

MUSEO DEL DIABETE
FONDAZIONE DIABETE TO
VIA ROSSINI 10, 10121 TORINO
TEL. 011/5121111

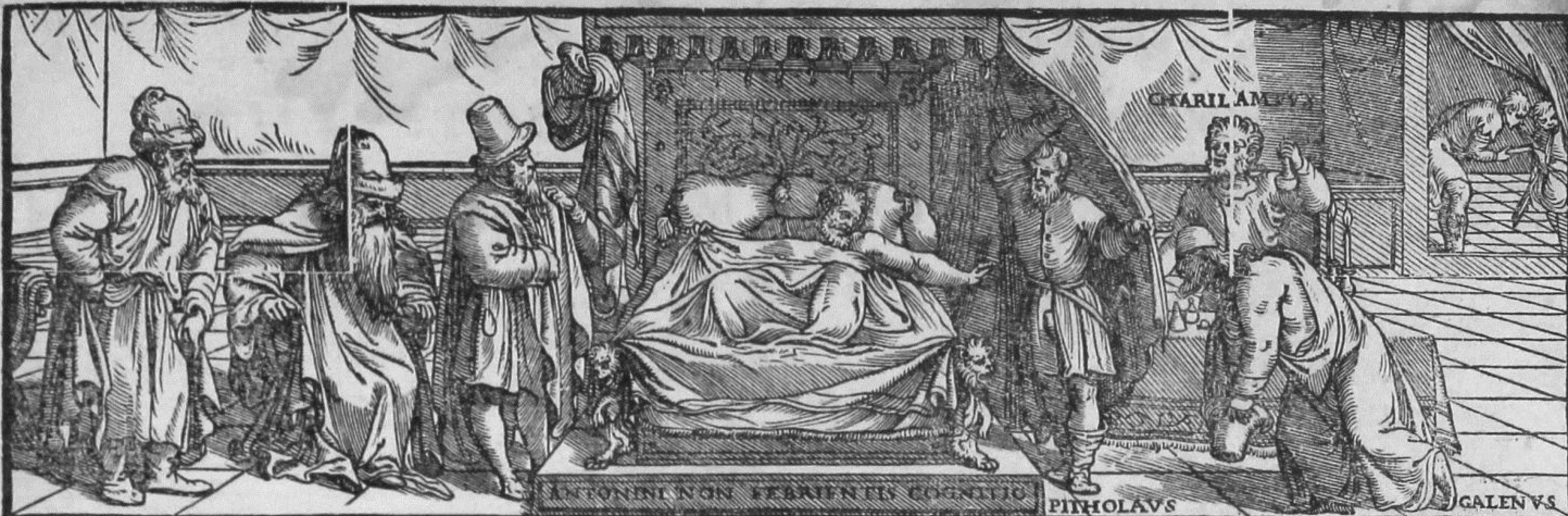
MUSEO DEL DIABETE
della Associazione
KAREN BRUNI RÖCHER
Via Beaumont 72 - Tel. 011/4477127
10138 TORINO

Indice del Braccardi della 3^a ed. giunta dell'opera omnia di Galeno
composto di 11 voll. in f. in 5.

cfr. - Nat. Lib. of Medicine, 16th Cent. Books, p. 209

(la 1^a ed. giunta è del 1561/e - la 2^a è del 1855) -

24A90

PATRIS INSOMNIUM

GALENI DOCTORES

HEPATICI COGNITIO

A N T O N I I
Mufæ Brafauali
MEDICI FERRARIENSIS
INDEX REFERTISSIMVS
IN OMNES GALENI LIBROS,
Qui ex Iuntarum tertia editione
extant.

*Illustris. & Excellentis. Herculi II. Ferrariensium
Duci. IIII. Dicus.*

Cum summi Pont. Senatusq. Veneti decretis.

VENETIIS APVD IVNTAS. M D LVI.

CRISIS PRÆCOGNITIO

AMANTIS DIGNOTIO

PALESTRITE CVRATIO

AN ENGLISH

MAN'S PRIMER

AND

INDEX

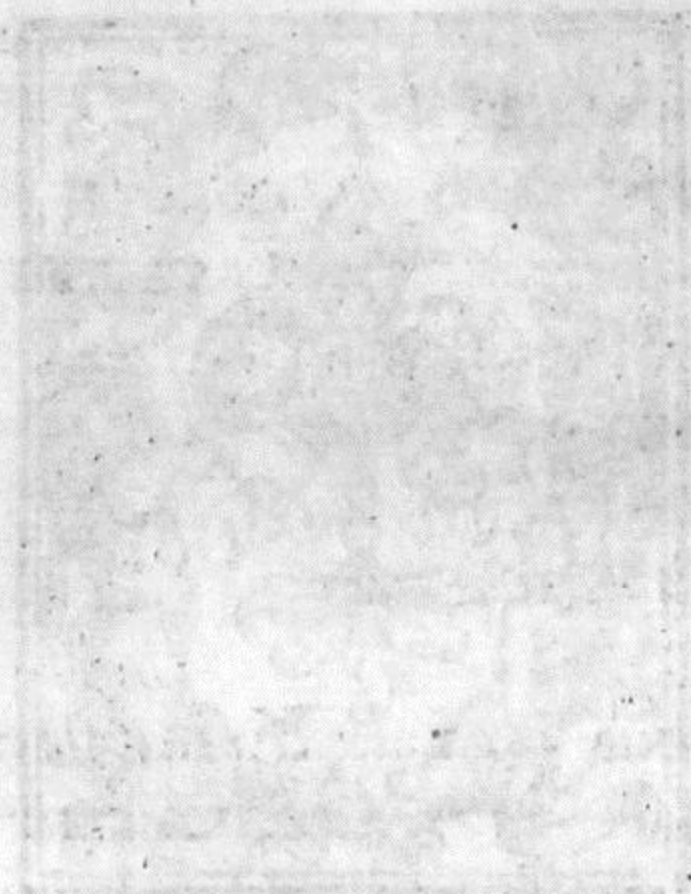
OF

THE

ART

OF

THE

OF

THE

AD ILLVSTRISS. ATQVE ECCELLENTISS.
HERCVLEM ESTENSEM
DVCEM FERRARIAE

IIII.

Antonius Musa Brasauolus.

V M Deus optimus maximus, Illustrissime atq; Excellentissime Princeps, eximias, innumeras ac immensas humano generi sua innata ac insita benignitate prestitit dotes: nullā tamen vel magis utilem, vel magis iucundam sanitatem prestitit, qua nihil dulcius est, & magis optatum. Nam cum oīum rerum satietas hominibus cōtingat, integræ sanitatis nunquā fit expletio, neq; vllum foelicem iudicauit Aristoteles, qui eadem sanitate non frueretur. opes nimirum despiciuntur, thesauri, prædia, oppida, vrbes, nisi præsens sanitas id efficiat, vt his homo frui possit. Illa enim absente omnia obscura videntur, frigida, atque iniucunda, vt denique neque ipsa vita absque sanitate placere possit: quam & Dī expetunt, & de qua Aripbron Sicyonicus in quodam hymno in hunc modum cecinit.

O qua nec altera vetustior est cœlitum,
O vna cunctis expetita sanitas,
Quodcunque reliquum est vitæ, tecum vtinam
Agam, & vna omnium contubernalis sis mihi.
Quicumque enim fortunis fruitur, aut liberis,
Aut est aliter obnoxius voluptæ,
Te vna fauente cuncta habet propitia,
Afflant & illum charites, & si media hyems
Rigeat, tamen ver illi flosculos parit.
Absente te sunt cuncta dura & aspera,
Nec grata prorsus cætera est foelicitas,
Quin esse planè definit foelicitas.

Legitur insuper apud Lucianum, Pyrrhum Epirotarum Regem, cum Dīs innumera spolia dicasset, innumeras aras erigi, & innumeras victimas ante aras mactari iussisset, nunquam ab illis aliud expostulasse quā sanitatem: ratus vir ille prestantissimus ac prudentissimus omnia facile ad futura, nihilque penitus illi deesse posse, qui integra sanitate fruatur: nam sanus homo omnia, quæ cupit assequitur, modo vt illa assequatur impense studeat. Si vero quispiam sanitate destitutus sit, laboribus haud parcat, vigilijs, inedijs, & squallidæ siti, amara bibat pharmaca, foetidaque transglutit catapotia, se incidi sponte sinat, ac inuri, dummodo amissam sanitatem recuperet: quam & his omnibus adamussim perfectis plerunque non restaurat. Ad hanc vero assequendam aurum, argentum, & cætera bona profundit: maximamque arbitrantur esse virtutem mortales, sanitatem nūquam amissam, aut denuo recuperatam tueri. Ob hoc summū bonū, quod Græci υγιειαν, Latini sanitatē vocant, facultas quædam ab hominibus, immo à Dīs ipsis inuenta est, qua facile defendi possit præsens, & amissa recuperari. Hanc vero facultatē medicā artē appellant, quā nemo plenius, nemo elucubratius, nemo deniq; emunctius

* ij in lucem,

in lucem, ac publicum vsum promulgauit in suis de arte medica libris Galeno, e quibus amplissimum collegimus Indicem. Nunc vero eiusmodi Galeni libros tam castigatos, tam emunctos, tam pulchris characteribus ornatos, vir optimus Thomas Iunta in lucem prodire curauit, ut nunquam alias fuerint tam accurate impressi, & libris nuper repertis, fragmentisque, ac argumentis adaucti, & pulcherrimis characteribus conformati: Et quod maximum affert his voluminibus momentum, est sedula diligentia, qua in ipsis ordinandis ornatissimus ac illustris Ioannes Baptista Motanus usus est, vir tali doctrina praeditus, ut cum Galeno de equalitate prorsus certare possit. Verum ut ampliori decore in publicum exirent, nobilissimus Iunta Excellentissimum Gabrielem Falopium me oratum misit, ut praedictum Indicem (pro me ipso tantum, filijs ac amicis collectum) in publicam utilitatem exire sinerem. potuitque Excellentissimus ille medicae rei candidatus suis mellifluis verbis tam belle mihi persuadere, ut illi Indicem publicandum non denegarem. Verumtamen priusquam per hominum ora illum vagari voluerim, quid acturus essem te consului, Excellentissime Princeps. at statim suasisisti publicam utilitatem priuatam esse anteferendam: quod maturum & probe excogitatum consilium adeo efficax fuit, ut Indicem ipsum illico in publicum exire permiserim. cum tamen haud essem ignarus quantum hoc colligendi authorum sententias munus secum afferat calumniae, & difficultatis: calumniae inquam, quia inglorius labor videtur Indices parare: difficultatis vero, quoniam difficile admodum est authorum sententias exquisitè absoluteque colligere. neque enim ita colligere, ut nos fecimus unicuique datum est, nec a quolibet fieri posse arbitramur: qui non solas Galeni sententias semel adduximus, sed illas omnes (ut conuenit, & res ipsa exigat) ad diuersos alphabeti characteres retulimus: non paucaeque annotauimus, quae a Galeno explicatè scripta non sunt, sed ex authore ipso colligi possunt: nihilque vel minimum, quod in Galeni libris scriptum sit, a nobis praetermissum inuenies: & denique singularum materierum capita, ita per ordinem se sequuntur, ut vnaquaeque materia, & Galeni loca ad illam spectantia in ictu oculi intueri possint, tam in vna serie cuncta sunt recte disposita. In his autem materiebus ordinandis adiutorem elegi Excellentissimum Iacobum Antonium Bonum, iuuenem hac nostra aetate in vtraque literatura, & praeterea in naturali philosophia, ac medica facultate nemini secundum. Cum denique tam pulchre, tam ornatè, tam diligenter, tam denique accurate Galeni libri sint impressioni mandati, digni nobis visi sunt, ut nostro etiam Indice decorarentur: non ut volumini ex Indice aliquid adderetur praestantiae, sed ut dicentibus facilitas preberetur, & ut saluberrimo, ac christianissimo Excellentiae tuae consilio satisfactum iretur: quod tam optimum, & tam sanctum fuit, quam ab illo herculeo, & integro animo prodijt. Cum igitur Index in publicum proditurus sit, illum Inuictissimae Excellentiae tuae nuncupo ac deuoueo, ut tua illa ferrea claua fretus, per detrahentium ora absque villo timore vagari possit. Vale.

IACOBVS ANTONIVS BONVS
FERRARIENSIS MEDICVS

MEDICINAE STUDIOSIS S.

IRVM profectò est, & dictu difficile, quãto Deo optimo maximo genus humanum debeat, non modo quòd ea omnia, quæ ab illius incredibili bonitate manarunt, in vnus gratiã condidit, eumq̃ tanti, tamq̃ admirandi operis spectatorem, & oĩum, nescio quo pacto, finem constituit: sed quod rerum omnium similitudinem, fluxum inquam, & stabile, corporeum & quod corporis expers est, quod sub sensum cadat & sensu carens, mortale & imortale in eodẽ vno ita collocavit, vt vniuersi differentias vniuersas Dei sui munere in se vnus contineat, & magnum naturæ miraculum nõ iniuria appelletur. Ad hac illud quoq̃ accedit, quod infinito propemodum intervallo reliqua omnia antecellit, quòd vnus ex omnibus animantibus immortalem animum, vnus rationem adeptus est: quã, artem ante omnes artes appellare possumus, cuius auxilio, quæcunq̃ homini deesse videri poterat, ita copiose suppeditatur, vt nihil amplius desideret, nihil illi ad fœlicitatem deesse possit: hac enim fretus non plantarũ more, quæ radicibus veluti ore alimentum à terra continenter trahunt, ventri sese dedit, non voluptatibus veluti pecora in terram prona, sed seipsum superans, atq̃ à mortalitate inter ea, quæ mori non possunt quodammodo translatus supernis mentibus, Deoque ipsi immortaliconatur se, quoad eius fieri potest, simile reddere. Quòd si homo non modo ratione recte vtatur, sed etiam oratione, & manum in omni vitæ ratione ad aliorum commodum afferat: illa consulendo, docendo, consolando: hac vel agendo, vel ea conscribendo, quæ vel doctrina, vel experientia suggerit, quæ Dei cultum, mores probatissimos, præclaras artes explicent: non solũ humani à se nihil alienum putasse, sed cũ totus sit in hominibus iuuandis, quasi Deus merito videri poterit. Quamobrem cum à Deo discessimus, cui vni primum ea omnia iure accepta referuntur: quæ bene homines cogitant, incipiunt, perficiunt, ijs hominibus plurimum debemus, qui dies ac noctes nihil aliud mente volunt, quàm quo pacto vel agendo, vel speculando, vel scribendo, rone, oratione, manu ad ceterorum mortalium commodum vtantur. etenim perrarum est hoc hominũ genus. Neque mirum id videri debet. nam ex animantibus omnibus nullum est tam varium, ac multiplex, atque homo ipse, vt planè verum sit verbũ illud vetus, quot capita tot sententias in hominibus inueniri. Quamuis enim communis ferè sententia sit præclarissimorũ philosophorum, homines hominũ causa esse generatos: non nulli tamen sunt, qui naturæ operum contemplationi duntaxat se totos dedant, et in abditissimarũ naturæ rerum cognitione conquiescant, curent præterea nihil: sibi ipsis tantũ proximi, sibi nati esse velint, à publicarũ, priuatarumque rerum tractatione abhorreant. At hoc hominum genus illud magis in inuidiã trahit, quòd hi quasi alios scire ægre, molesteq̃ ferant, quæ ab ipsis summa diligentia perquisita, summis laboribus, longo rerum vsu inuenta sunt, nolunt cum alijs communicare, atq̃ ideo horum nomen, & scientia cum ipsis intereat necesse est. Hoc genus hominum tũ diuinus Plato Academia princeps, tum eloquentiæ parens M. Cicero merito accusat: quippe quod sibi tantum vtile, alijs prorsus inutile sit. Huic aliud est hominum genus penè proximum, qui paucos sibi discipulos deligunt: ex quibus qui acerrimo præditi ingenio videtur, sacrosanctæ philosophiæ mysterijs initiantur: qui minus ingenio pollent, ad communia quædam nullius ferè precij admittuntur. Quocirca neq̃ hi merita reprehensione vacant: fit enim vt per paucis, idq̃ per breui admodum profint. quòd si malo quodã fato in discipulos inciderint, qui præceptorem tãquam numen non sufficiat, (vt Plato & Xenophon gratissimi fecere, quorum scripta diuinissima Socratis præceptoris doctrinã & mortẽ immortalem reddidere) nonne labores illorum omnes irriti sunt? scientia abiecta? nomen extinctum? Aliud porro præter hoc hũm genus videre est, quod alijs non sibi se viuere profitetur, vt amantes ijs,

indignum esset simplicia medicamenta de facie noscere, illa saepe tractare, à falsis vera, ab adulteratis integra exacte cognoscere, totum hoc onus alioqui honorificū, & medico pernecessariū in seplasiarios & pharmacopolas hoīes ignaros literarum reiciebant: tantam rei indignitatem ferre diu nō potuit. sed quia absque exquisita medicamentorū simplicium cognitione, neque medicinas componere, neque compositis recte uti quisquam pōt, in animum induxit simplicia quaeque & composita medicamenta, quorū apud Ferrarienses publicus vsus est, diligenter inspicere et examinare, atq; eō redigere, ut agroti vix iam amplius, aut laedi possint aut decipi: quod alijs quoq; ciuitatibus nō parum prodesse posse certum est: quamobrem librū scripsit de Simplicibus medicamentis, in quo vno multos errores primus correxuit, multa ab alijs intacta primus edocuit. Postmodum de Syrupis egit, de Pillulis, de Medicamentis catharticis, de Electuarijs, quae minime soluunt tā opiatīs quam non opiatīs. de Sief, idest collyrijs, de Suffuph, id est pulueribus. de Oleis, de Ceratis, de Unguentis, de Emplastris, de Trochiscis, de Loch, id est linctibus, vel eclegmatibus. de Aquis, de Infusionibus, de Decoctionibus, de Proprijs medicamentis humores educentibus tam simplicibus, quam compositis, et de eorundem praeendorum modis ac dosi: Neque vero hic finem scribendi Musam fecisse existimetis (medicinae studiosi.) Nam Indicem in oēs, qui extant Galeni libros refertissimum nunc vobis exhibet. Quo utili atque honorifico labore vos nō minus Musa, quam Galeno ipsi debere ultro (nisi fallor) fatebimini. Nam siue vobis agricurandi sint, siue cum alijs de eorū vita ac morte disceptandum, siue publice rem medicā profiteamini, seu de medica materia aliquid cōscribere in animo habeatis, ita copiose, ita distincte, ita suo singula vobis ordine sese offerent, ut nihil sit vobis praeterea requirendū. Duobus igitur nominibus vobis tā gratus esse debet Index hic, quam qui gratissimus. tum quod nihil quicquam praetermissum est, quod adnotatu dignū in Indicem referendū esse videretur, ita ut nullus adhuc Galeni index copiosior exierit, tum (quod à nemine adhuc tentatum est) ita cuncta sunt suo ordine collocata, ut vniuscuiusq; dictionis commentariolum quoddam habere possitis. Quantam vero ex hoc ordine utilitatē percepturi sitis, tum ad ea, de quibus dubitatis celeriter inuenienda, tum ocys memoriae cōmendanda, vos eritis iudices. Enimvero quaecunq; recto sunt ordine disposita admirabilia sunt: nam, ut de ordine vniuersi nihil dicam, qui omnes in sui admirationem trahit, summūq; opificis sapientiā ostendit, sine ordine nulla artes constituerentur, nulla scientia. Quare Brasauolo scriptori optimo ingētes gratias agite, (medicinae studiosi) illiq; vos multum debere ingenue profiteamini, qui quasi ad vestrum cōmodū natus tantum vobis prodesse voluit, quantumq; voluit, tantum profuit. Qui cum rōne, oratione, ac manu ad omnium hominum utilitatem vsus fuerit, statuam auream non minus meretur, quam Antonius ille Musa Augusti medicus magni nominis. Neque vero minus multis laudibus virum nobilissimum Thomam Iuntam prosequi omnes debetis, qui nulla sumptuū magnitudine deterretur, quo minus vobis rem gratam facere perseueret: nam acerrimi iudicij vir utilissimos quosq; libros elegantibus typis quam emendatissime describendos in dies curat, ut horum integritate & elegantia capti ad optimos authores legendos inuitemini, & à diurna, nocturnaq; illorum lectione mirificos atque vberimos fructus percipiat. Valete.

Venerijs.

Id. Feb. M D L I.

ANTONII MVSÆ BRASAVOLI MEDICI FERRARIENSIS IN OMNES GALENI LIBROS REFERTISSIMVS INDEX.

ARONIS medicamentum umbilico suspendendum.

in libro de incantatione, adiuratione, et suspensione. Septima Classe. folio. 182. litera. C

ABAPTISTAE

terebellæ quæ sint. 6°. meth. medendi. 7°. 42. C

ABASCANTI Medici Lugdunensis antidotus. 2°. de antidotis. 5°. 117. D

Abascanti colica medicamenta. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. A

Abascanti-Cletij potio. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 183. C

apud ABDERITAS multi fatui nati sunt. quod ani. mor. 1°. 321. H

Abderitanæ uirginis casus. in 3°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 149. H

Abderitæ Heropyti casus. in 3°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 150. D

Abderitani Nicomedis casus. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 150. E

de ABDITIS. omnibus empirici dicunt se dubitare. 6°. de dec. Hip. & Plat. 1°. 263. H

Abditum nihil utile reperitur secundum methodicos. de opt. secta. 1f. 21. A

ABDOMEN ἐπὶ γαστρίῳ græci uocant. 3°. de san. tuen. 2°. 77. B

Abdomen unde oriatur. introductio. 1f. 53. D

Abdominis. anatome. 6°. meth. med. 7°. 39. B/C

Abdominis musculi octo quales, & eorum exortus, ac finis. de musc. dissect. 1°. 49. H/5°. de loc. aff. 4°. 33. C

Abdominis musculorum dissectio. 5°. de ana. ad. 87. B/6°. 93. F/7°. 1°. 87. H

Abdominis musculi statim inciduntur aiali mortuo. 6°. de an. ad. 1°. 87. B

in Abdomine musculorum consideratio. 6°. de ana. ad. 1°. 93. F

Abdominis musculorum utilitas. de musc. diff. 1°. 50. C

Abdominis octo musculi quid faciant, dum animal excernit. 6°. de anat. adm. 1°. 93. H

Abdominis & thoracis musculi, necessarij sunt ad deiectionem. 3°. de sympto. cau. 3°. 27. D/6°. de loc. aff. 4°. 38. F

Abdominis musculos si feriari patiamur, nō excludentur excrementa uētris, & intestinorum. 2°. de san. tuen. 2°. 77. B

Abdominis musculi scetum expellunt. 3°. de nat. fac. 1°. 303. B

in Abdomine musculorum exercitatio est spiritus cohibitio. 2°. de sani. tuenda. 2°. 75. C

Abdominis musculi leuiter contrahuntur in retentione spiritus. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 77. B

Abdominis musculi conducunt contractioni thoracis. de musc. diff. 1°. 49. F

Abdominis, & artuum diuersitas in motu musculorum. 1°. de motu musculorum. 1°. 309. F

Abdominis motus quomodo uideatur. 1°. de mo. musc. 1°. 309. H

Abdominis musculi a quibus uenis nutriantur. de uen. arte. diff. 1°. 58. D

Abdominis musculis inflammatis febris fit. 4°. de præ. ex pul. 4°. 121. D

in Abdomine uulnus in quo loco habet minus periculi. 6°. methodi medendi. 7°. 39. B

in Abdominis uulnere quid agendum. 6°. meth. med. 7°. 39. A

Abdominis uulnus paruum quomodo curandum, quando intestinum excidit. 6°. meth. med. 7°. 39. D

in Abdomine uulnerati qualis esse debeat situs. 6°. meth. med. 7°. 39. D

in Abdominis uulneribus deligatio extrinseca necessaria est. 6°. methodi medendi. 7°. 39. G

in Abdominis uulnere qñ omēti ps amputāda sit. 6°. meth. me. 7°. 40. B

in Abdomine uulnerato quæ pars ungenda. 6°. meth. med. 7°. 39. G

in Abdomine uulnerato clysteres ex oleo puro. 6°. meth. med. 7°. 39. G

Abdñs, seu uentris suturæ gastroraphiæ uocantur. de musc. diff. 1°. 50. C

Abdominis suendi ratio species est compositionis chirurgiæ. intro. 1f. 59. E

Abdominis futura quæ. 6°. de ana. ad. 1°. 90. H/6°. meth. meden. 7°. 39. E

Abdomen pingue habentia corpora non rubescere ob cucurbitularum applicationem, collige. de cucur. scar. 6°. 3. C

in Abdomen gracile habentibus uidetur iecinoris tumor. 5°. de loc. affectis. 4°. 33. E

Abdomine cyclamino illito uenter subducitur. 7°. de sim. mc. fa. 5°. 53. E

Abdominis membrana interior, peritonæum dicitur. commento. 6°. Aphor. 58°. Ex. 53. F

Abdominis membrana, cerebri, medullæ dorst, thoracis succinctoriū eodem tempore fiunt. 1°. de semine. 1°. 332. A

Abdominis membrana operiuntur arteria & uena testium. 1°. de semine. 1°. 333. E/2°. 339. B

ad Abdominis membranam in herniæ curatione adstringendam laqueus. de laqueis. 7°. 307. G

ABDVCTIO quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. G

ABDVENS paruos digitos manus ab alijs musculus. de muscul. diff. sect. 1°. 48. C

Abducens paruum manus digitum longissime a reliquis musculus. de musc. diff. sectione. 1°. 49. B

Abducens paruum pedis digitū extrorsum musculus. de musc. diff. 1°. 52. E

Abducens magnum digitum pedis longissime ab indice. musculus ubi oriatur, & finiat. de musc. diff. 1°. 49. B

Abducens retrorsum magis femur, ad alterum femur leniter adducēs musculus. de musc. diff. 1°. 50. H

Abducens totum pedem retrorsum simul cum ossē musculus. de muscul. diff. 1°. 52. A

Abducēs retrorsum simulq; extrorsum pedē musculi. q̄ mu. di. 1°. 52. B

Abducentes extrinsecos pedis digitos longissime ab alijs musculi. de musc. diff. 1°. 52. H

ABHORRERE et appetere eandē rem: eadem gaudere & molestari non potest unum simplex & incompressū. 5°. de decretis. 1°. 259. E

ABIETIS semen quando pulcherrimum, 4°. de sani. tuen. 2°. 86. G

Abietis semen colligendi tempus. 4°. de sani. tuen. 2°. 86. G

ex Abietis semine acopum. 3°. de sani. tuen. 2°. 81. C

ex Abiete acopo uti debent qui humores in carne & toto corpore congestere. 4°. de sani. tuen. 2°. 86. G

Abietinū oleū sine morstone p̄ halitū digerit. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H

Abietina resina qualis. 8°. de simp. med. fa. 59. G/2°. de com. med. per gen. 5°. 219. F

Abietina resina ad quid utilis sit. 4°. de san. tuen. 2°. 87. C

quō ABIICIAN uirus hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. C

ABLATA uuula raucedinem facit. de anat. uiu. Sp. 49. E

Ablationem sui indicantia. 3°. meth. med. 7°. 16. D

de Ablatione sui indicat quod est præter naturā. 3°. meth. med. 7°. 18. B

de Ablatione sui indicat humor hydroceles & hydropis. 14°. methodi medendi. 7°. 90. G

Ablationem sui docet morbus. 11°. meth. med. 7°. 68. E

ABLVS edulium quibus acutis conueniat. de uict. rat. in morbis acutis. com. 1°. 7°. 111. G

Ablutio capitis ad confortandum caput. secret. Sp. 98. A

Abluit sine morsa & extergit per clysteres serum. 10°. de simpli. medi. fac. 5°. 73. G

Abluere aliquos prius q̄ sanguinem detrahas, præstiterit, alios prius ob ambulare. præ. sag. exper. conf. Sp. 77. H

ABNVAT caput in posteriora, & annuat in priora qua de articulatione. de musc. diff. 1°. 45. D

Abnuendo qui sit motus capitis, a quibus fiat musculis recte, & a quibus cum inclinatione ad latera. de musc. diff. 1°. 45. G

Abnuendo obliquum caput mouent obliqui musculi totam ceruicem occupantes, recti uero rectum id faciunt. de musc. diff. 1°. 45. H

ABOMINABILI cibo, q̄ sapit, ē digestibilior. de diff. cō. Sp. 73. D

Abominabile est uinum nimis ponticum. de dissol. cont. Sp. 73. B

Abominabilem saporē habentia tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D

Abominabilia & monstrosa uomunt melancholici. de melan. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. C

pro ABORTV ἀπορροή. i. deperditio est apud Hippocratem. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 152. G

Abortus

- Abortus apud Atticos ἀμβλωσις. in 6^m. de morb. uulg. c. 1°. 3^a. 152. G
 Abortus quo apud Atticos ἑμβρυον uocatur. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 152. G
 Aborus fit propter multas causas. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Abortus quibus causis fiat. in 3^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 139. F
 Abortum quæ faciant. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. G
 Abortus cause, febris uehemens, alui fluxus, sanguinis fluxus, erysipelas uteri, saltus uehemens, uel clamor, uel tristitia, uel ira, uel timor, uel etus parcus, seu alia passio similis, mucor in acetabulis uteri. com. 5°. aph. 45°. 41. G/et aph. 53°. Ex. 42. D
 Abortus fit si prægnans habuerit alui pfluuiū. cō. 5°. aph. 34°. Ex. 40. E
 Abortus quando maxime fit mulieribus: et si non fiat, infantes sunt debiles. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. E
 Abortiōes secūdo, tertio, aut quarto mense, pp quid. 6°. de lo. af. 4^a. 41. E
 Abortus quo tpe fiat, et quot modis fiat. com. 4°. aph. 1°. Ex. 27. A
 Abortus fit si sanguis mittatur ex uena, prægnanti. cō. 5°. aph. 31°. Ex. 40. D/de sper. Sp. 36. D
 Abortus fit propter inedia. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 Abortum facit mulieri utero gerenti, si tentio superuenerit. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Abortū facit grauida si supgrediā amphibēnā. de the. ad Pis. 5^a. 93. G
 Abortus causa moles nimia, pondus, morsus. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. H
 Abortus fit si mame prægnantis fiunt repente graciles. com. 5°. aph. 37°. Ex. 40. H
 Abortus etiam ob alias causas euenientes q̄ defectum alimenti, mammarū gracilitas præcedit. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. F
 Abortum difficilem habent grauidæ febricitantes sine occasione manifesta. com. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 Abortit marcm prægnans ex gemellis, si māma dextra gracilis fiat, si sinistra, foeminari. com. 5°. aph. 38°. Ex. 41. A/de ana. uiu. Sp. 51. F
 Abortum facturis mame extenuantur, quæ si rursus durescāt, dolores fient mammarum, aut coxarum, aut oculorum, aut genuum, et non corrumpent. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. C
 Abortiunt grauidæ tenues præter naturam prius q̄ crassescant. com. 5°. aph. 44°. Ex. 41. F
 Abortiua medicamenta. in. 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 152. G
 Abortum affert stachys. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 61. C
 Abortū facit decoctū florum leucoij, si bibatur. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 54. C
 ad Abortum impellens cataplasma. de med. fa. par. 7^a. 169. A
 Abortus qui causa est, punitur legibus. an animal sit. 1^a. 328. E
 i Abortiētibus cur maxime dolet sinciput. i. 6^m. d mor. uul. c. 1°. 3^a. 153. D
 in Abortu cur appareant caruncula. de anat. uiu. Sp. 52. B
 in Abortibus. xxx. dierum iecur longe maius corde et cerebro. de foet. form. 1^a. 323. A
 in Abortibus. xxx. dierum iecur, cor, cerebrum, iuxta se locata cernuntur. de foet. form. 1^a. 323. A
 ne Abortiat mulier, et foetum contineat, quid agendū. de dyn. Sp. 29. H
 Abortus mulieris. in 3^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 139. B
 ex Abortu casus Oecetai. in 3^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 139. E
 Abortum an fecerit mulier ut cognoscatur. de me. fac. par. 7^a. 168. H
 ABRASIO nouacula fit ut capilli facile, et cito nascantur. 1°. de cō. po. med. secund. loc. 5^a. 123. E
 ad Abrasa. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 215. F
 ad Abrasos ualens emplastrum. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 223. A
 Abradit pumex. de simp. med. Sp. 88. H
 ABRENGI fit mentio. secret. Sp. 103. B
 ABROTONVM quid, et eius uires. de simp. med. Sp. 81. B
 Abrotoni duæ species, mas et foemina. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. F
 Abrotonum calidum medicamentum. 10°. de comp. med. se. lo. 5^a. 207. C
 Abrotonon calidum et siccū in tertio ordine. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 40. C
 Abrotonum digerit et incidit. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. D
 Abrotonon, et santonicum differunt. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. F
 Abrotonum thebaicum. 11°. de comp. me. se. loc. 5^a. 208. B
 Abrotono minus est tenuiū partium absinthiū. 6°. de sim. me. f. 5^a. 40. G
 Abrotono minus extenuat absinthium. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. G
 Abrotono non minus exiccat absinthium. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. G
 Abrotonon ualde amarum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. C
 Abrotonum coctum in aqua deponit qualitatem. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. A
 Abrotonum paucissimæ acerbitalis particeps. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 40. D
 Abrotoni coma contusa posita supra ulcus, mordax uidetur. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. C
 Abrotonum inimicum stomacho. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. D/G

- Abrotoni flores contusi positi supra ulcus mordaces uidentur. 6°. de sim. pli. med. fac. 5^a. 40. C
 Abrotoni palea pter comā cū floribus iutilis ē. 6°. de sim. me. f. 5^a. 40. C
 Abrotonū in cibo sumptū meatus purgat. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. C
 Abrotonum purgat indigestibiles cibos et lumbricos rotundos. Spu. de cathar. 95. C/de simp. me. 81. B/6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. D
 Abrotonon ex oxymelite in peripneumonia. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 144. C
 Abrotonō tritum et coctum cum farina hordeacea digerit phymata. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. D
 Abrotonum ustum magis exiccat quam cucurbita sicca usta, et anethi radix. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. H
 Abrotonum rigores mitigat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. C
 Abrotono cū malo cydonio cocto aut pane, sanantur phlegmonæ oculorum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. D
 Abrotonon quo mō ad alopecias faciat. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. H
 Abrotono quō procuretur barba. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. H
 ABRVPTIO quid sit. de ijs, quæ in me. fi. com. 3°. 7^a. 219. G
 ABSCEDERE quæ itelligant. de ijs, quæ in me. fi. cō. 2°. 7^a. 211. H
 ABSCEDENTIA quæ. de ijs, quæ in me. fi. cō. 2°. 7^a. 213. B
 ABSCESSIO quid significet. de ijs, quæ in me. fi. cō. 2°. 7^a. 212. D
 ABSCESSVS qui uocatur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 105. B/in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 178. E
 Abscessum non significare, uel sub se comprehendere inflammationem elice. de palp. 3^a. 55. B
 Abscessus quid. fi. med. Is. 49. A/de tumor. præter. nat. 3^a. 83. E
 Abscessus est morbus instralis. 1°. de sym. cau. 14. G/3°. 3^a. 24. G
 Abscessus morbi causa, non morbus est. 1°. meth. med. 7^a. 7. D
 Abscessus quot modis fiat secundum Hipp. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 109. B/1°. de sym. cau. 3^a. 14. G
 Abscessus qñ fiāt, et quid significet in. 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 111. C
 Abscessuum differentia. in. 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 112. A
 Abscessus duplex. 14°. metho. med. 7^a. 90. D/in. 3^m. de morb. uulg. com. men. 1°. 3^a. 127. G
 Abscessus et sinus differentia. de ijs, quæ in me. fi. cō. 2°. 7^a. 212. A
 Abscessuum tria genera. 14°. meth. med. 7^a. 90. E
 Abscessus, quancunq; corporis partem infestare pōt. intr. Isa. 59. D
 pro Abscessu intelligitur decubitus in. 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 178. F
 Abscessus per decubitum maximi fiunt in longis morbis. in. 1^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 111. E
 Abscessus per effluxionem. in. 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 111. F
 Abscessus incidunt ibi, ubi laborauerint, qui ex morbis conualescunt com. men. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Abscessus in contextu quid. fini. medi. Isa. 49. B
 Abscessus ut fistulæ. in. 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 178. E
 Abscessuū diuersitas, et q̄ boni, q̄ mali. in. 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 118. B
 Abscessus qui boni. com. 2°. in. 1^m. prorrh. 4^a. 187. H
 in Abscessus malos deflectunt cruda, et inconcocta. in. 1^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 116. B
 ad Abscessus malos cruda conuersa significant iudicationis carētiā, labores, tpa, mortes, uel eorūde malorū reditus. c. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Abscessus nullus bonus ante coctionem. in. 3^m. de morb. uul. com. 1°. 131. F/de ineq. intemp. 3^a. 43. F
 Abscessus in superioribus partibus sunt difficiliores. in. 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 162. H
 Abscessus aurium, uel articulorum, si fiāt in die iudicatorio, uel incipiāt, bonum, et notantur qui sint isti dies in quibus fieri debent, et in quibus non. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
 Abscessus post aures, significatur a colore faciei. in. 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 171. A/in. 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 163. G
 Abscessus post aures qñ fiat. cō. 2°. i. pg. 201. C/3°. de crisi. 4^a. 144. B
 per Abscessus post aures causus sanatus. de uict. rat. in morb. acut. com. men. 4°. 7^a. 135. E
 Abscessus cerebri qui bonus, et qui malus. de ineq. intēp. 3^a. 43. F
 Abscessus affectus albi oculorum. introductio. Isa. 58. D
 Abscessus, oris affectus. introd. Is. 59. C
 Abscessus in gula incoctus quō eē deprehendatur. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. D
 ex Abscessu gula obiere multi. 5°. de lo. aff. 4^a. 32. D
 de Abscessu in gula casus. 5°. de lo. aff. 4^a. 32. D
 Abscessus in clauiculis est morbus longus intrinsecus. fin. med. Is. 56. B
 Abscessum sustinere cor: pulmonem, et ligamenta dolore impossibile est. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. C
 Abscessus

Abscessus in pulmone est passio diuturna. com. 4°. Aph. 34°. Ex. 31. D
 Abscessus ex pulmonia quo modo erupturi cognoscantur. in prognost.
 commen. 2°. 4°. 205. A
 Abscessus in pulmonia qñ bonus & qñ malus. in pgn. cō. 2°. 4°. 205. D
 in Abscessu in pulmone & thorace, magna fit thoracis dilatatio, sed non
 multus trahitur spiritus. 4°. de loc. aff. 4°. 27. A
 Abscessus qui ex pulmonia infestatur, qñq; ad aures, qñq; deorsum eunt. in
 progn. com. 2°. 4°. 205. A/D
 Abscessus in medio latere est morbus longus intrinsecus. intro. 1f. 56. B
 Abscessus circa costas boni, & mali. de ineq. intem. 3°. 43. F
 Abscessum ad septi transversae regiones infernas expectare debet, quibus
 urinae tenues, & crude minguntur diurnae, si alia signa tanquam eua
 suris adfuerint. de uri. sign. ex Hip. Sp. 78. G
 Abscessus uentriculi qui bonus. de ineq. intem. 3°. 43. F
 Abscessus uentriculi qui malus. de ineq. intem. 3°. 43. F
 Abscessus ex superioribus ad inferiores umbilico partes salubres sunt. in
 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 157. H
 Abscessus renum quo modo cognoscatur. 6°. de loc. aff. 4°. 37. D/cō. 7.
 aph. 36°. Ex. 56. G
 Abscessus in utero quando fiat. fi. med. 1f. 48. A/50. A
 Abscessus in utero non iuuatur sternutatione. cō. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Abscessus in uescica, causa est stillicidij urinae. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 23. D
 Abscessus in testes qñq; incidunt tussientibus sine dolore costarum. in. 6°. de
 morb. uulg. com. 2°. 3°. 162. H
 Abscessu gñatōes prītāt cibi dulces, et crassi de bo. et uitio. suc. 2°. 36. E
 Abscessus potest facere angustationem partium, adeo ut nihil possit ad eas
 transire. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. C
 Abscessus quomodo cognoscantur superius uel inferius erupturi. in pro-
 gno. com. 2°. 4°. 205. C
 per Abscessum futura crisis quomodo cognoscatur. 3°. de crisi. 144. G/
 4°. de prae. sag. ex pul. 4°. 122. E
 Abscessum futurū significat rubedo faciei in lōgo morbo. in. 6°. de mor.
 uulg. com. 2°. 3°. 163. G
 Abscessus quando ab urinis praedicantur. de uri. sig. Sp. 78. H
 Abscessus unguium. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. G
 Abscessu futuro ad articulos liberantur urinam multa crassa, facta uel fluxu
 sanguinis nariū. cō. 4°. aph. 74°. Ex. 35. H/i pgn. cō. 2°. 4°. 201. E
 Abscessum futurum in conualuturis signat urina tenuis cruda. com. 2°. in
 progn. 4°. 201. C
 Abscessibus putredinosis iudicabantur egrotantes ob malos cibos. de bo.
 & uit. suc. 2°. 33. H
 Abscessus in sanguinis profluuiū. in. 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 104. D
 Abscessum, aut profluuium sanguinis narium qui capitis dolor significet.
 in progn. com. 3°. 4°. 208. E
 Abscessum sequuntur labores, & dolores. com. 4°. aph. 44°. Ex. 32. G/
 4°. de loc. aff. 4°. 77. D
 Abscessus faciunt uiscerum dolores. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
 Abscessus in febribus qui non soluunt ad primas iudicationes, longitudi-
 nem morbi significant. com. 4°. aph. 51°. Ex. 33. C
 Abscessus in febribus qñ expectandus ad articulos. in progn. com. 3°. 4°. 209. F/in. 6°. de morb. uul. com. 2°. 163. D/cō. 4°. 3°. 179. E
 Abscessus articulum fieri in laborantibus, qui propter motū habuerint
 calidos articulos non mirum. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
 Abscessus in articulis cur faciat claudicantem. in progn. cō. 2°. 4°. 205. D
 Abscessus articulum aut maxillarum fiunt lassitudinem habentibus in
 febribus. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
 in Abscessu arteriae pulsus sentitur cum dolore. 2°. de lo. aff. 4°. 8. G
 Abscessum in profundis abdominis musculis habentis, Stefiani casus. 5°. de
 loc. aff. 4°. 34. B
 Abscessus potest fieri in ossibus. com. 7°. aph. 54°. Ex. 58. G
 Abscessus ossis a corruptione. com. 7°. aph. 73°. Ex. 60. G
 Abscessus nō fiūt p morbos biliosos, sed p lōgos. in pg. cō. 2°. 4°. 205. A
 Abscessum, uel excretionem euidenter requirunt morbi subitae solutionis.
 1°. de die. decre. 4°. 147. B
 p Abscessu finiūt morbi crassarū materierū. i pgn. cō. 2°. 4°. 201. C
 p Abscessum iudicantur longi morbi. in prog. cō. 2°. 4°. 205. B/cō. 4°. aph. 36. Ex. 31. H/de uic. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 140. F
 per Abscessum aut per coctionem soluuntur humores crudi & crassi in
 progn. com. 3°. 4°. 209. G
 per Abscessum euacuuntur frigidi humores. in pgn. cō. 3°. 4°. 210. E
 Abscessus qñ fiat i cōtinua, quae i qrtana discendat. i pg. cō. 3°. 4°. 210. A
 Abscessus in quartanam. in. 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 110. A

ob Abscessum in morbis stultitia, & obliuio. 2°. de sym. cau. 3°. 24. B
 Abscessus hieme potius accidunt, tardius desinunt, minus retrocedunt. in
 progn. com. 3°. 4°. 210. D
 Abscessus secundum humores et uires qñ fiunt. in pgn. cō. 3°. 4°. 209. H
 Abscessus in quibus aetibus magis fiant. in pgn. cō. 3°. 4°. 209. G
 Abscessus cito fiunt in febribus lassitudinarijs. cō. 4°. aph. 74°. Ex. 36. A
 p Abscessus iudicari solēt febres molliores. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 100. C
 Abscessus raro fiunt in febribus cum rigore. i 6°. de morb. uulg. com-
 men. 1°. 3°. 157. A
 an Abscessu facto ex inferioribus in superiora reeditudo membri semp
 utiliter seruetur, ex superioribus autem in inferiora, corrumpatur.
 in. 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 162. F
 in Abscessibus an semper situs reeditudo seruetur. in 6°. de mor. uulg.
 com. 2°. 3°. 162. G
 Abscessus corporum arterijs circumsusorum quos pulsus faciant. 2°. de
 cau. pul. 4°. 91. F
 Abscessus in uescica facit urinae difficultatem cum dolore. com. 4°. aph. 48°. Ex. 58. A
 in Abscessum dum inflamatio uertitur, quid sequatur. de palp. 3°. 55. B
 Abscessus euanesceat facit periculū uitae. in progn. cō. 2°. 4°. 205. D
 Abscessus crassitudo quanta fuerit, tanta erit cauitas ulceris. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
 Abscessus quorum aut pars capax non est, aut si sit, non ferat. in 3°. de
 morb. uulg. com. 3°. 3°. 149. E
 in Abscessibus qui ad maturitatem perducunt, non est inutile ut ni-
 hil eius qui adhuc suppurat humoris excernatur, & cur. de ijs, quae in
 med. fi. com. 2°. 7°. 212. G
 ex Abscessu disrupto qñq; defluit pus bene expurgans partes. com. 4°. aph. 47°. Ex. 33. A
 ex Abscessum ruptura animi defectus quo modo curandus. 1°. de arte
 cur. ad Glau. 7°. 99. F
 Abscessum distentum cum dolore pulsantem qñ aperimus, & pus emitti-
 mus, non est curatio symptomatis. 12°. meth. me. 7°. 74. G
 Abscessibus & ulceribus suppurantibus, rigor fit. in. 6°. de morb. uulga.
 com. 3°. 3°. 174. D
 in Abscessu sectione cum totū pus exit, animi defectus fit. 1°. de ar. cur.
 ad Glau. 7°. 98. H
 in Abscessibus quae inueniantur. de tum. praet. nat. 83. G/de diff. mor. 3°. 4. F/2°. de ar. cur. ad Gl. 105. B/14°. met. me. 7°. 92. D
 Abscessum a sinuum curatione diuersa curatio est. de ijs, quae in medi. fi.
 com. 2°. 7°. 212. H
 in Abscessibus scopus curationis. de ijs, quae in med. fi. cō. 2°. 7°. 211. C
 Abscessus simplici sectione secantur. introductio. 1f. 59. E
 Abscessus debent cito incidi. de ther. ad Pis. 5°. 90. D
 Abscessus qui bis in die curandi. de remed. par. fac. 7°. 155. E
 in Abscessibus quidam utuntur menta. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. B
 Abscessus sanat menta cum polenta. 3°. de me. fa. par. 7°. 174. G
 pp Abscessum qui suppurantur illis elleborus non dandus. de uict. rat. in
 morb. acut. com. 4°. 7°. 144. G
 Abscessus prohibens. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 249. A
 Abscessum patientibus dari non debere uinum. 8°. de comp. medica. secun-
 dum locos. 5°. 194. G
 in Abscessibus non est multum calfaciendum, & exiccandum. 6°. de sim.
 medi. fac. 5°. 48. B
 ad Abscessus. 7°. de cōp. me. se. lo. 182. F/1°. de cōp. me. per. gen. 217. A/
 3°. 234. H/5°. 246. H/247. F/6°. 258. C/267. F. 7°. 5°. 266. G
 Abscessum in superficie curatio. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 105. B
 Abscessus superficialij facile sanantur. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 105. B
 ad Abscessus particulares. 6°. de comp. me. per gen. 261. G/5°. 262. A
 de Abscessibus iuxta aures de reme. par. fac. 7°. 155. D
 Abscessus post aures discutit ciccerum genus orobaeum appellatum. 6°. de
 simpl. med. fa. 5°. 47. E
 ad Abscessus occultos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. G
 ad Abscessus latentes in collo & peritonaeo prohibendos. 6°. de comp.
 med. per gen. 5°. 256. D
 ad Abscessus in mammis & alis. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 246. E
 ad Abscessus mammarum. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 262. B
 ad Abscessus in spacio costali curatio. intro. 1f. 59. H
 ad Abscessus praecordiorum. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 262. F
 ad Abscessus in uisceribus medicamenta. 14°. meth. me. 7°. 99. E
 Abscessus in uisceribus indigent medicamentis ex aromatibus. 14°. meth.
 medendi. 7°. 90. E

ad Abscessus squamarū quid faciat. 5°. de cōp. me. per gen. 5°. 248. B
 ad Abscessus interiores sine dolore discutiendos. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 222. F
 Abscessus in profundo quibus curentur. 7°. de comp. med. secundum loc. 186. D/7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. B
 Abscessus in profundo absorbēs malag. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 200. C
 ad Abscessus in alto corporis obortos. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 265. B
 Abscessus furētes mitigans Cyzicēnū. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 250. B
 Abscessus iternos dirūpit thlaspi semē potū. 6°. de sim. me. fa. 5°. 48. D
 Abscessus iternos pbe repurgās catapotū. 7°. de cō. me. se. lo. 5°. 183. G/H
 Abscessus digerit adiantum. 6°. de sim. me. fac. 5°. 41. E
 Abscessus concoquit sanguis urforū. 10°. de sim. me. fac. 5°. 73. D
 Abscessum rumpens pharmacum. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 146. F
 ad Abscessus humore ablato. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 227. E
 Abscessus locum celerius diuisit emplastrum quam scalpellum. de theria-
 ca ad Pisonem. 5°. 90. D
 ad Abscessus quibus cōueniāt aromata. 6°. de cō. me. secūdū. lo. 5°. 186. G
 Abscessus uide etiam apostema.
 ABS CINDERE partem affectam totam circuncisam undiq; ad inco-
 lumem usque non est curare. de atra bile. 1°. 35. F
 Absciso neruo non mouebitur musculus. de uo. et anhel. Sp. 60. F
 Abscissa spinali medulla apud tertium spōdylum quid sequatur. de uo. et
 anhel. Sp. 62. A
 Abscissis omnibus prodest cinis impositus. de simp. me. Sp. 86. A
 ABSINTHIUM et marrubiū fere nō differūt. de op. sect. 15. 23. H
 Absinthium quid, et eius uires. de sim. med. Sp. 80. C
 Absinthij tres spēs, pōticū, sātonicū, scriphū. 6°. de sim. me. f. 5°. 40. F/G
 Absinthio specie simile est scriphum. 8°. de sim. med. fac. 5°. 60. C
 Absinthium scriphum stomacho inimicum. 6°. de sim. me. fac. 5°. 40. G
 Absinthij pontici descriptio. 11°. meth. me. 7°. 72. F
 Absinthij pontici sit mentio. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 208. H
 Absinthium ponticum quale. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 Absinthium ponticum redolet, ut aroma. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 Absinthium ponticum purgat uesticam. de cathar. Sp. 95. D
 Absinthium ponticum ualet ad inflammationes iecoris, et uentriculi. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 Absinthiū quale. 6°. de sim. me. fa. 44. D/8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 190. B
 Absinthiū calidū ē i prio ordie, sicciū i tertio. 6°. de sim. me. fac. 5°. 44. D
 Absinthij uis qualis sit. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Absinthium habet duplicem facultatem. 11°. meth. me. 7°. 72. F
 Absinthiū ur magis dulce q̄ amarū de cura icteri (mentitur) Sp. 111. A
 Absinthio gustato, q̄ gustant uident amara. i 6^m. de mo. uul. c. 5°. 3°. 192. C
 Absinthiū plus adstringit q̄ amarū sit. 6°. de sim. me. fa. 5°. 44. D
 Absinthium amarum coctum in aqua deponit qualitatem. 3°. de alimento-
 rum facultatibus. 2°. 32. A
 Absinthio amariora sunt Aristolochia, Gentiana, Centaurea. de cura
 icteri. Sp. 111. A
 Absinthium amarum, et acerbum. 5°. de sim. me. fa. 5°. 35. B
 Absinthium magnam habet acerbitem. 6°. de sim. me. fac. 5°. 40. D
 Absinthium minus calidum abrotono, quoniam plurimam obtinet adstri-
 ctionem. 6°. de sim. me. fac. 5°. 40. G
 Absinthiū minus extenuat quā abrotonon. 6°. de sim. me. fac. 5°. 40. G
 Absinthiū nō minus exiccat quā abrotonon. 6°. de sim. me. fac. 5°. 40. G
 Absinthiū ē minus tenuiū ptiū q̄ abrotonon. 6°. de sim. me. fac. 5°. 40. G
 Absinthium roborat omnia membra. 1°. de arte cur. 7°. 99. D
 Absinthium gratum est stomacho. 6°. de sim. me. fac. 5°. 40. D/G
 Absinthium conuenit stomacho imbecillo. de opt. secta. 15. 23. H
 Absinthio utebant antiq; i stō ibecillo, et quō. 7°. meth. med. 7°. 43. H
 Absinthium pro frigidityte uentriculi. 1°. de arte cur. 7°. 99. C
 Absinthiū cōuenit i uētriculo hñte destillationē. 7°. meth. med. 7°. 48. B
 ex Absinthij oleo i qua affectiōe fomētēt uētricus. 8°. met. me. 7°. 53. C
 Absinthium est summum stomachi remedium ex melicato, ubi infesta-
 uerit bilis. 1°. de arte cur. 7°. 97. B
 Absinthiū iecori, et ori uentriculi conuenit. de reme. par. fac. 7°. 158. F
 Absinthij oleum pro uentriculo in quo pituita multa sit acruata. 1°. de
 arte cur. 7°. 99. D
 Absinthinum uinum uentrē et cholera emundat. de sim. me. Sp. 92. C
 Absinthij uino curata est stomachi dissolutio quæ fecit atrophiam de the-
 ri. ad Pif. 5°. 90. D
 Absinthio excutiū humor cōtētus i tunicis uētrici. 1°. de loc. aff. 4°. 5. F
 Absinthium in mulsa coctum ualet quando pituita tenuis fuerit in uētri-
 culo. 7°. meth. med. 7°. 48. D

Absinthium quo modo nidorem amittit. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 Absinthium biliosos uentris humores per egestionem infernam propellit,
 ac per urinas euacuat. 6°. de sim. me. fac. 5°. 44. D
 Absinthio utaris in tertiana facta coctiōe. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 97. B/E
 Absinthium quale medicamentum est iecori, tale lieni est capparis cortex.
 13°. meth. me. 7°. 84. F
 Absinthium conuenit iecinori, et lieni. 14°. meth. me. 7°. 88. D
 Absinthium purgat gibbam hepatis partem. de cathar. Sp. 95. C
 Absinthiū in splene duro ex statu conuenit. 2°. de arte cur. 7°. 104. C
 ex Absinthio, oxymelite, et cappari cataplasma pro liene. 11°. methodi
 medendi. 7°. 74. A
 Absinthium non confert genu, oculis, et ori. 14°. meth. med. 7°. 88. D
 Absinthij potio quibus non conducatur. 6°. de sani. tuen. 2°. 99. C
 Absinthium non debet accipere exiccatus, et qui fere ad marasmiū de-
 uenerit. 7°. meth. med. 7°. 44. C/de sim. me. Sp. 80. E
 Absinthium perimere potest uermes teretes. 14°. meth. med. 7°. 93. H
 Absinthium purgat cibos indigestibiles, et lumbricos rotundos. de ca-
 thar. Sp. 95. C
 Absinthiū cur misceatur medicamentis. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 190. B
 Absinthium ualet in epilepsia. de puero epil. 7°. 181. A
 ex Absinthio relaxantia in syncope. 11°. meth. med. 7°. 76. A
 Absinthium cur intus purget, extra non. 5°. de sim. me. fac. 5°. 35. B
 Absinthij coma quantum purget. 6°. de sani. tuen. 2°. 99. A
 Absinthij coma i iecoris dolor dāda i aliquo liquore. 6°. de sa. tu. 2°. 96. B
 ex Absinthij coma feruefacta oleum pro stomachi ore. 8°. de comp. me.
 sec. loc. 5°. 187. D
 Absinthij comæ in iecoris phlegmone. 11. meth. me. 73. A/13°. 83. G. 2°. de arte cur. 7°. 104. D
 Absinthij comam in melicato potandam dat Gal. pro deiectione, deinceps
 uinum in animi defectu ex uitiosis succis in ore uentriculi. de ar. cur. ad Glauc. 7°. 99. E
 Absinthij coma purgandus cui biliosus humor in uentre colligitur. 6°. de
 sani. tuen. 2°. 99. A
 Absinthij succus calidior herba. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. D
 Absinthij succus uitandus in capitis doloribus a stomacho, et ab alijs. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 137. B
 in Absinthij succū marrubiū miscet quū adulterat. 1°. de anti. 5°. 100. D
 Absinthij succum dedit Galenus ut bilem (atram) contemperaret, ac uelu-
 ti edulcoraret. de theri. ad Pif. 5°. 96. A
 Absinthij succus infusus in aqua cum nardo quibus conueniat. de cura
 icteri. Sp. 111. A
 Absinthij cremore bilis euacuatur. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 136. H
 Absinthiū melli mixtū quid iprimit in linguā. 3°. de simp. me. fa. 5°. 21. A
 Absinthij succi pars una, aloes et scāmonij partes due, medullæ colocyn-
 thidos pars una, succo pomorum omnia excepta, ac in pilulas redacta
 faciunt ad alopeciam, et ophiasin. de remed. par. fac. 7°. 154. G
 Absinthij decoctio purgat matricem. de cathar. Sp. 95. C
 Absinthij potio non admodum detergit. 6°. de sani. tuen. 2°. 99. C
 Absinthij decoctum aluo, et uentriculo prodest. de mel. ex Galeno, Ru.
 et Pos. Sp. 110. B
 Absinthij, et centaureæ decoctio aperit obstructionem minus quā deco-
 ctio iridis. de med. exper. Sp. 104. B
 Absinthinum oleum adhibebimus cum iecur, et uentriculus laborant.
 11°. meth. med. 7°. 73. D
 Absinthium in oleo pro iecoris phlegmone. 11°. meth. med. 7°. 73. A
 pro Absinthio quæ accipienda. 11°. meth. med. 7°. 72. H
 ABSORBENS humiditates ex alto malagma. 5°. de comp. med. sec. locos. 5°. 200. B
 Absorbēs abscessus in pfundo malagma. 9°. de cōp. med. se. lo. 5°. 200. C
 ABSTERSIO habet ordines. 7°. de sim. me. fac. 5°. 53. B
 Abstergit, incidit, parū desiccatur, adstringit nonnihil tamarix. 7°. de sim. medi. fac. 5°. 56. D
 Abstergendi uim habent amari saporis. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. G
 Abstergere, terminus est amari saporis. 4°. de sim. me. fac. 5°. 29. F
 Abstergunt amara. 8°. de sim. me. fac. 5°. 61. A/62. E
 Absterfo ab amaritudine non uerenda. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. B
 Abstergentia ualde medicamenta. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 221. G
 Abstergit uehementissime mel. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 171. H
 Abstergunt cibi sapidi, dulces, subtile. de diff. cont. Sp. 72. E
 Abstergetia leuiter carnē ulceri iducēt apta sūt. 9°. de sim. me. f. 5°. 66. A
 Abstergentibus adduntur adstringentia, ut eorum facultatem in profun-
 dum ducant. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 225. C
 Abstergendi

Abstergerendi uim habet atriplicis semen. 6°. de sim. me. fa. 5°. 44. C
 Abstergerendi uim habet radix uitis albæ. 6°. de sim. me. fa. 5°. 42. F
 Abstergit populus alba. 7°. de sim. me. fa. 5°. 54. D
 Abstergit myrrha. 8°. de sim. med. fa. 5°. 61. A
 Abstergit lampasane. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54. A
 Abstergit rhu siccum cum melle. 3°. de simpl. medi. fa. 5°. 20. A
 Abstergentia quid faciant. 5°. de simp. med. fa. 5°. 36. E
 Abstergit uisum quid. secret. Sp. 101. F
 Abstergetur quomodo uentriculus pituitæ plenus. in 6°. de morb. uulga. com. 2°. 3°. 160. H/ de dissol. con. Sp. 74. G
 Abstergit uiscera chamæpitys. 8°. de sim. me. fa. 5°. 63. F
 Abstergetiū qñ usus sit i melacholia. d. melē. ex Gal. Ru. et Pos. Sp. 110. C
 Abstergit, & mūdificāt renes ficus hūidæ, et sicca. de dif. cōt. Sp. 74. G
 Abstergens, & amarum est aphronitrum. 9°. de sim. med. fa. 5°. 63. G
 Abstergit aphronitrum oēs sordes de corpore. de sim. me. Sp. 80. C
 Abstergentia & parum adstringentia exasperant. ars me. If. 70. E
 Abstergentia, & exiccantia medicamenta, ac ulcera pura reddentia. de fract. commen. 3°. 7°. 242. D
 Abstergit, & exiccat crethmō falsū subamarū. 7°. de sim. me. f. 5°. 52. H
 Abstergunt exiccantq; salsa amara. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. H
 Abstergunt, & exiccant uehementer æris squama & ærugo. 4°. de com. po. med. per genera. 5°. 240. H
 Abstergit & adstringit caries lignorum. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. A
 Abstergerendi non sunt ægri cum lauantur, nisi sordidi sint, & pruritu ue. xentur. de uict. rat. in morb. acut. commen. 3°. 7°. 132. A
 Abstergendus est mucor hirudinum spongia. de cucur. scar. 6°. 4. C
 ABSTINENTIA à cibo idem significat, quod inappetentia. com. men. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Abstinens à cibo, id est non appetens, debet per superiora purgari. com. men. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 ex Abstinencia à cibo quidam breuissima uexabatur conuulsione. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G
 Abstinens à cibo sanus, præsertim si sit cholericus, quid patiat. com. men. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
 Abstinencia cibi euacuat per accidens. 14°. meth. me. 7°. 89. A
 Abstinencia tribus uel quatuor diebus facta plethoram sanat absque san. guinis missione. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7°. 136. H
 Abstinere à potu, & cibo decimo quoq; die, deinde postero die lauare, ci. boq; firmo uti, remediū est ad impetū morborū. de dynamid. Sp. 20. B
 Abstinencia maceratis, & alimenti defectu sit tremor. 1°. de palp. con. uuls. & rig. 3°. 52. H
 Abstinere à uenere quando debeamus. de dynamid. Sp. 20. D
 ob Abstinenciam uiri dolori matricis quid pro. de pass. muli. Sp. 95. G
 ABSTRAHENTIVM non esse mendacium probatur pulsuum exē plo. 1°. de dif. puls. 4°. 56. H
 ABSVRDA dicentes deridentur. cō. 2°. de nat. hum. 7°. 183. D
 ABVNDARE sanguinem ætate puerili & uere, bilem flauā uigen. ti ætate, & ætate, atrā bilē declinante ætate, & autūno, pituitam in. senectute & hyeme placet Hipp. breu. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
 Abundantia sanguinis ualetudinem uitiat. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Abundans sanguis minuendus est. de cucur. scar. 6°. 3. G
 Abundantiam sanguinis ualde stringit menta. de sim. medic. Sp. 87. D
 Abundantiam sanguinis reprimit hypocisthis. de sim. medic. Sp. 92. E
 Abundantiam sanguinis reprimit rhu. de simp. medicamin. Sp. 89. E
 Abūdātiā humorū iduxit obstructio cutis. i 3°. d. mo. uul. c. 3°. 3°. 149. G
 i Abūdātiā qtuor humorū uena icidēda. de ren. af. dig. et med. 7°. 193. E
 Abūdātiā humorū alterare pōt pulsus, nō efficer. 1°. de ca. pul. 4°. 86. G
 Abundans cholera citrina quibus sit nutriendus. de diff. cont. Sp. 72. C
 Abundantiam carniū adipis & succorum exercitatio minuit. in 6°. de morb. uulga. commen. 3°. 3°. 173. C
 Abūdans calor & frigus corporis languorē efficit. de dynamidijs. Sp. 19. D
 ad ABVVLAM cutem efficax emplastrum album medicis conue. nit habere. 1°. de comp. medi. per genera. 5°. 217. G
ACACIA quid, & eius uires. de simplicibus medi. caminibus. Sp. 79. G
 Acacia quo modo fiat, & quo tempore. de dynamidijs. Sp. 22. H
 Acacia acerba, sicca, et frida ē i secdo, sicca i tertio. 6°. d. si. me. f. 5°. 41. C
 Acacia qualis. 1°. de antido. 107. C/ 7°. de compo. medica. secundum locos 5°. 184. B/ de ocul. 7°. 188. G/H
 Acacia terrosa habet aliquid aquei. 6°. de simp. med. fa. 5°. 41. C
 Acacia qualis, & quo modo lauetur. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 151. F
 in Acacia adstrictio consideranda. 4°. de simp. me. fa. 5°. 26. A

Acacia adstringit. 9°. de simp. med. fa. 5°. 64. C
 Acacia uehementius adstringit. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 149. H
 Acacia uehementer adstringētē cē iudicat Galenus. 5°. met. med. 7°. 31. G
 Acacia stringit uiscide. de simp. medicamin. Sp. 79. G
 Acaciæ rusæ sit mentio. 7°. de cōp. medi. sec. lo. 5°. 180. D
 Acacia rusæ ad quid utilis. 3°. de med. fac. par. 7°. 173. G
 Acacia facile leuigatur. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 237. H
 Acacia tosta. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. C
 Acacia oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Acacia sistit oculorum fluorem. introd. If. 58. C
 Acacia in asperitatem palpebrarum. de ocul. 7°. 189. C
 Acacia sistit sanguinem. intro. If. 56. F
 Acacia internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 ACACII ad sanguinem reijcientes. 7°. de cōp. med. se. lo. 5°. 184. A
 ACADEMIAE diuersæ. de historia philosoph. Sp. 2. E
 Academia media, quæ. de historia philosoph. Sp. 2. E
 ACADEMICI negant haberi scientificam ostensionem. de cuiusque ani. pec. not. 2°. 56. D
 ACALEPHE quid. 6°. de sim. me. fa. 5°. 41. C
 ACANTHI folia mediocriter digerunt. 6°. de simp. med. fa. 5°. 41. H
 Acanthi radix calfacit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Acāthi radix exiccat, icidit, et ē tenuiū partiū. 6°. de sim. me. fa. 5°. 41. H
 Acanthi radices ad arquatos. de med. fac. par. 7°. 166. F
 ACANTHION quid significet. 1°. de cōpo. medi. se. lo. 5°. 125. D
 Acanthionis terrestris corium. 1°. de compo. med. se. lo. 5°. 125. B
 ACANTHA leuce quid. 6°. de simp. me. fa. 5°. 41. H
 Ακάνθα. i. spina quid significet in uertebis. de art. cō. 2°. 7°. 271. D
 Ακάνθα ligna arida Græci uocant. 4°. de sani. tuen. 2°. 85. D
 quæ ACCEDVNTVR citius non protinus nobis apparent cali. diora. 1°. de simp. me. fa. 5°. 4. H
 Accēssiones fiunt, si mars dederit schema præsertim diametrum lunæ mo. tu, & lumine augescendi. de decub. progn. ex math. scia. Sp. 12. H
 Accensio atræ bilis quomodo fiat. 2°. de dif. feb. 3°. 37. C
 Accensus humor unusquisq; habet suū calorē. aduersus Lycū. Ex. 65. H
 in ACCENTV est tertius modus sophismatum in dictione. de so. phismat. If. 7. B
 Accētus, et noia q seclātur nō sūt admittēdi. de fract. cō. 2°. 7°. 240. H
 ACCESSIO quid significet. commen. 1°. aphor. 12°. Ex. 5. F
 Accessio febris πεισματική dicitur. i. annotatio. cō. 2°. aph. 1°. Ex. 11. A
 Accessionum repetitio & accessionum proportio idem. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 92. D
 Accessionis insultus, quid. de morb. temp. 3°. 86. H
 Accessio quinta die & circuitus quinque dierum non idem. ad eos, qui de typ. scrips. 3°. 94. E
 Accessiones febrium dicuntur accidentia. cō. 2°. apho. 30°. Ex. 16. H
 Accessiones partim necessario, partim contingenter existunt. 2°. de dif. resp. 3°. 66. C
 Accessiones numerandæ sunt, non dies attendendi, in febribus intermittē. tibus. in 1°. de morb. uulga. cō. 3°. 3°. 120. F
 Accessio in intermittentibus est idem, quod una dies in continuis. commē. 4°. aphor. 59°. Ex. 33. H
 Accessio febris quota hora inuaserit quibus uideatur sollemnis interroga. tio. 8°. meth. med. 7°. 50. D
 Accessiones quomodo fiant aliquibus morbis. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Accessiōes diebus pibus. i 1°. d. mor. uul. cō. 3°. 121. B/ i 3°. c. 3°. 3°. 150. F
 Accessio febrilis multorum dierum quomodo fiat. 8°. meth. med. 7°. 56. F
 Accessiones ad dies pares uehementiores transferuntur, si morbus debeat tardare. com. 4°. apho. 36°. Ex. 32. A
 Accessiones si sint diebus paribus, erunt etiam & iudicia. in 3°. de morb. uulga. commen. 2°. 3°. 138. A
 Accessio si per dies impares fiet, etiam per impares fit iudicatio. in 6°. de morb. uulga. commen. 3°. 3°. 171. C
 Accessiones in diebus imparibus cito iudicantur, in diebus paribus tarde. com. 4°. apho. 36°. Ex. 32. A
 Accessio particularis morbi potest prænosci. cō. 1°. apho. 12°. Ex. 5. B
 Accessio particularis in febribus prohibet uenæ sectionem. de præ. sag. exper. confir. Sp. 78. D
 Accessionum particularium uigorem temporis spatium fieri conspexit Galenus. de tot. morb. temp. 3°. 89. A
 Accessionis principiū qñ fiat. de uictus rōne in mor. acu. cō. 1°. 7°. 115. G
 in Accessionum principijs cur interiora calent, exteriora frigent. com. 4°. aphorif. 48°. Ex. 33. B

in Accessionum principijs somni cur, et quo modo aggrauent. 2°. de lo. affectis. 4°. 14. C
 Accessionis initiū, qui pulsus indicat. 3°. de præsag. ex puls. 4°. 118. B/G
 Accessionum initia, quæ esse indicent. 3°. de præsag. ex puls. 4°. 118. G
 in Accessionum principijs cerebrū refrigeratur. 2°. de lo. aff. 4°. 14. C
 in Accessionibus, quod nihil dandum. com. 1°. aph. 19°. Ex. 9. F
 in Accessione cibi dandi tempus. de uictus ra. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 115. G
 in Accessionis principio quidam sunt cibandi. 1°. meth. me. 7°. 62. F/G
 Accessionis principio febrienti dedit uictum debitum Galenus. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 63. B
 ante Accessionem quando cibus potest exhiberi. 11°. meth. me. 7°. 74. D
 ante Accessionem quando cibus, et uini potus possit offerri. de caus. procatart. 3°. 95. G
 ante Accessionem p duas horas æger pōt cibari. 10°. met. me. 7°. 62. G
 ante Accessionem cibauit Galenus. 12°. meth. med. 7°. 78. A
 ante Accessionē qñ perniciosissimum est cibare. 11°. meth. me. 7°. 74. D
 ante Accessionē p tres horas balneum pōt fieri. 8°. meth. me. 7°. 52. H
 Accessiōes tertio quoq; die sūt plurimū i acutis. 3°. de die. dec. 4°. 158. G
 ante Accessionē nox molesta i tertianis. i 6°. d mor. uul. c. 2°. 3°. 164. B
 Accessio tertianarum præsertim purarum nunquam transit duodecim horas. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 Accessio horrida est semitertiana exquisita ppria. 2°. de cris. 4°. 136. D
 Accessionis horridæ fit mentio. 2°. de diff. feb. 3°. 38. H
 Accessio in febribus tertianis non puris quanto longior accessione puræ, tanto morbus est longior. com. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
 Accessionem primam morbi peracuti uehementissimam habent. commen. 4°. aphor. 36°. Ex. 32. A
 in Accessione prima febres cognouit Galenus. 1°. de diff. feb. 3°. 35. H
 i Accessiōe pria Gal. nouit tertianā et quartanā. 1°. de die. dec. 4°. 150. H
 in Accessionis primæ declinatione balneum utile est in febre ex obstru-
 ctione. 8°. meth. me. 7°. 50. A
 in Accessionibus plurimū cōtingūt iudicia. 1°. de die. decr. 4°. 148. F
 in Accessione cur iudicia fiant. in 1°. de morb. uulg. 3°. 120. C
 in Accessionibus uehementioribus iudicia fiunt. c. 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
 in Accessionis tempore occidunt quædam ægritudines, quædam in uigo-
 re. 1°. de crisi. 4°. 125. G
 Accessionis incrementū quō fiat. de uict. rat. in morb. acut. cō. 1°. 7°. 115. G
 Accessionis status quō fiat. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 115. G
 per Accessiones maximas finit status. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 Accessionis uigorem cessantem in febricitantibus aduertere debes, ubi sanguinem detrahis. de præsag. exper. conf. Sp. 77. H
 Accessionis declinatio quō fiat. de uict. rat. in morb. acut. cō. 1°. 7°. 115. G
 Accessiones quō doceant regulari ægrum in uictu. c. 1°. aph. 17. Ex. 9. C
 Accessio brevis cur. 2°. de diff. feb. 3°. 41. H/42. A
 Accessio breuissima unde. 2°. de diff. feb. 3°. 42. A
 Accessio longa cur. 2°. de diff. feb. 3°. 41. H
 Accessio longissima unde. 2°. de diff. feb. 3°. 42. A
 Accessio cur non aequæ longa. 2°. de diff. feb. 3°. 41. H
 Accessionum causa si fuerit fixa, longus est morbus: si non, brevis. com. 4°. aphor. 30°. Ex. 30. F
 Accessiones cum diebus paribus statim à principio fiunt, interim ad sextū diem crīsim pessimam fore prænuntiant: interim in longum producen-
 dum morbum. in 1°. de morb. uulg. cō. 2°. 3°. 115. B
 in Accessione tota frigus malum. in 1°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 118. B
 Accessiones similes faciunt quædam continuæ, quæ alterno die accessiōne faciunt. 2°. de diff. feb. 3°. 36. G
 Accessionum uariis implexus. ad eos, qui de typ. scrip. 3°. 92. D
 Accessiones dissimiles quædam faciunt. 2°. de diff. feb. 3°. 36. G
 Accessione una finiuntur synochæ. 2°. de diff. feb. 3°. 42. G
 Accessiones inordinatæ à quibus causis fiant. 2°. de dif. feb. 3°. 42. G
 Accessiones tres una hora cōcurrere pnt. ad eos, qui de typ. scri. 3°. 92. E
 Accessiōes si p duas horas anticipet, qd sequat. ad eos, q typ. scri. 3°. 91. H
 Accessio si secunda et quarta sit uehemens, tertio, quinto, sexto, morie-
 tur æger. de præsag. exper. confir. Sp. 77. D
 fm Accessionū tpa dñt insōnia cōsiderari. i 1°. d mor. uul. c. 3°. 3°. 118. A
 cum Accessionibus deiectiones alui inuadunt iecinore afflicto uirtute im-
 becillos. 11°. meth. med. 7°. 74. D
 Accessiones ægritudinum, quæ per circuitus aliquos fiunt, ex membrorū dispositionibus ortum habent. 2°. de dif. feb. 3°. 42. H
 in Accessionum principijs tumores crescunt in laterū et pulmonis in-
 flammationibus, in declinationibus autem euaporant ac submittuntur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. F

Accessiones quō ostēdāt quonā mō sit euacuandū. quos purg. cōm. 5°. 88. F
 ad Accessiones omnes facit hydropoton. de dynamidijs. Sp. 32. D
 Accessio, lege Paroxysmus, et Circuitus.
 ACCESSVS quid significet. in 6°. de morb. uul. cō. 2°. 3°. 175. F
 Accessus et recessus maris quomodo fiat. de hist. phil. Sp. 8. G
 ACCIDENTIA in sanis nuncupantur, quæ constitutionem necessa-
 rio sequuntur. 1°. meth. med. 7°. 8. D
 ex Accidente quod prouenit separare ab eo, quod est per se sensu, Gale-
 no pulchrum uidetur. 1°. de simp. med. fa. 5°. 7. D
 per Accidens cur distinguendum à per se. de symp. dif. 3°. 10. G/1°. de simp. med. fa. 2. E/2°. 5°. 12. E
 ex Accidenti idem est, quod secundo loco. de symp. diff. 3°. 10. G
 Accidens causæ opponitur. de caus. procatart. 3°. 96. H
 Accidentia, causas, tēperiem scire debet medicus. de med. exp. Sp. 103. H
 Accidentia euidētia prænoscentia. in progno. cō. 1°. 4°. 189. C
 Accidentia morborum tria. de ocul. 7°. 185. H
 Accidentia superuenientia tripliciter diuiduntur. 3°. de crisi. 4°. 140. C
 Accidentiū cōcursus, q empirico indicat obseruationē memo. d sec. 15. 16. F
 Accidētium cōcursus, qui rōnali indicat euacuationē. de sectis. 15. 16. E/F
 Accidens putatur ægritudo ab aliquibus. de diff. mor. 3°. 3. E
 Accidēti originē præstat ægritudo. d dif. mor. 3°. 4. D/de ocul. 7°. 185. H
 ab Accidentibus exercitatio circa affectorum locorum notitiam quo mo-
 do fiat. 2°. de lo. aff. 4°. 8. D
 ab Accidentiū pprietate affectuū indicia oriūtur. 1°. de lo. af. 4°. 6. D
 ex Accidentibus proprijs affectus locus quo modo innotescat. 1°. de loc. affect. 4. G/ 4°. 6. C
 ex Accidentibus in morbi cognitionem uenimus. de ocul. 7°. 186. A
 Accidentia sanantur remotis causis. com. 1°. apho. 22°. Ex. 15. B
 in Accidentibus et sunt spēs p rōnem ad unum. 2°. meth. med. 7°. 13. G
 Accidentia quædam mutantur de prauis in bona, et e contra. in prognost. commen. 3°. 4°. 212. D
 in Accidentiū gñe sunt signa decretoria. in pgnostica. cō. 3°. 4°. 212. G
 Accidentium criticorum duplex natura. 1°. de crisi. 4°. 131. B
 Accidētalis dñia nulla pōt esse firma in sua substantia. de spmate. Sp. 37. F
 Accidens inuitabile transitus per œsophagum est eleuatio nodi gutturis. de mot. man. et obs. Sp. 70. F
 Accidentia præter naturā carū, quæ in corpore sunt, dispōnum sunt, si in principio morbi aliquid excernatur. cō. 4. aphor. 22°. Ex. 29. G
 Accidentia quomodo tempore fortiora, et imbecilliora. commen. 2°. apho. 30°. Ex. 16. H
 Accidentia oculi qualia per suffusiones, unde. 5°. de lo. af. 4°. 32. E
 Accidentium melancholicorū causæ omnes explicari non possunt. de mel. ex Gal. Ru. et Poss. Sp. 108. D
 ex Accidenti pulmo est frigidus, et humidus. de anat. uiu. Sp. 52. H
 Accidentia quæ fiunt in suffocatione matricis. de pass. mul. Sp. 95. F
 Accidentaliter euacuatio dicitur ea, quæ fit per inediam. commen. 2°. aphor. 17°. Ex. 13. E
 Accidentales esse infirmitates quibusdam. de spermate. Sp. 39. G
 Accidentales infirmitates phlegmatico sunt causus, et synochus in æsta-
 te. de spermate. Sp. 39. G
 Accidentales aquæ differentia, calor, et frigiditas. de sper. Sp. 40. F
 Accidentaliter mutantur corpora nostra in se inuicē. de sper. Sp. 40. H
 Accidentia quæ bona, et mala sunt. in progno. com. 3°. 4°. 212. E
 in Accidentibus nulla constitui potest propositio uniuersalis. 2°. de sim-
 plicium medicamentorum facultatibus. 5°. 10. E
 Accidentia sexto die difficiliora. cō. 4°. aphor. 29°. Ex. 29. E
 Accidentis ratione sudantis casus. in progno. com. 1°. 4°. 189. E
 ab Accidente notissimo totum morbum uocat Hippocrates. commen. 7°. aphor. 58°. Ex. 59. C
 Accidentia lege Casus.
 ACCIPITER habet osium concretionem minus densam, ac duram q aquila. 11°. de usu par. 1°. 191. E
 Accipitris oculis similes oculos quandoq; habet conceptus in hora phleg-
 matis. de spermate. Sp. 37. C
 Accipitrium stercus ob nimiam acrimoniā inutile est. 10°. de simplicium med. fa. 5°. 77. B
 Accipiter, nomen uinculi. de fascijs. 7°. 293. H
 Accipiter uinculum ad nasum ex tribus fasciolis. de fascijs. 7°. 298. F
 Accipiter ad nasum ex binis fasciolis. de fascijs. 7°. 298. F
 Accipiter Menecratis. de fascijs. 7°. 299. C
 ACCLIVIS ambulatio, cur exercitatio robusta. 2°. de sanitate tuen-
 da. 2°. 74. C

ACCUBITVS cū rōne notat bonā crīsim. cō. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 ACCVMVLATA & pinguis hypostasis quid significet. de urīnæ si-
 gnificatione ex Hippo. Sp. 78. H
 ACCVRATVS non potest esse brevis & manifestus. de puero epi-
 leptico. 7°. 179. F
 ACCVSANTES æquo aīo audiri debēt. de cog. cu. aī mor. 2°. 52. G
 ACEDVLA est de cibarijs medijs. de diff. cont. Sp. 74. C
 ACERBVM quid significet. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 239. F
 Acerbum uocabulum est speciale. 2°. de lo. aff. 4°. 12. D
 Acerbum quid. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Acerbū fit ex miscella calidi, frigidi, hūidi, & sicci. 1°. de ali. fac. 2°. 9. A
 Acerba quæ. 2°. de loc. aff. 4°. 12. D/6°. de comp. medic. sec. loc. 172. G/
 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. D
 Acerbitas qualitas gustus. fin. med. 15. 50. B/ de na. hu. com. 1°. 1°. 28. H
 Acerbum in gustu, & tactu. 3°. de diff. puls. 4°. 62. H
 Acerbitas ex frigore. 4°. de simpl. med. fac. 5°. 25. G
 post Acerbitatem aciditas. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. F
 Acerbum, austerum, adstringens, hæc tria saporis nomina, unam qualita-
 tem significant. 2°. de ali. fac. 2°. 19. F
 Acerbi, & austeri, genus est adstringens. 1°. de ali. fac. 9. A/ 2°. 2°. 19. F
 1°. de simp. med. fac. 8. G/ 9. A/ 9°. 5°. 64. C
 Acerba adstringunt, sed per magis & minus. 4°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 25. H
 Acerba quomodo ab austeris differant. 2°. de ali. fac. 2°. 19. F
 Acerba, austera, & adstringentia, quo differunt. 1°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 8. H
 Acerbū magis adstringit austero. 2°. de loc. aff. 4°. 12. D/6°. de compo.
 med. sec. loc. 5°. 172. F
 Acerbum dissolutum, est austerum, & quomodo fiat. 4°. de simpli. medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 26. E/F
 in Acerbis adstringendi qualitas intensa est. de bo. & ui. suc. 2°. 36. C
 Acerbus est uuæ acerbæ amaræq; succus. de uict. rat. in morb. acut. com-
 men. 4°. 7°. 152. G
 Acerbæ omnino paucae sunt uuæ passæ. 2°. de ali. fac. 2°. 18. D
 Acerbarum uuarum usus uitandus. 2°. de ali. fac. 2°. 18. B
 Acerbarum uuarum mustum ad omnia pessimum. 2°. de ali. fac. 2°. 18. C
 Acerbæ uuæ passæ quid agant. 2°. de ali. fac. 2°. 18. D
 Acerbo gustu cum acrimonia odorata est macer. 7°. de simpli. medicamen-
 torum facultatibus. 5°. 55. A
 Acerbus est semper fructus arbuti. 4°. de simp. medi. fac. 5°. 26. F
 Acerbum est mespilum. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 55. E
 Acerba sunt quercus, ilex, arbutus, fagus, lentiscus, & hederæ. 8°. de sim-
 pli. med. fac. 5°. 62. C
 Acerbæ qualitatis est phyllitis. 8°. de simp. med. fa. 5°. 63. E
 Acerbum est lemnium. 7°. de simp. med. fa. 5°. 54. B
 Acerbum esse frigidum probatur, & terrenum. 4°. de simpli. medicamen-
 torum facultatibus. 5°. 25. H
 Acerbus sapor magis terrenus. 4°. de simp. med. facultatibus. 5°. 25. G
 Acerba sunt crassarum partium. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. H
 — Acerba refrigerant, & exiccant. 7°. meth. med. 7°. 46. H
 — Acerbitas densat, contrahit, constringit. 7°. de simplicium medicamen-
 torum facultatibus. 5°. 49. G
 Acerba repellunt. 6°. de simp. medi. fac. 47. G/3°. de compo. medicamen-
 torum sec. loc. 5°. 147. F/G
 Acerba sunt adstrictoria. de subf. empi. 154. 33. F
 Acerba sunt styptica. 1°. de san. tuen. 2°. 68. A
 Acerbi saporis tarde transeunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. H
 Acerbi, & crassi cibi tardi sunt transitus. 3°. de symp. cau. 3°. 27. D
 Acerba remorantur cibum in uentre. 1°. de san. tuen. 2°. 68. A
 Acerba in superficie agunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. H
 Acerbitas duci potest in altum a caliditate quam habent cupressi folia.
 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 Acerbū uinum non p metaphoram, sed pprie dīr. 3°. de diff. pul. 4°. 63. H
 Acerba uina frigida sunt. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. A
 Acerba uina non sanant famem. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 — Acerbū ē amīcū stō. 6°. de simp. me. fa. 5°. 40. D/5°. de usu par. 1°. 143. F
 Acerba, acida, acria, nutriunt, si simul dulcia sint. 4°. de simpli. medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 28. F
 Acerba qualitas amaritudini mixta abstergit, & abluit biliosos, & sal-
 sos succos. 6°. de simp. med. fa. 5°. 41. D
 Acerba & amara quid faciant. 6°. de simp. med. fa. 5°. 47. F
 Acerbis amaris, et acidis cibis delectantur, qui sunt extra naturalem sta-

tum. in 6°. de morb. uulg. com. 5. 3°. 191. G
 Acerbus cibus, uel qualitas exiccant corpora, acer cibus uel qualitas exic-
 cant corpora. com. 4°. apho. 13°. Ex. 28. G
 Acerba participant dulcedine in fructibus. 4°. de sim. med. fac. 5°. 26. H
 Acerba & dulcia sunt crassioris essentiae & frigida. 4°. de simpli. medic.
 facultatibus. 5°. 28. F
 Acerba, adstringentia, repellentia, non recte iunguntur discussorijs sine
 discrimine. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 176. A
 Acerba non sunt iucunda. 2°. de loc. aff. 4°. 12. D
 Acerba quid faciant in linguam. 4°. de simp. med. fa. 5°. 25. G
 Acerba faciunt stuporem dentium. de opti. secta. 15. 22. H/3°. de ali. fac.
 2°. 28. C. 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
 Acerba adstringunt gulam. 5°. de loc. affe. 4°. 32. D
 Acerba maxime appetuntur a grauidis cur. 1°. de symp. cau. 3°. 18. C
 Acerba augent famem. com. 2°. apho. 21°. Ex. 14. H
 Acerba summe non nutriunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. E
 Acerba multum adstringunt omnia, quæ fluunt. 6°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 48. E
 Acerba sanguinis uomitum sanant. com. 2°. aph. 37°. Ex. 56. H
 Acerbis curantur ulcera sine inflammatione. cōm. 7°. aph. 37°. Ex. 57. A
 Acerba & mordacia medicamenta dimittenda, ubi adstrictionis actio ex-
 ploranda est. 4°. de simplicium medicamentorum fac. 5°. 25. H
 Acerba exacte non habent odorem. 4°. de simp. me. fa. 5°. 31. B
 Acerbum, & austerum in moribus, q. animi mores. 1°. 319. F
 Acerbus homo per metaphoram uocatur. 3°. de diff. puls. 4°. 63. G
 Acerbum odorem non dicimus quid habere. de simpli. med. fa. 5°. 31. A
 Acerbus dolor. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 155. C
 ACER sapor unde fiat. de uict. rat. in morb. acut. cō. 3°. 7°. 125. H
 Acer cibus si acrimoniā seruaret itus, et exulceraret. 3°. de tēp. 1°. 23. A
 Acer est adeps bouis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Acer est adeps ouis. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. E
 Acerrima sunt multa medicamenta nisi ignem sint experta. de ther.
 ad Pifo. 5°. 97. D
 Acerrimas uires habet laser. de simp. medicamin. Sp. 85. G
 Acerrimas uires habet thapsia. de simp. medicamin. Sp. 91. F
 Acerrimas uires habet scilla. de simp. medicamin. Sp. 90. H
 Acerrimas uires habet calisua. de simp. medicaminib. Sp. 82. E
 ACERIS radix qualis. 8°. de comp. me. sec. lo. 5°. 195. D
 Aceris multum habet tragus. de alim. fac. 2°. 12. G
 Acerum emplastrum. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 245. C
 ACERVVS uel foretica dicta ambiguitas. in pg. cō. 3°. 4°. 208. C
 ACESIS, emplastrum. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. F
 ACETABVLVM & pupilla quid significet apud quosdam. de fra-
 cturis. com. 2°. 7°. 238. C
 Acetabulum quid. de fract. com. 2°. 240. H/ de artic. com. 10°. 255. D/
 commen. 3°. 7°. 276. C
 Acetabula quid sint. de diff. uulue. 109. F/ 15°. de usu par. 211. G/ de se-
 mine. 1°. 331. B
 Acetabula sunt ora uenarum & arteriarum, quæ feruntur ad uterum.
 com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Acetabula sunt etiam in brutis. de diff. uulue. 1°. 109. G
 Acetabula uteri plena mucore abortum faciunt. cō. 5°. aphor. 45°. 41. G
 apho. 53°. Ex. 42. D
 Acetabulum mensuræ nomen. 2°. de antidotis. 118. C/ 1°. de composit. med.
 sec. loc. 126. A/ 132. C/ 139. D/ 4°. 153. E/ 7°. 185. E/ 2°. de composit.
 medicamen. per genera. 221. D/ de ponderibus & mensuris. 275. G.
 276. B/E/G. 5°. 277. C/D/E
 ACESCRE cito faciūt ipsum uinum uasa uinaria aperta. in 6°. de
 morb. uulg. com. 4°. 3°. 182. H
 Acescunt aliū sorbitiones in uentriculo & innatāt. 10°. met. me. 7°. 62. E
 Acescunt uelociter in stomacho medullæ & uinum nouum, crassum, ni-
 grum, ponticum. de diff. cont. Sp. 74. F
 Acescit quibusdam facile ptissana. 7°. meth. med. 7°. 46. D
 Acescit quibus cibus in uentriculo, quod medicamentum conueniat. de re-
 med. par. fac. 7°. 158. G
 Acescit quibus in uentre cibus, remedium. 8°. de compositione medicame-
 torum secundum locos. 5°. 191. D
 Acescant nisi primis tribus quatuor ue annis aquosa uina, celerrime inue-
 terascunt. de uinis. Sp. 77. A
 ACETVM uinū mortuū esse quidā asserunt. 1°. de simp. me. fa. 5°. 5. D
 Acetum ex uino non austero quale. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 232. B
 Aceti qualitates. 8°. de simp. me. fa. 57. D/6°. de cōp. me. se. lo. 170. E/5°.
 a iij de comp.

de comp.me.per genera.5°.247.D.11°.meth.med. 7°.73.E
 Acetum dubium facit apud medicos an calidum, an frigidū potestate.3°.
 de temp.1°.24.G/1°.de sim.me.fa.5.D/5°. 5°.32.A
 Acetū non est ad unguē unū.4°.de sim.me.fa. 5°.25.B
 Acetū ex contrarijs partibus ut lac.1°.de sim.me.fa. 5°.5.D
 Acetū frigidū tenuiū ptū habet aliq̄ caliditatē.10°.meth.med.7°.64.H
 Acetum frigidius est q̄ calidus.1°.de simp.me.fac. 5°.5.E
 Acetū parū calidum est plurimū frigidum tenuium partium.1°.de comp.
 medi.se.loc. 5°.128.H
 Acetū cur nec frigidū nec calidū in totū.4°.de sim.me.fa. 5°.27.E
 Acetū refrigerat & calefacit.1°.de sim.me.fa. 5°.6.B
 Acetū quō probetur esse frigidū.1°.de sim.me.fa. 5°.5.F/6.A
 Acetum ualide refrigerat.3°.de sim.me.fac. 5°.18.A
 Aceto restinguitur thapsiæ ardor.1°.de sim.me.fac. 5°.5.G
 Acetum tenue frigidum esse.1°.de sim.me.fac. 5°.5.D
 Acetum quo argumento probabant calidum quidam.1°.de simp.me.fac.
 5.E/H/4°. 5°.27.H
 Acetum calidum probabant qui id calidis medicamentis mixtum inuene-
 rant.1°.de simp.me.fac. 5°.6.H
 Acetum sit calidius, & tenuius uetustate.11°.de simp.me.fac. 5°.79.C
 Acetum quō habeat calorem, & ob acrimoniam uideatur calefacere.1°.
 de simp.me.fac. 5°.5.G
 Acetum tempore sit acre.3°.de comp.me.per gen. 5°.233.H
 Acetum caliditatem uini amisit, & q̄dam ex putredine caliditatē adeptū
 est, & quō.1°.de simp.me.fac.5.D/4°. 5°.24.H
 Acetū habet acrimoniam q̄dā a putrido calore.4°.de sim.me.fa. 5°.27.D
 Acetū caliditatē hñs, quale sit.2°.de comp.me.se.lo. 5°.133.F
 Acetum unde obscure uideatur calefacere.1°.de simp.me.fa. 5°.6.D
 Aceti fax calor non expers.1°.de simp.me.fac. 5°.5.D
 Aceti pauco plurimo melli mixto statim sentitur manifeste calor & fri-
 gus.4°.de simp.me.fac. 5°.27.F
 Acetū magis frigidū q̄ mel calidū.4°.de sim.me.fa. 5°.27.F
 Acetum, & omphacium differunt.4°.de simp.me.fac. 5°.25.B/27.D
 Acetum est tenuius omphacio.4°.de simp.me.fac. 5°.27.E
 Aceti uires quales sint.2°.de comp.me.se.lo. 5°.136.C
 Acetū tenue refrigeratoriū siccatoriūq̄ est.1°.de sim.me.fa. 5°.6.F
 Acetum, & cinis calore participant.3°.de simp.cau. 3°.28.B
 ut Acetum & cinis atra bilis calida est.3°.de symp.cau. 3°.28.B
 Acetum actū est humidum.1°.de simp.me.fac. 5°.9.C
 Acetum est siccum. de diff.cont. Sp.74.D
 Acetum in tertio desiccatur.8°.de simp.me.fac. 5°.57.D
 Acetum siccatur.5°.de simp.me.fac. 5°.32.A
 Acetum siccatur corpora quæ contingit, licet ad imaginationem sit humi-
 dum.10°.meth.me. 7°.64.H
 Acetum subtile ut ignis.1°.de simp.me.fac. 5°.5.H
 Acetum inter acria ponitur.6°.de simp.me.fac. 5°.256.F
 Aceto solo ad humectandum, & refrigerandum cur non utimur.10°.
 meth.me. 7°.64.H
 Acetum per se solum cur non uenit in usu in medicamentis. 2°.de comp.
 me.se.lo. 5°.136.C
 Acetū nō debet referre uini minimā spēm.3°.de cōp.med.p.gen.5°.232.B
 Acetū incidit & attenuat.2°.de atte.uic.2°.46.B/de diff.cōt.Sp.72.H
 Acetum incidit, discutit, & reprimat.1°.de comp.me.se.lo. 5°.128.H
 Acetū attenuat & perrodit.8°.de comp.me.se.lo. 5°.189.D
 Acetum quæ secet, & erodat.1°.de simp.me.fac. 5°.5.H
 Acetum per uestes promptius perfluit q̄ aqua.1°.de simp.me.fa. 5°.6.A
 Acetum aquæ miscetur ut penetret.1°.de simp.me.fac. 5°.7.D
 Acetum mixtum aquæ ueluti alas illi ad oēs corporis partes permeandas
 addit.1°.de simp.me.fa. 5°.7.D
 Acetum permeat exquirit & infigit.1°.de simp.me.fa. 5°.7.E
 Acetum penetrat quia tenuium partium, & refrigerans.3°.de comp.me.
 per gen. 5°.228.D
 Acetum penetrare facit caliditas a putrido calore.4°.de simpli. medica.
 fac. 5°.27.E
 Acetum repellit, & digerit.14°.meth.me. 7°.88.G
 Acetum acrius facit citri acidum.2°.de ali.fac. 2°.21.H
 Acetū mixtum cum attenuantibus auget illis uim. de atten.uic. 2°.44.C
 Acetum quidam omnibus permiscet. de atten.uic. 2°.44.C
 Aceti usus qñ tutus, & qñ non.14°.meth.med. 7°.88.C
 Acetum quam sitim sanat, & quam non.1°.de simp.me.fac. 5°.7.E
 Acetum aliquibus infert sitim, & alijs sedat.1°.de sim.me.fa. 5°.7.E
 cū Aceto lactucā comedat qbus caput dolet.2°.de cō.me.se.lo.5°.133.E

in Aceto condita tantum a pristinis uiribus immutantur, quantum a con-
 ditura fuerint alterata. de atten.uic. 2°.46.B
 Aceti parum addendum farri.4°.de sani.tuen. 2°.84.E
 Acetum cur recipere debent alica, & ptissana. de marc. 3°.48.E
 Acetum ponitur in alica ad distributionem.8°.meth.me. 7°.51.B
 Aceto cocta alica prodest lichenicis.5°.de comp.me.se.lo. 5°.161.A
 Acetū uenenis aduersatur, & quō. in.6°.de mor.uul.cō.6°.3°. 196.H
 Acetum forte calidum contra morsum tyri de med.exper. Sp.106.D
 Acetum auxiliatur uentriculo.3°.de ali.fac. 2°.29.G
 Acetū rectificat stomachum debilem, & mollem de diff.cont. Sp.74.D
 Aceto pedes, & brachia madesunt p stō.8°.de cōp.me.se.lo.5°.192.D
 Acetū acre, & sinapi non fert oris uentriculi sensus, in aliquibus. de locis
 affectis. 4°.20.G
 Acetum aluum modice sistit.1°.de ali.fac. 2°.9.C
 ex Aceto cimolia contra fauos. de remed.par.fac. 7°.154.D
 Aceti pauxillū aqua accipiens conglutinat.1°.de simp.me.fac. 5°.7.G
 Acetū sicut & rosaceum, quō neutra.1°.de simp.me.fac. 5°.6.B
 Acetū in principijs non sit ualde acre.5°.de comp.me.se.lo. 5°.159.C
 Aceti & rosacei usus in principijs affectuū capitis.11°.met.me.7°.73.E
 cum Aceto rosaceum inflammationibus incipientibus conuenit.2°.de
 comp.med.sec.loc. 5°.134.B
 Acetum cum rosaceo adhibetur auribus inflāmati. de sectis. Isa.18.C
 Acetum cum rosaceo auri conuenit.13°.meth.med. 7°.83.C
 Acetū cum rosaceo oculis inflāmati nō adhibetur. de sectis. Isa.18.C
 Acetum cum rosaceo pro capitis dolore ex solis aestu. de remedijs para-
 tu. facilibus. 7°.153.E
 Acetū ad respirationē apponit ad oxenā.3°.de cōp.me.se.lo. 5°.147.G
 Aceto singultus sanatur. de remed.par.fac. 7°.159.A
 Acetū adstringens prohibet sanguinis fluxū.1°.de simp.me.fa. 5°.5.F
 Acetum facit ruborem.1°.de simp.me.fac. 5°.6.E
 Acetum mouet odoratum guctumq̄.4°.de simp.me.fac. 5°.30.H
 ab Aceto cum in sublime attolluntur amara desciunt in pituitam. de
 uic. rat. in morb.acut.com.3°. 7°.130.G
 ex Aceto & bitumine emplasticum optimum.5°.meth.me. 7°.32.H
 ex Aceto lēticula cōtra pleuritim. de uic. rat. in morb.acut. 7°.113.C
 Acetum cum stercore caprino quale.7°.de comp.med.per gen.5°.265.F
 Aceti diluendi mensura. de uic. rat. in morb.acut.com.2°. 7°.117.A
 Acetum quo pacto medicamentis miscendum.1°.de simp.me.fac. 5°.6.F
 Acetum ualidissimum facit medicamentū.6°.de cōp.me.p.gen. 5°.159.D
 Aceti guttis de digito irrorati medicamenti sit mentio.7°.de compositio-
 ne medicamentorum se.lo. 5°.186.B
 Acetum plus recipiens medicamentum quō coquendum.6°.de comp.me.
 secun.lo. 5°.170.E
 Acetum in hebetanda acrimonia uincit aquam, oleum, & oleum rosaceū.
 1°.de simp.med.fac. 5°.5.H
 Acetum quomodo aqua temperandum in inflammatione ex fluxione.2°.
 de arte cur. ad Glauc. 7°.101.H/103.F
 Acetū & aqua quō tēperabant pro œdemate.14°.meth.me. 7°.87.F
 Aceti parum habenti aquæ spongia infusa pro œdemate ex pituita in lo-
 cum influxa.2°.de arte cur. 7°.103.F
 Acetum pro mitigando.14°.meth.med. 7°.88.G
 ex Aceto & aqua fomentū p pituitosa materia.14°.meth.med. 7°.87.F
 in Aceto & in aqua intincta spongia supra inflammationem.2°.de arte
 cur. 7°.101.G
 Acetum & aquam misce cum indiges herbis frigidis.10°.de comp. medic.
 per gen. 5°.211.H
 Aceto & aqua sitis aufertur febriū ardentū.1°.de simp.me.fac. 5°.7.F
 ex Aceto, & eruo fomentū. de uic. rat. in morb.acut.cō.2°.7°. 116.H
 ex Aceto uel orobo uel sale fotus q̄lis. de uic. ra. i mor.ac.c.2°.7°. 116.F
 ex Aceto & bordeo fomentū. de uic. rat. in morb.acu.cō.2°. 7°.116.H
 ex Aceto & sinapi experimētū an ulcus sit in gula.5°.met.me.7°.34.E
 Acetum quale ad achoras.1°.de comp.med.se.lo.128.H. 5°.129.G
 Aceto, uino, & aqua, terra madescit.2°.de simp.med.fac. 5°.14.G
 Aceto acerrimo cur in dolore dētiū utamur.5°.de cōp.me.lo. 5°.163.A
 Aceto utitur in capitis fracturis.2°.de comp.me.per ge. 5°.226.H
 Acetū et olcū rosaceū in capite uulnerato.2°.de cōp.me.se.lo. 5°.134.A
 cum Aceto oleum rosaceum supra caluariam ponitur in ardore capitis.
 2°.de comp.med.se.lo. 5°.134.B
 ex Aceto, aut oxycrato illita omnis terra leuis ambusta iuuat prohibens
 bullas.9°.de simp.me.fac. 5°.66.B
 Acetū acre in terram eiectū eleuat partes. in.1°.prrh.c.2°. 4°.174.G
 Acetum cur terram fermentat.1°.de simp.me.fa. 5°.7.C
 Aceto

Aceto cōparatur atra bilis in mordacitate. cō. 4°. apho. 23°. Ex. 29. H
ut Acetum est atra bilis. 14°. meth. med. 6°. 89. E
Acetum qñ imponendum erysipelati. 14°. meth. med. 7°. 87. E
Acetum & pulegium odoranda, ne in animi deliquium incidant in balneo
9. de comp. med. se. lo. 5°. 199. B/F
Aceti albi fit mentio. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 170. D
Acetum album est tenuium partium. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 170. E
Acetū album i aurē instillatū ad grauē auditū. de reme. par. fa. 7°. 155. D
Acetum albissimum & lucidissimum pro aqua accipitur. 1°. de comp. me.
per genera. 5°. 217. F
Acetum, & hydromeli purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
Acetum ponitur in infrigidante medicamento. 10°. meth. med. 7°. 65. A
Aceto & melli quid faciat coctura. de puero epil. 7°. 181. A
Acetum & mel optime misceri facit coctura. de puero epil. 7°. 181. A
in Aceto simul et melle aque mixta frigiditas praeuaret. 4°. de simp. me.
fac. 5°. 27. F
Acetum tēperat in melle quod biliosum. de uic. rat. in morb. acut. 7°. 13. A
cū Aceto & melle aphronitrum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
Acetum mixtum cum melle tenuat uentrem, & expellit inflationem. de
diff. cont. Sp. 74. G
ex Aceto, melle, zingibere, pipere albo, & succo citoniorum, medica-
mentum ad appetentiam deieci. 2°. de ali. fa. 2°. 20. D
cū Aceto, & sale tenuato, & garo praepratis ficibus uulgo uestiuntur.
2°. de ali. fac. 2°. 17. F
cū Aceto succus cetaureae ualeat ad furfures capitis. de uir. cēt. Sp. 93. B
cū Aceto, & muria cathar. comedi oportet. de diff. cont. Sp. 74. E
cū Aceto, & melle cappares quid faciant. de diff. cont. Sp. 74. G
cū Aceto, & melle capparis praepratus stomachum roborat, & corru-
gat. de diff. cont. Sp. 74. E
cū Aceto solo capparis praepratus stomachum roborat & corrugat.
de diff. cont. Sp. 74. E
cū Aceto qñ comedit fumusterrae mūdificat stōm. de diff. cont. Sp. 74. E
cū Aceto qñ oliuae pōticae post cibū edunt. qd faciāt. de diff. cōt. Sp. 75. A
cū Aceto succus radicū iridis nihil calfacit. 2°. de cō. me. se. lo. 5°. 136. E
Aceti aliquid miscemus ad lienē. 11°. meth. med. 7°. 73. C
Acetum leni conuenit, & cur. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 198. D
cū Aceto ammoniacum leni duro confert. 14°. meth. med. 7°. 88. C
Aceto utaris in scirrho, & in duritia. 11°. meth. med. 7°. 73. C
Aceto in splene duro utitur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. C
i Aceto extinctus pyrites lapis p magnis scirrhis. 14°. met. me. 7°. 88. B
Aceti uis scirrhis quando salutaris. 14. meth. med. 7°. 88. B
Acetum incidit, & eo utitur in scirrhis. 14°. meth. med. 7°. 88. A
Acetum attenuat metalla. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 232. B
Aceto trita metalla qualia. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 241. D
Acetum biliosis utilissimum. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7. F
Aceti acedo picrocholis prodest, & atrabilijs obeft. de uict. rat. in
morb. acut. com. 3°. 7°. 130. G
Acetum melancholicis aduersissimum. 1°. de simp. me. fa. 5°. 7. F
Acetū praebeet copiose melancholicis. de mel. ex Gal. Ru. et Pos. Sp. 110. D
Acetum educit atra. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 130. G
Acetum mentē, & nervos scit. de uict. rat. i morb. acut. com. 1°. 7°. 113. F
Acetum neruis noxiū. de puero epil. 181. C. de uict. rat. in morb. acut. cō.
3°. 130. H. de fract. com. 2°. 7°. 236. A. de diff. cont. Sp. 74. D
Acetum neruorum substantiam debilitat quō. 14°. meth. med. 7°. 88. B
Aceto quō utitur in neruis. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. D
Acetū coctū ad nocēdū infirmus est. de uic. ra. i morb. acu. c. 3°. 7°. 130. G
Aceti usus quō conueniat tēdonibus, & ligamētis. 14°. met. me. 7°. 88. A
Acetum formidandum in febre singultuosa. de uict. rat. in morb. acut.
commen. 4°. 7°. 143. E
Acetum cur ualeat in phreniticis. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 134. B
Aceto thymum, pulegium, & origanum incocta naribus applicanda in le-
thargo. 13°. meth. med. 7°. 85. F
Aceto, & olco rosaceo utimur in lethargicis, & phreniticis. 2°. de cōp.
med. secun. lo. 5°. 134. A
Aceto uti non debemus in lethargo, sed euphorbio. 2°. de compo. medi.
se. lo. 5°. 134. A
Acetū peius ē mulieribus, q̄ uiris. d̄ uic. rat. i morb. acut. cō. 3°. 7°. 130. H
Acetum infert dolorē utero. de uict. rat. in morb. acut. cō. 3°. 7°. 130. H
Acetum non mitigat dolorē. 2°. de comp. med. se. lo. 7°. 134. B/G
Acetum exasperat, erodit, & dolorem excitat. 1°. de simp. med. fac. 7. G/
3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. H
Acetū contrariū inflammationibus. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 134. B

Acetum mordax ulceribus & cuti. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 159. A
Acetū mulsū in febribus securum. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 197. G
Acetum mulsū attenuat & perrodit. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 189. D
Acetū mulsū oibus utilissimū san. tuen. gr̄a. de bo. et uitio suc. 2°. 39. A
Acetum mulsū e fauis confectum. de usu theriacae. 5°. 98. H
Aceto mulsouiae omnes angustae expediuntur, ut nusquam crassus glutino-
susq; humor hāreat. de bo. & uitio suc. 2°. 39. A
Aceto mulso in neruosis ptibus uti nō debemus. de fract. c. 2°. 7°. 236. A
Acetū mulsū leni conuenit, & cur. 9°. de cōp. med. se. lo. 5°. 198. D
Aceti scillini confectio ex Galeno. 3°. de med. fac. par. 7°. 178. B
Aceti scillitici confectio. de dynamidijs. Sp. 26. G
Acetum scillinum ad quae ualeat. 3°. de med. fac. par. 7°. 178. B
Acetū confectū ex scilla urinā bñ prouocat. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. E
Acetum confectum ex scilla incidens, quibus est minus calidum. 5°. de sim-
plic. med. facul. 5°. 35. E
Acetū scilliticū mire cōuenit orthopnoicis. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 186. G
Acetum scilliticum lapidem frangit. de ocu. 7°. 188. F
Acetum scilliticum in epilepsia. de puero epil. 7°. 180. E
ACETOSVS sapor qualis sit & unde oritur. de ocul. 7°. 188. A
Acetosa quae sint. de ocul. 7°. 188. A
Acetosa sunt frigida. de dissol. cont. Sp. 74. D
Acetosi operationes. de ocul. 7°. 188. A
Acetosa prouocant appetitum. de anat. uiuorum. Sp. 50. A
Acetosa parum nutrit, cur. de dissol. cont. Sp. 73. F
Acetosum cur penetret. de ocul. 7°. 188. B
Acetosi cibi attenuant & incidunt. de diff. cont. Sp. 72. E
Acetosi cibi quibus conueniant. de dissol. cont. Sp. 72. E
Acetosa frigida puncturam, morsuram, & tumorem generant in oculo
uulnerato. de ocul. 7°. 189. B
Acetosus & pōticus sapor quō cōueniant, & differāt. de ocul. 7°. 188. B
Acetosi quomodo fiant fructus pontici. de ocul. 7°. 188. B
Acetosa poma, & granata si inueniunt in stomacho humorem malum, &
crassum incidunt, & expellunt, & leniunt uentrem: si inueniūt mun-
dum, stringunt uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. C
Acetosorum granatorū aquae incidūt, & attenuāt. de diff. cont. Sp. 72. G
Acetosum lac est cibus crassus. de dissol. cont. Sp. 73. A
Acetoso lacti dominatur uehemens frigiditas. de dissol. cont. Sp. 73. B
Acetosum lac tarde digeritur. de dissol. cont. Sp. 73. D
Acetositas citri incidit, & attenuat. de dissol. cont. Sp. 72. G
Acetosus syrupus ad conseruandam sanitatē corporis. secr. Sp. 103. D
ad Acetositatem in stomacho. secret. Sp. 102. F
ad Acetosam eructationem. secret. Sp. 98. E/100. F
Acetosa radix suspensa ad scrophulas. de incant. adiuu. 7°. 182. B
Acetosule fit mentio. de cura icteri. Sp. 111. B
ACHAASOS medicinae. de med. exper. Sp. 106. C
ACHARISTVM medicamentum. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 154. A
Achariston. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 152. D
ACHERDVS frutex syulestris. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
Acherdi fructus habet exiguum alimentum, & est prauus succi. 2°. de ali-
men. facul. 2°. 22. B
ACHILLES heros praestans. de cogn. curand. 2°. 51. F
Achilles simpliciter formosus. de bona habi. 1°. 39. C
Achilles maior erat Aiace. 2°. de d. gn. puls. 4°. 76. F
Achilles iracundiae succumbebat. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242. F
Achillae pastillus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 252. C
Achillis Cōpunctoris medicamentum. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 184. H
Achilleos sideritis qualis. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. D
Achilleos sideritis ad sanguinis eruptiones, muliebri profluuium, & dy-
senterias congruit. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. D
ΑΧΛΗ quid sit. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. E
ACHLYS quid. introd. Isag. 58. H
Achlys affectus iridis oculi. introd. Isag. 58. D
ACHNAE quid sit. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. E
de ACHORIBVS & quid sint. de med. fa. par. 7°. 161. G.
Achor quid sit. de tum. praet. nat. 3°. 84. F
Achor quid sit, & quō fiat & curetur. 1°. de cōp. med. se. lo. 5°. 128. G
Achores, exterior capitis affectus. introd. Isag. 59. C
Achores fiunt ex commixtis humoribus. de cau. mor. 3°. 8. B
Achorum meminit. in. 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 161. A
Achoribus quae conueniant. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 128. H
de Achoribus secundū Critonē sermo. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 130. E
ad Achoras. 1°. de comp. me. per gen. 217. A/2°. 224. E/9°. de comp.
med.

med. se. lo. 5^a. 204. H
 ad Achoras inflammatos. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. A
 ad Achoras puerorum, mulierum, & diuersarum etatum. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 129. G
 in Achoribus in principio quæ conueniant, & quæ in processu. 1°. de cõ-
 posi. med. se. lo. 5^a. 129. D
 ad Achoras medicamenta cephalica. introd. 1 sag. 58. C
 ad Achoras qbus iuncta ẽ ulceratio dolorosa. de remed. par. fa. 7^a. 154. D
 ad Achoras medicamẽta fortissima. 1°. de cõp. med. se. lo. 5^a. 129. D
 ad Achoras securum medicamentum. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 131. B
 ad Achoras smegma. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 131. A
 ad Achoras emplastrum album. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 130. G
 ad Achoras Apollonij medicamẽtum. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. G
 ad Achoras Archigenis medicamẽtum. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. B
 ad Achoras Cleopatræ. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 131. C
 ad Achoras Critonis medicamẽtum. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 130. D
 ad Achoras Sorani. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 131. D
 ad Achoras Thebei emplastrum. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 130. H
 in Achoribus urinam humanam reprehendit Gal. 1°. de comp. me. se. lo. 130. D/10°. de simp. med. fa. 5^a. 75. D
 ad Achoras simplicium diuersitas. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. E
 Achoras iuuat lupinus. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 48. D
 Achores extergunt radice liliorũ cũ melle. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 53. B
 Achoras extergit balanus. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 44. D
 ad Achoras acetum quale. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. F
 ad Achoras cerussa qualis. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 129. G
 ad Achoras semperuiuum quale. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 129. G
 ACHRADES, & earum uires. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 43. D
 ACIA quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 208. C
 Aciã qualis esse debet. de ijs, quæ in med. fi. cõ. 2°. 7^a. 208. C
 per ACICVLAS punctio cutis quomodo fiat in alopecia. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 122. H
 ACIDVM quid sit. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 8. D
 Acidæ qualitates sunt qualitates gustus non medicamentorum facultates. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 38. H
 Acida qualia sint. 1°. de simp. medica. fac. 25. F/ de uict. rat. in morb. acut. commen. 1°. 5^a. 111. D
 ut Acidum & dulce, & amarum, & salsum succorum species sunt, ita & adstringens & austerum, & acre & pingue in animalibus, & plãtis, & terra. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 31. H
 Acidus sapor magis humidus. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. G
 Aciditas manifesta cum sentitur sine acrimonia, iudica illum succum frigidum, & ad calidos affectus utitur. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. B
 Acidum est subtile frigidum. 4°. de simp. me. fa. 25. F/5°. 5^a. 29. D
 Aciditas puenit a calore mutãte, nõ tñ uincẽte. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. B
 Aciditas fit ui frigoris. 4°. de simp. med. fa. 25. G/ 5^a. 27. D
 Acidum tantum, est frigidum. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. B
 Acida omnia frigida. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 26. D
 Acida adstringentia frigida sunt. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 26. E
 Acidi saporis sunt frigidi oēs. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. C
 Aciditas sequitur acerbitem. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. F
 Acidus sapor est acris. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. D
 Aciditas in saporibus quõ nascatur. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. B
 Acida frigiditas tenuium partium. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. B
 Acida, & dulcia sunt tenuiora, quã dulcia, & frigida. 4°. de simp. medic. facul. 5^a. 28. F
 Acidum quid faciat. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 39. A
 Acida altius agunt. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 25. H
 Acidi saporis uelociter transeunt. 4°. de simp. med. fa. 5°. 25. F
 Acido succo magis penetrat acris. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 27. E
 Acida exasperant. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 111. D
 Acidorum & acrium incidendi differentia. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. G
 Acida crassos succos icidũt, subducũt, et humectãt. 2°. de ali. fa. 2^a. 19. G
 Acida, acria, acerbã, nutriunt, si simul dulcia sint. 4°. de simplic. medica. facul. 5^a. 28. F
 Acida summe, non nutriunt. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. E
 Acido ut frigidum & subtile, amaro & acri ut calidis communis est mordicatio. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 29. D
 Acida medicamẽta mordicant oculos. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 150. C
 Acida adstringunt gulam. 5°. de lo. aff. 4^a. 32. D
 Acida quid agant in linguam. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 9. A
 Acidum a sola lingua percipitur. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. D

Acida faciunt stuporem dentium. de opt. sect. I. fa. 22. H/3°. de alimen. fa. 2^a. 28. C/1°. de symp. cau. 3^a. 16. B
 Acidi & austeri cibi stuporem dentium faciunt. 2°. de lo. aff. 4^a. 9. H
 Acida omnia mouent odoratum. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 30. H
 Acidum odorem dicimus quid habere. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 31. A
 Acidus succus facit famem caninam. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. B
 Acida lac prohibent. de med. fac. par. 7^a. 166. B
 Acida ualde melancholia facit magnã appetentiã. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B
 Acidi humores in ore uentriculi sunt causa appetitus canini. commen. 2°. aphor. 21°. Ex. 15. A
 Acida austera pituitosis excrementosisq; stomachis sunt apta. 7°. de sim. med. fac. 5^a. 50. H
 Acida, acria conueniunt in uictu attenuante. de atte. uic. 2^a. 46. A
 Acida nullam noxam afferunt uentriculo. 5°. de usu par. 1^a. 143. F
 Acida sistunt uentrem, si purum inuenerint. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. G
 Aciditas mutationes facit uenter sub morbis frigidioribus. 3°. de sympt. cau. 3^a. 24. H
 Acidi ructus quomodo fiant. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. B
 Acidi ructus quomodo ex frigore. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. D
 Acidus ructus creat frigida fluxio in uentrem. 6°. de sani. tuen. 2^a. 98. F
 Acidi ructus ab alijs emittuntur, ab alijs nidorosi. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. F
 ad Acidum & nidorosum ructum conuersio ciborum, ad causas & affectus uentriculi referenda est. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. H
 Acidi ructus qbus causis fiãt. de uictus rone i morb. acu. cõ. 2°. 7^a. 119. E
 Acidus ructus significat pituitam. com. 4°. aphor. 2°. Ex. 37. F
 ex Acido ructu et cruditate coctionis non consequitur diaria febris. 8°. meth. med. 7^a. 53. G
 Acidum ructantes uentriculi uitio iuuat antidotus zopyria. 2°. de antido. 5^a. 115. B
 Acidum ructantibus auxilio est betonica. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 51. A
 ad Acidum ructũ ualeat acetum scillinum. 3°. de med. fa. par. 7^a. 178. C
 Acidum qui eructant non ualde morbo laterali corripiuntur. commẽ. 6°. aphor. 33°. Ex. 5°. A
 Acidus ructus i lõgis leuitatibus itestinarũ, bonũ. c. 6°. aph. 1°. Ex. 45. G
 Acida eructatio leuitatem intestinarum sanat in. 6^m. de morb. uulg. com. men. 4°. 3^a. 196. E
 Acida est atra bilis. de na. & ord. uniuscuiusque corp. Sp. 41. D
 Acida est atra bilis syncera. de uict. rat. in morb. acut. cõ. 3°. 7^a. 130. H
 Acida, & fermentosa atra bilis. 2°. de fac. nat. 1^a. 301. G/com. 4. aphor. 21°. Ex. 29. D/14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Acida pituita. q. ani. mor. 1^a. 319. A
 Acida pituita qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. F
 Acida pituita species pituita. 7°. de diff. feb. 3^a. 37. F
 Acida pituita uitiosa. in. 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 167. G
 Acidum forte participat pituita uitrea. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. F
 in Acidum uertuntur cibi a frigiditate. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. D
 in Acidum ciborum conuersio est uentriculi indicium frigidioris. in. 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3^a. 186. D
 Acida ciborum corruptiones ex quibus cibis. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. H
 Acida excrementa a quibus cibis. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. H
 in Acidum conuersi cibi sunt minus mali. 8°. meth. med. 7^a. 53. B
 Acidis acerbis & amaris cibis delectantur, qui sunt extra naturalem statum. in. 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 191. G
 in Acidũ raro cõuertunt cibi i biliosis naturis. 8°. meth. me. 7^a. 53. B/G
 in Acidum uertentibus cibum mel dandum. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. E
 Acida uue quid agant. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. B
 Acidarum uuarum usus uitandus. 2°. de alimen. fac. 2^a. 18. B
 Acida uue quibus noceant. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. B
 Acidarum uuarum mustum ad omnia pessimum. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. B
 Acida qualitas uinorum separata est ab astringẽte, ut bonitas a uitio. aduersus Lycum. Ex. 63. H
 Acidum nullum est uinum secundũ naturam. aduersus Lycum. Ex. 63. H
 ACILEA misturæ genus ad pilos tollendos. de simp. med. Sp. 80. B
 ACINVS totius uitis est fructus. 2°. de ali. fa. 2^a. 16. C
 Acinorum substantia qualis. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. H
 Acini uuarum terreni sunt. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 64. H
 Acinos mutare non est uentriculi humani officium. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. C
 Acinus eiectus nullam ostendit esse cruditatem. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. B
 AKYNOIA nomen medice quietis in pulsibus. 1°. de diff. puls. 4^a. 48. C
 ACMASTICA & anabatica, et paracmastica, synochæ species. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. F/8°. meth. med. 7^a. 57. A
 in Acmaistica homotona & paracmaistica febre humorum in caua uena putrefactio

putrefactio. 2°. de diff. feb. 3°. 42. H
 Acmaisticus pulsum habet uigentem, & sordidum sine intermissione. de dynamidijs. Sp. 34. C
 Ακμὴν quid uocant Græci. 6°. de sani. tuen. 2°. 95. F
 ACONCIAS serpens qualis. de ther. ad Pif. 5°. 93. A
 ACONITVM quid, & eius uires. de simpl. medicamin. Sp. 80. F
 Aconitum est uenenum. in 6°. de morb. uulg. cō. 6°. 3°. 197. A
 Aconitum uenenosum ualde est. de simp. medica. Sp. 80. F
 Aconitum, thapsiam, erificium proprio gustu probare deuita. de simpli. medicami. Sp. 83. H
 Aconitum septicum & deleterium medicamentum. 5°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 36. B/6°. 5°. 42. B
 Aconitum aptum est ad putrefaciendum extra os & sedem. 6°. de simpl. medi. fac. 5°. 42. B
 Aconitum lupos necans. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. B
 ad Aconitum remedium. 2°. de antid. 5°. 114. B
 ad Aconitum ualeat theri. de theri. ad Pifo. 5°. 91. E
 Aconitum qui sumpserint ijs lac exhibetur. 10°. de simp. med. fa. 5°. 73. H
 Aconiti fit mentio. 4°. de comp. med. sec. loc. 153. B/10°. 5°. 109. C
 de ACOPIS & quid significet nomen. 7°. de compo. medica. per genera. 5°. 269. D/E
 Acopa quæ sint, & ad quem finem. 7°. de cōp. med. sec. locos. 5°. 177. E
 Acopa quæ. 3°. de comp. med. per gen. 269. D/E
 ab Acopis quō differant myracopa. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 269. G
 Acopa quæ unguenta. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 230. C/ 233. B
 Acopa medicamenta extrinsecus adinuenda. introd. If. 58. B
 Acopum est uiticis semen. 6°. de simp. med. fa. 5°. 41. B
 Acopon medicamentum. 6°. de cōp. medicamen. per genera. 5°. 256. D
 Acopa quæ debeant recipere, collige. 10°. de cōp. med. se. lo. 5°. 207. H
 Acopa apud antiquos liquida erant. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. F
 Acopon. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 247. D
 Acopa unguenta euaporantia sunt. 6°. de sani. tuen. 2°. 98. C
 ad Acopa aqua utilior quā uinum. 4°. de sani. tuen. 2°. 87. A
 Acopis, emplastris, & malagmatibus miscetur cera. de simpli. medicaminibus. Sp. 82. B
 Acoporum adipum differentie. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 269. F
 pro Acopis olea diuersa. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. E
 ad Acopa, & malagmata facit oleum, in quo est cocta bryonia de simplicibus medicamin. Sp. 81. E
 Acopon bonum. 7°. de cōp. med. per gen. 265. C/ 5°. 271. H
 Acopon bonū diutinis resolutionibus. 10°. de cōp. med. se. lo. 5°. 207. H
 Acopum ex abietis semine. 3°. de sani. tuen. 2°. 81. C
 Acopon calefaciens. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 272. D
 Acopon foetidum dictum. 3°. de comp. med. secundum loc. 142. F/ 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. B/ 272. A/D
 Acopon metasyncriticum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. F
 Acopon quod ex melle inscribitur. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 270. A
 Acopon uiride. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 270. D/ 272. C
 Acopon uiride Haliei. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. H
 Acopon ex argenti spuma cruda, & oleo. 7°. de compo. medica. per genera. 5°. 264. H
 Acopon ex rubeta. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. B
 Acopon confectum ut Aphrodis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. B
 Acopon barbaricum ex euphorbio. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 272. C
 Acopon ex Aphrodisi collectaneis. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 270. B
 Acopo ex abiete uti debent, qui humores in carne, & toto corpore congestere. 4°. de sani. tuen. 2°. 86. G
 Acopon ad lassitudinum molestias. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. G
 Acopon ad paralyticos. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 273. B
 Acopon ad omnem dolorem neruorum consentientem. 7°. de compo. medic. per genera. 5°. 270. B
 Acopon uiride ad Ischiadicis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 273. B
 Acopon aliud ad coxendicum dolores. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 273. B
 Acopon aliud ad coxarum dolores. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 273. C
 Acopon quo Arūtiū Aquila curatus est. 7°. de cōp. me. p gen. 5°. 272. C
 Acopa Damocratis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 273. C
 Acopa Hera. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 273. A
 Acopon Orionis Pexoris. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 272. D
 Acopon Quadrati. 7°. de comp. medi. per gen. 5°. 272. A
 ACOR una est ex qualitatibus gustabilibus. fi. med. Isag. 50. B/ de natura. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 ACORVS quid, & eius uires. de simpli. medicamin. Sp. 81. A

Acorum siccum, & calidum in tertio. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. A
 Acorum acre, modice amarum, odore non iniucundo, calidū est & tenue. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. A
 Acoron nobis admotum uidetur calidum. 3°. de temp. 1°. 21. H
 Acoron calidum & acre urinam ciens. 5°. de sim. med. fac. 5°. 35. D
 Acorus urinas frequentes ducit. de ren. aff. dig. 7°. 196. E
 Acorum lienes induratos iuuat, & ceratoidis crassitiem detergit, & urinam mouet. 6°. de sim. med. fa. 5°. 42. A
 Acori semē splenē uidetur cōsumere, potū. de simpli. medicamin. Sp. 81. A
 Acorus expurgat in icteris. 3°. de cura icteri. Sp. 111. B
 Acorus menstrua prouocat. de ocul. 7°. 188. F
 Acorus maturatiuus est. de ocul. 7°. 189. C
 Acoron sanguinem extenuat & secernit. 5. de simp. med. fa. 5°. 35. D
 Acorum admodum exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. G
 Acorum ulcera sanat. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 240. G
 Acorum discutit. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 169. D
 Acori radice intensior est asari radix. 6°. de simp. med. fa. 5°. 43. H
 Acori radice succus claritatem oculis mirifice facit. de simplicibus medicaminibus. Sp. 81. A
 Acori radix ad neruos uulneratos ualeat. 3°. de cōp. me. p gen. 5°. 234. B
 Acori radix cum melle crustas optime disrumpit. 2°. de arte. cur. ad Glauc. 7°. 107. B
 Acori apozema purgat uesciam. de cathar. Sp. 95. D
 ACOSMIA est ataxia. in prognost. com. 3°. 4°. 207. G
 ACOSTROR medicamen. de med. exper. Sp. 104. G
 ACQUISITIVAE artes, quæ. ad Thrasy. 2°. 106. D
 ACREDO humorum quomodo cognoscitur. in 1°. de morb. uulg. commen. 3°. 3°. 125. B
 Acredo humorum alterare potest pulsus, non efficere. 1°. de cau. puls. 4°. 86. G
 Acredo attrahit humorem. de dynamid. Sp. 20. F
 Acredinem & morsum medicamentis tollit lotio. 6°. meth. med. 7°. 38. C
 ab Acredine mordaci dolor auris non sanatur calidis. 3°. de comp. medi. secundum loc. 5°. 141. C
 ab Acredine uel adstrictione nascitur asperitas. de ptif. 2°. 47. E
 Acredine nulla infectus humor inter flauum, & pallidum. 4°. de loc. affect. 4°. 28. C
 Acredinem remouent rosaceum & oleum dulce. 7°. de sim. me. fa. 5°. 51. F
 Ακρεμόνας quid græci uocent. 6°. de sim. med. fa. 5°. 42. F
 ACRIMONIA una ex qualitatibus gustabilibus. fi. med. Isag. 50. B/ de na. humana. com. 1°. 1°. 28. H
 Acrimonia significat caliditatem. 9°. de simp. me. fa. 5°. 66. C
 Acrimonia deprehenditur mire in allio & capis. 4°. de simp. medic. facul. 5°. 25. C
 in Acrimonia simile est allio scordion. 8°. de sim. me. fa. 5°. 60. H
 Acrimonia habent, quæ sunt tenuium partium. 3°. de ali. fac. 2°. 32. G
 Acrimonia faciunt differentiam in partibus dissimilaribus. 3°. de simpli. med. fac. 5°. 20. G
 Acrimonia calfacit, incidit, digerit. 7°. de simp. med. fa. 5°. 49. G
 Acrimonia facit dolorem. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 236. A
 Acrimonia humoris ledit partes propinquas. 15°. de usu par. 1°. 211. H
 Acrimonia humorum facit delirium. in 3°. de morb. uulg. cō. 1°. 3°. 131. E
 Acrimonia humorum infrenant oua, similia, & chondrus. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 149. D
 cum Acrimonia trahunt, ex alto humiditates trahentia & digerentia. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 235. H
 Acrimonia aluum ad excretionem prouocat. 3°. de ali. fac. 2°. 32. G
 Acrimonia cum dulcedine euacuat. 7°. de sim. med. fa. 5°. 50. G
 Acrimonia cum amaritudine, non obtinebit uehementiam uacuationis. 7°. de sim. me. fa. 5°. 50. G
 Acrimonia quandam à putrido calore habet acetum. 4°. de simpli. medic. facul. 5°. 27. D
 Acrimonia expertes sunt foeni græci decoctum, lac, tenuis ouorū liquor, gummi, tragacantha. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 151. C
 Acrimonia quomodo dematur melli. 3°. de ali. fa. 2°. 32. G
 Acrimonia melli adempta facit ipsum ad distributionem, & coctionem accommodatius. 3°. de ali. fac. 2°. 32. G
 Acrimonia adimit adstrictionem. 2°. de ali. fa. 2°. 19. D
 Acrimonia retūdīt caseosum & crassū lactis. 10°. de sim. me. fa. 5°. 73. G
 Acrimonia humorum quomodo curetur. introd. Ifa. 55. E
 ACRTONIS medicamen. de med. expert. Sp. 107. C
 ACRTVDO acquiritur in melancholia quando supra modum exuritur.

IN GALENI

exuritur.com.6°.aph.56°. Ex.53.E
 Acritudo mordax fieri non potest, ut in longum extendatur, si omnia cir-
 ca egrum opportune fiant.com.7°.apho.22°. Ex.55.E
 Acritudo excitat ad excretionem.com.2°.apho.18°. Ex.13.F
 Acritudo pituitæ irritat intestina ad deiectionē.cō.6°.aph.33°. Ex.50.B
 Acritudo humorum abradit in summa parte intestina commen.4°.apho-
 ris.24°. Ex.29.H
 Acritudo humorū facit difficultatē intestinorū.cō.6°.apho.3°. Ex.46.F
 Acritudo puris ora uasorū arteriosorū apit.cō.6°.aph.27°. Ex.48.H
 Acritudo urinæ aperit ora arteriarum quæ sunt in renibus.commen.7°.aphor.34°. Ex.56.E
 Acritudo urinæ, causa scilicidij urinæ.cō.3°.apho.16°.23.D/et cō.7°.aphor.48°. Ex.57.H
 Acritudines malorū humorū ledūt uesciam.cō.3°.apho.22°. Ex.24.F
 Acritudo eorum quæ excernuntur prouocat hæmorrhoidas. ex quo sumi potest illius sententiæ fundamentum, aloen nō prouocare hæmorrhoidas, sed ea quæ euacuantur.com.6°.apho.47°. Ex.52.C
 Acritudinem purgantium medicamentorum non fert natura ob æstum exusta.com.4°.apho.5°. Ex.28.A
 ACRE et pingue, et austerum, et adstringēs succorum species sunt, ut acidum, dulce, amarum et salsum in animalibus, plantis, et in terra.de nat.hum.com.1°. 1°.31.H
 pro Acridi adstrictorū dixit Dioscorides.11°.de simp.med.fac. 5°.79.D
 Acridia quidam adstringentia uocant.11°.de de simp.med.fac. 5°.79.D
 Acres et acuti qui non nunquam dicantur.in 6°.de morbis uulgaribus, commen.1°. 3°.158.H
 Acridia quæ sint, et eorum effectus multi.de atten.uisit.rat. 2°.43.G
 Aere fit ex miscella calidi, frigidi, humidī et sicci.1°.de ali.fac. 2°.9.A
 Acridia quæ.in 6°.de morb.uulg.cō.5°.3°.192.G/1°.de simp.me.fa. 8.D/et 9°.5°.64.C/de uisit.rat.in morb.acu.com.4°. 7°.135.C
 Acridia quæ sint, inter quæ ponit acetum.6°.de cōp.me.p.gen. 5°.256.E
 Acridia qualia sint.de uisit.rat.in morb.acu.com.1°. 7°.111.D
 Acridia tenuis essentia, qualia.4°.de simp.med.fac. 5°.29.H
 Acridia crassæ essentia terreæ, qualia.4°.de simp.med.fa. 5°.29.H
 Acridium distinctio.4°.de simp.med.fac. 5°.29.E
 Acridi aduersatur dulcis succus.de uisit.rat.in morb.acut. 7°.130.B
 Acridia sunt quæ sensus nostros pungunt, ac mordicant. de atten.uisit.ratione. 2°.43.G
 Acridia omnia calefaciunt.2°.de ali.fac. 2°.19.C
 Acridia sunt magis calida amaris.4°.de simp.med.fac. 5°.28.F
 Acridia calida, et sicca urinam mouēt. de ren.aff.dig. et med. 7°.196.E
 Acridia et calida urinam cientia.5°.de simp.med.fac. 5°.35.D
 Acridia ad quæ utilia, et potissimum lapides.9°.de simp.me.fac. 5°.67.G
 Acre quid faciat.5°.de simp.med.fac.39.A/et 9°. 5°.64.D
 Acridia quid agant in linguam.1°.de simp.med.fac. 5°.9.A
 Acridia uehementer quid faciant.5°.de comp.med.sec.loc. 5°.162.H
 Acridia quibus conueniant.2°.de alim.fac. 2°.19.G
 Acridia conueniunt corporibus habentibus humores frigidos, et crassos, et lentos. de atten.uisit.rat. 2°.43.H
 Acridia trahunt uenenum. de sectis. 15.16.G
 Acridia et calida, conueniunt ad uenenata.7°.de simp.med.fac. 5°.49.D
 ab Acridibus afficitur oculus.5°.de comp.med.sec.loc. 5°.159.H
 Acridia et calida oculos non iuuant.4°.de comp.me.sec.loc. 5°.150.C
 Acridia oculis non conueniunt.4°.de comp.me.sec.loc. 5°.150.B
 Acridia medicamenta non tolerant oculi.2°.de arte cur. 7°.103.D
 Acridia sunt aphthis aduersissima. de reme.par.fac. 7°.158.C
 Acridia exasperant. de uisit.rat.in morb.acut.com.1°. 7°.111.D
 Acridia tenuium partium miscenda adstringentibus ut penetrent.4°.de comp.med.per gen. 5°.239.G
 Acre quibus aliquid transpirat à quibus debent abstinere.8°.methodi medendi. 7°.51.C
 cū Acridibus pugnant adstringentia.9°.de simp.med.fac. 5°.64.C
 Acridia irritant, mordent, calefaciunt, et fluorem affectis partibus concitant.5°.de comp.med.per genera. 5°.246.B
 Acridia phlegmonas irritant.13°.meth.med. 7°.81.D
 Acridia primo fiunt uina aquosa, postea amara. de uinis. Sp.77.A
 Acridia uina, et uetusta utilia his sunt, qui frigidum humorem in uenis collegerunt. de uinis. Sp.76.G
 Acridia omnia inter obsonia connumerantur.2°.de alim.fac. 2°.23.F
 ob Acres cibos bile acruata non leuarunt quendam sinapi et beta.1°.de alimen.fac. 2°.8.G
 Acridium omnium semē cōuenit in diætā attenuatē. de atte.uisit.rat. 2°.44.E

LIBROS

Acridia et acida cōueniunt in uictu attenuatē. de atte.uisit.rat. 2°.46.A
 Acridium, et acidorum incidendi differentia.2°.de ali.fac. 2°.19.G
 Acridia non acida postulat succus frigidus.2°.de ali.fac. 2°.19.G
 Acres cibi exhibeant, ut medicina, melancholicis. de melanco. Sp.110.D
 Acridia euacuant. ars med. 15.70.D
 Acridia, et amara digerunt, et incidunt humores crassos et lentos.9°.de simpli.med.fac. 5°.58.D
 Acridia et subamara expurgāt iecur et renes.6°.de simp.me.fac. 5°.45.G
 Acridia et mordacia tussim prouocant, non contra.2°.de simplicium medicamentorum fac. 5°.13.B
 Acridia esui idonea, habent aliquā dulcedinē.4°.de simp.me.fac. 5°.29.E
 Acridia quæ non gustantur.4°.de simp.med.fac. 5°.29.E
 Acridia mordicant non solum linguam, sed et carnem.4°.de simplicium medic.fac. 5°.29.D
 Acridia uellicant gulam.5°.de loc.affec. 4°.32.D
 Acridia modice quæ frigida.4°.de simp.med.fac. 5°.26.D
 Acridia inhorre faciant.5°.de simp.med.fac. 5°.36.A
 Acridia debet facere sitim, aliter pessimū est in.1°.de mor.uulg. 3°.106.F
 Acridia mouent odoratum gustumq.4°.de simp.med.fac. 5°.30.H
 Acridia ulcus cuti nostræ moliuntur.4°.de simp.med.fac. 5°.29.E
 Acridia non adstringere, collige.1°.de simp.me.fac. 5°.7.H
 Acridia adstringunt, et euacuant quomodo.3°.de simp.med.fac. 5°.20.A
 Acridia usta amittunt calorem.9°.de simp.med.fa. 5°.64.E
 Acridia sunt cum ratione sumenda. de atten.uisit.rat. 2°.43.H
 Acridia uentriculum mordicant, si largius æquo sumpta fuerint. de atten.uisit.rat. 2°.43.G
 Acridia maxime appetuntur à grauidis, cur.1°.de symp.cau. 3°.18.C
 Acridia decocta faciunt aquam acrem, et ipsa acritudinem deponunt.3°.de alimen.fac. 2°.32.A
 Acridia crassos succus attenuant. de atten.uisit.rat. 2°.43.G
 Acridia succos crassos incidunt.2°.de alimen.fac. 2°.19.G
 Acridia conueniunt phymatibus et furunculis. de atten.uisit.rat. 2°.43.G
 Acridia caueda in affectibus, quæ in cute sūt, curādīs.14°.meth.me.7°.93.D
 Acridia, quæ ulceribus non conueniunt.4°.de cōp.med.per ge. 5°.236.H
 Acridia, et tenuia excrementa faciunt ulcerosum lasitudinis affectum.3°.de san.tuen. 2°.78.G
 Acridia non debent esse animalium nutrimenta, quorum lacte sis usus.5°.de san.tuen. 2°.91.H
 de Acridibus pharmacis.4°.de comp.med.sec.loc. 5°.149.F
 Acre, et calidum medicamentum ulceri admodum primo dolorē infert, mox horrorem, deinde rigorem excitat. de pal.con. et rig. 3°.55.B
 Acridia medicamenta qualia. de uisit.rat.in morb.acu.com.4°. 7°.138.G
 Acridia et calida sunt medicamenta purgantia. de uisit.rat. in morb.acut. commen.4°. 7°.135.C
 Acridia medicamenta trahunt.in 6°.de morb.uulg.com.2°. 3°.166.B
 Acridia medicamenta reuellunt à capite et uisceribus. de hirud. 6°.2.E
 Acridia medicamenta febrium causæ. de cau.morb. 3°.6.G
 Acridia medicamenta ferūt, sensū difficilē habētia.2°.de ar.cur.7°.103.D
 Acridia medicamenta brachijs, et manibus imposita succos ad caput, et uiscera uergentes reuellunt. de cucur. 6°.4.G
 Acridia medicamenta non fert os uentriculi.2°.de ar.cur. 7°.103.D
 Acridia medicamenta, et acres humores corpora facile sentientia non ferunt.2°.de arte cur.ad Glau. 7°.103.C
 Acridioribus medicamentis utaris in neruorū puncturis quæ seruent apertum uulnus.3°.de comp.med.per gen. 5°.234.F
 ab Acridibus medicamentis fit inflammatio, quia mordent, et faciunt dolorem, et trahunt materiam.4°.de comp.med.per gen. 5°.236.A
 Acridia sunt emplastra uiridia, et quæ his sint acriora.2°.de arte cur.ad Glau. 7°.105.H
 Acridia quō carnem progignere possint.6°.de cōp.me.per gen.5°.255.G
 Acres herbae.13°.metho.med. 7°.84.H
 Acridium herbarum usus qualis.6°.de comp.med.per gen. 5°.255.C
 Acres herbae uel amaræ sine adstrictione ad neruos uulneratos ualēt.3°.de comp.med.per gen. 5°.234.B
 Acridia olera miscenda lactucæ.2°.de alim.fac. 2°.23.F
 Acridium omnium asparagus humidior est quā folia.2°.de ali.fa. 2°.24.B
 Acres cibi et calidi, qui. de cau.mor. 3°.6.G
 Acres cibi caliditatem augent, et febrem accendunt. de cau.mor. 3°.6.G
 Acres et extenuantes cibi, morbofi.1°.de diff.feb. 3°.32.A
 Acre est cardamomum.5°.de comp.med.sec.loc. 5°.159.C
 Acre est helenium.5°.de comp.med.per gen. 5°.246.B
 Acre modice est polium, et amarum.8°.de simp.med.fac. 5°.59.A
 Acris est

Acris est sampsuchus. de simp. med. Sp. 90. G
 Acris est, & excoalsciens calamus aromaticus. de simp. med. Sp. 82. G
 Acre, & excoalsciens est cinnamum. de simp. med. Sp. 83. A
 Acria sunt nepitæ folia. de simp. med. Sp. 87. H
 Acre est scenugracum. de reme. par. fac. 7^a. 156. A
 ex Acri & amara substantia constat onosma. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 57. C
 Acres sunt grossi, cur. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. B
 Acres uires habet anethum. de simp. med. Sp. 81. B
 Acres uires habet origanum. de simp. med. Sp. 88. E
 Acres uires habet uiscus. de simp. med. Sp. 91. H
 Acres uires habet thymus. de simp. med. Sp. 91. G
 Acres uires habet scorodon. de simp. med. Sp. 91. A
 Acres uires habet herbum. de simp. med. Sp. 85. B
 Acres uires habet hyssopum. de simp. med. Sp. 92. E
 Acres uires habet thlaspi. de simp. med. Sp. 91. G
 Acres uires habet smyrnium. de simp. med. Sp. 91. B
 Acres uires habet scopa regia. de simpli. med. Sp. 91. C
 Acres uires habet sauina. de simpli. medic. Sp. 85. C
 Acres uires habet pastinaca. de simpli. medic. Sp. 89. B
 Acris est omnis myrrha. de simp. med. Sp. 87. B
 Acres uires habent chamæpitys species omnes. de simp. med. Sp. 85. F
 Acris est lathyris. de simp. med. Sp. 86. E
 Acres uires habet gentiana. de simp. med. Sp. 84. H
 Acres uires marrubium habet. de simp. med. Sp. 87. E
 Acres uires habet fori. de simp. med. Sp. 90. F
 Acres uires habet lapis pyrites. de simp. med. Sp. 86. F
 Acres & excoalsciens uires habet daucum omne. de simp. me. Sp. 83. E
 Acres uires, excoalsciens, & relaxantes habet ladanum. de simplic. medic. Sp. 86. D
 Acres leniter uires habet uetonica. de simp. med. Sp. 92. A
 Acres & stypticas uires habet lixiuia. de simp. med. Sp. 85. H
 Acres, & aliquatenus stypticas uires habet ebenum. de sim. me. Sp. 83. F
 Acris res, & styptica est cinis. de simp. med. Sp. 86. A
 Acres, & relaxantes uires habet chamædrys. de simp. med. Sp. 82. G
 Acres, & relaxantes uires habet filix. de simp. med. Sp. 84. D
 Acria, & exulcerantia folia clematis habet. de simp. med. Sp. 83. B
 Acriores aliquatenus uires oleo, hēt opobalsamum. de sim. me. Sp. 88. D
 Acre ignitum est. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. H
 Acris sapor omnium calidissimus. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. D
 Acria, acida, acerba, nutriunt, si simul dulcia sint. 4°. de simplicium me-
 dic. fac. 5^a. 28. F
 Acri nullo utimur pro cibo. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. E
 Acres sapes quam uim habeant. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. G
 Acris saporis terminus est urere. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. F
 Acres sapes summe sunt calidi, deinceps post illos sunt amari, deinde
 uero dulces. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. F
 Acre proprium in saporibus a sola lingua percipitur. 4°. de simplic. me-
 dic. fac. 5^a. 28. D
 Acres sapes quo mō ab amaris differant. 4°. de sim. med. fac. 5^a. 29. H
 Acrem odorem dicimus quid habere. 4°. de sim. med. fac. 5^a. 31. A
 Acres & tenues humores quos dolores faciant, & quod faciunt conuul-
 sionem. 12°. meth. med. 7^a. 80. A
 ex Acri humore oculi dolor. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 103. D
 Acris, et tenuis humor ē causa exulcerationū. cō. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 de Acribus humoribus proprie dicitur morderi, nō de doloribus. de uic.
 rat. in mor. acu. commen. 4°. 7^a. 144. F
 Acris humor olfactū angit, & horrorē incutit. 15°. de usu. par. 1^a. 211. H
 Acris humor in ore uētriculi sæpe facit animi defectum. 2°. de arte cur.
 ad Glauc. 7^a. 103. C
 Acris humor non manet in hepate. 5°. de usu par. 1^a. 145. F
 Acris humor & singultum, & conuulsionem per totum corpus efficere
 potest. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. A
 Acris humor quo modo dolorem faciat. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H
 ut ab Acri humore afficitur acu uulneratus. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. D
 Acris humiditas facultate siccatoria, corpus incendit. de uic. rat. in mor.
 acut. com. 4°. 7^a. 134. D
 Acri & amaro ut calidis, acido ut frigido & subtili communis est mordi-
 catio. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. D
 Acris succus magis penetrat quam acidus. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 27. B
 ab Acri succo rigor in multis fit. de pal. conuuls. & rig. 3^a. 55. C
 ab Acri re fiunt horrores. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
 Acribus succis postulant misceri aquea. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. H

Acres succi sunt educendi. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. D
 de Acribus a quibus experimentū sumendū. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 26. B
 Acribus omnibus id est commune, ut soluta ipsorum acrimonia, exiguum
 corpori præbeant alimentum. 2°. de ali. fa. 2^a. 19. C
 Acribus magis siccant salsa. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 135. C
 Acribus curanda nō est caro, & neruus nigrefactus, sed lenibus. de frac.
 commen. 3°. 7^a. 244. A
 Acribus quidā utebatur, & in priapismū incidit. 6°. de lo. aff. 4^a. 42. F
 Acre & mordax calidum est quod exhalat ab impense calidis tempera-
 mento. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. A
 Acribus & mordacibus quæ imponantur. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. B
 ab Acribus exacerbantur inflammata. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 173. C
 ab Acribus excrementis stranguria. in 3^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 128. D
 Acribus palatum ungendum in lethargo. 13°. meth. med. 7^a. 85. F
 ab Acribus mordicatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. B
 Acribus, & mordacibus per aluum excretis quæ auxiliētur. 1°. de simp.
 med. fac. 5^a. 8. B
 Acris, & mordax superfluitas unde. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. F
 ab Acribus escharæ fiunt. de atten. uic. rat. 2^a. 43. G
 ab Acribus abstinendū in febre tertiana. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7^a. 97. D
 Acris fluxio quid agat ad uentrem, & guttur. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. E
 Acris materia ubi adsit, scarificatione utimur. de cucur. scar. 6^a. 3. F
 Acria suppositoria, & clysteria, intestina mouent. de dynami. Sp. 20. F
 Acres clysteres reuellunt quod per uomitum exit. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 Acris humor facit ut intestina eiiciant. 5°. de usu par. 1^a. 145. F
 Acres qualitates sunt qualitates gustus, non medicamentorum facultates.
 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. H
 Acris qualitas deiectionem excitat. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. A/23. C
 Acrem qualitatem habentia concoctionē iuuant. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. G
 ab Acrium asduo usu abstinendum, potissimum biliosis. 2°. de alimen.
 facul. 2^a. 25. E
 ad Acres & tenues fluxiones oculorū. 4°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 149. E
 Acrior est omnibus cineribus cinis caprisici. de simp. med. Sp. 86. A
 Acriore lixiuia lauanda sunt uulnera sordida. de simp. med. Sp. 86. A
 ACRISIA quid significet. in 2^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 112. C
 in Acrisias desleētū icocta et cruda. i. 2^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 124. E
 Tò Αροχρησις iter exercitatioēs nūerat. 2°. de san. tuē. 2^a. 73. G
 Acrochirismi, brachiorum et manuum propriæ sunt exercitationes. 2°.
 de sani. tuen. 2^a. 74. H
 ACROCHORDON unde dicta. 2°. meth. med. 7^a. 9. G
 Acrochordon quid. fin. med. 1^a. 49. B
 Acrochordon tumor est præter naturam toto genere. de diff. morb. 3^a.
 4. F/14°. meth. med. 7^a. 90. E
 Acrochordones uerrucarum genera. de diff. mor. 3^a. 4. F
 Acrochordones est genus uerrucarum, & tuberculorum. commen. 3°.
 aphor. 26°. Ex. 25. G
 Acrochordones fiunt ex commixtis humoribus. de cau. mor. 3^a. 8. B
 Acrochordones cutis affectus. intro. 1^a. 59. D
 Acrochordonibus præditi sunt homines non natura. fi. me. 1^a. 45. E
 Acrochordones cur fiant in pueris. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. G
 Acrochordonum curatio. intro. 1^a. 60. D
 Acrochordonibus quid conferat. de uirt. centa. Sp. 93. G
 Acrochordonas quidam ore sanabat. 14°. meth. med. 7^a. 92. H
 Acrochordonas detrahunt caulibus & folia uirentia batrachij. 6°. de sim-
 plic. medic. fac. 5^a. 44. G
 ad Acrochordonas caput saurum facit. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 79. G
 Acrochordonas auferunt tithymalli. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. D
 Acrochordonas auferunt caules chamæsyces. 8°. de sim. me. fac. 5^a. 63. G
 ad Acrochordonas ouillum stercus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. H
 Acrochordonibus difficilior curat myrmecia. 10°. de sim. me. fac. 5^a. 73. E
 ACRODRIA qui sint fructus. intro. 1^a. 51. B
 Αρώμιον quid significet. de articulis. com. 1°. 7^a. 251. F
 Acromion quid sit. de ossibus. 1^a. 42. G
 ACRON Agrigētinus auctor sectæ epiricæ cur sit dictus. itr. 1^a. 51. D
 Acron unus ex primis empiricis. de subfig. empi. 1^a. 31. D
 Αρωχλίσκος quid significet. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 129. H
 ACTE quid. 6°. de simp. medic. fac. 5^a. 42. B
 ACTIO quid sit. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. B/ de mult. 77. C/ de sympto.
 diff. 3^a. 10. F/1°. de loc. aff. 4^a. 3. E
 Actio est opus naturæ, sed opus non dicitur actio. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. C
 Actionem & opus dicere nihil refert quandoq. 1°. meth. med. 7^a. 5. H
 Actio est agentis motus. de symp. diff. 3^a. 10. D
 Actio est

Actio est motus agens. de motibus manifestis & obs. Sp. 66. G. 1°. meth. med. 6. C. 2°. 7^a. 10. A/B
 per Actionem quid intelligat. de mot. man. & obs. Sp. 66. D
 Actio in quo consistat. de symp. differentiis. 3^a. 10. E
 Actiones habent esse suum in fieri. 2°. meth. med. 7^a. 10. B
 Actionis, & motus differentia. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
 Actio, & corpus differunt. 1°. meth. med. 7^a. 7. E
 Actio, sanitas, & pulchritudo, quō se hñt ad inuicē. ad Thras. 2^a. 104. A
 Actio partis quō differat ab usu. 17°. de usu par. 1^a. 221. C
 Actiones præcedit corpus & illas gignit. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 ab Actionibus prima utilitas animalibus. 17°. de usu par. 1^a. 221. C
 Actiones omnes cuius causa fiant. ad Thras. 2^a. 105. B
 Actionis causa in singulis instrumentis est temperies secundum naturam. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. A
 Actionis causa est sanitas. de symp. dif. 3^a. 13. A
 ad Actionem causæ uicem præstat constitutio. 1°. meth. med. 7^a. 8. D
 Actionis causa non inuenienda secundū Thessalū. 2°. meth. med. 7^a. 11. G
 Actio secundū quos modos fiat, & locos in quibus, et instrumenta per quæ cognoscere debet medicus rationalis. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. B
 Actionis modus cognitus reddit medicum aptiorem ad opitulandum. de uo. instr. diff. 1^a. 106. B
 Actio & passio quomodo fiant. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. A
 Actiones fiunt a solidis animantium partibus. 3°. de sim. me. fac. 5^a. 22. A
 Actio quomodo distinguitur a passione. de symp. diff. 3^a. 10. E
 Actionis scopus est agendorum prima causa. 6°. de usu par. 1^a. 152. F
 propter Actionem, atq; ex accidenti a nobis expeti id quod est secundum naturam in quibus ipsa deficit, non primo, nec propter seipsum. 14°. meth. med. 7^a. 91. B
 Actionum uis, quæ. ad Thras. 2^a. 103. H
 Actionē propriā habet quælibet pars animalis. 7°. meth. med. 7^a. 43. F
 Actio quælibet in animantis corpore peculiarem habet particulam. per quam perficitur. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. H
 Actionem propriam habet membrum compositum. de ocul. 7^a. 182. G
 Actiones proprias statim ab initio cognoscunt genitalia. 6°. de locis affectis. 4^a. 42. C
 Actionem suam perficiendi facultatem habent instrumenta naturalia, ut magnes lapis facultatem habet trabendi ferrum. 1°. de lo. aff. 4^a. 8. A
 Actiones proprias quælibet particula hñt & usus. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. G
 Actionum proprium instrumentum, quod. 2°. de decretis. 1^a. 236. G
 pp Actionem unam cur quandoq; natura facit multa instrumenta. 12°. de usu par. 1^a. 195. G
 Actionibus duabus unum instrumentum seruit. 7°. de usu par. 1^a. 158. A
 ex Actione utili, partis usus apparet. 17°. de usu par. 1^a. 221. D
 Actio, & utilitas singularum partium necessario sciri debet. de const. ar. 1^a. 40. G
 Actio cuiusq; partis cognosci debet ex anatome. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. E
 Actio primo in omni particula, quæ secari debet, considerata est. 4°. de usu par. 1^a. 138. D
 Actiones considerandas, collige. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Actionum cognitio præcedit usus inuentionē. 16°. de usu par. 1^a. 220. E
 Actionum cognitio confert ad partem affectam cognoscendam. 17°. de usu par. 1^a. 222. E
 Actiones debent præcedere utilitates. 6°. de usu par. 1^a. 155. E
 Actio primo, deinde utilitas cognoscenda. 9°. de usu par. 1^a. 172. E
 Actione cognita inuenitur partis utilitas. 1°. de usu par. 1^a. 114. H
 Actione cognita utilitates exponē. 7°. de usu par. 163. F/9°. 1^a. 166. B
 in Actionibus sicuti est, ita est in utilitatibus. 2°. de usu par. 1^a. 222. E
 ad Actionem obeundam quæ exigantur. de const. 1^a. 36. H
 Actionum duplex genus. de const. ar. 1^a. 37. B
 Actionis genus alteratio, sed nō ut in gñatione. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. B
 Actiones tres quæ operibus respondent. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. D
 Actiones ipsæ non considerandæ fm empiricos. 2°. meth. med. 7^a. 11. G
 Actio instrumenti nisi prius sciatur, particule usus inueniri non potest. 5°. de usu par. 143. F/16. 1^a. 215. F
 Actio sequitur corporis affectum. 1°. meth. med. 7^a. 7. E
 Actionis constantiam tantam nullum membrum habet, quantam habet cor. 6°. de usu par. 1^a. 150. D
 Actionibus & usibus membrum unum quodq; non forma corporis iudicatur. 1°. de Hipp. & Plat. decretis. 1^a. 233. E
 Actio dignitate posterior utilitate. 11°. de usu par. 1^a. 189. C
 Actio posterior securitate ad sanitatis diuturnitatem. 12°. de usu par. 1^a. 196. C

Actionē ignorat q musculi positionē ignorat. 2°. de usu par. 1^a. 126. D
 Actionis ubi æqualis utilitas, ibi æqualia dextra sinistris. 6°. de usu par. 1^a. 149. A
 in Actione quod melius est, temperamento commodo referendum. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. F
 Actiones quæ cōueniunt ad sanitatis tuēdæ rōnē. 7°. meth. me. 7^a. 48. E
 in Actione quod deterius, temperamento uitioso referendum. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. F
 Actioni nocet morbus sine mediatore. de ocul. 7^a. 185. H
 Actiones uniuersaliores, quæ. ad Thras. 2^a. 108. F
 Actionum uariæ differentie. ad Thras. 2^a. 105. A
 Actionum duæ primæ differentie. de symp. diff. 3^a. 11. D
 Actionum differentie affectum partis declarant. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. D
 Actiones oēs proueniūt a similaribus corporibus. 2°. meth. med. 7^a. 13. D
 Actiones primæ a similaribus corporibus. de cur. rat. p sang. mis. 6^a. 16. E
 Actiones primæ singule quæ sint. ad Thras. 2^a. 108. F
 Actiones secundæ ab instrumentariis corporibus. de cur. rat. per sang. mis. 6^a. 16. E
 Actiones duplices in animalibus, corporales, & animales. 6°. de sanitate tuen. 2^a. 95. F
 Actionum aliæ naturales, aliæ animales. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. B
 Actiones tres sunt, animalis, naturalis, uitalis. de ocul. 7^a. 185. H
 Actionum genera tria. de uo. & anhel. Sp. 61. G
 Actio rectrix in quot diuidatur. de symp. diff. 3^a. 11. D
 Actionis rectoris symptomata. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
 Actionis rectoris amissio consistit in stoliditate, & obliuione. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
 Actio uoluntaria quæ. de nat. hum. 7^a. 182. F
 Actiones uoluntariæ sunt musculorum, neruorum, tendonum. 2°. de sanitate tuen. 2^a. 75. A
 Actio uoluntaria qualiter ab aiali fit facultate. de uo. instr. dif. 1^a. 106. D
 Actio uoluntaria fit ex nobilissimo motu animæ, scilicet ex motu cogitationis, & deliberationis. de uo. & anhel. Sp. 61. H
 Actiones uoluntariæ sūt p musculos & neruos. de uo. instr. dif. 1^a. 106. D
 ad Actionem omnem uoluntariam adolescentes aptissimi. 1°. de sanitate tuenda. 1^a. 64. D
 ad Actiōes uolūtarias sunt iepti senes & ifantes. 1°. de sa. tu. 2^a. 64. D
 Actio uoluntaria nobilissima, est uox. de uo. & anhel. Sp. 61. H
 in Actionibus uoluntariis consistit uita. de mot. man. & obs. Sp. 67. F
 Actiones uolūtariæ qñ uitantur. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 173. H
 Actiones uoluntarias lædit phrenitis, quia calidus & siccus morbus est. 3°. de symptoma. cau. 3^a. 29. D
 ut Actiones a uoluntate musculi affecti lædere possunt, ita uesica, & intestina naturales. 1°. de loc. aff. 4^a. 8. A
 Actiones manuum sunt uoluntariæ. de mot. man. & obs. Sp. 69. A
 Actiones pedum sunt uoluntariæ per intentionem primam. de mot. man. & obs. Sp. 69. A
 Actiones uolūtariæ secūda intentione, quæ. de mot. man. et obs. Sp. 69. A
 Actiones uolūtarias q habēt infirmas. 4°. de præsa. ex puls. 4^a. 120. H
 Actio generationis instrumentorum non fit a uoluntate tantum. de mot. man. & obs. Sp. 68. E
 Actiones animales habent tantum duas species sensus. de ocul. 7^a. 186. A
 Actio nulla animalis inest cordi, ideo non eget magnis neruis. 6°. de usu partium. 1^a. 155. F
 Actiones animales in quot diuiduntur. de symp. diff. 3^a. 11. D
 Actiones animales cur a multis causis offendantur. 3°. de lo. aff. 4^a. 16. G
 ex Actionibus animalibus plurimæ secundum nostram uoluntatem perficiuntur. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. C
 Actiones animi sunt præcipue post pueritiam. de sani. tuen. 6°. 2^a. 95. F
 Actiones animæ alterantur ab humoribus, & temperie corporis. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. C
 Actiones animæ irrationalis morales uocantur. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. G
 Actiones naturales quæ sint. 1°. de san. tuen. 2^a. 64. D
 Actiones naturales cur in pueris auctæ. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
 Actio naturalis primū est quod maxime desiderat. 1°. meth. med. 7^a. 8. C
 Actio naturalis cōis etiam plantis. de nat. hum. 7^a. 182. F
 Actionum naturalium prima præcipua, & maxime necessaria nutritio. 3°. de sympto. cau. 3^a. 26. C
 Actionū naturalium causas cognoscat medicus qui ratione curaturus est, ut illas seruare possit. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. B
 Actionis naturalis opera quatuor. de nat. hum. 7^a. 182. F
 in Actionibus naturalibus magis uigent infantes quàm alij. 1°. de sanitate tuen.

tuenda. 2^a.64.D
 Actionum naturalium symptomata. de simp. diff. 3^a.12.A
 Actio anhelitus, naturalis est fm aliquos, cur. de uo. & anhe. Sp.62.B
 an Actio naturalis sit anhelitus, spectat ad dialecticum querere. de mot. man. & obs. Sp.66.H
 Actio anhelitus secundum aliquos est media inter uoluntatem & naturā. de uoc. & anhe. Sp.62.B
 Actione naturali egemus. 1°. & propter hanc egemus sanitatē. 2°. meth. medendi. 7^a.10.D
 Actiones corporales pueri præcipuas obtinent. 6°. de san. tuen. 2^a.95.F
 Actio ipsa nutritio est. 1°. de nat. fac. 1^a.292.H
 Actio uitalis, qua arteriæ, & cor pulsant. de nat. hum. 7^a.182.F
 p Actiones singulas esse artes distinctas, ē absurdū. ad Thrasy. 2^a.105.A
 circa Actionem secundo uersatur ars. ad Thrasy. 2^a.104.B
 Actiones manuarie, quæ per se fiunt. ad Thrasy. 2^a.105.A
 ab Actione medicus manuaris dicitur. ad Thrasy. 2^a.105.D
 Actiones quæ a medicamentis fiunt. ad Thrasy. 2^a.105.A
 Actiones aliquæ contrariæ in re medica. ad Thrasy. 2^a.105.D
 Actio proba nō potest esse sine corporis naturali affectu, aut uitiosa, nisi cum corpus sit uitio affectum. 1°. metho. med. 7^a.7.G
 Actio an sit læsa primo considerandum. 2°. de loc. affec. 4^a.13.D
 Actio læditur instrumento læso, quod illam efficit. 1°. de loc. aff. 4^a.3.H
 Actio læsa in quo consistat. 3°. de sympt. cau. 3^a.26.H
 Actionum uitia, quæ. de symp. diff. 3^a.11.C
 Actionis uitium morbus potest dici. 1°. meth. med. 7^a.7.E
 Actionem uitians affectus est causa cōtinens, & est proprie morbus. 2°. metho. med. 7^a.12.F
 Actio uitata semper primo considerata, post, quænam sedes, uel ipsa afficiatur, uel alteri consentiat. 3°. de loc. aff. 4^a.15.C
 Actionis noxa morbus est. ad Thrasy. 2^a.102.E
 Actio læsa potest morbus uocari, & ex hoc nihil mutatur curatio. 2°. methodi medendi. 7^a.12.E/F
 Actionem lædens affectus potest morbus uocari, & ex hoc nihil mutatur curatio. 2°. metho. med. 7^a.12.E/F
 Actionis amissio defectus & prauitas in omnium symptomatum genere, quid distent. 3°. de symp. cau. 3^a.25.A
 Actionis amissio, symptoma. 2°. de symp. cau. 3^a.24.B
 Actionis lesio est symptoma. de symp. diff. 10.H/13.G/2°. de symp. cau. 3^a.24.D/1°. metho. med. 7^a.7.H
 Actionum offensa sunt symptomata & pathe. 2°. meth. med. 7^a.10.C
 in Actione lesionis causa, morbus est. de sympt. dif. 3^a.13.A
 Actionis lesio est affectus præter naturam. 2°. meth. me. 7^a.12.E
 Actione una læsa, quandoq; aliæ læduntur. 2°. de loc. aff. 4^a.14.G
 Actio est læsa etiam si prorsus perijt. 1°. de symp. cau. 3^a.14.B
 Actio læsa, uel integra non est affectus. 2°. meth. me. 7^a.9.H
 Actioni læsæ nō applicantur remedia, sed morbo. 2°. meth. me. 7^a.10.D
 Actionum læsarum modi docent partem affectam, & curandi facultatem. 3°. de loc. aff. 4^a.14.E
 Actio læsa affectam partem indicare potest. 1°. de loc. aff. 4^a.6.A
 Actionū noxæ, affectā dūtaxat particulā declarāt. 1°. de loc. af. 4^a.6.D
 in Actione ppria obeūda dolent partes inflāmatæ. 5^a. de lo. af. 4^a.32.B
 in Actiōe oī tria symptomata. de symp. dif. 3^a.12.B/de oculis. 7^a.185.H
 Actio leuiter impedita ad quā partē artis ptinet. 7°. meth. me. 7^a.48.E
 Actio extra noxam, sed imbecilla, inutilis est. ad Thrasy. 2^a.102.E
 Actionis læsæ symptoma pēsimum. 3°. de sympt. cau. 3^a.26.H
 Actionis propriæ noxa, est proprium symptoma cuiuscunq; partis. 2°. de loc. affec. 4^a.10.H
 Actionis lesionem auferre cupimus, & propter hoc morbum. 2°. methodi medendi. 7^a.10.D
 Actio imbecilla ad quam medicinæ tractationem pertineat. 7°. methodi medendi. 7^a.48.E
 Actionem læsam ubi esse perspexeris, lesionis modus est considerandus. 2°. de loc. affec. 4^a.13.C
 Actio nulla lædit, nisi pars quæ ipsam facit, afficiat. 1°. de lo. af. 4^a.4.E
 Actio quandoq; perit nulla existente noxa in proprijs instrumentis ex materiæ defectu. 1°. de loc. aff. 4^a.6.E
 Actio ex materia nō transmissa lædit partē nō læsa. 1°. de loc. af. 4^a.7.B
 Actioni paruam noxam afferunt intemperies simularium partiū paruæ: magnæ uero, magnam. 1°. de symp. cau. 3^a.15.B
 Actiones multæ uitiatæ unde sequant, explicatio. 4°. de loc. af. 4^a.25.C
 in Actione nutriendi, priuatio actionis in atrophia est. 3°. de sympto. causis. 3^a.25.B

ad Actiones pigritiam non est necesse sequi, si quis male concoxit. 3°. de symptomatum causis. 3^a.30.B
 Actio praua & errans in uentre, in quo cōstitit. 3°. de sym. cau. 3^a.25.A
 Actionis priuatio in uentre, quæ sit. 3°. de symp. cau. 3^a.25.A
 Actio deficiēs in uenis est cū succi sunt semicocti. 3°. de sym. cau. 3^a.25.A
 Actiōis priuatio i uenis ē cū succi oīno sunt crudi. 3°. de sym. ca. 3^a.25.A
 Actio praua in uenis, est cum succi sunt uitiosi. 3°. de symp. cau. 3^a.25.A
 Actionis in aliam speciem mutatio, symptoma. 2°. de symp. cau. 3^a.24.B
 Actio motiua in quo consistat. de symp. diff. 3^a.11.D
 Actionum motiuarum prima symptomata, quæ. de symp. diff. 3^a.11.F
 Actiones communes partium omnium. 5°. de loc. aff. 4^a.34.D
 ab Actione partis quō secūda indicatio sumatur. 7°. meth. me. 7^a.48.H
 ab Actione membri: q. ipsa sit uel omnibus partibus communis, aut paucis, aut sibi ipsi, indicationem sumi. 7°. meth. med. 7^a.49.B
 Actiones homini conuenientiores sunt ratiocinari, et loqui. de mot. man. & obs. Sp.67.F
 Actiones suas faciūt partes corpis sine doctrina. 6°. de lo. aff. 4^a.42.A
 Actiones quæ depēdent a capite. de uirt. nostrū corp. dispens. Sp.60.C
 Actio oris stomachi est desiderium. de mot. man. & obs. Sp.70.H
 Actionem suam facerent in omni parte cor, iecur, & splen, & reliquæ partes. 6°. de loc. aff. 4^a.42.D
 Actiones iecoris quæ sint. de uirt. nostrum corp. dispens. Sp.60.D
 Actiones lienis ut conseruentur, debent austeræ & adstringentia misceri ipsius medicamenti. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.198.D
 Actio pulmonis perpendenda quæ spiritum & humores attrahit, ac expellit. 5°. de loc. aff. 4^a.30.F
 Actio caninæ in uoce, quæ. de uo. & anhel. Sp.61.G
 Actiones quæ dependent à corde. de uirt. nostrum corp. disp. Sp.60.D
 Actio uniuersi cruris ambulatio est. de const. art. Isa.36.H
 de Actione trina uirtutis regitiuæ. de ocul. 7^a.183.G
 Actio quq; impedit & musculi nō sunt affecti. de art. cō. 3°. 7^a.280.E
 Actionē eandem in omni parte habēt arteriæ. 6°. de loc. aff. 4^a.42.D
 Actio partium, quæ sentiendi & mouendi uim solum habent, perit ipsis non affectis. 1°. de loc. aff. 4^a.9.B
 Actionē nullā uoluntariā facit neruus sine musculo. 1°. de lo. aff. 4^a.7.D
 Actionē musculorū laryngis iquirat Galenus. de uoc. instr. dif. 1^a.107.D
 Actio musculorum circa scapulas. 1°. de diff. resp. 3^a.62.H
 Actio lacertorū sit p motū ad suā originē. de mot. man. & obs. Sp.70.C
 Actionis lacerti laxatio an sit naturalis, uel uoluntaria. de motibus man. festis & obscuris. Sp.68.H
 Actio simplex est unius lacerti. de palp. conuuls. 3^a.52.A
 Actione una pereunte, musculus, uel neruus est affectus. 4°. de locis affectis. 4^a.25.C
 in Actione positus est oīs motus. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a.129.D
 Actiones aliquæ indigent materia ab alijs partibus præparata. 1°. de locis affectis. 4^a.6.E
 Actioni quæ nec prosunt affectus, nec obsunt. 1°. meth. med. 7^a.7.G
 Actio particulæ quō defendatur. 7°. meth. med. 7^a.43.F
 Actionum firmitas ex robore, uirium robur ex actionum firmitudine cōsequitur. de mult. 3^a.79.A
 Actiones firmæ exigunt robur firmum. de mult. 3^a.78.G
 Actionibus firmior est uiribus robustus. de mult. 3^a.79.A
 Actiōes uehementēs hnt musculos magnos, et binos. 2°. d. usu. p. 1^a.123.D
 Actioni ualidæ gemini tendones præficiuntur. 1°. de usu par. 1^a.119.F
 Actiōes fortes manus sunt articuli carpi motus. 2°. de usu par. 1^a.124.C
 Actionum perfectio est exquisite bonus habitus. ad Thrasyb. 2^a.102.F
 Actiones firmiores producit habitus bonus. ad Thrasyb. 2^a.102.E
 ad Actionem prompti sunt calidi. 2°. de san. tuen. 2^a.73.E
 Actiones debiles producit sanitas in affectione. ad Thrasy. 2^a.102.E
 Actiones imbecilles habent paruos musculos, & paruos tendones. 2°. de usu partium. 1^a.123.D
 Actio libera ab imbecillitate, sed nō robusta quæ. ad Thrasyb. 2^a.102.E
 Actiones nondum firmas, non amplius autem debiles producit sanitas in habitu. ad Thrasy. 2^a.102.E
 Actio imbecilla ad quam partem artis pertinet. 7°. meth. med. 7^a.48.E
 Actionum infirmitas significat uires non robustas. de mult. 3^a.78.A
 in Actionibus suis chirurgici celeres esse debent. de fascijs. 7^a.293.C
 cuius Actio sit ruminatio in ruminatē aīali. de mot. mā. & obs. Sp.63.F
 Actio digerētis pōt ad digerēdū sine occurſu puenire. de an. ui. Sp.45.B
 Actio tangibilis absq; obuiatione rei tangēdæ nō fit. de anat. ui. Sp.45.B
 præter Actionem ipsam in saltatoria nihil ostendere possumus. ad Thrasybulum. 2^a.105.H
 Actionem

Actionem augere & utilitatem non idem. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. C
 in Actionibus symmetria uacuorum. 11°. meth. med. 7°. 71. A
 Actionum densitatis causa in pulsibus, quæ. 1°. de diff. resp. 3°. 57. H
 Actio crebra, & actio celer differunt. 2°. de digno. puls. 4°. 75. E
 Actiones omnes fiunt crebriores ex defectu. 1°. de cau. pul. 4°. 90. A
 Actiuus qui sit. 1°. meth. med. 7°. 6. C
 Actiuus motus est actio. 2°. meth. med. 7°. 10. A/B
 Actiue artes & effectiue quo differunt. ad Thras. 2°. 105. H
 Actiua pars philosophiæ. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. F
 Actiue qualitates sunt humiditas & siccitas. 3°. meth. med. 7°. 18. F
 Actiua magis sunt calidum & frigidum fm Hippo. 1°. de nat. fac. 1°. 291. C
 Actiua cur dicantur calidum & frigidum. 7°. meth. med. 7°. 44. D
 ACTV tale quot modis distinguatur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. B
 Actus quomodo pulcher. 5°. de decr. Hipp. 1°. 256. B
 Actum & acre uinum, quale. de theri. ad Piso. 5°. 95. G
 ACVS non sentitur ab ossibus. 1°. de elem. 1°. 2. H
 Acus non sentitur à cartilaginibus. 1°. de elem. 1°. 2. H
 Acus non sentitur à pilis. 1°. de elem. 1°. 2. H
 Acu uulneratus afficitur ut si ab acri humore facta fuisset erosio. 2°. de
 locis affec. 4°. 9. D
 ex Acu uulnera quid exigant in curatione. 6°. meth. med. 7°. 37. A
 ob Acus puncturam in cute phlegmone infestabitur, cui ulcera difficul-
 ter sanescunt. 6°. meth. med. 7°. 36. H
 Acu pūcta exigua parte digiti, quid eueniat. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Acu pungi quidam dolentes uidentur. 2°. de loc. aff. 4°. 12. F
 Acu in cute puncti casus. 6°. meth. med. 7°. 36. H
 Acus quidam colligantes ita, ut cuspides ipsarum in eundem locum por-
 rigantur, per ipsas cutem compungunt ad alopecias. 1°. de composit.
 med. sec. loc. 5°. 124. D
 Acum in manu sinistra tenenti ægro medicamentū propinare, superstitio
 est, de qua in remedio ad spleniticos fit mentio. de dynami. Sp. 27. E
 Acus acumen non posset ingredi collum matricis in conceptione. de anat.
 uiuorum. Sp. 51. E
 ex ACULEIS plagas iuuat pharmacum ex succo centaureæ. de uir-
 tute centaureæ. Sp. 93. G
 Aculeum quomodo eximatur. 14°. meth. med. 7°. 93. A
 ad Aculeos educendos. 5°. de composit. medic. per gen. 246. H/247. F/
 248. C/249. B/6°. 5°. 256. H
 Aculeos educens malagma. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. G
 ACVMEN palpebræ inuersatur extrinsecus, eiusq; motio uix fit: &
 albugineus ascendit super nigredinem in tertia ophthalmiæ specie.
 de ocul. 7°. 186. F
 Acuminata cur sit cordis figura. de anat. uiu. Sp. 46. B
 ab Acumine cordis corpus totū incipit formari. de ana. ui. Sp. 46. B
 ACVENS mentem medicina. secret. Sp. 101. F
 ad Acuendum uisum electuarius. de med. exper. Sp. 107. H
 ACVITAS in cibis facit descendere superfluitates ciborum de sto-
 macho & intestinis. de diff. cont. Sp. 75. A
 Acuitas sequitur ad cholera citrinam. de anat. uiu. Sp. 45. E/F
 ex Acuitate bilis synochus, & causus. de spermate. Sp. 39. H
 Acuitatem stomachi extinguuntia, conueniunt stomacho, in quo genera-
 tur cholera uelociter multa. de diff. cont. Sp. 71. F
 ACVTIES ægritudinis quibus horis fiat considerandum. de sper-
 mate. Sp. 39. H
 Acuties quousq; pcedat in morbis continuis. com. 2°. apho. 23°. Ex. 15. G
 Acuties urinae est causa stillicidij urinae. com. 3°. apho. 16°. Ex. 23. D
 ACVTIOS, & acres aliquos nominamus, quod idem est ac si celeres di-
 xeris. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 158. H
 Acutus morbus qui intelligatur. 3°. de diebus decr. 160. C/ in prognost.
 comment. 3°. 4°. 208. C
 Acutus morbus unde dicatur. 3°. de dieb. decret. 4°. 160. D
 Acuti morbi, qui. fin. med. 45. F/intro. Isa. 55. E/ in 1°. de morb. uul. com-
 men. 3°. 117. C/ in 6°. com. 1°. 3°. 158. H/ de ratione uictus in mor-
 bus. com. 1°. 108. H/ 7°. 111. C/ com. 1°. aphorif. 12°. 5. D/ com-
 men. 2°. aphor. 24°. Ex. 14. B
 Acutus morbus differt à longi tps morbo. 3°. de diebus dec. 4°. 160. D
 Acutus non est semper morbus breuis tps. 3°. de diebus dec. 4°. 160. D
 Acutum & non acutū morbum motu & natura non solum temporibus
 solis nudis appellauit Archigenes. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. G
 Acutorum morborum natura duplex. com. 2°. apho. 19°. Ex. 14. B
 Acutorum morborum differentia. in prognost. com. 3°. 4°. 208. B
 de Acutorum uictu librum non nulli contra Gnidas sententias, alij de

ptissana inscribunt. 9°. de decre. Hipp. 1°. 282. G
 de Acutorum morborum uictu, aphorismorum, aquis, aere, & locis, libri
 sunt Hippocratis. 3°. de diff. resp. 3°. 69. E
 de Acutis morbis alium librum se scripturum promittit Hippocrates. de
 uictus rat. in morbis acut. com. 2°. 122. H/ 124. B/ 4°. 7°. 134. D
 de Acutorum uictu frustra legit, qui de naturalibus facultatibus non le-
 git. de uictus rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 111. H
 de Acutis, & longis morbis, qui ex acutis depēdent loquitur in prognos-
 tics Hippocrates. 2°. de die. decr. 155. H/ 1°. de crisi. 4°. 128. A
 Acute ægritudines qñ naturaliter generantur. de spermate. Sp. 39. C
 Acuti morbi, & malefici à quibus fiant. de bon. & ui. suc. 2°. 39. D
 Acutas accendere ægritudines proprium est flauæ bilis. in prognost. com-
 men. 2°. 4°. 202. D
 Acuti morbi secundum Hippocratem fiunt ut plurimum à bile, & sangui-
 ne, etate uigente, æstiuo, aut uerno tempore. breuis denotatio dogma-
 tum Hippocratis. 231. D/intro. Isa. 55. E
 Acutissimæ febres ex bile. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 277. C/ de sper-
 mate. Sp. 38. B
 Acutus affectus, qui. fin. med. Isa. 45. F
 per Acutus affectus, qui. fin. med. Isa. 45. F
 Acutus exacte morbus, qui. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. F
 Acutus non exacte morbus, qui. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. F
 Acutus simpliciter morbus, qui. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. F
 Acutissimi morbi, qui. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 118. F
 Acutissimi morbi sunt in febre continua. in 1°. de morbis uulgaribus com-
 men. 3°. 3°. 118. F
 Acutorum morborum proprium est febris continua. 2°. de diebus decre-
 torijs. 4°. 156. B/ de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 108. H/ 7°. 111. C/
 com. 2°. apho. 19°. Ex. 14. B
 Acute non dicuntur febres diariæ. 3°. de dieb. decre. 4°. 160. D
 Acuta febris inuadens neq; medicos, neque idiotam quemlibet latere po-
 test. 1°. de diebus decre. 4°. 147. F
 Acuta febris communis est pleuritidi, & peripneumoniæ. de subfigura-
 empi. Isa. 32. E
 Acutas febres facit iracundia. 6°. de sani. tuen. 2°. 96. E
 Acute sunt febres cacoethes. 3°. de cau. puls. 4°. 99. D
 Acutos morbos esse quandoq; sine febre, potest ex illis uerbis colligi, in
 omnibus acutis morbis quicunq; febres habent. cō. 2°. apho. 23°. 15. E/
 com. 5°. apho. 30°. Ex. 40. D
 Acuti morbi raro sine febre. com. 2°. apho. 19°. Ex. 14. B
 Acuti morbi sine febre. in prognost. com. 1°. 4°. 195. A
 Acutissimi morbi in synochis. in 1°. de morb. uulg. 3°. 118. G
 Acuti humores tempore æstiuo à uenis exiccatis trahuntur, qui faciunt
 febres ardentes. com. 4°. apho. 58°. Ex. 33. G
 in Acutis septimana comparatur mutationi temporū anni in chronicis.
 3°. de dieb. decret. 4°. 158. B
 Acuti morbi in quatuordecim diebus iudicant. cō. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
 Acuti morbi qui transeunt usq; ad quadragesimum diem, appellantur à
 Galeno acuti qui in quadraginta diebus iudicantur, uel acuti ex deci-
 dentia. 2°. com. 2°. apho. 23°. Ex. 15. E
 Acutus morbus ex delapsu, qui. 2°. de dieb. decre. 155. F/H/ in prognost.
 com. 1°. 4°. 195. B
 Acuti morbi ex decidentia habent quandoq; terminum sexagesimum diē.
 2°. de dieb. decret. 4°. 156. D
 Acuti ex decidentia in quos affectus conuertantur. in prognost. com-
 men. 1°. 4°. 195. B
 Acutas ægritudines magna ex parte diebus imparibus iudicari inquit
 Hippocrates. bre. den. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 Acutorum morborum sunt repentinæ mutationes. 3°. de crisi. 4°. 139. F
 Acute decernentium dierum principium est tertius dies. 3°. de diebus de-
 cretorijs. 4°. 158. D
 in Acutis tertio quoque die accessiones fiunt. 3°. de dieb. decre. 4°. 158. G
 in Acutis morbis ut apoplexia aut nihil indicat principium aut quippiā
 aliud q̄ incrementum prohibere. de opt. secta. Isa. 29. C
 Acuta febris nunq̄ est i primo insultu i summo uigore. 1°. de crisi. 4°. 132. B
 in Acutis morbis status raro hēt tres accessiones. 1°. de crisi. 4°. 128. H
 Acutorum, & longorum morborum differentia in nutritione. de uict.
 rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 150. E
 in Acutis morbis cur i principio interdicitur cibis. de opt. sect. Isa. 29. G
 in Acutis morbis pro cibis dandis quæ consideranda. de uictus ratione
 in morbis acutis. com. 2°. 7°. 121. B
 in Acutis quidam dant ptissanam non colatam. de uictus ratione in mor-
 bis acutis

bis acutis com. 1°. 7^a. 109. D
 in Acutis secundum aliquos hordeum non uorandum, secundum alios cre-
 mor dandus. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 109. D
 in Acutis morbis datur panis, & chondrus. de uictus ratione in morbis
 acutis. com. 1°. 7^a. 111. B
 in Acutis morbis ptissana non est temere danda. de ptisf. 2^a. 47. H
 Acutis febribus aliquoties facit aqua frigida. de simpliciū med. Sp. 92. E
 de aff. 2^a. 60. D
 in Acutis morbis omnibus non probe abluerit utimur edulio. de uictus
 ratione in morbis acutis. com. 1°. 7^a. 111. G
 in Acuta febre Petronæ uictus ratio. de uictus ratione in morbis acutis.
 commen. 1°. 7^a. 110. H
 in Acutis qñ solus datur potus. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 133. D
 in Acutis quando conueniat uinum dulce. de uictus ratione in morbis acu-
 tis. commen. 3°. 7^a. 126. B
 qbus Acutis melicratum, & mulsæ sint idonea. de uict. rat. in mor. acu.
 commen. 3°. 127. C/ 7^a. 128. E
 in Acutis mel bile scit. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 128. B
 in Acuta febre quo somnus conciliandus sit. de dyn. Sp. 32. G
 in Acutis quando usus sit adstringentibus Galenus. de uictus ratione in
 morbis acutis com. 1°. 7^a. 111. G
 in nō Acutis morbis sunt pauca medicamenta à Cnidijs scripta. de uict.
 rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 108. F
 p Acutis morbis potiones. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 131. G
 in Acuto morbo uena secanda. de bon. & uitio suc. 2^a. 34. C/ præf. ex=
 per. confir. Sp. 78. D
 in Acutissimis cur uenam quandoq; non secuerit Hippocrates. in 1^m. de
 morb. uulg. com. 3°. 3^a. 124. H
 in Acutis quibus secanda sit uena brachij dextri interna. de uict. rat. in
 morb. acu. com. 4°. 7^a. 137. G
 Acuti, & uehementis morbi ubi pericula infideant, puero sanguis est de=
 trabendus. præfag. exper. confir. Sp. 78. A
 in Acuta febre non est secanda uena, in regione ualde frigida, ut Scythia
 uel ualde calida, ut Aethiopia. de sectis. Isa. 16. E
 in Acuta febre non est secanda uena in anni tempore multum calido uel
 multum frigido. de sectis. Isa. 16. E
 in Acuto asthma minuiuntur uenæ iugulares. de anat. uiu. Sp. 55. A
 in Acutis morbis cum febre uehementissima medicamenta euitanda, sed
 uena secanda potius. de uict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7^a. 118. C
 nō Acutorū medicamenta quibus Cnidij utebantur. de uict. rat. in morb.
 acutis. com. 1°. 7^a. 108. F
 in Acutis morbis raro medicamenta exhibemus. de his quos purgare
 oportet. 88. H/ 5^a. 89. A/ com. 1°. apho. 24°. Ex. 10. E/ H
 in Acutis morbis circa principia statim, id est prima die, euacuandum,
 uel non post secundum. com. 1°. apho. 14°. Ex. 10. G
 in Acutis solum datur occasio purgandi in principio. in 1^m. prorrh. com
 men. 2°. 4^a. 174. D
 in Acutis morbis à principio soluendū, si humores turgeant. quos purg.
 op. quib. med. & quo temp. 5^a. 88. G
 in Acutis morbis uacuatio insignis quibus fiat. de uictus rat. in morbis
 acutis. com. 2°. 7^a. 116. C
 ab Acutis morbis æstate capi assuetus quomodo à Galeno seruatur. 5°. 2^a. 93. G
 de sanitate tuenda.
 Acutorum morborum præcognitionibus omnibus fidere non debemus.
 commen. 2°. apho. 19°. Ex. 14. C
 Acuti morbi qui breui iudicantur inter initia facile præiudicantur. in pro
 gno. com. 3°. 4^a. 207. E
 in Acuto morbo extremitates frigide et liuidæ letales cur. in 3^m. de mor
 bis uulg. com. 2°. 136. C/ 3^a. 137. F
 in Acutis repentina sanguinis destillatio quid significet in æstate, & au-
 tumno. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 142. A/ H
 in Acutis febribus colliquatiuis uires labuntur. 1°. meth. med. 7^a. 77. C
 in Acutis abradi interdum intestinum, bonum non est. de uictus ratione
 in morb. acu. com. 3°. 7^a. 130. C
 in Acutis ægritudinibus perniciofa ut plurimum atra urina est. quæf. in
 Hippoc. Sp. 113. E
 Acuta febris in tertianam conuertetur, si urina turbulenta, & tarde resi-
 dens in synocha fuerit, cum sanitate intraneorū, quæ per multos dies
 perseverauerit. de dynamidijs. Sp. 34. C
 in Acutam ægritudinem lapsum cū male olens urina & hypostasis atra
 fuerit, non mori impossibile est. quæf. in Hip. Sp. 113. E
 cum Acuta febre frigidi sudores mortem significant. præfag. exper.

conf. Sp. 77. F
 ad Acutos morbos sequitur aqua inter cutem. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B
 ex Acuto morbo letalis aqua inter cutem. in progn. com. 2°. 4^a. 197. F
 in Acutis cur aures frigide, & contractæ. in progn. com. 1°. 4^a. 191. D
 in Acutis uultus similis sibi sano bonus, dissimilis uero malus. in progn.
 commen. 1°. 4^a. 190. G
 in Acutis qñ sit intenta cutis circa frontem. in progn. cō. 1°. 4^a. 191. D
 in Acutis sudor multus inutilis. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 172. G
 in Acutis surditas mala. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 167. H
 in Acutis, nigris ex deiectionibus sanguinem si deiecerint, perniciosum.
 in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 185. B
 in Acutis morbis propter quid ἀφωοι sunt. in 1^m. prorrheticorum.
 commen. 1°. 4^a. 167. H
 in Acuto quid significet ulcus. in progn. com. 1°. 4^a. 194. D
 in Acutis cur color uiridis & niger. in progn. com. 1°. 4^a. 191. D
 in Acutis cur festucæ euelluntur. in progn. com. 1°. 4^a. 194. G
 Acuti morbi per excretionem iudicantur. in progn. com. 2°. 4^a. 205. B
 in Acutis oculi quomodo caui fiant. in progn. com. 1°. 4^a. 191. C
 in Acutis oculi clauso mala. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 175. H
 ad Acutas quotidianas in æstate. de dynamidijs. Sp. 32. E
 ad Acutas tertianas. de dynamidijs. Sp. 32. F
 Acutus morbus exigit diligentem curationem. de dynamidijs. Sp. 20. A
 Acuta febris quomodo curetur. de sectis. Isa. 16. E
 ad Acutas febres omnes rhodosachara. de dynam. Sp. 32. H
 in Acutis qui medici laudandi. de uict. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7^a. 108. G
 ad Acutas febres omnes Diacydonium. de dyna. Sp. 32. H
 ad Acutas febres omnes epithemata. de dynamidijs. Sp. 32. G
 ad Acutas febres omnes antidotum. de dynamidijs. Sp. 32. G
 ad Acutum dolorem. de med. exper. Sp. 104. A
 in Acutum morbum Sexti incidentis casus. de præcognitione ad Post=
 humum. 4^a. 218. D
 Acuti morbi. lege morbi acuti, & ægritudo acuta.
 Acutissimum est euphorbium. de dynamidijs. Sp. 22. B
 Acuta est lathyris. de simp. medicamin. Sp. 86. E
 Acuta ossa quæ, & cur. de spermate. Sp. 36. C
 Acutum secat quod contingit. de const. ar. Isa. 38. E
 Acutus sapor qualis sit, & unde oriatur. de ocul. 7^a. 188. A
 Acuta calida & sicca sunt, & quomodo. de ocul. 7^a. 188. C
 Acuta sunt subtilia & ignea. de ocul. 7^a. 187. H
 Acuti cibi adurunt. de diss. cont. Sp. 72. E
 Acuti cibi calefaciunt sanguinem calefactione nimia, & redit plurimum
 eius cholera citrina. de dissol. con. Sp. 72. F
 Acuti cibi incidunt, aperiunt, & qui sint. de diss. cont. Sp. 72. E
 Acuti cibi attenuant corpus, & debilitant. de diss. cont. Sp. 72. E
 Acuti cibi quibus conferant. de diss. cont. Sp. 72. E
 ex Acutorum ciborum continuo usu plurimum sanguinis fit cholera
 nigra, & quandoque generatur lapis in renibus nociturus. de diss.
 cont. Sp. 72. F
 Acuta est, aperitiua, & dissolutiua medicina, & quomodo ualeat oculis.
 de ocul. 7^a. 189. B
 Acuta medicamenta sepe accipientes quomodo febrem incidunt. 1°. de
 diff. feb. 3^a. 31. G
 Acutum si quis comedat ut piper & aqua calida uinū dilutum bibat, sin-
 gultum incidit. com. 6°. apho. 39°. Ex. 50. H
 Acuta non debent esse animalium nutrimenta, quorum lacte sis usus. 5°. 2^a. 91. H
 de san. tuen. 3^a. 18. C
 Acuta maxime appetuntur à grauidis, cur. 1°. de symp. cau. 7^a. 166. B
 Acuta lac prohibent. de med. fac. par. Sp. 37. C
 Acuti oculi sunt conceptis in horis melancholice. de spermate. Sp. 49. C
 Acuta lingua peccat in formatione uocis. de anat. uiu. Sp. 61. G
 Acuta uox quomodo fiat. de uo. & anhel. Sp. 61. D
 Acuta uox cur fiat. de uo. & anhel. 4^a. 162. D
 Acute uoces unde. in 1^m. prorrh. com. 1°. Sp. 19. E
 Acutos pueros facit cholera rubra. de dynamidijs. Sp. 37. C
 Acuta est ambulatio hominis concepti in horis bilis & melancholice. de
 spermate. Sp. 37. C
 ACYLI austeri, duri, & insuauis. de bo. & uitio suc. 2^a. 36. C
 Acyli cur uitandi. de bo. & uitio suc. 2^a. 36. C
 Acyli alijs glandibus magis acerbæ. de bo. & uitio suc. 2^a. 36. C
 in Acylis & roborum glandibus & castaneis priuatim pro arborum di-
 uersitate non multum inest in fructu discriminis. de bonitate & uitio
 succorum. 2^a. 36. D

ADAEQVARE ^{dissoluere, perforare}

let Andreæ malagma. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. H
 ADAMAS habet plurimum terræ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. G
 Adamas est impatibilis. 1°. de san. tuen. 2°. 63. A
 Adamatē rūpit plūbū, qđ ferrū nō facit. de incā. adiu. & susp. 7°. 182. D
 ADARCION, uel adarcon, uel adarce quid sit, & quale. 11°. de simp. plicium med. fac. 5°. 83. B
 Adarcium, uel adarce quo loco reponatur inter calida quæ conueniunt alopecijis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Adarce, caliditate ulcus facit. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. B
 Adarce conuenit paraly. 6°. de san. tuen. 2°. 99. F
 ADDISCERE pauca multi expetunt, & nihil prætermittere. 2°. de crisi. 4°. 136. B
 qui Addiscit medicinam & non exercet, permultum abest à perfectione. 1°. de die. decre. 4°. 149. E
 ADDITAMENTA cordis cur facta sint. de anat. uiu. Sp. 56. D
 ADDUCENS indici magnum digitum manus musculus. de muscul. diff. 1°. 49. B
 Adducens tres manus digitos alijs musculus. de muscul. diff. 1°. 48. C
 Adducens introrsum totum femur musculus. de muscul. diff. 1°. 51. C
 Adducēs femur introrsum, & retrorsum musculus. de muscul. diff. 1°. 50. F
 Adducens femur ad aliud femur leniter musculus. de muscul. diff. 1°. 50. H
 Adducens uinculum Hippocratis. de fascijs. 7°. 299. E
 Αδελφισίς id est fratratio, appellatur cognatio ab Hippoc. de articulis commen. 3°. 7°. 280. F
 ADEN. quid. fin. med. Isa. 49. B
 Adenum natura est exanguis & frigida, præsertim eorum qui sunt in mammis. com. 5°. aphor. 40°. Ex. 41. D
 Adenes qualia corpora. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Adentes ex se gubernantur. ars med. Isa. 63. B
 Adenum duplex usus, & qui. 2°. de semi. 1°. 340. D
 Adenes sensu carent. de mult. 3°. 77. G
 Adenes sunt ex illis partibus, quæ in homine sunt laxiores, & humidiores. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
 Adenes apti ad suscipienda excrementa, cur. de cur. rati. per sang. mis. 6°. 17. H/13°. meth. med. 7°. 80. H/com. 3°. apho. 26°. Ex. 25. G
 ad Adenas & aures cur materia à capite transmittatur. 2°. de differ. febr. 3°. 40. H
 Adenibus robustiores sunt arteriæ, uenæ, musculi, & nerui. 13. methodi medendi. 7°. 80. H
 Adenes non habent pulsationem. 2°. de loc. aff. 4°. 9. B
 in Adenibus struma. 13°. meth. med. 7°. 80. A
 Adenes ubi sunt, ibi fiunt tubercula. com. 3°. apho. 26°. Ex. 25. G
 Adenes secus aures cur qñq; intumescant. 13°. meth. med. 7°. 81. A
 Aden, os, & membranula, satis sunt ossibus narium colatorijs tegendis. 9°. de usu par. 1°. 172. C
 Adenes circa maxillas suscipiunt ea quæ in febribus transmittuntur ad caput. com. 4°. aphor. 31°. Ex. 30. H
 Adenes in collo cur qñq; intumescunt. 13°. meth. med. 7°. 81. A
 Adenes insunt alis, & insunt inguinibus. com. 4°. apho. 31°. Ex. 30. H
 Adenes q sunt circa alas suscipiunt supfluitates. cō. 4°. aph. 31°. Ex. 30. H
 Adenes q insunt māmīs quales sūt, et quā uim hñt. c. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 Adenes mammarum quanto frigidiores hepate, tanto lac frigidius sanguine. com. 5°. apho. 40°. Ex. 41. D
 Aden in medio brachij. 2°. de diff. feb. 3°. 41. B
 Adenes tumidi, sunt bubones. 13°. meth. med. 7°. 81. A
 Adenes multi in inguinibus. com. 3°. aphor. 26°. Ex. 25. G
 Adenes duo testiculorū attrahētes, & purgātes sperma. de sper. Sp. 36. F
 Adenum passionēs. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. D
 Adenum excedentium naturam curatio. intro. Isa. 59. H
 ad Adenes eliquandos. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. C
 Adenū robori nō est cōsulēdū si phlegmōe laborēt. 13°. met. me. 7°. 84. E
 Adeni, quæ cœpit phlegmone urgeri, apponit lanam ex oleo calente. 13°. methodi med. 7°. 81. B
 p Adenū phlegmone macedonicū medicamentū. 13°. meth. med. 7°. 81. B
 ADIPIS anatomia quarto loco cōsideranda. 1°. de ana. ad. 1°. 64. B
 Adeps 1°. & simpliciss. particula ē quo ad sensū. 1°. de ele. 6. D/E/1°. 7. E
 Adeps est pars similis. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
 Adipis causa materialis non est sperma. de anat. uiu. Sp. 55. G
 Adipis causa materialis est unctuositas sanguinis, frigiditas & humiditas efficiens. de anat. uiu. Sp. 55. G

Adeps ex frigiditate gignitur. 1°. de temp. 1°. 18. D
 Adeps ex quibus fiat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
 Adeps exanguis, est tamen ex sanguine factus. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
 Adipis situs ubi sit. de anat. uiu. Sp. 55. G
 Adeps adiacet membranis. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Adeps nascitur ad internam membranam cutis. 1°. de temp. 1°. 18. D
 Adeps nervosis, & mēbranosis ptibus ē affusa. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Adipis utilitas, & origo. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Adeps, et medulla ptes aialis, et q, et earū iuuamētū. de ana. ui. Sp. 44. D
 Adeps habet similem functionem in omni parte. 6°. de decr. 1°. 266. B
 Adeps ex se gubernatur. ars med. Isa. 63. B
 Adeps non indiget neruis. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Adeps non dolet, quia non sentit. de const. ar. Isa. 38. C
 Adeps & pinguedo differunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. C
 Adeps & pinguedo quō differant. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Adeps est multo siccior pinguedine. 3°. de ali. fac. 2°. 27. D
 Adeps & pinguedo utrunq; oleosum est. 3°. de ali. fac. 2°. 27. D
 Adeps instar olei pinguis est. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Adeps, & pinguedo confunduntur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Adeps dicitur pingue ob crassitiem. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Adeps qualis. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 210. H
 Adeps sequitur animalis tēperamentū. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 263. E
 Adeps est humidum & calidum secundū exuperantiam. 1°. de ele. 1°. 6. E
 Adeps quō probatur esse calidus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. G
 Adeps humidus dicitur à prædominio. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Adeps humidior cerebro. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Adipem humidissimā esse cōmode dictū est ueteribus. 1°. de tēp. 1°. 17. G
 Adeps calfacta liquatur, quoniā cogitur per id quod ualde est frigidum. 1°. de temp. 1°. 15. D/de anat. uiu. Sp. 44. G
 Adeps non facile funditur, & facile coit. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Adeps cur congeletur. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Adeps nō pōt coire circa iecur, uenas, arterias, aut cor. 1°. de tēp. 1°. 15. D
 Adeps ob quid exiccetur, & indurescat. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Adeps est potius carnū condimentū q alimentū. 3°. de ali. fac. 2°. 27. D
 Adeps parum nutrit. 3°. de ali. fac. 2°. 27. D
 Adipem, aut pinguedinem obtinent quæcunq; bene nutriuntur. 11°. de simp. plicium med. fac. 5°. 78. G
 Adipis abūdantiā exercitatio minuit. in 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 170. C
 Adipis plus habentes, plus habent frigidi, & humidi. 1°. de temp. 1°. 18. E
 Adipis pluri causa. 1°. de temp. 1°. 18. E
 Adipes diuersorum animalium quomodo digerant & emolliant. 7°. de cōpositione med. per gen. 5°. 264. A
 Adipum differentiæ ut acopa. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. F
 Adipum comparatio in caliditate. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. B
 Adipum gradus fm animalia. 7°. de comp. med. per gen. 264. A/E/5°. de simp. med. fac. 5°. 34. E/2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. A
 Adeps agrestium animalium acrior est & siccior quā domesticorum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Adeps animalium in urbibus altorum humidior est, & crassior. 3°. de cōpos. med. per gen. 5°. 232. H
 Adipem minus calidum perfectis habent iuuenilia in omni animante. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. G
 Adeps marium semper calidior foeminarum, & non castratorum eorum qui sunt castrati. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. A
 Adeps tenuium partium, & acris in quibus sit animalibus. 3°. de compositione med. per gen. 5°. 233. H
 Adeps anserinus gallinaceus, suillus, & uitulinus parum differunt. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. F
 Adeps anserinus qualis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 263. E
 Adeps anserinus laudatur, sed syluestris. 3°. de compositione medicamentorum per gen. 233. H/4°. 5°. 242. A
 Adipem anserinum præfert omnibus in medicamento gratia sedandi doloris. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 115. A
 Adeps anseris quo loco reponatur inter calida quæ ualent alopecijis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Adeps anserinus in quo ordine sit inter adipēs acopos. 7°. de cōpositione medic. per gen. 5°. 269. F
 Adeps anserinus curatus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. G
 Adeps anserinus odoramētis conditus. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 272. E
 Adeps anserinus suillo calidior. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. A
 Adeps anserinus q gallinaceo sit fortior. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. D
 Adeps anserinus ualētior adipe gallinarum & gallorum. 5°. de simplicium medica=

medicamentorum facul. 5^a.34.E
 Adeps anserum ad digerendum potentior adipe gallinaceorum. 5°. de simp
 plicium medic. fac. 5^a.34.B
 Adeps anserum tenuium partium. 3°. de comp. med. per gen. 5^a.232.H
 Adeps anserum substantia tenuior gallinaceo. 5°. de cōp. med. fac. 5^a.34.B
 Adeps anserum syluestrium tenuium partium. 3°. de cōp. me. per gen. 5^a.232.H
 Adeps anserinus exiccat citra molestia. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5^a.134.F
 Adeps anserinus laxat. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.264.E
 Adeps anserinus quo in doloribus ualet. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5^a.142.A
 Adeps anserinus dolorosas omnes affectiones iuuat. 3°. de cōpositione me
 dic. sec. loc. 5^a.141.H
 Adeps anserinus pro inflammatione cum dolore. 2°. de arte curat. ad
 Glauc. 7^a.104.G
 Adeps anserinus oleo rosaceo coniunctus inflammationibus medetur. de
 ther. ad Pifo. 5^a.93.F
 Adeps anserum familiarissimus phlegmonis. 5°. de simp. medic. fa. 5^a.34.B
 Adeps anserinus liquatus in oleo rutæ sanat dolores ex intemperie cum
 mordicatione. 2°. de simp. med. fac. 5^a.12.D
 Adeps anserinus que i alto mordicat obtudit. 11°. de sim. me. fa. 5^a.79.A
 Adeps anserinus imponitur mordacia & acria per alium excernentibus.
 1°. de simp. med. fac. 5^a.8.B
 Adeps anserinus pro resolutione tumoris ne aliquid duri remaneat. 2°.
 de arte cur. ad Glauc. 7^a.105.F
 p Adipe anserino gallinaceus sumendus ē. 1°. de cōp. me. p gen. 5^a.215.A
 p Adipe anserino suillus adeps. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.105.F
 Adeps anserinus pro adipe hyenæ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a.122.F
 Adeps boum qualis. 4°. de comp. med. per gen. 239.E/7°. 5^a.263.F
 Adeps bubulus in quo ordine sit inter adipos acopos. 7°. de compositione
 medic. per gen. 5^a.269.F
 Adeps bouis acer. 4°. de simp. med. fac. 5^a.25.E
 Adeps bubulus calidior suillo, & uehemētius digerit. 1°. de compositione
 medic. per gen. 5^a.216.G
 Adipem habent capræ & boues, & cur. 11°. de simp. med. fac. 5^a.78.H
 Adeps caprarum qualis. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.263.F
 Adeps caprinus in quo ordine sit inter adipos acopos. 7°. de cōpositione
 medic. per gen. 5^a.269.F
 Adeps caprarum minus calidus q̄ hircorum. 11°. de simp. med. fac. 5^a.79.B
 Adeps capræ acrior suillo & uitulino. 5°. de simp. med. fac. 5^a.34.B
 Adeps caprinus in quibus ualet. 11°. de simp. med. fac. 5^a.78.H
 Adeps caprinus aduersissimus ē adstringētibus. 1°. de sim. med. fac. 5^a.8.B
 Adeps caprinus potius q̄ suillus cur. tinesmosis & dysentericis impona
 tur. 1°. de simp. med. fac. 8.B/11°. 5^a.79.A
 Adeps caprinus emollit scirrhum. 5°. de simp. med. fac. 5^a.33.G
 Adeps caprinus indurata iuuat. 5°. de simp. med. fac. 5^a.34.E
 Adipē capræ nō adhibemus oculis. in 6^m. de morb. uul. cā. 6°. 3^a.196.D
 p Adipe caprino cera. 8°. meth. med. 7^a.53.F
 Adeps crocodili contra lēstones ab ipso factas. de ther. ad Pif. 5^a.94.A
 Adeps gallinaceus qualis. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.263.F
 Adeps gallinaceus in quo ordine sit inter adipos acopos. 7°. de compo
 sitione med. per gen. 5^a.269.F
 Adeps agrestium gallorum & gallinarum est tenuium partium. 3°. de com
 pos. med. per gen. 5^a.232.H
 Adeps gallorum & gallinarum est in medio anserini & suilli. 11°. de sim
 plicium med. fac. 5^a.79.A
 Adeps gallinaceus laxat. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.264.E
 Adeps gallinarum indurata iuuat. 5°. de simp. med. fac. 5^a.34.E
 Adeps gallinaceus dolorosas omnes affectiones iuuat. 3°. de compo. med.
 sec. loc. 141.H/ 5^a.142.A
 Adeps gallinaceus liquatus in oleo rutæ, sanat dolores ex intemperie cum
 mordicatione. 2°. de simp. med. fac. 5^a.12.D
 Adeps gallinaceus imponitur mordacia & acria per alium excernenti
 bus. 1°. de simp. med. fac. 5^a.8.B
 Adeps gallinaceorum familiarissimus phlegmones. 5°. de simpliciū medi
 fac. 5^a.34.B/2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.104.G
 p Adipe gallinaceo suillus. 1°. de comp. med. per gen. 5^a.215.A/2°. de ar
 te cur. ad Glauc. 7^a.105.F
 Adeps hedorū minus calidus ē quā caprarū. 11°. de sim. med. fac. 5^a.79.B
 Adeps hircinus qualis. 3°. de comp. med. per gen. 233.H/7°. 5^a.263.F
 Adeps hirci moribus medetur. 2°. de simp. med. fac. 5^a.12.C
 Adeps hyenæ qualis. 4°. de comp. med. per gen. 5^a.242.A
 Adeps hyenæ tenuium partium. 3°. de cōp. med. per ge. 232.H/ 5^a.233.H
 Adeps hyenæ in quo ordine sit inter adipos acopos. 7°. de compositione

medic. per gen. 5^a.269.F
 Adeps hyenæ quo loco reponatur inter calida quæ ualent alopecijs. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a.122.D
 pro Adipe hyenæ anserinus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a.122.F
 Adeps infantis informis ad quid utilis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a.125.B
 Adeps leoninus qualis. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.263.E
 Adeps leoninus in quo ordine sit inter adipos acopos. 7°. de compositione
 medic. per gen. 5^a.269.F
 Adipis leonini sit mentio. 6°. de comp. med. per gen. 5^a.261.F
 Adeps leonis quo loco reponatur inter calida quæ ualent alopecijs. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a.122.D
 Adeps leonis est tenuium partium. 3°. de cōp. me. per gen. 232.H/5^a.233.H
 Adeps leonis ceteris potentius digerit. 11°. de simp. med. fac. 5^a.79.B
 Adeps leonum quæ iuuat, & quibus obsit. 11°. de simp. med. fac. 5^a.79.B
 Adeps leoninus tumoribus inueteratis, & scirrhi in morē induratis, tum
 neruorum curuaturis, & quæcunq; scirrhusa sunt conuenit. 11°. de
 simp. med. fac. 5^a.79.B
 ex Adipe leonino, & taurino, pice, resina, & terebinthina medicamen
 tum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.105.A
 Adeps leoninus odoramētis conditus. 7°. de cōp. med. per gen. 5^a.272.E
 Adeps ouis acer est. 4°. de simp. med. fac. 5^a.25.E
 Adeps pardalis quo loco reponatur inter calida quæ ualent alopecijs. 1°.
 de comp. med. sec. loc. 5^a.122.D
 Adeps pardi qualis. 3°. de compositione medic. per gen. 232.H/233.H/
 4°.242.A/7°. 5^a.263.E
 Adeps pardi in quo ordine sit inter adipos acopos. 7°. de compos. medic.
 per genera. 5^a.269.F
 Adeps phasiani in renum calculo. de ren. af. dig. & med. 7^a.193.H
 Adeps piscium ad suffusiones facit. 11°. de simp. med. fac. 5^a.79.E
 Adeps sciuri. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a.142.G
 Adeps suillus qualis. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.263.F
 Adeps suillus in quo ordine sit inter adipos acopos. 7°. de compositione
 medic. per gen. 5^a.269.F
 Adeps suillus & oleum similia: & quo differant. 1°. de compositione me
 dicamentorum per gen. 5^a.211.A
 Adeps suillus quomodo differat ab oleo ueteri. 4°. de compositione medi
 camentorum per gen. 5^a.240.A
 Adeps suillus elaboratus. 1°. de comp. med. per gen. 5^a.217.B
 Adeps suillus recens curatur. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.263.H
 Adipis suilli ueteris sit mentio in medicamento quodam. 10°. de compo
 sitione med. sec. loc. 5^a.208.A
 Adeps suillus molliens imbecillum. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.263.H
 Adeps suillus molliissimus, tempore acrimoniam acquirit. 3°. de compo
 sitione med. per gen. 5^a.233.H
 Adeps suillus laxat. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.264.E
 Adeps suillus emplasticus. 4°. de simp. med. fac. 25.E/5°. 5^a.34.D
 Adeps suillus mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5^a.34.B
 Adeps suillus imponitur mordacia & acria per alium excernentibus. 1°.
 de simp. med. fac. 5^a.8.B
 Adeps suillus phlegmonis familiarissimus ē. 5°. de sim. me. fac. 5^a.34.B
 Adeps suillus utilis est ulcerato capiti ex medicaminum impositione. de
 remed. par. fac. 7^a.154.H
 Adeps p̄sertim suillus i ulceribus uitadus. 4°. de cōp. me. p ge. 5^a.236.H
 Adeps suillus quibus non conuenit. 11°. de comp. med. fac. 5^a.79.C
 Adeps suillus uetus p oleo ueteri uedit. 4°. de cōp. me. p gen. 5^a.240.A
 Adeps suillus pro anserino, & gallinaceo. 2°. de arte curatiua ad Glau
 conem. 7^a.105.F
 Adeps taurinus qualis. 3°. de comp. med. per gen. 233.H/7°. 5^a.263.F
 Adeps tauri est acrior suillo, & uitulino. 5°. de simp. med. fac. 5^a.34.B
 Adeps taurorum calidior & sicciior suillo. 11°. de simp. me. fac. 5^a.79.B
 Adeps taurorum minus calidū est q̄ leonum. 11°. de simp. me. fac. 5^a.79.B
 Adeps taurinus ualentior est adipe caprarū. 5°. de simp. me. fac. 5^a.34.E
 Adeps taurinus ē medius iter suilli & leoninū. 11°. de sim. me. fa. 5^a.79.B
 Adeps tauri uetustus acris est & tenuium partium. 3°. de compositione
 medic. per gen. 5^a.233.H
 Adeps taurinus curatus. 6°. de comp. med. per gen. 5^a.257.B
 Adeps taurinus emollit scirrhum. 5°. de simp. med. fac. 5^a.33.G
 Adeps taurinus miscetur utriq; medicamento, & ei quod scirrhusis mede
 tur, & ei quod phlegmonas concoquit. 11°. de simp. med. fac. 5^a.79.B
 Adipis taurini subacti sit mentio. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.200.D
 Adipem uiperarum non sincere pilos sub alis euulsos crescere falsum est,
 & etiam suffusionum initia sanare. 11°. de simp. med. fac. 5^a.79.E
 b ij Adeps uitulinus

Adeps uilulinus est taurino minus calidus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. B
Adeps uilulinus ora ulcerum indurata emollit. 4°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 240. A
Adeps uilulinus mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
Adipe uilulino suillus antiquus. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 239. E
Adeps urfi est tenuium partium. 3°. de cōp. me. per ge. 232. H/ 5°. 233. H
Adeps urse quo loco reponatur inter calida quæ ualent alopecijs. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
Adipem urforum alopecias curare uerū est. 11°. de sim. med. fac. 5°. 79. E
Adeps uulpis in quo ordine sit inter adipos acopos. 7°. de cōpositione medicamentorum per gen. 5°. 269. F
Adipem uulpinum dolores quoscunq; aurium sanare non est attendendū. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. E
Adeps uulpinus ad auris affectiones. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 144. D
Adipis uulpis fit mentio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. A
Adipi omnes membranula auferuntur, & quomodo paretur. 1°. de cōp. med. per gen. 5°. 211. B
Adeps & medulla uetustate fiunt acriora. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. F
Adeps recens magis conuenit in phlegmone cum magno dolore, antiquus sine dolore. 1°. de compo. med. per gen. 5°. 211. A
Adeps recens dolorem leuat. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. C
Adeps recens non iuuat ad cicatricem inducendam. 1°. de cōpositione medic. per gen. 5°. 215. C
Adeps insulsus uetustissimus cur sumendus in emplastro ex chalcitide. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. A
Adeps quadraginta annorū ulcera sanat. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 240. B
Adeps uetus & recens faciunt quatuor differentias in compositione. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. F
Adeps uetus pdest phlegmoni cōtumaci. 1°. de cōp. med. p gen. 5°. 211. A
Adeps inueteratus calidior seipso & tenuior. 11°. de sim. me. fa. 5°. 79. C
Adeps uetus abunde digerit sine mordicatione. 4°. de compositione medicamentorum per gen. 5°. 239. E
Adipem tenuiū partium facit uetustas. 1°. de cōp. med. per gen. 5°. 211. A
Adipes tenuiū partiū, qui. 3°. de cōp. med. per gen. 232. H/ 5°. 263. F
Adeps tenuium partium dolore sedat. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 232. H
Adipes mollificantes, qui. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. A
Adeps qui conuenit teneris corporibus. 7°. de cōp. med. p gen. 5°. 263. F
Adeps quando opportunus sit asperitati. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
Adipes oēs in ulceribus uitandi. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. H
Adeps collinit & mitigat acres mordicationes. 10°. de sim. me. fa. 5°. 73. F
Adipes scirrhum in hepate sanant. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. E
de Adipibus emplastrum secret. Sp. 103. A
Adipis si sit maior copia in medicamento, digerit fortius. 7°. de compositione medic. per gen. 5°. 264. G
cū Adipe plurimo cape succus purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
Adeps debet depurari a fibris in aurium doloribus. 3°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 147. B
Adeps non potest ostendi in tetrapharmaco, tamen per hoc non est dicendum q non insit. de nat. hum. com. 1°. 1°. 27. B
Adeps & caro regeneratur non cutis. 3°. meth. med. 7°. 19. G
Adeps ablata cur crescat. 1°. de semine. 1°. 332. D
Adipem consistentiam iecinoris, lienis, & pulmonis appellare Erasistratus audet. intro. Isa. 52. F
Adeps & arteria digitorum partes. de inæqu. intemp. 3°. 43. D
Adipis colliquati commune signum. com. 7°. apho. 35°. Ex. 56. E
Adipis renum colliquatio quō cognoscatur. com. 7°. apho. 35°. Ex. 56. F
Adipis colliquatio est, si alui excrementum sit pingue. commen. 7°. apho. 35°. Ex. 56. E
Adipis omnium partium corporis colliquatio quomodo cognoscatur. cōmen. 7°. apho. 35°. Ex. 56. F
ab Adipe ueniunt unguinosa corpuscula in urinis. in 6°. de morbis uulgar. com. 5°. 3°. 192. A
Adeps quandoq; aufertur. de diff. mor. 3°. 5. A
ADHAERENTIAM, & adsimulationem differre docet uutiligo. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
ADHAERERE indiget tempore. 3°. de nat. fac. 1°. 302. E
ADIANTV M, qui de herbis scribunt, magis appellant callitrichum quā trichomanes. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. C
Adiantum quæ præstat, eadem præstat trichomanes. 8°. de simpliciu medicamentorum fac. 5°. 62. G
Adiantum & polytrichon nō sunt idem. 3°. de med. fac. par. 7°. 179. D
Adianti uires. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E/ de cura icteri. Sp. 111. B

Adiantum desiccatur, extenuatur, digerit, temperatū est in actiuis. 6°. de sim plicium med. fac. 5°. 41. E
Adiantum in riuis plurimum nascitur. de bon. aquæ. Sp. 75. F
Adiantum aquis prodest. de bonitate aquæ. Sp. 75. F
ADIAΠVEVΣ id est minor quā iustum sit excrementi effluxus. 11°. methodi medendi. 7°. 70. H
ADIAPTOTOS dicta colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. B
ADICIALIS uestica pars. de compagine membroꝝ, siue de nat. humana. Sp. 59. B
ADIMTα pharmaca quæ. de remed. par. fac. 7°. 160. A
ADIECTIO semper fit à natura. com. 1°. apho. 3°. Ex. 3. G
ADIPIMINIBVS quid conferat de uirt. cent. Sp. 93. G
ADIPSON catapotium. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. G
ADIVMENTORVM materiam inuenire, est magnapars artis medicæ. de const. art. Isa. 40. A
ad Adiumentorum usum quæ scire oporteat. de const. art. Isa. 41. C
ADIVNCTIONIS, & agglutinationis differentiam docet anasarca. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
Adiuncta crura quid faciant in organis. de machin. 7°. 310. F
ADIVVANS digestionem medicina. de med. exper. Sp. 104. A
de ADIVRATIONE. de in cant. adiurat. & susp. 7°. 181. F
ADMIRATVR uulgus peregrina spectacula, nō admirabilia. 6°. de loc. affec. 4°. 42. B
ADMISSARIIS equis datur cicer. 1°. de ali. fac. 2°. 14. B
Admissarij equi sanguis non facit crustam, nec septicus est, ut quidam dicunt. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. D
ADMOVENDA causa sanitatis, quæ sint. 1°. de san. tuen. 2°. 68. H
ex ADNATIS accipitur nota sedis affectæ. 1°. de loc. aff. 4°. 2. F
Adnascentes res essentia proprietatem obtinent. 1°. de loc. aff. 4°. 2. F
ADOLESCENTIA quando sit. com. 3°. apho. 29°. 26. B/ cō. 5°. apho. 9°. Ex. 38. D
Adolescentia est omnium ætatum optima. cum. 3°. apho. 18°. Ex. 23. G
in Adolescētia corpus obtinet optimā temperiē. 6°. de san. tu. 2°. 95. F
in Adolescentiam quando transeunt pueri. in 6°. de morbis uulgaribus commen. 4°. 3°. 186. H
Adolescentes calidi ob ætatem. in 1°. de morbis uulg. commen. 1°. 105. A/ commen. 2°. 3°. 115. E
Adolescentes sunt calidiores pueris fm aliquos. de uti. resp. 1°. 225. F
Adolescentes sunt minus calidi pueris. de uti. resp. 1°. 225. F
Adolescens non est seni comparandus. 3°. de ali. fac. 2°. 26. B
cū Adolescente disputare est infra dignitatem senioris. de uenæ sec. aduersus Erasistratum. 6°. 10. A
Adolescētes aptissimi ad oēm actionē uoluntariā. 1°. de san. tu. 2°. 64. D
Adolescētū naturæ ad quæ pronæ sint. de cogn. cur. ai mor. 2°. 54. A
Adolescentes cur insani. q. animi mores. 1°. 320. H
Adolescentes qui uolunt se saluos fieri insatiabilitatem fugiant. de cogn. cur. animi mor. 2°. 55. F
Adolescentes melius se habent uere. com. 3°. apho. 18°. Ex. 23. G
Adolescentes qui ægrotent. in progn. com. 3°. 4°. 210. C
Adolescentes quibus abundat sanguis. in prognost. com. 3°. 4°. 210. C
Adolescentibus sanguis e naribus ex ratione erumpit. in 1°. de morbis uulg. com. 2°. 3°. 114. C
Adolescentis casus qui excernebat rubidam profluuiem. in 1°. prorrh. commen. 2°. 4°. 171. G
Adolescētes in aqua sanguisugis plena ludebāt. 4°. de loc. aff. 4°. 26. A
Adolescentium duorum casus, qui uario modo didicerunt pulsus. 3°. de diff. puls. 4°. 69. F
Adolescentis epileptici casus, cui à crure ueluti aqua frigida uidebatur ascendere. 3°. de loc. aff. 4°. 19. F
Adolescentis casus ex lassitudinibus febrientis. in 3°. de morbis uulgar. commen. 2°. 3°. 137. E
ADRASTIAE lex qualis. 6°. de usu par. 1°. 152. E
ADRIANVM sequutus ē Antoninus. ad eos, q de typ. scrip. 3°. 91. H
Adrianus ipator eruit oculū seruo suo stylo. de cog. cur. ai mor. 2°. 51. H
Adrianum uinum quale. 4°. de san. tuen. 85. H/ 5°. 2°. 90. H
Adriani uini fit mentio. 2°. de antid. 5°. 116. F
Adrianum uinum austerum. 7°. meth. med. 7°. 45. F
Adrianum uinum quibus dandum. 7°. meth. med. 7°. 47. B
Adriano & Sabino uino Titacænum & Ariusum sunt similia. 5°. de sanitate tuen. 2°. 90. H
Adrianum balsamatum utile est nephriticis, & turbulentam urinam facientibus, & in uestica lapidem habentibus. de dyna. Sp. 28. B
Adstrictio quid

ADSTRICATIO qd sit secundū Methodicos. de opt. secta. 1°. 26. F
 Adstrictio, & profluuium in eodem foramine consistere nequeunt. de
 sectis. 1°. 18. H
 Adstrictionē facere pōt aer frigidus et aqua frigida. de cau. mor. 3^a. 7. H
 Adstrictum q. est ἀδῆσιν. i. simul totum est. com. 7°. apho. 35°. Ex. 56. F
 Adstrictionē facit caseus. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 145. D
 Adstrictio alui in febre fit luna in ☿ solis, saturno in tetragono. de decu.
 progn. ex math. scientia. Sp. 13. A
 Adstrictam alium cur ferē semper habeant melācholici. de Mel. ex Gal.
 & Ruff. & Poss. Sp. 109. E
 ex Adstrictione quomodo fiat calor. de cau. mor. 3^a. 6. F
 ob Adstrictionem accenditur febris. præsag. exper. conf. Sp. 77. D
 ob Adstrictionem quō fiat febris. præsag. exper. conf. Sp. 77. D
 Adstrictio quid. 3°. de simpl. med. fac. 5^a. 21. D
 Adstrictio est qualitas gustus. de nat. hum. com. 1. 1^a. 28. H
 Adstrictionis natura quæ. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. G
 Adstrictio ē opus crasse, & terrenæ substantiæ. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 50. F
 Adstrictio à frigido uincente perficitur. 4°. de simplicium medic. facul.
 27. C/9°. 66. C. 5^a. 68. C
 Adstrictio iuncta frigiditate facit aliud frigiditatis genus q̄ sit frigiditas
 puræ aciditatis. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. B
 p Adstrictionē quō cognoscatur q̄ refrigerat. 4°. de sim. me. fa. 5^a. 26. B
 Adstrictio subit in altū cum à caliditate ducit. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 53. G
 Adstrictionis cuiusdam est particeps pyrum, uinum, malum, rosa. 3°. de
 simp. med. fac. 5^a. 21. E
 Adstrictione participant amomum, spica nardi, & malabathrum. 3°. de
 comp. med. per gen. 5^a. 234. F
 Adstrictionis aliquid habet salsus sapor. de simp. med. fac. 5^a. 8. G
 Adstrictio deprehenditur in galla & rhu. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. E
 Adstrictorium multum est alumen. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. H
 ab Adstrictione non degenerat uinum aquosum. de uict. rat. in morbis
 acut. com. 3°. 7^a. 125. G
 Adstrictio ad coctionem facit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. C
 cū Adstrictioe cōcoquēdi uim hēt crocus. 7°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 179. A
 citra Adstrictionem cibi facile subsident. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Adstrictio quō faciat penetrare, & quæ. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. G
 Adstrictoria qualitas p̄dñat i stomachicis. 8°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 193. A
 ab Adstrictione uel acredine nascitur asperitas. de ptis. 2^a. 47. E
 Adstrictio in quo potissimū consideranda. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. A
 Adstrictio est in substantijs glutinantibus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. A
 citra Adstrictionem refrigerantia, & corporis substantia tenui, febre
 hecticæ extrinsecus admota conueniunt. 10°. meth. med. 7^a. 64. H
 Adstrictio pyri, mali, mali punici suavis est. 3°. de simp. me. fa. 5^a. 20. D
 Adstrictio æris squamæ ingrata est & medicamentosa. 3°. de simplicium
 medic. fac. 5^a. 20. D
 Adstrictio aloes ingrata est & medicamentosa. 3°. de sim. me. fa. 5^a. 20. D
 Adstrictio quibus inimica sit. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 18. H
 Adstrictione non indigent pectus, & pulmo. 11°. meth. med. 7^a. 73. B
 Adstrictio cōuenit inducēdis cicatricibus. 1°. de cōp. me. p gen. 5^a. 214. A
 Adstringens uocabulum generale. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. F
 Adstringentes quid significet. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. F
 Adstringens quid sit. 3°. de simp. med. fac. 21. D/4°. de comp. medic. per
 gen. 5^a. 239. F/4°. meth. med. 7^a. 28. H
 Adstringens, austerum, acerbum, tria hæc saporis nomina, unam qualita
 tem significant. 2°. de alimen. fac. 19. F/9°. de simp. medic. fac. 64. C/
 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. F
 Adstringens genus est austeri & acerbi. 2°. de alim. facul. 2^a. 19. F/1°. de
 simp. med. fac. 5^a. 9. A
 Adstringit austerum, sed acerbum magis. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. D
 Adstringētia q̄ dicunt austerā & acerba. 5°. de cōp. me. p ge. 5^a. 246. C
 Adstringunt tum austerā, tum acerba, sed per magis et minus inter se dif
 ferunt. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. H
 Adstringentia, austerā, & acerba quo differunt. 1°. de sim. me. fa. 5^a. 8. H
 Adstringunt debilius acerbis austerā. 6°. de comp. med. se. loc. 5^a. 172. F
 Adstringens pro una specie saporis. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. G
 Adstringentia quidam uocant acria. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. C/D
 Adstringere quæ dicta sint falsò ab antiquis. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 7. H
 Adstringētia qualia sint. 4°. de sim. me. fa. 5^a. 25. F/3°. meth. med. 7^a. 19. D
 Adstringentia habent aliā qualitatem, & quā. 3°. de simp. me. fa. 5^a. 20. E
 Adstringentia iudicat gustus. 8°. meth. med. 7^a. 51. A
 Adstringentes qualitates sunt qualitates gustus non medicamentorum fa
 cultates. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. H

Adstringentibus quæ opposita sint. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. G
 Adstringens est terrestre frigidum. 4°. de simplicium medic. fac. 26. D/
 5°. 38. H/6°. 5^a. 44. F
 Adstringentia uehementer refrigerant. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 125. E
 Adstringentia acida, frigida. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. D
 Adstringentia possunt colligi. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. D
 Adstringentia quæ sint. 5°. de comp. medic. per gen. 247. C/9°. de simp.
 medic. fac. 5^a. 64. C
 Adstringens uinorum qualitas ab acida separata est, ut bonitas à uitio. ad
 uersus Lycum. Ex. 63. H
 Adstringentia uina generosa sunt. aduersus Lycum. Ex. 63. H
 de Adstringentibus pharmacis & eorum differentia. 4°. de cōpositione
 med. sec. loc. 5^a. 149. G
 Adstringentis succi discrimina. de bo. & uit. suc. 2^a. 36. C
 Adstringentium gradus qui. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 129. E
 Adstringētia diuersa q̄ hñt effectus diuersos. 3°. de sim. me. fa. 5^a. 20. D
 Adstringētia olea. 1°. de cōp. me. p ge. 5^a. 211. D/13°. meth. med. 7^a. 83. G
 Adstringendi uim habens oleum. 11°. meth. med. 7^a. 72. G
 Adstringunt cum caliditate oleum cyprinum & lentiscinum. 2°. de com=
 pos. med. per gen. 5^a. 220. F
 Adstringit oleum Hispanum. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 211. B/214. A
 8°. meth. med. 7^a. 51. D/11°. 75. D
 Adstringit oleum omphacinum. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 214. A
 Adstringit oleum Histricum. 1°. de cōpositione medic. per gen. 5^a. 211. B/
 11°. meth. med. 7^a. 75. D
 Adstringit parum, & amaricat oleum Histricum. 1°. de cōpositione me
 dicamen. per gen. 5^a. 214. A
 Adstringit uehementer oleum Histricum. 11°. meth. med. 7^a. 72. G
 Adstringit oleum myrtinum. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 220. F/11°.
 methodi med. 7^a. 72. H
 Adstringit magis oleum myrteum, & melinum oleo Hispano & Histri=
 co. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 211. B
 Adstringentia parum oleosa, quæ. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 237. F
 Adstringentia leuia. 5°. meth. med. 7^a. 31. G
 Adstringentia mediocriter, quæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. G
 Adstringendi uis quibus modica sit. 8°. meth. med. 7^a. 51. C
 Adstringentia moderate arida. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. G
 Adstringit moderate ladanum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 125. E
 Adstringunt modice nardina. 14°. meth. med. 7^a. 92. B
 Adstringit modice purpura, & optima nardus. 8°. meth. med. 7^a. 53. C
 Adstringit moderate crocus. 7°. de simpo. med. fac. 53. C/4°. de compos.
 med. sec. loc. 5^a. 151. D/14°. meth. med. 7^a. 92. B
 Adstringit solanum mediocriter. 10°. meth. med. 7^a. 65. B
 Adstringūt mediocriter ē glaucio medicamēta. 14°. meth. me. 7^a. 92. D
 Adstringunt parum rosæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. C
 Adstringit sal. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. F
 Adstringit sal potius q̄ purget. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 222. A
 Adstringit parum sal. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 258. D
 Adstringit parum cyperum, & exiccat sine morfu. 6°. de cōpositione
 medic. per gen. 5^a. 256. F
 Adstringit parum lappæ tertia species. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. F
 Adstringit, & calfacit parum schoeni flos. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. H
 cū Adstringendi modica facultate fortiter resiccat amomum. 7°. de com
 pos. medic. sec. loc. 5^a. 178. G
 Adstringūt sufficiēter cortices punicorū. 6°. de cō. me. sec. loc. 5^a. 168. H
 Adstringit in secundo & refrigerat Solanum hortense. 8°. de simplicium
 medic. fac. 5^a. 62. G
 quantū Adstringit Solanum, tantum habet crasse, & terrea substantiæ.
 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 136. C
 Adstringant quæ euidenter. 1°. de simp. med. fac. 7. H/4°. de comp. med.
 per genera. 5^a. 239. E
 Adstringentia exigue quæ discutiunt. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 159. B
 Adstringentia uehementius quæ. 5°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 149. G/
 5°. methodi med. 7^a. 31. G
 Adstringit uehementer myrtus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 159. B
 Adstringit uehementer rheum. 1°. de antid. 5^a. 106. G
 Adstringunt ualde paliuri folia. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. G
 Adstringentia uehementer qualia. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 39. D
 Adstringit uehementer galla. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 173. G
 Adstringit efficaciter aloë extrinsecus. de simp. medicamin. Sp. 80. A
 Adstringentia uehementer quid faciant. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 162. H
 Adstringentia uehementissima arida. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. G
 b iij Adstringit fortiter

Adstringit fortiter & reficcat purulenta alumen scissile. 3°. de compositione med. sec. loc. 5°. 143. A
 Adstringentia fortiora arida. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G
 Adstringentia fortius ad quæ ualeant. 6°. de cōp. me. per gen. 5°. 259. A
 Adstringens summum quod. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. D/E
 Adstringens summum est alumen. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. D
 Adstringit magis alumen scissum q̄ liquidū. 6°. de cōp. me. se. loc. 5°. 168. G
 Adstringens summum est atramentum sutorium. 3°. de simplicium medicamentorum facul. 21. E/9°. 5°. 71. C
 Adstringit parum & ualde calefacit atramentum sutorium & sal. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. B
 Adstringunt ærugo, & chalcantū. 4°. de cōp. med. per gen. 5°. 235. E
 Adstringit persea. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. B
 Adstringit aliquantulū māna, non tū thus. 6°. de cōp. me. p ge. 5°. 256. F
 Adstringit magis thure manna. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 Adstringit lapathi semen. de theri. ad Pifo. 5°. 90. H
 Adstringit cupressi resina. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 230. D
 Adstringit purpura tyria. 7°. meth. med. 7°. 46. H
 Adstringunt uuæ semina. 2°. de alim. fac. 2°. 17. H
 Adstringit aliquo modo aqua pluuiæ. 7°. de compositione medicamento- rum sec. loc. 178. D/ 5°. 184. B
 Adstringit lysimachios. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. H
 Adstringens est malum granatum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. H
 Adstringit aspalathus. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 194. F
 Adstringens æs alium effectum habet à mespilo, aloë, moro, galla, cortice mali granati, alumine, & rhu. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. D
 Adstringunt magis æris squama, ære usto, multa quæ comeduntur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. D
 Adstringit æris squama minus cydonio. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. C
 Adstringunt magis aloë multa quæ comeduntur. 3°. de simplicium medi- camentorum fac. 5°. 20. D
 Adstringentia aliqua nigrorē inducunt. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 126. F
 Adstringit rhu siccum cum melle. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. A
 Adstringit lignorum acerbiorum cinis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Adstringit medicamentū ex rhu & melle. de præco. ad Posthu. 4°. 219. C
 Adstringit & emollit mastiche. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D
 Adstringit & abstergit caries lignorum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. A
 Adstringit morum iminaturum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. C
 Adstringit multum mororum succus. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 167. D
 Adstringit sine morfu stœbe. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Adstringit rubus caninus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. B
 Adstringit magis quā rosa, rosarum flos, ac proinde exiccatorius est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. G
 Adstringētia cur misceant attrahētibus. 6°. de cōp. med. p ge. 5°. 260. H
 Adstringentia, acerbæ, & repellentia, nō recte iungūtur discussorijs sine discrimine. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. A
 Adstringētia cōcoquētia & discutiētia. 4°. de cōp. me. se. loc. 5°. 150. H
 Adstringentia cū digerentibus habentia medicamenta, qualia sint & quæ sint. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 258. C
 Adstringentia quæ calefaciunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. A
 Adstringentia & calefacientia parum medicamenta sunt emplastica, & peptica, id est concoquentia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 Adstringentia parum, calida, & tenuium partium metalla. 3°. de compo- sitione med. per gen. 5°. 228. E
 Adstringentia tenuium partium quo casu proficiunt. 6°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 167. H
 Adstringentia crassarum partium quid agant. 6°. de compositione medi- camentorum sec. loc. 5°. 167. H
 Adstringentia aliqua quæ aperiant intus non extra, qualia. 5°. de simpli- cium medic. fac. 5°. 35. B
 Adstringentia quō cōpellant aperientia. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 167. D
 Adstringentia uicina urentibus, quæ. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. C
 ex Adstringentibus parabilia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. F/G
 Adstringentia magis medicaminosa, quæ. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 Adstringentia & mordacia medicamenta dimittenda, ubi adstrictionis actio exploranda est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. A
 Adstringit, & mordicat æris squama. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
 Adstringentibus cibis quando usus sit in acutis Galenus. de uictus ratione in morb. acut. com. 1°. 7°. 111. G
 Adstringentem cibum accipientes appetentiores euadunt. in 6°. de mor. uul. commen. 4°. 3°. 185. B
 Adstringentes cibi quō aluum deiciant. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G

Adstringentes cibi qñ à biliosis sumendi. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
 ex Adstringente, & non facile corruptibili cibo sanatum colon. 1°. de locis affec. 4°. 5. H
 Adstringentia poma. 13°. meth. med. 7°. 83. G
 Adstringunt poma cestiana. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Adstringit caseus. de ther. ad Pifo. 5°. 90. H
 Adstringit uua passa. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. F
 Adstringere allium quidam dixerunt. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. D
 Adstringentes fructus. 6°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 176. F/7°. methodi medendi. 7°. 44. B
 Adstringit uinum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. F
 Adstringit mire uinum scybellite. 1°. de digno. puls. 4°. 70. H
 Adstringit uinum atrum austerum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Adstringit uinum austerum uetus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. D
 Adstringit plus q̄ oportet uinū omphaciū. 1°. de cōp. med. p ge. 5°. 211. G
 Adstringunt brassica ipsa, cochlearum carnes, & gallorum uetulorum carnes. de ther. ad Pisonem. 5°. 90. H
 Adstringit gallinarum ius simplex. 11. de simp. med. fac. 5°. 82. C
 Adstringens quid faciat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. A
 Adstringentia quæ agāt in corpora. 1°. de sim. me. fac. 8. B/9°. 5°. 64. C
 Adstringentia quædam non agunt ut alia. 1°. de ali. fac. 2°. 9. B
 Adstringens qualitas in uno quid agat. 1°. de ali. fac. 2°. 9. C
 Adstringentia ad quæ ualent. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. C
 Adstringentia omnia quid faciant. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 239. F
 Adstringentia quibus conueniant, & quibus non. 8°. de compositione me- dicamentorum sec. loc. 5°. 188. F
 Adstringentia quæ pueris conueniant. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Adstringentia in principio ante euacuationem quo casu sint adhibenda. de sectis. Isa. 18. D
 Adstringentia & austera medicamenta extenuant. in 6°. de morbis uul- garibus com. 2°. 3°. 177. A
 Adstringentia parum exasperant. ars med. Isa. 70. E/4°. de cōpositione med. per gen. 235. H/6°. de comp. med. sed. loc. 5°. 169. H/de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 111. D
 Adstringentia sicca. 5°. meth. med. 7°. 32. E
 Adstringentia ualenter siccant. 7°. meth. med. 7°. 46. H
 Adstringentia quomodo exiccent. 1°. de san. tuen. 2°. 68. C
 Adstringentia non exiccant. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. C
 Adstringens & sicca rhus est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. H
 Adstringit & desiccac macer. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. A
 Adstringit & exiccac olostium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
 Adstringentia reficcantia sine morfu. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 183. E
 Adstringentia non penetrant. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 239. F
 Adstringentibus miscenda acria tenuiū partium ut penetrēt. 4°. de com- pos. med. per gen. 5°. 239. G
 Adstringentia reprimunt. com. 1°. aphor. 66°. Ex. 45. C
 Adstringendi, & reprimendi quim habent. de reme. par. fac. 7°. 156. D
 Adstringētia citius influxū repellunt. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 167. A
 Adstringendo repellitur. ars med. Isa. 70. G
 Adstringentia reperiuntur. 4°. de cōp. med. p ge. 235. H/5°. 5°. 249. F
 Adstringendo & refrigerando debent repelli morbi ex influxu humorū. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. F
 Adstringentibus, & reperiuntur in principio uti oportet. 4°. de com- positione med. sec. loc. 5°. 157. D
 Adstringentes herbe & reperiuntur. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 157. D
 Adstringente medicamento, quando uti oporteat. de const. ar. Isa. 41. E/ 11°. meth. med. 7°. 72. E
 Adstringere multum non debent refrigerantia, quæ capiti adhibentur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. F
 Adstringentia addere debemus in hemicranæ medicamentis. 2°. de com- pos. med. sec. loc. 5°. 139. H
 Adstringentia adhibemus oculis inflammatis. de sectis. Isa. 18. C
 Adstringentia admouentur phlegmone incipiente. de opt. sec. Isa. 29. G
 Adstringentibus & frigidis potius utendum, q̄ digerentibus ad phlegmo- nas incipientes. 13. meth. med. 7°. 82. C
 Adstringentia cur in principijs sint idonea. 11°. meth. med. 7°. 72. D
 Adstringētia q̄ in fine nō cōueniant. elice. 5°. de cōp. med. se. lo. 5°. 159. B
 Adstringit & refrigerat potamogitum & polygonon. 8°. de simplicium medic. fac. 5°. 59. B
 p Adstringentia qñq; phlegmone desinunt. de opt. secta. Isa. 29. E
 Adstringentia, quæ in phlegmone danda. 13°. meth. med. 7°. 85. C
 Adstringentia quid agant in lingua. 1°. de simp. med. fac. 5°. 9. A
 Adstringunt gulam

Adstringunt gulam acida & acerbata. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
 Adstringētia in diamorō deducit myrrha. 6°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 67. D
 Adstringētia uenenosa cauēda ī diamorō. 6°. de cōp. me. se. loc. 5°. 167. D
 Adstringētia moderata pro gargarismis. 6°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 172. F
 Adstringētia fortiora pro gargarismis. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 172. G
 Adstringētia fortissima pro gargarismis. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 172. G
 Adstringentia sanguinem supprimunt. de uictus ratione in morbis acut. 4°. 7°. 152. G/F
 Adstringētibus, & emplasticis sistendus est sanguis ab hirudinibus tractus qñ nimis fluit, non frigidis. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Adstringētibus nō utendū in phlegmone pulmonis. 11°. met. me. 7°. 73. D
 Adstringentia tussientibus sanguinem ex pulmone aduersantur. de constit. ar. 154. 41. F
 ab Adstringentibus qñ pulmo iuuetur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. H
 Adstringens amicum stomacho. 3°. de simpl. med. fac. 20. C/6°. 40. D/42. F/45. E/8°. 5°. 60. F
 Adstringentia cur prae ceteris expectant uentriculus & iecur. 11°. methodi medendi. 7°. 72. E
 Adstringentibus etiam non solis laxatorijs debet curari os uentriculi inflammātū, & iecur inflammatum. 8°. de comp. med. se. loc. 5°. 187. C/de reme. par. fac. 7°. 158. F
 Adstringentibus & subamaris cibis utebantur antiqui in uentriculo imbecillo. 7°. meth. med. 7°. 43. H
 Adstringētia roborant membrū affectū. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 128. D
 Adstringētia robur addunt. 2°. de cōp. med. sec. loc. 139. H/8°. 5°. 187. C
 Adstringētia roborant & firmāt os uentriculi. 2°. de ali. fac. 2°. 20. B/de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 111. F
 Adstringens aliquid & odoratum exterius superponimus in uentriculi dolore. in 6°. de morb. uulg. com. 6. 3°. 196. D
 Adstringētia aliqua semp apponēda in curatiōe iecoris. ars med. 157. 1. A 13°. meth. med. 7°. 83. F
 Adstringentibus iecur roboratur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 Adstringētia qñ in phlegmone iecoris inauēda. 11°. meth. med. 7°. 73. A
 Adstringentia bilis meatum arctant, ideo non conueniunt iecoris phlegmoni. 13°. meth. med. 7°. 83. E
 Adstringentia & austera debent misceri medicamentis lenis, ut actiones conseruentur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. D
 Adstringentia qñ miscenda in liene. 11°. meth. med. 7°. 73. B
 Adstringentia, quae non habent amaritudinem, uel acorem, debent accipi in difficultate intestinorum. de subfig. empi. 154. 33. F
 Adstringens contrarium purganti. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. E
 Adstringens qualitas nihil confert ad subductionem, immo uentrem constipat, & cohibet alui deiectionem. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
 Adstringentia ultimo sumpta in habētibus uentriculum imbecillum, sunt deiectionis causa. 2°. de alim. fac. 2°. 20. C
 Adstringēs qd post cibū sūptū quos facit excernere. 6°. d. sa. tu. 2°. 99. E
 Adstringentes & refrigerantes succi. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. C
 Adstringentia et refrigerantia omnia excedit plantago. 6°. de simpliciu medic. fac. 5°. 43. G
 Adstringens frigiditas crassarum partium. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. B
 Adstringentibus, & frigidis fit euacuatio. 13. meth. med. 7°. 82. C
 Adstringentia qñ in aliquibus soluant. 2°. de alim. fac. 2°. 20. A
 Adstringunt, & euacuant acria qñ. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
 Adstringentia purgant cum acribus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 Adstringentia faciunt deijcere habentes bilem pallidam. 2°. de alimento=rum facultatibus. 2°. 20. B
 Adstringētia decocta p̄sunt ulceribus internis. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Adstringentia etiam non solum siccantia desiderat ulcus habens sinum. 5°. meth. med. 7°. 29. G
 Adstringentia ualent ad cicatricem. de subfig. emp. 154. 33. F
 Adstringentia pro dysenteria, quae. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 Adstringētia non sunt medicamēta profluuiorū. 1°. de sim. me. fa. 5°. 8. B
 Adstringentibus utendum, & quibus uas magnum perruptum in intestinis, utero, & uestica, & quibus uas paruum in iisdem locis sit ruptum. 5°. methodi med. 7°. 31. G
 Adstringentia parum cum digerendi uirtute sine morfu in neruis detestis afferre conuenit. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. F
 Adstringentia, & refrigerantia. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 237. A
 Adstringendo ac refrigerando patentia cogere opus est. in 6°. de morbis uulg. com. 2°. 3°. 160. F
 Adstringentia cogunt & densant superficiem corporis. 6°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 167. A

ab Adstringentibus cum coguntur corpora, in seipsa subsident. de causis mor. 3°. 9. B
 Adstringentibus & refrigerantibus diapedesis curanda. 5°. methodi medendi. 7°. 32. A
 Adstringentia quae ualent ad asperitudines, sycoseis, & callos. 4°. de cōp. pos. medic. sec. loc. 5°. 151. F
 Adstringentia quodam modo & sicca pilos defluere prohibēt. 7°. de simplic. med. fac. 5°. 55. A
 Adstringendi uim habeant & caliditatem medicamenta profluuij capillorum. 1. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. E
 Adstringentia pro capillis tenuium partium cur exigantur. 1°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 126. G
 Adstringit, & exiccat ladanum, quando capillos fluentes cohibet. 7°. de simplic. med. fac. 5°. 55. A
 Adstringentia debent puluerizari cur, & quo modo. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 225. C
 ab Adstringentiam non habentibus medicamentis partes effocinantur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 212. C
 Adstringētibus aduersat anylū, et faria triticea. 1°. de sim. me. fa. 5°. 8. B
 Adstringētibus aduersissimus ē adeps caprinus. 1°. de sim. me. fac. 5°. 8. B
 Adstringentias quae nihil habent, non sunt tuta plethonicis. 1°. de comp. medic. per gen. 5°. 215. H
 Adstringētia quibus mēbris non sunt admouenda. 11°. meth. me. 7°. 73. B
 Adstringentia quae sint euitanda in siccitate. 7°. meth. med. 7°. 44. C
 Adstringētia oia nō agglutināt, neq; ē cōtrario. 1°. de sim. me. fa. 5°. 7. G
 Adstringentia quae glutinare non possunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H
 Adstringentia non sunt apta ad carnem generādam. 6°. de compositione medic. per gen. 5°. 260. H
 Adstringens cur uitemus in carne generanda. 3°. meth. me. 7°. 19. D
 Adstringentia medicamenta una cū eo q̄ refrigerant, ad ulcera rebellia omnia, & ad fluxiones & putredines conueniunt; ac proinde & ad dysenterias. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. G
 Adstringit, & exiccat supercrescentes ulcerum carnes aloē, & squama aris. de ther. ad Pisonem. 5°. 90. H
 Adstringentibus solis non debent curari humidi & frigidi. 8°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 188. A
 Adstringentia noxia deuorata. 13°. meth. med. 7°. 85. C
 Adstringentia densis corporibus potius obsunt quā profunt. de optima secta. 154. 29. F
 Adstringentia crustis non conueniunt. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 172. B
 Adstringentes & cogentes scutiformem chartilaginem musculi, qui. de musc. dif. 1°. 46. B
 Adstringentes asperam arteriam musculi, qui. de musc. diff. 1°. 46. E
 Adstringenda linteis alliganda sunt. de fascijs. 7°. 293. F
 ad Adstringēdam membranā abdominis in herniā curatione laqueus. de laqueis. 7°. 307. G
 A D V E N A E aegyptiaci medicina. de med. exper. Sp. 104. B
 Aduenae cuiusdam medicamentum. de med. exper. Sp. 104. C
 A D V E R S A R I O S medicamento constringere ac uincire ut in iudicio nihil possint eloqui, ridiculum est. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. D
 A D V L A T O R est qui frequentat aedes diuitum, potentum, & tyrannorum. de cog. cur. animi morb. 2°. 50. H
 Adulatoris officium. 12. meth. med. 7°. 75. A
 Adulari nō dēt medicus, nec asper eē. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 181. E
 Adulationem euitans qñ probāus. de cog. cur. animi morb. 2°. 50. H
 A D V L T E R A T O R E S monetarum puniendi. 2°. de diffic. pulsum. 4°. 54. H
 Adulteratur simplicia quae. 9°. de simp. me. fac. 69. B/1°. de antid. 99. B/3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. F
 Adulteria simpliciu cur Gal. scribere nō uult. 9°. de sim. me. fa. 5°. 69. C
 Adulteria simplicium non sunt diuulganda. 1°. de antid. 5°. 105. F
 Adulterata medicamenta q̄ cognoscenda. 3°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 228. H
 Adulteria medicaminum didicit Gal. puer. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. B
 Adulterari quae simplicia non possunt. 1°. de antid. 5°. 100. C
 Adulterari non possunt uitrum, & aurum. 1°. de antid. 5°. 104. D
 A D V L T I sunt calidissimi. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. E
 Adultorum atati cum sit plus iusto calida & sicca, utilis est usus contrariē dietae. de sal. die. 2°. 40. E
 Adultis uinum modice sumendum. 1°. de san. tuen. 2°. 66. H
 ex Adultis non consueti timent in tenebris. de melancholia, ex Galeno, Ruffo & Posidonio. Sp. 109. D

ADVNATIO similitum quō fiat in nutrimento. de util. resp. Sp. 64. A
 Adunatur granum seorsum a palea in uētilatione per commotionem. de
 util. resp. Sp. 64. B
 ADVNCI possunt esse ex ui formatrice potius quā ex temperamen
 to. 2°. de temp. 1°. 20. G
 Adunci sicci sunt secundum aliquos. 2°. de temp. 1°. 20. F
 ADVRAGI caro est cibus subtilians. de dissol. cont. Sp. 72. D
 ADVRENTIVM materia, quæ intro. Isa. 58. B
 Adurentia medicamenta extrinsecus admouentur. intro. Isa. 58. B
 ex Adurentibus partium apertio. intro. Isa. 58. B
 Adurentibus quando utimur. intro. Isa. 58. B
 Adurentibus in palpebris relaxatis utimur. intro. Isa. 58. B
 Adurentibus quandoq; utimur in Cephalæa. intro. Isa. 58. B
 Adurunt acuti cibi. de diff. cont. Sp. 72. E
 Adurunt fory, chalcitis, & misy. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. D
 Adurit citra dolorem luxurium, quia tenue. 9°. de simplicium medicamen
 torum facultatibus. 5°. 69. G
 cū Adurētibus febribus tertianæ generatio cōis. 2°. de crisi. 4°. 134. E
 in Adurentibus febribus non peruenitur ad infabricitationem. 2. de
 crisi. 4°. 134. E
 qñ Aduritur uena temporis. de anat. uiu. Sp. 55. B
 Aduſtio minus toleratur in consistentibus, quā in iuuenibus. cōmen. 3°.
 aphor. 30°. Ex. 26. D
 ex Aduſtione solis multa genito capiti dolori confert succus centaureæ.
 de uirt. cent. Sp. 93. B
 ex Aduſta bile quartanam esse quō deprehendat. de spermate. Sp. 39. H
 ex Aduſtis humoribus parum aut nihil excrementi prouenit, ideo mino=
 rem pulsum habent senes. 3°. de cau. puls. 4°. 96. F
 ad Aduſtam febrem. secret. Sp. 98. E
 Aduſta febris trochisci. secret. Sp. 98. E
 ad Aduſtionem in stomacho. secretorum. Sp. 98. E
 Aduſtio est species diuisionis chirurgiæ. intro. Isa. 59. E
 Aduſtione resoluatur lentus humor, si medicamentis non potest. de artic.
 commen. 3°. 7°. 276. C
 ad Aduſtiones excoriatas cum ad cicatricem perueniunt. 1°. de compos.
 med. per gen. 5°. 214. G
 ad Aduſtiones cum lacte mulierum inungi solet lactuca. 6°. de simpliciū
 medic. facul. 5°. 48. E
 ad Aduſtiones hyemis inunctio. 3°. de me. fa. par. 7°. 176. B
 Aduſti oleo rosaceo iuuantur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. F
 Aduſti ad balnea mittendi. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. C
 post Aduſtionem succus porri. 2°. de art. cur. ad Glauc. 7°. 107. A
 pro Aduſtione ferramenta qualia. de artic. com. 1°. 7°. 258. B
 in Aduſtione os non debet caleſcere. 7°. 269. F
 Adurentes sunt & calidi in quarto tithymalli. 8°. de simplicium medica=
 mentorum facultatibus. 5°. 62. D
 AEDDES cur ædificatæ fuerint. ad Thrasy. 2°. 104. C
 Aedibus extruēdis & cōputandis expēſis quantū conducit arthmetica et
 geometria, tantū ipsis utuntur diuites. de præcognitione. 4°. 214. C
 Aedes fabricanti lignum est materia. ad Thrasy. 2°. 106. A
 AEDIFICATORIAE artis finis qui. ad Thrasy. 2°. 105. G
 Aedificatoria cur constituta. ad Thrasy. 2°. 106. C
 Aedificatoria, arithmetica, & oratoria nullum commune propositum ha
 bent. ad Thrasy. 2°. 105. C
 Aedificatores ignorāt uires motuū quos exercēt. 2°. de sa. tuen. 2°. 75. E
 Aedificijs firma fundamenta iaci debent. 11°. meth. med. 7°. 71. E
 AEGAVSIEN uinum in Asia quale. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Aegis prouenientia uina media inter Theræum & Cilicium, cum nec ex
 quisiſte sunt dulcia, ut Theræum, nec euidenti ita adstringendi ui pol=
 leant, ut Cilicium. de bon. & uitio suc. 2°. 38. C
 AEGIMIVS de palpitationibus librū fecit. 1°. de dif. puls. 4°. 47. A
 Aegimius scripsit de palpitatione & pulsu. 4°. de dif. puls. 4°. 68. G
 AEGILOPS quid. intro. Isa. 58. H/5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 159. H/
 de ocul. 7°. 187. A
 Aegilops oculi affectus extrinsecus. intro. Isa. 58. D
 ad Aegilopas. de medicinis fac. parabilibus. 163. C/3°. de medicinis facile
 parabilibus. 7°. 170. D
 Aegilopis curatio. intro. Isa. 59. G
 Aegilops manu indiget. intro. Isa. 59. G
 Aegilops non manuaria opera indiget, sed pharmacis secundum genus.
 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. A
 in Aegilope musculus qui abscinditur. 11°. de usu par. 1°. 181. F

Aegilopas quid sanet. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 245. A
 ad Aegilopas emplastrum. 2°. de antid. 5°. 117. B
 ad Aegilopas, Lamponis. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. A
 ad Aegilopas liquida compositio. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. D
 Aegilopas sanat auena. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. F
 Aegilopas sanat oleum ex nucibus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. B
 ad Aegilopas, Asclepiadis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. B
 ad Aegilopas, Archigenis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. A
 ad Aegilopas Diasmyrnum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. A
 Aegilopibus myrta utiliter facit. de simp. medicamin. Sp. 87. E
 ad Aegilopas Heræ. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. H
 in Aegilope cauterio utitur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. B
 Aegilops auena est. 5°. de compos. med. sec. loc. 160. A/6°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 41. F
 Aegilops herba nascitur inter frumenta. de med. fac. par. 7°. 163. C
 Aegilops ex mutatione nascitur quandoq; 1°. de ali. fac. 2°. 15. G
 AEGOCEROS quid. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. D
 ad AEGYPTVM ac Lybiam attinentia loca calida sunt ac sicca, ex=
 ceptis & hic illis quæ mari adjacent locis. cō. 3°. apho. 14°. Ex. 22. B
 apud Aegyptios ne per somnium quidem inuenies temperatum. 2°. de sa
 nitate tuenda. 2°. 73. C
 Aegyptij uehementer calidi de aere aquis & loc. 2°. 5. C
 Aegyptum incolentes dura habent corpora. 4°. de compositione medica
 mentorum per genera. 5°. 236. F
 Aegyptij sunt graciles. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 Aegyptij nigri. 1°. de san. tuen. 2°. 64. A
 Aegyptiorum nigritia est affectus fm naturā. 1°. de san. tuen. 2°. 64. A
 Aegyptij non patiuntur phlebotomiam. de sectis. Isa. 18. B
 in Aegypto fascinant infantes. de aere. aq. & lo. 2°. 6. F
 apud Aegyptios literas inuenit Theuth. 9°. de decr. Hipp. 1°. 282. E
 Aegypti rex Ptolemæus. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 136. H
 Aegypti aquæ paludose solæ sunt sanæ. de bon. aquæ. Sp. 75. E
 in Aegypto aqua quō percoleat. in 6°. de mor. uulg. cō. 4°. 3°. 184. D
 in Aegypto & in Alexandria quomodo aqua refrigeratur. in 6°. de
 morb. uulg. com. 4°. 3°. 182. B
 in Aegypto est fluuius, cuius aquam si quis bibat depilatur eius caput. de
 bon. aquæ. Sp. 76. B
 in Aegypto uiperæ & serpentes comeduntur. 3°. de ali. fac. 2°. 26. D
 in Aegypto reperit uina tenuia Galenus, quod est mirum. de uict. rat. in
 morb. acut. commen. 3. 7°. 127. B
 Aegyptia palmula dura, sicca, & austera. de bon. & uit. suc. 2°. 36. D
 Aegyptiæ spinæ fructus modice exiccat. 3°. meth. med. 7°. 20. A
 Aegyptiæ spinæ fructus unum est ex adstringentibus parabilibus. 6°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 169. F
 Aegyptia spina adstringit, & exiccat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Aegyptiæ fabæ natura. 1°. de ali. fac. 2°. 14. A
 in Aegypto habetur oleū cicinum & raphaninū. 3°. de san. tu. 2°. 81. C
 Aegyptia medicamentum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 144. B
 Aegyptium medicamentum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 235. D
 Aegyptium unguentum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 145. A
 Aegyptium emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. H
 Aegyptium præseruans absq; phlegmone diuīsa quælibet & cōtusa. 6°. de
 comp. med. per gen. 5°. 260. C
 Aegyptiū Claudij Philoxe ni chirurgici. 3°. de cōp. me. per gen. 5°. 235. B
 Aegyptia Andromachi. 6°. de comp. med. per gen. 257. E/5°. 258. F
 AEGYRI FLORES in primo calidi parum sicci. 6°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 41. C
 Aegyri resina calida. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 AEGRI quibus noibus apud græcos uocētur. 2°. meth. med. 7°. 10. D
 Aegrum, & sanum corpus unde. de spermate. Sp. 40. C
 Aegrum quomodo sit animal. de diff. morb. 3°. 2. H
 Aegris omnia insunt præter naturam. ars med. Isa. 67. D/4°. de usu par
 tium. 1°. 140. H/cōtra ea quæ à Iul. in Hipp. aph. dicta sunt. Ex. 68. B
 Aegris infirmitas functionū est præter naturā. 1°. de san. tuen. 2°. 64. A
 Aegrum est immoderatum, sanū uero moderatū. de const. ar. Isa. 39. C
 Aeger habet lasas operationes. de const. ar. Isa. 38. H
 Aeger nullus esse potest per totum ætatis suæ decursum in omni parte.
 2°. de loc. affec. 4°. 10. B
 Aegrum & sanum habere medium, potest colligi, ubi Galenus posita sa=
 nitate in moderantia, & ægritudine in immoderantia, dicitur, quæ ue
 ro nondum id quod plurimum obtinent ægritudinum generationem
 ostendere. com. 2°. aphor. 4°. Ex. 11. F

Aegri quandoq; fortiores sanis, cur. 3°. de die. decre. 4°. 158. F
 Aegrorum scientia quando habetur. de const. ar. 154. 39. B
 Aegrorum quidā statim decubūt, quidā non. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. E
 Aegri quidam expectant quintum aut sextum diem prius quā uocent
 medicum. de cur. rat. pro sang. miss. 6°. 21. B
 Aegri quorū medicorū manibus se cōcredere audēt. i. pg. c. 1°. 4°. 189. C
 Aegri per compita olim ponebantur. intro. 15. 50. G
 Aegri ob pestilentiam non sunt uisendi, dum humores ad putredinem
 paratos habemus, collige. 1°. de diff. feb. 3°. 32. B
 Aegros quos curaturus ē medicus, eos sanos cognoscere debet. de ijs, quæ
 in me. fi. cō. 1°. 7°. 198. A / de uict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 119. A
 ad Aegrum cum accedis, quæ sunt considerata. 1°. de arte cur. ad
 Glau. 7°. 94. E / F / H
 ad Aegros medici introitus, qui esse debet. in 6°. de morb. uulga. com-
 men. 4°. 180. H 3°. 181. D
 Aegros quandoq; raro, quandoq; sepe debet inuisere medicus. in 6°. de
 morb. uulga. com. 4°. 3°. 181. D
 Aegri à medicis quomodo interrogandi. com. 1°. in progn. 4°. 192. C / in
 6°. de morb. uulga. comen. 2°. 3°. 168. E
 Aegro non referente medicus debet multa discere. de uict. rōne in morb.
 acut. comen. 1°. 7°. 108. C
 ab Aegro quæ petenda. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 141. D
 Aegri ingeniu ex smone cognoscimus. i. 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 168. G
 Aegri sermo ad præsagium & diuinationem confert. in 1°. de morb. uul-
 ga. comen. 3°. 3°. 117. F
 Aegri manus tāgenda ut calor pcipiat, qualis sit. in pg. cō. 1°. 4°. 192. A
 Aegri medicis fidē habere debēt. de ijs, quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 205. D
 Aegri ad portantem onus comparatio. 3°. de crisi. 4°. 141. D
 Aegri mores quando consyderandi. 1°. de diff. resp. 3°. 61. B
 Aeger quomodo se habet ad morbū. in 1°. de mor. uulga. cō. 2°. 3°. 112. G
 Aegri utilitas semper querenda. 11°. meth. med. 7°. 75. B
 Aegri qui futuri sunt, tamen nondum sunt, euacuari debent ut præsueren-
 tur. comen. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Aegri uere faciunt omnia præsidia. intro. 154. 61. E
 Aegri macilenti quibus fiant. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D / E
 Aegri anxij, qui dicantur. com. 7°. aph. 6°. Ex. 59. A
 Aegrum animal quando. de atra bile. 1°. 35. E
 Aegri conditio. i. natura morbi. in progn. com. 1°. 4°. 189. C
 ab Aegri natura indicatio. de sectis. 15. 16. D
 Aegri natura adamussim nescitur. de cur. ra. per sang. mis. 6°. 19. F
 Aegris, & sanis unus cibandi scopus, & qui de uict. ratio. in morb. acut.
 comen. 1°. 7°. 115. C
 Aegri uictus ratio ex uiribus. com. 1°. aph. 9°. Ex. 4. H
 Aegri uires ex quibus & quō cognosci pnt. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B
 Aeger quandoq; expetit idoneam uiuendi rationem. de fascijs. 7°. 293. C
 in Aegro adolescente quomodo procedendum circa uictus rationem. 2°. de die. decre. 4°. 155. F
 Aegris utilissimum est assumptos cibos conficere, & nutrirī. in 6°. de
 morb. uul. comen. 4°. 3°. 180. F
 Aeger non fert subitam mutationem ad contrarium. de uic. rat. in morb.
 acut. comen. 4°. 7°. 132. D
 Aegris repentinæ ciborum mutationes obsunt, sic etiam sanis. de uict.
 rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 119. A
 Aegrorum cibus alicæ ptissana secundum aliquos. 1°. de ali. fa. 2°. 10. H
 Aegro frequenter prohibetur ptissanæ cremor, ut supra mediocritatem.
 2°. de digno. puls. 4°. 76. G
 Aegris & sanis hordeum dandum. 1°. de ali. fa. 2°. 9. A
 Aegris quandoq; fructus dandi. in 6°. de morb. uulga. cō. 4°. 3°. 180. E
 Aegrorum alimentis debemus acres humores remouere, & quando.
 com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Aegri reficiendi sunt cibis post crisim. 1°. de dieb. decret. 4°. 148. A
 Aegris debent imperare medici. 1°. meth. med. 7°. 2. E
 Aegris non sunt iubenda exercitia, nec motus, nec uomitus, nec purga-
 menta, nec phlebotomie, nec frictions simul cum inedia. comē. 2°. aphor. 16°. Ex. 12. H
 Aegri in quibus debent obedire medico. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 Aeger debet agere, quæ conueniunt, & quæ à medico præcipiuntur. cō-
 men. 1°. apho. 1°. Ex. 2. B
 Aegri quidam simplices sunt omnia agentes aperte, & quomodo medi-
 cus erga hos habere se debet. 1°. de præsag. ex puls. 4°. 105. C
 Aegri pauci obtemperant. 1°. de dieb. decret. 4°. 150. E
 Aegri non obediunt illis, quos non libenter afficiunt. in 6°. de morb.

uulga. comē. 4°. 3°. 180. G
 Aegri magis obediunt illis, quos libenter afficiunt. in 6°. de morbis
 uulga. comē. 4°. 3°. 180. G
 Aeger cur obedit. in 6°. de morb. uulga. cō. 4°. 3°. 180. G
 Aegri non semper dicunt uerum medico. 1°. de præsag. ex puls. 4°. 105. B
 Aeger quando uerum non dicit, quid agere debet medicus. 1°. de præsag. ex puls. 4°. 105. B
 Aegri quidam insidiantur medico & illum decipere uolunt, & quomodo
 agendum. 1°. de præsag. ex puls. 4°. 105. B
 Aegros in quibus decipiāt medici. in 6°. de morb. uul. cō. 5°. 3°. 191. D
 Aeger quomodo morbum adiuuet. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 112. G
 in Aegris tanto magis morbi augebuntur ob cibos, si in sanis morbos ci-
 bifaciunt. 2°. de diff. feb. 3°. 43. G
 Aegri rogant medicos ut omnia faciant. intro. 15. 61. E
 Aegris debemus assentire quandoq; in cibis. cō. 2. aph. 38°. Ex. 17. G
 Aegris grata cōcedēda quō itelligat. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 180. F
 Aegrorum delectationi in pharmacis cur attendere debeat medicus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. C
 Aegro exteriora noceant, quæ. cō. 1°. aph. 1°. Ex. 3. B
 Aegro exteriora, quæ. in 6°. de morb. uulga. cō. 2°. 3°. 169. A
 Aegrorum ministri, qui esse debeāt. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 180. H
 Aegri quid postulant. ad Thrasy. 2°. 107. C
 Aegris non obsunt nomina. de morb. temp. 3°. 85. C
 Aegris conuenit habere iccoris meatus apertos. 2°. de alim. fac. 2°. 17. F
 Aeger quomodo cubare debet. in prog. cō. 1°. 4°. 193. C
 in Aegri cubiculum inferri debent ea quibus delectatur. in 6°. de morb.
 uulga. comē. 4°. 3°. 181. A
 Aegris renuntiari debent omnia ipsum uehementer oblectantia. in 6°. de
 morb. uul. comē. 4°. 3°. 181. A
 Aeger nihil conspiciat tristi animo. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 180. H
 Aegris tristitia non sunt dicēda. in 6°. de morb. uul. cō. 4°. 3°. 181. A
 Aegris si falsa dicenda, assistentibus tamen uera dicenda. in 6°. de morb.
 uulga. comē. 2°. 3°. 168. E
 in Aegris & in sanis, quæ cognoscuntur ex oculis. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 95. C
 in Aegris oculi sunt certiora indicia. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 95. C
 Aegris iter dormiēdū uisitur i respiratiōe spūs missio maior plerūq; cum
 efflatu, maxime ubi largius comederint. de usu pulsuum. 1°. 229. E
 Aegris et sanis luna pōt. pñuciare dies q̄les erūt. 3°. de die. dec. 4°. 157. H
 Aegris male, sanis sanæ, sunt stationes lunæ. 3°. de die. decret. 4°. 157. H
 Aegri febriunt uehementius, uigilant, grauius se habēt quando sunt pro-
 pinqui iudicationi. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 Aegri si uelint sedere malum. in progn. com. 1°. 4°. 194. A
 in Aegris uellicatio festuæ, & flosculi, quid significant. in 1°. de morb.
 uulga. com. 3°. 3°. 118. A
 Aeger si sine ratione bene se habet, non fidendum, si etiam male, non ti-
 mendum. com. 1°. aph. 27°. Ex. 16. B
 Aegri omnes non possunt sanari. in prog. com. 1°. 4°. 189. A
 Aegri quando possunt sanari, & quādo non. cō. 2°. aph. 17°. Ex. 14. F
 Aegri habentis omnia signa salutis exemplum. 3°. de crisi. 4°. 140. D
 Aegri quomodo sanentur. 1°. meth. med. 7°. 5. H
 Aeger sanabitur à Ioue, si Iuppiter cum sole sit. de decubitus progn. ex
 mathem. scientia. Sp. 12. F
 Aeger decumbens luna. diminuente sanabitur. de decubitus progn. ex ma-
 them. scientia. Sp. 12. F
 Aeger qui ærotare incipit quando luna incipit in uno signo, & faciat
 etiam tunc coniunctionem cum sole, morietur. de decubitus prognost.
 ex mathem. scientia. Sp. 12. F
 Aegri in augmento & statu moriuntur. de tot. morb. temp. 3°. 88. C
 Aegri moriuntur medico tñ culpa uacante. in prog. com. 1°. 4°. 189. E
 de Aegro desperādū, qui uritur i ambiēte frigido. 11°. met. me. 7°. 70. H
 Aeger quādo in syncope desperatus. 1°. meth. med. 7°. 75. H
 Aegri cum sumus cerebri opus necessarium non est nisi ijs instrumentis,
 quæ ad respiratum sunt deputata. 7°. meth. med. 7°. 49. B
 Aeger cur ad balneum ducitur. de uict. rat. in morb. acut. 7°. 132. E
 Aegri non sunt immodice rarefaciendi. 12°. meth. med. 7°. 77. B
 in Aegram partē semper deferuntur humores. 11°. meth. med. 7°. 74. B
 in Aegris symptomata dicuntur, quæ in sanis accidentia. 1°. methodi
 med. 7°. 9. D
 Aegrorum curatrix, pars est curatiōis corporis. ad Thrasy. 2°. 108. A
 Aegri natura ignorata, quo modo debes dare medicamentum. de uict. ra.
 in morb. acut. com. 2°. 7°. 118. C
 Aegrum

IN GALENI

LIBROS

Aegrum nullus cursibus et luctationibus curauit. 3°. in 6^m. de morb. uul. commen. 3°. 3^a. 170. A
 Aegros ob animi mores, sanauit Gal. 1°. de sani. tu. 2^a. 65. G
 Aegri pulsum iusto maiore hñtis, casus. 1°. de præs. ex puls. 4^a. 105. E
 Aegrum organum per idipsum læditur, per quod sanum existens actio- nem uiuit. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. C
 Aegri animus consulendus ante incisionem. 4°. meth. med. 7^a. 23. F
 Aeger quomodo ligandus supra scalas. de machin. 7^a. 311. F
 Aegri ulcera quando liceat bis terue in die aqua frigida irrigare. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 238. F
 AEGRITUDO est immoderantia. commen. 2°. aphor. 4°. 11. F/ et aphor. 17°. Ex. 13. C
 Aegritudo quid, secundum Zenonem. 4°. de decr. Hip. 1^a. 248. F
 Aegritudo quid, secundum Chrysippum. 3°. de decret. Hipp. 245. F/ 4°. 248. E/ 1^a. 253. A
 Aegritudo, passio, et affectus idem. de diff. morb. 3^a. 5. A
 Aegritudine quomodo sit antiquior sanitas. secret. Sp. 96. G
 Aegritudines quæ sint. de diff. morb. 3^a. 4. A/D/F/G
 inter Aegritudinem, et sanitatem non esse pathos dicentem Olympicum cur deridat Galenus. 1°. meth. med. 7^a. 7. B
 Aegritudines quæ nō sint, tamen à medio discedunt. de diff. morb. 3^a. 2. H
 Aegritudinale nominatum est à subiecta materia. ad Thrasy. 2^a. 108. F
 Aegritudo quando sit. de anat. uiuorum. Sp. 47. A
 Aegritudo fit per humorum corruptionem, exustionem, frigesactionem, cruditatem. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. C
 Aegritudinum causæ quæ sint. de diff. morb. 3^a. 4. A/F/G
 Aegritudo, et causa simul, quæ. de diff. morb. 3^a. 4. H
 Aegritudo putatur accidentis causa. de diff. morb. 3. E/ 3^a. 4. D
 Aegritudines quæ uocantur, et symptomata diuerso respectu. de differ. morborum. 3^a. 3. F
 Aegritudinum magna pars ex habilitate corporis passuri. 1°. de differe- rent. feb. 3^a. 32. C
 in Aegritudine sensus debet esse iudex. ars med. Isa. 63. A
 Aegritudo futura prohibenda. ars med. Isa. 69. C
 Aegritudinem futuram ostendentia. ars med. 61. D/ Isa. 67. D
 Aegritudinis futuræ signa ex tactu. ar. med. Isa. 67. H
 Aegritudinis futuræ signa ex uisu. ar. med. Isa. 67. H
 Aegritudinis futuræ signa ex auditu. ar. med. Isa. 67. G
 Aegritudinis futuræ signa ex odoratu. ar. med. Isa. 67. G
 Aegritudinis futuræ signa ex gustu. ar. med. Isa. 67. G
 Aegritudo à prauo medico prorogata, à bono abbreviatur. de natura, et ord. uniuscuiusq; corp. Sp. 41. G
 de Aegritudinis cognitione secundum planetam, diem, et horam. de spermate. Sp. 40. B
 Aegritudines primæ tot sunt, quot elementa, fm eos, qui putant elemēta inter se alterari, id est quatuor. de diff. morb. 3^a. 2. H/6/D
 Aegritudo in similibus duplex secundum secundam suppositionem, am- pliatio et angustatio meatuum. de diff. morb. 3^a. 2. G
 Aegritudinum in similibus duæ species ex secunda suppositione, uel al- teratio sola, uel alteratio cum materia. de diff. morb. 3^a. 3. D
 Aegritudines cōpositæ, quæ sint ex prima suppone. de diff. mor. 3^a. 5. E
 Aegritudines cōpositæ ex secunda suppositione tam partium similium, quam dissimilium. de diff. morb. 3^a. 5. E/F/G/H
 Aegritudinum distinctio i ordinatā et inordinatā. cō. 1°. aph. 19°. Ex. 9. F
 Aegritudinum genera duo. secret. Sp. 96. G
 Aegritudinem secundo, sanitatem primo ostendentia signa, quæ sint. ars medicinalis. Isa. 67. D
 Aegritudinis recentis ad herbas dum nascuntur comparatio in cognitio- ne. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 160. H
 Aegritudinis primi dies, qui sint. 1°. de crisi. 4^a. 133. B
 Aegritudinis forma quō primis diebus noscēda. 2°. de crisi. 4^a. 138. D
 Aegritudo naturas immutat. de puero epilep. 17^a. 179. F
 de Aegritudinis specie inquisitio faciēda est. 6°. de sanit. tu. 2^a. 97. C
 Aegritudinis principium scire est scitum præcipuum. de uict. rat. in mor- bis acut. com. 4. 7^a. 141. D
 Aegritudinis causa primo cognoscenda. de uict. rat. in morbis acut. com- men. 4. 7^a. 141. A
 Aegritudinibus incipientibus quandoq; accidit, quod ebrijs, cum comate laborant et titubant, et grauedine capitis occupantur, neque si co- gantur, palpebras tollere possunt. de comate. 3^a. 50. H
 Aegritudines acutæ qñ naturaliter generantur. de spermate. Sp. 39. C
 Aegritudo an debeat augeri primo sciēdū, et unde. de spermate. Sp. 39. G

Aegritudo quibus horis acuitur considerandum. de spermate. Sp. 39. H
 Aegritudo prima in instrumentis est in formatione. de diff. morb. 3^a. 3. A
 Aegritudo in instrumentis in quatuor gñibus cōsistit. de diff. mor. 3^a. 3. A
 Aegritudines instrumentorum compositorum. de diff. mor. 3^a. 2. H
 Aegritudinum cōpositarū causas facile est inuenire. de cau. morb. 3^a. 9. H
 Aegritudinum in compositionis genere diuersitates. de cau. mor. 3^a. 9. E
 Aegritudines in compositione à repentinis, et uehementibus motibus fiunt de cau. morb. 3^a. 9. E
 Aegritudo cōposita non habens nomen. de cau. mor. 3^a. 9. G
 Aegritudinis quintum genus, solutio cōtinuitatis. de dif. morb. 3^a. 5. D
 Aegritudo celeriter facta est cum dolore. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. F
 Aegritudinis nullum est genus neq; in simplicibus, neq; in cōpositis cor- poribus, quod utrisque sit proprium, præter uitium in temperatura et compositione. de diff. morb. 3^a. 3. B
 i Aegritudine audit sternutamentū, tuſis, flatus, strepitus, delirātis uox, clāgor, raucedo, et id genus. de ijs, quæ i medic. fi. cōmē. 1°. 7^a. 199. A
 Aegritudo frigida partim ex cōtactu frigidi tantum, partim potētia con- sistit. de cau. morb. 3^a. 7. D
 Aegritudines siccæ ex quibus fiant causis. de cau. morb. 3^a. 7. H
 Aegritudines regionales docet Hippocrates in libro de aqua, aere, et lo- cis. 1°. de morb. uul. 3^a. 100. H
 ab Aegritudine aliqua omnis operatio læditur. de diff. morb. 3^a. 4. H
 Aegritudinum acceſsiones, quæ per circuitus aliquos fiunt, ex membrorū dispositionibus ortum habent. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. H
 Aegritudo insensibiliter facta est insensibilis. 1°. de sympt. cau. 3^a. 17. F
 Aegritudines, quæ fiunt in numero partium simplicium. de diff. mor. 3^a. 4. F
 Aegritudines quæ uere apparent. 5°. de sa. tuē. 2^a. 94. D
 Aegritudines quæ fiant et quales luna in scorpione existente. de decu. progn. ex math. scientia. Sp. 14. H
 Aegritudines quæ, et quales fiant luna existente in libra. de decubitus progn. ex math. scientia. Sp. 14. F
 Aegritudines quæ fiant luna existente in piscibus. de decub. prognost. ex mathem. scientia. Sp. 15. G
 Aegritudines quæ fiant, luna existente in aquario. de decub. prognost. ex mathem. scientia. Sp. 15. F
 Aegritudines quæ fiant, si luna sit in uirgine. de decub. progn. ex ma- them. scientia. Sp. 14. D
 Aegritudines quæ, et quales fiant, luna existente in sagittario. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 15. G
 Aegritudines quæ, et quales fiant, si quis decumbat luna existente in ca- pricornio. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 15. D
 Aegritudines quæ inferantur à capricorno. de decub. prognost. ex ma- them. scientia. Sp. 15. D
 Aegritudinibus plenus est leonis annus. de spermate. Sp. 39. D
 Aegritudines quæ reuerti solent, uere mouētur. de puero epil. 7^a. 179. H
 Aegrotatio quæ grauis, et quæ non grauis ex prognostico. in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 117. C
 Aegritudinem celerem significant biliosa hypostases, superne autem te- nuitates. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Aegritudinem circa uescicam significat, si sanguinem meiat, et grumos, stranguriaq; affligatur, dolorq; ad perinaeum ac epigastrium incidat. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Aegritudinem crudam, et diuturnam, et non sine periculo significat uri- na tenuis, et rutila. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Aegritudinem ex renibus significant bullæ in urinis insidentes. de uri. si- gnificatione ex Hipp. Sp. 78. H
 Aegritudinis solutionem significat urina alba spumosa, et nebulosa, si in critico die, aut post criticū diem supuenerit. de dynamidijs. Sp. 34. D
 in Aegritudinibus acutis pernicioſa ut plurimum est urina atra. quæſt. in Hipp. Sp. 113. E
 in Aegritudinem acutam lapsum cū urina male olens et hypostasis atra fuerit, non mori impossibile. quæſt. in Hipp. Sp. 113. E
 Aegritudo acuta, uide in dictione acuti morbi, et dictione morbi acuti. Aegritudines quedam occidūt hominem in tempore acceſsionis, quedam in uigore. 1°. de crisi. 4^a. 125. G
 Aegritudines omnes sunt breues æſtate. com. 2°. aph. 25°. Ex. 16. A
 Aegritudo facta curari debet. ars med. Isa. 69. C
 in Aegritudine omni primus et præcipuus curandi scopus est exacta uictus ratio. de remed. par. fac. 7^a. 156. B
 Aegritudinem quando ignoramus coniectura aliqua artificiosa bona ui- ctus ratio debet assignari. 1°. de crisi. 4^a. 133. E
 Aegritudo docet rationem uictus. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. B
 Aegritudines

Aegritudines quæ uolunt integram dietam. cō. 1°. aph. 4°. Ex. 4. A/B
 ab Aegritudine ad sanitatem progressio quomodo, & qualis sit. ad
 Thrasylb. 2°. 102. E
 Aegritudo copulata exigit curam copulatam, & simplex simplicem, si
 autem in copulata una fuerit maior, illi incumbendum est, non negle-
 cta altera. com. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H
 Aegritudine sublata cūandi sunt, qui nō appetūt. cō. 2°. aph. 8°. Ex. 11. H
 Aegritudines discutientia an custodiant uitam. 9°. meth. med. 7°. 59. A
 Aegritudo longa fit quoties ex quatuor humoribus aliquis excreuerit. de
 natura, & ordine uniuscuiusq; corp. Sp. 41. F
 in Aegritudinibus lōgis semp expectāda digō. cō. 1°. aph. 24°. Ex. 10. F
 Aegritudo pituitæ quo modo curanda. de natura, & ordine uniuscu-
 iusque corp. Sp. 41. G
 Aegritudo calida quo modo curanda. de partibus artis med. Sp. 18. D
 Aegritudo sanguinis quo modo curanda sit. de natura, & ordine unius-
 cuiusque corp. Sp. 41. G
 Aegritudo bilis quō curāda. de natura, et ord. uniuscuiusq; cor. Sp. 41. G
 Aegritudo atræ bilis quo modo curanda. de natura, & ordine unius-
 cuiusque corp. Sp. 41. G
 fm Aegritudines uarias, quæ uenæ secandæ. secret. Sp. 97. D
 Aegritudinibus, quæ fiūt ex materiis ad caput declinantibus, & ægri-
 tudinibus matricis cōfert sectio uenarū pedum. de anat. uiu. Sp. 5. A
 in Aegritudinibus splenis. & laterum secantur iugulares uenæ. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 55. B
 in Aegritudinibus splenis secatur uena supra uentrem in sinistra. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 55. B
 ad Aegritudines omnes emplastrum. secret. Sp. 102. B
 ad Aegritudines phlegmaticas. de med. exper. Sp. 107. B
 ad Aegritudines phlaticas, & melicas. secretorum. 102. E/ Sp. 103. E
 Aegritudinibus antiquis quid bonum. secret. Sp. 97. H
 ad Aegritudines cerebri & hepatis ualet agarici decoctio. de medi-
 expert. Sp. 106. E
 ad Aegritudines pectoris dantur penidæ. de med. exper. Sp. 106. F
 Aegritudinibus uiscerum quid conferat. secret. Sp. 100. F
 Aegritudinibus omnibus hepatis, & splenis conferens medicamentum.
 secret. Sp. 101. G
 Aegritudinibus uesticæ quid conferat. secret. Sp. 101. F
 ad Aegritudines fortes in matricibus mulierum euenientes electuarium.
 de med. exp. Sp. 107. H
 Aegritudo, lege morbus, & morbus longus, morbus acutus pro ægri-
 tudine longa, & acuta.
 Aegrotare quos arbitrentur omnes homines. de dif. morb. 3°. 2. C
 Aegrotare non dicuntur qui capite grauantur, aut dolent, aut uigilant.
 cum nondū in cōsuetis impediuntur operationibus. ars med. Isa. 67. G
 Aegrotare quæ proprie dicantur. 1°. de lo. aff. 4°. 5. A
 Aegrotant qui. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. E
 Aegrotare medicum est turpissimū. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 181. H
 Aegrotatio quid. si. med. Isa. 45. E
 Aegrotare sæpe simulant homines propter multas causas. intro. Isa. 61. B
 Aegrotanti dissimile sanum. 4°. de decr. Hipp. 1°. 291. B
 Aegrotaturi qui sunt, eos ineunte uere purgare oportet. quos pur. op.
 quib. medi. & quo temp. 5°. 88. B
 Aegrotaturi plurimum uigilant, cibos fastidiunt, capite grauantur, se-
 gnes & ad motum pigri fiunt, toto corpore lassitudinem sentiunt, &
 id genus alia infinita. 1°. de die. decr. 4°. 147. D
 Aegroti, dū sani sūt à medicis cognoscēdi. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 94. D
 Aegrotantium corporum signa unde sumuntur. ars med. Is. 67. H
 Aegrotans uerē scit morbum referre. intro. Isa. 61. E
 cum Aegrotantibus medicorum sermones quales. in 6^m. de mor. uulga.
 commen. 4°. 3°. 181. D
 Aegrotat grauitur naturæ suæ contrarius, ut si modestus acerbè respon-
 deat. in 1^m. de mor. uulga. com. 3°. 3°. 117. C
 Aegrotos considerat Galenus in arte curatiua ad Glauconem, quorum
 natura ante quā morbum contraherent, nobis erat exquisitè perspe-
 cta. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 94. F
 Aegrotari unde cōceptum est occasiones debent considerari. in 6^m. de mor-
 bis uulga. com. 2°. 3°. 178. B
 Agrotandi multi modi. 9°. de usu par. 1°. 171. C
 Aegrotantis mores sunt cognoscendi. 1°. de præsa. ex puls. 4°. 105. B
 Aegrotantes ob dimissionem exercitij. 5°. de sa. tu. 2°. 93. E
 Aegrotantibus maxime necessarium cordis officiū. 7°. meth. me. 7°. 49. B
 Aegrotare caput quādo dicatur. 1°. de loc. aff. 4°. 5. A

Aegrotare qñ dici potest, & debet uētricus. 1°. de loc. aff. 4°. 5. A
 Aegrotāt minime qui habet humidum uētre. cō. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B
 ab Aegrotantis uiribus indicatio faciendorum petenda est. 9°. methodi
 medendi. 7°. 58. C
 Aegrotātis natura docet humorē peccātem. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E/G
 Aegrotātis etiā natura idicat bonas excretiōes. c. 4°. aph. 47°. Ex. 33. A
 Aegrotant quidam quodam modo ob prauam uictus rationem. 6°. de
 sani. tuen. 2°. 97. B
 Aegrotationi opportuna, quæ. fin. med. Isa. 45. F
 Aegrotantibus cur præbeatur melicratum, oxymeli, uinum. de bo.
 aquæ. Sp. 75. H
 Aegrotis pisces molles accommodati. 3°. de ali. fac. 2°. 31. E
 Aegroti non tangunt aquam frigidam sine læsione. de uict. rat. in morb.
 acut. commen. 3°. 7°. 132. D
 Aegroti tolerandi facilitas in diaria signum bonitatis febris. 1°. de arte
 cur. ad Glauc. 7°. 95. A
 Aegrotantes sæpe, & imbecilli facile seruantur in morbis. 2°. de præ-
 sag. ex puls. 4°. 110. E
 in Aegrotantibus urinæ deficientes à sanis, quæ. de urinis. 4°. 125. C
 Aegrotantium urina optima, quæ. de urinæ sig. ex Hippoc. Sp. 79. B/de
 urinis. 4°. 125. C
 in Aegrotante deterior urina, quæ. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
 Aegrotantes facile, sunt medicandi. 6°. de sa. tu. 2°. 100. A
 Aegrotant. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. F
 AELII Galli antidotus, quæ Cæsarem liberauit, ad quæ ualeat. 2°. de
 antidotis. 5°. 110. H
 Aelij Galli antidotus contra morsum canis rabidi. 2°. de antidotis.
 115. G/ 5°. 116. A/H
 Aelij Talij emplastrum. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 257. A
 AELIANI, Pelopis, & Lyci musculorum dissectio cur in pretio ha-
 bita est. de musc. diff. 1°. 44. B
 AENEAE medicamenta pituitam detrahentia. 2°. de compo. medic.
 secundum locos. 5°. 139. E
 AENEVM uas, in quo ponit punica. 3°. de comp. me. sec. lo. 5°. 147. G
 Aenei uasis fit mentio. 6°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 170. A/
 de ocul. 7°. 191. F
 in Aeneo uase fit medicamentum ad oculorum dolores. de uictus rat. in
 morb. acut. com. 4°. 7°. 152. G
 Aenea an ferrea debeant potius esse instrumenta. de mach. 7°. 309. D
 Aenearum cucurbitularum usus frequentior erat apud antiquos. de cu-
 cur. scar. 6°. 3. D
 Aenearum cucurbitularum tractus, quemadmodum etiam uitrearum,
 per ignem fit. de cucur. scar. 6°. 3. E
 AEOLICAM linguam nō pfecte callebat Gal. ad Thra. 2°. 107. A
 AEQVABILITAS ars admirabilis. 17°. de usu par. 1°. 221. G
 Aequabilitatem difficulter assequuntur statuarij, etiam cum multis in-
 strumentis. 17°. de usu par. 1°. 221. G
 AEQVALE quid sit. in prog. com. 2°. 4°. 200. F
 Aequale quod prorsus est, erit sibi simile. de fascijs. 7°. 293. E
 Aqualibus deteriora inæqualia. in prog. com. 2°. 4°. 200. F
 Aequalis, & inæqualis sunt duæ species doloris, si dolor addatur. commē.
 6°. aphor. 5°. Ex. 47. A
 Aequalis pulsus à phlegmate fit. de dynamidijs. Sp. 19. E
 Aequalem leuem & albam eleuationem habens urina deterior est. de uri-
 næ sign. ex Hipp. Sp. 79. B
 Aequales sint inter sese magnitudine in scarificatione incisiones, & quæ
 inter eas sunt iterualla, inter sese æqualia sint. de cucur. scar. 6°. 3. G
 AEQUALITAS rerum iustitia dicitur. 1°. de temp. 1°. 13. D
 ad Aequalitatem febris quid exigatur. 8°. meth. med. 7°. 56. C
 de Aequalibus inæqualitatibus in pulsu. 1°. de diff. puls. 4°. 49. D
 Aequalitas, & inæqualitas pulsus quo modo, & quot fiat modis. 1°. de
 diff. puls. 4°. 48. H
 Aequalitas temperaturæ fit à calore febrili. cō. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A
 Aequalitas à solis ortu æquale regioni temperamentum affert. de aere,
 aquis, & locis. 2°. 4. E
 AEQVILIBRE membrum, quale de art. com. 2°. 7°. 266. A
 AEQVINOCIVM uniuersale est. in 1^m. de mor. uulga. com-
 men. 1°. 3°. 102. C
 Aequinoctia, & solstitia cur eadem in uarijs regionibus & ortus syde-
 rum uariis. in 1^m. de mor. uulga. com. 1°. 3°. 101. H
 Aequinoctium quod hiemem sequitur, ueris est initium. in 1^m. de morbis
 uulga. commen. 2°. 3°. 108. C
 Aequinoctium

Aequinoctium utrūque periculosum, maxime autumnale. de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. D
 Aequinoctialium horarum meminit Galenus. 2°. de differ. feb. 36. H/ de morb. temp. 3^a. 85. G
 Aequinoctiales horæ uigintiquatuor faciunt spatium diei & noctis. de sep. partu. 1^a. 341. B
 Aequinoctiales horæ æquales. de sept. par. 1^a. 341. B
 Aequinoctiales horæ mediæ iter maximas et minimas. d. sep. par. 1^a. 341. B
 AEQVITAS pro probabilitate. de fract. com. 3°. 7^a. 246. D
 AEQVIVOCA quæ sint. de ijs, quæ. in med. fi. com. 3°. 7^a. 218. C
 Aequiuoca duplicia, analogæ, & æquiuoca simpliciter. de uictus rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 135. G
 Aequiuoca distinguenda sunt. 1°. de diff. resp. 3^a. 57. C/ 1°. de præfag. ex pulsibus. 104. D/ 4^a. 108. D
 Aequiuoca prius distinguenda. quàm definienda probat Galenus. 2°. de diff. puls. 4^a. 53. G
 in Aequiuocis nō esse unū, qđ significat, collige. 2°. meth. med. 7^a. 13. G
 in Aequiuocis nomine generis quandoque utuntur antiqui. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 135. G
 AEQVIVOCATIO duplex, & quæ. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 286. C
 Aequum seu æquale i partibus unius rei existit. de frac. cō. 3°. 7^a. 246. B
 Aequusest Mercurius secundum calidum & humidum, frigidum & sic- cum. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. G
 AER & spiritus, idem. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B
 Aeris nomen ab essentia sumptum est. 1°. de sani. tu. 2^a. 62. E
 Aer non dicitur corpus secundum quosdam. 3°. de diff. puls. 4^a. 62. C
 Aer ex corporibus in sublime ei aculatis ortus est. de hist. philos. Sp. 4. E
 Aeris substantia est humiditas. de spermate. Sp. 41. B
 Aer quo modo intelligitur esse solū elemētū. de nat. hum. c. 2°. 7^a. 28. A
 Aerem elementum esse dicentes, cui innituntur. 1°. de elem. 1^a. 4. E
 Aer & aqua cur inter ignem & terrā sint sita. 8°. de usu par. 1^a. 169. A
 Aer, & aqua non sunt elementa. de util. resp. Sp. 64. A
 Aerem esse intra aquam probatur. de util. resp. Sp. 63. B
 Aer quo modo transeat in alia elementa. 1°. de elem. 1^a. 4. E
 ex Aere fit aqua euaporatione ignearū partium. de util. resp. Sp. 64. A
 Aer per digestionem fit ignis. de util. resp. Sp. 64. A
 Aer & ignis sunt formalia. in Timæum Plat. 1^a. 287. B
 Aer multus non fit ex multa aqua. de util. resp. Sp. 62. E
 ex Aere plurimo fit multo minor ignis. de util. resp. Sp. 62. E
 ex Aere modico fit multus ignis, fm quosdam. de util. resp. Sp. 62. E
 Aer, & ignis sunt elementa spiritus. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 155. G
 Aer non est æque mobilis, ut ignis. de util. resp. Sp. 62. D
 Aer est corpus dissimilium partium habēs caliditatis, & frigiditatis par- tículas in seipso. de util. resp. Sp. 64. A
 Aer non reperitur syncerus. 1°. de elem. 1^a. 5. D
 Aer, qui simili sit calore, uarie tangenti occurrit. 1°. de temp. 1^a. 17. E
 Aeris natura debet sciri secundum rationales. de sec. If. 16. D
 Aeris intemperies cognoscenda est. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 101. A
 Aere nunquam est uacuuus locus. de caus. procat. 3^a. 97. A
 Aer semper mouetur, sed nos fugit. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 140. H
 Aer & ignis corpora sunt præter cætera tenuioribus partibus, ac mol- liora, habiliora, & tractabiliora. de mult. 3^a. 77. E
 Aeris substantia tenuissima est. 1°. de differ. feb. 3^a. 31. B/ 4°. de simplic. medic. fac. 5^a. 24. F
 Aer omnis natura calidus. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 14. B
 Aeres actu sunt calidi, potentia medicinae. de simp. med. fac. 5^a. 15. G
 Aer à quibus calidus & à quibus frigidus dicat. 2°. de sim. me. f. 5^a. 14. C
 Aere semper multo calidius est cerebrum. 8°. de usu par. 1^a. 165. E
 Aer siccus exiccat. de cau. morb. 3^a. 7. H
 Aer mari comparatur. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 140. H
 Aer est necessarius ad cōseruationem ignis, nō ut quidā putāt propter re- frigerationem, sed nutrimenti causa. de util. resp. Sp. 63. H
 Aer est nutrimentum ignis. de util. resp. 62. D/ 63. H/ Sp. 64. C
 Aer est ad spiritus nutrimentum. de nat. uiu. Sp. 47. G
 Aer i nobis uocat spūs, et est uocis materia. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. C
 Aerem & ignē cōtinere, terrā & aquā cōtineri dicunt. de mult. 3^a. 77. C
 Aer in animantium corporibus est causa, secundum Hippocratem. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 129. C
 Aerem adesse in corpore aialis, quō cognoscatur. 1°. de elem. 1^a. 5. E
 Aeris elementum deprehenditur in homine ex pulsibus & respirationi- bus. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 275. D
 Aere utitur natura ad fabricam membrorum, quæ habent sinus, & uen-

triculos. 2°. de semi. 1^a. 339. F
 Aer exquisitam mediocritatem habere debet. ars med. 1^a. 68. D
 Aeri moderato, proportionat oleū & pinguedo. 2°. de sim. me. fac. 5^a. 15. G
 in Aere moderata temperatio, quæ. 2°. de sim. me. fac. 5^a. 15. F
 Aere utitur uisus. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 271. B
 Aeris mediocritate fit uisus. de ocul. 7^a. 185. C
 Aer ambiens est instrumentum oculi. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 271. A
 Aer an sit instrumentum ad uisum, ut neruus ad alios sensus. 7°. de decre- tis Hippocratis. 1^a. 272. D
 Aer circumfusum tale instrumentum nobis est quo tempore uidemus, qua- le est semper neruus in corpore. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 270. D
 Aer illustratus à sole tale uisus instrumentum efficitur, quale is, qui à ce- rebro proficiscitur spiritus. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 272. D
 ad Aerem eandem rationem habet oculus, quam cerebrum ad neruum. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 271. A
 per Aerem circumfusum non fit uisio quasi per baculum, ut Stoici dice- bant. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 272. E
 Aer quanto est crassior luce, tanto uapor est crassior aere. 8°. de usu par- tiu. 1^a. 168. A/ 1°. de sympt. cau. 3^a. 17. C
 Aer non est splēdidus ex propria natura, sed ex radio solari. 17°. de usu par. 1^a. 222. C/ in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 182. G
 Aer clarus ducit colorem in alium parietem. 7°. de decr. Hip. 1^a. 272. A
 in Aere lucido dormiri nō pōt, nisi testis oculis. de instr. odor. 1^a. 112. B
 Aer purus coloratur, probatur exemplo recumbentis in aere, nitido sub arbore: nā arboris colore totus pfunditur. 7°. de dec. Hip. 1^a. 272. A
 Aer quo modo in colores mutetur. de oculis. 7^a. 185. B
 Aeris sensus est auditus. 1°. de sympt. cau. 3^a. 17. C
 Aereum auditus instrumentum. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 271. B
 Aere plena pellicula est itra aurē i qua fit auditus. de util. resp. Sp. 63. D
 Aeris iter cur prolongatur per aurem. de anat. uiu. Sp. 48. H
 Aerem recipit qui inspirat. 1°. de elem. 1^a. 6. H
 Aeris, quem respiramus, q. cura habenda sit. 12°. meth. med. 7^a. 77. B
 Aerem extrinsecum trahunt arteriæ. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. B
 Aer in arterijs est sanguini mixtus. 1°. de dif. feb. 3^a. 31. A
 Aeris receptionem per insensibiles meatus & expirationem Erasistra- tus per circulum fieri dicebat, Plato per duos semicirculos. in Ti- mæum Platonis. 1^a. 290. A
 Aerem refrigerantē plus cæteris requirit pulmo. 10°. met. me. 7^a. 64. G
 Aer in tussi tanquam manus ad emittendos humores iuuat. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 126. A
 Aerem trahunt etiam carnes. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 194. H
 ad Aerem spirandum, q. conferat thorax. 5°. de loc. af. 4^a. 29. A
 Aer quo modo transeat ad cor, & arterias. de cau. morb. 3^a. 7. F
 Aeris attractio ad pulmonem fit per cannam magnam, et per canales na- si. de anat. uiu. Sp. 47. C
 Aeris attracti receptaculum interius, cur fuit necessarium. de anatomia uiuorum. Sp. 53. A
 Aeris inspiratio ad sinistram uentrem cordis, per quæ foramina fiat. de util. resp. Sp. 64. C
 Aer alterat pulsus. de usu pulsuum. 1^a. 229. E
 Aeris aliqua pars in cor attrahitur. de util. resp. 1^a. 226. E
 Aer nutrit cordis calorem. de util. resp. Sp. 63. C
 Aerem spirare pisces maiores extra aquam cōstat. de util. resp. Sp. 63. B
 Aer inspiratus refrigerat. de util. resp. Sp. 63. C
 Aer ex inspiratione attractus per naves defluit. 2°. de semi. 1^a. 340. C
 Aere suffocamur si copiosissime impleamur. de util. resp. 1^a. 223. D
 Aeris quædā qualitas familiaris est et amica spūi. 7°. de usu par. 1^a. 159. B
 Aer inspiratu attractus in febre non debet esse calidior, q. conueniat. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 178. B
 Aer frigidus est. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 104. D
 Aer frigidus est, ob ignē fit tēperatus fm stoicos. q. animi mor. 1^a. 318. F
 Aere frigidus existente, cur quæ sunt in uentre fiunt duriora. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 193. B
 Aer frigidus inspiratus quid faciat. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 164. G
 Aeris inspirati uel nihil, uel parū ad cor descēdit. an sang. i art. 1^a. 62. A
 Aer nimium frigidus syncopæ ex cruditatibus contrarius. 11°. methodi medendi. 7^a. 76. B
 Aer frigidus subito adhibitus horrorem facit. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. A
 Aer circumfusum laxationē, aut adstrictionē facere pōt. de ca. mor. 3^a. 7. G
 ex Aere frido dolor, statim abit aere frido remoto. 3°. de lo. af. 4. 14. E
 Aer frigidissimus à febriente debet attrahi ad cor, sed non debet contin- gere hominem. 10°. meth. med. 7^a. 64. E
 Ae.

Aer frigidus sanat laborantes exustione solis. de instr. odor. 1^a. 112. E
 Aer frigidissimus densat. 10°. meth. med. 7^a. 64. E
 Aer borealis tenuis est, purus, frigidus. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. D
 Aer aquilonaris serenus, qualis. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 136. C
 Aer quandoq; est frigidior nobis. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 15. F
 Aer in porositatibus rerum facilius accenditur. 1°. de sim. med. fa. 5^a. 4. F
 Aeris humiditas, & frigiditas trāspirationē phibet. 8°. met. me. 7^a. 58. A
 Aer humidus est simplr, & nō cōparatus ad aliud ullū. 1°. de tēp. 1^a. 12. F
 Aer quō plus humidis corporibus obuiat, crassior, & corpulentior red-
 ditur. an sang. in arter. nat. conti. 1^a. 60. D
 Aerem quod est, siccum esse colligitur. aduersus Lycum. Ex. 62. A
 Aer accensus flamma est. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 4. F
 Aeris calor calefacit. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. B
 ab Aere uicino, nō tñ à pinguedine nutriū flāma. de util. resp. Sp. 62. D
 Aer prāter modum frigidus lucernam sub dio & ignem exiguum extin-
 guit. de cau. mor. 3^a. 7. C
 Aer quandoq; calidior nobis. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 15. F
 Aeris feruor aestus appellatur. com. 7°. aph. 13°. Ex. 54. H
 Aeri calidiori proportionatur pyrethrum, napi, & piper. 2°. de simpli.
 medic. fac. 5^a. 15. G
 Aer austrinus qualis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. E
 Aer nubilus facit humores nubilos. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 104. B
 Aer nubilus medicamenta denigrat, syncerus dealbat. 1°. de compo. medi-
 ca. per gen. 5^a. 212. G
 Aer semper ferē nubilus, ubi. de aere, aquis, et locis. 2^a. 5. E
 Aer fumidus, qui. aduersus Lycum. Ex. 62. D
 Aer fuliginosus, qui. aduersus Lycum. Ex. 62. E
 Aer domus inclusus, qualis. 1°. de sani. tuen. 2^a. 67. B
 Aer, quo modo rarus. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. F
 Aer q; sit tenuis, & quo modo. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. C
 Aerea tenuis substantia intus ducit terrestre frigidum. 8°. de simplicium
 medica. fac. 5^a. 59. E
 Aerem tenuem animalia inspirantia, alijs prāstantiora sunt. de atten.
 uict. rat. 2^a. 45. D
 Aerem substantiam habent leuia. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 66. C
 Aerē substantiā aliquid esse, pbatur leuitate. 9°. de sim. me. f. 5^a. 66. A
 Aeris statum considerant supra omnes, agricolae & nautae. 3°. de dieb.
 decret. 4^a. 157. E
 sub Aeris temperie seu cœli statu continetur anni tempus & regio. 8°.
 methodi medendi. 7^a. 58. A
 sub Aeris temperie intelliguntur, & tempus anni, & prāsens constitu-
 tio. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. B
 Aer temperatus cui comparetur. 2°. de sim. med. fac. 5^a. 15. F
 Aer quo modo dicitur temperatus. 1°. de san. tuen. 2^a. 64. B
 Aer cōtētus ī cerebro, erūpēs facit sternutamētū. c. 7°. aph. 51°. Ex. 58. C
 Aerem tria immutant in instanti. de ocul. 7^a. 185. C
 Aer ambiēs, unū est à qbus necessario corpus alterat. ars me. 15. 68. B/ in
 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 100. H/ 1°. de san. tuē. 63. B/ 2^a. 68. H
 in Aere ambiente duplici ratione uersatur. ad Thrasyb. 2^a. 104. D
 Aere corpora animalium alteratur. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 104. B
 Aer quo modo afficiat corpus. ars med. 15. 68. B/ in 1^m. de morb. uulg.
 commen. 1°. 3^a. 103. C
 Aer nos continens si immoderatus calefiat, uel frigescat, uel humescat,
 uel siccescat, corporum symmetriam, quae sanitas est, cōfundit, inter-
 turbat, ac corrumpit. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 100. H
 Aer ambiens quo modo faciat intemperiem. 1°. de sani. tuen. 2^a. 68. B/ de
 uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 134. C
 Aer ambiens humidus chordas implet. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Aer immutat lac. de diff. cont. Sp. 74. A
 Aer ambiens facit defluxus ē corpore. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. D
 ex Aeris nos ambientis temperie in locum & tempus diuisa sumitur san-
 guinis mittendi quantitas. de cur. ra. per sang. mis. 6^a. 18. D
 in Aeris ambientis qualitate calida & sicca febres tertianae fiunt. 2°. de
 diff. feb. 3^a. 36. D
 Aer ambiens facit nos deuenire in cognitionem morborum. com. 1°. aph.
 12°. Ex. 5. E/ 9°. meth. med. 59. G/ 11°. 7^a. 67. H
 Aer ambiens tempore aestatis trahit humores extra, quos intra trahit me-
 dicina. com. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 Aer corpus ambiens replet thoracem fm Pla. in Tim. Plat. 1^a. 289. F
 Aer causa est morborum uulgarium. in 1^m. de mor. uulg. cō. 1°. 3^a. 101. C
 ab Aere qui fiunt morbi quō cognoscatur. de na. hum. cō. 2°. 7^a. 182. B
 Aeris temperatura non est sola causa morborum, aliter semper habere-

mus aegritudines complexionis aeris tunc existentis. commē. 3°. apho.
 19°. Ex. 23. H/ in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 141. F
 Aeris ex qualitatibus diuersitas non perinde se ad omnes homines habet.
 1°. de san. tuen. 2^a. 67. B
 Aeris temperies in ulceribus consideranda. 3°. meth. med. 7^a. 21. C
 ex Aeris temperamento prāsagia. in 1^m. de morb. uul. cō. 3°. 3^a. 117. D
 Aeris proprietates faciunt differentiam in uiris, & mulieribus. breuis
 denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. C
 Aerem ex luna mutari nemo dubitat. 3°. de die. decre. 4^a. 157. E
 Aere spiritali, & terrestri grauitate admista medicamina superiorem
 purgant uentrem & inferiorem. de cathart. Sp. 94. F
 Aerem ut possit percutere lingua à natura constituta est. de uocal. in-
 stru. diff. 1^a. 106. E
 Aer percussus, est uocis diffinitio. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. D
 Aerem solum, animam esse non licet dicere. q; animi mores. 1^a. 318. E
 Aer largus quō exeat aperta aspera arteria. de util. resp. 1^a. 223. H
 Aer in solles aliter trahitur, q; ferrū à magnete. 3°. de nat. fa. 1^a. 307. G
 Aerem uehementia corpora non dilatantur. de instr. odor. 1^a. 111. F
 Aerem duntaxat recipiunt pori, qui sunt in branchijs piscium adeo sunt
 tenues. de util. resp. Sp. 64. C
 Aer peruenit ad cor piscium, & non aqua. de util. resp. Sp. 63. B
 Aer non intrat poros metallorum, sed ignis. de util. resp. Sp. 64. A
 Aer influens per poros cineris ignitur ad restorationem euaporationis
 ignis. de util. resp. Sp. 63. H
 Aer cur non nutriat. de anat. uiu. Sp. 47. F
 Aer, ex quo fit uox, quo indiget. de uo. & anhel. Sp. 61. D
 Aerem plurimum habet nix quemadmodū spuma. de util. resp. Sp. 62. E
 per Aeris expressionem ex aqua fit glacies. de util. resp. Sp. 64. C
 Aer purus conuenit omni etati. 1°. de sani. tuen. 2^a. 67. B
 Aer qualis homini temperato conuenit. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. B
 Aer qualis conuenit intemperatis. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. B
 Aer qui uitandus. 12°. meth. med. 7^a. 77. B
 Aer quando offendit. de inaequal. intemp. 3^a. 44. C
 Aer, qui noxius est omni etati. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. B
 Aer in peste corruptus est. de theria. ad Piso. 96. G/ de usu theria. ad
 Pamphil. 5^a. 98. D
 Aer pestilens est circa Sardis & Hierapolin. 1°. de san. tuē. 2^a. 67. B
 Aer pestilens febrem facit. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B
 in Aeris pestilenti statu, calor extrinsecus sanguinem opprimit. 2°. de
 diff. febr. 3^a. 40. B
 Aerem uicinum quae inficiant. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 133. F
 Aerem contaminantes uenti, qui spirant ex barathris charonijs, morbos
 generant. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 101. D
 Aeris statum euitare uictus contrarius potest. in 1^m. de morb. uulg. com-
 men. 2°. 108. F/ in 3^m. com. 3°. 3^a. 143. E
 quibus Aer dominatur linguam pati faciunt uel cum delectatione, uel cū
 nocumento. de ocul. 7^a. 187. H
 Aer delatus per gulam ad uentriculum, si paucus sit, non laedit. com. 2°.
 aphor. 17°. Ex. 13. B
 Aer cur euitandus in capite fracto. 8°. de usu par. 1^a. 165. E/ F
 Aer exufflat uulnerato pectore, peritonæo, & gutture, an sanguis in
 art. nat. cont. 1^a. 60. E
 Aer balnei quō fiet tēpatus, & modice humidus. 10°. met. me. 7^a. 66. H
 Aerem balnei non desiderat Galenus in siccis. 7°. meth. med. 7^a. 44. F
 ab Aere, cibo, & potu quid habeat iecur. 10°. de meth. med. 7^a. 64. F
 Aerē causae frigidae remedium est calefactio. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. A
 de Aere, aquis, & locis liber quid tractet. 3°. de diff. resp. 3^a. 73. D
 de Aere, aquis, & locis, aphorismorum, & acutorum morborum uictu
 libri sunt Hippocratis. 3°. de diff. resp. 3^a. 69. E
 de i Aere cōspectis rebus Aratus librū fecit. in 1^m. pr. cō. 1°. 4^a. 160. H
 Aera quid. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. F
 Aerina farina exiccat & quomodo. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
 Aerina farina non mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
 ad Aeram. de med. fac. par. 7^a. 163. F
 Aerianum medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. H
 Aerianum collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. E
 AERUGO, uel uitreolum, quomodo fiat, quid sit, & eius uires. de
 simpli. med. Sp. 79. G
 Aerugo prāparatur arte. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 71. B
 Aeruginis prāparatio. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 220. E
 Aerugo funditur quo modo. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 212. F
 Aerugo Cypria. 4°. de cō. me. se. lo. 156. D/ 2°. q; cōp. me. p. g. 5^a. 222. H
 Aerugo

Aerugo Corinthia. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. H/5°. de comp. medic. sec. loc. 160. G/5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. F
 Aerugo habetur Puteolis. 1°. de antid. 5°. 100. D
 Aeruginis uermiculata fit mentio. 4°. de compo. medic. sec. loc. 154. G/156. D/6°. 175. H/5°. de comp. med. per gen. 5°. 249. C
 Aerugo campanæ quo modo fiat. de dynam. Sp. 22. F
 Aerugo qualis sit. 9°. de simp. med. fa. 269. D/1°. de comp. me. per gen. 219. B/4°. 238. B/5°. 247. D/4°. de compo. medica. sec. loc. 151. E/5°. 176. D/de oculis. 7°. 189. A
 Aeruginis uiuæ meminit. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. B
 Aerugo cōbusta, & non cōbusta qualis. 4°. de cōp. med. p gen. 5°. 236. D
 Aerugo combusta qualis. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. B
 Aerugo lota usta qualis. 3°. meth. med. 7°. 20. C
 Aerugo acris est. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. F
 Aerugo adstringit. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. E
 Aerugo euidenter siccatur. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
 Aerugo exiccat & abstergit uehemēter. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 240. H
 Aerugo morsū et rosiōne facit. 2°. de cō. me. p g. 218. G/4°. 5°. 240. H
 Aeruginis erosio quo modo mitescat. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 219. H
 Aerugo cocta & incocta uaria facit. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 222. B
 Aerugo quid faciat ulcēri. 3°. meth. med. 7°. 17. A
 Aerugo ignem nondum experta ulceribus sola nō admoetur. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 236. G
 Aerugo quo modo preparāda ad ulcera. 2°. de cōp. me. p gen. 5°. 219. G
 Aerugo quō aceto leuanda. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 221. D
 Aerugo cum cera ulcēri cauo cōuenit. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 218. G
 Aeruginis usus i extrinsecis ulceribus, innoxius est. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Aerugo carnem minuit. 3°. meth. med. 7°. 20. C
 ex Aerugine, & cerato fit incarnans medicamentum, tamen utrunq; est contrarium incarnationi. 6°. de comp. med. sec. loc. 176. H/1°. de cōp. med. per gen. 5°. 210. B/3°. meth. med. 7°. 17. B
 Aerugo quomodo miscenda medicamentis. 2°. de compo. medic. per gen. 221. E/222. F/H/ 5°. 223. B
 Aerugo & thus quomodo simul misceantur in medicamentis. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 219. D
 Aerugo oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Aerugo ualet contra ungulas, scabies palpebrarum, pruritus & crassas pustulas. de ocul. 7°. 189. C
 & Aerugineū & pallidū signat & λωρὸν. in 1°. prorrh. c. 2°. 4°. 180. A
 Aeruginosus succus unde oriatur. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. D
 Aeruginosus humor quid significet. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. D
 Aeruginosa primo fit bilis cū assat, et cur assat. in 1°. pr. c. 1°. 4°. 164. D
 Aeruginosa bilis quo colore inficiat. 1°. de crisi. 4°. 129. E
 Aeruginem euomere, & eruginosus uomitus differunt. commen. 5°. aphor. 1°. Ex. 37. C
 Aeruginē euomit quidam. 12°. meth. 7°. 80. A/cō. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 Aeruginosi uomitus meminit. in 6°. de morb. uulg. cō. 1°. 3°. 155. C/in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. D/com. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
 Aeruginosus uomitus quibus superueniat, & cur. in 6°. de mor. uulg. commen. 1°. 3°. 155. E
 pro Aeruginoso humore euomendo dedit aquam tepidam Galenus. 12°. methodi medendi. 7°. 80. A
 Aerugo quam euomimus, quo modo differat ab ærugine ferri, et quo modo cognoscantur cholerae. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 Aerugo habet de fruti crassitudinem. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 Aerugo facit conuulsionem. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 Aerugine euacuata cessat febris & conuulsio. cō. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 Aeruginosa epanthismata in urinis. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 172. H
 Aeruginosum colorem hñs urina spasmū significat. de dynam. Sp. 34. B
 Aeruginosum Mantia. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 244. E
 Aeruginosa urina stranguriam significat. de dynam. Sp. 34. B
 A E S, ferrū, lapis, est superioris generis q̄ stirpes. 1°. de temp. 1°. 13. C
 Aes habet substantiam constantem & stabilem propter siccitatem & frigiditatem. 9°. meth. med. 7°. 60. H
 Aes, aurum, ferrum, & lapis, quoniam duriora, non coalescunt, neq; agglutinantur. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A
 Aes ualde siccum est, propterea adueniente calore nō eleuat uapores. com. men. 1°. aphor. 14°. Ex. 7. F
 Aes siccum esse collige. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 141. A
 Aes duplex dñia, aliud ductile, aliud conflatile. de mach. 7°. 309. E
 Aes conflatile facilius rumpitur ductili. de machin. 7°. 309. E
 Aes duo genera, de spermate. Sp. 41. A

Aeris Cyprij fit mentio. 2°. de cōpo. med. per gen. 226. D/5°. 5°. 250. H
 Aeris Cyprij uas. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. D
 Aeris Cyprij pyxis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 161. F
 Aeris rubri fit mentio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. A
 Aeris rubri radius ad medicamēta agitāda. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 148. A
 Aeris rubri olla. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. E
 Aeris rubri uas. 3°. de cōp. me. se. lo. 148. A/2°. d cō. me. p ge. 5°. 226. C
 Aeris rubri pyxis. de med. fac. par. 7°. 162. G
 Aeris adstrictio alia est à mēspilo, aloe, moro, galla, cortice mali granati, alumine, & rhu. 3°. de simp. me. fa. 5°. 20. D
 in Aeris fodina cinis repertus ad quid utilis. de oculis. Sp. 191. C
 Aes ustum quo modo fiat & eius uires. de simp. med. Sp. 79. E
 Aes ustum habetur Puteolis. 1°. de antid. 5°. 100. D
 Aes ustum ex Cypro Galenus asportauit. 1°. de antid. 5°. 100. C
 Aes ustum quale. 9°. de sim. me. fa. 71. E/4°. de cōp. me. per gen. 241. A/4°. de comp. me. se. lo. 5°. 151. E/de ocul. 7°. 188. H
 Aes combustum mite medicamentum. 4°. de cōp. med. per gen. 5°. 238. G
 Aes ustum uicinum adurentibus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. C
 Aes ustum quo modo lauandum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 13. A
 Aes ustum lauatur ut argenti spuma. 1°. de cōp. me. per gen. 5°. 213. E
 Aes ustum & lotum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. H
 Aes ustum lotum est in medio tertij calidum. 5°. de simp. me. fa. 5°. 39. C
 Aes ustum cuius usus. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 220. B
 Aes ustum lotum minus purgat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. D
 Aes ustum corpora adstringit & purgat. 3°. de simp. med. fac. 20. C/5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. C
 Aere usto, magis adstringunt multa eorum quæ comeduntur. 3°. de simpli. medi. fac. 5°. 20. D
 Aes ustum adstringens noxium, si deuoretur. 13°. meth. med. 7°. 85. C
 Aes ustum pro oculis. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 152. G
 Aes ustum iuuat oculorum scabritiem. intro. I. 58. C
 Aes combustum exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
 Aes ustum quantum exiccat. 3. meth. med. 7°. 20. A
 Aes combustum deficcatur & induratur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. C
 Aes ustum extergit, & repurgat. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 149. G
 Aes ustum corpus in aquā resoluit secundum Asclepiadem, & hydropas auget. 1°. de nat. fac. 1°. 294. B
 Aes ustum in extrinsecis ulceribus conuenit, in intrinsecis noxium est. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Aes ustum ulcera conglutinare non potest. 1°. de simp. med. fa. 5°. 7. H
 Aes ustum inducendis cicatricibus pulcherrimum est medicamen. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. E
 Aes combustum lotum cicatricem mire inducit. 5°. de sim. me. fa. 5°. 36. C
 Aes cōbustū ulcera uix sanabilia curat. 2°. de cōpo. me. p ge. 5°. 220. B
 Aeris usti fit mentio. 3°. de compo. medi. sec. loc. 148. B/4°. 5°. 152. D/E
 Aeris flos qualis. 9°. de simp. med. fac. 71. F/4°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 151. E/de ocul. 7°. 188. H
 Aeris flos oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Aeris flos contra asperitatem palpebrarum. de ocul. 7°. 189. C
 ex Aeris flore facta collyria extergunt, auferuntq; superciliorum magnas asperitates. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. F
 Aeris flos extergit & repurgat. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. G
 Aeris flos ualet contra scabiem uetustā, asperitatem, ungulam uetustā, & pruriginem oculorum. de ocul. 7°. 189. C
 Aeris flos adstringens noxium deuoratum. 13°. meth. med. 7°. 85. C
 Aeris squamam significat squama simplr. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 238. D
 Aeris squama habetur Puteolis. 1°. de antid. 5°. 100. D
 Aeris squama qualis. 9°. de simp. me. fa. 69. H/4°. de comp. med. sec. loc. 151. E/3°. de cōp. medi. p gen. 232. B/5°. 254. D/6°. 255. C/5°. 258. C
 Aeris squama calida tenuium partium, & parum adstringens. 3°. de cōpo. med. per gen. 5°. 228. E
 Aeris squama uicina adurentibus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. C
 Aeris squama est medicamētum forte. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 219. G
 Aeris squamæ nigræ fit mentio. 2°. de cōp. me. p g. 223. G/4°. 5°. 245. C
 Aeris squamæ torrefacta fit mentio. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 156. C
 Aeris Cyprij squamæ fit mentio. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 161. G
 Aeris squamæ Cypriæ lota fit mentio. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 155. H
 Aeris rubri squamæ fit mentio. 3°. de compo. med. sec. loc. 148. C/2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. B
 Aeris squama per os sumpta aluum ducit. de Theriaca. ad Pifo. 90. H/3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
 Aeris squama nō lota qddā cathēreticū obtinet. 5°. de sim. me. f. 5°. 36. C
 Aeris

Aeris squama elota minus purgat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. D
 Aeris squama educit pituita, & aquosos humores. de dynam. Sp. 22. A
 Aeris squamae dosis, & quibus miscetur. de dynam. Sp. 22. A
 Aeris squama debet cribrari. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. B
 Aeris squama det leuigari aliquo humido. 6°. de cōp. me. p. ge. 5°. 259. D
 Aeris squama quo modo lauanda. 2°. de simpli. med. fac. 13. A/5°. de com-
 po. med. per gen. 5°. 213. E
 Aeris squama adstringens noxia deuorata. 14°. meth. med. 7°. 85. C
 Aeris squama adstringit, & membra repurgat. de opti. secta. 23. H/ de
 subfig. empi. 15a. 33. F/1°. de ali. fa. 2°. 9. B/3°. de sim. me. fa. 5°. 20. C
 Aeris squama extergit, & repurgat. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 149. G
 Aeris squama astringit & mordicat. 3°. de sim. me. f. 20. B/4°. 5°. 26. A
 Aeris squama astringit minus cydonio. 3°. de sim. med. fac. 5°. 20. D
 Aeris squama magis adstringunt multa eorum quae comeduntur. 3°. de
 simplic. medica. fac. 5°. 20. D
 Aeris squama adstringit, & exiccat supercrescentes ulcerum carnes. de
 Theriaca. ad Pifo. 5°. 90. H
 Aeris squamae adstrictio ingrata. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. D
 Aeris squama siccatur euidenter. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 240. H
 Aeris squama quantum exiecit. 3°. meth. med. 7°. 20. A
 Aeris squama uiuat oculorum scabritiem. intro. 15a. 58. C
 Aeris squama in extrinsecis ulceribus sumi debet, in intrinsecis minime.
 4°. methodi mede. 7°. 28. H
 Aeris squama quid faciat ad ulcera. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
 Aeris squama ad ulcera, qualis. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 236. F
 Aeris squama ulcera conglutinare non potest. 1°. de sim. med. fa. 5°. 7. H
 Aeris squama lota cicatricem mire inducit. 5°. de simpli. med. fac. 5°. 36. C
 Aeris squama ulcera uix sanabilia curat. 2°. de cōp. me. p. ge. 5°. 220. B
 Aeris squamae erosio quo mitescat. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 219. H
 ex Aeris squama fit albu emplastru. 1°. de cōp. me. per gen. 5°. 217. D
 Aeris squama corpus in aquam resoluit secundum Asclepiadem, & hydro-
 pas auget. 1°. de nat. fac. 1°. 294. B
 Aerea uel ferrea quae organa esse debent. de machin. 7°. 309. D
 Aerei uasis fit metio. 3°. de cōp. med. se. lo. 145. H/4°. 152. H/6°. 170. C/
 9°. 205. B/2°. de cōp. med. per gen. 225. F/4°. 243. F/5°. 246. F
 in Aereu uas semp ponit malu punicu. 3°. de cōp. med. se. lo. 5°. 148. D
 Aereum uas eligit pro coctura. de remed. par. fac. 7°. 155. F
 Aerei mortarij fit mentio. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 252. E
 Aerea testae fit mentio. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 166. E
 Aerea pyxidis fit metio. 2°. de cōp. med. se. lo. 139. B/4°. 152. H/158. C/
 5°. de compo. med. per gen. 5°. 254. E
 Aerea patina. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 199. D
 Aerariae facultates exercentur, & operantur. 2°. de san. tuen. 2°. 73. H
 A E S C R I O N empiricus medicamentorum peritissimus, Galeni praec-
 ceptor, & Pergamenus. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. H
 A E S C V L A P I V S, & Apollo Dei artis medicae, diuinandi, canen-
 di, sagittandi. oratio suaforia. 15a. 2. C
 Aesculapio, & Apollini ueram artem medicam qui concedunt. 3°. meth.
 medendi. 7°. 20. H
 Aesculapius inuenit medicinam perfectam, & diuinam. intro. 15a. 50. G
 Aesculapius ab Apolline institutus rem medicam edocuit. intro. 15a. 50. F
 Aesculapius patrium numen Galeni. 1°. de san. tuen. 2°. 65. G
 ab Aesculapio originem traxit Praxagoras. 1°. meth. med. 7°. 4. F
 Aesculapius medicamenti nomen. 7°. de compo. med. per gen. 5°. 267. B
 A E S O P I manticae fit mentio. de cuiusq; animi pecc. not. 2°. 56. F
 Aesopi a fello Iulianum comparat. contra Iulianum. Ex. 70. B
 A E S T A S quando fit. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 103. B
 Aestatis principium est ortus pleiadum. com. 3°. aph. 14. Ex. 22. F
 Aestas finit oriente arcturo. in 1°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 103. B
 Aestate paucissimorum dieru habet Scythae. de aere, aquis, & loc. 2°. 5. E
 Aestate posse diuidi in multas partes, sicut & alia tempora, collige. com-
 ment. 3°. aphor. 23°. Ex. 24. H
 Aestatis, et hyemis diuisio. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 102. B/3°. 3°. 107. G
 Aestas meridiei similis est. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 157. G
 Aestas suapte natura, non ex alterius comparatione est calida, & sicca.
 1°. de temp. 11. C/F/ de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. D/ in 1°. de mor. uulg.
 comment. 1°. 3°. 101. C
 Aestatis calor fit a sole. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. D
 Aestatis caloris ad calorem balnei comparatio. cō. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 Aestas calidissima et siccissima quomodo intelligatur. 2°. de cris. 4°. 134.
 D/10°. meth. med. 7°. 63. E
 Aestate e magnus aestus cu ueti no spirat. in 3°. d mor. uul. c. 3°. 3°. 141. D

Aestate partes maritimae i locis frigidis sunt calidae, qm humiles, in calidis
 frigidae, qm ueti q spirat ab arcto, refrigerat. c. 3°. ap. 14°. Ex. 22. F
 Aestate Aglonibus exposita loca adeunda esse, collige. de cau. pc. 3°. 96. A
 Aestas nubilosa. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 104. A
 Aestatis tpe abundat flaua bilis fm Hippocratē. bre. denot. dogm. Hippo.
 231. B/ de natura hum. com. 1°. 32. B/8°. de decre. Hipp. 1°. 276. D/ in
 1°. de morb. uulg. com. 1°. 1°. 100. H/104. B/ com. 1°. apho. 2°. 3. D/
 com. 3°. aphor. 2°. 24. C/aphor. 22°. Ex. 24. E
 Aestate cur bilis abundet. 8°. de decre. Hipp. 1°. 276. F
 Aestate plus bilis medicamentis euacuatur. 1°. de nat. fac. 1°. 294. C
 Aestate etiam sanguis abundat. 8°. de decre. Hipp. 1°. 276. E
 Aestate humores sunt affati. com. 3°. aphor. 9°. Ex. 20. G
 Aestate perusti sanguine & flaua bile abundant, atra autumnno. in 1°. de
 morb. uulg. com. 1°. 3°. 100. H
 Aestate pituita imbecillissima est. 8°. de decre. Hip. 1°. 276. F
 Aestate homines calidissimi, & rubri sunt. 8°. de decre. Hip. 1°. 276. E
 Aestas alterare potest pulsus, non efficere. 1°. de cau. puls. 4°. 86. G
 Aestate cur semina iacta non nascantur. com. 5°. apho. 62°. Ex. 43. G
 Aestas facit celeritatem morbis. cō. 2°. aph. 9°. 16. A/ apho. 25°. Ex. 16. A
 Aestate morbi citius sanantur secundum Galenum, contrarium tamē sen-
 sit Diocles. com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
 in Aestate humores mouetur ad cutē, et diffiatur. c. 3°. ap. 9°. Ex. 20. H
 Aestas parit morbos. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. B
 Aestatis, et autūni morbi. d na. hu. c. 1°. 1°. 32. C/3°. aph. 21°. Ex. 24. C
 Aestas naturalis plurimas affert febres. 2°. de crisi. 4°. 134. D
 Aestas facit tertianas. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 Aestate aliqui tertianis uexantur, sed praeseruantur si in fine ueris eua-
 cuentur. com. 6°. aphor. 47°. Ex. 52. D
 Aestate fiunt causi plures. 2°. de crisi. 4°. 134. E
 Aestate homines laborant intestinorum difficultate. 8°. de decre. Hippo.
 276. E/ de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. A
 Aestate si qui tempore quo fructus maturantur, uitiosos habeant humo-
 res, incidunt in podagram autumnno. com. 6°. aph. 55°. Ex. 53. D
 Aestate terminantur morbi qui hyeme augentur. de na. hum. c. 1°. 1°. 33. D
 Aestate discuti prorsus morbos hyemales mendacium est. in 3°. de morb.
 uulg. com. 3°. 3°. 147. D
 Aestate homines patiuntur defluuia sanguinis ex naribus. 8°. de decre. Hip-
 poc. 276. E/ de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. B
 Aestas feruens dolorem facit. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 Aestas similis ueris facit multos sudores i febribus. c. 3°. ap. 6°. Ex. 20. E
 Aestas borealis neque sub caniculam neque sub arcturum pluuiosa pitui-
 tosis confert, biliosis nocet. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. C
 Aestas si sit sicca et austro pfletur, et autumnus sequens pluuiosus, ac uen-
 tis septentrionalibus agitat, qui morbi accidunt in hyeme. de aere,
 aquis, & locis. 2°. 4. C
 Aestas si sit pluuiosa, et austro multum perfletur & autumnus similis se-
 quatur, quales morbi hyeme pariantur. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. C
 C/ com. 3°. aphor. 15°. Ex. 21. H
 Aestate qui contingant morbi, si hyems borealis sit & sicca, & uer au-
 strinum, & pluuiosum. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. C
 Aestate, in iuuenibus, partibus dextris, & superioribus impares dies cri-
 ticos esse, in contrariis pares inquit Hippocrat. breuis denotatio dog-
 matum Hippocratis. 1°. 231. D
 Aestatis mutationes sentiuntur in generatione, & in semine. de aere,
 aquis, & locis. 2°. 6. B
 Aestate uenae exiccate trahunt humores acutos & biliosos, quibus fiunt
 febres acutae. com. 4°. apho. 58°. Ex. 33. G
 Aestatis principium debet purgari flaua bilis morbi. quos purg. op. quibus
 med. & quo temp. 5°. 88. D
 Aestate purgationes sunt molestae, nam natura tūc exusta non fer acri-
 tudinem medicamentorum, & multi eo tempore purgati incidunt in
 febres, & dissoluuntur. com. 4°. aphor. 5°. Ex. 28. A
 Aestate p supiora purgadū est. c. 4°. aph. 4°. 27. H/apho. 7°. Ex. 28. B
 Aestate bilis innatans deorsum trahenda. de sal. die. 2°. 41. E
 Aestas arida multam absument humiditatem. com. 3°. aphor. 6°. Ex. 20. E
 Aestas superueniens ueri, humores ueris euacuat, quod non facit autum-
 nus. com. 3°. aphor. 22°. Ex. 24. E
 Aestate non accipienda theriaca. de theri. ad Pifo. 5°. 97. B
 Aestate qui plethoricis morbis corripiuntur, illis uere uena secanda. de
 cur. ra. per sang. mis. 6°. 17. E
 in Aestate qui febre corripi solent, illis aequae pars quae uis in sanguinis
 detractionem uere accommodata est. de cur. ra. per sang. mis. 6°. 20. H
 in Aestate

in Aestate cur non detrahatur sanguis, uel parum, rationem collige. 9°. methodi meden. 7°. 60. H
 Aestate calida & sicca graciles sunt imbecilles. 10°. metho. med. 7°. 66. C
 in Aestate et hyeme humida et calida bñ se hñt. c. 3°. apho. 2°. Ex. 20. A
 Aestas est optima pueris, & senibus. com. 3°. apho. 18°. Ex. 23. G
 Aestas prodest naturis frigidis. c. 3°. aph. 2°. 20. A/aph. 18°. Ex. 23. H.
 Aestate senes magis sunt sani. com. 3°. aphor. 3°. Ex. 20. B
 in Aestate exiccare timebat Galenus corpus frigida & humida tempe-
 raturæ. de præcogn. ad Posth. 4°. 217. G
 Aestate appetitus minor, hyeme maior. comment. 1°. aphor. 15°. 8. A/ &
 aphor. 18°. Ex. 9. E
 Aestiui cibi qui. de bon. & uitio suc. 2°. 39. B
 Aestate quo modo edendum & bibendum, & qualia. de sal. diæ. 2°. 40.
 C/de ren. aff. dig. & med. 2°. 195. C
 Aestate cibi mali succi quibus non uitandi. de bon. & uitio suc. 2°. 39. B
 Aestate quo modo debeant nutriri ægri. com. 1°. apho. 17°. Ex. 91. C
 Aestate utendum cibus frigidis & humidis. 1°. de alim. fac. 2°. 13. F
 Aestate frigida sint potiones. 11°. meth. med. 7°. 76. B
 Aestate siccis & calidis debemus dare cibaria ex lacte. de bonita. & ui-
 tio suc. 2°. 39. B
 Aestate qui fructus & quo modo refrigerati dari possint siccis, et calidis.
 de bonitate & uitio suc. 2°. 39. B
 Aestate debemus dare aphrogala siccis, et calidis. de bo. et ui. suc. 2°. 39. B
 Aestate siccis & calidis debent dari ficus, & cucurbitæ frigida. de boni-
 & uitio suc. 2°. 39. B
 Aestate, hyeme, in loco calido, in loco frigido, uiro, puero, seni, mulieri
 non æque conueniunt capilli. 11°. de usu par. 1°. 189. F
 Aestate uestes debent esse oleo infectæ. de sal. diæ. 2°. 41. A
 Aestate & hyeme idem amictus Scythis. de aere, aquis, et locis. 2°. 5. E
 Aestate ab omnibus meridies euitatur. de cau. procat. 3°. 96. A
 Aestate quid agere debeant exercitantes se. de sal. diæ. 2°. 42. E
 Aestate quo præparandus locus, i quo fit exercitatio. 2°. d. sa. tu. 2°. 73. C
 Aestate multis lauacris utendum. de salubri dieta. 2°. 41. A
 Aestate debent esse duriora medicamenta, hyeme molliora. 7°. de compo-
 med. per gen. 5°. 268. E
 Aestate & hyeme medicamenta uario modo applicanda. 2°. de arte cura.
 ad Glauc. 7°. 101. G
 Aestate frigidum, hyeme calidum oxymeli dandum. de uict. rati. in morb.
 acut. commen. 1°. 114. F/de puero epil. 7°. 180. E
 Aestate medicamēta rosaceo sunt contemperanda. 6°. metho. med. 7°. 38. E
 Aestiuum tempus est calidum & siccum quocunq; tempore sit. de uict. ra-
 in morb. acut. com. 4°. 7°. 134. C
 ut Aestiuo tempore aqua fontana, medicamentum refrigerat. de præco-
 gn. ad Posth. 4°. 217. G
 Aestiuum solstitium maxime periculosum. de aere, aquis, & loc. 2°. 4. D
 Aestiuo tempore ruri manens quos humores coaceruet. in 1°. de morb.
 uulga. comment. 3°. 3°. 117. F
 Aestiuo soli se exponentes post uehementes motus quicquid uitiatum est
 in habitum corporis recipiunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 Aestiuo soli caput exponere quid faciat. de cau. procat. 3°. 96. B
 Aestiuos morbos tollit bruma. in. 3°. de mor. uul. cō. 3°. 147. B/3°. 151. H
 Aestiuo tempore, aut uerno fieri ut plurimum acutos morbos inquit Hip-
 ocrates. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. D
 AESTVS apud antiquos significat febres, aeris ambientis feruorem,
 cauteria, escharas. com. 7°. aphor. 13°. Ex. 54. H
 Aestum & frigus posse pati, pulchrum. oratio suaforia. Isa. 5. B/C
 Aestus perpeſso Galeno ptissanæ cremor bene refrigeratus satis fuit. de
 bo. & uitio suc. 2°. 39. C
 Aestus uitandus. de sal. diæ. 2°. 40. H
 Aestus, & frigus fugiuntur ab animalibus. de cau. procat. 3°. 96. A
 Aestus consolationes, quæ. de cau. procat. 3°. 96. A
 ob Aestu pastores gestāt coronas ex uirētibus ramis. d. cau. pc. 3°. 96. A
 in Aestu q uersatus est, is febrē sētīt, q̄ in capite primū exorta, in uniuersū
 corpus mox diffundit tāq̄ à lare, ubi accēsa ē. de cau. pc. 3°. 98. G
 sub Aestu canicule fit quoddā cephalicū. 2°. de cōp. me. p. gē. 5°. 226. B
 Aestus circa canis ortum febrem facit. 1°. de diff. feb. 3°. 31. C
 ex Aestu diaria. 4°. de san. tuen. 2°. 88. F
 ex Aestu et ambulatione causus factus. de uict. rat. in morb. acu. com-
 ment. 4°. 7°. 134. E
 per Aestus magnos qui iter fecerint, loqui non possunt, nisi larynx eis
 sit persusus. 7°. de usu par. 1°. 161. C
 Aestu imbecilles expurgatione dissoluantur com. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A

ab Aestibus fortibus cōuulsio aut distēſio malū. c. 7°. aph. 13°. Ex. 54. H
 Aestus uentriculi fit à flaua bile. com. 4°. apho. 65°. Ex. 34. E
 Aestus lateris cum dolore quid significet. in 1°. prrh. cō. 2°. 4°. 173. G
 Aestus circa spinā significat mēses erupturos. in 1°. pr. cō. 2°. 4°. 186. B
 Aestus plurimum ualent ad animi mores. q̄ animi mores. 1°. 320. E
 Aestuant omnes non rigent. de palp. conuuls. & rig. 3°. 55. C
 Aestuari rigores perniciosi sunt. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 173. H
 Aestuant adiuuat portulaca. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. A
 in Aestuos febribus qui delirant. de util. resp. 1°. 226. C
 Aestuos debet dari uinum dilutū refrigeratū. de bo. et uitio suc. 2°. 39. C
 AETATES in numero plurali quid significant apud Hippocratem.
 com. 5°. aphor. 9°. Ex. 38. C
 Aetates annorum numero non circumscribuntur. 6°. de sani. tuē. 2°. 95. F
 Aetatum differentia. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. G
 Aetates quadrifariam distinguit Hippocrates. breuis denot. dogma. Hip-
 poc. 1°. 231. B/fin. med. Isa. 44. G
 Aetates q̄, ut iuuetus, senectus, pueritia, cōsistētia. c. 1° ap. 13°. Ex. 6. G/H
 Aetates per septimanas possumus diuidere. com. 3°. aph. 30. 26. D/ com-
 ment. 5°. aphor. 7°. Ex. 38. A
 Aetates numerat quibus temporibus sunt. com. 5°. aph. 9°. Ex. 38. C
 Aetatum qualitates. 1°. de temp. 1°. 11. C
 Aetates uariæ quo modo uariū habeant calorē. cō. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D
 per Aetates aīal nō semp fit calidius aut frigidius. 1°. d. san. tuē. 2°. 67. C
 Aetatum temperaturæ distinctæ. de sal. diæ. 2°. 40. E
 Aetates diuersæ quæ exigant tempora. com. 3°. aphor. 18°. Ex. 23. G
 Aetates oēs non afficiuntur ab anni tēporibus. 2° de dig. puls. 4°. 78. F
 Aetas debet referri ad dubium corporis & non ad uirtutem. de uict. rat.
 in morb. acut. com. 4°. 7°. 137. G
 Aetas spectanda secundum Hippocratem. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. G
 Aetas, et natura sūt i oī statu cōsiderāda. i 1°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 108. E
 Aetatum consideratio. 2°. de temp. 1°. 15. H
 Aetas pubertatis quo tpe incipiat & desinat. com. 5°. apho. 7°. Ex. 38. A
 Aetas pubertatis non habet certissimum terminum, sed tardius & citius
 fiunt secundū caliditatē & frigiditatem. com. 3°. apho. 27°. Ex. 25. H
 Aetas temperatissima media inter pueros adultos. de sal. diæ. 2°. 40. H
 Aetates omnes deteriores adolescentia. 6°. de sanit. tuen. 2°. 95. F
 Aetate calidi adolescentes. in 1°. de mor. uulga. com. 2°. 3°. 105. A
 Aetates calidiores sunt biliosiores. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Aetates tēperate quæ, & quid cōueniat ipsis. cō. 3°. aphor. 18°. Ex. 23. G
 Aetates diuersæ qbus humoribus abūdāt. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. B
 Aetate qua plurimus sāguis abūdet. in pg. c. 1°. 196. D/cō. 3°. 4°. 208. G
 Aetate puerili abūdat sāguis fm Hipp. breuis denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
 fm Aetatem homo habet medium. 3°. de ali. fac. 2°. 33. D
 Aetates mediæ hñt mediū modū iter duritiē, et molliē. 2°. d. tēp. 1°. 16. B
 Aetas habet uigorem. de morb. temp. 3°. 86. D
 Aetate uigēte abūdat bilis flaua fm Hipp. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. B
 Aetas consistentium biliosissima omnium. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 in Aetatis usq; uigorē homo fit semp ualētior. 1°. de san. tuen. 2°. 62. F
 in Aetatis uigore quid agatur. 1°. de san. tuen. 2°. 62. F
 Aetate florentes aliqui quicquid postulant. 5°. de san. tuen. 2°. 89. F
 Aetas florens, membra habet mediocriter se habentia in duritie, &
 molliē. 2°. de temp. 1°. 16. B
 ad Aetate florentes tantum pertinet uenus. 2°. de sanit. tuen. 2°. 69. D
 Aetate florētibus mel fit succus amarissimus. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. B
 in Aetate florentibus matrices maximæ. 14°. de usu par. 1°. 205. C
 Aetatis remissio unde incipiat fm aliquos. 6°. de san. tuen. 2°. 95. F
 Aetate declināte abūdat atra bilis fm Hipp. bre. deno. dog. Hipp. 1°. 231. B
 Aetati senili mel utiliter datur. de boni. & uitio suc. 2°. 39. A
 Aetas frigida uertit mel in sanguinem. 2°. de nat. fac. 1°. 300. H
 in Aetatibus senium, in rebus præter naturam febris tabida est uerus
 marcor. de marcore. 3°. 46. H
 Aetates frigidiores sunt pituitosæ. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Aetates mutāt respirationē. de util. resp. 1°. 225. G/1°. d. diff. res. 3°. 58. C
 Aetatum diuersarum pulsus, quales. de puls. ad tirones. 4°. 44. A/B
 Aetas quælibet suum habet pulsū. 1°. de diff. puls. 4°. 48. G
 ad Aetatum portionem augetur uestica. 14°. de usu par. 1°. 205. C
 Aetatis ratione corpus deficit à temperie. 5°. de san. tuen. 2°. 89. E
 in Aetatis succeſsione omnes siccescimus. 6°. de san. tuend. 2°. 96. D
 Aetatis cursu homo ad interitum tendit. 1°. de san. tuen. 2°. 63. A
 Aetas ut in aīalibus, ita tempora in morbis. de morb. temp. 3°. 85. B
 Aetatum morbi. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. G
 Aetati calidæ morbi calidi sunt congruentes, frigida frigidi, humida hu-
 midi,

midis, sicca sicci. com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
 Aetates quibus fiunt tabes. com. 5°. aph. 9°. Ex. 38. C
 Aetas calida & sicca facit tertianas. cō. 4°. aph. 59°. Ex. 53. H
 Aetate uigente fieri ut plurimum morbos acutos iquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 in Aetate pueri corpus nō ē humidū et frigidū. 3°. de sym. cau. 3°. 29. C
 in Aetate declinate, et i autūno febres fiūt qrtanæ. 2°. de dif. fe. 3°. 36. C
 in Aetate senili ac puerili quotidiana febres fiunt. 2°. de dif. fe. 3°. 36. D
 Aetatis ibecillitas facit oīa mala peiora senioribus. c. 7°. ap. 41°. ex. 57. C
 Aetas cui contingit apoplexia. com. 6°. aph. 57°. Ex. 53. E
 Aetate qua fluat sanguis. in progn. com. 1°. 196. D/com. 3°. 4°. 208. G
 Aetatis scopus iuuat. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 115. F
 ab Aetate indicatio. 9°. meth. med. 60. H/11°. 68. B/F/13°. 7°. 84. D
 ab Aetate indicia unde sumantur. in progn. com. 3°. 4°. 209. H
 Aetas docet humorem peccantem. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Aetas consideranda in inuentione curationis. 3°. de lo. af. 4°. 15. D
 Aetas, & egri uires ab Hippocrate considerantur in sanguinis missione & magnitudo morbi. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 127. F
 Aetas confert egritudinibus dignoscendis. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Aetas indicat febres & morbos. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. E
 Aetas multū facit ad præsagiendū. in 1°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 117. F
 ab Aetate colligitur ex tpe pportio. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 103. G/F
 Aetates similibus deprimuntur, dissimilibus iuuantur, ut calidæ calidis perimuntur, seruantur frigidis, & ita de alijs. cō. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
 Aetates, anni tempora, & regiones, quomodo se habeāt ad purgationes. quos pur. op. quib. me. & quo temp. 5°. 88. E
 Aetas indicat bonas excretiones. com. 4°. aph. 47°. Ex. 33. A
 Aetatum deiectiones quō ratione mutantur. cō. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Aetates sūt magis inclinatæ ad resolūcōē p febrē. c. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
 Aetas sicca soluit morbum comitalem. com. 2°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Aetatum mutatione epilepsia sanatur, si uictus ratio consentiat. in 1°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 193. B
 Aetatis beneficio qui seruatus. 5°. de loc. af. 4°. 32. D
 Aetas docet unde accipitur uictus ratio. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. B
 pro Aetate uictus ratio immutanda. de sal. diæ. 2°. 40. H
 Aetas similem uictum postulat. 8°. meth. med. 7°. 55. A
 ob Aetatem qui ante cibum exerceri non possunt, uitent cibos crassi & lenti succi. de bon. & uitio suc. 2°. 35. A
 fm Aetates & temperaturas medicamentorum uariatio. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 181. B
 fm Aetates, & hoīes diacodij uariatio. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 181. B
 Aetas frigida expetit alia medicamenta. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 125. F
 Αἴτωρ testudinatum testis. de art. com. 3°. 7°. 270. E
 AETHALODES quid. 6°. de simp. med. fa. 5°. 62. B
 AETHER et aer quid significet. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 184. G
 AETHIOPIAE habitatores quales. de incat. adiu. et susp. 7°. 181. F
 Aethiopes sunt graciles. 2°. de simp. me. fa. 5°. 14. E
 Aethiopum cutis, qualis. 2°. de temp. 1°. 20. B
 Aethiopes habent paucos capillos, & tamen non facile caluescunt. 11°. de usu par. 1°. 190. B
 Aethiopes cur crispi. 2°. de temp. 1°. 13. B
 Aethiopica lingua deterior Persica. de sophis. in. Isa. 3. G
 Aethiopum linguae si aliquod sit uocabulum, ab ipsis Aethiopibus res discenda est. ad Thrasy. 2°. 106. H
 Aethiopicum cuminum ceteris præstat. 4°. de san. tuen. 2°. 85. A
 AFFECTIO quid significet. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 197. G
 Affectio unde dicatur. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 16. B
 Affectio quid. 6°. de decre. Hipp. 1°. 260. F
 Affectiones quæ sint. 2°. meth. med. 7°. 10. C
 Affectiōnū præter naturā causas cognoscat medicus, qui rōne curaturus est, ut illa ē corpore eijsere possit. de uoc. instr. dissect. 1°. 106. B/de palp. conuuls. & rig. 3°. 53. B/in progn. com. 1°. 4°. 189. D
 Affectiones futuræ prænoscentæ sunt. in progn. com. 1°. 4°. 189. D
 in Affectiōnum cognitione consistit artis coniecturale. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 136. A
 ad Affectiōnem morbosam parato corpore ita, ut prope completa sit, aliquo extrinseco detegitur. de uic. rat. in morb. acut. c. 4°. 7°. 150. G
 ad Affectiōnem pertinētia scribit Hippocrates. 2°. de dif. resp. 3°. 65. F
 Affectio, et opatio pōt una et eadē res appellari. 6°. de dc. Hip. 1°. 260. H
 Affectiōnes à doloribus distinguit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. D
 Affectiōnes calidæ, quæ. 1°. de simp. med. fa. 5°. 5. H
 Affectiōes corpis nigrae, ex lingua cognoscūt. 8°. de decr. Hip. 1°. 275. H

Affectiōnes certæ sunt in solidis animalis partibus, ut oedema, inflammatio, & scirrhus. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 129. D
 Affectio quandoq; mitior est, & symptomata grauiora. de uict. rat. morb. acut. com. 3°. 7°. 133. E
 Affectio ut facilius à sēsu dignoscat facit ibecillitas. 4°. de lo. af. 4°. 25. E
 Affectio unde reperiatur. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. B
 Affectiōnis quandoq; causa est sola particula. 4°. de loc. af. 4°. 23. C
 Affectio qñ primo, et qñ p cōsensū, quō cognoscat. 3°. de lo. af. 4°. 17. B
 Affectus p cōsensum, deletis cāis efficiētibus deficit. 3°. de lo. af. 4°. 17. B
 Affectio permanet dispositione permanente, causa efficiente quiescente. 3°. de loc. af. 4°. 17. B
 Affectio quæ facilior, & quæ difficilior. in prog. com. 2°. 4°. 202. D
 Affectiōnes solum difficiles efficere, proprium est atræ bilis. in progn. com. 2°. 4°. 202. D
 Affectiōnes intrinsecæ difficiliter cognoscuntur. de const. ar. Isa. 40. B
 Affectio quæ lassitudo fere sit, qualis sit, & quō differat ab alijs lassitudinibus. 3°. de san. tuen. 2°. 78. H
 Affectio nulla peior q̄ quæ cum insania. in 1°. prorrh. cō. 2°. 4°. 174. H
 Affectio pessima cum humores sunt in tunicis uentris cerebri. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 134. A
 Affectiōnes magnæ uehementesq; uirtute languentibus perniciose. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 179. B
 Affectiōnis corporalis pudentia omnis, ppria eius internoscenda essentia, & in uiribus materiæ præsidiōrū consistit. 5°. de san. tu. 2°. 92. H
 Affectio indicat auxilia. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 134. A
 Affectio, signū, et curatio quō se habeāt adinuicē. 4°. met. me. 7°. 27. A
 ad Affectiōnes longas. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 274. E
 Affectiōnū longurum librum fecit Archigenes. 3°. de loc. af. 4°. 20. D
 ad Affectiōnes inueteratas. 7°. de compo. medica. secun. loc. 182. C/9°. 199. E/10°. 5°. 208. B
 in Affectiōnibus inueteratis conuenit sanguinis detractio. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 137. H
 ad Affectiōnes fluidas. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 184. F
 ad Affectiōes humectas ualde diu durātes. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 182. D
 Affectio eadem intrinseca alia querit pharmaca, quā extrinseca. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 134. A
 ad Affectiōnes omnes internas. 7°. de compo. medica. secun. loc. 179. F/186. A/8°. 5°. 190. D
 ad Affectiōes iternas p circuitū repetētes. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 182. F
 ad Affectiōnes internas corporis antidotus multum efficax. 2°. de antidotis. 5°. 115. G
 ad Affectiōnes malas internas corporis efficax est mithridatica antidotus. 2°. de antid. 5°. 110. C
 ad Affectiōnes malas & internas corporis ualet antidotus Mithridatis Eupatoris Diascinci nominata. 2°. de antid. 5°. 115. C
 Affectiōnum internarum librum fecit Asclepiades. 7°. de compo. medica. secundum locos. 5°. 181. H
 Affectiōnum internarum librum fecit Andromachus. 7°. de compositiōne medicamentorum secundum locos. 5°. 178. C
 Affectio quæ facit dolorem capitis difficulter cognoscitur. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 132. A
 ad Affectiōnes oculorum recentes. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 154. C
 ad Affectiōnes oculorū in declinatione. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 154. E
 ad Affectiōnes thoracis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 in Affectiōne sanitas pducit operationes debiles. ad Thrasy. 2°. 102. E
 AFFECTVS passio, & egritudo idem. de dif. mor. 3°. 5. A
 Affectus quid. de subfig. empi. 32. C/ & fin. med. Isa. 45. F/ de cogn. cur. animi morb. 2°. 50. C/ de sympt. dif. 3°. 11. B/1°. de loc. af. 4°. 4. C
 Affectus est motus præter naturam. 6°. de decr. Hipp. 1°. 260. H
 Affectus partis qui proprie dicatur. 1°. de loc. af. 4°. 5. B
 Affectus cum umbra quid fm Archigenem. 1°. de loc. af. 4°. 3. H
 Affectus unum & ex his quæ accidunt corporibus nostris à naturæ suæ modo egressis. 2°. meth. med. 7°. 9. B
 Affectus an aliquis sit innatus. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 135. G
 Affectus omnis præter naturam, aut morbus est, aut causa morbi, aut symptoma morbi. de sympt. dif. 3°. 10. C
 in Affectibus præter naturā febris tabida numerat. de marc. 3°. 46. H
 Affectus quæ dici possunt, & quæ non. 2°. meth. med. 7°. 9. H
 Affectus sanorum & egrorum & neutrorum omnium commune est. de sympt. dif. 3°. 10. C
 Affectus, & passionis differentia. de sympt. dif. 3°. 10. D
 Affectiōum uniuersalis distinctio. 3°. de præs. ex puls. 4°. 114. F
 c Affectus

Affectus omnes diuini sunt fm aliquos. de aere, aquis, & lo. 2^a. 5. G
 Affectus diuini Scythis, qui. de aere, aquis, & lo. 2^a. 5. G
 Affectus esse cam morbi medico fatēdū, & tenēdū. 1°. meth. med. 7^a. 7. E
 Affectus omnes non potest unus homo perpeti. 2°. de loc. af. 4^a. 12. G
 Affectus in quo consistat. de sympt. dif. 3^a. 10. D
 Affectum naturalem corporis sequitur actio naturalis, & econtra. 1°. meth. med. 7^a. 7. E
 Affectu aliquo oio p̄ditū ē q̄cqd quocūq; mō se hēt. 2°. met. me. 7^a. 10. A
 Affectus qui sit differt à iam facto. 1°. de loc. af. 4^a. 4. G
 Affectus qui dum fiunt, sunt. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 129. D
 Affectus qui relinquuntur in corpore ex frictione, sunt ex his quæ fiunt. 2°. de sani. tuen. 2^a. 71. F
 Affectum creantes causæ considerande sunt. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Affectus qui actionem impedit potest habere causam, & potest esse remota causa. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Affectus à principio idem est specie, causis agentibus tamen non apparet. 1°. de loc. af. 4^a. 4. F
 Affectus mouent causas continentes, & fiunt præcedentes illorum causæ. 1°. de cau. puls. 4^a. 86. G
 Affectus permanet plerunq; causa ablata. 1°. de lo. af. 3. H/ 4^a. 4. C
 Affectus, & causa simul, quæ. 11°. meth. med. 7^a. 71. D
 Affectus in causas nō diducitur, sed in differentias. 9°. meth. me. 7^a. 59. G
 Affectus in quibus morbis non uidetur. 13°. meth. med. 7^a. 85. F
 Affectus simplex est diaria, quando causa abiit. 10°. meth. med. 7^a. 61. C
 Affectus firmus in particula non permanet causa efficiente pertranscunte. 1°. de loc. af. 4^a. 3. H
 Affectus qui nondum pertinaciter inhaeret. 1°. de loc. af. 4^a. 4. G
 Affectus proprius potius nominandus q̄ primarius. 1°. de lo. af. 4^a. 4. H
 Affectus primarios ab alijs uocatos ipse uocat pprios. 1°. de lo. af. 4^a. 6. D
 Affectos primario locos inuestigandos esse præcipit Hippocrates, & qd inde utilitatis habeatur. bre. den. dogm. Hipp. 1^a. 231. D
 Affectus ille primo inueniendus, qui est causa effectrix functionis. 2°. methodi medendi. 7^a. 12. F
 Affectus, et symptoma functionū noxæ. i 3^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 129. D
 Affectus lædens, uel functio læsa est morbus. 2°. meth. med. 7^a. 9. C
 Affectus qui lædit actionem potest morbus uocari, & ex hoc nihil mutatur curatio. 2°. meth. med. 7^a. 12. E
 sine Affectu corporis naturali actio proba esse non potest, nec uitiosa nisi cum corpus sit uitio affectum. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Affectum tertio mō corpus pōt dici causa morbi. 1°. met. me. 6. F/ 7^a. 7. E
 Affectus qui est morbus. 2°. meth. med. 7^a. 9. C/D
 Affectus inflammatorius, qui. 2°. de loc. af. 4^a. 8. H
 Affectus calidiores faciunt nimij motus. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. G
 Affectus caliditate uincite. de palp. conuuls. & rig. 3^a. 54. C
 Affectus frigiditate uincite. de palp. conuuls. & rig. 3^a. 54. D
 Affectus mollis, qui. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. D
 Affectus mollis & humidus, qui. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. D
 Affectus humidus, qui. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. D
 Affectus siccus durum habitum facit. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. D
 Affectus acutus, qui. fin. med. 15a. 45. F
 Affectus acutus, qui. fin. med. 15a. 45. F
 Affectus dum alterantur, mouentur. 2°. meth. med. 7^a. 10. A
 Affectus non potest dici permutari. de uen. sect. aduer. Eras. 6^a. 11. E
 Affectæ partes non permutantur. de ue. sec. ad. Eras. 6^a. 11. E
 Affectus implicati, qui. in 3^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 135. B
 Affectus an possit specie suam seruare remotis pathognomonicis signis. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 143. H
 Affectus quidam lasitudini proximus quem prauæ lasitudinem nomināt. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. F
 Affectus similis lasitudini, & qui non est lasitudo, qualis & quando incitat. 3°. de san. tuen. 2^a. 79. E
 in Affectibus ex frictione quæ insint cōtrarietates. 2°. de sa. tu. 2^a. 71. F
 Affecta particula an tumore uel dolore infestetur, tertio loco considerandum. 2°. de loc. af. 4^a. 13. D
 in Affectu unico quod quisque notauit, non est tribuendum multis. 3°. de sani. tuen. 2^a. 80. F
 Affectus, quos incidebant, qui malos cibos ob annonæ penuriam ederant. de bo. & uitio suc. 2^a. 33. G
 in Affectibus tenuiū spiramentorū symmetriā itelligēs ex utraq; parte duo imodica, quæ inter se sint cōtraria iuenies. 11°. meth. me. 7^a. 71. A
 ex Affectibus sanguis exiens est in toto genere præter naturam. 3°. de sympt. cau. 3^a. 26. H

Affectus pilorum sunt nouem. si. med. 15a. 48. B
 Affectus multi in uentriculo. 7°. meth. med. 7^a. 48. F
 Affectuum cognitrix medicina pars. fin. med. 15a. 48. A
 Affectuum consideratio medicina pars. intro. 15a. 51. H
 p Affectus qualitate, & affecto loco cognoscendo, medicus exercitatus mus esse debet. 1°. de lo. af. 3. D/ 3°. 4^a. 15. C/ 14°. meth. med. 7^a. 98. A
 ad Affectuum notionem, quæ conducunt. 5°. de san. tuen. 2^a. 93. B
 ad Affectus cognitionem multum faciunt causæ procatacticae. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. A
 Affectus proprius partis quō cognoscatur. 2°. de loc. af. 4^a. 14. C
 Affectus p̄tū i sup̄ficie cōstitutarū facile cognoscūt. 1°. de lo. af. 4^a. 2. C
 Affectus raro euenientes quō deprehenduntur. 3°. de loc. af. 4^a. 15. B
 Affectuum inuentio, & cognitio præsentium est idem. 4°. de præfag. ex puls. 4^a. 121. E
 Affectuum notæ unde accipiantur. 1°. de loc. af. 4^a. 6. A
 Affectuū indicia oriūtur ab accidentiū pprietate. 1°. de loc. af. 4^a. 6. C
 Affectum significat color. 1°. de loc. af. 4^a. 6. D
 Affectus locus ex proprijs accidentibus innotescit. 1°. de loc. af. 4^a. 6. C
 Affectuum pauca sunt propria notæ, quæ non ostendant locum affectū. 1°. de loc. af. 4^a. 6. D
 Affecti loci qui dicantur. 3°. de loc. af. 4^a. 14. D
 Affectis locis quō natura fiat imbecillior. de artic. com. 3°. 7^a. 276. A
 Affecta pars cum priore statu semper est conferenda. in 1^m. de morbis uulg. com. 3°. 3^a. 117. B
 Affectos locos inueniendi uia & ratio. 2°. de loc. af. 4^a. 13. A
 p Affectis locis iueniēdis exercitatio quō moliēda. 2°. de lo. af. 4^a. 13. C
 de Affectis locis exercitatio duplex, & qualis. 4°. de loc. af. 4^a. 27. E
 circa Affectos locos exercitationis modi tres. 2°. de loc. af. 4^a. 8. C
 Affecta sedes unde cognoscatur. 3°. de loc. af. 15. D/ 4°. 4^a. 25. C
 Affectæ partis ppriū indicium est essentia pprietas. 6°. de loc. af. 4^a. 39. B
 Affectum locum plerunq; significat magnitudo, & non solum essentia pprietas. 1°. de loc. af. 4^a. 2. D
 Affectam partem positus significat. 1°. de loc. af. 4^a. 6. B
 ad Affectorum locorum cognitionem ualet totius corporis dispositio. 1°. de loc. af. 4^a. 3. E
 Affectam sedē maxime ostēdunt oculi & lingua. 2°. de loc. af. 4^a. 13. C
 Affectā particulā dūtaxat, declarant actionū noxæ. 1°. de loc. af. 4^a. 6. D
 Affectum partis declarant noxarum differentia. 1°. de loc. af. 4^a. 6. D
 Affectum locum docent symptomata. 1°. de loc. af. 4^a. 7. G
 ad Affectam sedem inueniendam non solum symptomata præsentia consideranda, sed etiam præterita. 6°. de loc. af. 4^a. 39. A
 de Affectis locis h̄r coniectura ab innatis rebus. 1°. de loc. af. 4^a. 4. G
 Affecta sedes ab excrementorum natura cognoscitur, & dupliciter. 1°. de loc. af. 4^a. 4. G
 Affectæ partis excrementa per quem meatus uacuentur considerandum. 2°. de loc. af. 4^a. 13. D
 Affectam partem significant excrementorū species. 1°. de loc. af. 4^a. 6. B
 Affectæ partis an aliquid essentia secernatur, quarto loco considerandum. 2°. de loc. af. 4^a. 13. D
 in Affectorum locorum notitia semper exercendus est medicus. 2°. de loc. af. 4^a. 8. C
 Affectus in profundo corporis quō noscatur. 7°. de usu par. 1^a. 222. F
 Affectus locus doloris capitis difficulter cognoscitur. 2°. de compo. med. secundum locos. 5^a. 132. A
 Affectum primo die plerunq; cognouit Galenus. 8°. meth. med. 7^a. 52. D
 Affectam sedem qui scire uult, in quibus libris debet exercitari. 1°. de loc. af. 4^a. 7. G
 de Affectis locis cōmentaria fecit Gal. pp amicos. 2°. de loc. af. 4^a. 13. C
 de Affectis locis scripsit Archigenes. 1°. de loc. af. 4^a. 3. H
 de Affectis locis librum fecit Galenus iam senex, tñ non intelligebat Archigenem. 2°. de loc. af. 12. H/ 3°. 4^a. 15. C
 de Affectis locis libro quid agat Galenus. 1°. de loc. af. 4^a. 4. F
 de Affectis locis libris, de his quæ sensu non percipiuntur, agit Galenus. 4°. de loc. af. 21. F/ 22. F/ 23. B/ 5°. 29. G 4^a. 31. H
 de Affectis locis libro tertio quid acturus erat Galenus, & quæ ex consequenti egit. 3°. de loc. af. 4^a. 21. D
 de Affectis locis libro quarto Galenus agit de partibus faciei, quæ intrinsecus afficiuntur. 4°. de loc. af. 4^a. 21. F
 Affecti loci ullum signum in quibus morbis non sit. 3°. de loc. af. 4^a. 16. B
 in Affecto loco cognoscendo quæ prius, & quæ posterius consideranda. 2°. de loc. af. 4^a. 13. C
 Affectus qui nec profunt, nec obsunt curationi. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 ex Affectibus

ex Affectibus prima sumitur indicatio. 1°. de cōpo. med. se. lo. 5°. 121. B/
 3°. meth. med. 16. C/4°. 26. B/29. B/9°. 58. G/ 7°. 61. A
 ab Affectu indicatio sequitur indicationē à uiribus. 9°. met. med. 7°. 59. F
 Affectus antea cognoscendus q̄ facias curationē. 1°. de ali. fac. 2°. 9. D
 Affecti loci cum affectione multum faciunt ad remedium inuentionem.
 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. C
 Affecta sedes simulq; dispositio eius inuenienda est, aliter recte curare
 non possumus. 3°. de loc. af. 4°. 21. C
 Affectus curatio facile inuenitur uel experientia. 10°. meth. me. 7°. 65. D
 Affectus non potest sanari causa manente. 7°. meth. med. 7°. 48. G
 Affectam partem, & curandi facultatem docent lesurum actionum mo=
 di. 3°. de loc. af. 4°. 14. E
 Affectus ledentis operationem est curatio. 2°. meth. med. 7°. 9. C
 Affectui debet curatio nō symptomati. i. 6°. de morb. uul. c. 2°. 3°. 161. F
 Affectum adimunt, non symptoma, sanguinis missio, balneum, purgatio,
 & uini potio. 11°. meth. med. 7°. 75. D
 Affectus sanatur, et symptoma i cōtrariū ducitur. 11°. met. me. 7°. 70. H
 Affecti corporis solum est curatio. 1°. meth. med. 7°. 7. G
 Affectum non curemus in uirium imbecillitate. 9°. meth. med. 7°. 59. F
 ab Affectibus non debent sumi conferentia. de opt. secta. Isa. 21. D
 Affectus idem in diuersis locis non postulat eadē remedia. in 6°. de morb.
 uulg. com. 6°. 3°. 196. D
 Affectus diuersi dependentes ab una causa, eodem modo curantur. de opt.
 secta. Isa. 25. C
 Affectus ijdē diuerso mō curantur pp dīam cārum. de opt. sec. Isa. 25. C
 Affectus uarij in idem cocuntes si unam medendi rationem indicent, illam
 rationem magis, quā si singuli seorsum consisterent, intendi conue=
 nient. 3°. de sani. tuen. 2°. 81. D
 Affectum, qui trahit ad se curationem debet sanare medicus, causa, quan=
 doq; relictā. 3°. meth. med. 7°. 22. A
 Affectus quando ante causam curandus. 7°. meth. med. 7°. 48. G
 Affectus si sit in loco penitiori, quid agendum. ars med. Isa. 69. F
 ante Affectum quemcunque particularem totum corpus purgandum.
 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 166. H
 Affectu forti & uiribus imbecillis an euacuandū. 9°. meth. med. 7°. 59. C
 Affectus qñ sunt mixti, curatio quō aggredienda. 4°. de sa. tu. 2°. 87. C/
 7°. meth. med. 7°. 48. E
 in Affectibus complicatis primo attendendum ei, quod uires prosternt.
 7°. meth. med. 7°. 48. F
 Affectiones cōpositae compositis sunt sanandis. 2°. de nat. fa. 1°. 301. B
 in Affectibus contrarijs, ille qui superat prius est corrigendus, alio non
 despecto. 3°. de san. tuen. 2°. 81. D
 Affectus habens causam non habet simplicem curationem, & quam ha=
 beat. 10°. meth. med. 7°. 61. C
 Affectui rīdē pportio debet medicamentū. 1°. de cō. me. p ge. 5°. 210. C
 pro Affectus ratione medicamenta augenda, & minuenda. 6°. de com=
 po. med. sec. loc. 5°. 169. D
 ad Affectū unū cur plura pharma fiāt. 2°. de cōp. med. se. lo. 5°. 136. A
 Affectibus diuersis quo modo uaria sint applicanda medicamenta. 7°. de
 comp. med. per gen. 5°. 264. D
 ad Affectus inueteratos. 10°. de cōp. med. sec. lo. 207. G/4°. de compo.
 medi. per genera. 243. F/5°. 250. D/7°. 270. E/5°. 271. F/2°. de ar=
 te cur. ad Glau. 7°. 103. G
 ad Affectus internos. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 185. A/B/C
 Affectis locis uel propinquis non pinguibus applicantur hirudines. de
 cucur. scar. 6°. 4. D
 Affectus aliqui obstant educendi rationi. 4°. de san. tuen. 2°. 83. A
 ad Affectā pte applicat remedia in hemicrania. de me. fa. par. 7°. 170. H
 de Affectibus oculorum. 4°. de loc. af. 4°. 21. F
 de Affectibus linguae. 4°. de loc. af. 4°. 22. G
 Affectus similis lasitudini curatio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. F
 in Affectu simili lasitudini uberior cibandum. 3°. de san. tu. 2°. 79. H
 Affectui, et uinciendae pti debet uinculū conuenire. de fascijs. 7°. 294. A
 Affectus ai, qui sint. de cog. cur. ai mor. 2°. 50. G/12°. met. me. 7°. 77. D
 Affectus & sensus in qua sint aīa parte. de hist. philosoph. Sp. 10. B
 Affectus & cogitatio non sunt in eadē sede. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. H
 in Affectum acquisitum & originalem naturam diuiditur uirtus. 11°. meth. med. 7°. 68. B
 Affectus fit ob expertē rōnis appetitū. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. G
 ab Affectibus animae ephemera. 2°. de crisi. 4°. 138. F
 contra Affectus proprios de subsidio scripsit Antonius Epicureus. de
 cogn. cur. animi morb. 2°. 50. B

de Affectibus librum fecit Posidonius. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. F
 de Affectibus dogmati annexum est necessarium decretum de uirtutibus.
 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. F
 sine Affectibus nullus inuenitur. de cog. cur. animi mor. 2°. 51. E
 Affectui quando resistit ratio. 4°. de decr. Hipp. 1°. 249. D
 Affectus nouem, qui per quinq; sensus resultant. de compag. memb. siue
 de natura humana. Sp. 59. C
 Affectus immodici euitandi. ars med. Isa. 68. E
 Affici aliquem quid sit. 1°. de loc. af. 4°. 4. C/H
 Affici quae proprie dicantur. 1°. de loc. af. 4°. 4. H
 Affici nullā partē arbitratur Erasistratus nisi uel tumor, uel ulcus in ip=
 so consistat. 6°. de lo. af. 4°. 36. C
 Affici caput quando dicatur. 1°. de loc. af. 4°. 5. A
 Affici quando dici potest, & debet uentriculus. 1°. de lo. af. 4°. 5. A
 AFFERENTES nobis phantasiā & opinionem, musculi tres se=
 cundum plurimos. de uoc. instr. diff. 1°. 106. D
 AFFIXIO quid sit in nutrimento. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A
 Affigantur commodius cucurbitulae quae. de cucur. scar. 6°. 3. E
 AFFLICTIONIS dies debent numerari, non alij, in febribus in=
 termittentibus. in progn. com. 3°. 4°. 207. G
 Affligendum est fame & siti aīa incidendum, & scarificandum. de mot.
 man. & obs. Sp. 70. D
 AFFVLIRI quid significet. de artic. cō. 4°. 7°. 285. A
 Affulta pro firmata. de fract. com. 2°. 7°. 241. H
 Affultas fascias esse, quid significet in deligatione. de frac. 7°. 229. A
AGAMEMNON heros praestans. de co=
 gn. curan. animi mor=
 bis. 2°. 51. F
 AGARGEI medicamen. de med. exper. Sp. 104. E
 AGARICVM quid sit, & eius uires. 6°. de simpli. med. fac. 5°. 41. E/
 de simpli. medicamin. Sp. 80. E
 Agaricum compositum est ex substantia aerea & terrea à caliditate ex=
 tenuata. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. D/E
 Agarici probatio. de dynamid. Sp. 21. G
 Agaricum quale esse debet. 1°. de antid. 5°. 106. G
 Agaricum fraudem non admittit. 1°. de antid. 5°. 106. B
 Agarici radix qualis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. D
 Agaricum caco stomachum. de dynamidijs. Sp. 21. F
 Agaricum uomitum facit, ut experientia ostendit, contra id quod scriptū
 est. de simp. medicamin. Sp. 80. E
 Agaricum per os prouocat sudorem. de cathart. Sp. 95. D
 Agaricum purgatorium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E
 Agaricum purgat cholera. de cathart. Sp. 94. F
 Agaricū pituitam, & bilem mediocriter purgat. de dynamid. Sp. 21. F
 Agaricum purgat gibbā hepatis partem. de cathart. Sp. 95. C
 Agaricum purgat splenem. de cathart. Sp. 95. C
 Agaricum resistit uenenosis morsibus & potibus, uentrem purgat, chole=
 ram & phlegma deponit. de simp. medicamin. Sp. 80. E
 Agarici decoctio quomodo fiat. de med. exper. Sp. 107. E
 Agarici decoctio dolorē antiquum capitis sanat. de med. exp. Sp. 104. D
 Agarici decoctio contra aegritudines cerebri & hepatis. de medicinis
 expert. Sp. 106. E
 Agarici electuarium. de med. expert. Sp. 108. C
 AGATHII infusum. 9°. de med. sec. loc. 5°. 203. H
 AGATHINVS de semiterianis. in 1°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 110. D
 Agathini pulsus diffinitiones. 4°. de dif. puls. 4°. 68. F
 ex Agathini libris medicamentum. 5°. de cōp. med. per gen. 5°. 251. G
 ex AGATHOCLE ad erysipelata. 5°. de cōp. med. p ge. 5°. 252. A
 Αγαθόν de quo antiquitus diceretur. de artic. com. 2°. 7°. 266. H
 Αγαθός pro uαλός. de fract. com. 2°. 7°. 234. G
 Αγκυρῆς quid sint. 3°. meth. med. 7°. 19. B
 Αγκύλας quid significet. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. B
 Αγκύλλῃ quid. de artic. com. 3°. 7°. 279. F
 Αγκών. i. cubiti gibbus. de fract. com. 2°. 226. G/cō. 3°. 7°. 249. D
 AGER naturae est matrix. de anato. parua. Sp. 43. C
 AGERE quid sit. 1°. de loc. af. 4°. 4. H
 Agere fm totam substantiam, quid. 4°. de simp. me. fa. 5°. 28. D
 Agunt absque electione facultates naturales. de uoc. instr. diff. 1°. 106. C
 Agunt omnia gratia alicuius. de caus. procathar. 3°. 96. F
 Agere celeriter quid sit. de fascijs. 7°. 293. C
 Agere eleganter quid sit. de fascijs. 7°. 293. C
 Agere iucunde quid sit. de fascijs. 7°. 293. C
 Agere

Agere ubi possumus in arte decore ac recte, decore ac recte agere conue-
nit. de fascijs. 7^a. 293. C
Agendorum prima causa est scopus actionis. 6°. de usu par. 1^a. 152. F
Agentis motus est actio. de sympt. dif. 3^a. 10. D
Agens semper patitur in agendo. 3°. de simp. cau. 3^a. 26. F
Agentia magis in nos, q̄ patientia, quæ. 3°. de temp. 1^a. 23. H
Agentia simul in nos & patientia, quæ. 3°. de temp. 1^a. 23. H
Agens agit multo excellentius, quàm quod patitur, propterea hoc latet.
3°. de tempe. 1^a. 24. D
Agens omne debet habere mensuram quandā. 3°. de simp. me. fa. 5^a. 23. B
Agens exigit tempus, & magnitudinem, & ut sit proximum patienti. de
cau. morb. 3^a. 7. A
ut ab Agente à uoluntate fit uox. de uoc. inst. diff. 1^a. 106. D
Agentes aliquid, & non considerantes similes sunt dormientibus. 1°. de
diff. resp. 3^a. 60. A
Agētes bene, & cognoscētes, regūtur sciētia. 7°. de decr. Hip. 1^a. 268. D
Agentes male, & falso cognoscentes, reguntur ignorantia. 7°. de decre-
tis Hippocratis. 1^a. 268. E
ad Agendum & intelligendum quid reddat homines tardiores. in 6^m. de
morb. uulg. com. 4°. 3^a. 186. F
Agēdū aliqd uel piclitari. consiliū est Thucydidis. 10°. met. me. 7^a. 66. D
Agere mēbra pp alia mēbra non est uerū. de mot. man. & obs. Sp. 68. B
Agant quo modo musculi omnes. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. D
Agens femur introrsum, & parumper retrorsum musculus. de muscul.
diffect. 1^a. 51. F
AGERATVS lapis, quasi nunq̄ senescens. de me. fa. par. 7^a. 164. H
Ageratus lapis qualis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. H
Ageratus lapis, quo sutores muliebria calciamenta expoliunt. 6°. de cōp.
med. sec. loc. 172. G/ 5^a. 174. F
Ageratus lapis inter arida moderate adstringentia. 6°. de compo. medic.
secundum loc. 5^a. 172. G
Ageratus lapis columellas phlegmone grauatas euidenter iuuat. 9°. de
simp. medic. fac. 5^a. 67. H
Ageratus digerit, & à phlegmone liberat. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 41. E
AGGLVTINATIO semper fit à natura. cō. 1°. aph. 3°. Ex. 3. G
Agglutinatio est diuersa à nutritione. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. B
Agglutinatio præcedit nutritionem. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. F
Agglutinatio, appositio, adsimilatio se sequūtur. 1°. de nat. fa. 1^a. 292. F
Agglutinatio ante adsimilationem. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. D
Agglutinationem præcedit appositio. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. D
Agglutinatio fit per appositionem. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. F
Agglutinationis & adiunctionis differentiam docet anasarca. 1°. de nat.
fac. 1^a. 292. F
Agglutinatio nō fit si succus aliū et aliū mutet locū. 3°. de na. f. 1^a. 302. E
Agglutinatio & appositio, concoctio & nutritio optima est pusionibus,
& qui calidum humidumq̄ corpus habent. 3°. de sympt. cau. 3^a. 29. A
Agglutinantur & coalescunt facilius & celerius humida, dura uero par-
tim nunquam, partim uix. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. A
non Agglutinantur neq̄ coalescunt, utpote duriora, ferrum, æs, lapis,
& aurum. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. A
Agglutinans quale esse debet. 5°. meth. med. 7^a. 29. G
Agglutinantia quæ medicamenta. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 106. A
Agglutinantia omnia non adstringunt, neque è contrario. 1°. de simpli.
medi. fac. 5^a. 7. G
Agglutinatoria fluxiones cohibent. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 153. F
nō AGGREDIENTES quæ non nouerunt, minus errant q̄ qui il-
la tractant, quæ nunquam didicerunt. de ue. sec. ad Eras. 6^a. 13. A
AGGREGARI, & euacuari tam facile ut spiritus, nihil potest. de
palp. conuuls. & rig. 3^a. 52. D
ad AGIBILIA quæ instrumenta potiora. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. C
AGILIOR cur sit cunctis natura humana. de spermate. Sp. 37. D
de AGINE colore sit mentio. de simp. med. Sp. 87. A
AGIOLAE succus ad quid sit utilis. de dynamid. Sp. 24. H
AGITARI uerbum uetus. de palp. conuuls. & rig. 3^a. 54. H
Agitari membrum est iudicationis futuræ signum. 1°. de arte cura. ad
Glauc. 7^a. 100. D
Agitatio rigoris in quartanis est sufficiens excernere humorem. commē.
5°. aphor. 70°. Ex. 45. E
Agitantur facilius mares. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 169. E
ex Agitatorio principio, quod à mare proficiscitur, & menstruo fit ge-
neratio. 1°. de semi. 1^a. 329. E
Αἴμοι quid significet. de fract. com. 1°. 7^a. 223. F

cū AGNASCENTIBVS proportionem habent oua animalium,
fructus arborum, grauidarum foetus. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 81. C
AGNI, natura humidi sunt. de bo. & uitio suc. 2^a. 35. H
Agnina caro qualis. 3°. de alim. fac. 26. A/ de suc. bon. & uitio. 37. C/ 5°.
de sani. tuen. 2^a. 91. D/ de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. F
Agnorum carnes faciunt crassum sanguinem cum bono succo. in 6^m. de
morb. uulg. com. 3°. 3^a. 175. C
Agno digeritur uelocius anniculus ex pecude. de diff. cont. Sp. 73. C
Agni anniculi carnē dat ī pituitoso uētriculo. 3°. de me. fa. par. 7^a. 175. H
Agni caput, & caro cibus uiscosus, & humidus. de diff. cont. Sp. 73. A
Agni & hædi anniculi uelocius digeruntur, quàm caro antiquorum &
quàm capra. de diff. cont. Sp. 73. C
Agninus sanguis non incidit. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 73. C
Agnorum sanguinem epilepsiæ conuenire negat Galenus. 10°. de simpli.
medi. fac. 5^a. 73. C
Agninus pulmo intertrigines à calciamentis curare creditur. 11°. de sim-
pli. med. fac. 5^a. 79. H
Agninum pingue. 7°. de compo. med. per gen. 5^a. 272. D
AGNOS quid. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. H
de AGNOSCENDO præsagiendoq̄ plurima scripsit Hippocra-
tes. 5°. de sani. tuen. 2^a. 93. C
Αἴγιοις quod symptoma sit. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 177. E
Αἴγισκος frigida præbenda in marcore quid sit. de marc. 3^a. 48. A
Αἴγων quid. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 104. B
Αἴγωνίμων meminit. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. D
AGRANONES pilos quando habent foetus. de spermate. Sp. 36. E
AGRESTA stomachū debile et mollē rectificat. de dif. cōt. Sp. 74. E
AGRESTIA sunt antiquiora domesticis. in Timæū Plat. 1^a. 286. H
Agrestia prius fuere, semina, stirpes, arbores, quæ nunc effecta sunt do-
mestica. in Timæum Plat. 1^a. 286. H
Agrestes mores habent, qui ad Septentrionē degunt. q̄ ai mor. 1^a. 319. H
Agrestia animalia habent ungues acutos, magnos, fortes, ac rotundos.
11°. de usu par. 1^a. 187. G
Agrestium animalium alimentum, quale. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. E
Agrestia omnia sunt hortensibus acriora, & sicciora. 6°. de simpli. me-
dic. fac. 5^a. 42. E
Agrestia olera sunt prauī cibi. 1°. de diff. feb. 31. G/ 3^a. 33. G
Agrestia omnia domesticis ualentiora. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 61. A
Agrestium theriaca uocatur allū à Galeno. 12°. meth. med. 7^a. 79. F
Agrestis cucumer stomachum non euertit. de dynami. Sp. 21. H
Agrestis cucumer pituitam educit, & qua dosi. de dynami. Sp. 21. H
Agrestis cucumeris radix educit aquosam pituitam, propterea hydroi-
cis utilissima est. de dynamidijs. Sp. 22. B
Agrestis malua sanguinē purgat. de dynam. 22. C/ de cathart. Sp. 94. G
AGRICOLAE duri, & aridi. 6°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 176. F
Agricola similis est uestes resarciendi, & ueteres calceos instauranti. ad
Thrasymb. 2^a. 104. B
Agricolæ ignorāt uires motuū quos exercent. 2°. de sani. tuen. 2^a. 75. E
Agricolæ seminant eligendō semina, & homines non considerant sua se-
mina. 11°. de usu par. 1^a. 188. C
Agricola quidam ob labores in colendis uitibus, & tenuem uictum, memo-
riam rationemq̄ uitiatam habuit. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. A
Agricola uitiosum corpus instaurat. ad Thrasymb. 2^a. 104. C
Agricolæ quō ἔτνον, & λέκον parent. de bo. & uitio suc. 2^a. 36. F
AGRIMONIA ad curandum uulnera. de dynamid. Sp. 35. E
AGRIOCARDAMVS 10°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 208. G
AGRIOSELINI semen calidum & acre urinam ciens. 5°. de simpli.
medi. fac. 5^a. 35. D
Agrioselini semen sanguinem extenuat ac secernit. 5°. de simplic. medi-
ca. fac. 5^a. 35. D
AGRIPPÆ Iulij sit mentio. 8°. de compo. med. sec. loc. 193. D/ 7°.
de compo. med. per gen. 5^a. 271. F
Αἴγιοκοπυρὶ ὀνέας, quos uocent. 3°. de diff. puls. 4^a. 65. D
AGROSTIS quid. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. B
Agrostis radix ubi mollis fuerit ut aqua dulcis ē. 6°. de sim. me. f. 5^a. 41. B
Αἴγυπνία, à symptomate nomen habuit. 2°. meth. med. 7^a. 9. E
in AHENVM magnum mustum condit. 7°. de cōpo.
med. per gen. 5^a. 272. H
Aheni ad febrem comparatio. præsag. exp. confir. Sp. 77. E
AIAX heros præstans. de cognoscendis curandisq̄ animi
morbis. 2^a. 51. F
Aiace maior erat Achilles. 2°. de dig. puls. 4^a. 76. F
Αἴμοφόρος

Αἰμοφόβος quis. 9°. meth. meden.

7°. 58. B

ALAE uolatilium sunt fibrosæ, duræ, ac salubres. 3°. de aliment. fac.

2°. 29. E

Alæ uolatilium quales circa coctionem. de bon. & uitio suc.

2°. 35. H

Alæ dari languentibus consueuerunt. de uict. rat. in morb. acut. commen-
to. 1°.

7°. 113. C

Alæ gallorū his qbus dolet caput, datur. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°.

133. E

Alæ gallinaceorū lacte aliorū dantur in siccitate. 7°. met. med.

7°. 45. D

Alæ auium quæ molli admodum carne non constant, possunt concedi pro
cibo in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauc.

7°. 97. C

Alas mille habentes formicæ. secret.

Sp. 100. A

Alæ siue pinnulæ nominantur exteriores narium partes. intro.

Isa. 53. B

Alæ nasi, quæ. de ossib.

1°. 41. A

Alarum nasi motus quid significet. 1°. de diff. resp.

3°. 62. H

Alas nasi aperientes musculi ubi sint. de musc. diff.

1°. 44. F

Alæ nasi inspirationis impetum insequuntur. de musc. diff.

1°. 44. F

Alæ in mulieribus, quæ. intro.

Isa. 53. D

Alarum formam habent orificia uasorum spermatis. de comp. memb. siue
de natura humana.

Sp. 59. C

Alati qui dicantur à medicis. in 6°. de morb. uulga. com. 3°.

3°. 172. D

Ala locum qui sub humero est, significat. de frac. com. 2°.

7°. 240. C

sub Alis nerui cur tenores uocentur. de artic. com. 1°.

7°. 259. A

Alarum affectarum et inguinum pulsus. 4°. de præsa. ex puls.

4°. 120. F

Alarum et inguinum glandulæ ob ulcus manus aut pedis intumescunt. 2°.
de diff. feb. 3°. 41. B/13°. metho. med.

7°. 81. A

Alarum factores in quo sint genere symptomatum. de symp. diff.

3°. 13. B

Alarum & totius corporis graueolentiam sanat scolymos. 8°. de simpli.
medic. facult.

5°. 60. H

ad Alarum tetros odores. de med. fac. par.

7°. 166. C

ad Alarum abscessus. 5°. de comp. med. per gen.

5°. 246. E

Alarum pilos euulsos crescere non sinere adipem uiperarum falsum est.
11°. de simp. med. fac.

5°. 79. E

Alas addit timor, & impendens necessitas. 4°. de cau. puls.

4°. 99. G

sub Ala tumor durus, & rotundus significat brachium luxatum. de ijs,
quæ in med. fi. com. 1°.

7°. 198. E

in Alam prolapsum humeri caput quō restituatur. de mach.

7°. 312. A

in Alam prolapsum humerum restituens scala. de machin.

7°. 311. F

in Alam quando excidit caput humeri, quomodo in scala plana restitua-
tur. de machin.

7°. 313. H

in Alam prolapsum humeri caput, quo pacto per fabri organum resti-
tuatur. de machin.

7°. 318. A

in Alā, plapli humeri capitis p Hip. scānū repositio. de machi.

7°. 319. D

sub Ala lana rotunda in luxatis. de ijs, quæ in med. fi. cō. 3°.

7°. 222. D

ad Alam, & pectus Sostrati uinculum rectum. de fascijs.

7°. 301. F

ad Alam, & pectus uinculum in speciem literæ X. de fascijs.

7°. 301. G

Alæ quid sint in organis. de machin.

7°. 309. F

Alæ ad quid sint in organis. de machin.

7°. 310. B

Αλας οὐκ ὄντως græci nominant sal fossile. 9°. de sim. med. fac.

5°. 64. F

ALABASTRITES lapis unguis dicitur. 9°. de sim. me. fa. 5°.

68. B

Alabastrites combustus bibendus datur stomachicis à quibusdam. 9°. de
simp. med. fac.

5°. 68. B

Alabastritis usti fit mentio. 5°. de comp. med. sec. loc.

5°. 164. A

ALAVDA uel galerita usta si edatur, mirifice colicos subinde iuuat. de
theri. ad Piso.

5°. 93. G

ALBANVM uinum quale. 4°. de san. tuen. 85. H/5°.

2°. 90. H

Albanum uinum est tenuis substantiæ. de bon. & uitio succ.

2°. 38. F

Albanum uinum aquosum est. 1°. de antidot.

5°. 100. H

Albanum uinum inter austera & nobilia uina numeratur. 7°. methodi
medendi.

7°. 45. F

Albanum uinum tuto ebibitur. de bon. & uitio suc.

2°. 38. F

Albates uinum austerum & dulce. 4°. de simp. med. fac.

5°. 26. F

Albates uinum nigrum austerū unā ac dulce. de bo. & uitio succ.

2°. 38. C

ALBEDROGIEZ, id est ameos. secret.

Sp. 97. A

ALBEDO est qualitas secundum colorem, & ad quas qualitates sequa-
tur. de natu. huma.

1°. 28. H

Albedo nunquam dicitur corpus ipsum. 1°. de temp.

1°. 13. H

Albedinem significat quandoq; album. 1°. de simp.

1°. 13. H

Albedo propter frigus fit fulua. de aere, aquis, & locis.

2°. 5. F

Albescat quomodo facies, & mollescat. de dynam.

Sp. 25. H

per Album, an pura qualitas, uel etiam corpus subiectum intelligatur.
1°. de elementis.

1°. 6. A

Album facit passionēs & pathemata uisus. de symp. diff.

3°. 10. D

Album, & splendidum corpus opponitur cito, & uelociter coloribus. de
oculis.

7°. 182. G

Album splendens uisui inimicum cur. 1°. de symp. cau.

3°. 17. A

Albus color nocet lippientibus. de subf. emp.

Isa. 32. B

Albicans color ex pallido ὡχρόλευκον dicitur. 5°. de san. tuen.

2°. 91. A

Albo color paucum ceruleum si admistum sit, quid sequatur. 4°. de com
posi. med. sec. loc.

5°. 150. D

Albus color ex spumarum generatione. 8°. de decre. Hipp.

1°. 277. D

Album spumam facit mare uiride, et uinum nigrum commotum. de natu-
ra, & ordine uniuscuiusq; corp.

Sp. 42. C

Albi facile recipiunt oēm colorem. in 6°. de morb. uulga. cō. 2°.

3°. 163. G

Album fit nigrum per oēs medias alterationes. 1°. de nat. fac.

1°. 292. D

ab Albo fit transitus primo in fuluū, post in flauum. de uict. rat. in mor.
acut. commen. 3°.

7°. 126. E

Alba febris cur dici non possit. 3°. de præsa. ex puls.

4°. 117. E

Albus, & niger dicitur pulsus, sicuti uox dicitur alba et nigra. 3°. de diff.
pulsuum.

4°. 62. H

Alba uox quæ dicatur. 3°. de diff. puls.

4°. 63. G

inter Album & nigram media nubes quō modo fiat. in 1°. de morb. uul-
gar. commen. 1°.

3°. 104. D

Albū notat frigidū tēperamētū. in 3°. de morb. uulga. com. 3°.

3°. 146. D

Album omne non est frigidum. 1°. de simp. med. fac.

5°. 2. E

Alba quædam frigida, quædam calida. 1°. de simp. med. fac.

5°. 2. E

Albicans color significat pituitam. com. 4°. aph. 2°.

Ex. 27. F

Albus humor est pituita. de atra bile. 34. E/8°. de decre. Hipp.

1°. 277. D

Alba pituita est species aquæ intercutis. com. 7°. apho. 29°.

Ex. 55. H

Albiores fiunt homines pituita superante. 4°. de san. tuen.

2°. 84. A

Albus est, conceptus in horis phlegmatis. de spermate.

Sp. 37. C

Albus partim est uultus cōcepti in horis melancholiæ. de sperm. Sp. 37. C

Albius corpus solito, indicat succum pituitosum abundare. 4°. de sanita-
te tuen.

2°. 84. B

Albæ mulieres & molles gignunt multum tenuemq; sanguinem. in 6°. de
morb. uulga. com. 1°.

3°. 156. C

Alba caro in quibus sit membris. de anat. uiuorum.

Sp. 44. D

Alba mēbra albificāt materias, quas conuertunt. de anat. uiu.

Sp. 44. D

Albus cur sit pulmo. de anat. uiuorum.

Sp. 47. G

Alba exanguia & foraminibus carentia sunt, neruus, tendo, copula. de
decr. Hipp. & Plat.

1°. 233. G

Alba est caro glandis, & testiculorum. de anat. uiu.

Sp. 55. H

Albior est caro uberum, q glandium, & testiculorū. de anat. uiu.

Sp. 55. H

cur Album sperma sit, cum sit sanguis. de natura, & ordine uniuscuius-
que corp.

Sp. 42. C

in Album ius anhetum, & porrum inijcit. 12°. metho. meden.

7°. 78. A

ex Albis uinis nullum est dulce. de uinis.

Sp. 76. F

Album uinum crassum dulce in nutriendo, quale. de diff. cont.

Sp. 73. F

Alba ualde ab initio uina si inueterauerint, flauitiem quandā contrahunt,
unde primum pallidula mox planè pallida fiunt tandem ex pallido fla-
uentia cernuntur. 5°. de san. tuen.

2°. 91. B

Alba uina non possunt omnino fieri flaua. 5°. de san. tuen.

2°. 91. B

Album uinum subtile minus est nutritium. de diff. cont.

Sp. 73. F

Album uinum non facit dolere caput. de diff. cont.

Sp. 74. F

Album uinum non calidum. 5°. de san. tuen.

2°. 91. A

Album uinum ponticum est minus calidum albo. de diff. cont.

Sp. 74. D

Alba uina, & austera, sensibilibiter refrigerant. de uinis.

Sp. 76. H

Album uinum uinosum, quale. 9°. de decre. Hipp.

1°. 283. E

Alba uina, & substyptica, & subtilia, & non ualde antiqua optima sunt
ictericis. de cura. icteri.

Sp. 111. D

Albus elleborus uomitum facit. de cathart.

Sp. 95. C

Albus elleborus purgat per uomitum. de cathart.

Sp. 94. F

Albus elleborus educit phlegma. de cathart.

Sp. 94. G

Albus elleborus purgat nares. de cathart.

Sp. 95. B

Albæ spinæ fructus stringunt uentrem cum stypticitate, & ponticitate.
de diff. cont.

Sp. 75. B

Albæ uiolæ sanguinem purgant. de dynamid.

Sp. 22. C

Alba, & tenuis orina ob quid mingatur. quæsi. in Hipp.

Sp. 113. E

Alba urina est aquosa. de uri. sign. ex Hipp.

Sp. 79. A

Alba urina, & aquosa, & nebulam bonam habens, & cum odore bono
egesta, phrenitum purgat. de dynamid.

Sp. 34. D

Alba urina, et nuda in omnibus debilitatem, et frigiditatem significat cor-
poris. de dynamid.

Sp. 35. D

Alba urina, & spissa bonam significat sanitatem. de dynamid.

Sp. 34. A

Alba urina si logo tpe pseueruerit, frigora soluit. de dynamid.

Sp. 34. F

c ij Alba urina sine

- Alba urina sine febre in masculis siue foeminis, dolorem laterum, & ali-
quando renum significat, & pregnantem foeminam significat aliqua-
tulum. de dynamidijs. Sp.35.D
- Alba urina, & aquosa in augmento aegritudinis, aut in statu ueniens la-
borē corporis cū frigore, & maciē nūtiat futurā. de dynam. Sp.34.A
- Alba urina, & aquosa in cardiacis cum nebulis albis, eorum aegritudinis
solutionem ostendit. de dynam. Sp.34.H
- Albae urinae, perspicuae, praecipue in phreniticis apparentes, improbae.
de urinae significatione ex Hippocrate. Sp.78.H
- Albam leuem, & aequalem eleuationem habens urina deterior est. de uri-
nae significatione ex Hippocrate. Sp.79.B
- Albam nebulam habēs urina colore cholerico, & fursures supernatantes,
aut longam aegritudinem, aut mortem significat. de dynam. Sp.34.C
- Alba urina, & subliuida in pleuriticis mortē ostēdit. de dynam. Sp.34.H
- Alba urina, aut subliuida in phrenitica, uel pleuritica, synocha, causo, ter-
tiana. de dynamidijs. Sp.35.D
- Alba urina spumosa, et nebulosa in synocha, si in critico die aut post cri-
ticum diē supuenerit solutionē aegritudinis ostēdit. de dyna. Sp.34.D
- Alba urina si se mutauerit in synocha, apostema celerius uenturum scias.
de dynamidijs. Sp.34.C
- Alba urina, & turbulenta in synocha, et non composita, dolorem cum pe-
riculo significat. de dynamidijs. Sp.34.F
- Albae hypostases, & tenues admodū, malae. de uri. sig. ex. Hipp. Sp.78.H
- Albicans si fuerit color urinae, hypostasis rufa, quid fieri debeat. de urinae
significatione ex Hippocrate. Sp.79.D
- Alba si fuerit hypostasis, color urinae biliosus, erit bilis cum pituita. de
urinae significatione ex Hippocrate. Sp.79.D
- Alba & pinguedinosa urina pipneumoniā significat. de dynam. Sp.35.D
- Alba urina si se subito in malum colorem mutauerit proximam nunciat
mortem. de dynamidijs. Sp.34.G
- Alba si retineant à partu infantiū mulieres. in 1^m. prrh. c. 2°. 4^a. 175.D
- Album si uideatur palpebris commissis in dormientibus est letale, nisi ab
extrinseco aduenerit. com. 6°. aphor. 52°. Ex. 53.A
- Albida cutē habēs qñ moriebatur. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 115.D
- Albidior si sit color cutis, pituitosi humoris purgatio fieri debet. 14°. me-
thodi medendi. 7^a. 93.D
- Albicans deiectio quae, & quid significet. in 1^m. prrh. com. 2°. 4^a. 183.C
- Albicanes spumosae deiectiones malae. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 171.G
- in Albis colore uehemens refrigeratio non est inducenda. 2°. de compos.
medic. secundum locos. 5^a. 132.E
- Albi qui non sunt, neq; carne molliculi, bis ad euacuandum minus est par-
cendum. praesag. exper. confir. Sp.77.H
- ad Album colorem. de med. fac. par. 7^a. 163.G/H
- ad Albedinem utitur cornu cerui. 9°. de compo. medi. sec. loc. 5^a. 202.F
- ad Albas maculas praesidium. de dynam. Sp.25.F
- Albidas maculas emendant radices asphodeli combustae, et in cinerem re-
daet. de simp. med. Sp.81.B
- ad Albam morpheam nigram, & serpiginem. de dynam. Sp.25.G
- ad Albam morpheam trochisci. de dynam. Sp.25.F
- ad Albas cicatrices oculorum ualet succus centaureae. de uirtute cen-
taureae. Sp.93.B
- Albis alcolis oris, & nigris cofert succus cetaureae. de uir. cent. Sp.93.D
- ad Alba faucium uulnera. de dynamidijs. Sp.26.B
- ad Album rheumatismum. de pass. mul. Sp.96.B
- ALBI unguenti confectio. de dynam. Sp.32.A
- Alba emplastrā quibus fiant. 1°. de compos. med. per gen. 5^a. 217.C
- Album Heræ medicamentū ad canis rabidi morsum. 2°. de anti. 5^a. 117.B
- Album ad rabidos morsus. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 216.C
- Album Damocratis emplastrum. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 217.F
- Album ariabarzanion. 1°. de compo. med. per gen. 5^a. 216.D
- ALBOTIZ fit mentio. secret. Sp.98.C
- ALBVCVS, seu asphodelus quid sit, & eius uires. de simplicibus medi-
caminibus. Sp.81.B
- Albuci radices fit mentio. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 161.A
- Albus quo mō ponat in medicamēto. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 161.C
- de ALBVGINIBVS. de med. fac. par. 7^a. 163.A
- Albugo, ulceratio oculorum. si. med. Isa. 48.D/E
- Albugo quo modo differat à cicatrice in oculo. intro. Isa. 59.A
- ad Albugines oculorum. 4°. de comp. medic. sec. loc. 152.H/5^a. 158.C/de
rem. par. fac. 156.G/3°. de med. fac. par. 170.D/7^a. 172.F/ de dynami-
dijs. 24.H/secret. Sp.97.F
- ad Albugines applicatur phorbium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63.D
- Albuginum oculorum tinctura. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153.B
- Albugo oculi unde oriatur. de util. resp. Sp.63.D
- Albugo in piscibus est ualde dura. de util. resp. Sp.63.D
- Albugineus humor oculi. de oculis. 7^a. 182.H
- Albugineus est superfluitas crystallini. de anat. uiu. Sp.48.C
- Albuginei oculi humoris situs. de anat. parua. 43.D/ Sp.48.D
- Albugineus humor, quando dilatatur, & constringitur. Sp.48.F
- Albugineus humor qualis, & propter quid talis. de ocul. 7^a. 193.D
- Albugineus cur liquidus sit. de anat. uiu. Sp.48.E
- Albuginei humoris accidentia. de ocul. 7^a. 186.C
- Albugineo laeso destruitur uisus. de anat. uiu. Sp.48.C
- Albugineae humiditatis fit mentio. de anat. uiu. Sp.44.E
- ALBVLAE aquae aluminosae sunt. 8°. metho. med. 7^a. 50.B
- Albulae aquae adstringunt. 8°. meth. med. 7^a. 51.C
- Albulis qui se lauerat, quid contigerit. 8°. meth. med. 7^a. 50.C
- Albulae fontis aquae ualent ulceribus, & fluxionibus. 1°. de simplicium me-
dic. fac. 5^a. 3.D
- ALBV MEN oui quale. 11°. de simplicium medicam. fac. 5^a. 81.D/F/ de
oculis. 7^a. 189.A/B
- Albumen oui magis terrenum oleo est. 4°. de simp. medi. fac. 5^a. 25.E
- Albuminis oui temperiem lac saepe habet. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81.D
- Albumina ouorum difficilius concoquantur, quam uitelli. 1°. de arte cur.
ad Glau. 7^a. 97.D
- ut Album oui tenue est humor secundus oculi. de compag. memb. siue de
natura humana. Sp.58.C
- Albuminis oui usus. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81.D
- Albumen oui collinit & mitigat acres mordicationes. 10°. de simplicium
medic. fac. 5^a. 73.F
- ALBVNI cortices ad quid utiles. de dynam. Sp.30.G
- Alburni carbo ad fistulam claudendam. de dynam. Sp.31.C
- ALBVZARAN fit mentio. secret. Sp.100.C
- ALCARASIM tarde digeritur. de diff. cont. Sp.73.D
- ALCETII sophistae meminit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 189.B
- ALCHEISIM dissoluit uentositatem. de diff. cont. Sp.74.G
- ALCHOHOL ad conseruandam sanitatem oculi. secret. Sp.97.F
- ALCHORONIA est thucia Indae. secret. Sp.97.F
- ALCIBIADIAE anchusae uis. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41.D
- ALCIMII ad dispnceam. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 186.H
- ALCIMIONIS fit mentio. 2°. de compo. med. per gene. 221.B/5°.
252.C/ 5^a. 253.A/B
- Alcimionis arteriaca. 7^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179.F
- Alcimionis uiride. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 249.D
- Alcimionis titulo inscriptū malagma. 7°. de cōp. med. per gen. 5^a. 265.F
- ALCIMONIVM qd, & eius species ac uires. de simp. medi. Sp.80.C
- Alcmaeon in cerebro praecipuam animae partem constituit. de historia phi-
losophica. Sp.9.F
- Alcmena Herculem procreans, incutiebat terrorem aduersarijs. an ani-
mal sit. 1^a. 328.F
- Alcolis oris tam albis, quam nigris confert succus centaureae. de uirtute
centaureae. Sp.93.D
- ALCYONII species & qualitates describuntur. 11°. de simplicium me-
dic. fac. 5^a. 83.B
- Alcyonium quale esse debet. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 122.E
- Alcyonium quo loco reponatur inter calida quae ualent alopecijs. 1°. de
comp. med. sec. loc. 5^a. 122.D
- Alcyonij torrefacti meminit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 152.H
- Alcyoniū quo mō ponat in medicamēto. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 161.C
- Alcyonium pilos restituit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53.D
- Alcyonium quale pilos urere potest. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 83.C
- Alcyoniū asperū ad alopeciam & ophiasim. de remed. par. fa. 7^a. 154.G
- ALEFINIS succus quid faciat. secret. Sp.99.G
- ALES alta non uidetur uolare. 1°. de mo. mus. 1^a. 311.F
- ALES, id est sales, quales. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68.F
- ALEXANDER ex Olympiade nondum natus ab omnibus Ammonis
filius dicebatur. an animal sit. 1^a. 328.F
- Alexandri figura ab astris. de spermate. Sp.38.G
- Alexander à leone tenuit crispitudinem capillorum, citrinum colorem,
iram, & robur. de spermate. Sp.38.G
- Alexander ex tauro contraxit cornutam frontem. de spermate. Sp.38.H
- Alexander habuit à proprietate sui signi oculum unum aquileum, & na-
sum. de spermate. Sp.38.H
- Alexandro quid dedit ut totum orbem superaret. de spermate. Sp.38.H
- Alexander

Alexāder Philalethes librū fecit placitorū. 4°. de dif. pulsuum. 4°. 66.F
 Alexandri Philalethæ pulsus definitiones. 4°. de diff. pulsu. 4°. 66.F
 Alexandri Philalethæ discipulus Aristoxenus. 4°. de dif. puls. 4°. 68.D
 Alexādrī medicamētū ad capitis dolorē. 2°. de cō.med. sec. loc. 5°. 138.G
 Alexandri emplastrum. 6°. de compo. med. per gen. 5°. 261.F
 ALEXANDRIA, & Roma alit multitudinem hominum. de partibus
 art. med. Sp. 16.G
 Alexandriae fuit bibliotheca magna. in 3^m. de morb. uul. cō. 2°. 3°. 136.H
 in Alexandria ars sophistica docet. in 6^m. de morb. uulga. cō. 1°. 3°. 153.C
 in Alexandria dies quatuordecim horarum est. 6°. de san. tuē. 2°. 97.C
 Alexandrinorum uictus qualis. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14.D / 2°. de arte
 cur. ad Glauc. 7°. 107.E
 Alexandriae comedūtur carnes asininae, et cameline. 1°. de ali. fa. 2°. 10.A
 in Alexandria, & Aegypto quo modo refrigeratur aqua. in 6^m. de mor
 bis uulga. com. 4°. 3°. 182.B
 Alexandriae aquae in clystere ad renum dolorem fit mentio. de dynami
 dijs. Sp. 27.H
 Alexandriae quō aqua percoletur. in 6^m. de morb. uulga. cō. 4°. 3°. 184.D
 in Alexandria sola, est persea. 2°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 137.H
 in Alexandria Persium plantam uidit Gal. 2°. de alim. fac. 2°. 21.F
 in Alexandria peculiaris est elephantis morbus. 2°. de arte curat. ad
 Glauc. 7°. 107.D
 ALEXIPHARMACA medicamenta. intro. Isa. 57.H
 Alexipharmaca medicamenta. quae. 1°. de semi. 328. A / 1°. 335. B / in 6^m.
 de morb. uulga. com. 6°. 3°. 196.H
 Alexipharmaca, & alexiteria quo modo differant. 5°. de simplicium me
 dic. fac. 5°. 36.H
 Alexipharmaca & alexiterias facultates dicere nihil interest. 5°. de sim
 plic. med. fac. 5°. 37.A
 Alexipharmaca cur debeant esse media ueneni & corporis quod euacua
 tur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36.H
 Alexipharmaca quo modo alterent & quomodo euacuent. 5°. de simpli
 cium medic. fac. 5°. 36.F
 in Alexipharmacis etiam medicamenta sumenda sunt à contrarijs. 5°. de
 simp. med. fac. 5°. 36.G
 Alexipharmacis uenena miscentur. 3°. de simpli. med. fac. 5°. 23.A
 Alexipharmacum omnis feræ mustella est. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82.D
 Alexiteria quo modo attrahant. 5°. de simp. medic. fac. 5°. 36.F
 Alexiterias antidotos q̄ ingredi non possunt. 5°. de sim. medi. fac. 5°. 37.C
 ALFENID, id est penidia, dantur contra infirmitates pectoris, &
 asthma. de med. exper. Sp. 106.F
 ALGA quid. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45.D
 Alga sicca & frigida est in secundo. 8°. de sim. med. fac. 5°. 63.D
 Alga medicamentum. 14°. metho. meden. 7°. 92.E
 ALGOR quid sit. 1°. de morb. uulga. com. 3°. 3°. 118.B
 ab Algore congelatio fit. in 1^m. de diff. feb. 3°. 34.D
 Algor minus tolerat i cōsistētibus, q̄ i iuuenibus. c. 3°. ap. 30°. Ex. 26.D
 Argentes habent pulsum, & respirationem rariorem, tardio rem, ac mi
 norem. de usu puls. 1°. 227.F
 ex Algore nimio fit pulsus durus in ephemeris. 1°. de diff. febr. 3°. 34.C
 Argentibus oleum prodest. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15.H
 non Algere, non esurire, non sitim pati, primus est finis eorum quae pos
 sidentur. de cogn. cur. animi morb. 2°. 54.F
 ALICA nomen est rarum apud antiquos. 1°. de alim. fac. 2°. 10.H
 Alica genus tritici. 1°. de alim. fac. 2°. 10.H
 Alica contraria est orizae. intro. Isa. 51.A
 Alica simile est tragi semen. 1°. de alim. fac. 2°. 12.G
 Alica est ptissana triticea secundum Dioclem. 1°. de alim. fac. 2°. 10.H
 de Alica fit mentio. 13°. meth. med. 7°. 83.H
 Alica in Italia quo modo paretur. 2°. de alimē. fac. 2°. 13.A
 Alica maceratur. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 185.E
 Alica ex gbus paret. com. 2°. aph. 18. Ex. 13.H / de attē. uic. ra. 2°. 44.G
 Alica lota, & non lota eadem est preparatio. 1°. de alimen. fac. 2°. 11.A
 Alica conditur modico anethi, & salis. 8°. metho. meden. 7°. 51.B
 Alica cum granis punici. 12°. metho. med. 7°. 79.A
 in Alica acetum ponitur ad distributionem. 8°. meth. med. 7°. 51.B.
 Alica sorbitio qualis. 1°. de alim. fac. 2°. 10.H
 Alica uaria coctura. 1°. de alim. fac. 10.H / 2°. 11.A
 ex Alica sorbitio cibus est qui nulla indiget contritione. 8°. de compo.
 med. sec. loc. 5°. 187.H
 ad Alicam prope accedit ouorum natura. de bon. & uitio suc. 2°. 34.G
 Alica multum alit. 1°. de alim. fac. 10.H / de atten. uict. rat. 2°. 44.G / 8°.

methodi medendi. 7°. 50.H
 Alica facit uictum plenum. com. 1°. aph. 4°. Ex. 4.C
 Alica dat alimentum humens. de ptisf. 2°. 48.B
 Alica qui possint uesci, & quo modo. de atten. uict. rat. 2°. 44.G
 Alica cibus crassus. 3°. de alim. fac. 28.B / de bo. & uitio suc. 2°. 34.F
 Alica habet succum lentum. 1°. de alim. fac. 10.H / 2°. 12.B
 Alica cremore ptissanae condita est cibus frigidus & humidus. 10°. metho
 di medendi. 7°. 67.A
 Alica sorbitio cibus boni succi. de suc. bon. & uitio. 2°. 39.C / 2°. de com
 posi. med. sec. loc. 5°. 133.D / de remed. par. fac. 7°. 159.C
 Alica generat sanguinem bonū, sed uiscosum. de puero epilep. 7°. 180.G
 Alica est difficilis coctionis. com. 2°. aphor. 18°. Ex. 13.H
 Alica si à uētriculo coquatur, & à iecore in sanguinē uertatur probatis
 simos humores gignit & parum glutinosos. de bo. et uit. suc. 2°. 34.F
 ex Alica panes sūt plurimi alimēti et minus subsidēt. 1°. d. ali. f. 2°. 10.H
 Alica succus quid operetur. de simp. med. Sp. 90.A
 Alica quid mali faciat. 13°. meth. med. 7°. 83.E
 Alica nihil detergit. 1°. de alim. fac. 2°. 13.H
 Alica iecur obstruit, & renum grauitatem & dolorem nonnunquam fa
 cit. de boni. & uitio suc. 2°. 34.F
 ex Alica adaugentur iecoris, & lienis tumores, maxime cum melle. de
 atten. uict. rat. 2°. 44.G
 Alica usum qui uitare debent. 1°. de alim. fac. 2°. 10.H
 Alica purgatis tuto exhibetur. praesag. exper. confir. Sp. 78.D
 Alica farina. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 161.C
 ex Alica ptissana cibus est agrorum fm aliquos. 1°. de alim. fa. 2°. 10.H
 Alica pōt moderate gustari in uictu attenuate. de att. uict. rat. 2°. 44.G
 Alica ptissana qñ praepta in diaria cōueniat. 8°. metho. meden. 7°. 53.E
 Alica frigida ex mulsō, & uino frigido sumpta calori & siccitati corpo
 ris succurrit. de bon. & uitio suc. 2°. 39.C
 Alica ut ptissana prae parata in siccitate datur. 7°. meth. meden. 7°. 45.C
 Alica post ptissanam in calidis & siccis offertur. 8°. metho. med. 7°. 51.B
 Alica in febre danda est. 4°. de san. tuen. 2°. 87.G
 ex Alica sorbitiones danda in febribus continuis. 1°. de arte curat. ad
 Glauc. 7°. 98.A
 Alica sorbitio dāda p cibo in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97.C
 Alicam Galenus dat cuidam, qui debebat incidere in marasimum. 10°. me
 thodi medendi. 7°. 62.D
 Alica calente, quae cocta in aqua esset immixtis ei mali punici granis, quo
 casu usus fuerit Galenus. 12°. metho. med. 7°. 79.A
 ex Alica sorbitionis fit mentio. 13°. meth. med. 7°. 83.F
 Alicam, & uinum dat in capitis dolore per consensum. 2°. de compo. me
 dic. secundum locos. 5°. 136.H
 Alica conuenit epilepticis. de puero epilep. 7°. 180.G
 Alica flaccida, calida, probe cocta sit pro uentriculo roborando. 2°. de cō
 posi. med. secundum locos. 5°. 133.D
 Alica cibus est cōueniens stomachicis. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 192.C
 in Alicam elixatam uinum infusum datur cum timemus animi defectum
 consecuturum. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99.E
 Alica quando danda in syncope. 11°. meth. med. 7°. 75.H
 pro Alica ptissanae cremor in syncope. 11°. meth. med. 7°. 76.A
 Alica colata accipiat uētris mordicationē habentes. 1°. de ali. fac. 2°. 11.A
 Alica aceto cocta, prodest lichenicis. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 161.A
 ex Alica probe cocta sorbitio lenissima in arteriae inflammationum prin
 cipijs. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 177.H
 Alica exhibetur in phlegmone glādularū et artuū. 13°. met. me. 7°. 83.D
 ALIENA semper spectamus, propria nunquam. de cognosc. cura. ani
 mi morb. 2°. 50.F
 Alienum à uiribus duplex est. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17.G
 Alienum expellit uis expultrix. de cur. ra. per sang. miss. 6°. 17.G
 Alienorum auersio inest omnibus membris. 3°. de nat. fac. 1°. 303.G
 ALIENATIO mentis est uehementis furor. cō. 7°. aphor. 5°. Ex. 54.C
 Alienatio mentis quid indicet. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 166.B
 Alienatio mētis à furore bonū, de quo ambigit Gal. c. 7°. ap. 5°. Ex. 54.C
 Alienatio mentis & phrenitis quo lunae aspectu fiant. de decub. prognos.
 ex mathem. scientia. Sp. 12.G
 Alienationes mentis fiunt si mars dederit schema, praesertim diametrum
 lunae, motu & lumine augecēt. de decu. prog. ex math. scia. Sp. 12.H
 Alienationes tenet orobi farina. de simp. med. Sp. 88.F
 Alienationes stringit peristereon. de simp. med. Sp. 89.C
 Alienationes continet fori. de simp. med. Sp. 90.F
 ALIMENTVM qd sit. 1°. de elemēt. 1°. 7.B / 3°. de sim. me. fa. 5°. 17.C
 c. iij Alimenti

Alimenti significatio triplex. 1°. de san. tuen. 2^a. 69. A/cō. 1°. aph. 4°. 4.
B/com. 5°. aphor. 39°. Ex. 41. B
Alimentum maxime proprium quod sit. com. 2°. aphor. 17°. Ex. 13. B/3°.
de temp. 1^a. 22. H/de boni. & uitio suc. 34. B/ 2^a. 36. E
de Alimentorum facultatibus, scilicet caliditate, frigiditate, humiditate,
& siccitate, utilissima est doctrina. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. F
Alimentorum facultates scire cur sit omnium utilissimum in re medica. 1°
de alim. fac. 2^a. 7. C
de Alimentis dissidebant antiqui. 1°. de alim. fac. 2^a. 7. C
de Alimentis scribendi ordo antiquus. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. B
de Alimentis scripsit Mnesitheus. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. C
de Alimentis adducit librum Galenus, nec dicit non esse Hippocratis. in
6^m. de morb. uul. cō. 3°. 3^a. 170. B/ 1°. de cōp. med. per gen. 5^a. 216. H
de Alimentorum facultate commentarijs tribus tota singulatim alimen-
torum sylua constat. de sal. diæ. 2^a. 40. B
Alimentorum facultates sola experientia nobis innotescere, aliqui medici
contenderunt. 1°. de alim. fac. 2^a. 7. C
in Alimentorum & temperamentorum substantie cognitionem, per quæ
deueniamus. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. F
in Alimentis quæ sint consideranda. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. F
Alimento nutritur calor, ut ignis lignorum materia. in 6^m. de morb. uul-
gar. commen. 5°. 3^a. 194. A
Alitur totum corpus in uigilia. in 6^m. de morg. uul. com. 5°. 3^a. 194. A
Alimenta cur fomenta dicantur. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. H
Alimenta, medicamenta, & tegumenta sunt calida potestate. 2°. de simp.
medic. fac. 5^a. 15. D
ut Alimentum calefacit oleum, intro in corpus assumptum. 2°. de simpl.
medic. fac. 5^a. 15. E
Alimenta quæ sint, & nō medicamēta, & qualia. 1°. de alim. fac. 2^a. 8. B
in Alimentis substantia in quo consistat. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. F
Alimētū habet ptē serosam gratia distributionis. c. 3°. aph. 15°. Ex. 22. H
Alimenti necessitas. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. D/ ad Trasf. 2^a. 104. E/ de
ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. A
Alimenti defectus, corpus exiccat. ars med. Isa. 68. G
Alimenti defectus ab aliquibus dicitur ægritudo, cum membra minuuntur.
de diff. morb. 3^a. 5. B
Alimenti defectus interficit foetum. comment. 5°. apho. 30°. 40. D/ aph.
31°. 40. D/ aphor. 37°. Ex. 40. H
Alimento maiori indiget maior foetus. com. 5°. aph. 31°. Ex. 40. D
Alimento indigens foetus calcitrat, & membranas frangit, unde facit ini-
tium partus. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
Alimenti magnus defectus ostenditur ex capillis cadentibus. commen. 5°.
aphor. 11°. Ex. 38. D
Alimēto multo indigemus calido superabūdāte. c. 1°. aph. 15°. Ex. 8. A/B
Alimēti penuria quo modo stirpes marcescant. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. A
Alimenti inopia generat bilem. in 6^m. de morb. uulg. commē. 1°. 3^a. 157. A
Alimenti defectu, & abstinentia maceratis fit tremor. de palpit. conuuls.
& rig. 3^a. 52. H
Alimentum plurimum, humectat corpora. com. 4°. aphor. 13°. Ex. 28. F
Alimento pluri utitur, si quis ex morbo cibum assumens non corroborat-
tur. commen. 2°. aph. 8°. Ex. 11. H
Alimenta cur proportionanda sint alito. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. C
Alimentum quo modo toti corpori datur. 11°. meth. med. 7^a. 72. E
Alimento eodem non aluntur omnes partes. 6°. de usu part. 1^a. 154. H
Alimētū propriū habet unaquæq; pars corporis. c. 2°. aph. 17°. Ex. 13. B
Alimentum proprium trahit qualibet pars. 6°. metho. meden. 7^a. 40. D
Alimentum trahitur ex partibus propinquis. 13°. de usu par. 1^a. 202. B/
1°. de symp. cau. 17. H/de marc. 3^a. 48. D
Alimēta alia sunt magis apta ut trahātur alijs, et q̄ sint. d̄ marc. 3^a. 48. C
Alimētū sibi ipsi alterat qualibet pars animalis. c. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
Alimenti quantum capiant artus. 13°. metho. meden. 7^a. 83. D
Alimēti partes singulis diebus expurgāde quæ. cō. 3°. aph. 15°. Ex. 22. H
Alimētis qui recte usus est, qd agere debet. de bo. & uitio suc. 2^a. 38. B
Alimenta multa ex contrarijs constant. 1°. de alim. fac. 2^a. 7. G
Alimentum est quod alit, & quod est ueluti alimētum, & quod debet ale-
re. com. 5°. aphor. 39°. Ex. 41. B
Alimentum quando celeriter permeet. 5°. de usu par. 1^a. 142. H
in Alimētis qualitas nobis familiaris et cōtraria. 7°. d̄ usu par. 1^a. 159. B
Alimentum humidum & siccum. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. F
Alimentum humidum, et præsertim natura calidum magis nutrit. comm.
2°. aphor. 11°. Ex. 12. D
Alimentum humidius ut distribuitur, ita etiam discutitur celerius. 3°. de

aliment. fac. 2^a. 25. H
Alimento humidiores egent laxa, & quæ facile inaniuntur. de bonitate et
uitio succorum. 2^a. 38. A
Alimento sicciore egent quæ perspirare non possunt, & sunt densa. de
bonita. & uitio succo. 2^a. 38. A
Alimenta quæ tota substantia ab alendis animalibus sunt aliena, ea aut nō
prorsus, aut insuauiter manduntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
Alimēto boni succi, & nō glutinosi quibus utēdū. 4°. de sa. tuē. 2^a. 86. C
Alimentum conueniens duplex, & quale. 6°. de sanit. tuen. 2^a. 96. C
Alimenta facilia coctu uel difficilia alicui, inquirendum est uel symptoma-
te, uel experientia. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. C
Alimentum uitiosum facit sanguinem uitiosum. c. 2°. aphor. 36. Ex. 17. F
Alimenti uitia sunt crassitudo, & lentitia. 3°. de sympt. cau. 3^a. 26. A
Alimentis tēperatis cur seruatur corpus temperatū. 1°. de ali. fa. 2^a. 8. B
Alimenta quæ plurimum seminis pariunt & excitant ad libidinem. 6°. de
locis affectis. 4^a. 42. F
ad Alimenti, rationē, instrumentorū opus uariatur. 2°. de sa. tu. 2^a. 75. B
Alimenti instrumentorum peritiam habere cupiens, in quibus debet esse
exercitatus. 5°. de usu par. 1^a. 143. F
de Alimenti digestionē fm Platonem. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 277. G
Alimentum ex uentre in uenas, ex uenis ad carnes digeritur. 3°. de sym-
ptomatum cau. 3^a. 25. A
Alimētum dum in uenis ab innato calore alteratur, sanguis fit ex medio-
cri calore. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. C
Alimētū coquitur, etiā in trāsitu intestinorum. 4°. de usu par. 1^a. 140. E
pro Alimento sanguis qui defertur, non est similis parti usquequaque.
2°. de diff. feb. 3^a. 41. H
Alimentum semper habent, nisi in maxima penuria sanguinis, cor, & ie-
cur. de marc. 3^a. 46. G
Alimēti principū qd̄ de util. resp. 226. A/ 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. F
Alētis sanguinis principū nō ē cor, sed iccur. 6°. d̄ decr. Hip. 1^a. 264. C
Alimenti secunda principia, quæ. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. F
Alimenti tertium principium, quod. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. F
Alimenti quartum principium, quod. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. F
Alimētū quantū esse debeat fm uarias naturas. 17°. de usu par. 1^a. 220. F
ad Alimēti distributionē facit balnei usus opportunus. d̄ marc. 3^a. 49. E
Alimentorum coctionem sequitur alteratio. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. B
Alimentum aliquod partes alterantes illud sibi assimilant. 4°. de usu par-
tium. 1^a. 138. E
inter Alimenta panum esus utilissimus est. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. B
Alimenta à plantis & animalibus. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. A
Alimenta animalium. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 275. A
Alit multum caro suilla. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. E
propter Alimenta pisces fiunt boni & mali succi. 3°. de ali. fa. 2^a. 30. G
ab Alimento ægrorum debent esse remoti humores mordaces. commen.
2°. aphor. 18°. Ex. 13. H
ab Alimento quæ syncope sanatur. 11°. metho. meden. 7^a. 75. D
Alimento uitioso uescentes facile exoluuntur in purgationibus. commen.
2°. aphor. 36°. Ex. 17. F
ad Alimentum non sentientes infantes. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 185. F
ad Alimenta non retinentes. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 256. A
Alimentum. lege cibus & nutrimentum.
Aluntur assidue, qui sufficientem cibum accipere non possunt. de diffi-
c. respirationis. 3^a. 58. H
Aluit hædum Galenus sine matre. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. A
ALIMVVM dissimulare est, maior pars eius calida est temperate cum hu-
miditate, inconfecta, & leuiter flatuosa. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 42. B
Alimū est acris & subadstringentis gustus. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 42. B
Alimum generat lac. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. B
ALIPES, id est pinguis expers. 1°. de compo. med. per gen. 5^a. 215. E
Alipes medicamentum non potest adherere cuti sine ligatura. 1°. de com-
pos. med. per gen. 5^a. 216. F
ALIPTA ingreditur antidotum ad lumborum dolorem, & frangen-
dos lapides, de dynam. Sp. 28. D
ad ALIQVID est commune multis generibus. 2°. d̄ dif. puls. 4^a. 55. F
ad Aliquid est multitudo. 11°. meth. med. 7^a. 71. D
ad Aliquid est quod uehementius dicitur. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. E
ad Aliquid sint, an qualia, magnum & paruum disputatur. 2°. de diffe-
rentijs pulsuum. 4^a. 54. B
ad Aliquid sunt magnum & paruum, & significant quantitatem. 2°. de
differ. pulsuum. 4^a. 55. G
ad Aliquid sunt paruus mons & magna formica. in 1^m. de morb. uulga.
commento.

commen. 1°. 3°. 104. A
 Ἀλὶς quid significet. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 168. E
 ALISMA quid. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. B
 Ἀλυσμος id est inquietatio semper mala uidetur, & quando non sit mala. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 173. C
 ALIVD agendo, scripta Galeni non sunt legenda. 1°. de semi. 1°. 335. C
 ALLANTOIS quid. de diff. uulue. 1°. 109. D
 Allantoidis membrana etymologia. 1°. de semi. 1°. 331. B
 ALLEVIATIONIBVS sine ratione nō est fidendum. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. D
 Alleviationem tantum considerant, & gaudent ignari medici. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 132. C
 Alleviare gravitates potest cucurbitula. de cucurb. scarif. 6°. 3. F
 ALLIGANTIVM inscitia multos ledit. de fascijs. 7°. 293. D
 Alligabimus lana quæ tegenda, aut continenda sunt. de fascijs. 7°. 93. F
 Alligabimus membrana nasum & maxillam. de fascijs. 7°. 293. F
 Alligabimus linteis quæ adstringenda sunt. de fascijs. 7°. 293. F
 Alligantur quæ parti alicui πείλαπτα vocant, latine amuleta. de reme. par. fac. 7°. 154. A
 Alligatum fuit caput cuidam uario uinculo, cui oculi procidere. de fascijs. 7°. 293. D
 ALLIVM calidum est & siccum in quarto gradu. 8°. de simplicium medic. fac. 5°. 60. H
 Allia nunquam erunt frigida, sed plus minusve calefaciunt. de bo. & uitio succo. 2°. 38. H
 Allium fortiter dum gustatur excalfacit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. D
 Allium non refert maiorem caliditatem, quam cæpa. de uict. rat. in mor. acut. commen. 4°. 7°. 145. C
 Allium & ampeloprasum calefaciunt corpus. 2°. de ali. fac. 2°. 25. E
 in Allio, & cæpis acrimonia mire deprehenditur. 4°. de simplicium medic. fac. 5°. 25. C
 ab Allio experimētū sumi debet de acredine. 4°. de sim. me. fa. 5°. 26. B
 Allium habet acritudinem. 2°. de ali. fac. 2°. 25. E/in 6°. de morb. uulg. 180. C/3°. 192. G/9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 Allium habet radicem caule & folijs acriorem. 2°. de ali. fac. 2°. 24. D
 Allium acre in aqua coctum amittit acredinem. 2°. de alimen. fac. 23. A/25. E/3°. 2°. 32. A
 Allio simile in acrimonia scordion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Allia mouent odoratum gustumq;. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. H
 Alliorū odor non debet inesse medico. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 181. H
 Allia numerantur inter cibos calidos. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Allium quando in cibis dandum. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Allium est cibus acutus incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. F
 Allium agreste quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 90. H
 Allium agreste, est efficacius domestico. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Allij bona, quæ. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 145. C
 Allium uenenis aduersatur, & quō. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. G
 Allium, agrestium theriaca uocatur à Galeno. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 Allium habet facultatem digerendi, & obstructiones aperiendi. 2°. de ali. men. facul. 2°. 25. E
 Allium deobstruit. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Allium incidit. de ocul. 7°. 188. F
 Allium attenuat. de atten. uict. rat. 2°. 43. H
 Allia incidunt, & attenuant humores crassos. de diff. cont. Sp. 74. H
 Alliu & ampeloprasum crassos humores tenuat. 2°. de ali. fac. 2°. 25. E
 Allia aperiuunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F
 Allium quidam dixere adstringere. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. D
 Allij radices sunt concoctu difficiles, & turbant. 2°. de ali. fa. 2°. 24. C
 Allij radices malum succum generant. de bo. & uitio suc. 2°. 37. G/1°. de diff. feb. 3°. 31. G/de diff. cont. Sp. 74. C
 Allium parum alit. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Allia qñ comeduntur cruda non bene nutriunt, sed qñ coquuntur in cibis nutriunt nutrimento pauco bono. de diff. cont. Sp. 73. G
 Alliu potius pro obsonio comedit, q̄ pro alimēto. 2°. de ali. fa. 2°. 22. H
 Allium manditur ut medicamētum, non ut obsonium. 2°. de ali. fa. 25. E/de atten. uict. rat. 2°. 45. G
 Allium inter obsonia. 2°. de alim. fac. 2°. 23. B
 Alliu, cæpe, coriandrū faciūt cibos in delitijs. de atten. uic. rat. 2°. 44. C
 Allium educit pituitam. de dynam. Sp. 21. H
 Allij dosi, & quibus miscetur. de dynam. Sp. 21. H
 Allia gallinaceos pituita tentatos sanant. 2°. meth. med. 7°. 12. D
 Alliu assumat senex q̄ cibis obstruentibus sit usus. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. D

Allium flatum discutit, & sitim non facit. 12°. meth. med. 7°. 79. E
 Allio maiorem sitim excitant cæpe. 12°. meth. med. 7°. 79. E
 Allia assa, & cruda comesta expurgāt in icteris. de cura icte. Sp. 111. B
 Allium pro dolore coli. 12°. meth. med. 7°. 79. E
 Allium in urinam statim mittit suam qualitatem. 1°. de semi. 1°. 335. A
 in Allio superuacuum, & acre excernitur per aluum, urinas, & sudorem. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Allium quæ mala faciat. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 145. C
 Allia qñq; faciunt bilem, quandoq; melancholiam. de diff. cont. Sp. 74. C
 Allia caliditatem augent, & febrem accendunt. de cau. mor. 3°. 6. G
 Allia addita temperamento calido accendunt febrem. præsa. experientia confir. Sp. 77. D
 Allium pro dolore auris apud rusticos. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140. F
 Allia uentriculum offendunt. de uict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 34. B
 Allij coma non iuuat in sanguinis profluvio. de opt. secta. Isa. 23. H
 Alliu irritat dolores consuetos. de uic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 145. C
 Allium pruritus mouet. de cathart. Sp. 95. D
 Allium mordicat carnem. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. D
 Allia imposita cuti exulcerant, & erodunt. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Alliu excitat strangulatus uteri olfactu. 9°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 205. G
 Ἀλλοφάσσοντες quid significet. in progn. com. 3°. 4°. 209. E
 ALMACROR anhelitus quando fiat. de uo. & anhel. Sp. 61. H
 Almacror anhelitus fit per musculos, qui sunt inter costas. de uoce & anhelitu. Sp. 62. B
 ALMARV semen quid faciat. secret. Sp. 102. B
 ALMESCVS est cibus subtilians. de diff. cont. Sp. 72. D
 Almescus inflat. de diff. cont. Sp. 74. F
 ALOE quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 79. H
 Aloes uires. q. animi mores. 1°. 317. D
 Aloe ubi melior habeatur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C
 Aloes Indice fit mentio. 2°. de compos. medic. per gen. 221. C/3°. 235. F/5°. 249. C/250. H/251. C/7°. 266. F/de compo. med. sec. loc. 154. C/8°. 188. F/189. B/9°. 5°. 204. C
 Aloen Indicam Galenus habuit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. B
 Aloes iccoraria meminit. de med. fac. par. 7°. 162. D
 Aloes uis qualis sit. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Aloe qualis, & quo modo differat à myrrha. 5°. de comp. med. per gen. 246. D/6°. 255. C/8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. F
 Aloe est mixta facultatis, & qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. F
 Aloe in tertio ordine sicca est, calida in primo intense, uel in secundo remisse. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C
 Aloe sicca est præter mordacitatem. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. B
 Aloe exiccat sine morsu. de artic. com. 2°. 7°. 268. A
 Aloen esse frigida, & calida temperantia, & condensatoria, & exenuatoria, nihil mirum. de cathar. Sp. 94. E
 Aloe uentrē subducit. 6°. de simp. me. fa. 42. C/de ther. ad Pis. 5°. 90. H
 Aloe quid attrahat, & quo modo. Sp. 94. E
 Aloe non euacuat totum corpus, & quam partem euacuet, & quē humorem. de dynamidijs. Sp. 20. H
 Aloe quo modo purgatoria sit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. E
 Aloe ad quantam partem purget. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. E
 Aloe dentur duæ drachmæ quotidie. de dyna. Sp. 20. H
 Aloe lota, & non lota, qualis. 7°. meth. med. 7°. 48. C
 Aloe illota magis ducit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. D
 Aloe elota minus purgat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. D
 Aloe lota febricitantibus dari potest. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. D
 Aloe potius detur mane, quam uesperis post cibum, quia illum corrumpit. de dynamidijs. Sp. 20. H
 Aloe bilis euacuatur. 2°. de cōp. med. se. loc. 5°. 136. H/de cath. Sp. 94. F
 Aloe est optimum medicamentum in biliosis affectionibus. 8°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 188. E
 ex Aloes compositione purgandus, cui biliosus humor in uentrem colligitur. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Aloe purgat cibos indigestibiles in intestinis, & lumbricos rotundos. de cathart. Sp. 95. C
 ex Aloe hiera dupliciter fit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. D
 Aloe an lota an non lota in hiera recipi debeat. 8°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 188. D
 Aloe picra quo modo uentrem purget. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 ex Aloe hiera ubi conuenit. 4°. de locis affectis. 4°. 22. C/8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. E
 Aloe, & sal cum melle uentrem purgat. de cathar. Sp. 95. D
 ex Aloe

ex Aloe qui iuuantur morbi. 8°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 188. E/ de dynamidijs. Sp. 20. H

ex Aloe, scammonia, & colocynthide pilula Gal. 14°. meth. me. 7°. 89. C

ex Aloe, scammonia, & colocynthide catapotia quo modo cōficiantur. 1°. de comp. med. sec. loc. 121. G/ 5°. 131. F

Aloes pilula qūo fiant, & quibus dandæ. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F

ex Aloe, scammonia, & colocynthide equaliter brassicæ succo exceptis catapotia ad achoras. de remed. par. fac. 7°. 154. D

Aloes & scammonij partes duæ, mēuillæ colocynthidos pars una, succi absinthij pars una, excepta succo pomorum pilulas faciunt ad alopeciam, & ophiastin. de remed. par. fac. 7°. 154. G

ex Aloe catapotij bilis euacuatur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. H

ex Aloe, scammonia, & colocynthide catapotia educunt bilem & pituitam à toto corpore, & à capite. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. E

Aloe oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G

Aloe eustomatica est, supra omnia. de dyna. 20. H/ de cathar. Sp. 94. E/ 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C

Aloe ori stomachi confert. 8°. de comp. med. sec. loc. 187. D/ 5°. 188. E

Aloes & mastiches puluis quo modo sit adhibendus ad os uentriculi imbecillum. 8°. meth. med. 7°. 53. D

ex Aloe medicamenta, & aloes ipsa conueniunt cum succi ipsi sunt in tunicis uentriculi. 7°. meth. med. 7°. 48. C

ex Aloe medicamentum amarum datur comitiali ex ore uentriculi. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G

Aloes drachmæ duæ dantur ad tristitiam, & confortandum os stomachi. de med. exper. Sp. 106. E

Aloe iecori, & ori uentriculi conuenit. de remed. par. fac. 7°. 158. F

Aloe nō conducit uētriculo frigido pituita pleno. 6°. de san. tuen. 2°. 99. C

Aloe non danda seni. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E

Aloe humores crassos non trahit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. E

ex Aloes medicamento colicos sanauit Galenus, & quid ipsum mouerit. 1°. de loc. aff. 4°. 5. G

Aloes quæ miscenda ob insuauitatem. de dynam. Sp. 20. H

Aloe non fert coctionem. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 222. H

Aloe quibus inspergitur. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F

Aloe facile leuigatur. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 237. H

ex Aloes usu immodico in tabem quidam deueniunt. 8°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 188. E

Aloe ad uteri & uescicæ ulceratiōes apta. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 205. D

Aloe adstringit, sed habet saporem prauum. de subfigu. empi. 1sa. 33. F/ 1°. de alim. fac. 2°. 9. B

Aloes adstrictio ingrata. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. D

Aloe extrinsecus admota efficaciter adstringit. de simp. med. Sp. 80. A

Aloe adstringit parum, & amara est. 6°. de simp. medic. fac. 5°. 42. C/ 5°. meth. med. 31. G/ 7°. 32. E

Aloe inter arida moderate adstringentia numeratur. 6°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 172. G

Aloe magis adstringunt multa eorum quæ comeduntur. 3°. de simplicium medic. fac. 5°. 20. D

Aloe habet aliū effectū ab alijs adstringētibus. 3°. de sim. me. fa. 5°. 20. D

Aloe extinguit sitim (ambigo an sit uerum) de simp. med. Sp. 80. A

Aloe repellit, digerit, & extergit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C

Aloes in declinatiōe phlegmonis cur uti possumus. 13°. meth. me. 7°. 85. C

Aloe cur non conuenit, quādo phlegmone aliqua in uisceribus sit. 13°. methodi medendi. 7°. 85. C

ex Aloe medicamentū ad sanguinē sistendū. de cur. ra. p. san. mis. 6°. 21. F

Aloes partis unius semissis, thuris pars una cum oui candido mista, excepta pilis leporis, medicamentum sunt ad sanguinem supprimendum. 5°. methodi med. 7°. 30. H

Aloes quando plus immiscendum, quando plus thuris in medicamento ad sanguinem sistendum. 5°. meth. med. 7°. 31. A

Aloes trita ad fracturā q̄ non possit glutinari. de reme. par. fa. 7°. 154. A

Aloe uulnera glutinat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C

Aloe sinus glutinat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C

Aloe quibus ulceribus conueniat. 5°. meth. med. 7°. 36. E

Aloe phlegmonas ani, & pudendorū iuuat, uulnera glutinat, ad phlegmonas in ore, naribus, & oculis ualet. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C

Aloe supercrescentes ulcerum carnes adstringit & exiccat. de theriaca ad Pisonem. 5°. 90. H

Aloe lota recentibus ulceribus, & siccis bona est. 9°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 205. D

Aloe adiungenda melli pro fistulis, & lacerosis cutibus. 2°. de arte cura.

ad Glaucōnem. 7°. 106. G

Aloes lignum quid agat in medicamentis. de med. exper. Sp. 104. B

A L O G O S, id est irrationalis, pulsus, in quo consistat. compendium pulsuum. Sp. 65. D

A λ ω π ε κ ι α nomen habuit à similitudine ad aliquid extra positum. 2°. methodi med. 7°. 9. E

Alopecia unde dicta, & quā formam habeat. de remed. par. fa. 7°. 154. E

Alopecia quid. fin. medicæ. 48. B/C/ intro. 1sa. 59. C/F/ de remed. par. fac. 7°. 154. E

Alopecia est passio capillorū, & quō genere. cō. 6°. aph. 34°. Ex. 50. C

Alopecia ppter quid fiat, & unde dicatur. 1°. de cōp. med. se. lo. 5°. 121. E

Alopecia qui morbus sit, & quo modo differat ab ophiasti, ptilosi, myrmecia, leuce, uutiligine, spacelo, elephante, scabie, & lepra. 14°. methodi medendi. 7°. 92. B

Alopecia prouenit à uitiosa nutritione. de symp. diff. 3°. 12. A

Alopecia à quo humore fiat, & quibus curetur. 7°. de sim. me. fa. 5°. 51. E

Alopecia quo modo fiat. 14°. meth. med. 7°. 93. C

Alopecia qualis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. D

ad Alopeciam Crito conscripsit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. B

Alopecia incipiens non est alopecia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. G

in Alopecia amittitur particula utilis. 14°. meth. med. 7°. 93. C

in Alopecia colores considerandi sunt. de remed. par. fac. 7°. 154. F

Alopecia uitiatum caput est indecorum. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 126. B

Alopecia habere medicū turpissimū ē. i. 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 181. H

Alopecia intentio. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. E

Alopecia an debeat sanari experimentū. 1°. de cōp. med. se. lo. 5°. 122. G

de Alopecia. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 121. E/ de me. fac. par. 7°. 161. E

de Alopecia secundū Asclepiadem. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 124. A

Alopeciam patientium cibus, & potus. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. A

in Alopecia adhibenda sunt cataplasmata, fomenta, scarificationes, cucurbitula, & cera ta. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. H

in Alopecijs uocatis, & ophiasti, & ciliorum & superciliorū casu quid conueniat. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 160. H

Alopeciam quæ sanant, sint tenuium partium, ut in profundum penetrēt. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D

Alopecia parua, & incipiens sola purgatione curatur. 1°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 122. E

Alopeciam iam factas Galenus sola purgatione curauit. 1°. de cōpositione medic. sec. loc. 5°. 121. G

ad Alopeciā parua medicamentū, quale. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 122. E

Alopecia fortis quibus sanetur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D

ad Alopeciam simplicia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D

Alopecias quæ species alcyonij sanat. 11°. de simp. me. d. fac. 5°. 83. C

Alopecijs attrita pilos restituit capiti citius alcyonio. 7°. de simplicium medicamentorum fac. 5°. 53. D

Alopecia glabrū capillis caput cōuestit adiūtū. 6°. de sim. me. fa. 5°. 41. E

Alopecias sanare non potest ladanum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. E

Alopecijs imposita uiperæ pellicula in puluerem redacta, pilos mirifice regenerat. de ther. ad Pif. 5°. 93. F

in Alopecia quo modo nascentur pili. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 124. C

in Alopecia capilli quibus renascantur. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 124. C

Alopecias & alphas sanant nymphae. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. A

Alopecias iuuant pauco tempore admota batrachij caulis & folia uirentia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. G

pro Alopecia calidorum ordo. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D

ad Alopecias quō abrotonon conueniat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. H

Alopecias sanat asphodelus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B

Alopeciam emēdant radices asphodeli combustæ, & in cinerem redactæ. de simp. medic. Sp. 81. B

Alopecias curat cyclamini radix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F

Alopecias capitis iuuat raphanus. de simp. med. Sp. 89. F

ad Alopeciā Thapsiā miscuit, et ponit curationē. 14°. met. me. 7°. 93. D

in Alopecia quo modo cognoscatur qñ cutis præter modum concalescat in applicatione pharmacorum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. G/H

ad Alopecias caput leporis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G

Alopeciam sanant capita murium. de theri. ad Pifo. 5°. 93. E

ad Alopecias stercus murium. 10°. de simp. medic. fac. 77. D/ de theria. ad Pisonem. 5°. 93. F

ad Alopecias stercus caprinum ustum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. E

Alopecias sanat ranarum ustarum cinis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. D

Alopecijs prodest hippocampus ustus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. D

Alopecias quomodo sanant ungues caprarū. 11°. de simp. me. fa. 5°. 80. E

Alopecias curare

Alopecias curare urforum adipem uerū est. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. E
 ad Alopeciam & ophiastim localia. de reme. par. fac. 7°. 154. G
 in Alopecia supra caput scarificatio. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 123. D
 ad Alopeciam composita medicamenta. 1°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 122. E
 ad Alopeciam pharmaca fortia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. A
 ad Alopeciam admirāda pharmaca. 1°. de compositione medicamentorū
 sec. loc. 123. E/124. H/ 5°. 162. D
 ad Alopeciam pharmaca debilia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. A
 ad Alopeciam pharmaca media. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. A
 in Alopecia fortia & debilia medicamēta quo modo humectanda. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 in Alopecia pharmaca in aere calido sunt adhibēda. 1°. de compositione
 medic. sec. loc. 5°. 122. H
 ad Alopeciam & ophiastim pilule. de reme. par. fac. 7°. 154. G
 ad Alopecias Archigenis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. F
 ad Alopecias Cleopatræ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. D
 ad Alopeciam medicamenta Heræ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. H
 pro Alopecia puerorū Heræ pharmacū. 1°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 123. B
 ad Alopecias compositio Moschi. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. C
 Alopecie diuturnæ, & renascētibus capillis præsidia. de dyna. Sp. 23. E
 ad Alopecias inueteratas. 1°. de comp. med. sec. loc. 124. A/5°. 161. G
 ad Alopecias inueteratas Orestini. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. D
 ad Alopecias Orthonis medicamentum. 7°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 123. D
 ad Alopecias Sorani medicamenta. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. D
 Alopecia perseverante quid agendum. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 122. H
 in Alopecia rusticū quō Galenus curauerit. 1°. de cōp. me. se. l. 5°. 123. A
 in Alopecia casus adoleſcētis, quem curauit Galenus. 1°. de compositione
 med. sec. loc. 5°. 121. G
 ALOSARDIVM quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 80. C
 ALPHOS, albus, & niger affectus cutis. intro. Isa. 59. D
 Alphi utiliginum species à pituita procreati. contra Iulianum. Ex. 67. E
 Alphi quo modo fiant. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 178. E
 ad Alphos accommodi sunt utriq; ellebori. 6°. de simp. med. fa. 5°. 47. C
 Alphos in sole abstergit capra. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 Alphos & alopecias sanant nymphae. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. A
 Alphos quæ alcyonij species sanant. 11. de simp. med. fac. 5°. 83. C
 ad Alphos. de rem. fac. par. 7°. 163. G
 ALSINE quid. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. D
 ALTARIVM medicos laudat, & ceteris nobiliores appellat, qui
 curant cum cibus sacrificiorum. de med. exper. 104. A/ Sp. 108. G
 ALTERATIO quid sit. 7°. de decre. Hippo. 1°. 271. H/1°. methodi
 med. 6. C/2°. 7°. 10. A
 Alteratio est commune nomen omnibus his quæ mouentur in qualitate.
 1°. de nat. fac. 1°. 290. H
 Alteratio est motus passiuus. 2°. meth. med. 7°. 10. A
 Alterationes habent esse suum in fieri. 2°. meth. med. 7°. 10. B
 Alteratio quæ in passo remanet, affectus eius est. de sym. diff. 3°. 10. D
 Alteratio actionis genus, sed nō ut in gnatione. 1°. de nat. fac. 1°. 292. B
 ad Alterandi actionem, & negotiorum actionem diuersum statum re-
 quirīt particula. 3°. de symp. cau. 3°. 28. G
 Alteratio quibus fiat. 1°. de elemen. 1°. 7. B/6°. de sanita. tuen. 2°. 96. D/
 13°. meth. med. 7°. 82. C
 Alteratio quot modis fiat. ars med. Isa. 68. C
 Alterationes duplices sunt in genere. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
 ad Alterationem ducens, immodicum duplex est, aut enim in admoti con-
 sistit robore, aut in tēporis diuturnitate. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. B
 Alterationes cur multiformes. 1°. de inæqu. intemp. 3°. 43. H
 Alteratio & mutatio secundum qualitatem nihil aliud est quā rei affe-
 ctæ assimilatio ad efficientem. 1°. de semi. 1°. 333. C
 Alteratio substantiæ secundum solam qualitātē fit per medicinas non per
 alimentum. 1°. de elem. 1°. 7. B
 Alteratio per solas has qualitates, caliditatē, frigiditatē, humiditatem, &
 siccitatem, totam per totā transmutat substantiam. 1°. de ele. 1°. 7. A
 Alteratio potissimum perficitur à calido. 2°. de nat. fac. 1°. 298. A
 Alterationem humidum facit, si calidū unā sit. 3°. de symp. cau. 3°. 28. H
 Alteratio facilius fit à similibus. com. 2°. apho. 50°. Ex. 19. B
 Alteratio facile suscipit i re molli ut cerebrū. cō. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 ex Alteratione, & formatione cōstat generatio. 1°. de nat. fa. 1°. 291. E
 Alteratrices facultates primæ, & elementares sunt humiditas, siccitas,
 caliditas, & frigiditas. 1°. de nat. fac. 1°. 291. F
 Alterationes quæ nascūtur ex primis inter se mistis, tot sunt in omni ani-
 mali, quot sensibilia elementa in eo. 1°. de nat. fac. 1°. 291. F

Alteratio fit in animalium corporibus ob aerem. in 1^m. de morbis uulga.
 commen. 1°. 3°. 104. B
 Alterationes tres fiunt in animalium corpore, una secundum naturam, al-
 tera præter naturā, tertia ex utraq; mista. 5°. de simp. me. fa. 5°. 33. C
 Alterationes sunt concoctio, & nutritio. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A
 Alterationis est species concoctio. ars med. Isa. 69. E
 Alterationis species est nutritio. 3°. de symp. cau. 5°. 26. C
 Alteratio est concoctio, quæ in uenit. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
 Alteratio quæ fit in uentriculo minor, est minor quā illa quæ fit in ie-
 core & uenis. 3°. de natu. fac. 1°. 304. A
 Alteratio naturalis concoctio est. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. C
 Alteratio sequitur alimentorum coctionem. 3°. de alim. fac. 2°. 29. B
 Alteratio in sanguinem est actio naturæ. intro. Isa. 55. B
 Alteratio est concoctio quæ in uenis fit. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
 ab Alteratione differt incrementum. de tumor. præ. nat. 3°. 82. H
 Alteratio naturæ quando fiat. 1°. de inæqu. intemp. 3°. 43. G
 Alteratio præter naturam putrefactio est. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. C
 Alteratio media inter eam quæ est secundum naturam, & præter natu-
 ram. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. C
 Alterationes sensuū Plato pathemata appellauit. de symp. diff. 3°. 10. D
 Alteratio quo modo fiat in spiritu. 12°. meth. med. 7°. 77. C
 Alteratio qualitatis quo modo fiat in corpore continuo. 7°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 269. G
 Alterationes quæ apparent in substantia secundum Anaxagoram secre-
 tione ac concretionem accidunt. 1°. de nat. fac. 1°. 291. A
 Alterationem fieri à motu in corporibus indicat nauigatio. commen. 4°.
 aphor. 15°. Ex. 28. H
 Alteratio dolores facit. de const. ar. Isa. 38. C
 Alteratio, & solutio continui sunt duæ doloris species. 2°. de loc. affec.
 4°. 9. C/D/12°. meth. med. 7°. 78. D
 Alterationem exigit dolor. 1°. de elem. 1°. 3. B
 Alteratione uehementi fit dolor. 7°. de decr. Hippo. 1°. 272. A
 Alteratio q̄ sensim fit nō facit dolorē, sed uiolēta. 12°. meth. me. 7°. 78. D
 Alteratio fit subito simulq; ab efficiētibus qualitatibus, cum corpora sen-
 sibilia & calefiunt, & refrigerantur, & siccantur, & humectantur.
 de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 116. C
 Alteratio sanguinis habet similitudinem cum uinis qñ acescunt. Ex. 13. B
 Alterationis sanguinis duplex est causa. 2°. de diff. feb. 3°. 42. C
 Alterationem ualidam, ira, exercitatio, & uinum concitant. 4°. 88. A
 Alterationis pulsuum causæ, quæ. 1°. de cau. puls. 4°. 86. G
 de Alteratione signorum & septem climatum mundi. de sper. Sp. 39. D
 de Alteratione quatuor partium mundi. de spermate. Sp. 39. F
 Alterationes in his certe cognoscūtur, quorū scimus naturā. 4°. 104. G
 Alteratio nulla, ē morbus, nisi sint læsæ operationes. 1°. meth. me. 7°. 8. C
 Alteratio fit in contraria. 1°. de temp. 1°. 10. E
 Alteratio per contrarias qualitates plus iuuat, quā quo modo libet eua-
 cuatio. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. B
 Alteratione humorū fit concoctio. in 2^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 112. C
 Alteratio est indicatio febris. ars med. Isa. 69. E
 Alteratio corporis nulla fieri dēt aegris cū inedia. c. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Alteratio ex calido ac frigido cur facile curatur. 7°. meth. me. 7°. 44. C
 Alteratio ex hūido et sicco cur difficulter curat. 7°. meth. me. 7°. 44. D
 Alterat calor super omnes qualitates. 3°. de symp. cau. 28. H/ 3°. 29. E
 Alterantur primo alteratu facilia. de inæqu. intemp. 3°. 43. H
 Alteratur promptius substantia tenuis, quā crassa. 1°. de dif. feb. 31. B/
 de inæq. intemp. 3°. 43. H
 Alteratur facilius corpus exile. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. B
 ad Alterandum cur sit promptus spiritus. de inæqu. intemp. 3°. 43. H
 Alteratur flaua bilis leui momento. 1°. de inæqu. intemp. 3°. 43. H
 Alterat celerrime proprium nutrimentum & assimilāt humidissimum ca-
 lidiſsimūq; corpus. 3°. de symp. cau. 3°. 28. H
 Alteratum quod prompte est in se recipit id quod humidissimum molliſsi-
 mumq; est. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A
 Alteratur primo sanguis sinistri sinus cordis. de inæqu. intem. 3°. 44. A
 Alterat difficulter quicquid ē crassarū partiū. de inæq. intemp. 3°. 43. H
 Alterat nigra bilis ægre. de inæqu. intemp. 3°. 43. H
 Alteratur difficiliter corpus grandius. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. B
 Alterandi proprium nutrimentū uim habent singulæ partes. 2°. 100. C
 Alterari aliquid indiget tempore. 3°. de nat. fac. 1°. 302. E
 q. Alterentur per se tota quæ alterantur, Hippocraticum simul & Ari-
 stotelicum est dogma. 2°. de nat. fac. 1°. 297. H
 Alterantur quidam à medicamentis. 1°. de præ. sag. ex puls. 4°. 105. B
 Alterantia quæ

Alterantia quæ non sunt pharmaca. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
 Alterat solo tactu quedam per qualitatis uim ea quæ eis uicina sunt. 6°. de locis affectis. 4°. 40. B
 nisi Alteremur, non esset mors. de morb. temp. 3°. 85. B
 Alterant stellæ puerum in conceptu. de spermate. Sp. 38. G
 in Alterando frustratio, symptoma est coctionis, & uentriculi. 3°. 24. F
 Alteranda sunt aut expellenda excrementa siue calida sint siue frigida. 4°. de sanit. tuen. 2°. 82. H
 Alterandus est corruptus sanguis. de cucur. scar. 6°. 3. G
 Alterat qua uia ps, eadē retro ferri dēt p cōtraria. 7°. me. me. 7°. 49. A
 Alterare per cōtraria quando debeamus, & quō. de const. ar. 1sa. 42. E
 ALTERATRIX facultas, attractrix, retentrix, & excretrix naturales sunt. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. F
 Alteratrix uis iter quatuor uires naturales nō minime ualet. 7°. 140. D
 Alteratrices facultates quot sint in animali. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Alteratrix uis generatim dicta, speciatim sanguifica uocatur. 4°. 34. D
 Alteratrix uis generaliter est in omni animalis particula. 1°. 302. D
 Alteratricis cuiuslibet partis officium est, ut succus attractus similis euadat parti quæ alitur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. B
 Alteratrici facultati retentrix & expultrix deseruiunt. 4°. 35. B
 Alteratrix uis quo modo inuenta fuerit. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 Alteras & concoquens uis quō cognoscat. in progn. cō. 2°. 4°. 200. C
 Alteratrix uis adiuvat auctricem. 1°. de nat. fac. 1°. 292. A
 Alteratrix facultas puerorū fortior ē q̄ uigētū. 3°. de sym. cau. 3°. 29. B
 Alteratrix potentia calida facit humorē biliosum & melancholicum. 3°. de sym. cau. 3°. 26. B
 Alteratrix potētia frigida humorē facit aquosum & pituitosū. 3°. 26. B
 Alteratricem uim esse in tunicis. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Alteratrix uix iecoris, quæ. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. A
 Alteratricem habet uesica. 1°. de crisi. 4°. 129. H
 Alteratrix uis habet duo symptomata. de sym. diff. 3°. 12. B
 Alteratricis in quaq; particula uirtutis noxa atrophiam necessario inducit. 3°. de sym. cau. 3°. 30. D
 Alterans debet tangere alteratum. de const. ar. 1sa. 38. E
 ALTERCVM est hyoscyamus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
 Altercum humidum præter semen. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. C
 Alterci semen, anodynum, in quo errant medici. 11°. meth. me. 7°. 75. B
 Altercū refrigerat. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. C/13°. meth. med. 7°. 87. B
 Altercum stupefacit. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 161. B/cō. 6°. 3°. 196. E
 Altercū immodice sumptū obstupefacit et necat. 5°. de sim. me. fa. 5°. 35. G
 Altercum dolores mitigat, quo modo. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. C
 ex Alterco medicamenta refrigerant, & siccāt. 12°. meth. me. 7°. 79. C
 Altercum potui non est utile. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. C
 Altercum fugiendum est in ulceribus. 3°. meth. med. 7°. 21. C
 Altercum ualde excalfactum non solum excalfacit, sed etiam urit corpus humanum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. C
 p ALTERES fatigare corpus ē exercitatio. 2°. de sa. tuē. 2°. 73. G
 p Alteres exercitiū exercet supernas partes. 6°. de sa. tuen. 2°. 100. F
 ALTHEA est quedam agrestis malua. 2°. de alim. fac. 2°. 24. D
 Althea qualis sit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
 Althea rarefacit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F
 Altheæ radix emollit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. F
 Althea digerit. 14°. meth. med. 7°. 91. E
 Althea resoluit. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. F
 Altheæ radix parum adstringit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
 Altheæ radix & semen uiligines detergunt: semen renum calculos confringit, & radice decoctum ad dysenteriam, diarrhoeam, & sanguinis deiectionem aptum est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
 Altheæ semen lapidem renū frangit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. D
 Altheæ radix ad neruos uulneratos ualet. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 234. B
 Altheæ radix discutit tumores pituitosos, qd' folia sua efficere nequeunt. 2°. de alim. fac. 2°. 24. D
 ex Altheæ radicibus aqua cuius usus. 2°. de arte ad Glauc. 7°. 105. C
 Altheæ decoctum ad sicca liquanda. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. C
 Altheæ radicē cur qūq; oleo incoquat Gal. 14°. meth. me. p ge. 7°. 88. B
 Altheæ, bryoniæ, cucumeris agrestis radicibus in oleo decoctis, cur Gale nus uteretur. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 258. A
 Altheæ radix sumenda pro rosmarino, si ipsum ad manū nō sit. 2°. 87. B
 ex Althea oleum mitigatorium est. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 235. A
 Altheæ oleum rarefacit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F
 ex Althea cataplasmate quando uti debemus. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 ALTIT dulcis sit mentio. secret. Sp. 98. C

ab ALTO in terram lapsu ruptiones in plagarum genere numerantur. 3°. de symp. cau. 3°. 26. H
 ex Alto euocantia pharmaca, quæ. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 124. E
 in Altum penetrās medicamentū, quale. 3°. de cōp. me. p gen. 5°. 228. D
 in Altiore parte cur sit cerebrum. de anat. uiu. Sp. 47. D
 ALTRIX potest uocari anima uegetatiua, quæ est in iecore. 7°. 58. H
 Altricis facultatis initium est iecur. 6°. de decr. Hip. 1°. 262. H
 Altrix ab Aristotele dicitur animæ pars concupiscibilis. q. animi mores. 318. E/de fœt. for. 1°. 323. C
 Altrix uis ad magnitudinem instaurandam in nobis inest. in 6°. de mor. uulg. commen. 5°. 3°. 188. E
 Altricē uim debilitatā quid sequatur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 103. E
 in ALVEARI nouo facti mellis fit mētio. 3°. de me. f. par. 7°. 170. E
 Alueoli uel præsepiola quid. fin. med. 1sa. 44. D
 ALVMINIS, id est stypteria, nomen ab adstrictione deductū est: nam adest illi uehementissima. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 Alumen unde dictum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. C
 Alumen significat, simpliciter scissile. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 239. G
 Alumen quid, & eius species ac uires. de simp. med. Sp. 80. A
 Alumen ubiq; facile paratur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. G
 Aluminis gñæ, ex adstringētibus parabilia. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 169. F
 Aluminis genera adstringentia arida uehementissima. 6°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 172. G
 Aluminis differentia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 Alumen quale. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. E
 Alumen habet diuersum effectum ab alijs adstringentibus. 5°. 20. D
 Alumen adstringens summum. 3°. de simp. med. fac. 21. D/5°. 39. B/6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. H
 Alumē adstringit, et dī austerū et acerbū. 5°. de cōp. me. p ge. 5°. 246. B
 Alumen siccāt euidenter. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
 Alumen exiccat tertio ordine & non urit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Alumen desiccāt & indurat carnem. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. C
 Alumen scissile præstat. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. B
 Alumen scissum quale. 6°. de compos. med. sec. loc. 170. H/172. G/6°. de comp. med. per gen. 5°. 255. C
 Alumen scissile adstringens eximium. 4°. de cōp. med. per gen. 5°. 239. E
 Alumen scissū magis adstringit q̄ liquidū. 6°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 168. G
 Alumen scissile fortiter adstringit & resiccāt purulenta. 5°. 143. A
 Alumen fissum quantum exiccat. 3°. meth. med. 7°. 20. A
 Alumen fissum in ulceribus repellens. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 220. B
 Alumē scissū ustū et uino austero extinctū. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 166. A
 Alumen scissile adhibetur uuæ inflammatae. de sectis. 1sa. 18. C
 Aluminis scissilis meminit. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. C
 pro Alumine scissili diphryges. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 237. F
 Alumen rotundum pro scissili. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 237. E
 Aluminis rotundi fit mētio. 3°. de cōp. med. sec. loc. 148. A/8°. 5°. 192. H
 Alumē rotundū in ulceribus repellens. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 220. B
 Aluminis ægyptij meminit. 4°. de cōp. me. per ge. 237. E/5°. 5°. 254. E/de remed. par. fac. 7°. 162. F
 Alumē de Aphrica ad illū dōlorē & ad frāgendū lapidē. de dy. Sp. 28. B
 Alumen mansuetissimum pro stomaticis. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 171. E
 Alumen quō in splene conuenit. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. D
 Alumie et sulfure cōstās medicamētū, p duritiē splēis ex flatu. 7°. 104. D
 Alumen ulcera conglutinare non potest. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H
 Alumen ad cicatricem dūcit. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. B
 ex Alumine malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. C
 Alumē adde primis præsidij cū nō sanat cœdema. 14°. meth. me. 7°. 87. F
 Alumen chartæ inuoluitur ut cōburatur. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 165. C
 Alumen combustū in ulcere exedēte. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 180. D
 Aluminosa aqua medicamentosa est. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 264. D
 Aluminosæ aquæ prauæ sunt. de ptif. 2°. 47. B
 Aluminosæ aquæ quid mali agant. 1°. de san. tuen. 2°. 68. F
 Aluminosum balneum densat. 3°. de sanitate tuen. 81. B/6°. 2°. 98. G/2°. de crisi. 4°. 13. H
 Aluminosa aqua facit obstructionē inseparabilem. 10°. meth. med. 61. G/1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. D
 Aluminosæ aq̄ frequēs usus cutē dēfat, et febrē facit. 8°. met. me. 7°. 50. B
 ex Aluminosa aqua lotio est contraria febri ex obstructione. 8°. meth. med. 50. A/11°. 7°. 69. H
 Aluminosa aqua ualet ulceribus & fluxionibus. 1°. de sim. me. fa. 5°. 3. D
 Aluminosæ aquæ exiccant. de cau. mor. 3°. 7. H
 Aluminosa balnea fortius resiccant. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. E
 Aluminosa aqua

Aluminoſa aqua indurat pulſum. 3°. de præſa. ex pulſ. 4°. 119. C
 ALVTAB corio animalis conficiuntur. de artic. com. 2°. 7°. 265. E
 Alutæ Cartaginensſis meminit. de artic. com. 2°. 7°. 265. D
 Aluta ægyptia, eſt ualida & mollis. de fracturis. com. 3°. 7°. 245. H
 ad ALVVM pertinētia inſtrumenta q̄ ſint. cō. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 ad Aluum uia à pulmone una. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 p Aluum quæ partes expurgentur. 6°. de loc. aff. 4°. 39. B
 p Aluum raro purgantur thorax, & pulmo. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 p Aluū colliquationes uidētur deſcendere in febre colliquatiua. 7°. 67. F
 Alui deiectiones ex qua ui ſiant. com. 7°. apho. 21°. Ex. 55. D
 Alui deiectione ampla quandoq; ualentibus accidit. de ſymp. diff. 3°. 13. G
 Alui deiectiones una cum acceſſionibus inuadunt iecinore afflicto uirtu-
 te imbecilles. 11°. meth. med. 7°. 74. D
 Alui deiectione ē cōe auxiliū ſuccos prauos habētū. 6°. de ſa. tuē. 2°. 97. F
 in Alui deiectiones grauiter olētes, & mordaces, in affectibus, quos ob
 malos cibos cōtraxerūt in annonæ caritate quidā incidebant. 2°. 33. H
 p Aluum deiectiones excrementa cruditatem, & coctionem ex ſua forma
 arguant. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 112. A
 Alui deiectiones ſemper cohibent adſtringentia. 2°. de ali. fac. 2°. 19. G
 in Alui deiectionibus mordētibus iniectionū ſeuū mitigat dolorē. 7°. 86. A
 ad Alui deiectiones, et ſudores urinas reuelles. de cuc. ſcar. 6°. 2. D/4. F
 Aluus dura ſit in aquilonijs conſtitutionibus. com. 3°. apho. 5°. Ex. 20. C
 Aluos duras habentes craſſiſſimi pueri cur incidant in conuulſione facile.
 com. 3°. apho. 25°. Ex. 25. C
 p Aluū excrementa quæ ſint apud Hippocratē. cō. 7°. aph. 64°. Ex. 60. A
 Alui excrementa quid ſignificēt, & quō ſe habeāt. 1°. de criſi. 4°. 129. A
 in Aluo coctiones & incoctiones per excrementa inferne ſublagentia
 agnoſces. de conſt. ar. 1ſa. 42. B
 in Alui excrementis non eſt expedita ſubſiſtentium cognitio, quia non
 ſiunt in uſe uitreo. com. 7°. apho. 64°. Ex. 60. B
 Aluū excrementa biliſa ſi ſint, quædam ſimilia ſtrigmentis per aluū ex-
 cernuntur. com. 7°. apho. 64°. Ex. 60. B
 Alui excrementa poſſunt habere ſtrigmenta, ſed non urinæ. Ex. 60. B
 Alui aut ueſicæ excrementa qualia fuerint & ex carnibus, & ſicubi ali-
 bi à natura corpus exierit, ſi parum, paucus eſt morbus: ſi multū, mul-
 tus: ſi ualde multum, letale eſt. com. 7°. apho. 75°. Ex. 60. H
 Alui excrementa ſi ſiant in die iudicatorio, uel incipiant, bonū. Ex. 31. G
 Alui excrementa in principio, p criſim nūquā morbū finierūt. 4°. 128. E
 p Alui excrementa qñ criſis futura ſit. 3°. de criſi. 4°. 144. G
 p Aluum inferiorem uel per urinas bene exeuntes excretiones liuidæ,
 cruentæ, foetidæ, & biliſæ, bonæ. com. 4°. aphor. 47°. Ex. 32. H
 Alui excrementū ſi pingue ſit, adipis colliquatio ē. c. 7°. aph. 35°. Ex. 56. E
 Aluus qñq; ſluit in inclinatione. quos pur. op. qb. me. & quo tēp. 5°. 88. G
 Alui fluor cuius aquæ inter cutē ſit propriū. in progn. cō. 2°. 4°. 197. H
 in Alui fluoribus immodicis ſiunt pulſus uermiculantes. 4°. 113. A
 Alui fluxiones ex deſluxionibus ad partes imbecillas. 3°. 109. A
 ad Alui fluores magnos ſequuntur pulſus uermiculantes. 4°. 99. D
 Aluus fluens compreſſionem indicat. de ſectis. 1ſa. 17. D
 Aluum fluxu tentatam ſiſtit aſtragalus. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 44. A
 Alui fluxus deſiccatur lagopus. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 54. A
 Alui fluxum ſiccant milium, & panicum. de atten. uict. rat. 2°. 45. B
 Alui fluxus curat idæa radix. 6°. de ſimp. med. fac. 5°. 48. E
 ad Alui fluxiones ſiſtēdas uinis auſteris utimur. de bo. et uit. ſuc. 2°. 38. D
 ad Aluū fluētia p urinas uel uterū trāſmittēda ſunt. 5°. met. me. 7°. 30. E
 Aluo fluētē ſanguis nō ē mittēdus. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 151. C
 Aluum humidam & adſtrictam plus iuſto qui habent, non ſunt lauādi. de
 uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 133. A
 Aluus humidior, & aluus ſiccior unde ſiat. cō. 2°. apho. 20°. Ex. 14. D
 Alui humiditatis tres cauſæ. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. D/E
 Alui humidiores ſiunt in aſtrali tempeſtate. cō. 3°. apho. 17°. Ex. 23. E
 Aluum inferiorem maxime humidū hñt Scythæ. de aere, aq. & lo. 2°. 5. E
 Aluus humida eſt ut plurimum ſenibus. com. 3°. apho. 31°. Ex. 26. F
 Aluus humida in iuuentute, ſit ſicca in ſenio, & e conuerſo. Ex. 19. E
 Aluus humida paucas ſignificat urinas. com. 4°. apho. 83°. Ex. 37. B
 Aluus humectatur ijs qui habent illa ſuſpenſa, lumborū dolore aduenien-
 te, niſi multitudo urinæ, aut ſtatus erūpat. cō. 4°. apho. 73°. Ex. 35. F/
 de uri. ſign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Alui cur humectantur ijs quibus in febribus ſanguinis fluxus ineſt, aliqua
 ex parte cum reſiciuntur. com. 4°. apho. 27°. Ex. 30. C
 Aluus liquida quæ dicatur. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. A/C
 Aluus ob quot cās poſſit eē liqda. de uict. rat. i mor. acu. cō. 4°. 7°. 139. G
 Aluum liquidam habenti, ſi cauſus ſuperuenerit, quando purgandum. de

uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 139. E
 Aluus liquida in febribus cum mentem turbat, quid agendum. 7°. 139. G
 circa Aluum ut leuitas inteſtinorū, ita circa ueſicā diabete. 4°. 129. H
 Alui profluuium longum eſt paſſio propria uentriculi ex humiditate im-
 becillis. com. 6°. apho. 32°. Ex. 50. A
 Alui profluuiū ſit quādoq; à cibo et potu, qñq; morbi ratione. Ex. 47. G
 Alui profluuiū in temporibus pluuiſis ſiunt. cō. 3°. apho. 16°. Ex. 22. H
 Alui profluuiū maxime capiunt balbi, & quare. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. G
 Alui profluuiū in fluxione ex capite in tabe. cō. 7°. aph. 74°. Ex. 60. H
 Alui profluuium facit ſamem. com. 2°. apho. 21°. Ex. 14. H
 Alui profluuium facit abortum prægnanti. com. 5°. aphor. 34°. 40. E/
 apho. 45°. Ex. 41. G
 in Alui profluuijs quibus excrementa ſpumofa ſunt his ex capite pituita
 deſluit. com. 7°. aphor. 30°. Ex. 56. A
 Alui profluuiū à tabe habitis ſi ſupueniat, malū. c. 5°. aph. 14°. Ex. 38. E
 Alui profluuiū ſuperueniente ijs quibus tabe laborantibus capilli à capite
 deſluunt, moriuntur. com. 5°. apho. 12°. 38. D/apho. 14°. Ex. 38. F
 Alui profluuiū longū ſpōtaneo uomitu ſoluit. cō. 6°. aph. 15°. Ex. 47. F
 Alui profluuium adueniens morbo laterali aut pulmonia habito, malum.
 com. 6°. apho. 16°. Ex. 47. F
 Aluus profluens i hepatis inſtāmationibus malū. in 1°. prr. cō. 2°. 4°. 177. C
 in Alui profluuiū in tabe adſtrictio purgationis ſuperioris in adſtrictio
 ne mors. com. 7°. apho. 74°. Ex. 6. H
 ab Alui profluuiū difficultas inteſtinorū. com. 7°. apho. 71°. Ex. 60. G
 Alui profluuiū phlegmonē oculorū ſanat. i 6°. de mor. uul. c. 6°. 3°. 196. E
 Alui profluuiū corripit, lippienti bonum. com. 6°. apho. 17°. Ex. 47. G
 Alui profluuium facit apparere quid albi in oculis dormientium commiſ-
 ſis palpebris. com. 6°. apho. 52°. Ex. 53. A
 Alui profluuiū quidā habuere in peſtilētia, & quidā euomere. 7°. 35. B
 pro Alui profluuijs debet poni ferrum candens in lacte. 5°. 73. G
 Alui profluuiū ſi exercitātes ſe corripiant, qd agēdū. de ſal. diæ. 2°. 42. F
 ex Alui profluuiū ai defectus quō curet. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. G
 ad Alui profluuium ſupprimendum. 3°. de med. fac. par. 7°. 170. B
 Aluū ſoluit p glādē in ſtomachi diſtentione. 8°. de cōp. me. ſe. lo. 5°. 192. D
 Alui profluuium. lege uentris fluxus, fluxus uentris, & profluuium alui.
 Aluo & uentriculo prodeſt abſinthij decoctum. de mel. ex Gal. Ruf. &
 Poſi. Sp. 110. B
 ad Alui affectus ualeat lentifcus. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 61. H
 p Aluum qñ uis purgare, humectare debes. com. 7°. aph. 66°. Ex. 60. E
 Aluo non purgata quanto plures dederis ſorbitiones tanto magis lædes.
 com. 7°. apho. 64°. Ex. 6. A
 Alui purgatio fieri debet ijs quibus deiectiones ſunt ueluti ſtrigmenta.
 com. 7°. aphor. 64°. Ex. 60. A
 Aluum qui nolunt purgari, quid agere debent. 4°. de ſan. tuen. 2°. 84. C
 per Aluum & uomitum iecur expurgari poteſt. 7°. meth. me. 7°. 49. D
 per Aluum purgatur cauum iecinoris. 13°. meth. med. 7°. 83. H
 per Aluū inferiorem purgāda ē caua iecoris pars. 13°. meth. me. 7°. 84. F
 per Aluum ſolum purgatur lien. 13°. meth. med. 7°. 84. F
 Alui inferioris ſubductio qbus, et qñ fieri debeat. cō. 7°. aph. 61°. Ex. 59. F
 Aluus quando ſoluenda. 4°. de ſan. tuen. 2°. 84. C
 Alui purgatoriū ano immittēdū medicamentū. de reme. ſ. par. 7°. 167. E
 Aluus qñ prouocanda in renum affectu. de ren. aff. dig. & me. 7°. 193. D
 Aluus reſtricta ſm uarias cauſas quō curetur. 1°. de ſan. tuen. 2°. 68. E
 Aluus reſtricta ex paucitate comēſtorum et ſiccitate quo modo ſanetur.
 1°. de ſan. tuen. 2°. 68. E
 Aluus aſidue ſoluta ſit calculoſis, niſi quid aliud obſtet. de ren. aff. dig.
 & medela. 7°. 194. F
 ad Aluum molliendum. 8°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 188. H
 Aluum emollit muſtum. de bo. & uitio ſuc. 2°. 38. F
 Aluum molliens paſtillus. 9°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 198. H
 ad Aluū deiſciēda pruna Hiſpana pcedūt Damasc. 5°. de ſa. tu. 2°. 92. E
 Aluum ſubducit ficus. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 61. F
 Aluum deiſciunt olera cum garo. 6°. de ſan. tuen. 2°. 97. G
 Aluum ducit braſſica & digerit. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 167. E
 Aluum mouent braſſicarum ſuccus, gallorum uetulorum ius, & cochleæ-
 rum marinarum humor. de ther. ad Piſ. 5°. 90. H
 Aluum quo modo ſubducatur ſumus terræ. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 49. G
 Aluū quo modo ſubducit thus in ictericis. 9°. de cōp. me. ſe. loc. 5°. 197. G
 Aluum cur lens aliquibus mouet, alijs cohibet. 1°. de ali. fac. 2°. 7. G
 Aluum ſubducunt uina craſſa, & dulcia. de bo. & uitio ſuc. 2°. 38. E
 per Aluum citiſſime ſubducunt panes hordeacci. 1°. de alim. fac. 2°. 11. G
 Aluum deiſcit fœnum græcum. de atten. uict. rat. 2°. 45. B
 Aluum omnibus

Aluum omnibus non subducit melicratum. 1°. de ali. fac. 2°. 7. F
 Aluum egregie mouet serum. de bonitate et uitio suc. 2°. 35. D/ de mel. ex
 Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. A
 Aluus citatur sero lactis sale & melle cōdito. cō. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Alui deiciendæ gratia caseus recens ante cibum cum melle sumitur. de bo
 nitate & uitio suc. 2°. 35. D
 Aluus quo modo deiciatur à cibis adstringētibus. 6°. de sa. tuē. 2°. 97. G
 Aluus magis laxatur ex carne acini cum succo, ablato semine & cortice.
 2°. de alim. fac. 2°. 17. H
 Alui quō deicere faciat medicamētū diospoliticō. 4°. de sa. tu. 2°. 86. D
 Alui ducūt aloē & æris squama p os sumpta. de ther. ad Pifo. 5°. 90. H
 Aluum soluunt catapotia ex castoreo. de ue. sec. ad. Eras. 6°. 11. C
 Alui q̄ ducāt medicamēta extrinsecus imposita. de me. f. par. 7°. 168. B
 Aluum deiciencia, biliosum uentrem habentes semper primo debent co
 medere, & bibere. 6°. de sani. tuen. 2°. 97. F
 Aluum humidam habentes plus comedant, minus bibant, & econtra in
 sicca. com. 4°. apho. 83°. Ex. 37. B
 Alui uias aperit balneum, tamen non calefacit. 11°. meth. me. 7°. 70. E
 Aluus quotidie soluenda senibus, & quibus. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E
 Aluus cur ferē semper melancholicis astricta est. de mel. ex Gal. Ruf. &
 Poss. Sp. 169. E
 Aluus cohibetur in aquilonia tempestate. com. 3°. apho. 17°. Ex. 23. E
 ad Aluum supprimendam. 3°. de med. fac. par. 7°. 178. G
 Aluum modice sistit acetum. 1°. de alim. fac. 2°. 9. C
 Aluus debet sisti, qñ uolumus purgare p uomitū. c. 7°. ap. 66°. Ex. 60. E
 Aluum sistit damasonium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. A
 Aluum sistit lens excorticata bis cocta. 1°. de alim. fac. 2°. 9. C
 Aluum omnibus non cohibet lens. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F/G
 Aluum cur sistit corpus solidum. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
 Alui, et sanguinē cohibēt tauri femora usta. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E
 Aluum constipat macer arboris arabici cortex. de subfig. empi. Isa. 33. B
 Aluum retinent panis siligineus, & similagineus. de ren. affe. digno. &
 medela. 7°. 195. E
 per Aluum uel per urinas trāsferenda sunt quæ per uterum erumpunt.
 5°. methodi med. 7°. 30. E
 Aluus sicca multas urinas significat. com. 4°. apho. 83°. Ex. 37. B
 Alui tormina si fiant dormienti post potum aquæ mulse concepit, si non,
 minime. com. 5°. apho. 41°. Ex. 41. D
 Aluus turbata in febribus surditatem soluit. com. 4°. apho. 6°. Ex. 34. A
 Ad alui lumbricos. 3°. de med. fac. par. 172. A/175. F/ 7°. 178. H
 Aluus, lege corpus.
 A L Y S S V S herba quæ nam sit. 2°. de antid. 5°. 116. G
 Alysson unde dicta. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C
 Alysson exiccat, digerit, & abstergit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C
 Alysson morsos à cane rabido iuuat, uutiliginem & ephelin expurgat.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. D

AMALOS medicina. de me. exp. Sp. 106. B

A M A N T E S cæci sunt circa id quod amant. de cogn. cur. animi mor.
 2°. 50. F/ in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 183. B
 in Amante quo modo fiat cordis concussio, & duo spiritus ab eo exeant
 de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 59. C
 Amantis pulsus uariis. de præcog. ad Posth. 4°. 216. F/G
 in Amātibz quō erigat priapus. de cōpa. mēb. siue de na. hum. Sp. 59. C
 Amantium & puerorum satyriasis, quæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. D
 Amans quidam uolebat amicam desinere, & non poterat. de cogn. cur.
 animi morbis. 2°. 53. A
 Amantibus conceditur periurium à Dijs. 4°. de decre. Hip. 1°. 252. F
 Amare mulierē quō deprehēdit Galenus. de præcog. ad Posth. 4°. 216. A
 Amat quod mens, & sibi profuturum sperat, illud corpus iuuat. de incat.
 adiu. & susp. 7°. 181. G
 ut Amator ancillarum gloriæ succumbit medicus qui studiosus eius est.
 de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 205. D
 Amatores Phœnices à cibo abstinere perhibētur. 6°. de lo. aff. 4°. 40. F
 quasi Amatorium describitur doricni semen. de simp. med. Sp. 83. E
 A M A R A C V S ubi nascatur. 1°. de antid. 5°. 104. H
 Amaracus in Italia prouenit. 1°. de antid. 5°. 104. H
 Amaracus ægre Romæ inuenitur. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. E
 Amaracus calida ē i tertio gradu, sicca i scdo. 6°. de sim. me. fa. 5°. 42. D
 Amaracus tenuium partium. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. B
 Amaracum odore superat marus. 1°. de antid. 5°. 104. H
 Amaracus nigram bilem educit. de mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. 110. A

Amaracus ad neruos uulneratos ualet. 3°. de cōp. me. per gen. 5°. 234. B
 A M A R A C I N V M fit in Cyzico. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 135. F
 Amaracino utebantur antiqui. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. F
 Amiacinū nigrum quo modo fieret. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 233. G
 Amaracinum primum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. G
 Amaracinum unguentum, quale. 1°. de antid. 5°. 104. H
 Amaracinum in oleo coctum colorem expurgat, & sudorem mouet. de
 cura icteri. Sp. 111. C
 Amaracinū ungentū rarefacit et discutit. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 197. F
 Amaracinum unguentum frigiditatibus cōuenit. 3°. de sa. tuen. 2°. 81. C
 Amaracinum unguentum hæmorrhoidas occæcatas aperit. 5°. de simpli
 cium medic. fac. 5°. 35. G
 A M A R A N T H V M incidit, & extenuat. 6°. de sim. me. fa. 5°. 42. D
 Amaranthum menses cū uino pota educit, grumos sanguinis liquare, &
 soluere creditur, fluxiones epota desiccant, stomacho infesta est. 6°. de
 simp. med. fac. 5°. 42. E
 A M A R A N T H I grammatici antidotus. 2°. de antid. 5°. 120. G
 Amarāthi eclegma ad sanguinis reiectionē. 7°. de cōp. me. f. l. 5°. 184. D
 A M A R E S C V N T liquores augmentato calore, postquam dulces
 facti sunt ab eodem. de ocul. 7°. 188. C
 Amarescit mel inueteratum & coctum. de ocul. 7°. 188. C
 Amaricat, & adstringit parum oleum histricum. 1°. de compositione me
 dic. per gen. 5°. 214. A
 A M A R O R qualitas gustus. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H/ 5°. de simp.
 medic. fac. 5°. 38. H
 Amaritatem fastidiosam habet polygonatum. 8°. de sim. me. fac. 5°. 58. H
 Amaritudo per decoctiones amittitur. 3°. de ali. fac. 2°. 31. H
 Amaritas deprehenditur in nitro & felle. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. C
 Amaritates faciunt differentiam in partibus dissimilaribus. 3°. de simpli
 cium medic. fac. 5°. 20. G
 Amaritas lienem, iecur, renes expurgat, pforas, lichenes, lepras exter
 git. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 Amaritudo calidis & siccis substantijs accidit tenuibus et terrenis. 4°. de
 simp. medic. fac. 5°. 30. A
 Amaritudo suapte natura crassa, & lenta incidit. 2°. de ali. fa. 2°. 25. A
 Amaritudo incidit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
 Amaritudo est in substantijs extergentibus. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. A
 Amaritudinis abstersio non uerenda. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. B
 Amaritudine necantur lumbrici. 6°. de simpli. medic. fac. 40. D/ 48. B/
 7°. 50. A/ 52. F/ 56. A/ C/ 59. H/ 14°. meth. med. 7°. 93. H
 Amaritudine filicis latus lumbricus necatur. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. C
 Amaritudo oris unde sit & quo modo. com. 4°. apho. 17°. Ex. 29. A
 Amaritudo oris notat debere fieri purgationem per superiora. commen.
 4°. apho. 17°. Ex. 29. A
 Amaritudo oris uentriculi significat cholericum humorem. commen. 4°.
 aphor. 2°. Ex. 27. E
 Amaror dulcis γλυκύπικρος appellatur amor à poetis. 3°. de simplicium
 medic. fac. 5°. 21. A
 A M A R V M fit ex miscella calidi, frigidi, humidi, et sicci. 1°. de alimen
 torum fac. 2°. 9. A
 Amarum efficitur à caloris excessu. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. G
 Amara partim sunt proprio & insito calore, partim uero adscititia. 4°.
 de simp. med. fac. 5°. 27. B
 Amarorum corporū generatio constat ex calfactis dulcibus siue ab igne,
 siue à calore ingenito. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. H
 ex Amaris qui fructus dulces fiant. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. F
 Amarum sapor ex nitrosi intentione prouenit. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. G
 Amarum sapor adstringentibus est oppositus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. G
 Amari saporē sunt post acres in caliditate. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. F
 Amarum sapor quo modo generetur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. A
 Amarum sapor qualis sit, & unde oriatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D/
 de oculis. 7°. 188. A
 Amarum sapor calidus est & terrenus. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. G
 Amarum sapor terrenus est essentia, & est à largo calore extenuatus. 6°.
 de simp. med. fac. 5°. 40. C
 Amarum sapor acris est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. D
 Amarū saporē inesse siccis corporibus probat. 4°. de sim. me. f. 5°. 30. C
 Amari saporis differentia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. G
 Amari saporē quam uim habeant. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. G
 Amari saporis terminus est abstergere. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. F
 Amari saporē abstergunt, expurgant, incidunt, menses mouent, educūt
 pus e pulmone. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. G

Amarum qualia

Amara qualia sint. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. B.
 Amarum est terrestre subtile. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. H.
 Amara sunt calida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. B.
 Amarum est calidius dulci. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. B.
 Amara calidiora dulcibus, et sicciora esse, quo probet. de ocul. 7°. 188. C.
 Amaro, acri ut calidis, acido ut frigido simul et subtili, communis est mor-
 dicatio. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. D.
 Amaris acria sunt magis calida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. F.
 Amara omnia sunt sicca. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. C.
 Amara, sicca sunt et incidentia. de atten. uict. rat. 2°. 44. D.
 Amara aliqua tendunt ad frigidum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. F.
 Amara quæ frigida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D.
 Amara frigida et sicca cur sunt danda, si culpa sanguinis fuerit ægritu-
 do. de dynam. Sp. 19. F.
 Amara sunt contraria sanguinæ expuentibus. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. G.
 Amarum fuligini fauile comparatur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B.
 Amara sunt cineri similia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. H.
 Amarorum consistentia qualis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. A.
 Amara, quæ. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. F.
 Amariora absinthio sunt Aristolochia, Gentiana, Centaurea. de cura
 icteri. Sp. 111. A.
 Amarum et abstergens est aphronitrum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. G.
 Amarum admodum est chamæcisi flos. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E.
 Amara est chamælea. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F.
 Amarum costum ad quid sit utile. secret. Sp. 97. A.
 Amarum est eruum non candidum. 1°. de antid. 5°. 104. E.
 ex Amara et acri substantia constat onosima. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. C.
 Amarum est polium et modice acre. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A.
 Amara parum et emplastica est sarcocolla. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. B.
 Amara amygdale frangunt lapidē renū et uesciæ. de cathar. Sp. 95. D.
 Amara amygdale purgant uesciam. de dyna. Sp. 95. D.
 Amaris et acerbis et acidis cibis delectantur qui sunt extra naturalem
 statum. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 191. G.
 Amara omnia gustanti si uideantur, quid significet. de ijs, quæ in me. fi.
 commen. 1°. 7°. 199. D.
 Amara cū uidentur cibi et potus, indicium morbi ex uentre. de dyna. Sp. 19. H.
 Amara apparent dulcia ictericis. de cura icteri. Sp. 111. A.
 Amara ob quid accipiantur. de uict. rat. in morb. acu. cō. 3°. 7°. 127. G.
 Amarū qd faciat. 5°. de sim. me. fa. 39. A/6°. 5°. 47. F/de ocul. 7°. 188. A.
 Amara quid agant in linguam. 1°. de simp. med. fac. 5°. 9. A.
 Amara abstergūt. 8°. de sim. me. f. 61. A/62. E/4°. de cō. me. f. l. 5°. 151. F.
 Amara abstergunt et expurgant in iecinore obstructiones. 7°. de simpl.
 medic. fac. 5°. 49. E.
 Amara abstergūt cū manifesta caliditate. 10°. de cōp. me. se. l. 5°. 205. H.
 Amara non adstringunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H.
 Amara aperiunt. de ocul. 7°. 188. E.
 Amara omnia absq; morfu, aperiunt meatus, et sunt tenuium partium.
 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B.
 Amara nitrosa ualent ad purgandos meatus. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. A/
 de ocul. 7°. 188. C.
 Amara ualde extenuant, purgant, abstergunt, obstructione liberant. 6°.
 de simp. med. fac. 5°. 45. E.
 Amara attenuant. de atte. uict. rat. 2°. 44. C/11°. meth. med. 7°. 72. H.
 Amara competunt comitiali morbo. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G/4°. de sim-
 plicium medic. fac. 5°. 29. G.
 Amara et acria digerunt et incidunt humores crassos et lentos. 8°. de
 simp. med. fac. 5°. 58. D.
 Amara desciscunt in pituitam cum ab aceto in sublime attolluntur. de uic.
 rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 130. G.
 Amara dolores auferunt secundum Homerum. 1°. de antid. 5°. 102. B.
 Amarum medicamentum in colico datur. 1°. de loc. aff. 4°. 5. G.
 Amarum nunquam odoratum est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. H.
 Amarum odorem non dicimus quid habere. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. A.
 Amara siccant corpora. com. 4°. apho. 13°. Ex. 28. G.
 Amara magis, magis siccant. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. H.
 Amara uina siccant immodice. 7°. meth. med. 7°. 47. B.
 Amara et subacerba grata stomacho. 6°. de simplicium medi. fac. 48. B/
 8°. 5°. 60. F/11°. meth. med. 7°. 73. D.
 Amarū ipsum p se omnifariā infensum ē stō. 6°. de sim. me. fa. 5°. 40. D.
 Amara et salsa stomacho inimica. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. G.
 Amarū inimicū est hominibus et uiuentibus. 4°. de simp. me. fa. 5°. 30. F.
 Amarum omne edi nequit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. G.

Amara summe, non nutriunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. E.
 Amara displicēt uētri et uiscerib. de uic. ra. in mor. acu. c. 3°. 7°. 127. G.
 sub Amaris et adstringentibus cibis utebantur antiqui in uentriculo im-
 becillo. 7°. meth. med. 7°. 43. H.
 Amarum præt, et uiam adstringenti facit. 11°. meth. med. 7°. 72. G.
 Amara iecur, ac lienem obstructione liberant, pulmonem et pectus ex-
 purgant, menses mouent. 8°. de simp. med. fac. 59. B/ 5°. 63. E.
 Amara adstringentia auxilio sunt lienosis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B.
 Amara ualde, et austera lien conueniunt, et cur. 9°. de cōpositione me-
 dic. sec. loc. 5°. 198. D.
 Amara medicamenta in liene. 11°. meth. med. 7°. 73. C.
 Amara hiera melancholicis pdest. de mel. ex Gal. Ruff. et Poss. Sp. 110. A.
 Amara sunt quæ serpentibus aduersantur. 1°. de antid. 5°. 102. B.
 Amara multa recipiunt theriaca et mithridatum. 1°. de antid. 5°. 102. B.
 Amara lumbricos, et foetum necant. 8°. de simp. me. fac. 60. E/ 5°. 61. A.
 Amara non putrescunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. C.
 Amara herba sine adstrictione uel acres ad neruos uulneratos ualēt. 3°.
 de comp. med. per gen. 5°. 234. B.
 Amara medicamenta mordicant oculos. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 150. C.
 Amara bilis simpliciter ab antiquis dicitur bilis, sed melancholia simpliciter
 non dicitur bilis, sed cū additione atra. com. 7°. apho. 32°. Ex. 56. D.
 Amarum humor flauus est uel pallidus. de atra bile. 1°. 34. E.
 Amarum et mordax humor est pallida et flaua bilis. 2°. de cōpositione
 medic. sec. loc. 5°. 135. D.
 Amaro humore abundant iuuenes. in progn. com. 3°. 4°. 210. C.
 Amara bilem aliquibus euacuari conuenit. com. 6°. apho. 47°. Ex. 52. B.
 Amara bilis quā difficultatē intestinorū faciat. cō. 6°. apho. 3°. Ex. 46. F.
 Amarum supra modum sputum in pleuritide, et peripneumonia mortem
 minatur. de tot. morb. temp. 3°. 89. G.
 Amara salina quando fiat in passionibus matricis. de pass. mul. Sp. 95. F.
 Amara semper et sicca sunt guttur, os, et sputum homini concepto in
 horis bilis. de spermate. Sp. 37. C.
 Amari et tristes q fiāt et quō. d uic. ra. i mor. acu. c. 2°. 122. F/ 7°. 123. A.
 Amarum et dulcis pulsus dici non potest. 3°. de diff. puls. 4°. 62. H.
 Αμαρτημια quid. de cuiusq; animi pec. not. atq; mede. 2°. 56. B.
 AMATHONIS malagma ad quid ualeat. de cura icteri. Sp. 111. C.
 Amathonis malagmate cerotum cyprinum fortius est in icteris, de cura
 icteri. Sp. 111. C.
 Αμαρυγών quid significat. 3°. de diff. puls. 4°. 61. B.
 Amaurosis affectus pupillæ. intro. Isa. 58. D.
 Αμαρυγώσις quid. in. 1°. prorrh. com. 2°. 170. E/ 4°. 182. C.
 AMAZONES uirgines, non deuirginantur nisi post tres hostes occi-
 sos. de aere, aquis, et locis. 2°. 5. C.
 Amazonas exarticulare consueuisse mares ut claudi efficerentur, fabulo-
 sum est. de artic. com. 3°. 7°. 278. A.
 Amazonas quare sibi mammā inciderent. com. 7°. apho. 44°. Ex. 57. E.
 Amazonum pastillus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. D.
 Αμβλα quid significant apud Iones. de artic. com. 1°. 7°. 255. B.
 Αμβλα, id est crepido. de artic. com. 1°. 7°. 255. A.
 AMBIDENTATA sunt solipeda. de artic. com. 1°. 7°. 256. H.
 AMBIDEXTRUM qd sit fm Euripidē. cō. 7°. apho. 44°. Ex. 57. E.
 Ambidextera nō ē mulier, sed bñ uir, et quare. c. 7°. apho. 44. Ex. 57. E.
 AMBIENS causa sine qua nō obtinet rationē. 9°. meth. me. 7°. 59. H.
 Ambiens quo modo sit causa et remedium. 9°. meth. med. 7°. 60. A.
 ab Ambiente aere sumuntur medicatori.e indicationes. 9°. methodi me-
 dendi. 59. G/ 7°. 60. D.
 in Ambientem aerem facile dissipatur subiectum calidorum et humido-
 rum. 9°. methodi med. 7°. 60. H.
 Ambiens corpus aer replet thoracem fm Plat. in Tim. Plat. 1°. 289. F.
 Ambiens aer quō esse debet in febre. 10°. meth. med. 7°. 64. D.
 in Ambiente frigido quando uritur æger de eo desperandum. 11°. meth.
 medendi. 7°. 70. H.
 AMBIGUITATES numero octo. de sophis. Isa. 7. B.
 Ambiguitas secundus modus sophismatum in dictione. de sophis. Isa. 7. B.
 Ambiguitas foretica q de subfig. empi. Isa. 31. F/in pgn. cō. 3°. 4°. 208. C.
 AMBILAEVVM qd sit fm Aristophanē. c. 7°. aph. 44°. Ex. 57. E.
 Ambit frontem μετωπιος circuitus. de fascijs. 7°. 295. A.
 AMBITIONIS causa qui bona aut mala constituunt, maxime pec-
 cant. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 56. F.
 Ambitiosi damnadi, qui semp aliqd astute texūt. 3°. de nat. fac. 1°. 302. C.
 Αμβλαωσις apud Atticos abortū sign. in 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 152. G.
 Amblotica medicamenta. i. abortiua. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 152. G.
 Amblyopia

Amblyopia quid. 5°. de sim. me. fa. 38. D/2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 134. G
 Amblyopia, id est uisus hebetudo. 1°. de symp. cau. 15. G/ 3°. 16. B
 Ἀμβλῶπις quid significet apud comicū quendā. de artic. cō. 1°. 7°. 255. B
 AMBROSIA calefacit & exiccat. 8°. meth. med. 7°. 54. D
 Ambrosia adstringit repellitq;. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. D
 Ambrosia compositio. 4°. de loc. aff. 4°. 28. D
 Ambrosia potio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. F
 Ambrosia Philippi Macedonis antidotus. 2°. de antid. 5°. 115. A
 Ambrosia & sacra dicta antidotus Archiuij. 2°. de antid. 5°. 115. H
 Ambrosia assumat senex q. cibis obstruētibus sit usus. 5°. de sa. tu. 2°. 91. E
 Ambrosia ad abscessus in uisceribus. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 Ambulatio, uniuersi cruris actio est. de cōst. ar. 15a. 37. A/3°. de usu par. 135. C/15°. 213. F/17°. 1°. 222. F/7°. meth. med. 7°. 43. D
 Ambulationis organum est crus. 17°. de usu par. 1°. 221. G/1°. de diff. re= spirationis. 3°. 58. G
 Ambulationis instrumentum ut conuenit sapienti animali est crus. 3°. de usu par. 1°. 128. H
 Ambulationis instrumentum pes. 12°. de usu par. 1°. 194. A
 Ambulatio quo modo fiat. 3°. de usu par. 129. B/15°. 1°. 213. F
 Ambulatio perficitur firmatione, & motu. 3°. de usu par. 1°. 129. B
 Ambulationes, inter uitae rationes connumerant. 3°. de sym. cau. 3°. 25. B
 Ambulationes, uelut, frictiones, balnea, sunt motus materiae. ars me= dicinalis. 15a. 71. F
 Ambulatio accliuus cur exercitatio robusta. 2°. de san. tuen. 2°. 74. D
 Ambulatio facienda causa sanitatis. 1°. de san. tuen. 2°. 68. H
 Ambulatio quibus possit auferri. 17°. de usu par. 1°. 222. F
 Ambulare cur nequeat pueri, et crura habet. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Ambulatio inaequalis quo modo fiat. 1°. de diff. resp. 3°. 61. C
 Ambulatio acuta hominis concepti in horis bilis. de spermate. Sp. 37. C
 Ambulationē graue habet cōceptus in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
 Ambulatio moderata est hominis in tribus horis sanguinis concepti. de spermate. Sp. 37. B
 Ambulatione cur laboriosior est mansio. de palp. conuul. & rig. 3°. 51. H
 ab Ambulationibus non sunt penitus prohibendi quartanarij. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. F
 ex Ambulatione & aestu causus factus. de uict. rat. in morb. acut. com= men. 4°. 7°. 134. E
 Ambulationibus plenitudo exhauritur. de cur. rat. p. sang. mis. 6°. 18. E
 Ambulare alios praestiterit, alios ablucere prius, quam sanguinem detra= has. praesag. exper. confir. Sp. 77. H
 Ambulabilia animalia, & sanguinea pulmonē hnt. de ana. uiu. Sp. 48. B
 Ambulantes post sumpta humida, facile & breuius deiciūt. 1°. de alimen= torum facul. 2°. 8. C
 Ambulantes quidam dormiunt. 2°. de mo. mus. 1°. 314. D
 AMBVSTVS dicitur, uisus aqua feruenti, & quo modo curetur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. F
 Ambusti non nulli & execti ex uisione, & incisione riguerunt. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 174. D
 Ambusti bullas habent. de tumor. praeter. nat. 3°. 83. H
 Ambusta iuuantur ab omni terra leui & aceto, uel oxycrato, & probi= bentur bullae. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. B
 Ambusta debent lenibus curari. de fract. com. 3°. 7°. 244. A
 Ambustis conueniunt digerentia leuiter, & parum adstringentia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B
 ad Ambusta ualent exiccantia sine morfu, & in actiuis qualitatibus tem= perata. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
 Ambustis aqua feruenti optime faciens pharmacum. 1°. de compositione med. per gen. 5°. 211. F
 ad Ambusta. 1°. de compos. medic. per gen. 211. C/E/212. G/217. G/5°. 5°. 247. D/3°. de med. fac. par. 7°. 174. A
 ad Ambusta Diophanti. 5°. de comp. med. se. loc. 5°. 162. B
 ad Ambusta, ut citra cicatricis uestigium sanentur, emplastrum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. B
 Ambusta curare creduntur androsēmi folia. 6°. de sim. me. fac. 5°. 43. A
 Ambustis igni prodest hemerocalles. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B
 Ambusta sanare potest non solum decoctum lappae minoris, sed etiā eius caules teneriores. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. F
 Ambusta fouentur decocto foliorum cypri. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 ad Ambustos quo hederæ flores conueniant. 7°. de simp. med. fa. 5°. 51. F
 Ambustis quoad cicatrix obducatur, imponitur radix liliorum tosta, & deinde rosaceo contrita. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. B
 Ambusta ad cicatricem ducit hypericum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A

ad Ambusta ulcerū remedia pulcherrima sunt terra Selinusia & Chia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
 Ambusta ulcerū curat cinis ueterū coriorū. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. F
 ad Ambustiones utile est albumen oui. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. F
 AMENITAE fungi secundi post boletos. 2°. de ali. fac. 2°. 25. C
 AMENTIA dicitur ueluti paralysis functionis ratiocinatricis. de sym= ptomatibus. 3°. 11. G
 Amentia molestat multos propter uitiosum humorem in ore uentriculi aceruatum. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 Amentiae fortunae signum satis aptum ostenderunt antiqui eam in foemi= neam speciem exprimentes. oratio suasoria. 15a. 2. D
 Amentem esse quid significet. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 127. C
 Amentiam imminere a qua urina significetur. de uri. sign. ex Hip. 78. H/ quæf. in Hippo. Sp. 113. E
 Amens iudicandus est modestus & prudens, audacter respondens. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 168. G
 Amentia nō est necesse sequi si quis male cōcoxit. 3°. de sym. cau. 3°. 30. C
 Amentes quibus neglectis fiant. de dyna. Sp. 19. H
 AMENTVM quid. de artic. com. 3°. 7°. 279. F
 Amenti dulcis, & falsi fit mentio. de dynam. Sp. 25. H
 Amentum falsum & dulce ad cancerum. de dyna. Sp. 31. A
 Amentum dulce ad uulnam stringendā quasi uirgo sit. de dyna. Sp. 29. D
 AMERINAE semen qñ det Gal. i priapismo. 14°. meth. me. 7°. 89. B
 Amerinae molles frondes & rutæ dedit Galenus cuidam, qui nocturnis ue= neris imaginibus uexabatur. 6°. de san. tuen. 2°. 100. G
 AMETHYSTA ab ebrietate pseruat. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 138. B
 AMICI & Deo noti sunt pbi uiri. de praesag. ex inf. sum. 4°. 214. B
 Amici quāto meliores, tanto utiliores. de cogn. cur. animi mor. 2°. 55. G
 Amicus maximus est, qui nobis detegit nostros errores. de cogn. curan= animi morbis. 2°. 52. F
 Amicos pp quæ de uitij non reprehēdimus. de cog. cur. ai mor. 2°. 51. A
 Amicos, & seipfos quidam ignorabant. de sym. dif. 3°. 11. H
 Amicissimos formidat melancholic i. de mel. ex Gal. Ru. et Poss. Sp. 109. C
 ob Amicos Gal. scripsit de diebus decretorijs. 3°. de die. decr. 4°. 159. H
 ab Amicis coactum se scripsisse contra antiquos dicit Galenus. 3°. de dif. puls. 4°. 64. B
 in Amicorum gratiam librum de locis affectis composuit Galenus. 2°. de loc. affec. 4°. 13. C
 Amicum per translationem dicere consueuerunt proprium, ac dome sti= cum. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 177. G
 in AMICVLO foetus humoris utilitas. 15°. de usu par. 1°. 211. G
 AMICTVS idē est aestate et hyeme Scythijs. de aere, aq. et loc. 2°. 5. E
 Ἀμικτὸν quid significet. 3°. de diff. puls. 4°. 61. B
 AMI quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 8°. G
 Ami quale sit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. G
 Ami calidum est. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. C
 Ami est tenuiū partiū, subamarū, acre, digerit. 6°. de sim. me. f. 5°. 42. D
 Ami sanguinem extenuat, & secernit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
 Ami crudum longo tempore in uentre durat. 4°. de san. tuen. 2°. 85. B
 Ami urinam mouet. 5°. de sim. med. fac. 35. D/6°. 5°. 42. D/1°. de arte cu= ra. ad Glauc. 99. F/de ren. aff. dign. & med. 7°. 196. E
 Ami inflationē sedat, urinā, & mēstrua prouocat. de simp. me. Sp. 80. G
 Amios torrefacti fit mentio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 Ami theriacam ingreditur. de ther. ad Piso. 5°. 92. G
 AMINAEAE uites. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. E
 Aminae uue austeræ. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. B
 Aminæum mustum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. G
 Aminæa oia uina q in Italia nascunt qualia sint. 5°. de san. tuē. 2°. 90. H
 Aminæū Neapolitanū differt a Siculo, et a Bithyno. 1°. de ant. 5°. 100. H
 Aminæū uinū. Siculi in magnis fictilibus reponūt. 11°. meth. me. 7°. 76. G
 Aminæum a Bithynia quale sit. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Aminæum uinum Bithynum cuiusmodi fuerit generis, haud facile cogno= scitur. de bo. & uitio suc. 2°. 38. F
 Aminæi uini meminit. 2°. de antid. 116. F/118. F/1°. de compos. medic. sec. loc. 124. H/3°. 148. C/4°. 153. E/6°. 5°. 171. E
 AMINTAE thorax. de fascijs. 7°. 301. H
 Amintæ uallum. de fascijs. 7°. 299. A
 Amintæ uallū ad nasum in alterā partem declinatū. de fascijs. 7°. 299. D
 AMISSIO actionis, defectus, & priuatio in omnium symptomatum genere. 3°. de sym. cau. 3°. 25. A
 ANITHAONIS malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. G
 Ἀνιθαὼν quid Græci appellant. 2°. de san. tuen. 2°. 77. D

AMMONIACVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 79. H
 Ammoniacū pingue, est qñ est recēs. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. B
 Ammoniacū optimū, odore subtile est castorio. de simp. med. Sp. 79. H
 Ammoniacū quale sit. 10°. de cōp. me. se. l. 5°. 207. D/ de ocul. 7°. 188. H
 Ammoniacum oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Ammoniacum est oculorum cenoticum. de cathart. Sp. 85. B
 Ammoniacū emollit. 5°. de sim. me. fa. 34. F/ 6°. 42. H/ 2°. de cōp. med. per gen. 222. C/ 6°. 5°. 258. A/ 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. B
 Ammoniacum molliet, & in quo gradu sit. de ocul. 7°. 188. D
 Ammoniacum inter emolliētia principatum obtinet. 6°. de compositione medic. per gen. 5°. 258. B
 Ammoniacum thymiana, & bdellium molliendo digerunt. 14°. methodi medendi. 7°. 87. H
 Ammoniacū idē potest quod & propolis. 7°. de cōp. me. p. ge. 5°. 264. C
 Ammoniacum articulorum tophos dissoluit, lienes induratos sanat, chœ-
 radas per habitum digerit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. H
 Ammoniacum dolorem iuncturarum ex humore crasso curat. de medi. exper. Sp. 104. C
 Ammoniacum quo modo confert scirrhis. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Ammoniacum thymiana scirrhum in hepate sanat. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 104. E
 Ammoniacum cum aceto leni duro confert. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Ammoniaci drachmæ tres splenitico dantur. de med. exper. Sp. 106. D
 Ammoniacum concoquit. intro. 15a. 58. B
 Ammoniacum aquam e ducit. de dynam. Sp. 22. B
 Ammoniaci dosis, & quæ illi miscenda. de dynam. Sp. 22. B
 Ammoniaci gutta quō pararet Galenus. 4°. de cōp. me. p. gen. 5°. 241. F
 Ammoniaci gutta liquat aqua, aceto, et uino. 3°. de cōp. me. p. g. 5°. 233. F
 Ammoniacæ guttæ purgatæ fit mentio. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 271. E
 ex Ammoniaci gutta & oleo ricino medicamentum. 6°. de compositione medic. per gen. 5°. 258. A
 Ammoniaci gutta ulceribus nō cōuenit. 4°. de cōp. me. p. gen. 5°. 236. H
 Ammoniaci gutta ulceris ora indurata emollit. 2°. de compositione medicamentorum per gen. 5°. 220. B
 Ammoniacum sal quale sit. de ocul. 7°. 188. H
 Ammoniacum sal oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Ammoniacum sal ualet ad ungulas, scabies palpebrarū, pruritus, & cras-
 sas pustulas. de ocul. 7°. 189. C
 AMNIOS membrana quānam sit. de diff. uul. 109. D/ 6°. de decre. Hippo. 264. H/ de foetuum form. 1°. 322. F
 AMOMVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 80. H
 Amomū flores habēs origano similes, reprobatur. de simp. me. Sp. 80. H
 Amomum quale. 4°. de comp. me. se. lo. 151. G/ 6°. 170. G/ 7°. 5°. 179. D
 Amomi racemi fit mentio. 6°. de comp. med. sec. loc. 170. H/ 9°. 200. B/ 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. H
 Amomi scythici fit mentio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. H
 Amomum inter aromata numeratur. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Amomus est aroma calidum. com. 5°. apho. 18°. Ex. 40. C
 Amomum odoratas reddit compositiones. 1°. de cōp. med. se. lo. 5°. 128. C
 Amomum medicamentum odoratum. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 201. G
 Amomum ingreditur theriacam. de ther. ad Piso. 5°. 92. F
 Amomum adstrictionis particeps est. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. F
 Amomum maturatiuum est. de ocul. 7°. 189. C
 Amomum fortiter resiccat. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. G
 Amomum ualde concoquit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. H
 Amomum discutit generose. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. D
 Amomum urinas prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
 Amomum menses prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
 Amomum pro oris putore. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 182. A
 de AMOMIDE herba fit mentio. de simp. med. Sp. 80. H
 AMORONIS Regis medicamen. de med. exper. Sp. 108. C
 AMOR à poetis amaror dulcis, id est γλυκύτις, appellatur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. A
 Amoris Deus describitur. in progn. com. 1°. 4°. 190. E
 Amor quid. 4°. de decre. Hippo. 1°. 248. E
 Amoris affectus non est diuinus morbus. in progn. com. 1°. 4°. 190. D
 Amore nimio cuiusq; rei detineri, est animi affectus. de cognosc. curan-
 disq; animi morbis. 2°. 50. H
 Amor ad quam partem animæ spectet. 4°. de decre. Hipp. 1°. 252. G
 Amoris receptaculum est sanguis terrestris plurimum calidus. de utilita-
 te respirationis. Sp. 64. F
 Amor quo modo magis infestet. 4°. de decre. Hipp. 1°. 252. E

Amore laborare quēdā quō dephēdit Gal. de p̄cog. ad Post. 4°. 216. F/G
 Amoris pulsus nullus proprius. in progn. com. 1°. 4°. 192. B
 Amor facit nos cecos in cognoscendis erroribus. de cognosc. cura. anim
 mor. 2°. 53. G/ in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 183. B
 Amor detrimentū tam amanti. quā amato. 9°. de decre. Hip. 1°. 280. B
 Amor Medæ & Iasonis, qualis. 3°. de decre. Hip. 1°. 244. A
 AMORGE. i. amurca. 6°. de sim. me. f. 5°. 42. E/ c. 7°. ap. 45°. Ex. 57. F
 AMPELINI panniculi fit mentio. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 123. E
 AMPELITIS terra quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 85. A
 Ampelites terra unde dicta. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. E
 Ampelites terra qualis. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. C
 Ampelitis terræ nigræ fit mentio. 2°. de antid. 119. G/ 2°. de cōp. positione med. per genera. 5°. 221. E
 Ampelitis terra capillos inficit, & in calliblephara mittitur. de simplic. medicaminibus. Sp. 85. A
 Ampeloprasī, & porri differentia. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Ampeloprasum est siccus & acrius porro. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. E
 Ampeloprasum stomacho nocentius porro. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. E
 Ampeloprasum hēt radicē caule, et folijs acriorē. 2°. de ali. fa. 2°. 24. D
 Ampeloprasum habet acritudinem. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Ampeloprasum quo modo deponat acritudinem. 2°. de ali. fac. 2°. 25. E
 Ampeloprasum quo modo paretur. 2°. de alim. fac. 2°. 23. A
 Ampeloprasum inter obsonia connumeratur. 2°. de ali. fac. 2°. 23. F
 Ampeloprasa aceto condiuntur. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Ampeloprasum parum alit. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Ampeloprasum & allium calefaciunt corpus. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Ampeloprasum & allium crassos humores tenuant, & lentos incidunt. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Ampeloprasum crassos & lentos humores protinus incidunt, infarcta or-
 gana obstructione liberat, et urinas puocat. 6°. de sim. me. f. 5°. 42. E
 Ampeloprasum exulcerat illitum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. E
 AMPELOS agria est uitis agrestis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 Ampelos hemeros est uitis satiuā, & culta. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 Ampelos leuce uitis alba. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 Ampelos melena est uitis nigra. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. G
 Αμφίβλητος ποειδής tunica quæ appelletur. 7°. de decre. Hip. 1°. 270. H
 Αμφίβλητος ποειδής tunica pars & particula animalis, non instrumentū
 uocatur. 1°. meth. med. 7°. 6. D
 AMPHIBOLOGIA quid. 4°. de dign. puls. 4°. 85. H
 AMPHIMERINA, non cathemerina dicenda est febris quotidiana. 2°. de differentiis febrium. 3°. 38. B
 Amphimerinæ quæ febres uocentur. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 118. D
 Amphimerinæ, id est quotidianæ febris circuitus. 1°. de diff. feb. 3°. 33. A
 Amphimerina febris natura longa. 1°. de crisi. 4°. 132. C
 Amphimerina adest cōceptis in hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C
 AMPHIONIS medicamentum. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 243. A
 AMPHISBAENAE moribus cōfert cētauræ. de uir. cēt. Sp. 93. H
 contra Amphisbænas theriaca ualet. de theri. ad Piso. 5°. 91. F
 AMPHISMELA nomē instrumēti. 6°. de ana. admi. 92. H/ 1°. 93. D
 AMPHORA mensuræ nomen. de ponderibus & mensuris. 275. F/ 276. F/H/ 5°. 277. B
 Amphora feruentis aquæ in hemin. an frigida iniecta, & econtra, quid
 eueniat. 3°. de symp. cau. 3°. 26. F
 Amphoræ Romanæ fit mentio. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. D
 AMPLIATIONIS duplex differentia. de diff. mor. 3°. 3. C
 ad Ampliationē epiglottidis quid sequatur. de uoce, et anhel. Sp. 60. H
 Amplissima uocis instrumenta uocē destruunt. de uo. & anhel. Sp. 62. A
 AMPVLLAE quæ. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. D
 AMPVTANDA quæ. 14°. meth. med. 7°. 91. C
 AMVLETA quæ dicantur. de remed. par. fac. 7°. 154. A
 Amuleta pro capitis dolore. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. B
 Amuletum est quod ad aquarum formidinem admirabile proponitur. 2°. de antid. 5°. 120. G
 AMVRCAE vires. de simp. med. Sp. 80. F
 Amurca olei crassum uocatur. 1°. de simp. med. fac. 5. D/ 2°. 5°. 13. F/ com-
 men. 7°. apho. 45°. Ex. 57. C
 Amurca cōtrahit ut resina, pix sicca, et bitumē. 6°. de sim. me. f. 5°. 42. E
 Amurca ulcera corporum temperatura ficcorum curat. 6°. de simpliciu medic. fac. 5°. 42. E
 Amurca simile quid in abscessibus quandoq; uidetur. 2°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 105. B
 AMYDA dicitur testudo palustris. 2°. de compositione medi. secundū
 d locos

locos. 5^a. 138.D/de rem. par. fac. 7^a. 154.B
 AMYGDALAE, genere feminino, et Amygdala genere neutro dici potest. 2°. de alim. fac. 2^a. 21.C
 Amygdala quid, et eius vires. de simp. med. Sp. 80.G
 Amygdalas quo probabat pater Galeni. de bo. et uitio suc. 2^a. 36.G
 Amygdalae quales. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195.E
 Amygdalae sunt cibi dulces saporis, subtiles abstergetes. de dif. co. Sp. 72.E
 cum Amygdalis caricae sunt praestantiores. de bo. et uitio suc. 2^a. 37.F
 Amygdalae parum nutriunt, et cur. de diff. cont. Sp. 73.F
 Amygdalae non subducunt, et parum nutriunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 21.B
 Amygdalae cur ab aliquibus potius darentur senibus, quam cucumeres maturi, et cucurbitae, et pruna, et mora. 5°. de san. tuen. 5^a. 92.C
 Amygdalae tenuant, et detergant. 2°. de alim. fac. 2^a. 21.B
 Amygdalae dulces habet aliquam amaritudinem. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 42.G
 Amygdalae dulces mundificant. de ocul. 7^a. 188.E
 Amygdalae humores e pulmonibus ac thorace expectorant. 2°. de alimen. torum fac. 2^a. 21.B
 Amygdalae purgant pulmonem, et thoracem. de cathar. Sp. 95.B
 Amygdalae purgant uiscera. 2°. de alim. fac. 2^a. 21.B
 Amygdalae nihil adstringunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 21.B
 Amygdalae recetes trite purulentis. de uic. ra. i mor. acu. c. 4°. 7^a. 152.G
 Amygdalae quaedam amarae. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26.E
 Amygdalae amarae inter nuces numerantur. 3°. de cop. me. p ge. 5^a. 228.F
 Amygdalae amarae, quales. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 136.F
 Amygdalarum excorticatarum meminit. 7°. de compositione medic. sec. loc. 179.H/9°. 197.H/10°. 5^a. 206.B
 Amygdalae amarae et dulces quid agant. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35.B
 Amygdalae amarae non probantur in uictu attenuate. de att. uic. ra. 2^a. 45.H
 Amygdalae amarae pharmacorum fortium uim exoluunt. 1°. de compositione medic. sec. loc. 5^a. 122.F
 Amygdalae amarae in auricularia medicamenta miscentur. 3°. de compositione medic. sec. loc. 5^a. 141.B
 Amygdalae amarae quo loco reponantur inter calida quae ualent alopecij. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 122.D
 Amygdalae amarae quae extenuet experientia probat. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 42.G
 Amygdalae amarae succos crassos, et lentos incidunt. 2°. de ali. fa. 2^a. 21.B
 Amygdalae amarae succos crassos et lentos ex thorace et pulmone educunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 21.B
 Amygdalae amarae aperitiuae. de ocul. 7^a. 188.E
 Amygdalae amarae expurgant ephelin, et excretionibus ex pectore pulmoneque; impendio conferunt, et in icore crassorum uiscosorumque humorum in extremis uasis impactorum obstructions abunde expurgant, expediuntque; quin et laterum dolores ab huiusmodi causa natos et lenis et colli et renum sanant. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42.G
 Amygdalae proprie amarae mundificant, et tenuant, et aperiunt oppilationes hepatis et splenis, et adiuuant ad spuendum humiditatem ex pectore et pulmone. de diff. cont. Sp. 74.G
 cum Amygdalis amaris et melle butyrum ualet pro educendo sputo. 10°. de simp. medic. fac. 5^a. 74.D
 Amygdalae amarae coctae in ptissana optime expurgant in icteris. de cura icteri. Sp. 111.B
 ex Amygdalis amaris, aniso, et absinthij coma compositum ad iccoris dolores. 6°. de san. tuen. 2^a. 96.B
 Amygdalae amarae frangunt lapidem renum, et uesciae. de cathar. Sp. 95.D
 Amygdalae amarae purgant uesciam. de cathar. Sp. 95.D
 ex Amygdalis sorbitionem facit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 177.H
 Amygdalus habet eandem uim cum fructu. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42.G
 Amygdalae oleosae sunt, et pinguis qualitatis. 2°. de alim. fac. 2^a. 21.B
 Amygdalae tardius quam nuces fiunt oleosae. 2°. de alim. fac. 2^a. 21.B
 ex Amygdala fit oleum. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26.G
 Amygdalinum oleum quale. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46.H
 Amygdalinum oleum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46.H
 Amygdalae oculis conueniunt. de ocul. 7^a. 188.G
 Amygdalinum oleum est oculorum cenoticum. de cathar. Sp. 95.B
 Amygdalinum oleum purgat aures. de cathar. Sp. 95.B
 Amygdalinum oleum in auricularia medicamenta miscetur. 3°. de compositione medic. sec. loc. 5^a. 141.B
 Amygdalinum oleum frangit lapidem renum, et uesciae. de cathar. Sp. 95.B
 Amygdalae duae organa locutionis. de anat. uiu. Sp. 49.B
 Amygdalae duae sunt quasi duae auriculae ante os gulae. de ana. uiu. Sp. 49.F
 AMYLUM quid sit, et ad quae ualeat. de simp. med. Sp. 80.A
 Amylum quo modo fiat. de dynam. Sp. 22.E

Amylum ex tritico fit. 1°. de alim. fac. 2^a. 11.C
 Amylum ex tritico, eo frigidius est et siccus. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59.D
 Amylum quale sit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149.F
 Amylum habet similem facultatem panibus lotis. 1°. de alim. fac. 2^a. 11.C
 Amylum est cibus crassus. 3°. de alim. fac. 2^a. 28.B
 Amylum cum lacte decoctum crassum succum praestat. de bo. et ui. suc. 2^a. 35.D
 Amylum non mali succi, sed crassioris. de boni. et uitio succo. 2^a. 35.F
 in 6^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 175.C
 Amylum cur sit pauci nutrimenti. de diff. cont. Sp. 73.G
 Amylo elixata multum nutriunt. de ue. sec. ad Eras. 6^a. 14.D
 Amylum neque calefacit, neque refrigerat. 1°. de alim. fac. 2^a. 11.C
 Amylum nihil detergit. 1°. de alim. fac. 2^a. 13.H
 Amylum lotum quale sit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 150.A
 Amylum elotum emplasticum est. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25.D
 Amylum adstringentibus aduersatur, et est emplasticum. 1°. de sim. me. fa. 5^a. 8.B
 Amylum secundum Herodotum adstringit. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 7.H
 Amylum quidam addunt ptissanae. de ptiss. 2^a. 47.D
 Amylum miscetur collyrijs ad lachrymas facientibus. de sim. me. fa. Sp. 80.A
 ex Amylo, cerussa lota, et papauere fiunt quaedam collyria in oculorum doloribus. com. 6°. apho. 31°. Ex. 49.E
 Amylum partes exasperatas mollit, et leuigat. 1°. de ali. fac. 2^a. 11.C
 Amylum leuissimum in arteriae inflammationum principijs. 7°. de compositione medic. sec. loc. 5^a. 177.H
 Amylum profluuium uentris prodest. de simp. med. Sp. 80.A
 pro Amylo siligo. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 177.H
 AMYTHAONIS malagma. de comp. med. per gen. 5^a. 265.B
AN EST primo querendum, deinde quid est, sim Aristotelem. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 153.F
 Α'ν'α'β'α'σις, et επ'ιδ'οσις, et αυ'ξ'ησις significant augmentum, uel incrementum. de morb. temp. 3^a. 85.F
 Anabatica et acmastica febris, id est assurgens, atque inualescens, est secunda synocha species. 2°. de diff. feb. 3^a. 36.F
 ANABROSIS uel diabrosis uenae erosionem significat. 5°. de locis aff. 4^a. 32.D/4°. meth. med. 7^a. 23.B
 Α'ν'α'β'ρ'ο'γ'χ'ισ'μ'ος significat pilorum in palpebris manulem operationem. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 152.H
 Anacardinum pallidis ualde facit. de dyna. Sp. 25.H
 Anachardinum Theodoricum ictericis medetur. de dyna. Sp. 26.F
 ANACOLLEMATATA uocant medici medicamenta, quae fronti, dum oculi fluxione laborant, imponuntur. 11°. de simplicium med. fa. 81.F
 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 258.D/de reme. par. fac. 7^a. 156.F
 Α'ν'α'δ'ε'ν'δ'ρ'ο'μ'α'λ'α'χ'η quae sit. 14°. meth. med. 7^a. 88.C
 Α'ν'α'δ'ο'σις, id est distributio, quid. in Tim. Plat. 1^a. 289.E
 ANAGALLIS quid, et eius vires. de simp. med. Sp. 80.G
 Anagallidis habentis florem caeruleum meminit. 4°. de comp. me. sec. loc. 155.B/9°. 199.G/4°. de cop. me. p ge. 244.A/6°. 255.B/ 5^a. 257.A
 Anagallidis caeruleum florem habentis succus mitigat et lenit fortia medicamenta. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 139.G
 Anagallis extergit, et trahit infixa corpori. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 42.H
 Anagallis exicat sine mordicatione. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42.H
 Anagallides uulnera agglutinant, et putrida adiuuant. 6°. de simplicium medic. fac. 5^a. 42.H
 Anagallis ad abolendum colorem e facie icterici. de cura icteri. Sp. 111.F
 Anagallidum succus cum melle attico ad oculorum facit claritatem. de simplic. medic. Sp. 80.G
 Anagallidum succus ex naribus purgat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42.H
 Anagallidis radicle uiribus stringentes. de simp. med. Sp. 80.G
 ANAGYRVS digerit et calfacit. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42.H
 Anagyri folia tumentia reprimunt. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42.H
 Anagyri semen uomitum prouocat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42.H
 ANALEPTICE, id est renutritoria, uictus ratio quae sit medicinae pars. de const. art. Isa. 42.F/5°. de san. tuen. 90.E/ ad Thrasibulum. 2^a. 106.E/7°. meth. med. 7^a. 45.H
 Analeptice parua minus castigat, quam salubris medicinae pars. ad Thrasibulum. 2^a. 106.F
 Α'ν'α'λ'ον, id est oleum expers salis. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 12.B
 Analogismus. de opt. secta. 21.F/H/de subfigu. empir. Isa. 32.G/de mult. 3^a. 76.E/in progn. com. 1°. 4^a. 191.B
 Analogismi usus, qui. de opt. secta. Isa. 21.F
 ANALOGISTICAM et epilogisticam causam reddere quid sit, collige. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 140.D
 in ANALYTICORVM secundorum librum secundum commentaria

taria scripsit Galenus. 4°. de diff. puls. 4°. 65. A
 Analyticorum libros priorum scilicet & posteriorum unum librum esse
 & distingui in duas partes. 4°. de diff. puls. 65. A/ 4°. 69. H
 ANAPLEROTICA medicamenta sunt quæ cicatrices crassant, quæ
 alta uulnera complent, & limpidant. de dyna. Sp. 18. H
 Anapleroticis, & lenibus rebus curantur uulnera alta, caua, & limpida.
 de dynamid. Sp. 19. A
 Ἀναφώνσεις uociferationes phonsæ appellat. 5°. de san. tuē. 2°. 93. A
 ANARRHOPHEMA quid græci uocent. de natura & ordine uni-
 uscuiusq; corporis. Sp. 41. H
 ANASARCA est nomen quo recēiores utuntur. de uict. rat. in mor.
 acut. commen. 4°. 7°. 148. G
 Anasarca, species hydropis. fin. med. Isa. 47. F
 Anasarca, hepiala, & febres, præter hecticam, sunt intemperies in equa
 les per totum corpus. 1°. de ineq. intemp. 3°. 43. B
 Anasarca cause non sunt atrophie, & tabes. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 Anasarca docet differentiam adiunctionis, & agglutinationis. 1°. de na-
 tu. fac. 1°. 292. F
 in Anasarca est sanguis pituitosus p totū corpus. 5°. de loc. aff. 4°. 33. H
 in Anasarca qualis caro. 3°. de symp. cau. 3°. 26. G
 Anasarca quo modo fiat. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 Anasarca pulsus, qualis. 4°. de cau. puls. 4°. 103. E
 in Anasarca qui pulsus. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 112. H
 Anasarca et leucophlegmatia lethargo cōparat. 3°. de sym. ca. 3°. 29. D
 Anasarcam patientibus phlegmagoga danda. de dyna. Sp. 21. D
 Anasarca adiuuat theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. D
 Anasarca laborantibus prodest erinacei terrestris desiccata caro. 11°. de
 simp. med. fac. 5°. 78. F
 Anasarca quo modo finiat. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
 Anastomosis membranarum oculi affectus. intro. Isa. 58. D
 Ἀναστόμις, id est apertio oris uasorum. 6°. de usu par. 1°. 151. H/
 4°. meth. med. 23. B/5°. 7°. 30. A
 Anastomosis quo modo fiat. 5°. meth. med. 7°. 30. B
 Anastomotice, id est aperientes medicamentorum facultates. 5°. de simpli-
 cium med. fac. 5°. 35. E
 Anastomoticu medicamen oē essentie quidem terreæ simul & igneæ est,
 hætenus tñ exalfaciens ut nondū urat. 5°. de simp. medi. fac. 5°. 36. A
 Ἀναστροφὴ quid significet. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. B
 ANATASIS quid. fi. med. Isa. 50. D
 Ἀνατρεψίς, id est refectio. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. E
 Ἀνατρεψίς, aut τρεψίς dicas nihil refert. 2°. de san. tuen. 2°. 70. D
 Ἀνατρεψίς nomen ueteribus usitatus est, quàm τρεψίς. 2°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 70. D
 ANATES habent ossium consistentiam laxam, cauam, & leuem. 11°. de
 usu partium. 1°. 191. E
 Anatis caro quibus sit durior. 3°. de alim. fac. 2°. 29. C
 Anatis sanguis aduersatur omnibus uenenosis & mortiferis. de medic.
 fac. par. 7°. 169. F
 Anates conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 de Anatis ouis exemplum. 1°. de usu par. 1°. 113. F
 ANATOMIE proprie in partibus intrinsecis. intro. Isa. 53. F
 Anatomes uocabulum per abusum significat exteriores etiam corporis
 partes, quæ non inciduntur. intro. Isa. 53. F
 Anatome quid. fin. med. Isa. 43. G/de anat. par. Sp. 42. G
 Anatome propter quid inuenta. de anat. par. Sp. 42. G
 Anatomes præstantia. 3°. de loc. aff. 4°. 20. H
 Anatomem quantifaciat Galenus. an sang. in art. nat. conti. 1°. 62. H
 Anatomes cōtemplationem libris medicinalibus, in quibus aut affectuum
 dignotiones, aut præfagia, aut curationē descripseris, immiscere cur
 fuerit potius. 2°. de ana. admi. 1°. 68. G
 Anatome quid faciat ad rem medicam. 1°. de loc. aff. 4°. 7. C
 Anatome cui sit utilis. de decr. Hippo. 1°. 239. A
 Anatome chirurgiæ proficua est. 1°. de ana. admi. 1°. 64. C
 Anatome quo modo diuersis artificibus uario modo subseruiat. 2°. de
 anat. admi. 1°. 69. A
 Anatomem scire oportet. de sectis. 19. A/Isa. 18. F/9°. de dec. Hip. 281. F/
 de foet. for. 322. C/1°. 325. A/1°. de loc. affect. 7. F/3°. 20. H/ 21. C/
 4°. 23. H/25. C/6°. 4°. 40. D/5°. methodi med. 33. D/6°. 39. A/13°. 82. G/85. D/2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. D
 Anatomes utilissima pars est quæ uersatur circa musculos, nervos, arte-
 rias, & uenas, non cordis, aut alicuius uisceris, uerum quæ in cruribus
 manibusq; ac thoracis exteriori regione iuxta spinam, aut pectus aut

costas, aut scapulas, aut abdomen, aut collum aut caput sunt cōspicue.
 2°. de anat. admi. 1°. 69. B
 Anatome quid præstet. 7°. de decr. Hippo. 270. A/1°. de semi. 1°. 335. C/
 1°. de loc. aff. 4°. 2. C
 Anatome multa docet. 7°. de decr. Hippo. 1°. 269. F
 Anatome docet unde anima habeat principatum. de decr. Hippo. 1°. 235. B
 Anatomia ostēdit principē animam nō esse in corde. 1°. de lo. aff. 4°. 3. G
 Anatomistæ mirantur artem naturæ. 9°. de decr. Hippo. 1°. 284. G
 ex Anatome cognosci debet quæ sit cuiusq; partis essentia, deinde actio,
 & societas quam cum proximis habet. 1°. de loc. aff. 4°. 3. E
 ex Anatomes contemptu quid sequatur. 6°. de usu par. 1°. 152. H
 Anatomes imperiti in sexcentos incidunt errores. 3°. de anatomi. admi-
 nist. 73. D/F/4°. 1°. 79. G
 Anatomem ignorantium comparatio ad iter agentes. 3°. de compositione
 medic. per gen. 5°. 232. A
 in Anatome olim à pueritia exercebantur. 2°. de ana. admi. 1°. 68. E
 Anatome incubuerunt antiqui philosophi, & medici. 2°. de anatomicis ad-
 ministrationibus. 1°. 68. E
 Anatomes scriptores antiqui. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. E
 Anatome amissa à quibus restaurata fuerit. 8°. de decr. Hip. 1°. 273. C
 Anatomes scriptores noui. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. E
 Anatomicos aggressus Marinus scripsit. 2°. de ana. admi. 1°. 68. H
 Anatomistæ Martiani meminit. de præcogn. ad Posthu. 4°. 215. B
 Anatomem scripsit Galenus tempore Antonini. 1°. de ana. admi. 1°. 63. B
 de Anatome qui nihil scripserunt, antiquos non uituperat Galenus. 2°. de
 anat. admi. 1°. 68. E
 in Anatome Galenus nō fuit primus, qui discordiam fecerit, sed antiqui.
 1°. de anat. admi. 1°. 64. H
 Anatomē nemo añ Galenū diligēter ptractauit. 2°. de usu par. 1°. 121. F
 in Anatomicis quæ egit Galenus ab alijs non dicta. 3°. de cōpositione me-
 dic. per gen. 5°. 232. A
 Anatomem quāto amore prosequeretur Flavius Boethus. 1°. de anatomi.
 administrationibus. 1°. 63. B
 Anatomem discendi ordo. 1°. de anat. admi. 1°. 68. B
 Anatomes librorum ordo. 4°. de anat. admi. 1°. 79. H
 Anatomes librorum ordinis ratio. 4°. de anat. admi. 1°. 79. F
 Anatomicos commentarios seorsum cur scripserit Galenus. 2°. de anato-
 micis administrationibus. 1°. 68. G
 Anatomicis libris non est credendum, sed oculis spectandum. 2°. de usu
 partium. 1°. 121. F
 Anatome spectanda est. 1°. de anat. admi. 1°. 64. A
 Anatomico quid agendum priusquā spectator accedat. 3°. de anato. ad-
 ministrationibus. 1°. 74. C
 Anatome fortuita, quæ sit. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. A
 Anatomem artuum in ægris uidebant empirici quādo erant detecti. 1°. de
 anat. administ. 1°. 64. A
 Anatomem ex partium motu quidam cognoscere studebant. 1°. de anato.
 administrationibus. 1°. 64. B
 Anatomem hominum fieri prohibet humanitas. de natura, & ordine uni-
 uscuiusq; corp. Sp. 41. G
 Anatomem hominis docet Galenus. 6°. de usu par. 1°. 150. H
 Anatomem in brutis facit Galenus. 2°. de semi. 1°. 336. A
 pro Anatome brutorum, animal debet esse antiquius. de motibus manife-
 stis & obs. Sp. 70. E
 pro Anatome sumenda sunt animalia quæ habent quinq; digitos. 6°. de
 anato. administrationibus. 1°. 89. F
 Anatomizanda animalia in aqua suffocabat, & laqueo suspendebat Gale-
 nus. 8°. de anato. admi. 1°. 103. D
 in Anatomica exercitatione animalium ordo. 6°. de ana. admi. 1°. 90. F
 Anatomem fecit simiarum, & aliorum animalium Galenus. 5°. de locis
 affectis. 4°. 33. E
 pro Anatome simia eligenda est. de musc. diff. 46. F/1°. de anato. admini-
 strationibus. 63. G/H/5°. 1°. 87. B
 pro Anatome laudat simias cynocephalas. de mot. man. et obs. Sp. 70. E
 p Anatome simia sumēda q homini simillima sit. 6°. de ana. ad. 1°. 89. D
 Anatomem hominum ex simijs discas. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 231. F
 pro Anatome cur suffocabat simias in aqua Galenus. 1°. de anatomicis
 administrationibus. 1°. 64. G
 Anatome simiarum in quibus musculis fecerit errare. de motibus man.
 & obscuris. Sp. 70. E
 Anatomizandus sus quo modo debet situari. de anat. par. Sp. 42. G
 ad Anatomem magis necessaria extrinseca quā intrinseca. 4°. de ana-
 d ij tomic.

tomic. administrationibus. 1^a.79.F
 Anatomica instrumenta. 9°. de anat. admi. 1^a.104.A
 Anatomicus in quo debeat esse diligens. 16°. de usu par. 1^a.220.D
 Anatomici industrij etiam errant. 2°. de ana. admi. 1^a.69.C
 in Anatome iuuenes, q̄ debet omitttere, et q̄ sequi. 2°. de ana. ad. 1^a.69.D
 Anatome ofsium primo spectanda in homine aut simia, & non solum ex libro legenda. 1°. de ana. admi. 63.E/ 1^a.64.B
 Anatome ofsium auditoribus ante oculos ponebant Alaxandrini medici. 1°. de anat. admi. 1^a.63.F
 Anatome musculorum secundo uidenda. 1°. de anat. admi. 1^a.64.B
 in Anatome post musculos discere primum licet quod uis, siue arterias, siue uenas, siue nervos. 1°. de anat. admi. 1^a.64.B
 Anatome uiscerum, adipis, intestinorum, glandularum, quarto loco consideranda est. 1°. de ana. admi. 1^a.64.B
 Anatome arteriarum. de anat. uiuo. Sp.47.E
 Anatomicus nullus dedit nomen arteriæ uenose. 6°. de usu par. 1^a.153.G
 de Anatome aurium. de anat. uiuo. Sp.48.G
 de Anatome cerebri. de anat. par. Sp.43.D
 de Anatome cordis. de anat. uiuo. Sp.52.F
 de Anatome dentium. de anat. uiuo. Sp.49.D
 de Anatome diaphragmatis. de anat. uiuo. Sp.53.F
 de Anatome Gulæ. de anat. uiuo. Sp.49.F
 de Anatome hepatis. de anat. uiuo. Sp.50.F
 de Anatome intestinorum. de anat. uiuo. Sp.50.A
 Anatome manus, et cruris propter quid à Galeno proponitur. 2°. de anatomie. admi. 1^a.69.D
 in Anatome quæ inuenerit Galenus in summa manu & pede. 1°. de anat. administrationibus. 1^a.64.H
 de Anatome matricis. de anat. par. 43.B/ de anat. uiuo. Sp.51.D
 de Anatome membrorum consimilium. de anat. uiuo. Sp.55.C
 in Anatome musculorum, & partium intrinsecarum, postea in uiscerum latentium functionibus medicus debet esse optime exercitatus. 2°. de anat. admi. 1^a.69.B
 Anatomicis ignotus fuit musculus qui ualde confert ad sermonem, & masticationem. 11°. de usu par. 1^a.190.H
 Anatomici quos duos musculos manus unum putarint. 2°. de usu par. 1^a.121.F/G
 ab Anatomicis musculi quidam spinales prætermissi. 5°. de anatomicis administrationibus. 1^a.89.B
 Anatomicorum error ante Galenum in musculo ulnæ, quem putarunt flectere digitos. 2°. de usu par. 1^a.121.E
 de Anatome nasi. de anat. uiuo. Sp.48.H
 Anatomem neruorum nullus ante Galenū cognouit. 1°. de loc. aff. 4^a.7.E
 de Anatome neruorum primi post Hippocratem scripsere Herophilus & Eudemus. 3°. de loc. affec. 4^a.21.C
 de Anatome neruorum à spinali medulla orientium. de ana. uiuo. Sp.53.B
 de Anatome oculorum. de anat. uiuo. Sp.48.C
 de Anatome oris. de anat. uiuo. Sp.49.B
 de Anatome panniculorum fœtus. de anat. uiuo. Sp.52.C
 de Anatome pulmonis. de anat. uiuo. Sp.53.A
 de Anatome renum. de anat. uiuo. Sp.51.B
 de Anatome stomachi. de anat. uiuo. Sp.49.G
 Anatomici ignari de quatuor uenarum paribus à capite. 6°. de decretis Hippocratis. 1^a.262.E
 de Anatome uenæ concauæ. de anat. uiuo. Sp.54.D
 Anatomia uenarum profundarum brachij. 3°. de ana. admi. 1^a.77.D
 de Anatome uenarum manus. de anat. uiuo. Sp.54.G
 Anatome uentris inferioris quo modo incipienda & perficienda sit. 5°. de anat. admi. 1^a.87.F
 de Anatome uesticæ fellis, & splenis. de anat. uiuo. Sp.50.H
 de Anatome uesticæ. de anat. uiuo. Sp.51.C
 de Anatome uirgæ genitalis. de anat. uiuo. Sp.52.E
 de Anatome uuule. de anat. uiuo. Sp.49.E
 Anatomicis quid difficile circa nervos laryngis uisum fuerit. 7°. de usu partium. 1^a.162.C
 Anatomici quid ignorarint. 5°. de anat. admi. 86.D/ 7°. de usu par. 161.A/D/ 162.B/ 9°. 172.B/ 16°. 1^a.216.F
 Anatomicorum error ante Galenū. 2°. de usu par. 123.A/ 8°. 1^a.168.H
 ANAXAGORAE opinio de alteratione. 1°. de nat. fac. 1^a.291.A
 Anaxagoras nuntiata illi morte filij dixit, sciebam me genuisse mortale. 4°. de decr. Hippo. 1^a.253.B
 ANAXIONIS casus. 2°. de diff. resp. 66.D/ in 6^m. de morb. uulga.

commen. 3°. 3^a.150.B/ 1°. de crisi. 4^a.132.F
 in Anaxionis casu status qui fuerit, & quantus. 1°. de crisi. 4^a.132.H
 ANCHILOPS quid. fin. med. 48.F/G/ intro. 154.58.D/H
 ANCHORALIS spatulæ processus. de artic. com. 1°. 7^a.251.F
 ANCHVSAE quadruplex species. 6°. de simp. med. fac. 5^a.41.C
 Anchusæ onocleæ qualitates. 6°. de simp. med. fac. 5^a.41.C
 Anchusæ Alcibiadiæ uis. 6°. de simp. med. fac. 5^a.41.D
 Anchusa ad quid ualeat. de cura icteri. Sp.111.B
 Anchusa colorat medicamenta. 2°. de cōp. me. se. lo. 139.D/ 5^a.224.D
 Anchusa biliosæ & falsi humores absterguntur, & abluuntur. 6°. de simplicium med. fac. 5^a.41.C
 ANCHYLE quid. fi. med. 49.B/ intro. 154.59.D
 ad Anchylas Damocratis. 6°. de comp. med. per gen. 5^a.162.H
 ANCI qui sint. de artic. com. 1°. 259.G/ 3°. 278.D/ 7^a.28.E
 ut ANCILLARVM amator gloriæ succumbit medicus qui studio sus est gloriæ. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a.205.D
 in ANCIPITE casu agendum est quod est minus noxium. 11°. methodi medendi. 7^a.74.C
 ANCON quid. intro. 154.53.B
 Ancona uocant Græci cubitum gibberū. 3°. de cōp. me. per gen. 5^a.231.E
 in Ancone sanguinis detractionibus quæ membra uiuentur. præfag. ex per. conf. Sp.78.B
 ANCYLE, id est poplites. intro. 154.53.E
 ANCYROEIDES, uel coracoides processus, qui. de of. 1°.42.G
 ANDARCE palpitacionis remedium. de palp. 3^a.52.G
 ANDRACHNE est portulaca. 6°. de simp. med. fac. 5^a.43.A
 ANDREAS rudis, temerarius, & ab Hippocratis grauitate alienus. de subfig. empi. 154.33.D
 Andreas herbarius qui inuexit præstigiaturam herbis non legendus. 6°. de simp. med. fac. 5^a.39.H
 Andree antidotus ad phalangiorum morsus. 2°. de antid. 5^a.117.G
 Andree catapotium. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.198.G
 Andree malagma. 10°. de compositione med. sec. loc. 207.G/ 7°. de compositione med. per gen. 5^a.266.F
 Andree emplastrum. 4°. de comp. med. per gen. 5^a.243.A
 ANDREZEOS medicamen. de med. exper. Sp.106.F
 ANDROMACHVS memoria dignus Neroni conuixit. de theriaca ad Pisonem. 5^a.91.D
 Andromachus primus inter Neronis medicos. 1°. de antid. 5^a.99.F
 Andromachi fit mentio. 2°. de comp. med. per gen. 5^a.217.E
 Andromachus diligens in commiscendis medicinis appellatur. de theriaca ad Pisonem. 5^a.95.A
 Andromachi liber Mnasonis inscriptus. 2°. de antid. 5^a.114.A
 Andromachus librum fecit inscriptum, Virtutes ad exteriora. 1°. de comp. pos. med. per gen. 215.C/ 3°. 235.D/ 5°. 251.H/ 5^a.252.E
 Andromachus librum fecit affectionum internarum. 7°. de comp. medic. sec. loc. 178.C/ 8°. 5^a.194.D
 Andromachus medicamentorum scriptor. 7°. de cōp. med. sec. loc. 178.B/ 2°. de comp. med. per gen. 222.A/ 3°. 5^a.234.G
 Andromachus omnia medicamenta scripsit per denarios. 6°. de compositione med. per gen. 5^a.259.C
 ab Andromacho conscripta ani medicamenta. 9°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5^a.204.F
 Andromachus librum fecit de externis medicamentis. 10°. de comp. med. sec. loc. 207.B/ 2°. de comp. med. per gen. 219.C/ 5^a.257.D
 Andromachi liber de medicamentis intra corpus assumendis. 2°. de antidotis. 5^a.114.A
 Andromachum de confectionibus internis libros cōscripsisse, collige. 7°. de simp. med. fac. 5^a.182.D
 Andromachi libri optimi cur ab omnibus neglecti. 6°. de compositione medic. per gen. 5^a.257.E
 Andromachi pharmaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.186.H
 Andromachi sicca medicamenta. 4°. de comp. med. per gen. 5^a.242.C
 Andromachi theriacæ descriptio. de ther. ad Pifo. 5^a.95.A
 Andromachi compositione theriacæ uti debemus. de ther. ad Pifo. 5^a.95.C
 Andromachum taxat Galenus. de ther. ad Pifo. 5^a.89.G
 Andromachi antidotus ad omnes malas internasq; corporis affectiones. 2°. de antid. 5^a.110.C
 Andromachi ægyptia. 3°. de comp. med. per gen. 234.H/ 6°. 5^a.258.F
 Andromachi arteriacæ. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.178.B
 Andromachi compositiones auriculares uigintiquatuor. 3°. de compositione med. sec. loc. 5^a.142.G
 Andromachi

Andromachi confectiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. H
iuxta Andromachi cōfectio gleucini. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 272. E
ab Andromacho confectiones renales conscriptæ. 10°. de compositione
medic. sec. loc. 5°. 206. A
Andromachi cyphoides unde dicta. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. E
Andromachi catagmatica. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. F
Andromachi crocosus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. G
Andromachi diacodion. 7°. de comp. med. sec. loc. 178. C/ 5°. 180. B
Andromachi diamoron. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. H
Andromachi melina emplastra. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 222. C
fm Andromachum emplastrum Attalici albi compositio. 1°. de cōpositione
medic. per gen. 5°. 214. F
Andromachi emplastrum uiride. 2°. de cōp. me. p ge. 219. B/ 5°. 249. E
Andromachi emplastra ad ulcera maligna. 4°. de cōp. me. p g. 5°. 238. C
Andromachi emplastrum. 5°. de cōp. med. per gen. 250. E/ 6°. 5°. 262. A
Andromachi epulotica. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 224. F
Andromachi fuscum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 258. H
ut Andromachus Hellepontia. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 259. E
Andromachi hypoglossis ex filice. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. F
Andromachi icesium nigrum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 249. F
Andromachi in usu malagma. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. F
Andromachi malagma ex meliloto. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. D
Andromachi malagma. 8°. de comp. medic. sec. loc. 196. D/ 9°. 199. A/ E/
7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. H
Andromachi panacea. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. A
Andromachi stomaticum ex punice. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. A
Andromachi stomaticum ex musto. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. B
Andromachi stomaticum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. C
Andromachi, ad aphthas. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. C
Andromachi iunioris ad caluiciem. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. E
Andromachi ad dentium dolores. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. A
Andromachi ad dysenteriam. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. A
ex Andromacho ad hydropicos, & inflationes. 9°. de compositione me-
dic. sec. loc. 5°. 200. E
Andromachi ad sanguinis e naribus eruptiones. 3°. de compositione medi-
camentorum sec. loc. 5°. 149. B
Andromachi, ad sanguinis reiectionem. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 183. F
ab Andromacho pharmaea potabilia conscripta ad spleniticos. 9°. de cō-
pos. med. sec. loc. 5°. 198. E
ANDRONIS medicamenti meminit. 14°. meth. med. 7°. 90. B
Andronis medicamento utendum in aurium exulcerationibus. 6°. de sani-
tate tuenda. 2°. 100. C
Andronis medicamentum ulceribus protrahitis in longum tempus conue-
nit. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. D
Andronicus pastillus. 3°. de cōp. med. sec. loc. 141. D/ 6°. 167. E/ 174. G/
5°. de comp. med. per gen. 251. C/ 5°. 252. B/ 6°. meth. med. 7°. 38. E
Andronis pastillorum usus ualet ad ulcera contumacia. 9°. de simplicium
medic. fac. 5°. 65. F
Andronis pastillis utendum in sanguinis profluvio ex erosione. 5°. metho-
di medendi. 7°. 31. H
Andronis trochisci ad putrescentia ualent. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 107. A
Andronicus laudatur, quia de animæ substantia locutus est, nihil obscuri-
tate inuoluens. q. animi mores. 1°. 318. E
Andronicus tollit liberum arbitrium ex his quæ dicit. de spermate. Sp. 40. C
Andronici ad orthopneam. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. A
Andronio pastillo ulcera in naris meatibus à Galeno curata. 3°. de com-
pos. med. sec. loc. 5°. 148. G
ANDROSACES amara et acris herba ē. 6°. de sim. me. fa. 5°. 43. A
Androsaces urinam puocat, digerit, et desiccatur. 6°. de sim. me. fa. 5°. 43. A
ANDROSAEMI herba usus. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. B
Androssemi folia modice extergunt & siccant. 6°. de sim. me. fa. 5°. 43. A
Androssemi folia ambusta curare creduntur. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. A
Androssemi semen purgat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. A
ANDRVS insula est in mari ægeo, quæ unam habet ciuitatem ex no-
minæ insulæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. C
ANEATHERMANTOS rigor, qui in 6°. de morbis uulgar.
commen. 1°. 3°. 156. F
ANELECTICEN potestatem, id est retentiuam, uindicant sibi ner-
ui transuersi. de comp. memb. siue de natura humana. Sp. 58. H
ANEMONES herba meminit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. F
Anemones flos. de remed. par. fac. 7°. 154. C
Anemones succus pituitam ex naribus purgat, & oculorum cicatrices

extenuat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. B
Anemone omnes extrahunt, attrahunt, & poros aperiunt. 6°. de simpli-
cium medic. fac. 5°. 43. B
Anemone sordida ulcerum expurgant, lepras detrahunt, mensesq; appo-
sitæ eliciunt, & lac trahunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. B
Anemone pituitam euocat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. B
ANETHVM quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 81. B
Anethum quandoq; sua sponte nascitur. 2°. de ali. fac. 2°. 23. H
Anethum est tam cibus, quàm medicamentum. 3°. de temp. 1°. 24. D
Anethum est cibus acutus, incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. F
Anethum pro condimento seruatur. 2°. de alim. fac. 2°. 23. H
Anethum quale sit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. D
Anethum mediam temperaturam sortitur, aut paulum ab ea recedit. 3°. de
simp. med. fac. 5°. 19. B
Anethum in primo ordine calidum est. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. G
Anethum calidum in secundo, siccum in primo. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. B
Anethum ustum calidum est & siccum in tertio gradu. 6°. de simplicium
medic. fac. 5°. 43. B
Anethum calfacit, incidit, & attenuat. de atten. uic. rat. 2°. 44. B
Anethum exiccat. 3°. de alim. fac. 2°. 26. D
Anethum acres, diureticas, & exsiccatorias uires habet, & idoneas rur-
sus ad infrigidationes omnes intestinorum. de simp. med. Sp. 81. B
Anethum prouocat urinam. 1°. de arte cur. ad Glauc. 97. B/ 7°. 99. F
Anethi, foeniculi, & erucæ differentia cum sunt sicca, & cum sunt humi-
da. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. G
Anethum uiride magis concoquit & somnum conciliat, sed minus digerit
anetho sicco. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. C
Anethum ruta, & cæpa, inter ea quæ eduntur differunt caliditate. 1°. de
comp. med. per gen. 5°. 210. C
Anethum expetit pissinam. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
Anethi, & salis parum in alica iniicitur. 8°. meth. med. 7°. 51. B
cum Anetho & porro ius album. 12°. meth. med. 7°. 78. A
Anethum lac purgat, & multiplicat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. G
Anethi germine miscendum cū coctura uiperæ. de the. ad Pis. 92. C/ 5°. 95. F
Anethum aufert uenenum uiperæ. de ther. ad Pifo. 5°. 94. A
Anethum digerit, dolorem sedat, somnum conciliat, crudos, & incoctos
humores concoquit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. B
Anethum digerit inflationem. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. B
Anethum doloribus internis ex frigore succurrit. 2°. de sim. me. fa. 5°. 12. D
Anethum ulceribus nimis humidis mollioribusq; prodest, & quæ in præputio
sunt inueterata ea probe cicatrice includit. 6°. de sim. me. fa. 5°. 43. C
Anethum pro oleo debet esse uiride. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
Anethum sit maturum pro oleo. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
Anethinum oleum facile paratur. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
Anethinum oleum in duplici uase coquendum. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
Anethum in oleo per tempus madesactum theriaticum comprobatur.
de simp. medic. Sp. 88. D
Anethum in oleo decoctum quæ bona faciat. 6°. de simp. med. fa. 5°. 43. B
Anethinum oleum est uerum anodynum calidum in primo ordine. 5°. de
simp. med. fac. 5°. 37. B
Anethinum oleum sanat dolores ex intemperie cum mordicatione. 2°. de
simp. med. fac. 5°. 12. C
Anethum in oleo ebullitum pro inflammatione cum dolore. 2°. de arte cu-
randi ad Glauc. 7°. 104. G
Anethinum oleum pro capitis dolore ex frigore. de reme. par. fac. 7°. 153. F
Anethi oleum pus mouentibus medicamentis simile. 6°. de sim. me. f. 5°. 43. B
Anethinum oleum rarefacit & discutit. 9°. de comp. me. sec. lo. 5°. 197. F
ex Anetho oleum, euacuat, et dissoluit. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. A
Anethum in oleo ad relaxandum. 11°. meth. med. 7°. 75. F
ex Anethino oleo frictio post balneum aquæ dulcis ad morbum regium.
de remed. par. fac. 7°. 159. E
Anethinum oleum sudorem prouocat. de cathar. Sp. 95. D
Anethinum oleum est oculorum cenoticum. de cathar. Sp. 95. B
Anethinum oleum pro lapide et dolore renū. de ren. aff. dig. et me. 7°. 193. H
Anethinum unguentum ex uiridi anetho calidius est. 3°. de sa. tuen. 2°. 81. C
Anethinum unguentum sanāe cutis densitati cōuenit. 3°. de sa. tuen. 2°. 81. C
ANEVRISMA qd. si. me. 15a. 48. H/ de tum. pter naturā. 3°. 84. D
Aneurisma facit arteria in cubito incisa. 5°. meth. med. 30. H/ 7°. 32. D
Aneurisma fit etiam cicatrice inducta in uulnerata arteria. de cur. rat.
per sang. mis. 6°. 21. D
ANESVEN fit mentio. 3°. de med. fac. par. 7°. 176. G
ANFRACTVM, hoc est πειρῆς ὁδὸς, circumcirca inflexum appel-
lat

lat Hippocrates. de artic. com. 2°. 7^a. 261. H
ANGELOGIA numeratur inter species illius actionis chirurgiæ quæ diuisio dicitur. 1^a. 59. E
 Angeologia quo modo perficiatur. intro. 1^a. 59. H
 Angeologia sistit fluorem. intro. 1^a. 59. G
ANGINA interior, & exterior dicuntur epiglottidis apostemata. de uoce & anhel. Sp. 61. H
 Angina quid. fin. med. 47. A/ intro. 1^a. 55. G
 Anginæ species. introductio. 1^a. 55. G
 Anginæ differentia. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. E
 Angina ubi fiat, & eius species. de anat. par. Sp. 42. H
 Anginæ quatuor species. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. E
 Anginæ secunda species. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 138. H
 Anginæ quinta species. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. F
 Anginam nullo existente in gutture proprio affectu raro uidit Galenus. 4°. de locis af. 4^a. 23. G
 Angina ex affecta gula, qualis. 5°. de loc. af. 4^a. 32. B
 Angina quæ ad uertebrae in ceruice luxationem sequatur. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. B
 Anginæ peripneumoniarum, & pleuritidis concursus quo modo differant. 4°. de loc. affec. 4^a. 24. C
 Angina quo modo fiat, & quo tempore, & quo modo curetur. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 138. E
 Angina unde fiat. com. 3°. apho. 16°. Ex. 23. A
 Anginæ fiunt ex humiditate cerebri. com. 6°. apho. 2°. Ex. 46. E
 Anginam ex biliosis humoribus & etiam pituitosioribus fieri posse collige. com. 3°. apho. 22°. Ex. 24. F
 Angina est morbus acutus. com. 2°. apho. 19°. Ex. 14. B
 Angina est morbus peracutus. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. D
 Angina quæ longa. in progn. com. 3°. 4^a. 209. B
 Angina longissima. in progn. com. 3°. 4^a. 209. B
 Angina quandoq; est sine febre. intro. 1^a. 55. G
 Anginæ, ad cerebri, & spinalis medullæ lesionem comparatio. 1°. de sym pto. cau. 3^a. 16. D
 Anginæ cur fiant in uere. com. 3°. apho. 20°. Ex. 24. A
 Anginæ ueris differunt ab anginis autumnii. cō. 3°. apho. 22°. Ex. 24. F
 Anginæ spiritus qui. 3°. de diff. resp. 71. C/ 75. E/ in 3^m. de morbis uulga. com. 2°. 3^a. 136. C/ 4°. de loc. aff. 4^a. 24. H
 Angina quo modo faciat dyspnœam. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. A
 Angina quam faciat uocem. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 172. E
 Angina quo modo uocem tollat. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. A
 Anginæ pulsus qualis. de pul. ad Tiro. 46. B/ 4°. de cau. pul. 4^a. 102. H
 in Angina morientium pulsus qualis. 4°. de cau. pul. 4^a. 102. H
 Anginæ symptomata. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 139. C
 Angina quanto inferior primis duabus uertebrae, tanto mitior. 4°. de locis affec. 4^a. 23. H
 Angina securissima, quæ. in progn. com. 3°. 4^a. 209. D
 Angina habito si tumor fiat in collo, bonum. com. 6°. aph. 37°. Ex. 50. D
 Anginæ rubor si nō deleatur, quid sequatur. in progn. cō. 3°. 4^a. 209. D
 in Angina sacer ignis, qui. in progn. com. 3°. 4^a. 209. C
 Angina quando in conuulsionem mutabitur. de pul. ad Tir. 4^a. 46. B
 Angina quādo in peripneumoniam mutabitur. de pul. ad Tir. 4^a. 46. B
 ex Angina purulenti, qui. in progn. com. 3°. 4^a. 209. D
 Anginæ in costarum uitium mutationis meminit. in 6^m. de morbis uulga. commen. 2°. 3^a. 162. F
 Anginæ quæ prauæ, & letales. in progn. com. 3°. 4^a. 209. A
 Anginæ exitiosæ primo die suffocant statim & altero & tertio. in 3^m. de morb. uulga. com. 2°. 3^a. 137. B
 ab Angina qui suffocantur pinnae narium mouent. in 3^m. de mor. uulga. commen. 2°. 3^a. 136. A
 q ab Angina liberantur ijs ad pulmonem uertitur, & in septem diebus pereunt: q si hos effugerint suppurantur. com. 5°. aph. 10°. Ex. 38. D
 Angina in qua resoluta fuit manus. 4°. de loc. affec. 4^a. 24. C
 Anginā aliqui patientes habebāt colli uertebrae intro, & collū extra apparebat hūc cauitatē, & hoc tactū dolebat. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
 Anginæ curatio. intro. 1^a. 55. G
 in Anginam qui prompte incidunt, illis uere uena secanda. cura. rat. per sang. mis. 6^a. 17. E
 Anginæ pericula ubi infideant, puero sanguis est detrahendus. præfag. expert. conf. Sp. 78. A
 in Angina quid agendum. de uict. rat. in mor. acu. cōmen. 4°. 7^a. 137. A/ præfag. exper. confir. Sp. 78. E

Anginosi cur debet esse uacui. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7^a. 138. G
 in Angina quantū repellendū, & quādo. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 167. E
 in Anginæ fortis principio confert sectio uenarum uigularium. de anatomia uiuorum. Sp. 55. A
 Angina corripit solitis sanguinem mittendum persuasit Galenus. de cur. rat. per sang. mis. 6^a. 18. E
 in Angina quæ uena secanda. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
 in Angina, uenæ sub lingua secantur. de cur. rat. p sang. mis. 6^a. 20. G/ præfag. exper. confir. Sp. 78. D
 in Angina gutturis & arteriæ quæ uena secanda. de ratio. curā. per sanguinis miss. 6^a. 20. G
 Anginā quidam sanabat sine sanguinis missione sicco stercore pueri, qui lupinis uictitarit, cum melle attico ad leuiorem trito. 10°. de simplicium medic. fac. 5^a. 76. B
 in Angina quo gargarisate utēdum. de præcog. ad Posthu. 4^a. 219. C
 Anginam mitigat lac. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. H
 Anginæ quos male hnt ijs quæ exercitatio uitāda. 5°. de sa. tuē. 2^a. 90. A
 in Angina quando concoquendum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 167. E
 Angina laborantibus prodest elaterium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. E
 ad Anginam ualet dyphruges post cadmiam repertus. 9°. de simplicium medic. fac. 5^a. 69. B
 in Angina usus asellorū sub aquarijs uasis. 6°. de cōp. me. se. l. 5^a. 174. B
 ad Anginam quō caninum stercus paretur. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 76. A
 in Angina quamuis conueniat stercus, tamen non est comedendum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. B
 ad Anginas. 6°. de comp. med. sec. loc. 170. H/ 7°. 183. A/ 2°. de compos. med. per gen. 5^a. 222. F/ de medic. fac. par. 165. A/ 3°. 171. H/ 172. C/ 7^a. 178. G/ secre. Sp. 97. B
 ad Anginam Musæ. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. C
 ad Anginam Sorani. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. C
 in Angina cataplasma, & diachysma. in 3^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 137. B
 ad Anginam emplastrum. secre. Sp. 102. A
 in Angina ultimum auxilium. intro. 1^a. 55. G
 Anginæ laborantis casus. in 3^m. de mor. uulga. com. 2°. 3^a. 135. H
ANGOR inaequales habet motus. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. D
 Angores, pauores, omnesq; id genus affectus in corde consistunt. 3°. de de cretis Hippocratis. 1^a. 245. C
 Angores animi numerantur inter extrinsecas causas biliosius corpus red dentes. in 6^m. de mor. uulga. com. 1°. 3^a. 157. A
 Angor, & uigilia in ardentibus febribus semper exitiosum symptoma. in 1^m. de mor. uulga. com. 2°. 3^a. 115. A
ANGVILLAE uiuūt aqua salsa, et dulci. de bo. et uitio suc. 2^a. 37. H
 Anguille nunquam sunt boni succi. de bo. & uitio suc. 2^a. 37. H
 Anguille cur non mandendæ ijs qui tenuante diætā uti uolunt. de atten. uictus ratione. 2^a. 45. E
 ab Anguillarum multo esu cauere debet senex. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. D
ANGVIS senectæ fit mentio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 142. F
ANGVLARIS figura, quæ. 2°. de mo. mus. 1^a. 313. H/ de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 216. H
 Angularis figura quæ sit fm Hippocratem. de fract. com. 2°. 7^a. 226. C
 Angularis figura non admittit magis & minus. de ijs, quæ in medic. fi. commen. 3°. 7^a. 216. H
 Angulorum differentia. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 216. H
 Angulares manus, quæ. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 203. A
 ad Angulos lachrymales oculorum exeunt duo foramina, quæ sunt superiorius in radice nasi. de anat. uiu. Sp. 49. B
 in Angulis lachrymalibus oculorum uenæ duæ non apparent multum. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Angulorum magnorum oculi uenæ parum sanguinis mittunt. de curā. rat. per sang. mis. 6^a. 19. G
 in Angulis oculorum posita, in ore sentiuntur. de ana. ui. Sp. 49. A
 in Angulis oculorum uenæ sectio quo casu fieri debeat. 6°. de compositione medic. sec. loc. 5^a. 174. A
 ad Angulos oculorum scabros & corrosos. 4°. de comp. medic. sec. loc. 151. H/ 152. D/ 156. A/ D/ G/ H/ 5^a. 157. B
 iuxta Angulum nasi excrescentis carnis remedia. 4°. de cōpositione medic. sec. loc. 5^a. 152. F
ANGUSTIA unde oriatur. ars med. 1^a. 66. F
 Angustia uiarum unde fiat. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. A
 Angustia alicuius partis à quot causis fieri pōt. c. 6°. aph. 44°. Ex. 51. C
 Angustationis duplex differentia. de diff. mor. 3^a. 3. C
 Angustiam faciunt humores crassi & lenti. de cau. morb. 3^a. 9. A
 Angustia

Angustia foraminum facit febrem, quæ sanatur balneo. commen. 7°. aphor. 42°. Ex. 57. C
 Angustia partium obstruit ora uteri. com. 5°. aphor. 62°. Ex. 43. F
 Angustia & calor in spiritalibus instrumentis quando adsunt, quæ symptomata contingunt, & quæ spiratio. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 Angustia spiritalium instrumentorum quo modo deprehendatur. 4°. de locis affectis. 4°. 26. H
 Angustia strangulationis quid, & unde fiat. cō. 4°. aphor. 34°. Ex. 31. B
 in Angustatione anhelitus, minuunt iugulares uenæ. de ana. ui. Sp. 55. A
 Angustiam pulmonis uasorum facit asthma. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. E
 Angustia strangulosa circa pulmonem uexatus quo modo curatus fuerit. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Angustia loci est causa cur uramus suppuratos. c. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 Angustatio loci facit tristem sensum laborantibus ex motu arteriarum. com. 7°. aphor. 21°. Ex. 55. D
 Angustia loquendi quo modo fiat. de uoce & anhel. Sp. 62. A
 Angustus exitus aeris facit sonitum. com. 7°. aphor. 51°. Ex. 58. C
 Angustia quibus fiat in cavitatibus. de cau. morb. 3°. 9. A
 Angustia aboletur cavitatis. de cau. morb. 3°. 9. A
 p Angusta aliqua quæcunq; natura crassa transfundere uolumus, quæ calore eliquata sunt facile peruadere, quæ non fusa neque eliquata sunt transire non posse cernimus. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 173. D
 ad Angustias facit hydropoton. de dyna. Sp. 32. D
 ANHELATIO ex quibus componatur. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
 Anhelitus quo modo fiat. de anat. par. Sp. 43. A
 Anhelitus almacror quando fiat. de uoc. & anhel. Sp. 61. H
 Anhelitus almacror fit per musculos qui sunt inter costas. de uoce & anhelitu. Sp. 62. B
 Anhelitum quidam existimarunt motum naturalem esse. de mot. man. & obscuris. Sp. 69. H
 Anhelitus actio naturalis est secundum quosdam. de uoce & anhe. Sp. 62. B
 an Anhelitus sit actio naturalis spectat ad dialecticum querere. de motibus man. & obs. Sp. 66. H
 Anhelitus actio uoluntaria est secundum aliquos. de uoce & anhel. Sp. 62. B
 Anhelitum esse motum uoluntarium probatur. de mot. man. & obs. Sp. 67. A
 Anhelitus actio secundum alios media est inter uoluntatem, & naturam. de uoce & anhel. Sp. 62. B
 ex Anhelitu fit uox, qui est ei uti materia. de uoce & anhel. Sp. 60. F
 Anhelitus, & uox non fiunt nisi extendantur muscoli pectoris. de uoce et anhelitu. Sp. 61. A
 in Anhelitu magno, quæ partes moueant. de mot. man. & obs. Sp. 66. H
 Anhelitus longus medetur continuis oscitationibus. in 6°. de morb. uulg. commen. 2°. 3°. 162. D
 Anhelitus stricturæ causæ. de cura lap. Sp. 112. D
 Anhelitum constringentes muscoli comparantur musculis ani, & uescicæ. de uoc. instr. diff. 1°. 107. H
 in Anhelitus angustatione minuuntur uenæ iugulares. de ana. ui. Sp. 55. A
 Anhelitum habet homo arteria aspera incisa. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. C
 neq; Anhelitus, neq; uox amittitur fracta spinali medulla in costis. de uoce & anhel. Sp. 60. F
 Anhelitus & uox destruetur nervis inter costas prope spondylos lasis de uoce & anhel. Sp. 60. E
 Anhelitum quando magis exercemus. de par. pi. exer. 2°. 49. F
 ex Anhelitu probatur exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 69. E
 Anhelitus crebri quo modo fiant ob exercitia. cō. 3°. aph. 26°. Ex. 25. E
 Anhelitus crebri cur fiant in puerulis accedentibus ad pubertatem. com. men. 3°. aphor. 26°. Ex. 25. E
 Anhelitus crebri cur fiant in consiliatibus. com. 3°. aphor. 30°. Ex. 26. E
 Anhelitus crebri cur fiant in senibus, & quo modo. com. 3°. aphor. 30°. 26. E/aphor. 31°. Ex. 26. G
 Anhelitus crebri, id est asthmata, concomitantur senes ad mortem. com. men. 2°. aphor. 40°. Ex. 18. A
 Anhelitus difficultas quando bona & quando non bona considerandum. 1°. de crisi. 4°. 128. B
 Anhelitus difficilis sanguinem e naribus fluxurum indicat. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 100. G
 Anhelitus difficultas, febris acuta, tussis, sputum coloratum, sunt communia pleuriditi & peripneumoniæ. de subfig. empi. Isa. 32. E
 Anhelitus si prius fuerit frigidus, & uapor deinde calidus per cutem exeat est signum mortiferum. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 187. C
 Anhelitus difficiles unde fiant. de bo. uitio suc. 2°. 39. D
 Anhelitus difficiles quo modo ex humoribus & frigidityte fiant. com. 3°.

aphor. 22°. 24. F/aphor. 31. Ex. 26. G
 Anhelitus difficilis fit autumnis, & quo. com. 3°. aphor. 22°. Ex. 24. E/F
 Anhelitus difficilis per compassionem quo fiat. cō. 6°. aphor. 16°. Ex. 47. G
 Anhelitus difficultatem quæ faciunt perniciofa sunt, quæ sint, & quot. com. 6°. aphor. 46°. Ex. 52. A
 Anhelitus difficilis cur inest suppuratis & peripneumonicis. 7°. de cōp. medic. sec. loc. 5°. 186. C
 Anhelitus difficultas causa est cur uramus suppuratos. commen. 6°. aphor. 27°. Ex. 48. G
 Anhelitus quo modo cohibeatur. 5°. de san. tuen. 2°. 93. A
 in Anhelitus retentione claudatur coopertorium epiglottidis. de uoce et anhelitu. Sp. 61. C
 Anhelitus cohibitio quando uitanda. 2°. de san. tuen. 2°. 77. C
 Anhelitu cohibendo si illa implere uelis, oleo perfundendum, & apothecaria utendum est deinceps. 2°. de san. tuen. 2°. 76. B
 per Anhelitus cōtentionem quo fiat conatus omnis. de util. resp. Sp. 63. D
 Anhelitus carētia unde sit, & quo modo fiat. cō. 4°. aphor. 34°. Ex. 31. B
 Anhelitus ablatio accidit in passione uterina. cō. 5°. aphor. 35°. Ex. 40. F
 Anhelitus dilatatio in retentione menstruum. secret. Sp. 99. B
 Anhelitus dilatationis quid conferat. secret. Sp. 103. E
 Anhelitus difficultas exigit euacuationem pituitæ. quos pur. op. qui. me. & quo temp. 5°. 88. C/com. 6°. aphor. 47°. Ex. 52. C
 ad Anhelitus difficultatem. 3°. de med. fac. par. 7°. 178. F
 ad Anhelitus stricturam. secret. 98. E/de cu. lap. Sp. 112. B
 ad Anhelitum malum decoctio hyssopi. de med. exper. Sp. 107. D
 Anhelitus si olet quā perrexeris dormitū, quod præsidium. de dyn. Sp. 25. C
 in Anhelitum medicamentis inditur myrrha. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. A
 Anhelosis exhibetur cyclamini radix sicca. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
 Anhelosi quid dicant. 3°. de diff. resp. 3°. 74. E/7°. de cōp. me. se. l. 5°. 186. C
 ad Anhelosos ualet smyrnij semen. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. B
 Anhelosis ex frigida causa quid prodest. de cura. lap. Sp. 112. H
 Anhelosis ualens medicamentum. de med. exper. Sp. 104. C
 ad Anhelosos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. B
 ad Anhelos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. H
 ANICETON emplastrum. 1°. de compo. med. sec. loc. 130. H/6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. D
 ANICETVS aster ad quid sit utilis. 4°. de cōp. me. se. loc. 5°. 154. H
 ANIMAM appellant philosophi principem ac primigenitum diffusum spiritum per omnia quæ sunt in mundo. an animal sit. 1°. 327. A
 Anima mundi, quæ. de hist. philos. Sp. 5. G
 de Anima totius mundi sit mentio. de subst. fac. nat. 1°. 230. B
 Anima mundi quæ non per omnia permeet. de subst. fac. nat. 1°. 230. B
 Anima uniuersi insita est cum semine ut corpus gubernet. an aial sit. 1°. 327. F
 Anima quæ per totum mundum diffusa est, foetum format secundum Platonem. de foet. for. 1°. 326. B
 Anima quid significet secundum Aristotelem, quid secundum Platonem & quid secundum Stoicos. in 6°. de morb. uul. com. 5°. 3°. 192. B
 de Anima quæstiones quæ sciendæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. G
 in Anima quæ consideratur secundum Chrysippum. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. A
 de Anima quid debet scire medicus. in 6°. de mor. uulg. cō. 5°. 3°. 189. H
 de Anima querere quid sit, non est necesse medico. in 6°. de morb. uulg. commen. 5°. 3°. 187. G
 Animæ essentiam scire nihil facit ad morborum curationem, neq; ad sanitatis tutelam, neq; ad philosophiam moralem, actiuamq; ac ciuilem. de subst. fac. nat. 1°. 230. F
 Animæ immigratio uel demigratio nihil facit ad rem medicam. de subst. facul. nat. 1°. 230. F
 de Animæ facultatibus doctrinam instituere philosophum decet. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 266. G
 Anima & ratio non sunt idem. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. F
 Anima & corporis morbos comprehendens diffinitio. 5°. de dec. Hipp. 1°. 255. C
 Anima quid. fin. med. Isa. 43. F/de hist. philo. Sp. 4. H
 Anima quid secundum Chrysippum. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. C
 de Anima liber Chrysippi. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. C
 Animam esse solum aerem non licet dicere. quæ animi mores. 1°. 318. E
 Anima est temperatura, aut uis temperatura comes. quæ animi mores. 1°. 318. E
 Animæ substantia in similari parte pro temperatura ratione consistens efficitur a corpore. quæ animi mores. 1°. 318. G
 Animæ substantia est spiritus secundum aliquos. 2°. de decr. Hippo. 1°. 240. H/de spermate. 37. G/de mot. man. & obs. Sp. 67. G
 Animam spiritum quendam esse uolunt Stoici. quæ animi mo. 1°. 318. E
 Animæ substantia est spiritus in uentriculis cerebri. de uti. resp. 1°. 226. D
 d iij Anima nutritur

Anima nutritur spiritu. an animal sit. 1^a. 327. D
 Anima, & natura nihil est præter calidum innatum. de palpit. conuuls.
 & rig. 53. B/in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 189. H
 Aia substantiā alio quouis opere definire q̄ naturali caloris intro forasq;
 delatione cū spiritu & sanguine, audacia est. 2°. de sym. cau. 3^a. 25. C
 Aia qua uiuimus continet calido, inde est quod sentimus. de dyn. Sp. 19. D
 Anima est sanguis secundum quosdam. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. H
 Anima sanguine alitur secundum aliquos. 2°. de decr. Hippo. 1^a. 240. H
 Animam esse tanquam tabulam rasam, elice. de hist. phi. Sp. 9. B
 Animæ materia & forma fm Stoicos quæ sit. q. animi mor. 1^a. 318. E
 Aia humanæ una est substantia, facultates tres. s. rōnalis, irascibilis, concu-
 piscibilis. in Timæum Plato. 1^a. 287. C/de ana. uiu. Sp. 45. G
 Animam formalem substantiam dixit Aristoteles. q. ai mores. 1^a. 318. E
 Aia substantia nō est una. de util. resp. 224. C/9°. de dec. Hip. 1^a. 285. G
 Animæ duæ in corpore humano. de mot. man. & obs. Sp. 67. E
 de Animæ substantia, & loco non habetur demonstratio. 5°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 258. E
 Animarum substantijs differunt pueri. q. animi mores. 1^a. 317. C
 Animæ substantia si esset eadem pueris, iisdem fungeret actionibus. quod
 animi mores. 1^a. 317. C
 Animæ naturam Plato inuenire uult, ut Hippocrates inuenit naturā cor-
 poris. 1°. meth. med. 7^a. 3. C/D
 Animæ quæ apud Platonem. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 Animæ substantiam ut à se immortalem sumerent iussit Deus filijs suis (se-
 cundum Platonem) sed illud tamen adderet ut generabilis efficeretur.
 9°. de decr. Hipp. & Plat. 1^a. 285. C
 de Animæ substantia quæ dicuntur à Platone sunt probabilia, & nō ex-
 cedunt uerisimilitudinem. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 285. D
 de Animæ substantia nihil obscurum locutus est Andronicus. quod ani-
 mi mores. 1^a. 318. E
 Animæ substantiam fatetur se ignorare Galenus. 7°. de usu par. 159. C/
 de uti. resp. 225. G/226. D/de subst. fac. nat. 230. E/9°. de decre.
 Hipp. 285. D/quod animi mores. 317. F/H/1^a. 326. B/C/in 6^m. de mor-
 bis uulg. com. 5°. 3^a. 189. H/5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
 Animæ substantia qualis secundum Galenum. de uti. resp. 224. C/7°. de
 decr. Hipp. 1^a. 272. F/3°. de loc. aff. 4^a. 18. D
 Animæ essentiam concludit Galenus esse temperamentum quatuor quali-
 tatum, uel corporum. q. animi mores. 1^a. 317. G
 Animas quotidie creari Stoici dicebant. de spermate. Sp. 38. A
 Animam & cor, & hepar creat sol. de compag. memb. Sp. 59. F
 Anima de foris uenit. de subst. fac. nat. 1°. 230. E
 Anima à cælo delabitur & eius excellentia. an animal sit. 1^a. 327. H
 Anima influit, & effluit in corpus secundū Platonē. q. ani. mor. 1^a. 318. C
 Animæ generatio est respiratio fm Asclepiadem. de util. resp. 1^a. 223. C
 Animæ progressus. de spermate. Sp. 37. H
 Anima quo modo diuidatur. de spermate. Sp. 37. H
 in Anima idē est species & pars fm Platonem. de dec. Hipp. 1^a. 286. C
 Animæ partiū nominū dria apud diuersos. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 261. H
 Anima constat ex partibus diuersis genere. 5°. de decr. Hippo. 1^a. 256. D
 Animæ partes sunt rōnalis, & irrationalis. 5°. de decr. Hippo. 1^a. 258. H
 de Animæ partibus Aristoteles, & Plato non multum differunt. 7°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 268. C
 de Animæ partibus Platonis opinio. 5°. de decr. Hippo. 1^a. 258. E
 Animæ partes tres apud Platonem. de Hist. philos. Sp. 5. A
 Animæ tres partes habent propriam speciem, nec unam facultatem, sed
 plures iuxta Platonem. 9°. de decr. Hippo. 1^a. 285. G
 Animæ species quæ dici possunt. 6°. de decr. Hippo. 1^a. 261. C
 Animæ nostræ tres species. 6°. de decr. Hipp. 261. C/q. ani. mor. 1^a. 317. F
 Animæ tres partes, & quomodo appellantur. 7°. de decretis Hippocra-
 tis. 268. C/9°. 1^a. 285. E
 Animæ tres partes quidā falso unā putarunt. 9°. de decr. Hip. 1^a. 279. H
 Animæ tres partes quō simul coniungantur. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 259. H
 Animæ partes tres, quibus incitatur ad motum uoluntariū. 5°. de decre-
 tis Hippocratis. 1^a. 258. E
 Animæ quatuor partes secundum Stoicos. de hist. phi. Sp. 5. A
 Animæ quinq; partes. de spermate. Sp. 37. H
 Animæ partes sunt pulchræ. 7°. de decr. Hippo. 1^a. 268. C
 Animæ pulchritudo quæ sit fm Platonem. 5°. de decr. Hippo. 1^a. 256. B
 Animæ omnes particulæ utiles sunt. 1°. de usu par. 1^a. 113. C
 Anima & facultas est idem. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 Animæ facultates quæ sint. intro. Isa. 55. B
 Animarū facultates Plato uocat animarū species. in Tim. Pla. 1^a. 287. D

Animæ tres facultates. 5^a. de decr. Hippo. 1^a. 256. D
 Animæ tres, uel animæ facultates tres non placet Galeno ut dicatur, sed
 tria principia. in Tim. Plat. 1^a. 287. D
 Aia facultates in quibus uisceribus sitæ sint. 4°. de dec. Hipp. 1^a. 248. D
 Animæ facultates omnes sunt in corde, secundum Aristotelem. 4°. de de-
 cretis Hippocratis. 1^a. 248. D
 Animæ facultates omnes à corde oriri dicunt Aristoteles, & Theophra-
 stus. de decr. Hippo. 1^a. 260. E
 ex Animæ facultatibus dependent scientia de uirtutibus & scientia mo-
 ralis. 4°. de decr. Hippo. 1^a. 253. E
 Animæ facultates ad quæ trahant. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 256. H
 Animæ facultates sequuntur sanguinis uteri temperaturā, secundum Ari-
 stotelem. q. animi mores. 1^a. 319. C
 Animæ naturalem partem addidit Aristoteles. de hist. philos. Sp. 5. A
 Anima cum stirpibus nobis communis, quæ. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 Anima uegetabilis ab Aristotele dicta, concupiscibilis à Platone, natura
 à Stoicis dicitur. de fœ. for. 1^a. 326. B
 Animæ uegetatricis, & naturalis principium est iecur. in 3^m. de morbis
 uulg. commen. 1°. 3^a. 133. C
 Anima uegetatiua quæ in iecore est, potest uocari appetitrix, naturalis,
 & alitrix. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 Anima cum brutis communis in corde est. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 Animæ irrationalis partes sunt concupiscibilis et irascibilis. 2°. de decre-
 tis Hippocratis. 1^a. 239. G
 Anima alitrix, & concupiscibilis eadem. de fœt. for. 1^a. 323. C
 Anima ratiocinatrix quo mō dicat concupiscibilis. q. ai mores. 1^a. 317. E
 Anima concupiscibilis quæ sit in cōmuni significato. q. ani. mo. 1^a. 317. E
 Animæ pars cōcupiscibilis dicitur à Platone quæ in iecore, ab Aristotele
 alitrix, & naturalis. q. animi mores. 1^a. 318. E
 Animæ pars appetitrix ubi sit secundū Platonem. 5°. de ana. admi. 86. H/
 6°. de decr. Hippo. 1^a. 267. A
 Animæ pars concupiscibilis, & irascibilis in corde est. 2°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 239. G
 Anima insigniter concupiscibilis à Platone appellata, quæ sit. quod animi
 mores. 1^a. 317. E
 Anima animosa dicitur uis animalis. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 Anima irascibilis an sit pars distincta ab alijs. 5°. de decr. Hip. 1^a. 259. D
 Animæ pars animosa ubi sit secundum Platonē. 5°. de ana. admi. 1^a. 87. A
 Animæ pars iracunda est temperatio cordis. q. ani. mo. 1^a. 318. D
 Anima ratiocinatrix quæ sit. q. animi mores. 1^a. 317. E
 Animam rationalem solā non est concedendū. 7°. de decr. Hip. 1^a. 267. G
 Animæ facultatem qua ratiocinamur, unam tantum esse Aristoteli. putauit
 & quid ad hanc opinionem sequatur. 7°. de decr. Hippo. 1^a. 268. D
 Anima rationalis una cum sit, habet multas facultates. 9°. de decr. Hipp.
 286. D/quod animi mores. 1^a. 317. E
 Animæ rationalis partis, irascibilis & cōcupiscibilis eandem esse substan-
 tiam Platoni non est uisum. in Timæum Plat. 1^a. 287. C
 in Anima cōsistunt cogitatio sciētia, & opinio. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. E
 in Anima rationali adsunt habitus, potentia, & scientia. 7°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 268. D
 Anima rōnalis si esset sola, prudētia sola esset. 7°. de dec. Hip. 1^a. 267. G
 Animæ uis ratiocinandi ubi sit. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 267. F
 Animæ rationalis domicilium est cerebrum. 9°. de usu par. 172. F/17°.
 222. F/q. animi mor. 1^a. 317. G/1°. de san. tuen. 2^a. 68. D/3°. de uict.
 rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 131. F
 Animam rationalem esse in corde argumentum cōmune antiquorum pro-
 bans. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. A
 Animæ præcipua pars quæ sit fm Chrysippū. 8°. de decr. Hippo. 1^a. 237. D
 Animæ pars princeps, quæ. fin. med. Isa. 45. A
 Animæ principatus is est, unde origo & sensus & motus ex uolūtate exi-
 stit. 8°. de decr. Hippo. 1^a. 273. A
 Animæ principalis facultas spiritus esse uidetur. de hist. phi. Sp. 3. D
 Anima ubi habeat principatū anatome docet. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 235. B
 Animæ principalis uis non inquirenda. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. C
 Animæ pars principalis in quo loco sit scire non confert philosopho, sed
 medicis. 9°. de decr. Hippo. 1^a. 284. B
 de Animæ principatu in demonstratione qui erubescere debet. 8°. de de-
 cretis Hippocratis. 1^a. 273. E
 de Anima demonstrationes quæ fieri possunt. 90. de dec. Hip. 1^a. 285. E
 Animæ principatus ubi sit. 2°. de decretis Hippocratis. 1^a. 235. A/ de hi-
 storia philosophica. Sp. 10. A
 Animæ principatum inueniendi uia. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 235. B
 Animæ partis

Animæ partis principalis nomina, & quòd sit in cerebro. 2°. de decretis Hipp. 1°. 239. H/com. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
Animæ principatus ē in capite fm Peripateticos. 2°. de decr. Hip. 1°. 235. F
Animæ principatus est ubi neruorum origo. 7°. de decret. Hippocratis. 267. F/8°. 1°. 273. B
Anima cur in supremo corporis loco habitat. de consuet. 2°. 61. F
Animæ p̄cipua pars in cerebro est fm Alcmeonē. de hist. philoso. Sp. 9. F
Animæ uirium principalū affectus sunt in cerebro. 3°. de lo. af. 4°. 17. F
Anima sedet in cerebro, & operationes omnes ibi habet ratiocinandi, memorandi, & sentiendi. 3°. de loc. af. 4°. 17. H
Animæ principatus q̄ in cerebro sit, dem̄ratio. 8°. de decr. Hip. 1°. 273. F
Animæ prima facultas an in cerebro, uel in mēbranis. 2°. de lo. af. 4°. 13. H
Animæ principatus est in membranis cerebri. 1°. de usu par. 1°. 114. H
Animæ principatum esse in pectore, quibus argumentis probet Chrysippus. 2°. de decr. Hipp. 234. F/ 1°. 235. F
Animæ principatum esse in pectore, uel in corde nullo sensu percipimus. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 239. G
Animæ principalis uis an in corde. 2°. de decr. Hipp. 1°. 235. H
Animæ principatus ab aliquibus in corde ponit̄. 1°. de usu par. 1°. 114. H
Animæ principatus quòd sit in corde argumētum à cordis situ. 2°. de decre. Hippoc. 1°. 236. A
Animæ principatum qui uolunt esse cor, unde debent sumere argumentum. 2°. de decr. Hipp. 1°. 235. B
Animæ præcipuam partem Diogenes in cordis arterijs ponit cum spiritu qui ad pulmonem descendit. de hist. philosoph. Sp. 9. F
Animam principē non eē in corde ostendit anatomia. 1°. de lo. af. 4°. 3. G
Animæ p̄cipē partē in corde statuētes reprehēdūt. 13°. met. me. 7°. 85. D
Anima an separabilis, & an forma corporis, ingens pugna est inter philosophos. 2°. de loc. af. 4°. 13. F
Animæ habent suam uitam stabilem, & firmam. de spermate. Sp. 38. A
Animæ differentie firmæ, & immortales. de spermate. Sp. 37. F
Anima rōcinatrix immortalis est fm Platonē. q̄ animi mores. 1°. 317. F
Anima sine corruptione separatur à corpore. de spermate. Sp. 37. H
in Anima nostra est præsensio. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 160. G
Anima simul cum corpore constituitur. an animal sit. 1°. 327. G
Anima cui sit connexa. de spermate. Sp. 37. G
Anima nō p se existit, sed est qd ex corpore. de mot. mani. & obs. Sp. 67. G
Anima quomodo iungatur corpori. de spermate. Sp. 37. E/F
Animam corpoream esse quomodo probatur. de spermate. Sp. 37. G
Animam esse corpoream argumenta probantia. q̄ animi mores. 1°. 318. H
si Anima est forma similis corporis quid sequatur. q̄ ani. mo. 1°. 318. H
Anima nec est corporea, nec in loco. de spermate. Sp. 37. G
Anima si nihil est corporis, nescit uidere Galenus quo modo in totum pos sit extendi. q̄ animi mores. 1°. 317. H
Anima si corporea est, spiritus qui in uentriculis cerebri continetur, est anima. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. C
Anima si incorporea est, spiritus, qui est in uentriculis cerebri, est primū eius domicilium. 7°. de decr. Hip. 1°. 269. C
Anima si immortalis est, cur affecto cerebro separat̄. q̄ ani. mo. 1°. 317. H
Anima si immortalis est cur necant sanguinis larga euacuatio, & cicuta. q̄ animi mores. 1°. 317. H
Anima cur relinquat corpus supercalescens aut superfrigesceus, nescit Galenus. q̄ animi mores. 1°. 317. H
Anima ratiocinatrix mortalis est fm Galenum. q̄ animi mores. 1°. 317. G
Animæ pars mortalis corporis est temperies. q̄ animi mores. 1°. 318. D
Animæ, & corpori quæ sunt cōmunia, obeunt in senectā. in 6°. de morb. uulg. commen. 4°. 3°. 190. E
Anima q̄ in corde, et q̄ in icore, moriūtur cum corpore. q̄ ani. mo. 1°. 317. F
Anima quot modis à corpore digreditur. de subst. fac. nat. 1°. 230. F
Animæ pars famulatrix quæ sit. fin. med. 1sa. 45. A
Anima instrumenta quæ sint. 2°. de mo. mus. 1°. 316. A
Animæ primum instrumentum est spiritus. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 189. G/4°. de loc. af. 4°. 23. A
Animæ saltem primum instrumentum est calor innatus, si non est eius essentia. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
per Animæ omnia organa transit spiritus. de uti. resp. 1°. 226. A
Animæ mouentis instrumenta sunt musculi. 17°. de usu par. 1°. 221. C
Animæ instrumenta quot habent symptomata. de symp. dif. 3°. 12. B
Animæ artem, ciuilem appellat Plato. ad Thrasyb. 2°. 107. D
Anima per se agit opera sua. de subst. fac. nat. 1°. 230. B
Animæ opera quæ proprie sint. 2°. de loc. af. 4°. 13. F
Anima non agit absque organis. 1°. de usu par. 1°. 113. E

Animæ organum corpus est. 1°. de usu par. 1°. 113. C
ab Anima omnis operatio procedens ut melius in actum procedat, in corporibus nostris perficitur. de anat. uiu. Sp. 55. C
Anima opatur quædā sine corpore, et quædā cū corpore. introd. 1sa. 55. B
Animæ opera sunt sensus, & motus uoluntarius, cum sint propria animalium. 1°. de nat. fac. 1°. 290. F
Anima, uel Deus foetum format. de foet. for. 1°. 325. B
Animam materiæ tantam artem asecutam fuisse ut foetus formare potuerit, credibile non est. de foet. for. 1°. 326. C
ab Anima & natura regitur animal. 1°. de nat. fac. 1°. 290. G
Anima ad omnia magis idonea est q̄ natura. an animal sit. 1°. 328. A
ab Animæ una facultate quæ fiunt, non fiunt ab alia. q̄ ani. mo. 1°. 317. F
Animæ actionum oīum principalissima est uox. 16°. de usu par. 1°. 215. E
Anima sustinet uitam. de dynamidijs. Sp. 19. D
Animæ actio, est uita. de uti. resp. 1°. 223. C
Anima prauum corpus ratione sui nequit regere. de spermate. Sp. 40. D
Anima ē principū motus. in Ti. Plat. 1°. 287. B/17°. de usu par. 1°. 221. C
Anima est in primo membro quod mouetur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 234. H
Anima est causa uirtutis motiue cordis. de anat. uiu. Sp. 56. D
Animæ officium est mouere musculos. 2°. de mo. mus. 1°. 314. H
Animæ est mouere, nō musculi, neq; nerui. de palp. cōuuls. et rig. 3°. 53. C
Anima, in quibus p se ipsam moueatur, & in quibus ipsa corpus moueat. 12°. meth. med. 7°. 77. D
ab Anima motus thoracis. 7°. de usu par. 1°. 159. H
Animæ motus in perturbationibus. 2°. de symp. cau. 3°. 23. C
Animæ motus corporis t̄pamentū calidius faciunt. 1°. de san. tu. 2°. 65. G
ex Animæ nobilissimo motu, cogitationis scilicet & deliberationis, fit actio uoluntaria. de uo. & anhel. Sp. 61. H
Anima q̄ usum dat partibus, hūc usum callet optime. de foet. for. 1°. 325. E
Anima rationalis quæ habet opera. 9°. meth. med. 7°. 58. H
Animæ rationalis actiones, principales uocantur. 3°. de lo. af. 4°. 16. G
Anima rōnalis semē neruorū mittit in cerebrū. 12°. de usu par. 1°. 193. E
Animæ pars imperat, pars obedit, pars nutrit. 9°. de dec. Hip. 1°. 279. G
Animæ pars famulatrix quæ sit. fin. med. 1sa. 45. A
Anima seruit naturis quæ ex certa elementorum temperatione proueniunt. de sub. fac. nat. 1°. 230. E
Animæ rationalis parti naturale est dominari, & imperare alijs. 4°. de decre. Hippo. 1°. 252. G
Animæ pars imaginatiua recordatur. 2°. de mo. mus. 1°. 315. B
Animæ irrationalis actiones, morales uocantur. 3°. de loc. aff. 4°. 16. G
in Anima irrationali uirtutes quæ existunt, habitus tantum & potentie sunt. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. D
Animæ irascibilis affectus, & opera. 3°. de decr. Hip. 1°. 245. F
Aīæ opationes in aqlonia tēpestate melius fiunt. cō. 3°. aph. 17°. Ex. 23. E
Animæ exercitia quæ sint. de consue. 2°. 61. E
Anima delectans exercitatio, optima est. de par. pi. ex. 2°. 48. G
Anima quo modo se habet ad uenationes diuersas. 1°. de sa. tuen. 2°. 65. G
Animæ functiones iuuant boni humores. q̄ animi mores. 1°. 319. B
Animam confirmat sanguis integer. de dynam. Sp. 19. D
fm Animæ mores est forma corporis. 11°. de usu par. 1°. 189. D
Animæ uirtutem sequi complexionem corporis omnes antiqui uidentur concedere. de incant. adiur. & susp. 7°. 181. F
Animæ facultates corporis temperaturas sequi uerum est et utile animos excolere uolentibus. quòd ani. mor. 1°. 317. B
Anima t̄paturis corporis ancillari qui fateri cogatur. q̄ ani. mo. 1°. 318. C
Animæ cessatio in dormientibus est quies non perfecta, sed quasi quædam intermissio uigoris. 2°. de mo. mus. 1°. 314. F
Anima dormientium non quiescit. 2°. de mo. mus. 1°. 314. F
Animæ bona non sunt unius generis, neq; similiter. ad Thrasy. 2°. 103. H
de Animæ uirtutibus quæstiones unde ortæ. 9°. de decr. Hipp. 1°. 283. H
Animæ uirtutis una ne an plures sube iueniant. 7°. d. dec. Hip. 1°. 268. B
Animæ uirtutum diuisio. 9°. de decr. Hipp. 1°. 283. H
in Anima quo modo quatuor uirtutes sint. 7°. de decr. Hip. 1°. 268. C
Animæ moribus & facultatibus, omnibus animalibus aptum corpus natura dedit. 1°. de usu par. 1°. 113. C
Animæ moribus & facultatibus natura præparat corpus idoneum. 2°. de semi. 1°. 337. C
Anima tota cur iusta. 7°. de decr. Hip. 1°. 168. C
Anima quo modo fiat prudens. quòd animi mores. 1°. 318. G
Anima non impellitur à corporis partibus, ut sit timida, strenua, aut sapiens. 1°. de usu par. 1°. 113. F
Aiam brutorū quo mō sint prudētes et potētes. d. mo. ma. et obs. Sp. 67. F
Anima fit

Anima fit fortis circa quartumdecimū annum. 5°. de decre. Hipp. 1°. 257. D
 Animæ opera quæ læduntur. q. ani. mo. 1°. 318. H/2°. de lo. aff. 4°. 13. F
 Animæ partē rōnālē hebetē turbidāq; uinū reddit. 1°. de san. tu. 2°. 66. H
 Animam corpus mouet. de sperm. Sp. 40. D
 Anima afficitur à corporeis malis. q. ani. mor. 1°. 319. A
 ad Animæ opera, & ad uitam est maximum malum dissolutio corporis.
 com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 Animæ functiones lædunt prauū humores. q. animi mor. 1°. 319. A/B/3°. de loc. af. 4°. 19. B
 Animæ functiones non solum immutat temperatio corporis, sed etiam se-
 iungere ipsam à corpore ualeat. q. ani. mor. 1°. 318. B
 Animæ opera detrimentum patiuntur ex passione uentriculi. commen.
 4°. aphor. 17°. Ex. 29. A
 Animæ essentia quibus dissoluatur. 5°. de loc. af. 4°. 29. B
 Aīa linquitur stomachice. 13°. meth. me. 84. G/de art. cō. 2°. 7°. 264. H
 Anima deficit in euacuatione uniuersa. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 Animæ defectus est bulimos. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. E
 Aīa defectus facit frigiditatem extremarū partiū. c. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 in Animæ affectibus uehementibus si humiditates roridæ superuenerint,
 non in tempore fit animi defectus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. F
 in Animæ affectibus uehementibus fit senibus & imbecillis animi defe-
 ctus. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. E
 ab Animæ affectibus ephmera. 2°. de cris. 4°. 138. F
 Animæ rationalis tenebræ atra bilis. 2°. de symp. cau. 3°. 24. D
 Animæ & corporis motu fit febris. præf. exper. conf. Sp. 77. D
 Animæ partes in quibus sanitas, & ægrotudo locum habet. 5°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 255. C
 Animæ sanitas & ægrotudo non recte comparatur sanitati & ægrotudi-
 ni corporis. 5°. de decre. Hipp. 1°. 254. E
 Animæ sanitati, honor, gloria, diuitiæ, authoritas postponenda est. 2°. de alim. fac. 2°. 18. F
 Anima etiam est causa abortus. com. 4°. aph. 1°. Ex. 27. A
 Animæ morbus qui secundum Platonem. 5°. de decre. Hipp. 1°. 256. A
 Animæ morbus febriculosæ cōstōni simillimus. 5°. de decre. Hipp. 1°. 254. G
 Animæ affectiones cur magis obseruandæ quàm motus corporis. de
 par. pi. ex. 2°. 48. G
 Animæ affectus, unum ex sex rebus non naturalibus. ars medi. 1f. 68. C
 Animæ affectus quo modo alterent corpus. ars medi. 1f. 68. C
 Animæ affectiones nulla corporis quamuis uehemens passio uincit. de
 par. pi. ex. 2°. 48. G
 Animæ turpitudine, quæ. 5°. de decre. Hipp. 1°. 256. C
 Animæ quo modo peccent. de hist. philosoph. Sp. 5. A
 Animæ ad aurigam & equos comparatio. in Tim. Plat. 1°. 287. D
 Animæ non sunt uitia naturalia. de spermate. Sp. 40. D
 Animæ uitium insanabile, quod. de cogn. cur. animi mor. 2°. 53. A
 Anima. uide animus.
 ANIMATIO totius corporis quid. de spermate. Sp. 37. F
 Animatum corpus animal uocatur. in Tim. Plat. 1°. 287. B
 Animata sunt sub substantia tanquam sub genere. 1°. de temp. 1°. 13. F
 Animantia, & inanimata quo modo frigida dicantur, & calida. de uict.
 rat. in morb. acut. 7°. 113. E
 Animata corporea substantia oīs ex elementis est. de spermate. Sp. 39. A
 Animata corporea substantia omnis, teste Hip. iuncta est, & ligata in pla-
 netis, & signis, & quatuor elementorum nexibus. de sperm. Sp. 38. G
 bene Animati qui. 3°. de decre. Hippo. 1°. 245. B
 Animatum emittitur semen. de spermate. Sp. 36. B
 Animatum quando uenit sperma in matricem. de spermate. Sp. 38. A
 Animosa animæ pars ubi secundum Platonem. 5°. de ana. ad. 1°. 86. H
 Animosa uirtus dicitur uis animalis. 9°. meth. med. 7°. 58. H
 Animosa uirtutis initium est cor. 7°. de ana. ad. 1°. 96. C
 Animosi, sunt calidi. 2°. de sani. tuen. 2°. 73. E
 Animosiora sunt animalia, quæ lato sunt pectore & calidiora. 5°. de de-
 cre. Hippo. 1°. 257. B
 ANIMAL est deus. 1°. meth. med. 7°. 4. C
 pro Animalibus omnibus pecudis nomē sumitur. de art. cō. 1°. 7°. 256. F
 Animal quod appellari debeat. in Tim. Plat. 1°. 286. H
 Animal uocatur animatum corpus à Plat. de sub. fac. nat. 230. B/ in Ti-
 meum Plat. 1°. 287. B
 Animal unum significat. 4°. de dif. puls. 4°. 68. H
 Animal quid sit. an animal sit. 1°. 327. A
 Animalis natura, quæ. 2°. de semi. 1°. 337. C
 Animalium natura quæ sit fm Hippocrate. cō. 1°. aph. 15°. Ex. 8. A/B

Animal à non animali differt sensu, & motu. 1°. de motu mns. 1°. 309. B
 Animalis opifex pars habet intellectum, ut gubernator ciuitatis. commē.
 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Animalis opifex primaria est natura. ad Thrasy. 2°. 105. G
 Animalium ortus quo modo. de hist. philosophica. Sp. 11. D
 Animalis generatio, dispensatio à tribus principij consistit. de uirt. no-
 strum corp. dispens. Sp. 60. C
 Aīalia hñt quatuor naturales uires quibus gignant. 2°. de dif. fe. 3°. 40. F
 Animalium corpora quare augeantur, formentur, & nutriantur. com-
 men. 1°. apho. 15°. Ex. 8. D
 Animalibus omnibus in lucem editis commune naturæ opus est augere, et
 quantum fieri potest, seruare in uita. 1°. de nat. fac. 1°. 291. E
 Animalis substantiæ quæ sint. 1°. meth. med. 7°. 4. C
 Animalia quæ sint. de mot. man. & obse. Sp. 67. G
 Animalium & plantarum dīa. 4°. de usu par. 136. E/5°. 1°. 145. C
 Animalia quid habeant plus stirpibus. de sub. fac. nat. 1°. 230. C
 Animalia cur uocentur quandoq; stirpes. in Tim. Plat. 1°. 287. B
 Animalia sint ne stirpes. de hist. philoso. Sp. 11. H
 Animalia, & plantas fingens facultas nunq̄ sistit. de foet. for. 1°. 324. F
 Animalia, & plantas fingens facultas omnes partes simul fingit. de foet.
 for. 1°. 324. F
 ad Animal à plantis quū incedit natura, hñt gradus. 2°. de sem. 1°. 339. G
 in Animalibus, & plantis diuerso modo Aristoteles naturæ opera expo-
 nit. 1°. de semi. 1°. 331. F
 inter Animal & plantam media. de foet. for. 1°. 323. F
 Animalia plantæ, & semina uiuere tantum dicuntur. de marc. 3°. 45. B
 Animalis nullum genus perire qua arte natura instituit. 14°. de usu par-
 tium. 1°. 204. D
 Animalium corpora constant calido, frigido, humido, sicco, non tamen
 equaliter. 1°. de temp. 1°. 10. B
 Animalia ex quatuor elementis. 1°. de elem. 1°. 5. F
 Animalia generantur ex elementis multis interuenientibus mutationibus.
 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. A
 Animal propter quid unum dicitur. 1°. de usu par. 1°. 113. B
 Animalis corpus non est unum, ut atomus Epicuri, & incompacta Ascle-
 piadis corpuscula. de dif. mor. 3°. 2. E
 Animal ut fiat duo principia exiguntur. 1°. de semi. 331. H/ 1°. 338. D
 Animalia proprie generantur, non morbi. de morb. temp. 3°. 85. C
 Animal debet augeri, absolui, & diu durare. 1°. de nat. fac. 1°. 292. C
 Animalia oīa habēt instrumenta concipiendi. 14°. de usu par. 1°. 204. D
 Animal nullum concipit semen excernens. 1°. de semi. 1°. 329. A
 Animal omne semen continens est grauidum. 1°. de semi. 1°. 329. A
 Animalis semine cur uulua indiget. 1°. de semi. 1°. 331. G
 Animalia ita corpori matris inclusa coherent, ut plantarum semen ter-
 ræ. 2°. de semi. 1°. 338. E
 in Animalibus ita fit chorion, sicut plantæ semen radices facit. 1°. de se-
 mi. 1°. 331. G
 in Animali trunci inspicuntur in unoquoq; principio unum, aorta, ca-
 ua uena, & dorſi medulla. 1°. de semi. 1°. 331. G
 in Animali concepto ubi colligitur urina. 1°. de semi. 1°. 331. H
 Animal potentia est, in utero existens. an animal sit. 1°. 327. D
 Animal sit ne foetus in utero. de hist. philosoph. Sp. 11. A
 Animal spirat in utero. an animal sit. 1°. 327. E
 Aīalis pticulæ sunt naturæ opa dū est in utero. 1°. de nat. facul. 1°. 291. E
 Animalia procliuia ad salendum, qualem ligaturam habeant in matrice.
 15°. de usu par. 1°. 211. D
 Animalia quæ commoda ad salendum. 3°. de ali. fac. 2°. 33. B
 Animalia quæ ad salendum inepta. 3°. de alim. fac. 2°. 33. C
 Animal recenter formatum in utero est calidissimum & humidissimum.
 2°. de temp. 1°. 16. A
 Animalia cur primo sint mollia. de marc. 3°. 46. C
 Animalia parua cur sugunt lac. 14°. de usu par. 1°. 205. A
 Animalia parua maiore pariunt admirationē. 17°. de usu par. 1°. 222. D
 Animalium constructio admirabilis est. 17°. de usu par. 1°. 222. B
 de Animalium fabrica nescit Gal. ualidam rōnem. de foet. for. 1°. 325. G
 in Animali omni, non solum in homine, ars et sapientia artificis conspici
 potest. 17°. de usu par. 1°. 222. D
 Animalium cuique natura condidit corpus idoneum animi affectibus. 6°. de
 ana. ad. 89. G/3°. de usu part. 1°. 135. E
 Animalū particulæ differūt, quia et aīa differūt. 1°. de usu par. 1°. 113. C
 Animalium instrumenta formæ conuenientia sunt. 14°. de usu par-
 tium. 1°. 204. E
 Animalia,

Animalia, & homo constant ex solidis, humidis, et spiritibus. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a. 231. A
 Animalium sanguineorum proprium elementum. 2°. de elem. 1^a. 9. F
 Animalium sanguineorum calor similis est caliditati quæ in domibus sentitur æstatis tempore. de foet. for. 1^a. 323. F
 Animalia calidiora sunt sanguine prædita. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. C
 Animalia quæ lato sunt pectore & calidiora, sunt animosiora. 5°. de decre. Hippo. 1^a. 257. B
 Animalia cum sanguine tenui sapientiora sunt. q. ani. mo. 1^a. 319. C
 Animalia quædam non habentia sanguine, prudentiora sunt. q. ani. mo. 1^a. 319. C/D
 Animal omne habet caliditatem in sanguine & uenis ueluti fontem ignis. in Tim. Plat. 1^a. 289. H
 Animal aliquod collatum homini est calidum, collatum leoni frigidum. 1°. de temp. 1^a. 12. F
 Animal omne plus minusque est humidum. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 30. C
 Animalia frigida & sicca, quæ. 2°. de temp. 1^a. 15. G
 Animalia frigidiora, sunt exanguia. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. C
 Animalia frigida hyeme latent ueluti mortua. 2°. de lo. af. 14. B/4^a. 33. E
 Animalia sunt diuersa secundum loca, licet sint in eadem specie, & similiter quæ sunt in animalibus. 10°. de sim. me. fa. 5^a. 77. B
 inter Animalia differentia maxima est, quorum latitudo accipitur per comparationem ad plantas. 14°. de usu par. 1^a. 205. G
 de Animalium numero cum queritur, non conuenit unam differentiarum oppositionem respondere. 1°. meth. med. 7^a. 4. A
 Animalium spes generatim subiectas substantias sequuntur. 2°. de semi. 1^a. 337. C
 Animalis propriæ differentie quæ sint. 1°. meth. med. 7^a. 4. C
 Animalium differentie ab Aristotele in primo de partibus animalium enumerantur. 1°. meth. med. 7^a. 4. D
 Animalium genera quatuor, & an sensu prædita rationem habeant. de hist. philosophica. Sp. 11. E
 in Animalis omni genere mas est ualidior foemina. 3°. de cau. puls. 4^a. 95. G
 ad Animalia fabulosa aie similitudinem fecit Plato. in Tim. Plat. 1^a. 287. D
 Animalia sæpe in lapidibus & terra gignuntur, ubi eundem penitus locum occupat opifex & opificium. de caus. procatar. 3^a. 97. A
 Animalia quædam habent oculos duos. de anat. uiuo. Sp. 48. C
 Animalia communia terræ & mari, quæ arabice dicuntur cenalia, & pisces respirant uaporem per branchias. de anat. uiuo. Sp. 48. C
 Animalia plurimum ossuosa, quæ. de util. resp. Sp. 64. F
 Animalia quæ multum possunt sub aqua morari. de anat. uiuo. Sp. 53. B
 Animalia quædam uenenum istu infundere obseruati sunt. de opt. sec. If. 22. E
 Animalculi ex arboribus fit mentio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. A
 Animalculum quod itestinum terræ appellatur. 3°. de comp. me. se. lo. 5^a. 145. A
 ad Animalium habitationem metalla nocua sunt. de bo. aquæ. Sp. 75. F
 Animalia sæpe in abscessibus inuenta sunt. de tum. præter. nat. 3^a. 83. G
 Animal oë abundas sepo, et piguedine, abundat et medulla. de anat. ui. Sp. 44. E
 Animalia quædam habent sanguinem ualde spissum, ac terrestrem, qui coagulatur statim. de util. resp. Sp. 64. F
 Animalia quæ latibula habitant hyeme cur non comedant. de ue. se. ad. Era. 6^a. 9. A
 Animalia quæ hyeme delitescunt, adipe obesa sunt. 1°. de temp. 1^a. 18. D
 Animalium carnes crudæ familiaris cibus leoni. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. C
 Animalia æstum, & frigus effugiunt. de caus. procat. 3^a. 96. A
 Animalia ea parte se defendunt, qua alijs præstant. de foet. for. 1^a. 325. E
 Animalibus quibusdam dantur dentes, alijs cornua ad armaturam. de anatomia uiuorum. Sp. 49. E
 Animalia quæ calidiora, & magis terrena suis. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 25. E
 Animalia calida, & audacia, quæ. de util. resp. Sp. 64. F
 Animalia cordis parui cur audacia sint. de anat. uiuo. Sp. 46. H
 Animalia quædam paruum cor habent, tamen sunt audacia, quia calidum habent cor. de anat. uiuo. Sp. 53. A
 Animalia laticlunia et frigidiora, sunt timidiora. 5°. de dec. Hip. 1^a. 257. B
 Animalia timidiiora a quo sanguine fiant. q. animi mo. 1^a. 319. C/D
 Animalia timida sunt, eo quod habent sanguinem frigidum, & aquosum. de util. resp. Sp. 64. E
 Animal inter ursum & suem in Lucania. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. C
 Animal pedestre bipes, definitio qualis. 1°. de diff. puls. 4^a. 48. A
 in Animalibus ut ætas, ita in morbis sunt tempora. de mor. tēp. 3^a. 85. B
 Animal per ætates non semper fit calidius, aut frigidius. 1°. de san. tuē. 2^a. 67. C
 Animal nullum pedestre, præter simias & satyros, incedit binis innixum pedibus. 4°. de anat. adm. 1^a. 80. G
 Animalia a carnuiora propter quid habent pedes multifidos & curuos ungues. 3°. de usu partium. 1^a. 128. B
 Animalium herbiuorum alia habent ungulas solidas, alia bifidas. 3°. de

usu partium.

1^a. 128. B
 Animalia iuuenilia quo modo erudiantur. 5°. de decre. Hippo. 1^a. 258. B
 Animalia comparantur secundum gradus caliditatis. 11°. de sim. me. fa. 5^a. 78. E
 Animalia comparantur secundum gradus siccitatis. 11°. de simp. med. fa. 2^a. 33. D
 Animalium singule nature habent suum proprium medium. 3°. de ali. fac. 2^a. 33. D
 Animal perfectum, cui nulla propriarum actionum deest. de marc. 3^a. 46. B
 Animalia, quæ non generantur ex semine non sat habent putredine ut generentur, sed indigent etiam magno calore. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. F
 Animalia in limo, in colluue, in paludibus, in plantis, fructibusque putrentibus gignuntur. 17°. de usu partium. 1^a. 222. C
 Animalium partes quæ penitus sunt exanguis, frigido læduntur. commentario. 5°. aphor. 18°. Ex. 39. A
 Animalibus quædam familiaria adnascuntur. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. C
 Animalia in corpore habent silem statum cœli. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 104. D
 Animalis genus ex substantia habetur. 2°. de semi. 1^a. 339. H
 Animalibus omnibus caro communis est. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 77. F
 Animal unum sufficit ad omnes sectiones. 8°. de ana. ad. 1^a. 102. F
 Animalia quæ sumenda pro anatomia. 6°. de ana. adm. 1^a. 89. F
 Animal debet esse antiquus per anatomia brutorum. de mot. man. et obs. Sp. 70. C
 Animalium ordo in exercitatione anatomica. 6°. de anat. admini. 1^a. 90. G
 Animalia habentia serratos dentes sequuntur habentia quinque digitos in manu. 6°. de anat. admini. 1^a. 89. F
 Animalia quæ non multum differunt ab hominum natura. 4°. de ana. ad. 1^a. 80. B/G
 Animalia excoriabilia, quæ. 7°. de anat. admi. 1^a. 98. F
 Animal male excoriatum ignorat musculum latum. de musc. diff. 1^a. 44. E
 Animalium ad sectionem differentie. 6°. de ana. ad. 1^a. 90. D
 Animalia anatomizanda suffocantur in aqua & laqueo suspendebant. 8°. de anat. admi. 1^a. 103. D
 Animal incidendum & scarificandum fame & siti affligendum. de motibus man. & obs. Sp. 70. D
 in Animalium uiuo tres modi secandi. 7°. de ana. adm. 97. E/H/8°. 1^a. 100. A
 in Animalium mortuo primo exerciteris, ut in uiuo præter effusionem sanguinis anatomem uidere possis. 8°. de anat. ad. 1^a. 100. B
 Animal longo tempore mortuum cur non potest diffecari. 1°. de anat. admi. 1^a. 65. E
 Animalis mortui partes perfundantur aqua calida, ut facile uideantur. 8°. de usu partium. 1^a. 168. B
 Animal calidum esse debet, uel calefactum arte quod spectari debet in buccis. 4°. de anat. admini. 1^a. 80. E
 Animalia bruta incidit Galenus. 4°. de anat. admini. 1^a. 80. B
 Animalia quæ diffecauit Galenus, & quæ non. 6°. de anat. admini. 1^a. 89. G
 in Animalibus partibus construendis tres scopi primi. 14°. de usu par. 1^a. 204. C
 in Animalibus perfectis membra officialia. de anatomia uiuo. Sp. 45. C
 in Animalibus imperfectis membra consimilia officialibus perfectorum. de anatomia uiuorum. Sp. 45. G
 Animalis partes sunt adeps, & medulla. de anat. uiuo. Sp. 44. D
 Animalis particula propter quid una dicitur. 1°. de usu par. 1^a. 113. B
 Animalium partes membra sunt. in Timæum Platonis. 1^a. 287. A
 Animalium partes terrenæ quæ sunt. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 64. H
 in Animalium uiuente capitis anatome. 7°. de decre. Hipp. & Pla. 1^a. 269. B
 Animalia quædam carent capite. 7°. de usu partium. 1^a. 166. C
 Animalia carnuiora habent dentes supra, & infra. de ar. com. 1°. 7^a. 256. G
 Animalia ruminantia habent tria dentes inferiores. de articu. cō. 1°. 7^a. 256. G
 Animalia quædam habent duas tantum dentium maneries, sicut incisivos, & molares. de anat. uiuorum. Sp. 49. E
 Animalia ad mordendum parata, qualia. 16°. de usu partium. 1^a. 217. A
 Animalia habentia dentes serratos quale habent temporalis musculi caput. 16°. de usu partium. 1^a. 217. B
 Animalia habentia maxillam magnam quale habent temporalis musculi caput. 16°. de usu partium. 1^a. 217. B
 Animalia omnia mouent inferiorem maxillam præter cocodrillum. 4°. de anat. admini. 1^a. 80. B
 Animalium aliorum maxilla plexior est quam simiæ. 4°. de ana. admi. 1^a. 80. G
 Animalibus omnibus a qua coniugatione commune est neruos accipi. 15°. de usu partium. 1^a. 215. H
 in Animalibus habentibus magnas uertebras, ut sunt animalia dentes serratos habentia & cornigera, prima neruorum colli coniugatio est magna. de neruorum dissectione. 1^a. 54. E
 in Animalibus habentibus uertebras paruas ut in simijs, prima coniugatio neruorum colli parua est. de ner. diff. 1^a. 54. E
 in Animalibus, quæ non multum diuersam ab homine naturam habent, septem sunt uertebræ in collo. de neru. diff. 1^a. 54. H
 Animalia longum collum habentia inclinato corpore deglutiunt. 3°. de natural.

natural. facultat. 1^a. 305. C
 Animal habens amplissimam uocem aptum est ad sectionem thoracis. 8°.
 de anatomicis administrationibus. 1^a. 100. B
 Animalia habentia magnam uocem quot musculos habeant in aspera ar-
 teria. 7°. de usu partium. 1^a. 160. D
 Animalia prædita magna uoce qualia. 16°. de usu partium. 1^a. 216. H
 in Animante omni qui musculi chartileginem cogunt, & guttur clau-
 dunt. de mus. diff. 1^a. 46. C
 Aialia pua quot musculos habeant i arteria aspa. 7°. de usu par. 1^a. 160. D
 inter Animalia parua uoce p'dita est simia. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. A
 Animalia utrinque dentata an habeant unum uentriculum, sensus indicat.
 de natura humana. commen. 2°. 7^a. 183. C
 Animal non habens dentes superiores habet plures uentriculos. 6°. de
 anatomicis administrationibus. 1^a. 90. D
 Animalia q' hnt magnū & asperū uentriculū. 6°. de anat. admi. 1^a. 90. D
 Animal habens dentes superiores non ruminat, nec habet multos uetres.
 6°. de anat. admi. 1^a. 90. B
 Animalia ruminantia an habeant quatuor uentriculos, sensus iudicat. de
 natura humana. commen. 2°. 7^a. 183. C
 Animalia ambulabilia, & sanguinea pulmonē habēt. de ana. ui. Sp. 48. B
 Animal omne habens calorem magnum, necessarium fuit habere pulmo-
 nem magnum. de anat. uiuorum. Sp. 47. F
 Animalia quadrupeda magnum pulmonem habent. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Animalia plura habent plures lobos quā hō. 6°. de usu par. 1^a. 149. B
 in Animal quocunque lobi pulmonis sunt plus in dextra parte quā in
 sinistra. 6°. de usu partium. 1^a. 149. A
 Animalia propter quid respirant. de utilitate respirationis. 1^a. 225. B
 Animalia tenuem aerem inspirantia alijs præstantiora sunt. de attenuan-
 te uict. rat. 2^a. 45. D
 Animalium trahentium aerem eadem est structura pulmonum. 7°. de ana-
 to. administrationibus. 1^a. 96. H
 in Animalibus quibusdā loco pulmonis sunt canales. de ana. ui. Sp. 48. C
 Animalia quæ degunt in cauernis, an respirent. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. D
 Animal & maximum & minutum habet similem cordis structuram. 7°.
 de anatomicis administrationibus. 1^a. 96. H
 Animal dum uiuit, cor in utrisq; sinibus sanguine repletum est. de decre-
 tis Hippocratis & Platonis. 1^a. 231. F
 Animalia ex corde sortiuntur igneā caliditatem. de foet. for. 1^a. 323. F
 Aialia multa nō hnt dextrū cordis uentriculū. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 263. E
 in Animalibus paruis uidetur unus solus uentriculus cordis. de utilitate
 respirationis. Sp. 64. D
 Animalia habentia arterias amplas & manifestas. de usu puls. 1^a. 228. G
 Animalis totius erectio supra cor posita est à natura tanquam supra ra-
 dicem ultimam. de anatomia uiuorum. Sp. 47. B
 Animalia aliqua nō hnt uescicā fellis, tñ habēt fel. 4°. de usu par. 1^a. 138. E
 Animalia quæ hnt lienem album & quæ nigrū. 6°. de anat. ad. 1^a. 92. G
 in Animalibus q' augent uescicā ē maior matrice. 14°. de usu p. 1^a. 205. C
 in Animalibus iā auctis uescicā minor matrice. 14°. de usu par. 1^a. 205. C
 Animal putatur esse ab aliquibus, uterus. 6°. de lo. affe. 4^a. 40. D
 Animalis uires in testibus. 1°. de semi. 1^a. 334. C
 Aialia pter hoicem cōueniēter hnt quatuor pedes. 3°. de usu par. 1^a. 128. A
 Animalia qua potentia regantur. commen. 2°. apho. 17°. Ex. 13. A
 Aialiu rōnē habet natura. 17°. de usu par. 1^a. 222. G/ad Tras. 2^a. 105. G
 Animal omne à natura simul, & ab anima regit. de atra bile. 34. H/1°. de
 fac. na. 1^a. 290. G/cōtra ea q' à Iuliano i Hip. aph. dicta sūt. Ex. 68. A
 Animal gubernans facultas motus arbitrarij est opifex. de palpitatione
 conuuls. & rig. 3^a. 53. C
 Animal fm aliquos memorijs gubernatur. 1°. de natu. facul. 1^a. 293. A
 Animal alimento & spiritu gubernatur. introductio. If. 54. A
 Animal administrantia tria principia. 7°. de usu partium. 1^a. 164. A
 Animal requirit tres naturæ facultates solum. 1°. de natu. fac. 1^a. 292. C/
 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 per Animales quinque uirtutes corpus fruitur nouem uoluptatibus. de
 compag. memb. siue de natura humana. Sp. 59. B
 in Animal nihil prius uita. 9°. meth. med. 7^a. 59. F
 Animalis sensus expectat ut offerat sensibile. 7°. de deer. Hip. 1^a. 271. A
 Animal uiuente difflatio, exspiratio, & inspiratio fit semper. in Timæum
 Platonis. 1^a. 289. C
 Animalia quo tempore per os inspirant. 11°. de usu partium. 1^a. 188. E
 Animalia oclusa latebris non uidentur spirare. 6°. de lo. affe. 4^a. 39. E
 Animalia nō poterunt durare nisi statim ab initio à natura sit tributa fa-
 cultas quædā naturalis unicuiq; instrumēto. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. C

Animalibus oīum instrorū corporis ita facultates ifitas dedit natura, ut sine
 illa disciplina illis ad pprias functiōes uterent. 2°. de semi. 1^a. 340. A
 Animalibus, & stirpibus natura ifitas quasdam uires deficientis ac defi-
 derati semp appetētes ab initio statim dedit. 1°. de san. tuen. 2^a. 62. G
 Animal nullū alimēto carere debet. de renū affec. dign. et med. 7^a. 195. A
 Animalis qlibet pars habet naturales potētias plures, sed p'cipue ēt habet
 potentiam, p' quā alterat alimentum sibi ipsi. cō. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 in Animalis qualibet parte uis est, quā alteratricē gñaliter, particulari-
 ter assimilatricem, & nutritoriā nominamus. 3°. de nat. fa. 1^a. 302. D
 Animalia et plātæ reddūt sibi silē alimētū. de dec. Hip. & Pla. 1^a. 264. G
 Aial oē suarū partium uires nullo doctore p'sentit. 1°. de usu par. 1^a. 113. F
 Animalia accedūt ad alimēta uirtute quadā innata. 15°. de usu p. 1^a. 213. B
 Animal conuenienti alimento nutritur. 3°. de temp. 1^a. 22. C
 Animalia quo mō naturāl'r ueniunt ad ppria nutrimēta. de cōf. 2^a. 61. A
 Animal oē non nutritur quocunq; cibo. 1°. de natu. fac. 1^a. 292. D
 Animal omne à totius substantiæ proprietate cibum habet familiare.
 2°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 17. B
 Animalis partes ex partibus propinquis trahunt alimentum. 13°. de usu
 partium. 1^a. 202. B/1°. de symp. cau. 17. H/ de marcore. 3^a. 48. D
 Animalium alimenta, quæ. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 275. A
 Animalia nutriuntur fructibus, herbis, & lacte. 2°. de semi. 1^a. 338. E
 Animalis partes quo sanguine nutriantur. cō. 2°. aphor. 47°. Ex. 18. H
 in Animalibus an gignatur bilis, uel sit in cibis. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. F
 Animalibus quibusdā gulosis ueter in os rapitur. 3°. de nat. fac. 3^a. 305. A
 Animalia quæ sine cibo possunt perdurare. cōmen. 1°. apho. 15°. Ex. 8. B
 Animalia latentia in latibulis, alimento nullo aliqua indigent, aliqua pau-
 co. commen. 7°. apho. 59°. Ex. 59. D
 Animalibus nutriuntur homines. 8°. de decre. Hipp. & Plat. 1^a. 275. A
 ab Animalibus alimenta. 2°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 16. A
 Animalium quæ membra sint bona, quæ mala. de dissol. conti. Sp. 74. A
 Animalium carnes diuersæ. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. D
 Animalium iuniorum caro præstātissima est. 3°. de alimen. fac. 2^a. 29. F
 Animalium herbarum uiridem non habentium carnes sunt malæ. de uictus
 rat. in morb. acut. commen. 4°. 7^a. 147. B
 Animalia omnia habentia alimenta sunt meliora quā quibus defunt. 3°.
 de alimen. fac. 2^a. 26. B
 Animalia q' exercent præferenda sunt ociosis. de atten. ui. ra. 2^a. 45. C
 ex Animalibus humidis quod est maius, uelocius digeritur antequam du-
 rescat, quā minus. de diss. conti. Sp. 73. C
 ex Animalibus siccis quod paruum est uelocius digeritur, quā quod ma-
 gnum. de diss. conti. Sp. 73. C
 Animalia domestica quo differāt ab agrestibus. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. E
 Animalium domesticorum alimentum quæle. 3°. de alimen. fac. 2^a. 27. F
 Animalium domesticorum carnes edendæ sunt potius assæ quā elixæ.
 de cura icteri. Sp. 111. D
 Aialium aliorū carnes ut alimēti bonitate sunt suilla iferiores, ita ex car-
 nes eorū ptes suū excarnibus sunt deteriores. 3°. de alim. fa. 2^a. 26. F
 Animalium agrestium alimentum, quæle. 3°. de alimen. fac. 2^a. 27. F
 Animalium syluestrium carnes elixæ magis quā assæ edendæ sunt. de
 cura icteri. Sp. 111. D
 Animalia mōtana qualia. 3°. de alimē. fac. 27. E/3°. de uict. rat. 2^a. 45. C
 Animalia montuosa diutius seruantur imputria quā domestica. 3°. de
 alimentorum facultatibus. 2^a. 27. E
 Animalia in stagnis, locis aquosis, & campestribus degentia qualia. de
 attenuante uictus ratione. 2^a. 45. C
 Aialia humida in florētī etate sunt in mediocritate. 3°. de ali. fa. 2^a. 25. H
 Animalia sicca in adolescētia sunt in mediocritate. 3°. de ali. fac. 2^a. 25. A
 Animalis quod est in augmēto & cremēto caro uelocius digeritur, quā
 eius quod inueteratum est. de diss. conti. Sp. 73. C
 Animalia recentia qualia. 8°. meth. med. 7^a. 51. B
 Animalia seniores non sunt boni succi. de bo. & uitio suc. 2^a. 36. B/8°.
 metho. med. 7^a. 51. B
 Animalium oīum antiquorū caro parū nutrit, cur. de disso. cōti. Sp. 73. F
 Animalis multorum annorum caro est suilla. de dissolu. conti. Sp. 74. D
 Animalium paruorum caro lenit uentrem. de dissolu. conti. Sp. 75. A
 Animalia pingua non sunt gracilibus comparanda in nutriendo. 3°. de
 alimen. facultat. 2^a. 26. C
 Animalium gracilium caro pessima est. 3°. de alimē. fac. 2^a. 29. F
 Animalium partes extremæ quales. de boni. & uitio suc. 2^a. 35. G
 Animalium omnium aures tarde digeruntur. de diss. conti. Sp. 73. D
 Animalium oīum hepata tarde digeruntur. de dissolu. conti. Sp. 73. D
 Animalia quæ herbis tenuioribus uescuntur, primo uere pinguescunt.
 3°. de

3°. de aliment. facultat. 2°. 26. B
 Animalia, quorum pascua sunt in desertis, & in locis siccis, non habent
 superfluitates. de dissol. cont. Sp. 73. E
 Aialium oium interiora sunt multarū supfluitatū. de dissol. cōti. Sp. 73. E
 Animalis lactātis caro est multarū superfluitatum. de dissol. cont. Sp. 73. E
 ex quali Animalis sumendum sit lac. de dissol. continua. Sp. 73. H
 Animal cuius lac sumis, cuius etatis esse debet. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. H
 Animalium, quorum lacte sis usurus, qualia debent esse nutrimenta. 5°. de
 sani. tuen. 2°. 91. H
 Animalium ignotorum preparationes sunt discēdæ ab his, in quorum re=
 gionibus nascuntur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. C
 in Animalibus quæ augentur, cur nil superfluum benigni alimenti relin=
 quatur. 14°. de usu partium. 1°. 205. D
 Animal omne particeps est rationis. ora. suasoria. Isa. 2. C
 Animalia omnia excedit homo ratione. ora. suasoria. Isa. 2. C
 Animalia irrationalia habent concupiscibilem, & irascibilem facultatē.
 5°. de decre. Hippo. 1°. 258. C
 Animalia irrōnalia sola cupiditate regūtur. 5°. de decre. Hippo. 1°. 258. C
 Animalis spūs nomēclatura, et potētia ubi discēda. 3°. de lo. affe. 4°. 17. H
 Animalis spiritus quis. intro. Isa. 55. B. de utilita. respi. 1°. 226. G. 1°. de
 præfag. ex pul. 4°. 104. E. de uir. nostr. corp. diff. Sp. 60. C
 Animalis spiritus est exhalatio sanguinis benigni. 6°. de usu par. 1°. 155. C
 Animalis spūs multū discrepat ab alijs spiritibus. 16°. de usu p. 1°. 219. C
 Animalis spiritus unde oriatur. 2°. de decre. Hippo. 1°. 240. F
 Animalis spiritus in cerebri uentriculis oritur. 7°. de decre. 1°. 269. D
 Animalis spiritus quo modo conficiatur. 7°. de usu partium. 1°. 169. D
 Animalis spiritus ex qua materia fiat. 7°. de decre. Hip. 1°. 269. E
 Animalis spūs sit spiritu attracto ex arterijs. 8°. de decr. Hip. 1°. 278. B
 Animalis spiritus sit ex uitali spiritu elaborato. de ocul. 7°. 183. G. de uir=
 tu. nostrum corpus dispen. Sp. 60. C
 ad Animalem spiritum generandum facit substātia spiritalis, quam ha=
 bent arteriæ. 4°. de diff. puls. 4°. 65. E
 Animalis spiritus multitudini non est potius tribuenda bonitas ac perfe=
 ctio intellectus, quā qualitati. 8°. de usu partium. 1°. 170. D
 Animalis spūs cur i toto cerebri corpe cōtineat. 8°. de usu par. 1°. 170. C
 Animalis spiritus ex coctione cerebri fit. 9°. de usu partium. 1°. 172. F
 Animalis spiritus pleni sunt uentriculi cerebri. de usu pul. 1°. 227. H
 Animalis spiritus augetur cum corpore. 1°. de diff. resp. 3°. 58. C
 Animalis spiritus quo modo penetret ad membra. de ocul. 7°. 184. F
 Animalis spiritu plenum esse sinū spiritus asserit Chrysippus. 1°. de de=
 cre. Hippo. & Plato. 1°. 232. A
 Animalis spiritus principium per se mobile. 1°. de semi. 1°. 331. D
 Animalis spiritus est aiæ primum instrumentum. 4°. de loc. aff. 4°. 23. A
 Animalis spiritus nutritur, & ex quo nutriatur, & per quem locum. de
 utili. resp. 225. G. H. de usu puls. 228. A. 1°. 228. D
 Animalis spiritus præstat auribus uirtutem audiendi. de compa. memb. si=
 ue de natura humana. Sp. 58. B
 Animalis spiritus qualis in oculo sit. 1°. de symp. cau. 3°. 15. C
 Animalis spiritus copia est in oculo. 7°. de decre. Hippo. 1°. 269. H. 1°. de
 symp. cau. 3°. 15. C
 Animalis spiritus consumitur in motu uoluntario. de usu puls. 1°. 227. H
 Animalis spiritus si euacuetur, quid sequatur. 7°. de decretis. 1°. 269. E
 de Animalibus sensibus. de cōpag. membrorum. siue de nat. hu. Sp. 59. B
 Aiales aliæ, aliæ naturales sūt itrisecæ facultates. de uo. istr. dis. 1°. 106. C
 Animalis uis quibus nominibus dicatur. 9°. meth. med. 7°. 58. H
 Animalis uis unde sit, et quo mō cognoscat. de arte cur. ad Gla. 7°. 99. G
 Animalis facultas nō oīs a uoluntate est. de uocalium instr. diff. 1°. 106. C
 ab Animalis facultate qualiter fiat omnis actio uoluntaria. de uocalium
 instrumentorum dissectione. 1°. 106. D
 Animalis uis nō dat cerebro a corde p arterias. 2°. d. dec. Hip. 1°. 239. D
 Animalem uirtutem a cerebro nerui accipiunt. 1°. de usu par. 1°. 117. B
 Animalis uis primum mouet ad respirationem. 1°. de diffi. respir. 3°. 61. B
 Animalis uis in statu morbi fatigatur, naturalis uel uitalis fortes persi=
 stunt. commen. 2°. apho. 29°. Ex. 19. G
 Animalis uis quiescit in somno, & maxime uiget naturalis. 1°. de sympto.
 cau. 3°. 18. H. com. 4°. aph. 15°. Ex. 28. H
 Animalis uis quo mō deijctur et psterit. 4°. de psag. ex puls. 4°. 123. G
 Animalia, & naturalia instrumenta differunt. 1°. de loc. aff. 4°. 8. A
 Animalia instrumenta indigent uenis & arterijs. 1°. de loc. affec. 4°. 8. B
 Animalis actio nulla inest cordi, ideo non eget magnis neruis. 6°. de usu
 partium. 1°. 155. F
 Animales actiones in quot diuiduntur. de symp. diff. 3°. 11. D

Animales actiones habēt tantum duas species sensus. de oculis. 7°. 186. A
 ex Animalibus actionibus plurimæ secundum nostram uoluntatem per=
 ficiuntur. de uocalium instr. diff. 1°. 106. C
 Animales actiones cur a multis causis offendātur. 3°. de loc. aff. 4°. 16. G
 Animale officium est appetens cibum & potum uentriculi cupiditas. 6°. de
 locis affectis. 4°. 37. H
 Animalium partium officium quod. in progno. commen. 1°. 4°. 197. B
 Animalis appetitu fiunt motus musculorum. comment. 6°. aphorif. 39°. Ex. 50. G. 1°. de motu muscu. 1°. 309. B
 Animalibus partibus insunt diuersa symptomata ratione qua animata, et
 ratione qua naturalia. 1°. de locis affectis. 4°. 8. B
 Animalium symptomatum enumeratio. de symp. diff. 3°. 12. B
 de Animalū utilitate librū fecit Xenocrates. 10°. de sim. me. fa. 5°. 73. C
 Animalibus prima utilitas est ab actionibus. 17°. de usu par. 1°. 221. C
 Animalibus secunda utilitas est a partibus. de usu partium. 1°. 221. C
 Animalis quælibet pars necessaria est. de diff. morb. 3°. 4. A
 Animalis nulla pars extrinseca inutilis est. 17°. de usu par. 1°. 221. E
 in Animalibus duplices sunt actiones corporales, & animales. 6°. de
 sanitate tuenda. 2°. 95. F
 Animales actiones diuiduntur in sentientes, actiuas, & rectrices. 1°. de
 symp. cau. 3°. 14. B
 Animalia magis natura, q̄ rōne artē aliquā exercēt. 1°. de usu p. 1°. 113. G
 Animal ut animal ex seipso mouetur. 11°. de usu partium. 1°. 191. E
 Animal quum uult, illico mingit. 2°. de decret. Hippo. 1°. 237. G
 Animalis motus principium est cerebrum. 7°. de usu partium. 1°. 164. A
 Animalis partium munia quæ. de diff. mor. 3°. 4. H
 Animalis per solidas partes fiunt operationes. cō. 3°. apho. 17°. Ex. 23. G
 Animalis membra motura instrumenta debent esse robusta. de decretis
 Hippo. & Plato. 1°. 234. A
 in Animalibus instrumentorum finis. de diff. mor. 3°. 4. A
 in Aialis parte nulla sine neruo est motus, uel sensus. de ner. diff. 1°. 53. B
 Animalis solidæ partes quiete humectantur non per se, sed ex accidenti.
 commentario. 4°. aphorifmo. 13°. Ex. 28. G
 Animalia aliqua concoquunt spiritus gratia. 2°. de natu. fac. 1°. 300. E
 Animalis partes quæ aptæ sunt generare aliquos humores, propter quid
 eos generent. commentario. 5°. aphorif. 39°. Ex. 41. B
 in Aiali rumināte cuius sit actio ruminatio. de mo. mani. et obs. Sp. 68. F
 Animalis cum in perpetuo sit fluore, cur substantia similis restituenda sit.
 1°. de sani. tu. 2°. 62. F. G. 6°. 2°. 95. B
 Animalium corpora diffiantur occulte. cōmen. 1°. apho. 15°. Ex. 8. D
 Animalium corpa semp duplīr diffiātur, et quo mō. 1°. de diff. feb. 3°. 31. F
 Animalia p cutim exteriorē trāspirāt. de uenæ sect. aduer. Erasī. 6°. 8. H
 Animalis natura æstate propter aerem ambientem magis ad superiora
 mouetur. commen. 4°. apho. 4°. Ex. 27. H
 Animal non delectatur aliquo immodico. 1°. de sani. tuen. 2°. 65. H
 Animalia differunt in recessu a naturali habitu. de cau. mor. 3°. 6. G
 Animal quo modo sanum & quo modo ægrum sit. de diff. mor. 3°. 2. H
 Animal quando bene se habere dicitur. 1°. de temp. 1°. 13. D
 Animal plenum malis humoribus, & non obstructum, sanum est ut nunc.
 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Animalia quocunq; rarefcere, et dēfcere nō possunt. d. dif. mor. 3°. 2. H
 Animalium corpora hñt magis, et minus, et quo mō. de diff. mor. 3°. 2. E
 Aialis partes quo mō seruādæ. 6°. d. sa. tu. 2°. 96. F. 11°. met. me. 7°. 68. F
 Animalia habentia naturalem temperiem inculpatam debent similibus nu=
 triri. 3°. de ali. fac. 2°. 33. D
 Animalibus prauam temperiem habentibus cibi contrarij conueniunt.
 3°. de alim. fac. 2°. 33. D
 Animalia bruta & ipsa tollunt morbos contrarijs. 5°. de natura huma=
 na, commen. 2°. 7°. 181. H
 ex Animalibus quæ sumantur ad medicinas oculorum. 7°. 188. G
 in Animalibus an possit fieri corruptio adeo uehemens, ut uenenū æque=
 tur. 6°. de loc. affe. 4°. 40. B
 Animalis uox ex medulla spinali impedita. de mot. man. & obs. Sp. 67. C
 ex Aialium putredine aer coingnatus pestilēs est. 1°. de san. tu. 2°. 67. B
 ex Animalium putredine temperiem contrahens aer uitandus. 7°. 77. E
 Animalia immortalia dicere est dementia. ad Thrasylb. 2°. 108. C
 Animal periret si unum elementum destrueretur. 1°. de elemen. 1°. 5. F
 Animal quomodo perit extincto calore. de palp. conuul. & rig. 3°. 55. F
 Animal quare nō capiatur frequēter apoplexia. 8°. de usu par. 1°. 168. B
 Animalia quæ in febribus bene concoquunt. 2°. de nat. fac. 1°. 300. E
 Animal uiuit detecto etiam corde. 7°. de ana. ad. 1°. 97. E
 Animalia quædā cur uiuūt sine corde, & pulmone. de util. resp. Sp. 63. B
 Animal

Animal non potest mori quin cor cesset ab agendi munere. 3°. de simplic. medica. facul. 5°. 22. B
 Animal mortuo semper in sinistro cordis sinu adest sanguis concretus. 1°. de decre. Hipp. & Plat. 1°. 231. F
 ab Animal cor extractum contrahitur diutius, ac dilatatur. in Timæ. Platonis. 1°. 290. D
 Animal sine spiratione uiuere non potest. 2°. de loc. aff. 4°. 27. D
 Animal nihil patitur arterijs circa collum cōstrictis. de utili. resp. 1°. 225. H
 Animal per diem uiuit uinctis iugularibus uenis. de usu puls. 1°. 227. H
 Animal quibus uenis et arterijs p̄cis peribit. 2°. de decr. Hip. 1°. 239. B
 Animal cur tam cito obeat non respirans. de utilitate resp. 1°. 225. A/ de uict. rat. in morb. acut. commen. 4°. 7°. 139. C
 Animal qua uertebra lesa amittat spirationem, & totum corpus fiat im- mobile. 8°. de ana. ad. 1°. 103. A
 Animal quomodo suffocatur fm Erasistratū. de utilitate resp. 1°. 223. G
 Animalia non suffocantur ob inopiam substantiæ aeris, sed ob aliud quip- piam. de uti. resp. 1°. 224. A
 Animalia suffocant ob penuriā alicuius qualitatis. d. uti. resp. 1°. 224. D
 Animal illico periret, si totū pectus impleretur. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
 Animal moritur per inclusionem caloris ut non possit exteriorem aerem communicare. de cau. mor. 3°. 7. E
 Animal aqua suffocatum non habet membra maculata. 1°. de decre. Hip- pocra. & Plato. 1°. 231. G
 in Animal uiuo non potest consumi cerebrum in totum. in 6°. de morb. uulg. commen. 2°. 3°. 370. A
 Animal totum repente sopitum collabatur cerebri uentriculis collisis uel uulneratis. 3°. de decre. Hip. 1°. 245. D
 Animal quo modo reddetur semiuocale. de neru. disso. 54. B/ 8°. de ana- tomicis admini. 1°. 101. H
 Animal quo modo reddetur matum. 8°. de ana. ad. 1°. 101. H
 Animalis in corpore prius illæ partes absumentur quæcunque sunt humi- diores. commen. 7°. apho. 59°. Ex. 59. D
 Animalia seniora carnes modicas, & aridas habent, & reliquas partes. 4°. de ana. ad. 1°. 80. D
 Animalis partes omnes quando priuantur seroso humore, & spiritu ui- tali. 1°. de semi. 1°. 335. D
 Animal omne ab ortu semper fit siccus. 1°. de sani. tuen. 2°. 67. C
 Animal oē a principio ortus ad finē semper siccescit. 6°. de sa. tu. 2°. 95. B
 in Animalibus senium quid sit. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 62. F
 Animalia cur citius ueniunt ad senium. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. F
 Animal quo modo nunquam senesceret. de marcore. 3°. 46. C
 cū Animal gñatur pulsus, et moritur cū eo. cōpendiū pulsū. Sp. 65. C
 in Animal mortuo oīa sunt p̄frigerata ac densata. 3°. de nat. fac. 1°. 307. H
 ad Animal ingressum aures. 3°. de compo. med. sec. lo. 5°. 145. H
 ab Animalibus uinculorum nomen. de fascijs. 7°. 293. H
 ANIMANTIS curam habet natura. 3°. de nat. fac. 1°. 302. E
 Animanti cuiq; sua natura satis est ad proprias excitandas appetitiones, quibus sanitatem salutemq; tueatur. 1°. de sani. tuen. 2°. 65. E
 Animans est etiā in uentre, qñ est conformatū. 5°. de usu par. 1°. 212. D
 de Animantis structura ex uoce iudicatur. 6°. de anato. admi. 1°. 89. H
 Animanti necessaria instrumenta. 6°. de anatomicis adm. 1°. 90. C
 Animantibus oibus sanguineis quæ sint cōia. 6°. de anato. admi. 1°. 92. G
 Animanti toti cōes sunt uenæ, arteriæ, & nerui. 2°. meth. med. 7°. 12. G
 Animantium syluestrium carnes sale conditæ calefaciunt, & exiccant. de sal. dieta. 2°. 40. B
 ANIMVS sapientissimus est fm Heraclitum. q. animi mores. 1°. 318. G
 Animus apparet tūc scire, quum usus postulat. de ther. ad Pifo. 5°. 90. A
 Animus inuite ignorat. 5°. de decr. Hipp. 1°. 256. C
 Animi cōstitutiones, quas uocet Aristoteles. 5°. de decre. Hipp. 1°. 257. C
 Animi intentio in uniuersa arte adhibenda est. de fascijs. 7°. 293. C
 Animū & corpus ad exercitationē excitat mutatio: similitudo & equa- litas perpetua segnitiam parit. de aere, aquis, & lo. 2°. 6. C
 Animi actiones sunt præcipue post pueritiam. 6°. de san. tuen. 2°. 95. F
 in Animi functionibus imobilitas, et insensibilitas. 3°. de sym. cau. 3°. 24. F
 Animi uirtutes, quæ. finitiones med. Ifa. 45. D
 ad Animi uirtutem non nihil ualent cibus et potus. q. ani. mo. 1°. 317. B
 de Animi moribus quomodo loquantur philosophus & medicus. 3°. de sani. tuenda. 2°. 65. F
 Animum ab alijs diuersum debet philosophus habere, non uestem. de hi- storia philosophica. Sp. 2. D
 Animi mores curare ad medicum spectat, et non solum ad philosophum. 1°. de sani. tuen. 2°. 65. F

ob Animi egritudinem magnanimus non moritur. 5°. de lo. af. 4°. 29. C
 de Animi egritudinibus librū fecit Chrysippus. 3°. de loc. affe. 4°. 14. E
 Animi subitam concitationem consuluit Hippocrates uires dissolutas ha- bentibus, ut incitationis robore, solutionis imbecillitati medeamur. po- stea dat cibum, & cur. de theria. ad Pifo. 5°. 94. D
 Animi mores egrorum ex gestu produntur quomodo. in 1°. de morbis uulg. commen. 3°. 3°. 117. H
 ob Animi mores egros, sanauit Galenus. 1°. de sani. tuen. 2°. 65. G
 de ea quæ in Animis puerorū ē disp̄satione. 5°. de decre. Hip. 1°. 256. G
 de Animo durum dicitur. 3°. de diff. pul. 4°. 65. E
 Animi dexteritas & prudentia proficiscitur à bilioso humore. de natura humana, commen. 1°. 3°. 33. B
 Animus agitur ad prudentiā siccitate fm Platonem. q. animi mo. 1°. 318. C
 Animi integritas & constantia proficiscitur ab atra bile. de natura hu- mana, commen. 1°. 1°. 33. B
 Animi modestia quartodecimo anno cōparāda. 1°. de sani. tuen. 2°. 67. D
 Animi benigniores & cultiores sunt Asianis, quā Europæis. de aere, aquis & locis. 2°. 4. E
 Animi mores quibus corrumpantur. 1°. de sani. tuen. 2°. 65. F
 Animis impuris si nutrientes sermones offeras, non modo nihil profueris sed etiam magnopere obfueris. 1°. de simp. medi. fac. 5°. 9. D
 Animos suos excolere uolētibus utile est scire animæ facultatis sequi cor- poris temperaturas. q. animi mores. 1°. 317. B
 Animi uis rationis expers duplex est in nobis. de cogn. curandisq; animi morbis. 2°. 53. A
 ad Animi facultates momentum habent æstus, & uenti, secundum Plato- nem. q. animi mores. 1°. 320. E
 Animi affectus q. sint. d. cog. cur. ani. mo. 2°. 50. G/ 12°. me. me. 7°. 77. D
 Animi affectus diuersi. de cog. cur. animi morb. 2°. 50. E
 Animi perturbatio quid sit. 5°. de decr. Hipp. 1°. 254. D
 Animi perturbationes quinque. de cogn. cur. animi morb. 2°. 52. E
 ex Animi affectibus motus sunt duplices. 2°. de sani. tuen. 2°. 75. A
 Animi affectibus careat iudex. de ordi. librorum suorum. Ifa. 14. G
 Animi affectus alterant pulsus. de usu pul. 1°. 229. E
 Animi perturbatio pulsū mutat. in progno. commen. 1°. 4°. 192. C
 in Animo pturbato pulsus imutatur. de p̄cogn. ad Posthumum. 4°. 216. F
 Animi affectus si post ephemeram restet, pulsus considerandus. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. B
 Animi affectus corpus exiccant. ars medic. Ifa. 68. G
 in Animi uehementibus affectibus cur in posterum non recordemur ul- lius eorum quæ egerimus. 2°. de mo. mus. 1°. 315. B
 Animi passionēs si sint uariarum rerum, altera alteram obscurat: si eius- dem rei, magis augentur. commen. 2°. aph. 46°. Ex. 18. H
 Animo imbecillis, et relaxatus qui dicatur. 4°. de decre. Hipp. 1°. 252. C
 in Animo ex his quæ audiuntur, fiunt horror, & stupor. 4°. de sa- nitate tuenda. 2°. 86. A
 Animi simplicitas & stupiditas proficiscitur à sanguine. de natura hu- mana. commen. 1°. 1°. 33. B
 Animus omnino deses decoloratos reddit. 1°. de sani. tuen. 2°. 65. F
 Animi ignauiam inducit frigiditas primo, humiditas secundo. 3°. de lo- cis affectis. 4°. 16. G
 Animi hebetudo non naturalis oñdit futurā egritudinē. ars med. If. 67. F
 Animos stupidos excitant exempla. 2°. meth. med. 7°. 10. G
 Animi seruitute pressi, non libenter pro alijs se periculis exponunt. de aere, aquis, & lo. 2°. 5. B
 Animi securitas humidarum egritudinum est causa. de cau. mor. 3°. 7. H
 Animus agitur ad dementiā humiditate fm Platonē. q. ani. mo. 1°. 318. C
 Animi deformitas quanta in irascentibus, in memoria habendum est. de cog. cur. animi morb. 2°. 52. F
 Animo ob q. mediocriter liceat cōmoueri. de cog. cur. ani. morb. 2°. 50. E
 Animi uoluptates longe maiores quā corporis. de cuiusque animi pec- notitia. 2°. 58. G
 Animū in cōsensu ducit os uētriculi. in 6°. de mor. uulg. cō. 4°. 3°. 186. F
 Animo uacillantes quid agant. 1°. de diff. resp. 3°. 60. A
 ad Animi perturbationem remedia pertinentia scripserunt Chrysippus, Aristoteles, & Plato. de cogn. cur. animi mor. 2°. 50. D
 Animi perturbationes & perplexas cogitationes somno adducto sanare potest theriaca. de theri. ad Pifo. 5°. 96. A
 Animo affecto auxiliatur theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. D
 Animi angores gñant bilem. in 6°. de morb. uulg. commen. 1°. 3°. 157. A
 Animus sanguine corrupto uitatur. de dynamidijs. Sp. 19. D
 cum Animi mœrore facies florida, mala. in 1°. pror. cō. 2°. 4°. 170. G
 Animi

Animi tristē habitum soluit antidotus Aclij galli. 2°. de antid. 5°. 110. H
 Animus quibus acuitur. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 56. G
 ad Animi prudētiā acrimoniāq; ualet theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. H
 Animi morbi quomodo sanentur. 1°. de san. tuen. 2°. 65. H
 Animo qui sanantur magis seruantur, quam si corpore egrotantes sana-
 rentur. de cogn. cur. an. animi mor. 2°. 51. A
 Animi defectus, & dissolutio de una re dicunt medici. 1°. de arte cura.
 ad Glauc. 7°. 98. E
 inter Animi deliquium, lipopsychiam scilicet, & syncopam differentia.
 12°. meth. med. 7°. 77. F
 ad Animi defectum usque sanguis ducendus, nisi quid aliud uetat. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 87. F
 ad Animi defectum usque ducere sanguinem in maximis doloribus, &
 maximis inflammationibus, est præsidiū quo nullum maius. præsag.
 exper. confirma. Sp. 77. H
 Animi defectio multilex. commen. 1°. apho. 23°. Ex. 10. D
 Animi defectus ex pluribus causis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. E
 Animi deliquia in quibus fiant. de uic. ra. in morb. acut. cō. 2°. 7°. 122. F
 Animi deliquia facit dolor unius partis. 2°. de sympt. cau. 3°. 23. F
 Animi deliquia faciunt timor, & gaudium. 2°. de symp. cau. 3°. 23. F
 Animi deliquia stomachica, quæ. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 135. C
 Animi defectus ex ore uentriculi pleno humoribus quanaoque fit. com-
 men. 1°. aphor. 23°. Ex. 10. D
 Animi defectio ex pituita in ore uentris. de uen. sect. adu. Eras. 6°. 12. C
 Animi defectio ex bile in ore uentris. de uc. sec. adu. Eras. 6°. 12. C
 Animi defectus ex humoribus mordicantibus os uentriculi. 1°. de arte cu-
 ra. ad Glauc. 7°. 99. C
 in Animi defectu ex cruditatibus febres fiunt quotidie uersus uesperam.
 12°. methodi medendi. 7°. 77. G
 Animi defectus est cōis casus oīs imodica cūonis. c. 5°. aph. 56°. Ex. 42. H
 Animi defectus quāq; fit per sectionem uenæ. cō. 1°. aphor. 23°. Ex. 10. E
 Animi defectus si in fluxu muliebri fiat, malū. cō. 5°. aph. 56°. Ex. 42. H
 Animi defectio fit pp uitalis spūs excretionem. cō. 7°. apho. 8°. Ex. 54. E
 Animi defectus fit a tuberculi intus ruptione. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
 Animi defectus fit cum totum pus exit per abscessum. 1°. de arte curat.
 ad Glauc. 7°. 98. G
 Animi defectus ex utero quot modis fiat. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. E
 Animi defectus ex inedia fit. 8°. meth. med. 7°. 50. F
 Animi defectus quos morbos antecedit. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. F
 Animi defectu tenuia excrementa in uentrem desluunt & faciunt uomi-
 tum, & alui profluuium. de art. commen. 2°. 7°. 264. H
 Animi deliquium ne incidant in balneo, acetum, & pulegium odoranda.
 9°. de compo. med. sec. lo. 5°. 199. B/F
 Animi deliquium quibus curetur. 8°. de compo. medi. sec. lo. 5°. 192. E
 in Animi defectu quando uinum dandum, & quod, & in qua etate. 12°.
 methodi medendi. 7°. 77. G
 Animi deliquium patientes uel ex stomachi, uel ex cordis dolore, uinum
 sanat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. F
 ad Animi deliquium adstringentium usus conuenit. de uict. rat. in mor.
 acut. commen. 1°. 7°. 111. G
 Animi defectus ex cholera, profluio alui, & euacuationibus magnis, quo
 modo curetur. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. G
 Animi defectus ex ore uentriculi quo curet. 3°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 99. B
 Animi defectus ex multitudine quo modo curandus. 1°. de arte curat.
 ad Glauc. 7°. 99. B
 Animi defectus ex utero quo mō curādus. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 99. B
 Animi defectus ex multitudine sudoris quomodo curetur. 1°. de arte cur.
 ad Glauc. 7°. 99. B
 Animi defectus ex siccitate quo mō curādus. 1°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 99. E
 Animi defectus ex membri principalis obstructione quo modo curetur.
 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. F
 Animi defectus ex ruptura abscessuum, & euacuationibus quo modo cu-
 retur. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. F
 Animi defectus ex dolore intestini laxi, & ilei quo modo curetur. 1°. de
 arte cur. ad Glauc. 7°. 99. G
 Animi defectus ex tristitia, gaudio, ira, timore, terrore, uulneribus, pur-
 gationibus, doloribus articularum, neruorum, & tendonum quomo-
 do curandus. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. G
 Animi defectus ex propria uirium imbecillitate quo modo curandus. 1°.
 de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. G
 ad Animi deliquiū cū exustione stomachi. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 191. H
 ad Animi deliquium sanguinis euacuatio quid boni faciat, de cur. rat.

per sang. misf. 6°. 19. B
 Animi deliquia leuat cucurbitula. de hirud. reuul. cucur. et scarifi. 6°. 2. F
 Animi defectiones remouere potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 ex Animi defectu quidam pericere facta euacuatione in calidis constitu-
 tionibus. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. C
 Animi deliquo duos uidit mortuos Gal. i. uenæ sectione. 9°. me. me. 7°. 54. A
 Animi defectus, ad quos sequitur mors, fiunt ex calore. commentario. 5°.
 aphor. 16°. Ex. 38. H
 ad Animi defectum usq; quāq; euacuandum. cō. 1°. apho. 23°. Ex. 10. C/E
 ad Animi deliquium non mittendus sanguis, nisi in magna necessitate. de
 cur. rat. per sang. misf. 6°. 19. D
 ad Animi defectum quando sanguis educi debet. de uictus rat. in morb.
 acut. commen. 4°. 7°. 134. G
 Animus. uide anima.
 ANISI descriptio & uires. de simpl. medicamin. Sp. 80. D
 Aniso simillimum est semen comi herbe. de simp. medicamini. Sp. 81. G
 Anisum miscet purgātibus medicamētis. 8°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 190. B
 Anisum Cretense optimum est. 4°. de san. tuen. 2°. 85. C
 Anisum quale. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 170. G/3°. de me. fa. par. 7°. 175. H
 Anisi semē calidū est cū subtili substātia. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 104. G
 Anisum calidum & siccum in tertio gradu. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. C
 Anisum acre & subamarum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. C
 Anisorum amarorum fit mentio in pastillo de seminibus ad tuſsientes. 3°.
 de medi. fac. par. 7°. 173. D
 Anisi semen conuenit in dieta attenuante. de atte. uic. rat. 2°. 44. E
 Anisum dissoluit uentositatem. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Anisum lac prouocat, & auget odore eius suauis. de simp. med. Sp. 80. E
 Anisi semē crassitudine humorū attenuat. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 201. H
 Anisi semē urinā prouocat, et attenuat. 9°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 201. H
 Anisum urinam mouet. de mel. ex Gal. & Ru. & Poss. Sp. 110. B
 Anisum urinam ciet, digerit, & flatus uentris reprimat. 6°. de simplic.
 medic. fac. 5°. 43. C
 Anisum cur mistum medicamentis. 8°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 190. B
 Anisum decortatum. 10°. de compo. med. sec. loc. 5°. 206. C
 Anisi torrefacti fit mentio. 7°. de cōp. med. sec. lo. 186. E/ 5°. 206. C
 ex Aniso, amygdalis amaris, & absinthij coma compositum ad iecoris
 dolores. 6°. de sani. tuen. 2°. 96. B
 Anisum expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Anisum purgat pulmonem, & thoracem. de cathart. Sp. 95. B
 Anisum ingreditur theriacam. de theri. ad Pifo. 5°. 92. F
 Anisum, ligusticum, caron, petroselinon, & cuminum sunt eiusdem usus.
 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
 pro Aniso feniculum & cuminum. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 182. B
 ANIVDEM nigri fit mentio. secret. Sp. 102. D
 in ANNONAE caritate quadam ciues in urbem portarunt frumen-
 tum, hordeum, fabas, lentes, partem leguminum & chedropum reli-
 querunt rusticis. 4°. de sani. tuen. 2°. 33. G
 Annonæ caritas uitiosos succos gignit aptos ad morbos generandos. 4°.
 de sani. tuen. 2°. 33. G
 ANNOTATIONES debent sibi conficere homines. in 6°. de mor.
 uulga. commen. 2°. 3°. 169. B
 Annotatio, est accessio febris. commen. 2°. aph. 1°. Ex. 11. A
 Annotatio incompressa, quæ. 1°. de diffe. feb. 3°. 35. C
 ANNI, & eorum mensura. de hist. philos. Sp. 7. D
 Annus quantus sit. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 94. E
 Annus quot diebus constet. in progn. com. 3°. 4°. 207. C/ de die. decre.
 3°. 159. D/ 2°. de crisi. 4°. 133. H
 Annus est dierum trecentorum sexagintaquinque computatis etiam nocti-
 bus. 7°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 180. G/H
 Annus trecentis sexagintaquinque diebus, & quara diei parte constat.
 de sept. par. 1°. 341. A
 Annus integris diebus non numeratur. in progn. com. 3°. 4°. 207. C
 Annum tempus unde incipere possit. de sept. par. 1°. 341. B
 Anni tempora fm Macedones. in 1°. de uulg. morb. cō. 1°. 3°. 102. D
 Anni & mēses Palestinorū et Indorū. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 102. E
 Annus Romanorū duodecim mensū. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 102. D
 Anni Romanorum dies. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 102. E
 Anni totius consideratio uniuersalis. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. C
 Anno toti proportionē correspondet dies, & habet uer, astatem, autum-
 num, & hyemem. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 157. G
 Anni temporum differentia. in 1°. de uulg. morb. com. 1°. 3°. 103. A
 Anni diuisio. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 107. G
 Anni

LIBROS

guis. præfag. exper. conf. Sp. 77. H
intra Annos sexaginta detractio sanguinis facienda est à quartodecimo.
præfag. exper. confr. Sp. 78. D
Annorum mensuram habent aliqui morbi. in progn. com. 3°. 4°. 208. D
in Annis septem finiunt aliqui morbi, aliqui in quatuordecim, aliqui in
uiginti. de die. decr. 4°. 149. D
Annos sexaginta uiuunt æthiopes fm Asclepiadē. de hist. phil. Sp. 12. B
Annos centum uiginti uiuunt Britanni. de hist. philof. Sp. 12. B
Anni tempora quo modo mutantur in qualitatibus. de sperm. Sp. 38. B
Annus cancri qualis. de spermate. Sp. 39. D
Annus leonis plenus ægritudinibus. de spermate. Sp. 39. D
Annus libræ qualis. de spermate. Sp. 39. D
Annuales uenti dicuntur Etesie. de cau. procatarct. 3°. 96. A
Anni constitutio. lege tempora.
ANNICVLII hædi caput, bonum generat humorem medium inter
crassum, & tenuem. de dissol. cont. Sp. 73. H
Anniculus ex pecude uelocius digeritur quā agnus. de dissol. cōt. Sp. 73. C
ANNVENDO, de articulationem primæ uertebræ ad latera mouen=
tes musculi. de musc. diff. 1°. 45. H
Annuat caput in priora, & in posteriora abnuat qua de articulatione mu=
sculus. de musc. diff. 1°. 45. D
Annuendo solum caput mouentes musculi, qui. de musc. diff. 1°. 45. H
ΑΨΘΥΟΥΣ quid. 5°. de simp. med. fa. 5°. 32. B
Anodyna medicamenta, quæ intro. Isa. 57. H/7°. de compo. medic. secun=
dum locos. 184. G/9°. 5°. 200. H
Anodyna nomine qualia sint, & quæ re uera anodyna. 5°. de simp. medic.
fac. 37. A/1°. de comp. med. per gen. 5°. 210. G
Anodyna auxilia dolorem leuant. in 6^m. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 161. G
Anodyna, id est sedantia dolorem, collyria ad oculorum dolorem. com=
men. 6°. aphor. 31°. Ex. 49. E
Anodyna facultas duplex. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. A
Anodyna nihil debent habere adstrictionis. 5°. de simp. med. fa. 5°. 37. B
Anodynorum munus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. B
Anodyna medicamenta ex pompholyge. 10°. de sim. med. fac. 5°. 73. H
Anodyna, in quibus errant medici. 11°. meth. med. 7°. 75. B
Anodynus dici potest homo mortuus, quia dolore uacat. 5°. de simplic.
med. fac. 5°. 37. A
ΑΨΘΥΩΝΑΝ sana corpora habent. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 112. C
ΑΨΘΥΑΛΙΑ quid significet. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7°. 141. E
ANOEIA dicitur ueluti paralyfis functionis ratiocinatricis. de sympt.
differ. 3°. 11. G
ANSERVUM pulli sunt tarde digestionis. de dissol. cont. Sp. 73. D
Anserum pullorum caro est multarum superfluitatum præter axillas. de
dissol. cont. Sp. 73. B/E
Anserine partes exceptis alis sunt duræ & excrementosæ, nec facile co=
quantur. de bo. & uitio succ. 2°. 37. B
Anseribus abstinendum in diætâ attenuante. de atte. uic. rat. 2°. 45. C
Anseres male dat in quartana. de dynamidijs. Sp. 33. A
Anseris uenter præstantissimus. de bo. & uitio suc. 2°. 37. B
Anseris alas & uenter edat temperatus homo & æstiuans rediens
ex balneis. de bo. & uitio suc. 2°. 39. C
Anserum hepata, & axillæ sunt temperata. de dissol. cont. Sp. 73. A
Anserum pullorum hepata, & axillæ sunt uelocis digestionis. de dissol.
lu. cont. Sp. 73. C
Anserini oui putaminis meminit. de remed. par. fac. 7°. 160. A
Anserinus adeps, qualis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 263. E
Anserinus adeps suillo calidior. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. A
Anserū adeps substantia tenuior gallinaceo. 5°. de simp. med. fa. 5°. 34. B
Anserū syluestriū adeps tenuiū partium. 3°. de cōp. me. p gen. 5°. 232. H
Anserinus adeps laxat. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. E/2°. de arte
cur. ad Glauc. 7°. 104. A
Anserinus adeps exiccat citra molestiam. 2°. de cōp. med. se. lo. 5°. 134. F
Anserinum adipem præfert omnibus. 1°. de compo. medi. per gen. 215. A/
3°. 232. H/4°. 5°. 242. A
Anserinus adeps odoramentis conditus. 7°. de cōp. me. per. ge. 5°. 272. E
Anserinus adeps curatus. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 204. G
in Anserini & suilli adipis medio est adeps gallorum et gallinarum. 11°.
de simp. med. fac. 5°. 79. A
Anserum adeps ad digerendum potentior adipe gallinaceorum. 5°. de sim
pli. med. fac. 5°. 34. B/C
Anseris adeps quo loco reponatur inter calida quæ ualent alopecijs. 1°. de
comp. med. secun. loc. 5°. 122. D
Anserinus

Anserinus adeps in quo ordine sit inter adipos. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. F
 Anserinus adeps quæ in alto mordicat obtudit. 11°. de sim. me. fa. 5°. 79. A
 Anserinus adeps dolorosas omnes affectiones iuuat. 3°. de compo. med. secundum locos. 141. H/ 5°. 142. A
 Anserum adeps familiarissimus phlegmonis. 5°. de simp. med. fa. 5°. 34. B
 Anserinus adeps ualet pro inflammatione cum dolore. de theria. ad Pifo. 5°. 39. F/ 2°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 104. G
 Anserinus adeps confert pro resolutione tumoris, ne aliquid duri remaneat. 2°. de arte cura. ad Glauc. 7°. 105. F
 Anserinū adipē sequitur gallinaceus. 2°. de ar. cur. ad Glauc. 7°. 104. A
 pro Anserino adipe gallinaceus sumitur. 1°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 215. A
 pro Anserino, & gallinaceo adipe suillus adeps accipitur. 2°. de arte cura. ad Glauc. 7°. 105. F
 Anserinus adeps pro adipe hyenæ. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 122. F
 Anseris pinguedo calidior & siccior q̄ suum, & tenuior, & minimum terrestris. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. E
 ex Anseris piguedine et oleo sabino elister ad morsus. 8°. met. m. 7°. 53. F
 p Anseris piguedine piguedo gallinacea. 8°. meth. me. 53. F/ 12°. 7°. 79. F
 Anseris seuū tenuiū est partiū, et altius descendit. 14°. meth. med. 7°. 93. E
 Anserini seui sit mentio. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. D
 Anseris seuum in clysteri in coli dolore. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 pro Anserino seuum gallinaceum sumitur. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Anserinus finis à colubino recedit ad calidius. 5°. de simp. me. fa. 5°. 36. F
 Anserinum stercus ob nimiam acrimoniam inutile est. 10°. de simplic. me. dica. fac. 5°. 77. B
 ANTECEDENTES causas ponit Gal. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Antecedentes cause, quæ intro. 15. 52. B/ 1°. meth. med. 7°. 7. H
 Antecedens causa est plenitudo. contra ea quæ à Iul. in Hippoc. aphor. dicta sunt. Ex. 68. H
 Antecedentes cause quomodo differant à continentibus. contra ea quæ à Iul. in Hipp. aph. Ex. 68. G
 Antecedentia uasa seminaria, quæ de anat. uiu. Sp. 51. G
 in ANTERIORI parte cur cerebrum sit mollius, & humidius. de anat. uiu. Sp. 53. G
 Anteriorum cerebri uentriculorum figura. de ner. diff. 1°. 53. C
 Anteriora corporis sunt uenosa, & arteriosa. cō. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
 Anterior & interior idem sunt in uertebis. de art. com. 3°. 7°. 272. A
 ad Anteriora feruntur canales duo colli pneumaticus uel spiritalis & œsophagus. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. F
 Anteriora magis respicit concavitas pulmonis. de ana. uiuorū. Sp. 48. A
 in Anterioribus partibus nō inchoat rigores. cō. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Anteriora an cōuellantur, & quare, & quō. cō. 5°. aph. 68°. Ex. 45. B
 Anterioribus partibus si tumor in ulceribus repente euanescat, insaniūt. commen. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
 Antiores partes diuertūt à posterioribus. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
 ANTESOLANI quomodo circa solem uel lunam existant secundum Aristot. 7°. de decre. Hipp. 1°. 272. C
 ANTHELE significat cannæ florem. 7°. de simpl. medi. fac. 5°. 49. F
 ad ANTHEMATA facit ardacha. de simp. medicamini. Sp. 80. H
 ANTHEMIS, est cham. emelum. 6°. de simp. med. fac. 43. C/ 2°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 138. D
 Anthemis calfacit et desiccet in primo ordine, est tenuiū partiū, & digerēdi, laxadi, & rarefaciendi uim obtinet. 6°. de simp. med. fa. 5°. 43. C
 AUTEVAGAS quid significet. 9°. meth. med. 7°. 58. D
 ANTHERA medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 Anthera compositiones quæ. 5°. de cōp. me. sec. lo. 164. H/ 6°. 5°. 172. C
 Anthera pro oculorum doloribus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. E
 Anthera fit mentio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. H
 Anthera pulueris fit mentio. de dynam. Sp. 29. H
 ANTHILION euitandum est in herpete exedente. 2°. de arte cura. ad Glauc. 7°. 102. B
 Anthillis chamæpityi ad similes, comitalibus competit. 6°. de simpli. me. dic. fac. 5°. 43. C
 A'vθeαξ nomen habuit à similitudine ad aliquid extra positum. 2°. methodi medendi. 7°. 9. E
 Anthrax, id est carbo, est ulcus escharosum, et quo modo fiat. cōmen. 6°. aphor. 45°. Ex. 51. F
 Anthraces sunt caliditate uincente. de palp. conuuls. & rig. 3°. 54. C
 Anthraces ex commixtis humoribus fiunt. de cau. mor. 3°. 8. B
 Anthracode ulcera iuuant tithymalli. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. E
 ANTHRACOSIS affectus meatuum pupillæ. intro. Isa. 58. E

ANTIAS quid. 3°. de symp. cau. 3°. 29. F
 Antiades saniem à capite decidentē consequuntur. 6°. de sani. tu. 2°. 98. F
 Antiades quos male habet, ijs q̄ exercitatio uitada. 5°. de sa. tuē. 2°. 90. A
 Antiadas phlegmone affectas mitigat lac. 10°. de simpl. med. fac. 5°. 73. H
 ad Antiadas dissipandas. de med. fac. par. 7°. 165. C
 ANTICANIS quid, ex quo aphorismum expone, Sub cane, & ante canem. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 102. A
 ANTICHEIRA quasi promanum, id est pollicem, dicas, appellant magnum digitum. de musc. diff. 1°. 49. B
 Anticyricos helleborus uocatur sesamoides magnum. 8°. de simplicium medicamentorum fac. 5°. 60. D
 ANTICIPATIONES, et notiones q̄ sint. de hist. philoso. Sp. 9. B
 Anticipatio multa accessionis significat incrementū. 1°. de cris. 4°. 126. A
 Anticipantes febres quæ, & quæ tardantes. 1°. de crisi. 4°. 125. H
 ANTICNEMION quid appellant. de musc. diffec. 1°. 51. E/ de fract. com. 2°. 236. E/ de artic. com. 3°. 7°. 280. D
 ANTIDOTVS quid significet. 2°. de antid. 5°. 113. H
 Antidotus quid sit. 1°. de antid. 5°. 99. F
 Antidota conficere ingeniosi facile discunt. 1°. de antid. 5°. 100. B
 pro Antidotis conficiendis quæ loca uitanda. 1°. de antid. 5°. 105. D
 Antidota carmine scripta habent uera pondera, & facile memoriæ mandantur. 2°. de antid. 5°. 111. A
 Antidotis apium miscetur. de simpl. med. Sp. 80. D
 in Antidotis aliquibus faciunt cantharides. de simp. med. Sp. 82. D
 in Antidotis, & purgatorijs careum mittitur. de simpl. medi. Sp. 82. C
 in Antidotis mittitur casta. de simp. med. Sp. 82. H
 in Antidotis pretiosum ualde est cinnamum. de simp. med. Sp. 83. A
 Antidotis omnibus mel commiscetur. de simp. med. Sp. 87. B
 Antidotis exalfactorijs immittitur nascaphthum. de simpl. me. Sp. 88. A
 in Antidota mittitur pelecinus. de simp. med. Sp. 89. B
 Antidotis cōtra maligna admiscetur rosmarinus. de simp. med. Sp. 89. E
 Antidotis admiscetur rhu. de simp. med. Sp. 89. E
 Antidotis plurimis miscetur selsi semen. de simp. med. Sp. 90. D
 Antidotis miscetur silphij radix. de simp. med. Sp. 90. D
 Antidotis miscetur stœchas. de simp. med. Sp. 90. G
 i Antidota, q̄ aduersus uenena faciūt, mittit syrū. de sim. med. Sp. 90. H
 Antidotis immittitur trifolij radix. de simp. med. Sp. 91. G
 Antidotorum differentia. 1°. de antid. 5°. 99. F
 Antidotorum tria genera. 2°. de antid. 5°. 113. H
 Antidotus Abascanti medici Lugdunensis. 2°. de antid. 5°. 117. D
 Antidotus Aelij Galli, qua Cæsare liberauit, ad quæ ualeat, et ex quibus fiat. 2°. de antid. 110. F/ H/ 115. G/ 5°. 116. H
 Antidotus Amaranthi grammatici. 2°. de antid. 5°. 120. G
 Antidotus ambrosia Philippi Macedonis. 2°. de antid. 5°. 115. A
 Antidotus Andreae ad phalangiorum morsus. 2°. de antid. 5°. 117. G
 Antidotus, quam composuit Andromachus, ad omnes malas internasq̄ corporis affectiones. 2°. de antid. 5°. 110. C
 Antidotus Apellis contra uenena. 2°. de antid. 5°. 114. H
 Antidotus Apollodori. 2°. de antid. 117. H/ 5°. 118. A
 Antidotus ab Aphroda sumpta. 2°. de antid. 5°. 120. F
 Antidotus apyretos. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Antidotus Antipatri quæ theriaca dicitur. 2°. de antid. 5°. 115. H
 Antidotus Tyrannis appellata, ab Antipatro composita fuit. 2°. de antidot. 5°. 116. D
 Antidotus Antonij Coi. 2°. de antid. 5°. 116. G
 Antidotus Archiuij ambrosia & sacra dicta. 2°. de antid. 5°. 115. H
 Antidotus Aristarchi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. A
 Antidotus Arpuli ad quartanarios. 2°. de antid. 5°. 116. F
 Antidotus Athanasia. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. H
 Antidotum Basilij hemitritæis omnibus conferens. de dynam. Sp. 33. F
 Antidotus qua utebatur circulator Samius. 2°. de antid. 5°. 117. H
 Antidotus callista & eximie bona. 2°. de antid. 5°. 117. D
 Antidotus Charitonis circulatoris ad phalangiorum morsus. 2°. de antidot. 5°. 117. F
 Antidotus Codij tusci, qua Craterus utebatur contra uenena. 2°. de antidot. 5°. 114. H
 Antidotus uocata charmen. 2°. de antid. 5°. 112. E
 Antidotus centena. 2°. de antid. 115. E/ 5°. 120. D
 Antidotus Cratippi uiri alendis canibus dediti. 2°. de antid. 5°. 116. G
 Antidotus diematon, id est ex sanguine. 2°. de antid. 112. C/ 5°. 115. B
 Antidotus ad omnium reptilium ictus. 2°. de antid. 5°. 118. D
 Antidotus hepatica Dioscori. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. H
 e Antidotus

IN GALENI

Antidotus Heraclidis enneapharmacos dicta, contra uiperæ morsum. 2°. de antid. 5°. 118.D
 Antidotus Heraclidis. 2°. de antid. 5°. 117.H
 Antidotus Heræ cappadocis ad rabidos canes. 2°. de antid. 5°. 116.H
 Antidotus Hybristi acuti rostri. 2°. de antid. 5°. 118.E
 Antidotus Mithridatis athanasia dicitur. 2°. de antid. 5°. 114.H
 Antidotus Mithridatis Eupatoris diascini noiata. 2°. de antid. 5°. 115.C
 Antidotum mithridaticum quale. de theria. ad Pisonem. 97. A. 2°. de antidotis. 5°. 110.C/D
 Antidotus Mithridatica ut Xenocrates ait apud Nicostrotum quid faciat. 2°. de antid. 5°. 116.D
 Antidotus nectarea. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194.H
 Antidoti nephriticae quæ sint. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205.H
 Antidotus i Orbanū indu relata ad foetus eijciendos. 2°. de anti. 5°. 110.E
 Antidotus panacea. 2°. de antid. 5°. 110.F
 ad Antidotos polij minoris usus. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59.A
 Antidotus prognostica. 2°. de antid. 5°. 113.G
 Antidotus rustici medici ad morsus uiperæ. 2°. de antid. 5°. 118.B
 Antidotus scorpiaca. 2°. de antid. 5°. 117.E
 Antidotus Themisonis hiera dicta. 8°. de compositione medicamento= rum secundum locos. 5°. 190.H
 Antidotus Theophrasti. 2°. de antid. 5°. 117.G
 Antidotus thespesiana. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186.A
 Antidotus Zenonis ad canes rabidos est bona theriaca. 2°. de anti= dotis. 5°. 116.H
 Antidotus Zoili pro scorpionis punctura. 2°. de antid. 5°. 117.E
 Antidotus Zopyria ex quibus fiat, & eius dosi. 2°. de antid. 5°. 110.H
 Antidotus Zopyria. 2°. de antid. 115. A/ 5°. 120.E
 per Antidota curatio quo modo fiat. 1°. de semi. 1°. 335.A
 Antidoto magno non debet sanari morbus paruus. de usu theriacæ ad Pamphi. 5°. 99.A
 Antidotus ad multa bona. 2°. de antid. 5°. 111.F
 Antidotus contra aquam timentes. 2°. de antid. 5°. 119.F
 Antidotis, q̄ colicis prosunt, miscet libysticū. de simp. medicam. Sp. 85.H
 Antidotis q̄ colicis sunt propria, admiscet urtica. de simp. med. Sp. 92.A
 Antidotus ad conuulsiones. 2°. de antid. 5°. 116.C
 Antidotis crocū cōmistiū mitigat dolores oēs. de simp. medicam. Sp. 81.E
 Antidotus qua Galenus utebatur ad dolorē pedum. 2°. de anti. 5°. 120.G
 Antidotum ad omnes acutas febres. de dynam. Sp. 32.G
 Antidotum ad lumborum dolorem, & frangendos lapides, ut & lumbi pinguescant. de dynamidijs. Sp. 28.D
 Antidotum contra plagas. de dynam. Sp. 31.F
 Antidotum ad splenem. de dynamidijs. Sp. 26.G
 Antidotum ad stringendū uentrē ex quacūq; causa. de dynam. Sp. 27.G
 Antidotum probatissimum ad præclusionem uescicæ. de dynam. Sp. 29.A
 Antidotum ad furfuris mictus. de dynamidijs. Sp. 29.A
 Antidotus ad omnia ualens ad quæ theriaca. 2°. de antid. 5°. 112.C
 Antidota medicamenta quæ præseruant à uenenis. 2°. de antid. 5°. 114.G
 Antidotus contra uena. 2°. de antid. 119.D/ 5°. 120.E
 Antidotus celebris ad rabidum canem. 2°. de antid. 5°. 116.F
 Antidotus ad phalangiorum morsus. 2°. de antid. 5°. 117.G/H
 Antidota ad scorpionum ictus. 2°. de antid. 5°. 117.C/D
 ANTIGENES medicus. de præcogn. ad Posth. 4°. 215.B
 ANTIGONVS insignis medicus in castris. 2°. de compo. medic. se= cundum locos. 5°. 138.G
 Antigoni medicamentum ad capitis dolorē. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 138.G
 ANTIMACHVS. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272.B
 ANTIMONIVM quale sit. de ocul. 7°. 188.H
 Antimonium oculis conuenit. de ocul. 7°. 188.G
 Antimonium ualet ad uulnera, & pustulas oculorum. de ocul. 7°. 189.C
 ANTIOCHEI Isidori emplastrū. 6°. de cōpo. med. p gen. 5°. 257.A
 ad Antiochidem librum fecit Heraclides. 6°. de cōp. med. sec. lo. 172.D/ 174.G/4°. de comp. med. per gen. 242.A/5°. 5°. 249.H
 Antiochidis malagma. 9°. de compo. med. sec. loc. 199.D/10°. 5°. 207.E
 ANTIOCHVS medicus plus q̄ octoginta annos natus quo modo se in uictu regeret. 5°. de san. tuen. 2°. 90.F
 Antiochi Philomitoris theriaca cōtra uipæ morsus. 2°. de ant. 5°. 118.B
 Antiochi Pacci meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202.F
 ANTIPATER methodicæ sectæ auctor. intro. 1sa. 51.E
 Antipatri antidotus q̄ & theriaca dicitur. 2°. de antid. 115.H/ 5°. 116.D
 Antipatri emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261.E
 Antipatri hiera ad stomachicos. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189.A

LIBROS

Antipatri in usu malagma. 10°. de compo. med. sec. loc. 208.B/7°. de comp. med. per gen. 5°. 266.G
 Antipatri medicamentum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203.C
 Antipatri ad nomas. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253.A
 Antipatri potio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182.G
 Antipatri potio ad splenicos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198.E
 Antipatri ad polypos. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148.B
 Antipatri medici casus. 4°. de lo. aff. 4°. 28.E
 ANTIPHON librum scripsit de ueritate. in 3°. de morb. uulg. com= men. 3°. 3°. 143.C
 ANTIQVATAM, & longam consuetudinem, & si sit non bona imitari debet medicus in cibando ægro. de dissol. cont. Sp. 72.C
 Antiquus multa non erant, q̄ nunc sunt inuenta. 14°. meth. med. 7°. 92.H
 Antiquiora sunt agrestia domesticis. in Tim. Plat. 1°. 286.H
 Antiquior est sanitas ægritudine. secret. Sp. 96.G
 Antiquorum philosophorum ordo. de hist. philosoph. Sp. 2.D
 ab Antiquis cur cœna præferretur prandio. de diss. cont. Sp. 72.B
 Antiqui uiuebant moderate, propterea rigores sine febre non incidebāt. 2°. de symp. cau. 3°. 23.B
 Antiqui nō habebāt frequentē usum balnearū. 2°. de sympt. cau. 3°. 23.B
 Antiqui cum nec balneis post cibum nec uita otiosa uterentur, ueteres me dici scripsere febrim comitari necessario rigores. de palp. conuuls. & rigo. 3°. 55.H
 apud Antiquos ænearum cucurbitularum usus frequentior erat. de cu= cur. scar. 6°. 3.D
 Antiquorum dicta non temere approbanda, nec negligenda sunt. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 165.A
 Antiqui Galeno uiam aperuere. 4°. de digno. puls. 4°. 85.E
 ab Antiquis ne Galenus in re minima dissentiat, cum ostenderit muscu= los genu dearticulationem mouentes esse nouem, tamen dicit esse octo. de mus. diff. 1°. 51.G
 Antiqui pro purgatiōe magnā feri copiā offerebant. de sal. dia. 2°. 41.G
 Antiqui breuitati studuerunt. 4°. meth. med. 7°. 26.H
 apud Antiquos multa scripta defectiuo modo reperiuntur. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 139.D
 contra Antiquos scripsit Galenus coactus ab amicis. 4°. de differen. puls. 4°. 64.B
 Antiquos qui contemnit, non interpretatur aperte, neque perspicue. de diffe. resp. 5°. 57.B
 Antiqui mutabant obscuros locos ueterum scriptorum. in 1°. prorrh. comment. 2°. 4°. 182.D
 Antiqui uiscera scrutati sunt, ut scirent unde, & quo modo homines mo= rerentur. de nat. & ordine unius cuiusq; corp. Sp. 41.G
 Antiqui arterias uocabant uenas. in Tim. Plat. 1°. 287.G
 Antiqui ponunt priores musculos tibiæ esse tres, Galenus uero septem. de musc. diff. 1°. 52.C
 ab Antiquis & ab Hippocrate qui musculi mansorij appellentur. de mu scu. diff. 1°. 44.H
 Antiquos mordet Galenus in uocabulo inflationis. comment. 4°. apho= rismo. 34°. Ex. 31.C
 Antiquorum errores in anatomis, et causam eorum scripsit Galenus. 2°. de usu par. 1°. 121.E
 Antiqui ignorarunt motum labrorum in priora. de musc. diff. 1°. 44.F
 ab Antiquis ignorata circa digitos. 2°. de usu par. 1°. 121.E
 Antiquos si in omnibus sequeretur in gloria nulla se apud omnes futurum quidam sibi persuadebat. de cau. procatar. 3°. 98.C
 Antiquarum auium, & macrarum axillis uelocius digeruntur axillæ auium pinguium, & iuuenum. de diss. cont. Sp. 73.C
 Antiquorum agnorum, & hædorum carne, hædi, & agni anniculi uelo= cius digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73.C
 Antiqui animalis caro est sicca. de dissol. cont. Sp. 74.D
 Antiquæ pecudis caro mala est. de diss. cont. Sp. 74.B
 Antiquæ capræ caro facit atram bilem. de dissol. cont. Sp. 74.A
 Antiquus caseus est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74.C
 Antiquum frumentum generat atram bilem. de dissol. cont. Sp. 74.A
 Antiqua farina generat atram bilem. de dissol. cont. Sp. 74.A
 Antiqui, & saliti pisces generant melancholiā. de dissol. cont. Sp. 74.B
 Antiqui galli brodium lenit uentrem. de diss. cont. Sp. 75.A
 Antiquum uinum, citrinum, clarum, subtile, calidum, est cibus acutus in= cidens, & aperiens. de diss. cont. Sp. 72.F
 Antiquum uinum, citrinum, facit dolere caput. de diss. cont. Sp. 74.F
 Antiquum uinum dulce citrinum, est cibus calidus. de diss. cōt. Sp. 74.C
 non Antiqua

non Antiqua ualde uina alba, subſtyptica, ſubtilia, ſunt optima iſtericis.
de cura iſteri. Sp. 111. D
Antiqua uina & acria conueniunt frigidum humorem habentibus in ue-
nis. de uinis. Sp. 76. G
Antiquum byzanticum conuenit iſtericis. de cura iſteri. Sp. 111. C
ad Antiquas aggritudines unguentum bonum. ſecret. Sp. 97. G
ad Antiquum aſthma ualens medicamen. de med. exper. Sp. 106. C
Antiquū dolorē capitis ſanat decoctio agarici. de med. exper. Sp. 114. D
Antiquo dolori hepatis confert ſectio arteriarum poſt aures. de anat.
uiuorum. Sp. 55. B
Antiquis doloribus hepatis & diaphragmatis mire confert ſectio arte-
rie manus. de anat. uiuo. Sp. 54. H
ad Antiquas febres medicina. de med. exper. Sp. 104. A
Antiquis febribus ualens electuarius. de med. exper. Sp. 105. B
ad Antiquum fluxum qui contingit ex frigidityte membrorum. de med.
expert. Sp. 106. D
ad Antiquas omnes diſpoſitiones oculorum ualet ſuccus centaureæ. de
uirt. cent. Sp. 93. B
Antiquæ ophthalmiæ confert ſectio uenarum temporum, & quæ ſunt in
angulis oculorum lachrymalibus. de anat. uiuo. Sp. 55. A
ad Antiquas oppilationes medicina. de med. exper. Sp. 104. B
ad Antiqua ulcera ualet ſuccus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. F
ad Antiquata uulnera peucedanum facit. de ſimp. medicamini. Sp. 89. B
Antiquius debet eſſe animal pro anatomia brutorum. de moti. manif. &
obſcuris. Sp. 70. E
ANTIRRINVM habet ſemen uituli naribus ſimile. 6°. de ſimp. med.
facultatibus. 5°. 43. D
ANTISTHENES philoſophiam primus in opus deduxit. de hiſto.
philofoph. Sp. 2. E
ΑΝΤΙΣΠΑΣΙΣ quid ſignificet. 5°. meth. med. 7°. 30. D
ΑΥΤΙΣΠΑΨΑΙ, id eſt reuellere. de uirt. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 149. B
ΑΥΤΙΣΠΑΣΙΔΩΝ quid ſignificet. 13°. meth. med. 7°. 83. A
ANTISPODIO nunquam uſus eſt Galenus, cum haberet pompho-
ligem. 9°. de ſimp. med. fac. 5°. 70. H
ΑΥΤΙΣΡΕΦΕΙΝ mutuo conuerti ſignificat. 2°. de ſimp. med. fac. 5°. 10. B
ΑΥΤΙΣΡΕΦΟΝΤΙΣ propoſitiones, quæ. 2°. de ſimp. med. fac. 5°. 13. D
ΑΥΤΙΤΑΨΙΣ quid ſit. 6°. meth. med. 40. G/ 7°. 41. C
ΑΥΤΙΤΥΠΩΝ ſignificat renitens. 5°. de ſimp. med. fac. 5°. 32. G
ANTONINVS Galeni tempore. ad eos qui de typ. ſcrip. 3°. 91. H/
de præcog. ad Poſth. 4°. 217. H
Antoninus ſeipſum mutato nomine uocauit Seuerū, qui fuit tempore Ga-
leni. ad eos qui de typ. ſcrip. 3°. 91. H
Antoninus ſequutus eſt Adrianum. ad eos qui de typ. ſcrip. 3°. 91. H
Antonini Imperatoris laus. 6°. de ſan. tuen. 2°. 97. C
Antonini tpe oēs ad cutem detonſi. in 6^m. de morb. uulg. cō. 4°. 3°. 181. G
Antonino Imperatori theriacam fecit Galenus. 1°. de antid. 5°. 105. G
Antoninus Imperator theriacam quotidie ſumebat. 1°. de antid. 1°. 99. H
Antoninus theriacā accepit ante duos meſes factam. 1°. de anti. 5°. 105. H
Antonini Imperatoris caſus. de præcog. ad Poſth. 4°. 218. H
ANTONIVS Epicureus ſcripſit de ſubſidio aduerſus proprios affe-
ctus. de cogn. cur. animi mor. 2°. 50. B
Antonius herbarius experientia multa clarus. 2°. de compo. medi. ſec. lo.
139. G/ 6°. de comp. med. per gen. 5°. 262. A
Antonij herbarij ad capitis dolorem medicamentum. 2°. de comp. medi.
ſecundum loc. 5°. 138. G
Antonius Muſa plures libros ſcripſit. 6°. de comp. med. ſec. lo. 5°. 175. C
Antonij Muſæ cōpoſitio ex acutis uisum. 4°. de cōp. med. ſec. lo. 5°. 153. A
Antonij Muſæ ad aurium abſceſſus in profundo. 3°. de compoſi. medi. ſe-
cundum loc. 5°. 143. G
Antonij Muſæ cataplaſma ex elaterio. 9°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 200. E
Antonij Muſæ cōpoſitio dolores ſedans. 7°. de cōp. me. ſe. lo. 5°. 182. A
Antonij Muſæ ad dyſpnoicos. 7°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 136. E
Antonij Muſæ hepatica. 8°. de comp. medi. ſec. loc. 5°. 195. B
Antonij Muſæ ad hordeolos. 4°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 153. C
Antonij Muſæ medicamentum. 3°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 148. C
Antonij Muſæ nephritica cōpoſitio. 10°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 206. C
Antonij Muſæ panacea. 7°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 186. B
Antonij Muſæ ad ſuffuſiones. 4°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 153. B
Antonij Muſæ ad trichiaſm. 4°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 153. B
Antonij Muſæ ad uocem interceptam. 7°. de compo. medi. ſe. lo. 5°. 181. B
Antonij pharmacopolæ ad coli inflatiōes. 9°. de cōp. me. ſe. lo. 5°. 202. D
ex ANTYLLI libris, de Hirudinibus. de cucur. ſcar. 6°. 4. B

ex Antyllo de ſacrificacione. de cucur. ſcar. 6°. 3. F
ANVM uocat circulum pudicum. de compagine memb. ſiue de natu-
ra humana. Sp. 59. F
Anus calidus eſt & humidus ut os. 9°. de ſimp. med. fac. 5°. 69. B
Anus incumbit oræ ultimæ recti inteſtini. 5°. de uſu par. 1°. 147. A
circa Anum cur ſint nates. 11°. de uſu par. 1°. 190. C
ad Anū uentriculi fundus peruenire non pōt. 4°. de uſu par. 1°. 140. G
in Ano qui muſculi. 1°. de ſan. tuen. 2°. 67. F
Ani muſculi quo modo ſe habent. 2°. de mo. muſ. 1°. 315. G
ad Anum muſculi parui unde ſint. 16°. de uſu par. 1°. 218. D
Ani muſculus ſphincter dicitur. 3°. de ſymp. cau. 3°. 25. H
Ani muſculus cur factus. 2°. de mo. muſ. 1°. 315. H
ad Anum muſculus pertinens. 2°. de ana. adm. 1°. 71. D
ex Ani muſculis unus eſt ſolutus ac ſine pari. 5°. de uſu par. 1°. 146. E
in Ano muſculi exiſtentis motus. 1°. de mo. muſ. 1°. 309. H
Ani muſculus differt ab illo q̄ eſt i collo ueſicæ, et quō. 6°. de uſ. p. 1°. 147. E
Ani, & ueſicæ muſculis comparantur muſculi anhelitum conſtringen-
tes. de uoc. inſtr. diſf. 1°. 107. H
in Ano quo modo ſe habeat media conſtitutio. 2°. de mo. muſ. 1°. 315. G
Ani muſculus orbicularis relaxat in excretionē. 6°. de ana. ad. 1°. 94. H
Ani muſculis reſolutis ſuperflua inuitis nobis exeunt. 4°. de uſu par-
tium. 1°. 141. E
Ani muſculo reſoluto pueri inuite excernētis caſus. 1°. de lo. aff. 4°. 7. H
Ani muſculo exciſo, ſtercus effluit inuitis nobis. 2°. de mo. muſ. 1°. 315. H
Ani muſculus quo modo afficiatur frigore aut ic̄tu. 1°. de lo. affe. 4°. 7. H
ad Anum depellunt uniuerſa pp diaphragma. 5°. de uſu par. 1°. 147. B
per Anum melius eſt tranſmittere excrementa quā per ſtomachum.
5°. de uſu par. 1°. 147. A
Ani excrementa quorum ſunt notæ. 6°. de loc. aff. 4°. 41. E
Ani morbos curantes medici Romæ appellabantur anales. de part. art.
med. Sp. 16. F
Anus & os gaudet ſimilibus medicamentis. 9°. de ſimp. med. fac. 5°. 69. B
Ano quæ medicamenta apta, & quæ non. 9°. de cōp. me. ſe. lo. 5°. 204. E
Ani medicamēta ab Andromacho cōſcripta. 9°. de cō. me. ſe. l. 5°. 204. F
Anus aqua lauandus & extrema manuum, & pedes in aqua mittendi, qñ
non uis amplius purgari. de dynamidijs. Sp. 21. F
Anus non eſt lauandus aqua ſi Iſion debeat educere, ſed abſtergendus pan-
no lineo. de dynamidijs. Sp. 21. F
Ano quæ metalla conueniant. 9°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 204. E
ad Ani affectus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. D
ad Ani affectus ualet ſuccus centaureæ. de uirt. centau. Sp. 93. E
ad Ani dolorem. ſecret. Sp. 99. G
ad Ani eminentias. 3°. de comp. med. per gen. 225. E/ 5°. 235. C
ad Ani eminentias paſtillus. 9°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 205. C
ad Ani exitus confert ſuccus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. E
ad Ani internas prominentias. 3°. de med. fac. par. 7°. 178. H
ad Ani p̄minentias interiores, et exteriores. 3°. de me. fa. par. 7°. 179. A
ad Ani inflammationes, ac rimas. 9°. de compoſi. medic. ſecundum locos.
204. G/ 5°. 252. E
Ani phlegmonas, ulcerationes, quaſſationes, depaſcentias, putredines mi-
tigat ſuccus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. E
ad Ani pondus. de dynamidijs. Sp. 28. A
ad Anum procidentem. de remed. par. fa. 7°. 160. B/ de dyna. Sp. 28. A
ad Ani procidentiam cum ſanguine. de dyna. Sp. 27. H
ad Ani pruritus. 9°. de compo. med. ſecundum loc. 5°. 204. F/ de remed.
par. fac. 7°. 160. B
ad Ani rhagadas itumeſcētes, Apollonijs. 6°. de cōp. me. ſec. lo. 5°. 130. C
ad Ani rhagadas. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 241. B
ad Ani rhagadas & nomas. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. G
ad Ani rugas intumeſcentes. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 130. C
in Ano cur ſanguinis exituræ plerunq; ſiant. de anat. uiuo. Sp. 44. C
ad Ani tumores exterius prominentes. 3°. de med. fac. par. 7°. 176. E
ad Ani tumores internos. 3°. de med. fac. par. 7°. 172. G
de Ani uitijs, & affectibus & cur difficillime curentur. 9°. de compoſi.
med. ſec. loc. 5°. 204. E
ad Ani uitia. 2°. de comp. med. per gen. 224. E/ 5°. 253. A
Ani ulcera ſanat aloë. 6°. de ſimp. med. fac. 5°. 42. C
ad Ani ulcera ualet dyphriges poſt cadmiam repertus. 9°. de ſimpl.
med. fac. 5°. 69. B
ad Anum aſſuta iunctura. de faſcijs. 7°. 304. D
iuxta Anum ubi curantur corpora quo laqueo figuranda ſint. de la-
queis, 7°. 308. G
e ij per Anum

per Anum & os quō curatur ulcera intestinorū. 5°. meth. me. 7°. 34. D
 in Anum quō mittenda clysteris fistula. 4°. meth. med. 7°. 29. B
 in Anū immittendū medicamentū ad coli dolores. de me. fa. par. 7°. 168. A
 Ano immittendū medicamentū alui purgatorium. de me. fa. par. 7°. 167. E
 Anus. lege sedes.
 in ANULO Phaetō quatuor equis isculptus. 7°. de usu par. 1°. 222. D
 in Anulis sculpturæ an aliquid significant & prosint. 9°. de simpl. medi.
 facultatibus. 5°. 67. D
 Anulus deglutitus cur facile excretus. 3°. de nat. fac. 1°. 303. C
 Anulus in homine, qui. intro. 154. 53. E
 Anuli gutturis. de anat. uiuorum. Sp. 53. D
 Anuli figuram imitans chartilago. de uoc. instr. diff. 1°. 106. G
 Anulari digito perduto quæ actiones perduntur. 1°. de usu par. 1°. 120. C
 Anuli ad quid organis adhibeantur. de machin. 7°. 310. E
 ANXIETUDO quid sit, & quo mō fiat, et quo modo dicat à Græ
 cis. com. 7°. aphorismo. 56°. Ex. 59. A
 Anxietudo dolor est secundum Chrysippum. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. F
 Anxietates quibus fiant. de uict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 122. F
 Anxietudinem habent sani & ægri. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. A
 Anxietudinis & mœstitiæ ē quasi genus dolor. 3°. de decr. Hip. 1°. 245. F
 ex Anxietate resoluuntur uires. 1°. meth. med. 7°. 77. D
 Anxietudo uino soluitur, & quo modo. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. A
 ad Anxietatem. secret. Sp. 102. F

AORTAE uocabuli inuentor fuit Aristoteles. de uen.
 & arter. diff. 1°. 55. G

Aortam uocat Aristoteles arteriam maximam à corde procedentem. 1°.
 de semine. 1°. 331. D

Aortæ uenæ officium, & ex quibus composita sit. de anat. uiuo. Sp. 52. H

Aorta arteria quorsum procedat. de util. resp. Sp. 62. G

A' οχλυσία, id est molestia uacationem, habent corpora sana. in 1°. de
 morb. uulg. com. 2°. 3°. 112. C

A' πικρὰς febris est species synochi. 8°. meth. med. 7°. 57. A

A' πᾶγμα nomen solutionis continui in osse proprium medicis igno
 tum. 6°. metho. med. 7°. 40. B

A' πᾶγμα, id est abductiones. de ijs, quæ in med. fi. cō. 3°. 7°. 219. G

A' πᾶλα pharmaca quæ. de remed. par. fac. 7°. 160. A

APARACHYTON uinū quale. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 241. F

APARINE strangulat lentem. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H

Aparine extergit, & desiccatur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D

A' πᾶρτι quid significet. de uict. rat. in acut. morb. com. 2°. 7°. 122. E

A' πᾶρτι significat perfecte. com. 1°. aph. 20°. Ex. 9. H

A' πᾶρθωσις significat dearticulationem. de art. com. 2°. 7°. 263. E

APECHEMA quid. fin. med. 48. C/ intro. 154. 59. C/ F

APELLARVM curatio duplex. intro. 154. 60. A

ut APELLES medicamentum. 5°. de compo. med. p gen. 5°. 254. B

Apellis antidotus contra uenena. 2°. de antid. 5°. 114. H

APELLIDES, & Archimedes non fuere medici, sed architecti. de
 machin. 7°. 316. C

Apellidis, seu Archimedis tripartitum. de machin. 7°. 316. C

A' πᾶρσις à symptomate nomen habuit. 2°. meth. med. 7°. 9. D

Apepsia quod symptoma sit. 3°. de symp. cau. 3°. 24. F

Apepsia quid. de symp. dif. 3°. 12. D

Apepsia quæ est cruditas. 3°. de sympt. cau. 3°. 24. F

Apepsia quæ est deprauatio. 3°. de symp. cau. 3°. 24. F

Apepsia facit particulam gracilem. de sympt. diff. 3°. 12. H

APERIRE quid. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 165. E

Aperta et expāsa quæ uocet Hipp. de ijs, quæ in med. fiu. com. 2°. 7°. 213. A

Aperire densata & rarefacere mediocriter calefaciendo opus est. in 6°. de
 morb. uulg. com. 2°. 3°. 160. F

Aperientium natura qualis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F

Aperitiua qualia sint, & quæ sint. de ocul. 7°. 188. E

Aperientia quæ sint. 5°. de simpli. medic. fac. 35. F/ 5°. 36. A/ comment. 2°. aphor. 20°. Ex. 14. D

Aperientia quo modo compellant adstringentia. 6°. de compo. medic. se=
 cundum loc. 5°. 167. D

Aperitiua, quæ stypticitatem, & ponticitatem habent extra posita non
 aperiunt, sed potata uiscerū aperiūt obstructionem. de ocu. 7°. 188. E

Aperiunt, & incidunt cibi acuti. de diff. cont. Sp. 72. E

ad Aperiendum, melangia ualet. de dynamid. Sp. 35. E

Aperit mel deducendo humorem. de simp. medicamin. Sp. 87. B

Aperit oppilationes decoctio assari, & decoctio squinanthi. de med. ex=
 per. Sp. 107. B

Aperit obstructionem decoctio absinthij, & centaureæ, sed minus quā
 decoctio iridis. de med. exper. Sp. 104. B

Aperit obstructionem crassam decoctio iridis. de med. exper. Sp. 104. B

Aperit crassas oppilationes decoctio assæ foetide. de med. exp. Sp. 107. C

Aperiens oppilationes medicamentum. secret. 101. H/ de med. exper.
 105. G/ 106. C/ Sp. 107. D

Aperiens oppilationes electuarium. de med. exper. Sp. 107. D

Aperit oppilationes electuarium centaureæ. de med. exper. Sp. 107. G

Aperiunt oppilationem hepatis fistici. de diff. cont. Sp. 74. G

Aperit sicla oppilationes hepatis. de dissol. cont. Sp. 74. G

in Apertione hepatis ualens medicina. de med. exper. Sp. 106. F

Aperit oppilationes hepatis electuariū gasit. de med. exper. Sp. 108. A

Aperit oppilationem hepatis & splenis lac si comedatur cum origano,
 cum mentastro syluestri, cum pipere. de diff. cont. Sp. 74. H

Apertione oppilationis splenis, hepatis, pectoris, & cerebri indigēti con
 uenit cibus acutus, qui incidit & aperit. de diff. cont. Sp. 72. F

Aperit oppilationē hepatis, & splenis secantabin. de diff. cont. Sp. 74. H

Aperit aqua temperata. 7°. meth. med. 7°. 44. F

Aperit uias urinæ, sudoris, & alui, balneum, tamen non calefacit. 11°. me
 thodi med. 7°. 70. E

Aperiens canales medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G/ H

Apertio uasorum quibus fiat causis. 3°. de symp. cau. 3°. 27. A

Aperiens uenas medicina. de med. exper. Sp. 104. A

quid Aperiat ora uenarum. de cura. lap. Sp. 112. H

Aperit orificia hæmorrhoidum sectio saphenæ. de anat. uiuo. Sp. 54. H

Apertio uenæ quo modo cognoscatur. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. G

ad Aperiendum, Tractum. de dynamid. Sp. 31. F

Aperitiuæ medicinæ ad oculos pertinent. de oculis. 7°. 189. A

ad Aperiendum oppilationes quæ accidunt in membris interioribus ua=
 lent drach. ij. cubebarum. de med. exper. Sp. 106. E

Aperiū coopertoriū epiglottidis i uociferatiōe. de uo. & anhel. Sp. 61. C

Aperientes alas nasi musculi ubi sint. de musc. diff. 1°. 44. F

Aperiat, & claudat quibus musculis larynx. de uoc. instr. diff. 1°. 107. E

APERISTATA emplastra, id est aperta, quæ sint. 2°. de compo.
 medic. per gen. 5°. 222. B

Aperistatum ulcus. 2°. de comp. med. per gen. 218. F/ 5°. 220. E

A' πᾶρς abrupta est. de uict. rat. in mor. acu. 7°. 139. B

ADES quo modo generentur. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 201. E

Apes quo modo ex equis & bobus nascantur. an animal sit. 1°. 328. B

Apes cur habent crura longa & gracilia. 5°. de usu par. 1°. 128. C

Apes cur ingeniosiores multis sanguine præditis. q. animi mor. 1°. 319. C

Apes obeunt olco madefactæ. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E

Apum puncturas sanans medicamentum. 2°. de anti. 1°. 118. H

Apum morsus iuuat stercus bubulum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. G

APHACES substantia, natura, & usus. de alim. fac. 2°. 15. G

Aphace sicca est i tertio gradu, calida i prio. 6°. de sim. me. fac. 5°. 44. C

Aphace adstringit ut lenticula. 6°. de simp. med. fa. 5°. 44. C

ex Aphace humor melancholicus generatur. 1°. de alim. fac. 2°. 15. G

Aphlegmantis dictis phlegmonis aduersus est leichen. 7°. de simpli. medi.
 fac. 5°. 54. B

APHONIA quæ sit. de symp. cau. 3°. 19. G

Aphonia quomodo fiant. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 166. E

Aphonia uariæ causæ explicantur. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 178. G

Aphonia ex capitis dolore. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 178. F

Aphonia cum exolutione unde fiant. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 166. E

Aphonia in acutis morbis pp quid fiant. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 167. H

Aphonia cū exolutione perniciose. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 179. B

Aphonia in febre quæ desinunt in ecstasi, perniciose sunt. in 1°. pror.
 commen. 2°. 4°. 172. B

Aphonia cum singultu pessimæ sunt. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 166. E

Aphonia quibus ex dolore, hi cum dolore moriuntur. in 1°. pror. com=
 men. 2°. 4°. 172. D

ad Aphoniam ob suffocationem matricis. de pass. mul. Sp. 95. B

APHORISMORVM liber an sit primo loco inter Hipp. libros le=
 gendus. commen. 1°. apho. 1°. Ex. 2. F

Aphorismorum, & de aquis, aere, & locis, & de acutorum morborum
 uictu libri sunt Hippocratis. 3°. de diff. resp. 3°. 69. E

Aphorismos uocat suias. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 137. E

Aphorismorū, et epidemiorū libri differētia. in pgnost. cō. 3°. 4°. 212. B

an Aphorismos scripti fuerūt libri epidemici. 2°. de die. dec. 4°. 154. D

in Aphorismis sola capita ponit Hippocrates, quæ in prognosticis par=
 ticulariter dicuntur. 1°. de crisi. 4°. 127. D

Aphoristica

Aphoristica doctrina qualis.com.1°. apho.1°.2.G/3.A/ apho.14°.7.G/
 commen.2°.aph.28°.Ex.16.D/6°.de simp.med.fac. 5°.40.E
 in Aphorismis, in paucis uerbis uis magna continetur. de uict. ratio. in
 morb.acut.commen.4°. 7°.136.F
 Aphorismi non habent solœcum, & si cum maxima breuitate enuntien-
 tur. in 1°.pror.commen.1°. 4°.162.E
 Aphoristica breuitas quod non seruetur ab Hippocrate, & quenam sit.
 commen.5°.aph.64°. Ex.44.H
 Aphorismum eundem aliqui bis scribunt, & in eisdem commentarijs cum
 exponunt.com.5°.aph.64°.44.H/com.7°.apho.53°. Ex.58.E
 in Aphorismis particulare causam ponit Hip.cō.7°.aph.26°. Ex.55.G
 Aphorismorum sermones quomodo sint intelligendi.cō.7°.aph.22°.Ex.55.E
 Aphorismos uerificari ut in pluribus satis est.com.6°.aph.58°. Ex.53.F
 Aphorismos Hippo.legenti quid obseruandū sit.cō.6°.aph.58°.Ex.55.F
 Aphorismos explanare quos decet. aduersus Lycum. Ex.61.G
 Aphorismi ab interpretibus ampliandi sunt.com.3°.aph.18°. Ex.23.G
 Aphorismorum librum ante librum de ratione uictus in acutis exposuit
 Galenus. de uict. rat. in morb.acut.com.2°. 7°.123.E
 Aphorismi fuerūt interpretati à pbatisimis uiris.cō.5°.aph.62°.Ex.43.H
 Aphorismos ab alijs expositos fuisse præter Galenum collige.cōmen.2°.
 aph.34°.17.E/com.4°.aph.65°.34.E/com.4°.aph.76°.36.C/ cō=
 men.5°.apho.13°.38.E/com.6°.apho.33°.50.A/ apho.44°.51.C/in
 proœmio.com.7°.53.H/com.7°.aph.37°.56.H/aph.53°.58.E/apho.
 59°.59.D/aph.64°.60.D/aph.74°. Ex.60.H
 Aphorismos interpretatus est Marinus.commen.7°.aph.13°. aph.24°.
 55.F/aphor.13°. Ex.54.H
 Aphorismorum quorundam ordo.com.5°.aph.62°. Ex.43.E
 Aphorismorum plurium cōis quædā glossa.com.6°.apho.16°.Ex.47.G
 Aphorismi tertij libri ordinantur à Galeno.com.3°.apho.15°.Ex.22.G
 Aphorismum quendam se non intelligere fatetur Galenus.commen.7°.
 aphorif.46°. Ex.57.G
 Aphorismum, Sub canem & ante canem, exponere ubi possis. in 1°. de
 morbis uulg.com.1°. 3°.102.A
 Aphorismis Hippocratis plura fuere addita.cō.5°.aph.64°. Ex.44.G
 Aphorismus quidam interiectus.com.7°.aph.47°. Ex.57.G
 Aphorismi quidam nothi in fine aphorismorum additi. de uict. rat. in mor.
 acut.commen.4°. 7°.134.B
 Aphorismus qui non est Hippocratis.commen.5°. aphorif.62°.43°.H/
 aphor.63°.44.C/com.6°.aph.26°.48.F/aph.44°.51.C/com.7°.
 aphor.63°. Ex.59.H/ & sequentes.
 APHRA Diophantis emplastrū.2°.de comp.med.per gen. 5°.222.F
 APHRODES mecon quid.7°.de sim.me.fac.55.H/8°. 5°.58.A
 ab Aphrodis sumpta antidotus.2°.de antid. 5°.120.F
 ut Aphrodis confectum acopon.7°.de comp.med. per gen. 5°.272.B
 Aphrode cephalicum uiride.2°.de cōp.med.per gen. 5°.226.G
 Aphrode uiride ex cyprino.2°.de comp.med.per gen. 5°.221.D
 Aphrode molaris.5°.de com.med.sec.lo. 5°.165.A
 Aphrode pastillus amarus.8°.de comp.med.sec.loc. 5°.198.H
 Aphrode medicamentum.4°.de comp.med.per gen. 5°.243.C
 ex APHRODISEI collectaneis acopon.7°.de compo.med. per
 genera. 5°.270.B
 Aphrodisiacum Clidion.7°.de comp.med.sec.loc. 5°.184.F
 APHRODITARIVM medicamentum.4°.de compo.med. medica. se-
 cundum locos. 5°.154.B
 APHROGALA est spuma lactis. de bo. & uitio suc. 2°.39.B
 Aphrogala cibus romanus.7°.meth.med. 7°.44.B
 APHROLITRUM quale.9°.de simp.med.fac.68.H/11°.83.D/3°.
 de comp.med.per gen. 5°.230.F
 Aphrolitrum, nitrum, & nitri spuma differunt.1°.de compo. medi. sec.
 loc.128.B/3°. 5°.141.B
 inter Aphrolitrum & salem medium est aphronitrum.9°.de simpl.me-
 dic.fac. 5°.68.H
 in Aphrolitri & salis medio est nitrum.11°.de simp.med.fac. 5°.83.E
 Aphrolitro carnes seruantur.11°.de simp.med.fac. 5°.83.D
 Aphrolitrum quo loco reponatur inter calida quæ ualent alopecijis.1°.de
 comp.med.secundum locos. 5°.122.D
 Aphrolitrum in auricularia medicamenta miscetur.3°.de compo. medi.
 secundum locos. 5°.141.B
 Aphrolitrum molle, quod re uera aphrolitrum est, ulceribus solum non
 admouetur.4°.de comp.med.per gen. 5°.236.G
 Aphrolitrum ad uulnera neruorum.3°.de comp.med.per gen.5°.230.F
 APHRONITRUM quid, & eius uires. de simp.med. Sp.80.C

Apbronitrum quomodo fiat. de dynamidijs. Sp.23.A
 Apbronitri probatio.14°.meth.med. 7°.88.H
 Apbronitrum quale.4°.de simp.med.fac.30.F/9°.68.H/7°.de compo.
 med.per gen. 5°.265.G
 Apbronitrum est subtilium partium.3°.de cōp.med.per ge. 5°.228.E
 Apbronitrorum differentie.4°.de simp.med.fac. 5°.30.G
 Apbronitrum laxum quomodo differat à sale.3°.de ali.fac. 2°.33.C
 Apbronitru mediū est iter aphrolitru et salē.9°.de sim.med.fac.5°.68.H
 iter Apbronitru et salē mediā ē spuma nitri.9°.de sim.med.fac.5°.68.G
 Apbronitrum album ad quid utile.3°.de med.fac. 7°.173.E
 Apbronitrum non excedit fines tuendæ sanitatis.1°.de sani.tu. 2°.68.H
 Apbronitrum stomacho est inimicum.9°.de simp.med.fac. 5°.70.A
 Apbronitrum in cibo sumptū meatus purgat.5°.de simp. med.fac.5°.35.C
 Apbronitrum est amarum & abstergens.9°.de simp.med.fac. 5°.68.G
 Apbronitrum detergit.1°.de alimen.facul.2°.13.H/8°. methodi me-
 dendi.51.A/ 7°.52.H
 Apbronitro sordes balneorum exteruntur.9°.de simp.me.fac.5°.68.H/
 de simp.med. Sp.80.C
 Apbronitro, nitro, & aqua lixina detergenda est sponsia non noua in no-
 uæ defectu.14°.meth.med. 7°.87.F
 Apbronitrum in lixiui penuria.14°.meth.med. 7°.88.H
 Apbronitrum siccatur ut sal, & non habet uim adstringendi.2°.de comp.
 medi.per gen. 5°.222.A
 Apbronitru mordicat excrecētias carniū.4°.de sim.med.fac. 5°.30.G
 Apbronitro ad fungos suffocantes rusticus quidam utiliter utebatur.9°.
 de simp.med.fac. 5°.70.A
 Apbronitrum pruritus sanat.9°.de simp.med.fac. 5°.68.H
 Apbronitrum ad uulnera neruorū facit.3°.de cōp.med.p.ge.5°.230.F
 Apbronitrum cum melle, & aceto purgat aures. de cathart. Sp.95.B
 APHROSELINVM quid de simplicibus medica. Sp.80.D
 Aphroselinum omnia uitia capitis potatum emēdat, cephalalgicis, & epi-
 lepticis utiliter prodest. de simpli. medic. Sp.80.D
 Aphroselinus contra comitalem morbu ualeat.9°.de sim.me.fac. 5°.67.E
 APHTHAE simpliciter dictæ, quid significant.6°.de compo. medic.
 secundum locos. 5°.175.D
 Aphtha quid. fin. med. 48.H/intro. Isa.59.C
 Aphtha, id est oris ulcera, in pueris, com.3°.aph.24°.25.A/cōmen.4°.
 aphor.12°. Ex.28.E
 Aphthæ quid sint, & unde habeant ortum.com.3°.aph.24°. Ex.25.A
 Aphthæ cur fiant circa ora puerorum, & cur fiant. in 3°. de morb. uul-
 garib.commen.2°. 3°.135.G
 Aphthæ quæ sint, quibus fiant, & quomodo curentur.6°.de compo. me-
 dica. secundum loc. 5°.175.B
 Aphtharum differentie uisu simul & tactu cognoscuntur.6°.de compo.
 medi. secundum loc. 5°.176.B
 in Aphthis nomæ, id est ulcus depascens.6°.de cōp.me.sec.lo. 5°.175.B
 in Aphthis salina multa quid significet.6°.de com.med.sec.lo. 5°.175.G
 Aphtharum curatio. in 3°. de morb. uulg.com.2°. 3°.135.G
 Aphthas quomodo Galenus curat.6°.de cōp.med.sec.lo. 5°.176.F
 Aphthis accommodata sunt cypri folia cōmansa.7°.de sim.me.fac.5°.53.H
 Aphthas sanant rubi folia & germina recens nata si mandantur.6°.de
 simp.med.facul. 5°.44.F
 ad Aphthas, hoc est oris ulcera.3°.de med. fac. par. 174.G/ de remed.
 par.fac. 7°.158.B
 ad Aphthas, Andromachi.6°.de compo.med.sec.loc. 5°.175.D
 ad Aphthas, Apollonij.6°.de comp.med.sec.loc. 5°.175.G
 ad Aphthas, Archigenis.6°.de comp.med.secundum loc. 5°.176.C
 ad Aphthas, Asclepiadis.6°.de comp.med.secundum loc. 5°.175.G
 ad Aphthas, Critonis.6°.de comp.med.sec. loc. 5°.175.D
 ad Aphthas adhibet decoctū leuoi cū melle.7°.de sim.me.fac.5°.54.D
 ad Aphthas albas.6°.de compo. medic. secun.loc. 5°.175.G/ de remed.
 par.facil. 7°.158.B
 ad Aphthas nigras.6°.de compo. medi. secun.loc. 5°.175.H/ de remed.
 par.fac. 7°.158.C
 ad Aphthas nigras malignas.6°.de comp.med.sec.loc. 5°.175.D
 ad Aphthas nigras, & depascentes. de remed. par.fac. 7°.158.B
 ad Aphthas in pueris.6°.de compo. medic. secundum loc. 5°.168.B/ de
 remed. par.facil. 7°.158.C
 in Aphthis puerorum à quibus abstinere nutrices debent.6°.de compo.
 medica. secundum loc. 5°.176.B
 ad Aphthas oris.6°.de comp.med.sec.loc. 5°.170.C
 Aphthis testiculorum quid utile sit.2°.de comp.med.sec.loc. 5°.205.E
 e iij ad Aphthas

ad Aphthas putredinosas. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 175. D
 ad Aphthas sordidas, Galeni. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 176. C
 Aphthis uehementer acris sunt aduersissima. de remed. par. fac. 7°. 158. C
 in Aphthis non sunt danda, quæ putrefactis conueniunt. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 176. H
 Aphthæ infensissimum est oleum. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 176. G
 de remed. par. fac. 7°. 158. C
 Aphthæ infensissima chalcitis. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 176. G
 Aphtha appellatum infusum. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 203. G
 APHYSON - est, hoc est status extinguit, petroselinum semen. 8°. de simp. pli. medi. facul. 5°. 58. C
 super APICEM pinnaculi, aut montis excelsi incedens cur timet, et pedes eius tremunt. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
 APICULARVM, & similitum animalculorum puncturæ confert symbrium. de simp. medicaminibus. Sp. 91. B
 APIOS significat pyrum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D
 APIONIS ad carbunculos. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. D
 APIVM quid sit, & eius uires. de simp. medicamin. Sp. 80. D
 Apium habet caulem inutile post semen effusum. 2°. de alim. fac. 2°. 24. B
 Apium non habet caulem hyeme. 2°. de ali. 2°. 23. E
 ex Apij, & petroselinum genere est synyrmium. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. B
 Apium quale. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 170. G/3°. de medici. facul. par. 7°. 175. H
 Apij semen calidum & acre. 5°. de simp. med. fac. 35. D/8°. 5°. 60. B
 Apij semē calidū est cū subtili substantia. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 104. G
 Apium exiccat. 3°. de ali. fac. 2°. 26. D
 Apium adstringit & repercutit. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 157. D/ de remed. par. fac. 7°. 156. D
 Apium usitatissimum est, & gratum stomacho. 2°. de ali. fac. 2°. 23. E
 Apium condendi modus. 2°. de alimen. fac. 2°. 23. F
 Apium est cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. C
 Apium est cibus acutus incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. F
 Apio, & carbtho facilius digeruntur, lactuca, endiuia, citruli, cucurbita. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Apij semen conuenit in diæta attenuante. de atte. uic. rat. 2°. 44. E
 Apij decoctū solū post balneū quibus pot offerri. 8°. meth. med. 7°. 53. A
 cum Apio uel ocymo panis crustas optime disrumpit. 2°. de arte cura. ad Glauc. 7°. 107. B
 Apium detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. G
 Apium interdū degustare epilepticis conuenit. de puero epilep. 7°. 180. C
 Apij semen status sanat. 8°. metho. med. 7°. 53. F
 Apium & Asarum ebullita in aqua pro humore aqueo in corpore. 4°. de præcogni. ad Posthu. 4°. 217. H
 Apij semen inflationem sedat. 14°. meth. med. 7°. 88. F
 Apium cit urinas. 2°. de ali. fac. 2°. 23. E/8°. de simpl. medica. fac. 60. B/9°. de compo. med. sec. loc. 200. H/5°. 201. H/13°. meth. med. 83. H/1°. de arte cur. ad Glau. 97. B/7°. 99. F/ de simp. medi. Sp. 80. D
 Apij seminis, & carui decoctio prouocat urinam, & menstrua fortiter, & subtiliat humores crassos. de med. exper. Sp. 104. D
 Apio mouenda est urina senibus. 5°. de sani. tuen. 2°. 92. E
 Apium menses cit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 Apium cur misceatur purgantibus medicamentis. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 190. B
 Apium mittitur in purgatorijs, & antidotis. 8°. de simpl. medi. Sp. 80. D
 Apij radix non calefacit & euacuat. 11°. meth. med. 7°. 69. G
 Apium lac purgat & multiplicat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. G
 Apium mundificat stomachum. de dissol. cont. Sp. 74. E
 Apij semen purgat renes. de cathar. Sp. 95. C
 Apij semen sanguinem extenuat, ac secernit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. D
 Α'πνοια à symptomate nomen habuit. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Απνοια quid sit. 2°. de symp. cau. 3°. 19. G/4°. de lo. affe. 4°. 27. D
 Απνοια unde proueniant. 1°. de symp. cau. 3°. 18. F
 Απνοια facit os uentriculi, ratione societatis. 1°. de sympt. cau. 3°. 17. G
 ΑΠΝΥΣ dictus liber Heraclidis. 6°. de lo. affe. 4°. 39. E
 ΑΠΟΚΥΝΟΝ calidū est non instrenue. 6°. de sim. med. fac. 5°. 43. E
 Apocynon illitum admodum digerentis est facultatis. 6°. de simpl. medi. ca. fac. 5°. 43. E
 Apocynon est uenenum hominibus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
 Apocynon canes celerrime interimit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D/E
 ΑΠΟΚΡΕΤΙCΕΝ facultatem. i. expulsuam, uindicant sibi nerui obliqui. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. H
 Α'ποκλάρματα. i. abruptiones. de ijs, quæ in med. fi. cō. 3°. 7°. 219. G

ΑΠΟΔΑΚΡΥΤΙΚΑ, id est delachrymatiua pharmaca, quæ. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 151. G
 Α'πόλινις quid significet. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 183. G
 ΑΠΟΛΛΟ, & Aesculapius Dei artis medicæ, diuinandi, canendi, sagittandi. oratio suasoria. 1sa. 2. C
 Apollini & Aesculapio ueram medicam artem qui concedunt. 3°. methodi medendi. 7°. 20. H
 Apollinis catapotium album. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. D
 ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΕΜ herbam si quis comederit, quid conferat. 2°. de antido. 5°. 114. C
 ΑΠΟΛΛΕΤΕS scripsit de arte augurandi. de uict. rat. in morb. acutis. commen. 1°. 7°. 110. C
 ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ antidotus contra uiperas. 2°. de antido. 5°. 117. H
 ΑΠΟΛΛΟΝΙΥS discipulus Hippocratis. de uict. rat. in mor. acutis. com. 1°. 113. A/com. 3°. 7°. 131. F
 Apollonius Alexandrie diu uixit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. G
 Apollonius quid scripserit. 6°. de simp. medi. fac. 5°. 39. H
 Apollonius librum de parabilibus conscripsit. 11°. de simp. me. fac. 82. H/2°. de comp. med. sec. loc. 132. B/3°. 141. F/144. G/148. D/5°. 159. D/163. H/6°. 174. C/ 5°. 175. G
 ex Apollonij libris de scarificatione. de cucur. 6°. 3. G
 Apollonij Archistratoris asmilinus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 252. C
 Apollonij Abderitani casus. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 151. B
 Apollonij Claudij medicamentum contra canem rabidum, et est theriaca. 2°. de antido. 5°. 117. A
 Apollonius cognomento Cyclas. in 3°. de morbis uulg. cō. 2°. 3°. 137. H
 Apollonius empiricus. in 3°. de morbis uulg. com. 2°. 3°. 137. H
 Apollonij iunioris ἡμικραδύς. de fascijs. 7°. 302. G
 Apollonius Organicus. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 254. D
 Apollonium & Dexippum omnibus affectibus in diem opitulari existimasse, collige. de ue. sec. adu. Eras. 6°. 8. G
 contra Apollonij sententiam conyza calfacit. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 132. H
 Apollonij ad achoras. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. G
 Apollonij ad aphthas. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. G
 Apollonij arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. F
 Apollonij colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. B
 ut in Apollonio & Putiolio, Publius colica. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 202. D
 Apollonij confectio ad tuſsim commoda. 7°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 183. B
 ut Apollonius confectio. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. C
 Apollonij ad dolorē capitis pp ardorem. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 132. B
 Apollonij hiera. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 189. A
 Apollonij ad ictericos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. G
 Apollonij malagma ad multa utile. 7°. de comp. med. per genera. 266. E/8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. D
 ut Apollonius medicamentum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. F
 Apollonij ad orthopnoeas. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. A
 Apollonij Tarſei aridum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. C
 Apollonij theſpiana ad internos abscessus. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 182. H
 Apollonij Thirij paruum templum. de facijs. 7°. 302. H
 in Apollonium & Dexippum calices cercos Erasistratus retorſit. de uict. rat. in mor. acut. commen. 4°. 7°. 135. A
 ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΙS malagma. 7°. de cōp. medi. per gen. 5°. 266. C
 Apolophanis medicamentum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. G
 Α'πορῆλι. i. mella. de fract. commen. 3°. 7°. 248. D
 Apomeli est medium inter mulsam, & oxymeli. 8°. metho. med. 7°. 52. G
 Apomeli quo modo fiat. 4°. de sani. tuenda. 2°. 85. G
 in Apomelite cōficiēdo fauus nō debet ēē uitiosus. 4°. de sa. tu. 2°. 85. G
 pro Apomelite aqua qualis debeat esse. 4°. de sani. tuen. 2°. 85. G
 Apomeli tota æstate bibitur uice refrigerantis. 4°. de sani. tuen. 2°. 85. G
 Apomeli leuiter refrigerat. 4°. de sani. tuen. 2°. 87. G
 Apomeli non calefacit, & euacuat. 11°. meth. med. 7°. 69. G
 Apomeli quibus conueniat. 4°. de sani. tuen. 2°. 84. F
 ΑΠΟΝΕΥΡΟSΙS quid significet. 6°. meth. med. 7°. 39. A
 Aponeurosis quid. 3°. de alimen. fac. 2°. 26. G/ in 6°. de morbis uulga. commen. 1°. 3°. 153. B
 Aponeurosis dicuntur tendones quasi deneruationes. 1°. de lo. af. 4°. 7. D
 Α'πονευρωσις. i. pneruationes, fines musculorū. de ar. cō. 2°. 7°. 263. B
 Α'πονευρωσις ubi & qualis. de bo. & uitio suc. 2°. 35. H
 Α'πονίαν sana corpora habent. 2°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 112. C

ΑΡΟΡΑΤΕΜΑ significat stercus. 10°. de sim. med. fac. 5°. 75. H
 ΑΡΟΡΥΣΙΣ quid sit. de osibus. 1°. 39. H
 Α'ΡΟΦΛΕΥΜΑΤΙΣ qd significet. 6°. de sim. me. fa. 44. B/7°. 5°. 49. H
 Apoplegmatizomta quæ sint. 5°. de sim. med. fac. 5°. 37. E
 Apoplegmatismata, sunt ea quæ pituitam eliciunt. 6°. de sani. tuen. 2°. 100. B/6°. de simp. med. fac. 32. B/2°. de compo. medic. secun. loc. 5°. 137. E/13°. metho. med. 83. E/de reme. par. fac. 7°. 154. F
 de Apoplegmatismis, & quæ naribus infunduntur. 2°. de compo. me-
 dica. secundum locos. 5°. 138. H
 Apoplegmatismata ex quibus fiunt. t. de remed. par. fac. 7°. 156. B
 ex Apoplegmatismis faciēda est particularis purgatio per os post pur-
 gationem uniuersalem. 1°. de compo. medi. sec. lo. 5°. 121. F
 Apoplegmatismi Critonis. 2°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 139. D
 Apoplegmatismi quibus opitulentur. 3°. de loc. affec. 4°. 16. F
 Apoplegmatismis quandoque utatur qui est temperamento humido. 6°. de sani. tuen. 2°. 96. G
 Apoplegmatismi in dentium doloribus. 2°. de com. medic. secundum loc. 138. H/5°. 5°. 163. F/de remed. par. fac. 7°. 157. E
 Α'ΡΟΦΘΟΓΑ, idest deperditio, pro abortu apud Hippocratem. in 6°. de morbis uulg. commen. 1°. 3°. 152. G
 ΑΡΟΡΕΞΙΣ affectus meatuum oculorum. introd. 154. 58. D
 ΑΡΟΡΕΞΙΑ uocant morbum attonitum. de diff. mor. 3°. 3. E
 Apoplexia quid. fin. med. 47. B/intro. 154. 56. A/13°. meth. med. 7°. 85. F
 Apoplexia cur subito fiat. 2°. de sympt. cau. 3°. 24. C
 Apoplexia quo modo fiat. de cur. ra. per sang. mis. 6°. 17. A
 Apoplexiæ propter quid fiant, & unde sint. 1°. de sympt. cau. 19. C/2°. 3°. 24. C/de uic. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 137. F/commen. 2°. apho. 42°. 18. B/commen. 3°. aphor. 16°. Ex. 23. A
 Apoplexia quo modo differat à caro. 4°. de loc. affec. 4°. 22. H
 Apoplexiæ & comitialis morbi differentia, & in quo loco fiant, & à quo humore. commen. 2°. apho. 45°. Ex. 18. G
 Apoplexiæ, comitialis, catochi, cari, catalepsis, & soporis uigilantis dif-
 ferentia. 4°. de loc. affectis. 4°. 23. A
 Apoplexia quo modo differt à paraplexia. fin. med. 154. 47. B
 Apoplexia quandoq; dicitur paraplegia. cō. 2°. in 1°. pror. 4°. 175. F
 Apoplexia est morbus diutinus. quos pur. op. quib. med. & quo temp. 5°. 88. C/com. 6°. apho. 47°. Ex. 52. B
 Apoplexia morbus acutus. introd. 154. 55. E
 Apoplexia morbus peracutus. fin. med. 154. 45. F
 Apoplexia acutissima q sit, et multi modi ipsius. c. 2°. aph. 42°. Ex. 18. B
 Apoplexia potest esse sine febre. commen. 2°. aphor. 19°. 14. B/commen. 5°. aphor. 30°. Ex. 40. D
 Apoplexia alto somno comparatur. 1°. de symp. cau. 3°. 19. C
 Apoplexiæ sunt ægitudines capitis. de uirt. nostrū corp. disp. Sp. 60. B
 Apoplexia qua cerebri parte affecta fiat. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 Apoplexiam sequitur paralysis. 4°. de loc. affec. 4°. 22. H
 Apoplexia est totius corporis paralysis. 2°. de symp. cau. 3°. 19. H
 Apoplexia quæ proprie sit. 3°. de loc. affe. 4°. 20. G
 Apoplexia dicitur cum est neruorum totius corporis resolutio. de symp. differentijs. 3°. 11. F
 Apoplexiæ cur subite, & à quo humore fiant, & quo modo. 3°. de locis affe. 4°. 20. B/com. 2°. apho. 42°. Ex. 18. B
 Apoplexia fit ex humore plurimo, & crasso. de util. resp. Sp. 63. E
 Apoplexia est ex crasis humoribus, qui hanc patitur debet in uere pur-
 gari. com. 6°. aphor. 47°. Ex. 52. D
 Apoplexia morbus est ex pituita ortum habēs. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
 Apoplexia est morbus pituitosus, in quo debet euacuari pituita. commen. 6°. aphor. 47°. Ex. 52. C
 Apoplexia fit ab humore pituitoso, & etiam à melancholico. commē. 6°. aphor. 56°. Ex. 53. D/E
 Apoplexiæ facit plenitudo quo ad uasa. de cur. ra. per san. mis. 6°. 17. B
 Apoplexia fit cum pleni sunt uentriculi cerebri. de instr. od. 1°. 112. F
 Apoplexia ex oppilatione. de util. resp. Sp. 63. E
 Apoplexia potest fieri sine oppilatione per solam inflammationem. com-
 men. 2°. aphor. 42°. Ex. 18. B
 Apoplexia capiuntur maxime senes. 2°. de temp. 1°. 16. D / comment. 3°. aphor. 31°. Ex. 26. H
 Apoplexiæ cur fiant hyeme. com. 3°. aphor. 23°. Ex. 24. H
 Apoplexia cur non facta fuerit in cōstitutione frigida & humida. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 108. H
 Apoplexiæ fiūt maxime à quadragesimo anno usque ad septuagesimum. com. 6°. apho. 57°. Ex. 53. E

Apoplexia quæ fit à quadragesimo usque ad sexagesimum annum. fit ab atra bile solum. com. 6°. apho. 57°. Ex. 53. E
 Apoplexia plures senes laborāt ex sola atra bile. cō. 6°. aph. 57. Ex. 53. E
 Apoplexia nascitur qñq; ex supfluitate sanguinis. de spermate. Sp. 36. G
 Apoplexia facta ob clausas euacuationes hæmorrhoidarum. de ue. sec. aduer. Eras. 6°. 7. E
 Apoplexia ex immodico uini potu. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Apoplexiæ plerunq; excipiunt pituitosam & frigidam habitudinem. 1°. de sani. tuen. 2°. 65. G
 Apoplexia cur frequenter non capiat animal. 8°. de usu par. 1°. 168. B
 in Apoplexiam quomodo possumus per exercitium incidere. comment. 3°. aphor. 20°. Ex. 24. C
 Apoplexia habet tempora quo modo. de totius morbi temp. 3°. 89. C
 Apoplexia nō habet principium, quia statim uenit in summum uigorem, ideo non indicat principium. de opt. secta. 154. 29. C
 Apoplexia magis cognoscitur ex spiratione. 3°. de loc. aff. 4°. 21. B
 Apoplexia habet magnitudinem periculi ex anhelitus nocumento. 3°. de loc. affe. 4°. 20. B
 in Apoplexia oēs muscoli thoracis opantur. cō. 2°. apho. 42°. Ex. 18. C
 in Apoplexia spiritus quo modo habeatur. 4°. de lo. affe. 4°. 27. E
 Apoplexia qui affectus sit. com. 6°. aphor. 51°. Ex. 52. H
 Apoplexia manifeste ostendit cerebrum læsum. 3°. de lo. affe. 4°. 21. A
 Apoplexia lædit uocem. 4°. de loc. affe. 4°. 26. D
 Apoplexia totum corpus sensu repete priuat, ac motu, solus restat anhe-
 litus. com. 2°. aphor. 42°. Ex. 18. B
 Apoplexia laborantes sine sensu iacent. com. 7°. aphor. 58°. Ex. 59. C
 cur Apoplexia laborantes, cum non habeant læsa sensuum instrumenta, non sentiant. 8°. de usu par. 1°. 167. F
 in Apoplexia cur afficiatur cor. 5°. de loc. aff. 4°. 29. A
 Apoplexiam significat urina pinguis sine febre senibus eueniens. de dy-
 namidijs. Sp. 34. B
 Apoplexiæ fortis indicium est stertere. com. 6°. aphor. 51°. Ex. 52. H
 Apoplexia duplex est: fortem impossibile est soluere, debilem uero non facile. com. 6°. aphor. 51°. Ex. 52. H
 Apoplexia quando letalis est. de dynamidijs. Sp. 24. D
 in Apoplexia moriuntur qui spirare non pñt. 3°. de loc. aff. 4°. 21. C
 in Apoplexia urina rubra mortem prædicit futuram. de dyna. Sp. 35. D
 Apoplexia soluta, urina pinguis sine febre senibus eueniens oculorum ca-
 liginē cito transeuntē, & delectationē cibi ostendit. de dyna. Sp. 34. B
 Apoplexiæ febris supueniens quare conferat. cō. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Apoplexiæ curatio. intro. 154. 56. B
 in Apoplexia remedia capiti applicantur. 3°. de lo. affe. 4°. 17. B
 Apoplexia sanatur calefaciendo caput. 3°. de lo. affe. 4°. 17. C
 Apoplexia laborantibus qdā infunduntur. de mot. man. & obfc. Sp. 70. F
 Apoplexiæ uenæ sectio conuenit. de cur. rat. per uen. sect. 6°. 17. G
 in Apoplexiam qui prompte incidunt illis uere uena secāda. de cura. rat. per sang. mis. 6°. 17. E
 Apoplexia infestante utimur catharticis. de dynamidijs. Sp. 20. E
 in Apoplexia damus phlegmagoga. de dynamidijs. Sp. 21. C
 ΑΡΟΡΕΚΤΟΣ qui dicitur. 1°. meth. med. 7°. 8. E
 Apoplectici nerui falso dicti. de mot. man. & obfc. Sp. 67. B
 Α'ΡΟΡΙΑ quid significet. de uict. rat. in mor. acutis, com. 2°. 7°. 123. B
 ΑΡΟΣΕΠΑΡΝΙΣΜΟΣ quid. fin. med. 154. 48. C
 Αρσέπαρνισμους fractura in capite. fin. med. 154. 48. C
 Α'ΡΟΣΠΑΡΜΑ appellatur continui solutio in ligamento. 4°. meth. med. 7°. 23. B/de const. ar. 154. 37. D
 Α'ΡΕΟΙΤΟΙ dicuntur qui oblatum cibum fastidiunt, & Α'ΡΕΟΙΤΟΙ appetentia ca-
 rentes. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 106. F
 Α'ΡΕΟΙΤΟΥΣ uocat Hippocrates more antiquorum græcorum carentes
 appetentia. in 3°. de morbis uulg. com. 3°. 3°. 148. A
 ΑΡΟΣΙΤΙΑ, id est abstinentia à cibo, idem significat quod anorexia, id est inappetentia. com. 4°. aphor. 17°. Ex. 29. A
 Α'ΡΟΣΑΙΣ. i. abscessus. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 143. B
 de Apostasi mamillarum. de med. fac. par. 7°. 166. A
 Α'ΡΟΣΗΜΑΤΑ dicuntur abscessus. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 211. C
 Α'ΡΟΣΗΜΑ nomen est quod nec locum affectum, nec causam quæ effecit
 representat. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Apostemata numerantur inter passionēs sanguinis. de spermate. Sp. 38. B
 Α'ΡΟΣΗΜΑ duplex est. 14°. meth. med. 7°. 90. D
 Apostematum omnium causæ. de oculis. 7°. 189. D
 ΑΡΑ quod iterius ē quasi pingue seuum, à quo gñatur. de ocul. 7°. 189. E
 in Apostematibus quibusdam humores quales. 14°. meth. med. 7°. 90. E
 e iij Apostema

Apostema futurū scias, licet soluat morbus, si in synocha urina tenuis sit, & boni coloris, frequens, & multa egesta. de dynami. Sp. 34. C
 Apostema celerius uenturum scias, si urina alba se mutauerit in synocha. de dynamidijs. Sp. 34. C
 Apostemata i articulis cōtingūt cōcepto i hora phlatis. de sper. Sp. 37. C
 de Apostematibus oculorum. de oculis. 7^a. 189. D
 Apostemata musculorum epiglottidis dicuntur angina interior & exterior. de uo. & anhel. Sp. 61. H
 Apostemata multimoda diaphragmatis ex superfluitate sanguinis nascuntur. de spermate. Sp. 36. G
 Apostema diaphragmatis sit ex superfluitate pituitae. de sper. Sp. 36. G
 Apostemata diaphragmatis ex bile in stomacho. de spermate. Sp. 36. H
 Apostema in uentre. secret. Sp. 100. H
 Apostemata hñt quatuor tpa, & quae cōueniant in illis. de ocul. 7^a. 189. G
 in Apostematis initio uenae sectio. de ocul. 7^a. 189. F
 Apostema ex sanguine quo modo curatur. de oculis. 7^a. 189. F
 Apostema a sanguine crasso quo modo curatur. de oculis. 7^a. 189. G
 Apostemata phlegmatica quo modo curentur. de oculis. 7^a. 189. G
 Apostema aquosum quo modo curetur. de ocul. 7^a. 189. G
 Apostema ex flatu quo modo curetur. de ocul. 7^a. 189. H
 Apostema mellinum quo modo curetur. de ocul. 7^a. 189. G
 in Apostematibus dolor, quo modo curetur. de ocul. 7^a. 189. H
 ad Apostemata omnia exteriora, siue tumores. de dynami. Sp. 30. E
 ad Apostemata omnia dura. de cura lapidis. Sp. 112. G
 ad Apostema subtiliandum. de dynamidijs. Sp. 30. E
 ad Apostema rumpendum. de dynamidijs. Sp. 30. E
 Apostemata dispergit emplastrum diachrysu. de dynamidijs. Sp. 32. B
 ad Apostematos, & quassatos ungues ualet succus centaureae. de uirtute centau. Sp. 93. E
 ad Apostemata incisa, parua, ualet succus cetaureae. de uir. cen. Sp. 93. H
 ad Apostema oculorum die uno dissoluendum, & opthalmiam ualens collyrium. de ocul. 7^a. 191. B
 Apostematibus labiorū cōfert uenarū labiorū sectio. de ana. uiu. Sp. 55. B
 in Apostemate pulmonis secatur iugulares uenae. de anat. uiuo. Sp. 55. A
 ad Apostema in hepate. secret. Sp. 99. C
 ad Apostema splenis emplastrum. de cura lap. Sp. 112. G
 ad Apostema matricis. de dynamidijs. 29. H/ de pass. mul. Sp. 95. H
 ad Apostema testiculorum. secret. Sp. 100. B
 Apostema. uide abscessus.
 APOSYRMATVM meminit. 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 214. C
 Α ποδερματικὴν quid significet. 2°. de sani. tuen. 2^a. 72. H
 Apothetapia qd uocet gymnastis. 2°. de sa. tu. 72. C. 3°. 76. F/ 2^a. 81. D
 Apothetapiam quid uocet Theon & Trypho. ad Thrasy. 2^a. 109. E
 Apothetapia duplex est. 3°. de sani. tuen. 2^a. 76. F
 Apothetapia pars aliqua quomodo fiat balneum probe adhibendum. 2°. de sani. tuen. 2^a. 78. A
 Apothetapia exercitatio qualis. 3°. de sani. tuen. 2^a. 79. B
 Apothetapia scopus proprius. 3°. de sani. tuen. 2^a. 76. F
 Apothetapia non exigua portio spūs cohibitio. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. B
 ad Apothetapiam spiritus cohibitio qualis. 2°. de sani. tuen. 2^a. 77. D
 Apothetapia utendum si ilia, cohibendo anhelitu, implere uelit. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 76. B
 Apothetapia motus proprii nec uehementes, nec continui. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 77. D
 Apothetapia deuitantur lassitudines. 3°. de san. tuen. 2^a. 76. F
 Apothetapia exercitatio corpus relaxat. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. E
 Apothetapia exercitatione qui uti debent. 6°. de sani. tuen. 2^a. 97. G
 Apothetapia quibus seruanda. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. H
 Apothetapia utantur temperati. 3°. de sanit. tuen. 2^a. 76. G
 Apothetapia quando utendum. 3°. de sani. tuen. 80. G/ 2^a. 81. D
 Apothetapia semper uti tutissimum est. quae qualis adhibenda sit, ipsa finium, ad quos tendimus, demonstrabit natura. 3°. de san. tuen. 2^a. 76. G
 Apothetapia exercitatio idonea est post uigilias, & tristitias. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 81. F
 circa Apothetapiam quae perperam a plerisque scripta sunt refellendi satis seminum non hebetibus dedisse Gal. collige. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. H
 Α ποξὴ. i. in acutum abeuntia. de ijs, quae in med. fi. commen. 3°. 214. D/ de fract. commen. 1°. 7^a. 228. F
 Α ποξηξ. i. desiccanea quae uocet. de frac. commen. 1°. 7^a. 228. F
 APOZEMA acori purgat uesticam. de cathart. Sp. 95. D
 APPARATV non indiget paruae pilae ludus. de par. pi. 2^a. 48. H
 APPARERE ea dicunt empirici q̄ sub sensum cadunt, nosci uero quae

memoria tenentur, apparere simul, & nosci quae & ante aliquando sub sensum uenerunt, et nunc simili modo ueniunt. 1°. meth. med. 7^a. 5. C
 Apparentium duplex genus secundum antiquos. 1°. meth. med. 7^a. 5. D
 Apparentia uituperabat Democritus. aduer. emp. med. Isa. 35. C
 Apparentia sola traditurus est Galenus in libro de motu musculorum. de mus. diff. 1^a. 44. C
 Apparentia manifeste libro de locis affectis non tractantur. 5°. de locis affectis. 4^a. 31. H
 APPELLATIONES quas uocat, olim fuisse collige, cum inq̄ Gal. sed alicui fortasse puocare ad alium iudicem licebit. 1°. meth. med. 7^a. 3. H
 Appellationes transferre a pathematibus ad patientes, & a patientibus ad pathemata antiqui omnes consueuerunt. de uictus ratione in morbis acutis, commen. 4°. 7^a. 141. D
 APPENDICES magnis ossibus adnascuntur. de ossibus. 1^a. 39. H
 circa Appendicem fragitur quique caput brachij. de frac. cō. 3°. 7^a. 250. E
 Appendix cuneata, & lunata in organis immobilis est. de machi. 7^a. 310. F
 Appēdicibus duabus cōstās laqueus ad quid utilis. 7°. de usu par. 1^a. 161. H
 APPENSAE uuae sunt cibaria media. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Appensiones, peregrinationes, equitationes, in sole nudari, per se natis balneis uti, tentare oportet in longa icteritia. de cura icteri. Sp. 111. E
 APPETERE, abhorre eandem rem, eadem gaudere & molestari nō pōt unū, simplex, et incōpositum. 5°. de decr. Hipp. et Plat. Ex. 259. E
 Appetere cibum idem est apud Asianos quod assumere cibum, e contrario non assumere. commen. 2°. apho. 8°. Ex. 11. H
 APPETITRIX potest uocari anima uegetatiua quae est in iecino. re. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 Appetitrix animae pars ubi sit secundum Platonem. 5°. de anat. ad. 86. H/ 6°. de decr. Hippo. 1^a. 267. A
 APPETITVS, desiderium, & uoluntas idē. in prog. cō. 2°. 4^a. 198. E
 Appetitus quid. fin. med. Isa. 44. F/ 5°. de decr. Hip. 1^a. 259. A
 Appetentia est sensus penuriae. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. A
 Appetitus, naturae actio est. intro. Isa. 55. B/ 1°. de sympt. cau. 3^a. 17. H
 Appetentia est opus ad uitam necessarium. com. 6°. apho. 3°. Ex. 46. F
 Appetentia ex frigore. 2°. de temp. 16. E/ 4°. de usu par. 1^a. 136. F/ 1°. de locis affectis. 4^a. 5. D
 Appetitum prouocat melancholia transmissa a splene ad os stomachi. de anatomia uiuorum. Sp. 51. A
 Appetitum quo modo facit sanguis melancholicus. de ana. uiuo. Sp. 50. A
 Appetendi uis ubi sit. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. E
 Appetimus cibum uirtute proueniente ex hepate. de uirtute nostrum corpus dispen. Sp. 60. B
 Appetentia cur semp sit in aialibus & stirpibus. 1°. de sani. tuen. 2^a. 62. G
 Appetentia conuenientium inest omnibus membris. 3°. de nat. fa. 1^a. 303. G
 ad Appetitiones proprias excitandas cuique animati sua natura satis est. 1°. de sani. tuenda. 2^a. 65. E
 Appetentia ciborum est uentriculi opus. in 3^m. de mor. uulg. cō. 3°. 3^a. 145. E
 Appetit nō cōcoquit os uentriculi. de uict. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7^a. 111. F
 Appetens cibum & potum uentriculi cupiditas, animale officium est, & non est citra sensum nostrum. 6°. de locis affectis. 4^a. 37. H
 in Appetentia ordo attrahendi. de anat. uiuo. Sp. 49. G
 Appetentiam uacuatio praecedit. 1°. de sympt. cau. 3^a. 18. A
 in Appetitu, quae symptomata. de sympto. diff. 3^a. 12. A
 Appetentia naturalis euacuatorum secundum est symptoma oris uentriculi pro fame inducenda. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. A
 Appetentia uentriculi animalis quintum & ultimum symptoma oris uentriculi pro fame inducenda. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. B
 Appetenda sunt quae ad seruandam ualitudinem cōducunt. de cogn. cur. animi morb. 2^a. 54. H
 quae Appetuntur & sapiunt, sunt uelocioris actionis. de dis. cōt. Sp. 73. B
 Appetentes cur ocysime deglutiunt. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. H
 Appetentiae languidae unde fiant. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. B
 Appetentia diminuta quid. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. H
 Appetitū diminutū habet os uentriculi p seipsum. 1°. de sym. cau. 3^a. 17. H
 Appetentia potus diminuta, quae. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. D
 non Appetere & non sitire in febribus, propter quid cueniat. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 133. A
 Appetentia carentes dicuntur ἀπόσιτοι ab antiquis grecis & ab Hippo crate. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 148. A
 Appetentiae amissio unde fiat. 1°. de symptom. cau. 18. B/ in 3^m. de morbis uulg. commen. 1°. 132. G/ commen. 2°. 3^a. 135. H
 Appetitus defectus causaq; est quandoq; caliditas, quandoque frigiditas. commen. 2°. apho. 20°. Ex. 14. F

Appetitus defectus significat colericū humorē. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Appetitus cur deficiat in senibus. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. E
 Appetitus quo mō pereat uitio iecoris. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 133. C
 Appetentiam prohibet os uentriculi non fundus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E
 Appetentiam euertunt cibi pingues & lenti. 3°. de ali. fac. 2°. 30. F
 Appetentiam, hirudinum oleū subuertit. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Appetitricis ciborum facultatis emorientis maximum signum. in 3°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 135. H
 Appetentiam qui amiserunt, Galenus inedia macerans esurientes reddit. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 184. A
 Appetentiam cur pariat uigilia. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 185. B
 Appetere quæ faciant. in 6°. de morbis uulgar. commen. 4°. 3°. 185. B/secret. Sp. 101. F
 Appetentiam quo modo excitet succus frigidus. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. B
 Appetitum prouocant styptica, & acetosa. de anat. uiuo. Sp. 50. A
 Appetentiam cibum fastidientibus excitat uua seruata. 2°. de alimento- rum facultatibus. 2°. 18. A
 Appetentiam excitant oliuæ cum oleo repositæ. 2°. de ali. fac. 2°. 20. H
 Appetentiam prouocant plantæ seruata in aceto uel muria. 2°. de alimen- torum facultatibus. 2°. 22. C
 Appetentiam collapsam gingidiū cū aceto excitat. 2°. de ali. fa. 2°. 23. G
 Appetētia quibus deiecta est iuuat poma cū pane. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Appetentiam deiectam excitat capparis. 2°. de ali. fac. 2°. 21. E
 ad Appetentiam deiectam medicamentum. 2°. de alimen. fac. 2°. 20. D/ 3°. de med. fac. par. 7°. 174. C
 Appetentiam cibi excitans antidotus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. A
 ad Appetētiā pditā, cū stomachi exustioe. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 191. H
 ad Appetentiam excitandam utile medicamētum ex malorum succo. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 101. B
 Appetentias reuocare potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3°. F/2°. F
 Appetitum confortans unguentum. de dynamidijs. Sp. 23. H
 Appetentia quibus augetur. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 185. B
 neq; Appetentiam intensam neq; alia multa est necesse sequi si quis male concoxit. 3°. de sympt. cau. 3°. 30. B
 Appetitus maior est hyeme, quā æstate. com. 1°. apho. 15. Ex. 8. A
 Appetitū permanere ē bonū signū in oī morbo. cō. 2°. aph. 33°. Ex. 32. A
 Appetentes in principio morborum, prius euadunt, quā non appeten- tes. com. 2°. apho. 32°. Ex. 17. A
 Appetitus uehemens ciborum in morbis longis his inest, qui debēt sanari. com. 7°. apho. 6°. Ex. 54. D
 Appetentiā magnā facit melancholia acida ualde. 6°. de loc. aff. 4°. 36. B
 ut Appetitio ultra rationis terminum redundet quid in causa. 4°. de de- cre Hip. 1°. 249. F/5°. de loc. aff. 34. A/6°. 4°. 36. B
 Appetitū sine rōne intensum reprimit theriaca. de the. ad Piso. 5°. 96. A
 Appetentia canina subito fieri non potest. 6°. de loc. aff. 4°. 37. H
 Appetitus caninus unde pcedat, & quo sanet. cō. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Appetitus caninus fit ex superflua transmissione melancholiæ à splene ad os stomachi. de anat. uiuo. Sp. 51. A
 Appetentia canina significat læsum os uentriculi. 5°. de locis affectis. 32. H/6°. 4°. 37. H
 Appetitū caninū habētes dicunt stomachici. 8°. de cō. me. se. lo. 5°. 188. C
 in Appetentia canina implentur, & euomunt. 6°. de loc. affe. 4°. 37. H
 in Appetētia canina excretiois cōparatio ad renes. 6°. de lo. af. 4°. 37. H
 ad Appetitum caninum. secret. Sp. 100. F
 Appetuntur quædam non recte. de cogn. cur. animi mor. 2°. 54. H
 cur Appetant extranea prægnantes. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. C
 Appetentia ciborum malorum significat læsum os uentriculi. 5°. de locis affectis. 4°. 32. H
 Appetentia uitiosa, quid. 1°. de sympt. cau. 3°. 17. H
 Appetentia potus uitiosa, quæ. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. D
 Appetentiæ uitiosæ unde proueniant. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. B
 Appetentiæ uitiatæ in senibus causa. 2°. de temp. 1°. 16. D
 Appetitur qui magis cibus, præbeat, si sint duo boni cibi. de dissolutione continua. Sp. 72. C
 si Appetatur cibus deterior, & sit cibus melior alio, deterior præbea- tur. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Appetētes minime post morbū sunt euacuādi. cō. 2°. aph. 12°. Ex. 12. D
 Appetēs minime debet p superiora purgari. cō. 4°. apho. 17°. Ex. 29. A
 Appetitiui motus sunt motus musculorum. com. 4°. apho. 15°. Ex. 28. H
 Appetitu animalis fiunt motus musculorū. com. 6°. aphor. 39°. Ex. 50. G
 APPLICANDA cui parti sint remedia scire, ualde confert ad curan- di rationem. 2°. de loc. affe. 4°. 13. G

Applicantur facile remedia in laterali morbo, colica, iecoris, splenis, & præcordiorum inflammatione. 3°. de loc. affec. 4°. 16. B
 APPOSITIO, agglutinatio, adsimilatio, se sequuntur. 1°. de natu. facultat. 1°. 292. F
 Appositio antecedit agglutinationem. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 per Appositionem fit agglutinatio. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 Appositio quo modo fiat. 3°. de sympt. cau. 3°. 29. A
 Appositio cibi assumpti fit uirtute proueniente ab hepate. de uir. nostrū corpus dispen. Sp. 60. B
 Appositio est uitiatæ in senibus. 2°. de temp. 1°. 16. D
 Apponunt optime & agglutinant, concoquunt, & nutriunt pusiones, ut qui calidum humidumq; corpus habeant. 3°. de sympt. cau. 3°. 29. A
 APPREHENSIONEM pro reprehensione & ansa dixit Hippo- crates. de art. com. 3°. 7°. 274. E
 Apprehensionis instrumentum manus. 12°. de usu partium. 1°. 194. A
 Apprehensorium organum quo modo optime constitutum sit. 1°. de usu partium. 1°. 113. H
 Apprehendunt carnem facile mites hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. B
 APPROPINQUANTIA alicui, licet sint ualentiora, semper ta- men aliquid patiuntur. 3°. de sympt. cau. 3°. 26. F
 APRI cur sint animosi, iracundi, & furibundi. quod ai mor. 1°. 319. D
 in Apris ira percitis calor generat spumam. cō. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 Apris dantur dentes ad armaturam. de anat. uiuo. Sp. 49. E
 Apri subus domesticis quando anteponendi. de atte. uic. rat. 2°. 45. D
 Apri quomodo olim condirentur. 4°. de san. tuen. 2°. 85. B
 Apri caro facit humorem melancholicum. 3°. de loc. affec. 4°. 18. F
 Aprorum sanguinem nemo gustare tētauit, propterea quod insuauis est, & ad coquendum difficilis. 3°. de ali. fac. 2°. 29. C
 Aprorū urina ualida est & acerrimo odore. 10°. de sim. me. fa. 5°. 75. D
 APRILIS est triginta dierum. in 1°. de mor. uul. com. 10°. 3°. 102. E
 APTA est mulier alia medicinae, alia minime, & sic in reliquis. 9°. de decre. Hippocratis. 1°. 280. H
 Α'ΠΤΥΣΟΣ id est sputo carens. aduersus Lycum. Ex. 62. G
 Α'ΠΤΥΣΟΙ laterum dolores, qui. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 105. B
 Α'ΠΤΟΙΤΟ. quid significet. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. E
 APYRETOS dicta antidotus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 AQUA quomodo facta fuerit. de historia philoso- phica. Sp. 4. E
 Aqua fit ex euaporatione ignearum partium. de util. resp. Sp. 64. A
 Aqua & aer non sunt elementa. de util. resp. Sp. 64. A
 Aquam duntaxat rerum elementum esse dicentes, cui innitantur. 1°. de elem. 1°. 4. E
 Aqua quo mō intelligat esse solū elementum. de nat. hum. cō. 1°. 1°. 28. A
 Aqua & aer cur inter ignem & terram. 8°. de usu partium. 1°. 169. A
 Aqua, & terra materialia sunt. in Tim. Plato. 1°. 287. B
 Aqua quomodo transeat in alia elementa. 1°. de elem. 1°. 4. E
 Aqua potest in aerem, sed non in ignem mutari. 3°. de temp. 1°. 23. E
 Aqua nullatenus est nutrimentum ignis, sed aer. de util. resp. Sp. 64. B
 intra Aquam aerem esse probatur. de util. resp. 1°. 63. B
 Aquarum natura debet sciri secundum empiricos. de sectis. Isa. 16. D/de aere, aquis, & locis. 2°. 2. C
 Aquæ nomen ab essentia sumptum esse. 1°. de san. tuen. 2°. 62. E
 de Aquis, aere, & locis, aphorismorum, & acutorum morborum libri sunt Hippocratis. 3°. de diff. resp. 3°. 69. E
 de Aquis, aere & locis liber quid tractet. 3°. de diff. resp. 3°. 73. D
 Aquæ nomine simpliciter dicto proprie dulcis intelligitur. de ptiff. 2°. 47. B/11°. meth. med. 7°. 69. H
 Aquā & terrā contineri, aerē & ignē continere dicūt. de mul. 3°. 77. C
 Aquæ natura. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. D
 Aqua est corpus molle. 3°. de diffe. puls. 4°. 63. D
 Aquam esse tenuis substantiæ probatur. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. G
 Aqua media inter illa quæ sunt tenuium partium, & quæ crassarum. de simp. medic. fac. 5°. 24. F
 Aqua est humida simpliciter, & non comparata. 1°. de temp. 1°. 12. F/G
 Aqua est frigida & humida, quæ. de ptiffa. 2°. 47. B
 Aqua, & oleum natura humida. 11°. de simp. medic. fac. 5°. 80. B
 Aqua humida in summo. 1°. de temp. 1°. 10. C
 Aqua omnium humidissima est. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. E
 Aquæ humiditas est idem quod eius frigiditas. de sper. Sp. 41. B
 Aqua humectat. 2°. de simp. med. fac. 16. A/5°. 5°. 32. A
 Aqua semper humectat, & refrigerat. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 212. H
 Aqua semper humectat, non semper calefacit. 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. E
 Aqua quo

medendi.	7 ^a .50.A	fac.5 ^a .11.C/7 ^o .meth.med.	7 ^a .45.B
Aqua frigida quō uenas frangit.4 ^o .de loc.affec.	4 ^a .28.A	Aqua tepida dedit Galenus pro æruginoso humore euomendo.	7 ^a .80.A
ab Aqua frigida lauatione quid fiat.3 ^o .de sanitate tuenda.	2 ^a .78.D/	Aquis medijs temperamenti in quibus uti possimus, & in quibus nō.	2 ^a .79.H
commen.1 ^o .aphor.15 ^o .	Ex.8.B	Aquas tepidiores desiderat lassitudo phlegmonodes.3 ^o .de sa.t.	2 ^a .79.H
in Aqua frigida natans quomodo leditur.de cau.mor.	3 ^a .7.D	Aqua calida frequens uires soluit.de ren.aff.dig.& med.	7 ^a .194.B
ab Aqua quomodo tractetur corpus non plenū, carne carens.de ijs, quæ		Aqua pluuiialis ē iustissima et certissima pōderis rō.de pō.et m.5 ^a .277.C	
in med.fi.commen.3 ^o .	7 ^a .215.H	Aqua pluuiialis quæ bona, quæ non.in 6 ^m .de mor.uul.cō.4 ^o .	3 ^a .184.E
Aqua frigida laxationē aut adstrictionē facere pōt.de cau.mor.	3 ^a .7.H	Aquæ pluuiiales leuissimæ sunt, subtiles, puræ, & bonæ, & dulcis gustus,	
Aqua quo modo facit intemperiem.1 ^o .de san.tuen.	2 ^a .68.B	de bon.aquæ.	Sp.75.F
Aquæ omnes tarde descendunt.de diff.cont.	Sp.74.H	Aqua pluuiā aliquo modo adstringit.7 ^o .de comp.med.178.A/ 5 ^a .183.B	
Aqua cū frigida ē nō pōt penetrare.de uic.ra.i mor.ac.cō.4 ^o .	7 ^a .135.B	Aqua pluuialis cur putrescat citissime omnium.de bon.aquæ.	Sp.75.F
Aqua neq; epota neq; extrinsecus adhibita partes solidas corporis hūme		Aquam pluuiam adhibet in arteriace diacodion, dicens aqua pluuiā addi-	
stat.com.4 ^o .apho.13 ^o .	Ex.28.G	tur quo minus putredini obnoxium sit pharmacum.habet autē adstrin-	
Aqua frigida non euacuat humores.11 ^o .meth.med.	7 ^a .69.H	gens quippiam in se hæc aqua, tamen alibi habes eam esse maxime pu-	
Aqua frigida infusa fit rigor.2 ^o .de sympt.cau.	3 ^a .22.F	trescibilem.7 ^o .de comp.med.sec.loc.	5 ^a .178.D
ex Aqua frigida horror quo modo fiat.3 ^o .de san.tuen.	2 ^a .78.D	Aqua pluuiā utit ^r .1 ^o .de cōp.me.se.lo.131.B/3 ^o .141.C/ 4 ^o .153.F/154.B/	
ex Aqua frigida dolor statī abīt aqua frigida remota.3 ^o .de l.af.4 ^a .14.E		7 ^o .180.C/182.H/184.D/185.C/8 ^o .188.F/9 ^o .5 ^a .202.F/3 ^o .de me-	
in Aqua frigida panis est cōmodus cibus heceticis.10 ^o .met.me.7 ^a .67.A		dic.fac.par.170.E/de ocul.7 ^a .197.C/de dyna.	Sp.29.C
ex Aqua admodum frigida cerata refrigerant.14 ^o .meth.me.7 ^a .87.A		Aqua pluuialis medicamentis oculorū adhibetur.de mor.uul.	3 ^a .184.F
ueluti Aqua frigida uidebatur quiddam ascēdere à crure adolescenti qui		Aqua pluuialis frigida pro sanguinis eruptione.3 ^o .de cōp.me.5 ^a .148.H	
conuulsione arripiebatur.3 ^o .de lo.aff.	4 ^a .19.F	Aqua pluuiā utitur in sanguinis reiectione.7 ^o .de comp.med.	5 ^a .183.F
Aquæ frigide potu quidam obiit in causone.1 ^o .de symp.cau.	3 ^a .18.E	Aquam pluuiam non probat Galenus.4 ^o .de san.tuen.	2 ^a .85.G
Aquā frigidissimā ex niue potatū uenæ sectiōe pseruatorū casus.6 ^a .11.B		Aquæ pluuialis incommoda, quæ.de bon.aquæ.	Sp.75.F
Aquā cōctā, quæ debet refrigerari, ubi fontibus rapide labētibus subijci-		Aquarum pluuiialium melior est tonitrualis quam procellaris.	Sp.75.G
mus, cur uas aliqua ex pte inane eē debet.i 6 ^m .de mor.uul.	3 ^a .182.H	Aqua tonitrualis cur approbetur ab Hippocrate.in 6 ^m .de morbis uulga-	
Aqua fugienda in syncope.11 ^o .meth.med.	7 ^a .76.H	ribus.commen.4 ^o .	3 ^a .184.G
ex Aquæ redundantia febres tertianæ.8 ^o .de decre.1 ^a .277.B/ de natu.		Aquæ medicamētose uitandæ, et q̄ sint.7 ^o .de cōp.me.per ge.5 ^a .264.D	
humā.commen.2 ^o .	7 ^a .181.B	Aquas sponte nascentes αὐτοφῶν uocant.1 ^o .de simp.me.fa.	5 ^a .5.C
Aqua feruens est tutior frigida.3 ^o .de san.tuen.	2 ^a .80.E	Aquarum sponte nascentium naturæ.4 ^o .de san.tuen.	2 ^a .83.C
Aqua ualde calida accipit igneam qualitātē, & est aqua cōposita.	5 ^a .3.B	Aquæ aliquæ sponte natæ, & calentes numerātur inter medicamēta quæ	
Aquam maiore debent habere balnea publica.16 ^o .de usu par.	1 ^a .214.F	non excedunt fines tuendæ sanitatis.1 ^o .de san.tuen.	2 ^a .68.H
Aquam minore debent habere balnea priuata.16 ^o .de usu par.	1 ^a .214.F	Aquis sponte nascentibus utebantur antiqui ad excrementa uacuanda.4 ^o .	
Aquæ misturæ multæ in balneis.de uic.rat.in mor.acu.cō.3 ^o .	7 ^a .132.C	de san.tuen.	2 ^a .83.C
Aqua, qñ calidiore, & quādo non, debemus uti.3 ^o .de san.tuen.	2 ^a .80.D	Aquarū spōte nascētū lauacri meminit.de uict.rat.i mor.acu.	7 ^a .132.B
Aqua calida, humectat, & calefacit.1 ^o .de tēp.1 ^a .10.D/de assuetu.61.D/		Aquæ calidæ sponte nascentes quibus malæ.6 ^o .de san.tuen.	2 ^a .98.G
2 ^o .de sa.tu.74.B/5 ^o .89.F/2 ^a .92.D/5 ^o .de simp.me.fac.	5 ^a .33.B	in Aquis calidis sponte nascentibus, in uasis, ubi calefcit aqua quotidie,	
Aquarum dulciū balneis pueri humectandi sunt.1 ^o .de san.tuen.	2 ^a .65.C	fit lapis.in 6 ^m .de morb.uulg.com.3 ^o .	3 ^a .173.B
ex Aqua & oleo balneum multum humectat, & calefacit.	5 ^a .33.B	Aquarum sponte natarum usus calculosis prodest, cum nihil prohibet, de	
Aqua calefacta facile digeritur & exhalat.9 ^o .meth.med.	7 ^a .60.H	renum affe.dig.& med.	7 ^a .144.F
ex Aqua humida, adueniente calore multi uapores eleuantur.	Ex.7.E	Aqua naturalis digerens in Lesbō.14 ^o .meth.med.	7 ^a .91.E
Aquæ dulcis uapores quales.com.1 ^o .apho.14 ^o .	Ex.7.E	Aquis digerentibus quando utendum.de art.com.4 ^o .	7 ^a .288.B
Aquæ dulcis balneum calens non prodest senibus, si humectationis non in-		Aquæ ex pugnātibus qualitātibus cōpositæ, quæ.1 ^o .de sim.me.fa.	5 ^a .6.F
digent.5 ^o .de san.tuen.	2 ^a .92.D	Aquæ Albule quales.8 ^o .meth.med.	7 ^a .51.C
Aquarum dulcium balnea humidarum ægritudinum sunt causæ.	3 ^a .7.H	Aquæ fontis albule ualent ad ulcera, & fluxiones.	5 ^a .3.D
Aquæ calidæ soliū quibus exercitatiōibus cōueniat, & quibus nō.	2 ^a .80.F	Aqua aluminosa est mista.1 ^o .de simp.med.fac.	5 ^a .3.B
Aqua per sentitur attrahi ab hominibus sitientibus, quando balnea ingre-		Aquæ aluminosæ ualent ad ulcera & fluxiones.1 ^o .de simp.me.fa.5 ^a .3.D	
diuntur.in 6 ^m .de morb.uulg.com.6 ^o .	3 ^a .195.B	Aquæ balneorum aluminosorum cutem densant.2 ^o .de crisi.	4 ^a .138.H
Aqua calida quō calefacit, & refrigerat.de ijs, quæ in med.fi.	7 ^a .215.H	Aquæ aluminosæ frequentius usæ cutem densant, & febrem faciunt.8 ^o .	
ex Aquæ calidæ lotionē fit mollities.1 ^o .de simp.med.fac.	5 ^a .3.F	methodi med.	7 ^a .50.B
Aqua calida lenitionē affert cū calefactiōe.de re.af.dig.et me.7 ^a .194.B		Aqua aluminosa pulsum indurat.3 ^o .de præ sag.ex puls.	4 ^a .119.C
Aquæ calidæ moderata perfusione q̄ fieri soleāt.de ijs q̄ in me.	7 ^a .215.H	Aqua aluminosa facit obstructionē inseparabilem.10 ^o .meth.med.	61.G/
Aquarum calidarum potus somnum conciliat.2 ^o .de lo.aff.	4 ^a .14.A	1 ^o .de arte cur.ad Glau.	7 ^a .95.D
Aqua calidior tenuēs meatus cogit, constringit, ac densat.	7 ^a .44.F	ex Aqua aluminosa lotio est contraria febrī ex obstructione.	7 ^a .50.A
Aqua calida quō facit intumescere, & decumbere corpus.	2 ^a .73.D	Aquæ balneorum multum differunt à marina.1 ^o .de simp.me.fac.	5 ^a .3.D
ex Aqua dulci temperata fit lotio in febre ex obstructione.	7 ^a .50.A	Aquæ omnes balneorum exiccant, si medicam uim habeant.	2 ^a .65.C
Aquæ calidæ balneum quos dolores oculorum sanet, & quō.	Ex.57.G	Aquæ bituminosæ, sulfureæ, aluminosæ tantū à propria aquæ naturā re-	
Aquarū dulciū lauacra cōueniūt lassitudinibus.2 ^o .de sim.me.fa.5 ^a .16.A		cedunt, quantum fuerint adulteratæ.de ptiff.	2 ^a .47.B
Aquæ feruentis lautio minus lassitudini obnoxius reddit.	2 ^a .80.B	Aqua bituminis non est frigida.1 ^o .de simp.med.fac.	5 ^a .3.B
Aquas calidiores uolunt affectus similes lassitudini.3 ^o .de sa.tu.2 ^a .80.A		Aqua bituminosa ex pugnātibus qualitātibus composita.	5 ^a .3.B/6.F
Aqua feruens claudit & cogit cutim.3 ^o .de san.tuen.	2 ^a .80.E	Aqua calcāthodes obstructionē inseparabilem facit.10 ^o .met.me.	7 ^a .61.G
Aqua feruens non exiccet, licet urat.1 ^o .de simp.med.fac.	5 ^a .3.G	Aqua marina non est frigida.1 ^o .de simp.med.fac.	5 ^a .3.B
Aqua feruens in sanum infusa facit horrorem.2 ^o .de symp.cau.3 ^a .22.E		Aqua marina quomodo sit sicca, cum maiorem partem humidi habeat.3 ^o .	
Aquæ feruentis lautio, & εὐδαιμόνεια dicitur.3 ^o .de san.tuen.	2 ^a .80.B	de simp.med.fac.	5 ^a .17.E
Aquæ calidæ balneum facit ad sudores.de cura icteri.	Sp.111.C	Aqua marina quo modo probetur esse sicca per fomenta.	5 ^a .17.F
Aqua calida quomodo euacuat.5 ^o .de simp.med.fac.	5 ^a .33.C	Aqua marina desiccet.5 ^o .de simp.med.fac.	5 ^a .32.A
Aquæ calidissimæ quales.2 ^o .de san.tuen.	2 ^a .78.A	Aqua marina siccet carnes, et incorruptas seruat.2 ^o .de na.fa.1 ^a .301.C	
Aqua ora aperiendi uim habens nimium laxat.de cau.mor.	3 ^a .9.B	ex Aqua marina balneū non debet fieri febrienti.11 ^o .meth.me.7 ^a .69.H	
Aquæ dulces calefactæ, sed tepidæ, quales.2 ^o .de san.tuen.	2 ^a .78.A	Aquæ marinæ, salsæ, nitrosæ, & sulfureæ balnea, ducunt plus bilis, sed	
Aquæ dulcis lauacrū temperatum oēs euacuationes promouet.	7 ^a .69.H	multo minus profunt, quā potabiles.1 ^o .de arte cur.ad Glau.	7 ^a .97.B
Aqua temperata non similiter tactum afficit ut aer temperatus.	1 ^a .17.E	Aqua marina epota quid faciat.1 ^o .de symp.cau.	3 ^a .18.E
Aqua temperata aperit, dilatat, & relaxat.7 ^o .meth.me.	7 ^a .44.F	cū Aqua marina uinum ad quod sit opportunum.2 ^o .de arte curat.ad	
Aqua tepida quid agat.3 ^o .de san.tuen.2 ^a .78.D/2 ^o .de simplicium med.		Glauconem.	7 ^a .101.H

Aquam marinam habens uinum si quis siticulosus biberit corpus incendi-
tur. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 134. D
Aqua marina, aut bituminosa, aut sulfurosa, aut muria, si inspergas ery-
sipelas, adures partem. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 3. B
Aqua marina quando imponenda erysipelati. 14°. meth. med. 7^a. 87. E
Aque marinæ flos salis mistus facit corpulentis, & hydropicis. 7^a. 91. E
Aqua marina & aliæ aquæ thermarum quomodo conficiantur arte. 1°.
de simp. medic. fac. 5^a. 3. E
pro Aqua marina muria. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. B
Aqua marina quo modo fiat, ubi nō habetur. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 30. E
Aqua maris mortui salsa & amara. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 30. D
Aqua maris mortui cur amara. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 30. E
Aqua maris mortui pondere tantum superat marinam, quantum marina
fluuatilem. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 30. D
in Aquam maris mortui non submerguntur homines & animalia. 4°. de
simp. med. fac. 5^a. 30. D
Aqua maris mortui copiosa portat in Italiā. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 30. E
Aqua maris mortui quo fiat arte. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 30. E
Aqua nitri non est frigida. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. H
Aqua nitrosa ex pugnantibus qualitatibus composita. 3. B/ 5^a. 6. F
Aqua salsa praua est. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 3. C
Aqua salsa medicamentosa est. de uict. rat. in morb. acu. cō. 3°. 7^a. 131. B
Aque quæ sunt salsæ rectificant stomachū mollem, & debile. Sp. 74. D
Aqua salsa quo modo uentrem soluat. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 12. B
Aqua diutius decocta tandem fit salsa. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. B
Aqua sulfurosa est mista. 1°. de simp. med. fac. 3^a. 3. B
Aqua sulfuris non est frigida. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. H
Aque sulfureæ, nitrosæ, bituminosæ, marinæ palpitacionis sunt remedia.
de palp. conuul. & rig. 3^a. 52. G
Aqua sulfurea pulsum indurat. 3°. de præsa. ex puls. 4^a. 119. C
Aq̄ calidæ. i. thermarū qbus sint locis apud Græcos. 6°. d. sa. tu. 2^a. 98. G
Aque thermarum capiti obsunt. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. G
Aquarum thermarum, usus pro uentriculi imbecillitate. 7^a. 44. A
Aqua sulfurosa ex pugnantibus qualitatibus composita. 5^a. 6. F
de Aquis sordidis thermarū pisces sunt multarū superfluitatū. Sp. 73. E
Aque intellectum suggerit inspicienti in corporibus animalium, rarum
humidum, ac fusile. 1°. de elemen. 1^a. 5. E
ex Aqua fit glacies per expressionem aeris. de util. resp. Sp. 64. C
Aqua frigore congelascit. q. animi mores. 1^a. 319. D
Aqua ipsa minor est glacies. de util. resp. Sp. 64. B
ex Aqua modica fit secundum quosdam multus aer, nec ex modico aere
ignis multus. de utilitate resp. Sp. 62. E
Aqua primo decocta quo modo fiat frigida. in 6^m. de mor. uul. 3^a. 182. C/
7°. methodi med. 7^a. 44. B
Aqua an lignis grauior esset, duo philosophi altercabantur. 2^a. 59. G
Aqua fontis tpe hiberno tepida uidetur. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 22. G
Aquam puteorum cur calidam existimemus frigore rigentes. 3^a. 18. C
Aqua puteorum hyeme tepida uidetur. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 19. D
Aqua tepida cur frigida uideatur existentibus in balneis calidis. 5^a. 18. B
Aqua cum uehementem caliditatem accipiat, cur nec flamma fiat, nec pru-
na. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 24. G
Aqua calida extinguit flammam. 3°. de temp. 1^a. 23. C
Aque ductum Plato uocauit sanguinis lationem per uenas. 1^a. 288. C
Aqua quo modo possit descendere per asperam arteriam, & tussim non
excitare. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 278. H
q. Aqua ingrediatur p tunicā asperæ arteriæ, experimentū. 1^a. 278. H
in Aquā iactus lapis circulos multos facit. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 20. H
Aqua in æstate, et nō in hieme abūdat fons i Delo, putei i Pytho. Sp. 75. H
Aqua in quibusdā fontibus hyeme disparet, æstate abūdat, cur. Sp. 75. H
Aqua Nili est limosa & composita. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 3. B
Aque Nili bonitas paucis fluuijs est comparanda. de bon. aquæ. Sp. 75. E
Aque paludosæ Aegypti solæ sanæ, cur. de bon. aquæ. Sp. 75. E
Aquā bibūt Scythæ resolutā à niuib. et glacie. d. aere, aq. et lo. 2^a. 4. H
Aque tiburtinæ per lapideas fistulas Romam deriuatæ crudiufculæ sunt.
in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 182. E
Aqua in urbem unde debet deriuari. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 164. B
cū Aqua per canales ducenda est, quibus debeant illiniri. 3^a. 184. D
Aqua per plumbeos canales transiens fugienda, & ideo colligo aquas à
lambico, quibus hodie utuntur, fugiēdas esse. 7°. de cōp. med. 5^a. 180. H
ex Aqua p plūbeū canalē deriuatē dysenteria. 7°. de cōp. me. 5^a. 180. H
sub Aqua quæ animalia multum possunt morari. de anat. uiuo. Sp. 53. B
extra Aquā spirare aerem pisces maiores constat. de util. resp. Sp. 63. B

extra Aquam cur spirent pisces aliqui. de util. resp. Sp. 64. C
Aquam in Erco Arcadiæ si quis bibit, moritur. de bon. aquæ. Sp. 76. A
Aquam in Leontinis si quis bibit, moritur. de bon. aquæ. Sp. 76. A
Aqua est Susis, quā si quis biberit, amittit dentes. de bon. aquæ. Sp. 76. A
Aqua est in Thracia, quā si quis biberit, moritur. de bo. aquæ. Sp. 76. A
Aqua euaporante uinum suspensum ad ignem in utribus indurefcit in mo-
dum salis. de util. resp. Sp. 64. F
Aqua accenditur lapis thracias. de sim. medic. Sp. 86. G
in Aqua sanguisugis plena ludebant adolefcētes. 4°. de lo. aff. 4^a. 26. A
Aqua non peruenit ad cor piscium. de util. resp. Sp. 63. B
Aqua cur colligatur in foetus pelliculis. de anat. uiuo. Sp. 52. C
i Aqua ad eius motū mouet iūcus ex sua mollicie et flexibilitate. Sp. 52. H
Aqua bathecæ generat succum frigidum. de diff. cont. Sp. 74. B
Aqua ciceris confert in dolore lapidis. de cur. lap. Sp. 111. H
Aqua casei saliti est cibus salsus, dissoluens, ac attenuans. Sp. 72. F
Aque caulium, & lentium quid faciant. de dissol. cont. Sp. 75. A
Aque granatorū acetosorū incidūt, & attenuāt. de diff. cont. Sp. 72. G
Aquā hordei uidetur inuere. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 131. H
Aque hordei mentio fit. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 143. E
Aqua hordei est cibus sapidus, dulcis, subtilis, abstergens. Sp. 72. E
Aqua mellis uelociter tendit in uenas. de dissol. cont. Sp. 75. B
in Aqua mellis infusa pruna sicca leniunt uentrē. de diff. cont. Sp. 75. A
Aqua mulsa per noctē sub dio exponēda. 9°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 199. H
Aqua mulsa austera, mella est. de fract. com. 2°. 7^a. 235. H
Aqua mulsa ad quæ ualet. 11°. meth. med. 7^a. 70. F
Aqua mulsa nihil adstringit, sed extergit. 6°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 173. G
Aqua mulsa, & ptissanæ cremor detergunt humores in uētre infarctos.
de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 111. E
Aqua mulsa ut ptissana humectat, & secat, non tamen roborat. de uic.
rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 113. C
Aqua mulsa non calefacit, & euacuat. 11°. meth. med. 7^a. 69. G
Aqua mulsa meracior per uomitum purgat. de art. com. 2°. 7^a. 267. H
Aqua mulsa in quo morbo satis sit. de uic. rat. in mor. acu. 7^a. 127. C
Aqua mulsa usq; ad uigorē danda in pleuritide, si uires cōstent. 7^a. 115. D
ex Aqua mulsa hyssopus datur in pleuritide. 5°. de loc. affec. 4^a. 34. G
Aqua mulsa cum hyssopo usq; ad septimum datur in syncope. 7^a. 76. A
Aqua mulsa non sunt nutriendi qui syncope ex tenuibus humoribus cor-
repti sunt. 12°. meth. med. 7^a. 78. A
Aqua mulsa quo modo noxia in febris. 11°. meth. med. 7^a. 70. F
Aqua mulsa in qua rosæ ferbuerint ad quid utilis. 4^a. 219. C
Aquam mulsam si dederis mulieri, & dormiens post potum sentiat alui
tormina, concepit, si non, minime. com. 5°. apho. 41°. Ex. 41. D
Aquam mulsam expuunt uulnerati thorace. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. A
ex Aqua mulsa panis pro cataplasmate. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a. 161. G
pro Aqua mulsa cremor ptissanæ. 11°. meth. med. 7^a. 75. H
Aqua si fluat per nares, per os, aut per aures caput dolenti morbum sol-
uitur. com. 6°. apho. 10°. Ex. 47. C
Aque mixtum piper quibus bibere liceat. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. B
Aqua calida si quis uinum diluat ac bibat, ac comedat aliquid acutum, ut
piper, in singultum incidit. com. 6°. apho. 39°. Ex. 50. H
Aqua aliqui aloen inspergunt. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. E
Aqua igni aduersissima. 1°. de simp. med. fac. 4. H/ 5^a. 5. C
Aqua febris naturæ aduersissima. de uic. rat. i mor. acu. cō. 1°. 7^a. 114. G
Aqua tēpestiue data illico febres extinguit. de uic. ra. in mor. ac. 7^a. 114. H
Aqua calā supinfusa quō et quas febres sanet. cō. 7°. aph. 42°. Ex. 57. C
Aqua utendum ad sitim in pleuritide. de uict. rat. in morb. acu. 7^a. 114. F
Aqua dulci utimur i fluxionibus acris ad oculos. 13°. met. me. 7^a. 86. D
Aque potus ad capitis dolorē ex uini potu. de remedijs par. fa. 7^a. 153. G
Aqua i qua ambustū medicamē ablutū ē, calidā asciuit qualitātē. 5^a. 64. F
Aque tantum miscendum medicamento, quantum coquendo totum uane-
scet. 4°. de sani. tuen. 2^a. 87. A
Aqua cū cerussa et lithargyro simul ebullita, aqua prius digerit. 5^a. 4. H
Aqua ad ptissanam conficiendam qualis. de ptiss. 2^a. 47. A
Aqua qualis exigatur pro apomeli. 4°. de san. tuen. 2^a. 85. G
Aqua miscenda est oxymeliti ut uino miscetur. 4°. de san. tuen. 2^a. 85. E
Aque quæ bonæ et quæ prauæ calculosis. de ren. af. dig. et me. 7^a. 194. E
Aqs qbus ledant renes, et uestica calculo obnoxia. de mor. uul. 3^a. 182. D
ex Aqua uel uino accipitur diatrion pipercon. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. F
Aqua e mespilis, myrtis, malis, sorbis, palmulis, & cenanthe quibus dan-
da. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 149. B
Aqua calida mitigatoria est. de remed. par. fac. 7^a. 154. A
Aqua calida fluxionibus aduersatur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 101. H
ex Aqua.

ex Aqua calida fomentum ad dolorem capitis ex uini potu quando conueniat. de remed. paratu. fac. 7^a. 153. H
 Aqua calida in utre, uel in uesica, uel uasculo aut aeneo, aut testaceo posita fomentum est calidum. de uict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 116. D
 Aquae calidae fetus quid boni habeat. in 6^m. de mor. uul. cō. 6°. 3^a. 196. A
 Aqua calida ē optimū fomentū cū spōgia i doloribus oculorū. Ex. 49. G
 Aqua calida sedat dolorem ad tempus, sed magis deinde augetur & quare. commentar. 6°. apho. 31°. Ex. 49. F
ex Aqua fomenta ad dolores partium extremarum. 3^a. 196. A
 Aqua calida madente spongia molli ac mox expressa intestinum inflatum quo modo mitigandum. 6°. meth. med. 7^a. 39. D
 Aquae calidae potus pro uomitu in dissolutione ex humoribus mordicantibus os uentriculi. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 99. C
 Aqua quo modo temperandum acetum in inflammatione ex fluxione. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 101. H
 Aquam & acetum misce cum indiges herbis frigidis. 1°. de compositione medic. per gen. 1^a. 211. H
ex Aqua et aceto fomētū p pituitosa materia. 7^a. 14°. met. me. 7^a. 87. F
 Aqua, oleo, & lini semine tepidis illinenda sunt hypochondria, quando sunt tensa. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 140. H
 Aquae sedes est pulmo, cur. de anat. uiuo. Sp. 47. H
in Aqua calida sit manus quae phlebotomatur. de anat. uiuo. Sp. 54. H
 Aquam prius bibisse à leui nutrimento & iam subducto oportet, quam curbitula applicentur, aut prius comedisse omnino. de cu. sca. 6^a. 3. C
 Aqua suffocato aiali nō cōsueuit rūpi uas, ut i suffocato laqueo. 1^a. 231. G
in Aqua debet suffocari simia, in qua fieri debet sectio, & excoriari. de musc. diff. 1^a. 44. D
 Aqua abstineat manu et pede uulneratus. 3°. de cōp. me. p gen. 5^a. 231. A/
 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 101. H
 Aquae, quae ulcera exasperant. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 3. D
 Aqua tepente ulcera abluenda. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 244. E
 Aqua ualet in ulcere cum phlegmone. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 217. A
 Aqua potabili sanantur ulcera calida, & sicca. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 3. D
 Aquae ceterae praeter potabile ulcera desiccant. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 3. D
 Aqua expertissima acrimoniae, in ulceribus est mordax. 5°. de cōpositone medic. sec. locos. 5^a. 159. A
 Aqua aut uino frigidis madidam spongiā ulceri applicat. 4°. de compositione medic. per gen. 5^a. 236. H
 Aqua frigida balneandum ulcus deligatum. 4°. de compositione medi. per gen. 237. D/
 5^a. 238. F
 Aqua uulneribus cancrōsis, si sola adhibeatur, perniciem infert. de simpl. medicaminibus. Sp. 92. C
 Aqua calida uulneratis neruis inimicissima est. 6°. meth. me. 7^a. 37. D
 Aqua neruo uulnerato inimica. 6°. meth. med. 7^a. 38. E
 Aqua calida si perfundatur caro ulcerata sit mollis & fluida. 1°. de simpli cium medic. facul. 5^a. 3. F
 Aqua calida plurima laxat, & attenuat. de ijs q̄ in me. fi. cō. 3°. 7^a. 215. G
 Aqua calida modica mollit, et carne replet. de ijs quae in me. fi. 7^a. 215. G
ex Aqua, oleo, & farina hordei cataplasma ad pus cito mouendum. 4°. meth. me. 27. D/
 2°. de arte cur. ad Glau. 102. A/
 7^a. 105. C
ex Aqua, oleo, et farina cataplasma concoquens. 2°. de ar. cu. 7^a. 105. C
 Aqua calida cum oleo maturat. de oculis. 7^a. 188. E
 Aqua tēperata aptissima est ad puris gnationē. 5°. de sim. me. fa. 5^a. 34. A
 Aquae calidae fomentum pus mouet. 4°. meth. med. 7^a. 27. D
 Aqua & oleū aptissima ad puris gnationē. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. A
ex Aqua, & oleo panis pus mouet celerrime. 4°. meth. med. 7^a. 27. D
 Aqua lixina cum farina hordeacea in ea cocta, medicamentum est ad putrefactionem in neruo uulnerato. 6°. meth. med. 7^a. 37. F
 Aquae calidae usus in fracturis. de ijs, quae in med. fi. com. 3°. 7^a. 215. F
 Aqua infundenda in deligatura ojsis. 6°. meth. med. 7^a. 41. D
 Aq̄ dulcis ex spōgia fomētū mitigat phlegmonē, qñ irritata est. 7^a. 81. D
 Aqua et aceto itincta spōgia qñ iponēda sit supra inflāmationē. 7^a. 101. G
 Aqua simplici perfusum erysipelas nihil sentit incommodi. 5^a. 3. A
 Aqua calida quando imponenda erysipelati. 14°. meth. med. 7^a. 87. E
 Aqua frigida sanandum est uerum erysipelas. 8°. meth. med. 7^a. 57. F
 Aqua & acetū quo mō tēperabant pro oedemate. 14°. met. me. 7^a. 87. F
in Aqua quae parum aceti habeat spongia infusa oedemati ex pituita in partem influxa prodest. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 103. F
ut Aqua coagulata lucidissima est humor primus oculi, in quo est uis uisiva. de comp. memb. siue de natura humana. Sp. 58. C
ad Aquae descensum in oculum. secre. 101. D/Sp. 107. A
ex Aqua aurium nocumenta quo curentur. de remed. par. fac. 7^a. 155. A

ad Aquā quae in aurē illapsa est. 3°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 145. F/ Sp. 97. H
 Aquā multā in praeordijs existētē nequeūt curare malagmata. 5^a. 197. B
 Aqua inter cutem est morbus diuturnus. fin. med. 15a. 45. F/ Ex. 5. D
 Aqua intercus est morbus frigidus & humidus. 10°. de tempe. 1^a. 11. C
in Aqua intercutem an spiritus uel humor sit, non potest tactu percipi & quo modo. 4°. de dign. puls. 4^a. 85. F
 Aqua iter cutē quali cōtingat naturā. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 156. C
 Aqua intercutem quot fiat modis. 4°. de praesag. ex pul. 4^a. 121. E
 Aqua itercus fit cū gnatio sanguinis frustrat. cō. 6°. aph. 12°. Ex. 47. E
 Aqua intercus fit quādo exit multus sanguis, quādoq; aut ex utero mulieris uel ex haemorrhoidibus, aut ex uenis, aut ex ulcere. Ex. 15. B
 Aqua intercus fit per hepatis compassione, aut lienis, aut uenosi generis in lienosis. com. 6°. apho. 43°. Ex. 51. C
 Aqua inter cutem sequitur iecoris scirrhum. 5°. de locis affect. 4^a. 33. F/
 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. D
 Aqua inter cutē ex uitio aliorū mēbrorū q̄ iecoris. 5°. de lo. aff. 4^a. 33. H
 Aqua inter cutem à iecore, qualis, in progn. com. 2°. 4^a. 197. H
 Aqua inter cutem fit indurato liene. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B/C
 Aqua intercus fit in lienosis si longa intestinorum difficultate capiatur, & moriuntur. com. 6°. apho. 43°. Ex. 51. B
 Aqua intercus qua tēpestate sequat quartanā. cō. 3°. apho. 11°. Ex. 21. D
 Aqua intercus quartanam à liene factam, hanc mors secuta est. 3^a. 118. H
 Aqua inter cutem sequitur ad acutos morbos. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B
 Aquae inter cutē spēs una dicit leucophlegmatia. cō. 7°. aph. 29°. 56. H/
 apho. 70°. Ex. 60. G/ in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 146. D
 Aqua intercus fit ob clausas euacuationes haemorrhoidarum. 6^a. 7. E
 Aqua inter cutem fit ex frigida aquae potu. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. A
 Aqua intercus, quando ex inflammatione procedat. intro. 15a. 56. H
 Aquae inter cutē cuius est propriū alui fluor. in prog. cō. 2°. 4^a. 197. G
 Aqua inter cutē laborātes laedunt ab aqua dulci, ab alijs iuuantur. 5^a. 3. E
 Aqua intercus à quo humore fiat. 1°. de morb. uulg. 3^a. 111. C
 Aqua quo in loco sit in hydropē. 3°. de loc. affect. 18. D/5°. 4^a. 33. H
 Aqua hydropum ubi congregate. com. 7°. apho. 56°. Ex. 58. H
 Aqua inter intestina & peritonaeū collecta est cā aq̄ inter cutē. 15a. 56. H
in Aqua inter cutem respiratio qualis. de util. resp. 1^a. 225. G/3^a. 59. D
in Aqua inter cutē oī, pedes intumescūt, et cur. i pgn. cō. 2°. 4^a. 197. G
in Aqua inter cutem quae sit causa praecedens pulsus mollis. 4^a. 109. D
 Aqua intercus à furore bonum. com. 7°. apho. 55°. Ex. 54. C
 Aqua inter cutem habito, si aqua ē uenis in uentrē fluxerit soluitur morbus. com. 6°. apho. 14°. Ex. 47. F
 Aqua intercute laborantibus ulcera in corpore facta difficulter sanantur. com. 6°. apho. 8°. Ex. 47. B
 Aqua iter cutē laborātibz iussis supueniēs malū. c. 1°. aph. 35°. Ex. 50. C
 Aqua iter cutē laborās si à tussi habeat dīspatus. c. 7°. aph. 47. Ex. 57. H
 Aqua plenum hepar quibus in omentum eruperit, ijs uenter aqua repletur, & moriuntur. com. 7°. apho. 55°. Ex. 48. H
 Aqua inter cutem ex acuto morbo letalis est. in progn. cō. 2°. 4^a. 197. F
 Aquae inter cutem curatio. cō. 7°. apho. 6°. Ex. 58. H/ de theriaca. 90. G/
 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 200. A
 Aqua intercus quo modo à Galeno sanetur. de pur. med. fa. 5^a. 86. G
in Aqua inter cutem punctiones magis quam uestiones antiquis medicis in usu erant. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48. H
 Aquam inter cutem patiētes, si urantur, uel secentur, & tota aqua exeat omnes moriuntur. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48. G
in Aquam inter cutem periculum est incidere à diuturnis sanato haemorrhoidibus, si una non seruatur. com. 6°. apho. 10°. Ex. 47. D
 Aqua intercus, & febris, qui sunt morbi cōtrarij, quo curentur. Ex. 8. H
 Aqua inter cutem laborantibus prodest erinacci terrestres desiccata caro. 5^a. 78. F
 Aqua iter cutē laborātū toti uētri cochleae iposita ualde dīccat. 5^a. 81. G
 Aqua itercute tumētē carnē exiccāt arenae fluuiatiles et mariae. 5^a. 67. G
 Aqua inter cutē laborātibz sanguis caprarū cū mella exhibet. 5^a. 73. B
 Aqua inter cutē quō stercore bubulo sanct. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 76. G
ad Aquā itercutē stercus caprinū accōmodū ē. 11°. de sim. me. fa. 5^a. 76. E
ad Aquam intercutem ut exeat per urinam. de med. fac. par. 7^a. 167. D
in Aqua inter cutē dicto morbo nō euacuanda simul tota aqua. 7^a. 98. G
 Aquae itercutis exolutio ex aq̄ imodica euacuatiōe quō curāda. 7^a. 99. F
 Aqua intercus quō euacuāda. quos pur. op. quib. me. et q^o. tēp. 5^a. 88. E
 Aqua ab aliqua medicina trahitur et euacuat. cō. 6°. aph. 14°. Ex. 47. F
 Aquas trahentia medicamenta prosunt hydropicis. de atra bile. 1^a. 36. B
 Aquam inter cutem trahentia medicamenta qualia esse debeant. 5^a. 86. H
 Aquam hydropis non educit medica^m. flauae bilis. de pur. me. fa. 5^a. 86. G
 Aqua inter

Aqua iter cutē laborātes adiuvat theriaca. de the. ad Pis. 96. D/ 5^a. 98. G
 Aqua intercute laborātes quo mō curentur terrae aegyptiae luto. 5^a. 65. G
 al. Aquas intercutem incipientes effundi, antidotus zopyria. 5^a. 120. E
 al. Aquam intercutem. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 247. A
 ad Aquam inter cutem malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 266. H
 Aquam educit ammoniacum. de dyna. Sp. 22. B
 Aquam ducunt aeris flos, aeris squama, æs ustum. 1°. de nat. fac. 1^a. 294. B
 Aquam educens medicamentum non educet bilem, & e contra. 1^a. 31. C
 Aquā ducēs medicamētū si icterico deī quid agat. 1°. de na. fa. 1^a. 294. A
 ad Aquam citrinam in hepate. secret. Sp. 99. E
 Aqua plenum hepar quibus in omentum eruperit, his uenter aqua imple-
 tur, & moriuntur. com. 7°. apho. 55°. Ex. 58. H
 Aqua intercus, lege Hydrops.
 in Aquae principio secant uenae et arteriae post aures. de an. ui. Sp. 55. A/B
 Aquae reformidatio quid. fin. med. Isa. 47. D
 Aquae pauor pessimum malum, & quale. de ther. ad Pis. 5^a. 96. E
 ad Aquam expauescentes ex rabidi canis morfu. 5^a. 215. F
 in Aquarum formidinem deuenientes morfos a canibus rabidis quid ad-
 iuuat. 2°. de antid. 5^a. 120. G
 Aquae pauorem pessimum morbum tollere consuevit theriaca. 5^a. 96. D
 ad Aquam timentes antidotus. 2°. de antid. 119. F/ 5^a. 120. F/G
 A Q V A R I V S calidus est in primo gra. humidus in secundo. Sp. 38. H
 Aquarius, gemini, & libra sunt occidentales, aerei, calidi & humidi. de
 spermate. Sp. 39. A
 Aquatici sunt cancer, scorpio, piscis. de spermate. Sp. 39. A
 Aquaticis omnibus inest, ut ex aere non respirent, neq; habeant pulmo-
 nem. 6°. de decre. Hippo. 1^a. 263. F
 in Aquatilibus sunt species & differentiae. 3°. de alimen. fac. 2^a. 30. A
 Aquatilia mollia, quae sint & qualia. de bo. & uitio suc. 2^a. 35. E
 Aquatilia non conueniunt ictericis. de cura icteri. Sp. 111. D
 Aquatilis dryini morfibz confert centaurea. de uirt. cent. Sp. 93. H
 Aquatū oui ad qd sit utile. de re. par. fa. 155. F/ 156. D/ 159. A/ 7^a. 160. G
 Aquea quae sunt plus quā cōueniat, siccitate corrigi debet. 4°. 5^a. 128. H
 Aqueam qualitatem habētia omnia succis acribz, uel acidis, uel austeris,
 uel salis admisceri postulant, si in cibo suauia sunt futura, et nauseam
 non paritura. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. H
 Aqueū oīa equaliter penetrat et peruadit. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. H
 Aquei admixtio qualitates omnes exoluit. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 31. C
 Aquei saporē uocati ab alijs a Galeno dulces uocantur. 4°. de simpliciū
 medic. facul. 5^a. 25. C
 Aquea essentia in pumiliū fructibus. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. G
 Aqueus quidam succus & qualitatis expers in fructibus, ut aqua ipsa in
 medio saporum est. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. G
 Aqueus succus & qualitatis expers in omnibus fructibus stomachum non
 iuuat. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. G
 Aquei omnes cibi attenuantium uim minuunt. de atte. uic. rat. 2^a. 44. C
 Aqueū succū habētia & tenuem sunt pauci alimēti. 2°. de ali. fa. 2^a. 16. G
 Aquei coloris urinae sunt multū tenuēs. i. 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 124. H
 Aquea medicamenta quid agant. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. H
 Aqueus humor numeratur inter affectus iuncturæ cubiti. intr. Isa. 59. C
 pro Aqueo humore in corpore apium & asarum ebullita in aqua utilia
 sunt. de præcogn. ad Posthu. 4^a. 217. H
 Aqueus, uide aquosus.
 A Q V I L A E hnt densissimā ossiū concretionē. 11°. de usu par. 1^a. 191. E
 Aquila habet proprietatem leonis. de spermate. Sp. 38. H
 Aquilae optime cernunt. 1°. de sani. tuen. 2^a. 63. H
 Aquilae cuitat partim aestū, partim frigus. de uenae sec. ad Erasī. 6^a. 7. D
 Aquilae pinnae commodae ad uerrucas. 14°. meth. med. 7^a. 93. A
 Aquilae lingua ad quid faciat. 3°. de med. fac. par. 7^a. 171. B
 Aquilae fel quale. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. A
 Aquilae fel ad quid ualeat. 4°. de comp. medi. sec. loc. 5^a. 153. A
 ab Aquila iecur Tityo erosum poetae, pictores, & sculptores fingunt
 cur. 3°. de locis affec. 4^a. 16. E
 de Aquilae ouis exemplum. 1°. de usu par. 1^a. 113. F
 Aquilarū stercus ob nimia acrimonia inutile ē. 10°. de sim. me. f. 5^a. 77. B
 Aquila piscis habet carnem duram. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. G
 Aquilinum oculum unum & nasum habuit Alexāder ex proprietate sui
 signi. de spermate. Sp. 38. H
 Aquilatum testum, quid. de art. com. 2°. 7^a. 270. F
 A Q V I L I A E Secūdilla meminit. 7°. de cō. me. pg. 265. H/ 5^a. 271. G
 A Q V I L O N I I uenti sunt frigidi & salubres. in 1^m. de morbis uulga.
 commen. 1°. 3^a. 103. F

Aquilo in tractu Galeni frigidus est, auster calidus. in 1^m. de mor. uulgar.
 commen. 1°. 3^a. 103. D
 Aglonē magnū et lōgo tpe hēre solet hyems. i. 1^m. de m. u. cō. 1°. 3^a. 103. H
 Aquiloniae hyemis meminit. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 107. G
 Aquilone spirante multi & magni imbres qua tempestate fuerint. in 1^m.
 de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 113. E
 Aquilone & austro simul spirantibus, q̄ fuerit cōstitutio. in 1^m. 3^a. 107. F
 Aquilonio, & frig. & hu. existente anno quid secutum sit. in 1^m. de mor-
 bis uulga. com. 2°. 3^a. 108. A
 Aquilone spirante quo modo factae sunt ardentes febres paucae, & pau-
 cis sanguis profluit. in 1^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 104. E
 Aquilo quibus obsit. ars med. Isa. 64. A
 Aquilonijs & frigidis uentis spirantibus caput apertum plurimum ledi-
 tur. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 113. F
 Aquilo obest thoraci uniuersaliter. in 3^m. de morb. uulg. cō. 3°. 3^a. 146. H
 Aquilonius aer, qualis. 2°. de compositione medicamen. sec. lo. 5^a. 136. C/
 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. E
 Aquilone existente qñ nō sint nubes in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 104. C
 Aquilo. lege uentus.
 Aquilonij & tēperati status meminit. i. 3^m. de mor. uulg. cō. 3°. 3^a. 140. H
 A Q V O S I T A T E S, unctuositates, salitates, amaritates, dulcedi-
 nes, acerbitates austeritates, siccitates, acrimoniae, faciūt differentiam
 in partibus dissimilariibus. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 20. G
 Aquositatem paucam coagulato sanguine supernatare uidit Galenus ijs,
 quibus secatur uena. 5°. de usu par. 1^a. 144. F
 Aquositatem lactis remouent lapides fluuiales & frustra ferri igniti. de
 dissol. cont. Sp. 75. B
 Aquosa, & subtiliatiua, uel terrestria & crassa sunt constringentia. de
 oculis. 7^a. 188. A
 Aquosa ad gustū nullam habent insignē qualitātē. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. B
 Aquosum uinum quid. de uinis. Sp. 76. B
 Aquosum uinum, quale sit. 7°. meth. med. 7^a. 45. A
 Aquosa uina cum urinam cieant, paucissimum nutrimentum praebeant cor-
 pori. de uinis. Sp. 76. D
 Aquosa uina cito inueterascunt. de uinis. Sp. 76. H
 Aquosa uina primo acria, postea amara fiunt. de uinis. Sp. 77. A
 Aquosa uina quibus sint conseruanda locis. de uinis. Sp. 77. A
 Aquosum uinum omnes euacuationes promouet. 11°. meth. med. 7^a. 69. H
 Aquosum uinum subtile adiuvat ad spuendum humiditatem ex pulmone.
 de dissol. cont. Sp. 74. H
 Aquosum uinū cōuenit imbecillas habentibus uires. 7°. met. me. 7^a. 45. E
 Aquosus humor in uapores breui dirigitur. 7°. de usu par. 1^a. 161. C
 Aquosus humor est uehiculum nutrimenti. 4°. de usu par. 1^a. 136. C
 Aquoso humore & tenui sanguis est plenus. 4°. de usu par. 1^a. 136. C
 Aquosus humor postquam suo officio functus est, mittitur ad renes. 4°.
 de usu par. 1^a. 136. D
 Aquosus humor nō relinqt sitim in purgatiōe. cō. 4°. aph. 19°. Ex. 29. C
 Aquosa substantia quae etiam in uenis est habet suum pharmacum pro-
 prium. com. 2°. apho. 36°. 17. F/ com. 7°. apho. 55°. Ex. 58. H
 Aquosus sanguis exiens de super malus. com. 4°. apho. 25°. Ex. 30. A
 Aquosum, & frigidum sanguinem habentia animalia timida sunt. de util.
 respir. Sp. 64. E
 Aquosa humiditas miscetur humoribus, & facit deiectiones non sincerās.
 com. 7°. apho. 6°. 54. D/ apho. 32°. Ex. 56. D
 cū Aquosa humiditas in hydrope tantū adaucta fuerit, ut iam asperas ar-
 terias occupet, si tussis superueniat, tunc periculum est ne homo haud
 ita multo post stranguletur. com. 6°. apho. 35°. Ex. 50. C
 Aquosum & humidū corpus quō durius reddat. in 6^m. de mor. 3^a. 161. A
 Aquosi & tenuēs humores euacuandi sunt in principio morbi nulla facta
 coctione. de his quos purg. oportet. 5^a. 88. F
 Aquosum, & pituitosum humorem facit alteratrix potentia frigida. 3°.
 de symp. cau. 3^a. 26. B
 Aquosa pituita descendit cum uero spermate. de spermate. Sp. 36. F
 Aquosam pituitam quae educunt. de dyna. Sp. 22. B
 Aquosam pituitam educit maxime euphorbiū. de dynamidijs. Sp. 22. B
 Aquosos humores, & pituitam educit aeris squamma. de dyna. Sp. 22. A
 Aquosa purgat chameleā. de dynamidijs. Sp. 22. B
 Aquosos humores, & pituitam ducit coccus Cnidijs. de theri. ad Pisonē.
 5^a. 90. F/ de dynamidijs. Sp. 21. F
 Aquosos humores laxat electuarium. 9°. de med. exper. Sp. 107. G
 ad Ad aquosum rheumatismum. de pass. mul. Sp. 96. B
 Aquosa cur per tussim non possunt expelli. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. F
 Aquoso excremento

Aquoso excremento abundant senes. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. B
 Aquosa superfluitas fit multa tibus pluuiosis. cō. 3°. apho. 7°. Ex. 20. F
 Aquosū excrementū copiosissimū, et tenuissimū. 5°. de usu pa. 1°. 144. E
 Aquosae urinae quae sint. com. 7°. aphor. 32°. Ex. 56. D
 Aquosa est urina alba integre tenuis. de urinae signifi. ex Hipp. Sp. 79. A
 Aquosa urina cruda est et diuturna. com. 7°. aphor. 32°. Ex. 56. D
 Aquosa urina in infantibus pessima est. de urinae significatione ex Hippo-
 crate. 78. G/ quae. in Hippo. Sp. 113. F
 Aquosa, albaque urina cum albis nebulis in cardiacis, eorum aegritudinis so-
 lutionem ostendit. de dynamidijs. Sp. 34. H
 Aquosa et alba urina, in augmento aegritudinis, aut in statu ueniens labo-
 rem corporis cum frigore, et macie futuram significat. de dy. Sp. 34. B
 Aquosa urina, alba bonam habens nebulam cum odore bono egesta phre-
 nitim purgat. de dynamidijs. Sp. 34. D
 Aquosa urina, male olens, et atra, et crassa letalis est. de urinae signifi-
 catione, ex Hippocrate. Sp. 79. G
Aqua coniunctione cum tono circumflexa utimur cum de aliquibus re-
 bus dubitamus. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 161. C
ARA parua Sostrati. de fascijs. 7°. 302. H
ARABVM linguae si sit uocabulum, ab ipsis arabibus res discenda est.
 ad Thrasy. 2°. 106. B
 apud Arabes ne p somniū quidē inuenies tēperatū. 2°. de sa. tu. 2°. 73. C
 Arabes sunt graciles. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 Arabiam incolentes dura habent corpora. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 136. F
 Arabū cutis cur uista, dura, sicca, et nigra reddatur. 2°. de tēp. 1°. 20. B
ARABIVS lapis elephāti similis, et qualis. 9°. de sim. me. fa. 5°. 68. B
ARABICA spina quid. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
ARAKIERI. fit mentio. secret. Sp. 103. E
ARACVS, dosis nomen. 7°. de comp. med. sec. lo. 183. A/ 5°. 185. D
ARACI substantia, figura, et usus. 1°. de alim. fac. 2°. 14. H
 Aracum in lente nascitur. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H
Aραχνοειδής, tunica, pars et particula animalis non instrumentum uo-
 catur. 1°. meth. med. 5°. 6. D
Aραχον, quid significet. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 146. F
Αραξοονγκίτοις quid appellant Graeci. 6°. de san. tuen. 2°. 97. D
ARANEAE ansam dedit telus conficiendi. 5°. 94. F
 Aranei tela a phlegmone tuetur ulcera cutis. 1°. de simp. med. fa. 5°. 80. F
 Araneorum oua. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. E
 ad Aranei muris ictus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. H
 Aranei muris morsus ab eodem contuso et imposito sine dolore sanatur.
 de theriaca ad Pifo. 5°. 94. A
 Araneae morsibus confert centaurea. de uirt. cent. Sp. 93. H
 Aranei morsibus medetur trifolium. de theri. ad Pifo. 5°. 90. H
 ad Aranei muris morsum. de med. fa. par. 7°. 169. F
ARANEAE quae tunica sit, et unde nascatur. de anat. uiuorū. 48. E/
 de anat. oculorum. Sp. 57. F
 Aranea tela ē inter crystallinū, et albugineū humorē. de ocu. 7°. 182. H
 Araneas illas tenues, quae a pupilla ad circuli circumferētiā extendunt,
 non amplius araneas, sed uisiones uoca. 10°. de usu par. 1°. 152. D
 Arācoae piguedies urinis supne innatātes qd significēt. d ur. si. Sp. 78. G
ARATILLI succus sanguinem purgat. de dyna. Sp. 22. C
ARATIO est exercitatio, et opus. 2°. de san. tuen. 2°. 73. G
 Aratra qui pangit, exercetur et operatur. 2°. de sani. tuen. 2°. 73. H
ARATVS librū fecit d his q i aere cōspiciūt. i 1°. p. cō. 1°. 4°. 160. G
 Aratus Atheniensis uenenorū cōpositiones scripsit. 2°. de ant. 5°. 114. F
ARBITRARI motus opifex est facultas q aīal gubernat. 3°. 53. C
ARBORES, stirpes, semina prius fuere agrestia, quae nūc effecta sunt
 domestica. in Timaeum Plat. 1°. 286. H
 Arborum generationis initium a semine in terram moderate humidam et
 calidam iacto sumitur. de foet. for. 1°. 323. C
 Arbores quando perfectae sunt. de histo. philos. Sp. 11. F
 Arbores frigidissimae et siccissimae, quae. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Arbores frigidi pro capite. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. H
 Arbores quae semper frondeant, et cur. de hist. philos. Sp. 11. H
 Arbor durissima corallus nascitur in terra molli et lutosā in mare secun-
 dum Arist. de anat. uiuo. Sp. 46. A
 in Arbore duplex est germinatio. de foet. for. 1°. 323. C
 Arborum germina quae sint. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 Arborum, et fruticum germina inter se quodam modo sunt similia, tamē
 arborum sunt lignosiora. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B
 Arborum ac fruticum germina olerum asparagis proportionē respōdent
 2°. de alimen. facul. 2°. 24. C

Arborum germina cocta manduntur. 2°. de ali. fac. 2°. 24. C
 Arborum germina pariunt malos succos. de bo. et uitio suc. 2°. 33. G
 ab Arboribus et oleribus hortensibus fructus plantarum sumuntur. 2°. de alimen. facul. 2°. 16. D
 Arborum stipites perpetuo manet. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 Arborum stipites proportionē respondet cauli oleraceorum et herbaceo-
 rum. 2°. de alimen. fac. 2°. 24. C
 in Arbore maturescentes fructus multum differunt a non maturescenti-
 bus. de puero epil. 7°. 180. D
 Arbor ne fructum amittat, quid fieri debeat. 3°. de me. fa. par. 7°. 175. D
 Arborum fructus tantum non omnes mali succi, exceptis castaneis glandi-
 bus. de bo. et uitio suc. 2°. 37. E
 Arborum fructus humidi, tenues et humidum corpori alimentū prae-
 bent. 2°. de alimen. facul. 2°. 17. D
 ex Arborum fructibus consistentia solidis alimentum copiosius corpori
 apponitur, tardiusque permeat, maxime cum succum in seipsis habent
 crassum, aut lentum, aut adstringentem. 2°. 17. D
 ut Arbor a radicibus attrahit cibū, ita iecur a meseraicis. 6°. 4°. 37. G
 Arboribus tumores cōtingūt et quales. i 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 152. G
 in Arboribus quibusdam appendices sunt, quas congros uocant. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 172. G
 Arborū quorūdā balitus ificit uicinū aerē. i 3°. de mo. uul. cō. 1°. 3°. 133. F
 ex Arboribus animalcula cuius sint usus. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 145. A
 Arboribus imodice fructiferis q uiri cōparāt a Pla. 6°. d lo. af. 4°. 39. G
 Arbori quo modo cōparetur conuulsio uniuersalis. 3°. de lo. af. 4°. 17. D
 Arbori siccae comparatur senectus. 1°. de diff. feb. 3°. 34. F
 Arbitrariarū functionū in strā musculi existūt. i 1°. pr. cō. 1°. 4°. 163. G
ARBVTVS arbor frigidissima et siccissima est. 5°. 26. F
 Arbuti fructus memecylus dicitur. de simplicium medica. facult. 52. A/
 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
 Arbuti fructus semper acerbus est. 4°. de simplicium medic. facul. 26. F/
 7°. 52. A/ 8°. 5°. 62. C
 Arbutus insensus stomacho, et capiti dolorem commouet. 7°. de simpli.
 med. fac. 52. A/ 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
 ex Arbuti decocto fit adstringens fortius pro gargarismis. 5°. 172. G
ARBYLA genus calciamenti. de art. com. 4°. 7°. 284. C
ARCADES diu in cibo glandes retinuerunt. 2°. de ali. fa. 2°. 22. A
 in Arcadiae Erco aqua est, quā si quis biberit, morit. de bo. aq. Sp. 76. A
ARCHELAI pharmacum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. A
ARCHEVS Tryphon. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 243. H
ARCHIBIVS 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. G
ARCHIUII antidotus ambrosia, et sacra dicta. 2°. de ant. 5°. 115. H
ARCHIGENES Apameus Syrius meth. sectae author. itr. Isa. 51. E
 Archigenes quae aetate fuerit. com. 6°. apho. 1°. Ex. 46. C
 Archigenes circa medicae artis opera studiosus. 2°. de lo. affec. 4°. 10. A
 Archigenes exercitatus in curandi ratione. 3°. de lo. aff. 4°. 16. C
 Archigenes non fuit uulgaris medicus. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 134. H
 Archigenes non fuit indoctus. 2°. de loc. aff. 4°. 12. A
 Archigenes dignus est ut alijs praeferatur. 3°. de loc. aff. 4°. 14. D
 Archigenes laudat. 3°. de diff. puls. 59. F/ 60. H/ 2°. de die. dec. 4°. 155. G/
 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 126. H
 Archigenem laudat, et uituperat. 3°. de diff. puls. 4°. 64. D/ 6°. de com-
 pos. medic. sec. loc. 5°. 176. D
 Archigenes ut reprehendit alios, ita a Galeno reprehendendus. 2°. de cō-
 pos. medic. sec. loc. 5°. 135. A
 apud Archigenem dolorum nomina, quae. 2°. de lo. affe. 4°. 9. H
 Archigenes libros undecim epistolarum scripsit. 3°. de loc. aff. 4°. 15. F
 Archigenes logicas quaestiones, et obscuras scribebat. 1°. de lo. af. 4°. 3. C
 ab Archigene solo motu distincti sunt acuti, et nō acuti morbi. 4°. 155. G
 Archigenes librum scripsit de signis febris. 3°. de differen. puls. 64. A/
 2°. de crisi. 4°. 136. B/D
 Archigenis liber de pulsibus. 2°. de loc. affec. 9. H/ 12. H/ 2°. de diff. pul-
 54. B/ 55. F/ 4°. 69. A/ 4°. de dig. pul. 35. C/ de p. ad Posth. 4°. 219. B
 Archigenis pulsus definitio. 4°. de diff. puls. 4°. 69. A
 fm Archigenē quibus cōstet pulsus formicās. 1°. de dign. puls. 4°. 75. D
 Archigenis liber de refectione laesa memoriae. 3°. de lo. aff. 4°. 15. E
 Archigenes de logarū affectionū notitia librū fec. 3°. de lo. af. 4°. 20. D
 Archigenes de locis affectis scripsit. 1°. de locis affectis. 3. G/ 2°. 10. D/
 de crisi. 4°. 136. C
 Archigenem non intelligebat Galenus, senex tamen librum fecit de locis
 affectis. 2°. de loc. affe. 4°. 12. H
 Archigenes librū fecit de pharmacis. 2°. de cōp. me. se. lo. 133. C/ 134. H/
 6°. 173. D/

6°. 173. D/176. D/7°. 178. B/2°. de compos. medic. per gen. 222. A/
4°. 5°. 242. D/de reme. par. fac. 7°. 156. C
Archigenes librum fecit de pharmacis secundum genus. 1°. de comp. med.
secun. locos. 125. H/3°. 142. D/146. G/4°. 157. C/5°. 158. G/160. A/
162. C/8°. 191. F/196. B/9°. 198. A/199. G/10°. 206. G/5°. 208. G
Archigenes de castorei usu librum fecit. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. A
Archigenis hiera pro melancholicis. de melancholia. 109. H/ Sp. 110. A
Archigenis præsidiū ad alopecias. 1°. de cōp. me. se. lo. 123. F/ 5°. 125. H
Archigenis ad furfures medicamentū. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. E
Archigenis capillos denigrantia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. H
Archigenis ad achoras medicamentum. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 129. B
Archigenis præsidia ad dolorem capitis quando est sine febre. 5°. 134. H
Archigenes de capitis dolore ex ebrietate. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 138. B
Archigenis ad aphthas. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. C
Archigenis ad aurium dolores. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. D
Archigenis ad parotidas medicamentū. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 146. G
Archigenis ad crustas. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. B
fm Archigenem cucurbitula supra caput memoriam deperditam restau-
rat. 3°. de locis affect. 4°. 15. F
Archigenis ad dentium dolores. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. A
Archigenes ad gurguliones inflāmatas. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 173. D
Archigenis ad ozenas medicamentum. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 147. G
Archigenis ad sugillata. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. H
Archigenis de fissuris et cōtusionibus ī capite fcis. 2°. de cō. me. 5°. 138. D
Αρχιγονος. i. primogenitū, innatum nobis. aduersus Lycum. Ex. 65. A
ARCHIMEDES, & Appellides non fuere medici, sed architecti. de
machin. 7°. 316. C
Archimedis, seu Appellidis trispastum. de machin. 7°. 316. C
ARCHISTRATORIS Apollonij symylinus. 5°. 252. C
ARCHITECTONICA quæ cōprehendat. de lib. prop. Isa. 13. G
in Architectonica certa methodus. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 57. B
Architectonica quorū descriptiōes cōplectat. d. cuiusq; ai pe. no. 2°. 57. B
Architectura inuiti arithmetica et linearū scīæ. de ai pec. no. 2°. 58. B
Architecturam callebat Galeni pater. de cogn. cur. animi mor. 2°. 54. D
Architecti sunt in secunda sede apud deū Mercuriū. in ora. suas. Isa. 2. F
Architecti inter rationales numerantur. de cuiusq; ai. pec. no. 2°. 60. A
Architecti ad medicum comparatio. in 6°. de mor. uulg. cō. 5°. 3°. 189. C
Architectus philosophus deridet. de cuiusq; animi pec. no. 2°. 59. H
ARCTICI uel Buij uires. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. B
ARCTIVM est lappa minor. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. F
ARCTVRVS quando oriatur. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 102. D
Arcturo oriente principium est autumnī & æstatis finis. 1°. de morbis
uulga. 3°. 103. B/com. 3°. apho. 14°. Ex. 22. F
Arcturo oriente pluit ferē, ac frigidi uenti spirant. in 1°. de morbis uul-
garibus, commen. 1°. 3°. 103. B
inter Arcturum & Virgiliās quod tēporis spatiū interst. in 1°. de mor-
bis uulga. com. 1°. 3°. 102. B
ab Arcturo ad Virgiliās duo menses intercedunt in 1°. de morbis uulga-
ribus, commen. 2°. 3°. 107. G
ARCVS cœlestis quo modo fiat. de hist. philos. Sp. 7. H
Arcus cœlestis colorum exemplum. de hist. philos. Sp. 8. A
Arcum intendendi impotentiam facit humerorum humiditas. de aere,
aquis, & locis. 2°. 5. C/F
ARDACHA quid, & eius uires. de simp. medic. Sp. 80. H
ARDENTIA & anthraces affectus fiūt caliditate uincēte. de palp.
conuuls. & rigo. 3°. 54. C
Ardens febris quo modo fiat & quando. de uictus ratio. in morbis acutis
commen. 4°. 7°. 134. C
Ardens febris est synochus. 2°. de cris. 4°. 135. G
Ardens febris ob cerebri inflammationē. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 166. A
Ardētissima febris ex inedia frequēter supueniūt. 8°. met. me. 7°. 52. D
Ardētes febres facit inedia primū, postea hecticas. 10°. met. me. 7°. 63. F
Ardens febris exquisita quæ sit. 2°. de cris. 4°. 135. E
Ardētissima febris ex bile. 8°. de decr. Hippo. 1°. 277. B/in 1°. de mor-
uulga. commen. 1°. 3°. 104. E
in Ardente febre atra bilis superaffatur. 3°. de loc. aff. 4°. 18. A
in Ardentibus, & tertianis bilis mouetur per carnes, & fit rigor. de
palp. conuuls. & rig. 3°. 55. E
Ardens febris habet breue tempus. 1°. de cris. 126. F/2°. 4°. 135. G
in Ardentium febrium uigore uigilant & delirant, in inclinatione dor-
miunt, & sapiunt. 2°. de loc. aff. 4°. 14. B
Ardētes febres aliquæ sunt extra periculū. 2°. de p̄sag. ex pul. 4°. 111. B

Ardens febris maligna est, cuius supremæ partes non calefunt. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 187. B
in Ardentibus quæ signa mala. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 175. E
Ardens febris cum refrigeratione, est symptoma prauum. in 1°. pror. rh. 4°. 175. F
in Ardentibus perniciosi conuulsio fit ex sola siccitate. de palp. cōuuls. & rig. 3°. 56. C
Ardentium febrium dementia à quo fiat. 3°. de loc. affec. 4°. 18. B
Ardentium febrium spiritus, qualis. 4°. de loc. affec. 4°. 25. A
Ardentis febris inspiratio, qualis. 4°. de loc. affe. 4°. 27. A
Ardentes febres pulsum habent crebrum. 2°. de p̄sag. ex pul. 4°. 111. B
in Ardentibus febribus tanta est uis urinae, ut illi soli credendum sit. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 156. H
in Ardente febre tempora pulsan. 3°. de diff. pul. 4°. 64. C
Ardens febris. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 160. A
Ardentibus febribus demptis, cor prope mortem frigida intemperie affe-
ctum est. 4°. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 187. D
Ardens febris quo modo sanetur. 3°. de cris. 4°. 139. D
in Ardentissima febre quādo aqua frigida danda. 11°. met. me. 7°. 70. A
Ardens febris ex aqua frigida sanata. 9°. meth. med. 7°. 60. G
in Ardente febre aquæ frigida balneum. 11°. meth. med. 7°. 70. B
Ardens febris ex pituita salsa non petit balneum. de uict. rat. in morbis
acu. commen. 3°. 7°. 133. E
Ardens febris quo modo abeat. 2°. de symp. cau. 3°. 22. F
nec Ardentis febris, nec profluuiū sanguinis facit aquilo. in 1°. de mor-
bis uulgar. com. 1°. 3°. 104. E
Ardentem febrē semel habuit Galenus. de palp. conuuls. & rig. 3°. 56. A/
4°. de locis affectis. 4°. 22. E
ARDOR febris, qui. si. med. Isa. 46. C/com. 7°. apho. 42°. Ex. 57. D
Ardor fit ob calidam & siccam intemperiem. de atra bile. 1°. 35. A
Ardores, febres exacte siccae sunt. aduersus Lycum. Ex. 62. A
Ardor & sitis propriū ardētis febris. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 115. A
Ardor uigilias inducit. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
Ardores cur in iuuenibus fiant. com. 3°. apho. 29°. Ex. 25. B
Ardores cur fiant in consistentibus, & quō. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. E
cum Ardore frigidi sudores significant morbi longitudinem. p̄sag. ex
per. confir. (corruptus est textus.) Sp. 77. G
Ardor externus numeratur inter causas extrinsecas doloris capitis. 2°. de compo. medi. sec. loc. 5°. 131. H
Ardor ex quo fit dolor capitis significat ex sole æstiuo circa caput factā
perseuerantem caliditatem. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. E
ob Ardorem, & dolorem respiratio difficilis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. A
Ardorem facit & uentrem procurat uua pass. de simp. med. Sp. 92. B
in Ardoribus oleum est solatium. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. B
Ardoribus prodest omphax & quō. 4°. de simp. med. fac. 25. B/5°. 27. F
Ardorem stringit siligo tritici. de simp. med. Sp. 90. A
ad Ardorem multum perferentes. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 189. G/
de remed. par. fac. 7°. 160. E
ab Ardore stomachi si q̄ ructāt male, electuariū utile. de dyn. Sp. 26. C
ad Ardorem stomachi. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. G/190. D
ad Ardorem stomachi confert oriza cum butyro. 8°. de cōpositione me-
dicamen. sec. loc. 5°. 191. H
ad Ardorē stomachi cū syncope sorbitiōes. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 191. H
ad Ardorem sentientes stomachicos. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. H
AREIS, barbatis, trabibus, columnis, quam causam assignent Peripa-
tetici. de histo. philos. Sp. 7. F
AREA quid sit & quo modo curetur. de reme. par. fac. 7°. 154. E
Areā, uel tineā quid tollat. de dyna. Sp. 23. D
AREO Asclepiadeo traditum pharmacum à Dioscoride Tharseo mi-
rifice sanguinis profluua cōprimens. 5°. de cōp. me. per gen. 5°. 254. E
ex Areo medicamentum ad colicos, & psoras. 10°. de cōpositione me-
dicamen. sec. loc. 5°. 208. A
Arei medicamentum, ad nomas, & uulua exesum. 5°. de cōpositione me-
dicamen. per genera. 5°. 254. A
Arei ad psoras depascentes. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. F
Arei ad herpes. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. E
Arei Lecanij aridum exedens. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 252. H
AREOTICA medicamenta dicuntur quæ rarefaciunt. 5°. de simpli-
cium medic. fac. 5°. 35. F
AREFACERE medicamenta emplastica collige. in 6°. de morbis
uulga. commen. 2°. 3°. 161. A
ab Arefacientibus cū marcescunt corpora in seipsa subsident. de causis
f morborum.

morborum. 3^a.9.B
 Arefactis sub sole remedium expeditū & facillimum est fm quosdam non
 mō bibere, sed calidæ & dulcis aquæ balneo uti. 1°. de temp. 1^a.10.E
 ARENAE fluuiales, & marinæ tumentem carnem ab aqua intercu-
 tem exiccant. 9°. de simp. med. fac. 5^a.67.G
 Arena, pilus, sordes, oleum, & id genus, oris uulnerum glutinationem
 prohibent. 4°. meth. med. 7^a.23.C
 Arenosam terram ut ad pleraq; inutilem damnant agricolæ. 9°. de simpli-
 cium medic. fac. 5^a.64.G
 Arenosa & petrosa terra intemperata est. 11°. de usu par. 1^a.190.B
 Arenula in oculo quo modo eximatur. 14. meth. med. 7^a.93.A
 ab Arenis, uel crassis & tenacibus succis cum tantum fit obstructio, &
 lapis nondum constitit, neq; magnus est, quid agendum sit. de renum
 affectuum dign. & med. 7^a.194.D
 Arenularum & lapidum differentia. de ren. aff. dig. & med. 7^a.193.C
 Arenulæ quomodo fiant in renibus. in 6^m. de mor. uulg. cō. 1°. 3^a.155.G
 Arenam habens urina, & ueluti rasuram, & in nebulis quasi sanguinem,
 renum colliquationem ostendit. de dyna. Sp.34.G
 Arenulæ tenues quando excernuntur, se non putant egrotare. de re. aff.
 dig. & med. 7^a.193.C
 Arenosa in lotijs subsidentia quid significant. de nat. hu. cō. 1°. 7^a.180.F
 Arenosa in urinis materies quibus subest, ijs uesica calculefcit. de urinae
 significatione ex Hippo. Sp.78.H
 Arenalī mictus signa. de dyna. Sp.28.H
 Arenalī mictus curatio. de dynamidijs. Sp.28.H
 ad Arenosas subsidentias. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a.206.E
 Arenæ simile in abscessibus esse uidet. 2°. de ar. cur. ad Glauc. 7^a.105.B
 Arenosum sedimentum quando fit. de ren. aff. dig. & med. 7^a.192.D
 ARGEMON est ulceratio, quæ in nigro oculi alba apparet, in albo
 autem subrubra. fin. med. Isa.48.D
 Argemon in iridis circulo, uel in albo, interdum etiam nigro, ulcus rotun-
 dum & subalbidum oritur. intro. Isa.58.H
 ARGEMON uel eupatorium quid sint. de simp. me. Sp.80.D
 Argemone est diuretica ualde. de simp. medic. Sp.80.D
 Argemone abstergit & digerit. 6°. de simp. medic. fac. 5^a.43.E
 Argemone ulcera exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5^a.236.G
 Argemone ad neruos uulneratos ualet. 3°. de cōp. med. per ge. 5^a.234.B
 Argemone ualet contra uenena. de simp. medic. Sp.80.D
 ARGEMAS expurgat lactucæ agrestis semen. 6°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5^a.48.E
 ARGENTVM purū Romani candidū uocāt. 1°. de antid. 5^a.104.D
 Argentum esse siccum, collige. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a.141.A
 Argenti talenti meminit. in 3^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a.137.A
 in Argenteis metallis etiam est cadmia. 9°. de simp. med. fac. 5^a.69.E
 Argentum uiuum extinguit spūto, & cinere. de dyna. Sp.30.E
 Argenti spuma lythargyrium dicitur. de simpl. med. Sp.90.F
 Argenti spuma est uenenum. in 6^m. de mor. uulg. com. 6°. 3^a.197.A
 ad Argenti spumam haurientes quid ualeat. 2°. de antid. 5^a.114.D
 Argenti spuma qualis. 1°. de compos. med. per gen. 212.E/ 4°. 240.H/
 5°. 247.D/ 6°. 5^a.257.F/ 5°. meth. med. 7^a.36.E
 Argenti spumæ chrysididis. 1°. de cōp. med. per ge. 215.G/ 2°. 5^a.223.A
 Argenti spuma funditur, & quo modo. 1°. de cōp. med. per ge. 5^a.212.F
 pro Argenti spuma fundenda oxelæū. 1°. de cōp. med. per gen. 5^a.212.F
 Argenti spuma quo modo cito liquecat. 1°. de cōp. me. per gen. 5^a.217.E
 Argenti spuma cruda quid agat. 1°. de comp. med. per gen. 5^a.213.D
 Argenti spuma per cocturam fit melior. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5^a.168.E
 Argenti spuma fit nigrior coctione. 6°. de comp. med. per gen. 5^a.257.H
 Argenti spuma quo modo lauanda. 1°. de med. per gen. 5^a.213.D
 ut Argenti spuma quæ lauentur. 1°. de comp. med. per gen. 5^a.213.E
 Argenti spumæ torrefactæ fit mentio. 5°. de comp. med. sec. lo. 5^a.162.B
 Argenti spuma quo mō rosione carebit. 1°. de cōp. med. per ge. 5^a.213.D
 Argenti spuma stringit aliquatenus, & refrigerat. de simp. me. Sp.90.F
 Argenti spuma aufert mordacitatem pharmaci ex charta. 1°. de composi-
 tione medicamen. sec. loc. 5^a.128.H
 Argēti spumæ duplex usus in emplastris. 6°. de cōp. med. p gen. 5^a.257.F
 Argenti spuma ponitur pro forma emplastri, & qualis sit. 5°. de composi-
 tione medic. per gen. 5^a.246.C
 Argēti spumæ et cerussæ cōparat molybdena. 1°. de cō. me. p g. 5^a.215.A
 Argenti spuma, & molybdena ualet ad eosdem usus, & quo modo diffe-
 rant. 1°. de comp. med. per gen. 5^a.213.F
 cū Argenti spuma quando est cerussa, quo modo ponenda in emplastrū.
 1°. de compo. med. per gen. 5^a.215.G

ex Argenti spuma, & cœnelæo emplm. 1°. de cōp. med. per gen. 5^a.213.C
 ex Argenti spuma, & hydrelæo emplm. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a.212.H
 ex Argenti spuma & cerussa emplā alba. 1°. de cōp. me. p gen. 5^a.213.G
 ex Argēti spuma cruda & oleo acopon. 7°. de cōp. me. p ge. 5^a.264.H
 ex Argenti spuma, & oleo emplastrū. 1°. de cōp. med. p gen. 5^a.213.A
 Argenti spuma achoribus conuenit. 1°. de compo. med. sec. loc. 5^a.128.H
 pro Argenti spuma cerussa uti absurdū. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5^a.130.B
 Argenti scoria helcysina dicitur. 9°. de simp. med. fac. 5^a.71.A
 ex Argēto nō puro uasa rubiginē cito cōtrahūt. 1°. de antid. 5^a.104.D
 Argentei uasis meminit. 7°. de compo. med. sec. loc. 181.G/ 5^a.274.F/G/
 de incant. adiur. & susp. 7^a.182.B
 Argenteæ phialæ meminit. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.274.F
 Argenteæ pyxidis meminit. 7°. de compos. med. sec. loc. 179.E/ 5^a.186.A
 Argenteæ cucurbitulæ, quia uehementius igniuntur, reiiciendæ sunt. de
 cucur. scari. 6^a.3.C
 ARGYRITES terra, quæ. 9°. de simplicium medic. facul. 5^a.66.D
 de simplici. medicaminibus. Sp.85.C
 Αργυροτόφινα quid. de suc. bon. & uitio. 2^a.39.B
 ARGILLA candida est friabilis, & nihil habet pinguedinis. 9°. de sim-
 plicium med. fac. 5^a.64.H
 Argillosa terra ut inutilis ad multa damnatur ab agricolis. 9°. de simpli-
 cium medic. fac. 5^a.64.G
 ARGUMENTVM quid sit. in 1^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a.117.H
 Argumentorum uariæ species in libris tum antiquorum, tum Galeni tra-
 ctantur. 2°. de decr. Hipp. 1^a.235.A
 Argumētatiōes quo ordine debēt poni in sciētijs. 2°. de dec. Hipp. 1^a.135.C
 i Argumētatiōibus ueris debemus exerceri. de cuiusq; ai. pe. no. 2^a.57.E
 Argumenta remotiora quæ dicantur. 2°. de dec. Hipp. 1^a.235.C
 Argumentum ex modo loquendi. commen. 1°. aphor. 20°.9.H/ com. 2°.
 apho. 23°.16.F/ com. 7°. apho. 63°. Ex.59.H
 Argumentum per distinctionē à contrario. com. 1. apho. 21°. Ex.10.B
 Argumentum quo quis potest uti, qñ intendit probare aliquā sentētiā,
 uel aliquē librum nō esse alicuius authoris. cō. 7°. apho. 63°. Ex.59.H
 Argumentum Galeni in empiricos, qui ex singularibus experiētiā fieri
 uolebant. aduersus emp. med. Isa.35.E
 ARIDITAS pilorum affectus. fi. med. Isa.48.B/C
 Ariditate corporis cognoscuntur morbi sicci uenaru m & arteriarum.
 de uict. rat. in mor. acut. com. 1°. 7^a.112.F
 Ariditas cutis est in causa cur non sudemus. com. 5°. aphor. 71°. Ex.45.F
 ob Ariditatem senes uigilant. 3°. de loc. affe. 4^a.16.F
 Ariditas solidorum membrorū quibus reparatur. de marcore. 3^a.48.D
 in Ariditatibus aquæ quales. de bon. aquæ. Sp.75.G
 Aridi & duri qui dicantur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.176.F
 Arida ualde est septi transuersi temperies. 6°. de loc. aff. 4^a.40.F
 Aridiores sunt temperatura aues quā nos simus. in 6^m. de morbis uulg.
 commen. 4°. 3^a.186.H
 Aridum si consumitur iam alendi instat occasio. ad Thrasy. 2^a.104.E
 Aridum corpus quo modo sanetur. 3°. de san. tuen. 2^a.81.F
 in Aridioribus morbis ptissana non danda. de ptiss. 2^a.47.H
 Aridis damnose præbetur lens. 1°. de ali. fac. 2^a.13.E
 Aridæ dispositioni non conuenit cucurbitula. 3°. de loc. aff. 4^a.15.G
 Aridæ & uiridis mentæ differentiam non facit Gal. 2°. de compositione
 medic. sec. loc. 5^a.138.G
 Arida & uiridis ruta multum differunt. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5^a.136.D
 Aridū serpillū & uiride multum differūt. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a.136.B
 ARIDA quæ sint. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.205.D
 Arida moderate adstringentia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.172.G
 Arida fortiora adstringentia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.172.G
 Arida adstringentia uehementissima. 6°. de comp. med. sec. lo. 5^a.172.G
 Aridum erodens. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.253.B
 Aridum exedens sine morsu. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.252.E/H
 Aridum capiti accommodatum. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.252.G
 Aridum cicatricem inducens. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.252.G
 Arida collyria pro oculis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.151.H
 Aridis utitur ad columellam. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.172.G
 Aridum Galeni ad tuendam oculorum ualetudinem. 4°. de compositione
 medica. sec. loc. 5^a.152.A
 Aridum Galli. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.252.F
 ARIES est calidus in secundo gradu, siccus in tertio. de sper. Sp.38.H
 Aries, leo, sagittarius, sūt oriētales, calidi, ignei et sicci. de sper. Sp.39.A
 Aries si capram inierit, facit capram molliori pilo. 2°. de semi. 1^a.336.G
 Arietes non undequaq; laudabilis sunt alimenti. de atte. uict. ra. 2^a.45.E
 Arietum caro

- Arietum* caro qualis. 3°. de alimen. fac. 2°. 26. A
Arietum carnes quidam cum delectatione edunt, quidam non possunt etiā odorem sentire. de consuet. 2°. 61. A
Arietum testes insuaves sunt, coctū difficiles, & mali succi. 3°. de alimen-
torum facultatibus. 2°. 27. A
ARIES, uinculi nomen. de fascijs. 7°. 293. H
ARIETINA cicera qualia. 1°. de alimen. fac. 2°. 14. B
ARII Tarsensis medicamentum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. C
Arij Asclepiadei malagma. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
ARIOBARZANION album. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. D
ARIOREPANII radicem in uinum dulce demittito, & egrotanti potui dato ad uulnera incurabilia. 3°. de med. fac. parab. 7°. 176. C
ARISARVM radicem habet oliuæ magnitudine. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 43. E
ARISTARCHI Tarsei pastillus. 5°. de cōp. me. per gen. 5°. 251. B
Aristarchi antidotus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. A
ARISTIDES quo mō iustus euassisset. de cog. cur. ai mor. 2°. 54. A
ARISTION cuius Glossocomi fuerit author. de machin. 7°. 315. E
ARISTIPPVS uoluptatem statuit finem philosophiæ, & quid eam esse dixerit. de hist. philos. Sp. 2. H
ARISTO putauit unam tantum esse animæ facultatem, idest rationalem, & unam uirtutem. 7°. de decre. Hippo. 1°. 268. D
ARISTOCHIVS 5°. de decre. Hippo. 1°. 257. E
ARISTOCLES. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. A
Aristoclis malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. H
Aristoclis stomaticum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. D
ARISTOCRATIS ad dolores dentium & gingiuarum. 5°. de cōpositione med. sec. loc. 5°. 165. B
Aristocratis molaris. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. B
ARISTOLAVS. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. F
ARISTOLOCHIA quid, & cuius uires. de simp. med. Sp. 80. F
Aristolochiæ tres sunt species, tenuis, crassam radicem habens, & rotunda. 1°. de antidot. 5°. 107. D
Aristolochia clematite utuntur unguentarij ad unguenta. 6°. de simplicium med. fac. 43. E/7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. H
Aristolochia Cretica rotunda est. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. D
Aristolochia Cretica est tenuis corticis. 11. de cōp. me. sec. loc. 5°. 207. H
Aristolochiæ Creticæ usus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. G/H
Aristolochiæ dactylitis usus. 7°. de compos. medic. sec. loc. 179. G/183. C/2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. B
Aristolochia qualis. 6°. de comp. med. sec. loc. 170. G/5°. de compos. med. per gen. 247. C/6°. 5°. 253. B/3°. meth. med. 7°. 18. A
Aristolochiæ et iris qbus subtiliores sint. et cur. 4°. de sim. me. f. 5°. 30. B
Aristolochiam esse herbam tenuium partium, collige. 3°. de compositione medic. per gen. 5°. 234. B
Aristolochia leuissima est. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 249. A
Aristolochia medicamentaria & calida facultate. 9°. de compositione medicamen. sec. loc. 5°. 197. F
Aristolochia est amara & subacris. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
Aristolochia est amarior absinthio. de cura icteri. Sp. 111. A
Aristolochia imbecillior centauryo, & chamelea. 5°. de compositione medicamen. per gen. 5°. 246. A
Aristolochia numeratur inter digerentia med. 14°. meth. med. 7°. 91. E
Aristol. & iris detergentiū summe lenia, & immordacia sunt. 5°. 256. F
Aristolochia parum extergit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. H
Aristolochia magis detergit moderatissime detergentibus. 8°. methodi medendi. 7°. 52. H
Aristolochia rotunda subtilissima est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
Aristolochia rotunda dolores ab infarctu, aut crassitie crudorum spirituum natos curat, spicula extrahit, putredines sanat, sordida ulcera repurgat, dentes & gingiuas candidas efficit: asthmaticis auxilio est, singul-
tientibus, comitialibus, podagricis, si cum aqua bibatur: tum ruptis & conuulsis idoneum est medicamentum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. F
Aristolochia rotunda incidit corpulentiam. 14°. meth. med. 7°. 91. D
Aristolochia eustomacha. de dynamidijs. Sp. 21. G
Aristolochia rotunda pituitam purgat, & choleram. de dyna. Sp. 21. G
Aristolochia rotunda asthmatico datur. de med. exper. Sp. 104. C
Aristolochia rotunda, quibus sit efficacior longa. 6°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 43. E
Aristolochiæ tenuis usus. 5°. de compositione medic. per gen. 5°. 249. D/ de cura icteri. Sp. 111. B
Aristolochiæ longæ usus qualis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
Aristolochia longa abstergit, & digerit minus quam rotunda. 5°. 43. E
Aristolochia urinas & menses prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
Aristolochia ad uiperarum morsus, & ad alia uenena intrinsecus facit. de simplic. medicamin. Sp. 80. F
ex Aristolochia oleum mitigatorium quibus sit ualentius in duris corporibus. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 235. A
Aristolochia cephalicum est medicamentum. 6°. meth. med. 7°. 42. B
Aristolochia longa ulceribus carne explendis & fomentationibus uteri commodior est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
Aristolochia ulcera abstergit, & expurgat. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. F
Aristolochia uulnera exccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. G
Aristolochia carnem explet. 2°. de compos. medic. per gen. 5°. 220. B/3°. meth. med. 16. G/7°. 18. A
Aristolochia ulceri cauo conuenit. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 218. G/ de simpl. medicamin. Sp. 80. F
Aristolochia ulcera sanat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. G
Aristolochiarum radices ad neruos uulneratos ualēt. 3°. de compositione medic. per genera. 5°. 234. B
Aristolochiæ radix cum melle crustas optime disrumpit. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 107. B
Aristolochiæ in auricularia medicamenta miscentur. 3°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 141. B
Aristolochia in emplastris mittitur. de simpli. medic. Sp. 80. F
ex Aristolochia duplici, nigrum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. B
ex Aristolochijs duabus emplastrum. 5°. de cōp. med. per gen. 5°. 250. F
Aristolochiæ electuarium. de med. exper. 105. F/ Sp. 108. A
ad ARISTONEM refertur liber de salubri uictu, qui & ipsi inscribitur Hippocrati. com. 6°. apho. 1°. Ex. 46. D
Aristonis colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. C
ARISTOPHANES in nebulis Socratem lacerat. in 6^m. de morbis uulgaribus commen. 4°. 3°. 191. B
ARISTOTELES solus uerus ueritatis oñsor. de uti. re. Sp. 64. H
Aristoteles & Theophrastus non sunt legendi sine methodo. 3°. de simplicium medic. fac. 5°. 17. E
Aristotelis scripta sunt cōmentaria physiologiæ Hippocratis. 2°. de natura. fac. 1°. 297. H/1°. meth. med. 7°. 3. E
Aristoteles interpretatus ē Hippocratē et Plato. 2°. de nat. fac. 1°. 300. H
Aristoteles et Athenæus delectant demōstrationibus. 1°. de se. 1°. 333. B
Aristoteles multum tribuit suis principijs. 1°. de semi. 1°. 330. D
Aristotelis auscultatiōes familiaribus cōditæ. de subst. fac. na. 1°. 230. B
nō Aristoteles solus, sed multi alij resolutoria scrips. 2°. d. dec. 1°. 235. D
apud Aristotelē quid sint lemmata probabilia. 2°. de dif. pul. 4°. 54. D
Aristoteles arbitratur cœlum, & stellas animal immortale, & ratione præditum. de hist. philos. Sp. 11. E
Aristoteles de duro et molli, Platone elinatus egit. 3°. de dif. p. 4°. 63. E
Aristoteles primus reducere aggressus est particularium omnium causas ad actiuas & passiuas qualitates. 1°. de nat. fac. 1°. 291. C
Aristoteles in libris de generatione, et corruptione quatuor qualitatibus ad elementorum generationem utitur, in meteorologicis, & problematibus, atque alibi tantum duabus. 1°. de nat. fac. 1°. 291. C
Aristoteles utitur calido, frigido, humido, sicco, alijs ueluti agētibz, alijs ueluti patientibus. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
Aristoteles accusari potest, q. suorum decretorum oblitus, naturæ opera diuerso modo in animalibus, & plātis exponit. 1°. de semine. 1°. 331. F
Aristoteles ait calorem aggregare similia, & disgregare dissimilia. de utilitate resp. Sp. 64. A
Aristotelis opinio de instrumento odoratus. de instr. odor. 1°. 111. D
Aristoteles ponit tactū fieri in carne totius corporis. de util. resp. Sp. 63. D
Aristoteles animæ naturalem partem addidit. de hist. philos. Sp. 5. A
Aristoteles & Plato de animæ partibus non multum differunt. 7°. de decretis Hippoc. 1°. 268. C
Aristoteles appellat facultates animæ, quas Plato partes & species. 6°. de decretis Hippo. 1°. 261. D
Aristoteles quid de aīæ facultatibus senserit. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. G
Aristoteles in corde posuit omnes animæ facultates. 4°. de decretis Hippocratis. 248. D/6°. 1°. 260. E
Aristoteles quid sentiat de ratiocinatrice parte, irascibili, ac concupiscibili. 5°. de decre. Hippo. 1°. 259. F
apud Aristotelem aīæ partiū nominum dīa. 6°. de decr. Hip. 1°. 261. H
Aristoteles scripsit quæ ad animi perturbationum remedia pertinebant. de cogn. cur. animi mor. 2°. 50. D
Aristoteles Chrysippus & Plato discrepant de uirtutum differentia, sed f ij conueniunt

conueniunt in conclusione. 5°. de decre. Hippo. 1°. 258.F
 Aristoteles primus de corporis partibus locutus est. intro. Isa. 52. G
 Aristoteles inqt humores mortuo hoie in terrā redire. de sper. Sp. 40. E
 fm Aristotele sperma in quo sit genere causari. de anat. uiuo. Sp. 55. G
 fm Aristotelem oē membrū sit ex sanguine mēstruo. 1°. de se. 1°. 332. A
 Arles appellat humore crystallinū grādinē glaciālē. de ana. ui. Sp. 48. D
 Aristotelis ratio cur natura animalibus ijs quorum oculos exterior tuni-
 ca dura protegit palpebras non dederit. de instr. od. 1°. 112. B
 Aristoteles posuit membrū unum principale cor. de anat. uiuo. Sp. 56. A
 Aristoteles ponit cor frigida cōplexionis de substātia. de ana. ui. Sp. 56. B
 Aristoteles sensit calorē & oia ortū habere à corde. de ana. ui. Sp. 45. G
 fm Aristotelem cor est principū sanguinis, & cur. de ana. ui. Sp. 50. F
 fm Aristotele generat sanguis in uentriculis cordis. de uti. re. Sp. 62. F
 fm Aristotele motus et sensus principū est i corde. de uti. ref. Sp. 63. D
 Aristoteles pōit cor eē picipiū uenarū, & arteriarū. de ana. ui. Sp. 56. E
 fm Aristotelem, arteria & uena serosi humoris substantiam gignunt.
 1°. de semine. 1°. 332. G
 Aristoteles fuit inuentor huius uocabuli aorta. de uen. art. dif. 1°. 55. G
 Aristoteles sensit in hepate nullam esse arteriam. de util. resp. Sp. 64. E
 fm Aristotelem lien est hepar sinistrum. de util. resp. Sp. 64. H
 Aristoteles unguis dicit esse munimentum. 1°. de usu partium. 1°. 114. F
 Aristoteles recte censuit fœminam mare esse imperfectiorem, non tamen
 totam hanc disputationem est executus. 14°. de usu partiū. 1°. 205. E
 neq; Aristoteles neq; superiorum quisquam omnes organorum actiones
 dixit. 1°. de usu partium. 1°. 114. H
 Aristoteles mire errat in unguium utilitate. 1°. de usu partium. 1°. 114. E
 Aristoteles accusatur à Galeno: quoniam caloris cordis refrigerandi cau-
 sa cerebrum extitisse confirmat sui ipsius immemor, qui respirationē
 huius rei causa paratam dixerit. 8°. de usu partium. 1°. 165. G
 Aristotelis error i tribus unius naturæ potētis. 6°. de de. Hippo. 1°. 261. D
 Aristoteles reprehenditur de uisione. 7°. de decre. Hippo. 1°. 272. C
 Aristoteles nesciuit unde somnus fieret. 1°. de symp. cau. 3°. 19. A
 Aristoteles de neruis confuse, & indistincte bis tractauit. 1°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 233. D
 Aristoteles quo modo errauerit ponendo cor principium neruorum. 1°. de
 decre. Hippo. 233. H/ 1°. 234. A
 cōtra Aristotelem cor non esse principium neruorum. 1°. de decre. Hip-
 poc. 232. C/ 233. D/ 1°. 272. H
 Aristoteles testibus seminis gnationē auferebat, & male. 1°. de se. 1°. 33. C
 Aristoteles ignorauit uasorum seminalium coniunctionem in muliere. de
 diff. uulue. 1°. 109. C
 Aristo. non seruauit suā ipsius legem in nominibus. 11°. meth. me. 7°. 71. B
 Aristotelis cōtradictio citatur qui nūc dicit aerē non esse intra aquā, nūc
 glaciem fieri ex aqua per expressionem aeris. de util. resp. Sp. 64. C
 ARISTOXENVS Alexandri philalethis discipulus. 4°. de differ.
 pulsuum. 4°. 68. D
 Aristoxeni pulsus definitio. 4°. de diff. puls. 4°. 67. C
 ARITHMETICA est ars nobilis. in ora. suaforia. Isa. 5. G
 Arithmetica principalis sciētia appellat. de cog. cur. ani. mor. 2°. 54. D
 in Arithmetica est certa methodus. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 57. B
 Arithmetica, oratoria, & edificatoria, nullum commune propositum ha-
 bent. ad Thrasyb. 2°. 105. C
 Arithmetica finis in contemplatione positus est. ad Thrasyb. 2°. 106. D
 Arithmetica acuit animum. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 56. G
 Arithmetica innituntur architectura & astronomia. de cuiusq; animi
 pec. not. 2°. 58. B
 Arithmetica, exercitatio iuuenū eē dēt. ad eos. qui de typ. scri. 3°. 92. G
 Arithmetica antiquiores primo docebantur. de lib. prop. Isa. 13. F
 Arithmetica callebat Galeni pater. de cog. cur. animi mor. 2°. 54. D
 Arithmetica didicit à patre Galenus. de or. lib. suorum. Isa. 15. D
 Arithmetica & geometria tm̄ utuntur diuites, quantū extruēdis aedibus,
 & cōputandis expensis conducit. de præsag. ex ins. sum. 4°. 214. C
 in Arithmetica & supputatione casus. 2°. de decre. Hippo. 1°. 235. D
 Arithmetici occupant primā sedē apud deū Mercuriū. in or. su. Isa. 2. F
 Arithmetici inter rōnales numerātur. de cuiusq; animi pec. no. 2°. 60. A
 Arithmeticus simul grammaticus, & philosophus si fuerit idem homo, po-
 terit quispiam unius artis has omnes esse particulas existimare. ad
 Thrasybulum. 2°. 105. E
 ARIVS Aesclepiades librum fecit de proprijs pharmacis. 4°. de com-
 pos. medic. sec. loc. 5°. 156. B
 ARIVSIUM uinum celebratissimum est. de atte. uic. rat. 2°. 46. D/
 de uinis. Sp. 77. B

Ariusium uinum prouenit in Chio. 2°. de compo. medic. per gen. 223. C/
 de uinis. Sp. 77. B
 Ariusium uinum in Asia aquosum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Ariusium uinū quale. 4°. de sa. tu. 85. H/ 5°. 2°. 90. H/ 1°. de ant. 100. H/
 2°. 118. E/ 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. D
 Ariusium uinum calidum. de bo. & uitio suc. 2°. 38. E
 Ariusium uinum fuluum & odoratum. 4°. de comp. me. se. loc. 5°. 152. B
 Ariusium uinum fuluum in Asia optimum. de uinis. Sp. 77. B
 Ariusium uinum simile Adriano. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Ariusium uinum bibere possunt senes, quibus caput est ualentius. 5°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 90. H
 Ariusium uinum dandum pituitosis, frigidisq; temperamentis, ac humorū
 crudorum copia refertis, ociose uiuentibus, in regione frigida, &
 hyeme, & cœli statu frigido, ac humido. de uinis. Sp. 76. G
 Ariusium uinum quibus non est dandum. de uinis. Sp. 76. G
 Ariusium uinum non est idoneum biliosis, uel natura, uel alia causa. de bo.
 & uitio suc. 2°. 38. E
 ARMA cur non dederit natura hominibus. 1°. de usu par. 1°. 113. G
 ad Armaturam dantur cornua quibusdam animalibus, quibusdam den-
 tes. de anato. uiuo. Sp. 49. E
 Arma conueniebant audacibus. 1°. de usu par. 1°. 113. B
 Armorū meditatio, motus hoplomachicus dicitur. 2°. de sa. tu. 2°. 75. D
 Armorum umbratilis meditatio, est exercitatio celeris citra robur. 2°. de
 sanitate tuenda. 2°. 74. F
 Arma sunt exercitationes magnæ. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 156. A
 Armatus qui pugnat exercetur, & operatur. 2°. de san. tuen. 2°. 73. G
 Armatura graui tectum celeriter agitari, est uehemens exercitatio. 2°. de
 sanitate tuenda. 2°. 74. G
 ARMEONIVM est minium. de simp. medic. Sp. 81. C
 Armeonium à proprietate genas siccatur, & nutrit palpebras. de simplic.
 medicam. Sp. 81. C
 ARMENIACA mala aliqui nominant, alij armenia. 2°. de alimento
 rum facultatibus. 2°. 19. E
 Armeniaca sunt ex genere persicorum. 2°. de ali. fac. 2°. 19. E
 Armeniaca bonitate superant persica. 2°. de ali. fac. 2°. 19. E
 Armeniaca non corrumpuntur, neq; acescunt in uentriculo, ut persica.
 2°. de alimen. facul. 2°. 19. E
 Armeniacis præstantiora sunt præcocia. 2°. de ali. fac. 2°. 19. E
 Armeniaca non possunt siccari. de bo. & uitio suc. 2°. 36. H
 ARMENIACVM sal foditur. de simp. medi. Sp. 90. A
 Armeniacum sal, quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. G
 Armeniacum ocularibus miscetur facultatibus, & ad pilorum in superci-
 lijs incrementum ualet. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. G
 ARMENIA terra ad dysenterias, uentris profluvia, sanguinis expui-
 tiones, catharros, putrescētia oris ulcera cōpetit: illos magnifice iuuat
 quibus ex capite in thoracem fluxio decūbit, & eos etiam qui phthoe
 laborant. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. G/H
 ARNOGLOSSVM est plantago. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. G
 ex Arnoglossa, lente, pane, & oleo rosaceo cataplasma. 2°. de arte cu-
 ra. ad Glaucnem. 7°. 101. G
 Arnoglossi folia adhibenda sunt in herpete exedente. 2°. de arte curati.
 ad Glaucnem. 7°. 102. C
 Arnoglossi succus ad herpes supficiarios. 2°. d. ar. cu. ad gl. 7°. 102. D
 Arnoglossi succus in inflammatione. 2°. de ar. cur. ad Glauc. 7°. 102. D
 Arnoglossi radix ad scrofulas. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. B
 AROMATA quæ sint. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Aromata quæ sint odor, & gustus docent. 2°. de ali. fac. 2°. 19. C
 Aromata calida, sunt casia, costus, cinnamomum amomum. commen. 5°. aphor. 28°. Ex. 40. C
 Aromata redolet macer. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. A
 Aromaticum natura est calida. com. 5°. apho. 28°. Ex. 40. C
 Aroma omne calidum est. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Aromati spēm gustu representās calim ē uiribus. de atte. ui. ra. 2°. 44. B
 Aromaticum substantia est subtilium partium. ars med. Isa. 71. A/ de simp.
 medic. 49. E/ 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. G
 Aromaticum suffitus caput grauare, experientia, & ratio docet. com. 5°. aphor. 28°. Ex. 40. C
 Aromaticum suffitus esset ad frigidas, & humiditas dispositiones utilis, nisi
 caput grauaret. com. 5°. apho. 28°. Ex. 40. C
 Aromaticum suffitus q̄ mēstrua curēt, & q̄ non. cō. 5°. apho. 28°. Ex. 40. B
 Aromaticum qualitas extinguitur ab humiditate, & consumitur à calidita-
 te. com. 5°. aphor. 62°. Ex. 44. B
 Aromatica

Aromatica medicamenta, quæ. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. G
 Aromatica medicamenta coquendo amittunt vires. 6°. de cōpositione me-
 dicamen. sec. loc. 5°. 168. E
 Aromata odorata quæ sint miscenda purgantibus medicamentis. 8°. de
 compos. medic. sec. loc. 5°. 190. B
 Aromata in compositionibus debet poni crassa, & integris partibus. 7°.
 de compos. medic. sec. loc. 5°. 178. H
 Aromata debere crasso modo contundi, elice ex compositione arteriacæ
 delingibilis. 7°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 179. G
 Aromaticum croceum collyrium. 4°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 156. G
 Aromatica Galli optime ad omnia facit. 2°. de antid. 5°. 115. G
 Aromaticum inscriptum malagma. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
 Aromaticum melinum inscriptum. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 193. A
 Aromatica Mithridatis. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 181. E
 Aromatici nardini Asiani meminit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. C
 Aromaticus pastillus ad quid utilis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. C
 Aromata ad quos abscessus conueniant. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 186. G
 ex Aromatis medicamentis indigent abscessus in uisceribus. 14°. metho-
 di medendi. 7°. 90. E
 AROMATICVS calamus inter aromata numeratur. 7°. methodi
 medendi. 7°. 44. A
 Aromaticus calamus purgat matricem. de cathart. Sp. 95. C
 Aromaticus calamus prouocat menstrua. de cathar. Sp. 95. D
 AROSTROCAMET medicamentum constipans naturam. de me-
 dic. exper. Sp. 104. G
 ARPULI antidotus ad quartanarios. 2°. de antido. 5°. 116. F
 ARQVATVS morbus quid. fin. 47. D/intro. Isa. 55. H
 Arquatus & cholera ab eadem causa fiunt. de opt. secta. Isa. 25. C
 Arquati causa, & curatio. intro. Isa. 55. H
 in Arquatis totius corporis color mutatur. de symp. dif. 3°. 13. B
 Arquati cum mutant colorem, an sit uitium alteratricis uenarum. de sym-
 pto. diff. 3°. 12. H
 Arquati coloris quæ sit causa. de symp. diff. 3°. 13. C
 in Arquatis symptoma in gustatrice facultate. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 Arquatorum deiectio qualis. in progn. com. 2°. 4°. 199. E
 Arquato morbo laborantium fit mentio. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 194. H
 Arquatis seu regio morbo affectis quæ fortuito uisa sunt conferre. con-
 tra ea quæ à Iul. in Hipp. apho. Ex. 66. E
 Arquatis dat asellos sub aquario uase repertos. de re. fac. par. 7°. 166. G
 Arquatus morbus quo medicamento sanetur. de ther. ad Piso. 5°. 90. G
 in Arquatis scammonium bilem trahit, secundum Aesclepiadem illam sa-
 cit. 1°. de nat. fac. 1°. 294. B
 Arquatos nō iuuat medicamentū pituitā ducens. 1°. de nat. fac. 1. 294. B
 Arquatum morbum ex aliquo iccoris uitio reficit theriaca. de theriaca
 ad Pisonem. 1°. 96. A
 Arquatos liberans antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. C
 ARRHABIANI pōticū medicamētū. 7°. de cō. me. se. lo. 5°. 184. C
 ARRHENICVM antiquitus dicebatur, quod nunc arsenicum. 4°. de
 compos. medic. sec. loc. 5°. 151. G
 Arrhenicum in uulneribus neruorū. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 230. G
 ARRIGI mentulam non finit cruce semen ex melle aut cū foeno græ-
 co ieiuno illitum. 3°. de medic. fac. para. 7°. 174. H
 ARROGANTIAE causa, aliqui bona aut mala constituunt. de cu-
 iusq; ani. pec. not. 2°. 56. F
 Ἀρρώστια, id est infirmitas. 2°. meth. med. 7°. 10. D
 ARS quid. fin. med. Isa. 43. D/1°. meth. med. 7°. 68. A
 Ars sola est, quæ ad usum uitæ pertinet. in ora. suaforia. Isa. 4. A
 Ars, exercitatio, experientia, in quo differant secundum Platonem. adu.
 emp. med. Isa. 35. E
 Ars circa quæ uersetur. de pulsi. ad tirones. 4°. 44. F
 in Artē refertur quod perfectionē consequitur. 9°. de dec. 1°. 284. G
 Artes iudicantur ex uniuersalibus & per finem. ad Thrasyb. 2°. 106. A
 ex Arte quid sit. de uict. rat. in mor. acut. com. 1°. 7°. 108. D
 Artem unā in multas discernere pp artificū inscitiam, aut propter eorū
 dem excellētia multas in unā cōiungere, uitiosum ē. ad Thra. 2°. 105. E
 Artes uel à filiis deorum, uel propinquis inuentæ. intro. Isa. 50. F
 Artium inuentum in Aegypto columnis inscribatur in sacris locis po-
 sitis. contra Iulianum. Ex. 66. B
 Artes inueniuntur successu. de mo. mus. 1°. 312. B
 ad Artem quæ spectant inuenienda duæ sunt instrumenta, experimentū
 & ratio. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 187. C/in pr og. com. 3°. 4°. 208. D/
 com. 1°. apho. 1°. Ex. 2. C/H

Artium inuentio non est consideranda sed usus. 3°. de loc. aff. 4°. 14. H
 Artium fides contra se habent quàm inuentiones. 3°. de crisi. 4°. 142. C
 Artes à brutis natura habentur, si quæ habentur. in ora. suafo. Isa. 2. C
 Artes cur non datæ à natura hominibus. 1°. de usu par. 1°. 113. G
 Artes oēs homo assequitur ingenio, etiam diuinas. in ora. suafo. Isa. 2. C
 ab Artis operibus multum differūt naturæ opera. 1°. de dif. feb. 3°. 31. A
 Arte qualibet potentior est uis naturæ. in 6°. de mor. uul. cō. 53°. 188. C
 Arte & prouidentia quod fit, cōtrarium est ei quod casu & fortuito fit.
 11°. de usu par. 1°. 186. E
 Artes in speciebus, & generibus positæ sunt. 2°. de diff. pul. 4°. 57. B
 Artes quomodo distingui debent. ad Thrasyb. 2°. 105. F
 Artium diuisio & enumeratio. de const. art. Isa. 36. D
 Artes esse distinctas p singulas actiones est absurdū. ad Thra. 2°. 105. B
 Artium duo prima genera, aliæ nobiles, aliæ ignobiles. in or. sua. Isa. 5. G
 Artes nobiles quæ. in ora. suafo. Isa. 5. G
 Artes illustres quæ. ad Thrasybulum. 2°. 105. E
 Artium aliæ quæ non sunt efficiunt, aliæ facta conseruant, aliæ utrunq;
 præstant. de opt. secta. 20. D/de const. art. Isa. 36. F
 Artis reſectricis differentia. intro. Isa. 52. C
 Artium quædam finem suum semper consequuntur, quædam finem suum
 seu scopum desiderant, contingunt autem non semper, sed plurimum.
 introductio. Isa. 5. F
 Artium aliquæ, dum fiunt, sunt: & simul atq; ab actione destiterint, nihil
 quod perfecerint ostenditur. non nullæ in actione euidens opus planè
 nullum habent, sed tanquam futuri cuiusd am preparatoria existunt
 ubi uero à functione cessauerint, tūc quid effecerint apparet: tum aliæ
 quarum opera post actionem perdurant. intro. Isa. 51. F
 Artium aliquarum finis est in sola natura rerum, quas considerant. de cō-
 stit. art. Isa. 36. D
 Artes, quarum finis in contemplatione positus est. ad Thrasy. 2°. 106. D
 Artium aliquæ methodo rationali, aliquæ obseruatione conficiuntur. 9°.
 de decre. Hippo. 1°. 282. F
 Artes rationales multi tractant qui non intelligunt quid dicant. 9°. de de-
 cretis Hippoc. 1°. 284. E
 in Artibus effectiuis unde sumitur indicatio. de const. art. Isa. 39. E
 Ars effectiua nulla alia egēs rara inuenitur. in 6°. de morbis uulgaribus
 commen. 5°. 3°. 188. C
 Artes effectiue, & actiue quo differunt. ad Thrasyb. 2°. 105. H
 Artes acquisitiue, quæ. ad Thrasybulum. 2°. 106. D
 Artes duas ponit Plato, cum duæ sint res, alteram animæ, alteram corpo-
 ris. ad Thrasybulum. 2°. 107. D
 Ars quæ uersatur circa corporis bonum, una est. ad Thrasy. 2°. 106. C
 Artes improbæ bonum apparens unicuiq; eorum quæ sunt, artes autem
 uerum bonum comparant. ad Thrasyb. 2°. 103. A
 Ars an sit reponere uestes & calceos ne surripiantur, & à muribus ero-
 dantur. ad Thrasyb. 2°. 104. B
 Artis cuiusq; propria quæ sint. ad Thrasyb. 2°. 106. B
 Ars textrix quot artibus indigeat. in 6°. de morb. uulg. cō. 5°. 3°. 188. C
 Artium indicationes primæ ab omnibus hominibus natura sciuntur. 6°.
 methodi medendi. 7°. 37. A
 Ars qualibet oritur ex priorum à communibus distinctione. de uict.
 rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 110. F
 Artes unde sunt incipiendæ. 9°. de decre. Hippo. 1°. 84. B
 Artis principia non sunt nota sensui. de opt. secta. Isa. 20. A
 Ars qualibet ex quibus procedat. de cur. ra. per san. mis. 6°. 16. B
 Ars aliud est, & eius finis aliud. intro. Isa. 51. G
 Artium finis est ipsum opus, & non facere opus. ad Thrasyb. 2°. 105. G
 Ars qualibet appetit finem. ad Thrasyb. 2°. 103. E
 Artis finis p se cōsideratur ab artifice. de ijs quæ i me. fi. cō. 1°. 7°. 197. F
 Ars raro frustratur suo fine. 9°. de decre. Hippo. 1°. 285. B
 in Artibus omnibus est unum primum bonum. ad Thrasyb. 2°. 105. D
 in Arte aliqua medium quid est. 1°. de crisi. 4°. 136. D
 ad Artes constituendas facultates tres in nobis. de ijs quæ in medi. fi. com-
 men. 1°. 7°. 199. D
 Artes quo modo constituentur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. D
 Artium constituendarum principium, est finis notio. 1°. meth. me. 7°. 7. C
 Artis constitutio à fine initium sumit. ad Thrasy. 2°. 106. B
 Arti omni constitutio à finis notione efficitur. de const. ar. Isa. 36. D
 Artis finis cōstituit ppria præcepta artis et diiudicat. ad Thr. 2°. 106. B
 Artes à fine iudicare præcipit ratio. ad Thrasyb. 2°. 106. B
 Artis constituendæ quæ methodū docuerit Plato. 9°. meth. me. 7°. 61. A
 Artē q uolūt constituere qd agūt. de uict. ra. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 110. G
 f iij Ars non

- Ars non pōt cōstitui obseruatione, remota rōne. 2°. de dig. pul. 4°. 77. G
 Ars perfecta est quando nihil superfluum & nihil diminutum habet. 9°. de usu partium. 1°. 170. H
 Ars agit mediante materia. 11°. meth. med. 7°. 68. A
 Ars una permultis uti materijs uidetur. ad Thrasymb. 2°. 106. A
 Ars in nulla materia finē efficit, quē alia cōseruet. ad Thras. 2°. 104. B
 Artes non sunt iudicandæ ex materia. ad Thrasymb. 2°. 106. A
 Artes quoq; sequuntur temperaturam regionis. q. animi mo. 1°. 320. B
 Artes quo modo se habent circa tempus. 4°. de decr. Hippo. 1°. 253. H
 Artes hominum negligentia laborant. 2°. de ana. admi. 1°. 68. G
 Artes bonæ contemnebantur tempore Galeni. 3°. meth. me. 7°. 17. E
 Artium studia non sunt contemnenda propter genus, gloriam, formam. in ora. suasoria. Isa. 3. G
 Artes illæ sunt comparandæ, quæ cum possessore in naufragio enatent. in ora. suasoria. Isa. 2. H
 ad Artes exemplum dedere Hippo. & Plato. 9°. de dec. 1°. 280. C
 Artē ad quā sunt propensi debent addiscere pueri. 9°. de dec. 1°. 284. D
 ad Artes addiscendas præstat multum à pueritia didicisse disciplinas, & esse ingeniosum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. H
 ad Artes qui homines solertes sint. 6°. de aere, aquis, & loc. 2°. 6. E
 ad Artes tractandas crassi ubi nascantur. quod animi mo. 1°. 320. B/
 de aere, aquis, & locis. 2°. 6. B
 ad Artem quamlibet acquirendam, quibus homo debeat esse imbutus. de consti. ar. Isa. 37. H
 in Arte omni, & scientia est ordo. 2°. de diff. pul. 4°. 59. B
 in Arte omni optimum docendi genus, quod. fin. med. Isa. 43. B
 Artis generalia et particularia sciēda sunt. 6°. de cō. me. p. ge. 5°. 257. C
 Artis minimæ partes addiscendæ. de partibus art. med. Sp. 16. G
 Artes non addiscuntur in particulari, neq; pleuritis addiscitur in Dione. 2°. de diff. pul. 4°. 57. B
 in Arte sua credendum unicuiq; in ora. suasoria. Isa. 4. C
 in Artibus debemus esse exercitati. 9°. de decre. Hippo. 1°. 284. D
 Artium opera exercitio firmanantur. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 257. C
 Artis suæ methodus semper exercenda est. de consti. ar. Isa. 36. H
 in Artibus quid possit experientia & speculatio. 8°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 193. F
 Ars tota ex plurimis experimentis conflatur. de subfig. emp. Isa. 31. F
 Ars musicæ in corde cur sit, & quo modo. de ana. uiuo. Sp. 46. H
 Ars nulla indiget dialectica. de sectis. Isa. 17. B
 Artes quibus antiqui exercebant animum præter dialecticam. de cuiusq; ani. pec. not. 2°. 56. G
 Artis opera perquirenda, & sophistica dimittēda sunt. in 6°. de morbis uulga. commen. 5°. 3°. 191. F
 Artem sophisticā odio habuit Gal. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 167. A
 Ars sophistica i Alexandria doceat. in 6°. Hip. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 153. C
 in Arte oī turpe est ostētare, & nihil efficere. de art. cō. 2°. 7°. 271. A
 Artium controuersie partim sensu partim demonstratione iudicantur. de natura humana. com. 2°. 7°. 183. C
 Artis quæ per experientiam iudicat, dissidentia oritur ex distincta, & indistincta rerū cognitione. de uict. rat. in morb. acut. cō. 1°. 7°. 110. B
 Artis opus nō est dicere notissima. de uic. rat. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 108. B
 in Artibus euidentias maximas omnes discernunt. de cogn. cura. animi morbis. 2°. 50. E
 in Artibus euidentias minimas soli prudentes discernere sciunt. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. E
 Artis studium, quale. ad Thrasymb. 2°. 107. G
 Artis unius has omnes esse particulas poterit quispiam existimare, si idē homo fuerit arithmeticus simul grammaticus, & philosophus. ad Thrasymbulum. 2°. 105. E
 Ars arti quo modo deseruit. ad Thrasymb. 2°. 108. H
 Artium omnium parens est philosophia. de præco. ad Posthu. 4°. 214. A
 Ars Asclepiadum, quæ. de crisi. 4°. 134. A
 Ars medica non erat ante Apollinem, sed tantum quasdam herbas cognoscerebant. intro. Isa. 50. F
 Ars medica, quid sit. de sectis. Isa. 15. H
 Ars medicinæ est de factricium genere. de consti. artis. Isa. 36. F
 Artis medicæ gloria. de aere, aquis, & locis. 2°. 2. D
 Artes reliquas præcedit medicina. 1°. meth. med. 7°. 3. B
 quibus Artibus præsit ars medica. ad Thrasymb. 2°. 108. H
 Artis medicæ materia est humanum corpus. de partibus art. me. Sp. 18. C
 Artes septem circa corpus humanum uersantur, quorum finis est sanitas. ad Thrasymbulum. 2°. 103. A
 Artem unā circa corpus hominū quō septē facimus. ad Thra. 2°. 102. C
 Ars primo circa sanitatem uersatur, secundo circa actionem & pulchritudinem. ad Thrasymb. 2°. 104. B
 Artes quæ circa humanū corpus unum finem habent. ad Thra. 2°. 103. E
 Artes quæ per accidens sanitatem, & uitam seruāt. ad Thra. 2°. 104. C
 Artis corpus curantis diuisio secundum Platonem. ad Thras. 2°. 108. D
 Ars per quā medicus sit est prior dignitate medico. in 6°. de morbis uulgaribus. commen. 5°. 3°. 188. B
 Artes multæ præparant materiam medico. in 6°. de morbis uulgaribus. commen. 5°. 3°. 188. C
 Ars diuinatrix ad rem medicam quid faciat. de consti. ar. Isa. 41. F
 ad Artem sunt necessaria prænotio, & prædictio secundum Hippo. bre. denot. dogm. Hippo. 1°. 231. D
 Artis uel naturæ minister medicus dici potest. in 1°. de morbis uulgaribus. commen. 2°. 3°. 112. G
 Artes quæ prædiscendæ medico. 1°. meth. med. 7°. 2. E
 Ars medica omnibus ciuitatibus utilis est. de caus. proca. 3°. 95. H
 Artis utilitas, quæ. 9°. methodi medendi. 7°. 58. D
 Arti qui tribuit minus quā diuitijs, hic finem non assequitur. si quis op. Med. Isa. 6. E
 Ars medica tota magna est. 11°. meth. med. 7°. 71. H
 ad Artē acquirendā medicus indiget multo tpe. 1°. de dig. pu. 4°. 70. C
 Ars quo modo longa, & quo modo breuis esse intelligatur, & quid sit, & quo modo fiat. com. 1°. apho. 1°. 2. C/H/ Ex. 3. A
 Artē sex mensibus se docturū profitebat Thessalus. 1°. meth. me. 7°. 2. E
 in Arte continue exercitari debet medicus. 3°. meth. med. 7°. 21. F
 in Arte uniuersa animi intentio adhibenda est. de fascijs. 7°. 293. C
 Artis necessaria sepe tractanda sunt. com. 4°. apho. 22°. Ex. 29. F
 ad Artem nihil faciunt nomina. 1°. de diff. puls. 4°. 46. F
 in Arte medica nihil potest cognoscere qui ignorat quibus elementis homo constat. intro. Isa. 52. D
 Artis elementa, quæ manifesta sunt Hippocrati placent. bre. denot. dog. Hippoc. 1°. 231. A
 Ars medica fm formam & materiā quibus constet. de cōst. ar. Isa. 39. A
 Ars medica quibus constet. in 1°. de morbis uulg. commen. 2°. 3°. 112. G/
 1°. de arte curat. ad Glau. 7°. 94. C
 Artis constitutio apud empiricos, quæ. de sectis. Isa. 16. A
 Artis cōstitutionē à finis notione demonstrat Gal. de cōst. ar. Isa. 42. G
 Artis medicæ scopus, qui. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 108. C
 Ars medica una est, quæ tamen duas habet partes. secre. Sp. 96. F
 Artium mechanicarum comparatio ad medicinam, & eius diuisio. ad Thrasymbulum. 2°. 106. G
 Artis totius duæ partes, & quæ. ad Thrasymb. 2°. 108. D
 Artis medicæ tres partes, & quæ. de consti. ar. Isa. 42. C
 Artis medicæ diuisiones multæ. de parti. ar. med. 16. D/ Sp. 17. E/F
 Ars medica nil mirum si in multas partes diuidatur, maxima existens. de partibus artis medicinæ. Sp. 16. G
 Ars medica agit & conseruat. de opt. secta. Isa. 20. E
 Artis medicæ prima pars prophylactice est. de consti. ar. Isa. 42. C
 Ars corporis conseruatricis, circa quæ uersetur. ars medic. Isa. 68. B/
 11°. methodi med. 7°. 68. G
 Artes conseruatrices, quæ. ad Thrasymb. 2°. 104. C
 Artis medicæ pars est, causas cognoscere. de partibus art. med. Sp. 18. B
 Artis cōiecturale i affectionū cognitionē cōstitit. 2. de cō. me. s. l. 5°. 136. A
 Artis quæ pars est curatrix. 11°. meth. med. 7°. 68. D
 ad Artis medicæ quam partem pertineat actio perdita, imbecilla, & leuiter impedita. 7°. metho. med. 7°. 48. E
 Artis magna pars est adinuenire adiumentorum materiam. de constitutione artis. 40. A/ Isa. 41. A
 Artis maxima pars est ratio uictus ordinandi. 11°. meth. med. 7°. 71. H
 Artis finis est curatio, non dignotio, uel prænotio. de uict. rat. in morbis acu. commen. 1°. 7°. 108. E
 Ars quo modo & quando causa sit sanitatis. 11°. meth. med. 7°. 68. A
 ex Arte q̄ quis p̄fiteat, sumit indicatio remediōrū. 11°. meth. me. 7°. 68. B
 Ars curadi post quæ methodum dicitur librum de arte curatiua ad Glauconem scripta fuit à Galeno. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 107. G
 post Artem curandi ad Glauconem quos libros scripserit Galenus. 2°. de arte curat. ad Glau. 7°. 107. G
 in Arte ubi decore, ac recte agere possumus: decore ac recte agere conuenit. de fascijs. 7°. 293. C
 Arte mittendus non est sanguis, si natura uult ipsum trāsmittere. de præcogni. ad Posthu. 4°. 219. F
 ad Artem

ad Artē punctoriā suffusionū quæ requiratur. de par. ar. me. Sp. 17. B
 in Arte medica heretici aliqui dicuntur. de cathart. Sp. 94. H
 ARSENICVM nunc, antiquitus arrhenicum dicebatur. 4°. de com-
 pos. medic. sec. loc. 5°. 151. G
 Arsenicum uocatum auripigmentum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. D
 Arsenicum quid. de simplicibus medicaminibus. Sp. 80. B
 Arsenici pontici meminit. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 263. A
 Arsenicum quale. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 242. D/de ocu. 7°. 188. H
 Arsenicum urit. 1°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 127. F/2°. de arte curat.
 ad Glauconem. 7°. 102. D
 Arsenicum per erosionem interimit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
 Αρσενικόν septicum medicamentum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. B
 Arsenicum scissile ad quid utile. 3°. de med. fac. par. 172. E/H/ 7°. 173. B
 Arsenicum fissile ad tabescentes. 3°. de med. fac. par. 7°. 171. C
 Arsenicum oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Arsenicum ualet cōtra scabiem uetustā, asperitatem, ungulam uetustā,
 & pruriginem oculorum. de oculis. 7°. 189. C
 Arsenicum in uulneribus neruorum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 230. F
 pro Arsenico quæ satis sunt. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. B
 ARSYNYM uinum quale. 4°. de san. tuen. 2°. 85. H
 Arsyenium uinum in Asia aquosum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Arsyinum uinum facile ad contrarias qualitates transmutatur ad acidam
 in principio, ad amarā si perdurauerit. de uinis. Sp. 77. A
 Arsyinū uinū cito redditur idoneū ut bibatur. de bo. & uit. suc. 2°. 38. G
 de uinis. Sp. 76. D
 Arsyinum uinum pro siccis in Asia, & quale sit. 7°. meth. med. 7°. 45. E
 ARTABA ægyptia qualis. de pon. & mens. 5°. 275. G
 ARTEMIDORI qui capito appellatus est sit mentio. de ijs, quæ in
 med. fi. commen. 1°. 7°. 197. E
 Artemidorus Capito Hippocratis libros edidit. de na. hu. cō. 1°. 1°. 27. D
 Artemidorus Phocas de arte augurandi scripsit. de uict. rat. in morbis
 acut. com. 1°. 7°. 110. C
 ARTEMISIA quid, & eius uires. de simpl. medic. Sp. 80. F
 Artemisie maternæ mentio sit. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. H
 Artemisia calida in secundo, sicca in primo. 6°. de simp. me. fac. 5°. 43. H
 Artemisia colorem expurgat & sudorē mouet. de cura icteri. Sp. 111. C
 Artemisia per os prouocat sudorem. de cathart. Sp. 95. D
 Artemisia matricem purgat. de cathart. Sp. 95. C
 Artemisia relaxat menstrua, & urinam prouocat, & partum expellit.
 de simp. med. 80. F/de cathart. Sp. 95. D
 Artemisia ad renum calculos mediocriter commodæ sunt, & ad fomen-
 tationes uteri. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. H
 Artemisia ulcera exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. G
 Artemisius mensis nomen. in 1°. de morb. uulg. 3°. 102. D
 ARTEMONIVM collyrium. 4°. de compositione medicamentorum
 sec. loc. 156. D/10°. 5°. 206. D
 Arterias antiqui uocabant uenas. 6°. de decre. Hip. 266. E/in Tim. Plat.
 287. G/ quod animi mor. 320. C/de foet. form. 1°. 323. G/de causis.
 morb. 7. E/in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 195. C/in 1°. prorb. 4°. 180. D/7°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 177. B/de cur. rat. per sangui-
 nis missionem. 6°. 21. D
 Arteria quid sit. 7°. de anat. admi. 94. F/H/1°. 95. A/de ue. sect. ad Erasf.
 6°. 6. G/de anat. uiuo. 44. B/ Sp. 55. F
 Arteriarum substantia ne prope quidem accedit ad cordis naturam. de fœ-
 tuum formatione. 1°. 324. E
 Arteria est similium partium. de diff. mor. 3°. 2. F
 Arteria tres habet dimensiones, ut alia corpora. 1°. de diff. puls. 4°. 47. C
 ab Arterijs multi meatus differunt. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G/H
 Arteria quam figuram referat. 3°. de digno. puls. 4°. 81. B
 Arteriae, uenæ, & nerui referunt formam ossium, secundum quæ porri-
 guntur. 1°. de anat. admi. 1°. 63. E
 Arteriae sunt frigide natura & exangues. 1°. de tempe. 1°. 15. C
 Arteriae quo modo possunt esse frigide. 3°. de præsa. ex pul. 4°. 115. C
 Arteria exanguis est, tamen ex sanguine facta. 1°. de nat. fac. 1°. 297. E
 Arteriarum corpus cum prorsus exangue sit, uerisimile est habere pri-
 mam e semine generationem. de fœtuum formatione. 322. G/324. A/
 1°. de semine. 330. C/ 1°. 331. H
 ad Arteriarum generationem quæ sunt necessaria, in seminis substantia in-
 ueniuntur. 1°. de semi. 1°. 330. E
 Arteria est minus sicca chartilagine. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Arteriae quam habent carnem. 1°. de temp. 1°. 18. A
 Arteriae & uenæ alendæ semen accommodatum est. 1°. de semi. 1°. 332. G

Arteriae faciunt semen paucum, & tarde. 1°. de semi. 1°. 335. A
 Arteriam difficillimum est fieri carnem. 1°. de semi. 1°. 332. E
 Arterias uis faciens qualis. de foet. for. 1°. 324. G
 Arteriae fiunt latæ ob spiritum calidum. 2°. de semi. 1°. 339. B
 Arteriae citius fistulantur caliditate, & siccitate. 2°. de semi. 1°. 339. B
 Arteriae sunt membra composita, cum tamen uocentur simplicia. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 44. G
 Arteria, uena, & neruus sunt elementa hominis. 2°. meth. me. 7°. 11. H
 Arteria ex quibus fiat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D/ Sp. 44. G
 Arteriae, & uenæ ex fibris, membranisque fiunt. de inæq. intep. 3°. 43. D
 Arteriae quas habent fibras. 1°. de temp. 1°. 18. A
 Arteriarum operimenta eiusdem substantiæ cum operimentis cerebri. de
 fœtuum formatione. 1°. 324. D
 Arteriarum tunica densior est quæ uenarum. 4°. de usu par. 1°. 140. C
 Arteria habet duas tunicas, & cur. fin. med. Isa. 44. C/7°. de anat. ad-
 min. 95. A/6°. de usu par. 1°. 155. C/de ana. uiu. 45. A/46. F/ Sp. 56. A
 Arteria cur uideat tritunicalis, et quatritunicalis. de par. ar. me. Sp. 16. H
 Arteria quales tunicas habet. 7°. de anat. admi. 1°. 95. A
 Arteriae tunicae ex quibus fibris consistunt. 3°. de nat. fac. 1°. 35. F
 Arteriarum tunicarum fibræ, quales. de partib. artis med. Sp. 16. H
 Arteriarum tunicae sunt earum elementa. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Arteriae tunicae differentiae, quæ. 1°. de causis pul. 4°. 87. B
 Arteriarum tunicae habent quandam uim qua distenduntur & attrahunt
 quicquid uicinum est. an san. in art. 1°. 62. E
 cui Arteriae substrata sit membrana & chartilago. 16°. de usu par-
 tium. 1°. 218. G
 cui Arteriae subiecta sit glandula mollissima instar strati. 1°. 218. G
 Arteriarum ueluti fulcimentum glandulae. 16°. de usu par. 1°. 220. A
 Arteriae in quas glandulas inserantur. 2°. de semi. 1°. 340. D
 Arteriae sunt robustiores adenibus. 13°. meth. med. 7°. 80. H
 Arteriae necessarie sunt. 6°. de usu partium. 1°. 155. C
 Arteriarum utilitas, quæ. 1°. de usu par. 117. B/6°. de usu pul. 1°. 228. H/
 de anatomia uiuorum. Sp. 44. B
 Arteriae ex principalissimis uitalibus organis. de utilita. respir. 225. H/
 de cau. resp. 1°. 226. H
 propter Arteriam & uenam cur musculus instrumentum naturale fa-
 ctus est. 1°. de motu mus. 1°. 309. B
 Arteriae, uenæ, nerui, si ab instrumentis demantur, reliquum corpus, qua
 tenuis sensu animaduerti licet, simplex elementareq; est. 1°. 291. G
 Arteria est cōe corporis instrum. 16°. de usu par. 214. D/1°. de se. 330. C/
 6°. de decr. 1°. 266. A/2°. meth. me. 12. G/7°. 7°. 49. B
 Arteriae cur inditæ membris. 6°. de decre. Hippo. 1°. 266. A
 Arterijs indigent partes compositæ. ars med. Isa. 63. B
 Arterijs, & uenis cur indigent membra naturalia & animalia. 1°. de lo-
 cis affectis. 4°. 8. A/B
 ex Arteria, uena, & neruo cōtextæ sunt omnes animalis particulae. 7°. de
 usu partium. 158. H/16°. 1°. 220. D
 Arteria, uena, neruus continuantur unicuique lacerto. de mot. man. &
 obscuris. Sp. 66. E
 ex Arteria, uena, & neruo irrigant muscoli. 1°. de mo. mu. 1°. 309. B
 Arteria & uena nullus musculus caret. 16°. de usu par. 1°. 220. A
 cur Arterijs & uenis egeant muscoli. 1°. de loc. affect. 4°. 8. A
 Arteriarum pulsu aereā igneamq; substantiā tuemur. 1°. de sa. tu. 2°. 62. G
 Arteriae refrigerant & purgant omnes partes. de usu puls. 1°. 229. A
 ex Arterijs, uenis, neruis, ossibus, & carne compositum, incorruptibile
 esse non potest. 14°. de usu partium. 1°. 204. D
 Arteriae sunt æquales numero neruis. 13°. de usu par. 1°. 202. A
 Arterias in neruos transmutari putauit Praxagoras. 1°. de decretis Hip-
 pocratis & Plat. 1°. 232. C
 Arterijs fœtus non indiget in principio. de foet. for. 1°. 323. B
 Arteriarum usus est exiguus hepatis in fœtu. 15°. de usu par. 1°. 212. F
 Arteriae cur sint rotundæ. 6°. de usu par. 1°. 153. B
 Arterijs tutius erat per interna iter facere. 16°. de usu par. 1°. 217. H
 Arteriae & uenæ differentia. 6°. de usu partium. 151. A/
 4°. de diffe. puls. 4°. 65. D
 Arteria siccior, quam uena. 5°. meth. med. 7°. 32. D
 Arteria sexcuplo crassior est uena. 1°. de semi. 1°. 333. A
 Arteria cur sit crassa in omni animali. 6°. de usu par. 1°. 151. A
 quā Arteria tenuior est ac imbecillior uena. 5°. de loc. affect. 4°. 30. F
 Arteriae uas magis albicat quam uenæ. 6°. de ana. admi. 1°. 93. B
 Arteriae cur sint inferiores uenis, & magis profundæ. 16°. de usu par-
 tium. 1°. 219. E/F

Arteria cur sit in parte anteriore, uena uero ad dorsum. 7°. de usu partium. 1°. 159. C
 ex Arteriarum sanguine calidior & subtilior, quam is qui in nervis est, sit cor. 1°. de semi. 1°. 331. C
 Arteriarum, & uenarum differentia in meatibus. de usu puls. 1°. 228. G
 Arteriarum meatus manifesti sunt. de diff. mor. 3°. 4. C
 de Arteriarum anatomia. 1°. de anat. uiuo. Sp. 47. E
 Arteriarum, aut uenarum, aut neruorum anatomia considerata post ossa & musculorum concisionem. 1°. de ana. admi. 1°. 64. B
 Arteriae, & uenae in conceptibus non perfectis uisuntur. de uenarum & arteriarum dissectione. 1°. 59. E
 Arteria in omni animali dissecta à Galeno semper uisa est. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 263. F
 Arteriae semper dissidentibus uidentur partibus propter alteram earum tunicam, quae dura est. de usu puls. 1°. 229. B
 Arteriae omnes non sunt aequales, nec aequaliter distant. 2°. de dignot. puls. 4°. 78. C
 Arteriarum diuisio. 7°. de ana. admi. 1°. 95. B
 Arteria diuisa est in duas partes. 16°. de usu partium. 1°. 214. F
 Arteriae duplex genus. 7°. de ana. admi. 1°. 94. B
 Arteria qua parte oriatur. 7°. de ana. admi. 95. A/6°. de usu partium. 1°. 153. F/ de util. resp. Sp. 63. H
 Arteriae dependent à corde. ars med. 1sa. 63. B/ de uen. arte. dissect. 55. G/ 1°. de usu partium. 117. B/6°. 152. D/15°. 212. E/16°. 214. D/2°. de decre. Hippo. 239. D/3°. 245. D/6°. 262. F/266. D/G/ in Timaeum Plato. 287. D/ de foetuum formatione. 1°. 323. G/5°. methodi med. 7°. 30. H/ de anatomia uiuorum. Sp. 56. E/G
 Arteriarum corpora non uidentur à iecore uel corde progerminasse. de foetuum for. 1°. 324. G
 Arteria maxima quomodo intelligatur apud anatomicos. 3°. de anatomi. administ. 1°. 75. C
 Arteriae maximae ortus. 6°. de usu partium. 1°. 149. E/4°. de diff. pul. 4°. 67. F
 Arteriae maximae ex corde ortum habent. 6°. de decre. Hippo. 262. F/ 1°. de semine. 1°. 331. D
 Arteria maxima è sinistro cordis sinu oritur. de uen. arte. dissect. 58. H/ 1°. de decre. Hippo. & Plat. 1°. 232. D/ de anat. uiuo. Sp. 46. E
 Arteria in foetu cur non eat ad sinistrum cordis uentriculum. 15°. de usu partium. 1°. 211. D
 Arteria maxima è truncus oium arteriarum. de dec. Hip. & Pla. 1°. 232. D
 Arteriae maxime ppagines. 16°. de usu partium. 219. A/6°. de decre. 1°. 263. E
 Arteria magna quibus nominibus uocetur. 7°. de ana. admi. 1°. 94. B
 Arteria magna dicta aorta, quorsum procedat. de util. resp. Sp. 62. G
 Arteriae magnae sectio quomodo fieri debeat. 7°. de ana. admi. 1°. 98. G
 Arteria magna à corde oritur. de uen. art. dissect. 55. G/16°. de usu partium. 1°. 214. F
 Arteria, & uena magna procedunt à duobus uentriculis cordis ad supremum spondylum colli. de util. resp. Sp. 62. G
 Arteria magna, & uena caua sub septo transuerso super uerterbras incumbit. in Tim. Plat. 1°. 287. H
 Arteria magna ad quintum spondylum attinet. 6°. de usu partium. 1°. 149. E
 Arteriae magnae situs diuisio. 16°. de usu partium. 1°. 218. E
 ab Arteria magna quae in sinistro cordis uentriculo est, oriuntur arteriae omnes. 1°. de decre. Hippo. 1°. 133. C
 Arteriae in foetu quo modo incedant. 6°. de decretis Hippocratis. 265. B/ de foetuum form. 1°. 322. H
 Arteriarum incessus. 16°. de usu partium. 218. E/1°. de decre. Hip. 1°. 233. A
 Arteriae semp altius sup musculos ingrediuntur. 3°. de ana. admi. 1°. 79. D
 Arteriae magnae incessus, qualis. 6°. de usu partium. 149. F/16°. 216. A/B/ 6°. de decre. Hippo. 1°. 262. B/1°. de symp. cau. 3°. 18. G
 Arteriae magnae comparatio ad arborem. 6°. de decretis Hippocratis, & Platonis. 262. B/8°. 1°. 273. G
 Arteria aorta uel magna è tanq caudex in arbore. de ue. art. dif. 1°. 55. G
 Arteriae aliae ab arteria magna sunt ueluti rami, aliae ueluti germina & folia. an sang. in art. 1°. 61. E
 ab Arteria magna quaedam arteria it in pulmonem. 5°. de lo. aff. 4°. 30. G
 Arterias & uenas comparat nassularum funibus. in Tim. Plat. 1°. 288. G
 Arteriae & uenae cum inferuntur in aliquam partem semper propagines mittunt, sed differenter. 16°. de usu partium. 1°. 220. D
 Arteriae quae sunt in dextra pte, sunt et in sinistra. 9°. de dec. Hip. 1°. 284. H
 Arteriam magnam uenae, quae fertur ad pulmonem, uas connectens semper minuitur. 15°. de usu partium. 1°. 212. H
 Arteria magna cur deriuetur in pulmones. de uen. art. dif. 1°. 58. H

ab Arteria magna quando cor attrahit aerem secundum Erasistratum. de utili. resp. 1°. 223. E
 Arteriae pars quae tendit deorsum, cur maior. 16°. de usu partium. 1°. 214. F
 Arteriam magnam sanguine uacua dicentes errant. 7°. de ana. admi. 1°. 98. D
 Arteriam magnam secantis casus. 7°. de ana. admi. 1°. 97. G
 Arteria à qua omnes dependent. de anat. parua. Sp. 42. H
 Arteriae omnes à qua arteria orientur. 16°. de usu partium. 1°. 220. B
 Arteria magna per urinae meatum expurgatur. 11°. meth. me. 7°. 73. F
 Arteriae quibus sint angustiae. com. 2°. apho. 44°. Ex. 18. F
 Arterias & uenas à propinquis uasis natura ducit ad partes omnes minimo interuallo. 16°. de usu partium. 1°. 219. C/220. A
 Arteriae omnes in unam magnam contrahuntur. 4°. de usu partium. 141. G/ 15°. 211. D/6°. de decre. 1°. 266. B
 Arteriarum & uenarum ora perueniunt ad cutem. 1°. de symp. me. fa. 5°. 4. D
 Arteriae paruae cur aliquae ad cutem perueniunt. 16°. de usu partium. 1°. 29. F
 Arteriae carotides numerantur inter ea quae connectunt cor cerebro. 2°. de decre. Hippo. 1°. 239. B
 Arteriae euntes ad caput, quae. 16°. de usu partium. 1°. 219. G
 Arteriae cur ab infernis partibus ueniunt in cerebrum. 9°. de usu partium. 172. F/ 1°. 73. A
 Arterias quamplurimas quidem in facie & toto capite, uenas autem cum uenis natura commisit, tum à dextris ad sinistra, tum ex sinistris ad dextra, tum à parte anteriore ad posteriorem, & rursus à posteriore in anteriorem, & ab externis intro, & ab internis foras ducens. 16°. de usu partium. 1°. 220. D
 Arteriae quamplurimae exiguae ueluti fibrae quaedam per ossa capitis inueniuntur. 16°. de usu partium. 1°. 220. D
 cur tot Arteriae sint in cerebro. 6°. de decre. Hippo. 1°. 269. D
 Arteriae quo modo tendant ad cerebrum. 9°. de usu partium. 1°. 172. D
 quae Arteria faciat plexum retiformem. 16°. de usu partium. 220. C/ de decre. Hippo. 1°. 233. A
 Arteriarum plexus retiformis est in capite sub dura meninge, quae retardet spiritus. 4°. de usu partium. 1°. 139. B
 Arteria ab basim cerebelli. 16°. de usu partium. 1°. 220. B
 per Arterias non datur dialis uis à corde cerebro. 2°. de dec. 1°. 239. E
 ex Arterijs spiritu attracto fit spiritus animalis. 8°. de dec. Hip. 1°. 278. B
 Arteriae ad oculos quae. 16°. de usu partium. 1°. 220. C/4°. de loc. aff. 4°. 22. F
 cum Arterijs ascendunt nervi optici. 16°. de usu partium. 1°. 220. C
 Arteriae maiores post aures in capite, quae. 3°. de loc. affec. 4°. 20. D
 Arteriae faciei & nasi, quae. 16°. de usu partium. 1°. 220. C
 Arteria ad linguam, quae. 16°. de usu partium. 1°. 220. B
 Arteriae in lingua maiores & plures sunt, quam linguae corpus exigat. 3°. de alimen. fac. 2°. 26. G
 Arteriae in lingua, & priapo sunt maiores quam in alijs membris. de mot. man. & obs. Sp. 67. H
 Arteriae in lingua communes cum alijs carnibus. 3°. de ali. fac. 2°. 26. G
 Arterias multas & uenas cur habeat uena. de ocul. 7°. 183. C
 Arteriae omnes superiores ab arteria ceruicis & capitis oriuntur. an san. in arterijs. 1°. 61. A
 Arteria ad internos maxillae interioris musculos, quae. 1°. 220. B
 Arteria carotida est antiquum nomen. 16°. de usu partium. 1°. 220. A
 Arteria carotis à qua parte fiat & quorsum eat. 6°. de usu partium. 216. B/ 1°. 220. A
 Arteriae carotidis collum ascendens iplexus reticularis. de usu partium. 1°. 227. H
 Arteriae soporariae falso dictae ubi sint, & quorsum tendant. 1°. de decre. Hippo. & Plato. 1°. 232. H
 Arteriae quo modo ferantur in collum. 16°. de usu partium. 1°. 218. G
 Arteriae colli, & faciei unde orientur. 16°. de usu partium. 1°. 219. G
 Arteriae colli continuant cor cum cerebro. de usu puls. 1°. 227. E
 Arteria quae à corde subit ad collum quid trahat. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
 Arteriae solae uocabantur asperae apud antiquos. 6°. de decre. Hip. 1°. 266. F
 Arteria aspera bronchos nominatur. 7°. de usu partium. 1°. 160. A
 Arteria aspera quae sit. intro. 1sa. 54. C/7°. de anat. admi. 1°. 94. B/ in prog. com. 2°. 4°. 202. B/7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. B
 Arteria aspera sanguinis omnino est expers, quando secundum naturam se habet animal. 7°. de usu partium. 1°. 157. E
 Arteria trachea, & oesophagus ubi sint. de ana. par. Sp. 42. H
 Arteria aspera corpus cartilaginosa. 2°. de sympto. causis. 3°. 21. E/ 5°. de locis affectis. 4°. 31. B
 Arteriae asperae cartilaginosa figura. 4°. de loc. aff. 4°. 27. F
 Arteriae asperae natura qualis, & cur talis. 7°. de usu partium. 1°. 157. C/E/ 1°. de locis affectis. 4°. 2. C
 Arteria aspera

Arteria aspa cur media sit iter leuē arteriā et uenā. 7°. de usu p. 1°. 159. C
 Arteriā aspā nulla potuit fieri cōstructio melior. 7°. de usu p. 1°. 160. C
 Arteriā asperā gratia quā existant. 8°. de usu par. 1°. 165. A
 Arteriā asperā ministerium necessarium. 7°. meth. med. 7°. 49. B
 Arteria trachea, lingua, epiglottis sunt uoci, et orationi necessaria. de uoce, et anhel. Sp. 61. C
 Arteria aspera et pulmo secundum se sunt insensibilia, et immobilia. de utilit. resp. Sp. 63. G
 per Arteriam asperam et fauces purgantur pectus et pulmones. 7°. metho. med. 49. D/11°. 7°. 73. F
 Arteriā asperā non sunt instrumentum odoratus. de instr. odor. 1°. 111. A
 Arteriarum asperarū oīum unū est os maximum. 7°. de usu par. 1°. 159. F
 Arteriā asperā caput est larynx. de uen. art. diff. 58. A/ 6°. de usu part. 136. H/ 8°. 165. A/ 1°. de motu mus. 1°. 309. G/ 6°. de sani. tuen. 98. E/ 2°. 100. A/ 5°. meth. med. 7°. 35. B
 Arteria et larynx sumuntur pro re diuersa. de usu par. 1°. 160. G
 Arteriā asperā officia. intro. Isa. 54. A
 Arteria laryngi uocem concinnat. 7°. de usu par. 1°. 157. G
 ad Arterias tracheas aer solus ex pharynge puenit. 7°. de usu p. 1°. 159. F
 in Arterias asperas spiritus tractus primo in carne pulmonis conficitur. 7°. de usu par. 1°. 159. C
 cum Arterijs quo modo cor contrahatur, et distendatur. 4°. de præs. ex puls. 4°. 122. C
 Arteriā asperā in collo et pulmone, quā. 8°. de usu par. 1°. 164. H
 ad Arteriam asperam in collo uasa peruenientia capillorum speciem referunt. 1°. de loc. affec. 4°. 2. D
 Arteriā asperā chartilagine mouent p musculos. 7°. de usu p. 1°. 160. C
 Arteria aspera habet motum uoluntarium. 7°. de usu par. 1°. 160. C
 Arteria aspera p eandē uia attrahit et expellit. 3°. de nat. fac. 1°. 306. H
 Arteriā asperā seruiunt motui pulmonis. 7°. de usu partium. 1°. 159. G
 Arteriā nutriunt pulmonem. 6°. de usu partium. 1°. 155. C
 Arteria aspa quā et quo loco carne pulmōis tegat. 13°. de usu p. 1°. 201. D
 in Arteria aspera quot musculos habeant animalia habentia magnam uocem. 7°. de usu partium. 1°. 160. D
 Arteriam asperam qui muscoli adstringunt. de musc. diff. 1°. 46. E
 Arteriā asperā muscoli quatuor peculiares sunt, qui illam arctant, et contrahunt. de musculorum dissectione. 1°. 46. A
 Arteriā tracheā anuli nō sunt rotūdi ppter cibū. 7°. de usu par. 1°. 158. C
 per Arteriam aliam quā sit aspera, cor participat fructum respiratio- nis. 7°. de usu partium. 1°. 158. G
 Arteria trachea facit pellem plenam fistulis, quā recipiūt aerem, et non sanguinem. de util. resp. Sp. 64. C
 Arteriā asperā mcatu superiore aperto largus aer cum quodam strepitu foris fertur, qui efflatus dicitur. de util. resp. 1°. 223. H
 in Arteriam asperam nobis transglutientibus aliquid humidi descendit. 6°. de usu partium. 1°. 154. H
 per Arteriā asperā tunicam quod aqua ingrediatur experimentum. 8°. de decre. Hippoc. 1°. 278. H
 i Arteriā asperā hūiditas descēdēs quō descēdat. 7°. de usu par. 1°. 163. B
 cū Arterias aspas aquosa humiditas occupat in aqua inter cutē, si tuſis supuenerit, periculū iminet strangulationis. cō. 6°. aph. 35°. Ex. 50. C
 in Arteriam asperā recipitur oris excrementū. 6°. de san. tuē. 2°. 98. E
 ad Arterias aspas pulmōis quō materia pmeet. cō. 7°. aph. 35°. Ex. 56. B
 in Arterias asperas quot modis confluunt materia. 2°. de præsag. ex puls. 4°. 109. G
 in Arteriā asperā quā incidūt, molesta sunt. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. E
 in Arteriam asperam et in uentriculum capitis fluxio descendit. 3°. de sympt. cau. 3°. 29. F
 Arteriā asperā unā cum larynge fluxione capitis humectatur. 2°. 98. E
 Arteria aspa offendit a materia exūte i cerebro. c. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 Arteriarū asperarū lesio coarctatio quādā est. 1°. de diff. resp. 3°. 59. F
 in Arteriam asperam quando tendunt medicamenta, quid accidat. 4°. methodi medendi. 7°. 29. A
 in Arteriā asperā quō medicamentum descendat. 5°. met. med. 7°. 34. G
 in Arteriam asperam si largius incidat medicamentum, tuſis excitatur. 4°. meth. med. 7°. 29. A
 per Arteriam asperam quomodo possit descendere aqua, et tuſim non excitare. 8°. de decre. Hippo. 1°. 278. H
 Arteriā asperā agitudines quomodo cognoscantur. ars med. Isa. 67. C
 Arteriarum, et uenarum morbi sicci cognoscuntur linguae siccitate, et corporis etiam ariditate. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 12. F
 Arteria aspera laborat ob sanguinem uel humorem ingredientem. 8°.

de decre. Hippocratis. 1°. 274. F
 in Arteriam asperam quomodo sanguis ex thorace transmittatur. 5°. methodi medendi. 7°. 32. F
 in Arteria aspera concreſcit sanguis. de atra bile. 1°. 34. D
 in Arterijs sanguis crassus et lētus quid faciat. 2°. de cau. pul. 4°. 91. G
 in Arteria aspera sanguis facit tuſim et eiectionem sanguinis per os. 7°. de usu partium. 1°. 159. A
 in Arteria aspera quomodo sit expulsio. 2°. de symp. cau. 3°. 21. F
 Arteriā tunica quandoq; expuitur. 4°. de loc. affec. 4°. 25. G
 Arteriā asperā inaequalitas tuſim facit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 13. E
 Arteria aspera cur sensibilibiter exasperatur. in 6°. de morbis uulgari- bus, commen. 2°. 3°. 160. H
 Arteriā asperitates sanat cacaliæ radix, et tragacanthæ. 7°. de simplic. medicamentorum facultatibus. 5°. 49. F
 Arteriā asperitates sanat symphytū petræū. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. G
 Arteriā asperitates lenire potest glycyrriza. 6°. de simp. med. fa. 5°. 45. F
 Arterijs prosunt carica. de simpli. medi. Sp. 84. C
 ad Arteriā aspritudinem. 7°. de compoſi. med. sec. loc. 179. F/ 5°. 181. D/ de rem. par. fac. 7°. 158. C
 Arteriam offendit puluis supra folia platani existens. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 58. G
 ad Arteriā ex pituita destillante laborantē. 3°. de med. fa. par. 7°. 171. D
 Arteriā et uenā a fluxione incalescunt. de inæqu. intemp. 3°. 43. E
 Arteriā cur ulceretur synchicis. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 139. C
 Arteria ubi affecta est, aut pulmo, aut thorax, ponuntur calida tenuium partium, tamen infestissima sunt sanguinis reiectioni. 7°. de compo. medica. secundum locos. 5°. 183. E
 ex Arterijs et uenis ad neruos noxijs humores transmittuntur, et e contrario. commen. 6°. apho. 26°. Ex. 48. G
 Arteria aspera cum ex capite ægrotat, quo modo curanda. 6°. de sanita- te tuenda. 2°. 100. A
 Arteriā aspā iſlāmatio angustia anhelitus facit. c. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 circa Arteriā asperā iſlāmatorū uictus. 7°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 177. H
 in Arteriā inflammationibus a uino abstinendum, tamen medicamenta facit ex uino. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 177. H
 in Arteriā affectione brassicam dat et porrum. ibidem. 5°. 178. A
 in Arteriā asperā lassitudinibus tensiuis quid agendum per quatuor tē- pora. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. G
 Arteria lenitur humidis. ars med. Is. 70. E
 Arterijs asperis plenīs quomodo spiretur. 4°. de loc. affect. 4°. 26. H
 per Arteriam asperam cur excrementa partium inflammatarum exeant. 2°. de loc. affect. 4°. 13. B
 in Arteria humores adherentes magis expellit sternutatio, quā tuſis. 2°. de sympt. cau. 3°. 21. F
 in Arteria aspera quomodo ulcus deprehendatur. 4°. de lo. af. 4°. 28. B
 Arteriā asperā ulcera sunt cum pauco dolore. 4°. de loc. affe. 4°. 28. B
 ab Arteriā asperā ulceribus quomodo differat ulcus pulmonis. 4°. de locis affectis. 4°. 28. B
 in Arteria aspera ulcus quō sit curādū. 4°. met. me. 29. A/ 5°. 7°. 34. E
 ex Arteria aspera et pulmone feruntur, quā extuſimus. commen. 7°. aphorif. 37°. Ex. 56. H
 Arteria aspera, et stomachus comparantur tibiæ. in Tim. Plat. 1°. 288. F
 ad Arteriā asperam. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. A/ 3°. de remed. facile par. 7°. 171. D
 ad Arterias exasperatas accommodū est gummi cerasorum. 7°. de sim- pli. medica. facul. 5°. 51. A
 Arteriā quo modo se habeant in respiratione. 8°. de decre. 1°. 278. D
 Arteriā leues quā iungunt asperas arterias cordi, quibus sint plenæ. 7°. de usu partium. 1°. 158. G
 Arteria tendens ad partes supra cor. 16°. de usu par. 1°. 219. G
 Arteriā mammarum unde oriantur, et quorsum tendant. de decretis Hippocra. et Plato. 1°. 232. G
 Arteria quō recipiatur ab osse medijs pectoris. 16°. de usu par. 1°. 218. F
 Arteriarū primū par ex thorace quorsum eat. de decre. Hippo. 1°. 232. E
 Arteriarū fm par ex thorace quorsum tendat. de decr. Hippo. 1°. 232. E
 Arteriā uiginti duæ, i unoquoq; intercostali una. de dec. Hippo. 1°. 232. E
 Arteria uenæ nutrientis octo costas inferiores thoracis, qualis. 16°. de usu partium. 1°. 219. A
 Arteriā non eodem semper modo distributæ sunt in primis quatuor co- stis. de uen. art. diff. 1°. 59. B
 cum Arteria quomodo feratur uenā caua ad spinalem medullam. 16°. de usu partium. 1°. 219. D/ E
 ab Arteria

Ab Arteria ad spinam spacium breuissimum est. 6°. de usu par. 1°. 149. F
 Arteria spinæ inherens est ueluti truncus arboris. an sang. in ar. 1°. 61. E
 Arteriæ coniugationes per spinam quot sint. 16°. de usu par. 1°. 219. D
 Arteria fertur super uenâ, uena super uerterbras. de uen. ar. di. 1°. 59. D
 Arteria longissime super uerterbras exporrigitur eis partibus, quæ supra
 septum sunt. in Tim. Plat. 1°. 287. H
 Arteriæ ad musculos dorsales, quæ. 16°. de usu par. 1°. 219. D
 Arteria magna, & magna uena in dorso. de anat. parua. Sp. 43. B
 Arteria quæ sita est fm dorsum quâdo sentiatur. de puls. ad tir. 4°. 43. C
 Arteriæ brachij sectio. 3°. de anat. admi. 1°. 77. F
 Arteria ab axilla i brachiū uenit cū uena axillari. 3°. de ana. ad. 1°. 76. D
 Arteria una in brachio uicina uenæ axillari, & unde ueniat. 3°. de anat.
 mi. administra. 1°. 77. E
 de Arteria, quæ ad cubitum sinistrum meat. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266. E
 Arteriarum manus sectio. 3°. de anat. admin. 1°. 76. B
 Arteriarum & uenarum manus cōis ratio. 16°. de usu par. 1°. 221. A
 Arteriæ quomodo eant ad manus. 16°. de usu partium. 1°. 220. A
 Arteria una propagatur in totam manum. 3°. de anat. admini. 1°. 76. B
 Arteriæ rami ad uarias partes manus pertingūt. 3°. de ana. adm. 1°. 77. F
 Arteria manus quæ phlebotomatur, est arteria quæ inter pollicem et in-
 dicem existit. de anat. uiuorum. Sp. 54. H
 Arteria uenosa, quæ, & cur sic dicta. 7°. de ana. adm. 94. H/6°. de decr.
 Hipp. 1°. 264. C/de ana. uiu. 46. F/ Sp. 47. E
 in Arteriæ uenosæ administratione quidā reprehensus. 7°. 1°. 98. B
 Arteria uenalis cur unam habet tunicam, & mollem. de ana. ui. Sp. 52. H
 Arteria habens tunicam uenosam ubi, & quorsum tendat, & qualis. de
 decr. Hippoc. & Plato. 1°. 233. C
 Arteria uenoso corpore constans in corde oritur. 2°. de decr. 1°. 236. A
 Arteria uenosa in pulmone. 6°. de usu partium. 1°. 151. A
 Arteriæ uenosæ membranis nullus anatomicus dedit nomen. 6°. de usu
 partium. 1°. 153. G
 Arteriæ uenosæ orificiū cur habet duas tunicas. 6°. de usu par. 1°. 154. D
 ex Arteriæ uenosæ ore plus retro fert̃ q̃ ex alijs. 3°. de nat. fac. 1°. 307. E
 in Arteriam uenosam uena caua cur pertusa sit in foetibus. 15°. de usu
 partium. 1°. 212. G
 in Arteria uenali sanguis qui defertur, qualis. de anat. uiu. Sp. 47. E
 ad Arteriam uenalem iunci comparatio. de anat. uiu. Sp. 52. H
 Arteriosa uena, quæ. 7°. de ana. admin. 1°. 94. H
 Arterialis uena quæ sit, ubi, & ob quem finem. de anat. uiu. Sp. 47. F
 Arteriosa uena cur dicta. 7°. de anat. admi. 1°. 94. H
 Arterialis uena habet duas tunicas. de anat. uiu. Sp. 46. F
 in Arteriosa uena mēbrana στυμοειδής sunt. 6°. de usu par. 1°. 153. F
 per Arteriale uenam cor alimentum ad pulmonem transmittit. 2°. de
 naturalibus facultatibus. 1°. 296. H
 ex Arteriosis cordis partibus natura facit uenas, quæ tendunt ad pul-
 monem. 6°. de usu par. 1°. 153. A
 Arteriæ quæ tendunt ad pulmonem, factæ sunt à natura ex uenosis cor-
 dis partibus. 6°. de usu partium. 1°. 153. B
 Arteriam asperam pulmonis gnatio sequitur. 13°. de usu par. 1°. 201. D
 Arteria propria particula pulmonis. 7°. de usu partium. 1°. 158. A
 Arteriæ pulmonis unde oriuntur. 2°. de decr. Hippo. 1°. 236. A
 Arteriæ à corde ad pulmonem duæ, & quæ. de uen. art. diff. 1°. 58. H
 Arteriæ pulmonis quomodo se habeant. 7°. de ana. admi. 1°. 94. F
 Arteria quæ tēdit ad pulmonē minor est illa q̃ est in corde. 6°. 1°. 155. D
 Arteriæ sparsæ ad pulmones sunt ueluti radices. de uen. art. diff. 1°. 55. G
 Arteria in pulmone radici arboris comparatur. 6°. de decr. 1°. 262. B
 Arteria uenæ, uena autem arteriæ habuit tunicas in solo pulmone. 6°. de
 usu partium. 1°. 151. A
 in Arterias pulmonis quo mō sanguis deueniat. 6°. de usu par. 1°. 151. H
 Arteriarū tunica in pulmone cur crassa. 7°. de usu partium. 1°. 159. E
 Arterijs quæ sunt à corde in pulmones, quæ uenæ respōdeant. 16°. de usu
 partium. 1°. 220. F
 Arteriæ duæ cordis unde oriātur, et corū iuuamētū. de ana. ui. Sp. 47. E
 Arteria, & uena, quæ ueniunt à corde, faciūt pelles duas, circa pulmonē
 plenas uenis, & arterijs pluribus, et subtilibus. de util. resp. Sp. 64. C
 Arteria & uena totū cordis corpus amplectūtur. 6°. de usu par. 1°. 155. F
 Arterijs quæ sunt in corde, quæ uenæ rēdeāt. 16°. de usu par. 1°. 220. E
 per quam Arteriam cor attrahat succum cibi ab intestinis aliunde quā
 per hepar. de util. resp. Sp. 64. E
 Arteriæ pars sub corde maior est. 6°. de usu partium. 1°. 149. D
 Arteriæ pars maior, quæ à corde se pro- quorsum tēdat, de uenarum
 art. diff. 1°. 59. B

per quas Arterias fuliginosum quod est in corde transmittitur. 7°. de
 usu partium. 1°. 159. E
 Arteriæ propinquæ cordi trahūt aliquid ab illo. 3°. de nat. fac. 1°. 307. E
 Arteriæ à corde distantes quid trahant. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
 Arteriarum processus sursum. de uen. art. diff. 1°. 59. A
 Arteriæ inferne sursum feruntur. 7°. de usu par. 1°. 165. B
 Arteriæ inferiores oriūtur ab arteria quæ descēdit. an san. in ar. 1°. 61. A
 Arteriā unde accipiāt uētricus, lien, et hepar. 16°. de usu pa. 1°. 219. A
 Arteria est principalior stomacho ad uitam. 16°. de usu partiū. 1°. 218. H
 Arteriæ ad umbilicum, quæ. de uen. ar. dif. 59. D/de diff. uul. 108. H/15°.
 de usu partium. 1°. 211. C/E
 Arteria cur per umbilicum solum ingreditur. 15°. de usu par. 1°. 211. D
 ex Arterijs tenue attrahitur. 4°. de usu partium. 1°. 140. C
 ex Arterijs trahit spiritum & tenuem sanguinem foetus dum augetur.
 1°. de semine. 1°. 330. H
 Arteria cur in iecore sit. 4°. de usu partium. 138. G/ 1°. 139. C
 Arteriæ situs in iecore conueniens. 4°. de usu partium. 1°. 139. C
 Arteriæ iecoris cur paruæ. 4°. de usu partium. 1°. 140. D
 Arteriæ non facile apparent ad iecoris portas. 6°. de ana. admi. 1°. 92. B
 Arteria nulla est in hepate secundum Aristotelem. de util. resp. Sp. 64. B
 ab Arteria etiam, non solum à uena hepatis sunt meatus quidam ad re-
 nes. de util. resp. Sp. 64. G
 Arterias unde habeat uesica fellis. 5°. de usu partium. 1°. 145. A
 Arteria nulla est in splene, nec in hepate. fm Arist. de uti. resp. Sp. 64. H
 Arteriæ, & uenæ inueniuntur in curuatura hepatis, & splenis. de utili-
 tate respirationis. Sp. 64. H
 ad Arteriam hepatis partim succum cibi transmitti, non omnino. ad ue-
 nam hepatis manifestum est. de utili. resp. Sp. 64. G
 nec Arteria, nec uena est in gibbo splenis. de util. resp. Sp. 64. H
 Arteriæ ad musculos epigastrij. 16°. de usu par. 1°. 219. D
 Arteriæ peritoneo quantum sunt crassiores. 4°. de dign. puls. 4°. 85. G
 Arteria quæ protenditur à corde per dorsum, & coniungitur mesente-
 rio, non transit per hepar. de util. resp. Sp. 64. E
 Arteriæ cuidā pcedēti à dorso cōtinuat meseraicū. de util. ref. Sp. 64. G
 Arteriæ extremæ sunt quæ mesenterii occupant. an sang. in ar. 1°. 61. D
 Arteriæ quæ ueniūt ad mesenterii unde oriuntur. an sang. in ar. 1°. 61. E
 Arterias mesenterio propinquas lacte plenas habent hædi nuper nati.
 an sang. in art. 1°. 61. D
 Arteria uena, neruus diffeminatur, in singulas circunvolutiones intesti-
 norum. 5°. de usu partium. 1°. 145. E
 Arteriæ intestinorum ortus. 16°. de usu partium. 1°. 219. A
 Arteriæ ad lactes, & intestina, quæ. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 180. E
 Arteriæ iunguntur i magna arteria q̃ est ad lūbos. 15°. de usu p. 1°. 211. D
 Arteria non est uenæ subiecta in ultimis lumborum uerterbris, sed ē con-
 trario. de uen. art. diff. 1°. 58. D
 ab Arteria magna rami descendunt ad renes. 6°. de lo. aff. 4°. 39. C
 Arteriæ ad renes à corde quæ, cur, & quo modo. de ren. affect. digno.
 & med. 7°. 192. A
 Arteria quæ peruenit ad renes, ubi sit. 16°. de usu par. 1°. 219. A
 Arteriæ renum omnium maximæ sunt, quæ à magna arteria deducūtur.
 2°. de nat. fac. 1°. 298. B
 Arteriæ cur tam magnæ in renibus. 5°. de usu partium. 1°. 144. A
 Arteria dextri renis unde oriatur. 16°. de usu partium. 1°. 219. B
 in Arterijs renum sanguis continetur. 5°. de usu partium. 1°. 144. C
 Arteriæ renum habent ora, per quæ exit spūs. cō. 7°. aph. 34°. Ex. 56. E
 Arteriæ circa urinaculū sunt i inferioribus ptibus. 15°. de usu p. 1°. 211. G
 Arteriæ cur magnæ in uescis. 5°. de usu partium. 1°. 144. H
 Arterias unde habeat uesica urinæ. 5°. de usu partium. 1°. 145. A
 Arteriæ & uenæ sunt organa spermatis. de spermate. Sp. 36. E
 Arteriæ cur maximæ & duplices in pudendis, & quorsum eant. 14°. de
 usu partium. 1°. 209. A
 Arteriæ ad testiculos, quales. 16°. de usu partium. 1°. 219. B
 Arterias testiculorum natura à longinquis partibus ducit. 16°. de usu
 partium. 1°. 219. C
 Arteriæ breui ad genitalia ueniunt & unde. 14°. de usu par. 1°. 209. C
 Arteria testium operitur abdominis membrana. 1°. de semi. 1°. 333. E
 Arteriæ & uenæ testium incessus. 1°. de semi. 1°. 333. E
 Arteriæ ante testiculos, & sub dura meninge cur multipli ceter inuoluan-
 tur. 4°. de usu partium. 139. B/16°. 1°. 219. C
 Arteria & uena cur oblique descendunt ad utrumque testem, & non re-
 cte. 1°. de semi. 1°. 332. F
 in Arterijs & uenis testium sanguis albescit. 1°. de semi. 1°. 332. F
 Arteriæ

Arteriae testiculorum debebant aliquid impuri, & serosi recipere. 16°. de usu partium. 1°. 219. B
 Arteria & uena testium gignunt substantiam serosi humoris secundum Aristotelem. 1°. de semi. 1°. 332. G
 Arteriae magnae sunt in priapo, & cur. 6°. de lo. aff. 41. H/ 4°. 42. E
 Arteria & uena in matrice ubi sit, & ad quid. 15°. de usu par. 1°. 211. B
 quae Arteriae uterum nutrant. de diff. uul. 1°. 108. G
 Arteriae in utero minores sunt q̄ uenae. de diff. uul. 1°. 108. G/H
 Arteriarum & uenarum ora quae feruntur ad uterum, acetabula uocat Praxagoras. com. 5°. aphor. 45°. Ex. 42. G
 Arteriae ad os latum quales. 16°. de usu partium. 1°. 219. E
 Arteriae crurum unde nascantur. de decre. Hipp. & Pla. 1°. 233. B
 Arteriae ad crura quo modo incedunt. de uen. art. dissol. 59. D/16°. de usu partium. 1°. 218. E
 Arteria malleoli liberat à coxae dolore. de cur. rat. p. sang. mis. 6°. 21. F
 Arteria cruris et pedis quo ramificetur & eat. 3°. de ana. adm. 1°. 79. C
 Arteriae cur ubique cum uenis ponuntur à natura, nisi quid maius obstat. 5°. de usu partium. 1°. 142. C
 Arteriam habet uenae profundae. de uen. art. diff. 1°. 59. G
 Arteriae & uenae habent ora communia. de usu puls. 1°. 228. G
 Arteriarum orificiorum apertiones ad uenas non sine ratione parauit natura. 6°. de usu partium. 1°. 155. B
 ad Arteriam à uena meatum aliquem esse. de util. resp. Sp. 64. F
 Arteriae & uenae i quibus partibus se cōtingūt. 9°. de usu par. 1°. 172. H
 Arteria non inuenitur sine uena sua. 16°. de usu partium. 1°. 220. E
 ab Arteria nusquam uena relinquitur. 16°. de usu par. 1°. 220. H
 Arteria sine uena. de uen. art. diff. 1°. 59. C/D/E/G
 Arteria sine uena est rete mirabile. de uen. ar. diff. 1°. 59. H
 sine Arterijs sunt uenae iugulariae externae. de uen. ar. diff. 1°. 59. B
 Arteriae non egent qualitate extrinseca, & maxime caliditate. de utilitate resp. 1°. 226. A
 Arteria habet quatuor facultates. 3°. de natu. facul. 1°. 305. C
 Arteriarum, neruorum, & uenarū facultas est diuersa. de mult. 3°. 77. B
 in Arteriam aliquid destillare. de op. secta. Isa. 21. F
 Arteriae quid contineant. 6°. de usu partium. 1°. 154. H
 in Arterijs negat esse humores Praxagoras. de dignos. puls. 4°. 84. H
 in Arterijs an sanguis contineatur, & impleantur spiritu à corde. an sang. in art. 1°. 62. D
 in Arterijs naturalr sanguis cōtinet. 4°. de usu par. 141. B/ de usu puls. 1°. 229. A/ de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 6. H/ de utili. resp. Sp. 64. G
 in Arterijs esse sanguinem quo modo deprehenditur. 1°. 61. H
 i Arterijs eē sanguinē quo mō oñdiē p sectionē. 7°. de ana. adm. 1°. 98. G
 in Arterijs aer est sanguini mixtus. 1°. de diff. feb. 3°. 31. A
 in Arterijs sanguis paucior est quā in uenis. fin. med. Isa. 44. B
 in Arterijs qui sanguis cōtineatur. 6°. de usu p. 155. C/ de fœ. for. 323. F/ de usu puls. 1°. 228. A/ 1°. de ineq. intē. 3°. 43. G/ 5°. met. me. 7°. 32. C
 Arteriarum sanguis tenuissimus & calidissimus. 6°. de decre. Hippocra. 266. D/ 1°. de mo. mus. 1°. 309. B
 Arteriarum sanguis calidior sanguine uenarū. de fœt. for. 323. F/ de usu puls. 228. D/ 1°. de semi. 1°. 331. C/ de tum. prater naturam. 3°. 84. D
 Arteriarum sanguis subtilior & uaporosior quā uenarum. 4°. de usu partium. 1°. 140. C
 Arteriae sanguis liquidior est quā uenae. de util. resp. Sp. 64. E
 Arteriarum sanguis cur primo calefiat. 1°. de ineq. intemp. 3°. 43. G
 Arteriarum sanguis ubiq; similis est. 6°. de decre. Hippo. 1°. 263. C
 Arteriae quam habent caliditatem. 1°. de temp. 1°. 18. A
 Arteriae fiunt calidae ex tactu sanguinis, & ueniunt ad medium temperamentum. 1°. de tempe. 1°. 15. C
 Arteria calidior est omni particula animalis. 8°. de usu par. 1°. 165. E
 Arteriarum & cordis motu an calor oriatur, uel sit connatus, ut cordi motus. aduer. Lycum. Ex. 61. H
 Arteria habet uim attrahendi debilem. de util. resp. Sp. 64. E
 Arteriae trahunt ex uenis. 6°. de usu partium. 1°. 156. F
 in Arterias quod sanguis ex uenis feratur. 3°. de nat. fac. 1°. 307. G
 Arterijs datur sanguis confectus in uenis. 6°. de usu partium. 1°. 155. C
 Arteriae semper primo trahunt quod leuius est. 3°. de nat. fac. 1°. 307. G
 Arteriae trahunt & aerem, & tenuia. 1°. de sim. medi. fa. 5°. 4. D
 Arteriae in capitibus per cutem attrahunt. 9°. de decre. Hippo. 1°. 278. B
 Arteriae ad cutim trahunt externum aerem. 3°. de nat. fac. 1°. 307. E/ 1°. de diff. febrium. 3°. 32. B
 in Arterias cor mittit aerem. de util. resp. 1°. 226. E
 Arteriae attrahunt piper ad exactissimum redactum pollinem simul cum

aere. 1°. de simpli. medica. facul. 5°. 4. D
 Arteriarum attractio est prima causa deducendi per corpus medicamentum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. A
 Arteriae trahunt sanguinem tenuissimum à uenis propinquis. 3°. de naturalibus facul. 307. E/ 1°. 308. D
 Arteriarum sanguis est fomentum spiritus. 6°. de usu par. 1°. 155. C
 Arteriae sanguis nō coagulatur, ut ille q̄ est in uena. de util. resp. Sp. 64. E
 in Arterias trahitur spūs & à corde et undequaq; an san. i ar. 1°. 62. E
 in Arterijs qui spiritus contineatur. 4°. de digno. puls. 4°. 84. G
 in Arterijs & corde generatur spiritus uitalis. 6°. de decretis Hippocr. 1°. 269. D/E/ 11°. met. me. 7°. 77. C/ de uir. nostrum cor. dif. Sp. 60. C
 in Arterijs non sunt solum spiritus, ut Erasistrati putarunt. 6°. de locis affectis. 4°. 39. C/ 2°. meth. med. 7°. 12. H
 per Arterias non fertur spiritus tanquam per canales lapideos. an sang. in arterijs nat. con. 1°. 62. F
 in Arterijs quo modo clarificetur spiritus. de spermate. Sp. 37. G
 ex Arterijs i uenas fit trāsultus spūum. de uenae sect. aduer. Eras. 6°. 5. F
 in Arterias aliquid ex uētre, sed exiguum defertur. 3°. de na. fa. 1°. 307. G
 Arteriarum orificia ad intestina pertingentia parum cibi sumunt. 4°. de usu par. 141. A/ 3°. de natural. facul. 307. B/F/ 1°. 308. D
 i Arterijs excrementū ē sicuti seru i lacte cōcreto. 1°. de san. tu. 2°. 67. G
 ab Arterijs omnibus, & uenis corporis mittitur urina, & sudor. de utilitate resp. Sp. 64. G
 Arteriae habent quandam uim, qua excernit aliena per sudores, per profusa sanguinis, per deiectiones inferiores. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Arteriae motus, qui. si. med. Isa. 44. H
 Arteriae motus, quo mō fit. 4°. de diff. pul. 64. G/ 1°. d̄ cau. pul. 4°. 87. B
 Arteriarum motus à calore fit. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. E
 Arteriarum, & cordis motus quomodo differant. 2°. de san. tuen. 75. A/ 3°. de praes. ex pul. 2°. 115. C
 Arteriarum motus multi. 3°. de diff. puls. 4°. 64. E
 Arteriae mouētur motu naturali nō uolūtario. 9°. d̄ usu par. 180. H/ 16°. 214. H/ 1°. de mot. musc. 309. B/ 2°. 1°. 314. H/ 2°. de sa. tuē. 2°. 75. A
 Arteriarum exercitatio per accidens fit à motibus uoluntarijs. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 75. A
 prater Arterias, uenas, & pelliculas, & neruos nihil de corpore sensibile est. de util. resp. Sp. 62. G
 Arteria, neruus, uena, & uētricus diuerso mō sentiūt. de mul. 3°. 77. F
 Arteriae non habent sensum. 16°. de usu partium. 1°. 220. D
 Arteriarum omnium motus aequaliter fit circa respirationem & eius cohibitionem. de util. resp. 1°. 223. F
 Arteriarum motus in animalibus quid praestat. 4°. de usu partium. 1°. 140. D/ in 3°. de morb. uulg. commen. 3°. 3°. 141. A
 Arteriarum motu calor natiuus in omnibus animalis partibus temperatur. de cau. morb. 3°. 7. E
 Arteriarū motū primus Hippoc. pulsū appellauit. q̄ ani. mo. 1°. 320. C
 Arteria est pulsuum organum. 1°. de diff. resp. 3°. 58. G
 Arteriarum, & pulsus origo. de marcore. 3°. 46. G
 circa Arterias solum, & cor fit pulsus. comp. puls. Sp. 65. B
 ab Arterijs & corde motus uitales sunt. de palp. conuuls. & ri. 3°. 51. D
 Arterijs repletis, corde uacuato, pulsus fieri docet. comp. pul. Sp. 65. C
 per Arterias transpiratio fit à corde. 4°. de locis affectis. 4°. 27. E
 Arteriam tangere quo modo debemus. 1°. de dign. puls. 70. F/ 4°. 74. H
 Arteriarum motus duplex & compositus est. de usu puls. 1°. 228. F
 Arteriarum pulsus est compositus motus. 2°. de symp. cau. 3°. 20. C
 Arteriarum motum duplicari quid sit. de uti. resp. 1°. 224. B
 Arteriarum actio an systole & diastole. de usu puls. 1°. 229. A
 Arteriarum uterq; motus q̄ actio sit. de usu puls. 1°. 229. C
 Arteriae in omni parte habent eandem actionem. 6°. de lo. aff. 4°. 42. D
 Arteriae mouentur à corde ob uirtutem in tunicas transmissam. an sang. in ar. 62. G/H/ 1°. de usu par. 117. B/ 6°. de decr. Hip. 265. D/ 278. B/ 1°. de seic. 1°. 335. B/ de mult. 3°. 77. B/ 3°. de praes. ex puls. 4°. 115. C/ 7°. meth. med. 49. C/ de uict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 123. H/ de ana. uiuo. 47. A/ de uirtu. nostrum corpus dispensantibus. Sp. 60. D
 Arteriarum pulsus non est à cerebro. 2°. de decre. Hippo. 1°. 237. A
 Arteriae pulsan proprio rhythmo. 15°. de usu partium. 1°. 210. D
 Arteriae secundum aliquos ex seipsis pulsan. 6°. de decre. Hip. 1°. 265. D
 Arteriae in extremis manibus pulsan. de uen. art. dif. 1°. 59. D
 cuius Arteriae sit pulsus qui in brachio t̄gitur. 3°. de ana. adm. 1°. 77. F
 Arteriae per tarsos pedum pulsan. de uen. ar. dif. 1°. 59. D
 Arteriarum pulsatus, & calor dignotio à quibus differant. ad Traesylbulum. 2°. 105. A
 Arteriae &

Arteriæ & cor habent eandem pulsandi rationē. de pul. ad tir. 4^a. 43. C
 Arteriæ uis quæ extenditur, à corde est. an sang. in art. 1^a. 62. F
 in Arterijs singulis uis quædam à corde, quæ dilatantur & contrahuntur. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. E
 Arteriæ quo modo dilatentur & constringantur. de usu puls. 1^a. 228. E
 Arteriæ cur dilatentur. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. G
 Arteria quantum dilatetur in pulsu. 2°. de digno. puls. 4^a. 79. D
 Arteria dum dilatatur, uacuatur: dum contrahitur, impletur secundum antiquos. de usu puls. 1^a. 228. E
 Arteriæ non dilatantur quum spiritum reddunt. de usu pul. 1^a. 228. F
 Arteriæ inter dilatandum attrahunt oē uicinum. 3°. de sim. me. 5^a. 22. A
 Arteria an attollat qñ cor demittitur, an submitatur qñ cor attollitur, ut conspiciamus, cor in uiuo aīante denudamus. 7°. de an. ad. 1^a. 97. H
 Arteriæ cur habent eleuationem, & depressionem. de cau. morb. 3^a. 7. E
 de Arteriæ contractione et de alijs fuit incertus Galenus per multos annos. 1°. de digno. puls. 4^a. 70. E
 Arteriæ uacuatur per tractionem aeris. de util. resp. 1^a. 224. B
 Arteriæ uacuatur per externam superficiem. 2°. de cau. puls. 4^a. 95. B
 Arteriæ quo tempore trahunt, dilatantur. de usu puls. 1^a. 228. E
 in Arteria unde fiat constrictio. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 107. F/G
 Arteriarum adstrictio quæ toti corpori contingit, contingit & parti. de causis morborum. 3^a. 7. G
 Arteriæ plenæ distenduntur. de util. resp. 1^a. 224. B
 Arteriarum tensio unde fit. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 107. G
 Arteriæ à robore distenduntur. 1°. de caus. puls. 4^a. 87. B
 Arteriam magis tendunt & indurāt membranæ. 5°. de loc. affe. 4^a. 29. H
 Arteriæ distentio quanta sit. de puls. ad tirones. 4^a. 43. C
 in Arteriæ distensione quid tactus patiat. 4°. de dign. puls. 4^a. 84. C
 Arteriæ tēdūt ob affectū diaphragma. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 120. C
 in Arterijs & corde uires debiles uel robustæ cognoscūt ex functionibus pulsuum. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 17. D
 Arteriæ & duorū hoīum incedentium exemplū. 2°. de cau. pul. 4^a. 91. D
 Arteriæ implentur, quia distenduntur ut folles: non distenduntur, quia impleantur. an sang. in ar. 62. E/de usu puls. 1^a. 229. A
 Arteriæ non ob id quod dilatantur implentur, sed quia implentur dilatantur. 6°. de usu partium. 1^a. 156. E
 Arteriæ trahunt à uenis, dum dilatantur. de usu puls. 1^a. 228. G
 in Arterias mittit spiritus cor, ubi contrahitur naturali modo se habente animali. de util. ref. 1^a. 224. A
 Arteriæ cū cōtrahuntur in oēm partē expellunt. de usu puls. 1^a. 228. F
 Arteriæ cur plus accipiūt à corde et minus reddūt. de usu pul. 1^a. 228. H
 Arteriarū expletionis grā fit respiratio fm Erasif. de uti. ref. 1^a. 223. B
 Arteriæ mittunt in uenas cum constringuntur. de usu puls. 1^a. 228. G
 Arteriarū altera introducit, altera educit spiritū. 6°. de decr. 1^a. 263. D
 in Arterijs quies illa, quæ cōtractui earum succedit, multo maior est ea, quæ dilatationem sequitur. de usu pulsuum. 1^a. 228. F
 Arteriam totam pulsare quō oculis uideri possit. an sang. in ar. 1^a. 62. G
 Arterias maiores et ualidius pulsantes habent calidi. 2°. de sem. 1^a. 339. B
 ex Arteriæ motu quō cognoscātur iracūdi et furiosi. de decr. 1^a. 266. E
 Arteriæ multæ sentiuntur in macilentis. de uen. art. diff. 1^a. 59. E
 Arteriæ tracheæ motus uidetur in aīali mortuo. 7°. de usu par. 1^a. 157. G
 Arteriarum motus nunq̄ omnino intermittitur. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. A
 Arteriæ motus perpetuus est. 6°. de loc. affe. 4^a. 42. D
 Arteriæ & cor semper pulsant in uita. 1°. de cau. puls. 4^a. 86. H
 Arteriosarum partium pulsus sunt maiores aliarum partium. 4°. de præfag. ex puls. 4^a. 123. E
 Arteriæ pulsatio quantus sit calor ostendit. 4°. de loc. affe. 4^a. 24. G
 Arteriæ opus quibus de causis mutationē suscipiat. 2°. de sa. tuē. 2^a. 75. B
 Arteriæ quomodo contumaces. fiant. 2°. de caus. puls. 4^a. 92. H
 ex Arteriæ corpore pulsus differētia. 1°. de diff. puls. 47. D/ 4^a. 48. B
 ab Arteriæ sede inæqualitas in pulsu. 1°. de diff. puls. 4^a. 51. G
 Arteriæ inæqualitas in diuersis partibus qualis. 1°. de diff. puls. 4^a. 51. E
 Arteriæ corporis inæqualitas, quæ. 1°. de diff. puls. 4^a. 51. F
 in Arteriæ cavitatis inæqualitas à materia infusa. 1°. de aīf. pul. 4^a. 51. F
 in Arteria unde fiat siccitas. 1°. de præfag. ex puls. 107. F/ 3°. 4^a. 119. C
 Arteriæ rugositas auget numerum corporum impositorum. 1°. de præfag. ex pul. 4^a. 106. D
 Arterijs durities uñ. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. D/ 1°. de præfag. ex pul. 4^a. 107. F
 Arteriæ duræ pulsus, qualis. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 107. C
 Arteria calida, & dura quales faciat pulsus. 1°. de cau. puls. 4^a. 89. F
 Arteria dura, & frigida quem faciat pulsus. 1°. de caus. pul. 4^a. 89. D
 Arteria dura cum facultate imbecilli quos faciat pulsus. ibidē. 4^a. 89. H

Arteria calida, & mollis quales faciat pulsus. ibidē. 4^a. 89. E
 Arteria mollis & frigida quales faciat pulsus. ibidē. 4^a. 89. G
 Arteria mollis cū facultate imbecilli quales faciat pulsus. ibidē. 4^a. 89. H
 Arterias molles hñt mulieres, tñ hñt pulsus puos. 3°. de cau. pul. 4^a. 95. H
 ab Arteriæ infusione pulsuum differentia. 1°. de diff. puls. 4^a. 48. B
 ex Arteriarum & cordis siccitate & humiditate pulsus mutatio. 3°. de præfag. ex puls. 4^a. 119. C
 Arteriarū frigidarū, & cordis calidi pulsus. 3°. de præfag. ex pul. 4^a. 115. C
 in Arteria qd sentiatur & ad quantū. 2°. de dign. pul. 79. D/ 4^a. 80. D
 Arteriæ quæ illustrem habent motum. de puls. ad tirones. 4^a. 43. C
 Arteriarum motus in quibus augetur. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Arteriæ & uenæ intenduntur in inflammatione. 2°. de loc. affe. 4^a. 10. G
 Arteriæ solæ citra dolorē pulsant aīali bene ualente. 2°. de lo. af. 4^a. 8. G
 Arteriarum motus sensibilis cum dolore est. in inflammationibus. de tu. præter natu. 3^a. 84. A/ 2°. de loc. affect. 4^a. 8. G
 Arteriarum motus qñ facit pulsus, & dolorē. cō. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Arteriarū motus facit tristē sensum laborātibus, qñ sunt mēbra inflata, et locus angustatus, & depositio dolorifica. cō. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Arteriæ pulsant post ictum uulneris. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 237. A
 Arteriæ & uenæ uario dolore afficiuntur. 1°. de inæq. intemp. 3^a. 43. E
 Arteriarum dolores, qui. 2°. de lo. affe. 4^a. 11. E
 Arterijs dilatatis dupl. dolor sētiť musculo iflāmato. 2°. de lo. af. 4^a. 8. H
 Arteriarum dilatatio dolorem infert, musculis intercostalibus inflammatis. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. A
 ad Arteriæ dolorem. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 180. D
 in Arteriarum motu bubo habet alterationem. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. E
 Arteriarum motus dolorem nō excitat in scirrhis, et œdematis proprie, & in intemperiebus appellatis sine tumore. 2°. de lo. affe. 4^a. 8. H
 in Arterijs adeť palpitatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 in Arteriarum motu non est febrium essentia, ut quidā putarunt. in 6^m. de morb. uulg. comment. 1°. 3^a. 158. F
 Arteriæ circumstantibus partibus calidiores maximum est febrium hecticarum indicium. 1°. de diff. feb. 3^a. 35. G
 Arteriarum & uenosi generis passionēs sunt febres, ideo urinæ in febribus sunt considerandæ. 1°. de crisi. 4^a. 128. C
 Arteriæ quō se habeant in febribus liperijs. 3°. de præfag. ex pul. 4^a. 115. D
 Arteriarum motiones læduntur corde colliso, aut uulnerato. 2°. de decre. Hippo. 1^a. 245. D
 Arteria de sede sua raro migrat. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 106. F
 Arteriarum motus cessat cum corpus frigore uel ueneno frigidatum est. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 277. F
 in Arterias inter alas, & inguina sanguis incidens febrem facit. an sang. in ar. 1^a. 61. B
 Arteriarum satietatis indicia scientifica habentur in libro de pulsibus. de multitudine. 3^a. 77. F
 ex Arteriarū plenitudine cur sequatur strāgulatio. de cau. mor. 3^a. 7. E
 per Arterias quō cognoscēs materiam fluere. 13°. meth. med. 7^a. 86. E
 propter Arteriarum temperamentū capita in uertigines incidentia quibus curentur. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 98. H
 Arteriam in longitudine qui musculi erigant. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. E
 ab Arteria longissime sanguis detrahendus est. 3°. de ana. admi. 1^a. 77. C
 ad Arteriæ uitia. 3°. de med. fac. par. 172. C/ 7^a. 178. G
 ad Arteriam affectam. 7°. de comp. med. sec. loc. 179. D/ G/ 5^a. 181. E
 cum Arterijs cor patitur. de fract. commen. 2°. 7^a. 235. C
 i Arteria solutio unitatis nullā habet appellationē. 6°. met. me. 7^a. 36. G
 Arteria quandoq; uulnerata exit sanguis. an san. in arte. nat. cōt. 60. B/ 6°. de usu partium. 1^a. 155. A
 ex Arterijs & uenis qui effunditur una appellatione uocatur sanguis. de atra bile. 1^a. 34. D
 ex Arterijs sāguis effusus flauior ē quā qui ē uenis. de atra. bi. 1^a. 34. D
 Arteria pforata acu tenuissimo sanguinē eiaculať. an sang. i ar. 1^a. 60. E
 Arteriarum sanguis quo modo exit. de tum. præter nat. 3^a. 84. D
 Arterijs sectis maius sanguinis profluuium contingere quā sectis uenis collige. it. 7°. de anat. adm. 1^a. 97. C
 ex Arterijs magnis sanguinis profluuium quod sedari non potest. 3°. de anat. admi. 1^a. 73. F
 Arteria incisa totus sanguis illuc confluit, nisi supprimatur. an sang. in ar. 61. B/ de usu puls. 1^a. 228. F
 ab Arteria exire sanguinem quō cognoscatur. 1°. de loc. affe. 4^a. 2. E
 Arterias apertas animalia habentia pereunt. de usu puls. 1^a. 228. G
 Arteria in coxa uulnerata nullo pacto suatur aīal. 3°. de usu par. 1^a. 131. B
 Arteriæ oş quomodo claudatur. 5°. meth. med. 7^a. 30. D
 Arteria magna

Arteria magna uulnerata, quibus curatur. 3°. met. med. 5°. 30. A/ 7°. 32. B
 Arteriae uulnus non est suendum. 5°. meth. med. 7°. 30. D
 Arteria uulnerata quod non possit coalescere. 5°. meth. med. 7°. 32. B/D
 Arteria quae possit consolidari. 5°. meth. med. 7°. 32. D
 Arteriosae partes uulneratae magis exiccandae sunt. 2°. de arte cur. ad
 16. Glauconem. 7°. 102. E
 ad Arteriam exulceratam. 7°. de compo. medi. secun. loc. 181. C/ 5°. 183.
 G/ 3°. de med. fac. par. 7°. 171. D
 ppe Arteriam magnam aut uenam ulcus buboes excitat. 13°. met. me. 7°. 81. A
 Arteriarum osculorum et uenarum apertio in toto corpore, anastomosis
 dicitur. 6°. de usu partium. 1°. 151. H
 Arteriam secare, et uenam soluere inter se distat. ad Thrasy. 2°. 105. A
 Arteriae quae debet secari generalis regula. de rat. cur. p sang. miss. 6°. 21. D
 Arteriam secare aliquis est idoneus, aliquis non. ad Thrasy. 2°. 105. E
 Arteria secatur eodem modo, quo uena. de rat. cur. p sang. miss. 6°. 21. D
 ad Arterias manu pone, cum uenam secas. de rat. cur. p sang. miss. 6°. 21. C
 Arterias cur medici incidere timent. de cur. ra. per sang. miss. 6°. 21. E
 Arteriae inciduntur in capitis doloribus. 6°. de san. tuen. 2°. 98. H
 Arteriarum sectio in oculis quandoque fit. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 150. B/
 13°. meth. med. 7°. 86. E
 Arteria temporis quandoque phlebotomatur, et quandoque inciditur, et
 quandoque extrahitur, et quando aduritur. de anat. uiuo. Sp. 55. B
 Arteriae temporum propter oculos secantur ob fluxum calidum et spiri-
 tuosum. de rat. cur. per sang. miss. 6°. 21. D
 Arteria post aures non sunt temere secandae. de anat. uiuo. Sp. 55. B
 Arteriae post aures secantur in uertiginosis. 3°. de loc. affe. 4°. 20. D
 Arteriae post aures secantur propter uertigines et dolores capitis lon-
 gos, calidos, et sparsos. de rat. cur. per sang. miss. 6°. 21. D
 in Arteriae angina quae uena secanda. de cur. rat. p sang. miss. 6°. 20. G
 Arterias dissectuit Galenus ab insomnio monitus, et quo modo. de rat.
 cur. per sang. miss. 6°. 21. E
 Arteriam in malleolo sectam uulnere, quae non poterat claudi, totam in-
 cidit Galenus. de cur. ra. per sang. miss. 6°. 21. F
 Arteria debet tota incidi, cur. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 Arteria inter indicem, et pollicem secta liberat a dolore inter iecur et
 septum. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. E
 Arteria in cubito secta quid mali fecerit. de cur. ra. p sang. miss. 6°. 21. E
 Arteria in cubito incisa aneurisma facit. 5°. meth. med. 7°. 32. D
 Arteria in summa manu incisa liberauit ministrum dei a dolore lateris.
 de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. F
 Arteria excisa quid faciat. 13°. meth. med. 7°. 86. E
 Arterij ligatis aut sectis quid sequatur. de foe. for. 1°. 324. D
 Arteria secta obest uoci, sed non priuat respiratione. 1°. de lo. aff. 4°. 7. A
 Arterij constrictis quid sequatur. de foe. for. 1°. 324. D
 Arteriae colli si ligentur, quid sequatur. 2°. de decre. Hipp. 1°. 239. B
 Arterij circa collum constrictis nihil patitur aial. de util. ref. 1°. 225. H
 Arteriae colli uinculo exceptae non obsunt. de usu pul. 1°. 227. D
 Arteriae eius, cui compressum forcipe fuit cor, non mouebantur tamen
 non amisit sensum uel motum. de decre. Hip. et Plat. 1°. 232. B
 Arterias circa umbilicum si liges uel comprimas, quid sequatur. 6°. de
 decre. Hippo. 1°. 265. A
 Arteriae ligatae frigidas partes reddunt. de usu pul. 1°. 228. D
 Arteriae fractae egre sanantur. si. med. 15a. 50. A
 Arteria fracta quibus deligetur. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 pro Arterij uincula qualia esse debent. 13°. meth. med. 7°. 86. E/F
 pro Arteria liganda sericum filum. 13°. meth. med. 7°. 86. F
 Arteria quo modo intorquenda sit. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 Arteria aspera incisa animal fit inuocale. 2°. de decre. Hippo. 1°. 236. A
 Arteria aspera incisa homo habet anhelitum. 2°. de decre. Hippo. 1°. 236. C
 Arterij quibus praecisis animal peribit. 2°. de decre. Hippo. 1°. 239. B
 Arteria nunquam uel raro uisa renasci in magnis uulneribus. 1°. de se. 1°. 332. H
 Arteria ablata cur non crescat. 1°. de semi. 332. D/ 1°. 333. A
 Arteriae sectae quomodo potest induci cicatrix. de cur. ra. p sang. miss. 1°. 21. E
 Arteria cum diuellitur, qui morbus sit, et quibus coe. de dif. mor. 3°. 5. D
 Arteriae cur post mortem in se non decident. de usu pul. 1°. 229. B
 Arteriae quandoque auferuntur. de diff. mor. 3°. 5. A
 Arteriosum corpus quid sit. 4°. de diff. puls. 4°. 67. F
 Arteriosa sunt anteriora. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
 Arteriosum uas ubi est, ibi adest etiam uena. 16°. de usu par. 1°. 220. H
 Arteriaca medicamenta a meatu in pectus descendente nominantur. de
 usu theri. ad Pamph. 5°. 98. G
 Arteriaca quae sint medicamenta. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 177. B

Arteriaca medicamenta debet recipe myrrha. 8°. de simp. med. fa. 5°. 61. B
 Arteriaca acris, quae. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. C
 Arteriaca Andromachi. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 178. B
 Arteriaca Apollonij, et Alcmionis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. F
 Arteriaca Blasti ad tabescentes. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. D
 Arteriaca bona. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. C
 Arteriaca Charixenis. 7°. de comp. med. sec. loc. 187. H/ 5°. 181. C
 Arteriaca Critonis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. H
 Arteriaca Galli. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. D
 Arteriaca Heraclidae. 7°. de compo. medi. secundum loc. 5°. 179. G
 Arteriaca Lysiae. 7°. de comp. med. secundum loc. 5°. 181. D
 Arteriaca Moschionis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. E
 Arteriaca Marini. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. B
 Arteriaca media. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. C
 Arteriaca meatus obducens. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. C
 Arteriaca Origeniae. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 184. E
 Arteriaca Perigenis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. G
 ad Arteriaca spissitudinem docet confectionem quandam conficere. 9°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 202. F
 A'p'p'it'is a lesa particula nomen habet. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Arthritim posse nominari dolorem non unius articuli, sed multorum, col-
 ligitur. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. B
 Arthritis quid sit. fin. med. 15a. 47. H/ 10°. de comp. med. sec. lo. 5°. 206. G
 Arthritim. i. articulum morbum, fluxionibus, et acrimonia fieri posse,
 collige. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. B
 Arthritis est morbus diutinus. quos purgare op. quibus medicamentis,
 et quo tempore. 5°. 88. B
 A'p'p'it'is, hoc est articularis. de fract. com. 2°. 7°. 240. G
 Arthritici habent artus imbecillissimos. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. G
 Arthritis articulum ossa nudat. de atten. uic. rat. 2°. 43. F
 ex Arthritidis genere est tui ischias, tui podagra. 10°. de comp. me. se. l. 5°. 206. G
 Arthriticos nodum appellat Hipp. genua dolentes. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. B
 Arthriticum uocare ischiadicum est praeter morem graecorum. in 6°. de
 morb. uulg. com. 4°. 3°. 179. H
 in Arthritide topi quo modo generentur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 i Arthritide topi ex qua materia fiat. i 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 155. F
 Arthriticorum urina, qualis. de dynamidijs. Sp. 35. D
 Arthritides uictu attenuante sanatae sunt. de atte. uic. rat. 2°. 43. F
 Arthriticis sedans dolorem. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. H
 ad Arthriticum dolorem. de dynamidijs. Sp. 31. D
 Arthritico dolore non molestabitur qui usus fuerit puluere cirico. de
 dynamidijs. Sp. 30. C
 Arthriticis et podagricis ex causa frigida remedium. de cu. lap. Sp. 112. G
 Arthritides quibus sanentur, et fiant. 10°. de comp. med. se. lo. 5°. 208. G
 Arthritica si quis laboret, cathartici utimur. de dynamidijs. Sp. 20. E
 in Arthritide principium curationis ab euacuatione. 10°. de compo. me-
 dic. secundum loc. 5°. 207. A
 Arthritici in principio ueris euacuandi uel sectione uenae, uel medicamen-
 to. quos purg. oportet. 5°. 88. C/ de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. F
 Arthriticis sanguine mittendum persuasit Gal. de cur. ra. p sang. miss. 6°. 18. E
 in Arthritide quando bilis, et quando pituita euacuanda sit. de his quos
 purg. oportet, quib. med. 5°. 88. C
 Arthriticis utiliter datur colocynthis. de dynamid. Sp. 21. D
 Arthriticis succurrit potio sancti Pauli, et opopyri. de dynamid. Sp. 31. C
 Arthriticis medicamentis ebibitis articulum uitij laborantes, si sint carno-
 si, crassi, et pingues, nullum sentiunt incommodum. 6°. de san. tu. 2°. 99. H
 Arthriticos iuuans epithema. 10°. de comp. med. se. lo. 207. H/ 5°. 209. A
 ad Arthriticos malagma. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. C
 Arthriticis prodest diapenidion magnum. de dynamid. Sp. 26. D
 Arthritidi, et podagra oleum cum sale perficitur. 2°. de simp. med. fa. 5°. 13. H
 pro Arthriticis sclerosmon. de dynamidijs. Sp. 28. C
 Arthriticis febrientibus cur comoda sint balnea. 11°. met. med. 7°. 74. A
 in Arthriticis articulum tumoribus impense desiccant cochleae usta.
 11°. de simp. medica. fac. 5°. 81. G
 Arthriticos aliqui curant. uulpes totas in oleo coquentes. 11°. de simplic.
 medic. fac. 5°. 82. H
 ad Arthriticos mustelae cinis quo modo faciat. 11°. de sim. med. fa. 5°. 82. D
 ad Arthritides podagricas sterces columbinum. 10°. de sim. me. fa. 5°. 77. A
 Arthritim sanant ossa hominum. 1°. de simp. med. fa. 5°. 80. E
 ad Arthriticos. 8°. de compo. medic. sec. loc. 191. F/ 9°. 199. A/ D/ H/ 11°. 207. E/ F/ H/ 209. B/ 6°. de compo. medi. per ge. 262. B/ 7°. 267. B/
 269. C/ 270. H/ 271. D/ F/ 5°. 273. G
 Arthritis,

Arthritis. reliqua uide in dictione articuli.

ARTHRODIA quid. de ossibus. 1^a. 40. A
 de ARTICVLIS liber Hippocratis est exactū opus. in 6^m. de mor-
 bis uulgaribus comment. 2°. 3^a. 169. B
 de Articulis liber sequitur librum de fracturis. de art. com. 1°. 7^a. 251. B
 de Articulis liber præcedit librum de ijs, quæ fiunt in medicatrina. de ijs,
 quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. G
 Articulus quid significet. de ossibus. 1^a. 40. A / de fract. com. 2°. 238. C /
 de articu. commen. 1°. 7^a. 251. E
 Articulus quid. fi. med. 1^a. 50. C
 Articulorum duæ differentia. de ossibus. 1^a. 40. A
 Articuli ex quibus componantur. 12°. de usu par. 1^a. 192. G
 per Articulum naturalis sit compositio ossium. de ossibus. 1^a. 39. H
 Articulos omnes stabiles & firmos cur construxit natura. 1^a. 126. H
 in Articulis cur sint ligamenta. 1°. de usu partium. 1^a. 116. H
 ante Articulos cur caro multa. 1°. de usu partium. 1^a. 116. C
 in Articulis digitorum cur caro pauca. 1°. de usu partium. 1^a. 116. C
 Articuli rotundissimi ac laxissimi, qui. 12°. de usu par. 1^a. 194. A
 ad Articulos à musculis tēdo est exquisite rotūdus. 1°. de usu p. 1^a. 117. D
 Articuli cavitates cur semp æqualis sit ossi qd̄ ipsis. 1°. de usu p. 1^a. 116. G
 in Articulis sæpe humor pituitosus aceruat. cō. 6°. aph. 59°. Ex. 53. G
 in Articulis omnibus cur uiscosus humor. 13°. de usu partium. 1^a. 201. H /
 de art. commen. 3°. 7^a. 271. E
 Articulorum compagines glutinosi humoribus nutriuntur. commenta-
 rio. 5°. aphorif. 39°. Ex. 41. C
 in Articulis spondylorum est humiditas crassa, & uiscosa. 13°. de usu
 partium. 1^a. 201. G
 Articulorum immodica humiditas facit ægrotudines in genere compositi-
 tionis. de cau. mor. 3^a. 9. E
 Articulos exustos habent ob humiditatem multi Nomades. de acre,
 aquis, & locis. 2^a. 5. F
 Articulorum quorundam præ humiditate luxationes rubrificant enula.
 6°. de simpli. medic. fac. 2^a. 47. B
 Articulis non apparentibus homines ubi inueniuntur, & ubi articulis pro-
 be distinctis. de acre, aquis, & locis. 2^a. 6. E
 Articulis, & carnibus exercitatio est ueluti cibis, idest alimētum, robur,
 adiumentum. in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3^a. 190. G
 Articuli & musculi primo motum excipiunt. de cau. mor. 3^a. 6. F
 Articuli cuiuscunq; motus sunt quatuor. 3°. de usu par. 1^a. 131. H
 Articulus primus, & tertius à quo tendone flectatur, & quo modo. de
 musc. diff. 1^a. 48. H
 Articuli primū mouēs tendo si patiat, qd̄ sequit. 1°. de usu par. 1^a. 118. D
 Articulorum secundam de articulationem flectentes musculi, & quomo-
 do. de muscu. diff. 1^a. 49. C
 Articuli uibrantur uibratis musculis. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. G
 Articuli maiores per magnos musculos uel multos, uel robustos tendo-
 nes mouentur, minores uero per minores aut pauciores, aut imbecil-
 liores. 3°. de usu partium. 1^a. 135. D
 Articuli in cursu non torquentur, sed extenduntur & flectuntur. 2°. de
 anatom. admin. 1^a. 70. B
 Articulus capitis cur duplex sit. 12°. de usu par. 1^a. 194. B
 Articulum nullum detinet musculus latus in collo, nec in articulum inse-
 ritur. de muscu. diff. 1^a. 44. D
 Articulus brachij & magnus est & sinus plures habet. de fracturis, com-
 mentario. 3°. 7^a. 248. H
 Articulus angularis ad gibberum. 2°. de mo. musc. 1^a. 315. G
 Articuli digitorum, ut ianuarum cardines, eminentiam cavitati immissam
 habent. 1°. de usu partium. 1^a. 116. G
 Articuli in digitos utriusq; manus sunt triginta. 1°. de usu par. 1^a. 119. G
 Articuli digitorum quibus extenduntur et quibus flectuntur tendonibus.
 1°. de usu partium. 1^a. 118. C
 Articuli duo superiores pollicis quando agunt. 1°. de usu par. 1^a. 117. F
 Articulum digiti primum qui musculi flectant. de mus. diff. 1^a. 49. C
 Articulus primus magni digiti euidentē habet motū. de mus. dif. 1^a. 49. D
 Articulum secundū cuiusq; digiti qui musculi flectāt. de mus. dif. 1^a. 52. G
 Articulum digiti medium qui musculi flectant. de mus. diff. 1^a. 52. H
 in Articulo primo medij digiti dexteræ manus luxati pueri casus. 3°. de
 comp. med. per gen. 5^a. 229. A
 Articulus coxæ mouetur sine doctrina. 6°. de lo. affe. 4^a. 42. C
 Articulus solus in genu, iusta & æquali de articulatione iungitur. de fra-
 cturis, commen. 3°. 7^a. 248. H
 Articuli non debent repente moueri ad actiones. de uictus ratione in mor-

bis acutis, commentario. 2°. 7^a. 124. C
 in Articulis q̄ ipediāt, & q̄ defendāt actiones. de fract. cō. 3°. 7^a. 249. C
 Articulorum motum tardum reddit repletio. in 6^m. de morbis uulgari-
 bus, commentario. 4°. 3^a. 190. H
 in Articulo quolibet unica figura indolens est, scilicet media. 1°. de usu
 partium. 1^a. 119. A
 in Articulo figuræ dolorificæ, quæ. 1°. de usu par. 1^a. 119. A
 Articuli quot modis inepti rediguntur ad motum. de diff. morb. 3^a. 4. B
 Articulorum morbi, qui. intro. 1^a. 59. E
 Articularis morbus, quid. fin. med. 1^a. 47. H
 Articulorum uitia, quæ. intro. 1^a. 57. F
 Articulorum uitiorum causa. intro. 1^a. 57. F / de bo. & uitio suc. 2^a. 39. D
 Articularis morbus fit ex coitu, uino, ocio, & desidia. commentario. 6°.
 aphorismo. 28°. Ex. 49. A
 Articulare morbum promouet libido. intro. 1^a. 52. B
 Articulorum morbus diuturnus est. fin. med. 45. F / introd. 1^a. 56. F /
 1°. de crisi. 4^a. 126. F
 Articularis morbus per totam uitam durat. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. A
 Articularis morbus est morbus senum. 5°. de san. tu. 2^a. 92. B
 Articularis morbus cōcomitat senes ad mortē. c. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
 Articulare morbum habere medicum est turpissimum. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, commen. 4°. 3^a. 181. H
 Articulari morbo turpe est uirū robustū ægrotare. 5°. de sa. tu. 2^a. 88. H
 Articulorum dolores nō est necesse sequi, si quis male concoxit. 3^a. 30. C
 Articulorū morbo qui laborant maxima ex parte prius podagrii fiunt.
 commen. 6°. aphor. 28°. Ex. 49. B
 Articulorum dolores differunt à podagra. intro. 1^a. 57. F
 Articulorum dolores conueniunt & differunt cum coxarum doloribus,
 & podagra. intro. 1^a. 57. F
 Articulares morbi ponuntur inter morbos uere apparentes. 5°. de sani-
 tate tuenda. 2^a. 94. D
 Articulorum dolores cur fiant in uere. commē. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 Articulorum dolores fiunt Luna in & Solis, Saturno in tetragono. de de-
 cub. progn. ex math. scientia. Sp. 13. A
 Articulorum & aurium dolores per circuitus exacerbantur. 2°. de dif-
 fer. febr. 3^a. 40. E
 in Articulis dolores quibuscunq; ex febre decumbunt, aut tubercula diu-
 tina, ij cibo pleniore utuntur. com. 7°. apho. 61°. Ex. 59. G
 Articulorum dolorum curatio. intro. 1^a. 57. F
 ad Articulorum phlegmonas ualet ouum totū crudum cum rosaceo. 11°.
 de simp. medic. fac. 5^a. 81. E
 Articulis dolentibus prodest raphanus. de simp. medic. Sp. 89. G
 Articulorū dolores auferēs malagma. 10°. de cōp. medi. se. lo. 5^a. 209. D
 ad Articulorum dolores. 8°. de comp. med. sec. loc. 193. A / 5°. de compo.
 med. per gen. 246. H / 7°. 5^a. 265. B / de rem. par. fac. 7^a. 160. C
 ex Articulorum doloribus animi defectus quo modo curandus. 1°. de ar-
 te cur. ad Glauconem. 7^a. 99. G
 Articulare morbum aut uitium in renibus significant caruncule cum
 urina crassa in speciem pilorum. de nat. huma. com. 2°. 7^a. 180. H
 in Articulari morbo materiæ lapidescunt. 14°. meth. med. 7^a. 87. H
 Articulorum maligna ulcera animi defectum inducunt. 1°. de arte cur.
 ad Glauconem. 7^a. 98. G
 in Articulari morbo quando humores transmittuntur ad membrum no-
 bile sequitur mors. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 183. B
 in Articulari morbo quando humores transmittuntur ad membrum no-
 bile, spes salutis est reuocare humores ad artus. de nat. hu. 7^a. 183. B
 Articuli genuum, & manuum intumescunt pueris cur. com. 6°. Ex. 49. C
 Articuli morbo comparat morbum puerorum, quo articuli genuum &
 manuum tument. com. 6°. aph. 30°. Ex. 49. C
 Articulorum caliditas sequitur labores ex pluribus meatibus. comment.
 4°. aphorif. 31°. Ex. 31. G
 Articulorum abscessus non mirum est fieri in laborantibus, qui propter
 motum habuerint articulos calidos. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
 in Articulis apata cōtingunt concepto in horis phlatis. de sper. Sp. 37. C
 in Articulis abscessus quibus sit expectandus. in 6^m. de morbis uulgari-
 bus, commen. 2°. 3^a. 163. D
 ad Articulos quando expectandus abscessus in febribus. in prognosti.
 commen. 3°. 4^a. 209. F
 Articuli qui habent spatia lata ad suscipiendas superfluitates, ideo ad ip-
 sas fluxiones decumbunt. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
 Articulorum futuri abscessus liberantur urina multa crassa facta, uel flu-
 xu sanguinis narium. com. 4°. apho. 74°. Ex. 35. H
 Articulorum

Articulorum abscessus si fiant in die iudicatorio uel incipiant, bonum. com. 4°. aphor. 36°. Ex. 31. G
 Articulorum abscessus quibus fiant, & quo. cō. 4°. aphor. 74°. Ex. 35. H
 Articulorum abscessus fiunt lassitudinem habentibus in febribus. commen. ta. 4°. aphor. 31°. Ex. 30. G
 Articulorum abscessus in morbis alijs qui per abscessus iudicantur, rariores, in laboribus præsertim spontinis maxime à multitudine, plures. commen. 4°. aphor. 31°. Ex. 30. G
 ad Articulos abscessus fiunt in morbis longis. in 6^m. de morbis uulgaribus, commen. 4°. 3°. 179. E/com. 4°. apho. 44°. Ex. 32. F
 Articulorum labores si fiant in conualescentibus, ij pluribus utuntur cibis. com. 4°. aphor. 45°. Ex. 32. G
 in Articulis abscessus cur faciat claudicatē. in prog. cō. 2°. 4°. 205. E
 in Articulis calli quo modo fiant. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. G
 Articulorum uulnera, qualia. 4°. meth. med. 7°. 28. A
 Articulorum uitiorum curatio. intro. Isa. 57. F
 Articularis morbi qbus ē suspicio, quo uino uti debet. 5°. d. fa. tu. 2°. 91. C
 Articulares morbos patientes debent in uere purgari. commentario. 6°. aphorif. 47°. Ex. 52. C
 Articulares morbi si calidi sunt, amara bilis euacuari debet, si cum frigidis humoribus, pituita. com. 6°. apho. 47°. Ex. 52. C
 Articulares morbos incipientes prohibuit Galenus euacuatione. commen. 6°. aphorif. 47°. Ex. 52. B
 ad Articularium morborum medicamenta uinum utilius est, quam aqua. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. A
 ad Articulorum abscessus. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. G
 in Articulos fluxiones, status uigore data absunt & auertit theriaca. de theri. ad Pifo. 5°. 96. C
 Articulorum tumores & dolores absq; ulcere quomodo aqua frigida sanantur. com. 5°. aphor. 25°. Ex. 39. G
 Articulis myrta utiliter imponitur. de simpl. medi. Sp. 87. E
 Articulos mollit balneum. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 132. H
 Articulos dissoluit eruum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
 Articulorum topbos dissoluit ammoniacum. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. H
 circa Articulos consistentes collectiones resorbens malagma. 10°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 209. D
 ad Articulorum morbos. 1°. de comp. med. per genera. 211. C/ 2°. 222. F/ 7°. 5°. 270. G
 Articulorū morbo laborantes adiuuans antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. D
 ad Articulorū uitia oīa. 2°. de cōp. me. p gen. 5°. 227. G/ 6°. 5°. 262. A
 ad Articulorum difficiles motus. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. B
 ad Articulorum epiphora emplastrū. 6°. de comp. med. p gen. 5°. 256. H
 ad Articulos obstrictos. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. B
 ad Articulos recenti cicatrice contractos. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 265. C
 ad Articulos tumentes. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 268. F
 Articuli cum suis sedibus excidunt, quæ ægritudo sit. de dif. mor. 3°. 5. C
 Articuli suis sedibus decidunt, ob morbi, qui arthritidis dicitur, magnitudinem. de dif. mor. 3°. 4. B
 Articulū cur facile luxetur. de art. com. 1°. 7°. 252. E
 Articulū citius excidit, & reponit carne exptib. de ar. cō. 1°. 7°. 256. G
 Articulū ut frequenter & ex leui occasione excidat duæ causæ. de arti. commentario. 1°. 7°. 252. E
 Articuli luxati reponendi modus non cōmunis. de art. com. 1°. 7°. 253. B
 Articulū capitis non patitur luxationem, aliter animal moritur. 12°. de usu partium. 1°. 194. A
 Articulū cervicis repandus est. de art. com. 3°. 7°. 273. A
 Articulū humeri facile luxatur. 12°. de usu partium. 1°. 194. A
 Articulū humeri facilius omnibus excidit. de art. com. 1°. 7°. 252. A
 Articulos humeri quō nouit Hippo. lubricare. cō. 6°. aph. 59°. Ex. 53. G
 Articulū coxæ debemus intelligere, quando dicimus coxam excidere. commen. 6°. apho. 59°. Ex. 53. G
 Articulos plus iusto laxatos contrahentibus medicamentis palmæ uelut tegumentum miscetur. 8°. de simp. me. fa. 5°. 63. D
 Articuli reficiendi modus est circumuagatio. de art. com. 1°. 7°. 252. H
 Articuli reponēdi sunt, ubi adhuc sunt calidi. de ar. com. 4°. 7°. 292. A
 Articuli non sunt reponēdi tertio, aut quarto post die. de ijs, quæ in med. fi. commen. 1°. 7°. 201. A
 in Articulorum repositionibus paruis & facilibus minimum attenuandus homo est. de art. com. 4°. 7°. 292. B
 in Articulorum repositionibus omnibus attenuatione & inedia ad septimum diem utendum est. de art. com. 4°. 7°. 292. G
 Articulū contractus reductusq; ex loco ubi est, sanguis detrahendus absq;

syndrome plethorica. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 136. H
 ad Articulū reponendum efficacius est in diuersa contendere. de machinamentis. 7°. 320. C
 Articulū i propriū sitū reponere sit sine scalpello. ad Thras. 2°. 104. H
 ad Articulationem luxatam ac peruersam. 2°. de composi. medica. per gen. 225. E/ 5°. 226. D
 ad Articulos solutos. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. B/ 5°. 248. G
 ad Articulos fractos. 3°. de comp. med. per gen. 235. C/ 7°. 5°. 267. C
 Articulos incisos iungit emplastrum barbarum. de dynamid. Sp. 35. F
 Articulorum ligationes. 7°. de comp. med. per gen. 265. B/ 5°. 273. B
 ad Articulos reponendos machinæ. de art. com. 4°. 7°. 289. H
 Articulis reponendis Hip. scamnum per se satis est. de machin. 7°. 310. G
 Articulationem restitutum esse, quæ fidem faciant. de machin. 7°. 320. C
 Articulorum morbus. reliqua uide in dictione Arthritidis.
 ARTICVLATIO quid sit. 12°. de usu par. 1°. 192. G
 Articulationes cur exigunt dura ossa. 11°. de usu par. 1°. 191. G
 Articulationes ossium quomodo esse debeant. de constit. ar. Isa. 37. B
 Articulationis secunda facit motus rectos i capite. 12°. de usu par. 1°. 194. E
 Articulationes humeri laxæ cur sint. 2°. de usu par. 1°. 126. H
 Articulationis digitorum est miraculum. 1°. de usu par. 1°. 116. G
 Articulationes digitorum quales. 1°. de usu partium. 1°. 116. H
 Articulationis ossis sacri. 13°. de usu partium. 1°. 201. F
 Articulationē genu q musculus ad exteriora iuertat. de musc. dif. 1°. 51. A
 Articulationis ligamenta quo mō fiant laxa. com. 6°. apho. 59°. Ex. 53. G
 Articulationes implent i podagricis doloribus. cō. 6°. aph. 49°. Ex. 52. D
 in Articulationibus humores existentes per ligamenta per modum uaporis euacuuntur. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. F
 ARTIFEX ab arte deducitur quam facit. 2°. de sani. tuen. 2°. 73. H
 Artifex qui dicatur. 9°. de decre. Hip. 1°. 284. F
 Artificem fieri quid sit. 2°. de crisi. 4°. 136. H
 Artifex quomodo differat ab experte artis. in prog. com. 3°. 4°. 207. F
 Artifices omnes continentur in tertia sede prope deum Mercurium. in oratione suasoria. Isa. 2. G
 de Artifice qui nos finxit, nihil scit Galenus. de foet. for. 1°. 325. G
 Artificis sapientiā oē aīal habet nō homo tm̄. 17°. de usu par. 1°. 222. D
 Artificis, & causæ uim obtinent facultates intrinsecæ. de uocal. instrument. diff. 1°. 106. C
 Artifices à natura accipiunt. 16°. de usu par. 1°. 214. F
 ab Artifice p se cōsiderat artis finis. de ijs, q i med. fiūt cō. 1°. 7°. 197. F
 Artifex non agit absq; organis. 1°. de usu par. 1°. 113. E
 Artificibus, instrumentis, materia, oīa fiunt. de uoc. instr. dif. 1°. 106. C
 Artificis exemplum, qui iubeat discipulum operari, & non det instrumenta. de op. docendi genere. Isa. 30. F
 Artifex minime errat. in progn. com. 3°. 4°. 212. H
 Artifices cur non fiunt tam præclari, sicut antiquitus, cum sit idem mundus. idem Sol. si quis optimus medicus. Isa. 6. D
 Artifices alijs præstantiores facit celeritas, & elegātia. de fas. 7°. 293. C
 Artifices optimi i multitudine operū allucinant. 15°. de usu par. 1°. 213. B
 Artificum opera circa formas indiuiduas uersantur. in 1^m. de morbis uulgaribus, commen. 3°. 3°. 120. H
 Artifices motuum, quos exercent, ignorant uires. 2°. de san. tu. 2°. 75. E
 Artifices ijs q tractāt nō sibi utilitates cōparare. 9°. d. dec. Hip. 1°. 281. G
 Artifex quando est sanitatis causa. 11°. meth. med. 7°. 68. A
 Artifex debet sæpe repetere q sūt necessaria. cō. 4°. aph. 22°. Ex. 29. F
 Artificem minus acutum fallit quandoq; pus cum urina excretum, & subfidens, iecore, aut renibus languētibus. de uri. sign. ex Hip. Sp. 79. C
 Artifices non possunt uenationibus incumbere. de par. pi. ex. 2°. 48. H
 Artifices despicientes in ægritudine cogitant de suis artibus. in 1^m. prorr. commentario. 1°. 4°. 167. B
 Artificiosum omne pulchrum & ordinatum ex Deo & cœlo est. 1°. de die. decre. 4°. 151. H
 ARTISCI theriaci quo modo conficiantur, & cur uiperæ caput & cauda abijciantur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. C
 Aῖτιος integre significat. com. 1°. apho. 20°. Ex. 9. H
 ARTOMELI p cataplasmate in phlegmone. 11°. meth. med. 7°. 73. C
 ARTVVM anatomiam in ægris uidebant antiqui, quando casu aliquo erant detecti. 1°. de ana. admi. 1°. 64. A
 Artuum natura quibus constet. 3°. de ana. adm. 1°. 73. D
 Artus expetunt neruos durissimos. 9°. de usu par. 1°. 174. G
 Artuum musculi habent duos motus. 1°. de mo. mus. 1°. 309. H
 Artuum & abdominis musculorum diuersitas in motu. 1°. de motu musculorum. 1°. 309. H
 ab Artuum

ab Artuum functionibus differunt oculi, aures, lingua, meninges, cere-
brum, & collum. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 120. G
Artus quantum cupiant alimenti. 13°. meth. med. 7°. 83. D
Artuum dolores uarices sanant. in 6°. de mor. uulg. com. 6°. 3°. 196. E/F
ad Artuum dolorem. 3°. de med. fac. par. 7°. 176. B/E
in Artubus quorundam intemperies est. 1°. de sani. tuen. 2°. 64. H
i Artuū et glādarū phlegmone alica exhibetur. 13°. meth. me. 7°. 83. D
circa Artuum particulas si sit phlegmone, quo modo sit curanda. 13°. meth. med. 83. B/14°. 7°. 88. F
Artus quando luxatur simul, & inflammatur. de diff. mor. 3°. 5. H
Artus in quibus affectibus uinciatur. 13°. meth. med. 7°. 83. B
ad Artus fractos. 2°. de compo. medica. per gene. 226. D/234. H/5°. 246. C/6°. 258. F/7°. 5°. 267. C
Artus effracti male alligati figuram euariant. de cau. mor. 3°. 8. G/H
Artus effracti si exerceantur antequam callus sit factus, membra euer-
tunt. de cau. mor. 3°. 8. H
ad Artus è loco motos. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 223. A
ad Artuum difficiles motus. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. B
Artubus sæpius tota ossa eximuntur. de diff. mor. 3°. 4. G
ARVM diuersum est in diuersis locis. 2°. de alim. facul. 2°. 24. F
Arum calidū & siccū est in primo ordine. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. H
Arum acerrimum & amarissimum est. de bo. & uitio succ. 2°. 35. F
Arum ad Cyrenē nō est medicamentosum & acre. 2°. de ali. fac. 2°. 24. F
Ari succus crassior. 2°. de alim. fac. 2°. 24. G
Ari radices mediæ inter illa quæ sunt boni, & mali succi. de bo. & ui-
tio succorum. 2°. 37. G
Ari radix lōgiori tpe sine germine pōt p̄durare. 2°. de ali. fac. 2°. 24. G
Ari radices præstantiores folijs. 2°. de ali. facul. 2°. 24. D
Ari radix manditur ut rapi. 2°. de alim. facul. 2°. 24. F
Ari radix bis coquenda est ut brassica & lens. 2°. de alim. fa. 2°. 24. F
Ari radices comestæ crassitiem humorū mediocriter incidunt, & excrea-
tionibus ex pectore idoneæ sunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. H
Ari radix tenuium partium est, & lapidem atterit in renibus. 3°. de com-
po. med. sec. loc. 5°. 141. B
Ari radix acrior ac medicamentosa, conuenientior ad materias in pecto-
re. 2°. de alim. fac. 2°. 24. G
Arum tostum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
ex Aro oleum mitigatorium in duris corporibus. 3°. de compo. medica. per genera. 5°. 235. A
ARVND græca. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 124. G
Arundinis cortex & radix pharmacorum fortium uim exolunt. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 122. F
Arundinis radix quo loco reponatur inter calida quæ ualent alopecijs. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 122. D
p Arūdinem, et p stipulā fomēta fiebāt. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 145. B
per Arūdinē quo accipiat fumus in os. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 174. B
ex Arūdinū uiridiū radicibus spathula. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 243. D
per Arundinem insufflatio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. C
ARVNTIVS Aquila quo acopo curatus est. 7°. de compo. medica-
mentorum per genera. 5°. 272. C
ARVSPICES qui. 1°. de diebus decret. 4°. 150. G/ de uict. ratio. in morbis acutis. 7°. 110. A
Aruspices quid cōmentantur. de uic. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 110. A
ARYTHMI pulsus quo modo intelligantur et tres eius differentie. 1°. de diffe. puls. 4°. 48. F
Arytenotides chartilago q̄ de mus. dif. 46. B/ de uoc. inst. dif. 1°. 106. H

AS de ponderibus & mensuris. 5°. 276. D/G
ASACRAIATI fit mentio. secret. Sp. 100. E
Ασάφης. i. obscure loquētes, qbus causis fiāt. i. 1°. pr. cō. 2°. 4°. 169. B
ASARVM quid, & eius uires. de simp. medic. Sp. 80. H
Asarum calidum est & acre. 5°. de simp. medic. fac. 35. D/8°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 190. F
Asari radix intensior est radice acori. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. H
Asaron sanguinem extenuat & secernit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
Asaron purgat renes. de cathart. Sp. 95. C
Asaron purgat uescicam. de cathart. Sp. 95. D
Asaron urinam ciens. 5°. de simp. med. fa. 35. D/38. A/9°. 5°. 202. A/ de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. E/ de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. B
Asari decoctio puocat urinā, et mēstrua fortiter. de me. exp. Sp. 104. D
Asaron menses prouocat. 5°. de simp. med. fa. 5°. 38. A
Asari drachma una curat stranguriam. de med. exper. Sp. 106. D

Asarum & apium ebullita in aqua pro humore aqueo in corpore. de præ-
cogni. ad Posthu. 4°. 217. H
Asaron in phlegmone gibbæ partis iecoris cōfert. 13°. meth. me. 7°. 83. H
Asaron expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
Asari radix pro resolutione tumoris, ne aliquid duri remaneat. 2°. de ar-
te cur. ad Glauc. 7°. 105. F
Asarum maturatiuum est. de ocul. 7°. 189. C
Asari radix ad neruos uulneratos ualet. 3°. de cōp. med. p gen. 5°. 234. B
pro Asaro par pondus opobalsami. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 200. F
pro Asaro carpesium ponendum in dolore capitis ex consensu uentri-
culi. 2°. de compo. medi. secundum loc. 5°. 135. E
Ασβόλι, fuligo. in 1°. pror. commen. 2°. 4°. 171. F
ASCALABOTA sanat à scorpio ictos. 11°. de sim. me. fac. 5°. 82. G
Ascalabotæ morsibus confert centaurea. de uirt. centau. Sp. 93. H
ASCARIDES uermes quidam minuti. de diff. mor. 3°. 4. F
Ascarides sunt ex toto genere præter naturam. de dif. mor. 3°. 4. F/14°. meth. medendi. 7°. 93. G
Ascarides numerantur inter morbos, qui oriuntur, cum prius non essent. 14°. meth. med. 92. D/ 7°. 93. C
Ascaridas enecat succus calaminthæ. 7°. de simp. med. fa. 5°. 49. D
Ascarides educuntur ex intestino extremo. de cathart. Sp. 94. G
Ascaridas educit triphera magna. de dynamid. Sp. 26. E
ASCENSVS morbi est aliud tēpus à p̄cipio. 1°. de crisi. 4°. 128. D
Ascensus, incrementum, & augmentum idem. de morb. temp. 3°. 85. F
Ascensus quidam in eo qui propria peccata obseruat quomodo fiat. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 58. A
ASCIA uocatur quæ lunata figura ab una parte sima est, ab altera gibba. de fascijs. 7°. 295. B
Ascia est sima. de fascijs. 7°. 293. E
Ascia fasciatio. de fascijs. 315. G/ de frac. com. 3°. 244. F/ de art. commen-
tario. 2°. 7°. 266. D
Asciam quo mō ligādæ plagulæ. de ijs, q̄ in med. fiūt. cō. 2°. 7°. 208. G
ASCYRON & ascyrodes altera species androsæmi. 6°. de simplic. medicamentorum facult. 5°. 43. A
ASCITES genus hydropis quid sit, & unde dicatur. comment. 4°. aphor. 11°. Ex. 28. D
Ascites hydrops quando fiat. 3°. de sympt. cau. 3°. 26. C
Ascites fit à maiore frigiditate q̄ tympanias. cō. 4°. apho. 11°. Ex. 28. E
Ascitis pulsus qualis. 4°. de cau. puls. 4°. 103. E
in Ascite nihil cruentum per aluum secerni solet. 5°. de lo. affe. 4°. 33. H
Ascitem per sanguinis mīssionem nullus sanare est ausus. de uictus rat. in morbis acut. commen. 4°. 7°. 149. A
ASCLEPIADVM ars. 1°. de crisi. 4°. 134. A
Asclepiadæ antiqui quæ medicinæ parte non sunt admodum usi. ad Tra-
sybulum. 2°. 107. B
ex Asclepiadarum genere fuit Hippocrates. 1°. meth. med. 7°. 2. G
Asclepiadæ duo. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. C
Asclepiadæ duo, & quis eorum gloriatur se reperisse uiam curandi. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. A
Asclepiades ad nomas. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. A
Asclepiadis Marci Talētij malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. F
Asclepios Machaonis ex Scribonio Largo ad ueteres affectiones, & ocu-
los suppuratos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. H
Asclepiades cognomento Pharmacion. 1°. de cōp. med. p gen. 5°. 216. E
Asclepiadis Pharmacionis scriptura. 3°. de cōp. me. per gen. 5°. 234. G
Asclepiades qui philosophicus dicitur. 7°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 185. H
Asclepiadæ, qui philosophicus dictus est, pharmacum. 8°. de compositio-
ne medica. secundum locos. 5°. 192. G
Asclepiades commentatus est medicatrinam Hippocratis. de ijs, quæ in
med. fiunt, commentario. 1°. 7°. 197. F
Asclepiades medicus contentiosus. de uenæ sect. ad. Eras. 6°. 6. G/ 7°. 3. F
Asclepiades admirabilis cauillando. 3°. de crisi. 4°. 141. H
Asclepiadem impudentem dicit. de pur. med. fa. 5°. 86. C
Asclepiadis principia, quæ. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 129. B
Asclepiades spūs cohibitionē caput opplere dicebat. 2°. d. sa. tu. 2°. 77. H
Asclepiades existimauit plenitudinem nunquam esse causam continentem.
contra ea quæ à Iul. in aphor. Ex. 68. H
Asclepiadis sententiā cōfutat de cōpōne rerū. de theri. ad Pifo. 5°. 94. C
ab Asclepiade medicandi ratio antiqua uocata est mortis meditatio. de uenæ sect. adu. Eras. 6°. 6. G
Asclepiadis incompacta. de diff. morb. 3°. 2. E
Asclepiades de medicamentis egregie pertractauit. 2°. de compositione medicamentorum

- medicamentorum per genera. 5^a.222.A
 Asclepiades de medicamentis scripsit. 7°. de compo. medi. sec. loc. 178.B/
 3°. de compo. med. per gen. 5^a.234.G
 Asclepiades Arius librum fecit de proprijs pharmacis. 4°. de compo. medi. secundum locos. 5^a.156.B
 Asclepiades librum fecit interiorum. 7°. de compo. medica. sec. loc. 181.
 B/186.D/8°.189.C/9°.195.B/ 5^a.197.H
 Asclepiades librum fecit exteriorum. 2°. de compo. medi. sec. loc. 138.G/
 3°.143.F/148.B/149.A/4°.152.D/5°.160.B/164.A/8°.192.G/
 9°.199.C/200.A/205.A/10°.207.E/208.H/1°. de compo. med. per gene. 216.E/2°.224.B/225.D/226.A/4°.237.G/5°.249.
 H/250.D/7°. 5^a.265.A
 Asclepiades librum fecit de alopecia. 1°. de comp. medi. sec. loc. 5^a.124.A
 Asclepiades scripsit de respiratione & pulsu. 4°. de diff. pul. 4^a.69.C
 Asclepiadis & discipulorum pulsus definitio. 4°. de diff. puls. 4^a.69.C
 ab Asclepiade pharmaca potabilia ad splenicos. 9°. de compo. medica. secundum locos. 5^a.198.G
 Asclepiadis attrahentia. 6°. de compo. med. per gen. 5^a.261.G
 ut Asclepiades cyzicenum. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.250.D
 Asclepiadis cineritium. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.253.G
 Asclepiade dolorem sedans. 7°. de comp. med. secundum loc. 5^a.185.C
 Asclepiadis discutientia. 6°. de comp. med. per gen. 5^a.262.B
 Asclepiadis emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5^a.261.F
 Asclepiadeum emplastrum cephalicum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a.146.B
 Asclepiadis epulotica. 2°. de comp. med. per gen. 5^a.224.B
 Asclepiade malagma. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.193.B
 apud Asclepiadem malagma dolorem submouendo. 7°. de compo. medica. per gen. 5^a.267.A
 Asclepiadeum medicamentum. 4°. de compo. med. secun. loc. 155.G/5°. de comp. med. per gen. 253.A/7°. 5^a.265.F
 Asclepiadis medicamentum ad carbunculos. 1°. de comp. med. p. gen. 5^a.254.C
 Asclepius pastillus. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.252.H
 Asclepiade stomaticum ex hirundinibus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.171.A
 Asclepiade stomaticæ illitiones. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.171.B/D
 ab Asclepiade stomachica. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.189.C
 Asclepiadis, ad aphthas. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.175.G
 Asclepiadis ad capitis dolorem. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.138.G
 Asclepiadis ad cicatricem ducendam. 1°. de comp. med. per gen. 5^a.216.H
 fm Asclepiadem ad coli affectus. 9°. de compo. medi. sec. loc. 5^a.202.D
 Asclepiadis ad columellas laxatas. 6°. de comp. med. secun. loc. 5^a.174.G
 Asclepiade ad dysentericos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.204.A
 Asclepiade ad egilopas medicamentum. 5°. de comp. medi. sec. loc. 5^a.160.B
 Asclepiade ad hæmopticos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.184.C
 Asclepiadis sanguinem sistens. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.254.E
 Asclepiadis ad serpentium noxas. 2°. de antido. 5^a.116.F
 Asclepiadis ad splenis recētes inflammationes. 9. de comp. me. se. lo. 5^a.198.H
 Asclepiades Pharmaceon dabat stercora pos. 10°. de sim. me. fa. 5^a.75.H
 Asclepiade ad tussim. 7°. de comp. med. secundum locos. 5^a.182.H
 Asclepiadem damnat. de theri. ad Pifo. 5^a.90.G
 Asclepiadis herbe periculum nō fecit Galenus. 6°. de simp. me. fa. 5^a.43.H
 ASCVTIANVM medicamentum. 7°. de comp. me. per gen. 5^a.270.C
 ASELLI pisces pelagici sunt. de atte. uic. rat. 2^a.45.E
 Aselli non sunt saxatiles. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a.113.C
 Aselli pisces, quales. 3°. de alim. fac. 2^a.31.B
 Aselli pisces non multū differunt ex locis inter se. 3°. de alim. fa. 2^a.31.C
 Asini pisces molles carne. 3°. de alim. fac. 2^a.31.A
 Asellorum piscium caro mollis est. de atte. uic. rat. 2^a.45.D
 Aselli piscis caro friabilis. de bo. & uitio suc. 2^a.37.H
 Aselli pisces inter illos qui facilius cæteris conficiuntur. 3°. de alimento- rum facultatibus. 2^a.31.A
 Aselli pisces neq; crassi, neq; tenuis succi sunt. de bo. uitio suc. 2^a.34.H
 Aselli pisces non semper optimi. 3°. de alim. fac. 2^a.31.C
 Aselli ubi prauī. 7°. meth. med. 7^a.51.B
 Aselli, qui in puro mari degunt, ad salendum non sunt accommodi. 3°. de alim. facul. 2^a.33.C
 Aselli utiles sunt calidis, & siccis. 8°. meth. med. 7^a.51.B
 Asellus ex iure albo in siccitate datur. 7°. meth. med. 7^a.45.D
 Aselli in aquarijs uasis nascentes. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a.142.F
 Aselli sub hydrijs quales sunt. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.186.G
 Aselli sub aquario uase nascentes ad capitis dolorem ualent. 2°. de com- post. medi. secundum locos. 5^a.137.E
 Asellorū sub aquarijs uasis in angina usus. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a.174.B
 Asellos sub aquario uase dat arquatis. de med. fac. par. 7^a.166.G
 Aselli in sterquilinijs. 7°. de comp. med. secundum loc. 5^a.186.H
 Aselli axes appellantur ab Hippocrate. de fract. cō. 2°. 238.A/3°.247.
 B/de art. com. 3°.270.H/com. 4°. 7^a.290.B
 ASIAE situs. de aere, aquis, & locis. 2^a.4.E
 Asia & Europæ terminus. de aere, aquis, & locis. 2^a.4.E
 Asia regio temperata austris perflat. de aere, aq. & lo. 2^a.4.E
 Asia pars similis optimæ constitutioni. de aere, aq. & lo. 2^a.4.E
 Asia & Europæ differentia ex terræ nascentibus et hominibus. de aere, aquis, & locis. 2^a.4.E
 Asia pars fertilissima. de aere, aquis, & locis. 2^a.4.E
 in Asia omnia maiora et pulchriora nascuntur. de aere, aq. et lo. 2^a.4.E
 Asia habet homines cultiores & benigniores. de aere, aq. & lo. 2^a.4.E
 Asia regio cur non multum habitata. de aere, aq. & lo. 2^a.5.B
 Asia pars maxima sub regibus est. de aere, aq. & lo. 2^a.5.A
 in Asia quæ uina fulua, uel alba, & tenuia. 4°. de san. tuen. 2^a.85.H
 in Asia non mirum gigni uina tenuia. de uictus ratione in morbis acutis, commentario. 3°. 7^a.127.B
 in Asia Aegæsten uocatum uinum, quale. 5°. de sani. tuen. 2^a.91.B
 in Asia uinū Aphrodisiense, aut austerū Tmolite. 11°. meth. me. 7^a.76.G
 in Asia Tibenum uinum cito redditur idoneum ut bibatur. de bon. & ui- tio succ. 2^a.38.G
 in Asia olyra frequens, qualis. de atte. uic. rat. 2^a.44.H
 in Asia frequentia sunt olyra & typha. 1°. de alim. facul. 2^a.12.G
 in Asia pestilentia uehemēs. de cuc. scar. 6^a.4.B/ps. exp. conf. Sp. 78.C
 ex Asia literas accipiebat Galenus. 4°. de loc. affe. 4^a.22.C
 in Asia constituere significat restituere, & in propriam sedem reduce- re. de fract. commen. 3°. 7^a.246.H
 Asiaticæ Phrygiæ ultimum oppidum Poryle. 1°. de alim. fac. 2^a.12.A
 Asiatici homines pulchri. de aere, aq. & lo. 2^a.4.E
 Asiani cur sint timidiores, effæminatiores, magis imbelles, & mansuetio- res Europæis. de aere, aq. & lo. 2^a.5.A
 Asiani sunt minus magnanimi Europæis. de aere, aq. et lo. 2^a.6.C
 Asiatici non sunt uiriles, tolerantes laborum, audaces, constantes, et ama- tores. de aere, aquis, & locis. 2^a.4.F
 Asiani cur imbelles. de aere, aq. & lo. 2^a.5.A
 Asiaticum panicum est peius Italico. 1°. de alim. fac. 2^a.13.C
 Asianum aromaticum nardinum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.193.C
 Asianum emplastrum Neapolitæ. 6°. de comp. med. per gen. 5^a.262.C
 ASIVS lapis quid. de simpli. medicam. Sp. 86.F
 Asius lapis qualis. 9°. de simp. med. fa. 5^a.67.H
 Asium lapidem sarcophagon appellant. de simpli. medic. Sp. 86.F
 Asius lapis subtilium partium. 3°. de comp. med. per gen. 5^a.228.E
 Asius lapis uiscide relaxat. de simp. medicam. Sp. 86.F
 Asii lapidis flos, qualis. 4°. de simpli. med. fa. 30.G/9°.67.H/68.H/7°. de compo. med. per gen. 5^a.265.G
 Asii lapidis flos calidus est, & subtilissimus omnium terrestrium. 3°. de compo. med. per gen. 5^a.228.E
 Asii lapidis flos molles carnes ac fluidas eliquat. 9°. de sim. me. fa. 5^a.67.H
 Asii lapidis flos septicum medicamentum. 5°. de simp. med. fa. 5^a.36.C
 Asii lapidis flos siccatur ut sal, & non habet uim adstringendi. 2°. de com- po. med. per gen. 5^a.222.A
 Asii flos erodit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.149.G
 Asii lapidis floris meminit. de comp. med. secundum locos. 152.H/5^a.168.E
 ASINI cognoscunt & recordantur. 2°. meth. med. 7^a.14.B
 Asini habent duplicem cognitionem. 2°. meth. med. 7^a.14.E
 Asino utilissimum habere tergus densum. 1°. de sani. tuen. 2^a.66.F
 Asinorum cibi. 2°. de ali. fac. 2^a.17.B
 Asinis agrestibus nonnulli uestuntur. 3°. de alim. fac. 2^a.26.A
 Asinorum agrestium caro, qualis. 3°. de alim. facul. 2^a.26.A
 Asini agrestes laudantur à quibusdam medicis. 3°. de alim. fac. 2^a.26.B
 Asinorum domesticorum caro, qualis. 3°. de alim. fac. 2^a.26.A
 Asinina caro facit humorem melancholicum. 3°. de lo. aff. 4^a.18.F
 Asinina caro comeditur Alexandria. 1°. de ali. fac. 2^a.10.A/2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.107.E
 Asinorū esus hominibus asininis relinquendus. de atte. uic. rat. 2^a.45.E
 Asinarum lac, quale. 3°. de ali. facul. 2^a.27.F/7°. meth. med. 7^a.44.G
 Asinæ lac subtilius est lacte camelæ. de diff. cont. Sp. 73.F
 inter Asinæ, & camelæ lac, medium est lac capræ. de diff. cont. Sp. 73.F
 Asininum lac & caprinum quo modo differant. 5°. de san. tu. 2^a.91.H
 Asinino lacti contrarium est ouillum. de bo. & uitio suc. 2^a.35.B
 Asinæ lac tenue, et serosum est. 5°. de san. tu. 2^a.91.H/5°. met. me. 7^a.35.A
 g Asininum

- Asfininum lac ceteris est tenuius. 2°. de sani. tuen. 2°. 99. G
 Asfininum lac habet plus feri. de bon. & uitio suc. 2°. 35. C
 Asfininum lac habet minimum pinguedinis. 3°. de alim. fac. 2°. 27. H
 Asfininum lac caseum non facit, & cur. 1°. de simp. med. fac. 5°. 73. F
 Asfininum lac coagulatur in uentriculo, si calidum sit epotum. 3°. de alim. mentorum facultatibus. 2°. 27. H
 Asfininum lac facit multum deijcere. 3°. de alimen. facul. 2°. 27. H
 Asina lac est humidius lacte omni, & uentrem magis subducit. de uic. ra. in morbis acut. com. 4°. 148. F/ 7°. 152. F
 Asina lac mitius inter purgantia medicamenta. de uictus ratio. in morbis acut. comen. 4°. 7°. 148. F
 Asfininū lac expurgat, cōtēperat. de uic. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 149. D
 Asina lacte purgat in causo. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 135. B
 Asfininum lac siccis concedendum, sed non alijs. 6°. de sani. tuen. 2°. 99. G
 Asfinini lactis dandi modus. 10. meth. med. 7°. 67. B
 cum Asina lacte miscet aliquid mellis, & salis. de uictus rat. in morbis acutis commentario. 4°. 7°. 138. E
 Asina lactis quantitas sumēda. de uict. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7°. 138. D
 Asfininum lac & caprae alternis diebus sumendū est. 5°. de sa. tu. 2°. 91. H
 Asfininum lac datur hecticis, et quomodo. 10°. meth. med. 7°. 67. B
 Asina cuius lac accipiendum est, quō sit tractanda. 7°. meth. me. 7°. 45. A
 Asfininum lac ab ubere dabat in siccitate Gal. 7°. meth. med. 7°. 44. F
 Asfininum lac adhuc calidum in tabe, ni quis toleret mammam muliebrem in ore apprehendere. de marcore. 3°. 48. D
 Asina lac dat in dolore. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 148. F
 Asini aut equi sylvestris lien p splenicis. 9°. de cōpo. me. sec. lo. 5°. 198. G
 Asfininus splen ad quid utile. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. H
 Asinorum ungues comitiales morbos sanant. 11°. de simp. me. fa. 5°. 80. E
 Asinorum unguium cinis perniones siue chimethla sanat. 11°. de simplic. medica. facult. 5°. 80. E
 Asinorum ungues choeradas digerunt. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. E
 Asfininum membrum ad quid utile. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. H
 Asini urina non est bibenda. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. E
 Asfininus finus dentium dolorem tollit. de simpli. medica. Sp. 84. E
 Asinus non percipit lyram. de cuiusque ani. pec. not. 2°. 56. G
 de Asini umbra prouerbium. 3°. de diff. puls. 4°. 59. D
 Α' οὐνδ' ο' τ' ο' orationis genus, & quod. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 118. F
 ASIRITAE medicamen. de med. exper. Sp. 108. F
 Α' σ' ι' τ' i' a. i. ciborum abstinentia, κενεαργεία. i. uasorum inanitio saepius dicitur. de uict. rat. in morbis acut. com. 2°. 7°. 123. F
 Α' σ' ω' δ' n' quid significet. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 142. A
 Α' σ' ω' δ' e' s' febres, q̄ appellētur. de uic. rat. i morb. acu. cō. 4°. 7°. 140. G
 ASPHARAGVS dr̄ ab Atheniēsis p ph. 6°. & sim. me. f. 5°. 44. A
 Asparagi qui dicantur. de atte. uic. rat. 2°. 44. D
 Asparagus quid sit. 2°. de alimen. facul. 2°. 24. A
 Asparagus quid, & eius uires. de simpli. medica. Sp. 80. G
 Asparagorum alius regius, alius ε' λ' e' i' o' s, alius bryonia. 2°. de alimento- rum facultatibus. 2°. 24. B
 Asparagus in plantis fruticosus proueniens. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B
 Asparagus non uidetur calidus uel frigidus. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. A
 Asparagum habentium olerum, & caulem, caulis est siccus. 2°. de alimen- torum facultatibus. 2°. 24. A
 Asparagorum regionum radices incidentes, quibus sunt minus calidae. 5°. de simplicium medica. facult. 5°. 35. E
 Asparagi omnes parum nutriunt. 2°. de alim. facult. 2°. 24. B
 Asparagus abstergit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Asparagi omnes iuuant stomachum. 2°. de alim. fac. 2°. 24. B
 Asparagus pruritum mouet. de cathart. Sp. 95. D
 Asparagi oēs ciēt urinas. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B/ de cura icter. Sp. 111. D
 Asparagus urinam prouocat, duritiem relaxat, diureticas uires habet. de simpli. medicamin. Sp. 80. G
 Asparagorū regionū radices urinā bene puocāt. de simp. me. fac. 5°. 35. E
 Asparagorum regalium radix lapidem renum frangit. de ren. aff. digno- tione & medela. 7°. 196. D
 Asparagos renes, & iecur infarctū liberat, & dentium dolores sanat. 6°. de simp. med. facul. 5°. 44. A
 Asparagi amari perperam dati exiccato. 7°. meth. med. 7°. 44. C
 Asparagus palustris exhibeatur melancholicis. de mel. ex Galeno Ru- fo, & Poss. Sp. 110. D
 Asparagorum palustrium radices. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. H
 ASPASIVS. 9°. de compo. medi. sec. loc. 5°. 204. B
 ASPECTVS, pusillanimitas, solitudo, timor, tarditas, fletus, graui- tas, cogitatio, taciturnitas accidit p melancholiā. de anat. uiu. Sp. 45. F
 ASPERVUM leui opponitur. de ijs, quae in med. fi. com. 3°. 7°. 215. B/ de urinae significa. ex Hipp. Sp. 79. B
 Aspera quae sint. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. D
 Asperantes causa quid faciant. de cau. morb. 3°. 3. C
 quibus Asperantur quae prius erant leuia. de cau. mor. 3°. 9. C
 Asperantia ob quid accipiatur. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 127. G
 Aspatia displicet uētri, et uiscerib. de uic. rat. i mor. acu. cō. 3°. 7°. 127. G
 Asp nō debet medicus cē, nec adulari. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 181. E
 Aspera arteria, quae in progn. com. 2°. 4°. 202. B
 Aspera arteria est uia, quae uadit ad pectus, potest colligi ubi distinguit ipsum contra gulā, quae tendit ad uētriculū. cō. 2°. apho. 17°. Ex. 13. B
 Aspera arteria corpus cartilaginofum. 2°. de sympto. caus. 21. E/ 5°. de locis affectis. 4°. 31. B
 Aspera arteriae cartilaginum figura. 1°. de lo. affec. 4°. 27. F
 Aspera arteriae quibus consistit. 1°. de loc. aff. 4°. 2. C
 Aspera arteriae suprema pars quae ori coniungitur, larynx dr̄. 2°. 98. E
 in Asperā arteriā recipitur oris excrementū. 6°. de sani. tuen. 2°. 98. E
 per Asperam arteriam cur excrementa partium inflammatarum excāt. 2°. de locis affectis. 4°. 13. B
 Aspa arteria cur sensibily exaspatur. in 6°. & mor. uul. cō. 2°. 3°. 160. H
 ad Asperas arterias pulmonis quomodo materia permeet. commenta- rio. 7°. aphor. 30°. Ex. 56. B
 in Aspas arterias quot modis confluunt materiae. 2°. de p̄s. ex. 4°. 109. G
 p Asperā arteriam fertur destillatio a capite. cō. 7°. aph. 38°. Ex. 57. A
 Aspera arteria offenditur a materia existente in cerebro. commentario 6°. aphor. 2°. Ex. 46. E
 Aspa arteriae inflāmatio āgustīā anhelitus facit. c. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 Aspera arteriae inflāmatio difficultatē spirandi facere pōt, sed non stran- gulationē propter magnitudinem meatus. cō. 4°. apho. 34°. Ex. 31. D
 Asperis arterijs plenis erecti spiramus. 4°. de locis affectis. 4°. 26. H
 Aspera arteria cum ex capite egrotat, quo modo curanda. 6°. de sani- tate tuenda. 2°. 100. A
 in Aspera arteria quomodo ulcus deprehēdatur. 4°. de lo. af. 4°. 28. A
 ab Aspera arteriae ulceribus quo modo differat ulcus pulmonis. 4°. de locis affectis. 4°. 28. B
 Aspera arteriae ulcera sine dolore. 4°. de locis affectis. 4°. 28. B
 in Aspera arteria ulcus quomodo curandum. 7°. meth. med. 7°. 29. A
 ex arteria Aspera & pulmone feruntur, quae extussumus. comen. 7°. aphor. 37°. Ex. 56. H
 in Aspera arteria quomodo fit expulsio. 2°. de sympt. cau. 3°. 21. F
 Aspera arteria tussi purgatur. com. 7°. apho. 51°. Ex. 58. D
 Aspera arteria, & stomachus cōparantur tibiae. in Tim. Plat. 1°. 288. F
 ad Asperatos cācros oculorū ualet succus cētaurcae. de uir. cēt. Sp. 93. B
 Asperum multum est milium, & panicum. de diff. cont. Sp. 73. B
 Asper pulsus fit a cholera rubra. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Asperū uinū, nigrū, crassum quale sit in nutriendo. de diff. cont. Sp. 73. F
 Asperū uinum, rubrū, crassum, quale sit in nutriendo. de dif. cōt. Sp. 73. F
 Aspero uino, dulce est digestibilis. de dissol. cont. Sp. 7. D
 Aspera uox unde. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. F
 Asperam habētes uocē qñ moriebātur. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 115. D
 Aspera urina si post crism fuerit, in eandem febrem reintegrari demon- strat egrotum. de dynamidijs. Sp. 34. G
 ASPERITAS nascitur ab adstrictione uel acredine. de ptiffa. 2°. 47. E/ 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. H
 Asperitas ex siccitate oritur. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. F
 Asperitatē non frustra molitur partiū opifex natura. de dif. mor. 3°. 4. E
 Asperitas in quo genere aegritudinis. de diff. mor. 3. A/ 3°. 4. E
 fm Asperitatem uel lenitatem uel concuitatem, uel foramen, uel figu- ram est causa morbi composita, & quomodo. de ocu. 7°. 185. G
 Asperitates leuigantia. 7°. de comp. med. sec. loc. 177. E/ 5°. 182. E
 Asperitati quando opportunus sit adeps. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. H
 Asperitati leniende congruit coni fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. A
 Asperitati medētur chōdrus, lac, & ptiffana. 2°. de sim. med. fa. 5°. 12. G
 Asperitatibus medentur gummi. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. B
 contra Asperitatem ualent putrefactiua. de ocul. 7°. 189. C
 ad Asperitatem sinegma. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. A/ B
 ad Asperitudines sycoseis & callos oculorum quae ualcant adstringen- tia. 4°. de compo. med. sec. loc. 150. E/ 5°. 151. F
 Asperitudines oculorum extenuat thlaspi. de simp. med. Sp. 91. G
 ad Asperitudines oculorum. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 152. H/ 5°. 155. H
 Asperitas palpebrarum lachrymas cit. com. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
 Asperitudinibus

Asperitudinibus palpebrarum accommodatum collyrium ex uino. 4°. de comp. med. secundum loc. 5°. 150. D
 ad Asperitatem palpebrarum collyrium. de ocul. 7°. 191. E
 ad Asperitudines palpebrarum. 4°. de cōp. med. sec. loc. 150. D/ 5°. 156. D/ de ocul. 7°. 189. C
 in Asperitatibus palpebrarum quid agant medici ad consilij inopiam re-
 dañti. 4°. de comp. med. secundum loc. 5°. 150. E
 ad Asperitates circa os. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. D
 Asperitas faucium tuſſim facit. 2°. de sympt. cau. 3°. 21. G/ comment. 4°. aphorif. 54°. Ex. 33. E
 Aspitae linguae quo lunae aspectu fiat. de decu. pg. ex math. sciē. Sp. 12. G
 Aspera lingua melle fricanda est. de dynamidijs. Sp. 20. A
 Asperitas arteriae quomodo tuſſim faciat. 2°. de simp. me. fa. 5°. 13. E
 ad Asperitatem arteriae uocalis. de remed. par. fac. 7°. 158. C
 Asperitates non modo in arteria, sed & in uesica scabra lenire potest gly-
 cyrriza. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 ad Asperitudinem arteriae, & gutturis. 7°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 179. F
 Asperitates arteriae sanat symphytum petr. eū. 8°. de sim. me. fa. 5°. 61. G
 ex Asperatio in ossibus ob quae fiat. de cau. morb. 3°. 9. C
 ASPHALTON, id est bitumen. 11°. de simp. me. fa. 5°. 83. F
 Asphaltum optimum ē Iudea aduehitur. 1°. de antid. 5°. 105. E
 Asphaltum siccum quid. de simpl. medica. Sp. 80. C
 Asphaltum calidū ē cū subtili substantia. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. G
 ex Asphaltum medicamenta. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. A
 Asphaltus fugiendus in ulceribus. 3°. meth. med. 7°. 21. C
 Aspalathus acris & adstringens. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Aspalathus desiccatur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Aspalathus adstringit, concoquit, putrefactione s corrigit. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 194. F
 Aspalathi decoctū adstringēs pro gargaris. 6°. de cōp. med. 5°. 172. F
 Aspalathus ad putredines & fluxiones est utilis. 6°. de sim. me. f. 5°. 44. A
 ASPHALARTESII acopon. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 272. B
 ASPHODELVS, & albus sunt idem. de simp. medic. Sp. 81. B
 Asphodelus fuluus, flauus, et ruber, albo calidior. 4°. de sim. me. 5°. 31. D
 Asphodeli radix scille similis est. 2°. de alim. facul. 2°. 24. B
 Asphodeli radix qualis. 7°. de simp. med. fa. 5°. 44. B
 Asphodelum in fame rustici ederunt. 2°. de alimen. 2°. 24. H
 Asphodeli radix, amaritudinem deponit, si paretur ut lupini. 2°. de ali-
 men. facultatibus. 2°. 24. H
 Asphodelum habet uim tenuandi et aperiendi. 2°. de alim. fac. 2°. 24. H
 Asphodelus menstrua, & urinam prouocat. de simp. medic. Sp. 81. B
 Asphodeli radix ictericis conuenit. 2°. de alim. fac. 2°. 24. H
 Asphodeli radices combustae, et in cinerem redactae alopeciam emendant,
 & albas maculas. de simp. medicam. Sp. 81. B
 Asphodelus ad tuſſim ueterem facit. de simplic. medicam. Sp. 81. B
 Asphodelus duritiem emollit. de simp. medicam. Sp. 81. B
 Ασφουία ē plūs priuatio. d sym. ca. 3°. 12. A/ 1°. d p̄s. ex pul. 4°. 106. A
 Ασφουίαν nunquam habet corpus uiuum. 1°. de prae. ex pul. 4°. 106. A
 Ασφουκτον quid significat. 1°. de prae. ex pul. 4°. 106. B
 ASPIDVM triplex species ptyas, chelidonia, chersea, & quales sint.
 de ther. ad Pif. 5°. 93. A
 Aspides quomodo parandae pro cibo. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. F
 Aspidibus nutriuntur Marſi. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. F
 Aspidis exuium uisum acutissimum reddit. de theri. ad Pifo. 5°. 93. F
 Aspis aspidem non necat. de inaequ. intemp. 3°. 44. C
 contra Aspidem ualet theriaca. de theri. ad Pifo. 91. E/ 5°. 98. E
 ad Aspidis morsus ualet antidotus Antipatri. 2°. de antid. 5°. 115. H
 ad Aspidum morsus theriaca Euclidis Palatiani. 2°. de antid. 5°. 116. B
 Aspidis morsum sanans medicina. 2°. de antid. 5°. 118. H
 ex Aspidibus emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. B
 ASPLENVM, & scolopendra dicitur & hemionitis. 5°. 198. E/ H
 Asplenium tenuium est partium non tñ calidū. 6°. de sim. me. fa. 5°. 44. A
 Asplenos obstructions fortes lienis curat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. C
 Asplenium lapides frangit & lienes liquat. 6°. de simp. me. fac. 5°. 44. A
 ASYRACVS uocatus percussus a scorpione exhibetur. 11°. de simplic. medica. facultatibus. 5°. 82. G
 ASSA qualis sit. de ocul. 7°. 188. G
 Assa maturatiua est. de ocul. 7°. 189. C
 Assa oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Assa foetida contra morsum scorpionis. de med. exper. Sp. 106. D
 Assae foetidae electuarium. de med. exper. Sp. 108. D
 ASSANDA quo modo sint simplicia. 4°. de cōp. med. se. lo. 5°. 152. E

Assata simplicia quo modo cognoscantur. 4°. de cōp. med. se. loc. 5°. 152. E
 Assata considerandum an deponant qualitatis uehementiam. 2°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 24. H
 Assatio praeprae parat alimentum ori. de bon. & uitio suc. 2°. 37. A
 Assa sunt sicciora. 3°. de alim. fa. 2°. 29. D/ 11°. de simp. me. fac. 5°. 78. E/
 de dissol. continua. Sp. 74. D
 Assata quale nutrimentum dant. 3°. de ali. fac. 2°. 26. C
 Assa allia & cruda comesta expurgant in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Assae potius quam elixae edendae sunt carnes animalium domesticorum. de
 cura icteri. Sp. 111. D
 Assa elixis commutanda uere ineunte. de sal. dia. 2°. 40. C
 quomodo Assetur caro sine nidore. de puero epil. 7°. 180. G
 ob Assationem ambustae carnes quales sint, & quem gignunt humorem.
 de uict. rat. in morb. acut. commen. 4°. 7°. 147. C
 Assae fabae cibus crassus, & cur. de diss. cont. Sp. 72. H
 Assa oua dura, cibus est crassus, & cur. de diss. cont. Sp. 72. H
 Assa oua dura tarde descendunt. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Assatus panis cibus crassus. de diss. cont. Sp. 72. H
 Assos pisces dat non febrientibus, elixos uero febrientibus. de uict. rat. in
 morb. acut. commen. 4°. 7°. 149. B
 ASSAFATI fit mentio. secret. Sp. 97. G
 ASSARION. de pond. & mens. 5°. 276. D/ G
 ASSENTIUNTUR quandoque homines alicui quaecunque dicenti.
 de cuiusque animi pec. not. 2°. 59. D
 Assensum temerarium semper refugit Gale. 3°. de lo. affec. 4°. 15. A
 ASSIMILATIO quaedam nutritio. 3°. de sym. cau. 26. C/ 3°. 29. A
 Assimilatio semper fit a natura. com. 1°. apho. 3°. Ex. 3. G
 Assimilare quod optimum est natura conatur, quod uero pessimum expel-
 lere. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
 Assimilat celerrime proprium nutrimentum, & alterat humidissimum
 calidissimumque corpus. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A
 Assimilari alicui dicitur fratrare. de art. commen. 3°. 7°. 272. A
 Ασσις. i. cibi fastidium. de uictus rat. in morb. acut. commen. 2°. 119. E/
 comment. 4°. 7°. 145. C
 Ασσις Graeci uocant stomachi fastidia. 4°. de sani. tuen. 2°. 84. E
 ASSIDENTIA signa, quae in 3°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 143. H/
 com. 1°. aphorif. 12°. Ex. 5. H
 Assidentium librum fecit Praxagoras. commen. 6°. aphor. 1°. Ex. 46. C
 ASSISTENTES debent agere circa egrum quae conueniunt. com
 men. 1°. aphor. 1°. Ex. 2. B
 Assistentibus uera dicenda de morbo. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 168. E
 ASSISTA electuarium. de med. expert. Sp. 107. B
 Ασσωδεις id est fastidiosus fuit bifariam. in 1°. pror. cō. 2°. 4°. 175. B
 de ASSVETVDINIBVS scripsit Erasistratus. de cōsue. 2°. 61. G
 Assuetudines debent sciri secundum empiricos. de sect. Isa. 16. D
 ab Assuetudinibus sumitur una intentio curatiua. de consuetu. 2°. 60. C
 Assuetudinis ratio in inuentione eorum quae ad sanandum conferunt, ma-
 gnā sibi partem uendicat. de consuetu. 2°. 60. D
 Assuetudines cur non mutandae. 5°. de san. tuen. 2°. 93. D
 Assuescentes alicui rei magna ex parte conuenientem suae naturae deli-
 gunt consuetudinem. 5°. de san. tuen. 2°. 93. H
 ASSVTAE fasciae, quae de fascijs. 7°. 293. F
 Assuta fascia ad mammam. de fascijs. 7°. 303. C
 Assuta iunctura ad anum. de fascijs. 7°. 304. A
 ASSYRIORVM linguae si sit uocabulum, ab ipsis Assyrijs res di-
 scenda est. ad Thrasib. 2°. 106. H
 Assyrius succus. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. B
 ASTACI non habent collum neque caput. 8°. de usu par. 1°. 164. H
 Astaci pisces habent tenuem & mollem testam. 3°. de ali. fac. 2°. 32. D/ de
 ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
 ASTAPHIS, id est uua. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B
 Astaphis agrestis ad pforam accommodata est, sed & urendi uim habet.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B
 Astaphis capite purgat pituitam. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B
 ASTAINVS Icodoti cōpositione a uitij sedis liberatus. 9°. de com-
 po. med. sec. loc. 5°. 204. H
 ASTER anicetus ad quid sit utilis. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 154. H
 ASTER atticus quid. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Aster atticus refrigerat, reprimat, est mixtae potentiae ut rosa, tamen non
 adstringit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B
 Aster atticus bubones sanare creditur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B
 ASTER samius, qualis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. E

Aster samius frigidus & albus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Aster samius magis tenuium partium quam samia terra. 4°. de compo-
 medic. sec. loc. 5°. 150. A
 Aster samius tenax est, & uiscosus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
 Aster samius lenissimus in arteria inflammationum principijs. 7°. de com-
 po. medic. sec. loc. 5°. 177. H
 Aster samius ad sanguinis expuitiones ualet. 9°. de simp. me. fa. 5°. 65. H
 Aster stomachicus. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 191. D
 Asteris terræ fit mentio. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. A
 Aster inexuperabilis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. E
 Aster confectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A
 Asteris medicamentum. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 243. A
 Asterica urina quæ, & quid significet. de dynamidijs. Sp. 34. D
 Α'σθμα in cursibus, uel exercitijs uehementibus respiratio dicebatur
 tempore Galeni. com. 6°. apho. 46°. Ex. 52. A
 Asthma quid. in 3°. de morbis uulgaribus. commen. 2°. 3°. 136. B / com-
 men. 6°. apho. 46°. Ex. 52. A
 Asthma, quod dicitur orthopnoea, quid. com. 6°. aph. 46°. Ex. 52. A
 Asthma unde fiat. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 180. A
 Asthma fit ex superfluitate pituitæ. de spermate. Sp. 36. G
 Asthma ex bile in stomacho quo modo fiat. de spermate. Sp. 36. H
 Asthmate afficitur pulmo. 3°. de præsa. ex puls. 4°. 116. C
 Asthma contingit conceptis in hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C
 Asthmata cur fiant in puerulis accedentibus ad pubertatem. commen. 3°. apho. 26°. Ex. 25. E
 Asthma quo modo autumno fiat. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
 Asthma cur fiat in consistentibus. com. 3°. apho. 3°. Ex. 26. E
 ex Asthmate aut tussi qui gibbi fiunt, ante pubertatem moriuntur. com-
 men. 6°. apho. 46°. Ex. 51. G
 Asthma morbus senum. 5°. de san. tuen. 2°. 92. B
 Asthmata cur fiant in senibus. com. 3°. apho. 31°. Ex. 26. G
 Asthmata concomitantur senes ad mortem. cō. 2°. apho. 40°. Ex. 18. A
 in Asthmate acuto minuuntur iugulares. de anat. uiuorum. Sp. 55. A
 Asthmate infestante cathartici utimur. de dynamid. Sp. 20. E
 in Asthmate & orthopnoea cauenda sunt calefacientia ualde & refrige-
 rantia. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. G
 Asthmatici qui dicantur. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. C
 Asthmaticis quæ conueniant. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. F/G
 Asthmaticis medicamentis inditur myrrha. 8°. de sim. me. fa. 5°. 61. A
 Asthmaticorum remedijs cur nasturtiū miscetur. 7°. de sim. me. f. 5°. 50. A
 Asthmaticis idonea est aristolochia rotunda. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. F/
 de med. exper. Sp. 104. C
 Asthmaticis prodest calamintha. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. E
 Asthmaticos iuuat succus centaureæ. de uirt. centau. Sp. 94. A
 Asthmaticis prodest cyclamini cyssanthemi fructus. 7°. de simpli. medic.
 facultatibus. 5°. 53. F
 Asthmaticis siue anhelantibus exhibetur cyclamini radix sicca. 7°. de sim-
 pli. med. fac. 5°. 53. F
 Asthma curat decoctio hyssopi. de med. exper. 106. F / Sp. 107. D
 Asthmaticis datur lapis armenus. de dynamidijs. Sp. 21. C
 ad Asthma dantur penidæ. de med. exper. Sp. 106. F
 Asthmaticis facit diapenidion magnum. de dynamidijs. Sp. 26. D
 Asthmaticos adiuuat pix humida. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. E
 Asthmaticos iuuat pulmo uulpinus. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. H
 ad Asthmata siue anhelationes ualet smyrnij semen. 8°. de simpli. medic.
 facultatibus. 5°. 61. B
 Asthmaticis auxiliatur sotira. de dynamidijs. Sp. 26. B
 ad Asthma aptum est spondylii fructus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. G
 ad Asthma ualet theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. F
 ad Asthma medicamen. de me. exp. 104. B/H/105. B/G/ Sp. 106. B/G/C
 ad Asthma antiquū ualēs medicamen. de med. exp. 106. C/ Sp. 107. A/E
 ad Asthma ualet electuarium scillæ. de med. exper. Sp. 108. D
 Asthmaticos peculiariter adiuuans electuarium. de dynam. Sp. 27. C
 ad Asthmaticos. 7°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 186. E / de medi. facile par.
 7°. 165. F / secret. 97. B / 99. A / de med. exper. Sp. 105. E
 ASTORONIS experimetatoris medicina. de med. exp. Sp. 104. A
 ASTRAGALITIS iris. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. A
 ASTRAGALVS adstringit, et exiccat. 6°. de sim. me. fa. 5°. 44. A
 Astragalus ulcera uetera glutinat, & aluum fluxu tentatam sistit. 6°. de
 simpl. med. fac. 5°. 44. A
 Astragali fit mentio. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. D
 ASTRA mouentur, & non uidentur. 4°. de diff. puls. 4°. 66. C

Astro nullo indiget Sol. 3°. de die. decr. 4°. 157. A
 Astrorum ortus & occasus medico obseruandi sunt. de aere, aquis, &
 locis. 2°. 2. D
 Astra quæ præcipue consideranda. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. D
 ab Astris figuram contraxit Alexander. de spermate. Sp. 38. G
 ASTRONOMIA iter rōnales nūeratur. d cuiusq; ai pec. no. 2°. 60. A
 Astronomia prædiscenda medico. si quis opt. med. Isag. 6. B / 1°. methodi
 medendi. 7°. 2. D
 Astronomia innititur arithmetica & linearum scientiæ. de cuiusq; animi
 pec. not. 2°. 58. B
 Astronomiæ methodus quæ. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 57. B
 Astronomiæ finis in contemplatione consistit. ad Thrasy. 2°. 106. D
 Astronomia acuit animum. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 56. G
 de Astronomia scribentes laudandi. 3°. de die. decr. 4°. 157. C
 Astronomiam callebat Galeni pater. de cogn. cur. animi mor. 2°. 54. D
 Astronomia à nonnullis contēnebatur. 1°. de nat. fac. 1°. 293. A
 de Astronomicis instrumentis exemplum. 14°. de usu par. 1°. 205. E
 ASTROLOGIA & diuinatione tm utūtur diuites, qū ad puiden-
 dū faciat quorū hēredes esse debeāt. de præcog. ad Posth. 4°. 214. C
 Α'σθενία. id est imbecillitas. 2°. meth. med. 7°. 10. D
 Ασθενούτης qui uocentur. 2°. meth. med. 7°. 10. D
 ASTVTORVM forum Athenis. in 3°. de morb. uul. cō. 2°. 137. G/
 commen. 3°. 3°. 140. E
 ad ASTYDAMANTEM Heraclidis. 2°. de antido. 117. H / 4°. de
 comp. med. per gen. 5°. 241. C
 ATAGENES uolucres laudabiles. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
 Atagenes neq; crassum faciunt, neq; tenuant. de bo. & uit. suc. 2°. 34. H
 Atagenis caro concoctu facilis. 3°. de ali. fac. 2°. 29. C
 Atagenarum caro quibus commoda. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G
 Atagenes conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 ATAXIA est acosmia. in progno. com. 3°. 4°. 207. G
 ATERAMNA quæ dicuntur. de bo. & uitio suc. 2°. 36. G
 ATHANASIA compositio. 4°. de loc. aff. 4°. 28. D
 Athanasia antidotus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. H
 Athanasia antidotus Mithridatis. 2°. de antid. 5°. 114. H
 Athanasia calefacit, & exiccat. 8°. meth. med. 7°. 54. D
 Athanasia ad quotidianas acutas in æstate. de dynam. Sp. 32. F
 Athanasiam assumat senex, qui cibis obstruentibus sit usus. 5°. de sanita-
 te tuenda. 5°. 91. E
 Athanasia ad abscessus in uisceribus. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 ATHENAEVS inter pneumatica sectæ probatissimos numeratur.
 2°. de sympt. cau. 1°. 21. H
 Athenæus et Aristoteles delectatur demonstratiōibus. 2°. de sem. 1°. 337. B
 Athenæus quæ elementa posuit. intro. Isa. 52. F
 Athenæus de arte auguradi scripsit. de uic. rat. i mor. ac. cō. 1°. 7°. 110. C
 fm Athenæum plus habent nati à matre q̄ à patre. 2°. de sem. 1°. 336. G
 Athenæo nō est adhibēda fides in mēbris feminalibus mulierum. 1°. 336. C
 Athenæus elaborauit scientiam medicā uniuersam. 1°. de elemētis. 1°. 5. G
 Athenæi opinio de febris materia. 1°. de diff. feb. 3°. 32. G
 Athenæus scripsit de pulsibus. 3°. de diff. pul. 4°. 62. D
 Athenæi pulsus definitio. 4°. de diff. pul. 4°. 69. B
 cum Athenæo sentit Galenus in motu pulsus. 4°. de diff. pul. 4°. 69. A
 Athenæus reprehendit medicos de rigore. 2°. de symp. cau. 3°. 21. B
 Athenæi infusum. 9°. de comp. med. secundum loc. 5°. 203. F
 ATHENA, hoc est Minerva, appellatum emplastrum. 2°. de compo-
 med. per gen. 221. C / 6°. 5°. 258. H
 Athena emplastrum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. C
 ATHENIENSIBVS leges dedit Pallas. an animal sit. 1°. 328. E
 Athenis mysteria sunt qñ mēsis Septēber Romæ. 4°. de san. tu. 2°. 86. G
 Athenis pauci imprudentes & multi philosophi. q. animi mor. 1°. 321. H
 Atheniēsiuum lingua multas passa est mutatiōes. 2°. de dif. pul. 4°. 54. H
 Athenis Astutorum forum. in 3°. de morb. uulgar. comment. 2°. 137. G/
 commentario. 3°. 3°. 140. C
 Athenis pestis magna. de sympt. diffe. 3°. 11. H
 Α'θίρα pulticulam significat. 2°. meth. med. 9. E / 14°. 7°. 90. E
 Α'θίρωμα nomen habuit à similitudine ad aliquid extra positum. 2°. me-
 thodi medendi. 7°. 9. B
 Atheroma quid. si. med. Isa. 48. H
 Atheroma affectus circa cutem capitis. intro. Isa. 59. F
 Atheroma suturarum distentio. intro. Isa. 59. C
 Atheroma affectus iuncturarum cubiti. introd. Isa. 59. C
 Α'θίρωμα apostematis genus. 14°. meth. med. 7°. 90. E
 Atheromata

Atheromata fiant ex commixtis humoribus. de cau. morb. 3^a. 8. B
 Atheromata sunt ex toto genere præter naturam. de diff. mor. 3^a. 4. F
 Atheromata numerantur inter morbos, qui oriuntur, cum prius non essent. 14°. meth. med. 9. 2. D/ 7^a. 93. C
 Atheromatum tumor differt ab alijs. ad Thrasy. 2^a. 105. A
 Atheromatum fit mentio. 1°. de tumor. præ. nat. 3^a. 83. G
 Atheroma quo modo sanetur. 14°. meth. med. 7^a. 93. F
 Atheromata ablationem sui indicant. 3°. meth. med. 7^a. 16. D
 in Atheromatibus inutile abijcitur. de cau. morb. 3^a. 9. D
 Atheromatibus quid conferat. de uirt. cent. Sp. 93. G
 Atheroma excidere, & putrefacere licet. 14°. meth. med. 7^a. 90. E
 ATHLETICA an sit ars. in ora. suasoria. Isa. 4. A
 Athleta unde dicatur. in ora. suasoria. Isa. 5. A
 Athletarum ars quando cœpit. ad Thrasy. 2^a. 107. B
 Athletica est ars scelerata. ad Thrasy. 2^a. 107. H
 Athleticam artem odit bene instituta respub. ad Thrasy. 2^a. 109. B
 Athleticæ species pancratium. in or. suasoria. Isa. 5. A
 Athleticæ species castus. in or. suasoria. Isa. 5^a. A
 Athletarum exercitationes quedam. de sal. diæ. 2^a. 41. D
 Athletis solis quod exercitationis genus in usu sit. 3°. de sani. tu. 2^a. 80. F
 Athletæ exercentes quo modo appellantur. ad Thrasy. 2^a. 109. B
 Athletæ cur se oleo fricant. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 11. B
 Athletarum emplastrum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 162. A
 ad Athleticam affectionem quod pertinet luctatoria athleticæ arti adijcitur. ad Thrasyb. 4^a. 109. B
 Athletæ diu, et uehementer mouentur citra lassitudinē. de cau. morb. 3^a. 6. H
 Athletis præsto adsunt lassitudines, nisi apothera deuitentur, & cur. 2°. de sani. tuen. 2^a. 76. G
 Athletæ cur potius obstruuntur in exercitatione, quam expurgentur. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 77. G
 Athleticus habitus, qui. ad Thrasyb. 2^a. 102. C
 Athleticū habitū habet Gal. p. optima cōstitutione. de atra bile. 1^a. 37. D
 Athletæ bonum habitū habent, sed periculosum. cō. 1°. aph. 3°. Ex. 3. E/F
 Athleticus habitus non sanus. 2°. de sani. tuenda. 2^a. 77. G
 Athletæ cur utantur cibis crassis & uiscosis. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. B
 Athletæ suū carne uestebantur. 3°. de ali. fa. 25. G/2°. de san. tu. 2^a. 77. G
 Athletæ cur soli utuntur suillis carnibus & pane ex caseo. 1°. de alimen. facultatibus. 2^a. 10. B
 Athletarum panis qualis. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. F
 Athletæ deterius coquunt panes optimos, quam messorum & fossorum robusti. 1°. de alimen. fac. 2^a. 10. A
 Athletæ qui panis commodus. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. A
 Athletis carnis duæ minæ sunt parum. 2°. de digno. puls. 4^a. 76. G
 Athletæ cur multum comedere possunt. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
 Athletæ cur cibos ualentiores acciperent in cœna. 7°. met. me. 7^a. 46. B
 Athletæ quibus uesti debent. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. B
 Athletarum sanguis qui. de atra bile. 1^a. 35. C
 Athletæ quo modo extenuatis parare carnem studerent, & e contrario. de sal. diæ. 2^a. 41. D
 Athletæ non utuntur uenere. 6°. de loc. affe. 4^a. 42. G
 Athletæ cui affectui sint proni. 3°. de san. tuen. 2^a. 80. F
 Athletæ quo genere mortis obeunt. ad Thrasyb. 2^a. 107. G
 Athletæ ex puluere suffocati. 11°. de usu par. 1^a. 188. E
 Athletis rhododaphnis terga dirumpuntur. in or. suasoria. Isa. 4. G
 contra Athletas inuehitur Galenus. in or. suasoria. Isa. 4. C/ad Thrasy. 107. B/H/ 2^a. 109. E
 Athletæ studium pessimum est. ad Thrasy. 2^a. 107. G
 Athletis ualentior Galenus. ad Thrasyb. 2^a. 109. C
 Athleta non melior bestiis. in or. suasoria. Isa. 4. A
 Athletarum comparatio ad concussum murum. in or. suasoria. Isa. 4. H
 Athletis quæ acciderent. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 105. A
 Athletæ Secundi nominati casus ex imbecillitate septi transversi. 4°. de locis affectis. 4^a. 25. A
 ATHROOS significat uniuersum uel magnis portionibus, & celeriter. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H
 ATOMVS quid. 1°. de elementis. 1^a. 2. F/de diff. morb. 3^a. 2. E
 Atomus primus excogitauit Leucippus. de histo. philos. Sp. 2. G
 Atomus Epicuri. de diff. mor. 3^a. 2. E
 Atomus, uacuum uera putabat Democritus. aduer. emp. med. Isa. 35. C
 ex Atomis est corporū cōpositio secundū Democritū. 1°. de elem. 1^a. 2. E
 ex Atomis qualitates fiunt secundum Democritum. 1°. de elem. 1^a. 2. E
 Atomus sunt elementa secundum aliquos. 17°. de usu partium. 1^a. 221. E

Atomus nullam habet qualitatem. de const. ar. Isa. 38. A
 ex Atomis corpora humana esse conflata dicentes reprehenduntur. 11°. de usu partium. 1^a. 186. G
 ex Atomis corpora non constare probatur. 1°. de elem. 1^a. 2. F
 ex Atomis q. homo non constet. de diff. mor. 3^a. 2. E
 Atomus dicitur ab aliquibus spūs primus in mundo. an ani. sit. 1^a. 327. A
 ΑΤΟΜΙΑ. i. imbecillitas. 4°. meth. med. 7^a. 26. D
 ATRVM quandoq; frigiditatem ostendit, quādoq; caliditatem. quæ sita in Hippo. Sp. 113. E
 Atrum quo modo cognoscitur esse à frigido, & quo modo à calido. quæ sita in Hippocr. Sp. 113. E
 Atra bilis cum adiectione atra nominatur, sed amara bilis sæpe dicitur bilis simpliciter. com. 7°. aph. 32°. Ex. 57. D
 pro Atra bile bilis uocabulo utitur Galenus. de theri. ad Pifo. 5^a. 96. D
 Atra bilis & pituita, quid sint, & quos pariant morbos secundum Plato nem. contra ea quæ à Iul. in Hipp. apho. Ex. 67. E
 Atra bilis affinis est pituitæ. de spermate. Sp. 38. C
 Atra bilis cur sit nigra. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. E
 Atra bilis fit ex sanguinis fece. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. C
 in Atra bilē et bilē flauā quo mō uertatur sāguis. 2°. de crisi. 4^a. 138. D
 Atra bilis ex calore sufficienter immodico fit. 2°. de crisi. 4^a. 138. D
 Atra bilis dupliciter fit ex crasso sanguine & bile cōbusta. in 6^m. de morbis uulgar. commen. 6°. 3^a. 195. F
 Atra bilis generatur dupliciter, & quo modo. in 1^m. prorr. com. 1°. 162. F/164. D/in progn. com. 3°. 4^a. 210. A/com. 3°. aphor. 22°. 24. F/commen. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Atra bilis dupliciter generatur, & quo mō. in progn. cō. 3°. 4^a. 210. A
 Atra bilis superaffatur in febre ardente. 3°. de loc. affec. 4^a. 18. A
 Atra bilis ex bile affata malefica fit. in progn. com. 3°. 4^a. 210. A
 Atra bilis fit ex sanguine affato, crasso, adusto. de uict. rat. in morbis acutis. commen. 2°. 7^a. 120. F
 Atra bilis differentie. 3°. de loc. affec. 4^a. 18. A
 inter Atram bilem & melancholicum sanguinem ponit differentiam. 5°. de locis affectis. 4^a. 34. E
 Atra bilis quomodo generetur, & differat ab humore melancholico. com. men. 4°. aphor. 21°. Ex. 29. D
 Atra bilis, & sanguis niger, quo mō differūt. cō. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
 Atra bilis quæ propria sit, & qui humor melancholicus. com. 4°. apho. 21°. 29. D/com. 6°. apho. 53°. Ex. 53. B
 Atra bilis quæ dici non possit, & unde fiat. 2°. de loc. aff. 4^a. 18. A
 Atrabiliaris sanguis habet serum atrabiliarium. 4°. de san. tu. 2^a. 83. H
 Atra bilis serum, quale. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 167. E
 Atram bilem nullum animal gustauit. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Atra bilis qualitates. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Atra bilis est ueluti acetū. 14°. met. 7^a. 89. E/cō. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
 Atra bilis acida, & fermentosa est. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Atra bilis quo modo acida intelligatur. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Atra bilis sincera acida est. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 130. H
 Atra bilis in terram eiecta eleuatur. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a. 174. G
 Atra bilis est acris, corrodens, effusa in terram bullit, acida est ueluti sanguinis limus, qualis saxe in uinis crassioribus consistentibus. commen. to. 4°. aphor. 21°. Ex. 29. D
 Atra bilis fusa non concreta, fulgentem habens calorem, mordax ut acetum, terram abradit, fermentat. com. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
 in Atra bile quid sit fermentatio, & feruor. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Atra bilis p. oculos hēt respirationē. de na. & or. uniuscui. cor. Sp. 41. E
 Atra bilis per quas partes descendit. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 107. C
 Atra bilis abundat ætate declinante, & autumno. breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1^a. 231. B
 Atra bilis autumno abundat, duobus succis ætate perustis, sanguine, & pallida seu flaua bile. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 100. H
 Atra bilis cur autūno & uere generetur. cō. 3°. apho. 20°. Ex. 24. A/B
 Atra bilis dominātis indicium est temporis inæqualitas. 1°. de arte curatiua ad Glauc. com. 7^a. 96. B
 Atra bilis quo tpe crescat. de natura, et ord. uniuscuiusq; corp. Sp. 41. D
 Atra bilis quibus horis dominetur. de spermate. 38. C/de natura, & ordine uniuscuiusq; corporis. Sp. 41. E
 Atrabilaris infans quibus horis efficiatur. de spermate. Sp. 38. A
 Atra bilis horis si puella sit concepta, quid sequatur. de sperm. Sp. 38. C
 in Atra bilis horis si puer sit conceptus, pater in horis flauæ bilis, mater in horis sanguinis quid eueniat. de spermate. Sp. 38. D
 in Atra bilis horis si cōceptio oīum fuerit, quid sequat. de sper. Sp. 38. E
 g iij Atra

- Atra bilis cui proportionatur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. C
 Atra bilis exhalationis ad caput comparatio ad fuliginem in aere. in pro
 gnost. commen. 3°. 4°. 210. F
 Atram bilem qui facile gignant, & quæ ad illam generandam adiuuent.
 de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. F
 Atrabiliariū, uel biliosum succū gignūt laborantes. 4°. de sa. tu. 2°. 83. F
 Atram bilem maxime generant labores diuturni. 4°. de san. tu. 2°. 83. G
 Atram bilem generantes cibi, qui sint. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Atram bilem quandoq; faciunt allia, & cepæ. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Atram bilem generant caules. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Atram bilem facit caro capræ antiquæ. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Atram bilem generant lentes. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Atram bilem generant pisces saliti, antiqui. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Atra bilis i splene dominatur. de nat. et ord. uniuscuiusq; cor. Sp. 41. D
 Atra bile nutritur splen. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. C
 Atra bilis manet in splene, quoad deiciatur. de anat. uiu. Sp. 51. B
 Atra bilis cur nō coaceruatur i uenis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. C
 Atra bilis quid faciat in humano corpore. bre. denot. dog. Hip. 1°. 231. C
 Atra bilis quos faciat mores. de natura et ord. uniuscuiusq; cor. Sp. 41. E
 ab Atra bile, & phlegmate diuturnos fieri morbos inquit Hippocrates.
 bre. denot. dogm. Hippo. 1°. 231. D
 Atra bilis morbus chronicus. com. 1°. apho. 12. Ex. 5. D
 Atrae biles faciunt melancholiam. com. 3°. apho. 22°. Ex. 24. G
 Atra bilis tenebræ animæ rationalis. 2°. de sympt. cau. 3°. 24. D
 ex Atra bile cū principium rationalis animæ occupauit, cur timor mœ=
 rorq; ac mortis expectatio accidant. 2°. de symp. cau. 3°. 24. D
 Atrae bilis color reddens mentem similem tenebris, timorem efficit. 3°. de
 locis affectis. 4°. 19. C
 ad Atrae bilis naturam si uergat humor infestus, in somnis tendens ad ca
 put, timores facit. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
 Atra bilis ex flaua scā facit isanias satīs furiosas. cō. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Atra bilis comitalem facit. 3°. de loc. affect. 4°. 18. C
 Atrabile plenus si exerceatur incidit in apoplexiā, uel comitalem mor=
 bum, aut ruptionem uasis in pulmone. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Atra bilis facit insanabilem difficultatem intestinorum. Ex. 29. H
 Atra bilis habet febres per quartum diem. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Atra bilis redundat in quartana febre. 2°. de crisi. 4°. 134. G
 Atrae bilis pulsus. de natura, & ord. uniuscuiusq; corpo. Sp. 41. F
 Atrabiliarij habent uapores uti suffusiones. de mel. ex Gale. Sp. 109. G
 Atra bilis quo mō cognoscatur pr. eualere. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 176. E
 Atra bilis deterima. in progn. com. 2°. 4°. 202. E
 ab Atra bile corrupta uitium capitis esse indicat nigrior cutis capitis co
 lor. de remed. par. fac. 7°. 154. F
 Atrae bilis significatur timore, & mœstitia longo tempore perseueranti
 bus. commen. 6°. apho. 23°. Ex. 48. E
 Atra bilis futura signa. com. 6°. aph. 23°. Ex. 48. E
 Atram bilem significat somnium fumi, caliginis, & tenebrarum. de præ=
 sag. ex insom. sum. 4°. 213. C
 Atra bilis si abundat sputum est nigrum. 5°. de loc. affect. 4°. 29. H
 Atrae bilis symptomata sunt flatu hypochondriaci accidentia. 5°. de lo=
 cis affectis. 4°. 32. H
 Atrae bilis egritudo quo modo curanda. de natura et ordine uniuscuiusq;
 corporis. Sp. 41. G
 Atra bilis inueterata difficulter curatur. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. H
 Atrabiliarij qui cibi conueniant. de mel. ex Gal. Ruf. & Pos. Sp. 110. D
 Atra bilis a mordentibus irritatur. 14°. meth. med. 7°. 89. H
 Atrabiliarij obeſt aceti acredo. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 130. G
 ad Atram bilem præſidia communia. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. H
 in Atra bile quæ uena secanda. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
 Atrabiliarij mulieribus quibus menses defecerunt quæ uena secanda. de
 mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
 ab Atra bile multos seruauit Galenus eos ineunte uere euacuans. quos
 pur. op. quib. me. & quo temp. 5°. 88. C
 Atram bilem educente medicamento purgantur melancholia, cancer, &
 elephantiasis. quos purg. oportet. 5°. 88. F
 ad Atrabiliarias materias crassas medicamenta mediocria. 14°. methodi
 medendi. 7°. 89. H
 Atra bilis quibus euacuari debet. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Atra bilē medicamēto purgāte sanauit Gale. cō. 6°. apho. 47°. Ex. 52. C
 Atra bilis quibus quandoq; sanetur. in 6°. de morb. uul. cō. 2°. 3°. 163. A
 Atram bilem educentibus in quibus utamur, & qñ. de dynamid. Sp. 21. B
 Atra bilis purganda cum uincit. 4°. meth. med. 7°. 28. E
- Atra bilis difficulter euacuatur. 14°. meth. med. 7°. 92. G
 Atra bilis non est euacuanda nisi coſta. quos purg. oportet. 5°. 88. F
 Atrorum medicamenta fero quā aqua diluere præſtat. 10°. de simpl.
 medic. facultat. 5°. 73. G
 Atram bilem educentia, quæ. de cathart. 94. G/de mel. ex Galeno Ruff.
 & Poss. Sp. 110. A
 Atra educit acetum. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 130. G
 Atram bilem educit epithymus. de dynamidijs. Sp. 21. B
 Atram bilem educunt epithymus, & elleborus. de cathart. Sp. 94. E
 Atra bilem purgat hiera ex ueratro nigro. 1°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 121. E
 Atram bilem educit lapis armenius. de dynamidijs. Sp. 21. C
 Atram bilem educit peplium. de dynamidijs. Sp. 21. A
 Atram bilem educit polypodium. de dynamidijs. Sp. 21. B
 Atram bilem educit pulegium. de dynamidijs. Sp. 21. C
 Atram bilem educit tithymalum. de dynamidijs. Sp. 21. E
 Atram bilem educit tragoriganum. de dynamidijs. Sp. 21. C
 Atra bilis de se est sincera deieſtio. com. 7°. apho. 23°. Ex. 56. E
 Atra bilis quō differat a deieſtiōibus nigris. cō. 4°. apho. 29°. Ex. 29. D
 Atra bilis uel supra uel infra exiens in principio morbi letale. commenta=
 rio. 4°. aphorif. 22°. Ex. 29. F
 Atra bile deſubter exeunte extenuatis poſtridie moriuntur. commenta=
 rio. 4°. aphorif. 23°. Ex. 29. G
 Atram bilem generantibus si inflatur ſtomachus, quid ſuccurrat. 8°. de
 comp. med. ſecundum loc. 5°. 192. B
 ad Atrae bilis uomitum. de remed. par. fac. 7°. 159. B
 ad Atrabilem uomitum. 3°. de med. fac. par. 7°. 176. H
 Atra bilis facta ob retentas euacuationes hæmorrhoidum. de uenæ ſect.
 aduer. Eraſ. 6°. 7. E
 ab Atra bile habitis ſuperuenientes hæmorrhoides bonum. de uenæ ſect.
 adu. Er. 6°. 7. E/com. 6°. apho. 11°. Ex. 47. D
 Atra bilis. lege melancholia, & cholera nigra.
 Atrabiliarij humores qui proprie ſint. 3°. de loc. aff. 4°. 18. A
 Ater humor excretus quandoq; bonum. de atra bile. 1°. 34. E
 Atri humoris utriusq; notas a pueritia didicit Gal. de atra bile. 1°. 34. H
 Atra nubes quo modo. in 1°. de morb. uul. commen. 1°. 3°. 104. C
 Ater ſanguis craſſus quos morbos faciat. de atra bile. 1°. 35. A
 Atras uenas habentibus, & mediocriter tenues minus parcendum in
 miſſione ſanguinis. præſag. exper. confir. Sp. 77. H
 Atra urina aut raro aut nunquam eſt tenuis. quæſ. in Hippo. Sp. 113. E
 Atra urina quid ſignificent. quæſita in Hippo. Sp. 113. E
 Atra urina in lienofis ſunt minus pernicioſæ. quæſ. in Hippo. Sp. 113. E
 Atra urina in uiro, & muliere eſt peſſima. de uri. ſign. ex Hip. Sp. 78. G
 Atra urina in uiris, & mulieribus peſſima eſt. quæſita in Hip. Sp. 113. F
 Atra urina, & aquoſa, & craſſa, et male olens letalis eſt. de urina ſigni=
 fi. ex Hippoc. Sp. 78. G
 Atra hypotaſis, urina male olente in acuta egritudine, letale eſt. quæſita
 in Hippoc. Sp. 113. E
 Atra urina in acutis egritudinibus ut plurimum pernicioſa eſt. quæſita
 in Hippocratem. Sp. 113. E
 ΑΤΡΑΧΥΛΟΣ homo. 1°. de diff. pul. 4°. 48. F
 ATRACTYLIS planta ſpiſoſa. 2°. de ali. fac. 2°. 22. E
 Atractilis deſiccatur, & parum digerit. 6°. de ſimp. med. fac. 5°. 44. B
 ATRACIS planta ſpiſoſa. 2°. de ali. fac. 2°. 22. C
 ATRAMENTVM Indicum, quale. de compoſi. medic. ſecundum lo
 cos. 151. F/ 5°. 156. F
 Atramentum librarium. 4°. de comp. med. ſec. lo. 5°. 158. A
 Atramentum memphiticum. 4°. de comp. med. ſecundum loc. 5°. 158. A
 ad Atramentum ſcriptorium. in progn. com. 1°. 4°. 190. E
 Atramentum ſcriptorium præparabatur in uſum medicamentorum. 2°. de
 compo. med. ſecundum locos. 5°. 140. B
 Atramentum ſcriptorium, quale. 9°. de ſimp. med. fac. 5°. 70. B
 Atramētū ſcriptoriū pgamenū laudat. 2°. de cōp. med. ſec. lo. 5°. 140. B
 Atramentum ſutorium quid. 9°. de ſimp. med. fac. 5°. 71. B
 Atramentum ſutorium quomodo colligatur. 9°. de ſim. med. fac. 5°. 71. C
 Atramentum ſutorium quale. 5°. meth. med. 7°. 31. D/3°. de compo. medi.
 ſecundum locos. 147. B/6°. 5°. 172. H
 Atramentum ſutorium crudum. 4°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 155. G
 Atramētum ſutoriū uſum. 3°. de cōp. med. ſec. lo. 147. H/5°. 148. A/B/C
 Atramentum ſutorium adſtringit. 1°. de alim. facul. 2°. 9. B
 Atramentum ſutorium adſtringens ſummū. 3°. de ſimp. med. fac. 5°. 21. E
 Atramentum ſutorium uehementer adſtringit, & habet magnam calidi=
 tatem. 9°. de ſimp. med. fac. 5°. 71. C

Atramentum sutorium calefacit ualde, & adstringit parum. 6°. de compo. med. per gen. 5°. 256. B
 Atramentum sutorium siccatur euidenter. 4°. de cōp. med. p. ge. 5°. 240. H
 Atramentum sutorium omnium maxime condire seruareq; carnes humiditas potest. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. C
 Atramentum sutorium olentia balnea, fortius resiccant. 7°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 177. E
 Atramentum sutorium stomacho ualde obest, & est contrarium humane nature. 6°. de compo. med. sec. loc. 169. A/8°. 5°. 190. A
 Atramento sutorio ulcera maligna in ore sanantur. 6°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 169. B
 Atramentum sutorium seruat colorem medicamentorum uiridium. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 220. B
 Atramentum sepiæ. 1°. de comp. med. secundum loc. 5°. 124. F
 ATRAPHAXIS, id est atriplex. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. C
 ATRETORVM curatio. introd. Isa. 60. B
 Atretæ fœminæ quæ. 3°. de symp. cau. 3°. 29. H
 ATRIPLEX frigidum est. in 6°. de morb. uulg. cō. 5°. 3°. 194. B
 Atriplex humidum est in secundo ordine, frigidum in primo. 6°. de simplici. medicamen. facult. 5°. 44. C
 Atriplex perhumidum & lentum est. 1°. de alim. facult. 2°. 8. C
 Atriplex hortense humidius est, & frigidius syluestri. 6°. de simplici. medica. fac. 5°. 44. C
 Atriplex calefaciendi uim non habet. de bo. & uitio suc. 2°. 38. H
 Atriplex & blitum aquosiora sunt alijs oleribus. 2°. de ali. fac. 2°. 23. B
 Atriplex aqueum est & terreū ut malua. 6°. de simp. medi. fac. 5°. 44. C
 Atriplex aqueum est, & minimum habet acris facultatis. de attenuantis uictus rat. 2°. 43. H
 Atriplex abstergerendi uim habet, & ad auriginem ex pituita infarctu prognatam utile est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. C
 Atriplicis caulis est siccus. 2°. de alim. facult. 2°. 24. A
 Atriplex est de cibarijs medijs. de diff. cont. Sp. 74. C
 Atriplex manditur ex oleo, garo, & aceto. 2°. de alim. fac. 2°. 23. C
 Atriplex est mediocris i bonis & malis succis. de bo. et uitio suc. 2°. 37. G
 Atriplex generat humores uiscosos, crassos, & frigidos. 2°. de simplic. medic. fac. 5°. 14. D/ de puero ep. 7°. 180. D
 Atriplex parum nutrit. 2°. de alim. facult. 2°. 23. C
 quàm Atriplex cur potius brassicam aliqui offerunt semibus. 5°. de sanit. tate tuenda. 2°. 92. C
 Atriplex cur facile descendat & subducatur uentrem. 1°. de ali. fa. 2°. 8. C
 Atriplex semē supprimit, non tñ corrūpit. 6°. de simp. medi. fac. 5°. 38. C
 Atriplex in febre dandum. 4°. de sani. tuenda. 2°. 87. G
 Atriplex dāda p cibo in tertiana febre. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 97. C
 Atriplex pro cibo in cancro. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. E
 Atriplex conuenit epilepticis. de puero epilep. 7°. 180. C
 Atriplex pro obsonio in cubiti fractura. de frac. com. 1°. 7°. 230. G
 Α' ΤΡΕΡΟΝ. i. sine fistula ulla. de simpli. med. Sp. 90. E
 Α' ΤΡΕΡΟΦΙΑ appellatur cum ali corpus desit. 12°. metho. med. 7°. 74. H
 Atrophia quid sit. 3°. de sanit. tuen. 2°. 82. B/ 3°. de sympt. cau. 26. G/ de tot. morbi temp. 3°. 89. D
 Atrophie sunt frustrationes in nutriendi actione. de sympt. diff. 3°. 12. A
 in Atrophia est actionis priuatio in nutriendi actione. 3°. de sympto- matum causis. 25. B/ 3°. 26. C
 Atrophia non habet typum. de Typ. 3°. 90. D
 Atrophia secundum quos non est morbus. 1°. meth. med. 7°. 8. B
 Atrophia fit in toto animali, & in parte. de symp. diff. 3°. 12. G
 Atrophiam necessario inducit actionis digerendi in corpus alimenti siue priuatio, siue imbecillitas, sicuti etiam alteratricis in quaque particula uirtutis noxa. 3°. de sympt. cau. 3°. 30. D
 Atrophia pilorum affectus. fin. med. Isa. 48. B/C
 Atrophia in oculo quid. fin. med. Isa. 48. E
 Atrophia oculorum ulceratio. fin. med. Isa. 48. D
 Atrophia in oculo totum oculum exercet. intro. Isa. 58. D
 Atrophia præcedunt multa symptomata & quæ. de sympt. diff. 3°. 12. G
 Atrophie sunt ægrotudines iecoris patiens. de uir. nostrū corp. Sp. 60. B
 Atrophia ex nimia excretionē. de sympt. diff. 3°. 12. G
 ex Atrophia quomodo fiat uirium lapsus in longissimis morbis. 12°. methodi medendi. 7°. 77. C
 Atrophia cur facit graciles. 1°. de sani. tuen. 2°. 65. G
 Atrophia laborans aliqua particula quid patitur. de sympt. diff. 3°. 2. G
 Α' ΤΡΕΡΟΦΙΑ qui patiuntur. 14°. meth. med. 7°. 91. C
 Atrophie & tabes non sunt causæ anasarce. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F

Atrophia laborantibus atram bilem educimus. de dynam. Sp. 21. B
 Atrophia quæ facit stomachi dissolutio, curata uino ex absinthio. de the- ria. ad Pifo. 5°. 90. D
 in Atrophia ad expurgandam & remouendam prolixam humorum dis- positionem utimur cathartici. de dynamidijs. Sp. 20. E
 in Atrophia de malis humoribus facta utimur cathartici ad restauran- dam corporis habitudinem. de dynamidijs. Sp. 20. E
 Atrophia macerati iuuatur à uespertina frictione. 3°. de sa. tuē. 2°. 82. A
 Α' ΤΡΕΡΟΦΙΑ quomodo carne impleuit Galenus. 5°. de san. tuē. 2°. 89. F
 Α' ΤΡΕΡΟΦΙΑ. i. q̄ ex nutrimēto fructū nō sentiunt. 7°. met. me. 7°. 47. B
 ATROX est calumniari hominem qui benedicat. 2°. de sa. tu. 2°. 71. H
 ATTALVS & Ptolemæus reges inter se certamen habuere de libris comparandis. de nat. hum. com. 2°. 7°. 181. D
 Attalus rex Pergamenorum, studiosus medicamentorum. 1°. de compo. medic. per gen. 5°. 214. D
 Attalus rex quæ ambitiosissime ad experientiam cōquireret. 10°. de sim- pli. medic. facult. 5°. 72. D
 Attalus & Mithridates omnium simplicium, quæ uenenis aduersantur, uim experti sunt in condemnatis morti. 1°. de antid. 5°. 99. F
 ATTALICVM ad digerendū. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. H
 Attalica cōpositio ex Mantie cōpōnibus. 8°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 191. C
 Attalici emplastri albi secundum Andromachum cōpositio. 1°. de com- po. med. per gen. 5°. 214. F
 ATTENVARE quid sit. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. E
 Attenuatio quid sit, & quot fiat modis. i. 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 176. D
 Attenuatio à medico facta, qualis. de art. com. 1°. 7°. 257. B
 Attenuatio ex euacuatione continuo quidem sequitur, sed laxatio nō con- tinuo, sed per alia media. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 215. G
 Attenuantes cibi gustu & olfactu discernuntur. de attenu. uictus ra- tione. 43. G/ 2°. 44. B
 Attenuantia quæ sint. de atte. uic. rat. 2°. 43. H
 Attenuant & incidunt cibi acetosi. de dissol. cont. Sp. 72. E
 Attenuat corpus & debilitat nimius usus ciborum subtiliantium. de dis- sol. cont. Sp. 72. E
 Attenuant ac dissoluunt cibi falsi. de dissol. cont. Sp. 72. E
 Attenuantes cibi, & incidentes humores crassos. de diff. cont. Sp. 74. G
 Attenuare corpus & otiosa uita posset, & quo modo. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 3°. 3°. 170. D
 Attenuare humores corporis & per inuisibilia foramina excernere non potest calor naturalis. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 140. A
 Attenuantis facultatis mel est. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. A
 Attenuat, & excalfacit ferulæ semen. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
 quæ Attenuent, & urinam prouocent. 9°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 201. H
 Attenuantis uictus ratio multos siue medicamentis sanauit. de attenu. uict. ratione. 2°. 43. F
 quæ Attenuent, & perrodant. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. D
 ad Attenuandum pinguem hominem. de dynamidijs. Sp. 30. B
 Attenuatoria uictus ratio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. B
 Attenuantibus & calidis miscetur cibi flatulenti. 1°. de ali. fa. 2°. 14. A
 in Attenuante uictu à quibus in gñe abstinendū. de atte. uic. rat. 2°. 45. D
 Attenuantibus citra manifestam caliditatem indiget lien. 9°. de compo. med. secundum loc. 5°. 198. D
 Attenuantibus idiget obstructio ex qualitate hūorū. 10°. met. me. 7°. 62. B
 Attenuantia medicamina non possunt efficere bonam habitudinem. de bo. & uitio suc. 2°. 39. A
 Attenuant uictui cōtraria sunt pōtica & austera. de att. uic. ra. 2°. 45. H
 Attenuantium uim minuentia, quæ. de atte. uic. rat. 2°. 44. C
 Attenuans phlegma medicamentum. secret. Sp. 101. G
 Attenuatorum duplex affectio. 1°. de marc. 3°. 47. B
 Attenuatum corpus qui non habent, aqua frigida non leduntur. 7°. me- thodi medendi. 7°. 47. F
 Attenuati qui curari possint. de marc. 3°. 47. B/C
 quæ Attenuent pilos. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. B
 Attenuatoria pilorum, & capillorū. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 127. E
 ATTENTVM quomodo esse oporteat. 7°. de usu par. 1°. 162. B
 ATTICORVM lingua quadam ex parte utitur Hippocrates. de fract. commentario. 1°. 7°. 223. E
 Attica lingua tempore Galeni multum à pprietate sua deciderat, & quid nunc est. 1°. de com. med. per gen. 5°. 213. F
 Attica nomina sciuit exquisite Galenus. ad Thrasy. 2°. 107. A
 Atticam locutionem non curat Galenus in scientijs. de ord. lib. 1f. 15. F
 Attici sermonis affectatores taxat Galenus. 2°. de ali. fac. 2°. 18. F
 g iij Atticisimi

- Atticissimi affectatores non curant de sanitate. 2°. de ali. fac. 2°. 18. F
 de Atticissimo non curant medici. 2°. de alim. fac. 2°. 18. F
 Atticus thymus optimus est. 4°. de sani. tuen. 2°. 85. C
 Atticum mel probatissimum est. 5°. de sani. tuen. 2°. 92. E
 Atticum mel coctum & crudum quibus utile. 5°. de sani. tuen. 2°. 90. G
 Atticum mel melius habetur ad claritatem faciei, & oculorum. de sim-
 plic. medicam. Sp. 87. A
 Attica uel pontica cera alba ad phlegmonas & erysipelata est utilis. 10°.
 methodi medendi. 7°. 65. A
 Atticum congiunt uas magnæ capacitatis. de sal. diæ. 2°. 41. G
 ATTOLLENS musculus basim scapularum è directo capitis, ubi et
 quo modo procedat. de musc. diff. 1°. 45. B
 Attollens brachium sursum p rectâ lineâ musculus. de musc. diff. 1°. 47. F
 Attollens brachium ad interna musculus qui. de musc. diff. 1°. 47. F
 Attollentes sursum testem musculi. de musc. diff. 1°. 50. D
 Attollentes sursum sedem musculi. de musc. diff. 1°. 50. E
 Attollens tibiam altam quoquo modo musculus, & simul illam flectens ad
 interiora. de musc. diff. 1°. 51. D
 Attollendo tibiam in rectum qui musculus illam introrsum inuertat. de
 musc. diff. 1°. 51. D
 Attollentis laquei ratio. de laqueis. 7°. 306. F
 ATTONITA & aquosa frigida sunt omnia. de palpitacione con-
 uuls. & rigore. 3°. 53. E
 Attoniti affectus sunt frigiditate uincente. de pal. couuls. et rig. 3°. 54. D
 Attonitum morbum apoplexiam uocant. de diff. mor. 3°. 3. E
 Attonitus morbus, quem græci dicunt apoplexiam, est morbus acutus si-
 ne febre. com. 2°. aph. 19°. 14. B/com. 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 Attonitus morbus ex ebrietate. de cau. mor. 3°. 7. D
 in Attonito morbo quæ passio sæpius accidat. de diff. mor. 3°. 3. E
 Attonitum morbum cum malignus est antecedit animi defectus. 1°. de arte
 cur. ad Glauconem. 7°. 98. F
 Attonitum uel apoplectum dicimus eum, qui aliquo temporis spatio toto
 corpore tam uehementer sit arreptus ut neq; sentiat, neq; moueatur.
 1°. methodi medendi. 7°. 8. E
 Attoniti, quos græci ἀποπληκτες dicunt, fiunt temporibus pluuiosis.
 commen. 3°. aphor. 16°. Ex. 22. H
 Attonitorum pulsus quales. de puls. ad tir. 46. B/4°. de cau. p. 4°. 102. H
 Attonitus exigit euacuationem pituitæ. quos pur. op. quib. me. 5°. 88. D
 ATTRACTRIX facultas est naturalis. de natu. huma. com. 2°. 7°. 182. F/de anat. uiuo. Sp. 44. H
 Attractio inter facultates naturales est maxime præcipua. i Tim. 1°. 290. C
 Attractione utitur Hippocrates in multis naturalibus operationibus. 8°. de decre. Hippo. 1°. 278. A
 Attractionem tollit Plato. 8°. de decre. Hippo. 1°. 278. A
 Attractionem, si poneret Plato, & non circumpulsionem, idem cum Hip-
 sentiret. in Tim. Platonis. 1°. 290. C
 Attractio est ut sit appositio. 3°. de nat. fac. 1°. 302. D
 ad Attractionem quæ fit in corpore nostro, tibiæ uel arundinis compa-
 ratio. 8°. de decre. Hipp. 278. A/in Tim. Plat. 1°. 290. C
 Attractio fit breui tempore. 3°. de nat. fac. 1°. 302. E
 Attrahere est calidi. 2°. de diff. febr. 3°. 41. A
 Attrahentia quæ & qualia sint. 5°. de simp. me. fa. 5°. 36. E/de ocu. 7°. 188. F
 Attrahentia omnia sunt calida. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. E
 Attrahentia sponte nata, quæ. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. E
 Attrahens uis attrahit familiare. de cur. ra. per sang. mis. 6°. 17. G
 Attrahentia ex putrefactione. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. E
 Attrahere & digerere sunt uires uicinæ. 6°. de cõp. me. p ge. 5°. 260. G
 Attrahentis uis pars uel species est purgantis medicamenti. de purga-
 med. fa. 5°. 87. H
 Attrahendi proprium nutrimentum uim habent singulæ partes. 6°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 100. C
 Attractiua uirtus est in oî particula corporis. cõ. 1°. aph. 22°. Ex. 10. C
 Attrahens uis trahit sibi conueniens nutrimentum. 3°. de na. fa. 1°. 302. D/
 de util. resp. 64. A/de mot. man. & obs. Sp. 68. B
 Attrahendi ordo in appetentia. de anat. uiu. Sp. 49. G/de ocu. 7°. 139. E
 Attrahunt & expellunt singula membra. de uis. rat. in morbis acutis,
 commentario. 4°. 7°. 34. E
 Attrahentem uim propriorum, & expultricem esse in carnibus collige.
 in 6°. de morb. uulgaribus, com. 6°. 3°. 195. F
 Attractiuam potestatem quæ helictice dicitur, uindicant sibi nerui linea-
 res. de compag. memb. Sp. 58. H
 Attrahendi debilem uim habet arteria. de utilit. resp. Sp. 64. E
 Attrahentes uilli qui sint. de anat. uiuo. Sp. 44. H
 Attrahunt uilli longitudinales. de anat. uiuo. Sp. 55. H
 Attrahentes facultates in uillis rectis. 4°. de usu partium. 1°. 141. B/de
 anat. uiuorum. 44. G/ Sp. 55. H
 Attrahunt cur sanguinem partes. 13°. meth. med. 7°. 80. F
 Attractio est inspiratio. in 6°. de morb. uulgaribus, com. 5°. 3°. 194. B
 Attractiuam uim habet pulmo cum sit spongiosus, & calidus. de utili-
 tate respirationis. Sp. 64. D
 Attractio aeris ad pulmonem fit per cannam magnam, & canales nasi. de
 anat. uiuorum. Sp. 47. C
 Attrahendi spiritus in pulmonem quæ primaria, & quæ secundaria sit ra-
 tio. de uoc. instr. diff. 1°. 106. F
 Attractus spiritus ubi excoquatur. de cõpag. mēb. siue de na. hu. Sp. 58. G
 Attrahit ac expellit humores & spiritum actio pulmonis. 5°. de locis
 affectis. 4°. 30. F
 Attrahit ab hepate dexter uentriculus cordis. de anat. uiuo. Sp. 56. C
 Attrahit à pulmone sinister uentriculus cordis. de anat. uiu. Sp. 56. C
 Attrahit cor sibi succum cibi à splene per uenam, quæ protenditur ab ip-
 so ad splenem. de util. resp. Sp. 64. H
 Attrahente iecoris uitiata quid sequatur. 5°. de loc. affec. 4°. 35. B
 ad Attrahendū lōgaon habet uillos longitudinales. de ana. uiuo. Sp. 50. E
 Attractiua uis magis uiget in exteriori tunica uesicæ. de ana. ui. Sp. 51. D
 Attrahi persentitur aqua ab hominibus sitientibus, quando balnea ingre-
 diuntur. in 6°. de morb. uulgaribus, commen. 6°. 3°. 195. B
 Attrahens uis habet duo symptomata. de symp. diff. 3°. 12. B
 Attrahentis uis pars uel species est purgantis medicamenti. de purga-
 med. facul. 5°. 87. H
 de Attractione medicamentorum quæ humores attrahunt, cur Hippo-
 crates non scripsit. de pur. medica. fac. 5°. 86. C
 Attrahente uirtute præpollent trahentia. 6°. de cõp. med. p gen. 5°. 260. H
 Attractio fit à qualitate substantiali. 3°. de simp. me. fa. 23. C/5°. 5°. 36. F
 Attrahentia exsiccant. 5°. de compo. medi. per gen. 5°. 247. E
 Attrahat quo modo aloë. de cathart. Sp. 94. E
 Attrahentia Asclepiadis. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. G
 Attractione tepida uentrem purgat chamaelea. de simp. med. Sp. 85. F
 ad Attrahendum Cyrti emplastrum. 6°. de cõp. med. per ge. 5°. 261. C
 Attrahens emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. D
 Attrahens emplastrum Harpali. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. D
 Attrahens nigrum emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. H
 Attrahendi & digerendi ea quæ in aluo sunt, uim habet fermentum. 8°. de simp. med. fa. 5°. 59. D
 Attrahit digerit, & siccatur gladiolus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
 Attrahens medicamentum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. A
 Attrahens & eruens melinum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 222. F
 Attrahit, & detergit phorbium, & tenuium partium est. 7°. de simplic. medica. faculta. 5°. 63. D
 Attrahens splenium. 6°. de comd. med. per gen. 5°. 259. F
 Attrahit in profundo residentia magis cæteris resinis terebinthina. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Attractio ad partes oppositas, species euacuationis. ars medi. Isa. 59. E
 Attrahendi cõmunis indicatio est ad maxime distantia. ars med. Isa. 71. E
 Attrahentiū applicationes cur debet præcedere cūo. 8°. meth. med. 7°. 52. F
 Attrahunt uehementer cucurbitulæ in capite cum multo igne affixæ. de
 cucur. scar. 6°. 3. D
 Attrahentes magis cucurbitulæ, quæ. de cucur. scar. 6°. 3. E
 Attrahere φθογοποιός δύναμις. i. facultates corruptionem inducen-
 tes, potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Attractio, & erectio nodi gutturis, unde. de mot. man. & obs. Sp. 70. E
 Attrahens caput brachij musculus. de muscu. diff. 1°. 47. G
 Attrahentes musculi chartilaginem scutiferam ad superiora & priora,
 qui. de musc. diff. 1°. 46. B
 ATTRITIO quid. de art. com. 1°. 7°. 255. D
 Attritio instrumentorum, quod & unde. in 6°. de morb. uulgaribus, cõ. 3°. 3°. 170. B
 ad Attritiones calceorum coria uetera. 11°. de simp. me. fa. 5°. 80. F
 Attrita uestes & uasa ex diuturno usu fiunt sicciora. in 6°. de morbis
 uulgaribus, commen. 3°. 3°. 170. B
 Attritionem curat succus mororum. de simp. medic. Sp. 87. H
 Attrita simul partes duritiam quandam, & δυο πᾶθειν acquirunt.
 1°. de sanitate tuenda. 2°. 68. G
 Attritis proprie inunctio facit olei, in quo cucumeris agrestis radix ad-
 mixta, & decocta fuerit. de simpli. medic. Sp. 88. E
 Attritis detritum partibus ipositu medicamen. 6°. de cõp. me. p ge. 5°. 256. A
 ad Attritus.

ad Attritus. 1°. de cōpositione medi. per gen. 213. D/3°. 234. H/235. C/ 4°. 241. D/6°. 5°. 258. F
Auaxos est senium in stirpibus, & quid sit. 1°. de san. tuen. 2°. 62. F
AVAROS facit cholera nigra. de dynamidijs. Sp. 19. F
AVCTRICIS facultatis proprium. 1°. de nat. fac. 1°. 292. A
Auctricem adiuuant uis alteratrix & nutrix. 1°. de nat. fac. 1°. 291. H
Auctio quid. fin. med. Isa. 44. G/1°. de nat. fac. 1°. 291. E
Auctionis & generationis differentia. 2°. de nat. fac. 1°. 297. H
Auctio est actio naturæ. intro. Isa. 55. B
Auctio ē primū naturæ operū, & ueluti caput. 1°. de nat. fac. 1°. 292. C
Auctio plantis etiā est cōmunis, & opus naturæ. 1°. de nat. fa. 1°. 290. G
Auctio una ex actionibus quæ operibus rident. 1°. de nat. fac. 1°. 291. E
Auctio quo modo fiat. 2°. de nat. fac. 1°. 298. A
Auctio non est sine nutrimento. 1°. de nat. fac. 1°. 292. B
Auctione & nutritione exceptis omni functioni contraria est humiditas. 3°. de symp. cau. 3°. 29. E
Auctioe nihil æque aduersat. ut siccitas. de re. aff. dig. et me. 7°. 195. D
ad AVDACIAM & timiditatem faciunt regiones. 5°. de decretis Hippocratis. 1°. 257. B
Audacia à natura inest Europæis. de aere, aquis, & loc. 2°. 6. C
Audacia animalia & calida, quæ de util. resp. Sp. 64. F
Audacia animalia, propter quid sint talia. de anat. uiuo. 46. H/ Sp. 56. E
Audacia sequitur ad dominium bilis. de anat. uiuo. Sp. 45. E/F
Audax non est cor magnum. de anat. uiu. Sp. 46. H
Audacia sunt quedam animalia, quæ tamen habent cor paruum, sed calidum. de anat. uiuo. Sp. 53. A
Audacia cur sint animalia parui cordis. de anat. uiuo. Sp. 46. H
Audacie signum est cordis calor excellens. de anat. uiuo. Sp. 53. A
Audacia est signum delirii, maxime cum impudens est. in 6°. de mor. uulgaribus, commen. 1°. 3°. 160. D
Audacter respondens, modestus & prudens, iudicandus amens. in 6°. de morbis uulgar. com. 2°. 3°. 168. G
Audacibus sua arma conueniebant. 1°. de usu par. 1°. 113. C
Audax quodpiam & strenuum non destituit nudum natura. 1°. de usu partium. 1°. 113. D
Audacissimi cōmendantur. cōtra ea quæ à Iul. in aph. dicta sunt. Ex. 66. C
AUDIENDI uirtutem auribus præstat spiritus animalis. de compag. memb. siue. de natura humana. Sp. 58. B
Audiendi facultas per duo foramina. intro. Isa. 54. F
Auditorius spiritus, & uisuius, uocalis, & genitilis sunt partes animæ. 5°. de decre. Hippo. 1°. 255. G
Audibilis qualitas calida est, & humida. de compag. memb. Sp. 58. C
Audibulum qualitatum habemus nomina. 2°. de loc. aff. 4°. 12. E
Auditorius meatus, qui. introd. Isa. 53. A
Auditorius meatus non solum usq; ad cerebri duram membranam pertinet, sed etiam neruum contingit, qui in ipsum à cerebro descendit. 6°. methodi medendi. 7°. 42. H
Auditorij meatus, cum sint occupati præsertim cholera, surditatem faciunt. com. 4°. apho. 28°. Ex. 30. D
Auditorius meatus medicamēta tolerat fortissima. 6°. met. me. 7°. 42. H
Auditus quid. fin. med. Isa. 45. B/1°. de sympt. cau. 3°. 17. C/ de historia philosophica. Sp. 9. H
Auditus cur dicatur æreus. de oculis. 7°. 185. B
Audiendi instrumentum cur æreum. 7°. de instr. odor. 110. E/7°. de decr. Hippocratis. 1°. 271. B
Auditus instrumentum auris. de instru. odor. 1°. 110. E
Auditus quarto loco adiungitur cum natura incedit à plantis ad animal. 2°. de semine. 1°. 339. G
ad Auditū ita se habet ossis petrosi pars, ut humor crystallinus ad uiuū. de anat. uiuorum. Sp. 48. H
Auditus quō fiat. de hist. philosophica. 9. E/ de cōpag. memb. Sp. 58. B
Auditus sit in pellicula plena aere intra aurem. de util. resp. Sp. 63. D
Audiendi sensorium, quale. 4°. de loc. affec. 4°. 22. G
Auditus duplex. in 6°. Hippo. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 181. A
Auditorius neruus dicitur qui ad aures uenit. de anat. par. Sp. 43. D
Auditorij nerui exortus & processus, qui. de ner. diff. 1°. 53. G
Auditorius neruus cur durior sit quam ut actioni conueniat. 8°. de usu partium. 1°. 167. H
ad Auditum quæ pertinent. an qual. incorp. sint. Isa. 9. A
Audiunt melius aures in aquilonia tēpestare. com. 3°. apho. 17°. Ex. 23. E
Auditui quæ uox iucundissima, & quæ infestissima sit. 1°. de sym. cau. 3°. 17. C
Auditus qua uoce contristetur. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H

in Auditū quomodo uoluptas fiat. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
in Auditū delectatio, & dolor contingunt euidenter post odoratum, & tactum, & gustum. 1°. de symp. cau. 3°. 16. F
Auditū priuati fuere aliqui in magnis tonitribus. 1°. de sym. cau. 3°. 16. H
Auditus dolores nō sunt, sed tactus, aurium phlegmōes. de sym. dif. 3°. 11. E
Audimus oēs cōfufe et oblesse si cū Melāpode cōparemur. 1°. f. t. 2°. 63. H
Audiendi praua consuetudine mores aī corrūpūnt. 2°. de sa. tu. 2°. 65. F
ex Auditū signa futuræ egritudinis. ars med. Isa. 67. F
Auditus hebetior ostendit futuram egritudinem. ars med. Isa. 67. F
Auditus si deficiat in febre continua, existente corpore debili, letale est. com. 4°. apho. 49°. 33. B/ com. 7°. apho. 66°. Ex. 60. F
Auditus instrumenti propria & præcipua passione factam in febribus surditatem sanguis ex naribus fluens, aut alius turbata soluit. com. men. 4°. aphor. 60°. Ex. 34. A
in Auditū omnimodum silentium simile quid est atque tenebra in uisu. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
Auditus sensus affectiones. 4°. de locis affectis. 4°. 23. B
Auditus grauis, affectus aurium. intro. Isa. 59. C
Audiendi grauitas unde fiat. 1°. de symp. cau. 15. F/ 3°. 16. B
in Auditū barycoia, idest audiendi difficultas, proportionē respondet di minute gustandi symptomati. 1°. de sym. cau. 3°. 16. G
Auditus cur grauis sit in senibus. com. 3°. apho. 31°. Ex. 26. H
Auditus grauis cur fiat ab austro. com. 3°. apho. 5°. Ex. 20. C
ad Auditus grauitatem ex capitis dolore. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 145. B
ad Auditus grauitatem. 3°. de compo. med. sec. loc. 145. B/F/ de remedijs par. fac. 155. B/C/ 162. E/ 3°. de med. fac. par. 170. A/ 7°. 175. A
ad Auditum obtusum quo modo spongiae medicamentum conferat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. D
Audiendi difficultas quo modo sanetur. 3°. de comp. me. sec. lo. 5°. 141. D
ad Auditus difficultatem confert succus centaureæ. de uir. cen. Sp. 93. C
Auditus difficultatem sedare potest theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 95. H
in Auditus poro phlegmonas in superficie mitigat succus centaureæ. de uirt. centaureæ. Sp. 93. C
ad Auditum. de dynamid. Sp. 25. A
Audire & intelligere omnia Galeni, est omnibus commune ita clare explicatur. 2°. de crisi. 4°. 133. G
Auditor qui nō intelligit est Galeno molestus. 12°. de usu par. 1°. 194. C
Auditores quæ confundunt nomina. 1°. de diff. resp. 3°. 57. B
AVELLANA, nux pontica, & λεπτοκάρυα, idem. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 21. A
Auellana, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. C
Auellana difficiliter coquitur quā nux. 2°. de alimentorū fac. 2°. 21. A/ de dissol. cont. Sp. 73. D
Auellanae parum nutriunt, cur. de dissol. cont. Sp. 73. F
Auellana plus alit q̄ nux regia, & cur. 2°. de ali. fac. 2°. 21. A
Auellana nux, dosis nomen. 8°. de comp. med. se. lo. 5°. 195. H/ 9°. 197. G/ 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. F/ de reme. fac. par. 7°. 159. D
AVELLUNTUR difficulter cucurbitulae quæ in capite cum multo igne affiguntur. de cucur. scar. 6°. 3. D
Auelli quādo non possunt cucurbitulae, quid agendū. de cuc. sca. 6°. 3. D
Auellendæ quo modo sint hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. D
AVENA inter cerealium semina numeratur. de uict. rat. in morb. acutis, commen. 1°. 7°. 111. B
Auena quid, & eius uires. de simpl. medic. Sp. 81. A
Auena dicitur ægylops. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. A
Auena multum calida est. 1°. de ali. fac. 2°. 13. C
Auena digerit, & est acris tenuiter. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. F
Auena ubi plurima proueniat. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
Auena iumentorum alimentum. 1°. de ali. fac. 2°. 13. B
Auena panis insuauis. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
Auena comeditur citra famem cum uino dulci, aut sapa, aut mulso, non aliter quam typha. 1°. de ali. fac. 2°. 13. C
ex Auena non fiunt panes nisi in extrema fame. 1°. de ali. fa. 2°. 13. C
Auena minus nutrit quā typha. 1°. de ali. fac. 2°. 13. C
Auena licet uti ut ptissana in uictu attenuante. de att. uic. rat. 2°. 44. H
Auena est cortice emundanda cum utimur. de att. uic. rat. 2°. 45. A
Auena facit ad omnem tumorem. de simp. med. Sp. 81. A
AVERTATUR quo modo sanguis. 5°. meth. med. 7°. 30. D
Auersio duplex in sanguine ē naribus. 5°. meth. med. 7°. 31. H
Auersio sit per contrarium à membri positu. 14°. meth. med. 7°. 89. D/ commen. 5°. apho. 68°. Ex. 45. D
Auersio ad contraria quando sit faciendā. 4°. met. med. 7°. 28. C
Auersio alienorum

Auerſio alienorum inest omnibus membris. 3°. de nat. fac. 1°. 303. G
 Auerſio. lege diuerſio.
 AVFERENDA, quæ. 14°. meth. med. 7°. 91. B
 Auferri quæ non poſſunt, tranſponuntur. ars med. 1. fa. 71. C
 Auferens tremorem in febribus medicina. de med. exper. Sp. 106. B
 Auferens triſtitiam electuarius. de med. exper. Sp. 107. A
 Auferens dolorem frigidum electuarius. de med. exper. Sp. 107. D
 Auferens dolorē fortem decoctio chamæmeli. de med. exper. Sp. 107. D
 Auferens dolores decoctio affari. de med. exper. Sp. 107. B
 Auferens uomitum medicamen. de med. exper. Sp. 105. G
 AVGERE & augmentum, imminui & imminuere quid ſignificet
 apud Hippo. 2°. de diff. reſp. 3°. 64. D
 Augendi uis præſtat foetui augmentum, an animal ſit. 1°. 327. E
 Auget animalia calor naturalis. com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. D
 Augemur uirtute proueniente ex hepate. de uir. noſ. cor. diſp. Sp. 60. B
 Augeri faciunt calorem pori obſtructi. de util. reſp. Sp. 62. F
 Augenda debent facillime tum tendi, tum perſlari undiq; 3°. de ſympto=
 matum cauſis. 3°. 29. E
 quæ Augeantur. 1°. de nat. fac. 1°. 297. H
 Augetur quidq; ac nutritur à ſimilibus. 1°. de inæq. intemp. 3°. 44. C
 Augēt celerius à partu femina, cur. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 169. E
 Auget ſuccos tempeſtas unaquæq; pro ratione ſuæ temperaturæ ac non
 propter nomen. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 100. H
 ad Augendum lac. de paſſ. mul. Sp. 96. D
 Auget craſſities ſplenis, & hepatis lac ſi comedatur ſolum. de diſſolutio=
 ne continua. Sp. 74. H
 Augeatur per quas partes priapus. de mot. man. & obſ. Sp. 68. B
 Augeri uulnera eſt aliquam generari ſubſtantiam, qualis abſciſſa, ſicut
 caro germinat in cauſis ulceribus. com. 6°. apho. 19°. Ex. 48. B
 nō Augentur abſciſſa, os, chartilago, neruus, gena, præputium. com. 6°.
 apho. 19°. 48. B/ com. 7°. apho. 28°. Ex. 55. H
 Augeri ne debeat ægritudo primo ſciendum, & unde. de ſper. Sp. 39. G
 AVGMENTVM & augere, imminui & imminuere quid ſignificet
 apud Hippo. 2°. de diff. reſp. 3°. 64. D
 Augmentum quid. 1°. de nat. fac. 1°. 290. H
 Augmentum ſtirpium quo modo fiat. de hiſto. philo. Sp. 11. H
 Augmentum minus ſit in ætate pubertatis. com. 3°. aphor. 27°. Ex. 25. H
 in Augmento exiſtentia animalia uelocius digeruntur quàm antiqua. de
 diſſol. cont. Sp. 73. C
 Augmentum, aſcenſus, & incrementum idem. de morb. temp. 3°. 85. F
 Augmentum morbi eſt aliud tempus à principio. 1°. de criſi. 4°. 128. D
 Augmentum tempus tertium morbi. de morb. temp. 3°. 86. E
 Augmentum, principium, ſtatum & declinationem quandoq; morbi ha=
 bent. 1°. de tot. morb. temp. 3°. 89. D
 Augmentum & principium non uidentur quādoq; diſtingui poſſe. de tot.
 morb. temp. 3°. 89. D/ 1°. de criſi. 4°. 126. C
 Augmentum ē dici poteſt tempus inæqualitatis. de morb. temp. 3°. 86. E
 Augmenti diuiſio in continuis. de tot. morb. temp. 3°. 87. D
 Augmentum febris quando. 2°. de diff. feb. 3°. 42. B
 Augmentum inflammationis, quale. 1°. de tot. mor. temp. 3°. 88. F
 in Augmento inflammationis quo modo diamoro uti debemus. 6°. de cō=
 poſitione medic. ſec. loc. 5°. 167. E
 Augmentum in pleuritide quibus ſignis cognoſcā. 1°. de criſi. 4°. 132. D
 Augmentum morbi quo modo cognoſcatur. 6°. de criſi. 4°. 125. H
 Augmenti ſigna, quæ. 1°. de criſi. 4°. 126. C
 Augmentum morbi unde cognoſcatur. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. G
 ante Augmentum non cognoſcitur principium. 1°. de criſi. 4°. 128. F
 Augmentum non cognoſcitur ante ſtatum. 1°. de criſi. 4°. 128. F
 Augmentum cognoſcendi exemplum. 1°. de criſi. 4°. 126. B
 Augmentorum cognitio. 1°. de criſi. 4°. 132. B
 Augmentum non amplius ſit in conſiſtentia. com. 3°. apho. 30°. Ex. 26. E
 Augmenti pulſus in tertiana. de morb. temp. 3°. 85. G
 Augmentum ſignificat urina liuida caput dolentibus. de dyn. Sp. 34. G
 in Augmento colliquefactionis urina, qualis. quæſ. in Hippo. Sp. 113. E
 in Augmento nigra excrementa, malum. com. 4°. apho. 21°. Ex. 29. E
 Augmento ſomnus confert, ſed in ultima parte. cō. 2°. apho. 1°. Ex. 11. C
 in Augmento aliud agendum, aliud in principio. de opt. ſect. 1. fa. 22. D
 in Augmento quibus uti debemus. 6°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 167. C
 in Augmentis cibi obſunt. de uict. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 115. G
 in Augmento cur non fiat balneū, nec in principio. 1°. met. me. 7°. 65. F
 in Augmento & principio mittitur ſanguis. de opt. ſecta. 1. fa. 27. G
 in Augmento & ſtatu moriuntur ægri. de tot. morb. temp. 3°. 88. C

i Augmēto, i ſtatu, et circa initia moriū ægri. 3°. d. cr. 141. E/ 4°. 142. E
 in Augmento particulari rari moriuntur, & quo modo moriantur. 3°.
 de criſibus. 4°. 142. G
 Augmentandis capillis remedium. de dynamidijs. Sp. 23. F
 AVGVRIA à non nullis contemnebatur. 1°. de nat. fac. 1°. 293. A
 Auguriorum periti meminit. 11°. de ſimp. medic. fac. 5°. 78. A
 Augures quid commentantur. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 110. A
 Augures niſi à Galeno, diſcordes. de uict. ra. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 110. B
 AVIVM corporum ſubſtantia non parum habet aeris. 4°. de ſimpli=
 cium medic. fac. 5°. 25. E
 Auis nuper nata poteſtate uolatilis eſt. 3°. de temp. 1°. 22. F
 Aues habent corpus ſiccum. 14°. de uſu partium. 1°. 205. B
 Aues aridiores ſunt q̃ nos tēperatura. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 186. H
 in Auium pullis amor à natura eſt cauſa cur nutriant illos. 14°. de uſu
 partium. 1°. 205. B
 cur Aues cum ſint frigidioris naturæ, habent paruum pulmonem. de ana=
 tomi. uiuorum. Sp. 47. F
 Auicularum crura oſtēdunt motū muſculorū. 1°. de motu muſ. 1°. 310. F
 Aues habētes crura lōga cur habēt collū longū. 11°. de uſu par. 1°. 185. A
 in Auibis uiſcera habent proportionem ad carnem, ut in pedestribus.
 3°. de alim. fac. 2°. 29. E
 in Auibis aliquibus eſt duplex inteſtinū cæcū. 4°. de uſu par. 1°. 141. D
 i Auibis fortibus bina excrementorū receptacula. 4°. de uſu pa. 1°. 141. E
 Aues faciētes oua ſine marc, ſunt ſiccæ temperaturæ. 2°. de ſe. 1°. 338. D
 Aues cur non habent mammas. 14°. de uſu par. 1°. 205. B
 in Auibis teſtes altiores ſunt quam uafa ſeminaria. 1°. de ſemi. 1°. 333. G
 Aues habent teſtes intra peritonæum. 1°. de ſemi. 333. G/ 1°. 334. F
 ex Auibis & piſcibus cognoſcuntur uafa ſpermatia in mare magna.
 14°. de uſu partium. 1°. 208. G
 in Auibis uafa ſpermatia longa. 14°. de uſu par. 1°. 208. G
 Aues licet habeant minus ſpatium uasorum ſeminalium, tamen ſunt in lo=
 co calidiori. 1°. de ſemine. 1°. 333. G
 Aues quædam cur non potent. de anat. uiuor. Sp. 47. F
 Aues Seleucides locuſtas edunt, & per anum celeriter emittunt. 6°. de lo=
 cis affectis. 4°. 37. H
 Auis uolare nō pōt ſup aquā, quæ ē in Sauromatibus. de bo. aq. Sp. 76. A
 Auium carnes uelocius digeruntur, quā quadrupedū. 3°. de tēp. 1°. 22. C/
 3°. de alim. fac. 2°. 29. C/ de diſſ. cont. Sp. 73. C
 Auium paruorum caro generat ſanguinem calidiorē, & craſſiorem tem=
 perato. de diſſ. cont. Sp. 73. A
 Auis quæ eſt multi motus, & cuius paſcua ſunt in locis boni nutrimenti,
 eſt melior multum & ſubtilior. de diſſol. cont. Sp. 73. A
 Auis quietis eſt oppoſita aui multi motus, & eſt peior & immundior. de
 diſſol. cont. Sp. 73. A
 Aues montanæ præſtantes alij. de atte. uic. rat. 2°. 45. C
 Aues monticolæ optimæ ad detergendum. 4°. de ſan. tuen. 2°. 84. F
 Aues monticolæ ſunt boni ſucci, & non glutinoſi. 4°. de ſan. tu. 2°. 86. C
 Aues quæ in turribus & uineis degunt, quales. de atte. uic. rat. 2°. 45. D
 Aues concluſæ in cauſis à cauponibus quod alimentum dant. 6°. de ſani=
 tate tuenda. 2°. 99. G
 Aues paucum præſtant alimentum, comparatæ ad greſſibilia, potiſſimum
 ad ſues. 3°. de alimen. fac. 2°. 29. C
 Aues quæ tarde digeruntur. de diſſol. cont. Sp. 73. D
 Auium omnium antiquarum caro parum nutrit. de diſſol. cont. Sp. 73. F
 Aues quæ habent carnem excrementitiā. de atten. uic. rat. 2°. 45. C/
 8°. methodi medendi. 7°. 51. B
 Aues de paludibus, & lacubus, & culturæ ſunt multarum ſuperfluitatū.
 de diſſol. cont. Sp. 73. E
 Aues paluſtres quando & cur uitandæ. 7°. meth. me. 7°. 45. D
 Aues paluſtres uitent epileptici. de puero epil. 7°. 180. G
 Auis boni ſucci non paluſtres dandæ ſunt quartanarijs. 1°. de arte curat.
 ad Glauconem. 7°. 97. F
 Auium piſciumq; uniuerſorum propemodum ſuccus bonus eſt, & quæ ex=
 cipiantur. de bon. & uitio ſuc. 2°. 37. G
 Auis ex iure ſimplici eſt boni ſucci, nec facile putreſcit. 5°. de ſanitate
 tuenda. 2°. 90. G
 Auium cerebri natura. 3°. de alimen. fac. 2°. 29. F
 Auium montanarū & paluſtrium cerebri natura. 3°. de ali. fac. 2°. 29. F
 Auium axillæ non habent ſuperfluitates. de diſſol. cont. Sp. 73. E
 Auium omniū axillæ ſunt boni chymi, & ſubtilis. de diſſ. cō. Sp. 73. D/ H
 Auium omnium pinguium, & iuuenum axillæ uelocius digeruntur quam
 macrarum & antiquarum. de diſſ. cont. Sp. 73. C
 Auium omnium

Auium omnium uentres tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Auium omnium uentriculi nutriunt eum, qui digerit eos, nutrimento mul-
 to crasso. de dissol. cont. Sp. 73. E
 Auiū uentriculus si coquatur, uberrime nutrit. de bo. & ui. suc. 2^a. 37. B
 Auium intestina non manduntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. E
 Auicularum iuscula boni succi sunt. de reme. par. fac. 7^a. 159. C
 Auium carnes in iure albo post lactucam. 12°. meth. med. 7^a. 78. H
 Aues quæ seni commodæ. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. D
 Aues quæ commodæ siccis. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 99. G
 AVIDIVS trahunt sanguinem hirudines ubi illum gustarunt. de cu-
 cur. scar. 6^a. 4. E
 AVRAM frigidam cū potu introducere id est uentum una cum potu
 frigitus attrahere sitim extinguit. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 178. B
 ab Aura quomodo fiat obstructio. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. B
 AVRIGA quos motus sciat, et circa q̄ sit ignarus. 2°. de fa. t. 2^a. 75. E
 Aurigæ & histriones à diuitibus ditantur. de præfag. ex inf. 4^a. 214. B
 ad Aurigam & equos animæ comparatio. in Timæum Plat. 1^a. 287. D
 Auriga nomen uinculi. de fascijs. 7^a. 303. A
 AVRIGO quid. fin. med. Isa. 47. D
 Aurigo unde sit, & quomodo fiat. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 131. F
 Auriginosa febris, quæ. fin. med. Isa. 46. D
 Aurigini est utilis anchusæ onocleæ radix. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. D
 Aurigini ex pituita infarctu prognata utilis est atriplex. 6°. de simpli-
 cium medic. fac. 5^a. 44. C
 Auriginosis bonum est remedium chamæpitys. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 63. F
 ad Auriginem ab obstructione iccoris proficiscentem quidam utuntur
 chelidonij radice. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. G
 Aurigini utile est cornu ceruinum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. G
 Aurigini prodest cyclaminis radix. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. E
 Auriginosos sanat hippomarathri radix, & semen. 7°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5^a. 55. C
 Auriginē purgant quidā per nares marrubio. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 59. B
 Aurigini prodest spondylion. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. G
 ad Auriginem stercus caprinum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. F
 AVRIPIGMENTVM uocatum arsenicum. 5°. de compositione me-
 dicamen. per genera. 5^a. 251. D
 Auripigmentum quid, & eius uires. de simp. medic. Sp. 80. B
 Auripigmentū calidū est, & tenuiū partiū. de cōp. me. per ge. 5^a. 228. E
 Auripigmentum numeratur inter adurentia. intro. Isa. 58. C
 Auripigmentum septicum medicamentum. 5°. de simplicium medicamen-
 facul. 36. B/9°. 5^a. 68. H
 Auripigmentum erodit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. G
 Auripigmentū auri coloris. 9°. de cōp. me. se. lo. 199. E/10°. 5^a. 207. F
 Auripigmentum quale ad ulcera. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 255. C
 Auripigmentum ad denudandam pilis partem quam uis ualeat. 9°. de sim-
 pli. med. fac. 5^a. 68. H/de simp. med. Sp. 80. B
 Auripigmentum scissile ad tabescentes. 3°. de me. fa. p. 170. B/ 7^a. 171. B
 Auripigmenti fit mentio. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 221. E
 Auripigmentum torrefactum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 148. B
 AVRES habent propriū nomen substantiæ. 8°. de usu par. 1^a. 166. D
 Auris est instrumentum auditus. de instr. odor. 1^a. 110. H
 de Aurium anatomia. de anat. uiuorum. Sp. 48. G
 Aurium situs & partes. intro. 43. H/52. H/ Isa. 53. A
 Aurium partes, quæ. 5°. de decre. Hippo. 1^a. 255. F
 Aures cur habent mollem substantiam. 1°. de usu par. 1^a. 115. H
 Auris constat sola cute & chartilagine. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. F
 Auris foramen à petroso osse incipit. de anat. uiuo. Sp. 48. G
 Auris residua pars ab osse petroso extra apparens chartilaginosa est. de
 anat. uiuorum. Sp. 48. H
 Aures chartilagineæ sunt. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. C
 Aures cur chartilaginose. 11. de usu par. 1^a. 188. H
 Auribus germina adnascuntur. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. D
 Aurium alæ pterygia dicuntur. 11°. de usu par. 1^a. 188. H
 Aurium finis, & figuræ ratio redditur. de anat. uiuo. Sp. 48. G
 Aurium magnus est usus. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. B
 Aures ad uiuendum commodius fecit natura. 14°. de usu par. 1^a. 204. C
 Auris cur posita ad latus. de anat. uiuo. Sp. 48. H
 Aures duæ sunt pp̄ æqualem utilitatē actionis. 6°. de usu par. 1^a. 149. A
 Auris dextera nō plus audit q̄ sinistra. i 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 169. C
 Aures cur promineant. 11°. de usu par. 1^a. 188. H
 Aures cur patulæ sint. de anat. uiuo. Sp. 49. B
 Aures cur intus cauæ sint, extra conuexæ. 11°. de usu par. 1^a. 189. B

Auri supponitur os frigidū, & siccū. de cōp. mem. siue de na. hu. Sp. 58. B
 Auribus quare os durū ac densum oppositū sit. 8°. de usu par. 1^a. 167. H
 in Auribus cur multi flexus. 11°. de usu p. 1^a. 189. B/de ana. ui. Sp. 48. G
 Aurium sensus principium esse cerebrum dicentes, posituræ uicinitate de-
 cipiuntur. 2°. de decre. Hippo. 1^a. 237. B
 Auri sensibilitatem præstans panniculus ubi sit. de ana. uiuo. Sp. 48. H
 ad Aures neruus ueniens auditorius dicitur. de ana. parua. Sp. 43. D
 Aures habent unum genus neruorum. 8°. de usu par. 1^a. 166. H
 Aurium nerui, quales. 16°. de usu par. 215. A/D/ 1^a. 217. B
 Aures habent maximos neruos propter sensum. 5°. de usu par. 1^a. 145. C
 circa Aures partes unde accipiant neruos. 9°. de usu par. 1^a. 176. C
 circa Aurem nerui minimi quibus. 16°. de usu par. 1^a. 217. B
 circa Aures & faciem uenæ. de uen. arte. diff. 1^a. 57. H
 post Aures uenæ quædam sunt grandiores, in ipsis uero auribus perexi-
 guæ uixq; aspectabiles, & plerunq; neq; perspicuæ. in 6^m. de morbis
 uulgaribus. com. 5°. 3^a. 192. F
 post Aures arterijs arteriæ ad cerebrum ex ipsius basi per retiformem
 plexum ascendentes sunt maiores in capite. 3°. de loc. affec. 4^a. 20. D
 sub Auris radice musculus. 4°. de ana. admi. 1^a. 83. G
 circa Aurem delinamenta quædam musculorū sunt animalibus exiguis.
 16°. de usu partium. 1^a. 217. B
 Aures habere tegumentum, exemplum. 11°. de usu par. 1^a. 189. A
 in Aure finis meatus prope neruū dilatati se habet ut crystallinus humor
 in oculo. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. F
 Auris quæ partes rhagoidi comparentur. 1°. de symptoma. cau. 1^a. 15. F/
 de anat. uiuorum. Sp. 48. E
 Auribus uirtutem audiendi præstat spiritus animalis. de compag. memb.
 siue de natura humana. Sp. 58. B
 intra Aurē est pellicula plena aere, in qua fit auditus. de uti. re. Sp. 63. D
 Aures differūt functionibus ab artubus. 4°. de præf. ex puls. 4^a. 120. G
 Auris operationes sunt sonorum acuti, grauis, magni, parui, lenis, aspe-
 ri. 5°. de decre. Hippo. 1^a. 255. F
 ad Aures ppago à cerebro, qua soni recipiuntur. 8°. de usu par. 1^a. 167. G
 Aures dolent ex magno sono. de symp. diff. 3^a. 11. E
 Aures in sermonibus mysticis, prophanis olim obturare imperabāt. 12°.
 de usu partium. 1^a. 194. C
 Aurium physionomia. q. animi mores. 1^a. 319. G
 Aures magnæ, & ultra modum arrectæ, indices stultitiæ, aut loquacita-
 tis. q. animi mores. 1^a. 319. G
 Aures paruæ, indices malorum morum. q. animi mo. 1^a. 319. G
 Aures mediocres, indices morum optimorum. q. animi mo. 1^a. 319. G
 Aures non mouentur in hominibus, uel est motus minimus. 11°. de usu
 partium. 1^a. 189. B
 Auriū substantia fere immobilis in hoibus et simijs. 16°. de usu. p. 1^a. 217. A
 Aures magnas animalia habentia cur uertunt illas ad sonū & uoces. 11°.
 de usu partium. 1^a. 189. A
 Aurium substantia magna est, facileq; ac multū mouetur ijs animalibus,
 quibus temporalis musculus est maximus. 16°. de usu par. 1^a. 217. A
 Aures mobiles & magnæ quales habent neruos. 16°. de usu pa. 1^a. 217. B
 Aures cur breues equis bellicosus. 11°. de usu par. 1^a. 189. A
 Aures cur nil offenduntur à pileis & galeis. 11°. de usu par. 1^a. 188. H
 per Aures, & nares, et palatū purgatur cerebrū. 7°. met. me. 7^a. 49. D
 per Aures bilis respirationem habet. de nat. et ordine uni. cor. Sp. 41. E
 per Aures expurgatio est aliena à natura. com. 3°. apho. 24°. Ex. 25. B
 per Aures expelluntur ceratæ gumme. de compag. memb. Sp. 59. B
 Aurium sordes unde & cur. in 6^m. de morb. uul. com. 5°. 3^a. 189. B
 Auriū sordes naturā amara sunt. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a. 192. D
 in Auribus hominibus sordes dulcis cur mortifera sit. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, commen. 5°. 5^a. 192. D
 ex Aure quæ exeunt qualia sint probatur igne & odore. in 6^m. de mor-
 bis uulgaribus, com. 5°. 3^a. 191. D
 Aurium sordes quidam medici gustant. de symp. diff. 3^a. 13. C
 per Aures exeuntia ostendunt cerebri robur. de const. ar. Isa. 42. B
 per Aures exeuntia ostendunt futuram ægritudinem. ars med. Isa. 67. F
 Aurium sordes obstruunt. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. F
 Aurium sordes conferunt paronychij. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. E
 Aurium uariæ condituræ. 3°. de alimen. fac. 2^a. 26. E
 Aures sunt cibaria media. de diff. cont. Sp. 74. C
 Aures omnium animalium tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Aures cibus est uiscosus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
 Aures parum nutriunt, cur. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Auribus suillis licet uesci, si quis se exerceat. de atte. uic. rat. 2^a. 45. D
 Aurium chartilago

IN GALENI

LIBROS

Aurium chartilago sicca est, & non nutrit. de bo. & uitio suc. 2^a. 37. B
 Aurium cutis exterior tenuis & arida egre coquitur, & parum nutrit.
 de bon. & uitio suc. 2^a. 37. B
 Aures frigidae, contractaeq; & fibrae earum uersae, mala. in progn. com=
 mentario. 1°. 4^a. 191. B
 Aures cur frigidae & contractae in acutis. in progn. com. 1°. 4^a. 191. D
 Aures frigidas esse qñ malum, & quādo non. com. 7°. apho. 1°. Ex. 54. A
 Aures extenuantur elephantiasī laborantibus. de cau. mor. 3^a. 8. H
 Aurium morbi, qui intro. Isa. 59. C/ de sym. dif. 11. E/ 1°. de sym. cau. 3^a. 15. F
 de Aurium uitij. de med. fac. par. 7^a. 162. C
 in Auribus quot modis fiat sonitus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 144. D
 Aurium sonitus in febribus, quales. de comp. med. sec. loc. 5^a. 144. E
 in Auribus quod symptoma sint sonitus, quando nihil extra sonat. 1°. de
 sympt. cau. 3^a. 15. H
 Aurium tinnitus in phrenitide, causa. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 166. B
 Aurium tinnitus quibus molestus est, medicamentum non est exhibendum.
 de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 150. F
 Aurium pulpae inflammatio in infantibus. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 146. B
 in Auribus quō fiat exacerbatio per circuitum. 2°. de dif. fe. 3^a. 41. H
 Aurium & articularum dolores quotidie & tertia die infestant. 2°. de
 differen. febrium. 3^a. 40. E
 ex Auribus quibus liquor fluat. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 154. F
 Aurium foetores in quo genere symptomatum. de sym. dif. 3^a. 13. B
 Aurium dolor dicitur otalgia. de symptomatum differentiis. 3^a. 11. F/
 in progn. commen. 3°. 4^a. 208. H
 Aurium dolores morbos minutos appellat Gal. de usu the. ad Pāp. 5^a. 99. A
 Auris dolore minor est capitis dolor. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 134. G
 Aurium dolores quot fiant modis, & quo modo cognoscantur. 3°. de cōp.
 med. sec. loc. 140. E/F/G/141. A/B/ 5^a. 142. A
 Aurium dolor à pituita quibus neglectis fiat. de dyna. Sp. 19. G
 Aurium dolores aestate fiunt, & cur. com. 3°. apho. 21°. Ex. 24. D
 Aurium dolor letalis, qui. in progn. com. 3°. 4^a. 208. H
 Aurium dolores quo die interimant, & non. in progn. cō. 3°. 4^a. 208. H
 ad Aures & adenas cur materia à capite transmittatur. 2°. de differen=
 tiis febrium. 3^a. 40. H
 Aurium adenes cur quandoq; intumescant. 13°. meth. med. 7^a. 81. A
 Aurium phlegmonae sunt proprii dolores tactus non auditus. de sympto=
 matum differentiis. 3^a. 11. E
 ad Aures quandoq; & quandoq; deorsum eunt abscessus ex pulmonia.
 in progn. com. 2°. 4^a. 205. A/D
 Aurium abscessus παρωτίς dicitur. com. 4°. apho. 74°. Ex. 36. B
 post Aures abscessum meminit. in 6^m. de morbis uulg. com. 2°. 163. G/
 de remed. par. fac. 7^a. 155. D
 post Aures abscessus in febribus laboriosis consuevere fieri. cōmen. 4°.
 aphor. 74°. Ex. 36. A
 Aurium abscessus si fiant in die iudicatorio, uel incipiāt, bonū, & notant.
 dies in quibus fieri debent, in quibus non. com. 4°. apho. 36°. Ex. 31. G
 post Aures abscessus quando fiat. 3°. de crisi. 144. B/ in progn. com=
 mentario. 2°. 4^a. 201. C
 post Aures abscessus significat à colore faciei. i. 1^m. pr. cō. 1°. 4^a. 171. A
 post Aures tubercula in febribus ardētibus. in 1^m. de morbis uulgaribus,
 commen. 1°. 104. G/commen. 2°. 3^a. 116. E
 post Aures abscessu causus sanatus. de uic. rat. i. mor. ac. cō. 4°. 7^a. 135. E
 post Aures tubercula quae euauerant quo decumbabant. in 1^m. de mor=
 bis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 114. D
 post Aures tumores qui euanescent, faciunt recidiuam. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, com. 4°. 3^a. 179. E
 post Aures tumores praeter naturam sunt eparmata. in 6^m. de morbis
 uulgaribus com. 4°. 3^a. 170. D
 post Aures tumores in principio per crisin nunquam finierunt morbū.
 1°. de crisi. 4^a. 128. E
 post Aures tumores quando boni. 1°. de crisi. 4^a. 128. B
 iusta Aures tumores nigricantes quando fiebant. in 1^m. de morbis uulga
 ribus, commen. 1°. 3^a. 111. D
 Aurium & narium poros obturat quandoq; sperma à capite descendens.
 de spermate. Sp. 36. F
 Aurium obturationem, & narium, capitis grauitatem superius, inferius.
 dolorem renum significat urina superius subnigra & plena, quae infe
 rius claritatem habuerit. de dyna. Sp. 35. D
 Aures quae roborent, & quo modo. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. B
 Auribus purgatoria medicamenta sunt danda. de cathar. Sp. 94. G
 Aurium cenotica, quae. de cathar. Sp. 95. B

Auri acetum cum rosaceo conuenit. 13°. meth. med. 7^a. 83. C
 ad Aures ualeat acetum scillinum. 3°. de med. fac. par. 7^a. 178. C
 pro Auribus quo modo paretur glaucium. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. B
 Auribus qñ optimū nardinū sit instillādū assidue. 6°. de sa. tu. 2^a. 100. B
 ad Aures quae insufflantur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. A
 in Aures quae instillanda. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 140. D
 in Aurē quō istillādū et calefaciēdū. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a. 191. C
 in Aures infundi apta. de remed. par. fac. 7^a. 155. D
 Auribus instillat unguentū per strigile. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 142. F
 Auribus instillatum medicamentum ex castoreo sedat dentium & oculo=
 rum dolores. 12°. meth. med. 7^a. 79. G
 Aures incalescunt oleo & castoreo. 12°. meth. med. 7^a. 79. H
 Auribus quae lanæ apponendae. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. E
 ad Aures quo modo uapor rutae feruefactae per lanam penetret. 3°. de
 compos. medic. sec. loc. 5^a. 142. E
 in Aures fomentationē frequentē fieri debere, collige. in 6^m. de morbis
 uulgaribus commen. 5°. 3^a. 191. D
 ad Aurium dolorem fomenta. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. D
 pro Auribus cataplasmata. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 146. C
 ad Aures accommoda arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. A
 ad Aures infusilia. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 144. H
 in Auribus quando sint usui lenientia cataplasmata. 3°. de compositione
 medic. sec. loc. 5^a. 146. E
 ad Auris affectiones adeps uulpinus. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 144. D
 Auribus non adhibetur fructus spinæ Aegyptiae, & alumen scissile. de
 sectis. Isa. 18. C
 Aures offendunt ex papaueris succo composita. 2°. de compositione me=
 dicamen. sec. loc. 5^a. 134. G
 ad Aurium uitia. de dynamidiis. Sp. 25. A
 ad Auris inueteratas affectiones. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 144. A/
 de med. fac. par. 7^a. 162. F
 Aurium humiditatem cur puerulis fiant. com. 3°. apho. 24°. Ex. 25. A/B
 ad Aures humētes medicamētū. 3°. de cōp. med. se. lo. 144. B/ 5^a. 145. A
 Aurium frigidis affectibus debent apponi calida mediocriter. 3°. de com=
 positione med. sec. loc. 5^a. 144. G
 ad Aurium affectus ualeat succus centaureae. de uirt. cent. Sp. 93. C
 ad Auris affectiones connatas. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 144. B
 ad Aurium affectiones extra meatum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 146. B
 ad Aurium sonitus. 3°. de cōp. med. sec. loc. 141. A/143. D/ 5^a. 144. D/
 E/G/ de rem. par. fac. 155. B/ 3°. de med. fac. par. 7^a. 175. A
 ad Aurium sonitus intra seipsas. de med. fac. par. 7^a. 162. D
 ad Aurium sonitus ex profundo. de med. fac. par. 7^a. 162. E
 ad Aurium sonitus à morbis. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 146. A
 ad Aurium diuturnos sonitus. de dyna. Sp. 25. A
 ad Aurium sonitus confert succus centaureae. de uirt. cent. Sp. 93. C
 ad Aurium sonitum cum dolore. 3°. de comp. med. sec. loc. Sp. 143. B
 ad Aurium tinnitus sonosq; repente exortos. de med. fac. par. 7^a. 162. E
 Aurium sonitum quomodo sanauit Galenus, qui erat ex audiendi subtili=
 tate. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 144. E
 Aures prurientes curat myrta. de simp. med. Sp. 87. F
 Aurium passionibus frigidis quid ualeat. de cura lap. Sp. 112. F
 Aurium rubores et quassationes mitigat succus cetaureae. de uir. cē. Sp. 93. C
 ad Aurium feruorem igneum. de remed. par. fac. 7^a. 155. B
 Aurium difficile auditum quae iuuant. intro. Isa. 58. C
 Aurium confusionem quae remedia iuuant. intro. Isa. 58. C
 Aurium influxum quae remedia iuuant. intro. Isa. 58. C
 in Aurium multo fluxu. 3°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 143. H
 Auribus qñ rheuma frequēter nocet, utimur cathartici. de dy. Sp. 20. E
 ad Aurium fluxiones utunt echini herbae fructu. 6°. de sim. fa. 5^a. 47. G
 Aures cum ex capitis excrementis aegrotant, quo modo curandae. 6°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 100. B
 in Aures si larga fluxio à capite feratur, & adsit exulceratio, quo me=
 dicamento utendum. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. C
 Aurium uetustas fluxiones sanat hederæ succus. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 51. F
 ad Aures fluentia deriuada sunt ad nasum uel os. 6°. de sa. tu. 2^a. 100. B
 de cucurb. scar. 6^a. 4. E/ 5°. meth. med. 7^a. 30. F
 ad Aures qñ permittēdus naturae motus. 3°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 146. E
 Aurium inflammatio extrinseca, rubor, & plaga, quo modo curetur. 3°.
 de comp. med. sec. loc. 5^a. 146. B
 Auribus inflammatis adhibetur acetum cum rosaceo. de sect. Isa. 18. C
 Aures phlegmone laborantes, & dolentes mitigat succus centaureae. de
 uirtute centau. Sp. 93. C
 ad Aurium

ad Aurium phlegmonas ualet ouum totum crudum cum rosaceo. 11°. de simplici med. fac. 5°. 81. E
 Auribus inflammatis non laxantur manus, sicuti inflammato crure. de sectis. 15a. 18. C
 ad Aurium inflammationes. de reme. par. fac. 155. B/ 7°. 156. F
 ad Aures inflammatas & purulentas. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 143. D
 ad Aurium inflammationes cum fluxu. 3°. de comp. me. sec. lo. 5°. 143. H
 ad Aurium inflammationes et exulcerationes. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 143. D/G
 Aurium dolores quos male habent, ijs quæ exercitatio uitanda. 5°. de sanitas tuenda. 2°. 90. A
 in Aurium dolore præceptum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. A
 Aurium dolores indigent quiete. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. D
 ad Aurium dolores succus uiridis canabis ualet. 7°. de sim. me. fa. 5°. 49. F
 Aurium dolores sedat castorei medicamentum. 12°. meth. me. 7°. 79. G
 in Aurium dolore collyria ex glaucio, & croco. 3°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 141. C
 ad Aurium dolores cataplasma quō confectum. 12°. meth. me. 7°. 79. G
 pro Auris dolore cæpa & allium apud rusticos in usu est. 3°. de compositione med. sec. loc. 5°. 140. F
 ad Aurium dolores Archigenis. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. D
 ad Auris omnem dolorem auricularis Heræ compositio. 3°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 141. E
 ad Aurium dolores, Galeni. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. E
 in Aurium dolore nihil infundit Galenus. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 140. H
 Aurium dolores mitigare uermes terræ in oleo coctos scripsit Apollonius. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. H
 ad Aurium dolores paulatim ingruentes. de med. fac. par. 7°. 162. D
 ad Aurium inflammationes & dolores. de med. fac. par. 7°. 162. D
 ad Aurium acres dolores. de med. fac. par. 7°. 162. D/E
 Aurium dolores cum phlegmone iunctos sanat cucurbitæ ramentorum succus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A/ de med. fac. par. 7°. 162. E
 ad Aurium dolores iueteratos adhibet marrubiū. 8°. de sim. m. f. 5°. 55. B
 de Aurium dolore ex flatu uentoso. 3°. de cōp. me. se. lo. 141. A/ 5°. 143. B
 Aurium doloris, uentositatis, & surditatis remedia. de dyna. Sp. 25. A
 Aurium dolores in febribus quo modo curentur. 12°. meth. me. 7°. 79. G
 ad Aurium dolorem calidum, & tumorem. de dyna. Sp. 25. A
 Auricularum dolorem mitigat opium. de simp. med. Sp. 88. B
 ad Aurium dolores oui candidum ualet. 3°. de cōp. med. se. lo. 5°. 140. G
 ad Aurium dolores. 2°. de cōp. med. se. lo. 139. A/ 5°. 163. H/ 7°. 180. A/ 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 273. G/ de med. fac. par. 162. D/ 172. D/ 3°. de med. fac. par. 7°. 175. F/ de dyna. 25. A/ secrete. Sp. 97. B/H
 ad Aurium dolores omnes animalibus, quæ sub stulis oriuntur, quidam utebantur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 82. H
 p Aures caput dolenti si aqua fluat morbum soluit. c. 6°. aph. 10°. Ex. 47. C
 Aurium dolores finit scarabeus. de ther. ad Pifo. 5°. 93. G
 ad Aurium dolores absq; ulcere. de med. fac. par. 7°. 162. E
 Aurium dolores sanare uulpinum adipem non est attendendum. 11°. de simplici med. fac. 5°. 79. E
 in Aurium doloribus exhibet stupefacientia. 11°. meth. med. 7°. 75. C
 in Aurium dolore quo mō adhibet opiū. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 140. G
 Aurium doloribus contrariis præsidij indigent surdastri. 3°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 145. D
 post Aures abscessus discutit cicerum genus orobæum appellatum. 6°. de simplici med. fac. 5°. 47. E
 ad Aurium abscessus in profundo, Antonij Musæ. 3°. de cōpositione medicamentorum sec. loc. 5°. 143. G
 Aures in febribus si obsurdescant, sanguis è naribus uel alius turbata soluit morbum. com. 4°. apho. 60°. Ex. 34. A
 Aures obturandæ pro sanguine è naribus fluente. de re. par. fa. 7°. 155. H
 ex Auribus erupētis sanguinis remedia. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 144. B
 de Aurium ulceribus, et quibus curentur. 3°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 141. D
 Auris ulceratæ curatio Galeni. 5°. meth. med. 7°. 34. A
 Aurium remedia quæ iuuant earum exulcerationem. intro. 15a. 58. C
 ad Aures resicatoria. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 144. H
 Auris sicciſſima sicciſſimis indiget. 5°. methodi meden. 34. B/ de articulis, commentario. 2°. 7°. 268. D
 Aurium ulceribus prodest polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
 ad Aurium ulcera diuturna conuenit spondylii floris succus. 8°. de simplici med. fac. 5°. 61. G
 ad Aurium ulcera bilis domesticarum suum. 10°. de sim. me. fa. 5°. 74. H
 Aurium ulcera sanat succus centaureæ. de uirt. centau. Sp. 93. C
 ad Aurium ulcera. 6°. de compositione med. sec. loc. 170. D/ 7°. 180. A/

5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. D/ de rem. par. fac. 7°. 155. B
 ad Aures ulceratas, cruentas, ac dolentes medicamentum. 3°. de compositione med. sec. loc. 5°. 144. C
 in Auribus uetera ulcera sanat hederæ succus. 7°. de sim. me. fac. 5°. 51. F
 ad Aurium ulcerationes siccas. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. G
 ad Aures exulceratas ex plaga. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. D
 ad Aurium uulnera, & saniem. de ocul. 7°. 191. D
 ad Aures exulceratas & purulentas. 3°. de comp. med. se. lo. 5°. 144. H
 Aurium pure manantium curatio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. D
 ad Aures pure fluentes ualet urina humana. 10°. de sim. me. fa. 5°. 75. D
 ad Aures pure fluentes ualet Lycium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
 Auribus pure fluentibus iniicitur stœbe. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Auribus sanie manantibus, & humidis, & foetidis confert succus centaureæ. de uirt. centau. Sp. 93. C
 ad Aures sanie manantes. de med. fac. par. 7°. 162. D/E
 ad Aurium teredines & saniem. de med. fac. par. 7°. 162. D
 ad Aurium saniem, & magnum dolorem. de med. fac. par. 7°. 162. F
 ad Aures purulentas. 3°. de cōp. med. sec. loc. 43. B/ 46. B/ 4°. 5°. 152. H
 ad Aures purulentas cum inueterata affectione. 3°. de compositione medicamen. sec. loc. 5°. 143. H
 ad Aurium dolores cum purulentia & humiditate. 3°. de compositione medicamen. sec. loc. 5°. 146. A
 ad Aures purulentas cum dolore. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. H
 ad Aures quæ longo iam tempore pure fluxerunt ualet scoria ferri. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 Aures suppurantes curans pastillus Asclepiadis. 5°. de compositione medic. per gen. 251. B/ 5°. 254. D
 ad Aures ulceratas & purulentas. de med. fac. par. 7°. 162. E
 ad Auris corruptiones, & foetores. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 144. A
 ad Aurium foetorem, & ulcus depascendo proserpens. 3°. de cōpositione medicamen. sec. loc. 5°. 144. A
 Aures quibus opplentur, illis elleborus dandus. de uict. ra. in morbis acutis, commentario. 4°. 7°. 144. G
 Aures deobturantur ab atterentibus lapides in renibus, & ab illis quæ sunt tenuium partium sine morsu. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B
 ad Aurium fordem. 3°. de compositione medicamen. sec. loc. 5°. 145. H/ de medic. facile para. 7°. 162. F
 Aurium mucos purulentos quo modo desiccatur mucus limacis. 11°. de simplici med. fac. 5°. 78. F
 in Aure ubi generantur uermiculi, quid agendum. 3°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 143. B/ de med. fac. par. 7°. 162. F
 Aurium uermes amaritate sua digerit capparis fructus. 6°. de simplici medicamen. facul. 5°. 49. H
 Aurium uermes nepita occidit. de simpli. medic. Sp. 87. H
 Aurium uermes enecat succus calaminthæ. 7°. de simp. med. fa. 5°. 49. D
 ad Aurium uermes. 3°. de compositione medic. sec. locos. 5°. 144. D/ de reme. par. fac. 7°. 155. D/ secrete. Sp. 97. H
 in Aure quæ inciderūt, quo mō extrahi possint. de med. fa. pa. 7°. 162. F
 ad Auribus illabentia corpuscula. 3°. de comp. me. sec. lo. 5°. 145. F/G/H
 in Aure corpusculum aliquod habentium situs qualis esse debet, ut extrahatur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. G
 in Auribus si sint pulices, & cimices, iuuat succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. C
 ad Aures igressos pulices, et uermiculos. 3°. de cōp. med. se. lo. 5°. 145. H
 ab Aure quō extrahatur calculus et faba. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 145. G
 Auris dolor ex aqua quo modo curetur. 3°. de cōp. med. se. lo. 5°. 140. G/ de reme. par. fac. 7°. 155. A
 in Aure si aqua cadat, quo modo extrahatur. secrete. Sp. 97. H
 in Aurem illapsæ aquæ remedia. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. F
 ex Aure per os & per stipulam exuctio egregie aquam extrahit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. G
 in Auribus si uulnus fuerit, aut auditus grauetur, quod remedium. de dynamidijs. Sp. 25. B
 ad Aurem percussam, aut uulneratam. de dyna. Sp. 25. A
 pro Auribus contusis quæ debeant esse remedia. 3°. de comp. medic. sec. loc. 146. B/C/ 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. H
 ad Auris os corrosū et pigui humore ibutū. 3°. de cō. me. se. l. 5°. 144. D
 in Auribus carniū incrementi remedia. 3°. de compositione medicamen. sec. loc. 144. A/ 5°. 145. D
 in Aure quæ deficiunt quō curent, & nominent. 14°. met. me. 7°. 92. B
 Auris quæpiam particula quando deficit, quo modo decorem liceat adijcere. 14°. meth. med. 7°. 93. B
 Aurium mutilationes

Aurium mutilationes quæ dicantur. de diff. mor. 3^a. 4. G
 Aurium curtatum restauratio. intro. Isa. 60. D
 in Aure curtos reficere non licet. 14°. meth. med. 7^a. 93. C
 Auris fracta non restituitur. intro. Isa. 60. E
 Aures quibus distendendæ. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. E
 Aurium uenæ quando secandæ. in 6^m. de mor. uulg. com. 5°. 3^a. 192. F
 post Aures uenæ incisio quo casu fieri debeat. de oculis. 7^a. 191. A/
 de anatomia uiuorum. Sp. 55. A
 post Aures uenæ incisæ faciunt somnum. de aere, aquis, & loc. 2^a. 5. H
 post Aures arteriæ non sunt temere secandæ. de ana. uiuo. Sp. 55. B
 post Aures uenæ sectæ pariunt sterilitatem. de aere, aq. & lo. 2^a. 5. H
 in Aure sinistra uenæ sectiōis supstitutio. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 200. A
 post Aures arteriæ quando secandæ. de anat. uiuo. Sp. 55. B
 post Aures arteriæ secantur in uertiginosis. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. D/
 de cur. ra. per sang. missionem. 6^a. 21. D
 ad Aures linteum scissum in quatuor partes. de fascijs. 7^a. 299. E
 Auris ex fascia glomerata. de fascijs. 7^a. 299. F
 quæ iuxta Aures & maxillæ processum sunt, deuinciens uinculum. de
 fascijs. 7^a. 296. F
 Auricula genus uiculi qd gladiatoribus decoris grā dat. de fa. 7^a. 297. C
 Auriculæ nuncupati laquei ratio. de laqueis. 7^a. 308. E
 Auricularij medici cur dicti. ad Thra. 2^a. 105. B/de par. ar. med. Sp. 16. F
 Auriculis comparantur additamenta cordis. de anat. uiuo. Sp. 56. D
 Aurium cordis dissectio. 7°. de ana. admi. 1^a. 96. E
 Aures cordis nō factæ frustra, sed temere noiata. 6°. de usu pa. 1^a. 154. B
 Aures quid faciāt in corde. 6°. de usu par. 1^a. 154. A/de ana. ui. Sp. 46. F
 in Auricularia medicamēta quæ miscētur. 3°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 141. B
 Auricularium specillum. 3°. de comp. med. sec. loc. 142. B/ 5^a. 145. G
 Auricularis clyster. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 148. H
 Auriculares compositiones uiginti quatuor Andromachi. 3°. de compositi-
 tione medic. sec. loc. 5^a. 142. G
 Auricularis bona. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 184. E
 Auricularis Heræ compositio ad omnem dolorem auris. 3°. de compositi-
 tione medic. sec. loc. 5^a. 141. E
 Auricularis digitus est ueluti operculum aliorum digitorum. 1°. de usu
 partium. 1^a. 120. C
 Auriculari digito perduto quæ actiōes perdunt. 1°. de usu par. 1^a. 120. C
 AVRICULA muris refrigerat & humectat citra adstrictionem. 6°.
 de simp. medic. fac. 5^a. 42. D
 Auricula muris sicca est in secundo ordine, temperata in actiuis qualitatibus. 7°. de simpli. med. fac. 5^a. 56. D
 Auricula muris ad phlegmonas feruētes, & mediocria erysipelata ualet. 6°. de simp. medic. fac. 5^a. 42. D
 AVRISCALPIO naribus illapsa extrahit. 3°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5^a. 148. E
 Auriscalpium ad dentes. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 165. E
 Auriscalpiū ad extrahēdū illapsa in aures. 3°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 145. H
 per Auriscalpium fomentum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 164. G
 cur Auritum quis se parum recte putet, si quod sexaginta stadijs abest, non audiat. 1°. de san. tuen. 2^a. 63. H
 Auritus, est uinculum & laqueus. de fascijs. 7^a. 293. H
 Auritus lepus quid sit. de fascijs. 7^a. 297. C
 ad AVRORAM in medio solis ex ortu sita est Asia. de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. E
 AVRVM habet substantiam constantem & stabilem propter siccitatem & frigiditatem. 9°. meth. med. 7^a. 60. H
 Aurum siccum esse collige. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 141. A
 Aurum igne iudicatur. de ther. ad Pifo. 5^a. 97. D
 Auro nihil fraudulenter admisceri potest. 1°. de antido. 5^a. 104. D
 Aurum, æs, ferrum, & lapis, quoniam duriora, non coalescunt, neq; agglutinantur. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. A
 Auro glutinando idoneum, est hustolex. de simp. med. Sp. 85. D
 Aurum fabrefaciētes, igne ex paleis utuntur. aduersus Lycū. Ex. 64. A
 Aureo filo dentes alligandi. de articulis, com. 2°. 7^a. 265. A
 Aureū medicamen, quo utitur Galenus. 5°. de cōp. med. per gen. 5^a. 253. B
 Aureum collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. A
 Auri colorem referens malagma. 9°. de compositione medicamentorum sec. loc. 199. A/E/11°. 5^a. 207. F
 Auri fusoria specilla. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 140. H
 AVSCVLATIONES ab Aristotele & Theophrasto familiaribus conscriptæ. de subst. fac. nat. 1^a. 230. B
 AVSTER semper calidus. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 141. D

Auster feruidus est in tractu Galeni. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 103. D
 Auster quando frigidus uere ineunte. in 1^m. de mor. uulg. 3^a. 103. D
 Auster fm aliquos est semp humidus. in 3^m. de mor. uulg. cō. 3°. 3^a. 141. C
 Auster quandoq; siccus. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 141. C
 Auster quomodo caliginosus. in 1^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 104. D
 Austrinus aer qualis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. E
 ad Austrum sitæ urbes differunt ab his quæ sitæ sunt ad Septentrionem Orientem, & Occidentem. de aere, aquis & locis. 2^a. 2. E
 Austris perflatur Asia regio temperata. de aere aquis, & locis. 2^a. 4. E
 Auster uentus frequens Phastanis. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. A
 Austri quando regnent. in 1^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 103. B
 Austro flante fiunt pluuiæ, & quales. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 101. H
 Austrinus uentus qualis sit. in 1^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 102. H
 Auster dissoluit corpora, fundit humores, & putrefacit largioribus coniunctus imbribus. in 1^m. de mor. uulg. com. 2°. 3^a. 114. A
 Austro flante fiunt putredines. 1°. de temp. 1^a. 12. B
 Austro spirante capitis grauitas fit. de ther. ad Pifo. 5^a. 94. D
 Auster quibus obsit. ars med. Isa. 64. A
 Austrinū, et squalidū uidentur opposita. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 104. B
 Austrina tempestas qualis. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 140. H
 Austrina tempestas potest esse humida, & non humida. in 1^m. de morbis uulgaribus, comen. 1°. 3^a. 105. D
 Austrine tempestates diurnæ putredines inducunt. in 1^m. de morbis uulgaribus, comen. 1°. 3^a. 105. D
 Austrinus annus pluuius sine uentis. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 140. F
 Austrina hyems. in 1^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 103. G
 Austro perflante si æstas sit sicca, & autūnus pluuialis, morbi expectandi in hyeme uentis septentrionalibus uigētibus. de aere, aq. & lo. 2^a. 4. C
 Austro spirante, si sit æstas pluuiosa, & autumnus ita sit, qualis sequatur hyems uentis septentrionalibus uigētibus. de aere, aq. & lo. 2^a. 4. C
 Austro & aquilone simul spirantibus quæ fieret cōstitutio. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 107. F
 Austrinū & frigidum si sit uer, parū pluit. in 1^m. de mor. uul. 3^a. 104. A
 Austrinus & tranquillū status. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 140. H
 Austrum uersus fluentes aquæ, quales. de bon. aquæ. Sp. 75. E
 Auster si flauerit aqua minus est dulcis, quàm si flauerit boreas, sed magis calida. de bon. aquæ. Sp. 75. G
 AVSTERVM quid significet. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 239. F
 Austerum & acerbum. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. A
 Austerum, adstringens, acerbum, hæc tria saporis nomina unam qualitatem significant. 2°. de ali. fac. 19. F/3°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 147. F
 Austerum quid. 4°. meth. med. 7^a. 28. H
 Austerum est acerbum exolutum, & quō fiat. 4°. de sim. me. fa. 5^a. 26. E
 Austerū fit ex miscella calidi, frigidi, humidi, et siccī. 1°. de ali. fa. 2^a. 9. A
 Austerū in animalibus, plantis, necnon in terra. de nat. hu. cō. 1°. 1^a. 31. G
 Austera, quæ. 2°. de loc. affe. 4^a. 12. D/1°. de simplicium medic. fac. 8. D/4°. de compo. med. per gen. 5^a. 241. G
 Austera qualia sint. 3°. meth. med. 7^a. 19. D
 Austera sunt adstrictoria. de subfig. empi. Isa. 33. F
 Austera adstringunt, sed per magis & minus. 4°. de sim. me. fa. 5^a. 25. H
 Austeri, & acerbi, genus adstringens. 2°. de alimentorum fac. 2^a. 19. F/1°. de simp. med. fac. 8. G/9. A/9°. 5^a. 64. C
 Austera, acerba, & adstringentia quo differūt. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 8. H
 Austera quo modo ab acerbis differant. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. F
 Austerum adstringit, sed acerbum magis. 2°. de locis affectis. 4^a. 12. D/6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. F
 in Austere adstringendi qualitas remissa est. de bo. & uitio suc. 2^a. 36. C
 Austera sunt styptica. 1°. de sanitate tuen. 2^a. 68. A
 Austero calidius est dulce. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 27. D
 Austera quid faciant in linguam. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. G
 Austera & nitrosa simul quō linguam afficiāt. 3°. de sim. me. fa. 5^a. 21. A
 Austeri fructus. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. A
 Austera uuæ. 2°. de alimen. fac. 2^a. 18. B
 ex Austera & dulci qualitate mistæ sunt plurimæ uuæ passæ. 2°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 18. D
 Austera uuæ passæ frigidiores sunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. B
 Austera uuæ quibus noceant. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. B
 Austera uina uocat nobilia, & qualia sint. 7°. meth. med. 7^a. 45. F
 Austera uina frigida sunt. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. A
 Austerum uinum nigrum, quale. 9°. de decr. Hippo. 1^a. 283. E
 Austerum uinum nigrum repellit. 14°. meth. med. 7^a. 88. G
 Austerum uinum ruffum, quale. 9°. de decr. Hippo. 1^a. 283. E

Austeri uini

Austeri uini meminit. 6°. meth. med. 7°. 39. D
 inter Austera uina optimum est Italicum. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 23. O. D
 Austerum est & dulce uinum Albates. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Austera uina alba etate fiunt fulua. 11°. meth. med. 7°. 76. F
 Austerum uinum adstringit. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. D
 Austerum uinum ad quidnam utile. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
 Austera uina omnia stomacho resoluta robur addunt & uentri, quando
 est ex calida intemperie, tamen non præstant bonum succum. de bon.
 & uitio suc. 2°. 38. D/ de uinis. Sp. 76. G
 Austerum uinum aquosum conuenit imbecillas habentibus uires. 7°. me-
 thodi medendi. 7°. 45. E
 Austerū uinū magis calefacit aqua, et roborat itestina. 6°. m. m. 7°. 39. D
 Austeris uinis utimur ad alui fluctiones sistendas, & non ad aliud. de bo-
 nitate & uitio suc. 2°. 38. D
 Austera uina uident biliosum uentrem habentes. 6°. de san. tuē. 2°. 97. G
 Austera repellunt. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. F
 Austera uictui attenuanti contraria. de atte. uic. rat. 2°. 45. H
 Austera sunt contraria siccitatibus. 7°. meth. med. 7°. 44. D
 Austeris mel admisceri debet. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. G
 Austerus solus sapor summus itidem est. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. G
 Austerum succū facit cucurbita cū cydonijs elixa. 2°. de ali. fac. 2°. 16. H
 Austerus succus gratus est stomacho. 2°. de alimentorum fac. 2°. 20. G/
 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. D
 Austera uetriculo ibecillo et uētris fluxui conueniūt. de att. uic. 2°. 45. H
 Austero cibo utebant antiqui in stomacho imbecillo. 7°. me. me. 7°. 43. H
 Austeri & acidi cibi stuporem dentium faciunt. 2°. de loc. affec. 4°. 9. H
 Austera acida pituitosis excrementosisq; stomachis apta sunt. 7°. de sim-
 plicium medic. fac. 5°. 50. H
 Austera remorantur cibum in uentre. 1°. de san. tuen. 2°. 68. A
 Austera ubi sumpta sunt, cibi innatantes deorsum detrudunt. 6°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 99. E
 Austera non conueniunt oculis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. B
 Austera admodum esse non debent animalium nutrimenta, quorum lacte
 sis usus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. H
 Austerae cuiusq; herba decocto lauādū ulcus humidū. 4°. me. m. 7°. 23. B
 Austera & adstringentia medicamenta extenuant. in 6°. de morbis uul-
 garibus, commen. 2°. 3°. 177. A
 Austera & ualde amara lienī conueniunt. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 198. D
 Austera & adstringentia debēt misceri medicamentis lienis ut eius actio
 nes conseruentur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. D
 Austerum odorem non dicimus quid habere. 4°. de simp. med. fa. 5°. 31. A
 Austerum & acerbum in moribus. q. animi mores. 1°. 319. F
 Austeritas una ex q̄litatibus gustabilibus. fi. me. 50. B/ de na. hu. 1°. 28. H
 Austeritas i uinis ppria rōne iuuat et obest. de uic. ra. i mor. ac. 7°. 125. F
 Austeritates faciunt differentiam in partibus dissimilibus. 3°. de simpli-
 cium medic. fac. 5°. 20. G
AVTEM coniunctionem in principio etiam orationis constituere mo-
 rem esse ueterum scriptorum existimarunt aliqui loco Xenophontis
 decepti. de art. com. 1°. 7°. 251. C
AVTHOREM antiquū uocat Hippocratē Gale. 1°. de cri. 4°. 127. D
 q. Authores fide digni adducendi pro suis sententijs astruendis. de uict-
 ratione in morb. acu. com. 1°. 7°. 110. C
 ob Authores magnæ famæ & nominis flecti sine demonstratione non de-
 bemus. 2°. de diff. resp. 3°. 63. D
 Authorum inuenta non occultanda. 2°. de diff. resp. 3°. 63. E
 Authorem aliquod opus non edidisse quo modo potest probari. com. 7°. 4°. 64. Ex. 60. B/C
 q. Authores ab interpretibus ampliādi sint. com. 3°. apho. 18°. Ex. 23. G
 Authores cum dicunt unum aut duo, nos debemus subintelligere, quæ in-
 sunt ipsis potentia. com. 1°. aph. 16°. 9. E/ cō. 4°. apho. 41°. Ex. 32. D
 Authores si quandoq; aliquid bis dicant, est ad maiorem utilitatem, ut in
 altera libri parte id in memoriam reducant, quod prius dictum erat.
 com. 1°. apho. 25°. Ex. 10. H
 Authores non solum utile est scire ubi conueniunt, sed opus est scire ubi
 dissentiant. 9°. de decre. Hippo. 1°. 279. B
 in Authoribus obscuritas unde proueniat. 3°. de decre. Hippo. 1°. 243. E
 Authores qui de medicamentis scripsere. 7°. de cōp. med. se. lo. 5°. 178. B
 Authoritatibus sine ratione non credendum. 2°. meth. med. 7°. 12. A/B
 Autoritas postponenda sanitati animæ & corporis. 2°. de ali. fa. 2°. 18. F
AVTOCRATOR hologrammatos titulus Menecratis libri. 7°. de
 comp. med. per gen. 5°. 268. A
AVTHEMERON medicamentū. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 199. E/G

AVTOS quare dicatur resina. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. A
AVTOΦΥΗ uocant aquas sponte nascentes. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. C
 per Autumnum quid intelligendum. de cura lap. Sp. 111. H
 Autumni ortus quando. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 101. H/ cō. 2°. 3°. 107. F
 Autumnus inchoat oriente arcturo. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 103. B/
 commen. 3°. apho. 14°. Ex. 22. F
 Autumnum posse in plures partes diuidi sicut & alia tēpora, collige. com-
 men. 3°. apho. 23°. Ex. 24. H
 Autumnus habet duos menses. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 102. B
 Autumnus duorum mensium. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 102. F
 Autūni finis Vergiliarū occasus. i 1°. de mor. uul. c. 1°. 103. H/ 3°. 107. G
 Autumni fini respondet initium ueris. de puls. ad tirones. 4°. 44. B
 Autumno uer contrarium est. de natu. hum. com. 1°. 1°. 32. C
 Autumni & ueris differentia. 1°. de temp. 1°. 11. G
 Autumni ad æstatem comparatio, ut iuuentutis ad consistentiam. commen-
 tario. 3°. aphor. 30°. Ex. 26. D
 Autumnus uesperis similis est. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 157. G
 Autumni natura tota est ex natura tēporis æstatis. de cura lap. Sp. 111. H
 Autumnus frigidus & siccus. 1°. de tēp. 11. G/ & de nat. hu. cō. 1°. 1°. 33. D
 Autumnus frigidus est & siccus. bre. deno. dogm. Hippoc. 1°. 231. B/
 cō. 3°. apho. 10°. 1°. 20. H/ apho. 22°. Ex. 24. G/ de sper. Sp. 39. B
 Autumnus inæqualis est, tamen in eo siccum frigidumq; dominatur. in 1°. 3°. 103. A
 de mor. uul. com. 1°. 101. C/
 Autumnus non recte frigidus siccusq; dicitur simplr. 1°. de temp. 1°. 11. G
 Autumnus mixtus est in calore & frigore. 1°. de temp. 1°. 11. G
 Autumnus nec calidus nec humidus. com. 3°. apho. 6°. Ex. 20. E
 Autumnus cur quandoq; multum intemperatus. de spermate. Sp. 39. B
 Autumno qui humor abundet. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. B/C
 Autumni conuersio quando fit, & qui humor crescat, & quibus uti debe-
 mus. de dynamidijs. Sp. 20. D
 Autumno abundat atra bilis secundū Hip. bre. denot. dog. Hippo. 231. B/
 8°. de dec. 276. E/F/ 2°. de na. f. 1°. 301. D/ cō. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 Autumno abundat atra bilis perustis æstate sanguine & pallida seu flaua
 bile. in 1°. de mor. uul. 3°. 100. H
 in Autūno cur frigidus et siccus humor abundet. de na. hu. cō. 1°. 1°. 32. C
 Autumnus contrarius sanguini. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. B
 in Autumno cur sanguis paucus. de natura hum. commen. 1°. 1°. 32. C/
 commen. 1°. apho. 15°. Ex. 8. F
 Autumno coguntur & densantur corpora. com. 1°. aphor. 18°. Ex. 9. F
 in Autumno humores depelluntur ad interiora. cō. 3°. apho. 9°. 20. H/
 aphorif. 22°. Ex. 24. E
 Autumnus omnibus ætatibus, naturis, ac regionibus malus. commen. 3°. 4°. 123. E
 aphor. 18°. Ex. 23. H
 Autumnus tabidis malus. com. 3°. apho. 10°. Ex. 20. H
 Autumnus quot habeat mala. cō. 3°. aph. 9°. 20. G/ aph. 22°. Ex. 24. E
 Autumno cur praua procreantur. in 6°. de morbis uulgaribus commen-
 tario. 1°. 157. E/ de urinis. 4°. 123. E
 Autumnus si inueniat aliquem bene temperatum, ipsum non ita cōseruat.
 commen. 3°. apho. 20°. Ex. 24. B
 Autumnus cur morbiferus. 1°. de tem. 1°. 11. G
 Autumni & æstatis morbi. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. C
 Autūnus morbos facit acutissimos ac mortiferos. c. 3°. aph. 9°. Ex. 20. G
 Autumno fiunt morbi ex extranea qualitate, & non ex multitudine. com-
 men. 6°. apho. 55°. Ex. 53. D
 Autumnales morbos expectare oportet, quando eadem die modo calor,
 modo frigus. com. 3°. apho. 4°. Ex. 20. C
 Autumnus si sit pluuiosus & ætas sicca, austro perflante, qui morbi ex-
 pectandi in hyeme, uentis septentrionalibus uigentibus. de aere, aquis,
 & locis. 2°. 4. C
 Autumnū pluuiosum, & æstatē siccā sequitur hyems in qua fiunt capitis
 dolores, tusses, rauedines, grauedines, tabes. cō. 3°. aph. 13°. Ex. 21. H
 Autumno multi insaniunt. com. 3°. apho. 30°. Ex. 26. D
 Autūno, in atate declinante, febres fiūt quartanæ. 2°. de dif. fe. 3°. 36. E/
 in progno. commen. 3°. 4°. 210. B
 Autumno & uere magna ex parte podagrici dolores fiunt. commen. 6°. 4°. 147. B
 aphorif. 55°. Ex. 53. D
 Autūno finitū morbi ueris, et morbi autūni uere. d. na. hu. cō. 1°. 1°. 32. C
 Autumnus quando possit esse saluber. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. D
 Autumnus calidis & humidis minus aduersat. cō. 3°. apho. 18°. Ex. 23. H
 Autumno probatissimam carnem habent uulpes ob uuas, sic etiam passer
 & ficedula. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 147. B
 Autumno quō edendum & bibendum, & qualia. de sal. diæ. 2°. 40. D
 Autumno &

Autumno & æstate carnes caprinæ pessimæ. de uict. rat. in morbis acutis, commentario. 4°. 7^a. 147. A
 Autumno quō regēdus æger præsertim in uictu. cō. 1°. aph. 18°. Ex. 9. C
 Autūno abstīnēdum à cibis melancholicis & siccis. 1°. de ali. fac. 2°. 13. G
 Autumnus, & uer, sunt purgandi tempora. de dyna. Sp. 20. G
 Autumno possunt fieri euacuationes per superius, & inferius, nisi naturæ obstat. com. 2°. apho. 7°. Ex. 28. B
 Autumno etiam purgavit Gal. cum, qui singulis annis in melancholiam, incidebat non solum uere. com. 6°. apho. 47°. Ex. 52. C
 Autumnalium fructuum principatum obtinet ficus & uua. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 17. G
 Autumnales fructus magis iuuant stomachum ipsis melopeponibus. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 17. B
 Autumnales fructus sunt prauis succi. 2°. de alimen. fac. 2°. 17. B
 Autumnalibus omnibus fructibus multi medici anteposuerunt lactucas. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 22. D
 Autumnales fructus exigue nutriunt. 2°. de alim. fac. 17. B/ 2°. 19. A
 Autumnales fructus magis ledunt ficibus. 2°. de alim. fac. 2°. 17. E
 Autumnales aquæ malæ sunt & quibus. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 AVI FIGURAM retinet puer quando principium habet in horis sanguinis sicut auus eius. de spermate. Sp. 38. F
 Aui & patres podagrici simili morbo filios procreant, quare. comen. 6°. aphorif. 28°. Ex. 49. B
 AVVLSA quæ. de const. artis. Isa. 37. D
 Auulsio quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. G
 Auulsiones sunt instrumentariorum partium propriæ passionis, de differentiis morbi. 3°. 5. D
 AVXILIVM quid uocetur. 11°. meth. med. 7°. 68. A
 Auxilium quid. fin. med. Isa. 46. B/ 11°. meth. med. 7°. 68. A
 q̄ Auxilia in curatione alopecie adhibenda sint. de cō. me. se. lo. 5°. 121. E
 ad Auxiliorum inuentionem quæ conferunt. 9°. meth. med. 7°. 58. G
 Auxilia indicat affectio. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. A
 Auxiliorum dexter usus præcipua artis pars. de const. artis. Isa. 41. A
 Auxiliorum tempora. de opt. secta. Isa. 27. E
 Auxilia diuersa in temporibus diuersis. de tot. morbi temp. 3°. 89. A
 Auxiliorum quantitas unde sumenda. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 134. A
 Auxiliorum quantitas, & temporis occasio ad recte medendum plurimū conferunt. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 94. C
 Auxiliū describens medicus qd agere debet. de ue. sec. adu. Eras. 6°. 11. H
 Auxilia magna quando sunt præstanda, quid considerandū. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 112. F
 Auxiliari cum repente uolumus ægro, & ipsi uelocem præsidij sensum moliri, celerrima fit mutatio in corporibus. de ther. ad Pis. 5°. 94. D
 Auxilijs pprijs cur cōtraria qñq; miscemus. 2°. de cō. me. se. lo. 5°. 134. B
 Auxiliorum materiæ. 9°. meth. med. 7°. 58. D
 ab Auxiliorū mā medicamentariū et gymnasticū noiātum est. 2°. 108. F
 Auxiliorum materiæ, & non auxilia quæ. in 6^m. de morbis uulgaribus, comen. 5°. 180. D/ 3°. 188. A
 Auxiliaria signa quæ. fin. med. Isa. 46. B
 Auxilium ad omnia. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 252. H
 Αὐξίσις, ἐπιδοσις, & ἀνὰ βῆσιν idem significant. de mor. tēp. 3°. 85. F
 AVTHOPSIA quid. de sectis. Isa. 16. G
AXIS quid. 10°. de usu partium. 1°. 182. C
 Axes pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Axes ad quid in organis. de machin. 7°. 309. H
 Axes cum organa mouentur usui sunt. de machin. 7°. 310. F
 Axes pleriq; mouentur in eodem. de machin. 7°. 310. F
 Axis usus in instrumēto, quod cruribus subijcitur. 6°. meth. me. 7°. 41. H
 Axem & fuculum significat asellus. de art. com. 3°. 7°. 270. H
 AXILLAE omnium auium sunt boni chymi, & subtilis. de dissolu. continua. 72. D/ Sp. 73. H
 Axilla omnium auium pinguium & iuuenum uelocius digeruntur, quam axillæ macrarum, & antiquarum. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Axillæ auium superfluitates non habent. de diss. cont. Sp. 73. E
 Axillæ pullorū anserū nō sunt multarū supfluitatū. de diss. cōt. Sp. 73. E
 Axillarum glandulæ. de anat. uiuo. Sp. 55. G
 sub Axilla quandā parū carnē inuenit Galenus. 1°. de ana. ad. 1°. 64. F
 Axillæ partem carnosam qui musculus faciat. de musc. diff. 1°. 47. C
 in Axillis pili plurimi sunt incrementi. 11°. de usu par. 1°. 190. A
 Axillarū odor nō debet inesse medico. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 181. H
 Axillarum odor potest curari. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3°. 182. A
 in Axillis & inguinibus quo modo cutis incidenda in speciem myrti. 13°.

methodi medendi.

7°. 81. E

AXILLARIS uena per totum brachium decurrit. 3°. de anatomicis administrationibus. 1°. 77. D

Axillaris uena humerali multo maior est. 3°. de ana. admi. 1°. 76. D

Axillari uenæ in brachio una arteria uicina, & unde ueniat. 3°. de anatomicis administra. 1°. 77. E

Axillaris uena una est ex qñq; uenis brachij q̄ secatur. de an. ui. Sp. 54. G

Axillaris uena secari debet super iuncturam. de anat. uiuo. Sp. 54. G

AXIOMATA quæ sint. 1°. meth. med. 7°. 5. B

Axiomata si dicatur aut lemmata, aut principia, aut propositiones, nihil refert. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. C

Αἰώμα συνυμμένον, nuncupatur hypothetica propositio. 2°. de simplicium medic. fac. 5°. 13. C

Αἰώμα ex sensu. 2°. de simp. medic. fac. 5°. 13. C

Axioma innatum homini, Nihil fit sine causa. de subst. fac. nat. 1°. 230. C

AXUNGIA quid. 11°. de simp. med. fac. 80. H/ 1°. de compos. medic. per gen. 211. B/ 4°. 239. E/ 7°. 5°. 264. F

Axungia à rotis derasa. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. G

Axungias luna replet. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. G

Axungia porci uirginis ingreditur medicamentum. de pass. mul. Sp. 95. H

AZANITAE emplastrum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. D

AZARICONIS philosophi medicinæ. de med. exper. Sp. 105. F

AZEGIZ ut stertitio. de uo. & anhel. Sp. 60. H

AZYMVM panē accipi iubet in curatiōe ossis fracti. de dy. Sp. 31. E

ABYLONICI gummi mēminit in pi

lulis ad dysenteriam. de dynam. idijs. Sp. 28. B

Babylonicarum rosarū fit mētio in compositione quæ dicitur triasandali. de dyna. Sp. 26. E

BACCAS lauri calidas esse conijcitur. 10°. de compos. med. sec. loc. 5°. 208. B

Bacca lauri colorem expurgat, & sudorem mouet. de cura iste. Sp. 111. C

Baccis lauri purgatis utitur in malagmate ex silphio. 10°. de cōpositione medic. sec. loc. 5°. 208. B

Baccarum myrti nigrae exacinarum fit mentio in catapotijs ad stomachi subuersiones. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. F

cum Bacca lauri decoctum oleum plusquā oporteat thermauticum esse certum est. de simp. med. Sp. 88. D

BACCHIVS antiquus medicus empiricus interpretatus est Aphorismos. com. 7°. apho. 64°. Ex. 60. D

Bacchius interpres sexti epidemiorū. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 152. C

Bacchij malagma, quo Cæsar usus est. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. B

BACVLA uersantia, pars organorum. de machin. 7°. 309. E

Bacula uersantia ad quid in organis. de machin. 7°. 309. H

BALENÆ inter cetacea numerantur. 3°. de alim. fac. 2°. 32. E

Balena habet multum sanguinem, & respirat in aere miro modo. 6°. de usu partium. 1°. 150. H

Balenæ ubi habeant oculos. 8°. de usu par. 1°. 166. F

Balenarum cutes summe duræ, & propemodum insensibiles sunt. 3°. de usu partium. 1°. 134. A

Balenæ habent saporem ingratum, & mucosum. 3°. de ali. fa. 2°. 31. E

Balenæ carnes salsæ faciūt humorē melancholicū. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F

BALANI ex testaceis conueniunt stomachicis. 8°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 192. C

BALANVS myrepica, hoc est glans unguentaria, affertur ex barbarica regione. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. D

Balani unguentariæ carnis succus facultate calidus est. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 44. D

Balani unguentariæ carnem si quis drachmæ pondere cum melicrato bibat, medicamen experietur uomitorium. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. D

Balani unguentariæ reliquiæ, unde est expressus succus, terrestres sunt & duræ, uincem habent qualitatem amarā cum quadam adstringente. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. D/E

Balanus unguentaria sæpe per infernam aluum largiter subducit, ad iccioris, & lienis expurgationem ex oxycrato datur. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 44. D

Balani unguentariæ recrementa ad ionthos, lentes, ephelin, pruritū, dein de ad psoram, & lepram conueniunt, & lienes liquant, iecurq; indurescentia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. D

Balanus unguentaria exanthemata, achoras, tum ulcerosa & quæ crassi sunt

sunt succi omnia extergit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. E
 Balanus unguetaria cicatricibus decorē affert. 6°. de sim. me. f. 5°. 44. E
 Balani unguetaria cortex admodū adstringit. 6°. de sim. me. fa. 5°. 44. E
 Balanini olei sit mentio. 2°. de simp. med. fac. 11. G/6°. 5°. 46. H
 pro BALANO & pessō subditi nomine utitur Hippocrates. in 6°. de
 morbis uulg. com. 3°. 3°. 122. D/H
 Balano seu glande utendum est uirtute imbecilla existente. de uict. rat. in
 morbis acu. commen. 1°. 7°. 115. E
 Balani in coli dolore ex quibus fiant. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 Balanum ex sapone innuit, cum inquit gallicum saponem lana inuolutum
 submittito. de rem. par. fac. 7°. 167. E
 BALANVS nomen ponderis. de pond. & mens. 5°. 277. F
 BALAVSTIVM quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 81. D
 Balaustij floris meminit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. F
 Balaustium & Cytinum ponitur tanquam distincta. 7°. de compositione
 med. sec. loc. 183. G/H/184. F/8°. 5°. 192. H
 Balaustia refrigerat, repugnat, desiccatur, & confortat. de ocul. 7°. 188. H
 Balaustium siccum est & frigidum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. F
 Balaustium exiccat tertio ordine, & non urit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 44. F
 Balaustium cibis non conuenit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. A
 Balaustium acerbum est. 2°. de loc. affec. 4°. 12. D/ 6°. de compositione
 medicamen. sec. loc. 5°. 172. G
 Balaustium austerum est. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 241. H
 ex Balaustijs, hypocistide, & palmularū carne confecta medicamēta ad
 refrigerandum, & firmandum uentriculum. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 Balaustium unum ex adstringentibus medicamentis. 9°. de simpli. medic.
 fac. 67. A/11°. 84. G/6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. H
 in Balaustio adstrictionis actio cōsiderāda ē. 4°. de sim. me. fa. 5°. 26. A
 Balaustium adstringit uehementer. 6°. de simplicium medic. facul. 44. F/
 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. G/5°. meth. med. 7°. 31. G
 Balaustium sistit sanguinem. intro. 154. 56. F
 Balaustium intertriginibus, & alijs ulceribus si illinatur, celerrime illa
 cōtrahunt cicatricē: & ad sanguinē reijcientes, ad dysenteria, & uen-
 tris uteriq; pfluua illo usi sunt oēs medici. 6°. de sim. me. fac. 5°. 44. F
 Balaustium ad hæmoptoicos & dysentericos. 7°. de cōp. me. se. l. 5°. 184. A
 Balaustium interuis ulceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Balaustia ad asperitatem palpebrarum faciunt. de oculis. 7°. 189. C
 BALBV TIRE est utiū, plationis nō uocis. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. G
 Balbi quare impediuntur. 4°. de loc. affec. 4°. 26. F
 Balbuties unde proueniat. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 26. F
 Balbuties quare, quō, & quot causis fiat. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 eur Balbutiant pueri. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Balbe loquuntur melancholici. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. E
 Balbutiunt aliquando ebrij. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Balbi ab alui profluvio maxime capiuntur. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. G
 BALNEA cum simpliciter dicitur, intellige balneum aquarum dulciū.
 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. E
 de Balneis calidarum & frigidarum aquarum quatenus ad tuendam sa-
 nitatem comparantur. 3°. de san. tuen. 2°. 77. H
 post Balnei usum quæ in fine sunt libri de Ptissana, pleriq; tollunt, quæ
 uero eousq; habentur omnes conseruant. 3°. de diff. resp. 3°. 71. F
 Balneorū usum frequentē non habebāt antiqui. 2°. de symp. cau. 3°. 23. B
 Balneorum inopia tempore Hippocratis ostenditur. de ijs quæ in medic.
 fiunt. commen. 3°. 7°. 220. G
 Balneorum nomina secundum Quintum. 3°. de san. tuen. 2°. 81. H
 Balnei partes quæ, & quales. 8°. meth. med. 7°. 65. E
 Balneorum quatuor partes. 10°. meth. med. 7°. 65. E
 Balneorū partes, q̄ promalacteria dicūtur, q̄. 9°. de simp. me. fa. 5°. 71. D
 ex Balnei prima parte quid hæcticis proueniat, modo tempestiue balneo
 utantur. 10°. meth. med. 7°. 63. H
 Balnei secūda pars, quod lauacrū uocat, quid agat. 10°. me. me. 7°. 65. H
 Balnei tertia pars, qualis. 10°. meth. med. 7°. 65. H
 Balnei quarta pars. 10°. meth. med. 7°. 66. A
 Balneorum ἀρμενα, id est commoda, uocantur ab Hippocrate alui rotæ,
 pelues, labra & id genus. de his quæ in med. fiunt. com. 1°. 7°. 200. H
 Balnei tectum quō esse debet. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. H
 Balnearum aqua habet tres calores. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Balnei calori similis est caliditas febris ex sanguine. 2°. de dif. feb. 3°. 40. C
 Balnea publica debent habere aquam maiorem, priuata minorem, 16°. de
 usu partium. 1°. 214. F
 Balneis quæ sunt necessaria in paucis domibus parantur. de uictus rat. in
 morbis acu. commen. 3°. 7°. 131. H

in Balneis aquæ multæ mixturæ. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 132. C
 Balneo uehementiori egentes, id est qui multa aqua perfundendi sunt. de
 uict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 133. C
 in Balnei folio cui longiori temporis spatio sit immorandum cruribus
 extra aquam emotis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. B/F
 Balnearū aer adeo frigidus ē q̄q; ut nō iducat sudorē. 2°. de tēp. 1°. 17. D
 Balnearum aer quandoq; temperatus. 2°. de tempe. 1°. 17. D
 Balnei aer quō fiet tēperatus, & modice humidus. 10°. met. me. 7°. 66. H
 Balneum temperatū dicimus nō solum cū alterum huic, alterū illi tale est,
 sed et cum ad eundē hominē in latitudine tale est. 1°. de sa. tu. 2°. 64. B
 Balnearum aer adeo calidus est q̄q; ut non feratur. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Balneorum intemperies tres, quæ sint. adu. Lycum. Ex. 62. B
 in Balneis sudorem detergebant strigili. 14°. meth. med. 7°. 87. B
 in Balneis spongijs primum, deinde linteis utebantur ad detergendum.
 10°. methodi medendi. 7°. 67. A
 in Balneis spongijs utaris pro strigili. de uic. ra. i mor. ac. cō. 3°. 7°. 132. E
 ut Balnea, ita etiam nostra corpora purgantur. de sal. diæ. 2°. 41. E
 Balneorum sordes exteruntur aphronitro. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. H
 Balnei sordium spissitudinis similitudine utitur in docenda compositione
 medicamenti. de remed. paratu facil. 7°. 173. D
 Balneorum strigmenta emolliunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 Balneas, uenerem, & id genus uocat Galenus uitæ rationem. 3°. de sym-
 ptomatū causis. 3°. 25. B
 Balnea, frictiones, ambulationes, uehiculæ, sunt motus materiæ. ars me-
 dicinalis. 154. 71. F
 Balneum quo modo apothepiæ pars sit. 3°. de san. tuen. 2°. 78. A
 in Balneis aliqui se citra exercitationem elixant. 3°. de san. tu. 2°. 78. B
 ad Balneum uia sit breuis, & ingressus, & egressus facilis. de uictus rat.
 in morbis acu. com. 3°. 7°. 132. B
 Balnea intransibilibus rigor atq; horror quandoq; accidunt. de palp. trem.
 conuuls. & rig. 3°. 55. F
 Balnea præcalida faciunt horrorem. 2°. de sympt. cau. 3°. 22. E
 in Balneo qui horrescant, & cur. 10°. meth. med. 7°. 65. E/F
 ante Balnea & post qui palmularum glandes multas teneras & recen-
 tes pluribus diebus comederat in horrore & rigorem incidit. de palp.
 trem. conuuls. & rig. 3°. 55. G
 Balneo frigido rigor incitatur. 2°. de symp. cau. 3°. 22. E
 Balneo calefcunt rigentes. de marc. 3°. 47. H
 Balneū ingresi cruditate laborātes horruere. 2°. de symp. cau. 3°. 22. D
 Balneum ingressus, qui non horruit, sed laxata illi rarefactaq; cutis sit,
 quæ assequatur commoda. 10°. meth. med. 7°. 65. H
 Balneorum usus debet esse in tempore. 3°. de cau. puls. 4°. 98. F/ de arte
 curatiua ad Glauc. 7°. 97. C
 Balnea obsunt nisi tempore fiant. de marc. 3°. 44. E
 Balneis calidis post usum pilæ utebant antiqui. de par. pilæ exer. 2°. 49. E
 Balneum non est tutū, nisi prius corpus sit inanitū. 3°. de sa. tu. 2°. 94. E
 Balnea nō sunt utilia nisi post euacuationem, aut coctionem. commen. 7°. aphorif. 42°. Ex. 57. D
 Balnea à coctione exhibenda sunt. de marc. 3°. 48. E
 cur Balnea uacuato corpore adhiberi debent. de uictus ratio. in morbis
 acutis commen. 3°. 7°. 133. E
 ante Balnea qui poterit, exerceatur. de bon. & uitio suc. 2°. 39. B
 ante Balneum qui debeant aliquid comedere. 6°. de san. tuen. 2°. 97. F
 ante Balneum per sex horas comedendum. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
 ante Balneum quæ obsonia comedenda. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
 Balneandi non sunt qui nuper comedere uel bibere. de uict. rat. in morbis
 acutis commen. 3°. 7°. 132. G
 in Balneo melicratum bibitum quibus conferat. de cura icteri. Sp. 111. C
 Balneum aliqui oleo perfusi protinus ingrediuntur. 6°. de sa. tu. 2°. 97. C
 Balneum ex aqua, & oleo multum humectat, & calefacit. 5°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 33. A
 in Balneo inungendi non sunt cruditatem, aut plethoricum corpus ha-
 bentes. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. H
 à Balneo, siue balnei expertes quos sudare uolunt homines, ijs non proti-
 nus ab initio oleū admouent, uerum in ijs qui morbo laborarunt ubi su-
 dare inceperint tum excelsū perfundūt, in his uero, qui etiamnū la-
 borant, ubi abunde iā satis sudarint. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. H
 in Balneo utuntur butyro, ubi oleum deest. 3°. de alim. fac. 2°. 27. G
 in Balneo perungendum est, quando ægri corpus humidū existit. de uict.
 rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. E
 in Balneis cur frigidū mingimus, foris tepidū. 3°. de simp. me. fa. 5°. 18. B
 in Balneis sudor est coloris urinae ijs qui diutius cibo abstinerunt. 14°. h
 methodi

methodi medendi. 7^a.87.A
 Balneis ubi abunde incalueris, aqua tepida cur frigida uideatur. 3°. de sim-
 plic. medic. 5^a.18.C
 à Balneis tepidioribus exeuntes frigiditate sentiunt. de cau. pcat. 3^a.96.B
 Balnea an in morbis conferant. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a.131.H
 Balnea egrorum qualia esse debet. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a.132.A
 qui Balneantur quid agere dicunt. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a.132.C
 Balneum quid boni faciat. 12°. meth. med. 7^a.74.A
 Balneum nō est opus medici spectantis symptoma, sed eius qui totum affe-
 ctum adimere studet. 12°. meth. med. 7^a.75.D
 ex Balneis conuenientibus uires roborantur. 7°. de renum affect. digno.
 & medela. 7^a.196.F
 Balneum lassitudines tollit, mollit articulos, & cutē per summa apparen-
 tem, urinas ciet, capitis soluit grauitatem, & nares humectat. de uict.
 rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a.132.H
 Balnea in fluxibus ad uentrem aptissima sunt, sanguinis uero fluxum acri-
 ter irritant. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.99.A
 Balneum corpus calfaciendo maxime foris ad digestionem confert, & di-
 gestorum appositionem. de sal. die. 2^a.41.C
 Balneis uti prodest his qui uentriculum habent ad coquendum non ido-
 neum. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp.110.D
 Balneū calfaciēs mediocriter maturat. i. 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a.112.A
 Balneum trahit foras humores. 4°. de san. tuen. 2^a.86.A
 Balneum ad quid conducat. 3°. de san. tuen. 2^a.90.A
 Balneum quibus sit salubre. 5°. de san. tuen. 2^a.94.C
 Balnea debent infantibus adhiberi ex aquis dulcibus salubribus. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a.65.B
 Balneum mediocre adhibendum temperato. 2°. de san. tuen. 2^a.75.H
 Balnea pauca temperatis debentur. 3°. de san. tuen. 2^a.78.A
 Balnea bene coquenti non admodum sunt necessaria. de mel. ex Gal. Ruf.
 & poss. Sp.110.D
 Balnea sitientibus sitim leuant. de marc. 3^a.47.H
 Balnea ingredienti homines sitientes aquam attrahi sentiunt. in 6^m. de
 mor. uul. com. 6°. 3^a.195.B
 Balnea non sitientibus sitim accendunt. de marc. 3^a.47.H
 Balneum plus cōuenit gracilibus, quā corpulentis. de sal. die. 2^a.41.A
 Balneum non fit in plethorica dispositione sine maximo detrimento. com-
 men. 7°. apho. 46°. Ex.57.G
 tum Balneo frequenti, tum sanguinis missione, tum exercitatione, tum fri-
 ctione, digerentibus medicamentis, & inedia plethora curatur. 13°.
 methodi medendi. 7^a.81.H
 Balneis multis sanatur plethora absq; sanguinis missione. de uict. rat. in
 mor. acut. comen. 4°. 7^a.136.H
 Balneis plenitudo exhauritur. de curan. rat. per sang. miss. 6^a.18.E
 Balnea quo modo extenuant. de sal. die. 2^a.41.H
 Balneū aquae dulcis humidū est & calū moderate. 1°. de usu par. 1^a.116.E
 Balnea dulcium aquarum calfaciunt, & humectant. 1°. de tēp. 1^a.10.E/
 de renum affect. digno. & medela. 7^a.94.B
 in Balneis adhibendis intentio sit ut corpus madeat atq; humectetur. 1°.
 de arte curatiua ad Glauc. 7^a.97.B
 Balnea calida ex aqua potabili humectant & refrigerant potentia. 1°. de
 arte cur. ad Glauc. comen. 7^a.97.B
 ad Balneum saepius aeger ducitur non uacuandi corporis gratia, sed ut
 humectetur, & madescat quod immoderatus exaruit. de uict. rat. in
 morbis acutis com. 3°. 7^a.132.E
 Balnea siccitates omnes calidas, & frigidas iuuant. de marc. 47.H/
 7°. methodi medendi. 7^a.44.E
 ad Balnea mittendi sunt adusti. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.99.C
 Balneum auxilio esse quibusdam aestuantibus febribus, colligitur. de rat.
 uict. in mor. acu. comen. 3°. 7^a.133.A
 Balneum impense calidis satisfacit. 6°. de san. tuen. 2^a.96.A
 Balnea extinguunt flammam. de util. respi. 1^a.224.F
 Balneo frigescent à sole calefacti. de marc. 3^a.47.H
 Balnei acrem non desiderat Galenus in siccis. 6°. meth. med. 7^a.44.F
 Balnea calefaciūt ferē et mortuos. de ijs quae in med. fiūt. cō. 3°. 7^a.215.H
 Balneum aperit uias urinæ, sudoris, & alui, tamen non calefacit. 11°. me-
 thodi medendi. 7^a.70.E
 ex Balneis duo aegro cōpendia accedunt, q; redundantia humorū aliquid
 uacuatur, & multū caloris febrilis transpirat. 11°. meth. me. 7^a.73.H
 Balneum ex aquis potissimum digerentibus est unum ex auxilijs uacuan-
 tibus. 14°. meth. med. 7^a.89.A
 Balnea sunt in quinto ordine euacuationis. com. 2°. apho. 17°. Ex.13.B

Balnea quid & quantum euacuent, & quod nō satis sint pro euacuatione
 superfluitatum quotidianarum. com. 3°. apho. 15°. Ex.22.G
 Balneo excalfaciente non est uacuanda succorum exuberantia in febric-
 te. 13°. methodi medendi. 7^a.81.H
 ex Balneis quicquid in corpore uel fumidum est, uel fuliginosum euacua-
 tur. 8°. meth. med. 7^a.76.A
 Balneorum usus quando sit sine periculo. 11°. meth. med. 70.A/74.B/
 de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a.133.C
 Balneum perpetuo iuuat affectionem, quae cū igneo calore coniuncta est.
 de marcore. 3^a.47.H
 Balnea quibus febribus conferant, & de eorum utilitate. comment. 7°.
 aphorif. 42°. Ex.57.C
 Balneum requirit febris per se nulli alteri implicata, sicut omnes aliae sic-
 citates. de marc. 3^a.47.H
 Balnearum uis marasino, hectica, & ut semel dicā, omnibus febribus est
 accommodata. 8°. meth. med. 7^a.65.D
 Balnei utilitas duplex in febribus. 8°. meth. med. 7^a.65.H
 Balnea podagricis, & arthriticis commoda sunt propter febrem. 11°. me-
 thodi medendi. 7^a.74.A
 Balnea in quacūq; febre feceris, tria considera. 11°. meth. med. 7^a.73.H
 Balneum calidi, & humidi diaria laborantes requirunt, ceu quod cutim
 laxet, ceu quod humectet, non requirunt. 8°. meth. med. 7^a.54.C
 Balneo iuuatur febris ex itinere. de motu mus. 1^a.315.C
 quo Balneo iuuenimur, postquam in sole feruenti iter fecerimus. 8°. me-
 thodi medendi. 7^a.66.A
 Balneum quo uis tempore non conuenit febricitantibus, sed in accessionis
 remissione. 8°. meth. med. 7^a.51.F
 ad Balneum ducendi sunt in prima accessione inclinante, qui diaria ex
 meatuum stipatione febricitant. 8°. meth. med. 50.A/ 7^a.51.E
 Balneo quō curet ephamera ex labore. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.95.E
 Balnea lassitudinem sedant. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp.110.D
 Balneum bis ante prandium ingressus est laboras diaria ob aestum. 8°. me-
 thodi medendi. 7°.50.D
 Balneo bis breui interiectio spatio utitur Galenus in febricitante diaria ob
 meatuum stipationem. 8°. meth. med. 7^a.50.B
 q; à Balnei aere febre diaria laborantes citissime oporteat remouere. 1°.
 de arte cur. ad Glauc. 7^a.95.E
 Balnei tempus in febribus intermittentibus qñ sit. 11°. meth. me. 7^a.74.C
 Balneū potest adhiberi p tres horas ante accessionē. 8°. meth. me. 7^a.52.H
 Balneū, cur neq; fiat in principio, neq; in augmento. 8°. meth. me. 7^a.65.E
 Balneum in declinatione fiat. 8°. meth. med. 65.E/11°. 7^a.73.H
 Balneū et post cibū toto corpe extenuatis cōuenit. 14°. meth. me. 7^a.91.G
 Balneo delectatur hectici. de marc. 3^a.47.F/3°. de praef. ex pul. 4^a.116.F
 ad Balnea accedentes hectici nisi in frigidam sint dimissi nihil iuuantur.
 10°. methodi medendi. 7^a.66.D
 Balnea frigida in hecticiis recusamus, qñ his & pauci sanguinis, & nudū
 carne, & expers adipis redditum corpus est. 10°. meth. me. 7^a.66.B
 Balnea quibus febribus tabidis cōueniāt, & quibus nō. de marc. 3^a.48.A
 Balneis quando hectica febris sanatur. de marc. 3^a.44.E
 Balneis marasinos curauit Galenus. de marc. 3^a.47.E
 Balneādus hecticus, quō sit tractādus, et exuēdus. 10°. meth. me. 7^a.66.G
 Balneum prohibet putrida hectica coniuncta. 10°. meth. med. 7^a.66.G
 Balnea dicebat Philippus hecticiis noxia esse. 8°. meth. med. 7^a.65.C
 Balneo, & relaxantibus non utitur Galenus in febre putrida, nisi post
 purgationem. 11°. meth. med. 7^a.73.D
 Balneis quando putrida febris sanatur. de marc. 3^a.47.E
 Balnea calida ex aqua potabili i tertiana qd faciāt. 1°. de ar. cu. 7^a.97.B
 Balneandum non est in tertianis non exquisitis, statim, sed apparentibus
 signis coctionis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.97.E
 Balnea saepius in die adhiberi pnt laborantibus exquisita tertiana post si-
 gna coctōis, pferim si his delectent. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a.97.C
 Balneis cur non sunt inspergenda nitrum, sal, & sinapi. 1°. de arte cur.
 ad Glauc. comen. 7^a.97.B
 Balnea marina in tertianis sunt inutilia. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.97.B
 Balneum marinae aquae ducit plus bilis, sed minus prodest tertianis quā
 potabilis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.97.B
 Balneum aquae salsae, nitrosae, & sulfureae plus bilis ducit, sed minus pro-
 dest tertianarijs quā potabilis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.97.H
 Balnea mineralia tertianis inutilia esse, collige. 1°. de arte cur. ad Glauc. com-
 men. 97.B/11°. meth. med. 7^a.69.H
 à Balneis non penitus sunt arcendi quartanarij, tamen melius esset, si ab
 his possent abstinere. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.97.F

Balneo lauatus

Balneo lauatus Menāder subito febre leuatus est. de cau. procat. 3^a. 95. D
 Balneo si abstineant frigidi & humidi, nō ledūtur. 5°. de sa. tu. 2^a. 94. E
 Balneum quid faciat in capitis dolore. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 133. E
 Balneū capitis caliditate iuuat. de rat. uic. in mor. acu. cō. 4°. 7^a. 140. B
 Balnea quandoq; in pleuritide sunt exhibenda. 9°. de decr. 1^a. 282. G
 Balnea utero gestātis mulieris quid faciāt foetui. 11°. de usu par. 1^a. 188. B
 Balneum quando prohibetur in lichenibus, quid agendum. 5°. de compo-
 sitione medic. sec. loc. 5^a. 161. G
 Balneum calidē ualeat in dolore renū. de renū affe. dig. & me. 7^a. 196. D
 Balneis multis cur utantur, & cibos lenes ac laxantes edant citharœdi,
 phonsci, præcones, tragœdiam ac comœdiam agentes. 7°. de compo-
 sitione medic. sec. loc. 5^a. 177. E
 Balnea uoci congrua sunt. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 177. E
 Balneo plerūq; in affectu oculorū usus est Galenus. 2°. de dif. fe. 3^a. 41. G
 3°. methodi medendi. 7^a. 17. D
 in Balneo lauaciones ubi concocta iam phlegmone fuerit, & simul cor-
 pus uacuum, sedant dolorem statim, & fluxiones quæ ad oculos ferun-
 tur, sistunt. 13°. meth. med. 7^a. 36. B
 Balnea quem dolorem oculorum sanent. commen. 6°. aphor. 31°. 49. F/
 commen. 7°. aphor. 46°. Ex. 57. G
 Balneati adolescentis casus in oculorū dolore. com. 6°. aphor. 31°. 49. D/
 com. 7°. apho. 46°. Ex. 57. G
 Balneo antiquiores, linteo homines contegebant, aut uestibus & potissi-
 mum puris, ut plurimum sudarent, obuoluebāt. de uict. ratione in mor-
 bis acutis. commen. 3°. 7^a. 132. E
 Balnea quæ cessare faciunt pruritus. de cura icteri. Sp. 111. C
 Balneum aquæ calidæ facit ad sudores. de cura icteri. Sp. 111. C
 in Balneo ægrū non semper conuenit copiose sudare. de uict. rat. in mor-
 bis acutis. commen. 3°. 7^a. 132. E
 Balneorum sudores, quales. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. F
 à Balneo calido ægri dum transeunt in frigidum, lauantur prius tepida
 triplici prima admodum tepida, secunda minus, tertia magis ad frigi-
 dum declinante. de rat. uict. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 132. D
 Balnea calida, postea frigida ingredientibus, quid eueniat. 3°. de simpliciū
 medicamen. facul. 5^a. 21. D
 ex Balneis calida uelocem, & magnam, & densam faciunt respiratio-
 nem, frigida uero contrariam. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. D
 à Balneis qui pulsus. 3°. de differ. puls. 4^a. 61. F
 Balneæ frequentiores sunt causæ præcedentes pulsus mollis. 1°. de præsa.
 ex puls. 4^a. 109. D
 Balneæ calidæ, quos pulsus creent. de puls. ad tiro. 4. 4. D/ 3°. de cau-
 sis puls. 4^a. 98. F
 Balneo loti habent respirationem & pulsum arteriarum frequentiores
 & maiorem. de usu pul. 1^a. 227. F
 Balneum frigide quibus faciendum. 10°. meth. med. 7^a. 66. C
 Balneæ frigide statim refrigerant. 3°. de cau. pul. 4^a. 98. H
 in Balneum frigide tutū non est conijci imbecillos & graciles, nisi prius
 fuerint in balneo equaliter excafacti. 10°. meth. med. 7^a. 66. C
 ex Balneo impense frigido conuulsio euenire potest, ut accidit Alexan-
 dro, dum tempore æstiuo in Cydno Ciliciæ flumine se lauaret. de caus.
 procat. 3^a. 97. F
 Balneo aquæ frigide non ledetur ardentissima febre laborans, ualentibus
 uiribus, concoctionis notis euidentibus, non senex, bona corporis ha-
 bitudine, statu cœli calido, & sicco. 11°. meth. med. 7^a. 70. A
 Balneum aduersissimum est febri ardenti ex pituita salsa putrefacta. de
 uict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7^a. 133. E
 cur Balneum magis iuuat peripneumonias, q̄ febres ardentes. de uict.
 rat. in mor. acut. com. 3°. 7^a. 132. H
 Balneum aquæ frigide his qui quadrato sunt corpore ad cholera dictū
 affectum conuenit. de reme. paratu facil. 7^a. 160. G
 à Balneo frigido quando cauendum. 11°. meth. med. 7^a. 73. B
 Balneum nimium frigidum syncopæ ex cruditatibus contrarium est. 12°.
 methodi medendi. 7^a. 76. B
 ex Balneo frigide quando sudor fiet. 10°. meth. med. 7^a. 66. C
 Balneū frigidū pulsus alterādi, non gñandi cā est. 1°. de cau. pul. 4^a. 86. G
 ex Balneis frigidis pulsus mutatio. 3°. de cau. pul. 4^a. 98. G
 Balneæ frigide quos pulsus creent. de puls. ad tiro. 4^a. 44. E
 ex Balneis pulsus mutatio non est diuturna. 1°. de ps. ex pul. 4^a. 104. H
 ex Balneis redeuntis uictus qualis esse debeat. de bo. & ui. suc. 2^a. 39. C
 Balneum sequatur cibus. 1°. de san. tuen. 2^a. 66. E
 à Balneo non est confestim sorbendum uel bibendum. de uictus ratio. in
 morbis acu. com. 3°. 7^a. 132. G

Balneo qui potus non conueniant. de renum affec. dign. & me. 7^a. 196. C
 à Balneo non conuenit uinum. de renum affec. dign. & med. 7^a. 196. C
 mox à Balneo uinum potum caput tentat, si præ alijs omnibus cibis, &
 potibus bibitur. de sal. diæ. 2^a. 41. C
 à Balneo quando senex debet bibere uinum album. 5°. de sa. tu. 2^a. 91. C
 post Balneum ad uomitum uinum dulce bibebant. 4°. de san. tu. 2^a. 83. C
 post Balneum sola aqua, in qua apium sit coctum, quibus danda. 8°. me-
 thodi medendi. 7^a. 53. A
 Balneum calidum capitis somnum conciliat. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. A
 Balnea, qñ caput madefaciunt, soporifera sunt. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. G
 Balneo longo qui usi sunt, ex uictoria caloris dormiūt. 2°. de tēp. 1^a. 16. F
 à Balneo somnus super omnia concoquit, quæ concoqui possunt, & ma-
 los succos per halitum digerit. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. D
 à Balneo non posse dormire, nec est causa, nec signum commodum spera-
 tæ utilitatis. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. E
 Balneum relaxat in toto corpore. 11°. meth. med. 7^a. 73. H
 post Balneum laxitas, quomodo corrigenda. 3°. de san. tuen. 2^a. 82. A
 Balnea quibus fieri non debent. 8°. meth. med. 7^a. 65. E
 Balnea obsunt inflammationi erysipelati & cruditati de marc. 3^a. 48. A
 Balnea consueta minus nocent in consuetis. com. 2°. apho. 50°. Ex. 19. B
 Balneum qui affe. tant, & qui affueti sunt, minus leduntur à balneo. de
 uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 132. H
 Balnea frequentia aquæ dulcis effœminant. 7°. de cōp. me. p gen. 5^a. 263. F
 Balnea quomodo sint præter naturam. de puls. ad tiro. 4^a. 44. F
 Balnea idonea sunt ut generent causas antecedentes cuiusq; morbi. de na.
 hum. com. 2°. 181. G/ 7^a. 182. B
 Balneis supfluis utētes facile febribus corripiūtur. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. H
 Balneū uitādū in dolore capitis ab ardore. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 132. B
 Balneum nimium calidum syncopæ ex cruditatibus contrarium. 12°. me-
 thodi medendi. 7^a. 76. B
 Balneæ calidæ comparatio ad calorem æstatis. cō. 4°. apho. 5°. Ex. 28. A
 Balneæ calidæ obsistunt purgationibus. com. 4°. apho. 5°. Ex. 28. A
 Balnea post cibum quid faciant. 9°. meth. med. 60. D/ 14°. 7^a. 92. H
 Balneati à cibo exercitati in uiscerum dolores incidunt, potissimum in ie-
 core. de sal. diæta. 2^a. 43. C
 Balneo post cibum utentes, quibus uitijs iecinoris tententur. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2^a. 96. A
 Balnea à cibo trahunt humorū copiā. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 122. G
 Balneis post cibos utentibus quotidianæ fiunt. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
 Balneis calidis se exponentes quicquid uitiatum est, in habitum corporis
 recipiunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. H
 Balneo uti Galenum, licet uitioso succo uentriculi tunicæ plenæ sint, col-
 lige. 6°. meth. med. 7^a. 48. D
 in Balneis cur exoluuntur hoīes, & moriuntur. de util. resp. 1^a. 225. C
 in Balneo ne animi deliquium accidat, acetum & pulegium odorandum.
 8°. de comp. med. sec. loc. 199. B/ 9°. 5^a. 199. F
 Balneum & poculum quomodo necant. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 24. E
 qui in Balneo concluduntur, mortē obeunt. de cau. procat. 3^a. 96. C
 Balnea obsunt in fluxu sanguinis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 99. B
 à Balneo abstineat ulceratus. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 237. D
 in Balneis uersantiū ulcera humida sūt ac mollia. 1°. de simp. me. 5^a. 3. D
 Balneum excrementa quieta calefacit, attenuat, et ad motum excitat. 2°.
 de sympt. cau. 3^a. 22. D
 Balnea aquarum sponte nascentium laudantur. de uictus rat. in morbis
 acutis. commen. 3°. 7^a. 132. B
 Balneorum aqua quæcunq; sulfur, aut bitumen, aut nitrum, aut chalcant-
 hum, aut misy, aut chalcitem, & id genus aliquod gustu refert, multū
 differt à dulci, & inimica est calidis corporum nostrorum affectibus.
 de simp. medic. fac. 5^a. 3. D
 Balneis p se natis uti tentādū est in lōga icteritia. de cura icter. Sp. 111. E
 Balneū aluminosum densat. 3°. de san. tu. 2^a. 81. B/ 2°. de crisi. 4^a. 138. G
 Balneum aluminosum fortiter resiccat. 7°. de compositione medicamen-
 torum secundum locos. 5^a. 177. E
 Balneum atramentum sutorium olens fortiter resiccat. 7°. de cōpositione
 medic. sec. loc. 5^a. 177. E
 Balneum bituminosum fortiter resiccat. 7°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 177. E
 Balneum marinum fortiter resiccat. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 187. E
 Balnea marina & mineralia duxerūt quendam ad tabem. 1°. de arte cur.
 ad Glauc. 7^a. 97. B
 Balnea nitrosa, sulfurea, bituminosa, euacuant totum corpus equaliter.
 com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. D
 in Balneo in Sabanis sedenti bibenda cum uino datur leporis uulua affata
 h ij trita

trita ad concipiendum. de dyna. Sp. 29. G
 Balneum sulfurulentum fortiter reficcat. 7°. de cōp. med. se. lo. 5°. 177. E
 Balneatorum non medicorum uocabula sunt calidum & frigidum secundum aliquos, qui explodendi sunt. 1°. meth. med. 7°. 12. B
 ex Balneis potabilium aquarum quid uulgaribus quibusdam acciderit. in 6^m. de mor. uulg. com. 6°. 3°. 195. B
 Balneo deficiente quō lauandum. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 132. B
 Balneum. uide aqua, lauacrum, lauatio.
 BALSAMVM quid significet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. F
 Balsamum inter aromata numeratur. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Balsamum tenuium partium, & odoratum est. 6°. de simp. me. 5°. 44. E
 Balsamū calidū est & siccū in secundo ordine. 6°. de simp. med. 5°. 44. E
 Balsamum plurimis artibus adulteratur, ut internosci uix queat. 1°. de antidotis. 5°. 105. F
 Balsamum prouocat menstrua. de cathar. Sp. 95. D
 Balsamum habuit Galenus in Palestina Syria. 1°. de antid. 5°. 100. C
 Balsami fructus non potest adulterari. 1°. de antido. 5°. 100. C
 Balsami fructus ingreditur theriacam. de ther. ad Pifo. 5°. 92. F
 Balsami semen purgat uesciam. de cathar. Sp. 95. D
 Balsami semen per suffumigationem prouocat sudorem. de cat. Sp. 95. D
 Balsami lignum non potest adulterari. 1°. de antido. 5°. 100. C
 BALSAMATVM adrianum utile est nephriticis turbulentam urinā facientibus, & in uescia lapidem habentibus. de dyna. Sp. 28. B
 BALSAMITA cum olco trita, & expressa cerebro & fronti tepida ungendo apposita ad capitis uertiginem facit. de dyna. Sp. 23. H
 BARATHRORVM aerem uitandum esse, collige. 12°. methodi medendi. 7°. 77. E
 BARBA Iouis, nomen herbe ad guttam. de dyna. Sp. 31. E
 Barba syluana & centūneruia est idē, ualeat ad epilepsiā. de dy. Sp. 24. D
 Barba syluana radix quō sit ad concipiendum utilis. de dyna. Sp. 29. G
 Barba est pars animalium marium. 2°. de semine. 1°. 338. G
 Barbā qd faciat crescere. de sim. me. f. 5°. 40. H/ de re. par. fa. 7°. 179. D
 Barba quomodo abrotono procuretur. de simp. med. fac. 5°. 40. H
 Barba & pubes quibus tardior & imperfectior. de ar. cō. 3°. 7°. 269. H
 Barbam nutriebant sophistæ, & tetrici crant. 2°. de pul. diff. 4°. 53. G
 Barbam nutrire, & tetricum esse habebatur pro grauitate. 2°. de pul. suum differentiis. 4°. 53. G
 Barba quomodo denigrari possit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. A
 circa Barbæ pilos accidit ut cutis exasperetur. in 6^m. de morbis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 160. H
 ad Barbæ defluuium. de reme. par. facil. 7°. 170. H
 BARBARAE linguae brutis comparantur. 2°. de pul. diff. 4°. 54. H
 inter Barbaras linguas alia est alia melior. de sophis. in uer. cōt. Isa. 8. F
 Barbari græcis peiores. 2°. de decre. Hippo. 1°. 235. A
 Barbari bellicosissimi omnium existunt. de aere, aquis, & loc. 2°. 5. B
 Barbari uincuntur ab ira. 3°. de decr. Hippo. 1°. 243. B
 Barbara enema à medicis dicta medicamenta ad quid sint utilia. 5°. methodi medendi. 7°. 32. H
 Barbara dicuntur emplastra ex bitumine. 2°. de cōp. me. p. ge. 5°. 227. F/ de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. A
 Barbarum ex bitumine. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 227. C
 Barbarum emplastrum ad quid ualeat. de dyn. Sp. 34. F
 Barbarum medicamentum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. A
 Barbarum medicamentum sanat capitis mala. intro. Isa. 58. B
 Barbarum medicamentum sanat canum morsus. intro. Isa. 58. B
 Barbarum Galeni ad uulnera minora. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 227. H
 Barbarum Galeni ad uulnera maxima. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 227. G
 Barbarum Heræ. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 227. E
 Barbaricum uinculum. 2°. de locis affec. 4°. 10. C
 BARDANAE fit mentio. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. F
 BARYCOIA in auditu est audiendi difficultas. 1°. de symptomatum causis. 15. G/ 3°. 16. B
 BASANVM est ruta syluestris. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. E
 BASILICA est una ex quinque uenis brachij quæ secantur. de anatomia uiuorum. Sp. 54. G
 Basilica uena, qui nam ramus sit uenæ concauæ. de anat. uiuo. Sp. 54. E
 Basilicam secare cur sit periculosum. de anat. uiuo. Sp. 54. G
 Basilicam cum secas, tende uersus brachium. de anat. uiuo. Sp. 54. G
 Basilica debet secari super iuncturam. de anat. uiuo. Sp. 54. G
 in Basilica quando fieri debet sectio uenæ. secretorum. Sp. 74. D
 Basilica in quibus affectibus secatur. de anat. uiuo. Sp. 54. H
 BASILICVM id est regiū collyriū. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 156. F

Basilica contra canis rabidi morsum composita. 2°. de antido. 5°. 117. C
 Basilicum malagma. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. C
 Basilicum pharmacum ad dolorem auris ex inflammatione. 3°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 140. G
 cū Basilico medicamine nardus immissa, iuuat aurium inflammationes. de remed. paratu facilibus. 7°. 155. B
 BASILIDION hoc est regineū psoricū. 4°. de cōp. me. f. l. 5°. 157. B
 BASILISCVS qualis sit. de ther. ad Pifo. 5°. 92. H
 Basiliscum nunquam uidit Galenus. de simp. med. fac. 5°. 72. D
 Basilisci morsibus confert centaurea. de uirt. cent. Sp. 93. H
 BASILII antidotum ad hemitritæos omnes. de dyna. Sp. 33. F
 BASIS, & radix uirtutum moralium est cor. de anat. uiu. Sp. 46. B
 circa Basim oculi musculus siue simplex, siue duplex, siue triplex sit, dubitatur. de muscu. diff. 1°. 44. F
 circa Basim oculi musculi faciūt ad firmādū oculū. de mus. dif. 1°. 44. F
 Basim scapularum ē directo capitis attollens musculus ubi & quo modo procedat. de mus. diff. 1°. 45. B
 Basis pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Basis organorū ex robustiori materia cōficienda est. de mach. 7°. 309. D
 Basis in organis immobilis est. de machin. 7°. 310. F
 Basis semper immobilis manet. de machin. 7°. 310. F
 Basis ad quid fiat. de machin. 7°. 309. F
 BASSA uxor Marij. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. B
 BASSI pharmacum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. E
 Basso inscriptum pharmacum ad hæmoptoicos et suppuratos. 7°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 182. C
 Bassi stoici acopon. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. H
 Bassus longo tpe paralyti infestatus. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. F
 BATHECA est frigida & humida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Batheca est ex cibarijs medijs. de diff. cont. Sp. 74. C
 Batheca est cibus dulcis, sapidus, subtilis, abstergens. de diff. cōt. Sp. 72. E
 Batheca facit incensionem in stomacho. de diff. cont. Sp. 74. F
 Batheca uelociter corrumpitur in stomacho. de diff. cont. Sp. 74. H
 post Batheca comestionem accipitur plurimus cibus boni chymi. de diff. sol. continua. Sp. 74. F
 Batheca mundificat. de diff. continua. Sp. 74. G
 Batheca lenit uentrem. de diff. sol. cont. Sp. 75. A
 Bathecam comedenti accidit indigestio. de diff. cont. Sp. 74. B
 Batheca aqua generat chymum frigidum. de diff. cont. Sp. 74. B
 Βάψιδα quid uocet Hippocrates. de fract. com. 1°. 7°. 226. B
 Βάψιδες recentiores appellant organum Hippocratis. 7°. 318. H
 Βάψιδες rubi fructū appellāt. 2°. de ali. fa. 2°. 19. B/ 6°. de cōp. 5°. 169. A
 Batina prius abluenda quā edenda. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
 Batina acerba adstringunt multum. 2°. de alimen. fac. 2°. 19. B
 Batina moris magis adstringunt. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
 ex Batinis medicamenta efficaciora sunt, quā ex mororum succo. 2°. de alimen. fac. 2°. 19. B
 BATRACHIDES lapis quid. de simp. med. Sp. 87. A
 Batrachides lapis lenit, & relaxat. de simp. med. Sp. 87. A
 BATRACHIVM quid. de simpli. med. Sp. 81. D
 Batrachium herba similis est coriandro uel apio. de simp. med. Sp. 81. D
 Batrachium herba calida est & sicca ualde. 6°. de simp. med. fa. 5°. 44. G
 Batrachium uires habet causticas. de simp. med. Sp. 81. D
 Batrachium acre est & exulcerat cum dolore. 6°. de simp. me. 5°. 44. G
 Batrachij caulis, & folia psoras, & lepras excoerant, ungues diuellunt, leprosis stigmata digerunt, acrochordonas & myrmecias detrahunt, & alopecias iuuant. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. G
 Batrachij radix arefacta, sternutationem prouocat, & dentes dolentes iuuat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. G
 BATVS id est rubus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. F
 BAVCIAE seminis fit mentio. de dynamidijs. Sp. 27. A
 BAVRACH in quibus cibis positum est, hi dissoluunt, ac attenuant falfedine sua. de dissol. cont. Sp. 72. F
 BDELLIVM quid, & eius uires. de simplic. me dicaminibus. Sp. 81. C
 Bdeillum inter aromata numeratur. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Bdeillum, quale. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. C
 Bdeillum duplex est. 14°. meth. med. 7°. 88. H
 Bdeillum duplex arabicū & scythicū. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 264. A
 Bdeilij scythici, & arabici differentia. 6°. de simpliciu med. fac. 44. H/ 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. C
 Bdeillum lucidum esse debere, collige. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. H
 Bdeillum

Bdellium pellucens. 7°. de comp. med. per gen. 266. H/ 5°. 267. B
 Bdellium est pingue quādo recens est. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. B
 Bdellium ad bronchocelas, hydrocelas, salina matutina ieiunāq; subactū
 ualet. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. H
 Bdellium pituitam educit. de dynamidijs. Sp. 22. A
 Bdellij dosi, & quibus misceatur. de dyna. Sp. 22. A
 Bdellium proprium est oculis rheumatizantibus. de dyna. Sp. 22. A
 Bdellium emollit, & in quo gradu sit. de oculis. 7°. 188. D
 Bdelliū emollit, cōcoqt, moderate discutit. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 194. G
 Bdellium scythicum emollit. 5°. de simpliciu medicamen. facul. 5°. 44. H/
 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. A
 Bdellium molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 88. H
 Bdellium emollit scirrhum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. G
 Bdellium quibus admistum hepatis scirrhum sanat. 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 104. E
 Bdellium potest in instanti exalfacere, durities neruorum emollire, stri-
 cturas relaxare. de simp. med. Sp. 81. C
 Bdellium arabicum, calculos renum in potu sumptum frangere apparet,
 & urinas ciere, & crudorum flatuum discursus, præterea laterum do-
 lores & rupturas persanare. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. H
 Bdellium frangit lapidem renum, & uesticæ. de cathar. Sp. 95. D
 Bdellium ex arabia renum lapidē frangit. de re. aff. dig. & me. 7°. 196. D
 Bdellium per suffumigationem sudorem prouocat. de cathar. Sp. 95. D
 Bdellium ulceribus non conuenit. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. H
BECHICAE medicamentorū facultates à bechos. i.
 tussi dictæ. 5°. de simp. me. fa. 5°. 32. B
 Bechica bifariam nominata sunt, partim quia tussim prouocent, partim
 quia sedent. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. E
 Bechica medicamenta, quæ. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. E
 Bechichiarū pilularū formula quædam habetur. de re. par. fac. 7°. 158. C
 Bechium, id est tussilago, inde nuncupatū est, quod bechas, hoc est tusses,
 & orthopnceas iuuare sit creditum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. H
BEDARVCH tarde digeritur. de diff. cont. Sp. 73. E
BEDARVS calefacit sanguinē calefactiōe forti. de dis. con. Sp. 74. C
BELLVM est dulce in experto. 4°. de pulsuum diffe. 4°. 69. G
 in Bello germanico medici nihil didicerūt. 3°. de cōp. me. p. ge. 5°. 231. F
 in Bello contra Romanos cartaginensis dux ollas multas plenas serpen-
 tibus, qui confectum interimere solent, in hostes ei aculatus est. de ther.
 ad Pisonem. 5°. 91. C
 Bello intestino egrotant ciuitates. 5°. decre. Hippo. 1°. 255. C
 Bellicosos homines quæ terra faciat. de sper. Sp. 40. E
 Bellicosiores sunt Europæi Aslanis. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. A
 Bellicosiores cæteris sunt uiuentes suo iure. de aere, aquis, & lo. 2°. 5. B
 ne Bellicosi uideantur curant q sub legibus degūt. de aere, aq. et lo. 2°. 5. B
 Bellantes ui & coacti male se gerunt. de aere aquis, & locis. 2°. 5. B
BELENOIDIS processus. de musc. diff. 1°. 46. D
BENE qui cauerint in diæta. i. qui recte se rexerint, non sunt purgan-
 di. de dynamidijs. Sp. 20. F
 Bene, & male se habent homines secūdm lunæ & planetarum stationes.
 3°. de diebus decre. 4°. 157. H
 Bene se habere cum signis prauis pessimum. in 3°. de mor. uul. 3°. 132. D
 ad **BENE OLENTIAM**, & graueolentiam reducuntur omnes
 odores. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. A
BERENGI ad humorem crudum. secrete. Sp. 100. D
BERENICIVM nitrū ē tenuiū partiū. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 167. E
 Berenicū nitrū ad uulnera neruorum. 3°. de cōp. me. per gen. 5°. 230. F
 Berenicariū nitrū ingreditur med. dispositicon. 6°. de san. tu. 2°. 99. D
BERONICE ad quid utilis. de rem. paratu facil. 7°. 171. D
BERRHEA urbs Syriæ. 2°. de alimen. fac. 2°. 21. C
BERYTII medicamēti cōpositio, et usus. 4°. de cōp. me. se. l. 5°. 153. H
 Berytij pastillus ad dysentericos, et coeliacos. 9°. de cōp. me. s. l. 5°. 203. B
 Berytij pastillus aromaticus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. C
BES gummi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. B
BESASA est semen rutæ syluestris. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 200. A
 Besasa in tertio ordine calefacit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. G
 Besasa stomatica illitio. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. F
 Besasæ compositionem an ingrediantur hirundines, an nidi ipsarum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. G
 Besasa Heræ. 6°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 170. H
BESTIAE secundum aliquos non habent in animo neq; iracundiam,
 neq; concupiscentiam. 5°. de decre. Hippo. 5°. 260. C
 ad Bestiarum uenenum iaculantium plagas antidotus. 7°. de cōpositione

medicamentorum sec. loc. 5°. 186. A
 à Bestijs frigore ledentibus morsos aut compunctos quomodo sanat aga-
 ricum. 6°. de simp. medic. fac. 5°. 41. E
BETA nulla est agrestis. 2°. de alimen. facul. 2°. 22. H
 Beta agrestis lapathon dici posset. 2°. de alim. fac. 2°. 22. H
 Beta, blito, lapatho à simili utuntur empirici. intro. Isa. 50. B
 Beta est potius medicamentū, q̄ alimētū et obsoniū. 2°. de ali. f. 2°. 22. H
 Beta alba, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. B
 Beta albæ radix potest sumi pro rosmarino. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
 Beta nigra, qualis. 8°. de simp. medic. fac. 5°. 62. B
 Beta caulis est siccus. 2°. de alimen. fac. 2°. 24. A
 Beta habet radicē, quæ plus habet uirium, q̄ folia. 2°. de ali. fa. 2°. 24. D
 Beta radix discutit humores pituitosos, quod folia sua efficere non pos-
 sunt. 2°. de alimen. fac. 2°. 24. D
 Beta, sinapi, & porrum leuarunt quendam, qui de ore uentriculi quere-
 batur, ob aceruatam pituitam. 1°. de alim. fac. 2°. 8. G
 Beta nitrosam participat qualitatem. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. B
 Beta uentrem excitat. 2°. de alimen. fac. 2°. 22. H
 Beta quo modo soluit & adstringit. de simp. med. fac. 5°. 20. B
 Beta numerat inter cibos q̄ posterius accipiebant. 2°. de ali. fa. 2°. 18. G
 Beta continet multam bilem. 2°. de nat. fac. 1°. 300. A
 Beta idiget multa alteratiōe, si debet fieri sanguis. 1°. de na. fa. 1°. 292. D
 Beta facile nutrit, sed parum. 8°. meth. med. 7°. 50. H
 Beta parum nutrit. 2°. de alimen. fac. 2°. 22. H
 Beta assumat q̄ semel tñ comedūt. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 145. B
 Beta numerat iter cibos cōueniētes stomachicis. 8°. de cō. m. s. l. 5°. 192. E
 Beta obest stomacho. 2°. de alimen. fac. 2°. 22. H
 Beta stomachum mordicat. 2°. de alimen. fac. 2°. 22. H
 Beta cum lente edulium τευτλοφάκων. 1°. de alim. fac. 9. C/ 2°. 13. G
 Beta repurgans est & extergens. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. H
 Beta succus est tenuium partium, & detergit. 2°. de alim. fac. 2°. 22. H
 Beta digerit, extergit, & per nares purgat. 8°. de simp. med. fa. 5°. 62. B
 Beta succus purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
 Beta succus purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 Beta succus mitigat medicamenta. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139. G
 Beta in febre danda. 4°. de san. tuen. 2°. 87. G
 Beta obstructum hepar malua magis aperit. de alim. fac. 2°. 22. H
 Beta cum sinapi & aceto hepar aperit. 2°. de alim. fac. 2°. 22. H
 Beta & sinapi non leuarunt quendam à bile ob cibos acres aceruata. 1°. de alimen. facul. 2°. 8. G
 Beta utile medicamentum lienosis. 2°. de alimen. fac. 2°. 22. H
 Beta facultatem habet phlegmoni aduersam. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. B
 Beta pro obsonio in cubiti fractura datur. de fract. com. 1°. 7°. 230. G
 Beta ualet in dearticulatione. de articulis, com. 4°. 7°. 285. E
BETARNEM medicinae. de med. exper. Sp. 106. B
BETONICA cum minimum calida sit, & incidere ualeat, ad callosas
 seu tophaceas consistentias incidendas idonea est. 5°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5°. 35. E
 Betonica incidit, amariuacula est & subacris. 7°. de simp. med. 5°. 51. A
 Betonica urinam bene prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. E
 Betonica renibus prodest peculiariter. de ther. ad Pifo. 5°. 91. A
 Betonica calculos in renibus consistentes rumpit, pulmonem, iecur, & pe-
 ctus expurgat abstergitq; mensis cit, comitialibus prodest, rupta con-
 uulsaq; curat, & omnibus bestiarum morsibus ulceri illita auxiliatur,
 acidum ructantibus, & ischiadicis bibita auxilio est. 7°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 51. A
 Betonica est immiscenda uino pro calculosis senibus. 5°. de sa. tu. 2°. 91. C
 Betonica lapidem renum frangit. de ren. affe. dign. & medic. 7°. 196. D
 Betonica pro febre. de dynamidijs. Sp. 35. F
BETINI pastillorū usus ualet ad ulcera cōtumacia. 9°. de sim. 5°. 65. F
BIBERE nusquam à quoquā discimus, sed in nobis faculta-
 tes habemus q̄ perficiūt. 1°. de san. tu. 2°. 62. G
 Bibere & edere sunt nobis necessaria, propterea q̄ e corpe nostro aliqd
 semper defluit. 1°. de san. tuen. 62. H/ 2°. 67. E/ de diff. cont. Sp. 71. C
 Bibentes & edentes necessario faciunt excrementa. 1°. de sa. tu. 2°. 62. H
 Bibentes tempore Galeni inuicem sibi propinabant, & de poculorū ma-
 gnitudine certabant. 1°. meth. med. 7°. 2. D
 Bibendum non est post cœnam ante cibi concoctionem conualescentibus,
 quia innatant cibi si bibant. 6°. meth. med. 7°. 46. B
 Bibere post coctionem sinendi sunt sitibundi. 6°. meth. med. 7°. 46. B
 Bibens minus per multos dies potest uiuere, sed minus quā oportet respi-
 rans ne minimam quidem diei partem. 1°. de diff. resp. 3°. 60. B
 Bibentes

Bibentes parum, & magno interiecto spatio βραχυπотоι appellantur. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 149. A
 Bibentes multum, multum mingunt. 1°. de nat. fac. 296. D/3°. 1^a. 308. C/
 1°. de diff. respir. 3^a. 60. B
 Bibentes amphoras integras, & ad portionem potus mientes nihil in se-
 parando impediuntur. 4°. de usu par. 1^a. 139. A
 Bibat multum qui habet siccā alūm, ē contrariū qui humidā. commen-
 tario. 4°. aphor. 83°. Ex. 37. B
 Bibentes plurimum cur uident idola. de symp. cau. 3^a. 15. A
 Bibere plene post quadragesimū annū licet. quod animi mo. 1^a. 320. G
 Bibentium capita depilat fluuius quidam in ægypto. de bo. aq. Sp. 76. A
 Bibens aquam, quæ est Sufis amittit dentes. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 si Biberit quis aquam quæ est in Leontinis, & in Ereō Arcadiæ, mori-
 tur. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 si Biberit quis aquam quandam in Thracia, moritur. de bo. aq. Sp. 76. A
 Bibenda est aqua cocta in lagenis in frigidando per noctem, & rursum cale-
 faciendo, quando est praua. de bon. aquæ. Sp. 76. B
 p Bibita, & comesta iuuatur uentriculus affectus. 8°. met. me. 7^a. 64. B
 p ea quæ Bibuntur & eduntur curāda esse ulcera uentriculi, pulmonis,
 & pectoris, unde sit excogitatum. 5°. meth. med. 7^a. 34. D
 Bibere unum quantum possunt conuincere, sunt permittendi febrientes
 ex lassitudine. 1^a. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 95. E
 Bibendum uel sorbendum non est confestim à balneo. de uic. rat. in morbis
 acutis commen. 3°. 7^a. 132. G
 qui Bibere uel comedere nuper non sunt balneandi. de uic. rat. in morbis
 acutis, commen. 3°. 7^a. 132. G
 BIBLIOTHECA magna Alexandriæ. 3°. de morbis uulgaribus,
 commentario. 2°. 3^a. 136. H
 Bibliothecæ palatij ingentes incēdio conflagratæ. 1°. de compositione me-
 dicamen. per genera. 5^a. 209. G
 BIBLIOPOLIA romana erāt olim ī Sādalarīo. de lib. ppr. Isa. 10. F
 BICOLORA emplastra q̄ uocentur. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7^a. 106. B
 BIENNITAE antidotus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206. F
 BIENNII confectio. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 200. H
 BIFACIA emplastra quæ sint. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 106. B
 BIFORIS ianuæ fit mentio. de articulis. com. 1°. 7^a. 255. F
 BIMESTRES cur abortiant sine causa. 15°. de usu par. 1^a. 211. H
 BILIS nomen unde. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 276. A
 Bilis nomen apud græcos simpliciter positum significat flauam, aliæ biles
 dicuntur cum adiuncto. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 31. E
 Bilis sine nomine coloris semp̄ intelligitur flaua. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H/
 de tum. præter nat. 84. A/in 6^m. de morbis uulga. com. 3°. 3^a. 180. B/
 10°. de simpliciū medic. fac. 5^a. 74. E/ de uictus rat. in morbis acutis.
 com. 3°. 126. C/4°. 134. G/ 7^a. 140. C
 Biliosum quid absolute significet. com. 7°. apho. 32°. Ex. 56. D
 Bilis uocabulo utitur pro atra bile Galenus, quia quartana non fit à bile,
 sed ab atra bile. de Ther. ad Pifo. 5^a. 96. E
 Bilis pallida in nobis naturalr̄ gignit̄. in 3^m. de mor. uulg. cō. 3°. 3^a. 141. F
 Bilis generatur intra corpus. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. H
 Bilis quid sit, & quos gignat morbos fm̄ Platonem. contra Iul. Ex. 67. E
 Bilis flauæ natura, qualis. fin. med. Isa. 44. B
 Bilis, & sanguis contrarijs generantur. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. G
 Bilis flaua, & lutea idem. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 275. B
 Bilis flaua amara dr̄. de na. hu. cō. 1°. 1^a. 28. A/4°. de sim. me. f. 5^a. 29. A
 Bilis pallidæ, flauæ, et amaræ fit mētio. ī 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 146. H
 Bilis amara, bilis atra, & serofitas sunt excrementa. in concoctione uena-
 rum. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. A
 Bilis flaua, & bilis pallida differunt. 3°. de loc. affe. 4^a. 18. B
 inter Bilem flauā, et pallidā dīam facere uidetur. 5°. de lo. af. 4^a. 29. H/
 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 135. D/ de fract. com. 2°. 7^a. 236. C
 Bilis flaua propinqua pallidæ & quō. in 6^m. de mor. uulg. cō. 5°. 3^a. 191. F
 Bilis flaua est calidior pallida. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. F
 Bilis flaua, et pallida, et amara dr̄. de uic. ra. in mor. ac. cō. 2°. 7^a. 120. D
 Bilis flaua & pallida idem. in 3^m. de morbis uulgar. commen. 1°. 3^a. 131. F/
 de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 134. G
 Bilis flaua & pallida est humor mordax amarus. 2°. de compositione me-
 dicamen. secun. loc. 5^a. 135. D
 de Bilis flauæ ortu, opinio Asclepiadis. 1°. de nat. fac. 1^a. 293. H
 Bilis pallida quomodo fiat. in 6^m. de morbis uulga. commen. 5°. 3^a. 191. G/
 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. F
 Biles ex nimio sunt calore fm̄ Platonē & Hipp. 8°. de decre. Hip. 276. A/
 2°. de nat. fac. 1^a. 300. F/2°. de cris. 4^a. 138. D

Bilem pallidam & flauam gignit calor natiuus, quando in magis igneum
 uersus fuerit temperamentum. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 142. D
 Bilis tum flaua, tum atra ex quibus fiat. 3°. de simp. med. 5^a. 17. D
 in Biles transit sanguis ui medicaminis alteratus. de atra bile. 1^a. 37. D
 Bilis fit sanguis ferarum morsu. 5°. de loc. affec. 4^a. 34. A
 Bilescit sanguis qui nō purgatur. de uic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 123. B
 in Bilem, & atram bilem quō sanguis transcat. 2°. de cris. 4^a. 138. D
 in Bilem flauam uertitur pars sanguinis subtilior ac pinguior si sanguis
 affetur. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. C
 Bilis flaua generatur ex sanguine supercalefacto. de uict. rat. in morbis
 acutis commen. 2°. 7^a. 120. F
 Bilis ex sanguine supra modum concocto, qualis. 4°. de san. tu. 2^a. 84. B
 cur Bilis nulla potest in sanguinem transire. de uict. rat. in morbis acutis
 commen. 2°. 7^a. 120. F
 in Bilem non transit melancholia. de sper. Sp. 40. G
 Bilis flaua qualis fm̄ Hippocratem. bre. deno. dogm. Hippo. 1^a. 231. B
 Bilis est amara, ignea, & sicca. de nat. & ord. uniuscuiusq; cor. Sp. 41. D
 Bilis calida est. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. E
 Bilis flaua est temperamento sicco. de sal. dieta. 2^a. 40. E
 Bilis flaua sicca est & calida. de natura humana commentario. 1°. 32. D/
 8°. de decre. Hipp. 1^a. 275. D/ de diff. mor. 3^a. 5. G
 Bilis calida est & sicca potestate, quamuis aspectu humida sit. de nat. hu.
 com. 1°. 1^a. 33. B/2°. de nat. fac. 301. C/ de cau. mor. 3^a. 8. B
 cū Bile idem genus subibit quicumque humor fuerit calidus & siccus. de
 cau. morb. 3^a. 8. C
 Bilis habet uim exiccandi, ut muria, & mare. 3°. de cau. pul. 4^a. 103. F
 Bilis flauæ succus est multo calidior sanguine. 2°. de temper. 1^a. 16. E/
 de inæq. intemp. 3^a. 43. H
 Bilis calidissima est. de inæq. intemp. 3^a. 43. H
 Bilis flauæ humor inter omnes qui in corpore sunt humores est calidissi-
 mus & siccissimus. Vbi dubitandum est de atra bile, quæ est siccior. 1°.
 de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. B
 Bilis flaua correspondet igni. 8°. de decre. Hipp. & Pla. 1^a. 275. D
 Bilem igneam distinguere uidetur in flauam, & crassam. de uict. rat. in
 mor. acu. commen. 3°. 7^a. 127. H
 Bilis calida est & humida fm̄ Platonē. de palp. tre. con. & rig. 3^a. 55. D
 Bilis flaua, quandoq; haud modice humescit. de nat. hum. cō. 1°. 1^a. 30. G
 Bilis pallida tenuis substantiæ est. 14°. meth. med. 7^a. 87. A
 Bile crassiorē aliqui putarunt urinam. 2°. de alim. fac. 1^a. 297. B
 Bilis tenuior est urina. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. B
 Bilis quomodo sit crassior quā serosum excrementum secundū aliquos.
 2°. de natu. facul. 1^a. 297. B
 Biliosum excrementum est medium inter crassissimum, & tenuissimum.
 5°. de usu partium. 1^a. 144. E
 Bilis flauæ attenuatæ tenuitatem nunquam recipere potest attenuata pi-
 tuita. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. B
 Bilis flaua flori uini comparatur. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. G
 Bilis cur spumam accipiat. de uict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7^a. 127. H
 Bilium differentia. 8°. de decre. Hippo. 276. A/2°. de nat. fac. 1^a. 301. H/
 1°. de alimen. fac. 2^a. 9. A
 Bilis flaua sex differentia. fin. med. Isa. 44. C
 Bilis innumera ferē species. 4°. de san. tuen. 2^a. 94. C
 Bilis multa species colore distincta. in 6^m. de mor. uulg. com. 5°. 3^a. 191. F
 Bilis humor quo modo se habet in colore. 4°. de sanitate tuen. 2^a. 83. G/
 de simp. medic. fac. 5^a. 37. F
 Bilis amara aliquā rufa, aliquā flaua, et pallida, et quō. 1°. de cri. 4^a. 130. B
 Bilis amaræ humor cur flauus. 8°. de decre. Hippo. & Pla. 1^a. 275. H
 Bilis flaua plus inficit, quā aliæ. in 6^m. de mor. uulg. com. 4°. 3^a. 180. B
 Bilis flaua interim pallida uidetur. de atra bile. 1^a. 34. E
 Bilis sola, & crassa, & flaua est, permista uero aquosis ichoribus, & li-
 quidissima, et pallida uidetur. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 126. C
 Bilis flaua tenui mixta humiditate & colore pallidior, & humidior consi-
 stentia redditur. de atra bile. 1^a. 34. E
 Biliosum succum esse pallidum, & non pallidum, elicitur. 4°. de præfagi-
 tione ex puls. 4^a. 120. H
 Bilis, quæ flaua, uel pallida cōspicitur, amara est. de fra. cō. 3°. 7^a. 148. D
 Bilis cur assatur. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. D
 Bilis cum assatur primo fit æruginosa. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. D
 Bilis æruginosa in uentriculo gignitur. de atra bile. 1^a. 34. F
 Bilis æruginosa euomitur. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 180. B
 Bilis æruginosa, quæ. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. E
 Bilis æruginosa fit, quæ est ouorum uitellis similis. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. D
 Bilis

Bilis æruginosa quo modo fiat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 Bilis æruginosa quo colore inficiat. 1°. de crisi. 4°. 129. E
 Bilis rubiginosa, quæ. in prog. com. 2°. 4°. 199. F
 Bilis cærulea. 5°. de loc. affec. 4°. 35. H
 Bilis cærulea quo modo fiat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 Bilem tauri cæruleam uidit Galenus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. G
 Bilis crocea, quæ. in prog. com. 2°. 4°. 200. F
 Bilis fusca, quæ. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. E
 Bilis Isatidi herbæ similis, & bilis porracea, et bilis uitellina semper cum
 adiectione dicuntur. in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 191. F
 Bilis isatodes, quæ. de atra bile. 1°. 34. F
 Bilis isatis quomodo fiat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 Bilis liquida, quæ. 4°. de loc. affe. 4°. 28. C
 Bilis obscura euomitur. in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 180. B
 Bilis porracea in uentriculo gignitur. de atra bile. 1°. 34. F
 Bilis porracea quæ. in corpore gignatur. in prog. com. 2°. 4°. 200. H
 Biles omnes in ægritudinibus grauius præter porraceam, euomuntur.
 3°. de alimen. fac. 2°. 32. H
 Bilis porracea et sine morbo euomit, & deicitur. 3°. de ali. fac. 2°. 32. H
 Bilis præsina, quæ. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. E
 Bilis rubens, quæ. de nat. hum. com. 1°. 28. E/de atra bile. 1°. 34. F
 Bilis rubra sanguinis serum. in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 191. G
 Bilis rubra adusta ex phlegmate falso uertit in meliam. de sper. Sp. 40. A
 Bilis subrubra euomitur. in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 180. B
 Bilis flaua, unde dicta sit uitellina. de atra bile. 1°. 34. F
 Bilis uitellina, quæ. de na. hu. cõ. 1°. 1°. 30. H/in progn. cõ. 2°. 4°. 200. F
 Bilis pallida, flaua, & uitellina in uasis generatur. de atra bile. 1°. 34. F
 Bile uitellina unde efficiatur. 2°. de nat. fac. 1°. 301. G
 Bilis uitellina flaua bile spissescere fit. in 6°. de mor. uulg. cõ. 3°. 3°. 191. G
 Bilis uitellina, quomodo transit in atram. 2°. de nat. fac. 1°. 301. H
 Bilis est sub pectore secundum Chrysippum. 2°. de dec. Hippo. 1°. 242. C
 Bilis utraq; excernitur in corpore humano. intro. Isa. 55. B
 Biliosum excrementum copiosius est melancholico. 5°. de usu par. 1°. 144. D
 Biliosus humor fit in iccore. de atra bile. 1°. 37. A
 Bilis quibus in iccore gignit flaua est, uel pallida. 2°. de tẽp. 1°. 20. D/E
 Bilis flaua exuperat in iccinore. intro. Isa. 55. B
 Bilis & sanguis in iccore dominatur. de nat. & ord. uni. cor. Sp. 41. D
 Bilem a sanguine segregat iccur. de ther. ad Piso. 5°. 96. A/H
 Bilem recipientes meatus, qui. 6°. de anat. admin. 1°. 90. C
 Bile excipies meatus quomodo Erasistratus excipiat. 2°. de na. f. 1°. 298. D
 Bilem accipientes meatus, illam trahunt. 4°. de usu par. 1°. 139. A
 Bilem ad se trahit uescica fellis. 5°. de loc. affec. 4°. 35. F
 Bilis purissima trahitur a uescica fellis. 5°. de usu par. 1°. 144. G
 Bilis cur trahitur a uescica fellis. 5°. de usu par. 1°. 144. E
 Biliosum excrementum uescica quæ. iccinori subest expurgat. 3°. de sym-
 ptom. causis. 3°. 26. B
 Bilem ducentes meatus deferunt excrementum biliosum paulo supra ad
 ipsam ex uentriculo cephyrim. 5°. de usu par. 1°. 142. G
 Bilem recipies uescica propter quid habet poros. 4°. de usu par. 1°. 138. F
 Bilem flauam attrahentium pororum situs ratio redditur. 4°. de usu par.
 tium. 139. C/5°. 1°. 142. B
 Bilis meatus ex uescica ad pyloron descendit. 6°. de ana. admi. 1°. 93. B
 Bilis meatus ex hepate ad intestinum structura differens est his quibus bilis
 flaua sursum natat, fluctuatq; de uic. ra. in mor. ac. cõ. 2°. 7°. 120. G
 Bilis uescica & ueteres eandem habent proportionem. 5°. de usu par. 1°. 146. C
 Bilis flaua non est in columbis, quia non habent uesciculam fellis secundum
 aliquos. de atra bile. 1°. 37. E
 Bilis hyenarum est inferior bile callionymi, scorpij marini, & marinæ
 testudinis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. H
 Bilis taurorum inferior est bile hyenarum. 10°. de simp. me. fa. 5°. 74. H
 Bilis taurorum ualentior est bile caprarum, urforũ. & boum. 10°. de sim-
 plicium medic. facul. 5°. 74. H
 ut Biles, ita diuersæ sunt urinæ in animalibus. 10°. de sim. me. f. 5°. 75. D
 Bilis quid faciat in corpore humano. bre. denot. dogm. Hippo. 1°. 231. C
 qua Bile indiget sanguis. 2°. de nat. fac. 1°. 302. A
 Bilis cum sanguine tendit per corpus. de anat. uiuo. Sp. 45. F
 Bilis flaua sua mordacitate irritat ad excernendum. 1°. de ali. fac. 2°. 8. D
 Bilis quare non faciat, ut omnia intestina sint uacua. de ana. ui. Sp. 50. C
 Biliosus humores serosi purgantur per utranq; uescicam. de atra bile. 1°. 37. A
 Bilis respiratio ubi. de anat. uiuo. Sp. 45. F
 Bilis per aures habet respirationem. de nat. & ord. uni. cor. Sp. 41. E
 Bilis amaræ succus inuisibiliter exhalat, corpore pro naturæ modo gu-

bernato. 14°. metho. med. 7°. 87. B
 Bilis multum & sanguinis trahunt renes. 5°. de usu partium. 1°. 144. G
 Biliosus sanguis. qualis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. H
 Biliosus sanguis habet serum biliosum. 4°. de san. tuen. 2°. 83. H
 Bilis serum, quale. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 167. F
 Biliosa caro non idem est quod caro. 3°. de symp. cau. 3°. 26. D
 Biliosi unde quidam sint, quidam pituitosi, quidam melancholici, quidam
 sanguinei. de spermate. Sp. 37. B
 Biliosus infans quibus horis efficiatur. de spermate. Sp. 38. A
 Bilis horæ, quæ. de spermate. Sp. 38. A
 Bilis quibus horis dominatur. de nat. & ord. cuius. cor. Sp. 41. E
 in Bilis horis concepti pueri natura. de spermate. Sp. 37. G
 Bilis quo tempore plurima gignatur. 1°. de antidotis. 5°. 110. A/de natura
 & ordine cuiuslibet corp. Sp. 41. D
 Bilis flaua æstate abundat. 8°. de decre. Hippo. 1°. 276. D/in 1°. de mor.
 uulg. com. 1°. 103. B/ 3°. 104. C
 Bilis cur uigeat in æstate. de nat. hu. cõ. 1°. 32. B/8°. de decr. 1°. 276. E
 Bilis flaua æstate abundat, humor calidissimus in hora calidissima. in 1°.
 de morbis uulga. com. 2°. 3°. 110. H
 plus Bilis æstate medicamentis euacuatur. 1°. de nat. fac. 1°. 394. C
 Bilis etiam ad autumnum usq; porrigitur. 8°. de decr. Hippo. 1°. 276. E
 Bilis quo statu generetur. in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 113. H
 Bilis flaua in quibus redundat. fin. med. Isa. 44. G
 Bilis in quibus abundat. 6°. de san. tuen. 2°. 95. H
 Biliosior est mas ipsa femina. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 169. F
 Bilis flaua plurima fit in calida ætate, & regione, anni tempore, ætate,
 & calidis naturis hominum, calidis uitæ fortibus, uictus rationibus,
 & morbis calidis. 2°. de nat. fac. 1°. 300. F
 Bilis dominatur ab anno quartodecimo usq; ad annu uigesimum quintu.
 de natura, & ord. cuiuslibet. Sp. 41. E
 plus Bilis iuueni medicamentis euacuatur. 1°. de nat. fac. 1°. 294. C
 Bile flaua, & pallida abundant iuuenes. in prog. com. 3°. 4°. 210. C
 Bilis flaua abundat uigenti ætate, & ætatis tempore secundum Hippoc.
 bre. denot. dogm. Hippo. 1°. 231. B
 Biliosissima omnium est ætas consistentiæ. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Biliosum corpus quibus causis fiat. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 157. A
 Biliosus quibus causis fiat q antea optimi succi fuerit. 8°. met. me. 7°. 54. D
 Biliosas naturas maxime accendit iracundia. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
 Biliosum succum uel atrabilarium gignit laborantes. 4°. de san. tu. 2°. 83. F
 Biliosi fiunt ieiunantes multum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. A
 in Biliosis naturalis calor in igneum transit in inedia. de uic. rat. in mor-
 bis acutis, com. 2°. 7°. 119. H
 Bilis redditur amarior in inedia. de uic. rat. in mor. acu. cõ. 2°. 7°. 120. F
 Biliosum habitum facit inedia. 8°. meth. med. 7°. 62. H
 Biliosis non est fames iniungenda. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. D
 Biliosis cur facilius inediam ferunt pituitosi. de uict. rat. in morbis acutis,
 commentario. 2°. 7°. 120. F
 Biliosis, & sanguinis inopia laborantibus cibi parcitas neq; lassitudinem
 sedat, neq; sitim extinguit. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 176. A
 in Biliosis, hoc est calida & sicca intemperie laborantibus, nisi cibentur
 diaria febris occisime transit in acutam. 8°. meth. me. 7°. 54. E
 cur Biliosus reddit corpus emaciatis. in 6°. de mor. uul. cõ. 3°. 3°. 177. C
 in Biliosis calor uehemens est. 2°. de dif. feb. 3°. 40. C
 Biliosorum notæ. 2°. de temp. 1°. 20. C/6°. de comp. me. sec. lo. 5°. 176. E
 Bilioso succo abundare indicat corpus pallidius, aut flauius solito. 4°. de
 sanitate tuenda. 83. G/ 2°. 84. A
 Bilis si sit meracior, hoies plane flauiores cernunt. 4°. de sa. t. 2°. 84. A
 de Bile flaua, aut atra, aut æruginosa ubi dicitur merum. i. ἀργαῖον edi
 significat proprium colorem, & formam retinere synceram. in 1°. de
 morb. uulg. commen. 1°. 3°. 133. G
 Biliosos quæ sequantur. de multitudine. 3°. 81. G
 Bile multum abundantis casus. 5°. de loc. affec. 4°. 35. H
 Bilem flauam quæ procreant. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. C
 Biliosorum ciborum nimius usus gnat bile. in 6°. de mor. uul. cõ. 1°. 3°. 157. A
 Bilem in cibis contineri sciendum pro uero. 2°. de nat. fac. 1°. 300. A
 Bilem quandoq; faciunt allia, & cæpe. de dissol. cont. Sp. 74. C
 in Biliosis aqua biliosa efficitur. de uic. rat. in mor. acu. cõ. 3°. 7°. 131. A
 Bilem multam continent beta, & oleum. 2°. de nat. fac. 1°. 300. A
 Biliosi sunt, & cacoehymi cibi mordentes, & abstergentes. 5°. de usu
 partium. 1°. 143. F
 Biliosum est euphorbium. de dyna. Sp. 22. B
 in Bilem dulcia omnia facile mutantur. 2°. de natura. facul. 1°. 300. H/
 h iij de uict.

de uict. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 126. C
 in Bilem amarā uertuntur dulcia & pingua supra modum calefacta. 1°. de crisi. 4°. 130. A
 Biliosus succus plurimus ex pingui alimenti parte procreatur. in 6°. de morbis uulgar. com. 5°. 3°. 191. G
 in Bilem qñ conuertitur dulce. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 127. H
 in Bilem uertuntur mel & dulcia omnia, si uehementer incaluerint, aut in uentriculo morata fuerint. in 6°. de mor. uulgar. com. 5°. 3°. 191. G
 in Bile trāsīt mel sumptū à calidis corporibus. de bo. & ui. suc. 2°. 39. A
 in Bilem facile uertitur mel in calidis natura, & etate florentibus. 2°. de nat. fac. 1°. 300. G/3°. de alim. fac. 2°. 32. H
 in Bilem flauam uertitur mel totum, in eo qui in flore etatis est, si sit natura calidior & uitam degat laboriosam. 2°. de nat. fac. 1°. 300. B
 Bile scit maxie oīum mel. de uic. ra. in mor. ac. cō. 3°. 126. C/4°. 7°. 135. A
 Biliosī fugiant mel. 1°. de alimen. fac. 2°. 8. G
 Biliosis naturis & morbis mel non conuenit. 2°. de nat. fac. 1°. 300. G
 in Bilem mel conuersum non nutrit. 3°. de alim. fac. 2°. 32. H
 Biliosū qđ est in melle tēperat acetū. de uic. ra. i mor. ac. cō. 3°. 7°. 130. A
 Bilis flauae materia sunt omnia uina dulcia. de uinis. Sp. 76. E
 Bilis parum continent uinum, & panis. 2°. de nat. fac. 1°. 300. A
 Bilem aggregant aliqui quocunq; genere uictus utantur. de atr. 1°. 35. H
 Biliosis qui cibi conueniant. de dissol. cont. Sp. 71. E
 Biliosis quando sumendi sunt cibi adstringentes. 6°. de san. tu. 2°. 97. G
 Biliosis utilissimum acetum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. E
 Bilis amarā acrimoniam mitigat uinum, ac frangit. 1°. de sa. tu. 2°. 66. H
 in Biliosū uentrē habētes à quibus debēt abstinerē. 6°. de sa. tu. 2°. 97. H
 Biliosis quae uina non conueniant. de bon. & uitio suc. 2°. 38. E
 Biliosum uentrem habentes uident uina austerā. 6°. de san. tuen. 2°. 97. F
 Biliosis corporibus nec falernū, nec Tmolites fuluum, & dulce, nec Ariu sum, nec Lesbium odorum, ac fuluum conuenit. de uinis. Sp. 76. E
 in Biliosis cibi raro in acidum conuertuntur. 8°. meth. med. 7°. 53. B/G
 Bilis quos faciat mores. de na. & or. cui. cor. 41. E/de ana. uiuo. Sp. 45. E
 à Bilioso humore proficiscitur animi dexteritas & prudētia. de natura humana, commen. 1°. 1°. 33. B
 Bilem significat somnium incendij. de præsag. ex insomnio su. 4°. 213. C
 Bilis flaua alteratur leui momento. 1°. de ineq. intemp. 3°. 44. H
 Bilis mater morborum. de dynam. Sp. 19. D/H
 Bilis amara quid faciat. 3°. de sympt. cau. 3°. 26. B
 Bilis flauae morbi. 8°. de decr. Hipp. 275. F/1°. 276. A/de sper. Sp. 36. H
 à Bile morbi calidi. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Bilis flauae proprium est acutas ægritudines accendere. in progno. com- mentario. 2°. 4°. 202. D
 à Bile & sanguine fieri ut plurimum acutos morbos inquit Hippocra. intro. 1sa. 55. E/bre. den. dog. Hipp. 1°. 231. D
 Bilis septem morbi fm Cnidios. de uict. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. H
 Bilis ubi est, concitat calorem, pruritum, dolores intestinorum, inflatio- nem qua corpus extenditur ut rumpi uideatur. de dyna. Sp. 19. D
 ex Bile flaua fit regius morbus. 2°. de differentiis febrium. 3°. 36. C/ de ijs quae in medic. fi. com. 1°. 7°. 199. D
 Bile flaua septima die transmissa per cutem sanatus fuit quidam febre acu- ta. 5°. de loc. affec. 4°. 35. G
 Bilis flaua & bilis lutea sola si superauerit, non facit plethoram, sed affe- ctus talis humorum uitium est. de mult. 3°. 81. E
 Bilis est febrium soboles. de nat. hum. com. 2°. 7°. 180. H
 Bilem augeri non sufficit ad generationem febrium. 2°. de dif. fe. 3°. 36. C
 Bilis flaua, & bilis atra si non putrescunt, non faciunt febrem. 2°. de dif- ferentiis febrium. 3°. 37. D
 Bilis cur cito putrescit. 2°. de nat. fac. 1°. 302. A
 ex Bile pallida febris. in 6°. de mor. uulgar. com. 1°. 3°. 159. G
 Biliosa febris, & pituitosa, simul commisceri possunt, & atrabilia cum utraq; earum. 2°. de diff. feb. 3°. 39. F
 ex Bile flaua proueniunt febrium continuarū species est duplex syno- cha, & quae idē cū genere nomē sortitū continua. 2°. de dif. fe. 3°. 36. F
 à Bile flaua, quae & pallida dicitur, ardēs febris fit. in 1°. de morbis uul- garibus, commen. 1°. 3°. 104. E
 ex Bilis acuitate fit causus, & synochus. de sper. Sp. 39. H
 Bilis horis si magis acuitur synocha, non est propria synocha, quia muta- bitur in tertianam, uel in causum. de sper. Sp. 39. H
 Bilis copiam significat febris causus. quae. in Hipp. Sp. 113. C
 Biliosī magnopere impedita totius uaporatione, corporis in ardentem fe- brem inciderunt. in 6°. de mor. uulgar. com. 2°. 3°. 109. E
 ex Biliosis humoribus febris ardens, cum tamen cruda deijcerentur, quo

modo. in 3°. de mor. uulgar. com. 2°. 3°. 139. C
 ob Bilem flauam dominantem quo modo in ardentibus febribus sangui- nis profluuium efficitur. in 1°. de mor. uulgar. com. 2°. 3°. 114. C
 ex Bile flaua febres tertianae. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 277. B/ 2°. de differentiis feb. 3°. 36. E
 Biliosissima sunt tertianae uerae. in progno. com. 3°. 4°. 211. A
 Bilis horis si acuitur tertiana, uera tertiana est, & propria, in illam enim aliquando mutabitur febrem. de sper. Sp. 39. H
 Bilis horis si quotidiana acuitur & mutatur, cito uertitur in tertianam. de spermate. Sp. 39. H
 Bilis uomitus, tertianarū ppriū est signū. 1°. de ar. cu. ad Glauc. 7°. 96. B
 à Bile flaua febris indicia. 2°. de diff. feb. 3°. 36. H
 Bilis flauae pulsus. de mul. 3°. 81. H/de nat. & ord. cuius. cor. Sp. 41. F
 Biliosorum, & crudorum humorum urinae. in progn. cō. 2°. 4°. 200. D
 quibus Biliosae in urinis sunt hypostases, superne autem tenuitates, cele- rem ægritudinem significant. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Biliosae febris tempus durationis. 2°. de diff. feb. 3°. 36. H
 Biliosī, & calidi morbi quae symptomata faciant. 3°. de loc. affe. 4°. 16. F
 à Bile secundum Platonem fit rigor. de palp. trem. con. & rig. 3°. 55. B
 à Bile flaua quo mō rigor generetur. in 1°. de mor. uulgar. cō. 2°. 3°. 114. B
 à Bile uehementer mota rigor fit. 2°. de crisi. 4°. 144. C
 cum Bilis mouetur per carnes in tertianis & ardentibus febribus, fit ri- gor. de palp. trem. conuul. & rig. 3°. 55. E
 Bilis flaua quando ad solidas corporis partes peruenit ac ea permeat, fit rigor. in 1°. de mor. uulgar. com. 2°. 3°. 114. G
 Bilis per urinam, & per sudorem diuertenda in tertiana. 1°. de arte cu- rat. ad Glauc. 7°. 97. B
 Bilis plus ducunt balnea aquae marinae, salsae, nitrosae, & sulfureae, sed multo minus profunt in tertianis quam balnea aquarum potabilium. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. B
 Biliosa mera cur i acutissimis febribus gignant. de ar. cō. 2°. 7°. 264. H
 Bilis cum pituita erit, si biliosus fuerit color urinae, hypostasis autē alba. de urinae signifi. ex Hippo. Sp. 79. D
 Bilis horis si acuitur tertiana phlegmatica cur sit minus periculosa. de spermate. Sp. 40. A
 in Biliosis naturis, febris ex cruditate pessima est. 8°. meth. me. 7°. 53. B
 Bilis quae sursum recurrit, quae mala faciat. de uict. rat. in morbis acutis, commen. 3°. 7°. 130. D
 Bilis quo modo cognoscatur in capite corrumpi. de re. par. fac. 7°. 154. F
 Biliosa cruda interdum à capite, & thorace attrahuntur, uigiliæq; acce- dunt, & quid sequatur. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. F
 ex Bilioso & calido succo redundante ægri efficiuntur insomnes, & siti- bundi. in 1°. de mor. uulgar. com. 3°. 3°. 123. B
 à Bile fit phrenitis & unde. 4°. de causis puls. 102. B/ in 1°. prorrh. commentario. 1°. 4°. 162. C
 Bilis flauae sanguis facit phrenitim. de util. resp. 1°. 226. C
 à Bile flaua in corde accumulata, & putredine affecta supponit excitari phrenitim. 2°. de locis affec. 4°. 13. H
 ex Bile affata fiunt deliramenta ferina. 3°. de loc. affe. 4°. 18. A
 Bile flaua in cerebro redundante cur fiat demētia, nesciuit Galenus. quod animi mores. 1°. 318. A
 Bilis, & sanguis equaliter mixta quid faciant. de tumo. 3°. 84. B
 Bilis, & pituita mixta, quid faciant. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. D
 ex Bilis, & pituita commixtione febris, qualis sit. 2°. de dif. fe. 3°. 37. G
 Biliosus & pituitosus humor cum abundauerit, fit sopor uigilans. 3°. de locis affectis. 4°. 16. H
 quae Biles recipiantur ad oculos. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 p Biliosos morbos nō fiūt abscessus, sed p lōgos. in pg. cō. 2°. 4°. 205. A
 Bile abundantibus qua tempestate costarum, & pulmonis abscessus fiunt. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. C
 Biliosus humor cur medius sit quo ad simplicitatem malignitatemq; inter- eos à quibus prouenit pleuritis. de const. ar. med. 1sa. 40. H
 Bilis flaua appareat permixta admodum screationi oportet. 4°. 202. C
 Biliosum magis sputum sepe numero in pleuritide, in peripneumonica ue- ro magis pituitosum sequi consuevit. 2°. de loc. affec. 4°. 13. B
 Biliosa post cruenta expui, conuenientem esse ordinem, morbo laterali re- cte ad iudicationem tendente, dicunt quidam Hippocratis interpretes. in 6°. de mor. uulgar. com. 4°. 3°. 179. C
 Biliosus si fuerit sanguis inflammationis flauum aut pallidum erit sputū. 4°. de locis affec. 12. B/5°. 4°. 29. H
 Bilis cocta, quae sit. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. H
 Bilis portione cur natura in uentriculum infixit. 5°. de usu par. 1°. 143. C
 Bilis flaua,

Bilis flaua, quibus ex causis in uentriculum uenit. 2°. de decret. Hippocr. & Plato. 1°. 240. C
 Bilis copia in uentriculo acruatur, uel ob malam quampiam temperiem, uel ob peculiarem constructionem. 1°. de ali. fac. 2°. 7. G
 Bilis quibus in uentre gignitur. 2°. de temp. 1°. 20. D
 Biliosus humor ne in uentrem prorsus confluat quo modo caueamus. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 98. H
 Biliosus humor ex iccore in intestina descendit. 2°. de semine. 1°. 340. C
 Bilis hominibus quibusdam ex iccore in intestina defluens regurgitat in uentriculum. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F
 Bilis à iccore in uentriculum raro confluit. 2°. de temp. 1°. 20. C
 Bilis in stomacho quid faciat. de spermate. Sp. 36. H
 Bilis flaua quo modo euerit uentriculi officium. 5°. de usu par. 1°. 143. D
 in Biliosis cibi corrumpuntur in nidorulentam & fumosam qualitatem. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 à Bile redundante fastidiosi. i. appetitu carētes, efficiuntur. in 1°. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3°. 123. B
 Bilis in uentriculo facit sitim continuam. 2°. de nat. fac. 1°. 301. C
 Biliosus aut falsus quispiam malus succus facit sitim immodicam, si in uentris tunicis contineatur. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. D
 in Bilioso succo uentrem mordente magis potio, q̄ cibis desyderatur. 1°. de symptom. causis. 4°. 18. B
 ex Bilioso succo dolor mordax. 3°. de loc. affec. 4°. 20. F
 ex Bile flaua in uentriculo dolet caput. 3°. de loc. affe. 4°. 19. B
 Biliosos, & falsos succos acerba qualitas amaritudini mixta abstergit, et abluit. 6°. de simp. med. fa. 5°. 41. D
 Bilis ob naturalē leuitatē ad uētris os sursū fert. 2°. de cōp. me. 2°. 135. D
 Bilis in ore uentriculi, quid faciat. 5°. de usu par. 1°. 143. E
 ex Bile flaua circa os uentriculi syncope, quo modo sit curanda. 12°. methodi medendi. 7°. 76. D
 Bilis multa quibus quotidie in uentrem effunditur, ante cibos debent uocare. 2°. de temp. 1°. 20. D
 Biliosum uentrem habentes, semper primo loco debent comedere, & bibere alium deiicientia. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 97. F
 Bilioso stomacho malum punicum est optimus cibus. 8°. met. me. 7°. 62. E
 Biliosus humor cui i uētre colligit, qbus purgādus. 6°. de sa. tu. 2°. 99. A
 Biliosarum uentris affectionum optimum medicamentum est aloes. 8°. de comp. med. secundum locos. 5°. 188. E
 ad Bilem in uētre, præsertim quæ ipsis in tunicis in alto cōtinetur, pharmacum. 8°. de comp. med. secundum locos. 5°. 191. B
 tū à Bile flaua, tū sāguine fit islāmatio. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 176. E
 Bilis meatum arctant adstringentia, ideo non cōueniunt iecnoris phlegmoni. 13°. meth. medendi. 7°. 83. E
 à Bile inflammationibus conueniunt fomenta humida. de uict. rat. in morbis acutis, comment. 2°. 7°. 116. E
 Bilis flaua erysipelas facit. de atra bile. 1°. 35. F / de differ. morb. 3°. 5. F
 à Bile et materia caligiosa fit sacer ignis. i. 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 104. G
 ex Bile flaua herpetibus, & erysipelatibus respondent cancri, & phagedenæ ex atra. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
 Biliosioris fluxionis munus est cogere, siccare, tendere, indurare. 4°. de causis pulsuum. 4°. 101. G
 Biliosus fluor cutem ulcerat. de tum. præter. 3°. 84. B
 Bilem significat tumor pallidus, & flauus. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 Biliosus & pituitosus humor nō uacuatur p cutim ob balnea in febre ardente ob falsam pituitam. de uict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 133. E
 Bilis multa ne gignatur satius est prohibere, quā iam genitam euacuare. 2°. de nat. facul. 1°. 299. E
 Bilis ut mordet, indicat ut temperetur: ut grauat, remotionem sui. de opti. secta. ad Thras. 15a. 29. A
 Bilis ægritudo quo modo curāda. de nat. et ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. G
 Biliosus ubi sit totius corporis temperamentū, & uenter imbecillus, quid agendum. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 98. H
 Bilis redundans in aliquo sine febre quo modo à Galeno purgetur. de purgan. med. fac. 5°. 86. F
 Bilis flaua aliter euacuatur quam atra. de const. ar. med. 15a. 42. E
 Bilis flauæ morbi debent purgari in principio æstatis. quos purg. oport. quibus med. & quo tempore. 5°. 88. C
 ante Bilis educationem præparat hoīem Galenus. de purg. med. 5°. 86. F
 Biliosus humores extenuant, et exterguntur āchusa. 6°. de sim. me. 5°. 41. C
 Bilis flauæ excrementum moratur in corpore aut propter attrahentis expellentisue facultatis infirmitatem, aut propter uasorum, quibus ducitur atq; excernitur angustiam. 1°. de sani. tuen. 2°. 68. B

Bilis flaua retēta fm uarias causas quō aperiatur. 1°. de san. tuē. 2°. 68. E
 Bilis dissipari contumax, quibus auxilijs leuetur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. G
 Bilis flauæ purgationem quid indicet. 14°. meth. med. 7°. 93. D
 Biliosa magis urina notat esse euacuandum per urinam, uel per secessum. de signifi. urinae ex Hipp. Sp. 78. H
 Bilem purgandam esse cum uincit, suadet Hippo. 4°. meth. med. 7°. 28. E
 Bilis p quot uias educitur. quos purg. op. qbus med. et quo temp. 5°. 88. F
 Bilis qñ euacuatur p aluū, & qñ p uomitum. 2°. de sympt. cau. 3°. 22. F
 Bilis si repat sursum, per uomitum: si deorsum, per secessum educēda est. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. B
 Bilis præ leuitate fluitare natura assolet: & ob eā rē ad stomachū redundat, relinquēs uētriculi fundū, & facile uomit. i. pg. cō. 3°. 4°. 210. G
 Bilis p supiora excernitur. quos purg. op. qbus med. et quo tpe. 5°. 88. E
 Biliosis uentre, prouocetur uomitus ante cibum ex potione uini dulcis. 6°. de sanitate tuen. 2°. 97. H
 Bilis si euomat, sedat magis siti, q̄ si abūde bibamus. 2°. de na. f. 2°. 301. C
 Bilem uomere ieiunum melius est. de dynamidijs. Sp. 19. H
 Bilem non uomunt, nec sudant, nec urinas biliosas habēt, nec excrementa biliosa, quotidiana, et quartana febre laborātes. 2°. de diff. fe. 3°. 36. D
 Bilis flaua etiā sine morbo euomitur & deijcitur. 3°. de alim. fac. 2°. 32. H
 Bilem quidā nunq̄ uomentes, tamen graciles, & hirsuti, & musculosi, et nigri, & uenosi fuerunt affatimq; calidi. 2°. de elem. 1°. 20. C
 Biliosus uomitus præcedit κατὰ λυγίαν. 5°. de usu par. 1°. 143. D
 Biliosus uomitus rigore sequuntur. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 114. B
 Bilis uomitum facit rigor. in progn. com. 3°. 4°. 210. G
 Biliosus & exigui uomitus mali. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 175. D
 Biliosa uomitio, quando expectanda. in progn. com. 3°. 4°. 210. E/F
 Bilioso uomitu superueniente à cōuulsione protinus liberati sunt quidam per febres repente conuulsi. 5°. de loc. affe. 4°. 32. G
 Bilē flauā uomēbat Paulus rhetor. de uic. ra. i mor. ac. cō. 2°. 7°. 120. D
 ad Biliosum uomitum. de remed. paratu facil. 7°. 176. H
 ad Bilē uomētes, et secernētes antidotus. 7°. de cōp. med. se. lo. 5°. 186. A
 ad Bilē uomētes pharmacū Polyarchi. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 193. C
 Biliosa ructantes non sunt lauandi. de uic. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 133. A
 Bilis quando per inferiora debeat purgari. quos purg. oport. quibus medi. & quo temp. 5°. 88. E
 Bilis innatans æstate deorsum trahenda. de sal. dieta. 2°. 41. E
 Biliosa excrementa in uenis alijs à primis per purgationem euacuantur. de const. ar. med. 15a. 42. F
 Bilis quando euacuanda, & quando pituita, in podagra, & arthritide. quos purga. oport. quibus med. & quo temp. 5°. 88. C
 Bilem educens medicamentum datum laboranti ascite quamminimū aque educet. de natura hum. com. 1°. 1°. 31. C
 Bilis flauæ med^m. non educit aquam hydropis. de purg. med. fa. 5°. 86. G
 Bilem non educet med^m. educens aquam. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31. C
 Bilioso homini si med^m. pituitā educēs dederis, nocebis. 2°. de ele. 1°. 9. B
 Bilem flauā trahentia medicamenta qualia eē debent. de pur. me. 5°. 86. H
 Biliosa, prius purgatione, deinde cutis euacuatione purgantur. de consti. ar. medi. 15a. 42. F
 Bilis flaua facile euacuatur. 14°. meth. med. 7°. 93. G
 Bilis quibus euacuanda in dolore capitis ob humorem biliosum. 2°. de cōposi. med. secundum loc. 5°. 136. H
 Bilem flauam quæ purgent. de cathart. Sp. 94. F
 ut Bilis edulcescat, dat absinthij succum. de theri. ad Pifo. 5°. 96. E
 Biliosos uentris humores per egestionem educit absinthium. 6°. de simpli. medic. fac. 5°. 44. D
 Bilem purgare absinthium, collige. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. B
 Bilis ubi mordicauerit stomachum absinthij coma melicrato intincta sumum remedium est. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. B
 Bilem, & pituitam à toto corpore, & à capite educūt catapotia ex aloes, scammonio, & colocynthide. 1°. de comp. med. sec. loc. 1°. 121. F
 Bilem purgat centaurium minus. de dynam. Sp. 21. C
 Bilem purgat chamælea. de dynamidijs. Sp. 22. B
 ex Biliosis humoribus prouenientes febres chamæmelon discutit, & dissoluit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 Bilē, & pituitā mediocriter purgat coccus cnidius. de dynam. Sp. 21. F
 Bilem, & pituitam purgat cyclaminus. de dynam. Sp. 21. H
 Bilem per sudorem emittit cyclaminus. 7°. de simp. med. fa. 5°. 53. E
 Bilis aquosa exit cum sudore. 14°. meth. med. 7°. 87. A
 Biliosis temperamentis diacalaminthes cauenda. 6°. de san. tu. 2°. 96. B
 Bilem & pituitam purgat elaterium. de dynamidijs. Sp. 21. F
 Bilem & pituitam educit empetron. 6°. de simp. med. fa. 5°. 47. D
 Biles

Biles detrahunt origanum. de simp. med. Sp. 88. E
 Bilem educit pepulum. de dynamid. Sp. 21. A
 Bilem distrabentes & uentrem soluentes uires habet polypodium. de simplic. medicam. Sp. 89. C
 Bilem flauam purgat radix pycnocomi. 8°. de simp. med. fa. 5°. 59. D
 Bile flaua trahit scammonia. quos purgare op. quib. me. et quo tē. 5°. 90. F
 Bilem flauam purgat scammonium. 1°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 121. E/ de dynamidijs. Sp. 20. H
 Bilis ubi deorsum repat, scammonia danda est. de uict. rat. in morbis acutis, commentario. 4°. 7°. 142. F
 Bilem in arquatibus scammonium attrahit. 1°. de nat. fac. 1°. 294. B
 Bilem flaua trahit medicamenta profunt regio morbo. de atra. 1°. 36. B
 Bile peccante purgatio necessaria est ad icteri curam. de cur. Sp. 110. G
 Bilem educens medicamentum, multam bilem euacuat in icteritia. de nat. ra humana, commen. 1°. 1°. 31. C
 Bilem detrahunt spondylium. de simpl. med. Sp. 91. B
 Bilem, & pituitam purgat thymus, & qua doct, et cum quibus miscetur. de dynamidijs. Sp. 21. H
 Biliosos humores thlaspi euacuat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
 Biliosos humores neque secum una ducunt, nec euacuant uina dulcia. de uinis. Sp. 76. E
 ad Bilem flauam educendam medicina. secretorum. Sp. 99. D
 Bilis cur ascēdat, & nō descēdat p intestina. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 165. B
 Bile infecta sunt sanorum excrementa. 5°. de usu par. 1°. 143. G
 Bile carentia excrementa quid significant. in 1°. prorrh. cō. 3°. 4°. 179. D
 Bilis utraq; est aduersissima intestinis. 5°. de usu par. 1°. 146. B
 Bilis sincera quid faciat in intestinis. 5°. de usu partium. 1°. 145. E
 Bilis flaua erodit intestina. de atra bile. 1°. 35. F/ de uict. rat. in morbis acutis, commen. 3°. 7°. 130. C
 Bilis flaua aeris mordens omnia abradit. 5°. de usu partium. 1°. 143. D
 à Bile flaua exulcerata curantur difficulter. de atra bile. 1°. 35. F
 à Bile flaua profluuium difficile. de atra bile. 1°. 35. F
 Biliosa proluuius, quae. in 1°. prorrh. commen. 1°. 4°. 162. B
 Biliosa cruda q̄ appellant ab Hipp. de uic. ra. i mor. acu. cō. 2°. 7°. 122. G
 Biliosum aut melancholicum excrementum facit alteratrix potentia ad calidius mutata. 3°. de sympt. cau. 3°. 26. B
 Bilis sincera quid significet. 5°. de locis affectis. 33. D/ in progno. com. 2°. 200. F/ in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. D
 Biliosa sincere subducta uitiosa sunt. de uic. rat. in morbis acutis, commen. tario. 3°. 127. H/ 7°. 128. C
 Biliosa plane excrementa mera uocant solet Hip. i 1°. d mor. uul. 3°. 106. D
 Bilis, & bilis atra, cum meræ deiiciuntur, semper sunt prauae. in 1°. de morbis uulg. com. 3°. 3°. 121. C
 Biliose, & meræ deiectionis in Critone aegrotis fit mentio. in 1°. de morbis uulgaribus, commen. 3°. 3°. 124. G
 Bilis uiridis ex uentre, notat malam coctionem. 2°. de temp. 1°. 20. E
 Bilem flauam deiiciebat Eudemus philosophus temperamento biliosus. de uict. rat. in morbis acutis, commen. 2°. 7°. 120. D
 Bilis eodem die deiecta, sudata, & uomita. 2°. de sympt. cau. 3°. 22. F
 neq; Biliosas urinas nec excrementa biliosa habent quotidiana & quartana laborantes. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Biliosa quae subducantur in febribus liquefactiuis, & ad tabem perducen tibus. de uict. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 128. G/ A
 Bilis atra semper cum adiectione dicitur. de tum. prae ter nat. 3°. 84. B
 Bilis atra nigra dicitur. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. E
 Bilis atra potius ad nigrius declinat. de multitudine. 3°. 81. E
 Bilem atram, acidam ueteres nominarunt, ut pallidam, amaram. 14°. methodi medendi. 7°. 89. E
 Bilis acida pro melacholia sumitur à Galeno. in 1°. de mor. uul. 3°. 103. B
 Bilis acida humor cur niger. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. H
 de Bile atra diuersi diuersimode locuti sunt. de atra bile. 1°. 34. B
 de Bile atra optime scripsit Rufus epheusius. de atra bile. 1°. 34. C
 de Bile atra Asclepiadis opinio. 1°. de nat. facul. 2°. 293. H
 Bilis atra generatio necessaria est secundum Hip. de atra bile. 1°. 35. H
 Bilem atram nonnulli putarunt non generari in corpore sano, sed solum in corpore male affecto. de atra bile. 1°. 37. D
 Bilis atra prae ter naturam in aegris gignitur. de atra bile. 1°. 37. E
 Bilis atra quomodo fiat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 Bilis atra differentia. de mult. 3°. 81. G
 Bilis nigra duplex est. 14°. meth. med. 7°. 89. E
 Bilis atra dupliciter gignitur, & quo mō. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. F
 Bilis atra dupliciter fit ex crasso sanguine, & bile adusta. in 6°. de mor-

bis uulgaribus, com. 6°. 3°. 195. B/ in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. D
 Bilis atra ex sanguine affato, adustoq; atq; etiam ex crasso generatur. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 120. F
 Bilis, & sanguis transeunt in melancholiam. de sper. Sp. 40. G
 in Bilem atram, quo modo transeat sanguis. de aere, aq. & loc. 2°. 4. C
 in Bilem atram uertitur sanguinis crassior pars, si sanguis affetur. 2°. de differentijs febris. 3°. 40. C
 in Bilem atram uel flauam transit sanguis, qui putrescit. 2°. de dif. fe. 3°. 42. F
 Bilis nigra facillime efficitur sanguis crassus, qui uelut limus purioris est. 13°. meth. med. 7°. 84. C
 Bilis atra non est sex sanguinis. de tum. 3°. 84. C
 Bilis atra est contraria sanguini. de natura hum. commen. 1°. 1°. 32. C
 Bilis atra in quo differat à sanguine atro. de atra bile. 1°. 34. G
 Bilis atra dici nō pōt melacholicus succus, et uñ fiat. 3°. de lo. af. 4°. 18. A
 Bilis atra quando non est melacholicus humor. de mult. 3°. 81. H
 Bilis atra, & ater succus quo modo differant. 2°. de nat. fac. 1°. 301. G
 in Bilem atram, quo modo flaua bilis uertatur. 2°. de crisi. 4°. 138. D
 Bile adusta fit atra bilis. in 6°. de morbis uulga. com. 6°. 3°. 195. G/ in 1°. prorrh. 4°. 164. D/ de spermate. Sp. 40. A
 Bilis atra à flaua bile superaffata, est ceteris peior. de atra bile. 1°. 34. G/ in progno. com. 3°. 4°. 210. A
 Bile atra sanguis mixtus qualis sit. 3°. de sympt. cau. 3°. 28. A
 Bilis atra quo calore fiat. 2°. de crisi. 4°. 138. D
 Bilis atra natura. fin. med. Isa. 44. B/ de nat. hum. com. 2°. 7°. 181. A
 Bilis atra naturalis, quae. 2°. de nat. fac. 1°. 301. H
 Bilis atra proprie, quae. de tum. 3°. 84. C
 Bilis atra qualitates. 14°. meth. med. 7°. 89. E
 Bilis atra post pituitam frigida est. de inae q. intemp. 3°. 44. H
 Bilis atra frigida est, eo quod terrea. 3°. de sympt. cau. 3°. 28. B
 Bilis nigra frigida ē, putrefacta calida efficitur. 2°. de sympt. cau. 3°. 23. C
 Bilis atra ē, caloris particeps, uelut cinis & acetū. 3°. de sym. ca. 3°. 28. B
 Bilis atra frigida est & sicca. 8°. de decre. Hippo. 1°. 275. D/ de differen tijs morborum. 3°. 5. G
 Bilis atra frigida est & sicca potestate. 2°. de natura. facul. 1°. 301. D/ de causis morborum. 3°. 8. B
 Bilis atra quo modo sicca dicitur & terrena, tamen habet in se humidita tem. de nat. hum. com. 1°. 1°. 33. B
 Bilis atra correspondet terrae. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. D
 Bilis atra semper crassior est flaua, sed non modice in ipsa est magis, & minus. de natura hum. com. 1°. 1°. 30. H
 Bilis atra amurcae, et faci ē filis. de atra bi. 34. G/ 2°. de nat. fa. 1°. 301. G
 Bile atra assimilauit Deus ossa, chartilagine, ungues, & ligamenta. de anatom. uiuorum. Sp. 45. F
 Bilis atra bitumini iudaico ex mari mortuo, quod splendidum est, compa ratur. 3°. de sympt. cau. 28. A/ de tum. 3°. 83. H
 Bilis atra nota ex gustu, & olfactu. de atra bile. 1°. 34. G
 Bilem atram, neq; musca, neq; aliud animal gustat. de atra bile. 1°. 34. G
 Bile atra nullū aīal, ne ipsi qd mures gustauerint. 14°. met. me. 7°. 89. E
 Bilis atra non est, quae neque acerbitate, neq; acore manifeste participat. de atra bile. 1°. 34. G
 Bilis atra, acerbata & acida est. 5°. de usu par. 1°. 143. F/ 4°. de simpl. med. fac. 51. 29. A/ de uict. rat. in morbis acutis, commen. 3°. 130. H/ de fractu. commen. 3°. 7°. 248. D
 Bilis atra acida est et terram fermenti ritu eleuans. 2°. de nat. fa. 1°. 301. G/ 14°. meth. med. 7°. 89. E
 in Bile atra quid sit fermentatio, & feruor. 14°. meth. med. 7°. 89. E
 Bilis atra abradit terram. com. 4°. apho. 23°. Ex. 29. H
 Bilis atra aceto acerrimo simillima est. de atra bile. 34. G/ 2°. de nat. fac. 1°. 301. G/ 14°. meth. med. 7°. 89. E
 Bilis atra prae ter naturam malignior est quā sit naturalis & flaua. 2°. de natura facul. 1°. 301. G
 Bilis atra prae ter naturam non habet nomen. 2°. de nat. fac. 1°. 301. G
 Bilem atram trahit lien, & à bile atra sanguinem purgat. de atra bile. 36. G/ 2°. de nat. fac. 1°. 301. E
 Bilis atra exuperat in liene. intro. Isa. 55. B
 Bilis atra cum aliquo sanguine trahitur à liene. 5°. de usu par. 1°. 144. G
 Bilis atra quanta portio secernitur. 2°. de nat. fac. 1°. 302. A
 cur Bilis atra mittatur in uentriculum. 1°. de san. tuen. 2°. 67. F
 Bilis atra non offendit uentriculum: cum. n. sit acerbata & arida contrahe re ipsum et constringere potest, sed illi pdest. 5°. de usu par. 1°. 143. H
 in Bilis atra horis si sit conceptio omnium, parentum, inquam & infan tis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. E

- Bile atra unde, quando, & in quibus abundare censuerint sapientes medici, & philosophi. 2°. de nat. fac. 1°. 301.D
- Bilis atra quibus temporibus fiat. de atra bile. 1°. 35.H
- Bilis atra in autumno uiget. 2°. de nat. fac. 1°. 301.D/in 1°. de morbis uulgaribus, commen. 1°. 3°. 103.B
- Bile flaua, & sanguine æstate perustis, atra bilis abundat autumno. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 110.H
- Bilis atra cur uigeat in autumno. de natura humana. com. 1°. 32.D/8°. de decre. Hippoc. 1°. 276.E
- Bilis atra qua tempestate accidat biliosis. de aere, aq. & locis. 2°. 4.C
- Bilis atra in quibus redundat. fin. med. 154.44.G
- Bilis atra copiosior gñari uidetur in aiantibus, quæ tpaturis calidiores sic cioresq; sunt, in calidioribus simul, & siccioribus anni tēporibus, locis, cœli cōstitutionibus, studijs lassitudines, curas, & uigilias exigentibus, edulij quoq; crassis atq; siccissimis. de atra bile. 1°. 35.H
- Bilis atra abundat in ætate post uigorem. 2°. de nat. fac. 1°. 301.D
- Bile atrā aggregāt aliqui quocūq; gñe uictus utatur. de atra bile. 1°. 35.H
- Bilis atra fit in morbis ardentibus. de atra bile. 1°. 36.A
- Bilis atræ generatio cur exitialis. de atra bile. 1°. 34.G
- Bilis atra nutrire non potest. de uict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 122.G
- à Bile atra proficiscitur animi integritas, & constantia. de natura humana, commen. 1°. 1°. 33.B
- Bilem atram significat somnium fumi, caliginis, & tenebrarum. de præfag. ex insom. su. 4°. 213.C
- Bilem atram aggerere natura aptis color totius corporis nigrior est. de atra bile. 36.A/4°. de san. tuen. 2°. 84.B
- Bilem flauam abundare significat urina ruffa, & atra. de morb. uulgaribus, commen. 1°. 3°. 131.C
- Bilis atræ pulsus. de mult. 3°. 81.H
- Bilem atram quæ sequuntur. de mult. 3°. 81.G
- Bilis atra alterascit ægre. de in æq. intemp. 3°. 44.H
- Bilis atra longos morbos parit. intro. 154.55.E
- ex Bile atra & flaua ægrotationes difficiliores & solutu difficiles censentur. in progn. com. 2°. 4°. 202.D
- Bilis atra, uel nigrum sputum, ac nigra urina cum inter initia morborum apparet, & uim maximam habet, & dignotionem facillimam affert. de ijs quæ in medic. fiunt. com. 1°. 7°. 198.C
- Bilis atræ morbi. 8°. de decre. Hippo. 1°. 275.F
- Bilis nigra facit carbunculum, & cancerum. de atra bile. 1°. 35.B/F/D/ de differentijs morborum. 3°. 5.F
- ad Bilis atræ naturam conuersus sanguis carbunculos facit. 1°. de differentijs febrium. 32.A/ 3°. 40.C
- ex Bile atra sine feruore cancri efficiuntur. de tum. 3°. 83.H
- Bilis atræ excrementū quo mō sistit, et qbus de cāis. 1°. de san. tu. 2°. 68.C
- Bilis atra crassiorum partium corporibus inhaeret. de atra bile. 1°. 34.G
- Bilis atra qd faciat in intestinis. de atra bile. 35.F/5°. de usu par. 1°. 145.E
- Bilis atra præter naturā rodit corpus animalis. 2°. de nat. fac. 1°. 301.G
- Bilis atra exedendo exulcerat. de atra bile. 1°. 34.D
- à Bile atra quandoq; fit dysenteria. 3°. de symp. cau. 3°. 28.B
- à Bile atra dysenteria letalis. de atra bile. 35.F/5°. de usu par. 1°. 145.E
- à Bile atra ulcus incurabile est. de atra bile. 1°. 35.F
- Bilis atra exacte excreta semper significat mortē. de atra bile. 1°. 34.H
- Bile atra affecti quando febricitant. 2°. de diff. feb. 3°. 37.D
- Bilis atra quo modo accenditur. 2°. de diff. feb. 3°. 37.C
- ex Bile atra quartanæ originem habent, & quibus fiant. 2°. de differentijs febrium. 3°. 36.E
- ex Bile adusta quartanam esse quo mō deprehendatur. de sper. Sp. 40.A
- Bilis atræ sanguis in uitiosos uapores solutus ad melancholiam perducit. de util. resp. 1°. 226.C
- Bilis atræ color mentem reddens tenebris similem timorem efficit. 3°. de locis affectis. 4°. 19.B/C
- Bile atra in cerebro abundante, cur ad melancholiam trahamur, nesciuit Galenus. quod animi mores corp. temp. seq. 1°. 318.A
- Bilis atra quo modo cognoscatur, in capite corrumpi. de remedijs paratu facilibus. 7°. 154.F
- in Bile atra agitatatis, capitis cura habenda est. de foet. form. 1°. 324.C
- Bilis atra euomitur. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 180.B
- Bilis atra si abundat in pleuritide sputū est nigrū. 5°. de lo. affe. 4°. 29.H
- à Bile atra uarices in cruribus. de atra bile. 1°. 35.C
- à Bile atra morbi statim à principio strenue purgandi. de atr. 1°. 37.D
- Bilem atram euacuandam quid indicet. 14°. meth. med. 7°. 93.D
- Bilis atra aliter euacuatur, q̄ flaua. de const. ar. med. 154.42.E
- Bilis atra difficulter euacuatur. 14°. meth. med. 7°. 93.G
- Bilem atram trahentia medicamenta, qualia esse debent. de purgantium medicamentorum facultate. 5°. 86.H
- Bilem educens, medicamentum quo ordine trahit alios humores. 2°. de elementis secundum Hippo. 1°. 9.E
- Bilem nigram prouocat centaurea. de simp. med. Sp. 82.A
- Bilem atram educit epithymum. de theri. ad Pisonem. 5°. 90.F
- Bile atrā purgat hiera ex ueratro nigro. 1°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 121.E
- Bilem atram trahentia medicamenta prosunt cancro, & elephanto. de atra bile. 1°. 36.B
- Bilis atra à mordentibus medicamentis irritatur. 14°. meth. me. 7°. 89.H
- Bile atrā deiiciētes in pestilētia tpe Galeni oēs periere. de atra bi. 1°. 35.B
- Bilis admiscetur cyclis uocatis medicamentis & trochiscis. 10°. de simplic. medic. facul. 5°. 74.F
- à Bile atra ulcerum cicatrices nigræ. 2°. de nat. fac. 1°. 301.F
- Bilem sicciorē præferet, ulcus ubi diuturnum fuerit, multamq; saniem, pus contineat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74.H
- Bilis domesticarū suū ad ulcera aurīū ualet. 10°. de simp. me. fa. 5°. 74.H
- Bilis. lege Cholera, & Melancholia.
- ΒΙΩΤΙΚΩΣ quid significet. 4°. meth. med. 7°. 26.D
- BIPEDEM esse cur fuit melius homini. 3°. de usu partiū. 1°. 128.A
- Bipes & gressibile addita rationali animali speciem hominis constituunt. 1°. meth. med. 4.C/ 7°. 15.E
- BIRENV M uas. f. lebes. secretorum. Sp. 98.D
- BIRRHAE hordeacea uel herbacea potionis pro morbis acutis fit mentio. de uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 131.G
- BIRRYM de lana succida ad dolores matricis. de dynamid. Sp. 29.H
- BIS idem dici non debet, & quomodo ab Hippocrate & suis interpretibus dicatur. com. 7°. aphor. 53°. Ex. 58.F
- Bis terq; idem relatum quid faciat. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248.H
- BISSEXTVS est quarto quoque anno. 1°. de morb. uulg. 3°. 102.E
- BITHYNIAE urbes. 1°. de alimen. fac. 2°. 12.E
- Bithyni sunt pingues. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14.E
- in Bithynia zeopyrum prouenit. 1°. de alim. fac. 12.E/ 2°. 13.A
- à Bithynia uinum aminæum quale. 5°. de sani. tuen. 2°. 91.B
- in Bithynia non mirum gigni uina tenuia. de uict. rat. in morbis acutis, commentario. 3°. 7°. 127.B
- Bithynum uinum album, cum inueteratum est, Romani cecubum uocant. de uinis. Sp. 76.H
- Bithynus Demetrius. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 241.G
- Bithynus pastillus i sicilia factus ad q̄ ualeat. 5°. de cō. me. p ge. 5°. 252.E
- Bithynum emplastrum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200.C
- BITVMEN nascitur in caua Syria Palæstinæ parte. 9°. de simp. me. di. fa. 65.B/68.A/11°. 5°. 83.F
- Bitumen iudaicum ex mari mortuo splendidum est, cui atra bilis comparatur. 3°. de symp. cau. 3°. 28.A
- Bitumen iudaicum non potest adulterari. 1°. de antido. 5°. 100.C
- Bitumen congelatur. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5.B
- Bitumen barbarum, & cyzicenum. de artic. com. 4°. 7°. 286.H
- Bitumen quale sit, & quomodo utaris. 2°. de compo. medic. per genera. 227.C/7°. 5°. 264.B
- Bitumen potestate calidum est. 3°. de temp. 1°. 21.G
- Bitumen in mari mortuo calidum est & siccū. 11°. de simp. me. fa. 5°. 83.F
- Bitumen calidum & siccum est in tertio ordine, ut triphyllum. 8°. de simplic. medic. facul. 5°. 62.F
- Bitumen est calidissimum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5.B
- Bitumen calefacit & exiccat. 2°. de simp. med. fac. 16.D/5°. de compo. med. per gen. 5°. 246.C
- Bitumen adstringit, & calefacit. 1°. de simp. med. fa. 5°. 8.A
- Bituminis iudaici fit mentio. 2°. de compo. medica. per genera. 225.D/226.E/227.G/5°. 247.A/6°. 5°. 262.F
- Bitumen humidum est. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7.F
- Bituminis non siccū fit mentio. 2°. de simp. med. fa. 5°. 15.A
- Bitumen à calore extrinseco in spiritū soluitur. cō. 4°. aph. 7°. Ex. 35.B
- Bitumen pro doloribus internis ex frigore. 2°. de simp. med. fa. 5°. 12.C
- Bitumen excitat stragulatū uteri olfactu. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 205.G
- Bitumē cōmodū est p ceratis & malagmatibus. 8°. de cōp. med. 5°. 198.D
- ex Bitumine emplastra barbara dicuntur à recentioribus. de comp. medi. per genera. 5°. 227.F/de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 32.H
- ex Bitumine quæ conficiuntur medicamenta, cruenta appellantur. de fract. com. 3°. 7°. 242.E
- ex Bitumine & aceto emplasticum optimum. 5°. meth. med. 7°. 32.H
- Bitumen

Bitumen nigrum medicamentum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. E
 Bitumen iudaicum nigrum igreditur theriacā. de theri. ad Pifo. 5°. 92. G
 Bitumen glutinat in corporibus admodum siccis, quæ uulnera & sinus. de
 simp. med. facul. 5°. 42. E
 Bitumen in mari mortuo ad glutinationes uulnerum cruentorum ualet. 1°. de simp. med. facul. 5°. 83. F
 Bituminis quo fabri ferrarij utuntur fit mentio in medicina ad partum
 accelerandum. de remed. paratu facil. 7°. 168. G
 Bituminis uis inest aliquibus aquis thermarum. 4°. de san. tuen. 2°. 83. C
 Bituminosa aqua ab aqua ad calidius accedit. 1°. de simp. med. fa. 5°. 5. C
 Bituminis aqua non est frigida. 1°. de simp. med. fa. 5°. 2. H
 Bituminosa aqua composita est ex pugnantis qualitatibus. 1°. de simpli.
 medic. facul. 3. A/ 5°. 6. F
 Bituminosæ aquæ prauæ sunt. de ptis. 2°. 47. C
 Bituminosæ aquæ quibus malæ. 6°. de sani. tuen. 2°. 98. G
 Bituminosum balneum fieri non debet febrienti. 1°. meth. med. 7°. 69. H
 Bituminosa balnea euacuāt totū corpus æqualr. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Bituminosæ aquæ exiccant. 1°. de san. tuen. 2°. 65. C/ de causis morb. 3°. 8. A/ 7°. de comp. med. secundum loc. 5°. 177. E
 Bituminosa aqua, aut sulfurosa, aut marina, aut muria, si inspergas, adu=
 res partem. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. A
 Bituminosum trifolium ad morsum uiperæ, & muris aranei. de medica.
 facile parab. 7°. 169. G
 BYZANTICVM antiquum conuenit ictericis. de cura icte. Sp. 111. C
 Βλακῶς. i. offensus solet Hippocrates oīvα dicere. de uictus rat. in mor=
 bis acutis, commen. 3°. 7°. 128. C
 BLANCA antidotum in cepheale. de dynamidijs. Sp. 23. C
 BLANDOS pueros facit sanguis. de dynamidijs. Sp. 19. D
 BLASTI arteriaca ad tabescentes. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 178. D
 BLATTAE byzantiæ pannum ad epilepsiam. de dynam. Sp. 24. B
 Blatta domesticæ meminit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 144. C
 Blatta pistrinaria. 5°. de comp. med. secundum locos. 5°. 163. E
 Blattis detrahebant pennas. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. D
 BLENA apud Hippocrate apud alios mucus dr̄. 2°. de se. 1°. 340. C
 Blefi quare impediti. 4°. de loc. affec. 4°. 26. F
 Blefi quo modo fiant. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. F
 Blefi quando, et qua de re moriebatur. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 115. D
 Βλαῖος. i. ualvus acuto accētū pñunciatur. de fract. com. 2°. 7°. 240. G
 BLISCUNA pro stomacho. de remed. paratu facil. 7°. 176. D
 BLITVM, beta, malua, lapathum cum similia specie appareant, utun=
 tur his empirici sine discrimine. intro. Isa. 51. A
 Blitum qualitatis expers. 2°. de alimen. fac. 2°. 23. B
 Blitum aquosius est alijs oleribus. 2°. de ali. fa. 23. B/ de att. uic. 2°. 43. H
 Blitum lentum est & humidum. 1°. de alimen. fac. 2°. 8. C
 Blitū debiliter humectat, & frigefacit. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 134. G
 Blitū certissime refrigerare noscitur. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 194. B
 Blitum calefaciendi uim non habet. de bon. & uitio succ. 2°. 38. H
 Bliti caulis est siccus. 2°. de alimen. fac. 2°. 24. A
 Blitum minus siccatur, quā brassica. 5°. de sanit. tuen. 2°. 92. C
 Blitum manditur ex oleo, garo, & aceto. 2°. de alim. fac. 2°. 23. C
 Blitum parum nutrit. 2°. de alim. fac. 2°. 23. C
 Blitum est in medio boni & mali succi. de bon. & uitio succ. 2°. 37. G
 Bliti succus est frigidus & uiscosus. 2°. de simp. med. fa. 5°. 14. D/ de pue=
 ro epileptico. 7°. 180. D
 Blitum est olus minime pituitosum. de attenu. uict. rat. 2°. 45. G
 Bliti radix quibus sit uitanda. de attenua. uict. rat. 2°. 45. G
 Blitum quo modo uentrem soluat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. B
 Blitum cur facile descendit, & uentrem subducit. 1°. de alim. fa. 2°. 8. C
 Blitum semen supprimit, non tamē corrūpit. 5°. de simp. med. fa. 5°. 38. C
 Blitum epilepticis conuenit. de puero epilep. 7°. 180. C
 Blitum pro cibo in cancro cōceditur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. E
 Blitum pro obsonio in cubiti fractura datur. de frac. com. 1°. 7°. 230. G
BOETHI filij casus, qui sæpe in febris recidiuam incidit.
 de præcog. ad Posth. 4°. 16. H
 BOEOTIA uecors. in oratione suasoria. Isa. 3. E
 pro Bonῶσσι utuntur plerunq; ueteres & Hippocrates τιμωρῶσαι.
 de uict. rat. in morb. acut. commen. 1°. 7°. 113. F
 BOLETI elixi belle accedūt ad cibos inspidos. 2°. de ali. fa. 2°. 25. C
 Boleti incocti aliquibus cholera excitant. de bo. & uitio succ. 2°. 33. F
 Boletos edentium casus, & symptomata. 2°. de alimen. fac. 2°. 25. C
 ex Boletis solis nemo fertur interijisse. de bon. & uitio succ. 2°. 35. F
 BOLVS armenus, siue lapis armenus, siue terra armena uocetur, nihil

refert. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. A
 BOMBOS faciunt flatūs in intestinis latis. 3°. de sympt. cau. 3°. 27. G
 BOMBYLIIS uasculis quo modo exugunt infantes. 8°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 278. A
 BONITATIS Dei pfectissima specimē, q; cultu cōueniēte exorna=
 rit oīa, nihilq; suis beneficijs priuatū eē uoluerit. de usu par. 1°. 133. D
 Bonitas aquæ Nili paucis fluuijs est comparanda. de bon. aquæ. Sp. 75. E
 BONVM quid. 7°. de decretis Hippocratis. 1°. 268. F
 Bona sunt secundum aliquos quæ propter se sequēda sunt, & adepta pos=
 sidentibus utilitatem apportent. de historia philos. Sp. 2. H
 Bonum cuiusq; rei uirtus, & perfectio, idem. ad Thrasylulū. 2°. 103. G
 Bonum de quo antiquitus dicebatur. in 1°. de artic. com. 2°. 7°. 266. H
 Bonum apud Hippocratem pro certo, stabili, uero, & perpetuo. de frac.
 commentario. 2°. 7°. 236. B
 Boni et mali noībus quo mō utitur Hippo. 1°. de crisi. 130. G/H/ 4°. 131. D
 Bonum uel malum in morbis significantes dictiones, quibus utitur Hippo=
 crates. in prognost. com. 3°. 4°. 211. E/F
 Bonum non tanquam bonum aliquando dictum apud Hippocratem, sed
 tanquam melius. commen. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 Bonum triplex est genus. in oratione suasoria. Isa. 4. E
 Bonos agnoscimus atq; amamus, siue tales ex natura, siue ex institutione,
 siue ex pposito, ac meditatione euaserint. q; animi mores. 1°. 321. C
 ut Bonum amplectamur, ambiamus, amemus præ omnibus insitum est
 quod animi mores. 1°. 321. C
 Bonum maximū est in diuinis bonis philosophia. oratio suasoria. Isa. 2. C
 Bona quo modo det fortuna. in oratione suasoria. Isa. 2. E
 circa Bonum corporis ars uersans una est. ad Thrasyl. 2°. 106. C
 Bonus nemo quicquam inuidet. 12°. de usu partium. 1°. 194. D
 Boni non fiunt mali Romæ, sed qui mali prius erant, hic materiam male
 agendi nanciscuntur, & maius lucrum Romæ quā in alijs urbibus
 faciunt. de præcog. ad Posth. 4°. 215. F
 Bonarū aquarū, et malarū cognitio, q. de bonitate aquæ. 75. H/ Sp. 76. B
 Bonarum aquarum proprietates. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 Bonæ aquæ effectus. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Bona quo modo fiat aqua ex praua. de bon. aquæ. Sp. 76. B
 Bonam reddit aquam, illam sæpe haurire. de bon. aquæ. Sp. 75. D
 Boni humoris cibi, qui. de diss. cont. Sp. 73. G
 Boni nutrimenti cibi & tenuis, qui. de dissol. cont. Sp. 73. H
 Bonum humorem, & crassum quæ generant. de diss. cont. Sp. 74. A
 Bonos humores iter tenues et crassos q; cibi generent. de diss. cōt. Sp. 73. H
 Boni nutrimenti pisces, qui sint. de dissol. cont. Sp. 73. B
 Boni nutrimenti fructus & uua, quæ. de dissolutione continua. Sp. 73. B
 Boni nutrimenti est uinum coloris granati. de dissol. cont. Sp. 73. B
 Boni odoris uinum leue, in quo est dulcedo pauca, bonum generat humo=
 rem inter crassum, & tenuem. de diss. cont. Sp. 73. H
 Boni odoris uinum persicum, uel citrinum est boni chymi & subtilis. de
 dissolutione continua. Sp. 73. H
 Boni chymi cibus plurimus est accipiendus post comestionem bathecæ. de
 dissolutione continua. Sp. 74. F
 Bonis cibis duobus propositis, præbeat qui magis appetitur ab ægro.
 de dissolutione continua. Sp. 72. B
 Bonus sāguis efficit, ut quis calorē, et frigus facile ferat. de dyn. Sp. 19. D
 Bonum medicū præceptorū mathematices meminisse operæpretiū est, et
 quæ sint illi pspicienda. de decub. pg. ex mathem. scientia. Sp. 15. H
 Bona, bonum semper portendunt. in prognost. com. 3°. 4°. 211. E
 neq; Bonum, neq; malū portēdentia symptomata. 1°. de crisi. 4°. 131. C
 Boni sudores qui sint. de præcog. exper. confir. Sp. 77. G
 Bonum est aquam ire per urinam. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 Bonum odorem dari medicinis à petroselino, uel dauco, uel pulegio, uel
 saturcia, collige. de dynamid. Sp. 21. B
 Boni saporis, et dulcia cur misceantur medicinis. de med. exp. Sp. 108. G
 Bonæ sunt medicinæ in aliquibus locis, in alijs sunt uenena. de medicinis
 expertis. Sp. 108. H
 BORRORYGMON quod genus sonitus. 3°. de sym. cau. 3°. 28. G
 BOREAS ab Vrsis, & Rhiphæis montibus spirat. de aere, aquis,
 & locis. 2°. 5. D
 Boreas debilis, & leuis est cum peruenit ad partes longinquas. de aere,
 aquis, & locis. 2°. 5. A
 Boreas frigidus est & siccus, omniaq; siccatur & infrigidat. 1°. de tempe=
 ramentis. 1°. 10. E
 Boreas facit frigus, & serenitatem. 3°. de sympt. cau. 3°. 27. F
 Borea flante non fiunt putredines. 1°. de temp. 1°. 10. E
 à Borea,

à Borea, Euro, & Subsolano tutus ē sinus inter Surrētū et Neapolim ob
collē lōgitudine ad Tyrrenū mare porrectū. 5°. meth. med. 7°. 34. H
Boream uersus regiones æstate adeundas esse, elicitur. de causis proca-
tarcticis. 3°. 96. A
ad Boream pisces meliores. 3°. de alim. fac. 2°. 30. C
Boreas si flauerit, dulcior erit aqua, & frigidior. de bo. aquæ. Sp. 75. G
Borealis aer tenuis, non calidus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. D
Boreales constitutiones faciunt fructus tenuis essentiæ & frigidos. 4°. de
simp. med. facul. 5°. 28. C
BOVEM speciem uel genus animalis appellare possumus. 2°. de se-
mine. 1°. 339. H
Bos à natura hominis non lōge aliena in fœtu. de fœtū for. 1°. 322. E
Bos medium locum obtinet inter prona exacte, & planē recta animalia.
3°. de usu par. 1°. 128. F
Boues habent muscolum temporalem maximū. 11°. de usu par. 1°. 184. G
Boum gena inferior maxima. 11°. de usu par. 1°. 185. A
Boues habent tantum dentes incisivos & molares. de anat. uiu. Sp. 49. E
Boum neruū ad profundam laryngem euidentissime apparent. 16°. de usu
partium. 1°. 216. E
Boues uulneratæ in dorso medullæ exortu habent sanguinem in aliquo uen-
triculo. 1°. de decre. Hipp. & Plat. 1°. 231. G
Boues sine cornibus ubi. de acre, aquis, & locis. 2°. 5. D
Bobus cur eximantur testes. 3°. de alimen. fac. 2°. 27. B
Boue exerto calidior est taurus. 11°. de simp. med. 5°. 78. E
de Bouis temperie si queratur, quid respondendū. 1°. de temp. 1°. 13. E
Bos est inulto siccior sue. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
Bos siccior est capra. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
Boue siccior est leo. 11°. de simp. med. 5°. 78. E
Boues ob siccitatem adipem plurimū generāt. 11°. de simp. med. 5°. 78. H
Boum adeps, qualis. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 263. E
Bouis adeps acer est. 4°. de simp. med. 5°. 25. E
Boum fel supra ouillum est acre. 10°. de simp. med. 5°. 74. H
Bouina medulla emollit, & in quo gradu sit. de oculis. 7°. 188. D
cur Boues non possunt depascere herbā breuē. de art. cō. 1°. 7°. 256. H
Boues uescuntur eruo. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
Boues saginat herbum, si decoctum detur. de simp. med. Sp. 85. B
Boues fiunt macilentissimi sub finem hyemis. de art. com. 1°. 7°. 256. D
Boum lac, quale. 3°. de alimen. fac. 2°. 27. F
Boum lac spissum est. 5°. meth. med. 7°. 35. A
Boum lac habet multum pinguedinis. 3°. de alimen. fac. 2°. 27. G
Bouina caro cur quosdā lēdit & quosdā nō. de assuetudinibus. 2°. 60. H
Boum carnes quidam cum delectatione edunt, quidam etiam non possunt
odorem sentire. de assuetudin. 2°. 60. A
Bouinas carnes aliqui facilius digerunt piscibus saxatilibus. 6°. de ali. fa.
7. F/8. G/ de assuetudinibus. 2°. 60. H
Bouinas carnes cur aliqui digerant, & nō pullinas. de diff. con. Sp. 72. C
Bouis caro tarde digeritur. de diff. cont. Sp. 73. D
Bouis carne uelocius digeritur caro uituli. de diff. cont. Sp. 73. C
Bouis caro mala est. de diff. cont. Sp. 74. A
cur Bouis caro sit cibus crassus. de diff. cont. Sp. 72. H
Boum caro quibus obsit. de atten. uic. 2°. 45. E
Bouinæ carnes fugiendæ sunt in epilepsia. de puero epilep. 7°. 180. H
Bobus lien est nigrior præsertim ubi consenuerint. de atra bile. 1°. 36. A
ex Bobus quomodo apes, & uespæ gignantur. an animal sit. 1°. 328. B
Bouis talus lumbricos rotundos educit, lienem consumit, & leucas tollit
illitus, & mediocriter uenercus est. de theriaca ad Pifo. 5°. 93. E
Bouis talus dentes uacillantes confirmat. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
Bouis armētariæ stercus ad quid utile. 8°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 192. C
Bouis armentariæ stercus pro cataplasmate in hydrope. 9°. de composi.
med. sec. loc. 5°. 200. E
Bouillum stercus hydropem sanat. de theria. ad Pifo. 5°. 93. F
Bouis siccum stercus quo modo melancholicis profit. de mel. ex Galeno
Ruf. & Poss. Sp. 110. C
Bouis tomij lotio buccinum ustum extinguunt ne penis erigatur. de re-
med. paratu facilibus. 7°. 169. D
Boues ne ægrotent quid agendum. de remed. paratu facil. 7°. 173. A
Bouis articulus ad coxam luxatur. de articulis. com. 4°. 7°. 289. G
Bobus tunc magis femora ex acetabulis elabuntur, dum sunt macilentissi-
mi. de articulis, commen. 1°. 7°. 256. F/G
Bos. lege Bubulus.
BOSCADAÆ columbæ, quales. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 223. C
BOTRIA appellantur foramina quæ dētes subeunt. de osib. 1°. 41. F

Bothrion quid. fin. med. 48. D/introd. Isa. 58. D/H
BOTRVS uua maturus infundit, & procurat uentrem. de sim-
pli. medic. Sp. 92. B
Botrus uua immatura uentrem stringit. de simp. med. Sp. 92. E
BOTRYOS medicamentum. 3°. de comp. med. 5°. 144. B
BOTRYTES cadmia quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. E/ de simpli-
cibus medicaminibus. Sp. 81. F
ΒΟΥΦΘΑΛΜΟΣ herba, hoc ē bouis oculus. de articulis. com. 4°. 7°. 286. H
ΒΟΥΦΘΑΛΜΟΣ durities sanat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. B
BRABYLA fructus habent exiguum alimētum. 2°. de alimen. fac. 2°. 22. B
Brabyla fructus sunt prauis succi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
ex Brabylis, & prunis, & cornis stomatica fiunt medicamenta. 6°. de
compo. med. secundum locos. 5°. 169. B
BRACHIUM quid uocetur. introd. Isa. 53. B
Brachij noie fm nōnullos quid itelligat Hippo. de frac. com. 2°. 7°. 231. H
Brachiū os solū uocatur ab Hipp. fm aliquos. de frac. com. 2°. 7°. 236. E
Brachium appellatur quod inter duas iuncturas humeri & cubiti inter-
cedit. de articulis, commen. 4°. 7°. 252. C
Brachium est os magnum ab humero. de motu musculorum. 1°. 313. F
Brachium est pars manus. 2°. de usu partium. 2°. 121. A
Brachium est pars maxima manus. 1°. de motu muscu. 1°. 313. F
pro Brachio & manu, manus noie utitur Gal. 17°. de usu par. 1°. 221. G
Brachia, crura à græcis dicuntur κῶλα. i. membra longa. de cucurbitu-
lis. scarifica. 6°. 4. D
cur Brachium non est longum usq; in terram. 17°. de usu par. 1°. 221. G
Brachium in manu tale est, quale femur in crure. 3°. de ana. ad. 1°. 74. A
quod Brachiū est i manu, id i cruce est femur. de fract. cō. 2°. 7°. 232. H
Brachia, & crura posteriora sunt in formatione fœtus. de semi. 1°. 331. F
ne Brachia frangantur timendum est, quando pedes in partu præcedūt.
de anatomia uiuorum. Sp. 52. E
in Brachio unum os. 2°. de usu partium. 1°. 126. A
in Brachio cur unum os. 2°. de usu partium. 1°. 126. G
Brachij os cur gibberosū exterius, simū iterius. 2°. de usu par. 1°. 126. A
Brachij ossa caua sunt, ne grauiissimum sit brachium ac gestatu difficile.
11°. de usu partium. 1°. 191. D
Brachij os tria ligamenta ualida ligant. 13°. de usu par. 1°. 203. C
Brachij ligamenta quæ. 13°. de usu partium. 1°. 203. C/D
Brachij ligamenta unde oriantur. 13°. de usu partium. 1°. 203. D
Brachiorū ossa à quibus musculis moueantur. 17°. de usu par. 1°. 221. C
Brachij rotundam regionem græci appellant τροχιλῶδι. 2°. de usu
partium. 1°. 125. G
Brachij caput cur rotundum sit. 13°. de usu partium. 1°. 203. B
Brachij acetabulum, quod. de articulis. com. 1°. 7°. 255. D
Brachiū debebat esse circumdatū undiq; carne. 2°. de usu par. 1°. 126. B
in Brachij medio aden est. 2°. de diff. feb. 3°. 41. B
Brachium est maius cubito. 2°. de usu partium. 1°. 126. F
Brachij articulus & magnus est, & sinus plures habet. de fracturis,
commentario. 3°. 7°. 248. H
Brachium utrunq; humeri articulo coarctatur. intro. Isa. 54. H
in Brachio q̄ partes sint cōdylus, et tuberculus. de fract. cō. 1°. 7°. 226. F
in Brachium cur inferuntur uasa tenuia. 13°. de usu partium. 1°. 202. B
Brachijs cur non immittuntur nerui à cerebro. 16°. de usu par. 1°. 215. E
Brachij neruorum sectio. 3°. de anat. adm. 1°. 74. F
Brachiorum, et manuum nerui forma differt à forma neruorum pedum,
& crurum. de ana. uiuo. Sp. 54. C
Brachiorum exercitationes, quæ. 2°. de sani. tuen. 2°. 74. G
Brachia exercentur paruæ pilæ ludo. de paruæ pilæ exer. 2°. 49. B
Brachiorū ptes mediæ quæ exercitationē desiderāt. 5°. de sa. tu. 2°. 90. B
Brachium quoquo uersus circumagitur. 12°. de usu par. 1°. 194. A
Brachij motus fit à ui animali. 2°. de sympt. cau. 3°. 20. A
in Brachio, ex motibus obliquis fiunt recti. 11°. de usu par. 1°. 190. G
Brachij musculorum dissectio. 1°. de anat. adm. 1°. 67. H
per Brachium totum musculi duo inuicem uniti prius quàm in tendinum
radices terminentur. 1°. de anat. adm. 1°. 65. D
in Brachio quatuor musculi. 2°. de usu partium. 1°. 126. A
Brachium mouentes musculi undecim sunt, qui, & quo modo, & ubi com-
plantati sint ac finiant. de musc. diff. 1°. 47. B
de Brachij totam articulationem mouentibus musculis, ac tendonibus.
13°. de usu partium. 1°. 203. E
Brachiorū motus magni musculi, qualis. de motu musculorum. 1°. 309. G
Brachij nodi exterioris musculi. 1°. de anat. adm. 1°. 66. F
Brachium

Brachium attollentes musculi uehementius mouent, quàm deprimentes.
 13°. de usu partium. 1°. 203. H
 Brachium totum eleuat musculi qui sunt ad epomida. 16°. de usu par. 1°. 217. G
 p Brachio attollendo neruū ualidū flagitat musculi. 16°. de usu par. 1°. 217. G
 pro Brachio attollendo neruus unde oriatur. 16°. de usu par. 1°. 217. H
 Brachium qui musculus sursum p rectā lineā attollat. de musc. diff. 1°. 47. F
 Brachium qui musculus attollat, sed ad interiora inclinans. de musculo=
 rum dissectione. 1°. 47. F
 Brachium quibus causis non potest attolli. de ijs quæ in medicat. fiunt.
 commentario. 1°. 7°. 198. D
 Brachium qui musculus ad exteriora oblique abducit. de musc. diff. 1°. 47. F
 Brachij caput qui musculus attrahat. de musc. diff. 1°. 47. G
 Brachium qui musculus pectori adducat. de musc. diff. 1°. 47. G
 Brachium totum qui musculus pectori adducat. de musc. diff. 1°. 47. G
 Brachium qui musculus ad latera detrahat. de musc. diff. 1°. 47. G
 Brachium ad costas rectum extendens musculus. de musc. diff. 1°. 47. G
 in Brachio toto quo modo sit flexio, & extensio. de motu musc. 1°. 313. G
 Brachij extensio iustissima quæ sit, & quo modo paretur. de fracturis.
 commentario. 2°. 7°. 232. A
 Brachium extensum duobus fit motibus, uirtute sursum attollente, & na=
 turali pondere pessum trahente. 2°. de sympt. caus. 3°. 20. B
 Brachij corpus deorsum trahit uirtus attollit, ac sustinet. 2°. de sympto=
 matum causis. 3°. 20. A
 Brachij extensi habitus est ex actionum & motuum genere. 2°. de sym=
 ptomatum causis. 3°. 20. B
 Brachium & crus qui in altum sustulerunt, deinde ita ut habent seruāt im=
 motos esse ne arbitreris. de pal. trem. conuuls. 3°. 52. A
 in Brachio tres quietes, quo modo à diuersis fiāt, & ita in alijs membris.
 2°. de symp. cau. 3°. 20. B
 Brachij immobilitas sū naturam sit à ui aīali. 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
 Brachiorum sensum & motum perdere facit spina in quinta uertebra ui=
 tiata. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. D
 Brachium cum tenditur, uel conuellitur, est uitium unius nerui, qui parti=
 culam mouet. 1°. de symp. causis. 3°. 19. D
 Brachia & cubiti gracilia sicuti sunt, crura autem crassiora, huic omnia,
 quæ per manus fiunt exercitia, sunt petenda, fugienda uero quæ cru=
 ribus obeuntur. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. D
 Brachij uenarum consideratio. de uenar. arte. diff. 1°. 56. G
 Brachij uenarum positus non semper idem, sed tres habet differentias. de
 uena. arter. dissect. 1°. 56. G
 in Brachij externis atq; anterioribus partibus natura proprias mittit
 uenas per superficiem sine arterijs. 17°. de usu partium. 1°. 221. A
 per Brachium totum duæ uenæ, axillaris, & humeraria. 3°. de anato=
 micis administ. 1°. 77. E
 per Brachium totum, quæ fertur uena ωμια. i. humeralis, uocatur. 1°. de anat. adm. 1°. 67. H
 Brachium nutrientes uenæ unde oriatur. de ijs quæ in medicatrina fiunt.
 commentario. 3°. 7°. 220. E
 in Brachio quæ uenæ incidendæ. 3°. de anat. adm. 1°. 77. C
 in Brachio tres uenæ secundæ. præf. exper. confir. Sp. 78. B
 in Brachio sunt uenæ quinque quæ secantur. de anat. uiu. Sp. 54. G
 Brachij funis ē una ex qnq; uenis brachij q secatur. de anat. uiu. Sp. 54. G
 Brachij funis in quibus affectibus secatur. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Brachij uenarum occultarum consideratio. de uenar. art. diff. 1°. 57. A
 Brachij uenarum profundarum sectio. 3°. de anat. adm. 1°. 77. D
 Brachiorum uenæ non secundæ in suppressis mensibus. de curan. ratione
 per sanguinis missionem. 6°. 18. F
 ex Brachij dexteri interiore uenā sanguis in angina detrahendus. præ=
 fa. exper. confir. Sp. 78. E
 Brachium uersus tende cum secas basilicam. de anatom. uiu. Sp. 54. G
 in Brachio in parte inflammata uena non est incidenda, quia arteria pro=
 pinqua est. 3°. de anat. adm. 1°. 77. C
 Brachij arteriæ sectio. 3°. de anat. adm. 1°. 77. E/F
 in Brachio una arteria uicina uenæ axillari, & unde ueniat. 3°. de ana=
 tom. administ. 1°. 77. E
 Brachia quo modo pulsu priuabis. de usu puls. 1°. 227. D
 Brachia & pedes madescunt acerrimo aceto, pro stomacho. 8°. de compo=
 si. medicamen. secundum loc. 5°. 192. D
 Brachijs & manibus imposita acia medicamenta succos ad caput, & ui=
 scera uergentes reuellunt. de cucur. scar. 6°. 4. G
 Brachiorum, & crurum uincula reuellunt. de cucur. scar. 6°. 4. F
 Brachiorum & extremorum ligaturæ fortes stomachicis adhibentur.

8°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 192. D
 ad Brachiorum, dolorē, & mēbrorum quid faciat. de cura lap. Sp. 112. D
 ad Brachiorum dolorem. de cura lapid. Sp. 112. B
 in Brachio puncti pueri casus emplastico curati qui periit. 3°. de med.
 comp. per genera. 5°. 231. G
 Brachij robori nō cōsulēdū si phlegmone laboreat. 13°. met. med. 7°. 84. E
 Brachiorum, & crurū uulnerum differentia. de fract. com. 2°. 7°. 238. F
 Brachium ad costas alligatū in ulceribus. de articulis. com. 1°. 7°. 259. F
 Brachij caput si frangatur circa appendicem, quid accidat. de fracturis,
 commentario. 3°. 7°. 250. E
 Brachium nudum exigit operatio, honestas tectum. de ijs quæ in medica=
 trina fiunt. commen. 1°. 7°. 202. H
 in Brachij fractura quomodo debet appendi manus, quando homo deam=
 bulat. de fractu. commen. 1°. 7°. 231. A
 Brachij os i quadragita diebus corroboratur. de fract. cō. 2°. 7°. 232. G
 de Brachij luxatione. de decre. Hipp. 1°. 281. E
 Brachium cur frequenter non luxetur. 13°. de usu partium. 1°. 203. C
 Brachij ala in luxato, & sano quomodo se habeat. 9°. de decre. 1°. 281. B
 Brachium luxatum, cur non potest circumagi. 13°. de usu par. 1°. 202. G
 Brachium luxatum cognoscitur ex tumore sub ala duro, & rotundo. de
 ijs quæ in medicat. fiunt. com. 1°. 7°. 198. F
 in Brachij laxatione qui sit error minor. de fract. com. 1°. 7°. 224. G
 Brachium sæpe excidit. de articulis. com. 1°. 7°. 252. A
 Brachij luxationē quinquies uidit Galenus. de articu. cō. 1°. 7°. 256. G/H
 Brachium an exciderit signum. 9°. de decre. Hip. 1°. 281. B
 Brachium quo modo cognoscitur ē propria sede excidisse in alam prola=
 psam. de ijs quæ in medicatrina fiunt. com. 1°. 7°. 198. G
 Brachium iugiter excidens uri debet. com. 6°. apho. 60°. Ex. 53. G
 cur Brachia exusta humeris manū iuncturas, pectora, coxas, & lum=
 bos habent Nomades. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. F
 Brachium si in posteriorem partem exciderit maximos omnium dolores
 febres continuas, mereq; biliosas, & letales, paucisq; diebus conficien=
 tes affert. de articulis, commen. 3°. 7°. 250. C
 quibus Brachij aut femoris os extra eminet, hi non euadunt. de fractu=
 ris, commen. 3°. 7°. 248. A
 Brachium, & crus habet diuersam deligationē. de fract. cō. 2°. 7°. 239. A
 Brachio quæ deligatio fieri potest. de ijs quæ i me. fiūt. cō. 2°. 7°. 206. C
 Brachium qua figura illigādum. de fract. com. 1°. 7°. 225. H
 Brachiorum motus, &figurationes quales. de fract. com. 1°. 7°. 226. A
 Brachij figura angulosa, & γγώμιος, dicta est à dolore libera & maxime
 naturalis. 6°. meth. med. 7°. 41. B
 in Brachio quæ figuræ quibus contrariæ sint. de fract. cō. 1°. 7°. 226. B
 Brachij ossis primus repositionis modus. de articulis. com. 1°. 7°. 252. F
 BRACHIALE quod dicatur. introd. Isa. 53. C
 Brachiale appellatur prima pars palmæ. de ossibus. 1°. 43. A
 Brachiale seu carpus est nodus, quo cubitus extremæ manus committit=
 tur. de uenarum, arteriarumq; dissec. 1°. 56. F
 Brachialis cutis i articulo, diligēter eximi debet. 1°. de anat. adm. 1°. 65. F
 Brachiale quibus compositum sit. de ossibus. 1°. 43. B
 Brachialis ossa tria. introd. Isa. 54. H
 Brachialis, & postbrachialis ossa necessentia, ligamēta dura crassaq; sunt.
 1°. de anat. adm. 1°. 67. F
 Brachiale flectimus, & reflectimus ad utranque partem recti. de mo=
 tu musculorum. 1°. 315. G
 Brachiale à quibus musculis extendatur. de musc. diff. 1°. 48. C
 Brachiale extendens musculus. de diff. 1°. 48. D
 Brachiale qui musculus flectit cum inclinatione ad supinum, & qui cum
 declinatione in pronum. de musc. diff. 1°. 48. G
 Brachiale flectentes duo musculi. 1°. de anat. adm. 1°. 65. F
 Brachiale mouentes musculi apud magnum digitum exortus. de muscu=
 lorum dissect. 1°. 48. H
 Brachiale apud magnum digitum flectens in pronum musculus. de mu=
 sculorum dissect. 1°. 49. A
 Brachiale mouentis musculi apud paruum digitum exortus. de musculo=
 rum dissect. 1°. 48. H
 Brachiale & digitos flectere quorum musculorum sit officium. de mu=
 sculorum dissect. 1°. 48. F
 postBrachiale quid appelletur. de ossibus. 1°. 43. B
 postBrachiale quibus compositum sit. de ossibus. 1°. 43. C
 postBrachialis ossa quinque. introd. Isa. 54. H
 cum Brachiali postbrachialis motus est latens, & obscurus. de musculo=
 rum dissectione. 1°. 49. D

Βραχ'υποτοι, qui. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 149. A
 BRADYPEPSIA id est tarditas coctionis, quid sit. de symptomatū
 differen. 12. E/3°. de sympt. cau. 3^a. 24. F
 Bradypepsia quomodo gracilitatem faciat. de symp. diff. 3^a. 13. A
 BRANCA lupina, quæ inferius est rotunda ad cancerum quo modo ua
 leat. de dynamidijs. Sp. 31. A
 Branca lupina, ad caducos, et q spumat, et paralyticos. de dyn. Sp. 24. C
 BRANCHIARVM piscium compositio. de usu par. 1^a. 150. H
 Branchias habent pisces uice pulmonis. 6°. de usu partium. 1^a. 150. H / de
 anatomia uiuorum. Sp. 48. E
 Branchia ad pisces, ita se habet pulmo ad terrestria animalia. de anatomo
 mia uiuorum. Sp. 53. B
 in Branchijs piscium sunt pori adeo tenues, ut non recipiant nisi aerem.
 de util. resp. Sp. 64. C
 per Branchias uaporem respirant delphinus, lepus marinus, et alia ani
 malia quæ sunt communia terræ, et mari, quæ arabici cenalia dicun
 tur, et pisces. de anat. uiuorum. Sp. 48. C
 BRANCHVS siue raucitas, quid. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. F
 Branchus quo modo fiat, et ubi. de anat. parua. Sp. 41. H
 Branchis occupatur qui biberit aquam pluuialem. de bon. aq. Sp. 75. F
 BRASSICA quō antiquitus appellabatur. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. B
 Brassica habet naturam compositam ex repugnantibus facultatibus. 2°.
 de alimen. fac. 2^a. 7. G / de rat. uict. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 111. G
 Brassicæ mordaces humores præparatione auferre oportet, si uis de eius
 substantia quæ alit, rectum iudicium ferre. cō. 2°. apho. 18°. Ex. 13. H
 Brassica agrestis est uehementior domestica. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. H
 Brassica agrestis ab humana temperatura longius recedit domestica. 7°.
 de simp. med. fac. 5^a. 52. H
 Brassicæ syluestris semen, quale. 9°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 202. A
 Brassica ut obsonium manditur. 2°. de alimen. fac. 2^a. 22. H
 Brassica hyeme edenda. de sal. dieta. 2^a. 40. B
 Brassica quo modo præparetur. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. H
 Brassicæ facile nutriunt, sed parum. 8°. meth. med. 7^a. 50. H
 Brassica paucū habet alimētū. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. B / de dif. fe. 3^a. 31. G
 Brassicæ succus prauus. 2°. de alimen. facul. 2^a. 23. B
 Brassica crudum, crassum, et frigidum humorem gignit. de bon. et
 uitio suc. 2^a. 35. E
 Brassica sola iter olera facit sanguinē melancholicū. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. F
 Brassica quō astringat et soluat. 1°. de ali. fa. 2^a. 7. G / 3°. de sim. 3^a. 20. A
 Brassica ipsa astringit. de theri. ad Piso. 5^a. 90. H
 Brassicæ succus purgat. 2°. de alimen. fac. 2^a. 23. H / 2^a. 23. A / de theria. ad
 Pisonem. 5^a. 90. H
 Brassicam ducere aluum et digerere, elicitur. in 6^m. de morbis uulgari
 bus, commentario. 2°. 3^a. 167. E
 Brassicæ folia naturaliter ebrietati resistunt. 2°. de compo. medicam.
 secundum locos. 5^a. 133. C
 Brassica cocta conuenit stomachicis. 8°. de compo. med. sec. loc. 1^a. 192. C
 Brassica calefacit et siccatur. de sal. dieta. 2^a. 40. B
 Brassica desiccatur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. G
 Brassica bis cocta sicca. 2°. de alimen. fac. 2^a. 23. A
 Brassica et lens æque exiccant. 2°. de alimen. fac. 2^a. 23. A
 Brassica magis siccatur, quàm malua, blitum, lapathum, atriplex, et lactu
 ca. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 92. C
 Brassicæ cyma minus siccatur, quàm brassica. 2°. de alimen. fac. 2^a. 24. A
 Brassica corpus exiccatur et stringit. 2°. de alimen. fac. 2^a. 23. A
 Brassica uapores resiccatur. 2°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 133. D / de rem.
 par. fac. 7^a. 153. G
 Brassica nunq̃ erit humectantis naturæ. de bon. et uitio suc. 2^a. 38. H
 Brassica acris est. de attenu. uic. rat. 2^a. 43. H
 Brassica attenuatur. de attenu. uic. rat. 2^a. 43. H
 Brassica hebetat uisum. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. B
 Brassicæ, careæ, et buxi halitus aerem uicinum inficiunt. in 3^m. de mor
 bis uulgariibus, commen. 3°. 3^a. 133. F
 Brassicarum cinis adurit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. G
 Brassicarum cinis cum adipe ad inueteratos laterum dolores ualet. 7°. de
 simpl. med. fac. 5^a. 52. G
 cum Brassicæ succo aloes pillulæ conficiuntur ad soluendam aluum seni
 bus, quod non laudat Galenus. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 92. E / 1°. de
 compo. med. secundum locos. 5^a. 131. F
 Brassicæ succus aloes insuauitatem remittit. de dynamid. Sp. 20. H
 Brassica epilepticis conuenit. de puero epilep. 7^a. 180. B
 Brassica ad phthysicos. de remed. paratu facil. 7^a. 172. C

Brassicam, et porrum dat in arteriæ affectione. 7°. de compo. medica.
 secundum locos. 5^a. 178. A
 Brassicæ semen lumbricos amaritudine necat: ephelidas, et lentes abster
 sione adiuuat. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 52. G
 Brassica ulcera glutinat, maligna ulcera sanat, phlegmonas iam indura
 tas, ac ægre solubiles, et id genus erysipelata sanat, epunctidas, et
 herpes sanat, lepras curat. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 52. G
 Brassicæ, quæ chloros. i. uiridis, dicitur, fit metio. in pg. cō. 1°. 4^a. 191. D
 Brassicam marinam thalassocramben uocant. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. F
 Brassica marina soluenda senum aluo accommodata est. 5°. de sanitate tuē.
 2^a. 92. F / 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. H
 BRATHYOS uires. 6°. de simp. med. facul. 5^a. 45. B
 Brathyos fit metio. 5°. de cōp. med. p ge. 251. D / 7°. 269. G / H / 5^a. 271. E
 BREMA seu sinciput describit. i. 6^m. de mor. uulg. cō. 3°. 3^a. 169. H
 BRENITI confectio. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. H
 BRETANICAE herbe folia adstringunt. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 45. C
 Bretanica est uulnerum glutinatoria. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. C
 BREVILOQUENTIA antiq. ppria. 3°. de diff. respir. 3^a. 71. C
 BREUITATI studuerunt antiqui. 4°. meth. med. 7^a. 26. H
 Breuis, et manifestus haudquaq̃ accuratus esse pōt. de pue. ep. 7^a. 179. F
 Breues loquutiones dedita opera fieri uidentur ab his qui enunciare ob
 scure aliquid uolunt. de ijs quæ in medicat. fiunt. com. 1°. 7^a. 200. D
 Breuiloquio et obscuritate tegere uult Chrysippus ea à quibus redargui
 tur. de decre. Hippoc. 1^a. 243. F
 Breuitatem perpetuam profitetur Galenus. 3°. de puls. diff. 4^a. 63. B
 Breuitas Chrysippo insueta est, et qñ ea utatur. 3°. de decre. 1^a. 243. E
 inter Breuitatem et prolixitatem, mediam uiam profitetur Galenus.
 4°. de decre. Hippoc. 1^a. 243. B
 Breuissimæ res, indiuisibilis res, et elementum idem sunt. 8°. de decre
 tis Hippocratis. 1^a. 274. C
 Breuissimæ sunt propriæ motiones capitis. de musc. diff. 1^a. 45. D
 BREXANTES quidam appellant uirides ranas paruas. 10°. de sim
 plic. medica. facul. 5^a. 73. D
 BRITANNI uiuunt annos centum uiginti, secundum Asclepiadem.
 de historia philosophica. Sp. 12. B
 BRITVS tractus in Mysia. 1°. de antido. 5^a. 101. E
 BRODVM galli antiqui lenit uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Βρωματᾶ quid significet. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 145. C
 BROMVS similis hordeo in uiribus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. D
 Bromus frigidior hordeo. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. D
 Bromij fit mentio. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 166. E
 BRONCHVS quid. introd. Isa. 54. C / 7°. de usu par. 1^a. 158. F / 7°. de
 compo. med. sec. loc. 5^a. 177. B / de art. commen. 3°. 7^a. 269. E
 Bronchi, pprietatē, illi tm̃ cognoscūt, qui uiderunt. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. C
 Bronchi caput quid. 7°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 94. B
 Bronchi caput, et larynx, idem. 7°. de usu par. 1^a. 160. A
 Bronchi caput ex quibus constitutum sit. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. E
 Bronchi caput cur ex cartilaginibus. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. B
 Bronchus cur non ex una cartilagine est confectus, et cur ex tribus, et
 non pluribus. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. C
 Bronchus est ut causa uocis. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. E
 qua Brōchi figura rōne dormiētes maxie stertūt. de ar. cō. 3°. 7^a. 269. E
 Bronchij tunica quandoque expuitur. 4°. de loc. affect. 4^a. 25. G
 Bronchium quod expuitur, à pulmone est. 1°. de loc. affect. 4^a. 2. C
 in Brōchio nō fit ulceratio, quin aīal prius moriat. 1°. de lo. aff. 4^a. 2. C
 Bronchiorum musculi sunt in collo. de uoce, et anhel. Sp. 60. F
 Bronchij quid sint. 4°. de locis affectis. 4^a. 27. F
 in Bronchijs pulmonis aliqñ sunt humores crassi. 4°. de lo. af. 4^a. 27. F
 BRONCHOCELE quasi dicas gutturis ramex. fin. me. Isa. 49. B
 Bronchocele sunt faucium tumores. 2°. de compo. med. per ge. 5^a. 225. E
 ad Bronchoceles bdellio utebantur salua matutina subigentes. 6°. de sim
 plic. medic. fac. 5^a. 44. H
 ad Bronchoceles Moschionis catagmaticum. 3°. de compo. medicamen.
 per genera. 3^a. 235. C
 ad Bronchocelem discutiendā. 6°. de cōp. med. p gen. 261. B / 5^a. 262. H
 in BRVMATI leni quid reponendum sit. secret. Sp. 102. A
 BRVTA sunt eiusdem complexionis. de spermate. Sp. 37. D
 Bruta cur non imitantur naturam humorum. de spermate. Sp. 37. C
 Bruta non mutantur secundum planetas. de spermate. Sp. 37. D
 Bruta animalia incidit Galenus. 4°. de anatom. admini. 80. B / 7°. 97. B /
 2°. de semine. 1^a. 336. A
 p Brutorū anatomia aīal debet cē antiquius. de mo. ma. et obsc. Sp. 70. E
 in Brutis

in Brutis uociferationis uasa, quæ de anat. uiuorum. Sp. 49. B
 Bruta quædam uertunt aures ad sonum, quoniam magnas illas à natura
 sunt nata. 11°. de usu par. 1°. 89. A
 in Brutis uentriculi fundus tendit uersus anteriora ad hypochondrion.
 4°. de usu partium. 1°. 136. H
 Bruta quædam nutriuntur per odoratum. de anat. uiu. Sp. 49. B
 Bruta habent aliter flexiones, quàm homo. 3°. de usu partium. 1°. 128. E
 in Brutis muscoli qui flectunt & extendunt, sunt similes illis qui sunt in
 homine. 6°. de anat. adm. 1°. 90. A
 Bruta cur non stent recta, ut homines. 3°. de usu par. 1°. 128. D
 in Brutis crura & spina faciunt angulū rectū. 3°. de usu par. 1°. 128. D
 in Brutis sunt etiam acētābula. de diff. uul. 1°. 109. F
 Bruta coeunt ut excernant semen, sicut etiam mingunt & cacant. 6°. de
 locis affectis. 4°. 39. H
 in Brutis an semē retineatur, Galeni obseruatio. 1°. de semine. 1°. 329. A
 cum Brutis communis anima est in corde, & quibus nominibus appelle=
 tur. 8°. meth. med. 7°. 58. H
 Brutorū animæ quo modo sint prudētes. de moti. man. & obsc. Sp. 67. F
 Bruta non concupiscunt nec irascuntur secundum aliquos. 2°. de decret.
 Hippoc. 234. D/ 1°. 243. C
 Bruta concupiscunt & irascuntur, contra stoicos. 2°. de decr. 1°. 234. E
 Brutis an aliqua ratio insit. in oratione suasoria ad artes. Isa. 2. B
 Bruta non habent imaginationem. de hist. philo. Sp. 9. C
 Bruta natura hñt artes, si quas hñt. i. ora. suasoria ad bonas artes. Isa. 2. C
 Bruta cur uitent frigus & calorem. de opt. secta. Isa. 21. E
 in Brutis, non tantum in hominibus, sine ulla doctrina, natura duce est
 fides, & persuasio. 9°. de decr. 1°. 279. E
 Bruta uolunt uincere. 5°. de decr. Hipp. 1°. 256. G
 Brutis quomodo similis efficitur homo. de cogn. cur. animi mo. 2°. 52. H
 Brutis comparantur barbaræ linguæ. 2°. de puls. differen. 4°. 54. H
 Βρυόνης quid significet. 3°. meth. med. 7°. 19. B
 BRYON thalattion. i. alga, gustum astringit, & calidis quibus uis il=
 litum, ea refrigerat & adiuuat. 6°. de simp. med. fa. 5°. 45. D
 Bryon aut splanchnon, id est muscus, quale sit, & eius uires. 6°. de simpl.
 medic. facul. 5°. 45. D
 BRYONIA quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 81. D
 Bryonia uocatur proprie uitis nigra. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. G
 Bryonia cauliculi urinam excitant cum natura pigra est. de renum affe.
 dignot. & med. 7°. 196. E
 Bryonia purgat uesicam. de cathar. Sp. 95. D
 Bryonia radix tenuium partium est, & lapidem atterit in renibus. 3°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 141. B
 Bryonia aut affari radix in aqua cucumeris agrestis decocta sæpius per
 se sola, nonnunquam carycis pinguibus adiectis facit pro solutione tu=
 moris ne aliquid duri remaneat. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. F
 Bryonia radix ad neruos uulneratos. 3°. de comp. med. p gen. 5°. 234. B
 ex Bryonia oleum. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 235. A
 Bryonia radicibus oleum, pro ueteri, faciebat Galenus. 5°. de compo. me=
 dica. per genera. 5°. 258. A
 Bryonia oleum ad acopa, & malagmata facit. de simp. med. Sp. 81. E
BVBO & phygethlon quid. de tumoribus. 3°. 84. F
 Bubo quæ sit adenarum passio. 13°. methodi medendi. 81. A/ 2°. de arte cu
 rat. ad Glauc. 7°. 101. C/D
 Bubones simplices inguinum affectus. introd. Isa. 59. D
 Bubo inguinū tumor, ex gñe inflammationū. 1°. de differen. feb. 3°. 32. G
 Bubones sub alis quando exurgunt. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Bubones excitat ulcus ppe magnā arteriā et uenā. 13°. meth. me. 7°. 81. A
 Bubo habet altirationem in motu arteriarum & cordis. 2°. de natura.
 facultatibus. 1°. 300. E
 Bubo habet imodica quātitatē caloris naturalis. 2°. de nat. fac. 1°. 300. E
 Bubonibus pars continua primū caliditatē assumit. de caus. mor. 3°. 6. G
 ex Bubonibus febres lenes. 2°. de dignoscendis puls. 4°. 91. B
 ex Bubonibus febrium lenium pulsus, qualis. 2°. de dign. pul. 4°. 91. C
 ex Bubone diariæ febres. 1°. de dignoscendis pulsibus. 4°. 73. A
 ex Bubone diariæ curatio. 8°. meth. med. 7°. 53. H
 Bubo nō satis est ut labefactet uētriculi actionē. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Bubone quidē laborabūt qui præparati ad sanitatē ad unguē sunt, si mo=
 do eorū corpus ab utroq; excrementorum genere uacet, et eo quod in
 quātitate consistit, & eo quod in qualitate. 5°. de sanit. tuen. 2°. 88. G
 Bubonū curatio qualis esse debeat. 2°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 102. B
 Bubones solis relaxantibus curantur. 13°. meth. med. 7°. 83. F

ad Bubonas, & parotidas butyro utuntur. 10°. de simplicium medica=
 men. faculta. 73. F/ 5°. 74. C
 Bubonas sanare credit aster atticus suspēsus. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. B
 ad Bubonas utilis est terra samia. 9°. de simp. med. fa. 5°. 65. H
 ad Bubonem sordes ualent. 10°. de simp. med. fa. 5°. 75. C
 ad Bubonas caprinum stercus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. F
 BVBONOCELE in inguine, & exomphalos in umbilico quid. de tu.
 præter naturam. 3°. 84. G
 cur BVBONIVM appelleť aster atticus. 6°. de sip. med. fa. 5°. 44. B
 Bubonium modice calidum est nec uehementer nec ita desiccatur. 6°. de sim=
 plic. medic. fac. 5°. 45. A
 BVBVLCI quo modo differunt ab opilionibus. 9°. de decr. 1°. 281. H
 BVBVLA cerebra p anatomia accipit Gal. 9°. de ana. adm. 1°. 103. H
 Bubulam linguam dissecuit Pelops. de musc. diff. 1°. 46. E
 Bubula lingua discrepat multum ab humana. 2°. de anat. adm. 1°. 69. E
 Bubulæ linguæ muscoli sedecim sunt. de muscu. diff. 1°. 46. E
 Bubulum cor discrepat multum ab humano. 2°. de anat. adm. 1°. 69. E
 Bubulus sanguis est crassus, & melancholicus. 3°. de alim. fac. 2°. 29. C
 Bubula caro in magno usu est. 2°. de alim. fac. 2°. 16. B
 Bubulæ caro est duræ coctionis. 2°. de temper. 20. E / 3°. 1°. 22. C / 1°. de
 alim. fac. 2°. 10. A / in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 180. C
 Bubulæ carnes à quibusuis uentriculis non concoquuntur. de uict. rat. in
 morbis acutis, com. 4°. 7°. 146. H
 Bubulæ carnes duræ quo mō fiūt coctibiles. 8°. de simp. med. fac. 5°. 66. F
 Bubulam carnem quidam facile concoquunt. 6°. meth. med. 7°. 46. D
 Bubula & suilla, caro & panis facilius concoquuntur q̃ pisces saxatiles,
 ubi siccum, & igneum uentriculi calorem conuersio ad biliosum se=
 quitur. 2°. de temperamentis. 1°. 20. E
 Bubula caro tarde & paulatim nutrit. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Bubula caro multum alit, sed sanguis est crassus, quem facit. 3°. de ali=
 mentorum facult. 2°. 25. G
 Bubulæ succus nunq̃ aquosus, et humidus euadet. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 Bubulæ carnes maxime sūt crassi succi. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 128. D
 Bubula caro magis crassa est suilla. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Bubula caro minus lenta est suilla. 3°. de alim. fac. 2°. 25. G
 Bubula carne præstantiores sunt ad coquendum carnes suum etate flo=
 rentium hominibus etate florentibus, fortibus, & qui se multum exer=
 cent. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Bubula caro est inutilis senibus. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. D
 Bubulæ carnes uetustæ sunt pessimæ. de uic. ratione in morbis acutis, com
 mentario. 4°. 7°. 146. H
 à Bubula carne lien quibusdam intumuit. 3°. de alim. fac. 2°. 25. G
 Bubula caro facit sanguinem melancholicum. 3°. de loc. affect. 4°. 18. F
 ex Bubula carne melancholici incidunt in affectus melancholicos. 3°. de
 alim. fac. 2°. 25. G / de uict. rat. in morbis acut. com. 4°. 7°. 146. H
 à Bubula carne hydropes. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Bubulæ carnes cum laserpitio choleram uocatam siccā faciunt. de uict.
 rat. in morbis acutis, commen. 4°. 7°. 146. G
 è Bubulis carnibus distillans serofus cruor ad quid utilis. 3°. de compo.
 medic. secundum locos. 5°. 143. F
 ex Bubulis carnibus cum assantur defluens humor pro uermibus aurii.
 de remed. paratu facil. 7°. 155. D
 Bubulus adeps qualis. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 239. E
 Bubulus adeps ē i primo ordine iter acopa. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 269. F
 Bubulum lac pinguisimum est. 3°. de alimen. facul. 27. G / de bon. & uitio
 succ. 2°. 35. E / C / 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. F
 Bubulum lac crassum est. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. F
 Bubuli lactis frequēs est usus apud nonnullos. de bo. & uitio suc. 2°. 35. B
 in Bubulo lacte butyrum pingue, & oleosum admodum est. 10°. de sim=
 plic. med. fac. 5°. 74. A
 Bubulum stercus non grauitur olet. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. H
 Bubulum stercus ad quæ ualeat. 10°. de simp. med. fa. 5°. 76. G
 Bubulus. uide Bos.
 BVCCA siue mala. i. γνάθον quid significet. de arti. cō. 2°. 7°. 262. G
 Buccæ, labia, maxilla inferior, quibus moueantur neruis. de musculorum
 dissectione. 1°. 54. G
 Buccæ fines inferiores multum conferunt ad masticationem. 11°. de usu
 partium. 1°. 185. F
 in Buccis animal quod spectari debet, debet esse calidum, uel calefactum
 arte. 4°. de anat. adm. 1°. 80. E
 de Buccarum musculis. 4°. de anat. adm. 1°. 80. E
 Buccam mouens musculus, qualis. 16°. de usu partium. 1°. 217. B
 Buccam

Buccam mouens musculus, quales habet fibras & quorsum incedat. 16°. de usu partium. 1°. 217. B
 Buccas una cum labris mouentium musculorum sectio, inferiore maxilla quiescente. 4°. de anat. adm. 1°. 80. A
 in Buccam & labra cessantes duos musculos latos & tenues ignorauerunt antiqui anatomici. 4°. de anat. dm. 1°. 79. G
 Buccas mouet musculus latus. de musc. dissectione. 1°. 44. D
 Buccarum latus musculus quo modo aperiatur. 9°. de usu par. 1°. 175. G
 Buccae auulse ad alteram partem, quibus musculis perperam incis, efficiantur. 4°. de anat. admin. 1°. 79. G
 in Buccis fit motus maxilla inferiore quiescente. 4°. de anat. ad. 1°. 80. A
 Buccarum pars tenuis non potest consolidari. 3°. meth. med. 7°. 16. E
 BVCCINAE mediae sunt iter aial & plantae. de foetu form. 1°. 323. F
 Buccina, qualis sit. 3°. de comp. med. secundum locos. 5°. 147. B
 Buccinae hnt carne durā. 3°. de ali. fa. 32. C / de bon. & uitio succ. 2°. 35. E
 Buccinae sunt admodum crassi succi. de bon. & uitio suc. 2°. 35. E
 Buccinae conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Buccinarum testa, qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. G
 Buccinarum testa usque pro ulceribus exiccandis. 4°. de compositi. medica. per genera. 5°. 236. F
 Buccinarum cinis ualide exiccatur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. E
 ex Buccinis fit album emplastrum. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. C
 Buccinae marinae fit mentio. 3°. de compo. med. sec. loc. 5°. 147. G
 BVGLOSSVM calidum est et humidum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. B
 Buglossum in uinis iniectum letitiae, & hilaritatis causam esse creditum est: & illis, qui ob supremi gutturis asperitatem tussunt, coctum in melicrato conuenit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. B
 Buglossae pisces neque crassi neque tenuis succi sunt. de bo. et ui. suc. 2°. 34. H
 BVGLVM id est herba uenti maior, id est consolidida, ad plagam. de dy-namidijs. Sp. 35. F
 BVLBO similis est myles radix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
 Bulbus caulem habet inutile post semen effusum. 2°. de alim. fa. 2°. 24. B
 Bulbi quales. de atten. uic. 2°. 45. G
 Bulbus excitat ad appetendum. 2°. de alim. facul. 2°. 24. H
 Bulbi crudi magis excitant ad cibum. 2°. de alim. facul. 2°. 25. A
 Bulbi asparagus interdum uere comeditur. 2°. de alimen. fac. 2°. 24. H
 Bulbocibus hyemis. de natura humana. comen. 1°. 1°. 32. F
 Bulbi radix sine folijs manditur. 2°. de alimen. fac. 2°. 24. H
 Bulbi quo modo edantur. 2°. de alimen. facult. 2°. 25. A
 Bulbi tarde, & paulatim nutriunt. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Bulbi uires reficere possunt. 8°. de comp. med. secun. loc. 5°. 192. E
 Bulborum uariae conditurae. 2°. de alim. fac. 2°. 25. A
 Bulbi non sustinent diuturnam decoctionem. 2°. de alimen. fa. 2°. 25. A
 Bulbi bis cocti quam habeant uim. 2°. de alim. fac. 2°. 25. A
 ex Bulbis lotis, & saepius iterata coctura, quicquid superest crassi succi habetur. de bon. & uitio succ. 2°. 35. F
 Bulborum succus qualis. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Bulbus habet facultatem amarā & austerā. 2°. de alim. fac. 24. H / de bon. & uitio succ. 2°. 35. F
 Bulbus facit expuere quae sunt in thorace. 2°. de alim. fac. 2°. 25. A
 Bulbi si omnem amarorem deposuerint, aduersantur ijs quae sunt spuenda. 2°. de alimen. facul. 2°. 25. A
 Bulbi crassi sunt succi. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. D
 Bulbus satius pituitam gignit crassam. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. A
 Bulbi uenerē excitāt. 2°. de ali. fac. 2°. 25. A / 6°. de simp. me. fa. 5°. 45. A
 Bulbi semē auget. 2°. de alim. fac. 2°. 25. A / 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
 Bulbi flatus, & tormina faciūt, nisi belle sint elixi. 2°. de ali. fac. 2°. 25. B
 Bulbi quo modo concoctu faciliores efficiantur, & flatus non pariant. 2°. de alimen. fac. 2°. 25. A
 Bulbi cocti conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Bulbi crudi saepius usi faciunt cruditates. 2°. de alimen. fac. 2°. 25. B
 Bulbi fugandi sunt in epilepsia. de puero epilep. 7°. 180. H
 Bulbi euitandi sunt in siccitate. 7°. meth. med. 7°. 44. C
 à Bulborum multo esu senes debent cauere. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Bulbus candidus cum ouo ac melle ad sigillata facit. de rem. par. f. 7°. 157. A
 Bulbus flauus, qualis. 5°. de comp. med. secundum loc. 5°. 159. B
 Bulbi rubri meminit. 5°. de comp. med. secundū loc. 159. G / 8°. 5°. 192. C
 BVLBVS erraticus quid & eius uires. de simp. med. Sp. 81. E
 Bulbus uomitorius calidior est satiuo. 6°. de simp. med. fa. 5°. 45. A
 Bulbus narcissi maculas in facie tollit, suppurationem ponit, intumescere non permittit. de simp. med. Sp. 87. H
 BVLLAE quo modo fiant in urinis, & quae sint stabiles, & quae non.

commen. 7°. aphor. 34°. Ex. 56. E
 Bullae in urinis morbum renalem, & longum significant. com. 7°. aphor. 34°. Ex. 56. E / de urinae sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Bullas habent ambusti. de tum. praet. nat. 3°. 83. H
 Bullae, quemadmodum in ambustis, praecedunt ulcus gangrenae & carbunculi. de tumoribus. 3°. 83. H
 Bullae ambustis prohibentur ab omni terra leui, cum aceto & oxycrato. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. B / C
 ad Bullas oculorum accomoda sunt remedia ocularia, quibus mixta est Ebenus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
 inter BVLLIENDVM mouet sine requie. 2°. de compo. medic. per genera. 5°. 224. B
 Bullit effusa in terram atra bilis. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 BVLIMOS quid. fin. med. Isa. 47. D / 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 98. E
 Bulimos quae fames sit. com. 2°. apho. 21°. Ex. 15. A
 Bulimos unde sit, & quae illum comitantur. 1°. de symp. cau. 3°. 18. E
 Bulimos, siue caninus appetitus, fit ob superfluum transmissionem melancholiae à splene ad os stomachi. de anat. uiu. Sp. 51. A
 in Bulimo infrigidantur partes circa cor. de util. resp. 1°. 224. D
 Bulimos quomodo curetur. 8°. de compo. medi. secundum loc. 5°. 192. D / 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. D
 ad Bulimon incurrentes. de remed. paratu facil. 7°. 159. C
 BVNIVM calidum est. 6°. de simp. med. fa. 5°. 45. B
 Bunium urinas & menses puocat. 5°. de simp. med. fa. 38. A / 6°. 5°. 45. B
 Buniados id est napi dulcis semina ponuntur in theriaca. de theriaca ad Pisonem. 5°. 92. E
 BVPRESTIS similis cantharidibus specie & uiribus. 11°. de simpli. medic. fac. 5°. 82. F
 Buprestibus uescuntur uiperae. de theriaca ad Pifo. 5°. 95. D
 Buprestes os uentris stomachum afficiunt. 1°. de symp. cau. 3°. 18. G
 Buprestim ebibentibus quid auxilietur. 2°. de antido. 5°. 114. D
 BVRSAE testium, comparatur cavitatis matricis. de anat. uiuo. Sp. 51. E
 BVSELINI fit mentio. 1°. de comp. med. sec. loc. 1°. 123. F
 BVTYRVM unde dictum. 10°. de simp. med. fa. 5°. 74. C
 Butyrum quid. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. G / de simp. medi. Sp. 81. D
 Butyrum ex oue & capra non fit. 10°. de simp. med. fac. 3°. 74. C
 in Butyro taxat Dioscoridem Galenus. 1°. de simpli. med. fac. 5°. 74. C
 Butyrum fit ex pingui succo lactis. 3°. de alimen. facul. 2°. 27. G / 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. G
 Butyrum multum habent boues. 10°. de simp. med. fa. 5°. 73. G
 Butyrū pinguefacit ut oleū, si corpus inungatur. 3°. de alim. fac. 2°. 27. G
 Butyro pingue fit corium animalis mortui. 3°. de alim. fac. 2°. 27. G
 Butyrum si ignitis carbonibus infundatur, excitat flammam, ut pinguedo. 3°. de alim. fac. 2°. 27. G
 Butyrum temperatum esse elicitur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. C
 Butyrum fit calidius & tenuius uetustate. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. C
 Butyrum adhibendū detinentibus gingiuis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D
 Butyrum emplasticam uim habet. 5°. de simplic. medica. fac. 34. D / 4°. de comp. med. per gen. 5°. 238. E
 Butyrum est laxantis, & concoquentis facultatis. 10°. de simplic. medicamen. facult. 5°. 73. G
 ut Butyrum concoquunt sordes lanarum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. E
 Butyri esus in cataplasmatibus. 3°. de alim. fac. 2°. 27. G
 Butyrū cataplasmati inditur quod extrinsecus imponitur parotidibus hypochondrij, et bubonibus, et expuitionibus ex pulmone in pleuritidis, et peripneumoniosis confert. 10°. de simp. med. fac. 73. G / 5°. 74. D
 Butyrum ad omnes oris phlegmonosos affectus ualet. 10°. de simpli. medicam. facult. 5°. 74. C
 Butyrum in mollibus, ut eunuchorum, mulieris, et puerorum parotidibus satis est. 3°. de comp. med. secundum locos. 5°. 146. H
 Butyrum in inflammationum arteriae principijs lenissimum. 7°. de comp. med. secundum locos. 5°. 177. H
 Butyrum ad uulua dolores, & tumores, & loca neruosa, & delicata, & siccitatem pulmonis proprie uidetur facere. de simp. med. Sp. 81. D
 Butyrum ad sicca liquanda. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 264. C
 ex Butyro, cera, adipibus, oleo relaxante composita emollientia. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 268. A
 Butyrum quos tumores sanat. 10°. de simp. med. fa. 5°. 74. C
 cum Butyro cocta oriza ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de compositi. med. secundum locos. 5°. 192. A
 Butyrum cum melle, et amygdalis amaris pro educendo sputo. 10°. de simplic. med. facul. 5°. 74. D
 i Butyro

Butyro & simillagine placentæ sunt pessimi cibi, nisi mel recipiant. 5°. de
sanitate tuenda. 2°. 91.E
Butyri insulsi fit mentio. de remed. paratu facil. 7°. 179.D
BVXVS nocet capiti. de subfig. empir. Isa. 32.C
Buxi, careæ, & brassicæ acrem uicinum inficiunt. 3°. de morbis uulgaribus, commen. 1°. 3°. 133.F
ex Buxo non debet fieri lecti fores, nec uasa. de subfig. empir. Isa. 32.B
ex Buxo instrumenta anatomica. 6°. de anat. adm. 1°. 92.H
Buxum uas ad quid utile. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 273.F
Buxea uocat melina medicamenta. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 223.D
BVZARAN ad humorem crudum, secretorum. Sp. 100.D
BVZIDEN, idest satyrii, ad ischiadem. secret. Sp. 100.D

BYCIVM uinum, quale. de bo. & uitio suc. 2°. 38.D
BYTHINVM aminæum uinum inueteratum cæcubum Romani uocant. de bon. & uitio succ. 2°. 38.F
Bythino pastillo ulcera in naribus a Galeno curantur. 3°. de comp. med. secundum loc. 5°. 143.G
BYZANTIAE blattæ pannum ad epilepsiam. de dyn. Sp. 24.B

ABBALLICEN noiant
Laco =
nes artem luctatoriam seu prostratoriam, id est
uim sternendi habent: eumque magis cabballicum,
non qui robustior, sed qui magis in hac arte uer
satus fuerit. ad Thrasybulum. 2°. 109.B

CABDATI mensuræ nomē. secret. Sp. 102.E
CACALIA essentiam crassam, & emplasticam habet. 7°. de simplic. medica. facult. 5°. 49.F
Cacaliæ succus defluens prodest arteriæ ut glycyrriza. 7°. de simplicium medicam. facult. 5°. 49.F
CACARE uehementer appetunt, qui tentionem habent. commen. 7°. aphor. 27°. Ex. 55.H
ad Cacandum surgentes, postea tamen id obliti ob mentem motam, non
cacabant. 1°. de diff. resp. 3°. 60.A
CACHEXIA, idest malus habitus corporis. 4°. metho. med. 7°. 25.G
Cachexiæ egritudines sunt iecoris patientis. de uir. no. cor. di. Sp. 60.B
Cachexia est in omnibus partibus corporis. 3°. de loc. affec. 4°. 18.D/ de
mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. 109.A
Cachexia infestante utimur cathartici. de dynamid. Sp. 20.E
in Cachexia aquea, lens utiliter præbetur. 1°. de alim. fac. 2°. 13.E
Cachexiæ optimum remedium est theriaca. de theria. ad Pif. 5°. 96.E
Cachecticorum pulsus, qualis. de dynamid. Sp. 35.A
Cachectici, hoc est qui malo sunt habitu, prodest erinacei terrestres caro
desiccata si bibenda præbeatur. 11°. de simpli. med. fac. 5°. 78.F
Καλκῶνες uocatos calculos ignitos lacti admiscet ad dysenteriam. 10°.
de simp. med. fac. 5°. 76.A
Κακοχόρως quos uocet. de rat. uict. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150.H
CACHRYS est rosmarini semen. de simp. medica. Sp. 89.D
Cachrys emollientis nihil habet, sed est digerens duntaxat. 7°. de compo.
medic. per genera. 5°. 265.E
Cachrys & staphis agria est detergens, & concoquens generosius man
na. 6°. de comp. med. 5°. 256.F
CACOCYMYA quid sit. 5°. de sanit. tuen. 2°. 81.A/ 4°. methodi
medendi. 25.G/ 13°. 7°. 81.H
Cacochymiam, & plethoram differre, collige. de mult. 3°. 81.E
Cacochymia a quibus causis fiat. 3°. de temp. 1°. 23.A
Cacochymia fiunt patiente hepate. de uirt. nost. corp. dispen. Sp. 60.B
Cacochymum est corpus cum tumet lien. 2°. de nat. fac. 1°. 301.E
ex Cacochymia qui morbi oriantur. 3°. de temp. 1°. 23.A
in Cacochymijs pulsus proprii. de mult. 3°. 81.H
Cacochymi rigent omnes. de palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 55.C
Cacochymia quibus corrigatur. 13°. meth. med. 7°. 81.H
Cacochymiam indigere purgatione collige. de rat. uict. in morbis acutis,
commen. 4°. 7°. 150.H
Cacochymia & plethora, quando non adsunt statim deueniendum ad lo
calia remedia. 5°. de comp. med. secundum loc. 5°. 166.H
Cacochymum uel plethoricum quando fuerit corpus, statim utimur uenæ
sectione, & purgatione, clysteribus, & inedia. 6°. de compo. secun
dum locos. 5°. 166.H
Cacochymia & biliosa omnia sunt, quæ mordent & abstergunt cibaria.
5°. de usu partium. 1°. 143.F

Cacochymia mordicationem mitigare, collige. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12.F
Cacochymia aliqua id quod mordicabat educendo, mordicationes sanantur.
2°. de simpl. med. fac. 5°. 12.G
CACOETHES, uel mali modi morbus, quod sit. i. 1°. de morbo. uul. cō. 3°.
117.D/ in 3°. cō. 2°. 3°. 141.G/ de uic. rat. i. mor. ac. cō. 2°. 7°. 122.D
Cacoethes febres non possunt non acutæ esse. 3°. de caus. pul. 4°. 99.D
Cacoethe febre oppressam facultatem sequuntur pulsus formicantes. 3°.
de caus. puls. 4°. 99.D
Cacoethes morbus quo modo se per urinas nigras prodat. in 1°. de mor
bis uulgaribus, commentario. 3°. 3°. 121.C
Cachoethe ulcera quæ sunt, & quæ uocentur. 1°. de comp. medi. per gene
ra. 217.B/ C/ 4°. 5°. 235.G
Cacoethe sunt ulcera exedentia. 4°. meth. med. 7°. 28.C
Cacoethe ulcera prætumida dura. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217.D
Cacoethes ulcus omne statim etiam cauum esse, ut pote ex rofione natum,
quis est qui norit? 4°. meth. med. 7°. 25.C
Cacoethe omnia admittunt difficulter cicatricem. 1°. de compo. med. per
genera. 5°. 214.H
Cacoethes ulcus ex pruritu factum. 4°. meth. med. 7°. 25.F
ex Cacoethe dictis ulceribus dysenteria. 3°. de symp. causis. 3°. 27.E
Cacoethe sanat centaurij minoris decoctum. 7°. de simp. me. fa. 5°. 52.H
Cacoethe dictis ulceribus facit chamæleon nigra. de simp. me. Sp. 82.F
aduersus Cacoethe & maligna ulcera omnia etiam si putrescāt, exedan
tur, ac erodantur, mirabiliter resistit isatis. 6°. de sim. me. fac. 5°. 48.G
ad Cacoethe ulcera ualet Lycium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54.G
ad Cacoethe ulcera adhibetur petasites. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58.C
Cacoethe ulcera sanat solanum manicum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.H
ad Cacoethe ulcera, & putrida terra lemnia adhibetur. 9°. de simpl. me
dica. facultatibus. 5°. 65.E
ad Cacoethes nomas. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 257.A
ad Cacoethe ulcera. 1°. de compo. medi. per genera. 216.D/ 217.B/ 5°.
252.G/ 253.A/ 6°. 259.A/ 5°. 261.A
CACOPHONIAE differentia. de symp. diffe. 3°. 11.G
CACOREMATA fiunt ex osiride herba. 8°. de simplicium medi
camentorum facultatibus. 5°. 57.F
CACOSPXYXIA id est pulsus uitiosus, circa pulsum actionem est
symptoma. de sympt. diffe. 3°. 12.A
CACOSTOMACHA sunt medicamenta purgantia omnia præter
aloen. de dynamidijs. Sp. 20.H
Cacostomachum est præ omnibus cathartici scāmōniū. de dyn. Sp. 20.H
CACOTROPHIA id est uitiosa nutritio. de symp. diff. 3°. 12.H
CACOEZELVM quid significet. com. 7°. aph. 62°. Ex. 59.G
CACTVS arbor uel simulax est uenenosa facultatis. 8°. de simpl. me
dicamentorum facult. 5°. 61.A
CAD' AVERA super scordium existentia non computruere. 1°. de
antidotis. 5°. 105.E
Cadauerum dissectione multa etiam quæ manu administrantur apud pri
mos medicos inuenta esse uidentur. introd. Isa. 50.G
in Cadauere mox post ossium cognitionem, ad musculorum concisionem
properandum. 1°. de anat. adm. 1°. 64.B
Cadauera interfecta uidentes, præter ea quæ in simijs iam didicerūt nihil
amplius præter uiscerum situm addiscere potuerunt. 3°. de anatomicis
administrationibus. 1°. 77.B
Cadauera humana non ita in promptu fuisse Galeni tempore, collige. 3°.
de anat. m. adm. 1°. 27.B
Cadauera sepulchris quibusdam uel monumentis dissolutis, inspexit Gale
nus, & quoddam quod sibi fluuius casu obtulit. 1°. de ana. adm. 1°. 63.F
Cadauer si collocetur in latus, prorsus aut in partem pronam, aut supinā
conuertetur. in progn. com. 1°. 4°. 193.F
CADERE ad terram, & uolare ad terram, in auibus diuersa sunt. de
palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 52.A
Cadere cum decoro studuit Polyxena. de theria. ad Pifo. 5°. 93.B
Cadentes, & calcitrati quandoque expuunt sanguinem per tussim bene co
loratum. com. 5°. aph. 13°. Ex. 38.F
Cadentem uuulam subleuat diamoron de rubis. de dynam. Sp. 26.B
cum Cadit quis in epilepsia, quid agendum. de cura l. p. Sp. 112.G
CADMIAM uictoria uincere, puerbiū. 1°. de diebus decr. 4°. 147.G
CADMIAM quid. de simplic. med. Sp. 81.E
Cadmia quo modo fiat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69.D
Cadmia, æs, pompholix, spodium, & diphyrges per fornaces fit. 9°. de
simp. med. 5°. 71.E
Cadmia fit ex pyrite lapide i fornacibus usto. 9°. de simp. me. fa. 5°. 69.E
Cadmia

Cadmia etiam in argenteis metallis efficitur. 9°. de simp. med. fa. 5°. 69. E
 Cadmia botrytites, quæ. 9°. de simp. med. fac. 69. E/4°. de compo. medi.
 secundum loc. 5°. 156. B/ de simp. med. Sp. 81. F
 Cadmia onychites, quæ. de simp. medica. Sp. 81. F
 Cadmia ostracitis, quæ. de simp. medic. Sp. 81. F
 Cadmia placitis, quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. E
 Cadmia absq; fornace in Cypro inuenitur ac iure quispiam illam lapidem
 nuncupet. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. E
 Cadmiæ cypriæ meminit. 4°. de compo. medica. secundum locos. 152. D/
 E/156. D/E/ 5°. 157. E
 Cadmiam portauit ad amicos Galenus ex Cypro. 9°. de simpli. medic. fac.
 69. E/1°. de antid. 5°. 100. B
 Cadmia qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. E/1°. de compo. med. sec. loc.
 129. E/4°. 5°. 151. D/ de oculis. 7°. 188. H
 Cadmia est sicca & temperata in actiuis. 9°. de simp. med. fa. 5°. 69. F
 Cadmia ois styptica est, & uehemēter stringere pōt. de simp. me. Sp. 81. F
 Cadmia obstruit. de oculis. 7°. 187. H
 Cadmia modice siccatur, & quomodo magis exiccabit. 4°. de compo. me=
 dica. per genera. 5°. 236. D
 Cadmia inter oculorum medicinas. de oculis. 7°. 188. G
 Cadmia collyrijs miscetur, uulnera sordida expurgat, & ad cicatricem
 perducit. de simp. med. Sp. 81. F
 Cadmia utilis est ad ulcera carnis repletionem poscentia, & in oculis &
 in toto corpore humida, aut putrescentia, in corporibus impedio mol=
 libus adiuvat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. F
 ex Cadmia medicamen cicatricem inducit. 9°. de simp. med. fa. 5°. 70. G/
 3°. meth. med. 7°. 81. F
 ex Cadmia medicamen cicatricem in quibus partibus inducit. 5°. metho=
 di medendi. 7°. 33. G
 Cadmia in extrinsecis ulceribus adhibetur, in intrinsecis minime. 4°. me=
 thodi medendi. 7°. 28. H
 Cadmia carnem facit, & qualis sit. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Cadmia, thus, cornu ceruinū & caprinum, & ut dicit Galenus, antimo=
 nium inter mundificantia colatiua numerantur, & ualent contra par=
 uas pustulas, & uulnera. de oculis. 7°. 189. C
 Cadmia quomō abstergit absq; mordicatione. 9°. de simp. me. fa. 5°. 69. F
 Cadmia achoribus conuenit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. H
 Cadmia lacte extinguitur. 4°. de comp. med. sec. loc. 154. B/ 5°. 155. F
 Cadmia ut argenti spuma lauatur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. E
 Cadmia uino clota qualis. 5°. meth. med. 7°. 36. E
 Cadmiæ ex uino preparatæ meminit. 2°. de comp. med. p gen. 5°. 224. B
 Cadmia usta et lota calido et humido tempamēto uicina. de ocu. 7°. 189. B
 Cadmia exacte elota est ex pharmacis emplasticis. 4°. de simplicium me=
 dicamentorum facultatibus. 5°. 25. D
 Cadmia usta ac lota deobstruit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. A
 Cadmia uste meminit. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. E/F/ 5°. 154. B/C
 Cadmia tosta. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 224. B
 Cadmia album emplastrum fit. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. C
 ex Cadmia medicamentum. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 224. B
 CAECITAS nomē est proprium, non cōe. 1°. de sympt. cau. 3°. 16. B
 Cæcitas ob quid. 1°. de symptomatum causis. 3°. 14. F
 Cæcitas cur senibus nōnunq̄ adueniat. in 1°. de morb. uul. cō. 2°. 3°. 113. D
 Cæcitatē qui maxime oculorū morbus iserat. 10°. de usu par. 7°. 179. G
 Cæcitates quibus uulneribus oculorū succedāt. 1°. de sympt. cau. 3°. 15. D
 Cæcitas fit magna ex parte cum cornea, quæ pupillæ prætenditur, uulnus
 accepit, si id uulnus introrsum descendit. 1°. de sympt. cau. 3°. 15. D
 Cæcitas adueniens in febre continua, debili existente corpore letale est.
 commentario. 4°. apho. 49°. Ex. 33. B
 ex Cæcitate talpæ nihil habent commodi. 2°. de sem. 1°. 339. G
 Cæcorum deuiantium comparatio. de uenæ sect. adu. Eras. 6°. 6. B
 Cæco proportionatur colon. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Cæcum foramen ubi, & cur ita dictum. de neru. diff. 1°. 53. G
 Cæcū intestinū principiū crassorū intestinorū. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Cæcum intestinum quartum est in ordine intestinorum. 5°. de usu partiū.
 1°. 142. E/ de anat. uiu. Sp. 50. B
 Cæcum intestinum unum est in pedestribus. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Cæcū intestinū duplex est in aliquibus aialibus. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Cæcum intestinum ad infernas partes extenditur. 6°. de loc. aff. 4°. 36. H
 Cæci intestini usus. 4°. de usu partiū. 1°. 141. D
 Cæcum intestinum facile descendit in scrotum, secundum aliquos. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 179. G
 Cæcas hemorrhoides dissoluit marrubiastrum. de simp. med. Sp. 87. G

CAELVM quid. in 1°. de morb. uulg. commen. 2°. 3°. 108. A
 de Cæli eēntia opinio Anaximenis, Empedoclis, et Arist. de hist. Sp. 6. C
 Cælum quibus factum. de hist. philos. Sp. 4. E
 Cælum, & stellæ animal immortale, et ratione præditum arbitratur Ari=
 stoteles. de hist. philos. Sp. 11. E
 ex Cælo, & Deo omne pulchrum ordinatum & artificiosum. ex mate=
 ria uero inordinatum & erraticū prouenit. 2°. de dieb. dec. 4°. 151. H
 Cælum quibus agitur. de histo. philos. Sp. 4. E
 Cæli zonæ quinq; fm Thaletem, & Pythagoram. de histo. philos. Sp. 6. C
 Cæli et mundū uniuersum uolētes philosophi cōsiderare, primo manus, et
 digitorū structurā cōsiderare debebāt. 1°. de fact. formatiōe. 1°. 325. C
 Cælum uulgarīi morborū causa. in 1°. de morb. uulg. cō. 1°. 3°. 101. D/F
 Cæli status uniuerfus, et singularis q. in 1°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 117. E
 sub Cæli statu comprehendit aeris temperiem, sub aqua anni tempus, &
 regionem. 8°. meth. meden. 7°. 57. B
 Cæli status pro anni tempore. 10°. meth. med. 7°. 63. E
 Cæli status facit ad auxiliorum inuentionem. 8°. meth. med. 7°. 58. G
 Cæli statu frigido, & humido dandum Falernum, Tmolites, Ariusium, et
 Lesbium. de uinis. Sp. 76. G
 Cæli huius similem statum intus habere aliquando animantium corpora
 non est mirandum. in 1°. de morb. uulg. commen. 1°. 3°. 104. D
 Cæli mutatiōes quo mō euitare possūt. i 6°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 175. H
 Cælestis arcus quo modo fiat. de histo. philos. Sp. 7. H
 Cælestis arcus tres habet colores, & quos, & quō. de hist. phil. Sp. 8. A
 Cælestis arcus colorum exemplum. de histo. philos. Sp. 8. A
 Cælestis lilij radices drach. iij. purgant pectus. de med. exper. Sp. 106. D
 Cælo acuto quando scarificat caput in alopecia. 1°. de compo. medica=
 men. secundum loc. 5°. 124. C
 CENCHRON uentus peculiaris Phasianorū. de aere, aq. 2°. 5. A
 CAEPÆ habent radicem caule, & folijs acriorem. 2°. de alimento=
 rum facultatibus. 2°. 24. D
 Cæpæ, anethum, & ruta inter ea, quæ eduntur, differunt caliditate. 1°. de
 comp. med. per genera. 5°. 210. C
 Cæpæ mouent odoratum, & gustum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. H
 Cæpæ fortiter exalfacit, dum gustatur. 4°. de simp. med. fa. 5°. 29. D
 Cæpæ maiorem caliditatem non habet allium. de uict. ra. in morbis acutis,
 commentario. 4°. 7°. 145. C
 Cæpæ cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Cæpæ calida est in quarto ordine. 7°. de simp. med. fa. 5°. 53. D
 Cæpæ nunquam erunt frigida, sed plus minus ue calefaciunt. de bonitate
 & uitio succ. 2°. 38. H
 Cæpæ, scilla, uinum quanto fuerint albidiora, tanto & minus sunt calida.
 4°. de simp. med. fa. 5°. 31. D
 Cæpæ sunt acres. 2°. de alim. fac. 25. E/3°. 32. A/ de atte. uic. 2°. 43. H/
 de caus. morb. 6. G/ in 6°. de morb. uulg. commentario. 5°. 3°. 192. G/
 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 in Cæpis, & allio mire deprehenditur acrimonia. 4°. de simpli. medica.
 faculta. 5°. 25. C
 à Cæpis expimentū sumi debet de acredine. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. B
 Cæpæ quo modo acritudinem deponant. 2°. de alim. facul. 2°. 25. E
 Cæpæ incendit. de oculis. 7°. 188. F
 Cæpæ carnem mordicat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. D
 Cæpæ imposita cuti hanc exulcerat, & erodit. 3°. de temper. 1°. 22. G
 Cæpæ calfacit corpus. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Cæpæ exiccatur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. D
 Cæpæ attenuat. de att. uict. rat. 2°. 43. H
 Cæparum usus immodicus febrem accendit. de cau. morb. 3°. 6. G
 Cæpæ ampliter comedētū calor ē acris, et mordax. 5°. de sa. tu. 2°. 93. F
 Cæpæ parum alit. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Cæpæ radices malum succum gignunt. de bon. & uitio succ. 2°. 37. G/
 1°. de diffe. feb. 3°. 31. G/ de dissol. cont. Sp. 74. C
 Cæpæ potius pro pharmacis, quàm pro alimentis habenda est. de atte=
 nuante uict. rat. 2°. 45. G
 Cæpæ bis elixæ succi prauitatem non retinent. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Cæpæ potius pro obsonio sumitur, quàm pro alimento. 2°. de alimento=
 rum fac. 22. H/ 2°. 23. F
 Cæpis, allijs, coriandro præparatur cibi p delitijs. de att. uict. 2°. 44. C
 Cæpæ à rusticis in muria, uel in aceto seruantur. 2°. de alimentorum fa=
 cultatibus. 22. C/ 23. H/ 2°. 25. E
 Cæpæ non comedat medicus. 4°. in 6°. de mor. uulg. 3°. 181. H
 Cæpæ radices sunt concoctu difficiles & turbāt. 2°. de ali. fa. 2°. 24. E
 Cæpæ non nutriunt, nisi coquantur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D
 i ij Cæpæ

Cepæ, quando comeduntur crudæ, non bene nutriunt, sed qñ coquuntur in cibis, nutriunt nutrimento pauco bono. de dissol. con. Sp. 73. G
 Cepæ sitim excitant. 12°. meth. med. 7°. 79. E
 Cepæ gallinaceos pituita tentatos sanat. 2°. meth. med. 7°. 12. D
 Cepæ, & allia qñq; faciunt bilē, qñq; melancholiā. de dissol. cōt. Sp. 74. C
 Cepa flatuosa est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 um Cepis faba minus est flatuosa. 1°. de alim. fac. 5°. 14. A
 Cepæ caput replent, & inflamment. de puero epilep. 7°. 180. E
 in Cepa superuacuum & acre excernitur per aluum, urinas, & sudo= rem. 3°. de temp. 1°. 22. H
 Cepæ numerantur inter cibos subtiliantes secundi generis. de dissolutio= ne continua. Sp. 72. E
 Cepæ incidunt, & attenuant humores crassos. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E/ de dissol. cont. Sp. 74. G
 Cepæ aperiant. 1°. de sanit. tuenda. 2°. 91. D/5°. de simp. me. fa. 5°. 35. F
 Cepa utatur senex qui cibis obstruentibus sit usus. 5°. de sani. tu. 2°. 91. D
 Cepa expurgat ictericos. de cura icteri. Sp. 111. B
 Cepa hemorrhoidas aperit, in sole alphas abstergit, alopecij attrita pi= los alcyonio citius restituit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 Cepa hortensis urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Cepæ coma non iuuat in sanguinis profluvio. de opt. secta. 1. Isa. 23. H
 Cepa cum pane in dysenteria à quibus dabatur. 12°. meth. med. 7°. 75. A
 Cepæ succus cum adipe plurimo purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 Cepa pro dolore auris apud rusticos. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140. F
 Cepæ succus purgat nares. de cathart. Sp. 95. B
 Cepæ succus est oculorum cenoticus. de cathart. Sp. 95. B
 Cepæ succus ijs, qui suffusi sunt, prodest. 7°. de simp. med. fa. 5°. 53. D
 Cepa excitat stranguilas ex utero olfactu. 9°. de composit. medicamen. secundum locos. 5°. 205. G
 Cepæ oblique concisæ meminit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. G
 Cepa canina quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 89. B
 Καρπός quid significet. de rat. uict. in morb. acut. com. 3°. 129. F/ de ar= ticulis, commentario. 4°. 7°. 290. B
 Καρποί tempora morborum. de morb. temp. 3°. 85. B
 CAERVLEVUM quomodo fiat. 1°. de sympt. cau. 3°. 17. B
 Ceruleum, & fuscum colorem habent pictores ante oculos, quādo album quid pingunt, quia oculos recreat. 10°. de usu par. 1°. 178. H
 Ceruleus color uisui iucundissimus est. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A/B
 Cerulei coloris pauci albo admisti comparatio ad pharmacū. 4°. de com= po. medica. secundum locos. 5°. 150. D
 Ceruleus, cyanos, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
 Cerulea bilis meminit. 5°. de loc. aff. 4°. 35. H
 CAESARES habebant optima simplicia. 1°. de antid. 5°. 101. F
 Cæsari theriacam confecit Galenus. 1°. de antid. 5°. 101. G
 Cæsar usus est malagmate Bacchij. 7°. de compo. med. per ge. 5°. 267. B
 Cæsaris Titi meminit in malagmate Asclepiadis ad podagricos, et arthri= ticos. 10°. de comp. med. secundum loc. 5°. 209. C
 Cæsaris Tiberij ad herpetas. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 252. D
 CAESTVS species artis athleticæ. in oratione suaso. Isa. 5. A
 CAFITH decoctio datur contra debilitatem hepatis, & oppilationē. de med. exper. Sp. 106. E
 CAII colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. H
 Caij Neapolitani pastillus. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 251. G
 CALAMINTHA & pulegium potissimum est ex Creta. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. E
 Calamintha in riuis plurimum nascitur. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Calamintha iuuantur aquæ. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Calaminthæ bunisæ meminit in confectioe Ioachi martyropolitæ. de me= dic. fac. parab. 5°. 175. B
 Calamintha calida est & sicca in tertio quodam modo ordine. 6°. de sim= plic. med. fac. 5°. 49. C
 Calamintha acris est. de atten. uict. rat. 2°. 43. H/9°. de simpl. med. fa. 5°. 64. C/13°. meth. med. 7°. 84. H
 Calamintha infirmior est menta. 6°. de simp. med. fa. 5°. 48. B
 Calaminthæ loco nepitam scripsit Andromachus iunior lingua romana. 1°. de antido. 5°. 103. H
 Calamintha pro origano poni potest. 6°. de compo. me. sec. loc. 5°. 168. F
 Calamintha tam cibus, q̃ medicamentum calidum. 3°. de temp. 1°. 24. D
 Calamintha numeratur inter obsonia, quæ sponte proueniunt. 2°. de ali= men. fac. 2°. 25. D
 eum Calamintha ficus ante cibū qñ exhibeatur. 2°. de alim. fac. 2°. 17. F
 Calamintha menses & urinas prouocat. 5°. de simp. med. fa. 5°. 38. A

Calamintha sudores cit, contra rigores per circuitum repetentes adhi= betur, coxendicibus, atque ischiadicis ægritudinibus tanquam strenuū remedium illinitur, menses tum epota tum apposita efficaciter prouo= cat, elephantorum bonum est remedium, cicatricibus atris candorem reddit, & sugillata digerit. 6°. de simp. med. fa. 5°. 49. C
 Calaminthæ radix lapidem frangit. de oculis. 7°. 188. F
 Calamintha arefacta ad uenenatarum bestiarum morsus assumitur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 49. D
 Calamintha ingreditur theriacam. 1°. de theria. ad Pifo. 5°. 92. E
 Calamintha attenuat. de atten. uic. rat. 2°. 43. H
 Calamintha detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. G
 Calaminthæ succus ascaridas, & lumbricos, & aurium uermes enecat, conceptum seu pota, seu admota interimit & eiicit, asthmaticis pro= dest & ictericis, purgat obstructions. 6°. de simp. med. fac. 5°. 49. D
 Calaminthæ decoctum in aqua mulsa est discussorium parabile modera= tum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. G
 Calamintha si in oleo ebullierit, facit ipsum euacuare, & dissoluere. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. B
 ex Calamintha cretica medicamentum Galeni ad abscessus in uisceribus. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 Calaminthes compositio. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. D
 dia Calaminthes quo modo coquatur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. F
 dia Calaminthes quo modo sumenda. 4°. de san. tuen. 2°. 86. F
 dia Calaminthes perfertur per totum corpus. 4°. de san. tuen. 2°. 85. E
 dia Calaminthes lenta & crassa attenuat, & per halitum educit. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. F
 dia Calaminthes ad iecoris dolorem confert. 6°. de san. tuen. 2°. 96. B
 dia Calaminthes eget pituita in uētrē defluēs. 6°. de san. tuen. 2°. 99. D
 dia Calaminthes medicamento utatur senex, si cibis obstruentibus sit usus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 dia Calaminthes urinam mouet, et mulieribus menses. 4°. de sa. tu. 2°. 86. F
 dia Calaminthes quibus potest esse in cōtinuo usu. 6°. de san. tu. 2°. 99. C
 dia Calaminthes usus cauendus est biliosis. 6°. de san. tuen. 2°. 96. B
 de Calaminthe syrupus spasmo conferens. secretorum. Sp. 103. E
 CALAMVS phragmites, idest canna. 7°. de simpl. medi. fac. 5°. 49. E
 Calami uirides dulcem habent saporem. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. C
 Calami teneri quos insusflamus, tantum extenduntur, quantum possunt extendi. an. sang. in art. nat. cont. 1°. 60. G
 in Calamis quibus trahitur aqua abeunte acre, sequitur aqua, sed non ita in uenis. 2°. de nat. fac. 1°. 296. H
 Calami mediocriter tenti ad interiora flectuntur, ita & spina dorsī. com= mentario. 6°. aphorif. 46°. Ex. 51. H
 Calamos aridos obtinere multos meatus plenos aeris summum argumen= tum est ipsius leuitatis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. F
 Calami arentes primo attactu inflammentur. de caus. mor. 3°. 6. H
 Calamus promptè accenditur non solum quia siccus, sed q̃ plurimi aeris est particeps. 1°. de simp. med. fa. 5°. 4. G
 Calami aridi ignem facilius in maximam flammam attollunt. de causis morborum. 3°. 6. E
 Calami arefacti ab igne nos contra recalfaciunt, & uelut partes fiunt quedam caloris natiui sicut illi ignis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. B
 cur Calami aridi licet facile accendantur, tamen nos contactu non cale= faciunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. E
 Calami græci cinis. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 158. A
 ex Calamis incensis & incineratis fit sal, secundum Aristotelem si mi= stus fuerit aquæ, & eadem aqua bulliat ad ignē. de util. resp. Sp. 64. F
 per Calamum arctum applicantur hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. D
 per Calamum facit fomentum. de remed. paratu facil. 7°. 155. D
 per Calamum inspirat naribus nepetam siccitam, & tritam. de remedijs paratu facil. 7°. 155. G
 per Calamum fumum accipi iubet in remedio ad tussēs nocturnas. de med. facil. parab. 7°. 165. E
 ad Calami ictum. de medic. facil. parab. 7°. 174. C
 ex Calamis plagis quid conferat. de uirt. centau. Sp. 93. G
 Calamos ad scribendum quo modo aptarent in Alexandria. 9°. de anatō= micis administrationibus. 1°. 105. G
 CALAMVS aromaticus quid. de simp. med. Sp. 82. G
 Calamus aromaticus inter aromata numeratur. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Calamus indicus, quem odoratum appellant, calefacit in puluerem reda= ctus. 1°. de simpl. med. fac. 5°. 4. E
 Calamus odoratus siccus calidus est in secundo ordine. 7°. de simplicium medicam. facultatibus. 5°. 49. E
 Calamus

Calamus aromaticus uiribus stypticis est, acris, & exsiccans. de simplicium medicam. facul. Sp. 82. G
 Calamus odoratus moderate urinam mouet & miscetur in fomenta uteri, quæ phlegmones gratia, aut irritandis mensibus assumuntur. 7°. de simplic. medic. fac. 5°. 49. E
 Calamus aromaticus matricem purgat. de cathart. Sp. 95. D
 Calamus aromaticus prouocat menstrua. de cathart. Sp. 95. C
 in CALATHIS quo modo expellantur quæ intus insunt. 3°. de sanitas tuenda. 2°. 77. F
 Καλάδιον quid sit. de machin. 7°. 310. A
 Καλάδιον, & σκιδάδιον communiter parata sunt, ut epipigma ferant. de machinamentis. 7°. 310. A
 CALCANEI descriptio. 3°. de usu par. 1°. 130. B
 Calcanei situs. 3°. de usu partium. 1°. 130. B
 Calcaneus principalissimum os ad firmationem. 3°. de usu par. 1°. 130. B
 Calcanei ossa, quæ. 3°. de usu partium. 1°. 130. B
 Calcanei ossium positio. 3°. de usu partium. 1°. 130. B
 Calcanei ossis pars anterior cur tenuior & angustior est. 3°. de usu partium. 1°. 130. A
 Calcanei ossis pars anterior cur spectare uideatur ad paruum digitum. 3°. de usu partium. 1°. 130. A
 Calcaneo adiacet quartum os tarfi. 3°. de usu partium. 1°. 130. A
 Calcaneus cur rotundus. 3°. de usu partium. 1°. 130. B
 Calcaneus quibus ligetur tibiæ. 3°. de usu partium. 1°. 130. G
 Calcaneus cur non sit inarticulatus tibiæ, & fibulæ. 3°. de usu p. 1°. 130. G
 iter Calcaneum & tibiæ cur medius sit astragalus. 3°. de usu par. 1°. 130. G
 Calcaneus cur excedat astragalum in magnitudine. 3°. de usu pa. 1°. 130. F
 Calcanei substantia cur dura. 3°. de usu partium. 1°. 130. G
 Calcanei cutis inferior cur dura. 3°. de usu partium. 1°. 130. G
 Calcaneo superiacet totum ferè corpus quando salire uolumus aut gradum magnum facere. 3°. de usu partium. 1°. 130. F
 Calcaneum tres musculi mouent. 3°. de usu partium. 1°. 132. G
 in Calcaneo sui tendonis germen disseminatum est ad totam pedis cutem 3°. de usu partium. 1°. 133. H
 super Calcaneum uena est saphenæ ramus. de anat. uiuo. Sp. 54. H
 à Calcaneo ad cor citius peruenit frigiditas quam à cerebro ad cor. 8°. de usu partium. 1°. 165. D
 Calcanea cur nihil minus frida inuenias, q̃ cerebrū. 8°. de usu p. 1°. 165. D
 Calcaneo nihil uilius, cum sole tamen comparatur. 3°. de usu par. 1°. 133. F
 Calcanea hyeme exulcerantur frigore, sanantur calore. commentario. 5°. aphorif. 22°. Ex. 39. E
 CALCARIA pars animalium marium. 2°. de semi. 1°. 338. G
 Calcar ex qua sit substantia. 1°. de usu partium. 1°. 115. G
 Calcaria tertio ordine sicca sunt. 2°. de temp. 1°. 18. A
 Calcar durum dicitur per excessum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 32. E
 CALCEAMENTORVM genera. de articu. com. 4°. 7°. 284. C
 Calceamenta plura duobus habere alienum est ab usu. de cogn. curandisq; animi morbis. 2°. 54. H
 Calceant omnes calopodio uno, prouerbum. 8°. meth. med. 7°. 60. E
 Calceamentum unius cubiti quatenus ad finem spectat, inutile est. de cogn. cur. animi mor. 2°. 54. H
 Calceis usq; ad tibiā Cretenses, et Asiani utebatur. de art. c. 4°. 7°. 284. E
 ad Calceamenta mulierum polienda ageratus lapis. 6°. de compositione med. secundum locos. 5°. 174. F
 Calceos ueteres instauranti similes sunt medicus, & agricola. ad Thrasibulum. 2°. 104. B
 Calceamēta fracta ars restituēs neruorū sutoria dīr. ad Thras. 2°. 102. B
 Calceos reponere, ne surripiantur an sit ars. ad Thras. 2°. 104. B
 ad Calceorum attritiones coria uetera. 11°. de symp. med. fa. 5°. 80. F
 Calcei plumbei meminit. de artic. com. 4°. 7°. 284. B
 Calceus uinculi nomen. de fascijs. 7°. 306. C
 CALCITRAT infans si quando est maior & ipsi desit cibis, & tūc est principium partus. com. 5°. apho. 37°. Ex. 41. A
 ex Calcitratu equi casus difficulter spirantis. 4°. de loc. affe. 4°. 25. B
 CALCVLVS in aurem illapsus quo modo extrahatur. 3°. de comp. med. secundum locos. 5°. 145. G
 CALCULARIS morbus quid. fin. med. Isag. 47. G
 Calculo turpe est uirum robustum egrotare. 3°. de sanit. tuen. 2°. 88. H
 Calculi in quibus corporibus nascantur. 3°. de alim. fac. 2°. 28. H
 Calculus in quibus gignatur. 6°. de sani. tuen. 2°. 99. F
 Calculi in puero efficiens causa. de nat. hum. com. 2°. 7°. 180. B
 Calculi cur nascantur pueris. de nat. hum. com. 2°. 7°. 184. H

Calculorum creandorum prima causa est urinæ crassitudo. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario. 3°. 3°. 173. B
 Calculescit uescica ijs, quibus materies ar. iosa in urinis subest. de urinæ sign. ex Hippo. Sp. 78. H
 Calculo laborantium urinæ quales. de ren. affe. dign. & med. Sp. 193. B
 Calculi initium proxime uenturum aut in renibus eruptionem ostendit urina saniosa, plurimum egesta, & uelut coagulata. de dyn. Sp. 35. C
 Calculi in uescica signa. 1°. de locis affectis. 4°. 3. A
 cum Calculus trāsit per urinarios meatus, præcedit dolor quidā acutus medio inter renes, & uescicam loco. 1°. de nat. facul. 1°. 293. C
 Calculosi, quibus neglectis fi. ant. de dynamidijs. Sp. 20. A
 Calculosi quos cibos cauere debent. de ren. aff. dign. & med. 7°. 194. D
 Calculos in calidioribus generant cibi crassi succi. 3°. de ali. fa. 2°. 28. F
 Calculosis quæ cauenda. de ren. affe. dignot. & med. 7°. 194. E
 Calculosis aduersissima cruditas. de ren. aff. dign. & med. 7°. 194. E
 Calculo obnoxia uescica, & obnoxij renes quibus aquis ledantur. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 4°. 3°. 182. D
 Calculosis quæ aquæ bonæ, & quæ prauæ. de renum affectuum dignotio. ne, & medela. 7°. 194. E
 ad Calculos gignendos aptum est lac. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario. 3°. 3°. 173. E
 in Calculū incidunt senes uina nigra crassa bibētes. 5°. de sa. tu. 2°. 91. B
 Calculosis quæ uina cōueniāt, & q̃ nō. de re. aff. dign. & med. 7°. 194. E
 Calculi quibus suspicio est, quo uino uti debent. 5°. de san. tuē. 2°. 91. C
 pro Calculosis uinum medicatum. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. C
 Calculosus obesus qua uictus ratione sit regēdus. 6°. de sani. tu. 2°. 99. H
 Calculosis quæ auxiliētur. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. H
 Calculosis ira quandoq; conuenit. de ren. aff. dign. & med. 7°. 194. E
 Calculosis exercitia ubi faciēda sint. de ren. affe. dign. & me. 7°. 194. E
 Calculosis uomendū à coena, quando. de ren. aff. dign. & med. 7°. 194. F
 Calculosis cōueniunt quæ sunt tenuium partiū. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. H
 Calculis profunt incidentia. 7°. de simp. med. fa. 5°. 53. H
 Calculosis non sunt danda multum exiccantia. 6°. de san. tuen. 2°. 99. H
 Calculis uexatos adiuuat cerasorum gummi. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
 Calculos confringit cotyledon. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. G
 Calculo uexatis congruit cyperi radix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 Calculos frangere potest radix, & semen hippomarathri. 7°. de simpli- cium medicam. facul. 5°. 55. B
 Calculos confringit, & iecori prodest cortex radice lauri. 6°. de simpli- cium med. fa. 5°. 46. B
 Calculos uescicæ comminuit paliuri succus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. G
 Calculo infestatis conuenit peponum semen. 2°. de alim. fac. 2°. 16. H
 Calculos uescicæ comminuit murium stercus. de theria. ad Piso. 5°. 93. F
 Calculos expellit scolopendria. de simpl. med. Sp. 91. C
 Calculos uescicæ conterit scorpius. de theria. ad Piso. 5°. 93. F
 Calculum prouocat syricium. de simplic. med. Sp. 90. C
 Calculis uescicæ prodest theriaca. de usu theria. ad Pamphi. 5°. 98. H
 pro Calculis ponebat ferrum in lacte Gale. 10°. de simp. me. fa. 5°. 76. A
 Calculosis alius soluta assidue conuenit. de ren. aff. dig. & me. 7°. 194. F
 Calculosis qñ sanguis mittendus, & quando purgatio faciēda. de renum affect. dignot. & med. 7°. 194. F
 ad Calculosos. de rem. par. facil. 160. B/ 7°. 178. E/F
 ad Calculosos inspersile. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. E
 ad Calculosos ualens antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. D
 Calculos atterens antidotus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. F
 ad Calculos exterendos. de medic. fac. parab. 7°. 178. F
 Calculos frangens. de medic. fac. parab. 7°. 179. A
 ad Calculosos. 7°. de compo. med. sec. lo. 186. C/10°. 5°. 206. B/C/D/de rem. par. fac. 160. C/de med. fac. par. 178. E/ 7°. 179. A
 Calculosilpueri casus. 4°. de locis affectis. 4°. 3. A
 Calculus per totam uitam durat. 6°. de san. tuen. 2°. 98. A
 Calculus uescicæ non ætatis mutatione, sed manuum opera duntaxat curari potest. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 193. B
 Calculus uescicæ quid primo indicet. 3°. meth. med. 7°. 16. C
 Calculus in uescica de sui remotione penitus indicat. 14°. met. me. 7°. 91. F
 Calculi detractores, perforatores, & herniæ dissectores, medici communē nomine uocitantur. ad Thras. 2°. 105. B
 circa Calculi extractionem actio qualis. ad Thras. 2°. 104. H
 Calculo euulso quod uinculū aliqui adhibeant, quorum opinio reiicitur & qua fascia utatur Galenus. de fascijs. 7°. 304. E
 CALCVLVS in renibus est morbus senum. 5°. de sani. tu. 2°. 92. B
 Calculi in renibus quomodo & quando fiant. fin. med. Isag. 47. G
 i iij Calculi

- Calculi quo modo gñantur in renibus. 2°. de bon. & uitio succ. 2°. 34. G
 Calculi an in cavitare renum oriantur, an in carne. in 6°. de morb. uulga
 ribus, commentario. 1°. 3°. 155. C
 Calculi in renibus cur fiant. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Calculū in renibus gignēs in aequalis cōpositio, quæ. 6°. de sa. tu. 2°. 99. F
 Calculi renum quibus generentur. 3°. de alim. fac. 2°. 28. F
 Calculos renum gignunt satietas, & cruditas. de renum affec. dignot.
 & medela. 7°. 194. D
 Calculi quo uictu generentur in renibus. 14°. meth. med. 7°. 91. G
 Calculos in renibus gignunt edulia ex triticea farina & lacte. de alimen=
 torum facultatibus. 2°. 10. G
 Calculos in renibus gignunt itria ex simlagine. 1°. de alimen. fa. 2°. 10. E
 Calculus in renibus ex usu lactis cuidam est natus. 5°. de san. tu. 2°. 91. G
 Calculos renum gignit cascus. 3°. de alim. fac. 2°. 28. C
 Calculi in renibus ex casei succo. 3°. de alim. fac. 2°. 28. H
 Calculus renum, uel uesciæ significatur ab arenosis urinis. commentario
 4°. aphorif. 79°. Ex. 36. G
 à Calculo renum præseruatio, quæ. de ren. affe. dign. & me. 7°. 194. D
 Calculis gignendis quorum renes sunt apppositi, alicæ usum uitare debent.
 1°. de alimen. facult. 2°. 10. H
 Calculus quo modo non generabitur in renibus. in 6°. de morbis uulga=
 ribus, commen. 1°. 3°. 156. B
 in Calculo renum subito inuadente quid agendum. de renum affe. digno.
 & medela. 7°. 196. C
 in Calculo renum nihil æque conducit q̄ habere uentrem leuem. de ren.
 affec. dignot. & medela. 7°. 195. E
 pro Calculo renum panis furfuraceus. de renum affectuum dignotio=
 ne & medela. 7°. 195. E
 in Calculo renum quædam agunt à proprietate. de renum affec. dignot.
 & medela. 7°. 194. H
 Calculos renum constringit altheæ semen. 6°. de simp. med. fa. 5°. 46. F
 Calculos renum frangere apparet bdellium arabicum in potu sumptum.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. H
 Calculos in renibus rumpit betonica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. A
 Calculis degrauiatos renes expurgat carpesiū. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. C
 Calculos renum confringit ciceris arietini decoctum. 6°. de simplic. medi=
 camen. facult. 5°. 47. E
 Calculos in renibus comminuere damasonium aqua in qua decoctum fue=
 rit epotum, expertus est Galenus. 6°. de simp. med. fa. 5°. 46. A
 in Calculo renum phasiani adeps. de ren. affec. dign. & med. 7°. 193. H
 Calculos renum frangit sion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 Calculos renum conterit theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96. B
 Calculus. lege lapis, tam.
 CALEFACTIO quot modis fiat. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Calefactio & refrigeratio si absint, humidum & siccum contingunt cor=
 pus sine uiolentia. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. G
 Calefactio tribus generibus medicaminū cōis est, lac procreantibus, mēses,
 & urinā cientibus, & quō differant. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
 ex Calefactione uiri & mulieris semen emittitur. de spermate. Sp. 36. A
 Calefactio si sit consueta, minus nocet, è contrario si inconsueta. com=
 mentario. 2°. aphorif. 50°. Ex. 19. B
 Calefactio in duplici uase. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. H
 Calefactio sanguinis in febribus quomodo fiat. de inæq. intēp. 3°. 44. A
 Calefactio semper peruenit per partes ad cor. 1°. de diff. feb. 3°. 32. A
 Calefactio cuius sit remedium. 3°. de san. tuen. 2°. 81. B
 Calefactio. uide Caliditas, & Calor.
 Calefaciētes causæ tot sunt, quot refrigerantes. 1°. de præf. ex. 4°. 105. H
 Calefacientium aliud simpliciter est calidum, aliud exuperantia. 1°. de sim=
 plic. med. facult. 5°. 4. H
 non Calefaciunt calida potestate, priusquam in tenuia sint comminuta.
 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. A
 quæ Calefacere ualent corpus humanum aut refrigerare, aut exiccare,
 aut humectare, non inquiritur an pingua sint, aut lenta, aut leuia. 1°. de simp.
 med. fac. 5°. 2. E
 Calefiat corpus quot modis. de palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 54. H
 Calefacientia, & infrigidantia corpus humanum non absolute calida &
 frigida inquirunt Galenus. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. D
 Calefacientia nostra corpa ab externo, quæ sint. 2°. de san. tuē. 2°. 74. B
 Calefacere medicamentum putandum est, si sana corpora ab eo incalc=
 scant, & calidi affectus exasperentur, frigidiq; iuuentur. 4°. de sim=
 plic. medi. facult. 5°. 26. B
 Calefacere quo mō obscure uideatur acetū. 1°. de simp. med. fa. 5°. 6. D
 Calefacit, incidit, digerit, acrimonia, hoc collige exemplo corticis radicis
 capparis. 7°. de simp. med. fa. 5°. 49. G
 Calefaciant quæ adstringentia. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. A
 Calefacientia parum & adstringentia medicamenta sunt emplastica &
 peptica, id est concoquentia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Calefaciendi uim habent amari sapes. 4°. de simp. med. fa. 5°. 29. G
 quomodo Calefaciat, & refrigeret aqua calida. de ijs quæ in medicatr.
 fiunt. commen. 3°. 7°. 215. H
 quomodo Calefacit aqua frigida. 1°. de simpli. med. fa. 5°. 2. E / 2°. de ar=
 te cur. ad Glauc. 7°. 103. D
 Calefaciunt parum, & ualde adstringunt atramentum sutorium, & sal.
 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. C
 Calefaciunt & humectant cito balnea. de ren. aff. dign. & me. 7°. 194. B
 Calefaciunt etiā mortuos balnea. de ijs quæ in med. fiunt. cō. 3°. 7°. 215. H
 Calefacti & siccati à sole, balneo frigescent, & humectantur. de mar=
 core. 3°. 47. H
 Calefacit sanguinem bedarus calefactione forti. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Calefacit in tertio besasa. 6°. de comp. med. secundum loc. 5°. 170. G
 Calefacientes acriter, & stringentes uires habet omnis castia fistula. de
 simplic. medic. Sp. 82. H
 Calefacit, & desiccatur castoreum. 11°. de simp. med. fa. 5°. 80. B
 Calefaciens ut Castus acopon. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 272. D
 Calefacit abunde cedria. 1°. de comp. med. secundum loc. 5°. 126. F
 Calefaciunt sanguinem calefactione nimia cibi acuti. de diff. cōt. Sp. 72. F
 Calefaciunt corpus plethoricum cibi multi, cum uero ante iuacuum fue=
 rit siccant abunde. de uic. ra. in morbis acutis. comment. 4°. 7°. 145. C
 Calefaciunt quædam cum nutriunt. 3°. de temp. 1°. 24. B
 Calefacit coitus robustos. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 191. G
 Calefaciens, emolliens, & remittens confectio. 7°. de composit. medicamen=
 torum per genera. 5°. 272. G
 Calefacit conyza contra Apollonium. 2°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 132. H
 Calefaciunt & resiccant nos uehementer chalcitis, sandarache, & misy.
 2°. de simp. med. facult. 5°. 16. D
 Calefacit primo imbecilles, deinde frigefacit coitus. in 6°. de morbis uul=
 garibus, commen. 6°. 3°. 192. G
 Calefacit, & exiccat uenus frequens. 8°. meth. med. 7°. 54. D
 Calefaciens corpus electuarium. de med. exper. Sp. 107. B/D
 Calefacit renes electuarium turbit. de med. exper. Sp. 108. C
 Calefacit fortiter euphorbium. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 122. B
 Calefit exercitio proprie nostrum corpus. 2°. de san. tu. 2°. 74. B
 Calefacit febris pituita, & spiritū flatuosum. cō. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Calefacit leniter foeniculi succus. de simp. med. Sp. 84. D
 Calefactio per fomenta. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196. A
 Calefacere commune est omnis frictionis. 2°. de san. tuen. 2°. 71. G
 Calefaciat quo modo frigidum. in 6°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 161. F
 Calefacit git. de simpli. med. Sp. 84. F
 Calefactorias uires habet hyssopus. de simpli. med. Sp. 92. E
 Calefacientes acriter uires habet laurus. de simp. med. Sp. 85. H
 Calefacit in tertio ordine leontopetalon. 7°. de simp. med. fa. 5°. 54. B
 Calefacit in primo ordine leucacanthon. 7°. de simp. med. fa. 5°. 54. B
 Calefaciēdi uim habent medicamenta tenuatia. de bo. & ui. suc. 2°. 34. F
 Calefacientia tenuium partiū qualia sint. 8°. de cōp. med. se. lo. 5°. 196. A
 Calefacit multum lolium. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 228. E
 Calefacit in secundo ordine lotus agrectis. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54. H
 Calefaciens corpus medicamen. de med. exper. Sp. 106. B
 Calefaciens renes medicamen. de med. exper. Sp. 107. H
 Calefactoria, & extersoria uim habet mel. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 178. G
 Calefacit corpora motus. de fracturis. com. 2°. 7°. 238. G
 Calefaciendi, & resiccandi uim habet myrrha. 2°. de cōp. me. 5°. 134. F
 Calefacit, fundit, & emollit myrrha boeotia. 8°. de simp. med. fa. 5°. 61. A
 Calefacit oleum. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 163. B
 Calefacit ut alimentum oleum. 2°. de simp. med. fa. 5°. 15. E
 Calefacit sufficienter laurinum oleum & unguentum. 1°. de composit.
 med. secundum locos. 5°. 122. B
 Calefacit ualde oleum laurinum. de comp. med. per genera. 5°. 256. C
 Calefacit opopanax. de simpli. med. Sp. 88. C
 Calefacit & digerit peucedani radix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. C
 Calefacit & humectat humana corpa piguedo ois. 11°. de sim. me. 5°. 79. A
 Calefaciunt tanto citius piperis particula, quanto accuratius in minimas
 comminutæ fuerint. 1°. de simp. med. fa. 5°. 4. C
 Calefacit pulegium cum aliqua acrimonia. de simp. med. Sp. 88. H
 Calefacit acriter pyrethrum. de simp. med. Sp. 88. H
 Calefaciunt

Calefaciunt resinae omnes. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 210. C
 Calefaciunt & exiccant resinae omnes. 2°. de cōpo. med. p gen. 5^a. 219. E
 Calefaciunt resina & pix applicatae parti. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. A
 Calefacit parum & adstringit schini flos. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 60. H
 Calefaciat quo mō somnus, & qñ. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a. 184. A/B
 Calefacit leniter spica nardi. de simp. med. Sp. 89. H
 Calefacit styra. de simpl. med. Sp. 90. E
 Calefacit & discutit sulfur. 1°. de comp. med. sec. loc. 1^a. 130. A
 ad Calefaciendum tempus requirit thapsia. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 48. F
 Calefacit domum turba hominum, quare arcenda est à febricitantibus. 10°. meth. med. 7^a. 64. E
 Calefacit pectus pulmonemq; tussis uehemens. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario. 2°. 3^a. 164. F
 Calefactoria gustu est uella. de simp. med. Sp. 92. A
 Calefactionis uinorum ordo. de uic. rat. in morb. acu. cō. 3°. 7^a. 126. G
 Calefacere ualenter non possunt uina alba. de uict. rat. in morbis acutis, commentario. 3°. 7^a. 126. G
 Calefacit uinum antiquum. de præcogn. ad Posth. 4^a. 214. E/7°. metho= di medendi. 7^a. 44. B
 Calefacit magis quàm aqua calens, uinum austerum, et roborat intestina. 6°. methodi medendi. 7^a. 39. D
 Calefacit mediocriter uinū dulce. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 125. H
 Calefacit ualde uinum falernum & surrentinum. 7°. meth. me. 7^a. 44. B
 Calefaciens unctio trahit foras humores. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. A
 Calefacit ualentius unguentum nardinum. 11°. meth. med. 7^a. 72. H
 Calefacit Xilobalsamum. de simp. med. Sp. 92. C
 Calefacere plurimum nocet. com. 2°. aph. 51°. Ex. 19. C
 Calefacientia plurimum grauitatem capitis maxime faciunt. commenta= rio. 5°. aphor. 28°. Ex. 40. C
 Calefacientia immoderate ledunt cerebrum. de instr. odor. 1^a. 112. E
 Calefacientia ualenter uires deiiciunt. de cur. rati. per sang. mi. 6^a. 17. E
 quæ Calefaciendo sanitatem corrumpunt non omnibus nota sunt. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 63. B
 Calefacientia uehementer & consistentia crassa qualia sint. 5°. de simpli= cum medicamentorum facultatibus. 5^a. 36. A
 q̄ Calefacere magis periculosum est infrigidare. 7°. meth. me. 7^a. 44. D
 Calefaciendum quando est corpus totum celeriter, quid agendum. 6°. de simpli. medic. facultat. 5^a. 47. H
 Calefacientium euidenter acrium & odoratorum semen conuenit in diæ= ta attenuante. de atten. uic. rat. 2^a. 44. E
 Calefacere aliquod corpus intendentes medici quid ipsis agendum. 1°. de elementis. 1^a. 7. B
 Calefacienda quando est pars aliqua refrigerata, quid agendum. 6°. de simpli. med. fac. 5^a. 47. H
 Calefaciendum est & refrigerandum quantum unumquodq; calidius aut frigidius factum. ars medicinalis. Isa. 71. B
 Calefactæ partes frigidiores, debent magis infrigidari, & calidiores par= tes infrigidatæ magis calefieri. 7°. meth. med. 7^a. 49. A
 Calefacienda sunt omnia frigida, his demptis quibus sanguis fluit, aut flu= xurus est. comen. 5°. aphor. 19°. Ex. 39. A
 Calefacientia corpus cum accipere principium mutationis ab eo, tum de= mum ipsum recalefaciunt. 3°. de temp. 1^a. 23. B
 Calefacientes & refrigerantes partes potest habere idem corpus. 1°. de alimentorum facult. 2^a. 9. C
 quæ Calefaciunt magis quàm refrigerent, desiccant plus quàm hume= ctent, lassitudinis sensus non admodum soluere ualent. 2°. de simplic. medicamentorum facul. 5^a. 16. D
 Calefacientia modice pharmaca, cum superfluitatem euacuant, protinus quod affectum est phlegmone, frigidius efficiunt. 1°. de simplicium me= dica. facul. 5^a. 2. H
 Calefaciunt mediocriter illa quæ incidunt humores crassos. de curandi ra= tione per sang. miss. 6^a. 17. E
 Calefacientia nisi etiam ualenter digerāt, liquant ac in flatum mutant len= tos omnes crassosq; & frigidos humores. 12°. meth. med. 7^a. 79. E
 Calefacientia humorem superfluum euacuant, dum contentum in cale= scentibus corporibus humorem in uapores dissoluunt. 4°. de simpli= cium medicamen. facul. 5^a. 33. A
 Calefacientia digerunt. 14°. meth. med. 7^a. 92. C
 Calefacientia omnia ubi digerunt substantiæ contactæ quippiam, conti= nuo illam siccant, nisi quid natura fuerit humidum, ceu oleum et aqua. 11°. de simp. med. facul. 5^a. 80. B
 Calefacientibus modice, dolor sedatur. 13°. meth. med. 7^a. 82. F

cum Calefit modice quod lentum, & absq; morfu est dolorem tollit. 13°. methodi medendi. 7^a. 86. A
 Calefacientia nimium, exiccant. 7°. meth. med. 7^a. 46. F
 Calefacientia & exiccantia medicamenta. 8°. meth. med. 7^a. 54. D
 Calefacientia & desiccantia uehementer quid agant. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 62. D
 Calefacientia, & siccantia eliciendo per halitum humore siccitatem indu= cunt. 1°. de sanit. tuen. 2^a. 68. C
 Calefacientibus & exiccantibus est utendum in fine omnium morborum ex succis uitiosis. 14°. meth. med. 7^a. 89. C
 Calefacientia & exiccantia sunt neruosarum partium medicinae. com= mentario. 5°. aphor. 66°. Ex. 45. C
 Calefacientium atq; exiccantium medicaminum immodicus usus tertianas facile affert. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
 non Calefacientia, & euacuantia quæ accipienda pro febre. 11°. metho= di medendi. 7^a. 69. G
 Calefacientia, & incidentia uehementer, urinam & menses prouocant, foetum euellunt. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 48. E
 Calefacit ad lucernæ flammam, aut ad candelam ceream quod in aurem instillandum est. in 6^m. de morb. uulgaribus, comen. 6°. 3^a. 191. D
 Calefactum uehementer nullum edibilium durare imputre potest. 3°. de symptom. cau. 3^a. 25. D
 Calefactum corpus & rarefactum aquæ calidæ perfusione frigidum effi= citur transpirante immoderatus calore natiuo. 1°. de simpl. me. 1^a. 3. F
 quæ Calefaciant, & humectent. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 89. E
 Calefacto, aut humectato, quod in capite inane, fit sternutamentum. com= ment. 7°. aphor. 51°. Ex. 58. C
 p Calefacientia fiunt maturaciones. in 1^m. de morb. uulg. cō. 3°. 3^a. 112. A
 Calefacientia ualde cauenda in orthopnoea, & asthma. 7°. de composi. med. secundum loc. 5^a. 186. G
 cum Calefiunt horrescunt succis malis pleni. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario. 3°. 3^a. 175. G
 Calefactum corpus ubi rursus refrigeretur morbi longitudinem signifi= cat. prælag. exper. confir. Sp. 77. G
 Calefactus hō postea in frigidam positus fit fortis. 10. meth. me. 7^a. 66. C
 Calefacientes affatim ad ignē manus frigidas dolorē intolerabile sentiunt maxime in unguis radice. de iæq. intē. 3^a. 44. E/2°. de lo. af. 4^a. 9. D
 Calefiunt, & frigesunt facile tenuia essentia, non tamen congelantur. 1°. de simplicium medic. fac. 5^a. 5. B
 Calefiunt quæ prægnantes in febribus absque causa manifesta, difficulter pariunt, & cum periculo, aut abortum facientes periclitantur. com= mentario. 5°. aphori. 55°. Ex. 42. G
 quomodo Calefiunt ea quæ sunt in cerebro. com. 7°. apho. 51°. Ex. 58. D
 Calefacti, magis respiramus. de utilit. resp. 1^a. 224. E
 Calefit uenter uacuu. de anat. uiuor. Sp. 47. G
 cur Calefiant uestes. de util. resp. Sp. 62. F
 si Calefiat cito, et cito ifrigideat aqua, bona est. de bo. aq. 75. F/ Sp. 76. A
 Calefieri non debet os in adustione. de artic. com. 3°. 7^a. 276. B
 Calefcere, & calefactum esse multum differunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 30. B
 Calefcunt cum subito manus frigidae, dolor fit. 12°. meth. med. 7^a. 78. D
 Calefcunt balneo rigentes. de marcure. 3^a. 47. H
 Calens. i. parum febriens, sicut igni correptus pro ualde febriens. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 131. A
 Calefcens. i. parum febrientis ægroti duodecimi casus, qui post intempe= stium cibum magis ægrotauit, obijtq; in 1^m. de mor. cō. 3°. 3^a. 125. D
 Calent magis hectici post cibum. 1°. de diff. feb. 3^a. 35. B
 Calefcens & frigescentis pulsus quō mutetur. 1°. de p̄s. ex. 4^a. 105. H
 cur Calentia trahunt ad se humores. 2°. de differ. feb. 3^a. 41. A / de ren. aff. dig. & med. 7^a. 193. G
 Calefcere cutim præter modum, quomodo cognoscatur in applicatione pharmacorum in alopecia. de comp. med. sec. loc. 5^a. 122. G
 CALICREON quid sit. de uenar. arter. diff. 1^a. 55. G
 CALIDITAS quid sit, collige. 1°. de diff. feb. 5^a. 35. C
 Caliditas dicitur etiam calidum. 1°. de temp. 1^a. 13. H
 Caliditas nunquam dicitur de subiecto. 1°. de temp. 1^a. 13. H
 Caliditas, frigiditas, humiditas, siccitas sunt qualitates primæ. 3°. de sim= plicium medicam. facul. 5^a. 17. C
 Caliditas est efficacissima qualitatū. de const. art. Isa. 38. E
 Caliditas alterat totam rem. de const. ar. Isa. 38. E
 Caliditas citius corrūpit membra alijs qualitatibus. de util. ref. 1^a. 226. C
 Caliditas ignis, qualis. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 4. A
 Caliditatis et frigiditatis piculas habet aer i seipso. de util. ref. Sp. 64. A
 i iij in Caliditate,

in Caliditate, et frigidityate consimiliter se habentes aquæ omnibus horis, pessimæ sunt. de bon. aquæ. Sp. 75. H
 sine Caliditate, et frigidityate notabili humiditas humectat corpora. de assuetudinibus. 2^a. 61. D
 Caliditas quæ refrigeret. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 194. F
 pp Caliditatem et frigidityatem spuma fit. in 1^m. prorrh. cō. 1°. 4^a. 166. D
 Caliditatem magnam habet atramentum sutorium et uehementer adstringit. 9°. de simp. med. facul. 5^a. 71. B
 Caliditatem, et adstringendi uim habeant medicamenta profluuij capillorum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 125. E
 Caliditatem in summo nullum animal habet. 1°. de temp. 1^a. 10. C
 fm Caliditatis gradus cōparantur aīalia. 11°. de simp. medi. fac. 5^a. 79. B
 Caliditas, et hūditas habent statim in prio aīantis ortu. 1°. de tēp. 1^a. 10. H
 Caliditas moderata quantū utilitatis aīali afferat. de util. resp. 1^a. 226. B
 Caliditas humana, qualis. 1°. de simp. medic. fac. 5^a. 4. B
 Caliditas pinguedinis suum talis est, qualis est in nobis. 11°. de simplicium medicamentorum facul. 5^a. 79. B
 Caliditatem in corpore, Plato uocauit ignem. in Tim. Plat. 1^a. 288. C
 Caliditatis innatæ principium est in corde. in Tim. Plat. 1^a. 287. D
 Caliditatem in sanguine, et uenis ueluti fontem ignis habet animal omne. in Tim. Plat. 1^a. 289. H
 Caliditas interna quibus corroboretur. de util. resp. 1^a. 225. A
 Caliditatem ingentiam moderatur respiratio. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario. 6°. 3^a. 190. B
 Caliditas innatā ad quæ opera conferat. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. H
 Caliditate, uenæ, et arteriæ citius fistulantur. 2°. de sem. 1^a. 339. B
 Caliditate, nerui citius extenduntur. 2°. de sem. 1^a. 339. B
 Caliditate et siccitate ossa citius concresecunt. 2°. de sem. 1^a. 339. B
 Caliditas facit mares, et square. com. 5°. apho. 48°. Ex. 41. H
 Caliditas in uiris facit sterilitatem. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44. C
 Caliditas pubertatem festinare facit < quod et in alijs etatibus intelligendum est > e contrario frigidityas retardat. cō. 3°. apho. 27°. Ex. 25. H
 Caliditas propria coquit. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. A
 Caliditas in animalis corpore semper excrementa facit, quæ indigent euacuatione. in 6^m. de morbis uulgaribus. com. 6°. 3^a. 195. F
 Caliditas facit fortem uirtutem retentiua. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F
 Caliditas facit debilem appetitum. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Caliditas est continens causa nō esuriendi, et cur. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. B
 à Caliditate cibi uertuntur in fumum. 1°. de loc. affect. 4^a. 5. D
 Caliditas uehementis dominatur melli. de bon. aquæ. Sp. 73. B
 à Caliditate uehementi quo magis distant uina dulcia, eo minus capitis grauedinem mentisq; lationem faciunt. de uinis. Sp. 76. E
 Caliditatem nimiam habentia tarde digeruntur. de dissol. con. Sp. 73. D
 Caliditatem modicam, quæ facere possunt. de const. art. Isa. 42. F
 Caliditas moderata generat flatum uentosum in humoribus uiscosis et crassis. 9°. de comp. med. secundum loc. 5^a. 205. E
 Caliditas et humiditas facile p halitū digerunt. aduersus Lycū. Ex. 65. D
 Caliditas extrinseca urinas iumentorum, bitumen, picem, resinam in spiritum soluit. commen. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
 Caliditas maxima uincit aromatum facultatem, alterat, atq; corrumpit. commen. 5°. aph. 62°. Ex. 44. B
 Caliditas immoderata non minus frigidityate noxia est. 4°. de simpli. medicamen. facultatibus. 5^a. 28. B
 Caliditas naturalem symmetriam excedens est prima ægritudo. de differentijs morborum. 3^a. 2. H
 Caliditas aliena quæ sit, et quid faciat. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. A
 à Caliditate aliena oritur putredo. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. A
 Caliditas quomodo fiat ex putredine. de causis morborum. 3^a. 6. D
 Caliditatem semper ad continua dispartitam continet quod putrescere natura aptum est. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. H
 Caliditatem ex putredine acquisiuit acetum. 1°. de simp. med. fa. 5^a. 2. E
 Caliditas quam acetum à putrido calore contraxit, facit acetum penetrare. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 27. D/E
 Caliditas quomodo tota sensim recedat ab imputrescibilibus. 1°. de differentijs febrium. 3^a. 32. H
 Caliditas ex putredine potest esse uehementissima, tamen naturalis erit pauca. com. 4°. apho. 37°. Ex. 32. B
 Caliditas putredinis ad cor peruenit. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. C
 Caliditas quot modis generetur, et augeatur. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. E
 Caliditas quibus fiat. de caus. morb. 3^a. 6. D
 Caliditatis uicinia quo modo faciat calorem. de caus. morb. 3^a. 6. D
 Caliditatem augent cibi acres. de caus. morb. 3^a. 6. G

Caliditas maxima iter canis, et arcturi ortu. 1°. de ar. cu. ad Gla. 7^a. 98. C
 Caliditas maior accedit i motibus uehementibus. c. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Caliditas quo modo fiat ex motu. de caus. morb. 3^a. 6. D
 Caliditas articularum fit ex motibus pluribus. cō. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
 Caliditas, et dolor, fluxionum sunt causæ. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. A
 Caliditas puehit supfluitates ad locū affectū. cō. 4°. apho. 32°. Ex. 30. H
 Caliditas insignis, in qua parte corporis fuerit, ibi significatur esse morbum. com. 4°. apho. 39°. Ex. 32. D
 Caliditas phlegmonosa fit à sanguine fluxione. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. A
 Caliditas erysipelatodes fit à fluxione exq̄site biliosa. 1°. de diff. 3^a. 32. A
 Caliditas, quam ab humidiorum potestate medicamentis editur, tardius accenditur, et durat diutius. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. H
 Caliditas, quæ sicca potestate medicamentis editur, celerrime accenditur et undequaq; dispergitur. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. H
 Caliditatis magna permutatio facit morbos. com. 3°. aph. 1°. Ex. 19. H
 Caliditate uincente qui affectus fiat. de palp. trem. cōuul. et rig. 3^a. 54. C
 ex Caliditate imodica fit animi defectus. 1°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 98. G
 Caliditas quo modo inesse possit in singulis aīalis ptibus. de diff. f. 3^a. 3. D
 Caliditate inflāmāti uteri febris aucta ē. i 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 151. D
 Caliditas præternaturalis in corde febris est. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. D
 Caliditas est essentia febris. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 158. F
 Caliditatis febrilis differentie. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 158. F
 Caliditatis differentie unde sumantur. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. D
 CALIDITAS ephemeræ suauis est. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. H
 Caliditas febris ex sanguine, est ut caliditas balnei. 2°. de diff. f. 3^a. 40. C
 Caliditatis substantia fumosa est in febribus pituitosis. de uictus ratio. in morbis acutis, commen. 4°. 7^a. 136. B
 Caliditas febris refert multitudinem ad caput. cō. 4°. aph. 31°. Ex. 30. H
 Caliditatis innatæ ebullitio est passio à corde dependens. de uir. nostrum corpus dispen. Sp. 60. D
 Caliditas habet sanguinē materiale unde acceditur. de util. re. 1^a. 224. H
 Caliditas subleuans materiam facit profluuium sanguinis, aut parotidas. commen. 4°. apho. 74°. 3^a. 36. A
 à Caliditate, et frigidityate fiunt uehementissimi dolores capitis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 131. H
 Caliditas sola sine humore uitioso, quo modo desipientiam faciat. cōmen. tario. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Caliditas quo modo faciat ad excitandam insaniam. in 6^m. de morbis uulgaribus, commen. 3°. 3^a. 178. D
 ex Caliditate carbonum, desipientie. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. B
 ob Caliditatem immoderatam spiritus patitur. de util. resp. 1^a. 226. D
 Caliditate abundante, et frigidityate quomodo respiratio se habet. 1°. de diff. respi. 3^a. 58. C
 Caliditas acuta quid faciat i pulsu, et respiratiōe. 1°. de diff. respi. 3^a. 58. B
 ad Caliditatis multitudinem necessario sequitur magna et frequens respiratio. de util. resp. 1^a. 225. F
 Caliditatis et facultatis crescentis, pulsus. 1°. de caus. puls. 4^a. 89. A
 Caliditas fumosa quam respirationem facit. 1°. de diff. respi. 3^a. 62. D
 ob Caliditatem immoderatam qui suffocantur. de utili. resp. 1^a. 226. E
 Caliditate externa non egent arteriæ. de utilit. resp. 1^a. 226. A
 Caliditas imminuta quid faciat in respiratione. 1°. de diff. respi. 1^a. 58. B
 in Caliditatis genere quæcunque fuliginosa, fauilliosa, ac fumosa recrementa sunt, omnia sunt terrea, et ueluti semicocta cum innato calore. 1°. de diff. respi. 3^a. 62. D
 Caliditas, et siccitas uētriculi pportioē rñdet febri. 7°. met. me. 7^a. 47. G
 Caliditati prauæ uētriculi iuncta siccitas quō curet. 7°. met. m. 7^a. 47. C
 Caliditas nimia exiccat et consumit humorem, quo naturalis calor nutritur, humores nigrefacit, non aliter atque sol fructus et hominum corpora. de mel. Sp. 109. F
 Caliditas callum porum ue contrahit, ac procreat, non incidit, neq; diuidit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. E
 Caliditas quo modo deprehendatur in thorace. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. G
 Caliditas præter naturam circa cor, et thoracem in æstuosus morbis. de utilitate resp. 1^a. 224. D
 Caliditatem significat acrimonia. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 66. C
 Caliditatē qñq; significat atrū qñq; frigidityatē. quæsi. in Hipp. Sp. 113. E
 Caliditatem flammicam hypochondriorum sudores per totum corpus exigu, qui non remouent, non boni. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. B
 Caliditatis hora non est accipiendus cibus. de dissol. cont. Sp. 72. B
 Caliditati intensæ sicut etiam frigidityati, nihil magis prodest, quam balneum aquæ calidæ. 1°. de usu partium. 1^a. 116. E
 Calitatē capitis affecti iuuat balneū. q̄ uic. ra. i mor. ac. cō. 4°. 7^a. 140. C
 Caliditatem

Caliditatem tepidam generant aqua & oleum mixta. de rat. uict. in mor-
bis acutis, commen. 4°. 7°. 140. D
ob Caliditatem in ieta quo laxatur. de ijs que in med. fi. cō. 3°. 7°. 215. H
Caliditate multiplicatio cauenda est & ad frigiditatem potius debet medi-
cus declinare. secretorum. Sp. 97. B
Caliditatem si animalibus cohibueris atq; intercluseris ita, ut nihil cū aere
exteriori communicet, statim exitum afferes. de cau. mor. 3°. 7. E
Caliditas in morientibus extinguitur. de pal. trem. cōuul. & rig. 3°. 54. F
Caliditatis extinctæ signa, qualia. 2°. de diff. resp. 3°. 67. B
Caliditas, uide Calor.
CALIDVM, & frigidum uocabula sunt balneatorum, non medicorū
secundum Empiricos. 2°. meth. med. 7°. 12. B
Calidum quid significet. 1°. de temp. 1°. 12. E/G
Calidum quot modis dicatur. 2°. de simp. med. fac. 17. B/3°. 5°. 18. D
Calidū est nomen à qualitate sumptū, nō ab essentia. 1°. de sa. tu. 2°. 62. E
per Calidum an pura qualitas, uel etiam corpus subiectum intelligatur.
1°. de elementis. 1°. 6. A
Calidum accipitur pro qualitate, & corpore. com. 1°. apho. 14°. Ex. 7. B
Calidū quod est mediocriter, & quod ab hoc multū deficit, ad hanc quoq;
& quidquid calidius est, calidū appellamus. 3°. de sim. me. fa. 5°. 19. D
Calida a nobis non nunquam dicuntur appellationis abusu poculum, &
balneum cum temperata sunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. E
Calide uel gelide minimo iniecto tpatū nō imutā. 1°. de sa. tu. 7°. 64. B
Calidū, frigidū, humidū, & siccū Hipp. primū iuxit. 1°. met. me. 7°. 3. E
Calidum, humidum, frigidum, & siccum, causas rerum ponit Hippocra-
tes. 3°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 129. C
pp Calidū, frigidū, humidū, et siccū unūquodq; ē tale. 1°. me. me. 7°. 6. E
Calidū et trāquillū uocat lenē Hippo. in 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 141. E
Calido, frigido, humido, sicco alijs uelut agentibus, alijs ueluti patiētibus,
omnia que in corpore animalis sunt gubernari senserunt Hippo. Dio-
cles, Praxag. Philist. Plat. Arist. Theoph. 2°. de nat. fa. 1°. 299. G
de Calido, frigido, humido, sicco, quomodo tractent medici, & philoso-
phi. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. E
Calidum esse aiunt aliqui medici omne quod uiscosum est, alij quidquid ad-
stringit, nonnulli quidquid est dulce, quidam etiā quod austerum acer-
bum ue est, sed errant. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. C
Calidum, & frigidum, tantum sunt elementa. de util. resp. Sp. 64. A
Calidum in elementis est sincerum, reliqua uero omnia corpora in medio
illorum collocata sunt. 1°. de temp. 1°. 14. A
Calidum, qualitas effectrix. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. C
Calidum, & frigidum actiua ab aliquibus dicuntur. 1°. de nat. fac. 191. C/
2°. de semine. 1°. 339. A
Calidum, & frigidum cur dicantur actiua. 7°. meth. med. 7°. 44. C
Calidum maxime actiuum. 2°. de nat. fac. 1°. 297. H
Calidum efficacissimum inter qualitates. 2°. de nat. fac. 1°. 300. C
Calidū, frigidū, humidū, siccū, agūt et patiūt iter se. 2°. de na. 1°. 297. H
inter Calidum, & frigidū est tepidū, & temperatū. 1°. meth. me. 7°. 7. C
Calidum est quod facile acceditur, quia proxime accedit ad flammæ natu-
ram. 4°. de usu par. 1°. 137. D/1°. de simp. med. fac. 5°. 3. H
Calida quædam sunt que facile accenduntur, nos uero non facile calefa-
ciunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. B
Calidius protinus ad nos non apparet simpliciter quod citius accenditur.
1°. de simp. med. fac. 5°. 4. H
Calidum energia, uel actu quo modo intelligatur. 3°. de temp. 1°. 21. E
Calidum actu est & quod simpliciter est calidum, & quod per exuperan-
tiam, & quod ad sui generis symmetrum cōparatur, & quod ad quid-
uis obuium. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. D
Calida sunt aliqua tactui, q̄ sunt alioqui frigida. 3°. de simp. med. 5°. 18. B
Calidum actu, tactu discerni potest. 2°. de temp. 16. H/ 1°. 17. C/F
Calidum sim potentia uocat quod re ipsa uere tale existit, quale esse dici-
tur, sim imaginationem autē, quod ex prompto quidem sensu, tale esse
imaginamur, cum tamen uere tale non sit. ars. med. 1sa. 69. D
Calidum potestate ratione inuenitur. 2°. de temp. 1°. 17. A
Calidum potestate ut ad hominem quid sit. 3°. de temp. 1°. 25. D
Calida potestate ut ad nos medicamenta alteri animalium generi sunt actu
calida. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. H
Calidū facultate aliud est eiusmodi ut ad id qđ primo et absolute ē calidū,
aliud uero ut ad id qđ p exuperatiā dicit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. H
Calidū potestate primū distinguitur cōtra id quod est ex accidēti, deinde
tot hēt significationū drias, quot actu calidū. 2°. de simp. me. 5°. 15. D
Calidum potestate non præpollet sua natura frigidum, tamen in propinquo
est ut præpolleat. 3°. de temp. 1°. 22. B

Calida potestate, quæ. 3°. de temp. 1°. 21. H
Calida facultate sunt omnia discussoria. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 121. F
quæ Calida sunt potestate partim alimenta sunt, partim medicamenta,
partim tegumenta. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. D
Calida ptate, sunt alimēta, medicamēta, et tegumēta. 2°. de simp. 5°. 15. D
Calida potestate maxime consideranda, sint ne ex natura eorum quæ cor-
pus nutrire possint. 3°. de temp. 1°. 23. C
Calidū potestate breuē opē regit ut mutetur in actū. 3°. de tēp. 1°. 22. B
Calida potestate, quæ celerrime calida actu fiūt, & celerrime inflaman-
tur, & admota humano corpori calefaciunt. 3°. de temp. 1°. 21. G
à Calido esse atrum quo modo cognoscatur. quæsi. in Hipp. Sp. 113. E
Calidum in continuo motu est. de util. resp. Sp. 64. B
Calidum, & frigidum faciunt diuersitatem motibus, & sunt eorum prin-
cipia. 14°. de usu partium. 1°. 206. C
Calida quo modo agant. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 210. A
Calidum facile alterat, & in aliam ducit naturam. 4°. de simp. 5°. 28. A
Calidum alterat totum per totum. 1°. de elem. 1°. 7. H
Calidum prompte omnia subintrat. com. 5°. apho. 5°. Ex. 37. G
Calidiora redduntur, quæ per uim trahuntur. de nat. hu. com. 5°. 1°. 31. H
Calidum paratum est ut calidius fiat. de cau. mor. 3°. 7. A
Calidum semper exiccat. 6°. de san. tuen. 2°. 95. E
Calida ubi habent multa excrementa non calefaciunt nisi tempore. 6°. de
simp. med. fac. 5°. 48. F
Calidissimum & humidissimum corpus palam est celerrime alteraturum,
id est tum concocturum proprium nutrimentum, tum sibi ipsi assimila-
turum esse. 3°. de symp. cau. 3°. 28. H
Calidum quo modo refrigerat. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 161. F/
2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 103. E
Calida refrigerant quandoq; per accidens. de const. ar. 1sa. 40. B
Calidum remissius ab intensiue calido frigidius factum, collige. 3°. de sim-
plicium medic. fac. 5°. 18. A
Calidorum haud pauca crassæ essentia sunt, nec pauciora frigidorum, te-
nuis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. F
Calido crasso quō comparetur frigidum tenue. 1°. de simp. me. 5°. 6. C
Calida parum si etiam humida sint id habent ex propria natura, cum ca-
lore tamen copioso sunt sicca. 3°. de temp. 1°. 23. D
Calidi proprium est subiectam materiam fundere, & liquare. 4°. de sim-
plicium medic. fac. 5°. 24. F
à Calido cur dissoluitur adeps. de anat. uiuo. Sp. 44. G
Calidi est secundum quosdam secare atq; diuidere, frigidi contrahere, &
refrigerare. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. H
Calida tenuium partium & amara incidere. 1°. de simp. me. fa. 5°. 49. D
Calido cōtinetur aia, inde est qua uiuimus quod sentimus. de dy. Sp. 19. D
in Calido, & humido consistit uita, & ita in sanguine. de an. ui. Sp. 50. F
Calidum delectat aliter quā frigidum. 1°. de symp. cau. 3°. 16. G
Calidum ad quæ conferat. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. C
Calidum quibus partibus utile sit. com. 5°. apho. 18°. Ex. 39. A
Calidum plurimū ualet ad succorū generationē. 2°. de nat. fa. 1°. 299. G
Calidum elementum quo modo ad ciborum mutationem in uentriculo con-
ferat. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
Calidum perpetuo coctioni opitulatur, frigidum uero aduersatur. 3°. de
uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 130. A
à Calido quo fiat coctio. in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 186. C
Calidum à frigido in profundum corporis fugit. in 6°. de morbis uulgarib;
bus, commen. 5°. 3°. 193. D
Calido supabundāte, multo alimēto indigemus. com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. B
Calidi insolens appetitus ostendit futura ægritudinem. ars med. 1sa. 67. F
in Calido, & sicco retentiua uis fortior. 3°. de symp. cau. 3°. 29. D
Calida exquisite in longo processu ætatis, fortem habent retentiua uir-
tutem. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. F
Calidum rarefacit & aperit. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 160. F
Calidum superabundans digerit humorem. 1°. de temp. 1°. 10. D/G
Calida & penitus tenuia magis digerunt, discutiuntq; humores ex corpo-
ribus quibus admouetur, quā alios ipsa apponāt. 2°. de simp. 5°. 15. G
Calida & sicca sunt quæ per halitum digerunt. 14°. meth. med. 7°. 89. A
Calida & sicca discutiunt. quorū syluā ponit. 3°. de cōp. me. f. l. 5°. 147. F
Calidum, acre, & mordax quibus exhalet. 6°. de san. tuen. 2°. 96. A
Calida sunt omnia euacuantia. 1°. de compositione med. sec. loc. 5°. 121. H/
de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 135. C
Calide, & humide medicine est omnis detractio. de cathar. Sp. 94. E
Calida omnia gustu acris sternutationem prouocāt. 8°. de simp. 5°. 61. E
à Calida prouocantur excretiones. in 6°. de mor. uulg. cō. 5°. 3°. 193. D
Calida &

Calida, & humida, uacuant contenta in partibus phlegmone affectis, & non exiccant partes, sed potius humectant. 3°. de temp. 1°. 21. D
 Calidum, frigidum, falsum, non dant ut aliquid aliud aut urinā moueat, ex Diocle. 1°. de alim. fac. 2°. 7. D
 Calida, & humida pus mouent. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. C
 Calidum suppurat, & prohibet aliquando suppurationem. commen. 5°. aphor. 22°. Ex. 39. B
 Calidi est attrahere. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Calida ualde & acra cum humiditate coniuncta ex alto uolenter extrahere, & digerere qđ extraxere, collige. 6°. de simp. med. fa. 5°. 48. C
 Calida trahunt uenena. de sectis. Isa. 16. G
 Calida medicamenta & acra, tenuiumq; partium quæq; facile ex alto ad sese circum iacentem omnem humiditatem possunt attrahere, ad uenena-
 natarum bestiarum morsus ualent. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. D
 Calidū immodicū quid faciat, et quas passionēs. cō. 5°. aph. 16°. Ex. 38. G
 Calidi natura est superiora petere. com. 5°. apho. 28°. Ex. 40. C
 Calida plus quā sicca capitis dolorem mouent. 7°. de simp. med. 5°. 56. B
 Calidissima excitant dolorem. ars med. Isa. 70. G
 Calidum mediocre & humidum non faciunt dolorem. ars med. Isa. 70. G
 Calida & acra oculos non iuuant. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. C
 Calida medicam^a uigilias, et motiōes uarias iducūt. 2°. de lo. af. 4°. 14. A
 Calida causa motum excitat, & uigilias. 2°. de loc. aff. 4°. 14. B
 Calidum mordax est. com. 5°. apho. 2°. Ex. 39. B
 Calida causa etiam facit rigorem & horrorem. 4°. de san. tu. 2°. 82. G
 ex Calido, & frigido fiunt horror, & rigor. 4°. de san. tu. 2°. 86. A
 Calida lac alterant ad fumosum. com. 5°. apho. 64°. Ex. 44. E
 Calido assatur, & torretur semen. com. 5°. aphor. 63°. Ex. 44. D
 Calidum si ampliter exuperat, morbus est. 1°. de temp. 1°. 11. B
 Calidum multum exuperans, mors. 1°. de temp. 1°. 11. B
 Calidus natura omnis aer secundum Aristotelem, secundum Stoicos frigidus. de simp. 5°. 14. B/C
 Calidus actu aer. 2°. de simp. medic. fac. 5°. 15. G
 Calidior nobis quandoq; aer. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. F
 CALIDI ob etatē adolēcentes. in 1^m. de mor. uulg. cō. 1°. 3°. 105. A
 Calidior quo modo est puer iuuenē, & ē contrario. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 14. H/in 6^m. com. 3°. 3°. 173. B
 Calidum in etatibus tactu iudicatur. 2°. de temp. 1°. 16. H
 Calidissima etates, quæ. 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 115. E
 Calidiores etates, regiōes, nāæ, anni tpa, sūt biliosa. 2°. de na. 1°. 300. D
 Calidius iusto corpus, & temperatum in passiuis qualitatibus in uigore etatis sit siccum. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
 CALIDO, frigido, humido, sicco constant animalium corpora, non tamen æqualiter. 1°. de temp. 1°. 10. B
 Calida, & frigida quo modo dicātur animalia & inanimata. de uict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 113. E
 Calidius, et hūdius aīal ad quorū cōparationē sit dictū. 1°. de tē. 1°. 12. E
 Calidum corpus multis modis. 3°. de temp. 1°. 25. C
 Calidiora animalia sunt sanguine prædita. 2°. de nat. fac. 1°. 300. C
 Calidum nullum animal exangue est. de fœt. for. 1°. 323. F
 Calidæ & sicca naturæ sunt animalia, quæ pectinatim inserūt iunguntq; dentes. de atra bile. 1°. 36. A
 Calidiora animalia, & magis terrena suis sunt boues & oues. 4°. de simplicium medic. fac. 5°. 25. E
 Calidissima animalia, quæ. 8°. de usu partium. 1°. 165. D
 Calidior est mas fœmina. com. 5°. apho. 42°. 41. E/aph. 48°. Ex. 41. H
 Calidiores sūt partes anteriores posterioribus. c. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Calida superiora, & frigida inferiora habent lienem decliuem habentes. in 6^m. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 167. H
 Calidior ne sit sinistra, an dextra, & quō. in 6^m. de mor. 3°. 169. C
 Calidiorē cē dexterā pbat p dissectionē. i 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 169. F
 Calidior est pars dextra utri, ppter hepar. cō. 5°. apho. 48°. Ex. 41. H
 Calidius est, & fortius sperma uiri, spermate muliebri. de sper. Sp. 36. B
 Calida humiditas cur sit in carne. 1°. de usu partium. 1°. 116. D
 Calidior pars stomachi, quæ. de anat. uiuo. Sp. 50. A
 Calidæ, et sicca cōplexiōis ē cor fm Galenū. de ana. uiu. 56. B/E/Sp. 58. G
 Calidius ē cor oibus mēbris corpis. de cōpag. mēb. siue de nat. Sp. 58. G
 Calidissimus locus in corpore ē diaphragma. 14°. de usu par. 1°. 208. G
 Calidi admodū sumus uirtute pueniēte a corde. de uir. nos. cor. Sp. 60. B
 Calidum cor habent licet paruum serpens, thirus, mustella, & propterea sunt animalia audacia. de anat. uiuo. Sp. 53. A
 Calidū plurimū q habet i corde sunt uocalissimi. in 6^m. de mor. 3°. 185. H
 Calida, et fortia aīalia hnt affatim lienē nigrū. 6°. de ana. adm. 1°. 92. G

Calidorū & siccorū aīaliū lien niger, et uix pōt comedi. de atr. 1°. 36. A
 Calidam & siccam complexionem cur habeat pulmo secundum aliquos. de anat. uiuo. Sp. 52. H
 Calidus cū sit pulmo et spōgiosus uim habet attractiuā. de util. Sp. 64. D
 Calido & sicco sanguine nutritur pulmo. de anat. uiuo. Sp. 52. H
 CALIDAE aq hyeme, frigida æstate optiæ sūt. de bo. 75. H/Sp. 76. A
 Calidissimi cur sint hyeme pfundi fōtes, æstate frigidissimi. de bo. Sp. 75. H
 Calidæ aquæ æstate, hyeme frigida, mala sunt. de bon. aquæ. Sp. 75. D
 Calida magis erit aqua flante austro, quam si flauerit boreas, sed minus dulcis. de bon. aquæ. Sp. 75. G
 Calida bibenda est aqua cōsta ob prauitatem. de bon. aquæ. Sp. 76. B
 Calidas aquas stagnantes qui populi bibant. de aere, aq. & loc. 2°. 4. H
 Calida potio, et n frigida cur post exercitationē dāda. de sal. di. 2°. 41. C
 Calidæ potionēs quæ sint. de dynamidijs. Sp. 32. F
 Calida aqua quomodo ferenda. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. G
 Calidarum aquarum potus somnum conciliat. 2°. de loc. affec. 4°. 14. A
 in Calida aqua sit manus illius qui phlebotomatur, ne cito sanguis restrin-
 gatur. de anat. uiuo. Sp. 54. H
 Calidæ aquæ sponte nascentes, quæ mala gignant, quibus, & cur. 6°. de
 sanitate tuenda. 2°. 98. G
 CALIDA balnea ex aqua potabili refrigerant potentia. 1°. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7°. 97. B
 Calidæ aquæ balneum facit ad sudores. de cura icteri. Sp. 111. C
 Calidæ lotio uires dissolut. de ren. affect. digno. & medela. 7°. 196. D
 post Calidæ perfusionem frigida affundebatur in furfuratione curanda. 1°. de comp. med. sec. loc. 1°. 128. E
 Calida lotus non stet multum acre in furfuratione curanda. 1°. de compo-
 sitione medic. sec. loc. 5°. 128. E
 in CALIDARIIS manet calor igne extincto. de usu pul. 1°. 228. B
 CALIDI, & acres cibi, qui. de cau. morb. 3°. 6. G
 Calidi cibi quibus conueniunt. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Calidis & attenuantibus corriguntur cibi flatulenti. 1°. de alim. 2°. 14. A
 inter Calida malitiam habentia rapas numerat. de dissol. cōt. Sp. 74. C
 Calida, & sicca cibaria prætermittamus quando caput est calidum susci-
 piens uapores. de dissol. cont. Sp. 71. F
 Calidæ carnes, & ægre coctiles. in 6^m. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 180. C
 CALIDVM aut frigidum excrementum uel expellendum est, uel certe
 alterandum. 4°. de san. tuen. 2°. 82. H
 CALIDA fomenta quæ sint, & quot eorum genera. de uict. ratio. in
 morbis acutis, com. 2°. 7°. 116. C
 Calida fomenta trahunt foras humores. 4°. de san. tuen. 2°. 86. A
 Calida fomenta cur obsint frigidis & siccis. 7°. meth. med. 7°. 47. B
 Calida pars plus trahit, q̄ euaporet per fomenta, in pleuritide ubi adest
 humorum redundantia. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 116. C
 ex CALIDIS medicamentis liquidis frictio. de ijs quæ in medicatri-
 na fiunt. commen. 3°. 7°. 220. C
 CALIDI humores a qbus causis fiāt. de cur. rat. p san. miss. 6°. 16. G
 Calidus, & humidus est sanguis. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. B
 Calidū i sanguine ppolleat frigido, & humidū sicco. 1°. de sa. tu. 2°. 62. E
 Calidus minus, & humidus, & humano similis temperiei est sanguis suū. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. F
 Calidiorē sanguinem temperato generat caro pullorum, columbarum,
 & paruorum auium. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Calidus & siccus humor bilis pallida æstate gignitur. in 1^m. de mor. uul-
 garibus, commen. 1°. 3°. 104. C
 Calidissimus humor flaua bilis, æstate abundat, hora calidissima. in 1^m. de
 morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 100. H
 Calidior, & siccior est bilis omni humore. < dubitandum de atra bile quæ
 est siccior > 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
 Calidus, & siccus quicunque fuerit humor idem cum bile genus subibit.
 de caus. morb. 3°. 8. C
 Calidi humores quomodo cognoscantur. de remed. par. facil. 7°. 160. C
 Calidi humores quō in doloribus cognoscantur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. F
 Calida humorū materia decūbit sursū. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 105. A
 Calidi succi, & mordaces efficiunt uigilias. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
 Calidos & mordaces humores sequuntur uigiliæ & deliria. in 3^m. de mor-
 bis uulgaribus, commen. 1°. 3°. 131. A
 Calidus humor facit tubercula alta, & acuta. com. 6°. aph. 9°. Ex. 47. C
 ad Calidum humorem in tunicis uentriculi contentum sequitur nausea. 1°. de loc. affec. 4°. 5. E
 Calidos humores habentes neq; acre neq; uetus bibant uinum. de bo-
 nitate, & uitio suc. 2°. 38. D
 Calidi tenues

Calidi tenues humores sunt paratissimi ad excretionem. in prognostica
commentario. 3°. 4°. 209. F
Calidi humores per excretionē euacuantur. in progno. cō. 3°. 4°. 210. E
CALIDVM innatum unde dictum. aduersus Lycum. Ex. 65. C
Calidum innatum est natura & anima. de palp. trem. conuul. 3°. 54. B
Calidū innatū nobis ex semine, et sanguine mēstruo. adu. Lycū. Ex. 61. H
Calidum innatum, quod est sanguis, et semen, fit minus, quo magis crescit
fœtus. aduersus Lycum. Ex. 65. B
Calido innato senescere corpora ac tādē corrūpi uerū est. de mar. 3°. 46. B
Calidi naturalis affectus rigor. de palp. trem. conuul. & rig. 3°. 54. A
Calim insitū quia digerit, tātundē caloris addēdū est. ad Thra. 2°. 104. E
CALIDA, & humida loca in primo gradu Mercurio subiecta sunt. de
spermate. Sp. 40. C
Calida loca in secundo gradu, humida in primo, sunt sub ditione Martis.
de spermate. Sp. 40. C
Calida est Lybia. in prognost. com. 3°. 4°. 212. H
in Calidis regionibus uina crassa, odora, & fortia gignuntur. de uictus
rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 127. B
in Calida admodum regione non est secunda uena etiam in febre acuta.
de sectis. Ifa. 16. E
Calida si sint loca & tempus consentiat, sanguis non est mittendus. 1°. de
arte cur. ad Glauc. 7°. 98. C
in Calidis uel frigidis supra modum locis sanguis non est mittendus. 1°. de
arte cur. ad Glauc. 7°. 98. C
in Calidis locis diutius manentia in putredinem labuntur. de bo. 2°. 34. F
Calida loca promptissime putrefaciunt res calidas humidasq; nisi diffen=
tur. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
Calida cum putrescunt, pars in qua putrescunt, fit calidior. de curandi ra
tione per sang. miss. 6°. 16. H
Calidis & siccis locis tertianæ febres maxime fiunt. 2°. de diff. 3°. 36. D
CALIDVM medicamentū quod dicat. 4°. de cōp. me. p. ge. 5°. 240. F
Calida, humidaq; medicamenta quō dicantur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. B
Calidum an sit medicamentū quo mō probeat. 3°. de cōp. me. fa. 5°. 230. D
Calidi iudiciū unde sumat. 3°. de tēp. 1°. 24. F/6°. de sim. me. fa. 5°. 45. F
Calidum non est quidquid est rubrum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. B
Calida & frigida non querit Galenus, in libris de simp. med. fac. sed cale
facientia, & refrigerantia. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. D
Calidū querimus nō simplr, sed ad hominē cōparatū. 3°. de simp. 5°. 17. G
Calidum quo ad nos quid. 3°. de temp. 1°. 25. D
Calida sunt quæ admota corporibus nostris primario ac per se excalsa=
ciunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. B
Calidum primi ordinis est quod nos calefacit, non tamen euidenter. 5°. de
simp. med. fac. 5°. 39. B
Calida & frigida in primo ordine uocat Galenus quæ paululum à media
temperie ad calidiorem declinant. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. F
Calida secundi ordinis dicuntur quæ nos manifeste calefaciunt. 5°. de sim=
plicium med. fac. 5°. 39. B
Calida tertij ordinis dicuntur, quæ uehementer calefaciunt non tamen
summe. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
Calida et sicca in tertio ordine sunt substātiæ tenuis. 8°. de simp. 5°. 58. A
Calida quarti ordinis dicuntur, quæ adeo excalfacere possunt, ut escharā
moliantur, & urant. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
Calida in quarto ordine quæ sunt tenuium partium carnem mollem putre
facere sine dolore, collige. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
Calida in quarto ordine urunt. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 230. H
Calida subtilium partium qñq; omnino non mordicant, sed calefaciūt dum
taxat, qñq; mordicant, & tñ non urunt. 4°. de simp. med. fa. 5°. 24. F
Calida crassarū partium, quoniā plus ulcerāt, iccirco uiolentius affligūt.
4°. de simp. med. fac. 5°. 24. F
Caliditas medicamentorum procedit ad uersionem usq; ubi in crassa consi=
stit essentia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. G
quæ Calida ulcus faciunt. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. C
Calidissima medicamenta aliqua numerantur. 10°. de cōp. med. 5°. 207. C
Calida cum subtili substantia. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. G
Calidorum ordo pro alopecia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
Calidum parum, frigidum plurimum, & tenuium partium est acetum. 1°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 128. H
Calidum acetum esse, quo probetur argumento. 5°. de simp. me. fa. 5°. 5. H
Calidus quo modo probatur esse Adeps. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. G
Calidior suillo adipe est bubulus adeps. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 216. G
Calidior, et siccor ē anpis piguedo, q̄ suū. 4°. de simp. 25. E/11°. 5°. 79. A
Calidum, & siccum in quarto ordine Allium. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. A

Calidæ, & frigida temperantia, & condensatoria, & extenuatoria est
Aloe. de cathar. Sp. 94. E
Calidum in primo ordine est Anethum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. G
Calidum est Apium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
Calida, & acria urinam cientia sunt semen Apij, petroselini, foeniculi,
dauci, agnoselini, smyrnij, sefeli, ammi, phu. meum, asaron, et acoron.
5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
Calida, sicca, & acria sunt, urinam mouentia. de ren. affe. dig. 7°. 196. E
Calidus & subtilissimus omnium terrestrium est Asiae petrae flos. 3°. de
compos. medic. per gen. 5°. 228. E
Calidum & siccum in secundo ordine est bitumen in mari mortuo. 11°. de
simplicium med. fac. 5°. 83. F
Calida & sicca est in tertio Chamædrys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
Calidus, & humidus est Canis testiculus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
Calidum, & siccum tertio ordine est Cardamine. i. Sifymbrium siccum, ui
ride in secundo. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
Calida in quarto ordine est Capa. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
Calida est in secundo ordine & sicca in tertio Chamæleontis radix. 8°. de
simplicium med. fac. 5°. 63. F
Calida est in tertio ordine & sicca in prima Chamæleuce. 8°. de simplicium
medicamen. facul. 5°. 63. F
Calida in secundo ordine et sicca i tertio ē Chamæpytis. 8°. de sim. 5°. 63. G
Calidū & siccū in tertio ordine est Chelidoniū maius. 8°. de sim. 5°. 63. G
Calidū est in quarto ordine Chelidoniū minus. 8°. de simp. me. fa. 5°. 63. G
Calida, & sicca in tertio ordine est Colocynthis. de cathar. Sp. 94. E
Calidū & siccū est Crocodilij semen, acre, odoratū. 7°. de simp. 5°. 53. C
Calidus in secundo ordine siccus in primo est Crocus. 7°. de simp. 5°. 53. C
Calidum tertio ordine est Cuminum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
Calida, & sicca est Cyperi radix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
Calidus & tenuis est Cyrenicus succus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
Calida et tenuissima substātiæ ē Cyrenicus succus. 3°. de cōp. 5°. 228. E
Calidum est in secundo ordine Elaterium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. C
Calida & sicca sunt Epithymum, & Elleborus, & atram bilem educunt.
de cathartics. Sp. 94. E
Calida, & tenui natura consistit Epithymum, & Elleborus, & frigidam,
& terrestrem habent substantiam. de cathar. Sp. 94. F
Calidum in primo ordine siccū in secundo est Eruum. 8°. de simp. 5°. 57. C
Calidus, & tenuiū partiū est Euphorbij liquor. 3°. de cōp. me. 5°. 228. E
Calidissimum ex ijs quæ ualent alopecijs est Euphorbium. 1°. de composi=
tione medicamen. sec. loc. 5°. 122. D
Calidū in tertio ordine est Fœniculū, siccū in primo. 7°. de simp. 5°. 55. B
Calidum in secundo ordine, siccum in primo est fœnum græcū. 8°. de sim=
plicium med. facul. 5°. 62. D
Calida ualde est Ficus arbor. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
Calida in primo ordine complete sunt Ficus arida. 8°. de simp. 5°. 61. E
Calidū in tertio ordine, et siccū in secundo Galbanū. 8°. de simp. 5°. 63. E
Calidum & siccum multum est Garum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
Calidum est et siccū in tertio ordine Hypericon. 8°. de simp. me. 5°. 63. A
Calidum & siccum in tertio Hyssopum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
Calidissima sunt Lauri folia. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. F
Calidum in quarto ordine est Lepidium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
Calida & sicca in tertio ordine est Leucas. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
Calidum est Libysticum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
Calidum in primo ordine & temperatum in passiuis qualitatibus est Lini
semen. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
Calidi & tenuium partium Liqueores. 8°. de simplicium med. fac. 60. A/
3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. E
Calida est uirtus Lupinorum. de simp. med. Sp. 86. C
Calida, & sicca in secundo ordine Lychnis coronaria. 7°. de simplicium
medicamen. facul. 5°. 54. G
Calida, & sicca in tertio ordine est Maiorana. 8°. de simp. med. 5°. 60. A
Calida, & sicca est Mastiche. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
Calida est, & humida Medulla. de anat. uiuo. Sp. 44. E
Calidum & siccū in secundo ordine est Mel. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D
Calida magis, quàm frigida Melilotus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D
Calida tenuium partium, & parum adstringentia Metalla, quæ. 3°. de cō
positione med. per gen. 5°. 228. E
Calidum in tertio siccum in secundo Meum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
Calida est Milax leuis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
Calida est Milax aspera. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
Calidum tertio ordine est Moly. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. F
Calida & sicca in secundo ordine est Myrrha. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. A
Calida in

Calida in secundo ordine Myrrhis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. E
 Calidum & siccū in quarto ordine est Napy. 8°. de simp. me. fa. 5°. 56. H
 Calidior alijs est Nardus gallica. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
 Calida & sicca est in tertio ordine Nigella. 7°. de simp. med. 5°. 55. C
 Calidum est in secundo ordine Ocimum, & humiditatē habet recremen-
 titiam. 8°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
 Calida in tertio ordine est Ononis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 Calidum est Opobalsanum. 7°. meth. med. 7°. 47. A
 Calidum in tertio ordine, siccum in secundo est Opopanax. 8°. de simpli-
 cium medic. fac. 5°. 57. H
 Calidus est, siccus, extenuans, & incidens Origanus. 8°. de simp. 5°. 57. E
 Calidi & tenuium partium sunt liquor Panacis, & liquor tithymallorū.
 3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. E
 Calidum in primo ordine siccum in tertio est Pentaphyllum. 8°. de simpli-
 cium medic. facul. 5°. 58. A
 Calidū & siccū in tertio ordine est Petroselinū. 8°. de simp. me. 5°. 58. D
 Calida & sicca in tertio ordine est Peucedani radix. 8°. de simp. 5°. 58. D
 Calida, & tenuis est Phaleris. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
 Calidum est facultate album Piper, granum cnidium, cnicus, calx, & ue-
 ratrum album. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Calidum facultate esse Piper, & facile posse incallescere, idem est. 1°. de
 simplicium med. fac. 5°. 4. D
 Calidi medicamenti ut piperis multa assumptio, deinde super id calidam
 potionem bibere quid efficiat. 3°. de symp. cau. 3°. 25. F
 Calida & sicca in secundo ordine est Pix sicca. 8°. de simp. med. 5°. 58. E
 Calidū in secundo ordine siccū in tertio ē Poliū minus. 8°. de sim. 5°. 59. A
 Calidū & siccū in secundo ordine est Polycnemon. 8°. de sim. me. 5°. 59. A
 Calidū & humidum est Polygalum, & lac generat. 8°. de simp. 5°. 58. H
 Calida est in secundo ordine Propolis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. B
 Calida, & sicca in secundo ordine est Ptarmice uiridis, in tertio, siccata,
 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. C
 Calidus i tertio ordine, siccus i secundo est Raphanus. 8°. de simp. 5°. 59. E
 Calida & sicca sunt Resine. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Calida in secundo radix Rhodia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. G
 Calida & sicca in quarto Ruta agrestis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. D
 Calidum tenuium partium Sagapenum. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 228. E
 Calida & sicca in primo gradu est Scammonia. de cathar. Sp. 94. E
 Calida & sicca in secundo ordine Scandix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
 Calida in secundo ordine est Scilla, & multum scindens. 8°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 60. H
 Calidus, & siccus in secundo ordine est Scolimus. 8°. de simplicium medi-
 camentorum facul. 5°. 60. H
 Calida in tertio, & sicca in secundo ordine est Scorpoides. 8°. de simpli-
 cium medic. facul. 5°. 61. A
 Calidū in secundo ordine siccū in tertio est Scriphū. 8°. de simp. 5°. 60. C
 Calidum in secundo ordine est Sisaron. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. F
 Calidum, & siccū in tertio ordine est Smyrniū. 8°. de simp. me. f. 5°. 61. B
 Calida i primo ordine sicca i secundo est Spica nardi. 8°. de simp. 5°. 56. C
 Calida in tertio ordine est Stachys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Calidum & siccum in quarto ordine est Struthium. 8°. de simp. 5°. 61. D
 Calidū & siccū est in secundo ordine Telephū. 8°. de simp. me. 5°. 62. C
 Calida in secundo ordine & sicca est Terebinthus. 8°. de simp. 5°. 62. A
 Calidum in secundo ordine siccū in tertio ē Teucriū. 8°. de simp. 5°. 62. H
 Calidum est mediocriter Thus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. C
 Calidū in secundo ordine ē Thus, siccū in primo. 7°. de simp. med. 5°. 54. D
 Calidus siccus in tertio ordine est Thuris ranus. 7°. de simp. me. 5°. 54. E
 Calidi sūt i quarto ordine Tithymalli, & adurētes. 8°. de simp. 5°. 62. D
 Calidum in tertio ordine est Tragion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
 Calidū, et humidū tēperatura ē Triphyllū. i. Satyriū. 8°. de sim. 5°. 60. B
 Calidū, et siccū ē Triphyllū, ut bitumē, i tertio ordie. 8°. de sim. 5°. 62. F
 Calidum est in tertio ordine Tripolium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. F
 Calidum in primo ordine, temperatum in actiuis qualitibus est Triticū.
 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Calida parū, et tenuiū partiū semia frumētaria q̄ sint. 3°. de cō. 5°. 228. F
 Calida fruges quo modo cognoscantur esse. 1°. de alim. fac. 2°. 13. A
 Calida in tertio ordine, et sicca i p° est Rododaphne. 8°. de simp. 5°. 59. G
 Calida Venena, quae quod animi mores corp. temp. seq. 1°. 318. B
 Calidum est Vinum omne. de simp. med. Sp. 92. B
 Calidum uinum est quod aquam ducit. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 108. F
 Calidum & siccum in primo ordine est mustum. 8°. de simp. med. 5°. 57. B
 Calidum est in secundo ordine uinum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
 Calidum est in tertio ordine uinum uetus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B

Calidum est uinum antiquum. 2°. de loc. affec. 4°. 14. A
 Calida sunt natura uina uetusta. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. G
 Calidiora, & tenuiora omnia fiunt uetustate quae non putrescere antici-
 pent. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. C
 Calidum uinum antiquum, subtile, clarum, citrinum, est cibus acutus, inci-
 dens, aperiens. de dissol. cont. Sp. 72. F
 Calidum uinum dulce, est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Calidum est uinum austcrum. 6°. meth. med. 7°. 93. D
 Calidum minus est uinum nigrū ponticū uino albo. de diss. cōt. Sp. 74. D
 Calidū unū incidit phlegma, et mūdificat stomachū. de diss. cōt. Sp. 74. E
 Calidum uinum quibus dandum. 5°. de san. tuen. 2°. 94. F
 Calidior natura uinū modicum frigidis & humidis corporibus humido
 & frigido existente aere dandū. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 108. F
 Calidiora uina sunt commodiora seni. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 Calidissimū uinū frigidissimis intēperatijs dandū ē. 5°. de sa. tu. 2°. 94. G
 Calidiora redduntur, & capita, & corpora uniuersa ob nimiam potatio-
 nem. com. 7°. apho. 7°. Ex. 54. D
 Calida sunt comptoria unguenta (alias comagenū unguentum) 2°. de com-
 positione med. sec. loc. 5°. 132. H
 Calida sunt unguentū foliatū & spicatū. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 133. A
 cur Calidis multis medicamentis frigidum unum mixtum sit, aut refrige-
 rantibus quod calfaciat. 1°. de simp. medic. fac. 5°. 6. H
 Calida cur ponatur cū opio et stupefaciētibus. 8°. de cōp. med. 5°. 190. A
 CALIDI morbi septuplex causa. de oculis. 7°. 185. F
 Calidum est pathema seu passio tactus. 3°. de symp. diffe. 3°. 10. D
 Calida intemperiei causae. de caus. mor. 3°. 6. D
 Calidiores affectus faciunt multi motus. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Calidi morbi in regionibus calidis facilius generantur, & sunt minus pe-
 riculosi. com. 3°. apho. 3°. Ex. 20. B
 in Calidos morbos facile icurrūt calidiores natura. 5°. de sa. tu. 2°. 93. C
 Calidiora membra per naturam facile patiuntur à causis calidioribus. de
 natura humana. com. 2°. 7°. 182. H
 Calida particulae calidis, frigidae frigidis morbis facile corripiuntur. 1°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 126. H
 Calida partes uel frigidae fiunt uel per intemperiem solum uel per humo-
 res. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. G
 ad Calidius corpora quada uersa uident in ingētibz exustionibus citra
 aut malū succū aut pectoris uisceris ue inflāmationē. 2°. d. sim. 5°. 14. H
 ad Calidum, & frigidum inordinata & repentina permutatio, quos fa-
 ciat morbos. com. 3°. apho. 22°. Ex. 24. F
 Calidi morbi à bile. 2°. de nat. facul. 1°. 300. D
 Calida passionēs sunt phlegmonae, phygethla, erysipelata, carbunculi. 1°.
 de simpli. medic. facul. 5°. 5. H
 Calidus affectus est inflammatio. 2°. de loc. affec. 4°. 13. B
 Calida moderate tubercula pruritū solum excitant. in 6°. de morbis uul-
 garibus, commen. 2°. 3°. 165. G
 Calida uehementer tubercula mordent & contristant. in 6°. de morbis
 uulgaribus, commen. 2°. 3°. 165. G
 Calida quae per cutis densitatem sua crassitudine traduci non possunt, sed
 intus detinentur, carbonēs gignunt, minus uero talia faciunt caneros.
 de atra bile. 1°. 35. C
 Calidi dolores noui. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 156. E
 Calida, & frigida intēperies dolorē facit. in 1°. de mor. uul. 3°. 104. H
 ad Calida causae iēteritiam. secretorum. Sp. 101. C
 Calidi, & biliosi morbi quae symptomata faciant. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
 Calidi morbi quō p̄p̄inuas partes primo calefaciāt. 3°. de cau. 3°. 6. F
 Calida affectiones cito ad uigorē ueniūt. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 164. E
 Calidis morbis succedentia frigora perniciosissima, & insanabilia. in 3°.
 de morbis uulgar. com. 1°. 3°. 132. A
 in Calidorum, & siccorum ciborū paritate uita assueta tertianas indu-
 cit febres. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Calido in stomacho & in reliquo corpore conueniunt cibi acetosi. de dis-
 solutione cont. Sp. 72. G
 Calida & humida intēperies uentriculi quō curat. 7°. met. me. 7°. 47. F
 in Calido, et humido uētriculo frigida aqua cōuenit. 7°. met. me. 7°. 47. F
 Calidus et siccus uētricus nō debet temere refrigerari. 7°. met. 7°. 48. B
 Calidus, & siccus uehementer uētricus nō pōt sanari. 7°. meth. 7°. 47. F
 Calidum, & siccum habentis uentriculum casus. 7°. meth. me. 7°. 47. D
 in Calido stomacho quando generatur pituita cuscute & apium mundi
 ficiant eum. de dissol. cont. Sp. 74. E
 Calido iccori dulcia prohibenda sunt. de dissol. cont. Sp. 71. F
 Calidam intemperiem iccoris quae comitantur. 5°. de loc. affec. 4°. 34. E
 Calida aegritudo

Calida ægritudo quo modo curanda. de part. med. art. Sp. 18. D
 Calido affectui causa frigida contraria existit. ars. med. Isa. 69. D/
 1°. de nat. hum. 1°. de loc. aff. 4°. 5. E/4°. de simp. med. 5°. 28. H
 Calidiores partes ifrigidatæ, debet magis calefieri. 7°. met. me. 7°. 49. A
 Calidiora tanto debent esse medicamenta, quanto frigus exuperat: tantoq;
 humidiora, quanto uincit siccitas. 4°. de simp. med. fac. 5°. 33. A
 in Calidis, quibus fiat refrigeratio. 8°. meth. med. 7°. 50. G
 Calida, et humida moderate psunt frigiditati et æstui. 1°. de usu. 1°. 116. D
 Caliditas febrium putridarum, qualis. 1°. de diff. feb. 3°. 34. D
 Calida medicamenta cur exhibentur in febre, cum calida nõ exigat. quos
 purg. op. 5°. 98. G
 Calida, et medicamentaria facultate ledunt febricitantes, et quæ sint ta
 lia. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. F
 Calidis affectibus mel aduersum est. de marc. 3°. 48. E
 Calida, et hūida, et dulcia dāda ægrotati ex cholera nigra. de dy. Sp. 19. F
 Calida sicca, et dulcia dāda, si ægritudo sit ex phlegmate. de dyn. Sp. 19. F
 Calida si sint interiora, et exteriora frigida in febre continua, letale est.
 commen. 7°. apho. 68°. Ex. 60. F
 ex Calido alteratio facile curatur, cur. 7°. meth. med. 7°. 44. C
 Calida pars calefacta paucio frigore reducitur. 7°. meth. med. 7°. 49. A
 sub Calidioribus morbis nidorosas facit mutationes uenter. 3°. de sym=
 ptom. caus. 3°. 24. H
 Calida, et humida uentriculi intemperies quō curet. 7°. met. me. 7°. 47. H
 Calidi morbi per excretionem indicantur, si uires ægri ualide sint. in pro
 gnost. commen. 3°. 4°. 209. G
 Calida in dolore coli, et dolore lapidis, adhibentur. 2°. de lo. aff. 4°. 9. F
 Calida actu danda in syncope. 12°. meth. med. 7°. 76. D
 Calida quando, et quando frigida debent esse remedia in cephalæa. 2°. de
 compo. medic. sec. loc. 5°. 137. D
 Calidi si sint morbi, cholera amaran euacuare debemus. comment. 6°.
 aphorif. 47°. Ex. 52. C
 per Calida medicamenta curantur succi inherentes cuti. in 6°. de mor=
 bis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 165. G
 Calida semper præcordijs applicanda. intro. Isa. 55. F
 Calida tenuiū partiū ifestissima sanguinis reiectiōi cur ponunt ubi pulmo
 aut thorax, aut arteria affecta est. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 183. E
 Calidis uehementer siccis ue nõ debet curari scirrhus, sed ijs quæ mollien=
 do digerunt. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Calida urinā prouocātia lapidē indurāt. de ren. aff. dig. et me. 7°. 194. C
 Calida moderate q̄ lapidi rūpēdo magis cōueniūt. de re. af. di. 7°. 196. E
 Calida quando porrigenda in renum lapide. de ren. aff. dign. 7°. 194. D
 ad Calidam podagram. de dyn. Sp. 30. B
 Calida nimis fugienda in ulceribus. 3°. meth. med. 7°. 21. C
 Calida semp in uulneribus neruorū applicāda. 3°. de cōp. me. 5°. 229. H
 Calida quō manere debeat lana i uulnē neruorū. 3°. de cōp. me. 5°. 229. G
 CALIDAE naturæ q̄ apud Hippo. i 6°. de mor. uulg. cō. 4°. 3°. 183. E
 Calidum simul et frigidū esse idē tēperamentū nõ pōt. 1°. de tēp. 1°. 10. G
 Calidum et frigidum an possit unā fieri corpus. de cau. mor. 3°. 8. A
 Calidi, et frigidi habent diuersam naturam. de puls. ad tir. 4°. 44. A
 Calidi temperamēti triplex differentia. 5°. de san. tuen. 2°. 94. F
 Calidiores temperamento sunt animosi, certaminis auidi, et prompti ad
 actionem plusquam expedit. 2°. de san. tuen. 2°. 73. E
 Calidissimus primo die hō quō et cur. de nat. hu. com. 2°. 7°. 180. A/B
 Calidi intemperies efficacior est sicca et humida. 6°. de san. tu. 2°. 96. D
 Calidis respiratio semper maior, et densior. de util. resp. 1°. 225. G
 Calidiores sunt, qui habent uenas latas. 2°. de temp. 1°. 18. C
 Calidi habēt arterias maiores, et ualidius pulsantes. 2°. de sem. 1°. 339. B
 Calidiorū pulsus nā qualis. de pul. ad tir. 44. B/3°. de cau. p. 4°. 46. B
 Calidius tēperamentū significat pulsus celerior. 1°. de præf. 4°. 108. D
 Calidi habēt corpus robustū, et prōptū ad oēs motiōes. 2°. de se. 1°. 339. B
 Calidius corpus procliuus ad motum. 3°. de præfag. ex pul. 4°. 116. E
 Calidi habent plurimos pilos. 11°. de usu par. 1°. 190. B
 Calidū tēperamētū significat rubēs color. in 3°. de mor. cō. 3°. 3°. 146. D
 Calidi quidam fiunt ex aloes usu. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. E
 Calida intemperies, temperata in humido, et sicco, quomodo seruetur et
 quo modo mutetur. 6°. de san. tuen. 2°. 95. H
 Calidæ naturæ hyeme melius se habent. com. 3°. apho. 18°. Ex. 23. H
 an Calidis omnibus uinum non sit idoneum, sed utilior his aquæ potio sit.
 5°. de san. tuen. 2°. 94. E
 Calido naturaliter frigida potio conuenit et quiescere. de sal. 2°. 43. B
 Calidis aqua bibēda. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 183. E/de ui. Sp. 76. D
 Calidam intemperaturam patientibus dari non debet uinum. 8°. de com=

positione medic. sec. loc. 5°. 194. F
 Calidi natura aut ætate quo uino uti debent. de bo. et uitio suc. 2°. 38. H/
 de uinis. Sp. 26. D
 Calidæ naturæ calidis leduntur, frigidis sanant. cō. 3°. apho. 3°. Ex. 20. B
 Calidiores natura facile incurrūt in calidos morbos. 5°. de sa. tu. 2°. 93. C
 Calidæ naturæ, et ætati, et habitui, et tēpori, et anni constitutioni, et
 regioni, morbi calidiores sunt cōgruentes. cō. 2°. apho. 34°. Ex. 17. C
 Calido temperamento additum piper, sinapi, allia accendit febrem. præ=
 sag. exper. conf. Sp. 77. D
 Calidi debēt quotidie lauari aqua dulci. i 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 183. E
 Calida natura somnum capiat in frigido cubili calido tempore. in 6°. de
 mor. uulg. com. 4°. 3°. 185. E
 Calidæ temperiei homo quibus sit nutriendus. de dissol. cont. Sp. 72. C
 Calida corpora calidis nutriuntur. ars. med. Isa. 68. G
 Calidiores frigidis nutriendi. in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 183. E
 Calidi cibos frigidis fortius digerunt. de dissol. cont. Sp. 73. B
 in Calido corpore quid efficiant cibaria crassa. de dissol. cont. Sp. 72. G
 Calidæ naturæ quo modo debēt se gerere post cibos. in 6°. de morbis uul
 garibus, commen. 5°. 3°. 194. E
 in Calidis natura, et ætate florentibus cur mel facile in bilem uertitur.
 2°. de nat. fac. 1°. 300. G/1°. de alimentorū facul. 10. A/3°. 2°. 32. G/
 4°. de simp. medic. fac. 5°. 29. B
 Calidis impense quibus modis sint exercitandi. 6°. de san. tuen. 2°. 96. A
 Calidis naturis quo modo quietē imponit Hippo. 5°. de san. tuē. 2°. 94. A
 Calidi debent abstinere a curis. in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 183. E
 in Calidis breui fit putrefactio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. H
 Calida humida i locis calidis facile putrescūt. de cur. rat. p san. 6°. 16. H
 Calidi moriuntur, conuulsi, cōtra ac illi qui corripitūtur syncope, hi enim
 et uehementer frigidi uiuunt adhuc. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 107. H
 Calidæ, et humidæ complexionēs sunt corporis rari, et habent semen se
 cundum. com. 5°. apho. 63°. Ex. 44. C
 Calidis, et humidis uenus innocua est. 6°. de san. tuen. 2°. 96. H
 Calida flatuosa adhibenda perineo, et lumbis pro coitu excitando, frigi=
 da pro ipso remouendo. 6°. de loc. affe. 4°. 42. F
 Calida, et sicca uenerem cohibent. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 Calida et humida habent substantiam quæ quā celerrime in ambientem
 dissipatur. 8°. meth. med. 7°. 60. H
 Calida, et humida temperies, ut puerorum, facile absuntur. de curan.
 rat. per sang. miss. 6°. 19. F
 Calida, et humida natura æstate, et hyeme bene se habet. commentario
 3°. aphorif. 2°. Ex. 20. A
 Calidæ, et humidæ naturæ minus quā aliæ leduntur in autumnno. com=
 men. 3°. aphorif. 18°. Ex. 23. H
 Calidi, et humidi qua uictus ratione regendi. 1°. de mor. uulg. 3°. 108. G
 Calida, et humida corpa cur optime nutriantur. 3°. de symp. cau. 3°. 28. H
 Calidissimum humidissimumq; corpus celerrime alterat proprium nutri
 mentum et assimilāt. 3°. de symp. cau. 5°. 28. H
 Calidum, et humidum qui habent corpus concoquunt, apponunt, agglu=
 tinant, et nutriuntur. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A
 Calidi, et humidi quo modo balneum requirunt. 8°. meth. me. 7°. 54. C
 Calidorū et humidorū tēperies hircis similis est, id eo prōpta est qualibet
 occasione tū alijs morbis, tum febribus corripit. 8°. met. me. 7°. 54. B
 Calida, et humida promptissime putrescunt. 1°. de differen. feb. 3°. 31. H/
 8°. meth. med. 54. B/ 7°. 57. A
 Calidum, et humidum temperamentum interdum incidit in pestilenti et
 morbo acri statu. 1°. de temp. 1°. 11. H
 Calidiores et humidiores naturæ quibus morbis tententur in pueritia.
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. F
 Calidi, et humidi secūdo loco sunt ad febrem proni. 8°. met. me. 7°. 54. E
 Calidi, et in passiuis qualitatibus temperati tertio loco sunt ad febrem
 proni. 8°. meth. med. 7°. 54. E
 Calidi, et humidi febricitant statim stipata cute. 8°. meth. me. 7°. 54. C
 Calidæ et humidæ naturæ promptius digeruntur, et exhalant. 8°. me=
 thodi medendi. 7°. 60. H
 Calida, et humida temperato homini conueniunt. de oculis. 7°. 188. C
 Calidi, et humidi propēsi sunt ad succos digerēdos. 8°. met. me. 7°. 58. A
 Calidi, et sicci hoies, quales. 8°. meth. med. 50. F/60. D/10°. 7°. 63. D
 Calidum, et siccum temperamentum quæ faciat. 14°. meth. med. 7°. 91. C
 Calida, et sicca intemperies facile cognoscitur. 10°. meth. med. 7°. 63. D
 Calidæ et siccæ naturæ ad hyemem bene se habent, ad æstatem male. com
 mentario. 3°. aphorif. 2°. Ex. 20. A
 Calidi, et sicci ad febres opportunissimi sunt. 8°. meth. me. 7°. 54. E
 Calidum, et

Calidum & siccum corpus febricitans non potest esse uiribus ualentibus.
 10°. methodi medendi. 7°. 63. H
 Calidi, & sicci qui febre corripiuntur ex siccitate, & caliditate possunt
 in principio accessionis cibari. 10°. meth. med. 7°. 62. G
 Calidis, & siccis aduersissima est inedia. 10°. meth. med. 7°. 63. D
 Calidis, & siccis qui cibi boni. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Calidis & siccis æstate argyrotrophema dāda, de bo. & ui. suc. 2°. 39. B
 Calidis et siccis ficus et cucurbitæ æstate dari debēt. de bo. & ui. 2°. 39. B
 Calidis, & siccis lactis spuma æstate danda. de bon. & uitio suc. 2°. 39. B
 in Calidis, & siccis uolatilia optima. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 in Calida & in sicca intemperie quæ Galenus adhibeat. 2°. de compo-
 sitione medic. sec. loc. 5°. 138. A
 in Calidis & siccis urinæ biliosæ sunt. 8°. meth. med. 7°. 50. F
 Calidi & sicci ab euationibus plenis offendūt. de ar. cu. ad Gla. 7°. 98. D
 Calidum, & siccum corpus febricitans, si habet phlegmonem, morietur.
 10°. methodi medendi. 7°. 63. H
 CALIDA & tenuia quadamtenus sunt, quæ odorata sunt. 4°. de sim-
 plicium medic. fac. 5°. 31. B
 Calidum esse sequitur non quicquid bene redolet, neq; quicquid calidum
 est bene olere, neq; si quid graue olens est calidum esse, neq; si calidum
 etiam graue olere. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. C
 Calidorum innumera sunt partim bene olentia, partim grauiter olentia,
 partim neutra. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. D
 Calidi odores capitis dolorem faciunt. 3°. de loc. affec. 4°. 20. G
 Calida sūt oīa odorata. 4°. de simp. 5°. 31. A/cō. 5°. apho. 28°. Ex. 40. C
 Calidum uiribus esse oportet olfactui odorem bonum inferens aromati
 speciem gustui representans. de atten. uic. rat. 2°. 44. H
 CALIDI sunt palestritæ, & gymnastæ ob uitæ institutum. in 1°. de
 morbis uulgaribus. 3°. 105. A
 CALIDA signa & planetæ.
 Calidus est Aries in secundo gradu, siccus in tertio. de sperma. Sp. 38. H
 Calidi, & humidi sunt, gemini, libra, aquarius. de spermate. Sp. 39. A
 Calidus & humidus est Iuppiter. de cōpag. mēb. siue de nat. hu. Sp. 59. F
 Calidus est & siccus leo in quarto gradu. de spermate. Sp. 38. H
 Calidus & siccus est Mars. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. F
 Calidus, frigidus, humidus, siccus æque ē Mercurius. de cōp. me. Sp. 59. G
 Calidus in primo gradu est sagittarius, siccus in secūdo. de sper. Sp. 38. H
 Calidus, & siccus est Sol Minus marte. de cōp. mē. siue de na. hu. Sp. 59. F
 CALIDA, & humida cur sit qualitas audibilis. de cōp. mēb. Sp. 58. C
 Calida, & sicca cur sit qualitas uisibilis. de comp. memb. Sp. 58. C
 ex CALIDI, frigidi, humidi, & sicci miscella fiunt saporēs. 1°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 9. A
 Calidi summe sunt acres saporēs, deinceps post illos sunt amari, deinde ue-
 ro dulces. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. F
 Calidi primum exacte sunt acres saporēs, deinde exedentes, urentes, cru-
 stam molientes ac deniq; et colliquantes. 4°. de simp. med. fa. 5°. 29. G
 Calidius austero est dulce. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. C
 Calidiora tanto sunt dulcia, quanto dulciora. de cathar. Sp. 94. B
 Calidius dulci est amarum. 4°. de simp. me. fa. 5°. 27. C/de ocu. 7°. 188. C
 Calidum immodice est amarum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. A
 Calida, & sicca sunt acuta, & salsa, & quo modo. de oculis. 7°. 188. C
 CALIDVS quando sit spiritus. 4°. de loc. affec. 4°. 27. A
 Calidum, & frigidum sunt elementa spiritus. 5°. de decre. 1°. 255. G
 CALIDVS sudor, & multus quid indicet. cō. 7°. apho. 61°. Ex. 59. F
 Calidi sudores sunt minus malum frigidis. com. 4°. apho. 42°. Ex. 32. E
 Calidissima pars hominis non potest continere frigidos sudores. commen-
 tario. 4°. aphor. 37°. Ex. 32. B
 Calida intima, exteriora frigida, malum. in progn. com. 2°. 4°. 198. C
 Calidum uaporem exire per cutem cū prius anhelitus fuerit frigidus, est
 signum mortiferum. in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 187. C
 Calidus uapor superiora petit. in 1°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 104. D
 CALIDA tempora anni.
 Calida, & sicca est æstas. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. B/in 3°. de morbis
 uulgaribus, commen. 1°. 3°. 101. C
 Calidissimus & siccissimus status nō fit nisi i æstate. 10°. met. me. 7°. 63. E
 Calida sunt ualde tempora ante canem, quare à uenæ sectione abstinendū.
 in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 179. B
 Calida, & sicca unde sit æstas. de spermate. Sp. 39. B
 Calidum, & siccum tempus pro æstiuo intelligit Hippocrates quocunque
 tempore sit. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 134. C
 Calidū, & humidū ē uer. bre. de. dog. 1°. 231. B/de sper. 39. B/Sp. 40. E
 Calidi & humidi status, temperamenta calida & humida offendūt. in 1°.

de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 108. F
 Calidum & humidum cum est tempus, ne putrescant uestes, quatiuntur.
 in 3°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 141. A
 Calida et sicca, tpa regiōes, cōstōnes extenuāt. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
 in Calido admodum tempore anni non est secunda uena etiā in febre acu-
 ta. de sectis. Isa. 16. E/1°. de arte cur. ad Glau. 97. C/de uict. ra. in mor-
 bis acutis, commen. 4°. 7°. 136. H
 in Calidis admodum constitutionibus euacuati, ex animi defectu & disso-
 lutione periere. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. C
 Calidum, uide Calor.
 CALIGATIONES oculorum numerantur inter morbos longos ad
 intrinsecas partes pertinentes. intro. Isa. 56. B
 Caligo oculis offusa cognata est comitiali morbo. intro. Isa. 56. C
 Caliginis causa. introd. Isa. 56. C
 Caliginem turbando inducit lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 Caliginem oculorum cito transeuntem & delectationē cibi ostendit urina
 pinguis sine febre senibus eueniens apoplexia soluta. de dyn. Sp. 34. B
 Caliginis oculorum præsidia. de dynia. Sp. 24. G
 ad Caligines oculorum ualet succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. B
 ad Caliginē oculorū pdest collyrijs mista chelidōia. de simp. me. Sp. 82. B
 Caligines oculorum eximit fel. de simp. med. Sp. 84. E
 Caligines expurgat lactuca. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Caliginem oculorum extenuat lapis thyites. de simp. med. Sp. 86. H
 ad Caliginem oculorum facit oleum. de simp. med. Sp. 88. D
 Caligini oculorum facit oliuæ lachryma. de simp. med. Sp. 83. G
 ad Caliginem oculorum. de med. fac. para. 163. B/ 7°. 172. F
 Caliginis, & tumoris, & sanguinis oculorum præsidia. de dyn. Sp. 24. G
 Caligini, & nebulae quando similes spiritus. in 1°. de mor. uulg. 3°. 104. C
 Caliginosa in somnis quid significant. in 1°. de mor. uulg. cō. 3°. 3°. 117. H
 Caliginis somniū significat atrā bilem. de præ. ex in som. sum. 4°. 213. C
 Caliginosus est auster. in 1°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 104. D
 Caliginosa, & flatuosa materia cū diuersis humoribus quid faciat. in 1°. de
 mor. uulg. com. 1°. 3°. 104. G
 à Caliginosa materia cum bile fit sacer ignis. 1°. de mor. uulg. 3°. 104. G
 CALISIVA caustica est, & uires habet acerrimas. de sim. Sp. 82. E
 Calisiva mittitur in emplastris, & in causticis. de simp. med. Sp. 82. E
 CALIX mensura. de med. fac. parab. 7°. 170. B
 Calices cereos in Apollonium & Dexippū retorsit Erasistratus. de uict.
 rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 135. A
 CALOPODIVM unum ad omnes homines non potest sutor accom-
 modare. 5°. de san. tuen. 2°. 93. D
 Calopodio uno omnes calceant, prouerbum. 8°. meth. med. 7°. 60. E
 in CALORE mediocri durum siccum est. 2°. de temp. 1°. 17. G
 in Calore mediocri molle, humidum est. 2°. de temp. 1°. 17. G
 cū Caliditate humiditātē esse nō posse nōnulli putabāt. 1°. de tēp. 1°. 10. D
 Caloris humidi & caloris sicci fit mentio. de assuet. 2°. 61. D
 cū Calore uehementi molle necessario nō est humidū. 2°. de tēp. 1°. 17. G
 quæ Calore sunt eodem, & odore, & sapore, non omnia eadē uires
 obtinent ex Diocle. 1°. de alim. fac. 2°. 7. D
 Caloris non est expers aceti fæx. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. D
 Calorem quo modo habeat acetum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. G
 Caliditatem uini amittit acetum, & quandam ex putredine adeptum est,
 & quo modo. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. H
 Calore ex atrio ascendente calefacta cella uinaria partim herba stæbe te-
 pefacta uinū quodcūq; repositū acescere nō sinit. 1°. de anat. 5°. 101. B
 Calore picipāt cinis & acetū, ut & bilis nigra. 3°. de sym. cau. 3°. 28. B
 Calor egit in calce, cinere, & sale. de util. resp. Sp. 64. F
 Calor, & frigiditas sunt differētiæ accidentales aquæ. de sper. Sp. 40. F
 in Caliditate, & frigiditate quo modo se habeat aqua fontana. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 67. C
 Calorem tepidum habet chamæmelum. 11°. meth. med. 69. H/ 7°. 73. C
 Calorem temperatum habet lini semen. 11°. meth. med. 7°. 73. C
 Calor duplex ē, genuinus uidelicet & acquisitiuus siue spurius. 1°. de diff.
 resp. 62. C/in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 184. B
 Calor duplex apud Hippocratem, alterum quod ipse ingentum uocat, ef-
 sentiam in sanguine, sanguineisq; uisceribus repositam habens, alterū
 uero acre, mordax, & igneū, sub quo genere est febris. in 6°. de mor-
 bis uulgaribus, com. 4°. 3°. 186. B
 Calor naturalis est distinctus à febrili. 1°. de crisi. 4°. 132. H
 Caloris innati, & febrilis diuersitas. com. 1°. apho. 14°. Ex. 7. D
 Calor naturalis, & febrilis quod sint duo distincti calores, pōt inde colli-
 gi, ubi dicit frigidos humores neq; à calore natiuo neq; à febrili posse
 calefieri,

calefieri, & considera totum commentum. cō. 4°. apbo. 37°. Ex. 32. C
 de Calore innato quæ fuerit snia Hippo. & Plat. 8°. de dec. 1°. 277. E
 Caloris natiui differentie, quæ. 1°. de cau. puls. 4°. 87. B
 Calor inatus ē natura nra. de marc. 3°. 46. A/ cō. 5°. apbo. 22°. Ex. 39. E
 Calor naturalis est illa natura, quæ regit solida corpora, scđum Hippo
 cratem. com. 4°. apbo. 37°. Ex. 32. B
 Calor naturalis est animæ substantia apud Hippocratem. in 6^m. de mor=
 bis uulgaribus, com. 6°. 3°. 190. A
 Calor natiuus est substantia uirū fm plures & summos medicos uel saltē
 primū & necessariū uirum instrm. 2°. de ar. cu. ad Glauc. 7°. 103. C
 Calorem naturālē ignē substantiā uocat Galenus. 1°. de san. tu. 2°. 62. E
 Calorem naturalem habere fundamentum in sanguine & spiritibus, po=
 test ex Galeno colligi ubi inquit, < spiritus, sanguis ue, atq; calor is q
 in eis est > com. 2°. apbo. 1°. Ex. 11. B
 Caloris naturalis substantia ex sanguine & pituita (aliās spiritu). 8°. de
 decretis Hippo. 1°. 277. F
 Calor natiuus in bono sanguine consistit. de sal. dieta. 2°. 40. F
 Calor naturalis ē cētia potētie uitalis. i 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 174. B
 Calor immatus est natiuus spiritus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 Caloris innati substantia ex quibus sit. com. 1°. apbo. 14°. Ex. 7. D
 Calor naturalis temperatus. 8°. de decretis Hippo. 1°. 277. F/ de sal. die.
 2°. 40. F/ 3°. de cau. puls. 4°. 97. C/ com. 1°. apbo. 14°. Ex. 7. D
 Calor natiuus non modo est calidus temperatus, sed etiam humidus. de na
 tura humana com. 2°. 7°. 180. B
 Calor naturalis essentia est se ipsum mouēs, & semper. de palp. trem. con
 uuls. & rig. 3°. 54. B
 Caloris substātia non dijudicatur rōne molis corpis. adu. Lycū. Ex. 65. A
 pp Calorem homo est perfectior muliere. 14°. de usu par. 1°. 205. H
 Calor quo modo uariū sit secundum ætates. com. 1°. apbo. 14°. Ex. 7. B
 Caloris pueri differentia a iuuenili. 2°. de temp. 1°. 17. F
 Calor in pueris magis halituosus est, & multus, & suauis: in florentibus
 exiguus, siccus, nec silr suauis est calor is occurfus. 1°. de temp. 1°. 17. F/
 3°. de symp. cau. 3°. 29. C
 Calor pueri admoti uentriculo superat omnem calorem fomentorum. 5°. de
 simp. med. fac. 5°. 33. D
 à Calore pueri & catuli iuuatur uenter. 7°. meth. med. 7°. 47. B
 Caloris natiui plus habent pueri. de sal. dieta. 2°. 40. F
 Calor naturalis plurimus his est q media tēperie sūt. 5°. de sa. t. 2°. 94. E
 Caloris puerilis cum iuuenili æqualitas. 2°. de temp. 1°. 17. F
 Calor pueri salubris est. com. 1°. apbo. 14°. Ex. 7. D
 ad Calorem naturalem in pueris comparatio lignorum humidorum. de
 marcore. 3°. 45. H
 Calor eorum qui in ætatis uigore consistunt est mordax. commētorio. 1°. aphorif. 4°. Ex. 7. D
 Caloris naturalis senum ad lucernam quæ extinguitur comparatio. com=
 men. 1°. apbo. 13°. Ex. 7. B
 Calor naturalis non pōt cum flamma ignis comparari. de marc. 3°. 45. H
 Calores uehementes quibus populis sint. de aere, aq. & lo. 2°. 6. B
 Calor mordens unde. 2°. de diff. feb. 3°. 40. C
 Calor capas ampliter comedētū ē acris & mordax. 5°. de sa. tu. 2°. 93. F
 Calor natur alis priō humidus, et ibecillus iuxta aliquos. de mar. 3°. 45. H
 Caloris innati substantia est humida. com. 1°. apbo. 14°. Ex. 7. E
 Caloris natiui partes quædam fiunt calami aridi ab igne dum nos recalsa
 ciunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. B
 Calor naturalis frigoris aliquatenus particeps est. de pal. tre. 3°. 54. C
 Calori natiuo magnum usum exhibet ēt frigiditas. de pal. trem. 3°. 54. C
 Calor an ex motu cordis, & arteriarum oriatur, an sit connatus ut cordi
 motus. aduersus Lycum. Ex. 61. H
 Caloris cordis causa est motus. de anat. uiuo. Sp. 56. D
 Calor multus insitus est in corde, & in iecore. in 6^m. de morbis uulgarib=
 bus, comen. 4°. 3°. 186. F
 Calor cordis est diuersus ab aliarū partium calore. de usu pul. 1°. 228. B
 Caloris focus est cor. 6°. de usu par. 1°. 150. B/ in 6^m. de morbis uulgarib=
 bus, com. 4°. 3°. 185. H/ 5°. de loc. aff. 4°. 28. H
 Calor uehētissimus est in uentriculo sinistro cordis. de ineq. 3°. 44. A
 Calor q ē i sinistro uētre cordis et i arterijs, a quo nutriat. q ut. Sp. 63. A
 Calor cordis minimus est. de usu pul. 1°. 228. C
 Calor uitalis incipit a corde. de anat. uiuo. Sp. 47. B
 in Calorem naturalem mutatur spiritus a corde. de sper. Sp. 37. F
 Calor naturalis cordis est principiū omniū aliorū. de ana. uiuo. Sp. 45. G
 Calor & ipsius uia, fm Aristotelē, sicut effectus & causa, a cordis radice
 confurgunt. de anat. uiuo. Sp. 45. G

Calor a corde ad uenas continue effluit & per uenas ad totum corpus &
 inde continue effluit extra corpus. de util. resp. Sp. 62. F
 Calor per arterias & uenas confluit in corpus. de usu pul. 1°. 228. D
 Calor effluit per poros uenas subtilissimas. de util. resp. Sp. 62. F
 ob Calorem naturalem quotidie cunctis animalibus nonnulla substantiæ
 portio defluit. 1°. de san. tuen. 2°. 62. H/ com. 7°. apbo. 59°. Ex. 59. D
 Calor naturalis seruatur modicis tum corporis, tum animi exercitijs. 1°. de
 sanitate tuenda. 2°. 65. F
 Calor naturalis euacuat superflua tantum: calor circumfusus euacuat tam
 bona, quā superflua. com. 1°. apbo. 15°. Ex. 8. D
 Calor numeratur inter ea quæ euacuant totum corpus æqualiter. com=
 men. 4°. apbo. 2°. Ex. 27. D
 Caloris naturalis ad cucurbitulas comparatio. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Calor proprius quid agat. 11°. meth. med. 7°. 69. E
 Calor proprius nihil corrumpit. 11°. meth. med. 7°. 69. E
 Calor naturalis corrumpit corpus, ut ignis ligna. de marc. 3°. 46. B
 Calor naturalis alimento nutritur, ut ignis lignorum materia. in 6^m. de
 morbis uulgar. com. 5°. 3°. 194. A
 Calor naturalis indiget multa humiditate. 3°. de caus. pul. 4°. 98. C
 Calor naturalis humido semper inhæret. de marc. 3°. 46. A
 Calor uitalis nutrimento indiget nō refrigeratione. de util. resp. Sp. 64. B
 Calor naturalis nutritur ut flamma ab oleo. de util. resp. Sp. 62. C
 Calor uitalis qui est in corde nutritur sanguine pingui & unctuofo, secun
 dum Arist. de util. resp. Sp. 62. C
 Calor sinistri uentriculi cordis ingens est. de usu pul. 1°. 228. C
 Calorem cordis aer inspiratus nutrit secundum Hippocratem. de utilita=
 te resp. 63. C/ Sp. 64. B
 Calorem magnum habentia animalia necesse fuit habere pulmonem ma=
 gnum. de anat. uiuo. Sp. 47. F
 Calor cordis excellens signum est audaciæ, & mania. de ana. ui. Sp. 53. A
 Calor natiuus in quibus non accenditur, non fiunt desipientiæ. commen=
 tario. 7°. aphorif. 7°. Ex. 54. D
 Calor naturalis in sōno potius ferē itro, quā extra. de usu par. 1°. 229. B
 Calor primum naturæ instrumentum. 14°. de usu par. 1°. 205. H
 Calor innatus omnium operum naturalium author, secundum Hippocra=
 tem. 8°. de dec. Hip. 1°. 277. E/ in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3°. 190. A/
 comen. 1°. apbo. 15°. Ex. 8. D
 Calor innatus quid agat in corpus. 16°. de usu par. 220. G/ 2°. de natu.
 fac. 1°. 298. A/ de mar. 3°. 46. A
 Calor insitus uel spiritus insitus uel bona temperatura, scđum Aristote
 lem est causa roboris membrorum. 1°. de sem. 1°. 334. G
 Calor facit caput firmum. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. B
 Calor in uigilia extra in somno intus. in 6^m. de mor. uul. cō. 6°. 3°. 191. A
 Calore excitato uis nutriendi firmatur. 6°. de san. tuen. 2°. 98. C
 Calor naturalis ē cōcoctionū opifex. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 183. D/
 comen. 1°. apbo. 15°. Ex. 8. D
 Calore natiuo debilitato per sanguinis fluxū, non possunt concoqui cibi,
 neq; i sāguinē distribui, uñ fit aluus hūida. cō. 4°. aph. 27°. Ex. 30. C
 Calorem naturalem igneum & squallidum habentes facile coquunt quæ
 alij difficile. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 Calor præter naturam nocet concoctioni ex sua substantia. 2°. de natura
 libus facul. 1°. 300. E/ F
 Calor inspissat nutrimentum. de util. resp. Sp. 64. B
 Calor naturalis generat sanguinem. com. 6°. apbo. 12°. Ex. 47. B
 à Calore mediocri fit sanguis. de nat. hum. com. 1°. 1°. 300. F
 Calor natiuus temperatus sanguinē gignit. in 3^m. de morbis uulgaribus,
 commentario. 2°. 3°. 142. D
 Calor mediocris in motibus remissioribus prodest sanguificationi & nu=
 tritioni. de sal. dieta. 2°. 41. A
 Calorem, & frigus facile ferimus ob sanguinem bonum. de dyn. Sp. 19. D
 Calore matricis sperma uertitur in sanguinem. de sper. Sp. 36. B
 Calore matricis pinguescit sperma uiri muliebri associatum cum spiritu
 quodam in ea receptum. de spermate. Sp. 36. B
 ex Calore ueniente a matrice per spiritum naturalem crassescunt ossa.
 de spermate. Sp. 36. C
 Calore fiunt ossa. 1°. de sem. 1°. 332. B
 Caloris plurimum habet sanguis terrestris, ideo est receptaculum amo=
 ris. de util. resp. Sp. 64. F
 ob Calorē sanguis bonus emittit fumosos uapores. de uti. resp. 1°. 226. C
 ex Calore fructus primo dulcescunt, post amarescunt. de ocu. 7°. 188. B
 Calor duplex fructus maturat, alter proprius & cuiq; ingenuus, alter
 externus a sole, sed tamen naturæ ipsorū conueniens ac familiaris. 4°. de simpliciū

de simplicium medic. facul. 5^a. 25. G
 Calore fit concoctio. in progn. com. 1°. 4^a. 196. E
 Calor naturalis dissoluit, & effundit, & attenuat humores corporis. de
 rat. uict. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 140. A
 Calor naturalis deducit ad suppurationē ulcera. c. 5°. aph. 2°. Ex. 39. B
 Calor in pure unde fit. in progn. com. 1°. 4^a. 197. C
 Calor innatus instrumentum auctoris. de nat. hum. com. 2°. 1^a. 180. A
 Calor insitus quibus augeatur. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. B
 Calor naturalis hyeme augetur. com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. A
 Calor innatus hyeme, æstate aduentitius abundat. 8°. de decr. 1^a. 277. G
 Calor in corporis penitioribus partibus crescit, cute præ frigore densa=
 ta. de assuet. 2^a. 61. C
 Calor naturalis si est uehementior hyeme, igitur hyeme nõ deberet gigni
 pituita. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. F
 Calor natiuus internus in omni exercitatione augetur. 2°. de sa. tu. 69. F/
 2^a. 74. B/com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. B
 ex Caloris genuini augmento ob exercitationem quot bona fiant in cor=
 pore. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. F
 Calorem auget angustatio. de caus. mor. 3^a. 6. E/de util. resp. Sp. 62. F
 Calor quomodo ex frigore fiat & adstrictione. de cau. mor. 3^a. 6. F
 Calorem innatum excitat ira. 3°. de diff. resp. 3^a. 74. B
 Calor uehemens est in biliosis. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. C
 Calor auctus non est ira, sed ueluti feruor est caloris in corde. 2°. de sa=
 nitate tuenda. 2^a. 74. B
 Calor naturalis habet latitudinē quæ nõ pōt trāsi. adu. Lycū. Ex. 62. A
 Calor naturalis præter cætera intra sanitatis fines seruandus est. 1°. de sa
 nitate tuenda. 2^a. 65. F
 Calore proprio quælibet res in propria natura seruatur. 4°. de simpli=
 cium medicamen. fac. 5^a. 28. B
 Caloris natiui modus, ut adunguem seruetur non omnes partes similiter
 postulant. 16°. de usu par. 1^a. 220. D
 Calor cordis quo modo seruetur. 11°. meth. med. 7^a. 69. E
 Calor cordis sola respiratione seruetur. de usu puls. 1^a. 228. C
 Caloris augmentatio fit nutrimento deficiente, ratione uacuitatis. de uti=
 litate respirationis. Sp. 63. C
 Calorem natiuum adauget uinum modice haustum. de caus. mor. 3^a. 7. D
 Calor cordis quot modis calidior uel frigidior fiat. de cur. ratione per san
 guinis missionem. 6^a. 16. G
 Calor natiuus ubi efferuescit, pallidam & flauam bilem gignit. in 3^m. de
 morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 142. D
 ex Calore nimio sunt biles, secundum Hippocratem & Plat. 1°. de decre.
 Hippo. 276. A/2°. de nat. fac. 1^a. 300. F
 Caloris naturalis auctio, & diminutio est una causa mutandi pulsus. 2°.
 de sanitate tuenda 2^a. 75. B
 à Calore fit arteriarum motus. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 277. E
 Calor quantus sit, arteriæ pulsatio ostendit. 4°. de loc. affect. 4^a. 24. G
 Calor uenarum minor est calore arteriarum. de usu pul. 1^a. 228. D
 Caloris imbecillitas unde proveniat. 1°. de san. tuen. 2^a. 68. D
 Calor diminutus facit flatu. 3°. de symp. cau. 28. E/in 6^m. de mor. uulga.
 com. 3°. 3^a. 172. A/14°. meth. med. 7^a. 89. A
 Calor fortis non facit flatu, & si facit qui nam sit & quantus. 3°. de sym
 ptoma. causis. 3^a. 27. E
 Caloris natiui defectus pulsus, quales. 1°. de caus. puls. 4^a. 87. F
 ex Calore deficiente et facultate robusta pulsus. 1°. de caus. pul. 4^a. 89. A
 Calor naturalis spatio temporis languet iuxta aliquos & quo modo. de
 marcore. 3^a. 45. H
 Calor naturalis spatio temporis crescit iuxta recentiores aliquos. de
 marcore. 3^a. 45. H
 Calor uitalis dupliciter extinguitur. de util. resp. Sp. 62. D
 Calor natiuus ob multitudinem accenditur, sed extinguitur. commen. 7°.
 aphorif. 7°. Ex. 54. D
 Cor naturalis quō extinguitur à multitudine. cō. 6°. aph. 12°. Ex. 47. E
 Calorem natiuum extinguunt refrigerantia supra modum. 2°. de arte cu
 ratiua ad Glauconem. 7^a. 103. C
 Calor intensus extinguit flammam. de util. resp. 1^a. 224. F
 Calor natiuus extinguitur in forti dolore uentris, & ideo fit extremita=
 tum frigiditas. com. 7°. apho. 26°. Ex. 55. G
 Caloris extinctio quo modo cognoscatur fieri. in 3^m. de morbis uulgarib=
 bus, commentario. 1°. 3^a. 132. C
 cū Calor insitus extinguitur & natura enecatur, exitiosa symptomata
 contingunt. in 3^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 132. C
 Calor naturalis uel extinctus, uel proximus extinctioni facit quæ eua=

uantur frigida. com. 4°. apho. 37. Ex. 32. B
 Calor innatus quod daret usq; ad mortē, collige. cō. 1°. aph. 15°. Ex. 8. D
 Calor naturalis in morte extinguitur. de marc. 3^a. 45. H
 Calore extincto quo modo perit animal. de pal. trem. conuul. 3^a. 55. F
 Calor in igne est differentia uirtutis ipsius. de spermate. Sp. 41. B
 Calor, ut ait Aristoteles, aggregat similia, & disgregat dissimilia. de uti=
 litate resp. Sp. 64. A
 Calor agit in partes remotas, sicut in propinquas. de ana. uiuo. Sp. 49. H
 ex Calore fit motus immodicus, ex frigore segnitia. 13°. meth. me. 7^a. 85. E
 Caloris non innati motiones quot modis euariant. in 6^m. de morbis uulga
 ribus, commen. 4°. 3^a. 186. G
 CALOR ascititius, qui. de pal. trem. conuuls. & rig. 3^a. 54. A
 Calor ascititius est intemperatus. 3°. de caus. puls. 4^a. 97. C
 Caloris aduentitij substantia ignea, fumida, fuliginosa, & acris est. com=
 men. 1°. apho. 14°. Ex. 7. D
 Calor alienus quid facit in corpore. 11°. meth. med. 7^a. 69. E
 Calorem igneum renes habentes tophos faciunt. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. G
 Calor immodicus quo modo ex numero primorum morborum. 2°. de na=
 turalibus facul. 1^a. 300. E/F
 Calor mordax horrorem, & rigorem facit. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. E
 Calor, & frigus qua parte corporis, ibi morbus. cō. 4°. aph. 39°. Ex. 32. C/
 præfag. exper. conf. Sp. 77. G
 Calor in meridie, & frigus mane & uespere, facit morbos. comment. 3°.
 aphorif. 22°. Ex. 24. G
 Calor & frigus si fiat eadem die, morbi autumnales expectandi sunt. com
 men. 3°. apho. 4°. Ex. 20. C
 Caloris & frigoris mutationes in toto corpore longitudinem morbi signi
 ficant. commen. 4°. apho. 40°. 32. D/com. 7°. apho. 60°. Ex. 39. E
 Calor, & frigus abundans corporis languorem facit, uel malum generat
 odorem. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Calor & frigus quo modo simul ab extrinseco sentiatur. de inæquali in=
 temperie. 3^a. 44. F
 à Calore uehementi fit dolor. 12°. meth. med. 7^a. 78. E
 Calor solus facit dolorem capitis. com. 4°. apho. 7°. Ex. 35. B
 à Calore immodico læditur uentris actio. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D/E
 Calor & frigus quo modo soluunt unitatem. de inæq. intemp. 3^a. 44. C
 Calor extrinsecus quo modo sanguinē opprimat. 2°. de diff. fe. 3^a. 40. A
 Calor extraneus est causa efficiens putredinis. in 3^m. de mor. uulgaribus,
 commen. 3°. 141. A/ 3^a. 142. D
 Calor putrefacit facillime humorem, qui non est in suo loco, immo est alie
 nus à natura corporis in quo cōtinetur. com. 2°. aphor. 12°. Ex. 12. E
 Calor præter naturam putredinem sequitur. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. C
 Calore humido corrumpuntur res. 4°. de simp. med. fa. 28. A/3°. de com
 positione medic. per gen. 5^a. 228. C
 Calor putredinis, qualis. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 16. H
 Calore plurimo indigent animalia, quæ sunt ex putredine, & nõ sola pu
 tredine. com. 3°. apho. 26°. Ex. 25. F
 ex Calore, pulsu, & urina potest cognosci an putredo sit in succis. 10°.
 methodi medendi. 7^a. 63. D
 Calor est causa fluxionis. 13°. meth. med. 7^a. 81. C
 Calorem naturalem auctum & alterationem motus eius, qui est in corde
 & arterijs, habet bubo. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. E
 Calor loci phlegmones causa. 13°. meth. med. 7^a. 80. H
 Calor quomodo phlegmonem augeat. 13°. meth. med. 7^a. 82. F
 Calor inflammationis qui sit. com. 5°. apho. 47°. Ex. 18. H
 Calor inflammationis magnus in morbis acutis trahit per modum cucur=
 bitulæ sanguinem ex toto corpore, ijsq; qui ita se habent, uiscera peru
 runt, extremæ autem partes frigescent propter defectum sanguinis
 ad uiscera se recipientis. com. 7°. apho. 1°. Ex. 54. A
 Calor & angustia adest in peripneumonia. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. H
 Calorem iecoris significant excrementa torrida combusta ue. in 3^m. de
 morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 131. B
 Calor punitionis. de simp. med. Sp. 80. H
 Calor febrilis, qualis. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 119. F
 ut Caloris qualitas percipiatur, manus ægri tangenda est. in prognost.
 commentario. 1°. 4^a. 194. G
 Calorē naturalē immodicū esse febrē, colligitur. 2°. de nat. fa. 2^a. 300. B
 Calor ita auctus, ut eius occasione corpus laboret, est febris. 2°. methodi
 medendi. 15. D/8°. 7^a. 49. G
 Calor si in totum corpus extendatur, est febris. de cau. mor. 3^a. 6. E
 in Calore præter naturam febris substantia. 1°. de diff. feb. 3^a. 30. H/
 de fracturis, commen. 3°. 7^a. 243. D
 ob Caloris

ob Caloris extranei accessu acceditur febris. de præs. exper. Sp. 77. D
 Calor acris non semper est cum febre, licet sub eius genere reponatur. in
 6^m. de morbis uulgaribus, com. 4°. 3^a. 186. B
 Calor p̄ter naturā nondū febris, cū cor nō affecit. 1°. de diff. fe. 3^a. 31. E/F
 Calor uentriculi immodicus si ad cor peruenit, facit febrem. 7°. methodi
 medendi. 47. F/8°. 7^a. 53. B
 Calor aeris cor calefacit. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. B
 Calor multus dum humorem absorbit, reddit temperamentum siccus. 6°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 93. H
 Calorem, & siccitatem consequitur corpus totū ex dominio bilis. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 45. F
 Caloris febrilis differentia. 1°. de diff. feb. 1^a. 30. H
 Calor & habitus in quibus febribus considerandus. 1°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7^a. 96. H
 Caloris febrilis multitudo consistit in multitudine defluxus. 2°. de diffe-
 rentijs febrium. 3^a. 40. C
 Caloris qualitas tibi febrē indicat ex quo fiat hūore. 2°. d. diff. fe. 3^a. 40. C
 Calor, qui febris est, unde incipit in ephemeris. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. A
 Calor febrilis ex transmutatione sanguinis est mitior, & simplicior, ac
 ex humoris acredine est molestior. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. C
 Calor pituitosus febris, qualis. 2°. de diff. feb. 37. B/ 3^a. 40. C
 Caloris multitudo pituitosorem humorem exiccando lentores circa den-
 tes facit. com. 4°. apho. 53°. Ex. 33. D
 Calor tertianus, qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. A
 Calor ardens, & sitis propria sunt febrium ardentium. in 3^m. de morbis
 uulgaribus, comen. 21°. 3^a. 143. G
 Caloris aucti proprium indicium est exufflare. 4°. de loc. affe. 4^a. 27. A
 Calor, & angustia in spiritalibus instrumentis quando adsunt, quæ sym-
 ptomata contingunt, & quæ spiratio. 2°. de loc. affe. 4^a. 26. H
 Calor, & frigus qualem faciant respirationem. 2°. de diff. resp. 3^a. 65. B
 Calor intensus in febribus acutis facit conuulsiones malas, & uiscerum do-
 lores. com. 4°. apho. 66°. Ex. 34. E
 Calor quartanus, qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. C
 ex Calore marasmus, qui. de marc. 3^a. 45. C
 Calor hecicorum, qui. in progno. com. 2°. 4^a. 204. D
 Calor est causa uigiliarum. com. 2°. apho. 3°. Ex. 11. E
 à Calore abundanti febris, delirium fit. 2°. de loc. affe. 4^a. 14. B
 Calor sursum eleuat. in 1^m. de mor. uulga. com. 1°. 3^a. 104. D
 Calor ascendit per sedem usq; ad uentrem. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. F
 Caloris febrilis uis immodica lædit actionem uentriculi. 2°. de naturali-
 bus facultatibus. 1^a. 300. D
 Calor febrilis quædam ex humidis deteriora reddit, quædam diffilat. con-
 tra. lul. Ex. 70. F
 Calor febrilis ad temperaturæ æqualitatem perducit. commentario. 6°.
 aphorismo. 40°. Ex. 51. A
 Calor febris incidit, extenuat, dissoluit. com. 6°. apho. 40°. Ex. 51. A
 Calor extrinsecus aliqua concoquit, aliqua discutit, & euacuat. commen-
 tario. 5°. aphorif. 22°. Ex. 39. E
 Calor febrilis concoctionem facit quandoq; præsertim humorum pituito-
 forum. com. 5°. apho. 70°. Ex. 45. E
 Calor febrilis sanguinis multū digerit. de cura. rat. per san. miss. 6^a. 19. F
 Calor quas dispositiones soluat. com. 5°. apho. 21°. Ex. 39. B
 Calor febrilis est aptus sanare ileum. com. 6°. apho. 40°. Ex. 51. A
 Caloris diuersi à natiuo pulsus. 3°. de præfag. ex pul. 4^a. 115. B
 à Calore facti pulsus qui. 1°. de cau. p. 87. C/88. E/3°. de præ. 4^a. 114. G
 Caloris dignotio, & arteriarum pulsatus quorum non est similis. ad
 Thrasibulum. 2^a. 105. A
 Calor alterat super omnes qualitates. 3°. de symp. cau. 2^a. 28. H
 Calor adauctus ualenter alterat. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. E
 Calor nimis adauctus colliquat. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. E
 Calore quo modo liquefiant caro & pinguedo. in 3^m. de morbis uulgaribus.
 comen. 3°. 3^a. 147. H
 citra Calorem nullū corpus in halitū digeri pōt. 8°. meth. me. 7^a. 60. H
 Calor omnis febris est inimicus. 10°. meth. med. 7^a. 65. H
 Caloris æstiu sudores, quales. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. F
 Calorem naturalem in corporibus senum confortans medicamen. de me-
 dicinis expertis. Sp. 108. A
 Calor mordax qbus natura ē, ijs balneū est salubre. 5°. de sa. tu. 2^a. 94. C
 Calor mordax quibus natura est, ijs aduersissimus est motus multus, & ce-
 ler, exiguus, & lentus, salubris est. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. C
 Calorem mordacem habentium cibi qui sunt. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. C
 ex Calore intemperies quomodo curanda. 13°. meth. med. 7^a. 82. C

Calor qñ superat in membro affecto quid agendū. 11°. meth. me. 7^a. 73. C
 Calori & siccitati corporis succurrit aqua frigida. de bo. & ui. 2^a. 39. C
 Calorem repercutit aqua frigida. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 14. H
 Caloris reuocationem facit aqua frigida non ui sua, sed ex accidenti, &
 quomodo. com. 5°. apho. 21°. Ex. 39. C
 Calor naturalis ex occurſu aquæ frigidæ, aut uincitur, aut colligitur, &
 cur. com. 5°. apho. 21°. Ex. 39. C
 Calor ex accidenti refrigerat. 3°. de temp. 1^a. 25. A
 Calor medicamento tepidus affectionem frigidam non persanabit. 3°. de
 simplicium medic. fac. 5^a. 19. B
 Calor medicamento quando acceperit scintillam caloris naturalis, totus
 accenditur. 3°. de temp. 1^a. 22. A
 Calor animalū à medicamento non mutatur, nisi prius medicamenta sint
 mutata à calore. 3°. de temp. 1^a. 21. H
 Calor naturalis utitur medicamento quasi nutrimento, sicut ignis ligno.
 3°. de temp. 1^a. 22. A
 Caloris excitandi latentē potestatem habent omnia purgantia. quos pur-
 opor. quib. med. & quo tem. 5^a. 88. G
 Calor æstatis nocet purgationibus, ut balneæ calidæ, quia extrahūt humo-
 res quos intra trahit medicina. com. 4°. apho. 5°. Ex. 28. A
 Calor æstatis fit à sole. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. C
 Calor febrilis plerunq; impedit scammonij operationē. de dyn. Sp. 20. H
 Calor dolorosus in capite cum flatu uentoso quando abundat, quid agen-
 dum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 136. B
 à Calore capitis dolor facile soluitur. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 132. A
 ad Calorem membrorum. de dynamidijs. Sp. 30. E
 Calorem interiorum consuetum extirpat triasandali. de dyn. Sp. 26. E
 ex Calore dolorē hepatis potēter emēdat triasandali. de dyn. Sp. 26. E
 ex Calore perditā uocē p̄fecte repat diapenidiō magnū. de dy. Sp. 26. D
 ex Calore exolutiones quō curentur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. D
 Caloris uentriculi cum siccitate curatio. 7°. meth. med. 7^a. 48. F
 pro Καλῶς, ἀγαθῶς, ponitur. de fract. com. 2°. 7^a. 234. G
 CALLAINA testa assata ac trita dentibus affricatur, ad eorum deni-
 grationem. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 163. H
 CALLIBLEPHARA medicamēta, quæ. 9°. de sim. me. fa. 5^a. 68. G
 Calliblepharon medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 152. F
 in Calliblephara mittitur terra ampelitis. de simp. med. Sp. 85. A
 ad Calliblepharas facultates usurpant fuliginem thuris. 7°. de simplicium
 medicamen. facul. 5^a. 54. F
 CALLICEROS quid significet. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 125. D
 Callicerios succus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 125. B
 CALLINICI malagma ex collectaneis Paccijs. 7°. de compositione me-
 dicamen. per gen. 5^a. 266. G
 CALLIONYMI piscis fel ad oculos est inferior bilis felle hyenarum.
 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. H
 Callionymi piscis fel. 3°. de comp. med. sec. loc. 145. C/4°. 5^a. 151. H
 CALLISTA Antidoti nomen. 5°. de Antid. 5^a. 117. D
 CALLITRICHVM magis q̄ trichomanes appellatur adiantum. 2°.
 de compo. medic. sec. loc. 5^a. 138. C
 ex Callitricho corona pro capitis dolore. de rem. par. fac. 7^a. 154. B
 CALLVS quid. de fract. com. 1°. 7^a. 230. A
 Calli cutis affectus sunt. intro. Isa. 59. D
 Calli (i. pori) q̄ incidunt in pulmones et in articulo sunt morbus, in quo sub-
 stantia quæ prius non erat, postmodū gñata est. 14°. met. me. 7^a. 93. C
 Callus ex qua fiat materia. ars med. Isa. 70. A
 Callus ex serosa humiditate non gignitur, sed ex crassa, & renali. 6°. me-
 thodi medendi. 7^a. 41. B
 Callum porum ue contrahit ac procreat caliditas non incidit neq; diuidit.
 5°. de simpli. medic. fac. 5^a. 35. E
 Callosæ substantiæ in abscessibus inuentæ. 14°. meth. med. 7^a. 92. D
 Calli curatio. introd. Isa. 60. D
 Callus cū gignitur, quibus cibis corpus nutriendum. 6°. met. me. 7^a. 41. E
 Callosæ & in scirrhum uersæ phlegmonæ molliuntur. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, comen. 2°. 3^a. 161. A
 ad Callosam carnem. 5°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 166. C
 ad Callum. 4°. de compo. medic. per gen. 5^a. 243. A
 ad Callosas durities. 6°. de comp. med. per gen. 264. D/ 5^a. 255. A
 ad Callosa, & uetera admodum. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 242. B/H
 ad Callosa ulcera. 4°. de comp. med. per gen. 242. H/5°. 5^a. 50. F
 Callosa uulnera ad sanandum difficilia ad sanitatem perducit lixiuia. de
 simplic. medica. Sp. 85. H
 ad Callosas cicatrices. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 241. B
 k ad Callos

ad Callos oculorū extēndos. 4°. de cōp. me. se. lo. 152. H/ 5°. 156. D
 ad Callos & cicatrices oculorum extēndos. 4°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 156. D/F/H
 ad Callos oculorū extēndos collyriū melinū. 4°. de cōp. me. 5°. 157. A
 Callos antiquos oculorum quæ sanent. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. B
 Callis & sycosi oculorū quæ cōueniāt. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 151. E/F/H
 ad Callos palpebrarum. 4°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 156. C/de remed. para. fac. 7°. 156. F
 Callos fistularum tollit spondylum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
 Callos fistularum eximunt tithymalli. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. D
 ad Callos fistularum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 16. G
 Calli in articulis quo modo fiant. 10°. de cōpositione med. sec. lo. 206. H/7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. H
 ad Callosos excessus in manibus pedibusq;. 2°. de compositione medica. per gen. 225. E/3°. 5°. 235. C
 Callum pedis mire curat emplastrum diachrisu. de dyna. Sp. 32. C
 Callosa quædam ueluti caro uel callus carnosus gignitur loco ossis ex toto sublato, & processu temporis magis ac magis ad calli duritiem transfertur, cū ab initio carnis potius imitetur naturam. ars med. Isa. 71. C
 Callus obducitur in fracturis ossium. 5°. de loc. affec. 4°. 31. A
 Callum fieri in ossibus fractis exemplo brutorum cognoscitur. commentario. 6°. apho. 19°. Ex. 48. B
 Callus ex quo generetur in offe. de fract. com. 1°. 7°. 230. A
 ad Callo obducenda ossa, Moschionis catagmaticum. 3°. de compositione medic. per genera. 5°. 235. C
 ad Callum perducens ossa cum conuenienti ligatura pharmacum. 2°. de compos. medic. per gen. 5°. 225. E
 Callum ducens celerrime. 5°. de comp. med. per gen. 246. E/ 5°. 248. C
 Callus quando maxime fit in offe. 6°. meth. med. 7°. 41. D
 Callus quo modo prohibetur crescere. 6°. meth. med. 7°. 41. F
 Calli magnitudo quanta esse debet. 6°. meth. med. 7°. 41. F
 à Callo uendicans. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 224. F
 Callus fit sinus, ni probe curetur. de tum. præter naturam. 3°. 83. F
 Callosa emolliens emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 258. D
 Callos excidens. 2°. de comp. med. per gen. 224. C/5°. 5°. 253. H
 Callos consumens. 5°. de comp. me. per ge. 245. G/H/5°. 248. C/5°. 53. D
 ad Callos excoriandos. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. D
 Callos demens. 6°. de compo. med. per gen. 5°. 260. B
 Callum detrahit elleborus niger, si duobus uel tribus diebus in fistulā callo indurata infundatur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. C
 ad Callos. 2°. de comp. med. per gen. 226. C/7°. 5°. 268. D
 CALVARIA dicitur os capitis. de ossibus. 1°. 40. D
 Caluariæ ossa septem. intro. Isa. 54. F
 ad Caluariæ similitudinem cerebrum factum est. 1°. de ana. adm. 1°. 63. E
 Caluaria in anatomia non est sepe ferienda. 9°. de ana. adm. 1°. 104. A
 Caluariæ membrana habet continuam substantiam per totum caput extensam. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. F/G
 Caluaria subtilissima est in sincipite & plures habens meatus. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 153. E
 Caluariam tangit, & oēm interiorem cauitatē complet cerebrū in iuuenibus cū molle sit, atq; humidum. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 170. A
 Caluariæ foramen per quod quædam neruorum portio deorsum fertur, & soporariæ arteriæ per quod eius reliquum ad cerebrum ascendit, commune est. de ner. dissect. 1°. 53. E
 à Caluaria distat cerebrum siccescens in senibus. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario. 3°. 3°. 170. D
 intra Caluariam dolores, quales. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C
 Caluariæ fracturarum differentia. 8°. meth. med. 7°. 42. A
 Caluariæ fracturarum quinque differentia existunt. intro. Isa. 59. C
 Caluaria fracta usq; ad meningem ossibus admodum motis cyclifcis uti uult. 6°. methodi med. 7°. 42. C
 de Caluariæ fracturis usq; ad secundam laminam. 6°. met. me. 7°. 42. A
 Caluariæ fracturæ quo modo sanantur. intro. Isag. 59. G/ 6°. methodi medendi. 7°. 42. A/F
 in Caluariæ fractura sanguis turturis super membranā instillatur. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. G
 Caluariam perforantes in quo peccare possunt. 4°. de loc. affec. 4°. 23. A
 Caluariam perforantes caueant ne cerebri uentriculos immoderate comprimant. de instr. odor. 1°. 112. F
 ad Caluariā usq; uulnus quo mō curandū. 2°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 133. H
 Caluariæ fractura cū contusione quō debet curari. 6°. met. me. 7°. 42. B
 ad Caluariam scapha uel tholus uinculum. de fascijs. 7°. 295. C

CALUITIES affectus superioris partis capitis & mēti. intr. Isa. 59. C
 Caluitij causæ. fin. med. Isa. 44. E/1°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 121. E/14°. methodi medendi. 7°. 93. D
 Caluities ex siccitate prouenit. 2°. de temp. 1°. 20. F
 Caluities à cerebri exiccatione. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 170. A
 Caluities non accidit mulieribus & eunuchis propter humidam temperaturam. com. 6°. apho. 28°. Ex. 48. H
 in Caluitie amittitur particula utilis. 14°. meth. med. 7°. 93. C
 Caluitiem incipientem quidam prohiberi posse, quidam non posse dicunt. 1°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 121. D
 Caluitium est passio insanabilis. com. 6°. apho. 34°. Ex. 50. B
 de Caluitie. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 121. D
 Caluities qua re sanetur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. H
 ad Caluitiem præter ætatem. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. H
 ad Caluitiem Andromachi iunioris. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. E
 ad Caluitiē. 1°. de cōp. me. se. lo. 123. E/5°. 124. H/de med. fa. 7°. 171. A
 Calui unde fiant homines magis. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Calui cur aliqui fiunt citius. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Calui qui difficulter fiant. ars med. Isa. 63. F
 Calui non fiunt eunuchi. com. 6°. apho. 28°. Ex. 48. H
 Caluorum cutis ualde arida est. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 170. A
 in Caluo dolor capitis ex causa calida. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 132. G
 Calui magnas uarices non habent, si uero uarices fiant, capillati iterum fiunt. com. 6°. apho. 34°. Ex. 50. B
 Calui caluos generant. de aere, aq. & loc. 2°. 4. G
 CALVMNIARI hominem qui bene dicat, & eius inuenta sibi tribuere, atrox est. 2°. de san. tuen. 2°. 71. H
 Calumniæ æquo animo ferendæ sunt. de cog. cur. animi mor. 2°. 51. D
 in CALCE libri scribuntur epodi. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 178. B
 CALX in pede quid. de ossibus. 1°. 43. F
 Calx pedis pars posterior. intro. Isa. 53. F
 Calcis ossa quibus communicent. de fract. com. 2°. 7°. 234. D
 Calcis tendo cur sit robustus. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 231. E
 Calcis morbi, qui. intro. Isa. 59. D
 Calcis os quibus affectionibus uitietur. de fract. com. 2°. 7°. 235. B
 Calcis os sideratur. de fract. com. 2°. 7°. 235. A
 in Calcis sideratione quæ febres fiant. de fract. com. 2°. 7°. 235. C
 in Calcis dimotione ueratrum dat. de fract. com. 2°. 7°. 235. E
 Calcis deligatio qualis esse debeat. de fract. com. 2°. 7°. 235. E
 Calx non patitur ferulam. de fract. com. 2°. 7°. 240. A
 ad Calcem alligandum uinculum. de fascijs. 7°. 306. A/D
 Calcis male deligati malignitas quō cognoscatur. de frac. cō. 2°. 7°. 235. G
 CALCES quid sint in organis. de machin. 7°. 309. F
 CALX absolute dicta significat uiuā. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 239. G
 Calx est petra combusta. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. G
 in Calce egit calor. de util. resp. Sp. 64. F
 Calx uiua qualis. 9°. de simp. me. fa. 71. B/4°. de cōp. me. p gen. 5°. 238. B
 Calx cineris species qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Calcis, & rosæ, qualitates probāt uisus, et tactus. de ther. ad Pis. 5°. 9. E
 neq; Calcem, neq; cinerem, neq; puluerem, neq; fauillā animal ullum estat. 4°. de simpli. medic. fac. 5°. 30. C
 Calx terrenæ est consistentia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. A
 Calce cinereq; crassiora sunt ferrum, & lapis ignita, multoq; magis q; fauilla, ad hæc quoq; & calidiora. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
 Calx frigida non dicenda, licet sit alba ut nix. de the. ad Piso. 5°. 90. E
 Calx calida est. 3°. de simpli. med. fac. 5°. 22. G
 Calx aqua perfusa ebullit. 1°. de diff. feb. 3°. 35. D
 Calci & lapidibus calefactis cum aqua insperguntur, quod contingit, idē hecicis contingit sumpto cibo. 1°. de diff. feb. 3°. 35. D
 Calx uiua adurit. intro. Isa. 58. B/2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. D
 Calx urit, non tamen habet uim adstringendi. 5°. meth. med. 7°. 31. D
 Calx uiua crustas efficit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
 Calx uiua est ualde digerēs & exiccans. 4°. de cōp. me. p gen. 5°. 240. C
 Calx uiua non est adhibenda teneris corpibus. 1°. de cōp. me. 5°. 212. A
 Calx non usta exedit. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
 à Calce sumi debet experimentum de acredine. 4°. de simp. me. 5°. 26. B
 Calcis uiuæ nouæ meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. H
 Calx unum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de cōpositione medicamentorum sec. loc. 5°. 129. D
 Calx non extincta urit. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 127. F
 Calx quando lauari debet. 6°. meth. med. 7°. 38. C
 Calx quo modo lauatur. 6°. meth. med. 7°. 37. E
 Calx ut

Calx ut argenti spuma lauatur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. E
 Calx elota aqua marina, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Calx exacte elota est ex pharmacis emplastis. 4°. de simp. me. 5°. 25. D
 Calx quomodo absq; mordicatione exiecat. 9°. de simp. med. 5°. 71. B
 Calx elota citra morsum defiecat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Calx lota in uulneribus neruorum. 6°. meth. me. 37. E/ 7°. 38. B/C
 Calx uiua restincta i uulneribus neruorū. 3°. de cōp. me. p gen. 5°. 230. G
 Calx uiua sola ulceribus nō admoetur. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 236. G
 ex Calce, & sordē balnei medicamentum. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 105. A
 Calce album emplastrum fit. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. C
 ex Calce luxiuum, quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
 Calce nuper illitas domos incolentes quō moriant. 7°. de usu pa. 1°. 159. B
 ex Calcis seruante qualitatem domo, desipientie. in 1°. prorrhe. com-
 mentario. 1°. 4°. 164. B
 CALYBITIDIS uulpis pellis quibus proffit. de dyna. Sp. 23. F
 CAMAROSIS quid. fin. med. Isa. 48. C
 Camarosis una ex differentiis fracturarum caluarie. intro. Isa. 59. C/F
 Camaromata fracturae quae sint. 6°. meth. med. 7°. 42. D
 CAMELVS cornibus caret, tamen ruminat & multos habet uentres,
 quia alimentū spinosū & ligneū depascitur. 6°. de ana. admi. 1°. 90. E
 Cameli interior oris membrana cur aspera sit. 6°. de anat. admi. 1°. 90. E
 Cameli uentres cur asperi. 6°. de anat. admi. 1°. 90. E
 Cameli comedunt iuncum. 1°. de antid. 5°. 106. F
 Camelina caro comeditur in Alexandria. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Camelorum carnes, quales. 3°. de alim. fac. 2°. 26. A
 Camelorum carnes faciunt humorē melancholicū. 3°. de lo. affe. 4°. 18. F
 Camelorum lac, quale. 3°. de alim. fac. 2°. 27. F
 Camelinum lac habet plurimum serositatis. de bon. & uitio suc. 2°. 35. C
 Camela lacte, lac asine subtilius est. de dissol. cont. Sp. 73. F
 inter Camela, & asine lac medium est lac caprae. de diss. cont. Sp. 73. F
 Camelinum seuum maturat. de oculis. 7°. 188. E
 Cameli urina, qualis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. H
 Cameli cerebrum comitialibus prodest. de the. ad Pifo. 5°. 93. E
 Cameli medulla meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. H
 CAMINORVM aer uitandus. 12°. meth. med. 7°. 77. E
 CAMISIA pueri quae dicatur pellicula. de anat. uiuo. Sp. 52. C
 CAMMARI tarde nutriunt, & sunt difficiliore digestionis. commen-
 tario. 2°. apho. 18°. Ex. 13. G
 Κάμνοτες, id est laborantes. 2°. meth. med. 7°. 10. D
 CAMPAE uermiculi genus. de med. facil. par. 7°. 164. F
 CAMPANAE ærugo quō modo. de dyna. Sp. 22. F
 in Campania fuit Galenus. 6°. de san. tuen. 2°. 99. F
 CAMPHORAM non cognouit Galenus, ideo collige librū. de dynami-
 dijs non esse Galeni. de dyna. Sp. 23. D
 Καμπύλαιοθαι quid. de articulis, com. 3°. 7°. 282. F
 CANALES duo ex memoriali parte cerebri tenues, & humidi pro-
 cedunt. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. B
 Canales duo in collo sunt, qui ad anteriora feruntur. de compag. memb.
 siue de natura humana. Sp. 58. F
 per Canales nasi fit attractio aeris ad pulmones. de anat. uiuo. Sp. 47. C
 Canalis pneumaticus qui sit & ubi. de nat. & ord. cuiuslibet cor. 41. H/
 de comp. memb. Sp. 58. F
 Canalis spūalis in pulmone diuidit in duos canales. de cōp. mēb. Sp. 58. F
 Canalem spiritualem aperit lingua quando loquimur, claudit quādo man-
 ducamus. de natura & ordine cuiuslibet corp. Sp. 41. H
 Canales sunt in aialibus quibusdam loco pulmonis, de anat. uiuo. Sp. 48. C
 Canales pulmonis, & hepatis mundificat decoctio corticis fistici. de medi-
 cinis exper. Sp. 104. D
 ad Canales hepatis ualens medicina. de med. exper. Sp. 104. H
 Canales aperiens medicina. de med. exper. Sp. 104. G/H
 Canalis quātus debet fieri in crure. de ijs quae in med. si. cō. 3°. 7°. 216. D
 Canali cur uti non debemus in cruribus fractis. de fract. cō. 2°. 7°. 239. B
 a Canali contineri non potest coxae articulus nec a capsula. de fracturis,
 commentario. 2°. 7°. 239. E
 Canales ex arbore tilia confecti. de fract. com. 2°. 7°. 239. F
 in Canali non ita, ut in puluino tibia collocada. de fract. cō. 2°. 7°. 239. B
 Canalis quomodo habendus. de fract. com. 2°. 7°. 240. F
 Canali quomodo circundanda mitella. de fract. com. 2°. 7°. 241. G
 CANCELVS cacalia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. F
 CANCELLI pisces qui sint. 3°. de alim. fac. 2°. 31. G/B
 CANCRI uiuunt aqua dulci, & salsa. de bon. & uitio suc. 2°. 37. H
 Cancris non habent collum, neq; caput. 7°. de usu par. 1°. 164. H

Cancris sunt humidi carne & sicci cute. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Cancris habent tenuem testam. 3°. de alim. fac. 2°. 32. D
 Cancris mollem testam habent. de ren. aff. digno. & med. 7°. 195. F
 Cancrorum cutis insensibilis est. 3°. de usu par. 1°. 134. A
 Cancris ubi habeant oculos. 8°. de usu partium. 1°. 166. F
 Cancris habent oculos duos. de anat. uiuo. Sp. 48. C
 Cancris non habent palpebras. de instr. 1°. 112. E
 Cancris non oriuntur pili. 2°. de temp. 1°. 18. G
 Cancris cinis, qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. H
 ex Cancris medicamentum probatum à Galeno pro morsis à cane rabi-
 do. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. A
 Cancris agunt ex proprietate substantiae contra canis rabidi morsum. 11°.
 de simpli. medic. fac. 5°. 82. A
 Cancer spicula, & surculos extrahit. de ther. ad Pifo. 5°. 93. F
 Cancros coqui iubet in qua nati sunt aqua. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 200. F
 CANCER, scorpio, pisces, sunt aquatici, frigidi, & humidi, septentrio-
 nales. de spermate. Sp. 39. A
 Cancer est luna sedes. de spermate. Sp. 38. H
 Cancris annus qualis sit. de spermate. Sp. 39. D
 CANCER morbus à similitudine ad animantem. 2°. meth. me. 7°. 9. F
 Cancris radices per similitudinem nominare malum non est, & quae sint
 suae radices. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. F
 Cancris natura, quae. de diff. morb. 3°. 5. F
 Cancer in parte, est inaequalis intemperies cum fluxione. 1°. de inequali
 intempe. 43. A/ 3°. 44. F
 Cancrum facit fluxum ad membra. in progno. com. 2°. 4°. 202. D
 Cancer quomodo fiat. de tum. prae. naturam. 3°. 84. D
 Cancer ex qua fiat materia. 2°. de crisi. 4°. 138. C
 Cancer ex cacochymia oritur. 3°. de temp. 1°. 23. A
 Cancris ex uitiosis succis nascuntur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. E
 Cancer à quo humore. de tum. prae. naturam. 3°. 84. C
 Cancer ex humore crassissimo. 14°. meth. med. 7°. 92. E
 Cancer affectus melancholicus. 3°. de alimētorum facultatibus. 2°. 25. G/
 commen. 7°. apho. 40°. Ex. 57. B
 Cancer à bile nigra. de atra bile. 35. B/E/ 8°. de decr. 1°. 275. F/ de bo. &
 uitio suc. 2°. 39. D/ de diff. morb. 5. F/ de tum. prae. naturam. 3°. 83. H/
 de ocu. 7°. 189. F/ com. 1°. apho. 2°. 3. D/ com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. F
 Cancer dicitur nigra bilis in una quapiam particula redundans. 3°. de sym-
 ptomatum cau. 3°. 26. B
 Cancrosa sunt omnia quae ab atrabilario succo indurantur. 5°. de simpli.
 medicamen. 5°. 34. E
 Cancris quibus fiant, & quomodo. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. C
 Cancer contingit senioribus. in progno. com. 3°. 4°. 210. D
 in Cancros incurrunt qui largius lente utuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 Cancris sunt patiente hepate. de uirt. nostrum corp. dispen. Sp. 60. C
 Cancris & phagedenae respondent herpetibus, & erysipelatibus ex flaua
 bile. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
 Cancris à carbunculo distantia. de dynam. Sp. 30. F
 Cancris meminit. de tum. prae. naturā. 3°. 84. E/ 2°. meth. me. 7°. 9. E/F
 Cancer qualis sit cum incipit, & qualis postea. 14°. meth. me. 7°. 89. G
 Cancer in principio sanatur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. D
 ad Cancros incipientes sanādos q̄ magnā uim habēt. 14°. me. me. 7°. 89. H
 Cancer quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 89. G
 Cancrorum remedia. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. E
 in Cancro qui cibi dandi. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. E
 Cancris à principio strenue purgandi. de atra bile. 1°. 37. D
 Cancro profunt medicamenta trahentia bilē atrā. de atra bile. 1°. 36. B
 Cancer purgatur medicamento educente atrā bilē. quos purg. op. quib.
 med. & quo temp. 5°. 88. F
 in Cancris sanguis mittendus. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. E
 in Cancro uacuatione facta quid agendum. 14°. meth. med. 7°. 89. H
 Cancris occulti, id est non apparentes, absconditi in profundo corporis sine
 ulceratione. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. D
 Cancer latens quo modo & quando. de atra bile. 1°. 35. B
 Cancros occultos, melius est non curare, curati enim cito perimunt, non
 curati longius tempus perdurant. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. D
 Cancros non permittunt curari multi medici digni auctoritate. com. 6°.
 aphorif. 38°. Ex. 50. F
 si Cancer in summa parte existens, ubi possunt applicari remedia, uel dif-
 ficulter, uel omnino insanabilis est, quanto magis is qui est in intesti-
 nis, per quae feces transeunt. com. 4°. apho. 24°. Ex. 30. A
 Cancris occultis cataplastri in morem illitum prodest crysinum. 6°. de
 k ij simplicium

simplicium medic. fac. 5^a. 47. F
 ad Cancros oculorū asperatos ualet succus cētaureæ. de uir. cē. Sp. 93. B
 Cancro in māmīs mulierū potissimū fuit. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7^a. 107. B
 Cācer in māmīs similis cācro animali. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 107. D
 Cancrum in māmilla aduentantem quomodo purgatione prohibuit Gale=
 nus. quos pu. op. quib. me. et quo. 5^a. 88. C/ cō. 6°. apho. 47°. Ex. 52. C
 ad Cancrum uberum. de pass. mul. Sp. 96. D
 Cancer uteri potest facere paucitatem menstruorum. commentario. 5°.
 aphorif. 57°. Ex. 43. A
 Cancro matricis signa. & curatio. de pass. mul. Sp. 96. A
 Cancrofa ulcera à Galeno ponuntur. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. D
 Cancer ulceratus & difficultas intestinorum ex atra bile. idem. commen=
 tario. 4°. aphor. 24°. Ex. 30. A
 Cancro ulcerati quo modo curentur. 14°. meth. med. 7^a. 92. D
 Cancrofa causa stalticis, & chatarticis, & acerrimis rebus, & igne cu=
 rantur. de part. art. med. Sp. 19. A
 Cancrosis uulneribus si frigida aqua sola adhibeatur, perniciem affert. de
 simplic. medicam. Sp. 92. C
 Cancer semper lauari precipitur cum melle, & aqua iuncta, aut ex lixi=
 uia, aut cum uino, & melle simul. de simp. med. Sp. 92. C
 ad Cancrofa uulnera quæ depascuntur in circuitu. de dyna. Sp. 30. H
 Cancros, & polypodas eliquare creditus est dracūculi fructus. 6°. de sim=
 plicium medic. fac. 5^a. 46. D
 ad Cancrofa ulcera faciunt edera folia. de simp. med. Sp. 84. A
 Cancrosis ulceribus applicatur lac. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. H
 Cancrofa uulnerum aufert lixiuia ex cinere de sarmentis oliuæ. de sim=
 plic. medicam. Sp. 86. A
 ad Cancros mirabilis est plumbeus quidam succus à Galeno descriptus.
 9°. de simplic. medic. 5^a. 70. F/G
 ad Cancrofa ulcera idonea est pompholyx. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 70. H
 ad Cancrum ualent medicamenta ex pompholyge, & chalcitide confe=
 cta. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 107. E
 ad Cancrum ualet solani succus. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 107. E
 contra Cancrum ualet theria. de ther. ad Pifo. 5^a. 91. E
 Cancrofa sanat urtica. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. H
 ad Cancrofa ulcera. 4°. de comp. med. per gen. 242. G/ 5^a. 244. E
 ad Cancrosas durities. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 250. B
 ad Cancrum puluis. de dynamidijs. 30. G/H/ Sp. 31. A
 ad Cancrum occidendum remedium. de dyna. Sp. 30. G
 Cancer quo modo per chirurgiam curatur. 14°. meth. med. 7^a. 89. H
 Cancer quo modo curetur, & q. non incidendus. de oculis. 7^a. 189. G
 Cancer excidendus. 14°. met. med. 7^a. 91. F
 Cancro q. debet incidi, uel uri, & curari, q. nō. cō. 6°. apho. 38°. Ex. 50. E
 Cancro in palato, sede. sinu muliebri non perueniūt ad cicatricem si uran=
 tur uel secantur. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. E
 Cancros, qui in summa parte corporis herent, si possumus, debemus cum
 radicibus rescare. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. F
 Cancro quo modo urantur & quando. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. H
 Cancer, uide Carcenoma.
 CANCER uinculi genus. de fascijs. 293. H/ 7^a. 294. G
 Cancro, fascie ad capitis uulnera, siue in quatuor partes scindantur, siue
 in sex, siue in octo. de fascijs. 7^a. 293. F
 Cancrum uinculum pro inguine. de fascijs. 304. B/ 7^a. 305. B
 CANCHRY nos excafcit. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 4. E
 Canchry solū non conuenit ulceribus. 4°. de cōp. med. per gen. 5^a. 236. H
 CANDENTI ferro similis est affectus hecicorum ex caliditate &
 siccitate solidarum partium. 10°. meth. med. 7^a. 66. D
 Candenti pallore herbis infectis quandoque assimilatur corpus. 5°. de lo=
 cis affectis. 4^a. 34. H
 Candor niuis maioris minorisq. ratione differt ab eo, qui est in lacte. 1°.
 de sanitate tuenda. 5^a. 63. F
 Candorem ex diutina umbratili consuetudine contractum non esse mor=
 bum, collige. 1°. de san. tuen. 2^a. 64. A
 Candidi & molles sunt Galli. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 19. F
 Candidæ mulieres, molles sunt. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 236. F
 Candidæ, & carnosæ mulieres paruas habent uenas. 1°. de curan. ratio.
 per sang. miss. 6^a. 18. G
 Candidi, molles, & obesi non habent sanguinem melancholicum. 3°. de lo=
 cis affectis. 4^a. 18. E
 Candidi imbecilles sunt. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 218. H
 Candidi cute quæ medicamenta requirāt. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a. 212. H
 Candida nubes quomodo fiat. in 1^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 104. C

Candidi ad digerendum. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 261. A
 Candidum quod magnum dicitur. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 224. A
 Candidum Telephanis. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 225. A
 Candida ut fiat tota facies. de dyna. Sp. 25. G
 CANENDI ars inter illustres numeratur. ad Thras. 2^a. 105. E
 Canendi Deus Apollo est. in oratione suasoria. Isa. 2. C
 Canendo tibiam defessi cur balbutiunt. com. 6°. apho. 32°. Ex. 49. H
 CANIS nomen æquiuocum. 2°. de diff. puls. 4^a. 53. H
 Cani similem membrorum naturam habet homo. in 6^m. de morbis uulga=
 ribus, commen. 4°. 3^a. 180. D
 Canis habet osium substantiam densiorem, sub capris & ouibus. 11°. de
 usu partium. 1^a. 191. D
 Canes habent multos dentes caninos utrinq. 11°. de usu par. 1^a. 187. E
 Canini dentes unde dicti, & qui. de off. 1^a. 41. F
 Canini dentes pineale habent acumen, & eorum officium speciale est fran=
 gere, siue incidere. de anat. uiuo. Sp. 49. D
 Canum dentes similes leoninis. 11°. de usu par. 1^a. 187. C
 Canini dentes cum generantur, febres, conuulsiones, & fluxus generant.
 commen. 3°. apho. 25°. Ex. 25. C
 Canibus in larynge commixtio est neruorum recurrentium cum neruis à
 sexta coniugatione productis. 16°. de usu par. 1^a. 216. E
 Canibus maxillæ commissura euidens est. 4°. de anat. admi. 1^a. 81. F
 Canes habent musculos temporales maximos & neruosiſsimos. 11°. de usu
 partium. 1^a. 184. F
 Canes cur uertant aures ad sonos, & ad uoces. 11°. de usu par. 1^a. 189. A
 i Canibus crura anteriora sūt filia posterioribus. 2°. de usu pa. 1^a. 127. D
 Canū pedes cur medij inter pedes hoīem et equorū. 3°. de usu p. 1^a. 129. E
 Canis est medius in rectitudine & pronitate corporis. 3°. de usu. 1^a. 128. F
 Canis habet lienem affatim nigrum. 6°. de anat. admi. 1^a. 92. G
 de Canis temperie si queratur, quid respondendum. 1°. de temp. 1^a. 13. D
 Canis est siccus secundum quosdam. 1°. de temp. 1^a. 12. H
 Canis homini collatus est siccus. 1°. de tempe. 1^a. 12. E
 Canes sunt temperamento sicco. de atten. uic. rat. 2^a. 45. F
 Canis quo modo humidus, siccus, frigidus, & calidus. 1°. de tem. 1^a. 12. E
 Canis comparatus ad apim & formicā est humidus. 1°. de temp. 1^a. 12. E
 Canis est calidior tauro. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. E
 Canes numerantur inter animantia calidiora, sicciora, & graciliora. 2°.
 de simp. medic. fac. 5^a. 14. E
 Cani comparat gracilem, & musculosum. 10°. meth. med. 7^a. 62. C
 Cane calidior est leo. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. E
 Canis ipsa recipit sperma lupi, & uulpis. 2°. de usu par. 1^a. 127. F
 ex Canibus, & uulpibus generatur mixtum animal. de natura humana
 com. 1°. 29. D/ 2°. de sem. 1^a. 336. F
 Canis præ festinatiōe parit catulos cecos, prouerbiū. 2°. de se. 1^a. 339. F
 Canis nuper natus potestate uenaticus est. 2°. de temp. 1^a. 21. F
 Canis bonitas in quibus consistat. 1°. de temp. 1^a. 13. D
 Cani conuenientia. 1°. de temp. 1^a. 14. H
 Canis Lycurgi uocati meminit. de med. fac. par. 7^a. 165. E
 Canis nilum transeunter delibat. 2°. de san. tuen. 2^a. 71. D
 Canes apud quasdam gentes manduntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. B
 Canum caro qualis sit. de atten. uic. rat. 2^a. 45. F
 Canis & leo animalia sunt crassi succi. 6°. de anat. admi. 1^a. 91. H
 Canina caro facit humorem melancholicum. 3°. de loc. affec. 4^a. 18. F
 Canes quando uolunt purgari gramen edunt. de simp. med. Sp. 81. C
 Canis uomitum sibi parat. de uenæ sect. aduer. Eras. 6^a. 7. C
 Caninum lac non sinere pilos renasci falsum est. 10°. de simplicium medi=
 camentorum facul. 5^a. 74. A
 Canis nigrae adeps. 2°. de antid. 5^a. 117. C
 Canis urina. 1°. de compositione med. sec. loc. 5^a. 127. G
 Canibus hominum stercus suauissimum est. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. D
 Caninum stercus quo modo ad anginam, & quomodo ad dysenteriam pa=
 retur. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. A
 Canum stercus ubi osibus uestuntur, non grauiter olet. 10°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5^a. 76. A
 Canum stercus simile est medicamentis extergentibus. 5°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5^a. 36. F
 Caninus finis tumores, & uulnera delicate mundat. de simp. Sp. 84. E
 Caninum stercus pro ulceribus malignis quomodo paratur. 1°. de simpli=
 cium medicam. fac. 5^a. 76. A
 Canino utitur stercore, & usum laudat ad crustas. 6°. de compositione me=
 dicamentorum sec. loc. 5^a. 172. B
 Canis finis albus ad oris putredines & crustas. de re. pa. fa. 7^a. 158. A
 Caninum

Caninum stercus album. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. B
 Canini pediculi sanguis ad pilos palpebris innatos oculum infestantes. de rem. paratu facil. 7°. 156. G
 Caninarum muscarum sanguis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. C
 Canes ne latrent. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. C
 Canes interimit cynomoros. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D
 ad Canum impetum timentes. de medic. para. fac. 7°. 172. B
 Canis quo modo furorem deponat. de med. par. fac. 7°. 172. B
 CANIS solus rabie afficitur. 6°. de loc. affec. 4°. 40. C
 Canis rabidus quo modo cognoscitur. de ther. ad Piso. 5°. 96. F
 Canis rabidi sputum potest excitare rabiem. 6°. de loc. affe. 4°. 42. C
 Canis rabidi morsus similis morsui canis nō rabidi. de the. ad Pi. 5°. 96. E
 Canum rabidorum morsus est uenenum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. A
 Canis rabidi morsus perniciosissimus. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 216. A
 Caninum uirus. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 171. E
 Canis rabidi uirus difficulter cognoscitur. de const. art. 15a. 42. C
 Canis rabidi morsus quo modo sensim inficiat, ac tandem cito perimat. in 3°. de morbis uulga. com. 3°. 3°. 149. D
 Canis rabidus quæ symptomata faciat in comorso. 2°. de antid. 5°. 119. D
 ex Canis rabidi morsu aquam expauescentibus. 1°. de compositione medicamentorum per gen. 5°. 215. F
 à Canibus rabidis morsos in aquarum formidinem deuenientes quid adiuuet. 2°. de antid. 5°. 120. G
 à Cane rabido morfi quāto tpe moriunt. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 171. E
 à Cane rabido morfi qñ non pñt curari. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 171. E
 à Cane rabido morfi quo modo curantur. 11°. de simpli. medic. fac. 81. H/ de theria. ad Piso. 5°. 96. E
 à Cane rabido morfi uulnus est ampliandum. de ther. ad Piso. 5°. 96. F/ de uirtute cent. Sp. 93. H
 Canis rabidi ulcus quandiu debet permanere apertū. 2°. de anti. 5°. 117. B
 Canis rabidi morsus medicinæ duplicem habent appellationem, & quam. commen. 2°. apho. 22°. Ex. 15. C
 ad Canis rabidi morsum Hære Album. 2°. de antid. 5°. 117. B
 à Cane rabido morsos iuuat mirifice alysson. 6°. de simp. me. 5°. 42. B
 ad Canes rabidos antidotus Aelij Galli à Cesare sumpta. 2°. de antidot. 5°. 116. H
 à Cane rabido morsos seruans antidotus. 2°. de antido. 116. G/ 118. F/ 119. D/ 5°. 120. D/ E
 ad Canes rabidos antidotus Hære Cappadocis. 2°. de antid. 5°. 116. H
 ad Canes rabidos antidotus Zenonis. 2°. de antid. 5°. 116. H
 ad Canis rabidi morsum Basilica. 2°. de antid. 5°. 117. C
 à Cane rabiente morfi cācri cinis mirabilis est. 11°. de simp. me. 5°. 81. H
 contra Canis rabidi morsum agunt cancri ex proprietate substantiæ. 11°. de simplicium med. fac. 5°. 82. A
 à Cane rabido morsorum medicamentum ex cancri certum & probatum à Galeno. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. A
 ad Canis rabidi morsus ualet iecur canis rabidi. 11°. de sim. me. 5°. 79. H
 Canis omnis, & proprie rabiosi morsibus confert centaurea. de uirtute centau. Sp. 93. H
 ad Canem rabidum Claudij Apollonij medica^m. 2°. de antid. 5°. 117. A
 ad Canis rabidi morsum dentes suspensi. de incant. adi. & sus. 7°. 182. B
 ad Canis rabidi morsum electuarium. de med. exper. Sp. 107. A
 ad Canis rabidi morsum emplastrum. 2°. de antido. 117. A/ 5°. 119. F
 ad Canem rabidum Menelai emplastrum. 2°. de antido. 5°. 117. A
 à Cane morfi opitulatur herbum. de simp. med. Sp. 85. C
 ad Canis rabiosi morsum medicinā secretorum. Sp. 97. B
 Cane mordente inflētis ulceribus competit mutulorum caro. 11°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 78. F
 Canis rabientis morsum sanare dicitur terna lemnia in uino dilato epota. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. E
 ad Canis rabidi morsum ualet theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 91. H
 à Cane rabido commorsis efficax remedium est theriaca. de usu theriacæ ad Pamphilianum. 5°. 97. E
 à Cane rabido morfi, cuius ætatis theriaca uti debeant. de theriaca. ad Pisonem. 5°. 95. G
 ad Canis rabidi morsum. 2°. de antid. 116. F/ 120. B/ 2°. de compositione medic. per gen. 227. E/ 3°. 233. G/ 235. B/ 5°. 247. A/ E/ 248. D/ H/ 5°. 249. H/ de med. fa. p. 170. H/ 172. A/ B/ 7°. 178. G/ sec. Sp. 102. B
 à Cane rabido morsorum duorum casus. de sectis. 15a. 18. A
 à Cane rabido morfi hominis exemplum. de sectis. 15a. 16. G
 CANINA fames quæ sit, & quo modo fiat. 1°. de symp. cau. 3°. 18. B
 Caninus appetitus qui sit, unde procedat, & quomodo sanetur. commen-

tario. 2°. apho. 21°. 14. H/ Ex. 15. A/ B
 Canina appetentia aliena à natura est. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 Canina appetentia multa impetuose ingerere, atq; ea excernere cogit. 6°. de locis affectis. 4°. 37. H
 Canina appetentia significat lesum os uentriculi. 5°. de locis affect. 32. H/ 6°. 4°. 37. H
 Canina fames à quo humore fiat. 1°. de symp. cau. 3°. 18. B
 Caninus appetitus fit ex superflua transmissione melancholiæ à splene ad os stomachi. de anat. uiuo. Sp. 51. A
 Canina appetentia subito fieri non potest. 6°. de loc. affec. 4°. 37. H
 Caninæ famis pulsus. de puls. ad tiro. 46. D/ 4°. de cau. puls. 4°. 103. C
 ad Caninum appetitum secretorum. Sp. 100. F
 CANINA lupinæ ue melancholia. de mel. ex. Gal. Ru. et Po. Sp. 100. F
 CANINVS spasmus cuius musculi affectio sit. de mus. diff. 1°. 44. E
 ad Canina conuulsione affectos. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 209. H
 CANINA cæpa quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 89. B
 CANIS sydus, quid sit. in 1°. de mor. uulga. com. 1°. 3°. 102. A
 Canis exortus considerandus. de aere, aq. & loc. 2°. 4. D
 Canicula oritur in medio horæ, quod est tēpus anni. 2°. de ali. 2°. 16. D
 Canis ortus oporam appellatam inchoat, quam etiam secundam partem æstatis uocant. com. 3°. apho. 14°. Ex. 22. F
 Canicula per quadraginta dies durat, & qui sint. de pue. epil. 7°. 181. B
 circa Canem Etesie spirant. in 1°. de mor. uulga. com. 2°. 3°. 113. E
 Cane oriente si fiant tempestates hybernæ, & spirent Etesie spes est quietis in morbis. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. D
 ante Canem tempora ualde calida, proinde missio sanguinis uitanda. in 6°. de mor. uulga. com. 3°. 3°. 179. B
 inter Canis & arcturi ortum maxima caliditas. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 98. C
 in Canis ortu semp ardentē febres. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 109. A
 circa Canis ortum æstus febrem facit. 1°. de diff. feb. 3°. 31. C
 sub Cane furiant uiperæ, & serpentes. 2°. de loc. affe. 4°. 14. B
 sub Cane cur semina iacta non nascantur. com. 5°. apho. 62°. Ex. 43. G
 sub Cane pluuia raro accidit. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 257. C
 sub Caniculam æstas non pluuiosa borealis et sicca confert pituitosis. de aere, aq. & loc. 2°. 4. C
 sub Canicula præparat medicamentum. 4°. de cōp. med. per ge. 241. D/ 5°. 252. C/ E/ 6°. 255. F/ 5°. 256. E
 sub Caniculæ æstu fit cephalicum quoddam. 2°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 226. C
 sub Caniculæ æstu fit Ictus. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. B
 sub Cane febris ex ira, extincta aqua frigida. 10°. meth. med. 7°. 63. F
 sub Cane, et añ canē purgatiōes sunt molestæ. cō. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 in Canicularibus diebus quodam anno secta uena causa mortis fuit. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 98. C
 CANIS piscis in cetaceorum genere ponitur. 3°. de alimentorum facultatibus. 31. F/ 2°. 32. E
 Canis piscis, phoca, delphini, & cete omnia pulmonem habent, & plus caloris quàm ceteri pisces. de util. resp. Sp. 64. C
 Cane pisce quo modo uulgu uescatur. 3°. de ali. fac. 2°. 31. F
 Canes pisces habent duram carnem, ægre conficiuntur, & pariunt succos crassos & salsos. 3°. de alim. fac. 2°. 31. F
 Canis piscis ingrati saporis & mucosus est. 3°. de alim. fac. 2°. 31. F
 Canis marini caro salsa facit sanguinē melancholicū. 3°. de lo. af. 4°. 18. F
 CANIRVBVS frutex syluestris. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Canirubi germina numerantur iter præstātissima. 2°. de ali. fac. 2°. 24. C
 Canirubi germina muria, uel oxyhalme condita faciunt humorem melancholicum. 3°. de locis affectis. 4°. 18. F
 Canirubi fructu passim uescuntur rustici. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Canirubi fructus exiguum habent alimentum. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Canirubi fructus est prauus succi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Canirubi fructus multum adstringit. 2°. de alimentorum facul. 2°. 19. B/ de simp. med. fac. 53. F/ 1°. de comp. med. 5°. 130. B
 in Canirubi fructu, quod lanæ specic habet arteriam uitiat. 7°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 53. F
 CANIS testiculus calidus & humidus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 CANIS est morbus faciei. 2°. de diff. pul. 4°. 53. H
 CANITIES quid. fin. med. 15a. 48. B/ C
 Canescunt ubi homines magis. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Canities ostendit temperamentum cerebri. 2°. de temp. 1°. 20. F
 Canos cito producentes phlegma facit. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Canos capillos habere non est turpe. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. E
 k iij Canities

Canities quomodo retardetur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. G
 Canitiem tardantia quæ ex austeris & acerbis sunt composita. 1°. de com-
 positione medic. sec. loc. 5°. 126. G
 Canitiem tardans medicina. secretorum. Sp. 101. F
 à Canitie præseruatio. de remed. par. fac. 7°. 161. C
 CANNAE flos, quem anthelem uocant, si in aures incidat adeo tenaci-
 ter adherens affligitur, ut auelli non possit, auditumq; uitiat, quam ob-
 rem sepius exurdat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. F
 Canna abstergentem facultatem possidet non paucam, minimeq; acrem.
 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. F
 Canna radicem cum bulbis aculeos ac stipites ex alto extrahere quidam
 scripsere. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. E
 Canna cortex ustus calidus est & siccus in tertio ordine. 7°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5°. 49. F
 CANNAE pulmonis compositio, quæ. de anat. uiuo. Sp. 53. C
 p Cannam magnam sit attractio aeris ad pulmonem. de ana. uiu. Sp. 47. C
 Canna pulmonis non sonora est in radice, quia carnosæ, & humida. de uo-
 ce & anhelitu. Sp. 61. F
 Canna pulmonis uiuamentum. de anat. uiuo. Sp. 53. D
 Canna pulmonis est primum instrumentum formationis uocis, & ita uir-
 tutis uoluntarie mobilis. de anat. uiuo. Sp. 53. D
 Canna quam habeat actionem in uoce. de uoce & anhelitu. Sp. 61. G
 Canna prima uocis est epiglottis. de anat. uiuo. Sp. 49. E
 Canna secunda uocis est uuula. de anat. uiuo. Sp. 49. E
 CANNABIS uitici quodam modo similis. 1°. de alim. fac. 2°. 15. F
 Cannabis est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Cannabis semen flatus extinguit, adeoq; desiccatur, ut si plusculum edatur,
 genituram exiccet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. F
 Cannabis semen concoctum est difficile, stomacho ac capiti nocet, prauum est
 succi, multum calefacit. 1°. de alim. fac. 2°. 15. F
 Cannabis semen medicamentosum est, & caput tentat. de atte. 2°. 44. E
 Cannabis agrestis semen. de medic. fac. para. 7°. 171. D
 CANON, hoc est norma, Polyleti liber. de decretis. 1°. 225. H
 CANTABRI succus ad synocham. de dyna. Sp. 33. C
 CANTHARIDES quid. de simp. med. fac. Sp. 82. D
 Cantharidibus specie & uiribus similis est buprestis. 11°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5°. 82. E
 Cantharides in frumento inuenta aptiores. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. E
 Cantharidibus uescuntur uiperæ. de ther. ad Pifo. 5°. 95. D
 Cantharis terrenæ est consistentiæ. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. A
 Cantharidis qualitas est contraria nobis. 7°. de usu partium. 1°. 159. B
 Cantharides uenenosæ sunt. de simpli. medi. Sp. 82. D
 Cantharides erosione aut putrefactione interimunt. 4°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5°. 29. E
 Cantharis interimit erodendo. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
 Cantharidis centesima drachmæ particula non necat. 3°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5°. 25. A
 Cantharides assumentibus quid prodest. 2°. de antid. 5°. 114. D
 Cantharidum alexiterium. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. E
 contra Cantharides ualet theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 91. E
 Cantharis uesciam lædit. de ther. ad Pifo. 5°. 91. A
 Cantharis quomodo uesciam lædat & uiuet. de ther. ad Pifo. 5°. 94. B
 Cantharis uesciam exulcerat. 3°. de temp. 1°. 23. C / 1°. de compositione me-
 dicamentorum per genera. 5°. 209. H
 Cantharides sponte sua feruntur per urinam ad uesciam, atq; sic rodendo
 eam exulcerant. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. A
 Cantharidum usus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. E
 Cantharides faciunt ad aliquas antidotos, & ad aliqua caustica. de simpli-
 cium medic. Sp. 82. D
 Cantharides quomodo præparet. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. E
 Cantharides quomodo accipiant an totæ, an partes. 11°. de simp. med. 5°. 82. E
 Cantharidum uentres accipit. 5°. de comp. med. sec. lo. 161. F / H / 5°. 162. C
 Cantharides dat in potu. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. A
 Cantharis correctæ per urinam sine noxa educit. 3°. de temp. 1°. 23. C
 Cantharides non nihil recipiunt medicamenta ad urinas mouendas effica-
 ciora. 4°. de simp. med. fac. 30. B / 11°. 5°. 82. E
 Cantharidis parte sumpta, quibusq; oportet admista, præter quam quod
 uesciam nihil offendit, etiâ renes expurgat. 4°. de simp. me. fa. 5°. 30. B
 ex Cantharidibus ubi paucum multis miscetur bonis atq; utilibus, illa qui-
 dem ad uesciam ueluti manu ducunt, rodere tamen nequeunt. 3°. de sim-
 plicium medic. facul. 5°. 23. A
 ex Cantharide confectum medicamentum urinæ ciendæ accommodum est.

3°. de simplicium medic. fac. 5°. 23. A
 ex Cantharidibus medicamentum urinarum prouocatum citra incom-
 modum. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. E
 Cantharides unguis psorodes sanant. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. C
 Cantharis lumbricos educit. de ther. ad Pifo. 5°. 93. F
 in Cantharidibus exhibendis actio ignari medici. de uict. rat. in morbis
 acutis, commen. 4°. 7°. 152. E
 CANTERIVS quid sit. de articulis, com. 1°. 7°. 255. C
 CANTORES non utantur uenere. 6°. de locis aff. 4°. 42. G
 in Cantibus necessaria est longæ uocis emissio. de anat. uiuo. Sp. 48. B
 CANTILENA uetula, prouerbum. 1°. de crisi. 4°. 131. H
 CANVBEA cum absinthio & lupinorum apozemate purgat sima
 hepatis. de cathar. Sp. 95. C
 CANVM quid. de simp. med. Sp. 83. C
 Canum acriter stringentes uires habet. & quodam modo causticas. de sim-
 plicium med. Sp. 83. C
 Cani pars una ingreditur Ponitij confectionem. de simp. med. Sp. 88. F
 in CAPACITATIBVS instrumentorum amplis quæ continentur,
 uis expultrix non expellit. 2°. de symp. cau. 3°. 22. B
 ΚΑΠΕΤΟΙ. i. fossula. de articulis, com. 4°. 7°. 290. B
 CAPILLORVM nullum est regimen, sed tm gñatio. ars me. Isa. 63. B
 Capillos, & pilos generare est naturæ opus. 14°. meth. med. 7°. 93. C
 p Capillos excernuntur supflua. de cōpag. mēb. siue de na. hu. Sp. 59. B
 Capilli quando oriuntur. de foet. for. 1°. 323. H
 Capilli fiunt modo maiores, modo minores, ut conuenit temporis muta-
 tioni. 11°. de usu partium. 1°. 189. F
 Capilli cur pauci æthiopibus, & tamen facile non caluescunt. 11°. de usu
 partium. 1°. 190. C
 Capillis non semper indigemus. 11°. de usu partium. 1°. 189. F
 Capilli non aque conueniunt uiro, puero, seni, mulieri, æstate, hyeme, in
 loco calido, in loco frigido. 11°. de usu par. 1°. 189. F
 Capilli non itidem conueniunt ei qui ophthalmia aut capite alioqui labora-
 uit & sanissimo. 1°. de usu partium. 1°. 189. F
 ad Capillorum generationem. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. H
 ad Capillos conseruandos Critonis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. C
 Capilli ut crescant. de medic. fac. para. 7°. 179. D / de dyn. Sp. 23. E / F
 Capilli crispi quibus fiunt. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. B
 Capillorum crispitudinem à leone tenuit Alexander. de sper. Sp. 38. H
 Capilli in rubedinem homini tendunt si sperma conceptum fuit à muliere
 in tribus sanguinis horis. de sper. Sp. 37. C
 Capilli rubentes, & citrini, sunt concepto in bilis horis. de sper. Sp. 37. C
 Capilli sunt flauis concepto in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
 Capilli flauis quo modo reddantur. 1°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 127. B /
 de remed. par. facul. 7°. 161. C
 Capilli fului quo modo reddantur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. B
 Capillos inficit terra ampelitis. de simp. med. Sp. 85. A
 Capillos tingit myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 Capillos tingere est comptorij generis. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 126. F
 de Capillorum tincturis. 1°. de compositione medicamen. sec. loc. 126. E /
 de remed. para. facul. 5°. 161. B
 Capillos nigros habet conceptus in horis melancholice. de sper. Sp. 37. C
 Capillos rectos, & nigros habentibus obturata sunt spiramenta. in 1°. de
 morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 115. E
 Capillos denigrant uetula. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. F
 Capillos qbus mulieribus nigros facere liceat. 1°. de cōp. me. s. l. 5°. 126. F
 Capilli quo modo fiant nigri. 1°. de cōp. medic. sec. loc. 125. A / 5°. 126. A /
 de rem. para. fac. 7°. 154. C / de dynamidijs. Sp. 23. F
 Capilli subnigri quo modo fiant. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. C
 Capillos denigrantia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. C
 Capillos denigrantia Archigenis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. H
 ad Capillos nigros faciendos medicamentum quoddam Heræ nō rite usurpa-
 tum in quas ægritudines inducat. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 125. H
 Capillos denigrantibus qui morbi aliquando contingunt. 1°. de composi-
 tione medic. sec. loc. 5°. 126. G
 à Capillos denigrantibus, quæ capita facilius, quæ tardius læduntur. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 126. H
 in Capillis denigradis mortui sunt aliqui ob refrigerationem capitis. 1°. de
 compo. med. sec. loc. 5°. 126. G
 Capillos nigros habentes quando moriebantur. in 1°. de morbis uulgari-
 bus, commen. 2°. 3°. 115. D
 ad Capillos albos faciendos. de rem. par. fac. 7°. 161. C
 pro Capillis illinendis pix liquida. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. G
 ad Capillorum

ad Capillorum raritatem. 1°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 124. H/
de dynamidijs. Sp. 23. F
Capilli ut oriantur in loco combusto ab igne. de reme. par. fa. 7°. 161. E
Capillorum attenuatoria. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. E
Capillorum affectiones sunt communes cum paucis partibus. 1°. de compo-
sitione medic. sec. loc. 5°. 121. C
Capillorum uitium symptoma est affectionis capitis. 1°. de compositione
medicamentorum sec. loc. 5°. 121. F
Capilli ob quas causas corrumpantur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. E
Capillorum radices à uitiosis humoribus corrumpuntur. cōmentario. 6°.
aphorif. 34°. Ex. 50. C
Capillorum passiones à græcis dicuntur alopecia, & ophiasis. commen-
tario. 6°. aphorif. 34°. Ex. 60. C
Capilli nouacula sunt auferēdi in alopecia. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 122. G
Capillis glabrum caput ex alopecia conuestit agaricum. 6°. de simpliciū
medicamen. facul. 5°. 41. E
Capillorum psilothra. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. C
Capillos extirpantia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. E
Capilli quibus renascantur in alopecia. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 124. C
Capilli ut facile & cito nascantur abrasio nouacula fit. 1°. de compositione
medicamen. sec. loc. 5°. 123. E
Capillos extirpantia sunt periculosi usus. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 127. F
de Capillorum defluuiio, & curatione. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 125. D
Capilli defluunt facilius, quā pili palpebrarū. 11°. de usu par. 1°. 190. B
Capillorum defluuium à medicis dicitur quando fluunt capilli. commenta-
rio. 6°. aphorif. 34°. Ex. 50. B
Capillorū defluuiū ab Hippo. caluitiū dicitur. cō. 6°. aph. 34°. Ex. 50. B
Capillos reddere caluis. de medic. fac. parand. 7°. 171. A
Capillati fiunt calui quibus uarices fiunt. com. 6°. apho. 34°. Ex. 50. B
Capilli defluunt ob pituitam. de dyna. Sp. 19. G
Capillorum profluuium citra morbum accidens. 1°. de compositione medi-
camentorum sec. loc. 5°. 126. B
Capillorum profluuiū post morbos sepe. 1°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 125. E
de Capillis qui cadunt ijs qui resumuntur ex ægritudine. de remedijs pa-
ratu facilibus. 7°. 161. D/E
Capillorum profluuium fit in phthisicis, cum ad extremum mali perdu-
cuntur. com. 7°. apho. 16°. Ex. 55. B
Capillis à capite fluentibus, tabidis si superueniat alui profluuiū moriun-
tur. commen. 5°. apho. 1°. Ex. 38. D
Capilli si fluant in tabidis, & sputum graue oleat positū supra carbones,
letale est. com. 5°. apho. 11°. Ex. 38. D
de Capillorum casu. de reme. para. facil. 7°. 161. D
Capillorum profluuii medicamēta quid agere debent. 1°. de compositione
medicamen. secun. loc. 5°. 125. E
Capillorum profluuii medicamenta caliditatem, & uim adstringendi ha-
beant. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. E
pro Capillis, adstringentia cur admista debeant habere quippiā tenuium
partium. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. G
Capillorum defluuium sola purgatione sanauit Galenus. de purgantium
medicamen. facul. 5°. 87. G
Capillos defluentes retinet ladanum. 7°. de simp. med. fac. 1°. 51. E
Capillos defluentes cohibet ladanū, ideo adstringit, & exiccat. 7°. de sim-
plicium medic. facul. 5°. 55. A
Capillos fluentes cū oleo myrtino continet ladanū. de simp. me. Sp. 86. D
Capillis fluentibus myrta prodest. de simp. med. Sp. 87. E
pro Capillorum defluuiio optimum est oleum lentiscinum cum ladano. 1°.
de comp. med. sec. loc. 5°. 125. F/de simp. med. Sp. 86. B
pro Capillis fluentibus oleum hispanum. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 125. F
in Capillorum defluuiio ualeat oleum myrtinum, unguentum nardinum,
unguentū foliatū, & unguentū spicatū. 1°. de cōp. med. se. lo. 5°. 125. F
ad Capillorum profluuium. 1°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 123. E/
de rem. par. fac. 154. B/de med. fac. par. 7°. 170. H/de dyn. Sp. 23. E
ad Capillorum profluuium Archigenis. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 125. H
ad Capillorū profluuium Heræ cōpositio. 1°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 125. G
Capilli distendendi sunt in ijs qui ex bulimo animo delinquantur. 8°. de cō-
positione medic. sec. loc. 5°. 192. E
quibus ueluti CAPILLI in urina crassa existēte, aut caruncula par-
uæ unā exeunt ijs à renibus excernitur. cō. 4°. apho. 76°. Ex. 36. C/D
Capillitium appellatur à medicis passio, qua quis mingit ueluti capillos.
commen. 4°. apho. 76°. Ex. 36. C
Capillitium ex quibus fiat, & quomodo, & in quo loco, & quibus cure-
tur. com. 4°. apho. 76°. Ex. 36. C

Capillitio laborans minxit quandoq; corpora tam longa, ut ad dimidium
cubitus extenderentur. com. 4°. apho. 76°. Ex. 36. C
Capillitium habentes semper habent urinam crassam. commentario. 4°.
aphorif. 76°. Ex. 36. D
Capillitium nunquam uidit Galenus. com. 4°. apho. 76°. Ex. 36. D
CAPILLORVM ueneris electuarium. de med. exper. Sp. 107. H
CAPISTRVM uocatum dimidiatum, uel ad alteram partem. de
fascijs. 7°. 296. B
Capistrum ab inferiori parte sursum. de fascijs. 7°. 296. C
Capistrum ad utranq; partem. de fascijs. 7°. 296. C
Capistrum in utranq; partem ductum à superiori parte deorsum. de fa-
scijs. 7°. 296. D/Idem aliter. 296. E/aliter ibidem.
Capistrum obliquum ad alteram partem. de fascijs. 7°. 296. F
CAPITO librum Hippocratis de morbis uulgaribus cōmentatus est.
in 1^m. de mor. uulg. com. 2°. 113. A/in 3^m. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 136. A
Capito scripturas peruertit. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 152. D
Capito appellatus artemidorus. de ijs quæ in medic. fi. com. 1°. 7°. 197. E
CAPITONVM maritimum caro quo differt à degentibus in aquis
uitiatis. de bon. & uitio suc. 2°. 37. H
Capitones uiuunt aqua salsa & dulci. de bon. & uitio suc. 2°. 37. H
CAPNELAEON. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. F
Capnelæos resina. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. E
CAPNIOS id est Fumus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. F
in CAPPADOCIA hordeū nudū prouenit. 1°. de alim. fa. 2°. 13. A
CAPPAR uenarum sit mentio. secretorum. Sp. 99. E
CAPPARIM acrem esse, collige. 2°. de atten. uic. 2°. 43. H
Capparis comeditur ceu obsonium ac medicamentum. 2°. de alimētorum
facultatibus. 2°. 21. E
Capparis est potius medicamentū quam alimentū. 2°. de ali. fac. 2°. 21. E
Capparis conditur in aceto & muria. 2°. de alim. fac. 2°. 21. F
Capparis cur sale aspergatur. 2°. de alim. fac. 2°. 21. E
Capparis ante omnes cibos ex oxymelite uel oxelæo edi debet. 2°. de ali-
mentorum facultatibus. 2°. 21. F
Cappares cum aceto, & melle quid faciant. de dissol. cont. Sp. 75. G
Capparis est tenuium partium & parum nutrit. 2°. de ali. fac. 2°. 21. E
Cappares cur parum nutriunt. de dissol. cont. Sp. 73. F
Capparis falsus nisi eluat, nihil alit, aluū tñ subducit. 2°. de ali. f. 2°. 21. E
Capparis uiridis sicco magis alit. 2°. de alim. fac. 2°. 21. E
Capparis preparatus cum aceto solum, aut cum aceto & melle, roborat
stomachum, & corrugat. de dissol. cont. Sp. 74. E
Capparis ualeat ad appetentiam deiectam. 2°. de alim. fac. 2°. 21. F
Capparis attenuat. de atten. uic. rat. 2°. 43. H
Capparis ex oxymelite, uel aceto, uel oleo citra calorem extenuat. 4°. de
sanitate tuenda. 2°. 85. G
Capparis fructus aurium uermes sua amaritudine occidit. 7°. de simpliciū
medicamentorum facul. 5°. 49. H
Capparis detergit pituitam existentem in uentre. 2°. de ali. fac. 2°. 21. E
Cappares in epilepsia conueniunt. de puero epilep. 7°. 180. E
Capparis ex oxymelite edatur in principio cibationis, ubi grauitas est in
hypochondrijs. 14°. meth. med. 7°. 91. H
Capparis purgat obstructiones hepatis & lienis. 2°. de alim. fa. 2°. 21. F
Capparis est lienis, ut absinthium iecori. 13°. meth. med. 7°. 84. F
ex Cappari, absinthio, & oxymelite cataplasma pro liene. 11°. methodi
medendi. 73. D/13°. 7°. 84. F
Capparis cortex, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
Capparis cortex lienes induratos optime iuuat, & dolores coxarū, men-
ses promouet, ex capite purgat, & ruptis atq; conuulsis auxiliatur.
7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
Capparis radicum cortices mire spleni conueniunt. 2°. de arte curat. ad
Glauc. 7°. 104. C/de cathart. Sp. 95. C
Capparis cortex euacuat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
Capparis radices cortex ulceribus malignis impositus non malum est re-
medium, dentium dolores sanat, uirilignes detrahit, chæradas & tu-
mores duos digerit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. H
Capparis radix lapidem frangit. de oculis. 7°. 188. F
Capparis ægyptiæ radix lapidem renium frangit. de ren. affec. digno. &
medela. 7°. 196. D
Capparis radix urere potest. 5°. de simp. med. fa. 5°. 38. F
Capparis electuarium. de medicinis expertis. Ex. 108. B
CAPRAM si inierit aries, capram facit molliori pilo, si caper ouem,
ouem facit duriori lana. 2°. de sem. 1°. 336. G
Capra habent osium substantiam minus duram ac densam canibus, lupis,
h iij ac

ac pardalibus. 11°. de usu par. 1°. 191. D
 Caprarum dentes, & leonum differunt. 11°. de usu par. 1°. 187. C
 Caprarum musculus temporalis. qualis. 10°. de usu par. 1°. 184. G
 Capram dissecuit grauidam, & uiuentem Galenus. in 6^m. de morbis uulgaribus, commen. 6°. 3°. 189. E
 Capra habet uulnam ut mulier. de dissect. uul. 1°. 108. E
 Caprae quam ligaturam habeant in matrice. 15°. de usu par. 1°. 211. D
 Capra a natura hominis non longe aliena in foetu. de foet. for. 1°. 322. E
 Caprae geminos ferre solent. 6°. de loc. affect. 4°. 41. E
 Caprae propter quid castrantur. 3°. de alim. fac. 2°. 27. B
 Capra sui, & homini comparata est multum sicca. 3°. de ali. fac. 2°. 25. H
 Capra est sicciore oue. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
 Capra est minus sicca quam bos. 3°. de alimentorum facult. 2°. 25. H/
 11°. de simp. medic. facul. 5°. 78. E
 Caprina caro in magno usu est. 2°. de alim. fac. 2°. 16. B
 Caprinae carnes quales. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 147. A
 Caprinae carnes optimae sunt aestate, autumnio pessimae. de uic. rat. in morbis acutis, commen. 4°. 7°. 147. A
 Caprae prima aestate & media pinguescunt. 3°. de alim. fac. 2°. 26. B
 Caprinae carnes, cur frigidae potius quam calidae sint edendae. de uic. ratio. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 147. A
 Caprina caro difficulter coquitur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Caprae maiores cur tarde digerantur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Caprae carne uelocius digeritur haedus anniculus, & agnus. de bonitate aquae. Sp. 73. C
 cu Caprina & ouilla carne ruri comeditur faba. 1°. de alim. fa. 2°. 14. A
 Caprarum & ouium genus omne non undequaq; laudabilis est alimenti. de atten. uict. rat. 2°. 45. E
 ex Capris alimentum, quale. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 147. A
 Caprarum caro praeter succum uitiosum, habet acrimoniam. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 26. A
 Caprinae carnes cholera gignunt. de uict. rat. in mor. acu. 7°. 147. A
 Caprina caro facit humorem melancholicum. 3°. de loc. affe. 4°. 18. F
 Caprina caro est inutilis senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Caprarum uentres pingui sanguine pleni qui cibi sint. de uict. rat. in morbis acutis, commen. 4°. 7°. 147. C
 Caprarum sanguis in cibo lucundus apud Homerum. 3°. de alim. fa. 2°. 29. C
 Caprarum sanguis cum melle exhibetur aqua inter cutem laborantibus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. B
 Caprarum sanguis tostus ad dysenteriam, & fluxum uentris. 10°. de simplicium medic. facul. 5°. 73. B
 Caprino iecori idem ualet iecur hircinum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. H
 Caprinum iecur ad nyctalopes. 11°. de simp. med. facul. 5°. 79. H
 Caprinus pulmo ustus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. G
 Caprarum lac, quale. 3°. de alim. fac. 2°. 27. F
 Caprae lac est mediocri substantiae. 5°. de san. tuen. 2°. 91. H
 Caprinum lac, & asinum quomodo differant. 5°. de san. tuen. 2°. 91. H
 Caprae lac medium est inter lac camelae, & asinae. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Caprae lac est temperatius, & subtilius quam lac pecudum & uacca, & crassius, quam lac asinae, & camelae. de dissol. cont. Sp. 73. H
 Caprinum lac multo minus pingue, quam bubulum. 3°. de ali. fa. 2°. 27. H
 Caprinum lac non admodum pingue, nec crassum. de bo. & ui. suc. 2°. 35. B/
 5°. methodi medendi. 7°. 35. A
 Caprinum lac conueniens nostris corporibus. de bo. & ui. suc. 2°. 35. B
 Caprae quae pauerit aut scammoniam, aut tithymallum, quale sit lac. 3°. de alimentorum facul. 2°. 28. A
 Caprini lactis usus Pergami frequens. de bon. & uitio suc. 2°. 35. B
 Caprinum lac sine melle sumptum periculosum est. de bo. & ui. suc. 2°. 35. C
 Caprinum lac plerisque coactum est in uentriculo in speciem casei. de bon. & uitio succorum. 2°. 35. C
 Caprinum lac & asinum uicibus sumendum. 5°. de san. tuen. 2°. 91. H
 ex Caprae lacte non fit butyrum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. C
 our Caprae habent adipem. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Caprarum adeps, qualis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 263. F
 Caprarum adipe ualentior ad emolliendum est hircinus. 5°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 34. E
 Caprarum adeps minus calidus est, quam hircorum. 11°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 79. B
 Caprarum adipe minus calidus est adeps haedorum. 11°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 79. B
 Caprae adeps, est acrior suillo, & uitulino. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Caprae adipem non adhibemus oculis. in 6^m. de mor. uul. co. 6°. 3°. 196. D

Caprinus adeps ad quae ualet. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Caprinus adeps mollificat. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. A
 Caprinus adeps, quae indurata sunt iuuat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. E
 Caprinus adeps cur potius quam suillus tinesmosis & dysentericis imponitur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Caprinum pingue, quale. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. F
 Caprina pinguedo pro gallinaea. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 Caprinum seuum uel uitulinum indifferenter accipit. 5°. de compositione medicamen. per gen. 5°. 249. E
 Caprina medulla est minus efficax uitulina. de simp. med. Sp. 87. D
 Caprina medulla in quo gradu sit inter emollientia. de oculis. 7°. 188. D
 Caprae fel super ouillum post urforum & boum. 10°. de simp. me. f. 5°. 74. H
 Caprae fel ad nyctilopas. de remed. par. fac. 7°. 156. H
 Caprinum fel. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. E
 Caprina uesica, aut ouilla usta ex posca bibita ad eos qui se in somno permingunt. 9°. de comp. med. soc. loc. 5°. 205. F
 Caprarum pellis substernenda. de fract. com. 3°. 7°. 245. C
 Caprarum cornu uisum quale, & quomodo lauatur. 4°. de compositione medicamen. sec. loc. 5°. 151. F
 Caprae, & cerui cornu non differunt. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. H
 Caprinum cornu mundificatiuum, & colatiuum est. de oculis. 7°. 189. C
 Caprae & cerui cornua ad candorem dentium. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 79. G
 Caprae & cerui cornua ualent ad contrahendas mollities fluidas gingiuas. 11°. de simp. med. fac. 5°. 73. G
 Caprae nigrae cornu accipi iubet. de med. fac. para. 7°. 173. A
 Caprarum pili uisti. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. F
 Caprarum unguis alopecias sanant. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. E
 Caprae urinam calfactam dat bibendam. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 200. G
 Caprarum deiectiones uocant. σπυγδαδov. in 1^m. prorrh. co. 1°. 4°. 172. H
 Caprinum stercus non grauiter olet. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. A
 Caprinum stercus, quale. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. E
 cu Caprino stercore acetum, quale. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. F
 Caprinum stercus ustum ad alopecias, lepras, psoras, & lichenas. 10°. de simpli. medic. facul. 5°. 76. E
 Caprinum stercus ad aquam intercutem, & ad splenicos. 10°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 76. E
 Caprinum stercus in hydrope. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. F
 Caprinum stercus competit leni duro. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 147. A
 Caprinum stercus ad genus tumorem habens inueteratum. 10°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 76. E
 Caprinum stercus ad parotidas, & ad bubonas confert. 10°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 76. E
 Caprinum stercus induratae parotidi competit. 3°. de comp. me. se. l. 5°. 147. A
 Caprinum stercus ad uiperarum morsus, ad auriginem, & profluuium muliebri. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. E
 de CAPRIZANTE pulsu. 1°. de diff. pul. 4°. 52. D
 Caprizans pulsus quid denotet. 2°. de praesag. ex pul. 4°. 112. C
 Caprizans pulsus, qui. de pul. ad tiro. 4°. 43. G
 Caprizans pulsus omnium incommodissimus est. 2°. de praesag. 4°. 111. F
 Caprizans pulsus mortem praesentem denunciat. 2°. de praesagitione ex pulsibus. 4°. 113. C
 CAPREOLI caro non mala. de dissol. cont. Sp. 74. B
 x Cap reoli corio cingulum quibus prodest. de dyna. Sp. 24. B
 CAPREOLI uitium sternendi in cubiculo febricitantium. 10°. methodi medendi. 7°. 64. E
 Capreoli uitium pro herpete exedente. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 102. B
 CAPREOLVS similis lenticulae dimidiatae. de machin. 7°. 310. C
 Capreolis cochleae differunt. de machin. 7°. 310. C
 CAPRICORNI natura, & quos inferat morbos. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 15. E
 Capricornus, taurus, uirgo, terrei, frigidi, & sicci, meridionales sunt. de spermate. Sp. 39. A
 Capricornus frigidus est in secundo gradu, siccus in tertio. de sper. Sp. 38. H
 CAPRIFICI ficus, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 Caprifici cinis est omnibus acrior. de simp. med. Sp. 96. A
 ex Caprifico fit lixiuium. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. E
 in CAPSVLA continetur cor & pulmo quilibet in sua. de anatomia parua. Sp. 42. H
 Capsula cordis, quae, & cur facta, & ubi cordi colligatur. de ana. ui. Sp. 52. F
 in Capsula cordis colligitur materia quae facit syncopen. de anatomia parua. Sp. 42. H
 in Capsula

in Capsula pulmonis colligitur materia quæ facit peripneumoniam. de anatomia parua. Sp. 42. H
 CAPSVLA machinaria quæ, & quò facta. de fract. cõ. 2°. 7^a. 239. F
 Capsule pro cruribus ad quid utiles. de fract. com. 2°. 7^a. 239. D
 Capsula quæ cruribus subijcitur, qualis. de fract. com. 2°. 7^a. 239. D
 Capsule differentia. de fract. com. 2°. 7^a. 239. E
 à Capsula contineri nequit coxæ articulus, nec à canali. de fracturis, commentario. 2°. 7^a. 239. E
 CAPTAE nup hirudines p dies seruadæ, et sãguis illis p nutrimento dādus, itaq; earũ uirulētia respirabit. de cucur. scarificatione. 6^a. 4. C
 CAPTI & capiuntur sunt uerba, q̄ apud Hippocratem fm Galenum longitudinem temporis significant. com. 5°. aphor. 70°. Ex. 45. E
 CAPTIOSAE scientiæ, quæ. 2°. de decre. Hippocratis. 1^a. 240. A
 Captiosa argumēta absūt ab suba rei q̄ querit. 2°. de dec. Hip. 1^a. 235. D
 à Captiosis differunt lemmata facientia scientiam. 2°. de decr. 1^a. 235. F
 CAPVT appellatur tota pars supra collum. 3°. de decre. 1^a. 247. D
 Caput præcedit in partu secundum naturalem ordinem exeundi, sequuntur cetera membra. de anat. uiu. Sp. 52. D
 Caput ab aliquibus factum dicitur ppter cerebrũ. 8°. de usu par. 1^a. 165. C
 Caput non est factum gratia cerebri. 8°. de usu partium. 1^a. 166. B
 Caput cur non est propter aures. 8°. de usu partium. 1^a. 166. F
 Caput cur non est propter nares. 8°. de usu partium. 1^a. 166. F
 Caput i superiori parte positũ est p̄cipue ppter oculos. de anat. ui. Sp. 48. C
 Caput cur nō est factũ pp os, sed ppter oculos. 8°. de usu partium. 1^a. 166. F
 Capitis anomen in animali uiuente fecit Galenus. 7°. de decr. 1^a. 269. B
 pro Capitis anatomia instrumenta. 9°. de anat. adm. 1^a. 104. B
 in Capite, supercilijs, ac palpebris pilorum generatio necessaria est. 17°. de usu partium. 1^a. 222. B
 Capitis pili cur in nobis. 11°. de usu partium. 1^a. 189. D
 in Capite pili cur sunt plurimi incrementi. 11°. de usu partium. 1^a. 189. F
 Caput ea pilorum parte, quæ i regione superiori producitur, assimilatur aruo cuiusdam triticum, aut hordeum, aut quippiam ceterorum cerealium seminum in se natorum habeti. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 121. C
 per Caput totum continuam substantiam habent caluariæ membrana, et cutis extrinseca capitis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 133. H
 Capiti alligat̄ dura meninx p tenues quasdã mēbranas, q̄ ab ipsa enascuntur: uix aut ut foras exeāt, sūt capitis futura. 8°. de usu par. 1^a. 169. C
 ad Caput à corde membranæ non pertingunt. 7°. de decretis. 1^a. 268. A
 Caput ambiens pellis non habet sensum. 4°. de loc. affec. 4^a. 25. D
 Capitis cutis pueris, mulieribus, & eunuchis humida est. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 170. A
 in Capitis posteriore parte cutis mollities unde sit. de ana. uiu. Sp. 45. C
 Capitis posterior pars nō facile calefcit. 2°. de cõp. med. sec. loc. 5^a. 132. E
 Capitis os caluaria dicitur. de ossibus. 1^a. 40. D
 in Capite conuenienter fuit os. 8°. de usu partium. 1^a. 167. A
 Capitis os post omnia alia ossa fit. de foet. for. 1^a. 323. G
 Capitis os ex quo fiat. 1°. de sem. 1^a. 331. D
 Caput i infantibus cõstriktũ manibus fit lōgũ. de aere, aq. et locis. 2^a. 4. G
 Caput firmum facit calor. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 104. B
 Capitis os quando firmatur. de foet. for. 1^a. 323. H
 cum Capite augefcit et roboratur materia ossium et musculorum. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 154. E
 Capitis os sensu caret. 13°. meth. med. 7^a. 86. A
 Capitis os cur cauernosum sit et hñs multas futuras. 9°. de usu p. 1^a. 171. F
 Capitis ossa sunt sex, excepto sphenoeide. de ossibus. 1^a. 40. G
 Capitis ossa sunt septem. 11°. de usu partium. 1^a. 191. B
 Capitis ossa superiora tenuiora sunt. 11°. de usu partium. 1^a. 192. B
 Capitis ossa lateralia duriora sunt ac crassiora. 11°. de usu par. 1^a. 192. B
 Capitis ossa lateralia cur squammæ similia. 9°. de usu partium. 177. D/
 comment. 11°. 1^a. 191. G
 cum Capitis osse prima uertebra articulatur. 12°. de usu par. 5^a. 194. F
 Capitis os magis superat ossa primorum spondylorum, quàm os aliud ab altero osse superetur. 12°. de usu partium. 1^a. 195. H
 in Capitis ossibus cur solus omnium musculorum abditus sit musculus tēporalis. 11°. de usu partium. 1^a. 185. B
 Capitis ossibus nullus motus inest perspicuus. 13°. de usu par. 1^a. 201. H
 Capitis ossa futuris constant. introd. 154. F
 Capitis figura uariat numerũ futurarũ, et positurã. de ossibus. 1^a. 40. D
 Capitis futurarum diuisio. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 169. H
 Capitis futurarum diuersitas. 13°. meth. med. 7^a. 85. H
 Capitis tres futura. de ossibus. 1^a. 40. D
 Capitis quinq; futura. introd. 154. F

in Capite musculi hñt qnq; futuras. de natura et or. cuius. cor. Sp. 41. E
 Capitis dextram partem à sinistra distinguit futura per longitudinem ipsius protracta. 3°. de locis affectis. 4^a. 20. F
 Capitis nō habētis tumorē in occipitio futura. 9°. de usu par. 1^a. 177. A
 Capitis tumor in fronte si perit, perit etiam futura coronalis. 9°. de usu partium. 1^a. 177. A
 Capitis futura nisi essent, medicamenta extrinsecus applicata nihil proficerent. 13°. meth. med. 7^a. 85. G
 Capitis tres figura. 9°. de usu partium. 1^a. 176. H
 Capitis quatuor figura ab Hippocrate. 9°. de usu partium. 1^a. 177. B
 Capitis naturalis figura. de ossibus. 40. D/9°. de usu par. 1^a. 177. B
 Capitis propria figura, quæ. ars med. 154. C
 Capitis optima figura, quæ. in 6^m. de morb. uulg. cõ. 1°. 3^a. 154. D
 Capitis uitia in magnitudine, & forma, qualia. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario. 1°. 3^a. 154. B
 Caput magnum quid significet. ars med. 154. C
 Capita nimis magna aut parua habentibus uis cogitandi oblata est. in 6^m. de morbis uulgaribus, comen. 1°. 3^a. 154. C
 Caput magnũ qũq; bonũ ē, sed raro, cur. i 6^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 154. C
 Caput magnũ est, si cerebrũ magnũ. in 6^m. de mor. uulg. cõ. 3°. 3^a. 174. B
 Caput magnũ habuit Pericles. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 154. C
 Caput paruum, quale. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 154. B
 Caput paruum quid significet. ars med. 154. C
 Caput exiguum semp est malũ. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 154. C
 Capita nimis parua habentibus uis cogitandi oblata est. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario. 1°. 3^a. 154. C
 Caput paruũ est, si cerebrũ paruũ. in 6^m. de morb. uulg. cõ. 3°. 3^a. 174. B
 Caput paruum habent quedam animalia, & oculos decliues positos in quibusdam neruorum extremitatibus, quos emittunt quandoque à se, & retrahunt ad se. de anat. uiu. Sp. 48. C
 Caput rotundum prauum est. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 154. B
 Capitis rotundi futura quam figuram habeant. 9°. de usu par. 1^a. 177. A
 Capite acuti φoξοι dicuntur. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 154. F
 Caput non potest esse acuminatum circa aures. 9°. de usu par. 1^a. 177. A
 Caput acutorum figura quid ostendunt. 9°. de usu partium. 1^a. 176. H/
 in 6^m. de morb. uulgaribus, com. 1°. 3^a. 154. B
 Caput acutũ qñ uitiosum, & qñ nō. in 6^m. de morb. uulg. cõ. 1°. 3^a. 154. D
 Caput acutum qñ robustum. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 154. B
 in Capite est cerebrum propter oculos. 8°. de usu partium. 1^a. 167. A
 Capitis uentriculorum trium harmonia usq; ad animam qui nerui dicantur. de spermate. Sp. 37. G
 in Capite sunt duo foramina ab ore ad cerebrũ. cõ. 7°. aph. 51°. Ex. 58. D
 Caput solidorũ formationis et cõpactionis originẽ pōnit Hippocrates p̄babiles sequutus rōnes. breuis denotatio dogmatũ Hippo. 2^a. 231. B
 in Capite quodnam principium sit. 7°. de decre. Hipp. 1^a. 268. H
 Caput propria est rationis sedes. 3°. de locis affectis. 3^a. 16. E
 ex Capite puenit uirtus, qua ratiocinamur, et meminimus, et sentimus, et de loco ad locũ permutamur. de uirtut. nr̄m corpus disp̄s. Sp. 60. B
 in Capite est situm sapere, & ea animæ pars quæ ratiocinatur. de uict. rat. in morbis acutis, commentario. 3°. 7^a. 131. F
 è Capite Iouis Minerua, fabula. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 246. H
 Caput Taurus respicit. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 13. C
 in Capite cur sensus. 8°. de usu partium. 1^a. 165. C
 in Capite quatuor instrumenta sensoria. 8°. de usu partium. 1^a. 167. D
 in Capite sensoria omnia sunt ppter cerebrũ. 8°. de usu par. 1^a. 167. A
 in Capite neruorum origo. 7°. de decre. Hippocratis. 1^a. 268. H/ cõmentario. 5°. aphor. 69°. Ex. 45. D
 Capitis nerui, & eorum differentia. 12°. de usu partium. 1^a. 193. G
 in Capitis lateribus neruorum exortus. 6°. meth. med. 7^a. 42. G
 à capite neruorum dependentium plātationes. 9°. de usu par. 1^a. 174. D
 à Capite orientum neruorum miscella, qualis. de ner. diff. 1^a. 54. 4
 à Capite orientum neruorum plurima pars in os uentriculi inseritur. de neruorum dissectione. 1^a. 54. C
 ad Caput ascendunt nerui quatuor ex primis spinæ uertebreis. 4°. de locis affectis. 4^a. 25. D
 à Capite q̄ actiões depēdeāt. de uirt. nr̄m corpus disp̄santibus. Sp. 60. C
 à Capite, et pulmōe uno impulsu spūs emittitur. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Caput pectori motus principium dat. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Capitis articulus qui, & cur. 12°. de usu partium. 1^a. 193. E
 Capitis articulus cur duplex. 12°. de usu partium. 1^a. 194. B
 Capitis articulatio adeo est perfecta, ut aliter fieri non posset. 12°. de usu partium. 1^a. 195. B
 inter Caput

- inter Caput, & thoracem eur spondyli. 8°. de usu partium. 1°. 165. B
sub Capite partibus omnibus spinalis medulla est ueluti cerebrum. 12°.
de usu partium. 1°. 196. E/F
Capitis, & faciei coagmentationes cōes in ossibus iugalibus. intr. 15. 54. G
Caput cōmittētes musculi clauiculis et pectori. 4°. de anat. adm. 1°. 83. F
Caput calidum mobile est naturaliter. de oculis. 7°. 183. H
Caput frigidum non est mobile. de oculis. 7°. 183. H
Capitis motus quomodo fiat. de ossibus. 1°. 41. H
Caput magnis motibus agitur. 4°. de anat. adm. 1°. 82. D
Capitis motus genera in differentias diuisa. 12°. de usu par. 1°. 193. G
Capitis motus duplex est. de ossibus. 1°. 41. H
Capitis totius motus duos genere esse oportet. 12°. de usu par. 1°. 193. F
Capitis motiones propriæ duplices sunt. de musc. diff. 1°. 45. D
Capitis motiones propriæ breuissimæ sunt. de musc. diff. 1°. 45. D
Capiti propriū motū musculi dātes, quales. de musc. dissectione. 1°. 45. D
de Capitis motibus qui eligibilior, fm spondylos. 12°. de usu par. 1°. 194. B
Caput mouentes musculi, quot. 12°. de usu partium. 1°. 195. B
Caput mouentes musculi quō distribuuntur. 12°. de usu par. 1°. 195. B
Caput mouentium musculorū quatuor genera. 12°. de usu par. 1°. 193. G
Capitis motus rectus est, si duo musculi agant. de musc. diff. 1°. 45. H
in Capite secūda articulatio facit motus rectos. 12°. de usu par. 1°. 194. B
Capitis motus est obliquus, si unus musculus agat. de musc. diff. 1°. 45. H
Capitis obliqua motio quibus musculis fiat. 4°. de anat. adm. 1°. 83. B
Capitis secundi musculi motus est obliquus, & circumagit caput in prio-
rem partem. de musc. diff. 1°. 45. E
Capitis musculus secundus cur non sit unus. de musc. diff. 1°. 45. E
Capitis musculus secundus quomodo in duas partes diuidatur, & unde
partes oriantur, ac finiant. de musc. diff. 1°. 45. D
in Capite non erat cōueniens ex duobus motibus obliquis simplicibus fie-
ri unum rectum compositum. 12°. de usu partium. 1°. 193. F
Caput annuendo mouentes musculi, qui. de musc. diff. 1°. 45. H
Capitis motus abnuendo à quibus fiat musculis recte, & à quibus inclina-
tione. de musc. diff. 1°. 45. G
Capitis dearticulatio, quæ in priora annuit, & in posteriora abnuet. de
musc. diff. 1°. 45. D
Capitis motus ad latera à prima uerthebra fit. 12°. de usu par. 1°. 194. G
Caput in latera quibus musculis mouetur. 4°. de anat. adm. 1°. 83. F
Capitis dearticulatio, qua ipsum ad latera circumuertitur. de musculo-
rum dissectione. 1°. 45. D
in Capitis articulatione in partibus posterioribus octo musculi. 12°. de
usu partium. 1°. 193. F
Caput in posteriora qui musculi flectant. 4°. de anat. adm. 1°. 83. B
Caput quo mō attollatur, et deprimatur. 12°. de usu par. 192. F/1°. 194. B
Caput tollere, & deprimere officium est secundæ uerthebræ. 12°. de usu
partium. 1°. 194. G
Capite inclinato exercitatio quibus fieri nō debet. 5°. de sa. tuē. 2°. 90. A
Caput quibus musculis circumuertatur. 4°. de anat. adm. 83. F/1°. de usu
partium. 192. F/12°. 1°. 195. G
Capitis flexio recta à quibus musculis fiat. 12°. de usu partium. 1°. 195. G
Caput quando in neutram partem declinat. 4°. de anat. adm. 1°. 82. H
in Capitis dearticulatione quæ musculorum coniugationes habentur, ubi
sint. de musc. diff. 1°. 45. G
Caput mouētes musculi circa dearticulationē solā, q. de musc. diff. 1°. 45. G
de Capitis, & faciei musculis. 3°. de anat. adm. 1°. 79. G
Capiti et ceruici communes sunt musculi à capite orti qui in ceruicem in-
seruntur. de musc. diff. 1°. 46. H
Capitis, & colli commune genus musculorum in octo diuiditur musculos.
de musc. diff. 1°. 45. F
ad Capitis cognitionem confert capitis cōsideratio. in 6^m. de morbis uul-
garibus, commentario. 1°. 3°. 154. C
ad Caput et collū q sūt musculi, hnt motū facilē. 7°. de usu par. 1°. 161. E
Caput & collum trahentes musculi, qui. 12°. de usu partium. 1°. 195. B
Caput & collum retro attollunt tres musculorum coniugationes. 16°. de
usu partium. 1°. 217. E
Caput unā cū ceruice tota mouentes musculi, qui. de musc. diff. 1°. 45. G
Caput unā cū ceruice mouētes musculi duo in priori parte qui, & quor-
sum extendantur. de musc. diff. 1°. 45. H
Caput cum ceruice flectentes musculi, qui. de musc. diff. 1°. 45. H
ad Caput scapulas trahentium musculorum ortus, & processus. de mu-
sculorum dissectione. 1°. 45. A
Capitis directo basim scapularum attollens musculus quomodo proce-
dat. de musc. diff. 1°. 45. B
- Caput quō exerceatur in parua pilæ ludo. de par. pil. exer. 2°. 49. A
Caput quibus uenis nutriatur. de uic. rat. in morb. acu. cō. 2°. 7°. 117. E
à Capite quatuor uenarum paria ferri non est uerum. 6°. de decretis
Hippocratis. 1°. 262. D/E
in Capitis uenis, quæ phlebotomantur, quædam sunt quietæ, quædam pul-
satiles. de anat. uiuo. Sp. 55. A
super Capitis cornu uena frontis, propter hemicraniam & ulcera capi-
tis, secatur. de anat. uiuo. Sp. 55. A
ad Caput arteriæ cunctes unde. 16°. de usu partium. 1°. 219. G/H
p Capitis ossa quāplurimæ arteriæ disseminatæ. 16°. de usu par. 1°. 220. C
per Capitis ossa arteriæ quāplurimæ tum intro foras, tum e contra in-
uicem coniunguntur. 16°. de usu partium. 1°. 220. C
in Capite toto arteriæ cum arterijs, & uenæ cum uenis committuntur.
16°. de usu partium. 1°. 220. C
à Capitis & ceruicis arteria oriuntur omnes arteriæ superiores. an
sang. in art. nat. cont. 1°. 61. A
Capite quædam animalia carent. 8°. de usu partium. 1°. 166. E
Caput animalia non habētia, neq; collū habent. 7°. de usu par. 1°. 164. H
Caput aialia non habētia, hnt quid sile in thorace. 8°. de usu par. 1°. 165. C
Caput non habentia ad ossa pectoris sensus omnes habent, ipsorum prin-
cipio uidelicet illic necessario collocato, quod cerebro proportionale
est secundum Aristotelis opinionem, quæ tamen reprehendit Galenus.
8°. de usu partium. 1°. 166. C
in Capite carentibus cor' pro cerebro. 8°. de usu par. 1°. 165. C
Capitis cura in quibus morbis sit habenda. de scetus form. 1°. 324. C
in Capite exuperat pituita. introd. 15a. 55. E/de natura & ordine cuius-
libet corpus. Sp. 41. D
in Capite quo modo cognoscatur pituita corrumpi, quomodo bilis, &
quomodo atra bilis. de remed. parat. facil. 7°. 154. F
à Capite, thorace, uentre, et uestica, origo infirmitatis uel sanitatis osten-
ditur. de dynamidijs. Sp. 19. G
in Capite morbum esse quæ significant in 1^m. prorrh. commentario. 1°. 4°. 164. E/de dynamidijs. Sp. 19. G
qui Capitis affectus quo Lunæ situ cum Marte fiant. de decub. progn. ex
mathem. scientia. Sp. 12. H
Capitis exteriorum partium affectus. introd. 15a. 59. C
Capitis cutis morbi, qui. introd. 15a. 59. F
Capitis cutis morborum curatio. introd. 15a. 59. F
Capitis cutis medicamenta debent esse uehementia. 1°. de compositione me-
dicamentorum secundum locos. 5°. 121. H
pro Capitis cute cur optimum medicamentum est thapsia. 1°. de compo-
sitione med. sec. loc. 5°. 122. H
ad Capitis omnia uitia medicamentis ex sinapi & thapsia quidam medi-
corum utuntur. 6°. de san. tuen. 2°. 98. G
Capita bibentiū depilat fluuius quidā in Aegypto. de bo. aquæ. Sp. 76. B
Caput alopecia uitiatū indecorū est. 1°. de cōp. medi. sec. loc. 5°. 126. B
Capitis alopecias raphanus iuuat. de simp. med. Sp. 89. G
Caput exasperare pilis conuenit. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 160. H
Capita quæ facilius, & quæ tardius læduntur à capillis denigrantibus. 1°. 5°. 126. H
ad Capitis ficosos humores. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. D
ad Capitis furfures medicamenta cephalica. intr. 15a. 58. C
Capitis furfures iuuat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. B
ad Capitis furfures. de rem. par. fac. 7°. 154. C
Capitis furfuribus myrta aduersatur. de simp. medicam. Sp. 87. E
ad Capitis papulas feruidas & eruptiones ulcerosas. 1°. de compositio-
med. secundum locos. 5°. 129. B
ad Capitis eruptiones medicamenta cephalica. introd. 15a. 58. C
ad Capitis ulcera. 1°. de compositio. medica. secundum locos. 128. G/5°. de
compo. med. per genera. 5°. 251. F
de Capitis ulceribus manantibus. de rem. par. fac. 7°. 154. C
ad Capitis manantia ulcera, quæ achores dicuntur. 2°. de compositione
medicam. per genera. 5°. 224. E
Capitis ulcuscula spissa, & parua, & rubicunda iuuat succus centaureæ.
de uirt. centaur. Sp. 93. B
ad Capitis squamas tollendas sine foramine. 6°. de compositione me-
dicam. per genera. 5°. 255. A
ad Capitis sudores confert succus centaureæ permistus cum uino & un-
ctus abraso capite. de uirt. cent. Sp. 93. B
ad Capitis pediculos. de remed. par. fac. 7°. 154. C
ad Capitis affectus multos ualet succus cetaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. B
Capitis uitia oia aphroselinum potatū emendat de simpl. medic. Sp. 80. D
de Capitis

- de Capitis tremore. de med. par. facil. 7^a. 161. H
ad Capitis tumores quos talpas noiant. de med. fac. parab. 7^a. 174. G
ad Capitis uitia diuersa. de medic. facile para. 7^a. 170. F
Capitis agitudines sunt desipietie, mania, melancholia, phreneses, lethargi, catarrhi, apoplexie, epilepsie. de uirt. nrm corpus disp. Sp. 60. B
Caput se non habere cur quidam putaret. de melancholia ex Galeno, Rufo, & Posidonio. Sp. 109. D
Caput semper leditur in pleuritide, & in peripneumonia. 4°. de cau- sis pulsuum. 4^a. 100. H
Capiti in quibus morbis adhibentur praesidia. 3°. de loc. affec. 4^a. 17. B
Capiti applicantur medicamenta in caro, lethargo, & comate. 1°. de symptom. cau. 3^a. 19. E
Capiti praesidia admoet in curatione phrenitidis, delirii, & uigiliarum. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. B
Capiti agro quae applicanda. intro. 1sa. 55. F
Capitalia pharmaca qualia sint. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 225. C
Capiti accommodatum aridum. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 252. G
Capitale emplastrum. 5°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 160. B
Capiti accommodatum isis. 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 244. B
Caput balneo calido lauatum somnum conciliat. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. A/
3°. de locis affectis. 4^a. 16. F
Capiti phreniticorum oxyrhodinum applicatur. 13°. meth. med. 7^a. 85. D
Caput radebant in phrenitide. 13°. meth. med. 7^a. 85. D
Capiti imponebatur spondylium in phrenitide. 13°. meth. med. 7^a. 85. D
in Capitis affectuum processu aliquid spondylii & serpilli ad miscendum medicamenti. 11°. meth. med. 7^a. 73. E
Capiti phreniticorum serpillum, castoreum, & cucurbitam imponebat. 13°. methodi medendi. 7^a. 85. D
Caput affici dicitur quando uentriculo consentit, & egrotare quando proprio affectu laborat. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. A
Capitis affectus sanat castorei suffitus. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. E
Capitis affectione inueterata medica^m. 2°. de cop. me. se. lo. 5^a. 140. C
Capitis affectus quo modo finiant. 3°. de cris. 4^a. 139. F
Caput cur fricandum non est primo, sed post alias omnes partes confri- catas. de puero epilep. 7^a. 180. B
Caput incipit sudare quando morbus est a thorace. de dynam. Sp. 19. G
Caput proprium morbum habere significat delirium permanens in mor- do laterali. 2°. de locis affectis. 4^a. 14. B
Caput calidum aliquibus est, & uenter frigidus. de bon. & uitio succ. 38. B/6°. de sanitate tuenda. 2^a. 95. D
Caput frigidum aliquibus est, & uenter calidus. 6°. de san. tuen. 2^a. 95. D
cum Capite frigido uentris complexio intemperanter calida grauis est, nec facile tractabilis. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 99. D
Caput frigidum habentes, & uentrem frigidum, quo modo sint curandi. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 99. D
Caput frigidum & uentre hntes, quo mo sint regedi. 6°. de sa. tu. 2^a. 99. B
Capitis morbi frigidi, qui. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 126. H
Caput plurimum uitiat iteperies frigida, & humida. 13°. met. me. 7^a. 86. D
Capiti frigido, & humido cedria illinenda in nigris reddendis capillis. 1°. de compo. med. secundum locos. 5^a. 126. F
ad Caput calefaciendum cedrina utuntur rustici Astani. 2°. de comp. me- dicam. secundum locos. 5^a. 135. F
in Capite caloris humorisq; excessus cur fugiendus sit puerulis praefer- tim. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 66. G
Caput quidam habent temperatum, thoracem, uentrem, & partes geni- tales intemperatas. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 64. H
Capite nudo esse in sole aestiuo quid faciat. de caus. procatart. 3^a. 96. B
Capitis tegumento indigent dormientes, si aer sit frigidus. in 6^m. de mor- bis uulgaribus, com. 4°. 3^a. 183. D
a Capite febris ex aestu incipit. de caus. procatart. 3^a. 98. G
Capitis febris nunq pmittit egru qescere, uel dormire. de dyna. Sp. 23. C
Capitis febrem quid tollat. de dynamidijs. Sp. 23. C
in Capitis phlegmone artus uinciuntur. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
Capiti a sole exusto aut modo quodam alio affecto remedium. de instru- ment. odor. 1^a. 111. C
Capitis affecti caliditate iuuat balneu. d uic. ra. i mor. ac. c. 4°. 7^a. 140. B
Capiti multa aqua calida affusa sanat febres, si non ex bile habeant. com- men. 7°. aph. 42°. Ex. 57. C
pro Capite refrigerando cucurbitae ramentis uuae imaturae succo admix- tis ruri usus est Galenus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. G
pro Capite infrigidando uinum omphacium. 2°. de cop. me. se. lo. 5^a. 132. G
Capitis fatus hapsi lanae ex oleo mitigat. de remed. para. facil. 7^a. 154. A
in Capitis ardore afflictis rosaceo uti licet. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 10. A
Capitis optima est refrigeratio ex rosaceo. 2°. de cop. me. se. lo. 5^a. 132. E
in Capitis affectuum principijs usus acetj et rosacei. 11°. met. me. 7^a. 73. E
Caput quando refrigerare uolumus, qui succi non debeant admisceri ro- saceo. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 132. F
pro Capite calido frigida, remedia ex quibus arboribus sumantur. 2°. de compo. med. secundum locos. 5^a. 132. H
pro Capite refrigerando mali punici acidi. 2°. de cop. me. sec. lo. 5^a. 132. G
Capitis posterior ps cur no debet ifrigidari. 2°. d cop. me. se. lo. 5^a. 132. E
Caput refrigerando couulsio aliqui accidit. in 1^m. prorr. co. 3°. 4^a. 186. E
Capitis siccitas quo modo cognoscatur. de ptiff. 2^a. 48. B
in Capite distentio, quid significet. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 135. H
ex Capitis alteratione quidam cum esset in lecto, quis uentus spiraret co- gnouit. de theria. ad Pifo. 5^a. 94. D
Caput intemperatum cum gignat multa excrementa, ad quas partes ea transmittat. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 98. E
in Capite solo pot ee lassitudo ulcerosa. de cur. rat. p sang. mis. 6^a. 16. F
Caput cur congregat materias. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. G
ad Caput ab oi parte possut materiae deferri. in 1^m. pr. co. 3°. 4^a. 179. F
in Caput humores efferri quo modo cognoscitur. in 6^m. de morbis uul- garibus, comen. 6°. 3^a. 190. F
ad Caput declinantibus materiabus confert sectio uenarum pedum. de anatomia uiuorum. Sp. 55. A
a Capite capilli defluunt & ob maximum alimenti defectum, & aliq ob humorum corruptionem. com. 5°. apho. 11°. Ex. 38. D
Caput ad quas partes materias transmittat. 2°. de differ. feb. 3^a. 40. H/
in 1^m. prorrh. comen. 3°. 4^a. 179. F
Capitis purgationem quandam, & euacuationem uocat, cum in quibusda coacto amplius, & quasi compresso capite expressa materia inutilis ad loca capiti subiecta descendit. com. 3°. apho. 13°. Ex. 22. C
Caput quot morborum est causa. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. H
Caput proptissie i os, et nares trasmitit excrementa. 6°. d sa. tu. 2^a. 98. E
a Capite spma descēdes, nariū, et auriū poros obturat. de sper. Sp. 36. F
a Capite sperma descēdens quo modo alteretur a partibus per quas tran- sit. de spermate. Sp. 36. H
a Capite fluxionum differentia duplex, tenuis, & crassa. de uict. rat. in morbis acutis, comen. 4°. 7^a. 138. F
a Capite materia defluens, mali quid faciat. 6°. de sani. tuen. 2^a. 98. F
ex Capite leduntur quae illi subiecta sunt. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. C
ex Capite egrotantes partes quo mo curanda. 6°. de san. tu. 2^a. 100. A
in Capite solum est grauedo, sed aliquando ex ipso capite, interdum ue- ro ex causa externa. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 171. E
Capitis grauedinibus occupat q biberit aqua pluuiat. de bon. aq. Sp. 75. F
Capitis grauedinem habentes raro incidunt in lienis tumores praeter na- turam. in 6^m. de morbis uulgaribus, comen. 3°. 3^a. 168. D
Capitis grauedini quo mo medetur sternutamenta. de inst. odor. 1^a. 112. D
Capitis dispositionem quo modo declarant excrementa in destillatione, et grauedine. 3°. de locis affectis. 4^a. 16. H
a Capite sunt defluxus ad oculos. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. F
a Capite ad oculos quo mo materiae trasmittatur. 13°. met. me. 7^a. 86. D
ex Capite ad oculos fluxio quomodo curanda. 7°. meth. med. 7^a. 47. H
Caput primo sanandum est pro oculis curandis. 13°. meth. med. 7^a. 86. D
Caput corpusq; totum primo euacuandum quam aliquid oculis adhibea- tur. 4°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 149. F/14°. meth. med. 7^a. 92. B
Caput si quis non purgauerit, & oculos curet, in qua incurrat. 4°. de compo. med. secundum locos. 5^a. 149. F
Capiti Gal. applicata fuere fometa an purgatione. 4°. de lo. af. 4^a. 22. E
Caput purgatur per nares, & per palatum. ars medic. 1sa. 71. E/1°. de ar- te cur. ad Glauconem. 7^a. 100. B/com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. D
Caput per os, & nares purgatur. intro. 1sa. 58. A
Caput per os purgantia. de cathar. Sp. 95. B
Caput purgans gargarizatum. de med. fac. par. 7^a. 178. E
a Capite pituitam extrahens medicamentum per manducatione & quo- modo. de medic. fac. parab. 7^a. 170. F
ut Caput purgent mandentes quo modo debent manere inclinati. 2°. de compo. med. secundum locos. 5^a. 139. B
pro Capitis pituita detrahenda apophlegmatismi. 2°. de composi. me- dic. secundum locos. 5^a. 137. E
Caput quae mansa purgant. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 139. B
pro Capite purgando naribus indita Errbina. 2°. de composi. medicam. secundum locos. 5^a. 139. A/C
de Caput purgantibus sternutatorijs. 2°. de cop. med. sec. loc. 5^a. 139. B
pro Capite

pro Capite purgādo illitio iuxta palatū. 2°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 139. D
 Caput p q̄ euacuet. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 149. F/ de dynam. Sp. 19. G
 ex Capite purgat capparis cortex. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
 à Capite & à toto corpore bilem & pituitam educūt catapotia ex aloe,
 scammonia, & colocynthide. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. F
 Capitis passionibus omnibus utiliter datur colocynthidis. de dynamidijs.
 21. D/ de cathart. Sp. 95. A
 Caput cur purget colocynthidis. de cathart. Sp. 94. F
 à Capite purgat pituitam hiera ex colocynthide. 1°. de composi. medica.
 secundum locos. 5°. 121. E
 Caput purgat cyclamini succus quo modo. de simp. medic. Sp. 82. D
 Capiti purgādo idoneus est hederæ succus. 7°. de simp. med. fa. 5°. 51. F
 Caput polium purgat. de simp. med. Sp. 89. A
 Caput purgat scammonia. de cathar. Sp. 95. A
 Capite purgat, quod ἀποφλεγματοίεν græci dicunt, abstergitq; ualen
 ter uua agrestis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 à Capite difficulter remouentur humores serosi inserti. 1°. de composi.
 med. secundum locos. 5°. 121. H
 in Capitis partibus corruptionis terribiliorem speciem præbet humorū
 putredo. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 142. E
 à Capite uitiat̄ur dentes, et quō. de nat. & ord. cuiusli. corp. Sp. 42. D
 à Capite si larga fluxio ad aures feratur, & adsit exulceratio, quo me
 dicamento sit utendum. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100. C
 ex Capite ijs pituita defluit, quibus in alui profluuijs excrementa spu
 mosa sunt. com. 7°. apho. 30°. Ex. 56. A
 Capitis fluxio in uētriculū, & in asperā arteriā. 3°. de sym. cau. 3°. 29. F
 ex Capite defluentem materiam ad asperas arterias pulmonis, primum
 ad cordis uentriculos peruenire oportet. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 à Capite sanies decidens quid faciat. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 Caput cum transmittit ad uentrem calidam saniem, & ipse uenter est ca
 lidus, quid agendum. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. A
 Capitis destillationem tabes sequitur. in 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 143. E
 à Capite pituitosus succus in uentrem frigidum decidens remouetur ex
 diatrion pipereon medicamento. 6°. de sanit. tuen. 2°. 99. B
 à Capite ad pectus in fluxionibus, quo medicamento utendum sit. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 88. B
 Capitis fluxioni i thoracē pdest armenica terra. 9°. de simp. me. 5°. 66. H
 à Capite destillat humor ad pulmonem quasi pluuia, & ideo ex accidenti
 in illo abundat pituita. de anat. uiu. Sp. 52. H
 à Capite in pulmonem destillationes quæ malignæ. in 6°. de morbis uul
 garibus, commen. 3°. 3°. 174. B
 à Capite ad pulmonē destillatio tripl̄r corrigitur. 5°. met. med. 7°. 35. H
 à Capite ad intestina quo modo permeet materia, & per quas partes, &
 uenas. commen. 7°. apho. 30°. Ex. 56. B
 à Capite & uisceribus reuellunt medicamenta acria admota, brachijs
 uel pedibus. de hirud. reuuls. cucurb. & scarif. 2. E/ 6°. 4. G
 ad Caput, & uiscera uergentes succos reuellunt acria medicamēta bra
 chijs & manibus imposita. de cucur. scar. 2. E/ 6°. 4. G
 circa Caput totum quibus fluxiones procumbunt, quæ exercitatio uitā
 da. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. A
 Caput firmandum est in fluxionibus. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 98. F
 à Capite defluxio mox reprimenda. de rem. par. fac. 7°. 157. G
 à Capite reuulsio quibus fiat. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 137. D/ 1°. de
 arte cur. ad Glauc. 7°. 100. A
 in Capitis affectibus purga p̄ alium ut reuellas. 13°. meth. med. 7°. 83. A
 in Capite affecto, quæ uena secanda. de const. ar. Isa. 41. A/E
 Capite uitiat̄o purgandum per alium, & secanda uena cubiti. in 6°. de
 morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 162. C
 Capiti p̄sunt crura scarificata. de hirud. reuuls. cuc. & scar. 2. F/ 6°. 3. F
 Capitibus quibus fluxio est, illis elleborum dare conuenit. de uict. rat. in
 morbis acutis, commen. 4°. 7°. 144. G
 in Capitis fluxione elleborus non est omnibus necessarius. de uict. rat. in
 morbis acutis, commen. 4°. 7°. 144. G
 à Capite catarrho tenui defluētī cōuenit papauer. 1°. de alim. fa. 2°. 15. E
 Capitis fluxiones desiccāt spica nardi. 8°. de simp. med. fa. 5°. 56. G
 à Capite fluxionem sistens medicamentum. de medi. fac. par. 7°. 171. F
 ad Caput fluxione tentatum. de med. fac. par. 7°. 173. C
 Caput primum tentet torpedo illius quem morbi à cerebro profecti cor
 ripiunt. de sal. diætā. 2°. 43. D
 Capiti quæ noceant. de subf. empir. Isa. 32. C
 Capitis grauitas non necessario sequitur male concoquentem. 3°. de sym
 ptom. causis. 3°. 30. B

Capitis grauitatem faciunt quæcunq; satis calefaciunt. commentario. 5°.
 aphorif. 28°. Ex. 40. C
 Capitis grauitas significat repletionē. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 124. E
 quæ Capita faciliter implentur. 3°. de locis affectis. 4°. 20. F
 Capitis grauitas significat phlegma peccare. cō. 4°. apho. 2°. Ex. 27. F
 Capitis grauitatem superius, obturationem aurium, & narium, inferius
 dolorem renum significat urina inferius claritatem habens, superius
 subnigra, & plena. de dynamid. Sp. 35. D
 cum Capite simul aggrauatum collum, est iudicationis ad partes superio
 res signum. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. D
 Capitis grauitatem quando facit allium. de uict. ratio. in morbis acutis,
 commen. 4°. 7°. 145. C/D
 Capiti quæ aquæ thermarum obsint. 6°. de san. tuen. 2°. 98. G
 Capitis grauitas fit spirante austro. de theria. ad Pifo. 5°. 94. D
 Capita aggrauat tempestas australis. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. E
 Caput quo modo uento impleatur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. G
 Caput quando plurimum læditur spirantibus uentis frigidis, & aquilo
 nijs. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 113. F
 Caput lædit crocus. 2°. de compo. medica. sec. lo. 5°. 135. D
 Caput replent exercitia uehementia. 7°. de puero epilep. 7°. 180. A
 Caput implens exercitatio quibus uitanda. 5°. de san. tuen. 2°. 90. A
 Caput grauitur in febribus propter multitudinem, quæ ad caput refer
 tur. commen. 4°. aph. 31°. Ex. 30. H
 Caput ferit scœnum græcum. 1°. de alim. fac. 2°. 14. E
 Caput grauat herbum. de simpl. med. Sp. 85. B
 Caput mire replet inedia. de uenæ sect. aduersus Eras. 6°. 14. H
 Caput calefacit iuniperi succus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Capiti non conuenit lac. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
 Caput tentant lini, & cannabis semen. de atten. uic. rat. 2°. 44. E
 Caput grauant, & febrem faciunt menstrua suppressa. in 6°. de morbis
 uulgaribus, commen. 1°. 3°. 153. D
 Caput lædunt odores ualidi. de instr. odor. 1°. 112. E
 Caput grauant suffitus aromatum. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. B
 Caput replet orobum. de simp. med. Sp. 88. F
 Caput grauat papaueris semen. de atten. uict. rat. 2°. 44. E
 ad Caput promptē fertur spiritus flatuosus unā cum calore. commenta
 rio. 4°. aphor. 70°. Ex. 35. B
 in Caput quomodo feratur flatus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. G
 Caput opplere spiritus cohibitionem, ut sensit Asclepiades, reprehendi
 potest. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 77. H
 Capitis grauitatē facit sōnus fortis. de uic. rat. i mor. ac. cō. 2°. 7°. 125. B
 cur Caput nihil iuuant tusses. 2°. de symp. cau. 3°. 21. F
 Caput repletur ob tusses uehementes. in 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 174. C
 Caput ferit uua seruata largius sumpta. 2°. de alim. fac. 2°. 18. A
 Caput replet halitu uinum ijs qui humido calidoq; temperamento sunt.
 1°. de sanitate tuenda. 2°. 66. G
 Caput facile petunt uina quæ calido seruantur. 1°. de antid. 5°. 101. B
 Caput feriunt uina fulua. 12°. meth. med. 7°. 77. A
 Caput tentat uinum odorum. de bon. & uitio succ. 38. D/ de atten. uict.
 2°. 46. D/ 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Caput implent uina rutila. de bon. & uitio succo. 2°. 38. G
 Caput tentat uinum, si mox à balneo præ omnibus alijs cibis, & potibus
 bibatur. de sal. diætā. 2°. 41. C
 Caput & mētem cur tentet uinū. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 131. E
 Capitis grauitatem co minus faciunt uina dulcia, quo magis à uehementi
 caliditate distant. de uinis. Sp. 76. E
 Caput non feriunt uina aquosa. 12°. met. me. 7°. 77. A/ de dyna. Sp. 76. E
 Caput non tentat uinum dilutum album modice adstringens, & uentricu
 lum robustum efficit. 5°. de locis affectis. 4°. 32. F
 Caput minime tentant uina austera. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Capiti nullam noxam infert uinum tenue. de bon. & uitio suc. 2°. 38. D
 in Capitis grauitate à uino abstinēdū. de uic. ra. i mor. ac. cō. 3°. 7°. 131. E
 in Capitis oibus affectibus uitāda sunt uina odorata. de att. uic. 2°. 46. D
 Capiti affecto officit uini larga potio. in 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 135. C
 Caput si non sit ualentius senibus, quo uino uti debent: & si ualentius, quo
 debeant uti. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Capiti imbecillo, quod facile uinis calidis impletur, quod uinum exhiben
 dum. 12°. meth. med. 7°. 76. G
 ne Caput tentet uinum aquam superbibe. de uict. ratio. in morbis acutis,
 commentario. 3°. 7°. 131. E
 Capita, & corpora omnia redduntur calidiora ob nimiam potationem.
 commentario. 7°. aphor. 34°. Ex. 54. D
 Caput re=

Caput repletia & inflammantia. de puero epilep. 7^a.180.E
 Caput quando est calidum suscipiens uapores præmittamus cibaria calida, & sicca, licet conueniant in reliquo corpore. de diff. cõt. Sp. 71.F
 Caput petunt aliqua non multitudine uaporum, sed tenuitate. 6°. de simp. med. fac. 5^a.41.A
 Caput plenum & graue magnæ uoces reddunt. de instr. odor. 1^a.112.D
 Caput ualidissime impletur tibiam infantibus, & maximam & acutissimam uocem habentibus. 3°. de san. tuen. 2^a.77.C
 Caput replet uomitio. de uenæ sect. aduers. Eras. 6^a.14.H
 Caput repletum habenti quibus succurratur. 6°. de san. tuen. 2^a.97.H
 Capitis grauitatē soluit balneū. de uict. rat. in mor. acu. cõ. 3°. 7^a.132.H
 ad Caput quibus spiritus calidus ascendit ob humorum prauitatem non sunt lauandi. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a.140.B
 Caput ardore grauatum Galenus olei admodum frigidi perfusione refrigerat. 2°. de simp. med. 5^a.11.D
 in Capitis dispositionibus quæ faciat calor, & quo modo eius grauitati succurrat. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39.E
 Capitis grauitas quō alio sanetur. de uic. ra. i mor. acu. cõ. 4°. 7^a.145.D
 Caput leuant sternutamenta, quæ ex capite motus initium habent. com. men. 7°. apho. 51°. Ex. 58.D
 Capitis posterioris partis grauitati confert sectio uenæ frontis. de anatomia uiuorum. Sp. 55.A
 Capitis parte posteriore laboratē q̄ uena secāda. 13°. meth. med. 7^a.83.B
 Caput quando stomachi fumum recipit fit sectio uenarum post aures. de anatomia uiuorum. Sp. 55.A
 Caput repletum humore descendente soluit fluxus. comment. 4°. aphor. 28°. 30.D/apho. 60°. Ex. 34.A
 Caput leuissimum facit frigus. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a.104.B
 Caput alleuians unguentum laxatiuum. de dynamidijs. Sp. 23.D
 à Capite quomodo cognoscatur uertigo fieri. 3°. de loc. affec. 4^a.20.D
 Capitis pulsus quid significet. de uict. rat. in morb. acu. cõ. 4°. 7^a.140.A
 Capitis pulsus, uertigines, & urina tenuis cum adsunt in febribus, expectata febris accessionem usq; ad iudicationem. de uict. rat. in mor. acutis, com. 3°. 7^a.139.H/de urina sign. ex Hip. Sp. 78.H
 Capitis uertiginem infert iunum nigrum dulce. de simp. med. Sp. 92.B
 Capita propter arteriarum temperamentum in uertigines incidētia quibus curentur. 6°. de sanitate tuenda. 2^a.98.H
 Capitis uertiginis præsidium. de dynamidijs. Sp. 23.H
 super Caput ex alto instillare plurimū imprimit. 13°. meth. me. 7^a.85.H
 in Capite uenas rumpi facile est. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a.104.G
 à Capite uel ab eius partibus cruor quando eiicitur, quid considerandū. 4°. de locis affectis. 4^a.25.H
 ex Capitis refrigeratione ob sanguinis ex naribus fluxum, aliqui deterrius habuerunt. 5°. meth. med. 7^a.31.H
 Caput in morbis acutis nō lauandum est his quibus de naribus erumpit sanguis, nisi minus iusto fluat. in 1^m. de morb. uulga. com. 3°. 3^a.123.D
 Caput calida quando perfundendum citra reliquas corporis partes. de uict. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7^a.133.B
 Caput spongia siccandum. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a.132.F
 ad Caput per lumbos, & dorsum ascendunt rigores mulieribus. commentario. 5°. apho. 69°. Ex. 45.D
 CAPITIS dolor dicitur cephalalgia. de symp. diff. 3^a.11.F
 Capitis dolor paruus, non est ægrotudo. de const. ar. Isa. 42.D
 Capitis dolor minor est coli, auris, oculi, & dentis dolore. 2°. de compo. med. secundum locos. 5^a.134.H
 Capitis dolores iter magnos morbos cōnumerat. 6°. de sa. tu. 2^a.100.A
 Capitis dolore qui sæpe uexantur. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a.154.F
 Capitis dolor ob uarias contingit causas. de uictus ratio. in morbis acutis, commentario. 4°. 7^a.150.E
 Capitis dolori obnoxij capite ifirmissimo sūt. de nat. hu. cõ. 2°. 7^a.182.F
 Capitis dolores ob quæ sæpe cōtingunt. 2°. de cõp. med. sec. loc. 5^a.138.C
 Capite sæpe dolet hō in tribus horis sanguinis cōceptus. de sper. Sp. 37.B
 Capitis dolores quo modo communibus subsint doloribus. 3°. de compo. med. secundum locos. 5^a.141.G
 Capitis dolores quot modis fiant. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.131.G/H
 Capitis dolor à quibus fiat causis, & quomodo cognoscatur. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7^a.99.H
 Capitis dolorum differentie. 3°. de loc. affec. 4^a.20.E
 Capitis dolores tres differentie. in prognost. com. 3°. 4^a.210.G
 Capitis dolores extra, & intra caluariā. 2°. de cõp. me. sec. loc. 5^a.131.H
 Capitis dolor quo modo cognoscatur esse supra caluariam, uel sub ipsa. 3°. de locis affectis. 4^a.20.F

in Capitis dolore locum affectum difficile est cognoscere. 2°. de compo. med. secundum locos. 5^a.132.A
 Capitis siue totius siue medietatis, quem græci hemicranij appellant, dolores cur quotidie tertio die infestant. 2°. de diff. feb. 3^a.40.E
 ad Capitis dolorem hemicranium. de med. fac. parab. 7^a.170.H
 ad Capitis dolores ex una parte. de med. fac. par. 7^a.162.B
 Capiti posteriorem partem dolenti recta uena incisa prodest. commentario. 5°. aphor. 68°. Ex. 45.C
 Capitis dolor fit, aut propter inflammationem, aut propter crudos humores in capite acruatos, aut propter spiritum flatuosum, aut ppter multitudinem sanguinis, aut propter bilem mordacem, aut propter temperaturam. com. 6°. aphor. 10°. Ex. 47.D
 de Capitis dolore quō sint ægri interrogadi. 2°. de cõ. me. se. lo. 5^a.135.H
 Capitis dolor cum tensione sine grauitate ac pulsu, significat spiritus crudi, ac flatuosi multitudinem: cum pulsu membranosi corporis inflammationem: cum grauitate multitudinem intra membranas contentam. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a.99.H
 Capitis dolor cum mordicatione significat uaporis, uel humoris acritudinem. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a.99.H
 in Capitis doloribus tempora pulsan. 3°. de diff. puls. 4^a.64.C
 in Capitis dolore cur pulsent tpm uenæ. in 1^m. prorr. cõ. 3°. 4^a.180.A
 qui Capitis dolor significet sanguinem de naribus fluxurum. in prognost. com. 3°. 208.F/ 4^a.211.A
 Capitis dolor est indicium inseparabile uomitus decretorij & sanguinis fluxus ex naribus. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7^a.100.B/D
 in Capitis dolore qui fluxum sanguinis, aut uomitum decretorium significat, non sunt querenda remedia. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7^a.100.B
 Capitis dolor mordax grauians ue quid significat. 3°. de cris. 4^a.144.F
 in Capitis superficie dolores quid significet. de cõp. me. sec. loc. 5^a.137.C
 Capitis dolores p̄fundi quid significet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.137.C
 Capitis dolor quid significet. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a.188.C
 Capitis dolor ex causa extrinseca. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a.131.H
 Capitis doloris causæ procatarcticæ. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.131.H
 Capitis dolor ab intemperie sine materia. 2°. de cõp. med. sec. lo. 5^a.131.G
 Capitis dolores cur, & unde fiant hyeme. cõ. 3°. aph. 23°. Ex. 24.H
 Capitis dolores ad hyemem expectare conuenit, si æstas sicca sit & astro per fletur, & sequens autumnus pluuiosus & à uentis septentrio- nalis agitatus. de aere, aquis, & locis. 2^a.4.C
 Capitis dolores fiunt hyeme frigida & humida, quando præcesserit æstas sicca & humidus autumnus. com. 3°. aph. 13°. Ex. 22.A
 Caput dolentis ob solem cuiusdam casus. de causis procatar. 3^a.98.A
 Capitis dolores uehementissimi fiunt à caliditate, & frigiditate. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.131.H
 Capitis dolor à caliditate et frigate facile sanatur. 2°. de cõ. me. 5^a.132.A
 Capitis dolor ex calor quō cognoscat, et curet. 2°. d cõ. m. fl. 5^a.132.D
 Capitis dolores ex ardore esse, quibus cognoscatur. 2°. de compo. med. secundum locos. 5^a.132.D
 Capitis dolor ex solis aestu quō curetur. de remed. paratu facili. 5^a.153.E
 in Capitis dolore ex ardore in principio reperiendum. 2°. de compo. med. secundum locos. 5^a.132.D
 in Capitis dolore calido oleum rosaceum in principio ponendum, & in qua parte. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.132.D
 in Capitis dolore calido sanando mensura refrigerantium à quibus indicetur. 2°. de comp. med. secundum loc. 5^a.132.E
 Capitis dolori qui fit propter multam adustionem solis, uel uini meri potationem confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93.B
 Capitis dolores & exustiones à sole efficaciter tollit cichorium impostum. de med. fac. par. 7^a.162.B
 Capitis dolore laborantes ab ardore, in quo loco degere debeant. 2°. de compo. med. secundum locos. 5^a.132.C
 ad Capitis dolorem propter ardorem Apollonij pharmaca. 2°. de compo. med. secundum locos. 5^a.132.B
 in Capitis dolore ob ardore quæ uitāda. 2°. de cõp. med. se. loc. 5^a.132.B
 Capitis dolorem, & pallorem luna conciliat dormientibus sub ipsa. 3°. de diebus decre. 4^a.157.A
 Capitis dolorem aquæ potus quandoq; inducit, & quō. de uinis. Sp. 76.C
 Capitis dolor cur ab aqua uitiosa bibita excite. d bo. et uit. suc. 2^a.38.H
 Caput dolere facientes cibi. de dissol. cont. Sp. 74.F
 Capitis dolorem commouet Arbutus. 7°. de sim. med. fac. 5^a.52.A
 Capiti dolorem infert Cedri fructus. 2°. de alim. fac. 2^a.19.C
 Capitis dolorem facit Cedrides esus atq; ardorem & morsum in uentre. 7°. de simp. med. fac. 5^a.50.F
 Capitis

Capitis dolorem Galenus patiebatur ex Croci odore. 2°. de compositione medic. secundum locos. 5°. 135. D
 Capitis dolorē facit Epimelis stō igratus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. D
 Capitis dolorem infert Eruca. 2°. de alim. fac. 2°. 23. G
 Caput dolentibus nocet Lac. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. D
 Capitis dolorem facit utraq; Lora. 2°. de alimen. facul. 2°. 18. D
 Capiti dolorem mouet Meum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
 Capitis dolorem parit Myrrhæ odor. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 134. E
 Capite dolentes qui indigent rubrificatione, exalfaciunt Nasturtio. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. A
 Capitis dolorem pariunt Odorata omnia. 3°. de loc. affe. 4°. 20. G
 Capiti dolorem inferunt Palma. 2°. de alim. facul. 2°. 20. G
 Capitis dolorem pariunt à proprietate Palmarum glandes. 2°. de compo. med. secundum locos. 5°. 133. D/de rem. par. fac. 7°. 153. G
 Capitis dolorem inducit Triticum elixum. 1°. de alim. fac. 2°. 11. B
 Caput ex Vino dolet. 3°. de loc. affect. 4°. 20. G
 Caput dolere facit uinum citrinum antiquum. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Capitis dolorem infert uinum rutilum dulce. de bon. uitio succ. 2°. 38. E
 Caput non facit dolere uinum album, & uinum paucam sustinens aquam. de dissol. continua. Sp. 74. F
 de Capitis dolore ex ebrietate, & solis æstu. de rem. par. fa. 7°. 154. A
 in Capitis dolore ex ebrietate lēs est bona. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 133. D
 Capiti dolenti ex uini potu etiam post uini concoctionem apponit repercutientia. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. C
 de Capitis dolore ex ebrietate, Archigenis. 2°. de cō. me. se. lo. 5°. 138. A
 ad Capitis dolorem ex ebrietate & uini potu. 2°. de comp. med. secundū loc. 5°. 133. B/de rem. par. fac. 7°. 153. G
 ad Capitis dolores ex uini potu corona. de med. fac. par. 7°. 170. H
 in Capitis dolore uehemēti phibetur uinū. 1°. de art. cu. ad Gla. 7°. 99. A
 Capitis dolori ex uino, Galeni præsidia. 2°. de cōp. medi. sec. loc. 5°. 133. C
 contra Capitis dolorem crapulamq; malum est ieiunium. de uict. ratio. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 145. B
 i Capitis doloribus quibus, cōueniat fames. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 135. C
 Capitis dolor ex calore, & flatu. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. E
 Capitis dolor à causa calida, in caluo. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 132. G
 Capitis doloris ex frigidityte signa, & curatio. 2°. de cōp. med. sec. locos. 132. H/5°. 135. E/de rem. par. fac. 7°. 153. F
 Capitis dolor ex frigidityte facile curatur. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 132. H
 Capitis doloris à causa frigida remedia. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 136. E
 ad Capitis dolorem ex frigore. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. C
 in Capitis dolore frigido Euphorbium subito sanat & quomodo. 2°. de compo. med. secundum locos. 5°. 140. D
 in Capitis dolore frigido quæ uitanda. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 132. C
 in Capitis dolore frigido uinū ēt phibet. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 132. C
 in Capitis dolore à frigido dat uinum tenuium partium. 2°. de compo. med. secundum locos. 5°. 133. A
 Capitis dolor ab humiditate sola nullus. 2°. de compo. medicam. secundum locos. 5°. 152. H/de rem. par. fac. 7°. 153. E
 Capitis dolorem non facit humiditas sine materia. 2°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 132. H
 Capitis dolor à siccitate moderatus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. H
 Capitis dolorē mouēt calida plus q̄ sicca. 7°. de simp. med. facul. 5°. 56. B
 Capitis dolor ex ibecillitate quo mō curet. 1°. d ar. cu. ad Gla. 7°. 100. A
 Capitis dolor à qualitate humorum. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 131. G
 Capitis dolor à quibus fiat succis. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 188. G
 Capitis dolor à multitudine humorum. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 131. G
 Capitis dolor ob multitudinem cum obturatione qualis, & qualis sine obturatione. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 131. H
 Capitis dolor ob multitudinem quo modo distinguendus. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 99. H
 Capitis dolor si perseuerat ex relictis in tenuibus poris, humoribus, quid agendum. 2°. de comp. med. secundum locos. 5°. 133. E
 Capitis dolor ob humores acres, qualis. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 135. C
 de Capitis dolore per consensum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. H
 Capitis dolorem faciens morbus difficulter cognoscitur. 2°. de compo. med. secundum locos. 5°. 132. A
 Capitis dolor ex stomacho quo modo fiat. 2°. de cōp. med. se. lo. 5°. 135. A
 Caput dolere solet stomacho laborantibus cum ē lecto surgunt. de remedijs para. facil. 7°. 153. G
 ad Capitis dolorem ex stomacho flatuoso. 2°. de cōp. med. se. lo. 5°. 135. C
 Capitis dolor ex spiritu flatuoso. 2°. de compositione medicamentorum secundum locos. 131. H/5°. 135. G

Caput dolet ex flaua bile in uentriculo. 3°. de locis affectis. 4°. 19. B/de spermate. Sp. 36. H
 Capitis dolor à materia in uentriculo biliosa, non est affectio capitis. 1°. de locis affectis. 4°. 3. F
 Capitis dolor ob biliosum humorem quomodo oriatur, cognoscatur, & curetur. 2°. de comp. med. secundum locos. 5°. 136. H
 Capitis dolores quo modo cognoscuntur esse à uentriculo, uel ab intemperie capitis. 2°. de temp. 1°. 20. E
 Capiti dolenti ex stomacho, quando non sunt apponenda remedia. 2°. de compo. med. secundum locos. 5°. 135. A
 in Capitis doloribus à stomacho & ab alijs quæ medicamenta sunt uitanda. 2°. de comp. med. secundum loc. 5°. 137. A
 Capitis dolorem ab humoribus in uentriculo contentis sedant uina paucifera. de bon. & uitio succ. 2°. 38. G/de uinis. Sp. 76. C
 Caput cui dolet ex uaporibus nō dormiat iterdiu. de re. par. fa. 7°. 153. F
 ad Capitis dolorem ex uaporibus. de rem. par. fac. 7°. 153. F
 de Capitis dolore ex uentriculi cruditate. de rem. par. fac. 7°. 153. F
 Capitis dolores ex crasis & uiscosis humoribus in stomacho fiunt quandoq; 2°. de compo. med. secundum locos. 5°. 136. H
 in Capitis dolore ex stomacho uomitum prouocat. 2°. de compo. medic. sec. loc. 133. B/1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. H
 in Capitis dolore ex crasis & glutinosis humoribus in stomacho quibus utendum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. A
 in Capitis dolore per consensum, alicam & uinum dat. 2°. de compo. medicam. secundum locos. 5°. 136. H
 in Capitis dolore ex stomacho quæ obsonia conueniant. 2°. de compo. med. secundum locos. 5°. 133. B
 Capitis dolorem inferentem stomachum pituitæ plenum roborat. de medicam. fac. parab. 7°. 175. H
 Capitis, & stomachi dolorem tollens electuarium. de dyna. Sp. 23. D
 de Capitis dolore ex hepate affecto, uel uentre, uel stomacho, & eius curatione. 2°. de comp. med. secundum locos. 5°. 136. H
 Capitis & colli dolores cum febris, et sine febris fiunt. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 112. H
 Capitis dolores cum febre qui. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C/D
 Capitis dolores in quibus fiant morbis. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 174. H
 Capite ubi doluit, principium non est, sed ubi febricitauit. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 147. F
 Capitis grauitatem & dolorem stomachi multum in fœmina significat urina asterica. de dynamidijs. Sp. 35. D
 Capitis dolor adest, uel aderit, quibus urina perturbata, quales sunt iumentorum, & quare. cō. 4°. aph. 7°. Ex. 35. B/quæ. in Hip. Sp. 113. C
 Capitis dolorem significant urina iumentorum lotio similes. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 5°. 3°. 192. B
 Capitis dolorem, uesicæ, & renum, significat urina alba, & pinguedinosa uel iumentina. de dynamid. Sp. 35. E
 Caput si dolet, aut dolere debet, non est tamen necessarium urinas esse perturbatas. com. 4°. aphor. 70°. Ex. 35. B
 Caput dolet aut ex solo calore, aut ex flaua bile, quæ est in capite, uel in stomacho, aut ex multis humoribus in capite, aut ob aliquam loci obstructionem, aut ob uentum in cerebro generatū, quæ omnia sunt præter urinas perturbatas, ut iumentorum. com. 4°. aph. 7°. Ex. 35. B
 Capitis dolorem patientes & prædicentes urinae cur sint crassæ. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 131. E
 cum Capitis dolore tenues esse urinas falsum ē. cō. 4°. apho. 7°. Ex. 35. B
 Caput dolentibus urina liuida augmentū significat. de dynam. Sp. 34. G
 Caput dolenti & circundolenti pus, uel aqua, uel sanguis effluens p nares os, aut aures, morbum soluit. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. C
 ad Capitis dolorē ex febre q̄ agenda. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. B
 Capitis dolor ob æstum uel febrem quo modo curetur. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 6°. 3°. 196. B
 cum Capitis dolore febriētis casus & curatio. de causis pcatar. 3°. 95. E
 Capitis dolor, qui letalis. in prognost. com. 3°. 4°. 208. F
 Capitis dolor quod talis esse non possit, ut homo se necet. 2°. de compo. med. secundum locos. 5°. 134. G
 in Capitis dolore à causa calida quo modo procedendum in augmento et alijs temporibus. 2°. de comp. med. secundum locos. 5°. 132. D
 in Capitis dolore processu obest papauer. 2°. de cōp. med. se. lo. 5°. 137. F
 Capitis dolorem calidum curant erysipelas curantia. 2°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 132. G
 de Capitis dolore & temporum. de remedijs para. fac. 7°. 161. H
 Caput dolentibus dandi testiculi gallorum, alæ auium, pisces petrosi, & puilli

pulli columbarum. 2°. de compo. med. secundum locos. 5°. 133. E
 Caput dolētes lactuca cū aceto comedāt. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 133. E
 ad Capitis dolorem facit decoctio agarici. de med. expert. Sp. 104. C
 Capitis dolorem iuuat chamamelum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. D
 pro Capitis dolore coronæ. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. B
 à Capitis dolore liberat corona ex uerbena. 2°. de cōp. me. se. l. 5°. 138. D
 Capitis dolores sanat elaterium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 Capitis dolorem sedat menta. de simp. med. Sp. 87. D
 qbus Capitis doloribus cōueniat polygonū. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 138. C
 Capitis dolorem quo modo sedat Psyllium. de simp. med. Sp. 89. A
 Capiti quæ facienda pro resoluenda materia quando dolet, et imbecillum
 est. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. B
 in Capitis dolore quid faciat balneum. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 133. E
 Caput fricandum siccis sindonibus ex balneis in dolore ipsius ex particu-
 le imbecillitate. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. B
 Capite dolentes quando, quæ & loca debeant perambulare pro dolorum
 uarietate. 2°. de comp. med. secundum locos. 5°. 133. E
 in Capitis dolore sternutatoria. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. H / 1°.
 de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. B
 Capitis dolorem quo modo leuat sternutatio. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario. 6°. 3°. 196. G
 Capitis dolorem sanat torpedo. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. F
 ad Capitis dolorem medicamenta cephalica. introd. Isa. 58. C
 ad Capitis dolorem, Heræ. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140. A
 in Capitis dolore cataplasmata. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 137. F
 in Capitis dolore fomenta ex sale ob grauitatem sunt molesta. 2°. de com-
 posi. medica. secundum loc. 5°. 137. F
 in Capitis dolore fomenta ex milio sunt meliora q̄ ex sale. 2°. de compo.
 med. secundum locos. 5°. 137. G
 in Capitis dolore quidam agrestes pedes, & anos ungunt. 2°. de compo.
 med. secundum locos. 5°. 135. E
 ad Capitis dolores malagma. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 266. H
 in Capitis dolore, amuleta. 2°. de comp. med. secundum loc. 5°. 138. B
 ad Capitis clauos. de medic. fac. paran. 7°. 170. G
 ex Capitis dolore aphonie, unde. in 1^m. porrh. com. 3°. 4°. 178. F
 ob Capitis nimium dolorem muti quō curētur. de rem. par. fac. 7°. 153. G
 Caput derelinquitur à sanguine in forti dolore. cō. 7°. aph. 26°. Ex. 55. C
 Capitis dolor ex acuto neruorū sēsu quo mō curet. 6°. de sa. tu. 2°. 98. H
 ad Capitis lupinum dolorem. de medic. fac. parab. 7°. 179. C
 ad Capitis dolores citra causas manifestas. 2°. de cō. me. se. lo. 5°. 134. D
 ad Capitis dolorem, Alexandri. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. G
 ad Capitis dolorem, Antigonii. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. G
 ad Capitis dolorem, Antonij herbarij. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 138. G
 ad Capitis dolorem quando est sine febre, præidia Archigenis. 2°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 134. H
 ad Capitis dolorem, Aselepiadis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. G
 ad Capitis dolorem, Chariclis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. G
 ad Capitis dolorem. 7°. de compo. medi. sec. loc. 132. C / 8°. 191. E / 10°. 207. D / 2°. de compo. med. per gen. 224. E / 3°. 234. H / 5°. 246. H /
 249. B / 6°. 256. A / 258. F / 7°. 5°. 271. F / de reme. par. fac. 161. H / de
 med. fac. par. 170. F / 174. H / 175. C / 7°. 176. B / de dyna. 23. D / secret.
 97. C / de med. exper. 107. F / de cura lap. Sp. 112. C
 Capitis dolor longus, quem ueternus sequutus est. in 3^m. de morbis uulga-
 ribus, commen. 2°. 3°. 135. C
 Capitis dolores longos sanare potest theriaca. de theri. ad Pifo. 5°. 95. H /
 de med. exper. Sp. 106. H
 Capitis dolor diutinus sola purgatione sanatus. de purg. med. fa. 5°. 87. G
 propter Capitis dolores longos calidos & sparsos, arteriæ post aures
 secantur. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 21. D
 Capitis mediocres dolores aufert crurum scarificatio. præfag. exper.
 confir. Sp. 78. C
 Capite affecto crura scarificamus. de cucur. scar. 3. F / 6°. 4. B
 in Capitis morbis quæ uena secanda. de med. fac. par. 7°. 176. A
 in Capitis affectibus seca uenas extrinsecas ē directo. 2°. de arte cura.
 ad Glauc. 7°. 102. G
 Capitis dolori confert sectio uenarum, quæ sunt in angulis oculorum la-
 chrymalibus & temporum. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Capitis quos dolores leuat uena frontis. de curan. rat. per sang. missio. 6°. 20. G / de anat. uiu. Sp. 55. A
 Capitis dolorem antiquū sanat decoctio agarici. de med. exp. Sp. 104. G
 Capitis dolores inueterati quō curentur. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 133. A
 Capitis ueterem dolorem curantia medicamenta curant etiam hemicra-

niam. 2°. de compositione medic. secundum locos. 5°. 140. A
 ad Capitis ueterem dolorem sternutatoria. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 139. B
 Capitis dolores uetustiores dissoluuntur scarificationum sectionibus. præ-
 sag. exper. conf. Sp. 78. C
 in Capitis dolore medicus senex quinquagenarius sibi uenam secuit. 12°. 7°. 74. H
 quibus Capitis doloribus arteriæ inciduntur. 6°. de san. tuen. 2°. 98. H
 ad Capitis dolorem inueteratū, Chariclis. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 138. G
 ad Capitis inueteratos dolores. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. C / G
 ex Capitis dolore surditas quo mō sanetur. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 145. F
 Capitis dolor ex plaga est inflammatio. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 133. G
 in Capitis inflammationis principio non apponendæ cucurbitulæ. de hi-
 rud. reuuls. cucurb. & scarif. 2. E / 6°. 3. B
 Capiti aptari non potest cucurbitula. 3°. de loc. aff. 4°. 16. A
 Capiti quæ cucurbitulæ utiliter applicantur. de cucur. & scar. 6°. 3. E
 in Capite magis accommodantur cucurbitulæ humiliores. de cucurbitu-
 lis, & scarifi. 6°. 3. E
 in Capite corneis utemur cucurbitulis. de cucur. & scar. 6°. 3. D
 in Capite cucurbitulæ cum multo igne haud sunt infingendæ. uehementer
 enim attrahunt, difficulterq; auelluntur. de cucur. scar. 6°. 3. D
 Capitis materiam uacuare potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Capiti cucurbitulam apponere in sanguinis profluuio, præsentissimum
 est remedium. de med. fac. par. 7°. 163. F
 Caput radendum pro sanguine supprimendo. de uict. rat. in morb. acu-
 tis, commen. 4°. 7°. 152. F
 ad Capitis dolorem ex plaga aut casu. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 133. F
 in Capitis dolore ex plaga rosaceo utitur. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 133. F
 Capitis dolor ex ictu, & casu ab alto. de rem. par. fac. 7°. 153. H
 in Capitis uerticem cadere difficile est. 11°. de usu partium. 1°. 192. B
 à Capitis ictu, obstupescētia, et desipiētia, malū. c. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 ad Capitis dolorem ex contusione. de rem. para. facil. 7°. 154. A
 in Capite qd significet erosio, et pūctio. 2°. de cōp. med. sec. loc. 1°. 135. H
 Capitis fracturarum quinq; genera. introd. Isag. 59. C / F
 Capitis uulnera quæ medico indigent legitimo, & quæ non. 2°. de compo.
 medic. secundum locos. 5°. 138. E
 in Capitis fracturis non est compertum plebeio an sit expectanda calli
 generatio, an aliter curandum. 3°. meth. med. 7°. 16. E
 Capitis fracturæ faciunt uomitum biliosum, nauſeam, & stomachi mor-
 sum. 3°. de locis affectis. 4°. 18. C
 Capite percussis primo secanda est uena, si alia consentiunt. 2°. de com-
 po. med. sec. loc. 5°. 133. H
 in Capitis uulneribus radit pilos. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. E
 Capitis fracturis calor utilissimus est. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 in Capite fracto summopere cauendum ne ab aere refrigeretur. 8°. de
 usu partium. 1°. 165. E
 Caput fractum si ab aere tangatur, malorum id ultimum illi est. 8°. de
 usu partium. 1°. 165. F
 Capite uulnerati, à uino, & cibis crassis abstineant. 2°. de compo. medi.
 secundum locos. 5°. 134. A
 in Capitis fracturis uino utitur. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. F
 in Capitis uulneribus oleo utitur simplici. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 133. H
 in Capite uulnerato oleum rosaceum, & acetum. 2°. de compo. medi.
 secundum locos. 5°. 134. A
 in Capitis fracturis aceto utitur. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. C
 in Capite ulcerato porci adeps, & rosaceū. de rem. par. fac. 7°. 154. H
 in Capitis fracturæ oleo utitur, & re pingui. 6°. de compo. medicamē.
 per genera. 5°. 255. G
 ad Capitis notatu dignas diuisiones nigrum emplastrum. 2°. de compo.
 med. per genera. 5°. 227. E
 Capitis fissuræ & contusiones secundum Archigenem quo modo curen-
 tur. 2°. de comp. med. secundum loc. 5°. 138. D
 in Capite fracto fungi adnascuntur, menynge cerebrum custodiēte af-
 fecta. 1°. de locis affectis. 4°. 2. F
 in Capitis fracturis usq; ad membranas non perueniētibus, quo utemur.
 6°. de comp. med. per genera. 5°. 255. G
 in Capitis ossibus sunt plures nuncupationes solutæ continuitatis. de
 causis morborum. 3°. 9. F
 in Capitis & aliarum partium ossibus denudatis pinguiā pharmaca ui-
 tamus, siccis solis utimur. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 253. D
 in Capitis ossibus denudatis fugimus emmota pharmaca, quoniam lina-
 mentis inunctis offeruntur. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 253. D
 Capitis os denudatum cur abradendum. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 138. E
 Capitis offe

Capitis osse perforato quæcuratio adhibenda. 6°. meth. med. 7°. 42. G
 ad Capitis ossa innatantia, & ab alijs separata. 2°. de compo. medica.
 per genera. 5°. 225. D
 in Capite os uehementer confractum totum auferendum est. 6°. me-
 thodi medendi. 7°. 42. E
 ex Capite sæpius tota ossa eximuntur. de diff. morb. 3°. 4. F
 de Capite os confractum excidens quæ actio in medicina sit. ad Thra-
 sybulum. 2°. 104. H
 ad Capitis uulnera cū ossiū præcisione. 5°. de cōp. med. p. gen. 5°. 246. C
 Caput uulnera glutinare potest myrrha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. A
 ad Capitis fracturas emplastra. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 225. D
 ad Capitis uulnera. 2°. de comp. med. sec. loc. 138. E/ de dyna. Sp. 31. G
 ad Capitis fracturas. 2°. de cōp. med. per ge. 226. B/C/ 6°. 5°. 255. F
 Capiti fracto præsidium. de dynamidijs. Sp. 23. H
 in Capite utimur Rhombo. de ijs quæ in medic. fi. com. 2°. 7°. 206. D
 in Capitis fracturis quando suspecti cyclisci, & quādo illis utendum. 6°.
 methodi medendi. 7°. 42. B
 in Capitis fracturis cur terebella sunt suspecta, & quando illis uten-
 dum. 6°. methodi medendi. 7°. 42. B
 Caput ubi pluribus locis uulneratū sit, galea utilis. de fascijs. 7°. 297. B/
 galea aliter, ibidem.
 Capitis quæ uulnera fibulis constringit. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 138. E
 Caput quomodo deligandum. de ijs quæ in medic. fi. com. 2°. 7°. 209. E
 Capitis partes contrariæ quomodo ligandæ. de ijs quæ in medicatrina
 fiunt. commen. 2°. 7°. 208. G
 Capitis lateribus quæ deligatio fieri debet. de ijs quæ in medicatrina
 fiunt, commentario. 2°. 7°. 206. C
 Caput non est in orbem circumligandum, & quomodo ligandum sit. de ijs
 quæ in medicat. fiunt. com. 2°. 7°. 208. F
 ad Capitis uulnera fasciæ. de fascijs. 7°. 293. F
 Capiti, & faciei in orbem circumdata fascia longior, dicitur κατόχος.
 de fascijs. 7°. 294. H
 ad summum Caput & ei proximam regionem quomodo fieri debeat lin-
 teum scissum. de fascijs. 7°. 294. D
 ad Caput totum linteum scissum. de fascijs. 7°. 294. F
 ad Caput uniuersum obuoluendum fascia. de fascijs. 7°. 294. H
 ad Caput operculum scissum in partes octo. de fascijs. 7°. 294. G
 Caput qua uinciendi ratione inuolutū sine nodis defenditur à tedio, quod
 nodi comprimendo faciunt. de fascijs. 7°. 294. G
 qd Caput cuidā fuit uario uinculo alligatū, illi oculi perire. 7°. 293. D
 ad summum Caput uinciendum & id quod inter ipsum est & frontem,
 uinculum. de fascijs. 7°. 295. C
 ad Capitis processus recondendos laqueus. de laqueis. 7°. 308. F
 Capitis ornamentum quod νεφέλον appellant. de fascijs. 7°. 297. B
 Caput quid significat in fascijs. de ijs quæ in medic. fi. cō. 2°. 7°. 210. C
 Capitis uinculum uenas unit. in Tim. Plat. 1°. 288. A
 Caput quo modo luxatur. intro. Isa. 60. G
 Capitis articulus oīum solū non dico luxationē magnā, sed ne deflexionē
 quidē uel tēporis momēto ferre pōt. 12°. de usu par. 193. E/ 1°. 194. A
 Caput agni & pecudum cibus humidus, & uiscosus. de diff. con. Sp. 73. A
 Caput hēdi anniculi generat humorem bonum, inter crassum & tenuem.
 de dissol. cont. Sp. 73. H
 Caput leporis ad alopecias. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
 Capita menidum salē inueteratarum ad sedis fissuras. 11°. de simpli. me-
 dicamentorum facul. 5°. 79. F
 Caput milui podagricis auxiliatur. 5°. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
 Capita murium alopeciam sanant. de theria. ad Pisonem. 5°. 93. E
 Capita muscarum ad alopecias. de compo. med. secundū loc. 5°. 124. D/H
 ex Capitibus muscarum cataplasma. de oculis. 7°. 190. E
 Capita porri purgant pulmonem, & thoracem. de cathar. Sp. 95. C
 Caput pulli in ouo primo apparet. de anat. uiu. Sp. 52. A
 Caput saurarum myrmecias, acrochordonas, & clauos extrahit. 11°. de
 simp. med. facul. 5°. 79. G
 Caput saurarum palos, & spicula extrahit. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. G
 Caput stellionis. 3°. de comp. med. secundum locos. 5°. 144. G
 Capita uiperarum cur abijciantur. de ther. ad Pifo. 5°. 93. C
 Caput perniciosius alijs feris habet uipera. de theria. ad Pifo. 5°. 93. C
 Caput maris truncat in coitu uipera. de ther. ad Pifo. 5°. 93. C
 CAPVT bronchi ex quibus cōstitutū sit. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
 Caput bronchi cur ex chartilaginibus. de uoc. instr. diff. 1°. 107. B
 Capiti gutturis incumbens os quomodo uocatur. de musc. diff. 1°. 46. D
 Capiti gurgulionis præstat qualitas gustabilis. de compag. membro-

rum siue de natura humana. Sp. 58. D
 ad Capita uenarū sāguinē fundētia uiciēda laqueus. d. laqueis. 7°. 307. G
 CAPVT in ossibus quid. de ossibus. 40. B/ 1°. de mot. musc. 1°. 312. C
 Caput humeri in alam prolapsū quō restituatur. de machin. 7°. 311. A
 Caput humeri si in priorem uel posteriorem partem exciderit, quomodo
 reponatur. de machin. 7°. 312. F
 ad Caput humeri caput restituendum in scala plana, quando in alam ex-
 cidit. de machin. 7°. 313. H
 ad Caput humeri in priorem, uel posteriorem partem excisum repost-
 tio. de machin. 7°. 314. B
 ad Caput humeri suo loco motum. de machin. 7°. 316. A
 ad Caput humeri restituendum per instrumentum Fabri, ubi in alam p-
 lapsū sit. de machin. 7°. 318. A
 Capitis humeri in alam prolapsi per Hippocratis scamnum repositio.
 de machin. 7°. 319. D
 Caput femoris ad exteriorē regionē trahēs musculus. de mus. diff. 1°. 51. A
 Caput femoris sursum simul & extrorsum trahens musculus. de muscu-
 lorum dissectione. 1°. 51. B
 Caput femoris sursum tollens & una ad interiora inuertens. de muscu-
 lorum dissectione. 1°. 51. B
 Capita librorum in suā utilitatē solū scribebat Gal. 7°. met. me. 7°. 43. B
 CARAVS tolme. de medic. fac. parab. 7°. 176. H
 CARABI mollem testam habent. de renum aff. dig. & med. 7°. 195. F
 de CARABE trochisci ad sputū sanguinis. de med. fac. pa. 7°. 165. H
 CARBO terra est, aer accensus, flamma. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. F
 Carbones plerūq; cū flauos, flāmas subflauas, solē splēdidum & id genus
 axiomata ex sēsu et p sensum sumuntur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9. G
 Carbones cur nigri sint. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. E
 Carbones sunt primo urendi, quā concoquantur medicamenta. 1°. de
 compo. med. per genera. 5°. 212. G
 ad Carbones coquit mel. de remed. fac. parab. 7°. 170. A
 Carboni paruo si multum niuis aut glaciei imponas cōtinuo extinguitur.
 de causis morborum. 3. 7. B
 Carbones extincti maxime appetuntur à grauidis, cur. 1°. de symptoma-
 tum causis. 3°. 18. C
 ex Carbonum extinctorum quodam odore quo modo aliqui moriantur.
 7°. de usu partium. 1°. 159. B
 à Carbonum foetore cur suffocamur. de util. resp. 1°. 225. D
 Carbo alburni quid faciat. de dynam. Sp. 31. C
 CARBVNCVLVS qd. fi. med. 48. H/ int. Isa. 59. B/ de dif. morb. 3°. 5. F/ 5°. de cōp. med. p. ge. 5°. 254. C/ 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. C
 Carbo ulcus escharosum, cui adiungitur multum partium circumstātium
 inflammen. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Carbuncolorum crusta, qualis. de tum. præter naturam. 3°. 83. H
 Carbunculi & canceri distinctio. de dynamidijs. Sp. 30. F
 Carbunculi, & gangrenæ generatio. de tum. præter naturam. 3°. 83. B
 in Carbunculis colores naturales mutantur. de symp. diff. 3°. 13. B
 Carbunculus morbus ex inæquali intēperie. 1°. de inæq. intēp. 3°. 44. F
 Carbūculi sūt morbi flāmanes. de uic. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7°. 137. B
 Carbunculi inter calidas passionē numerantur. 1°. de simp. med. fa. 6°. 5. H
 Carbunculi immodicum calorem in partibus, in quibus sunt, efficiunt. de
 causis morborum. 3°. 6. F
 Carbunculus morbus est instrumentalis. 3°. de symp. causis. 5°. 24. G
 Carbunculi affectus totius corporis. introd. Isa. 59. B
 Carbunculus unde generatur. 2°. de præsag. ex puls. 4°. 109. G
 Carbunculi ex cacochymia oriuntur. 3°. de tempe. 1°. 23. A/ 3°. de sym-
 ptom. causis. 3°. 25. B
 in Carbunculos incidebant, qui malos cibos ob penuriam ederant. de
 bon. & uitio succ. 2°. 33. G
 Carbo morbus fit à superfluis calidis. de atra bile. 1°. 35. C
 Carbunculi fiunt ex sanguine calido ad atræ bilis naturam conuerso. 1°. de
 diff. feb. 32. A/ 3°. 40. C
 Carbo morbus quō fiat ab humore melancholico. de atra bile. 1°. 35. B
 Carbunculus à bile nigra. de atra bile. 1°. 35. E
 Carbunculus ex crassa materia, sed calido feruore. in 3°. de morbis uulga-
 ribus, commen. 2°. 3°. 144. H
 Carbunculis, & morbis putridis quæ urbes obnoxie sint. in 1°. de mor-
 bis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 103. F
 Carbones cur facti sunt in Cranone. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. B
 ex Carbuncolorum fœda quadam lue in plerisque Asiæ ciuitatibus, mul-
 torum partes cute, nonnullorum etiam carne ipsa detectæ fuerunt. de
 uen. art. diff. 1°. 57. G
 in Carbunculis

in Carbunculis in pestilentia Asiæ citra pustulas quibusdam cutis statim
excoriata. 14°. methodi medendi. 7°. 90. A
Carbunculis laborantes in pestilentia necessario febricitant. 14°. me-
thodi medendi. 7°. 90. A
Carbunculi excitant febrem. de causis morborum. 3°. 6. F
Carbunculi quomodo febrem faciant. 1°. de diffe. feb. 3°. 32. E
Carbunculo ubi febris adiungitur, fit alter morbus. de diffe. morb. 3°. 4. D
ex Carbonis caliditate desipientie. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. B
Carbunculus una est ex differētijs ulcerationū oculorū. si. me. 1sa. 48. D
Carbunculus in oculo, quid. fin. med. 1sa. 48. E
Carbunculus in oculo, totum oculum exercet. introd. 1sa. 58. D
ad Carbonem oculorum. de oculis. 7°. 190. A
Carbūculi semp periculosi, cur. in 3°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 141. H
Carbunculus quomodo curetur. 14°. metho. med. 90. B / 2°. de arte cur.
ad Glauconem. 7°. 102. D
Carbunculi scarificandi. 14°. methodi medendi. 7°. 90. C
ad Carbunculos, Apionis. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 254. D
ad Carbunculos medicamenta ab Asclepiade posita. 5°. de composi. me-
dicam. per genera. 5°. 254. D
ad Carbunculos Magni florida. 5°. de cōpo. med. per genera. 5°. 254. D
Carbunculis medicamenta idonea extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
Carbunculos exterens medicamentum citra dolorem. 4°. de compositio.
medi. per genera. 5°. 244. E
Carbunculos refrigerat Ceratum humidum. 1°. de simp. med. fa. 5°. 3. C
ad Carbunculos Ceratum ex aceto. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. G
ad Carbunculos quidam utuntur Cupressō. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
aduersus Carbunculos utuntur Cypri folio: in decocto. 7°. de sim-
plic. medic. facul. 5°. 55. H
Carbunculos dispergit Emplastrum diachrysu. de dynamidijs. Sp. 32. C
Carbunculos malignos sanat Erbum. de simpl. med. Sp. 85. B
Carbunculos sanat Oleum ex nucibus. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. B
Carbunculos soluit Sabina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C
ad Carbunculum auferendum. de dynamidijs. Sp. 31. F
ad Carbunculos. 1°. de composi. medic. per genera. 217. A / 2°. 224. E /
225. B / 5°. 245. H / 246. H / 247. E / 5°. 254. C / de medicamen. fac.
par. 7°. 170. E / de dynamidijs. Sp. 30. D
CARBTO & apio facilius digeruntur lactucæ, endiuia, citrulli, cu-
curbita. de dissol. cont. Sp. 73. D
in CARCERE qui diu sunt inclusi, pereunt si prohibeantur inambu-
latione, unctione, & lotionē. 5°. de san. tuen. 2°. 94. A
CARCHESIVS duplex. de artic. com. 1°. 7°. 256. C
Carchesia nominant rudentes, qui de summo malo demittuntur. de artic.
commentario. 3°. 7°. 269. H
CARCINADE uescentes nulli sunt peiores reliquis nullis. de bon.
uitio & succ. 2°. 37. H
CARCINOMA. fin. med. 1sa. 49. A
Carcinomata in qbus partibus corpis maxime pueniāt. introd. 1sa. 60. A
Carcinoma tum occultum, tum ulceratum affectus cuiuslibet partis cor-
poris. introd. 1sa. 59. D
Carcinomata, mamillarum, tum naturalis sexus utriusq; affectus sunt.
introducō. 1sa. 59. D
Carcinoma in utero quid. fin. med. 1sa. 48. B
Carcinomatum curatio. introd. 1sa. 60. A
Carcinoma sola purgatione sanatum. de purg. med. fac. 5°. 87. G
ad Carcinomata. 6°. de compo. med. per genera. 5°. 255. A
Carcinoma. uide Cancer.
ut CARDAMELEVUM coquere. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 267. B
CARDAMINE uocatur sisymbrium. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. F
Cardamine sisymbrium siccum calidum est & siccum, in tertio ordine:
uiride uero in secundo. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
CARDAMOMVM quid. de simpl. medic. Sp. 82. F
Cardamomū calidū medicamentū. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. C
Cardamomū non est calidū ut nasturtium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 50. A
Cardamomum acre est. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 159. C
Cardamomum uires habet acres & excafactorias & relaxantes. de sim-
plic. medicamen. Sp. 82. G
Cardamomum ingreditur theriacam. de theri. ad Pifo. 5°. 92. G
Cardamomum pruritum mouet. de cathart. Sp. 95. D
Cardamomum discutit. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 169. D
Cardamomū tortioēs, & iflationes uentris sedat. de simp. med. Sp. 82. G
Cardamomum ad tussē ueterem facit. de simp. med. Sp. 82. G
Cardamomum purgat nars. de cathart. Sp. 95. B

Cardamomum urinam, & menstrua prouocat. de simp. med. Sp. 82. G
Cardamomum partum expellit. de simplic. med. Sp. 82. G
Cardamomum lumbricos interficit, & psoras detergit. 7°. de simplic.
medicam. facul. 5°. 50. A
Cardamomum frangit lapides renum & uesticæ. de cathar. Sp. 95. D
Cardamomi exenterati meminit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. A
Cardamomum pro cinnamomo. 2°. de antid. 5°. 111. E
pro Cardamomo sinapi duplum. 7°. de comp. med. sec. loc. 7°. 182. B
CARDAMVM est nasturtium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. A
Cardami asparagus est humidior quā folia. 2°. de alim. fac. 2°. 24. A
Cardamum est obsonium sponte proueniens. 2°. de alim. fac. 2°. 25. D
CARDIA, id est cor, unde dicatur. 3°. de decre. Hipp. 1°. 245. A
Καρδια etiam os uentriculi dicitur. 2°. de alim. fac. 2°. 20. E
Καρδιας πόνος, id est oris uētris dolor. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 174. F
CARDIACA dispositio, quæ. fin. med. 47. C / introd. 1sa. 55. H
Cardiacus affectus, est morbus acutus. introd. 1sa. 55. E
Cardiaca passio, id est uerberatio corporis, contingit conceptis in horis
melancholice. de spermate. Sp. 37. D
Cardiacæ syncopæ quando incidunt. 1°. de sym. cau. 3°. 18. F
Cardiaca syncopæ quos affectus sequatur. 5°. de loc. aff. 4°. 29. C
Cardiacæ syncopæ quid faciant. 1°. de mot. mus. 1°. 313. A
Cardiacæ syncopes pulsus. de puls. ad tiro. 4°. 44. H
Cardiacorum pulsus. de dynamidijs. 34. G / comp. puls. Sp. 65. G
Cardiacā phrenitim, paracopē, demētiā significat i synocha urina tenuis,
si dolor capitis, & scapularum, et isomnia fuerint. de dyna. Sp. 34. E
Cardiacorum urina alba, & aquosa cum nebulis albis eorum ægreditudinis
solutionem ostendit: spissa uero, si spissitudo uelut scissa apparet, pa-
ralysim significat. de dynamidijs. Sp. 34. H
Cardiaci, & stomachici frigefacti non admodum rigent. de palp. trem.
conuuls. & rig. 3°. 53. D
Cardiaci & stomachici defectus causa est inopia alimenti. de palp. tre-
more conuuls. & rig. 3°. 52. H
Cardiacæ passionis curatio. introd. 1sa. 55. H
ad Cardiacos facit electuarium dianthu. de dynam. Sp. 26. D
Cardiacis prodest theriaca. de theri. ad Pifo. 5°. 96. B
Cardiacis præ doloribus uentriculi deficientibus optime confert theria-
ca. de usu theri. ad Pamp. 5°. 99. A
Cardiaca syncopæ quo modo homo moriatur. 5°. de loc. affect. 4°. 29. D
CARDINAMENTVM quid uocet Hip. de fract. cō. 1°. 7°. 225. H
per CARDIOGMON, id est cordis morsum, intelligunt aliqui quæ-
dam motum similem palpitationi. com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
Cardiogmi quibus fiunt. 3°. de nat. fac. 1°. 305. H
Cardiogmos, id est morsus uentriculi, signum futuri uomitus. in 1°. pror.
comment. 1°. 4°. 167. E
CARDIALGIA quid significet. 2°. de decre. Hipp. 1°. 240. B
Cardialgia, id est cordis dolor. de sympt. diff. 3°. 11. F / 8°. de composi. med.
secun. loc. 5°. 187. F / com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. D
Cardialgia quid proprie sit. 2°. de decret. Hipp. 1°. 240. C
Cardialgiæ, quæ. 1°. de sympt. causis. 3°. 17. G
Cardialgia oris uentris infestum est symptoma. 1°. de symp. cau. 3°. 18. E
Cardialgia unde proueniat. 3°. de sympt. causis. 3°. 18. E
Cardialgia, id est uentris dolor, non necessario sequitur ad malam conco-
ctionem. 3°. de sympt. cau. 3°. 30. B
Cardialgia ex copia humorum. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 185. C
Cardialgia sanata polēta punici mali succo aspsa. 2°. de ali. fac. 2°. 20. E
Cardialgiæ meminit. 2°. meth. med. 7°. 9. E
Cardialgici fiunt qui prandio præter solitum priuantur. de uict. rat. in
morb. acut. com. 2°. 7°. 119. H
Cardiosin, id est corde morderi ab aliquibus pro cardialgin, id est cor do-
lere, accipitur. com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
Καρδιώσσειν quid significet. 2°. de alimen. facul. 2°. 20. E / 8°. de com-
po. med. sec. loc. 5°. 187. F
periCARDION membrana, quæ. 7°. de anat. adm. 1°. 94. D
periCardij membrana sectio. 7°. de anat. adm. 1°. 94. D
periCardion, id est cordis inuolucrum, ut in anatome inspicere possit, quid
agendum. 7°. de anat. adm. 1°. 95. C
periCardiō nō ē tunica, sed ē domiciliū uel uallū. 6°. de usu par. 1°. 154. F
periCardion est admirabile. 6°. de usu partium. 1°. 154. G
periCardij forma & usus. 6°. de usu partium. 1°. 154. E
periCardij distantia à corde. 6°. de usu partium. 1°. 154. F
periCardio putrefacto, sanatus est puer. 7°. de anat. adm. 1°. 97. G
CARDVNCCELLI albi succus quid faciat. de dynamidijs. Sp. 25. E
ad CARDVVM

ad CARDVVM colligendum utitur oratione Dominica, hinc collige
an liber de dynamidijs sit Galeni. de dynamidijs. Sp. 28. B
Cardui decoctum obstructiones uia urinæ aperit, purgat renes & mea-
tus. de ren. affect. dignot. & medela. 7^a. 194. F
Cardui radix urinam crassam ducit. de ren. affect. dig. & med. 7^a. 196. D
Cardui molles urinam mouent. de cura icteri. Sp. 111. D
CAREAE halitus inficiunt uicinum acrem. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario. 1°. 3^a. 133. F
CARENVM quo modo fiat. de dynamidijs. Sp. 22. G
CAREVM quid. de simpli. medic. Sp. 82. C
Carcum in antidotis, & in purgatorijs mittitur. de simp. med. Sp. 82. C
in CARIA dolichorum figura, quæ. 1°. d. 1. fac. 2^a. 15. C
Καρηβαγία, id est capitis grauitas. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
CARICA lingua est uaria. 2°. de diff. pul. 4^a. 53. D
CARYCAE proportionatur ficibus. de alim. fac. 18. D / 2^a. 20. H
Carycæ possunt conseruari. de puero epil. 7^a. 180. D
ex Carycarum usu ficata sunt suauissima propter quid. de uictus rat. in
morbis acutis, commen. 3°. 7^a. 127. H
Carycæ, nux, & ruta, ante cibum ualent contra medicamenta letalia. 2°.
de aliment. fac. 21. B / de bon. uitio succ. 2^a. 37. F
Carycæ habent facultatē tenuandi & incidendi. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
Carycæ accommodatæ sunt ad uictum attenuantē. 2°. de atte. 2^a. 45. H
Carycæ gignūt sanguinē non admodum probum. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
Carycæ cum amygdalis uel cum nucibus comestæ optimum succum præ-
bent de bon. & uitio succ. 2^a. 37. F
Carycas esse boni succi, & mali succi, quo modo uerificetur. de bon. &
uitio succ. 2^a. 37. E
Carycæ stomacho utiles sunt, sitim operantur, uentrem stringunt, sauci-
bus arterijs, renibus, & uescicæ utiliter profunt, spiritum tarde reci-
pientes iuuant, longa ægitudine pallidis hydropicis profunt, thora-
cis sorditiem purgant. de simp. med. Sp. 84. C
Carycis quando iuuantur sani. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
Carycæ in copia sumptæ obsunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
Carycæ cum aliquo crassi succi sumptæ obsunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. G
Carycarum usus pediculos gignit. 2°. de alimen. fac. 17. F / de bon. & ui-
tio succorum. 2^a. 37. E
cum Carycis, aut cum dactylis comestus succus tithymalli purgat succos
indigestibiles in intestinis, & lumbricos rotundos. de cath. Sp. 95. C
in Carycas singulas tithymalli septem guttæ pro hydropē. de uict. rat.
in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 152. G
Carycæ irritant uentrem ad excretionem. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
Carycæ senibus hyeme sunt præ cæteris fructibus eligendæ. 5°. de sanita-
te tuenda. 2^a. 92. D
Carycas hyeme soluere senum aluum, collige. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. F
Carycæ cum acribus utiliter ingeruntur in iecoris aut lienis obstructio-
nibus. 2°. de alimen. fac. 2^a. 17. F
Carycæ obstructionibus iecoris, lienis, & scirrho obseßis profunt. 2°.
de alimen. facul. 2^a. 17. F
Carycæ obsunt inflammationi iecoris, & lienis. 2°. de alimē. fac. 2^a. 17. F
Carycæ renes purgant. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
Carycarum decoctum, quale. 7°. de compo. med. sec. locos. 5^a. 177. F
Carycarum decoctum melli simile est consistentia, & facultate. 8°. de sim-
plic. med. fac. 5^a. 61. E
Carycarū decoctū discussoriū parabile. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 169. G
Carycæ decoctæ cum hyssopo & careno tussibus antiquis profunt, & pul-
monum uitia mundant, arterijs & tonsillis tumentibus optimum gar-
garismū est, durities, & parotidas, & feruores soluant sicut iris, du-
rities, & uulnereum rheumatismum emendant, impetigini & maculis
utiles sunt. de simp. med. Sp. 84. C
Carycæ quales esse debent pro cataplasmate ex caricis conficiendo. 2°. de
arte cur. ad Glauc. 7^a. 105. D
ex Carycis medicamentum quo modo conficitur. 5°. de san. tu. 2^a. 92. F
cū Carycis radix tithymalli siccata i umbra reponitur. de dyn. Sp. 21. E
Carycæ combustæ. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 252. G
CARIDES habent tenuem testam. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. D
CARIES lignorum ut ulni adstringit, & abstergit. 8°. de simplic.
medic. fac. 5^a. 60. A
Caries lignorum implet ulcera humida. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 60. A
Caries querna ad ficos in sede. de med. fac. parab. 7^a. 170. B
CARIES ossium affectus. intr. Isa. 59. D
Caries quid sit in osse. de cau. morb. 9°. G / 6°. meth. med. 7^a. 41. A
Caries & fractio dicitur cū solū cōtinuitas in osse. de cau. morb. 3^a. 9. F

Cariem in ossibus inducunt exasperantes causæ. de caus. morb. 3^a. 9. C
Caries in osse quæ Τεχνονω græce dicitur, an sanari queat, sicut in car-
ne erosio, non est compertum uulgo. 3°. meth. med. 7^a. 16. E
CARMINE conscripta medicamenta cur alijs præstent. 7°. de comp.
med. per genera. 267. C / 5^a. 268. B
Carminē conscripta antidota habent & uera pondera, & facile memo-
riæ mandantur. 2°. de antid. 111. A / 5^a. 118. G
Carminibus qui res illustant commendandi sunt. 2°. de antid. 5^a. 114. E
CARNEADES non uult euidentissimum esse credendum, quod ma-
gnitudines uni cuiuspiam æquales sint etiam inter se se æquales. de opti-
mo docendi genere. Isa. 30. E
CARO quæ uocetur. 2°. de loc. affect. 4^a. 8. G
Caro quid. fin. med. Isa. 44. D / 12°. de usu par. 1^a. 193. C
Caro est caro ob certam quandam temperaturam caliditatis, frigiditatis,
humiditatis, & siccitatis. 1°. de usu par. 1^a. 115. D
Caro quæ proprie sit. 10°. meth. med. 7^a. 67. D
Carnis utilitas. 12°. de usu par. 1^a. 193. D / de anat. uiu. 44. C / Sp. 55. G
Caro est tegmen contra æstum & frigus. 1°. de usu par. 1^a. 116. D
Caro est magis communis animalibus, quàm cæteræ partes. 11°. de simpli.
medicamen. facul. 5^a. 77. F
Carnes quando ossibus circumponantur. 1°. de semine. 1^a. 332. B
Caro, glandula, cartilago, & os non possunt esse utiles ad pudendi con-
fectionem. 15°. de usu par. 1^a. 210. D
Caro quo ad sensum est primum elementum. 1°. de elemen. 1^a. 7. F
Caro an ex unico elemento constet. de con. art. Isa. 38. A
Caro quibus elementis constet. de hist. philosophica. Sp. 11. F
Carnis consideratio pro discussione an plura uno sint elementa. de con-
stitutione artis med. Isa. 38. A
Caro & si ex multis elementis constaret, si ea essent impatibilia, non do-
leret. de const. art. Isa. 38. B
Carnis causa materialis & efficiens, quæ sit. de anat. uiu. Sp. 55. D
Carnis materialis causa non est sperma. de anat. uiu. Sp. 55. G
Caro recens, non secus est, ac recenter coagulatus caseus. de ijs quæ in me-
dicat. fi. commen. 3°. 7^a. 215. H
Caro ad replenda loca uacua generatur ex solo sanguine spisso, quæ cali-
ditas, & siccitas coagulauerat. de anat. uiu. Sp. 44. G
Caro sola inter alias partes sanguinea est. aduersus Lycum. Ex. 65. C
Caro ex humoribus, humores ex cibis gignuntur. 3°. de simplic. medi-
camen. facul. 5^a. 17. D
Caro est calida, & multi sanguinis, neruus exanguis & frigidus, cutis
media est inter utrumque. 1°. de temp. 1^a. 15. B
in Carne est uis attractrix propriorū, & expultrix alienorum. in 6^m.
de morbis uulgaribus, commen. 6°. 3^a. 195. F
Caro trahit sanguinem, ut magnes ferrum. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 23. E
quō Carnes trahant ex uentre ciborum & potionū succum, et quid ex-
trinsecus trahant. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 6°. 3^a. 194. H
per Carnis poros inspirationē etiā fieri probatur. de utili. resp. Sp. 63. B
a Carne separata est foraminum diuersitas. de anat. uiu. Sp. 44. G
ad Carnes ex uenis alimentum digeritur. 3°. de symp. caus. 3^a. 25. A
Carnem fieri sanguinem facillimum est. 1°. de sem. 1^a. 332. E
Caro debet nutriri ex sanguine. de anat. uiu. Sp. 49. H
Carnea mēbra sanguine generantur & nutriuntur. 1°. de sem. 1^a. 335. E
Carneam speciem habentia sunt ē sanguine facta. 1°. de sem. 1^a. 332. C
Carnose partes ac sanguineæ, longius tempus requirunt ad generationē.
de foet. form. 1^a. 322. G
in Carnem qui spiritus semen conuertat. de spermate. Sp. 36. B
Carnis gracilitas facit continere semen. de acre, aquis, & locis. 2^a. 5. G
Caro densa quibus nutriatur. 4°. de usu partium. 1^a. 140. C
Caro fungosa, & laxa quibus nutriatur. 4°. de usu partium. 1^a. 140. C
Caro calida est. de inæqu. intemp. 3^a. 44. B
Caro potestate calida. 3°. de temp. 1^a. 23. D / E
Caro est calida & humida moderate, & cur. 1°. de usu par. 1^a. 116. D
Caro secundo loco humida post adipem. 2°. de temp. 1^a. 17. G
Carnis uarietas secundum humiditatem. 1°. de temperamentis. 1^a. 15. E
Caro humidior cute & calidior. 1°. de temp. 1^a. 15. C
Caro est humidior cute & osse. 2°. de temp. 1^a. 19. E
Carne est siccior, & densior cutis. 3°. meth. med. 7^a. 19. H
Carne frigidior est cutis. de uict. rat. in morbis acutis. 7^a. 147. C
Carnis substantia mollior ē, et rarior ligamētis. c. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
Caro humida secundum exuperantiam. 1°. de elemen. 1^a. 6. E
Caro humidissima ē à p^a genitura adoleſcētiā usq; 6°. de sa. tu. 2^a. 96. D
Caro est impense sicca in senio. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. D
Caro est

Caro est pars similis. de nat. hu. cō. 1°. 1^a. 26. C/ de differ. morb. 3^a. 2. F
 Carnis, ut caro est, in compositione quatuor elementorum differentia cō-
 sistit. de differentiis morborum. 3^a. 2. F
 Carnis, ut pars est instrumenti, in formatione & magnitudine discrimi-
 na sunt. de diff. morb. 3^a. 2. F
 ut Caro partim iusta est, partim excedēs, ita et sanguis. de mult. 3^a. 80. F
 Caro simplex à seipsa gubernatur. ars med. 1^a. 63. B
 Caro nulla ex seipsa sensum habet. 1°. de usu partium. 1^a. 118. D
 in Carne totius corporis fit tactus fm Aristotelē. de util. resp. Sp. 63. D
 in Carne cōmistis pelliculis, nō in carne fit tactus. de util. resp. Sp. 63. D
 Caro nusquam sola in corpore inuenitur. 2°. de loc. affec. 4^a. 8. G
 Carnium ligamenta sunt uenae. de anat. uiu. Sp. 44. B
 à Carne potius q̄ à neruo nascuntur uenae: neruo enim magis assimilantur. de anatom. uiuo. Sp. 50. F
 Carnem reticulatam esse pelliculis ualde subtilibus, quae à crassius uenis procedunt, & ab eis deportant subtilem sanguinem ad nutrimentum carnis, manifestum est. de util. resp. Sp. 63. D
 Carnosae, membranosae, & fibrosae particulas habent partes simplices. 10°. methodi medendi. 7^a. 67. D
 ex Carne, uenis, neruis, ossibus & arterijs compositum, incorruptibile esse non potest. 14°. de usu partium. 1^a. 204. D
 Carnem fieri, terram impossibile est. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. D
 in Carnium et humorum tanta colluie tantam mentem admiratur. 17°. de usu partium. 1^a. 222. D
 bene Carnosum esse natum est optimum, & quid sit esse carnosum. commentario. 2°. aphor. 44°. Ex. 18. F
 bene Carnosi. i. εὐκαρτοί, qui. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 64. E
 Carnosos esse calidos natura, potest colligi. com. 5°. apho. 21°. Ex. 39. C
 Carnosi homines ubi nascantur. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. E
 Carnosi siue corpulenti qui sunt, & à quibus causis fiāt. 2°. de tēp. 1^a. 18. D
 Carnosae, & candidae mulieres paruas habent uenas. de cura. ratio. per sang. missionem. 6^a. 18. G
 Carnis mediocritas ex mediocritate tēperamēti puenit. 1°. de tēp. 1^a. 15. A
 Carnosae substantiae magnitudo uariatur. 11°. meth. med. 7^a. 68. B
 Carnosi generis plures sunt species. 2°. de temper. 1^a. 17. G
 Carniū quaedā dura, quaedā mollis, quaedā mediocris. de ana. uiu. Sp. 55. G
 Carnis diuersitas secundum colores. de anat. uiuo. Sp. 55. G
 Caro, et sāguis rubra sūt in corpe p̄terea nihil. de tum. p̄ter nat. 3^a. 82. H
 Caro est rubra. 3°. de sympt. cau. 3^a. 26. D
 Caro, rubra est, ut in pluribus. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Caro rufa seu rosea in quibus sit membris. de anat. uiu. Sp. 44. D
 Caro alba in quibus sit membris. de anat. uiuo. Sp. 44. D
 Caro dura adijcit frictiōe dura unā cū mediocri mō. 2°. de sa. tu. 2^a. 71. H
 Caro mollis adijcitur frictiōe molli, & quantitate mediocri. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 71. H
 Caro mollis in quibus sit membris. de anat. uiu. Sp. 44. D
 Carnes molles cum habeant homines liquidioris sanguinis, sunt timidi, sed boni sensus, secundum Aristotelem. de util. resp. Sp. 64. F
 Carnium alia uillosa est, alia caret uillis. de anat. uiuo. Sp. 55. H
 Carnium abundantiam minuit exercitatio. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario. 3°. 3^a. 170. C
 Carnes, & succos detrahit cursus, & exercitatio uelox. in 6^m. de morbis uulgaribus, commen. 3°. 3^a. 170. E
 Carnis exercitatio fit per accidens à motibus uoluntarijs. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 75. A
 Carnibus & articulis exercitatio utilitatem praebet, cibus uero, & somnus uisceribus. in 6^m. de morbis uulgaribus, commen. 6°. 3^a. 190. H
 CARNIS tenuissimae modicū in se habet pānus, qui diuidit iter memorabilem, & rōnalem. de cōpag. mēbrorū siue de natura huma. Sp. 58. B
 cur Caro pauca sit in articulis. 1°. de usu partium. 1^a. 116. C
 cur Caro multa est in partibus iter articulos medijs. 1°. de usu p. 1^a. 116. C
 Carnosa substantia in aure enata meatū obstruit. 1°. de sympt. cau. 3^a. 15. F
 Carnosam Axillae partem qui musculus faciat. de musc. diff. 1^a. 47. C
 Caro Cordis est rubicunda. de anat. uiu. 44. D/ Sp. 55. H
 Caro cordis est fortis, et solida et sicca, et dura. de an. ui. 46. D/ Sp. 55. G
 ex Carne crassa forti & dura cur cōstet cor. de an. uiu. 46. D/ Sp. 52. F
 Caro cordis generat melancholiam. de anat. uiuo. Sp. 56. B
 Caro cordis distemperata lapidibus resarcitur corallis, margaritis, hyacinthis. de anat. uiuo. Sp. 56. B
 Caro est Digitorum pars. de inaequ. intemp. 3^a. 43. D
 Caro in digito cur intrinseca. 1°. de usu partium. 1^a. 114. C
 Caro cur extra digitos nulla. 1°. de usu partium. 1^a. 116. C

Caro in digito cur supra extremas ossium partes. 1°. de usu par. 1^a. 116. C
 Carnes cur in lateribus digitorum. 1°. de usu partium. 1^a. 118. E
 Caro in lateribus digitorum cur tanta. 1°. de usu partium. 1^a. 116. C
 Carnium species sunt Glandulae. de anat. uiu. Sp. 44. D
 Caro glandis, & testiculorum est alba. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Carnosum est Hepar. de anat. uiu. Sp. 50. F
 Caro hepatis quo modo uocetur. 10°. meth. med. 7^a. 67. D
 Caro hepatis qualis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 102. F
 Caro hepatis est purpurea. de anat. uiuo. 44. D/ Sp. 55. H
 Caro hepatis est mediocris inter molliē & duritiē. de anat. uiu. Sp. 55. G
 Caro in sima hepatis parte an sentiat, dubitatur, & cur. de mul. 3^a. 77. G
 Caro circa gibbam hepatis partem non sentit. de mult. 3^a. 77. G
 Caro Lienis quo modo uocetur. 10°. meth. med. 7^a. 67. D
 Caro lienis qualis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 102. F
 Caro subnigra seu nigra est in liene, & in uua. de an. uiu. 44. D/ Sp. 55. H
 Caro Maxillarum est crocea. de anat. uiuo. Sp. 55. H
 Caro inter partes Musculorum numeratur. 2°. de loc. affec. 4^a. 11. D
 Caro est perpetuo musculi pars. 2°. de temp. 1^a. 17. G
 Carnes mediae sunt musculorum partes. de bon. & uitio. succo. 2^a. 35. G
 Carnosa cutis uel cuticulosus musculus dici potest musculus sedis. de musculorum dissect. 1^a. 50. E
 Carnes pro musculis accipit Hippocrates. de fract. com. 2°. 7^a. 240. F
 Carnes quo modo fiant musculi. 1°. de usu par. 1^a. 118. E
 Carnosa pars musculorū uulnerata piculo uacat. 3°. de cōp. me. 5^a. 231. D
 Caruncula duae spongiosae instar duarum paruorum mammillarum iacēt in ossis Nasi concauitate. de anat. uiu. Sp. 49. A
 Carne spongiosa plenae pelliculae sunt intra nares, in quibus fit olfactus. de utilita. respira. Sp. 63. D
 Caro Pulmonis quo modo uocetur. 10°. meth. med. 7^a. 67. D
 Caro pulmonis, qualis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 102. F
 Caro pulmonis insensibilis est. de util. respira. Sp. 62. H
 Caro pulmonis est mollis. de anat. uiuo. Sp. 55. G
 Caro pulmonis est flameola. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Carnosa, & humida est pulmonis canna in radice, propterea non sonora. de uoce. & anhel. Sp. 61. F
 Carnis pulmonis quae sit utilitas. de anat. uiuo. Sp. 47. H
 Caro Renum qualis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 102. F
 Carnosae partes renum, & hepatis quo modo cognoscantur pati. commentario. 6°. aphor. 5°. Ex. 46. H
 Caro renum quo modo uocetur. 10°. meth. med. 7^a. 67. D
 Carnosa aliquando nascuntur in stomacho, quae uel omnino ciborum uiam obstruunt, uel aliquatenus impediunt. 3°. de sympt. cau. 3^a. 25. G
 Carne uacat reliquū caput praeter tpa in acutis. in prog. cō. 1°. 4^a. 191. C
 Caro Vberū est albior carne glandiū & testiculorū. de ana. uiu. Sp. 55. H
 ex Carne plurima constant Viscera. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 77. F
 Caro uiscerum parenchyma dicitur. 11°. de simpl. medic. fac. 5^a. 77. F/ 13°. meth. med. 7^a. 87. B/ de part. art. med. Sp. 17. A
 Carnosae partes quo modo custodiantur. 11°. meth. med. 7^a. 68. E
 Carniuora animalia toto habitu sunt feroci. 3°. de usu par. 1^a. 128. B
 Carniuora sunt animosiora herbiuoris. 3°. de usu partium. 1^a. 128. B
 Carniuora animalia propter quid habent pedes multifidos, aut ungues curuos. 3°. de usu partium. 1^a. 128. B
 Carniuora animalia habēt dētes supra, & infra. de art. cō. 1°. 7^a. 256. G
 CARO ex Animalibus maxime editur. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 77. F
 Caro animalium maxima ex parte ex musculorum substantia. 4°. de anatom. administ. 1^a. 84. E
 Caro proprie quae estur, est musculus. de bon. & uitio suc. 2^a. 35. G
 Carnes omnes animalium hominē nō nutriūt. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 77. G
 quae Carnes sunt in magno usu. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. B
 Carnium malarum & bonarum diuersitates. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Carnes sunt diuersae ex loci differentiis. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. D
 cur Caro cuius pascua sunt in locis siccis, uelocius digeratur, q̄ cuius pascua sunt in locis humidis. de bon. aquae. Sp. 73. C
 Carnem mutat nutrimentum. 3°. de sympt. caus. 3^a. 26. D
 Carnes animalium uiridem herbam non habentium sunt male. de uictus rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 147. B
 Caro omnis animalis quod est in nutrimento, uelocius digeritur quam eius quod antiquum est. de bon. aquae. Sp. 73. C
 Caro facilius coquitur quae prius sit occisa <nos frollā uocamus>. 7°. methodi medendi. 7^a. 46. A
 Carnes nutriunt multum. de uene sect. aduer. Erasistratum. 6^a. 14. C/ 8°. methodi medendi. 7^a. 50. H

Carnes dulcedine participant. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. H
 ex Carne facile fit sanguis. 1°. de nat. fac. 1°. 292. D
 Caro quaelibet dura, tarde nutrit, & est difficilioris digestionis. commen-
 tario. 2°. aphor. 18°. Ex. 13. G
 Carnes ex terrestribus animalibus quæ laudatur. de ren. affe. dign. 7°. 195. F
 Caro bona, mollitie, & friabilitate cognoscitur. 2°. de attē. uic. 2°. 45. D
 quæ Caro præstantissima sit. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F
 Carnes quæ faciunt bonum sanguinem cum bono succo. in 6°. de morbis
 uulgaribus, commentario. 3°. 3°. 175. C
 Carnes facientes humorem melancholicum. 3°. de locis affectis. 4°. 18. F
 Caro animalis lactantis est multarum superfluitatum. de dissol. con. Sp. 73. E
 Caro omnis quiescens, non uelocis exercitij est multarum superfluitatum.
 de dissol. cont. Sp. 73. E
 Carne qualibet sui generis pinguedo est deterior ad concoctionem & nu-
 tritionem. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 147. C
 quæ Caro pessima sit. 3°. de alimen. facul. 2°. 29. F
 Carnes aliquæ letales sunt. 10°. de simp. med. fa. 5°. 77. G
 quæ Carnes sint ualide, & ægre coctiles. in 6°. de morbis uulgaribus,
 commentario. 4°. 3°. 180. C
 Carnes difficulter coctiles homines inaniti comedentes, incidunt in mor-
 bos grauissimos. 1°. de alimen. facul. 2°. 10. A
 ex Carnibus, & quæ sunt ferarum, magis siccant quàm cicurum. 5°. de
 sanitate tuenda. 2°. 92. C
 Caro animalis multorum annorum est sicca. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Caro paruorum animalium lenit uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Carnes humide quibus possint seruari. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
 Caro salita est siccior non salita. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
 Carnes salitæ magis siccant, quàm recentes. 5°. de san. tuen. 2°. 92. B
 Carnes salitæ tarde nutriunt, & sunt difficilioris digestionis. commenta-
 rio. 2°. aphor. 18°. Ex. 13. G
 Carnes falsæ faciunt humorem melancholicum. 3°. de loc. affec. 4°. 18. F
 Caro animalium cruda est cibus familiaris leoni. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 Carnes differre ualde secundum modum quo parantur, collige. commen-
 tario. 2°. aphor. 18°. Ex. 31. H
 Caro cocta est cibus familiaris homini. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 Carnium coctura simplex, quæ sit. de puero epilep. 7°. 180. G
 Carnes assæ quales sint, & quem gignant humorem. de uict. ra. in morbis
 acutis, comment. 4°. 7°. 147. C
 Caro quo modo affetur sine nidore. de puero epilep. 7°. 180. G
 Caro tosta adstringitur in exiguum molem. in 6°. de morbis uulgaribus,
 commentario. 3°. 3°. 171. A
 Caro tosta creat carnem non humidam, nec laxam. in 6°. de morbis uul-
 garibus, commentario. 3°. 3°. 171. A
 ad Carnes quæ in craticula torrentur colliuationis comparatio. 10°. de
 methodi medendi. 7°. 67. E
 Carnes assæ calefaciunt simul & siccant, si cum maza & oleribus conse-
 rantur. de sal. dieta. 2°. 40. A
 Caro assa est siccior elixa. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
 Carnes bene elixæ optimum sanguinem gignunt, si sit caro animalis boni
 succi. 3°. de alim. fac. 2°. 25. G
 Caro elixa cibus est Scytharum. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. D
 Caro itra modum elixa non potest probe concoqui in uentre. 4°. de sa. tu. 2°. 88. B
 Caro male cocta non coquitur probe in corpore. 4°. de san. tuē. 2°. 88. B
 Carnes quales in oleo coctæ. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 229. E
 quæ Carnes calidæ, & quæ frigida edendæ sint. de uict. ratio. in morbis
 acutis, commentario. 4°. 7°. 147. D
 Carnes Auium uelocius digeruntur quàm quadrupedum. de dissol. con. Sp. 73. C
 Caro auium paruorum generat calidiorem, & crassiorem sanguinem
 temperato. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Caro omnium auium, & animalium antiquorum cur parum nutriat. de
 dissol. continua. Sp. 73. F
 ante Carnes auium in iure albo elixas, lactuca. 12°. meth. med. 7°. 78. H
 CARO Aduragi est cibus subtilians primi gñis. de diss. cont. Sp. 72. D
 Caro aduragi est uelocis digestionis. de bon. aquæ. Sp. 73. E
 Caro Agnina qualis. de ren. affec. dignot. & medela. 7°. 195. F
 Caro agni & pecudum cibus humidus, & uiscosus. de diss. cont. Sp. 73. A
 Caro pullorum Anserum est multarum superfluitatum præter axillas.
 de dissol. cont. Sp. 73. E
 Caro pullorum anseris est plurimum superfluitatum. de bon. aq. Sp. 73. B
 Carnes Asinina ab Alexandrinis comeduntur. 2°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 107. E
 Caro Bouis mala est. de dissol. cont. Sp. 74. A/B

Carne bouis uelocius digeritur caro uituli. de bon. aquæ. Sp. 73. C
 Caro bubula tardissime & paulatim nutrit. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Caro bouis cur tarde digeratur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Carnes bubulæ a quibusuis uentriculis non concoquuntur. de uictus rat.
 in morbis acutis, com. 4°. 7°. 145. H
 Carnes bubulæ duræ quo modo fiant coctibiles & friabiles. 8°. de simpli-
 cium medicamentorum facul. 5°. 61. F
 Carnem bubulam quidam concoquunt. 7°. meth. med. 7°. 46. D
 Caro bouis nutrit eum qui digerit eam nutrimento multo crasso. de dis-
 solu. continua. Sp. 73. E
 Carnes bubulæ crassi sunt succi. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 128. D/de
 dissol. continua. Sp. 72. H
 Caro bubula in aliquibus facilius coquitur quàm pisces saxatiles. 1°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 8. G
 Carnes bouinas cur aliqui digerant, & non pullinas. de dissol. cōt. Sp. 72. C
 Caro bubula non corrumpitur uelociter in stomacho. de dissol. cōt. Sp. 75. A
 Caro bubula est de cibarijs medijs. de diss. cont. Sp. 74. C
 Carnes bubulæ uetustæ non bonam præstant alimoniam. de uict. ratio. in
 morbis acutis, com. 4°. 7°. 147. A
 Carnes bubulæ cum laserpitio faciunt choleram siccam. de uict. rat. in
 morbis acutis, commen. 4°. 7°. 145. H
 Carnes bouinæ fugiendæ sunt in epilepsia. de puero epilep. 7°. 180. H
 Carnes bubulæ generant affectus melancholicos. de uictus rat. in morbis
 acutis, commen. 4°. 7°. 145. H
 à Carnibus bubulis cruor serosus destillans, dum torrentur, ad quid uti-
 lis. 3°. de compo. med. secundum locos. 5°. 143. F
 ex Carnibus bubulis cum assantur defluens liquor ad aurium uermes. de
 remed. paratu facil. 7°. 155. D
 Carnes caprinæ quales. de uict. rat. in morbis acutis, cō. 4°. 7°. 147. A
 Carnes caprinæ æstate optimæ sunt, autumno pessimæ. de uict. rat. in mor-
 bis acutis, commen. 4°. 7°. 147. A
 Carnes caprinæ cur frigida potius, quàm calidæ edendæ. de uictus rat. in
 morbis acutis, commen. 4°. 7°. 147. A
 Carnes caprinæ choleram gignunt si incoctæ maneat, & cur. de uictus
 rat. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 147. A
 Caro capræ antiquæ facit atram bilem. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Caro capreoli non mala. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Caro castrati est de cibarijs medijs. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Caro castrati est melior multum non castrato. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Caro ceruina, qualis. de ren. affec. dignot. & medela. 7°. 195. F
 Caro cerui non mala. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Caro cerui cur tarde digeritur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Caro cerui est cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H
 Caro pullorum Columbarum generat sanguinem calidiorem, & crassio-
 rem temperato. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Caro Gallinæ est uelocis digestionis. de bon. aquæ. Sp. 73. C
 Caro gallinæ generat humorem bonum inter tenuem, & crassum. de dis-
 solu. cont. Sp. 73. H
 Caro Hirci maxime syluestris mala est. de diss. cont. Sp. 74. A
 Caro hirci maxime non castrati mala est. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Caro hirci cur tarde digeratur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Caro hirci est cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H
 Caro Hædina, qualis. de ren. affec. dignot. & medela. 7°. 195. F
 Caro hædi anniculi est humida, & uiscosa. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Caro Hominis media inter carnem leonis & pecudis. de con. ar. Isa. 38. G
 Carnis humanæ ius suauissimum est. 10°. de simp. med. fa. 5°. 72. F
 Caro Leonis calidior est, & siccior. de const. art. Isa. 38. G
 Caro Leporis non mala. de diss. cont. Sp. 74. B
 Caro leporis stringit uentrem cum crassitie. de dissol. cont. Sp. 75. B
 Caro Locustarum, & polypodum qualis. de sympt. cau. 3°. 26. D
 Carnes duras habent Mulli pisces. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Carnes Murium pro remedio oculorum. de rem. par. fac. 5°. 156. D
 Carnem eandem semper habent Ostrea. 3°. de symp. cau. 3°. 26. D
 Caro Ouilla, qualis. de ren. affec. dignot. & medela. 7°. 195. F
 Caro ouilla humidior & frigidior est. de const. art. Isa. 38. G
 Caro ouilla est de cibarijs medijs. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Caro ouilla cur tarde digeratur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Caro ouilla multorum annorum mala est. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Caro ouilla parum nutrit. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 170. F
 Caro ouilla facit pituitam. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Carnem ouis annualis dat pro cibo. secretorum. Sp. 102. E
 Carnem probatissimam in autumno habent Passer & ficedula. de uictus
 rat. in

rat. in morbis acutis, commen. 4°. 7^a.147.B
 Caro Phasiani est cibus subtilians primi generis. de dissol. cont. Sp.72.D
 Caro Piscium paruorum in quibus non est uiscositas, est cibus subtilians
 primi generis. de dissol. cont. Sp.72.D
 Carnis crassæ, & uiscosæ pisces nutriunt eum qui digerit illos nutrimen-
 to multo crasso. de dissol. cont. Sp.73.E
 Carnis non duræ pisces, nec multæ uiscositatis sunt temperati. de boni-
 tate aquæ. Sp.73.A
 Carnis leuis, & paucæ pinguedinis saliti pisces sunt cibi falsi dissoluentes,
 ac attenuantes cum salsedine sua. de diss. cont. Sp.72.F
 Caro Pullorum est cibus subtilians primi generis. de dissol. cõt. Sp.72.D
 Carnes Suillæ, quales. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a.147.B / de
 ren. affe. digno. & medela. 7^a.195.F
 Carnes suum carnibus humanis sunt similes. 10°. de simp. med. fa. 5^a.72.F
 pro Carnibus suum qui coqui uendidere carnem humanam. 10°. de sim-
 plic. med. fac. 5^a.72.F
 Caro quorum suum optima sit & quorum deterrima. de uict. rat. in mor-
 bis acutis, commen. 4°. 7^a.147.C
 Carnium suillarum optima est montana. 8°. meth. med. 7^a.51.B
 Carnes suum syluestrium minimum supra prunas colliquantur, domesti-
 corum uero plurimum. 10°. meth. med. 7^a.67.E
 Caro suilla laudatur. de ren. affect. dignot. & medela. 7^a.195.F
 Caro suis debet esse eodem die occisa æstate. 7°. meth. med. 7^a.46.A
 Caro suis hesternæ hyeme facilius coquitur, quam recens necata. 7°. me-
 thodi medendi. 7^a.46.A
 Carnem suillam recentem expetit ptissima. 1°. de alim. fac. 2^a.13.F
 Carnem suillam salsam expetit lens. 1°. de alim. fac. 2^a.13.F
 Carne falsæ cum lente generant sanguinem crassum melancholicum. 1°. de alimen. fac. 2^a.13.F
 cum Carnibus falsis lens comesta quid agat. 1°. de alimen. fac. 2^a.13.F
 Carnes suillæ cibus hyemis. de nat. hum. com. 1°. 1^a.32.F
 Caro suilla multum nutrit. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a.170.F
 Caro suilla multum alit. 8°. de comp. med. secundum loc. 5^a.192.E
 Caro suilla maxime nutrit, sed non est coctu facilis, generat succum cras-
 sum & glutinosum. 7°. meth. med. 7^a.45.D
 Caro suilla quos faciat humores. com. 2°. apho. 18°. Ex. 14.B
 Carnes suillæ gñant sanguinē bonum, sed uiscosum. de pue. ep. 7^a.180.H
 Caro suilla implet corporis habitum carne densa & constricta. 2°. de ali-
 mentorum facultat. 2^a.13.E/G
 Carne suilla utuntur athletæ. 3°. de san. tuen. 2^a.77.G
 Carnes & panem edunt athletæ. de sal. dieta. 2^a.39.H
 Carnis due minæ sunt parum athleticis. 2°. de dig. pul. 4^a.76.G
 Carnem coenant, & prandent panem luctatores & certatores. de uictus
 rat. in morbis acutis, com. 1°. 7^a.111.H
 Carnes suillæ quando siccis dandæ. 7°. meth. med. 7^a.45.H
 Caro suilla tostæ cur danda quando nimis detractum est. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, commen. 3°. 3^a.171.A
 Carnes suillæ an i hydrope dādæ. de uict. rat. i mor. ac. cõ. 4°. 7^a.149.B
 Caro Starnæ est uelocis digestionis. de bon. aquæ. Sp.73.C
 Caro Starnæ est cibus subtilians primi generis. de diss. cont. Sp.72.D
 Caro Viperæ qualis. 14°. de simp. med. fac. 5^a.78.D
 Carnes uiperarū quales in albo iure coctæ. 11°. de simp. med. fac. 5^a.77.G
 Carnes uiperarum quomodo excoquendæ pro theriaca, & quomodo ad
 elephantiasin. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7^a.107.F
 Caro uiperarum quo tempore bona. 11°. de simp. med. fac. 5^a.78.D
 Caro uiperarum generat pediculorum numerum, quibus affatim est in
 corpore mali succi. 11°. de simp. med. 5^a.78.D
 Caro uiperarū quo modo humores eiiciat. 11°. de simp. me. fa. 5^a.78.D
 Caro uiperæ euacuat totum corpus per cutē. 11°. de simp. me. fa. 5^a.77.G
 Caro Vituli uelocius digeritur quàm caro bouis. de bon. aquæ. Sp.73.C
 Caro uituli generat bonum chymum, & crassum. de diss. cont. Sp.74.A
 Carnem probatissimam habent Vulpes autumnio ob uuas. de uictus rat. in
 morbis acutis, com. 4°. 7^a.147.B
 Carnibus contusis, & similagine olim implebant intestina pro luanicis.
 de fracturis. 7^a.245.H
 Carnes quæ non conueniunt senibus. 5°. de san. tuen. 2^a.91.D
 CARNEM & uinum febrientibus dabat Petronas. de uict. ratione in
 morbis acutis, commen. 1°. 7^a.109.F
 Carnes suillas affatas in febre dabat Petronas. de opt. secta. Isa. 3.A
 Carnem si petant febrientes dat pisces saxatiles, & oniscos in albo iure
 bene elixos. 4°. de san. tuen. 2^a.87.G
 Carnis multa deuoratio magnam habet facultatem. de uictus ratione in

morbis acutis, commen. 2°. 7^a.121.C
 Carnis multa deuoratio præter solitum, uentriculum offendit. de uictus
 rat. in morbis acutis, commen. 2°. 7^a.121.B
 in Carne, & toto corpore qui humores congersere, debent uti acopo ex
 abiete. 4°. de san. tuenda. 2^a.86.G
 Carnis incrementum quo mō accipere iuuenes emaciati. 5°. de sa. tu. 2^a.89.F
 Carnis incrementum ex mediocri prouenit frictione, quæ parti augen-
 dæ, & sanguinis moderatum accessum, & ualidam uirtutem præstat.
 2°. de sanitate tuenda. 2^a.71.F
 Carnis augendæ causa qui fricantur, quando his frictio finienda. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a.73.C
 Carnem augent, & rarefaciunt motus tardi. 2°. de san. tuen. 2^a.75.E
 Carnis abundantia, uel corpulentia ex copia boni sanguinis fit. 2°. de
 temperamentis. 1^a.18.D
 ad Carne implendum qui sanguis sit utilis. 4°. meth. med. 7^a.23.D
 Carne impleuit Galenus ἀτρωφούτως frictione adhibita. 5°. de sanita-
 te tuenda. 2^a.89.F
 in Carnibus quibus est cachexia aquea, lens utiliter præbetur. 1°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2^a.13.E
 Carnes pro epilepticorum cibo quæ sint. de puero epilep. 7^a.180.G
 Carnibus syluestris suis epilepticus uti potest. de puero epilep. 7^a.180.G
 Carnium condimentum in epilepsia. de puero epilep. 7^a.180.G
 Carnes quadrupedum uitent epileptici. de puero epil. 7^a.180.G
 Carnes quæ conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.192.E
 Carnē dat post oua in syncope ex tenuibus succis. 12°. meth. me. 7^a.78.A
 Carnes habentibus humidis famem adhibere conuenit : fames. n. corpora
 siccant. com. 7°. apho. 59°. Ex. 59.C
 Carnes humidæ condire, seruareq; potest atramentum sutorium. 9°. de
 simpl. med. fac. 5^a.71.B
 Carnes seruantur aphrolitro. 11°. de simp. med. fac. 5^a.83.D
 Carnes syluestres domesticis meliores in ictero. de cura icteri. Sp.111.D
 Carnes domesticorum animalium edendæ sunt potius assæ icterico. de
 cura icteri. Sp.111.D
 Carnes auium montanarum exhibentur contra nimiam humiditatem. de
 præcog. ad Posth. 4^a.217.H
 quæ Carnes dandæ habentibus lapidem. de cura lapidis. Sp.112.A
 Carne carens plenum corpus quomodo ab aqua afficiatur. de ijs, quæ in
 medicatrina fiunt. com. 3°. 7^a.115.H
 Carne carens non plenum corpus quomodo ab aqua tractabitur. de ijs
 quæ in medicat. fiunt. com. 3°. 7^a.215.H
 Carne qui sunt compacta cur citissime plenitudinem acruent. de salubri
 dieta. 2^a.42.G
 in Carne et cute humores lentos ac crassos euaporare facit oleum ex cha-
 memelo. 4°. de san. tuen. 2^a.87.B
 CARNES sanas habentibus elleborus est periculosus. facit enim con-
 uulsionem. com. 4°. apho. 16°. Ex. 28.H
 cum Carnibus, & pane ueratri comparatio ad secundum librum de pul-
 sibus. 2°. de diffe. puls. 4^a.53.C
 Carnem dilabilem habentibus parcendum est in euacuatione. præ sag.
 exper. confir. Sp.77.H
 bene Carnosus mediocriter si difficulter euomat, debet per iferiora pur-
 gari, æstatem cauendo. commen. 4°. aph. 7°. Ex. 28.A
 Carne non mollibus neque albis in euacuando minus parcendum. præ sag.
 exper. confir. Sp.77.H
 Carnium loturæ similis excretio. 3°. de simp. cau. 3^a.28.A
 Carnium ablutioni similis cruoris tenuis sanies in iecoris inflammatio-
 ne. 5°. de locis affectis. 4^a.34.G
 Caruncule paruæ in urina significant à renibus proficisci, commenta-
 rio. 4°. aphorif. 76°. Ex. 36.B
 Caruncule sunt substantiæ partium renum exulceratorum. commenta-
 rio. 4°. aphorif. 76°. Ex. 36.D
 Caruncule in mictu crasso prodeuntes simul capillorum speciem referen-
 tes, has scire oportet à renibus p̄dire atq; ab articulosi, Aphorismus
 est Hippocratis. de nat. hu. com. 2°. 7^a.180.H / de uri. sign. Sp.78.H
 in Carunculis non est necessarium semper urinam crassam. commentario
 4°. apho. 76°. Ex. 36.D
 Caruncule si appareant in intestinorum difficultate, letale est. commenta-
 rio. 4°. aphorif. 26°. Ex. 30.C
 Carunculas uidit sepe Galenus, & in quibus febribus. commentario. 4°. aphorismo. 76°. Ex. 36.E
 Carunculas ueras nunquam cum urina exeuntes uidit Galenus. commenta-
 rio. 4°. aphorif. 76°. Ex. 36.E

ex Carnibus si parum exierit, paucus est morbus: si multum, multus: si ual-
de multum, letale. com. 7°. apho. 75°. Ex. 60. H
Caruncule quando appareant in abortu, & cur. de anat. uiu. Sp. 52. B
Caro alutæ quorsum aduertenda. de artic. com. 2°. 7^a. 265. E
ex CARNE Cidoniorum leuigata cum melle edulium. 2°. de alimen-
torum facultatibus. 2^a. 20. D
Caro Citri cur tarde digeratur. de dissol. cont. Sp. 73. E
Caro Citri est cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 73. A
quæ Caro generetur ex Faba, & ptissana. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. G
Carnem sublaçam & subinanem generant ficus & fabæ. 2°. de alimen-
torum facultatibus. 2^a. 17. E
Caro Mali medici pituitosa est ac crassi succi. de att. uict. rat. 2^a. 46. A
Caro non continetur in Pane. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. B
ex Carnis esu est caro densa & firma. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. G
Carnis & radicula differentia in nutriendo. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. E
Carnem exercitatorum, & non exercitatorum comparat caseo coagula-
to, & non coagulato. de artic. com. 3°. 7^a. 277. E
Caro Peponis ad oculorum dolores, quomodo. de rem. par. fa. 7^a. 156. E
Carnis multum facit Rapa. de simp. med. Sp. 89. F
in Carnem facile transeunt Triticum, & hordeum. 4°. de simplicium
medicamen. facul. 5^a. 28. D
CARO biliosa non est idem, quod caro. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. C
Caro melancholica non est idem quod caro. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. C
Carnem pituitosam facit sanguis pituitosus. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. D
Caro pituitosa, non est idem quod caro. 3°. de sympt. cau. 3^a. 26. C
Caro pituitosa, qualis est. 3°. de sympt. cau. 3^a. 26. D
Carnium laxarum, & pituitosarum mulieres per uterum purgantur. 6°.
de locis affectis. 4^a. 41. D
Caro hydropum flatuosa est. 3°. de sympt. cau. 3^a. 26. G
Carnium effœminatio fit ex calido, quæ nihil aliud est quàm debilitas.
commentario. 5°. aph. 16°. Ex. 38. G
Carnem facit humidiores, & excrementosam expultrix imbecilla. 3°.
de sympt. cau. 3^a. 26. G
Caro leucis defœdati, qualis, & unde dicatur. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. D
Carnes ἐλαυ quæ. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 182. F
Carnes quæ ἰσχυρὰ. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 182. F
Carnes quæ σαχρὰ. in 1^m. com. 3°. 4^a. 182. F
Carnes animalium ab alimentis alterari. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. D
Caro ex multa adustione nigrescit. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 276. A
Caro callosa gignitur loco ossis. ars medic. Isa. 71. C
Caro nigra & callosa ab elephante nomē habet. 3°. de sym. cau. 3^a. 26. D
Caro nigrescens non est acris curanda. de fract. com. 3°. 7^a. 244. A
Carnem etiam cuti subiectam dolere fatentur quidam lassitudine ulceris
affecti inter mouendum. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 79. A
Caro dolet. de const. ar. Isa. 38. A
in Carne media mēbrana, quos dolores faciant. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. D
Caro laborat ob flatum. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 274. E
Carnes refrigerantur ex sanguinis penuria. in 6^m. de morbis uulgaribus,
comment. 4°. 3^a. 186. F
Carnosarum partium inflammationes morborum acutorum subiiciuntur
termino, scilicet quatuordecim diebus. com. 6°. apho. 49°. Ex. 52. E
Carne oppletis & siccis maior superuenit inflammatio, q̄ humidis, & ma-
cilentis. de articulis, com. 1°. 7^a. 256. G
Carnose partes inflammata paulum exiccandæ sunt. 2°. de arte curat.
ad Glaucnem. 7^a. 102. E
Caro à fluxione incalescit. de inæqu. intemp. 3^a. 43. E
Carnes teneras urit in uiuis ob calorem cedrea. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 50. E
Carnes & sanguinem colliquant medicamenta, quando non adest humor
euacuandus. quos purg. oportet. qui. med. & quo temp. 5^a. 88. B
Carnes molles & fluidas eliquat asia petræ flos. 9°. de sim. me. f. 5^a. 67. H
Caro quomodo calore liquefiat. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 147. H
Caro colliquata habet colliquationem pallidæ bili colore similem. 8°. de
decretis Hipp. 1^a. 277. D
Carnis colliquatio quid agat. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. E
Caro colliquescens transit in prauam saniem. 4°. de compo. medicamen.
per genera. 5^a. 237. C
in Carnis colliquatione sudores, quales. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. F
Carnis intemperies sicca aqua corrigitur. 4°. meth. med. 7^a. 23. E
Caro sicca & squallens eo usque perfundenda ac humectanda, quousq; ru-
bescat. 4°. meth. med. 7^a. 23. E
ad Carnes flaccidas & humectas. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 248. E
ut Carnes non siccantur, nec liquantur fibra. 10°. meth. med. 7^a. 67. E

Carnem mollem putrefacere citra dolorem calida in quarto, quæ sunt te-
nuum partium, collige. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. D
Carnem mollem putrefacit cedrea absq; dolore. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 50. D
Caro confusa alteratur. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. C
in CARNE unitatis solutio quid sit. 3°. meth. med. 7^a. 16. D/B
in Carnosis partibus cōtinuitatis solutio dicitur ruptio. de differen. mor-
borum. 5. D/de cau. morb. 3^a. 9. H
in Carnoso genere omni cōtinuitatis solutio communiter, dicitur ulcus.
de diff. morb. 5. D/de cau. morb. 3^a. 9. F/4°. meth. med. 23. B/de fract.
com. 2°. 231. H/de artic. com. 2°. 7^a. 267. E
Caro exulceratur à sanie ex osse corrupto manante. commentario. 6°.
aphorismo. 45°. Ex. 51. G
Caro quando ab extrinseco uulneratur et quassatur, magis læditur ab in-
trinseco osse propter sui duritiem. de anat. uiu. Sp. 55. D
in Carne uacuis locis ulcera sunt dolorosa, spasmosa, & deliria faciē-
tia. 4°. meth. medendi. 7^a. 28. B
Carnem subiectam corrumpentia ulcera dicuntur phagedænæ. commen-
tario. 6°. aphorismo. 45°. Ex. 51. F
Caro ulcerata fit mollis & fluida, si aqua calida perfundatur. 1°. de sim-
plicium medicamen. fac. 5^a. 3. F
Caro ulceris quando flaccida est, quid agendum. 2°. de compositione me-
dicamentorum per genera. 5^a. 220. A
Caro, charilago, neruus, affecta diuerso curantur modo. de uocalium in-
strumentorum dissectione. 1^a. 106. C
pro Carne sananda. de dynamidijs. Sp. 30. H
Caro calida in ulcere quo modo curanda. 4°. meth. med. 7^a. 23. E
Caro frigida in ulcere quo modo curanda. 4°. meth. med. 7^a. 23. E
Carnosum si desit, haud difficulter reficitur. 14°. meth. med. 7^a. 93. B
Caro germinare in cauis ulceribus uidetur. com. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
Caro nunquam uisa est non crescere à Galeno in exesis ulceribus. com-
mentario. 6°. apho. 19°. Ex. 48. B
Caro regeneratur non cutis. 3°. meth. med. 7^a. 19. G
Caro non potest crescere in intestinorum difficultate, ubi caruncula ap-
pareant. com. 4°. apho. 26°. Ex. 30. C
Caro eadem specie gignitur. 3°. meth. med. 7^a. 19. G
Caro resecta, cur possit refici. de const. ar. Isa. 37. E/1°. de sem. 1^a. 332. D
Carne implenda oīno à phlegmone tuta sint. 6°. de cōp. me. p gen. 5^a. 255. E
Carne implendum corpus quomodo tractandum. 7°. meth. med. 7^a. 45. B
Carne implendi tempus est præceptum. 7°. meth. med. 7^a. 45. C
ad Carnis generationem quid præsent medicum. 6°. meth. med. 7^a. 42. B
Caro non fit à medicamento, sed à natura, medicamenta remouent impe-
dientia. 2°. de compo. med. per genera. 5^a. 227. A
Caro naturæ opus. 1°. de natur. facul. 1^a. 291. C/6°. methodi medendi. 42.
B/14°. 7^a. 93. C
Carnis gñatio ex sana quæ subiecta est, ortū habet. 3°. meth. me. 7^a. 21. G
Caro ex quo generatur. 3°. meth. med. 7^a. 19. G
Carne implenda ulcera quo mō indigent. 2°. de cōp. med. p ge. 5^a. 218. G
in Carne cauitas quid exigat. 3°. meth. med. 7^a. 19. E
Carnem generantia medicamenta, qualia esse debent. 2°. de composit. me-
dicamen. per genera. 221. E/5°. 253. F/6°. 5^a. 255. D/3°. methodi me-
dendi. 19. C/5°. 7^a. 29. G
Carnem ulceris apta sunt inducere quæ leuiter abstergunt. 9°. de simpli.
medicam. facul. 5^a. 66. A
Carnem gñantia medicamenta detergūt. 1°. de cōp. med. per ge. 5^a. 217. C
Carnem faciētia sunt morsus expertia. 2°. de cōp. med. p gen. 5^a. 227. A
Caro ubi augmentanda est, non debet poni emplastrum acre dihalon. 2°.
de compo. med. per genera. 5^a. 222. A
Carnem progignunt acria quædam, si cum cerato temperetur. 6°. de cō-
po. med. per genera. 5^a. 255. G
Carnem quæ faciant, & cuius ordinis siccantium & detergentium sint.
3°. methodi medendi. 7^a. 18. A
Carnem producens medicamentum modice siccans, & detergens est in
primo ordine. 3°. metho. med. 7^a. 18. A
ad Carnem generandam adstringentia non sunt apta. 6°. de compositio.
med. per genera. 5^a. 261. A/3°. meth. med. 7^a. 19. D
Caro dura aliud uult medicamentum, quàm mollis. 9°. de simplicium me-
dicament. facul. 5^a. 71. E
Carne tenera prædita corpora morsum facile recipiunt. 4°. de composit.
med. per genera. 5^a. 236. F
Carne mollibus quo mō sint applicanda remedia. de rem. par. fa. 7^a. 154. E
in Carnem mollem habentibus uehemens infrigidatio non est inducenda
in capitis dolore. 2°. de compo. med. secundum locos. 5^a. 132. E
Carnem

Carnem quæ generent. 8°. de simp. med. fac. 57. H/2°. de compo. medic. per genera. 220. A/5°. 221. G/3°. meth. med. 7°. 17. F
 Carnis explemtia cerati mistura fiunt digerentia, & extrahentia. 6°. de compo. med. per genera. 5°. 260. H
 Carne implemtia sanguinem tuentur. 2°. de comp. med. p gen. 5°. 227. A
 Carnē gñantia, ut plurimū uiridia sunt. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 225. B
 Carne implet diaphanes ustum, quod speciarium nominant. 11°. de simp. medic. fac. 5°. 80. H
 Carnem procreat cortex radicis panacis Heraclij. 8°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 57. H
 ad Carne implenda ulcera ualent lapides pollinis instar comminuti. 9°. de simp. med. facul. 5°. 67. G
 Carnem generat thus. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 214. A
 Carnem gignit, concoquit, & mouet pus, manna thuris. 2°. de compo. med. per genera. 5°. 221. E
 ad Carnem sibi restitui egre patientia congruit terra usta. 9°. de simp. medic. fac. 5°. 66. F
 ad Carnē restaurādā, picari optimū remediū ē. 14°. meth. med. 7°. 91. F
 Caro procreatur ex rosaceo cū melino. 2°. de cōp. med. p gen. 5°. 222. C
 Carnem conficiens medicamentum ex oleo, cera, & æruginē. 3°. methodi medendi. 7°. 17. B
 Carnem genuinam generans. 5°. de cōp. med. per gene. 245. G/5°. 253. E
 Carne solida implens medicamentum. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. F
 ad Carne egre implebiles, & diuturnas ex fluxione cavitates ualeat testā ostrearum combusta. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. H
 Caro q̄ producitur debet ēē similis priori. 3°. met. me. 18. B/4°. 7°. 23. D
 in Carnis generatione duplex excrementum. 3°. meth. med. 7°. 17. G
 in Carnibus sunt excrementa. 2°. de sympt. cau. 22. D/3°. 3°. 26. G
 Carnis diuersitas ab excrementis diuersis, cur. 3°. de sympt. cau. 3°. 26. G
 Carnis aggeneratio quo modo fiat. de ijs quæ in med. fi. cō. 3°. 7°. 215. H
 Carne quo modo implentur sinus. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. G
 Caro cum creuerit, quid proportionale cuti inducēdū. ars med. Isa. 70. B
 Carne iplētibus steciora sunt glutinātia. 2°. de cōp. med. p ge. 5°. 227. A
 Carnem glutinans, & producens medicamentum, primaria ratione detorsorium appellatur. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 227. A
 ad Carnem glutinandam. de medic. fac. parab. 7°. 173. A
 Caro est illa, quæ glutinat. 4°. meth. med. 7°. 23. D
 Caro alteratur, ut fiat similis cuti. 3°. meth. med. 7°. 19. H
 Caro durata efficitur cutis, & cicatrix. in 6°. de morbis uulgaribus, cōmentario. 2°. 3°. 161. A
 Carnem liquare neque detrāhere sunt nata cicatricem inducentia, sed indurare & desiccare. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. D
 Caro fit cutis in ulceribus per ea quæ illam contrahere, constringere, con stipare, densare, siccare, & calli instar indurare ualeant. 5°. de simplicium medicamentorum fac. 5°. 36. D
 Caro in caput inducenda est ut in alijs locis. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 138. E
 Carnosum est collum uesticæ, ideo quotidie sanatur quando lapis extrahitur. com. 6°. apho. 19°. Ex. 48. A
 Carnium incrementum quid sit. de mult. 3°. 80. F
 Carnium incrementum significat aliquando coitio cutis. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 3°. 3°. 169. G
 Carne adnata quandoq; in cavitatibus fit angustia. de caus. morb. 3°. 9. A
 Carne supercrescente, quid faciendū. de const. art. 39. C/intro. Isa. 58. B
 Caro supercrescens quo modo curetur. 3°. meth. med. 5°. 20. B
 Carnem supercrescentem tollentia medicamenta, qualia. 5°. de compo. med. per genera. 5°. 253. E/de oculis. 7°. 188. F
 Carnes ulcerū supercrescentes adstringunt & exiccant aloē, & squamam æris. de theria. ad Piso. 5°. 90. H
 Carnem minuit ærugo. 3°. meth. med. 7°. 20. C
 Carnes luxuriantes stringit in ceratis posita chrysocola. de simplicibus medicaminibus. Sp. 82. E
 Carnium excrementiam minore cruciatu quā aphronitrum colliquat asia petra flos. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. G
 Carnem supercrescentem quæ detrāhant. 3°. meth. med. 7°. 20. B
 ad Carnis omnem excrementiam. 4°. de compositione medicam. per genera. 157. D/5°. 5°. 251. B/F
 ad Carnium in auribus incrementum. 3°. de compo. medicam. secundum locos. 144. A/ 5°. 145. D
 ad Carnis excrementiam in oculo. de oculis. 7°. 190. D
 ad Carnis excrementiam in gingiuis. de medic. fac. parab. 7°. 164. G
 ad Carnem excrementem iuxta nasi angulum. 4°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 152. F/G

ad Carnem in naribus excrecentem. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 148. D
 ad Carnē excrecentē testiculorum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. E
 Caro, quæ supercreuit, excidenda est. 14°. meth. med. 7°. 90. G
 Caro nigrefacta excidet ac etiam neruus. de fract. com. 3°. 7°. 244. A
 de Carne naturali tantum deperditur crusta facta, quantum particula est adustum. 5°. methodi medendi. 7°. 31. C
 Caro quandoq; aufertur. de diff. morb. 3°. 5. A
 ad Carnem malam. de dynamidijs. Sp. 31. A
 ad Carnem corruptam in ulceribus. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 243. H
 ad Carnem mortuam exedendam unguentum. de dynamid. Sp. 30. G
 ad Carnem mortuam auferendam, tractum. de dynamidijs. Sp. 31. F
 Carnem mortuorum tuetur cedrea. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. E
 Caro liuida in offe egrotante malum. com. 7°. aph. 2°. Ex. 54. B
 Caro increfcit super membrum seminarium denudatum, non tamen aliud fit illi membro simile. 1°. de sem. 1°. 332. D
 Carnulæ quæcunq; partes uel ui auulsæ, uel putrefactæ, uel ex toto resectæ, mutilæ dicuntur. de diff. morb. 3°. 4. G
 Caro quomodo osi inhærebit. 6°. meth. med. 7°. 42. B
 Carne ex ptibus cito excidit, & reponit articulus. de art. c. 1°. 7°. 256. E
 à Carne mucosa fiunt ossis siderationes. de artic. com. 3°. 7°. 276. A
 à Carne, et à uino abstinēdū i cubiti fractura. de fractu. cō. 1°. 7°. 230. G
 Carnosa membra non distenduntur, nec contrahuntur. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario. 1°. 3°. 153. B
 Carnem facile apprehendunt mites hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. B
 à Carnosis particulis cur mangones cutem sursum, trahunt. in 6°. de morbis uulga. commen. 3°. 3°. 176. D
 CARON, anisum, ligusticum, petroselinum, et cuminum sunt in eodem usu. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
 Caron, aromaticum quiddam ostendat. 2°. de alim. facul. 2°. 25. B
 Caron calefacit. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Cari semē calidū est & siccū in tertio ordine. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. A
 Caron exiccat. 3°. de alimen. facul. 2°. 26. D
 Cari semen, & planta flatus extinguit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. A
 Caron urinā ciet. 2°. de ali. fac. 2°. 25. B/7°. de simp. med. facul. 5°. 50. A
 Cari radix pastinaca præstantior est. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Cari radices minus nutriunt, q̄ rapæ, & arum. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Cari radix media est inter illa quæ sunt boni, & prauī succi. de bon. & uitio succ. 2°. 37. G
 Caron si quis eo copiosius utatur, uitiosum succum mediocriter gignit. 2°. de alimen. fac. 2°. 25. B
 CAROS quid proprie significet. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 173. D
 Caros proprie nominatur totius corporis insensibilitas, atque immobilitas repentina. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Caros quid sit. de sympto. diffe. 3°. 11. G/de articulis. com. 2°. 7°. 264. G
 Caros an possit appellari coma. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 173. F
 à Caro quomodo differat apoplexia. 4°. de locis affectis. 4°. 22. H
 Cari, comitialis, apoplexie, catalepsis, catochi & soporis uigilantie differentie. 4°. de locis affectis. 4°. 23. A
 Caros & somnus profundus differunt. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 173. E
 Caron et coma faciūt frigida nō somnum. 1°. de sympto. causis. 3°. 19. B
 Caros, id est sopor, ex immodico uini potu gignitur. 3°. de tem. 1°. 22. G
 Caros, id est sopor, quando fit. 4°. de locis affectis. 4°. 22. H
 Carus fit cum pleni sunt uentriculi cerebri. de instr. odor. 1°. 112. F
 Caris quidā corripuntur ex uitio stomachi. 10°. de sympto. cau. 3°. 18. F
 Cari fit mentio. 13°. meth. med. 7°. 85. F
 Caros morbus pessimus. de dynamidijs. Sp. 20. E
 Caros quq; bonus tū causa tum nota. in 1°. prrhetici. com. 1°. 4°. 173. E
 in Caro medicamenta capiti applicantur. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
 Caro infestante utimur cathartici. de dynamidijs. Sp. 20. E
 in Caro sternutamenta prouocanda. de instr. odor. 1°. 112. D
 Caros iuuatur sternutamentis. de instr. odor. 1°. 112. D
 CAROTIS arteria antiquum nomen. 16°. de usu par. 1°. 220. A
 Carotides uenæ unde sint dictæ. de util. ressp. Sp. 63. F
 Carotis arteria, à qua parte oriatur. 16°. de usu partium. 1°. 216. B
 Carotidum arteriarum incessus. 16°. de usu partium. 220. A/1°. 221. A
 Carotides arteriæ quō cōficiāt plexū reticularem. de usu puls. 1°. 227. H
 Carotides arteriæ iungunt cor cerebro. 2°. de decre. Hipp. 1°. 239. B
 CARPASI succi meminit. 1°. de compositio. medicamen. secundum locos. 127. B/5°. 5°. 164. C
 CARPENTARIO lignum est materia. ad Thrasy. 2°. 106. A
 CARPESIVM quid sit. 1°. de antid. 5°. 106. D
 Carpesium, quale. 1°. de antido. 5°. 106. E
 l iij Carpesium

Carpesium ubi nascatur. 1°. de anti. 106. D/3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 141. B
 Carpesii duo genera. 1°. de antido. 5°. 106. E
 Carpesio loco Cinnamomi utebatur Quintus. 7°. de simp. me. fac. 50. D/
 de antidotis. 5°. 106. D
 Carpesium cinnamomi uiribus uicinum est, immo non paruo deterius op=
 tima casia. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. D
 Carpesium duplo pondere, uel Casia pro cinnamomo. 3°. de compositione
 med. secundum locos. 5°. 141. B
 Carpesium pro assaro ponendum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. E
 Carpesium pro phu. 1°. de antidotis. 5°. 106. E
 Carpesium misectur medicamentis auricularibus. 3°. de composi. medica=
 men. secundum locos. 5°. 141. B
 Carpesium uiscerum obstructions extergit, & urinam mouet, renesq;
 calidis degrauatos expurgat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. C
 Καρφολογεῖν quid. in prognost. com. 1°. 4°. 194. F
 CARPOBALSAMVM quid. de simpli. medicamin. Sp. 88. C
 Carpobalsamum ingreditur theriacam. de theria. ad Pifo. 5°. 92. F
 Carpos quid de ossibus. 43. B/ de uen. arte. dissect. 1°. 56. F / de fracturis.
 com. 2°. 233. A/ de artic. com. 4°. 7°. 286. E
 Carpus manus pars. de inæq. intemp. 3°. 43. D
 Carpus ubi situs. 2°. de usu partium. 1°. 124. B
 Carpus habet figuram extra conuexam, intus sinuam magis. 2°. de
 usu partium. 1°. 123. F
 in Carpo sunt quatuor paruæ cavitates. 2°. de usu partium. 1°. 123. F
 Carpos quot ossibus sit compositus. de ossibus. 1°. 43. B
 Carpus ex octo ossibus. 2°. de usu partium. 1°. 123. D
 Carpi ossa cur octo. 2°. de usu partium. 123. H/ 1°. 124. B
 Carpi os octauum, quale. 2°. de usu partium. 1°. 124. F
 Carpi ossa omnia se inuicem contingunt. 2°. de usu partium. 1°. 124. C
 in Carpi ossa facta propter motum. 11°. de usu partium. 1°. 191. C
 Carpum cur in duos ordines oportuit componi. 2°. de usu par. 1°. 124. C
 in Carpo radij finis cur crassior est. 2°. de usu partium. 1°. 125. C
 Carpi processus uersus magnum digitum. 2°. de usu partium. 1°. 124. G
 Carpi particule uersus magnum digitum. 2°. de usu partium. 1°. 124. G
 Carpi dearticulationes, quales. 2°. de usu partium. 1°. 126. H
 Carpi dearticulationes pluribus actionibus subseruiunt. 2°. de usu par=
 tium. 1°. 127. C
 ad Carpi articulos omnes fortis manus actiones referendæ sunt. 2°. de
 usu partium. 1°. 124. C
 Carpus habet quatuor motus. 2°. de usu partium. 1°. 121. H
 Carpi motus à quibus fiant. 2°. de usu partium. 1°. 121. H
 Carpum qui muscoli extendant. 1°. de mot. musc. 1°. 311. A
 in Carpi flexiōe duplices musculorū deneruationes. 1°. de usu pa. 1°. 118. B
 in Carpi flexione musculorum deneruationes in quot tendones tendant.
 1°. de usu partium. 1°. 118. B
 ad Carpum tendones quod officium habent. 1°. de usu par. 1°. 117. C
 Carpi tendones uersus magnum digitum. 2°. de usu partium. 1°. 124. G
 in Carpo ex motibus obliquis fiunt recti. 11°. de usu par. 1°. 190. G
 in Carpo ex duobus obliq; motibus fit unus rectus. 12°. de usu p. 1°. 193. F
 in Carpo cur minimi motus obliqui. 2°. de usu partium. 1°. 123. C
 in Carpo manus, arteriæ illustrē habent motū. de puls. ad tir. 4°. 43. C
 in Carpo, id est brachiali, manum ægri medici apprehendit Galenus, ut
 pulsus arteriarum sentiret. 5°. de locis affectis. 4°. 34. G
 in Carpo latior pulsus quid significet. 2°. de præ sag. ex pul. 4°. 113. G
 Carpo an conueniat pedis tarsus. 3°. de usu partium. 1°. 130. D
 metaCARPION quid. de ossibus. 1°. 43. C
 metaCarpium ubi situm. 2°. de usu partium. 1°. 124. B
 metaCarpion quibus compositum. de oss. 1°. 43. C
 metaCarpium ex quatuor ossibus. 2°. de usu partium. 1°. 123. D
 metaCarpij ossa cur quatuor. 2°. de usu par. 123. H/ 1°. 124. B
 metaCarpij ossa à sese distant. 2°. de usu partium. 1°. 124. C
 metaCarpio manus, an conueniat planum pedis. 3°. de usu par. 1°. 130. D
 Κάττα, id est ualde. de uict. rat. in morbis acutis. com. 3°. 7°. 129. F
 CARTAMVM urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 CARTERI medicamentum ad hæmoptoicos. 2°. de composi. medica=
 men. secundum locos. 5°. 184. A
 CARTILAGO quid. finitiones medicæ. Isa. 49. C / de anatomia
 uiuorum. 43. G/ Sp. 55. D
 Cartilago est prima & simplicissima particula. 1°. de elem. 1°. 6. E
 Cartilago inter prima hominis elementa. 1°. de elem. 1°. 7. E
 Cartilago membrum simile. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C / de differen=
 tijs morborum. 3°. 2. F

Cartilago secundum membrum simile. de anat. uiuo. Sp. 43. G
 Cartilago est inter primas partes, quæ generantur. 8°. de decretis Hippo=
 cratis. 275. C/ 1°. de nat. fac. 1°. 291. F
 Cartilagine ultima partes quæ perficiuntur. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Cartilago quam habet qualitatem. 1°. de temp. 1°. 18. A
 Cartilago exanguis, est tñ ex sanguine facta. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
 Cartilago frigida est. 1°. de elemen. 1°. 6. D
 Cartilagine sunt terrestre corpus in animali. 1°. de elemen. 1°. 5. D
 Cartilago sicca. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Cartilago minus sicca offe. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Cartilago est mollior offe, sed durissima supra alias partes. 7°. de usu
 partium. 1°. 157. C
 Cartilago uice ossis. 5°. de anatom. admin. 1°. 86. G
 Cartilagine ab ossibus quandoq; procedunt. de util. resp. Sp. 62. H
 Cartilago, neruus, ligamentum, à natura nunquam unum in aliud transpo=
 nitur. 12°. de usu partium. 1°. 193. A
 Cartilagine duæ maximæ in corpe sunt, & q̄ sint. de util. resp. 1°. 62. H
 Cartilago magna ex parte est essentia asperarum arteriarum. 5°. de lo=
 cis affectis. 4°. 31. B
 Cartilaginis asperæ arteriæ partes extremæ sigmoides uocantur. 4°.
 de locis affectis. 4°. 26. C
 Cartilago στυροειδής, quæ. 7°. de usu partium. 1°. 157. D
 Cartilaginum asperæ arteriæ figura, quæ. 4°. de locis affectis. 4°. 27. F
 Cartilago arytēnoides, quæ. de uoc. instr. dissectio. 1°. 106. H
 Cartilago κηκοειδής. i. anuli figuram imitās, quæ. de uoc. instr. 1°. 106. G
 ex Cartilagine una cur non est confectus bronchus, & cur ex tribus, &
 non pluribus. de uoc. instrumen. diff. 1°. 107. C
 ex Cartilaginibus cur sit bronchi caput. de uoc. instr. diff. 1°. 107. B
 Cartilago maxima laryngis, qualis. de uoc. instr. diff. 1°. 106. G
 Cartilago secunda laryngis, qualis. de uoc. instr. diff. 1°. 106. G
 Cartilago tertia laryngis, qualis. de uoc. instr. diff. 1°. 106. G
 Cartilago epiglottalis quæ dicatur. de anat. uiuo. Sp. 55. D
 Cartilaginis fines coniungentes musculi, qui. de musc. diff. 1°. 46. B
 Cartilaginem qui musculi cogunt, & guttur claudunt, & qui nam sint in
 omni animante. de musc. diff. 1°. 46. C
 Cartilago θυγοειδής. i. scutiformis, quæ. de uoc. instr. diff. 1°. 106. G / de
 anatomia uiuorum. Sp. 53. E
 Cartilaginē scutiformē qui musculi coniungunt. de muscu. diff. 1°. 46. B
 Cartilago quasi ensis ante os stomachi cur posita sit. 6°. de usu partium.
 1°. 148. E / de anat. uiuo. Sp. 55. D
 Cartilago cur multa super nothas costas. 7°. de usu partium. 1°. 163. H
 Cartilago cymbalaris, quæ. de anat. uiuo. Sp. 53. E
 Cartilago nomen non habens, quæ sit. de anat. uiu. Sp. 53. E
 Cartilaginis usus. 12°. de usu partium. 193. A/ 15°. 1°. 214. G
 Cartilagine quædam sunt iuuamenta buccellarum ingredientium uacui=
 tates alterius ossis, quædam ponuntur in extremitate scapularum &
 humerorum, ut in hora percussione minor fiat læsio, quæ ad defen=
 saculum nocuenti exterius aduenientis. de anat. uiu. Sp. 55. D
 Cartilago quædam suscipit, & retinet musculos à remotis partibus ue=
 nientes. de anat. uiuo. Sp. 55. D
 Cartilago quædam est suspensoriū carniū inferiorū. de anat. uiu. Sp. 55. D
 Cartilaginis substantia ad subiecta instrumenta tegenda ac defendenda ma=
 xime est idonea. 12°. de usu partium. 1°. 197. F
 Cartilago cur in iuncturis. 1°. de usu partium. 1°. 116. H
 Cartilago iuncturarum cur habeat humorem unctuosum & uiscosum. 1°.
 de usu partium. 1°. 116. H
 Cartilagini quoddam mucosum circumsunditur. 3°. de nat. fac. 1°. 308. C
 Cartilago instar glutinis quid faciat. 11°. de usu partium. 1°. 191. G
 Cartilago commissuras omnes iungit. 2°. de usu partium. 1°. 123. F
 Cartilaginis nomen non habentis iuuamentum. de anat. uiuo. Sp. 53. E
 Cartilago est digitorum particula. de inæq. intemp. 3°. 43. D
 ex Cartilagine, & neruo corpus in paruis animalibus. 6°. de usu par=
 tium. 1°. 155. H
 Cartilago à seipsa gubernatur. ars med. If. 63. B
 Cartilagine cur non habent motū uoluntariū. 15°. de usu par. 1°. 214. H
 in Cartilagine nullus neruus inseritur. 15°. de usu partium. 1°. 214. G
 Cartilagine omnes sunt insensibiles, quemadmodum & ossa. de utilita=
 te respirationis. Sp. 62. G
 Cartilaginis commune cum ungue sensu carere. fin. med. Isa. 49. D
 Cartilagine non sentiunt acū. 1°. de elem. 1°. 2. H
 Cartilago non dolet, quia non sentit. de const. art. Isa. 38. C
 Cartilago non palpitat. 2°. de symp. cau. 3°. 20. F
 Cartilago,

Cartilago, caro, nervus, affecta diuerso modo curatur. de uoc. instrumen-
 torum dissect. 1^a. 106.C
 Cartilaginibus subiecta tunica sanatu facilis est. 7°. de usu par. 1^a. 158.E
 Cartilagini affectus aut insanabiles sunt, aut sanatu difficiles. 7°. de usu
 partium. 1^a. 158.E
 Cartilagine deperdita an aliud gignatur. de const. ar. 1^a. 39.G
 Cartilaginem non generari in confesso est. commen. 6°. apho. 19°. 48.B/
 commen. 7°. apho. 18°. Ex. 55.H
 Cartilagine cur non crescunt ablatæ. 1°. de semine. 1^a. 332.D
 in Cartilagine fractura improprie dicitur. de artic. com. 2°. 7^a. 267.F
 ad Cartilagine præcisas. 2°. de compo. med. per gen. 5^a. 227.E
 ad Cartilagine alto corpe putrescentes. 5°. de cõp. me. per ge. 5^a. 250.G
 Cartilago perfecti aialis omnino cõfici non põt. 3°. de alim. fac. 2^a. 26.F
 Cartilago animalium quæ adhuc augeſcunt, ſi in ore bene leuigata & in
 uentriculo confecta fuerit, paucum alimentum dabit corpori. 3°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2^a. 26.F
 CARTILAGINEAE sunt aures, palpebræ. de uocaliũ instrumen-
 torum disſectiõne. 1^a. 107.C
 Cartilaginosa cur ſit reſidua auris pars ab offe petroſo extra apparens.
 de anat. uiuo. Sp. 48.H
 Cartilagineum quid eſt in corde. 4°. de anat. admi. 1^a. 79.H
 Cartilaginose ſunt ungues. de uoc. inſtr. diſſ. 1^a. 107.C
 Cartilaginofum ligamentum, quale. 1°. de tempe. 1^a. 18.A
 Cartilaginofum os in magnis animalibus. 6°. de uſu par. 1^a. 155.G
 Cartilaginea corpora cur ubiq; fecit natura. de uoc. inſtr. diſſ. 1^a. 107.C
 Cartilaginose partes multũ exiccadæ. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 102.C
 Cartilaginosis aluta opus eſt in fracturis. de artic. com. 2°. 7^a. 265.D
 Cartilaginea animalia habent partes ad caudam medijs partibus corpu-
 lentiores. 3°. de alim. facul. 2^a. 32.E
 Cartilaginea animalia habent asperam cutim. 3°. de alimen. fac. 2^a. 32.D
 Cartilagineorum nullum genus utile ſenibus. 5°. de ſan. tuen. 2^a. 91.D
 Cartilaginea omnia, quæ σελαχηα dicuntur, cauenda in epilepsia. de pue-
 ro epilep. 7^a. 180.H
 CARTOS genus cepæ. 12°. meth. med. 7^a. 75.A
 CARVI eſt cibus acutus. incidens, aperiens. de diſſ. cont. Sp. 72.F
 Carui ſemen conuenit in diætã attenuante. de atten. uic. rat. 2^a. 44.E
 Carui quid faciat. de dynamidijs. Sp. 28.D
 Carui decoctio & ſeminiſ apij prouocat urinam & menſtrua fortiter,
 & ſubtiliat humores craſſos. de med. exper. Sp. 104.D
 Καρυκία mixtura quedam eſt. 4°. de ſan. tuen. 2^a. 85.B
 CARYA, id eſt nuceſ. 7°. de ſimpli. med. fac. 5^a. 50.B
 Καρύον βασιλικόν latine iuglans dicitur. 7°. de ſimp. med. fac. 5^a. 50.C
 CARYINVM oleum, quale. 6°. de ſimp. med. fac. 5^a. 46.H
 Caryini olei uires medicus noſcat oportet. 2°. de ſimp. med. fac. 5^a. 11.F
 CARYINVM uinum dulce. de bonitate & uitio ſuccorum. 2^a. 38.C/
 7°. de compo. medi. ſec. loc. 5^a. 177.H
 Caryino uino qũ uti cõueniat i uicũ attenuante. de atte. uic. ra. 2^a. 46.E
 Καρυωτάι palmæ. 2°. de alimen. facul. 2^a. 20.G
 CASEVS quomodo fit. 1°. de natu. facul. 1^a. 295.D
 Casearij non faciunt caſeum niſi lac fuerit conuenienter induratum. 2°.
 de ſemine. 1^a. 339.B
 Caseus eſt lac coagulatum. 10°. de ſimp. med. fac. 5^a. 74.A
 Caseus aſſumit acrimoniã à coagulo dum paratur. 3°. de ali. fa. 2^a. 28.H
 Caseus pinguis quomodo fiat. 10°. de ſimp. med. fac. 5^a. 74.A
 Caseo recenter coagulato ſimilis eſt caro recens. de ijs quæ in medicatri-
 na ſiunt. commen. 3°. 7^a. 215.H
 Caseo coagulato, & non coagulato comparat carnem exercitatorum &
 non exercitatorum. de artic. com. 3°. 7^a. 277.E
 Caseum non facit lac aſininum. 10°. de ſimp. med. fac. 5^a. 73.F
 Casei genus oxygalactinus. 1°. de alim. fac. 2^a. 12.H
 Caseus oxygalactinus, qualis. 3°. de alim. fac. 2^a. 29.A
 Casei uiridis meminit. 5°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 165.H
 Caseus declinat ad frigidum. 4°. de ſimpli. med. fac. 5^a. 29.C
 Caseus cibus hyemis. de natura humana. com. 1°. 1^a. 32.F
 Caseos bonos à deterioribus duo ſcopi cognoſcēdi. 3°. de ali. fa. 2^a. 29.A
 Caseus à guſtabili qualitate conſideratur. 3°. de alim. fac. 2^a. 29.A
 Caseorum diuerſi guſtus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29.B
 Casei bonitatem docet ruſtus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29.B
 à Casei certa conſiſtentia caſeus eſt mollior, durior, laxior, glutinoſior,
 ac friabiliſ. 3°. de alim. fac. 2^a. 29.A
 Caseus rarus, et laxus duro & cõpacto pſtãtiſ eſt. 3°. de ali. f. 2^a. 29.B
 Caseus mediocriter ſalutus præſtantiſ eſt ſalito, & eo qui eſt omnino ſa-

lis expers. 3°. de alim. facul. 2^a. 29.B
 Caseus ſalſus, qualis. 5°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 158.H
 Casei recētis, & duri cõparatio. de uicũ. ra. in mor. acu. cõ. 4°. 7^a. 145.D
 Caseus mollior duro præſtantiſ. 3°. de alimen. fac. 2^a. 29.B
 Casei recentes probatiores, & qui. 3°. de alimen. fac. 2^a. 29.A
 Caseus minus malus qui non eſt uetus, neq; acris. 3°. de ali. fac. 2^a. 29.A
 Caseus ſuauiſ eſt inſuaui præſtantiſ. 3°. de alim. fac. 2^a. 29.B
 Caseus nullam habens uehementem qualitatem guſtu ſitq; parum dulcis
 eſt omnium præſtantiſſimus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29.B
 Caseus præſtantiſſimus Pergami, & in Myſia, quæ eſt ſupra Pergamum.
 3°. de alimen. facul. 2^a. 29.A
 Caseus Romæ præſtantiſſimus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29.A
 Caseus recens facit craſſum ſanguinem cum bono ſucco. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, commen. 3°. 3^a. 175.C
 Caseus recens facit bonum ſuccum. de bonitate & uitio ſuccorũ. 2^a. 35.B/
 de diſſol. cont. Sp. 74.A
 Caseus recens non mali ſucci. de bon. & uitio ſuc. 2^a. 35.D
 Caseus recens eſt minus craſſi ſucci q̃ uetus. de bon. & uitio ſuc. 2^a. 35.D
 Caseus recens coagulatus reperiendi uim habet, & leuiter refrigerat.
 10°. de ſimp. medic. fac. 5^a. 74.C
 Caseus oẽm humiditatẽ deponit pſertim inueteratus. 3°. de ali. f. 2^a. 28.H
 Caseus inueteratus acrior & calidior redditur & ardentior, & ſiticulo-
 ſior, & ad coquendum difficiliſ, & peioris ſucci, quàm recens. 3°. de
 alimen. fac. 28.H/10°. de ſimp. med. fac. 5^a. 74.B
 Caseus antiquus acris fugiendus propter quid. 3°. de alim. fac. 2^a. 29.A
 Caseus dracontio à putredine cõſeruatur. 6°. de ſimp. med. fac. 5^a. 46.D
 Caseus cur non ſit bonũ eduliũ. de uicũ. rat. in mor. acu. cõ. 4°. 7^a. 145.E
 Caseus aſper & ſit friabilis, eſt uitioſus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29.B
 Caseus antiquus eſt cibus calidus. de diſſol. cont. Sp. 74.C
 Casei recentis & duri mala. de uicũ. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 145.D
 Casei duri tarde nutriunt, & ſunt difficiliſ digestionis. commen. 2°.
 aphoriſ. 18°. Ex. 31.G
 Caseus cur tarde digeritur. de diſſol. cont. Sp. 73.D
 Caseus uetus facit malum ſuccum. de bon. & uitio ſuc. 2^a. 35.B/D
 Caseus & maxime antiquus generat nutrimentum craſſum, & corrupti-
 bile. de diſſol. cont. Sp. 74.B
 Caseus uetus ubi in corpore fuerit ſupercalcraftus humorem melancholi-
 cum parit. 3°. de locis affectis. 4^a. 18.F
 Caseus omnis craſſus. 3°. de ali. fac. 2^a. 9.A/de bon. & uitio ſuc. 2^a. 356.D/
 de diſſol. cont. Sp. 72.H
 Caseus ualde glutinoſus eſt uitioſus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29.B
 Caseo omni non ineſt craſſities cum lentore. de bon. & uitio ſuc. 2^a. 35.B
 ex Caseo craſſi ſucci & lacte placenta præbet craſſum alimentum. de bo-
 nitate & uitio ſuc. 2^a. 35.D
 ex Caseo craſſi ſucci & lacte placenta obſtruit iecoris meatus. de bon.
 & uitio ſuc. 2^a. 35.D
 Casei quid habentes panes azymi lædunt omnes. 1°. de alim. fac. 2^a. 10.A
 Casei qui panis calidus expetit. 1°. de alim. fac. 2^a. 12.G
 Caseus cum laſer pitio facit choleram ſiccã. de uicũ. rat. in morbis acutis
 commen. 4°. 7^a. 145.G
 ex Caſco, pane, carnibus ſuillis comeſtis qui incidant in plethoram. 1°. de
 alimentorum facul. 2^a. 10.C
 Caseus ſubtiliat. de diſſol. cont. Sp. 74.G
 ex Casei ſicca prauitate, & ardenti calore, maior noxa accidit, quàm
 craſſorum tenuatio conferre queat. 3°. de alim. fac. 2^a. 28.H
 Caseus non habet citra noxam, id quod habent cibi craſſi, habentes acres
 & tenuantes facultates mixtas. 3°. de alim. fac. 2^a. 28.H
 à Casei multo eſu cauere debet ſenex. 5°. de ſan. tuen. 2^a. 91.D
 Caseus uim obſtruendi habet. 5°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 158.H
 Caseus multus cur obſtruit. de diſſol. cont. Sp. 74.H
 Caseum tenerum ac ſiccũ ſapiſſime comedere, facit capillitium. com. 4°.
 aphoriſ. 76°. Ex. 36.C
 Caseus tener, ac ſiccus cibus eſt craſſus, collige. cõ. 4°. aph. 76°. Ex. 36.C
 Caseus facit lapides in renibus. in 6^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 173.E
 Caseus fugiendus in epilepsia. de puero epilep. 7^a. 180.H
 Caseus adſtringit. de ther. ad Piſo. 5^a. 90.H
 Caseus ſiſtit aluũ. ſerũ lactis eandẽ ſubducit. 3°. de ſimp. me. fa. 5^a. 21.A/
 de diſſol. cont. Sp. 75.B
 à Caseo habet lac quod ſiſtit. 3°. de alim. fac. 2^a. 27.H
 Caseus aluum ſiſtit, ſuccos craſſos gignit, iecoris obſtructiones, & renum
 calculos. 3°. de alimen. fac. 2^a. 28.B
 Caseus recens & modo coactus ad deiciendam aluum ante cibũ ſumitur.
 de

Casus laborantis Elephante, qui casu sanatus est. 10°. de sim. me. f. 5°. 77. G
 Casus duorum qui ab Elephante sanati sunt. 11°. de simp. med. fac. 5°. 77. H
 Casus pueri Epileptici, quem suspensione radicis pæonia à conuulsione liberabat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 Casus grammatici qui in Epilepsiam ob oris uentriculi consensum incidebat. 5°. de locis affectis. 4°. 32. F
 Casus Epileptici ex Ieiunio, de uena sect. aduer. Erasf. 6°. 14. G
 Casus adolescentis Epileptici, cui tibia uidebatur ueluti aqua frigida ascendere femur, ilia, & latera, ceruicē & caput. 3°. de loc. aff. 4°. 19. E/F
 Casus Erysipelatis ob frigus indurati. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 104. A
 Casus Eudemi, de præcogn. ad Posthu. 4°. 214. C
 Casus pueri qui inuitus Excernebat resolutio musculo circa sedem. 1°. de locis affectis. 4°. 7. H
 Casus senis, qui inuitus Excernebat. 1°. de loc. affe. 4°. 7. H
 Casus cuiusdam, qui in frigidata sede, & uesica Excrementa retinere non poterat. 4°. de locis affectis. 4°. 25. B
 Casus cuiusdam non potentis Excrementa retinere. 4°. de loc. aff. 4°. 25. C
 Casus adolescentis q̄ Excernebat rubidā pluuiē. in 1°. pr. cō. 1°. 4°. 171. F
 Casus qualia Excrementa ex cibis arenulentæ substantiæ. in 1°. prorrhe. commentario. 3°. 4°. 182. G
 Casus Exiccati à medicis. 7°. methodi medendi. 7°. 44. B
 Casus quatuor de Exolutione. com. 2°. apho. 41°. Ex. 18. A
 Casus Febrientis cum dolore capitis, & curatio. de caus. proc. 3°. 95. D
 Casus Febrientis quē, in acceptione cibabat Galenus, contra famosum aliorum medicorum diatriton. de cau. procat. 3°. 95. F
 Casus Febrientis, qui balneis fuit sanatus. de cau. procat. 3°. 95. E
 Casus Febriticantis ob exercitium. de cau. procat. 3°. 98. B
 Casus sanati à febre acuta transmissa per cutem septima die bile flaua. 5°. de locis affectis. 4°. 35. G
 Casus febris horridæ. 2°. de crisi. 4°. 136. E
 Casus mulierculæ ex Febriū cōplicatione laborantis. 2°. de cri. 4°. 136. G
 Casus adolescentis in febrium complicatione. 2°. de crisi. 4°. 137. B
 Casus habentis motum Febris tardiorē in primis diebus in morbo salubri. 3°. de crisi. 4°. 140. H
 Casus Febrientis decima diei hora. 1°. de diebus decr. 4°. 147. H
 Casus filij Boethi, q̄ sæpe i Febri recidiuā icidit. d̄ præ. ad Po. 4°. 216. H
 Casus Febrientis Commodi. de præcogn. ad posthu. 4°. 219. C
 Casus et curatio hēntis Febre ex obstructiōe meatuū. 8°. me. me. 7°. 50. B
 Casus cuiusdam qui Febriticauit ex cœna copiosa. 8°. meth. me. 7°. 54. A
 Casus duorum febriticantium in diuersis regionibus. 8°. met. me. 7°. 55. A
 Casus Febris synochi ex putredine. 8°. meth. med. 7°. 56. H
 Casus iuuenis correpti Febre, qui ob multa siccissimus erat. 10°. methodi medendi. 7°. 62. C
 Casus Febris tertianæ nothæ in iuene. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96. F
 Casus Febris semitertianæ. 2°. de crisi. 4°. 136. F
 Casus cuiusdam, quem Galenus primo nouit Febre quartana laborare. de præcog. ad Posthu. 214. D/ 4°. 215. H
 Casus Febris, & aquæ intercutis eodem tempore uexantium, & quæ sit curatio. comen. 1°. apho. 16°. Ex. 8. H
 Casus fistulæ post aures in puero. 1°. de comp. medi. per gen. 5°. 213. B
 Casus Furoris mulierum ex collectione sanguinis in mammis, quem non uidit Galenus. com. 5°. apho. 40°. Ex. 41. C
 Casus Genu, quod facile rigore afficiebat. 3°. de cōp. me. p̄ ge. 5°. 229. B
 Casus fluxus ad Genu, in quo uenam secuit, ex brachio. 2°. de arte curatiua ad Glaucōnem. 7°. 101. F
 Casus de puero cui euulsa est rotula à Genu. 3°. de usu partium. 1°. 134. F
 Casus duorum hominū qui Grauantur, & qui punguntur. de mul. 3°. 79. D
 Casus de obstructione Hepatis. ars med. 1sa. 69. B
 Casus Hepatis affecti & pleni tenacium, lentorum, & crassorum humorum. ars medicinalis. 1sa. 70. H
 Casus medici Glaucōnis philosophi amici ex Hepatis inflammatione laborantis. 5°. de locis affectis. 4°. 34. G
 Casus Theagenis philosophi cynici in Hepatis phlegmone. 13°. methodi medendi. 7°. 83. F
 Casus Heropyti Abderitæ ægroti noni. i 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 150. D
 Casus mulieris habentis Herpetem in malleolo. 14°. meth. me. 7°. 92. F
 Casus humeri auulsi. de ijs quæ in medic. fiunt. com. 1°. 7°. 198. C
 Casus ægrotantis ex Inopia & mœstitia. in progno. com. 1°. 4°. 91. H
 Casus suppositus de minore inspiratione & maiore expiratione. 1°. de diff. respir. 3°. 62. C
 Casus iuris de pugile qui pugno uetula interfecerat. de cau. pcat. 3°. 98. C
 Casus alius in iure. de caus. procat. 3°. 98. F

Casus iuris an Orestes Clytemnestrā interfecerit. de caus. pcat. 3°. 99. D
 Casus iuris de medico, qui uenenum dedit. de caus. procat. 3°. 99. F
 Casus Larissæ calui ægroti quinti. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 149. E
 Casus uirginis Larissæ ægroti duodecimi. de mor. uul. com. 3°. 3°. 150. H
 Casus suppositus tēperati iuuenis, qui inciderat in lassitudinem ulcerosam propter multa, & quō esset curandus. 4°. de san. tuen. 2°. 83. D
 Casus luxati ad ptes externas q̄ mingere n̄ poterat. 6°. de lo. af. 4°. 38. G
 Casus cuiusdam, qui non poterat mouere manus ad partes externas. 2°. de usu partium. 1°. 126. E
 Casus cuiusdam qui per reliquas manus partes omnes ita fuit resolutus, ut neq; sentiret, neq; moueretur, sed in tribus digitis sensum habebat integrum. 2°. de locis affectis. 4°. 7. F
 Casus cuiusdam, qui trium digitorum sensum amiserat, seruato motu, & curatio. 1°. de loc. affec. 4°. 7. B
 Casus morfi in digito. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. E
 Casus resoluti in omnibus partibus, præter quā in facie, & in spiratione. 3°. de locis affectis. 4°. 21. B
 Casus resoluti in oibus partibus, demptis manibus. 3°. de lo. affe. 4°. 21. B
 Casus Pausaniæ, qui amiserat sensum minimorum digitorum sinistrae manus. 3°. de locis affectis. 4°. 21. C
 Casus pueri in primo articulo medij digiti dexterae manus totū circa neruum locum adeo humentem habentis ex contusione, ut iam computresceret. 3°. de comp. medic. per gen. 5°. 229. A/B/C
 Casus habentis particulam putridam. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 Casus in quo nullum seruauit Galenus. 4°. de loc. affec. 4°. 28. C
 Casus marasmi qui per annos superuixit. 10°. meth. med. 7°. 66. F
 Casus cuiusdam qui singulis annis in melancholiam incidebat, & mulieris tumorem cancrōsum in mamilla patientis, & alterius in quo elephas morbus erat inchoatus, & alterius qui tempore æstiuo febribus tertianis corripiebatur, quomodo curati omnes fuerint à Galeno. com. men. 6°. aphor. 47°. Ex. 52. C/D
 Casus adolescentis Melibææ ægroti sextidecimi. in 3°. de morbis uulgaribus, comen. 3°. 3°. 151. G
 Casus Melitonis. com. 7°. apho. 42°. Ex. 57. C
 Casus menstrui retenti. de uenæ sect. aduer. Erasf. 6°. 9. H
 Casus mulieris ex retentione menstruum, omiſsa sectione, mortuæ. de uenæ sect. aduer. Erasf. 6°. 9. D
 Casus menstruum profluuij. de præſag. ad Posthu. 4°. 217. D
 Casus mulieris enixæ in Mēdaciū foro. 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 140. B
 Casus mulieris enixæ nec purgatæ apud aquam frigidam. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 148. C
 Casus mulieris gemiparæ ægroti quarti decimi. in 3°. de morbis uulgaribus, comen. 3°. 3°. 151. C
 Casus Mulieris morosæ ægroti undecimi. i 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 150. F
 Casus mundorum ac immundorum corporum quo modo uarie afficiantur ab aere putredinoso. 1°. de diff. feb. 3°. 32. D
 Casus Stesiani habentis in musculis abscessum. 5°. de loc. affec. 4°. 34. B
 Casus in Nascēte respectu aspectus planetarū. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. H
 Casus Nicodemi Abderitani ægroti decimi. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario. 3°. 3°. 150. E
 Casus Oſis sincipitis fracti. 6°. meth. med. 7°. 42. G
 Casus oſis in brachio fracti ad medullam ipsam. 6°. meth. med. 7°. 42. E
 Casus Parij ægroti primi. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 147. E
 Casus percussus in peritonæo qui urinam reddere non poterat, cur, & quo modo cognoscatur. 1°. de loc. affe. 4°. 3. C
 Casus Periclis ægroti sexti. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 149. H
 Casus de œconomo laborante Phlegmone oculorum qui per sanguinis missionem è directo sanatus est. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. B
 Casus patientis uehemētē peripneumoniam quæ passus sit symptomata. 4°. de locis affectis. 4°. 25. B
 Casus Phrenitici ægroti quarti. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 149. C
 Casus Phrenitici q̄ hēbat læsā cogitationē, et sēsus. 4°. d̄ lo. af. 4°. 22. D
 Casus Phthisici. 4°. de locis affectis. 4°. 28. C
 Casus Plethoræ maximæ. de uenæ sect. aduer. Erasf. 6°. 14. G
 Casus Pleuritici humidi natura. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 115. A
 Casus Pleuritici sicci natura. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 115. A
 Casus Pleuritidis. 3°. de locis affe. 4°. 14. H
 Casus temporum in morbo laterali. 1°. de cri. 4°. 132. E
 Casus Anaxionis, Pleuritici. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 150. B/
 1°. de crisi. 4°. 132. F/com. 1°. apho. 12°. Ex. 6. A
 Casus Dionis, & Theonis in Pleurisi. com. 6°. apho. 5°. Ex. 47. A
 Casus Podagrici qui ex adhibitis medicamentis peius habuit. 1°. de simpliciū

cū medicamentorum facul. 5^a.7.B
 Casus de affectu raro in Pulmone. 4°. de loc. affec. 4^a.28.D
 Casus celeris Pulsus. 1°. de cau. pul. 4^a.90.G
 Casus ægri Pulsus iusto maiore habentis. 1°. de præsa. ex pul. 4^a.105.E
 Casus in pulsu proponitur. 1°. de diff. puls. 4^a.49.B
 Casus adolescentiū duorū q uario mō didicerūt Pulsus. 3°. ibidē. 4^a.69.F
 Casus Pueri puncti in pupilla. 1°. de sympt. cau. 3^a.15.D
 Casus Puncti acu in cute. 6°. meth. med. 7^a.36.H
 Casus in Punctura nerui. 6°. meth. med. 7^a.37.B
 Casus Simonis cui per hyemem latæ pustulæ effloruerunt. in 6^m. de mor= bis uulgaribus, commen. 2°. 3^a.165.F
 Casus habentis Pustulas ulcerosas in toto corpore. de purg. med. 5^a.86.F
 Casus Pythionis ægroti tertij. in 3^m. de mor. uulga. com. 3°. 3^a.148.G
 Casus cuiusdā qui fumosū Ructū sentit ut ab ouis frictis. 1°. lo. af. 4^a.5.C
 Casus laborantis Salubri morbo. 3°. de cris. 4^a.140.G
 Casus de ægro habente omnia signa Salutis. 3°. de cris. 4^a.140.D
 Casus iuuenis Sani. 1°. de dignos. pul. 4^a.73.A
 Casus de particula plena ob sanguinē influentē intro. ars med. 1sa. 70.E
 Casus Sanguinem reiicientis ex catarrho. 5°. meth. med. 7^a.35.C
 Casus expuentis ex interuallis quotidie non ita multum sanguinem tussien do. 4°. de locis affec. 4^a.25.F
 Casus expuentis Sanguinem floridum. 5°. meth. med. 7^a.35.A
 Casus iuuenis cui fluxurum sanguinem ē nare dextra prædixit Galenus. de præcogni. ad Posthu. 4^a.219.E
 Casus cuiusdā qui Sanguisugam ebibit. 4°. de loc. affe. 4^a.26.A
 Casus cuiusdā q Sanguisugā in naribus habebat. 4°. de lo. affe. 4^a.26.A
 Casus morfi à Scorpione. 3°. de loc. affec. 4^a.19.F
 Casus athletæ Secundi nominati imbecillitatem sentientis in Septo trans= uerso. 4°. de locis affectis. 4^a.25.A
 Casus duo de Semine retento. 6°. de loc. affe. 4^a.39.G
 Casus mulieris neruorum distentione affectæ ob Semen retentum. 6°. de locis affectis. 4^a.39.H
 Casus Sexti de præcogni. ad Posthumum. 4^a.218.C
 Casus Sileni. commen. 7°. apho. 31°. Ex. 56.C
 Casus difficulter Spirantis ex calcitratu equi. 4°. de loc. affe. 4^a.25.B
 Casus cuiusdā cui Spina sinuata est ppter casum. 6°. de loc. affe. 4^a.38.G
 Casus cuiusdā, grauius offensi circa Spinā. d ijs q i me. cō. 2°. 7^a.209.G
 Casus amissionis uocis ob strumas. 1°. de loc. affec. 4^a.7.A
 Casus habētis suppurationē i nate, et qd secutū sit. 4°. de loc. af. 4^a.25.B
 Casus sudantis ratione syncopes. in progno. com. 1°. 4^a.189.E
 Casus synanchici. de uenæ sect. aduer. Eras. 6^a.9.H
 Casus Tussis ortæ ex frigore cū sanguinis profluuiio. 5°. met. me. 7^a.35.E
 Casus cuiusdā qui uētriculū tripliciter affectū hēbat. ars med. 1sa. 69.B
 Casus habentis Ventrículum calidum & siccum. 7°. meth. med. 7^a.47.D
 Casus quo ostenditur prius Ventrículi os roborandum, quam medicamen tum exhibendum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.98.B
 Casus alicuius qui auer setur esum boni succi, & à cibis abstineat: cū uero mandere cogitur, sit nauseabundus, & solum acriora admittat cū hoc etiam intumescit ei uentriculus flatibus. 5°. de usu par. 1^a.143.A
 Casus cuiusdā, qui acribus usus est. 6°. de loc. affec. 4^a.42.F
 Casus pueri grāmatici qui ob uinū icidit i uigilias. 2°. de lo. aff. 4^a.14.A
 Casus alter rustici uinitoris commorfi à Vipera qui sibi falce digitum se= cuit. 3°. de locis affectis. 4^a.19.H
 Casus abscondētis sibi digitū, quē uipa momorderat. 3°. de lo. af. 4^a.19.H
 Casus colligantis sibi radicem digiti apud palmam ualidissimo uinculo ob iet. m uenenosi animalis, & incidentis. 3°. de locis affe. 4^a.19.H
 Casus morfi à uipera. 5°. de loc. affec. 4^a.34.A
 Casus mulieris Voluulo laborātis apud tisamenū. 3°. d mor. uul. 3^a.138.H
 Casus adolescentis qui æruginem euomuit. com. 5°. apho. 1°. Ex. 37.C
 Casus duo urinæ suppressæ. 6°. de loc. affe. 4^a.38.G
 Casus habentis Vrinam nigram, qui tabefactus obiit die septima. in 1^m. prorrh. commen. 1°. 4^a.171.F
 Casus mulieris, quæ urinam nigram minxit. de atra bile. 1^a.36.H
 Casus mingentis sanguinem ex casu. 6°. de loc. affec. 4^a.38.H
 Casus multorum qui urinam & excrementa inuiti emittebant, & cur. 1°. de locis affectis. 4^a.7.H
 Casus Vlcis caui aperti. 2°. de compo. med. per gen. 5^a.220.E
 Casus ulceris in diuite. 3°. de comp. medic. per gen. 5^a.234.C
 Casus uulneris in femore. 3°. de compo. med. per gen. 5^a.231.C
 Casus uulnerati i neruo. de pco. ad Post. 4^a.216.A/6°. met. me. 7^a.37.H
 Casus cuiusdā, qui exiuit domum nimis cito à uulnere nerui. 3°. de com= positione medicamen. per gen. 5^a.229.F

Casus in quo Hippocrates & Galenus reprehenditur ab indocto & ob= stinato quodam. 2°. de diff. resp. 3^a.64.B
 Casus quo modo in quodā ægro procedendū. 2°. de dieb. decr. 4^a.155.E
 Casus quo mulier quædam seruari debebat lysimachia, & seruata est spi= na ægyptiæ semine. de subst. me. 5^a.94.C
 Κατὰ τὸ ἔγχεμα plenitudo. de cur. rat. p sang. miss. 16.D/E/ 6^a.17.B
 Κατὰ ἔξιν quid significet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.132.D
 Κατ' ἴξιν id est secundum reſtitutionem, quid apud Hippocratem. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a.152.H/de cur. rat. per san. missio. 6^a.19.H/ 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a.102.G
 Κατανογέω quid. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a.128.C
 Κατὰ περίσφαισιν modus reficiendi articulos. de ar. cō. 1°. 7^a.152.H
 Κατὰ σχέσιν quid significet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.132.D
 CATACLISIS quid. in 6^m. de mor. uulga. com. 1°. 3^a.160.C
 CATACLEIDA siue acromion quid uocent. de osibus. 1^a.42.G
 Catacleida, quasi subclauū dixeris, q costā appellēt. de mus. dis. 1^a.46.C
 CATACLYSMA quid sit. de sal. dieta. 2^a.41.E/F
 Cataclysmata quo anni tempore fieri debet. de sal. dieta. 2^a.41.E
 Cataclysmata tenuiorum & corpulentorū, qualia. de sal. dieta. 2^a.41.F
 CATALOGMA est solutio continuitatis in offe, & ita ab omnibus græ= cis proprio nomine appellatur. 2°. met. me. 9.F/4°.36.G/6°.40.B/ de fract. commen. 1°. 7^a.223.E
 CATALOGMATICA quæ proprie medicamēta. 2°. de compositione medicamen. per genera. 5^a.225.H
 Catagmaticum medicamentū unde dictū. 2°. de cōp. med. p ge. 5^a.225.C
 Catagmatica ligamenta, quæ. 1°. de comp. med. per gen. 5^a.211.F
 Catagmaticis potētiora sunt cephalica. 2°. de cōp. me. per ge. 5^a.226.A
 de Catagmaticis scripsit Heras. 2°. de comp. med. per gen. 5^a.226.B
 Catagmatica Andromachi. 2°. de comp. med. per gen. 5^a.226.F
 Catagmaticum Moschionis. 3°. de comp. med. per gen. 5^a.235.C
 Catagmaticum Nigrum optimum. 2°. de comp. med. per gen. 5^a.225.D
 Catagmaticum Oenanthe. 2°. de comp. med. per gen. 5^a.225.G
 CATALEPSIS quid sit. de sympt. diff. 3^a.11.G
 Catalepsis, cari, comitialis, apoplexiæ, catochi, & soporis differentiæ. 4°. de locis affectis. 4^a.23.A
 in Catalepsi palpebræ sunt apertæ. 4°. de locis affe. 4^a.23.A
 in Catalepsi spiritus quo modo habeatur. 4°. de loc. affe. 4^a.27.E
 Catalepsis, id est deprehēſio, fit ex refrigeratione forti primæ partis sen sitiue cum siccitate. com. 2°. apho. 3°. Ex. 11.E
 in Catalepsim quidam incidunt uitio stomachi. 1°. de sympt. cau. 3^a.18.F
 in Catalepsi nullum est signum loci affecti. 3°. de loc. affe. 4^a.16.B
 Καταπολυθέντα quid significet. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a.188.H
 Κατὰ πᾶσον medicamentum quod inspergitur ad hæmoptoicos. 7°. de compo. medic. sec. loc. 5^a.184.D
 Cataphora quid sit. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a.178.D
 Cataphoræ duæ species. de comate. 3^a.49.G
 Cataphora quandoq; somnolenta, & uigil. de comate. 3^a.49.H
 Cataphoræ uigilis duæ species. de comate. 3^a.50.C
 Cataphora pigra, quæ. de comate. 3^a.50.D
 Cataphoræ lethargū referentes. ad eos qui de typ. scripserunt. 3^a.90.F
 Cataphorici habent oculos clausos. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a.176.F
 Cataphora quando expectanda. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a.175.D
 in Cataphoris febres, quales. 11°. de simp. med. fac. 5^a.80.C
 ad Cataphoricos affectus ualet castoreū. 11°. de simp. me. fac. 5^a.80.D
 à Cataphora, id est inclinatione in somnum, excitare potest cucurbitula. de cucurb. scar. 6^a.5.F
 CATAPHRACTA uinculū uñ nomē habeat. de fascijs. 7^a.301.E
 CATAPLASMA est unum ex auxilijs morbi. de uict. rat. in mor= bis acutis, commen. 1°. 7^a.115.C
 Cataplasmata inter modos euacuandi. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.98.D
 Cataplasma superdare alicui membro est actio quæ fit sine scalpello. ad Thrasibulum. 2^a.104.H
 Cataplasmatum differentia quo modo fiat. intro. 1sa. 55.F
 Cataplasmatum spissitudinis meminit. de medic. fac. parab. 7^a.173.H
 Cataplasmata nō applicāda nisi foto prius loco. de rem. par. f. 7^a.156.D
 Cataplasmata adhibentes, ministri medicorum. in 6^m. de morbis uulgari= bus, commentario. 5°. 3^a.188.C
 Cataplasma quō seruetur calidū supra locū. de ren. affe. dign. 7^a.194.A
 Cataplasmatum ex melle usus, Galeni tempore. 1°. de diff. feb. 3^a.35.F
 Cataplasmata adhibenda in Alopecia. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5^a.122.H
 Cataplasma in Angina ponendum. in 3^m. de mor. uulga. com. 2°. 3^a.137.B
 Cataplasmata pro Auribus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a.146.B
 Cataplasmata

Cataplasmata sunt siccissima pro auribus. de artic. com. 2°. 7^a. 267. G
 Cataplasma ad aurium dolores quo confectum. 12°. meth. med. 7^a. 79. G
 Cataplasmata in Capitis dolore. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. F
 Cataplasma ex plantagine reprimat, & simul digerit Carbunculos. 14°. methodi medendi. 7^a. 90. B
 Cataplasma ex arnoglolfo, lente, pane, & oleo rosaceo. 2°. de arte cura. ad Glauconem. 7^a. 101. G
 Cataplasma ad Contusionem. 6°. meth. med. 7^a. 38. G
 Cataplasmata ex lixiua stillatitia, & farina hordei putrescens pars fouetur in Contusionibus neruorum. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 229. A
 Cataplasma in Declinatione. de opt. secta. 15a. 27. G
 Cataplasma ex farina hordeacea conuenit Erysipelati ex ulcere. 14°. methodi med. 87. E/2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 102. A
 Cataplasma ad Febres omnes. de dynamidijs. Sp. 33. F
 Cataplasma Hepaticum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 196. C
 Cataplasma pro Hepatis phlegmone. 13°. meth. med. 7^a. 83. F
 post Cataplasma ceratū imponebat Galenus in Hepatis phlegmone. 13°. methodi medendi. 7^a. 83. H
 Cataplasma nullum frigidum adhibendum in phlegmone hepatis. 13°. methodi medendi. 7^a. 83. C
 Cataplasma Antonij Musæ ex elaterio ad Hydropas. 9°. de cōpositione medicamentorum sec. loc. 5^a. 200. E
 Cataplasma in hydrope educens. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 200. E
 Cataplasmanda sunt Hypochondria in ictero. de cura. icteri. Sp. 110. H
 Cataplasma pro Liene. 11°. meth. med. 7^a. 73. D
 Cataplasma quo modo fiat pro liene. de medic. fac. para. 7^a. 172. D
 p Cataplasmata sūt Maturatiōes. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 112. A
 Cataplasma Mitigatorium. de rem. par. facil. 7^a. 155. E
 Cataplasma Obuli. de dynamidijs. Sp. 26. A
 Cataplasmata supra Oculos, qualia. de oculis. 7^a. 190. C
 Cataplasma Oedematum, & phlegmonum. 4°. meth. med. 7^a. 27. E
 Cataplasma ex lente, qñ adest Phlegmone. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7^a. 101. H
 pro Cataplasmate artomeli in phlegmone. 11°. meth. med. 7^a. 73. C
 Cataplasmata adhibent i phlegmone post reprimētia. de op. sec. 15a. 22. D
 Cataplasma ex lini semie i Pleuritide. de ui. ra. i mo. ac. cō. 4°. 7^a. 144. B
 Cataplasma ex farre macerato. de artic. com. 2°. 7^a. 267. H
 Cataplasma ex triticea farina, quale. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. B
 in Cataplasmate farine triticeæ facultas inest modice tum humida, tum calida. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 32. C
 Cataplasma quod ex farina triticea conficitur emplasticam uim habet. 5°. de simpli. medic. facul. 5^a. 34. D
 Cataplasmata ex farina triticea quo moueāt pus. 4°. de sim. m. f. 5^a. 33. B
 Cataplasma ex farina triticea, uel hordeacea. 13°. meth. med. 7^a. 81. B
 Cataplasma ex aqua, oleo, & farina citius ad suppurationem perducit, quam quod ex pane. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 105. C
 Cataplasma ex farina, oleo, & aqua pro inflammatione ad pus mouendum. 4°. meth. med. 27. D/2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 102. A
 Cataplasma concoquens ex aqua, oleo, & farina triticea. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 105. C
 Cataplasma ex pane, quale. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. B
 Cataplasma ex pane magis digerit, q̄ ex tritico. 8°. de sim. m. f. 5^a. 59. D
 Cataplasma ex pane cur maxime dissoluat. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7^a. 105. C
 pro Cataplasmate panis ex aqua mulsā. 5°. de comp. med. se. lo. 5^a. 161. G
 Cataplasma ex pane & melle. 13°. meth. med. 7^a. 83. F
 Cataplasma ex caricis in aqua decoctis pro his quæ tarde suppurantur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 105. D
 Cataplasmata, quæ aut detergētia, aut ualidius excalfaciētia halitus diffilare, pmittūt, exiccāt qdē, sed pus nō mouēt. 5°. de sim. m. f. 5^a. 33. H
 Cataplasma Relaxans. 5°. meth. med. 7^a. 36. D
 Cataplasma pro Renum dolore. de ren. affec. digno. & med. 7^a. 194. A
 Cataplasma ex althea qñ uti debemus i Scirrhis. 14°. met. me. 7^a. 88. C
 Cataplasma quo modo fiat pro stomacho. de medi. fac. par. 7^a. 172. E
 Cataplasma ad uentriculum in melancholicis. de mel. ex Galeno. Rufo. & Possidonio. Sp. 110. C
 in Cataplasmatibus difficilis est usus milij. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. D
 Cataplasma ex muscarum capitibus. de oculis. 7^a. 190. E
 ex Cataplasmatibus quæ non deberent apponi, multi moriuntur. 11. methodi medendi. 7^a. 72. C
 Cataplasma nulla desiderant ulcera penis & sedis. 5°. meth. me. 7^a. 36. D
 CATAPTOsis ē symptoma nō morbus. de to. mor. tēpo. 3^a. 89. C
 CATAPOTIVM adipson. 8°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 189. G
 Catapotia sitim extinguētia ex ardore. de rem. par. facil. 7^a. 159. A

Catapotia Galeni ex aloe, scammonia, & colocynthide quo modo cōficiantur. 1°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 121. G
 Catapotia Galeni ex aloe, scammonia, & colocynthide æqualiter succo brasicæ exceptis. de rem. par. fac. 7^a. 154. D
 Catapotia ex aloe, scammonia, & colocynthide educunt bilem. 1°. de cōpositione. medic. sec. loc. 5^a. 121. F
 Catapotij ex aloe bilis euacuatur. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 136. H
 Catapotium Andreæ. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. G
 Catapotium Bassi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. C
 Catapotia ex Castoreo soluūt aluum. de uenæ sect. aduer. Eras. 6^a. 11. C
 Catapotia ex Colocynthide. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. B
 Catapotium Harmonia dictum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. C
 Catapotium pro Hepaticis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195. D
 Catapotia Heraclidæ Tarentini ad uescicæ tofos & stillicidium. 10°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 206. E
 Catapotia pro Hydrope. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 152. G
 Catapotium ex Marrubio Platonis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. C
 Catapotium Pæonium dictum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. G
 Catapotium Panacea. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. B
 Catapotium Scribonij Largi ad phthysicos, & suppuratos. 7°. de cōpositione medic. sec. loc. 5^a. 185. F
 Catapotium Splenicis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. G
 Catapotia ad Stomachi subuersiones. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 189. F
 Catapotium ad Tussim statim auxilians. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 183. C
 Catapotium Crispi liberti ad tussim. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. H
 Catapotium concoctorium ex libris Perigenis ad tussim & destillationē. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. A/D
 Catapotium album Pritanis & Apollonis ad tussim. 7°. de cōpositione medicamen. sec. loc. 5^a. 183. D
 Catapotia ciceris magnitudine. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 189. F
 Catapotium dat, postea ad semihorā dat mulsā. 7°. de cōp. me. f. l. 5^a. 186. H
 ΚΑΤΑΠΤΩσις. de morborum temporibus. 3^a. 89. C
 CATAPVTIA pituitam magis purgat q̄ cnicus. de dyn. Sp. 21. G
 CATARACTA quæ sit in oculo. de oculis. 7^a. 186. D
 Cataractas habētes oculi uenetici dñr apud antiquos. de ocul. 7^a. 187. D
 ad Cataractam qui sint præparati. de oculis. 7^a. 186. D
 Cataracta quot modis fiat, & quo modo, & quid sit, & quo modo prædicenda. de oculis. 7^a. 187. C
 CATARRHVS quid. fin. med. 15a. 47. D/3°. de symp. cau. 3^a. 29. F
 Catarrhi sunt ægri tudines capitis. de uirt. nostrum corp. dif. Sp. 60. B
 Catarrhos conuenienter posse distingui cōmuniter & proprie ut faciunt recentiores potest colligi in fine com. 3°. apho. 12°. Ex. 21. H
 Catarrhi & coryzæ causæ, quæ. 3°. de sympt. cau. 3^a. 29. E
 Catarrhi multi in puerulis nuper natis. com. 3°. apho. 54. Ex. 25. B
 Catarrhi fiunt maxime temporibus pluuiofis. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
 Catarrhi ponunt inter morbos, qui uere apparēt. 5°. de sa. tu. 2^a. 94. D
 Catarrhi faciūt intemperie in naso, & cerebro. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. A
 Catarrhus ostendit temperamentum cerebri. 2°. de temp. 1^a. 20. F
 in Catarrhis cur uoces rauæ. 7°. de usu partium. 1^a. 158. F
 Catarrhi faciunt tussim. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Catarrhus descēdit ad pulmonē ex bile in stō, quo mō. de sper. Sp. 36. H
 Catarrhus quosdam facit stupidos à dextra, uel sinistra. cōmētario. 3°. aphorif. 12°. Ex. 21. H
 Catarrhus decumbens dolorem perficit. com. 4°. apho. 32°. Ex. 30. H
 Catarrhi quomodo dicantur coqui. de uict. rat. in mor. acu. 7^a. 122. H
 Catarrhi cōparatio ad uentris inconcoctionē. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. F
 Catarrhis conuenit Armeniaca terra. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 66. H
 in Catarrho Ceratum thapsiæ supra pectus. 5°. meth. med. 7^a. 35. E
 pro Catarrho Diaspermaton Galeni. 5°. meth. med. 7^a. 35. E
 ex Catarrho sanguinem reiciētis casus, & quo modo curandi. 5°. methodi medendi. 7^a. 35. C
 in Catarrho, & spūto sanguinis, i cibo offert pisces. 5°. met. me. 7^a. 35. F
 Catarrhos & coryzas palam desiccant melanthium frictum, siquis id in talidum linteum rarum liget, assidueq; calorem ex eo per inspirationem in nares attrahat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. H
 Catarrhos sanat nigella olfacta. 7°. de simp. med. facul. 5^a. 55. C
 supra Catarrhum habentis caput medicamentum ex palumbium stercore. 5°. methodi medendi. 7^a. 35. C
 Catarrho tenui à capite defluenti conuenit papauer. 1°. de ali. fa. 2^a. 15. E
 Catarrhis prodest Styrax. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. E
 in Catarrho dat theriacam. 5°. meth. med. 7^a. 35. C
 Catarrhus, uide fluxio.

CATASARCA quid. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 148. G
 ΚΑΤΑΣΑΡΙΣ, constitutio. de fract. com. 3°. 7°. 246. H
 CATATASIS quid. intro. fin. med. Isa. 50. C
 Καθάρσιος καὶ φαρμακείων idem significant. de uict. rat. in morbis acu-
 tis, commen. 4°. 7°. 150. F
 CATHARTICA dicta est quedā facultas à purgatione. 4°. de simp-
 plicium medicamen. fac. 5°. 32. C
 Cathartica, quæ. de part. art. med. Sp. 18. H
 Cathartica experimenta longa sunt secundum aliquos. de cath. Sp. 94. H
 Catharticorum tria genera secundū phisicos, & quæ. de cath. Sp. 74. D
 de Catharticis liber Romæ crematus. de cathar. Sp. 94. C
 Catharticorum quedam quæ uentrem molliunt tantum, malactica dicun-
 tur. de dynamidijs. Sp. 20. G
 Cathartica euacuant à proprietate. de dynamidijs. Sp. 20. G
 Catharticis miscetur colocynthis. de simp. med. Sp. 89. D
 Catharticam uirtutem habet oleum, in quo cucumeris, agrestis radix ad-
 mista, & decocta sit. de simp. med. Sp. 88. E
 Catharticum oxymeli quo modo fiat. de dyna. Sp. 32. F
 Catharticum ad phlegma deponendum. de dyna. Sp. 32. F
 Catharticis simpliciter qñ uti debemus, & in quibus. de dyna. Sp. 20. F
 Cathartico utitur ad abundantiam humorum, ad prolixam eorum dispo-
 sitionem, & in atrophia ob malos humores. de dyna. Sp. 20. E
 Catharticis ad restaurandam habitudinem qñ utimur. de dyna. Sp. 20. E
 Catharticis utimur in robustis uirtute, & promptis ad exercitia, stoma-
 chumq; robustum habentibus, & multam inutilem materiā in corpore
 congregantibus. de dynamidijs. Sp. 20. F
 Catharticis fortibus quando utimur. de dynamidijs. Sp. 20. G
 Cathartica quibus partibus danda. de cathar. Sp. 94. G
 Catharticis, stalticis, & acerrimis rebus, & igne curatur cancrofa cau-
 sa. de part. art. med. Sp. 19. A
 CATENAE pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Catenule æreæ uel ferreæ fieri debent. de machin. 7°. 309. D
 Catene ad quid in organis. de machin. 7°. 309. H
 Κατιχόμιος. de puls. ad tiro. 4°. 45. H
 CATHAF est humida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Cathaf cum aceto, & muria comedere oportet. de diff. cont. Sp. 74. E
 Cathaf cur est mala stomacho. de diff. cont. Sp. 74. E
 CATHEGETES Lucius. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 224. B
 CATHEMERINA, id est quotidiana. 2°. de diff. feb. 3°. 38. B
 nō Cathemerina, sed amphimerina dicēda febris, q. 2°. de dif. fe. 3°. 38. B
 Cathemerina febres quæ uocentur. in 1^m. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 118. D
 CATHAERETICA ab excrementa carnis detrahenda quedam
 dicta est facultas. 4°. de simp. med. fac. 5°. 32. C
 Cathareticis, hoc est detractorijs, utuntur ad inducendam ulceribus ex-
 crescentibus cicatricem. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. B
 Καθεσιός cōstans in febribus quid sit. de uic. rat. in mor. acu. 7°. 141. B
 CATHETERES infra quæ sint. 9°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 205. D
 Catheter est specillus siue fistula. de opt. secta. Isa. 25. B
 Cathetera, syringam, quæ nunc ex argento fit, tempore Galeni æneam
 fuisse collige. 1°. de locis affectis. 4°. 3. A
 Cathetere rite uti sine scalpello præstatur. ad Thras. 2°. 104. H
 CATILINAE medici medicinæ. de med. exper. Sp. 105. A
 Κατιλλάειν, κατιλλάεινσαι quæ uerba. in 3^m. de morbis uulgaribus,
 commen. 2°. 3°. 143. A/B
 CATOCHVS quidnam significet. in 1^m. prorrh. cō. 2°. 4°. 177. E
 Catochus quid. fin. med. Isa. 47. B/in 1^m. prorrh. com. 3°. 4°. 187. H
 Catochus, & mētis uacillatio an silēē possit. in 1^m. prorrh. cō. 1°. 4°. 176. E
 Catochi qui sunt. 4°. de caus. pul. 4°. 102. D
 Catochi tria genera. fin. med. Isa. 47. B
 Catochus à uigilante quo differat. in 3^m. de mor. uulg. cō. 2°. 3°. 140. A
 Catochi, catalepsis, cari, comitialis morbi, apoplexiæ, et soporis differen-
 tiæ. 4°. de locis affectis. 4°. 23. A
 in Catochus nullum est signum loci affecti. 3°. de lo. affe. 4°. 16. B
 Catochi habēt oculos apertos, & tensos. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 176. F
 cū Catochus distortio oculorū pessimū. i 3^m. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 140. A
 Catochæ cum exolutione perniciose. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4°. 179. A
 Catochorū pulsus, qualis. de pul. ad tir. 45. H/4°. de cau. pul. 4°. 102. D
 Catochi casus. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 176. F
 Catochæ fit mentio. 13°. meth. med. 7°. 95. F
 Καθολικός ex fascia fit oblonga. de fascijs. 7°. 294. H
 Catoryctus pulsus, id est defossus uel deciduus, quando fiat cardiacis. de
 dynamidijs. Sp. 34. H

CATOTERICA, id est deiectoria pharmaca. 7°. met. me. 7°. 49. D
 CATVLOTICA medicamenta, quæ. de part. art. med. Sp. 18. H
 Catuloticis, & colleticis rebus curantur difficilia uulnera, & cicatrices
 crasse. de par. art. med. Sp. 19. A
 CATVLI nuper nati potius imperfecti, quàm cæci sunt dicendi. 2°.
 de semine. 1°. 339. F
 Catulus incitatur ad mordendum, licet ualidos dentes non habeat. de
 foet. for. 1°. 325. E
 à Catuli calore iuuatur uenterculus. 7°. meth. med. 7°. 47. B
 CAVATA ex collisione mollia omnia, magna ex parte ad naturæ suæ
 locum regrediuntur, ubi percussor discesserit. de cau. mor. 3°. 9. G
 CAVCALIS calfacit & exiccat, ut daucus syluester & urinā ciet,
 & muria ad repositionem conditur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. C
 CAVDÆ non sunt excrementosæ ob motū. de bo. & uitio. 2°. 37. B
 Caudæ sunt duriores, quàm uentriculi. de bon. & uitio suc. 2°. 37. B
 Caudæ piscium cur magis nutrant. de ther. ad Pifo. 5°. 93. D
 Caudæ Hirudinum sunt incidendæ, quādo opus est iterum eisdem nos uti.
 de cucur. scar. 6°. 4. C
 Cauda Viperarum cur abijciatur. de ther. ad Pifo. 5°. 93. C/D
 Cauda Equina adstringentem cum amaritudine facultatem possidet, ac
 proinde ualenter simulq; citra mordacitatem exiccantem. 6°. de simp-
 plicium medicamen. facul. 5°. 48. F
 Caudæ equinæ succus profluuiis sanguinis prorumpenti ē naribus & flu-
 xui obnoxijis in uentre passionibus prodest ex austerorum minorum
 quopiā potus, ac si febre teneant, ex aqua. 6°. de simp. me. fa. 5°. 49. F
 Cauda equina uulnera uel maxima cōglutinat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 48. F
 Cauda equina sanauit non nunquam uesticæ & tenuium intestinorum uul-
 nera secundum quosdam. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. F
 Cauda Lupina. de dynamidijs. Sp. 25. H
 Caudæ Vulpinæ grana quid faciant. de dynamidijs. Sp. 28. E
 CAVE à medicinis non expertis. de med. exper. Sp. 108. H
 in CAVEIS aues conclusæ à cauponibus quod alimentum dent. 6°.
 de sanitate tuenda. 2°. 99. G
 in CAVERNIS degētia aialia an respirēt. 4°. de loc. aff. 4°. 27. D
 ē Cauernis trahit serpentes ceruus spiritu suo. de cathar. Sp. 94. H
 Cauernosum esse pulmonem constat, si calamo intromisso infletur. de ana-
 tom. parua. Sp. 43. A
 CAVILLI qui. de histo. philos. Sp. 3. B
 Cauillatoria argumenta absunt ab substantia rei, quæ quæritur. 2°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 235. D
 Cauillationes parit homonymia. 1°. meth. med. 7°. 6. B
 Cauillando admirabilis Asclepiades. 3°. de crisi. 4°. 141. H
 Cauillatoribus meliores sunt imperiti. de pur. med. fac. 5°. 86. F
 CAVITAS quilibet uenter appellatur. cō. 6°. apho. 20°. Ex. 48. C
 Cavitates cum format natura, quid agat. 2°. de temp. 1°. 339. F
 Cautas, & eminentia in cranij futuris quid. 9°. de usu par. 1°. 171. F
 de Cavitatibus cordis. de anat. uiuo. Sp. 46. E
 Cavitates quot in uentre, in intestinis, & in iecore. 8°. de cōpositione me-
 dicamentorum sec. loc. 5°. 193. B
 Cavitates debent habere suam proportionem. de diff. mor. 3°. 4. B
 Cautas ulnæ figuræ cui literæ sit similis. 2°. de mot. mus. 1°. 313. G
 Cautas manētis ossi adest, ei qd mouet conuexitas. 1°. de mo. mu. 1°. 312. C
 in Cavitatibus quibus fiat angustia. de caus. mor. 3°. 9. A/B
 Cavitatū ægitudines reducunt ad genus formatiōis. de dif. mor. 3°. 4. D
 Cautas non est affectus, sed ulceris differentia. ars med. Isa. 70. B
 Cavitates quomodo corrigantur. ars med. Isa. 69. B
 Cavitatum meatus in corporibus quo mō aboleantur. de cau. mor. 3°. 9. A
 Cavitates maiores, minores, inaniore iusto, pleniores, crassius humoribus
 confertæ, quo modo curandæ. de const. art. Isa. 39. D
 Cautas in carne quid exigat. 3°. meth. med. 7°. 19. E
 Cautas impleri postulat. 2°. meth. med. 7°. 17. B
 ad Cavitates ægre carne implebiles, & diuturnas ex fluxione & fistulo-
 sas ualet testæ ostrearum combusta. 11°. de simp. med. fac. 5°. 90. H
 Cautate intestinorum uulnerata cur ea rarissime sanetur. commen. 6°.
 aphorif. 18°. Ex. 48. A
 Cautas, uide Cautus.
 CAVLATIM facta fractura. de ijs quæ in med. fiunt, cō. 2°. 219. /G
 de articulis, commen. 2°. 7°. 265. B
 Caulatim factæ fracturæ quo modo deligandæ. de ijs quæ in medicatrina
 fiunt, commen. 2°. 7°. 208. G
 CAVLEDON quæ scissura in offe. 6°. meth. med. 7°. 40. A
 Cauleon ossis fracturæ curatio. 6°. meth. med. 7°. 40. E
 CAVLES,

CAULES, radices, folia, fructus, semina, habent diuersas inter se facultates in una planta. 1°. de alim. facul. 2°. 7. E
 CAULIVM, & lentium iuris quæ sit uis. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Caules cocti stringunt uentrem crassitie sua. de dissol. cont. Sp. 75. B
 Caules sunt sicci. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Caules cur parum nutriunt. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Caules generant melancholiam. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Caulis præter solitum ingestus uentriculum offendit. de uict. rat. in morbis acutis, commen. 2°. 7°. 121. B
 Caulis pruritus mouet. de cathar. Sp. 95. D
 Caulis succus expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Caules & orinibum eius urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Καυλὸς pudendū uirile appellat. 14°. de usu par. 208. E/ 1°. 209. B
 CAVNIACE. 2°. de comp. medic. per gen. 5°. 225. A
 CAVPONES quo modo uendant uina recentia pro uetustis. de bonitate & uitio succorum. 2°. 38. F
 à Cauponibus in caueis aues conclusæ quod alimentum dent. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. G
 CAVRVS, qui & leuconotus, auster purus, id est sine imbris. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 141. C
 Caurus quandoq; frigidus. in 3°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 141. D
 CAUSA quid significet. et quod oibus notū. de cau. proca. 3°. 96. D/H
 Causa principium potest dici. de causis procatar. 3°. 96. H
 Causa, & principium quo modo differunt. de histo. philos. Sp. 4. A
 Causarum nomina. de cau. procatar. 3°. 99. A
 Causæ rerum solum cognoscuntur à præstantissimis medicis. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 5°. 3°. 193. C
 Causarum notitia medicinæ pars. introd. Isa. 51. H/ de partibus artis medicæ. 16. E/ Sp. 18. B
 Causas actionū naturalium, & affectionum præter naturam modos sūm quos actio fit, & locos in quibus, & instrumenta p quæ cognoscere debet medicus qui rōne curaturus est, cur. de uoc. instr. diff. 1°. 106. B
 circa Causas & dispositiones exercere mentem debemus. 2°. de locis affectis. 4°. 8. C/ de med. exper. Sp. 103. H
 Causarum, & effectuum notitia cur habenda. intr. Isa. 52. A
 Causarum inquirendarum fructus. 2°. de nat. fac. 1°. 301. B
 Causæ ualent in tuenda sanitate, ut ex quibus custodia sanitatis perficitur. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 58. G
 Causas inutiles ad curationem dicentes methodicos arguit. de theriaca ad Pisonem. 5°. 96. E
 Causas rerū nescientes reddere medici qdā, eas negāt. 5°. de lo. af. 4°. 30. H
 Causas omnium uolentibus assignare non attendendum, ex Diocle. 1°. de alimentorum facul. 2°. 7. E
 Causam semper studet inuenire Galenus. de theria. ad Pifo. 5°. 93. H
 Causas inquirens quo modo debet docere. aduer. emp. med. Isa. 35. C
 Causarum inuentio est secunda in actionibus. ars med. Isa. 62. B
 Causa ubi non reperitur, ab euentibus non discedendum. 2°. de motu musculorum. 1°. 314. H
 Causa in quibus non reperitur. 2°. de motu mus. 1°. 314. H
 sine Causa sufficit nouisse quod experientia comprobatur. commen. 2°. aphor. 24°. Ex. 15. H
 Causarū affectus inuētio, ē cognitio pteritorū. 4°. de præ sag. 4°. 121. F
 Causa quæ uere sit. 2°. meth. med. 9. C/H/ de oculis. 7°. 185. E
 Causæ sunt ex genere permanentium. 2°. meth. med. 7°. 10. B
 Causæ nihil est fortuitum. 4°. de decre. Hippo. 1°. 251. A
 Causa omnis est ad aliquid. ars med. Isa. 68. A/ 1°. de nat. fac. 1°. 291. D
 Causa est à quo fit aliquid. de cau. procatar. 3°. 97. B
 Causæ. de const. ar. Isa. 40. C
 Causarum diuersitas. fin. med. 50. B/ intro. Isa. 52. B/ 1°. de præ sagitione ex puls. 4°. 104. D
 Causarum communissima differentia duplex. de opt. secta. Isa. 26. H
 Causæ quatuor genera. de hist. philos. Sp. 4. A
 Causarum quinque genera cuius causa aliquid fit, à quo fit, ex quo, per quod, quale. 6°. de usu partium. 1°. 152. F
 Causarum tot sunt genera, quod ē infirmitatis ac roboris particularum, quæ facile patiuntur uel non patiuntur. de na. hu. com. 2°. 7°. 182. G
 Causarum nulla per se perfecta. de cau. procatar. 3°. 99. A
 con Causa, quæ. fin. med. 46. A/ introd. Isa. 52. B
 Causa adiutrix quæ. fin. medic. Isa. 46. A
 Causarū ordo, ad calculorū seriē quandā cōparatio. de sym. dif. 3°. 10. F
 Causa dicitur & finis, & materia, & instrumentum, & efficiens. de causis procatar. 3°. 96. E

Causæ principalissimæ duæ, finis & efficiens. de cau. procatar. 3°. 96. F
 Causa prima rerum naturalium efficiens Deus. de hist. philo. Sp. 3. F
 Causa efficax, & effectrix idem. de mult. 3°. 77. B
 Causam efficientem requirit definitio rerum, quæ posita sunt in generatione. 3°. de diff. pul. 4°. 67. H
 Causas ponit Hippocrates, calidum, humidum, frigidum, et siccum. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 129. C
 Causa quo modo sit sperma secundum Aristotelem & Galenum. de anatomia uiuorum. Sp. 55. H
 Causæ efficiētis opus auget eius aucta substantia. cō. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 Causæ plures in agendo superant pauciores. de caus. mor. 3°. 8. A
 Causa, et artificis uim obtinet facultates intrinsecæ. de uo. inst. 1°. 106. C
 Causa uocatur facultas à qua procedit actio. 1°. de nat. fac. 1°. 291. B/D
 Causa ad actionem est corporis constitutio. 1°. meth. med. 7°. 8. D
 Causa non agit nisi patiens sit aptum. 1°. de diff. feb. 3°. 32. C
 Causa materialis adipis quæ sit, & quæ efficiens. de anat. uiuo. Sp. 55. G
 Causa materialis carnis quæ sit & quæ efficiens. de anat. uiuo. Sp. 55. G
 Causa materialis membrorum simplicium, id est consimilium, est sperma præter quā carnis, & adipis siue pinguedinis. de anat. uiuo. Sp. 55. G
 Causa motus cordis est fortitudo uirtutis. de anat. uiuo. Sp. 56. D
 Causa frequentie motus cordis est necessitas. de ana. uiuo. Sp. 56. D
 Causa uirtutis motiue cordis est anima, caloris autem motus, fortitudinis uero caloris fortis motus, & frequens. de anat. uiuo. Sp. 56. D
 Causa dilatationis & constrictionis cordis, quæ. de anat. uiuo. Sp. 56. D
 Causa audaciæ non est cordis magnitudo, neq; timiditatis paruitas. de anatomia uiuorum. Sp. 53. A
 Causa motus uoluntarij quæ sit sūm aliquos. de mot. man. & obs. Sp. 69. E
 ut Causa uocis est bronchus. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
 Causa prolotionis uocum est compressio diaphragmatis, quæ fit in respirando. de util. resp. Sp. 63. F
 Causa erectiōis et dilatatiōis linguae, quæ sit. de mo. man. et obs. Sp. 67. H
 Causæ erectionis priapi. de mot. man. & obs. Sp. 67. H
 Causæ tensionis nerui est spiritus neruum inflans. de util. resp. Sp. 63. D
 Causæ cur cibi tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Causa, qua exeat sudor per poros corporis. de util. resp. Sp. 64. D
 absq; Causa manifesta sudor multus ex somno factus, corpus uti pluri cibo significat, si uero cibum non accipienti hoc accadat, scire oportet quod euacuatione indiget. commen. 4°. aphor. 41°. Ex. 32. D/ de præ sag. exper. conf. Sp. 77. G
 sine Causa nihil. 4°. de decretis Hipp. 250. F/ 2°. de nat. fac. 1°. 298. B/ 1°. methodi medendi. 7°. 6. E
 Causæ sanitatis quæ dicantur. 11°. meth. me. 7°. 67. H
 Causæ sanitatis quo modo est ars & artifex, & quo modo fortuna. 11°. methodi medendi. 7°. 68. A
 Causa sanitatis est medicus. de cau. procatar. 3°. 96. F
 Causæ sanitatis dici quō pnt dies iudicatorij. 1°. de dieb. dec. 4°. 148. C
 Causæ salubres partium instrumentariarum, quæ. ars med. Isa. 69. A
 Causæ salubres effectrices sanitatis. ars med. Isa. 68. A
 Causæ conseruatrices sunt priores tpe et dignitate alijs. ars me. Isa. 68. A
 Causa præseruatiua triplex. ars med. Sp. 71. D
 Causæ salubres quæ. ars med. Isa. 71. E
 Causa naturalis concoquit. in progno. com. 1°. 4°. 197. C
 Causæ insalubres, quæ. ars med. Isa. 71. E
 Causæ neutre, quæ. ars med. Isa. 71. E
 Causæ contrariæ simul alia aliam superat. 1°. de alim. fac. 2°. 8. A
 Causa unum ex tribus generibus rerum præter naturam. de cōstitutione artis medicæ. 40. C/ Isa. 42. C
 Causa morbi unum est ex illis quæ præter naturam sunt in corpore. 1°. methodi medendi. 7°. 8. H
 Causæ naturales, & non naturales, quo modo fiant præter naturam. de puls. ad tiro. 4°. 44. F
 Causæ præter naturam sunt in numero infinito. de puls. ad tiro. 4°. 44. F
 Causæ præter naturam quid agant. de puls. ad tiro. 4°. 44. F
 Causa præter naturam putrefacit. in progno. com. 1°. 4°. 197. C
 Causæ faciunt affectiones. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. C
 Causæ quæ poterunt corrumpere sanitatē, quæ sint. de const. ar. Isa. 42. G
 Causæ morborum sunt multa genera. de symp. diff. 3°. 10. F
 Causarum in morbis renalibus distinctio. de ren. affec. dign. 7°. 196. G
 Causæ morborum duplices externæ, & ex nobis ipsis. de natura humana commentario. 2°. 7°. 182. G
 Causa morbi triplex. in 1°. de morbis uulgaribus commen. 1°. 3°. 100. G/ de oculis. 7°. 185. F
 Causa quæ

Causa quæ in morbis. fin. med. Isa. 45. H/de sympt. diffe. 3^a. 10. F/1°. methodi medendi. 6. F/7. D/E/2°. 7^a. 10. C
 Cause morborum fm Hippocratem. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a. 231. D
 Causarum ac etiam corporum uocibus utitur Hippocrates inter signa. de uict. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7^a. 128. C
 Causa morbi in confesso apud omnes homines est id, quo tangente affici- mur, & quo separato statim cessat affectus. 1°. de loc. affect. 4^a. 4. B
 Cause cum agant in corpus, à principio eadem est species affectus, tamen non apparet. 1°. de locis affectis. 4^a. 4. F
 in Causas nō diducitur affectus, sed in differentias. 8°. meth. me. 7^a. 59. G
 Causa morbi est corporis status. 1°. meth. med. 7^a. 7. F
 Causa quæ potest dici ægritudo. de diff. morborum. 3^a. 4. D
 Causa & symptoma simul, quæ. 11°. meth. med. 7^a. 71. C
 ut Causa & ut signum symptoma. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 183. C
 Causarum & crisis signa. 1°. de cris. 4^a. 131. D
 inter Cause effectricis differentias numeratur modus quo symptoma generatur. 3°. de sympt. cau. 3^a. 25. B
 Causa & effectus simul, quæ. 11°. meth. med. 7^a. 71. D
 Cause quæ affectus gignunt considerandæ. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Causa functionis effectrix qui est, affectus primo inueniendus. 2°. metho- di medendi. 7^a. 12. F
 Causa ægritudinis prio cognoscenda. de uic. ra. i mor. ac. cō. 4°. 7^a. 141. E
 Causam morbi inuenire magnam uim habere ad morbum tollendum. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 101. D
 Causa, una ne sit, uel plures considerandum. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. A
 circa Causam morbi quo modo medicus se habere debeat. 3°. de composi. medic. secundum locos. 5^a. 142. D
 Cām morbi q scire uult i qbus libris debet exercitari. 1°. de lo. af. 4^a. 7. G
 Causa epilogistica, & analogistica, quæ. de uict. ratio. in morbis acutis, commentario 4°. 7^a. 140. D
 Cause paruæ morborum occasiones dicuntur. in 3^m. de morbis uulg. com- mentario 1°. 133. F/com. 2°. 3^a. 142. C
 Cās manifestas uocat πρὸ φάσεως. de uict. ra. i mor. acu. cō. 4°. 7^a. 141. C
 Cause manifestæ quo noīe dicantur. in 1^m. de mor. uulg. cō. 1°. 3^a. 104. H
 Cause manifestæ, quæ. fin. med. 46. A/introd. Isag. 52. B/de natura hu- mana, commentario 2°. 7^a. 181. G
 Cause non manifestæ, quæ. fin. med. Isa. 46. A
 Cause obscuræ pro tempore, quæ. fin. med. Isa. 46. A
 Causarum hæ internæ seu antecedentes, illæ externæ seu primitiue. 1°. methodi medendi. 7^a. 8. A
 Cause externæ, quæ. 1°. de caus. puls. 4^a. 86. G
 Cause externæ quo modo lædant. 2°. de natura hum. cō. 2°. 7^a. 182. G
 à Causa extrinseca factū debet à medico distingui ab eo, quod est factum à morbo, ut melius sciat prædicere. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. C
 à Causa externa indicationem curationis sumi est absurdum. 4°. metho- di medendi. 7^a. 24. E
 Cause morborum intrinsecæ, quæ. de oculis. 7^a. 185. G
 Causarum meminit incipientium, antegressarum, & contentiuarum. in 6^m. de morbis uulgaribus, commen. 3°. 3^a. 174. G
 Causam antecedentem potes ex Galeno colligere, ubi dicit plenitudinem esse ante morbum. cō. 2°. aph. 22°. 15. A/com. 7°. aph. 3°. Ex. 56. A
 Cause procatarctica, id est initiatrices. 6°. de loc. affec. 4^a. 38. G
 Causam, quæ πρὸ φάσεως dicitur, non inesse in corpore animalis, col- lige. de sanitate tuenda. 2^a. 82. E
 Causam, quæ πρὸ φάσεως uocatur, intra corpus contineri, collige. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 82. E
 Causa procatarctica, quæ. fin. med. 45. H/introd. Isa. 52. B
 Cause procatarctica doloris capitis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 131. H
 Causa antecedens, quæ. fin. med. 45. H/intro. 52. C/ars med. Isa. 69. D/de cau. morb. 3^a. 7. B/4°. de loc. aff. 27. H/1°. de cau. puls. 4^a. 86. G/1°. methodi medendi. 7^a. 8. A
 Cause præcedentes affectus sunt ex differentijs accidentium corporis à natura egredi. 2°. methodi medendi. 7^a. 9. B
 Causas antecedentes inducentia. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. G
 Causa antecedens est plenitudo. contra Iulianum. Ex. 68. H
 Causarum in humoribus duplex genus, ex plenitudine, & ex corruptela. contra Iulianum. Ex. 69. B
 Causa quædam antecedens est humorum putredo. 11°. met. med. 7^a. 70. C
 Cause abditæ antecedentes. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 35. C
 ad Causam antecedentem non sunt omnia referenda. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 94. G
 Cause procatarctica prægnoscedæ. in prognost. com. 1°. 4^a. 189. D

Cause procatarctica multum faciunt ad notitiam affectus. 2°. de compo. medic. secundum locos. 5^a. 132. A
 Causa quæ morbum præcedit, q affectus appelletur. de symp. dif. 3^a. 10. G
 Cause præcedentes fiunt cause, quæ sunt cōtinentes, motæ ab affectibus. 1°. de caus. puls. 4^a. 87. G
 Cause antecedentes in quibus febribus considerandæ. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 96. H
 Cause primitiue quæ utilitas. 4°. meth. med. 7^a. 24. B
 Cause primitiue non indicant curationem. 4°. meth. med. 7^a. 24. A
 Cause per accidens, quæ. de caus. procatar. 3^a. 96. H
 Cause quæ simul cum morbis inuadunt. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 96. H
 Cause continentis nomen unde. contra Iulianum. Ex. 69. B
 Causa continens quæ nominetur ab antiquis. 2°. meth. med. 7^a. 10. H
 Causam continentem siue contentiuam aut proximam ponit Galenus. de nat. hum. com. 1°. 35. B/1°. de motu mus. 1^a. 312. G/1°. de sympt. causis. 3^a. 16. B/com. 7°. apho. 30°. Ex. 56. A
 Causa continens quid. fin. med. 45. H/intro. Isag. 52. B/contra Iulianum. Ex. 70. G/de histo. philos. Sp. 4. A
 Cause continentis quo modo ab antecedentibus differant. contra ea quæ à Iul. in Hipp. apho. Ex. 68. G
 Causa continens coctionis. 2°. meth. med. 7^a. 11. A
 Causa continens morborum secundum Iulianum est plenitudo. contra ea quæ à Iuliano in Hipp. aph. Ex. 68. E
 Causa continens secundum Asclepiadem nunquam est plenitudo. contra ea quæ à Iuliano in Hipp. aph. Ex. 68. H
 Causa cōtinentis nō mutatur manente affectu suo. 1°. de cau. puls. 4^a. 86. G
 Causa continens per totum affectū perdurat. contra Iulianū. Ex. 70. G
 Causas continentis mouent affectus, & fiunt præcedentes illorum cause. 1°. de caus. puls. 4^a. 86. G
 Cause continentis in pulsibus exemplum. 1°. de cau. puls. 4^a. 86. G
 Cause pulsuum quæ primæ & cōtinentes. 3°. de præfag. ex pul. 4^a. 119. D
 Cause continentis gnationis pulsuum tres sunt. 2°. de caus. puls. 4^a. 91. B
 Causa continens pulsus ex instrumentis. 1°. de caus. puls. 4^a. 87. B
 Causarū continentū in pulsibus cōplexiones. 1°. de caus. puls. 4^a. 89. H
 Cause continentis pulsus uehementis languidi, mollis, & duri. 1°. de præ- sag. ex pulsibus. 4^a. 109. A
 Cause continentis pulsus dicroti. 3°. de præfag. ex puls. 4^a. 116. B
 Cause omnes aliæ sunt propter continentis. 1°. de caus. puls. 4^a. 86. G
 Cause quæ pulsus uariant, partim eos generant, partim alterant, & quæ sint. 1°. de causis puls. 4^a. 86. G
 Causa quæ pulsū facit, ignota. 1°. de caus. puls. 4^a. 86. H
 Causarum quot sunt differentiæ, tot etiā pulsū. 1°. de cau. puls. 4^a. 87. B
 in Causis pulsuum usus exercitationis. 1°. de caus. puls. 4^a. 90. G
 Cause continentis sunt præcipue. 1°. de caus. puls. 4^a. 86. G
 Causa contentrix requiritur in omni re ut sit, ne detur processus in infi- nitum. de mult. 3^a. 77. D
 Cāe cōtinentis meminit. 2°. de dig. pul. 4^a. 77. E/10°. meth. med. 7^a. 65. E
 Causam sine qua non, deridet Galenus, & eius mentionem non facit. 6°. de usu partium. 1^a. 52. F
 Cause sine quibus non, quæ sint. de sympt. diffe. 10. F/de cau. pc. 3^a. 97. A
 Causa sine qua non, est ambiens. 8°. meth. med. 7^a. 59. H
 à Causis mixtis ait Hippocrates medios morbos provenire. bre. denot. dogma. Hippo. 1^a. 231. D
 Causam motā magis infestare qescēte, collige. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. D
 Causa minima moueri senes, elice. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 90. F
 Causa intellecta errores corriguntur. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. A
 à Causis curatio conueniens indicatur. 10°. methodi medendi. 61. D/1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. H
 Causa quando adhuc manet, indicatio quæ, & quæ efficiente summotā. 11°. methodi medendi. 7^a. 69. D
 Causa effectrix cum manet in morbo, ab ea summotā curatio incipiat. 4°. methodi medendi. 7^a. 25. B
 Causa manente non potest affectus sanari. 7°. meth. med. 7^a. 48. G
 ante Causam quando affectus curandus. 7°. meth. med. 7^a. 48. G
 Causa potest etiam adesse illius affectus, qui actionem impedit, potest & non adesse. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Causa per se finiens est, quæ ipsa per se finem facit. fin. med. Isa. 46. A
 Causa ablata permanet plerunq; morbus, & affectus. 1°. de locis affectis. 4^a. 3. H/4°. meth. med. 7^a. 24. A
 Causa quandoq; adest præsentē morbo, quandoq; abest, quandoq; morbum præcedit, quod uariat curationem. com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 Causa absente, febris potest esse præsens. 8°. meth. med. 49. H/9°. 7^a. 61. B
 m Causa in

- Causa in quibus diarijs abijt & in quibus manet.* 10°. meth. med. 7°. 61. F
Causa quando abijt, diaria est simplex affectus. 10°. meth. med. 7°. 61. C
Causa efficiente pertranscunte non fit firmus in particula affectus. 1°. de locis affectis. 4°. 3. G
Quis Causa efficiens quiescat, ipsa tamē permanet affectio, si cōsentiētes partes dispositionem permanentē habuerint. 3°. de loc. affe. 4°. 17. B
Causarum febrium genera. 11°. meth. med. 7°. 71. C
Causae quibus febris accenditur. praesag. exper. confir. Sp. 77. D
Causam effectricem, febrem, & putredinem inter se conferre difficile est. 11°. methodi medendi. 7°. 69. H
Causam habens affectus non habet simplicem curationem, & quomodo habeat. 9°. meth. med. 7°. 61. C
Causae cuiuslibet morbi à quo remoueri debent. cō. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
de Causa & febre quid primo sanandum. 10°. meth. med. 7°. 61. D
Causa febris remota, febris quae fit remouetur. 8°. meth. med. 7°. 51. D
Causae quando intendendum post febrem. 10°. meth. med. 7°. 61. E
Causa febris quomodo auferatur. 11°. meth. med. 7°. 68. H
Causam febris primum auferēs est sanguinis missio, ubi humorum abundantia est crassities & uiscositas. 11°. meth. med. 7°. 69. A
Causam & febrē extingues remediū, est optimū. 10°. meth. med. 7°. 61. D
Causis remotis accidentia ruunt. com. 2°. apho. 22°. Ex. 15. B
Causis efficiētibus deletis, affectus p cōsensū deficit. 3°. de lo. af. 4°. 17. B
Causae efficientis morbos abolitionē curationem dici posse, collige. com. mentario. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
Causis facientibus symptomata curatio per contraria debetur. de optima secta. Isa. 24. C
Causa cōtraria semp est adhibēda retētionis causa. 1°. de sa. tu. 2°. 68. D
Causas omnes accidentium melancholicorum explicare nemo potest. de mel. ex Gyl. Rufo. & Poss. Sp. 109. D
Causae generales dolorum solutio continuitatis & in temperiei. in 1°. de morbis uulgaribus, cō. 1°. 3°. 104. H/3°. de cōp. med. se. lo. 5°. 141. G
Causae quot sunt, quae dolorem inferant, tot debent esse remedia. 3°. de cōp. po. med. sec. loc. 1°. 141. G
Causae intemperiei primo occurrendum, postea ipsi intemperiei. 5°. meth. medendi. 7°. 29. H
Causarum quae intemperaturam efficiunt, curatio fit per euacuationem. ars medicinalis. Isa. 69. G
ex Causa frigida dolori forti succurrit decoctio chamemeli. de medicinis expertis. Sp. 104. H
Causae frigidae podagram dissolvens medicina secretorum. Sp. 101. F
ex Causa frigida membrorum interiorum debilitati quid opem ferat. de med. exper. Sp. 107. B
ex Causa frigida debilitati hepatis ualet rhabarbarum. de medicinis expertis. Sp. 106. E
Causa frigiditatis membrorum fluxui conferens medicamentum. de medicinis expertis. Sp. 104. G
Causas diuersas profluuiorum uentris uariare curationem, collige. de medic. exper. Sp. 103. H
ex Causa frigida anhelosis quid ualeat. de cura lap. Sp. 112. H
Causa asthmatis si ē humor crassus medicamē ualēs. de me. ex. Sp. 106. G
Causa calida motus uarios excitat, & uigilias. 2°. de lo. affe. 4°. 14. B
Causa calida etiam facit rigore, & horrorem. 4°. de sani. tu. 2°. 82. G
Causae calidae ad isteritiam secretorum. Sp. 101. C
Causa sanitatis oculorum est qñq; fomentum. cō. 6°. aph. 31°. Ex. 49. G
Causae generationis lapidis. de cura lap. Sp. 112. C
Causae stricturae anhelitus in laborante lapide. de cura lap. Sp. 112. D
Causa uenae ruptionis est aut uehemens motus, aut humorum abundantia. 4°. de loc. affectis. 4°. 28. E
Causae rationem quid habet in ulcere cauo sordido. 3°. meth. med. 7°. 21. H
Causa in quibus ulceribus desit. 5°. meth. med. 7°. 30. C
Causa quando in ulceribus manet, quo curandū. 5°. meth. med. 7°. 30. C
ad CAUSIDICOS falsa tuentes expositorum comparatio. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 177. A
Causidici quomodo uiuere debent. de ren. affec. dign. & met. 7°. 195. B
CAVSVS, id est ardor, qui. fin. med. 46. C/Intro. Isa. 55. G/ de fracturis, commentario. 2°. 7°. 240. G
Causi febres ab incendio dictae sunt. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
Causus morbus acutus ē itr. Is. 55. E/ de uic. ra. i mor. ac. cō. 1°. 7°. 108. H
Causorum duo genera. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 135. H
Causus q nothus, q uero legitimus. de uic. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 135. H
Causus qui sit legitimus & exquisitus, qui uero simpliciter dictus. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 135. H
- Causum in toto corpore referens affectio quando sit.* de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 134. D
Causus proprie dictus qui calore, & siti constat. de uict. ratio. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 134. D
Causi causa. introd. Isag. 55. G
Causus quo mō fiat & quādo. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 134. C/G
Causus per calidam & siccam intemperiem fit. de atra bile. 1°. 35. A
Causus ex ambulatiōe, et aestu factus. de uic. ra. i mor. ac. cō. 4°. 7°. 134. F
Causus quandoq; factus ob potum uini meracioris. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 134. F
Causus ex salsamentorum salsarumq; rerū usu factus. de uictus ra. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 134. F
Causus ob iram factus. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 134. F
Causus ob uigilias factus. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 134. F
Causus alicuius partis, & totius. de uict. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 134. D
Causum cum siti in una parte facit os uentriculi primo, secundo uentriculus, tertio stomachus, quarto pulmo, quinto ieiunum intestinum. de uic. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 134. E
Causi habētes sedē in pulmone, quales. de uic. ra. i mor. ac. c. 4°. 7°. 136. C
Causi in hepate sedem habentes, quales. de uict. ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 136. C
Causi in ieiuno sedē hñtes, quales. de uic. ra. i mor. acu. cō. 4°. 7°. 136. C
Causi & tertianae differentia. 2°. de cris. 4°. 134. E
Causus est passio ex sanguine. de spermate. Sp. 38. B
Causus, & synochus sunt infirmitates naturales sanguineis, & cholericis, in aestate phlegmaticis accidentales. de spermate. Sp. 39. G
Causus, & synochus ex bilis acuitate generantur. de spermate. Sp. 39. H
Causus febris copiam significat bilis. quae si. in Hipp. Sp. 113. C
Causus et synochus, ambo hñt pulsū synocha cōsimilē. de dyn. Sp. 34. A
Causus & synocha si cōtingāt pituitoso quid agendū sit. de sper. Sp. 39. G
Causi plures aestate fiunt. 2°. de cris. 4°. 134. D
Causi symptomata, quae in morbis acut. com. 4°. 7°. 134. F
in Causo lassitudo ulcerosa, cur. de uict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 134. F
in Causo rigor superueniens causum soluit. de uict. rat. in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 135. F
Causi alterius symptomata. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 135. G
Causum indicantia signa pathognomonica dicta. de uict. ratio. in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 134. G
in Causo quae urinae fiant, in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. F/ quae sita in Hippocra. Sp. 113. C
Causum synochum significat urina sanguinea. de dynam. Sp. 35. E
in Causonide phrenitis qua urina significatur. de urinis. 4°. 123. C
Causi & phrenitides ab eadem causa. de comate. 3°. 49. F
Causus, & synochus quando lethales sint. de dynamidijs. Sp. 34. A
Causus letalis quae habeat signa. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. A
in Causo urina pinguis mortem significat. de dynamidijs. Sp. 34. B
in Causo cur excrementa pallida. de uict. rat. i mor. acu. cō. 4°. 7°. 136. A
in Causo urina alba aut subliuida mortem significat. de dyn. Sp. 35. D
Causus p abscessus qñq; sanatur. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 135. E
Causi secūdi iudicatio p q fieri possit. de uic. ra. i mor. ac. cō. 4°. 7°. 136. C
Causus soluitur per fluxum sanguinis nariū & per sudores iudicatorios. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 135. D
Causi frigidae potu sanantur. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 135. F
in Causone quidam obiit potu aquae frigidae. 1°. de symp. cau. 3°. 18. E
Causo neq; pura aqua neq; pura mulsā bibenda, cur. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 135. A
in Causo quando uomitus conuenit, & uentris subductio. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 135. B
Causus si superuenerit liquidam habenti aluum quando purgandum. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 139. E
in Causo purgat lacte asinae cocto. de uic. rat. i mor. ac. c. 4°. 7°. 135. B/C
ad Causum remedia, & quomodo cognoscatur. de dynamid. Sp. 33. D
CAUSTICA, hoc est urentia. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. A
Causticum in crassa. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. B
Caustica medicamenta habent duplicem similitudinem ad attractionem unam actu, alteram potentia. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. D
Causticum est Auripigmentum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. G
Caustica uires habet Batrachium. de simp. med. Sp. 81. D
Caustica est Calisua. de simp. med. Sp. 82. E
Causticis aliquibus miscentur Cantharides. de simp. med. Sp. 82. D
Causticas quodam modo uires habet canum. de simp. med. Sp. 83. C
Causticis Cedrum admiscetur. de simplic. medicamin. Sp. 82. B
in Caustica

in Caustica mittitur Fæcula. de simp. med. Sp. 84. D
 Causticis immittitur Lixiuum lauri. de simp. med. Sp. 85. H
 Caustica radix Pyrethri. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
in Caustica mittitur Sapo. de simp. med. Sp. 90. G
 Causticis & desiccantibus medicamentis miscetur smiris. 9°. de simp. me-
 dic. fac. 5°. 67. C/ de simp. med. Sp. 87. A
 Causticas uires ignis in modum habet Thapsia. de simp. med. Sp. 91. F
 quasi Causticū urit Tithymallus, si incidat in cutem. de simp. me. Sp. 91. F
 Causticum non uehementer, essentia tenuioris, ab omni abest mordacita-
 te, aut cum exiguo tum dolore, tum morsu carnosas partes eliquat.
 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. A
 Causticum medicamentum cum ulcerata particula imponitur horrent,
 rigent, & febricitant. 2°. de symp. cau. 3°. 22. E
 Causticis utitur in columella. 14°. meth. med. 7°. 91. A
pro CAUTERIIIS & escharis quidam æstus nomē exponunt. com-
 mentario. 7°. apho. 13°. Ex. 54. H
 Cauterium, & Napy non similiter urunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. C
 Cauterijs utitur, de theria. ad Pifo. 5°. 96. E
 Cauteriorum manubria pannis inuoluenda. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. G
 Cauterio utitur in ægilope. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. B
 Cauteriū ad dentes pforatos & dolentes. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 163. F
 Cauterio ad putredines in ore. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. E
 Cauteria candentia in fluxu sanguinis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. E
 Cauterium trahit. 13°. meth. med. 7°. 82. D
 Cauteria ad uenenum ualere, collige. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. D
de CAUTIONE adhibenda i sāguis detractioe. præf. ex. cōf. Sp. 78. D
CAVVM conuexo oppositum dicitur. com. 6°. aph. 46°. Ex. 51. G
 Cauum fiat id quod colliditur necesse est. de caus. morb. 3°. 9. G
 Caua omnia, & angusta, quæ non possunt respirare, extinguunt ignem.
 de util. resp. 1°. 224. F
 Caua cur sint osium extrema. de anat. uiu. Sp. 43. G
in Caua Syria nascitur bitumen. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. B
in Cauam Syriam, & in Cyprum nauigauit Galenus discendi gratia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
 Caua Vena propter quid dicta. de uen. art. diffec. 1°. 56. C
 Caua uena unde oriatur. de anatom. uiu. Sp. 50. H
 Caua uena, arteria magna sub septo transuerso super uertebra incum-
 bit. in tim. Plato. 1°. 287. H
 Caua uena cur iuncta non est spinæ. 16°. de usu partium. 1°. 218. G
 Caua uena comparatur trunco. de uenarum arteriarumq; diffec. 1°. 55. F
 Cauæ uenæ incessus. de uen. art. dif. 57. F/ de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. E
 Cauæ uenæ incessus. 16°. de usu par. 1°. 218. G/ de util. resp. Sp. 62. G
 Caua uena sursum & deorsum per propagationes mittit sanguinem per
 totum corpus, & quomodo. de uen. art. diffec. 1°. 56. C
à Caua uena quæ uenæ oriantur ascendendo. de uen. art. diffec. 1°. 56. C
 Caua uena quō feratur ad spinam cum arteria. 16°. de usu par. 1°. 214. D
à Caua deriuatio uenarum ad partes infernas. de uen. art. diffec. 1°. 58. B
à Caua uenæ renum amplissima. de uen. art. diffec. 1°. 59. C
ex Caua uena sanguis quomodo riuulo & fluuio comparatur. de natura
 humana. com. 2°. 7°. 184. B
per Cauam uenam hepatis quo modo tendat materia in gibbam. commē-
 tario 7°. apho. 30°. Ex. 36. B
 Cauum omne Vlcus est cacoethes. 4°. meth. med. 5°. 52. C
 Cauum ulcus apertum quo modo curetur. 2°. de compositione medicamen-
 torum per genera. 5°. 218. F
 Caua ulcera quibus medicamentis curanda. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 2°. 3°. 160. H
 Caus ulceribus quæ carnem inducant. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 221. G
 Caua uulnera comprehendit aristolochia. de dynamidijs. Sp. 80. F
ad Caua implenda. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 253. D
 Caua replens aliud. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 253. E
 Caus ulceribus uidetur caro germinare. com. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
 Cauæ cicatrices necessario fiunt in ulceribus diuturnis. commentario 6°. aphorif. 45°. Ex. 51. E
 Cauæ tm sunt cicatrices quātū fuerit abscessus. cō. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
Vide concauum.
CEBI habent musculos temporales debiles & exiles. 11°. de usu
 partium. 1°. 184. F
 Ceborum maxilla inferior cur minima. 11°. de usu par. 1°. 185. A
 CECIS, galla. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 CECVBVM uinum quid appellent Romani. de uinis. Sp. 76. H
 Cecubum uinum cuiusmodi fuerit generis haud plane cognoscas. de bo-

nitale, & uitio succ. 2°. 38. F
 Cecubum uinum efficacissime calefacit. de bon. & uitio succ. 2°. 38. H
CEDERE diuersimode contingit in tumoribus, & quo modo. 7°. de
 arte cur. ad Glauc. 7°. 105. B
CEDRIA quid sit. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 192. F
CEDRVM quid & eius uires. de simpl. medicam. Sp. 82. B
 Cedrum causticis admiscetur. de simp. med. Sp. 82. B
CEDRVS specie duplex est, altera fruticosa iuniperis ad similis, alte-
 ra arbor non exigua. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. D
 Cedrus est calida & sicca in tertio ordine. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 50. D
 Cedri fructus uedpis dicitur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Cedrides, hoc est cedri baccæ. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. H
 Cedri fructus grano Iuniperi similis, sed iunipero durior, siccior, & exi-
 lior est. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Cedri fructus non præbet alimentum, nisi aqua maceretur. 2°. de alimen-
 facultatibus. 2°. 19. C
 Cedris, id est cedri fructus, esus capitis dolorem facit, ardorem, & mor-
 sum in uentre. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
 Cedri fructus ex genere est medicamentorum. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Cedri fructus non est aromaticus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Cedri fructus capiti dolorem infert. 2°. de alimen. fac. 2°. 19. C
 Cedridum semen. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. G
 Cedrea, id est oleum cedri, in caliditate & siccitate quartum ordinem ui-
 detur attingere. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
 Cedria abunde calefacit. 1°. de comp. med. secundum loc. 5°. 126. F
 Cedrinum oleum calefacit, & exiccat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. D
 Cedrino ad calefaciendum caput, rustici asiani utuntur. 2°. de compositi-
 med. secundum loc. 5°. 135. F
 Cedrea lendes, pediculos, tineas, & in corpibus natos uermes interficere
 ualet, scētū uiuentē interimit, mortuum aut eiicit, oculorum cicatrices
 extenuat, & uisus hebetudini medetur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. E
 Cedria quo loco ponatur inter calida, quæ conueniunt alopecijs. 1°. de cō-
 po. med. secundum loc. 5°. 122. D
 Cedria quō nigros reddat capillos. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. F
 Cedria illinenda capiti frigido & humido in nigris reddendis capillis. 1°. de comp. med. secundum locos. 5°. 126. F
 Cedria qua mulieres inunguntur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. F
 Cedrea si dentium foraminibus instilletur, & dolores mitigat, & cōfrin-
 git dentes. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. E
 Cedrea est tenuium partium. 7°. de simp. med. facul. 50. D/ 3°. de compo. med. secundum locos. 5°. 228. F
 Cedriæ odor. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. F
 Cedria olfacta excitat stragulas ex utero. 9°. de cō. me. se. lo. 5°. 205. G
 Cedrea carnem mortuorum quo modo tueatur à corruptione. 7°. de sim-
 plic. med. facul. 1°. 50. E
 Cedrea mollē carnē putrefacit absq; dolore. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. D
 Cedrea in uiuis ob calorem carnes tenues urit. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. E
 Cedrea sanat uulnera ouium à forfice facta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
 Cedrea phlegmonen in ulceribus excitat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. E
 Cedrinum oleum pro doloribus. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196. B
 Cedria cocta. 9°. de comp. med. secundum locos. 5°. 199. C
ex Cedria malagma. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. D
 Cedri cortex cum oxymelite uomitum. de cathart. Sp. 95. C
 Cedri fuligo, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Κεϋχραϋς fici semen. 2°. de alimen. fac. 16. C/ 2°. 17. H
CELE, id est Ramex, quid. fin. med. Isag. 49. D
CELERITATEM motus ouium significat stridor apud Homerum,
 3°. de diff. puls. 4°. 60. B
 Celeritas, & elegancia faciunt ut artifices sint alijs præstantiores. de
 fascijs. 7°. 293. C
 Celeritas aliquid facit ad passionem. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 Celeritas motus in morbis, unde. 3°. de cris. 4°. 140. E
 Celeritatem ægritudinis significant quibus biliosa hypostases, superne
 autem tenuitates. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Celeritate motus resarcitur affectus. 1°. de caus. puls. 4°. 87. E
 Celeritas pulsus, unde. 1°. de caus. puls. 4°. 87. C
 Celer tardus, creber, rarus pulsus, unde accipiantur, & quid sint. 1°. de
 diff. puls. 4°. 48. D
 Celer pulsus, qui. 3°. de dign. pul. 79. G/ 1°. de caus. pul. 4°. 88. E
 Celer motus, qui. 2°. de symp. cau. 21. A/ 3°. de dign. pul. 4°. 80. D
 Celer motus, & creber differunt. 2°. de digno. puls. 4°. 75. D
 Celeres in suis actionibus esse debent chirurgici. de fascijs. 7°. 293. C
 m ij Celer

- Celer primipilarius.** 7°. de comp. med. per genera. 5°. 271. G
Celerior qui motus, & qui tardior. 2°. de digno. puls. 4°. 75. G
Celerissimi pulsus à quibus fiant. 1°. de caus. puls. 4°. 87. E
Celeriter agere quid sit. de fascijs. 7°. 293. C
Celeriter, & munde conficienda sunt quaecunq; mundiciem, & celeritatem admittunt. de fascijs. 7°. 393. C
Celeriter iniiciendū est uinculū, ut opus expediatur. de fascijs. 7°. 294. B
Celerrime & maxime uniuersim uinum alit. com. 2°. apbo. 19°. Ex. 13. F
CELLAE uinariae fm quosdā scriptores de re rustica i edibus ad aquilonem expositis defodiendae sunt. 4°. de simp. med. facult. 5°. 27. H
Cella uinaria quo modo possit calida fieri. 1°. de antid. 5°. 101. A
Cella quae melior uinis in fidelias translatis. 1°. de antid. 5°. 101. B
CELLVLAE septem habet matrix. de anat. par. Sp. 43. C
Cellulae matricis non sunt quinque, neq; septem. de anat. uiu. Sp. 51. F
CELTARVM multa noia cur collegit Galenus. ad Thr. 2°. 106. H
ex Celtica accipiebat literas Galenus. 4°. de loc. affec. 4°. 22. C
Celticum nardum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. B
CENCHRIA herpetis genus. 14°. meth. med. 7°. 92. G
CENCHRYM, id est milium. 7°. de simp. med. fam. 5°. 50. D
CENCHRAMIDES minuta grana ficus. 7°. de simp. me. 5°. 55. E
Κενωρύχια, id est uasorum inanitio, saepius dicitur ασιτία. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 123. F
Κενών, quae pars sit corporis. de ijs, quae in medicat. fi. com. 2°. 209. D/
 de articulis. commen. 3°. 7°. 276. H
Κενωδότης, id est uanam gloriam, ambitionem graeci appellant. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 98. B
Κενόν quid significet. de ijs quae in medicat. fi. com. 2°. 7°. 208. B
Cenotica aurium quae sint, quae narium, & quae oculorum. de cathar. Sp. 95. B
CENTAUREA quid. de simplicibus medicamin. Sp. 82. A
Centaurea duae species. de uirt. cent. Sp. 92. H
Centaurea origano asimilis est. de simp. med. Sp. 82. A
Centauream Romae inuenit Galenus. de antidot. 5°. 102. B
Cētaurea medicamentaria & calida facultate. 9°. de cōp. me. se. l. 5°. 197. F
Centaurio & chamaeleonte imbecilliora sunt aristolochia & iris. 5°. de compo. med. per genera. 5°. 246. A
Centaorium ingreditur theriacam. de ther. ad Piso. 5°. 92. G
Centaorium maius acre est adstringēs, subdulce. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. F
Centaorium maius menses prouocat, foetum mortuum euellens, uiuumq; corrumpens atq; eiiciens, ulcera glutinat, & sanguinem reiicientibus prodest. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
Centaorium maius ruptis, conuulsis, spirandi difficultati, tum inueteratae tussi conuenit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
Centaury maioris succus pro lycio. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. G
CENTAVRIVM minus amarum adstringens exiccat citra mordacitatem. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. G
Centaurea est amarior absinthio. de cura icteri. Sp. 111. A
Centaorium tenue. 1°. de antid. 5°. 107. C
Centaury minus uires hēt in folijs, & floribus. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. G
Cētaurea succus quo mō extrahatur & cōseruetur. de uirt. cent. Sp. 93. A
Centaury succus tempore durefcit. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 172. H
Centaurea nihil utilius est ad multa. de uirt. cent. Sp. 92. G
Centaurea succi uis, quae. de uirt. cent. Sp. 93. B
Centaurea succus ad ani affectus confert. de uirt. cent. Sp. 93. E
Centaurea, & absinthij decoctio aperit obstructionem minus, quam decoctio iridis. de medicinis exper. Sp. 104. B
Centaurea succus ad Apata incisa parua confert. de uirt. cent. Sp. 93. H
Centaurea succus ad Aurium affectus confert. de uirt. cent. Sp. 93. C
Centaorium minus purgat Bilem pinguisimam, & mucilagines. de dynamidijs, Sp. 21. C
Centaurea nigram Bilem prouocat. de simpl. medicamin. Sp. 82. A
Centaurea succus ad multos ualet capitis affectus. de uirt. cent. Sp. 93. B
Centaurea succus ad Combustos confert. de uirt. cent. Sp. 93. F
Centaorium minus Corpulentiam incidit. 14°. meth. med. 7°. 91. D
Centaorium Digerit. 14°. meth. med. 7°. 91. E
Centaury minus nō dandum in Febre, collige. de med. fac. par. 7°. 167. A
Cētaury minoris herba arefacta glutinatorijs, & desiccatorijs miscetur facultatibus, duritias ueteres emollit, ulcerum maligna, & cacoethe, sanat, & miscetur ijs, quae rheumaticis affectibus medetur. 7°. de simplic. medicam. facult. 5°. 50. G
Centaury tenue ad glutinados sinus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. G
Centaorium exile praedicabatur contra ictus uenenosorum. 9°. de simpli. medic. fac. 5°. 65. E
Centaury minoris herba decoctum cur Ischiadicis infunditur. 7°. de simplic. med. fac. 5°. 50. H
Centaurea decoctio curat Ischiadē. de medic. exper. 104. D/ Sp. 106. E
Centaurea radicem tenuium partium esse absq; morfu & Lapidē attere re in renibus, collige. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 141. B
Centaury minoris decoctum facit ad Melancholicos. de mel. ex Galeno, Rufo, & Poss. Sp. 110. B
Centaurea Menstrua amouet. de simp. medic. Sp. 82. A
Cētaurea succus ad Morsū ferarū uenenosarū cōfert. & uir. cē. Sp. 93. H
à Centaurea sanatur morsus canis rabidi. de uirt. cent. Sp. 92. H
Centaurea decoctio & ruta ualet contra morsum rutelae. de medicinis expertis. Sp. 106. F
Centaurea succus ad Narium passiones confert. de uirt. cent. Sp. 93. C
Centaorium ad Neros uulneratos ualet. 3°. de cōp. med. p ge. 3°. 234. B
Centaury minoris succus cum melle oculis illinitur, menses & foetū euocat, & illis praebetur, quibus nerui affecti sunt, iecinoris obstructio nes expedit, & lieni indurato remediū est. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. H
Centaurea succus ad Oculorum affectus confert. de uirt. cent. Sp. 93. B
Centaurea succus ad hypopya, id est liuiditates oculorum, confert. de uirt. centau. Sp. 93. D
Centaurea est oculorum cenotica. de cathar. Sp. 95. B
Centaurea succus Oedemati conuenit. de uirt. cent. Sp. 94. A
Cētaurea succus ad affectus Oris, & ptū eius cōfert. de uir. cē. Sp. 93. D
Centaurea Partum expellit. de simp. medic. Sp. 82. A
Centaorium minus in chysteri in Phlegmone iecoris in declinatione. 13°. methodi medendi. 7°. 84. A
Centaurea succus ad pudendorum affectus confert. de uir. cent. Sp. 93. D
Centaurea radice succus confert suspiriosis, & tussientibus, de simplicibus medicinis. Sp. 82. A
Centaurea totum Ventrem purgat. de simp. med. Sp. 82. A
Centaurea succus ad Vulnera & ulcera antiqua. de uirt. cent. Sp. 93. F
Centaorium ulcera exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. G
Centaorium ulcera maligna curare pōt. 5°. de cōp. medi. p ge. 5°. 246. A
Centaurea succus ad Vngues quassatos, & apostematos confert. de uirtute centaurea. Sp. 93. C
Centaurea dictum electarium Zenonis. de med. exper. Sp. 107. G
CENTAVRI habent quatuor crura. 3°. de usu partium. 1°. 127. F
de Centauris fabula apud Pindarum. 3°. de usu partium. 1°. 127. F
CENTVM pro multis. 9°. de decretis Hippo. 1°. 284. G
CENTENA antidotus qua Galenus utebatur, & composuit Cesari. 2°. de antidotis. 5°. 115. E
CENTENARIVS senex quo uictu sit usus. 5°. de san. tu. 2°. 91. F
CENTESIMVS uigesimus dies terminus est decretoriorum dierū, postea mēsum & annorum decretoriorum numero soluuntur morbi. 2°. de diebus decret. 4°. 156. D
CENTONIBVS & operculo quo modo praeparetur uas. 7°. de cōpo. med. per gen. 5°. 273. A
CENTRIO unde dictum. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. E
CENTRVM quid. fin. med. Isa. 45. A/ 10°. de usu par. 1°. 182. B
CEPHALALGIAE morbo nomen impositum est à lesa particula. 2°. methodi medendi. 7°. 9. D/E
Cephalalgia quid, & quo modo differt à cephalaea. de loc. aff. 4°. 20. E
Cephalalgia, hemicrania, & cephalaea differunt. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 1°. 3°. 154. A
Cephalalgia capitis dolorem significat. de sympt. diff. 3°. 11. F
Cephalalgia est passio ex bile. de spermate. Sp. 38. B
Cephalalgia uel adest, uel aderit quibus sunt urinae perturbatae ueluti uimentorum. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
Cephalalgia laborantibus uitanda uina odorata. de att. uic. ra. 4°. 46. D
Cephalalgia affectis damus cholagoga. de dynamidijs. Sp. 20. G
Cephalalgici, qui. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
Cephalalgica puella unde naturaliter sit. de spermate. Sp. 38. C
Cephalalgici prodest aphroselinum. de simpl. med. Sp. 80. D
CEPHALAEA quid. fin. med. 47. D/ introd. Isa. 56. C/ de composit. medicamen. secundum locos. 5°. 137. B
Cephalaea cerebri morbus est, & cur, & quomodo. de loc. aff. 4°. 20. E
de Cephalaea capitis dolore antiquo. 2°. de comp. med. sec. loc. 2°. 137. B
Cephalaea ex morbis longis internus capitis dolor est. intr. Is. 56. C
in Cephalaea quae partes doleant. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C
in Cephalaea dolor turgidus euenire solet. 2°. de loc. aff. 4°. 10. E
Cephalaea habet accessiones, ut comitialis morbus. 3°. de loc. af. 4°. 20. E
Cephalaea intermittit qñq; ut in comitialibus. 2°. de cō. me. se. l. 5°. 137. B
Cephalaea

Cephalea laborantem moriturū esse quid significet. de dynam. Sp. 23. B
 Cephalea curatio. de dynamidijs. Sp. 23. C
 Cephalea laborantibus uitanda uina odorata. de att. uic. rat. 2^a. 46. D
 in Cephalea, quæ repellant. 2°. de comp. med. secundū locos. 5^a. 137. D
 ad Cephaleam ualēt Afelli sub aquario nascentes. 2°. de compositionum
 medicam. secundum locos. 5^a. 137. E
 in Cephalea, quando calida, & quando frigida debent esse medicamen=
 ta. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. D
 ad Cephaleā inueteratā stercus colubini. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. A
 Cephalea auxilium. introductio. Isag. 56. C
 Cephalea infestante Catharticijs utimur. de dynam. 20. E/ Sp. 23. C
 ad Cephaleam Crocodialidis radix. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 137. D
 Cephalea diuturna laborantibus datur Elleborus niger. d. dyn. Sp. 21. A
 ad Cephaleam ueterem electuarium agarici. de med. exper. Sp. 108. C
 ad Cephaleam. de medic. exper. Sp. 107. F
 in Cephalea uena ex naribus incidēda. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 137. D
 CEPHALICA medicamēta uñ dicta, & q̄ sint. 6°. met. m. 7^a. 42. B
 Cephalicamedicamenta quasi capiti dicata. intro. Isa. 57. H
 de Cephalicis scripsit Heras. 2°. de compo. med. per genera. 5^a. 226. B
 Cephalica quæ proprie nominentur. 2°. de cōp. med. per ge. 5^a. 225. H
 Cephalicum medicamentū unde dictū. 2°. de cōp. med. per ge. 5^a. 225. C
 Cephalicum medicamentum, quale. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 210. B
 Cephalica sunt potētiora catagmaticis. 2°. de cōp. med. p ge. 5^a. 226. A
 Cephalica medicamenta. 4°. de compo. med. per genera. 5^a. 243. H/
 5°. methodi medendi. 7°. 32. E
 Cephalicorum diuersorum compositio. 3°. meth. med. 7^a. 16. G
 in Cephalicis cur repercutientia addatur. 2°. de cōp. me. p ge. 5^a. 225. C
 Cephalici cuiusdam siccī compositio. 3°. methodi med. 7^a. 16. G
 Cephalicū quoddā fit sub caniculæ aflu. 2°. de cōp. me p ge. 5^a. 226. C
 Cephalicum emplastrum Aselepiadeū. 3°. de comp. me. se. lo. 5^a. 146. B
 Cephalicum emplastrum Isis. 2°. de comp. med. per genera. 5^a. 226. B
 Cephalicum Philotæ. 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 243. H
 Cephalicum Tryphonis. 5^a. de comp. med. per genera. 5^a. 253. E
 Cephalicum Viride. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 226. G/4°. 5^a. 243. G
 Cephalica medicamenta ad diuersas capitis passiones accommodantur. in
 troductio. Isa. 58. C
 Cephalica medicamenta ad capitis dolorem. introd. Isa. 58. C
 Cephalica medicamenta ad capitis eruptiones. intro. Isa. 58. C
 Cephalica medicamenta ad capitis surfures. intro. Isa. 58. C
 Cephalicum ad diuturna, & quæ difficulter curantur. 4°. de compo. med. per genera. 5^a. 243. H
 Cephalicum cum melle adhibitum, ut crusta cito excidat. 2°. de arte cu=
 rat. ad Glauc. 7^a. 107. B
 Cephalicus pastillus. 2°. de comp. med. per genera. 5^a. 226. C
 Κεφαλον capitis ornamentum. de fascijs. 7^a. 297. B
 CEPHALICA uena est una quinque uenis quæ secantur in brachio.
 de anat. uiu. Sp. 54. G
 Cephalica uena secari debet super iuncturam. de anat. uiu. Sp. 54. G
 Cephalica uena quinam ramus sit uenæ concuæ. de anat. uiu. Sp. 54. E
 in Cephalica quando fieri debet sectio uenæ. secretorum. Sp. 97. D
 Cephalica uena in quo euacuet. de anat. uiu. Sp. 54. H
 CERA plurimam substantiā humidā habet. cō. 1°. aph. 14°. Ex. 7. F
 in Ceris non est magna differentia humiditatis, & siccitatis. 3°. de com=
 posi. med. per genera. 5^a. 230. C
 Cera est substantiæ crassæ emplasticæ. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. D
 Cera quodam modo medium tenet calfacientium, refrigerantium, hume=
 stantium, & desiccantium. 7°. de simpl. med. fac. 5^a. 51. C
 Cera quo calidior est pix eo etiā acrior est. de fract. com. 3°. 7^a. 244. B
 Cera congelatur. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 5. B
 Cera liquatur igne. 3°. de compo. med. per genera. 5^a. 233. F
 Cera quando est in melle uel propolis est malum. 7°. meth. me. 7^a. 43. H
 Cera uires. de simplici. medicamin. Sp. 82. B
 Cera quomodo exiccet & humectet. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. D
 Cera cur utamur in pluribus medicamentis. 7°. de simpli. medica. faculta.
 53. A/9°. 70. 4°. de comp. medic. sec. loc. 5^a. 140. D
 Cera commoda pro ceratis & malagmatibus. 9°. de compo. med. sec. lo=
 cos. 5^a. 198. D/de simplic. medi. Sp. 82. B
 Cera quid faciat in unguentis. 4^a. de san. tuen. 2^a. 87. B
 Cera quantum miscendum sit medicamentis parandis, collige. 4°. de sa=
 nitate tuenda. 2^a. 87. A/B
 Cera atas, & qd significet nouū in cera. 4°. de cōp. med. p ge. 5^a. 238. H
 Cera noua melior pro medicamento. 4^a. de comp. med. per ge. 5^a. 238. H

Cera non debet esse sicca, nec antiqua. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 219. B
 Cera debet esse noua, quod si non sit, quomodo paranda. 4°. de compo. med. per genera. 5^a. 242. B
 Cera unguentaria meminit. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 234. F
 Cera additur oleis tum sunt fluida. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 122. B
 Cera materia oīum medicamētōrū. 7°. de simp. me. fac. 51. C/5°. de cō. me. per genera. 247. C/6°. 255. C/5^a. 258. A/7°. metho. med. 7^a. 46. H
 Cera aqua calente prius calefit, q̄ ponatur in emplastris duobus Hera. 4°. de comp. med. per gene. 5^a. 245. A/B
 Cera uim fortū phar machorū exoluit. 1°. de comp. med. sec. loc. 122. G/4°. de compo. med. per gen. 5^a. 240. A
 Cera emplastica. 6^a. de comp. med. per gen. 255. E/ 5^a. 258. B
 Cera dulcis mitigans est. 2°. de simpli. med. facul. 5^a. 12. H
 Cera mordacitatis expers est cera lota. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. D
 Cera expertem mordacitatis, & oleum affectum candidum ad eandem ualere, collige. 2°. de simpl. med. fac. 5^a. 12. D
 Cera non potest ostendi in tetrapharmaco, tamen propter hoc nō est dicendum q̄ non insit. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 27. B
 ex Cera, & refrigerantibus cōpositio quō fiat. 6°. de sanit. tuē. 2^a. 100. F
 ex Cera, & sypo, & resina, cerata qualia. 7°. de cōp. me. p ge. 5^a. 264. E
 ex Cera & oleo rosato ceratū liquidū. 2°. de cōp. me. p gene. 5^a. 218. H
 Cera multo indiget oleo ad liquiditatem. 3°. de cōp. me. per ge. 5^a. 230. C
 Cera non potest per angusta transire nisi liquida. in 6^m. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3^a. 173. D
 Cera quō debet in duplici uase liquefieri. 8°. de cō. me. sec. lo. 5^a. 187. E
 Cera quæ deligenda in ulceribus. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 237. D
 Cera (sola) nō cōuenit ulceribus malignis. 4°. de cō. me. per ge. 5^a. 236. H
 Cera facit ulcus sordidum. 2°. de comp. med. per gene. 5^a. 218. G
 Cera cum æruginē ulceri cauo cōuenit. 2°. de cōp. med. p ge. 5^a. 218. G
 ex Cera, oleo, & æruginē carnē cōficiēs medicamētū. 3°. met. m. 7^a. 17. B
 ex Cera, euphorbio, resina fricta, & pice, emplastrum pro neruis uulneratis. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 Cera omnis emollit, & laxat durities. de simp. med. Sp. 82. B
 Cera mediocriter emollit. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 247. H
 Cera emollit imbecillissime. 7°. de comp. med. per genera. 5^a. 263. H
 Cera emollit, & tñ cicatricē non generat. 4°. de cōp. me. p ge. 5^a. 241. C
 Cera pro adipe caprino. 8°. meth. med. 7^a. 53. F
 Cera cum oleo maturat. de oculis. 7^a. 188. E
 Cera parum concoquit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. C
 Cera liquefacta quopiam ex calidorum oleorum apta est in feruentibus phlegmonibus pus mouere. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. C
 ex Cera, aloë, mastiche, & nardo ceratum Iecori, & ori uentriculi cōuenit. de rem. parat. fac. 7^a. 158. F
 Cera ad lauandum idonea est quæ ex melle facta est tum aquosiore, tum minime mordaci. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. E
 Cera lauatur ut mordacitatē amittat. 1°. de cōp. med. per gene. 5^a. 217. D
 Cera acres quo modo lauantur. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 213. H
 Cera lota pro neruis detectis. 6°. meth. med. 7^a. 38. C
 Cera elota emplastica est. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. E
 Cera quæ ex acri & thymoso melle cōficitur fugiēda est, cū medicamētū ab oī mordacitate alienū pparare uolumus. 4°. de sim. me. fa. 5^a. 25. E
 Cera rumelectio. 8°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 187. E
 Cera alba facit mentionem. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 197. A
 Cera quod scirent de albare. 1°. de compo. med. per gene. 5^a. 213. H
 Cera alba. 9°. de comp. med. sec. loc. 204. H/2°. de comp. med. per ge=
 nera. 225. A/B/6°. 258. A/7^a. 270. C/ 5^a. 272. C
 Cera non olens candidissima. 7°. de comp. med. per gene. 5^a. 274. F
 Cera alba quæ sua spē puenit est pontica. 1°. de cō. me. per ge. 5^a. 213. H
 Cera cādida emolliens in primo ordine. 7°. de cōp. med. p ge. 3^a. 264. D
 Cera alba ad tubercula oculorum. de remed. par. facil. 7^a. 156. H
 ex Cera alba fomentū ad oculorū hordeolū. de med. fac. par. 7^a. 163. B
 Cera Chia. 6°. de comp. med. per gene. 5^a. 255. B
 Cera pōtica meminit. 5°. de cōp. med. sec. lo. 162. B/8°. 193. B/196. E/F/10°. 208. B/H/1°. de compo. med. per gene. 213. H/217. B/G/2°. 225. A/5°. 250. G/6°. 260. B/F/263. B/7°. 269. C/272. D/273. E/H/ 5^a. 274. C
 Cera optima, uel alba pontica, uel attica. 10°. meth. med. 7^a. 65. A
 Cera alba pontica. 8°. de comp. med. sec. loc. 197. C/1°. de compo. medica per gene. 215. G/2°. 215. D/6°. 5^a. 260. D
 Cera pontica ex sua natura est amara, & ex absinthio amaritudinē obtinet, quam lotionē non deponit. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. E
 Cera pontica amara. 8°. de comp. med. secundum loc. 5^a. 187. D

- Cera alba pōtica uim habet medicamētosam. 1°. de cōp. med. p. ge. 5°. 215. H
 Cera pontica ualet ad emplastra candida pręparanda. 1°. de compositio.
 med. per genera. 5°. 217. D
 Cera pręstantior est terebinthina. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 258. B
 Cera tyrrhenica ualet ad emplastra candida pręparanda. 1°. de compositio.
 med. per gen. 5°. 217. D
 Cera tyrrhenica, quę. 3°. de cōp. med. sec. loc. 143. G/148. D/5°. 159. G/
 162. A/8°. 187. D/9°. 204. F/G/H/1°. de cōp. med. per ge. 5°. 213. H
 Cera tyrrhenica fit mentio. 2°. de comp. med. per ge. 222. D/226. D/
 3°. 234. F/4°. 242. E/7°. 267. A/5°. 272. B/E/8°. meth. me. 53. D/
 de rem. par. fac. 7°. 163. G
 Cera tyrrhenica alba. 1°. de compositio. med. secun. loc. 131. B/1°. de compositio.
 med. per genera. 5°. 213. H
 Cera tyrrhenica sponte non nascitur alba. 1°. de comp. me. p. ge. 5°. 213. H
 ut in Cera sigillum imprimens se habet ad sigilli impressionem, ita se ha-
 bet instrumentum generationis in muliere ad instrumentum genera-
 tionis in masculo. de anat. uiuorum. Sp. 51. E
 ē Cera ficta mala, & punica, & apia, & uua, & nuces, prius q̄ olfactu,
 & gustu, & tactu tententur, a ueris differre minime uidentur. de ijs,
 quę in medic. fiunt. com. 1°. 7°. 199. C
 Ceram secando gladius hebetatur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. A
 Κεράς quid uocant gręci. 14°. de usu partium. 1°. 208. D/E/3°. de
 symptom. cau. 3°. 29. H
 CERAMIVM, id est amphora, qua nota significatur. de ponderibus
 & mensuris. 275. D/5°. 276. H
 Ceramium habet choas octo. de pond. & mens. 5°. 275. E
 Ceramium quę mensura sit pro humidorum diuersitate. de ponderibus
 & mensuris. 5°. 277. A/B/C/D
 CERAMITIS usus multiplicis. 5°. de comp. med. p. gen. 5°. 252. D
 CERASIA habent qualitates easdem mororum, & fructuum rubi.
 2°. de alimen. facul. 2°. 19. B
 Cerasia quędam similia moris. 2°. de alimen. fac. 2°. 19. A
 Cerasia frigida sunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Cerasorum sapes. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. H
 Cerasia dulcia humida & lenta. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
 Cerasia adstringunt magis & minus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
 Cerasia numerantur inter fructus minus noxios, qui non reponuntur, q̄a
 uentrem lubricant, & in tertio ordine. de atten. uict. rat. 2°. 45. H
 Cerasa quę stomacho conueniant, quę non. 7°. de simp. med. 5°. 50. H
 Cerasa quando commode edi possunt. de bon. & uitio succ. 2°. 39. B
 Cerasorum gummi, quale. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. H
 Κεράσµα. de uict. rat. in morb. acut. commen. 3°. 7°. 132. C
 CERASTAE morsibus confert centaureū. de uirt. cent. Sp. 93. H
 ad Cerasten ualet theriaca. de theria. ad Piso. 5°. 91. E
 CERATIA in regiōibus oriētalibus nascūtur. 2°. de ali. fa. 2°. 21. E
 Ceratia ad nos non importari melius erat. 2°. de alim. fac. 2°. 21. E
 Ceratia sunt prauis succi, lignosa, et coctu difficilia. 2°. de ali. fa. 2°. 21. E
 Ceratia, id est siliquę dulces. de rem. par. fac. 7°. 159. H
 Ceratonia si humida sumas, uentrem subducunt, si sicca magis sistant. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 51. A
 Ceratonia exiccant, & adstringunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. A
 CERATIVM mensurę nomen, qua nota significetur. de ponderibus
 & mensuris. 5°. 275. C
 Ceratium, id est siliqua, quod pondus. de pond. & mens. 5°. 276. D/G
 Ceratij mensurę meminit. de med. fac. par. 7°. 173. G
 CERATOIDES, id est cornea, pāniculus oculi. de oculis. 7°. 182. H
 Ceratoidis crassitiem detergit acorus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. A
 Vide Cornea.
 CERATAE gumme per aures expelluntur. de cōpag. mēb. Sp. 59. B
 CERATVM quid sit, collige. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Ceratum dicit simpliciter sine adiecto. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 176. H
 Ceratiformia. 8°. de compositio. medicam. secun. loc. 5°. 187. D
 Cerati forma quę constant. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. E
 Cerati consistentiam pix seruat. 3°. de compo. medi. per gen. 5°. 233. C
 Ceratum quomodo pręparari debet. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 187. E
 Cerati cuiusdam confectio. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 255. F
 Ceratū quo modo eniplasticis miscetur. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 106. A
 Cerati speciem habent relaxantia. 7°. de compo. med. per gen. 5°. 268. A
 ad Cerati temperaturam. de rem. fac. par. 7°. 167. B
 ad Cerati crassitudinē medicamentū miscetur. 1°. de cōp. med. secun. loc. 130. E/2°. 136. E/5°. 160. E/7°. 186. H/9°. 199. F/3°. de cōp. med. per
 genera. 5°. 232. H/de rem. par. fac. 160. B/161. E/162. A/ 7°. 167. B
 Cerati spissioris crassitudo. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. G
 Cerati liquidi spissitudo. 10°. de comp. med. sec. loc. 209. D/3°. de comp.
 medicam. per gen. 230. A/C/7°. 5°. 271. C
 Ceratum liquidum, quale. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. B
 Cerati liquidi duplex confectio. de fracturis. com. 1°. 7°. 227. D
 Ceratū liquidū ex cera et oleo rosaceo. 2°. de cōp. med. p. ge. 5°. 218. H
 Ceratum liquidum magis quam durum conuenit inflammationibus. de fra-
 cturis. commen. 1°. 7°. 227. D
 in Cerato humido quanta esse debeat frigida mixtio. 1°. de simpli. medi-
 cam. facult. 5°. 3. C
 Ceratum humidum prohibet phlegmonem. 6°. meth. med. 7°. 41. B
 Ceratum humidum ex aqua quibus conueniat affectibus. 1°. de simpli. me-
 dicam. facult. 5°. 3. C
 Ceratum liquidum in uulneribus. de fract. com. 3°. 7°. 245. A
 Cerati liquidi meminit. 5°. de compo. medic. secun. loc. 164. C/9°. 205. B/
 1°. de comp. med. per gen. 210. H/211. E/2°. 5°. 224. B
 Ceratum liquidum. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 269. D
 Ceratum subliquidum. 1°. de cōp. med. per genera. 5°. 212. H
 Cerata subhumida quę sint, & quo modo ab emplastris differant. 1°. de
 comp. med. per genera. 5°. 217. F
 Cerati species. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 234. C
 Ceratum ex aceto ad erysipelata. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. F
 Cerato simplici quod neq; calfaciebat, neq; refrigerabat Aqua admista
 frigida refrigerat. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7. F/14°. meth. me. 7°. 87. E
 Ceratum Chamælinum refrigerat. 9°. de comp. med. se. lo. 5°. 205. F
 Cerati, quod κνέλαρον dicitur, fit mentio. 6°. de san. tuen. 2°. 100. G
 Ceratum Cruentum. de fract. com. 3°. 7°. 242. E
 Ceratum Cyprium, quale. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 147. B
 Ceratum Cyprinum fortius est Amathonis malagmate in ictero. de cura
 icteri. Sp. 111. C
 Ceratum Cyprinum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. G
 ex Cerato & æruginē fit Incarnans medicamentum, tamen utrunq; per
 se est contrarium incarnationi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. H
 Ceratum habens parum æruginis generat carnem, non ærugo. 1°. de sim-
 plic. medic. fac. 5°. 7. G
 Ceratis adhibita chrysocolla carnes luxuriantes stringit. de simplicibus
 medicaminibus. Sp. 82. E
 Ceratum Ligustrinum. de rem. par. fac. 7°. 169. B
 Ceratū Melinū ad uentriculū qui intus uratur. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 Ceroti Oesypī compositio. de dynam. Sp. 22. D
 Cerotum iuris de lana. de dynam. Sp. 22. D
 Cerata ex œsypo, resina, et cera, qualia. 7°. de cōp. med. p. ge. 5°. 264. E
 Ceratum œsypī ad phlegmonas pręcordiorum. 14°. meth. med. 7°. 89. G
 Ceraleon, quale. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 269. A
 Ceraleon quo modo conficiatur. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 263. H
 Ceraleon emolliens imbecillius. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. E
 Ceratum ex eloto Oleo ceraq; confectum collinitur, & acres mordicatio
 nes mitigat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. F
 Ceratum ex oleo dulci, morsibus frequenter succurrit. 2°. de simp. medi-
 cam. facult. 5°. 12. C
 Ceratū dulce qñ opportunū sit asperitati. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
 Cerata ex Ouis, qualia. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. E
 Ceratis quibus misceatur uitellus ouorum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 Ceratum Picatum pro prugine. de fract. com. 3°. 7°. 243. G
 Ceratum picatum, quod de fract. com. 1°. 7°. 227. D
 Ceratū picatū. de fract. com. 3°. 242. C/de artic. com. 2°. 7°. 267. E
 Ceratum picatum quale, & quādo adhibendū. de fract. cō. 3°. 7°. 242. E
 Ceratum picatum ubi ponendum. de fract. com. 3°. 7°. 245. B
 Ceratum interim fiat per Resinā pityinā. 5°. de cōp. med. p. ge. 5°. 248. C
 Ceratum Rosaceum, quale. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. B
 Ceratum ex simplici rosaceo pro priapismo. 14°. meth. med. 7°. 89. B
 Ceratū rosaceū parū hñs resinę uisā. 8°. de cōp. med. se. lo. 5°. 192. B
 Ceratum rosaceum, cui admistum sit aliquid calcis pro erysipelate. 14°. methodi medendi. 7°. 87. E
 Ceratum ex rosaceo, et adipe aut pinguedine infusum morsibus continuo
 succurrit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. C
 Ceratum rosaceum infusum ualet in dysentericorū deiectionibus, ubi ue-
 hementer rodunt. 12°. meth. med. 7°. 74. H
 Ceratum rosaceum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. B
 Ceratum rosaceum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. G
 Ceratum rosaceum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. G
 Ceratum cum oleo miscetur Thapsia ne ipsa ulceret. 1°. de compositione
 medicamentorum

medicamentorum sec. loc. 5^a. 122. A
 Ceratū Thapsiā recipiens pro habente catarrhum. 5°. meth. me. 7^a. 35. E
 Ceratum thapsiæ supra pectus in catarrho. 5°. meth. med. 7^a. 35. E
 Ceratum habeant, qui cinctum non patiuntur. 8°. meth. med. 7^a. 53. D
 Ceratum mitigat medicamenta. 2°. de compo. medic. per gen. 5^a. 220. D
 Cerati quæ parum accipiunt medicamenta, efficaciora sunt. 5°. de compo
 sitione medic. per genera. 5^a. 246. G
 Ceratis ualentiora sunt epithemata. 7°. meth. med. 7^a. 44. A
 Cerata adhibenda in Alopecia. 1°. de comp. medic. sec. loc. 5^a. 122. H
 Ceratum morsu carens non adhibemus Oculis. in 6^m. de morbis uulgaribus, commen. 6°. 3^a. 196. D
 Ceratum post cataplasma imponebat Galenus in Iecoris phlegmone. 13°.
 methodi medendi. 7^a. 83. H
 Ceratum ex aloe, mastiche, cera & nardo Iecori & ori uentriculi conue
 nit. de remed. par. fac. 7^a. 158. F
 Ceratū pro Hepate et ore uentriculi inflāmato. 8°. de cōp. m. f. l. 5^a. 187. D
 Ceratum pro ore uentriculi imbecillo. 8°. meth. med. 7^a. 53. D
 Ceratum in Ictero ad splenem. de cura icteri. Sp. 111. A
 Ceratum uel malagma applicandum hypochondrio Icterici. de cura
 icteri. Sp. 111. C
 Ceratomalagmata, quæ. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 269. E
 Ceratum in Pleuritide. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. B
 Ceromate est utendum ad pedes calefaciendos in febribus aluum liquidum
 facientibus. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 139. G
 Ceratum pro hyeme & æstate. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 187. D
 pro Ceratis quæ medicamēta sint cōmoda. 9°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 198. B
 Κεράκιος à fulmine appellatum uinculum. de fascijs. 7^a. 302. C
 Κεράκιος Sistrati. de fascijs. 7^a. 302. G
 CERCILII puerulus quo modo à Galeno curatus. 2°. de arte curat.
 ad Glauconem. 7^a. 104. C
 Κερίς quid. 2°. de motu musc. 1^a. 313. F
 Κερίον quid significet. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 10. H
 Κερίον est exiguum qdā ad tuſsiēdū impetus. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Cerchnos præcedit tuſsim. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Cerchnos quāq; patiūtur aliqui, & nō tuſsiūt. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Cerchnos ex quibus contingat. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Cerchnos quibus superueniat. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. H
 Κερίον δὲς à κερίν deducitur, quod sonum, et sibilum facere significat.
 de artic. commen. 3°. 7^a. 275. F
 CEREALIA semina. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. B
 Cerealiam semina, quæ. de atten. uic. rat. 2^a. 44. F
 Cerealiam semina quæ sint. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 111. B
 Cerealibus humida esse debet terra. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 64. F
 CEREBRUM, græce ἐγκέφαλον, habet nomen à situ. 8°. de usu
 partium. 1^a. 166. C
 Cerebrum nō habet propriū nomen substantiæ. 8°. de usu par. 1^a. 166. D
 Cerebrum, quid. intro. 52. F/ 1^a. 53. G
 Cerebrum inter partes instrumentales numeratur. de diff. mor. 3^a. 2. F
 Cerebrum ex quibus formetur in foetu. de anat. uiuo. Sp. 52. A
 Cerebrum ex solo semine oritur. 1°. de semine. 1^a. 331. C
 Cerebrum creat Sol. de compag. memb. siue. de na. hu. Sp. 59. F
 ad Cerebri generationem intendit spūs animalis. de anat. uiuo. Sp. 51. H
 Cerebri membranæ, abdominis membrana, thoracis succintorium, medul
 læ dorſi, eodem tempore fiunt. 1°. de se. 1^a. 332. B
 Cerebrum esse primum in creatione tenet Hippocrates, quia in ouo appa
 ret primo caput pulli. de anat. uiuo. Sp. 52. A
 Cerebrum posterius corde formatur, & quando. de foet. for. 1^a. 323. G
 Cerebro cur non indiget foetus. de foet. for. 1^a. 323. G
 Cerebri functiones in foetu, quales. de foet. for. 1^a. 323. H
 Cerebrum, cor, & iecur, iuxta se locata cernuntur in abortibus triginta
 dierum. de foet. for. 323. A/ 1°. de semine. 1^a. 331. D
 Cerebrum cur longius à corde. de foet. for. 1^a. 323. G
 Cerebro & corde iecur maior in abortibus triginta dierum. de foetuum
 formatione. 1^a. 323. A
 Cerebrum uiscus nominat. 3°. de decre. Hippo. 243. F/ 1^a. 245. D/E
 Cerebrum, cor, & iecur, uiscera. 6°. de decre. Hippo. 1^a. 261. H
 Cerebrum, cor, & iecur tria sunt principia, & quarum sint operationū.
 in 1^m. prorrh. commen. 1°. 4^a. 169. F
 Cerebrum, cor, & iecur, & ab ipsis dependentia membra considerata.
 de morborum temporibus. 3^a. 89. H
 Cerebrum, cor, hepar, stomachus sunt membra quatuor principalia se
 cundum aliquos. de anat. uiuo. Sp. 56. A

Cerebrū, et cor sūt duo mēbra principalia fm alios. de ana. ui. Sp. 56. A
 Cerebrum est inter prima membra post cor. de ana. uiuo. Sp. 47. B
 Cerebrum principium in nostro corpore. ars medic. 1^a. 63. B
 Cerebrum est unum ex principijs uniuersi corporis. 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7^a. 103. B
 Cerebrū habet imperiū corpis humani. 3°. de dec. Hip. & Pla. 1^a. 245. A
 Cerebrum propter quid, præcipuum, & princeps omnium quæ humano
 corpore continentur. intro. 1^a. 53. G
 Cerebrū pars ppria ad uitā. fin. me. 1^a. 45. E/ 14°. de usu par. 1^a. 204. C
 pro Cerebro est cor in carentibus capite. 8°. de usu par. 1^a. 165. C
 pp Cerebrū ab aliquibus diciē esse factū caput. 8°. de usu par. 1^a. 165. C
 Cerebri gratia non est factum caput. 8°. de usu par. 1^a. 166. C
 Cerebrum esse factum, ut refrigeret cor, absurdum est dicere. 8°. de usu
 partium. 1^a. 165. D
 Cerebrum à corde pari cum pedibus interuallo in aliquibus animalibus di
 stat. 8°. de usu partium. 1^a. 165. D
 Cerebrum est situm in capite propter oculos. 8°. de usu par. 1^a. 167. A
 Cerebrū q̄ aiūt à cranio cōformari q̄ lōge errēt. 8°. de usu par. 1^a. 170. B
 Cerebrum factum est ad caluariæ imitationem. 1°. de ana. admi. 1^a. 63. E
 Cerebrum si paruum est, caput quoq; est paruum: et si cerebrum magnum,
 caput quoq; magnum. in 6^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 174. B
 de Cerebri anatomia. de anat. par. 43. D/ de anat. uiuo. Sp. 53. G
 Cerebrum asinorum perplexū est ut in homine. 8°. de usu par. 1^a. 170. C
 Cerebra bubula accipit pro anatome. 9°. de anat. admi. 1^a. 103. H
 Cerebrum seorsum potest uideri sine reliquis corporis partibus. 4°. de
 anatomicis administ. 1^a. 81. H
 Cerebri anatomia administratio. 9°. de ana. admi. 1^a. 103. H
 Cerebrū duabus membranis comprehenditur. intro. 1^a. 53. G
 Cerebri mēbrana mollis & dura ob qd. 7°. de dec. Hip. & Pla. 1^a. 269. B
 Cerebri panniculi duo, & quales, & eorum officium. de oculis. 7^a. 183. A
 Cerebrum ambiri à tenui menynge argumentū. 8°. de usu par. 1^a. 168. H
 Cerebri tēgmentum innatū est tenuis menynx. 8°. de usu par. 1^a. 169. A
 Cerebri tenuis membranæ dissectio. 9°. de anat. admi. 1^a. 104. E
 Cerebrum quo modo diuidatur à dura menynge. 8°. de usu par. 1^a. 166. B
 à Cerebro seiuncta est crassa menynx, uasis tamen cohærens. 8°. de usu
 partium. 1^a. 169. A
 Cerebri membranas pulsare dicunt aliqui. 3°. de diff. pul. 4^a. 64. E
 in Cerebri membranis pulsus est motus naturalis. de ijs quæ in medicatri
 na fiunt. commen. 3°. 7^a. 222. D
 Cerebri inuolucrum crassum quædam membranulæ pericranio tunica
 connectunt. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 153. E
 Cerebro nullum aliud operimentum extra crassam menyngem fuit circum
 datum. 13°. de usu partium. 1^a. 201. H
 Cerebri menynx frigida & sicca & densa est. de compag. membro. siue
 de natura humana. Sp. 58. B
 Cerebri membranæ cute sticciores sunt. 1°. de temp. 1^a. 18. A
 cū Cerebri operimentorum substantijs eiusdem substantiæ sunt operi
 menta medullæ dorſi & arteriarum. de fæt. for. 1^a. 324. D
 Cerebri membrana habet multa foramina. de instr. odor. 1^a. 112. E
 Cerebrū cooperientis pelliculæ duplex est iuuamentū. de ana. ui. Sp. 53. D
 in Cerebrorum tunicis glacialis grandinis, & humorum suorū iuuamen
 tum. de anatomia uiuorum. Sp. 44. C
 per Cerebri corpus humiditas est dispersa. 3°. de loc. affe. 4^a. 16. H
 Cerebri humiditas cur necessaria. de oculis. 7^a. 183. H
 Cerebri substantia, qualis. 8°. de usu partium. 1^a. 167. B
 Cerebri substantiæ filis, ut in nullo alio reperiāt. 6°. de dec. Hip. 1^a. 266. B
 Cerebrum est medulla secundum Platonem. 8°. de usu par. 1^a. 166. C
 Cerebrum eiusdem naturæ cum spinali medulla. 1°. de tempera. 17. G/
 de foet. form. 5^a. 324. D
 Cerebrū nō est superabūdantia spinalis medullæ. 8°. de usu par. 1^a. 170. B
 cū Cerebro spinalis medulla quænam habet communia, & quænam pro
 pria. 13. de usu partium. 1^a. 201. G/H
 Cerebro compacto similis est spinalis medulla. 1°. de mot. mus. 1^a. 308. H
 ut Cerebrum, duplici pelle tegitur medulla spinalis, secundum anatomi
 cos. de util. resp. Sp. 62. G
 Cerebri substantiæ consideratio. 8°. de usu partium. 1^a. 162. B
 Cerebri diuisio. de anat. uiuo. Sp. 53. G
 Cerebrum geminatum esse quod signum habeatur. de anat. ui. Sp. 48. A
 Cerebrum duplex est mollius, & durius, & cur. 8°. de usu par. 1^a. 167. B
 Cerebrum incipit molle, & usq; ad spinalem medullam fit magis ac magis
 durum: qua uero parte ei coniungitur, ibi reliquis suis partibus est du
 rius. 9°. de usu partium. 1^a. 174. F

Cerebrum cur molle. de anat. uiuo. Sp. 53. G
 Cerebrum cur neruis mollius. 8°. de usu partium. 1°. 167. B
 Cerebrum in iuuenibus molle cum sit atq; humidum, caluariam tangit, & omnem interiorem cavitatem complet, in senibus siccescens distat à caluaria. in 6^m. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 170. A
 Cerebrum paulatim fit durius. 9°. de usu par. 1°. 175. D
 Cerebrum antè quare mollius. 8°. de usu partium. 1°. 167. B/ de oculis. 7°. 183. H/ de anat. uiuo. Sp. 53. G
 Cerebri priores ptes tãto humidiores, quãto molliores. 1°. de tẽp. 1°. 17. H
 Cerebrum posterius quo modo appelletur. 9°. de anat. admi. 1°. 104. D
 Cerebellum quid. fin. med. Isa. 43. H
 Cerebelli forma, qualis, & cur. 8°. de usu partium. 1°. 170. C
 Cerebelli seu cerebri posterioris figura cõcinna signũ ẽ optimũ. Is. 63. D
 ad Cerebelli basim arteriæ. 16°. de usu partium. 1°. 220. B
 Cerebrum quo modo distinguatur à cerebello. 8°. de usu par. 1°. 169. F
 Cerebellum multo durius cerebro. 8°. de usu par. 1°. 170. A
 Cerebrum posterius quare durius. 8°. de usu partium. 167. B/ 1°. de motu musc. 1°. 308. H/ de anat. uiuo. Sp. 53. H
 Cerebri plurima pars in sincipite. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 152. H
 Cerebrum ab utraq; parte cerebelli duos processus habet. intr. Isa. 54. F
 Cerebrum cur diuisum sit secundum latitudinem. de anat. uiuo. Sp. 53. H
 Cerebrum à qua linea diuidatur per medium. 3°. de loc. affect. 4°. 20. F
 Cerebri uentriculorum sectio. 9°. de anat. admi. 1°. 104. H
 Cerebri duo uentriculi. intro. Isa. 53. H
 Cerebri uentriculi cur duo, & non unus. 8°. de usu par. 1°. 169. D
 in Cerebro quatuor uentriculi. 7°. de decr. 1°. 269. B/ de ocul. 7°. 183. G
 Cerebri anteriorum uentriculorum figura. de ner. diff. 1°. 53. C
 Cerebri anteriores uentriculi cur coeant. 8°. de usu par. 1°. 169. F
 Cerebri duo uentriculi anteriores quid faciant. 8°. de usu par. 1°. 169. D
 in Cerebri anteriori uentriculo duo foramina oriuntur, quæ tendunt ad nares. de instr. odor. 1°. 110. D
 in Cerebri anterioribus uentriculis odoris sensus inest. de instr. odor. 1°. 111. C/ 1°. de symp. cau. 3°. 15. G
 in Cerebro cur olfactus præter alios sensus. 8°. de usu par. 1°. 168. C
 à Cerebri prioribus uentriculis meatus in posteriorem uentriculum. 8°. de usu partium. 1°. 169. E
 Cerebri uentriculorũ anteriorum septũ ubi sit sitũ. 3°. de lo. af. 4°. 20. F
 Cerebri posterior uentriculus cur magnus. 8°. de usu par. 1°. 169. E
 Cerebri posterioris uentriculus cur miõr añrioribus. 8°. de usu. 1°. 170. A
 Cerebri posterior uentriculus cur nõ potuit esse duplex. ibidem. 1°. 169. E
 in Cerebri tertio uentriculo meatus maximus. 9°. de ana. admi. 1°. 105. D
 Cerebri uentriculus medius non est contemnendus quasi non sit nobilissimus. 3°. de locis affectis. 4°. 17. H
 Cerebri quartus uentriculus qui dicat à nonnullis. 8°. de usu par. 1°. 169. F
 Cerebri uentriculi in q̃ usq; partẽ ueniãt. 7°. de decre. Hippo. 1°. 269. H
 Cerebri uentriculorum compressionem quo modo dura menynx prohibeat. 9°. de usu partium. 1°. 173. E
 in Cerebri uentriculis spũs fit exacte animalis. 7°. de usu par. 1°. 159. C
 ex Cerebri coctione fit spiritus animalis. 9°. de usu partium. 1°. 172. F
 Cerebri uentriculi pleni sunt spiritu animali. de usu pul. 227. H/ 7°. de decre. Hippocratis. 1°. 269. E
 Cerebrũ fons spũs aialis. de dec. Hipp. 1°. 269. C/ 12°. meth. me. 7°. 77. B
 Cerebri spiritus animalis dicitur. de uir. nostrum corp. diff. Sp. 60. C
 p Cerebrum totũ propter quid spiritus animalis. 8°. de usu p. 1°. 170. C
 Cerebri posterior uentriculus accipit spiritum animale à prioribus. 8°. de usu partium. 1°. 169. E
 Cerebri posterioris uentriculus principalis secundum Herophilum. 8°. de usu partium. 1°. 169. G
 Cerebri sinus nobilissimus in occipitio. in 6^m. de mor. uul. cõ. 1°. 154. D
 Cerebrum obtinet animale faculatem. fin. med. Isa. 50. B
 Cerebrum est princeps animalium actionum. de usu puls. 1°. 227. E
 Cerebro non datur uis animalis à corde p arterias. 2°. de dec. 1°. 239. D
 in Cerebro est spiritus, qui oēs operationes facit. 3°. de loc. aff. 4°. 17. H
 in Cerebro spiritui animali potissima alimenti pars accedit ex inspiratio ne per nares. de usu resp. 1°. 226. A
 in Cerebri uentriculis spiritus est, uel animæ substantia, uel primum organum. de util. resp. 1°. 226. D
 in Cerebro animæ substantiam esse necessarium est, si spiritus in uentriculis cerebri contentus, est animæ substantia. de util. resp. 1°. 226. D
 in Cerebro ab aliquibus ponit aia principatus. 1°. de usu par. 1°. 114. H
 in Cerebro est una species animæ. quod animi mores. 1°. 317. F
 in Cerebro esse animæ principatus. com. 7°. apho. 14°. Ex. 54. H

In Cerebro esse animæ partẽ principalem probatur. 2°. de decretis Hippocratis. 239. H/ 8°. 1°. 273. F
 in Cerebro oēs aia principaliũ uiriũ affectus sunt. 3°. de lo. af. 4°. 17. B
 in Cerebro anima ratiocinatrix habitat. 9°. de usu partium. 172. E/ 17°. 1°. 222. F/ 1°. de san. tuen. 2°. 68. D/ 3°. de loc. affe. 4°. 16. E
 in Cerebri corpore sedet anima, & operationes ibi habet, ratiocinandi, memorandi, & sentiendi. 3°. de lo. affe. 4°. 17. H
 in Cerebri menynge sunt tres diuisiones, phantasia, rationalis, memorialis. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. B
 in Cerebro ne an i mēbranis aia sit prima facultas. 2°. de lo. af. 4°. 13. H
 in Cerebri membranis, ab aliquibus ponitur animæ principatus. 1°. de usu partium. 1°. 114. H
 in Cerebrum anima ratiocinatrix mittit semen. 12°. de usu pa. 1°. 193. E
 Cerebri meatuum uarij processus. 7°. de decre. Hippo. 1°. 269. F
 Cerebro idem Conarion quod uentriculo pyloron iuxta aliquos. 8°. de usu partium. 1°. 170. D
 in Cerebro corpus turbinatum quõ uocetur. 9°. de anat. admi. 1°. 105. B
 Cerebro supposita glandula pinealis iuuamentum. de anat. ui. Sp. 44. D
 in Cerebro quid sit nates, & gemelli. 9°. de anat. admi. 1°. 105. F
 in Cerebro excrecentia uermicularis, quæ. 9°. de anat. admi. 1°. 105. G/ de oculis. 7°. 183. G
 Cerebrum & dura menynx supra quæ feratur. 9°. de usu par. 1°. 173. F
 in Cerebrum cur uenæ ex uertice descendunt. 9°. de usu par. 1°. 172. F
 Cerebri uenæ spirituales ubi. de natura & ord. cuiuslib. corp. Sp. 41. H
 ad Cerebrum quo modo tendunt arteriæ. 9°. de usu par. 1°. 172. D
 in Cerebrũ cur arteriæ ueniũt ab ifernis partibus. 9°. de usu pa. 1°. 172. F
 in Cerebrum arteriæ, & uenæ cur non coniunctæ, sed diuerso loco ueniunt. 9°. de usu partium. 1°. 173. A
 i Cerebrũ p craniũ ueniũt uenæ ab extrema parte. 9°. de usu p. 1°. 173. A
 in Cerebro cur tot uenæ & arteriæ. 7°. de decr. Hippo. 1°. 269. D
 in Cerebro cur reticularis plexus. 7°. de decretis Hippo. 1°. 269. E/ de uirt. nostrum corp. diff. Sp. 60. C
 Cerebrum in capite habet duo foramina, quæ ad os descendunt. commentario. 7°. apho. 51°. Ex. 58. D
 Cerebrum cur habeat meatus patentes præter poros latentes tres cause. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 68. D
 Cerebri partes cur habent instrumentum attrahendi nutrimentum à longinquis. 9°. de usu partium. 1°. 172. G
 Cerebri partes quibus nutriantur. 9°. de usu par. 1°. 172. G
 Cerebrum eget hepate & corde ad conseruandam substantiam suam. de mor. man. & obs. Sp. 66. G
 Cerebrum & cor iuuantur à iecore. de foet. for. 1°. 324. H
 Cerebro ministrat sanguinem cor ut sibi ab hepate præparatum est. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. B
 Cerebrũ ob caloris inopiã minus corde digerit. 16°. de usu pa. 1°. 220. H
 Cerebrum non ualde eget spiritu à corde allato. de util. resp. 1°. 226. A
 Cerebro obedit cor. 3°. de decre. Hippo. 1°. 245. A
 à Cerebro in quo iuuatur cor. de foet. for. 1°. 324. H
 Cerebrũ, & corpora hominũ augentur crescente luna. de dyn. Sp. 20. B
 Cerebrum nullum habet fumum, quem respirare desideret. 9°. de anat. tom. administ. 1°. 105. E
 Cerebrum cur trahat spiritum, & reddat. de instr. odor. 1°. 111. C
 in Cerebrum inspiratio necessaria ad uitam. 8°. de usu par. 1°. 168. C
 ad Cerebrum accedit spũs per nares. de cau. re. 226. B/ E/ H/ 1°. 227. G
 Cerebrum respirationem efficit per thoracem. 4°. de lo. affe. 4°. 27. E
 in Cerebrum cur nulla pars odoris impellatur in motu spiritus per tunicas nasi, etiam si spiritus sit uiolentus. de instr. odor. 1°. 111. H
 in Cerebrum nihil impellitur, quamuis uehementer spiritum plenis naribus comprimatur. de instr. odor. 1°. 112. A
 Cerebri pelles ex cõtentiõe spũs in conatu inflant. de util. resp. Sp. 63. D
 Cerebrum quo modo ingrediatur uox. 8°. de usu par. 1°. 167. G
 à Cerebro uox creatur secundum aliquos. 2°. de dec. Hippo. 1°. 236. D
 in Cerebro non contineri uocem experimentum. 1°. de decre. 1°. 231. F
 Cerebrum sua natura aptum est ad generandum pituitam. commentario. 3°. apho. 12°. Ex. 21. F/ de dissol. cont. Sp. 74. B
 Cerebro destillans excrementum, fortasse nec pituitam quis appellet. 2°. de natural. facul. 1°. 302. B
 Cerebrum unde expurgetur. de natura humana, commentario. 2°. 7°. 180. D/ 1°. de sanitate tuenda. 2°. 68. D/ 2°. de locis affectis. 4°. 13. C/ 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. H
 in Cerebro crassiora unde excernantur. de instr. odor. 1°. 110. D
 à Cerebro supfluatorũ crassiorũ uia ifundibulũ. 9°. de usu par. 1°. 172. A
 Cerebrum per

Cerebrum per palatum, nares, & aures purgatur. 7°. meth. med. 49. D/
11°. 7°. 73. C/com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
Cerebri expurgatio per palatum, & nares naturæ conuenit, sed per au-
res minime, nisi in pueris. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B
Cerebri mucus per nares & os excernitur. de instr. odor. 1°. 110. D
Cerebrum expurgatur per duos canales in palato, qui sufficiunt quando
animal recte omnino se habet. 8°. de usu partium. 1°. 168. C
ex Cerebro excrementitius humor per palatum. 2°. de sem. 1°. 340. C
Cerebrum per nares purgatur. de const. ar. Isa. 41. D / commentario. 6°. aphorismo. 2°. Ex. 46. E
Cerebri foramina ex naso orta sunt duo. de na. & or. cuius. cor. Sp. 41. H
Cerebri meatus cur ampli per nares. 9°. de usu partium. 1°. 171. D
in Cerebro eorum quæ sunt, cruditatem aut concoctionem per nares ex-
creta indicant. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 112. A
Cerebri robur ostendunt ex euntia per palatum, per nares, & per aures.
de const. ars med. Isa. 42. B
in Cerebro tenuia et uapori similia unde excernuntur. de ist. od. 1°. 110. D
Cerebrum expurgatur etiam per commissuras. 1°. de san. tu. 2°. 68. D
Cerebri halitiosa excrementa per sinciput diffillantur. in 6°. de morbis
uulgaribus, com. 1°. 3°. 153. D
à Cerebro ortum habentia, quæ. ars med. Isa. 63. B
Cerebrum quorum principium. 8°. de usu partium. 1°. 166. A/B
Cerebri instrumenta sunt nerui. de oculis. 7°. 183. E
Cerebrum eandem rationem habet ad neruum, quam oculus ad aerem.
7°. de decre. Hippoc. 1°. 271. A
ex Cerebri substantia nerui. 3°. de anat. ad. 73. A/7°. de decre. 1°. 270. F
Cerebrum densatum est nerui substantia. 1°. de mot. musc. 1°. 308. H
Cerebro neruos esse similes dicentes, errant. 7°. de anat. adm. 1°. 96. A
à Cerebro nerui ortum habent. ars med. Isag. 63. B/ de neruo. diff. 53. B/
14°. de usu par. 214. D/15°. 212. E/2°. de decre. 1°. 239. A/ D/ com-
men. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G/com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
à Cerebro oriuntur nerui, non à membrâis uel iuolucris. 7°. de dec. 1°. 268. H
Cerebrum principium omnium neruorum. 1°. de usu partium. 117. E / 3°. 133. G/8°. 166. A/12°. 1°. 193. E
Cerebrum est principium neruorum mollium. 9°. de usu par. 1°. 175. D
ex Cerebri posteriori parte nullus penitus neruus mollis. 8°. de usu par-
tium. 1°. 167. C
à Cerebro nerui omnes non simpliciter, sed primarie nascuntur. 3°. de
locis affectis. 4°. 20. B
à Cerebro quot nerui procedant, & quo modo. de oculis. 7°. 183. F
à Cerebro nullus neruus oritur non coniugatus. de ner. diff. 1°. 53. E
à Cerebro orientium neruorum prima coniugatio. de ner. diff. 1°. 53. C
à Cerebro orientium neruorum coniugatio secunda, qualis & ubi. de
neru. diff. 1°. 53. D
à Cerebro orientium neruorum coniugatio tertia, qualis, & quorsum
tendat. de neru. diff. 1°. 53. D
à Cerebro orientium neruorum coniugatio quarta, qualis, & quorsum
tendat. de neru. diff. 1°. 53. D
à Cerebro orientium neruorum coniugatio quinta, qualis, & unde orta.
de neru. diff. 1°. 53. G
à Cerebro orientium neruorum sexta coniugatio, qualis, & ubi. de ner-
uorum diff. 1°. 53. H
à Cerebro orientium neruorum sextæ coniugationis distributio. de ner-
uorum diff. 1°. 54. B
à Cerebro pdeuntium neruorum septima coniugatio. de ner. diff. 1°. 53. H
à Cerebro orientium neruorum ordo in crassitie & tenuitate. de in-
str. odor. 1°. 110. E
à Cerebro quanto sunt distantiores nerui, tanto etiam ab eius ui distant.
7°. de decret. Hippo. 1°. 270. F
à Cerebro nerui faciei procedunt. 3°. de loc. affect. 4°. 21. A
à Cerebro ad oculum neruus, porus ab Herophilo uocatur. 1°. de sym-
ptom. caus. 3°. 14. D
in Cerebri anteriori parte nerui duri, ut opinor, mouentes oculos. 8°. de
usu partium. 1°. 167. C
ad Cerebri uentriculū cur ptingunt nerui optici. 16°. de usu p. 1°. 215. D
Cerebri naturā cognoscat q oclorū naturā scire uult. de ocul. 7°. 183. E
ad Cerebri naturam tanto propius accedit oculus quā alia, quanto cer-
tius, subtiliusq; primū sensibile habet. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. H
ex Cerebri iuolucris oriuntur tunica oculorū. 2°. de cō. me. se. lo. 5°. 137. C
Cerebrum ad humorem crystallinum portionem quandam à sese produ-
cit. 8°. de usu partium. 1°. 167. E
à Cerebro pura ac sincera, ppago i oculū pficiit. 8°. de usu p. 1°. 167. F

à Cerebro propago ad aures, qua soni recipiuntur. 8°. de usu p. 1°. 167. G
à Cerebro quæ partes sub facie habent neruos. 16°. de usu par. 1°. 215. E
à Cerebro duo nerui orti diuiduntur in quatuor ramos unusquisque, qui
tendant supra costas. de uo. & anhel. Sp. 61. H
à Cerebro neruus ad os uentriculi necessario accedit. 16°. de usu p. 1°. 215. E
à Cerebro ad uentriculū nerui obliqua uia icedūt. 6°. de usu p. 1°. 149. G
à Cerebro neruorum portio ad cæteras partes mittitur exigua, magna
uero ad os uentriculi. 6°. de usu p. 1°. 216. E/cō. 6°. aph. 51°. Ex. 52. F
à Cerebro neruorū ppagines ad q uiscera ueniāt. 16°. de usu p. 1°. 215. F
à Cerebro descēdes paruus neruus in cor infigitur. 1°. de decr. 1°. 233. H
à Cerebro nerui partim à prima, partim à tertia, partim à sexta perue-
niūt ad iecur, ad lienē, ad renes, ad uētrē, ad uiscera. d ne. di. 1°. 54. D
à Cerebro cur non mittantur nerui ad manus, & ad pedes. 16°. de
usu partium. 1°. 215. E
à Cerebro posteriori neruorum pductio, quæ. 7°. de usu par. 1°. 162. B
Cerebri posterior pars in sexaginta neruos diuiditur. 2°. de composit.
med. secundum locos. 5°. 132. E
Cerebri, & spinalis medullæ coniunctio, medium principium est mediōrū
neruorum substantiæ. 9°. de usu partium. 1°. 76. A
ex Cerebro neruos alios, alios ex dorsali oriri dicendum est. de neru. diff.
1°. 53. C/de mot. man. & obs. Sp. 66. F
à Cerebro & spinali medulla orientes nerui proprie nerui appellantur.
15°. de usu partium. 1°. 210. D
à Cerebro aut spinali medulla neruos accipiunt muscoli. 1°. de mpt. mu-
scu. 1°. 308. H/de uo. & anhel. Sp. 60. F
cum Cerebro, spinali medulla, quomodo muscoli communicant. 1°. de mo-
tu muscu. 1°. 308. H
à Cerebro nerui riuorum in morem tanquam ex fonte deducunt uires
musculis. 1°. de motu musc. 1°. 309. A
à Cerebro neruum accipiente musculo caret membrum nullum, quod uo-
luntarie mouetur. 1°. de decre. Hipp. & Plat. 1°. 234. B
à Cerebro progerminata sunt nerui & medulla dorsali. de ner. diff. 53. B/
de foet. for. 324. G/7°. de decret. Hipp. 1°. 272. G
à Cerebro oritur spinalis medulla. ars med. Isa. 63. B/ de neruo. diff. 53. E/1°. de usu par. 117. B/15°. 214. G/de decre. Hippo. 262. F/1°. de
sem. 1°. 331. D/de oculis. 7°. 183. F
à Cerebro accipit uim tum sentiendi, tum mouendi pro arbitrio spinalis
medulla. 7°. de decre. 1°. 272. G/3°. de loc. affect. 4°. 20. H
Cerebrum insensibile est. de utilita. resp. Sp. 62. H
Cerebrum non sensibile à natura, sed organum sensuum factum est. de uir-
tut. nostrum corp. disp. Sp. 60. C
Cerebri proprium corpus est elementū sensibile. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
Cerebrum sentiens organū à natura conditū non est, sed quod ea quæ sen-
tiant sentire possit. 1°. de symp. cau. 3°. 18. H
Cerebrum & spinalis medulla sensum obtinent. de mult. 3°. 77. G
Cerebrum, primum sensorium seu sensus cōmunis. 7°. de decr. 1°. 272. F
Cerebrum sensus principium. 3°. de usu par. 1°. 133. G
in Cerebro neruorum, uoluntariorūq; motuum, ac quinque præterea
sensuum principium est. in tim. Plat. 1°. 287. C
prope Cerebrum cur omnia sensoria. 8°. de usu par. 1°. 167. A
propter Cerebrū in capite sunt omnia sensoria. 8°. de usu p. 1°. 167. A
Cerebrum omnibus neruis principium est sensus & motus. de const. ar.
Isag. 37. A/3°. de decr. Hipp. 245. D/1°. de sem. 1°. 335. B
Cerebrum ueluti fons facultatis neruorum. de mult. 3°. 77. A/de uict. ra.
in morbis acutis, com. 2°. 7°. 123. H
à Cerebro supeditat sēsus, et motus uniuerſis corpis partibus. 5°. de lo.
affect. 4°. 28. H/de anat. uiu. 45. H/de uirt. nrm corp. disp. Sp. 60. C
Cerebrum non habet originem à corde sensus & motus, ut quidam uo-
luerunt. 2°. de decre. Hippo. 1°. 239. D
Cerebrum motus uoluntarij principium. 2°. de decr. Hipp. 240. D/7°. 1°. 272. G/in 6°. de morbis uulg. com. 6°. 3°. 189. G/in 1°. prorrh.
commen. 1°. 169. F/in prognost. 4°. 200. A/de uoce, & anhel. 61. H/
de mot. man. & obs. Sp. 66. G
à Cerebro partibus habentibus sensum exactiorē neruus immittitur ma-
ior & mollior. 16°. de usu partium. 1°. 215. B
ex Cerebri mixtione partes, intra peritonæum sensum cæteris exactio-
rem assumunt. 16°. de usu partium. 1°. 216. E
à Cerebro quo nō trāsmittit sensoriū ad uisū. 8°. de usu par. 1°. 167. E
à Cerebro spiritum splendidum affluentem habet uisus instrumentum.
16°. de usu partium. 1°. 215. D
à Cerebro ad oculos spiritus animalis luminosus. in 6°. de morb. uulgar.
commentario. 4°. 3°. 187. B
à Cerebro

à Cerebro ad oculum quo modo eant spiritus. 1°. de sympt. cau. 3°. 14. D
 ad Cerebrum cito peruenit colorum alteratio. 8°. de usu par. 1°. 167. F
 Cerebrum esse principium sensus aurium, oculorum, & narium, eo quia
 sit propinquum, qui dicunt decipiuntur. 2°. de decr. Hippo. 1°. 237. B
 Cerebro nihil propinquius musculus temporalibus. 11°. de usu par. 1°. 185. C
 Cerebro nullus alius musculus præter temporalem per plures nervos com-
 municat. 11°. de usu partium. 1°. 185. C
 à Cerebro pbenē corpi nouē uoluptates. de cōp. mēb. siue d. na. h. Sp. 59. B
 à Cerebro nerui accipiunt uirtutem animalē. 1°. de usu par. 1°. 117. B
 à Cerebro uis non transmittitur neruo inciso. de oculis. 7°. 184. H
 Cerebrum excipit omnes nervos & sensus. 10°. de usu par. 1°. 184. G
 Cerebrū neruis ac musculis suppeditat uirtutē. 7°. meth. med. 7°. 49. C
 à Cerebro nō est principiu pulsus neq; arteriarū. 2°. de decr. 1°. 237. A
 ex Cerebro oriuntur tendones quatenus sunt neruorum participes. 6°.
 methodi medendi. 7°. 38. H
 ex Cerebro non est natum ligamentum. 1°. de usu par. 1°. 117. C
 Cerebrum principium motus animalis. 7°. de usu par. 1°. 164. B
 in Cerebro ordinata uolūtas in sanis iuxta originē neruorū motus prin-
 cipium primo dat neruis, postea musculis. 3°. de loc. affec. 4°. 17. E
 Cerebrū mouet tantū, & nō mouet ab alio. de mot. ma. & obs. Sp. 66. G
 Cerebrū ad motū & sensum non indigere corde. 2°. de decr. 1°. 239. C
 Cerebro nō idiget cor ad sui motionē, & ē contrario. de decr. 1°. 232. B
 Cerebrum mouet alia, & seipsum. de instrum. odor. 1°. 111. A
 Cerebrum & cor mouetur motu dilatationis, & constrictionis, licet dif-
 ferant. de anat. uiuo. Sp. 56. E
 Cerebrum semper mouetur. 6°. de usu partium. 1°. 153. E
 Cerebrū quoq; ipsum quidam pulsare dixerunt. 3°. de diff. puls. 4°. 64. F
 Cerebrum pulsatur, non spinalis medulla. 13°. de usu par. 1°. 201. H
 in Cerebro & neruis uires fortes, & debiles cognoscuntur ex arbitra-
 rijs functionibus. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. D
 Cerebrū differt functionibus ab artubus. 4°. de præsa. ex pul. 4°. 120. F
 Cerebrum quarum operationum sit initium. de oculis. 7°. 183. E
 Cerebri ministeria præcipua, quæ in prognost. com. 2°. 4°. 198. E
 Cerebri officium ad uitam, quale. 7°. meth. med. 7°. 49. C
 Cerebrū iducit somnū naturalē, ut quiescat. 1°. de symp. cau. 3°. 19. A/B
 Cerebri officium quale sit cum sani sumus, & quale cum ægotamus. 7°.
 methodi medendi. 7°. 49. B
 à Cerebro ad testes prodeuntes uenæ uasa seminaria antecedentia dicun-
 tur. de anat. uiuo. Sp. 51. G
 ad Cerebri nutrimentum qui erat dealbatus sanguis defertur ad testes,
 de anat. uiuorum. Sp. 51. G
 ex Cerebro sperma deducitur. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. C
 à Cerebro quomō semē deducatur. de cōp. mēb. siue de nat. hu. Sp. 59. C
 Cerebrum, quale. fin. med. Isa. 43. H/com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B
 Cerebri temperaturam quinque ostendunt. ars med. Isa. 63. C/E
 Cerebri temperamentorum notæ unde sumantur. 2°. de temp. 1°. 20. F
 Cerebri uaria compositio non facit intellectum, sed temperies. 8°. de usu
 partium. 1°. 170. C
 Cerebrum quō iudicetur bene constitutum. com. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
 Cerebri bonæ temperaturæ signa. ars med. Isa. 63. F
 Cerebri temperiem seruare debent qui recte uiuere, & recte meditari uo-
 lunt. de uirt. nostr. corp. disp. Sp. 60. C
 Cerebrum est frigidum, & propter substantiam mollem facile alterabile.
 com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Cerebrum cur sit frigidum & humidum. de oculis. 7°. 183. H/de anatom.
 uiuo. 53. G/de compag. memb. Sp. 58. A
 Cerebrum cur à Deo genitum sit frigidum membrum, & humidum, &
 phlegmaticum. de anat. uiu. Sp. 45. E
 Cerebrum obstat caliditati cordis. ars med. Isa. 64. F
 Cerebrum cur non debet esse calidum. de oculis. 7°. 183. H
 Cerebrum semper est multo calidius aere. 8°. de usu partium. 1°. 165. E
 Cerebrum si refrigeretur ut aer, letale est. 8°. de usu partium. 1°. 163. H
 Cerebrum calidius est spinali medulla. 1°. de temp. 1°. 17. H
 Cerebri frigidi indicia. ars med. Isa. 63. G
 Cerebrum frigidum, & uentriculum calidum habentes sunt morbis obno-
 xij. 3°. de alim. fac. 2°. 28. F
 Cerebrum humidum est prope adipem. 1°. de temp. 1°. 17. G
 Cerebrum humidius est spinali medulla. 1°. de temp. 15. C/ 1°. 17. H
 Cerebri humidi indicia. ars med. Isa. 63. H
 Cerebri humiditatis proprium sunt altus somnus & coma. 4°. de præ-
 sag. ex puls. 4°. 120. G
 Cerebri calidi signa. ars med. Isa. 63. F

Cerebrum calidū habentes sunt instabiles, & mobiles. de ocul. 7°. 183. H
 Cerebri caliditatis pulsus. 4°. de præsa. ex puls. 4°. 120. G
 Cerebri sicci indicia. ars med. Isa. 63. H
 Cerebri calidi & sicci indicia. ars med. Isa. 63. H
 Cerebri calidi, & sicci pulsus. 4°. de præsa. ex puls. 4°. 120. G
 Cerebri calidi, & humidi indicia. ars med. Isa. 64. A
 Cerebri frigidi, & sicci indicia. ars med. Isa. 64. B
 Cerebri frigidi & humidi indicia. ars med. Sp. 64. C
 Cerebrum læditur quandoq; totius ratione, quandoque partis. de mel. ex
 Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. B
 Cerebro affecto aut per se aut per consensum, qui morbi contingant. 17°.
 de usu partium. 1°. 222. F
 Cerebrū facile lædunt imoderate refrigerantia. de instr. odor. 1°. 112. E
 Cerebro frigidum inimicum est. com. 5°. aph. 18°. Ex. 39. A
 Cerebro inimicum frigidum, calidū amicum. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Cerebrū frigore stringitur ut à manu spongia. cō. 3°. apho. 12°. Ex. 21. G
 Cerebrum, glacies, & nix refrigerant adeo, ut destillationes fiant. com-
 mentario. 5°. aph. 24°. Ex. 39. G
 in Cerebro, & naso faciunt intemperiem coryze, & catarrhi. 1°. de
 symptom. caus. 3°. 16. A
 à Cerebro in uentriculum defluentis frigidi humoris curatio. 7°. metho-
 di medendi. 7°. 48. F
 à Cerebro ad uentriculum fluxus curatio à cerebro incipiat, si nihil im-
 pediat. 7°. meth. meden. 7°. 48. H
 Cerebrum refrigeratur in principijs accessionū. 2°. de loc. aff. 4°. 14. C
 Cerebrum quo modo frigescat ex stomacho. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. G
 Cerebrum duobus modis læditur à deleterijs, aut cum tota substantia sunt
 contraria, aut cum una duabusue qualitatibus temperaturam immu-
 tant. 5°. de simp. med. facul. 5°. 37. C
 in Cerebro grauitates fiunt. de mult. 3°. 77. F
 Cerebri refrigerati symptoma ē fatuitas. 4°. de præsa. ex pul. 4°. 120. G
 Cerebrum non habere fatuum dicunt. 3°. de loc. affe. 4°. 16. E
 sine Cerebro dicitur imprudens. 3°. de decr. Hipp. 1°. 243. D
 Cerebrū, & neruos debilitat uenus. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 151. G
 Cerebrū facile lædunt imoderate calefacientia. de instr. odor. 1°. 112. F
 Cerebri extrema caliditas, deliria facit. 4°. de præsa. ex puls. 4°. 120. G
 Cerebrum incalcescit si meninges sint calidæ. 8°. de usu partiū. 1°. 165. F
 Cerebro quæ insunt, quo modo calefiant. com. 7°. adh. 51°. Ex. 58. D
 Cerebro calefacto, aut humectato quod in capite inani, fit sternutamen-
 tum. com. 7°. aph. 51°. Ex. 58. C
 Cerebri substantia dissoluitur ex calidi imodico usu. c. 5°. aph. 16°. Ex. 38. H
 Cerebro, & neruis obsunt pocula multa. i. 3°. d. morb. uul. cō. 3°. 3°. 151. G
 Cerebrum ebriorum multa humiditate perfunditur, & eius multitudine
 grauatur. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Cerebro tantum, siue corpore uniuerso humidiores non contingit salubrē
 uitam omnis expertem noxæ traducere. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 Cerebrum humidius quæ mala pariat. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. F
 Cerebro propinqua, communia, & prima maxime læduntur secundum
 Hippocratem. 11°. de usu partium. 1°. 85. C
 Cerebrū humidū facit lōga profluvia, quō. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Cerebrum humidum facit balbutiem. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 in Cerebro fiunt morbi soporiferi. 3°. de loc. affect. 4°. 20. C
 Cerebri uētriculus medius maximū soporē facit. 4°. de loc. aff. 4°. 23. A
 Cerebri uentriculis plenis fiunt carus, apoplexia, & morbus comitialis.
 de instrum. odor. 1°. 112. F
 Cerebri uentriculus medius si sit attritus, osse terebra perforato sopor
 fit. 4°. de locis affectis. 4°. 23. A
 Cerebri siccitatis propriū sunt uigilia. 4°. de præsa. ex puls. 4°. 120. H
 Cerebri morbus est cephalæa, & cur, & quo mō. 3°. de loc. aff. 4°. 20. E
 in Cerebri dura membrana dolor quo modo fiat. de ijs quæ in medicat.
 fiunt, commen. 3°. 7°. 22. G
 in quibus Cerebri partibus esse possunt intēperies. 3°. de lo. aff. 4°. 16. H
 eum Cerebri anterior pars duntaxat afficietur sola linguæ motio uitio
 carebit. 4°. de locis affectis. 4°. 22. H
 Cerebri qua parte affecta fiat paralyssis. 4°. de locis affectis. 4°. 22. G
 in Cerebro noxam esse ostenditur si cum toto corpore partes faciei pa-
 ralyssi afficiantur. 3°. de locis affectis. 4°. 21. B
 Cerebri qua parte affecta fiat apoplexia. 4°. de loc. affect. 4°. 22. G
 Cerebrum læsum esse ostēdit manifeste apoplexia. 3°. de loc. aff. 4°. 21. A
 in Cerebro humor frigidus redundans immobilitatis insensibilitatisq; est
 causa. 13°. methodi medendi. 7°. 85. E
 Cerebro affecto fit comitialis morbus. 3°. de loc. affec. 4°. 19. E
 Cerebri

Cerebrum debet esse imbecille, si morbum comitalem passurum sit. commentario. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Cerebri imbecillitas duplex. de oculis. 7°. 186. B
 Cerebrum ob imbecillitatem uacillat. com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Cerebrum aggrauatur in somnis, in plethoricis dispositionibus. commentario. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
 Cerebrum habile est ad fluxiones recipiendas. de cur. ra. per sang. 6°. 18. A
 ad Cerebrum humor ifestus pueniens implet caput. cō. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
 Cerebrum impletur uaporibus, & facit phrenitim quando inflammatio pulmonis est calida. com. 7°. aph. 12°. Ex. 54. G
 in Cerebro humores quo modo illi obsint. 3°. de locis affectis. 4°. 18. C
 Cerebrum afficitur ex sanguine, quē habet. 3°. de locis affectis. 4°. 18. E
 in Cerebro sanguis dupliciter lēdit. 3°. de loc. affe. 4°. 18. E
 in Cerebro quandoq; sit sanguis melancholicus quando recipit ab alia parte. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. B
 in Cerebro quando sit atrabilis materia. 3°. de loc. affect. 4°. 19. D
 in Cerebro ne sit an in toto corpore sanguis melancholicus quomodo cognoscatur. 3°. de locis affectis. 4°. 18. E
 Cerebrum esse melancholicum primo affectu quomodo cognoscatur. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
 in Cerebro solo si est sanguis melancholicus, non est opus uenae sectione. 3°. de locis affectis. 4°. 18. E
 Cerebrum affectu est causa omniū desipientiarū, & insaniarū siue primo & p seipsum, siue per cōpatiendi rationē. cō. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Cerebri & cordis colligatio, qualis. 2°. de caus. pul. 4°. 93. H
 Cerebrum in cōsensum trahit a prae cordijs. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. B
 Cerebrum cordi tria uasorum genera cōnectunt. 2°. de decret. 1°. 239. B
 Cerebrum cum corde colli arteriae continuant. de usu pul. 1°. 227. E
 Cerebrum facile ducitur in similem affectum patiente ostiolo uentriculi. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. B
 Cerebrum uentriculo, & uentriculus cerebro suas affectiones transmittit. 3°. de locis affectis. 18. C/5°. 4°. 32. H
 Cerebrum septo transuerso & ori uentriculi consentit, & nervosis omnibus. in prognost. commen. 1°. 4°. 197. H
 Cerebrum compatitur ex affectu totius corporis. 8°. de usu par. 1°. 166. A/ 3°. de locis affectis. 4°. 18. D
 Cerebrum patitur cum neruis. de fract. com. 2°. 7°. 235. C
 Cerebrum quo sentiat affectionem digiti pedis. in pgn. cō. 1°. 4°. 194. F
 in Cerebro flaua bile redundante, cur ad demētiam trahamur nescit Galenus, si aia est immortalis ac per se eē possit. q. animi mor. 1°. 318. A
 ad Cerebrum cholera tendens soluit fluxum, & e contrario. commentario. 4°. aph. 28°. Ex. 30. D
 Cerebrum, & oculos afficiunt symptomata uaporationem uitiosorum humorum sequuntur. 5°. de loc. af. 4°. 32. H
 Cerebri suffusio quomodo cognoscatur. de oculis. 7°. 187. D
 Cerebri inaequalis itēpies spūm uertiginosū parit. 3°. de lo. af. 4°. 20. D
 in Cerebri qua parte fiat uertigo, & quo modo. 3°. de lo. affe. 4°. 20. C
 Cerebri symptomata aliquot, surditas, cōuulsio, insania. in 3°. de morbis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 135. D
 à Cerebro descendens meatus obstructus aliud symptoma facit, quā cū crura sunt resoluta per spin. inflammationem. 1°. de lo. af. 4°. 6. G
 Cerebri abscessus qui bonus, & qui malus. 1°. de ineq. intemp. 3°. 43. F
 Cerebri aegritudines siccae, quae. de uic. rat. in mor. ac. com. 1°. 7°. 112. F
 Cerebro inarescente, & exortus neruorum inarescunt. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 3°. 3°. 170. B
 Cerebri consumptio pro cōminutione ex siccitate, unde caluitium. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 170. A
 à Cerebri consumptione, hoc est exiccatione, caluities. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 3°. 3°. 170. A
 Cerebrum in uiuo animali non potest esse consumptum in totum. in 6°. de mor. uulg. commen. 3°. 3°. 170. A
 Cerebrum cur cōcutiā qñq; 3°. d lo. a. 4°. 20. A/c. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
 Cerebri cōcusiones ad hyemē expectare cōuenit, si aestas sicca sit, & autstro perflēt, et sequēs autūnus sit pluuiosus. de aere, aq. & lo. 2°. 4. C
 Cerebrum quibus aliqua ex causa concussum fuerit, necesse est statim mutos fieri. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. B
 Cerebrum pōt diuidi, & pati solutionē unitatis. 1°. de symp. cau. 3°. 14. C
 ad Cerebri lēSIONē, spinalis medullae lēsa comparatio in his quae ad hāc consequuntur incommoda. 1°. de symp. cau. 3°. 16. D
 Cerebro inflammato febris & deliria necessario sequuntur. 4°. de praesag. ex pul. 4°. 120. G
 in Cerebro & eius inuolucris phlegmonen excitat phrenitis, nō tantum

ex calidis ortum habet succis. 2°. de sympt. caus. 3°. 24. C
 ob Cerebri inflammationē febris ardens. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 166. A
 Cerebrum pati magnam inflammationem significat rubor oculorum à uo mita. comment. 2°. aphor. 3°. Ex. 54. B
 Cerebri inflammationē mortifera aegritudo ē. i. 6°. d mor. uul. c. 2°. 3°. 162. H
 in Cerebri inflammationis principio non sunt apponendae cucurbitulae. de hirud. reuuls. cucurb. & scarif. 2. E/ 6°. 3. B
 circa Cerebrum inflammatio qua re indiget. 11°. meth. med. 7°. 73. F
 ex Cerebri inuolucris profluuium sanguinis supprimētibus medicamentis miscetur uitellus ouorum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 à Cerebro et gurgulioe qñq; sāguis expellit tustēdo. 4°. d lo. a. 4°. 25. F
 in Cerebri sinibus quo modo sanguinē inuenies. de decre. Hipp. 1°. 231. F
 Cerebrum in ictu capitis quo cognoscatur pati. cō. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 Cerebrum lēsum quo modo cognoscatur. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 163. B
 Cerebri patientis signa. ars med. Isa. 67. A
 Cerebro lēso quid sequatur. 1°. de symp. cau. 3°. 16. D
 à Cerebro pfecto morbo correptū quid sequatur. de sal. diae. 2°. 43. D
 in Cerebro lēSIONē significat spiratio impedita. 3°. de lo. aff. 4°. 20. C
 Cerebro patiente qualis sit spiradi difficultas. cō. 4°. aph. 50°. Ex. 33. C
 Cerebro patiente, spiritus apparet magnus ex multo interuallo, id est magnus & rarus. com. 4°. aph. 50°. Ex. 33. C
 Cerebrum lēsum significat delirium. in 1°. de morb. uulga. comment. 2°. 3°. 115. A/de fract. com. 2°. 7°. 235. C
 Cerebri uitū, facit deliriū, motus ac sēsus priuationē. 3°. d dc. 1°. 245. E
 à Cerebro phrenitis delirium perpetuum facit. 5°. de loc. affect. 4°. 31. H
 Cerebrum per consensum affectum est, si deliria assidue non permanent, sed acutam febrem sequuntur. 2°. de lo. affect. 4°. 14. C
 Cerebrum stupefacere oportet cum deliria & peruigilia infestant. 13°. methodi medendi. 7°. 85. F
 Cerebrum quando lēsum sit & non neruus. 4°. de loc. affe. 4°. 23. D
 Cerebrum collisum aut uulneratū, totū corpus lēdit. 6°. de decr. 1°. 261. G
 Cerebrum quibuscunq; praeciditur, his necesse febrem, & bilis uomitum superuenire. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. F
 Cerebro affecto uomitus cur fiat. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. E
 Cerebro praeciso compatitur uentriculus, & praesertim eius os per communicationem. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. F
 propē Cerebri uētriculos peruenit medicamentum. de instr. od. 1°. 111. B
 in Cerebro & membranis proxima existit passio in desipientia ob ossis praecisionem. com. 7°. aph. 24°. Ex. 55. F
 Cerebri uētriculo cōpresso sensus amittit et motus. 1°. de dec. 1°. 232. A/B/in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 150. D/2°. de loc. affec. 4°. 13. F
 Cerebri uentriculis immoderate compressis incidunt homines in affectum similem carō. de instr. odor. 1°. 112. F
 Cerebri uentriculis collisis aut uulneratis, totum animal sopitum collabatur. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. D
 Cerebri uētriculi uulnerati subitū afferūt piculum. 7°. de dec. 1°. 272. G
 Cerebri posterioris uentriculi uulnera sunt peiora, postea medij, postea primi. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. C
 Cerebrum uulneratum mortem affert. com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
 Cerebrum si auelli contigerit, aut aliquam eius partem conuelli, qui ita patiuntur non amplius restituuntur. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
 i Cerebro spūs corruptus mortē iducit. i. 6°. d mor. uul. cō. 6°. 3°. 189. H
 Cerebri lēSio cur maxima. de utilitate respir. 1°. 226. C
 ob Cerebrum lēsan cur mors. de util. respi. 1°. 226. D
 Cerebro affecto cur separatur aia, si est immortalis. q. ai mor. 1°. 317. H
 Cerebro lēso, et iecore, aial uiuit, corde nō affecto. 5°. de lo. af. 4°. 28. H
 Cerebro affecto tardius sit mors q̄ corde affecto. de uict. ratio. in morbis acutis, commentario. 2°. 7°. 123. H
 Cerebri substantia uulnerata raro sanatur. de subfig. emp. Isa. 32. E
 Cerebrum uulneratū saepe uidit Galenus sanari. cō. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Cerebro mēbrāis dñudato aial nō patit nisi spatio tps. 7°. d dc. 1°. 269. G
 sine Cerebro pōt eē affecta menynx dura. 4°. de psag. ex pul. 4°. 121. B
 Cerebrum nō patit sine menynge, et ē cōtrario. 4°. de ps. ex pu. 4°. 121. B
 Cerebrum est agnatum multis partibus durae membranae, ideo facile ipsi communicat omnes passiones. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
 in Cerebri & membranae inflammatione non debemus uti cucurbitulis in principio. 11°. meth. med. 7°. 74. B
 Cerebri membranae sanguinem effundentes difficulter compescuntur. fin. med. Isa. 50. A
 à Cerebro affecto febres malignae sunt: febres à mēbranis, quae cerebrum cōtinent affectis, malignae: febres à pulmone affecto, malignae: febres à corde affecto, malignae. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 135. A
 Cerebri supe

Cerebri superiori membrana percussa quandoque moritur, quandoque uiuit eger. de subfi. emp. 1^a. 32. E
 Cerebrū, et cerebri mēbrana eadē idigēt curatiōe. 4°. de loc. af. 4^a. 13. B
 Cerebri mēbrana uulnus quo mō curetur. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 133. H
 Cerebri membrana crassa cur ualentissimis gaudet medicamentis. 6°. methodi medendi. 7^a. 42. H
 ad Cerebri membranas medicamentum. 5°. meth. med. 7^a. 31. B
 Cerebri membrana quibus glutinetur. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 138. E
 ad Cerebri membranas in fractura simplici, scalpelli quales. 6°. methodi medendi. 7^a. 42. B
 in Cerebro generationem phlegmatis timenti conueniunt cibi subtilian-tes primi generis. de diff. cont. Sp. 72. E
 ad Cerebrum confortandum capitis ablutio. secretorum. Sp. 98. A
 Cerebrum confortans capitis ablutio. secretorum. Sp. 98. A
 ad Cerebri infirmitatem quid ualeat. de med. exper. Sp. 106. H
 ad Cerebri aegritudines ualeat agarici decoctio. de med. exp. Sp. 106. E
 Cerebri & neruorum passionibus frigidis conferens medicamen. de me-
 dicinis exper. Sp. 104. E
 CEREBRVM exiguum habent uolucra. 3°. de ali. fa. 2^a. 29. F
 Cerebri auium natura. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. F
 Cerebri auium montanarū, & palustriū natura. 3°. de alim. fa. 2^a. 29. F
 Cerebrū crassi succi est. de bon. & uitio suc. 2^a. 35. H/de dis. cō. Sp. 72. H
 Cerebrum cibus est pituitosior crassi succi, tarde permeans, ad coquendū
 difficilis. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. B
 Cerebra sunt multarum superfluitatum. de dis. cont. Sp. 73. E
 Cerebra tarde descendunt. de dis. cont. Sp. 74. H
 Cerebra nutriūt eū q̄ digerit ea nutrimēto mltō crasso. d̄ dis. cō. Sp. 73. E
 Cerebrum probe alit, si conficiatur. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. C
 Cerebrum stomacho nocet. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. B
 Cerebra omnia sunt mala stomacho, & cum quibus sunt edenda. de dispo-
 lutione continua. Sp. 74. F
 Cerebrum cum origano, & sale conditur. 3°. de alim. fa. 2^a. 27. C
 Cerebra sunt edenda cum origano, & mentastro syluestri, & sinapi, &
 sale. de dis. cont. Sp. 74. F
 Cerebrum cum oleo uel garo, conditum quale sit. de uict. rat. in morbis
 acutis, commen. 1°. 7^a. 111. G
 Cerebrum non est dandum non appetentibus. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. B
 Cerebrū nauseam & uomitū excitat, & quo mō. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. B
 Cerebrum cum incidentibus, et calefacientibus uomitum magis parat. 3°.
 de alimen. facul. 2^a. 27. C
 Cerebrum suis diligenter assum in syncope ex tenuibus succis. 12°. me-
 thodi medendi. 7^a. 78. A
 Cerebra sunt utilia in tertia pro cibo. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 97. C
 Cerebrum qui dant aegris ob mollitiem errant. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. B
 cū Cerebro eiusdē generis est spinalis medulla. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. C
 Cerebrum austerum si medullæ cōparatur. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. C
 ex CEREBELLIS, sedis medica^m. 9°. de cō. me. se. lo. 5^a. 204. G
 Cerebrum Cameli comitalibus prodest. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. E
 Cerebrum Gallinæ. de med. fac. parab. 7^a. 169. F
 Cerebrum Gruis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 204. G
 Cerebrū Hirundinis ad suffusiones oculorū de theria. ad Pif. 5^a. 93. E
 Cerebrum Leporis aduersus metum. 11°. de sim. med. fac. 5^a. 79. H
 Cerebrū Leporis ad mingentes in stragulis. de med. fac. par. 7^a. 179. B
 Cerebrū Leporis denticibus pueris cōmodū. 11°. de sim. me. fa. 5^a. 79. G
 Cerebellū Leporinū gingiuis infantis illitū. 5°. de cō. me. se. lo. 5^a. 164. F
 Cerebrū Mustelæ comitalibus prodest. de theria. ad Pif. 5^a. 93. E
 Cerebrum Ouillum ad dentitionē puerorū. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. E
 Cerebrum Vespertilionis. de rem. par. fac. 7^a. 161. E
 in CERERIS sacris cur mulieres uiticem sternant. 6°. de simpli.
 medicam. facul. 5^a. 41. A
 ex CEREIS cyathis duodecim pro dando potu aegris unū uel duos
 quidam medici exhibebant. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 131. F
 CERION quid. fin. med. 1^a. 49. A/de tum. præter naturā. 3^a. 84. F/
 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 128. G
 Ceria est ex ijs morborum generibus, quæ cum prius omnino nō fuerint,
 postmodum sunt orta. 14°. meth. med. 92. D/ 7^a. 93. C
 CERNENDI sensus quibus de causis amittit. 4°. de loc. af. 4^a. 21. G
 Cernimus omnes male, si cum aquilis & lynce comparemur. 1°. de sanita-
 te tuenda. 2^a. 63. H
 CERNVAE habent duram carnem. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. E
 Cernuæ ægre concoquuntur, & pariunt succos crassos & salsos. 3°. de
 alimentorum facultatibus. 2^a. 31. E

CEROSVM mel, quale. 7°. meth. med. 7^a. 43. H
 CERRI pisces inter testacea numerantur, quæ stomachicis cōueniunt.
 8°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 192. C
 CERTAMEN honestum medicorum scholæ Coæ, Cnidie, & Itali-
 cæ de augenda ac perficienda arte medica. 1°. meth. med. 3^a. 2. F/G
 Certanis de reliqua re pulsus. de præcogn. ad Posth. 4^a. 216. F
 Certatores & luctatores præstant panē, & cœnant carnē. de uic. rat. in
 morbis acutis, com. 1°. 7^a. 111. H
 Certatores cur nō luxēt in magnis ictibus. de artic. cō. 4°. 7^a. 286. H
 CERVISIAE potio p morbis acutis. de uic. rat. i m. cō. 3°. 7^a. 131. G
 CERVIX & collum idem. de of. 1^a. 41. G
 Ceruix quæ. introd. 1^a. sag. 53. B/de of. 1^a. 41. G
 in Ceruice uertebrae quo modo se habent. 4°. de lo. aff. 4^a. 23. B
 in Ceruice uertebra est pars spinæ. in progn. com. 1°. 4^a. 193. E
 Ceruix ualida dicitur robusta, cur. in 6^m. de morb. uul. cō. 1°. 3^a. 154. A
 Ceruicibus robustis homines, quibus nominibus à græcis appellantur. in
 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 154. A
 Ceruices longæ uitiosæ sunt. in 6^m. de morb. uul. cō. 1°. 3^a. 154. B
 Ceruicis articulus repandus, quid. de artic. com. 3°. 7^a. 273. A
 à Ceruicis & capitis arteria oriuntur omnes arteriæ superiores. an san-
 gui. in art. natura cont. 1^a. 61. A
 sub Ceruice ptes oēs q̄ à cōsilio, & uolūtate moueri pnt, neruos habent
 qui eas moueant ex spinali medulla pcedētes. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. H
 Ceruicalis medullæ nomen clarioris gratia dignotionis excogitatum est.
 5°. de loc. affect. 4^a. 31. E
 ex Ceruicis medulla nerui manus oriūtur. i 3^m. d̄ mor. uul. c. 1°. 3^a. 127. D
 à Ceruicis secunda uertebra incipiunt musculi spinæ, & quot sunt. de
 muscul. diff. 1^a. 49. F
 cum Ceruice caput flectentes musculi, qui. de musc. diff. 1^a. 45. H
 cum Ceruice tota caput mouentes musculi, qui. de musc. dif. 1^a. 45. G
 cum Ceruice caput mouentes musculi duo in priori parte qui, & quor-
 sum extendantur. de musc. dif. 1^a. 45. H
 Ceruici inserti musculi à capite orti, capiti & ceruici sunt communes. de
 muscul. diff. 1^a. 46. H
 Ceruicis pprij musculi qui, et uñ oriātur ac finiāt. de musc. diff. 1^a. 46. H
 in Ceruicis priorem regionem uersus proprium principium adducens
 scapulam musculus. de musc. diff. 1^a. 45. C
 Ceruicis motus quibus fiat musculis. de musc. diff. 1^a. 47. A
 Ceruix recta quo modo moueatur. de musc. diff. 1^a. 47. A
 Ceruicis rectitudinem respicit in simijs. de articulis. com. 3°. 7^a. 273. B
 in Ceruicem totam occupantibus musculis obliqui quidē obliquū caput
 abnuendo mouent, recti uero rectū id faciūt. de musc. dif. 1^a. 45. H
 Ceruicem qui musculus in priora obliquā flectat. de musc. diff. 1^a. 46. H
 Ceruicis totius media flexura in latera efficitur. de musc. diff. 1^a. 47. A
 sub Ceruice thorax est. 4°. de loc. affe. 4^a. 23. C
 à Ceruice ad thoracem sex musculi sunt. 8°. de anat. adm. 1^a. 102. F
 Ceruicis, an thoracis sit musculus dubius. de musc. diff. 1^a. 47. A
 Ceruix quō exerceatur in paruæ pile ludo. de par. pil. exer. 2^a. 49. A
 Ceruicis morbi, qui. introd. 1^a. 59. C
 Ceruicis dolor quando malus. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 174. H
 Ceruicis dolor cum comate quid significet. in 1^m. prrh. cō. 3°. 4^a. 179. C
 Ceruicis, hypochondrij, lumborū dolores habet caput dolen. in 1^m. prrh.
 comment. 1°. 4^a. 161. H
 ad Ceruicis dolores iueteratos stercus colūbinū. 10°. d̄ sim. m. f. 5^a. 77. A
 Ceruicis neruos oēs extensos habet tetanus. de musc. diff. 1^a. 47. A
 ad Ceruicis uertebrae luxationem anginae consecutæ fit mentio. 5°.
 de locis affectis. 4^a. 32. B
 Ceruicis truncatio habet quatuor tempora. de tot. morb. temp. 3^a. 89. C
 supra Ceruicē cucurbita apposita confert sanguine ē naribus profluē-
 te. 5^a. methodi medendi. 7^a. 32. A
 in Ceruice scalpello uti non licet. 5°. de comp. med. per gene. 5^a. 250. B
 ad Ceruicem uinculum simplex. de fascijs. 7^a. 302. D
 ad Ceruicem uinculum duplex. de fascijs. 7^a. 302. D
 CERVIX uteri quō dicat neruosa. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 153. B
 Ceruix uteri cum utero mouetur. 6°. de loc. aff. 4^a. 40. G
 in Ceruice ut plurimū uteri erosio contingit. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. D
 CERVICES osium, quæ. de osibus. 1^a. 40. B
 Ceruix scapulae quid. de osibus. 1^a. 42. G
 CERVSIANA antidotus. 7°. de comp. med. se. lo. 5^a. 186. B
 CERVSSA quō fiat. de dynam. 22. F/de simp. med. Sp. 81. F
 Cerussa stypticas uires habet. de simpl. med. Sp. 81. F
 Cerussa paratur ex metallis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. E
 Cerussa

Cerussa qualis sit. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 129. F/ de oculis. 7°. 188. H
 Cerussa qualis ad Achoras. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. G
 Cerussa habetur Puteolis. 1°. de antidotis. 5°. 100. D
 Cerussa Puteolis alba fiebat. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. C
 Cerussa Rhodiaca, qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. D
 Cerussa Rhodiaca meminit. 4°. de comp. med. sec. lo. 156. E/ 1°. de com-
 po. med. per gen. 5°. 214. C
 Cerussa torrefacta sit mentio. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 162. B
 Cerussa adusta transit in sandyca. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. G
 Cerussa, ut argenti spuma lauatur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. E
 Cerussa & argenti spuma comparatur molybdena. 1°. de compo. medic.
 per genera. 5°. 215. A
 Cerussa lota, qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. A
 Cerussa lota calido & humido tēperamento uicina. de oculis. 7°. 189. B
 Cerussa exacte lota est ex pharmacis emplasticis. 4°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5°. 25. D
 Cerussa emplastica est & refrigeratoria. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. G
 ex Cerussa lota, amylo, & papauere conficitur collyrium anodynum, id
 est dolorem sedans, in doloribus oculorū. com. 6°. apho. 31°. Ex. 50. E
 Cerussa, aut lithargyro, aut id genus aliquo cum aqua diligenter commi-
 stis & simul decoctis aqua prius digeritur. 1°. de simp. med. fa. 5°. 4. H
 Cerussa apta ad emplastrū conficiendū. 5°. de cōp. med. p gen. 5°. 247. D
 Cerussa, p colore ponit i emplastris cādidiis. 6°. de cō. me. p ge. 5°. 257. G
 ex Cerussa, & argenti spuma emplastra alba. 1°. de cō. me. p ge. 5°. 213. G
 Cerussa quo modo ponenda in emplastro, quando est cum argenti spuma.
 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. G
 Cerussa astringit modice. 3°. meth. med. 7°. 19. F
 ex Cerussa phycos quo modo. 5°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 Cerussa in extrinsecis ulceribus usitatur, in intrinsecis sumi non debet.
 4°. methodi med. 7°. 28. H
 Cerussa ex aqua, & uino potata uenenosa est. de simp. med. Sp. 81. F
 Cerussam assumentibus quid profit. 2°. de antidotis. 5°. 114. E
 Cerussa os uentris stomachumq; afficit. 1°. de symp. caus. 3°. 18. G
 ad Cerussam sumptam, & suffocantem. 2°. de antidotis. 5°. 120. D
 CERUUS animal timidum. 1°. de usu partium. 1°. 113. C
 Cerui, & lepores cur timida sunt animalia, cum habeant cor magnum. de
 anat. uiuo. 46. H/ Sp. 53. A
 Cerui masculi cornua habent quæ decidunt, & denuo recrescunt. 11°. de
 simpli. medic. fac. 5°. 81. C
 Cerui quam ligaturam habeant in matrice. 15°. de usu par. 1°. 211. D
 i Ceruis crura anteriora similia sūt posterioribus. 3°. de usu p. 1°. 127. E
 Cerui corpus uelox est, sed nudum, & inerme. 1°. de usu par. 1°. 113. C
 Ceruorum musculus temporalis, qualis. 11°. de usu partium. 1°. 184. G
 Cerui habent longa cornua, ceruæ non ita. 2°. de sem. 1°. 338. G
 Ceruus trahit spiritu suo serpentes. de cauernis. de cathart. Sp. 94. H
 Cerui trucidantur à spiculis uenenatis, tamen caro ipsorum non est uene-
 nata. de theriaca ad Pifo. 5°. 93. H
 Ceruina Caro qualis. de ren. affec. dignot. & medela. 7°. 195. F
 Cerui sunt asinis proximi, eoq; ab eorum esu est abstinendum. de attenuan-
 te uictus rat. 2°. 45. F
 Cerui caro cur tarde digeritur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Cerui caro cur est cibus crassus. de dissol. cont. Sp. 72. H
 Ceruina caro uitiosum sucum generat, & concoctu est difficilis. 3°. de ali-
 mentorum facult. 2°. 26. A
 Ceruina caro est inutilis senibus. 5°. de san. tu. 2°. 91. D
 Cerui caro non mala. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Ceruini Cordis os mirabile ad uteri strangulatum. de med. fa. p. 7°. 175. B
 Ceruinum Cornu stringentes habet uires. de simp. med. Sp. 83. C
 Ceruinum cornu mundificatiuum, & collatiuum est. de oculis. 7°. 189. C
 Ceruinum cornu dysenteriam, sanguinis excretionem, & coeliacos affe-
 ctus sanat, aurigini utile est, & collyrijs desiccantibus fluxiones oculo-
 rum miscetur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G/ de simp. med. Sp. 83. C
 Cerui cornu sufficit ad strangulatas ex utero excitandas. 9°. de compo-
 sit. medic. sec. loc. 5°. 205. G
 Ceruinum cornu uiperas, & serpentes fugat. de simp. med. Sp. 83. C
 Ceruinum cornu lumbricos expellit. de simpli. med. Sp. 83. C
 Ceruinum cornu. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. A
 Cerui cornu abrasū, et i uio bibitu expurgat i icteris. de cur. icter. Sp. 111. B
 Ceruinum cornu quo modo uratur. de medic. fac. parab. 7°. 170. C
 Cerui recēs nati cornu ustū ad albedinē. 9°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 202. F
 Cerui cornu tenerum ustum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. C
 Ceruinum cornu ustum. 10°. de comp. med. sec. loc. 106. D/ 4°. de com-

posi. medicam. per genera. 5°. 242. G
 Cerui & caprae cornu non differunt. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. C
 Cerui, & caprae cornua ad candorē dētium. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. H
 Cerui & caprae cornua ualent ad contrahendas mollitie fluidas gingiuas.
 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
 Cerui cornu dentes uacillantes confirmat. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
 Ceruina Medulla quo modo fiat. de dynamidijs. Sp. 22. F
 Ceruina medulla elaborata. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. H
 Cerui medulla uetustissima pro uituli marini adipe. 7°. de compo. medi-
 cam. per genera. 5°. 270. H
 Cerui medulla quo modo miscenda medicamentis ad chironia. 4°. de com-
 posi. med. per genera. 5°. 273. H
 Cerui medulla inflammationibus blandissimum est remedium. de theriaca
 ad Pisonem. 5°. 93. F
 Ceruina medulla ulceris non indurata emollit. 2°. de compo. medicam.
 per genera. 5°. 220. B
 Ceruina medulla mollicat. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. A
 Ceruina medulla emollit modice. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. E
 Ceruina medulla molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 ex Ceruina medulla pessi uterū mollientes. 11°. de simpli. med. fa. 5°. 79. F
 Ceruina medulla optima emollit, hanc sequitur in bonitate medulla uitu-
 lorum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. F/ de simpli. med. Sp. 87. D
 Ceruina medulle meminit. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. A
 Ceruorum Sanguis non habet fibras. quod animi mores. 1°. 319. C
 i Ceruo Sanguis uenæ nō pōt coagulari, qā tenuis est. de uti. ref. Sp. 64. E
 Cerui sperma. de dynamidijs. Sp. 28. C
 Cerui pudendi scobs. de medic. fac. par. 7°. 169. E
 CERYCAE, hoc est buccinae. de med. fac. par. 7°. 163. H
 CESTII oculi quales, & quo modo cognoscantur. in 3°. de morbis uul-
 garibus, commen. 3°. 3°. 146. D
 Cesi oculi calidi, & sicci. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 146. E
 Cesi oculi & glauci differentia. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 146. F
 CESSATIO duplex in respiratione. 1°. de diff. resp. 3°. 63. A
 CESTIANA poma adstringunt. 6°. de comp. med. secundum locos.
 5°. 176. F/ 7°. methodi medendi. 7°. 44. C
 Cestiana poma adstringunt. 13°. meth. med. 7°. 83. G
 Cestiana mala cocta stomacho satis commoda sunt. 2°. de compositione
 med. secundum locos. 5°. 133. D
 Cestiana poma quo modo coquenda. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 133. D
 Cestiana mala. 6°. de comp. med. secundum locos. 167. F/ 9°. 5°. 203. A
 CESTRUM, id est betonica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. A
 Cestrum sarxiphagon uocant. 5°. de san. tuenda. 2°. 91. C
 Cestri semen. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. H
 Cestri qui in gallijs nascitur aliquid iniiciendum uino pro calculosis. 5°.
 de sanitate tuenda. 2°. 91. C
 CETACEA marina quæ, & qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 32. E
 Cete omnia pulmonem habent, & plus caloris quàm reliqui pisces. de uti-
 litate respirationis. Sp. 64. C
 Cetacea condiuntur sale. 3°. de alimen. facul. 2°. 32. E
 Cetacea salita meliora euadunt. 3°. de alimen. fac. 5°. 33. C
 Cetacea salsa sūt magis accommoda sanguini faciēdo. 3°. de ali. fa. 2°. 32. E
 Cetaceorum omnium carnes salse faciunt sanguinem melancholicum. 3°. de
 locis affectis. 4°. 18. F
 Cetacea habent succū crassum, & glutinosum. de bo. & uit. suc. 2°. 35. E
 Cetaceorum caro recens facit succos crudos copiose in uenis. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 32. E
 Cetaceum genus nullum utile est senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Cetacei pisces uitandi sunt in uictu attenuante. de att. uict. 2°. 46. B
 Cetaceorum coria aspera pro tuberculis ulceratis. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, commentario. 2°. 3°. 161. A

CHAEREAE molaris compositio. 5°. de compo. medicam. sec. loc. 5°. 165. A
 CHALASTICE medendi ratio. 4°. meth. med. 7°. 28. G
 Chalastica, id est relaxantia, siue remittentia medicamenta. 4°. methodi
 medendi. 29. C/ 13°. 7°. 82. B
 Chalastica medicamenta quæ uocentur. 7°. de cōp. med. p gen. 5°. 267. F
 Chalasticon relaxatorium remedium quot modis exponat Methodici. de
 rat. uict. in morb. acut. com. 4°. 7°. 136. F
 CHALAZA numeratur inter affectus qui possunt occupare quancūq;
 partem corporis. intr. 1sa. 59. D/ F
 Chalaza est globulus in gena, milij magnitudine, à similitudine grandinis
 sic uocata. fin. med. 48. F/ intro. 1sa. 58. D
 ad Chalazia

ad Chalaxia, hoc est instar grandinis in palpebris tubercula. 4°. de compo. med. secundum loc. 3°. 153. D
Chalazion quomodo curandum. 14°. meth. med. 7°. 93. F
CHALBANE, id est galbanum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
Galbanum, quale. 10°. de composit. medica. secundum loc. 207. C/5°. de compo. med. per genera. 5°. 246. C
Chalbani squamma, qualis. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. A
Chalbane est pinguis, qñ est recens. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. B
Chalbani pars in sagapenum transit. 1°. de antid. 5°. 105. A
Chalbano adulteratur sagapenum. 1°. de antidotis. 5°. 105. A
Chalbano sagapenum confectum quomodo à uero sagapeno distinguitur. 1°. de antidotis. 5°. 105. C
cum Chalbano nihil habet simile panacis succus. 1°. de antid. 5°. 105. A
Chalbani, et opoponacis differentia in emolliendo, et coquendo. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 264. C
Galbanum ulceris ora indurata emollit. 2°. de comp. medic. per genera. 5°. 220. B/2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. B
Galbanum solum non conuenit ulceribus. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 236. H
Galbana pro doloribus in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 6°. 3°. 196. B/3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. G
Galbanum excitat strangulatas ex utero olfactu. 9°. de compo. medi. secundum locos. 5°. 205. G
Galbanum non lignosum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. G
Galbanum purgatum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. F
Galbanum liquatur igne. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. F
Galbanum debet liquari in duplici uase. 3°. de cōp. med. p gen. 5°. 233. F
Chalbani meminit. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 268. A
Chalbano easdem uires habet Thus, sed imbecilliores. 5°. de compo. medi. per genera. 5°. 246. C
CHALCANTHVM neutro, et chalcāthus masculino et foeminino gñe dicitur. 4°. de cō. me. se. lo. 151. E/4°. de cōp. med. p ge. 5°. 236. E
Chalcantios, id est atramentum sutorum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
Chalcantium quid. de simp. med. Sp. 81. H
Chalcantios transit in chalcitin. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
Chalcantium, quale. 4°. de comp. med. secundum loc. 5°. 151. E
Chalcantium optimum uiscide stringere potest. de simp. med. Sp. 81. H
Chalcantios adstringit. 1°. de simp. med. fac. 8. A/4°. de compo. med. per gen. 236. E/5°. 5°. 247. C
Chalcantium adstringit et mordicat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. A
Chalcantium adstringens noxium deuoratum. 13°. meth. med. 7°. 85. C
Chalcantium inter metalla maxime exiecat non ærugo. 4°. de composit. med. per genera. 5°. 236. E
Chalcantium medicamentum forte. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 219. G
Chalcanti erosio quo modo mitescat. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 219. H
Chalcantium uisum medicamentū mite. 4°. de cōp. med. p ge. 5°. 238. G
Chalcantium inter oculorum medicinas. de oculis. 7°. 188. G
Chalcantium est oculorum cenoticum. de cathart. Sp. 95. B
CHALCANTHOSA aqua medicamentosa est. 7°. de comp. medic. per genera. 5°. 264. C
Chalcantioses aqua obstructionem inseparabilem facit. 10°. methodi medendi. 7°. 61. G
Chalcantioses balneum fieri non debet febrienti. 11°. meth. med. 7°. 69. H
CHALCEDONIA ad inueteratas affectiones aurium. 3°. de compo. med. secundum locos. 5°. 144. A
in CHALCIDE Eubœæ locus maris strictus. 3°. de morbis uulgar. commentario 2°. 3°. 140. H
CHALCIDEI emplastrum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 249. A
CHALCIDIVM quo modo fiat. de dynamidijs. Sp. 22. H
CHALCIDONIAE meminit. 7°. de comp. med. se. loc. 5°. 181. G
CHALCITIS quid, et eius uires. de simp. med. Sp. 81. C
Chalcitis, misy, et sory sponte nascuntur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. E
Chalcitis, misy, et sory quo in uno sint loco. 9°. de simp. med. fa. 5°. 70. B
supra Chalcitē oritur misy, ut ærugo sup æs. 9°. de simp. me. fa. 5°. 70. C
Chalcitidi genere cognata sunt, misy, et sory. 4°. de compo. medicamen. per genera. 5°. 236. E
Chalcitis, sory, et misy earundem sunt uirium, sed differunt tenuitate, et crassitudine. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. C
Chalcitin ex Cypro Galenus asportauit. 1°. de antid. 5°. 100. C
in Chalcitin transit chalcantios. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
Chalcitis funditur citissime. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 212. F
Chalcitis, qualis. 9°. de simp. me. fa. 71. E/6°. de cōp. med. sec. loc. 180. H/174. D/1°. de cōp. me. p ge. 210. H/5°. 5°. 246. B/5°. me. me. 7°. 31. D

Chalcitis ex sua natura calida est. 1°. de simp. med. fac. 6. F/3°. 5°. 22. G
Chalcitis nobis admota uidetur calida. 3°. de tempera. 1°. 21. H
Chalcitis calida est tenuium partium, et parum adstringens. 3°. de compo. med. per genera. 5°. 228. E
Chalcitis nos uehementer calefacit, et exiecat. 2°. de simp. me. fa. 5°. 16. D
Chalcitis urit ut ignis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. D
Chalcitis adurit, et escharas efficit. 9°. de simp. me. fa. 70. D/5°. 71. E
Chalcitis quantum exiecat. 3°. meth. med. 7°. 20. A
Chalcitis adstringit. 1°. de alim. fac. 2°. 9. B/1°. de simp. med. fac. 5°. 8. A/de simplic. medicam. Sp. 81. G
Chalcitis adstringit, et mordicat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. A
Chalcitis mordet uehementer. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. H
Chalcitis adstringens noxium deuoratum. 13°. meth. med. 7°. 85. C
Chalcitis per erosionem interimit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
Chalcitis pro sanguine supprimendo. de uic. ra. i mor. ac. cō. 4°. 7°. 152. F
Chalcitis extergit, et repurgat. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 149. F
Chalcitis ulcera conglutinare non potest. 1°. de simp. med. fa. 5°. 7. H
Chalcitis humide naturæ applicatum, carnem potius demit, quam cicatricem inducat. 3°. meth. med. 7°. 20. C
Chalcitis cocta, et cruda quid faciat. de theria. ad Pifo. 5°. 97. E
Chalcitidis cruda fit mentio. 3°. de composit. medic. secundum loc. 148. A/4°. 152. F/157. A/ 5°. 161. B
Chalcitide quare cocta utamur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. D
Chalcitis non usta exedit. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
Chalcitidis erosio quomodo mitescat. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 219. H
Chalcitis quo modo urenda. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. F
Chalcitis usta qualis. 4°. de comp. med. secun. loc. 151. E/4°. de composit. med. per gen. 5°. 236. D
Chalcitis combusta exiecat plus pice. 4°. de cōp. med. p gen. 5°. 240. G
Chalcitis usta medicamentum mite. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 238. G
Chalcitide usta utimur in subtilibus medicamentis. 3°. de composit. medica. per genera. 5°. 228. E
Chalcitidis uste meminit. 3°. de comp. med. sec. loc. 147. H/148. A/B/4°. 156. B/2°. de compo. med. per gen. 5°. 221. E
Chalcitis tosta. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 224. B/C
Chalcitidis affata fit mentio. 4°. de compo. medic. sec. loc. 154. D/156. B/5°. 161. F/6°. 5°. 172. A
Chalcitidi quo modo fiat luteus et flauus color. 1°. de antid. 5°. 107. H
Chalcitis iuuat oculorum scabritiem. intro. 158. C
Chalcitis ad oculorum dolores. de uict. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7°. 152. G
Chalcitis medicamentum forte. 2°. de comp. med. per gen. 3°. 219. G
Chalcitis unum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de composit. med. secundum loc. 5°. 129. D
Chalcitis seruat colorem medicamentorum. 2°. de cōp. med. p ge. 5°. 220. B
Chalcitidis etiam minima pars theriacam inficit. 1°. de antid. 5°. 17. H
Chalcitis ingreditur theriacam. de theria. ad Pif. 5°. 92. F
Chalcitis quomodo assumenda pro theriaca. 1°. de antid. 5°. 107. H
ex Chalcitide usta fit album emplastrum. 1°. de comp. med. p ge. 5°. 217. C
ex Chalcitide emplastrum Galeni. 1°. de compo. med. per gen. 5°. 210. H
ex Chalcitide medicamentū emplasticiū ē. 2°. de art. cur. ad Gla. 7°. 101. H
ex Chalcitide et pompholyge confecta medicamenta ad cæcrum ualent. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. E
ex Chalcitide rosaceum ad fluxiones. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. H
ex Chalcitide medicamentum quo modo parandum ad suppuratos tumores dissectos, ubi pars aliqua sectioni circumstans fuerit inflammata. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 105. G
ex Chalcitide medicamenti uires. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. F
Chalcitis debet leuigari aliquo humido. 6°. de cōp. med. p ge. 5°. 259. B
Chalcitis comminui non postulat. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. B
CHALCOS cecaumenos, id est æs ustum. 9°. de simp. me. fa. 5°. 71. E
Chalcocecaumenon quo modo fiat. de dynamidijs. Sp. 22. E
CHALCV anthos, id est flos æris. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. E
CHALCVS. i. æreus, quod pondus. de pond. et mens. 5°. 276. B/D/G
Chalcos. i. æreus, qua nota significetur. de pond. et mens. 5°. 275. C
CHAMAÆ. i. hiatulæ, sunt admodum crassi succi. de bo. et uit. 2°. 35. E
Chamarum succus ducit aluum, non secus ac lactis serum. de bon. et uitio succ. 2°. 35. E
CHAMAECISSI flos est admodum amarus. 8°. de simplicium medicam. facult. 5°. 63. E
Chamaecissi flos iecur obstructione liberat, et ex coxendice laborantibus datur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
CHAMAEDAPHNE quid, et eius uires. de simp. med. Sp. 85. F
 Chamaedaphne

Chamædaphne genus asparagi i plātis fruticosis. 2°. de ali. fa. 2°. 24. B
 Chamædaphnes asparagi, quales. de att. uict. 2°. 44. D
 Chamædaphnes germina tenera edi solent. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. C
 Chamædaphne diureticum fructum habet. de simp. med. Sp. 85. F
 Chamædaphne ualet ad urinam excitandam, cum natura pigra est. de re=
 num affect. dignot. & medela. 7°. 196. E
 CHAMÆDRYS quid. de simplic. medicamin. Sp. 82. G
 Chamædrys in Italia nascitur, & qñ est optima. 1°. de antid. 5°. 105. D
 Chamædrys Italiae æqualis illi quæ in Creta nascitur, & quando. 1°. de
 antidotis. 5°. 105. D
 Chamædryn Romæ inuenit Galenus. 1°. de antid. 5°. 102. B
 Chamædrys Romæ melior quàm in Creta. 1°. de antid. 5°. 107. A
 Chamædrys calida & secca est in tertio ordine. 8°. de sim. me. fa. 5°. 63. E
 Chamædrys ingreditur theriacam. de theria. ad Pifo. 5°. 95. A
 Chamædrys lienes colliquat, urinas, ac menses prouocat, crassitudinem
 humorū icidit, & uiscerū obstruētōes purgat. 8°. de sim. me. 5°. 63. E
 Chamædrys ad tuſim ueterem facit, menstrua, & urinam prouocat, par=
 tum expellit, hydropicis prodest. de simp. med. fac. Sp. 82. H
 Chamædrys uires habet acres, & relaxantes. de simp. med. Sp. 82. G
 Chamædrys non dicit aquam, sed secundum Asclepiadem illam facit. 1°.
 de natur. facul. 1°. 294. B
 CHAMÆLEA quid. de simp. med. Sp. 85. F
 Chamælea est amara. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 Chamælea purgat aquosa, pituitam, & bilem. de dynamid. Sp. 22. B
 Chamælea uentrem purgat tepida attractione. de simp. med. Sp. 85. F
 Chamælea doſis, & miscenda. de dynamidijs. Sp. 22. B
 Chamælea admodū sordida ulcera, & quæ maximas crustas habent, pur=
 gare potest. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
 CHAMÆLEON quid. de simpl. medicamin. Sp. 82. F
 Chamæleontem utraq; quibusdam in locis circa folia uiscus emittere di=
 cunt. de simpl. medicam. Sp. 82. F
 Chamæleontis altera species est planta spinosa. 2°. de alum. fac. 2°. 22. C
 Chamæleontis altera species exiguum dat corpori alimentum, & est pra=
 ui succi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. C
 Chamæleon alba urinam mouet. de simp. med. Sp. 82. F
 Chamæleon alba lumbricos occidit. de simp. med. Sp. 82. F
 Chamæleon non ducit aquam, sed secundum Asclepiadem illam auget. 1°.
 de natur. facult. 1°. 294. B
 Chamæleon alba hydropicos ficit. de simp. med. Sp. 82. F
 Chamæleontis nigri radix in Creta bona est, deinde in Cilicia. 6°. de com=
 po. med. per genera. 5°. 260. B
 Chamæleontis nigri radix in tertio ordine sicca est, calfacit uero secundo
 ordine absoluto. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
 Chamæleontis nigri radix extrinsecus ad pſoras adhibetur & lichenas
 & uirilignes, digerentibus & emollientibus pharmacis cōmiscetur,
 & phagedanica ulcera sanat illita. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
 Chamæleon nigra maculas, & lentigines tollit. de simp. med. Sp. 82. F
 Chamæleon nigra facit ad maligna ulcera, quæ græce cacoethe dicuntur.
 de simplic. med. Sp. 82. F
 Chamæleonte & ladano curantur ulcera sanatu difficilia. 4°. de compo.
 med. per genera. 241. B/5°. 5°. 246. A
 Chamæleon eiusdem uirtutis cum ladano. 4°. de cōp. med. p ge. 5°. 241. B
 Chamæleon ulcera exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. G
 Chamæleonte & centaurio imbecilliora aristolochia & iris, in curandis
 malignis ulceribus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. A
 Chamæleon niger letalis est. 8°. de simp. med. facul. 5°. 63. F
 Chamæleon niger mures necat. de med. fac. par. 7°. 164. D
 CHAMÆLEVCE calida est in tertio, & secca in primo. 8°. de sim=
 plic. med. fac. 5°. 63. F
 CHAMÆMELVS quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 82. G
 Chamæmelum ab ægyptiorum sapientissimis soli cōsecratum est, febriūq;
 omnium unicum putatur remedium. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 Chamæmelum solano contrarium est. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. C
 Chamæmelum calefacit & siccit in primo ordine. 6°. de simplicium me=
 dicam. facul. 5°. 43. C
 Chamæmelon temperatum est. 3°. de simp. med. fac. 3°. 19. B
 Chamæmelum habet colorem tepidum. 11°. meth. med. 69. H/ 7°. 73. C
 Chamæmelum calefacit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F
 Chamæmelo parti inflammatae imposto quid sequatur. 3°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 21. B
 Chamæmelum lassitudini confert, dolores sedat & mitigat, tensa remit=
 tit, & laxat, quæ mediocriter dura sunt emollit, cōstipata rarefacit,

febres citra uisceris alicuius inflammationem infestantes discutit dissol=
 uitq; præsertim quæ ex humoribus biliosis, aut cutis densitate proue=
 niunt. 3°. de simpli. med. fac. 5°. 18. H
 Chamæmelum capitis dolorem iuuat. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. D
 Chamæmelum mundificat. de oculis. 7°. 188. E
 Chamæmelus expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Chamæmelus sudorem prouocat. de simp. med. Sp. 82. G
 Chamæmelus sudorem mouet, colorem expurgat. de cura icter. Sp. 111. B
 Chamæmelon est gratissimū hypochondrijs. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 ex Chamæmelo medicamentum propriapismo. 14°. meth. med. 7°. 89. B
 Chamæmelinum ceratum refrigerat. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 205. F
 Chamæmelo decoctū oleū, metasyncreticū uidetur. de sim. med. Sp. 88. D
 Chamæmelinum oleum proximum rosaceo, quando uehementem frigidi=
 tatem iducere ueremur i capitis dolore. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 132. E
 Chamæmelino oleo utitur, qñ calidius ē rosaceo. de re. par. fa. 7°. 153. H
 Chamæmelino utitur, in frigidis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. A
 ex Chamæmelo oleum humores lentos & crassos in carne et cute euapo=
 rare facit. 4°. de sanit. tuenda. 2°. 87. B
 Chamæmelinum oleum prouocat sudorem. de cathart. Sp. 95. D
 Chamæmelinū oleum mitigatoriū in puncturis neruorum. 3°. de composi.
 medicam. per genera. 5°. 235. A
 Chamæmelini olei meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. F
 CHAMÆPITYS quid. de simp. medicamin. Sp. 85. F
 Chamæpitys Italiae æqualis illi quæ in Creta nascitur, & quando. 1°. de
 antidotis. 5°. 105. D
 Chamæpityn Romæ inuenit Galenus. 1°. de antid. 5°. 102. B
 Chamæpitys Romæ melior, quàm in Creta. 1°. de antid. 5°. 107. A
 Chamæpitys, qualis. 8°. de simp. med. fac. 63. F/ 5°. 195. D
 Chamæpitys sicca est in tertio ordine, & calida in secundo. 8°. de simplic.
 medicam. facul. 5°. 63. G
 Chamæpityos species omnes uires habent acres, & diureticas. de simplic.
 medicaminibus. Sp. 85. F
 Chamæpitys ad quæ conferat. de cura icteri. Sp. 111. B
 Chamæpitys urinam mouet. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. B
 Chamæpitys ingreditur theriacam. de theria. ad Pifo. 5°. 95. A
 Chamæpitys expurgat, abstergitq; uiscera, auriginosis, & quibus facile
 iecur obstruitur bonum est remedium menses ducit, urinæ mouendæ
 medicamen est, & ijs, qui coxendicis doloribus torquetur, exhibetur.
 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F/G
 Chamæpitys educit pituitam & quibus misceatur. de dynamid. Sp. 22. A
 Chamæpitys numeratur inter illa quibus ulcera maligna curari debent.
 5°. de comp. med. per genera. 5°. 246. A
 Chamæpitys ad neruos uulneratos ualet. 3°. de cōp. med. p ge. 5°. 234. B
 CHAMÆSYCE qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
 Chamæsyce achrochordonas, & myrmecias aufert, crassas oculorum ci=
 catrices detergit, hebetudinem uisus a crassitie natum, & suffusionum
 principia adiuuat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
 CHANNAE piscis uenter in os sursum rapitur auiditate perurgen=
 te. 3°. de natr. facul. 1°. 305. A
 CHARACIA ualētior cæteris tithymallis. 8°. de sim. me. f. 5°. 62. E
 Characia tithymallus mas dicitur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
 CHARCHESIVS simplex qua uia iplicetur. de laqueis. 7°. 307. H
 Charchesius duplex quo modo ex simplici fiat. de laqueis. 7°. 308. A
 Charchesius duplex quo modo implicetur. de laqueis. 7°. 307. H
 Charchesius duplex quo mō iplicetur circūponēdo. de laqueis. 7°. 308. B
 CHARICLIS pastillus ad calculosos. 10°. de composi. medicam.
 secundum locos. 5°. 206. E
 Chariclis confectio sedans dolorem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. C
 Chariclis ad Capitis dolorem. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. G
 Chariclis ad Capitis dolorē inueteratū. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 138. G
 Chariclis ad Coli inflationes. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. D
 Chariclis potio ad Dyspnoicos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. E
 CHARITONIS circulatoris Antidotus ad phalangiorum morsus.
 2°. de antidotis. 5°. 117. G
 CHARIXENIS Arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. A/E
 Charixenis Eclegma ad dyspnoicos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. E
 Charixenis ad Hemoptoicos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. C
 Charixenis pharmacum Ictericon. 9°. de simp. med. sec. loc. 5°. 198. A
 Charixenis confectio ad Tuſsientes, & cæt. 7°. de cō. me. se. lo. 5°. 185. H
 CHARMAE Antidotus. 2°. de antido. 5°. 112. E
 in CHARONIS barathris quo modo aliqui moriantur. 7°. de usu
 partium. 1°. 159. B
 Καρπός,

Καρποτός, id est flavidis oculis. 3°. de diff. puls. 4°. 67. E
 Charopi oculi quales, & quo modo cognoscantur. in 3°. de morbis uul-
 garibus, comment. 3°. 3°. 146. D
 CHARTA inda. i. papyrus, ad fluxū sanguinis nariū. secr. Sp. 98. B
 Charta utebatur Galenus p. fulcimēto praeputij. 14°. meth. med. 7°. 92. A
 Chartae alumen inuoluit ut cōburatur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. C
 in Charta ligat hordeum ut cōburatur. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 165. D
 ex Charta mordacitatem aufert argenti spuma. 1°. de composit. medica.
 secundum loc. 5°. 129. A
 Chartā supne supponit medicamento. 10°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 207. D
 ex Charta quo modo Galenus fecit ex templo medicamentū. 1°. de com-
 po. medicam. secundum loc. 128. H/129. A/5°. de compo. med. per ge-
 nera. 5°. 254. B/2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 105. H
 ex Charta usta medicamentum quo modo conficiatur. 9°. de compo. me-
 dicam. secundum loc. 5°. 205. D
 ex Charta usta medicamentū ualde refiecat. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 205.
 D/5°. methodi medendi. 7°. 36. D
 ex Charta medicamentum siccum fit. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 22. H
 ex Charta usta Galeni pastillus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. F
 Chartae cinis exiccat, sed infirmius, quā papyri. 8°. de simplic. medica-
 men. facult. 5°. 57. G
 Chartae cinis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. E
 Charta usta ex aceto ad fauos capitis. de rem. par. fac. 7°. 154. D
 Chartae ustae mēinit. 9°. de composit. med. secun. locos. 203. F/G/H/9°. 204. A/C/D/5°. de comp. med. per gen. 253. A/254. A/B/5°. 255. A
 CASCHASIS de medic. fac. parab. 7°. 176. G
 CATAF lenit uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 in Cathedra dñr multa, quae nō possunt ostendi. 2°. de anat. ad. 1°. 69. D
 CHEDROPA quae nuncupentur. de atten. uic. rat. 2°. 44. F
 CHELIDONIA aspis. de theria. ad Pifo. 5°. 93. A
 CHELIDONES, id est hirundines. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 82. B
 CHELIDONIA quid, & eius uires. de simplic. medicam. Sp. 82. B
 Chelidoniū maius calidū est, & siccū in tertio. 8°. de simp. me. fa. 5°. 63. G
 Chelidonium minus calidum est in quarto. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
 Chelidonium minus cutem exulcerat, & ungues scabros eijcit. 8°. de sim-
 plic. medicam. fac. 5°. 63. G
 Chelidoniij succus ad acuendum uisum commodus est. 8°. de simplicium me-
 dicam. facult. 5°. 63. G
 Chelidonia collyrijs mista ad caliginē oculorū facit. de sim. med. Sp. 82. B
 Chelidoniae succus est oculorum cnoticus. de cathart. Sp. 95. B
 Chelidoniae succus in icteritijs citrinis, & in nigris bibitur. de simplici-
 bus medicaminibus. Sp. 82. B
 Chelidoniij radix ad auriginem ab obstructione iecoris proficiscentem ua-
 let, & dentium doloribus confert. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
 Chelidoniij succus per nares purgat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
 CHELIDONIVM collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. F
 CHEMA quae mensura sit. 5°. de compo. med. secundum locos. 160. D/
 de ponderibus, & mensuris. 276. D/G/ 5°. 277. C/D/E
 Chema drachma dimidia. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. H
 Chema qua nota significetur. de pond. & mens. 5°. 275. C
 CHEMOSIS, est ambientis oculum membranae, quod album quoque
 appellatur, affectus albæ carni persimilis. fin. med. Isa. 48. F
 Chemosis affectus albi oculorum. introd. Isa. 58. D
 Chemosis numeratur inter oculorum ulcerationes. fin. med. Isa. 48. D
 Chemosis suscipit tunica circumocularis. de anat. ocul. Sp. 57. C
 ad Chemosis Libyanum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. A
 ad Chemosis Nectarium Marci. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 154. A
 ad Chemosis similes oculorum affectiones Neapolitae. 4°. de compositio.
 med. secundum locos. 5°. 154. C
 ad Chemosis pharmacum ex Thure. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 154. F
 ad Chemosis Trypheron. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 154. G
 Chemosis. uide Chymosis.
 CHENOHRIS non calcanda est quando fuit, secundū Nicandrum.
 2°. de locis affect. 4°. 14. B
 CHERAEMON de arte augurandi scripsit. de uictus rat. in morbis
 acutis, comment. 1°. 7°. 110. C
 CHERIONIS egroti quinti casus ob copiam biliosorum humorum.
 in 3°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 135. E
 CHERSAEA aspis. de theria. ad Pifo. 5°. 93. A
 contra Chersydrium ualet theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. E
 ad Chersydri morsum medicina. 2°. de antidotis. 5°. 118. G
 Χίλσος laqueus quomodo replicetur. de laqueis. 7°. 307. B

CHIFIEN quid. de simp. medica. Sp. 82. H
 Chifien potest acriter, & efficaciter relaxare. de simpli. med. Sp. 82. H
 CHILIODYNAMON, id est polemoniū. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. A
 à CHYLOSITATE quae excrementa distinguuntur. de uict. rat.
 in morbis acutis, com. 4°. 7°. 136. E
 CHINISCI, pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Chinisci ad quid in organis. de machin. 7°. 309. H
 CHIRAGRICI quibus neglectis fiant. de dynamidijs. Sp. 19. H
 ad Chiragra & podagra toto corpore distortos. 7°. de composit. medi-
 camen. per genera. 5°. 271. D
 CHIRONIO uulneri nomen impositum fuit ab his qui primum illud
 sanarunt. 2°. methodi medendi. 7°. 9. F
 Chironia, & telephia est superuacuum uocare ulcera: sat enim est ea di-
 cere cacoethe, id est maligna. de tum. prater nat. 3°. 84. E
 Chironia & telephia. 14°. meth. med. 7°. 92. E
 Chironij ulceris à Galeno fit mentio, tamen hanc curiosam uocat appella-
 tionem. com. 6°. apho. 41°. Ex. 51. F
 Chironia ulcera, quae. 4°. de compo. med. per genera. 237. G/ 5°. 239. C
 Chironia ulcera surae affectus. intro. Isa. 59. D
 Chironia ulcera, ex cacoehymia. 3°. de temp. 1°. 23. A
 Chironia per se sanat hordeum combustum inspersum. 5°. de compositio.
 medic. per genera. 5°. 249. E
 ad Chironia quae faciant. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 254. H
 in Chironijs pharmacis quando laricina loco therebinthinae ponenda sit.
 4°. de compo. med. per genera. 5°. 244. G
 in Chironijs ulceribus arida debent esse bene laeuiga. 4°. de composit.
 med. per genera. 5°. 244. G
 Chironijs ulceribus conuenit plumbum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G
 ad Chironia ulcera. 4°. de compo. med. per gen. 237. G/239. D/242. G/243. D/G/245. C/5°. 245. G/H/249. E/6°. 5°. 256. H
 de CHIRURGIA librum fecit Theffalus. 4°. meth. med. 7°. 24. G
 Chirurgia quid. fin. med. 43. G/intr. Isa. 59. E
 Chirurgia ampliatur ad omnes artes manuaris, etiam si non sunt medi-
 cae. 1°. de usu partium. 1°. 114. E
 Chirurgiae partes. introd. Isag. 52. D
 Chirurgiae utilis est anatomes cognitio. de anat. adm. 1°. 64. D
 ad Chirurgiam quid faciat musculorum, & fibrarū cognitio. 1°. de ana-
 tom. adm. 1°. 64. D
 Chirurgia indiget diabetica & pharmaceutica. 3°. de composit. medica.
 per genera. 5°. 231. F
 Chirurgias multas ponit. 1°. de dignos. puls. 4°. 70. D
 Chirurgiae studium. 14°. meth. med. 7°. 90. H
 Chirurgia in quibus exercetur. de ijs quae in medica. fi. cō. 1°. 7°. 200. F
 Chirurgiae primae intentiones, quae. introd. Isa. 59. E
 in Chirurgia habitum uocat Hippocrates ab habendo post deligationis
 tempus membrorum deligatorū collocationē. de ijs quae in medicatri-
 na sunt. comment. 3°. 7°. 217. H
 post CHIRURGIAM cionidi confert succus centaureae. de uirtute
 centaureae. Sp. 93. D
 Chirurgi uestimētū quale eē de bet. de ijs quae in med. fi. cō. 1°. 7°. 202. F
 in Chirurgus quales esse debent ungues. de ijs quae in medicatrina fiunt,
 commentario 1°. 7°. 204. B
 Chirurgi celeres esse debent in suis actionibus. de fascijs. 7°. 293. C
 Chirurgus quando debet suum opus exercere. de decub. progn. ex mathe-
 matica scientia. Sp. 16. B
 Chirurgus quomō se habere debet. de ijs quae in med. fi. cō. 1°. 7°. 201. E
 Chirurgus quō lucē debet recipere. de ijs quae in med. fi. cō. 1°. 7°. 201. E
 Chirurgi situs qualis esse debet. de ijs quae in med. fi. cō. 1°. 7°. 202. E
 Chirurgus stans qua figura stare debet. de ijs quae in medicat. fiunt. com-
 mentario 1°. 7°. 203. C
 Chirurgi aduertant. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 231. C
 Chirurgus segnis, qui totum membrum reddidit inutile ob ignauiam. 3°. de anat. adm. 1°. 77. H
 Chirurgis pmittebat suas partes Galenus Romae. 6°. met. med. 7°. 42. H
 Chirurgi multa habent ferramenta. de fract. com. 3°. 7°. 246. H
 Chirurgica instrumenta. de ijs quae in medicat. fi. com. 1°. 7°. 200. H
 Chirurgi debent habere omnia instrumenta preparata. de fracturis, cō-
 mentario 2°. 7°. 238. B
 Chirurgicae indicationes aliquid habent commune, & aliquid proprium.
 14°. methodi medendi. 7°. 90. F
 CHITRAN quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 81. F
 Chitran praestat quod dragantum. de simp. med. Sp. 81. G

CHIVS insula est in mari ægeo, quæ unam solam habet ciuitatem ex nomine insule. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. C
 ex Chio oriunda puella casus. de uenæ sect. adu. Eras. 9. H/ 6°. 10. F
 Chia terra quid, & eius uires. de simplici. medicam. Sp. 85. A
 Chia terra, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
 Chia terra efficaciter stringit cutem, purgat, & extenuat, & splendida facit. de simpl. medic. Sp. 85. A
 Chia terra pulcherrimum est remedium ad ambusta ulcerum remedia. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 66. A
 in Chio prouenit Ariusium uinum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 223. C
 Chij uini fit mētio. 3°. de cō. me. se. loc. 147. G/4°. 156. D/6°. 5°. 169. H
 Chia crepida. de artic. com. 4°. 7°. 284. B
 χαρῶνα, id est herbida, quæ. in 6°. de morb. uulga. com. 1°. 3°. 163. B
 Chloron qd significet. in progn. com. 1°. 191. D/194. D/2°. 4°. 202. E
 χαρῶν significat & ærugineū et pallidū. in 1°. prr. cō. 3°. 4°. 180. A
 χαρῶνα putredo uiridis. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 180. A
 Chloron uiride & quid proprie sit. de uict. rat. in morbis acutis, commē-
 tario 2°. 7°. 119. D
 CHOENIX quæ mēsurā. d. pō. & mēf. 275. G/276. B/E/5°. 277. E
 Choenix qua nota significetur. de pond. & mens. 5°. 275. C
 Chœnix. 1°. de comp. med. sec. loc. 129. H/9°. 5°. 198. H
 CHOENICIDES nomen instrumenti. 6°. meth. med. 7°. 42. C
 CHOERAS. i. struma, qd. d. tu. pt. n. 3°. 84. F/14°. met. me. 7°. 90. C
 in Chœrada. id est strumam, transit quandoque bubon ingens ab ulcere
 abortum in plethorico corpore. 1°. de locis affectis. 4°. 4. H
 Chœradas per halitum digerit Ammoniacū. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. H
 Chœradas & duos tumores digerit Capparis radicis cortex idoneis ad
 ea medicamentis mixtus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. H
 Chœradas cum eregmo discutit Coriandrum. 7°. de simp. me. fa. 5°. 52. E
 Chœradas curat Lupinorum farina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
 ad Chœradas Stercus bubulum adhibendum. 10°. de simp. me. fa. 5°. 76. G
 Chœradas digerunt Ungues asinorum. 11°. de simp. med. facult. 5°. 8. E/
 14°. methodi medendi. 7°. 90. C
 CHOHOL cauben sit mentio. secretorum. Sp. 99. C
 χοιρινῆς rotæ modiolus. de fract. com. 2°. 7°. 237. B
 CHOLAGOGA medicamenta, id est quæ educunt cholera, ab effe-
 ctu nominantur. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Cholagogis, id est bilem purgantibus, quando utendum, in quibus, & quo
 tempore. de dynamidijs. Sp. 20. F/G
 Cholagogum dandum in Erysipellate, nā uenæ sectio non conuenit. 2°. de
 de arte cura. ad Glauco. 7°. 102. A
 CHOLE, id est fel. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. E
 CHOLERA appellatur spumosa superfluitas sanguinis superius ca-
 lida, & sicca. de anat. uiuo. Sp. 50. H
 Cholera rubra, amara, uiridis, est calida & sicca. de dynamid. Sp. 19. E
 Cholera porri colorem præ se ferentis, & ærugineose meminit. commē-
 ta. 6°. aph. 6°. Ex. 54. D
 Cholera rubra cum parte sanguinis dominatur ab anno quartodecimo
 usq; ad annū trigesimum quintū uel quadragesimū. de dyn. Sp. 19. E
 Cholera tempore æstiuo, & ætate cōsistente, fit. cō. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Cholera generatur i æstate et in bñ tēperato. cō. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 Cholera æstate magis superabundat. com. 4°. aph. 4°. Ex. 27. H/de dy-
 namidijs. Sp. 19. E
 Cholera habet partem humidissimam, & aquosissimam, quæ exiccatur
 in æstate calida. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. D
 Cholera pars crassissima, & acutissima linquitur exiccata, humidissima
 & aquosissima absimitur. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. D
 Cholera maxime in siccitatibus generatur. com. 3°. aph. 16°. Ex. 22. H
 Cholera habet potestatem in renibus. de spermate. Sp. 36. G
 Cholera rubra propria sedes est fel. de spermate. Sp. 36. H
 Cholera rubra uirtus, est in dextro latere in hepate. de dynam. Sp. 19. D
 Cholera quæ uena gaudeat. de anat. uiuo. Sp. 54. E
 Cholera habet meatus proprios, ad quos ex uenis hepatis transfertur. cō-
 men. 4°. aph. 64°. Ex. 34. D
 Cholera rubra per aures habet respirationem. de dynamid. Sp. 19. E
 Cholera citrina fit plurimū sanguinis ob acutos cibos. de dis. cō. Sp. 72. F
 Cholera gignunt carnes caprinæ si incoctæ maneant, cur. de uict. rat.
 in morbis acutis, com. 4°. 7°. 147. A
 in Cholera rubra horis si infans sit conceptus, quid contingat. de sper-
 mate. Sp. 38. B
 Cholera rubra facit pueros acutos, ingeniosos, & leues, macilentos co-
 medentes multū, uentres solubiles. de dynamidijs. Sp. 19. E

Cholera pallida & flaua est opus os sentire amaritudinem. commenta-
 rio 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Cholera rubra tenuiorem, asperum, percutientemq; pulsum facit. de dy-
 namidijs. Sp. 19. F
 Cholera plenum corpus si exerceatur, incidit in apoplexiam, uel morbū
 comitialē, aut fractionē uasis in pulmone. com. 3°. aph. 2°. Ex. 24. C
 Cholera abundantia est causa uigiliarum. com. 2°. aph. 3°. Ex. 11. E
 Cholera flaua, quæ uel in capite, uel in uentriculo continetur, capitis do-
 lorem facit. com. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
 Cholera mordax facit dolorem capitis. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. D
 Cholera si ad caput rapiatur facit delirium. com. 4°. aph. 72°. Ex. 35. F
 Cholera flaua facit desipientias cum studio. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Cholera superaffata facit atram bilem. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. E
 Cholera flaua superaffata, efficitur atra bilis, & facit desipientias peri-
 culosas. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Cholera facit phrenitides, & difficultates intestinorum. commē-
 tario 3°. aphorismo. 30°. Ex. 26. E
 Cholera furorem facit. com. 6°. aph. 21°. 48. D/aph. 56°. Ex. 53. E
 ob Cholera flauam per mēbra sentiētia ueloci motu delatam fit rigor.
 com. 4°. aph. 58°. 33. G/aph. 63°. Ex. 34. C
 Cholera flaua ebulliente in tunicis stomachi fortis æstus generatur. com-
 mentario. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
 Cholera facit febrē ardētē, q̄ expurgata soluit. c. 4°. aph. 58°. Ex. 33. G
 Cholera facit morbum regium. com. 5°. aph. 72°. Ex. 45. F
 Cholera flauam reponente natura ad totum corpus, & præcipue ad cu-
 tem fit interdum, & iudicatorie morbus regius. cōmentario 4°. apho-
 rismo 62°. Ex. 34. B
 Cholera non potest iudicatorie ad corpus effundi citius septima die. com-
 mentario 4°. aph. 62°. Ex. 34. B/C
 Cholera nō euacuata p sedē color pallidior in toto corpe apparet morbo
 regio laboratibus, quod bilē notat peccare. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Cholera expurgata p aluū soluit morbū regiū. c. 4°. ap. 62°. Ex. 34. C
 Cholera multitudo ad aluum fluens irritat ad expulsionem. commenta-
 rio. 2°. aph. 20°. Ex. 12. E
 à Cholera pallida uel flaua maxima ex parte incipit difficultas intestino-
 rum. comment. 4°. aph. 24°. Ex. 29. H
 Cholera amara naturam habentes ichores ab hepate fluentes intestina
 abradentes faciūt difficultates intestinorū. cō. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 Cholera facit intestinorum difficultates faciliores, quā phlegma sal-
 sum. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. G
 Cholera rubra si fuerit ægritudinis causa, ad frigida, humida, & dulcia.
 de dynamidijs. Sp. 19. F
 Cholera citrina abundans hō quibus nutriēdus sit. de diff. cōt. Sp. 72. C
 Cholera si generatur in stomacho uelociter multa, cōueniunt quæ extin-
 guunt acuitatem cholerae, aut quod prætermittatur res generātes ip-
 sam. de dissol. cont. Sp. 71. F
 Cholera uomitur nō solū uulnerato cerebro, sed & dura mēbrana ipsum
 circumstante. comment. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
 Cholera quibus abundat his danus cholagoga. de dynamidijs. Sp. 20. G
 Cholera amaram euacuare debemus, quando consuetus est homo ex ip-
 sa pati. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Cholera deponit Agaricum. de simpli. medica. Sp. 80. E
 Cholera abundantia si qui sitiunt his Aloë danus. de dynam. Sp. 20. H
 Cholera & pituitam purgat Aristolochia rotunda. de dynam. Sp. 21. G
 Cholera, cum melicrato purgat succus Centauræ & soluit crassos, &
 uiscosos humores. de uirt. cent. Sp. 94. A
 Cholera deponit Cnicum. de simp. med. Sp. 83. B
 Cholera rubram deponit Lathyrus. de simp. med. Sp. 86. E
 cum Cholera phlegma purgat Scammonia. de cathart. Sp. 95. A
 ad Cholera rosiones proprie Sium facit. de simp. med. Sp. 91. D
 Cholera emundat Vinum absinthinum. de simp. med. Sp. 92. C
 Cholera rubram tēperat Vinum sambucatum & mastichatum. de sim-
 plicibus medicam. Sp. 92. C
 Cholera citrinam refrenans medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 Cholera purgans medicamen. de medic. exper. Sp. 105. A
 Cholera amara facit sitim euacuata. com. 4°. aph. 19°. Ex. 29. C
 CHOLERA nigra acida, frigida est, & sicca. de dynam. 19. E/de na-
 tura & ordine. cuius. corp. Sp. 41. D
 Cholera nigra propria sedes est splen. de spermate. Sp. 36. H
 Cholera nigra in sinistro latere est in liene. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Cholera nigra fit, sanguis, ob cōtinuum usum ciborum acutorum. de dif-
 sol. contin. Sp. 72. F
 Cholera

- Cholera nigra in autumnno crescit. de dynamidijs. Sp.19.E
 Cholera nigra cum magna sanguinis parte dominatur ab anno trigesimo quinto, uel quadragesimo usq; in suā aetatem. de dynamidijs. Sp.19.E
 Cholera nigra per oculos respirationem habet. de dynamidijs. Sp.19.E
 Cholera nigra facit subdolos, auaros, perfidos, tristes, seditiosos, et immentes. de dynamidijs. Sp.19.F
 Cholera nigra tardum, et segnem pulsum facit. de dynamidijs. Sp.19.F
 Cholera nigra si fuerit causa aegritudinis, da ei calida, et humida, et dulcia. de dynamidijs. Sp.19.F
 Cholera nigram soluit Epithymum. de simp. med. Sp.84.A
 CHOLERICI humores iuuētute uigēt. cō.3°. apho.29°. Ex.26.C
 Cholericus est aēstius humor. com.5°. aph.22°. Ex.24.E
 Cholerici humores ualde gñantur i siccitatibus. cō.3°. aph.7°. Ex.20.F
 Cholericus humor hyeme quandoq; raro tamen uisus est abundare. com.4°. aph.4°. Ex.27.H
 in Cholericum humorem conuerti posse pituitae putrefactionem, colligi potest. com.7°. aph.43°. Ex.57.E
 Cholericus humor est ferē semper cum serosa superfluitate. commentario.6°. apho.50°. Ex.52.E
 Cholericus humor si in uentre fuerit, corrumpitur ab aqua dura, et frigida. de bon. aqua. Sp.75.G
 Cholericus humor facit ulcera oris. com.3°. aph.21°. Ex.24.D
 a Cholerico humore calefacto sanguine tubercula fieri sunt apta. com.2°. aph.15°. Ex.12.G
 Cholericus, et acris humor dolorem auget, sicut et spiritus flatuosus nō habens exitum. com.6°. aph.5°. Ex.46.H
 Cholericus humor et melancholicus non tantum pituitosus facit menses decolores. com.5°. aph.36°. Ex.40.G
 Cholerici humores trahuntur a uenis exiccatis tempore aestatis, et ideo ardentis febres tunc fiunt. com.4°. aph.58°. Ex.33.G
 Cholericos humores magis quam pituitosus suscipere propterea est membrana subcingens. com.6°. aph.33°. Ex.50.B
 ex Cholerici humoribus ortum habet morbus lateralis, qui una cū palidus et flauis fit sputis. com.6°. aph.33°. Ex.50.A
 Cholerico calidoq; humore quamuis fiant herpes exedentes, tamen calido sanantur. com.5°. aph.22°. Ex.39.E
 Cholericus humor quo modo per signa cognoscatur, et quō poterit facile quisque cognoscere an cholera peccet, omnia ponuntur indicia. cō.4°. apho.2°. Ex.27.E
 Cholericus humor solus euacuatus dicitur syncera deiectio. com.7°. aph.6°. 54.D/aph.23°. Ex.55.E
 Cholericus sanguis qui continetur in cysti, est alia sanguinis superfluitas. de anat. uiuo. Sp.50.F
 CHOLERICI qui sint. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 185.B
 Cholerici sunt ut plurimum graciles. com.4°. aph.6°. Ex.28.B
 Cholerici hyeme melius se habent. com.3°. aph.18°. Ex.23.H
 Cholerici etiam sani si cibo abstinerint, quid ipsis contingat. commentario.6°. aph.50°. Ex.52.H
 Cholerici, et sanguineis synochus, et causus sunt naturales infirmitates, phlegmaticis accidentales. de spermate. Sp.39.G
 Cholerici quando diu infirmi manebunt. de spermate. Sp.39.G
 Cholerici si sint faciles ad uomendum, per superiora purgandi sunt, nisi hyems obstet. com.4°. aph.6°. Ex.28.B
 Cholericos uentres turbat euphorbium. de simp. med. Sp.83.F
 CHOLERICI morbi aestate fiūt, et quare. c.3°. aph.21°. Ex.24.D
 Cholera, et sanguinea passio mutationi temporum cōcordare, sed a natura patientis discordare potest et ē cōtrario. de spermate. Sp.39.F
 Cholericus sicuti est morbus, melius est sic urinas apparere biliosas. commenta.4°. apho.72°. Ex.35.F
 Cholericā febres sudoribus saepius sanātur. com.7°. aph.43°. Ex.57.D
 Cholericā pustula notant peccare cholera. com.4°. apho.2°. Ex.27.E
 Cholericā praefer consuetudinem urina est laborantibus ex tristitia, uigilijs, cogitationibus. de dynamidijs. Sp.34.A
 Cholerico colore urina nebulam albam habens et fursures supernantes, aut longam aegritudinē, aut mortē significat. de dynamidijs. Sp.34.C
 Cholericā urina et spissa in augmento synochae mortem significat. de dynamidijs. Sp.34.E
 Cholericas nebulas si quotidianarij urina habeat in aegritudinem acutam transire significat. de dynamidijs. Sp.34.G
 Cholerici uomitus fiunt post rigores. com.4°. aph.58°. Ex.33.G
 Cholericus uomitus raro uidetur exquisitus, cui non sit admista serosa superfluitas. com.6°. apho.50°. Ex.52.G
- Cholera cum fiunt alui inferioris excrementa, quaedā similia strigmentis uidemus per aluum excerni. com.7°. aph.64°. Ex.60.B
 Cholericā superfluitas in magnis doloribus, et mœroribus fortibus ad uentriculum fluit. com.6°. aph.50°. Ex.52.F
 Cholericā excretionē si bene excernantur, sunt bonae. commentario.4°. aphorismo.47°. Ex.32.H
 Cholericā excretionē in febribus cōtinuis malā, quod si bene excernantur bonū, et p alui inferiorē, et p uesicā. cō.7°. aph.65°. Ex.60.E
 Cholericā deiectionibus nocet lac. com.5°. aph.64°. Ex.44.F
 Cholericā deiectiones surditate sanantur, et ē cōtrario. commentario.4°. apho.58°. Ex.30.D
 Cholericā excrementa in febribus soluunt surditatem. commentario.4°. aphorif.6°. Ex.34.A
 CHOLERA arida nomen mali. de uict. rat. in morbis acutis, commentario.4°. 7°. 145.G
 Cholera arida q̄ intelligatur. de uict. rat. in mor. acu. cō.4°. 7°. 147.D
 Cholera siccā quā faciant. de uict. rat. in mor. acu. cō.4°. 7°. 145.G
 Cholera arida quid faciat. de uict. rat. in mor. acu. com.4°. 7°. 147.D
 Cholera arida quō mō curetur. de uic. rat. in mor. acu. cō.4°. 7°. 147.D
 Cholera, uide Bilis.
- CHOLERA morbo ijs qui sunt a Cnido medicis nomen impositū est a causa putata. 2°. methodi med. 7°. 9.E
 Cholera quid. fin. med. Isa.55.H
 Cholera morbus acutus. introd. Isa.55.E
 Cholera morbus per acutus. fin. med. Isa.45.F/cō.1°. aph.12°. Ex.5.D
 Cholera causa. introd. Isa.56.H
 Cholera ab eadem causa, a qua arquatus morbus. de opt. secta. Isa.25.C
 Cholera morbo obnoxios efficere consuevit peponis usus. de alimentorum facultatibus. 2°. 16.H
 Cholera morbus qua aetate fiat. com.3°. aph.36°. Ex.26.D
 Cholera quibusdam fiunt certis interuallis, et omnem corporis redundantiam educunt. 7°. meth. med. 7°. 48.B
 in Choleris euacuatur cum malo bonum. 3°. de sympt. cau. 3°. 26.G
 in Choleris per quā uia humores euacuantur. 3°. de na. fac. 1°. 306.F
 in Choleris quo modo procedat purgatio. 3°. de nat. fac. 1°. 306.G
 i Choleris uocatis expellū bilis p duo ora uētris. 3°. de sym. cau. 3°. 25.F
 Cholera tremor, qualis. de palp. trem. et conuuls. et rig. 3°. 52.G
 ex Cholera fit defectus animi. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98.E
 ex Choleris animi defectus proueniens quomodo curetur. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 2°. 98.G
 Cholera morbum patientibus contractiones frequenter fiunt praesertim eorum quae sunt in suris musculorum. com.5°. apho.1°. Ex.37.D
 Cholera pulsus, qualis. de puls. ad tiro. 4°. 44.H
 Cholera sequitur pulsus uermiculantes. 3°. de caus. puls. 99.D/2°. de praesag. ex pul. 4°. 113.A
 Cholera curatio. introd. Isa.56.A
 ad Cholera, quadratis balneum aquae frigidae conuenit. de remedijs paratu facil. 7°. 160.G
 Cholera fluxu laborantibus cōducit theriaca. de theria. ad Piso. 5°. 96.B
 ad Cholera et uomitum et uoluulum et uomitum stercoris. de remedijs paratu facil. 7°. 166.D
 ad Cholera. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 190.C/de rem. pa. fa. 7°. 160.C
 ad Cholera uexatos ualde efficax. de med. fac. par. 7°. 166.E
 CHOLERICIS uinum aqua frigida dilutum datur. de uena. sect. ad uers. Erasist. 6°. 7.F
 Cholerici quibus iam uox intercepta est, optime cōfert theriaca. de usu theria. ad Pamph. 5°. 99.A
 ad Cholericos. 7°. de comp. med. sec. loc. 185.B/8°. 5°. 191.C/E
 χῶλωμα, quid. de articulis. com.4°. 7°. 284.B
 χῶλός, id est claudus. de fract. com.2°. 7°. 240.G
 CHONDRILLA cichorei species est. 8°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 60.C
 Chondrilla a quibusdam seris dicitur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63.H
 Chondrilla lactuca similis est. 2°. de alim. fac. 2°. 22.F
 Chondrilla habet lac ut tithymallus. 2°. de alim. fac. 2°. 22.F
 Chondrillam comedunt homines fame adacti. 2°. de alim. fac. 2°. 22.B
 Chondrilla est uitiosissimi succi. de bon. et uitio suc. 2°. 37.G
 CHONDRVS, id est cartilago, mollior osse, sed durissima super alias partes. 7°. de usu partium. 1°. 157.C
 CHONDRVS est semen. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63.H
 in Chondro medicorum plurium error unde proueniat. 8°. de simplic. medicam. fac. 5°. 63.H
 Chondrum

Chondrum fuisse tempore Hippocratis tum Hippocratis auctoritate, tum comicorum comprobatur. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 111. B
 Chondrus farina triticea siccior est. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. D
 Chondro elixat a nutriendum multum. de uen. e. sect. aduer. Eras. 6^a. 14. D
 Chondrus plus nutrit tritico. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. H
 Chondrus est optimum nutrimentum ut triticum. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 63. H
 Chondrus est ex genere eueymorum. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 12. H
 Chondrus est crassi succi & boni, & acrimoniam humorum infrenat. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 149. D
 Chondrus primo in pituitam, post in sanguinem transit. de uict. ratio. in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 120. F
 Chondrus & ptissana cur acetum recipere debent. de mar. 3^a. 48. E
 Chondrus dandus est his qui cibum in fumum uertunt. 1°. de lo. af. 4^a. 5. E
 Chondrus in acutis morbis datur. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7^a. 111. B
 Chondrus est tantum cibus Pleuriticorum. de uict. ratio. in morbis acutis, commentario. 1°. 7^a. 115. D
 Chondrus, lac, ptissana, cibi Tabidorum. 1°. de marc. 3^a. 48. E
 Chondri sorbitio, qualis. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 111. E
 Chondri sorbitio humectat, & supinat os uentriculi. de uict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 111. E
 ex Chondro uni mordetur stomachus, alteri nō. 2°. de sim. me. fa. 5^a. 12. E
 Chondrus roborat, non tamen humectat, nec secat. de uict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 113. C
 Chondrus, ubi uentriculus habet igneum calorem, non coquitur. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. E
 Chondrus materia est apta ad accipiēda liqda. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 63. H
 Chondrus epicrasticus est ex sua natura. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 12. F
 Chondrus exacte elotus, est ex pharmacis emplasticis. 4°. de simplicium medic. fac. 25. D/8°. 5^a. 63. H
 Chondrus, lac, & ptissana asperitati medetur. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 12. G
 Chondri succus moribus frequenter succurrit. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 12. C
 Chondrum ex lacte coctum ad tormina sine febre. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 149. C
 Chondrus obest in affectibus Iecinoris, & quando naturales eius meatus sunt angustii. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 111. E
 ex Chondro fiunt deiectiones albæ. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 165. A
 CHORDA, seu tendo quid sit. de anat. uiu. Sp. 55. D
 Chordæ uñ originē habeāt, & earū iuuamētū. de ana. ui. 43. H/Sp. 55. D
 Chordæ oriuntur ex finibus musculorum. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Chordarum substantia qualis sit. de anat. uiu. Sp. 43. H
 Chordarum natura ex ictu longiori tempore ad consistentiam inflammationis ueniunt, ac tardius sanantur. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 in Chordas ualidas desinentes musculi non sunt in partibus anterioribus in tibia. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
 Chordam maximam uidemus in coxa in partibus genu anterioribus, ob quam per compatiendi rationem potest fieri conuulsio. commentario 5°. aphorismo. 65°. Ex. 45. A
 in Chordarum, & neruorum inflammationibus solent frequenter conuulsiones aduenire. com. 6°. aph. 45°. Ex. 52. E
 Chordæ nō inflāmātur, sed dolēt in podagricis. cō. 6°. aph. 49. Ex. 52. E
 CHORDAS cur relaxent citharistæ. 2°. de locis affectis. 4^a. 11. A
 Chordæ lyrarum quo modo & ipsæ conuellantur. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. F
 Chordæ ab humido, & siccō tenduntur. 2°. de locis affectis. 4^a. 11. A
 Chordæ implēt ex humiditate acris ambiētis. cō. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 ut Chordæ in cithara, ita nerui tenduntur. de pal. trem. 3°. 56. B/2°. de locis affectis. 11. A/3°. 4^a. 17. E
 Chordæ instrumentorum ostendunt genera conuulsionum. 2°. de symptom. causis. 3^a. 20. A
 CHORDAPSON quid significet. 6°. de locis affectis. 4^a. 37. A
 CHORION quid sit. de diff. uulue. 109. D/15°. de usu part. 211. G/6°. de decret. Hipp. 1^a. 264. G
 Choria, id est secundæ. com. 5°. aph. 3°. 5^a. 40. F/aph. 49°. Ex. 42. A
 Chorij substantia. de foet. for. 1^a. 322. E
 Chorion quale erat ancillæ psaltriæ, cui saltanti genitura post sextū diē in terram desiliit. de foet. form. 1^a. 322. D
 Chorion in uulua oritur. de diff. uulue. 1^a. 109. D
 Chorion quomodo uulue inherescat. de diff. uulue. 1^a. 109. D/E
 Chorion quomodo fiat, exemplum. de diff. uul. 1^a. 109. G
 Chorij id est secundarum situs & usus. 15°. de usu partium. 1^a. 211. B
 Chorij ita facit i aialibus, ut plātæ semē radices facit. 1°. de sem. 1^a. 331. G
 Chorij uasa difficulter numerantur. 15°. de usu partium. 1^a. 211. G
 Chorij uenarum & arteriarum origo unde. de foet. for. 1^a. 322. E

Chorij uasorum omnium collectio in duas uenas, & arterias redigitur. de foet. for. 1^a. 322. F
 in Chorij magnarū uenarū, et arteriarū medio meatus qdā gigni i fun- dū uesicæ infantis pforatus dictus urinaculum. de foet. for. 1^a. 322. F
 per Chorion membranam arteriæ & uenæ penetrant materias e uulua ad foetum transmittentes. 1°. de sem. 1^a. 331. B
 Chorion qua parte solum perforatum. de foet. for. 1^a. 322. E
 CHORIOIDES plexus, qui. 7°. de decre. Hipp. 1^a. 269. D
 CHORYGII fit mentio. de medic. fac. parab. 7^a. 176. C
 Χρησμολόγοι. de uict. rat. in mor. acut. com. 1°. 7^a. 110. A
 CHRISTVS & Moyses legem tulere citra demonstrationem. 2°. de diff. puls. 4^a. 54. D
 Christi affectu i secta obstinatissimi habetur à Galeno. 3°. de diff. 4^a. 60. H
 CHRISTIANORVM mentio fit, quibus se quoq; auctor annume- rat. de ren. affect. dignot. & medela. 7^a. 195. A
 in CHRONICIS temporum anni mutationi comparatur septima- na in acutis. 3°. de diebus decret. 4^a. 158. B
 in Chronicis morbis accessiones fiunt quotidie, uel quarto. 3°. de diebus decretorij. 4^a. 158. G
 ad CHRONICVM Asthma ualet elect^m. lacca. de me. ex. Sp. 107. A
 ad Chronicum asthma. de med. exper. Sp. 107. E
 ad Chronicos Dolores ualet electarium quod dicitur euadens. de medi- cinis expertis. Sp. 108. E
 in Chronicis Febribus typum remouens electarium arist olochie. de me- di. expertis. Sp. 105. B
 ad Chronicas febres ualet decoctio squinanti. de med. exper. Sp. 107. B
 ad Chronicas febres expertū medicamen. de medici. exper. Sp. 107. H
 ad Chronicas febres, quæ fiunt ex humore crasso, medicamen. de medici- nis expertis. Sp. 108. D
 ad Chronicam febrem electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 ad Chronicas febres electarium assæ foetidæ. de med. expe. Sp. 108. D
 ad Chronicas febres electarium turbit. de med. exper. Sp. 108. C
 ad Chronicum fluxum medicamen bonum. de med. exper. Sp. 105. G
 Chronicum fluxum intercipient electarium. de med. exper. Sp. 108. A
 ad Chronicas Oppilationes ualet electariū lacca. de me. ex. Sp. 107. A
 ad Chronicas Tusses decoctio hyssopi. de med. exper. Sp. 107. D
 ad Chronicam tussim ualet electariū lacca. de med. exper. Sp. 107. A
 contra Chronicum Vomitus medicamen. de med. exper. Sp. 107. F
 Χρησµα, id est corpus, pro carnosâ parte accipitur ab Hippocrate. de fra- cturis, comment. 3°. 7^a. 242. H
 Χρησµα. de fract. com. 2°. 7^a. 233. C
 CHRYSERMI pastillus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. H
 Chrysermi pulsus definitio. 3°. de diff. pul. 4^a. 67. H
 CHRYSIPPVS proauus sectæ Archigenis. 2°. de diff. pul. 4^a. 58. F
 Chrysippus in Sicilia natus linguam græcam non callebat, & legem græ- cis dare uoluit de nominibus. 2°. de diff. pul. 4^a. 58. G
 Chrysippus de nominibus scita sanctius, q̄ Solon de numis, leges ferebat. 2°. de diff. pul. 4^a. 58. F
 Chrysippus quo modo prudens effectus ex stoicorum sententia. quod ani- mi mores. 1^a. 318. F
 Chrysippus antiquus scriptor Anatomie. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 183. E
 Chrysippus uenæ sectionem auferebat. de cur. rat. per san. miss. 6^a. 15. H
 Chrysippus quo modo existimauerit fieri uisionē. de hist. phil. Sp. 9. E
 Chrysippi libri. 5°. de decret. Hipp. 1^a. 259. F
 Chrysippus librum fecit de animi ægritudinibus. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. E
 Chrysippus scripsit quatuor libros de affectibus. 5°. de decr. 1^a. 258. D
 Chrysippus scripsit quæ ad remedia pertinerent animi perturbationum. de cog. cur. animi mor. 2^a. 50. D
 Chrysippus scripsit de anima. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 234. F
 Chrysippus animali spiritu plenum esse sinum spiritus asserit. de decretis Hippo. & Plato. 1^a. 232. A
 Chrysippus cur breuis. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 243. E
 Chrysippus probat argumenta ex uulgaribus poetis, & etymologia. 2°. de decret. Hippocr. 1^a. 234. E
 CHRYSITES terra, quæ. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 66. C
 Chrysites. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. H
 CHRYSOBALANVS, qualis. 8°. de coup. med. sec. lo. 5^a. 190. F
 ex Chrysobalano medicamenta stomachica quo quo modo conficiantur à Galeno damnantur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 190. A
 Chrysobalani. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. D
 CHRYSOCOLLA quid. de simp. med. Sp. 82. E
 Chrysocola naturalis, quæ. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 71. F
 n ij Chrysocola

Chrysocolla fictitia quo mō fiat. 9°. de simp. medi. fac. 71.F/10°. 5°. 75.E
 Chrysocolla qualis sit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71.F
 Chrysocolla tenuium partium est citra calorem. 3°. de composi. medica. per genera. 5°. 228.E
 Chrysocolla est septicum medicamentum. 5°. de simp. me. fa. 5°. 36.B
 Chrysocolla exiccat plus pice. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 240.H
 Chrysocolla uires habet acriter stypticas. de simp. med. Sp. 82.E
 Chrysocolla miscetur collyrijs ad lachrymam facientibus. de simplicib. medicaminibus. Sp. 82.E
 Chrysocolla in cerotis posita carnes luxuriantes stringit. de simplicibus medicaminibus. Sp. 82.E
 Chrysocolla qualis sit ad ulcera. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 255.C
 Chrysocolla ex urina ulcera difficilia sanat. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75.E
 Chrysocolla aptissima est ulceribus contumacibus. 9°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 71.F
 Chrysocolla ulcera uix sanabilia curat. 2°. de composi. medicamentorū. per genera. 220.B/4°. 5°. 244.C
 Chrysocolla ad ulcera maligna. 4°. de compo. medic. per genera. 236.F/242.D/5°. 5°. 247.A
 CHRYSOCOME, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 63.H
 Chrysocome peripneumonijs, & hepaticis morbis prodest, & menstruæ purgationis prouocandæ uim habet. 8°. de simp. me. fa. 5°. 63.H
 CHRYSOMELA cur parum nutriant propter multitudinem humilitatis. de dis. cont. Sp. 73.F
 Chrysomela uelociter corrumpuntur in stomacho. de dis. cōt. Sp. 74.H
 CHVS quæ mensura. de pond. & mens. 275.E/276.B/E/ 5°. 277.B
 Chus quæ mensura humidiorū pro eorum uarietate. de ponde. & mensu. 275.F/276.F/H. 5°. 277.A/B/C/D
 Chus, id est congius, qua nota significetur. de pond. & mens. 5°. 275.C
 χυλός, id est succus, uocatur humor incrassatus tum in animalibus, tum in plantis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8.G
 Chylus assimilatur rei imperfecte coctæ. 4°. de usu par. 1°. 136.A
 Chylus alteratus à carne iccoris debet fieri ruber, si illi debet assimilari. 4°. de usu partium. 1°. 138.E
 Chyli descensum retardat pylorus in uentriculo. 4°. de usu par. 1°. 139.B
 in Chylum non mutata deiectio significat uētriculum male concoquere. de tot. morb. temp. 3°. 88.G
 CHYMETHLA affectus digitorum. introd. Isa. 59.C
 Chymethla, id est perniones, sanare possunt non modo decoctum radices, & seminis lappæ minoris, sed & eius caules teneriores. 6°. de simpl. medic. facul. 5°. 43.F
 Chymethla, siue perniones, curat uiri semen quod in mulieris congressu intus non remansit. 10°. de simp. me. fa. 5°. 72.C
 Chymethla sanat asinorum unguum cinis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80.E
 CHYMOSIS affectus totum oculum exercens. intro. Isa. 58.D
 Chymosis dicitur rubra, carnosaq; corneæ oculi pelliculæ inflammatio. de rem. par. fac. 7°. 156.D
 Chymoses prima ratione pupillam obtenebrat. 1°. de symp. cau. 3°. 15.E
 ad Chymosin, hoc est utriusque palpebræ distortionem ex inflammatione obortā. 4°. de comp. med. se. loc. 5°. 157.E
 ad Chymosin grauem, & difficilem. de rem. par. fac. 7°. 156.D
 Chymosis, uide Chemosis.
 CHYMVS dictus est sapor ab antiquis. de oculis. 7°. 183.F
 Chymus quid significet apud Aristotelem & Plat. fin. med. Isa. 50.B
 Chymus quid apud Hippocratem. fin. med. Isa. 50.B
 Chymus est in iccore, et mittit ad nutriendū aīal. 4°. de usu par. 1°. 136.B
 Chymum frigidum generant pira & poma, si matura comedantur, cucumeres, citruli, aqua bathecæ, cucurbitæ. de dis. cont. Sp. 74.B
 Chymu boni cibus plurimus accipitur post comestionem bathecæ. de dissolu. cont. Sp. 74.F
 Chymi mali cur sint cicera, & foenum græcum. de diff. cont. Sp. 74.B
 Chymi mali sunt renes, & cur. de diff. cont. Sp. 74.B
 Chymi mali sūt cæpæ, allia, raphanus, rapæ, pastinacæ. de diff. Sp. 74.C
 χυτλοῦσθαι quid significet. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16.B
CIBIVS uocatus utiliter uulneri à cane inflicto. imponitur. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82.G
CIBORIVM quid. de usu theria. ad Pamph. 5°. 98.G
CIBVS, id est σίτος, quid significet. de uict. rat. in morbis acutis, cōmentario 1°. 7°. 113.G
 Cibo oppositus est potus. 3°. de alim. fac. 2°. 33.A
 Cibi & potū aliqñ Hipp. uocat uictū. de na. hu. cō. 2°. 7°. 182.B
 Cibi nomen quo modo pro excrementis quoque sumatur. in 6°. de mor=

bis uulgarib. com. 1°. 3°. 155.E
 Cibaria significant panes. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 145.E/F
 Cibi ex quatuor sunt elementis. 1°. de clemen. 1°. 7.E
 Cibus & potus unū ex gñibus sex rerū nō naturalīū. ars med. Isa. 68.C
 à Cibo & spiritu gubernatur animal. introd. Isa. 54.A
 Cibus necessario occurrit nostro corpori. ad Thras. 2°. 104.D
 Cibo cur indigemus. de cog. cur. animi mor. 2°. 54.G/di. cōt. Sp. 71.C
 Cibo quicquid siccioris substantiæ effluxit, resarcimus. 1°. de san. tuē. 2°. 62.G/in 6°. de morb. uulg. cō. 6°. 3°. 190.B/de diff. cō. Sp. 71.C
 Cibus sumat corpus, cum est inanimatum. ad Thras. 2°. 104.D
 Cibo non indigeremus, si nihil à nostro efflueret corpore. de uict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 115.E
 sine Cibo possunt perdurare animalia quæ in latebris degunt, cum se recondunt. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8.B
 Cibo frequenti si indigeremus, uita nostra esset aliena à musis. de usu partium. 1°. 164.C
 Cibus quo reficitur habet membrum omne. de oculis. 7°. 182.H
 Cibus membro conueniens, qui. de oculis. 7°. 183.A
 Cibus à quo nerui aluntur. de atra bile. 1°. 36.E
 bñ Cibati aliqui cur nō possint instaurari. cō. 2°. aph. 32°. Ex. 17.A
 Cibo refectis atque instauratis sanguinosius corpus efficitur. in 6°. de morbis uulgarib. com. 3°. 3°. 177.C
 Cibi omnes quomodo dicuntur nutrimenta. 1°. de nat. fac. 1°. 292.G
 Cibus quo modo nutriat corpus. de cog. cur. animi mor. 2°. 54.G
 ex Cibus roborantur uires. de ren. affect. dign. & med. 7°. 196.F
 Cibus ut nutrit, consideratur rōne substantiæ. de util. resp. 1°. 223.D
 Cibus ut dulcis, ut austerus, ut frigidus, ut calidus, consideratur ratione qualitatis. de util. resp. 1°. 223.D
 Cibus ualet ad animi uirtutem. quod animi mores. 1°. 317.E
 Cibus qui est cibus simpliciter per se humectat solidas partes corporis nō ex accidenti. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28.G
 Cibus plurimus humectat corpora. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28.F
 Cibus non simpliciter copiosior humectat, sed qui non habet fortem qualitatem. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28.G
 in Cibo uinū ad sedandū sitim solū inuentū esse, collige. de diff. Sp. 72.B
 Cibo assumpto pro medicamento uinum accipitur. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 6°. 3°. 196.F
 per Cibus fiunt maturationes. in 1°. de mor. uulg. 3°. 112.A
 Cibus in terra, quæ animalia prona sumunt. 11°. de usu part. 1°. 185.A
 Cibi in terra, quæ aīalia prona non sumunt. 11°. de usu par. 1°. 185.A
 Cibi deglutitio est actio naturæ. introd. Isa. 55.B
 Cibus quo modo possumus uidere animal deglutire ex anatome. 3°. de natur. facul. 1°. 305.B
 Ciborum introitus os. 1°. de nat. fac. 1°. 292.E
 Cibus, & potus per fauces descendunt. 2°. de sem. 1°. 340.C
 Cibi non ingrediuntur laryngis meatum. 7°. de usu par. 1°. 163.C
 Cibus spinosus & durus sumentia nō indigent dentibus superioribus. 6°. de anat. administ. 1°. 90.E
 Cibus si ingreditur asperam arteriam, strangulationes & tusses excitantur. introd. Isa. 54.C/D
 propter Cibus maioris molis, cartilaginis anuli tracheæ arteriæ non sunt rotundæ. 7°. de usu partium. 1°. 158.C
 Ciborum instrumentorum differentia. 6°. de anat. admin. 1°. 90.D
 Cibus it per collum. 11°. de usu partium. 1°. 186.B
 inter Cibi instrumenta numerantur muscoli in terminis uasorum. 6°. de anatom. administ. 1°. 90.C
 Cibi quo modo conficiantur & distribuuntur. quod animi mor. 1°. 320.F
 Cibus quo musculo conteratur. 11°. de usu partium. 1°. 185.F
 Cibi qui nulla indigent contritione. 8°. de comp. med. se. loc. 5°. 187.H
 Cibi primum instrumentum uentriculus. 6°. de anat. adm. 1°. 90.C
 Cibi per gulam trahuntur à uentriculo. 3°. de nat. fac. 1°. 304.G
 Cibi trahuntur à uentriculo esurienti, antequam sint in ore leuigati. 3°. de natu. facul. 1°. 305.E
 Cibus, et potus trahuntur à uētriculo uillis rectis. 4°. de usu pa. 1°. 137.B
 Cibus, & potus expelluntur à uentriculo uillis transuersis. 4°. de usu partium. 1°. 137.B
 à Cibus uenter trahit alimentum sibi accommodatū. 6°. de dec. 1°. 265.H
 de Cibo in uentriculo Erasistrati opinio. 3°. de nat. fac. 1°. 303.E
 Cibi cōplectuntur à uentriculo, ut foetus ab utero. 3°. de nat. fa. 1°. 303.E
 Cibus amplecti propriū est uentriculi se circumstringēdo certo tpe detinere, & rursus ad inferiora dimittere. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45.H
 in Cibus quod optimum est, trahit sibi retentrix. 3°. de natu. fa. 1°. 303.H
 Cibus

Cibus quo modo exucetur. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F
 Cibus quando est in uentriculo, pylorus est clausus ut os uteri. 3°. de natu-
 ralibus facul. 1°. 303. E
 post Cibū sūptū uētriculus iserius os suū claudit. 2°. de symp. ca. 3°. 21. C
 Cibi instrumentum omentum. 6°. de anat. administ. 1°. 90. F
 Cibi distributionis instrumentorum triplex differentia. 6°. de anatomi.
 administration. 1°. 93. F
 Cibo concocto aperitur inferius os uentriculi. 3°. de nat. fac. 1°. 303. D
 Cibus de stomacho educitur. de cathart. Sp. 94. G
 Cibus quo modo à uentriculo ad iecur efferatur. de const. ar. 1sa. 41. D
 Cibi succus non omnino transmittitur ad uenam hepatis, immo etiā par-
 tim ad arteriam. de util. respir. Sp. 64. G
 Cibus attrahit iecur à uentriculo per meseraicas, ut arbor à radicibus.
 6°. de loc. affect. 4°. 37. G
 Cibi liquamen, uel chylus, quod ex uentriculo, & intestinis in iecur trās-
 mittitur, partim tenuioribus portionibus, partim crassioribus con-
 sistit. de atra bile. 1°. 34. H
 Cibi transmissio à uentriculo in ieiunum intestinum non est opus naturæ.
 6°. de loc. affect. 4°. 38. E
 Cibi succum trahit hepar ab intestinis. de util. resp. Sp. 64. D
 Cibus quo modo eat per iecur. 5°. de lo. aff. 4°. 33. G
 Cibus in sinā iecoris partē, deinde in gibbā puenit. de cōst. ar. 1sa. 41. D
 Cibi cur mutant qualitatem postquā à caua ad gibbā iecoris peruenerint.
 13°. methodi meden. 7°. 83. E
 Cibus assumptum elaboramus uirtute proueniente ab hepate, concoctio-
 ne, & digestionē, et sanguificationē, et appositionē, & prophyysi, et di-
 secretionē, & excretionē. de uirt. nostrum corpus disp. Sp. 60. B
 Cibus non mutatur à uentre propter iecur. 6°. de dec. Hip. 1°. 265. H
 à Cibus, & potibus, atq; acre quid habeat iecur. 10°. meth. med. 7°. 64. F
 Cibus concoquenti in uentre potentiæ sanguifica potentia proportiona-
 lis est. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 Cibus ubi fit sanguis, fit motus passiuus cibi. 1°. de nat. fac. 1°. 291. B
 Cibus alterat iecur in sanguinem, & mittit ad cor. an aīal sit. 1°. 326. E
 Cibi ultima coctio fit in cor secundum Aristotelē. de util. resp. Sp. 62. F
 Cibatur cor spiritu, & sanguine attracto. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Cibus alteratus à iecore in totū corpus tendit. 6°. de anat. adm. 1°. 90. C
 Cibi à uentriculo in iecur, & ab hoc in totum corpus deductio, opus est
 naturale. 3°. de sympt. cau. 3°. 26. A
 Cibi tantummodo uehiculū est humiditas, non autem cibus. de uict. rat. in
 morbis acutis, com. 3°. 7°. 128. F
 Cibus cōcoctum in diuersas corporis partes reddi prohibet iecinoris ob-
 structio. de bon. & uitio suc. 2°. 34. F
 Cibus quo modo per totum corpus deferatur. 6°. de loc. aff. 4°. 38. A
 Cibus per quas uenas ascendat. de uenarum, art. diffec. 1°. 56. B
 Cibus comesos non suscipiunt uenæ conslipatæ. de sal. diætā. 2°. 42. F
 Cibi assimilatio fit spatio temporis. in progn. com. 1°. 4°. 197. B
 Cibus, & potum appetens uentriculi cupiditas animale officium est. 6°.
 de locis affectis. 4°. 37. H
 Cibū appetimus uirtute pueniēte ex hepate. d uir. nost. cor. dis. Sp. 60. B
 Cibi defectum percipit uentriculus per neruum. 9°. de usu par. 1°. 174. G
 Cibus plurimum cur melancholici appetant. de mel. ex Gal. Sp. 109. D
 Ciborum uehemens appetentia in morbis longis solet accidere in his qui
 sunt euasuri. com. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
 Cibi appetentiæ defectus, morsus & fastidium in uentriculo, sitis, ore ad
 amaritudinē alterato notat peccare bilem. cō. 4°. apho. 2°. Ex. 27. E
 Cibus, & potus amara uideri indicium morbi ex uentre. de dyna. Sp. 19. H
 Ciborum appetentiā quæ non seruet tempus consuetum ostendit futuram
 ægritudinem. ars med. 1sa. 67. E
 Ciborum appetentiā ad non usitata edulia ostendit futuram ægritudinē.
 ars medendi. 1sa. 67. E
 Ciborum appetentiā intenta uel dissoluta ostendit futuram ægritudinem.
 ars meden. 1sa. 67. E
 à Cibo prohibendi sunt qui appetentiam amiserunt. in 6°. de morbis uul-
 garibus. com. 4°. 3°. 184. A
 à Cibo abstinentia quæ apositia dicitur, significat idem quod anorexia, id
 est inappetentia. com. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Cibi pingues, ac lenti appetentiam euertunt. 3°. de ali. fa. 2°. 30. F
 Cibi appetentiam excitat cucurbitula. de hirud. rcuuls. cucurbi tulis, &
 scarifi. 2. F/ 6°. 3. F
 Cibū nō capientes suauiter restituit theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. A
 Cibi appetentiam excitans antidotus. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 186. A
 ad Cibi inappetentiam. 2°. de antid. 113. D/ de med. fac. par. 7°. 174. C

Ciborum uehementissimæ inappetentiæ uitio lienis quando fiant. 6°. de
 locis affectis. 4°. 36. B
 Ciborū insatiabilitas appellatur ultra quā satis sit progredi uescendo. de
 cog. cur. animi mor. 2°. 54. G
 Cibus insatiabiliter appetentem stomachum sanat theriaca. de theria.
 ad Pisonem. 5°. 96. A
 Cibus uitiosos qui appetant, & cur. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. C
 Cibus præter naturam edunt prægnantes. 7°. de loc. aff. 4°. 41. B
 Cibi uitiosi cupiditatem facit fluxio corrupta. 6°. de sa. tuen. 2°. 98. F
 Ciborū malorū appetentiā signat lesū eē os uētriculi. 5°. d lo. af. 4°. 32. H
 Cibus magis q̄ potio appetitur, uitioso succo, qui falsus & biliosus sit, uē-
 trem mordente. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. B
 Cibi fastidium unde oriatur. introd. 1sa. 57. C/ in 6°. de morbis uulgarib.
 com. 1°. 132. G/ com. 6°. aph. 3°. 3°. 46. F
 Cibi fastidium quando generat allium. de uict. ratio. in morbis acutis,
 commentario 4°. 7°. 145. C
 Ciborum magnam nauseam inducunt acrida, si largius æquo sumpta fue-
 rint. de atten. uict. rat. 2°. 43. G
 Cibus fastidientes, qui. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 106. F
 Cibi fastidium in morbo diuturno & deiectiones sincere, malum. com-
 mentario 7°. aph. 6°. Ex. 54. C
 Cibi fastidij curatio. introd. 1sa. 57. C
 Cibū fastidiētibus excitat appetentiā uua seruata. 2°. de ali. fac. 2°. 18. A
 ad Cibus fastidientes. 8°. de comp. med. se. loc. 5°. 196. H
 Cibus fastidiētes purgandi nō sunt. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 174. B/ D
 Cibus fastidientes non sunt lauandi. de uict. rat. in morbis acutis, com-
 mentario 3°. 7°. 133. A
 Cibus fastidientes comesse coacti, euomunt. 3°. de nat. fac. 1°. 303. G
 Cibi inter se se mutuo dissidentes facilius uomitum cient. 2°. 41. H
 Cibi uomitum facientes. 3°. de sympt. cau. 3°. 27. B
 à Cibo uomitum semel aut bis in mense cur laudat Galenus. 5°. de usu
 partium. 1°. 143. E
 Cibi quibus uti debent uomentes. 5°. de usu partium. 1°. 143. E
 ad Cibū uel alimenta non retinente. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 256. A
 Cibus si nō possit retineri, medicamentū. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 187. E
 ad Cibi reiectionem. 8°. de comp. med. se. loc. 189. G/ 5°. 191. C
 Ciborum modus retinet cibum in uentre. 1°. de sa. tuen. 2°. 68. A
 Cibus semel, & cum unicuique capere, & uinum unum bibere interest, ut
 uenter illa & retineat & coquat. de sal. diætā. 2°. 42. C
 Cibus in uentre remorantur, austeri, acerbæ, & sicca natura. 1°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 68. A
 ad Cibus non sentientes. 7°. de comp. med. se. loc. 5°. 196. A
 Cibi omnes agunt, & etiam patiuntur aliquid in corpus nostrum. 3°. de
 temperamentis. 1°. 24. D
 Cibi paucissimi sunt qui non agunt in corpus. 1°. de alim. fac. 2°. 8. E
 Cibus quo modo alteret corpus. ars med. 1sa. 68. C
 Cibi mutationis pulsus, qualis. 3°. de caus. pul. 4°. 98. H
 ex Cibo pulsus mutatio est diuturna. 1°. de præfag. ex puls. 4°. 104. H
 Cibi largi pulsus, qui. de puls. ad tiro. 4°. 44. E
 Cibi modici pulsus, qui. de puls. ad tiro. 4°. 44. E
 Cibi parioris quā qui nutriat, pulsus qui. de puls. ad tiro. 4°. 44. E
 Cibus qui acceperunt, & biberunt, cur habent respirationem parua,
 & frequentem. de util. resp. 1°. 226. G
 Cibus humidus est cā pcedens pulsus mollis. 1°. de præf. ex p. 4°. 109. D
 Cibi primo frigefaciūt corpus, humidi potissimū, postea cocti calefaciūt.
 3°. de temperaturis. 1°. 22. F
 Cibi alterantur. 1°. de nat. fac. 1°. 291. C
 Cibus quo modo mutetur. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 Ciborum mutationis causa est temperies quatuor elementorū, quæ pprie
 tatem corporis uentriculi effecit. 3°. de sympt. cau. 3°. 25. A
 Ciborum mutationem efficit calidum elementū. 3°. de sympt. cau. 3°. 25. A
 Cibus accendit caseus. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 145. D
 Cibus non est quod non uincitur. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
 Cibi et itē aquæ uirtus est esse bñ alterabilē. cō. 5°. apho. 26°. Ex. 40. A
 Cibus tribuit coctionem Galenus. ars med. 1sa. 70. H
 Cibus oīs nō coquitur in cuiusuis aīalis uentre. 4°. de sa. tuen. 2°. 82. H
 Cibus non habet in omnibus unum tempus coctionis præfinitum neq; ui-
 num. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. H
 Cibi in dentibus amittunt speciem. 3°. de na. fac. 1°. 304. A
 Ciborum alteratio in ore, quanta. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
 Cibi in ore miscentur cū pituita, quæ in ore hñ. 3°. de nat. fa. 1°. 304. B
 Ciborum coctio est uentriculi actio. 17°. de usu partium. 1°. 222. F
 n iij ad Cibus

ad Cibus concoquēdos uis uentriculi. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a. 188. B
 Ciborum concoctio in uentriculo, quæ. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. D
 Cibus in stomacho uertitur in lacteum succum. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. H
 Cibi in stomacho mutant consistentiam, colorem, & odorē, & alias qualitates. commen. 6°. aph. 1°. Ex. 45. G
 Cibus coctus in uentriculo non est propinqua materia carnis, sed fit primo sanguis. 3°. de temper. 1^a. 21. G
 Cibus modicus bene concoquitur. de cog. cur. animi morbis. 2^a. 54. G
 Cibus debet adequari uirtuti digestiue. de diff. cont. Sp. 71. H
 Cibus corruptu difficiles cur aliqui magis, quam faciles concoquant. 1°. de alimen. fac. 2^a. 7. F/G
 Cibi cur non coquantur. de dif. morb. 3^a. 3. G
 Ciborum copia cruditates facit. introd. Isa. 55. C
 propter Cibi immodicam copiam concoctio ab extrinseco impeditur. 3°. de sympt. caus. 3^a. 24. H
 propter Cibi qualitatem alienam & intempestiuitatem coctio ab extrinseco impeditur. de sympt. cau. 3^a. 24. H
 Cibus crudos reddit uigilia fortis. de uic. ra. in mor. ac. cō. 2°. 7^a. 125. B
 Cibi concoqui non possunt, nec distribui calore natiuo debilitato. commē. tario 4°. apho. 27°. Ex. 30. C
 circa Cibus mediocres & consuetos nihil in totum effecisse uentris maxime intemperiem ostendit. 3°. de sympt. caus. 3^a. 25. C
 Cibi concoctio si ex frigidityate immodica perditur, quid sequatur. 3°. de sympto. caus. 3^a. 25. D
 Cibi cur non coquantur, si inflammatio, aut ulcus, aut aliquid huiusmodi uentriculum infestet, nullam præterea causam exquirunt. de differentiis morborum. 3^a. 3. G
 Cibus natans in stomacho non digeritur. de dif. cont. Sp. 71. H
 Cibus si natet in stomacho quibus cibandum. de dif. cont. Sp. 71. F
 Cibi innatantes, ubi sumpta sunt austera, deorsum trudentur. 6°. de sanit. tuenda. 2^a. 99. E
 Cibus & si non exacte impleat cōceptaculi mensuram, lædit si illum non bene concoquit stomachus. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 Cibus qui non bene coquitur, quid agat. 11°. meth. med. 7^a. 72. F
 Cibi in uentriculo male cocti non coquantur in iecore. in 6^m. de morbis uulgaribus. com. 4°. 3^a. 186. D
 Cibus non superatus putrescit. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 16. H
 Cibi si non uincantur, refrigerant. 3°. de temp. 1^a. 23. C
 Cibus indigestibiles in intestinis quid purget. de cathart. Sp. 95. C
 ad Cibus minus concoquentes. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 196. H
 Cibus digerens medicina. secretorum. Sp. 101. E
 Cibus non mutari melius est, quam si mutetur in peregrinam qualitatem. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 194. B
 qui Cibi uelociter corrumpuntur in stomacho. de dif. cont. Sp. 74. H
 Ciborum qui non uelociter corrumpuntur in stomacho, qui melior. de dissol. conti. Sp. 75. A
 Cibus sumptus antequam primus descenderit, facit corrumpere primū, & secundum. de dif. cont. Sp. 72. A
 Cibus quo modo corrumpantur, & quibus. 3°. de sympt. cau. 3^a. 25. C
 Ciborum ad fumosum uel acidum ructum conuersio, ad causas et affectus uentriculi referenda est. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. H
 Cibus natantes corrumpere pertinet ad propriam rationem oris uentriculi. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. E
 Cibus non corrumpit fundus uentriculi. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. E
 Ciborum corruptiois tres generalissimæ differentie. 1°. de loc. af. 4^a. 5. B
 Cibi uertuntur in fumum à caliditate. 1°. de lo. af. 4^a. 5. D
 Ciborum corruptiones nidorosæ ex calidioribus, magis quam biliosis ueniunt cibis. 3°. de sympt. cau. 3^a. 24. H
 Cibi in biliosis in nidorulentam, & fumosam qualitatem corrumpuntur. 8°. meth. meden. 7^a. 53. B
 Cibus in nidorem uertentibus dandus est panis, & chondrus. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. E
 Cibi in biliosis raro in acidum conuertuntur. 8°. meth. me. 7^a. 53. B/G
 Cibi in acidum conuersi sunt minus mali in calidis naturis. 8°. methodi medendi. 7^a. 53. B
 Ciborum corruptiones acidæ ex ijs cibis ueniunt, qui frigidiores natura sunt magisq; pituitosi. 3°. de sympt. cau. 3^a. 24. H
 Cibus corruptis in uentriculo similis ei affectus incidit, qui utero obfectus corruptelam. 2°. de sympt. cau. 3^a. 21. C
 Cibo corrupto quando aperiatur os uentriculi inferius. 2°. de sympto. matū caus. 3^a. 21. C

Ciborum corruptio quibus accidit in uentre, & si descendat in aluum, uel non descendat, quid agendum. 6°. de san. tuen. 2^a. 97. H
 ex Cibus corruptis fit quæq; febris. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 194. A
 Cibus ualde corruptos in stomacho habentes, quomodo curandi. 8°. de cō. pos. med. se. loc. 5^a. 191. G
 ad Cibus corrumpentes. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a. 193. C
 Cibus postridie eructant, & si præcordia aleuatur, his, tanquam cibus non percoctis, diuturnior somnus prodest. de sal. dieta. 2^a. 43. B
 Cibi oīno incōcocti non possunt facere ructus. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 ad Cibus eructantes. 8°. de comp. med. se. loc. 5^a. 191. G
 Cibus in uentre quibus acescit remediū. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 191. D
 Cibus in acidum uertentibus dandum mel. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. E
 Cibus in uentriculo quibus acescit, ijs auxiliabitur antidotus Athanasia Mitridatis. 2°. de antid. 5^a. 114. H
 Cibus non emittitur à uentriculo antequam sit perfecte coctus. 4°. de usu partium. 1^a. 140. G
 Cibus crudus emittitur, si uentriculus acrimonia irritetur, aut multitudine grauetur. 3°. de nat. facul. 1^a. 303. F
 Cibus semicoctus qualis, & cur excernatur. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. H
 Cibi semicocti qui dicantur. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. B
 Cibus si de stomacho an digonē exeat, quid agendū sit. de dif. cōt. Sp. 75. B
 Ciborum qualitas & quantitas cur faciat remorari excrementa, quæ in uentriculo continētur. 1°. de san. tuen. 2^a. 68. A
 Ciborum ordo cur causa sit cur retineatur excrementa in uentre. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 68. A
 Ciborum cur maior aut minor fiat deiectio, q̄ pro comestorum multitudine. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. D
 qñ Cibi superfluitas est difficilis descensus de stomacho et intestinis, indigenus his q̄ descendere faciūt & uentrē mollificent. de dif. cōt. Sp. 71. E
 ad Cibus deponendum quæ excitent. de dif. cont. Sp. 75. B
 Cibi ex cōtrariis substantiis quo mō turbēt uentrē. 1°. de ali. fac. 2^a. 8. A
 Cibi styptici qui sint. de dissol. cont. 74. D/ Sp. 75. B
 Cibaria styptica rectificant stomachum debilem & mollem. de dissol. tione continua. Sp. 74. D
 Cibi lenientes qui sint. de dif. cont. Sp. 75. A
 Cibus leniens an stypticū, et cōtrario, quid agant. de dif. cōt. Sp. 71. H
 Cibus qui ducit uentrem. 1°. de alimen. fac. 2^a. 9. C
 Cibus sibi similes adiuuant ad excretionē aut cohibitionē alui bilis & pituita. 1°. de alim. fac. 2^a. 8. A
 Cibaria salsa deiectiones moliri, collige. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D
 Cibi humidiores & glutinosiores celerem efficiunt deiectionem. 3°. de sympto. cau. 3^a. 27. C
 Ciborum superflua si tarde descendant, dari debent cibi lenientes & pungentes, in quibus sit dulcedo, aut acuitas, aut salsedo, aut nitrositas. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Cibus quando de stomacho faciat descendere uinū. de dif. cōt. Sp. 72. B
 post Cibus adstringens quid sumptum facit uentrem retinentem habentes excernere. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. E
 Cibi indigesti de stomacho educuntur. de cathart. Sp. 94. G
 Cibus quando glande, uel clysteri educendus. 8°. meth. med. 7^a. 53. F
 Cibi non quia oīno incōcocti permanent, ideo cito deiciuntur, sed quia cito deiciuntur, iccirco nullam habēt coctionē. cō. 6°. aph. 1°. Ex. 46. D
 Cibus exit per intestina qualis fuit deuoratus in lienteria. 6°. de locis affectis. 4^a. 37. G
 Cibus extra protrudunt intestina. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. D
 ex Cibo aut potu aliquo posse alui profluuium contingere, collige. com. mentario 6°. apho. 16°. Ex. 47. G
 Ciborum, & naturarum diuersitas est scienda. de dif. cont. Sp. 71. D
 Cibi quo modo diuersi sint. de dif. cont. Sp. 71. D
 Ciborum ratio maxima habenda est. 6°. de san. tuen. 2^a. 101. A
 Cibi naturā Medicū scire oportet, fm Rationales. de sect. Isa. 16. D
 Ciborum facultas breui non potest comparari. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. D
 Cibariis medicis nomen à materia inditum est. ad Thras. 2^a. 105. B
 Cibi pro uiribus considerandi sunt. 12°. meth. med. 7^a. 77. E
 Cibi, ac potus sunt materiae medicinae. ad Thras. 2^a. 106. A
 Cibi exhibere iter primas medici actiōes numerat. ad Thras. 2^a. 108. F
 qui Cibi sanguini faciendo maxime consentiant, qui dissentiant, magis querendum erat Erasistrato, quam qui uentriculi operi facile cedat, qui aduersentur. 2°. de nat. fac. 1^a. 299. E
 Ciborum salubrium exacta cura non habetur, nisi corporū naturæ agnoscantur. de bon. & uitio suc. 2^a. 38. A
 Cibus tota substantia singulis idoneus sola experientia discernitur. 6°. de san. tuen.

de sani. tuen. 2^a. 96. C/ de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 145. C
 Cibi comesti quō deprehēdūt ex substantia. 1°. d. p̄sa. ex pul. 4^a. 107. H
 in Ciborum facultatibus diuturnae experientiae credendum ex Diocle.
 1°. de alimen. facul. 2^a. 7. E
 Cibi modus quo modo experientia inueniat. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. E/A
 Cibi substantia alendo accommodata cognoscitur uoluptate edendi. 3°.
 de alimen. facul. 2^a. 30. F
 de Cibi quae nesciat coquus. ad Thras. 2^a. 108. H
 Ciborum differentiae in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 194. G
 Ciborū aliqui nō habēt facultatē manifestā aliqui hnt. 1°. d. ali. f. 2^a. 9. B
 Ciborum alium simpliciter cibum: alium, medicinale cibum appellandū
 esse, collige. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 in Cibo, et potu quō uis q̄piā medicinalis est imista. 1°. de san. tu. 2^a. 68. B
 Cibi quidam quando plane uidentur agere & excellenter, non solum ci-
 bi sunt, sed medicamenta. 3°. de temp. 1^a. 24. D
 Ciborū esus, & ueratri potio nulla societate p̄cipat. ad Thr. 2^a. 105. A
 Cibi habent eandem facultatem cum medicamētis, cum quibus communi-
 cant in sapore. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. B
 Cibi q̄ insunt qualitates, quibus aliū uel excernere uel cohibere possint,
 nō tanq̄ alimētis, sed tanq̄ medicamētis insunt. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. D
 Cibi medicinales qui sint. 8°. meth. med. 7^a. 50. H
 Cibi, et medicamēti uim habet ptissima. de uic. rat. i. m. ac. cō. 1°. 7^a. 115. D
 Cibus phacoptissima, id ē ex ptissima et lēte, qualis. 1°. d. ali. fac. 2^a. 13. E
 Cibus medicinalis cur difficulter deglutitur. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. H
 Cibi habentes qualitatem medicamentosam omnino non nutriunt, nisi co-
 ctione, aut assatione, aut maceratione qualitatem illam deposuerint,
 tuncq; exigue nutriunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. D
 cum Cibi sacrificiorum curantes medicos altarium laudat. de medicinis
 exper. 104. A/ Sp. 108. G
 Cibi habentium calorem mordacem, qui. 5°. de sani. tuen. 2^a. 94. C
 à Cibi calidis substantia caloris in animali augetur, qualitas tamen non
 intenditur. 3°. de temp. 1^a. 24. E
 Cibi acres, & calidi, qui. de caus. morb. 3^a. 6. G
 Cibi acres caliditatem augent, & febres generant. de caus. mor. 3^a. 6. G
 Cibi acuti calefaciūt sanguinē calefactione nimia. de dif. cont. Sp. 72. F
 Cibi calidiores sunt magis biliosi. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 Cibi calidi quibus conueniunt. de dif. cont. Sp. 74. C
 Cibi potus ue uarijs modis refrigerati. de bon. & uitio suc. 2^a. 39. C
 Cibi certissime refrigerantes, qui. in 6^m. de mor. uulg. cō. 5°. 3^a. 194. B
 Cibus frigidus in frigidat postea cōcoctus calefacit. 3°. de tēp. 1^a. 24. C
 Cibi frigidi quibus praeberi. de dif. cont. Sp. 74. D
 Cibus frigidos fortius digerunt calidi. de dif. cont. Sp. 73. B
 Cibi qui magis exiccent in omni genere. 2°. de sa. tuen. 2^a. 92. D
 Cibi sicci quibus conueniant, & qui sint. de dif. cont. Sp. 74. D
 Cibus siccos digerunt humidi. de dif. cont. Sp. 73. C
 Cibus mollior habet molliorem substantiam. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. H
 Cibi qui humectent, & qui non. quos purg. op. quib. med. 5^a. 88. A
 Cibi humectantes sunt quicūque nullā habent fortē qualitātē, hoc est neq;
 acerbā, neque acrē, neque salsā, neq; amarā. c. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Cibi humidi quibus conueniant, & qui sint. de dif. cont. Sp. 54. D
 Cibus humidos digerunt sicci. de dif. cont. Sp. 73. C
 Cibi humectantes soporiferi sunt. 3°. de loc. affec. 4^a. 16. F
 Cibi humidi citra adstrictionem facile subsident. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cibi frigidi, & humidi, qui. 10°. meth. med. 7^a. 67. A
 Cibi qui boni, & qui mali in genere. de bon. et uitio succ. 36. H/ 2^a. 37. A
 Cibi boni succi, qui. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 133. D/ de remed. para.
 facil. 7^a. 159. C/ de dif. cont. Sp. 73. G
 Cibus idoneus ad coctionē, trāsīt in sanguinē. cō. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 Cibi bonū succū gñant, q̄ pbe i uētriculo coquūt. de bo. & ui. 2^a. 37. A
 Cibaria recte cōfecta bonū sanguinē gñant. cōtra ea quae à Iul. Ex. 69. F
 Cibi boni succi detergūt, nec glutinosi sunt, nec crassum succū efficiunt,
 nec ualenter nutriunt. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. F
 Cibi boni succi qui non calefaciunt. de rem. par. fac. 7^a. 149. A
 Cibi optimi ad bonā ualitudinem, quales. de bon. & uitio succ. 2^a. 36. E
 Ciborum generantium chymum bonum temperatum inter subtile, et cras-
 sum, enumeratio. de dif. cont. Sp. 73. H
 Ciborum boni chymi, & subtilis enumeratio. de dif. cont. Sp. 73. H
 Cibi molles, ac friabiles maxime cōferunt ad sanitatē. 3°. de ali. fa. 2^a. 3. E
 Cibus bōi chymi plurimus accipitur post comestione bathecae. Sp. 74. F
 Cibus salubris cui curae est, perdicibus, et turturibus utatur mortuis uno
 die asseruatis. de atten. uic. rat. 2^a. 45. G
 Cibi p̄bati succi ex frumētaceorū genere sunt. de bo. & uit. suc. 2^a. 34. E

Cibi non habentes superfluitates, qui sint. de dissol. cont. Sp. 73. E
 Ciborū qui malos gñant humores tres sunt spēs. de dif. cont. Sp. 74. A
 Cibi qui pariūt malos succos. de bo. et uit. 2^a. 33. G/ 1°. de dif. feb. 3^a. 31. G
 Cibi pessimi, qui. de puero epilep. 7^a. 180. D
 à Cibi gulā nimīū irritatibus abstinedū ē docet. de cog. cur. 2^a. 33. C
 à Ciborum malorum succorum uel tenuiū, uel crassorum esu semper ab-
 stinendū. 2°. de ali. fac. 17. D/ de bon. & uitio suc. 36. B/ 2^a. 39. B
 Cibi uitiosi febrem faciunt. 1°. de dif. feb. 3^a. 31. C
 Cibi uitiosi succi qñ estate non uitandi. de bon. & uitio suc. 2^a. 39. B
 à Cibi prauis cur minus ledātur exercētes se laboribus. 1°. d. ali. 2^a. 10. B
 Ciborum putridorum odores. 3°. de sympt. cau. 3^a. 25. D
 Cibi qui minus nutriunt, & plurimū nutriunt. de dif. cont. Sp. 73. G
 Cibus qui alimentum copiosius praeat. 3°. de alim. facul. 2^a. 30. E/ 1°. de
 marc. 48. D/ de uenae sect. aduer. Eras. 6^a. 14. C/ 3°. meth. meden. 7^a.
 50. H/ de dif. cont. Sp. 73. E
 Cibi insipidi et dulces praesertim, & compacti corpus multum nutriunt.
 2°. de alim. facul. 2^a. 24. H
 Cibus coctus facilis nō pōt esse maxime nutriēs. 7°. meth. med. 7^a. 45. D
 Cibi multi nutrimenti à quo sumendi sint. de dif. cont. Sp. 73. E
 Cibi multi nutrimenti aggrauant stomachum. de diff. cont. Sp. 73. E
 Cibi robusti, qui. in 6^m. de morb. uulg. comment. 4°. 194. C/ 3^a. 192. G/
 de artic. com. 3°. 7^a. 275. F
 Cibi imbecilli, qui. in 6^m. de mor. uulg. com. 4°. 184. C/ 3^a. 192. E
 Cibi qui facile nutrant, sed parum. 8°. meth. med. 7^a. 50. H
 Cibus qui alimentum minus copiosum praeat. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. B
 Cibi oēs acres & amari parcius corpus nutriūt. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. G
 Cibus leuissimus est ouum forbile. de dynamidijs. Sp. 19. H
 Cibi tum tenuium partium, tū natura calidi faciles attractu sunt, sed pa-
 rum nutriunt. de marc. 3^a. 48. D
 Cibus humidus minus nutrit, facilius coquitur ac distribuitur. 3°. de ali-
 men. facul. 2^a. 30. F
 Cibi subtiles sūt pauci nutrimenti, et qui alij sint pauci nutrimenti. Sp. 73. F
 Cibi qui carent fere nutrimento. de uenae sect. aduers. Eras. 6^a. 14. C
 Cibi aliqui uñr duri ac terrestres, q̄ elixi molles reddūt. de bo. 2^a. 36. F
 Cibi qui uelocius digerantur. de dif. cont. Sp. 73. C
 Cibarium uelocis digestionis modus primus. de dif. cont. Sp. 73. B
 Cibatio citissima per quae fiat. com. 2°. aph. 11°. Ex. 12. D
 Cibi concoctus difficiles, & si pauciores, tardius digerūt à natura imbe-
 cilli, quā faciles, et si plures, nāforti exñte. cō. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 Cibus durior habet crassam substantiam. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. H
 Cibi crassi succi, qui. 3°. de ali. f. 2^a. 28. B/ 1°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 128. D
 Cibi crassi uiscosi si coquantur, multum nutriunt, aliter faciunt oppila-
 tionem. de dif. cont. Sp. 72. G
 Cibus crassos aliqui uelocius digerunt. de diff. cont. Sp. 73. C
 Cibus crassos in hyeme sumere cur sit melius. de dif. cont. Sp. 72. G
 Cibus crassis cur utantur athlete. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. B
 Cibaria crassa dominante eis siccitate, duritie, et uiscositate, et simplicia,
 & commista quid faciant. de dif. cont. Sp. 72. G
 Cibaria crassa in corpore calido quid efficiant. de dif. cont. Sp. 72. G
 Cibi crassi succi calculos generant in calidioribus. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. F
 Cibi crassi faciūt capillitiū dictum morbum. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Cibi crassi quō edēdi sint à nō calidis, & qui nō mouēt. de dif. Sp. 72. G
 Cibi crassi et glutinosi ob putredinē causae sunt febriū. 1°. d. dif. 3^a. 32. A
 Cibi humidi & glutinosi cur facile permeant. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. D
 Cibi crassi & acerbi tardi sunt transitus. 3°. de sympt. cau. 3^a. 27. D
 Cibi qui obstruunt numerantur. de dif. cont. Sp. 74. H
 Cibi crassi faciūt obstructionē i icore et renibus. d. bo. et ui. fu. 2^a. 36. B
 Cibi crassi & lenti succi nihil faciūt grauitatis, aut tensionis, dextrae par-
 ti hypochondriorum. de bon. & uitio. succ. 2^a. 35. A
 Cibus crassi & lenti succi uitent, qui ob etatem uel consuetudinem exer-
 ceri non possunt. de bon. & uitio. suc. 2^a. 35. A
 à Cibus crassis abstineāt capite uulnerati. 2°. d. cōp. me. se. lo. 5^a. 134. A
 à Ciborū crassorū esu, et si sint boni succi cur abstinedū. de bo. 2^a. 36. B
 Cibus crassi, et lēti succi pñt uesci hoies sua spōte. de bo. & uit. 2^a. 34. H
 Cibi pingues ac lenti non possunt diu edi. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Ciborum subtiliantium tria genera, & quod sit primum genus, & eius
 enarratio. de dif. cont. Sp. 72. D
 Ciborū subtiliantium fm genus, eiusq; enarratio. de dif. cōt. Sp. 72. E
 Ciborum subtiliantium tertium genus, quod in quatuor secatur differen-
 tias. de dif. cont. Sp. 72. E
 Cibi qui attenuāt crassos humores. d. at. uic. 2^a. 44. A/ de dif. Sp. 74. G
 Cibi oēs, qui sunt cōditi, et preparati ex aceto, sinapi, et oxymelite, at-
 n iij tenuant.

tenuant. de atten. uict. rat. 2^a. 46. B
 Cibi in quibus positum est sal muria, & baurach, dissoluunt, ac tenuant cum salsedine sua. de diff. cont. Sp. 72. F
 Cibi falsi dissoluunt, ac attenuant, & qui sint. de diff. cont. Sp. 72. F
 Cibos attenuantes, gustus, & olfactus discernere docet. de atten. 2^a. 43. G
 Cibi acres, & extenuantes morbofi sunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. A
 Cibi oēs aquei, & mucosi minuunt uim attenuantiū. de atten. 2^a. 44. C
 Ciborum mediorum differentia. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. G
 Cibaria media quæ sint. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Cibi qui neq; crassi, neq; tenues sunt, quales. de bon. et uitio suc. 2^a. 34. H
 Cibi qui neq; crassi, neq; tenues nullo mō dānādi. de bon. & ui. 2^a. 34. G
 Cibos temperatos in subtilitate, & crassitie dabimus quando motus est cōueniens. de dissol. cont. Sp. 71. G
 Ciborū tēperatorū diuisio in crassum, subtilē, & mediū. de diff. Sp. 73. G
 Cibaria media inter subtilia & crassa danda sunt temperato qui nō multum mouetur. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Cibi nō tēperati nō gñant sanguinē purū, mūdū, clarū. de diff. Sp. 74. A
 Cibi acuti incidunt, aperiunt, & qui sint. de diff. cont. Sp. 72. F
 Cibi acuti attenuant corpus, & debilitant. de dissol. cont. Sp. 72. F
 Cibi acuti incisui quibus conferant. de dis. cont. Sp. 72. F
 Cibi acuti adurūt sanguinē, si quis multum utatur eis. de dis. Sp. 72. F
 Cibi acetosi incidunt, & attenuāt, & qui sint. de dis. cont. Sp. 72. G
 ob Ciborū acutorū cōtinuū usū sanguis fit cholera nigra. d. dis. Sp. 72. F
 Cibi aspredinosi, qui. de artic. com. 3°. 7^a. 275. F
 Cibus pinguis, dulcibus, & nulla uehementi qualitate præditis delectatur, qui naturaliter se habet. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a. 191. G
 Cibus amaris, acerbis, acidis delectantur, qui naturaliter non se habent. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 5^a. 191. G
 Cibi sapidi dulces, subtiles abstergunt, & qui sint. de dis. cont. Sp. 72. F
 Cibi dulces obsunt iecori, & lieni inflammatis. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
 Cibi omnes dulces sunt mali hepatis, & renibus quādo est in eis crassities. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Cibi ex farina milij et panici apud rusticos sunt in usu. 1°. d. ali. f. 2^a. 13. C
 Cibi miliosi qui. de artic. com. 3°. 7^a. 275. F
 Cibus ut generet lac, debet esse modice calidus, nullamq; insignem habere adiunctā siccitatem, nullam crassitiem. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. G
 Cibi multi seminis dicuntur & sunt bulbi, cicer, fabæ, polypodes, conus. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. C
 Cibi & med^a. multi seminis sunt lini semē, & cruca. 5°. de simp. 5^a. 38. C
 Ciborum quorundam coctorum diuersitas. de dis. cont. Sp. 72. E
 qui Cibi cocti efficiuntur mali. de dis. cont. Sp. 72. E
 Cibi gignunt humores. 1°. de elemen. 1^a. 7. E
 ex Cibus alijs, atræ bilis non parum gignitur, ex alijs pituitæ uel flauæ bilis plurimum, ex alijs sanguis purus. de assuetud. 2^a. 61. B
 Cibi qui conueniunt sanguineo. de dis. cont. Sp. 71. E
 in Cibus ne cōtineatur bilis an gignatur in āiantiū corporibus dubitare est hominis ignari. 2°. de natural. facul. 1^a. 300. F
 in Cibus ipsis bilis cōtinetur, sūm Erasistratū. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. A
 Ciborū biliosorū nimis usū gñat bilē. i 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 157. A
 Cibi qui conueniunt biliosis. de dis. cont. Sp. 71. E
 Cibi qui facile in pituitam uertantur. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. F
 Cibi hyemis pituitosiores. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. F
 Cibi frigidiores sunt magis pituitosi. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 Cibi hñtes naturā pituitosā febres quotidianas faciūt. 2°. di. fe. 3^a. 36. D
 Cibi qui conueniunt pituitosis. de dis. cont. Sp. 71. E
 Cibi q incidūt pituitā, mūdificāt stomachū, & q sint. de dis. cō. Sp. 74. E
 Ciborum assumptorū crassitie, aut multitudinē qñ gñat phlegma in stomacho ac reliquo corpe, cōueniūt cibi acetosi. de dissol. Sp. 72. G
 Cibus calidis, & siccis utēdū pituitosū sanguinē hñtibis. de bo. 2^a. 38. A
 Cibi faciētes humorē melācholicū. 3°. de lo. af. 4^a. 18. F/d. dis. Sp. 74. A
 à Cibus siccis, et crassis humor melācholicus fit. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. E
 Cibus calidis, & humidis utendum melancholicum sanguinem habentibus. de bon. & uitio. succ. 2^a. 38. A
 Cibi qui conueniunt melancholicis. de dis. cont. 71. E/de melan. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. D
 Cibi acres exhibeantur ut medicina melancholicis. de melancho. ex Gal. no Ruf. & Poss. Sp. 110. D
 Cibi debēt ēē oppositi naturis pter q qñ est tēperata. de dis. cōt. Sp. 71. G
 Cibi contrarij ad contraria bene, similes autem ad similia male se habent. com. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
 Cibi quibus indigēt corpa q egrediunt tēperamētū. de dis. cōt. Sp. 73. G
 Cibi quibus indigent corpora temperata in tempore non temperato. de

diff. cont. Sp. 73. G
 Cibi quibus corpora densa & quibus rara corpora sint nutrienda. de diff. cont. Sp. 71. E
 Cibus quo modo debeat exhiberi sanis, ægris, plenis, uacuis, fortibus, debilibus, & quo tempore. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. B/C/D
 ut Cibus opportunus eligatur ad duo spectandū. 7°. meth. me. 7^a. 45. D
 Cibationis tria sunt capita, quantitas ciborum, qualitas, & utendi modus. com. 1°. aph. 19°. Ex. 9. E
 Ciborum præbendorum quatuor regulæ. de dis. cont. Sp. 71. H
 Cibi qualitātē, & quantitatem facultas indicat. de opt. secta. Isa. 29. A
 Cibi offerendi qualitas in his quæ sunt præter naturā, sumit à cōtrarijs: in his quæ sunt sūm naturā à similibus. com. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H
 de Cibi quātitate quo modo dematur notū est. 6°. de san. tuen. 2^a. 97. E
 de Cibi qualitate quo modo dematur. 6°. de san. tuen. 2^a. 97. E
 Cibi mediocritas quæ. ars med. Isa. 68. D
 Cibus, potio, labor, sōnus, uenus oīa sint mediocria. 2°. d. sa. tu. 2^a. 69. D
 Cibus mediocris temperato adhibendus est. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. H
 in Cibus qd satis ē cibi idigētia metimur. d. cog. cur. animi mor. 2^a. 54. G
 Cibus multus quot modis dicatur. 3°. de sympt. cau. 3^a. 27. C
 Cibi plus iusto impleri temperatus non potest, si natura suæ impetus sequatur. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. F
 Cibo repleti ut uenter extendatur, nō læduntur, si uirtute existēte fortiter bene concoquant. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 Cibus excedēs nō facit morbū nisi multū excedat. c. 2°. ap. 17°. Ex. 13. D
 de Ciborum ingestorum copia ex uentris mole non est coniectura faciēda. 1°. de diff. resp. 3^a. 60. E
 Cibo plurimo usus est, qui sudat dormiēs absq; causa manifesta, ideo prohibēdi cibi. cō. 4°. aph. 41°. Ex. 32. D/E/præf. exp. cōf. Sp. 77. G
 Cibus si quis ex morbo assumens nō corroboratur, significat corpus pluri alimento uti. com. 7°. aph. 62°. Ex. 59. G
 Cibus si quis nō acceperit, sudor multus ex sōno factus, illū indigere euacuatōe significat. c. 4°. aph. 41°. Ex. 32. D/præf. exp. cō. Sp. 77. G
 Cibariorum usus adeo erat auctus tempore Galeni, ut nihil addi posse uideretur. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Cibi copia inducit causas antecedentes. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. G
 Cibi pariunt morbos. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 182. E
 Cibus pter naturā plus ingestus facit morbū. cō. 2°. aph. 17°. Ex. 12. H
 à Cibo, & à potu morbi qñ et quales. i 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 101. D
 Ciborum quantitas & qualitas inter causas frigidorum morborum numerantur. de caus. morb. 3^a. 7. B
 Cibi optimi, quiq; plurimum animali offerunt nutrimentum supra modum assumpti morbos frigidos pariunt. de cau. morb. 3^a. 7. D
 Cibus plenum esse, & quiescere simul, facit ad torminum generationem. com. 5°. aph. 41°. Ex. 41. D
 Ciborum uarietas præsertim ubi uarijs constat facultatibus, est nocentissima. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 111. H
 Ciborum uitia quid agant. 3°. de sympt. cau. 3^a. 26. B
 Cibus lōgo tpe repleti in exercitatu & otiosi, tremunt. 2°. de sy. 3^a. 20. E
 Cibus utuntur pluribus, quibus tubercula uel in articulis labores fiunt. com. 4°. aph. 45°. Ex. 32. G
 Cibi immoderate sumpti quid faciant fœtui. 11°. de usu par. 1^a. 188. B
 Cibus supra modū sūptus facit uomitū et pfluuiū. 2°. d. dis. fe. 3^a. 40. G
 ex Cibus & crapula dolores quandoq; ueniunt ad lūbos & ad coxam. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 145. A
 Cibi multi corpus plethoricum calefaciunt, & uacuatū siccant. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 145. C
 Cibos plus cōsuetō si quis assumpserit, æquali autē prioribus, aut etiā minori utatur exercitio, moxq; aggrauato corpore cū rubore atque tumore uenarū incipiat febricitare non absque rōne quispiā illū ex multitudine febricitare existimauerit. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. D
 Cibaria imbecilliora, id est parū alimenti corpori exhibentia, ipsis uescētes breuis uitæ reddere apta sunt. in 6^m. de mor. uul. cō. 6°. 3^a. 192. E
 ex Cibus quod oriū symptomata facile corrigitur. 3°. de symp. ca. 3^a. 25. C
 Cibus supfluus recēter assūptus corrigiū ab euacuatōe. ars me. Is. 70. D
 Cibi subtractio quid significet. de uenæ sect. aduers. Eras. 6^a. 10. H
 à Cibo qñ abstinēdū tpatō cū satis se iplerint. 2°. de san. tuē. 2^a. 73. F
 Cibi parcitas lassitudinē tollit, et sitim extinguit pituitosis & sanguinem multū habētibus, biliosis nequaq; in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 176. A
 Cibos, & labores minuant, & uinum dilutum quā frigidissimum bibāt, quos sitis infestat. de sal. dieta. 2^a. 43. B
 Cibi pauci habent paucum excrementum. 3°. de sympt. cau. 3^a. 27. D
 Cibatis parce euidentia phāsmata sōniorū uñr. i 1^m. pr. cō. 1°. 4^a. 163. G
 à Cibo

a Cibo si diu abstinuerūt sani, praesertim si cholericī sint, quid illis con-
 tingat. com. 6°. apho. 50°. Ex. 52. G
 Cibus si quis non sumat, augetur halitus biliosus. 10°. meth. me. 7°. 62. H
 sine Cibo quādo manemus, urina fit rufa magis. 1°. de cris. 4°. 130. A
 Ciborum inopia sanguis arefit, & densior se ipso redditur. de uenae sect.
 aduers. Eras. 6°. 11. A
 in Ciborū calidorum praesertim & siccorum paritate assueta uita ter-
 tianas facilliter affert febres. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 nisi Cibi, & lauent sicci, affectus non finiūt. 10°. meth. me. 7°. 63. C
 ob Cibus prauios in fame, quae contingunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Ciborum penuria nō tam pereunt famelici post inedia, quā qui iugulā-
 tur, spiritus inopia. 1°. de marc. 3°. 46. H
 Cibi abstinētia euacuat per accidens. 14°. meth. med. 7°. 89. B
 Cibi abstinētia p accides uires euerit. de uic. ra. in m. ac. cō. 3°. 7°. 128. E
 Cibus omnibus sal admixtus conuenit. de simp. med. Sp. 90. A
 Cibi modus. ars med. Ifag. 68. E
 Cibus quo modo offerri debeat. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. D
 in Cibo omni oportet considerare regionem, anni tempus, & aeris cō-
 stitutionem. 1°. de alim. fac. 2°. 13. F
 Cibi & potus ueris, qui de renum affect. dignot. & med. 7°. 195. C
 Cibi aestiui. de bon. et uitio succ. 2°. 39. B/de ren. affe. dig. et me. 7°. 195. C
 Cibi hyemis, qui de nat. hum. com. 1°. 1°. 24. E
 Cibandum quomodo sit in hyeme. de diff. cont. Sp. 71. G
 Cibi multi hyeme dari possunt, & pauci aestate. cō. 1°. aph. 18°. Ex. 9. E
 Cibus hyemis, quantus. de ren. affec. dign. & med. 7°. 195. B
 Cibo ac potu semel impleti diem integrum, & noctem perduramus. 7°.
 de usu partium. 1°. 164. C
 Cibi intempestiue non sunt sumendi. 3°. de sympt. cau. 3°. 24. H
 Cibi sumendi sunt in sua hora. de dissol. cont. Sp. 71. H
 Cibi accipiēdi hora cōueniētiore hora frigiditatis, et cur. d. di. Sp. 72. B
 Cibus non est accipiendus in hora caliditatis. de dissol. cont. Sp. 72. B
 Cibandum saepe, sed paulatim indicat imbecillitas. de uict. ratio. in morb.
 acut. commentario. 2°. 7°. 121. G
 Cibandi sunt sicci paulatim, & saepius. 7°. meth. med. 7°. 46. A
 Cibus sufficientem, qui semel ingerere non possunt, assidue modice alun-
 tur. 1°. de diff. respir. 3°. 58. H
 Cibi hora consueta si mutetur, quid contingat. de dissol. cont. Sp. 72. C
 Cibari, qui consueuerunt bis in die, & pransi non sunt, quid mali patian-
 tur. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 119. H
 Cibus semel in die accipientes, in quae incurrant. de uict. ratio. in morbis
 acutis, comment. 4°. 7°. 145. A
 q Cibari bis i die sunt cōsueti, bis cibandi, et qui semel, semel. de uic. rat.
 in morbis acutis, com. 1°. 7°. 112. C
 Cibus qui capturi non sunt, ijs eo die labor aliquis iniungendus non est.
 com. 2°. apho. 10°. Ex. 12. H
 Cibus ualentiores in cena cur accipiebant athletae. 7°. meth. me. 7°. 46. B
 Cibus secundū naturā utētium dari debet. de bon. & uitio succ. 2°. 38. H
 Cibi cuiusq; insueti quō natura exploranda. de bon. et uitio succ. 3°. 36. F
 Cibi ex longo tempore consueti, & si deteriores sint, insuetis minus mo-
 lestare solēt. d. uic. ra. i m. a. c. 2°. 7°. 121. A/c. 2°. aph. 20°. Ex. 19. B
 Cibi in consueti, etiam boni, difficulter feruntur. de uict. rat. in mor. acu.
 commentario 2°. 7°. 121. A
 circa Cibi quantitatem, uel qualitatem, quae in ante acta uita acciderunt,
 coindicant sanguinis mittēdi quātitatē. de cur. rat. p san. m. 6°. 18. D
 Cibi praua consuetudine mores animi corrumpuntur. 1°. de san. tu. 2°. 65. F
 Cibi quo modo mutant animi mores. quod animi mores. 1°. 320. G
 Ciborū repentinæ mutationes si bene ualentibus læsionem, ergo & ma-
 le ualentibus. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 119. A
 in Cibus qui ordo seruandus. de dissol. cont. Sp. 71. H
 añ Cibi si uinū potauerint q uel inedia, uel fluxu alui, aut sāguinis fame
 scūt, cōuulsioibus atq; delirijs statī capiūt. cō. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 sine Cibo uinum ledere doloribus uexatū, Galenus expertus est in 6^m.
 de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196. F
 Cibi q debent pcedere, & q sequi. de uict. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 129. C
 Cibi qui primo sumendi. 2°. de alimen. fac. 18. G/ 2°. 19. E
 Cibi duræ, & tardæ digestionis sunt praepōnendi in fundo stomachi. de
 dissol. cont. Sp. 71. H
 ante Cibus qui fructus sint comedendi. de dissol. cont. Sp. 75. A
 añ Cibi si ficus cū thymo, aut calamithe qñ exhibeat. 2°. d. ali. f. 2°. 17. F
 añ Cibi si oliuæ cū muria comedunt, leniunt uetrē. de diff. cōt. Sp. 75. A
 Cibus Romanus est aphrogala. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Cibi qui posterius sumendi. 2°. de alim. fac. 2°. 18. G

post Cibus si oliuæ ponticae sine muria cū aceto edantur, cōfortant sto-
 machum. de dissol. cont. Sp. 75. A
 pp Cibi incōgruū ordinē coctio ab extriseco ipedit. 3°. de sym. 3°. 24. H
 Cibus antecedant labores. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 ante Cibus exercitatio maximū affert commodū. de bo. & uitio succ.
 35. A/de parua pil. exer. 48. F/2°. de sanit. tuen. 2°. 73. H
 Cibus bene cōcoquēs, & mediocri utens exercitio supfluitatibus uacat.
 com. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A
 añ Cibi & post cibū ambulationes quales eē debēt. 6°. de san. tu. 2°. 97. H
 Cibus ante motum quid facit. de dissol. cont. Sp. 72. A
 ante Cibi quando non est motus. quid agendū. de diff. cont. Sp. 71. G
 añ Cibi q nō sunt liberi, ut possint exerceri, nec aptis tēpibus cibū sume-
 re, i morbos incidūt, nisi deiciāt p aluū. de bon. et uitio suc. 2°. 34. D
 ante Cibus qui non sunt liberi, ut possint exerceri, nec cibum aptis tē-
 poribus sumere, egent interdum ualidiori uacuatione, & opportuna
 sanguinis missione. de bon. et uitio succ. 2°. 34. E
 Cibus ilico assumere nō debēt exercitati. i 6^m. d. mor. uul. c. 3°. 3°. 170. E
 Cibus qui anhelando ab exercitationibus sumpserāt, multis uiscera sunt
 oppilata, in primis iecur. de sal. dieta. 2°. 41. B
 Cibus post motum quid facit. de dissol. cont. Sp. 72. A
 ante Cibi si motus sit multus, quomō cibandū sit. de diff. cont. Sp. 71. G
 ante Cibus uina nigra sumi. 5°. de sanit. tuen. 2°. 91. B
 añ Cibi & potū clara est uox, post, minus clara. de uo. et anhe. Sp. 61. G
 post Cibus, & ante, quo modo deambulandum caput dolentibus. 2°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 133. E
 a Cibo exercitatio non eadem quae ieiuno. 2°. de dignos. puls. 4°. 77. C
 Cibo sumpto, qualiscunq; motus noxius. de bon. & uitio succ. 2°. 35. A
 post Cibus motus quae mala pariat. de bon. et uitio succ. 2°. 35. A/in 1^m.
 de morb. uulg. com. 3°. 3°. 122. A/de diff. cont. Sp. 72. A
 a Cibo exercitatio replet. de sal. dieta. 2°. 41. B
 a Cibo exerceri multis obstruit uiscera. de sal. dieta. 2°. 41. B
 a Cibo exercitati uel balneati in uiscerum dolores incidunt, potissimum
 iecinoris. de sal. dieta. 2°. 43. C
 post Cibus non labore lapidem habens. de cura lap. Sp. 112. B
 post Cibi quādiu qescēdū caput dolētibus. 2°. de cō. me. sec. lo. 5°. 133. E
 post Cibus si homines uehementer non exercerentur, nunquam morbo
 corriperebantur. de bon. & uitio succ. 2°. 35. A
 a Cibus uigiliae duplex finis. in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 185. C
 post Cibus somnus quid facit. de dissol. cont. Sp. 72. A
 a Cibo ad somnū conuersi implent caput. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
 post Cibi somni multi digerūt, & nutriunt corpus nutrimento plurimo
 adherente, & cōfortāt cōfortatione plurima. de diff. cont. Sp. 72. G
 post Cibi qñ somnus est multus, quo mō cibandū sit. de dif. cōt. Sp. 71. G
 post Cibi ne an sine cibo sint insonia, cōsiderādū. in 1^m. d. mor. 3°. 118. A
 post Cibi quid faciant balnea. de mul. 3°. 81. G/8°. meth. med. 7°. 60. D
 a Cibo balnea trahūt humorū copiā. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 122. G
 post Cibi balneo utētes, qbus iecoris uitij tētenē. 6°. d. san. tu. 2°. 96. A
 Cibus dandus cū pedes sunt calidi. de uict. rat. i mor. acu. cō. 3°. 7°. 139. E
 post Cibus balneis utētibus febres quotidianae fiūt. 2°. d. dif. se. 3°. 36. D
 Cibus quātus esse debet ingredientis aquā frigidā. 3°. de san. tu. 2°. 78. D
 a Cibus obstruentibus cauendū seni. 5°. de san. tuen. 2°. 91. E
 in Cibus piper albū, tufum, cribratū, ac in pollinē redactū assumat senex
 qui cibus obstruentibus sit usus. 5°. de sanit. tuen. 2°. 91. D
 a Cibus non leuiter laeduntur senes si breue quippiam transgressi limites
 sint. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. F
 in Cibus quando danda Capa seni. 5°. de sanit. tuen. 2°. 91. D
 Cibandi indicatio unde sumatur. 10°. meth. med. 7°. 63. H
 Cibandi quantitas a uiribus sumitur. de sal. dia. 2°. 40. A/11°. methodi
 meden. 7°. 69. A
 Cibi dantur propter uirtutem, non propter febrē. 11°. meth. med. 7°. 71. G
 Cibandi scopus unus sanis, & aegris. de uict. rat. in morbis. acutis, com-
 mentario 1°. 7°. 115. C
 Cibi nō sine iudicio sumēdi i morbis. in 1^m. d. mor. uul. com. 3°. 3°. 125. D
 Cibandi certa rō haberi nō pōt i morbis iordiat. cō. 1°. aph. 19°. Ex. 9. F
 Cibandi ratio & remediorum qua proportionē modo a facultate, modo
 a morbi tempore sumatur. de opt. secta. Ifag. 28. G
 Cibi qualitas sumitur ex morbi affectu. 11°. meth. med. 7°. 69. B
 Cibi febricitantium sint frigidi, & humidi. 8°. meth. med. 7°. 50. H
 Cibus febricitantiū quātū frigidus et humidus eē debet. 8°. me. m. 7°. 54. H
 Cibus quibus febricitatibus pfit, & quibus obsit. 10°. meth. med. 7°. 63. G
 in Cibus dandis quae consideranda in acutis morbis. de uict. rat. in morb.
 acutis, comment. 2°. 7°. 121. E
 Cibus

Cibus cur interdicatur in principio inflammationis, & similitum acutorum. de opt. secta. Isag. 28. G
 Ciborū concoctioni prospiciendū in omni febre. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 Ciborum coctio cur deterior sit in febribus. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Cibandi tēpora in febre, quae de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 149. D
 de Cibo exiguo exhibendo non indicat initium, & incrementū morbi. de opt. secta. Isag. 28. G
 Cibi obsunt in accessionū principijs, & augmentis. de uict. rat. in morbis acutis, comment. 1°. 7°. 115. G
 Cibandum potius in principio, quā post, ante iudicationem. de uict. ratio. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 118. G
 Cibus potius subtrahendus, quā adhibendus ante iudicationem. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 121. H
 Cibus non dandus in uigore. de uict. rat. in morb. acut. cō. 2°. 7°. 120. H
 Cibus mutare post uigorem conuenit, non ante. de uict. ratio. in morbis acutis, comment. 2°. 7°. 122. F
 Cibi species non est mutanda ante signa coctionis. de uict. ratio. in morbis acutis, comment. 2°. 7°. 121. E
 Cibus in declinatione dandus. de opt. secta. Isa. 27. G
 Cibādi qua hora sint febricitates a prin° ad finē. 11°. meth. med. 7°. 69. B
 Cibus quo pacto dandus est in febribus aestimato initio ac uigore febris. 11°. meth. med. 7°. 74. C
 Cibus neq; cum iam adsunt, neq; cum haud ita multo post futurae sunt accessiones, dandus est. com. 1°. aph. 11°. Ex. 5. A
 Cibare ante accessionem est perniciosissimum. 11°. meth. med. 7°. 74. D
 Cibus quibus dādus, etiam si incipiāt febricitare. 10°. meth. med. 7°. 63. H
 Cibandum aliquā aū accessionē per duas horas. 10°. meth. med. 7°. 62. H
 Cibus, & uini potus quando ante accessionē exhibendus. de caus. procac. tart. 3°. 95. G/10°. meth. med. 7°. 62. G
 Cibus quando exhibendus ante accessionem. 11°. meth. med. 7°. 74. D
 Cibus qñ non potest exhiberi ante accessionem. 11°. meth. med. 7°. 74. D
 Cibū dedit Galenus accessioē incipiēte. 10°. meth. med. 63. B/12°. 7°. 78. A
 Cibi dādi quod tēpus sit in accessione. de ui. ra. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 115. G
 Cibandi sunt quidam in uigore summo. 10°. meth. med. 7°. 63. C
 Cibandum quando sit in statu. 11°. meth. med. 7°. 74. C
 Cibandi sunt aegri in febris declinatione. 10°. meth. med. 7°. 63. C
 Cibus in quacūq; parte inclinationis morbi dāt. de mor. temp. 3°. 86. H
 qui Cibi in febre ex obstructione conueniant. 8°. meth. med. 7°. 50. B/E
 Cibus febricitanti si quis dederit, ut sano robur, sic laboranti morbus. commentario 7°. aph. 62°. Ex. 59. G
 sine Cibo usq; ad tertium diem permanere aliquos, ut tertiana suspectas horas praetercant, collige. 1°. de diff. feb. 3°. 35. A
 Cibandi ratio diatritariorum. 10°. meth. med. 7°. 64. A
 Cibo quando abstinentum ad septimum. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. F
 absq; Cibo aeger detinendus est usque ad septimum, si uires constent, & morbus sit finiendus. 11°. meth. med. 7°. 74. C
 Cibus per septem dies quibus nō dedit Galenus, sed solam mulsam. 10°. meth. medendi. 7°. 63. G
 ad Cibus exhibendum in tertiana tempus. 2°. de diff. feb. 3°. 39. H
 Cibi utiles in febre tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. C
 ex Cibus uehemēter calefactis sitiūt immodice, febricitantq; interdū tenui paruāq; hectica febre. 3°. de symp. cau. 3°. 25. D
 Cibus eorum qui in hecticam transeunt. 10°. meth. med. 7°. 64. A
 post Cibus quid hectici patiantur. 1°. de diff. feb. 3°. 35. B
 post Cibus hectici magis calent. 1°. de diff. feb. 3°. 35. B
 Cibi tabidorum, lac, ptissana, alica. de mar. 3°. 48. E
 Ciborum quantitas in siccis, quae. 7°. meth. med. 7°. 45. G
 Cibus in siccis quo modo dandus. 7°. meth. med. 7°. 45. G
 Cibi qui boni in calidis, & siccis. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Cibus peculiaris corpori exiccato. de uict. rat. in m. ac. cō. 2°. 7°. 120. C
 Cibus si det ex lōgo iteruallo prāgnāti febrīeti, destruit foetus, si crebro cibus exhibeat, augeat febris et mīr occidit. cō. 5°. ap. 30°. Ex. 40. D
 Cibāde quo mō sint prāgnantes aegrā. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 126. F
 si Cibi prauī i sanis faciūt morbos, tāto magis i aegris augebūt. 3°. 42. G
 Cibus cum accipit natura cessat ab omnibus motibus. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 140. E
 Cibi quantum aegroti robur adaugent, tantum coctiones impediunt. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. D
 Cibus offerre nihil aliud est, q̄ plenitudinem suppeditare. de uenae sect. aduersus Eras. 6°. 7. C
 cur in Cibus quādoq; debeamus aegris assentiri. cō. 2°. aph. 38°. Ex. 17. G
 Cibus qui melius sapit digestibilior est abominabili. de diff. cōt. Sp. 73. D

duorū Ciborū bonorū si nobis optio sit, p̄beatur aegro q̄ ex his magis ab eo appetitur. de diff. cont. Sp. 72. C
 Cibos quos fastidit uenterculus, reijcit. 3°. de nat. fac. 1°. 305. E
 Cibus & potus parū deterior, suauior aūt, melioribus qdē, sed minus suauibus est praferendus. cō. 2°. aph. 38°. Ex. 17. G/de diff. cō. Sp. 72. D
 Cibi delectationem significat urina pinguis sine febre semibus eueniens soluta apoplexia. de dynamidijs. Sp. 34. B
 iter Cibi & uenae sectionē tps interponēdū, collige 8°. met. me. 7°. 56. H
 Cibi nisi sint probe cocti in uētriculo, uena nō secāda. in 3°. de morb. uul. cō. 1°. 3°. 127. E/de cur. rat. p̄ san. mis. 6°. 19. A/8°. met. me. 7°. 57. H
 Cibus ilico dandus post sectionem uenae, si aegrotus inedia non ferat. de opt. secta. Isag. 28. F
 sine Cibo q̄ fuere p̄ quatuor dies, illis uena nō secāda. 5°. met. me. 7°. 35. C
 Cibandum quo modo sit in scarificatione. de cucur. scar. 6°. 4. B
 aū. Cibus dandum per duas uel tres horas medicamentum ex malis coctione. 6°. de sanit. tuen. 2°. 101. B
 post Cibi quae medicamenta sumi non possunt. 4°. de san. tuen. 2°. 86. E
 aū Cibi debet fieri fomētū, uel longe post cibū. de rem. par. fa. 7°. 157. D
 Cibi aut potum non petunt animo uacillantes. 1°. de diff. resp. 3°. 60. A
 Cibi languentibus dari consueti. de uict. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7°. 113. C
 Cibaria cōueniētia mēbro affecto sunt inuenienda. de diff. cont. Sp. 74. D
 Cibaria calida, & sicca praetermittamus quādo caput est calidū suscipiens uapores. de diff. cont. Sp. 71. F
 qui Cibi faciunt dolere caput. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Cibi epilepticorū proprii, & contrarij. de puero epilep. 7°. 180. D
 Cibos multos ideo noiat Galenus, ut uariari possint. q̄ pue. epil. 7°. 180. F
 Cibi sint simplices. de puero epilep. 7°. 180. F
 Cibi simplices, & unius speciei mox saturant. de sal. dia. 2°. 41. H
 Cibi uentrem mollientes. de puero epilep. 7°. 180. C
 Cibus uiscosis crassis & frigidis debet abstinere epileptici. ibidē. 180. D
 Cibos praebet qui non conueniunt epilepsiae. de dynamid. Sp. 24. A
 pro Cibo dat carnem ouis annualis. secretorum. Sp. 102. E
 Cibi a quibus abstinentum esse uult Hippocrates in affectibus pectoris. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 4°. 3°. 180. C
 Cibādi ordo i pleuritide qñ augent cibū. q̄ uic. rat. i m. ac. cō. 1°. 7°. 118. H
 Cibādi qñ sint pleuritici post septimā. de uic. ra. in m. a. c. 4°. 7°. 143. H
 Cibi nocentes uentriculo, quales. 1°. de loc. affect. 4°. 5. B
 Cibi praediti insignibus uiribus qui uentriculum offendunt praeter solitū sumpti. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 121. B
 Cibi inflantes uentrem. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Cibi inflatiui quo modo possunt corrigi. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Cibi flatulenti corriguntur calidis & attenuantibus. 1°. de ali. f. 7°. 14. A
 Cibi refrigerantes iuuant flatum hypochondriacū. 3°. de lo. af. 4°. 18. H
 Cibi sanantur partes propinquae uentriculo. 1°. de loc. affect. 4°. 5. H
 Cibi falsi mūdificāt stomachū et intestina, et leniūt naturā. q̄ diff. Sp. 72. F
 Cibi qui sumēdi sunt stomacho & hepate frigidis. de dissol. cont. Sp. 71. F
 Cibos nō exigit inflammatio uētriculi, & iecoris. 10°. met. me. 7°. 63. H
 Cibi mordentes cur irritant phlegmonem iecoris eam magis quā in cauo est, q̄ quā in gibbo. 13°. meth. med. 7°. 83. E
 Cibi adstringētes cur iecoris phlegmōis sint icōmodi. 13°. met. m. 7°. 83. E
 Cibus, ac potibus, qui uim adstringēdi habeant, sanāt Leuitas intestinorū ex humorū acritudine in uentriculo atq; intestinorū abrafa supficie, cessante humorū malignitate. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Cibi, & pulmenta ictericorum. de cura icteri. Sp. 111. C
 ex Ciborum acutorum continuo usu fit lapis in renibus nociturus. de dif. Sp. 72. F
 Cibi habentium lapidem. de cura lap. 111. H/ Sp. 112. E
 Cibus pro lapide, lepus. de cura lap. Sp. 112. A
 Cibi lapidē in renibus habentium. de ren. aff. dign. & med. 7°. 194. C
 Cibi a quibus calculosi cauere debent. de re. aff. dign. & med. 7°. 194. D
 Cibi qui ad Cicatricem ducunt. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Cibi emundantes ulcera. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Cibus si exit a uulnere, ipsū i uētriculo esse significat. 1°. q̄ lo. aff. 4°. 2. E
 Cibādi tenuissime in principio qbus ossa sunt fracta. 6°. meth. me. 7°. 41. B
 Cibus, lege Alimentum.
 CICADA ad colicos quo modo. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. B
 CICATRIX quid sit. 14°. meth. med. 7°. 92. C
 ad Cicatricem ducere ulcus quid sit. 3°. meth. med. 7°. 19. H
 ad Cicatricē quomō pducatur ulcera. 2°. q̄ arte cur. ad Glau. 7°. 106. F
 ad Cicatricē quomō ducitur ulcus cū phlegmone. 3°. meth. med. 7°. 21. B
 Cicatrix in ulceribus ubi initium habet. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 124. C
 ad Cicatricem quae duci debent, quae postulent. 5°. meth. med. 7°. 29. G
 ad Cicatricem

ad Cicatricem proprie, & primario inducendam quid requiratur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. D
 Cicatricem inducens facultas επουλωτικη uocatur. 5°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 36. C
 Cicatrix citra callum induci debet. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. A
 Cicatrix arterie secte quo pot induci. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 21. E
 Cicatrix quo maxime inducatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. B
 Cicatricem inducentia medicamenta, qualia. 9°. de simp. med. fac. 66. A / 69. D / 4°. de comp. med. per. ge. 5°. 242. D / de oculis. 7°. 198. F
 Cicatricem obducunt exiccantia. ars med. Isag. 70. B / commentario. 6°. aphorismo. 8°. Ex. 47. C
 Cicatricem quod probe inducit modice adstringat oportet, atq; desiccet. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. B
 ad Cicatricem per duci ulcera inueterata ab exiccantibus citra morsum, collige. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. C
 Cicatricem ducit per accidens catheterica hoc est detractoria. 5°. de simplic. med. fac. 5°. 36. D
 Cicatricibus inducendis adstrictio conuenit. 1°. de cōp. me. p. ge. 5°. 214. A
 Cicatricē inducentia sicca & adstringētia. 2°. de cōp. me. p. g. 5°. 227. A
 Cicatricē contrahentium finis, qui. 2°. de cōp. me. per gene. 5°. 227. A
 Cicatricē inducētia, et glutinatoria quo mō differāt. 3°. met. me. 7°. 19. H
 Cicatricē inducentia medicamenta extrinsecus. introd. 1sa. 58. A
 Cicatricibus inducendis pulcherrimum medicamen est Aes ustum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. E
 ad Cicatricem inducendam pręstātissimum est aes combustum lotum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. C
 ad Cicatricem plana ulcera perducit Aloe. quod an. mo. 1°. 317. D
 ad Cicatricem ducit Alumen. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 214. A
 ad Cicatricem ulcus producus Andreæ malagma. 10°. de compositio. medicam. secundum locos. 5°. 207. G
 Cicatricem inducens Aridum. 5°. de compositio. med. per gene. 5°. 252. G
 ad Cicatricem ducendam Asclepiadis. 1°. de compo. med. p. ge. 5°. 217. A
 Cicatricem inducit medicamen ex Cadmia. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. G
 Cicatricem in quibus partibus inducit medicamen ex cadmia. 5°. methodi medendi. 7°. 33. G
 Cicatricem ulceribus inducit Chalcitis tosta. de theria. ad. Pifo. 5°. 97. E
 ad Cicatricem Cibi ducentes. 4. meth. med. 7°. 28. H
 Cicatricem inducens Cineritium. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. F
 Cicatricem prę nimia humiditate difficulter admittentibus ulceribus mirifice prodest Cyperi radix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 Cicatricem ducens Cyzicenum. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 250. B
 Cicatrici inducendę optimum medicamē est Emplastrum Hephestias. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G
 Cicatricē probe inducens emplastrum. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 224. E
 Cicatrice includit exulcerationes igne factas Hedera uiridis. 7°. de simplic. medic. facul. 5°. 51. F
 ad Cicatricem ducit Hypericum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
 ad Cicatricē claudēda ulcera ualēt Lapidēs. 9°. de simp. me. fa. 5°. 67. G
 ad Cicatricem ulceribus inducendam usurpatur Lapis in ægypto nascēs cerato mixtus. de simp. med. fa. 5°. 68. E
 ad Cicatricem ægre peruenientia ulcera curat Leucoij decoctum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
 Cicatricem inducens, Magni. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 253. G
 ad Cicatricē inducēda Medicamentū optimū. 2°. de cō. me. p. g. 224. B
 ad Cicatricē obducenda ulcera optimum medicamen est Plumbum lotū. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G
 ad Cicatrices crassas. quod ualeāt Rhyptica, & sylvam ponit. 4°. de cōposi. med. secundum loc. 5°. 151. G
 Cicatricem inducens Rufum. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 253. G
 ad Cicatricem uulnera contumacia perducit Scordion. 8°. de simplic. medicam. facul. 5°. 60. H
 ad Cicatricem ducit ulcera Spina ægyptia. 6°. sim. me. fa. 5°. 42. A
 ad Cicatrici inducendę contumacia uulnera ualeat Terra lemnia. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 95. D
 ad Cicatricem difficulter prouenientia iuuat terra usta. 9°. de simplici. medica. facul. 5°. 66. F
 ad Cicatricem perducit ulcera inueterata Thaliotrum. 6°. de simplici. medicam. facul. 5°. 48. C
 Cicatrices recentes attenuare pōt Thyites Lapis. 9°. de sim. me. 5°. 67. E
 ad Cicatricem ulcera producus. 6°. de comp. med. sec. loc. 175. D / 1°. de compo. med. per gene. 210. H / 215. G / 216. G / 2°. 223. D / 224. B / C / F / G / 4°. 238. C / 239. A / D / 242. C / F / 5°. 245. G / 253. A / F / 6°. 255.

B / 259. G / 261. H / 5°. 262. B / C
 ad Cicatricem citra dolorem ducens. 5°. de compo. med. per ge. 5°. 251. F
 Cicatricem ducens sine morfu. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 242. D
 Cicatrice carnes obducens citra erosione. 5°. de cōp. med. p. ge. 5°. 252. H
 ad Cicatricem uenientibus ulceribus. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 212. H
 ad Cicatrice recenti contractos articulos. 7°. de cōp. me. p. ge. 5°. 265. C
 ad Cicatrice claudenda, & implenda ulcera humida quid sit utile. 11°. de simpli. medic. facul. 5°. 80. H
 Cicatrices cauę necessario sūt ulceribus diuturnis. cōmentario 6°. aphorismo. 45°. Ex. 51. E
 cur Cicatrix quandoque non aduenit ulceribus, & quandoq; facta iterū soluitur. com. 6°. apho. 45°. Ex. 51. E
 Cicatricem cur non inducant ulcera. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 242. H
 ad Cicatricē quę nō pmittāt ulcera deuenire. cō. 6°. aph. 4°. Ex. 46. G
 Cicatricē nō oīa cacoethe admittūt difficulter. 1°. d. cōp. me. p. 5°. 214. H
 Cicatrix nō potest induci in intestinorum difficultate, ubi caruncule appareant. com. 4°. aph. 26°. Ex. 30. C
 Cicatrices crassę, & uulnera difficilia catuloticis, & colleticis rebus curantur. de part. art. med. Sp. 19. A
 ad Cicatricem uix uenientia ulcera quę dyssepulota dicuntur, quę uocētur. 1°. de comp. me. per genera. 5°. 217. B
 Cicatricē ulceribus difficillimis, callosis, & inueteratis maxime inducēs. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 223. D
 ad Cicatricem ægre recipientia ulcera, pręsertim ubi callosa & dura labra ulcus amplectātur, claudenda. 6°. de cōp. med. per ge. 5°. 259. B
 ad Cicatricem ægre ducentia ulcera. 1°. de compo. medi. per ge. 211. C / 214. C / 215. F / 2°. 223. A / 224. D / 3°. 235. B / 4°. 241. B / 242. E / G / 243. A / 244. D / E / 5°. 246. H / 247. E / 248. H / 249. C / E / 253. G / 5°. 259. A
 ad Cicatrices malignas. 10°. de comp. med. secundum loc. 208. A / 4°. de comp. med. per genera. 242. C / 6°. 5°. 258. D
 ad Cicatricem tibiārum. de dynamid. Sp. 30. A
 Cicatricem ex rabiosi morfu ulcus ducere non sinens medicamentum. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 233. G
 Cicatrices indurata figuram euariant. de caus. morb. 3°. 9. A
 Cicatrices quā conueniat duriores, remolliuntur. 1°. de motu muscu. 1°. 310. G / in 6°. de morbis uulgaribus. com. 2°. 3°. 161. A
 Cicatrices cur turpes fiāt, & quo mō pulchrę fiāt. 13°. met. me. 7°. 81. F
 Cicatricibus atris candorē reddit calamintha. 6°. de sim. me. fa. 5°. 49. C
 C I C A T R I X affectus iridis oculorum. introd. 1sa. 58. D
 Cicatrices oculorum eximit fel. de simp. med. Sp. 84. E
 ad Cicatrices albas oculorum ualeat succus cętaurę. de uir. cēt. Sp. 93. B
 ad Cicatricē ægre recipiētia ulcera oculorū. 4°. de cō. m. se. l. 5°. 152. H
 ad Cicatrices ueteres oculorum. de med. fac. parab. 7°. 170. D
 ad Cicatricem oculorum male inductam. 5°. de cōp. med. se. lo. 5°. 160. G
 Cicatrices ocutorum extenuat lapis thyites. de simp. med. Sp. 86. H
 Cicatrices oculorum extenuat thlaspi. de simp. med. Sp. 91. G
 ad Cicatrices oculorū exterēdas collyriū melinū. 4°. de cō. m. 5°. 157. A
 ad Cicatrices oculorum extērendas. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. H / 154. H / 155. A / 156. C / D / E / F / 5°. 157. A
 ad Cicatrices oculorū & callos extērendos. 4°. d. cō. me. se. lo. 5°. 156. D
 Cicatrices oculorum crassa detergit chamęsyce. 8°. de sim. me. f. 5°. 63. G
 Cicatrices crassas oculorū extenuāt leucoij flores sicci. 7°. d. sim. 5°. 54. C
 ad Cicatrices oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 155. B / H / 5°. 156. C
 C I C E R A inter semina cerealia numeratur. de uic. ra. cō. 1°. 7°. 111. B
 Cicer legumen est flatuosum, copiosi nutrimenti, aluo mouēde habile, ciēdę urina idoneum, lacti, & semini generando aptum, & mēses ciens. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 Cicer uenerem incitat. 1°. de alimen. fac. 2°. 14. B
 Cicer auget semen, & ueneris desiderium. de bon. & uitio succ. 2°. 37. D
 Cicer est cibus multi seminis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
 Cicer pudenda intendit. de uict. rat. in morb. acut. commen. 4°. 7°. 145. F
 Cicer a quibusdam datur equis admissarijs. 1°. de alimen. fac. 2°. 14. B
 Cicerum immaturorum natura. 1°. de alimen. fac. 2°. 14. B
 Cicer a recentia sunt multarum superfluitatum. de dissol. cont. Sp. 73. E
 Ciceris uiridis siliqua non est esculenta. 2°. de alimen. fac. 2°. 16. C
 Cicer cū propter humiditatem principio qualitātū prope expers sit tps, successu maturatū ac siccātū dulcius euadit. 4°. de sim. m. fa. 5°. 28. G
 Cicerum siccorum meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. H
 Cicerum genus orobicum appellatum quibus uiribus polleat. 6°. de simplici. medica. fac. 5°. 47. E
 Cicer quale sit. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 145. F
 Cicer

- Cicer calidū est & modice siccum, particeps item amaritatis. 6°. de simplic. med. fac. 5°. 47. F
- Cicera numerantur inter cibos calidos. de dissol. cont. Sp. 74. C
- Cicer agreste ad omnia efficacius est domestico, hoc est tum calidius, tum siccus, quanto & acrius, & amarius. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. B
- Cicera fulua, flaua, et rubra albis sūt calidiora. 4°. de simp. m. f. 5°. 31. D
- Cicera, & foenum græcum sunt mali chymi, cur. de dissol. cont. Sp. 74. B
- Cicer egregie nutrit, non est boni succi, nec minus inflat, quā faba. de bon. & uitio succ. 2°. 37. D
- Cicera inflant uentrem. de dissol. cont. Sp. 74. F
- Cicer ut faba flatulentum est. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
- Cicera, & faba potissimū iter legumina uetosa sunt. d. pue. ep. 7°. 180. H
- Cicer magis nutrit quā faba. 1°. de alimen. fac. 2°. 14. B
- Ciceribus facultas abstergēdi maior est quā est fabis. 1°. d. ali. fa. 2°. 14. B
- Cicer nutriūt eū q̄ digerit ea nutrimento multo crasso. de dissol. cont. Sp. 73. E
- Cicerum succus in aqua elixus potius bibendus. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
- Cicera quo modo uarie parabantur. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
- Cicerum frixorum natura. 1°. de alimen. fac. 2°. 14. B
- Cicer elixum, uel frixum in cœna pro tragematibus sumitur. 1°. de alimen. facult. 2°. 14. B
- Cicera frixa de tragematibus sunt optima ictericis. de cur. icter. Sp. 111. D
- Cicer eruinum ictericis prodest. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. C
- Cicerum decoctio expurgat in ictericis. de cura icteri. Sp. 111. B/D
- Ciceris aqua confert in dolore lapidis. de cura lap. Sp. 111. H
- Cicera parua nigra lapidem renum comminuūt. 1°. de alim. fa. 2°. 14. B/ de dissol. cont. Sp. 75. G
- Ciceris arietini decoctum calculos renum confringit. 6°. de simplicium medicamen. fac. 5°. 47. E
- Cicer arietinum efficacius ceteris urinam prouocat. 6°. de simplici. me- dicamen. facul. 5°. 47. E
- Cicer album in cura uesticæ. de dynamidijs. Sp. 20. A
- ex Ciceribus puls haud frequenter fiebat. 1°. de alimen. fac. 2°. 14. B
- Ciceris farina excalfacit simul et exiccat. 5°. de sim. me. f. 33. H/3°. 34. A
- Ciceris farina usus est Galenus in neruorum uulneribus. 3°. de compo. me- dicamen. per genera. 5°. 229. H
- CICERIS magnitudo, Dosis. 7°. de compo. med. sec. loc. 182. C
183. A/185. H/186. F/8°. 189. B/F/G/9°. 204. B/10°. 5°. 206. E/ de medica. fac. par. 171. H/ 7°. 179. D
- Ciceris magnitudine catapotia. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. F
- CICERCULA inter cerealia semina numerantur. de uict. ratio. in morbis acutis. com. 1°. 7°. 111. B
- Cicercula, eruia, phaseli, sunt unum gñe, plura noīe. 1°. de ali. fa. 2°. 15. B
- Cicercule sunt dolichi. 1°. de alimen. fac. 2°. 14. G
- Cicercule substantia & usus. 1°. de alimen. fac. 2°. 14. G
- Cicerculas quo modo explorabat Galeni pater. d. bo. & uit. suc. 2°. 36. G
- Cicerculis meliores sunt ochri, & dolichi. de bon. & uitio suc. 2°. 37. D
- CICERELLI meminit. de dynamidijs. Sp. 24. B
- CICHON instrumentū ad suffitū faciendum. de me. fac. par. 7°. 171. C
- CICHORIVM frigidum & siccum in secundo ordine. 8°. de simplici. medica. facul. 5°. 60. C
- Cichorei facultas subfrigida est, subamara & modice adstringens. 8°. de comp. med. secundum locos. 5°. 195. C
- Cichorea est cibarij genus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. B
- Cichorea & cruda & cocta apud rurales edebatur. 8°. de compositione med. secun. loc. 5°. 195. B
- Cichorion comedunt homines fame adacti. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
- Cichorei cōdiēdi modus ex Erasistrato. de uenæ sect. adu. Eras. 6°. 12. A
- Cichorium est uitiosissimi succi. de bon. & uitio succ. 2°. 37. G
- Cichorei species est chondrila. 8°. simp. med. fac. 5°. 60. C
- Cichorion ad capitis dolorem. de rem. par. fac. 7°. 154. B
- Cichorium inter olera quæ cruda stomachicis conueniunt. 8°. de compo- sit. med. secun. loc. 5°. 192. C
- Cichoreū optimū medicamētū est calidis iecoris intemperaturis, quia ultra hoc q̄ moderate refrigerat, amplius robur uisceri addit, & extergit cōmissuras osculorū uenarū q̄ sunt in ipso. 8°. de cō. m. se. lo. 5°. 195. C
- Cichoreum non admodum lædit frigiditas iecoris intemperies. 5°. 195. C
- Cichoreo utitur Erasistratus abunde in cura affectionum, quæ sunt circa aluum. 8°. de comp. med. secun. loc. 5°. 195. C
- Cichorium cum uino expurgat in ictericis. de cura icteri. Sp. 111. B
- CICI, id est ricinus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
- CICINVM oleum quale, & ubi. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 269. E
- Cicinum oleum in Aegypto habetur. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 81. C
- Cicini olei uires medicus noscat oportet. 2°. de simp. med. fac. 5°. 11. E
- Cicinum oleum tenue est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. H
- Cicinum oleum uetustate fit calidius & tenuius. 11°. de simp. me. 5°. 79. C
- Cicinū oleū habet naturā sabini inueterati. 1°. de cō. me. se. loc. 5°. 122. A
- Cicinum oleum rarefacit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. E
- Cicinū oleū discussoriū, & rarefaciēs cutim. 9°. d. cō. me. se. lo. 5°. 197. E
- cū Cicino oleo abrotanū ad alopecias cōuenit. 6°. de sim. me. f. 5°. 40. H
- Cicinum oleum soluit uentrem. 6°. de sim. med. fac. 5°. 46. H
- Cicino oleo pus mouetur in phlegmonis frigidioribus. 5°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 34. C
- Cicino oleo simile est oleū lucernarū. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. A
- Κίγκλιος quid de articulis. com. 4°. 7°. 289. E
- CICONIAE cur habent rostrum magnum, & collum longius. 11°. de usu partium. 1°. 187. D
- Ciconiarum stercus epilepsiae mēderi, quidam falso dicunt. 11°. de simplici. medica. facult. 5°. 77. B
- CICVRVM carnes minus siccant, quā ferarū. 5°. de san. tu. 2°. 92. C
- CICUTA à græcis κόκκον dicta. quod animi mores. 1°. 318. A
- Cicuta simile est semen anisi. de simp. med. Sp. 80. E
- Cicuta carystia fit mentio. de med. fac. par. 7°. 166. A
- Cicuta frigida est. 2°. de temp. 1°. 21. G
- Cicuta frigida iudicatur ab omnibus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. H
- Cicuta frigida extreme. 7°. de simp. med. fac. 51. 53. H
- Cicuta est frigidissima, hoc est frigida quarto gradu. 3°. de simplicium me- dicamen. facul. 5°. 19. G
- Cicuta semē est omnium refrigerantiū ualentissimū, tñ cuti nostræ imposi- tū, antequā exacte cōminuatur, est imbecillū. 1°. de sim. me. fa. 5°. 4. F
- Cicuta succus frigidus est & uiscosus. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. D
- Cicuta frigida cum sit, humiditatis item copiam obtineat, potui non est sumpta utilis ad somnum inducendū. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. C
- Cicuta & si detur calefacta, postea tamē fit frigida. 3°. de temp. 1°. 23. G
- Cicuta calefacta urit. 1°. de simp. med. f. 3. C/1°. de cōp. me p ge. 5°. 219. H
- Cicuta frigida natura est, & parit frigidos morbos. de caus. mor. 3°. 7. D
- Cicuta succus odore pugnantiam cum homine quam habet ostendit. 4°. de simp. medicam. fac. 5°. 29. E
- Cicuta refrigerat hominem. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. D
- à Cicuta refrigeratur corpus. quod animi mores. 1°. 317. H
- Cicuta quantam pariat refrigerationem. 1°. de cōp. med. p ge. 5°. 210. A
- Cicuta numeratur inter medicamenta natura frigida, quæ deleteria nun- cupantur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. H
- Cicuta numeratur inter medicamenta, quæ habent naturam exitalem, tamen non potest sine quantitate nocere. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. B
- Cicuta summe nos refrigerat ac interimit, ac minime omnium est acida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. C
- Cicuta obstupescit, & necat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. E
- Cicuta epota cur fiat stultitia nesciuit Galenus. q̄ animi mor. 1°. 318. A
- Cicuta esu quidam mortui. de bon. & uitio suc. 2°. 34. A
- Cicuta hominem necat tum ob meatum amplitudinem, calorisq; multitu- dinem, tum ob attractionis arteriarum robur ualidum ad cor pertin- gens. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. C
- Cicuta si uino mixta bibatur cur necet citius. 3°. de sim. me. fac. 5°. 22. E
- Cicuta cur necat si anima immortalis. quod animi mores. 1°. 317. H
- ad Cicutam ualet theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. D
- Cicuta est nutrimentum aliquibus animalibus. 6°. de san. tuen. 2°. 96. D
- Cicuta homines necat, sturnos nutrit. de theria. ad Pifo. 5°. 91. A
- Cicuta sturno nutrimentum, homini medicamētū. 3°. de temp. 1°. 24. E
- Cicuta uescuntur sturni. 2°. de alimen. fac. 2°. 17. C
- Cicutam non refrigerare sturnum & eum nutrire, collige. 1°. de simplici. medicamen. facul. 5°. 2. D
- Cicuta sturnos nutrit & calefacit, nō enecat. 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. H
- Cicuta cur sturnos non necat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. C
- Cicutam anus Atheniensis comedebat, & quomō tali cibo coeperit assue- fieri. 3°. de simplici. medicam. facul. 5°. 22. C
- in Cicuta decocto macerata medicamenta exhibet per os. 7°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 182. A
- Cicuta semen dat per os. 7°. de compo. medica. secundum loc. 183. G/H/ 185. D/184. A/10°. 5°. 206. A
- Cicuta semen quibus conueniat. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. B
- Cicuta semen pro oculis. de remed. parat. facul. 7°. 156. D
- Cicuta adstringit & reprimat. de remed. parat. facul. 7°. 156. D
- CIENVS qui & Prusias dictus est inter auctores sectæ rationalis. introductio. 1°. 51. D

Κίγυλις quid. de artic. com. 1°. 7°. 261. B
 Κίλας testiculorū tumores nominantur. de tum. præter nat. 3°. 84. G
 CILIA quæ. introd. 15a. 53. A
 Cilia propter quid facta. 10°. de usu partium. 1°. 180. A
 ex Cilijs pili decedentes quo mō restaurentur. 14°. met. me. 7°. 93. C
 Cilia pilis exasperare conuenit. in 6^m. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 160. H
 in CILICIA fit capneleon. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 133. F
 in Cilicia quæ uina nascantur. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. B
 in Cilicia uina ualde tenuia & aquosa reperit Galenus. de uict. ratio. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 127. B
 Cilicium uinum austerum & dulce, simul nigrum est, adstringit. de bon. & uitio suc. 2°. 38. C
 CILINI fit mentio. secretorum. Sp. 101. C
 CIMICES hirudines eiiciunt. 11°. de simp. med. fa. 5°. 82. E
 Cimices suffiti ad hirudines deuoratas. de medic. fac. parab. 7°. 174. D
 Cimices lectuli ad urinæ difficultatem. de medic. fac. parab. 7°. 178. E
 Cimicum sanguis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. B
 Cimicis sanguis ad pilos palpebris innatos oculum infestantes. de rem. par. fac. 7°. 156. G
 Cimices ante suffusionem apparent. de oculis. 7°. 187. C
 ad Cimices in auribus proprie ualet succus centaureæ cum oleo. de uir- tute centau. Sp. 93. C
 CIMOLIA terra quid, & eius uires. de simplici. med. Sp. 85. B
 Cimolia terra duplex. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. F
 Cimolia terra qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. B
 Cimolia terra sicca est citra morsum. 9°. de simpl. me. fac. 5°. 66. F
 Cimoliam terram qñq; appetunt grauidæ. 1°. de symp. cau. 3°. 18. C
 Cimolia terra debet sæpe lauari. 9°. de simp. med. fa. 5°. 66. F
 Cimolia exacte elota ē ex pharmacis ēplastis. 4°. de sim. me. f. 5°. 25. D
 Cimolia terra in medicamentis ad defluuium capillorum. 1°. de composi. medica. secun. loc. 5°. 126. A
 Cimolia terra achoribus conuenit. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 128. H
 Cimolia ex aceto contra fauos. de remedijs paratu facil. 7°. 154. D
 Cimolia terra illinitur ad ignem sacrum, & combusta: pustulas. n. fieri prohibet. de simp. med. Sp. 85. B
 CINADAR quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 82. B
 CINAEDI auiculæ fel. 4°. de comp. me. se. lo. 153. B/ 5°. 158. B
 CINARAE conditura, quæ. 2°. de ali. fac. 2°. 23. E
 Cinara melancholicum succum gignit. 2°. de alimen. fac. 2°. 23. E
 CINCINNORVM imaginem referens fascia. de fascijs. 7°. 295. E
 CINCTVM non patientes ceratum habeant. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 CINENON quid & eius uires. de simp. med. Sp. 83. C
 CINERVLA qualis. 1°. de composi. med. se. lo. 5°. 129. E
 Cinerulæ Cypriæ meminit. 3°. de comp. me. se. lo. 145. A/ 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. H/ de rem. par. fac. 7°. 163. E
 Cinerula achoribus conuenit. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 128. H
 CINETICOS cata topōn, id est uis animæ ad omnia loca progrediē di. de spermate. Sp. 37. H
 CINGVLVM fasciolæ humeri. de fascijs. 7°. 302. E
 Cingulum de corio capreoli quibus prodest. de dyna. Sp. 24. B
 CINIS quid significet. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 170. G
 Cinis quid sit, & qualis sit. 8°. de simp. med. fa. 5°. 62. B
 Cinis tenue corpus est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. B
 in Cinerem adustam uertitur consumptus lignorum natiuus liquor. 2°. de differen. feb. 3°. 41. D
 Cineris adustio quo modo fiat. com. 2°. aph. 47°. Ex. 18. H
 in Cinere egit calor. de util. resp. Sp. 64. F
 ut Cinis & acetum, ita & nigra bilis particeps est caloris. 3°. de sympto matum causis. 3°. 28. B
 ut Cinis & acetum, calida est atra bilis. 3°. de sympt. cau. 3°. 28. B
 ut Cinis atra bilis fit ē sanguine immodice cocto seruentiq; 3°. de sym- ptomatum causis. 3°. 28. B
 Cinere, et calce crassiora sunt ferrum & lapis ignita, multoq; magis quā fauilla, ad hæc quoq; & calidiora. 4°. de simp. med. fac. 4°. 30. B
 in Cinere taxat Dioscoridem. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. C
 per Cineris poros influens aer igitur ad restorationem euaporationis ignis. de util. resp. Sp. 63. H
 Cinis pro materia combusta uariis. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 62. B
 Cinis animalium ustorum, qualis. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 170. G
 Cinis Brassicarum adurit. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. F
 Cinis Brassicarum cum adipe ad inueteratos laterum dolores ualet. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. H

Cinis Cancris qualis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. H
 Cinis Caprifici omnibus acrior. de simp. med. Sp. 86. A
 Cinis Chartæ exiccat, sed infirmius, quā papyri. 8°. de simpl. med. fac. 57. G/ 9°. de comp. med. se. lo. 5°. 203. E
 Cinis Cochlearū ustarū adstringit dysenteria. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. E
 Cinis locorum ubi Aes funditur. de oculis. 7°. 191. C
 Cinis ex Ferraria officina. 9°. de comp. med. se. lo. 5°. 199. H
 Cinis Ficulneus, qualis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. C
 Cinere ficulneo nunquam ad sanguinem supprimendum uti debemus. 8°, de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Cinis Ficuum. 5°. de comp. med. se. lo. 5°. 253. B
 Cinis Hirundinum ustarum ad oris putredines ac crustas. de remed. pa- ra. facil. 7°. 158. A
 in Cineribus omnibus ustorū lignorū aliquid ueluti fomes quidā igneus per exiguas partes dispersum est, quod & ualide calidum est, reliquū omne tum terrecum est, tum frigidū. 4°. de simpl. med. fac. 5°. 25. A
 Cinis acerborum Lignorum sanguinis eruptionem supprimit. 8°. de sim- plici. med. fac. 5°. 62. C
 Cinis Mustelæ cōtra podagricos et arthriticos. 11°. de sim. me. f. 5°. 82. D
 Cinis Myrrhæ. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 262. B
 Cinis Nucum, qualis. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 175. A
 Cinis sarmentorum Oliuæ, qualis. de simp. me. fa. Sp. 86. A
 Cinis Quercinus, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Cinis Ranarum sanguinis eruptionē sanat. 11°. de simpl. med. fa. 5°. 82. D
 Cinis Salamandræ quibus ualeat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. F
 Cinis Spinarum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 253. B
 Cinis spongiæ combustæ sanguinem inhibet. de theria. ad Pifo. 5°. 97. E
 Cinis tithymallorum, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Cineris species est calx. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 neq; Cinerē, neq; puluerē, neq; fauillā, neq; calcem animal ullum esitat, neq; eorū quæ planē amara sunt quicquā. 4°. de simp. me. fa. 5°. 30. C
 Cinis in recentia uulnera in profundum positus sanguinem statuit à cur- su. de simpl. med. Sp. 86. A
 Cinis pecoribus castratis impositus prodest, omnibusq; abscessis. de sim- plici. medicam. Sp. 86. A
 Cinere, & spūto argentum uiuum extinguit. de dynami. Sp. 30. E
 Cineri comparatur pulmo. de util. resp. Sp. 63. H
 in CINEREM uertitur humorum putridorum terrestres cocta su- perfluitas. 2°. de diff. feb. 3°. 41. D
 Cinis in febre quorsum mittatur. 3°. de præsag. ex pul. 4°. 119. A
 sub CINERITII panes omnium deterrimi. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 Cineritius color qñ in urinis et cur. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 155. F
 Cinereum in urinis quos colores significet præter ruffum. in 6^m. de mor bis uulgaribus, com. 1°. 3°. 155. G
 Cinericus est puris color. de fract. com. 2°. 7°. 236. D
 Cineritiū Aesclepiadis cicatricē inducēs. 5°. de cōp. me. p ge. 5°. 253. G
 CINNABARI quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. F
 Cinnabaris uiridis fit mentio. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 145. H
 Cinnabari unum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de composi. medi. secun. loc. 5°. 129. D
 Cinnabarum collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. H
 CINNAMVM quid. de simpli. med. Sp. 83. A
 Cinnamomi arboris descriptio. 1°. de antid. 5°. 126. A
 Cinnamomū, ellebori, et damasonij figurā p̄fert. 1°. de antid. 5°. 106. A
 Cinnamomi arbor Romam portata. 1°. de antid. 5°. 105. H
 Cinnamomū cognitu facillimum est. 1°. de antid. 5°. 105. G
 Cinnamomum perfectissimum, quod theriacam ingreditur, describitur. de theria. ad Pifo. 94. G/ 1°. de antidotis. 5°. 106. A
 Cinnamomum in antidotis ualde præciosum. de simp. me. Sp. 83. A
 Cinnamomum pro regibus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. H
 Cinnamomi probatio ex ætate. 1°. de antidotis. 5°. 105. H
 Cinnamomi uis ad quantum tempus durat. 1°. de antidotis. 5°. 105. G
 Cinnamomi diuersitas. de theria. ad Pifo. 5°. 94. G
 Cinnamomi sex species. 1°. de antidotis. 5°. 105. G
 Cinnamomis est ueluti imbecillum cinnamomū. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. C
 Cinnamomum, opocalpasum, & sagapenum tria habent, quæ neq; chal- banum, neq; myrrha, neq; casia sunt, tamen non sunt perfecte sagape num, opocalpasum, aut cinnamomum. 1°. de antid. 5°. 105. B
 Cinnamomum, quale. 4°. de comp. med. sec. loc. 151. G/ 7°. 170. G/ 179. C/ 8°. 188. E/ 5°. 190. B/ de oculis. 7°. 188. H
 Cinnamomum calidum est in tertio ordine. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. C
 Cinnamomum quia est tenuium partium desiccatur supra omnia quæ sunt calida

calida in tertio ordine. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. C
 Cinnamomum est aroma calidum. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. C
 Cinnamomum aromaticum medicamentum. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 201. G
 Cinnamomum odoratum subtile. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 234. E
 Cinnamomum omnium rerum odoratissimum. de simp. med. Sp. 83. A
 Cinnamomum rutam præse fert. de theria. ad Pifo. 5°. 94. G
 Cinnamomum est tenue. 1°. de antidotis. 5°. 105. B
 Cinnamomum acre est, & excafactorium. de simp. med. Sp. 83. A
 Cinnamomum acrimonia, & calore succos crassos, & lentos diffecat, ac
 detergit. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. C
 Cinnamomum dissoluit uentositatem. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Cinnamomum putredinosas, & uenenosas facultates corrigit. 8°. de cō=
 po. med. secundum locos. 5°. 194. E
 Cinnamomum per os prouocat sudorem. de cathart. Sp. 95. D
 Cinnamomum menses & urinas prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
 Cinnamomi pessarium matricem purgat. de cathart. Sp. 95. C
 Cinnamomum maturatum est. de oculis. 7°. 189. C
 Cinnamomum in auricularia medicamenta iniicitur. 3°. de compositio. me=
 di. secundum locos. 5°. 141. B
 Cinnamomum quid agat in medicamentis. de med. expert. Sp. 104. B
 Cinnamomum inter oculorum medicinas. de oculis. 7°. 18. G
 ex Cinnamomo collyrium pro oculis. 12°. meth. med. 7°. 79. H
 cum Cinnamomo aloen componunt diuites. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E
 pro Cinnamomo casia. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B
 in Cinnamomi penuria exq̄sitiuissima casia utimur. 6°. de san. tu. 2°. 99. C
 Cinnamomum cum decet, duplum casia assumendum est. 6°. de sanitate
 tuen. 2°. 99. C/1°. de antid. 106. C/8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 190. D
 pro Cinnamomo Casia cur sumatur. 1°. de comp. med. per gene. 5°. 215. A
 a Cinnamomo optimo parum differt optima casia. 1°. de antidotis.
 105. G/ 5°. 106. A
 Cinnamomum quandoq; ex Casia oritur. 1°. de antid. 5°. 106. C
 cum Cinnamomo eandem uim habet casia. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 194. F
 pro Cinnamomo cardamomum. 2°. de antid. 5°. 111. E
 Cinnamomi loco carpesio utebatur Quintus. 7°. de simp. med. fa. 50. D/
 1°. de antidotis. 106. D/3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B
 pro Cinnamomo carpesium duplo pondere uel casia. 3°. de compositio.
 medic. secundum loc. 5°. 141. B
 CINNVS quid sit, collige. 1°. de alimen. facult. 2°. 11. E
 Κίον & σύλος appellatur columna. 1°. de alim. facult. 2°. 15. B
 Cion, hoc est gurgulio & columna. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. E
 Cionida seu uulnam dislocatam, uel relaxatam, uel phlegmone affectam
 curat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. D
 Cionidi post chirurgiā confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. D
 CIRCEAE radix ex uino dulci pota secundas purgat. 7°. de simpli.
 medicam. facult. 5°. 51. C
 CIRCVITVS quid fin. med. Isa. 46. D/de morb. temp. 85. F/ad eos
 qui de typis scripserunt. 3°. 89. D/com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. F
 Circuitus morbi diuisio in duas partes. de morb. temp. 3°. 86. H
 Circuitus totus potest in duas diuidi partes, accessiōem & remissionem.
 de morborum temporibus. 3°. 90. A
 ad Circuituum numerū nō dierum fieri iudicationē tum in tertianis, tum
 in quartanis obseruauit Galenus. com. 4°. ap. 59°. Ex. 33. H
 Circuitus cur fiant eodem modo, & reuertantur diebus statis. commen=
 tario 4°. aphorismo 63°. Ex. 34. D
 Circuitus accessio non est consideranda in febribus, sed modus & forma.
 1°. de differen. febrium. 3°. 35. H
 Circuitus quotidiani horarum uigintiquatuor. de mor. temp. 3°. 85. F/G
 Circuitus ternarius. de morb. temp. 3°. 85. G
 Circuitus febrium tertianarum cum quotidianis comparatus quantus. de
 morborum temporibus. 3°. 87. H
 Circuitus octo horarum. ad eos, qui de typ. scrip. 3°. 93. C
 Circuitus tertiani horarum quadraginta octo. de morb. temp. 3°. 85. F
 Circuitus nō habet σύνοχοι. de mor. tēp. 3°. 87. D/3°. de cris. 4°. 139. H
 Circuitus quartani horarū septuaginta duarū. de mor. temp. 3°. 85. F/G
 Circuitus quinq; dierum, & accessio quinta die, non est idem. ad eos, qui
 de typ. scrips. 3°. 94. E
 Circuitus primus uiginti dierū perfectus est. 2°. de dieb. dec. 4°. 154. G
 per Circuitus aliquos quæ agitudinum accessiones fiunt, ex membrorū
 dispositionibus ortum habent. 2°. de diff. feb. 3°. 42. G
 per Circuitus, pedum & articularum dolores exacerbant. 2°. de diff=
 ren. febrium. 3°. 40. F
 Circuitus per dies referuntur ad septimanas et ad lunas. 3°. de diebus de=

cretorijs. 4°. 158. A
 Circuitus lunæ tum cōmunes tum proprii. 3°. de diebus decre. 4°. 159. E
 Circuitus per menses referuntur ad solem. 3°. de dieb. decr. 4°. 158. B
 Circuitus menstruorū cur seruetur, & quando. 2°. de diff. feb. 3°. 42. E
 Circuitus mensium suggerere potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Circuitus morbi initium ex pulsu quo cognoscatur. de morb. tem. 3°. 87. C
 iuxta Circuitus parilitas pulsus, quæ. 1°. de diff. resp. 3°. 61. F
 Circuitus soluere potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 per Circuitum repetentium affectionum remedium. 7°. de compositio=
 medicam. secundum loc. 5°. 182. H
 per Circuitum repetentium internarum affectionum remedia. 7°. de cō=
 pos. med. secundum locos. 5°. 182. D/G
 Circuitus, lege Accessio, & Paroxysmus.
 CIRCVLVVS quid. 10°. de usu partium. 1°. 182. C
 Circulus maxima figurarum planarum habentium aequalē figurā. 4°.
 de usu partium. 1°. 136. G
 de Circulis duobus a lapidibus duobus factis in aqua dubitatio. 3°. de sim=
 pli. medi. facult. 5°. 20. H
 Circulos duos qui per se se inuicem ferantur, efficiunt duo lapides con=
 iecti uno tempore in diuersas placidæ tranquillæq; aquæ partes. 3°. de
 simp. med. fac. 5°. 20. H
 p Circulū fieri dicebat Erasistratus expirationē, & receptionē aeris p
 isensibiles meatus, Plato p duos semicirculos. i Thimæū Pl. 1°. 290. A
 in Circulum est motus diaphragmatis. de anat. uiu. Sp. 53. F
 CIRCVLOS cœli, qui Zonæ dicuntur, esse imaginabiles, collige.
 coment. 3°. apho. 14°. Ex. 22. F
 CIRCVLVVS lacteus quid sit. de hist. philosophica. Sp. 7. E
 CIRCVLVVM pudicum uocat anum. de compag. memb. Sp. 59. F
 Circulus pudicus quando formetur. de compag. memb. Sp. 59. E
 Circuli pudici sit mentio. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. A
 Circulorum curribus per habenas aurigæ traiciunt & musculi cuiusdā
 utilitas eadem. de mus. diff. 1°. 52. H
 CIRCVLVVS quadruplex dicit Plinij laqueus. d laque. 7°. 308. C
 CIRCVMAGENTES brachium ad exteriora, posterioraq; mu=
 sculi. de musc. diff. 1°. 47. G
 Circumagere radium in pronam, quorum musculorum sit officium. de mu=
 scul. diff. 1°. 48. F
 Circumagens manum in supinum musculus, qui. de mus. diff. 1°. 49. A
 Circumagit caput in priorem partem secundus capitis musculus. de mu=
 scu. diff. 1°. 45. E
 Circumagentes caput femoris musculi. de musc. diff. 1°. 51. B
 Circumagitur sub mento γεινῶς uinculum. de fascijs. 7°. 295. A
 CIRCVNCISIO uel circumsectio, quid. fin. med. Isa. 49. C
 CIRCVMDEXTVM qd sit apud Hom. c. 7°. aph. 44°. Ex. 57. E
 CIRCVMINNVENTES pulsus, qui. de puls. ad tiro. 4°. 45. D
 Circumnuentes pulsus in quo sint genere. 1°. de diff. pul. 4°. 51. E
 CIRCVMLINIATVR primo pars parum, si sanguinem detrahe
 re uolumus. de cucur. scar. 6°. 3. C
 CIRCVMOCLARIS tunica quæ sit, & cur sit facta. de anat.
 oculorum. Sp. 57. C
 per CIRCVMPVLSIONEM quo modo fiat diapnoe per spiratū
 quando fit per totum corpus. in Tim. Plat. 1°. 289. G
 Circumpulsionem nisi poneret Plato, sed attractionem, idem cum Hippo
 crate sentiret. in Tim. Plat. 1°. 290. C
 CIRCVMVAGATIO in articulis quid. de art. cō. 4°. 7°. 289. F
 Circumagatio modus reficiendi articulos. de artic. com. 1°. 7°. 152. H
 CIRCVMVERTATVR caput ad altera qua capitis de articula=
 tione. de musc. diff. 1°. 45. D
 CIRCVMVOLVTIONIS motum in lingua qui musculi faciāt.
 de anatom. uiuorum. Sp. 49. C
 CIRCVS habet densissimā ossiū cōcretionē. 11°. d usu par. 1°. 191. E
 Circuunt uitreum humorem nerui oculum ingredientēs, & se in latum
 extendentes. de neru. diff. 1°. 53. D
 Κηρῶν cerati sit mentio. 6°. de san. tuen. 2°. 100. G
 CIRCVS pulvis utilis ad pingues homines attenuandos, curat lepro=
 sos, herniosos, pruriginosos, scabiosos: si qs eo utatur, neq; podagri=
 co, neq; arthritico, neq; alio dolore molestabitur. de dyn. Sp. 30. B
 Κίρῶν id est fuluum, & αὐδὼν, id est flauum, pro eodem sumi possunt. 5°.
 de sanitate tuen. 2°. 91. A
 Κίρῶν fuluum uocat Hippocrates. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 Cirrhū dictum Galeni medicamentum ad uulnera sanguinolenta. 2°.
 de arte curat. ad Glanc. 7°. 106. E
 Κίρῶν

Κίρσοι .i. uarices, quid. de tum. præter naturam. 3^a.84.G
 CIRSOCELE tumor scroti. fin. med. 49. C/D/itr. 59. D/ 1^a.60.B
 Cirsocle. de tum. præter naturam. 3^a.84.G
 CIRRI qui in uulua, secundum Eudemū. de disse. uul. 1^a.108.D
 Κίρρυον quid. de machin. 7^a.310.D
 CISERIS, id est pumex. 9°. de simp. med. fac. 6°.67.C/ 5^a.69.F
 CISSAMPELOS dicta elxine digerendi facultatem obtinet. 6°.
 de simp. med. fac. 5^a.47.C
 CISSOS, id est hedera. 7°. de simp. med. fac. 5^a.51.F
 CISTAE & sportula fabricationis sit mentio. ad Thras. 2^a.105.F
 CISTARVS 7°. de simp. med. fac. 5^a.51.D
 in CISTERNA sanguinis esse somniare, significat copiam sangui-
 nis. de digno. ex insom. 4^a.213.D
 CISTIS fellis est in substantia hepatis. de anat. par. Sp.43.A
 CISTHI flores cum uino poti dysenterias, uentris imbecillitates flu-
 xusq; ac humiditates sanant, cataplasmatibus ritu illita ulcerum putre-
 dinosa iuuant. 7°. de simp. med. fac. 5^a.51.D
 Cisthus à regione caliditatem accipit. 7°. de simp. med. fac. 5^a.51.D
 Cisthus adstringit. 7°. de simp. med. fac. 5^a.51.D
 CITHARAE, & tibiae sonus non est à tibijs, sed à tibicine. de palpi-
 trem. conuuls. & rig. 3^a.53.C
 Cithara personare solebant in symposiis. 1°. meth. med. 7^a.2.D
 Citharam non debent attingere senes. 5°. de san. tuen. 2^a.89.H
 Citharistæ cur remittant cordas intentas. 1°. de sem. 1^a.334.G
 Citharædi cur multis utantur balneis, & cibos lenes ac laxantes edant.
 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.177.E
 Citharædius & φωνος ἀρπύριον pulsui similis quo modo. 1°. de different.
 pulsuum. 4^a.48.F
 CITHARI pisces molles carne. 3°. de alimen. facul. 2^a.31.A
 Citharus adsimilis Rhombo, sed mollior. 3°. de alimē. fac. 2^a.31.D
 Citharus asello inferior. 3°. de alim. fac. 2^a.31.D
 Citharus coquitur in patinis. 3°. de alim. fac. 2^a.31.B
 CITHE quid sit. de usu theria. ad Pamph. 5^a.98.G
 CITINOS & balaustra esse diuersa, collige. 8°. de compositi. medica-
 men. secundum loc. 5^a.192.H
 in Citino adstrictionis actionem explorare oportet. 4°. de simplic. me-
 dicamen. fac. 5^a.26.A
 CITO fieri quo modo intelligatur. in prognost. com. 2°. 4^a.202.A
 ex CITONII mali succo medica^m. quid agat. 4°. de sa. tu. 2^a.86.F
 CITRAGO est supflua, ubi ē marrubiū. 7°. de sim. me. fa. 5^a.55.E
 CITRIVM uocant quidam malum medicū. 2°. de alim. fac. 2^a.21.G
 Citri folia exiccant & digerunt. 7°. de simp. med. fac. 5^a.56.B
 Citrij partes sunt tres acida, caro, tegumentū. 2°. de ali. fa. 2^a.21.G
 Citrij cortex in secundo ordine siccus est, in actiuis qualitatibus tempera-
 tus. 7°. de simp. me. fac. 5^a.56.A
 Citrij cortex difficilis coctu, quia durū et callosum. 2°. de ali. fa. 2^a.21.G
 Citrij cortex aromaticus est odore et gustu. 2°. de alim. fac. 2^a.21.G
 Citrij cortex qñ accipit de eo parū cōfortat stomachū. & dis. cō. Sp.74.E
 Citrij cortex quomodo confortet uel aggrauet. de dis. cont. Sp.74.E
 Citrij corticis succus aloes insuauitatem remittit. de dynam. Sp.20.H
 Citrij acidum facit acetum acrius. 2°. de alim. fac. 2^a.21.G
 Citrij acetositas icidit, et attenuat cū acetositate sua. de dis. cōt. Sp.72.G
 Citrij caro comeditur cum aceto & garo. 2°. de alim. fac. 2^a.21.H
 Citrij caro dura ad concoquendum. 2°. de ali. fa. 2^a.21.H
 Citrij caro cur tarde digeritur. de dis. cont. Sp.73.E
 Citrij caro cibus crassius. de dis. cont. Sp.73.A
 Citrij caro pituitosa est & frigida. 7°. de simp. me. fac. 5^a.56.A
 Citrij semen quodnam sit. 7°. de simp. med. fa. 5^a.56.A
 Citrij semen in tertio ordine frigidum & siccum. 7°. de simplicium me-
 dicamen. facult. 5^a.56.A
 Citriū totū misceat medicamētis uētrē deiiciētibus. 2°. de ali. fa. 2^a.21.G
 Citrium coctionem iuuat, si quis eo ut medicamento utatur. 2°. de ali-
 men. facultat. 2^a.21.G
 ad CITRINAM aquam in hepate. secretorum. Sp.99.E
 Citrinum colorem habet conceptus in horis bilis. de sperm. Sp.37.C
 Citrinum colorem à leone tenuit Alexander. de spermate. Sp.38.H
 Citrini coloris non nihil habet tertius humor oculi. de compag. membr.
 siue de natura huma. Sp.58.C
 Citrinis colore extra rōnē infectis, aloen damus. de dynam. Sp.20.H
 Citrino colori ualens medicamen Azariconis. de med. exper. Sp.105.G
 CITRINA Cholera fit plurimum sanguinis ob acutos cibos. de dis-
 solu. cont. Sp.72.F

Citrina cholera abundās hō quibus sit nutriendus. de dis. cont. Sp.72.C
 Citrinam choleram refrenans medicamentum. secretorum. Sp.101.G
 in Citrinis icteritijs succus Chelidonie bibitur. de simp. med. Sp.82.B
 ad Citrinam icteritiam. secretorum. Sp.99.D
 Citrinæ Venas habet conceptus in horis bilis. de spermate. Sp.37.C
 Citrinæ uenæ sit mentio. secretorum. Sp.97.G
 Citrinū Vinū boni odoris est boni chymi, et subtilis. de dis. cōt. Sp.73.H
 Citrinum uinum, clarum, subtile, antiquū, calidum, est cibus acutus, inci-
 dens, aperiens. de dis. cont. Sp.72.F
 Citrinū uinum, antiquū dulce, est cibus calidus. de dis. cont. Sp.74.C
 Citrinum uinum antiquum facit dolere caput. de dis. cont. Sp.74.F
 CITRULI sunt frigidi. de dis. cont. Sp.74.D
 Citruli humidi, frigidi, ac pituitosi, potissimum si crudi & non elixi edan-
 tur. de atten. uict. 2^a.44.A
 Citruli, cucurbitæ, endiuia, lactucæ, facilius digeruntur, quàm apium, &
 carbtum. de dis. cont. Sp.73.D
 Citruli sunt humidi. de dis. cont. Sp.74.D
 Citruli generant succum frigidum. de dis. cont. Sp.74.B
 Citruli inter cibos crassos numerantur. de dis. cont. Sp.73.A
 Citruli sunt cibaria media. de dis. cont. Sp.74.C
 Citrulos duriores cur quidam elixent. de atten. uict. rat. 2^a.44.A
 CITTA, picatio. 1°. de symp. cau. 3^a.18.C
 Citta ex ore uentriculi. 5°. de loc. affect. 5^a.32.H
 Cittam quanto tempore habent prægnantes. 1°. de symp. cau. 3^a.18.C
 CIVILIS potentia querebatur tpe Galeni. 1°. meth. med. 7^a.2.C
 Ciuibus negocijs impliciti non possunt uenationibus incumbere. de par-
 pil. exer. 2^a.48.H
 Ciuibus negocijs districtus tutius est ut non mutet temperamentum. 6°.
 de sanitate tuenda. 2^a.96.C
 Ciuilem appellat Plato artem animæ in Gorgia. ad Thrasym. 2^a.107.D
 ad Ciuilem philosophiam nihil facit scire quenam sit animæ essentia. de
 subst. fac. nat. 1^a.230.F
 in Ciuili contemplatione fieri non potest ut naturalem, & ratiocinato-
 riam prorsus non attingas. 9°. de decr. Hipp. 1^a.284.D
 Ciuilia uocabula, quæ. in 3^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a.143.A
 CIVES dant gloriam ciuitatibus. in oratione suasoria. Isa.3.D
 Ciues in quo satius sit cæteris antecedere. de cog. cur. animi mor. 2^a.55.C
 Ciues in annonâ fruges omnes in urbē portāt. de bo. et uitio suc. 2^a.33.G
 Ciues lauabantur, & ungebantur post febrem, non agrestes. 10°. me-
 thodi medendi. 7^a.61.H
 CIVITATES cur edificatæ fuerint. ad Thrasym. 2^a.104.C
 Ciuitas nulla adeo floruit, quin tandem memoria conditoris sit deleta.
 14°. de usu partium. 1^a.204.D
 in Ciuitate tria sunt hominū genera, et quæ. 5°. de decr. Hipp. 1^a.260.A
 Ciuitatibus omnibus ars medica utilis. de caus. procatar. 3^a.95.H
 Ciuitates dant gloriam ciuibus. in oratione suasoria. Isa.3.D/E
 Ciuitatis administrationem cū explicare uolueris, prima eius origo tibi
 erit repetenda. 6°. de decret. Hipp. 1^a.264.B
 in Ciuitatibus quid sit lex. de ijs quæ in medicat. fi. com. 1°. 7^a.206.H
 Ciuitatum gubernatori comparat naturam opificem in animali. com-
 mentario. 5°. aph. 39°. Ex.41.B
 Ciuitates sacerdotis uel regis genus permanere studentes, ubi mulieres
 non concipiunt, quærent utrius causa hoc accadat, ut factō diuortio
 mulieres concipiant. com. 5°. aph. 59°. Ex.43.C
 Ciuitates seditione & aliquo bello intestino laborantes cur egrotare di-
 cantur. 5°. de decr. Hipp. 1^a.255.C
 Ciuitatē potius pderent aliqui quàm opinionē. 2°. de dis. pul. 4^a.59.B
 Ciuitatis Lucæ horizontis sit mentio. secretorum. Sp.98.H
 Ciuitas tuta à septentrione, quas aquas habeat. de aere, aq. et lo. 2^a.2.E
 Ciuitas sita ad uentos calidos. de aere, aquis, & locis. 2^a.2.E
CLAMARE potest nō loqui sola lingua resoluta.
 in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a.149.C
 ex CLAMORE acuto accidere potest instrumentorum ruptio. 3°.
 sympto. caus. 3^a.26.H
 ex Clamore uas ruptum in pulmone. 5°. meth. med. 7^a.30.C
 Clamor uehemens in causa est quādoq; cur iuuenibus fiant fluxus sangui-
 nis. com. 3°. aph. 29°. Ex.26.C
 Clamor numeratur inter causas abortus. com. 5°. aph. 45°. Ex.41.G
 Clamor uitādus ē i capitis dolore ob ardorē. 2°. de cō. me. se. lo. 5^a.132.B
 GLANGENTES uoces unde oriantur. in 1^m. prorrh. commenta-
 rio. 1°. 162.D/ 4^a.166.A
 Clangores sunt symptomata uocum. de symptom. diff. 3^a.13.D
 Clara

CLARA habens suspecta dubitationibus oblectatur. 2°. de motu musculorum. 1°. 315. A
Clara studens euertere maxime fatuus est. 2°. de mot. mus. 2°. 315. A
ad Clarificandam Faciem. de dynamidijs. Sp. 25. H
Claritatē Oculorū mirifice facit succus radice acori. de sim. me. Sp. 81. A
Claritati oculorum utilis est succus anagallidis. de simp. me. Sp. 80. G
ad Claritatē oculorū Cridrium maxime facit. de simp. medi. Sp. 83. E
ad Claritatem faciei & oculorum melius habetur mel atticum alio mel le. de simp. med. Sp. 87. A
ad Claritatē oculorū proprie cōfert lapis pyrites. de sim. me. Sp. 86. F
Clarum Sanguinem purum & mundū non generant cibi non temperati. de dissol. cont. Sp. 74. A
Clarificatio Spiritus in arterijs quo modo fiat. de spermate. Sp. 37. G
Clarum Vinum citrinum, subtile, antiquum, calidū, est cibus acutus, incidens. de diff. cont. Sp. 72. F
Clara est Vox añ potū & cibū, post minus clara. de uo. et anh. Sp. 61. G
Clarioris uocis sunt sicca corpora quā humida. de uo. et anh. Sp. 61. G
ad Clarificandam uocem electarium. de dynamidijs. Sp. 26. B
Clarificans uocem medicina secretorum. Sp. 101. F
Clara Vrina superius, inferius nebulosa & subliuida dolorē significat renum, & genu, & coxæ, & superioris stomachi. de dynam. Sp. 35. D
Claritatem habens urina inferius, quæ sit superius subnigra, & plena significat inferius dolorem renum, & superius grauitatem capitis, & obturationem aurium, & narium. de dynamidijs. Sp. 35. D
CLAUDICANT nisi urantur, à coxendicum dolore diuturno molestati. com. 6°. aph. 60°. Ex. 53. G
Clauditatē cur faciat abscessus in articulos. in progn. cō. 2°. 4°. 205. E
Claudicatio cruris quo significetur. 17°. de usu partium. 1°. 222. F
Claudi qui facti ob ignauiam medicorū. 3°. de cōp. med. p ge. 5°. 228. C
Claudos facit equitatio nimia. de aere, aq. & loc. 2°. 5. H
CLAVDII Apollonij medicamentum contra canem rabidum. 2°. de antidotis. 5°. 117. A
Claudij Philoxeni chirurgi Aegyptium. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 235. A
Claudij Philoxeni pharmacum Apellū. 2°. de cōp. med. p ge. 5°. 225. G
CLAUDITVR cooperculum epiglottidis in retentione anhelitus. de uo. & anhel. Sp. 61. C
Claudatur perfecte coopertoriū epiglottidis, quando comeditur aliquid. de uo. & anhel. Sp. 61. C
Claudentes Guttur musculi in omni animante, qui. de mus. diff. 1°. 46. C
Claudat, et apiat quibus musculis Larynx. de uoc. instr. diff. 1°. 107. E
Claudens Sedem musculus transuersus. de mus. diff. 1°. 50. E
Claudi cū nō possint integre oculi, aut ob palpebrarū siccitatē, aut pp pōtētiē ipsas mouētis imbecillitatē euenit. cō. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
Claudatur quo modo os Venæ, & arteriæ. 5°. meth. me. 7°. 30. D
Claudatur quo modo Vlcus. 5°. meth. med. 7°. 30. D
quæ Claudunt uentrem. de dis. cont. Sp. 75. B
ad Clausu, et fluxu cōsistūt morbi, fm Thessalū. 1°. meth. me. 3°. 3. H
ad Clausam Matricem. de pass. mul. Sp. 96. A
CLAVICULAE quæ. introd. Isa. 53. B
Claui generatio & usus. 13°. de usu partium. 1°. 202. H
Claucule ossis forma. 1°. de anat. adm. 67. H/13°. de usu p. 1°. 203. A/B
Claucule aliorum ossium ad summum humerū ligantur. intro. Isa. 54. G
Claucule finis elatior thoracis. 8°. de anat. adm. 1°. 99. C
ad Clauiculam primam costā attrahētes musculi. de mus. diff. 1°. 46. D
sub Clauicula unaquaq; musculus unus, & qualis, & eius ortus ac finis. de musc. diff. 1°. 46. C
supra Clauiculam si sit morbus quo ordine secandæ uenæ. 3°. de anatom. administ. 1°. 77. D
Clauiculæ loca sublimiora qua uena euacantur. de uict. rat. in morb. acutis, commen. 2°. 7°. 117. F
ad Clauiculam pleuritidis. 2°. de differentijs puls. 4°. 57. B
in Clauiculis abscessus morbus longus intrinsecus. introd. Isa. 56. B
infra Clauiculam si sit morbus, quæ uena secada. 3°. de ana. ad. 1°. 77. D
Clauiculam si dolor lateralis contingat, fiat uenæ sectio. commenta. 6°. aphorismo 5°. Ex. 46. G
Clauiculæ dolor in iecoris affectu. de multitudine. 3°. 77. G
Clauicula fracta difficulter sanatur. introd. Isa. 60. E
CLAVI numerantur inter ea quæ cutē, totiusq; corporis partes exagitant. introd. Isa. 59. D
CLAVVS est carnosus nigri oculi excessus solidus, cum leui, albaq; uelut cicatrice, frequenter etiam in albo nigro coherenti confurgēs. introdu. Isa. 59. A

CLAVVS, græce gomphos, est quartus modus egressiōis uueæ, qui egrediens pelliculas uueæ superficiētenus operit: unde eius forma fit quasi clauus. de oculis. 7°. 187. C
CLAVVS, est ulcus in pedis planta orbiculatum, quod callum cōtraxit. fin. med. Isa. 49. E
Clau curatio. introd. Isa. 60. D
Clauos, quos uocant, eijcientibus facultatibus miscentur cantharides. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
Clauos quos uocant, callos, (græci τῶνδς uocant) myrmecias tollit Cinis ex cortice salicis aceto macerata. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. H
Clauos eijcit Nigella. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D
Clauos extrahit caput Saurarum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
ad Clauos i manibus, et pedibus. 2°. de cōp. me. p ge. 225. E/3°. 5°. 235. C
ad Clauos stercus ouillum. 10°. de simp. me. fa. 5°. 76. H
ad Clauos. 5°. de cōp. me. p ge. 5°. 247. E/de med. fac. par. 7°. 170. G
ad Clauos etiam in capite. de med. fac. parand. 7°. 170. G
ex CLAVIS confecta melanteria. 5°. de cōp. med. p gene. 5°. 253. B
CLAVI, pars organorum. de machin. 7°. 309. E
Clau, ærei uel ferrei fieri debent. de machin. 7°. 309. D
Clau ad quid in organis. de machin. 7°. 309. H
CLAZOMENII ægroti decimi casus magnū exemplum ac testimonium generalium præceptorū. in 1°. de mor. uulg. cō. 3°. 3°. 125. A
CLEANTHIS carmina de ratione & ira. 5°. de decret. 1°. 258. C
CLEMATIS quid. de simp. med. Sp. 83. B
Clematis daphnoides. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. G
Clematis folia habet acria, & exulcerantia. de simp. med. Sp. 83. B
Clematis est caustica, in quarto ordine calida. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. G
Clematis phlegma deorsum deducit, & purgat. de simp. med. Sp. 83. B
CLEMATITES aristolochia longa fragrantior est, itaq; ea utuntur unguentarij ad unguenta, sed ad sanationes infirmior est. 6°. de simplicium medic. fac. 5°. 43. E
CLEMENTIS Flauij pharmaca. 7°. de cōp. med. p ge. 5°. 271. D
CLEMENS fertorius curatus. 6°. de composi. medicamen. per genera. 26. B/7°. 5°. 272. C
CLEOBVLVS 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. C
CLEONACTIDIS ægroti sexti casus. in 1°. de morbis uulgaribus, commenta. 3°. 3°. 123. A
CLEOPATRA qua fera interiit. de theria. ad Pifo. 5°. 93. A
Cleopatæ libri genesiæ dicti. de pass. mul. Sp. 95. G
Cleopatra librum fecit de ornatu corporis. 1°. de composi. medicamen. secundum locos. 123. D/125. H/ 5°. 130. C
Cleopatra librum fecit de fœminarum formanda speciositate de incant. adiur. & sus. 7°. 181. H
Cleopatæ pharmaca ad Achoras. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 130. C
Cleopatæ ad Alopecias. 1°. de comp. me. fm loc. 5°. 123. D
CLEOPHANTI ad Hydriopicos. 9°. de cōp. med. se. lo. 5°. 200. E
Cleopantis malagma ad aquā itercutē. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 266. H
Cleopanti cōpositio ad Sedē. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 204. H
CLEPSYDRARVM instrumenta uera. de libris proprijs. Isa. 13. F
Clepsydrarum descriptiones architectonicæ nomine complectuntur. de cuiusque animi pecc. not. atq; me. 2°. 57. B
Clepsydra quo modo inuenta sit methodo resolutoria. de cuiusque animi peccat. not. atque med. 2°. 58. E
in Clepsydra æquinoctium, & horæ quo modo declarentur. de cuiusque animi pec. not. atque med. 2°. 58. E
Clepsydræ. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. C
CLETHII Abascati potio ad tabescētes. 7°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 183. E
in CLIBANO sit ignis moderatus in coquendo panem. 1°. de alimen. faculta. 2°. 9. H
in Clibano coctus panis, qualis. 14°. meth. med. 7°. 90. B
Clibanite panes omnium optimi. 1°. de alimen. facul. 2°. 10. C
Clibani panis non confectus diligentia est cibus crassi succi. de bon. & uitio succ. 2°. 34. G
Clibani testa dentes splendidi fiunt, & excrecentiæ mediocriter exterruntur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. A
de CLIBANI pectoris motu in tussi, risu, & sternutatione. de mot. man. & obs. Sp. 69. G
CLIDION Aphrodisiacum. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 184. G
Clidion ad dysentericos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. B
CLIMATA septem sunt fm planetarum rationem. de sper. Sp. 39. D
de Clymatum mundi septem, alteratione. de sper. Sp. 39. D
CLINICVS inscriptus liber Damocratis. 10°. de compositione medicamentorum

dicamen. secundum locos. 3^a. 208. C
 CLINOPODIVM calidū siccū in tertio. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 51. F
 CLISSISSIA tritici, id est simila. secretorum. Sp. 100. D
 CLOACAE & latrinae in hortis repurgabantur. in 3^m. de morbis
 uulgaribus, com. 1°. 3^a. 133. F
 ex Cloacis urbem uel numerosum exercitum purgantibus aer qui uitium
 contraxit, pestilens est. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 67. B
 CLONIAGI malagma boni coloris. 7°. de comp. me. p. ge. 5^a. 267. C
 CLYDONAS uocant graeci fluctuationes cum sonitu. de symptom.
 diff. 12. E/3°. de symp. cau. 3^a. 25. D
 CLYSMA, unum ex auxilijs morbi. de uict. ratio. in morbis acutis, cō=
 mentario. 1°. 7^a. 115. C
 CLYSTERE utimur, & purgamus, si opus sit, & secamus uenam.
 de totius morbi temp. 3^a. 88. E
 Clysteris usus species euacuationis. ars med. Isag. 69. E
 Clysteres sunt euacuationes communes. ars med. Isag. 71. E
 Clystere corpus totum aequaliter non euacuat. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Clysteres molles inter modos euacuandi. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 98. D
 Clysteris usus, & inedia nulla societate participant. ad Thras. 2^a. 105. A
 Clysteris usus unde. introd. Isa. 50. B
 Clysterem auis Aegyptia imitatur. de uenae sect. aduer. Eras. 6^a. 7. C
 Clyster erat apud Galenū ex cornu et uesica. 2°. de cō. me. p. g. 5^a. 21. G
 Clyster qui in sedem immittebatur fiebat ex uesica, cui fistula recta ad fi=
 nem erat annexa. 5°. meth. 7^a. 32. D/E
 per Clysterem ex uesica, cui fistula directum foramen hebens sit apposi=
 ta, quo medicamenta iniicit in fistulam, et in sinum. 2°. de arte cur. ad
 Glauconem. 7^a. 105. H
 Clysteria immittebant ministri medicorum. in. 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario. 5°. 3^a. 188. C
 Clysterio aliquis recte utitur, alter perite fistula. ad Thras. 2^a. 105. E
 Clysterium quo tempore fieri debeat. introd. Isa. 55. F
 Clysteris indicatio unde sumatur. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7^a. 115. E
 Clyster imponendus uirtute existente forti. de uict. rat. in morbis acutis,
 commentario 1°. 7^a. 115. E
 Clysteribus utimur quando corpus fuerit cacochymum, uel plethoricum.
 6°. de comp. med. secund. loc. 5^a. 166. H
 Clysterium in morbi decremento. de opt. secta. Isag. 27. G
 Clysteres noctu, & quocumq; tempore exhibentur. de cur. rat. per san=
 guinis missionem. 6^a. 19. B
 Clysteris fistulae probe in anum immittebat indicatio sumenda à figura &
 positura partis. 4°. meth. med. 7^a. 29. B
 per Clysterem in intestina medicamenta immittantur. 5°. meth. me. 7^a. 31. F
 per Clysteres infusa fortasse aliquando, si admodum nitaris, tenue tan=
 tum intestinum contingunt. 13°. meth. med. 7^a. 84. G
 Clyster ualidus qui, & ad quantam partem intestinorum euacuet. 2°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 136. D
 Clysteres quod non ascendant ad uentriculum. 5°. meth. meden. 7^a. 34. D
 Clysteris aliquid non nullis usq; uentriculū subiit. 3°. d. sym. cau. 3^a. 25. G
 Clysteri sanare partes remotas à uentriculo. collige. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. H
 Clyster, quomodo agat in uentre tantum. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario. 2°. 3^a. 166. E
 p Clysteres purgabat inferiores partes laborantes. 13°. met. m. 7^a. 84. G
 per Clysterem iniectis medicamentis promptius adiuuantur partes quae
 non multum à sede distant. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. H
 Clysteres ex quibus fiant introd. Isag. 55. F
 Clysteris formula. de dynami. Sp. 27. G
 Clyster ex melle, aqua, & oleo. 8°. meth. med. 53. F/11°. 7^a. 69. G
 Clyster ex hemina olei. 12°. meth. med. 7^a. 79. F
 Clyster pinguis quid agat. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 148. E
 Clyster ubi pro aliqua occasione intromittatur ad superfluitates educen=
 das, aloe utimur. de dynamidijs. Sp. 20. H
 Clysteri uel glande quando cibus educendus. 8°. meth. med. 7^a. 53. F
 Clysteres aciores, qui. de rem. par. fac. 7^a. 160. H
 Clyster acer quo modo mordaces deiectiones curet. in 6^m. de morbis uul=
 garibus, commentario. 2°. 3^a. 161. H
 Clysteres fortes in fluxionibus oculorum. 4°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 157. C
 Clysteres acres reuellūt quod per uomitū exit. de cuc. scar. 2. D/6^a. 4. F
 Clysteres ex puro oleo in Abdomine uulnerato. 6°. meth. med. 7^a. 39. G
 Clyster auricularis. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 148. H
 Clysteres auricularij, ωτερχύτου uocantur. 5°. meth. med. 7^a. 34. C
 Clyster in capitis doloribus ob reuulsionem laudatur. 2°. de compositio.
 medic. secund. loc. 5^a. 136. D

Clyster in Coli dolore q recipit anseris seuum. 12°. meth. med. 7^a. 79. F
 Clystere utitur Galenus oleo, in quo ruta cocta, in Dolore ex flatu et hu=
 more. 12°. meth. med. 7^a. 80. A
 Clysteribus quibus curetur dolor ex flatu in uentre inferiori. 2°. de arte
 curat. ad Glauconem. 7^a. 104. G
 per Clysterem muria infusa in Dysenteria. 12°. meth. med. 7^a. 75. A
 Clyster ex mulsā & sale in phlegmone cauae partis iecoris. 13°. methodi
 medendi. 7^a. 84. A
 Clysteribus iuuantur Intestina inferiora laesa. 6°. de loc. affect. 4^a. 36. E
 Clyster acutus saepe laxioris intestini incōmoda statim sanat. 2°. de diff.
 februm. 3^a. 37. F
 Clysteribus sanantur passionēs crassorum intestinorum. 2°. de arte cura.
 ad Glauconem. 7^a. 104. H
 Clysteribus & purgationibus medici omnes subducunt alium in Lippi=
 tudinibus. cō. 6°. aph. 17°. Ex. 47. H
 Clyster in Melancholia. de mel. Ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
 Clyster ex oleo sabino, & anseris seuo ad Morsus. 8°. meth. me. 7^a. 53. F
 Clystere cū sanguinis missione affectus Oculorum sanabat Galenus. 2°.
 de differ. feb. 3^a. 41. G
 Clysteres in Quartana, quales. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 97. F
 Clyster in Renum dolore. de ren. affect. dignot. & medela. 7^a. 193. G/de
 dynamidijs. Sp. 27. G
 Clystere cur in renum dolore utamur. de ren. aff. dign. & me. 7^a. 193. G
 Clysteres, uenae sectio conueniunt mire ijs qui Suffocantur. 6°. de compo.
 med. sec. loc. 5^a. 174. C
 Clysteres molles in Tertiana. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 97. E
 Clysteres non admodum molles in tertianis nothis. 1°. de arte curat. ad
 Glauconem. 7^a. 97. E
 Clysterem praemittit uenae sectioni. 3°. de compositio. med. secundum lo=
 cos. 142. D/6°. 5^a. 174. A/præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Clyster quando exhibendus à sanguinis missione. de uict. rat. in morbis
 acutis, commentario. 4°. 7^a. 143. H
 Clystere utitur pro sectione uenae, ubi sectio uenae fieri non possit. 2°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 133. H
 Clyster potest sanguinem exhaurire. de uenae sect. aduer. Eras. 6^a. 8. A
 Clyster praesidium commune omnium quae in uentre praeter naturam cō=
 tinentur. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 148. E
 Clysterem mollem adhibe in uentre adstricto. de uict. rat. in morb. acutis,
 com. 4°. 7^a. 151. C
 Clystere quod facit ad nimiam uentris solutionem. de dynami. Sp. 27. G
 Clysteres uteri μντρενχύτου dicuntur. 5°. met. me. 31. F/32. D/7^a. 34. C
 Clystere indigentibus ptissana non est danda. de ptisf. 2^a. 47. H
 Clystere indigenti si ptissana offeratur, interimit. de ptisf. 2^a. 48. C
 Clysteres assidui molesti. 13°. meth. med. 7^a. 86. B
 ex Clysteribus uehementioribus animi defectus contingit. 1°. de arte cu=
 rat. ad Glauconem. 7^a. 98. G
 CNEORVS, quam aliqui chamaelaeam uocant. 9°. de compositio. med. se.
 loc. 200. F/10°. 5^a. 206. F
 in CNIDO, Coo, & Rhodo, & Italia certabant medici, utri inuento=
 rum multitudine reliquos superarent. 1°. meth. med. 7^a. 2. F
 CNIDII medici. de opt. secta. Isa. 21. F
 Cnidij quibus medicamentis uterentur in non acutis. de uict. ratio. in mor=
 bis acutis, com. 1°. 7^a. 108. F
 CNIDIAE sententiae Euriphōtis. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 159. F
 Cnidiae sententiae. 1°. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 108. B
 contra Cnidas sententias inscriptus est à quibusdam liber de ratione ui=
 ctus in morbis acutis. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 111. A
 CNIDIUM granū et Cnicū differre, collige. 3°. d. sim. m. fa. 5^a. 23. D
 Cnidium granum facultate calidum, quamuis ipsum sit album. 1°. de sim=
 pli. med. facul. 5^a. 2. E
 Cnidium educit pituitam. 3°. de simplic. med. facul. 5^a. 23. D
 Cnidium granum, si quando à corpore nostro uincatur, uice purgationis
 alimentum efficitur. 3°. de simpli. med. fac. 5^a. 23. D
 CNICIUM triphyllum. 8°. de simp. med. facul. 5^a. 62. F
 CNICVM quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 83. B
 Cnicum planta spinosa. 2°. de alimen. fac. 2^a. 22. C
 Cnicū exigū dat corpori alimentū. et est prauū suc. 2°. d. ali. f. 2^a. 22. C
 à Cnico differre granum cnidium, collige. 3°. de simplicium medicamen=
 torum facul. 5^a. 25. D
 Cnicus facultate calida est, quamuis ipse sit albus. 1°. de simp. m. f. 5^a. 2. E
 Cnici semen in tertio ordine calfacit. 7°. de sim. med. fac. 5^a. 51. G
 Cnicum à pituitae natura alienū non est, uti colore suo prae se fert, sed ta=
 men

men calore ipso quàm pituita ualentius est. 3°. de sim. me. fa. 5°. 23. D
 Cnici semen purgat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. G
 Cnicum in ptissana soluit senum aluum. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
 Cnicum uentrem totum purgat & phlegma, & choleram deponit. de
 simpli. med. Sp. 83. B
 Cnicus mediocriter purgat pituitam. de dynamid. Sp. 21. G
 Cnicus non trahit pituitam, sed secundum Asclepiadem illam facit. 1°. de
 decret. Hippocratis. 1°. 294. B
 Cnicus pituitam aquosam educit. de dynamid. Sp. 22. B
 Cnicus cur pituitam ducit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 11. B
 Cnicus cibis admiscetur in phlegmone causae partis iecoris ad euacuandū
 per aluum. 13°. metho. med. 7°. 84. A
 Cnicus in chylere in phlegmone intrinseca. 13°. meth. med. 7°. 85. C
 ex Cnico & ficis compositum leuiter deijcit. 6°. de san. tuen. 2°. 97. H
 ex Cnico uel epithymo compositum leuiter deijcit. 6°. de san. tu. 2°. 97. H
 Cnicum magnum facit adiutorium dysentericis. de simp. med. Sp. 83. B
 Cnicus agrestis Attractilis dictus ex spinarum est genere, facultatem ha-
 bet desiccandi & modice digerendi. 6°. de simp. medic. fac. 5°. 44. B
COAE scholae fortuna plurimos et optimos dedit discipulos
 1°. methodi medendi. 7°. 2. F
COACAE praedictiones non sunt Hippocratis & scaten erroribus.
 in 3°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 134. D
COAGMENTATIO quid. fin. med. 154. 50. C
 Coagmentatio species stabilitatis in capite. introd. 154. 54. F
 Coagmentatione constant superioris maxillae ossa intro. 154. 54. G
COAGVLATIO quomodo fiat in lacte. 3°. de alim. fac. 2°. 28. G
 Coagulum, quale. 10°. de sim. me. fa. 74. D/3°. de cō. me. p. ge. 5°. 234. A
 Coaguli uires, quales de sim. med. Sp. 83. C
 Coagulo comparatur sperma uiri, fm Aristotem. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Coagulum stringit, & glutinat, ad omne profluuium utilissimum habe-
 tur. de simpli. med. Sp. 83. C
 Coagulum inuolutum ad nares immixtum sanguinem supprimit. de uict.
 rat. in morbis acutis com. 4°. 7°. 152. F
 Coagulum Equū ad dysentericos, & coeliacos. 10°. de sim. me. fa. 5°. 74. E
 Coagulum Hinnuli. 7°. de com. med. sec. loc. 5°. 184. F
 Coagulum Leporinum sanguinis reiectiones ex thorace suppressere pro-
 diderunt. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D
 Coagulum leporis ceteris praestat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D
 Coagulum Phocae habet uires castorei. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. E
COAGVLATVS humor aqueus i suffusionibus. d. an. ocu. Sp. 57. F
 Coagulatur statim sanguis ualde spissus, ac terrestres quorundam anima-
 lum, ut tauri, cuius sanguis uenenosus est. de util. resp. Sp. 64. F
 Coagulari non potest in ceruo & lepore sanguis uenae, quia tenuis est. de
 utilit. resp. Sp. 64. E
 Coagulata quodam modo urina, saniosa, plurimum egesta, aut aliquam
 eruptionem in renibus, aut initium calculi in proximo uenturum ostē-
 dit. de dynamidijs. Sp. 35. C
COALESCERE est quando discissi corporis labra agglutinantur.
 com. 6°. aph. 19°. 48. B/com. 7°. aph. 28°. Ex. 55. H
 Coalescunt & agglutinantur humida, dura uero non item. 3°. de sym-
 ptomat. 3°. 29. A
 Coalescunt quae siccantur & refrigerantur. de uict. ratio. in morbis acu-
 tis, commentario. 4°. 7°. 138. C
 Coalescāt minime uulnera in quibus partibus. cō. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
 Coalescere non potest arteria uulnerata. 5°. meth. med. 7°. 32. B
 Coalescunt minime intestina gracilia. com. 6°. apho. 24°. Ex. 48. E
 Coalescunt minime os, cartilago, neruus, gena, praeputium. commenta-
 rio 6°. apho. 19°. Ex. 48. B
 non Coalescunt, neq; agglutinantur aes, ferrum, aurum, & lapis, quoniā
 duriora. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. A
 Coalescit quomodo cum alio plumbum. 3°. de sympt. cau. 3°. 29. A
COALITV leduntur cavitates de cau. morb. 3°. 9. A
 Coalitum, id est connutritum accommodatum, & congruum apud Hippo-
 cratem. de fract. com. 3°. 7°. 247. G
COARCTATIO, quaedam est arteriarum asperarum lesio. 1°. de
 diff. resp. 3°. 61. C
 Coarctando segregata uinculū partes alterat. 3°. de simp. m. fa. 5°. 17. D
COARTICVLATIO quid. de articulis. com. 2°. 7°. 263. E
 Coarticulationes costarum contrahens musculus. de musc. diff. 1°. 50. A
COCCALOS, id est coni fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
COCCALVS, id est nux pinea. de uict. ratio. in morbis acutis, com-
 mentario. 4°. 7°. 143. D

Cocculus quomodo coquatur. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 143. D
 Κόκκυρα quid uocent. de articulis. com. 3°. 7°. 281. G
 Coccyx os quodnam sit. de ossibus. 1°. 42. D
 Coccyx os sacrum. 2°. de anat. adm. 1°. 71. A
 Coccyx os, quibus constet. de ossib. 1°. 42. D
 Coccyx os, quale. de ossi. 1°. 42. D
COCCVS cnidius, id est granum cnidium. 7°. de sim. me. fa. 5°. 51. G/
 de simp. med. Sp. 82. C
 Cocci cnidij naturae igneae est. de dynamidijs. Sp. 21. F
 Coccus adstringit, amarus est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
 Coccus cnidius acris est. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. F
 Coccus cnidius caliditate ulcus facit. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. B
 Coccus cnidius purgat uchementer. de simp. med. Sp. 82. C
 Coccus cnidius inter aquosos purgatiua est magis habedū. de dyn. Sp. 21. F
 Coccus cnidius pituitam & aquosos humores ducit de theria. ad Pison.
 5°. 90. F/de dynamidijs. Sp. 22. B
 Coccus cnidius trahit pituitam, sed secundum Asclepiadem illam facit. 1°. de
 nat. fac. 1°. 294. B
 Coccus cnidius pituitam, & bilem mediocriter purgat. de dyna. Sp. 21. F
 Coccus cnidius educit pituitam. de cathart. Sp. 94. F
 Cocci cnidij dosis, & quibus misceatur. de dynamidijs. Sp. 21. F
 Coccus ad ingentia uulnera congruit, et ad neruorum uulnerationes. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 51. H
 Coccymela. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
COCHLEAE uictus Alexandrinorū. 2°. d. arte cur. ad Gla. 7°. 107. E
 Cochlea tarde nutrit, & est difficilis coctionis. cō. 2°. aph. 18. Ex. 13. F
 Cochleae generant sanguinem crassum, & nigrum. de atra bile. 1°. 35. A
 Cochleae crassi succi sunt. de bon. & uitio. succ. 2°. 35. D
 Cochleae uires reficere possunt. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. E
 Cochleae cibis hyemis. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. F
 à Cochlearum multo esu cauere debet senex. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Cochleae cauendae de epilepsia. de puero epilep. 7°. 180. H
 Cochlearum caro mire desiccatur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. F
 Cochleae non uisae toti uentri aqua inter cutem laborantiū impositae ual-
 de desiccant. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. G
 Cochleae uisae desiccant arthriticis articulorum tumoribus impositae, &
 in tumoribus ex ictu natis difficile solubilibus, et ex contusione facta.
 in auribus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. G
 Cochleae coctae stomachicis conueniunt. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Cochleae tota substantia iecori cōferre uidetur. 8°. de cō. m. se. lo. 5°. 195. F
 ex Cochleis pharmacum hepaticū. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. F
 Cochlearum carnes adstringunt. de theria. ad Pif. 5°. 90. H
 Cochlearum ustarum cinis adstringit dysenteriam. 11°. de simplic. medic.
 facultat. 5°. 81. E/G
 Cochlearum mucus quo mō habeat multus. 11°. de simp. med. fa. 5°. 78. G
 Cochlearum mucus pilorum in supercilijs praeter naturam glutē est. 11°. de
 simp. med. fac. 5°. 78. G
 Cochleae mucositas cū thure siccatur absq; morsu. d. art. cō. 2°. 7°. 268. A
 Cochleae ueteris cornu. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. G
 Cochlea aegyptia. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. E
 Cochlea africana meminit. 8°. de composit. medicamen. secundum locos.
 192. B/9°. 5°. 200. B
 Cochlea africana uarij coloris. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. F
 Cochlearum marinarum humor aluum mouet. de ther. ad Pif. 5°. 90. H
COCHLEAE pars organi. de machin. 7°. 309. E
 Cochlea foemina, pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Cochlearum differentiae. de machin. 7°. 310. C
 Cochlea simplex, quae. de machin. 7°. 310. D
 Cochlea duplex, quae. de machin. 7°. 310. D
 Cochleae differunt à capreolis. de machin. 7°. 310. C
 Cochlea quadrata, quae. de machin. 7°. 310. C
 Cochlea quadrata quo modo testudinem habeat. de machin. 7°. 310. C
 Cochlearum diuersi usus. de machin. 7°. 310. D
 Cochleae cum organa mouentur, usui sunt. de machin. 7°. 310. F
 Cochlea ad imaginem lentis mouet tympanum. de machin. 7°. 310. D
 Cochleae mouentur in eodem loco manentes. de machin. 7°. 310. F
COCHLEARIVM instrumentum, quo medicamenta mouentur ac
 leuigantur. 5°. de compo. med. per genera. 5°. 252. E
 Cochleario mouet medicamentum postquam rudicula mouerit. 4°. de cō-
 positio. medic. per gene. 5°. 239. C
 Cochleari utitur ad uia cōtingendā. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. F
COCHLEARIVM dosis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. A
 Cochlearij

Cochlearij mensuræ nomen. 11°. de simplic. medicam. 5°. 80. D/ de dynamidijs. 22. G/ Sp. 26. C
 Cochleariū quæ mēsurā. de pōd. & mēf. 275. E/ 276. D/ G/ H/ 5°. 277. E
 Cochlearium paruum. 7°. meth. med. 7°. 48. D
 Cochlearij magni mensura. 11°. de simp. med. fac. 31. H/ 7°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 181. B/ de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
 Kōvos quid. de uict. rat. in morbis acutis. com. 4°. 7°. 143. D
 COCTI ONEM, distributionem, sanguinis generationem, adiectionem, agglutinationem, atque assimilationem semper operatur naturā. com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. G
 Coctiōne quo modo tribuit cibis & potibus Galenus. ars med. 15a. 70. H
 Coctio in omni est particula. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. C
 Coctiōnis particula est alia à particula ἀναδύστος, id est distributionis. 4°. de usu partium. 1°. 140. G
 ante Coctiōnem exercitatio inter reliqua facit, ut cibi crudi descendant ad omnes partes. 1°. de sanit. tuen. 2°. 69. G
 ante Coctiōnem suam quando cibus de stomacho descendit, quid agendum sit. de dissol. cont. Sp. 71. F
 Cocti prius quàm sint, humores crudi nutrire non possunt. 12°. methodi medendi. 7°. 77. F
 Coctio aliqua fit in ore. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
 Coctio prima, secunda, & tertia ubi fiant. de bon. & uitio succ. 2°. 37. A
 Coctio prima in uentriculo. 4°. de usu partium. 4°. 135. G
 Coctio ciborum est uentriculi actio. 17°. de usu partium. 1°. 222. F
 Coctio fit in fundo uentriculi. 5°. de locis affectis. 5°. 33. A
 Coctio à qua ui fiat in iccore & in uentriculo. in prog. cō. 1°. 4°. 197. B
 de Coctiōne quando sermo fit, & iecur, & splen considerata sunt. 1°. de loc. affect. 4°. 5. E
 Coctio quæ fit in uentriculo minor est quàm illa quæ fit in iccore & uenis. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
 Coctio secunda fit in uenis. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 33. B/ in prognos. si. comen. 2°. 4°. 197. F
 in Coctiōne secunda quō contingat error ob splenē. de anat. ui. Sp. 51. A
 Coctio in uenis nō bona quomodo in urina significat. de urin. 4°. 125. B
 Coctiōnis secundæ modo peractæ signum urina quæ modice pallet. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 69. G
 Coctio ultima cibi fit in corde secundū Aristotelē. de util. resp. Sp. 62. F
 Coctiōnem primam bene admittentia, & secundam & tertiam facilius admittunt. de bon. & uitio succ. 2°. 37. A
 in Coctiōne tertia excrementi pituitosi non facit mētionem. 3°. de symptomat. caus. 3°. 26. B
 Coctio seminis ubi fiat, & accipiat formam seminis. de compag. memb. siuc de natura hum. Sp. 59. C
 ad Coctiōnem quid faciat fellis. de anat. uiuo. Sp. 50. A
 Coctiōnes, & sanguificationes, & nutritiones cur sint hyeme meliores. com. 1°. ap. 15°. Ex. 8. B
 ad Coctiōnem faciunt somni profundi. 1°. de alim. facul. 2°. 10. B/ 3°. de caus. pul. 4°. 97. E
 in Coctiōne quæ symptomata. de sympt. diff. 3°. 12. A
 Coctiōnum noxarum diuisio in genera. 3°. de sympt. caus. 3°. 24. F
 Coctiōnis læsæ quot sint species. 3°. de sympt. caus. 3°. 24. G
 Coctiōnis duplex deprauatio est. 3°. de sympt. caus. 3°. 24. F
 Coctiōnes prauæ, duobus modis fiunt in uentre. de curan. rati. per sanguis. missio. 6°. 16. G
 Coctiōnis tarditas quid sit. de sympt. diff. 3°. 12. D
 Coctiōnis symptoma est frustratio i alteratiōe. 3°. de symp. cau. 3°. 24. F/ 8°. de compo. med. secund. loc. 5°. 194. B
 Coctiōnis frustrationes ex frigidityte proueniētes faciunt ructus acidos. com. 6°. apho. 1°. Ex. 46. A
 Coctiōnis carentia est leenteria. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. G
 Coctiōnem nullam iccirco habent cibi in leenteria, quia cito deiiciuntur. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. D
 Coctiōnem noxarum causa. 3°. de sympt. cau. 3°. 24. F
 Coctio ab extrinseco quot modis impeditur. 3°. de symp. cau. 3°. 24. G
 Coctiōnis tarditatem quid efficiat. 3°. de sympt. caus. 3°. 24. H
 Coctiōnis tarditati conducere iecur deobstruentia, collige. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 97. H
 in Coctiōne tertia, cruditas. 3°. de sympt. caus. 3°. 25. A
 Coctiōnem prohibet obstructio. de diff. morb. 3°. 4. D
 Coctiōnis in uentre factæ alui excrementa cruditatem, & concoctiōnem ex sua forma indicant. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 112. A
 Coctiōnem malam notat bilis uiridis ex uentre. 2°. de temp. 1°. 20. E

Coctiōne adiuuare mergi uētriculū quidā asserūt. 3°. de ali. fa. 2°. 29. G
 Coctiōnem perfectam faciunt pueri admoti uentriculo ut augeant calorem. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. D
 Coctiōni magis conducunt uina fulua q̄ aquosa. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Coctiōnem impensius adiuuat decoctum absinthij. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. B
 Coctiōnem adiuuans. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 271. G
 Coctiōnem adiuuans. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 271. G
 Coctio quando non est facta lanæ manipulum nardino pigmento inunctū ori uentriculi apponendum. de præcogn. ad Posth. 4°. 219. A
 Coctiōnis uelocioris sunt quæ appetūtur, et sapiunt. de diff. cōt. Sp. 73. B
 Coctio i mollioribus facilius, i durioribus acrius fit. 3°. de ali. f. 2°. 31. G
 Coctio puerorum in humidis, & mollibus rebus, est ut uigentium, in duris autem, deterius. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. C
 ante Coctiōnes quandoq; excernit uētriculus. 3°. de dieb. dec. 4°. 158. E
 Coctiōni idonea instrumēta præpari oportuit. 4°. de usu par. 1°. 136. B
 Coctio nulla futura est in excrementorum instrumentis, eoq; gracilia ea iure fuerunt. 5°. de usu partium. 1°. 146. B
 COCTA immodice fiunt primo salsiora, postea amariora. 2°. de natur. facul. 1°. 300. G
 Coctana primo pontica sunt, deinde dulcescunt. de oculis. 7°. 188. B
 Cocta facilius mutantur, quàm non cocta. de bon. & uitio succ. 2°. 37. A
 Cocta bis lens & brassica uentrem cohibet. 2°. de alim. fac. 2°. 23. A
 Coctorum quorundam ciborum diuersitas. de dissol. cont. Sp. 72. E
 Cocta Aqua ob prauitatem calida bibenda est. de bon. aquæ. Sp. 76. B
 Cocti Caules stringunt uentrem cum crassitie. de dissol. cont. Sp. 75. B
 Cocta probe Chondrus, & ptissana faciunt ad succi in corpore bonitatē. 2°. de simp. med. facul. 5°. 12. E
 Coctum Frumentum est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Coctū frumētū, ppter eius uiscositatē tarde digerit. de diff. cōt. Sp. 73. D
 Coctum esse Lac sumptum quomodo deprehendat. 7°. met. me. 7°. 45. B
 Coctū lac coctiōibus pluribus est cibus crassus, et cur. d. dis. cōt. Sp. 72. H
 Coctum lac crassitie sua stringit uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. B
 non Coctum Mel lenit uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. B
 Cocta oua in degamine, uel in testis generant nutrimentum crassum, & corruptibile. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Coctū tenuius, ex pane est crassus cibus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H
 Coctura facit iudicium de seminibus. de bon. & uitio succ. 2°. 36. F
 Coctum uinum ex uua crassa in natura sua, est cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H
 Coctū facilis cibus non pōt esse maxime nutriens. 7°. meth. me. 7°. 45. D
 Coctū non facilis est suilla caro. 7°. meth. med. 7°. 45. D
 Coctiōnis difficilis sunt radices quæ mandūtur. de puero epi. 7°. 180. D
 Coctū difficilia sunt oua in aqua durata. de puero epil. 7°. 180. H
 Coctibilia difficulter quibus facile coquantur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Coctū difficilia coquentes uulgus beatos putat ob corporis robur. 1°. de alimen. facul. 2°. 10. B
 non Coquantur à quibusuis uentriculis carnes bubulæ. de uict. ratio. in morbis acutis, comment. 4°. 7°. 145. H
 Cocta aliqua apud se morari non patiuntur uentriculus, & iecur. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. A
 Coctura carniū simplex quæ sit. de puero epilep. 7°. 180. G
 COCTI ONEM oportet præire, subsequi discretionem, & postea euacuationē, ut bona sit crisis siue iudiciū. cō. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Coctio q̄ sit. 3°. de cris. 4°. 141. B/ de uict. rat. in m. ac. cō. 4°. 7°. 140. D
 Coctio excrementorū, quæ. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. H
 Coctio morborum fit in alteratione humorum. in 1°. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 112. C
 Coctio non à medico, sed à sola natura fit. de const. ar. 15a. 39. E
 aut per Coctiōnem, aut per abscessum soluuntur crudi, & crassi humores. in progn. com. 3°. 4°. 209. G
 añ Coctiōne nullus abscessus bonus. in 3°. de morb. uul. cō. 1°. 3°. 131. F
 Coctio semper expectanda in morbis longis. quos purg. op. quib. medic. & quo temp. 5°. 88. G
 Coctio in longis morbis expectanda est. de dynamidijs. Sp. 20. D
 Coctio expectanda est in pituita, & atra bile. de dynamidijs. Sp. 20. D
 Coctio humorum quantum faciat ante purgationē. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 156. B
 añ Coctiōne uacuare qd mali iportet. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 156. B
 Coctio non est expectanda in humoribus tenuibus, sed in principio euacuandum. de dynamidijs. Sp. 20. H
 Coctiōne nulla facta in principio morbi tenues & aquosi humores euacuandi. o ij cuandi.

euandi. quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5^a. 88. F
 Coctionis causa continens. 2°. meth. med. 7^a. 11. A
 ad Coctionem quandoq; aliquo indiget externo auxilio natura imbecil-
 lior reddita. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 140. E
 ad Coctionem quæ perducant. de const. ar. Isag. 42. F
 Coctionem ex calefacientibus fieri censet. de const. ar. Isa. 39. F
 Coctioni aduersatur frigidum. calidum uero perpetuo opitulatur. de uict.
 rat. in morbis acutis. com. 3°. 7^a. 130. A
 Coctio à quo calido fiat. in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3^a. 186. C
 Coctio à calido innato. alij aliter. fin. med. Isa. 44. F
 Coctionem præsertim humorum pituitosorum fieri à calore febrili. colli-
 ge. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 ad Coctionem facit inedia. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 175. C
 Coctiones tantum impediunt cibi. quantum ægroti robur adaugent. 1°.
 de arte curat. ad Glauc. 7^a. 97. D
 ad Coctionem quantum ualent inedia. tantum uel amplius officium ui-
 ribus. 1°. de arte curat. ad Glauc. 7^a. 97. D
 cur Coctionibus aduersantur purgatiua medicamenta. de uic. rat. in mor-
 bis acutis. com. 4°. 7^a. 140. E
 Coctiones morborum impediunt uigiliæ. de uict. ratio. in morbis acutis.
 commentario 2°. 7^a. 122. F
 Coctionis ratione plus afferunt utilitatis somni. quam sit damnum. quod ex
 motu materiæ ad interiora cõsequatur. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. G
 Coctiones fiunt temporis spatio. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 131. D
 Coctio quando fiat. in 1^m. de morbis uulgari. com. 2°. 3^a. 112. C
 Coctiones morborum morbo iam consistente maxime fiunt. commentario
 2°. aphorif. 29°. Ex. 16. G
 Coctio exquisita fit tempore status. 3°. de cris. 4^a. 141. A
 Coctio omnia excrementa cogit & incrassat. de uict. rat. in morbis acu-
 tis. comment. 4°. 7^a. 134. G
 Coctionis signa in quo differant à iudicatorijs. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. F
 Coctionis signa semper sunt bona. ut quæ morbi solutione haud ita mul-
 to post futuram ostendant. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. D
 Coctionis signa nunquam male apparent. 1°. de cris. 4^a. 128. D
 Coctio salubritatem significat. ars med. Isa. 68. A/1°. de cris. 4^a. 128. C
 Coctionis signa perfecta faciunt bonum iudicium. e contrario imperfe-
 cta. com. 4°. aph. 29°. Ex. 30. D
 Coctiones omnes celeritatem iudicationis. & securitatem significant. de
 const. ar. Isa. 42. B/com. 4°. aph. 22°. 29. G/aph. 29°. Ex. 30. D
 Coctionis signis præcedentibus nullus obijt in crisi. 3°. de cris. 4^a. 139. D
 Coctionis cõstâtissimæ notæ. quæ. de uic. rat. in mor. ac. cõ. 4°. 7^a. 135. D
 Coctio debilis. quæ. 1°. de cris. 4^a. 132. C
 Coctionis debilis ac perfecta signa media. quæ. 1°. de cris. 4^a. 132. C
 quo ad Coctionem materiæ principium debet accipi. 1°. de cris. 4^a. 128. D
 Coctionis signis determinatur principium morbi. 1°. de cris. 4^a. 128. D
 ex Coctione quo modo principium præcognoscitur. 1°. de cris. 4^a. 133. B
 Coctione principium esse perfectum cognoscitur. 1°. de cris. 4^a. 133. B
 Coctionis signa nunquam inuadunt in primo statim morbi principio. ter-
 minant autem illud principium quod est pars totius morbi. commen-
 tario 1°. aph. 12°. Ex. 5. H
 Coctionis indicium est spueri in dolore pectoris pulmonis uel. in 6^m. de
 morbis uulgaribus. com. 1°. 3^a. 163. E
 Coctionem mediocre sputa liquida & tenuia. crassa uero perfectam si-
 gnificant. in 6^m. de morbis uulgaribus. com. 2°. 3^a. 163. E
 Coctionem malæ fœtor excrementorum indicat. cõ. 3°. aph. 26°. Ex. 25. F
 ad Coctionem multum spatium requirunt urinae tenues. in 1^m. de morbis
 uulgaribus. com. 3°. 3^a. 123. B
 Coctio morbi quomodo ex urina cognoscatur. i 1^m. pr. cõ. 3°. 4^a. 188. C
 Coctionis signa. quæ sint in urinis. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Coctio perfecta quomodo ex urinis cognoscitur. 1°. de cris. 4^a. 132. C
 Coctionis signum quæ urina semper est. 1°. de cris. 4^a. 131. C
 Coctionem aliquam significant urinae conturbatæ. si statim subsidunt. in
 3^m. de morbis uulgaribus. com. 1°. 3^a. 131. E
 Coctionis modum & mensuram sedimetorum situs docet. de urinis. 4^a. 124. B
 Coctionis signa non habentis ægri casus. 3°. de cris. 4^a. 140. F
 Coctio aliquando potest in parte fieri. toto morbo existente crudo. in 1^m.
 de morbis uulgaribus. com. 2°. 3^a. 116. F
 Coctione non expectata mittebat sanguinem Galenus. postea dabat medi-
 camentum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. A
 ante Coctionis signa cibi species non est mutanda. de uict. ratio. in morbis
 acutis. comment. 2°. 7^a. 121. E
 post Coctionem sit ois optima excretio. 4°. de præfag. ex puls. 4^a. 122. E

Coctio & bona tolerantia sunt maxima indicia bonæ excretionis. com-
 mentario 4°. aph. 47°. Ex. 33. A
 post Coctionem bibendum. 7°. meth. med. 7^a. 46. B
 post Coctionem uinum dandum in tertiana. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 97. C
 post Coctionis signa. balnea. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. C
 Coctum. & incoctum unum nomine & genere. sed plurimam per magis
 & minus habent differentiam. 1°. de cris. 4^a. 129. F
 non Cocta dicuntur imputrida apud antiquos. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. D
 inter Coctum & crudum mediæ urina. 1°. de cris. 4^a. 130. E
 Coctum bene est leue. 1°. de cris. 4^a. 129. B
 Cocta quæ sint dicenda. de uict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 122. H
 Coctum ut dicatur excrementum. quid exigat. 1°. de cris. 4^a. 129. A
 Coctum perfecte excrementum. quale. 1°. de cris. 4^a. 129. C
 Cocta mediocriter. an incocta sint excrementa secundo loco consideran-
 dum. 2°. de locis affectis. 4^a. 13. D
 Cocta optime urina qualis in sanis. 1°. de cris. 4^a. 129. F
 Coctum quo modo dicatur pus in phlegmone. de uict. rat. in morbis acu-
 tis. commentario 2°. 7^a. 122. H
 Cocti humores statim expetuntur in affectibus thoracis. de uict. rat. in
 morbis acutis. com. 3°. 7^a. 133. D
 COCTURA quomodo fiat in uase duplici. 7°. de composi. medica.
 secundum locos. 5^a. 180. A
 pro Coctura eligit uas æreum. de rem. par. fac. 7^a. 155. F
 Coctura emplastri quanta esse debet. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 222. F
 Coctura ad carbones. 7°. de comp. med. per genera. 5^a. 269. A
 Coctura olei in medicamento qd faciat. 7°. de cõp. me. per ge. 5^a. 264. A
 Coctionem medicamenti retardat si plus olei iniectum fuerit. 6°. de com-
 posi. med. per genera. 5^a. 259. F
 Coctura facit mel. & acetum optime misceri. de puero epil. 7^a. 181. A
 Coctura melli. & aceto quid faciat. de puero epilep. 7^a. 181. A
 Coctura melli tollit malignitatem. de uict. rat. in morbis acutis. commen-
 tario 3°. 7^a. 129. C
 Cocturam non ferunt thus. myrrha. & aloë. 2°. de compo. medicamen-
 per genera. 5^a. 222. H
 Coctura ad tertias quo mō intelligenda. 8°. de cõp. med. sec. lo. 5^a. 189. C
 Coctura ad tertias. 5°. de composi. medica. secun. locos. 165. B/7°. 184. C/
 8°. 196. B/9°. 200. G/202. E/204. A/2°. de composi. medica. per
 genera. 225. H/5°. 5^a. 248. G/de rem. par. fac. 167. A/ 7^a. 170. B
 Cocturam iudicat à colore. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. E
 Coctura ad dimidium. 5°. de composi. medicamen. secun. locos. 165. D/7°.
 181. A/F/9°. 198. B/ 5^a. 203. F
 Coctura ad glutinis compagem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 186. G
 Coctura ad spissitudinem quæ non inquinat. 1°. de cõp. med. per ge. 211. C/
 4°. 243. B/E/F/245. C/5°. 246. A/H/247. E/249. A/251. A/6°.
 260. E/261. H/262. A/B/E/263. B/7°. 268. F/ 5^a. 269. B. C
 Coctura ut cū diffundit non inquinat. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 179. B
 Coctura medicamentorum quando instillata in aquam non inquinant. 7°.
 de comp. med. sec. loc. 5^a. 181. G
 Coctura quoad digitos inquinat. 7°. de comp. med. per gene. 5^a. 258. G
 Coctura quoad non strepat. 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 243. H
 in CODICIBVS tilia. & membranarum libros scribebant. de ijs quæ
 in medicat. fiunt. com. 1°. 7^a. 197. E
 CODII Tusci antidotus. qua utebatur Cratercus contra uenena. 2°.
 de antidotis. 5^a. 114. H
 COELIACA dispositio quid. fin. med. Isa. 47. E
 Cœliacæ dispositiones unde sint. & quæ. 6°. de loc. affect. 4^a. 37. A
 Cœliacus morbus unde interdum fiat. in 6^m. de morbis uulgaribus. com-
 mentario. 5°. 3^a. 193. C
 Cœliaci quibus neglectis fiant. de dynamidijs. Sp. 19. H
 Cœliacæ. & stomachicæ affectioni comparatur hepatica affectio. 8°. de
 composi. med. sec. loc. 5^a. 194. D
 Cœliacos iuuat Acantha leuce. id est spina alba. 5°. de simplici. medica-
 ment. facul. 5^a. 41. H
 Cœliacos sanans Antidotus. 2°. de antid. 5^a. 116. C
 Cœliacos intestinorum torminibus laborantes iuuat Antidotus Zopyria.
 2°. de antidotis. 5^a. 115. A
 ad Cœliacos Catapotia. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 204. B
 ad Cœliacos. & dysentericos Coagulum equinum. 10°. de sim. me. f. 5^a. 74. E
 Cœliacos affectus sanat Cornu ceruinum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. G
 Cœliacis prodest Coronopodis radix. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. F
 Cœliacis quo modo exhibita est Faba. 7°. de simplici. med. fac. 5^a. 53. D
 Cœliacis conuenit Ferula. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 56. H
 Cœliacis

Cœliacis profluuium omne statuit Gypsum. de simp. med. Sp. 84. H
 ad Cœliacos affectus efficax remedium est Hypocisthis. 7°. de simplici.
 medicamen. facul. 5°. 51. D
 Cœliacis exhibetur Lemonij fructus. 7°. de simp. med. facul. 5°. 54. B
 Cœliacis cibis accommodus Lens. 1°. de alimen. fac. 2°. 13. E
 Cœliacis affectibus accommodæ Loti lignorum assulæ derafæ. 7°. de sim-
 plici. medica. fac. 5°. 55. A
 Cœliacis adhibetur Lycium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
 Cœliacis & dysentericis facultatibus admiscetur Macer. 7°. de simplici.
 medicamen. facul. 5°. 55. A
 ad Cœliacas affectiones accommodus est Mori succus. 7°. de simplici. me-
 dicamen. facul. 5°. 56. B
 Cœliacis & stomachi affectibus cur datur Opium. 8°. de compo. medi-
 camen. sec. loc. 5°. 190. C
 Cœliaco affectui conuenit Ouum, si illi adiungatur aliquid, qd ad affectu
 cœliacum ualeat. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 ad Cœliacos Pastillus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. B
 Cœliacis confert Rha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 ad Cœliacos affectus Stercus columbarū. 10°. de simp. med. fa. 5°. 77. A
 Cœliacis fortiter prodest Terra samia. de simp. med. Sp. 84. H
 Cœliacis ualet Thuris radix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
 ad Cœliacos. 7°. de compo. medic. sec. locos. 180. A/181. D/184. E/G/
 185. B/D/186. A/8°. 188. H/189. E/191. C/192. G/H/196. A/9°. 203. A/B/C/204. A/B/D/5°. de comp. medi. per gene. 5°. 251. B/de
 rem. par. fac. 158. F/ 7°. 159. H
 ad Cœliacos, id est uentriculosos. de med. fac. parab. 170. A/7°. 176. D
 COELOMA quid. introd. Isa. 58. D/H
 COENA cur ab antiqs præferretur prandio. de dissol. cõt. Sp. 72. B
 Cœnâ differūt lasitudo ualida, et siccitas imodica. 3°. de san. tu. 2°. 82. B
 in Cœna cicer elixum uel fruxum pro tragematibus sumitur. 1°. de ali-
 mento. facul. 2°. 11. B
 Cœnant carnem, & prandent panem luctatores. & certatores. de uict.
 rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 111. H
 in Cœna cibos ualentiores cur accipiebāt Athletæ. 7°. met. me. 7°. 46. B
 in Cœna exhibendos esse cibos ualentiores, collige, & causam. 7°. me-
 tho. meden. 7°. 46. B
 in Cœna quando ualentius alimentum exhibendum, quid seruadum. 7°. meth. meden. 7°. 46. A
 ex Cœna copiosa febre correpti casus. 8°. meth. med. 7°. 54. A
 post Cœnam cur non est bibendum conualescentibus. quod si sitiant, quo
 modo bibendum. 7°. meth. med. 7°. 46. B
 post Cœnam quibus sit parum ambulandū. de uictus. ratio. in morbis acu-
 tis, commentario 4°. 7°. 145. B
 à Cœna uomendū calculosis quādo. de ren. aff. dign. & med. 7°. 194. F
 Cœnabant medici apud potentes tempore Galeni. 1°. meth. med. 7°. 2. D
 COENALIA arabice dicuntur animalia cōmunia terræ, & mari. de
 anat. uiuo. Sp. 48. C
 in COENO esse somniare qd significet. de dig. ex insom. 4°. 213. E
 Cœno similia in abscessibus inueniuntur. de tum. præter natu. 3°. 83. G/
 14°. meth. meden. 7°. 90. C
 Cœnosorum locorum uaporationes causæ sunt morborum cōmuniū, qui
 fiunt uitio ambientis. de nat. hum. com. 1°. 1°. 35. H
 COEPIT qui bene, dimidium facti habet. 6°. meth. med. 7°. 42. E
 COEVNT in unum solum corpora mollia. 5°. meth. med. 7°. 32. B
 COGITATIO, mens & intellectus cōmuniter dicitur. de ijs quæ
 in medicat. fiunt, commentario 1°. 7°. 199. B
 Cogitationes ratiocinia dicūtur. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 191. A
 de Cogitatione & mente ubi egit Plato. 9°. de decre. Hipp. 1°. 279. H
 Cogitatio intelligibilium rerū iudicium. 9°. de decre. Hipp. 1°. 279. D
 Cogitatio est opus animæ. 2°. de loc. affect. 4°. 13. F
 Cogitatio in anima consistit, & quo modo deliria fiant in morbis thora-
 cis. 2°. de loc. affect. 4°. 13. E
 Cogitatio, uoluntatis cōseruatio & imaginatio rerum sunt tria genera
 actionis animalis. de uoce & anhel. Sp. 61. G
 Cogitatio communicat corpori. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
 Cogitatio & affectus nō sunt in eadē sede. 2°. de decre. Hipp. 1°. 241. H
 ex Cogitationis et deliberationis nobilissimo motu fit uox, quæ est actio
 uoluntaria. de uoce & anhel. Sp. 61. H
 Cogitatio accidit per melancholiam. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Cogitantes intra se phlegma facit. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Cogitantes non sentimus aliquem motū in corde. 2°. de decre. 1°. 239. G
 aduersus Cogitationē sensus loq. finxit Democritus. aduer. emp. Isa. 35. C

Cogitare multum inimicum est ijs quibus calor mordax natura est. 5°. de
 sanita. tuen. 2°. 94. C
 Cogitationes generant bilem. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 157. A
 Cogitantes quo modo in febrem incidant. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 ex Cogitationibus laborantes urinam habent croceam igneā præter cō-
 suetudinē, cholerica cum morfu ueretri exeūtē. de dynam. Sp. 34. A
 ex Cogitatione nimis uehementi grammaticus morbo comitiali corri-
 piebatur. 5°. de loc. affect. 4°. 32. F
 Cogitationem & imaginationem in ægritudine aliquid agere probatur.
 de mot. man. & obs. Sp. 69. F
 Cogitationes & exandescentiæ quibus utiles. in 6°. de morbis uulgari.
 commentario. 6°. 3°. 191. B
 Cogitandi uis oblaesa est capita nimis parua, aut nimis magna habenti-
 bus. in 6°. de morb. uulg. commentario 1°. 3°. 154. C
 Cogitatio quando uitatur. 4°. de loc. affect. 4°. 22. H
 Cogitationē laesam q. sereatus significet. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 163. H
 Cogitationem, & sensus laesos habebat phreniticus quidam. 4°. de locis
 affectis. 4°. 22. D
 Cogitationis mentisq. segnitia quid faciat. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Cogitabundus, peruigil, loquax, sobrius, si torpens & tardus appareat
 in respondendo, mentē laesam significat. in 6°. de morb. uulgariibus.
 commentario. 2°. 3°. 168. G
 ad Cogitationem. secretorum. 98. H/100. G/ Sp. 103. C
 COGNATIO esse debet eius quod concoquit, cum eo quod conco-
 quitur. 4°. de sanita. tuen. 2°. 83. A
 Cognata, & familiaria sine dolore retinentur. 5°. de usu par. 1°. 145. G
 pro Cognationem habere fratrare ponitur ab Hippocrate. de fracturis.
 commentario 3°. 7°. 246. F
 COGNITIONEM duplicem habent asini & recordantur. 2°. me-
 tho. meden. 7°. 14. F
 Cognitio dei quo modo nobis aduenit. de hist. philo. Sp. 4. G
 Cognitio sensibilibus in quot sit differentijs. 3°. de dignot. puls. 4°. 80. G
 Cognitio apud Rationales medicos ab iisdem nascitur à quibus Empiri-
 cis obseruatio de Ratione tantum inueniendi ea inter eosdem diffensio
 est. de sectis. Isag. 16. F
 ad Cognitionem rerum nihil referūt nomina. 1°. de diff. puls. 4°. 46. H
 Cognitionem rei commendans, quam nullo pacto docuerit, est ridiculus
 scriptor. in prognost. com. 1°. 4°. 190. F
 Cognitio præsentium est affectuū inuētio. de præfag. ex pul. 4°. 121. F
 Cognitio præteritorum est inuentio causarum affectus. 4°. de præfag.
 ex pul. 4°. 121. F
 ex Cognitione distincta & indistincta rerū oritur dissidentia artis, quæ
 p. expimēta iudicat sua theoremata. de uic. rat. i. m. ac. c. 1°. 7°. 110. C
 Cognitio Aquarū bonarū, et malarū ex quibus habeat. de bon. Sp. 75. H
 Cognitio ægritudinis fm planetam, diem, & horam. de sperm. Sp. 40. B
 Cognitio Flatus hypochondriaci uñ sumat. d. mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. G
 COGNOSCERE quid sit. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. H
 Cognoscere accurate quid sit. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 228. H
 Cognoscendū esse se ipsum, collige, & cur. de cog. cur. animi m. 2°. 50. D
 Cognoscentes bene, & agentes regūtur scientia. 7°. de decret. 1°. 268. E
 Cognoscentes male, & agentes regūtur ignorantia. 7°. de decret. 1°. 268. E
 Cognoscere causas est pars artis. de part. art. med. Sp. 18. B
 quæ Cognoscēda sint à medico ratione curātē. de uoc. inst. diff. 1°. 106. B/
 de uirt. nost. corp. diff. Sp. 60. A
 Cognosci omnia non possunt, uel si in triplum hæc uita nostra proroge-
 tur. 3°. de diff. puls. 4°. 59. C
 Cognosci iubet Hippocrates dies decretorios. bre. denot. dog. 1°. 231. D
 de Cognoscendis febribus. de natura & ord. cuiuslib. corp. Sp. 42. E
 Cognoscere debet oculos sanos qui uult illos ægros curare. de anatom.
 oculorum. Sp. 57. B
 quō Cognoscatur atrū esse à frigido, aut à calido. quæf. in Hip. Sp. 113. E
 quomodo Cognoscatur cerebrum esse melancholicum primo affectu. de
 mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
 ad Cognoscendum si conceperit mulier. de pass. mul. Sp. 96. C
 ut non Cognoscatur uiolata mulier. de pass. mul. Sp. 96. D
 COGNOMINA philosophiæ. de hist. philos. Sp. 2. G
 COGVNT, & densant superficiem corporis adstringētia. 6°. de cō-
 po. med. sec. loc. 5°. 167. A/H
 Cogitur, & adstringitur frigido. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 160. F
 Cogit tenues meatus aqua calida. 7°. meth. med. 7°. 44. E
 non Cogitur in uentriculo lac cum melle. 5°. metho. med. 7°. 35. A
 Cogens quædā, & crispans emplastrū. 6°. de comp. med. p. ge. 5°. 261. C

- COHIBERE** sanguinis eruptiones potest cucurbitula, de cucurbitulis, scarific. 6^a.3.F
Cohibitio spiritus quando fiat, & quot modis, de uoc. inst. diff. 1^a. 107.G
COINDICANTIA quæ uocentur. 13°. meth. med. 7^a.84.D
in COITU naturalis seminis excernendi cupiditas est, quia semen ne minē nō ad sui excretionē ui quadā stimulat. 6°. de loc. affe. 4^a.39.G
Coēt bruta ut excernāt, sicut et mingūt & cacāt. 6°. de lo. af. 4^a.39.H
ad Coitum incitatis animalibus per metaphoram ductum est irritari, in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a.162.B
Coitus pertinet ad tactum. 1°. de sympt. caus. 3^a.17.G
Coitus uoluntas unde generatur, de sperm. Sp.36.F
de Coitus appetentia Empedoclis opinio. 2°. de sem. 1^a.337.G
Coitus cupiditatem illam incredibilem, natura coniunxit animæ instru-
 mentis concipiendi usuræ. 14°. de usu partium. 1^a.204.D
Coitus cupiditas confertur cū pruritu in cute. 14°. de usu par. 1^a.207.E
Coitus proprietas est sanguinem consequens, de anat. uiu. Sp.45.D
Coitus desiderium sequitur ad dominium bilis, de anat. uiu. Sp.45.F
Coitū in iuuenibus cur præcedit cupiditas insana. 14°. de usu. 1^a.207.D
ad Coitum uis magis accenditur ijs, qui coire à iuuentute assueti sunt. 6°.
 de locis affectis. 4^a.42.H
Coitum cū assidue appetant seniores aliqui affectu mirachiali laboran-
 tes, in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a.171.G
Coitus cupiditatis et uoluptatis causa & modus. 14°. de usu p. 1^a.207.D
in Coitu maxima uoluptas propter salutem generis, ac cōseruationem.
 14°. de usu partium. 1^a.204.E
de Coitus communi sapore, de compag. memb. siue de nat. hum. Sp.59.D
Coitus dulcedo in qua parte potissimum fiat in uiris, & mulieribus, de
 compag. memb. siue de nat. hum. Sp.59.D
Coitus quantam cum mari, tum fœminæ uoluptatem afferat. 1°. de sym-
 ptom. caus. 3^a.17.G
in Coitu mulier uidetur magis delectari. 1°. de sympt. cau. 3^a.17.G
Coitū nō appeteret mulier, si semē et testes nō haberet. 2°. de se. 1^a.338.C
in Coitu cur fœmina extra emittat humorem in glandulosis parastatis
 contentum. 14°. de usu partium. 1^a.208.D
in Coitu collum matricis eo usq; patet, cum animal concepit, ut semē fa-
 cile in matricum sinum perueniat. 14°. de usu partium. 1^a.204.F
in Coitu caput maris truncat iuera, de theria. ad Pifo. 5^a.93.C
Coitui indulgendum non est ob uoluptatem, sed ad euitandas noxas. 6°.
 de loc. affect. 4^a.39.H
Coitu quando utendum, de medic. fac. parab. 7^a.176.A
in Coitu cur genitales partes extendantur. 14°. de usu partium. 208.
 A/15°. 1^a.210.H
in Coitu tensio uirgæ causa est ut semen longinque uibretur. 15°. de usu
 partium. 1^a.210.H
in Coitu ad excernenda ea quæ in uasis continentur ipsum partium uelu-
 ti spasmus conferre. 14°. de usu partium. 1^a.208.A
in Coitibus semen excerni. 1°. de sem. 1^a.335.B
in Coitu quid emittant spadones. 14°. de usu partium. 1^a.208.C
in Coitibus homo ex homine gignit. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a.161.H
à Coitu qui iuuantur, in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a.193.B
Coitus quando confert in icteritia, de cura icteri. Sp.111.E
à Coitu qui morbi leduntur, in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a.193.A
à Coitu omnino abstinendum præcipit in destillatione in oculos, de re-
 med. par. facil. 7^a.156.C
Coitus effectus diuersi in diuersis hominibus. 6°. de loc. affect. 4^a.39.G
Coitus calefacit robustos, in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a.192.G
Coitus efficit corpus & laxius, & frigidius, & imbecillius, et siccius. 3°.
 de sanitate tuenda. 2^a.81.C
Coitus incommoda eliciuntur, de cura icteri. Sp.111.F
ex Coitu lac odoris gratiam mutat in deterius. 1°. de sanit. tuē. 2^a.66.B
Coitus cur maxime dissolutum corpus reddat. 1°. de sem. 1^a.335.D
Coitu immoderate utentes cur imbecilliores. 1°. de sem. 1^a.335.D
Coitus calefacit primo imbecillos, deinde frige facit, in 6^m. de morbis uul-
 garibus, com. 6°. 3^a.192.G
Coitus uoluptatem amouet dolor & frigus, de aere, aq. & loc. 2^a.6.A
Coitus refrigerando quibus prodest, in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a.193.B
his qui Coiere qui cibus dandus. 3°. de sanitate tuenda. 2^a.81.E
Coitus intempestiuus quorum malorū sit causa. 14°. de usu p. 1^a.206.H
Coentibus immoderate quid contingat. 1°. de sem. 1^a.335.C
ex Coitu nimio exiccatus humor in glandulosis parastatis cōtentus, quo
 modo reficiatur. 14°. de usu partium. 1^a.208.D
Coitus desiderij paucitas sequitur ad dominium phlegmatis, de anatomia
 uiuorum. Sp.45.E
ad Coitum cur Scythæ omnium hominum minime sint ualentes, de aere,
 aquis, et locis. 2^a.6.A
ad Coitum impotentiores reddit homines equitatio continua, de aere,
 aquis, & locis. 5.F/G/ 2^a.6.A
à Coitu longo tempore quidam abstinit. 6°. de loc. affect. 4^a.42.F
à Coitu abstinentia penem magnum fecit. 6°. de loc. affect. 4^a.42.G
Coēdi cupiditatē amittit animal testibus exectis. 2°. de sem. 1^a.340.A
Coitum non appetunt sues castratæ. 2°. de sem. 1^a.338.C
Coire non potentis curatio, de incant. adiur. & sus. 7^a.181.H
pro Coitu perinæo, & lumbis calida flatuosa adhibenda, frigida p ipso
 remouendo, casus cuiusdā qui ibat præcinctus. 6°. de lo. af. 4^a.42.F
Coitum excitat Eruca. 2°. de alimen. fac. 2^a.23.G
Coitum per suā uirtutē ad uenas portitat eruca, de simp. med. Sp.83.H
ad Coitum confectio, secretorum. Sp.100.A
ad Coitus debilitatem, secretorum. Sp.99.H
Coitus, uide Libido, Venus.
COLA græci uocant extrema ad Thras. 2^a.105.H
Κῶλα, id est membra longa, dicuntur à græcis crura, & brachia, de cu-
 cur. scar. 6^a.4.D/de fract. com. 1°.228.F/de art. cō. 3°. 7^a.275.D
Κολάσαι quid significet, de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a.130.A
COLATIVA potentia una ex medicinis oculi, de oculis, 7^a.189.A
Colatica medicamenta quæ sint, de oculis. 7^a.189.C
COLATORIVM os nasi (sic omnes interpretes nomināt) an instru-
 mentum odoratus, de instr. odor. 1^a.110.F
Coli similia ossa multis sunt foraminibus traiecta, de instr. odo. 1^a.112.E
Cola ossa si aliqñ obturātur, olfaciēdi uis læditur. 3°. de loc. aff. 4^a.21.D
per Colatoria ossa spiritum halituosum caput per se exturbat. 2°. de
 sympt. caus. 3^a.21.G
COLAT p linteū. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a.170.B/de med. f. 7^a.172.A
Colat per saccum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.202.E
COLCHICVM quid, de simplic. med. Sp.83.B
Colchicum dicitur uicem fungi strangulatoris facere, & ferro præcisos
 sanare linitum, de simplic. med. Sp.83.B
COLES quid, introd. Isa.53.D
Coles genitalis cur cauernosus neruus dicat ab aliquibus, in 6^m. de mor-
 bis uulgaribus, com. 1°. 3^a.153.B
à Cole affecto, quo modo differat uesica affecta. 6°. de loc. aff. 4^a.41.F
Colis affecti indicia. 6°. de loc. affectis. 4^a.41.E
de Colis palpitatione assidua casus. 6°. de loc. affect. 4^a.42.F
Colis excrementa quid portendant. 6°. de locis affect. 4^a.41.E
in Colis phlegmōe nō semp dāda quæ urinā puocat. 13°. met. m. 7^a.82.B
ad Colem pecten seu uinculum suspendens, de fascijs. 7^a.303.H/aliter.
 304.A/Idem ex fascia scissa & zona. ibidem.
COLICA dispositio quid, fin. med. Isag.47.F
Colici dolores, qui. 2°. de loc. affect. 4^a.9.E
Colici dolores à uulgo uocātur oēs, et si n̄ sint i colo. 6°. de lo. af. 4^a.36.H
Colicā dispositionē i partibus sinistris qdā fieri negāt. 6°. de loc. 4^a.36.F
Colici non possunt flatū neq; ructū excernere. 6°. de loc. affect. 4^a.36.G
Colico dolori quo modo similis sit nephritis, & quo modo distinguatur.
 6°. de locis affectis. 4^a.37.C
in Colico & nephritico dolore iisdem præidijs indigemus in principio,
 postea diuersis. 6°. de locis affectis. 4^a.36.H
Colica contingit conceptis in horis phlegmatis, de sperm. Sp.37.C
Colica ex indigestione, & infrigidatione prouenit, introd. Isag.61.C
Colicos affectus quæ præcedant. 2°. de loc. affect. 4^a.9.F
Colicam patientium urinæ quales sint. 6°. de loc. affect. 4^a.36.G
Colici doloris curatio, introd. Isa.56.A
Colica qui leuiter capiuntur non sunt purgandi, de dynam. Sp.20.F
Colicus dolor sanatus ex cibo non facile corruptibili, & adstringente.
 1°. de locis affectis. 4^a.5.H
Colicæ quid conferat, secretorum. Sp.100.F
Colicos subinde mirifice iuuat Alauda usta si edat. de the. ad Pif. 5^a.93.G
Colicos sanauit Galenus medicamento ex Aloe. 1°. de loc. aff. 4^a.5.G
in Colicis aloen ut daret quid mouerit Galenū. 1°. de loc. affec. 4^a.5.G
Colico medicamētū amarū dare ausus est Galenus. 1°. de lo. affe. 4^a.5.G
ad Colicos Cicadæ quo modo. 11°. de simp. med. fac. 5^a.82.B
Colicis conuenit herba Corydalis. 11°. de simp. med. fac. 5^a.82.C
Colicis Eclegma Nectareum. 9°. de comp. medic. sec. loc. 5^a.202.D
ad Colicam passionem electariū Zacharonis, de med. ex per. Sp.106.H
Colicis datur Euphorbium, de dynamid. 22.B/de simp. med. Sp.83.F
Colicos adiuuat Galerita. 11°. de simp. med. fac. 5^a.82.B
 Colicos

Colicos iuuantibus antidotis miscetur Libysticum. de simp. med. Sp. 85. H
 in Colicis mirabile est Lupinū stercus. 10°. de simpl. med. fac. 5°. 74. C
 p Colica quo loro stercus lupinum inguinibus apponebatur. 10°. de simp. medic. fac. 5°. 76. D
 in Colica Philonium. introd. Ifag. 61. C
 Colicis exhibet stupefacientia Galenus. 12°. metho. med. 7°. 75. B
 in Colicis cur stupefacientibus utimur. 7°. de composit. medicament. secundum locos. 5°. 184. H
 ad Colicum dolorem proprie facit Sefeli semen. de simp. med. Sp. 90. D
 ad Colicam, quæ est ileos, Triphera ualens. secretorum. Sp. 102. G
 ad Colicam passionē ex uentositate electariū turbit. de medi. Sp. 108. C
 in Colicæ, & lapidis dubio medicamen. de med. exper. Sp. 106. H
 Colicæ passioni ex crassis humoribus in intestinis ualens medicina. de medi. exper. Sp. 106. G
 Colicæ ex uentositate ualens medicamen. de med. exp. 106. A/Sp. 107. E
 ad Colicam ex uentositate, & humore crasso. de med. exper. Sp. 107. E
 ad Colicos. 10°. de comp. med. sec. loc. 106. D/5°. 208. A/de rem. par. fac. 159. G/7°. 167. F/de dynami. 28. E/secret. Sp. 99. G
 in Colica facile applicantur remedia. 3°. de loc. affect. 4°. 16. B
 COLICA medicamenta unde dicta. 9°. de compositio. medicamen. secundum loc. 5°. 201. F
 Colica medicamenta quo modo differant ab alijs anodynīs. 7°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 284. H
 Colica uocata medicamenta sunt per sedē immissa efficaciora: nam dolores auferunt, somnum conciliant, & aluum mouent. intr. Ifa. 56. A
 Colica medicamenta. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. H
 Colica sedans dolorem. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. H
 Colica Abascanti. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. A
 Colica A diaptotos dicta. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 202. B
 Colica Admirabilis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. B
 Colica medicamenta Andromachi. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. H
 Colica Apollonij. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 202. B
 Colica quā admiratus est Ariston, ut Diophantus Lycius. 9°. de compo. medicam. sec. locos. 5°. 202. C
 Colica sedās dolorē, quā usus est Cassius. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 202. G
 Colica Cassij. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. H
 Colica Cassij ut Crispus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. H
 Colica Lingonis. 9°. de comp. med. secundum loc. 5°. 202. G
 Colica sedans dolorem Lucij. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 202. G
 Colica ut Nicostratus, Isotheos appellata empta duobus talētis. 9°. de cōp. med. secundum locos. 5°. 202. B
 Colica ut Publius in Putiolo & Apollonio. 9°. de cō. me. se. lo. 5°. 202. D
 Colica ut Scribonius. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. B
 Colica Sicula inscripta. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. G
 Colica Sigonis, quā usus est Valens. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. F
 Colica Terentij Valentis. 9°. de comp. med. sec. locos. 5°. 202. B
 Colica Tullij. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. A/C
 Colica Tullij bona. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. C
 Vide Colon.
 COLLA aut gluten. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 52. A
 COLLAPSIō à Demissione & laxatione particulæ quo modo differat. 1°. de diff. resp. 3°. 62. H
 Collapsio thoracis coaceruata quid agat. 1°. de diff. resp. 3°. 62. H
 COLLECTIONIBVS & compositionibus diuersarū rerum arte factis quomodo respondeat naturalis animantis constitutio. 3°. de anat. adm. 1°. 73. A
 ad Collectionem in cornea nascentem. de oculis. 7°. 190. H
 COLLECTIVA quid sit in pulsu. 1°. de diff. puls. 4°. 48. H
 Collectiue inæqualitatis differentiæ in pulsu quæ. 1°. de diff. 4°. 49. D
 Collectiua inæqualitatis differentia in pulsu. 1°. de diff. puls. 4°. 51. A
 COLLETICA à glutinando quædam dicta est facultas. 4°. de simp. medicamen. facult. 5°. 32. C
 Colletica medicamenta sunt glutinatoria. de par. art. med. Sp. 18. G
 Colleticis, & catuloticis rebus curantur uulnera difficilia, & crassæ cicatrices. de par. art. med. Sp. 19. A
 Colleticum esse uidetur oleum mastiche mistum. de simp. med. Sp. 88. B
 COLLIDI quod debet oportet ut in seipsum cedat: hoc aut & molle esse expostulat & minime durum. de caus. morb. 3°. 9. G
 Collidi quod debet cauum fiat oportet. de caus. morb. 3°. 9. G
 Collidi nō dicuntur ossa, sed muscoli, et cutis. de fract. cō. 2°. 7°. 240. A
 Collisio magna ex parte in partibus fit carnulentis, non nunq̃ uero & in ossibus capitis, in pueris præsertim. de caus. morb. 3°. 9. G

ad Collisa. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. A
 COLLIGATIO inter primas partes, quæ generantur. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 275. C
 Colligamen ablatum cur non crescit. 1°. de sem. 1°. 332. D
 Colligatū quā metaphora dicat de dēso, & duro. 2°. de san. tuē. 2°. 72. F
 COLLIGVNT excrementum multum, & prauum membra imbecilla. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 154. F
 COLLIQVESCERE quid significet apud Hippocratem. commentario. 2°. ap. 28°. Ex. 16. G
 Colliquescere & extenuari corpus q̃ faciāt. c. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D/E
 Colliquescere plusquā ratio expostulat, malū. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 16. C
 Colliquat calor nimis adauctus. 3°. de symp. caus. 1°. 29. E
 Colliquationes facit iccoris calida intēperies. 8°. de cō. m. se. lo. 5°. 194. C
 Colliquat quandoq; membra exercitium. de puero epilepti. 7°. 180. A
 Colliquare carnem potest staphisagria. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. G
 Colliquatio carnis quid agat. 3°. de symp. caus. 3°. 28. E
 in Colliquatiōe carnis sudores quō fiāt. 3°. de symptomatū cau. 3°. 28. F
 Colliquatiui, & discussorij morbi extenuant. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 176. E
 Colliquatiua febris quō differat à marasmode. 10°. meth. me. 7°. 67. E
 quæ Colliquatio fiat in febribus pestilentibus. 8°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 194. C
 in Colliquantibus febribus acutis uires labuntur. 12°. met. me. 7°. 77. C
 Colliquatio quo modo fiat. de urinis. 4°. 124. D/de uict. ratio. in morbis acutis, comment. 4°. 7°. 149. B
 Colliquationis cōparatio ad carnes, quæ in craticula torrentur. 10°. methodi medendi. 7°. 67. E
 Colliquantur minimum supra prunas carnes suum syluestrium, domesticorum uero plurimum. 10°. meth. med. 7°. 67. E
 Colliquatio & excretio difficulter distinguuntur, secundum Erasistratū & Hippocratem. de opt. secta. Ifag. 26. E
 Colliquatio quo indicio significet. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 147. G
 in Colliquatiua febre uidentur colliquationes descendere per aluū. 10°. methodi medendi. 7°. 67. F
 ex Colliquatione fiūt deiectiones acres ex uentre inferiori calido. de uic. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 149. B
 in Colliquefactionis principio, qualis sit urina, qualis in augmento, in statu, & declinatione. quæ. in Hippo. Sp. 113. C
 Colliquatio adipis facit urinam, & excrementa pinguia. cōmentario 7°. aphorif. 35°. Ex. 56. E
 Colliquefactionis signum est urina habens pinguedines superne innatantes araneosas. de uri. signi. ex Hipp. Sp. 78. G
 Colliquationem renum significat urina quæ uelut rasuram habuerit, & arenam, & in nebulis quasi sanguinem. de dynamidijs. Sp. 34. G
 Colliquatiue febres quo modo curentur. 10°. meth. med. 7°. 67. F
 in Colliquationibus ptissanæ cremore utemur. de uict. rat. in morbis acutis, commentario 3°. 7°. 128. E
 Colliquatiuis febribus inimicissima est mulsæ. 10°. meth. med. 7°. 67. F
 ex COLLIQVABILIBVS medic. 3°. de cō. me. p. ge. 5°. 233. F
 COLLVM & Ceruix idem. de ossibus. 1°. 41. G
 Collum quid sit. de uoce, & anhel. Sp. 60. F
 Collum pars spinæ. 12°. de usu partium. 1°. 196. G
 Collum factum est propter pharynga. 8°. de usu partium. 1°. 165. A
 Collum homini, & similibus ei animalibus tanta est magnitudine, quanta pharyngi ad suas actiones erat necessaria. 8°. de usu partium. 1°. 165. B
 Collum quale, & quātum esse debet. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 154. B
 Collum mobile factū est propter oculos. 10°. de usu partium. 1°. 180. E
 Collum cur considerādum pro capite. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 154. C
 in Collo simiæ homini simillimæ sunt. de neru. diff. 1°. 54. E
 Collū longū cur habeāt aues crura lōga habētes. 11°. de usu par. 1°. 185. A
 Collum longius cur habeant grues, & ciconiæ. 11°. de usu par. 1°. 187. D
 Colla uolatiliū similia caudis. de bon. & uitio succ. 2°. 37. B
 Collum æquale cruribus, quæ animalia habeant. 8°. de usu par. 1°. 165. B
 Collo pro manibus multa animalia utuntur. 8°. de usu part. 1°. 165. B
 Collum longius habēt animalia ungulas solidas aut bifidas habentia. 11°. de usu partium. 1°. 187. D
 Collum longum animalia habentia corpore inclinato deglutunt. 3°. de natural. fac. 1°. 305. B
 Collū longū animalia habentia cur adūt clangorē. 7°. de usu p. 1°. 157. D
 Collū breuius cur habent animalia pedes fissos in digitos habentia. 11°. de usu partium. 1°. 187. D
 Collum animalia non habentia, neq; caput. 8°. de usu partium. 1°. 164. H
 o iij Collum

- Collum habent habentia pulmonem, carentia pulmone capite carent. 8°. de usu partium. 1^a.164.H
- Collum cur non inest piscibus. 11°. de usu partium. 1^a.187.D
- Collum non habentia sunt muta. 8°. de usu partium. 1^a.165.A
- Collum cur non est forte in homine ut in leone. 11°. de usu par. 1^a.191.H
- in Collo instrumentorum multitudo maior est, quam in aliqua tam exigua parte corporis. 11°. de usu partium. 1^a.186.B
- Colli uerteræ quot sint, & quo modo iunctæ. de off. 1^a.41.G
- in Collo septem spondyli. 12°. de usu par. 196.G/13°. 1^a.281.F
- in Collo productionum uerterarum numerus. 12°. de usu par. 1^a.197.G
- Collum in animalibus, quæ non multum diuersam ab hominibus naturam habent, septem uerteris constat. de ner. diff. 1^a.54.G
- Collū cur ex septē spondylis multis animalibus. 13°. de usu p. 1^a.200.C
- per Collum totum stomachus ab initio spondylis inuectus fertur. 16°. de usu partium. 1^a.218.G
- per Collum eunt cibus, potus, & spiritus. 11°. de usu part. 1^a.186.B
- Collū differt functionibus ab artubus. 4°. de præ sag. ex puls. 4^a.120.F
- Colli articuli tutissima constructio, osium exacta compositio, & figura. 11°. de usu partium. 1^a.193.F
- in Collo sunt canales duo, qui ad anteriora feruntur. de compag. memb. siue de natura hum. Sp.58.F
- circa Collū membranæ nō sunt à corde. 7°. de decret. Hipp. 1^a.268.B
- in Collum quo modo ferantur uenæ, & arteriæ. 16°. de usu p. 1^a.219.A
- Collum quibus uenis nutriatur. de uict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7^a.117.E
- in Collo uena iugularis sine coniuge. 16°. de usu partium. 1^a.221.A
- Colli arteriæ unde. 16°. de usu partium. 1^a.219.G
- in Collo uenæ, & magnæ arteriæ ubi & quomodo à corde ueniant. 7°. de usu partium. 1^a.162.F
- ad Colli spondylum supremum procedunt magna uena & arteria à duobus uentriculis cordis. de util. resp. Sp.62.G
- ad Collum quæ subit arteria quid trahat à corde. 3°. de nat. fa. 1^a.307.F
- Colli arteriæ officium. 8°. de usu partium. 1^a.154.F
- Colli arteriæ continuant cor cum cerebro. de usu pul. 1^a.227.E
- in Collo & pulmone solis asperarum arteriarum genus inest. 8°. de usu partium. 1^a.164.H
- in Collo uasa peruenientia ad asperam arteriam capillorum fere specie referunt. 1°. de loc. affect. 4^a.2.D
- in Collo necessariam habet positionem larynx. 13°. de usu p. 1^a.201.D
- in Collo sunt musculi bronchorum. de uoce, & anhel. Sp.60.F
- in Collo musculus latus uocatur myodes platysma, id est musculoſa dilatatio. de musc. diff. 1^a.44.E
- sub Colli cute musculus latus unde incipiat, ac finiat, & eius substantia. de musc. diff. 1^a.44.D
- sub Colli cute musculus latus potest dici musculoſa natura, uel musculoſa substantia. de musc. diff. 1^a.44.D
- sub Colli cute musculus latus facile laniatur. de musc. diff. 1^a.44.D
- sub Colli cute musculus latus nullum detinet articulum, nec in articulum inferitur. de musc. diff. 1^a.44.D
- sub Colli cute musculus latus buccas mouet. de musc. diff. 1^a.44.D
- sub Colli cute musculus latus primo intenditur ijs qui spasmus corripienti sunt. de musc. diff. 1^a.44.D
- ad Collū qui sunt musculi, habet motū facile. 7°. de usu par. 1^a.161.E
- Colli, ac capitis commune genus musculorum diuiditur in octo musculos. de musc. diff. 1^a.45.F
- Collum, & caput trahentes musculi, qui. 12°. de usu par. 1^a.195.B
- Collum, & caput retro attollunt tres musculorum coniugationes. 16°. de usu partium. 1^a.217.E
- ad Colli musculos nerui ab inferioribus partibus sursum feruntur. 16°. de usu partium. 1^a.217.E
- Colli duorum neruorum origo ubi sit. de uoce, & anhel. Sp.61.G
- Colli neruorum prima coniugatio in aialibus habentibus uerterbas paruas parua est ut in simijs, prima in habentibus magnas uerterbas est magna, ut sunt habentia dentes serratos et cornigera. de ner. diff. 1^a.54.E
- in Collo à spinali medulla orientium neruorum coniugatio prima quo modo procedat. de neru. diff. 1^a.54.D
- Colli neruorum secunda coniugatio ubi, & quō exit. de ner. diff. 1^a.54.E
- Colli neruorum tertia cōiugatio ubi, et quo mō exit. de ner. diff. 1^a.54.F
- quæ in Collo sunt neruorum cōiugationū cōia quædā. de ner. diff. 1^a.54.F
- in Collo neruorum coniugationum peculiaris. de ner. diff. 1^a.54.G
- in Collo suscipiunt portionem quandam neruorum à sexta coniugatione cor & pulmo. de ner. diff. 1^a.54.D
- Collū habet duas glandulas i quibus gñat humiditas. de uo. et an. Sp.61.C
- Collum omne dilatatur tibiam inflantibus, & maximam & acutissimam uocem edentibus. 3°. de san. tuen. 2^a.77.C
- Collum præsertim gymnasticorum in tumore extollunt musculi latiores. 4°. de anatom. adm. 1^a.182.F
- Collum etiam laborat in equitante. 2°. de san. tuen. 2^a.75.C
- Collum quo modo ledatur. 5°. de sani. tuenda. 2^a.89.H
- in Collo adenes cur quandoq; intumescunt. 13°. meth. me. 7^a.81.A
- in Collo pullulantibus, paristhmij præsertim, mirifice prosunt lina marina purpurea, si illis uipera suffocetur, et ea collo alicuius obuincias. 6°. de simp. me. fa. 5^a.45.H
- ex Colli musculorum extensione alijs omnibus remanentibus in suo statu accidit raucedo. de uoce, & anhel. Sp.60.F
- Colli inflationes, et tensiones petroselinū remediat. de simp. me. Sp.89.C
- in Collo si tumor fiat ab angina habito, bonum: foras enim morbus deducitur. com. 6°. aph. 37°. Ex.50.D
- Colli superficiarias partes melius est affici q̄ imas. de uic. rat. in morbis acutis. comment. 4°. 7^a.138.G
- Collum si peruertitur à febre habito, & uix potest deuorare sine ullo tumore, letale est. com. 4°. aph. 35°. Ex.31.E
- Colli uerteræ intro uergebant, & extra apparebat collum habere cauitatē in angina. com. 4°. aph. 35°. 31.F/com. 7°. aph. 59°. Ex.59.E
- Collū si uertitur, et uix potest eger deuorare propter siccitatem excedentem, letalis est casus. com. 4°. aph. 35°. Ex.31.G
- Colli uenæ et arteriæ si ligentur, qd sequat. 2°. de decr. Hip. 1^a.239.B/C
- circa Collū arterijs constrictis nihil patitur aial. de util. resp. 1^a.225.H
- Colli arteriæ uinculo exceptæ animali euidenter non obfunt. de usu pulsuum. 1^a.227.E
- Colli uenis quibusdam compressis fit homo insensibilis, & dormienti similis, secundum Aristotelem. de util. resp. Sp.63.F
- Colli uenis quibusdam compressis fit homo absque omni sensu, & motu. de util. resp. Sp.63.H
- Colli uenæ abscise causæ mortis. de caus. procatar. 3^a.99.D
- Collū sanguinē effundēs difficulter compescitur. fin. med. 1^a.50.A
- Colli neruis præcis quid sequatur. 2°. de decr. Hipp. 1^a.239.B
- Collo circumdato laqueo cur spuma fiat. com. 2°. aph. 43°. Ex.18.E
- in Collo spina uitata aufert uocem. 1°. de sympt. cau. 3^a.16.D
- Collū inflammatum necessario dolorem habet. com. 4°. aph. 35°. Ex.31.F
- in Colli phlegmone artus uinciuntur. 13°. meth. med. 7^a.83.B
- Colli dolor ostendit principium læsum. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a.178.H
- Colli dolorem ruta sedat. de simp. med. Sp.89.D
- ad Colli dolorem. de medic. fac. parab. 7^a.178.G
- ad Colli dolorem omnem. 5°. de comp. med. per genera 5^a.246.H
- Colli & capitis dolores cum febribus & sine febribus sunt. in 1^m. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3^a.112.H
- ad Colli & faciei impetigines. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a.126.A
- circa Collum quibus fluxiones procumbunt, quæ exercitatio uitanda. 5°. de sanitate tuenda. 2^a.90.A
- ad Colli ulcera emplastrum ex dictamno Damocratis. 5°. de compo. me. dic. per genera. 5^a.250.G
- ad Colli uulnera medicamentum. 5°. meth. med. 7^a.31.B
- Colli ulceribus confert sectio uenarū post aures. de anat. uiuo. Sp.55.A
- in Collo affecto humeraria uena secanda. de const. ar. 1^a.41.E
- Collo, & mento apponit cucurbitas. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5^a.174.A
- Collum simul cum capite aggrauatum iudicationis signum. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a.100.D
- circa Collū sudores prauī. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a.122.F
- Collo quæ suspenduntur quo modo uocentur. de rem. par. fac. 7^a.154.A
- Collo suspensa adiuuant. de incant. adiur. & susp. 7^a.182.A
- Collo suspēsa quo modo prodesse possint, collige pæonia exemplo. 6°. de simpl. medic. facul. 5^a.45.H
- Collo duplicem manticiam suspensam habemus. de cogn. cur. an. 2^a.50.F
- C O L L U M matricis cur sit lacertosū cū multis plicis. & an. ui. Sp.51.E
- Colli matricis diuersitas. de anat. uiuo. Sp.51.F
- Colli altera extremitas, quæ pudendo muliebri coniugitur, nō uteri, sed ipsius colli os haud sine ratione uocaretur. cō. 5°. aph. 46°. Ex.41.H
- Collum ubi incipit, definit uero uterus, magis proprie os uteri diceretur. comment. 5°. aph. 46°. Ex.41.H
- Collum matricis subintrat os uesciæ. de anat. uiuo. Sp.51.H
- Colli matricis & uirgæ uirilis maxima pars est chartilago quædam pro cedens ab osse pubis. de util. resp. Sp.62.H
- Collum matricis comparatur priapo. de anat. uiuo. Sp.51.D
- ut in Collo matricis, ita contingit in priapo, quia per alium meatum exit urina.

urina, & per alium meatum intrat sperma uiri, tamen ipsi duo conue-
niunt in ipso collo, & fit meatus unus. de anat. uiuo. Sp. 52. E
Collo utitur uterus tanquam manu. 1°. de sem. 1°. 329. H
Collum matricis dilatatur in defloratione uirginis, & rumpuntur quæ-
dam uenæ subtiles, quæ sunt in dextra parte ipsius colli, & exit san-
guis. de ana. ui. Sp. 51. E
Collum matricis non posset ingredi acumen acus in conceptionis hora, ita
clauditur. de anat. uiuo. Sp. 51. E
Collum uteri tantum aperitur in foetu edendo, quantum foetui facilis præ-
stetur exitus. 2°. de sympt. cau. 3°. 21. B
COLLI uesticæ duæ partes. de compag. mēb. siue de nat. hu. Sp. 59. B
Colli uesticæ musculi munus quale sit. de mus. diff. 1°. 50. D
Collum uesticæ quoniam carnosum est, uidemus quottidie sanari quando
lapis extrahitur. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
COLLICVLVM quid. introd. Isag. 53. D
COLLVSTRATIO Platonis quid sit. de hist. philos. Sp. 9. D
COLLVATIO addentes molares. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. B
in Collutionibus mulierum quidem communiter, proprie uero matricis
confert succus centaureæ. de uirt. centau. Sp. 94. B
COLLVVIEM uocat Galenus elementorum congregationem. 17°. de
usu partium. 1°. 222. C
COLLYRIA sunt formæ medicamentorum. 2°. de compos. medica-
men. per gen. 5°. 226. C
Collyriorum formæ. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. E
circa Collyria omnia quibus utamur liquoribus. 4°. de compos. medica-
men. secundum locos. 5°. 151. C
Collyria quibus humectanda. de oculis. 7°. 190. C
Collyria optima usitata sint. de remed. parat. facil. 5°. 156. A
Collyria in cotibus teruntur ex lacte. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 150. D
Collyria teruntur in cote medica. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. C
Collyriū reprimēs humores tenues dīscēdētes ad oculos. de ocul. 7°. 191. C
Collyrium in initio ophthalmiæ. de ocul. 7°. 191. A
Collyrium in augmento ophthalmiæ. de ocul. 7°. 191. C
Collyrium in statu & declinatione ophthalmiæ. de ocul. 7°. 191. B
Collyrium duræ ophthalmiæ. de oculis. 7°. 191. D
Collyrium lippientibus. 3°. de comp. med. per gen. 234. H/6°. 5°. 258. F
Collyrium in linteolo ad lippientes. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. E
Collyrium ad asperitatem palpebrarum. de oculis. 7°. 191. E
Collyrium pro soluendo apostemate uno die. de oculis. 7°. 191. B
Collyria repurgantia ulcus oculorum, quæ. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 151. A
Collyrium ad mundificandam uulneris putredinem. de oculis. 7°. 191. C
Collyriū ualēs ad uisionē, ad exitū uuæ, & ad uulnera. de ocul. 7°. 191. D
Collyria qualia per gradus ad hyposphagmata oculorum. 10°. de simpli-
ci. medica. fac. 5°. 73. A
Collyrium ad omnem passionem oculorum. de oculis. 7°. 191. C
Collyria diuersa. de oculis. 7°. 190. C
Collyria facta ex flore æris extergunt, auferūtq; superciliorum magnas
asperitates. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. E
Collyriū indicū Aerianum inscriptū. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 156. E
Collyrium Aerianū Aselepiadæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. G
Collyriū Aerianū Diomedii inscriptū. 4°. de cōp. med. se. lo. 5°. 154. G
Collyrium album. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. F
Collyrijs ad lachrymā faciētibus miscetur Amylū. de simp. me. Sp. 80. A
Collyria Arida pro oculis, quæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. H
Collyrium Aromaticum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. G
Collyrium Aromaticum croceum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. G
Collyrium Artemonium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. D
Collyrium Atarachum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. H
Collyrium Aureum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. A
Collyrium Basilicum, id est regium. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 156. F
Collyrium Basilidion. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. A
Collyrijs miscetur Cadmia. de simpl. med. Sp. 81. F
Collyria Cathartica, siue detrahentia, quo modo effectum suum præsta-
tius efficiāt in ingētes oculorum asperitates. 11°. de simp. me. 5°. 81. B
Collyrium Chelidonium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. F
Chollyrijs mista Chelidonia ad caliginē oculorum facit. de sim. m. Sp. 82. B
Collyrium Cinnabarium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. H
Collyrium ex Cinnamomo pro oculis. 12°. meth. med. 7°. 79. H
Collyrium ex Cornu Cerui. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. A
Collyrijs destecantibus fluxiones oculorum miscetur Cornu ceruinū. 11°.
de simp. med. fac. 5°. 79. H
Collyrijs cōmistum Crocum omnes dolores mitigat. de simp. me. Sp. 81. E

Collyrijs ad lachrymā faciētibus miscet Chrysocolia. de sim. m. Sp. 82. E
Collyrium Currus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. D
Collyria Cygni quæ, & unde dicta. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. D
Collyria Dialibani. 14°. meth. med. 7°. 93. G
Collyrium διὰ τοῦ φόλυρος ualet ad oculos. 5°. de simp. med. 5°. 38. E
Collyrium διὰ τὸ ὄδων ualet ad oculos. 5°. de simp. med. fac. 38. E/4°. de
compo. med. secundum locos. 5°. 155. C
Collyriū diarhodon in augmento doloris ophthalmiæ. de oculis. 7°. 191. A
Collyrium Diasmyrium. 4°. de compo. med. secundum locos. 155. D/5°.
5°. 158. G/14°. meth. med. 7°. 93. G
Collyrium Diocleum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. F
Collyrijs miscetur Ebeni scobes. de simp. med. Sp. 83. F
Collyrio emplastico & anodyno cui uideretur utendum in oculi dolore,
& cur. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
Collyrium Enstacton, id est instillatitium. 4°. de compos. medicament.
secundum locos. 5°. 156. F
Collyrium Flori in Antonia Drusi. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. E
Collyrium Gai ophthalmici. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. G
Collyrium Gennadij. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. H
Collyria ex Glaucio & croco in aurium dolore. 5°. de compos. medica.
secundum locos. 5°. 141. D
Collyrium Hieracium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. F
Collyrium Hygidion. 4°. de comp. med. secundum locos. 5°. 154. H
Collyrium Horæum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. C
Collyrium Isochryson. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. H
in Collyrijs propter quid Lac mulieris ponitur. 4°. de compos. medica-
men. secundum locos. 5°. 150. D
Collyria Libiana quæ, & unde dicta. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. D
Collyrium Lysiponion. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. G
Collyrium Melinum. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 157. A
Collyriorum Monohemeron diuersitas. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 150. G
Collyria Monohemera ad Lippitudines. 4°. de cōp. med. se. lo. 5°. 150. G
Collyrium Mordax. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. E
in Collyrijs quid faciat Myrrha. 1°. de antidotis. 5°. 105. C
Collyrio Nardino, quādo, & cur uti debemus ad lippitudines. 4°. de cō-
po. med. secundum locos. 5°. 150. G
Collyrium Nigrum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. B
Collyrium Nili ex rosis diarhodon celebratum iandiu. 4°. de compos.
med. secundum locos. 5°. 158. G
Collyrium Odoratissimum. 4°. de compos. med. sec. loc. 5°. 156. E
Collyria ex Opio pro oculorum doloribus uehementissimis. 12°. metho-
di medendi. 7°. 79. G
Collyrijs admistū syncerum opium lachrymā stringit. de simp. Sp. 88. B
Collyria ex opio multis fuere detrimēto. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 134. G
Collyriū Oribasii in initio ophthalmiæ, & uulneris. de oculis. 7°. 191. D
Collyrium Oxydericum. 4°. de cōp. med. sec. loc. 156. G/ 5°. 157. B
Collyrium Panchrestum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. G
Collyrium Pauli. de oculis. 7°. 191. D
Collyrijs immittitur succus herbæ Peristereon. de simp. med. Sp. 89. C
Collyrijs quæ ad oculorum imponuntur fluxiones inditur Pompholyx.
9°. de simp. med. fac. 5°. 70. H
Collyrium Proteus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. A
Collyrium ex Pumice ad asperitudines palpebrarum. 4°. de compo. medi-
men. secundum loc. 5°. 150. E
Collyrium Rhinema, hoc est lima. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. C
Collyrium ex Sandice. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. G
Collyrijs Sepia admiscetur. de simp. med. Sp. 90. C
Collyria Sicca. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
Collyriū Siccū ex phrygio lapide qbus sit utile. 6°. de san. tu. 2°. 100. B
Collyrium Sphericum. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 156. G
Collyrium Terrenum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. F
Collyrium Thalassærum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. E
Collyrium Therimum, id est æstium. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 154. H
Collyriū ex Thure palpebrarū ulcera caua explet. 4°. de compo. medic.
secundum locos. 5°. 150. E
Collyrium Tripherum. 4°. de comp. med. secun. loc. 5°. 154. F/G
Collyrium ex Vino asperitudinibus palpebrarum accommodatum. 4°.
de compo. med. secundum locos. 5°. 50. D
Collyriū Viride ad oculorum affectiones. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 155. B
Collyrijs non indigemus ad uentris morbus. in 6°. de morbis uulgaribus,
commentario 6°. 3°. 196. D
Collyrij loco Cyzicenum. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 250. B

- COLOBOMA** quid. fin. med. Isa. 49. A
Colobomota affectus partium exteriorum palpebrarum. intr. Isa. 58. D
Colobomatum fit mentio. 2°. meth. med. 9. F/14°. 7°. 92. A
Colobomatibus confert centaurea. de uirtute centau. Sp. 93. G
COLOCASIA à rusticis in muria uel in aceto seruatur. 2°. de alim. facul. 2°. 22. E
COLOCYNTHES, id est cucurbita. 7°. de simpli. med. fac. 5°. 52. A
Colocynthis quid. de simplic. med. Sp. 39. C
Colocynthis probatio, & quomodo paranda. de dynamidijs. Sp. 21. D
Colocynthis calidum medicamentū. 10°. de comp. med. se. loc. 5°. 207. C
Colocynthis calida est, & sicca in tertio gradu. de cathart. Sp. 94. E
Colocynthis in plura cathartica mittitur. de simp. med. Sp. 89. D
Colocynthis quæ pars sumenda. de dynamidijs. Sp. 21. D
Colocynthis medulla. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. H/10°. 5°. 208. B
Colocynthis dosis, & cui miscetur. de dynamidijs. Sp. 21. D
Colocynthis quid mali faciat. de dynamidijs. Sp. 21. D
Colocynthis uiscide uentrem purgare potest. de simplic. med. Sp. 89. D
Colocynthis subducit uentrem, quia habet medicamentosas facultates cōmistas. 1°. de alim. fac. 2°. 8. D/de cathart. Sp. 94. F
Colocynthis ualide purgat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
Colocynthis educit phlegma. de cathart. Sp. 94. G
Colocynthis phlegma purgat bilē, & mucilagines. de dynam. Sp. 21. D
Colocynthis datur utiliter omnibus capitis passionibus. de dyn. Sp. 21. D
Colocynthis caput purgat & phlegma. de cathart. Sp. 95. A
Colocynthis cur caput purget. de cathart. Sp. 94. F
ex Colocynthide hiera, pprie hiera dicit. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 188. D
ex Colocynthide hiera pituita à capite purgat. 1°. de cōm. se. l. 5°. 121. E
ex Colocynthide hiera non solū pituita, sed et alios purgat humores. 1°. de comp. med. secun. loc. 5°. 121. E
ex Colocynthide hiera quantitas exhibenda, & frequentia. 1°. de comp. med. secundum loc. 5°. 121. G
ex Colocynthide hiera purgatus qui fungis usus fuit. 1°. de comp. medicamen. sec. loc. 5°. 121. G
ex Colocynthide hiera quæ habet elleborum nō autē scāmōniā in pleuritide danda est. de uict. rat. in morb. acutis. cōm. 2°. 7°. 118. C
Colocynthis purgatiua est neruorū, & eorū passionū. de dyna. Sp. 21. D
ex Colocynthide catapotia. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. B
ex Colocynthide, aloe, & scāmōnia pilula Galeni. 14°. meth. 7°. 89. C
ex Colocynthide, aloe, & scammonia catapotia quo modo conficiantur. 1°. de comp. med. secundum locos. 5°. 121. G
ex Colocynthide, aloe, et scammonia pilula excepta succo brassicæ. 2°. de comp. med. secundum locos. 5°. 131. F/de rem. par. facil. 7°. 154. D
ex Colocynthide, aloe, & scāmōnia catapotia educūt bilem & pituitā à toto corpore, & à capite. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 221. F
Colocynthis medulle pars una, aloes & scāmōnij partes duæ, succi abinthij pars una excepta succo pomorum pilulae sunt ad alopeciam & ophiasin. de remed. parat. facil. 7°. 154. G
Colocynthis i clysteri phlegmone iccoris i declinatiōe. 13°. met. 7°. 84. A
Colocynthis uiridis succus intritus ischiadibus pdest. 7°. de simp. 5°. 52. A
Colocynthis ischiadicis prodest. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. B
in Colocynthis corio calefactū uinum. de remed. par. fac. 7°. 159. E
Colocynthis electarium. de med. exper. Sp. 107. G
COLON intestini unde sit dictū, & eius utilitas. de ana. uiu. Sp. 50. E
Colon uocat crassius intestinum. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
Colon quintū in ordine intestinorum. 5°. de usu partiu. 1°. 142. E/de ana. tom. uiuorum. Sp. 50. B
Colon ut est in medio, ita uiuatur exercitatione inferiorum, & superiorum partium. 5°. de san. tuen. 2°. 90. B
Colon cur sit obliquum. de anat. uiuo. Sp. 50. E
Colon proportionatur cæco intestino. 4°. de usu partiu. 1°. 141. D
in Colo, et cæco intestino seruatur excrementi portio. 1°. de cris. 4°. 129. C
Colon intestinum. 6°. de anatom. adm. 1°. 92. F
in Colo intestino uenæ & arteriæ adeo sibi mutuo sunt uicinæ & continuæ, ut se contingant. 9°. de usu partiu. 1°. 172. H
Colo mouet ad motū respiratoriorū organorū. 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
Colo turpe est uirum robustum egrotare. 5°. de san. tuenda. 2°. 88. H
ex Colo intestino fit quandoq; hectica. 10°. meth. med. 7°. 64. F
in Colo intestino si fuerit affectus quō cognoscat. 2°. de loc. aff. 4°. 9. F
in Colo abscessum esse significauit stercus exiens ex incisione p ani suppurati. 1°. de loc. affect. 4°. 2. B
ad Colli affectus fm Asclepiadē. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. D
ad Coli affectus. 8°. de compo. med. secundum loc. 188. H/ 5°. 196. H
ad Colon pertinet dolor infixus. 2°. de locis affectis. 4°. 11. A
Coli, & renum dolores decipiunt medicos, nec requirunt multum uaria medicamenta. 6°. de loc. affect. 4°. 36. F
Coli, & lapidis dolores difficulter distinguuntur. 2°. de loc. affect. 4°. 9. E
Coli, & renū cōmunicatio in symptomatibus. 6°. de locis affe. 4°. 36. D
Coli, & lapidis dolores habent præsidia cōmunia. 2°. de loc. aff. 4°. 9. F
in Coli, & lapidis dolore calida adhibentur. 2°. de loc. affect. 4°. 9. F
Coli doloris symptomata, & differentiæ. 6°. de loc. affect. 4°. 36. F
Coli dolore minor est capitis dolor. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. H
Coli dolor talis, ut seipsos aliq interfecerint. 2°. de cōm. se. lo. 5°. 134. G
in Coli dolore urina rubra mortem prædicat. de dynam. Sp. 35. D
in Coli dolore fomentum siccum ex milio. 12°. meth. med. 7°. 79. G/F
Coli dolor in aliquibus minus uexat, qui non unguuntur, neq; perfunduntur. 12°. methodi medendi. 7°. 79. E
in Coli dolore quæ per sedem imponenda. 12°. meth. med. 7°. 78. G
in Coli dolore balanus. 12°. meth. med. 7°. 79. F
in Coli dolore clyster qui recipit anseris seuū. 12°. meth. med. 7°. 79. F
ad Coli & intestinorū dolores oleum rutaceum. 12°. met. me. 7°. 78. H
ad Coli dolores medicamentū ano imponendū. de rem. par. fac. 7°. 168. A
Coli uitio obnoxij theriaca prodest. de ther. ad Piso. 96. B/de usu theria. ad Pamph. 5°. 98. F/12°. meth. med. 7°. 79. F
in Coli uehementibus doloribus stupefacientia adhibentur. 3°. de comp. med. secund. loc. 5°. 140. G
in Coli dolore quæ stupefacientia. in 6°. de morb. uul. com. 6°. 3°. 191. E
i Coli dolore ualet succus papaueris et castoreū itectā. 12°. me. 7°. 79. F
ad Coli dolorem. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. A
Coli dolor per duos dies uexauit. 2°. de symp. cau. 3°. 23. F
Coli doloris in intestinis casus. 1°. de locis affect. 4°. 5. G
Coli intestini doloris à purgāte medicamento casus. 1°. de lo. aff. 4°. 5. H
in Coli dolore casus rustici quo modo se curauerit, & sanatus sit. 12°. methodi medendi. 7°. 79. E
Coli dolor cum febre quo modo curandus. 12°. meth. med. 7°. 79. F
ad Coli inflatiōes Antonij pharmacopole. 9°. de cōm. se. l. 5°. 202. D
ad Coli inflationes Chariclis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. D
Coli, & matricis prolaxis inflatiōibus prodest pepliū. de dyn. Sp. 21. A
ad Coli inflationes. 2°. de antid. 5°. 116. A
Coli inflammati pulsus, qualis. de puls. ad tiro. 4°. 45. A
ad Coli mordicationē ualet adeps caprinus. 11°. de simp. med. f. 5°. 78. H
ad Colon pulsu exagitatum theriaca ualet. de theria. ad Piso. 5°. 91. F
ad Colon infestantes rugitus ualens antidotus. 2°. de antidotis. 5°. 111. F
Coli tormina qua pituita specie fiunt. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
Coli, splenis, & hepatis tumores q̄ respirationē faciāt. de dif. res. 3°. 59. C
ad Colon turgidum. 2°. de antid. 5°. 118. A
Colo uexatus solis purgationibus sanatus. de purg. med. 5°. 87. G
Colo laboranti nō sunt admodū adstringētia. 11°. meth. med. 7°. 73. B
COLOPHONIA quæ, & qualis. 2°. de composi. medicam. per genera. 219. E/3°. 5°. 233. C
Colophoniam omniū resinarū siccissima est. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 230. C
Colophoniam, pinea, & phryctæ resina accipiuntur pro eodem. 7°. de composi. med. per genera. 5°. 264. B
Colophoniam, & phryctæ melior Terebithia. 1°. de cōm. me. p ge. 5°. 215. D
Colophoniam quædam est chie mastichæ persimilis. 7°. de composi. medicam. per genera. 5°. 264. B
Colophoniam liquida. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 246. H
COLOR quid sit. de hist. philos. Sp. 5. B
Color proprium sensibile uisus. 7°. de decret. Hipp. 7°. 271. A
Colores ex contrarijs facti. 1°. de symp. caus. 3°. 17. B
Colores consequunt mixtionem ex qualitatibus. 1°. de usu par. 1°. 115. D
Colorum genera tantum quatuor. de hist. philos. Sp. 5. B
Colorum causas tractare non spectat ad medicum. 8°. de decret. 1°. 275. H
de Coloribus librum fecit Galenus. 6°. de decret. Hipp. 1°. 266. D
propter Colorem fit actio oculorū ex cōsequenti. 1°. de usu par. 1°. 115. E
Colorum dignotiones sunt operationes oculi. 5°. de decret. 1°. 255. F
à Coloribus solus alteratur crystallinus humor. 1°. de symp. cau. 3°. 14. B
Colorum alteratio cito peruenit ad cerebrum. 1°. de usu par. 1°. 167. F
in Colores quo modo aer mutetur. de oculis. 7°. 185. B
Coloratum cognoscit uisus unā cum colore. 7°. de decret. 1°. 271. A
inter Colores medios non discernunt oculi pisciū propter debilitatem uisus ex continua apertione. de anat. uiuo. Sp. 49. B
Colorem nō uariat incrementū rerum. de tum. præter naturā. 3°. 82. H
Coloribus cito, et uelociter opponit albū, et spendidū. de ocu. 7°. 182. G
à Coloribus omnibus alterationes sunt pathemata, siue passionēs uisus. de symptom.

de symptom. caus. 3^a. 10. D
 Color caruleus confert lippientibus. de subfig. empirica. 154. 32. B
 Color caruleus uisui iocundus. 1°. de symptomatum causis. 3^a. 17. A/ de anat. ocul. Sp. 57. E
 Colores qui uisum consolentur. 1°. de sympt. caus. 3^a. 14. F
 Coloris citrini non nihil habet tertius humor oculi, qui est ut uirum. de comp. ag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. C
 Colores oculorum non significant super totam temperaturam. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 146. D
 Color uuae tunicae. de anat. uiuo. Sp. 49. F
 Colorem Citrinum à Leone tenuit Alexander. de spermate. Sp. 38. H
 Color citrinus & aliqui uiridis est cōcepti in horis bilis. de sper. Sp. 37. C
 Color Fulgidus aerem mutat in instanti. de oculis. 7^a. 185. C
 Color Lacteus à lacte clare denominatur. sed de porro & porraceo dubi tatur. in prognost. com. 2°. 4^a. 201. G
 Colorem Liuidum, & nigrū facit frigus. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. F
 Color Phœniceus unde dicatur. in prognost. com. 2°. 4^a. 201. G
 Coloris phœnicei quousq; euadāt partes spōgijs fouēda sunt, quæ nec tu- mefcūt nec rubescūt, & deinceps scarificāda. de cucur. scar. 6^a. 3. C
 Color Ruber in sanguine à quo fiat. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 277. G
 Color rubens nocet sanguine expuentibus. de subfig. emp. 154. 32. B
 Color Rufus qui sit. 1°. de cris. 4^a. 130. B
 Color rufus est qualis est sandarachæ. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 155. F
 Color splendidus summe aduersatur lippienti. de subfig. emp. 154. 32. B
 Coloris Vitalis flos. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. F
 secundū Colores carnis diuersitas. Sp. 55. G
 in Coloribus humorum uariationes. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. A
 Colores hominum considerare debet medicus. de sperm. Sp. 39. F
 Color quando non est considerandus. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 84. A
 Color quem hæmorrhoides induxerūt à docto medico cognoscitur. 1°. de locis affectis. 4^a. 6. D
 Colores significantes temperamēta. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 146. D
 bñ Colorata sūt corpora in aglonia tēpestate. cō. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 bene Colorata est mulier ad se ipsam collata si marē concepit, si uero fœ- minam, male colorata. com. 5°. ap. 42°. Ex. 41. D
 Coloratio facies quid significat. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 170. H
 Colores uarij secundū uarium sanguinē. 2°. de elem. 1^a. 9. A
 Coloris uitium non est morbus. 1°. meth. med. 7^a. 8. C
 Color uitiosus est affectus. 2°. methodi medendi. 7^a. 10. A
 Color significat affectum. 1°. de locis affectis. 4^a. 6. D
 Colores hominum ostendunt humores abundantes. 8°. de dec. 1^a. 276. F/
 4°. de sanit. tuen. 2^a. 84. B/ 14°. meth. medendi. 7^a. 93. D
 Color prouenit à succis, cum se succi in altum nō receperunt. 4°. de san. tuenda. 2^a. 84. A/ com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Color præter naturam totius corporis notat humorem euacuandum. cō- men. 1°. aph. 2°. 3. D/ com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Color albicans significat pituitam. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Color niger toti corpori quo modo ex liene fiat. de atra bi. 1^a. 36. A/ 5°. de locis affectis. 4^a. 83. B
 Color ater præter naturam, similis est atro colori qui naturalis est. de opt. secta. 154. 26. A
 Colorem plumbi aliqui habent. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 84. B
 Colorē mixtum ex albo, & liuido aliqui habent. 4°. de san. tu. 2^a. 84. B
 Color liuidus in febribus semp malus. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 159. G
 Color pallidus & ruber familiaris in febribus. in 6^m. de morbis uulgari- bus, commentario 1°. 3^a. 159. G
 Colore faciei rubro significatur sanguis è naribus & abscessus post au- res. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 170. G
 Coloris uiridis, & nigri in acutis causa. in prognost. com. 1°. 4^a. 191. D
 Color totius uultus uiridis, aut niger, malus. in prog. com. 1°. 4^a. 191. B
 Colore malo qui sint. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 150. H
 Color patientium pestilentiam, qualis. 3°. de præfag. ex pul. 4^a. 116. G
 i Colore et alimēto paulatī ladiū hō iecore dībitato. 6°. d. dec. 1^a. 261. H
 Color liguæ, et totius corporis alterat iecore uitiat. 2°. de lo. af. 4^a. 13. E
 Colorū uitij cognoscūt affectus ex iecore et splene. 3°. d. lo. af. 4^a. 19. E
 Colores uarij ob iecur male affectum. 5°. de loc. affect. 4^a. 34. B
 Color pallidior in toto corpore apparens significat bilis excessum. com- mentario 4°. apho. 2°. Ex. 27. E
 Color à facie icterici quibus sit abolendus. de cura icteri. Sp. 111. F
 Colorem quæ expurgent. de cura icteri. Sp. 111. B
 Colores malos emendat herbum. de simplici. medic. Sp. 85. B
 Colori citrino ualens medicamen Azariconis. de med. exper. Sp. 105. G

Colorem ictericorum potenter emendat triasandali. de dyn. Sp. 26. E
 Coloratis male theodoricum emperiston facit. de dynamid. Sp. 25. H
 Colorem bonum facit acetum scillinū. de medic. fac. par. 7^a. 179. C
 Colorem bonum in uniuersum inducens confectio. 8°. de compo. medic. secundum locos. 5^a. 195. G
 Color hilaris quo modo per totū corpus inducatur. de dynam. Sp. 25. G
 Colorem faciei nitidiorē per pharmaca facere est comptorij maleficij. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 126. B
 Color in quibus uisibiliter mutetur. de symp. diff. 3^a. 13. B
 Colores naturales in quibus mutantur. de sympt. diff. 3^a. 13. B
 Coloris symptomata unde. 3°. de sympt. caus. 3^a. 30. D
 Color quo modo mutet in corpore, et ex quibus. 4°. de san. tu. 2^a. 84. A
 Colores quo modo i corpore affecto mutabūtur. 3°. de sym. cau. 3^a. 30. A
 Color quo mutet in leuce, & elephātiāsi disputatio. de sym. diff. 3^a. 12. H
 Color unius particulæ quandoq; mutatur. de symp. diff. 3^a. 13. B
 Colores præter naturā morbos necessario sequunt. de sym. diff. 3^a. 13. F
 Coloris mutationes in toto corpore longitudinem morbi significant. cō- mentario 4°. aph. 40°. Ex. 32. D/ de præf. exper. conf. Sp. 77. G
 Color mutatus ex fluxu sanguinis superfluo signum esse infrigidati, & humectati corporis, collige. secretorum. Sp. 98. G
 Coloris mutatio in sanguine quo modo intelligitur. de uenæ sect. aduer. Erasistratum. 6^a. 7. G
 ex Coloribus sputorū diuersitas humoris ostendit. 2°. de lo. af. 4^a. 13. B
 de Colore sedimenti. de urinis. 4^a. 124. B
 Colores nigros in excrementis sponte deiectis, malū portendere collige. comment. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Colores præter naturā plures in excrementis eductis à medicamēto uim habēte plures humorū species euacuare, nihil absurdum significant. commentario. 4°. apho. 21°. Ex. 29. F
 Colores præter naturā multi sponte euacuati multarū atq; malarū dispo- sitionum in corpore sunt signa. com. 4°. apho. 21°. Ex. 29. F
 Colorē graminis habētia excrementa. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 148. F
 Colorem, odoremq; excremento quod euacuatur similem habent sudo- res. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. F
 Colores nebularum in urinis cōsiderandi. de uri. sign. ex Hip. Sp. 78. G
 Colores urinarū, & nebularū quid importet. cō. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Colores urinarū qui spectāt, tinctorum per derisum ab Erasistratijs ap- pellantur. de caus. procatar. 3^a. 98. C
 Colores urinarum, quales. de urinis. 4^a. 123. A
 Coloris subsidentiarum urinarum uarietas unde proficiatur. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 155. F
 Color subrubeus urinae salutaris est. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Coloratam bene duntaxat esse urinam sufficit quandoque ad solutionem morbi. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
 Color urinae si biliosus fuerit, hypostasis autem alba, erit bilis cum pitui- ta. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. D
 Colore cholerico si fuerit urina albam habens nebulam, & surfures su- pnatates, aut lōgā ægitudine aut mortē significat. de dy. Sp. 34. C
 Colorem æruginosum habens urina spasmū significat. de dyn. Sp. 34. B
 Colorem non bonum habens urina in synocha, & si non fuerit digesta, uel constitutionem urinae animalis similem habuerit, & missa in cali- ce cito rescederit, & amens patiens fuerit, & insomnia senferit, spaf- mum significat, aut mortem. de dynamid. Sp. 34. E
 Color urinae si albicans fuerit, & hypostasis rufa quid fieri debeat. de uri. signif. ex Hipp. Sp. 79. D
 Colorū oleosorū in urinis iudicia. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 147. H
 secundū Colorem, & regionem differunt aquæ. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 à Colore secūda bonarū, et malarū aquarū cognitio. de bo. aq. Sp. 76. A
 Colore, & gustu cognoscimus fruges calidas esse uel frigidas. 1°. de alim. facultatib. 2^a. 13. B
 Color albus minime calidū indicat uinum. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. A
 Color flauus calidissimum esse indicat uinum. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. A
 Coloris granati uinum est boni nutrimenti. de disso. cont. Sp. 73. B
 Color uini per se nec prodest nec obest, sed per accidens. de uict. ratio. in morbis acutis, commentario 3°. 7^a. 125. H
 in Coloribus singulis calida, frigida, humida, siccaq; reperias. 4°. d. sim- pli. medica. facul. 5^a. 31. D
 Colores, odores, consistentias, formas medicamenti cuiusq; non esse esti- mandas, collige. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 10. A
 neq; Colores, neq; odores, neq; alia accidentia sunt consideranda in ex- pendendis facultatibus medicamentorū. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 16. E
 ex Colore quærentes facultates medicamentorum, reprehendūtur. 3°. de simplic.

- simp. medic. fac. 3^a. 17. C
 ex Coloribus certū, tutumq; nō est de tota medicaminū facultate conij= cere. 4°. de simp. med. facul. 5^a. 31. D
 ex Colore arguit similitudinem naturæ Galenus in cnico, & pituita. 3°. de simplici. med. fac. 5^a. 23. D
 Colores quo modo uariētur in emplastris. 2°. de cōp. me. p ge. 5^a. 222. B
 sui Coloris cur debent esse fasciæ. de fascijs. 7^a. 293. G
 C O L U M B A E boscaes, quæ. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 223. C
 Columbae non habēt flauam bilem secundū aliquos, quia nō habent uesti= culam fellis, sed ridiculi sunt. de atra bile. 1^a. 37. F
 Columbae uolucres laudabiles. de ren. affect. dignot. & med. 7^a. 195. F
 Colūba nulla ex parte omnino dānanda. de bon. & uitio. succ. 2^a. 34. H
 Columbae turricolæ sunt meliores domesticis ad tenuantem cibum. de at= ten. uict. rat. 2^a. 45. C
 Columbae caro ad coquendum faciliior gressilibus. 3°. de ali. fa. 2^a. 29. C
 Columbarum pulli sunt boni chymi, & subtilis. de diff. cont. Sp. 73. H
 Columbarum pullorum caro generat sanguinem calidiorem, & crassio= rem temperato. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Colūba edendæ sunt modice si homo uiuit ociose. de atten. uic. 2^a. 45. F
 Columbae iuuenes utiles in calidis, & siccis. 8°. meth. med. 7^a. 51. B
 Columbae gregales in turri nidificantes conueniunt siccis. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 99. G
 Columbi languentibus dari consueti. de uict. ratio. in morbis acutis, com= mentario 1°. 7^a. 113. C
 Columbarum pulli dandi sunt his quibus dolet caput. de composi. medic. secundum locos. 5^a. 133. E
 Colūbinus sanguis, qualis. 2°. de comp. med. per gene. 5^a. 223. C
 Columbarū sanguis nō est inferior sanguine suū. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. H
 Colūbarū sanguis multo peior sanguine leporino. 3°. de ali. f. 2^a. 30. A
 Columbarū sanguine quidam uescuntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. H
 Columbae sanguis menynge affunditur in fractura cranci. 10°. de simpli. medicam. facul. 5^a. 72. G/H
 Columbae ne an colūbi, pulli uel adultæ sanguis dbeat poni super menyn= gem. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. H
 cum Columbino sanguine fœnugræci succus ad ophthalmias oculorum. 10°. de simpli. medicam. facul. 5^a. 72. H
 Columbinus sanguis instillatus ad hæmalopas, & hyposphagmata. de re= med. par. facil. 7^a. 156. F
 Columbae sanguis instillatus ad nyctalopas. de remed. par. fac. 7^a. 156. H
 Colūba sanguis ad hyposphagmata in oculis. 10°. de simp. me. f. 5^a. 72. H
 Columbae sanguis ex pennis teneris in oculis cruentis & in plagis eorū. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. G
 Columbae sanguis ad petiam oculi. de oculis. 7^a. 190. D
 Columbae sanguis ad oculorum tumores. de oculis. 7^a. 190. D
 Columbarum stercus, quale. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 234. A
 Columbarum stercus non foetidum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. A
 Columbino stercorei accumulato, potissimum syluestrium columbarum, si manum inferas, etiā si calidam, manifestam tamen senties caliditatem, 3°. de simp. med. fac. 5^a. 22. G
 Columbinum stercus acre. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 256. F
 Columbarum, et iumentorum excrementa à sole calefacta exurebant. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. A
 in Columbarum stercore ignem accensum ob putrefactionem uidit Ga= lenus. de caus. morb. 3^a. 6. D
 Columbarum agrestium stercus maiori tempore perfecte accenditur, & plurimo tempore durat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. A
 Columbinum stercus quo modo accendit domum ex reflexione solis. 3°. de temperamentis. 1^a. 22. D
 Columbinum stercus est minus subtile Euphorbio. 3°. de composi. medic. per genera. 5^a. 234. B
 Columbinus fimus admodum attrahit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. F
 Columbinum stercus ad pilorum ablationē in oculis. de oculis. 7^a. 190. E
 ex Columbarū stercore medicamentū. 3°. de cō. med. p ge. 5^a. 234. A
 Columbinū stercus quale sumi debet. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 140. B
 Columbarum domesticarum stercus imbecillius est montanarum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. H
 Columbarum stercus ad quæ ualeat. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. A
 Columbarum stercus ad rubrificandum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. A
 Columbarum stercus. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 231. A
 G O L Y M B I N A herba columbaria, uerbena, & peristereon, idē est. de simp. medic. Sp. 89. C
 C O L Y M B A R I A pars organorum. de machin. 7^a. 309. F
 Columbaria cur in organis. de machin. 7^a. 310. B
 C O L U M N A ita est matrix mulieris, ut masculo ueretur. de natura & ordine cuiuslib. corp. Sp. 42. B
 Columnæ quid. de hist. philos. Sp. 7. F
 Columella quid sit. de compo. med. sec. locos. 5^a. 172. E
 Columna & uua idem. 11°. de usu partium. 1^a. 188. E
 Columellæ utilitas. 11°. de usu partium. 1^a. 88. F
 in Columellæ uitio quid agendum. 14°. meth. med. 7^a. 90. H
 Columella cum ex capite egrotat quō curanda 6°. de san. tu. 2^a. 100. A
 in Columellam quibus fluxiones procumbunt, quæ exercitatio sit uitan= de. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 90. A
 in Columellis tumentibus quæ uitanda. 6°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 174. H
 Columellæ prodest acantha ægyptia. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. A
 ad Columellæ affectus hirundines uisæ ualēt. 11°. de simp. me. f. 5^a. 82. B
 Columellæ inflammatio uua dicitur. 6°. de compos. med. sec. loc. 5^a. 173. E
 Columellæ inflammationes quo modo secundum tempora curandæ. de re. para. facil. 7^a. 157. E
 Columellæ phlegmonæ quæ conueniant. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. H
 Columellas phlegmone grauatas iuuat: euidenter lapis ageratus. 9°. de simpli. medicam. facul. 5^a. 67. H
 Columellam phlegmone affectā mitigat lac. 10°. de simp. me. f. 5^a. 73. H
 Columellam phlegmone affectā quo modo iuuat succus cyrenaicus collo suspensus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. H
 ad Columellas inflammatas. 6°. de comp. med. sec. lo. 173. C/5^a. 174. D/ F/. de rem. par. 157. H/ 7^a. 158. A
 ad Columellā diu inueteratā capita mænidū faciūt. 11°. de simp. 5^a. 79. F
 Columella pendula quid sit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. E
 ad Columellam pendulam. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. E
 ad Columellas laxatas Asclepiadis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. G
 ad Columellam laxatam Heræ. 6°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 174. F
 ad Columellam laxatam. 6°. de compo. med. sec. lo. 171. B/7°. 5^a. 181. G/ de rem. par. fac. 7^a. 158. A
 Columella laxata refecatur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. E
 Columella quo casu incidat. 6°. de sa. tu. 2^a. 98. F/14°. met. m. 7^a. 90. G
 Columellā Galenus præsecuit, ac solo eo diphryge, quod post cadmiā re= perta fuerat, ad cicatricē usq; est usus. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. B
 Columella quo modo auferenda. 14°. meth. med. 7^a. 90. G
 ad Columellas Critonis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 175. A
 Columellæ pharmacum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 173. F
 ad Columellam utitur aridis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. G
 contra Columellā arida excipiuntur cochleari, quod melius est ut in obli quam lineā desinat quā in rectā. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. G
 in Columella causticis utitur. 14°. meth. med. 7^a. 91. A
 ad Columellas Sorani. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 175. A
 ad Columellam. 6°. de comp. medicam. secundū loc. 5^a. 172. E/de medic. facil. parab. 169. H/ 7^a. 171. E
 Columella sanguinē effundens difficulter cōpescitur. fin. med. 154. 50. A
 C O L Y M B A D I S herba, qualis. 1°. de antid. 5^a. 101. B
 C O L Y M B A E N A E conueniunt stomachicis. 8°. de compo. medica. secundum locos. 5^a. 192. C
 C O M A nomen habuit à symptomate. 2°. meth. med. 7^a. 9. E
 Coma apud Hippocratē quid significet secundū aliquos. d. com. 3^a. 48. H
 Κῶμα, græci uocant marcorem frigidi succi. 4°. de sani. tuen. 2^a. 84. E
 Coma quid uocetur secundum consuetudinem. de comate. 3^a. 49. H
 Coma quid sit. de sympt. diff. 11. G/de comate. 3^a. 49. G/in 1^m. prorrh. commentario 1°. 161. B/com. 3°. 4^a. 178. C
 Coma unde oriatur. de comate. 3^a. 49. A
 Coma quo modo fiat. de mult. 3^a. 81. G
 Coma quæ nā sit, et an caros possit appellari. in 1^m. pror. cō. 1°. 4^a. 173. F
 Coma est somnus obstupidus. in prōgnost. com. 1°. 4^a. 192. A
 Coma pro somno. de comate. 3^a. 48. H
 Coma uigiliæ opponitur. de comate. 3^a. 49. E
 Coma uigil. de comate. 3^a. 49. H/in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 161. B
 cum Comate fiunt uigiliæ. in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 161. B
 Coma iunctum uigiliæ quo modo fiat. in 1^m. pror. cō. 3°. 4^a. 178. D
 Coma ecstasi contraria. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 179. D
 Coma à quo fiat humore. 1°. de symptom. caus. 3^a. 19. B/in 1^m. prorrh. commentario 3°. 4^a. 188. G
 Coma, & caron faciunt frigida non somnum. 1°. de symp. caus. 3^a. 19. B
 Coma & altus somnus proprium sunt cerebri humiditatis. 4°. de præ= sag. ex puls. 4^a. 120. G
 Comatis uitio stomachi quidam corripuntur. 1°. de symp. caus. 3^a. 18. F
 Coma

Coma non necessario sequitur male cōcoquentē. 3°. de sym. cau. 3°. 30. B
 Coma ex inmodico uini potu. 3°. de temp. 1°. 23. D
 Comatosi quæ symptomata cōtingunt. in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 160. H
 Comatosi habent oculos clausos. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 176. F
 cum Comate desipientia quo modo fiat. in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 168. B
 cum Comate ceruicis dolor quid significet. in 1°. prorrheti. commenta-
 rio 3°. 4°. 179. C
 Comata cur sunt sine insomnijs. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. G
 cum Comate desipientium pulsus, qualis. in 1°. prorrh. cō. 1°. 3°. 168. B
 Coma habentes non phrenitici. de comate. 3°. 49. B
 Comatosus homo quo fiat, & q̄ pulsus. 4°. de præf. ex puls. 4°. 121. A
 in Comate causa præcedens pulsus mollis est præter naturam. 1°. de præ
 sag. ex pulsibus. 4°. 109. D
 in Comate euacuandū ante quartū diē. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. E
 in Comate medicamenta capiti applicantur. 1°. de sympt. cau. 3°. 19. B
 COMA non alenda ante curationem in defluuio capillorum. 1°. de cō-
 posi. medicam. secundum locos. 5°. 125. F
 ad Comam. de medic. fac. parab. 7°. 175. F
 COMAE rosarum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. B
 COMACINVM unguentum conuenit frigiditatibus. 3°. de sanitate
 tuenda. 2°. 81. C
 Comacinum unguentum ad quid utile. 3°. de san. tuen. 2°. 81. C
 COMAGENVM ex Syria asportatur. 2°. de composit. medicamen.
 secundum locos. 5°. 135. F
 Comagenum oleum acopon. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 269. F
 Comagenum oleum laxat. 7°. de composit. medicam. per gen. 5°. 264. E
 Comagenum ad sicca liquanda. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 264. C
 COMMANDVATIONES ad molares dentes. 5°. de cōpo. me-
 dic. sec. loc. 5°. 164. B
 COMARVS, id est arbutus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
 Comarus est planta agrestis. 2°. de alum. fac. 2°. 21. H
 COMBVRVNTVR quādoq; partes sub cute ipsa refrigerata. com.
 4°. apho. 37°. 32. B/apho. 48°. 33. B/com. 7°. apho. 1°. 54. A/apho-
 rismo. 68°. Ex. 60. F
 COMBUSTA an calidiora sint uel frigidiora. 9°. de simpl. medica.
 facultatibus. 5°. 64. C
 Combusta quæ calida, & quæ frigida fiant. 9°. de simp. med. fa. 5°. 64. E
 Combusta ab aliquibus frigidiora putantur, ab aliquibus fieri magis cali-
 da. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 64. E
 Combustum nullum est frigidum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. E
 non Combusta, diphryges, sarcocolla, chalcitis, æs, ærugo, chalcanthum
 acria omnia. 4°. de comp. med. per genera. 4°. 238. G
 Combusta diphryges, sarcocolla, chalcitis, æs, ærugo, chalcanthū, mode-
 rata. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 238. G
 COMBUSTIO tollit erosionē simplicibus. 4°. de cō. m. p. 5°. 236. B
 ex Combustionibus ephemera tactu cognoscuntur. 1°. de arte curat. ad
 Glaucōnem. 7°. 95. D
 ad Combustos succus Centauræ. de uirt. centau. Sp. 93. F
 ad Combusta faciunt Ederæ folia. de simpl. med. Sp. 84. A
 Cōbustis mederi & sanguinis profluuijs cōpetere uidetur Gallij flos. 6°. de
 simp. med. fac. 5°. 45. D
 Combusta sanat Hypericon pro fomento positū. de simp. med. Sp. 92. E
 ad Cōbusta pficiunt Lilij folia cōcta & imposita. de simpl. me. Sp. 86. D
 ad Combusta illinitur terra samia, ut prohibeat fieri pustulas. de sim-
 plic. med. Sp. 85. B
 ad Combustos. 2°. de comp. med. per gen. 223. A/6°. 5°. 259. F
 ad Combustionem in stomacho. secretorum. Sp. 98. C
 cur COMESSE bibereq; nobis necesse est. 1°. de san. tuen. 2°. 67. E
 non Comedant cur animalia & feræ quæ latibula hyeme habitant. de ue-
 næ sect. aduers. Eras. 6°. 9. A
 Comedenda quæ sint prius, & quæ posterius. de uict. rat. in morb. acut.
 commentario 3°. 7°. 129. C
 Comedendi fructus ante cibum, qui. de dispo. cont. Sp. 75. A
 Comedentes multum facit cholera rubra. de dynam. Sp. 19. E
 Comedendi magnum desiderium remittere, eundemq; prostratum excita-
 re theriaca potest. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. F
 Comedunt quidam semel, sed plus quàm alij bis. de sal. diæ. 2°. 41. C
 pro Comedentibus semel tantum quæ olera conueniant contra ipsorum
 symptomata. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 145. B
 Comederunt qui nuper et biberūt, lauandi non sunt, neq; nuper loti sta-
 tim comedant bibantq; de uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 132. G
 quando Comeditur aliquid, clauditur perfecte coopertorium epiglotti-

dis. de uo. & anhel. Sp. 61. C
 Comedisse oino prius oportet, uel aquā prius bibisse à leunutrimento, &
 iam subducto, q̄ cucurbitulas adhibeas. de cucur. reuul. 6°. 3. C
 p ea quæ Comeduntur, & bibūtur sanātur ulcera uentriculi, pulmonis,
 & pectoris. 5°. meth. mod. 34. D/10°. 7°. 64. F
 COMOEDIAM agentes cur multis utantur balneis, & cibos lenes
 ac laxantes edant. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. E
 COMMENTARIA differunt à tractatione rerum. in 3°. de mor-
 bis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 130. A
 Commentatoris enarratoris ue intentio, & officium quod sit. in progn.
 commentario 2°. 4°. 200. H
 Commentariorum officium. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 130. A
 Commentator non debet solum bene dicere, sed debet etiam menti hære-
 re scriptoris. de comate. 3°. 49. B
 Commentationes longas esse nō debere, collige. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. B
 Commentaria sua Galenus qua occasione conscripserit. in 3°. de morb.
 uulgaribus, commentario 1°. 3°. 134. E
 Commentarios sibi fecit Galenus ob senectutem obliuiofam. 3°. de diffi-
 pulsum. 4°. 60. H
 Commentaria Galeni in primum de morbis uulgaribus, qualia. in 1°. de
 morb. uulg. com. 2°. 3°. 107. F
 Commentaria libri de morbis uulgaribus Hippocratis post commentaria
 libri pgnosticorū fecit Galenus. in 1°. de mor. uulg. cō. 3°. 3°. 121. A
 Commentarius est liber sextus Hippocratis epidemiorum non iustum uo-
 lumen. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 154. F
 Commentationes in Hippocratem suas cur Galenus uoluerit esse inæqua-
 les. in prognost. commentario 3°. 4°. 206. B
 Commentationes lege Expositiones.
 COMI semen est simillimum aniso. de simplic. med. Sp. 81. G
 COMMI, id est gummi. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
 COMICI nihil uolunt pbare: & eorū finis. 5°. de decret. 1°. 259. D
 Comici cur mordēt stultitiæ, filios Hippocratis ex sententia stoicorum.
 q̄ animi mores. 1°. 318. F
 COMMINTAE in minimas partes piperis particula calefaciunt
 citius. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. C
 COMMISSVRAS habet fœmina in circuitu, cui galea superposi-
 ta est, quā græce craniū appellāt. de nat. & ord. cuius. cor. Sp. 41. H
 Commissura cranij cur serrata. 9°. de usu partium. 1°. 171. F
 Commissuræ squamose, quæ. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 169. H
 Commissuras omnes iungit chartilago. 2°. de usu partium. 1°. 123. F
 per Commissuras expurgatur cerebrum. 1°. de sanit. tuenda. 2°. 68. D
 Commissurarum distentio inter capitis exteriores connumeratur affe-
 ctus. introd. Isa. 59. C
 Commissurarum distentio articularū omnium affectus. introd. Isa. 59. E
 de COMITIALI morbo. 3°. de lo. affect. 4°. 19. E
 Comitalem morbum epilepsiam uocant. de diff. morb. 3°. 3. E
 Comitialis morbus, cur magnus et puerilis dicatur. in 6°. de morbis uul-
 garibus, com. 6°. 3°. 197. C
 Comitialis cur Hercules dicitur. in 6°. de morb. uulg. cō. 6°. 3°. 197. C
 Comitialis cur sacer morbus, sed falsa opinione dictus. in 6°. de morbis
 uulgaribus, com. 6°. 3°. 197. D
 Comitialis non est diuinus morbus. in prognost. com. 1°. 4°. 190. D
 Comitialis morbus quid. intr. Isa. 56. C
 Comitialis morbus est genus quoddā conuulsionis, & quid sit. 3°. de locis
 affectis. 4°. 17. G
 Comitialis morbus est cōuulsio totius corporis. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 197. E/1°. methodi medendi. 7°. 8. B
 Comitialis morbus, et morbus attonitus est morbus acutus sine febre. cō-
 mentario 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 Comitialis morbus est diuturnus. com. 6°. apho. 47°. Ex. 52. B
 Comitialis morbus, diuturnus est. fin. med. Isag. 56. B/1°. de crisi. 4°. 126. F/ quos purg. oportet. 5°. 88. B/com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Comitialis morbus inter magnos morbos connumeratur. 6°. de sanitate
 tuenda. 2°. 100. A
 Comitalem morbum paruum, in quibus concubitū esse Democritus sen-
 tiebat. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 130. D
 Comitialis morbus habet tempora. de tot. morb. temp. 3°. 89. C
 Comitialis morbus quo modo fiat. in 6°. de morb. uulga. com. 1°. 3°. 155. A/4°. de locis affectis. 4°. 22. H
 Comitiali morbo quo modo differt cōuulsio, quæ à spinali medulla in-
 cipit. 3°. de locis affectis. 4°. 17. G
 Comitialis morbi, apoplexiæ, cari, catalepsis, catochi, & soporis uigi-
 lantiæ

- lantia differentia. 4°. de locis affectis. 4°. 23. A
 Comitialis morbi & apoplexiæ differentia. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. G
 Comitialis morbi quo modo oritur & in qua parte. in 6°. de mor. uul-
 ga. commentario 6°. 3°. 197. D/3°. de loc. affect. 4°. 17. G
 Comitialis fit cum pleni sunt uentriculi cerebri. de instr. odor. 1°. 112. F
 Comitialis morbus propter quas causas iuuenibus fiat. commentario 5°. aphorif. 29°. Ex. 26. C
 Comitialis puerorū morbus unde. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 144. G
 Comitialis morbi tres differentia, à uentriculo, à cerebro, & ab alia par-
 te. 3°. de loc. affect. 4°. 19. E
 Comitialis morbi quædā causæ adducuntur. 5°. de loc. affe. 4°. 32. F
 Comitiales morbi ex imodico uini potu. 3°. d. tē. 1°. 22. G/d. cau. 3°. 7. D
 Comitialis conuulsio ex uapore ichorum aliquibus oboritur. 6°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 98. H
 Comitialis morbus fit, si quis plenus humoribus exerceat corpus. commē-
 tario 3°. apho. 20°. Ex. 24. C
 Comitiales morbos faciunt pauci motus. 8°. de sanit. tuen. 2°. 65. F
 Comitialis à coitu læditur. in 6°. de morbis uulg. com. 6°. 3°. 193. A
 Comitialis morbus fit etiam à uentriculo. de symp. caus. 3°. 18. F/3°. de lo-
 cis affect. 19. C/5°. 4°. 32. E
 Comitialis morbus ex ore uentriculi ob non probam coctionem, largum
 meri potum, ueneris immodicum usum. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G
 Comitialis morbi à uentriculo dependētis exemplo est melancholiæ ter-
 tium genus, quod medicorum aliqui hypochondriacum flatuosumq;
 morbum nominant. 3°. de loc. affect. 4°. 18. G
 Comitiales affectus sunt frigidityate uincēte. de palp. trem. con. 3°. 54. D
 Comitialis morbi & apoplexiæ causa est humor frigidus, & crassus. cō-
 mentario 2°. aph. 45°. Ex. 18. G
 Comitialis morbus fit in pluuiarū multitudine. cō. 1°. aph. 16°. Ex. 22. H
 Comitialis morbus ex pituita ortum habet. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
 Comitialis morbus fit crassus, frigidus, & pituitosis humoribus. cōmē. 5°. aphorismo 7°. Ex. 38. A
 Comitalem morbum faciunt atra bilis, et pituita. 3°. de loc. aff. 4°. 18. D
 Comitali morbo afficiuntur magna ex parte melancholici. 3°. de locis
 affectis. 4°. 18. C
 Comitalis morbus cur fiat i autūno, et qbus. cō. 3°. aph. 22°. Ex. 24. G
 Comitalis morbus fit uere. com. 3°. aph. 2°. Ex. 24. A
 Comitalem passuro morbum, cerebrū imbecille esse debet. commentario
 6°. aphorismo. 28°. Ex. 49. A
 Comitalem morbum antecedit animi defectus. 1°. de arte curat. ad Glau-
 conem. 7°. 98. F
 in Comitali morbo loci affecti nullum est signū. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
 in Comitali quæ passio sepius accidat. de diff. morb. 3°. 3. E
 in Comitali morbo ratio, & memoria læduntur. 3°. de loc. aff. 4°. 17. G
 in Comitali morbo spiritus quomodo habetur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. E
 Comitalis morbus lædit uocem. 4°. de loc. affect. 4°. 26. D
 Comitalium pulsus qualis. de puls. ad tir. 46. B/de cau. pul. 4°. 102. G
 in Comitali morbo quare fiat spuma. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 Comitalis morbus proximus est apoplexiæ. cō. 2°. apho. 43°. Ex. 18. G
 in Comitali morbo semen quandoq; emittit. 6°. de loc. affect. 4°. 41. G
 in Comitali morbo uelox discussio ppter quid fit. 3°. de lo. aff. 4°. 17. G
 ut Comitalis morbus habet accessiones cephalæ. 3°. de loc. aff. 4°. 20. E/2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
 Comitales circuitus luna custodit. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
 Comitalem morbum à crure incipientem patientis pueri casus. 3°. de lo-
 cis affectis. 4°. 19. E
 Comitali morbo correpti grammatici casus. 5°. de loc. affect. 4°. 32. F
 Comitalis morbus an sanabilis sit, expimētū. de med. fac. par. 7°. 162. C
 Comitales morbi quibuscunq; fiunt ante pubertatē, mutationē accipiūt,
 quibuscunq; autem uigesimoquinto anno, commoriuntur. commenta-
 rio. 5°. aphorismo 5°. Ex. 37. H
 Comitalis puerorum cur finiat in pubescentia. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, commentario. 1°. 3°. 144. G
 in Comitali morbo cōuulsio ex repletiōe partiū neruosarū nec acutissi-
 ma, neq; similiter piculosa ē ut ex euacuatiōe. c. 5°. aph. 7°. Ex. 45. E
 Comitalis morbus non finitur in paralyfim. 4°. de loc. affect. 4°. 22. H
 Comitalem morbum quo modo iuuant diurnæ febres & quartanæ. in
 6°. de morbis uulgaribus, com. 6°. 3°. 197. D
 Comitalis morbus à quartana ex pulsus. in 1°. de mor. uul. commē. 3°. 118. H/in 6°. com. 6°. 3°. 197. D
 Comitalis morbi curatio. introd. Isa. 56. C
 Comitali morbo quæ conferant. com. 2°. aph. 45°. Ex. 18. G
- Comitalē morbū icipiētē phibuit Galenus. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Comitali morbo laborātes quo modo regendi. 6°. de san. tu. 2°. 100. A
 ad Comitalē morbū patiētē subito excitādū. de med. fac. par. 7°. 162. C
 ad Comitalem morbum ualde efficax. de med. fac. parab. 7°. 174. C
 ad Comitalē morbū diurnū et incipientem. d. med. fac. par. 7°. 178. D
 à Comitali morbo multos seruauit Galenus, eos ineunte uere euacuans.
 de purg. med. 87. G/quos purg. opor. 5°. 98. B
 in Comitalem morbum qui prompte incidunt, illis uere uena secāda. de
 curan. rat. per sang. miss. 17. E/G/ 6°. 18. E
 Comitalibus morbis obnoxijis præseruationis causa potius in cruribus
 secanda est uena. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. H
 Comitalis morbus uere indiget purgatione humoris pituitosi, cum sit ex
 crassis humoribus. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. D
 Comitalis morbus exigit euacuationem pituitæ. quos purg. opor. quib.
 med. & quo temp. 5°. 88. C/F/com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Comitali spasmō assidue uexatus grammatici stomachus quomodo ro-
 boratus fuerit à Galeno. 6°. de sanit. tuend. 2°. 100. H
 ad Comitali morbo apprehensos. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139. A
 in Comitalibus habenda cura capitis. de foet. for. 1°. 324. C
 in Comitali morbo remedia capiti applicantur. 3°. de loc. aff. 4°. 17. B
 Comitalis morbus sanatur calefaciendo cerebrū. 3°. de loc. aff. 4°. 17. C
 Comitali correptus ex membro aliquo quomodo sit curandus. 3°. de lo-
 cis affectis. 4°. 19. H
 pro Comitali morbo ab aliqua parte medicamentum ex thapsia, & sina-
 pi. 3°. de loc. affe. 4°. 19. H
 Comitali morbo ex ore uentriculi laboranti cur dedit Galenus uinum
 album modice adstringens. 5°. de loc. affe. 4°. 32. F
 Comitali morbo ex ore uentriculi laboranti medicamentum amarum ex
 aloe datur. 5°. de locis affectis. 4°. 32. G
 Comitali morbo competunt amara. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. G
 Comitali morbo obnoxijis conuenit Agaricū. 6°. de simp. me. f. 5°. 41. E
 Comitalibus competit Anthillis chamæpityi absimilis. 6°. de simp. medi-
 camen. facul. 5°. 43. C
 Comitales iuuat Antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5°. 115. B
 Comitales adiuuans Antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. D
 ad Comitalem morbum ualet Aphroselinus. 9°. de simp. me. f. 5°. 67. E
 Comitalibus auxilio est Aristolochia rotūda. 6°. de simp. me. f. 5°. 43. F
 Comitales sanant Asinorum ungues. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. E
 Comitalibus prodest Betonica. 7°. de simp. med. fac. 7°. 51. A
 Comitali morbo obnoxios arguit, cōuulsionemq; illis accersit iecur Ca-
 prinum. 11°. de simp. med. facul. 5°. 79. H
 Comitales curant æquorum Lichenes. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. E
 Comitalem morbum sanare proditum est coagulū Leporis. 10°. de simp.
 medic. facul. 5°. 74. D
 Comitalibus prodest cerebrum Mustelæ & cameli. de theria. 5°. 93. E
 Comitali morbo afflictos iuuat caro Mustelæ epota. 11°. de simplic. medi-
 cam. facul. 78. F/ 5°. 82. D
 Comitalem morbum sanare Pæoniæ radicem recentem suspensam collo
 affirmat Galenus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 Comitali morbo conuenit Sefeli. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. C
 ad Comitalem morbum aptum est Spondylum. 8°. de simplic. medica-
 men. facul. 5°. 60. G
 Comitalibus auxiliatur theriaca. de theria. ad Piso. 96. A/de usu theria.
 ad Pamph. 5°. 98. H
 Comitalis morbus. lege Epilepsia.
- COMMODERATIONVM, & immoderationum distinctio. de
 const. artis. Isa. 39. C
 COMMODO suo, & reparationi intendit membrum omne. de mot.
 man. & obscuris. Sp. 68. A
 COMMODOVS imperator quæ dissipauerit. 1°. de antid. 5°. 105. H
 Commodi febrientis casus. de præcogn. ad Post. 4°. 219. C
 COMMOTES græce, latine comptor dicitur. ad Thras. 2°. 107. E
 Commotica ars, quæ. de part. art. med. Sp. 16. E
 Commotica ars uitiosa est. ad Thras. 2°. 103. A
 COMMOVET totum corpus uehementer piper omne. de simplici.
 medicamen. Sp. 88. G
 in COMMISTIS speciebus non seruatur actio cuiusq; substantia
 simplic. 3°. meth. med. 7°. 16. H
 à GOMVNIBVS distinguendo propria fit ars. de uict. ratio. in
 morb. acut. com. 1°. 7°. 110. F
 de Communibus tractare exordia, collige. de ijs quæ in medi. fiunt, com-
 mentario 1°. 7°. 200. B
 Communia

Comunia debet plixius tractari. de ijs quæ in med. fi. cō. 1°. 7^a. 200. B
 Communis sermo docetur ex particulari exemplo. de uict. rat. in mor-
 bis acutis, commentario 1°. 7^a. 109. G
 Communia explicantur sermone. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 94. C
 Communem esse sermonem de naturalibus facultatibus, collige. 5°. de lo-
 cis affectis. 4^a. 35. B
 Commune dixisse semel satis est. 11°. de usu partium. 1^a. 192. E
 Communis sermo de re communi semel faciendus. in 6^m. de morbis uul-
 garibus, com. 1°. 3^a. 152. F
 Comune qui probe tenet, raro à uero aberrat. de puls. ad tir. 4^a. 44. A
 ad Communem sensum reducuntur omnes sensus particulares. de anato-
 mia uiuorum. Sp. 45. G
 Communia usus secundum locum obtinent, propria primum. 1°. de arte
 curat. ad Glauconem. 7^a. 94. D
 ad Cōe cōfugiendū pprio ignorato. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 94. D
 Commune est omnibus audire, & intelligere omnia Galeni: quippe qui
 clare omnia proponat explicetq;. 2°. de cris. 4^a. 133. G
 Communis caro est rubra. de anat. uiuo. Sp. 55. H
 Cōia quædā cōiugationū neruorū, quæ in collo sunt. de ner. dif. 1^a. 54. F
 Commune omnium musculorum, quid. de musc. diff. 1^a. 45. C
 Communes morbi. in 1^m. de morbis uulg. com. 1°. 3^a. 101. F
 Communis morbus pestis. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 101. E
 Communia signa melancholice. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. D
 Communia præsidia ad atram bilem. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. H
 Communis salutis procuratio maxima imperandi pars ab Antonino habi-
 ta est. de theria. ad Pifo. 5^a. 90. C
 COMMUNITAS quid. de opt. secta. 1^a. 25. E
 Communitates, quæ. 8°. meth. med. 7^a. 58. D
 Communitatum Themison inuentor. 1°. methodi. meden. 7^a. 5. C
 de Communitatibus librum fecit Theffalus. 1°. met. med. 7^a. 2. G
 COMPAGVM dissidētia, quæ. de ijs quæ in med. fi. cō. 3°. 7^a. 222. F
 COMPATIENS quæ pars proprie dicatur. 3°. de lo. aff. 4^a. 14. E
 per Compatiendi rationem, uel primum & per se ipsum patiente cere-
 bro fiunt oēs desipientie. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 COMPARATIONES quomodo faciendæ & intelligendæ. 1°. de
 aliment. facul. 2^a. 10. D
 Comparatio fieri debet ex optimo unius generis, ad optimum alterius. 3°. de
 alim. facul. 2^a. 26. C
 Comparatio, ut fieri debet in optimis eiusdem generis, ita fieri debet in
 optime comparatis. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
 Comparatio fieri debet partis ad partem in eadem. ars med. Isag. 64. E
 Comparatio pulcherrima. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. A
 Comparatio uirtutis in animali, & gubernatoris urbium. commentario
 5°. aphorismo. 39°. Ex. 41. B
 Comparatio fœtuum connexus ad uteros, & fructuum ad plantas. com-
 mentario 4°. apho. 1°. Ex. 27. A
 Comparatio statuarij ad Erasistratum. 5°. meth. med. 7^a. 36. C
 Comparatio expositorū ad causidicos. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a. 178. H
 Comparatio de malo interprete. in 3^m. de morbis uulgaribus, commen-
 tario 1°. 3^a. 129. C
 Comparatio bene scribentium, & uiam à rubis spinis emundantium. de
 caus. procatar. 3^a. 95. H
 Comparatio facientis iter ad celeritatē pulsus. 1°. de cau. pul. 4^a. 88. G
 Comparatio illorum qui sunt incorrigibiles. 3°. de diff. pul. 4^a. 60. H
 Comparationes de uino et mulsa quomodo faciendæ. de rat. uict. in mor-
 bis acutis, com. 3°. 7^a. 129. A
 Comparatio ueratri cum pane & carnibus ad secundum de pulsibus li-
 brum. 2°. de diff. puls. 4^a. 53. C
 Comparatio aquæ, quæ exiccatur ab igne, & sanguinis in uiris à pro-
 prio calore exiccati. de spermate. Sp. 36. D
 Comparatio uini acescentis ad sanguinis alterationem, quod sanguis ad
 naturalē habitū non redeat amplius, ubi magna in eo facta sit corru-
 ptio, ut uina ex toto acida non redeunt rursus ad uini naturam. com-
 mentario 2°. aphorif. 17°. Ex. 31. E
 Comparatio lucernæ quæ extinguitur ad calorē naturalem senum. com-
 mentario 1°. aph. 13°. Ex. 7. A
 Comparatio cucurbitulæ ad naturalem calorem in tractione. commenta-
 rio 7°. aphorif. 1°. Ex. 54. B
 Comparatio ignis lignorum multitudine superiniecta, & lucernæ flam-
 mæ oleo uniuersim superfuso ad calorem natiū q sanguinis & spiri-
 tus multitudine extinguitur. com. 7°. apho. 7°. Ex. 54. D
 Comparatio lignorū superingestorum igni, & multorum humorum ad

calorem. com. 6°. aph. 12°. Ex. 47. E
 Comparatio lignorum carpentarij & corij coriarij ad corpus humanū
 circa qd uersatur medicus. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. H
 Comparatio lignorum ad uirus rabiei. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 171. F
 Comparatur ætas in uigore consistens ad iuuentutē ut autumnus ad æsta-
 tem. com. 3°. aph. 38°. Ex. 26. D
 Comparatio ueris ad exercitia. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 Comparatio iuuenis ad senem in motu. 1°. de caus. puls. 4^a. 88. A
 Comparatio caloris æstatis ad calorem balneæ in prohibitione purgatio-
 nis. commentario 4°. aph. 8°. Ex. 28. A
 Comparatio ægri ad portantem onus. 3°. de cris. 4^a. 141. D
 Comparatio oneris ad hominem. de cur. rat. per. sang. miss. 6^a. 16. E
 Comparatio recentis ægritudinis ad herbas dum nascuntur. in 1^m. prorr-
 rhet. comment. 1°. 4^a. 160. H
 Comparatio colliquationis ad carnes, quæ in craticula torrentur. 10°. de
 methodi medendi. 7^a. 67. E
 Comparatio guttæ longo tpe cauatis lapidē ad humores crassos & cru-
 dos i qbus remediōrū utilitas cito nō elucet. c. 2°. aph. 52°. Ex. 19. D
 Comparatio manus stringentis spongiā aqua plenā, & frigoris cerebri
 humiditatem exprimentis. com. 3°. aph. 12°. Ex. 12. G
 Comparatio neruorum partium conuulsionis ad chordas. commenta-
 rio 5°. aph. 1°. 37. D / & com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Comparatio ascitis ad utrem, & tympaniæ ad tympanum. commentario
 4°. apho. 11°. Ex. 28. D
 Comparatio fumi atræ bilis ad fuliginē in aere. i prog. cō. 3°. 4^a. 210. E
 Comparatio artis sagittandi ad medicinam. 2°. de cris. 4^a. 134. C
 Cōparat sophismata Galenus spinis, rubis, & hamis. d cau. pca. 3^a. 95. H
 COMPLANARE quibus conueniat. in 6^m. de morbis uulgaribus.
 commentario 2°. 3^a. 160. H
 COMPLEXIO multipliciter dicitur. de oculis. 7^a. 185. D
 Complexio in diuersis febribus quid. 2°. de diff. feb. 3^a. 39. F
 Complexio est substantia corporis & natura eius. secreto. Sp. 96. F
 de Complexione dicitur natura. secretorum. Sp. 96. F
 Complexio humana qualis sit. de oculis. 7^a. 187. H
 Complexio naturalis in quo sit. de oculis. 7^a. 185. D
 Complexionem sequentes qualitates, quæ. secretorum. Sp. 96. F
 Complexionem corporis sequi animæ uirtutē. de incan. adiur. 7^a. 181. F
 Complexio imperfecta puerorum, senum, & mulierum quomodo probe-
 tur. de incan. adiur. & sus. 7^a. 181. F
 Complexioni naturali contrarium quando non appetit, & quod est con-
 ueniens accidentaliter diminuendo corpus aut addendo in ipsum, tar-
 de digeritur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Complexionis calidæ & siccæ est cor fm Galenū. de anat. uiu. Sp. 56. B
 Complexionem habet cor ex diuersis substantijs. de anat. uiu. Sp. 56. B
 Complexionis melancholicæ est splen. de anat. uiuo. Sp. 51. A
 à Complexione sanguinis remota indigent ut multis conuersionibus san-
 guis ad sui nutritionem conuertatur. de anat. uiuo. Sp. 44. G
 Complexioni sanguinis uicina non indigent multitudine cōuersionis san-
 guinis ad sui nutritionem. de anat. uiu. Sp. 44. G
 Complexionis eiusdem sunt bruta. <quod tamē absurdum est, etiā si in-
 telligat in diuersis atatibus respectu unius>. de sperm. Sp. 37. D
 ad Complexionē corruptā. secretorū. 101. G / de med. exper. Sp. 104. A
 ad Complexionis corruptionē electariū gasit. de med. exp. Sp. 108. B
 Complexiones omnes, & constitutiones locorum & temporum quomo-
 do quis per methodū facile possit habere. cō. 3°. aph. 14°. Ex. 22. D
 Complexiones locorū docentur. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E / F
 Vide Natura & Temperatura.
 COMPLEXVS, & mistura differunt. de morb. temp. 3^a. 87. E
 Complexum cibi imbecillum modo clydones excipiunt, modo inflationes.
 de symptom. diff. 3^a. 12. E
 COMPLICATVS & implicatus idē. ad eos qui d typ. scr. 3^a. 93. E
 in Complicatis affectibus curationis ordo. 7°. meth. med. 7^a. 48. F / G
 COMPONENDI et diuidēdi ars necessaria est. 9°. d dec. 1°. 282. A
 in Componendo, & diuidendo quomodo exerceri debemus. 9°. decretis
 Hippocratis. 1^a. 282. A
 Componendi, & diuidendi uim solus habet Dialecticus. 2°. de differen-
 tijs pulsuum. 4^a. 56. C
 ex Compositione & resolutione quæ inueniantur. de cuiusq; animi pec-
 not. atq; med. 2^a. 58. C
 Compositio quartus modus sophismatū in dictione. de sophif. 1^a. 7. B
 de COMPOSITIONE dicitur natura. secretorum. Sp. 96. F
 Compositiones ex elementis syncrimata uocantur, id est concreciones, de
 diff. morb.

diff. morb. 3^a.3.C
 Compositionem ob sui nimiam ponderositatem terra non ingreditur secundum Hippocratem, sed mandat suam frigiditatem, & siccitatem quæ temperet alia tria elementa, de spermate. Sp.40.G
 Composita omnia sunt calida frigida, humida & sicca comparatione aliorum. 1°. de temp. 1^a.12.E
 ex Compositionibus multis fit unum tertium diuersæ formæ et naturæ. 1°. de element. 1^a.3.D
 Compositum omne est posterius simplici. 4°. de sanit. tu. 2^a.86.B/1°. de diff. resp. 3^a.56.H/de ijs quæ in medicat. fi. commen. 1°.7^a.203.E/de anatomia uiuorum. Sp.50.F
 Composito prius est simplex natura, atq; doctrina. commentario 3°. aphorismo 15°. Ex.22.G
 Compositio triplex in corporibus animalium. de diff. morb. 3^a.2.F
 Compositio prima in corporibus animalium est partium similarium, & quæ. de differ. morb. 3^a.2.F
 Compositio secunda in animalium corporibus est partium instrumentaliū. de differ. morb. 3^a.2.F
 Compositio tertia in corporibus animalium est totius corporis. de differ. ren. morborum. 3^a.2.F
 Compositum nullum simile. 6°. de decre. Hipp. 1^a.261.F
 in Composita, & simplicia diuiduntur corporalia instrumenta. de anatomia uiuorum. Sp.55.C
 Composita instrumenta corporalia, quæ. de anat. uiu. Sp.55.C
 Composita membra quæ sint. de anat. uiu. Sp.43.F
 Composita membra quæ tamen uocentur simplicia à medicis. de anatom. uiuorum. Sp.44.G
 Compositam particulam sensus iudicat. de diff. morb. 3^a.3.B
 Compositio Aortæ à corde egredientis ex quibus sit. de anat. uiu. Sp.52.H
 Compositio Cordis ex quibus constet. de anat. uiu. Sp.46.D
 Componitur cor ex omnibus generibus filorum. de anat. uiu. Sp.52.G
 Compositio Corneæ tunice qualis sit. de anat. uiu. Sp.45.C
 Cōpositio Gulæ ex quot pāniculis, & quibus uillis sit. de anat. uiu. Sp.49.F
 Compositio Gutturis ex quibus sit. de anat. uiu. Sp.53.D
 Componitur Hepar ex uenis. de anat. uiu. Sp.50.F
 Compositio Laryngis ex quibus. de uoc. instr. diff. 1^a.106.G
 Compositio Linguae ex quibus constet. de anat. uiu. Sp.49.C
 Compositio Matricis quæ sit. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp.42.B
 Compositio Oesophagi ex quibus sit. de mot. man. & obs. Sp.68.F
 Compositio Pericardij ex quibus sit. de cōp. mēb. siue d nat. hu. Sp.58.G
 Cōpositio Priapi ex crassis uenis, neruis, & arterijs. d anat. uiu. Sp.52.E
 Compositio canna Pulmonis quæ sit. de anat. uiu. Sp.53.C
 Compositio Splenis qualis sit, & cur talis. de anat. uiu. Sp.51.B
 Compositio Stomachi ex quibus sit. de cōpag. mēb. siue de nat. hu. Sp.58.H
 Componitur panniculus interior stomachi ex filis quibusdam longitudinalibus, & quibusdam transuersis. de anat. uiu. Sp.49.H
 Componitur exterior panniculus stomachi ex filis longitudinalibus & ex quibusdam transuersis. de anat. uiu. Sp.49.H
 Compositio Vesicæ fellis ex quibus sit. de anat. uiu. Sp.50.H
 Compositio interioris tunice Vesicæ ex quibus sit. de anat. uiu. Sp.51.D
 Compositio anhelationis est ex aeris inspiratione ab exteriori ad interiorius & expiratione è conuerso. de mot. man. & obs. Sp.66.H
 Compositum corpus, & non simplex est nutrimentum corporis, & spiritus. de anat. uiu. Sp.47.G
 Compositos corpore facit phlegma. de dynamidijs. Sp.19.F
 Composita ex pluribus particulis facilius fatigantur & flexa collabuntur. 1°. de usu partium. 1^a.116.E
 COMPOSITIONE, & formatione duntaxat passio atomis contingit. de diff. morb. 3^a.2.F
 in Compositis, & simplicibus corporibus nullum ægritudinis genus reperitur, quod utrisq; sit proprium. de diff. morb. 3^a.3.B
 in Compositionis genere ægritudinū diuersitates. de caus. morb. 3^a.9.E
 Compositæ particule ægritudines, quæ. de diff. morb. 3^a.3.B
 Compositi morbi difficulter cognoscuntur. 2°. de cris. 4^a.135.H
 ad Compositas febres medicamen. de med. exper. Sp.104.F
 ad Compositas & chronicas febres expertum medicamen. de medicinis expertis. Sp.104.F
 COMPOSITIO ad paralytim, & ad multa alia. secreto. Sp.97.A
 Compositionem simpliciter optimam idiotæ, & medici ignari scire uolunt. 1°. de comp. med. per gen. 5^a.215.B
 Compositores primi medicamentorum qui fuerint. 2°. de comp. medica. per genera. 5^a.218.D

Compositiones medicamentorum cur inuenta. de theria. ad Pis. 5^a.91.A
 Composita medicamenta cur inuenta. 1°. de comp. med. per ge. 5^a.210.E
 Composito utimur cum simplex non habemus. 2°. de compo. medicamen. per genera. 5^a.218.G
 Componendi ars à Galeno traditur. de antid. 5^a.102.C
 de Compositione medicamentorum librum scripsit Galenus ante librum methodi. 3°. meth. med. 17.B/20.A/5°.33.A/ 7^a.37.E
 de Compositione medicamentorum secundum genera fecit Archigenes. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a.158.G
 de Compositione medicamentorum per genera alias scripserit duos libros Galenus. 1°. de comp. med. per gen. 217.B/ 5^a.209.D
 de Compositione medicamentorum per genera librorū ordo. 2°. de cōposit. med. per genera. 5^a.218.D
 de Compositione medicamentorum per genera librum præcedit liber simplicium. 2°. de comp. med. per genera. 5^a.218.G
 de Compositione medicamentorum per genera librum præcedit methodus curatiua. 2°. de comp. med. per gene. 218.F/ 5^a.227.B
 de Compositione medicamentorū fm genera liber præcedit fm aliquos librū de compositione fm locos. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a.121.C
 in de Compositione medicamentorū per genera libro quid agat Galenus. 1°. de comp. med. per gen. 5^a.212.H
 in de Cōpositione medicamentorum libro sexto quid acturus sit Galenus. 6°. de comp. med. per genera. 5^a.254.G
 de Compositione medicamentorum per genera libris uti nō possunt medicina ignari. 3°. de compo. med. per gen. 5^a.228.B
 de Compositione medicamentorum fm locos librū præcedit Methodus medendi. 1°. de comp. medic. sec. loc. 121.C/2°.136.D/3°.141.H/4°.149.E/8°.189.A/ 5^a.193.E/F
 de Compositione medicamentorum secundum locos librum confecit propter sodales. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.168.G
 de Compositione medicamentorum secundum locos libri intentio. 1°. de compo. med. sec. loc. 5^a.121.C
 de Compositione medicamentorum secundum locos liber, ad quid utilis. 8°. de comp. med. secundum locos. 5^a.193.E
 Compositiones quomodo perfectæ fiant. 1°. de antid. 5^a.100.A
 Compositionis medicamentorum regula. 4°. de san. tuen. 2^a.86.E
 in Componendis medicamentis disciplina mixta. 2°. de compo. medica. mentorum per genera. 5^a.218.C
 in Compositionibus medicamentorum quæ præscienda. 1°. de comp. medicam. per genera. 5^a.210.B
 Composita qui factururus est, simplicia debet noscere. 7°. de compo. medic. sec. loc. 175.C/177.F/ 5^a.178.B
 Composito medicamēto probe uti non potest qui simplicium uires nescit. 1°. de comp. med. per gene. 5^a.215.B
 Compositorum medicamentorum uirtus ex simplicium uigore est. 1°. de an. 5^a.102.C
 Componendi pharmaca scopus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.149.C
 Componendi & utendi methodus eadē est in pharmacis. 4°. de compo. medic. sec. loc. 5^a.149.C
 in Componendis pharmacis id maxime agendum ut bona integræ, & in uigore sint omnia quæ miscentur. 1°. de compo. med. sec. lo. 5^a.130.E
 in Compositionibus ordo simplicium. 1°. de comp. med. per ge. 5^a.214.C
 Compositionis ordo secundum simplicia in acopo, diaphrynon cōficiendo. 7°. de comp. med. per genera. 5^a.271.B
 in Compositione quō simplicia disponantur in acodo Flauij Clementis cōficiendo. 7°. de comp. med. per gene. 5^a.271.C
 Compositio simplicium quo modo administranda in acopis Damocratis cōficiendis. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.273.E
 Compositionē quo ordine ingrediantur simplicia in myracopo Damocratis cōficiendo. 7°. de comp. med. per gene. 5^a.274.D
 Compositiones quo modo ingredi debeant simplicia. 7°. de simplic. medi. secundum locos. 5^a.179.G
 in Cōponendo quodam emplastro, quo ordine ingrediantur simplicia. 2°. de compo. med. per gene. 5^a.226.E/F
 in Componendo ægyptio Damocratis simplicium ordo. 6°. de compo. medica. per gene. 5^a.260.E
 in Compositione simplicium secundū aliquos contrariæ inter se potestates corrumpuntur. 1°. de comp. med. per gene. 5^a.209.H
 in Compositionibus cur genere similia miscent empirici. 3°. de compo. medica. per gene. 5^a.230.H
 Compositio inæqualis quæ calculum gignit, aut tophos. 6°. de sanitate tuenda. 2^a.99.F
 Compositionem

Compositionem ingredientia minutissima simplicia prouocare urinam, collige. 4°. de sanit. tuen. 2°. 86. E
 Compositiones Antherae. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. G
 Compositio Games. de med. exper. Sp. 106. H
 Compositio Tripheræ ad anxietatē. & humectationē. secr. Sp. 102. G
 Compositio quedam tripheræ ad dolorem frontis, & acetositatem in stomacho & punctiōem. secretorum. Sp. 102. F
 COMPOSITIO est altera ex primarijs chirurgiæ intentionibus. introd. Isag. 59. E
 COMPREHENSIONEM complexionemq; habent intestina, & cur. 3°. de sympt. caus. 3°. 25. G
 Comprehenſionis bonæ membra debent eſſe ſicut uolæ manuum. de anatomia uiuorum. Sp. 50. G
 COMPREHENSAMENTVM quid uocetur. de ijs quæ in medicat. fiunt, com. 2°. 7°. 208. C
 COMPRIMENS linguam ſapor inter nouem ſaporis ſpecies numeratur. de compag. memb. ſiue de natura humana. Sp. 58. E
 Comprimens ſine dolore digitus ſuper os uulneris uas ſanguinem ſiſtit. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 Compreſſo uentriculo cerebri, ſenſus amitti & motus. de decretis Hippo. & Plat. 1°. 232. A/B
 Compreſſum forſice cor, tamen animal non amiſit ſenſum uel motum, ſed arteriæ mouebantur. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 232. B
 Compreſſione læduntur cauitates. de cauſ. morb. 3°. 9. E
 ad Compreſſionem uertebrae quæ ſequitur paralyſis. 4°. de lo. af. 4°. 23. C
 Compreſſio diaphragmatis, quæ ſit in reſpirando cauſa eſt prolationis uocum. de util. reſp. Sp. 63. F
 Compreſſio à proximis partibus quibus cauſis fiat. 1°. de ſa. tu. 2°. 68. C
 Compreſſio uehemens in ſaſciando quid faciat. de fract. cō. 1°. 7°. 229. C
 Compreſſæ particule quo modo curandæ. de conſt. art. Iſa. 39. D
 COMPTOR latine, græce commotes dicitur. ad Thraſ. 2°. 107. E
 Comptoriæ ſcopus qui. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 126. B
 Comptorij generis eſt tingere capillos. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 126. F
 Comptoria ars malefica. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 126. B
 Comptiua ars uitioſa eſt. ad Thraſy. 2°. 103. A
 de Comptoria qui ſcripſere. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 127. B
 Comptoria quo modo differat ab exornatoria medicinae parte. 1°. de cōpoſt. med. ſec. loc. 5°. 126. B
 Comptoria unguenta (aliàs comagenum unguentum) calida. 2°. de compoſt. med. ſec. loc. 5°. 132. H
 COMPTVANDI peritia ars nobilis. in oratione ſuaſo. Iſa. 5. G
 Vide Arithmetica.
 COMVM quid & eius uires. de ſimp. med. Sp. 81. G
 CONARION quid ſit, & propter quid. 8°. de uſu par. 1°. 170. D
 Conarium non eſt pars cerebri. 8°. de uſu partium. 1°. 170. E
 Conariō idē eſt cerebro, quod uētriculo pyloros. 8°. de uſu p. 1°. 170. D
 CONATELI calami ad capillos deſluētēs. de med. ſac. p. 7°. 170. H
 in CONATV omni ſit per contentionem anhelitus concluſio ſpiritus inter diaphragma, & in iſtis fiſtulis pulmonis, quæ procedunt à trachea arteria. de util. reſp. Sp. 63. E
 in Conatu omni ſit oppilatio oīmodo tracheæ arteriæ ſuppoſita uulua. de util. reſp. Sp. 63. G
 in Conatu inſtantur omnes uenæ. de util. reſp. Sp. 63. H
 CONCAVITAS in quo ſit genere ægritudinis. & diff. mor. 3°. 3. A
 ſecundum Concauitatem morbi, qui. de oculis. 7°. 185. G
 CONCAVITAS lactea quæ ſit, & ubi. de anat. uiu. Sp. 50. H
 CONCAVVM quid. 10°. de uſu par. 1°. 182. C
 Concaua quæ dicātur, & concaui homines qui appellantur. intr. Iſa. 53. B
 Concaua exacte manus quo modo fiat. 2°. de uſu partium. 1°. 123. G
 Concauitas oculorū quorum ſit commune accidens. 2°. de criſ. 4°. 138. G
 ad Concauitates oculorum. 4°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 155. A
 in Concauitate oſis naſi iacent duæ carunculae ſpongioſæ inſtar duarū paruuarum mammillarum. de anat. uiu. Sp. 49. A
 Concauitates duæ ſunt ſub linguæ radice in quibus ſaliua digeritur. de anatomia uiuorum. Sp. 49. C
 Concauum ſtomachum creauit Deus propter meliorem receptionem. de anatomia uiuorum. Sp. 49. G
 Cōcauitas pulmonis cur reſpiciat anteriora magis. de anat. uiu. Sp. 48. A
 ad Concauum lienis uena à gibbo uentriculi porrigitur. 6°. de anat. micis adm. 1°. 91. D
 Concaua paſ lienis ad dextram partem inclinat uerſus iecur. 6°. de anatom. admin. 1°. 91. D

Concauitas interior matricis cōparat bursæ teſtiū. de anat. uiu. Sp. 51. E
 de CONCAVAE uenæ anatomia. de anat. uiu. Sp. 54. D
 Concaua uena unde oriatur & eius proceſſus. de anat. par. Sp. 42. H
 Concaua uena quo modo ramificetur in partibus inferioribus. de anatomia uiuorum. Sp. 54. F
 CONCAVA uulnera replere poteſt iris. de ſimp. med. Sp. 85. D
 Concaua loca pranteſia æſtuoſa habitātes quales ſint. & aere, aq. 2°. 6. D
 Concaua uide Caua.
 CONCEPTACVLA maxima ſunt principia minorum. 6°. de decretis. Hippocratis. 1°. 265. A
 Conceptaculum pro utero dictum nō ſapit Hippocratis phraſim. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 6°. 3°. 192. D
 CONCIPIENDI inſtrumēta oē aīal habet. 14°. & uſu p. 1°. 204. D
 Conciipiendi inſtrumentis natura tribuit eximiam quandam uim uoluptatis effeſtricem. 14°. de uſu partium. 1°. 204. D
 Conceptio unde dicta. 1°. de ſem. 1°. 329. B
 Cōcipiāt cur raro mulieres, etiā ſi ſæpe cōcūbant. de hiſt. phil. Sp. 10. E
 Conceptus habent ſua tempora ſtata. 2°. de dieb. decre. 4°. 151. G
 Conceptionis tempus eſt incipientibus, uel ceſſantibus menſibus. de diff. uul. 1°. 109. E/de natura, & ord. cuiuſl. corp. Sp. 42. C
 Conciipiunt mulieres facile ſtatim poſt menſes. 1°. de ſem. 1°. 329. C
 Conceptus cur non ſit antequam ueniāt menſes. de diffec. uul. 1°. 109. E
 Concipere nō pōt mulier in tpe mēſium intermedio. de diff. uul. 1°. 109. E
 Conceptionis cauſa, quæ. fin. med. Iſag. 49. H
 ad Conceptionem neceſſaria colliguntur. com. 5°. aph. 93°. Ex. 44. C
 Concipiant quo mō mulieres. de hiſt. philoſ. 9. D/de anat. par. Sp. 43. C
 in Conceptu quæ uafa aperiantur. de diſſeſtione uulua. 1°. 109. E
 ſi Conceperit mulier quo modo cognoscatur. de paſſ. mul. Sp. 96. C
 Conceperit ne mulier ſi noſcere uelis, cū dormitura eſt ei aquā mulſam, potandam da, et ſi tormina patietur, concepit, ſi minus, non concepit. commentario 5°. apho. 41°. Ex. 41. D
 ſi non Conciipit mulier, ſcire autem uelis ſi conceptura ſit, pannis circumteſtā de ſubter ſuffias, & ſi odor uideatur per corpus ire ad nares, & os, ſcito qđ ipſa non ex ſeipſa ſterilis eſt. cō. 1°. apho. 59°. Ex. 43. C
 Concepiſſe ſe quo modo ſciant mulieres. 3°. de nat. ſac. 1°. 302. H
 Cōceperint ubi ſemē mulieres, quid dicāt ſe ſentire. 1°. de ſem. 1°. 329. B
 in Conceptus principio prægnantes ſentiunt uterum in ſe ipſum cōcurrere. 3°. de natur. facult. 1°. 302. H
 Conciipit nullum animal ſemen excernens. 1°. de ſem. 1°. 329. A
 Conceptionis maximum indicium eſt ſi obſtetrice potuerit immiſſo digito os uteri tangere. com. 5°. aph. 5°. Ex. 42. B
 Conceptio in muliere quo modo ex oris uteri compreſſione cognoscatur. com. 5°. apho. 54°. Ex. 42. F
 in Conceptibus os uteri conuiuet. 3°. de nat. ſacul. 1°. 302. H
 in Cōceptionis hora ita clauditur os interius matricis, in quo inchoatur collum, quod non poſſet etiam acus intrare. de anat. uiu. Sp. 51. E
 Conceptionis indicium ex colore. com. 5°. aph. 42°. Ex. 41. D
 Conceptus ſex dierum qualis fuerit. de foetuum form. 1°. 322. D
 in Conceptu quid fiat ſex primis diebus. de anat. uiu. Sp. 52. A
 in Conceptu quid fiat in tribus diebus ſex primos ſequentibus. de anatomia uiuorum. Sp. 52. B
 in Conceptibus non perfectis uenæ arteriæ quo modo cōeant. de uen. ar. diſſeſt. 1°. 59. E
 poſt Conceptum quo modo formetur foetus. de anat. uiu. Sp. 52. B
 poſt Conceptum loci inhaerent foetui. 1°. de ſem. 1°. 329. F
 in Conceptione foetus cōparatio matricis ad ſtipitē. de anat. ui. Sp. 51. F
 Conceptus quo humore enutriantur. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Conceptum habere ſanguinē ad ſui alimentum deputatum, collige. com. mentario 5°. apho. 44°. Ex. 41. F
 Conceptus nutriūt ex ſanguine uteri. de uenæ ſeſt. aduerſ. Eraſ. 6°. 6. H
 Cōceptus nutriūtur dulciſſimo qđ eſt i ſanguine. cō. 5°. ap. 37°. Ex. 41. A
 Concepto in ſiniſtra parte matricis in horis ſanguinis quid contingat. de ſpermate. Sp. 38. A
 Conceptum ſperma à muliere in tribus horis ſanguinis quid efficiat. de ſpermate. Sp. 37. B
 Concepti pueri in horis ſanguinis natura. de ſpermate. Sp. 37. B
 Concepto in dextra parte matricis in horis ſanguinis quid contingat. de ſpermate. Sp. 38. B
 Concepta in horis ſanguinis puella fuerit, & parentes in horis phlegmatis, quid eueniet. de ſpermate. Sp. 39. C
 Conceptio infantis ſi ſit in horis ſanguinis, patris in horis phlegmatis, matris in horis cholerae nigrae, quid ſequatur. de ſperm. Sp. 38. C

Conceptus si sit puer in horis sanguinis uel phlegmatis, parentes uero in horis cholerae rubrae, quid sequatur. de spermate. Sp. 38.D
 Conceptio infantis et parentum si sit in horis sanguinis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38.D
 Conceptio omnium si sit in horis sanguinis et in sinistra sperma, et matris sperma sit debile, quid sequatur. de spermate. Sp. 38.D
 Concepti si sunt pater et auus, infans uel puer in hora sanguinis, infantis mater in horis phlegmatis, et sperma matris superet, sed tamen debile, quid sequatur. de spermate. Sp. 38.F
 Concepti pueri in bilis horis natura. de sperma. Sp. 37.C
 Conceptus si sit infans in horis cholerae rubrae, quid eueniat. de sper. Sp. 38.B
 Concepto infanti in sinistra parte matricis in hora cholerae rubrae, genitoribus conceptis in hora sanguinis, quid accidat. de sper. Sp. 38.B
 Conceptio omnis si sit in horis cholerae rubrae, et sperma patris est forte et matris debile, quid sequatur. de spermate. Sp. 38.E
 Concepti pueri in horis melancholiae natura. de sper. Sp. 37.C
 Concepta si sit puella in horis cholerae nigrae, quid sequatur. de sper. Sp. 38.B
 Conceptus si sit puer in horis cholerae nigrae, pater in horis bilis, mater in horis sanguinis, quid eueniat. de spermate. Sp. 38.D
 Conceptio omnium si fuerit in horis atrae bilis, quid sequatur. de sper. Sp. 38.E
 Concepti pueri in horis phlegmatis natura. de spermate. Sp. 37.C
 Conceptus puer in dextra matricis parte, in horis phlegmatis sit conceptio omnium, quid patitur. de spermate. Sp. 38.C
 Conceptus si sit puer in sinistra matricis parte hora phlegmatis, parentes horis sanguinis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38.D
 Conceptio parentum, et infantis, et sperma sit in sinistra matricis parte, si sit in horis phlegmatis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38.C
 Conceptus in leua parte uteri constitutus est frigidior, si muliebri semen quod in sinistro testiculo continetur, serosius est, atque frigidius. commentario. 5. aph. 48. Ex. 42.A
 Conciperet nunquam mulier foeminam, nisi et uiri semen, et uterus mulieris frigidior eo tpe fuisset in quo concepit. c. 5. aph. 42. Ex. 41.E
 in Conceptu stellae alterant puerum. de spermate. Sp. 38.G
 Conceptus in tauro ubi habebit mutationes. 3. de diebus decre. 4. 157.G
 non Concipiunt utero quaecumque praeter naturam crasse: ijs omni uteri conceptio primit, et prius extenuata fuerit non concipiunt. c. 5. aph. 45. Ex. 41.G
 Concipientes extenuata praeter naturam abortiunt antequam crassescant. commentario. 5. aph. 44. Ex. 41.F
 Conceptus imbecilles significat si mulieri utero gerenti lac multum est mamentis effluat. com. 5. aph. 52. Ex. 42.B
 non Concipere an sit culpa mulieris an uiri quo modo cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96.C
 ut Concipiat mulier quid agendum. de dynamidijs. Sp. 29.F
 Concipere nequeuntibus mulieribus opitulatur antidotus Mithridatis Eupatoris diascinci nominata. 2. de antidotis. 5. 115.C
 non Concipiuntibus, et quibus menstrua non apparet potio utilis. d. dy. Sp. 29.G
 ad Conceptionem. de medic. fac. parab. 168.D/E/7. 176. F/de dynamidijs. 29. G/de pass. mul. Sp. 96.C
 ad Concipiendum eadem die sine periculo. de dynam. Sp. 29.F
 Conceptu seu pota, seu admota interimit, et eicit calamintha. 7. de simplic. medica. facul. 5. 49.D
 Conceptum uetare menta dicitur. de simp. med. Sp. 87.D
 ne Concipiat mulier. de incant. ad. et sus. 7. 182.B/d pass. mul. Sp. 96.C
 Concipiat ut nunquam mulier. de incant. adiur. et sus. 7. 182.C
 CONCEPTVS animi communes seruandi, non subuertendi. de multitudine. 3. 79.C
 quae CONCERTATIO et emulatio pulcherima sit. de cog. cur. animi morbis. 2. 53.D
 CONCHAE omnes epileptici male. de puero epilep. 7. 180.G
 Concha usta unum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 129.D
 CONCHA magna et parua quae mensura. de pod. et mens. 5. 276.E
 Concha parua. 3. de comp. med. sec. loc. 5. 145.A
 CONCHLAX est nomen fictum ad risum. 6. de simp. med. fa. 5. 40.B
 CONCHVLA quae. introd. Isag. 52.H
 Conchularum maris ceterorumque fere ostreorum succus plane tum salus est, tum uentrem soluendi uim obtinet quamuis eorum caro uentre reprimat. 3. de simp. med. fac. 5. 20.B
 CONCHYLII sanguis. 3. de comp. med. sec. loc. 5. 143.E
 CONCILIARE somnos potest cucurbitula. de cucur. scar. 6. 3.F
 CONCITATIORES motus quid faciat seni quam iuueni. 1. de causis pulsuum. 4. 88.B

ad CONCLVSAM febrem. secretorum. Sp. 97.C
 CONCOCTIO quot modis capiatur. in 6. de morbis uulgaribus, commentario 6. 3. 190.D
 Concoctio quid. de fin. med. Isag. 44. F/2. de natur. fac. 1. 298. A/de sympt. diff. 12. C/3. de sympt. caus. 3. 29.A/C
 Concoctio est alteratio. 3. de nat. fac. 1. 305. C/3. de symp. cau. 3. 29.A
 Concoctio est alteratio in propria qualitate nutriti. 3. de nat. f. 1. 304.C
 Concoctio est res diuersa a conuersione in cremorem. 3. de nat. fa. 1. 303.D
 Concoctio elixationi similis est, contra Erasistratum. 3. de nat. f. 1. 304.D
 Concoquit cibos natura ualida sine impedimento. de ther. ad Pis. 5. 96.H
 Concoctio fit a calore innato. 2. de nat. fac. 1. 298. A/in 6. de morbis uulgaribus. 4. 3. 183.D/in progn. com. 1. 196.E/ 4. 197.C
 Concoctio cur fuerit necessaria natura. 1. de sani. tuen. 2. 62.H
 Concoctio, et alteratio uis quo modo cognoscatur. in pg. co. 2. 4. 200.C
 Concoquendi facultas quo modo sit intelligenda. 3. de san. tuen. 2. 80.C
 Concoquendi instrumenta, quae. 3. de temp. 1. 22.C
 ad Concoctionem instrumenta idonea qualia esse debent. 3. de sym. 3. 29.D
 Concoctio fit a solidis corporibus sanis. in 1. d. mor. uulgaribus. com. 2. 3. 112.C
 Concoctio prima uentriculo attribuitur. introd. Isag. 57.D
 non Concoquit, sed appetit os uentriculi. de uict. rat. in morbis acutis, commentario 1. 7. 111.F
 Concoctio propria actio uentriculi. 5. de usu part. 1. 143.E/in 6. de morbis uulgaribus. com. 5. 3. 188.B
 Concoctio in uentriculo actio natura. introd. Isag. 55.B
 Concoctio quae in uentre agitur alteratio est. 3. de symp. cau. 3. 26.C
 Concoctio cibi in uentre, aut in uisceribus, et uasis, qui inibi generatur succus, unde rursus pars unaquaeque nutriatur, est alteratio secundum naturam. 5. de simp. med. fac. 5. 33.C
 Concoctio uocatur alteratio ipsa usque quo in similitudinem partis quae nutritur, transmutatur, ubi uero parti apponitur, nutritio. 8. de comp. med. sec. loc. 5. 194.C
 in Concoquendo est uis retentrix in uentre. 3. de nat. fac. 1. 305.C
 Concoquit facilius uentriculus quaecumque cum uoluptate assumuntur. commentario. 2. aph. 38. Ex. 17.G
 Concoctio ciborum in uentriculo, quae. 3. de nat. facul. 1. 303.D
 Concocta quae dicuntur quae sunt in uentriculo ingesta. de assuetu. 2. 60.H
 Concoctiones efficacius fiunt dormientibus. in 6. de morbis uulgaribus, com. 4. 183.D/3. 185.B/12. meth. med. 7. 75.G
 Concoquuntur per quietem quae in uentriculo, et in iecore. in 6. de morbis uulgaribus, com. 3. 3. 194.A
 Concocto cibo aperitur inferius os uentriculi. 3. de nat. fac. 1. 303.D
 in Concoctorum ciborum in tenue intestinum descensu, est uix expultrix in uentre. 3. de nat. fac. 1. 105.C
 Concoquere alimentum ac sibi assimilare est principalissima iecoris facultas. 8. de compo. med. sec. loc. 5. 194.A
 Concoctio quae in uenis agitur est alteratio. 3. de sympt. cau. 3. 26.C
 in Concoctione uenarum, bilis amara, atra, et serositas sunt excrementa. 3. de sympt. caus. 3. 26.A
 Concoquunt, apponunt, agglutinant, et nutriuntur pusiones, et qui habent calidum et humidum corpus. 3. de symp. caus. 3. 29.A
 Concoquitur egre album ouorum. 12. meth. med. 7. 78.A
 Concoctu facilia in quibus facile corrumpantur. 2. de alim. fac. 2. 17.C
 Concoctu difficilia, in quibus non corrumpantur. 2. de alim. f. 2. 17.C
 Concoquunt facile carnem bubulam quidam. 7. meth. med. 7. 46.D
 Concocta et in sanguinem conuersa an retineant aliquid propriarum uirium. in 6. de morbis uulgaribus. com. 5. 3. 194.E
 cur non Concoquunt senes. 3. de symp. caus. 3. 29.C
 Concoctio uitata est in senibus. 2. de temp. 1. 16.D
 Concoquere male uentriculum significat deiectione nondum in chylum mutata. de tot. morb. temp. 3. 188.G
 Concoctorum male differentiae ut uel ad frigidum pituitosumque, uel ad nidorosum calidumque tendunt, faciunt diuersitatem symptomatum. 3. de symp. caus. 3. 30.C
 ex Concoctione non probe facta comitialis morbus fit ex ore uentriculi. 5. de loc. affec. 4. 32.G
 Concoctionem imperfectam indicat sonitus fluitantis humoris. 3. de natural. facul. 1. 303.C
 Concoctionem in sanis, et aegris indicant excrementa. in 1. de morbis uulgaribus. com. 2. 3. 111.H
 Concoctio uentris exquisita ex deiectionibus, iecoris, et uenosi generis ex naturalibus urinis innotescit. de ren. affec. dign. et med. 7. 196.C
 Concoctionem malam ostendunt stercora humida olentia et plena flatibus, in

tus, in asina. 7°. meth. medendi. 7°. 45. A
 Concoctionem alimenti equorum quidam ex stercore odorato cognoscen-
 bant, ut bonam habitudinem cognoscerent. 7°. meth. med. 7°. 45. A
 Concoctio frustrata uentriculi est accidens. 1°. de locis affect. 4°. 5. H
 Concoquens male uenterculus quo mō corrigendus. 2°. meth. m. 7°. 10. H
 ad Concoquendū nō idoneum uenterculum habenti huic frequenter bal-
 neis uti prodest. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. D
 ad Concoctionem, quæ in uentriculo fit, adiuuandam, & ad concocta di-
 stribuenda, ad sanguinem creandum, ad nutriendum, ad lotium cien-
 dum, & ad recte ualentium corpora difflanda uinum aquæ præstat.
 in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 185. C
 Concoctionem qui nō fecere, ijs dandum uinū pipere inspersum. de præ-
 cog. ad Posthu. 4°. 219. A
 q̄ Cōcoxerūt parū qđ medicamētū assumere debēt. 4°. d. fa. tu. 2°. 85. B
 Concoctione qui egent, assumant diatrion pipereon simplex. 4°. de sani-
 ta. tuen. 2°. 86. E
 Concoctionem difficilem uentriculi imbecillitatemq; reficit theriaca. de
 theria. ad Pifo. Sp. 96. B
 ad Concoctionem utile medicamentum ex malorum succo. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 101. B
 ad Concoctionem adiuuandā oxyporiū. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 110. E
 ad Cōcoctiōibus ægris laborātē stomachū. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 191. E
 Concoctiones iuuans. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 271. G
 ad Concoctiones difficiles antidotis. 2°. de antidotis. 5°. 116. C
 Concoctionis debilitatem nō facit inedia. 9°. de cōp. med. se. lo. 5°. 187. H
 Concoctio tarda non est cruditas. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. B
 Concoctioni tarditatem creat fluxio frigida. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 ad Cōcoquētes tarde. 2°. de antid. 113. D/8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 188. G
 ad Concoquentes minus cibum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. H
 Concoquentem male, quæ non necessario sequunt. 3°. de sympt. 3°. 30. B
 Concoctrix uis potior ad febres, quàm facultas uolūtaria, & uitalis. 11°.
 methodi medendi. 7°. 70. A
 Concoctioni ciborū prospiciendū in omni febre. 11°. meth. msd. 7°. 72. F
 Concoctio praua febres intendit. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 CONCOCTIO quid sit in morbo. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 111. H
 Concoctionis proprium quid. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 112. C
 Concoctio fundit & eliquat. de opt. secta. Isa. 20. C
 Concoquentia medicamenta. introd. Isa. 57. H
 Concoquentia sunt medicamenta parum calefacientia, & adstringentia.
 7°. de simp. med. facul. 5°. 53. C
 ad Concoctionem facit adstrictio. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 Concoquentia non habent caliditatem uehementem. 7°. de simpl. medica-
 men. facul. 5°. 53. D
 Concoctionem iuuant habentia acrē qualitātē. 2°. de alim. fac. 2°. 21. G
 Concoquentia simul & adstringentia, et discutientia quædam enumerat.
 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. H
 quæ Concoquuntur leni calore indigent. de uict. rat. in morbis acutis, cō-
 mentario 4°. 7°. 140. E
 Concoquentia medicamenta quæ sint. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. D
 Concoquentia medicamenta ex quibus consist. intr. Isa. 58. B
 Concoquit magis Anethum uiride, quàm Anethum siccum. 6°. de simpli.
 medic. facul. 5°. 43. C
 Cōcoquētis, & laxātis facultatis est Butyrū. 10°. de simp. me. fa. 5°. 73. F
 Concoquens, & detergens Cachrys. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. F
 Concoquere aliqua calorem extrinsecus, & ad melius alterare, quædam
 discutere & euacuare, collige. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. E
 Concoctorium Catapotium ex libris Perigenis ad tussim & destillatio-
 nē. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. A
 Concoquit in lethargo probe Castoreum. 13°. meth. med. 7°. 86. F
 Concoqt Crocus. 7°. de simp. me. fa. 53. C/8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 194. F
 Concoquit cum adstrictione crocus. 7°. de simp. med. sec. loc. 5°. 179. A
 Concoctorium Eclegma. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. D
 Conquunt tubercula dura Ficus arida. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
 Concoquit ut butyrum Lanarum sordes. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. E
 Concoctricem uim habet Lens. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 194. C
 Concoquit & exicat mediocriter Lotus domestica. 7°. de simp. medica-
 men. facul. 5°. 54. H
 Concoquit & digerit Melilotus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D
 Concoquunt, & suppurare faciunt, dolores Mitigantia. 3°. de composit.
 medic. sec. loc. 5°. 146. E
 Concoquere communiter facit Piper. 4°. de san. tuen. 2°. 85. A
 Concoquere affectiones omnes sufficienter uidetur plurimum Myrrha.

& dolores leuare. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. F
 Concoquit affectiones myrrha, thus, & crocus. 7°. de compo. medic. se-
 cundum locos. 5°. 178. G
 Concoquit & repellit Rosaceum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 220. G
 Concoquit & emollit Seuum uitulinū. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 221. D
 Concoquit Thus. 1°. de comp. med. per genera. 214. A/2°. 5°. 219. G
 Concoquit manna, mouet pus, & carnem gignit. 2°. de composit. medi-
 camen. per genera. 5°. 221. E
 Concoquens cataplasma ex aqua, oleo, & farina triticea. 2°. de arte cu-
 rat. ad Glauconem. 7°. 105. C
 Concoquendum quando est aliquid, oportet spiritum intus seruari. 5°. de
 simp. med. facul. 5°. 34. A
 Concoquentia medicamenta quibus conducant. introd. Isa. 57. H
 de Concoquentibus medicamentis ocularibus. 4°. de composit. medica.
 secundum locos. 5°. 149. H
 Cōcoquētia qđ ad oculos faciāt, et quæ sint. 4°. de cōp. m. se. lo. 5°. 150. C
 Concoctio qñ maxime fit, tūc est affectionis uigor. de tot. morb. 3°. 88. F
 Concoctio celere facit iudicium, & celerem securitatem. in 1°. de morbis
 uulgaribus, com. 2°. 112. B/116. F/com. 3°. 3°. 124. E
 Concoquere, discernere, & excernere se cōsequi, collige. commentario
 4°. aphorismo. 23°. Ex. 29. H
 Concoctis humoribus natura euacuat. quos purg. op. qb. med. 5°. 89. A
 Concocti debent euacuari humores in uno loco firmi. quos purg. op. qb.
 med. & quo temp. 5°. 88. H
 Concoctione facta homo amplius non ægrotat. in 6°. de morbis uulgaribus,
 comment. 3°. 3°. 161. F
 Concoctiones sumuntur ex urinis, sputis, & deiectionibus. de totius mor-
 bi temporibus. 3°. 88. G
 Cōcoctio reddit crassiorē urinā ac deiectionē. in pgn. cō. 2°. 4°. 201. B
 Cōcoctus est morbus si urina careat cōtētis. d. uri. sign. ex Hip. Sp. 79. C
 absq; Cōcoctione urinarū iudicatus. in 1°. d. mor. uul. cō. 3°. 3°. 124. E
 si Cōcoctionis indicia adsint, aqua frigida datur. 8°. meth. med. 7°. 57. G
 Concoctionem necessario sequuntur puris generatio, & eius in aliquod
 spatium abscessio. de inæq. intemp. 3°. 43. F
 non Concocta & cruda in malos abscessus defleunt, & in quos. in 1°. de
 morb. uulg. com. 3°. 3°. 124. E
 Concoctio, uide Coctio.
 CONCORDIAE de rebus sensibilibus certæ & fideles in uita sunt.
 de subfig. empir. Isa. 33. B
 Concordia optimū est historiæ iudicatoriū. de subfig. empir. Isa. 33. B
 Cōcordia q̄ a rei natura producit, dogmatica est. de subfig. emp. Isa. 33. C
 CONCRESCENTIA debent esse mollia. 3°. meth. med. 7°. 19. A
 Concreescere non possunt dura. 3°. meth. med. 7°. 19. A
 Concretum in humoribus exercitatione statim in spiritum uertitur, ac
 funditur. 5°. de san. tuen. 2°. 94. D
 Concretus est sanguis denigratus, nigra autem bilis absque concretionē.
 comment. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
 ad Concretiones sanguinis. de medi. fac. parab. 7°. 174. D
 CONCVRERE uerbū uetus. de palp. tr. cōuuls. & rig. 3°. 54. H
 CONCVTI & excuti uerbum uetus. de tremore palpit. conuul.
 & rig. 3°. 54. B
 CONCVBITVS quandoque refrigerando quibus prodest. in 6°. de
 morb. uul. com. 5°. 3°. 193. B
 Concubitus exicat ut uigilia quo modo. in 6°. de morbis uulgaribus,
 comment. 6°. 3°. 192. G
 Concumbentibus imbecilibus uires imbecillitatur. 3°. de san. tu. 2°. 81. D
 Concumbētibus robustis corpora rarescunt potius quàm in imbecillitatē
 mutantur. 3°. de san. tuen. 2°. 81. E
 Concumbentes robusti quō corrigantur. 3°. de san. tuen. 2°. 81. E
 Vide Coitus.
 CONCVPISCILIS anima, & altrix idem. de fœ. for. 1°. 323. C
 Concupiscibilis anima proprie, quæ. quod animi mores. 1°. 317. E
 Concupiscibilis pars animæ irrationalis. 2°. de decre. Hipp. 1°. 239. G
 Concupiscibilis, rationalis, & irascibilis, sunt partes diuersæ secundum
 Platonem. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259. G
 Concupiscibilis, irascibilis, rationalis tres sunt animæ facultates. in Ti-
 mæum Platonis. 1°. 287. C
 aduersus Concupiscibilem habitantem in corpore facultatem irascibilem
 rationali opitulari. in tim. Plat. 1°. 287. C
 Concupiscibile nunquā adiuuat irascibilis. 5°. de decre. Hipp. 1°. 259. G
 Concupiscibilem quando sequitur ratio sponte unā cum ratione etiā acce-
 dit irascibilis. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259. G

IN GALENI

Concupiscibilis pars animæ dicitur à Platone, quæ ab Aristotele alitrix
 & naturalis. quod animi mores. 1^a. 318. E
 Concupiscibilis anima à Platone, uegetabilis ab Aristotele, naturâ stoi-
 cis appellatur. de foet. for. 1^a. 326. B
 Concupiscibilis, non proprio, sed communi uocabulo à Platone solet no-
 minari anima ratiocinatrix & irascibilis. quod animi mor. 1^a. 317. E
 de Concupiscibili parte quid sentiat Aristoteles, & Possidonius. 5°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 259. F
 Concupiscibilis an sit mortalis uel immortalis scire non confert medici-
 næ, neque morali. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 286. E
 Concupiscibilis in iecore sita est. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 285. E/3°. de lo-
 cis affectis. 4^a. 16. E
 Concupiscibilis facultatis principium esse iecur demonstratio. 8°. de de-
 cretis Hippocratis. 1^a. 273. H
 Concupiscentiæ uiscus nõ debet esse calidissimū. 6°. de decre. 1^a. 266. G
 Concupiscibilem potentiam esse in corde, Aristotelis est dogma, non stoi-
 corum. 3°. de decre. Hip. 1^a. 246. F
 Cōcupiscibilis animæ pars ubi, secundū Platonē. 6°. de decre. 1^a. 267. A
 Concupiscibilem, & irascibilem habent animalia irrationalia. 5°. de de-
 cretis Hippocratis. 1^a. 258. E
 Concupiscibilis anima separata est ab alijs, secundum Platonem, in stirpi-
 bus. 6°. de decre. Hip. 1^a. 261. F
 CONCVRSCENTIA quid, secundum quosdam. 5°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 259. B
 Concupiscencia (secundum quosdam) praua est, & solum in prauis, &
 in stultis. 5°. de decre. Hip. 1^a. 259. B
 ex Cōcupiscibilibus ad uoluptates trahimur. 5°. de decre. Hip. 1^a. 256. H
 Concupiscibilis facultas si tollatur, continentia & temperantia non est.
 5°. de decretis. Hip. 1^a. 259. A
 CONCVRSVS quid. fin. med. 1^a. 46. A
 Concursum sunt collectiones eorum quæ acciderunt, quæ considerantur ab
 empiricis. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 198. G
 per Concursum empirici faciunt doctrinā. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 134. C
 de CONCVSSIONE terræ. de hist. philos. Sp. 8. E
 CONCVSSIONES, musculorum propriæ affectiones. 1°. de dif-
 fer. resp. 3^a. 61. C
 Concussio cerebri, et in spinæ uertebri fit quādoque ob casum totius cor-
 poris uolentem ex locis altioribus. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. B
 Concussum quibus aliqua ex causa fuerit cerebrum, necesse est statim mu-
 tos fieri. commentario 7°. aph. 58°. Ex. 59. B
 Concussio cerebri cur facit mutos. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
 Concussio cordis quo modo fiat in amante, & duo spiritus ab eo exeant
 de compag. memb. siue de natura hum. Sp. 59. C
 Concussio per interualla citra perpetuam conuulsionem cur fieret in epi-
 lepsia. 3°. de locis affectis. 4^a. 20. A
 Concussio in rigore, in morbis quo modo fiat. in 3^m. de morbis uulgaribus,
 comment. 1°. 3^a. 129. G
 Concussio rigor. 1°. de dieb. decre. 4^a. 148. A
 Concussio, id est rigor, quo modo fiat. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
 Concussiones faciunt mordicantia. 10°. meth. med. 7^a. 65. G
 ad Concussionem, & dolorem stomachi cum uentris dolore remedium.
 de dynamid. Sp. 27. A
 in CONDEMNATIS ad mortem omnium fere simplicium quæ ue-
 nenis aduersantur uim experti sunt Mithridates & Attalus. 1°. de
 antidotis. 5^a. 99. E
 CONDENSANS appellant quod poros contrahit. 5°. de simpl. me-
 dica. facul. 5^a. 35. F
 Condensantium natura frigida est sanè, sed non terrena, neque aerea, sed
 potius aquea. 5°. de simpl. med. facul. 5^a. 35. F
 Condensantia, græce πυκνωτικά, quæ sint. 5°. de simpl. med. fac. 5^a. 35. H
 Condensatorie & extenuatorie, frigide & calide temperatiæ est aloë.
 de cathart. Sp. 94. E
 CONDERE est eius quod fuit prius. 2°. de nat. fac. 1^a. 298. H
 CONDIMENTA à græcis uocata ὑποτίμματα. 2°. de alimento
 rum facul. 2^a. 24. G
 Condimentū cuminū & fœniculū. 1°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 128. E
 ad Condimenta excipienda utuntur tuberibus. 2°. de alim. fa. 2^a. 25. B
 Condimentum acre debet adhiberi piscibus cetaceis, & quale. de atten-
 te uict. 2^a. 46. B
 Condimenta qualia esse debent apud medicos. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. F
 Condimentum carniū in epilepsia. de puero epilep. 7^a. 180. G
 CONditio ægri est natura morbi. in prognost. com. 1°. 4^a. 189. C

LIBROS

in Conditione frigida non est exitiosa facies Hippocratica. in prognost.
 commen. 1°. 4^a. 191. B
 CONDITIONALIVM syllogismorum species septem. de historia
 philosophica. Sp. 3. E
 CONDITVM inter nouem species saporis numeratur. de compag.
 memb. siue de natura humana. Sp. 58. D
 ex Cōdito quædā exhibetur, quædā ex aqua. de rem. par. fa. 7^a. 160. B
 CONDRILLA est nomen speciei oleris à rusticis impositū. de atte-
 nuante uict. rat. 2^a. 44. B
 Condrilla haud dubie est frigida. in 6^m. de mor. uulg. com. 5°. 3^a. 194. B
 CONDVCENS, conueniens, conferens, secundum naturam, & utile,
 idem sunt. 14°. methodi medendi. 7^a. 91. A
 CONDYLOMA quid. fin. med. 1^a. 49. C
 ad Condylomata matricis. de pass. mul. Sp. 96. C
 ad Condylomata. 9°. de comp. med. sec. locos. 204. F/H/1°. de compo. fi.
 med. per gen. 217. A/2°. 223. A/D/225. B/227. A/5°. 247. A/E/
 249. H/251. F/G/H/ 5^a. 252. E/H
 CONDYLOM. de musc. diff. 48. D/11°. de usu partium. 191. C/1°. de
 motu musc. 1^a. 312. C
 Condylus quæ pars sit in brachio. de fracturis. commen. 1°. 226. E/com-
 mentario 3°. 7^a. 249. A
 CONION, id est cicuta. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. H
 CONFECTVM & fermentatū, aut numis digestum quod est ex pa-
 ne, aut tenuius coctum est, cibus crassus, & cur. de diff. cōt. Sp. 72. H
 Cōfectiones oēs sunt optimæ, & nõ optimæ. 1°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 215. B
 de Cōfectionibus internis librum fecit Andromachus. 7°. de compo. fi.
 mdic. secundum locos. 5^a. 182. D
 Cōfectio Apollonij. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. F
 Cōfectio ad coitum. secretorum. Sp. 100. A
 Cōfectum ut Eunomus. 5°. de comp. med. per gene. 5^a. 254. A
 Cōfectio emplastri melini Menoceti. 2°. de cōp. me. per ge. 5^a. 222. G
 Cōfectio finiens febrem Pamphili pharmacopolæ. 7°. de comp. medica.
 secundum locos. 5^a. 183. A
 Cōfectio medicamenti Moschionis ad fracturas secundum ordinem sim-
 plicium ingredientium. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 225. E
 Cōfectio ex fructibus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 189. E
 Cōfectio Gari Ioachi martyropolitæ. de medic. fac. parab. 7^a. 175. B
 Cōfectio gari optima. de medic. fac. parab. 7^a. 175. C
 Cōfectio Biennij ad hydropas. 9°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 200. H
 Cōfectio Hygijni emplastri. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 223. B
 Cōfectiones Hypoglottides, quæ. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. F
 Cōfectio Isotheos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. G
 Cōfectio ad lapidem. de cura lap. Sp. 111. H
 Cōfectio quæ prouocat menstrua. secretorum. Sp. 99. C
 Cōfectio Proxeni, in usu Antonij Musæ. 7°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 182. D
 Cōfectio Apollonij ad tussim. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. B
 Cōfectio ad tussim Sacrificuli. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. E
 CONFERENS, conueniens, conducens, fm naturam, & utile, idē
 sunt. 14°. meth. med. 7^a. 91. A
 Conferentium iudicatio ab affectibus non prouenit contra methodicos.
 de opt. secta. 1^a. 21. D
 CONFERTA quæ dicantur. 4°. de dign. puls. 4^a. 83. G
 in CONFESSA re de nominibus litigare obscenum. in prognost.
 commen. 3°. 4^a. 209. C
 CONFICIENDI emplastri albi Ariabarzanij, modus. 1°. de comp.
 medic. per genera. 5^a. 216. D
 Cōficere cibos & nutriri ægris utilissimū. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commen. 4°. 3^a. 180. F
 CONFIRMATIVRIO quid significet. de artic. cō. 1°. 7^a. 251. H
 CONFLATILE æs facilius rūpitur ductili. de machin. 7^a. 309. E
 CONFLUXILE sibi totum corpus & conspirabile. de usu pul-
 suum. 1^a. 228. B/H
 CONFORMATIO ex his est quæ necessario accidunt. 1°. de usu
 partium. 1^a. 115. E
 Conformatio ossium quæ appelletur. de fract. com. 1°. 7^a. 224. C
 CONFORTANT confortatione plurima somni multi post cibum.
 de diff. cont. Sp. 72. G
 Confortatiuum, constrictiuium, & consolidatiuum est uinum mixtum li-
 cio, & nitro. de oculis. 7^a. 189. G
 Confortans Calorem naturalem in corporibus senum, medicamen. de me-
 di. exper. Sp. 108. A
 ad Confortandum Cerebrum capitis ablutio. secretorum. Sp. 98. A
 Confortans

Confortans Cor, & hepar, & stomachum medicina. de medicinis expertis. Sp. 107. B
 Confortans Digestionem compositio. secretorum. Sp. 102. A
 in Confortatione Hepatis, & omnium membrorum interiorum quid sit optimum. de med. exper. Sp. 105. F
 Confortant hepar fistici. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Confortat hepar electariū rhabarbari. de med. exper. 105. E/ Sp. 108. B
 Confortans hepar confortatione maxima electarium squinanthi. de medicinis expertis. Sp. 107. H
 Confortans hepar confortatione magna medicamen. de medicinis expertis. 105. B/ Sp. 108. B
 Confortans Intestina, & membra interiora medicamentum. de medicinis expertis. Sp. 104. G
 Confortans Membra frigida medicamen. de med. exper. Sp. 104. E
 Confortans Stomachum drachmæ duæ aloes. de med. exper. Sp. 106. E
 Confortat stomachum decoctio corticis fistici. de med. exper. Sp. 104. D
 Confortat stomachum debilem ualde decoctio mastiches. de medicinis expertis. Sp. 104. D
 Confortans debilem stomachum electarium. de med. exper. Sp. 108. A
 Confortans stomachum medicina. de med. exper. Sp. 105. A/G
 Confortas stomachū, & hepar electariū agarici. de med. exp. Sp. 108. C
 Confortans Virtutem retentiuam medicamen. de med. exp. Sp. 106. D
 CONFRACTA ossa cur prius extēdēda. de fract. c. 1. 7. 224. B
 CONFUSIO oīum qd significet. i 6^m. de morb. uulg. c. 3. 3. 170. C
 Confusio in diuersis febribus quid. 2. de diff. feb. 3. 39. F
 Confusio in oculo quid. fin. med. 154. 48. D/E
 ad Confusiones oculorum. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 155. B
 Confuse, & imperfecte formant uoces qui habent foramina nasi striata, uel oppilata. de anat. uiu. Sp. 49. B
 CONGELATA pluuia fit grando. de util. resp. Sp. 62. E
 Congelata nubes fit nix. de util. resp. Sp. 62. E
 Congelatum membrum omne, terrestre, sensu priuatum, ex melancholia est. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Congelari, & refrigerari quo modo differant. 1. de simp. me. fa. 5. 5. B
 Congelatio fit ab algore. 1. de diff. feb. 3. 34. D
 Congelatur corpora uehementi diutaxat frigore. 4. de sim. m. fa. 5. 32. H
 Congelatio ex frigore pulsum durum facit. 1. de diff. feb. 3. 34. B/D
 Congelationibus uocatis passionibus non nulli affliguntur. de differentiis morborum. 3. 3. E
 à Congelatione induratum exalferi postulat. 4. de sim. med. f. 5. 32. G
 Congelatum sanguinem in stomacho, & uesica quid dissoluat. de cura lapidis. Sp. 112. H
 ad Congelatum sanguinem in uesica. de cura lap. Sp. 112. F
 CONGLUTINARE ulcera non potest alumen, nec æsustum, nec æris squamma. 1. de simp. med. fac. 5. 7. G
 Conglutinandi, & purgandi quo modo sint sinus. de ijs quæ in medicat. fiunt. com. 2. 7. 211. H
 Conglutinat sinus pfundos melicratū. 2. de arte cur. ad Gla. 7. 106. C
 Conglutinat magna uulnera scordion. 8. de simp. med. fac. 5. 60. H
 Conglutinans emplastrum. 5. de comp. med. per genera. 5. 249. A
 Conglutinans hellepontiā. 6. de comp. med. per gen. 5. 159. E
 Conglutinās et dolore uindicās medicamētū. 5. de cōp. me. p ge. 5. 249. H
 Conglutinans excolando. 6. de comp. med. per ge. 5. 256. H
 Conglutinans uulnera. 1. de cōp. med. per ge. 215. G/5. 5. 248. C/D
 Conglutinans perfecte. 5. de comp. med. per ge. 5. 245. G
 Conglutinata an bene sit pars profunda sinus, & fistulæ, quo modo cognoscatur. 2. de arte cur. ad Glauc. 7. 106. D
 CONGIUM quæ mensura sit. 6. de comp. med. sec. loc. 5. 170. A
 Congium mensura dicta non est apud omnes eiusdem capacitatis. de salubri diætā. 2. 41. F
 Cōgiū atticū mēsurā esse magnæ capacitatis, collige. de sal. diætā. 2. 41. F
 Congius quot minas capit. 5. de comp. med. per ge. 5. 248. B
 q Congij maris magis ignorantur, prouerbiū. in prognostica com. men. 3. 4. 208. E
 Congij meminit. de nat. fac. 296. E/8. de comp. med. sec. loc. 189. E/196. B/4. de comp. med. per gene. 5. 244. A
 Congius quæ mensura, uide Chus.
 CONGRI habent carnem duram, ægre conficiuntur, & pariunt succos crassos & salsos. 3. de alim. fac. 2. 31. E
 Κορία, id est lixiuū. 4. de simp. med. fac. 25. A/7. 52. B/9. 5. 69. G
 CONIECTURA habet multas species. 3. de compositione medicament. secund. loc. 5. 144. D

Coniectura artificiosa, quæ. 1. de cris. 4. 128. F
 Coniectura artificiosa media est inter exactam notitiam, & omnifariam ignorantiam. 1. de loc. affect. 4. 3. D
 Cōiecturæ artificiosæ i actiōib. aliqñ aberrāt. c. 4. aph. 12. Ex. 27. E
 Conijcere artificiose eius est q omnia didicerit, meminerit, exercuerit. de uict. rat. in morb. acut. com. 2. 7. 122. A
 Coniecturalis non est medicina, sed scientifica in curatione. 2. de comp. medic. secund. loc. 5. 135. H
 Coniecturalis à quo maxime fiat medica ars. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6. 18. H
 Coniectura artificiosa in quo consistat. 3. de loc. aff. 4. 15. B
 Coniecturale artis in affectionum cognitione consistit. 2. de composit. medic. secund. loc. 5. 136. A
 Coniectura potest fieri à causis procatactis. 3. de compositione medicamen. secund. loc. 5. 144. D
 CONIUNGANTVR quo modo spermata. de cōpagine membrorum, siue de natura humana. Sp. 59. E
 CONIUGATIONES quatuor faciunt duæ oppositiones inter se complicatæ. 3. de diff. resp. 3. 69. G
 Coniugia respirationum, quatuor constituunt duæ oppositiones inter se permutatæ, densa & uelox, rara, & tarda. 1. de diff. resp. 3. 62. E
 Coniugatio prima neruorum à cerebro orientiū. de ner. diff. 1. 53. C
 Coniugatio prima neruorum est mollior ceteris. de ner. diff. 1. 53. D
 Coniugatio secūda neruorū à cerebro qualis, & ubi. de ner. dif. 1. 53. D
 Coniugatio tertia neruorum à cerebro qualis & quorsum tendat. de neruorum dissectione. 1. 53. D
 Coniugatio tertia neruorū diuidit in multas partes. de ner. diff. 1. 53. E
 Coniugatio quarta neruorum à cerebro qualis et quorsum tendat. de neruorum dissectione. 1. 53. D
 Coniugatio quinta neruorum à cerebro orientium, qualis, & unde orta. de neruorum dissectione. 1. 53. G
 Coniugatio sexta neruorum à cerebro orientium qualis & ubi. de neruorum dissectione. 1. 53. H
 Cōiugationis sextæ neruorū à cerebro distributio. de ner. diff. 1. 54. B
 Cōiugationē sextā neruorū n̄ eē totā secādā, collige. 4. de l. a. 4. 26. C
 Coniugatio septima neruorū à cerebro prodeuntū. de ner. diff. 1. 53. H
 Coniugatio neruorum gustatoria, quæ. de ner. diff. 1. 53. F
 Coniugatio prima neruorum à spinali medulla quæ in colla quo modo pcedat. de neruorum dissectione. 1. 54. D
 Cōiugatio prima colli neruorū in aīalibus hñtib. magnas uertebrae magna ē, ut aīalia hñtia dētes ferratos, et cornigera. de ner. dif. 1. 54. E
 Coniugatio secūda colli neruorum ubi, & quō exit. de ner. dif. 1. 54. E
 Coniugatio tertia neruorū colli ubi, & quō exit. de ner. diff. 1. 54. F
 Coniugationū neruorum q in collo sunt cōia quædā. de ner. diff. 1. 54. F
 Coniugationum neruorū in collo particularia. de ner. diff. 1. 54. G
 Coniugatio prima colli neruorum in animalibus habentibus paruas uertebrae parua est ut in simijs. de ner. diff. 1. 54. E
 Cōiugationes neruorū ex thoracis uertebri. pdeūtū. de ner. di. 1. 54. H
 Coniugationes neruorū prodeūtū ex uertebri. lūb. de ner. diff. 1. 55. B
 à Coniugatione tum prima, tum tertia, tum sexta nerui perueniunt ad iecur, ad lienem, ad renes, ad uentrē, ad uiscera. de ner. diff. 1. 54. D
 à Coniugatione sexta pulmo, ac cor quandam neruorum portionem in collo suscipiunt. de ner. diff. 1. 54. D
 sine Coniugio neruus unus solus, & qui. de ner. diff. 1. 53. E
 Coniugationes musculorum quæ in capitis dearticulationes habent ubi. de musc. diff. 1. 45. G
 Coniugationes quatuor musculorum maxillam inferiorem mouent, & ubi siti. de musc. diff. 1. 44. G
 CONIUNGENTES scutiformem chartilaginem musculi, qui. de musc. diff. 1. 46. B
 Coniungentes fines chartilaginis musculi, qui. de musc. diff. 1. 46. B
 Coniungere ubi diducta necesse est, uinculum. de fascijs. 7. 295. F
 CONIUNCTIONIBVS disiunctiuis in quo sermone utamur. de symptom. diff. 3. 13. F
 Coniunctio subdisiunctiua non disiunctiua. de mul. 3. 76. D
 Coniunctio puncti cum superficie in pincata figura egregie fit. de anat. uiuorum. Sp. 52. F
 in CONIUNCTIONIBVS caro alba, et mollis est. de anatomia uiuorum. Sp. 44. D
 CONIUNCTIVA quæ tunica sit, & ubi. de anat. ui. Sp. 48. G
 CONIUNCTIVA panniculus oculi. de oculis. 7. 182. H
 Coniunctiua est oculi tunica quæ apparet alba. de anat. par. Sp. 43. D
 p iij Coniunctiua

Coniunctiua septima ex oculorum tunicis extrinsecus adnata, unde originem ducat. 10°. de usu part. 1^a. 128. C
 Coniunctiua unde procedit. de oculis. 7^a. 183. C
 Coniunctiua habet sex parta lacertorum ad motum oculi perficiendum. de anat. uiuo. Sp. 48. G
 in Coniunctiua septem morbi. de oculis. 7^a. 186. F
 CONIUNCTE sunt uena pulsatis et quicta, et quo modo. de anatomia uiuorum. Sp. 56. D
 Coniunctum in excrementis quo modo intelligatur. 1°. de cri. 4^a. 129. B
 CONYLE. i. origanus agrestis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. E
 CONNEXIO ex his est q̄ necessario accidit. 1°. de usu par. 1^a. 115. E
 Connexū retiformē quæ arteriæ faciāt. de decr. Hipp. et Plat. 1^a. 233. A
 CONNIVERE quid sit. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 188. F
 cur. Coniunct oculis melancholici. de mel. ex. G. R. et Poss. Sp. 109. E
 Coniunctia oculorum ulceratio. fin. med. Isa. 48. D
 CONSANGVINEI unū dicāt. de nat. et ord. cuius. corp. Sp. 42. C
 CONSENSVS cōmunis est, nihil sine causa fieri. de decr. 1^a. 250. F
 Consensus quantus sit oris uentriculi, et cordis acq; cerebri. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. H
 p Consensum, et propria rōne idē pōt laborare. 1°. de loc. aff. 4^a. 4. H
 per Consensum affici quid significet. 1°. de loc. aff. 6. E/2°. 4^a. 14. C
 Consentiāt ne alteri, an ipsa afficiatur sedes, primo actione uitata considerandum. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. C
 per Consensum quādo sit prima affectio et quo modo cognoscatur. 3°. de loc. affect. 4^a. 17. A
 per Consensum partem lesam, nondum habere permanentem dispositionem, collige. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. D
 per Consensum affectus, delectis causis efficientibus, deficit. 3°. de locis affectis. 4^a. 17. B
 per Consensum quando sit affectio, cui parti adhibenda sint remedia. 2°. de locis affectis. 4^a. 13. G
 Consentiens quæ pars proprie dicatur. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. E
 in Consentiētibz indicationibus, et dissentiētibz quo modo uictus ratio ordinanda. 8°. meth. med. 7^a. 55. A
 Cōsentiētes dispositiones corporū ledūtur facile. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. D
 CONSEQUENTIA uasa seminaria quæ sint. de anat. ui. Sp. 51. G
 quæ CONSERVANTVR perpetuo ac memoria tenentur. 2°. de mot. mus. 1^a. 315. G
 Conseruatrices artes quæ sint. ad Thrasy. 2^a. 104. C
 Conseruatricis artis diuisio. ad Thrasy. 2^a. 106. E
 Conseruatio est cōis actio corporum sanorum. ad Thrasy. 2^a. 108. F
 Conseruat quies in eodē statu: motus uero transmutat, atque alterat corpus. com. 4°. aph. 14°. 28. G/aph. 34°. Ex. 17. C
 ad Conseruationem substantiæ cerebri est indigentia cordis, et hepatis. de mot. man. et obs. Sp. 66. G
 ad Conseruandam sanitatē oculi alchokol. secretorum. Sp. 97. F
 ad Cōseruādā sanitatē corporis syrupus acetosus. secretorū. Sp. 103. D
 ad Cōseruationē sanitatis tum ad eiusdem recuperationē optimū præsidium est scarificatio in cruribus. de cucur. scar. 6^a. 3. H
 ad Conseruationē ignis necessarius est aer, nō, ut qdam putant, propter refrigerationem, sed nutrimenti causa. de util. resp. Sp. 63. H
 Conseruetur quo modo succus centaureæ. de uirt. centau. Sp. 93. A/B
 CONSIDENTIA siue consistentia siue consequentia morbum sunt q̄ græce συνεπείκωντα dicūtur. de ui. rat. i mor. acu. cō. 4°. 7^a. 134. F
 CONSIDERATIONIS initium unde fieri debet in omni re, et quæ sequuntur. de optima nostri corpor. constit. 1^a. 38. A
 Consideratio ptinet ad præsagiū. in 1^m. de morb. uul. cō. 2°. 3^a. 112. A
 non Considerantes, et aliquid agentes dormientibus sunt similes. 1°. de diff. resp. 3^a. 60. A
 Consilium. i. Metis. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 247. C
 Consilium in pectore secundum poetam. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 242. D
 Consilio potentior ira in Medea. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. A
 Cōsiliū Thucydidis, Agētes aliqd uel periclitari. 10°. meth. me. 7^a. 67. D
 Consilium de absurdis, et admirabilibus medicinis à Galeno petebant omnes medici Romæ. de artic. com. 1°. 7^a. 255. H
 CONSISTENS ætas ad iuuentutem comparatur, ut autumnus ad æstatem. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. D
 Consistentes declinant, quare collige incipere nos transacta iuuentute, de clinare. com. 3°. aph. 3°. Ex. 26. D
 Consistentibus et iam declinantibus terrestres substantia superabundat, et minor est natiui caloris substantia, quā recentē natis. cōmē. 1°. apho. 14°. Ex. 7. F

Consistentes nō habēt calidū corpus, ut prius. cō. 3°. aph. 30°. Ex. 26. B
 Consistentes habent paucum sanguinem. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. E
 Consistentibus hyems optima est. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
 Consistentes habent proprias passiones hæmorrhoidas, et melancholiā. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. F
 Consistentiæ ætas biliosissima omnium. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
 Consistens ætas gignit flauam bilem. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Consistentiū ætate tertianæ febres maxime fiūt. 2°. de dif. feb. 3^a. 36. D
 Consistentibus phrenitides, et ardores, et cholera, et difficultates intestinorum iuuenibus accidunt, occasionem sui ortus à flaua bile capiētes. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. E
 CONSISTENTES humores deriuātur. 2°. de arte cur. 7^a. 102. F
 Consistentiam esse etiam in uinis, collige. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Consistentiæ indicant de temperamento plantæ. 2°. de ali. fa. 2^a. 24. E
 Consistentia medicamenti cuiusque nō est consideranda. 2^a. de simp. medicamentorum facultatibus. 5^a. 10. A
 ex Consistentia cuiusque medicamenti existentem in singulis facultatem inuenire tentantes reprehenduntur. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 17. C
 Consistentia quid in febrium circuitibus. de morb. temp. 3^a. 86. B
 Consistentia febris quando sit. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. D
 Consistentia morbi quo modo comprehendatur. 1°. de cris. 4^a. 126. B
 CONSOLATIONES æstus quæ. de caus. pro catar. 3^a. 96. A
 CONSOLIDA ad uulnera cōsolidanda ualeat. de dynamid. Sp. 35. F
 CONSOLIDANTVR celerius fracturæ si fomententur aqua, in qua lentisci folia sint decocta. de simp. med. Sp. 86. B
 quæ Consolidari non possint. 3°. meth. med. 7^a. 16. E
 CONSONANTIA summa et exactissima in lyris unica est et insectilis, q̄ i usum hoium uenit, hēt latitudinē. 1°. de sani. tuē. 2^a. 64. B
 CONSORTIA partium affectarum tribus modis fiunt. in 3^m. de morb. uul. comment. 1°. 3^a. 130. C
 CONSPIRABILE sibi totum corpus et confluxile. de usu pulsum. 1^a. 228. E/H
 Conspiratum confluxumq; in nostris corporibus esse ait Hippocrates. 1°. de naturalibus facultatibus. 1^a. 293. G
 CONSTANTIA ai ab atra bile pficiscit. de nat. hu. c. 1°. 1^a. 33. B
 Constantia quædam habent suam essentiam. 2°. meth. med. 7^a. 10. A/B
 CONSTANT animalia, et homo solidis, humidis, et spiritibus. breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1^a. 231. A
 CONSTIPATIONIS causa est uirtutis contentiæ motus immodicus. de cau. mor. 3^a. 9. B
 Constipat habitum corporis ustio. 10°. meth. med. 7^a. 61. G
 Constipans naturam medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G
 Constipata rarefacit chamæmalum. 3°. de simp. med. fa. 5^a. 18. H
 Constipata pectora mollit diapenidion minus. de dynam. Sp. 26. D
 Constipatæ uenæ p induratis, et q̄ ægre intēdātur. de sal. diæ. 2^a. 42. G
 CONSTITVERE qd in Asia significet. de fract. c. 3°. 7^a. 246. H
 CONSTITVTIO unū ex tribus picipijs medicinæ. itro. Is. 50. H
 Constitutio artis medicæ apud empiricos. de sectis. Isag. 16. A
 Constitutio omnis artis à finis notione. de const. ar. Is. 36. D
 Constitutiones, et colligationes diuersarū rerum nō natura, sed arte factæ, quas natura imitatur. de anat. adm. 1^a. 73. A
 Cōstitutiones tres corporis, optia, uitiosa, ægrotans. de cōst. ar. Is. 38. H
 de oculis. 7^a. 185. E
 Constitutio optima corporis, quæ. de optima nostri corporis constitutione. 37. H/38. A/C/1°. de usu part. 1^a. 115. C
 Cōstitutio optima idem cum dispositione habitudine, habitu, et de natura opti. nost. corp. const. 1^a. 37. C
 Constitutio optima in quibus. de opt. nost. corp. const. 1^a. 38. B/G
 Constitutionis indicia unde sumantur. ars med. Isa. 62. G
 Constitutionis optima signa ab essentia. ars med. Isa. 62. G
 Constitutio optima, nec re medica indigeret si corpus esset impatibile. ars medicinalis. Isa. 68. B
 Constitutio corporis est causa ad actionē. 1°. meth. med. 7^a. 8. D
 Constitutiones prauæ corporis aliquando sunt cum intēperie totius, aliqñ uero partis. in 6^m. de morb. uul. com. 4°. 3^a. 196. G
 in Constitutionum, uel functionum genere morbum et sanitatē ponere ad quā disputationem nihil referat. 1°. de sani. tuen. 2^a. 64. C
 Constituta est lingua à natura ut aerem possit percutere. de uocalium instrumentorum dissectione. 1^a. 106. E
 Constitutio bronchi ex quibus sit. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. E
 Constitutionis anni consideratio ad temperaturas utilis est. comment. 3°. aphorismo 16°. Ex. 23. C
 Constitutiones

Consuetudo in senibus multum facit ad exercitationis speciem eligendā. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 89. H
Consuetudinē cur non debet mutare senex. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 93. B
ob Consuetudinem qui exerceri non possunt, uident cibos crassi & len-
ti succi. de bon. & uitio succ. 2^a. 35. A
Consuetudo maxime pot. de uict. rat. in morb. acut. cō. 2°. 7^a. 121. B
Cōsuetudo hēt maximā uim ad pturbationū motus. 4°. d. decre. 1^a. 253. H
Consuetudo maximā uim habet in spectantibus ad medicinam. de ijs quæ
in medicat. fiunt. com. 3°. 7^a. 217. F
Consuetudo noscenda eorum quibus medemur. de ijs quæ in medicat. fiūt,
commen. 1°. 7^a. 198. B
Consuetudo quantum ualeat. 8°. meth. med. 7^a. 60. E
Consuetudo facit ad præsagiendū. in 1^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 117. E
Consuetudo coindicat. 13°. meth. med. 7^a. 84. D
Cōsuetudo facit ad auxiliorū inuēctionē. 8°. meth. me. 58. G/11°. 7^a. 68. B
à Cōsuetudine idicatio similiū quoad ægrotāt hoies. 8°. meth. me. 7^a. 55. C
Cōsuetudinē oēm suādā medici cēsentes minus errāt. 5°. d. san. t. 2^a. 93. H
Consuetudo, uitæ industria, præsens aeris constitutio, acceſsionem, reci-
procationē, & morbi cōstitutiones indicant. cō. 1°. apho. 12°. Ex. 5. E
ex Consuetudine, uictus rō & alia multa sumunt. 7°. met. me. 7^a. 46. C
Consuetudo similem uictum postulat. 8°. meth. med. 7^a. 54. H
Cōsuetus praderere si nō prandeat, quid illi cōtingat. de diff. cōt. Sp. 72. C
Consueti hora cibi si mutetur, quid contingat. de diff. cont. Sp. 72. C
Consuetudinē, quando est antiquata & longa, & si sit non bona, quando
non adducit aliquid necessitatis ad mutationem suā, imitari debet me-
dicus in cibando ægro. de diff. cont. Sp. 72. C
Consueti quæ sunt ex longo tempore, et si deteriora sunt, insuetis minus
molestare solent. com. 2°. aph. 30°. Ex. 19. A
quæ Consueti sunt ut minime lassantia sunt, quos exercent, etiam dele-
ſcant. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 89. H
Consuetis gaudent naturæ. 8°. meth. med. 7^a. 54. H
Consueti sunt bona. in prognost. com. 2°. 4^a. 198. H
Cōsuetudo quid agat, & quo modo paulatim mutāda. in 6^m. d. morb. uul-
garibus, com. 2°. 3^a. 165. B
Consuetudo multum facit ad euacuationem. quos pur. op. quib. 5^a. 88. E/
1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 98. D
propter Consuetudinem euacuationibus corpora non indigent, et cur in-
digeant. de assuetud. 2^a. 61. H
à Cōsuetis leuioribus gñaliter laxare naturā debes. d. me. ex. Sp. 108. H
post Consueti aliqua exercitia sanguis ē uena detrahendus est. præsag.
experientia confir. Sp. 77. H
nisi CONSVANTVR cito uulnera, fiunt dolores intēsi. de ijs quæ
in med. fi. com. 1°. 7^a. 201. A
CONSVPTIONEM significat pingue super urinam. in pro-
gnost. comment. 2°. 4^a. 201. C
Consumptionem ex interna, & incerta causa patientibus subuenit the-
riaca. de usu ther. ad Pamph. 5^a. 98. F
Vide Tabes.
CONTAGIOSI morbi enumerantur. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B
CONTABEFACIA quæ uocet Hippocrates. de ijs quæ in medi-
cat. fiunt, com. 3°. 7^a. 220. F
CONTĒMPERAT & expurgat lac asininū. de uict. rat. in mor-
bis acutis, com. 4°. 7^a. 149. D
CONTĒPLATIO præcedit actionem. fin. med. Isag. 48. A
CONTĒPLABILES dies, & iudices qui sint. com. 2°. aphor. 24°. 15. G/com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
CONTĒDENTIA siue intendentia, ac soluētia proprie dicūtur
de causis, sicut intenta & soluta de corporibus. de nat. hu. 7^a. 132. A
Contentio secundum plurimum quid sit. 3°. de diff. puls. 4^a. 59. B
Contentio corporū qbus fiat, & quo. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 104. H
Contentione fit dolor. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 104. H
Contentio uitanda in capitis dolore ob ardorem, & etiam in dolore capi-
tis frigido. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. B
Contententi & laxanti medicamentorum facultates sunt contrariæ. 5°. de simp. med. facul. 5^a. 38. H
Contentum opponitur laxo. in 3^m. de morbis uulgaribus. commentario 1°. 131. B/in 6^m. com. 1°. 3^a. 160. B
CONTĒTIVA causa, id est de cōtinēti facta. de cau. p. 3^a. 96. H
Contentiuam causam ponit Galenus. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
Vide continens causa.
Contentrix facultas à Stoicis orta. de mult. 3^a. 77. C
in Contentrice facultate continens & contentum. de mult. 3^a. 77. C
p iij Contentrix

Contentrix causa requiritur in omni re ut sit, ne detur processus in infinitum. de mult. 3^a.77.D
 Cōtēricē uirtutē hnt intestina. in 6^m. de mor. uulg. com. 5°. 3^a.193.F
 Contentricē uirtutem in uesica esse, collige. 6°. de lo. af. 4^a.41.H
 Cōtētiue uirtutis motus imodicus cōstrictiōis causa est. de cau. m. 3^a.9.B
 Cōtētiua uirtus in senibus multū ibecillis est. cō. 3°. apho. 3°. Ex. 26.E
 Contentiue uirtutis imbecillitas nimīū laxat. de caus. mor. 3^a.9.B
 Contentiue potentiæ debilitas ostenditur per lachrymas. commentario 4°. aphorismo. 52°. Ex. 33.D
 ex CONTENTIS in alieno spatio notitia etiam sumitur affectæ sedis. 1°. de loc. af. 4^a.2.F
 Contentorum in urina situm uariat flatus. de urinis. 4^a.124.A
 CONTENTIONIS et gloriæ et principatus appetitus est animi affectus, licet minor. de cogn. cur. animi morbis. 2^a.53.G
 Contentio quando nulla foret mortalibus. 3°. de dif. puls. 4^a.59.B
 Contentionem aufert sapientiæ amor. 3°. de dif. puls. 4^a.59.B
 Contentiosi qui fuere. de hist. philos. Sp. 3.B
 CONTINERE tempestiue, naturæ est officium, ut tempestiue excernere. 6°. de loc. af. 4^a.41.G
 Continere qui se non possunt iacentes præ ægritudine, indigent summa custodia diligentiaq; de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a.140.F
 Continenda et tegenda lanæ alligabimus. de fascijs. 7^a.293.F
 ad Cōtinēdū mēbra cū i suā sedē cōpellūtur laqueus. et laqueis. 7^a.306.F
 Continentis causæ nomen unde. contra Iulianum. Ex. 69.B
 Cōtinētē siue cōtētiuā et pximā cām ponit Galenus. 1°. de sympt. 3^a.16.B
 Continentis causæ definitio. contra Iulianum. Ex. 70.G
 Cōtinēs seu proxima cā. 1°. de mot. musc. 1^a.312.G et hist. philo. Sp. 4.A
 Cōtinentes causæ quo mō differāt ab antecedētibus. cōtra Iul. Ex. 68.G
 Cōtinēs causa nunquā est plenitudo fm Asclepiadē. cōtra Iul. Ex. 68.H
 Continens coherensq; causa omnium morborum. introd. Isa. 52.B
 Cōtinētis causæ exēplū in febre à bubone facta. contra Iul. Ex. 70.G
 Continens causa per totum affectum perdurat. contra Iul. Ex. 70.G
 Continentis causæ meminit. 10. meth. med. 7^a.65.E
 CONTINENS ab aliquibus uocata curatio ē eius affectus qui actio ni incommodat. 2°. meth. med. 7^a.12.E/F
 CONTINENTIAE nomē uñ sit deductū. de cog. cur. ai. 2^a.53.E
 Continentia non est, si tollat cōcupiscibilis facultas. 5°. de dec. 1^a.259.A
 Continens sui suorumq; affectuum qui dicatur. 4°. de decre. 1^a.249.E
 CONTINERE et non decidere medicamenta idem est. de ijs quæ in medicat. fiunt. com. 2°. 7^a.210.G
 CONTINVVM pelion apud græcos dicitur. de dif. morb. 3^a.5.A
 Continuat unicuiq; lacerto, arteria, uena, neruus. de mot. man. Sp. 66.E
 Continua, et tenuis substantiæ medicamentum ut facile ab igne alteratur, ita etiam à calore nostro. 1°. de simp. med. fac. 5^a.4.G
 Continuum, et indiuisibilem hypostasim inquit Galenus leuem uocari ab Hippocrate. de urina sign. ex Hipp. Sp. 79.B
 CONTINVI morbi qui sint. fin. med. Isa. 45.F
 Cōtinuā febrē nunq; noiauit οὐνοχον Hipp. de nat. hu. cō. 2°. 7^a.181.D
 Continua febris, quæ. 2°. de cris. 4^a.135.G
 Continuarum febrium cū interpollatis differentiæ. 2°. de cris. 4^a.135.E
 Cōtinuarū febriū aliæ cōtiue noiant, aliæ tritaephyes. 2°. et dif. 3^a.36.F
 Continua febris quō fiat, et à quo humore. de na. hu. cō. 2°. 7^a.180.H
 Continua febres ex materia in uenis fiunt, intermittentes uero ex materia extra uenas. 2°. de cris. 4^a.138.B
 Cōtinua febris sit ex ignis abūdātia iuxta Platonē. et na. h. c. 2°. 7^a.181.B
 Cōtinua biliosa species habet, synochā, et cōtinuam. 2°. de dif. fe. 3^a.36.F
 Cōtinua tertiana et cōtinua biliosa qñ sint simul mixta. 2°. et dif. 3^a.39.D
 Continuarum febrium cum intermittentibus mistio difficilior cognitu. 2°. de cris. 4^a.136.G
 Continuarum quæ faciunt accessionē alterno die, quædam similes habent accessiones, quædam dissimiles. 2°. de dif. feb. 3^a.36.G
 in Continuis febribus posse rigorem paruum fieri, collige. 1°. de arte curan. ad Glauconem. 7^a.95.H
 Continuarum febrium ui sanguinis excitatarum urina. quæ. Sp. 113.B
 Continua si sit febris, tempus sectioni uenæ accommodatius est matutinum. præfag. exper. conf. Sp. 78.D
 i Cōtinua qñ fiat abscessus, et i quartanā discedat. i pg. c. 3°. 4^a.210.A
 i Cōtinuo corpore quō fiat alteratio qualitatis. 7°. de decr. 1^a.269.G
 CONTINUITATIS solutio nomen est inuentum à Galeno. de caus. morborū. 3^a.9.F/9°. meth. med. 61.A/13°. 7^a.80.D
 Continui solutionis nomen proprium medicis est apagma, ignotū uulgo. 6°. methodi medendi. 7^a.40.B

Continuitas quid. ars med. Isa. 62.H
 Continuitatis solutio est quintū genus ægritudinis. de dif. morb. 3^a.5.D
 Continui solutio morbus est communis partibus similaribus, et dissimilabilibus. ars med. Isa. 69.C/de dif. morb. 3^a.5.E
 Continuitatis solutio pōt esse simul cū morbis in qualitate. de dif. 3^a.5.E
 Continui solutio in omni parte animalis contingit, tamen nō habet unum nomen in omnibus. 4°. meth. med. 7^a.23.A
 Continuitatis solutio, et unitatis solutio idem sunt, et in quibus sint partibus. 5°. methodi med. 7^a.29.H
 Continui solutionis diuersæ appellationes, secundum diuersas partes in quibus fit. 4°. metho. meden. 7^a.23.B
 Cōtinuitatis solutio in carne dīr ulcus. de dif. mor. 5.D/de caus. m. 3^a.9.H
 Continuitatis solutio in neruis dicitur cōuulsio. de caus. mor. 3^a.9.H
 Continuitatis solutio in ossē est catagma, et ita ab omnibus græcis proprio nomine appellatur. 6°. meth. med. 7^a.40.B
 Continuitatis solutio in ossē, dicitur fractio. de dif. morb. 3^a.5.D
 Cōtinuitas quot modis soluā. ars me. Isa. 67.C/2°. de cōp. me. 5^a.135.H
 Continuum quæ soluunt, cuius naturæ sint. 12°. meth. med. 7^a.78.E
 Continuitatem qui succi diuidant. 1°. de sympt. caus. 3^a.16.H
 Continui solutio et alteratio doloris duæ species sunt. 2°. de loc. af. 4^a.9.C/3°. de cōp. med. se. lo. 5^a.141.G/de frac. cō. 3°. 7^a.246.E
 Cōtinui solutio dolores facit. de cōst. art. Is. 38.A/2°. et cōp. m. 5^a.135.H
 Continui doloris significatio nota. 2°. de loc. af. 4^a.12.G
 Continui solutio quomodo fiat in pleuritide. de rat. uict. in morbis acutis, commentario 2°. 7^a.116.B
 Continui solutio quo modo fiat in oculis. de oculis. 7^a.189.H
 in Continui solutione quid agendum. ars med. Isa. 69.G
 ad CONTORSIONEM tali, uel genu. 2°. de composit. medica. per genera. 5^a.226.D
 CONTRACTIVA medicina qd facit ad oculos. et ocul. 7^a.189.C
 CONTRACTVM relaxato cōtrariū est. 11°. meth. med. 7^a.71.B
 Contractum in seipsum et adstrictum quod est, ἀδρόον, id est simul totū nominant. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56.F
 CONTRACTIO ptinet ad irrōnālē facultatē. 4°. et dec. 1^a.248.F
 Contractio in seipsum est actio insita musculis. 1°. de mot. musc. 1^a.310.E
 Contrahentes et arctantes asperam arteriā musculi quatuor unde oriatur ac finiant. de musc. diff. 1^a.46.A
 quibus Contrahatur thorax. de musc. diff. 1^a.49.F
 Contrahentes thoracem fibræ ubi sitæ. de musc. diff. 1^a.49.E
 Contractioni thoracis conducunt musculi thoracis. de musc. diff. 1^a.49.F
 Cōtrahēs costarū coarticulationes costarū musculus. de musc. diff. 1^a.51.A
 Cōtrahat, et distendat uñ corpus cordis. 2°. de præf. ex pul. 4^a.111.G
 Contrahitur diutius et dilatatur cor ab animali extractum. in Timæ. Platonis. 1^a.290.D
 in Contractione cor aperte exprimit quod in seipso continet. in Timæ. Platonis. 1^a.290.D
 Contractio pulsus quo modo inuenta à Galeno. 1°. de dign. pul. 4^a.72.B
 Contractio pulsus declaratur per alia uasa. 1°. de dign. pul. 4^a.72.C
 Contractionem manifestam habentes pulsus. 1°. de dign. puls. 4^a.72.H
 Cōtractionē sensibilem habent pulsus uehementes. 1°. de dign. p. 4^a.73.E
 ad Cōtractionē pulsus picipiendā aliqd facit durities. 1°. de dig. p. 4^a.73.B
 Contractionis extremæ partes non sentiuntur, secūdum aliquos. 1°. de diffe. puls. 4^a.48.E
 Contractionis et distentionis in pulsu pars quanta non sentiatur. 1°. de dign. puls. 4^a.74.E
 Contractionis finis in pulsu non sentitur. 1°. de dig. pul. 4^a.64.H
 Contractio pulsus excernit. 2°. de caus. pul. 4^a.95.B
 in Contractione cur pulsus altus, et celer promittit decretorias excretiones. 4°. de præf. ex puls. 4^a.122.B
 Contractio pulsus maxillarum quibus eueniat. præfag. exper. Spu. 78.E
 Contractionē corporis significat urina tenuis, si i malū colorē se post crisim mutauerit, et ij qui patiūtur prima ætate fuerit. de dyn. Sp. 34.G
 Cōtractiones neruorū quot modis, et quō fiāt. cō. 4°. aph. 49°. Ex. 33.B
 ad Contractiones neruorum. 6°. de comp. medica. per gene. 256.D/7°. 265.C/269.H/ 5^a.270.C
 ad Contractos articulos recenti cicatrice. 7°. de cōp. me. p ge. 5^a.265.C
 Contractionem, et distentionem quæ membra non patiantur. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a.153.B
 Contrahi uires ad se facit dolor. in prognost. com. 2°. 4^a.198.H
 Contrahit, densat, constringit acerbitas. 7°. de simp. med. fa. 5^a.49.G
 Contrahit et digerit salsa qualitas. 11°. de simp. med. fac. 5^a.83.A
 Contrahentia nihil ledunt uentriculum. 5°. de usu partium. 1^a.143.F

CONTRACTIVA potētia una ex medicis oculi. de oc. 7^a. 189. A
 ad CONTRADICENTES, & discere uolentes quid dicebat Ga-
 lenus. 3°. de cris. 4^a. 142. B
 CONTRARIETAS est in quantitate. 11°. meth. med. 7^a. 71. B
 Contrarietas in quantitate est oppositio, secundum Aristotelem. 11°. me-
 thodi medendi. 7^a. 71. B
 i Contrarijs singulis rōnē quātutatis hēre oportet. 5°. d. san. tuē. 2^a. 94. G
 Contraria quo modo intelligantur. 11°. meth. med. 7^a. 68. H
 Contraria quæ sint. 1°. meth. meden. 6. F/11°. 7^a. 71. A
 Contraria uere quæ sint. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. G
 Contraria sunt quæ maxime distant, secundum quosdam. in 6^m. de mor-
 bis uulgaribus, comment. 3°. 3^a. 174. E
 Contraria sunt eadem genere. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. G
 Contrarijssima esse possunt eadem genere. aduersus Lycum. Ex. 63. E
 Contraria quo modo non possunt in eodem fieri. 5°. de decret. 1^a. 259. C
 Contraria quo modo in eodem tēpore fieri possunt. 9°. d. decr. 1^a. 286. A
 Contraria quomodo cognoscantur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. G
 Contrarium ne luminis tenebra sit, an eius priuatio, in quæstionē uenit.
 1°. de symptom. caus. 3^a. 17. C
 Contraria maxime sunt optimis pessima. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
 per Contrariorum negationem exprimuntur media. de ijs quæ in medi-
 cat. fiunt, com. 2°. 7^a. 210. D
 Contraria opponuntur contrarijs, & etiam medio, aliquo pacto, collige.
 comment. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
 iter Contrarios motus duos necesse est getē iteruenire. d. ana. ui. Sp. 46. H
 Cōtraria euidētibus statuti q̄s credat d. rebus obscuris. ad emp. Isa. 35. D
 ex Contrarijs iudicare contraria est Hippocratis cōsuetudo. in progno.
 comment. 2°. 199. B/ 4^a. 202. C
 Contrariorum una est disciplina. ad Thrasy. 2^a. 102. F
 Cōtraria q̄dā sūt totis substātijs, q̄dā solis qualitātibus. 13°. me. 7^a. 82. C
 Contrarietate qualitatis aliqua alexipharmaca alterant, aliqua per to-
 tius substantiæ facultatem. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. G
 Cōtraria tota substātia p̄ experiētiā sunt inuēta. 13°. meth. me. 7^a. 82. C
 ex Contrarijs ut nos multa facimus, ita & natura. 1°. de alim. f. 2^a. 7. G
 Contrariorū mixturæ summitates ipsas frāgūt. de sim. me. fa. 5^a. 20. G
 ex Contrarijs commixta sunt multa alimenta. 1°. de alim. fac. 2^a. 7. G
 ex Contrarijs naturis lens constat adstringente & laxante. in 6^m. de
 morbis uulgaribus, com. 5°. 3^a. 194. C
 ex Cōtrarijs mistā naturā habet oleū myrtēū. 1°. de cōp. m. se. 5^a. 129. E
 Contrarijs facultatibus præditis medicamenis maximus est usus in mor-
 bis. 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 210. G
 Contrariorum mixtionem non habentia medicamēta adstringentia, sunt
 myrti, rubus, & sycomorus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 129. E
 Cōtraria cur q̄nq; misceamus auxilijs pprijs. 2°. de cōp. m. se. 5^a. 134. B
 si Cōtraria simul parti imponant, utriq; fm suā opari facultatē, collige
 solani & chamemeli exemplo. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. C
 ex Cōtrarietate unaquaq; tres intēperies q̄n p̄dibūt. 3°. d. lo. af. 4^a. 16. H
 Contraria ea natura constant ut fiant à contrarijs. de affuet. 2^a. 61. C
 à Contrarijs omne quod est trasmutatur, à similibus conseruatur. com-
 mentario 3°. apho. 18°. Ex. 23. G
 in Contrariū qui inclinānt, quō reddant meliores. 5°. de decr. 1^a. 257. C
 per Contraria simpliciter, uel coniugate curandum est, morbi essentia
 considerata. 2°. de loc. affect. 4^a. 13. H
 Contrariorum contraria esse remedia, discurrendo per omnia morborū
 genera. de const. ar. Isa. 39. C
 p Cōtraria curatio adhibet causis faciētibus symptomata. d. op. Is. 24. C
 in Contrarium auocatione ad pristinam naturam reducēda sunt, quæ=
 cunq; à naturali situ euasere. de const. ar. Isa. 39. D
 per Contraria in sanitatem quō ducendum sit. de const. ar. Isa. 42. D
 Cōtrarijs auferēda cōtraria iuxta cōiissimā curationē. ars. me. Isa. 69. D
 per Contraria reducit corpus intēperatū, & quō. 1°. d. alim. fa. 2^a. 8. F
 Contraria contrarijs curantur. de sal. dieta. 40. A/1°. de sanit. tuenda.
 65. B/5°. 93. C/H/2^a. 94. G/in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 108. F/in 6^m.
 com. 2°. 160. H/161. H/com. 3°. 177. H/com. 6°. 3^a. 190. C/E/8°. de
 comp. med. sec. loc. 157. H/4°. de compo. med. per gene. 5^a. 240. G/
 de uenæ sect. aduer. Eras. 6^a. 7. C/3°. meth. med. 18. B/3°. 21. D/11°.
 71. G/de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 213. G/d artic. com. 4°. 7^a. 283.
 H/cō. 2°. aph. 22°. 15. B/aph. 34°. 17. C/com. 7°. aph. 59°. Ex. 39. D
 Contrarijs alteranda sunt corpora ægra. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. C
 Cōtraria causa semp adhibēda est retētionis causæ. 1°. d. san. tu. 2^a. 68. D
 ex Contrario cuiusq; fit curatio in particulari. 4°. de san. tuē. 2^a. 83. A
 ex Contrario in genere fit curatio. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. A

Contraria male affecto corpi semp sunt adhibēda. 5°. de san. tu. 2^a. 93. C
 Contraria male affecto corpori exhibenda quod pristinum statum con-
 secutum sit. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 93. C
 Contrarijs corriguntur naturæ intemperatæ. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
 per Contrarium non per simile fit curatio. 1°. de sympt. caus. 3^a. 17. F
 per Contraria ad naturalem statum reducimur, et quomō sint accipien-
 da contraria. 1°. de symptom. caus. 3^a. 17. F
 à Cōtraria uinēdi rōne quō cōsuat sanitas. i 1^m. d. mo. uul. c. 1°. 3^a. 101. A
 per Contraria fit reditus ad naturam. 5°. meth. med. 7^a. 29. H
 Contraria eo usq; inducenda quoad particula in symmetriā & naturalē
 habitum redeat. 7°. meth. med. 7^a. 43. G
 p Cōtraria retro ferri debet pars eadem uia qua alterata fuerat. 7°. me-
 thodi medendi. 7^a. 49. A
 Contraria postulat quod est præter naturā. 8°. meth. med. 7^a. 54. G
 Contrariorum exhibitionem indicat sublatio. 11°. meth. meth. 7^a. 68. E
 Cōtrariū i curatiōe debet eē cōtrario æquale. de artic. cō. 4°. 7^a. 283. H
 Contraria quo modo sint agenda in corpore. ad Thrasy. 2^a. 104. E
 Contrarietatis mensuræ indicationes ostendunt temperies laborantis &
 morbus. 11°. meth. med. 7^a. 67. H
 Contraria non semper adhibenda contrarijs. 1°. de sanit. tuen. 2^a. 65. B
 à Contrario & à simili purgatio quo modo. de cathar. Sp. 94. D
 Cōtrarijs aialia bruta & ipsa tollūt morbos. de nat. hu. cō. 2°. 7^a. 181. H
 Contrarietatem suam habet quisq; morbus. 11°. meth. med. 7^a. 68. C
 Contrarij duo morbi si incidūt, fortior aggrediēdus, altero nō neglecto.
 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 98. E
 Contraria si sint duo symptomata, aduersus fortius est instandum, altero
 non neglecto. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 98. E
 ex Contrarijs uni affectui duobus medicamentis sit medicamentum opti-
 mum illi affectui. 6°. de com. med. sec. loc. 5^a. 176. H
 ad Cōtraria fit auersio. 4°. meth. me. 7^a. 28. C/c. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
 ad Contrariū reuocant frictio, & uincula stricta. 5°. meth. me. 7^a. 30. F
 in Contraria trahenda fluxio incipiens. 4°. meth. med. 28. C/2°. de ar-
 te cur. ad Glauc. 7^a. 101. F
 in Contrariū quomō trahas à capite. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 100. A
 Contraria sunt superiora inferioribus, & dextera sinistris. in 6^m. de
 morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 174. E
 Controuersia medicorum ostendunt ignorantiam. de uict. rat. in morbis
 acutis, commentario 1°. 7^a. 109. H
 Controuersia artium partim sensu, partim demonstratione soluntur.
 de nat. hum. com. 2°. 7^a. 183. C
 CONTVITVS est agentis. fin. med. Isa. 45. B
 CONTVMACES homines ubi. de aere, aquis, & loc. 2^a. 6. E
 Contumacia uulnera ad cicatricē pducit scordiū. 8°. d. simp. m. 5^a. 60. H
 ad Contumacia ulcera. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 216. D
 CONTVMELIIS disputant sophistæ. 2°. de diff. puls. 4^a. 53. D
 Contumelia causas in se iecur habet. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 267. D
 CONTVNDENTIA qualia sint. 5°. meth. med. 7^a. 30. B
 Contūdēdo lapis & plūbū partes alterat. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 17. D
 Contundi quidam dolentes uidentur. 2°. de locis affectis. 4^a. 12. F
 Contusio quid. de const. ar. Isag. 37. D
 Contusum quid. de const. ar. 37. D/fin. med. Isa. 48. D/de ijs quæ in me-
 dicat. fiunt, com. 3°. 7^a. 219. C
 Contusio unde proueniat. 12°. meth. med. 7^a. 78. F
 Contusio affectus aurium. introd. Isa. 59. C
 cū Cōtusione et ruptione plurimū fit ἐκ γυνωσῆς. 4°. meth. me. 7^a. 23. B
 Contusio facit impedimentum in motibus. 1°. de mot. mus. 1^a. 308. G
 Contusa aliam exigūt curationē quā ulcerata. de fract. cō. 3°. 7^a. 245. B
 Contusione omnē a phlegmone referuans. 6°. de cōp. medic. per genera.
 258. G/ 5^a. 260. C
 ex Contusione capitis dolor. de rem. par. fac. 7^a. 154. A
 cum Contusione si sit dolor, quid agendum. 6°. meth. med. 7^a. 38. G
 in Contusione capitis quæ intentio in curatione. 2°. de compo. medica.
 secundum locos. 5^a. 133. G
 Contusionis capitis præsidia, quæ. de rem. par. fac. 7^a. 154. A
 Contusa ulcera non debent exiccari. 4°. meth. med. 7^a. 27. D
 cum Contusione fractura caluariæ usq; ad cerebri membranas perueniēs
 quomodo curanda. 6°. meth. med. 7^a. 42. B
 ex Contusione facta in auribus tumores cochleæ ustæ desiccant. 11°. de
 simplic. medic. fac. 5^a. 81. G
 ad Contusiones aurium. 6°. de comp. med. per gene. 5^a. 256. H
 in Contusione costarum uenā ad cubitū secat. de fract. cō. 2°. 7^a. 236. C
 Contusi nerui quo modo curentur. 6°. meth. med. 7^a. 38. F
 ad Contusionem

ad Contusionem neruorum, & musculorum proprie facit emplastrum barbarum. de dynamidijs. Sp. 35. F
 in Contusionibus neruorum dolentem partem nō putrescentem oleo ca- lente perfunde. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. A
 Contusī musculi quibus liniendi. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Contusio quando liganda. de artic. com. 4°. 7°. 292. F
 in Contusionibus ferula non uteris. de artic. com. 4°. 7°. 292. F
 ad Contusionem cataplasma. 6°. meth. med. 7°. 38. G
 Cōtusis conuenit lana succida cū irrigatur. 11°. de simp. med. fa. 5°. 81. B
 Contusis cruentum medicamentum. de fract. com. 3°. 7°. 245. B
 ad Contusiones ex ictibus. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 271. A
 ad Contusione diuisa. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. E
 ad Contusione factas diuisiones. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 235. C
 ad Contusiones. 1°. de comp. me. p gen. 211. C/F/3°. 234. H/5°. 246. H/ 247. E/248. A/6°. 256. D/ 5°. 258. F
 ad Contusiones testiculorum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 235. C
 Contundantur quo modo herbae sciendū. 3°. de cōp. me. p gen. 5°. 234. B
 Contundenda esse quae in olea iniicienda sunt. 4°. de sanit. tuen. 2°. 86. G
 Contundenda contunduntur, & cribrantur. de ther. ad Pis. 5°. 95. F
 in CONVALITVRIS summa praesagationis. in prognost. com- mentario 2°. 4°. 198. D
 ad Conualescentiam omnia bona indicia sunt necessaria. in prognost. commentario 2°. 4°. 203. H
 Conualituri quo modo se habeant. in prognost. com. 3°. 4°. 207. H
 Conualescentes habent sanguinem exigū optimū. ars med. Isa. 71. F
 Cōualescentes habent spiritū uitale & animale exigū. ars med. Isa. 71. F
 Conualescentium uires, quare imbecilliores. ars med. Isa. 71. F
 Conualescentibus si quid laborauerint, hic fiunt abscessus. commentario 4°. aphorismo. 32°. Ex. 30. H
 Conualescentum & senum affectus uidentur medij inter sanitatem, & aegritudinem. 5°. de sanitate tuen. 2°. 90. E
 ad Cōualescentes ptines pars reficiēs, & instaurans. ars med. Isa. 71. F
 Conualescentium domus qualis esse debet. 7°. meth. med. 7°. 46. C
 Conualescentes uehementer extenuati, indigent plurima adiectione, & refectione. 2°. de nat. fac. 1°. 299. B
 Conualescentes quibus cibis & potibus uti debent. ars med. Is. 71. F
 à Conualescentibus post coenam non est bibendū cur, & quomodo bibe- dum, si sitiant. 7°. meth. med. 7°. 46. B
 Conualescentes, quibus tubercula, uel in articulis labores fiunt, ij pluri- bus utuntur cibis: his enim repleti plethorici casus adueniunt ob uirū imbecillitatem. com. 4°. apho. 45°. Ex. 32. G
 Conualescētibus oleo alui soluebat Galenus. 5°. de san. tuen. 2°. 92. G
 ad Conualescentes aegre. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 273. D
 ad Conualescentes & se reficientes ex infirmitate. 8°. de composit. me- di. secundum locos. 5°. 195. B
 CONVENIENTIAE medicorum ostendunt scientiā. de uict. ra- tio. in morb. acut. com. 1°. 7°. 109. H
 Conueniens, conferens, conducens, fm naturam, & utile, idem sunt. 14°. meth. med. 7°. 91. A
 Conuenientia oris uentriculi ad cerebrū. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. B
 Conuenientium appetentia inest oibus membris. 3°. de na. fac. 1°. 303. G
 CONVEXVM quid. 1°. de usu partium. 1°. 182. C
 Conuexitas quid. 1°. de mot. mus. 1°. 312. C
 Conuexo cauum opponitur. cō. 6°. aph. 46°. Ex. 51. G
 Conuexi tempore Galeni dicebantur, quos Gibbos solet Hippocrates no- minare. cō. 6°. aph. 46°. Ex. 51. G
 CONVERSARI, id est ὁμιλεῖν quid. de artic. cō. 1°. 7°. 252. D
 CONVERSIO solis. de hist. philos. Sp. 6. H
 Conuersio ueris quando. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Conuersio aestatis quando. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Conuersio autumnus quando. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Conuersio hyemis quando. de dynamidijs. Sp. 20. B
 Conuersiones paradoxae saepe accidunt in morbis. in 3^m. de morbis. uul- garibus, commentario 2°. 3°. 136. D
 Conuersione sanguinis multiplici indigent ea quorum est materia sper- ma & a sanguinis complexione remota. de anat. uiuo. Sp. 44. G
 Conuersione magna, sanguinis non indigent ad sui nutritionem quae sunt complexioni sanguinis uicina. de anat. uiuo. Sp. 44. G
 CONVITIA sunt aequo dio ferēda. de cog. cur. animi mor. 2°. 51. D
 in CONVIVIIS coronae ex rosis ob aestum adhibentur. de causis procatactis. 3°. 96. A
 in Conuiuijs hedera ob aestum adhibetur. de cau. procatar. 3°. 96. A

CONVOLVTIO quid. de hist. philos. Sp. 7. G
 CONVVS quid sit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. H
 Conus arbor, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. F
 Conorum putamina terrena sunt. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
 Conus est cibus multi seminis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
 Coni fructus purulentis accommodus est. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. H
 Coni fructus asperitati leniendae congruit. 7°. de simp. med. fa. 5°. 54. A
 Conus emplasticus est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. A
 Coni fuligo, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. F
 Coni fuligo ad pilos superciliorum, angulos oculorum lippientes, & la- chrymantes accommoda est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Conorum exiccatorum comparatio ad palpebras & alias corporis par- tes, quae non possunt extendi. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
 CONO cordis arteria, & uenae porriguntur per totum. de anatomi- mia uiuorum. Sp. 56. G
 CONVULSIO, quae σπᾶσμα dicitur. 3°. meth. med. 7°. 16. E
 Conuulsio quid. fin. med. Isa. 47. A/3°. meth. med. 7°. 16. E
 Conuulsum quod. de const. artis. Isa. 37. D
 Conuulsio est solutio continuitatis in partibus neruosis. de dif. mor. 5. D/ de causis morborum. 3°. 9. H/4°. meth. med. 7°. 23. B
 Cōuulsio cuius symptoma sit, nullus añ Gal. dixit. 1°. de sym. cau. 3°. 19. G
 Conuulsio numeratur inter uoluntariae potentiae lesiones. 2°. de sym- pto. cau. 3°. 19. G
 Conuulsio est passio inuoluntaria in partibus neruosis. commentario 6°. aphorismo. 39°. Ex. 50. G
 Conuulsionis motus, qui. 2°. de sympt. cau. 3°. 22. G
 Cōuulsio differt a motu naturali, quia ē pter uolūtate. 3°. de lo. af. 4°. 17. E
 Conuulsionis, tremoris, palpitationis, rigoris, horroris, singultus, tussis, ructus, sternutationis, pandiculatiois, oscitationis, ex dentium cōcus- sione strepitus (trifmon graeci uocant) genus cōe est motus illegitimus, & quō haec in genere differant. 2°. de sympt. cau. 3°. 19. E
 Conuulsio, palpitatio, & rigor quō differant, & quō fiant. in 3^m. de mor- bis uulga. cō. 1°. 3°. 129. E
 Cōuulsio et tremor differūt toto gñe. in 3^m. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 129. D
 Conuulsio, palpitatio, & resolutio, noxae sunt instrumentorum. de palp- trem. conuuls. & rig. 3°. 53. C
 Conuulsui affectus, qui. in 1^m. prorrh. cō. 3°. 4°. 188. A
 Conuulsuius affectus a quo fiat. 1°. de praesag. ex pul. 4°. 107. H
 Conuulsio unde fiat. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 166. C
 Cōuulsio solius morbi est opus. 2°. de symp. cau. 19. F/ 3°. 20. A
 Conuulsa parte, neruus aut musculus, qui illam mouet, affectus est. 3°. de locis affectis. 4°. 21. B
 Conuelluntur facile nerui. de articu. com. 4°. 7°. 285. C
 Conuulsio est affectio plena doloris. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 172. D/ com. 2°. aph. 6°. Ex. 11. G
 Conuulsionē parit dolor in neruosis partibus. de artic. cō. 4°. 7°. 285. B
 Conuulsionēs ut plurimum in parte posteriori fiunt, quia sunt neruosa. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
 Conuulsio fit ubi nerui. in prognost. cō. 1°. 4°. 191. D
 Cnnuulsio quorum sit neruorum. 3°. de loc. aff. 4°. 17. C
 Conuulsio quid faciat circa neruos. 2°. de sympt. cau. 3°. 20. A
 Conuulsionēs uitium musculorū. de op. secta. Isa. 24. C
 Conuulsionēs, musculorum propriae affectiōes. 1°. de dif. resp. 3°. 61. C
 Cōuulsioēs, et tremores fiūt ex musculis affectis. de frac. cō. 2°. 7°. 235. C
 Cōuulsioēs potissimū fiūt la sis musculis tpalibus. 11°. de us. par. 1°. 185. B
 Cōuulsio quo modo fiat. de palp. trem. conuuls. et rig. 3°. 56. B/ cōmēt. 6°. apho. 39°. Ex. 50. G
 Conuulsio a quibus causis fiat. 2°. de loc. af. 4°. 11. A
 Conuulsio a contrarijs fit causis. cō. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Conuulsionis caput duplex est fm Hippocratē, repletio, et euacuatio. 2°. de sympt. cau. 3°. 20. A/3°. de loc. af. 4°. 17. F/8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 190. E/ cō. 6°. aph. 39°. Ex. 50. F
 Cōuulsio ex qua ptiū repletioe & inanitiōe fiat. cō. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 Conuulsionēs oēs fiunt ex repletionē et euacuationē partium neruosarū. com. 7°. aph. 57°. 33. F/ cō. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 Cōuulsionis, & palpitatiois causa unde sit. 2°. de symp. cau. 3°. 20. H
 Cōuulsio ex repletioe ē in phlegmonariū gñibus. 2°. d. symp. ca. 3°. 20. A
 Conuulsio ex repletionē quō. de palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 56. C
 Conuulsio ex siccitate quō. de palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 56. C
 Conuulsio qua causa fiat. et quō chordis cōparetur. 3°. de lo. af. 4°. 17. E
 Conuulsionū gña ostēdūt chordae instrumentorū. 2°. de symp. cau. 20. A/ de palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 56. B
 Conuelli

Conuelli comune est corrigijs exiccatis. in prognost. cō. 1°. 4°. 191. D
 Conuellantur quo lora, & chordæ lyrarum. 3°. de loc. aff. 4°. 17. F
 Conuulſio quando accidat. in prognost. com. 3°. 4°. 211. B
 Conuulſio ratione, non sensu cognoscitur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. H
 Conuulſoria inſpiratio. 1°. de diff. reſp. 3°. 62. A
 ex Conuulſione proueniens expiratus, musculorū, qui expiratum effi-
 ciunt, conuulſionem ſequitur. 2°. de ſympt. cau. 3°. 19. H
 Conuulſionem ſignificat ſpiritus æqualis per utrāq; narem tractus red-
 ditusq; de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 141. G
 Conuulſionem ſignificat permutatio in phreniſi, & quid ſit permutatio.
 in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 167. A
 in Conuulſionibus & rigoribus qui articulus primum ſignificationē fa-
 ciat. de artic. com. 2°. 7°. 263. F
 Conuulſorum pulſus. de pulſ. ad tiro. 45. H/1°. de diff. pul. 4°. 52. C
 Conuulſiui pulſus cauſæ, quæ. 2°. de cauſ. pulſ. 4°. 93. G
 Conuulſorum pulſus, qualis. 4°. de cauſ. pul. 4°. 102. F
 in Conuulſio pulſu quō percipiāt diſtentio. 1°. de dignoſ. pul. 4°. 71. C
 Conuulſiuus pulſus cur uiolenter feriat. 4°. de dign. pul. 4°. 83. C
 qñ Conuelluntur labra, oculi, cutis frontis, mandibulæ totæ, & radix
 linguæ, quæ pars affecta ſit. 3°. de loc. affe. 4°. 17. D
 Conuulſio in oculum, totum oculum exercet. intro. Iſa. 58. D
 Conuulſionem pati poteſt pupilla. de diff. morb. 3°. 5. H
 Conuellātur quō pinna nariū. de uict. rat. in morb. acut. c. 4°. 7°. 141. G
 Conuulſa quando eſt facies cum uniuerſo corpore, quid curemus. 3°. de
 locis affectis. 4°. 17. D
 Conuulſio quædā ſtomachi eſt ſingultus. com. 5°. aph. 4°. 37. F/com. 6°.
 apho. 39°. Ex. 50. G
 Conuulſio qualis paſſio eſt musculis, talis eſt ſtomacho ſingultus. commē.
 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 Conuulſiones ſiunt ob oris uentriculi affectus. 5°. de loc. affe. 4°. 32. E
 Conuulſione breuiſſima quidam uexabatur ſi abſtinere à cibo diutius co-
 geretur. 5°. de loc. affe. 4°. 32. G
 Conuulſionis cauſa ex morſione uentriculi ob uomitum æruginis. com-
 ment. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 Cōuulſio uicinariū partiū ſepti qd faciat. i 3°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 135. D
 Cōuulſio cur fiat in mulieribus ex utero. i 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 153. C
 Conuulſi teſtes quid ſignificent. in prognost. com. 2°. 4°. 198. H
 Conuulſio particularis quō comparetur ramo. 3°. de loc. aff. 4°. 17. D
 Conuulſiones ex immodico uini potu. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Conuulſio ex ebrietate ſit repletis neruis à calida uini ſubſtantia. com. 5°.
 apho. 5°. Ex. 37. G
 Conuulſionem ex uino uinū qñq; ſanat. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Conuulſionem facit lac. in prognost. com. 3°. 4°. 211. B
 Conuulſio totius corporis eſt morbus ſpinæ i collo. 1°. de ſymp. ca. 3°. 19. C
 Conuulſio totius corporis non ſit, niſi patiatur principium neruorū aut
 principaliter, aut per compaſſionem. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Conuulſio uniuerſalis quō cōparet caudici arboris. 3°. d lo. af. 4°. 17. D
 Conuulſionis tres ſpēs & quæ. de trem. palp. conuulſ. & rig. 3°. 56. D/
 12°. methodi medendi. 7°. 80. B
 Conuulſiones ſunt totius corporis emproſthotonos, opiſthotonos, & te-
 tanos. de ſym. diff. 3°. 11. F/com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Conuulſio totius corporis cum reſtrictis partis actionum cohibitione epi-
 leſia dicitur. de ſympto. diff. 11. F/2°. de ſympto. cau. 19. H/in 6°. de
 morb. uulg. com. 6°. 3°. 197. E/1°. meth. med. 7°. 8. E
 Cōuulſiois gñis quoddā ē comitial. morbus, & qd ſit. 3°. d lo. af. 4°. 17. G
 Conuulſio, & comitialis morbus ſunt morbi acuti ſine febre. commen. 5°.
 aphoriſ. 30°. Ex. 40. D
 Conuulſiones epileptice cur ſiant. 3°. de loc. aff. 4°. 19. H
 Conuulſio comitialis ex uapore ichorum aliquibus oboritur. 6°. de ſani-
 tate tuenda. 2°. 98. H
 Cōuulſio ē i epilepſiis, ut i ſentiēdi functione uigilia. 1°. d ſym. ca. 3°. 19. C
 i Cōuulſioe ex comitiali morbo quare ſiat ſpuma. c. 2°. ap. 43°. Ex. 18. D
 in Conuulſione ſemen emittitur. 6°. de loc. affe. 4°. 41. G
 Conuulſio in comitiali morbo ex repletionem partium neruoſarū, nec acu-
 tiſſima, nec periculosa. commen. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 Conuulſio à ſpinali medulla quomodo differat à comitiali morbo. 3°. de lo-
 cis affectis. 4°. 17. G
 Cōuulſio, apoplexia, cæcitas, ſiunt propter pituiſum humorem, ſiunt
 etiam propter melancholicum. cō. 6°. aph. 56°. Ex. 35. E
 Conuulſiones ex repletionem humorū lentorum et pituiſorum, qui par-
 tibus neruoſis inſerti ſunt, ſanat quartana. c. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 Conuulſiones quibus facile ſiunt. de ſal. diæ. 2°. 42. D

Cōuulſiones præſertim craſſos hoies moleſtāt. cō. 3°. aph. 25°. Ex. 25. C
 cur Conuulſionibus opportuni ſunt pueri. in 1°. de morb. uulg. commē.
 2°. 3°. 113. C/in prognost. com. 3°. 4°. 211. C
 Cōuulſioes cur ſiāt pueris iā dentire icipiētibus. c. 3°. aph. 25°. Ex. 25. C
 Conuulſiones quo minus tentent pueros infantes, quomodo ſint tractan-
 di. de ſal. diæ. 2°. 42. C
 Conuulſiones ſunt ex frigore. de diff. morb. 3. E/de palp. trem. conuulſ.
 & rig. 3°. 54. D/in prognost. commē. 3°. 4°. 21. C/de fract. commē.
 3°. 7°. 247. H/cō. 5°. aph. 17°. 38. H/aph. 20°. Ex. 39. A
 Conuulſione capiuntur ſenes. 2°. de temp. 1°. 16. D
 cur Conuulſio non accidat in conſtitutione frigida, & humida. in 1°. de
 morb. uulg. com. 2°. 3°. 108. H
 Conuulſionem facere natura aptum eſt frigidum, tamen ſanat aliquando.
 comment. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 Conuulſio ſanatur per perſuſionem aquæ frigide, ſed quando, & quomo-
 do, & in quo. com. 5°. aph. 21°. 39. B/aph. 25°. Ex. 39. G
 Conuulſio cum ſanatur, aqua frigida ſanatur, per caloris repercuſſum.
 1°. de ſympt. cau. 3°. 17. F
 Cōuulſio ex ulceratiōe nūq̄ ab aqua frigida ſanat. c. 5°. ap. 21°. Ex. 39. C
 Conuulſio ex repletionem, mala. in 1°. prognost. com. 3°. 4°. 188. A
 Conuulſio ex repletionem curatur. de palp. trem. cōuulſ. & rig. 3°. 56. D/
 com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 Conuulſio ex repletionem quō curetur. cō. 2°. aph. 26°. Ex. 16. B
 Conuulſionē ſoluit febris ſuperueniens. de opt. ſecta. Iſa. 22. D/in 6°. de
 morb. uulg. com. 6°. 3°. 197. E
 Conuulſioni febre ſuperuenire melius eſt, quā febre conuulſionē. com.
 2°. aph. 26°. 16. B/cō. 4°. aph. 57°. 33. F/cō. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Conuulſiones ab initio febrium ſiunt ex repletionem, ideo ſanantur per fe-
 brem. com. 7°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Conuulſiones ſiunt phreniticis. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 112. H
 Cōuulſionibus, atq; delirijs q ſtatim capian. cō. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Conuulſio ſi coniungatur deſipientiæ ex defectu, omnino ſalus eſt deſpe-
 rata. com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 in Conuulſionem qñ mutabitur angina. de pulſ. ad tiro. 4°. 46. B
 Conuulſionum cauſa ſæpe eſt ſanguis. de opt. ſecta. Iſa. 24. C
 Conuulſionem non nunquam faciunt humores tenues, & acres. 12°. me-
 thodi medendi. 7°. 80. A
 Conuulſionem, & ſingultum per totum corpus efficere poteſt acris hu-
 mor. 3°. de loc. aff. 4°. 20. A
 Conuulſio ex ſiccitate ſit ex uigilijs. commenta. 7°. aphoriſm. 18°. 55. E/
 aphoriſ. 24°. Ex. 55. F
 Conuulſio ex ſiccitate incurabilis. 12°. meth. med. 7°. 80. B
 Cōuulſio ex ſiccitate eſt penē inſanabilis. cō. 2°. aph. 26°. 16. B/com. 5°.
 aph. 1°. 37. D/aph. 4°. Ex. 37. F
 Conuulſio ex ſiccitate letalis. de palp. trem. conuulſ. & rig. 3°. 56. D
 Conuulſio ex euacuationem acutiſſima eſt & pernicioſiſſima non ex reple-
 tione. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 Cōuulſio, aut diſtēto ab æſtibus fortibus malū. c. 7°. aph. 13°. Ex. 54. H
 Conuulſio ex inanitionem ex febribus ardenſiſſimis, ſiccifiſſimisq; 2°. de
 ſympt. cau. 3°. 20. A
 Conuulſiones quæ ſequuntur febres ardentes, ſiunt ſiccitate & ſunt leta-
 les. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Cōuulſioni quæ in febribus pernicioſis & ardētibus euenire ſolet, et etiā
 in phrenitide uehementi, contraria eſt conuulſio quæ ſit ex repleti-
 one. de palp. trem. conuulſ. & rig. 3°. 56. B
 Conuulſiones in febribus acutis, malum. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
 Conuulſio à febre letalis. de op. ſecta. Iſa. 22. D
 Conuulſi ex febre uomitu bilioſo ſuperueniente liberati ſunt. 5°. de locis
 affectis. 4°. 32. G
 Conuulſiones in febribus ex ſomnis, malū. cō. 4°. apho. 67°. Ex. 34. F
 Conuulſionibus cur non admodum capiuntur à quartanis capti. commē.
 1°. aphoriſ. 70°. Ex. 45. E
 Conuulſionē pati nunq̄ uiſus eſt podagricus. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 Conuelluntur qui habent ileum, compatiēte neruorum principio ſto-
 machi paſſioni. com. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 Conuulſio ab ileo, malum. com. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 Conuulſio ſit nimis purgatis. com. 5°. aph. 4°. Ex. 37. F
 Conuulſio ex medicamenti potione letalis eſt. cō. 7°. aph. 25°. Ex. 55. F
 Conuulſionem facit elleborus propter operationis uehementiam. commē.
 4°. apho. 16°. Ex. 29. A
 Conuulſio ex elleboro duplex, & quæ magis minus ue periculosa. com.
 5°. apho. 1°. Ex. 37. C
 Conuulſio

Conuulsio ex elleboro letalis est. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 Conuulsio propter immodicam euacuationem exitialem esse recte inquit
 Marinus. com. 7°. aph. 24°. Ex. 55. F
 Conuulsio ex superflua purgatione, mala. cō. 5°. aph. 4°. Ex. 37. F
 Conuulsiones cur fiāt in hēmorrhagijs. in 1^m. prorrh. cō. 3°. 4°. 186. E
 Conuulsio superueniens, ubi sanguis plurimus fluxerit, malum. com. 5°. aph. 3°. 37. C / com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Conuulsis purgatio sistenda est. præsag. exper. confir. Sp. 78. C
 Conuulsione quandoq; tentari aliquos in uulneris inflammatione, & sic
 interire, collige. de cog. cur. animi mor. 2°. 51. H
 Cōuulsio fit ulnis uel tibijs inflāmati. 4°. de præsag. ex puls. 4°. 121. D
 Conuulsio qñ sequitur in uertebri inflāmatiōe. 4°. de lo. af. 4°. 23. E
 Conuulsio fit capite nerui puncto. 3°. meth. med. 7°. 21. H
 Conuulsionē facit ofis temporis abscissio. in 1^m. prorrh. c. 3°. 4°. 183. H
 Conuulsionis maior timor est in uulnere nerui transuerso. 6°. methodi
 medendi. 7°. 38. F
 nō Cōuelluntur ualde, neq; insaniunt quibus tumores in ulceribus appa=
 reant. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Conuulsiones fiunt, si tumores ulcerū in partibus posterioribus derepen=
 te euanescent. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 in Cōuulsioe ex uulnere q̄ primo cōuellantur. cō. 5°. apho. 2°. Ex. 37. E
 Conuulsio ex uulnere letalis est. cō. 5°. aph. 2°. Ex. 37. E
 Conuulsi moriuntur calidi. 1°. de præsag. ex puls. 4°. 107. H
 Conuulsionē quæ afferunt nō suppuratur oino. c. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 in Conuulsione uniuersali cui parti applicantur remedia. 3°. de locis
 affectis. 4°. 17. D
 Conuulsis neruis, primis uertebrijs remedia adhibenda, sicuti etiam dimi=
 dia parte corporis resoluta. 3°. de lo. af. 4°. 17. B
 qui Conuelluntur melancholici quomodo tractandi. de mel. ex Galeno
 Ruf. & Pos. Sp. 110. C
 ad Conuulsione canina affectos. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 169. H
 illis qui Conuelluntur conuenit Acanthaleuce. i. spina alba. 6°. de simpl.
 medi. facul. 5°. 41. H
 illis qui Cōuellūtur auxiliatur Acanthiū. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41. H
 Conuulsis idonea est Aristolochia rotūda. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. F
 Conuulsa curat Betonica. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. A
 Conuulsis auxiliatur capparis cortex. 7°. de simp. med. fa. 5°. 49. G
 Conuulsionibus medentur Castoris testiculi. de theria. ad Piso. 5°. 93. E
 Cōuulsioni ex inanitiōe non conuenit castoreū. 11°. de sim. me. f. 5°. 80. C
 Conuulsis conuenit Centaurium maius. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. F
 Conuulsis Costus conuenit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. F
 Conuulsionem patientibus prodest terrestris Erinacei desiccata caro. 11°. de simp. med. fa. 5°. 78. F
 Conuulsione tentatis Oleum calidū ualeat. 2°. de simp. me. fa. 5°. 11. E
 neq; Cōuulsioes, neque tremores, neque sensum, tū difficilē, tum deperdi=
 tū, oleū magnopere aut iuuat, aut lædit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. C
 in Cōuulsionē dat Polētā costā. de uict. rat. in morb. acu. 7°. 44. E
 Conuulsis prodest Rha. 8°. de simp. med. fa. 5°. 59. E
 Conuulsa sanat Scordium. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. H
 ad Conuulsa bibitur cum oxymelite Symphytum petræum. 8°. de sim=
 pli. me. fa. 5°. 61. F
 in Conuulsione quando dandum Vinum creticum uinosum. de uict. rat. in
 morb. acu. cō. 4°. 7°. 144. E
 ad Conuulsos musculos. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. C
 ad Conuulsa. 2°. de antid. 116. A / C / 7°. de composit. medi. sec. loc. 185. B /
 186. A / 8°. 188. G / 195. B / 9°. 198. F / 201. A / 2°. de compo. med. per ge.
 226. E / 7°. 271. G / 5°. 272. D
 CONYZA quid. de simp. med. Sp. 83. A
 Conyza fruticosa planta. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. B
 Conyza alia maior, alia minor, datur & tertium genus. 7°. de simp. me=
 dicamentorum facult. 5°. 52. B
 Conyza prima & secunda species amara est acris, excafactoria. 7°. de
 simp. med. facul. 5°. 52. B
 Conyze primæ duæ spēs sunt calidæ, & siccæ in tertio ordine. 7°. de sim=
 pli. med. facul. 5°. 52. B
 Conyza calfacit, cōtra Apolloniū. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 132. H
 Conyze flores ad mēses fortiter ducēdos. 7°. de simp. me. fa. 5°. 52. B
 Conyze folia uulua lōginquis utijs remedio sunt. de simp. med. Sp. 82. B
 Conyze folia p̄ acrimōia sua uipas, et serpētes fugāt. d̄ simp. m. Sp. 83. A
 Conyze oleum sanat rigores. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. B
 COOPERIRI propriū est phreniticorum, & melancholicorum. in
 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 151. F

Cooperculū epiglottidis quid, & ubi sit. de uoc. & anhel. Sp. 61. B
 Cooptoriū epiglottidis claudū qñ comedit aliqd. d̄ uo. et anhel. Sp. 61. C
 Cooperculū epiglottidis in uociferatione aperitur, clauditur in anhel=
 tus retentione. de uoce & anhel. Sp. 61. C
 Cooperimentum pulmonis panniculosum, & neruosum est, & cur tale. Sp. 48. A
 de anatomia uiuorum. 3°. 79. C
 COPIA, egestas, & qualitas mala humores occupāt. de mult. 3°. 79. C
 Copia mellis pūgit stomachū, & facit incisionē. de dif. cont. Sp. 74. F
 q̄ Copia humorū facit cardialgiā. in 1^m. prorrh. cō. 3°. 4°. 185. C
 Copia sanguinis i frigore cur nō ē educēda. præsag. exp. cōfir. Sp. 78. A
 Copia excrementi à quo proueniat. 1°. de sani. tuen. 2°. 68. D
 Copiam bilis significat febris causus. quæ. in Hipp. Sp. 113. C
 Copiam humiditatis significat sudor aduentante febre, nec deficiente fe=
 bre. præsagium exper. confir. Sp. 77. G
 Copia urinæ tenuis adueniens illis, quibus non febricitatibus erant urinæ
 crassæ, grumosæ, pauca, prodest. de uri. sig. ex Hipp. Sp. 78. G
 Copia urinæ nisi pueniat, aut status erūpant qbus hypochondria suspensa
 murmurantia, ilium dolore superueniente, ijs alui humectantur. de
 urinæ significatione ex Hipp. Sp. 78. H
 Κόπρος qd significet. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 113. G
 Copros. i. stercus. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. H
 Κοπροφάγος 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. C
 Coprotica medicamēta. i. stercora tñ mouētia. de cathart. Sp. 95. A
 Κόπος qd significet. 3°. d̄ sa. tu. 2°. 78. F / 7°. d̄ cōp. me. p ge. 5°. 269. D
 COPTARIVM ad tussientes. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 182. B
 COPULA quid, & qd officiū hēat. in 6^m. de mor. uul. c. 1°. 3°. 153. B
 Copula à multis medicis dicuntur nerui. 3°. de loc. af. 4°. 17. C
 Copula quæ sunt, nerui dicuntur ab Hipp. de fract. com. 3°. 7°. 249. D
 Copulas totius de articulationis neruos uocat Hippocrates. de fracturis,
 commē. 3°. 7°. 249. E
 Copula, neruus, tendo quo mō differāt, et quid sint. 1°. de decr. 1°. 233. F
 Copula tendo, neruus alba sunt, exanguia, foraminibus carentia. 1°. de de=
 cretis Hipp. & Platon. 1°. 233. G
 Copula, & membranæ differētiæ. 1°. de decre. Hipp. & Plat. 1°. 233. G
 Copula sensu uacat. 1°. de decre. Hipp. & Plat. 1°. 233. G
 Copula non sunt teretes. 1°. de decret. Hipp. & Pla. 1°. 233. F
 COQVATVR si quid in bonis aquis, cito decoquit. de bon. Sp. 75. F
 Coquenda est aqua in lagenis fictilibus. de bon. aquæ. Sp. 76. B
 Coquendum est lac donec eius aquositas sit consumpta. de dif. Sp. 75. B
 si Coquatur mel non lenit uentrem. de dif. cont. Sp. 75. B
 COQVVS est minister medici. 2°. de sanitate tuēda. 2°. 75. F / in 6^m.
 de morb. uulg. com. 5°. 3°. 188. C
 Coquis malis cōparatur medici, qui nesciūt diuidere. 2°. met. me. 7°. 13. B
 Coquo proportionē respondet luctator. ad Thras. 2°. 108. G
 Coquus quæ nesciat de cibis. ad Thras. 2°. 108. G
 Coquus preparat, sed non intelligit quam uim obtineat id quod præpa=
 rauit. 2°. de san. tuen. 2°. 75. F
 Coquorū suauitas in cōdimētis plus obest, q̄ p sit. 2°. de alim. fa. 2°. 23. G
 Coquorū apparatus i patinis sunt causæ cruditatis. 3°. de ali. fa. 2°. 31. D
 Coqui diuītū ptissanā non coquūt. de uict. rat. in m. ac. cō. 1°. 7°. 112. A
 Coqui sciunt situm renum, & meatus. 1°. de nat. fac. 1°. 293. C
 Coqui elixant suum linguas cum musculis. 3°. de alimen. fac. 2°. 26. G
 quidam Coqui uendidere pro carnibus suum carnes humanas. 10°. de
 simplic. med. facul. 5°. 72. F
 COQVIT caliditas propria. 2°. de dif. feb. 3°. 40. A
 Coquitur per somnum. com. 5°. aph. 27°. Ex. 40. A
 Coquēdi alimēti facilitas et difficultas unde sit. 4°. de usu part. 1°. 137. H
 Coquantur melius, & nutriunt grata. in 6^m. de morbis uulgaribus, com=
 mentario 4°. 3°. 180. F
 Coquitur facilius caro quæ prius sit occisa < nos frollā uocamus. > 7°. methodi medendi. 7°. 46. A
 si Coquantur cibi crassi uiscosi, multum nutriunt, aliter faciunt oppila=
 tionem. de dissol. cont. Sp. 72. G
 Coquenti bene balnea non admodum sunt necessaria. de melan. ex Gal.
 Ruf. & Pos. Sp. 110. D
 Coquitur qui non bene cibus, quid agat. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 Coquentem male non est necesse sequi spiritum flatuosum. 3°. de sympto=
 ma. causis. 3°. 30. B
 Coquit monomacū intestinū. de cōpag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. A
 Coquunt mesaraicæ succum, qui in gibbo iecoris fit sanguis. de compag.
 memb. siue de nat. hum. Sp. 59. A
 Coquitur sanguis in uenis, & iecore. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 188. B
 cur Coquuntur

cur Coquuntur etiam corrupta quæ habent in corpore cibaria, nec inde febricitare possunt ij qui bono sunt habitu, et quo. de dif. feb. 3^a. 31. H
 quo Coquatur quod est corruptum, et fiat optimum in aliquibus natura-
 ris. 1°. de dif. feb. 3^a. 31. H
 COQVI potest paulatim morbus. 1°. de cris. 4^a. 128. C
 Coquuntur cito morbi pueris. in 1^m. de mor. uulg. com. 2°. 3^a. 116. G
 Concoquit et emollit magis oleo pinguedo suu. 11°. de simp. me. 5^a. 78. H
 COQVEBANT aliqui in duplici uase medicamenta, et Galenus
 quandoq. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. A/7°. de comp. med. se. loc. 179. D/
 1°. de comp. med. per ge. 211. E/7°. 5^a. 272. H
 Coquenda quo igne sint medicamenta. 1°. de cõp. med. per ge. 5^a. 215. A
 Coquit in flamma fumo carente. 1°. de cõp. med. per ge. 5^a. 211. E
 Coquit ad flammam ignis acerrimi. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 263. B
 Coquitur pruna non nimis acri. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 257. A
 Coquit ad tertias. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 243. E
 Coquit ad quartam partem. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 196. B
 Coquere ut cardameleum. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 267. B
 CORDI adest proprium nomen substantiæ. 8°. de usu par. 1^a. 166. D
 Cor (id est cardia) unde dicatur. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 245. A
 Cor, cerebrum, et iecur uiscera dicuntur. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 261. H/
 de marcore. 3^a. 46. F
 Corpulans uiscus dr. 7°. de an. ad. 1^a. 94. E/c. 4°. apho. 65°. Ex. 34. D
 Cor est uiscus. 2°. de decre. 240. C/3°. 243. F/3°. de nat. fac. 1^a. 304. B/
 in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 154. C/cõ. 6°. apho. 27°. Ex. 48. H
 Cor uiscus præcipuum, quantum ad uitam. 3°. de decr. Hippo. 1^a. 245. A
 Cor esse uiscus non uidetur, cum Galenus dicat in uisceribus et corde. de
 inæquali intemp. 3^a. 44. A
 Cor dicitur os uentris. 1°. de sympt. cau. 3^a. 17. G/3°. de loc. affect. 32. E/
 3°. de cris. 4^a. 144. E/8°. de comp. me. se. loc. 5^a. 187. F/cõ. 4°. apho.
 17°. 29. A/aph. 65°. Ex. 34. D
 Cor dr uentriculi os, et cur ualde sentit. in progn. com. 3°. 4^a. 210. F
 Cor quid. fin. med. Isa. 43. H
 Cor quid sit secundum Aristotelem. de anatom. uiuo. Sp. 46. B
 de Corde stoicorū opinio, et q. primo gignat. de foet. for. 1^a. 324. B
 à Cordis acumine totum corpus incipit formari. de ana. uiu. Sp. 46. C
 Cor primū est in generatione fm Aristotelē. de ana. uiu. Sp. 52. A
 Cor statim ab initio conformatur. 2°. de decretis Hippoc. 1^a. 240. D/in
 6^m. de morbis uulgaribus, com. 4°. 3^a. 186. A
 Cor ante cerebrum gignitur. de foet. for. 1^a. 323. G
 Cor posterius iecore factum esse credendum est. de foet. form. 1^a. 323. G
 Cor non est primo genitum, quia indiget sanguine, qui per uenas à uulua
 trahitur. de foet. for. 1^a. 324. F
 Cor perinde ac iecur primis foeturæ diebus esse quasi quoddam fundamen-
 tum cur dixerit Galenus. de foet. for. 1^a. 323. A
 Cor, et cerebrum, et iecur iuxta se locata cernuntur in abortibus trigin-
 ta dierum. de foet. for. 323. A/1°. de sem. 1^a. 331. D
 Cor ab initio est ut milij granū uel fabæ. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. G
 Cordis generatio ex quo et quando. de foet. form. 1^a. 323. B
 Cor ex quibus formetur in foetu. de anat. uiuo. Sp. 52. A
 Cor ex sanguine arteriarum fit. 1°. de sem. 1^a. 331. C
 Cor creat sol. de compag. memb. sue de nat. hum. Sp. 59. F
 ad Cordis generationem intendit spiritus uitalis. de anat. uiu. Sp. 51. H
 Cordi comparat radices stirpium. de anat. uiu. Sp. 47. C
 Cor, Cerebrum, et iecur, et ab ipsis dependentia membra considerata.
 de morborum temporibus. 3^a. 89. H
 Cor unum principium in nostro corpore. ars med. Isag. 63. B
 Cor principū unū uniuersi corporis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. B
 Cor est unum solum principū regale fm sapientē. de anat. uiu. Sp. 45. G
 Cor est membrum unum principale secundum Aristotelem, secundū alios
 duo, cor et cerebrum. de anat. uiu. Sp. 56. A
 Cor, cerebrum, hepar, stomachus, sunt membra quatuor principalia, se-
 cundum aliquos. de anat. uiuo. Sp. 56. A
 post Cor prima membra sunt cerebrum, et hepar, et pulmo et stoma-
 chus. de anatom. uiuo. Sp. 47. B
 Cor aut est principium uniuersale aut non, et quid ad hæc sequatur. de
 anatomia uiuorum. Sp. 56. G
 Cor, cerebrū, et iecur tria sunt principia. in 1^m. prorr. cõ. 1°. 4^a. 169. F
 Cor principalissimū est spiritualiū mebrorū. de cõpag. memb. Sp. 58. G
 Cor non habet ut dominetur. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 245. A
 Cor quorum principū sit. 8°. de usu par. 166. A/7°. de decre. 1^a. 268. H
 Cor cuius operationis principū. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 169. F
 in Corde non est principium nutricandi. 2°. de decre. 1^a. 240. F

Cor est principium mediatum digestionis. de anat. uiu. Sp. 56. H
 Cor pars propria ad uitam. fin. med. Isag. 45. E/13°. 202. E/14°. de usu
 par. 204. C/1°. de semine. 1^a. 334. C
 à Corde ad cætera membra influit uirtus uitalis. de anat. uiuo. Sp. 50. F
 Corde, et hepate eget cerebrum ad conseruandum substantiam suam. de
 mot. man. et obs. Sp. 66. G
 Cor nisi cesset ab agendi munere, animal non potest mori. 3°. de simplic.
 medicamen. facul. 5^a. 22. B
 sine Corde, et pulmone cur uiuāt aialia quædā. de util. resp. Sp. 63. B
 Cor pro Cerebro in carentibus capite. 8°. de usu partium. 1^a. 165. C
 in Corde una species animæ. quod animi mores. 1^a. 317. F
 in Corde est anima cum brutis communis. 8°. meth. med. 7^a. 58. H
 quæ in Corde est anima cum corpore moritur. q. animi mor. 1^a. 317. F
 in Corde ab aliquibus ponitur animæ principatus. 1°. de usu par. 1^a. 114.
 H/13°. methodi medendi. 7^a. 85. D
 à Corde omnes animæ facultates oriri dicunt Aristoteles et Theophras-
 tus. 6°. de decretis Hippo. 1^a. 260. E
 in Corde Aristoteles posuit omnes animæ facultates. 4°. de decre. Hip-
 pocratis et Platonis. 1^a. 248. D
 in Corde an principalis uis animæ. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 235. H
 Cor esse animæ principium quibus argumentis probet Chrysippus. 2°.
 de decretis Hippocratis. 1^a. 235. F
 in Corde esse animam rationalem argumentum antiquorum commune.
 2°. de decre. Hippo. 1^a. 240. E
 Cor uolentes esse animæ principatum, unde debent sumere argumentum.
 2°. de decre. Hipp. 1^a. 235. B
 à Cordis situ argumentum demonstratiuum non desumitur, quod animæ
 principatus sit in ipso. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 236. A
 in Corde esse animæ principatum nullo sensu percipimus. 2°. de decre-
 tis Hippocratis. 1^a. 239. G
 in Corde non esse rationem ratio probans. 5°. de loc. af. 4^a. 29. E
 Cordi nihil accidit cum aliqua scientia quomodocunque animus agitur.
 2°. decretis Hippo. 1^a. 240. D
 in Corde nō eē principē animā ostēdit anatomia. 1°. de lo. af. 4^a. 3. G
 Cor animosæ uirtutis initium. fin. med. Isa. 50. B/7°. de anat. administr.
 96. C/3°. de dec. 242. A/5°. 254. B/6°. 266. D/8°. 273. F/9°. 285.
 E/quod ani. mor. 1^a. 318. D/3°. de loc. af. 4^a. 16. E/ de uirtut. nostrum
 corp. dispen. Sp. 60. B
 in Corde concupiscibilem potentiam esse Aristotelis est dogma non stoi-
 corum. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 246. F
 Cor habet quatuor facultates. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. C
 Cor nō dat uim animalē cerebro p arterias. 2°. de dec. Hippo. 1^a. 239. D
 Cor est basis, et radix uirtutū moralium. de ana. uiu. Sp. 56. H
 Cordis situs. 2°. de decr. Hipp. 235. H/ de anat. uiuo. Sp. 46. E/G
 Cordis et pulmonis domus est uenter superior. de anat. uiuo. Sp. 47. C
 Cor est in medio totius. 7°. de anat. adm. 95. D/6°. de usu par. 1^a. 150. C/
 de anat. uiuo. 46. G/ Sp. 56. C
 Cor cur in medio thoracis. 6°. de usu p. 148. D/E/2°. de dec. 1^a. 240. B
 Cor non est in medio. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 236. B
 Cor est in sinistra parte. de anat. parua. Sp. 42. H
 Cordis declinatio ē magis ad sinistram partē. de anat. uiu. 48. A/ Sp. 56. C
 Cor cur uersus sinistram partem. de anat. uiu. Sp. 52. G
 Cor nō est in sinistra parte, ut uulgus putat. 6°. de usu partium. 148. D/
 in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 169. C
 Cor cur uideatur in sinistra parte esse. 7°. de anat. adm. 1^a. 95. D
 Cor quo mō dicatur eē in sinistris. in 6^m. de mor. uulg. cõ. 2°. 3^a. 169. C
 Cordi subternitur pulmo sicut culcitra sustentans, et leniens ipsum. de
 anatomia uiuorum. Sp. 48. A
 in Cordis protectione positus est pulmo, ut folium in protectione fru-
 ctus. de anatomia uiuorum. Sp. 48. B
 Cor ambitur à pulmone suis lobis ueluti digitis. 6°. de usu part. 148. D/
 149. H/7°. 1^a. 159. H
 Cordi ob nihil aliud pulmonem natura circundedit, quàm ut illi ministra-
 ret. 1°. de symp. caus. 3^a. 19. B
 à Corde pericardij distantia. 6°. de usu partium. 1^a. 154. F
 Cor, et pulmonem ambit thorax. 6°. de usu partium. 1^a. 148. D
 Cor circundatur à thorace. 6°. de usu partium. 1^a. 149. H
 Cor positionem ac magnitudinem in thorace sibi ipsi habet conuenientē.
 13°. de usu partium. 1^a. 201. D
 Cor tegitur à mammis. 7°. de usu partium. 1^a. 164. E
 Corde longius Cerebrum constitui conueniens fuit, quippe quod poste-
 rius etiam fabricetur. de foet. for. 1^a. 323. G
 à Corde

à Corde cerebrū pari cū pedibus iteruallo distat. 8°. de usu p. 1°. 165. D
 sub Corde partes sunt plures et maiores, quā quæ supra cor. 6°. de usu
 partium. 149. E/16°. 1°. 118. E
 Cordis structuram similem uel specie eandem habet & maximum animæ
 lium & minimum. 7°. de anat. adm. 1°. 96. H
 Cor assimilatur Pineæ. de anat. uiuo. Sp. 46. C
 Cordis figura cur sit pineata. de anat. uiu. Sp. 52. F
 Cordis pars superior cur eleuata sit. de anat. uiuo. Sp. 46. C
 Cordis figura cur acuminata. de anat. uiu. 46. C/ Sp. 52. F
 Cordis figura qualis et cur. 6°. de usu par. 1°. 150. A/ de ana. ui. Sp. 56. C
 Cordis figura est prima & mater figurarum. de anat. uiu. Sp. 47. B
 Cordis forma rugosa est intrinsecus quando constringitur, plana quando
 dilatatur. de anat. uiu. Sp. 56. C
 Cordis mensurauit quantitatem Deus, & cur. de anat. uiuo. Sp. 46. G
 Cor cuiusdam galli habebat duos apices. 7°. de anat. adm. 1°. 96. H
 de Cordis anatomia. de anat. uiuo. Sp. 52. F
 Cordis anatomia quō faciendā sit. 7°. de anat. adm. 95. F/ 96. C/ 1°. 97. B
 Cor potest uideri extra animal seorsum à reliquis partibus. 4°. de ana-
 tom. administ. 1°. 81. H
 Cor ab animali eximi debet, ut perfectius eius anatomia uideatur. 7°. de
 anatom. administ. 1°. 96. D
 Cor in omni animali dissecto à Galeno semp uisum. 6°. de decret. 1°. 263. F
 Cor quo pacto detegendum. 7°. de anatom. admin. 97. B/ 2°. de decretis
 Hippocratis. 236. H/ 6°. 1°. 265. E
 Cor cur denudetur. 7°. de anatom. adm. 1°. 97. H
 Cor bubulum discrepat multum ab humano. 2°. de anat. adm. 1°. 69. E
 Cor inter partes instrumentales numeratur. de nat. hum. cōmentario 1°. 1°. 26. C/ de diff. morb. 3°. 2. F
 Cor instrumentum spiritus. 7°. de anat. adm. 1°. 94. A
 Cor ex quibus componatur. de anat. uiuo. Sp. 46. D
 Cordis fundamentum quale sit. de anatom. uiu. Sp. 46. C
 Cordis basis caput uisceris dicitur. 7°. de anat. adm. 1°. 94. E
 in Corde an cartilagineum quid reperiatur, inutilis quæstio est. 4°. de
 anatom. adm. 1°. 79. H
 Cordis cartilago in quibus aialibus uidet os. 7°. de anat. adm. 1°. 96. E
 Cordis os quo modo inueniri debeat. 7°. de anat. adm. 1°. 96. G
 Cordis os cartilago est. 7°. de anat. adm. 1°. 96. E
 in Corde ossiculum. de ossibus. 1°. 43. G
 ex Corde elephantis magnum os. 7°. de anat. adm. 1°. 96. F
 ad Cordis caput propter qd os in magnis aialibus. 6°. de usu p. 1°. 155. G
 Cor inuoluentia, quæ. 7°. de anat. adm. 1°. 96. C
 Cor, & pulmo quilibet in sua capsula cōtinetur. de anat. par. Sp. 42. H
 Cordis capsula quæ, & cur facta, et ubi cordi colligat. de an. ui. Sp. 52. F
 in Cordis capsula colligit materia q̄ facit syncopē. de anat. p. Sp. 42. H
 Cordis panniculus est densior quocunq; alio. de anat. uiu. Sp. 46. E
 Cordis panniculus ubi illud tangat. de anat. uiu. Sp. 56. B
 Cor abies pāniculus iter partes ignobiles reputat. 5°. de lo. aff. 4°. 29. E
 Cordis pars perfectissima, quæ. 6°. de usu partium. 1°. 150. A
 Cordis partes mediæ in dignitate, quæ. 6°. de usu partium. 1°. 150. A
 Cordis pars abiectissima, quæ. 6°. de usu partium. 1°. 150. A
 Cordis particula abiectissima dicitur per comparationem ad alias cordis
 partes. 6°. de usu partium. 1°. 150. A
 Cordis orificijs cur membranæ adnatæ. 6°. de usu par. 1°. 155. G
 in Corde uasorū osculis cur adnascant membranæ. 3°. de nat. fa. 1°. 307. E
 Cordis membranarum dissectio. 7°. de anat. adm. 1°. 96. C
 in Corde membranæ, quæ. 6°. de usu partium. 1°. 153. F
 in Corde membranæ quomodo se habent. 6°. de decret. Hipp. 1°. 264. D
 à Corde uasorum proficiscentium orificia quales membranas habent, et
 earum usus. 6°. de usu partium. 1°. 152. B
 Cordis membranæ trifurcæ. 7°. de anat. adm. 1°. 96. C
 à Corde ad caput membranæ non pertingunt. 7°. de decret. 1°. 268. A
 à Corde non sunt membranæ circa collū. 7°. de decret. Hipp. 1°. 268. B
 Cor circumiens membrana unde nutriatur. 6°. de decret. 1°. 263. B
 Cordis additamenta cur auriculis comparantur. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Cordis aurium dissectio. 7°. de anat. adm. 1°. 96. C
 Cordis aures cur tenues, & neruossæ sint. 6°. de usu par. 1°. 154. C
 Cordis aures nō frustra factæ, sed temere noiata. 6°. de usu p. 1°. 154. B
 in Corde quid faciant aures. 6°. de usu par. 1°. 154. A
 Cordis due aures propter quid sint creatæ, & cuius substantiæ. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 46. F
 Cordis propria caro numeratur inter primas partes quæ generantur. 1°. 1°. 291. G
 de natur. facult.

Cordis caro qualis. 6°. de usu partium. 1°. 150. C
 Cordis substantia talis, ut i nullo talis reperiatur. 6°. de decret. 1°. 266. B
 Cor non habet simplicem carnem. 1°. de temp. 1°. 17. H
 Cor quidam in musculorum genere ponūt. de bon. et uitio succ. 2°. 35. G
 Cor esse musculus dicentes errant. 7°. de anat. adm. 1°. 96. B
 Cordis substantia à musculo differt. 7°. de anat. adm. 95. G/ 1°. de motu
 musculorum. 1°. 309. E
 Cordis caro, uidetur musculus, tamen non est. 6°. de usu par. 1°. 150. C
 Cor costum habet diuersum gustū à musculo. 7°. de anat. adm. 1°. 96. H
 Cor durius est quolibet musculo. 7°. de anat. adm. 1°. 95. H
 Cor componitur ex carne crassa, forti, & dura. de anatom. uiuo. 46. D/
 52. F/ 55. G/ Sp. 56. D
 Cor paulo minus durum cute. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Cordis caro cur dura sit. de anat. uiu. Sp. 46. D
 Cor cur ex duris & compactis & non liquabilibus sit confectum. de ana-
 tom. uiuorum. Sp. 46. D
 Corde cur mollis iecur. 6°. de decret. Hipp. 1°. 266. C
 Cordis dextera pars cur mollis, & tenuis, sinistra uero crassa, & dura.
 6°. de usu partium. 1°. 154. E
 Cordis caro quanto est durior carne lienis, renum, & iecinoris, tanto est
 siccior. 2°. de temp. 1°. 17. H
 in Corde est caro rubicunda. de anatom. uiuo. Sp. 44. D
 Cordis caro est rubicunda. de anatom. uiuo. Sp. 55. H
 Cor omniū partium animalium maxime sanguineū. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Cor eundem colorem, sed non usquequaq; habet cū iecore. 6°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 266. C
 Corde cur rubicundius sit iecur. 6°. de decre. Hipp. 1°. 266. C
 Cor costu difficile est. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 Cor dat non paucū alimentum, neq; mali succi. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 Cordis caro generat melancholiam. de anat. uiu. Sp. 56. B
 Cor habet carnem fibrosam duram. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 Cor constat substantia duriore, fibrosiore q̄ cætera uiscera. de bon. & ui-
 tio succorum. 2°. 35. F
 in Corde est omne genus fibrarum. 6°. de usu par. 1°. 150. F
 Cor componitur ex omnibus generibus filorum. de anat. uiu. Sp. 52. G
 in Corde diuersum fibrarum genus. 1°. de sem. 1°. 332. C
 Cordis uillorum diuersitas, & cur. de anat. uiu. Sp. 46. D
 Cordis fibrarum natura. 1°. de temp. 1°. 17. H
 Cordis fibræ differunt ab alijs. 6°. de usu par. 1°. 150. C
 in Corde fibræ multæ, solidæ & longæ, non secus atq; in musculis spe-
 ctantur. de bon. & uitio succorum. 2°. 35. F
 in Corde fibræ multiplices. 6°. de usu par. 1°. 150. D
 Cor non est perforatum. de anat. uiuo. Sp. 56. F
 Cordis pori impceptibiles sunt pp sui paruitatē. de util. resp. Sp. 64. D
 de Cordis cavitatibus. de anatomia uiuorum. Sp. 46. E
 Cordis fouea ob quid sit facta. de anat. uiuorum. Sp. 46. E
 in Cordis dextro latere q̄ sint, & q̄ in sinistro. de anat. ui. Sp. 46. E/ F
 Cor uentriculos habere collige. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. D
 Cordis uentriculorum numerus in omnibus animalibus haudquaquam est
 idem. 6°. de usu partium. 1°. 150. G
 in Corde duos uentriculos non habent animalia, quæ non habent pulmo-
 nem. 6°. de usu partium. 1°. 152. D
 Cordis unus solus est uentriculus in animalibus paruis à quo procedit ma-
 gna arteria. de util. resp. Sp. 64. D
 Cordis tres folliculi. de anatomia uiuorum. Sp. 52. G
 Cor habet tres uentres intrinsecus. de anat. uiu. Sp. 56. C
 Cordis uentriculus medius, qualis. de anat. uiuorum. Sp. 56. C
 Cordis tertium uentriculū ubi esse putauit Arist. de uē. art. diff. 1°. 58. H
 Cor non habet triplicē sinū, ut putauit Arist. 7°. de anat. adm. 1°. 96. F
 Cordis duo uentriculi. de foet. for. 1°. 323. F
 Cordis uentriculos esse tantū duos uisui patēs est. de uti. resp. Sp. 64. D
 Cordis uentriculorum situs. 7°. de anat. adm. 1°. 96. H
 Cordis dextrum uentriculum cum pulmone generari & interire certum
 est. 6°. de decret. Hipp. 1°. 263. F
 Cordis dexter uentriculus necessario interit cum pulmone. 6°. de usu
 partium. 1°. 150. F
 Cordis dexter uentriculus grā pulmonis factus. 6°. de usu par. 1°. 152. D
 Cordis dextrum uentriculum habent animalia, inspirantia aerem per os,
 nares, & pharynga. 6°. de usu partium. 1°. 150. F
 Cordis dextrū uentriculū multa animalia nō hñt. 6°. de decret. 1°. 263. E
 Cordis dexter uenter inferior est, & magis uersus hepar dispositus, at-
 trahens ab hepate. de anat. uiuorum. Sp. 56. C
 Cordis

Cordis sinister uenter minor est dextro, & superior uersus pulmonem, attrahens ab eo. de anat. uiu. Sp. 56. C
 ad Cordis sinistrum uentriculum cur non eat uena in foetu. 15°. de usu partium. 1°. 211. D
 à Cordis dextro uentriculo quid transferatur in sinistrum. 3°. de natura libus facultatibus. 1°. 307. H
 Cordis sinister uentriculus quid agat. 6°. de usu partium. 1°. 153. G
 Cordis uentres ob quem usum sint facti. de anat. uiu. Sp. 46. E
 in Cordis uentriculis sunt quaedam ligamenta. 1°. de mot. mus. 1°. 309. E
 de Cordis uentriculis an pulsant, et qui pulsant. 3°. de dif. puls. 4°. 64. G
 in Corde quatuor orificia, bina in utroque uentriculo: alterum inducit materias, alterum educit. 6°. de usu partium. 1°. 152. C/ 1°. 153. F
 in Cordis dextro sinu duo ora. 3°. de nat. fac. 1°. 307. H
 in Cordis sinistro uentriculo duo orificia. 6°. de usu par. 1°. 150. B
 in Corde medio cur sint foramina. 6°. de usu partium. 155. C/ 3°. de naturalibus facultatibus. 1°. 308. H
 Cordis partium utilitas. de anatomia uiuorum. Sp. 46. C
 à Corde dependentia, quæ ars med. Isa. 63. B
 à Corde Arteriæ dependent. ars med. Isa. 63. B/ de uenarum arteriarumq; dissectione. 49. F/ 1°. de usu partium. 117. B/ 6°. 152. D/ 15°. 212. E/ 214. D/ 2°. de decretis Hippocra. 239. D/ 3°. 245. D/ 6°. 262. F/ 1°. 266. D/ F/ G/ de anat. uiu. Sp. 56. E
 Cor princeps uiscus, à quo arteriæ procedunt, quæ eundem cum illo motum custodiunt. de usu puls. 1°. 227. E
 Cor producit maximam arteriam. 1°. de sem. 1°. 331. D
 à Corde arteriæ maximæ. 6°. de decr. Hipp. 1°. 262. G
 à Corde est origo arteriarum, suspensio ligamentorum, & uirtus omnis in uniuerso. de anat. uiu. Sp. 46. G
 à Corde oritur magna arteria. de uenarum arteriarumq; diff. 1°. 56. C
 in Corde est principium arteriarum. & innata caliditatis pulsusq; ac iræ. in Timæum. Plat. 1°. 287. D
 Cor esse principium uenarum et arteriarum tribus rationibus probatur, secundum Aristotelem. de anat. uiu. Sp. 56. E
 à Corde uel iecore arteriarum et uenarum corpora non uirgerminasse, sicuti è cerebro et membranis medulla dorso et nerui. de foet. for. 1°. 324. G
 ad Cordis magnam arteriam in foetu arteriæ insiguntur. 15°. de usu partium. 1°. 211. D
 à Cordis duobus uentriculis procedunt magna uena et arteria ad supremum spondylum colli. de util. resp. Sp. 62. G
 Cordis sinister uentriculus arteriarum origo. de uen. art. diff. 1°. 58. H/ de anatomia uiuorum. Sp. 46. F
 in Cordis sinistro uentriculo est arteria magna, à qua omnes oriuntur. 1°. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 233. C
 à Cordis cono & radice & puncto arteriæ, & uenæ porriguntur ad sui circum, & sic ad totum. de anat. uiu. Sp. 56. G
 sub Corde arteriæ pars maior. 6°. de usu partium. 1°. 149. E
 à Corde arteriæ pars maior quorsum tendat. de uen. art. diff. 1°. 59. B
 Cordis arteria maior est ea quæ tendit ad pulmonem. 6°. de usu part. 1°. 155. D
 ex Cordis uenosus partibus natura fecit arterias quæ tendunt ad pulmonem. 6°. de usu partium. 1°. 153. A/B
 à Corde quædam arteria dirigitur ad hepar per medium hepatis ad renes, quæ his uitam defert. de anat. uiu. Sp. 51. C
 à Corde, quæ protenditur arteria per dorsum, & coniungitur mesenterio non transit per hepar. de util. resp. Sp. 64. E
 ex Corde arteriæ uenosæ ortus & disseminatio in pulmones. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 236. A
 Cor cur habeat duas arterias in ambitu. de uen. art. diff. 1°. 58. H
 Cordis totum corpus amplectitur uena et arteria. 6°. de usu par. 1°. 155. F
 in Corde uenæ & arteriæ se contingunt. 9°. de usu par. 1°. 172. H
 Cordi arterias asperas iungentes, laues arteriæ quibus plenæ. 7°. de usu partium. 1°. 158. G
 ad Cordis naturam ne prope quidem accedit arteriarum substantia. de foetuum formatione. 1°. 324. D/E
 à Corde uenas oriri aliqui dicunt. 6°. de decr. Hipp. 1°. 261. H
 à Corde quod uenæ nascantur, non ab hepate probat Aristoteles. de anatomia uiuorum. Sp. 45. H
 Cor uenarum principium non esse probatur. 6°. de decr. Hipp. 262. G/ 1°. 263. G/ de anatomia uiuorum. Sp. 56. F
 à Corde uel iecore an oriatur uena caua incertum est quantum ad substantiam. de foetuum formatione. 1°. 324. E
 Cor habet uenas quatuor. de nat. & ord. cuius corp. Sp. 42. A
 à Cordis parte dextera uena magna egreditur. de anat. uiu. Sp. 46. F

ex Corde nascitur magna quædam uenæ quorsum tendat, & quæ ab illa nascantur, fm Erasistratum. 5°. de lo. aff. 4°. 30. F
 Cordi quæ insiguntur uena maior est ea, quæ ab eo exoritur. 6°. de usu par. 1°. 155. D
 à Corde ad pulmonem uena minor est ea, quæ cordi inseritur. 6°. de usu partium. 1°. 155. D
 ex Cordis arteriosis partibus natura fecit uenas quæ tendunt ad pulmonem. 6°. de usu partium. 1°. 153. A
 in Cor quæ tendit uenæ cauæ pars amplior est illa, quæ tendit in pulmonem. 3°. de natural. facul. 1°. 307. H
 à Corde, & non à iecore cur natura produxit uenam quæ pulmonem nutrit. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. D
 à Cordis auricula dextera uena sine pari omnes thoracis partes, quæ consistunt circa octo costas inferiores, alit. 5°. de lo. aff. 4°. 30. H
 sub Corde emergit uena alens partes inferiores thoracis. de uic. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 117. G
 ad Cor uenas duxit natura prius quam ad mammas, & qua uia incedat. 7°. de usu partium. 1°. 164. D
 ad Cor uentrem habens uena, quando uenit in rectitudinem diaphragmatis, ramos ad ipsum nutriendum transmittit. de ana. uiu. Sp. 54. D
 à Corde protenditur uena ad splenem quemadmodum ad hepar, per quam cor attrahit sibi succum cibi à splene quemadmodum ab hepate. de utilitate respirationis. Sp. 64. H
 à Corde quo modo ueniant uenæ, & magnæ arteriæ in collum. 7°. de usu partium. 1°. 159. F
 à Corde quæ subit arteria ad collum, quod trahat. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
 à Corde in pulmones diuisis arterijs, quæ uenæ correspondeat. 16°. de usu partium. 1°. 220. E
 in Corde arterijs existētibus quæ uenæ respondeant. 16°. de usu par. 1°. 220. F
 Cor est radix ultima erectiois totius animalis. de anat. uiu. Sp. 47. B
 Cor est primum, & uniuersale instrumentum omnium sensuum, secundum Aristotelem, non cerebrum. de util. resp. Sp. 62. F
 in Corde est principium motus & sensus, secundum Aristotelem. de utilitate resp. Sp. 63. D
 Cor quod sit principium sensus et motus contra Galenum. de anat. uiu. Sp. 45. H
 Cor quod non sit principium sensus & motus probat Galenus. de anatomia uiuorum. Sp. 45. H
 Cor non præstat cerebro primam originem sensus & motus, ut aliqui uoluerunt. 2°. de decr. Hipp. 1°. 239. D
 in Corde non sentimus aliquem motum, cogitantes, & discentes, & doctes. 2°. de decr. Hipp. 1°. 239. G
 in Corde neruorum origo fm aliquos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 234. E
 Cor non est principium neruorum. 3°. de usu partium. 1°. 161. E/ 3°. de locis affectis. 4°. 17. C
 à Corde non oriuntur nerui, contra stoicos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 234. E
 Cor non esse principium neruorum, contra Aristotelem. 1°. de decretis Hipp. & Pla. 232. C/ 233. D/ H/ 2°. 1°. 234. A
 in Corde non sunt multi nerui, sed neruosa discriminationes. 1°. de decretis Hipp. & Plat. 233. E/ H/ 2°. 1°. 240. E
 Cor non habere multos neruos ostenditur. 1°. de decr. Hipp. & Pl. 1°. 233. H
 Cor nullam actionem animalem habet, ideo non eget magnis neruis. 6°. de usu partium. 1°. 155. F
 in Corde nullus uidetur neruus, tamen à pericardio aliquis paruus in ipsum deduci uidetur in magnis animalibus. 6°. de usu par. 1°. 155. F
 Cor ex animali exemptum mouetur, igitur nerui non faciunt ad eius motum. 7°. de anat. adm. 1°. 96. B
 Cor, & pulmonem qui neruus intret. de uoce, & anhel. Sp. 61. H
 in Cor insiguntur neruus paruus à cerebro descendens. 1°. de decr. 1°. 233. H
 Cordi mittuntur nerui à sexta coniugatione neruorum à cerebro prodeuntium. 16°. de usu partium. 1°. 215. H
 Cor ac pulmo à sexta coniugatione quandam neruorum portionem in collo suscipiunt. de neru. diff. 1°. 54. D
 ad Cor cur fuit necesse neruos accedere. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Cor cur habet aliquos paruos neruos. 6°. de usu par. 1°. 155. G
 Cordi melius fuit habere neruos minimos. 7°. de usu par. 1°. 159. H
 Cordi cur neruus syncerus. 16°. de usu par. 1°. 216. E
 cur Cor sentiat in superficie non in cavitare. de ren. aff. dign. 7°. 193. A
 ad Cor habent colligantiam per uenas, pelliculas, & neruos corporis partitule omnes. de util. resp. Sp. 62. G
 Cor cum cerebro colli arteriæ continuant. de usu puls. 1°. 227. E
 Cor cerebro tria uasorum genera connectunt. 2°. de decr. 1°. 239. B
 Cordis mutua cum cerebro colligatio quo modo. 2°. de caus. pul. 4°. 93. H
 Cordi quo modo copuletur iecur. 4°. de usu par. 1°. 130. F
 Cor est

Cor est frigida cōplexiōis de substātia fm Arist. de anat. uiu. Sp. 56. B
 Cor omne secundum Galenum calidum est, & siccum. de anat. uiu. 46. E/
 56. B/ de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 58. G
 in Corde, & stomacho semē mutat in calidū, & siccū. de sper. Sp. 36. H
 Cor omnibus membris corporis calidius est. de compag. membr. Sp. 58. G
 Cor caloris fons. 7°. de ana. ad. 96. C/ 6°. de usu p. 150. B/ de fœ. form. 1°. 323. F/ in 6^m. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 185. H/ de anat. uiu. Sp. 45. G
 Cor non deberet esse, nisi esset arteriarum & caloris principium. 8°. de usu partium. 1°. 166. A
 Cordis ad calorem & spiritum eadem est comparatio, quæ fornacis ad ignem. de anat. uiu. Sp. 46. D
 in Corde innati caloris feruor, antiqua opinio. 2°. de decre. 1°. 240. F
 in Corde multus calor insitus. in 6^m. de mor. uulga. com. 4°. 3°. 186. D
 Cor innati caloris est fons. 5°. de lo. af. 4°. 28. H/ de anat. uiu. Sp. 45. G
 ex Corde animalia fortiuntur igneam caliditatem. de fœt. for. 1°. 323. F
 sine Corde sanguineorum animalium calor per similis caliditati, quæ sentitur in domibus tempore æstatis. de fœt. for. 1°. 323. F
 à Corde incipit calor uitalis. de anat. uiu. Sp. 47. B
 à Corde effluit calor cōtinuo ad uenas, et p uenas ad totū corpus et, inde extra corpus, ut flamma est in continuo motu. de util. resp. Sp. 62. F
 Cordis calor minimus est maior omnibus. de usu puls. 1°. 228. C
 Cor frigidissimū multo tñ calidius ē cerebro calidissimo. ars m. Isa. 64. E
 Cordis caloris causa est motus. de anat. uiu. Sp. 56. D
 in Cordis sinistro uentriculo ingens calor. de usu pulsuum. 1°. 228. C/ de in equali intemp. 3°. 44. A
 Cordis calor est diuersus ab aliarū partiū calore. de usu puls. 1°. 228. B
 Cor cur debet esse semper calidum. de usu puls. 1°. 228. B
 Corde seruato in calore, seruatur animal. de usu puls. 1°. 228. C
 Cor prope mortem frigidum est præterq̄ in ardētibus febribus. in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 187. D
 Corde refrigerato omnia frigescent. de usu puls. 1°. 228. B
 Cordis calor quot modis calidior uel frigidior fiat. de cur. ratioe per sanguis missionem. 6°. 16. G
 Cor siccus & calidius iecore. 6°. de dec. 1°. 266. C/ de fœ. form. 1°. 323. F
 Cordis qualitas. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 58. H
 Cordis calidi signa. ars med. Isa. 64. E
 in Corde qui habent plurimum calidum, sunt uocalissimi. in 6^m. de mor. uulga. com. 4°. 3°. 185. H
 Cordis calor excellens signum est audaciæ. de anat. uiu. Sp. 53. A
 Cordis magnitudo non est causa audaciæ. de anat. uiu. Sp. 53. A
 Cor magnū nō tñ audax habent aialia plura. de anat. uiu. Sp. 46. H
 Cor magnum habent cerui & lepores, tamen sunt pauidi & timidi plurimum. de anat. uiuorum. Sp. 46. H
 Cor magnum habent lepus & ceruus, fm mensuralem sibi proportionē, cum timidi sint. de anat. uiu. Sp. 53. A
 Cor paruum habent animalia quædam, tamen sunt audacia, quia illud calidum habent. de anat. uiuorum. Sp. 53. A
 Cor paruū nō tamen timidū habent animalia plura. de ana. uiu. Sp. 46. H
 Cordis paruitas non est timiditas cordis. de anat. uiu. Sp. 53. A
 Cordis parui animalia cur audacia sint. de anat. uiu. Sp. 46. H
 Cor paruum habet serpes, tyrus, et mustela, tñ sunt audacia, cum calidum habeant. de anat. uiu. Sp. 53. A
 bene Cordati qui dicantur fm Chrysippum. 3°. de decre. 1°. 245. B
 sine Corde dicitur timidus. 3°. de decre. Hipp. 1°. 243. D
 Cor deesse timido, & pusillanimitate dicunt. 3°. de lo. aff. 4°. 16. E
 Cordis calor superexcellens signum est maniae. de ana. uiu. Sp. 53. A
 Cordis caliditas potest obtundere frigiditatem iecoris. ars med. Isa. 65. B
 Cordis frigidi indicia. ars med. Isag. 64. F/ de marc. 3°. 46. G
 Cor humidius, quàm cutis. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Cor humidum quibus fiat. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 119. C
 Cordis humidi signa. ars med. Is. 64. G
 Cordis humiditas non potest obtundere siccitatē hepatis. ars med. Isa. 65. B
 Cordis sicci signa. ars med. Isa. 64. G
 Cordis calidi, & humidi signa. ars med. Isa. 64. H
 Cordis calidi & sicci signa. ars med. Isa. 64. H
 Cordis humidi, & frigidi signa. ars med. Isa. 64. H
 Cordis frigidi & sicci signa. ars med. Isa. 64. H
 Cor habet proprium motum naturalem. 2°. de san. tuen. 2°. 75. A
 Cordis motus est primus motuum. de anat. uiu. Sp. 47. B
 Cor cur habet duplicem arteriæ motum. 6°. de decre. Hippo. 1°. 266. C
 Cordis motus proprius pulsus. 6°. de decre. Hipp. 1°. 260. G
 Cor origo pulsus. de usu puls. 1°. 228. F

Cordis pulsatio quid. de anat. uiu. Sp. 47. A
 Cor quando incipit pulsare. de fœt. for. 1°. 323. F
 Cor motu ppetuo agitur. 6°. de usu par. 148. G/ 1°. de sem. 1°. 331. C/ 2°. de san. tuen. 2°. 75. A/ 6°. de loc. af. 4°. 42. D
 Cor quoad motibus, pprijs mouet, aial perire nequit. de marc. 3°. 46. F
 Cor cum arterijs semper pulsatur in uita. 1°. de caus. puls. 4°. 86. H
 Cor habet maiorem actionis constantiam, quàm alia membra. 6°. de usu partium. 1°. 150. D
 Cor in omni parte suam faceret actionem. 6°. de lo. aff. 4°. 42. D
 in Cordis motu quies exigua. 6°. de usu par. 1°. 150. E
 Cor non indiget multo tempore ad requiem. 1°. de symp. caus. 3°. 19. A
 Cor desistit moueri, qñ respiratiōe fuerit priuatū. de fœt. for. 1°. 324. H
 Cor non potest cessare ab actione sine maxima intemperie. 3°. de simplic. med. facul. 5°. 22. B
 Cordis officiorum quies, uitæ finis est. de marc. 3°. 46. F
 Cordis motus à natura est. 7°. de usu partium. 1°. 159. G
 Cordis motus non est uoluntarius. 7°. de anat. adm. 1°. 95. G
 Cordis motus non est uoluntarius, nec animalis, sed naturalis. 2°. de motu musculorum. 1°. 314. H
 Cordis pulsus motus diuersus à motu uoluntario. 2°. de decre. 1°. 240. D
 Cor motus inuoluntarij principium. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. D
 à Corde & arterijs motus uitales sunt. de palp. trem. conuuls. 3°. 51. D
 Cor primo mouetur, ultimo quiescit. 2°. de decret. Hipp. 1°. 240. D
 in Corde ars musica reperitur cur, & quo modo. de ana. uiu. Sp. 46. H
 Cordis pulsus non est concentus. 6°. de usu par. 1°. 148. C
 Cordis motus unde. de anat. adm. 1°. 96. A/ 1°. de caus. puls. 4°. 86. H
 Cordis motus ubi fiat tanquam in instrumento. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Cor non indiget cerebro ad sui motionem, & è contrario. 1°. de decretis Hipp. & Plat. 232. B/ 2°. 237. A/ 1°. 239. C
 ex Corde & arterijs pulsus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. B
 Corde uacuato, arterijs repletis, pulsus fieri pbatur. cōp. pul. Sp. 65. C
 Cordis motui seruiunt laues arteriæ. 7°. de usu par. 1°. 159. G
 Cor, & arteriæ eandē habēt pulsandi rōnē. de puls. ad tir. 4°. 43. B
 Cordis motus, & arteriarū differunt. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 115. D
 Cordis, & arteriarū motus quomodo differant. 2°. de sa. tuē. 2°. 75. A
 circa Cor, & arterias solum fieri pulsus Herophilus inuenit. compendium pulsuum. Sp. 65. C
 Cordis motus principium est uirtus motiua. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Cordis motus causa est fortitudo uirtutis. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Cordis dilatatiui motus quæ causa sit. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Cor fortiter, & frequenter mouetur. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Cor cur fortiter moueatur. de anat. uiuorum. Sp. 56. D
 Cordis motus frequentis causa est necessitas. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Cor non facit pulsus pro alio mēbro, sed pro se. de mot. man. Sp. 68. A
 Cordi qd dat respiratio, id dat oibus partibus pulsus. de us. p. 1°. 228. D
 Cordis motus creber, et uētorū qd significet. cō. 4°. apho. 65°. Ex. 34. E
 Cordis motus quo modo possit uideri. 6°. de usu part. 1°. 150. D
 Cor, & Cerebrum mouetur motu dilatationis, & constrictionis. de anatomia uiuorum. Sp. 56. E
 Cor uiuit cum suis dilatationibus, & constrictionibus, & quietibus inter medijs. de anat. uiu. Sp. 53. A
 Cor dilatari, ac comprimi quid sit. 6°. de usu par. 1°. 150. E
 Cor qd faciat in dilatatiōe, et cōstrictiōe. 2°. de præf. ex pul. 4°. 111. G
 à Corde pectus augetur, et minuitur. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 174. B
 Cordis uentriculi cur nunquā comprimuntur. 9°. de usu par. 1°. 173. E
 Cor quo modo contrahatur & distendatur cum arterijs. 4°. de præfag. ex puls. 4°. 122. C
 Cor quando demittitur, & quando attollitur, an arteria submittatur, et attollatur. 7°. de anat. adm. 1°. 97. H
 Cordis corpus unde distēdat et cōtrahat. 2°. de præf. ex pul. 4°. 111. G
 Cor ne cremetur quid prohibeat. de ana. uiu. Sp. 47. F
 pp Cor fit respiratio. 6°. de usu par. 148. B/ 2°. de decr. 1°. 237. A
 Cor quantum indiget respiratione. de util. resp. 1°. 226. B
 Cordis calor respiratione conseruatur in quadam moderatione. de instrumento odor. 1°. 112. E/ de usu puls. 1°. 228. C
 Cor cui assimilatur in respiratione. de util. resp. 1°. 224. H
 Cor quo modo se habeat in respiratione. 9°. de decre. Hippoc. 1°. 278. D
 Cor comparatur folliis fabrorum. 6°. de usu partium. 154. A/ 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 264. D
 Cor comparatur magneti attrahenti ferrum. 6°. de usu par. 1°. 154. A
 Cor comparatur flammæ trahenti oleum. 6°. de usu par. 1°. 154. A
 Cor semper trahit primo quod leuius est. 3°. de nat. fac. 1°. 307. G
 Cor in

Cor in dilatatione trahit quod repleturum est id quod ex eo uacuatum fuit. in Tim. Plat. 1^a. 290. D
 Cor dilatatum maiore vi attrahit, quam contractum expellat. 6°. de usu partium. 1^a. 154. C
 Cor quo modo trahat ad se materias. 6°. de usu partium. 1^a. 153. H
 Corde dilatato trahitur quod probe est. de usu puls. 1^a. 228. F
 Cor refrigerat inspiratio. 6°. de usu partium. 1^a. 148. B
 Cordi ad refrigerationem nihil est familiarius spū. 6°. de usu pa. 1^a. 154. A
 Cor non exposcit aeris substantiam, sed frigiditatem, qua recreetur. an sang. in art. 1^a. 62. A
 Cor dupliciter frigescit per respirationem. 8°. de usu part. 1^a. 165. E
 in Cor nihil uel parum aeris inspirati descendit. an sang. in art. 1^a. 62. A
 in Cor aliqua aeris pars attrahit circa distentionem. de util. resp. 1^a. 226. E
 Cordis in frigidatio per aerem attractū propinqua est. in frigidationi stomachi, quæ euenit ei in hora suæ repletionis propter motū, & descensum ciborum. de anatomia uiuorum. Sp. 47. H
 Cor potest extrahere aerē quādo nō respiramus. de util. resp. 1^a. 224. A
 à Corde fit aeris tractatio p quā arteriæ uacuatur. d usu resp. 1^a. 224. B
 Cor refrigerabis si in frigidō aere ipsum nudaueris, præterea si frigidam asperferis. de usu pulsuum. 1^a. 228. B
 ad Cor debet attrahi frigidissimus aer à febriente, sed non debet continere cutim. 10°. meth. med. 7^a. 64. E
 Cordis ardoris respiratio. 1°. de diff. resp. 3^a. 59. A
 ad Cor piscium peruenit aer, & non aqua. de util. resp. Sp. 63. B
 ad Cor, & iecur quæ uenæ & arteriæ in foetu materias traducunt, quasi radices quædam sunt. 1°. de semine. 1^a. 331. C
 à Corde in pulmonem non à pulmone in cor spiritus in embrione fertur 6°. de usu partium. 1^a. 156. A
 Corde non indiget foetus in principio. de foet. for. 1^a. 323. B
 Corde & cerebro iecur maior in abortibus triginta dierum. de foetuum formatione. 1^a. 323. A
 Cordis functiones quales in foetu. de foet. for. 1^a. 323. H
 à Corde inuatur cerebrum. de foet. for. 1^a. 324. H
 Cor obedit cerebro. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 245. A
 Cordis respirationis organum pulmo. de util. resp. 1^a. 226. B
 Cordi spiritum pulmo parat. 6°. de usu partium. 1^a. 148. C
 Cor sumit à pulmone spiritum. fin. med. 1^a. 50. C
 Cor trahit spiritum ex omni parte pulmonis. 6°. de usu partium. 148. C / E / de util. resp. 1^a. 226. E
 Cor trahit à pulmone spiritū, ab hepate sanguinē. d util. resp. Sp. 64. E
 Cor accipiens spiritum à pulmone distribuit ad omnes particulas. an omnes particule animalis fiant simul. 1^a. 326. E
 Cor ubi distenditur, attrahit ex pulmone. de util. resp. 1^a. 224. B
 ad Cor p pulmonē frigidū peruenit, nō p cutim. 10°. meth. me. 7^a. 64. E
 Cor solum in thorace pisces continent. 6°. de usu partium. 1^a. 148. A
 Cor & pulmo cum augeatur in his qui gibbi facti sunt ex asthma ante pubertatē, locusq; cōtinēs minor efficiatur, costæ uero nō augeantur, & se flectēdo propter gibbositatē thoracē faciāt angustiores, & ex anhelitus difficultate breui moriuntur. com. 6°. aphor. 46°. Ex. 52. A
 ad Cor quomodo transeat aer. de caus. mor. 3^a. 7. E
 à Corde respirationem fieri dicentes quō errent. 3°. de decr. 1^a. 237. B
 Cor, nō attrahit, nisi p mittit thorax, fm Erasistratū. de ut. re. 1^a. 223. E
 ad Cordis sinistrum uentrem inspiratio per quæ foramina fiat. de utilitate respirat. Sp. 64. C
 ad Cor accedit spiritus per os. de caus. resp. 1^a. 226. H
 Cor non percipit fructum ex respiratione, nisi per aliam arteriam. 7°. de usu partium. 1^a. 158. G
 Cor nō attrahit qñ non respiramus, ne det uacuū. de util. resp. 1^a. 223. E
 Cor, à magna arteria trahit, quando non respiramus, secundum Erasistratum. de util. resp. 1^a. 224. A
 à Corde quo modo fiat spiratio exigua, spiratio magna & densa & celer, & spiratio rara. 5°. de loc. affect. 4^a. 29. F
 Cordis constrictionis motus quæ sit causa. de anat. uiuo. Sp. 56. D
 Cordis constrictionis motu quid fit. de anat. uiuo. Sp. 56. D
 Corde constricto expellitur quod probe est. de usu puls. 228. F / in Tim. Platonis. 1^a. 290. D
 Cor ubi contrahitur spiritus in arterias mittit. de util. resp. 1^a. 224. B
 Cor quo modo expellat materias. 6°. de usu par. 1^a. 153. H / in 6°. de morbis uulgaribus, com. 6°. 3^a. 195. D
 de Corde exemplum, & de uase aere pleno quod uelit euacuari. 6°. de usu partium. 1^a. 154. B
 à Corde per arterias fit transpiratio. 4°. de loc. affect. 4^a. 27. E

in Corde feruēs et fuliginosum emittit exspiratio. 6°. de usu p. 1^a. 148. B
 in Corde quod fuliginosum, per quas arterias transmittatur. 7°. de usu partium. 1^a. 159. E
 à Corde quæ expelluntur, nō recipiuntur amplius. 6°. de usu p. 1^a. 152. B
 in Corde uasorum ora non possunt ita claudi, ut nihil retro recurrat. 3°. de natur. facul. 1^a. 307. E
 Cor excreationes moderate molitur. de theria. ad Pifo. 5^a. 96. H
 Cor combureretur, nisi fumi expellerentur calidi. de ana. ui. Sp. 45. E
 Cordis motus in pulsibus est operatio. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 260. G
 in Corde uires debiles, & robustæ cognoscuntur ex functionibus pulsuum. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 17. D
 Cordis motum sequitur motus arteriarum. de anat. uiuo. Sp. 47. A
 Cordis et arteriarum motu an calor oriatur, an sit connatus ut cordi motus. aduersus Lycum. Ex. 61. H
 à Corde habent motū arteriæ. an. sang. in art. 62. F / G / H / 6°. de decre. Hipp. 265. D / 3°. de nat. fac. 307. E / 1°. de sem. 1^a. 335. E / de mult. 3^a. 77. A / 3°. de præfag. ex puls. 4^a. 115. C / 7°. meth. med. 7^a. 49. C
 à Corde cur plus accipiunt arteriæ et minus reddūt. d usu puls. 1^a. 228. H
 à Corde arteriæ distantes quid trahant. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. F
 à Corde uenæ accipiunt uirtutem pulsatilem. 1°. de usu par. 1^a. 117. B
 Cordis corpus qualitate extranea affectum quem pulsus facit. de præfag. ex pul. 4^a. 107. D
 Cordis calidi et arteriarū frigidarū pulsus q. 3°. de præf. ex p. 4^a. 115. C
 Cordis frigida intemperiei pulsus quales. 3°. de præf. ex puls. 4^a. 115. F
 Cordis corpus præter modum calidum, & materiæ frigida quomodo uariantur. 3°. de præfag. ex puls. 4^a. 116. D
 non Cor solum, sed & uicina cordi, sicut materia, pulsus mutant. 3°. de præfag. ex puls. 4^a. 117. A
 Cor cum calidus sit quā uicina frigida, qui pulsus fiat. 3°. de præfag. ex pulsibus. 4^a. 117. B
 Cor cū frigidius & uicina calidiora, q pulsus. 3°. de præf. exp. 4^a. 117. B
 ex Cordis & arteriarum humiditate, & siccitate pulsus mutatio. 3°. de præfag. ex puls. 4^a. 119. B
 Cor cū calefacit pulmo, qualis fiat pulsus. 4°. de præfag. ex p. 4^a. 119. F
 Cordis ob pulmonem refrigerati pulsus. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 119. G
 Cor quia habet duram substantiam, & habet copiam calidi natui, copiose se dehet nutriri. 16°. de usu partium. 1^a. 220. G
 Cor crassum, & densum indiget cibo crasso. 6°. de usu par. 1^a. 155. D
 Cordi quo modo detur nutrimentum. 6°. de usu partium. 1^a. 155. E
 Cor, quibus, & quo modo nutriatur. de anat. uiuo. 46. H / de compag. memb. siue de natura hum. Sp. 58. G
 Cor cibatur spiritu, & sanguine attracto. de anat. uiuo. Sp. 56. D
 in Cordis sinistro uentre calor à quo nutriatur. de util. resp. Sp. 63. A
 Cordis calorem aer inspiratus nutrit, secundum Hippocratem. de utilitate respirationis. 63. C / Sp. 64. B
 Cordi ad nutritionem nihil utilius sanguine. 6°. de usu par. 1^a. 154. A
 Cordis calor uitalis nutritur sanguine pingui, & unctuosio. de utilitate respirationis. Sp. 62. C
 Cor sumit à iecore sanguinem. fin. med. 1^a. 50. C
 Cor attrahit ab intestini succum cibi aliūde, quā per hepar, id est per mediam arteriam. de util. resp. Sp. 64. E
 Cor est ualentius, quā iecur. 3°. de nat. fac. 1^a. 306. C
 Cor nutritur à sanguine uenæ caue. 6°. de usu part. 1^a. 155. D
 Cordi ministratur tenuior sanguinis pars, quem hepar ut utiliore ob sui nutrimentum seruat. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. B
 pro Corde iecur non præparat sanguinem. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 263. A
 Cor, & iecur semper habent alimentum, nisi in maxima sanguinis penuria, cur. de marc. 3^a. 46. G
 Cor in utrisque sinibus sanguine repletum est, dum animal uiuit. de decretis Hippocratis & Plato. 1^a. 231. F
 in Cordis sinistro sinu animali mortuo adest sanguis. an sang. i art. 61. B / de decretis Hippocratis & Plato. 1^a. 231. F
 Cordis sinistrum uentriculum esse sanguine plenum probat. de decretis Hippocratis & Plato. 1^a. 231. H
 in Corde exsuperat sanguis. introd. 1^a. 55. B
 in Cordis uentriculis gñat sanguis fm Aristotelē. de util. resp. Sp. 62. F
 Cor esse principium sanguinis & non hepar, quibus rationibus probet Aristoteles. de anat. uiu. Sp. 50. F
 Cor est primum principium sanguinis mediatum. de anat. uiu. Sp. 50. F
 Cor cuius sanguinis sit initium. 2°. de decr. Hipp. 241. F / 6°. 1^a. 266. D
 Cor alicuius sanguinis initium & cuius concedat Galenus. 6°. de decretis Hippocratis. 1^a. 264. C
 Cor non

Cor nō ē principiū sanguinis totū corpus alentis. 6°. de decr. 1°. 264. C
 Cor auctor sanguinis uitalis & arteriarū fm Plat. de foet. for. 1°. 323. G
 Cordis sanguis est spirituosus. 6°. de decretis Hipp. 1°. 266. D
 Cordis sanguis, flauior est sanguine iccoris. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266. C
 in Cordis dextero uentriculo est copiosior sanguis, quā in sinistro. 6°. de usu partium. 1°. 154. H
 ex Cordis dextro sinu trahitur in sinistrum quod tenuissimum est. 3°. de natur. faul. 1°. 307. G
 in Cordis dextrum uentriculum ingreditur sanguis ē iecore mediocriter calidus, in sinistrum longe calidior. de foet. for. 1°. 323. F
 Cordis sanguis qui est in dextro uentriculo, non est diuersus à sanguine iccoris. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 263. C
 Cordis uentriculi sinistri sanguis semp calidior est. 6°. de dec. 1°. 263. D
 in Cordis sinistro uentriculo gigniū sanguis flauus. 6°. de dec. 1°. 266. D
 Cordis sinistri uentriculi sanguis, quandoq; tenuior & flauior, quandoq; crassior, nigriorq; calidior uero semper. 6°. de decr. Hip. 1°. 263. D
 in Corde sanguis perfectionem consequitur optimam & dignissimā. de anat. uiuorum. Sp. 46. B
 in Corde fit ultima cibi coctio fm Aristotelē. de util. re. 62. F/Sp. 64. E
 Cor sanguinem transmittit per totū corpus. de ther. ad Pis. 5°. 96. H
 Cor post iecur trahit alimentū in dextrū sinum, & per uenam arterialem ad pulmonem transmittit. 2°. de nat. fac. 1°. 296. H
 à Cordis dextro uentriculo per unum duntaxat uas pulmonem recipere sanguinem inter omnes conuenit. 5°. de loc. affect. 4°. 30. G
 ex Corde subministratur sanguis pulmoni per uenam magnam. de natura hum. com. 2°. 7°. 184. A
 Cor nutrit pulmonem. 6°. de usu partium. 150. H/ 1°. 152. C
 Cor preparat alimentum pulmoni non sibi. 6°. de usu partium. 1°. 155. E
 Cor cerebro ministrat sanguinem, ut sibi ab hepate preparatum est. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. B
 ex Corde uitalis potentia quando robusta. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 154. E
 à Corde influentes uirtutes alijs comunicantur. de anat. uiu. Sp. 46. B
 à Corde est origo spiritus. de util. resp. Sp. 63. D
 in Corde, & in arterijs gigniū spiritus uitalis. 7°. de decr. 1°. 269. D/E
 in Corde & arterijs spiritus uitalis. 12°. meth. med. 7°. 77. C/de uirtutibus nostrum corpus disp. Sp. 60. C
 Cordis qui locus minera spirituum dicatur. de anat. uiuo, Sp. 52. G
 in Cordis sinistro uentriculo est copiosior spiritus. 6°. de usu p. 1°. 154. H
 Cordis sinistro uentriculo spiritibus euacuato moritur animal. an sanguis in arterijs. 1°. 61. B
 à Corde mutatur spiritus in calorem naturalem, & in spiritualem uitā. de spermate. Sp. 37. F
 à Corde spiritus oriens quorsum tendat. de spermate. Sp. 37. F
 à Corde per quas uias transmittatur spiritus ad totum corpus. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. G
 à Corde & undequaq; tēdit spiritus in arterias. an sang. in ar. 1°. 62. F
 à Corde arteriae non implentur spiritu. an. sang. in art. 1°. 62. D
 Cordis ministeria, quae in prognost. com. 2°. 4°. 198. E
 à Corde quae actiones fiant. de uirtut. nostrū corp. disp. Sp. 60. D
 Cordis, renum, utriusq; uesicae, uenarum, arteriarum, & thoracis opus, commune est. 7°. meth. med. 7°. 49. B
 Cordis officium maxime egrotantibus necessariū. 7°. met. me. 7°. 49. C
 Cordis actiones non admodum manifestae. 1°. de usu partium. 1°. 114. G
 Cor actionum uitalium instrumentum. de usu pulsuum. 1°. 227. E
 à Corde uox creatur secundum aliquos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. D
 à Corde oriri uocem dicentium error. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. D
 à Corde non sunt uox, & spiratio. 2°. de decr. Hipp. 1°. 237. A
 Cor facit appetentes calidum & frigidum potum. ars med. Isa. 66. D
 Cor & pulmo facit minime sitientes, ac etiam sitibundos, non modo solus uentriculus. ars med. Isa. 66. D
 Cor et pulmo facit sitibundos ac etiam minime sitientes, non autem solus uentriculus. ars med. Isa. 66. D
 Cor facillime afficitur. de usu puls. 1°. 228. C
 de Cordis affectibus, & unde cognoscantur. 5°. de loc. affect. 4°. 28. H
 Cordis affectus proprii qui sint. 5°. de loc. affect. 4°. 29. B
 Cordis affectus unde oriatur. 5°. de locis affect. 4°. 29. C
 Cordis patientis signa. ars med. Isa. 67. B
 Cordis corpus dupliciter alteratur, uel per solam intemperiem, uel per humores. de curan. ratio. per sang. miss. 6°. 16. G
 Corde patiente in caliditate, & frigiditate alia etiam membra patiuntur. de curan. rati. per sang. miss. 6°. 16. G

Cor si sit ualde intemperatum uires deficiunt. 5°. de loc. affect. 32. H/4°. de praesag. ex puls. 4°. 121. G
 Cor si laboret, animal nō patitur delirium, nec sensus motus ue priuatio nē, sed intermori, & pire etiā quādoq; cōsueuit. 3°. de dec. 1°. 245. E
 Cordis inflammatio mortifera est. in 6°. de morb. uul. cō. 2°. 3°. 162. H
 Corde inflammato quomodo quidam obiere. 5°. de locis affect. 4°. 29. D
 Cordis laesio cur maxima. de util. resp. 1°. 226. C
 Cor calefacit aeris calor. 1°. de diff. feb. 3°. 32. B
 circa Cor caliditas praeter naturā i morbis aestuosis. d. util. re. 1°. 224. D
 Cor cum non affecit calor praeter naturam, nondum febris est. 1°. de diff. feren. febrium. 3°. 31. E
 in Corde est febris caliditas. 1°. de diff. feb. 3°. 31. D
 Cor si percipiat caliditatem uentriculi, fit febris. 7°. meth. med. 7°. 48. F
 ex Corde affecto fit febris. de fracturis. com. 2°. 7°. 235. C
 à Corde, & à cerebri membranis affectis febres malignae sunt. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 135. A
 ad Cor per partes semper peruenit calefactio. 3°. de diff. feb. 3°. 32. A
 ad Cor tendunt fumi ex putredine. 1°. de diff. feb. 3°. 33. H
 Cor primum afficitur in hectica. 10°. meth. med. 7°. 64. E
 Cor in qua hectica lucernae comparatur. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
 Cordis humor consumitur in hectica. 1°. de diff. feb. 3°. 34. D
 Cor etiam & iecur exiccari aliquando contingit in extenuatis iuuenum corporibus. de marcore. 3°. 46. G
 Cor cur tabidis sicetur. de marc. 3°. 45. D
 Cor siccum quibus afficiatur. 3°. de praesag. ex pul. 4°. 119. B
 Corde emoriēte nullus uapor excitat. in 6°. d. mor. uul. c. 4°. 3°. 187. D
 Cor, uel iecur si quis humidiora efficere ualeat, is eadem opera senium cohibebit. de marcore. 3°. 46. F
 Cor debito frigidius, est uera tabes. 1°. de marcore. 3°. 47. B
 Corde refrigerato animal cito obit. de us. pul. 1°. 228. B
 circa Cor partes in bulimo refrigerantur. de util. resp. 1°. 224. D
 Cor quomodo frigescat ex stomacho. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. G
 ad Cor à calcaneo citius peruenit frigiditas, quā à cerebro ad cor. 8°. de usu partium. 1°. 165. D
 in Cor ambiente tunica quandoque humoris tāta multitudo cumulat, ut ipsum ne attollatur, impedire possit. 5°. de loc. aff. 4°. 29. D
 in Corde existente flaua bile putrente phrenetici fieri supponit gratia exempli. 2°. de locis affectis. 4°. 13. H
 Cor cur afficiatur in apoplexia. 5°. de loc. affe. 4°. 29. A
 à Corde quae spirandi difficultas oriatur. 5°. de loc. aff. 4°. 29. F
 Cor quot modis respiratione priuatur. de foet. for. 1°. 324. H
 Cor exturbant ira, & terror. 6°. de decr. Hipp. 1°. 261. G
 in Corde angor & pauor. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. C
 Cordis obstructio omnium pessima. 2°. de praesag. ex puls. 4°. 110. D
 Cordis tunicam scirrhuso tumore affectam habentis Galli casus. 5°. de locis affectis. 4°. 29. D
 ad Cordis uentriculos primum peruenire oportet quod à capite defluit, ad asperas arterias pulmonis si permeat ad inferiora. commentar. 7°. aphorismo 30°. Ex. 56. B
 Cordi cur dat celerrimam, & maximam noxam pulmo. 4°. de praesag. tione ex pulsibus. 4°. 119. F
 Cordis dolor cardialgia dicitur. de sympt. diff. 3°. 11. F
 Cordis dolor quid significet. 2°. de decr. Hipp. 240. B/C/ 1°. 245. B
 Cordis dolores iter affectus oris uentriculi numerant. 5°. d. l. af. 4°. 32. H
 Cordis dolor cur dicat morsus oris uentriculi. in prognost. cō. 3°. 4°. 210. F
 Cordis dolorē & morsus cur sentiūt ieiunantes. 2°. de decr. 1°. 240. C
 Cor nunquam sentitur morderi. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. B
 Cordis morsus est oris uentriculi passio. cō. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Cordis morsus potest etiam significare motū crebrum, & uelocem cordis. com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. A
 Cordis morsus quando notat per superiora debere fieri purgationem. comment. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Cordis perturbatio, quae. 1°. de diff. resp. 3°. 61. F
 Cordis concussio quo modo fiat in amante, & duo spiritus ab eo exeant. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. C
 ad Cordis tremorem. secretorum. Sp. 100. G/H
 ad Cordis tremorem electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 Cor quo modo à gaudio relaxetur. in 6°. de morb. uul. cō. 6°. 3°. 190. G
 Cor dissolutum roborant coralli, margaritae, sapphyri, hyacinthi, & similia. de anat. uiu. Sp. 46. E
 Cor confortans electarium. de med. exper. Sp. 107. B
 Cor confortans medicamen. de med. exper. Sp. 107. F
 Cordis

Cordis passio est syncope. de util. resp. Sp. 63. F
 Cordis syncope fit in dolore uehementi. de util. resp. Sp. 62. G
 ex Corde, uel stomacho syncopes pulsus. de pul. ad tiro. 4^a. 45. E
 ex Cordis syncope uel stomachi, licet ut antea suo munere non fungantur manus, tamen non sunt affectus. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. C
 Cor, & pulmo nō possunt pati abscessum neque syndesmi dolorem. 1°. de locis affectis. 4^a. 6. C
 Cordis & oris uentriculi consensus maximus est. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. H
 ad Cordis dolorem, uel oris stomachi. de medicinis facile parabilibus. 173. F/ 7^a. 175. E
 in Corde adest palpitatio. 2°. de sympt. cau. 3^a. 20. F
 Cordis palpitatio quæ, & quo modo fiat. 5°. de loc. affe. 4^a. 29. D
 Cordis motus in palpitationibus est affectio. 6°. de decr. 1^a. 260. G
 Cor quo modo possit uideri palpitare. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 265. E
 Cordis palpitatio in sanis quandoque euenire uisa est, et quo mō sanetur. 5°. de locis affectis. 4^a. 29. E
 Cordis palpitatio patientis casus. 5°. de locis aff. 4^a. 29. E
 Cor cum fortiter cuidam, qui exoluebatur, palpitaret, de repente mortuus est. com. 2°. aph. 41°. Ex. 18. B
 ob Cordis tunicæ tumorem simiæ, quæ quotidie emaciabatur, casus. 5°. de loc. affe. 4^a. 29. D
 Cordis affectus qui statim necant. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. C
 Cordis uulnus quo modo necet, & quāto tēpore. 5°. de lo. aff. 4^a. 29. D
 Corde uulnerati non sunt curandi. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 174. B
 Corde uulnerato semper sequitur mors. de subf. emp. Isag. 32. D/ de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 123. H
 Corde sauciatus cur moriatur. de op. secta. 15. 20. B
 a Corde non extrahuntur tela. 4°. de anat. adm. 1^a. 79. F
 Cor continuo mouetur, ideo non possunt in ipso sanari discissiones. com. men. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Cor nisi afficiatur mori non potest animal. 5°. de loc. aff. 4^a. 28. H
 Corde colliso, aut uulnerato arteriarum motiones leduntur. 3°. de decretis Hippocratis. 1^a. 245. D
 Cor patitur cum arterijs. de fract. com. 2°. 7^a. 235. C
 Corde deperdito an aliud denuo aut simile quidpiam gigni queat. de cōstitutione artis. 15. 39. G
 Corde detecto, & manu apprehenso non priuatur homo uoce aut spiratione. 2°. de decretis Hippocratis. 1^a. 236. G/H
 Corde etiam detecto animal uiuit. 7°. de anat. adm. 1^a. 97. E
 Cor totū nudat uiuētī aīali. 7°. de anat. ad. 94. D/ de us. pul. 1^a. 228. B
 Cor cuiusdā famuli erat detectū, & sanatus est. 7°. de anat. ad. 1^a. 97. F
 Corde denudato puer salutem consequutus est. de decretis. Hippocra. & Platonis. 1^a. 231. F
 Cor cōpressum fuit forfice, tamen animal non amisit sensum uel motum, sed arteriæ non mouebantur. 1°. de decr. Hipp. 1^a. 232. B
 Cor exemptum animali uiuenti. 2°. meth. med. 7^a. 13. A
 Corde erepto uictima aufugit. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 236. H
 Cor exemptum habet aliquandiu suā functionē. 6°. de decr. 1^a. 262. G
 Cor ab aīali extractū cōtrahit diutius, & dilatat. i. tim. Plat. 1^a. 290. D
 Cor pulsat aliquandiu post ictum. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 237. A
 ad Cordis uitio uexatos. de medic. fac. parab. 7^a. 173. F
 in Cordis affectu quæ uena incidenda. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
 CORACINE sphaeragis. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 251. C
 CORACOIDES processus quid sit. de osibus. 42. G/ 13°. de usu partium. 1^a. 203. E
 CORALLVM lapidem uocat. de incant. adiur. & sus. 7^a. 182. C
 Corallus quid. de simp. med. Sp. 83. C
 Corallus arbor durissima nascitur in terra molli & lutosa in mari. de anat. uiu. 46. A/ Sp. 50. F
 Coralli roborant cor. de anat. uiu. 46. E/ Sp. 56. B
 Corallus sanguinem excreantibus mire profuit. de simp. me. Sp. 83. C
 Corallium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. B/F/H
 ex Corallio pastillus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 184. F
 de Corallo trochisci ad sputum sanguinis. de medic. fac. para. 7^a. 165. H
 CORIANNON .i. coriandrum. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 52. C
 Coriandrum quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 82. E
 Coriandro, uel apio similis est batrachii herba. de simp. med. Sp. 81. D
 Coriandrum inter obsonia connumeratur. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. F
 Coriandro, allijs, cepis preparant cibi pro delitijs. de attē. uic. 2^a. 44. C
 Coriandri succus uiscide refrigerat, & stringit. de simp. med. Sp. 82. E
 Coriandrum adstringit & reprimat. de rem. par. fac. 7^a. 156. D
 Coriandrum non est frigidū contra Dioscoridē. 7°. de simp. me. f. 5^a. 52. C

Coriandrum est amarum, tenuium partium & terrenarum, humidum, tepidum, astringens. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. C
 Coriandrum calfacit, incidit, & attenuat. de atten. uic. 2^a. 44. B
 Coriandrum uiride in quo gustantem adiuuet. 2°. de antid. 5^a. 114. C
 Coriandri succus cum muliebri lacte oculorum angulis instillatus ad uementes eorum dolores. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. F
 Coriandro sanantur ructū acidū habētes. 8°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 191. G
 Coriandrum lumbricos occidit. de simp. med. Sp. 82. E
 Coriandrum discutit chœradas, & strumas cum eregmo. 7°. de simp. me dicament. facul. 5^a. 52. E
 Coriandrum ad ignē sacrum proprie facit. de simp. med. Sp. 82. E
 Coriandrum cum polenta pro erysipellate. 14°. meth. med. 7^a. 87. E
 CORIARIAE, et textoriae respōdet proportionē natura effectrix. ad Thrasy. 2^a. 104. B
 CORIVM celeriter adducit flora. de dynamid. Sp. 22. H
 Corijs dempsandis utilis est uitis albæ fructus. 6°. de simp. m. f. 5^a. 42. F
 Coria, & pelles aqua madefacta fiunt laxa, quando oleo & seuo delibatur. in 6^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 177. A
 Coria uetera ad attritiones calceorum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. F
 Coriorum ueterum cinis ulcerum ambusta, & intertrigines in feminibus existentes curat. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. F
 CORIVM mali internis ulceribus opitulat. 4°. meth. me. 7^a. 28. H
 CORNEA oculi tunica unde dicta. 11°. de usu part. 1^a. 178. E
 Corneæ tunica cornu assimilatur. de anat. uiu. Sp. 48. F
 Corneæ panniculus oculi. de oculis. 7^a. 182. H
 Corneæ oculi tunica subnigra iuxta cōiunctiuā sita est. d. ana. p. Sp. 43. D
 Corneæ tunica compositio qualis. de anat. uiu. Sp. 45. C
 Corneæ habet multos cortices. de oculis. 7^a. 187. B
 Corneæ similis tunica capæ tenuis, sed & tenuior araneis. 10°. de usu partium. 1^a. 179. G
 Corneæ muro comparatur. 10°. de usu partium. 1^a. 179. G
 Corneæ tenuis est alba & pura. 3°. de usu part. 1^a. 167. F
 Corneæ oibus extrinsecis exposita, & unde. 10°. de usu part. 1^a. 180. A
 Corneæ unde pcedat. de oculis. 7^a. 183. C/ de anat. uiuorum. 48. F/ de anatomia oculorum. Sp. 57. C
 Corneā multū distare à pupilla ex quo apparet. 10°. de usu pt. 1^a. 179. D
 Corneæ cur nō attingat humorē crystallinū. 10°. de usu part. 1^a. 178. G
 post Corneam ordine sita est uuea. de diff. morb. 3^a. 5. H
 Corneæ oculi unde nutriatur. 10°. de usu part. 1^a. 178. G
 Corneæ tunica particula quidem est non tñ instrm. 1°. meth. me. 7^a. 6. D
 Corneæ necessitas, qualis. de oculis. 7^a. 183. C
 Corneæ ante pupillam quid faciat ad uisionem secundum suam dispositionem. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. C
 Corneæ accidentia. de oculis. 7^a. 186. D
 Corneæ passiones quæ sint. de oculis. 7^a. 187. A
 Corneæ tunica quō uisum impedire pōt. 1°. de sympt. cau. 3^a. 14. D
 Corneæ humidior quem uisum facit. 1°. de sympt. cau. 3^a. 15. C
 Corneæ spissior, & crassior quem uisum facit. 1°. de sympt. cau. 3^a. 15. C
 Corneæ magni morbi uisum impediunt. 1°. de sympt. cau. 3^a. 15. D
 supra Corneā mēbranae uitia quō uisum impediāt. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. E
 Corneæ phlegmone quid faciat. 1°. de sympt. cau. 3^a. 15. E
 Corneæ insensibili duritie obfessa qd sequatur. 1°. de sympt. cau. 3^a. 15. E
 Corneæ rugata uisum tollit. 1°. de sympt. cau. 3^a. 15. D
 Corneæ cur sit corrugata in senibus. 10°. de usu part. 1^a. 179. F
 Corneæ perforata quo modo obest uisui. de oculis. 7^a. 186. E
 Corneæ propriæ passiones. de oculis. 7^a. 187. A
 Corneæ passio propter aliud. de oculis. 7^a. 186. E
 Corneæ tunica quandoque ulcus profundū habet. de diff. morb. 3^a. 5. H
 Corneæ exesa est ægritudo in oculo. de diff. morb. 3^a. 5. H
 Corneæ eroditur ab humoribus acerbis ad oculos fluentibus. commē. 6°. aphorismo 31°. Ex. 49. E
 Corneæ exulceratio dicitur ex accidenti totius instrumenti ægritudo. de differentijs morborum. 3^a. 6. A
 in Corneæ prætenso pupillæ uulnus si introrsum descēdit magna ex parte cecum facit. 1°. de sympt. cau. 3^a. 15. D
 Corneæ suppuratio quid faciat. 1°. de sympt. cau. 3^a. 15. E
 Corneæ passiones cur aliquando curabiles, aliquā non. de oculis. 7^a. 187. B
 Corniformis tunica lacerata, & extensa difficulter curatur. 4°. de com. positione medic. sec. loc. 5^a. 150. B
 i Corneæ nascētis collectionis & pustulæ remedia. de oculis. 7^a. 190. H
 CORNEARVM cucurbitularum tractus fit sine igne. de cucurbitulis. scarificatione. 6^a. 3. E
 q ij Cornua

Cornua caua trahunt citra calefactionem. 13°. meth. med. 7°. 82. D
 Cornea pyxis. 2°. de comp. med. sec. loc. 139. A/4°. 5°. 153. C
 Corneum uas. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. C
 CORNELIVS medicus. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 203. C
 CORNEOLAE dr̄iae & proprietates. de incantatione, adiuratio-
 ne, & suspensione. 7°. 182. A
 CORNIX quid. de artic. com. 2°. 7°. 263. A
 CORNVS est planta agrestis. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Corni lignum quale & cur ex eo uirga pro cruribus conficiantur. de
 fract. comment. 3°. 7°. 246. A
 Cornea uirga in deligatura tibiae. de fract. com. 3°. 7°. 245. E
 Corna acerba sunt. 1°. de simp. med. fac. 8. H/4°. 26. F/7°. 5°. 52. G
 Corna aliqua dulcedine participantia. 4°. de simp. med. fa. 5°. 26. H
 Corni fructus ualenter uentrem adstringit. 7°. de simp. medic. fac. 52. G/
 9°. 64. C/6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Corna adstringunt dysenteriam. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 Cornorum decoctum adstringens fortius pro gargaris. 6°. de compo-
 sitione medicamen. sec. loc. 5°. 172. G
 Cornus fructu passim uescuntur rustici. 2°. de alim. facul. 2°. 21. H
 Corna exiguum habent alimentum. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Corna sunt prauis succi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 ex Cornis stomatica fiunt medicamenta. 6°. de cōp. med. se. lo. 5°. 169. B
 CORNVA cur generantur. 14°. de usu par. 1°. 208. D
 Cornua post partum fiunt. an oēs aialis particulae simul fiant. 1°. 326. E
 Cornua ex qua substantia. 1°. de usu partium. 1°. 115. G
 Cornua terrena sunt. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
 Cornu siccum est. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Cornu post pilum est siccissimum. 1°. de temp. 1°. 18. A
 Cornu durum dicitur per excessum. 4°. de simp. med. fa. 5°. 32. E
 Cornibus cur non indiguit homo. 1°. de usu partium. 1°. 113. D
 Cornu si esset in manu hominis ipse non posset uti manu ad construendā
 domum, murum, uel turrin. 1°. de usu partium. 1°. 113. D
 super Cornu capitis uena frontis phlebotomatur propter hemisphæram,
 & ulcera capitis. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Cornua ob frigus non nascuntur bobus Scythiae. de aer. aq. & loc. 2°. 5. D
 Cornu caprinū mundificatiū, & colatiū est. de oculis. 7°. 189. C
 Cornu caprarum ustum quale, & quo modo laetetur. 4°. de compositio.
 medicamen. sec. loc. 5°. 151. F
 Cornua quae decidunt, & denuo recrescunt habent cerui masculi. 11°. de
 simp. medic. facul. 5°. 81. C
 Cornua quae decidentia denuo recrescunt, sunt ex his quae familiaria sunt
 animalibus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 CORNV ceruinum quid. de simp. med. Sp. 83. C
 Cornu cerui, & caprae non differunt. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 165. H
 Cornua cerui, & caprae sunt frigida, & sicca. 4°. de cōpositione medi-
 camentorum secund. loc. 5°. 151. F
 Cornu ceruinum uires habet stringentes. de simp. med. Sp. 83. C
 Cornu ceruinū ad omne profluuium facit. de simp. med. Sp. 83. C
 Cornu ceruinū dysenterias, sanguinis excretionem, & coeliacos affectus
 sanat, aurigini utile est, & collyrijs miscetur desiccantibus fluxiones
 oculorum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
 Cornua inter oculorum medicinas. de oculis. 7°. 188. G
 Cornu ceruinū mundificatiū & colatiū est. de oculis. 7°. 189. C
 ex Cornu cerui collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. A
 Cornua cerui & caprae ualent ad contrahendas mollities fluidas gingi-
 uas. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
 Cornu cerui dentes uacillantes confirmat. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
 Cornua cerui, & caprae ad candorem dentiū. 11°. de simp. me. fa. 5°. 79. G
 Cornua deusta dentes splendidos faciunt. 9°. de simp. med. fa. 5°. 69. G
 Cornu cerui recēs nati usti ad albedinē. 9°. de cōp. med. se. lo. 5°. 202. F
 Cornu cerui abrasum, & in uino bibitum expurgat in ieteris. de cura
 ieteri. Sp. 111. B
 Cornu ceruinū serpentes, & uiperas fugat, lumbricos expellit. de simpli-
 cibus medicaminibus. Sp. 83. C
 Cornu ceruinum quo uratur. de medic. fac. par. 7°. 170. C
 Cornu cerui ustum quale, & quo laetetur. 8°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 151. E
 Cornu cerui sufficitur ad strangulatas ex utero excitandas. 9°. de compo-
 medic. sec. loc. 5°. 205. G
 Cornu cerui tenerū ustum. 1°. de compo. med. sec. loc. 131. A/9°. 202. C/
 10°. 206. D/4°. de comp. med. per gene. 5°. 242. C
 Cornua insunt tauro quia utitur ira. 3°. de usu part. 1°. 128. B
 Cornu taurini rasura sanguinem cohibet. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E

CORNV ueteris cochleae. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. G
 per CORNV cui sit alligata uesica suis tanquam per clysterem medi-
 camentum immittit in anum. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. E
 Cornu cui applicata sit porcina uesica modo clysteris ad imponenda me-
 dicamenta in caua ulcera. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 221. G
 CORNIGERA aialia magnas hnt uertebras. de neru. diff. 1°. 54. E
 Cornigerorū interior oris mēbrana cur aspera. 6°. de ana. adm. 1°. 90. E
 Cornigerorum uentres cur asperi. 6°. de anat. adm. 1°. 90. E
 Cornigera magna ex parte non habent dentes superiores, & cur. 6°. de
 anatomicis administrationibus. 1°. 90. E
 CORNICULARIS spatula pcessus qui. de artic. cō. 1°. 7°. 251. E
 CORNVA in uulua quae. de diss. uul. 1°. 108. D
 Corniculos duos habent testiculi mulieris, per quos transit semen. com-
 men. 5°. aphorismo 48°. Ex. 41. H
 Cornua duo matricis ubi sint & corū utilitas. de anat. uiu. Sp. 51. F
 Cornua duo matricis ubi māmellis colligantur. de anat. uiu. Sp. 51. F
 Cornua matricum cur sursum spectent. 14°. de usu part. 1°. 208. E
 Cornuum uteri figura qualis, & cur talis. 14°. de usu part. 1°. 208. E
 in Cornibus matricis quid contineatur. 2°. de sem. 1°. 335. H
 Cornuum in uulua neque usum, neque functionem quidam ignorarūt. de
 dissectione uuluae. 1°. 108. E
 CORNVA uulguis uocat extremitates limacis. de anat. ui. Sp. 48. C
 CORNV TAM frontē ex tauro cōtraxit Alexāder. de sper. Sp. 38. H
 ad CORNV TAE morsum medicina. 2°. de antidotis. 5°. 118. G
 ex CORNV libra fiebat Romae. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. C
 Cornibus erat distincta libra romana per incisuras. 6°. de compositio. me-
 dic. per genera. 5°. 257. G
 Cornibus utebantur signatis pro uncis mensurandis. 1°. de compositio.
 med. per genera. 216. A/ 5°. 250. A
 Cornua libralia habebant Romae, quibus liquida mēsurabant. 1°. de com-
 po. med. per genera. 5°. 216. F
 Κορον habere qd significet. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7°. 141. E
 CORONAE ramorū uirētiū ob aestū adhibētur. de cau. pc. 3°. 96. A
 Coronis ex uiridi anetho plexis cur antiqui uterētur. 6°. d. sim. 5°. 43. C
 Corona pro capitis dolore. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. B
 Corona ex callitricho pro capitis dolore. de rem. par. fac. 7°. 154. B
 Corona ex rosis pro capitis dolore. de rem. par. fac. 7°. 154. B
 Corona ex rosis refrigerat. 3°. de simp. medicam. fac. 5°. 18. E
 Corona rosacea. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. C
 Corona ex rosis in conuiuijs ob aestum adhibentur. de caus. pc. 3°. 96. A
 Corona ex sanguinali pro capitis dolore. de rem. par. fac. 7°. 154. B
 Corona ex herba sanguinali ad capitis dolores ex uini potu. de medicin.
 fac. parand. 7°. 170. H
 Coronam spinae ponit in medicamento matricis. de pass. mul. Sp. 96. B/C
 in CORONARIIS certaminibus praestabat esse castum. 1°. de se-
 mine. 1°. 334. A
 CORONA oculi quid sit, & ubi. de anat. uiu. Sp. 48. F
 Corolla quae pars oculi, & cui copuletur. in progn. com. 1°. 4°. 192. F
 Corona oculi habet quatuor cortices. de anat. uiu. Sp. 48. F
 Corona & cora pupillae. de oculis. 7°. 186. B
 Coronae oculi affectus qui. introd. Isa. 58. D
 Κορώναe foemini generis quid. de fractur. com. 3°. 249. B/de articu.
 commentario 2°. 7°. 263. A
 Κορώναe neutri generis quid. de fract. 249. B/de arti. cō. 2°. 7°. 263. A
 Coronalis futura à græcis stephaniæa dicitur. 6°. de anat. adm. 1°. 89. E
 Coronalis ubi, & cur ita dicta. de ossibus. 1°. 40. D
 Coronali futura cranium tenuissimū et rarissimū. 13°. meth. me. 7°. 85. H
 iuxta Coronalem suturam sinciput facile recipit alterationes. 2°. de cō-
 posi. medic. sec. loc. 5°. 132. E
 Coronali sutura cur omnes apponunt infusiones. 13°. meth. me. 7°. 85. H
 Coronaria sutura potissimum intromittit qualitates, & substantiam su-
 prapropositi medicamenti. 13°. meth. med. 7°. 85. G
 Coronaria sutura. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 169. H
 CORONE in ossibus quid sit. de ossibus. 1°. 40. B
 CORONOPODIS radix coeliacis pdest. 7°. de sim. me. fa. 5°. 52. F
 CORPVS quid. fin. med. Isag. 43. F/de hist. philos. Sp. 4. C
 Corpis natura i qbus cōsistat. si qd opt. me. Is. 6. B/qd ani. mo. 1°. 317. F/G
 Corporum compositionis modus apud diuersos. de sub. fac. na. 1°. 230. E
 Corpora ex qbus cōstēt, uariae opiniones antiquorū. 5°. de dec. 1°. 255. H
 Corporis cōpositio ex atomis secundum Democritū. 1°. de elem. 1°. 2. F
 Corpa ex atomis nō cōstare pbat. 1°. de elem. 2. G/11°. de usu. 1°. 186. G
 Corpus animalis nō erit unum ut atomus Epicuri, nec quid incompositum

rum Asclepiadis corpusculorum. de diff. morb. 3^a. 2. E
 Corpora uel fiunt ex sentientibus, & patientibus, uel transmutabilibus.
 1°. de element. 1^a. 3. G
 Corpus nullum est purum simplex. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 66. C
 in Corpore nihil syncerū habent ullæ partes, sed omnia ab omnibus par-
 ticipantur, non tamen æqualiter. de usu par. 1^a. 154. D
 in Corporibus quid sit simplex, & inculpatum. 2°. de san. tuē. 2^a. 69. C
 Corpus maxime simplex atq; unum neque intenditur, neque minuitur. de
 differen. morborum. 3^a. 2. D
 Corpora omnia nascuntur ex calido, frigido, humido, & sicco. de nat.
 hum. com. 1°. 29. G/ de sub. fac. nat. 230. E/ 8°. de decre. 1^a. 274. F/
 1°. de diff. febr. 3^a. 31. D/ de dynamidijs. 19. C/ de sperma. Sp. 39. A
 Corpora nostra uertuntur in terram, & unū quodque uertitur in aliud.
 de spermate. Sp. 40. H
 Corpus primum nec generatur, nec interit. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 28. F
 Corporea animata substantia omnis teste Hippocrate iuncta est, & liga-
 ta i planetis et signis, quatuorq; elemētōrū nexibus. de sper. Sp. 38. G
 Corporis naturam terra generat per operationem Planetarum secundū
 Isaac. de spermate. Sp. 40. E
 ut Corporis naturam inuenit Hippocrates, ita animæ naturam inuenire
 uult Plato. 1°. meth. med. 7^a. 3. D
 Corpora quæ naturalia nominentur. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 64. H
 in Corporibus animalū triplex cōpositio atq; formatio. de diff. 3^a. 2. F
 Corporum prima structura. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 26. C
 Corporis totius cōpositio tertia aīaliū cōpositio dicii. de differ. 3^a. 2. F
 Corpora aīaliū magis, & minus admittūt, et quo mō. d. diff. mor. 3^a. 2. E
 de Corporis totius habitu. ars med. Isa. 65. E
 Corporis habitū ostēdūt muscoli, q̄ oculis præsentant. ars med. Isa. 65. E
 Corporum naturæ, seu qualitates nouem sunt, octo intemperatæ, una tē-
 perata. de spermate. Sp. 41. B
 quæ Corporibus insint. 1°. de usu partium. 1^a. 115. D
 Corporibus primo insunt temperamenta. 1°. de usu partium. 1^a. 115. D
 Corporis optima constitutio, quæ. de opt. nostri corp. const. 38. H/ 1°. de
 usu partium. 1^a. 115. C/ 1°. de san. tuen. 2^a. 64. G
 Corporis optima cōstitutio habet meatus patētes. de bo. et uit. 2^a. 34. G
 Corpus optime constitutum, ad actiones recte se habet, & difficilius quā
 alia corpora morbis corripit. de optima nostri corpo. con. 1^a. 38. C
 Corporis optima constitutio quo egeat. ars med. Isa. 68. D
 Corpus totum æqualiter conditum cū partiū symmetria potest esse tem-
 peratum. 2°. de temperam. 1^a. 19. F
 Corpus temperatum quæ habeat. de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. E
 Corpus temperatissimum, quale. de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. G
 Corpora quæ temperata esse non possunt. 2°. de temp. 1^a. 19. F
 Corpus tēperate mediū, in aliqua re inferius est singulis corporibus im-
 moderatis, tamen optandum. de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. G
 Corpus moderatum quæ habeat. de opt. nost. corp. const. 1^a. 38. D
 Corpus moderatum non facile corripitur à causis exterioribus. de opt.
 nostri corp. const. 1^a. 38. C
 Corpus moderatum rarissimum est. de opt. nost. corp. const. 1^a. 38. E
 Corpus spissum longiorem uitam habere facit. de hist. philos. Sp. 12. C
 de Corpis qualitate cū loquimur semp est distinguēdū. 1°. de tēp. 1^a. 12. H
 de Corpore calido. ars med. Isag. 65. G
 de Corpore frigido. ars med. Isa. 65. G
 de Corpore humido. ars med. Isa. 65. G
 Corpus uiuum humidius est & calidius mortuo. 2°. de temp. 1^a. 15. F
 Corpus uiuū nunquā habet ἀσφύλιον. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 106. A
 Corpus si perpetuo humidum seruaretur, homo nūquam moreretur. 6°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 96. F
 de Corpore sicco. ars med. Isag. 65. G
 de Corpore calido, & humido. ars med. Isa. 65. H
 de Corpore calido, & sicco. ars med. Isa. 65. H
 Corporis frigidi, & humidi signa. ars med. Isa. 66. A
 Corporis frigidi & sicci signa. ars med. Isa. 66. A
 Corpus perit dempta una qualitate. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 33. A
 Corporis humani natura quæ proprie sit. de spermate. Sp. 37. A
 Corpus humanum ex quibus constet. fin. med. Isa. 43. F
 Corpus hominis rationabiliter ex quatuor humoribus constat. de dyna-
 midijs. 19. C/ de natura & ord. cuius. corp. Sp. 41. D
 in Corpore humano quid faciat sanguis, bilis, atra bilis, & pituita. bre.
 denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. C
 in Corpore generatur bilis. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. G/ H
 in Corpore humano quid faciat bilis, bre. denot. dog. Hipp. 1^a. 231. C

cur per Corpus tendit bilis cum sanguine. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Corpus totum consequitur calorem, & siccitatem ex dominio bilis. de
 anatomia uiuorum. Sp. 45. F
 Corpus hominis diuinum est. 13°. de usu partium. 1^a. 203. A
 Corporis nostri aliquis Deus conditor fuit. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 285. B
 ex Corporis humani fabrica ostenditur opificis sapientia, & potentia.
 de fœt. for. 1^a. 325. A/ B
 Corporis nostri fabrica non est fortuita, neque inartificialis. 9°. de decre-
 tis Hippocratis. 1^a. 285. B
 Corporis constitutionem scire melius est, quàm mundi fabricam. de fœ-
 tuum formatione. 1^a. 325. G
 Corpus hominis ex dissectione innotescit. de const. ar. Isa. 36. G
 Corporum, quæ nec unā committi, nec diuidi possunt, nullam in se for-
 matricem, auētricem, nutricē, aut in summa artificem facultatem ha-
 bent. 2°. de nat. fac. 1^a. 298. H
 Corporis nostri compositio triplex. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. D
 in Corpore humano principia, sunt cerebrum, cor, hepar, testiculi. ars
 medic. Isa. 63. B
 Corporis omnes partes non formantur eodem tempore. an omnes anima-
 lis particule simul fiant. 1^a. 326. D
 Corpus totum incipit formari ab acumine cordis. de anat. uiu. Sp. 46. C
 Corpus fœminæ tardius format quàm corpus maris. de ana. ui. Sp. 52. B
 in Corporis totius compagine omnia compatiuntur, & consentiunt. 1°.
 de usu partium. 1^a. 114. F
 Corporis pulchritudo in quo cōsistat. 5°. de decr. Hip. 255. H/ 1^a. 256. B
 Corpora aliter laudantur ab Hippocrate, aliter à mangone. 1°. de usu
 partium. 1^a. 115. D
 Corporis structuram mendosam nullus cupit. ad Thras. 2^a. 103. B
 Corporis magnitudo proprie nominatur quæ longitudine, latitudine,
 profunditate moderantiam exuperat. com. 2°. aph. 54°. Ex. 19. E
 Corporis partes augentur in longum, latum, & profundū. 1°. de usu par-
 tiū. 1^a. 115. H/ de puls. ad tir. 4^a. 43. D/ de nat. hum. cō. 2°. 7^a. 180. B
 Corpus magnum propter quid sit. de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. G
 Corpus paruum propter quid sit. de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. G
 Corpora duplici occasione maturius aut serius desistunt ab incremento.
 de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. H
 Corpora molliā facilius crescunt, quòd in omnem partem facilius inten-
 dantur. de sal. diæ. 2^a. 42. D
 Corpus iustum habent homines. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 284. H
 de Corporis partibus primus Aristoteles locutus est. introd. Isag. 52. G
 Corporis species, & partes quæ dici possunt. 6°. de decre. 1^a. 261. C
 Corporis totius diuisio apud ægyptios qualis. introd. Isa. 52. H
 Corporis nostri partium distinctio. ars med. Isag. 63. B
 in Corpore pilos adaptat sibi natura ad quedam iuuamenta. de anatō-
 mia uiuorum. Sp. 53. D
 in Corpore humano cur sint diuersa instrumenta. de anat. uiu. Sp. 43. F
 de Corporis instrumentis medicus agere debet. 6°. de decret. 1^a. 266. G
 Corporis communia instrumenta, quæ. 15°. de usu partium. 1^a. 214. D
 Corporalium instrumentorum alia sunt simplicia, alia cōposita. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 55. C
 Corporum similarium tria genera in animalibus exanguia & sinu carē-
 tia. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 153. A
 Corporalia instrumenta simplicia quæ sint. de anat. uiu. Sp. 55. C
 Corporis nostri cutis nassæ comparatur. in tim. Plat. 1^a. 288. F
 Corporis totius fundamentum & erectio, & sustentamentum motus, &
 sensus est os. de anatom. uiuo. Sp. 55. C
 in Corpore sunt due maximæ chartilagines, & q̄ sint. de util. Sp. 67. H
 Corpora chartilaginea cur ubiq; fecit natura. de uoc. inst. diff. 1^a. 107. C
 Corpus laryngis cur non osseum. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. B
 Corporalia instrumenta composita, quæ de anat. uiuo. Sp. 55. C
 Corporis nostri moles musculorū substantia cōstat. de bon. et ui. 2^a. 35. G
 Corporū aliorum suspēforia sunt quidā panniculi. de anat. ui. Sp. 44. C
 Corpora glandulosa ante uesticam quid agant. 14°. de usu par. 1^a. 207. F
 i Corpe locus nariū tutissimus quātopere munitus. 9°. d. usu p. 1^a. 172. B
 Corpus gubernantes partes tres. 5°. de loc. aff. 4^a. 28. H
 in Corpore quæ sit habēda pars princeps. 6°. de usu partium. 1^a. 150. B
 Corpori uniuerso quæ sint principia. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 103. B
 Corporis humani imperium habet cerebrum. 3°. de dec. Hip. 1^a. 245. A
 in Corporis nostri supremo loco anima habitat, nosq; à terra ut cū cœ-
 lo affinitatem haberemus, attollit. de assuetud. 2^a. 61. F
 Corporis partes omnes à cerebro sensum habent & motum. de uirt. no-
 strum corp. dispens. Sp. 60. C
 q̄ iij Corpori

- Corpori toti attribuitur uirtus tactibilis, sed maxime manibus. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. E
- in Corporis totius carne fit tactus fm Aristotelē. de util. resp. Sp. 63. D
- de Corpore nihil sensibile est præter uenas, & arterias, & pelliculas, et nervos. de util. resp. Sp. 62. G
- Corpus à neruis primo accipit motum. 12°. de usu partium. 1°. 193. E
- Corporis uires omnes sunt ex tensione neruorum. de util. resp. Sp. 63. D
- in Corporis medio cur sit cor. de anat. uiuo. Sp. 46. G
- Corporis membris omnibus cor est calidius. de compag. memb. Sp. 58. G
- Corporis quælibet particula duplici commoditate superet cor, quo minus noxā ex caloris inopia celeriter cōtrahat. de usu pul. 1°. 228. C
- Corporis partes omnes colligantiam habent ad cor per uenas, pelliculas, & nervos. de util. resp. Sp. 62. G
- Corporis totius respirationis organa arteriæ. de util. resp. 1°. 226. B
- Corpus totum inspirat, & respirat. de util. resp. 1°. 226. B
- Corpora aerē uehementia non dilatantur inspiratione. de instr. od. 1°. 111. F
- ad Corpus totum per quas uias transmittatur spiritus à corde. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. G
- in Corpore nullo est sola iracundia. 6°. de decre. Hipp. 1°. 261. F
- in Corpore locus calidissimus, qui. 14°. de usu partium. 1°. 208. G
- Corporis pars superior quo dissidet cū inferiore. quod animi mo. 1°. 319. C
- Corporis partes molles cur nō habeant meatus. 9°. de usu par. 1°. 171. E
- Corporis partes duræ cur habeant meatus. 9°. de usu partium. 1°. 171. E
- Corpus totum poris plenum est. 1°. de san. tuen. 2°. 67. G
- in Corpus per quæ foramina ingrediuntur res, & per quæ exeunt. 17°. de usu partium. 1°. 222. B
- in Corpore nihil inuenitur uacuum. 3°. de nat. fac. 1°. 303. E
- in Corporibus quomodo quidam ponerent uacuum. de util. ref. 1°. 223. E
- Corpus nihil habet uacui dicitur aer à Galeno. 3°. de diff. pul. 4°. 62. C
- Corpus potest manere in uacuo uno loco, potest & non manere. de cuiusque animi pec. not. atque med. 2°. 59. C
- de Corpore in uacuo quid sensisset architectus. de cuiusque animi pecc. not. atque med. 2°. 59. F
- in Corpore humano nihil ociosum est, neq; immobile. 3°. de usu p. 1°. 135. H
- Corporis singulæ partes motus continuitate quadā ac successione à primo principio assidue agunt nullo qui præsit indigentes. 14°. de usu partium. 1°. 205. E
- Corporis uirtutes. fin. med. Ifag. 45. D
- Corpus nostrum dispensantes uirtutes ex tribus proueniunt partibus. de uirtut. nostrum corp. dispen. Sp. 60. B
- Corporis facultates propriæ sunt quatuor. 3°. de temp. 1°. 22. B
- Corporis uel partis pprietas ex functione accipit. 6°. de decr. 1°. 266. B
- Corpus & actio differunt. 1°. meth. med. 7°. 7. E
- Corporeæ materiæ opatio ligata est quatuor elemētis. de sper. Sp. 40. D
- Corporales actiones pueri præcipuas obtinent. 6°. de san. tuen. 2°. 95. F
- Corpus calidius procliuus est ad motū. 3°. de præfag. ex pul. 4°. 116. E
- non Corporis forma, sed actionibus, & usibus membrum unumquodque iudicat. 1°. de decret. Hippo. 1°. 233. E
- Corpus oē absq; naturali actione deorsum fertur. 13°. de usu p. 1°. 203. G
- Corpus est organum animæ. 1°. de usu partium. 1°. 113. C
- Corporis totius animatio quid sit. de spermate. Sp. 37. F
- à Corpe naturali fit aīa substātia rōne tēperaturæ. quod aī mo. 1°. 318. G
- Corporis cōplexionē sequi animæ uirtutē. de incāt. adiur. et sus. 7°. 181. F
- Corporum quatuor temperamentum, esse animæ essentiā concludit Galenus. quod animi mores. 1°. 317. G
- Corporis structura propria animi moribus. 6°. de anat. ad. 89. G/1°. de usu partium. 113. C/11°. 1°. 189. D
- Corporis partes nō impellunt animam, ut sit timida, strenua, aut sapiēs. 1°. de usu partium. 1°. 113. E
- Corporis temperaturis anima ancillatur. quod animi mores. 1°. 318. B
- Corporis tēperatio immutat animæ functiones. & facit seiungere ipsam à corpore. quod animi mores. 1°. 318. B
- à Corpore non seiungitur aīa seruata tēperatura. de sub. fa. 1°. 230. F
- Corpore læso sunt læsæ uirtutes. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. G
- à Corporeis malis afficitur anima. quod animi mores. 1°. 319. A
- Corpus cur animam moueat secundum Platonē. de spermate. Sp. 40. D
- à Corpis uitioso humore lædit anima fm Platonē. qđ aī mor. 1°. 319. A
- Corpus in quibus actionibus ab anima moueat. 12°. meth. med. 7°. 77. D
- Corporis passio nulla est tam uehemens, quæ affectiones animæ uincat. de par. pil. exer. 2°. 48. G
- Corporis motibus sunt magis obseruandæ animæ affectiones tum alijs de causis, tum quod corpe dignior est anima. de par. pil. exer. 2°. 48. G
- Corporis temperamentum quibus animosæ partis motus uehementiores calidius efficerent Aesculapius multas scribi cantilenas mimosq; ridiculū rerū fieri & quasdā melodias instituit. 1°. de san. tu. 2°. 65. G
- Corporis temperies est animæ pars mortalis. quod animi mor. 1°. 318. D
- Corporis & animæ quæ sunt cōmunia obeūt in senectā. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 6°. 3°. 190. D
- Corpoream esse animam quo modo probetur secūdam Ammonium, De-mocritum, & alios. de spermate. Sp. 37. G
- ex Corpore quid est anima secundum aliquos non per se existens aduenit corpori. de mot. man. & obs. Sp. 67. G
- Corporeus est spiritus secundum plures. de spermate. Sp. 37. G
- in Corporibus nostris perficitur omnis operatio animæ, ut melius in actū procedat. de anatom. uiuo. Sp. 55. C
- Corporea non est anima, nec in loco. de spermate. Sp. 37. H
- si Corporis nihil est anima, nescit uidere Galenus quomodo in totū posset extendi. q. ani. mores. 1°. 317. H
- in Corpore humano duæ sunt animæ, et quæ sint. de mot. man. Sp. 67. E
- Corpori quo modo iungitur anima. de spermate. Sp. 37. F
- Corporeæ substantiæ quo modo incorporea copuletur. de sper. Sp. 37. E
- à Corpore separatur anima sine corruptione. de spermate. Sp. 37. H
- à Corpore quot modis anima digreditur. de sub. fac. nat. 1°. 230. F
- Corpora generabilia, & corruptibilia duabus transmutationibus subiiciuntur. 1°. de elemē. 1°. 7. A
- Corpus nostrū ualde obnoxium est mutationibus neque à causis externis tantū, sed ab internis etiā facile alteratur. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
- Corpus quibus mutetur. 6°. de san. tuen. 2°. 95. C
- Corpus quot modis alteretur. ars med. Ifa. 68. B
- Corpus nostrum quatuor materijs alteratur. ad Thras. 2°. 107. C
- Corpus totum immutant ualidæ facultates sibi simili facultate. 1°. de semine. 1°. 335. A
- Corpus qbus moueat & pturbetur uehementer. de puero epil. 7°. 179. G
- Corporis affectibus incepte à Chrysippo comparantur animæ perturbationes. 5°. de decr. Hip. 1°. 254. D
- Corpori comunicat cogitatio. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
- Corporis natura mouet corpus in consuetudines malas & mutationes malas. de spermate. Sp. 40. E
- in Corpore continuo quomodo fiat alteratio qualitatis. 7°. de decretis Hippocratis. 1°. 269. G
- Corpus totū mutat digito in aquā calidā posito. q. ther. ad Pif. 5°. 94. D
- Corpus omne uim habens sentiendi, sentit, & patitur. 1°. de elem. 1°. 3. D
- Corpus fit sensuale ex particularibus alterationibus. 1°. de elem. 1°. 3. D
- Corpus afficitur à qualitibus temporis. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. D
- Corporis natura sequendo quatuor mutationes in die, mutat corpus secundum illas. de spermate. Sp. 37. A
- Corpora uariantur uenti uariatione. de theria. ad Pifo. 5°. 94. D
- Corpus insectile, fieri neq; ut quicquā patiatur. de differ. morbo. 3°. 2. F
- Corpus si esset impatibile & inalterabile, semper perduraret. ars medicinalis. Ifag. 68. B
- Corpora prima impatibilia sunt, secundum aliquos. 1°. de elem. 1°. 2. F
- Corpus omne nouum, & temporaliter creatum, mortale esse dicebant Stoici. de spermate. Sp. 38. A
- Corporis differentias mortales ostendit Porphyrius. de sper. Sp. 37. F
- Corpus fruitur nouem uoluptatibus per quinque uirtutes animales sensitiuas. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. B
- Corpus uniuersum, & priuatim quædam corporis partes, quibus fruuntur, tertio loco considerandum est. 2°. de locis affectis. 4°. 13. D
- intra Corpus quæ sumantur. 10°. meth. med. 7°. 64. D
- Corpus cur indiget nutrimento. in Timæum Pla. 1°. 287. B
- Corpus compositum, & non simplex est nutrimentum corporis & spiritus. de anat. uiuorum. Sp. 47. G
- Corpus quo modo nutriatur. 6°. de usu partium. 1°. 151. D/de cogn. cur. animi morbis. 2°. 54. G
- Corpus nutriendi principium est in iecore. in tim. Plat. 1°. 287. D/commentario 7°. apho. 18°. Ex. 14. A
- Corporis omnibus partibus alimentum præparat iecur. de bon. & uitio succ. 2°. 37. A
- Corporis totius nutrimentum in se continet hepar. de anat. ui. Sp. 50. A
- Corpus cum est inanitum cibum sumat. ad Thras. 2°. 104. D
- Corpus exiccatum accipiat potum. ad Thras. 2°. 104. D
- Corpora siccat fames. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. D
- Corporis habitu exinanito, nisi sensim renutriatur, plurimum excrementorum congeritur. 4°. de sanit. tuenda. 2°. 88. B
- Corpus

Corpus totum in quibus est uacuum, maxime experiri licet, qui cibi sint
uniuersim & uelociter nutrientes. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. A
in Corpus cibi paucissimi sunt qui non agant. 1°. de ali. fac. 2°. 8. E
Corporibus nostris alimentum optimum ex quibus concilietur. de bon.
& uitio succo. 2°. 36. E
ad Corporis nutrimentum est aqua. de anat. uiuo. Sp. 47. G
Corpus nutriunt lupini. de simpl. med. Sp. 86. C
Corpus debilitari non permittit ouum semicoctum. de simp. med. Sp. 88. E
Corpis tutamentum est raphani radix à ieiuno comesta. de sim. m. Sp. 89. F
Corpora sicca salita, qualia. 3°. de alimen. fac. 2°. 33. C
Corpus nutriunt uina pallida, aut flaua, quæ sunt substantiæ crassæ. 5°. de
sanitate tuenda. 2°. 91. B
Corpori grauetudinē infert uinum nigrum, et dulce. de simp. me. Sp. 92. B
Corpus uniuersum ob nimiam potationem calidius redditur. commen-
tario 7°. aphorif. 7°. Ex. 54. D
Corpora plethorica neq; uinum, neq; balneum absq; maximo detrimen-
to tolerant. com. 7°. aph. 46°. Ex. 57. G
Corpus plethoricum quid sit. 7°. meth. med. 7°. 48. A
Corporis tumor quid. de mult. 3°. 80. F
Corpori habenti humorem crassum & frigidum confert uinum tenue.
de dissol. cont. Sp. 74. H
Corpus attenuant, & debilitant cibi acuti. de diss. cont. Sp. 72. F
in Corpore aliquo cibi crassi uelocius digeruntur. de diss. conti. Sp. 73. C
ob Corporis robur uulgu illos putat beatos, qui coquant difficilia co-
ctu. 1°. de ali. facul. 2°. 10. B
in Corpore non bene coquantur, quæ sunt male præparata. 4°. de sani-
tate tuenda. 2°. 88. B
Corpus solidum elixum in aqua qualitates quas habet deponit in aquam,
& fit ἀποιον. 3°. de ali. facul. 2°. 31. H
Corpus solidum cur sistit alium. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
Corporis lenti proprietates. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
Corpus nutriunt nutrimento plurimo adhærente somni multi post cibum.
de dissolutione cont. Sp. 72. G
Corpora ut sunt diuersa, ita uictus rō est diuersa. 2°. de san. tu. 2°. 69. C
Corpibus iunioribus utilis uictus mollior & humidior. de sal. 2°. 40. E
Corpus rarum quibus est nutriendum & quibus densum. de diss. Sp. 71. E
in Corpore calido quid efficiant cibaria crassa. de dissol. cont. Sp. 72. G
Corpus exercentes debent cibos firmiores edere. 3°. de ali. fac. 2°. 31. E
Corporis labor naturalis cui est debilis, conueniunt cibi subtiliantes pri-
mi generis. de dissol. cont. Sp. 72. D
Corpus temperatū cur temperatis alimentis seruat. 1°. de ali. fac. 2°. 8. E
Corpora temperata quibus indigent cibis in tempore non temperato. de
dissol. cont. Sp. 73. G
Corpora quæ egrediuntur temperamentum, quibus cibis indigent. de
dissolu. cont. Sp. 73. G
Corpora quæ longo tempore extenuantur, lente reficere oportet, quæ
uero breui, breuiter. com. 2°. aph. 7°. Ex. 11. H
Corpora impura, et ab excrementis parum purgata, quo magis nutries,
magis lædes. 2°. de san. tuen. 2°. 69. G/com. 7°. aphor. 62°. Ex. 59. G
Corporis totius uasa, & uiscera non debent intemperanter repleri. de
cucurbitulis, scar. 6°. 3. H
per Corporis singula membra distributi alimenti excrementa sunt. 1°. de
sanitate tuenda. 2°. 67. G
Corpora animalium diffilari ea quæ fit per occulta foramina diffilatione
omnes consentiunt. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. D
Corpus ignotas perspirationes habere necesse est. in tim. Pla. 1°. 287. B
Corpus omne expirabile est & inspirabile. de usu puls. 1°. 228. G/in 6°. de
morb. uulg. com. 6°. 3°. 195. A/1°. de simp. med. fac. 5°. 4. C
Corpus totum spirabile intus & foris. de usu puls. 1°. 228. H
Corpus influens & effluens ex Platone. quod animi mores. 1°. 318. C
in Corpore defluxus quo modo fiant. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. D
Corporis exhalatio quo modo augetur. 6°. de san. tuen. 2°. 98. C
Corpus lædencia, & corruptentia sunt genere duplicia: nobiscum geni-
ta & ineuitabilia: & nobiscum non genita, et quæ declinare possis. 1°. de
sanitate tuenda. 2°. 62. D
Corpus humanum dupliciter consumitur. 1°. de sani. tuen. 2°. 63. A/1°. de
diff. feb. 3°. 31. F
Corpori quæ extrinsecus occurrunt. 10°. meth. med. 7°. 64. D
Corpus extrinseca consumentia quæ sint. 1°. de san. tuen. 2°. 63. A
Corpus consumit aer ambiens. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 63. B
Corporum symmetriam quæ sanitas est, confundit, interturbat, ac cor-
rumpit continens nos aer, si immoderatus calefiat, uel frigescat, hu-

mescat, uel siccescat. in 1°. de morbis uulg. com. 1°. 3°. 100. H
Corporum primorum sanitas in quorum symmetria consistat. in 1°. de
morb. uulg. com. 1°. 3°. 101. C
Corpus ambiens aer replet thoracē fm Platonē. in Tim. Plat. 1°. 289. F
Corpus dissimilium partium est aer, habens in seipso caliditatis & frigi-
ditatis particulas. de util. resp. Sp. 64. A
Corpus quomodo obstruitur, elice. 3°. de san. tuen. 2°. 77. F
in Corpore nostro uariæ species excrementorum. 1°. de san. tu. 2°. 67. F
Corporis excrementa. introd. Isa. 55. B
in Corpore cur proueniat excrementi copia. 4°. de san. tuen. 2°. 88. B
Corpus humanum debet seruari excrementis uacuum & apertū, collige.
1°. de sanitate tuenda. 2°. 62. H
ex Corporis cute quæ educantur. de cathar. Sp. 94. G
Corpus totum per quæ euacuetur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
Corporis totius excrementa per sudores euacuantur. de cōst. ar. Isa. 42. B
à Corpore uenis oibus, & arterijs mittit urina, et sudor. de util. Sp. 64. G
in Corpore qualis est succus, tale est eius seru. 4°. de san. tuen. 2°. 83. G
per Corporis poros quæ ob causam exeat sudor. de util. resp. Sp. 64. D
Corporis totius succorum nota est sudor. 4°. de san. tuen. 2°. 83. G
Corporis superfluitatem unam. s. faciem siue sanguinem melancholicum
continet splen. de anat. uiuo. Sp. 50. A
si Corpus est siccum, non est necesse excrementum esse siccum. 2°. de
temperamentis. 1°. 21. B
Corpus rarum habentes uiri non pauci habent semen fœ cundissimum. cō-
menta. 5°. aph. 6°. Ex. 44. C
ex Corporis humore omni semen descendit. de spermate. Sp. 36. A
à Corpore toto ad testiculos trahunt nerui, & uenæ propriæ, quas ha-
bet sperma. de spermate. Sp. 36. A
Corpus totū mulieris ut plurimū ē sile uteris. cō. 5°. apho. 62°. Ex. 43. G
Corpora suppressis mensibus tabescunt. de opt. secta. Isa. 26. F
Corporis totius superfluitates quo modo euacuantur. ars med. Isa. 71. E
1°. de sanitate tuenda. 2°. 58. E
Corpora nostra euacuantur sicut balnea. de sal. die. 2°. 41. E
Corpus nostrū quo mō sit subiectū exercitatorie. ad Thras. 2°. 106. B
Corporis non unum est bonum. ad Thras. 2°. 103. F/H
Corporis humani unum est bonum. ad Thras. 2°. 106. C
Corporis unum est primarie bonum, ad quod reliqua omnia referantur.
ad Thras. 2°. 103. F
Corporis bonum absolutissimū est pfectio actionū. ad Thras. 2°. 103. H
circa Corporis bonum una ars uersatur. ad Thras. 2°. 106. C
Corporis ars quæ sit apud Platonem. ad Thras. 2°. 107. D
circa Corpus unam esse artem concluditur. ad Thras. 2°. 103. G
Corporis curandi artis diuisio. ad Thras. 2°. 108. D
cur Corpori tuendo cum una ars præsideat, unicuique ei nomen proprium
inditum non est. 2°. de san. tuen. 2°. 74. A
Corpus artis curantis nullum erat proprium nomen apud Græcos. ad
Thras. 2°. 108. A
Corpus curans ars una est. ad Thras. 2°. 108. G
circa Corpus humanum artes multæ. ad Thras. 2°. 103. E
circa Corpus humanū septē artes, quarū finis ē sanitas. ad Th. 2°. 103. A
circa Corpus humanum artes nouē, quarum septem laudandæ, duæ uitio-
sæ sunt. ad Thras. 2°. 102. G
Corpus curas ars in duas principes partes distribuit. ad Th. 2°. 108. A
Corporis partes qui mouere nequit, ad uitæ functiones censetur inutilis.
3°. de locis affectis. 4°. 21. B
Corpus non fit aptum exercitationibus, ubi non fiunt temporum muta-
tiones fortes. de aere, aq. & loc. 2°. 5. E
Corpus ad exercitationem excitat mutatio. de aere, aq. & loc. 2°. 6. C
circa Corpus humanum si unam artem transeamus, septem facimus. ad
Thrasibulum. 2°. 102. G
Corpus totum fricandū mediocriter linteolo ante exercitationem calfa-
cere oportet. 2°. de san. tuen. 2°. 69. H
Corpus oleo fricandum post linteī fricationem ante exercitium. 2°. de
sanitate tuenda. 2°. 69. H
Corporis, & animi modicis exercitijs seruatur calor naturalis. 1°. de sa-
nitate tuenda. 2°. 65. F
Corpus totū mouet exercitatio parua pilæ. de par. pil. exer. 2°. 49. A
Corpus cogit exercitatio præparatoria. 3°. de san. tuen. 2°. 81. E
Corpus implent lentæ exercitationes. 6°. de san. tuen. 2°. 96. A
Corpus relaxat exercitatio q̄ apotheraia dī. 3°. de san. tuen. 2°. 81. E
Corpus fatigans exercitatio optima est. de par. pil. exer. 2°. 48. G
Corpora proprie calefcunt ab exercitio. 2°. de san. tuen. 2°. 74. B
q̄ iij Corporis ut

- Corporis ut singulae partes sint perfusae, calor ob exercitia auctus facit. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 69. F
- Corpora calida, & robusta ab exercitijs ualidis, & sole ualidiora efficiuntur. 4°. de simp. med. fac. 7°. 28. A
- Corporis pars quando sit ualidior & infirmior, quid sequatur. de natu. huma. commen. 2°. 7°. 182. H
- Corpora ualidiora quae dicantur. 2°. de cōp. me. p. ge. 5°. 218. H
- Corpus quo modo intelligatur ualidissimum. de na. hu. com. 2°. 7°. 182. E
- Corpus quodcumque potest habere aliquam partem infirmissimam, aliquas uero ualidissimas. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. H
- Corpus siccatur exercitatio multa. 5°. de san. tuen. 2°. 89. G
- Corporis exercitium facit continere semen. de aere, aq. & loc. 2°. 5. G
- Corpus colliquat celer motus augendo plurimum calorem. de sal. d. 2°. 41. A
- Corpus laxum efficit frictio mollis. 6°. de san. tuen. 2°. 98. C
- Corpus est unguendum oleo, ubi cutis incaluerit, & meatus laxati sint. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 69. H
- Corpus non ualde siccum pungendum. de uict. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 132. E
- Corpora quiete in eodem statu conseruantur, motu alterantur, & transmutantur. com. 4°. aph. 14°. Ex. 28. H
- Corpori obest ocium. de assuet. 2°. 61. E
- Corpus nostrum quomodo sit subiectum philosophiae. ad Thras. 2°. 106. B
- Corpus hominis materia est artis medicae. de part. art. med. Sp. 18. C
- Corpus nostrum quo modo sit subiectum medicinae. ad Thras. 2°. 106. B
- Corpus est medicorum materia tanquam id ex quo finis, aut in quo. ad Thras. 2°. 106. A
- Corporis naturam quam totius medicinae ordinis principium statuit, optime cognoscendam esse praecipit Hippocrates. si quis optimus m. 1s. 6. B
- Corpori hominis tuendo ars medica dicata est. 1°. de san. tuen. 2°. 62. C
- Corporis nostri optima cura haberi non potest in qualibet proposita uita. 2°. de san. tuen. 2°. 69. C
- Corporum notitia est necessaria ad constitutionem artis curatricis. de const. ar. 1s. 40. B
- Corporum naturam si quis ignorabit, morbi curari non possunt. 1°. methodi medendi. 7°. 3. F
- Corpori totam artem praesidem callebant Hippocrates, Diocles, Praxagoras, Philotimus, atque Herophilus. ad Thras. 2°. 109. E
- Corporis affectus qui actione gignit, est considerandus. 1°. metho. me. 7°. 7. G
- Corporis affectus praecedit actiones, & illas gignit, nec unum sine altero esse potest. 1°. meth. med. 7°. 7. G
- sine Corporis naturali aut uitioso affectu actio aut proba, aut improba esse non potest. 1°. meth. med. 7°. 7. G
- Corporum naturales differentiae sciri debent. 5°. de san. tuen. 2°. 88. D
- Corpus sanum sibi ipsi omnia inuenit proprio naturae suae impetu directum, maxime si in ijs, quae ad animum pertinent recte sit educatum. 2°. de san. tuen. 2°. 73. G
- Corpus nullum offenditur à propria natura. 2°. de symp. caus. 3°. 22. A
- Corpora quae secundum naturam se habent ijs seruari custodiriq; suum habitum decet. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 65. C
- Corpus moderate sanum non debet mutari. ad Thras. 2°. 104. E
- Corporum sanorum communis actio conseruatio. ad Thras. 2°. 108. F
- Corporis ars conseruatricis circa quae uersetur. ars med. 1s. 69. C
- Corpus temperatum quibus seruetur in omnibus. 5°. de san. tuen. 2°. 89. A
- ad Corporis sanitatem conseruandam syrupus acetosus. secret. Sp. 103. D
- Corpus uitiosum instaurant medicus, & agricola. ad Thras. 2°. 104. B
- in Corporibus, causis, & signis ut primis tribus generibus quo modo consistit sanitatis tuendae studium, aequae ac medendi methodus. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 58. G
- Corpus salubre simpliciter quid. ars med. 1s. 62. C
- Corpus salubre simpliciter semper, quid. ars med. 1s. 62. C
- Corpus salubre simpliciter ut multum. quid. ars med. 1s. 62. C
- Corpus salubre nunc, quid. ars med. 1s. 62. C
- Corpus insalubre simpliciter, quid. ars med. 1s. 62. D
- Corpus insalubre semper, quid. ars med. 1s. 62. D
- Corpus insalubre ut multum, quid. ars med. 1s. 62. D
- Corpus insalubre nunc, quid. ars med. 1s. 62. D
- Corpora neutra sunt quae dicuntur cadere in aegritudinem. ars med. 1s. 67. D
- Corpus sanum non est unum tantum. ars med. 1s. 68. A
- Corpus omne unde sit sanum uel aegrum. de sper. Sp. 40. C
- Corporis moles solito maior aut minor, aut magis alba, aut magis rubra. uel ut liuidior, aut nigrior, ostendit futuram aegritudinem. ars medicinalis. 1s. 67. F
- Corporis totius habitus si habeat multam pituitam albam, aquam intercutem incidit. com. 7°. aph. 7°. Ex. 60. H
- in Corpore quomodo mutetur color, & ex quibus. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84. A
- Corporum uitiosi status sunt genere duplices. 6°. de san. tuen. 2°. 95. C
- Corpus uitiosum à quibus causis cito offendatur. de optima nostri corporis const. 1°. 38. D
- extra Corpus quae sunt, facillime deprehenduntur: quae uero intra corpus, difficillime. ars med. 1s. 66. G
- Corpora aegrotantia quo modo cognoscuntur. ars med. 1s. 67. A
- in Corpore profundo affectus quo modo noscatur. 17°. de usu pa. 1°. 222. E
- in Corpore toto ubi mutationes & corpus refrigeratur, & rursum calefit, aut colorem alium ex alio commutat, longitudo morbi significatur. commentario 7°. aphorismo 60°. Ex. 59. E/ praesagium experientia confirmatum. Sp. 77. G
- Corpora laxiora facilius offenduntur à cunctis causis externis. de opt. nostri corp. const. 1°. 38. F/ de assuetud. 2°. 61. C
- Corpora sensibilia magis sentiunt dolores. in 6°. de morbis uulgaribus. comment. 1°. 3°. 153. E
- Corpus molle facile sequitur ducentem, & segnius in suam uertitur naturam. de usu pulsuum. 1°. 229. G
- Corpus si sit mollius quid considerandum. 5°. de san. tuen. 2°. 89. C
- Corpora mollia quo modo fiant. 3°. de diff. puls. 4°. 62. F
- Corpora laxiora salubriora sunt, quo ad excrementa. de opt. nostri corp. const. 1°. 38. E
- Corpora densiora difficiliter afficiuntur à cunctis causis externis. de opt. nostri corp. const. 1°. 38. F
- Corpora densiora minus salubria, quo ad excrementa. de opt. nostri corp. const. 1°. 38. F
- Corpus si sit durius, quid considerandum. 5°. de san. tuen. 2°. 89. C
- Corpora dura quo modo fiant. 3°. de diff. puls. 4°. 62. F
- Corpora affecta laesiones habent, causae illas faciunt, & signa indicant. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. D
- Corporum ac etiam causarum laesorum uocibus utitur Hippocrates. inter signa. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. B
- cum Corporis morbo uniuoce morbum animae appellari dicit Chrysippus. 5°. de decr. Hippo. 1°. 155. D
- Corporis affectus dici potest causa morbi, uel corpus certo modo affectum. 1°. meth. med. 7°. 6. B
- Corporis status est causa morbi. 1°. meth. med. 7°. 7. F
- Corporis uarij status. 3°. de san. tuen. 2°. 90. H
- Corporis status pessimus qui sit. 6°. de san. tuen. 2°. 100. E
- Corpora curanda habent magnam differentiam. 4°. de compositione medicamen. per genera. 5°. 240. G
- Corporis partes, quae facilius, et quae difficilius curent. 6°. de san. tuen. 2°. 98. E
- Corporum constructiones quae morbis sunt obnoxiae, ex contrarijs temperamentis sunt. 3°. de ali. fac. 2°. 28. F
- Corporis morbus, qui secundum Chrysippum. 5°. de decr. Hippo. 1°. 255. G
- Corporis morbi uniuersales. intro. 1s. 59. F
- Corporum simplicium primae aegritudines duplices sunt & quae. de differentijs morborum. 3°. 2. G
- Corporum primorum aegritudo inflammatio est, & ex accidenti totius instrumenti. de diff. morb. 3°. 5. H
- Corporum primorum aegrotationes ex intemperatura fieri primus dixit Hippocrates. 8°. de decr. Hippo. 1°. 275. B
- Corporibus à naturae modo egressis accidentia quatuor habent differentias. 2°. meth. med. 7°. 9. B
- Corpus quanto magis recedit à natura, tanto habet maiorem morbum. com. 7°. aph. 75°. Ex. 61. A
- Corpus à tempe perie deficiens tribus de causis deficit. 5°. de san. tuen. 2°. 89. E
- Corporis intemperies indicat remedia, non senium aut aetatem aliquam. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 93. B
- Corpus deficiens à moderate sano debet mutari secundum defectum. ad Thras. 2°. 104. E
- Corpus intemperatum per contraria reduci, & quomodo. 1°. de alimen. fac. 8. F/ 1°. de sanitate tuenda. 2°. 65. C
- in Corpore quo modo sint agenda contraria. ad Thras. 2°. 104. E
- Corporis totius ubi temperamentum sit biliosius, & uenter imbecillus, cibo qui uentrem roborat firmari postulat. 6°. de san. tuen. 2°. 98. H
- in Corpora quid agat calor. 16°. de usu par. 1°. 220. G
- in Corporibus considerandum an suo, uel ascititio calore incalcant. 2°. de temperamentis. 1°. 20. B
- Corpus iuuenis carnosius calefit non ex propria potestate, sed ex accidenti ab aqua

ti ab aqua frigida. 3°. de temp. 1°. 21. G
 Corpus carnosā pars appellat ad Hippocrate. de fract. c. 3°. 7°. 242. H
 Corpora nostra à quibus calefiunt ab externo. 2°. de san. tuen. 2°. 74. B
 Corporis totius inordinata supercalefactio fit luna in ☿ solis, saturno
 in tetragono. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 13. A
 Corpora exalfacere in augumento lunæ, periculosum est. de decub. pro=
 gno. ex mathema. scien. Sp. 16. B
 Corpus totum quando calefacere celeriter consilium est, quid agendum.
 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 47. H
 Corpus calefaciens electuarius. de med. exper. Sp. 107. B
 Corpus calefaciens medicamen. de med. exper. Sp. 106. B
 in Corporibus senum calorem naturalem confortans medicamen. de me=
 dicinis expertis. Sp. 108. A
 Corpus calefit à febre uehementi. q. animi mores. 1°. 317. H
 Corporis totius ueluti quædam immoderata caliditas est febris. de causis
 morborum. 3°. 6. E
 in Corpore caliditatem Plato uocauit ignem. in tim. Plat. 1°. 288. C
 à Corporis, aut animæ motu fit febris. prælag. exper. conf. Sp. 77. D
 Corpus rarum & spissum breuiore & longiores efficit febriles acces=
 siones. 2°. de diff. feb. 3°. 42. A
 Corpora febricitantium euacuatione indigere significat in somno sudor
 multus, si cibi plurimi eius causa nō fuerint. prælag. exper. cōfi. Sp. 77. G
 Corpus idē p̄t h̄re ptes refrigerātes, & calefaciētes. 1°. de ali. fa. 2°. 9. C
 Corpus an possit unā fieri calidum, & frigidum, humidum, & siccum. de
 causis morborum. 3°. 8. A
 à Corpore solido humor aerq; facillime accenduntur, non autē ē contra=
 rio. 1°. de differentiis febrium. 3°. 31. B
 Corporum solidorū substantia crassissima est. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 Corpora solida in morbis quō custodienda. 12°. meth. med. 7°. 77. B/E
 Corpora solida habent certam quantitatem. 12°. meth. med. 7°. 77. C
 Corpus non extenuatur in febriente ex cutis spissitudine, & humorum
 crassitudine. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. F
 Corpus quod incendi, & tendi uideatur non est affectus, sed symptoma.
 3°. de sanitate tuenda. 2°. 78. F
 Corpus exiecat in morbis diuturnis. 7°. meth. med. 7°. 45. H
 Corpus nimium gracile, & nimis obesum non laudat Galenus. 1°. de sa=
 nitate tuenda. 2°. 64. D
 Corpus si sit obesum uel gracilius, qd cōsiderādū. 5°. de san. tuē. 2°. 89. C
 Corpora quo modo in se ipsa subsident. de caus. morb. 3°. 9. B
 Corpus fit gracile, & aridū à uigilia, & tristitia. 3°. de san. tuē. 2°. 81. F
 Coprus quō intumescit, & decūbit aqua calida. 2°. de san. tuen. 2°. 73. C
 Corpus aridum, & gracile quō sanetur. 3°. de san. tuen. 2°. 81. F
 Corpus si sit siccus quid considerandum. 5°. de san. tuen. 2°. 89. D
 Corpis calori, & siccitati succurrit aqua frigida. d. bo. et ui. suc. 2°. 39. C
 Corpus roborat aqua frigida. 3°. de san. tuen. 2°. 78. B
 Corpus roborat uinum frigidum. de sal. diæ. 2°. 41. C
 in Corporis siccitate humectanda, & refrigeranda quomodo uir pru=
 dens se geret. de bon. & uitio succ. 2°. 39. B
 ad Corporis debilitationem. secretorum. Sp. 100. D
 Corporis debilitatē significat urina alba et nuda in oibus. de dy. Sp. 35. D
 in Corpora quid agat frigus. 16°. de usu partium. 1°. 220. G
 Corpus ubi fuerit in frigiditatem & rursum incaluerit, lōgitudinem mor=
 bi significat. prælag. exper. confir. Sp. 77. G
 Corpora refrigerare luna imminuente, periculosum. de decub. prognost.
 ex mathemat. scien. Sp. 16. B
 Corpus aquosum & subhumidum quo modo durius reddatur. in 6^m. de
 morb. uulg. com. 2°. 3°. 161. A
 Corpora humectat humiditas sine caliditate, & frigiditate notabili. de
 assuetud. 2°. 61. D
 Corporibus humidis medicamenta magis humida adhibenda sunt. 2°. de
 comp. medic. per genera. 5°. 220. D
 ad Corpus in frigiditatem, & humectatum. secretorum. Sp. 98. G
 ad Corporis humectationem, & in frigiditatem multam electuarius
 diatrion pipereon. secretorum. Sp. 102. E
 Corpus molle etiā quam pro natura amplius efficit lassitudo quæ phleg=
 mones sensum præfert. 3°. de san. tuen. 2°. 79. A
 in Corpore malus sanguis ubi sit. 4°. de san. tuen. 2°. 84. G
 in Corpore redundans semper ad partes imbecillas descendit. 1°. de ali=
 mentorum facultatibus. 2°. 10. H
 Corporis partes quæ natura fuerint maxime infirmæ potissimū unicuiq;
 afficiuntur. de bon. & uitio succ. 2°. 39. D
 Corpora imbecilliora quæ dicantur. 2°. de cōp. me. per gene. 5°. 218. G/H

Corpus potest non esse plenum licet humores ad aliquam partem fluant
 & copia humoris in parte aliqua cōtineatur. c. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Corpora tenuissima cumulat, robur acquirunt. 15°. de usu part. 1°. 212. A
 in Corporis affectibus quæ symptomata consistunt. de sym. diff. 3°. 13. A
 Corporum corruptelæ unde nascantur. de sperm. Sp. 41. A
 Corpora quæ putrescunt. 11°. meth. med. 7°. 68. G
 in Corpore sanies ex aqueo & igneo elemento. 8°. de decr. 1°. 275. F
 in Corporis omnibus partibus qui fiant morbi. 3°. de loc. aff. 4°. 18. D
 Corporis pars dolēs, & in tumores eleuata quō curet. de sectis. Is. 16. D
 ex Corporis totius affectu cerebrū cōpatitur. 3°. de loc. aff. 4°. 18. D
 Corporis partes quibus inæqualiter se habent, non est facile numerare.
 6°. de san. tuen. 2°. 95. D
 à Corporis uariis partibus potest oriri profluuium. de sectis. Isa. 18. F
 Corpus nigrum fit liene peccante. 6°. de loc. affe. 4°. 36. A
 Corporis affectiones nigre ex linguæ coloribus cognoscuntur. 8°. de de=
 cretis Hippocratis. 1°. 275. H
 Corporis color quique herbis cādētibus assimilatur. 5°. de loc. aff. 4°. 34. B
 Corporum cognitio, quæ ex signis habetur in agendis est prima. intro=
 ductio. Isa. 62. B
 à Corporis partibus sumenda iudicatio. de sectis. Isa. 18. C
 Corporis extremæ partes si frigescant, quando malum, & quando non.
 comment. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Corporis quædam uitia propter magnitudinem insanabilia sunt. de co=
 gnoscendis curandisq; animi morbis. 2°. 53. B
 Corporis lāguor efficit à calore, & frigore abūdāte. de dyna. Sp. 19. D
 Corporis languorem mitigat opium. de simp. med. Sp. 88. B
 Corpora flaccida confirmat omphacomeli. de dynam. Sp. 22. C
 Corpus omnibus numeris absolutum, & decorum, simplex, & unum, est
 regula medicamentorum facultatis inueniendæ. 3°. de simplicium me=
 dicamentorum facultatibus. 5°. 19. F
 Corpus admodum exile, facilius: grandius, difficilius alteratur & muta=
 tur ab eo cui admotum est. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. B
 Corpus acerbum, terreū est ac frigidū, tripliciterq; necessario exsolui=
 tur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E
 Corpus refrigeratur à cicuta, & sanguinis euacuatione. quod animi
 mores. 1°. 317. H
 Corpus totum breui immutat uenenum deleterium in pauca quantitate.
 1°. de femine. 1°. 335. A
 Corpus à deleterio uenenatum curatur per alexipharmaca cōtraria qua
 litate sese diffundēte ac totū corpus immutāte. 1°. de sem. 1°. 335. B
 Corpus quo modo purgetur, elice. 3°. de san. tuen. 2°. 77. F
 Corporis totius curationem præmittendam in morbis omnibus est com=
 mune præceptum. 3°. de locis affectis. 4°. 15. D/1°. de compo. medica=
 mentorum secund. loc. 5°. 121. E
 Corpus uniuersum debere primo purgari si malitia humorum infestet,
 uel sanguinis missione euacuari redundante sanguine, antequam ad lo=
 calia partis influxu laborantes remedia ueniamus, collige. comment.
 6°. aphorismo 31°. Ex. 49. G
 Corpus caputq; totum primo euacuandum, quā aliquid oculis adhibea=
 tur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
 Corpora oportet, ubi quis purgare uoluerit, fluida facere: & si supra,
 sistere aluum, si uero infra, humectare. com. 7°. aph. 66°. Ex. 60. E
 Corpus debet esse fluxile, & transpirabile. 8°. meth. med. 7°. 51. E
 Corpora propter consuetudinem euacuationibus non indigent, & cur in=
 digeant. de assuetud. 2°. 61. H
 Corpora sana non sunt purganda. de dynamidijs. Sp. 20. D
 Corpus plenum non est euacuandum per patientem locū. ars me. Is. 70. F
 Corpus totum euacuatur quandoque per uterum, quandoque per renes.
 6°. de locis affectis. 4°. 41. D
 Corporis substantia ignorata medicamenta sciri non possunt. 2°. de natu=
 ralibus facultatibus. 1°. 301. B
 Corpus densum, & durum facile tolerat. de assuet. 2°. 61. C
 Corporibus duris quæ cōueniāt. 2°. de comp. medic. per gene. 5°. 220. F
 in Corpore duro quibus utēdū medicamētis. de rem. par. fac. 7°. 154. H
 Corpora dura habeant medicamenta ualentiora. 7°. de compositione me=
 dicamentorum per genera. 5°. 269. F
 Corporibus duris magis sicca adhibenda. 2°. de compositione medicamē=
 torum per genera. 5°. 220. D
 in Corporibus duris usus medicamenti ad neruos. 3°. de compo. medica.
 per genera. 5°. 233. G
 Corporibus densis astringentia potius obsunt, quā profint. de optima
 secta. Isa. 29. F
 Corporibus

- Corporibus mollibus quæ conueniant. 2°. de comp. med. p. gen. 220. F/ de rem. par. fac. 7°. 154. H
- Corpora mollia medicamenta habeant mitiora. 7°. de compositione medicamentorum per genera 5°. 269. F
- in Corpore molli usus medicamenti ad neruos. 3°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 233. G
- Corporibus fortioribus fortiora medicamenta, debiliora debilioribus sunt præbenda. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
- Corpus ut reficiamus, fortibus utimur cathartics. de dynam. Sp. 20. G
- Corporis partium, & humorum ratione medicamentorum diuersitas. de cathartics. Sp. 95. A
- in Corporis totum halitum quæ medicamenta tenuia digerantur. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. D
- ad Corpus uniuersum medicamenta. introd. Isa. 58. A/B
- Corpus totum promouet elaterium. de simp. med. Sp. 83. G
- Corpus totum hiera purgavit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. E
- Corpus superius & inferius purgat scammonia. de cathar. Sp. 95. A
- Corpora rarefcunt robustis concubentibus. 3°. de san. tuen. 2°. 81. E
- Corpus cur maxime diffoluitur à coitu. 1°. de sem. 1°. 335. D
- Corpus primo præparandū uenæ sectione, uel medicamēto, uel utroque. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 236. C
- Corpibus euacuatis cucurbitula utiles sunt. & cucurbitulis, sca. 6°. 3. B/C
- in Corpore redundantem materiam minuere ubi uolumus, scarificatio= ne utimur. de cucur. scar. 6°. 3. F
- cui Corporis parti adiuuenda sint remedia conueniens est & necessariū scire. de foet. for. 1°. 324. B
- in Corporibus cavitates, et earum meatus quo modo aboleantur. de causis morborum. 3°. 9. A
- Corpori infixæ extrahit anagallis. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. H
- Corpori toto genere inimicum excidere oportet. in 6°. de morb. uulga. comment. 2°. 3°. 161. B
- in Corpore quando os, aut cartilago, aut neruus abscinditur, nō auge= tur. com. 7°. aph. 28°. Ex. 55. H
- Corpora neruosa ac tenuia nō agglutinantur. 15°. de usu part. 1°. 212. H
- Corpus qua uertebra læsa fiat immobile. 8°. de anat. admi. 1°. 183. A
- Corpus repente resolutum functionibus uoluntarijs immobile redditur, & sensu orbatur. de foet. for. 1°. 324. B
- ad Corpora figuranda ubi quid manu fieri oportet, laqueus. de la= queis. 7°. 306. F
- ad Corpora figuranda ubi manu curatio adhibetur, laqueus. de la= queis. 7°. 308. E
- ad Corpora figuranda ubi iuxta anū curatur, laqueus. de laqueis. 7°. 308. G
- ad Corpora mollia muliebria, & puerilia aptatur palæstricus modus componendi luxata. de machinamentis. 7°. 309. C
- CORPULENTIAM in homine, uel multam carnē quid faciat. 2°. de temperamentis. 1°. 18. F
- Corpulenti qui sint. 2°. de temp. 1°. 18. D
- Corpulenti & graciles habent contrarias habitudines ex contrarijs or= tas. 7°. de san. tuen. 2°. 64. E/de puls. ad tir. 4°. 44. A
- Corpulentia uel carnis copia quando sequatur. 2°. de temp. 1°. 18. D
- Corpulenti, molles, & rubicundi unde hoc habent. de sal. diæ. 2°. 40. D
- Corpulenti & multum molles & rubicundi quo uictu sint nutriendi. de salubri diæta. 2°. 40. D
- Corpulenti habent pulsus breues. 1°. de præag. ex pul. 4°. 106. B
- Corpulentis minus conuenit balneū. q̄ gracilibus. de sal. diæ. 2°. 41. A
- Corpulentia quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 91. D
- Corpulentiam quibus curauerit Galenus. 14°. meth. med. 7°. 91. E
- Corpulentiam incidentia, quæ. 14°. meth. med. 7°. 91. D
- pro Corpulentis, & hydropicis flos salis aquæ marinæ mistus, in qua fiat lauatio. 14°. methodi medendi. 7°. 91. E
- in Corporis tumore elleborus dandus. de uictus ratione in morbis acu= tis, commen. 4°. 7°. 144. E
- Corpulentorum cataclysmata. qualia. de sal. diæ. 2°. 41. F
- Corpulenti quo modo iter facere debent. de sal. diæta. 2°. 41. A
- CORRECTVRVS aliqua, quid agere debet. de cogn. curandisq; animi morb. 2°. 55. G
- Corrector Hippocratis non minister, qui. 3°. de diff. resp. 3°. 69. G
- Correctiua medicina quæ appelletur. ad Thrasy. 2°. 106. E
- Correctiua medicina quo modo diuidatur. ad Thrasy. 2°. 106. E
- Corrigere circa humanum corpus errores, medici opus. 1°. de differen= tijs febrium. 3°. 32. F
- quō Corrigi possunt cibi inflatiui. de diff. cont. Sp. 74. G
- CORRIGIIS exiccatis cōe est conuelli. in progn. cō. 1°. 4°. 191. D
- CORROBORATIO, quæ. de consti. ar. Isa. 42. F
- Corroborat uires motus. de fract. com. 2°. 7°. 238. G
- non Corrobari eum qui ex ægritudine bene cibatur est, affectio poten= tiæ nostrum corpus regentis. com. 2°. aph. 31°. Ex. 16. H
- CORRODENS, acris, et acida ē atra bilis. c. 4°. aph. 21. Ex. 29. D
- CORROSIS gingiuis prodest succus centaureæ. de uirtute cen= taureæ. Sp. 93. D
- Corrosionem afferunt causæ exasperantes. de caus. morb. 3°. 9. C
- in Corrosis ulceribus confert succus centaureæ. de uirt. centau. Sp. 95. F
- CORRVGATIO membranarum oculi affectus. introd. Isa. 58. D
- quæ Corrugant, & roborant stomachum. de diff. cont. Sp. 74. E
- pro CORRVMPERE Hippocrates sæpe in libro de fracturis & articulis usus est uerbo sphacelare. com. 7°. aph. 50°. Ex. 58. B
- Corrumpere est putrescere. 2°. de diff. feb. 3°. 40. A
- oē qd Corrumpitur non dicimus putrescere, sed quibus id cum foetore accidit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. B
- Corrupta foetidaq; inspiratio corā se detineri non posset, si numerus in= spirationum, non pulsuum propter paruitatem pulmonis cogeretur adæquari. de anat. uiu. Sp. 48. B
- CORRVPTIO quis motus. 1°. de nat. fac. 1°. 290. H
- Corruptio uidetur esse motus. 3°. de diff. puls. 4°. 67. D
- Corruptio & alteratio naturæ quō fiat. de inæqu. intemp. 3°. 43. G
- Corruptio duplex quæ fit, & quæ facta est. de marc. 3°. 45. B
- Corruptioni generationiq; subiecta est substantia. de mult. 3°. 77. A
- Corruptionis necessitas duplex i oī genito corpe. 1°. de san. tuen. 2°. 62. G
- Corrumpi cur sit necesse nobis. 6°. de san. tuen. 2°. 96. F
- Corruptio propter quid fiat. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D/de sper. Sp. 41. A
- Corruptibilia corpora duabus transmutationibus subiiciuntur. 1°. de ele= mentis. 1°. 7. B
- Corruptio multis modis fieri potest. 5°. de simp. me. fa. 5°. 36. B
- Corruptionem duplicem patitur mediocritas, exuperantiam, & defe= ctum. de diff. morb. 3°. 2. G
- Corrumpuntur res quatuor modis. de marco. 3°. 45. C
- Corruptio flāmæ quot modis fiat. de palp. tr. cōuul. & rig. 3°. 54. E
- Corrumpuntur quæ non disflantur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. B
- Corrumpuntur tempore materiæ obstruentes. 2°. de diff. feb. 3°. 42. C
- Corrumpuntur res ab immoderatione extrinseca caloris alieni, aut fri= goris abundantia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. B
- Corrumpuntur duplici de causa stirpes. 14°. meth. med. 7°. 93. C
- quas Corruptiones à siccitate procuenientes marcorem per translationē appellemus. de marc. 3°. 45. C
- Corrupta à siccitate, à marasmo, et tabe arripi dicimus. de mar. 3°. 45. C
- Corruptum omne tabefaciens. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 245. H
- Corruptionis in homine duplex causa, intrinseca, & extrinseca. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 63. A
- Corrumpit nihil calor proprius. 11°. meth. med. 7°. 69. E
- Corrumpitur ac perimitur quidque à dissimilibus, augetur uero ac nutri= tur à similibus. de inæqu. intemp. 3°. 44. C
- Corrumpuntur cur cito humores in multitudine, ratione po= tentiæ. 1°. de differentijs febrium. 3°. 31. H
- quō Corrumpitur sanguis aliqua in parte acruatus. & quot modis. 2°. de differentijs febrium. 3°. 40. A
- Corrumpitur sanguis ob duplicem causam in inguinum tumoribus, & inflammationibus. 2°. de diff. feb. 3°. 40. B
- Corrumpitur tardius sanguis pituitosus. 2°. de diff. feb. 3°. 42. B
- Corruptio in sanguinis uomitu. com. 7°. aph. 74°. Ex. 60. H
- Corruptus sanguis est alterandus. de cucur. scar. 6°. 3. G
- Corruptum quod est quo modo coquatur, & fiat optimum in aliquibus naturis. 1°. de differentijs febrium. 3°. 31. H
- Corrumpuntur humores quique ut epoto ueneno. 5°. de loc. aff. 4°. 34. B
- Corruptio an fieri possit in aialibus ueluti uenenū. 6°. de lo. aff. 4°. 40. B
- Corruptionē in uenis signū esse humectati & in frigiditati corporis, col= lige. secretorum. Sp. 98. G
- ex Corruptione humorū fieri morbos, collige. c. 1°. aph. 17°. Ex. 9. D/ de oculis. 7°. 185. A
- Corruptum est auferendum. 8°. meth. med. 7°. 59. C
- in Corruptela humorum dandum est medicamentum. quos purg. oportet. quibus med. & quo temp. 5°. 88. B
- Corrupti humores debent per purgationem euacuari. commē. 6°. apho= rismo 47°. Ex. 52. B
- Corruptum per quas uias euacuatur. 11°. meth. med. 7°. 69. F
- ad Corruptoriam

ad Corruptoriam & uenenosam uim habentem materiam. 7°. de cōpo. medicamentorum secundum locos. 5°. 186.B
 ex Corruptione humorum dispositio exigit temperamentum ciborum. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9.C
 Corruptuntur quidam fructus, ut efficiantur sicut perniciosum uenenum in stomacho. de dis. cont. Sp. 75.A
 Corruptit cibos os uentriculi non fundus. 5°. de loc. af. 4°. 32.E
 Corruptit primum cibum et secundum cibum sumptus ante quam primus descenderit. de dis. cont. Sp. 72.A
 Corruptibile, & crassum nutrimentum generant oua cocta in degamine, uel in testis, & caseus. de dis. cont. Sp. 74.B
 Corruptiones ciborum nidorosa, ex quibus cibis ueniunt. 3°. de symptomatibus causis. 3°. 24.H
 Corrupta licet sint in corpore cibaria quō tamen febrim facere nequeant in ijs, qui bono sunt habitu, sed concoquantur. 1°. de dif. feb. 3°. 31.H
 Corruptionem humorū quandoq; quāq; defectum alimenti causam esse ut capilli ex capite defluant, collige. com. 5°. aph. 11°. Ex. 38.D
 Corrupta in uentre quō statim expellenda. 4°. de san. tuen. 2°. 83.A
 ad Corruptionem stomachi. secretorum. Sp. 98.F
 Corruptionem stringit filigo tritici. de simp. med. Sp. 90.A
 Corruptionem inducentes facultates attrahere potest cucurbitula. de cucurbitulis, scarificatione. 6°. 3.F
 Corrupta ubi est materia, particulis repletis, cucurbitulae admouenda cū incisione. de cucurb. reuuls. &c. 6°. 3.C
 quae Corrupturae sunt foetus, ijs mammae extenuantur, si uero rursus dure fiant, dolor aut mammas, aut coxas, aut oculos, aut genua infestabit, & non corruptent. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42.C
 ad Corruptelas. de medic. fac. parab. 7°. 176.B
 ad Corruptā cōplexionem. secretorum. 101.G/de med. exp. Sp. 104.A
 ad Corruptionē cōplexionis electarium gasit. de med. exp. Sp. 108.B
 Corruptas humiditates resoluens medicina. secretorum. Sp. 102.A
 à Corruptione, abscessus ossis. com. 7°. aph. 73°. Ex. 60.G
 Corrupta esse nō debet dici quae marcida sunt. de fract. cō. 3°. 7°. 247.G
 CORTICES quatuor habet corona oculi. de anat. uiu. Sp. 48.F
 Cortices oēs sunt sicciores suis arboribus. 6°. de simp. me. fa. 5°. 48.H
 Cortices Alburni quid faciant. de dyn. Sp. 30.G
 Cortex Capparis purgat splenem. de cathart. Sp. 95.C
 Cortex Cedri cum oxymelite uomitum facit. de cathart. Sp. 95.C
 Cortex Citri quā accipitur de eo parū, confortat stomachum: quā multum, grauat, & cur. de diff. cont. Sp. 74.E
 Corticis fistici decoctio confortat stomachum, & mundificat canales pulmonis, & hepatis. de med. exper. Sp. 104.D
 Cortex mali medici aeris est, acida aut pars itima. de attē. uic. 2°. 46.A
 Cortex radice Mori amarus est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56.C
 Cortex radicum mori lumbricos eicit. de simp. med. Sp. 87.H
 Cortex uirginis Nucis ualet ad haemorrhoides. de dyn. Sp. 28.H
 Cortex Pinus, qualis. 5°. meth. med. 7°. 36.E
 Cortex pinus adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31.G
 Cortex pinus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157.F
 Cortex pinus torrefactus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203.D
 Cortices Punicorum quando seruandi. 6°. de cōp. me. secū. loc. 5°. 168.H
 Cortices punicorum adstringunt sufficienter. 6°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 168.H
 Cortice radice Rumicis hortēsis utitur. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 161.A
 Corticibus radicum rumicis agrestis utitur. 5°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 161.C
 Cortex Thuris. 7°. de comp. med. sec. loc. 184.D/5°. de compo. medi. per gene. 252.A/7°. 5°. 272.F
 CORVO albo simile, prouerbum. 1°. de na. fac. 1°. 296.E
 CORVSCATIO quid. de hist. philos. Sp. 7.G
 CORVRAE .i. curae. de artic. com. 1°. 7°. 257.B
 CORYDALIS herba colicis conuenit. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 82.C
 CORYDOS .i. alauda. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82.B
 CORYCO fatigare corpus est exercitationis genus. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 73.G
 Κόρυς, destillationes graeci uocant. 5°. de san. tuen. 2°. 92.B
 Coryzae quid. 3°. de symp. cau. 3°. 29.F
 Coryze faciunt intemperie in naso, & cerebro. 1°. de symp. cau. 3°. 16.A
 Coryzae, & catarrhi causa, quae. 3°. de symp. cau. 3°. 29.E
 Coryzae causa est iter. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 145.A
 Coryza quo mō dicat coqui. de uict. ra. in morb. acu. cō. 2°. 7°. 122.H

Coryzas, & catarrhos desiccant melanthium frictum collo alligatum. 6°. de simp. med. facul. 5°. 45.H
 COS insula est in mari aegeo, quae unam solam habet ciuitatem ex nomine insulae. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65.C
 in Co, Gnido, & Rhodo, & Italia certabant medici, utri uidelicet inuentorum multitudine superarent. 1°. meth. med. 7°. 2.F
 cōtra Coos Erasistratus scripsit. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276.B
 COS medica. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151.D
 COSI confectio. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 185.G
 COSMOS quid sit. in prognost. com. 3°. 4°. 207.G
 Cosmos est taxis. in prognost. com. 3°. 4°. 207.G
 Cosmos mundus, & mundi ordo. in prognost. com. 3°. 4°. 207.G
 COSTAE quae. introd. Isa. 53.C/de artic. com. 3°. 7°. 272.B
 Costae à spina oriuntur. 7°. de anat. adm. 1°. 95.E
 Costas curuissimas habet hō ex oibus animalibus. de articu. cō. 3°. 7°. 272.B
 Costae non habent figuram simplicem. de ossibus. 1°. 42.F
 Costae quot sint. de ossibus. 1°. 42.E
 Costae ab utroque latere duodecim. introd. Isag. 54.G/ 8°. de anatomicis administrat. 1°. 99.C
 Costae undecim rarius. 8°. de anat. adm. 1°. 99.C
 Costae tredecim rarissimae. 8°. de anat. adm. 1°. 99.C
 Costae habent duplicem sedem. 8°. de anat. adm. 1°. 99.D
 Costae non sunt aequaliter longae. de ossibus. 1°. 42.F
 Costae spuriae propter quid dicuntur. 5°. de anat. adm. 1°. 86.G
 Costae nothae quinque sunt. de oss. 1°. 42.F
 Costae menses chartilagineae sunt in brutis paruis, in magnis ossa chartilago. 8°. de anat. adm. 1°. 99.D
 supra Costas nothas cur multa chartilago. 7°. de usu partiū. 1°. 163.H
 Costarum ossa ubi chartilaginea uidentur, secantur linea recta. 7°. de anat. administ. 1°. 94.G
 Costae primae septem quo modo articulantur. 8°. de anat. adm. 1°. 99.D
 Costae octauae articulatio. 8°. de anat. adm. 1°. 99.D
 Costarum quatuor inferiorum articulatio. 8°. de anat. adm. 1°. 99.D
 Costa extrema quae apud Galenum. 5°. de anat. adm. 1°. 86.E
 ad Costas octo ferē uena una ex utraq; parte. de art. cō. 3°. 7°. 269.A
 Costas superioris thoracis uenae nutrices. de uenarum arteriarumq; dissectione. 1°. 57.D
 Costas quatuor superiores alit uena ad iugulum. 5°. de loc. affe. 4°. 30.H
 Costae quatuor superiores nutriuntur à uenis ortis à caua antequam in iugulares soluantur. de uict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 117.D
 in Costis primis quatuor, arteriae non eodem semper modo se habent. de uenarum, art. diff. 1°. 59.B
 Costas octo inferiores thoracis uena nutrix. 16°. de usu part. 1°. 219.A
 Costas octo inferiores nutrix parua uena est sine pari. 16°. de usu part. 220.H/in tim. Plat. 1°. 287.H/5°. de loc. affe. 4°. 30.H/de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 117.D
 Costas octo inferiores alens uena quorsum tendat. 5°. de lo. aff. 4°. 30.H
 Costae non crescunt in latitudinem supra septum pueris gibbis. de articu. commentario 3°. 7°. 269.C
 Costae cum non augmententur his, qui gibbi facti sunt ex asthma ante pubertatem, pulmo uero una cum corde augeatur, quo modo breui ex anhelitus difficultate mori cogantur. com. 6°. aph. 46°. Ex. 52.A
 quibus Costis alligetur iecur. 2°. de loc. aff. 4°. 13.D
 Costis menses omnibus non coniugitur iecur per membranas. 5°. de locis affectis. 4°. 33.E
 à Costis summis nothis cur phrenes nō oriuntur. 7°. de usu pa. 1°. 163.H
 Costarum cassam partē appellat Hippocrates, quae inter ossa intercedit, ubi intercostales musculi sunt. de artic. com. 3°. 7°. 276.E
 de inter Costalibus musculis. 5°. de anat. adm. 1°. 86.E
 inter Costas musculi sunt uigintiduo. de uoce & anhel. Sp. 62.B
 Costarum musculi conuexi sunt, & quibus assimilantur. 2°. de motu musculorum. 1°. 316.E
 Costis omnibus musculus incumbens. 1°. de anat. adm. 1°. 64.G
 quod inter Costalibus musculis spectandum animal macilentum & uetus. 5°. de anat. adm. 1°. 86.F
 in Costarum musculorum anatomia exercitatio unde incipiat. 8°. de anat. adm. 1°. 100.B
 inter Costalium musculorum sectionis modus. 8°. de anat. adm. 1°. 101.F
 inter Costales musculi primi quo mō secantur. 8°. de anat. adm. 1°. 100.A
 inter Costalium musculorum forma. 7°. de usu par. 1°. 163.G
 inter Costalium musculorum officium. 7°. de usu par. 1°. 163.G
 inter Costales musculi in phrenum subsidium. 5°. de usu par. 1°. 147.C
 per inter

per inter Costales musculos internos fit maxima expiratio. 2°. de motu musculorum. 1°. 316.C/D
 per inter Costales musculos externos fit maxima inspiratio. 2°. de motu musculorum. 1°. 316.C/D
 inter Costalium musculorum quanta portio resoluitur, tanta pars naturalis efflationis, & uocis resoluitur. 8°. de anat. adm. 1°. 102.C
 Costā primā ad clauiculā attrahētes muscoli, qui. de musc. dif. 1°. 46.D
 ad Costas brachium rectum extendens musculus. de musc. dif. 1°. 47.G
 Costas primas sursum trahentes fibræ. de musc. dif. 1°. 49.E
 Costam decimam, & undecimam trahētes fibræ. de musc. dif. 1°. 49.E
 Costam duodecimam detrahens musculus. de musc. dif. 1°. 49.E
 Costarum de articulationes contrahens musculus. de musc. diff. 1°. 50.A
 Costarum mediarum musculi quid agant. 1°. de diff. resp. 3°. 63.A
 Costarum notharum musculi in quo animali facilius uidentur. 8°. de anat. adm. 1°. 100.A
 Costarum notharum musculi natura. 8°. de anat. adm. 1°. 100.A
 à Costis nothis musculus ad humeri articulationē procedens qualis. 16°. de usu partium. 1°. 217.F
 supra Costas tendunt quatuor rami uniuscuiusque duorum neruorū qui diuiduntur à duobus neruis ortis à cerebro. de uo. & anhe. Sp. 61.H
 inter Costas ad musculos non ueniunt nerui nisi ex sola spinali medulla. de uoce & anhel. Sp. 62.B
 ad Costarum radices nerui, quales. 16°. de usu par. 1°. 216.E
 inter Costas prope spondylos læsis neruis, anhelitus & uox destruetur. de uoce & anhel. Sp. 60.E
 in Costis quando grauitas percipitur. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 16.F
 Costas succingentis membranæ origo. introd. Isa. 53.H
 Costas succingens membrana unde dolet. 2°. de lo. aff. 4°. 9.A
 circa Costas si sit dolor sine pleuritide, fit densus, & paruus spiritus. 3°. de diff. resp. 3°. 70.C
 in Costas tegentis membranæ inflammationibus indicium firmum ac solidum accipitur ex pulsu. 2°. de lo. aff. 4°. 13.E
 Costas succingentis membranæ inflammationis & hepatis pulsus diuersus est. 2°. de lo. aff. 4°. 13.D
 Costarum notharum iccoris inflammatio potest facere dolorem. 2°. de loc. affectis. 13.D/5°. 4°. 34.G
 Costarum notharum dolor non significat statim pleuritidem, & quando est iudicandus pleuriticus. 2°. de loc. aff. 4°. 13.D
 sine Costarum dolore tussientibus, fiunt abscessus quandoque in testiculo. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 162.H
 Costarum partibus carnosiss patientibus, quo modo cognoscatur dolorem lateris fieri. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46.H
 Costas cingens membrana erosa in pleuritide. 5°. de lo. aff. 4°. 29.E
 Costarū abscessus quibus hieme expectare oportet, si æstas pluuiosa sit et australis, et similis sequatur autumnus. de aere, aquis & lo. 2°. 4.C
 in Costarum uitium ex angina mutatio. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 162.G
 in Costali morbo pus colligitur in una parte. in pgn. cō. 2°. 4°. 204.C
 à Costis ad os quo modo pus eat. 5°. de loc. aff. 4°. 30.G
 circa Costas abscessus boni, & mali. de in æq. intemp. 3°. 43.F
 Costis quæ subtenditur membranæ phlegmone est mortalis in corpore calido & sicco. 10°. meth. med. 7°. 63.H
 in Costarū doloribus scretatio qualis eē debet. in pgn. cō. 2°. 4°. 202.A
 ex Costarum sola affectione fit sputum sanguinis, pulmone nihil patiente. de artic. com. 3°. 7°. 275.D
 anteq̃ Costæ cōpatiantur in pernitiosis pulmonis inflammationibus humor noxius strangulat ægrum. com. 7°. aph. 11°. Ex. 54.G
 ad Costas succingentis membranæ labores ualet theriaca. de ther. ad Pisonem. 91.H/de usu ther. ad Pamph. 5°. 98.F
 ad Costarum affectiones ualens antidotus. 2°. de antidotis. 5°. 111.E
 Costas exustas multi ex Scythiis habent. de aere, aquis, & loc. 2°. 5.F
 Costas succingens membrana quo modo cognoscatur esse uulnerata. 1°. de locis affectis. 4°. 2.E
 de Costarum fractione. de artic. com. 3°. 7°. 274.H
 in Costarum ictu quot diebus fiat curatio. de artic. com. 3°. 7°. 275.H
 in Costarū cōtusione uenā ad cubitū secat. de frac. com. 2°. 7°. 236.C
 in Costarum ictu uenam secat Hippocrates absque plethora. de articul. commentario 3°. 7°. 275.G
 Costa ob sphacelum excisa. 5°. de loc. aff. 4°. 29.H
 in Costis quo loco fracta spinali medulla, neq; anhelitus, neque uox amittatur. de uoce & anhel. Sp. 60.F
 Costa fracta difficulter sanatur. intro. Isa. 60.E

Costa fracta, & interius plicata quo modo ad exteriora reducat. de dynamidijs. Sp. 32.F
 ex Costis sæpius tota ossa eximuntur. de dif. morb. 3°. 4.B
 Costarum sideratio. de artic. com. 3°. 7°. 275.E
 COSTVM quid. de simp. medic. Sp. 82.D
 Costo similis est piperis radix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58.B
 Costus qualis. 6°. de comp. med. se. loc. 170.G/8°. 5°. 190.F
 Costus medicamentarius est & calidus facultate. 8°. de compositio. medicamen. secun. loc. 5°. 197.F
 Costus nobis admotus uidetur calidus. 3°. de temp. 3°. 21.H
 Costus præcipue, & casta, & cinnamomum, & amomum sunt aromata sufficienter calida. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40.C
 Costus aromaticū medicamētū. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 201.G
 Costū odoratas reddit cōpōnes. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 128.C
 Costus ponitur in theriaca. de theria. ad Pif. 5°. 92.E
 Costum omne uires habet acriter stringentes, & excalfacientes. de simplic. medic. Sp. 82.D
 Costus subamarus est, ualde acris, ac calidus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52.F
 Costi amari fit mentio. secretorum. Sp. 97.A
 Costus necat lumbricos. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52.F
 Costi dulcis fit mentio. secretorum. Sp. 102.A
 Costus indicus. 5°. de comp. med. se. loc. 5°. 160.E
 Costus purgat pulmonem, & thoracem. de cathart. Sp. 95.B
 Costus ualet in resolutis, & ischiadicis, urinas, mensesq; prouocat, ad rupta, conuulsa, & laterum dolores facit & ad maculas ex sole contractas ualet. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52.F
 Costus menses & urinas prouocat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38.A
 Costum per os prouocat sudorem. de cathart. Sp. 95.D
 Costus colorem expurgat, & sudorem mouet. de cura icteri. Sp. 111.C
 Costus uenerem excitat. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52.F
 Costo utimur quādo ex alto in superficiem extrahere uolumus. 7°. de simplic. medic. fac. 5°. 52.F
 Costus generose discutit. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 169.D
 COSTINVM oleum rigores tollit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52.F
 Costinum oleum exulcerat. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52.F
 in COTE teruntur medicamenta oculorum. de uict. ratio. in morbis acutis. commen. 4°. 7°. 152.G
 in Cote medica tritum glaucium. 3°. de comp. med. se. lo. 5°. 141.C
 Cote medica collyria teruntur. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 151.D
 Cotis naxie ramentum ut mammae non intumescant facit. 9°. de simplic. medicam. fac. 5°. 67.D
 Coticula oculariorum. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 158.G
 COTURNICES uolunt uincere. 5°. de decr. Hip. 1°. 256.G
 Coturnices uescuntur elleboro. 2°. de alim. fac. 2°. 17.C
 Coturnices non purgat ueratrum, sed est illis nutrimentum. 1°. de simplic. medic. facul. 2.D/3°. 5°. 23.D
 Coturnicum cibus est ueratrum, homines tamen male corrumpit. de theria. ad Pisonem. 5°. 91.A
 Coturnicum esu multi musculorum distentionibus correpti sunt, quippe quæ uescantur ueratro. in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 194.E
 COTONEVM malum habet bonum sapore. de subfig. emp. Isa. 33.F
 Cotoneum malum in aqua coctum pro iccoris phlegmone. 11°. methodi medendi. 7°. 73.A
 Cotoneorum decoctum iccori & ori uentriculi conuenit, de remedijs paratu facil. 7°. 158.F
 Cotonea mala sunt austera. 2°. de loc. aff. 4°. 12.E
 Cotoneum adstringit. de opt. secta. Isa. 21.H/6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 176.F/4°. meth. med. 28.H/ 7°. 83.G
 Cotoneorum decoctum adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31.H
 ex Cotoneorum succo medicamentū magis adstringit, quā ex malorum succo. 6°. de sani. tuen. 2°. 101.B
 Cotoneorum malorum acerborum decoctum adstringens fortius pro gargarismis. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 172.G
 Cotonea in cibis cōueniūt stomachicis. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 192.B
 Cotoneorum malorum cremor ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191.H
 ex Cotonei mali succo uinū, p uentriculo imbecillo. 7°. met. me. 7°. 43.H
 ex Cotoneorum succo medicamentum. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 168.H/ 8°. methodi medendi. 7°. 53.E
 ex Cotoneorum carne medicamentum. 8°. meth. med. 7°. 53.E
 Cotonea mali radix. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189.E
 pro Cotoneo mespilus. de opt. secta. Isa. 23.G
 Cotoneum &

Cotoneum & mēspilus similia. de opt. secta. 1^a. 21. G
 COTYLE quid. 1°. de mot. mus. 1^a. 312. C
 Cotyle osium concavitates sunt. de caus. morb. 3^a. 9. E
 Cotyle ischij caput fœmoris excipit. 3°. de usu par. 1^a. 131. A
 Cotylæ cur non extrinsecus posita à natura. 3°. de usu par. 1^a. 131. B
 COTYLA pro humidorum uarietate. de ponderibus & mensuris. 275. G/ 5^a. 277. A/C/D
 Cotyla quæ mensura. de pond. & mens. 275. E/276. D/G/H/5^a. 277. E
 Cotyla qua nota significetur. de pond. & mensu. 5^a. 275. C
 Cotylæ quarta pars oxybaphum dicitur. de uict. ratio. in morbis acutis, commentario 1°. 7^a. 112. E
 Cotyla. 2°. de antidotis. 5^a. 117. D
 COTYLEDON, id est umbilicus ueneris, humidū, subfrigidū, subamarum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. F
 Cotyledon nō facit multum succum. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 211. H
 Cotyledon phlegmonas erysipelatodeis, & erysipelata phlegmonode curat, stomachi ardore æstuatis admodū utile epiplasma est, calculos cōfringit, & urinam mouet. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. F
 COTYLIDONES dicuntur meatus illi quibus fœtus alligatur. de anatom. par. Sp. 43. C
 Cotylidones rumpuntur in partu, & exit sanguis cum aquositate. de anatomia uiuorum. Sp. 52. E
 COXAE quæ introd. 1^a. 54. E
 Coxæ simul formantur, post disiunguntur. de sper. Sp. 36. C
 Coxæ ossis materia. de artic. com. 3°. 7^a. 280. H
 Coxæ ossa unde suspendantur. introd. 1^a. 54. H
 in Coxis ossa facta sunt propter motum. 11°. de usu par. 1^a. 191. B
 in Coxa magnum acetabulum. de ossibus. 1^a. 43. C
 de Coxæ, et humeri articulo cur simul agit Gal. 15°. de usu par. 1^a. 213. C
 Coxæ articulus firmior est articulo humeri. 15°. de usu partiu. 1^a. 213. C
 Coxæ simiæ articulus est propemodū similis articulo coxæ hominis. 15°. de usu partium. 1^a. 213. D
 Coxæ articulus mouetur sine doctrina. 6°. de loc. af. 4^a. 42. C
 Coxæ articulus quo modo moueatur. 15°. de usu par. 1^a. 213. E
 Coxæ musculorū prima differentia triplex. 15°. de usu par. 1^a. 213. E
 Coxæ articulū mouētes muscoli quot, & quales. 15°. de usu par. 1^a. 213. E
 Coxam muscoli extendentes, quales. 15°. de usu par. 1^a. 213. E
 Coxam muscoli flectentes, quales. 15°. de usu par. 1^a. 213. E
 Coxam muscoli adducentes intro, quales. 15°. de usu par. 1^a. 213. E
 Coxam muscoli adducentes foras, quales. 15°. de usu par. 1^a. 213. E
 Coxæ muscoli in stantibus, & mouentibus quo modo se habeant. 15°. de usu partium. 1^a. 213. F
 Coxæ articulum totum ex posterioribus tegens musculus, correspondet musculo qui est in epomide. 15°. de usu par. 1^a. 213. G
 Coxas graciliores habet gibberosæ circa lūbum, quā qui circa thoracem ita affecti sunt. de artic. com. 3°. 7^a. 269. H
 in Coxa in partibus genu anterioribus maximā uidemus chordā, ob quā per compatiendi rōnem pōt fieri cōuulsio. cō. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
 in Coxa sūt uenæ magnæ quibus læsis uix aīal uiuit. 3°. de usu p. 1^a. 131. B
 in Coxa arteria uulnerata nullo pacto seruat aīal. 3°. de usu p. 1^a. 131. B
 Coxis ligatis sæpius irrationabiles impetus sanguinis retinemus. de cathartics. Sp. 94. H
 i Coxis, et cruribus uenæ latiores sunt uarices. c. 6°. aph. 21°. Ex. 48. D
 in Coxam si uterus uergens suppuratur, necesse est linamentum fieri. cōmen. 5°. aph. 47°. Ex. 41. H
 Coxæ quo modo ledantur. 5°. de san. tuen. 2^a. 38. H
 Coxarum dolores quō conueniant cum articulorum doloribus & quomodo differant. intr. 1^a. 57. F
 Coxarum dolores quō differant cū podagra & cōueniāt. intr. 1^a. 57. F
 ad Coxam & lumbos quandoq; ueniunt dolores ex crapula & cibis. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 145. A
 Coxæ dolores ex itinere. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. D
 Coxas, aut mammas, aut oculos, aut genua dolor infestabit & nō corrumpt fœtum mulieres, si mammæ quæ fuerant tenues, fiant duræ. com. men. 5°. aph. 53°. Ex. 42. C
 Coxæ dolorem significat urina quæ inferius nebulosa & subliuida fuerit, superius autem claritatem habuerit. de dyn. Sp. 35. D
 Coxæ dolore occultato delirium significat sublime in urinis. in 1^m. prr. com. 1°. 4^a. 168. G
 Coxarum dolorum curatio. intr. 1^a. 57. F
 cur in Coxa non utimur reperiuntibus, in pedibus autem, & manibus utimur. 10°. de comp. med. se. lo. 5^a. 207. A

in Coxarū doloribus quæ uena est secunda. de nat. hu. cō. 2°. 7^a. 183. B
 à Coxæ dolore liberat arteria malleoli. de cur. rat. p. san. mis. 6^a. 21. F
 Coxarum dolores adiuuat capparis cortex. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 49. G
 ad Coxæ, & uentris dolorem in mulieribus. de pass. mul. Sp. 95. H
 ad Coxarum dolores acopon. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 273. C
 Coxa exurit in ischia. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 161. G
 in Coxæ exustione dolor dolore sanatur, & quomodo. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 161. G
 ad Coxarum inflationem duo emplastra. de dyn. Sp. 30. A
 Coxam infestantes humores attrahit salsugo piscium salsorum. 11°. de simplicium med. fac. 5^a. 83. G
 Coxam pro articulum coxæ excidere dictum ab Hippocrate. de arti. com. men. 3°. 7^a. 281. B/com. 6°. aph. 59°. Ex. 53. G
 Coxa articulus si intro excesserit crus lōgius ē. de arti. cō. 3°. 7^a. 276. C
 Coxa elapsa non aptata facit bouis incessum, & uexatur aliud crus. de artic. com. 3°. 7^a. 276. E
 in Coxa, & humero non fit subluxatio, cur. de artic. cō. 4°. 7^a. 283. B
 Coxa articulus neque à capsula, neque à canali contineri potest. de fract. com. 2°. 7^a. 239. E
 cum COXENDICE pectus nihil habet commune. in 6^m. de morbis uulg. com. 4°. 3^a. 180. A
 ad Coxarios. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 262. B
 Coxiosis prodest nepita. de simp. med. Sp. 87. H
 de Coxendicis musculis. 15°. de usu par. 1^a. 213. C
 Coxendicem mouentes muscoli decem. de mus. dis. 1^a. 50. F
 Coxendicis de articulationem euidenter uehementerq; mouens musculus. de musc. dissec. 1^a. 51. D
 Coxendicis de articulationem primis musculis mouentibus qui nerui inserantur. de neru. dis. 1^a. 55. C
 Coxendicum dolor morbus longus. 1°. de cris. 4^a. 126. F
 Coxendicū dolores comitant senes ad mortē. cō. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
 Coxendicum dolor unde sit. 10°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 206. G
 à Coxendicum dolore diuturno quibuscunq; molestatis excidit coxa, ijs crus tabescit, & claudicat, si nō uratur. cō. 2°. aph. 60°. Ex. 53. G
 Coxendix iuuatur uena poplitis, & malleolorum secta. de curan. rat. per sangu. missionem. 6^a. 20. E
 Coxendices curauit una die ex crure facta euacuatione: erat autem coxen dix nō ex frigore, sed impletis sanguine uenis quæ sunt i coxa. de cur. ratione per sang. missionem. 6^a. 20. F
 Coxendices sola purgatione sanati. de purg. med. 5^a. 87. G
 ad Coxedicū dolorē nunq; utēdū reperiētibus. de rem. par. f. 7^a. 160. C
 in Coxendicum dolore quibus uti debeamus in principio. 10°. de compo. si. med. sec. locos. 3^a. 207. A
 Coxendices in scapulas rigentes iuuat Antidotus Mithridatis Eupatoris Diascini nominata. 2°. de antidotis. 5^a. 115. C
 Coxendicibus subueniens Antidotus. 2°. de antid. 5^a. 116. C/D
 Coxendicibus strenuum remedium est Calamintha. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5^a. 49. C
 Coxendice laborantibus datur Chamæcissos. 8°. de simp. medi. fac. 5^a. 63. E
 Coxendicis doloribus laborantibus exhibetur Chamæpitys. 8°. de simplicium medicamen. fac. 5^a. 63. F
 ad Coxedicū dolores Malagma. 7°. de comp. med. per gene. 5^a. 266. H
 Coxendicis dolores exalfacit Nasturtiū. 7°. de simpli. med. fac. 5^a. 50. A
 pro Coxendicum morbo & hemicrania Pastillus. 2°. de composit. medicamen. secundum locos. 5^a. 140. D
 ad Coxedicū dolorē Protæ Pelusiotæ. 10°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 207. D
 ad Coxedicū inueteratā Stercus colūbinū. 10°. de simp. med. fa. 5^a. 77. A
 Coxendices inueteratos dissoluens. 6°. de cōp. me. per ge. 5^a. 263. A
 ad Coxendicum omnem dolorem. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 185. C
 ad Coxendicum dolorem. 2°. de comp. me. per gen. 226. C/7°. 267. B/272. C/5^a. 273. B/de remed. parat. facil. 160. C/168. B/ 7^a. 173. C
 ad Coxendicum scissuras. de rem. par. fac. 7^a. 169. B
 Coxendicis luxatio insanabilis. 17°. de usu par. 1^a. 222. F
 COZVMBRVM ad quid sit utile. de dyn. Sp. 32. D
 Cozumbrum quando iuuat in pleuritide. de dyn. Sp. 33. E
CRAEPALEN græci omnes nominant noxam factam à uino, à carenon palle sthæ, quod significat caput concuti. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 CRAMBE .i. brassica. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. F
 Crambe agria. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. H
 Crambe thalattia. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. H
 CRANIA .i. cornus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. G
 peri.

- peri CRANION unde oriatur. 8°. de usu par. 1°. 169. C
 CRANION unde dicatur. 8°. de usu par. 1°. 169. B
 Cranium ubi est. de anat. par. Sp. 43. D
 Cranio non est connata meninx crassa. 8°. de usu par. 1°. 169. C
 Craniū tāgit à dura meninge, sed nō adhærescit. 8°. de usu pa. 1°. 170. B
 Cranion cur totum offeum. 7°. de usu partium. 1°. 164. A
 Cranion ex multis ossibus componi fuit utile. 9°. de usu par. 1°. 176. G
 Cranium cur cauernosum. 9°. de usu par. 1°. 171. H
 Craniū tenuissimū, et rarissimū i sutura coronali. 13°. meth. me. 7°. 85. H
 Cranion immobile est. 7°. de usu partium. 1°. 164. A
 sub Cranio est pellicula quæ dī dura mater. de anat. par. Sp. 43. D
 Cranium inheret membranis, & propter quid factum sit. de natura & ordine cuiuslibet corporis. Sp. 41. H
 Cranijs os est ad tuendum cerebrum ab extrinseco nocumento. de anatomia uiuorum. Sp. 55. C
 à Cranio non fit cerebrum. 8°. de usu par. 1°. 170. B
 per Cranium ab externa parte ueniunt uenæ in cerebrum. 9°. de usu partium. 1°. 173. A
 Cranijs ossa quando uolumus aliquo medicamento pertransire, quid agendum. 11°. methodi medendi. 7°. 73. E
 in Cranio fracto uniuersaliter inflari uenas. de util. resp. Sp. 63. H
 in Cranijs fractura instillatur sanguis columbæ super duram membrā, & etiam sanguis palumbi. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. G
 in Cranijs fractura conuenit rosaceum super meningem, ut columbæ sanguis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. H
 in Cranijs fractura oleo rosaceo nihil melius, si sit optimum rosaceum. 10°. de simpl. med. fac. 5°. 72. H
 Cranium hominis ad ægilopes. de med. fac. parab. 7°. 163. C
 CRANON urbs in loco concauo et meridionali. in 1°. de morbis uulgaribus commentario 1°. 3°. 103. F
 in Cranone mulieris primo curatæ casus. in 6°. de morbis uulgaribus commentario 3°. 3°. 171. B
 CRAPVLAE se datur quo modo allium optimum est. de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 145. C
 Crapula solutionis non est tempus statutum, sed secundum naturam potantis, & uini. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. H
 Crapulae sunt causæ recentes morborum. de na. hu. com. 2°. 7°. 180. F
 Crapulae & desidia nocent podagricis. cō. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 ex Crapula, & cibus dolores ad lumbos, & coxam quandoq; ueniunt. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 145. A
 ex Crapulīs quidam febricitant. 1°. de dif. feb. 3°. 31. C
 CRASSESCANT quō graciles. 14°. meth. med. 7°. 91. G
 CRASSITVDO qd sit et quō fiat. i 6°. d. mor. uul. c. 3°. 3°. 176. D
 Crassitudinis due cōtrariæ cāe quo mō. in prognost. cō. 2°. 4°. 201. F
 Crassitudinē bilis nimia caliditas assando, pituitæ uero frigiditas adstringendo efficit. in prognost. com. 2°. 4°. 201. F
 Crassitudo iuuetæ neq; decēs est, neq; liberalis. c. 2°. aph. 54°. Ex. 19. F
 Crassitudo iniurijs, quæ interne ab ipso corpore proueniunt, est obnoxia. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 75. H
 Crassities splenis, & hepatis auget lac si comedatur solum. de dissolutio- ne continua. Sp. 74. H
 ad Crassitiem superfluum hominis deponendam. de dynam. Sp. 31. B
 ad Crassitiem uberum. de pass. mul. Sp. 96. D
 CRASSITIES membranarum oculi affectus. introd. Isa. 58. D
 Crassities affectus partium interiorū palpebrarū. introd. Isa. 58. D
 Crassities est qualitas. 11°. metho. medendi. 7°. 71. D
 CRASSITVDO & lentitia, alimenti sunt uitia. 3°. de sympto- matum causis. 3°. 26. A
 Crassitudo quibus eibis adsit. de dif. cont. Sp. 75. B
 Crassities cū lentore non inest omni caseo. de bon. & uitio succo. 2°. 35. B
 Crassitie ciborum assumptorum, aut multitudine quando generatur phlegma in stomacho ac reliquo corpore, conueniunt cibi acetosi. de dissolutione continua. Sp. 72. G
 Crassitiei temperatæ oua quæ. de bonitate aquæ. Sp. 73. A
 Crassities in uinis facit ut magis nutriant. de bon. & uit. succ. 2°. 38. D
 Crassities uini iuuat & obest propria ratione. de uictus ratione in mor- bis acutis, commen. 3°. 7°. 125. F
 CRASSITVDO humorum alterare potest pulsus, non efficere. 1°. de causis pulsuum. 4°. 86. G
 Crassities & tenacitas humoris facit longius extendi coctionem. com. 6°. aphorismo 49°. Ex. 52. E
 ob Crassitudinem, uel multitudinem, uel frigiditatem, uel uisciditatem humorum efficientium febres in longum tempus morbi extenduntur. com. 4°. aph. 44°. Ex. 32. F
 Crassitiem crudorum humorum significant urinæ conturbatæ, non subsi- dentes. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 131. E
 à Crassitie humorum morbi, ut podagrici, arthritici, & melancholici, debent purgari in principio ueris. quos purg. op. 5°. 88. C
 ex Crassitudine uiscositatēq; humorum prouenientibus morbis in pul- mone & in thorace. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. D
 Crassities accommodata ad lapidem generandum. de renum affectuum di- gnatione & medela. 7°. 192. C
 Crassitudinem incidendi uim habet Agaricum. 6°. de simp. med. 5°. 41. E
 Crassitudinem humorū incidit Chamædrys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 Crassitudo excrementi à quo fiat. 1°. de sani. tuen. 2°. 68. D
 ob Crassitudinem puris, aut loci suppuratio in corpore existens non in- notescit. com. 6°. aph. 41°. Ex. 51. A
 Crassitudo cerati. 7°. de comp. med. secun. loc. 5°. 196. H/de rem. par. fac. 160. B/162. A/ 7°. 167. B
 Crassitudo cerati spissioris. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. G
 Crassitudo emplastri qualis. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. D
 ad Crassitudinem sordiu. 1°. de cōposi. med. per gen. 215. G/ 2°. 223. G/ 224. F/ 6°. 255. B/ 5°. 262. C/ 8°. meth. med. 53. C/ 14°. 90. B/ de rē. par. fac. 158. A/ 162. A/ 7°. 170. F
 ad Crassitudinē strigmenti. 5°. de cōp. medi. secun. loc. 161. F/ 6°. 169. E/ 169. G/ 172. B/ C/ 7°. 181. G/ 9°. 203. F/ 5°. 105. E
 CRASSVM proprie nominatur corpus quod secundum latitudinē, ac profunditatem ultra modū est auctū. cō. 2°. aph. 54°. Ex. 19. E
 à Crassioribus tenuiora sunt propagata. de fœt. for. 1°. 324. E
 Crassum pro obeso, & corpulento. 1°. de sani. tuen. 2°. 64. G
 Crassi à prima etate habent uenas & arterias angustas, & ob id paucū sanguinem & spiritum habent. cō. 2°. aph. 44°. Ex. 18. F
 Crassi aliqui qui sanguinem habent paucum. in 6°. de morbis uulgar. commentario 3°. 3°. 176. C
 Crassas uenas, latas, plenas, & citrinas habet conceptus in horis bilis. de spermate. Sp. 37. C
 Crassi cur habent paruum pulsū. 1°. de digno. puls. 4°. 74. A
 Crassioribus effectis cutis extensa apparet. in 6°. de morbis uulga. cō- mentario 3°. 3°. 176. E
 Crassi plurimo pituitoso succo abundant. de sal. diæ. 2°. 41. F
 Crassissimis & duras aluos habentibus pueris conuulsiones maxime fiūt. com. 3°. apho. 25°. Ex. 25. C
 Crassæ quæcunque præter naturam non concipiunt utero, ijs omentum os uentriculi comprimit, & priusquā extenuatæ fuerint non concipiunt. com. 5°. aph. 46°. Ex. 41. G
 qui Crassi admodum sunt natura citius intereunt quā graciles. com- men. 2°. apho. 44°. Ex. 18. F
 qui Crassi facti sunt uictu delicatiore calorem natium minus obnoxium extinctioni habent. com. 2°. aph. 44°. Ex. 18. F
 Crassorū, q tenues esse uolunt, uictus qualis eē deat. de sal. diæ. 2°. 41. B
 Crassi oculi sunt conceptis in hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C
 Crassis cruribus quod est, ineptum est ad plerasq; exercitationum. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 89. H
 Crassi, qui tenues esse uolunt, ieiuni exercitationes cunctas subire de- bent. de salubri diæta. 2°. 41. B
 Crassiores qui uolunt euadere ex tenuibus quid illis agendum est. de sa- lubri diæta. 2°. 41. D
 Crassum reddit exercitatio cuius motus non sunt celeres. 5°. de sanita- te tuenda. 2°. 89. F
 cur ex Crassa carne, forti, & dura sit cor. de anat. uiu. Sp. 52. F
 Crassa labia cur habet melancholici. de mel. ex G. R. & Pos. Sp. 109. E
 Crassior, & spissior apud exitum cāne est pulmo. de anat. uiu. Sp. 48. A
 Crassi supra modum non sunt integre euacuandi, nec uena illis secanda. 1°. de arte curatiua ad Glau. 7°. 98. D
 Crassi mediocriter, & difficile uomentes deorsum sunt purgandi æstatē uitantes. de cathart. Sp. 94. C
 Crassi, lege Pingues
 Crassum quippiam desertur in omnibus liquoribus, quos exprimēdis fru- ctibus cōficiūt, quod tēporis spatio subsidit. 1°. de simp. me. fa. 5°. 5. D
 in Crassos, subtiles, & medios ciborum temperatorum diuisio. de dis- solutione continua. Sp. 73. G
 Crassos, uiscosos, & frigidos hūores gñantes cibi. de pue. epil. 7°. 180. D
 Crassorū quorūdā ciborū enūeratio, et cur tales sūt. de dif. cōt. Sp. 72. H
 Crassi succi cibi. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. D
 Crassum, &

Crassum, & bonū humorem quæ generent. de dif. cont. Sp. 74. A
 Crassiorē sanguinem tēperato generat caro pullorum, columbarum, et
 paruarum auium. de dif. cont. Sp. 73. A
 Crassum succum generat suilla caro. 7°. meth. med. 7°. 45. D
 Crassi succi sunt chondrus, oua, & similia. de uictus ratioe in morbis acu-
 tis, commentario 4°. 7°. 146. H
 Crassum, & frigidū humorem generant fungi. de dif. cont. Sp. 74. G
 Crassum est lactis nutrimentum. de dif. cont. Sp. 73. F
 Crassum est lac qñ lactantur animalia. de dif. cont. Sp. 73. H
 Crassum lac increasat, sicut uaccæ. de dif. cont. Sp. 73. F
 Crassos humores generat lens. de puero epilep. 7°. 180. H
 Crassi humores & prauī à lente fiunt. 1°. de ali. fac. 2°. 13. E
 Crassum sanguinē generant milium, & panicum. de dif. cont. Sp. 74. B
 Crassum, & corruptibile nutrimentum generant oua cocta in degamine,
 uel in testis, & caseus. de dif. cont. Sp. 74. B
 de Crassa farina panis est cibus medius. de dif. cont. Sp. 74. C
 Crasse, & uiscosæ carnis pisces nutriunt cum qui digerit illos, nutrimen-
 to multo crasso. de dif. cont. Sp. 73. E
 Crassos generant succos, & difficilis sunt coctionis radices quæ mandun-
 tur. de puero epilep. 7°. 180. D
 Crassos humores nō generantes radices. de puero epilep. 7°. 180. D/E
 Crassarū ptiū uina austerā, nisi sint uetera. 4°. d. cōp. me. p. ge. 5°. 239. F
 Crassum est uinū albū ponticū, nocuū, & malū. de dif. cont. Sp. 74. D
 Crassum uinum, nouum, nigrum, ponticum uelociter acescit in stomacho,
 & incensionem facit. de dif. cont. Sp. 74. F
 Crassum est consistentia uinum dulce. de uinis. Sp. 76. D
 q̄ Crassū est cōsistētia uinū dulce, tā ēt tarde meat. de uinis. Sp. 76. D
 Crassum uinum albū dulce quale sit in nutriendo. de dif. cont. Sp. 73. F
 Crassum uinum rubrum dulce nutritibilis est. de dif. cont. Sp. 73. F
 Crassum uinū rubrū asperū in nutriendo quale sit. de dif. cont. Sp. 73. F
 Crassum uinū nigrū dulce quale sit in nutriendo. de dif. cont. Sp. 73. F
 Crassum uinū nigrū asperum quale sit in nutriendo. de dif. cont. Sp. 73. F
 Crassum uinū, nouum dulce, pōticū tarde descēdit. de dif. cōt. Sp. 74. H
 Crassum uinū nouū tarde digeritur pp supfluitatē. de dif. cōt. Sp. 73. E
 Crassum reddit splenem uinum dulce. de dif. cont. Sp. 74. H
 Crassi cibi, & acerbi tardi sunt transitus. 3°. de sympt. cau. 3°. 27. D
 Crassi cibi in aliquo corpore uelocius digeruntur. de dif. cont. Sp. 73. C
 Crassos cibos in hyeme sumere melius est, & cur. de dif. cōt. Sp. 72. G
 Crassis cibis cur utantur Athletæ. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B
 inter Crassa, & subtilia media cibaria danda sunt temperato qui nō mul-
 tum mouetur. de dif. cont. Sp. 73. A
 inter Crassum & subtile media cibaria sunt meliora omnibus hoibus, &
 maxime temperatis, & in tpe temperato. de dif. cont. Sp. 73. G
 Crassi cibi uiscosi multum nutriunt si coquantur aliter faciunt oppilatio-
 nem. de dif. cont. Sp. 72. G
 Crassa cibaria in corpore calido quid efficiant. de dif. cont. Sp. 72. G
 Crassi cibi quō edendi à nō calidis, et qui nō mouent. de dif. cōt. Sp. 72. G
 Crassa cibaria dominante eis siccitate, duritie, et uiscositate, et simplicia,
 & commista quid faciant. de dif. cont. Sp. 72. G
 à Crassis, & siccis cibis fit humor melācholicus. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 Crassum humorē facientia sunt inutilia senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Crasso fumo ascendente à stomacho, aut pede, aut alio membro, fit qñq;
 epilepsia. de util. resp. Sp. 63. E
 Crassus humor melancholicus quodam modo magis minus ue est. 13°. me-
 thodi medendi. 7°. 80. B
 ex Crasso sanguine atra bilis. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. D
 Crassum sanguinem humore plenum melancholico talem in sanguine con-
 sistentiam habentem, qualis est in uinis saxe, hæmorrhoides consueue-
 runt euacuare. com. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D
 Crassi humores quibus gignant, et quibus non. de frac. cō. 2°. 17°. 235. F
 Crassi humores quō cognoscantur, & quo modo tenues. in 3°. de morb. uulga. com. 2°. 3°. 144. G
 à Crasso & uiscoso humore fit obstructio meatuum subita. 3°. de locis affectis. 4°. 17. G
 Crassi humores infarciuntur inter gibbam & simam hepatis partem. de uict. r. it. in morb. acu. com. 1°. 7°. 111. E
 Crassi & crudi ubi sunt humores, morbi sunt pessimi. in 1°. de morbis uulga. com. 3°. 3°. 122. E
 Crassi humores frigidi, & pituitosi faciunt morbum comitalem. com-
 men. 5°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Crassi cibi, et glutinosi ob putredinē causæ febriū. 1°. d. dif. feb. 3°. 32. A
 ex Crasso humore chronicis febribus cōferens. de med. exp. Sp. 105. F

Crassos & tenaces humores ilei in causa esse, Galeno non uidetur proba-
 bile. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. C
 Crassi humores tubercula faciunt. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 165. F
 Crassi & glutinosi succi tremorem faciunt. 2°. de symp. caus. 3°. 20. E
 ex Crasso & melancholico humore fiunt uarices in coxis & cruribus. comen. 6°. aph. 21°. Ex. 48. D
 Crassus humor in pupilla quid faciat. 1°. de lo. af. 4°. 4. A
 Crassa reddi debet materia ob tenuitatem fluēs in oculū. de sect. Isa. 19. B
 Crassis, lētis, humidis, uel frigidis humoribus, quibus aggrauatur os uen-
 triculi, illis animi defectus contingit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. F
 Crassi humores in pulmone quo modo cognoscantur esse, quo modo in pul-
 monis bronchijs. 4°. de lo. affe. 4°. 27. F
 Crassi, & lenti humores non possunt exire absque tussi ualida. 4°. de lo-
 cis affectis. 4°. 27. G
 ex Crassis humoribus in intestinis colicæ passioni ualēs medicina. de me-
 dic. exper. 106. G/ Sp. 107. E
 Crassa, & uiscosa quo modo curentur. 5°. de usu par. 1°. 143. B
 Crassi humores quibus tollantur. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 186. D
 Crasso, lentoq; humore indurata poscunt calida & sicca medicamenta. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. E
 Crassos humores quæ incidunt calefaciunt mediocriter. de curan. ratio. per sang. miss. 6°. 17. E
 in Crassis succis frigidis, & lentis ab ijs, quæ calefaciūt, nisi ēt ualēter di-
 gerant, liquantur ac in flatum mutantur. 12°. meth. med. 7°. 79. E
 Crassum in humoribus exercitatione statim in spiritum uertitur ac fundi-
 tur. 5°. de san. tuen. 2°. 94. D/12°. meth. med. 7°. 79. E
 Crassos succos quæ attenuare queunt, acria sunt. de atten. uic. 2°. 43. G
 Crassos & lentos humores incidunt & digerunt acria & amara. 8°. de simplicium med. fac. 5°. 58. D
 Crassi & crudi humores aut per abscessum aut per coctionem soluuntur. in prognost. com. 3°. 4°. 209. G
 Crassarū materierū morbi p abscessum finiūt. in pgn. cō. 2°. 4°. 201. C
 Crassi humores dum coquantur, paucam superfluitatem habēt terrestrē, nec plurimam ut ligna. 2°. de dif. feb. 3°. 41. E
 Crassorum & glutinosorum humorum uacuationis modus. 14°. metho-
 di medendi. 7°. 87. H
 Crassi humores attenuandi sunt antequam euacuentur, et quomodo. quos purg. op. quibus med. 5°. 88. D
 Crassi, & lenti humores à secantibus, & digerentibus euacuantur, & qualia esse debent. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. E
 Crassi humoris generationem in corpore timenti conueniunt cibi subti-
 liantes primi generis. de dif. cont. Sp. 72. D
 Crassi succi debent detergi. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
 Crassos humores cibi attenuantes. de atten. uict. 2°. 44. A/de dissolu-
 tione continua. Sp. 74. G
 à Crasso humore mundificat uenas uinum tenue, quando est ei acuitas, & incisio. de dif. cont. Sp. 74. H
 qui Crassum humorem in uenis collegerunt, ijs tenuis substantiæ uina uti-
 lia sunt. de uinis. Sp. 76. G
 Crassos humores in uenis habentes bibant uinum tenuis substantiæ. de bo-
 nitate & uitio succ. 2°. 38. D/de dif. cont. Sp. 74. H
 Crassos & glutinosos humores docet Hippocrates incidere & extenua-
 re in præparatiōe purgationis. de subtilibus increasandis nota ipsum nullam mentionem facere. com. 2°. aph. 9°. Ex. 12. C
 Crassos humores non trahit aloë. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. E
 Crassos, et lentos humores incidit ampeloprasum. 6°. de simplicium medi-
 camen. facul. 5°. 44. E
 ex Crasso humore dolori iuncturarum ammoniacum prodest. de me-
 dicinis expertis. Sp. 104. C
 Crassatam cutem extenuat calor. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Crassam cum non admodum substantiam habuerit calidū, prompte om-
 nia subintrat. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Crassos humores scindens decoctio. de med. exper. Sp. 107. B
 Crassos, & uiscosos humores soluit succus centaureæ cum melicrato. de uirt. centau. Sp. 94. A
 Crassa & biliosa ducit centaurei minoris decoctum infusum. 7°. de simp. medicamen. facul. 5°. 50. H
 Crassa attenuat diacalaminthes. 4°. de san. tuen. 2°. 86. F
 Crassos humores subtiliat decoctio carni & seminis apij. de medicinis expertis. Sp. 104. D
 Crassam obstructionē apit decoctio radices iridis. de med. exp. Sp. 104. B
 Crassas oppilatiōes aperit decoctio pæoniæ. de med. exper. Sp. 107. C
 Crassos

IN GALENI

Crassos humores laxat electuariū centaureæ. de med. exper. Sp. 107. E
 Crassos humores desiccant moly. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. F
 Crassos humores extergit & incidit phasoli semen, cum hoc ut corpora
 contrahat, & constringat. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. H
 ad Crassas materias atrabilarias medicamenta mediocria. 14°. metho-
 di medendi. 7°. 89. H
 Crassum humorem & uiscosum laxans & scindens medicina. de medi-
 cinis expertis. Sp. 106. G
 Crassis uentositatibus ualens electuarium. de me. exper. Sp. 105. B
 Crassas uentositates dissoluens medicina. de med. exper. Sp. 105. A/C
 ad Crassas uentositates ualens electuarium gūmi. de me. exp. Sp. 108. D
 Crassam ex phlegmate uentositatem in stomacho fugans medicina. se-
 cretorum. Sp. 101. F
 Crassus et lentus humor cur difficulter expuat. 4°. de loc. af. 4°. 27. G
 ex Crasso humore asthmatis ualens medicina. de me. exper. Sp. 106. G
 Crassum humorem in pectore purgans medicamen. de med. exp. Sp. 107. H
 Crassis pectore pulmoneq; excreationibus non mediocriter confert adi-
 anthum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E
 Crassorum, lentorumq; humorum excreationibus ex pectore pulmoneq;
 impendio conferunt amygdale amaræ. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. G
 ad Crassorū, lētorūq; humorū ē pectore pulmoneq; expuitiones pmouē
 das utile est erysimi semē in eclegmatis. 6°. de simp. me. facul. 5°. 47. F
 Crassum sputum tenuat mel. de dis. cont. Sp. 74. G
 Crassum humorem inuentum in stomacho incidunt, & expellunt poma
 acetosa, & granata acetosa. de dis. cont. Sp. 75. C
 Crassam humiditatem tenuat, & incidit secaniabin. de dis. cōt. Sp. 74. H
 Crassa uiscosa, & profunda humiditas quibus extrahatur. 8°. de compo-
 sit. med. secundum locos. 5°. 189. D
 Crassorum ac melancholicorum humorum lienī insertorum transpositio
 nis & euacuationis ratione superueniens lienosis difficultas intestino
 rum soluit dispositionem. cō. 7°. aph. 43°. Ex. 51. B
 Crassum humorem statuoso spiritui associatum quandoque euacuari per
 uenæ sectionem, collige. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 Crassus sanguis in quibus superabundat, atque ideo euacuatione indiget,
 melius putant ipsum fundere prius, deinde secare uenam. commenta-
 rio. 6°. apho. 46°. Ex. 57. G
 Crassum intestinū dī manica. de cōpag. mēb. siue de na. hu. Sp. 59. A
 Crassa cur sint tria inferiora intestina. de anat. uiuo. Sp. 50. B
 Crassorum intestinorum ordo. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Crassorū intestinorū principiū itestinū cœcū. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Crassum itestinū et uesica colligūt excrementa. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Crassā essentiam habēt quæ odore carent. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. B
 Crassarum partiū, πᾶχυμῆς græci uocant, sunt quæ haud facile in te-
 nues ptes cōminui possunt. 1°. de simp. me. fa. 2. G/4. A/4°. 5°. 24. H
 Crassorum omnium nullum, licet facultate calidū sit, priusquā ad unguē
 cōminuatur, patitur à nostro corpore, neq; in nos potest agere. 1°. de
 simp. med. fac. 5°. 4. E
 Crassarum partium quæ sunt, & equalia in temperatura minus ualent,
 quàm quæ subtilium sunt partiū. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. B
 Crassarum partium sunt acerba. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. H
 Crassarū partiū est adstringens frigiditas. 4°. de simpl. med. fac. 5°. 25. B
 Crassarū partiū frigefaciētia multa sunt. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 228. D
 Crassa, & terrestria, uel subtiliatiua, & aquosa sunt constringentia. de
 oculis. 7°. 188. A
 Crassa, et terrestria sunt cōstrictiua et pōtica multū. de oculis. 7°. 188. A
 Crassæ essentia sunt calida multa. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. F
 Crassarum partium est niger color. 1°. de symp. caus. 3°. 17. A
 Crassarū partiū nō facile alterat substantia. 1°. de ineq. intēp. 3°. 43. H
 Crassarum partium quod est, minus agit, quàm quod est tenuium. 1°. de
 symp. caus. 3°. 17. A
 Crassa essentia plus erodit, quando calorem quandam nacta fuerint. 4°. de
 simp. med. facul. 5°. 30. G
 Crassioribus partibus constant metalla. 2°. de compositio. medicament.
 per gene. 219. H/3°. 5°. 232. B
 Crassæ substantia quæ sunt relaxatiua pus mouent. 11°. meth. m. 7°. 72. H
 Crassi succi simplicia impediunt repurgationem. 7°. de composit. medi-
 camen. secundum loc. 5°. 179. A
 Crassæ & terræ substantia tantum est solanum, quātum adstringit. 2°. de
 comp. med. secundum locos. 5°. 136. C
 Crassiorum partium est unguentum myrtinum, & adstringit. 11°. me-
 thodi medendi. 7°. 72. H
 Crassa uox quando fiat. de anat. uiuo. Sp. 53. F

LIBROS

Crassa uox ex quo fiat, & quo modo. de uo. & anhel. Sp. 61. D
 Crassam uocem habent concepti in hora phlegmatis. de sperma. Sp. 37. C
 Crassa urina quandoq; ab Hippocrate dicitur quæ mediocris est, & fm
 naturā, hæc enim quodā mō opponit tenui. cō. 4°. aph. 77°. Ex. 36. E
 Crassarū substantiarū in urinis tres differentiæ. quæ. in Hipp. Sp. 113. E
 Crassa urina permanens crassa quid significat. quæ. in Hippoc. Sp. 113. E
 Crassa existente urina si minutæ carunculae tanquam pili adueniūt, à re-
 nibus excernunt. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 in Crassa existente urina quibus furfurace minguntur, eorū uesica sca-
 bie scit. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Crassioris farinae specie hypostasies quid significant. de urinae signific. ex
 Hipp. 78. F/quæ. in Hipp. Sp. 113. E
 quibus Crassæ urinae grumosa, pauca, non febricitantibus, copia ex his
 tenuis adueniens prodest. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Crassa urina, & rufa cum hypostasi rufa quid significet. quæ. in
 Hippocratem. Sp. 113. B
 Crassa urina, aquosa, atra, maleolens letalis est. de uri. sign. Sp. 78. G
 Crassas, & nebulosas urinas habentes à principio sunt purgandi. de uri.
 sign. ex Hippoc. Sp. 79. A
 Crassus sanguis obstruens facit urinae difficultatem. commentario 7°. aphorismo 48°. Ex. 58. A
 Crassum humorem obstruxisse meatum urinae quo modo cognoscatur. 1°. de
 locis affectis. 4°. 3. B
 Crassioribus subtiliora præcellunt in ulceribus curandis. 4°. de compo-
 sit. med. i. per genera. 5°. 236. G
 Crassis constans partibus medicamentum nihil iuuat neruos uulneratos. 3°. de compo. med. per genera. 5°. 234. C
 Crassum uas aut uena non facile eroditur. 3°. de symp. cau. 3°. 27. A
 Crassum uas aut uena difficulter recluditur. 3°. de symp. caus. 3°. 27. B
 ad Crassas oras obtinentia. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. H
 CRATEGONOS acris fructus milio similis. 7°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 52. H
 CRATER mensura ad potum. de medic. fac. par. 7°. 179. A
 CRATERAVCHENES quid significet. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, commentario 1°. 3°. 154. A
 CRATERVS quatebatur antidoto contra uenena. 2°. de an-
 tidotis. 5°. 114. H
 Crateri confectio sedans dolorem ad tabescentes & sanguinem reiecta-
 tes. 7°. de comp. med. se. loc. 5°. 185. D
 CRATEVAS simplicium scriptor. 1°. de antidotis. 5°. 100. B
 Crateuæ liber eorum quæ eradicantur. de uirt. cent. Sp. 92. H
 Crateuas uersatus est in medicamentis metallicis. de natura humana.
 commentario 2°. 7°. 183. E
 Crateuæ herbarij meminit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 39. H
 CRATIPPI uiri alēdis canibus dediti antidotus. 2°. de ant. 5°. 116. G
 Cratippi ferula. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. E
 CREA quid introd. Isa. 53. E
 CREATIONIS nostræ auctor est natura. 9°. de decre. 1°. 285. C
 Creat sol animam, & cor, & hepar & cerebrum. de compag. membro.
 siue de natura humana. Sp. 59. F
 Creari quotidie animas stoici dicebant. de sperm. Sp. 38. A
 in Creatione primum est cerebrum secundum Hippocratem, secundum
 Aristotelem cor. secundum alios hepar. de anat. uiuo. Sp. 52. A
 Creatus cur fuerit nasus. de anat. uiuo. Sp. 48. H
 Creatum cur fuerit hepar. de anat. uiuo. Sp. 50. F
 Creati cur fuerint renes. de anat. uiuo. Sp. 51. B
 Creata cur fuerit matrix. de anat. uiuo. Sp. 51. D
 CREBRO eueniens quandoq; despicit Hippocrates, & id quod raro
 euenit pronunciat. 2°. de decre. 4°. 156. E
 Creber motus, & celer differunt. 2°. de dignos. puls. 4°. 75. D
 Crebritas cum duris pulsibus coheret. 1°. de caus. puls. 4°. 89. D
 Creber rarus, celer, tardus pulsus quid sint, & unde accipiant ur. 1°. de
 diff. puls. 4°. 48. D
 Creberrimi pulsus à quibus fiant. 1°. de caus. puls. 4°. 87. E
 Crebriores non solum pulsus, sed actiones omnes fiunt ex defectu. 1°. de
 causis pulsuum. 4°. 90. A
 CREDERE oportet discentē, colligitur. 1°. de dieb. decr. 4°. 147. D
 quis Credat alicui de rebus obscuris, qui euidentibus contraria statuat.
 aduer. emp. med. Isa. 35. D
 CREMASTERAS uocant Græci testiculos. de natura & ordine
 cuiuslibet corporis. Sp. 42. B
 Cremasteres, id est suspensores, musculi qui. de musc. diff. 1°. 50. D

CREMATVS est Romæ liber de catharthicis. de cathar. Sp. 94. C
CREMENTVM puero prohiberi à uehementi frictione, collige. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 70. A
Cremētū ipediri aquæ frigide ablutione, collige. 2°. de sani. tu. 2°. 76. B
Crementum impedit augetur optimis corporibus aquæ frigide balneum. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 78. B
CREMOR ptissanæ quo modo conficeretur. 10°. met. med. 7°. 67. A
Cremor ptissanæ frigidus est, & humidus. 10°. meth. med. 7°. 67. A
Cremor ptissanæ cum sit frigidus & humidus, in febribus conuenientissimus est. 8°. methodi medendi. 7°. 51. A
Cremori ptissanæ sili cōdita alica frigida et hūida. 10°. met. me. 7°. 67. A
Cremor ptissanæ non calefacit, et euacuat. 1°. meth. med. 7°. 69. G
Cremor ptissanæ morfu caret. 12°. methodi medendi. 7°. 80. A
Cremore ptissanæ qui uti debet. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 112. B
Cremor solus quibus dandus. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 133. C
Cremore ptissanæ quando utendum. 11°. meth. med. 7°. 70. F
Cremoris ptissanæ dandi q̄titas. de uict. rat. i mor. acu. cō. 1°. 7°. 112. E
Cremor ptissanæ phibetur egro pro q̄titate. 2°. de digno. puls. 4°. 76. G
Cremor ptissanæ anteq̄ detur, debet uena secari, purgari, & dolor sedari, qñ hæc sunt faciēda. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 112. B/7°. 113. F
post Cremoris concoctionem oxymeli dandum. de uict. ratio. in morbis acutis, comment. 3°. 7°. 130. F
in Cremorem conuersio res diuersa à cōcoctione. 3°. de na. fa. 1°. 303. D
Cremor ptissanæ quando pro aqua mulsæ. 12°. meth. med. 7°. 75. H
Cremor ptissanæ in syncope pro mulsæ & alica. 12°. meth. med. 3°. 76. A
Cremor ptissanæ non dandus in syncope ex tenuibus humoribus. 12°. methodi medendi. 7°. 78. A
Cremorem ptissanæ dat per horam post mulsam. 8°. meth. med. 7°. 56. H
Cremore ptissanæ quos traxit Gal. ad septimū diē. 10°. met. me. 7°. 63. H
Cremor cocti scēnugræci cū pipere p̄ sedē ipositus. 12°. met. me. 7°. 78. G
CREPIDO quid. de artic. com. 1°. 7°. 255. B
CREPITVM secundū quosdam significat cruetuatio. in 6^m. de morbis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 166. D
Creptus descēdere phibitus iterim ascēdit ad os. 3°. de sympt. ca. 3°. 25. H
CRESCENDI inslrm calor innatus. de nat. hum. com. 2°. 1°. 180. B
cur Crescunt mollia corpora facilius. de sal. diæ. 2°. 42. D
Crescens corpus necessario calidum est. de nat. hum. com. 2°. 7°. 180. C
Crescentium pulsus qualis sit. comp. puls. Sp. 65. E
Crescere desinunt prius scēminæ quā mares, cur. in 6^m. de morbis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 169. E
Crescentibus particulares partes p̄nt emēdari i figura. ars med. 15. 70. C
Crescat cur maxime priapus. de mot. man. & obs. Sp. 69. E
Crescat quo modo uox. de uoce & anhel. Sp. 60. H
Crescentia tenera cur facultatibus sunt moderata. de attē. uic. 2°. 44. A
Crescentium caro multū melior, q̄ declinantū. 1°. de alimē. fac. 2°. 29. D
CRESCIONIS succus in cura nephriticæ passionis. de dyn. Sp. 33. E
in CRETA montes asperi, & uastī. de artic. com. 4°. 7°. 284. E
Cretenes calceos usq; ad tibiam ferunt, cur. de arti. com. 4°. 7°. 284. E
Cretenibus leges dedit Iuppiter. an animal sit quod in utero. 1°. 328. E
Creta plures habet herbas. de ther. ad Pis. 89. C/1°. de antid. 5°. 100. D
ē Creta Romam singulis annis mittebantur uasa plena herbarum. 1°. de antidotis. 5°. 100. D
ē Creta nihil adulteratur ex herbis nisi aliq̄ succi. 1°. de antid. 5°. 100. D
Cretæ simplicibus quæ æqualia in Italia & quando nascatur simplicia. 1°. de antidotis. 5°. 105. D
Cretense anisum optimum est. 4°. de sani. tuen. 2°. 85. B
ex Creta potissimum affertur Calaminthum & pulegium. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. D
in Creta optima sunt Glycyrriza, napi semen, ac scordium. 1°. de antidotis. 5°. 105. E
in Creta nascitur Tragion solum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. F
in Creta uina ualde tenuia & aquosa reperit Galenus. de uictus ratio. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 127. B
Creticum uinum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. D
CRETICA terra, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. F
Cretica terra achoribus conuenit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. H
Creta est multarum artium materia. ad Thrasy. 2°. 106. A
Creta sutoria seu melanteria. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. G
Creta sutoria. 4°. de comp. med. per gen. 243. E/5°. 5°. 251. E
Creta lemnia ingreditur theriacam. de Theria. ad Pifo. 5°. 92. F
CRETARIVM aceto maceratum, illitum, & impositum lac arefacit. de med. fac. par. 7°. 166. A

CRETMON falsum subamarū, exiccat, abstergit. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 52. H
ad CRIBRV M quæ stultus quidam dicebat. 1°. meth. med. 7°. 8. B
Cribrum medicum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. C
Cribrentur quo modo herbæ sciendum. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 234. B
Cribrantur & contunduntur contundenda. de theria. ad Pifo. 5°. 95. F
CRIDRIVM quid. de simp. medic. Sp. 83. E
Cridrium uires habet acriter relaxantes. de simp. med. Sp. 83. E
Cridrium ad oculorum claritatem maxime facit. de simp. med. Sp. 83. E
CRIMNON quid sit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
Crimnon ex zea & tritico. 1°. de alim. fac. 2°. 12. F
Crimnon plus nutrit, quā polenta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
CRIMNA duo significat. quæ. in Hipp. Sp. 113. D
Crimnodes hypostases. i. farinæ crassiori similes, quid significant. quæ. in Hippocratem. Sp. 113. D
CRINOS. i. Lilium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
Crinum. i. liliaceum oleum, quale. 7°. de cōp. med. per gene. 5°. 269. E
CRINITAE quid. de historia philosophica. Sp. 7. F
CRISIS nomen quid significet. 1°. de crisi. 125. F/2°. 4°. 133. F/de uictus rat. in mor. acut. com. 1°. 7°. 112. H
Crisis significat iudicationem. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
Crisis unde traxit nomen. 3°. de crisi. 139. C/1°. de dieb. decre. 4°. 145. D
Crisis quid. fin. med. Isa. 50. B
Crisis quæ & quorum sint morborum. 2°. de crisi. 4°. 138. A
Crisis appellatur omnis uehemens mutatio. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. G
Crisis est subita in morbo, uel ad sanitatem, uel ad mortem mutatio. comment. 2°. apho. 13°. Ex. 12. E
Crisis uocat Hippocrates permutationes, quando repente fiunt in morbo, in quibus nonnunquam subito integra sanitas restituitur, aut moritur æger: nonnunquam uero magna fit uel ad salutē, uel ad mortem permutatio. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
Crisim quid uocet Galenus. 1°. de dieb. decre. 4°. 145. E
Crisis etiam de mortis dicitur. 2°. de dieb. decre. 4°. 153. B
Crisis fit à natura. 17°. de usu partium. 1°. 222. G
Crisis non fit sine certamine naturæ cum morbo. 3°. de crisi. 4°. 142. E
Crisis quæ sit per excellentiam. 3°. de crisi. 4°. 139. B
Crisis optima sola simpliciter crisis est. 3°. de crisi. 4°. 140. A
Crisis simpliciter quæ dici possit. 3°. de crisi. 139. B/141. F/ 4°. 149. A
Crisis optima, quæ. 3°. de crisi. 139. G/ 4°. 141. E
Crisis perfecta, & indeficiens quæ sit. com. 1°. aph. 20°. Ex. 9. H
Crisis perfecta mala cum subito moritur æger unā cum turbatione, & agitatione, & quibusdam excretionibus, uel abscessibus effatu dignis. 3°. de crisisibus. 4°. 141. G
Crisis quando optima. 3°. de crisi. 4°. 141. A
Crisis melior est quæ sit per euacuationem inferiorem, quā quæ per abscessum: deinde per quam humor noxius, & redundans, quā per quā alter euacuatur: tertio loco quæ uet̄ i. i. recto tramite fit, quā quæ non fit secundum processum: quarto quæ facile toleratur, quæ cū coctione sit, & in die decretorio. cō. 1°. aph. 20°. Ex. 9. H
in Crisi nullus obijt cū præcesserūt signa coctionis. 3°. de crisi. 4°. 139. D
Crisis plures bene terminantur, nam plures ex ægrotis sanantur, quā moriantur, nisi pestilens constitutio sit. com. 2°. aph. 13°. Ex. 12. E
Crisis quando tuta est in ratione lunæ. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. D
Crisis defecta quid. 3°. de crisi. 4°. 141. F
Crisis imperfecta, quæ. 3°. de crisi. 4°. 139. B
Crisis intempestiue signum. 3°. de crisi. 4°. 143. A
Crisis quo tempore dicenda sit, post turbationem & solutionem, an post mutationem. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. A
in Crisi quando debet euacuare medicus, & quando totum naturæ permittere. com. 1°. apho. 20°. Ex. 9. G
Crisis quo modo plerunq; fiunt. de sectis Isa. 19. B
Crisis sex modis fiunt. 3°. de crisi. 4°. 139. A
Crisis generationis modū non cognouere antiqui. de caus. morb. 3°. 8. C
Crisis non hñt nisi abusive ephemera & hectica. 2°. de crisi. 4°. 138. A
Crisis quando fiat. 3°. de crisi. 4°. 141. E
Crisis tempus quando imminet. 1°. de dieb. decre. 4°. 150. F
Crisis semper fit in statu. 3°. de crisi. 4°. 141. A
Crisis quando expectabit statum. 3°. de crisi. 4°. 141. E
ad Crises cognoscendas quid prænosendum. 2°. de crisi. 4°. 138. A
in Crisi consideranda quid primum notandum. 3°. de crisi. 4°. 139. D
de Crisi librum post librum de diebus decretorijs legendum esse, collige. 3°. de diebus decret. 158. F/ 4°. 159. A/C
de Crisisibus

de Crisibus librum quo tempore composuerit Galenus. de præcognit.
ad Posth. 4^a.219.E
sine Crisis præfatio & cognitione status, ratio uictus institui nõ potest.
1°.de dieb. decre. 4^a.150.C
Crisis signa, & causæ. 1°.de cris. 4^a.131.D
Crisis signa non semper decretoria. 1°.de cris. 4^a.131.C
Crisis quæ symptomata præcedant. 3°.de cris. 4^a.139.B
Criticorum accidentium duplex natura. 1°.de cris. 4^a.131.B
Criticum modo est aliquod signum, modo prauum. 1°.de cris. 4^a.131.B
Crisim quæ præcedant. 3°.de cris. 141.F/1°.de dieb. decre. 4^a.145.D
Crisi futura fit aliqua nouitas, & quæ. 3°.de cris. 4^a.143.D
Crisi futura multa mala præeunt ut uideatur æger mori. in 6^m.de mor=
bis uulgaribus, comment. 1°. 3^a.157.G
ante Crisim nox, cur sit difficilis. com. 2°.aph. 13°. Ex. 12.E
in Crisi cur grauius se habeant ægri. com. 2°.aph. 13°. Ex. 12.E
Crisis bonas quandoq; operantur uehementissimi casus in morbis acutis.
commentario 7°.apho. 5°. Ex. 54.C
Crisis signa indicatiua. 1°.de cris. 4^a.128.E
in Crisi quid significet pulsus inæqualis. 3°.de cris. 4^a.144.D
in Crisi quid significet pulsus altus & magnus. de cris. 4^a.144.D
Crisis signa ex pulsibus non posuit Hippocrates, uel quia ignorabat, uel
quia non existimabat magni momenti. 3°.de cris. 4^a.144.E
Crisis quo modo præueniat. 3°.de dieb. decret. 4^a.158.E
Crisim præuenire malum. 3°.de dieb. decre. 4^a.158.E
Crisim cum dolore aliquo uenturam ostendit urina turbulenta non uaria.
de dynamidijs. Sp. 34.C
in Creticis diebus medicorum discordia unde ortum habuere. 2°.de die=
bus decret. 4^a.152.F
Criticorum dierum ordo per septimanas. 2°.de dieb. decre. 4^a.154.G
Criticus dies æstate, in iuuenibus, partibus dextris & superioribus impa=
res esse inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a.231.D
Crisis non fit in principio. 3°.de cris. 4^a.143.D
per Crisim nunq; discernit q; in principio apparët. 1°.de cris. 4^a.128.E
Crisis primū indicium & principium quale, & reliqua. 3°.de cris. 4^a.139.D
Crisis rarissime fit quarto die. 3°.de cris. 4^a.140.D
per Crisim in quarto die finiunt synochi. 3°.de cris. 4^a.140.D
Crisis quartæ dici cur transmutatur ad tertium & ad secundum. 3°.
de cris. 4^a.140.D
Crisis in quinto. 11°.meth. med. 7^a.72.C
Crisis sextæ diei, qualis. 1°.de diebus decretorijs. 4^a.145.F
Crisis sextæ diei, qualis. 1°.de arte cur. ad Glauc. 7^a.100.C
ad Crisim ex paruo naturæ apparatu mouetur septimus dies. 1°.de arte
curat. ad Glauc. 7^a.100.C
Crisis casus in septimo. 1°.de dieb. decret. 4^a.148.F
Crisis octauæ, & nonæ diei comparatio. 2°.de dieb. decre. 4^a.154.B
Crisis morborum acutorum, fit in quatuordecim diebus. & cur. commen=
tario 2°.aph. 23°. Ex. 15.D
Crisis quarto decimo die, uel decimo septimo quando fiet. 1°.de diebus
decretorijs. 4^a.151.B
Crisis uehementissimæ quæ intra quartū decimū. 2°.de die. dec. 4^a.154.G
Critico die, aut post criticū diem, urina alba, spumosa, & nebulosa si su=
peruenerit in synocha solutionē ægri tudinis ostendit. de dyn. Sp. 34.D
p Crisi an debeat terminari morbus, quo possit sciri. 3°.de cris. 4^a.140.C
Crisis futura quo modo cognoscitur. 3°.de cris. 4^a.139.G
Crisis modus, & qualis sit futura. 3°.de cris. 4^a.144.C
Crisim per uomitum uel fluxum sanguinis ex naribus significat capitis
dolor. 1°.de arte cur. ad Glauc. 7^a.100.D
Crisis quomodo cognoscatur futura per sudorem. 1°.de diebus decret.
4^a.148.A/præfag. exper. confirm. Sp. 77.F
Critico die si aspera facta fuerit in synocha urina tenuis, statim sudorem
uenturum significat. de dynamidijs. Sp. 34.E
Critici sudores, & fluxus sanguinis & deiectiones alui, à qua ui fiant.
commentario 7°.apho. 21°. Ex. 55.D
Crisi p sudorē instante qdā somniabat se lauare. de dig. ex. inf. 4^a.213.D
Criticus sudor quid significet. 3°.de sympt. caus. 3^a.28.F
Criticus rigor soluit phrenesim sudoribus. in 1^m.præ. cō. 1°. 4^a.165.C
Crisis futura p alui excrementa quo mō cognoscatur. 3°.de cris. 4^a.144.G
Crisis per menstrua quo modo fieri cognoscatur. 3°.de cris. 4^a.144.G
Crisis p hæmorrhoidas quo mō fieri cognoscatur. de cris. 4^a.144.G
Crisis p abscessum quo modo cognoscatur futura. 3°.de cris. 4^a.144.G
Crisis bona, & mala quando sequatur. com. 2°.aph. 23°. Ex. 15.D
Crisis mortalis species. 3°.de cris. 4^a.143.B

in Crisi quando homo moriturus. 1°.de diebus decre. 4^a.150.G
Critico die urina ex colore bono in malum si conuersa fuerit, mortem si=
gnificat. de dynamidijs. Sp. 34.C
Critico die urina uiridis immutata mortem significat. de dyna. Sp. 34.B
Crisis quādoq; nõ adest & morbus paulatim finitur. 1°.de cris. 4^a.133.D
sine Crisi multi subito mortui sunt, nulli autem subito sanati. 3°.de cri=
sibus. 4^a.142.E
sine Crisi mortis tres modi, & quales. 3°.de cris. 4^a.142.G
sine Crisi quo modo præcognoscatur mors futura. 3°.de cris. 4^a.143.B
sine Crisi cū morbi soluuntur, solutio simplr dicitur. 3°.de cris. 4^a.141.F
Crisis aliqua etiam in longis morbis. 2°.de dieb. decre. 4^a.153.G/H
cur Crises aut tardent aut non fiant. 3°.de cris. 4^a.140.G
Crisis quibus impediuntur. 3°.de dieb. decre. 4^a.158.C
Crisim qui errores extrinseci impediunt. 1°.de dieb. decre. 4^a.150.A
post Crisim cibus reficiendi sunt paulatim ægri. 1°.de dieb. decre. 4^a.148.A
Crisis, lege Iudicium, Iudicatio, Iudicari.
Κρισιμώτερον quæ ab Hippocrate dicuntur. de uict. rat. in morbis acu=
tis, commentario 2°. 7^a.118.A
CRISPANS & cogens quædam emplastrum. 6°.de compo. medi.
per genera. 5^a.261.C
CRISPI quibus fiant capilli. 1°.de compo. med. per gen. 5^a.127.B
Crispitudinem capillorum à leone ienuit Alexander. de sperm. Sp. 38.H
Crispos, & longos facere pilos & tinctos est artis comptoria. 1°.de com=
posi. med. secundum locos. 5^a.126.B
CRISPI liberti catapotii ad tuſim. 7°.de cōp. me. sec. loc. 5^a.182.H
ut Crispus colica Cassij. 9°.de comp. med. secundum locos. 5^a.201.H
Crispi malagma generosum. 7°.de comp. med. per gen. 5^a.266.H
Crispi odoriferum ad nomas. 5°.de comp. med. per genera. 5^a.253.A
CRIS SATVM quid sit. de artic. com. 1°. 7^a.261.B
CRISTA pars animalium marium. 2°.de sem. 1^a.338.G
Crista gallorum habere uel ruffa insomnia quid significant. in 1^m.de mor=
bis uulgaribus, com. 3°. 3^a.117.H
CRITHE, id est hordeum. 7°.de simp. med. fac. 5^a.53.A
CRITHE quid. fin. med. 48.F/introd. 1^a.58.D/F
Cithæ & posthiæ abscessus (uulgo dicuntur horzaroli). 4°.de com=
posi. medicamen. secundum locos. 5^a.153.C
ad Crithas. 4°.de compo. med. secundum locos. 153.C/5^a.158.D/ de re
med. paratu facil. 7^a.156.H
CRITO unus ex primis empiricis. de subfig. empirica. 1^a.31.D
Crito in impatorijs ædibus est medicatus. 1°.de comp. me. se. lo. 5^a.127.B
Crito librum fecit de ornatu corporis. 1°.de comp. medic. secun. loc. 123.B/
126.C/127.B/4°.159.E/5°.160.D/7°. 5^a.272.F
Critonis libri de ornatu capita quid contineant. 1°.de compo. medica.
secundum locos. 5^a.127.B
Crito librum fecit de simplicibus medicamentis. 6°.de compo. medica=
men. per genera. 5^a.255.A
Cito librum fecit de medicamentis. 1°.de antidotis. 5^a.110.A/2°.de cōp.
med. secun. loc. 139.D/7°.178.B/2°.de compo. medica. per genera.
223.E/3°.234.H/6°. 5^a.256.H
Crito de medicamentis egregie pertractauit. 2°.de compo. medica=
men. per genera. 5^a.222.B
Crito primus theriacam uocauit. de usu theria. ad Pamph. 5^a.99.C
Critonis pharmaca ad Achoras. 1°.de comp. med. sec. lo. 5^a.130.D
Critonis ad Alopeciam. 1°.de comp. med. sec. loc. 5^a.123.B
Critonis ad Aphthas. 6°.de comp. med. sec. loc. 5^a.175.D
Critonis apophlegmatismi. 2°.de comp. med. sec. loc. 5^a.139.D
Critonis Arteriæ. 7°.de comp. med. sec. loc. 5^a.179.H
Critonis ad Columellas. 6°.de comp. med. sec. loc. 5^a.175.A
Critonis ad Crustas. 6°.de comp. med. sec. loc. 5^a.172.A
Critonis ad Dentium affectiones. 5°.de comp. med. sec. loc. 5^a.165.D
Critonis Diacodion. 7°.de comp. med. sec. loc. 5^a.180.A
Critonis confectio Gleucini. 7°.de comp. med. per genera. 5^a.272.F
ex Critone medicamentū ad Hydropsē. 9°.de cōp. me. sec. loc. 5^a.200.B
Critonis medicamenta ictericis, naribus apponenda. 2°.de compo. me=
dicam. secun. locos. 5^a.139.D
Critonis medicamenta Melina. 2°.de comp. med. per gene. 5^a.223.D
Critonis Psilothra. 1°.de comp. med. sec. loc. 5^a.127.H
Critonis Stomaticum ex musto. 6°.de comp. med. sec. loc. 5^a.170.C
Critonis Stomaticum ex punice. 6°.de comp. med. sec. loc. 5^a.170.B
ex Critone ad Varos. 5°.de comp. med. sec. loc. 5^a.160.D
Critonis meminit. 6°.de comp. med. sec. loc. 175.C/2°.de compo. medi=
camen. per genera. 5^a.218.E
Critonis

Critonis egroti noni casus, qui postridie periit quam egrotare coeperat.
in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 124. G
CROCODES roborant aures. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. B
Κροκιδίον, quid. in prognost. com. 1°. 4^a. 194. F
CROCODILII tum caulibus, tum seminis succus nephriticos adiuuat.
7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. C
Crocodilij semen acre, odoratum, calidum & siccum est. 7°. de simplic.
medicamen. facul. 5^a. 53. C
Crocodilij semen urinam, mensesq; cit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. C
Crocodilij radix per nares sanguinem trahit. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 53. C
Crocodilij radix excreationibus pectoris ualenter conducit. 7°. de sim-
plic. medic. fac. 5^a. 53. C
Crocodialidis radix ad cephalæam. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. D
CROCODILI uolunt uincere. 5°. de decre. Hipp. 1^a. 256. G
Crocodili terrestres sanguis non acuit uisum, ut fertur. 10°. de simpl. me-
dicam. facult. 5^a. 73. D
Crocodili adeps odoramentis conditus. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 272. E
Crocodili adeps contra lesiones ab ipsis factas. de ther. ad Pifo. 5^a. 94. A
Crocodili morsibus confert centaurea. de uirt. cent. Sp. 93. H
Crocodilorum stercus non grauitur olet. 10°. de simp. med. fa. 5^a. 76. A
Crocodilorum stercus extergit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. F
Crocodilorum terrestrium stercus facit cutem tensam, & splendentem.
10°. de simp. med. facul. 5^a. 77. D
Crocodilorum terrestrium stercus tollit ephèle, nubiliginem, & liehe-
nas. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. D
Κροκοφάντος. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 181. E
Κροκοφάντος. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 181. C
CROCOMAGMA quo mō fiat, & eius uires. de simp. med. Sp. 81. H
Crocomagmatis compositio. 2°. de antidotis. 5^a. 113. F
ex Crocomagmate illinenda est frons in caput dolentibus ex febre in ca-
lidis. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 137. A
Crocomagmatis loco mittunt crocum propter precij distantiam. de sim-
plic. medicam. Sp. 182. A
CROCUS hortensis, & agrestis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. C
Crocus quo modo probatur an bonus. 1°. de antid. 5^a. 106. B
Crocus optimus, qualis. 1°. de antid. 5^a. 106. B
Crocus est fuluus colore. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 201. C
Crocus fulget. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 201. C
Crocum cilicium. 3°. de compo. medi. sec. loc. 145. D/7°. 178. D/179. C/
182. H/183. C/10°. 206. F/7°. de comp. med. per gen. 5^a. 262. A
Crocum siculum. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 153. H
Crocus, qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 151. C/6°. 170. G/7°. 179. C/8°.
190. F/9°. 5^a. 201. G/de oculis. 7^a. 188. H
Crocus qualis sit, & qui laudatur. 1°. de antidotis. 5^a. 106. B
Crocus calidus est in secundo ordine siccus in primo. 7°. de simp. medica-
men. facul. 5^a. 53. C
Crocum ebullit linteolo illigatum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. C
Crocum bullit in sacculo stipa contexto. 7°. de comp. med. se. lo. 5^a. 181. C
Crocum omne uires habet leuiter stypticantes. de simp. med. Sp. 81. E
Crocus adstringit concoquit, & discutit. 4°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 150. H
Crocus adstringit, concoquit, & putrefactiones corrigit. 8°. de compo. si.
med. secundum locos. 5^a. 194. F
Crocus mediocriter adstringit. 7°. de simpli. medi. fac. 153. C/4°. de com-
po. med. sec. loc. 149. H/151. D/5°. 159. B/6°. 5^a. 167. C/5°. methodi
medendi. 31. G/14°. 7^a. 92. B
Crocum adstringens siccum. 5°. meth. med. 7^a. 32. E
Crocus concoquit. 7°. de simp. med. fac. 53. C/4°. de compo. medi. sec. loc.
149. H/150. C/7°. 178. E/G/8°. 5^a. 189. B
Crocus maturat. de oculis. 7^a. 189. D
Crocus concoquit cum adstrictione. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. A
Crocus secundum plurimos, uidetur omnes affectiones sufficienter con-
coquere, & dolores leuare. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 178. F
Crocus in uno præstantior Thure, in alio inferior. 4°. de compo. si. me-
dicam. secundum locos. 5^a. 151. D
Crocus humorem fluentem prohibet. de oculis. 7^a. 189. D
Crocum mitigat omnes dolores commixtum collyricis antidotis. de sim-
plic. medicam. Sp. 81. E
ex Croco, & glaucio collyria in aurium dolore. 3°. de compo. si. medica.
secundum locos. 5^a. 141. D
Crocus ponitur in theriaca. de theria. ad Pisonem. 5^a. 92. E
Croci odoratas reddit compositiones. 1°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 128. C
ex Croci odore Galenus patiebatur dolorem capitis. 2°. de compositio.

medicamen. secundum locos. 5^a. 135. D
Crocus lædit caput. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 135. D
Crocus mentem perturbat. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. B
Crocus styrax, myrrha, succus papaueris si largius bibantur, aut demen-
tant, aut mortem inferunt. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 37. C
Crocus in Alexiterias antidotos nō inditur. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. C
Croci & myrrha cur recipit Diamorū. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 167. C
Crocus & myrrha adiuuant se mutuo in penetrando in profundum. 6°.
de comp. med. sec. loc. 5^a. 167. C
Crocum ad oculos ualet. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 152. G/
de cathart. Sp. 95. B
Crocum ad oculorū dolores. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7^a. 152. G
Crocus bonus cum lacte instillatus in oculorum dolore. 4°. de composit.
medic. secundum locos. 5^a. 157. F
Crocus mansuetissimus pro stomaticis. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 171. E
Crocus inflammato iecori conuenit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. D
Crocus ad uteri, & uesciæ ulcera aptus. 9°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 205. D
Crocus paucam decoctionem patitur. de medic. fac. parab. 7^a. 174. G
Crocus per cocturam amittit uires. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168. E
Crocum torrefactum. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. F/6°. 5^a. 174. H
Croci fasciculus pro spathula. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. F
Croci sex. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 252. G
cū Croco eiusdē fere gñis est melilotū. 4°. de cōp. medi. sec. loc. 5^a. 151. D
CROCEVS color que modo appareat flauus in humorum permistio-
ne. in prognost. comment. 2°. 4^a. 202. E
Crocea est caro maxillarum. de anat. uiu. Sp. 55. H
Crocea est urina laborantibus ex tristitia, cogitationibus, uigilijs. de dy-
namidijs. Sp. 34. A
Crocea urina, si guttatim stillando fuerit egesta, uentris constrictionem
malam cum animi turbatione, & angustia ostendit. de dynam. Sp. 34. B
Crocea urina, et turbulenta cum nebulis non bonis, aut longinquam egri-
tudinem, aut mortem futuram dicit. de dynamidijs. Sp. 34. B
Crocea urina, & spissa in synocha laborem, et dolorem, & grauedinem
in hac ægritudine, siue mortem ostendit. de dynamidijs. Sp. 34. E
CROCINVM nardum. 7°. de comp. med. per genera. 5^a. 272. D
Croccum Paccianum collyrium, quale. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. A
Croceū pedicon. i. puerile, inscriptū. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 155. F
Crocium unguentum, quale. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 129. H
Crocium unguētū rarefacit & discutit. 9°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 197. F
Crocium syriacum. 7°. de comp. med. per genera. 5^a. 272. E
CROCOSVS Andromachi. 5°. de comp. me. per genera. 5^a. 251. G
CROMYON, id est cæpa. 7°. de simpl. med. fac. 5^a. 53. D
CROTAPHITAE musculi, id est tpales, q. de musc. diff. 1^a. 44. G
Crotaphitæ. in prognost. com. 1°. 4^a. 191. C
Κρότωνες dicuntur ricini. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. F
Crotones. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. D
CRVCIATV ingēti turbatis ptissima nō est dāda. de ptis. 2^a. 47. H
CRVDELIS hominis officium quod. 12°. meth. med. 7^a. 75. A
CRVDITAS, quæ apestia, dicitur. symptoma id, cum nulla omnino
est ciborum alteratio. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. F
Cruditas nō solū mala concoctio est uitii actionis. de sympt. diff. 3^a. 11. C
Cruditas in tertia coctione. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. A
Cruditas non est concoctio tarda. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 194. B
Cruditas sola quæ sit. 8°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 194. B
Cruditas quo modo fiat in uentriculo. 1°. de loc. affect. 4^a. 5. B
Cruditatis causa est fundus uentriculi. 5°. de loc. affe. 4^a. 33. A
Cruditatis quando sit. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 112. C
Cruditates quibus fieri possunt & curari. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 191. F
Cruditates uentris profluvia difficiles anhelitus, & anginas, tussēsq; ne-
cessarium est fieri his, qui humidiores sunt siue cerebro tantum, siue
corpore uniuerso. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
Cruditates generant causas procatarcticas. de nat. hu. cō. 2°. 7^a. 181. G
Cruditatis cause sunt coquorū in patinis appatus. 3°. de alim. fa. 2^a. 31. D
Cruditatem creat fluxio frigida. 6°. de sanit. tuenda. 2^a. 98. F
in Cruditate peior est transmutatio in peregrinam qualitatem, quā si
cibus non mutetur. 8°. de comp. med. secundum loc. 5^a. 194. B
Cruditates facit ciborum copia. intr. Ifa. 55. C
Cruditas fit ex cibis boni, & mali succi. de bon. & uitio succ. 2^a. 39. D
Cruditas ex malis cibis peior est. de bon. & uitio succ. 2^a. 39. D
Cruditas in uasis sanguinis accidit. 3°. de sympt. caus. 3^a. 24. H
Cruditatem nullam factam esse in animalibus indicant acinus, & sesama
deiecta, secundum Erasistratum. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. B
r ij in Crudi-

in Cruditatibus, et biliosis morbis residētia diuersa. de mor. tēp. 3^a. 89. F
 Cruditatem magnam ostendunt aquosae urinæ: tales enim sunt albæ per-
 spicuae, & præterea flauam bilem totam ad caput rapi, præsertim in
 phreniticis. com. 4°. apho. 72°. Ex. 35. F
 Cruditatis signa cum primo morbi principio statim inuadunt, & nonnun-
 quā posterius apparent, sicut & mortis signa. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. H
 Cruditatis signa diutinum quidem ex necessitate morbum significant, sed
 quantum in ipsis est, neq; moriturum, neq; euasurum e morbo homi-
 nem ostendunt. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. D
 Cruditatis signum quæ urina semper est. 1°. de cris. 4^a. 131. C
 Cruditatem significat tenuitas urinarum. de uictus ratio. in morb. acut.
 com. 4°. 7^a. 141. A/ quæ sita. in Hipp. Sp. 113. E
 Cruditatem aut concoctionem eorū, quæ in uentre coquantur, per aluum
 excrementa indicant ex sua forma, quæ in cerebro per nares, quæ in
 urinis per urinas, in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 112. A
 Cruditatē qualia sputa sequuntur. de uic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 123. B
 Cruditates extrema in sputis & mucro, quando, de tot. morb. tēp. 3^a. 88. H
 Cruditatem ferre non potest à morbo liber, antequam sit refectus. ad
 Thrasibulum. 2^a. 102. E
 Cruditates potius debent stare circa iecur, quàm ire ad principales par-
 tes. 12°. methodi medendi. 7^a. 76. B
 à Cruditatem corporis status. 3°. de san. tuen. 2^a. 80. H
 Cruditatem laborantes sentiunt nocumentum in parte imbecilla. 3°. de sym-
 ptom. caus. 3^a. 30. D
 Cruditates si cauerent homines, nunquam morbo corripentur. de bon.
 & uitio succ. 2^a. 35. A
 Cruditates uitandæ. de bon. & uitio succ. 2^a. 34. D
 Cruditates quid portendant. de const. ar. Isa. 42. F
 Cruditates ægritudinem significat. ars med. Isag. 68. A
 Cruditatem nullū symptoma necessario sequitur. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. D
 Cruditatis magnitudo, ac dīa, & sensus facilis, & particularū robur, et
 imbecillitas diuersa gignunt symptomata. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. C
 Cruditates magna & maiora, & plura symptomata creat: parua contra,
 pauciora minoraq; 3°. de symp. caus. 3^a. 30. C
 Cruditates circa stomachū multos facit affectus. 8°. de cō. me. se. l. 5^a. 191. F
 Cruditates facit morbos. introd. Isa. 55. C
 Cruditates, morbi est principium. de tot. morb. temp. 3^a. 88. E
 Cruditates sūt cāe recētes ac pīquæ morborū. de na. hu. c. 2°. 7^a. 180. F
 Cruditates est causa infinitorum morborum. de bon. & uitio suc. 2^a. 39. D
 Cruditates cur faciat aluum deicere. de cog. cur. animi morbis. 2^a. 54. G
 ex Cruditatem diarrhœa quibsdā excitat diarrhœa febrē. 8°. met. me. 7^a. 53. B
 Cruditatem morbi, inedia, cibosq; tempestiue sumptos quo modo sequa-
 tur uigilia. de uict. ratio. in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 123. A
 ex Cruditatem uentriculi capitis dolor. de remed. par. fac. 7^a. 153. G
 in Cruditatibus eleuari præcordia cibos postredie eructantibus, collige.
 de sal. dieta. 2^a. 43. A
 Cruditates multas hñtes hñt turgida p̄cordia. 4°. de sanit. tuen. 2^a. 84. H
 Cruditates habentes facile inflatus incidunt. 4°. de sani. tuen. 2^a. 84. H
 post Cruditates flatu hypochondriaco laborantes uehementius infestā-
 tur. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. H
 ex Cruditatem principium melancholiæ. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. B
 Cruditatem asidua cur melancholici laborent. de mel. ex Gal. Sp. 109. E
 Cruditates uehementis quandoque animi defectum attulit. 1°. de arte curat.
 ad Glauconem. 7^a. 98. E
 cum Cruditatem syncopen habentium pulsus. 12°. meth. med. 7^a. 76. B
 ex Cruditatibus syncopæ quæ contraria. 12°. meth. med. 7^a. 76. B
 Cruditatibus multis laborantes tremunt. 2°. de symp. caus. 3^a. 20. E
 Cruditatem laborantes quiescunt ne horreant. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. D
 Cruditatem laborantes pruritu exercentur. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. H
 ex Cruditatibus recentibus plethora. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. A
 ex Cruditatibus quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. C
 ex Cruditatem febris diaria. 8°. methodi medendi. 7^a. 53. B
 ex Cruditatem febris pessima in biliosis naturis. 8°. meth. med. 7^a. 53. B
 Cruditatem habentes quare aliqui in febrem incidere, alij non. 1°. de dif-
 feren. febrium. 3^a. 31. H
 Cruditates cur in pueris. in prognost. com. 3°. 4^a. 210. C
 Cruditates multæ quos morbos cānt in pueris. cō. 3°. apho. 26°. Ex. 25. F
 Cruditates calculos renum gignit. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 194. D/E
 Cruditates, ebrietates, et oculū faciūt podagrā. c. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Cruditates ostendit exercitationē fieri non debere. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. F
 Cruditatem aut corpus plethoricum habentes non sunt in balneo inungen-
 di. 2°. de simp. med. facul. 5^a. 15. H

Cruditati balnea obsunt. de marcore. 3^a. 48. A
 Cruditates quare indigent. 12°. meth. med. 7^a. 75. F
 Cruditates quo modo soluantur. de bon. & uitio succ. 2^a. 35. A
 ad Cruditatem uentriculi. de medic. fac. parab. 7^a. 172. E
 Cruditates moderata ex mora in lecto curatur. 8°. de composit. medicam.
 secundum locos. 5^a. 191. G
 Cruditatibus omnibus maxime remedio est dormire per se. de uict. ratio.
 in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 148. E
 Cruditatū copiam hñtibus piper longū est dandū. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. H
 Cruditates in primis uenis quo modo sit curanda. 4°. de sani. tuen. 2^a. 87. C
 Cruditatum copiam in primis uenis habentes, quibus debent nutriri. 4°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 85. G
 Cruditati in primis uenis datur diatrion pipereon simplex. 4°. de sani-
 tate tuenda. 2^a. 87. D
 Cruditates in extremis uenis quo mō curanda sit. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. C
 Cruditatibus unicum remedium aliquid per aluum excernere. 1°. de ali-
 mentorum facult. 2^a. 11. B
 à Cruditatem morbi nihil ab excretionibus adiuuantur. in 1^m. de morbis
 uulgaribus, com. 1°. 3^a. 111. D
 quando Cruditates adest humorū, & à causis morbum facientibus natura
 grauatur, impositū est aliquid bñ euacuari. cō. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Cruditates si adhuc adsit in septimo die, non potest morbus uigesimo die
 finire. 1°. de diebus decre. 4^a. 151. C
 Cruditates quo modo prohibet sanguinis missionem. de curan. ratio. per
 sang. miss. 6^a. 17. D
 ad Cruditates asiduas. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. C
 CRVDAE aquæ quæ uocentur ab antiquis. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 4°. 3^a. 182. D
 Cruda aqua glacialis quid faciat. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. D
 CRVDVS humor qualis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206. H
 Crudi humores qui uocentur. 2°. de præfag. ex puls. 4^a. 109. G
 Crudus succus quis proprie sit. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. C
 Crudus succus crassitie & colore assimilatur ei quod subsidet in urinis pu-
 ri simile. 1°. de alim. facul. 2^a. 10. C
 Crudus humor, non pituitosus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206. H
 Crudus humor à Philippo dicitur, qui à Praxagora dicitur uitreus. 2°.
 de differ. feb. 3^a. 37. E
 Crudos ac crassos succos gignit placenta in sartagine cocta ex oleo. 1°.
 de alimen. facul. 2^a. 10. D
 Crudus, & incoctus existit cascus. de uict. rat. i mor. ac. c. 4°. 7^a. 145. D
 Crudos cibos & potus reddit uigilia fortis. de uict. rat. in morbis acutis,
 commentario 2°. 7^a. 125. B
 Crudis humoribus quando homo impletur. 4°. de san. tuen. 2^a. 88. A
 Crudis succis corpus implent balnea post cibum, ideo fiunt cibo iam con-
 cocto. de marc. 3^a. 48. E
 Crudos humores cur acervant pueri. in prognost. com. 2°. 4^a. 206. C
 Crudi senes qui & semicani. in prognost. com. 2°. 4^a. 205. G
 Crudi humores non pñt nutrire, priusq; sint cocti. 12°. met. med. 7^a. 77. F
 Crudi humores cum coquantur, nutriunt. 4°. de sanit. tuenda. 84. H/ de
 uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 2^a. 122. H
 Crudorum humorum plenitudo, qualis. de cur. rat. p sang. miss. 6^a. 18. F
 Crudos humores habentium color. de cur. rat. p sang. miss. 6^a. 18. F
 Crudos humores habentium pulsus. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 18. F
 ob Crudorum humorum multitudinem in capite acervatorum, uel in-
 flammationem, aut spiritum flatuosum, aut sanguinis multitudinem,
 aut bilem mordacem, aut intemperantiam dolor capitis contingit. com-
 mentario 6°. apho. 10°. Ex. 47. D
 ex Cruda pituita minime appetentes fiunt homines. de mult. 3^a. 81. G
 Crudos humores hñtes cur in ediam multū ferat. 12°. meth. med. 7^a. 76. A
 Crudi, & incocti humores quibus redundant, illis animi defectus contin-
 git. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. F
 Crudos succos habent in syncope, qui pulsum paruum, & rarum habent.
 12°. methodi medendi. 7^a. 76. B
 Crudis, & cacochymia plenīs rigor atque horror accidit. de palp. trem.
 conuuls. & rig. 3^a. 55. H
 Crudorum humorum copia cum ulcerosa lassitudine quo modo fiat, &
 quomodo curetur. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. B
 Crudos humores in primis uenis habentes quo modo sint nutriendi. 4°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 84. H
 Crudi humoris copia refertis quod uinū conuenit. de bon. & uit. 2^a. 38. E
 Crudorum humorum copiam habentes in primis uenis nec lauandi sunt,
 nec mouendi, nec exercitandi. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 84. H
 Crudorum

Crudorum humorum copia in primis uenis habentes uomere non debent.
 4°. de sanit. tuen. 2°. 85. H
 Crudos succos multos intus habentes, & foris lassitudinis sensus, quo modo sint curandi. 4°. de sanit. tuen. 2°. 86. A
 Crudi si sint humores an euacuadū, & qñ. de cur. ra. p sang. misf. 6°. 18. F
 Cruda egerentibus non est medicamentum exhibendum. de uictus ratio. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 150. F
 Crudi & fixi humores non obediunt pharmacis. 1°. de crisf. 4°. 128. G
 Cruda quæ sunt dicenda. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 122. H
 Crudum est, quod à particula alterationem non assumit iuxta naturam. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. B
 Cruda excrementa, mucosa, ac sanguinolenta antiqui uocabāt leuitatem intestinorum, secundum Erasistratum. com. 6°. apho. 1°. Ex. 46. C
 Cruda quæ nos uocamus, imputrida antiqui uocare solebant. commentario 6°. apho. 1°. Ex. 46. D
 Crudi humores quo modo differant à pure. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 180. D
 Crudus succus, post cōcoctionē à quo dicat pus. de na. hu. c. 2°. 7°. 180. C
 Crudum extreme in pleuritide est nihil expuere, & est ut in urinis aquosum. 1°. de crisf. 4°. 132. D
 Cruda deijciuntur in febre ardente ex biliosis humoribus quo modo. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 139. G
 Cruda deiciens in febre ardente. in 3°. de morb. uulg. cō. 2°. 3°. 144. C
 à Crudo humore quo modo distinguatur deiectione graecolens. in prognost. commen. 2°. 4°. 199. H
 Cruda & non concocta in malos abscessus deflectunt, & in quos. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 124. E
 Cruda ad malos abscessus conuersa iudicationis carentiam, uel labores, uel tempora, uel mortes, uel corundem malorum reditus portendunt. commentario 4°. apho. 22°. Ex. 29. G
 Crudi succi non sunt reuellendi foras. 4°. de sanit. tuen. 2°. 85. H
 Crudorum humorum copia ubi tanta adsit, ut uires non adsint, non est secanda uena. de cur. rat. per sang. misf. 6°. 18. C
 Crudorum humorum plenitudo, nunquam est tanta, ut uenæ sectionem prohibere possit, ubi morbus est magnus & uires sint ualide. de cur. rat. per sang. misf. 6°. 19. C
 in Crudis humoribus aufert sanguinem, & quo modo. de curan. rat. per sang. misf. 6°. 19. A
 Crudi & crassi humores aut per abscessum, aut per coctionē soluantur. in progn. com. 3°. 4°. 209. G
 Crudi succi debent concoqui. 4°. de sanit. tuen. 2°. 84. D
 Crudos, & incoctos humores concoquit Anethum. 6°. de simplic. medicam. facult. 5°. 43. B
 Crudos humores digeri non sinit somnus. 12°. meth. med. 7°. 75. G
 Cruda allia comesta expurgant in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Crudos, & aquosos humores purgat coccus enidius. de dynam. Sp. 21. F
 Crudos humores in intestinis purgantia. de cathart. Sp. 95. C
 Crudos humores digerens medicamen. de med. exper. Sp. 104. F
 ad Crudum humorem decoctio. secretorum. Sp. 102. E
 ad Crudum humorem lapidosum. secretorum. Sp. 100. D
 CRVDVS morbus qui. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. C
 Cruda cum est materia principium est. 1°. de crisf. 4°. 128. G
 Crudo toto morbo existente aliquando potest fieri coctio in parte. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 116. F
 Crudo in morbo bona iudicatio fieri nequit. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 165. C
 Crudorum humorum urinae quales. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. D
 Crudorū, & biliosorū humorū urina, qualis. in pgn. cō. 2°. 4°. 200. D
 Crudum humorem quo modo significant urinae crassæ, & tenues. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. E
 Crudū morbū significat urina tenuis. in 3°. de morb. uulg. cō. 1°. 3°. 132. F
 in Crudis humoribus urinae processus. de urinis. 4°. 125. D
 Crudam ægitudinem diurnam, & non sine periculo significat urina tenuis, & rutila. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Cruda urina, quæ. de tot. morb. temp. 3°. 89. F / de uictus ratione in morbis acutis, com. 2°. 7°. 122. H
 Cruda & diuturna est urina aquosa. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
 Crude urinae sunt maxime cōtrariæ sanorū urinis. 1°. de crisf. 4°. 126. H
 inter Crudum & coctum mediæ urinae. 1°. de crisf. 4°. 130. E
 Crudus humor quō discernatur à bona hypostasi. de urinis. 4°. 125. D
 Crudus humor per utiles hypostases distinguitur ab inæquali substantia eius. de urinae signi. ex Hipp. Sp. 79. C
 Crudi succi in quibus sanis, & in urinis subsideat. 1°. de ali. fac. 2°. 10. C
 Crudorum humorum crassitiem, & flatuosam turbationem significant

urinae conturbatae. in 3°. de morbis uulg. comment. 1°. 3°. 131. F
 Crudus, & albus humor cum urina excretus euenit, ut subsideat præbeatq; uidendam utilem hypostasem. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. G
 CRVDI tumores, id est duri, & renitentes, mali: molles, boni. com. 5°. aphorismo 67°. Ex. 45. C
 CRVDA tubera quæ sint, secundum Hipp. 4°. de loc. aff. 4°. 24. D
 CRVOREM distinguit à sanguine. de urinis. 4°. 124. B
 Cruorem uocat sanguinem incoctum Galenus. de urinis. 4°. 124. B
 Cruor quando eijcitur à capite, uel ab eius partibus, quid considerandum. 4°. de locis affectis. 4°. 25. H
 post CRVENTA biliosa expuuntur. i 6°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 179. C
 Cruentæ deiectiones unde. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. B
 Cruentæ dysenteriae causæ. quæ. 5°. de loc. aff. 4°. 35. D
 Cruoris tenuis sanies similis carniū ablutioni in iccoris inflammatione. 5°. de locis affectis. 4°. 34. G
 Cruor saniosus primo ex mesenterio affecto excernitur, postea crassus & feculentus. 5°. de loc. aff. 4°. 35. D
 Cruoris multi ac uniuersim fluentis subita euacuatio significat uenæ ruptionem. 4°. de loc. affe. 4°. 28. A
 Cruentæ excretiones liuidæ, fœtidæ, & biliosæ, si bene excernantur, sunt bonæ. com. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
 Cruenta deicientes extra febrem spontaneis ægitudinibus affliguntur. de nat. hum. com. 2°. 7°. 179. G
 Cruenta deicientes extra febrem quo uictu sint regendi. de natura humana. com. 2°. 7°. 179. G
 Cruenta excrementa in his uidit Galenus, qui dimiserant exercitia consueta. de nat. hum. com. 2°. 7°. 179. H
 Cruor serosus à carnibus bubulis dum torrentur destillans. 3°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 143. F
 Cruor destillans à iecore affato. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 158. D
 Cruenta ulcera. 5°. meth. med. 7°. 29. G
 ad Cruenta ulcera. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 211. C
 ad Cruenta uulnera. 3°. de cōp. med. p gen. 234. H / 235. B / 6°. 5°. 258. F
 Cruenta uulnera glutinat Aloe. q. animi mores. 1°. 317. D
 ad Cruenta uulnera non adeo magna glutinanda. 2°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 220. F
 ad Cruenta glutinanda. 2°. de cōp. med. per gen. 219. G / 6°. 5°. 256. D
 ad Cruenta recentia. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246. G
 ad Cruenta. 2°. de comp. med. per ge. 225. G / 5°. 5°. 245. G
 ad Cruenta medicamenta extrinsecus. introd. Isa. 58. B
 Cruenta medicamenta ex bitumine fiunt. de fract. com. 3°. 7°. 242. E
 Cruentum medicamentum, quale sit. de fract. com. 3°. 7°. 242. D
 Cruenta medicamenta quæ sint. de artic. com. 4°. 7°. 286. A
 Cruenta medicamenta mediocriter exiccant. de arti. com. 2°. 7°. 268. D
 Cruenta medicamenta irrigata. de artic. com. 4°. 7°. 286. H
 Cruentum medicamentum pro contusis. de fract. com. 3°. 7°. 245. B
 CRVRA, & brachia, à græcis Κῶλα. i. membra longa, appellantur. de cucurb. scar. 6°. 4. D
 Crus significat totum à coxa infra. de inæqu. intemp. 3°. 43. D
 Crura, et brachia sunt posteriora i fœtus formatione. 1°. de sem. 1°. 331. E
 Crus quandoq; exit ante caput in partu, sed est partus difficilis. 15°. de usu partium. 1°. 213. A
 Crurū dissectio quō faciēda, et unde incipiēda. 2°. de anat. admi. 1°. 69. F
 Cruris anatomia ppter quid pposuit Galenus. 2°. de anat. adm. 1°. 69. D
 Crura hominum meliora cruribus ceterorū animalium. 3°. de usu pt. 1°. 127. G
 Crus mulieris, quale. de artic. com. 3°. 7°. 277. F
 Crus cur non unum integrum ac simplex. 3°. de usu par. 1°. 134. E
 Cruris ossium differentia. de fract. com. 3°. 7°. 249. C
 Crura cur non sunt longiora aut breuiora. 17°. de usu par. 1°. 221. H
 Crus cur non habet multas articulationes. 3°. de usu par. 1°. 134. E
 Crus diuiditur in femur, tibia, & pedem. de inæqu. intemp. 3°. 43. D
 Crus est maius tibia. 2°. de usu par. 1°. 128. F
 in Crure tibia, qualis in manu cubitus. 3°. de anat. admin. 1°. 74. A / de fract. comment. 2°. 7°. 232. H
 in Crure femur est, quale in manu brachium. 3°. de anat. adm. 1°. 74. A / de fract. comment. 2°. 7°. 232. H
 in Crure pes ē, qualis i manu extrema manus. 3°. de anat. adm. 1°. 70. A
 Cruri pedis pars subiecta non habet nomen, sed componitur ex tribus ossibus. 3°. de usu partium. 1°. 129. G
 Cruribus quo modo utatur simia. 3°. de usu par. 1°. 135. E
 Cruribus collum æquale quæ animalia habeant. 8°. de usu par. 1°. 165. B
 Crura longa hñtes aues, cur hñt collum longum. 11°. de usu par. 1°. 185. A
 r iij Crura longa,

ur a longa, & gracilia cur sunt exanguibus locustis, & apibus, non autem multa sicut reliquis insectis. 3°. de usu par. 1°. 128.D
 Crura anteriora similia sunt posterioribus in ceruis, canibus, & equis. 3°. de usu partium. 1°. 127.F
 Crura cur non insunt piscibus. 11°. de usu part. 1°. 187.D
 Crurum partes externa habent positionem minus præcipuam internis. 16°. de usu partium. 1°. 220.H
 Crurum arteria unde nascantur. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 233.B
 ad Crura arteria quomodo incedunt. de uen. art. diff. 1°. 59.D
 Cruris arteria quomodo ramificetur, & eat. 3°. de anat. adm. 1°. 79.C
 in Cruribus uenæ, & arteria se contingunt. 9°. de usu part. 1°. 172.H
 in Crura natura proprias mittit uenas per superficiem sine arterijs. 16°. de usu partium. 1°. 221.A
 Crurum uenarum sectio. 3°. de anat. adm. 1°. 78.H
 Crura nutriētes uenæ unde oriantur. de ijs q̄ in med. fi. cō. 3°. 7°. 220.E
 Crurum uenæ unde oriantur. de ue. art. diff. 1°. 58.E
 ad Crura quauia tendunt uenæ & arteria. 16°. de usu part. 1°. 218.D
 ad Crura q̄ ferantur uasa, cur interne feruntur. 16°. de usu par. 1°. 219.F
 ad Crura magnæ uenæ diuisio unde fiant. de ue. art. diff. 1°. 58.F
 ad Crura magnæ uenæ diuisio quomodo deriuetur. de uen. art. diff. 1°. 58.F
 Cruris uena intrinseca in tres partes diuiditur. de uen. art. diff. 1°. 58.F
 ad Crura delati nerui à dorso medulla. de artic. com. 3°. 7°. 281.F
 ad Crura cur non mittantur nerui à cerebro. 16°. de usu par. 1°. 215.E
 ad Crura nerui quomodo ferantur. 16°. de usu partium. 1°. 218.B
 in Cruribus, et manibus eadē est rō neruorū. 16°. de usu part. 1°. 218.A
 Cruris & manus nerui quomodo differant. 16°. de usu par. 1°. 218.A
 Crurum, & pedum neruorum forma differt à forma neruorum brachiorum, & manuum. de anat. uiu. Sp. 54.C
 Crura hirta cur salacitatem significant. 2°. de temp. 1°. 19.G
 Crura dura & macra non significant corporis siccum temperamentum. 2°. de temp. 1°. 20.H
 Crura quibus sunt macra, quando sicci. 2°. de temp. 1°. 20.H
 Crura quibus sunt crassa, quando humidi. 2°. de temp. 1°. 20.H
 Crura dispersa significant delirium. in prognost. com. 1°. 4°. 193.H
 Crura cur animalibus tribuit natura. 15°. de usu part. 1°. 213.D
 Crura propter quid facta. 2°. de mot. musc. 1°. 315.F / 4°. de præfag. ex pulsibus. 4°. 120.F
 Crurum scopus ad currendum, & ad firmandū. 3°. de usu part. 1°. 131.F
 Crurum ossa & tibiae, & pedum sunt ad sustentamentum sensus & motus. de anat. uiu. Sp. 55.C
 Crus facit ut moueamur, pes uero ut nō cadamus. 3°. de usu par. 1°. 129.B
 Cruribus per ossa innitimur. 17°. de usu partium. 1°. 222.F
 Crurum motus uoluntarius. 2°. de mot. musc. 1°. 314.H
 Crus instrumentum. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26.C
 Crus inter instrumenta secunda numeratur. de diff. morb. 3°. 3.B
 Crus ambulationis instrumentum ut conuenit sapienti animalis. 3°. de usu partium. 128.H / 1°. 129.B / de diff. resp. 3°. 58.G
 Crurum actio quæ. 15°. de usu partium. 1°. 213.F
 Cruris uniuerſi actio ambulatio. de const. ar. Isag. 36. H / 3°. de usu partium. 135.C / 17°. 222.F / 6°. de decret. Hippoc. 1°. 260.A / 1°. methodi medendi. 7°. 6.B
 Crus dexterum non plus sinistro ambulare cognoscitur. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 2°. 3°. 169.C
 Crus firmum magis laborat ambulante. 15°. de usu partium. 1°. 213.F
 Crura in hominibus sunt linea recta. 3°. de usu partium. 1°. 128.D
 Crura in brutis faciunt angulum rectum. 3°. de usu partium. 1°. 128.D
 Crurum figura sine dolore, quæ. 2°. de mot. musc. 1°. 315.F
 Cruris figura paulo minus porrecta est sine dolore. 6°. met. me. 7°. 41.C
 in Cruribus idē est quod est sine dolore, et mediū. 2°. de mot. m. 1°. 315.F
 Cruris motus agitatio totius. de const. ar. Isag. 36. A
 Crus quoque uersus circumagitur. 12°. de usu partium. 1°. 194.A
 Crurum ossa à musculis mouentur. 17°. de usu partium. 1°. 221.C
 Cruris musculorum ortus, & quo tendant. 15°. de usu partium. 1°. 213.G
 Crus mouens musculus. de mult. 3°. 78.A
 Crus à quo musculo fiat firmum & quomodo. 15°. de usu par. 1°. 213.H
 Crurum actionis robur in quibus consistat. 3°. de usu partium. 1°. 135.C
 Crura curua habentes firmiter stant. 3°. de usu partium. 1°. 131.D
 Cruris curuatio quo modo fiat. de const. ar. Isag. 36. H
 Cruribus non possunt pueri propter molliem firmiter inniti, commentario 6°. aphorismo 32°. Ex. 49. H
 Crus quo musculo inuertunt pueri in palestris cum alteri femori iniiciunt. 2°. de anat. adm. 1°. 69.G

Crus quibus facile flectatur. 2°. de motu musc. 1°. 315.F
 ad Cruris tensionem qui musculi faciant. 2°. de anat. adm. 1°. 70.E
 Cruris extensio quo modo fiat. de const. art. Isag. 36. H
 Crure toto, & uehementer, & exacte tenso quando indigemus. 3°. de usu partium. 1°. 135.C
 Cruris extrema tensio fit cum stamus. 15°. de usu partium. 1°. 213.F
 Crura propter quid magis extensa sint. 2°. de motu musc. 1°. 315.F
 Crus, & brachium extensa mouētia mouēt. de palp. trem. cōuuls. 3°. 52.A
 Crus si attollatur, quo modo se habeant musculi. 15°. de usu par. 1°. 213.F
 Crurū neruis affectis, ac musculis tollit ābulatio. 17°. de uf. p. 1°. 222.F
 Crura quomodo exercentur in paruæ pile ludo. de par. pil. exer. 2°. 49.A
 Crurum exercitationes, quæ. 2°. de sanit. tuenda. 2°. 74.H
 Crurum mediæ partes si opportune offensionibus sint, quam exercitationem desiderant. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90.A
 Crurum exercitatio quando maior, et quando minor in ludo paruæ pile. de par. pil. exer. 2°. 49.F
 Crurum exercitatio quibus uitanda sit. 5°. de sanit. tuenda. 2°. 90.A
 Crura gracilia quo modo fiant crassiora per arte. 5°. de san. tu. 2°. 90.C
 Crurum exilium puerum tredecim annorum pulchrum reddidit Galenus. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90.C
 in Cruribus quæ faciāt impedimētū in motibus. 1°. de mo. mu. 1°. 308.G
 Crura quo modo uitantur in figura. de caus. morb. 3°. 8.F
 Crura introrsum, aut extrorsum habentes, aut pedum plantas leuigatas, cur deterius eunt. de diff. morb. 3°. 4.A
 in Cruribus bleſum quid sit. de caus. morb. 3°. 8.D
 in Crure bleſitas altera propter femoris positum. 3°. de usu par. 1°. 131.C
 in Cruribus rhæbum quid sit. de caus. morb. 3°. 8.G
 Crus cum tenditur, uel uiolenter conuellitur, est uitium unius nerui, qui particulam mouet. 1°. de symp. caus. 3°. 19.D
 Cruris claudicatio quo significetur. 17°. de usu partium. 1°. 222.F
 Crus longius est, si coxæ articulus intro exceſſerit. de ar. cō. 3°. 7°. 276.C
 Crura per ambulationem læduntur. 5°. de san. tuen. 2°. 89.H
 à Cruribus febris per motum incipit. de caus. procatar. 3°. 98.G
 Crura quo modo pulſu priuabis. de usu pulſ. 1°. 227.D
 Crurū dolorem facit erui usus. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 183.C
 Crura dolent concepto in bilis horis. de spermate. Sp. 37.C
 Crura cur doceant in lapide renū. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 155.H
 Cruris stupor ostendit renem qui patitur, & quo modo fiat. de ren. af. fect. dign. & med. 7°. 192.H
 in Cruribus uenæ cur uaricosæ. 2°. de clemen. 1°. 9.A
 in Cruribus, & testibus sit uarix. 13°. meth. med. 7°. 86.G
 in Cruribus, & coxis fiunt uarices. com. 6°. aph. 21°. Ex. 48.D
 Cruribus quandoq; uarices exciduntur. 14°. meth. med. 7°. 90.G
 in Crure si sit fluxio, uena cubiti secanda, uel uomitus prouocandus est. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 162.C
 Cura si tuberculis affecta sint in febribus, qñ sāguis ē naribus pfluat modicus uel multus, qd significet. de uic. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 142.C
 in Cruribus scirrhus habet quatuor tempora. de tot. mor. tēpe. 3°. 89.C
 ad Crurum inflationem emplastra duo. de dynamidijs. Sp. 30.A
 Crurum inflationes scalpello icidūtur, et oleo irrigantur. de sec. Isag. 18.C
 Crura uiciēda sūt si in manibus phlegmone ē orta. 13°. met. med. 7°. 83.B
 in Crurū phlegmone quid fugiēdū, & qd agendū. 13°. met. me. 7°. 82.A
 Crura inflammata debent quiescere. 1°. de diff. resp. 3°. 58.G
 Crure inflammato laxantur manus. de sectis. Isag. 18.C
 in Cruribus si ē phlegmone, manus uinciendæ sūt. 13°. met. me. 7°. 83.B
 Crurum, & brachiorum uincula reuellunt. de cucur. scar. 6°. 4.F
 Crura scarifica manu laborante. 13°. meth. med. 7°. 81.B
 Crure altero laborante alterum scarifica. 13°. meth. med. 7°. 81.B
 in Cruribus scarificatio ad quid sit utilis. de cucur. scar. 3. H / 6°. 4.B
 Crura scarificata capiti profunt. de hirud. reuuls. cuc. et scar. 2. F / 6°. 3.F
 Crurum scarificatio à pestilentia liberat. de cucur. scar. 6°. 4.B
 Crura scarificanda sunt, ubi suppressæ sunt hæmorrhoides. de hirud. reuuls. & scarif. 2. F / 6°. 3.F
 Crurum scarificatio quibus mulieribus conueniat. de curan. ratione per sang. miss. 6°. 18.F
 in Cruribus uenis sectis non parum leuantur inflammationes in uuluis. de præfag. exper. confr. Sp. 78.C
 Crurum uenæ sectionem petunt membra infra iecur. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 156.A
 ex Crure euacuatione facta uno die ischiadas curauit. erat uero ischias non ex frigore sed impletis sanguine quæ sunt in coxa uenis. de cur. ratio. per sang. miss. 6°. 20.F
 Crura

Crura picari quibus conducit. 5°. de sanit. tuenda. 2°. 90. B
 à Crure uidebatur ueluti aqua frigida ascendere adolescenti ad caput. 3°. de locis affectis. 4°. 19. F
 Crurum effœminatio, quæ in 6°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 157. B
 in Crure solus pes resoluitur, & q̄ sub genu sunt. 3°. de lo. aff. 4°. 20. H
 Crus totum interdum resoluitur. 3°. de locis affectis. 4°. 20. H
 Cruribus resolutis ob affectum aliquem eam spinalis medullæ partē quæ iuxta lumbos est infestantem, errant qui remedia cruribus adhibent, non spine. 5°. de locis affectis. 4°. 35. C
 Cruris corpus deorsum fertur, uirtus attollit, ac sustinet. 2°. de symptom. caus. 3°. 20. A
 Crura non secus ac si resoluta sint iactare, quid significet. de ijs quæ in medicatrina fiunt, comment. 1°. 7°. 198. B
 Crus lapideum sibi esse quidam somniabat, qui paralyticus fiebat. de dignot. ex insom. 4°. 213. D
 Crura resoluta sanata sunt per medicamentum aptatum lumbis. 4°. de locis affectis. 4°. 25. B
 ad Crurum mollificationem secretorum. Sp. 100. D
 Crurum, & brachiorū uulnerū differentia. de fract. com. 2°. 7°. 238. F
 Crurū ulceribus confert sectio uenarum post aures. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Crus cum uulnere luxatum, quare non reparatur. de subfig. 154. 33. G
 ad Crura defendenda quibus fasciis utatur uenatores. de fasciis. Sp. 293. G
 pro Cruribus fractis instrumenta. 7°. de usu partium. 1°. 161. G/ 6°. methodi medendi. 7°. 41. G/H
 in Cruribus fractis cur canali uti nō debemus. de fract. cō. 2°. 7°. 239. B
 in Crure quātus canalis fieri debet. de ijs q̄ in medic. fi. cō. 3°. 7°. 216. D
 pro Cruribus fractis laquei. 6°. meth. med. 7°. 41. H
 Crus, & brachium hñt diuersam deligationē. de fract. cō. 2°. 7°. 239. A
 Crure altior quo modo debet esse pes. de fract. com. 2°. 7°. 238. E
 Crura extensa in qua figura sine dolore possunt diutius teneri. de ijs quæ in medicat. fi. comment. 3°. 7°. 217. D
 Crus, seu femur si comminutum sit, ubi callus circumdatur glossocomum admouetur. de machin. 7°. 310. G
 Crus non nunquam aufertur. de diff. morb. 3°. 4. G
 CRURA suū, et pedes dātur in siccis q̄ sanātur. 7°. met. me. 7°. 46. A
 Crus pulicis præstantius omni sculptura. 17°. de usu partium. 1°. 222. E
 CRURA, pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Crura organorū ex materia robustior fieri debent. de mach. 7°. 309. D
 Crura in organis quæ sint. de machin. 7°. 309. F
 Crura in organis immobilia sunt. de machin. 7°. 310. F
 Crura adiuncta organorū ex robustiore mā fieri debēt. d̄ mac. 7°. 309. D
 Crura adiuncta quid faciant in organis. de machin. 7°. 310. F
 Cruribus quæ subijcitur capsula, qualis. de fract. com. 2°. 7°. 239. D
 CRUSTA uelut operculum fit corporibus sanguinem profundentibus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. E
 Crusta ex quibus generetur. 5°. meth. med. 7°. 31. C
 Crustam quæ faciunt, qualia esse debent. 5°. meth. med. 7°. 31. D
 Crusta fit ab igne, qui sanguinem sistit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. E
 Crustas efficit calx uiua. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
 Crustas excitat chalcitis cruda. de theria. ad Piso. 5°. 97. E
 Crustam nō facit, nec septicus est (ut fertur) sanguis equi admissarij. 10°. de simp. medicamen. facul. 5°. 73. D
 Crustas facta quantum particulæ adustum est, tātum de naturali carne deperditur. 5°. meth. med. 7°. 31. C
 Crustam, quam ὀσχεῶν uocant, ceu septum quoddam ulceribus uasorū ueteres excogitarunt. 5°. meth. med. 7°. 30. D
 Crustosum ulcus. 14°. meth. med. 7°. 90. A
 cum Crusta ulcus quomodo fiat. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. C
 Crustæ ulcerū cū sanguine qñ excernuntur. 3°. de symp. caus. 3°. 28. B
 Cruste color in ulcere in pestilentia qualis erat. 14°. meth. med. 7°. 90. A
 Crustam facientibus medicamentis qñ utendum. 5°. meth. med. 7°. 31. D
 Crustam quibus uelis inducere, medicamentum Philoxeni. 3°. de composit. medicamentorum secundum locos. 5°. 148. B
 Crustam inducens ualde generosum. 5°. de composit. medicamentorum per genera. 253. G/H/ 5°. 254. F
 Crustas quæ tollunt. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. H
 Crustas detrahit ononis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 Crustas quæ optime disrumpant. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. B
 Crusta ut cito excidat cephalicum cum melle adhibuit. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 107. B
 Crusta quæ citius, & quæ tardius excidant. 5°. meth. med. 7°. 31. D
 ad Crustas excidentes quæ medicamenta conferant. 2°. de arte curatiua

ad Glauconem. 7°. 107. B
 ad Crustas citra dolorem educendas. 5°. de cōpo. med. per gen. 5°. 250. B
 Crustæ non debent cito decidere. de ijs quæ in medic. fi. cō. 2°. 7°. 210. F
 Crustæ nō sūt temere remouēdæ i sanguinis pfluuiō. 5°. met. me. 7°. 31. D
 Crusta ablata multis supprimi sanguis non potuit. 5°. meth. med. 7°. 31. C
 Crustula, quæ ephelcis uocatur, portendit ulcerationem particulæ, à qua excerni uidetur. 1°. de loc. affe. 4°. 2. F
 Crustulam. i. ephelcidam, quidam expuit tuſsi. 5°. meth. med. 7°. 34. F
 CRVSTAE oris affectus. introd. 154. 59. C
 de Crustis oris. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. G
 Crustis in ore non conueniunt adstringentia. 6°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 172. B
 ad Crustas oris pastillus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. A
 ad Crustas oris. 6°. de comp. med. sec. loc. 171. D/ 172. A/ 8°. 5°. 188. G/ de rem. par. fac. 7°. 158. A
 ad Crustas in faucibus puerorum. de remed. fac. par. 7°. 165. D
 ad Crustas, Archigenis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. B
 ad Crustas, Critonis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. A
 ad Crustas, Heraclidæ. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. D
 ad Crustas faciens medicamentū. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 272. C/E
 CRVSTATA aialia, quæ hñt tenuem testā. 3°. de ali. fa. 2°. 32. C
 Crustata minus salsa sunt, quā testacea. 3°. de alim. fac. 2°. 32. D
 Crustatis animalibus non oriuntur pili. 2°. de temp. 1°. 18. G
 Crustatorum caro si cocta succum salsum deposuerit, aluum sistit. 3°. de alimen. fac. 2°. 32. D
 Crustata cur uitanda sint his, qui tenuante dieta uti uolunt. de atten. uict. ratione. 2°. 45. E
 CRVX marina. de dynamidijs. Sp. 24. B
 CRYPBORCHIS quid. fin. med. 154. 49. D
 CRYSTALLVS lapis quid. de simpl. med. Sp. 86. H
 Crystallus lapis stringit, & lac prouocat. de simp. med. Sp. 86. H
 de CRYSTALLINO humore. 10°. de usu part. 1°. 178. B
 Crystallinum, humorem gracilem appellat. 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. G
 Crystallinus humor cur grando glacialis ab Aristotele appellatur. de anatomia uiuorum. Sp. 48. D
 Crystallina figura qualis. 10°. de usu par. 179. H/ 7°. de decr. 1°. 270. H/ de anat. uiu. Sp. 48. D
 Crystallini humoris natura. 9°. de usu par. 1°. 177. F
 Crystallinus humor est pars similis. 1°. meth. med. 7°. 6. D
 Crystallinus qualis sit, & de eius situ, & figura rō. de oculis. 7°. 182. G
 Crystallinus in medio duorum humorum est, & qui sint, & propter quid in medio illorum sit. de oculis. 7°. 182. H
 Crystallinus humor cur in profundo & medio positus sit. de anatomia uiuorum. Sp. 48. D
 Crystallinus humor post corneam. 8°. de usu part. 1°. 167. F
 Crystallinus oculi humor est post albugineum. de anat. par. Sp. 43. D
 Crystallini humoris superfluitas est albugineus. de anat. ui. Sp. 48. E
 post Crystallinum humorem interius uersus cerebrum positus est uitreus humor. de anat. uiu. Sp. 48. D
 Crystallino in quo deseruit uitreus humor. de oculis. 7°. 183. A
 ad Crystallinum humorem ita se habet humor uitreus, ut stomachus ad hepar. de anat. uiu. Sp. 48. D
 usq; ad Crystallinum humorem septē circuli. 10°. de usu part. 1°. 178. D
 ante Crystallinum de tribus panniculis. de oculis. 7°. 183. B
 Crystallinus humor à quo accipitur. 9°. de usu par. 1°. 177. F
 ad Crystallinum humorem à cerebro portio quadam mittitur. 8°. de usu partium. 1°. 167. E
 Crystallinus humor à quo nutriatur. 9°. de usu par. 1°. 177. F
 Crystallini cibi qui sit. de oculis. 7°. 183. A
 circa Crystallinum humor, qualis in ouis. 10°. de usu par. 1°. 179. C
 post Crystallinum humorem spatium est plenum aqua & spiritu. 10°. de usu partium. 1°. 179. F
 Crystallini humoris præcipua utilitas. 10°. de usu par. 1°. 184. C
 Crystallini humoris officium. 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. H
 Crystallinus humor est translucens, ut sit susceptibilis omnium formarū intra se. de anat. uiu. Sp. 48. D
 Crystallinus humor solus à coloribus alteratur. 1°. de symp. cau. 3°. 14. B
 Crystallinus humor principalissimū instrū uisus. de instrō odoratus. 110. G/ 8°. de usu par. 1°. 167. A/ 1°. methodi med. 6. D/ 2°. 7°. 12. G
 Crystallino humore fit uisus. de oculis. 7°. 182. G/H
 in Crystallino humore non fit uisus, ut uisum est Aristoteli, sed in pelli- culis oculi. de util. resp. Sp. 63. C

Crystallinus humor quā rōnē habet in oculo, hāc habet in auribus audien-
di meatus finis, ubi neruo dilatato cōiūgitur. 1°. de sympt. cau. 3°. 15. F
ut **Crystallinus humor** se habet ad uisum, ita interior pars oſis petroſi
ad auditum. de anat. uiuorum. Sp. 48. H
Crystallinus ex intemperie potest laborare. 2°. meth. med. 7°. 12. H
Crystallini humoris morbi in octo tēperamentis. 1°. de sym. cau. 3°. 14. C
Crystalloide arefacta erit noxa perſeuerans & eſſentiae ipſius proprius
affectus. 1°. de loc. affe. 4°. 4. A
Crystallinus humor potest diuidi, & pati ſolutionem unitatis. 1°. de sym-
ptomatum cauſis. 3°. 14. C

CTESIPHONTIS

emplaſtrum. 6°. de cōp.
med. p gen. 5°. 261. C

Ctesiphontis Cerine. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 262. B
CVBARE humi plus lēdit conſiſtentes, quā iuuenes. comment. 3°. aphorismo 30°. Ex. 26. D
Cubare humi numeratur inter cauſas quibus iuuenes corripuiuntur mor-
bo comitali. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26. C
Cubare humi numeratur inter cauſas, ob quas iuuenibus accidunt ſangui-
nis ſpuitiones. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26. C
Cubare quo modo aeger debet, in prognost. com. 1°. 4°. 193. C
Cubare ſupinum non bonum, in progn. com. 1°. 4°. 193. E
Cubare in uentrem quo modo malum, in progn. com. 1°. 4°. 193. H
Cubare ſupine quā noxam faciat pectori, in progn. com. 1°. 4°. 194. A
CVBEBARVM drachmā duā ad aperiendum oppilationes, quae ac-
cidunt in membris interioribus, de med. exper. Sp. 106. B
Cubebae ſit mentio ſecretorum. Sp. 102. A
CVBICVLVM quod ſeruat res, quale eſſe debet. 11°. de ſimplicium
medicamentorum facultatibus. 5°. 79. F
in **Cubiculo febricitantium** quae ſunt ſternenda. 10°. meth. me. 7°. 64. E
Cubacula calida ad meridiem. 11°. de ſimp. med. fac. 5°. 79. F
Cubillum diſcrimina omnia non ſunt neceſſaria, ad Thraſ. 2°. 104. D
Cubile praeſter conſuetudinē aut molle, aut durum, aut quod ſub diuo eſt,
laborem facit, de uict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 124. C
Cubile durum extenuat, quia ſollicitat corpus, comprimit, conſtringitq;
itaq; eius in oēm partem incrementū interpellat, de ſal. dia. 2°. 41. D
in **Cubili frigido ſomnum** capiat calida natura tempore calido, in 6°. de
morb. uulg. com. 4°. 3°. 185. E
de **CVBITO**, de oſibus. 1°. 42. H
Cubitus quid ſit, intro. 1ſag. 53. B/2°. de uſu partium. 120. H/2°. de motu
muſc. 1°. 313. F/de fract. com. 2°. 240. C/de artic. cō. 4°. 7°. 286. D
Cubitus quid appellarent nonnulli, de fract. com. 2°. 7°. 231. G
Cubitus, oſ ſolū uocatur apud Hippocratem, de fract. com. 2°. 7°. 236. E
Cubitus pars manus, 2°. de uſu par. 1°. 120. H/de inaeq. intēp. 3°. 43. D
Cubitus in manu qualis in crure tibia, 3°. de anat. adm. 1°. 74. A/de fract.
comment. 2°. 7°. 232. H
Cubitus quot oſium ſit, de fract. com. 1°. 7°. 227. B
Cubiti oſſa in equalia ſunt, de fract. com. 3°. 7°. 249. D
Cubiti oſ longius eſt q̄ radij, de fract. com. 1°. 7°. 224. F
Cubiti particula in duas regiones diuiduntur, 1°. de anat. adm. 1°. 65. G
Cubiti quae pars ſit ἀγκών, de fract. com. 3°. 7°. 249. E
Cubiti gibber, quē grāci ancona uocāt, 3°. de cōp. medi. p gen. 5°. 231. E
Cubiti gibbus quid ſit, de fract. com. 2°. 7°. 240. C
Cubitus, poſſe ſignificare partem cauam, collige ex uerbis Hippocratis
cum inquit, In cubito in laterali morbo, com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. A
in **Cubito oſ paruum** radius dicitur, 2°. de uſu par. 1°. 121. B
Cubito ſub eſt radius, de oſibus. 1°. 43. A
Cubiti oſ maius proprie ulna dicitur, 2°. de uſu part. 1°. 121. B
in **Cubito ulnae finis** craſſior eſt, 2°. de uſu part. 1°. 125. C
in **Cubito cur partes** craſſiores, 2°. de uſu part. 1°. 125. B
Cubiti cur habent mollem ſubſtantiam, 1°. de uſu part. 1°. 115. G
de **Cubiti ſectio**, 1°. de anat. adm. 1°. 65. H
Cubitus ſecandi modus, 1°. de anat. adm. 1°. 65. E
Cubitus ſecandi principium unde, 1°. de anat. adm. 1°. 65. H
Cubiti ſectio & neruorum, 3°. de anat. adm. 1°. 75. C
in **Cubito hnt ſimiae** alios muſculos, quā alia aīalia, de muſc. diff. 1°. 48. B
Cubiti muſculorum numeratio & ortus, ac finis, de muſc. diff. 1°. 48. B
in **Cubito muſculi** tironibus ſunt quindecim, ueteranis decem & ſeptem,
de muſc. diff. 1°. 48. B
Cubiti & extremae manus muſculi ſunt uiginti tres, & quo modo, de uſu
partium. 1°. 120. H
Cubiti & extremae manus muſculorum ſitus, 2°. de uſu part. 1°. 120. H
Cubiti & extremae manus muſculorū utilitas, 2°. de uſu par. 1°. 120. H

intra **Cubitus** diſſecādus muſculus primus oīum, de muſc. diff. 1°. 48. G
intra **Cubitus** ſunt ſeptem muſculis, quorū officium eſt ſteſtere brachia
le, & digitos, & radiū in prouum circūagere, de muſc. diff. 1°. 48. F
Cubitus totum occupantes muſculi quomodo ſint octo, uel ſex, uel ſeptē,
1°. de anat. adm. 1°. 66. F
à **Cubito medio** à foris muſculus, 1°. de anat. adm. 1°. 65. A
inter **Cubitus**, & radiū mediam regionem totam replentes muſculi,
de muſc. diff. 1°. 48. H
in **Cubito muſculus**, in quo omnes errarunt, de muſc. diff. 1°. 48. C
in **Cubiti interna parte**, motus magni muſculi, 1°. de mot. muſc. 1°. 309. G
Cubiti rectam extensionem qui muſculus facit, de muſc. diff. 1°. 48. B
Cubiti oſ extēditur à muſculis, qui in cubito ſunt foris finiētes in ἀγκώνῃ,
1°. de motu muſc. 1°. 311. A
Cubiti de articulatione mouentes muſculi unde oriantur, ac ubi deſi-
nant, de muſc. diff. 1°. 47. H
Cubiti de articulatione extendentes muſculi, qui, de muſc. diff. 1°. 48. A
Cubiti, & ſemoris dīa in articulatione, de fract. com. 2°. 7°. 240. B
ad **Cubitus** neruus tenuis deſertur, 4°. de loc. aff. 4°. 25. B
ad **Cubiti flexum** primum neruum abſumi uidit Galenus, 3°. de anatomi-
cis adminiſtrationibus. 1°. 75. G
Cubiti gibbus, & poples diuerſo mō ſteſtūtur, de frac. cō. 2°. 7°. 240. C
ad **Cubiti curuaturam** nullus neruus, 16°. de uſu par. 1°. 218. C
in **Cubito & humero** quae actio ſit, ad Thraſ. 2°. 104. H
in **Cubito** quibus uena non pulſat, ſunt ſtupidi, q̄ ai mores, 1°. 320. C
in **Cubito** quibus uena pulſat, ſunt ſurioſi & irae praecipitis, q̄ animi mo-
res corporis temperaturam ſequantur, 1°. 320. C
ad **Cubitus** quaecunq; rupta ex dorſo deſcendunt, uenae ſectio ſoluit,
com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
in **Cubiti interno articulo** uenae plures quae ſecari ſolent, de uictus ra-
tione in morbis acutis, com. 2°. 7°. 117. C
ex **Cubito ſanguinis** mittendi tres loci, de cur. rat. p ſang. miſ. 6°. 20. A
Cubiti uena q̄ in qbus affectibus incidēda, de cur. ra. p ſan. miſ. 6°. 20. A
Cubiti uena ſecta quas partes iuuat, de cur. rat. per ſang. miſ. 6°. 20. E
Cubiti uenae ſectionem petunt membra ſupra iecur, in 6°. de morb. uulg.
comment. 1°. 3°. 156. A
Cubiti uena ſecanda, uel uomitus prouocādus, ſi flux io ſit in crura uel pe-
des, in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 162. C
Cubiti uena ſecāda eſt capite uitiato, in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 162. C
à **Cubiti uenae ſectioe** mēſtrua cohibētur, de cur. ra. p ſang. miſ. 6°. 20. E
Cubiti uena interna ſecāda in iecoris phlegmone, 13°. meth. me. 7°. 82. H
pro **Cubiti uena interna** quando ea non apparet, media ſecanda in ieco-
ris phlegmone, 13°. meth. med. 7°. 82. H
Cubiti uenam mediam ſecato melancholico ſanguine abundante, 3°. de lo-
cis affectis. 4°. 18. G
Cubito ſecta arteria qd mali fecerit, de cur. rat. p ſang. miſ. 6°. 21. D/E
ad **Cubiti phlegmonas** ualent oīa tota cruda, 11°. de ſimp. me. fa. 5°. 81. E
Cubiti robori ſi phlegmonē hēat, nō ē ut cōſulas, 13°. meth. med. 7°. 84. E
Cubitos tenuiores habentes quo modo ad naturalem habitum reducantur,
5°. de ſan. tuenda. 2°. 90. D
ex **Cubiti & femorum parte** posteriore magis incipiunt uiris rigores,
com. 5°. aphor. 69°. Ex. 45. D
Cubiti iuncturarum morbi, qui, introd. 1ſa. 59. C
Cubitus per ſe lēdi potest radio inuiolato, de machin. 7°. 320. D
Cubitus quo modo excidat, introd. 1ſa. 60. G
Cubito, cum in aliquam trium partium excidit, aptiſſimus laqueus, de
laqueis. 7°. 306. G
Cubito, femori, humero ſolū aptatur uinculū uariū, de faſcijs. 7°. 293. B
ad **Cubitus** faſcia glomerata, de faſcijs. 7°. 304. H
in **Cubito deligatio** q̄ fieri debet, de ijs quae in medic. ſi. cō. 2°. 7°. 206. C
Cubiti figuratio in deligatione qualis, de fract. com. 1°. 7°. 227. E
ſupra **Cubitos tunica** nō geſtāda, de ijs quae in medic. ſi. cō. 1°. 7°. 202. G
Cubitus diſtortus in ſuperiorem partem quo modo deligandus, de ijs quae
in medicat. ſi. com. 2°. 7°. 213. H
Cubitus diſtortus in inferiorem partem quo modo deligandus, de ijs quae
in medicat. ſi. com. 2°. 7°. 213. H
ad **Cubitus** continendum laqueus, de laqueis. 7°. 307. A
Cubitus in quot partes erūpat, & quō reſtauretur, de machin. 7°. 312. H
Cubitus elapſus quomodo reſtituatur, de machin. 7°. 320. B
Cubitus luxatus quomodo inſtaurandus, de machin. 7°. 314. E
Cubitus, & radius quō inſtaurētur, intr. 1ſa. 60. G/de machin. 7°. 313. D
Cubitus quomodo inſtauratur, de fract. com. 3°. 7°. 250. B
Cubiti gibbi dimotio, & inſtauratio, de artic. com. 1°. 7°. 262. B
Cubiti

Cubiti iunctura difficilius, q̄ genu instauratur. de fract. cō. 3°. 7^a. 250. A
 ad Cubitum restituendū spatha proprie adhibetur. de machin. 7^a. 318. F
 pro Cubito restituēdo in quācūq; partem prolapsa. de machin. 7^a. 318. F
 Cubito quatuor modis praeue subiicitur mitella. de fract. cō. 1°. 7^a. 231. B
 Cubitum luxatum restituit Galenus. de artic. com. 1°. 7^a. 256. B
 Cubiti os crassius uulneratū facilius sanatur. de fract. com. 1°. 7^a. 227. B
 Cubitus sinu laborans quō sanatus. de ijs q̄ in medicat. fi. cō. 2°. 7^a. 212. C
 Cubiti gibbus, et poples dissimili mō implentur. de fract. cō. 2°. 7^a. 240. B
 Cubiti ossis fractura. de fract. com. 3°. 7^a. 250. E
 in Cubiti fractura dies primae. de fract. com. 1°. 7^a. 230. F
 Cubiti ossa quot diebus corroborēt, et istaurētur. de fract. c. 1°. 7^a. 229. H
 Cubiti fracturae quo tempore consolidentur. de fract. com. 1°. 7^a. 230. B
 Cubiti ossa fracta breuiora redduntur. de fract. com. 3°. 7^a. 242. F
 Cubiti fracturae uictus qualis esse debeat. de fract. com. 1°. 7^a. 230. E
 in Cubiti fractura obsonia. de fract. com. 1°. 7^a. 230. F
 in Cubiti fractura a uino, et a carne abstinendū. de fract. c. 1°. 7^a. 230. G
 Cubitus nonnunquam aufertur. de diff. morb. 3^a. 4. G
 CUBITI pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
 Cubiti organorū ex robustiori materia fieri debet. de machin. 7^a. 309. D
 Cubiti ad quem usum in organis. de machin. 7^a. 309. F
 Cubiti cum organa mouentur usui sunt. de machin. 7^a. 310. F
 Cubiti in organis locum mutant. de machin. 7^a. 310. F
 CUBVS quibus constat. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 274. G
 Cubiforme os ubi articulatur. de usu part. 1^a. 130. B
 CVCVLVS quid. de simpl. med. Sp. 83. C
 Cuculus uires habet stringētes, et bñ refrigerātes. de simp. me. Sp. 83. B
 CVCVLI pisces habent duram carnem. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. F
 Cuculi pisces egre concoquuntur, et parium succos crassos et salsos. 3°. de alimen. fac. 2^a. 31. F
 CVCVMER erraticum quid, et eius uires. de simp. med. Sp. 83. A
 Cucumis, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. E
 Cucumeres quidam dulces ex amaris fiunt. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 28. G
 Cucumeres reponuntur. de bon. et uitio succorum. 2^a. 36. H
 Cucumeres sunt frigidi. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Cucumeres sunt humidi. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Cucumis frigidus ē et humidus in scdo ordine. 8°. de simp. me. f. 5^a. 60. B
 Cucumeres minus humidi peponibus. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. B
 Cucumeres non facile corrumpuntur in uentriculo, ut pepones. 2°. de alimen. fac. 2^a. 17. B
 Cucumer agrestis stomachum non euertit. de dynamid. Sp. 21. H
 Cucumer est cibus carēs ferē nutrimento. de ue. se. aduer. Eras. 6^a. 14. C
 Cucumeres sunt mali succi. de bon. uitio succorum. 2^a. 37. F
 Cucumer est cibus crassus. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Cucumeres generant succum frigidum. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Cucumeres gñant uiscosos, crassos, et fridos hūores. de pu. epi. 7^a. 180. D
 Cucumeres comedentes etiam si concoquant, implentur tamen succis frigidis ac mediocriter crassis. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. D
 Cucumeres si non concoquantur in uentriculo, uertuntur in succum letalibus uenenis similem. de bon. et uitio succorum. 2^a. 37. F
 Cucumeres qñ commode sumi possunt. de bon. et uit. succ. 2^a. 39. B
 Cucumeres nullam habent adstringentē qualitātē. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. H
 Cucumeres mouent urinam. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. B
 Cucumeres semen supprimūt, tñ nō corrūpūt. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 38. C
 Cucumeris caro in oculorū doloribus. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 157. F
 Cucumeres maturi minus exiccant, quam amygdala et terebinthi semen. 5°. de san. tuenda. 2^a. 92. C
 CVCVMIS agrestis succus elaterium dr. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 60. E
 Cucumi agrestis qua dosi pituitam educat. de dynamid. Sp. 21. H
 Cucumeris agrestis radix hydropicis utilissima. de dynam. Sp. 22. B
 Cucumeris agrestis radix pro dolore capitis ex frigore. de remedijs paratu facilibus. 7^a. 153. F
 Cucumeris syluestris radix tenuium partium est absque morfu, et lapidem in renibus atterit. 3°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 141. C
 ē Cucumeris agrestis radicibus oleum faciebat Galenus pro ueteri oleo. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 258. A
 Cucumeris agrestis radix si oleo admista et decocta fuerit, catharticam et thermanticam uirtutem oleum habet. de simpl. med. Sp. 88. E
 ex Cucumeris agrestis radice in oleo decocta mitigatorium in durioribus corporibus. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 235. A
 ex Cucumeris agrestibus oleum rarefacit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. F
 Cucumeris agrestis radix emollit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. F
 Cucumeris syluestris radix multum discussoria. 1°. de compositione me-

dicamentorum secundum locos. 5^a. 130. A
 Cucumeris syluestris radix i oleo cocta, p scirrhis. 14°. met. me. 7^a. 88. B
 Cucumeris agrestis radix pro resolutione tumoris. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 105. F
 Cucumeris syluestris radix ad neruos uulneratos. 3°. de compositione medicamentorum per genera. 5^a. 234. B
 Cucumerum quaedam semina, amara apparent gustantibus. 4°. de simpl. medic. fac. 5^a. 26. E
 Cucumeris semen mitigatorium est. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 196. B
 Cucumeris semen ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 191. H
 Cucumeris satiui tosti semen. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 106. D
 Cucumeris repurgati semen. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 106. D
 CVCVRBITA syluestris quid, et eius uires. de simp. med. Sp. 82. A
 Cucurbita recensentur inter olera hortensia. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. D
 Cucurbita non differt ab oleris mollientibus. de puero epilep. 7^a. 180. C
 Cucurbita est et πείρος, id est expers saporis. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. F
 Cucurbita, si cui eorum quae uehementem habent facultatem miscetur, facile ei assimilatur. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita quando dicitur πείρεα, i. matura. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. A
 Cucurbita est frigida certe. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 194. B
 Cucurbita humida ē et frigida i scdo ordine. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 52. A
 Cucurbita est ex cibarijs frigidis. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Cucurbita est humida. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Cucurbita lenta et humida est. 1°. de alim. fac. 2^a. 8. C
 Cucurbitae sunt humidae, frigidae, ac pituitosae, praesertim si crude, et nō elixae edantur. de atten. uict. rat. 2^a. 44. A
 Cucurbitae nullam habent adstringendi qualitātē. 2°. de alim. fa. 2^a. 18. H
 Cucurbitae quomodo seruantur. de bon. et uitio succo. 2^a. 36. H
 Cucurbitae caro quomodo in hyemem seruetur. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. D
 Cucurbita cruda insuauis stomachumq; laedit, et cōcoctu difficillima est. 2°. de alimen. fac. 2^a. 16. F
 Cucurbita modi coquendi. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. F
 Cucurbita cur uario modo apparatus. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita quomodo sit cibus suauissimus. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita origano gaudet. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. H
 Cucurbita cur cydonijs elixa austerū succū facit. 2°. de alim. fa. 2^a. 16. H
 Cucurbitas duriores cur quidam elixant. de atten. uic. 2^a. 44. A
 Cucurbita assa, frixa, perdit aliquid humiditatis. 2°. de alim. fa. 2^a. 16. H
 Cucurbita non est damnanda. de bon. et uitio succ. 2^a. 37. F
 Cucurbitae, citruli, endiui, lactucae facilius digeruntur quā apium, et carbothum. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Cucurbita ē cibus carēs ferē nutrimento. de ue. se. aduer. Eras. 6^a. 14. C
 Cucurbitae parum nutriunt propter multitudinem humiditatis. de dissolutione continua. Sp. 73. F
 Cucurbita praebet alimentum humidum, tenue. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. C
 Cucurbita est cibus subtilians primi generis. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Cucurbita coquitur non egre in uentriculo, nisi prius corrupta fuerit. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita cur in uentriculo corrumpatur. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita si in uentriculo corrumpatur, malum ualde succum gignit. de bon. et uitio succorum. 2^a. 37. F
 Cucurbita non est mali succi. de bon. et uitio succorum. 2^a. 39. B
 Cucurbitae generant chymum frigidum. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Cucurbita paruum praebet alimentum, frigidum, et humidum. 2°. de alimen. facul. 2^a. 16. G
 Cucurbita et milium cibi frigidi, non autem frigidissimi, secundum Galenum. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 194. B
 Cucurbitae generant uiscosos, crassos, et frigidos humores. de puero epilep. 7^a. 180. D
 Cucurbita facile subidet. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita cur facile descendit, et subducit uentrē. 1°. de ali. fac. 2^a. 8. C
 Cucurbita lenit uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Cucurbita contra sitim. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. A
 Cucurbitae debent dari calidis, et siccis astate. de bo. et ui. succ. 2^a. 39. B
 Cucurbita calidas phlegmonas mediocriter refrigerat. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 52. A
 Cucurbitae in phrenitide, et lethargo. 13°. meth. med. 7^a. 85. F
 Cucurbita in febre danda. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. G
 Cucurbita utilis est in febre tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 97. C
 Cucurbita in cancro pro cibo. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 107. E
 Cucurbitas apponit collo, et mento. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. A
 Cucurbitae succus

Cucurbita succus refrigerat. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. C
Cucurbita ramenta uua immatura succo admixta pro capite refrigeran
 do. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. G
Cucurbitam capiti imponebant in phreniti. 13°. meth. med. 7°. 85. D
Cucurbita ramentorum succus ad aurium dolores cum phlegmone iun-
 ctos utile est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
Cucurbita circa stomachum apposita eius dolorem eximunt. 8°. de compo
 sitione medicamentorum secundum locos. 5°. 192. D
Cucurbitas minus exiccare, quam amygdalas & terebinthi semen, coll-
 ge. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
Cucurbita semen supprimit, tñ nō corrūpit. 5°. de simp. med. fa. 5°. 38. C
Cucurbita seminibus similia excrementa indicia sunt uermium latorum.
 1°. de locis affectis. 4°. 6. C
ex Cucurbita sicca usta medicamētū, ualde siccāt. 5°. meth. med. 7°. 36. D
Cucurbita sicca usta conuenit ulceribus humidis simul, & citra phlegmo-
 nen callo induratis, & maxime ulceribus quæ in pudendorum præpu-
 tijs fiunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. H
Cucurbita sylvestris radix. 14°. meth. med. 7°. 91. E
Cucurbita agrestis radix pro rosarino sumitur, si is ad manum non sit,
 quia efficaciter euaporat in oleo cocta. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
Cucurbita pro obsonio in cubiti fractura. de fract. com. 1°. 7°. 230. G
CUCURBITAE cur excogitata. 4°. meth. med. 7°. 29. D
Cucurbitula propter quid inuenta, & quid faciat ad profunda. 13°. me-
 thodi medendi. 7°. 85. A
Cucurbitulas affigebant ministri medicorum. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 5°. 3°. 188. C
in Cucurbitulis flamma statim extinguitur, sed caliditas remanet. de usu
 pulsuum. 1°. 228. G
Cucurbita medicinales cur extinguunt ignē. de util. resp. 1°. 224. F
Cucurbita quo modo obstruatur flamma. de caus. morb. 3°. 7. C
Cucurbita motū flammæ immodice intra cohibet. de util. resp. 1°. 224. H
Cucurbita pforata non pōt intra se extinguere flāmā. de us. p. 1°. 224. H
Cucurbitularū dñia à materia, et à figura. de cucur. et scar. etc. 6°. 3. D/E
Cucurbitulæ acutū os habentes quibus cōpetant. de cucur. scar. 6°. 3. E
Cucurbitulæ, quæ commodius affiguntur. de cucur. & scar. 6°. 3. E
Cucurbitulæ, quæ capiti utiliter applicantur. de cucur. & scar. 6°. 3. E
Cucurbitulæ humiliores i capite magis accommodātur. de cuc. et sca. 6°. 3. E
Cucurbitularum anearum frequentior erat usus apud antiquos. de cucur-
 bitulis, scarificatione. 6°. 3. D
Cucurbitularum anearum tractus, quemadmodum etiam uitrearum per
 ignem fit. de cucur. scar. 6°. 3. E
Cucurbitularum cornearum tractus fit sine igne. de cucur. & sca. 6°. 3. E
Cucurbitulis corneis in capite utimur. de cucur. & scar. 6°. 3. D
Cucurbitulæ trahunt citra calefactionem. 13°. meth. med. 7°. 82. D
Cucurbitulæ quæ magis attrahunt. de cucur. & scar. 6°. 3. E
Cucurbitula maxima facit fortiorē attractionē. c. 5°. aph. 50°. Ex. 42. B
Cucurbitulæ sint uitreæ in quibus sanguinis euacuationem considerare
 est opus. de cucur. & reuul. 6°. 3. D
Cucurbitulas argenteas, quia uehementius igniuntur, reijcimus. de cu-
 curb. & reuul. 6°. 3. D
ante Cucurbitulas oportet prius comedisse omnino, uel aquam bibisse à
 leui nutrimento, & iam subducto. de cucurb. scar. & c. 6°. 3. C
Cucurbitulæ quibus partibus imponendæ sunt, & partes quomodo situan-
 dæ. de cucur. scar. 6°. 3. D
Cucurbitula cui parti apponenda est, ea prius rubescat & tumescat. de
 cucurb. reuul. 6°. 3. C
Cucurbitulæ cum modico igne applicandæ sunt. de cuc. scar. & c. 6°. 3. D
Cucurbitulæ in capite cum multo igne haud sunt infingendæ, uehementer
 enim attrahunt, & difficulter auelluntur. de cucur. scar. 6°. 3. D
ante Cucurbitulas uenter emolliatur. de cucur. scar. 6°. 3. C
Cucurbitularum usus non conuenit in plethora. de cucur. scar. 6°. 3. B
Cucurbitulæ sunt utiles euacuatīs corporibus. de cucur. scarifi. 2. E/3. B/
 de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. G/13°. meth. med. 7°. 85. B
Cucurbitulis non utimur dum morbi fiunt. de cucur. scar. 6°. 3. B
Cucurbitula minime mēbris laborare incipiētibus, sed ijs quæ continuata
 his sunt, imponēda, auellēdi i cōtrariū causa. 13°. meth. med. 7°. 85. A/B
Cucurbitulæ non apponendæ dum materia fluit. de hirud. reuul. cucurbi-
 tu & scarifi. 2. E/ 6°. 3. B
Cucurbitulis uti non debemus in principijs ulla particula phlegmone labo-
 rante. de cucur. scar. 6°. 3. B/13°. meth. med. 7°. 85. A
Cucurbitulis uti nō debemus in principio, ubi cerebrū, & eius mēbrane
 phlegmone laborarunt. de cuc. scar. 6°. 3. B/11°. meth. med. 7°. 73. E

Cucurbitula infensa est phlegmoni superficiali. de const. ar. 1sa. 41. E
Cucurbitulis quando uti possimus. de cucur. scar. 2. E/ 6°. 3. B
Cucurbitula utimur ad locorum contusionem. fin. med. 1sa. 48. H
per Cucurbitulas qñ nō exit sanguis, quid agendum. de cuc. scar. 6°. 3. C
Cucurbitulæ replicandæ si non sit satis euacuatum. de cucur. scar. 6°. 3. D
Cucurbitulæ qñ non possunt auelli, quid agendum. de cuc. scar. 6°. 3. D
Cucurbitulā ponit et sine scarificatione. de cur. rat. p sang. miss. 6°. 20. G
Cucurbitularum sine incisione usus conuenit in mediocri dolore, & in st-
 milibus. de cucurb. reuul. 6°. 3. C
Cucurbitulæ incidendæ sunt in particulis repletis, & ubi est corrupta ma-
 teria. de cucurb. scarifi. 6°. 3. C
Cucurbitulæ actio, quæ. 3°. de loc. affect. 4°. 15. D
Cucurbitula reuulsione causa imponenda est. de cucur. scar. 6°. 3. B
Cucurbitula quæ bona facere potest. de hirudinibus, reuulsione, cucurb.
 cutis concisione, seu scarifi. 2. F/ 6°. 3. F
Capitis materiam uacuare,
 Dolorem soluere,
 Phlegmonem minuere,
 Inflationem discutere,
 Appetentias reuocare,
 Imbecillum, exolutumq; stomachum roborare,
 Animi defectiones remouere,
 Quæ in profundo sunt ad superficiem transferre,
 Fluxiones exiccare,
Cucurbitula potest
 Sanguinis eruptiones cohibere,
 Mensium circuitus suggerere,
 φθορά τοιοῦς δυνάμεις. i. facultates corruptionem
 inducentes attrahere,
 Rigoribus finem imponere,
 Circuitus soluere,
 à Cataphora. i. inclinatione in somnum, excitare,
 Somnos conciliare,
 Grauitates alleuare. de cucurb. scarifi. 6°. 3. E
Cucurbitula leuat dolores recentes, aut etiam uigentes. de curan. rat. per
 sang. miss. 6°. 20. G
Cucurbitula admota cum flamma copiosa curatur dolor ex spiritu flatuo
 so. 12°. methodi medendi. 7°. 79. H
Cucurbitulis uehementibus est utendum, in quibus roborare uolumus. de
 cucurb. reuul. 6°. 3. C
Cucurbitula super caput memoriam deperditam instaurat, secundum Ar-
 chigenem. 3°. de locis affectis. 7°. 15. F
Cucurbitula nō pōt p occasione aliquā adhiberi capiti. 3°. de lo. af. 4°. 16. A
Cucurbitulæ adhibendæ in alopecia. 1°. de cōpo. medi. sec. loc. 5°. 122. H
Cucurbita in occipite ad oculorum fluxiones. 13°. meth. med. 7°. 85. B
Cucurbitulæ cur apponantur supra occiput, cum ad oculos, & partes an-
 teriores humores fluant. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. H
Cucurbitula occipiti quo modo apponenda. de rem. par. fac. 7°. 156. B
Cucurbitula ad parotidas. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. D
unā cū Cucurbitularū usu, sanguine missō ex partibus fm occiput, diu-
 turnæ oculorū fluxiones sepius sanatæ sunt. cō. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
Cucurbita supra ceruicem apposita confert sanguine e naribus profluens
 te. 5°. meth. med. 7°. 32. A
Cucurbitulam capiti apponere in sanguinis profluvio præsentiissimum est
 remedium. de med. fac. par. 7°. 163. F
Cucurbitulas quæ hypochondrijs affiguntur saepenumero sanguinis ad na-
 res impetum reuulsisse uisum fuit, & etiam per uterum immodicas ir-
 ruptiones. de cucur. scar. 6°. 4. F/5°. meth. med. 30. E/13°. 7°. 85. B
Cucurbitula in dextro hypochondrio apposita supprimitur sanguis à na-
 re dextera, sicuti in sinistro à sinistra. de cur. rat. p san. miss. 6°. 19. H
per Cucurbitulas retrahitur sanguis e naribus profluens: super lienē qui-
 dem applicita, si e sinistra: super iecur uero, si e dextera exeat. 1°. de ar-
 te cur. ad Glauc. 7°. 100. F
in Cucurbitulis suat rectitudinē loci patientis. de med. fac. pa. 7°. 163. D
Cucurbitula applicatur hepati & lieni in fluxu sanguinis nariū quo mo-
 do. de rem. par. fac. 7°. 55. H
Cucurbitula in pulmonis inflammatione. 11°. meth. med. 7°. 73. E
Cucurbitulæ quando apponendæ hepati, & spleni. 2°. de arte cura. ad
 Glauc. 7°. 102. G
Cucurbitulæ spleni apponendæ, ubi splenicus morbus persuerat. 9°. de
 composi. med. sec. loc. 5°. 202. A
Cucurbitulæ contra inflammationes in melancholicis. de mel. ex Gal. Ru.
 & Poss. Sp. 110. C
 Cucurbita

Cucurbita magna circa umbilicum cum multo igne sedat dolorem. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 104. G
 Cucurbitula prope mammas non ponenda. de cucurb. reuuls. 6°. 3. C
 Cucurbitula iuxta mamas reuulsorij est p̄sidiū. de cucurb. scarifi. 6°. 4. F
 Cucurbitula reuellit ex contrarijs partibus: à menstruis superfluis appo- sita proxima mammas: à sanguine narium, hypochondrijs. de hirud. reuuls. cucurb. scarif. 6°. 2. D
 Cucurbitula sub mammas pro reuellendo ab utero. 5°. methodi medendi. 30. E/13°. 7°. 85. B
 Cucurbitulam q̄ maximam ad mammas appone mulieri, si uelis menstrua cohibere. com. 5°. apho. 50°. Ex. 42. A
 Cucurbita in pube, & in inguine quando menses trahere uolumus. 13°. methodi medendi. 7°. 85. B
 in Cucurbitula modum ad se trahit ex toto corpore sanguinem inflam- matio admodum uehemens. com. 7°. apho. 1°. Ex. 54. B
 Cucurbitula ponenda est supra locum, ubi hirudo fuerit, ut uirus extra- hat, uel spongijs fouendus. de cucurb. scarif. 6°. 4. C
 ut Cucurbitula, exugit uenenum theriaca imposita loco emorso à cane rabido. de theria. ad Pifo. 5°. 96. G
 ut Cucurbitula, trahunt à toto corpe rubrificatiā. 4°. met. me. 7°. 25. E
 Cucurbitula q̄n ischiadicis ponēda. 10°. de cōposi. med. sec. loc. 5°. 207. B
 Cucurbitula pro renum lapide. de ren. affect. dign. & med. 7°. 193. H
 Cucurbitula non conuenit aridæ dispositioni. 3°. de loc. affect. 4°. 15. G
 Cucurbitula quidam usi, ut circa ægrum aliquid facere uiderentur. 11°. methodi medendi. 7°. 72. D
 per Cucurbitulas fomenta. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. D
 p Cucurbitulis et hirudinibus Epithema. 10°. de cō. me. sec. lo. 5°. 209. B
 CVLICES fieri ab eodem opifice, quo homines, non credit Galenus. de foet. form. 1°. 326. B
 Culices non secavit Galenus. 6°. de anat. admin. 1°. 89. G
 Culices cur uideantur in suffusis. 1°. de sympt. caus. 3°. 15. A
 Culices fugat myricæ succus. de simp. med. Sp. 87. G
 ad Culices necandos. de medic. fac. parab. 7°. 174. B
 CVLPA, ne mulieris, an uiri non concipiat, quo modo cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96. C
 Culpant multi non culpanda. 14°. meth. med. 7°. 92. F
 Culpati & non simplicis, simplex & inculpatum in omni genere regula est. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 69. C
 CVLTER ad aperienda ossa pectoris, qui. 7°. de anat. adm. 1°. 94. C
 in CVLTVRIS aues degentes sunt multarum superfluitatum. de diff. cont. Sp. 73. E
 CVMINVM semen odoratum est tenuium partium, urinam ciens. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. H
 Cumini semen urinā puocat, & attenuat. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 201. H
 Cumini semen conuenit in diata attenuante. de atten. uic. 2°. 44. E
 Cuminum condimentum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. E
 cum Cumino, uel libystico, uel sinapi, uel melle pro delitijs aliqui miscent oleribus omnibus acetum. de atten. uic. 2°. 44. C
 Cuminum miscetur purgantibus medicamentis. 8°. de composit. medica- ment. secun. loc. 5°. 190. B
 Cuminum æthiopicum cæteris præstat. 4°. de sani. tuen. 2°. 85. A
 Cumini æthiopici meminit. 7°. de compo. med. secun. locos. 186. F/187. A/ 9°. 200. D/ 5°. 202. A/D
 Cuminum græcum. de rem. par. fac. 7°. 168. A
 Cuminū græcū ad alui profluuiū supprimendum. de me. fa. par. 7°. 170. B
 Cuminum hispanum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. D
 Cuminum flatus sanat. 8°. meth. med. 53. F/14°. 7°. 88. F
 Cuminum exiccat. 3°. de alimen. fac. 2°. 26. D
 Cuminum detergit. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 256. F
 Cuminum pro Aniso. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 CVNEOLI, pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Cunei, pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Cuneus ad quid in organis. de machin. 7°. 310. A
 Cunei in quibusdam organis extrahi possunt. de machin. 7°. 310. F
 Cuneata, & lunata appendix in organis imobilis est. de machi. 7°. 310. F
 CVNICVLVS lepori similis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. C
 in CVNIS, in lectulis pendentibus, & in nutricum ulnis mouentur in- fantes. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 65. D
 CVNILA atram bilem ducit. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
 CVNNVS quid. de diffec. uulue. 1°. 108. C
 Cunnus pars anterior uteri. 1°. de sem. 1°. 329. H
 Cunnus quibus locis situetur. de diff. uulue. 1°. 108. C

Cunnū muliebri in foeminis efficit mariū pudendū. 2°. de sem. 1°. 339. D
 per Cunnū non exit flatus post conceptum. 1°. de sem. 1°. 329. F
 CVPIDITAS quid secundum Chrysippum. 4°. de decretis Hippo- cratis. 248. F/ 1°. 249. G/H
 Cupiditas est animi ægritudo & pturbatio. de cog. cur. animi. 2°. 52. E
 Cupiditas uehemens numeratur inter animi affectus uel perturbationes. de cog. cur. animi morbis. 2°. 50. G
 Cupiditatem solam hñt animalia immobilia. 5°. de decre. Hipp. 1°. 258. C
 Cupiditatibus minime affici uidetur, qui plurimum ratione utitur. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 245. H
 Cupiditatibus seruiunt pueri, quasi bestia. 3°. de decre. Hipp. 1°. 245. G
 Cupiditas isana i iuuenibus cur præcedat coitū. 14°. de usu p. 1°. 207. D
 Cupiditas & uoluptas cur in coitu, & q̄o fiāt. 14°. de usu p. 1°. 207. D
 Cupiditate uindictæ qualis fiat pulsus. 2°. de caus. pul. 4°. 91. D
 ob Cupiditates imensas diues semp erit pauper. de cog. cur. ani. 2°. 55. C
 Cupiditates suscitatur febris. præfag. exper. confir. Sp. 77. D
 Cupit quod quisq; id facile esse credit. de præco. ad Post. 4°. 218. E
 CVPRESSI & ilicis taleæ ad quid utiles. de med. fac. par. 7°. 163. H
 Cupressi quod genus sit sphaeritis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. F
 ex Cupresso non debet fieri lecti, fores, nec uasa. de subfig. emp. Is. 32. C
 Cupressus nocet capiti. de subfig. emp. Isa. 32. C
 Cupressi folia exiccant, tñ parum calida sunt. 7°. de simp. med. 5°. 53. G
 Cupressi folia tantam habent caliditatem, quanta possit ducere acerbita- tem in altum. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 53. G
 Cupressi folia germina, pillulae recentes, & molles magna ulcera conglu- tinant in duris corporibus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 Cupresso quidam utuntur ad erysipelata. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 ut Cupressus conuenit putredinibus sabina, maxime ubi rebelliores fue- rint & diuturniores. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C
 Cupressus tantum superat sabinam in adstrictione, quantum ab ipsa su- peratur in acrimonia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. B
 Cupressus enterocelicos iuuat, & ea quidam ad carbunculos & herpes utuntur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 ex Cupressi sphaerulis medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 34. C
 Cupressi resina adstringit. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 230. D
 Cupressus uiridis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. F
 CVRAE si sint ex lōgo tpe cōsuetæ minus nocet. c. 2°. aph. 5°. Ex. 19. B
 Curas ipedire sōnū, & inducere uigilias, collige. c. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Curarum quia plena est senectus, & quia corpus habent exiccatum ideo senibus accidunt uigiliae. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 i Curis cur nō recordamur i posterū corū q̄ egimus. 2°. d. mo. m. 1°. 315. B
 Curæ sunt cæ recetēs ac p̄pinquæ morborū. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 180. F
 Curæ ad quartam medicinæ partem pertinent. ad Thras. 2°. 108. D
 Curæ exiccant. de caus. morb. 3°. 7. H/com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
 Curas habentibus cutis spissescit. de opt. secta. Isa. 26. B
 Cura uires resoluit. 12°. meth. med. 7°. 77. D
 Cura auget halitum fuliginosum. 10°. meth. med. 7°. 62. H
 Cura immodica accendit febres. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 65. F
 Cura suscitatur febris. præfag. exper. confir. Sp. 77. D
 ex Curis ephemera, qualis. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 95. B
 Curis ephemera hñt pulsus minores. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 95. D
 à Curis debent abstinere calidi. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 183. E
 Curæ non indigent frictionibus, nec lotionibus. 8°. meth. med. 7°. 51. E
 CVRARE quid sit. 4°. meth. med. 7°. 24. E
 Curatio quid. fin. med. Isag. 46. B
 Curatiua ars est ccu quædam architectonica, quæ præcipit omnibus alijs. ad Thras. 2°. 108. H
 Curatiua est una pars totius artis. ad Thras. 2°. 108. B
 Curatrix medicina pars quæ. fin. med. Isa. 48. A
 Curatrix quæ pars artis. 11°. meth. med. 7°. 68. D
 Curatoria partis differentia. introd. Isag. 52. C
 Curatiua pars medicinæ in quot ptes diuidatur. de subfig. emp. Isa. 32. A
 Curatiua scientia minima debet hñe particulas. de par. art. med. Sp. 18. D
 Curatiuā methodū ignorātes non possunt mederi. de puero epi. 7°. 179. F
 Curandi uiam inuenit Hippocrates. 8°. meth. med. 7°. 58. E
 Curatiōis modū à rei natura inuenit Hippocrates. 11°. meth. me. 7°. 72. B
 Curatio fit ex re, non ex nominibus. 1°. meth. med. 7°. 7. E
 Curadi uia se repisse q̄ Aesclepias gloriatur. 1°. de cō. me. sec. lo. 5°. 124. A
 in Curando, & præfagiendo semper Galenus se exercuit. in 6°. de mor- bis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 167. A
 Curauit multos per literas Galenus cum in alienis essent terris. 4°. de lo- cis affectis. 4°. 22. C
 Curatiuam

Curatiuam methodū perfecte scripsit Galenus. de puero epilep. 7^a. 179. F
 post Curandi artem ad Glauconem quos libros promittit se scripturum
 Galenus. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 107. G
 de Curandi rōne liber prognostica præcedit. in pgnō. cō. 1°. 4^a. 190. H
 de Curatiōe et causa passiōis librū fecit Diocles. c. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Curabant gūalem hoīem, nō particularē methodici. 3°. met. me. 7^a. 20. F
 Curatio p se à medicis exercetur. de uic. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7^a. 108. D
 Curare qui medicus optime poterit. in 6^m. de mor. uulg. cō. 3°. 3^a. 174. G
 Curator morborum qui merito dici possit. 3°. methodi medendi. 7^a. 16. D
 Curatio, dici pōt curatio, & præcustodia. 1°. de diff. febr. 32. F/ 3^a. 33. B
 Curatiuæ medicinæ partis, & perseruatiuæ contraria officia sunt. 1°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 62. C
 ex Curatione & præseruatione mista proprio nomine non possumus
 explicare. com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 Curatio est solum corporis affecti. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Curatio est rei præsentis. 4°. meth. med. 7^a. 24. B
 Curatio ē finis artis, nō pñotio, uel dignotio. de uic. ra. i. cō. 1°. 7^a. 108. E
 in Curatione. i. primū, qđ ē ultimū in resōlone. 11°. meth. med. 7^a. 70. D
 Curatiōis totius cōis finis, et scopus, q. de ijs quæ i me. fi. cō. 1°. 7^a. 197. G
 Curatio nulla exacta scribi potest. 3°. meth. med. 7^a. 18. D
 Curatio ut tuta sit, quid agendum. 14°. meth. med. 7^a. 90. H
 Curatio optima quo modo tripliciter iudicetur. 14°. meth. me. 7^a. 90. H
 Curationē morborū qđ molicbat, et iueniebat Gal. 3°. de lo. af. 4^a. 15. B
 Curatio facile inuenitur experientia, cum unus in corpore est affectus.
 10°. methodi medendi. 7^a. 65. A
 ad Curationem necessaria. de opt. secta. Isag. 25. E
 ad Curationem quot consideranda. de nat. huma. com. 2°. 7^a. 182. C
 Curatio ad quæ intendat. 2°. meth. med. 7^a. 9. C
 ad Curationē faciūt dignotio, & pñotio. qđ uic. ra. i. m. ac. c. 1°. 7^a. 108. D
 Curatio dignotionē, & prænotionē cōsequitur. 10°. meth. med. 7^a. 64. B
 ad Curationem quid noscendum. 14°. meth. med. 7^a. 92. E
 Curare nescit qui elementa non nouit. 7°. meth. med. 7^a. 43. D
 Curaturus quos est medicus, eos sanos cognoscere debet. de ijs quæ in me=
 dicat. fiunt, com. 1°. 7^a. 198. A
 Curat melius medicus qui alicuius hominis naturam cognoscit. de ren.
 affect. dignot. & med. 7^a. 196. F
 Curaturus oculos debet illos cognoscere sanos. de ana. oculorū. Sp. 57. B
 ad Curationis inuentionē, & ad loci patientis dignotionem, & ad præ=
 cognitionem eorum quæ circa ægrum futura sunt confert perdiscere
 non modo locum dolentem, qualisnam sit, sed & magnitudinem dolo=
 ris in eo quanta sit. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
 Curare uolens medicus ratione causas cognoscat actionum naturalium et
 affectionū præter naturā, ut illas seruare, has ē corpore eijcere possit
 modos item secundum quos actio fit, & locos in quibus, & instrumen=
 ta per quæ. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. B
 Curatio non facienda, nisi prius affectus & morbus cognoscantur. 1°. de
 alim. fac. 2^a. 9. D/ 3°. de loc. affec. 4^a. 21. C/ de uic. rat. in morb. acut.
 com. 1°. 108. D/ de ijs quæ in med. fi. 197. F/ de artic. cō. 1°. 7^a. 257. F
 ante Curationē morborū, numerus eorū præsciēdus. 1°. meth. me. 7^a. 5. F
 Curationis primo scopi inueniendi, postea naturam præsidiorum oportet
 inuenire. de marcōre. 3^a. 47. E
 Curandi rō, ac uia unde sumēda. de cō. ar. Isag. 39. B/ 3°. de loc. af. 4^a. 15. C
 Curatiōis primæ cōsiliū unde accipiat. 1°. de cōp. med. p ge. 5^a. 210. D
 Curandi modus non est unus. de nat. hum. cō. 1°. 1^a. 28. G
 Curationes tot sunt, quot morbi. 2°. meth. med. 7^a. 12. E
 Curationis ordo quo modo euariet. 7°. meth. med. 7^a. 48. G
 Curatio à quibus indicetur. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 121. B
 Curationem indicantia duo sunt. 11°. meth. med. 7^a. 67. H
 Curatiua intentio cōmunissīma. ars med. Isag. 69. D/ 6°. meth. me. 36. G/
 14°. 87. H/ 88. F/ 7^a. 90. F
 Curationis primum scopum dat morbus. 4°. meth. med. 7^a. 24. D
 Curādi indicatio nō est à tpe sumēda, sed à morbo. 4°. met. me. 7^a. 24. H
 Curatio quæ adhibenda circa uaria tempora. de morb. temp. 3^a. 90. A
 Curatio à calido, frigido, humido & sicco. de nat. hum. cō. 1°. 1^a. 28. G
 Curatio perfecta non sequitur ab unicæ qualitatis indicatione. de renum
 affect. dignot. & medela. 7^a. 194. F
 Curatio sine materia non fit. introd. Isag. 51. H
 Curationis scopum omnium affectionum ostendit ratio. 2°. de composit.
 med. sec. loc. 5^a. 132. A
 Curatio debet affectui, nō symptomati. i. 6^m. de mor. uulg. cō. 2°. 3^a. 161. F
 Curationis indicatio ab affectu tantū incipit. 4°. meth. med. 7^a. 26. B
 Curatio est ad affectum ledentem functionem. 2°. meth. med. 7^a. 9. C

Curare affectum unde decenter poterimus. 1°. de loc. affec. 4^a. 5. C
 Curatio nihil mutatur, etiam si actio læsa, & affectus qui actionem lædit,
 morbi uocentur. 2°. meth. med. 7^a. 12. E
 Curationes multas non habet, quod simplex est & multa non habet. de na
 tura humana. com. 1°. 1^a. 28. G
 Curatio simplex debetur morbo simplici, composito non simplex. 4°. me
 thodi medendi. 7^a. 23. B
 Curatio, qñ sunt mixti affectus, qđo aggredienda, & quid primo curan=
 dum. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. C/ 7°. meth. med. 7^a. 48. F
 Curanda sunt prius quæ magis urgent, hoc est quæ maius periculum affe
 runt. com. 5°. aph. 19°. Ex. 39. E
 Curēt quæ primo, & qđo intelligēdū. de ijs quæ i med. fi. c. 3°. 7^a. 221. E
 Curandi facultatem, & partem affectam docent læsarum actionum mo=
 di. 3°. de loc. affect. 4^a. 14. E
 Curationem uariare facit locorum differentia. 1°. de loc. affe. 4^a. 2. B
 Curationē propriam ostendūt instrumenta. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. C
 Curanda sine dolore, acuti sensus pars. 4°. meth. med. 7^a. 28. F
 Curatio conueniens à causis indicatur. 1°. de art. cur. ad Glauc. 7^a. 99. H
 Curandi modum cognoscit, qui respirationis causam efficientem depre=
 hendit. de caus. resp. 1^a. 226. G
 Curæ cææ extrinsecæ læsionum nostri corporis. de opt. cor. cōst. 1^a. 38. C
 Curationem non indicant causæ primitiue. 4°. meth. med. 7^a. 24. A
 Curationis indicationem ab externa causa sumi omnino est absurdum.
 4°. methodi medendi. 7^a. 24. D
 Curatio incipiat à causa effectrice summouenda, cum est in morbo. 4°.
 methodi medendi. 7^a. 25. B
 Curatio sola factorum relinquitur, ubi causa non adest quæ morbum ef=
 ficiat. com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 Curatio causarum, quæ intemperaturam efficiunt, fit per euacuationem.
 ars medicinalis. Isag. 69. G
 Curatio ē uaria, si idē affectus sit, cææ uero sint uariæ. de opt. sec. Isag. 25. B
 ad Curationem maxime necessaria uis. 8°. meth. med. 7^a. 58. D/ 7^a. 68. B
 Curatiua una intentio ab assuetudinibus sumitur. de assuetud. 2^a. 60. D
 Curationē, uel præcognitionem, uel utrunq; rebus exterioribus plerunq;
 interrumpi contingit. com. 1°. aph. 1°. Ex. 3. B
 Curantur male diuites. 11°. meth. med. 7^a. 73. D
 Curandi primus, & præcipuus scopus in omni ægritudine est exacta ui=
 ctus ratio. de remed. parat. facil. 7^a. 156. B
 Curationem totius corporis præmittendā esse in morbis omnibus, est com
 mune præceptum. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. D
 Curabiles uix, non sunt purgandi. de dynamidijs. Sp. 20. E
 Curatio non fit per simile, sed per contrarium. 1°. de sympt. caus. 3^a. 17. F
 Curatio facienda per ea quæ contraria sunt occasione morbi. de natura
 humana. com. 2°. 7^a. 182. C
 Curatio p contraria cāis facientibus symptomata. de opt. sec. Isag. 24. C
 Curatio fit ex contrario in genere. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. A
 Curatio in particulari fit ex cuiusq; in contrario. 4°. de san. tu. 2^a. 83. A
 Curari contraria contrarijs semper uerum. 11°. meth. med. 7^a. 71. G
 Curatio quandoq; per similia quomodo uideatur, quæ tamen sit per con=
 traria. in 6^m. de morbis uulg. com. 2°. 3^a. 161. F
 Curatio per qualitates qđo facienda. 1°. de cōp. med. per gene. 5^a. 210. C
 ad Curandi rationem ualet scire cui parti applicanda sint remedia. 2°.
 de locis affectis. 4^a. 13. G
 Curatio prima, quam nonnulli continētem appellant, est eius affectus qui
 actionem incommodat. 2°. meth. med. 7^a. 12. E/ F
 Curatio fit per tria. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 112. G
 Curatio per latitudinem. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 231. D
 Curatio metasyncritica. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 138. A
 Curantem per cibos laudare debemus plusquam illum qui curat per medi
 cinam. de med. exper. Sp. 108. G
 Curabant medici altariū per cibos sacrificiorū. de med. exper. Sp. 108. G
 Curantes medicos altarium cum cibis sacrificiorum laudat. de medici=
 nis expertis. Sp. 104. A
 Curatio putrefactiua qđo icedat. cōtra ea qđ à Iul. in Hipp. aph. Ex. 68. G
 Curatiui, mitigātis, & diagnostici pñidij fit mētio. 6°. de loc. af. 4^a. 36. G
 Curationem diligentem exigit morbus acutus. de dynamidijs. Sp. 20. A
 Curatio ægritudinis sanguinis qđo fiat. de nat. et or. cuius. corp. Sp. 41. G
 Curatio ægritudinis pituitæ qđo fiat. de nat. et ord. cuius. corp. Sp. 41. G
 Curatio ægritudinis bilis qđo fiat. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. G
 Curatio ægritudinis bilis atræ qđo fiat. de na. et or. cuius. cor. Sp. 41. G/
 de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
 Curat difficulter atra bilis iueterata. de mel. ex G. R. & Pos. Sp. 109. H
 Curatur

Curatur tristans quando aquam biberit, in qua decocta est assa. de medicinis expertis. Sp. 104. D
 Cura p̄cordiorum in melancholicis. de mel. ex Ga. Ru. & Poss. Sp. 110. B
 Curatio ad sitim, & dolorem lateris in melancholia. de dynam. Sp. 24. E
 Curatio fastidiorum morborum quibus fiat. de part. art. med. Sp. 19. A
 Curatio doloris uetusti, & isanabilis qbus fiat. de part. art. med. Sp. 19. A
 Curat hordeolum succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
 Curatio scotomiæ. de dynam. Sp. 23. H
 Curatio lethargi. de dynamid. Sp. 24. E
 Curatio phrenitidis. de dynamid. Sp. 24. D
 Curatio epilepsiæ. de dynamid. Sp. 24. A
 Curatio cuiusdam, qui trium digitorum sensum amiserat seruatō motu. 1°. de locis affectis. 4°. 7. B
 Curatio suffusionis quibus indiget. de part. art. med. Sp. 17. B
 Curatio alicuius qui aueretur esum boni succi, & abstineat, & sit nau-
 seabundus cum comedit, & solum comedat acriora, & intumescit uen-
 triculus flatibus. 5°. de usu partium. 1°. 143. A
 Curetur quomodo regius morbus sine febre dextra p̄cordiorum parte
 grauata. 5°. de loc. aff. 4°. 35. H
 ad Curam icteri necessaria phlebotomia, & purgatio, sed purgatio ma-
 gis. de cura icteri. Sp. 110. G
 Curatio morbi à uentre. de dynamid. Sp. 19. H
 Curatio passionum uentris. de dynamid. Sp. 26. E
 Curationem profluuiorum uentris, uariare diuersas causas, collige. de me-
 dicinis expertis. Sp. 103. H
 Curat ischiadem decoctio centaureæ. de med. exper. Sp. 104. D
 Curat ischiadem centaurea minor. de med. exper. Sp. 106. E
 Curatio matricis plenæ humoribus. de pass. mul. Sp. 96. B
 Curatio p̄focationis uteri. de pass. mul. Sp. 95. F
 Curatio descensus matricis. de pass. mul. Sp. 95. F
 Curatio uentositatis matricis. de pass. mul. Sp. 96. A
 Curatio hydropicæ matricis. de pass. mul. Sp. 96. A
 Curatio canceri matricis. de pass. mul. Sp. 96. A
 Cura doloris uulvæ. de dynamid. Sp. 35. E
 Curatio morbi à uestica. de dynamid. Sp. 20. A
 Cura ad uesticæ dolorem. de dynamid. Sp. 29. B
 Curatio arenalis mictus. de dynam. Sp. 29. H
 Cura mictus surfuris. de dynam. Sp. 29. A
 Curat stranguriam drachma una asari. de med. exper. Sp. 106. D
 Curatio, signū, et affectio, quō se hñt adiucē i ulcerē. 4°. me. m. 7°. 27. A
 Curatiois scopus i abscessibus et i expāsīs. de ijs q̄ i med. fi. c. 2°. 7°. 211. D
 Curatione diuersa indigent phlegmonæ diuersarum partium. de par.
 art. med. Sp. 17. C
 Curatio cancrōsæ causæ quibus fiat. de par. art. med. Sp. 19. A
 nō Curare caneros occultos omnes melius est, curati enim cito pereunt,
 non curati uero longius tempus perdurant. cō. 6°. aph. 38°. Ex. 50. D
 Curare caneros duplex est, unum quidem omnia agere, ut particula pa-
 tiens, ad sanitatem perducatur, alterum aut eam adhibere prouiden-
 tiam quæ passioni congruat, hoc est ipsam mollire, ac mitiorem face-
 re, tum p̄cipue cum adest exulceratio. cō. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
 Curandi non sunt corde uulnerati. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 174. B
 Curatio communis in uulneratis à serpentibus, aut ferro uenenato. 2°.
 de antidotis. 5°. 120. B
 Curatio uulnerum difficilium, & cicatricum crassarum quibus fiat. de
 part. art. med. Sp. 19. A
 Curatio uulneris caui, alti, & limpidi qbus fiat. de par. art. me. Sp. 19. A
 in Curatione ulcerum delinquentibus medicis, ulcera qñq; longo tempo-
 re manere, collige. cō. 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
 ad Curandum uulnera ualet agrimonia. de dynamid. Sp. 35. E
 Curantur diuerso modo neruus, cartilago, caro affecta. de uocalium in-
 strumentorum dissectione. 1°. 106. C
 qui Curatur tacere debet. de ijs quæ in medicat. fiunt. cō. 1°. 7°. 204. H
 Curatio exusti ab igne & à frigore. de opt. secta. Isa. 25. C
 ad Curationē difficilē hñtia & inueterata. 5°. de cōp. me. p ge. 5°. 251. B
 ad Curationem difficulter recipientia. 4°. de composi. medica. per gene.
 243. H/5°. 253. G/6°. 5°. 261. H
 Curatu difficilibus cicatricem inducens. 5°. de cōp. med. p gen. 5°. 253. G
 ad Curata male instauranda. 2°. de compo. medica. per genera. 224. C/
 226. D/5°. 5°. 250. B
 C V R R V S quatuor, & sex rotarum. de aere, aqu. & loc. 2°. 5. D
 qualē in Curribus circuli per quos aurigæ habenas traiciunt, talem mu-
 sculus quidam utilitatem habet. de musc. diff. 1°. 52. D

Curuum axes cur inungantur. 13°. de usu part. 1°. 202. A
 Currus collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. D
 C V R S V S est exercitationis genus quoddā. 2°. de sani. tuē. 2°. 73. H
 Cursus est exercitatio celer. 6°. de san. tuen. 2°. 97. C
 Cursus est exercitatio celeris citra robur, & uiolentiam. 2°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 74. F
 Cursum diu cōtinuatū dolichon græci appellant. 2°. de san. tu. 2°. 74. H
 Cursus quo modo fiat. 15°. de usu part. 1°. 213. E
 Cursus crurum actio. 15°. de usu partium. 1°. 213. F
 Cursus est crurum exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 74. H
 ad Currendum crurum scopus. 3°. de usu partium. 1°. 131. F
 ad Cursum p̄paratio. 14°. meth. med. 7°. 91. E
 Currentium quoq; spiritus anhelus & asthmaticus. in 3°. de morb. uulg.
 comment. 2°. 3°. 136. B
 Currentis iuuenis pulsus, qualis. 2°. de p̄sag. ex puls. 4°. 111. D
 ex Cursibus pulsus mutatio nō est diuturna. 1°. de p̄s. ex puls. 4°. 104. H
 Currentes pleriq; cur stare cōfestim non possunt. 4°. de decr. 1°. 249. B
 Currētes quō utantur ui rationali, & irrationali. 4°. de decr. 249. C/E
 Cursum cur non laudat Galenus. de par. pil. exer. 2°. 49. D
 Cursus quo modo non est salubris. de par. pil. exer. 2°. 49. D
 Cursus quid mali faciat. de par. pil. exer. 2°. 49. D
 Cursus uelox carnes, & succos detrahit. i 6°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 170. E
 ob Cursum capitis dolor cōtingit. de uic. rat. i mor. acut. c. 4°. 7°. 150. E
 ex Cursu uas ruptum in pulmone. 5°. meth. med. 7°. 30. C
 Cursus febricitantibus officit. in 6°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 177. H
 Cursu qui defatigantur, hos oportet luctari. de sal. diæ. 2°. 42. E
 Cursibus, & luctationibus nullus ægrum curauit. in 6°. de morb. uulga.
 comment. 3°. 3°. 170. C
 Currere se si quis somniat quid significet. de dign. ex insomn. 4°. 213. D
 C V R T O R V M applicatio spēs cōpositionis chirurgiæ. itro. Is. 59. E
 C V R V A M E N quid Hippocrati. de artic. cō. 3°. 7°. 274. H
 i Curuatura hepatis, et splēis iuueniū uenæ, et arteriæ. d uti. re. Sp. 64. H
 C V S C V T A E mundificant stomachum. de diff. cont. Sp. 74. E
 C V S P I S specilli. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. C
 ad Cuspides telorum. 5°. de cōp. med. per gen. 5°. 249. B
 Cuspis, siue hamus. de fascijs. 7°. 302. E
 C V S T O D I E N D A est sanitas duobus. de diff. cont. Sp. 71. D
 Custodum ars est conseruatix. ad Thrasy. 2°. 104. C
 de Custodia sui indicant quæ sunt fm naturam. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 Custodiam sui docet uirtus. 11°. meth. med. 7°. 68. E
 Custodiuntur res per similia. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 Custodia similitum exhibitionem indicat. 11°. meth. med. 7°. 68. E
 Custodiatur quō solidæ partes, & quō carnosæ. 11°. meth. med. 7°. 68. E
 C V T I S superficiem epidermida nominat. cō. 4°. apho. 77°. Ex. 36. F
 Cutis pellicula dēfior epidermis d̄r. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 165. F
 Cutis cur dēp̄a dicatur. 2°. de usu partium. 1°. 122. E
 Cutis. fin. med. Isa. 44. E/3°. de ali. fac. 2°. 132. B/de caus. morb. 3°. 8. D
 Cutis est caro uelut in callum durata. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. D
 Cutis consideratio. 17°. de usu partium. 1°. 222. A
 Cutis nullum habet opus, sed est genita à natura usus tantum gratia. de
 causis morborum. 3°. 8. D
 Cutis prima pars foetus. de foet. for. 1°. 322. F
 Cutis ex quo generatur. 3°. meth. med. 7°. 19. G
 Cutis commune uelamentum omnium. 3°. de anato. admi. 73. E/8°. de usu
 partium. 1°. 165. B
 Cutis quæ est totius corporis indumentum ex duabus laminis constat. de
 anatomia uiuorum. Sp. 45. B
 Cutis laminæ unde oriantur. de anat. uiu. Sp. 45. B
 Cutis nostri corporis nasse comparatur. in tim. Plat. 1°. 288. F
 Cuti respondet testa. 3°. de alim. fac. 2°. 32. B
 pro Cute testā habentia, habet succū qui subducit. 3°. de ali. fa. 2°. 26. E
 Cutis, pili, unguis cur in extremis partibus sint genita. in timæum Pla-
 tonis. 1°. 286. G
 Cutis qualis esse debet. 1°. de san. tuen. 2°. 66. G
 Cutis quæ natura sit in corpore temperato. 1°. de temp. 1°. 15. B
 Cutis est temperatissima pars in homine. 1°. de temp. 1°. 15. G
 Cutis hominum media est inter frigidū, & calidum. 1°. de temp. 1°. 14. G
 Cutis non est exanguis, neq; abundans sanguine. 1°. de temp. 1°. 15. B
 Cutis est ueluti neruus p̄ditus sanguine. 1°. de temp. 1°. 15. B
 Cutis tota continua est, & neruosa. 3°. de loc. affe. 4°. 19. G
 Cutis nutritur sanguine pituitoso. in progn. com. 2°. 4°. 198. B
 Cutis substantiæ musculosæ est unita. 11°. de usu par. 1°. 190. C
 Cutis cū

Cutis cum labiorum musculis comixtio mirabilis. 9°. de usu part. 1°. 176. D
 cum Cute musculus nusquam frustra coalescit. 17°. de usu part. 1°. 222. B
 Cutis tertia differentia coalescit cum musculis. 11°. de usu par. 1°. 190. D
 Cutis carnosae uel cuticulosa musculi dici potest musculi sedis. de musculorum dissectione. 1°. 50. E
 Cutis extrinseca capitis habet continuam substantiam per totum caput extensam. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. G
 Cutis capitis pueris, mulieribus, & eunuchis humida est. in 6°. de morbis uulg. comment. 3°. 3°. 170. A
 Cutis tota frontis mouetur quiescente maxilla. de musc. diff. 1°. 44. F
 cum Cutis frontis conuellit, quae pars sit affecta. 3°. de loc. affe. 4°. 17. D
 Cutis circa frontem cur sit inteta in acutis morbis. in pgn. cō. 1°. 4°. 191. D
 Cutis circa frontem dura, inteta, & arida, mala. in progn. cō. 1°. 4°. 191. B
 Cuti faciei, & gingiuis qui nerui sensum praestent. de neru. diff. 1°. 53. F
 Cutis quid faciat ad oculum. 10°. de usu par. 1°. 180. A
 sub Cute in collo musculus latus unde incipiat ac finiat, & eius substantia. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Cute in collo musculus latus potest dici musculoſa natura, uel musculoſa substantia. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Cute colli musculus latus buccas mouet. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Cute in collo musculus latus facile laniatur. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Cute colli musculus nullum detinet articulum, nec in articulum inferitur. de musculorum dissectione. 1°. 44. D
 sub Cute colli musculus latus primo intenditur ijs qui spasmus corripiendi sunt. de musc. diff. 1°. 44. D
 Cutis est digitorum pars. de inaeq. intemp. 3°. 43. D
 Cutis, manus potissimum, media extremorum calidi, frigidi, humidi, sicci, 1°. de temp. 1°. 14. G
 Cutis manus temperatissima quae callum non contrahit. 1°. de tep. 1°. 15. A/B
 Cutis maxime manus, ubi perfecta est tangendi potentia, temperie media est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 32. E
 Cutis unde habeat sensum. de anat. uiu. Sp. 45. C
 per Cutem manus dispersi nerui dant illi sensum. 3°. de loc. affe. 4°. 21. D
 Cutis sentit solū, & non habet motum uoluntarium. 15°. de usu par. 1°. 214. H
 Cutes aliqua magis sentiunt, aliqua minus. 4°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 237. E
 Cutis sensus imbecillitas uel subtractio semper sequitur nocuumentum nerui deferentis sensum ad ipsam. de anat. uiu. Sp. 45. C
 Cutis cancrorum insensibilis est. 3°. de usu par. 1°. 134. A
 Cutis epiphyse cur in uiris, & mulieribus in finibus pudendi. 15°. de usu partium. 1°. 211. A
 Cutis uniuersa, uterus, uesica, uenter, intestina sunt loca conferentia euacuationibus. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Cutis pedum, qualis. 3°. de usu partium. 1°. 133. B
 Cutis pedis neque mollis, neque dura. 3°. de usu partium. 1°. 133. H
 Cutis pedis adheret exacte omnibus particulis. 3°. de usu par. 1°. 133. H
 ueluti Cutem quid hae partes interiores, collige. cō. 4°. aph. 77°. Ex. 36. F
 ad Cutem cur ueniant aliqua parua arteria. 16°. de usu par. 1°. 219. F
 à Cute aliquid puenit ad intestina, & uentriculū. 3°. de nat. fa. 1°. 306. F/G
 ad Cutem trahunt arteriae externum aerem. 3°. de nat. fac. 1°. 307. E
 per Cutem non peruenit frigidum ad cor, sed per pulmonem. 10°. methodi medendi. 7°. 64. E
 per Cutem exteriorem animalia omnia respirare, secundum quod magis uel minus de raritate participant, ait Erasistratus. 6°. de uena sect. aduersus Erasistrata. 6°. 8. H
 Cutis quando elixatur, ad quam naturam ueniat. 3°. de alim. fac. 2°. 26. F
 Cutis diuersitates unde oriuntur. de anat. uiu. Sp. 45. C
 Cutis spissa, rara, aspera, mollis, unde sit. de anat. uiu. Sp. 45. C
 Cutis laxitatis, & densitatis discrimina consideranda sunt. de bon. & uitio succorum. 2°. 38. B
 Cuticulam mollem similem habent pueri eunuchi, & mulieres. 1°. de compositione medic. sec. locos. 5°. 123. B
 Cutis rara, & mollis ab extrinsecus imminetibus malis facile tentatur. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 66. F
 Cutis mollietates in posteriore parte capitis uel sequatur. de ana. ui. Sp. 45. C
 Cutis raritas unde sit. de uena sect. aduersus Eras. 6°. 9. H
 Cutis rara est in uiris magis quam in mulieribus. cō. 5°. aph. 69°. Ex. 45. A
 Cutis raritas euacuat, non inedia. de uena sect. aduersus Eras. 6°. 9. A
 Cutis raritas indicatur ex pilis. com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. C
 Cutem per summa apparentem mollit balneum. de uictus ratio. in morbis acutis, commentario 3°. 7°. 132. H
 Cutem mollit & extenuat calidum. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. C

Cutis quibus oleis rarefiat. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. E
 ob Cutis raritatem uentris densitas adstrictio uel. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 169. G
 Cutis laxa est gracilibus, & senibus. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. A
 Cutis laxa apparet in attenuatis. in 6°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 176. E
 Cutis laxa est in macie confectis. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 176. E
 Cutis laxitas omni extenuationi corporis communis est. in 6°. de morbis uulg. commentario 3°. 3°. 176. E
 Cutem laxat extenuatio, postea circumtenditur. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 176. G
 Cutis plus iusto colliquata, panno lacero similis efficitur. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 105. G
 Cutis lacerae uestis instar quo fiat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. F
 Cutis extensa apparet in crassioribus effectis & in saginatis. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3°. 176. E
 Cutis distentio proprium instaurationis corporis. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3°. 176. E
 Cutis circumtendit instaurationem, postea laxat. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3°. 177. A
 Cutis tenditur in inflammatione. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 267. G
 Cutem extendit ichthyocolle, & splendida facit. de simpl. med. Sp. 85. E
 Cutem densam & splendentem facit stercus crocodilorum terrestrium. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. D
 pro Cute mulierum tendenda, & splendida reddenda, stercus sturnorum comedentium orizama ualeat. 10°. de simp. med. 5°. 77. D
 Cutem purgat & extenuat & splendentem facit terra Chia. de simplic. medicam. Sp. 85. A
 Cutem detergit cyclamini radix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
 ad Cutem extensam reddendam. de med. fac. par. 7°. 163. H
 Cutem splendoriorem, quae alcyonij species efficiat. 11°. de simplic. medica. facul. 7°. 83. C
 Cutis quo modo redditur calida. 1°. de comp. med. secun. loc. 5°. 125. E
 Cutis calida & sicca proportionem respondet terrae abeunte uere, uel in principio aestatis. 2°. de temp. 1°. 18. H
 Cutis est frigidior carne. de uict. rat. in morbis acutis, cō. 4°. 7°. 147. C
 Cutis est siccior & densior carne. 3°. meth. med. 7°. 19. H
 Cutis in aliquibus animalibus cur sicca, & terrena. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Cutis extrema superficies callosa est dura, & frigida. 1°. de simpli. medicam. facult. 5°. 4. C
 Cutis cur imbecillior sit partibus huius operationem. de caus. morb. 3°. 8. D
 Cutis tota plena est poris. 1°. de san. tuen. 2°. 67. G
 Cutis in primo ortu sibi est continua, ac temporis spatio perforatur, ac plurima nascitur spiramenta ritu cribrorum. 1°. de simpl. med. fac. 5°. 4. C
 Cutis cur perforata sit ut cribellum. de anat. uiu. Sp. 45. B
 Cutis complectitur pilorum radices ut gingiuae dentes. in tim. Plat. 1°. 286. H
 Cutis humida cur non habeat pilos. 2°. de temp. 1°. 19. A/in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 170. A
 Cutis nimis sicca non facit pilos. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 170. A
 Cutis caluorum ualde arida est. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 170. A
 Cutis extrinseca densa est & dura. de tum. praeter naturam. 3°. 83. E
 Cutis sub sole siccior, in umbra humidior. 2°. de temp. 1°. 20. B
 Cutem duram, & densam habere tutissimum est ad ea quae extrinsecus occurrunt. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 78. B
 Cutis densa, & dura ab internis facile tentatur. 1°. de san. tuen. 2°. 66. F
 Cutis densa esse, & horrere uidetur in lassitudine quae inuehit sensum ulcers. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 79. A
 Cutem quae densent. 2°. de cris. 4°. 138. G/8°. meth. med. 7°. 51. C
 Cutis spissescit rusticis, & curas habentibus. de optima secta. Isa. 26. B
 Cutem obdurat frigidum. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. A
 Cutaneas partes densat refrigeratque; exterius frigus. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 6°. 3°. 195. H
 Cutem duram & densam facit aqua frigida. 3°. de san. tuenda. 2°. 78. B
 Cute praefrigore densata calor in penitioribus corporis partibus crescit. de assuet. 2°. 61. C
 Cutem densant aquae balneorum aluminosorum. 2°. de cris. 4°. 138. G
 Cutem densauerant, & febrem fecerant aquae aluminosae. 8°. methodi medendi. 7°. 50. B
 Cutis obstructio quibus soleat esse molesta. 8°. meth. med. 7°. 54. C
 Cute stipata statim febricitant calidi & humidi. 8°. meth. med. 7°. 54. C
 ex Cutis densitate febris quo modo fiat. 1°. de diff. feb. 3°. 31. F
 ex Cute densata ephemeræ, qualis. 2°. de cris. 4°. 138. H
 ex Cute densata ephemeræ indicia. 1°. de diff. feb. 3°. 36. A
 ex Cutis

ex Cutis densitate provenientes febres chamamelon discutit, & dissoluit. 3°. de simp. med. facul. 5°. 18. H
 Cutis densitas retinet crassiorum excrementorum transitum. 2°. de temper. 1°. 21. A
 Cutis densitas in calidissimis temperamentis cogit crassiora excrementa comburi. 2°. de temper. 1°. 21. B
 Cute insolito frigore subito stipata, & imbecilliore reddita, ac ut onus humorem ad ipsam delatum sustinente, mirum non est si is ad interna conuertatur. de natur. facult. 1°. 306. G
 Cutis obstructio induxit abundantiam humorum. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 149. G
 Cutis quo modo cognoscatur primo die oclusa. 8°. meth. med. 7°. 52. G
 Cutis densitas quo modo corrigenda. 3°. de san. tuen. 2°. 82. A
 Cutis densitas ex frigore quo modo corrigenda. 3°. de sanit. tuen. 2°. 82. A
 Cutis densitati sananda oleum Anethinum conuenit. 3°. de sa. tu. 2°. 81. C
 in Cute & carne humores lentos ac crassos euaporare facit oleum ex chamamelo. 4°. de sanit. tuen. 2°. 87. B
 Cuti extrema uitia elicit pycnocomon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Cutis quibus est obstructa, illis inedia iniungenda. de uictus ratio. in morbis acutis, comment. 1°. 7°. 115. E
 Cuti inherentes sueci per calida medicamenta curantur. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 2°. 3°. 165. G
 Cutis dura non sinit digeri humores crassos, sed scirrhus facit. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 7°. 172. H
 Cutis tota sensibilis exasperat, et cur. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 160. H
 Cutis rugosa. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 177. A
 Cutis corrugatio concidentis. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 177. E
 Cutis facile cognoscitur, nam oculis subiicitur. 1°. de loc. affect. 4°. 7. G
 ex Cutis colore cognoscitur humor. 14°. meth. med. 7°. 93. D
 ex Cute quando iudicandum de toto. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Cutis nigra non significat totum hominem calidum. 2°. de temp. 1°. 20. B
 Cutem albā hūitibus obturati sunt pori. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 115. E
 Cutis decoloratio nigræ ab humore melico fiit. de bo. et ui. suc. 2°. 39. D
 Cute albida quæ erāt, quā moriebatur. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. D
 Cute candidi quæ medicamenta requirant. 1°. de cōpo. med. p. ge. 5°. 212. H
 ad Cutē præcipue reponente natura flauam bilem, morbum regium iudicatorie fieri interdum contingit. commen. 4°. apho. 62°. Ex. 34. B
 ex Cutis mutatione non mutatur intrinseca uiscera. 2°. de tēp. 1°. 20. B
 Cutis quo modo à uarijs immutatur. 1°. de præ sag. ex puls. 4°. 105. H
 Cutem mutat regio intemperata. intr. Isag. 65. F
 Cutis à quibus patitur. de affect. 2°. 61. C
 Cutis morbi, qui. introd. Isa. 59. D
 Cutis passio est erysipelas. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. C
 in Cute affectum pariunt morbi per eliquationem. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 176. G
 ad Cutem transferri passiones ex intimioribus & principalioribus partibus confert. com. 6°. aph. 37°. Ex. 50. D
 ad Cutem fluxiones quæ ueniunt, sunt salubriora quam quæ sunt in profundo. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 138. H
 ad Cutem quo modo non tendunt succi. 4°. de san. tuen. 2°. 84. A
 per Cutem aut per urinas cito exit nutrimentum fructuum, qui ex arboribus colliguntur. 2°. de alim. facul. 2°. 17. D
 ex Cute corporis quæ educantur. de cathart. Sp. 94. G
 Cutis sordes unde habent originem. 1°. de san. tuen. 2°. 67. H
 per Cutis sordes excernuntur superflua. de compag. memb. Sp. 59. B
 Cutis cum sit ultima, merito recipit excrementa omnium partium. de causis morbi. 3°. 8. E
 Cutis transpiratio species euacuationis. ars med. Isa. 69. E
 ex Cute euacuatur sudores. com. 4°. apho. 37°. Ex. 32. B
 per Cutem sudor euacuatur. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 Cutem, ex qua euacuatur sudores, frigidam esse contingit, cum tamē ea quæ sunt sub ipsa comburantur. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. C
 per Cutem exire calidum uaporem, cum prius anhelitus fuerit frigidus, est signum mortiferum. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 187. C
 Cutis refrigeratur in febre hypiria & causone, & interiora uruntur. cōment. 4°. aph. 48°. Ex. 33. A
 Cute euacuatur membra sub cute. 1°. de symp. caus. 3°. 17. H
 per Cutē euacuat totum corpus caro uiperæ. 11°. de simp. med. fa. 5°. 77. G
 per Cutem euacuandi humores non sunt euacuandi per uomitum uel per secessum. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 165. G
 per Cutem quā non uacuatur nec pituitosus humor nec biliosus. de uictus rat. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 133. E

per Cutem uacuatio notabilis ex quibus fiat. 8°. meth. med. 7°. 60. H
 in Cute humor uitiatus quomodo euacuandus. 1°. de composit. medicamen. secundum locos. 5°. 121. F
 ad Cutem reuocat humorum malorum abundantiam exercitatio, ulcera & scabies generat quibus uicem purgationis humorum, qui in profundo sunt corporis, exercitatio supplere. cō. 3°. apho. 2°. Ex. 24. C
 Cutem ulcerat biliosus humor. de tum. præter naturam. 3°. 84. B
 ad Cutis uitia quæ exanthemata uocant. 5°. de cōp. med. p. gen. 5°. 251. E
 Cutis hippopotami phymata digerit. de theria. ad Pifo. 5°. 93. F
 ad Cutem uniuersam quandoque atra bilis expellitur, & fit elephas. 2°. de arte cura. ad Glauc. 7°. 107. C
 Cutem et offendit inflammationes podagrica. cō. 6°. apho. 49°. Ex. 52. D
 Cutis inflammata tensio scarificetur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. C
 Cuti substrata membrana quos dolores facit. 2°. de loc. affect. 4°. 11. D
 Cutim tantum dolere sibi inter mouendum quidam fatentur lassitudine ulceris affecti. 3°. de sanit. tuen. 2°. 79. A
 Cutem non mordant quæ à summa frigiditate, aut caliditate absunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. F
 Cuti ulcerata frigida aqua est mordax, non ulcerata non est mordax. cōment. 5°. apho. 20°. Ex. 39. B
 Cutim diucllūt facile atque erodūt quædā ex acribus. de att. uict. 2°. 43. G
 Cutis incisa ob diutinum materie cursum ad oculos. de fascijs. 7°. 295. F
 in Cute acu puncta casus. 6°. meth. med. 7°. 36. H
 Cutis compunctio per aciculas quo modo in alopecia. 1°. de composit. medica. secundum locos. 5°. 122. H
 Cutis dicitur collidi. de fract. commentario 2°. 7°. 240. A
 Cutis non concalescat præter modum, & quomodo cognoscatur in applicatione pharmacorum in alopecia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. G
 Cutis sæpe palpitat. 2°. de sympt. caus. 3°. 20. F
 Cutis non habet pulsationem. 2°. de loc. affect. 4°. 9. B
 Cutis uniuersa non partes extremæ derelinquitur à sanguine in forti dolore. commen. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 in Cutis affectibus in pilorum defectu curandis, acria cauenda & sicca ualde. 14°. meth. med. 7°. 93. D
 Cutis capitis morbi. intr. Isa. 59. F
 Cutis capitis morborum curatio. introd. Isa. 59. G
 Cutis capitis medicamenta debent esse uehementia. 1°. de composit. medicamen. secundum locos. 5°. 121. H
 pro Cute capitis optimum est medicamentum thapsia, cur. 1°. de composit. med. secundum locos. 5°. 122. H
 Cuti quæ sint applicanda medicamenta exiccantia. de consl. ar. Isa. 42. E
 ad Cutem curandam antequam accedas, purgatio in pilorum defectu primo molienda. 14°. meth. med. 7°. 93. D
 Cutim frica ut rubescat, ut medicamenta altius descendant. 14°. meth. medendi. 7°. 93. E
 pro Cutis morbis pharmacum debet esse tenuium partium. 1°. de composit. med. secundum locos. 5°. 121. H
 Cutis summæ affectibus medentur sales theriaci. de ther. ad Pifo. 5°. 97. E
 Cutis uitiatis coloribus ptissana cruda illita confert. de uict. ratio. in morbis acutis, comment. 1°. 7°. 111. E
 Cutis ulcera à phlegmone tuctur araneorum tela. 11°. de simplici. medicamen. facult. 5°. 80. F
 Cutis quandoque aufertur. de diff. morbi. 3°. 5. A
 ad Cutem abuulsam. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 217. G
 Cutibus lacerosis confert mel elixū. 2°. de arte cura. ad Glauc. 7°. 106. G
 p Cutibus lacerosis quæ melli inungenda. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 106. G
 Cutim scarificare, & hydropicos perforare inter se distant. ad Thrasibulum. 2°. 105. A
 de Cutis incisione. de hirud. reuuls. cucurb. & scarif. 2. F/ 6°. 3. F
 Cutis non incidenda in fractis. de fracturis. com. 3°. 7°. 247. D
 Cutem mangones cur à carnositas articulis attollunt. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 3°. 3°. 176. D
 Cutes quæ non possunt excoriari. 2°. de usu partium. 1°. 122. E
 Cutes quæ non possunt excoriari propter quid. 2°. de usu par. 1°. 122. E
 ad Cutem eleuandam acutiore scalpello utaris. 3°. de anat. adm. 1°. 74. B
 à Cute non nisi scalpello membrana separatur. 3°. de anat. adm. 1°. 74. C
 Cutis in axillis & inguinibus quo modo incidenda in speciem folij myrti. 13°. methodi medendi. 7°. 81. D
 ad Cutim ex materia defluente, ulcus quo modo sanet. 4°. met. me. 7°. 24. D
 Cute ut tegantur indigent ulcera omnia. de fract. com. 3°. 7°. 247. F
 Cutem rumpens. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 261. H
 Cutem exulcerat Chelidonium minus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
 Cutis &

Cutis et cicatrix efficitur caro durata. i. 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 161. A
 Cutis coitio carniū incrementum aliquando significat. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, comment. 3°. 3°. 169. G
 Cutis non restituitur qualis erat, sed simile cuti. 3°. meth. med. 3^a. 19. G
CYAMOS id est faba. 7°. de simplicium medicamen-
 torum facult. 5^a. 53. D
 Cyamos (id est faba) egyptia quod pondus. de pond. & mens. 5^a. 277. F
 CYANOS. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. G
 Cyanon an à ceruleo & contra. in prognost. com. 2°. 4^a. 201. G
 Cyaneo colore gaudet uisuius spiritus. de anat. ocul. Sp. 57. E
 CYATHVS quæ mensura sit. 4°. de comp. med. secun. loc. 160. D/de
 pond. & mens. 275. F/276. D/F/H/ 5^a. 277. E
 Cyathus p humidorū uarietate. de pōd. & mēf. 275. G/ 5^a. 277. A/C/D
 Cyathus qua nota significetur. de pond. & mens. 5^a. 275. C
 Cyathi mēsuræ meminit. 8°. de simp. me. fa. 58. E/2°. de antid. 5^a. 119. B
 Cyathus scalpelli paruus. in 6^m. de morbis uulg. com. 2°. 3^a. 161. A
 ex Cyathis duodecim cereis pro dando potu agris unum uel duos quidā
 medici excogitarunt. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 131. F
 ΚΥΒΙΤΟΣ quid. 2°. de mot. mus. 1^a. 313. H
 CYBIVM. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 166. F
 CYBOIDES os quod. de osibus. 1^a. 43. F
 Κυβοειδής. de fract. comment. 2°. 233. B/ 7^a. 234. C
 CYCEON commune nomen omnium potionum uinum habentium. in
 6^m. de morbis uulgaribus, com. 6°. 3^a. 196. E/F
 Cyceon. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a. 195. H/ de uict. ratio. in morbis
 acutis, comment. 2°. 7^a. 122. C
 CYCLAMINVS quid. de simp. med. Sp. 82. C
 Cyclaminus ex contrariis partibus constat. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 53. E
 Cyclamen purgat pituitam & bilem. de dynamidijs. Sp. 21. H
 Cyclamini dosis, & quibus miscetur. de dynamidijs. Sp. 21. H
 Cyclaminus bilem per sudorem emittit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. E
 Cyclaminus aperit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. F
 Cyclaminus uentrem purgat. de simp. med. Sp. 82. D
 Cy clamini succus quo modo caput purget & suffusiones dissipet. de sim-
 plic. medic. Sp. 82. D
 Cyclaminus sicca cum uino potatā mentem perturbat. 2°. de compositio.
 medicamen. sec. loc. 5^a. 137. B
 Cyclaminis radices præstantiores folijs. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. A
 Cyclamini radix menses euocat, aurigini prodest, cutem detergit, & alo-
 pecias, ephelidas, omniaq; exanthemata siue efflorescētias curat: præ-
 terea lienem induratum iuuat, & sicca asthmaticis exhibetur. 7°. de
 simplic. medicam. fac. 5^a. 53. F
 Cyclaminus cyssanthemos. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. F
 Cyclamini cyssanthemi fructus lienes sanat, locos eiicit, & asthmaticis
 prodest. 7°. de simp. med. facul. 3^a. 53. F
 Cyclamini succus hæmorrhoidas reserat, & phymata, strumas, & alias
 duritias digerētibus commiscetur, si suffusis competit, nares expurgat,
 & foetum interimit, ac ualidum interimēdo conceptui medicamen est.
 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. E
 Cyclamini succus ad abolēdū colorē ē facie icterici. de cura icte. Sp. 111. F
 CYCLAS Apollonius. in 3^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 137. H
 CYCLISCIS quibus admiscetur bilis. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. F
 CYCLISCI hoc est caui excisorij scalpri. 6°. meth. med. 7^a. 42. A
 Cyclisci sunt suspecti in fracturis capitis, cur, & quando illis utendum.
 6°. methodi medendi. 7^a. 42. B
 Cycliscis uti uult in caluaria fracta usq; ad meningem osibus uehementer
 motis. 6°. methodi medendi. 7^a. 42. C
 CYCLOPEM i magna uena uulnerauit Vlysses. 4°. de us. p. 1^a. 139. G
 CYCNARIA medicamēta ad lippitudines incipiētes. intro. Isa. 58. C
 CYDONIA herba odoratas reddit compositiones. 1°. de composit.
 med. secundum locos. 5^a. 128. C
 Cydonia sunt fructus ad reponendum apti. de atten. uic. rat. 2^a. 45. H
 Cydoniorū coctorū & struthiomelōrū differētia. 2°. de ali. fa. 2^a. 20. D
 Cydonia mire adstringunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. C
 Cydonia mouent alium sensum in lingua, quā adstringentia. 1°. de sim-
 plic. medicam. facul. 5^a. 8. H
 Cydonio minus adstringit squamma eris. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 20. D
 Cydonia stringūt uētrē cū stypticitate, et pōticitate, de diff. cōt. Sp. 75. B
 cū Cydonijs cucurbita elixa succū austerū facit. 2°. de alim. fa. 2^a. 16. H
 Cydonia rectificant stomachum debile, & mollem. de diff. cōti. Sp. 74. D
 cum Cydonij mali carne medicamenta quandoq; exhibebātur. 3°. de sim-
 plic. med. facul. 5^a. 20. C

in Cydonio malo præparetur scammonium. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. B
 in Cydonio scammonium non obest stomacho. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. B
 Cydonijs in oleo per tempus madefactis oleum paregoricum, & stypticū
 aliquantum inuenitur. de simp. med. Sp. 88. D
 Cydoniorū succus diu seruatur cū melle coctus. 2°. de alim. fa. 2^a. 20. C
 Cydoniorū succus cū melle coctus cur durat. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. H
 Cydonia mala. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 167. F
 CYEMA, id est uteri gestatio, primis duobus mensibus dicitur foetus.
 1°. de sympt. cau. 3^a. 18. C
 CYETICA, id est genitalia membra, subiecta habet matrix. de natu-
 ra, & ordine cuiuslibet corporis. Sp. 42. B
 CYGNI collyria, quæ, et unde dicta. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 150. D
 Cygnus inscriptus reginæ ad maximos oculorum dolores, & affectiones.
 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. G
 Cygnus ex terra Samia. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. G
 CYLINDRORVM forma Galeni. 10°. de simp. med. fa. 5^a. 73. G
 Cylindri forma, quæ. de artic. com. 2°. 7^a. 266. A
 Κυλλόν quid proprie significet. de artic. commentario 3°. 7^a. 278. B
 Κυλλωσις quid. de articulis. commentario 4°. 7^a. 283. D
 Κυλλός mensis. 3°. de diebus decretorijs. 4^a. 157. E
 CYMBALARIS chartilago, quæ. de anat. uiuo. Sp. 53. E
 CYMINVM quid. de simp. med. Sp. 82. E
 Cuminum est cibus acutus, incidens, aperiens, de dissol. cont. Sp. 72. F
 Cuminum. 7°. de simpl. medicamen. facul. 5^a. 53. F
 Cuminum calidū cum subtili substantia. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 104. G
 Cuminum est in tertio ordine calidum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. F
 Cuminum, caron, anisum, ligusticum, & petroselinum sunt in eodem usu.
 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. F
 Cuminum urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Cuminum urinā mouet, & flatum extinguit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. F
 Cuminum frictū pro purulentis. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7^a. 152. F
 Cuminum leuiter laxat. de simp. med. Sp. 82. F
 Cuminum si bibatur pallorem facit. de simp. med. Sp. 82. F
 Cuminum inflationibus, & tortionibus prodest, & uiscide dolorem pla-
 cat. de simpl. med. Sp. 82. F
 Cuminum quidam addunt ptissanæ. de ptis. 2^a. 47. D
 Χυμός, id est sapor, uocatur gustatoria facultas, siue qualitas. 1°. de sim-
 plic. medicam. facul. 5^a. 8. G
 CYNANCHE ponitur inter morbos, qui uere apparent. 5°. de sani-
 tate tuenda. 2^a. 94. D
 Cynanche morbus peracutus. fin. med. Isag. 45. F
 Cynanche etiam quæ paracynanche quomodo fiant, & in qua parte, &
 quomodo debeant appellari. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 Cynanche affectus ceruicis. introd. Isag. 59. C
 Cynanchon, & synanchon an differant. de uictus ratio. in morbis acutis,
 commentario 4°. 7^a. 138. F
 CYNARA erat quoddā in magna estimatione. 2°. de alim. fa. 2^a. 23. D
 Cynara prauī succi. 2°. de alim. facul. 2^a. 23. E
 Cynaræ succus biliosum succum gignit. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. E
 Cynara ad linguam fluxione laborantem. de medic. fac. parab. 7^a. 173. E
 CYNICI philosophi contendunt placita sua breuem esse ad uirtutem
 uiam. de cuiusq; animi pecc. not. atq; med. 2^a. 57. D
 CYNOCEPHALVS inter canem & simiam medio modo se habet.
 11°. de usu partium. 1^a. 184. G
 Cynocephali non multam habent dissimilitudinem osium ab hominibus.
 1°. de anatom. admin. 1^a. 63. G/H
 Cynocephalus sumendus in simiæ defectu pro anatomia. 6°. de anatō-
 mi. administ. 1^a. 89. F
 Cynocephalas simias laudat p anatomia. de mot. man. & obs. Sp. 70. E
 CYNOCRAMBE quid & eius uires. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. D
 CYNOMORVS quid significet. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 125. D
 Cynomoros herba dicta eo quod canes celerrime interimit. 6°. de simpli.
 medicam. facul. 5^a. 43. D
 Cynomorus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 125. B/D
 CYNORAISTAE. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. D
 Κυνοσβατον uocant canirubum. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. B
 Cynobatus, id est sentis canis. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. F
 Cynobati decoctum adstringens leue. 5°. meth. med. 7^a. 31. G
 CYNOSORCHIS, i. testiculus canis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. F
 CYPARISSVS, id est cupressus. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 53. G
 Cyparissina resina, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. G
 Cyparissias species tithymalli. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. E

CYPERVS quid.de simp.med. Sp.82.C
 Cyperus mista naturā habet ex cōtrarijs.1°.de cōp.med.sec.lo.5°.129.E
 Cyperus numeratur inter arida adstringentia moderate.6°.de composi-
 med.sec.loc. 5°.172.G
 Cyperus uires excofacientes et aliquatenus stringentes habet.6°.de sim-
 plic.medica. Sp.82.C
 Cyperi radix calida & sicca.7°.de simp.med.fac. 5°.53.G
 Cyperi radix ulceribus, quæ præ nimia humiditate cicatriē difficulter
 admittunt, mirifice prodest, ulceri oris conuenit, calculo uexatis con-
 gruit, urinam mensesq; prouocat.7°.de simp.med.fac. 5°.53.H
 Cyperi radix.13°.meth.med. 7°.83.G
 Cyperus ex adstringentibus moderatis pro gargarismis.6°.de composi-
 med.sec.loc. 5°.172.F
 Cyperum sine morfu exiccat, & parum adstringit.6°.de compo.med.
 per genera. 5°.256.F
 Cyperus ulcera exiccat.4°.de comp.med.per genera. 5°.236.G
 Cyperus odoratas reddit compositiones.1°.de cōp.med.sec.loc.5°.128.C
 Cyperus asiaticus ad urinæ difficultatē expertū.de me.sa.par.7°.179.A
 Cyperus uetus.5°.de comp.med.sec.loc. 5°.165.D
 CYPHEOS odor capitis dolorem facit.3°.de loc.affect. 4°.20.G
 Cyphi accensum ad uaporem in deorum honorem.8°.de composi. medic.
 secundum loc. 5°.194.E
 Cyphi compositio, qualis.2°.de antid. 5°.111.C
 Cyphieraticum.8°.de composi.med.secundum loc. 5°.193.B
 Cyphis meminit.8°.de comp.med.sec.loc. 5°.194.E
 ex Cyphi illinenda est frons in caput dolentibus ex febre in frigidis.2°.
 de comp.med.secundum loc. 5°.137.A
 Κύφοσις quid de articulis.commentario 3°. 7°.268.F
 CYPHOIDES Andromachi unde dicta.8°.de composi.medicanē.
 secundum locos. 5°.194.D
 Cyphoides antidotus.8°.de comp.med.sec.loc. 5°.194.H
 CYPRESSI gummi maturat.de oculis. 7°.188.E
 in CYPRO nascuntur metalla.9°.de simp.med.fac. 5°.65.B
 in Cypro capparis plurima.2°.de alimen.fac. 2°.21.E
 in Cyprum, & in cauam syriam nauigauit discendi gratia Galenus.9°.
 de simpli.med.facul. 5°.65.B
 ex Cypro quæ simplicia portauerit Galenus.1°.de antid. 5°.100.B
 Cyprii rustici pro pane polenta utuntur.1°.de alim.fac. 2°.11.H
 CYPRIVS qualis.6°.de comp.med.sec.loc. 5°.176.D
 Cypri arboris folia & summa germina sunt facultatis et qualitatis mix-
 ta.7°.de simp.med.fac. 5°.53.H
 Cyprus desiccatur absque morfu.7°.de simp.med.fac. 5°.53.H
 Cypri folia commansa accommoda sunt ulceribus in ore apthodesi &
 ipsi apthodesi.7°.de simp.med.fac. 5°.53.H
 Cypri foliorum decocto ambusta fouetur, & aduersus igneam phlegmo-
 nas & carbunculos eo utuntur.7°.de simp.med.fac. 5°.53.H
 CYPRIVM oleum, & cyprinum unguentum quo differant.4°.de
 comp.med.per genera. 5°.239.H
 Cyprinum oleū adstringit cū caliditate.2°.de cōp.med.p ge. 5°.220.G
 Cyprinū oleosum mitigat medicamēta.2°.de cōp.me.per ge.5°.220.D
 Cyprino inungitur pastillus.7°.de comp.med.per gene. 5°.265.B
 Cyprinum oleosum.2°.de comp.med.per gen. 5°.220.G
 CYPRIVM ceratum, quale.3°.de comp.med.sec.loc. 5°.147.B
 Cyprinum cerotum fortius est amathonis malagmate in ictero.de cu-
 ra icteri. Sp.111.C
 Cyprinum ceratum.3°.de comp.med.sec.loc. 5°.146.G
 CYPRIVM 6°.de comp.med.per genera. 5°.261.C
 Cyprium tostum.4°.de comp.med.per genera. 5°.239.A
 Cypria cinerula.3°.de comp.med.sec.loc. 5°.145.A
 Cypria cinerula meminit.de remed.fac.par. 7°.163.E
 CYPSELVS adhuc cum generaretur, & si bacchiadis non uideba-
 tur, terrebantur spectro.an animal sit quod in utero. 1°.328.F
 CYRENAICA secta unde.de hist.philos. Sp.2.F
 Cyrenaici ut maior copia generetur, stirpes irrigant.3°.de compositio-
 ne medicam.per genera. 5°.232.H
 Cyrenaicus succus eius qualitātē statim præ se fert & in urina et in alijs
 humoribus.1°.de sem. 1°.335.A
 Cyrenaicus succus tenuissimæ substantiæ calidæ.3°.de composi.medica.
 per genera. 5°.228.E
 Cyrenaicus liquor acris est.4°.de comp.med.sec.loc. 5°.149.F
 Cyrenaicus succus per halitū maxime digerit, calidus, tenuis.8°.de simp.
 medicamentorum facultatibus. 5°.57.D

Cyrenaicus succus numeratur inter attrahentia sponte nata.5°.de simpl.
 medic.facul. 5°.36.E
 Cyrenaica lachryma trahit à profundis.6°.meth.med. 7°.37.E
 Cyrenaicus succus discutit.6°.de comp.med.sec.loc. 5°.169.D
 Cyrenæus succus calidus p doloribus.in 6°.de mor.uul.cō.6°.3°.196.B
 Cyrenaicus succus collo suspensus quo modo columellā phlegmone affe-
 ctam iuuat.6°.de simp.med.fac. 5°.45.H
 ex Cyrenaico succo compositio.de palp.trem.conuul.& rig. 3°.55.H
 Cyrenaicus succus qñ optimus i quartana.1°.d arte cur.ad Gla.7°.97.G
 Cyrenaici succi fit mentio.4°.de comp.medica.sec.loc.156.F/157.A/5°.
 164.C/165.B/7°. 5°.186.B
 pro Cyrenaico succo medicus.3°.de comp.med.per ge. 5°.228.E
 pro Cyrenaico succo sagapenum.3°.de comp.med.per ge. 5°.228.E
 CYRIENVM uinum est cōmodum senibus.5°.de san.tuen. 2°.91.C
 CYRRHVM.i.fuluum uinum, & austerum competit fluxionibus uen-
 tris.de uinis. Sp.76.F
 CYRTI emplastrum ad attrahendum.6°.de cōp.med.p ge.5°.261.C
 CYRTOMA quod genus tumoris.in prognost.cōp.2°.4°.200.A
 Κύρτος, de fract.com.2°. 7°.240.G
 Κύρτους.i.nassæ piscatorie exemplum, in tim.Plat. 1°.288.D
 Κύρτωσις quid.de artic.com.3°. 7°.268.F
 CYSSANTHEMOS cyclaminus.7°.de simp.med.fac. 5°.53.F
 CITHARISTAE cur cordas relaxent.2°.de loc.aff. 4°.11.A
 ut in Cithara chordæ, ita nerui tenduntur.2°.de loc.aff. 4°.11.A
 Cithararum cordarum comparatio ad conuulsionem. de pal.trem.con-
 uul.& rig. 5°.56.B
 CYTINVS quid sit sit.6°.de comp.med.secundum locos.5°.168.G/
 de simp.med. Sp.87.C
 Cytini qui sint.4°.de comp.med.sec.loc. 5°.157.C
 Cytinus est flos punice domesticæ.6°.de simp.med.fac. 5°.44.F
 Cytini flores granatorum.8°.de simp.med.fac. 5°.59.H
 Cytini in fine ueris generantur.7°.de comp.med.sec.loc. 5°.168.G
 Cytinos et balaustium distinguit.7°.de compositio.medicamentorum se-
 cundum locos.183.G/H 5°.184.G
 Cytini mali punici.5°.de comp.med.per genera. 5°.251.E
 Cytini acidorum & acerborum punicorū.6°.de cōp.me.se.lo. 5°.175.G
 Cytini numerantur inter acerbæ.6°.de cōp.med.sec.loc. 5°.172.G
 Cytini austeri sunt.4°.de comp.med.per ge. 5°.241.H
 Cytini adstringunt.9°.de simp.med.fac. 5°.64.C
 Cytini uehementius adstringunt.4°.de comp.med.sec.loc. 5°.149.H
 Cytinus uehementissime stypticus est, & efficacissime stringit.de simpl.
 medicament. Sp.87.C
 Cytini sunt ex adstringētibus parabilibus.6°.de cōp.me.se.lo. 5°.169.G
 Cytini sunt ex adstringentibus medicaminosis.11°.de simp.medicamento-
 rum facultatibus. 5°.81.E
 Cytini inter adstringentia moderate pro gargarismis.6°.de compositio.
 medicamen.secund.loc. 5°.172.F
 Cytini punicorū internis ulceribus opitulantur.4°.meth.me. 7°.28.H
 Cytinus dysentericos sanat, uulnera recentia glutinat.de simplicibus me-
 dicaminibus. Sp.87.C
 Cytinus siccus & terrestris.4°.de comp.med.per gen. 5°.237.H
 CYTISVS quid sit.1°.de antid. 5°.101.E
 Cytisus est frutex.5°.meth.med. 7°.35.A
 Cytisus facit multum mellis, & quale.1°.de antid. 5°.101.E
 Cytisi copia ubi.1°.de antid. 5°.101.E
 Cytisus ut malua digerit.7°.de simp.med.fac. 5°.53.H
 CYZICENVM medicamentū.4°.de cōp.me.per gene. 5°.243.F
 Cyzicenum ut Asclepiades.5°.de comp.med.per ge. 5°.250.D
 in Cyzico fit amaracinum & styracinū.2°.de cōp.med.se.lo. 5°.133.F

ACTYLI numerantur inter ci-
 bos calidos.de disso-
 lutione continua. Sp.74.C
 Dactyli, cibus crassus, & cur. de dissolutione cō-
 tinua. Sp.72.H
 Dactyli nutriunt eum qui digerit eos nutriti-
 to multo crasso.de dissol.cont. Sp.73.E
 Dactyli humidi quid faciant.de diss.cont. Sp.74.H
 Dactyli uirides urinā puocat usq; ad sanguinē.de cura icteri. Sp.111.D
 cū Dactylis aut caricis comestus opos tithymalli purgat cibos indigesti-
 biles in intestinis, & lumbricos rotundos.de cathar. Sp.95.C
 Dactylos

Dactylos dat epilepticis. de pue. epi. 7^a. 180. D
 Dactylorum caro non attenuat. de atten. uic. 2^a. 44. C
 DADINVM oleū minus laurino calidū. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. H
 DAEMON quid sit. de hist. philos. Sp. 4. H
 Demones sibi immisso putant melancholici. de melancholia ex Gale. R. Sp. 109. C
 & Posidonio. Sp. 109. C
 Demonem dualitatē existimauit Pythagoras. de hist. phil. Sp. 4. F
 Demoniorū & decanorum herbae sacrae. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. A
 ad Demones abigendos. de med. fac. pa. 7^a. 177. F
 DAMARVM sanguis non habet fibras. q. animi mores. 1^a. 319. C
 DAMASCENA pruna oīum praeclatissima. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. D
 Damascena pruna seruantur. de bon. & uitio suc. 2^a. 36. H
 Damascena pruna subducendi gratia praeanduntur hydromeliti inco-
 eta. de atten. uic. 2^a. 45. B
 Damascena pruna uiuncuntur ab hispanis ad deijciendam aluum. 5°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 92. E
 Damascenis prunis hyeme soluēda senū aluus. 5°. de san. tuē. 2^a. 92. E
 DAMASONIVM abstersiuum est. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. A
 Damasonium lapidem cōminuit. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 194. C
 Damasonium dysenterias sanat, aluum sistit, & oedemata mitigat, & in
 renibus calculos eius decoctum, atque epotum comminuit. 6°. de simp.
 medicamentorum fac. 5^a. 46. A
 Damasonij figuram prae se fert cinnamomum. 1°. de antido. 5^a. 106. A
 in DAMNATIS uita experienda medicamenta. 10°. de simplicium
 medica. facul. 5^a. 72. E
 DAMOCRATES scriptor medicamentorum. 3°. de compositione
 medic. per gen. 5^a. 234. H
 Damocrates uersibus scripsit oīa medicamēta. 1°. de antid. 5^a. 102. C
 Damocrates librum fecit inscriptum Clinicus. 10°. de compositione me-
 dicamen. sec. loc. 5^a. 208. C
 Damocrates librum fecit inscriptum Philiatrus. 7°. de compositione me-
 dicamen. sec. loc. 5^a. 180. D
 Damocrates librū fecit Pythiciū iscriptū. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 166. B
 Damocrates theriacam fecit. 1°. de antidotis. 5^a. 108. A
 Damocratis medici praestantissimi compositio theriacae quo differat ab
 Andromachi compositione. de theria. ad Pif. 5^a. 95. B
 Damocratis acopa. 9°. de comp. med. per gene. 5^a. 273. C
 Damocratis dentifricium ad dentes faciendos candidos & immobiles. 5°.
 de comp. med. sec. loc. 5^a. 166. B
 Damocratis diacodion. 7°. de comp. me. secū. loc. 5^a. 180. D
 Damocratis Dysrachitis. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 248. E
 Damocratis ex calce uiua ad digerendū. 6°. de cōp. me. p ge. 5^a. 263. A
 Damocratis discussoria. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 262. D
 Damocratis discussoria ex sale. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 262. G
 Damocratis emplastrum album. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a. 217. F
 Damocratis emplastrum ex dictamno. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 250. F
 ex Damocratis libris giluum. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 262. D
 à Damocrate malagnata. 5°. de cōp. med. se. loc. 196. D / 7°. de compo-
 si. medic. per ge. 5^a. 267. C
 Damocratis medicamenta. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 259. F
 DAMON musicus. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 257. H
 DaniK sit mentio. secretorum. Sp. 97. D
 DAPHNE arbor. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. B
 DAPHNE herba calida, acris, subamara. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 46. B
 Daphne herba tum urinas tum mēses prolicit. 6°. de simp. me. f. 5^a. 46. B
 Daphne Alexandrina. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. B
 DAPHNOIDES 6°. de simp. med. fac. 46. C / 7°. 5^a. 51. G
 DARI sedans febrem. 7°. de comp. med. se. loc. 5^a. 183. A
 Δάριος excoaratio. 3°. de anat. adm. 1^a. 74. B
 Δάριος quid. intro. 1^a. 54. E
 DASYPODIS caput. 5°. de comp. med. se. lo. 5^a. 164. H
 Δασύποδος id est densioris. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 162. D
 DAVCVM quid, & eius uires. de simpli. med. Sp. 83. D
 Daucus Creticus. 7°. de comp. med. se. lo. 185. G / 192. E / 9°. 200. D / H /
 202. B / D / G / H / 10°. 5^a. 206. C / E
 Daucus Creticus decorticatus. 9°. de comp. med. se. loc. 5^a. 202. H
 Daucum fame homines adacti comedunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 22. B
 Daucus multum elixandus. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. B
 Dauci radices, quales. de atten. uic. rat. 2^a. 45. G
 Dauci radices minus nutriūt q̄ rapae, & arū. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. B
 Dauci semen conuenit in diēta attenuante. de atten. uic. 2^a. 44. E
 Dauci radix. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. E

Daucus syluestris & φυτόν dī. i. sine flatu. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. A
 Dauci syluestris meminit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. C
 Daucus uenerem prouocat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. A
 Daucus purgat pulmonem, & praecordia. de cathar. Sp. 95. B
 Daucū ad tussē ueterē facit, et oīa uitia thoracis. de simp. med. Sp. 83. C
 Daucus miscetur purgātibus medicamētis. 8°. de cōp. m. se. lo. 5^a. 190. B
 Daucū omne acres, & excalfactorias uires habet. de simp. med. Sp. 83. E
 Daucus urinam ciet. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. F / de mel. ex Gal. R. Sp. 110. B
 & Posid. Sp. 110. B
 Daucus aromaticon quiddam ostentat. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. B
 Dauci semen odoratum est, tenuium partium, & urinam ciens. 9°. de
 comp. med. se. loc. 5^a. 201. H
 Dauci semen calidū est & acre, urinā ciens. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. D
 Dauci semen efficax medicamen urinā mouendae, & mensibus prouocan-
 dis. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. B
 Daucus urinam, & menstrua prouocat. de simp. med. Sp. 83. E
 Daucus partum deijcit. de simp. med. Sp. 83. E
 Daucus purgat renes. de cathar. Sp. 95. C
 Dauci semen uehementer calidum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. B
 Dauci semē calidū cū subtili substātia. 2°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 104. G
 Dauci semē sanguinē extenuat & secernit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. D
 Dauci semen ingreditur theriacam. de theria. ad Pifo. 5^a. 92. G
 Daucum non dat epilepticis. de pue. epilep. 7^a. 180. C
 Daucum calefacit. 2°. de alim. fac. 2^a. 25. B
 Daucus caput replet, & inflammat. de pue. epilep. 7^a. 180. E
 Dauci non generant crassos humores. de pue. epilep. 7^a. 180. E
 DAVIT potio ad iliacos. de dynamidijs. Sp. 28. D

DEACVMINATA de ijs q̄ in med. fi- cō. 3°. 7^a. 214. D

ad DEALBANDVM sole utebatur. 1°. de cōp. me. p ge. 5^a. 214. C
 DEALICIS casus. in 3^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 133. E
 Dealcis uxoris casus. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 151. D
 in Dealcis horto iacentis casus citatur. com. 7°. aph. 31°. Ex. 56. C
 DEAMBVLATIO quid. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 5^a. 191. A
 Deambulatio febricitatibus officit. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 177. G / H
 DEARTICVLATIO, et abarticulatio. d̄ art. cō. 2°. 7^a. 263. E
 Dearticulatio seu deluxatio quid. fin. med. 1^a. 50. C
 Dearticulatio quid significet apud Hippocratem, secundum quosdam. de
 fracturis, com. 2°. 7^a. 239. C
 in Dearticulationibus oībus ossa sūt facta pp motū. 11°. de usu p. 1^a. 191. C
 Dearticulationis totius copulas nervos uocat. de frac. cō. 3°. 7^a. 249. E
 circa Dearticulationē solā musculi caput mouētes. de musc. dif. 1^a. 45. G
 Dearticulationem retrorsum, aut in latera dilatantes musculi, qui. de mu-
 sculorum dissectione. 1^a. 46. B
 in Dearticulationes capitis quae musculorum coniugationes habentur,
 ubi. de muscu. diff. 1^a. 45. G
 Dearticulationem cubiti uomentes musculi unde oriantur, ac desinant. de
 muscu. diffec. 1^a. 47. H
 Dearticulationē cubiti qui musculi extendant. de musc. diffec. 1^a. 48. A
 Dearticulationem secundam articulorum flectentes musculi, & quo mo-
 do. de musc. diffec. 1^a. 49. C
 in Dearticulationē humeri paruus musculus situs qualis, ubi nascatur, ac
 finiat. de musc. diffec. Sp. 47. G
 Dearticulationem coxendicis euidenter, uehementerq; mouens mus. de
 muscu. diffec. 1^a. 51. D
 Dearticulationem coxendicis primis musculis mouentibus qui nerui inse-
 rantur. de ner. diff. 1^a. 55. C
 Dearticulatione iusta, & aequali solus articulus in genu iungitur. de fra-
 cturis, commentario 3°. 7^a. 248. H
 Dearticulationem genu mouent nouem musculi. de musc. dif. 1^a. 51. C
 Dearticulationem genu qui musculi extendant. de musc. diffec. 1^a. 51. F
 Dearticulationem genu mouentes musculos, & si nouē esse ostēderit, tñ
 dicit eē octo, ne ab antiq̄s in re minima dissentiat. de musc. dif. 1^a. 51. G
 Dearticulationē totius pedis flectentes musculi. de musc. diffec. 1^a. 51. H
 Dearticulationem pedis totam mouens musculus. de musc. diff. 1^a. 52. E
 Dearticulationis modus quo mō offendit. de dif. morb. 3^a. 5. C
 DEBILIS infans unde fiat. de sperm. Sp. 36. A
 Debilis puella unde. de spermate. Sp. 38. C
 Debilis, rauca, grauis uox adest homini qui conceptus sit in tribus horis
 sanguinis. de sperm. Sp. 37. B
 Debilia & mollia facit lotio calida. de uenae sect. aduers. Eras. 6^a. 8. C
 Debile caput & nervos non tangit uinum pauciferū. de uinis. Sp. 76. C
 Debilia aequaliter

Debilia æqualiter esse duo membra per rarum est. in 6^m. de morb. uulg. commentario 2°. 3^a. 168. D
 Debiliores partes cur primæ morbis excrementitijs corripiantur. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 17. H
 Debilibus, quibus sudor multus, calidus, uel frigidus, debet fieri euacuatio per inferiora. com. 6°. aph. 61°. Ex. 59. F
 Debili existente ægro si rigor incidat febre non deficiente, letale est. com. men. 7°. aph. 46°. Ex. 32. G
 Debili existente corpore in continua febre, si labrum, uel oculus, uel nasus, uel supercilium peruertatur, aut non uideat, aut non audiat, letale. com. 4°. aph. 49°. 33. B/ com. 7°. aph. 66°. Ex. 60. F
 Debiles si fuerint uires ægrotantis, & ea quæ in corpore est dispositio, sit ex corruptione humorum, uel defectu, cur illis parum alimenti et sæpius afferendum sit. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
 Debile corpus habentes si aqua frigida lauentur, refrigerantur, atq; offendentur. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
 Debilis cui est naturalis labor in corpore, huic conueniunt cibi subtilian-tes. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Debilis natura confortat electuarius dianthu. de dynamid. Sp. 26. D
 Debiles ex longa infirmitate curat electuarius dianthu. de dyn. Sp. 26. D
 ad Debilia membra ex frigore decoctio assari. de med. exp. Sp. 107. B
 Debilem, & mollem stomachum rectificat cibaria styptica. de dissolu-tione cont. Sp. 74. D
 Debile stomachum confortat decoctio mastiches. de med. exp. Sp. 104. D
 Debilem stomachum confortans electuarius aristolochiæ. de medicinis expertis. Sp. 108. A
 Debile hepar & cor confortans medicina Zenonis Atheniensis. de me-dicinis expertis. Sp. 107. F
 Debilis apoplexia quæ dicatur. com. 2°. aph. 42°. Ex. 18. B
 Debilia medicamenta non conueniunt ictericis. de cura icteri. Sp. 110. H
 Debilia medicamenta in alopecia quo modo humectanda. 1°. de composi-tio medicamen. sec. lo. 5^a. 122. D
 Debiles, lege Imbecilles.
 DEBILITATE uisus non discernunt oculi piscium intermedios co-lores. de anat. uiu. Sp. 49. B
 Debilitas corporis sequitur ad dominium phlegmatis. de anat. uiu. Sp. 45. E
 Debilitas plurimum habentes uires ex morbo, balbutient. commenta-rio 6°. apho. 32°. Ex. 49. H
 Debilitatem corporis in omnibus ostendit urina alba, & nuda. de dy-namidijs. Sp. 35. E
 Debilitas stomachi est signum infrigiditatis, & humectati corporis. se-cretorum. Sp. 78. G
 qñ Debilitas uisceris accrescet ita, ut in se ipso continere superfluitates non possit, nigrae fient deiectiones. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
 Debilitas ex uirium defectu facile non habet remedium. commentario 6°. aphorif. 27°. Ex. 48. H
 ad Debilitatem interiorum membrorum ex causa frigida. de med. ex. Sp. 107. B
 ad Debilitatem membrorum interiorum ualens medicina. de me. exp. Sp. 104. G
 ad Debilitatem stomachi. secretorum. Sp. 98. D
 Debilitati stomachi conferens oleum. de dynamidijs. Sp. 27. C
 Debilitati stomachi prodest omphacomeli. de dyn. Sp. 22. C
 contra Debilitatem hepatis datur decoctio casith. de med. exp. Sp. 106. F
 ad Debilitatem hepatis electuarius iridis. de med. exper. Sp. 105. E
 Debilitati hepatis conferens oleum. de dyn. Sp. 27. C
 ad Debilitatem hepatis ex frigida causa ualet rhabarbarum. de medici-nis expertis. Sp. 106. E
 ex Debilitate hepatis fluxui conferens medicina. de med. exp. Sp. 104. G
 ad Debilitatem uirtutis digestiuæ confert pulvis garioflorum. de medi-cinis expertis. Sp. 106. E
 ad Debilitatem neruorum medicamen Amoronis regis. de me. exp. Sp. 108. F
 ad Debilitatem coitus. secretorum. Sp. 99. H
 ad Debilitationem corporis. secretorum. Sp. 100. D
 ad Debilitatem. secretorum. Sp. 98. H
 Debilitant corpus, & attenuant cibi acuti. de dissol. cont. Sp. 72. F
 Debilitat magis sectio uenæ pedis q̃ uenæ brachij. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Debilitato calore natio ex sanguinis profluvio in febribus quacūq; ex parte, cū reficiuntur, alui ijs humectantur. com. 4°. aph. 27°. Ex. 30. C
 DECEPTIO in quibus sit. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 279. H
 Deceptio, falsa intelligentia ab Hippocrate dñ. 9°. de decr. 1^a. 281. C
 Deceptio unde ueniat in rebus quæ ueniunt in controuersiam. 9°. de de-cretis Hippocratis. 1^a. 286. C
 Deceptio ut effugiatur definita locutio utendum. 3°. met. me. 7^a. 22. D

quomodo DECERNANT in morbis primus & secundus dies. 1°. de diebus decretorijs. 4^a. 148. H
 Decernant quo modo uigesimus septimus & uigesimus octauus. 1°. de die-bus decretorijs. 4^a. 149. C
 DECLINATIO in homine est à trigesimo anno ad trigesimum quin-tum. in progn. com. 3°. 4^a. 210. D
 Declinante ætate abundat nigra bilis secundum Hippocratem. bre. denot. dogm. Hippoc. 1^a. 231. B
 in Declinantibus ætate sit status hypochondriacus cum uenere utuntur. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 171. G
 Declinantem ætatem quartanæ sequuntur. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. E
 in Declinante ætate renum affectus. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 155. C
 DECLINATIO quid sit. 1°. de cris. 4^a. 125. H
 Declinatio est melius tempus totius circuitus. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. F
 in Declinatione omnia accidentia, & morbus sunt debiliora. commen-tario 2°. aph. 3°. Ex. 16. H
 Declinationem, statum, augmentum, & principium habent quicunque morbi salubres. de morb. temp. 3^a. 89. D/E
 Declinationem, & uigorem habet morbus omnis qui soluitur. de morb. temporibus. 3^a. 89. E
 Declinatio accessiois quo mō fiat. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 115. G
 Declinatio febris quando. 2°. de diff. morb. 3^a. 42. D
 Declinationem significat postpositio. 1°. de cris. 4^a. 125. H
 Declinationis notæ. 2°. de diff. feb. 3^a. 38. G/ 1°. de cris. 4^a. 126. C
 Declinationis indiciorum exemplum. 1°. de cris. 4^a. 126. B
 ad Declinationem uenientes circuitus, qui. de morb. temp. 3^a. 85. G
 Declinatio habet latum spatium. de morb. temp. 3^a. 89. D
 Declinatio quibusdam non uidetur fieri, ubi repetitæ crises aduenerint. 3°. de cris. 4^a. 142. E
 Declinationem sensibilem non habent synochæ. de morb. temp. 3^a. 86. D
 in Declinatione non dari remissionem fm aliquos. de mor. tēp. 3^a. 86. G
 in Declinationibus præcipue perniciosi sunt somni, si noceant. commen-ta. 2°. aph. 1°. Ex. 11. A
 in Declinatione urinae fiunt crassæ. com. 4°. aph. 69°. Ex. 34. H
 in Declinatione deiectiones nigrae non sunt malæ. com. 4°. aph. 21°. Ex. 19. E
 Declinationis tempus manifestum est, si quis acute per sudorem uel san-guinis fluorem iudicetur. de morb. temp. 3^a. 89. E
 in Declinatione colliquesationis urina qualis. quæ. in Hippo. Sp. 113. C
 Declinatio inflammationis. de tot. morb. temp. 3^a. 88. F
 in Declinationibus inflammationū q̃ sumēda. 6°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 168. F
 ad Declinationes affectionum oculorum malabrathrinum. 4°. de com-posi. med. sec. loc. 5^a. 154. E
 ad Declinationes oculorum inflammationum philadelphii. 4°. de com-posi. med. sec. loc. 5^a. 154. E
 Declinatio febris non expectanda, sed doloris magnitudo ipsicienda i lasitu-dine et dolore oculorum p̃ secāda uena. de cur. rat. p̃ sang. miss. 6^a. 21. C
 in Declinatione quid addendum ipsi diamoron. 6°. de compositio. medi-camen. sec. loc. 5^a. 173. A
 i Declinationibus pleuritidis et peripneumoniæ tumores euaporat, ac sub-mittunt, i accessionū uero principijs crescunt. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. F
 ad Declinationē uniuersalē non pueniunt morituri. 3°. de cris. 4^a. 142. E
 in Declinationē ulali ubi ager morit, ex errore est. 3°. de cris. 4^a. 142. E
 in Declinationē particulari cur aliqui moriant. 3°. de cris. 4^a. 142. E/F
 Declinationis particularis mortalis pulsus. 3°. de cris. 4^a. 142. F
 Declinationis particularis optimæ pulsus qualis. 3°. de cris. 4^a. 142. F
 in Declinationē particulari uena secāda. de cur. rat. p̃ sang. mis. 6^a. 21. B
 in Declinatione tantum uictus exhibendus, si uires consent. de morbo-rum temporibus. 3^a. 90. A
 in Declinationibus potissimum remedia fiunt. de opt. secta. Isa. 28. B
 in Declinatione primæ accessionis balneum facit in febre ex obstructio-ne. 3°. meth. med. 7^a. 50. A
 in Declinatione lauandi febricitantes. 7°. meth. med. 7^a. 51. G/ 8°. 53. G/ 10°. 65. F/ 11°. 7^a. 73. B
 in Declinatione danda aqua frigida. 9°. meth. med. 7^a. 57. G
 DECLIVITATIS meminit. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 6^a. 203. F
 DECIDENTIA in manu quid, & quo modo fiat, & differat a re-clinatione. 3°. de mot. musc. 1^a. 311. B
 nō Decidere, & cōtineri idem. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 210. G
 Decidere natura melius est ossium fragmenta, q̃ ui medicamentorum ob-futuras fistulas. de ijs quæ in medic. fiunt, com. 2°. 7^a. 210. H
 Decidere cito non debent linamenta, & laquei. de ijs quæ in medicatrina fiunt, com. 2°. 7^a. 210. F

- Decidere cito non debent crustæ. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 210. F
 Decidens excrementū à flāma cinis & fauilla est. 3°. de præf. 4°. 118. H
 ad DECEM, & octo horas prorogantur tertianæ non legitimæ. cō
 men. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
 Decimus dies non est decretorius. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 120. E
 Decimo die nullus iudicatus. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 128. B
 in Duodecimo, & decimosexto neminem vidit iudicatum Galenus. 1°. de
 diebus decret. 4°. 145. F
 Decimus tertius dies qualis. 2°. de dieb. decret. 4°. 154. G
 Decimusquartus dies qualis. 2°. de dieb. decret. 4°. 154. G
 Decimoquarto die quando fiet crisis. 1°. de dieb. decret. 4°. 151. B
 Decimoquarto die vox intercepta quid significet febricitanti. de uict. ra.
 in mor. acu. com. 4°. 7°. 142. F
 in Decimosexto si quispiam iudicatur. 1°. de dieb. decret. 4°. 148. E
 Decimūsextū nunq̃ vidit Galenus iudicantē. 1°. de die. decret. 4°. 146. G
 Decimūseptimus dies ē bonus, et iudicatorius. c. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
 Decimosextimo die quando fiet crisis. 1°. de dieb. decre. 4°. 151. B
 Decimosoctauus indicat uigessimū primū. 2°. de dieb. decreto. 4°. 152. F
 Decem menses gestari infantes in utero matris, collige ex uerbis Hippo=
 cratis. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
 Decimo mense infantes fameſcunt, & incipiunt calcitrare propter defe=
 ctum alimenti, & frangere membranas, unde fit initium partus. cō=
 ment. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
 DECLARARI debent ex seipsis scriptores. 4°. de dig. p. 4°. 86. B
 DECOCTVM facit per consumptionem tertiæ partis. 4°. de comp.
 med. se. lo. 5°. 153. H/de rem. par. fac. 7°. 157. C
 Decoſtio ad medias. de rem. par. fac. 7°. 157. D/E
 poſt Decoſtionem crocus iniicitur. 3°. de med. fac. par. 7°. 174. D
 DECOCTVM Absinthij aluo, & uentriculo prodeſt. de mel. ex Ga=
 lenus Ruf. & Poſſ. Sp. 110. B
 Decoſtio absinthij matricem purgat. de cathart. Sp. 95. C
 Decoſtio absinthij, & centaureæ minoris aperit obſtructionē minus quā
 decoſtio iridis. de med. exper. Sp. 104. B
 Decoſtio Agarici quo modo fiat. de med. exper. Sp. 107. C
 Decoſtio agarici datur contra agritudines cerebri, & hepatis. de medi=
 cinis expertis. Sp. 106. F
 Decoſtio agarici dolorē antiquū capitis sanat. de medic. exp. Sp. 104. D
 Decoſtio Aſſari puocat urinā, & menſtrua fortiter. de med. Sp. 104. D
 Decoſtio Caſiſ datur contra debilitatem hepatis, & oppilationes. de
 med. exper. Sp. 106. F
 Decoſtum Caricarum, & ſurfurum unum eſt ex diſcuſſorijs parabili=
 bus. 6°. de comp. medi. se. loc. 5°. 169. G
 Decoſtio Carui, & ſeminis apij prouocat urinam, et menſtrua fortiter,
 & ſubtiliat humores craſſos. de med. exper. Sp. 104. D
 Decoſtio Centaureæ curat iſchiadem. de med. exper. Sp. 104. D
 Decoſtum Centaurij minoris prodeſt melancholicis. de melā. ex Galeno
 Ruf. & Poſſ. Sp. 110. B
 Decoſtio Centaureæ, & rutæ ualet contra morſum rutelæ. de medicinis
 expertis. Sp. 106. F
 Decoſtum cuiuſq; duri quādiu coquitur, ſemper fit ſaliſius, & deniq; a=
 marius. 3°. de alim. fac. 2°. 31. H
 Decoſtio Cicerum expurgat iſtericos. de cura iſteri. Sp. 111. B
 Decoſtio Epithymi data epileptico ab ægyptiaco quodam ex melanco=
 lia profuit. de med. exper. Sp. 104. C
 Decoſtio corticis Fiſtici confortat ſtomachū, & mundificat canales pul=
 monis, & hepatis. de med. exper. Sp. 104. D
 Decoſtio Fœni græci euacuat ſcybala. de cathar. Sp. 95. D
 Decoſtio Gentianæ datur ad frigiditatem membrorum, & ad fluxū pro=
 uenientem ex ea. de med. exper. Sp. 106. F
 Decoſtio Hyſſopi curat aſthma. de med. exper. Sp. 106. F
 Decoſtio radicis Iridis apit obſtructionē craſſā. de medi. exp. Sp. 104. B
 Decoſtio Iuniperi prouocat menſtrua. de med. exper. Sp. 106. F
 Decoſtio radicis Lapathij prouocat menſtrua. de cathart. Sp. 95. D
 Decoſtum Lenticulæ cū melle pudēda laxat. 11°. de ſimpl. me. f. 5°. 80. D
 Decoſtio Lupinorum prouocat menſtrua. de cathart. Sp. 95. D
 Decoſtio Maluæ euacuat ſcybala. de cathart. Sp. 95. D
 Decoſtio Maſt iches cōfortat ſtomachū debile. de med. exp. Sp. 104. D
 Decoſtio Squināthi datur ad dolorem mulieris poſt partum. de medici=
 nis expertis. Sp. 106. F
 Decoſtio Thymi purgat cibos indigeſtibles, & lumbricos rotundos. de
 cathart. Sp. 95. C
 Decoſtio in declinatione febris quotidiana. de med. exper. Sp. 105. D
 Decoſtio ad febreſ tertianam. ſecretorium. Sp. 101. A
 Decoſtio purgans matrices mulierum, & diſſoluens uentoſitates, et men=
 ſtrua prouocans. de med. exper. Sp. 105. D
 DECOLLATI qui. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. B
 Decollatum. id eſt ἀτρεχλον, dupliciter. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. B
 DECOLORES quos uocet. de uic. rat. i mor. acu. c. 4°. 7°. 150. H
 Decolores purgandi non ſunt. in 1°. progn. com. 2°. 4°. 174. D/de uict.
 rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. E
 Decolora quibus cauſis fiunt menſtrua. cō. 5°. aph. 37°. Ex. 40. H
 DECORE ac recte agere in arte ubi poſſumus, decore ac recte agere
 debemus. de faſcijs. 7°. 193. C
 Decore inieſtum intelligit quod elegauit eſt. de faſcijs. 7°. 293. E
 Decor ſaltem inducendus, quando pars reſtitui non poteſt, ut in mutila=
 tionibus. ars med. Iſa. 71. C
 ad Decorem dentium ſmegma. 5°. de comp. med. ſec. lo. 5°. 164. H
 DECOSTIS quid ſignificet. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. B
 DECRESCENTEM lunam obſeruat. de dyn. Sp. 25. E
 DECREPITI cur non uideant. 10°. de uſu par. 1°. 179. E
 in Decrepitis tabes ſine febre. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
 DECRETORIOS dies cognosci iubet Hippocrates. bre. denotat.
 dogm. Hippoc. 1°. 231. D
 Decretorios dies nouit Hippocrates. in progn. com. 3°. 4°. 206. E
 Decretorius dies cōducit ad firmitatē iudicatiōis. in pg. c. 3°. 4°. 203. E
 i Decretorios dies icidit morbi mutatio. i 3°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 132. E
 de Decretorijs diebus librum quo tempore cōpoſuerit Galenus. de præ=
 cogn. ad Poſth. 4°. 219. E
 de Decretorijs diebus Galenus ſcripſit ob amicos. 3°. d. die. dec. 4°. 159. H
 de Decretorijs diebus liber pgnostica præcedit. in pgn. cō. 1°. 4°. 190. E
 de Decretorijs diebus liber ante librum prognosticorū ſcriptus. in pgn.
 com. 2°. 103. E/com. 3°. 206. D/F/G/ 4°. 210. D
 Decretorijs dies morborum. in progn. com. 3°. 4°. 207. B
 Decretorijs dies partes. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 120. D
 Decretorijs dies impares. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 120. D
 Decretorijs dies p quaternarios et ſeptenarios. in pg. c. 3°. 4°. 206. F/G
 Decretorius minor eſt quartus, & eſt index ſeptimi. 2°. de diebus de=
 cretorijs. 4°. 154. F
 Decretorijs non ſunt uigessimus octauus, & decimus. in 1°. de morb. uul=
 garibus, com. 3°. 3°. 120. E
 in Decretorijs dierum enumeratione Hippocrates ad ſexageſimum
 uſque in prognosticis proceſſit. 2°. de dieb. decre. 4°. 156. A
 Decretorijs quadrageſimus et octuageſimus. in 1°. de morbis uulgaribus.
 commentario 3°. 3°. 123. A
 Decretorijs ſunt dies ſexageſimus, & octuageſimus. in 1°. de morb. uul=
 garibus, com. 3°. 3°. 123. C
 Decretorijs dierum terminus eſt centeſimus uigessimus dies, poſtea
 menſes & anni ſequuntur. 2°. de dieb. decre. 4°. 156. D
 Decretorijs dierum natura in diuerſis. 2°. de dieb. decre. 4°. 154. F
 Decretorijs diebus ſunt deteriores tertianæ naturam referentes febres.
 in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 110. F
 Decretorijs moderatiores, qui in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 120. E
 Decretorijs ualidiſſimi, qui in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 120. E
 Decretorijs omniū fortiſſimus eſt ſeptimus. 2°. de die. decre. 4°. 154. F
 Decretorijs dierum ratio ex luna. 3°. de die. decret. 4°. 156. H
 Decretorios dies à natura fieri negat Aſclepiades. 1°. de na. f. 1°. 294. E
 Decretoria non indicantia qd faciunt. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 121. C
 Decretoria ſigna ſunt in genere accidentium. in pgn. com. 3°. 4°. 212. G
 Decretoria accidentia. ars med. Iſa. 68. A
 Decretoria ſigna non debent ſtatim elucere. in 1°. de morb. uulgaribus,
 commen. 2°. 3°. 115. A
 Decretoria ſigna in ſtatibus apparent. 1°. de criſ. 4°. 128. D
 Decretoria ſigna quandoq; male apparent. 1°. de criſ. 4°. 128. D
 in Decretorijs expulſionibus qui pulſus. 2°. de cau. pulſ. 4°. 94. C
 Decretorias excretiones cur promittat altus ſimul & celer in contra=
 ctione pulſus. 4°. de præſag. ex pulſ. 4°. 122. B
 DECRETVM quid. fin. med. Iſa. 43. E
 DECVS quid ſignificet. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. B
 DECVBITVS apud Hippocratem conuenit toti corpori. in 6°. de
 mor. uul. com. 1°. 3°. 160. D
 Decubitus principium, quale. 1°. de die. decre. 4°. 147. E
 Decubitus ſupinus cur faciat extendere priapum. de loc. affec. 4°. 42. A
 Decubitus pro abſceſſu intelligitur. in 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 178. F
 Decubitus, id eſt apoſcemata, q uocent. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 105. A
 Decubitus

Decubitus periculosi i morbis melancholicis apoplexiâ corporis, uel cõuul
sione, uel furorẽ, uel cæcitatẽ significat. cõ. 6°. aph. 56°. Ex. 53. D
Decumbere in latus melius est. 2°. de mo. mus. 1°. 314. D
Decumbunt quidã agrorum statim, alij non. 1°. de dieb. dec. 4°. 147. E
Decumbere & deorsum ferri non idem, & quo modo differant. de pal-
pit. tremore. 3°. 52. A
DECURTATVM crus quodnam dicatur esse. de articulis com-
mentario 3°. 7°. 277. F
Decurtati pulsus, qui. 2°. de caus. puls. 4°. 91. H
Decurtati deficientes pulsus, qui. 1°. de diff. pul. 4°. 49. D
Decurtati reciproci pulsus, qui. 1°. de diff. puls. 4°. 49. D
Decurtati pulsus reciproci qui uocentur. 2°. de caus. puls. 4°. 91. H
DECUSSORIUM instrumentum. de artic. com. 2°. 7°. 263. H
DECUTITVR, id est σχῆτα, quid significat. de articulis com-
mentario 2°. 7°. 263. H
DEDVCANTVR in omne corpus facile quæ uina. 12°. methodi
medendi. 7°. 76. H
DEFATIGATI hñt musculos qescẽtes. 2°. de mo. musc. 1°. 314. C
DEFECTVS in membris quid faciat. 1°. de usu par. 1°. 120. D
Defectio membri qualis sit. de ocul. 7°. 189. E
Defectus interiorũ partiũ qbus fiat. de ijs quæ in med. fi. cõ. 2°. 7°. 213. E
Defectus in unoquoque tantum detrahunt de perfecta utilitate, quantum
ipsi à commensuratione deficiunt. de consuet. 2°. 61. G
ex Defectu prioris actionis crebriores sunt actiones omnes. 1°. de cau-
sis puls. 4°. 90. A
Defectus prioris actionis in pulsu refarcitur motus celeritate. 1°. de cau-
sis pulsuum. 4°. 87. E
DEFECTVS animi, & dissolutio de una re dicuntur. 1°. de arte
cur. ad Glau. 7°. 98. E
Defectus animi fit ex pluribus causis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. E
Defectionem animi multiplicem esse, collige. cõ. 1°. aphor. 23°. Ex. 10. D
Defectus animi est bulimus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. E
Defectus ai ex utero quot modis fiat. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 98. E
Defectus animi quos morbos aĩcedat. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. F
Defectus animi ex cholera, profluuiio alui, & euacuatiõibus magnis, quo
modo curetur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. G
Defectui animi ex sudore balnea nocet. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 99. A
Defectus animi ex ore uentriculi quomodo curetur. 1°. de arte cura. ad
Glaucnem. 7°. 99. B
Defectus ai ex multitudine quõ curãdus. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 99. B
Defectus animi ex siccitate quõ curandus. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. E
Defectus animi ex inflammatione, aut febre maligna, quomodo curetur.
1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. E
Defectus animi ex membri principalis obstructione quo modo curetur.
1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. F
Defectus animi ex ruptura abscessuum, & ex euacuationibus quomodo
curetur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. F
Defectio animi, exolutio, aut uomitio à tuberculi intus ruptione fit. com-
men. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
Defectus animi ex tristitia, gaudio, timore, ira, terrore, & uulneribus,
quo modo curetur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. G
Defectus animi ex dolore intestini laxi, & ilei quo modo curandus. 1°. de
arte cur. ad Glau. 7°. 99. G
Defectus animi ex uirium imbecillitate quo modo curandus. 1°. de arte
cur. ad Glauco. 7°. 99. G
Defectus animi ex purgatione, ex doloribus articularum, neruorum, &
tendonum quomodo curandus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. G
ad Defectus imbecillitatem remedia. de theria. ad Pis. 5°. 94. D
Defectiones animi remouere potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
usq; ad Defectionem animi quandoq; euacuandum est, & quando. com-
men. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
ad Defectionem & tensionem stomachi. de dynamid. Sp. 27. H
Defectus corrumpit æquabilem temperaturam. 8°. de decret. 1°. 274. E
ad Defectus sequitur aliquando siccitas, aliquando frigiditas, aliquando
utrunq; com. 5°. aph. 57°. Ex. 42. H
ex Defectu nullus morbus, fm quosdam. de nat. hu. com. 2°. 7°. 181. H
ex Defectu fieri morbos in mulieribus, & uiris arbitratur Hippocra-
tes. com. 5°. aph. 57°. Ex. 42. D
Defectus humorum exigit adiectionem ciborum, corruptio uero contem-
peramentum. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
Defectus substantiæ in urinis est alijs deterior. de urinis. 4°. 123. H
Defectus lunæ, qui. de hist. philos. Sp. 7. C

Defectum lunæ seruat. de dynamidijs. Sp. 26. A
Defectus solis, qui. de hist. philos. Sp. 7. A
DEFICIENS nihil expetimus. ad Thrasy. 2°. 103. B
Deficientium partium non nullæ ex toto abolitæ, non nullæ ex dimidio
præcisæ. de diff. morb. 3°. 4. F
Deficiens substantia quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 92. B
Deficientibus mensibus in mulieribus atrabilijs quæ uena secanda. de
mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
Deficientes in errando purgãdi nō sunt. in 1°. prorrh. c. 2°. 4°. 174. D
Deficientes frequenter non sunt purgandi. de dyn. Sp. 20. F
Deficientes decurtati pulsus, qui. 1°. de diff. puls. 4°. 49. D
Deficientes reciproci pulsus, qui. 1°. de diff. puls. 4°. 49. D
Deficientes inæquales pulsus, qui. de diff. puls. 4°. 49. E
in DEFLOURATIONE uirginis dilatatur collũ matricis, & quæ
uenæ frangantur. de anat. uiu. Sp. 51. E
ad Defluuium capillorum. de rem. par. fac. 7°. 154. B
Defluxus quid. fin. med. Isa. 47. D
Defluxus omnes quando boni, & quando non boni, considerandum. 1°. de
crisibus. 4°. 128. B
Defluxus à corpore quo modo, & à qbus fiat. cõ. 7°. apho. 59°. Ex. 59. D
Defluxus à superiori parte tendit deorsum. de frac. com. 1°. 7°. 228. A
ex Defluxionibus ad partes imbecillas fiunt morbi. in 1°. de morbis uul-
garibus, com. 2°. 3°. 109. A
Defluxio à capite mox reprimenda est. de rem. par. fac. 7°. 157. G
Defluxus ad oculos sunt à capite. 2°. de diff. feb. 3°. 40. F
ad Defluxum inexuperabilem. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 182. C
DEFORMIS uiri opulenti historia, qui uoluit procreare formosum
puerum. de ther. ad Pis. 5°. 94. E
DEFOSSVS pulsus fit cardiacis. de dynamidijs. Sp. 34. G
DEFRTI crassitudinem repræsentare unionem optimæ æruginis
aqua persusæ, collige. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
in DEGAMINE uel in testis cocta oua generat nutrimentũ cras-
sum, & corruptibile. de diff. cont. Sp. 74. B
in DEGLVTIENDO quis gutturis motus. & mot. m. Sp. 70. A
Deglutientis quo mō fiat motus. 3°. de na. fac. 1°. 304. F
Deglutitioni conducentes musculi. de uoc. inst. diff. 1°. 107. E
ad Deglutiendum qui situs magis cõmodus. 5°. de lo. aff. 4°. 32. B
Deglutitionis hora inspiratio detineri non posset. de ana. uiu. Sp. 48. B
Deglutitioni primæ similis est renum à caua uena attractio. 6°. de locis
affectis. 4°. 38. A
Deglutire & uomere sunt cõtraria, & quo mō. 3°. de nat. fac. 1°. 304. H
Deglutire cur facilius quàm uomere. 3°. de nat. fac. 1°. 304. H
DEGRAVATVR quo modo facultas. de puls. ad tiro. 4°. 44. G
DEIICIUNTVR quæ tarde, quæ citius. 1°. de ali. fac. 2°. 14. D
Deiciant quæ leuiter. 6°. de san. tuen. 2°. 97. H
Deicere faciunt, & distribuere detergentia. de uict. rat. in morbis acu-
tis, commen. 1°. 7°. 111. E
Deiectio quo modo fiat. 6°. de loc. aff. 4°. 38. F
Deiectionem excitat acris qualitas. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
Deicere faciunt cibi humidi & glutinosi. 3°. de symp. caus. 3°. 27. D
Deiectionem quæ olera faciliẽt. 2°. de alim. fac. 2°. 23. C
Deiectionem procurant nitrosa. 2°. de alim. fac. 2°. 16. E
Deiectionem prouocat melopeponũ pars intima comesta, in qua sunt se-
mina. 2°. de alim. fac. 2°. 17. B
Deiciat quæ mulsæ. 12°. meth. med. 7°. 75. H
pro Deiectione mustum dulcissimum bibitur. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
Deiiciendi gratia quæ uuæ sumantur. 2°. de alim. fac. 2°. 18. B
Deiciat quibus causis intestina. de uic. rat. in mor. acu. cõ. 2°. 7°. 120. E
Deiectione, & uomitu inanitur uenter. 7°. meth. med. 7°. 49. C
Deiectiones alui inferioris fiunt à ui naturali aliena excernente. com-
men. 7°. apho. 21°. Ex. 55. D
Deiectiones expellunt abdominis musculi. 3°. de nat. fac. 1°. 303. B/6°. de
locis affectis. 4°. 38. F
Deiectio fit musculis abdominis compressis. 6°. de loc. af. 4°. 38. F
ad Deiectionem necessarij sunt musculi thoracis & abdominis. 3°. de
symp. caus. 3°. 27. D
ad Deiectionem irritat intestina pituita si salsedinem, atque acrimoniã
aliquam sibi adiunxerit. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B
pro Deiectione absinthij coma in melicrato, post quam uinum exhibea-
tur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. D
ad Deiectionem quid faciat oleum, & garum. de uic. rat. in morbis acu-
tis, commentario 1°. 7°. 111. G

ad Deiectionem quid facit cerebrum cum oleo & garo cōditum. de uic.
rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. G
cur Deiectiones, & euomunt sepius pueri, quā atate florētes. 3°. de sym-
ptom. caus. 3°. 29. B
Deiectiones atatum ratione quō mutantur. cō. 2°. apho. 20°. Ex. 14. D
Deiectiones ac subductiones solet Hippocrates nominare per aluū exē-
tia. com. 7°. aph. 64. Ex. 60. A
Deiectione euacuatur intestina, et iecinoris caua. 7°. met. me. 7°. 49. D
per Deiectiones expurgari aliquando totum corpus, collige. commen-
ta. 4°. aph. 85°. Ex. 37. D
Deiectionem paruam significat mictio noctu plurima facta. commenta-
rio 4°. aph. 83°. Ex. 37. B
Deiectio sit prae copia ingesti cibi. in progn. com. 2°. 4°. 199. D
ex Deiectionibus indicantur concoctiones. de tot. morb. temp. 3°. 88. G
in Deiectionibus stercoris & urinae naturae prouidentia uidetur. in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 189. D
Deieitur pallida & flaua bilis etiam sanis nondum aegris. in 3°. de mor-
bis uulga. com. 2°. 3°. 139. G
Deiectionum multi colores praeter naturam sponte quidē euacuati multa
rum atque malarum in corpore dispositionum sunt signa: à medica-
mento autem ducti uim habente plures humorū species euacuare, nihil
absurdum significant. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. F
quae Deiectiones exustam esse omnem natiuam humiditatem à calore fe-
brili demonstrant. com. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
cum Deiectionibus acerbis uentrem inferiorem calidum habentes id ex
colliuatione patiuntur. de uic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 149. B
Deiectio Albicans quae, & quid significet. in 1°. prorrh. cō. 3°. 4°. 183. C
Deiectiones albae ex quibus fiant. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. A
Deiectiones albicantes spumose male. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. G
Deiectiones albae quo modo fiant in morbo regio. in 1°. prorrh. com. 1°. 165. A/in progn. com. 2°. 4°. 199. E
Deiectio alba phreniticis mala. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. A
Deiectio Aquosa quid indicat. in progn. com. 2°. 4°. 199. F
Deiectiones asiduae, cur. 3°. de sympt. caus. 3°. 27. D
si Deiectio atrae bilis siue nigrae, quae sanguine nigro asimilatur, appa-
ruerit ijs qui sunt extreme extenuati, postmodum moriuntur. commen-
ta. 4°. apho. 23°. Ex. 29. G
Deiectiones Biliosae, & syncerae quid significant. in 1°. prorrh. com-
mentario 1°. 4°. 166. C
quibus Deiectiones biliosae sunt in febribus acutis, lac nocet. commen-
ta. 5°. apho. 64°. Ex. 44. D
quibus Deiectiones biliosae superueniente surditate cessant, & quibus
surditas, superuenientibus biliosis deiectionibus, cessat. commentario
4°. apho. 28°. Ex. 30. D
Deiectio Candida quid indicat. in progn. com. 2°. 4°. 199. F
Deiectiones Caprarū uocant σπυγδαίους. in 1°. prorrh. c. 2°. 4°. 169. F
Deiectio Celeris unde. 3°. de symp. caus. 3°. 27. C
Deiectio nondum in Chylum mutata significat uentriculum male coque-
re. de tot. morb. temp. 3°. 88. G
Deiectio Corpulenta esse debet morbo eunte ad iudicationē. in prognost.
commen. 2°. 4°. 199. D
Deiectionum Corruptionem in aluo quae symptomata sequantur. de sym-
ptom. diff. 3°. 12. E
Deiectio Crocea quid indicat. in prognost. com. 2°. 4°. 199. F
Deiectiones Cruentae unde sint. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. B
Deiectio Exigua glutinosa et cādida qd signet. in pgn. cō. 2°. 4°. 199. G
Deiectio Frequens quorum malorum sit causa. in pgn. cō. 2°. 4°. 199. C
Deiectiones et Flauas, & ruffas, & nigras in pestilenti morbo uidit Ga-
lenus non magis in ijs qui exitio proximi erant, quā in saluandis. cō-
men. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
in Deiectionibus Flos supnatās qd significet. in 1°. prorrh. c. 1°. 4°. 166. C
Deiectio Graecolens quo modo distinguatur ab humore crudo. in pro-
gnost. com. 2°. 4°. 199. H
Deiectio graecolens quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 199. H
Deiectiones Hepaticae, quae. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 186. D
Deiectionis Humiditas symptoma celeris exitus. de symp. diff. 3°. 12. E
Deiectionem humidam, multam ue, aut contrariam nō necesse est sequi, si
qui male concoxit. 3°. de symp. caus. 3°. 30. B
Deiectio Liuida sit ubi atra bilis modica modice permiscetur. in progn.
commentario 2°. 4°. 199. H
Deiectio cur fiat madens. in progn. com. 2°. 4°. 199. C
Deiectio Maior quā pro cibi portione, cur. 3°. de symp. cau. 3°. 27. D

Deiectio Minor quā pro cibi portione, cur. 2°. de symp. cau. 3°. 27. D
Deiectiones Meræ quae appellantur. in 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 139. G
Deiectio cum mera dicitur, semper est praua. in 1°. de mor. uulgaribus,
commentario 3°. 3°. 121. C
Deiectio mera biliosa. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 124. G
Deiectiones Mordaces quo modo curet chyster. in 6°. de morbis uulga-
ribus, commen. 2°. 3°. 161. H
Deiectiones Nigrae quales sint. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Deiectiones nigrae unde generentur. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Deiectio nigra tingitur ab atra bile sincera. in progn. cō. 2°. 4°. 199. H
Deiectiones nigrae quo mō differāt à bile nigra. c. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Deiectiones nigrae, qualis est sanguis niger, sponte uenientes siue cum fe-
bre, siue sine febre, pessimae, & quanto fuerint plures, peius: cum me-
dicamento uero melius, & quanto colores plures non prauis. commen-
tario 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Deiectiones nigrae in principio, & augmento male, in statu & declina-
tione non semper. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
Deiectiones nigrae ab initio morbi ostendūt magnam uisceris laesionem.
com. 4°. apho. 21°. Ex. 29. E
ex Deiectionibus nigris sanguinem si deiecerint in acutis perniciosum.
in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 185. B
Deiectio nigra mortē significat. de uic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 41. D
Deiectionis nigrae meminit. in 1°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 126. H
Deiectio Optima, quae. in progn. com. 2°. 4°. 199. A
Deiectio Optima quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 199. H
Deiectiones Pingues indicant colliuationem. in 3°. de morbis uulgaribus,
com. 3°. 3°. 146. E
Deiectiones Purae biliosae, & spumosae habent graues offensas. de uic. ra-
in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. C
Deiectionem Puris faciunt suppurationum ad intestina ruptiones. com-
men. 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
Deiectione Ramenta ex intestinis eiciuntur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. H
Deiectio Rubens mala in omnibus morbis. in 1°. prorrh. c. 2°. 4°. 161. F
Deiectio uniuersim Secreta quid significet. in progn. cō. 2°. 4°. 199. H
Deiectio sensim secreta quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 199. H
Deiectio Senior unde. 3°. de symp. caus. 3°. 27. D
Deiectio in Spiras uoluta, quae. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. F
Deiectio spumosa, quae. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 178. C
Deiectiones spumosae dānandae. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 128. C
Deiectio spumans quid indicet. in progn. com. 2°. 4°. 199. F
quibus Deiectiones si stare permiseris, & nō moueris, ueluti strigmēta
subsistunt, quid significant, & qd agēdū. cō. 7°. apho. 64°. Ex. 60. A
Deiectio Subliuens. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 181. E
Deiectio Subrufa sit nec graue olens. in progn. com. 2°. 4°. 199. E
Deiectiones Superfluae noxae sunt. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 166. F
Deiectio supflua uires euerit. de uic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 128. E
Deiectio Syncera, quae. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. C
Deiectiones syncerae quae sint, et quid portēdāt. c. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
Deiectiones syncerae quae & quid agant. cō. 7°. aph. 23°. Ex. 55. E
Deiectiones syncerae & fastidium cibi in morbo diuturno, malum. com-
men. 7°. apho. 7°. Ex. 54. C
à Deiectione syncera difficultas itestinarū malū. c. 7°. aph. 13°. Ex. 55. E
Deiectiones syncerae spumosa, praua. in 1°. prorrh. cō. 2°. 4°. 171. C
Deiectiones Tenuēs, nigrae, & spumosae. in 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 133. H
Deiectio Versicolor quid significet. in progn. cō. 2°. 4°. 199. H
Deiectio Viridis quid indicat. in progn. com. 2°. 4°. 199. F
Deiectiones quae coeperūt, et desierūt pessimae. in 1°. pr. cō. 1°. 4°. 161. F
in Deiectionibus cur fiant dolores. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. D
in Deiectionibus alui seuū iniectū dolorē mitigat. 13°. met. med. 7°. 86. A
cum Deiectionibus acerbis uentrē inferiorem calidum habentes quo potu
uti debent. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. B
Deiectio potius adhibenda est, quā sanguis mittendus uiribus deficienti-
bus. 4°. de san. tuen. 2°. 83. E
Deiectione utaris in linguae uitio. 14°. meth. med. 7°. 89. C
ad Deiectiones alui & sudores urinas reuelles. de cucur. sca. 6°. 4. F
Deiectiones, lege Euacuationes.
DEILEON. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226. A
Deileontis cephalicum ad diuturna. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 243. H
ad DEHISCENTES suturas ubi dehiscūt uiculū. qd fasc. 7°. 295. B
DELLACHRYMATIVA pharmaca quae. 4°. de compositio.
medi. secun. loc. 5°. 151. H
DELA SATTI qescūt sine cōsilio. & med. qd na. hu. c. 2°. 7°. 181. H

DE LATOS oculos, crassos, aliquando similes oculis accipitris, habet conceptus in hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C
 DELECTANTIA quæ sint. de ocu. 7^a. 187. H
 Delectatio causa communi quo modo fiat. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. F
 Delectatio cõigit oibus sēsibus nō tñ pari euidētia. 1°. d̄ symp. ca. 3^a. 16. F
 quo modo Delectamur in gustu, & odoratu. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. G
 Delectatio & dolor euidētia sunt in tactu, & gustu, postea in odoratu, postea in auditu, ultimo in uisu. 1°. de sympt. caus. 3^a. 16. F
 Delectat aliter frigidum quā calidum. 1°. de sympt. caus. 3^a. 16. G
 Delectatio in oculis quantum ad uisum, minus euidēter quā in ceteris sensibus. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. F
 Delectationem cibi ostendit urina pinguis sine febre senibus eueniens soluta apoplexia. de dynamidijs. Sp. 34. C
 pp Delectationē assumere qd nocuū nephādū est. d̄ cura icteri. Sp. 111. A
 Delectatiōi ægrorū attēdere debet medicus. 6°. d̄ cōp. m. se. lo. 5^a. 168. B
 DELENS obliuionem medicina. secretorum. Sp. 101. F
 DELETERIAS facultates phtharticas, & phthoropœas dicere nihil interest. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 36. H
 Deleteria quæ, & quod agūt in debita quantitate. 2°. de temp. 1^a. 23. E
 Deleteria, & purgantia medicamēta quo modo differant. in 6^m. de morbis uulgaribus, comen. 6°. 3^a. 196. H
 Deleteria frigida numerantur. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 21. H
 Deleteria medicamēta frigida cur citius in calidis naturis uim suā exercent. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. H
 Deleteria medicamēta frigida quo modo actuentur à calore nostro. 3°. de simp. med. facul. 5^a. 21. H
 Deleterius est fungus, quoniam frigidus, & humidus. 7°. de simplic. medicamen. facul. 5^a. 56. C
 Deleterium uenenum in pauca quantitate breui totum corpus immutat. 1°. de semine. 1^a. 335. A
 DELETIVS Epagathus. 9°. de comp. me. se. lo. 5^a. 204. A
 ex DELIBERATIONIS, & cogitationis motu fit actio uoluntaria. de uoce & anhel. Sp. 61. H
 DELICATI damnandi qui nihil discere eorum quæ commode dicta sunt, uolunt. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. B
 Delicatis partibus fertula confert. de simp. med. Sp. 90. H
 Delicatis locis & nervosis pprie utile est butyrū. de simpl. med. Sp. 81. D
 DELIGATIO potissima in curatione. de fract. com. 3°. 7^a. 245. B
 Deligatio quid faciat. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. G
 Deligationis duplex usus. de fract. com. 1°. 7^a. 227. C
 Deligatura cur in osse fracto, fieri debet. 5°. meth. med. 7^a. 40. G
 Deligaturæ modus ad omnia fracta. intr. Isa. 60. E
 Deligatio diuersa in fractis et diminutis. de ijs q̄ in me. fi. cō. 3°. 7^a. 221. F
 Deligationis maxima præcepta. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 207. A
 Deligatio sani loci partem occupat. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario 3°. 7^a. 214. F
 Deligatio semper ducenda in contrarium. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario 2°. 7^a. 208. E
 Deligationis qualitas. de ijs, quæ in medicat. fi. com. 2°. 7^a. 206. G
 Deligatio quo modo fieri debet, quando adest ulcus. de fracturis, commentario 3°. 7^a. 243. D
 Deligatio quo modo incipienda in ulcere. de frac. com. 3°. 7^a. 243. H
 Deligatio quo modo fieri debet in sinibus, & in expansis. de ijs quæ in medic. fiunt, com. 2°. 7^a. 212. C
 Deligatio in contrarium facienda in luxatione. de articulis, commentario 4°. 7^a. 284. A
 Deligationis firmitas in duobus consistit. de artic. com. 4°. 7^a. 283. G
 Deligationis ratio tripliciter immutatur. de frac. com. 3°. 7^a. 244. D
 Deligationis duæ species. de ijs q̄ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 205. A
 Deligationis bonæ duæ spēs. de ijs q̄ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 206. E
 Deligatio ascia, quæ. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 205. G
 Deligatio circularis, quæ. de ijs q̄ in me. fi. cō. 2°. 7^a. 205. G
 Deligatio legitima, quæ. de articulis. com. 1°. 7^a. 261. E
 Deligatio magis quam mediocris obest. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario 3°. 7^a. 218. B
 Deligationis mediocris signa. de frac. com. 1°. 7^a. 229. B
 in Deligatione quid distributio. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario 2°. 7^a. 207. C
 Deligatio à duobus principijs quæ sit. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 238. E/
 de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 208. F
 in Deligatione quid sit nodus. de ijs q̄ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 207. B
 Deligatio oculus uocata, quæ. de ijs q̄ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 206. D

Deligatio rhombus. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 205. F
 Deligatio semirhombus. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 205. F
 Deligatio rotunda, quæ. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 205. G
 Deligatio sima, quæ. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 205. G
 Deligatio est stabilis aut ob compressionem, aut linteorum multitudinem. de fracturis, commentario 2°. 7^a. 235. E
 Deligatio stata, quæ. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 206. A
 Deligationis ualiditas in quibus consistat. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario 2°. 7^a. 206. F
 Deligatio extrinseca necessaria est in abdomine uulnerato. 5°. methodi medendi. 7^a. 39. F
 Deligatio quæ fieri potest in brachio. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario 2°. 7^a. 206. C
 Deligatio calcis qualis esse debeat. de frac. com. 2°. 7^a. 234. G
 Deligandum quo modo caput. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 209. E
 Deligatio quæ fieri potest in capitis lateribus. de ijs quæ in medicatrina fiunt, com. 2°. 7^a. 206. C
 in Deligatione cubiti figuratio, qualis. de frac. com. 1°. 7^a. 227. E
 Deligatio quæ fieri potest in fœmore, cubito, & tibia. de ijs quæ in medicatrina fiunt, com. 2°. 7^a. 206. C
 Deligatio partium supra genu. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario 2°. 7^a. 209. F
 Deligatio partium infra genu. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario 2°. 7^a. 209. F
 Deligatio humeri, qualis. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario 2°. 7^a. 209. C
 Deligatio inguinis, qualis. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 209. D
 Deligatio quæ phlegmonen prohibet. 5°. meth. med. 7^a. 40. H
 Deligandi qui sinus sint. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 212. B
 Deligatio uasorum sanguinis. 5°. meth. med. 7^a. 30. G
 Deligatio uulgaris, quæ. de artic. cō. 3°. 7^a. 275. C
 Deligatio quæ fieri debet in uertice. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario 2°. 7^a. 206. D
 Deligatio quo modo emaciet. de ijs quæ in med. fi. cō. 3°. 7^a. 220. B
 Deligatio quando resoluenda. de frac. com. 1°. 7^a. 229. E
 Deligatio quando resoluenda ob uarias causas. de fracturis, commentario 1°. 7^a. 230. D
 Deligatio quando remittenda in fracturis. de frac. com. 1°. 7^a. 229. D
 Deligatio praua multum obest. de articulis. com. 2°. 7^a. 265. B
 Deligatio mala quid efficiat. de frac. com. 2°. 7^a. 235. D
 Deligati male calcis malignitas quo modo cognoscatur. de fracturis, commentario 2°. 7^a. 235. E
 Deligatus bene quomodo cognoscatur. de frac. com. 1°. 7^a. 229. B
 ex Deligatione facti tumores lanis succidis curantur in uino, & oleo intinctis. de frac. com. 2°. 7^a. 241. C
 in Deligatura ossis aqua infundenda est. 5°. meth. med. 7^a. 41. D
 Deligata quibus sunt ossa, cibandi sunt tenuissime. 5°. meth. me. 7^a. 41. E
 DELINGIBILES confectiones electæ. 7°. de compositione medicamen. secundum locos. 5^a. 178. C
 DELIQVIVM facit aliquibus offensio digiti. 1°. de sym. ca. 3^a. 18. E
 DELIRARE, desipere, dementem esse quid significet. in 3^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 127. G
 Delirare uerbo in quibus utatur Hippocrates. 3°. de dif. resp. 3^a. 75. A
 DELIRIVM quid. de symptomatum differentijs. 3^a. 11. G/ 2°. de locis affectis. 4^a. 13. H
 Deliria qui motus sint & unde. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. C
 Delirium appellat Hippocrates insaniam mediocrem. commentario 7°. aphorismo 9°. Ex. 54. E
 Delirium signum est paruæ dementiæ. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 144. A
 Delirium uehemens est insania. in prognost. cō. 1°. 4^a. 195. H
 Delirij multæ species simul. 2°. de diff. resp. 3^a. 64. H
 Delirium ex melancholia, & phrenitide mixtū est. in 3^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 151. E
 Deliria cum silentio. in 3^m. de mor. uulg. cō. 1°. 3^a. 129. A
 Deliramenta ferina ab atra bile & superaffatione bilis. 3°. de locis affectis. 4^a. 18. B
 Deliri facile fiunt homines leues & turbulenti, contrarij difficulter. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 151. G
 Deliria, & insanie quo modo fiant. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 131. A
 Deliria fiunt ex uarijs causis. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. G

Deliria ex quibus fiant causis. 5°. de locis affectis.	4°. 31. F	morb. uulg. com. 3°. 121. G/in 6°. com. 2°.	3°. 162. D
Delirium à causa potestate calida fit. 2°. de locis affectis.	4°. 14. A	ob Deliria inæqualitas respirationis. 1°. de diff. resp.	3°. 61. E
Deliria à quibus fiant. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 2°.	3°. 167. F	Delirium, & dolor quando iunguntur, qualem faciunt respirationem.	3°. 65. E
Deliria oriuntur cerebro affecto. de fracturis. com. 2°.	7°. 235. C	2°. de difficultate respirationis.	3°. 66. G
Delirium facit cerebri uitium. 3°. de decret. Hipp.	1°. 245. E	Delirium uehemens in pleuritide, & dolor obscurus iuxta materiā, uel cōtra, quam respirationē efficiant. 2°. de difficul. respira.	4°. 31. H
Deliria accidunt cerebro affecto aut per se aut per cōsensum. 17°. de usu partium.	1°. 222. F	Deliri ex septo spiratio qualis. 5°. de loc. aff.	4°. 31. H
Delirium fit compatiēte principio <id est cerebro>. commētario 7°. aphorismo 26°.	Ex. 49. F	Delirij signum est hypochondriorum palpitatio. in 1°. de morb. uulgar. comment. 3°.	3°. 121. G
Deliria necessario sequuntur cerebro & meningibus inflammatis. 4°. de præsag. ex puls.	4°. 120. F	Delirium indicatur ex pulsu iliorum. in prog. com. 1°.	4°. 195. H
Delirium significat lēsum cerebrum. in 1°. de morbis uulgaribus, com. mentario 2°.	3°. 115. A	Delirium comitantur urinarum suspensiones. in 3°. de morb. uulgaribus comment. 3°.	3°. 151. B
Deliria extrema facit caliditas cerebri. 4°. de præsagitione ex pulsibus.	4°. 120. G	Delirium significat sublime in urinis occultato dolore coxæ. in 1°. prorrh. com. 2°.	4°. 178. G
in Delirijs quo modo cognoscatur cerebrum non esse affectum. 2°. de locis affectis.	4°. 14. C	Delirium significant sputa rotunda. in 6°. de morb. uul. c. 3°.	3°. 178. C
Deliria potissimū fiunt lēsis musculis tpalibus. 11°. de usu par.	1°. 185. B	Deliria signa indicatiua crisi. 1°. de crisi.	4°. 128. E
Delirium perpetuum in phrenitide. 5°. de loc. affe.	4°. 31. G	Delirium malum est, tamen non nunquam bonum iudicium haud ita multo post futurum enunciat. com. 2°. aph. 27°.	Ex. 16. F
Deliria quomodo fiant in morbis thoracis. 2°. de loc. aff.	4°. 13. F	Delirium & difficultas spirandi in febre non intermittente, letale est. cōmen. 4°. aph. 50°.	Ex. 33. C
Delirium promptius fit neruosis partibus inflammatis, & quo modo. 3°. de locis affectis.	4°. 18. C	Delirium sub mortem. in 3°. de morb. uulg. com. 3°.	3°. 146. C
Deliria inducit os uētriculi ratione societatis. 1°. de symp. cau.	3°. 18. E	ex Delirio quidam egroti iugiter exurgentes, uel iacentes quidem, sed continuo partem aliquam corporis commouentes, aut etiam delira loquentes intra paucos dies extenuantur. cō. 2°. aph. 28°.	Ex. 16. E
Delirium facit uitium stomachi. 1°. de symp. cau.	3°. 18. E	Delirium cuiusdam per xij. dies quale fuerit. 2°. de mo. musc.	1°. 315. C
Deliria ex pulmonis affectu. in progn. com. 3°.	4°. 205. G	in Delirio non sitientes. in 3°. de morb. uulg. com. 3°.	3°. 144. E
Delirium fit septo transuerso affecto. 10°. meth. med.	7°. 65. F	Deliria facientia ulcera, ubi. 4°. meth. med.	4°. 28. B
Deliria ex septo transuerso, qualia. 5°. de loc. affe.	4°. 31. F	cum Delirijs, & uigilijs coniunctus sopor unde. 4°. de præsagitione ex pulsibus.	4°. 120. G
Delirium ex septo transuerso affecto quomodo differat à phrenitide. 5°. de locis affectis.	4°. 31. H	ubi Delirium somnus sedat, bonum. com. 4°. aph. 67°.	Ex. 34. F
Delirijs, et conuulsionibus statim capiuntur qui ex longa inedia, uel alui pfluuiio, uel fluxu sanguinis, aut aliqua alia euacuatione facta indigēt refectione, si anteq̃ cibos sumāt, potauerint. c. 2°. aph. 21°.	Ex. 14. H	Delirium non sedatur quodam somno, sed excitatur aliquando & generatur. com. 4°. aph. 67°.	Ex. 34. F
Delirant quo modo ebrii. 2°. de diff. resp.	3°. 67. H	Delirio soluuntur, qui in febribus ardentibus tremores fiunt. commēta. 6°. aphorismo 26°.	Ex. 48. F
Deliria ex mordicantibus, & calidis succis, ut flaua bilis. 2°. de sympto- matum causis.	3°. 24. C	in Delirijs uinum prohibetur. 1°. de arte curatiua ad Glauc.	7°. 99. A
Deliria, & uigiliae sequuntur calidos humores & mordaces. in 3°. de morb. uulg. com. 1°.	3°. 131. A	Delirantibus capiti remedia applicantur. 3°. de loc. aff.	4°. 17. B
Delirij futuri periculum est, si succi caput petentes, calidi, acrimoniam obtineant. in 3°. de morb. uulg. com. 1°.	3°. 131. E	in Delirio, & uigilijs ex papauerum capitibus perfusio. 13°. methodi medendi.	7°. 85. E
Deliria inducunt biliosi, & calidi morbi. 2°. de loc. affe.	4°. 14. C	Delirium sanat fluor sanguinis è naso. de caus. procatar.	3°. 95. E
Delirant in impetu febrium multi. in 6°. de morb. uul. cō. 3°.	3°. 178. D	Deliramentum est diatritos. 2°. de crisi.	4°. 135. A
Delirant qui facile in æstusis febribus. de uti. resp.	1°. 226. C	Deliri purgandi non sunt. in 1°. prorrh. com. 2°.	4°. 174. B
Delirium febrium ardentium peculiare est. in 1°. de morb. uulgar. com. mentar. 1°.	3°. 104. E	DELITIOSI naturaliter homines, quales. de incan.	7°. 181. H
Deliria per febrium uigores quo modo fiant. 3°. de loc. aff.	4°. 18. B	DELPHINI inter cetacea numerantur. 3°. de alim. fac.	2°. 31. E
Deliria in acutissimis febribus unde. 2°. de symp. cau.	3°. 24. C	Delphini habent pulmonem & plus caloris, quam reliqui pisces. de utilitate respirationis.	Sp. 64. C
Deliria cum febre phrenitides dicuntur. 2°. de symp. cau.	3°. 24. C	Delphinus habet multum sanguinem, & respirat in aere miro modo. 6°. de usu partium.	1°. 150. H
Delirium in febribus prohibet uenæ sectionem. præsagium experientia confirmatum.	Sp. 78. D	Delphinus respirat uaporem per branchias. de anat. uiu.	Sp. 48. C
Delirium interdum inducunt odores ualidi. de instr. odor.	1°. 112. E	Delphinus stertit. de anat. uiu.	Sp. 48. C
Deliria melancholica ex causa frigida. 2°. de symp. cau.	3°. 24. C	Delphini caro salsa facit humorē melancholicum. 3°. de loc. aff.	4°. 18. F
Delirij nota, quæ. in 1°. de morb. uulga. com. 3°. 121. G/de uict. rat. in morb. acut. com. 2°.	7°. 123. D/E	Delphini habent ingratum saporem. 3°. de alim. facultatibus.	2°. 31. F
Delirij nota quandoque, quæ. in 1°. de morb. uulg. com. 3°.	3°. 118. A	DELTOIDIS musculus, qui. 3°. de anatomicis administrationibus.	1°. 74. F/de artic. com. 1°.
Delirium in quibus plerunq; consistit. de symp. diff.	3°. 11. H	1°. 74. F/de artic. com. 1°.	7°. 252. D
Delirij uehementie indicia quædam. 2°. de diff. resp.	3°. 66. H	DELVS temperata. in progn. com. 3°.	4°. 212. H
Delirij magnitudinem furor indicat. 2°. de diff. resp.	3°. 66. G	in Delo fons est, in quo abundat aqua æstate, & non hyeme. de bonitate aquæ.	Sp. 75. H
Delirij signum est audacia. in 6°. de morb. uulg. comm. 1°.	3°. 160. D	in Delo sunt vera signa libri prognosticorum. in prognostica, com. menta. 3°.	4°. 212. G
Delirium, & melancholiae initium, quæ significant ex sermone. in 1°. de morb. uulg. com. 3°.	3°. 117. G	DEMANVS quid significet. 4°. de decr. Hipp.	1°. 250. B
Delirium significant oculi obtorti, aut tremorē musculorum ipsos mouētium. in 6°. de morb. uulg. com. 1°.	3°. 159. D/E	DEMENTIA uarijs nominibus exprimitur. in 3°. de morb. uulgar. comment. 1°.	3°. 127. C
Delirium significat lingua turbata quarto die febrienti quædā loquens. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°.	3°. 142. G	Dementes & soporosi unde fiant. in 3°. de morb. uulg. cō. 3°.	3°. 144. F
Delirium significant crura plurimum dispersa. in prog. c. 1°.	4°. 193. H	ad Dementiam animum agit humiditas, secundum Platonem. quod animi mores.	1°. 318. D
Delirantis hominis spiritus, & nondum delirantis. 5°. de lo. aff.	4°. 31. F	præ Dementia aliqui persistunt in malis consuetudinibus se lædi non sentientes. 5°. de san. tuen.	2°. 93. H
Deliri respirationis qualis. 1°. de diff. resp. 60. A/61. G/	3°. 65. E	Dementia ardentium febrium à quo fiat. 3°. de loc. affe.	4°. 18. B
Delirij proprii spiritus. 2°. de diff. resp.	3°. 64. E	ad Dementiam cur trahamur flaua bile in cerebro redundante, nesciuit Galenus, si anima incorporea est substantia, quæ p se esse possit. quod animi mores.	1°. 318. A
Deliriorum respirationis qualis apud Hippocratem. 2°. de difficultate respirationis.	3°. 64. H	Dementiā phrenitim, paracopē, siue cardiacā, significat urina tenuis, si dolor capitis, & scapularū, & insomnia fuerit. de dynam.	Sp. 34. E
Delirium significat spiritus magnus. 4°. de loc. aff.	4°. 27. C		Dementia
Deliri habent spiritum magnum rarum. 1°. de diff. resp. 62. G/in 1°. de			

Dementia quando bona, & quando non bona, considerandum. 1°. de crisi-
bus. 4°. 128.B
Dementiae paruae signum delirii. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 144.A
DEMETRIVS Bithynus. 4°. de comp. me. p. ge. 5°. 241.G
Demetrius primarius medicus in theriaca, quo differat ab Andronici cō-
positione. de theria. ad Pifo. 5°. 95.B
Demetrio semper astitit Galenus dum theriacam componeret. 1°. de
antidotis. 5°. 99.H
DEMISSIO. collapsio, & laxatio particulae quo modo differant. de
difficultate respirationis. 3°. 62.B
Demissio pertinet ad irrōnālē facultatē. 4°. de decr. Hipp. 1°. 248.F
DEMOCRITVS apparentia uituperabat. aduersus empiricos
medicos. Isa. 35.C
Democritus atomū, & uacuum uera putabat. adu. emp. med. Isa. 35.C
Democritus finxit sensus aduersus cogitationem loqui. aduersus empiri-
cos medicos. Isa. 35.C
Democriti opinio de cōpositione corporū ex atomis. 1°. de elemē. 1°. 2.E
Democriti sententiam confutat de constitutione rerum. de theriaca ad
Pisonem. 5°. 94.C
DEMONSTRATIO. 2°. de decr. Hipp. 1°. 238.E
Demonstrationum diuissio. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23.D
Demonstrationum genera. de hist. philos. Sp. 3.E
Demonstrationum duo genera. 1°. de alim. fac. 2°. 7.C
Demonstrationum differentia una necessaria, altera non necessaria est.
in prognost. com. 2°. 4°. 212.D
Demonstrationes lineares. 8°. de decr. Hippo. 1°. 273.G
Demonstrationes mathematicae certae sunt. de uictus ratione in morbis
acutis, com. 1°. 7°. 109.H
Demonstrationis genus, quo probatur nos prouidentia Dei conditos,
non est idem cum eo quo substantiam conditoris aut animae nostrae in-
dagamus. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285.C
Demonstrationis principia, quae. 1°. de simplicium medicamentorum
facultatibus. 5°. 8.E
Demonstrationis, & omnium rerum principia, quae. 1°. meth. me. 7°. 5.F
Demonstrationis principia apud Aristotelē prius ab Hippocrate fuere
proditā. 1°. de nat. fac. 1°. 291.A
Demonstrationum principia a sensibus. 2°. de simp. me. fac. 5°. 9.G
Demonstrationum principia ex se noscuntur. 2°. de simplicium medica-
mentorum facultatibus. 5°. 9.H
Demonstrationum principia certiora sunt his quae demonstrantur. 2°. de
simp. med. fac. 5°. 9.H
ad Demonstrationem quae sumenda. 2°. de temp. 1°. 16.G
Demonstrationes ex naturalibus rebus sumendae. de bo. hab. 1°. 39.E
Demonstratio habetur a notione euidenti, aut a sensu. 1°. de alimentorū
facultatibus. 2°. 7.C
Demonstratio omnis ab euidentissimis incipit. de cuiusque animi peccato-
rum notitia atque medela. 2°. 59.C
Demonstrationem nulla res incerta natura habet. de sectis. Isa. 17.A
Demonstratio scientifica nec exemplis, nec inductionibus fieri debet. de
ijs quae in med. fi. cō. 3°. 7°. 221.E
in Demonstrationibus non assumuntur lemmata uulgaria, & orato-
ria. 2°. de decr. Hipp. 1°. 234.E
ad Demōstrōnes inductiones nō sunt adhibēda. ad Thrasy. 2°. 102.C
Demonstrator quid scire debet. 2°. de decr. Hipp. 1°. 235.D
Demonstrare aliquid uolentes debent a rei substantia exordiri. 2°. de
symptomatum causis. 3°. 22.A
Demonstratiui differentia ab oratorio, exercitatorio, & captioso. 2°. de
decretis Hippoc. 1°. 235.B
Demonstratores differunt a sophistis, oratoribus, & dialecticis. 3°. de
decretis Hippo. 1°. 241.H
Demonstratiua theoria discenda. de lib. propr. Isa. 13.E
in Demonstratione exercendus homo. 2°. de decr. Hippo. 1°. 234.E
in Demonstratione philosophi debent esse magis exercitati q̄ alij. 8°. de
decretis Hippoc. 1°. 273.E
Demonstratiua scientia non indiget nimia exercitatione. 9°. de decretis
Hippocratis. 1°. 280.C
Demonstrationibus delectantur Aristoteles, & Athenaeus. 2°. de
semine. 1°. 337.B
Demonstratio ex rei natura est sciētiae effectrix. 7°. de decret. 1°. 268.B
Demōstrōnē scire debet q̄ uult iudicare de sectis. de ord. lib. suo. Is. 14.G
Demonstrationem sequentes facile discernunt falsa dogmata a ueris. 5°. de
sanitate tuenda. 2°. 94.C

Demonstratione non est opus ad iudicandum, sed sensu. de natura huma-
na com. 2°. 7°. 183.D
Demonstratione partim, & partim sensu, soluuntur artium controuer-
siae. de nat. hu. com. 2°. 7°. 183.C
Demonstrandi artis proprium. 7°. de decr. Hipp. 1°. 267.G
Demonstratione quando uti debemus. 9°. de decr. Hipp. 1°. 280.C
Demonstrationes conclusionum ut suppositiones accipit. 1°. de usu
partium. 1°. 117.B
in Demōstratiua methodo exercitadi sunt medici. 7°. meth. me. 7°. 44.C
ad Demonstrationem spectantes libri Galeni. de proprijs lib. Isag. 13.E
de Demonstratione libros posteriorum Aristotelis laudat Galenus. 2°. de
decretis Hippoc. 1°. 234.E
in Demonstrationis librum secundum Aristotelis scripsit Galenus. 4°. de
differentijs pulsuum. 4°. 69.H
Demonstratione ne logica, in inuestigandis singulorum morborum reme-
dijs, opus esset, an empirica praecepta sufficerent diu inquisuit Gale-
nus. 3°. de locis affe. 4°. 15.A
Demonstratio in quibus remediorum inuentionibus uincat experientiā.
2°. de locis affectis. 4°. 15.B
Demonstratio probas neruorū originē in capite. 7°. de decre. 1°. 268.H
Demonstratorem decet ab ijs quae demonstrata sunt non recedere. 2°. de
semine. 1°. 340.E
Demonstratio certa de quibus non habetur, non sunt certe tenenda. de
substantia facultatum naturalium. 1°. 230.E
sine Demonstratione primum omnium iudicium certum sunt commu-
nes animi notiones. 9°. de decr. Hippo. 1°. 284.B
sine Demonstratione fides non adhibenda, uni prae alijs. 1°. de alimento.
fac. 2°. 7.C/2°. de diff. resp. 3°. 63.D
Demonstrationem non habentes sunt fugiendi. de cōsti. ar. Isa. 38.F
Demonstratiuae scientiae imperiti facile persuadentur. 5°. de sanitate
tuenda. 2°. 94.C
Demonstrationis ignari quantum errent. 2°. de diff. resp. 3°. 64.F
contra Demōstrōnes qui uolunt ratiocinari. 7°. de decre. 1°. 268.A
DEMOSTHENES Massiliota. 5°. de compositione medicamento-
rum per genera. 5°. 254.D
Demosthenis Philaethis pulsus definitiones. 4°. de dif. puls. 4°. 66.G
a Demosthene libri tres de oculis facti. 4°. de diff. pul. 4°. 66.G
DEMVSVLATVM crus quodnam dicatur esse. de articulis.
commutatio 3°. 7°. 277.F
DENARIVS italicus quātū capiat. de ponde. & mens. 5°. 276.C
Denarium quod Romani appellant, drachma est. 8°. de compositione me-
dicamen. secun. loc. 5°. 191.B
Denarij pondo quatuor est unciae dimidium. 2°. de compositione medica-
mentorum per genera. 5°. 223.D
Denarij sex sunt tres unciae. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 217.F
Denarij octo unciam faciunt. 2°. de compositione medicamentorum per
genera. 221.A/225.H/6°. 5°. 259.C
Denarij quindecim sunt tres quartae. 4°. de cōp. me. p. ge. 5°. 250.E
Denarij sexdecim sunt unciae duae. 4°. de cōp. me. p. ge. 5°. 244.G
Denarij uigintiquatuor sunt unciae tres. 4°. de compositione medicame-
torum per genera. 5°. 244.G
Denarij septuagintaquinque triatettara dicitur. 4°. de compositione me-
dicamentorum per genera. 5°. 243.F
quot Denarijs constet mina. 5°. de cōp. me. p. genera. 5°. 247.G
Denarios centum ualet mina. 5°. de cōp. me. per ge. 5°. 252.E
Denarium pondo centum quod minam Philoxenus inscribit. 4°. de com-
posit. med. per genera. 5°. 243.F
Denarios centum sexaginta habet mina. 2°. de compositione medicamen-
torum per genera. 225.F/3°. 5°. 235.C
per Denarios omnia medicamenta scripsit Andromachus. 6°. de compo-
sitione medicamentorum per genera. 5°. 259.C
Denarij meminit. 1°. de comp. per ge. 214.B/2°. 5°. 219.G
Δενδρομαλᾶχη. de rem. par. fac. 7°. 155.B
DENIGRAT succus foliorum eleliphaci. de simplicibus medi-
caminibus. Sp. 84.A
ad Denigrandos capillos. de dyn. Sp. 23.F
DENSARE quid sit. in 6^m. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 160.E
quae Densent cutem. 2°. de crisi-
bus. 4°. 138.G
Densitas cutis quo modo fiat. 3°. de san. tuen. 2°. 81.B
Densant & cogunt superficiem corporis adstringentia. 6°. de compo-
sitione medi. secun. loc. 5°. 167.A
Densat aer frigidissimus. 10°. meth. med. 7°. 64.E
Densat cutaneas

Densat cutaneas partes frigidum exterius. in 6 ^m . de morbis uulgaribus. comment. 6 ^o .	3 ^a .195.G	Dentium nomina. intr.	Is. 54.G
Densat tenues meatus aqua calida. 7 ^o . meth. med.	7 ^a .44.F	Dentium nomina, & diuisio. de nat. & ord. cuiuslibet corp.	Sp. 42.D
Densat cutem aqua balnearum aluminosorum. 2 ^o . de crisi. 4 ^a .158. G/7 ^o . methodi medendi.	7 ^a .50.B	Dentium tres species. de anat. viii.	Sp. 49.D
Densat Ardacha cum magno punctiois calore, & anthemata facit. de simplicibus medicaminibus.	Sp. 80.H	Dentium differentia fm officia. de diff. morb.	3 ^a .4.H
Densat capparitis acerbitate. 7 ^o . de simp. med. fa.	5 ^a .49.G	Dentes τομῆς, qui, & quot. de osib.	1 ^a .41.E/F
Densescere non possunt animalia quomodocunque. de differentiis morborum.	3 ^a .2.H	Dentes incisores sunt in parte anteriori. 11 ^o . de usu part.	1 ^a .186.G
Densatum idem cum conspissato. de nat. hum. com. 2 ^o .	7 ^a .182.A	Dentes incisores cur in duplo caninorum. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .187.E
Densantibus & refrigerantibus augetur uentris fluxus. 1 ^o . de arte curatiua ad Glauconem.	7 ^a .99.B	Dentes canini sunt post incisores. 11 ^o . de usu part.	1 ^a .186.G
DENSITAS naturalis in senibus, in pueris præter naturam. de opt. secta.	Isa. 26.B	Dentes incisores quid agunt. de anat. viii.	Sp. 49.D
Densitas comitatur frigidos uteros ex necessitate, ob quam non possunt concipere. com. 5 ^o . aph. 62 ^o .	Ex. 43.G	Dentes canini, qui. intr. Is. 54. G/de osib.	1 ^a .45.F/G
Densitas et raritas circa cessationem respirationis. 1 ^o . de dif. resp. 3 ^a .60.F		Dentes canini, quales, & eorum officium. de anat. viii.	Sp. 49.D
Densitas membranarum oculi affectus. intr.	Isa. 58.D	Dentem unum caninum utraq; parte cur habet hō. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .187.E
DENSVM quid significet. 2 ^o . de san. tuen.	2 ^a .72.F	Dentes caninos multos hñt lupi, leones, & canes. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .187.E
Densi nominis duplex usus. 2 ^o . de san. tuen.	2 ^a .72.F	Dentes maxillares sunt post caninos. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .186.H
Denso rarum est contrarium. 11 ^o . meth. med.	7 ^a .71.B	Dentes maxillares & molares, idem. de osib.	1 ^a .41.F
Densum cum raro non habet societatem. 11 ^o . de usu part.	1 ^a .191.F	Dentes molares unde dicti. de osib.	1 ^a .41.F
Densum in instrumentalibus. 2 ^o . de san. tuen.	2 ^a .72.G	Dentes molares quibus utrinque quinque, & quibus quatuor. 11 ^o . de usu partium.	1 ^a .187.E
Densum, & leue quod est, necessario est membranofum. 4 ^o . de usu partium.	1 ^a .137.D	Dentes molares, qui intr.	Isa. 54.G
Densior quocunq; alio est panniculus cordis. de anat. viii.	Sp. 46.E	Dentes maxillares, qui, & quot. de osibus.	1 ^a .41.F
Densum & durum corpus facile tolerat quicquid extrinsecus occurrit. de consuetudine.	2 ^a .61.D	Dentes molares cur alijs plures. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .187.E
Densiora corpora difficilior afficiuntur à cunctis externis causis. de op. nost. corp. const.	1 ^a .38.F	Dentes medij molares maximi. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .187.A
Densiora corpora minus salubria sunt quo ad excrementa. de optima nost. corporis constitutione.	1 ^a .38.F	Dentes molares quales, & eorum officium. de anat. viii.	Sp. 49.D
Densæ partes difficulter euacuantur. ars med.	Isa. 70.H	Dentium maxillarium officium. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .186.H
cur Densæ & duræ partes tardius sanantur ab inflammatione. com. 6 ^o . aphorismo 49 ^o .	Ex. 52.E	de Dentium radicibus. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .187.A
Densa corpora quibus sint nutrienda. de diff. cont.	Sp. 71.E	Dentes maiores, radices plures hñt: cōtra, minores. de ana. viii.	Sp. 49.D
Densa & quæ perspirare non possunt, sicciores egent alimento. de bon. & uitio succorum.	2 ^a .38.A	Dentes usque ad caninos singulas habent radices, auctore Apollonio. de nat. & ord. cuiuslibet corp.	Sp. 41.H
Densa lingua unde. in 1 ^m . pror. com. 1 ^o .	4 ^a .162.C	Dentes molares habent ternas, & quaternas radices. de natura & ordine cuiuslibet corporis.	Sp. 41.H
Densa ne sint an rara consideranda sunt medicamenta. 1 ^o . de simplicium medic. facul.	5 ^a .4.F	Dentes maxillares superiores habent tres radices, inferiores duas, exceptis aliquibus superioribus qui habent quatuor, & inferioribus, qui habent tres, & qui sint. de osib.	1 ^a .41.F
Densitudo aeris Cyprij. 5 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .161.F	Dentium radices aliquæ habent nervos. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .186.E
Densus motus qui. 2 ^o . de symp. cau.	3 ^a .21.A	Dentes quales nervos habeant. 16 ^o . de usu par.	1 ^a .215.D
Densa urina, & pallida melior est. de urinæ sign. ex Hipp.	Sp. 79.A	Dentium nerui sunt molles. 16 ^o . de usu par.	1 ^a .215.B
Densum. lege Spissum,		Dentes debent habere sensum exactiorem. 16 ^o . de usu par.	1 ^a .215.D
DENTARII medici à membro tales dicuntur. ad Thrasy. 2 ^a .105.B/ de partibus artibus medicina.	Sp. 16.F	Dentes oēs à tertia cōiugatione nervos suscipiūt. 9 ^o . de usu par.	1 ^a .176.C
Dentes quid. fin. med.	Isa. 44.D	Dentata utrinque animalia an habeant unum uentriculum, sensus iudicat. de nat. hum. com. 2 ^o .	7 ^a .183.C
de Dentium anatomia. de anat. viii.	Sp. 49.D	Dentes exerti pars animalium marium. 2 ^o . de semi.	1 ^a .338.G
Dentes quibus osibus insideant. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .192.D	Dentium duos tantum ordines, ut incisivos & molares, habent animalia quædam. de anat. viii.	Sp. 49.E
Dentes latent in gingiuis in nuper natis. 2 ^o . de semine.	1 ^a .339.E	Dentium multiplicem ordinem habent lupi. de ana. viii.	Sp. 49.E
Dentes sunt in præsepiolis gingiuarum. 11 ^o . de usu part.	1 ^a .187.E	Dentium multiplicem ordinem hñt pisces, sed eiusdē gñis. d anat. vi. Sp. 49.E	
Dentes quo modo gingiuis insigantur. de anat. viii.	Sp. 49.D	Dentes superiores magna ex parte cornigera non habent. 6 ^o . de anatomis administrationibus.	1 ^a .90.E
Dentes fixura iunguntur. intr.	Isa. 54.G	Dentes superiores animal non habens habet plures uentriculos. 6 ^o . de anatomis administrationibus.	1 ^a .90.D
ut Dentes gingiue, ita cutis pilorum radices complectitur. in Timeum Platonis.	1 ^a .286.H	Dentes inferiores tantum hñt ruminantia aialia. de art. c. 1 ^o .	7 ^a .256.G
Dentes cur infanti nascantur. 15 ^o . de usu par.	1 ^a .213.C	si Dentium ordo peruersus esset, quid sequeretur. 11 ^o . de usu part.	1 ^a .186.H
cur Dentes in pueritia renascantur. de anat. viii.	Sp. 44.G	Dentibus refertum os, & maximum habent animalia mordentia. 11 ^o . de usu partium.	1 ^a .187.F
Dentes post partum fiunt. an omnes anim. par.	1 ^a .326.E	Dentes multos acutos, & fortes habent fortia animalia. 11 ^o . de usu partium.	1 ^a .187.C
Dentes quando oriuntur. de foet. for.	1 ^a .323.H	Dentes paucos acutos & os paruum habent animalia, quæ solum comedunt. 11 ^o . de usu partium.	1 ^a .187.F
in Dentitione quid faciat infans. de nat. & ord. cuius. corp.	Sp. 42.D	Dentes serratos habentia animalia habent magnas uertebras. de nervorum dissectione.	1 ^a .54.E
Dentes prodeuntes ob perforatas gingiuas nihilo minus molestant q̄ stimulus infixus carni. com. 3 ^o . aph. 25 ^o .	Ex. 25.C	Dentes serratos animalia habentia quale habent caput musculi temporalis. 16 ^o . de usu par.	1 ^a .217.B
Dentes canini cum oriuntur pueris, febres patiuntur & conuulsionem, & alui profliuita. com. 3 ^o . aph. 25 ^o .	Ex. 25.C	Dentes serratos animalia habentia in dissectionibus sequuntur habentia quinque digitos in manu. 6 ^o . de anat. adm.	1 ^a .89.F
ad Dentitionem puerorum. 5 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .164.F	Dentibus serratis animalia prædita habent quartum locum in dissectione. 6 ^o . de anat. adm.	1 ^a .90.D
ad Dentes orientes. 3 ^o . de med. fac. pa.	7 ^a .174.F	Dentium serratorum animalium lien non habet dulce alimentum. de atra bile.	1 ^a .36.F
ad Dentes difficulter nascentes. 5 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .164.G	Dentes superiores aial habens non ruminat nec habet multos uetres. 6 ^o . de anat. adm.	1 ^a .90.E
Dentitionibus quæ commoda. 11 ^o . de simp. med. fa.	5 ^a .79.G	Dentes supra, & infra hñt animalia carniuora. de art. c. 3 ^o .	7 ^a .256.G
Dentitionibus pueris comodum est cerebrum leporis. 11 ^o . de sim. me. fa.	5 ^a .79.G	Dentes caprarum & ouium sunt similes. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .187.C
ad Dentitionem puerorum ualet ouillum cerebri. de theria. ad Pis.	5 ^a .93.E		Dentes

Dentes ouis & leonis differunt. 11°. de usu par. 1°. 187. C
 Dentes equini. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. E
 Dentes pardaleon & canis sunt similes leoninis. 11°. de usu par. 1°. 187. C
 Dentes hominum idonei ad esum solum. 11°. de usu par. 1°. 184. H
 Dentes terreni sunt. 9°. de simplicium medic. fac. 5°. 64. H
 Dentes numerandi inter ossa. de ossibus. 1°. 41. E
 Dentes cur soli ex ossibus habent nervos. 16°. de usu part. 1°. 215. A
 Dentes ossa non sunt. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Dentium numerus. de anat. uiu. Sp. 49. E
 Dentes nunquam sunt in una parte plures, & in alia pauciores, uel sursum plures, deorsum pauciores. 11°. de usu partium. 1°. 187. E
 Dentes quot. de ossibus. 1°. 41. E
 quot Dentes sint in uiris, & mulieribus. de ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. H
 Dentes sunt trigintaduo. introd. Isa. 54. G/11°. de usu partium. 1°. 186. G
 Dentes adnati redundant. 14°. methodi medendi. 7°. 93. B
 Dentes crescunt ferè per omnem ætatem. 5°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 162. F
 Dentes propter quid creati sint. de anat. uiu. Sp. 49. D
 Dentium officia. introd. Isa. 54. B
 Dentes ad armaturam quibusdam animalibus dati sunt, ut apris. de anatomia uiuorum. Sp. 49. E
 Dentes nostri organa sunt quodam modo linguæ. de natura & ordine cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Dentes sunt organa locutionis. de anat. uiu. Sp. 49. B
 Dentibus prioribus innitentem linguam seq; ampliante exigit recta pronuntiatio uocum incipientium a, tr, com. 6°. aph. 49°. Ex. 32. H
 Dentes discernunt sapores cum lingua non aliter q; alia oris partes. 16°. de usu partium. 1°. 215. A
 in Dentibus cibi amittunt speciem. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
 Dentes non debent repente præter consuetudinem moueri ad actiones. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 124. C
 Dentium affectionum diuisio. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. D
 Dentibus, ossibus, neruis, cerebro, spinali medulla, frigidum inimicum est: calidum uero utile. com. 5°. aph. 18°. Ex. 39. A
 Dentium concussionis, cõuulsionis, tremoris, palpitationis, rigoris, horroris, singultus, tussis, ructus, sternutationis, pandiculationis, & oscitationis genus commune est motus illegitimus, & quo modo hæc in genere differant. 2°. de sympt. caus. 3°. 19. D
 Dentes patiuntur a nimio & paucio alimeto. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. F
 ad Dentes a capite cur materia transmittatur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
 Dentes a capite uitiatur, et quo. de natura et ordine cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Dentes si ex capite ægrotet quo modo curadi. 6°. de san. tuend. 2°. 100. A
 in Dentes quibus fluxiones percumbunt, quæ exercitatio uitanda. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. A
 ad Dentes præseruandos. 5°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 164. G
 Dentium smegma quo modo efficacius. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. A
 Dentibus stridere ex natura cur, & cui dispositioni similis sit hæc affectio. in prognost. com. 1°. 4°. 194. C
 Dentibus stridere ex natura, nouit Galenus. in progn. com. 3°. 4°. 211. G
 Dentium stridores quibus eueniant. præ sag. exper. confir. Sp. 78. E
 Dentium fremitus unde fiat. de uictus ratione in morbis acutis. commentario 4°. 7°. 137. H
 Dentium stridor quo modo fiat. in prognost. com. 1°. 4°. 194. A
 Dentium stridor malus. in 1°. prorrh. comment. 2°. 4°. 170. G
 Dentium stridor infaniam significat. in prognost. com. 1°. 4°. 194. A
 ad Dentium uitia. de remedijs paratu facilib. 7°. 157. C/de dyna. Sp. 25. D
 ad Dentium plura uitia. de remed. par. fac. 7°. 164. C
 Dentes extergit pumex. 9°. de simplic. med. fac. 5°. 69. G
 Dentes optime abstergunt sales theriaci. de theria. ad Pifo. 5°. 97. E
 Dentes puros efficit smiris. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. B
 de Dentium albificatione. de remed. par. fac. 7°. 164. C
 Dentes & gingiuas candidas efficit aristolochia rotunda. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 43. E
 ad Dentium candorem cornua cerui & capræ. 11°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 79. G
 ad Dentes dealbandos. de remed. par. fac. 164. C/ 7°. 172. F
 Dentes albi & odorati quo smegmate fiant. 5°. de compositio. medicament. secundum locos. 5°. 166. B
 ad Dentes denigratos. 5°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 163. H
 ad Dentes denigratos. de remed. par. fac. 157. E/ 7°. 178. H
 ad Dentes nigros in superficie. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. D
 Dentes liuidi patiuntur ab inflammatione. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. F

Dentes liuidi quibus curentur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. G
 Dentes ut bene oleant. de remed. par. fac. 7°. 164. D
 ad Dentes colluendos. de remed. par. fac. 7°. 157. E
 ad Dentes molares collutio. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. B
 ad Dentes colluendos post lac mel uino misceatur. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 28. C
 in Dente inflammatio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. D
 Dentes a putrilagine præseruant sales theriaci. de the. ad Pifo. 5°. 97. A/E
 Dentes putridi, nigriq; ut splendidi reddantur. 3°. de medicinis facile parandis. 3°. 173. C
 Dentes splendidos faciunt cornua deusta. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
 Dentes splendidi fiunt ostreis, pumice, & testa clibani. 11°. de simplicium medic. facul. 5°. 81. A
 Dentibus splendorem affert sepiarum testa. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. A
 Dentium erosio oris affectus. intr. Isa. 59. C
 Dentium erosiones facit sanies a capite. 6°. de san. tuend. 2°. 98. F
 Dentes erodi non sinunt sales theriaci. de theria. ad Pifo. 5°. 97. E
 Dentes erosi quibus curentur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. G
 ad Dentes corosos. 5°. de compositio. medicamen. secundum loc. 165. C/D/ 4°. de compositio. medicam. per genera. 5°. 244. F/de rem. par. facilib. 157. F/164. E/ 7°. 173. B
 ad Dentium erosionem & dolorem. 5°. de compositio. medicamento. secundum locos. 5°. 165. B/D
 ad Dentes erosos dolentes. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. C
 ad Dentes molares corosos. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. E
 Dentes exesi quandoq; auferuntur. de diff. morb. 3°. 4. G
 ad Dentium foramina ualent tithymalli liquores. 8°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 62. D
 ad Dentes perforatos cum dolore & sine. 5°. de compositio. medicamento. secundum locos. 5°. 163. D
 Dentes perforatos iuuant quæ tenuium sunt partium, & excaustoria. 8°. de simpli. med. fac. 5°. 58. D
 ad Dentes perforatos & dolentes cauterium. 5°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 163. F
 Dens foratus aufertur cum foramine. 14°. meth. med. 7°. 90. G
 Dentes an doleant. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. D
 Dens dolet, pulsatur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. D
 Dentibus, & gingiuas solis affectus accidit qui hæmodia dicitur. 2°. de locis affectis. 4°. 9. H
 Dentium dolor oris affectus. introd. Isa. 59. C
 Dentium dolores pertinent ad tactum. de symp. diff. 3°. 11. E
 Dentes sæpe dolent homini concepto in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 Dentium dolores è pituita. de dynamidijs. Sp. 19. G
 Dentis dolore minor est dolor capitis. 2°. de compositio. medicamento. secundum locos. 5°. 134. H
 Dentibus molaribus contingit dolor infixus. 2°. de loc. affect. 4°. 9. H
 Dentes a dolore præseruati. de rem. par. fac. 7°. 157. E/de dyn. Sp. 25. D
 in Dentium doloribus quæ naribus infunduntur. 5°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 163. H
 pro Dentium dolore quæ in nares iniiciantur. de rem. par. fac. 7°. 157. E
 in Dentium doloribus maximis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. D
 Dentium dolores è uestigio sedantia. 5°. de compositio. medicament. secundum locos. 5°. 163. C
 in Dentium doloribus cur Aceto acerrimo utamur. 5°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 163. A
 ad Dentes dolentes Amurca. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. F
 in Dentium doloribus Apophlegmatismi. 5°. de compositio. medicament. sec. loc. 5°. 163. F/de rem. par. fac. 7°. 157. D
 Dentium dolorem tollit Asininus fimus. de simp. med. Sp. 84. E
 Dentium dolores sanat Asparagus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Dentes Dolentes iuuat Batrachij radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. G
 Dentium labores adiuuat Capparis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. H
 Dentium dolores sedat medicamentum ex Castoreo auribus instillatum. 12°. methodi medendi. 7°. 79. G
 Dentium foraminibus instillatur Cedrea, & dolores mitigat, & cõfringit dentes. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. E
 Dentium doloribus confert radix Chelidonij maioris. 8°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 63. G
 Dentium dolores mansa mitigat clematis Daphnoides. 7°. de simp. medicamen. facul. 5°. 51. G
 Dens dolens sanatur Dolore quo mō. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 161. G
 Dentibus

Dentibus prodest Elleborus niger cum aceto colluentibus. 6°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 47. B
 in Dentium doloribus colluitur radix Ephemeris. 6°. de simplic. medica men. facul. 5°. 47. G
 ad Dentium dolorem Fomenta. 5°. de composi. medic. sec. loc. 5°. 163. F/ de rem. par. fac. 7°. 157. D
 dicitur Dentium erosorum dolores iecur Lacertæ sanare. 11°. de simpli. medicam. facul. 5°. 80. A
 Dentium dolores quadantenus mitigant Lappæ minoris radix et semen cocta cum uino. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. F
 Dentium dolorē mitigat Nasturtij succus auribus infusus. de dyn. Sp. 25. D
 ad Dentium dolores Valet Ononis. 8°. de simplic. me. fac. 5°. 58. D
 Dentium perforatorum dolores sedat Peucedanum. 5°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 58. D
 ad Dentium dolorem quidam colluunt Phlomi albæ et nigræ radicē. 8°. de simpli. med. fac. 5°. 63. C
 Dentium doloribus adhibetur Platani cortex. 8°. de simp. me. fa. 5°. 58. G
 Dentis doloribus medetur Senecta serpentis. 11°. de simp. me. f. 5°. 80. E
 Dentes dolentes iuuat Spina alba. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Dentium dolores sanat Tamarix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
 Dentium dolores sanat Tithymalli radix. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. D
 ad Dentium molarium dolorem. 5°. de composi. med. sec. loc. 5°. 165. E/ de rem. par. fac. 7°. 164. D
 pro Dentibus molaribus emplastrum. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 164. C
 ad Dentium dolores, Andromachi. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. F
 ad Dentium dolores, Archigenis. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 163. A
 ad Dentium dolores, Aristocratis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. B
 ad Dentium affectionem, Critonis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. D
 ad Dentium dolores, Dioclis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. C
 ad Dentium dolorem. 5°. de comp. med. sec. loc. 165. H/ 8°. 5°. 191. E/ de rem. par. fac. 157. C/ 164. C/ G/ 3°. de med. fac. par. 170. C/ 172. F/ 7°. 175. D/ de dynam. 25. E/ 35. G/ secre. 97. B/ de cura. lap. Sp. 112. H
 Dente exerto cur dolor restet. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. E
 ad Dentium cruciatus. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 256. A
 ad Dentium frigidas affectiones, et quo modo fiant. 5°. de compo. medi. secundum locos. 5°. 165. F
 Dentes refrigeratos mitigat pyrethron. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. D
 Dentium stupor est symptoma tactus. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. B
 Dentium stupor quo modo fiat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. A
 Dentium stuporem quæ faciant. 2°. de locis affectis. 4°. 9. H
 Dentium stuporem faciunt acida, et acerbis. de opt. secta. Isa. 22. H
 Dentium stupor ex omnibus acerbis et acidis. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B/ C/ 1°. de sympt. caus. 3°. 28. B
 Dentium stupor ex lacte acido. 3°. de alimen. fac. 2°. 28. C
 Dentium stupor ex moris immaturis. 3°. de alim. fac. 2°. 29. C
 Dentes torpescere quæ pituita faciat. 3°. de loc. affect. 4°. 18. H
 Dentium stupori medetur portulaca. de sect. 16. H/ de op. sect. Isa. 21. E
 Dentium stuporem soluere portulacam obseruatum est sine cognitione causæ. de opt. sect. Isa. 22. E
 Dentium stuporem sanat portulaca suo lentore morsus experte. 2°. de alimen. facul. 2°. 23. C
 Dentium stuporem sanat portulaca. 6°. de simpl. medic. fac. 5°. 43. A/ de simplic. medicam. Sp. 81. A
 ad Dentium stuporem. 5°. de comp. med. secundum locos. 5°. 164. F/ de rem. par. fac. 7°. 164. E
 circa Dentes quibus lentores quidam i febris nascuntur, ijs fortes fiunt febres. com. 4°. aph. 53°. Ex. 33. D
 ad Dentes debilitatos. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. F
 ad Dentes molares commanducationes. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 164. B
 Dentes cur quandoque mouentur. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 162. F
 Dentes quo modo eximuntur. intr. Isa. 59. H
 Dentes quo modo facile extrahantur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. G
 ad Dentes eximendos sine ferramento, et absque dolore. de rem. par. facilibus. 7°. 164. F
 Dens ut digitis tollatur. 5°. de comp. med. secun. locos. 5°. 165. E/ de rem. par. fac. 7°. 164. F
 ut Dentes citra dolorem excutiantur. 5°. de composi. medic. secund. loc. 5°. 164. D/ de rem. par. fac. 164. F/ de incant. 7°. 182. C
 ad Dentem molarē sine dolore tollēdū. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 165. E
 Dens ut sponte excidat. de rem. par. fac. 7°. 164. E
 pro Dentibus prominētibus limula ferrea. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 164. D
 Dentes quo modo limandi. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. D

Dens quando terebello perforandus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. G
 Dentes cur fiant mobiles aliqui, et quot de causis. 5°. de composi. medic. secundum locos. 5°. 164. D
 Dentes qui agitantur restringit, et stabilit gagates lapis. de simp. medicaminibus. Sp. 86. G
 ad Dentes molares mobiles. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. H
 ad Dentes mobiles corroborandos. 5°. de compositio. medica. secundum locos. 164. F/ 5°. 165. H
 Dentes ne uacillent, et forteant. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. H
 Dentes uacillantes confirmat bouis talus. de theria. ad Pison. 5°. 93. E
 Dentes uacillantes confirmat cornu cerui. de theria. ad Pison. 5°. 93. E
 pro Dentibus roborandis lac asininum. 5°. de compositio. medicamento. secundum locos. 5°. 164. F
 ad Dentes se agitantes lentiscus facit. de simp. med. Sp. 86. B
 ad Dentes motos Pythij. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. C
 ad Dentes motos. 5°. de cōp. med. se. loc. 164. A/ 165. B/ D/ 7°. 5°. 181. H/ de rem. par. fac. 7°. 157. F
 ad Dentes motos, et labantes. de rem. par. fac. 164. E/ 7°. 170. C
 ad Dentes titubantes et infirmos diachysma. de rem. par. fa. 7°. 164. C
 ad Dentes concussos. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. H
 Dentium concussio inuita quid. 2°. de sympt. caus. 3°. 19. H
 ad Dentes ex ictu motos stabiliendos. 5°. de cōp. med. per ge. 5°. 248. C
 ad Dentes ex ictu concussos. de rem. par. fac. 7°. 164. E
 ad Dentes concussos, et dolentes. de rem. par. fac. 7°. 164. D
 ad Dentes ob ictum decidentes. de med. fac. par. 7°. 170. C
 ad Dentes continendos. de dynamidijs. Sp. 25. E
 ad Dentes sauciatis. 5°. de comp. medic. sec. locos. 5°. 165. F/ de medicinis facul. par. 7°. 172. F
 Dentes maxime siccitatem requirunt sine calefactione. 6°. de simpli. me. dicam. fac. 5°. 44. A
 Dentes amittit, si quis biberit aqua quæ est susis. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 Dentis amissio est oris ægritudo. de diff. morb. 3°. 4. H
 Dentibus obest lactis assiduus usus. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
 Dentes quo modo post lac sumptum seruentur incolumes. 3°. de alimen. torum facul. 2°. 28. C
 Dentes quidam amisit ex lactis diuturno usu. 5°. de san. tuen. 2°. 91. G
 Dentes amissi uocem ledunt. 4°. de loc. affect. 4°. 26. E
 ex Dentibus cognoscitur malas luxatas esse aptatas. de articulis. com. mentario 2°. 7°. 264. E
 Dentes male se habebant Galeno. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
 non Dentis sed gingiue dolor à Galeno cognitus. 5°. de composi. medic. secundum locos. 5°. 162. D
 Dentes quidam famulis confringebant. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. H
 Dens quo modo frangatur sine dolore. de rem. par. fac. 7°. 164. G
 ad Dentes aurisculapium. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. E
 Dentes suspensi ad morsus canis rabidi. de incant. 7°. 182. B
 DENS appellata ab Hippocrate productio, quæ. 12°. de usu par. tium. 1°. 194. E
 Dentem nominauit Hippocrates totam vertebram secundam. de ossibus. 1°. 41. H
 Dens nominata vertebra. 4°. de loc. affect. 4°. 23. E
 Dens uertebra quare ita dicatur. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 176. D
 DENTES quo in epiglottide. de uoce, et anhel. Sp. 61. D
 DENS quid in organis. de machin. 7°. 309. D
 de DENTIFRICIIS 5°. de comp. med. secund. loc. 5°. 165. F
 Dentifricium optimum est os sepiæ solū in mortario leuigatum. de simp. plic. medicam. Sp. 90. C
 Dentifricium Aurelij. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. E
 ad Dentifricia facit pumex. de simp. med. Sp. 88. H
 Dentifricium Damocratis ad dentes faciendos candidos et immobiles. 5°. de comp. med. sec. loc. 3°. 166. B
 Dentifricium Timocratis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. H
 Dentifricium mirum. de remedijs paratu fac. 7°. 157. F
 Dentifricium optimum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. B
 DENV DATO corde puer salutē consecutus est. de decret. Hippo. cratis et Platonis. 1°. 231. F
 in Denudatis ossibus cum luxatione veratro utitur. de articulis, com. mentario 4°. 7°. 285. A
 DEORSVM quo musculo trahatur labrum superius. de musculorū dissectione. 1°. 44. E
 Deorsum quo musculo trahatur nasus. de musc. dissect. 1°. 44. F
 Deorsum maxillam trahentes musculi ubi sint. de musc. diff. Sp. 44. G
 Deorsum

Deorsum totam scapulam ex inferiori, & priori parte ac in priora ad se ipsum trahens musculus. de musc. diff. 1^a. 45. C
 Deorsum ferri, & decumbere non idem, & quo modo differunt. de palpit. trem. coquuls. & rig. 3^a. 52. A
 Deorsum decumbit frigida materia. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 105. A
 Deorsum fiat reuulsio, ubi succi ad superiora uergūt. de cucur. 6^a. 4. G
 Deorsum uergentia per secessum uacuantur. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. E
 Deorsum cur feces purgentur. de uoc. instr. diffec. 1^a. 106. F
 Deorsum sunt purgandi difficile uomentes, & medie crassi estatem uidentes. de cathart. Sp. 94. C
 Deorsum purgatur humor melancholicus. de cathart. Sp. 94. C
 DEPASCENS & putridum ulcus ab aliquibus dictum nō est, ppria ulceris differentia, sed passio implicita ex ulcere, & putredine. comment. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Depascentia ulcera sola purgatione sanata. de purg. me. 5^a. 87. G
 Depascentias ani mitigat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. E
 Depascentia ulcera matricis uiuat succus cetauræ. de uir. cen. Sp. 94. B
 ad DEPILATIONEM quæ ualeant animalia. 11°. de simp. medic. facultatibus. 5^a. 82. G
 Depilat capita bibentiū fluuius quidā in ægypto. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 Depilatoria non sunt neganda à medico. 1°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 127. G
 Depiles cur fiunt qui testes amittunt. 1°. de semi. 1^a. 334. B
 Depile quo modo corpus reddi possit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. D
 DEPLORATI non sunt curandi, sed solis prognosticis relinquendi. com. 2°. aph. 19°. Ex. 16. G
 DEPONERE quid significet. 3°. de decret. Hipp. 1^a. 244. G
 Deponuntur quæ membra. de ijs quæ in medic. fiunt, com. 3°. 7^a. 217. H
 DEPORRIGERE quid significet. de fract. com. 1°. 7^a. 224. H
 DEPREHENSIONES, quæ à græcis κατὰ λήψεις dicuntur, fiunt à frigidityte cum siccitate. com. 2°. aph. 3°. Ex. 11. E
 DEPRESSAE facultatis pulsus. de puls. ad tiro. 4^a. 44. G
 DERASI qui intelligantur. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 214. H
 DERIVATIVI usus quāq; nō est, sed primitiuus, et ē cōtrario, tñ qui inuenit deriuatiuū, pōt uti primitiuo. i 3^m. d mor. uul. cō. 2°. 3^a. 138. F
 DERIVARE, id est παροχέτείν, est à riuis ad latera diuertere. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 Deriuatio, græce parocheteusis dicitur. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 Deriuatio quid sit. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 161. C
 Deriuatio est eiusdem generis cum euacuatione facta per particulā, quæ fluxionem suscipit. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 de Deriuatione ex libris Galeni. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 Deriuatio per quæ loca fiat. 5°. meth. med. 7^a. 30. E
 Deriuatio ad partes ppinquas species euacuationis. ars m. 69. E/ Isa. 71. E
 Deriuationem ad partes propinquas Hippocrates uocat parocheteusin. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 100. B
 Deriuatio fit ad latera. 4°. meth. med. 7^a. 28. C
 Deriuatio per nares facienda est fluente gurgulione uel palato, & quibus. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 Deriuandum per nares & os, si ad aures, uel oculos succi fluant, & quibus. de cucurb. scar. 6^a. 4. E
 Deriuatio fit cum id quod ad pulmonem tendit, ad stomachum deducitur. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 Deriuandus est ad uteri uenas fluor uenæ sedis in mulieribus. de cucurb. scarificat. 6^a. 4. E
 DESCENDENTIA tarde cibaria quæ sint. de dis. con. Sp. 74. G
 si Descendant tarde superflua ciborum, dari debent cibi lenientes, & pungentes. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Descendere facit cibum de stomacho uinum. de dissol. cont. Sp. 72. B
 Descensus difficilis quā est superfluitas cibi de stomacho & intestinis, indigenus his quæ descendere faciunt, & uētrē mollificēt. de dis. Sp. 71. F
 ad Descensum aquæ in oculum. secretorum. Sp. 181. D
 Descensionem aquæ ad oculum, si sit in principio, quid opem ferat. de medicinis expertis. Sp. 107. F
 ad Descensum matricis. de dynam. Sp. 30. A
 Descensus matricis curatio. de pass. mul. Sp. 95. F
 DESCRIPTIO quid. fin. med. Isa. 43. D
 Descriptio pulmonis. de anat. uiu. Sp. 47. G
 in DESERTIS, et siccis locis pascua habentia animalia sunt cibi superfluitates non habentes. de dissol. cont. Sp. 73. E
 DESICCANT strenue quæ in secundo complete desiccant. 7°. de simplic. medic. facul. 5^a. 54. D
 Desiccantia quarto ordine urunt. 5°. de simpl. med. fac. 5^a. 39. B

Desiccantia quæ sunt in magno usu. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. H
 Desiccant in tertio Acetum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. D
 Desiccant Adstringentia. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. D
 Desiccant Androsace. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. A
 Desiccandi naturam habet Brassica. de rem. par. fac. 7^a. 153. G
 Desiccant citra morsum Calx elota. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. C
 Desiccant & calfacit Castoreum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 80. B
 Desiccatorijs & glutinatorijs miscetur Centaurij minoris radix arefacta. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. H
 Desiccant absque morsu Cyprus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. H
 Desiccant innoxie Faba. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. D
 Desiccant minus quā morsum hordeū farina fabacea. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 53. A
 Desiccandi ualenter uim habet Filix imposita ulceribus. 8°. de simplic. medicam. facul. 5^a. 59. C
 Desiccant fluxiones Galla. 7°. de simp. medicam. fac. 5^a. 51. A
 Desiccant alui fluxus Lagopus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. A
 in Desiccatoriū medicamen inditur Lana usta. 11°. de sim. me. f. 5^a. 81. B
 Desiccant tertia Lappæ species. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 43. F
 Desiccant Lentis corpus. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. B
 Desiccant & adstringit Macer. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 55. A
 Desiccant sine morsu Mastiche. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. F
 Desiccant Metallica omnia, quia terrea sunt. 9°. de simp. med. f. 5^a. 68. F
 Desiccant crassos humores Moly. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. F
 Desiccant multū Myrtus quæ est frigida et terrena. 7°. de sim. m. f. 5^a. 56. E
 Desiccant citra morsum Nymphææ radix. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 57. A
 Desiccant & modice refrigerant Pira. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 43. D
 Desiccant pilulæ Platani. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. D
 Desiccant & est tenuium partium Polemoniū. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 59. A
 Desiccant plus hordeo Polenta. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. A
 Desiccant absque morsu Poterij radix. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. H
 Desiccantibus & causticis medicamentis miscetur Smiris. 9°. de simplic. med. facul. 5^a. 67. C
 Desiccant parū, abstergit, et incidit Tamarix. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 56. D
 Desiccandi sine morsu uim habet quælibet Terra. 9°. de simplic. medicamen. facul. 5^a. 65. G
 Desiccantem uim habet Vitis alba. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. F
 Desiccant mire Cochlearum caro. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. F
 Desiccatiua medicina qualis esse debet. de oculis. 7^a. 190. H
 Desiccantia infernas partes & somnū prouocantia, qualia esse debeant. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. A
 Desiccantia, & calefacientia uehementer quid agant. 8°. de simp. medicamen. facul. 5^a. 62. E
 à Desiccantibus uehementer mouetur sternutatio. 6°. de simplic. medicamen. facul. 5^a. 44. G
 Desiccantia carnem, quæ. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. H
 Desiccantia citra insignem morsum ulceribus malignis competūt. 11°. de simp. med. facul. 5^a. 80. G
 fm DESIDERIUM, secundum appetitum, & secundum uoluntatē idem. in progn. com. 2°. 4^a. 198. E
 Desiderium est proprietas sanguinem cōsequens. de anat. uiu. Sp. 45. D
 Desiderium est actio oris stomachi. de mot. man. & obs. Sp. 70. H
 Desideriū ueneris aliquñ significat urina spumosa supius. de dyn. Sp. 35. E
 Desiderium coitus sequitur ad dominium bilis. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Desiderij coitus paucitas sequit ad dñiū phlegmatis. de ana. ui. Sp. 45. E
 secundū Desiderium motus partium, quo modo laesus deprehendatur. in pogn. com. 2°. 4^a. 198. E
 DESIDIA auget timiditatem. de acre, aq. & loc. 2^a. 6. C
 ex Desidia pituitosus sanguis. de mult. 3^a. 78. H
 ex Desidia humiditas quo modo corrigatur. 3°. de sanit. tuen. 2^a. 81. G
 Desidiosus qui fuerunt exercitati qd cōtingat. 3°. de sympt. cau. 3^a. 27. H
 DESIPIENTES qui sint. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 162. F
 Desipientie sequuntur ad ægrotudines primi principij et capitis. de uirtutibus nostrum corp. dispens. Sp. 60. B
 Desipientia quo modo fiat. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 127. C
 Desipientie fiunt patiente cerebro, aut per se primo, aut per compassionem. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Desipientie cognitio unde sumatur, et quid sit. com. 7°. aph. 14°. 54. H/ aphorismo 24°. Ex. 55. F
 Desipientiū cū comate pulsus, qualis. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 168. H
 Desipientie proprium & inseparabile signum est spiritus rarus. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 163. C
 Desipientis proprium symptoma est magnam & raram facere respirationem

tionem. 2°. de diff. resp. 3°. 63. H
 Desipientia quæ cum risu fiunt securiores, quæ uero cū studio, periculoses. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Desipientia ferina, quæ. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. G
 Desipientia feroces unde. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. A
 Desipientia obscuræ indicium & causæ. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 168. A
 Desipientia temerariæ oīum piculosissime sunt. c. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Desipientia furiosa, ex quo humore fiant. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Desipientia à sanguine bilioso, qualis. in prorrh. com. 1°. 4°. 188. G
 Desipientia à sanguine melancholico, qualis. in prorrh. cō. 3°. 4°. 184. B
 Desipientia cum comate, qualis. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 168. A
 Desipientia in uigore febris quid sint. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 Desperere iudicationis p sanguinē ē naribus signū. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 100. D
 Desipientia ab externis causis, quæ. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. B
 Desipiunt ex multa uini potatione aliqui capite oppleto plurimo sanguine, & spiritu calido. com. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
 Desipientia rigentibus ob multam uini potationem calor natiuus non accenditur, sed ob multitudinem extinguitur. c. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
 Desipientia & rigor ex multa potatione, malū. c. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
 Desipientia à pfluuiio sanguinis nō bonus est casus. c. 7°. aph. 9°. Ex. 54. F
 Desipientia ex obstupescētia à capitis ictu, malū. c. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 Desipientia in oīs præcisione, si in uacūū apprehenderit. comment. 7°. aphorismo 24°. Ex. 55. F
 Desipiunt quidam ileosi, & cōuelluntur compatiēte neruorum principio stomachi passioni. com. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 Desipientia ab ileo, malum. com. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 Desipientia quandoq; sit ex defectu, quo manuū, ac pedū tremores. comment. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 si Desipientia ex defectu coniuncta sit conuulsio, omnino salus est desperata. com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Desipientia debilitatorum pessimæ. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. D
 Desipientia letales, quæ. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. B
 Desipientia nulla secuta est. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Desipientia qdā fuit sanata, sed non recordabā. 2°. de mo. musc. 1°. 315. C
 Desipientes artifices de suis artibus cogitāt. in 1°. prorrh. c. 1°. 4°. 167. B
 Desipientia, lege Insania.
 DESPERARE non debet is qui etiam per multos annos aliquid nō inuenit. 1°. de digno. puls. 4°. 70. F
 Desperandū de egro, qñ urī in ambiēte frigidus. 11°. meth. me. 7°. 76. B
 in Desperatis morbis theriaca ualet. de usu theri. ad Pamphi. 5°. 99. A
 Desperata ulcera quid significant. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 239. D
 ad Desperata ulcera. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 239. D
 ad DESQVAMATA. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 212. H
 DESTILLATIO quid. intr. Isag. 56. E
 Destillatio morbus longus intrinsecus. intr. Isa. 56. B
 Destillationes inter morbos uere apparentes. 5°. de san. tuen. 2°. 94. D
 Destillationes descendunt humidis temporibus & calidis. in 3°. de morbis uulgaribus. com. 3°. 3°. 143. D
 Destillationis causæ. intr. Isa. 56. E
 Destillationis fons pituita acida & salsa. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. A
 Destillationes faciunt pauci motus. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Destillatio à capite fertur per asperam arteriam in uentrem superiorē. com. 7°. aph. 38°. Ex. 57. A
 à Destillationibus uox offenditur. in 3°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 141. F
 Destillationes faciunt raucam uocem. 4°. de loc. aff. 4°. 26. C
 Destillationes qñq; conuertuntur ad uentriculū. 7°. meth. me. 7°. 48. B
 Destillationes ex capite ob frigida, quales nix & glacies, offendunt thoracem & pulmonem. com. 5°. aph. 24°. Ex. 39. G
 ex Destillatiōe morbo afficitur pulmo. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 116. C
 Destillantes à capite in pulmonem humores quando putrescūt, tabem gignunt. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 105. F/in 3°. c. 3°. 3°. 143. E
 Destillationes capitis quæ primo tussim concitant, & raucedinem, neque tandem consistunt, alterum tabis speciem generant. in 1°. de morbis uulg. com. 1°. 3°. 105. E
 Destillatio subtilis, quam tussim faciat. in 1°. de morb. uul. c. 1°. 3°. 105. E
 Destillationis in pulmonem pulsus. 4°. de præfag. ex puls. 4°. 119. G
 Destillationes in uentrem superiorem suppurantur intra uiginti dies. com. 7°. aph. 38°. Ex. 57. A
 Destillatione capiuntur senes. 2°. de temp. 1°. 16. D
 Destillationes sunt morbus senum. 5°. de san. tuen. 2°. 92. B
 Destillationes cur in senibus fiant. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H

Destillationes quō fiant senibus. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Destillationes cito interimentes qua tempestate fiant senioribus. com. 3°. aphorismo 12°. Ex. 21. E
 Destillatio frigida in senibus non concoquitur. c. 3°. aph. 12°. Ex. 21. H
 Destillationes ex oculis manantes quo modo dicantur coqui. de uict. ratione. in morb. acut. com. 2°. 7°. 122. H
 in Destillatione quo modo excrementa capitis dispositionem declarent. 2°. de loc. affe. 4°. 16. H
 Destillatio ostēdit temperamentum cerebri. 2°. de temp. 1°. 20. F
 Destillationis curatio. intro. Isag. 56. F
 Destillationem habentibus quibus sanguis mittendus, & quibus non. 5°. methodi medendi. 7°. 35. H
 in Destillatione ad oculos uenæ sectio. de rem. par. fac. 7°. 156. C
 ad Destillationem in oculos. de rem. par. fac. 7°. 156. C/E
 ad Destillationem calidam oculorum. de rem. par. fac. 7°. 156. C
 ex Destillante pituita arteriæ laborantis remedia. de medicinis fac. para. 7°. 171. F
 ad Destillationes arteriæ resiccandas. 7°. de cōp. med. sc. lo. 7°. 186. A
 Destillatio à capite in pulmonē triplī corrigitur. 5°. meth. med. 7°. 35. G
 in Destillationē hñte uētriculo absinthii cōuenit. 7°. meth. me. 7°. 48. C
 Destillationes concoquens arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. A
 in Destillatione tenui à capite & tussi ualet diacodion. 7°. de compositione medic. secund. loc. 5°. 181. A
 Destillationem febris sanat. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 197. E
 in Destillatione tenui nō conuenit mel. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 181. A
 in Destillatione tenui sapa conuenit. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 181. A
 in Destillatione tenui exhibet stupefacientia. 12°. meth. med. 7°. 75. B
 Destillatio tenuis exigit soporifera. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. D
 à Destillatiōe stuporē dētiū ortū portulaca nō sanat. d op. sec. Isa. 22. H
 Destillationibus pituita prodest styrax. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
 ad Destillationes in arteria. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 181. C/D
 ad Destillationem uulue suffumigium. de dynam. Sp. 35. G
 ad Destillantem uuluam. de dynamid. Sp. 25. E
 ad Destillationem & tussim probatum. de med. fac. pa. 7°. 171. E
 ad Destillationem ex libris Perigenis. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 192. C
 ad Destillationes. 7°. de comp. med. secund. loc. 181. G/H/182. C/183. D/186. A/8°. 191. D/E/9°. 5°. 201. A/ de remedijs paratu facilibus. 165. D/ 7°. 171. E/G/H/
 Destillatio sanguinis repentina in acutis quid significet in æstate & autumno. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 142. G
 Destillet quibus de causis urina. 6°. de loc. affe. 4°. 37. B
 Destillatio, lege Catarrhus.
 Destitutio uocis quo modo fiat. de uoce & anhel. Sp. 60. H
 Destruunt uocē amplissima uocis instrumenta. de uo. & anhel. Sp. 62. A
 DESYPVS animal quod sit. de rem. par. fac. 7°. 164. C
 ad DETENTIONES. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 265. B
 DETERIVS non potest esse in perfectissimo. de const. ar. Isa. 38. H
 Deterior cibus si appetatur, præbeatur, etiam si adsit cibus melior. de de dissolutione continua. Sp. 72. D
 Deterrima sunt mala quæ perpetuo uigorem habent. de uri. 4°. 123. H
 DETERGENTIA magis minus ue multa ordine enumerat. 7°. methodi medendi. 7°. 52. G/H
 Detergentia, & concoquentia. 6°. de cōp. med. per gen. 5°. 256. F
 Detergentia, & calefacientia medicamenta exiccant, et pus non mouēt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. G
 Detergunt carnem generantia medicamenta. 1°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 217. C
 Detergit primo medicamentum, post carnem glutinat, & producit. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 227. A
 Detergentia quo modo fiant cerati mixtura carnis expletia. 6°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 260. H
 Detergens, & siccans modice in primo ordine medicamentum est, quod carnem producit. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Detergentia siccantia mundificant ulcera. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 237. B
 Detergentia leuia sine morsu. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. F
 Detergentia ualde medicamenta. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 221. G
 Detergant uehemēter quæ medicamēta. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 221. G
 Detergentia quæ febrem accenduntur, & quæ nō. 7°. meth. me. 7°. 52. G
 Detergentia deijcere faciunt, & distribuere. in 1°. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 111. E
 Detergit, & tenuat amarum. 11°. meth. med. 7°. 73. G
 ad Detergendum cibi optimi, qui. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
 Detergit

Detergit ac digerit marrubium. 7°. de simp. med. fa. 5°. 62. A
 Detergunt mel & aphronitru extra applicata. 7°. meth. med. 7°. 51. A
 Detergit magis mel Hymmetium. 7°. meth. med. 7°. 52. H
 Detergit malsa citra morsum. 13°. meth. med. 7°. 83. E
 Detergit sine morsu oxymeli. 13°. meth. med. 7°. 83. E
 Detergit sine morsu ptissana. 13°. meth. med. 7°. 83. E
 Detergit humores in uentre infarctos ptissanae cremor & aqua malsa.
 de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 111. E
 Detergit glutinosa radícula ex oxymelite. 7°. meth. med. 7°. 51. B
 Detergit maxime sapo. 7°. meth. med. 7°. 52. H
 Detergunt trachomatica. 14°. meth. med. 7°. 93. F
 Detergi qui ægri postulant. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 132. A
 Detergi pp qd debet ægri, et alij. d. uict. rat. i morb. acut. c. 3°. 7°. 132. A
 Detergio quibus fiat. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 132. A
 p Detergendo spongijs utebantur in balneis. 10°. metho. med. 7°. 67. A
 DETONSI omnes ad cutem Antonini tempore. in 6°. de morb. uul-
 ga. com. 4°. 3°. 181. G
 ΔΕΤΟΣ. i. uinctum testis. 1°. de art. com. 3°. 7°. 270. G
 DETRACTIO de qbus dicatur. in 6°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 170. C
 Detractio omnis, medicina est calida, & humida. de cathar. Sp. 94. E
 Detrahi quidam dolentes uidentur. 2°. de loc. aff. 4°. 12. F
 Detrahens brachium ad latera musculus. de mus. diff. 1°. 47. G
 Detrahens duodecimam costam musculus. de mus. diff. 1°. 49. E
 DETRITIO scroti affectus. fin. med. Isa. 49. D
 DEVCALION & Phoroneus primi hoies. 3°. meth. me. 7°. 20. H
 DEVENTRIS quid significet. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. B
 DEVORATIO quid. fin. med. Isa. 44. F
 de Deuorationis & uomitus motu. de mot. man. & obscu. Sp. 68. D
 Deuoratio difficilis unde fit. cō. 7°. aph. 59°. Ex. 59. E
 Deuorasse se noxium quippiam putant melancholici. de mel. ex Galeno,
 Ruf. & Poss. Sp. 109. C
 si Deuorare non possit, cui à febre habito collum conuertitur, tumore
 non existente in collo, letale est. com. 4°. aph. 35°. 31. E / comment. 7°. aphorismo 59°. Ex. 59. E
 de DEIS indagare spectat ad eos qui contemplatiuam philosophiam
 profitentur. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. C
 in Dei cognitionem quō deuenerimus. de hist. philos. Sp. 4. G
 Deum qui non esse censuerunt. de hist. philos. Sp. 4. F
 Deus quid sit. de hist. pilos. Sp. 3. G
 Dij an sint corporei uel incorporei contemplari ad moralem non spe-
 ctat. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. C
 Deus sunt stellæ coelestes, fm Anaximandrum. de hist. philo. Sp. 4. E
 Deus est ignis arte præditus, fm Stoicos. de hist. philo. Sp. 4. G
 Deus est primus, secunda natura, tertium fatum, fm Posidonium. de hist.
 philoso. Sp. 5. E
 Deus est forma coelo inherens, fm Aristotelem. de hist. philos. Sp. 4. F
 Deus est spiritus toti mundo infusus, fm Stoicos. de hist. phil. Sp. 4. G
 Deus mens, fm Democritum. de hist. philos. Sp. 4. F
 Deus mens absque materia, fm Socrate, & Platone. de hist. phil. Sp. 4. F
 de Dei substantia quæ dicuntur à Platone, sunt probabilia, & non ex-
 cedunt uerisimilitudinem. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. C
 Deus unitas fm Pythagoram. de hist. philos. Sp. 4. F
 Deus est animal rationale immortale. 1°. meth. med. 7°. 4. C
 in Dijs sola rationalis. 6°. de decr. Hipp. 1°. 261. F
 Dei pauciores sensus hnt quā bruta, fm Democritum. de hist. phi. Sp. 9. B
 quæ Dei forma sit exponere neque Plato neque Zeno est ausus. de histo-
 ria philosophica. Sp. 3. G
 Dei figura ut Mercurij figura. in or. suafo. Isa. 2. E
 Deus Mercurius, hilaris, splēdidus, et qui cū eo sunt. in or. suafo. Is. 2. E
 Deus speciem habet humanam non modo tenuitatem, fm Epicurum. de
 hist. philos. Sp. 4. G
 Dij non sunt omnes figuræ humanæ. in 3°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 149. B
 Deus amoris describitur. in progn. com. 1°. 4°. 190. E
 Dei locus ubi sit. de hist. philos. Sp. 3. G
 Deum bonum uocat Plato. q. animi mores. 1°. 321. C
 Deus nō per se, sed ab æterno bonus. q. animi mores. 1°. 321. C
 Dei an gaudeant in hominum admiratione constitui, non affirmat Hippo-
 crates. de aere, aq. & lo. 2°. 6. A
 Deo amici & noti sunt probi iuri. de præco. ad Posthu. 4°. 214. B
 Dei amicus, secundo noscit res. an animal sit. 1°. 326. H
 Deo similes sunt sapientes. de cogn. cur. ani. mor. 2°. 51. B
 Deo dicit imperatores, & eos laudat. de theria. ad Pifo. 5°. 90. C

Deus trā exactam misturam motuum nouit. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. F
 ad Deum uel naturam pertinet miscere tota p tota. 1°. de tēp. 1°. 14. G
 Deus similia similibus adiungit. de theria. ad Pifo. 5°. 90. G
 Deus author est & conditor mundi. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. C
 Deus est prima causa efficiens rerū naturalium. de hist. philos. Sp. 3. F
 ex Deo, & coelo est omne pulchrum ordinatum, & artificiosum. 1°. de
 dieb. decr. 4°. 151. H
 Deus si quid facit illud facit medijs suis filijs. 9°. de decr. 1°. 285. C
 à Dijs est imperium. de theria. ad Pifo. 5°. 90. C
 Dei uirtute gubernantur superiora. de sperm. Sp. 40. B
 Deus cuncta gubernat, & nullius habet curam particularem fm Stoicos.
 de hist. philos. Sp. 3. G
 Deus omnes curat. in or. suafo. Isag. 2. G
 Deus uel anima foetum format. de foet. for. 1°. 325. B
 Deus primo nouit an animal sit quod i utero est. an animal sit. 1°. 326. H
 Deus q sit particula q prius cōstitit, nouit. an oēs anim. part. 1°. 326. D
 Dij fabricatores hominum. q. animi mores. 1°. 318. C
 Deus aliquis nostri corporis conditor. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. B
 Deus in condendo homine fecit quod melius. 6°. de usu part. 1°. 153. F
 Deus neque superfluum neque mancum facit. 11°. de usu part. 1°. 184. H
 Deus facit quod melius est ex his quæ potest facere, omnia tamen non po-
 test facere, fm Galenum. 11°. de usu partium. 1°. 189. H
 Dijs quid impossibile. de instr. odor. 1°. 112. B
 Deus non pōt iungere quæ simul esse non possunt. de instr. odor. 1°. 112. B
 Deus potest omnia facere, fm Mosem. 11°. de usu par. 1°. 189. G
 Deus quō ordinauerit instrumenta uocis. de uoce & anhel. Sp. 60. H
 cur Deus genuerit cerebrum, & pulmonem frigida membra. de anat.
 uiuorum. Sp. 45. D
 Deus quæ membra assimilauerit cholerae nigrae. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Deorum prouidentia Galenus inuenit neruorum curationem. 3°. de com-
 positione medicamento. per gen. 5°. 234. F
 à Dei prouidentia pilorum origo. 11°. de usu part. 1°. 190. A
 quō Deorum pater omnia lege disposuerit. an animal sit. 1°. 328. E
 Deorum est in primis ferre legem. an animal sit. 1°. 328. E
 de Dei prouidentia erga nos. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. E
 Deum naturaliter amamus. q. animi mores. 1°. 321. C
 Dei Mercurij sequaces, qui in or. suafo. Isa. 2. E
 Deorū magis neglectores sunt paupes q diuites. d. aere, aq. & lo. 2°. 6. A
 Deos aliqñ detestantur pauperes, quod eis opes nō suppeditent. de aere,
 aquis, & locis. 2°. 6. A
 Dei dum non respondent tacent. de theria. ad Pifo. 5°. 97. H
 ad Deos saepe refertur pestis. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 101. E
 Dei medicæ artis Apollo & Aesculapius. in or. suafo. Isa. 2. C
 Deorum ueluti manus sunt medicamenta. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 173. B
 DEUSTIS fiunt inæquales intemperies siue materia. de inæquali in-
 temperie. 3°. 43. C
 ex Deustione quauis externa inæqualis intemperies fit in toto corpore.
 de ineq. intemp. 3°. 44. D
 ex Deustione febris. de ineq. intemp. 3°. 44. D/E
 in Deustionibus solis calor extrinsecus sanguinem opprimit. 2°. de
 diffe. feb. 3°. 40. A
 ad Deustiones. 3°. de med. fac. par. 7°. 174. D
 ΔΥΤΕΡΙΑ quid uocetur ab Atticis. 2°. de ali. fac. 2°. 18. D
 DEXTANS. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 162. A
 DEXIPPVS discipulus Hippocratis. de uictus ratione in morb. acu-
 tis, com. 1°. 113. A / com. 3°. 7°. 131. F
 Dexippus dat omnes cibos. de ue. sec. ad Eras. 6°. 8. G
 in Dexippum, & Apollonium calices cereos retorxit Erasistratus. de
 uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 135. A
 DEXTERITAS animi proficiscitur à bilioso humore. de nat. hu-
 mana. com. 1°. 1°. 33. B
 quæ DEXTRA & quæ sinistra sit mundi pars, secundum diuersos.
 de hist. philos. Sp. 6. B
 Dextra sinistris æqualia, ubi æqualis utilitas actionis. 6°. de usu par-
 tium. 1°. 149. A
 Dextra non æqualia sinistris ubi aliquid non ad eundem usum adest. 6°. de
 usu partium. 1°. 149. A
 Dextra pars disidet cum sinistra eiusdē corporis. q. ai mores. 1°. 319. C
 Dextræ ptes lauis præpollēt fm Hippocrate. bre. denot. dog. 1°. 231. C
 Dextera pars an calidior sinistra. in 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 169. C/F
 Dexteram partem esse calidiorem probatur per dissectiones. in 6°. de
 morb. uul. com. 2°. 3°. 169. F
 Dextera

Dextera pars quomodo sit calidior sinistra. 14°. 1^a. 206. G
 in Dextris mares, foeminas uero in sinistris magis concipi opinatur ali-
 qui. comment. 5°. aphor. 38°. Ex. 41. B
 in Dextro uteri latere mares generantur, secundum Hippocratem. bre.
 denot. dogm. Hippoc. 1^a. 23. C
 in Dextris uteri partibus mares cur. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 169.
 B/F/de spermate. Sp. 36. A
 in Dextra matricis parte in horis sanguinis si sit conceptus infans, quid
 sequatur. de spermate. Sp. 38. B
 in Dextra parte matricis si sit conceptus puer in horis phlegmatis om-
 nium, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. C
 Dextra mammilla si gracilescat masculi abortum faciet mulier. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 51. F
 in Dextra parte pulmo situs est. de anatomia par. Sp. 42. H
 in Dextra parte cur pulmone aliquid sit adiectū. de ana. uiu. Sp. 48. A
 in Dextro latere cordis quæ sint. de anat. uiu. Sp. 46. E
 Dexter uenter cordis inferior est, & magis uersus hepar dispositus, at-
 trahens ab hepate. de anat. uiu. Sp. 56. C
 in Dextra parte cordis est uena magna de anat. uiu. Sp. 46. F
 in Dextra parte cur sit heper. de anat. uiu. Sp. 50. G
 Dextris partibus, & superioribus, æstate, in iuuenibus impares dies criti-
 cos esse inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a. 231. D
 Dextrae partis præcordiorum tumor significat iecinoris affectum. 1°. de
 locis affectis. 4^a. 6. B
 ex Dexter brachij interiore uena quibus sanguis sit detrahendus. præ-
 sag. exper. confir. Sp. 78. E
 ad Dextram reuulsio facienda est, si sinistrorsum inclinent succi. de cu-
 curb. scarif. 6^a. 4. E
 à Dextris & à sinistris sit auersio secundum latitudinem. commenta-
 rio 5°. aphorismo. 68°. Ex. 45. D
 Dextrorsum si inclinant succi, in sinistram fiat reuulsio. de cucurbitu.
 scarificatione. 6^a. 4. G
DIABETES quæ affectio. 6°. de locis affectis. 37. F/38. C/1°. de crisi. 4^a. 129. H
 Diabetes ita circa uesticam, ut leuitas intestinorum circa aluum. 1°. de
 crisis. 4^a. 129. H
 Diabetes non pertinet ad uentriculum. 6°. de lo. af. 4^a. 38. A
 Diabetes raro fit, & illa bis tantū uidit Galenus. 6°. de loc. aff. 4^a. 37. F
 Diabetem incurrere possunt siti infestati. 6°. de loc. aff. 4^a. 38. B
 ad Diabetem. secretorum. Sp. 102. G
DIABROSIS. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. E
DIACARYON inuentū Galeni. 6°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 167. F
 Diacaryon fortius est quàm diamoron. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 167. H
 Diacaryon distinguit in quatuor partes, sū quatuor tēpora morborum,
 & sū uarios homines. 6°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 167. H
 Diacaryon quo modo debet uariari secundum tempora morborum. 6°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 167. H
 Diaclysis, id est lauatio, ad ulcera. de rem. par. fac. 7^a. 164. C
DIACISSV compositio. de dynamidijs. Sp. 28. G
 in **DIACODION** papauera non sunt sumenda ex humidis & palu-
 stribus locis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. H
 in Diacodion papauera qualia cē debēt, q. nec duriora nec molliora. 7°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 180. H
 in Diacodion papauera quantæ magnitudinis esse debent. 7°. de compo-
 medic. secun. loc. 5^a. 180. H
 in Diacodion quāta esse debet coctura. 7°. de cōp. med. se. loc. 5^a. 180. H
 Diacodion ex melle quando melius. 7°. de comp. me. se. loc. 5^a. 181. A
 Diacodion secundum ueteres. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. B
 Diacodion Andromachi. 7°. de comp. med. sec. loc. 178. C/ 5^a. 180. B
 Diacodion Critonis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. C
 Diacodion Damocratis. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 180. D
 Diacodion Galeni. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. C/G
 Diacodion Heræ. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 180. C
 Diacodion Sorani. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. F
 Diacodion ualet in destillatione tenui à capite & tussi. 7°. de compositio.
 med. secundum loc. 5^a. 181. A
 Diacodion ob somnium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 181. A
 Diacodion uariatio sū homines & ætates. 7°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 181. A
DIACOLOCYNTHIS habet uariam compositionem. quos pur.
 op. quib. med. & quo temp. 5^a. 89. A
 Diacolocynthis tempore Galeni uocabatur hiera. quos pur. op. quib.
 med. & quo temp. 5^a. 89. A

Diacolocynthidos hiera unde dicta. de rem. par. fac. 7^a. 154. G
DIAACONES. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 256. A
DIACROCV medicamentū ad lippitudines incipientes. intr. 1f. 58. C
 Diacrocū repellit. intr. 1f. 58. C
DIACHRYSON ad petram. de dynamidijs. Sp. 29. B
DIACHRYSV emplastrum ossium fracturā sanat, paroticas glandu-
 las, splenicum, callum pedis, & hemicraniam mire curat, apostema-
 ta, & nascentias, & carbunculos dispergit, emprosthotonum, uel cui
 in capite, uel ceruice, uel scapulis nerui contrahuntur, & omnē indi-
 gnationem uel phrenitim infantium sanat. de dynam. Sp. 32. B
DIACYDONIVM ad febres acutas omnes. de dyn. Sp. 32. H
 Διάδοσις quid. 2°. de nat. fac. 1^a. 299. C
DIAEMATON antidotus. 2°. de antidotis. 5^a. 115. B
DIETA quid sit. de uict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 108. G
 Dieta, ætas, seu aliud naturas quandoq; reprimit. de sperm. Sp. 37. B
 in Dieta attenuante quæ semina conueniant. de atten. uict. 2^a. 44. E
 Dieta, uide Victus.
DIAETEMATA uocata sunt artis medicæ materia. ad Thrasy-
 bulum. 2^a. 106. A
 Dietetica nō admodum usi sunt antiqui Asclepiadæ. ad Thra. 2^a. 107. B
 Dietetica non fuit tempore Homeri. ad Thrasy. 2^a. 107. B
 Διάευνος medicamentum. 5°. meth. med. 7^a. 37. H
DIAGLAUCIV repellit. introd. 1f. 58. C
 Diaglauciu medicamentū ad lippitudines incipientes. intr. 1f. 58. C
DIAGNOSTICA signa. de subfi. emp. 1f. 32. D
DIAGRIDIVM quo modo fiat, & quo tempore. de dyn. Sp. 23. A
 Διάίτη. de remed. par. fac. 7^a. 155. F
DIALECTICAE inuentor Socrates. de hist. philo. Sp. 2. C
 Dialecticæ Megarensium auctor fuit Euclides Megarensis. de historia
 philosophica. Sp. 2. F
 à Dialectica resolutoriam distinguit. 1°. meth. med. 7^a. 4. G
 Dialecticam scire oportet. de sectis. 1f. 18. F
 Dialecticæ exercitatio iuuenū eē debet. ad eos q. de typ. scrips. 3^a. 92. G
 Dialectica ceteras philosophiæ ptes pcedere debet. de hist. phil. Sp. 2. H
 Dialecticam antiquiores primo docebant. de lib. prop. 1f. 13. F
 Dialectica prædiscenda medicis. 1°. meth. med. 7^a. 2. E
 in Dialectica primo circa principia exerc. itādū. 2°. de dif. pul. 4^a. 58. B
 Dialectica, grammaticæ, & rhetoricæ tantā cognitionē habebant quidā
 medici tēpore Galeni, quātā asinus lyra. 1°. de dieb. decre. 4^a. 146. H
 Dialectica nulla ars indiget. de sectis. 1f. 17. B
 Dialectici differunt à sophistis, demonstratoribus, & oratoribus. 3°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 241. H
 Dialectici periti quales sint. 1°. meth. med. 7^a. 3. G
 Dialecticus solus habet uia cōponēdi, et diuidēdi. 2°. de dif. pul. 4^a. 56. C
 ad Dialecticos quid spectat. 2°. de comp. per ge. 5^a. 220. C
 Dialectici munus est de noibus disputare quō. 1°. de die. decre. 4^a. 146. H
 ad Dialecticū spectat nomina imponere rebus. 3°. de dif. pul. 4^a. 62. E
 ad Dialecticum spectat querere an anhelitus sit actio naturalis. de mot.
 man. & obs. Sp. 66. H
 Dialecticus quid agere debeat. 2°. de dif. puls. 4^a. 56. H
 Dialectici in quibus uersantur potissimum. de caus. procat. 3^a. 97. G
 Dialecticæ, & logicæ quæstiones quæ sint. 2°. de loc. af. 4^a. 14. E
 Dialectica lemmata. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 235. C
 à Dialecticis differunt lemmata scientiæ. 2°. de dec. 1^a. 235. F
 Dialecticas supponēs & definitiones arguūt empirici. d. sectis. 1f. 17. B
DIALIBANI collyria. 14°. meth. med. 7^a. 93. G
DIALOES amarum modice purgat. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. A
DIHALON emplastrum acre non debet poni ubi caro augenda. 2°. de
 comp. med. per ge. 5^a. 222. A
DIAMORI confectio. de dynamidijs. Sp. 26. B
 Diamoron quo modo fieri debet. 6°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 168. C/F
 in Diamoron quo modo coquendus mori succus. 6°. de composit. medi-
 camen. secun. loc. 5^a. 168. E
 Diamoron cur ex melle primo factum. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 167. B
 in Diamoron succus cum melle quare miscendus. 6°. de composit. medica-
 men. secun. loc. 5^a. 168. B
 in Diamoron mel quantum. 6°. de comp. med. se. loc. 5^a. 168. B
 Diamoron cur crocū et myrrhā recipit. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 167. C
 i Diamoron myrrhā deducit adstringētia. 6°. de cōp. m. se. lo. 5^a. 167. D
 i Diamoron origanum in sapa. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168. F
 i Diamoron cauēda uenenosa adstringētia. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 167. D
 Diamoron quando sit coctum probatio. de dynamidijs. Sp. 26. B
 Diamoron cum

Diamoron cum melle ualet in omni tempore inflammationis. 6°. de compo-
 siti. medi. secundum locos. 5°. 167. B
 Diamoron minus fortius q̄ diacaryon. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 167. H
 Diamoron ex rubi moris fortius quam ex alijs. 6°. de composit. medica-
 ment. secun. locos. 5°. 167. H
 Diamorum de rubis uulam subleuat cadentem & humorosam desiccant.
 de dynamidijs. Sp. 26. B
 Diamoron quo modo conficiatur medij temperamenti. 6°. de composit.
 medicam. secun. loc. 5°. 168. D
 Diamoron quo modo uteretur Galenus in principio. 6°. de composit. me-
 dicamen. sec. loc. 5°. 167. D
 Diamoron quo uti debemus in augumento. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 167. D
 Diamoron quo modo in statu uti possumus. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 168. F
 Diamoron in declinatione quid addendū. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 167. E
 Diamoron quando sapam addit, est in declinatione morbus. 6°. de comp.
 med. secundum locos. 5°. 168. F
 Diamoron Andromachi. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. G
 Diamoron Heræ. 6°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 169. G
 Diamoron Heræ quo modo confectum. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 168. E
 Δια μόρων. de rem. par. fac. 7°. 157. G
 DIANA E sigillum habebat terra lemnia. 9°. de simp. me. fac. 5°. 65. A
 Διανοια & νοις aliquando idem. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. A
 Διανοια & γλωσσιν, pro eodē à Galeno sumuntur. cō. 2°. aph. 6°. Ex. 11. G
 DIANTH V electuarium ad quid sit utile. de dynamidijs. Sp. 26. D
 DIANVCVM ad oris affectus. de rem. par. fac. 7°. 157. H
 Διανταρον, id est perpetuum, quod nā dicatur. de artic. cō. 3°. 7°. 271. E
 DIAOLIBANVM antidotum in cephalæa. de dynamidijs. Sp. 23. C
 DIAPEDESIS quid. 4°. methodi medendi. 7°. 23. B
 Diapedesis. 5°. meth. med. 7°. 30. A
 Diapedesis quo modo fiat. 5°. meth. med. 7°. 30. B
 Diapedesis sanguinis quid. 3°. de symp. caus. 3°. 27. B
 Diapedesis, id est persultatio quid. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 158. F
 Diapedesis refrigerantibus, et adstringentibus curāda. 5°. met. me. 7°. 32. A
 DIAPENIDION magnum facit asthmaticis, arthriticis, sicce tuf-
 sientibus, uocem perditam ex calore perfecte reparat, phthisicis, pe-
 ripneumonicis & pleuriticis subuenit. de dynamidijs. Sp. 26. D
 Diapenidion minus facit ad uulnera quæ intrinsecus sunt maturanda, pu-
 tredines purgat. constipata pectora mollit. de dynamid. Sp. 26. D
 Diapenidij minoris confectio. de dynamidijs. Sp. 26. D
 DIAPHANES exiccat sine morfu. 4°. de cōp. med. p. gen. 5°. 236. F
 DIAPHOENICON emplastrum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. C
 DIAPHORESIS. 13°. meth. med. 7°. 84. E
 Diaphoretica. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. A
 Diaphoretica quæ emplastra. 6°. de comp. medi. per gen. 5°. 260. G
 Diaphorici si fiant tremuli, calefacere hos extremum malum est. de pal-
 pit. conuuls. & rig. 3°. 52. H
 DIAPHRAGMA unde dicatur. de anat. uiuo. Sp. 53. F
 Diaphragma quid. de anat. uiu. Sp. 53. F
 Diaphragma, & præcordia idē. de natura & ord. cuiusl. cor. Sp. 42. A
 Diaphragma est pars pectoris. de mot. man. & obs. Sp. 66. H
 Diaphragmatis ortus. 5°. de usu partium. 5°. 147. A
 Diaphragmatis locus, & usus. de anat. par. Sp. 43. A
 Diaphragmatis usus. 5°. de usu par. 1°. 147. A / de anat. uiuo. Sp. 53. F
 Diaphragma est origo respirationis, & uocis, et omnium uirium corpo-
 ris. de util. resp. Sp. 63. F
 Diaphragma diuidit nutritiua mēbra à spiritalibus. de ana. uiu. Sp. 56. F
 Diaphragma solū est principale instrū respiratiōis. de util. resp. Sp. 64. B
 de Diaphragmatis anatomia. de anat. uiuo. Sp. 53. F
 Diaphragma differt ab omnibus alijs musculis figura & actione. 13°. de
 usu partium. 1°. 201. A
 Diaphragma, est musculus rotūdus. 5°. de usu par. 147. A / 13°. 1°. 201. A
 Diaphragma quid habeat peculiare præter alios musculos. 2°. de motu
 musculorum. 1°. 316. D
 Diaphragma quibus musculis iuuatur. de anat. uiuo. Sp. 53. F
 ad Diaphragma ueniunt tria patria neruorū. de uo. & anhel. Sp. 62. A
 Diaphragmatis neruorū origo thorace elatior ē. 8°. de ana. ad. 1°. 101. C
 Diaphragmati qui neruus det sensum, & motum. de anat. uiu. Sp. 53. F
 Diaphragmatis motus in circulum. de anat. uiu. Sp. 53. F
 Diaphragmatis motus an sit uoluntarius. de util. resp. Sp. 63. G
 cum Diaphragmate quo modo moueatur pulmo. de util. resp. Sp. 63. G
 Diaphragmatis nerui unde producuntur. 13°. de usu par. 1°. 202. C
 Diaphragma non premit splen æque ut hepar & uenter. 2°. de dif-

ferent. resp. 3°. 67. F
 pp Diaphragma depelluntur ad anū uniuerſa. 5°. de usu part. 1°. 147. B
 ob Diaphragma affectū tēdūtur arteriæ. 4°. de præſ. ex pul. 4°. 120. C
 Diaphragma prius inflatur, postmodū uenæ, deinde duplex pellis spina-
 lis medullæ, & ipsius cerebri, ultio uero nerui. de util. resp. Sp. 63. D
 Diaphragmatis apostemata multimoda nascuntur ex sanguinis super-
 fluitate. de spermate. Sp. 36. G
 Diaphragmatis apostema fit ex superfluitate pituitæ. de sper. Sp. 36. G
 Diaphragmatis apostemata generat bilis à stomacho. de sper. Sp. 36. H
 Diaphragmatis doloribus antiquis mire confert sectio arteriæ manus. de
 anatomia uiuorum. Sp. 54. H
 Διαπύγματα quæ. de machin. 7°. 309. F
 Διαπύον perspiratio quando fit per totum corpus, quo modo fiat per
 circumpulsionem. in Tim. Plat. 1°. 289. G
 DIAPRASIV siue sancti Petri electuarij cōfectio. de dyna. Sp. 26. F
 DIAPYEMATA de tumoribus præternat. 3°. 83. E
 Diapyesis affectus palpebræ. introd. 15a. 58. D
 Diapysan. de tum. præternat. 3°. 83. E
 Διαπύπειν quid significet. de artic. com. 3°. 7°. 279. D/E
 DIARHODON collyrium. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. E
 Diarhodon collyrium. 4°. de comp. med. fac. 5°. 155. C
 Diarhodō collyriū cōuenit augmētō doloris ophthalmiæ. de oc. 7°. 181. A
 Diarhodon asperum. de ocu. 7°. 190. C
 Diarhodon magnum. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 155. D/E
 Diarhodon inculpabile. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. F
 Diarhodon crimoni. de ocu. 7°. 190. C
 Diarhodon roborat aurēs. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B
 DIARIAE febres, quas græci ephemerās uocant, licet cito finiantur,
 non tamen acuti morbi nominantur. com. 2°. apho. 19°. Ex. 14. B
 Diariae febres non dicuntur acutæ. 3°. de dieb. decre. 4°. 160. D
 Diararum differentia plures. 10°. meth. med. 7°. 62. A
 Diariae febres soluuntur partim primo, partim secundo die. 1°. de diebus
 decretorijs. 4°. 148. H
 Diariae q̄ non durāt nisi p̄ uiginti quatuor horas. 10°. meth. me. 7°. 61. H
 Diaria nunquam progreditur usq; ad tertium diem, nisi sit factus error.
 9°. methodi medendi. 7°. 35. H
 Diariae habent unam accessionem, uno die. 9°. methodi med. 7°. 55. F
 Diariae quare qñq; trāseunt primā accessionem. 10°. meth. med. 7°. 61. H
 Diaria primo die à reliquis discernenda, & tunc non est error in uictu.
 7°. methodi medendi. 7°. 52. D
 Diararū febrium notæ ubi scriptæ sint à Galeno. 7°. meth. me. 7°. 52. A
 Diararum pulsus. 3°. de præſag. ex puls. 4°. 117. H
 Diariae febres quibus promptissimæ. 8°. meth. med. 7°. 54. C
 Diariam potest effugere qui liber est. 5°. de san. tuen. 2°. 88. G
 Diaria febris ex quibus occasionibus fiat. 4°. de san. tuen. 2°. 88. F
 Diaria febris ex laboribus. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. G
 Diaria est simplex affectus, qñ iam abiit causa. 10°. meth. med. 7°. 61. B
 in Diarijs quibus causa abiit. 10°. meth. med. 7°. 61. F
 in Diarijs quando manet causa. 10°. meth. med. 7°. 61. F
 cum Diarijs in duobus communicant synochæ. 11°. meth. med. 7°. 69. C
 Diariae aliquæ communicant cum hecticis. de marc. 3°. 47. E
 Diararum & hecticarum differentia. 8°. meth. med. 7°. 55. E
 de Diaria febre ex cruditate. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 Diaria febris cruditates quæ ex acido ructu sunt, nunquam consequitur.
 8°. methodi medendi. 7°. 53. G
 Diariam facit obstructio. 9°. meth. med. 7°. 58. B
 Diaria ex obstructione an diaria, quia transit diem. 9°. met. me. 7°. 56. A
 Diaria ex obstructiōe trāsit in putridā, si plōgetur. 9°. met. me. 7°. 58. B
 Diaria cur in putridam transeat. 10°. meth. med. 7°. 61. F
 Diaria potest transire in putridam & hecticam. 9°. meth. med. 7°. 55. G
 Diariae quot de causis transeunt in alias febres. 9°. meth. med. 7°. 55. F
 Diaria febris i biliosis trāsit i acutū, nisi cibet æger. 8°. met. me. 7°. 54. E
 Diariae quæ fiunt sine obstructione. 10°. meth. med. 7°. 61. G
 Diariae febres ex bubone. 1°. de digno. puls. 4°. 73. A
 Diararum diuersitates & curationes. 7°. meth. med. 7°. 51. G
 Diariae proprie curantur. 11°. meth. med. 7°. 68. D
 Diariae febres quo modo soluuntur. 3°. de dieb. decret. 4°. 158. D
 in Diaria unde indicatio sumenda. 10°. meth. med. 7°. 61. B
 in Diarijs uires faciunt parum. 10°. meth. med. 7°. 62. A
 in Diaria febre lauandi prima die. 7°. meth. med. 7°. 52. B
 in Diaria febre ex obstructione sæpe lauandum. 7°. meth. med. 7°. 53. A
 Diaria laborās tpaturæ calæ et siccæ, quo mō curādas. 7°. me. m. 7°. 51. G
 t in Diaria

- in Diaria ex cruditate cum profluuiio polenta, & panis οξυλιπης. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 methodi medendi. 7°. 53. D
 in Diaria cū profluuiio quo modo paranda polenta. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 in Diaria sistēte fluxu alica preparata ut ptissima. 8°. meth. med. 7°. 53. E
 in Diaria quando dandum diatrion pepereon. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 Diaria febris ex bubone curatio. 8°. meth. med. 7°. 53. H
 Diaria solum post uigesimum octauum annum egrotauit Galenus. 5°. de
 sanitate tuenda. 2°. 88. G
 Diaria febris, lege Febris.
 DIARRHOEA quid. fin. med. Isa. 47. E
 Diarrhoea in quo genere symptomatum. 2°. de sympt. caus. 3°. 21. E
 Diarrhoea quibus fiat. 3°. de nat. fac. 1°. 303. H
 Diarrhoea quibusdā sūt certis iteruallis, et iuuatur. 7°. meth. med. 7°. 48. A
 Diarrhoea quo modo fiat. 3°. de nat. fac. 1°. 303. G
 Diarrhoea prima causa. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 Diarrhoea fiunt patiente hepate. de uirt. nostrum corp. disp. Sp. 60. B
 Diarrhoea urinae symptomata. 2°. de sympt. caus. 3°. 21. E
 Diarrhoeam pariunt succi prauī a toto corpore in inferiorem uentriculi
 partem confluētes. 2°. de alim. fac. 2°. 19. E
 in Diarrhoea ex cruditate cum adsit inappetentia, quid agendum. 8°. me-
 thodi medendi. 5°. 53. E
 ad Diarrhoeam aptum est radicis althae decoctum. 6°. de simp. medica-
 men. facult. 5°. 46. F
 Diarrhoeas sanat semen lapathi, oxylapathi, & hippolapathi. 7°. de sim-
 plic. medic. facult. 5°. 54. B
 pro Diarrhoea mora immatura. 2°. de alimen. fac. 2°. 18. H
 Diarrhoeas & dysenterias iuuat phyllitis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 Diarrhoea laborantes iuuant poma cocta cum pane sumpta. 2°. de ali-
 men. facult. 2°. 19. H
 Diarrhoea diurnae medicamentum & edulium datur ex beta & lente.
 1°. de aliment. facult. 2°. 9. D
 Diarrhoea laborantes ab hectica febre capti. 2°. de diff. feb. 3°. 35. F
 ex Diarrhoea febris diaria ex cruditate. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 DIARTHROSIS quid. de osibus. 1°. 40. A
 Diarthroseos tres species. de osibus. 1°. 40. A
 DIASCINCI antidotus Mithridatis Eupatoris. 2°. de ant. 5°. 115. C
 DIASMYRNVM. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. B
 Diasmyrnon apolophonion. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. B
 Diasmyrna collyria. 14°. meth. med. 7°. 93. G
 Diasmyrnon collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 155. D/5°. 5°. 158. G
 Diasmyrnon glaucidanum medicamentū. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. F
 Diasmyrnon ex hematite. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. G
 DIASPERMATON medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 33. C
 Diaspermaton quale sit. 5°. meth. med. 7°. 35. E/F
 DIASTOLE quid. fin. med. Isag. 46. E
 Diastole quae apud empiricos. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 111. A
 Diastole non est cessatio, & quies. de usu pul. 1°. 229. E
 Diastole est actio. de usu pul. 1°. 229. C
 Diastole an arteriarum actio. de usu pul. 1°. 229. A
 Diastole quid agat. 4°. de usu partium. 1°. 140. D
 per Diastolen substantia quaedam attrahitur. de usu pul. 1°. 228. D
 Diastole magna est in fortibus. de usu pul. 1°. 229. C
 Diastole parua est in debilibus. de usu pul. 1°. 229. C
 Diastole dormientium qui ample comederint, remissior est, de usu
 pulsuum. 1°. 229. E
 ad DIATASIM. de pass. mul. Sp. 96. D
 ΔΙΑΤΕΛΙΟΣ quid significet. de uict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 124. F
 DIATRION pepereon duplex. 9°. meth. med. 7°. 53. F
 Diatrion pepereon duplex, simplex & cōpositū. 4°. de sani. tu. 2°. 85. B
 Diatrion pepereon simplicis cōpositio qualisnā sit. 4°. de sa. tu. 2°. 85. B
 Diatrion pepereon secundum secretorum. Sp. 101. F
 Diatrion pepereon electuarium. secretorum. Sp. 102. E
 Diatrion pepereon ex aqua uel uino accipitur. 1°. de loc. affect. 4°. 5. F
 Diatrion pepereon quibus conuenit. 4°. de san. tuen. 2°. 86. B
 Diatrion pepereon confectio stomachis cibos non digerētibus ad omnem
 stomachi imbecillitatem ualet. de dynam. Sp. 26. H
 Diatrion pepereon p uentriculi frigiditate. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 99. C
 Diatrion pepereon p pituita in uentriculo. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 99. D
 Diatrion pepereon excutitur humor in tunicis uentriculi contentus. 1°. de
 loc. affect. 4°. 5. F
 Diatrion pepereon Galeni contra rigores. de trem. palp. conuul. 3°. 55. H
 Diatrion pepereon in quartanis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. F
 Diatrion pepereon quando dandum in diaria. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 DIATRITON inuenit Thessalus. 4°. meth. med. 7°. 25. H
 Diatritos est deliramentum. 2°. de crisi. 4°. 135. A
 Diatritariorum cibandi ratio. 10°. meth. med. 7°. 64. A
 Diatritarios reprehendit. 8°. meth. med. 7°. 53. H
 in Diatritarium aliquem medicum qui incidit sunt infortunati. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 61. H
 Diatritarij febres augent. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 94. G
 ΔΙΑΥΛΟΣ quid. 16°. de usu partium. 1°. 214. G
 DICEARCHIA Puteolis est. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. C
 DICENDA non sunt oia ubiq. in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 112. D
 Dicantur quae saepe ab Hippocrate. de ijs quae in med. fi. cō. 3°. 7°. 219. E
 Dicendorum optimum principium est notitia rei quae inquiritur. in 1°. de
 prorrh. comment. 1°. 4°. 163. A
 Dicere publice quibus permittitur. 1°. meth. med. 7°. 3. A
 Dicendi, & exponendi ratio optima. 2°. de diff. feb. 3°. 39. H
 Dicere ineptus, doctus garrere inquit comicus, quod uitandum est. 4°. de
 dign. pul. 4°. 85. A
 DICHOPHYIA quid fin. med. Isa. 48. B
 DICHOTOMI luna, qui. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. C
 DICROMA emplastra. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 223. E
 DICROTUS pulsus quid significet. 2°. de praes. ex pul. 4°. 112. C
 Dicrotus pulsus, qui. 1°. de diff. pul. 4°. 50. G/comp. pul. Sp. 66. A
 Dicrotus pulsus. de pul. ad tiro. 4°. 43. G
 Dicrotus quidam pulsus uibratus. 2°. de praesag. ex pul. 4°. 112. D
 Dicroti pulsus differentia. 1°. de dif. pul. 4°. 50. H
 DICTAMNVM quid. de simpl. med. Sp. 83. D
 Dictamnium habet florem. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. H
 Dictamni Cretici fit mentio. 7°. de comp. med. sec. lo. 185. H/10°. 206. F/
 5°. de comp. med. per genera. 5°. 246. H
 Dictamni uim ibecillā habet pseudodictamni. 8°. de simp. medi. fac. 5°. 64. A
 Dictamnium tenuium partium est. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. B
 Dictamnium est tenuiori essentia q̄ pulegium, in alijs simile. 6°. de simpli-
 cium medicam. facult. 5°. 46. C
 Dictamnium odoratum subtile. 3°. de comp. medi. per genera. 5°. 234. E
 Dictamnium uires habet leuiter stringentes. de simp. med. Sp. 83. D
 Dictamnium excalfacit cum amaritudine. de simp. med. Sp. 83. D
 Dictamnium attrahens sponte natum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. E
 Dictamnus aperit. de ocu. 7°. 188. E
 Dictamnium discutit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. D
 Dictamnium purgat uesticam. de cathart. Sp. 95. D
 Dictamnium urinas prouocat. 3°. de simplic. medica. fac. 58. A/ de simplic.
 medicam. Sp. 83. D
 Dictamnium matricem purgat. de cathart. Sp. 95. C
 Dictamnium menses prouocat. 5°. de simpli. med. fac. 5°. 38. A/ de cur. rat.
 per sang. miss. 6°. 20. F/ de simp. med. 83. D/ de cathart. Sp. 95. D
 Dictamnium foetum mortuum expellit, & odore suo uiperam & serpen-
 tem occidit. de simp. med. Sp. 83. D
 Dictamnus, quae etiam irrationabilibus subuenit, morsum serpentum cu-
 rat. de dynamidijs. Sp. 35. F
 Dictamni germina ponuntur in theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. E
 ex Dictamno emplastrum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. G
 ex Dictamno emplastrum Damocratis. 5°. de cōp. med. p gen. 5°. 250. F
 ex Dictamno sacrum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 249. A
 ΔΙΧΑΛΑ quid. intr. Isa. 53. E
 ΔΙΧΕΡΩ quid nomen. in tim. Plat. 1°. 288. F
 DICTIONIS esse est in significando. de sophis. Isa. 7. F
 Dictionis uitium non est non significare. de sophis. Isa. 7. F
 Dictiones ueteres mutare temerarium est. 3°. de dif. resp. 3°. 69. G
 Dictiones quae significant magis uel minus bonum, & magis uel minus ma-
 lum, quibus utitur Hippocrates. in prognost. com. 3°. 4°. 211. E
 Dictionis figura est sextus modus sophismatum in dictione. de sophis-
 matis. Isa. 7. B
 Dictionis affectio quaedam esse uidetur. de sympt. dif. 3°. 10. C
 DICTA medicorum debent intelligi in pluribus, collige. commenta-
 rio 4°. aph. 44°. Ex. 32. F
 ΔΙΚΤΥΟΕΙΔΕΣ ΠΛΕΥΡΑ quid. 9°. de usu partium. 1°. 172. C
 ΔΙΔΥΜΙΑ quae. 8°. de usu partium. 1°. 170. F
 DIDYCTIO quid. fin. med. Isag. 50. C
 DIDYMAEA. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. A
 DIDYMI, id est testiculi, quid. intr. Isa. 53. D/14°. de usu par. 1°. 209. H
 DIES quid significet. 1°. de crisi. 4°. 131. H
 Dies quid

Dies quid sit. 2°. de crisi. 4°. 133. H/9°. methodi medendi. 7°. 56. A
 Dies noctem comprehendit. 9°. meth. med. 56. A/10°. 7°. 61. G
 Dies cum dicitur in medicamentis, in infusionibus, & similibus, accipien-
 da est etiam nox. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. G
 Dies tēpus ex die et nocte compositum. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 94. E
 Diei horæ quot. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 94. E
 Dies uiginti quatuor horarū iteruallū appellatur. de sept. par. 1°. 341. A
 Diei & noctis spatium faciunt uiginti quatuor horæ æquinoctiales. de
 septimestri partu. 1°. 341. B
 Diem accipit distinctum contra noctem. 1°. de cōpo. med. p ge. 5°. 210. D
 Dierum diuersitas in longitudine & breuitate pro locorum diuersitate.
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 97. B
 Diebus quot constet mensis. in prognost. com. 3°. 4°. 207. C
 Diebus integris nō numeratur annus & mensis. in pgn. cō. 3°. 4°. 207. C
 Diebus quot cōstet annus. 3°. de crisi. 133. H/in progno. cō. 3°. 4°. 207. C
 Dierum trecentorum sexaginta quinque cōputatis etiam noctibus annus
 est. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. G
 Dies correspondet anno, nā matutinum tēpus ueri, meridies æstati, uesper
 autūno, nox hiemi similis est. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 157. G
 Diebus mensibus & annis morbi iudicantur. 2°. de dieb. decret. 4°. 155. B
 in DIEs decretorios incidit morbi mutatio. in 3°. de morbis uulga-
 ribus, comment. 1°. 3°. 132. E
 Dies decretorios nouit Hippocrates. in prognost. com. 3°. 4°. 206. F
 Dies decretorios cognosci iubet Hippocr. bre. den. dog. Hippo. 1°. 231. D
 Dies decretorius cōducit ad firmitatē iudicatiois. in pg. cō. 3°. 4°. 203. E
 de Diebus decretorijs librum quo tēpore composuerit Galenus. de præ-
 cogn. ad Posth. 4°. 219. E
 de Diebus decretorijs Galenus scripsit ob amicos. 2°. de die. d. 4°. 159. C
 de Diebus decretorijs liber prognostica præcedit. in pgn. cō. 1°. 190. E/
 com. 3°. 203. E/206. D/F/G/ 4°. 210. D
 de Diebus decretorijs librum debet sequi liber de crisi. 3°. de diebus de-
 cretorijs. 4°. 159. A/B
 Dies contemplabiles, qui. com. 2°. aph. 24°. Ex. 15. G
 Dies quælibet habet propriā naturā. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. D
 Dierum numerus omnis non est aptus ad iudicium, ut experientia docet.
 com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
 Dies secundum accessiones sunt in intermittentibus numerandi. in 1°. de
 morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 120. F/com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 Dies decretorijs morborum. in prognost. com. 3°. 4°. 207. B
 Dies indicatorij, qui. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 de Dierum indicatoriorum uiribus, ac primo quidem de quarti, septimi,
 & sexti natura. 1°. de dieb. decret. 4°. 146. E
 de Dierum indicatoriorum facultate aduersus sophistas. 1°. de diebus
 decretorijs. 4°. 147. H
 Dies primus quo modo decernat in morbis. 1°. de dieb. decret. 4°. 148. H
 Dies secundus quo modo decernat in morbis. 1°. de dieb. dec. 4°. 148. H
 Die tertio, quinto, morbi peracuti ut plurimum terminantur, non quar-
 to. com. 4°. aph. 61°. Ex. 32. A
 Dies primus iudicationis est quartus. com. 4°. apho. 36°. Ex. 31. H
 Dierum iudicantium incrementa & compositiones fieri in quaternis do-
 cuit Hippocrates, ut nō modo quartodecimo, sed & uigesimo, & qua-
 dragesimo, & sexagesimo, & octuagesimo. c. 4°. aph. 61°. Ex. 34. B
 Diei sextæ crisis, qualis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. C
 Dies sextus est mali iudicij. com. 4°. aph. 29°. Ex. 30. D
 Dies septimus facile ad crīsim paratur. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 100. C
 ante Diem septimum iudicatorie bilem effundi est impossibile. commen-
 tario 4°. aphor. 62°. Ex. 34. C
 ante Diem septimum quibus in febribus regius morbus accidit, malum.
 commentario 4°. aphor. 62°. Ex. 34. B
 Dies indicatorius qñq; affert morbū regium. cō. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Dies nonus quo modo iudicatorius. in prognost. com. 3°. 4°. 210. H
 Dies indicatorij morborum acutorum & peracutorum ponuntur. com-
 mentario 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 Dies uigesimus & non uigesimus primus est iudicatorius apud Hippocra-
 tem. commen. 7°. aph. 38°. Ex. 57. A
 de Dierum omnium indicatoriorum, & non indicatoriorum ordine usq;
 ad uigesimum. 1°. de dieb. decret. 147. A/2°. 4°. 154. F
 Diem uigesimū cōplēt res septenarij. in pg. cō. 3°. 206. F/G/ 4°. 207. H
 Dies decretorijs per singulas tres septimanas. in prog. com. 3°. 4°. 206. F
 de Dierum indicatoriorum & non indicatoriorum ordine qui post uige-
 simum enumerantur. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. C
 Dies indicatorij itra quadragesimū numerantur. c. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G

Dies qui possunt iudicare morbum per sudorem, & qui non. commenta-
 rio 4°. apho. 36°. Ex. 31. G
 Dies pares et ipares cōsiderandi. de uict. rat. in mor. acut. cō. 1°. 7°. 113. A
 per Dies pares uel impares qui morbi iudicantur. in 1°. de morbis uul-
 garibus, comment. 3°. 3°. 120. C
 Dies decretorijs pares. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 120. D
 Diebus paribus non fieri perfectam iudicationem, collige. commentario
 2°. aphorismo 24°. Ex. 15. G
 Diebus paribus dolores, & accessiones. in 3°. de morbis uulgaribus, com-
 mentario 3°. 3°. 150. F/H
 Diebus paribus magna ex parte diurnos morbos iudicari inquit Hippo-
 crates. bre. denot. dogm. Hippo. 1°. 231. D
 Diebus paribus afflictus Pythion. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 148. G
 Dies decretorijs impares. in 1°. de morbis uulg. com. 3°. 3°. 120. D
 Diebus imparibus fiunt morbi acuti, & febres ardentes. in 3°. de morbis
 uulgaribus, comment. 3°. 3°. 144. A
 Diebus imparibus acutis ægitudines magna ex parte iudicari inquit Hip-
 ocrates. bre. denot. dogm. Hip. 1°. 231. D
 per Dies impares si fiat accessio, per impares etiam fit iudicatio. in 6°. de
 morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 171. C
 Diebus imparibus si morbi habeant accessionem, citius iudicantur: qui ue-
 ro paribus, tardant. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. A
 nisi Diebus iudicatorijs febris cessauerit, non fit fida iudicatio. commen-
 tario 4°. aph. 61°. Ex. 34. B
 Diebus imparibus nisi febris reliquerit febricitantem, solet recidiuare.
 com. 4°. aph. 61°. Ex. 34. A
 Dies criticos æstate, in iuuenibus, partibus dextris & superioribus impa-
 res esse inquit Hippocrates. bre. den. dogm. Hippo. 1°. 231. D
 Dies indicatorij quo mō dici pñt cæ sanitatis. 1°. de dieb. decret. 4°. 148. C
 Dies indicatorij quo modo signa sanitatis. 1°. de dieb. decret. 4°. 148. C
 in Die indicatorio stillatio sanguinis crassi & nigri è naribus pernicio-
 sa est. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 186. G
 Dierum decretoriorum ratio ex luna. 3°. de dieb. decret. 4°. 159. E
 per Dies circuitus referuntur ad septimanas & ad lunas. 3°. de diebus
 decretorijs. 4°. 158. A
 in Diebus criticis medicorum discordiæ unde ortum habuere. 2°. de die-
 bus decretorijs. 4°. 152. G
 Dies intercidentes, qui. in prognost. com. 3°. 4°. 206. G
 Dierum numerus non attendendus in sanguinis missione. de cur. rat. per
 sang. miss. 6°. 21. A
 secundum Diem & horam ægitudinis cognitio. de spermate. Sp. 40. B
 Dies q timēdi in mēsis cū quis ægrotauerit, & qui non. de dyn. Sp. 33. F
 à Die quo pepererint, quo pacto in mulieribus iudicationes existant. in
 progn. com. 3°. 4°. 208. A
 Dies primi in fractura cubiti qui sint. de fract. com. 1°. 7°. 230. F
 Dies mortis quo modo noscenda. præfag. exper. confir. Sp. 77. C
 DIEUCHES antiquus scriptor anatomie. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 183. E
 Dieuches de medicamentis locutus est. 6°. de simp. med. fa. 5°. 39. H
 DIFFERENTIA unde dicta, & quot modis res differant. 2°. de
 diff. puls. 4°. 58. G/H
 Differentiæ nomen quo modo sumatur diffuse. 2°. de dif. puls. 4°. 58. B
 Differentiæ nomen quibus possit applicari. 2°. de dif. puls. 4°. 58. G
 Differentiæ ab aliquibus genera, ab alijs species, ab alijs qualitates dicun-
 tur. 1°. de dif. puls. 4°. 47. B
 Differentias uel species nomines, nihil refert. 4°. de locis af. 4°. 22. D/
 de ijs quæ in medic. fi. com. 2°. 7°. 206. F
 Differentiam genus uel speciem quis dicat, nihil refert. 3°. de locis af. 4°. 19. E/9°. de simp. med. fac. 64. H/6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. H
 Differentia, genus, & idea idem sunt. 11°. meth. med. 7°. 67. H
 Differentia, forma, & species aliquando pro eodem capiuntur. in 1°. de
 morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 117. G
 Differentia, species, modus, & facies, idem. de uic. rati. in morbis acutis,
 commen. 4°. 141. B/de ijs quæ in medic. fi. com. 1°. 7°. 201. E
 Differentia specierum differt pro substantia, à nemine usurpatur loquen-
 do. 1°. methodi medendi. 7°. 4. B
 Differentiæ uniuersales in particulares distinguuntur. in 6°. de morbis
 uulgaribus, commen. 3°. 3°. 174. H
 Differentiarum quædam sunt genericæ, quædam specificæ, quædam ma-
 gis genericæ, & quædam magis specificæ. 2°. de dif. puls. 4°. 58. C
 Differunt quædam indiuiduo. 2°. de dif. puls. 4°. 58. H
 Differentias rerum, quot, & quales sint inuenire, officium est logici. 3°. de
 differ. puls. 4°. 62. E
 t ij Differentiæ

Differentiæ utiles ab inutilibus fecernendæ. 1.º. de diff. feb. 3.º. 30. G
in Differentiis proprias exacte genera diuidere est difficile. 1.º. metho=
di medendi. 7.º. 4. D/E
per Differentiis specificas ascensus sit ad genus supremum, & descen=
sus ad infinita. 2.º. de dif. puls. 4.º. 56. C
per Differentiis medias a generalissimo descendendum. 9.º. de decretis
Hippocratis. 1.º. 282. A
Differentia omnis generi addita non conducit ad speciem, & quæ sit quæ
conducit. 1.º. methodi medendi. 7.º. 4. C
in Differentibus per magis & minus quo modo procedendum. 10.º. de
simp. med. fac. 5.º. 75. A
à Differentiis maxime propriis & principalibus qui discedunt, errant.
1.º. de dif. febr. 3.º. 30. G
Differētia nulla accētalis pōt esse firma in sua substātia. de sper. Sp. 37. F
Dria Aeris est calor q designatur, et reuertitur sepius. de sper. Sp. 41. B
Differētia aris duplex, aliud ductile, aliud conflatile. de mach. 7.º. 309. E
in Differentiis diducitur Affectus non in causas. 9.º. meth. me. 7.º. 60. G
Differentiæ propriæ Animalis, quæ. 1.º. methodi medendi. 7.º. 4. C
Differentiæ animæ firmæ sunt & immortales, secundum Porphyrium,
de spermate. Sp. 37. F
Differentiæ accidentales Aquæ, calor, & frigiditas. de sper. Sp. 40. F
Differentia aquæ est eius humiditas. de spermate. Sp. 41. B
Differunt aquæ secundum colorem, & regionem. de bon. aquæ. Sp. 76. E
Differentiæ aquarum ex uentis. de bon. aquæ. Sp. 75. G
Differentiæ aquarum ex metallis & herbis. de bon. aquæ. Sp. 75. F
Differentiæ quatuor tertij gñis Ciborū subtiliantū. de diff. cō. Sp. 72. E
Differentia Copulæ, & membranæ. de decre. Hipp. & Plat. 1.º. 233. G
Differentiæ Corporis mortales sunt. de spermate. Sp. 37. F
Differentiæ Cucurbitularum ex figura. de cucurb. scar. 6.º. 3. E
Differentia Duodeni, & gulæ. de anatomia uiuorum. Sp. 49. C
Differentiæ Elementorum, & qualitates. de spermate. Sp. 40. H
Differentiæ, & distantie Fasciarum. de fascijs. 7.º. 293. F
Differentia fasciarum cōstructura. de fascijs. 7.º. 293. G
Differentiæ fasciarum ex materia. de fascijs. 7.º. 293. F
Differentia fasciarum ex habitu. de fascijs. 7.º. 293. F
Differentia fasciarum ex longitudine. de fascijs. 7.º. 293. F
Differentia fasciarum ex latitudine. de fascijs. 7.º. 293. G
Differentiæ, & essentiæ, & mores, & modi febrium idem. in 1.º. de mor=
bis uulgaribus, comment. 3.º. 3.º. 120. A
in Differentiis febrium maxime propriæ ac principales sumuntur ab
earum substantia. 1.º. de dif. feb. 3.º. 30. F
de Differentiis febrium quo tempore composuerit Galenus. de præco=
gnit. ad Posth. 4.º. 219. E
Differentia Hominis gresibile bipes. 1.º. methodi medendi. 7.º. 4. C
Differentia Ignis est calor. de spermate. Sp. 41. B
Differentia Inspirationis, expirationis, & respirationis quomodo diffe=
rant. in tim. Plat. 1.º. 289. E
Differentiæ Morborum secundum Hippocratem, quæ. bre. denot. dog=
mat. Hippo. 1.º. 231. D
Differentia morborum non est morbus. 1.º. methodi medendi. 7.º. 3. H
Differentia morbi, an morbus aliquis sit, quo modo cognoscatur. 3.º. me=
thodi medendi. 7.º. 22. D
Differentiæ morborū non adducendæ pro speciebus. 1.º. met. me. 7.º. 4. B
à Dria morborum nō sumitur indicatio remediorū. 1.º. met. med. 7.º. 3. H
Differentiæ Musculorum mouentium linguam. de musc. diff. 1.º. 46. G
Differentia Motus, & actionis. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
Differentia Nerui, copulæ, & tēdonis. de decr. Hippo. & Plat. 1.º. 233. F
Differentiæ medicinalium Organorum in genere. de machin. 7.º. 309. C
Differentiæ Pulsuum genera dicuntur. 2.º. de dif. puls. 4.º. 55. D
Differentiis pulsuum dici negabant quidam. 2.º. de dif. puls. 4.º. 55. B
Differentia Saltus, spasmi, & tremoris, à pulsu. comp. puls. Sp. 65. B
Differentia Sanguinis naturalis, & nutritiæ, quæ. de ana. ui. Sp. 53. A
Differentia temperaturæ maris & fœminæ. bre. denot. dogm. 1.º. 231. C
Differentia Terræ est siccitas. de spermate. Sp. 41. B
Differētia testiculorū in uiris, & mulieribus. de nat. et ord. cu. Sp. 42. B
Differentiæ Vinorum in nutritione. de dissol. cont. Sp. 73. F
Differentiam in uiris, & mulieribus faciunt situs regionum, aeris pro=
prietates, uictus ratio. bre. denot. dogm. 1.º. 231. C
Differentia Vomituū à natura & uolūtate. de mot. man. & ob. Sp. 68. G
Differentiæ elementorum Vocis. 1.º. meth. med. 7.º. 4. C
Differētia tres substātiarū crassarū in Vrinis. quæ sita in Hip. Sp. 113. E
DIFFICILIS est motus priapi. de mot. man. & obs. Sp. 67. D

Difficile scitu quid sit. 11.º. meth. med. 7.º. 69. H
Difficilia sanatu uulnera callosa ad sanitatem perducit lixiua. de sim=
plic. medic. Sp. 86. A
ad Difficilia & diuturna. 1.º. de comp. med. per genera. 5.º. 216. H
DIFFICULTATES magnas faciunt definitiones à fine. ad Thra=
sybulum. 2.º. 102. F
ad Difficultatē auditus confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
Difficultas intestinorum morbus ex bile. contra Iulianum. Ex. 67. G
Difficultatem spiritus quot partes possint facere. de opt. secta. Isa. 22. F
in Difficultate spirationis secantur iugulares. de anat. uiuo. Sp. 55. A
DIFFINITIO quid sit. 9.º. de decre. Hippo. 1.º. 282. A / de historia
philosophica. Sp. 3. D
Diffinitio quæ est διορισμός quid. fin. med. Isa. 43. D
Diffinitio totum significat. an animal sit. 1.º. 326. H
Diffinitionis duplex genus, substāialis, & notionalis. ars med. Is. 62. A /
4.º. de dif. puls. 4.º. 64. H / de hist. philos. Sp. 3. D
Diffinitio essentialis ex quibus constet. 4.º. de dif. puls. 4.º. 65. E
Diffinitio substāialis pcedit ex his quæ sunt de cētia. ars med. Is. 62. A
Diffinitio dicens essentiam nihil debet de præcipuis & propriis omitte=
re. 4.º. de dif. puls. 4.º. 64. G
Diffinitio rerum quæ posite sunt in generatione recipit causam efficien=
tem. 4.º. de dif. puls. 4.º. 67. H
Diffinitiones essentielles quid agere debent. 4.º. de dif. puls. 4.º. 67. H
Diffinitiones essentielles non sunt proferendæ tironibus, & quibus sint
proferendæ, & quales. 4.º. de dif. puls. 4.º. 66. A
Diffinitio optima capit omnia artis capita. ars med. Isa. 62. A
Diffinitio notionalis. 4.º. de dif. puls. 4.º. 64. H
Diffinitio notionalis procedit ex accidentibus. ars med. Isa. 62. A
Diffinitio quadruplex. 4.º. de dif. puls. 4.º. 64. H
Diffinitiones à fine magnas faciunt difficultates. ad Thras. 2.º. 102. F
ante Diffinitionem apienda est homonymia. 2.º. de dif. puls. 4.º. 53. F / G
Diffinitio nihil debet hñe supflui uel diminuti. 4.º. de dif. puls. 4.º. 67. G
Diffinitioni quæ necessaria. 4.º. de dif. puls. 4.º. 69. G
in Diffinitione genus primo exprimendum. 4.º. de dif. puls. 4.º. 67. D
Diffinitio à quo genere exordienda. 4.º. de dif. puls. 4.º. 67. D
in Diffinitione ponendum genus quale sit, & an propinquum. 4.º. de dif
fer. puls. 4.º. 67. D
Diffiniantur quo modo illa quæ dum fiunt sunt. 4.º. de dif. puls. 4.º. 69. C
Diffinitio quæ declarat quid non sit. 1.º. methodi medendi. 7.º. 7. B
de Diffinitione Platonis libri Sophista & Ciuilis. 4.º. de dif. 4.º. 67. D
Diffinitiones cur utiles. fin. med. Isa. 43. B
Diffinitiones sunt rerum non nominum. 2.º. de dif. puls. 4.º. 54. A
Diffinitiones melius docent nominibus. 2.º. de dif. puls. 4.º. 57. F
Diffinitiones non sunt omnium. 2.º. de dif. puls. 4.º. 53. F
Diffinitiones superflue sunt ubi res sunt notæ. 4.º. de dif. puls. 4.º. 64. C
Diffinitiones tot sunt, quot res. 2.º. de dif. puls. 4.º. 54. A
Diffinire oia ptinet ad sophisticā disciplinam. 4.º. de dif. puls. 4.º. 69. G
abq; Diffinitione ne plus quidem emerent quidam sophistæ. 2.º. de dif=
fer. puls. 4.º. 53. E
in Diffinitione non laborant empirici. 4.º. de dif. puls. 4.º. 66. B
Diffinitiones dialecticas arguunt empirici. de sectis. Isa. 17. B
Diffinitio, animal pedestre bipes, qualis. 1.º. de dif. puls. 4.º. 48. A
Diffinitio uocis, quæ. de uoce & anbel. Sp. 61. H
Diffinitio & ordo philosophiæ. de hist. philos. Sp. 2. H
Diffinitio sectæ methodicorum. de sectis. Isa. 17. D
DIFFLATIO quid. 8.º. de decretis Hippo. 1.º. 278. C / in 6.º. de morb.
uulg. commen. 5.º. 3.º. 190. B
Difflatum quid uocet Galenus. de sympt. dif. 3.º. 13. B
Difflatio, inspiratio, exspiratio fit semper uiuente animali. in timæum
Platonis. 1.º. 289. C
Difflantur semper dupliciter animalium corpora, & quo modo. 1.º. de
differentiis febrium. 3.º. 31. F
Difflatio quibus fiat, quando, cur magis minusq; in 6.º. de morb. uulg.
comment. 4.º. 3.º. 185. D
Difflatio propter quid. in 6.º. de morb. uulg. cō. 5.º. 188. E / 6.º. 3.º. 195. E
Difflatio fit ut fuliginosa excrementa euacuentur. in 6.º. de morbis uulg.
comment. 6.º. 3.º. 195. F
Difflatio ratione perceptibilis, etiam quibusdam difflatio seu perspiratio
sensui ignota dicitur, & semper est in hominibus. in 6.º. de mor. uulg.
comment. 4.º. 3.º. 185. D
Difflantur corpora animalium occulte. com. 1.º. aph. 15.º. Ex. 8. D
Difflatio insensibilis, quæ. com. 2.º. aph. 28.º. Ex. 16. F
ad Difflanda

ad Difflanda recte ualentium corpora prodest uinum. in 6^m. de morbis uulg. com. 4°. 3^a. 185. C
 Diffusione & perspiratione indigent albi, & serosi humores. de fractu. comment. 1°. 7^a. 229. G
 qui Diffantur male, ac humores habent uitiatos, hi facile febribus corripuntur. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. H
 non Diffatus bene humor, putrescit. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. A
 DIFFUSIO ptinet ad irrationalē facultatē. 4°. de decr. Hip. 1^a. 248. F
 DIGERENTIS actio potest ad digerendum sine occurſu prouenire. de anatomia uiuorum. Sp. 45. B
 nō Digerit stomachus, ut nutriat oīa mēbra. de mot. ma. et obs. Sp. 68. A
 cur Digerāt aliqui carnes bouinas, & nō pullinas. de diff. cont. Sp. 72. C
 Digerunt calidi fortius cibos frigidos. de diff. cont. Sp. 73. B
 Digerunt humidi cibos siccos. de diff. cont. Sp. 73. C
 Digerunt sicci cibos humidos. de diff. cont. Sp. 73. C
 Digerunt minus frigidi. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 115. E
 Digerunt minus mulieres. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 115. E
 Digerunt somni multi post cibum. de diff. cont. Sp. 72. G
 non Digeritur cibus natans in stomacho. de diff. cont. Sp. 71. H
 Digerūt uelocius rarā hñtia substātiā q̄ hñtia spissā. de dis. cō. Sp. 73. C
 Digeritur uelocius caro omnis animalis quod est in augmento, & cremento, quā eius quod inueteratum est. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Digeritur uelocius caro, cuius pascua sunt in locis siccis, quā cuius pascua sunt in locis humidis. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Digerantur qui cibi uelocius. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Digeritur uelocius quod est ex animalibus humidis maius, antequam dureſcat, quā minus. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Digeritur uelocius ex aialibus siccis parū q̄ magnū. de diff. cōt. Sp. 73. C
 Digeruntur uelocius carnes autū quā quadrupedū. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Digeruntur uelocius axillæ pullorū anserū & oīum auum pinguium, & iuuenum, q̄ axillæ macrarum, & antiquarum. de diff. cont. Sp. 73. C
 Digeritur uelocius anniculus ex pecude, quā agnus. de diff. cont. Sp. 73. C
 Digeruntur uelocius hœdi anniculi, & agni, quā caro antiquorum & quā capra. de dissolutione continua. Sp. 73. C
 Digeritur uelocius caro uituli, quā caro bouis. de diff. cont. Sp. 73. C
 Digeruntur uelocius in aliquo corpore cibi crassi. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Digeritur uelocius quod leuiter, & facile masticatur, quā quod difficulter. de dissolutione continua. Sp. 73. D
 Digeruntur facilius lactuca, endiuiā, citruli, cucurbitæ, quā apium & carbithum. de diff. cont. Sp. 73. D
 Digeruntur uelocius nuces quā auellana. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Digeruntur uelocius oua non dura, quā dura. de diff. cont. Sp. 73. D
 Digeruntur tarde oua dura. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Digerantur tarde quæ aues. de diff. cont. Sp. 73. D
 Digerens cibum medicina. secretorum. Sp. 101. F
 DIGERI & reperiunt debent phlegmonæ incipientes, potissimum in neruosis partibus. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. A
 Digerendi. i. concoquendi, humores crassi, antequam euacuentur. quos pur. op. quib. me. & quo temp. 5^a. 88. D
 Digerentibus & secantibus crassi & lenti humores euacuantur, & qualia esse debeant. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. E
 Digerunt & incidunt crassos & lentos humores acris & amara. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. D
 ad Digerendos & exhalandos succos corporis qui propensi. 9°. methodi medendi. 7^a. 57. H
 Digeritur et dissipat puerorū suba facillime oīum. 9°. meth. me. 7^a. 60. H
 Digerendi tempus est latum. 7°. meth. med. 7^a. 45. C
 Digerendi p halitū uim hñt acris tenuis eēntiæ. 4°. de sim. me. f. 5^a. 29. H
 Digerant quæ oēs affectus qui digeri debent. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. A
 Digerētia uirtute discussoria præpollent. 6°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 260. H
 Digerunt calefacientia. 14°. meth. med. 7^a. 92. G
 si Digerant substantiæ contactæ quippiam calefacientia, continuo illam siccant, nisi quid natura fuerit humidum ut oleum & aqua. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. B
 Digerētia p halitū qualia eē debent. de uict. rat. in acut. c. 4°. 7^a. 140. H
 Digerentia per halitum calida, & sicca sunt. 14°. meth. med. 7^a. 89. A
 Digeri in halitū nullum corpus potest citra calorem. 9°. meth. med. 7^a. 60. H
 Digerentia molliendo quæ sint. 14°. methodi medendi. 7^a. 87. H
 cum Digerentibus adstringentia habentia medicamenta qualia, & quæ sine. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 258. C
 Digeruntur quæ celerrime. 9°. meth. med. 7^a. 53. A
 Digerētia, et reperiētia optime medicamēta q̄. 9°. de sim. me. f. 5^a. 67. G

Digerit & repellit acetum. 14°. meth. med. 7^a. 88. G
 Digerunt & emolliunt quo modo adipēs & pinguedines diuersorum animalium. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 264. A
 Digerit uehemētius adeps bubulus suillo. 1°. de cōp. med. p. gen. 5^a. 216. F
 Digerendi uim habet Agaricum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. D
 in Digerentibus concertat ammoniacum, & inter emollientia principatum obtinet. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 258. B
 Digerit Androsace. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. A
 Digerit Anethum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
 Digerit minus anethum uiride q̄ anethū siccū. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 43. B
 Digerit Anisum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. C
 Digerendi uim habet Anthemis. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. C
 Digerentis admodū facultatis est Apocynum. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 43. D
 Digerens aqua sponte nata in Lesbo est. 14°. meth. med. 7^a. 91. E
 Digerentium aquarum balneum. 14°. metho. med. 7^a. 89. A
 Digerit Beta. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 62. A
 Digerit Calx elota aqua marina. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. C
 Digerens ualde & exiccans calx. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 240. C
 Digerit Capparis acrimonia. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 49. G
 Digerentibus pharmacis commiscetur Chamæleontis radix. 9°. de simp. pli. medicamentorum facultatibus. 5^a. 63. F
 Digerunt & exiccant Citri folia. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. B
 Digerit per halitū maxime succus Cyrenaicus. 9°. de sim. me. fac. 5^a. 57. E
 Digerit ut malua Cythisus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. H
 Digerit Lolium, eruum, cicer, & ochri calfaciendo simul & resiccando. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. A
 Digerit Farina scænu græci excalfaciendo. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. A
 Digerit hordeacea farina & fabacea euaporando & detergendo. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. A
 Digerit farina panici, lupinorum, & milij resiccando. 5°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 34. A
 Digerendi & attrahendi ea quæ in aluo sunt, uim habet Fermentum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D
 Digerit Fermentum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. A
 Digerit, attrahit, & siccit Gladiolus. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 57. B
 Digerens perspiratu Hellepontia. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 259. E
 Digerit Lampsane. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. A
 Digerit tertia Lappæ species. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 43. G
 Digerit cateris potentius adeps Leonum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. B
 Digerit Leontopetalon in tertio ordine. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. C
 Digerunt, & emolliunt Libanotides. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 54. D
 Digerit Lixiuum. 14°. meth. med. 7^a. 88. G
 Digerit ac detergit Marrubium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. A
 Digerit & emollit Mastiche ægyptia. 7°. de cōp. medi. per ge. 5^a. 264. B
 Digerit & concoquit Melilotus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. D
 Digerens est Mercurialis. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. G
 Digerit Moly crassos humores. 7°. de comp. med. per genera. 5^a. 56. E
 Digestionem faciunt Mora. de simp. med. Sp. 87. G
 Digerentia Olea. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 211. E
 Digerit fortius in medicamento oleū. 7°. de cōp. med. per gen. 5^a. 264. G
 Digerit citra morsum et emollit oleum liliorum. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 53. B
 Digerit oleum calidum. 5°. meth. med. 7^a. 37. D
 Digerit & rarefacit Onobrychis. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 57. C
 ad Digerendum uiscosos, & crassos humores Oxycratum aquosum, de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 117. A
 Digerit & calefacit Peucedani radix. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 58. D
 Digerēdi uim hñt folia Phlomi albæ et nigræ. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 62. C
 Digerit & attrahit Phorbium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. D
 Digerit Piper album. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 214. B
 Digerēs et siccis i scdō, frigidus i primo Rhānus. 8°. d. sim. me. f. 5^a. 59. E
 Digerendi uis inest Raphano. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. E
 Digerit & extrahit Sal ammoniacum. 2°. de cōp. me. per gen. 5^a. 221. A
 Digerit & contrahit Salsa qualitas. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. D
 Digerit Sion. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. F
 Digerunt p halitum tumores, Sordes palæstritarum cum sudore. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. C
 Digerunt sordes & sudor. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 60. A
 Digerunt multum cum sudore sordes palæstritarum, sine sudore plus reperiunt, minus digerunt. 10°. de simp. med. fa. 5^a. 57. C
 Digerit maxime stercus. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 75. H
 Digerit magis Terebinthina q̄ mastiche, cur. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 59. F
 Digerit & emollit Thus. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 264. B
 t iij Digerunt

Digerunt Vigilia. 12°. meth. med. 7°. 75. G
 Digerit per halitum uigilia, & siccatur, nec coquit quæ in imo. de uict. rat. 7°. 125. B
 in morb. acut. com. 2°. 7°. 125. B
 Digeri humores crudos non finit somnus. 12°. meth. med. 7°. 75. G
 Digerit Xanthium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. A
 Digerit, siccatur, attrahit Xiris. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
 Digeritur ualde, & exhalat aqua calefacta. 9°. meth. med. 7°. 60. H
 Digeritur egre p halitū frigida & sicca naturæ. 9°. met. me. 7°. 60. H
 Digerentia medicamenta cur cōposita. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 263. D
 Digerentia non debent applicari pleno corpore, cur. 13°. met. me. 7°. 86. C
 Digerendū fluxiōe cōsistēte et corpe uacuo. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 212. D
 Digerendum quando in phlegmone. 13°. meth. med. 7°. 82. C
 ad Digerentia transeundum, ubi phlegmone feruor est mitigatus. 13°. meth. medendi. 7°. 81. C
 Digerentibus medicamentis plethora curatur. 13°. meth. med. 7°. 81. H
 Digerentia medicamenta. 14°. meth. med. 7°. 91. E
 Digerit magis cataplasma ex pane q̄ ex tritico. 8°. de sim. me. f. 5°. 59. D
 Digerens uapore quibus iam pus est. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 259. G
 Digerendum quomodo pus in oculis. 14°. meth. med. 7°. 93. G
 Digerentia quæ sint in puncturis neruorū. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 235. A
 Digerentia quo modo fiant cerati mixtura carnis explētia. 6°. de comp. medicamentorum per genera. 5°. 260. H
 Digerunt quæ inflationem. de ren. aff. dign. & med. 7°. 194. B
 Digerunt trahentia. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 235. H
 Digerunt, & ex alto uolenter extrahunt calida ualde cum humiditate coniuncta, ut thapsia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. C
 Digerentia ex alto humiditates, cum acrimonia id efficiunt. 4°. de comp. medica. per genera. 5°. 235. H
 ad Digerendum, Antipatri. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 261. E
 ad Digerendum, Attalicum. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 216. H
 ad Digerendum, Candidi. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. A
 Digerens aliud. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. E
 ad Digerendū Damocratis ex calce uiua. 7°. de cōp. me. p gen. 5°. 263. A
 ad Digerendum emplastrum. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. D
 ad Digerendum et extrahendum emplm. 6°. de cōp. me. p ge. 5°. 260. H
 Digerens & repellens emplastrum. 2°. de compo. med. per ge. 5°. 221. A
 ad Digerendum melinum emplastrum. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 262. D
 Digerens emplastrum ex sale. 6°. de comp. medi. per ge. 5°. 258. D
 ad Digerendum ut Scribonius. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. E
 ad Digerendum ē struthio. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. E
 ad Digerendum Xenocratis. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 261. E
 Digerentia et reprimentia carbunculos. 14°. meth. med. 7°. 90. B
 Digerens et curans duritias in māmīs. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. B
 ad Digerendum Meliceridas. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. F
 n̄ Digerit nec putrefcit steatoma, sed sola māu curat. 14°. m. m. 7°. 90. E
 DIGESTIVA uirtus ē in oī pticula corpīs. cō. 1°. aph. 22°. Ex. 10. C
 Digestiue uirtuti debet cibus adæquari. de diff. cont. Sp. 71. H
 Digestiuam excitans medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 Digestiue uirtutis debilitati confert puluis gariophyllorum. de med. ex per. Sp. 106. E
 DIGESTIO, quid. fin. med. Isa. 44. F
 Digestio est actio naturæ. intr. Isa. 55. B
 Digestiones tres esse colligi potest ex his Galeni uerbis, Ob hoc igitur et coctiones, & sanguificationes, & nutritiones hisce tēporibus sunt meliores. cō. 1°. aph. 15°. 8. B/ et cum dicit eodem aph. 8. F/ Cum ipso uero & coctio ciborum debilitabitur & boni sanguinis gñatio, et partium aialis enutritiq, & superfluitatum uacuatio. cō. 2°. aph. 7°. Ex. 13. A
 Digestio bona ciborum in uentre fieri non potest, neq; sanguificatio in hepate, si partes corporis sint tenues. com. 2°. aph. 35°. Ex. 17. E
 in Digōne scd̄a uenas cōcurrere cū hepate, collige. c. 1°. aph. 15°. Ex. 8. F
 Digestione elaboramus cibum assumptum uirtute proueniente ex hepate. de uirtutibus nostrum corpus dispensantibus. Sp. 60. B
 Digōnis principiū quō sit principium hepar, & cor. de anat. ui. Sp. 56. H
 Digestionis instrumenta in pueris, et si admodum ualida non sint, tamen operi suo sufficiunt. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. A
 Digestio in partes quō fiat, fm Epicurum. 1°. de nat. fac. 1°. 294. D
 per Digestionem fit res modica ex multo nutrimento in omni nutritio= ne. de util. resp. Sp. 62. E
 Digestibilior est cibus qui sapit abominabili. de diff. cont. Sp. 73. D
 Digōnis uelocis cibariorū qui modi, et primus modus. de dif. cōt. Sp. 73. B
 Digestionis uelocis cibariorū secundus modus. de diff. cont. Sp. 73. B
 Digōnis uelocis de se sunt cibaria subtilia & media. de dif. cont. Sp. 73. B

Digōnis uelocis est caro gallinæ, duragi, et starnæ. de dif. cont. Sp. 73. C
 Digōnis duræ et tardæ cibi sunt pponēdi i fundo stōi. de dif. con. Sp. 71. H
 quæ Digerantur tardæ, & quæ causæ. de diff. cont. Sp. 73. D
 Digestionis tardæ sunt pulli anserum. de diff. cont. Sp. 73. D
 Digestionem lactis factam esse ex ructu & uentriculi mole licet conijce= re. 7°. methodi medendi. 7°. 45. B
 Digestio uini epoti quibus celeriter perficiatur. 3°. de nat. fac. 1°. 308. E
 Digestibilis est uinum dulce aspero. de diff. cont. Sp. 73. D
 Digōne adiuuat modicū bonæ aq̄ si uino pmiscueris. de bo. aquæ. Sp. 75. F
 ad Digestionē in corpore quæ uina conueniant. 12°. meth. me. 7°. 76. E
 an̄ Digōnem si cibus de stō descēdat quid agendum. de dif. cont. Sp. 75. B
 Digōni et expulsiōni inepta sunt corpora dura. 3°. de sym. caus. 3°. 29. D
 Digestio quibus ledatur. de sal. diata. 2°. 42. G
 in Digestione quæ symptomata. de symp. diff. 3°. 12. A
 Digōnis impedimentum in obstructione ē symptoma. de sym. dif. 3°. 13. A
 Digestio quo modo minuitur. 6°. de san. tuen. 2°. 98. C
 Digō in corpus diminuta symptoma celeris exitus. de symp. diff. 3°. 12. E
 Digestio senibus qualis. 3°. de symp. caus. 3°. 29. C
 Digestio uitata in senibus. 2°. de temp. 1°. 16. D
 Digestionem Zingiber proprie facit. de simpli. med. Sp. 90. E
 Digestionis malitiam. secretorum. Sp. 98. D/F
 Digestionem confortans compositio. secretorum. Sp. 102. A
 Digestionem adiuuans medicina Astoronis. de med. exper. Sp. 104. A
 DIGESTIO, idest humorum præparatio, quomodo possit cito turgen te materia fieri. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 Digō semper debet expectari in longis morbis. cō. 1°. aph. 24°. Ex. 10. F
 Digestio quō fiat præsertim in humore crasso. cō. 2°. aph. 9°. Ex. 12. B
 Digō fit tū ab euaporatibus ac detergētibus, tū resiccantibus, tū excalfac iētibus, tū excalfaciētibus sil et resiccantibus. 5°. de sim. me. f. 5°. 34. A
 Digestio quo modo fiat magis & minus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
 Digestio quibus fiat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Digestioni ualde utile est libysticum. de simp. med. Sp. 85. H
 ad Digestionem facientes uires iuniperum habet. de simpli. med. Sp. 85. E
 Digestionis signa nunquam in principio statim, sed terminatur in augmen= to. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Digestus nisi fuerit plurimum sanguis non potest uenulas meningum sub= intrare. de util. resp. Sp. 63. A
 Digestio in igne quid uocetur. de util. resp. Sp. 64. A
 Digestio, uide Coctio, & Concoctio.
 DIGITI manus partes. de inæq. intem. 3°. 43. D
 Digiti inter secunda instrumenta ponitur. de diff. mor. 3°. 3. B
 Digitorum partes quot, & quæ. de inæquali intem. 3°. 43. D
 Digitorum optima constructio, qualis. 1°. de usu par. 1°. 115. B
 Digitorū et manus structurā considerare debebant philosophi, qui cœlū & mundum uniuersum contemplari uoluerunt. de scet. for. 1°. 325. C
 Digitorum inæqualitatis utilitas. 1°. de usu par. 1°. 120. C/D
 Digiti medius cur longissimus. 1°. de usu par. 3°. 120. D
 Digiti cur neq; longiores neq; breuiorē. 17°. de usu par. 1°. 221. H
 Digitorum numeri utilitas. 1°. de usu par. 1°. 120. C
 Digiti auricularis ē ueluti opculū aliorū digitorū. 1°. de usu par. 1°. 120. C
 Digiti saluatorius. de rem. par. fac. 7°. 166. C
 in Digito aliquo quō faciēda sectio cū diligētia. 1°. de anat. adm. 1°. 66. C
 ut Digiti ad manum, ita se habent hepatis additamenta ad stomachum. de anat. uiu. Sp. 50. G
 Digitorum ossa internodia dicuntur. 1°. de anat. adm. 1°. 66. B
 Digiti cur offei. 1°. de usu par. 114. C/ 1°. 115. H
 in Digitis ossa sunt facta propter motum. 11°. de usu par. 1°. 191. C
 Digiti tremere, si ossa deessent. 1°. de usu par. 1°. 116. A
 Digitorum manus ossa uiginti septem. de fract. com. 2°. 7°. 233. A
 in Digitis cur ossa multa, & non unum. 1°. de usu par. 1°. 116. A
 Digitorum ossa cur dura, densa, & sine medulla. 1°. de usu par. 1°. 117. A
 in Digitis ossiculum sesamoides. de ossibus. 1°. 43. G
 Digitorum ossa quot. de ossibus. 1°. 43. C
 in Digito tria ossa. 2°. de usu partium. 1°. 123. D
 Digitorum ossa neque plura, neque pauciora tribus esse debere. 1°. de usu partium. 1°. 116. E
 à Digitorū tribus ossibus sex figurarū dñæ fiunt. 1°. de usu par. 1°. 116. B
 Digitorū ossiū figura cur talis & tanta esse debet. 1°. de usu par. 1°. 116. F
 Digitorum ossa cur rotunda. 1°. de usu par. 1°. 116. F
 Digitorū ossa cur i lateribus et itus nō sint conuexa. 1°. de usu par. 1°. 116. F
 Digitorum ossium labia cur non æqualia. 1°. de usu par. 1°. 117. A
 Digitorum ossa inferiora cur maiora superioribus. 1°. de usu par. 1°. 116. E
 Digiti

Digiti cur carnosissimi. 1°. de usu partium. 1°. 114. C
 Digitorum carnis situs. 1°. de usu partium. 1°. 114. D
 Digitorum caro cur intrinseca. 1°. de usu partium. 1°. 114. D
 Digitorum lateribus cur caro aliqua adnata est. 1°. de usu par. 1°. 118. E
 Digitorum summitas cur ex carne & ungue. 1°. de usu part. 1°. 114. D
 Digitorum summitates medię inter mollia et dura. 1°. de usu par. 1°. 114. C
 Digitorum unguis situs. 1°. de usu partium. 1°. 114. D
 Digitorum unguis cur extrinseca. 1°. de usu partium. 1°. 114. D
 in Digitis cur caro supra extremas ossium partes. 1°. de usu par. 1°. 116. C
 in Digitorum articulis caro cur pauca. 1°. de usu par. 1°. 116. C
 extra Digitos caro cur nulla. 1°. de usu part. 1°. 116. C
 in Digitos cur membranarum substantia. 1°. de usu part. 1°. 117. D
 Digiti quibus moueantur. 1°. de usu part. 1°. 117. C
 de Digitorum tendonibus. 1°. de usu part. 1°. 117. E
 Digitorum tendones quo modo locati. 1°. de usu part. 1°. 118. A
 de Digitos mouentibus tendonibus. 1°. de usu par. 1°. 118. B/C
 in Digitorum lateribus cur tendones. 1°. de usu part. 1°. 118. E
 in Digitis cur tendones interni duplices. 1°. de usu part. 1°. 117. F
 ad Digitorum laterale partem tendones unde oriatur. 1°. de usu par. 1°. 118. E
 ad Digitos tendonum euntium utilitas. 1°. de usu part. 1°. 117. C
 inter Digitorum scissionem et ulnæ ordines tres medij. 2°. de usu p. 1°. 124. D
 Digiti unus omnibus oppositus, cur. 1°. de usu partium. 1°. 114. B
 in Digitis præcipua manus actio. 3°. de usu partium. 1°. 131. G
 Digitorum debet esse commoderata magnitudo ad operis perfectionem. 1°. de usu partium. 1°. 114. E
 Digiti manuum sunt in maiori usu, & frequentiori, & uehementiori, quàm pedum. 3°. de usu partium. 1°. 131. G
 Digitis duobus summis indicem & pollicem minima comprehendimus, maiorem istis, sed non extremis; maiora adhuc tribus digitis: adhuc maiora quatuor: postea quinque, postea tota manu: postea si maiora adhuc sint, utraq; manu. 1°. de usu part. 1°. 114. B
 Digiti debent plin distare in apprehensione magnæ molis. 1°. de usu p. 1°. 118. H
 Digiti habent quatuor motus, propterea & quatuor tendones. 1°. de usu partium. 117. D/3°. 1°. 131. G
 in Digitis motus duplex ad latera. 1°. de usu part. 1°. 119. B
 Digitorum & manus motus consideratio. de foet. for. 1°. 325. C
 in Digitis utriusq; manus sunt articuli triginta, quorum unusquisq; in quatuor locis tendonum implantationes habet. 1°. de usu par. 1°. 119. G
 Digitorum articulatio est miraculum. 1°. de usu par. 1°. 116. G
 Digitorum articuli ut ianuarum cardines eminentiam cavitati imponunt. 1°. de usu partium. 1°. 116. G
 Digitorum articulationes, quales. 1°. de usu partium. 1°. 116. H
 Digitorum articuli quibus tendonibus extenduntur. 1°. de usu p. 1°. 118. C
 Digitorum articuli quibus tendonibus flectuntur. 1°. de usu par. 1°. 118. C
 Digiti cuiusq; secundum articulum qui musculi flectant. de musc. diff. 1°. 52. G
 Digitorum magnum antichira, quasi promanum dicas, id est pollicem, appellat. de musc. diff. 1°. 49. B
 Digiti manus magnus totius functionis fundamentum. 4°. de anat. adm. 1°. 79. F
 Digiti manus magnus in simia mutilus. 4°. de anat. adm. 1°. 79. F
 Digiti magnus quid habeat peculiare supra alios. 1°. de anat. adm. 1°. 66. B
 in Digito magno tendo intrinsecus. 1°. de usu part. 1°. 117. H
 in Digito magno nonnunquam duo soli musculi apparerent. de musc. diff. 1°. 49. D
 Digiti magni motus unde. 2°. de usu part. 1°. 121. C
 Digiti magni primus articulus eundem habet motum. de musc. diff. 1°. 49. D
 Digiti primum articulum qui musculi flectant. de musc. diff. 1°. 49. C
 Digitorum magnum mouens musculus. de musc. diff. 1°. 48. E
 Digitorum magni qui musculi extendant in neutram partem. de musc. diff. 1°. 48. D
 apud Digitorum magni exortus musculi brachiale mouentis. de musc. diff. 1°. 48. H
 Digitorum magnum ab indice longissime abducens musculus ubi oriatur, et finiat. de musc. diff. 1°. 49. B
 Digitos paruos manus in obliquum mouens musculus unus. 1°. de anat. adm. 1°. 65. A/B
 Digitorum paruum extrorsum diducens musculus. de musc. diff. 1°. 52. E
 apud Digitorum paruum exortus musculi brachiale mouentis. de musc. diff. 1°. 48. H
 Digitis paruos ab alijs abducens musculus & qui alios tres adducit. de musculorum dissectione. 1°. 48. C
 Digitorum medium, pollicem, indicem mouentes musculi. de musc. diff. 1°. 48. E
 in Digitis motus ad latera quomodo fiat. 2°. de usu par. 1°. 127. B
 ad Digitos manus ad latera mouendos magis laudat Galenus ponere duos musculos. 1°. de anat. adm. 1°. 65. C
 Digitorum musculi duo quandoque unum esse uidentur, adeo inter se coalescenti sunt. de musc. diff. 1°. 49. D

Digiti extenduntur in apprehensione magnæ molis quomodo. de usu p. 1°. 118. F
 Digiti quatuor præter pollicem extendens musculus. de musc. diff. 1°. 48. C
 Digiti quatuor manus extendens musculus unus est. 1°. de anat. adm. 1°. 65. A/B
 Digiti duos exiguos extendens musculus. de musc. diff. 1°. 48. D
 Digiti extendens musculus. de musc. diff. 1°. 52. D/E
 ad Digiti extensionem sufficit unus tendo. 2°. de usu par. 1°. 121. D
 Digitorum extensio à tendonibus exterioribus. 1°. de usu par. 1°. 117. D
 Digiti singulos qui musculi obliquo motu moueant. de musc. diff. 1°. 52. G
 Digiti ad obliquum ducentes musculi. 2°. de usu part. 1°. 121. G
 Digiti unicuique obliquum motum suppeditantes musculi. de musc. diff. 1°. 52. H
 Digiti obliqui itorsus, sursusque mouentes musculi quique. de musc. diff. 1°. 49. A
 in Digiti unusquisque tendones producentes musculus. de musc. diff. 1°. 48. C
 Digiti et brachiale flecter quorum musculorum sit officium. de musc. diff. 1°. 48. F
 Digiti manus quomodo flectantur et extendant à musculis. 1°. de mo. mu. 1°. 309. G
 Digiti manus à quibus tendonibus flectantur. 1°. de mo. mu. 1°. 311. A
 Digitorum flexio à tendonibus interioribus. 1°. de usu par. 1°. 117. D
 ad Digiti flexionem non sufficit unus tendo. 2°. de usu par. 1°. 121. D
 Digiti duos post magnam ad obliquum flectentes musculi. 2°. de usu p. 1°. 121. G
 Digiti quique flectens musculus. de musc. diff. 1°. 48. G
 Digiti extrinsecos longissime ab alijs abducetes musculi. de musc. diff. 1°. 52. H
 Digiti articulum medium qui musculi flectant. de musc. diff. 1°. 52. H
 in Digitis motus medij non habent numerum. 1°. de usu par. 1°. 116. B
 Digiti mouentes tendones ab antiquis uocati sunt nerui. 1°. de usu p. 1°. 117. C
 ad Digiti manus nerui unde proueniant. 1°. de loc. aff. 4°. 7. B
 ad Digiti paruos manus nerui unde. 16°. de usu par. 1°. 218. A
 ad Digiti numerus implantationum centum et uiginti. 1°. de usu p. 1°. 119. G
 ad Digiti magnos manus nerui unde. 16°. de usu par. 1°. 218. A
 in Digitorum motu nauigantium exemplum. 1°. de usu par. 1°. 119. C
 DIGITI cur in pedibus. 3°. de usu par. 1°. 129. H
 Digiti pedum ex quot ossibus. de ossibus. 1°. 43. G
 Digitorum pedis ossa quatuordecim sunt. de fract. com. 2°. 7°. 233. A
 Digiti pedum simia cur diducti. 15°. de usu par. 1°. 213. D
 Digiti cur minores in pedibus quàm in manu. 3°. de usu par. 1°. 129. H
 ad Digitorum paruum pedis cur uidetur spectare calcanei ossis pars anterior. 3°. de usu partium. 1°. 130. A
 in Digito quolibet pedum sunt quatuor motus. 3°. de usu par. 1°. 131. G
 Digiti pedis quomodo mouetur per uim transmissam. an. sang. in art. 1°. 62. H
 Digiti & pes totus à quibus moueantur musculis. de musc. diff. 1°. 51. H
 Digiti pedum à quibus tendonibus moueantur. 3°. de usu par. 1°. 131. G
 Digiti pedum quibus motibus à tendonibus moueantur. 3°. de usu p. 1°. 131. G
 Digitorum pedum tendones multo minores quàm manuum. 3°. de usu p. 1°. 131. H
 Digiti pedum mouentes musculi. 3°. de usu par. 1°. 132. A
 Digiti in pede qui musculi mouent obliquo motu. de musc. diff. 1°. 52. G
 Digiti paruum, & indicem pedis qui musculus flectat. de musc. diff. 1°. 52. C
 Digiti mediocriter flectentes musculi. de musc. diff. 1°. 52. H
 à Digiti parui uena secta curatur lien. de cur. ra. p. sang. miss. 6°. 19. G
 Digiti facta compressio sanguinem sistit. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 Digitorum morbi, qui intr. Isa. 59. C
 ad Digitorum affectus. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 256. D
 Digiti ac ungues liuidi significant mortem. in progn. com. 2°. 4°. 198. F
 Digitorum officium quo modo leditur. 2°. de loc. aff. 4°. 14. F
 Digiti manus cur torpidi ex casu. 2°. de locis affectis. 4°. 14. F
 Digiti in frigore ingenti in frigidam positus facit horrorem. 3°. de simplic. med. fac. 5°. 20. H
 ut Digiti, calcanea, & omnino extrema, hyeme exulcerat frigidum, horum quoque remedium est calidum. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Digiti pedis affectione cerebrum sentit per neruum. in pg. c. 1°. 4°. 194. F
 Digitorum pedis ulcera sanat urina humana. 10°. de simp. me. f. 5°. 75. E
 Digiti frigore mortificatos habentes currebant in plano, sed non in decliui. 2°. de usu partium. 1°. 129. C
 Digiti in aquam calidam positi totum corpus aliquando mutatur. de the. ad Piso. 5°. 94. D
 Digiti incuruantes & extendentes tendones dolores patiuntur. 2°. de locis affectis. 4°. 11. A
 ad Digitorum tendonum phlegmonas ualet ouum totum crudum cum rosaceo. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 ad Digitorum rhagadias. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 223. D
 Digiti manus leduntur ex dorso ictu. 3°. de anat. adm. 1°. 73. G
 Digiti non influit uis sentiendi spina læsa. 2°. de loc. affect. 4°. 14. F
 Digitorum exiguorum manus curatio circa dorsum. 3°. de anat. adm. 1°. 73. F
 Digiti quique alia hñtia sumenda per anatomia. 6°. de anat. adm. 1°. 89. F
 Digiti sexti in manu causa. de caus. morb. 3°. 9. D

Digitus sextus redundat. 14°. methodi medendi. 7°. 93. B
 Digitus sextus est ex genere secundum naturam. de diff. morb. 3°. 4. F
 Digitus sextus præter naturam. 14°. methodi medendi. 7°. 91. B
 Dignitas si præter naturam coaluerint ad quam ægritudinis differentiā referendum. de differ. morb. 3°. 5. D
 Dignitas quibus simul iunguntur. 1°. de usu partium. 1°. 118. E
 Dignitas pars exigua ac puncta quid facit. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Dignitas offensus aliquibus facit deliquium. 1°. de sympt. caus. 3°. 18. E
 in Dignitas morbi casus. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 214. E
 Dignitas colligantis & incidentis ob ictum uenenoſi animalis. casus. 3°. de locis affectis. 4°. 19. G/H
 Dignitas trium sensus amissus seruato motu. casus. & curatio. confidera. 1°. de locis affectis. 4°. 7. B
 Dignitas minimorum sinistra manus sensum amiserat Pausanias. 3°. de locis affectis. 4°. 21. C
 Dignitas magno pedis dolens. mortuus secūda die. 2°. de diff. resp. 3°. 66. C
 Dignitas magno perduto quæ actiones perduntur. 1°. de usu part. 1°. 120. C
 Dignitas indice perduto quæ actiones perduntur. 1°. de usu part. 1°. 120. C
 Dignitas medio perduto quæ actiones perduntur. 1°. de usu part. 1°. 120. C
 Dignitas anulari perduto quæ actiones perduntur. 1°. de usu part. 1°. 120. C
 Dignitas auriculari perduto quæ actiones perduntur. 1°. de usu part. 1°. 120. C
 Dignitas internodijs excisis quid agendum. 14°. meth. med. 7°. 92. B
 in Dignitas cōtuso quæ exiuit membrana fecit dubitare Galenum & alios quid esset. 2°. de compo. med. per genera. 5°. 229. C
 de Dignitas luxationibus. & quot sint. de artic. com. 4°. 7°. 292. D
 Dignitas dimotio & restauratio. de art. com. 2°. 7°. 262. E
 ad Dignitas magnum alligandum. uinculum secundum antiquos. quos Galenus reprehendit. de fascijs. 7°. 306. C
 Dignitas articulus in quatuordecim diebus sanat. de art. cō. 4°. 7°. 292. C
 in Dignitas medij primo articulo dextræ manus luxati pueri casus. 3°. de compo. medicam. per gen. 5°. 229. A
 in Dignitas luxati pueri casus. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 229. C
 Dignitas quandoq; aufertur. de diff. morb. 3°. 4. G
 Dignitas medicamentū aceto irrorare quid sit. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 186. B
 Dignitas tribus quanto capi possit. remedia. de med. fac. pa. 7°. 171. G
 in Dignitas magnitudinis frustra diuisio. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 181. G
 Διγλωττος. homo duarum linguarum. 2°. de diff. puls. 4°. 54. H
 Dignitates quæ sint. de uict. rat. in morb. ac. cō. 2°. 7°. 119. B
 Dignitas partis consideranda. 7°. methodi medendi. 7°. 49. C
 Dignotio quid sit apud Hippocratem. & quo modo fiat. de ijs quæ in medic. fiunt. com. 1°. 7°. 198. H
 Dignotio ad curationē facit. de uict. ra. in morb. acu. com. 1°. 7°. 108. D
 Dignotio est propter curationem. de uic. ra. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 108. D
 Dignotionem & prænotionē consequitur curatio. 10°. me. me. 7°. 64. H
 Διγλωττος. 2°. de diff. puls. 4°. 54. D
 DILABILEM carnem habentibus in euacuatione parcendum. præfag. exper. conf. Sp. 77. H
 DILASSATORVM pulsus. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. D
 DILATARE quid sit. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 160. E
 Dilatantia uias urinarias. de ren. aff. dign. & med. 7°. 193. H
 Dilatatio uasorum urinae quō cognoscatur. de ren. affe. dign. 7°. 192. G
 Dilatat aqua temperata. 7°. meth. med. 7°. 44. F
 Dilatat oleum sabinum. 7°. meth. med. 7°. 51. D
 Dilatari maxime. & constringi proprium est neruorum non carnosorum. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 131. A
 Dilatatio musculoſa uocatur musculus latus in collo. de dif. mus. 1°. 44. E
 Dilatatiois et cōstrictionis motu mouet cerebrū et cor. de ana. ui. Sp. 56. E
 Dilatatio. & cōstrictio humoris albuginei qñ fiat. de anat. uiu. Sp. 48. F
 Dilatantes & cōstringentes lacerti duo in folijs nasi. de ana. ui. Sp. 49. A
 Dilatatio et cōstrictio laryngis quibus musculis fiat. de uo. ist. dif. 1°. 107. E
 Dilatantes linguam musculi. qui. de anat. uiu. Sp. 49. C
 qñ Dilatatur cor plana est intrinsecus figura cordis. de ana. ui. Sp. 56. C
 Dilatatiui motus cordis quæ causa sit. de anat. uiu. Sp. 56. D
 in Dilatatione cor trahit quod repleturum est id quod ex eo uacuatum fuit. in tim. Plat. 1°. 290. D
 Dilatat. et cōtrahit diutius cor ab aiali extractū. in tim. Plat. 1°. 290. C
 Dilatetur. & constringatur quo modo pulmo. 5°. de loc. affe. 4°. 31. C
 Dilatatio anhelitus in retentione mēstruorum. secretorum. Sp. 99. B
 Dilatando. & constringendo mouetur inferius orificium stomachi. horis tamen determinatis. de anat. uiu. Sp. 56. E
 Dilatatio thoracis quibus fiat. de mot. man. & obs. Sp. 67. A
 Dilatant thoracē septū trāuersum unā cū musculis. de mus. diff. 1°. 49. F

Dilatans thoracem dilatatione magna musculus qualis. & unde oriatur. ac ubi desinat. de mus. diff. 1°. 47. A
 Dilatans thoracem musculus. de musc. diff. 46. H/ 1°. 49. E
 Dilatantes thoracem fibræ quæ. & earū exortus. de mus. diff. 1°. 49. D
 ad Dilatationē et cōstrictionē thoracis mouet pulmo. d. anat. ui. Sp. 47. H
 Dilatatur. & constringitur uterus. de anat. uiu. Sp. 56. E
 Dilatatur collum matricis in defloratione uirginis. de anat. uiu. Sp. 51. E
 Dilatatur collum matricis in partu ut concauitas. de anat. uiu. Sp. 51. E
 post Dilatationē tāta matrix breui redit i pristinū statū. d. an. ui. Sp. 52. E
 Dilatatus musculus in pede uersus magni digiti ptes magis. retrorsumq; & extrorsum leniter pedem inuertens. de mus. diff. 1°. 52. B
 DILIGENTIA exquisita in sermōe. quæ. de frac. cō. 2°. 7°. 240. D
 Diligentia filiorū principū a rectoribus est formido. de p̄cog. 4°. 219. D
 DILVTVM quo modo fiat. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
 Dilutum sit ualentius cum uinacis asseruatum fuerit ad uer aut ad aestatem. 2°. de alim. facul. 2°. 18. D
 Dilutum secundum. 2°. de alim. facult. 2°. 18. C
 Dilutum & non dilutum idem medicamentum uaria facit. 2°. de compo. medicamen. per genera. 5°. 225. C
 Diluta temperatura. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. C
 DIMENSIONES corporis tres sunt. de puls. ad tiro. 4°. 43. D
 Dimensiones tres habent arteriæ ut alia corpora. de diff. puls. 4°. 47. C
 Dimensione una distensa alia minuuntur. 1°. de nat. fac. 1°. 292. B
 DIMIDIVM facti qui bene coepit habet. 5°. meth. med. 7°. 42. E
 ad Dimidium ebullit. 5°. de comp. med. sec. loc. 163. D/7°. 5°. 178. H
 ad Dimidiū coctio. 5°. de cōp. med. se. lo. 163. D/7°. 181. G/9°. 5°. 203. F
 DIMINVTIO quid. 1°. de nat. fac. 1°. 290. H
 Diminutio uocis unde fiat. de uoce. & anhel. Sp. 60. H
 Diminutio partium a quibus causis fiat. de caus. morb. 3°. 9. D
 in Diminutis et fractis diuersa deligatio. de ijs q̄ i med. fi. cō. 3°. 7°. 221. F
 Diminuta purgatio quo mō sit adiuuanda. præfag. exper. confir. Sp. 78. D
 DIMOTIO quid in ossibus. de fract. com. 3°. 7°. 248. E
 Dimotio omnis est euacuatio. 14°. methodi medendi. 7°. 89. A
 Δίνοσ. idest uertigo. de uict. rat. in morbis acutis. com. 4°. 7°. 139. D
 DINOTATIO est de præsentibus. in prognost. com. 1°. 4°. 190. H
 DIOBOLARES pastilli. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. B
 DIOCLES Carystius. princeps sectæ rōnalis post Hipp. int. 1f. 51. D
 Diocles auctor gymnasticæ legitimæ. ad Thrasyb. 2°. 108. A
 Diocles medicus grauissimus. 8°. de decre. Hipp. 1°. 276. B
 Diocles artē corpori præsidem totam callebat. ad Thrasy. 2°. 108. A
 Diocles medebatur humanitate. 9°. de decret. Hippo. 1°. 281. H
 Dioclis meminit. de artic. com. 4°. 7°. 288. H
 Diocles primus posteritati reliquit libros anatomicos. 2°. d. an. ad. 1°. 68. F
 Diocles antiquus scriptor anatomie. 2°. de nat. hum. 7°. 183. E
 Diocles librū fecit de mulierū morbis. in 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 169. E
 Diocles librum fecit de septimanis. com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
 Diocles utitur calido. frigido. humido. sicco. alijs ueluti agentibus. alijs ueluti patientibus. 2°. de nat. facul. 1°. 299. G
 Diocles de medicamentis locutus est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 39. H
 fm Dioclem alica est ptissima triticea. 1°. de alim. facul. 2°. 10. H
 apud Dioclem Dolichi sunt phaseoli. 1°. de alim. fac. 2°. 15. B
 fm Diocle respir. ē inati caloris uētilatio. ac refrigeratio. d. uti. 1°. 223. C
 Diocles uoluit sudorem non esse naturalem. de sympt. diff. 3°. 13. H
 Diocles ignorauit uasorū seialiū cōiunctionē in muliere. de diff. 1°. 109. C
 Dioclis ad dentium dolores. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. C
 Dioclis Chalcedonei medicamentum. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 184. F
 DIOCLEVM collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. F
 DIOCLEVS tholus quo modo fiat. de fascijs. 7°. 295. F
 DIODORVS grammaticus. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 14. G
 Diodori malagma. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. D
 Diodori medicamentum. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 199. C
 Diodori medicamentum. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 254. E
 DIOGENES Babylonius scripsit de anima. 2°. de dec. Hip. 1°. 237. B
 ex Diogene Babylonio. uox unde emittitur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 237. C
 DIOGENES cynicus uir alioqui continentissimus. quomodo libidini indulgit. 6°. de locis affectis. 4°. 39. H
 Diogenes de natura scripsit. sed ad Galeni manus non peruenit liber. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 169. E
 Diogenes cynicus motū negātes quo modo deludebat. de cau. pc. 3°. 97. G
 Diogenes animæ præcipuam partem in cordis arterijs ponit una cum spiritu qui ad pulmonem descendit. de hist. philos. Sp. 9. F
 ut Diogenes medicamentum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. B

DIOMEDES uir strenuus. de cogn. cur. ani. mor. 2^a. 51. F
 DION mensis Macedonum. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 102. C/D
 DIONYSIAS species androssemi. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. A
 DIONYSISCI quid. fin. med. 1^a. 49. A
 DIONYSIA dicta emplastra. 6°. de comp. med. per gene. 5^a. 262. C
 DIONYSIVS methodicæ sectæ auctor. introd. 1^a. 51. D
 Dionysius Samius. 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 244. A
 Dionysius quos in obscuris seruauerat, in domo splendidiſſima obsecabat. 10°. de usu part. 1^a. 178. H
 DIONYSIVS obſtrictus Corinthi. in or. ſuaſo. 1^a. 2. F
 DIOPHANTHVS chirurgus. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 249. B
 Diophantis aphra emplaſtrum. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 222. E
 ut Diophantus Lycius colica, quam admiratus eſt Ariſton. 9°. de comp. medicam. ſec. loc. 5^a. 202. C
 DIORISMI qui. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 111. A
 DIOSPHYRA exiguum habent alimentū. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. B
 DIOSCORIDIS Anazarbei meminit. aduerſus Lycum. Ex. 63. G
 Dioſcorides ſcriptor ſimplicium. 1°. de antidotis. 5^a. 100. B
 Dioſcorides, Philuſtion, & Euriphon, de ſubſtitutis medicinis ſcripſere. de ſubſti. me. 5^a. 84. H
 Dioſcoridē probat in medica materia ſcribenda. 1°. de antidotis. 5^a. 105. F
 Dioſcorides laudatur à Galeno. 6°. de ſimp. med. fac. 39. G/ 4°. de comp. medicam. per gen. 5^a. 236. C
 Dioſcorides uerifiſime ſcripſit ubi optia ſit medicam^a. 1°. & ant. 5^a. 100. C
 Dioſcorides uerſatus ē i medicamētis metallicis. de na. hu. c. 2°. 7^a. 183. E
 Dioſcorides haud pbe callēs linguā Græcā. 11°. de ſimp. med. fa. 5^a. 79. D
 Dioſcorides, q. indeterminate loquatur de ſimplicibus reſpectu morborū. 7°. de ſimp. medicam. ſacul. 5^a. 52. C
 Dioſcoridi non fidendum, cum medicamentis indefinitis non ſit fidendum. 3°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 142. C
 Dioſcorides exacte non diſcriminat diſpoſitiones, quibus conueniunt ſimplicia. 8°. de ſimp. med. fac. 5^a. 58. H
 Dioſcorides de ſimplicibus egit ſecundum genus, & non exquiſite. 2°. de compo. med. per genera. 5^a. 195. F
 non ut Dioſcorides, ſed ut Galenus ſcripſit, cognoscenda ſunt ſimplicia. 2°. de comp. medicam. per gen. 5^a. 218. F
 Dioſcoridem in butyro taxat Galenus. 10°. de ſimp. med. fac. 5^a. 74. C
 Dioſcoridem taxat in cinere. 8°. de ſimp. med. fac. 5^a. 62. C
 Dioſcoridem damnat in lechene Galenus. 7°. de ſimp. med. fac. 5^a. 54. B
 Dioſcoridem reprehendit in prunis Damascenis & in coriandro. 7°. de ſimp. med. fac. 51. H/ 5^a. 52. C
 contra Dioſcoridem Galenus in reſinis. 3°. de cōp. me. per ge. 5^a. 230. D
 Dioſcoridis error. 5°. de ſimp. med. fac. 5^a. 35. G
 Dioſcorides & empiricus & indefinitus. 1°. de cōp. med. ſec. lo. 5^a. 129. C
 Dioſcorides pro acri adſtrictorium dixit. 11°. de ſimp. med. fac. 5^a. 79. D
 Dioſcorides Tharſeus tradidit Areo Aſclepiadeo pharmacum. 5°. de cōpoſt. medic. per gen. 5^a. 254. E
 Dioſcoridis epuloticum ad chironia. 4°. de cōp. med. per gen. 5^a. 239. D
 ſm Dioſcoridem gleucini conſectio. 7°. de cōp. medi. per gen. 5^a. 272. G
 Dioſcoride hypogloſſis. 7°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 181. D
 Dioſcoridis medicamentum. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 265. B
 Dioſcori antidotus hepatica. 8°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 195. A
 DIOSCORIDIS æditio librorum epidimiorum Hippocratis. in 3^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 133. C
 Dioſcorides ſcripturas ueteres puertit. i 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 152. D
 DIOSCVROS quid. fin. med. 1^a. 48. H
 DIOSPOLITICI medicamēti cōpō dupl. et t̃. 4°. de ſa. t. 2^a. 85. A
 Dioſpoliticon medicamentum ponitur in cremore ptiffana et in alijs. 4°. de ſanitate tuenda. 2^a. 85. A
 Dioſpoliticon medicamentum aptum frigido uentriculo aut temperato, ſed ad frigus propenſiori. 6°. de ſanitate tuenda. 2^a. 99. D
 Dioſpoliticon purgat pituitā in uētrē deſluentē. 6°. de ſanit. tu. 2^a. 99. D
 Dioſpoliticon pro pituita in uentriculo. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. D
 Dioſpoliticon optimum ad ſtatu. 4°. de ſan. tuen. 2^a. 85. B
 Dioſpoliticon in quartanis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 97. F
 Dioſpoliticon medicamētū quō aluū deijcere faciat. 4°. de ſa. t. 2^a. 86. D
 Dioſpoliticon leuiter deijcit. 6°. de ſanitate tuenda. 2^a. 97. H
 DIOTAS Iatraliptes. 7°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 186. B
 DIPHRIGES, quid. de ſimpl. med. Sp. 83. D
 Diphrigem, ex Cypro Galenus aſportauit. 1°. de antidotis. 5^a. 100. C
 Diphriges qualis. 9°. de ſimp. med. fac. 5^a. 69. A/ 4°. de compoſi. medica. per genera. 5^a. 236. E

Diphriges adſtringens noxium deuoratum. 13°. meth. med. 7^a. 85. C
 Diphriges in modum niuis refrigerat. de ſimp. med. Sp. 83. D
 Diphriges uiscidiſſime ſtringere poteſt. de ſimp. med. Sp. 83. D
 Diphriges medicamentum mite. 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 238. G
 Diphriges exiccat plus pice. 4°. de comp. med. per gene. 4^a. 240. H
 Diphriges cōbuſtum cicatricem iducit p accūs. 5°. de ſimp. me. f. 5^a. 36. D
 Diphriges poſt cadmiam repertus ad putreſcentia oris ulcera ualet, ad anginam, ad columellam præſectam, & in ulceribus omnibus pudendorum atq; ani. 9°. de ſimp. med. fac. 5^a. 69. A
 Diphriges ulcerum rebellium eſt optimum medicamentum. 9°. de ſimplic. medic. fac. 69. A/ 2°. de comp. med. per genera. 5^a. 220. H
 Diphriges ad oris ulcera ualet. 5°. meth. med. 7^a. 34. H
 Diphriges ut argenti ſpuma lauatur. 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 213. E
 Diphriges pro alumine ſciſſili. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 237. E
 DIPLOE. 5°. meth. med. 7^a. 42. A
 DIPSACOS quæ affectio. 6°. de locis affectis. 4^a. 37. F
 Dipſacon raro uidit Galenus. 6°. de locis affectis. 4^a. 37. F
 in Dipſacon incurrere poſſunt ſiti infeſtati. 6°. de loc. affe. 4^a. 37. B
 DIPSACI radix ſicci in ſecundo. 6°. de ſimp. med. fac. 5^a. 46. C
 DIPSAE uiperæ ſpecies. 1°. de ſymptom. cauſis. 3^a. 18. D
 Dipſades cur dictæ uiperæ. 11°. de ſimp. med. fac. 5^a. 78. B
 contra Dipſadas ualet theriaca. de theria. ad Piſo. 5^a. 91. E
 Directū duobus dicitur modis. de ijs quæ in medic. ſiūt, cō. 1°. 7^a. 202. E
 p Directū fieri debere euacuationē quō itelligēdū. 3°. de criſi. 4^a. 139. E
 ſecundum Directū ſanguis fluere debet. 3°. de criſi. 4^a. 144. F
 Dirigenda ſunt diſtorta. de ijs quæ in medic. ſiūt, com. 2°. 7^a. 213. F
 pro DISCENTIVM natura anni diſciplinæ multi ac pauci redduntur. de præcogn. ad Poſthu. 4^a. 220. B
 Deſcendi facilitas oſtendit cerebri ſubſtantiam facile formarum ſuſceptiuam. ars med. 1^a. 63. E
 Deſcendi difficultas oſtendit cerebri ſubſtantiam non facile formarum ſuſceptiuam. ars med. 1^a. 63. E
 ad Deſcendum hebetes aliud quid agant. 3°. de diff. reſp. 3^a. 70. G
 Deſcere linguam unam ornaſſiſſima melius eſt q̃ ſexcentas deprauatas. 2°. de differ. pulſ. 4^a. 54. H
 Deſcendæ ſunt uel minimæ artis medicæ partes. de part. ar. med. Sp. 16. G
 Deſcere à uiua uoce & libro non idem. 6°. de comp. med. ſe. lo. 5^a. 166. G
 Deſcere indiget tempore. 3°. de diff. reſp. 3^a. 69. C
 Deſcentium animi quo modo probentur. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. D
 cum Deſcere uolente & ſciente uno potius agendum, q̃ cum mille oppoſitis. 1°. de dign. pulſ. 4^a. 70. G
 Deſcentes ſero pugnantiā dicunt. in 3^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 130. D
 Deſcere erubeſcunt nutriti in mala ſcientia. 7°. meth. med. 7^a. 52. B
 Deſcentes non ſentimus aliquē motū in corde. 2°. de decr. Hip. 1^a. 239. G
 Deſcentem credere oportet. 1°. de dieb. decret. 4^a. 147. D
 ad Deſcē uolētes et cōtradictēs qd dicē ſolebat Ga. 3°. & cri. 4^a. 142. B
 DISCEPTATORIAE ſciētia multæ. 2°. de dec. Hip. 1^a. 240. A
 Diſceptatoriæ ſciētia, quæ. 2°. de decret. Hipp. 1^a. 240. A
 DISSERENDI ratio acuit animū. de cuiuſq; ani. pec. no. 2^a. 56. F/G
 DISCERNENS morbos medicæ rei pars in quibus exercenda. de ijs quæ in medic. ſiūt, com. 1°. 7^a. 198. H
 Diſcernendum prius, poſtea curandū. de ijs quæ in med. ſi. c. 1°. 7^a. 197. G
 Diſcernit humores natura poſt coctiones & ſuperfluitates expellit. com mentario 1°. aphoriſ. 22°. Ex. 10. C
 DISCRIPTIO. i. τῶν ληπτῶν, quid ſit. de ijs quæ i me. ſi. c. 1°. 7^a. 219. C
 DISCIPLINAE ſunt rerū recordationes. de ther. ad Piſ. 5^a. 89. H
 Diſciplina ſit breuiſſimo tempore. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. C
 Diſciplinæ anni multi ac pauci redduntur pro diſcentium natura. de præcogn. ad Poſth. 4^a. 220. B
 Diſciplinæ didiciſſe à pueritia & eſſe ingenioſum præſtat ad artes addiſcendas. 2°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 134. H
 Diſciplinæ ordo, qui. 4°. de anat. adm. 1^a. 79. G
 Diſciplina omnis unde initium habere debet. 4°. de diff. pulſ. 4^a. 68. A
 Diſciplinæ quid ſequitur, qualis ſit. de conſuet. 2^a. 61. F
 Diſciplinæ pariunt uirtutem, & abolent uitia. q. animi mores. 1^a. 321. B
 Diſciplinariū pulcherrima cur negligitur. de præcogn. ad Poſth. 4^a. 213. G
 Diſciplinæ ſciimus quando illis utimur. de theria. ad Piſo. 5^a. 90. A
 Diſciplina experimentalis, quæ. de ſubſ. emp. 1^a. 31. E
 Diſciplina iuxta in cōponēdis medicamētis. 2°. de cō. me. p ge. 5^a. 218. D
 propter Diſciplinæ & meditationem orta ephemera, quo cognoscitur. 2°. de criſi. 4^a. 138. E
 DISCIPULI qui uolūt exerceri quō debeāt. 1°. de ſimp. me. fa. 5^a. 9. C
 Discipulis

IN GALENI

Discipulis probanda sunt quæ dicuntur à præceptoribus, de cuiusq; ani-
mi pec. not. atq; med. 2^a. 57. B
Discipulus Herophilus Praxagoram redarguit præceptorem, de palp.
trem. conuuls. & rig. 3^a. 51. C
DISCISIVM, & diuisum quò differant, com. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
Discissa uerbum quid apud Hippo. significet, com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
quãdo Discissum fuerit os, uel chartilago, uel neruus, uel maxilla tenuis,
uel præputiũ, neq; augetur, neq; coalescit. cõ. 7°. aph. 28°. Ex. 55. H
DISCOLORATIONES fiunt patiente hepate, de uirt. nostrum
corp. diff. Sp. 60. B
ad Discoloratas post partum, de med. fac. parab. 7^a. 169. A
DISCRETIONES in quaq; arte proprium à communi secernere
conantur. 3°. methodi medendi. 7^a. 18. D
Discretione elaboramus cibum assumptum uirtute proueniente ex hepa-
te, de uirt. nostrum corp. dispen. Sp. 60. B
DISCRIMEN, est uintriculum tantum, de fascijs. 293. H / 7^a. 295. F
DISCRIMINATIO quid sit in tibia, de fract. com. 2°. 7^a. 236. F
Discriminationes neruose sunt in corde, de decr. Hipp. & Pla. 1^a. 233. E
DISCVMBENTES quam formam habeant corporis. 2^a. de motu
musculorum. 1^a. 314. D
DISCVNEATIO quid, de fract. com. 3°. 7^a. 247. B
DISCVRSVS est de re imaginabili, de hist. philo. Sp. 9. B
DISCVI iactandi locus in urbe. 2°. de sanit. tuen. 2^a. 69. E
Disci iactus est exercitatio. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 73. G
Discum mittere est uehemens exercitatio. 2°. de sanit. tuenda. 2^a. 74. G
per Discos exercitia quid mali fecerint, de par. pi. exer. 2^a. 49. G
DISCVSSORII, & colliquatiui morbi, qui in 6^m. de morbis uulga-
ribus, commen. 3°. 3^a. 176. E
Discussoria omnia sunt facultate calida. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 221. F
Discussoria uirtute præpollent digerëtia. 6°. de cõp. me. p. ge. 5^a. 260. H
Discussorijs solis aut solis repercussorijs raro indiget affectio. 6°. de com
post. medic. sec. loc. 5^a. 173. C
Discussorij non recte sine discrimine iunguntur adstringentia acerbæ re-
pellentia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 176. A
Discussoria parabilia moderata. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. F
Discussoria parabilia fortiora. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. G
Discussoria parabilia fortissima. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. G
Discussoria et calida nõ adhibenda erysipelati. 6°. de cõ. me. se. l. 5^a. 176. H
Discussoria pauperum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. D
Discussoria & rarefacientia olea. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 197. E
Discussoria medicamenta. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168. F
Discussoria Damocratis. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 262. D
Discussorijs utimur ad indurata. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 175. G
Discussorijs qñ uti debemus in achoribus. 1°. de cõp. me. sec. loc. 5^a. 130. B
Discutiuntur facile humores uitiosi mollibus corporibus. 1°. de composit.
med. sec. loc. 5^a. 121. F
DISCVTIVNTVR quæ materiæ cito, et quæ tarde in 1^m. de mor-
bis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 104. G
Discutere inflationes potest cucurbitula, de cucur. scar. 6^a. 3. F
Discutientia medicamenta, intr. Isa. 58. A
Discutiunt calida, & quæ sit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. F
Discutientia calfacientia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 130. A
Discutiunt trahentia, et discutiëtia trahunt. 6°. de cõp. me. se. lo. 5^a. 260. H
Discutientia quæ exigue adstringunt. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 159. B
Discutientia generose. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. D
Discutit, incidit, & repercutit acetũ, 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 128. H
ad Discutiendum melior argenti spuma q̃ molybdæna. 1°. de composit.
medic. per genera. 5^a. 213. G
Discussoria multum cucumeris radix. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 130. A
Discuti inflationes cucurbitula, de hirud. reuuls. cucur. & scar. 6^a. 2. F
Discutit multum lolium. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 376. A
Discutit citra adstrictionem, & resiccat humores myrrha. 4°. de comp.
med. secundum locos. 5^a. 151. D
Discutit oleum dulcissimum & magis inueteratum & sicyonium. 2°. de
compo. med. sec. loc. 5^a. 137. D
Discutit plantago, de rem. par. fac. 7^a. 155. E
Discutit sal cum pauca adstrictione. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 173. E
Discutit maxime uerbenaca recta uiridis. 2°. de cõp. med. se. lo. 5^a. 137. D
Discutiens medicamentum citra morsum. 1°. de cõp. med. sec. lo. 5^a. 130. A
Discutiens sine morsu medicamentũ, 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 216. G
ad Discutiendum bronchocelen. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 261. B
Discutiens callos. 5°. de composit. med. per genera. 5^a. 248. C

LIBROS

Discutiens duritias. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 262. H
Discutientia liuidas & duras partes non sanant erysipelata. 6°. de comp.
med. secundum locos. 5^a. 176. H
Discutiens meliceridas. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 261. D
ad Discutiendum pus. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 261. D
ad Discutiendum strumas. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 261. B
Discutientia Asclepiadis. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 262. A
DISDIA PASON. 4°. methodi medendi. 7^a. 24. C
DISIUNCTIVIS coniunctionibus quomodo sit lutendum, collige.
de symp. differ. 3^a. 10. F
Disiunctiua cõiunctio nõ subdisiunctiua i qbus itelligenda e. de mult. 3^a. 78. C
in DISLOCATIONIBVS cum ulcere ueratro utitur, de art. c.
comment. 4°. 7^a. 285. A
i Dislocatiõibus cũ ulcerẽ cur ualet beta et tuasilago. q̃ ar. c. 4°. 7^a. 285. E
in Dislocationibus cũ ulcere, si hibernũ tempus sit, lanæ sordidæ ex oleo
& uino tepido imponenda, ac desup irrigandũ. de art. c. 4°. 7^a. 285. F
Dislocatam uuulam curat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. D
DISPENSATIONIS & generationis principium non est idem.
de foet. for. 1^a. 325. A
DISPEPSIA quid, de sympt. diff. 3^a. 12. D
DISPERSO atq; distracto cõtrariũ est qd̃ astrictũ est, et i seipsum cõ-
tractũ, et simul totũ, græce ἀδρῶον noiatur. cõ. 7°. aph. 35°. Ex. 56. F
Dispersi morbi, qui in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 101. F
Dispersi morbi, quando fiant, in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 103. B
DISPLICENT qui sibi, sunt extra coetum eorum, qui sunt secun-
dum naturam. 8°. methodi medendi. 7^a. 54. H
DYSPOEAE ex stomachi uitijs duplici ratione proueniunt & ea-
rum causæ. 1°. de sympt. caus. 3^a. 18. F
quò DISPONATVR sperma in utero, de cõpag. memb. Sp. 59. E
DISPOSITIO optima idem cum constitutione, habitudine, habitu,
& natura optimis, de op. nost. corp. const. 1^a. 37. H
Disposnes corporũ dissimiles ac multiformes sunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. E
Dispositiones consentientes corporum læduntur facile, renitentes diffi-
culter. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. D
DISPOSITIO præter naturã est nomẽ antiquũ. q̃ dif. morb. 3^a. 2. C
Dispositio eadem quo modo dicitur ægra & neutra. ars med. Isag. 67. G
à Dispositionibus & causis exercitatio quo mō. 2°. de loc. aff. 4^a. 8. D
Dispositionem docent symptomata. 1°. de loc. affec. 4^a. 6. A/B
Dispositionũ notitia accipitur à præsijs intellectis. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. G
Dispositionis indicium est stupor non loci affecti. 2°. de lo. affe. 4^a. 8. D
Dispositio quedam permanens quedã adhuc fiens. 1°. de lo. affe. 4^a. 4. A
Dispositione permanente permanet affectio causa efficiente quiescente.
3°. de locis affectis. 4^a. 17. B
Dispositionem permanentem nondum habet pars læsa per consensum.
2°. de locis affectis. 4^a. 14. D
Dispositio præter naturam remanet in corporibus in morbis intermit-
tibus, à qua secundum circuitus aliæ febres & ægritudines generan-
tur. com. 4°. apho. 63°. Ex. 34. C
Dispositio propria, quæ. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. F
qñ Dispositio aliqua similis inflàmationi, aut erysipelati, aut duro tumo-
ri, aut cancro possit contingere. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. E
Dispositio circa uentrem siue frigus, siue aliqua inæqualis intemperies cir-
ca ipsum fuerit, siue flatuosus uentus, siue acritudo quedam mordax,
in longum extendi non potest, si omnia circa ægrum opportune fiant.
commen. 7°. apho. 22°. Ex. 55. E
Dispositio scirrhusa sine febre euenit. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. H
Disposnes raro euenientes negligunt expimētatores. 2°. de loc. af. 4^a. 15. B
Dispositio mala in membro contracta facit ulcera insanabilia, commen-
tario 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
DISPVATIO logica & sophistica, quæ. 9°. met. me. 7^a. 58. C/D
Disputatio logica non medica. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. C
Disputandum non est contra eos, qui in principijs statim falluntur. 1°. de
natur. facul. 1^a. 295. A
Disputare cũ adolescente est infra dignitatẽ senioris. de ue. sec. 6^a. 10. A
Disputant contumelijs sophistæ. 2°. de diff. puls. 4^a. 53. D
Disputationes friuolæ quibus utebantur medici tempore Galeni. 4°. de
anatom. adm. 1^a. 79. H
Disputatio de natura rerũ parũ cõfert uitæ hũanæ. de hist. phil. Sp. 2. B
in Disputationibus omnes sua adstruunt, & aliena reprehendunt. de li-
bris prop. Isa. 13. E
qui in Disputationibus fatigati sunt, prõpte ad omnia annuunt, in proœ-
mio. comment. 7°. Ex. 53. H
in Dispu=

in Disputatione quando nullus finis. 2°. meth. med. 7^a. 12. A
 cur DIRVMPVNTVR iterū qñq; cicatrices. cō. 6°. a. 45°. Ex. 51. F
 Disruptio in osse. de const. ar. 15a. 37. D
 DISSECTIO quæ dicitur. de caus. morb. 3^a. 9. F
 ex Dissectione corpus hominis innotescit. de con. ar. 15a. 36. G
 Dissecandi ratio, ut uideatur in foetu, per quam uiam urina exeat. 15°. de
 usu partium. 1^a. 212. D
 per Dissectiones probatur partem dexteram esse calidiorem sinistra. in
 6^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 169. F
 in Dissectionibus uisendis diu uersari oportet. 1°. de anat. adm. 1^a. 64. G
 Dissectionem partium calleat necesse est, qui uult plethoram cognoscere.
 de mult. 3^a. 78. C
 Dissectionem qui medici expectare noluerunt, sed ex consequutione ita
 esse arbitrati sunt, errauerunt. de decre. Hipp. & Plat. 1^a. 234. A
 Dissecari propter quid non potest animal longo tempore mortuum. 1°. de
 anatom. adm. 1^a. 65. E
 Dissecuit capram grauidam & uiuentem Galenus. in 6^m. de morbis uul-
 garibus, commen. 5°. 3^a. 189. E
 Dissecuit Pelops linguam bubulam, Galenus simia. de musc. dis. 1^a. 46. E
 de Dissectione musculorum qui scripserint. de musc. dis. 1^a. 44. B
 de Dissectione musculorum accuratius egit Marinus, quam alij. de mu-
 sculorum dissectione. 1^a. 44. B
 de Dissectionibus musculorū Lyci liber cur plixus. de musc. dis. 1^a. 44. C
 Dissecuisse optime musculos creditus est Lycus. de musc. dis. 1^a. 44. D
 Dissectio musculorum Pelopis, & Lyci, & Aeliani in pretio iure habita
 est. de musc. dis. 1^a. 44. B
 de Dissectione musculorum cur scripserit Galenus. de musc. dis. 1^a. 44. C
 in de Dissectione musculorum libro Galenus ea sola quæ apparent, tra-
 diturus est. de musc. dis. 1^a. 44. C
 de Dissectione musculorum nemo scripsit, qui non sit reprehendendus.
 de musc. dis. 1^a. 44. B
 Dissecandus musculus intra cubitū primus omnium. de musc. dis. 1^a. 48. G
 Dissectio musculorum laryngis, qualis. de uoc. instr. dis. 1^a. 106. H
 Dissectionem musculorum in simia exercet. de musc. dis. 1^a. 44. D
 in DISSENTIENTIBVS, & consentientibus indicationibus,
 quo modo uictus ratio ordinanda. 8°. meth. med. 7^a. 55. A
 Dissensio ignorantie signum. contra Iul. Ex. 68. C
 DISSIDENTIA quæ sint. de his quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. G
 Dissidentia compagum capitis in suturis contingit. de his quæ in medica-
 trina fiunt, com. 3°. 7^a. 222. F
 DISSIMILARES res quō esse dicantur. 1°. de loc. affe. 4^a. 4. D
 Dissimilares partes quæ sint. 7°. methodi medendi. 7^a. 44. H
 in Dissimilibus functionum causæ, quæ. 1°. de sani. tuenda. 2^a. 64. D
 Dissimilia similia, proprium commune, idem diuersum, considerare, est
 unum & idem. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 281. H
 Dissimile sibi erit quod inæquale est. de fascijs. 7^a. 293. E
 Dissimilia non possunt inter se mutari, nisi factis prius multis intermedijs
 mutationibus. 3°. de nat. fac. 1^a. 308. C
 ex Dissimilibus quo modo similitudo fiat una. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commen. 3°. 3^a. 174. G/H
 Dissimilia disgregat calor. de util. resp. Sp. 64. A
 ex Dissimilibus & similibus dignoscere, Hippocrates & Plato inuene-
 re. 9°. de decretis Hippocratis. 1^a. 283. H
 a Dissimilibus quicqd perimitur ac corrūpitur. de inæq. intēp. 3^a. 44. C
 Dissimilia iuuant, nocent similia, præterquàm in temperatis, commenta-
 rio 3°. aphorif. 3°. Ex. 20. E
 Dissimilia sunt danda quando temperaturam permutare uoluerimus.
 ars med. 15a. 68. G
 Dissimilia, & similia primo in medicina inspicienda. de ijs quæ in medi-
 catina fiunt, com. 1°. 7^a. 197. F
 Dissimilitudo & similitudo enunciatorum inexercitatis errorem exhi-
 bent. 9°. de decret. Hipp. 1^a. 286. C
 Dissimilitudo filiorum parentibus unde. de hist. philos. Sp. 9. H
 Dissimilitudo uinorum unde. de hist. philos. Sp. 12. A
 DISSIPATVR & digeritur puerorum natura facillime omnium.
 9°. methodi medendi. 7^a. 60. H
 DISSOLVUNT, ac attenuat cibi falsi, et q sint. de dif. cōti. Sp. 72. F
 Dissoluit humores corporis calor naturalis. de uict. rat. in morbis acutis,
 comment. 4°. 7^a. 140. A
 Dissoluit humiditatem, & concoquit natura. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Dissoluit corpus somnus fortis. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 125. B
 Dissoluit humores calor febrilis. com. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A

Dissoluit corpora auster. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 114. A
 ueluti Dissolutum in seipso hominem apparere faciunt austri. commen-
 tario 3°. aphorismo 5°. Ex. 20. C
 Dissolutiua & aperitiua medicina est acuta, & quo modo ualeat in ocu-
 lis. de ocul. 7^a. 189. B
 Dissolutiua medicina quid agat in oculis. de ocul. 7^a. 189. B
 Dissolutiuum, & maturatiuum medicamentū in oculo. de ocul. 7^a. 190. C
 quæ Dissoluant, & euacuent. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. A
 Dissoluens humores medicamen. de med. exper. Sp. 106. B
 qd Dissoluat sanguinē congelatū in stō, et i uestica. de cur. lap. Sp. 112. H
 Dissoluens cito naturā & uentositatē medicamen. de med. exp. Sp. 105. A
 Dissoluens & laxans inflationem, & prouocans urinam medicamen. de
 med. exper. Sp. 105. E
 Dissoluens uentositates medicamen. de med. exper. 105. F/G/ Sp. 106. A
 Dissoluens uentositates medicina Azariconis. de med. exper. Sp. 105. F
 Dissoluens uentositates crassas medicina Catilinæ. de med. exper. Sp. 105. A
 Dissoluens crassas uentositates medicina Socionis. de med. exp. Sp. 105. C
 Dissoluens uentositates decoctio. de med. exper. Sp. 105. D
 Dissoluens uentositatem electarium. de med. exper. Sp. 105. F
 Dissoluens uentositates electarium affe foetidae. de med. exp. Sp. 108. D
 Dissoluit uentositatem electarium laccæ magnū. de med. exp. Sp. 107. A
 Dissoluens uentositates electarium rosarum. de med. exper. Sp. 108. E
 Dissoluentes uentositatem species. de diff. cont. Sp. 74. G
 Dissoluens emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 261. C
 eius quod DISSOLUITVR locum supplet cibus & potus. de dif-
 solutione continua. Sp. 71. C
 Dissolutos uel ppter euacuationē aliquā sensibile, uel laborē superfluum,
 uel inediā cognoscitur nutriri ex pulsus uehemētia magnitudine, i mo-
 tibus aut uolūtarijs robur nutritis adiectū. cō. 2°. apho. 18°. Ex. 13. G
 Dissoluitur quo modo facultas. de puls. ad tiro. 4^a. 44. F
 Dissolutæ facultatis a penuria pulsus. 4°. de puls. ad tiro. 4^a. 44. G
 Dissoluitur quibus corpus, illis elleborus dandus. de uictus rat. in morbis
 acutis, com. 4°. 7^a. 144. G
 Dissolutio, & defectus ai de una re dñr. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. E
 Dissolutionem antecedit defectus animi. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. F
 Dissolutio ex humoribus mordicantibus, os uentriculi quo modo curan-
 da. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. C
 Dissolui hoīem uerisimile est, si aliqua euacuatio rigore subsequatur, quæ
 nullam faciat intermissionem febre non deficiente, & gro iam debili, &
 quia uis imbecillis non potest rigoris agitationem ferre, & quia ab
 euacuatione dissoluitur. com. 4°. aph. 46°. Ex. 32. H
 Dissolutiones ex magnis euacuationibus curat uinum aqua temperatum.
 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. H
 ex Dissolutione agri periere ex euacuatione in calidis constitutionibus.
 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. C
 Dissolutiōes ueniūt ex dolorū uehemētia. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 98. G
 Dissolutum cor quæ roborent. de anatom. uiu. Sp. 46. E
 ad Dissolutos. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 208. B
 DISTANTIAE quot. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 203. A
 quæ Distant plurimum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. G
 Distantia & differentia fasciarum. de fascijs. 7^a. 293. E
 Distantia lunæ a terra. de hist. philos. Sp. 7. D
 Distantia solis a terra. de hist. philos. Sp. 7. D
 DISTANTES in urinis quid significet. com. 7°. aph. 33°. Ex. 56. D
 Distates urinæ significant turbationē in corpe. cō. 7°. aph. 33°. Ex. 56. D
 DISTEMPERANTIAE latitudo. 2°. de temp. 1^a. 18. E/F
 Distemperantia inæqualis, quæ. de cau. mor. 3^a. 8. A
 quæ DISTENDVNTVR, replentur. 4°. de diff. pul. 4^a. 64. G
 Distenduntur arteria a robore. 1°. de cau. puls. 4^a. 88. A
 Distenditur linguam in longitudinem non tamen in omnem dimētionem.
 de mot. man. & obf. Sp. 68. B
 Distendi quæ debent partes. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 218. A
 Descendens æqualiter laqueus. de laqueis. 7^a. 307. H
 Distendere ubi inæqualiter oportet, laqueus. de laqueis. 7^a. 307. C
 Distensio quid faciat. introd. 15a. 60. D
 Distensis locis impositum basē cito emollit. de simp. med. Sp. 85. C
 DISTENTIO unde habeat nomen. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Distentio quid. fin. med. 15a. 50. D
 Distentio, græce tetanos, neruorū conuulsio est. cō. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Distentionem, & contractionem non patiuntur carnosæ, & pinguiæ mē-
 bra. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 153. B
 Distentio numerat iter morbos acutos sine febre. c. 5°. ap. 30°. Ex. 40. D
 Distentio ner-

Distentio neruorum numeratur inter morbos peracutos. com. 1°. aphor. 12°. 5. D/ com. 5°. aph. 6°. Ex. 37. H
Distentio equaliter ante & retro tendit, ideo non uidentur partes conuulsæ in ipsa. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
Distensio neruorum sequens solam intemperiem est ægrotudo secundum aliquos. de diff. morb. 3°. 3. F
Distentio à plenitudine, de opt. secta. Isa. 23. B
Distentiones fiunt à frigidis immodicis. com. 5°. aph. 17°. Ex. 39. H
Distentio neruorum sequens inflammationem accidēs inflammationis est secundum quosdam. de diff. morb. 3°. 3. F
Distētio aut cōuulsio ab æstibus fortibus, malū. c. 7°. aph. 13°. Ex. 54. H
Distentionis difficillimæ, quæ. com. 7°. aph. 13°. Ex. 54. H
Distētio cur fiat in mulieribus ex utero. in 6^m. de morb. uul. c. 1°. 3°. 153. B
Distentiones non tolerat natura longo tēpore. com. 5°. aph. 6°. Ex. 37. H
à Distensione quicunq; corripuntur, in quatuor diebus percunt, si uero hos effugerint, sanantur. com. 5°. aph. 6°. Ex. 37. H
in Distensione neruorum capiti p̄sidia adhibenda. 3°. de loc. aff. 4°. 17. B
in Distensione neruorum multum sanguinis mittendum non est, cū opus est sanguinis missione. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. B
Distentiones mitigat calor. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. C
Distentio neruorū febre superueniente soluitur. cō. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
quæ Distentio aqua frigida sanetur, & quō. com. 1°. aph. 21°. Ex. 39. C
ad Distensiones. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
ad Distensiones præcordiorum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A
DISTENTIO membranarum oculi affectus. intr. Isa. 58. D
Distentio oculorum quibus sanetur. 13°. meth. med. 7°. 86. C
Distentio in capite quid significet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. H
DISTENTIO humeri affectus. intr. Isa. 59. C
DISTENTIO pulsus quid. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 109. F
in Distensione pulsus intro trahitur. 1°. de caus. puls. 4°. 95. A
de Distentionis pulsuum differentiis. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 108. H
Distētio Princeps pars pulsus ad p̄sagiēdū ualet. 2°. de dig. pul. 4°. 75. A
de Distentionis quantitate dignoscenda. 3°. de dign. puls. 4°. 80. E
Distētiōis et cōtractiōis p̄s i pulsu q̄ta nō sētiat. 1°. de dig. puls. 4°. 74. E
Distentionis pulsus dimensionis non semper tantæ sunt, quantæ apparēt. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 106. A
Distentionis primæ partes non sentiuntur. 1°. de diff. puls. 4°. 48. E
Distentionis principium in pulsu non sentitur. 1°. de dig. puls. 4°. 74. H
Distentio quō percipitur in pulsu conuulsio. 1°. de dig. puls. 4°. 71. G
Distentio quorum dicatur magna & parua. 2°. de dig. puls. 4°. 79. B
Distentio in pulsu à tactu sentitur. 1°. de dign. puls. 4°. 71. G
in Distensione arteriæ quid tactus patiat. 4°. de dign. puls. 4°. 84. E
DISTICHIA quid. fin. med. Isa. 48. F
Distichia coronæ affectus. intr. Isa. 58. D
DISTINCTIO ætatum, & anni partium quadrifariam, secundum Hippocratem. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
Distinctio organorum in regalia & seruilia. de anat. uiu. Sp. 45. B
Distinctiones laudat Herophilus. 3°. de comp. med. se. loc. 5°. 141. G
Distinctio i potētia et i actu, pōt colligi. c. 7°. aph. 11°. 54. G/ 18°. Ex. 55. C
Distinctionem per seipsum & cum alio, collige. c. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
Distinctio i prio et p̄ seipsum, et p̄ cōpatiēdi rōnē. c. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
Distinctione hac, quod aliquid proprie hoc significat, abusive illud, utitur Galenus. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
Distinctio p̄ proprie et improprie, pōt colligi. 1°. de dif. puls. 4°. 47. A/ cō. 6°. aph. 2°. 39. B/ aph. 21°. 48. D/ aph. 26°. 48. G/ aph. 39°. 50. H/ aph. 67°. 45. C/ com. 7°. aph. 15°. 55. A/ aph. 25°. Ex. 55. G
Distō i p̄prie et simplr dictū et cū addito, colligit. c. 4°. ap. 31°. Ex. 30. G
Distōne, q̄ utū recētiore, late et strictē, utū G. c. 2°. ap. 46°. Ex. 18. G
Distinguenda est homonymia. 1°. de dieb. decr. 4°. 146. H
non Distinguunt quandoq; nomina alijs addita, ut quando dicitur spina dorsī. com. 7°. aph. 29°. Ex. 56. A
Distinguentes acriter & uiscide uires habet sinapis. de sim. me. Sp. 90. G
DISTORTIO, & tortio quo modo differant, & quid significant. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. G
Distortio i latus appellat obstipitas, et obliquatio. de art. c. 3°. 7°. 272. F
Distortiones quomodo fiant, de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 213. F
Distortum membrum quando sit. de fract. com. 1°. 7°. 226. H
Distortus in supiorē partē cubitus. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 213. H
Distortus cubitus in inferiorē partē. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 213. G
Distorta dirigenda sunt. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 213. F
Distorti distortos generant. de aere, aq. & loc. 2°. 4. H
ad Distortas corporis partes. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. G

DISTRACTO, disperso, cōtrarium est quod adstrictū est, et in seipsum cōtractū, sīl totū, græce ἀσπασμός noīatur. c. 7°. aph. 35°. Ex. 56. F
quomodo Distrabatur à flatibus natura. de urinis. 4°. 123. H
DISTRIBVTIO quid sit. in tim. Plat. 1°. 289. E
de Distributione alimenti Asclepiadis opinio. 1°. de nat. fac. 1°. 293. H
Distributio sit minor à uirtute distributua si parum bibamus. com. 4°. aphorismo 83°. Ex. 37. B
ad Distributionem acetum in alica ponitur. 7°. meth. med. 7°. 51. B
non Distribuitur faciliter aqua dura & frigida, quando subexierit uix à uentre ad ieiunum. de bon. aquæ. Sp. 75. G
Distributioni noxiæ sunt uix acidæ & austæræ. 2°. de ali. fac. 2°. 18. B
Distribuer faciūt, et deijcēt detergētia. d̄ uic. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 111. E
Distributionis impedimentum comitatur obstructionem iecinoris. de bō. & uitio suc. 2°. 34. F
Distributio neruorum sextæ coniugationis à cerebro orientium, de musculorum dissectione. 1°. 54. B
DISTRIBVTIO quid i deligatiōe. de ijs q̄ i med. fi. c. 2°. 7°. 207. C
DITRICHIASIS quid. itr. Isa. 58. G
DIVELLI quidam dolentes uidentur. 2°. de loc. aff. 4°. 12. F
DIVERGERE quid significat. de art. com. 3°. 7°. 279. D
q̄ Diuergere communis est iactari. de art. com. 2°. 7°. 279. E
DIVERSIO affectus communis toti palpebræ. intr. Isa. 58. D
DIVERSIO. i. i. ἐκτετακτὴς quid. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 203. F
Diuersio. i. i. πειρητικὴ quid sit. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 214. G
Diuersio ad contraria fit s̄m longitudinem quidem supra & infra, s̄m latitudinem uero hinc & inde, hoc est à dextris, & à sinistris, s̄m altitudinem uero ante, & retro. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
Diuertendum ab eodem latere. de rem. par. fac. 7°. 160. F
cum Diuersione euacuant. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
DIVERSITAS ciborū, et naturarū scienda est. de dif. con. Sp. 71. D
Diuersi quo modo sint cibi. de diff. cont. Sp. 71. D
Diuersitas ciborū tpatorū in crassū, subtile, et mediū. de dif. cōt. Sp. 73. G
Diuersitas quorundam ciborum coctorum. de diff. cont. Sp. 72. E
Diuersarum aquarum sapes. de bon. aquæ. Sp. 75. E
Diuersitas bonarum & malarum carniū. de diff. cont. Sp. 74. B
Diuersitas instrorum in humano corpore unde. de anat. par. Sp. 43. F
Diuersa cur sint organa in homine. de anat. uiu. Sp. 47. B
Diuersitas membrorum simplicium. de anat. uiu. Sp. 55. G
Diuersæ species carnis. de anat. uiu. Sp. 55. G
Diuersitas carnis secundum colores. de anat. uiu. Sp. 55. G
Diuersitas foraminum à carne separata est. de anat. uiu. Sp. 44. G
Diuersitates cutis unde sint. de anat. uiu. Sp. 45. C
Diuersitas colli matricis. de anat. uiu. Sp. 51. F
Diuersi sunt muscoli pedum naturæ, & numero ab illis qui sunt in manibus. de mus. dif. Sp. 52. F
Diuersitas osium. de anat. uiu. Sp. 55. C
Diuersitas priapi. de anat. uiu. Sp. 51. F
Diuersitas panniculorum, quæ. de anat. uiu. Sp. 55. F
Diuersitas membrorum penes uillos. de anat. uiu. Sp. 55. H
Diuersitates plurimæ uillorum fortium. de anat. uiu. Sp. 46. D
Diuersitas terrarum, et qd' ex ipsis hoīes sunt diuersi. de sper. Sp. 40. D
Diuersæ cææ p̄fluuiorum uētris uariāt curationē. de med. exp. Sp. 103. H
Diuersitas medicamentorū rōnē hūorū et p̄tiū corpis. de cathar. Sp. 95. A
Diuersos humores laxans medicamen. de med. exper. Sp. 106. A/ G
Diuersos humores laxat electuariū centaureæ. de med. exper. Sp. 107. G
Diuersos humores laxat electuariū iridis. de med. exper. Sp. 105. F
Diuersitas rationis uinciendi. de fascijs. 7°. 293. H
Diuersæ partes quo modo uinciendæ. de fascijs. 7°. 294. A
Diuersitates multæ uinculorum. de fascijs. 7°. 293. H
Diuersitates uinculorum, & diuersa nomina. de fascijs. 7°. 295. A
DIVINANDI Dei, Apollo, & Aesculapius. in or. suo. Isa. 2. C
Diuinatio an sit. de hist. philos. Sp. 10. C
Diuinatio quid. fin. med. Isa. 46. A
Diuinatio est futurorum. de opt. secta. Isa. 23. A
Diuatione, & astrologia tm̄ utuntur diuites, quantum ad prouidēdum faciat quorum heredes esse debeant. de præco. ad Posth. 4°. 214. C
Diuatione utebantur antiqui. de præco. ad Posth. 4°. 214. C
Diinationē medici quidam præfagia putabāt. de caus. procatar. 3°. 95. E
Diuinandi causam medicis quandoq; dat fortuna. 5°. de loc. aff. 4°. 35. B
Diuinatrix ars quid faciat ad rem medicam. de const. ar. Isa. 41. F
Diuinatrice arte potius, quam scia prænoscenti, uisus est quibusdam futuræ accessionis insultum coniectura assequi Galenus. 2°. de differentiis

tijs februm. 3^a. 38. B/10°. de simp. medica. fac. 5^a. 73. E
 DIVINAE iustitiæ proprium. 11°. de usu part. 1^a. 184. H
 Diuinum in morbis quid sit fm Galenū. in prog. com. 1°. 4^a. 190. D/E/F
 DIVISIONIS multa significata. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 286. D
 Diuisionis nomen de quo proprie dicitur, & de quo per translationem.
 9°. de decretis Hippocratis. 1^a. 286. D
 Diuifio quid. de hist. philos. Sp. 3. D
 Diuifio qbusdā philosophis pinde est ac resolutio. 9°. de decr. 1^a. 286. D
 Diuifionum uia à Platone. 9°. de arte cur. ad Glau. 1^a. 94. E
 Diuifua methodus quæ, apud Platonem. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 281. H
 Diuidendi ars à Platone in Philebo, in Sophista, & in Politico traditur.
 1°. methodi medendi. 7^a. 4. D
 Diuidendi & componendi ars necessaria. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 282. A
 Diuidendi methodus necessaria est. 3°. de difficul. resp. 3^a. 69. H/1°. me-
 thodi medendi. 7^a. 4. D
 Diuidere nescientes medici cōparātur malis coquis. 2°. meth. me. 7^a. 13. B
 ob Diuidendi prauitatem medicorum errata contingunt. 1°. de arte cur.
 ad Glauconem. 7^a. 94. E
 de Diuifionibus librum fecit Erasistratus. de ue. sec. ad. Eras. 6^a. 10. A
 Diuifionum partes. de hist. philos. Sp. 3. D
 Diuifio alicuius partis usq; ad uniuersale. de part. art. med. Sp. 18. C
 Diuidere in minima & paruos excessus obseruare, spectat ad prudentem
 uirum. 2°. de dif. puls. 4^a. 57. F
 Diuidendi, et cōponendi uia hēt solus dialecticus. 2°. de dif. puls. 4^a. 56. C
 in Diuidēdo, et cōponēdo quō exerceri debemus. 9°. de decr. 1^a. 282. A
 p Diuifionē inueniuntur quatuor opiniones de elemētis. 1°. de ele. 1^a. 3. C
 ad Diuidēdū qdū ab ipsa rei eētia nobis inchoādū. 1°. met. me. 7^a. 4. E
 Diuifio prænotionis fm Hippocratem. bre. den. dogm. Hippo. 1^a. 231. D
 Diuifio terræ. de hist. phil. Sp. 8. C
 Diuifio uirtutis motiue. de anat. uiu. Sp. 44. F
 Diuifio membrorum in simplicia, & composita. de anat. uiu. Sp. 43. F
 Diuifio carnis per uillos. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Diuifio cerebri. de anat. uiu. Sp. 53. G
 Diuifio cerebri fm latitudinem. de anat. uiu. Sp. 53. H
 Diuifio secundi musculi capitis. de musc. diff. 1^a. 45. D
 Diuifio generis musculorum, quod colli, ac capitis est commune in muscu-
 los octo. de musc. diff. 1^a. 45. F
 Diuiditur in multas partes tertia neruorū cōiugatio. de musc. diff. 1^a. 53. E
 Diuifiones pulmonis tanquam digiti. de anat. uiu. Sp. 48. A
 Diuifionis pulmonis in duas partes utilitas. de anat. uiu. Sp. 48. A
 Diuifio in frustra digitalis magnitudinis. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 181. G
 Diuifio quintus modus sophismatum in dictione. de sophis. Ifag. 7. B
 ex Diuidentium genere est secretio. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H
 Diuifio excretionis & urinae in factam à natura & à uoluntate. de moti-
 bus manifestis & obscuris. Sp. 68. G
 Diuifio chirurgiæ actio. intr. Ifa. 59. E
 Diuifionis chirurgiæ species. intr. Ifa. 59. E
 Diuifio simplex nō est fistula, uel sinus. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 106. B
 Diuifio uasorum quibus claudatur. 5°. meth. med. 7^a. 31. E
 Diuifionem omnem à phlegmone præseruans. 6°. de composit. medic. per
 genera. 258. G/
 ad Diuifiones notatu dignas & maxime capitis. 2°. de compo. medic. per
 genera. 5^a. 228. E
 ad Diuifia cum contusione. 2°. de composit. medica. per genera. 225. E/
 3°. 235. D/5°. 5^a. 249. A
 Diuifum, & discissum quomodo differant. com. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
 DIVITES principum mores imitantur, uel imitari uideri uolunt. 1°.
 de antido. 5^a. 101. F
 Diuites tempore Galeni interdū dormiebant, noctu uigilabant. in pro-
 gno. comen. 2°. 4^a. 198. H
 à Diuitibus ditātur histriones & aurigæ. de præco. ad Posth. 4^a. 214. B
 Diuites sæpius sacrificant q̄ pauperes. de aere, aquis, & locis. 2^a. 6. A
 à Diuitibus tātī fiūt docti, quātū ipsi idigēt. de pco. ad Posth. 4^a. 214. B
 Diuites ignari quibus comparandi. in or. suaso. Ifa. 3. A
 Diuites, & principes, causæ malorum. de præco. ad Posth. 4^a. 214. B
 Diuitum mensas sequuntur mendaces. de co. cur. ani. mor. 2^a. 50. H
 Diuites sunt magis pleni, quā pauperes. 11°. meth. med. 7^a. 72. B
 Diuites Scythæ hūt plures morbos q̄ paupes. de aere, aq. & lo. 2^a. 6. A
 Diuites quā paupes cur sæpe peius curētur. 11°. met. med. 72. C/7^a. 73. D
 Diuites quanti faciant medicos. de præcog. ad Posth. 4^a. 214. C
 Diuites coquo præferunt medicum. de præco. ad Posth. 4^a. 214. C
 Diuites non obediunt medicis, pauperes autem obediunt, & oppositū nō

stro tempore. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 231. A
 Diuites mulieres abhorrent à medicamentis stomaticis. 6°. de composit.
 med. secun. loc. 5^a. 171. E
 Diuites sanguinis missionem non admittunt. 11°. meth. med. 7^a. 72. B
 pro Diuitibus medicamēta aliter parāda. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 171. G
 Diuitum medicamenta debent esse cara, & odorata, quæ multam constet
 pecunia. 3°. de comp. medi. per genera. 5^a. 234. D
 Diuitis historia, qui medicamenta uolebat cara. 3°. de composit. medicam.
 per genera. 5^a. 234. D
 pro Diuitibus & pauperibus parare debet materiam scribens de re me-
 dica. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168. B
 DIVITIÆ forma, & nobilitas raro in eodem reperiuntur. in ora-
 tione suaforia. Ifa. 3. H
 Diuitiæ postponēdæ sunt sanitati corporis & ai. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. F
 Diuitiæ facile auferri possunt. de cog. cur. animi morb. 2^a. 55. E
 Diuitijs præstare non uirtutis, sed fortunæ est opus. de cogn. cur. animi
 morbis. 2^a. 55. C
 Diuitiæ nonnunq̄ sceleribus redundant. de cog. cur. ai. morb. 2^a. 55. E
 Diuitijs præponenda ætas sine tristitia. de cog. cur. ai. morb. 2^a. 55. E
 Diuitijs qui plus tribuit quā arti, hic finem artis non sequitur. si quis
 opt. med. Ifa. 6. E
 DIVRETICA medicamēta sunt q̄ urinā puocāt. de dynam. Sp. 18. G
 Diureticas uires habet Anethum. de simp. med. Sp. 81. B
 Diureticas uires habet Anisum. de simpl. med. Sp. 80. E
 Diureticum certum est Apium. de simp. med. Sp. 89. D
 Diureticas uires habet Asparagus. de simp. med. Sp. 80. G
 Diureticum fructum habet Chamædaphne. de simp. med. Sp. 85. F
 Diureticas uires habent Chamepityos species oēs. de simp. med. Sp. 85. F
 Diureticas ualde uires Erbum habet. de simp. med. Sp. 85. B
 Diureticas uires habet Eruca. de simp. med. Sp. 83. H
 Diureticam radicem habet Erythrodanum. de simp. med. Sp. 84. B
 Diureticum ualde est Eupatorium. de simp. med. Sp. 80. D
 Diureticas uires habet Iuniperum. de simp. med. Sp. 85. E
 Diuretica est Lathyris. de simp. med. Sp. 86. E
 Diureticam radicem habet Lonchitis. de simp. med. Sp. 86. D
 Diureticas uires habet Pastinaca. de simp. med. Sp. 89. C
 Diureticas uires habet Phu. de simp. med. Sp. 84. E
 Diureticum est Pulegium. de simp. med. Sp. 88. H
 Diureticas uires habet Scolopendria. de simp. med. Sp. 91. C
 Diureticas uires habet Scopa regia. de simp. med. Sp. 91. C
 Diureticas uires Scordion habet. de simp. med. Sp. 90. H
 Diureticum est Sefeli. de simp. med. Sp. 90. D
 Diureticas uires habet Sisarium. de simp. med. Sp. 91. C
 Diureticum est Sisimbrium. de simp. med. Sp. 91. B
 Diureticas uires habet Vetonica. de simp. med. Sp. 92. A
 Diureticum est Vinum album. de simp. med. Sp. 92. B
 in DIVTURNSITATES defleunt cruda, & incocta. in 1°. de
 morb. uulg. com. 3°. 3^a. 124. E
 DIVTURNS morbi, qui. fin. med. Ifa. 45. F
 Diuturnus morbus qui proprie. 3°. de dieb. decr. 4^a. 160. C
 Diuturnos morbos ait Hippocrates à phlegmate & atra bile fieri, idq; in
 senibus, & hyeme. bre. deno. dogm. Hipp. 1^a. 231. D
 Diuturnus, & non tutus morbus quando ab urina significatur. de urinae
 significatione ex Hippocrate. Sp. 78. F
 Diuturnæ, crudæ, & tenues urinae quibus minguntur, hos, si alia signa
 tanq̄ euasuris affuerunt, abscessum ad septi transversæ regiones infer-
 nas expectare oportet. de uri. sign. ex Hip. Sp. 78. G
 Diuturnam ægritudinem crudam, & non sine periculo significat urina
 tenuis, & rutila. de uri. fig. ex Hip. Sp. 78. G
 in Diutinis morbis facies Hippocratica non est admodum exitiosum. in
 prognost. com. 1°. 4^a. 191. E
 Diuturnos morbos diebus paribus magna ex parte iudicari inquit Hippo-
 crates. bre. deno. dogm. Hipp. 1^a. 231. D
 Diuturnis, & induratis uitijs neruorū pdest oleū. de simp. med. Sp. 88. D
 ad Diuturna. 1°. de compositione medic. per genera. 216. H/4°. 243. F/
 5°. 250. D/7°. 5^a. 274. E
 ad Diuturna cephalicum Deileontis. 4°. de cōp. med. per ge. 5^a. 243. H
 ad Diuturna omnia. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 256. A
 ad Diuturnos morbos. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 263. B
 ad Diuturnum omne malum. 7°. de compo. med. per genera. 5^a. 270. F
 ad Diuturnos affectus ualde generosum. 7°. de compo. med. per genera.
 270. E/271. F/G/
 ad Diuturna

ad Diuturna & maligna. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248.C
 in DIVULSIONE uoluptas quæ. 1°. de sympt. cau. 3°. 17.A
 Diuulsa particula & totius instrumenti, egritudo est cum ligamentum
 uel arteria diuellitur. de morb. dif. 3°. 5.D
 non **DOCERE** & scribere multa, quid sit. 7°. metho
 di medendi. 7°. 52.A
 Docendi genus optimum in omni arte quod. fin. med. Isa. 43.B
 Docendi rectus modus quo modo fiat. 6°. de decret. Hipp. 1°. 264.B
 ad Docendum tantum faciunt nomina. 1°. de dif. puls. 4°. 46.F/G/H
 Docent nihil obscuræ enunciationes. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165.D
 Docentes non sentimus aliquem motum in corde. 2°. de dec. Hip. 1°. 239.G
 Doceri quidam nolunt. de morb. temp. 3°. 86.C
 Doceret cum nimis uehementer grammaticus quidam, morbo comitiali
 corripiebatur. 5°. de locis af. 4°. 32.F
 DOCTRINA ex ualibus fit. de uict. ra. i mor. ac. cō. 4°. 7°. 142.H
 Doctrina principium aliud, & aliud rei naturæ principium facere, stul-
 tum est. 6°. de decret. Hipp. 1°. 264.B
 Doctrina principium debet cōuenire cū rei natura. 6°. de decr. 1°. 264.B
 Doctrina quæ sit secundum rei naturam habet cum re ipsa principium.
 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 264.B
 Doctrina scientifica est à re, non à nomine. 14°. meth. med. 7°. 89.D
 sine Doctrina suas faciunt actiones partes corporis. 6°. de lo. af. 4°. 42.A
 Doctrina optimum genus censet Fauorinus, quo præparamur in utranq;
 partem. de opt. docen. gen. Isa. 30.B
 Doctrina optima, quæ uiua uoce traditur. 1°. de alim. fac. 2°. 9.E
 Doctrina per elementa cur cæteris utilior. 2°. de sanit. tuen. 2°. 72.E
 Doctrina per methodum quid efficiat. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 98.D
 Doctrina ex resolute digna & perfecta in ordine docendi. ars med. Isag. 61.H
 Doctrinā à notione finis nullus scripsit ante Galenū. ars med. Isag. 61.H
 Doctrina definitiua breuis et facile memoria cōmēdatur. ars me. Isag. 61.H
 Doctrina smone expressa principium est experientia. de puls. ad ti. 4°. 45.C
 à Doctrina prohibent aliquos negocia. 3°. de dif. resp. 3°. 69.G
 sine Doctrina est linguæ motus. 6°. de loc. af. 4°. 42.C
 sine Doctrina mouetur coxæ articulus. 6°. de locis af. 4°. 42.B
 Doctus garrire, ineptus dicere inquit comicus. 3°. de dif. puls. 60. E/ 4°. 85.A
 Docti tāti sūt à diuitibus, q̄ti ipsis indigent. de p̄cog. ad Posth. 4°. 214.B
 DODECADACTYLON est uocabulum Herophili. 6°. de locis
 affectis. 4°. 37.G
 DOGMA quid. fin. med. Isa. 43.E
 Dogmaticus qui nominandus. 3°. meth. med. 7°. 16.D
 Dogmaticorum hostes sunt empirici. 2°. de dieb. decret. 4°. 154.F
 Dogmaticorum & empiricorum differentia. de subf. emp. Isag. 32.G
 Dogmaticorū quodnam opus est. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 177.D
 Dogmatici à naturæ inspectione incipiunt. introd. Isag. 50.H
 Dogmatici qui fuere. de hist. philos. Sp. 3.B
 Dogmaticus fuit Hippocrates. com. 1°. apho. 1°. Ex. 2.D
 Dogmatici parū idonea contra empiricos dicunt. 2°. de loc. af. 4°. 14.H
 cōtra Dogmaticos empiricorū argumētū. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 218.E
 Dogmata sequentes quidam patriam prius prodendam ducunt, quā pro
 prium dogma. de caus. procatart. 3°. 98.B
 non Dolent insensibiles partes. 12°. meth. med. 7°. 78.C
 Dolet uehementer qui ad ignem accesserit, ut fere comburi uideatur, cale
 facta parte nihil adhuc patiente. 3°. de locis af. 4°. 14.D
 Doleat cur magis sinciput ex uteri affectu. in 6°. de morbis uulgaribus,
 commentario. 1°. 3°. 152.H
 Dolere facit caput uinum citrinum antiquum. de dissol. cont. Sp. 74.F
 Dolere non facit caput uinū paucā sustinens aquā. de dissol. cont. Sp. 74.F
 Dolere non facit caput uinum album. de dissol. cont. Sp. 74.F
 Dolentibus caput urina liuida augmentū significat. de dynam. Sp. 34.G
 Dolentibus caput urina existente rufa, si sanguis de naribus fluxerit, hu-
 ius doloris fiet solutio. de dynamidijs. Sp. 34.G
 quando Doleat homo. 8°. de decret. Hipp. 1°. 275.C
 Dolent sepe ore, dentibus, gutture, capite homines concepti in tribus ho-
 ris sanguinis. de spermate. Sp. 37.B
 Dolēt cōcepto i horis bilis genua, crura, pedes, & ossa. de sper. Sp. 37.C
 Dolēs puella in renibus & matrice unde naturaliter sit. de sper. Sp. 38.G
 Dolent in propria actione partes inflammatae. 5°. de loc. af. 4°. 32.B
 ad Dolentes partes materia tendit. 2°. de dif. feb. 3°. 41.A/ 1°. de simpli.
 medicam. facult. 5°. 6.D
 Dolentia trahunt ad se humores. de ren. af. dign. & med. 7°. 193.G
 Dolentes mediocriter, refugiunt præsidia & medicamenta. quo modo

morbum simul. Isag. 61.E
 Dolentibus oculis quæ agenda. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196.D
 Dolentibus articulis raphanus prodest. de simp. med. Sp. 89.G
 Dolētes phlegmone aures mitigat succus centaureæ. de uir. cent. Sp. 93.C
 Dolens pars dura renitens in tumorem eleuata quo modo fiat, & cure-
 tur. de sect. Isag. 16.D
 Dolentem partem non putrescentem oleo calente perfunde in contusio-
 nibus neruorum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229.A
 Dolentis quadragenarij ob mordentes succos in tunicis intestinorum im-
 pactos, casus. 12°. meth. med. 7°. 78.G
 Dolentis sitibundi casus. 12°. meth. med. 7°. 79.A
 DOLIACHAE succus ad quid utilis. de dynamid. Sp. 30.G
 DOLICHON uocat Græci cursū cōtinuatū. 2°. de san. tu. 2°. 74.H
 DOLICHI in quo genere sint. 1°. de alimen. facul. 2°. 15.B
 Dolichorum figura in Caria. 1°. de alimen. fac. 2°. 15.C
 Dolichi uidentur esse cicercule & phaseli ex dictis Hippocratis in libro
 de dieta. 1°. de alimen. fac. 2°. 15.B
 Dolichi apud Dioclem sunt phaseli. 1°. de alim. fac. 2°. 15.B
 Dolichi meliores cicerculis. de bon. & uitio succ. 2°. 37.D
 Dolichi deteriores faba, piso, & lentibus. de bon. & uitio succ. 2°. 37.D
 Dolichi deteriores fabis. de atten. uic. 2°. 45.A
 Dolichi minus suauis quā pisa. 1°. de alim. fac. 2°. 15.B
 cum Dolichis Dioclis eandem facultatem habent phaseoli, & siliquæ.
 1°. de alimen. fac. 2°. 15.B
 in Dolichis quid sit fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 16.C
 Dolichi habent siliquas. 1°. de alim. fac. 2°. 15.A
 Dolichi totus fructus simpliciter siliqua. 1°. de alim. fac. 2°. 15.A
 Dolichi fructus cum siliqua estur dum uirescit. 2°. de alim. fac. 2°. 15.C
 Dolichi statu carent. 1°. de alim. fac. 2°. 15.B
 Dolichi ob humiditatem non reponuntur, quia corrumpuntur. 1°. de ali-
 mentorum facult. 2°. 15.C
 Dolichi quo modo seruentur. 1°. de alim. fac. 2°. 15.C
 Dolichos quo modo exptus est Galeni pater. de bon. & uit. succ. 2°. 36.G
 DOLIA solo corio, & cuneis obstructa, uinum ita diu non seruant. in
 6°. de morbis uulgaribus, com. 4°. 3°. 183.A
 Dolia picata, & gypsata, uina syncera diutius seruant. in 6°. de morbis
 uulgaribus, com. 4°. 3°. 183.A
 Dolia musto inflata rumpuntur tensionis uiolentia. de mult. 3°. 79.D
 Dolia, & utres rumpuntur in mustis ob spiritus copiam. in 1°. de morbis
 uulgaribus, com. 1°. 3°. 104.G
 Dolij meminit. 1°. de nat. fac. 1°. 296.E
 DOLOR quid. 2°. de locis affectis. 4°. 8.G
 Dolorum nomina apud Archigenem. 2°. de loc. af. 4°. 9.H
 Dolores non habent nomen in omnibus membris. de sympt. dif. 3°. 11.F
 Dolor significatur nomine πόνου. i. laboris. com. 4°. aph. 32°. Ex. 30.H
 Dolor est labor proprie dictus. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 123.F
 Dolor, accipitur quandoq; pro dispositione faciente dolorem. commenta-
 rio 2°. aphorif. 6°. Ex. 11.G
 Dolor est symptoma. 3°. meth. med. 7°. 22.E
 Dolor numeratur inter casus. com. 2°. apho. 30°. Ex. 16.H
 Dolores & casus omnes quando boni, & quando non boni consideran-
 dum. 1°. de crisi. 4°. 128.B
 Dolor accidens in differentibus locis distinguit partes male affectas. com
 ment. 4°. apho. 75°. Ex. 36.B
 à Doloribus affectiones distinguit. 3°. de compo. med. sec. loc. 5°. 143.D
 Dolor exigit sensum. 1°. de elem. 1°. 3.A
 Dolor est res euidens sensui. 1°. de elemen. 1°. 3.G
 Doloris fons & radix est sensus. 1°. de elem. 1°. 3.H
 Dolor contingit omnibus sensibus, non tamen pari euidencia. 1°. de sym-
 ptom. caus. 3°. 16.F
 Dolores maximi contingunt sensui tactus. de sympt. dif. 3°. 11.E
 Dolor, & delectatio euidencia sunt, in tactu & gustu, postea in odoratu,
 postea in auditu. 1°. de sympt. caus. 2°. 16.F
 Dolor est in partibus sensibilibus. 12°. meth. med. 7°. 78.C
 Dolores magis sentiunt corpora sensibilia. in 6°. de morbis uulgaribus,
 commentario 1°. 3°. 153.E
 Dolorem nunquam sentiret homo, si unum esset. de const. art. Isa. 38.B
 Dolores aur magis sentiantur nocte, q̄ interdiu. de mot. man. Sp. 69.F
 Dolorum diuersitates. 3°. de loc. af. 4°. 19.B
 Dolorum differentia multa. quo modo morb. sim. Isa. 61.F
 Dolorum sensus diuersi. 2°. de locis af. 4°. 12.E/F
 Dolorum differentia penes multitudinem, aut crassitudinem, aut motum
 aut

aut potentiam rei facientis dolorem. 2°. de locis affectis. 4°. 9. E
 Doloris species pungitius, tendens, torpidus, grauis, stipulans, feriens,
 continuus, intermissus, equalis, inaequalis. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Dolorem quo modo faciant quassantia, tendentia, pungentia, & diuiden-
 tia. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. G
 Dolor dulcis dici non potest. 2°. de loc. aff. 4°. 10. A
 Dolor fixus, qui. 2°. de locis affectis. 4°. 11. A
 Dolores ut palus fixus. 2°. de locis affectis. 4°. 9. E
 Dolor fixus quibus contingat partibus. 2°. de locis affectis. 4°. 11. B
 Dolores fixi in aliqua parte ob quid. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. F
 Dolorificus sensus, grauis, & tristis, idem. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. H
 Dolor grauis, qui ab Hippocrate nominetur. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 Dolores graues quid significant. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C
 Dolores griphomeni, qui. in 1°. progn. com. 3°. 4°. 180. B
 Dolor holcimos, id est tractorius, hoc nomen non est in usu apud Græcos.
 2°. de locis affectis. 4°. 12. A
 Dolor lacerans, qui. 2°. de locis affectis. 2°. 12. A
 Dolor laxus nullus, & qui sit. 2°. de locis affectis. 4°. 11. E
 Dolores laxi, id est sine phlegmone & tensione. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, comment. 3°. 3°. 178. A
 Dolores magni tactus quo modo fiant. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. G
 de Doloribus non proprie, sed de acerbis humoribus dicitur morderi. de
 uict. rat. in morbis acutis. com. 4°. 7°. 144. F
 Dolor mordax ex quo fiat. 2°. de locis affectis. 4°. 9. G
 Dolor cum mordacitate quid significet. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 137. C
 Dolores noti. 2°. de locis affectis. 4°. 12. G
 Dolor aliquis prae se fert speciem ponderis. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Dolor ex mole & grauitate quo modo curetur. 12°. meth. med. 7°. 79. C
 Dolores profundi, qui. 2°. de locis affectis. 4°. 11. A
 Dolorem quendam significat pulsus. 2°. de locis affectis. 4°. 8. H
 Dolor pulsatis qui appellandus. de mult. 3°. 79. A
 Dolor pulsatiuus. 2°. de locis affectis. 4°. 9. A
 Dolor pulsatiuus est in inflammatione. 2°. de locis affectis. 4°. 9. H
 Dolor pulsatorius ingentiū inflammationū accens. 2°. de loc. affe. 4°. 10. E
 Dolores cum pulsu quid significant. 2°. de comp. med. sec. loc. 2°. 137. C
 Dolores quidam fiunt ac si patiens acu pungatur. 2°. de loc. af. 4°. 12. E
 Dolor punctorius qualis. 2°. de locis af. 4°. 9. G
 Dolor punctorius, qui, & unde sit. 2°. de loc. af. 4°. 11. H
 Dolor stupidus non est species doloris. 2°. de locis af. 4°. 8. E
 Dolor tensionis, qui. 2°. de locis af. 4°. 9. C
 Dolores cum tensione quid significant. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 137. C
 Dolores tensiui à nimis exercitationibus. 2°. de locis af. 4°. 11. D
 Dolor extensiui in quibus partibus. 2°. de locis af. 4°. 9. B
 Dolores qdā fiunt ac si patiens cerebro pforet. 2°. de lo. af. 9. E/ 4°. 12. E
 Dolor turgidus, qui. 2°. de loc. af. 4°. 19. E
 Dolores Vlcerosi, qui. 2°. de loc. af. 4°. 11. F
 Dolores ulcerosi à nimis exercitationibus. 2°. de locis af. 4°. 11. D
 Dolorum complicatorum diuersitas. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C
 Dolorum proprietates omnino dici non potest. 2°. de locis af. 4°. 12. F
 Dolorum singulorum species conscribere nemo potest, nisi ipsemet passus
 fuerit. 2°. de locis af. 4°. 10. B
 Doloris sūmo uanus nisi ex his quæ cognoscūt ægri. 2°. de lo. af. 4°. 12. F
 Dolor quo modo, & quando, & quibus fiat. 2°. de sympt. caus. 3°. 22. A
 Dolor quando fit. de ineq. intemp. 3°. 43. G
 Dolor ubi fiat, & quo modo. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 116. B
 Dolor causa communi quo modo fiat. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. F
 Dolores secundum Hippocratem quomodo fiant. 1°. de sympt. cau. 16. G/
 de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 54. E
 Doloris carentiam sanat corpora hñt. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 112. C
 Dolores et accessiones diebus paribus. in 3°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 150. F/H
 Dolor quibus fiat. 13°. methodi medendi. 7°. 81. H
 Dolor ubi sit, quid considerandum. 12°. meth. med. 7°. 78. F
 Dolor ex duobus cognoscitur spē, et uehemētia. cō. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Doloris magnitudo quo modo cognoscatur. quo modo morb. Isag. 61. F
 Doloris uehementia in quo consistat. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Dolor ex quantitate, & qualitate fit. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. E
 Dolor ex quantitate, & qualitate iudicatur. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
 Doloris magnitudo quo modo curanda, & à quibus augeatur dolor.
 commentario 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 Dolor tanto leuior, quāto quis lenius ipsum fert. quo mō morb. Isag. 61. E
 Dolor qui pulsum uariet. de puls. ad tir. 4°. 44. H
 Doloris pulsus, qui. de puls. ad tiro. 44. H/4°. de cau. pu. 4°. 100. A

Dolorum in parte prædita sensu pulsus. de puls. ad tir. 4°. 45. B
 Dolores qualem faciant respirationem. 2°. de dif. resp. 3°. 65. E
 ex Doloribus inaequalitas respirationis. 1°. de dif. resp. 3°. 61. E
 Dolorum propria respiratio parua & densa. de dif. resp. 3°. 62. G
 Dolor & delirium quando iunguntur, qualem faciunt respirationem.
 2°. de dif. resp. 3°. 65. E
 Dolor in organis quam respirationem faciat. 1°. de diff. resp. 3°. 61. G
 Dolor cum ardore in aliquo respiratorio organo existens, quam respira-
 tionem efficiat. 1°. de dif. resp. 3°. 59. A
 Dolor in aliquo organo respiratorio existens, quam respirationem ipse
 per se faciat. 1°. de dif. resp. 3°. 59. A
 Dolorem cum periculo nunciat urina alba, & turbulenta, & non compo-
 sita in synocha. de dynamidijs. Sp. 34. F
 Dolor quibus causis fiat. in 1°. de morbis uulgar. com. 1°. 3°. 104. H/12°.
 methodi medendi. 78. D/de ocul. 7°. 189. H
 ad Doloris causas inueniendas methodo procedit. 12°. met. me. 7°. 78. C
 Doloris causas plures, collige. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. E
 Doloris sex causæ. de ocul. 7°. 189. H
 Doloris causæ. 4°. de locis af. 4°. 27. D
 Dolores quæ faciant. de uict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 124. A
 Dolorem faciunt res præter naturam. de palp. trem. conuuls. 3°. 54. D
 Dolorum causa generalis solutio continuitatis & intemperies. 3°. de com-
 posi. medic. secundum loc. 5°. 141. G
 Doloris primæ duæ species, alteratio & solutio continui. 2°. de locis af-
 fectis. 4°. 9. C/D
 Dolores aut ab extensione partium, aut à calido & frigido. de natura hu-
 mana, comment. 1°. 1°. 28. H
 Dolor fit à calore, & à frigidityte uehementi, & à solutione continui.
 12°. methodi medendi. 7°. 78. E
 Dolor exigit alterationem. 1°. de elem. 1°. 3. A
 Dolor à subita alteratione. ars med. Isag. 77. C
 Dolor fit à uehementi alteratione. 7°. de decret. 1°. 271. H
 Dolor sentitur cum mutantur corpora ad non naturalem habitum, &
 cum redeunt ad naturalem. 12°. meth. med. 7°. 78. D
 Dolorem non facit alteratio quæ sensim fit, sed quæ uiolenter. 12°. me-
 thodi medendi. 7°. 78. D
 Dolorem faciens transmutatio, duplex. de uict. rat. in morbis acutis, com-
 mentario 2°. 7°. 116. B
 Dolor fit ob malam qualitatem. 7°. de decre. Hippo. 1°. 271. H/ de fractu-
 ris, commentario 3°. 7°. 246. E
 Dolor ex sectione, & mala qualitate. de const. art. Isag. 38. A
 Dolor ab intemperie. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. F
 Doloris causa temperies inaequalis. 2°. de sympt. caus. 22. A/ de ineq.
 intemp. 3°. 44. F/2°. de locis af. 4°. 9. C
 sine Dolore est equalis intemperies. 2°. de sympt. caus. 3°. 22. A
 Dolor à calido, frigido, humido, & sicco. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 Dolorem facit intemperies frigida, & calida. in 1°. de morbis uulgari-
 bus, comment. 1°. 3°. 104. H
 Dolorem quo modo faciat frigidum. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. G
 Dolorem quo modo habeat rigor. de palp. trem. cōuuls. & rig. 3°. 54. G
 Dolores antiqui, frigidi: noui, calidi. in 6°. de mor. uulg. cō. 1°. 3°. 156. D/
 comment. 2°. aph. 20°. Ex. 11. G
 Dolor qui est ex frigida aqua, ære, & niue, statim abit his remotis. 2°.
 de locis affectis. 4°. 14. D/E
 Dolor, & frigore constricta membra uinum resumat, & reficit. de sim-
 plic. medicament. Sp. 92. B
 Dolori ex frigore interno oleo succurritur calido ingesto, anetho etiam
 addito. 2°. de simpl. med. facult. 5°. 12. C
 Dolor insuppurabilis fit à frigido. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. A
 ad Dolores frigidos. de med. exper. 105. G/de curat. lap. Sp. 112. F
 Dolorem frigidum auferens electuarium. de med. exper. Sp. 107. D
 sine Dolore multiaffectus frigidi sunt, ubi equaliter particulas occupa-
 rint. 2°. de sympt. caus. 3°. 22. A
 Dolor ex qualitate calida, & frigida. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. E
 Dolor excitatur à calidissimis. ars med. Isag. 70. G
 Dolorem non faciunt calidū mediocre & humidum. ars med. Isag. 70. G
 Dolor ex qualitate quibus curetur. 13°. meth. med. 7°. 82. D
 Dolores ex intemperie cum mordicatione quibus sanentur. 2°. de simpli.
 medicam. facult. 5°. 12. D
 Dolor ex siccitate an curabilis. 12°. meth. med. 7°. 80. B
 Dolor phrenitidis ex siccitate, letalis. 12°. meth. med. 7°. 80. B
 Doloris ex siccitate curatio. 12°. meth. med. 7°. 80. B
 Dolor

Dolor à solutione continui ars med. Is. 67. C/de frac. com. 3°. 7^a. 246. E
 Dolorē oēm effc solonem cōtinui cur dici possit. de frac. cō. 3°. 7^a. 246. E
 Dolores ex intemperantia, & cacochymia distinguendi. 2°. de simplic. medicam. facult. 5^a. 12. C
 Dolorem quomodo faciat repletio. in 6^m. de morb. uulg. cō. 6°. 3^a. 196. F
 Dolores à plenitudine, quales. 3°. de locis affectis. 4^a. 20. F
 Dolor ex uno humore. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 30. E
 Dolor ex nimio humore quo modo curetur. de ocu. 7^a. 189. H
 Dolor non est uehemens in crassis et glutinosis succis, modo soli sint. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. C
 Dolores grauiissimi ex grassis, & glutinosis succis cum spiritu halituoso. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. C
 Dolor ex crassis & glutinosis humoribus quomodo curandus. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. C
 Dolor ab humoribus frigidis crassis quomodo curetur. de ocul. 7^a. 190. A
 Dolores facit uitreus humor. 1°. de locis affectis. 4^a. 4. B
 Dolores quos faciat uitreus humor. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 168. E
 Dolores uehementissimos parit humor uitreus. 12°. meth. med. 7^a. 80. A
 Doloris speciem eandem non faciunt humor mordax et humor plurimus. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. D
 in Doloribus quo mō humores calidi cognoscantur. 3°. de lo. af. 4^a. 20. F
 quos Dolores faciunt humores tenues, & acres, & quo modo faciunt conuulsionem. 12°. methodi medendi. 7^a. 80. A
 Dolor ex bilioso excremento mordax. 3°. de locis affectis. 4^a. 20. F
 Dolor ex humore mordente quo modo curetur. 12°. meth. med. 7^a. 79. C
 Dolores maligni à uenenis. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a. 196. G
 Dolor ex punctura & morsu aialis quo curetur. 13°. meth. me. 7^a. 82. C
 Dolor à rebus tangentibus. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. C
 Dolores ac febres accidunt magis dum pus conficitur, quam iam confecto. com. 2°. aph. 47°. Ex. 18. H
 Dolor à motu. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. C
 Dolor in quibus dispositionibus comitatur uehementes motus. 4°. de locis affectis. 4^a. 27. C
 de Doloribus ex itinere. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 144. H
 Dolores consuetos irritat allium. de uict. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 145. C
 Dolores maximi quo modo fiant inter dormiendum contorquendo subitō partes. in 3^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 149. F
 Dolorem quo modo faciat acris humor. 1°. de sympt. caus. 3^a. 16. G
 Dolor ex humoribus calidis quo modo curetur. de ocu. 7^a. 190. A
 Dolorem parit uehemētem sanguis, quibus i locis uniuersim est collectus. 2°. de arte curat. ad Glauc. com. 2°. 7^a. 100. H
 Dolor ex sanguinis abundantia quo mō sanetur. 12°. meth. med. 7^a. 79. B
 in Dolorē ex sāguinis abūdātia sanguis mittēdus. 12°. meth. me. 7^a. 79. B
 Dolorē acuto existente, cur plus sanguinis euacuandum. de uict. ratio. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 143. G
 Dolorē maximum qñ excitat flatus. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. F
 Dolores quo modo ex flatu fiant. 2°. de comp. med. secun. loc. 5^a. 135. G/ com. 4°. aphorif. 11°. Ex. 28. D
 Dolor acerbissimus ex flatu concluso. de mult. 3^a. 79. D
 in Dolorē ex flatu & humore, oleo in quo ruta cocta sit, utitur pro clysteri Galenus. 12°. meth. med. 7^a. 80. A
 Dolor ex flatuoso spū quo mō curetur. 12°. meth. me. 79. B/ 13°. 7^a. 82. B
 Dolor ex spiritu flatuoso cucurbitula curatur cum flamma copiosa. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. H
 Dolor ex flatu qbus clysteribus curetur. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. G
 Dolor ex uentositate crassa quo modo curetur. de ocu. 7^a. 189. H
 Dolores ab infarctu aut crassitie crudorum spirituum curat aristolochia rotunda. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. E
 Dolorem inferrent ficus, nisi cito descenderent. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. D
 Dolor facit symptomata similia timori. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. E
 Dolores qui mentis perturbationē signant. in 1^m. prorrh. cō. 1°. 4^a. 168. D
 Dolorē animi ex librorum amissione qui mortuus. 2°. de composit. medica. per genera. 5^a. 218. B
 Dolorē q affectus faciāt. 4°. de loc. af. 4^a. 27. D/ cō. 2°. aph. 6°. Ex. 11. G
 Dolorem afferentes morbos in ulcerum genere constitui, probabile est. de fracturis, commentario. 3°. 7^a. 246. E
 Dolor in febribus. de ineq. intemp. 3^a. 44. B
 Dolor unde fiat in febribus, & à quo. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. A
 Dolorē caret hectica. de ineq. intemp. 3^a. 44. B
 sine Dolorē cur sint febres hectica. 2°. de sympt. caus. 3^a. 22. A
 Dolorem, laborem, grauedinem, siue mortem in synocha significat urina crocea, & spissa. de dynamidijs. Sp. 34. E

Dolorem concitant & exasperant metallica & acetum. 3°. de composit. medic. per genera. 5^a. 232. G.
 Dolor auget halitus fuliginosus. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
 Doloris cuiuscunq; quid commune. in progn. com. 2°. 4^a. 206. A
 quo modo Dolorē affligamur, ubi nihil triste nobis extrinsecus appropinquat. 12°. meth. med. 7^a. 78. E
 Dolor est sicut inimicus, & non sedandus solum, sed auferendus. de cura lap. Sp. 111. G
 Dolor quid mali faciat. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 212. D
 Dolor amouet à coitu. de acre, aq. & loc. 2^a. 6. A
 Dolor facit contrahi uires ad se. in prognost. com. 2°. 4^a. 198. H
 Dolor uires exoluit. in prognost. com. 1°. 4^a. 196. D/ 12°. methodi med. 74. G/ de uict. rat. in morb. acutis, com. 3°. 7^a. 130. E
 ex Doloribus longis, & uehementibus uis uitalis prosternitur. 4°. de presag. ex puls. 4^a. 121. G
 Doloris causa contristat uim expultricem. 13°. metho. med. 7^a. 80. G
 ex Dolorum uehementia ueniunt dissolutiones. 1°. de arte curatiua ad Glauc. 7^a. 98. G
 Dolor unius partis facit animi deliquium & perfrigerationem. 2°. de symptomat. caus. 3^a. 23. F
 in Dolorē uehementi quo modo mori contingat. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. B
 cum Dolorē moriuntur quibus aphonie ex dolore. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 72. D
 Dolorē præcedente fit sanguinis eiectione p erosionē. 5°. de lo. af. 4^a. 32. E
 Dolores signa indicatiua crisi. 1°. de crisi. 4^a. 128. E
 Dolor ē signū abscessus futuri aliqua i parte. cō. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Dolor si fuerit in aliqua parte ante morbum, hic morbus firmatur. commentario 4°. aph. 33°. Ex. 31. A
 ex Dolorē in cognitionem uenimus ad quas partes natura expellat superfluitates. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. H
 Dolor excitatur quandoq; natura sanguinem & spiritum ad partem aliquam transmittente. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 Dolor sanguinem ad se trahit, & facit inflammationem sine plenitudine. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 17. G
 Dolor omnis mouet fluctiones. ars med. Is. 78. G/ de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 138. A
 Dolor & caliditas fluxionum sunt cause. 2°. de diff. febr. 3^a. 41. B/ 13°. methodi medendi. 7^a. 81. C
 Dolor perficitur fluxione decumbente. com. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Dolor super omnia incitat sanguinis profluuium & phlegmonem. 5°. methodi medendi. 7^a. 31. A
 Dolor phlegmones causa. 13°. methodi medendi. 7^a. 80. G
 ex Dolorē oriuntur inflammationes. de frac. com. 3°. 7^a. 244. H
 cur Dolor in definitione inflammationis ponatur. de tum. præ. 3^a. 84. A
 Dolor cur in parte inflammata. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. F
 Dolorem quo modo faciat phlegmone. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. H
 Dolor omnis si inueteret & præcipue ex collisione & compressione, est causa inflammationis. de fracturis, commentario 1°. 7^a. 227. H
 Dolor duplex percipitur dilatatis arterijs in musculo inflammato, et quo modo. 2°. de loc. affect. 4^a. 8. H
 cū Dolorē sensibilis motus arteriarū in inflammationibus. de tu. 3^a. 84. A
 Dolorem infert arteriarum dilatio in musculis intercostalibus inflammatis. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. A
 Dolorifica dispositio tristē affert sensum laborantibus ex motu arteriarum. comment. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 cū Dolorē si inflammatio adsit, quid agēdū. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. G
 Dolor uehemens inflammatis partibus duobus modis sentitur, & quo modo. 2°. de locis affectis. 4^a. 8. G
 Dolor membranarum hæmodie, id est stuporis dentium, non habet aliud simile. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. H
 Dolorum quo genere afficiantur membranæ. 2°. de crisi. 4^a. 137. E
 Dolor membranarū pūctōi filis, et quo mō. de cur. ra. p sang. mis. 6^a. 21. F
 Dolorem pungitiuum habet membranosa substantia. de cōst. art. Is. 40. D
 Dolores membranæ non sunt inæquales. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. B
 Dolores in latitudinem membranarum accidunt. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. B
 Doloris diuersitatem facit membrana os pertingens & non pertingens. 2°. de locis affectis. 4^a. 11. C
 Dolores quos faciant membranæ supra cutim, & quos membranæ in media carne. 2°. de locis affectis. 4^a. 11. C
 Dolores membranarum ad ossa pertingentium. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. D
 in Dolorē omni à calida & spirituosā substantia facto, & maxime in membranarum, arteriarum capitis secunda. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 21. F
 Dolor extremarum

Dolor extremarum partium fomentis ex aqua tollitur. in 6^m. de morbis uulga. com. 6°. 3^a. 196. A
 Dolor circa unguium radicem. 1°. de in. eq. intemp. 3^a. 44. F
 Dolor fit cum calefiunt manus frigidae. 12°. meth. med. 7^a. 78. D
 Dolor calefacientium manus frigidas maxime in unguium radice. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. D
 Dolores arteriarum & uenarū, qui. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. E
 Dolores maxime fiunt in nervosis partibus. cō. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Dolores distendentes in nervis. 2°. de loc. aff. 4^a. 10. H
 Doloribus nimis contracta uitia nervorū castorium climat. de simplici- bus medicaminibus. Sp. 81. H
 ad Dolorem omnem in nervis utero & coxendicibus. 7°. de compositio- ne medicamentorum sec. loc. 5^a. 185. C
 ad Dolorem uel durities nervorum facit cucumer erraticus. de simpli- cibus medicaminibus. Sp. 83. A
 ad Dolores nervorū & musculorum. 5°. de cōp. med. per ge. 5^a. 258. G
 ex Dolor nervorum defectus animi quo modo curandus. 1°. de arte cu- ratiua ad Glauconem. 7^a. 99. G
 ex Dolor tendonium defectus animi quo modo curandus. 1°. de arte cu- ratiua ad Glauconem. 7^a. 99. G
 Dolorificas musculorū dispōnes enumerat. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. F/G
 Dolores ossium, ostocopi græce dicti. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. E
 Dolor Capitis parvus non est ægritudo. de const. art. Ifa. 42. D
 Dolor capitis quicūq; sit, lōge minor quā colli, aut auris, aut oculi, aut dentis dolor. 2°. de comp. me. se. loc. 5^a. 134. H
 Dolor turgidus in hemicrania & cephalæa. 2°. de loc. aff. 4^a. 10. E
 Dolor capitis ob uarias cōtigit cās. de uic. rat. i mor. ac. c. 4°. 7^a. 150. E
 Dolores capitis qui cibi faciant. de dis. cont. Sp. 74. F
 Dolorem capitis faciunt odores calidi. 3°. de lo. af. 4^a. 20. F
 Dolor capitis quo modo aquæ potu qñq; inducatur. de uinis. Sp. 76. C
 Dolores capitis generat fumositas bilis à stomacho ascendens in caput. de spermate. Sp. 36. H
 Dolores in supficie capitis qd significet. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 137. C
 Dolores profundi capitis quid significet. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 137. C
 Dolores capitis qui cum febre. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 137. C
 Dolor capitis quando iam adesse aut mox affuturū significetur. quæstia in Hippocratem. Sp. 113. B
 in Dolor capitis ex plaga quæ intentio pro curatione. 2°. de composit. medi. secun. locos. 5^a. 133. G
 i Dolor capitis uini cuitandū. 1°. de arte cura. ad Glau. 95. F/7^a. 99. A
 Dolorem capitis multoties sedat uini pauciferum propter eos qui fiunt in uentre humores. de uinis. Sp. 76. C
 Dolori capitis qui sit propter multam adustionem solis, uel uini meri po- tationem quō proffit succus centaureæ. de uir. cent. Sp. 93. B
 Dolores capitis mediocres quid auferat. præfag. exper. conf. Sp. 78. C
 ad Dolorem capitis decoctio agarici. de med. exper. Sp. 104. C
 Dolorem capitis sedat menta. de simp. me. Sp. 87. D
 Dolorem capitis psyllium sedat. de simp. med. Sp. 89. A
 Dolores capitis uetustiores dissoluimus sectionibus scarificationum. præ- sag. exper. confir. Sp. 78. C
 Dolores capitis moderatos tollit scarificatio crurum. de cucurbitulis, scarificatione. 6^a. 4. B
 Dolori capitis confert sectio uenæ frontis. de ana. uiuo. Sp. 55. A
 Dolori capitis confert sectio uenarum quæ sunt in angulis oculorum la- chrymalibus & temporum. de anat. uiu. Sp. 55. A
 in Dolor capitis quidam senex medicus quinquagenarius uenam inci- dit. 12°. meth. med. 7^a. 74. H
 ad Dolorem capitis chronicum theriaca. de med. exper. Sp. 106. H
 ad Dolorem capitis. secretorum. 97. C/de medic. exper. 107. F/de cura lapidis. Sp. 112. B/C
 Dolor in membranis capitis quo lunæ aspectu fiat. de decub. progno. ex math. scientia. Sp. 12. G
 Dolor i dura cerebri mēbrana quō fiat. de ijs q̄ i med. fi. c. 3°. 7^a. 222. F
 Dolores intra caluariam cur ad oculorum usq; radices procedāt. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. C
 Dolor in fronte conceptis in bilis horis. de sperm. Sp. 37. C
 ad Dolorem frontis. secretorum. Sp. 102. F
 Dolor quo modo in uisu. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. B
 quantū ad uisum Dolor in Oculis minus euidenter quā in cæteris sensi- bus. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. F
 Dolorem quot modis patiantur oculi, & quō curetur. de ocu. 7^a. 190. A
 Dolor in oculo quando magnus. de ocu. 7^a. 187. B.

Dolores oculorū quibus fieri pñt, & quō tollunt. 13°. met. me. 7^a. 86. B
 in Dolor oculorū febris declinatio non expectanda, pro secāda uena, sed doloris magnitudo inspicienda. de cur. ra. p san. miss. 6^a. 21. C
 Dolor oculorū quō uini potione sanatur. de ocu. 7^a. 190. B
 Dolor circa oculos quibus tollatur. 4°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 151. H
 in Doloribus oculorum quæ uena secāda. præfag. exper. conf. Sp. 78. B
 Dolores oculorum mitigat succus centaureæ. de uirt. cen. Sp. 93. C
 Doloribus oculorū prodest lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 ad Dolores oculorum. 4°. de compositione medicamentorum secundum locos. 153. D/E/F/G/H/ 5^a. 154. C/D
 Dolorem oculorum sedans collyriū. 4°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 154. F
 ad Dolores oculorum. secretorum. Sp. 97. D
 Dolores oculorū grauissimos qbus Galenus sanauit. 3°. met. me. 7^a. 17. D
 Dolor ex serosis & saniosis humoribus in auribus. 3°. de compositione medicamen. secun. loc. 5^a. 140. F
 Dolor Aurium à pituita. de dyn. 19. G
 Dolorem auricularum mitigat opium. de simp. med. Sp. 88. B
 ad Dolorem auris. secretorum. Sp. 97. B/H
 Doloribus Gingiuarū cōfert sectio uenarū labiorū. de ana. uiuo. Sp. 55. B
 Doloris Dentium è pituita. de dyn. Sp. 19. G
 Dolori dentium quid succurrat. de dyn. Sp. 25. D
 quō Dolor sanetur dens dolens. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 161. G
 Dolorem dentium tollit asinus finus. de simp. med. Sp. 83. E
 Dolorē dentiū mitigat nasturtij succus auribus infusus. de dyn. Sp. 25. D
 ad Dolorē dentiū. de dyn. 25. D/35. G/secr. 97. B/de cur. lap. Sp. 112. H
 cū Dolor pauco Asperæ arteriæ ulcera. 4°. de loc. af. 4^a. 28. B
 Dolores Septo superiores indigent prius sanguinis missione, q̄ euacua- tione. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. B
 in Dolorē Ventris superioris, oleum simplex datur bibendū, uel ex aqua temperatū, ut uomitus fiat. in 6^m. de mor. uul. c. 6°. 3^a. 196. D
 Dolor nō ita grauitur uexat Thoracem ob motus uelocitatē, sicut ob di- latationis magnitudinem. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. H
 Dolores thoracis & pulmonis, quales. 4°. de lo. aff. 4^a. 25. H
 Dolor circa thoracem & pulmonē, qui non deserit adhibitis præsijs, quid significet. in progn. com. 2°. 4^a. 203. D
 ad Dolores thoracis præcordiorum & stomachi. 7°. de compositione medicamen. per genera. 5^a. 266. G
 ad Dolores oēs pectoris inueteratos. 2°. de antido. 5^a. 113. D
 Doloribus uentris uexantur concepti in bilis horis. de sperm. Sp. 37. C
 Dolores maxime infert stomacho scāmonium. de dyn. Sp. 20. H
 Dolor in uentriculo augetur febre. 8°. metho. med. 7^a. 53. B
 Dolorem stomachi multum in scēmina significat urina asterica. de dy- namidijs. Sp. 35. D
 in Doloribus magnis solet ad uentriculum fluere biliosa superfluitas. cō- men. 6°. aph. 50°. Ex. 52. F
 à Dolorē diuturno uentris suppuratio. com. 7°. apho. 22°. Ex. 55. E
 in Dolorē forti uentris, partium extremarum frigiditas, malū, & qui- bus causis fiat. cō. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 ad Dolorem uentris, & renum propter frigidos humores chamæmelum puluerizatam, et malaxatā cū melle. de med. exper. Sp. 106. D
 ad Dolorē stomachi mastichēda dabat Achaafos. de me. exp. Sp. 106. D
 in Dolorē uentriculi odoratum aliquod & adstringens superponimus post uomitum. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 196. D
 ad Dolorē stōachi ex frigiditate facit triphera magna. d dyn. Sp. 26. D
 ad Dolorem stomachi. secretorum. 98. E/ Sp. 99. G
 ad Dolorem stomachi sclerosmon faciens. de dyn. Sp. 28. D
 ad Dolorem stomachi & rugitum. de dyn. Sp. 26. H
 ad Dolorem stomachi, & uentris remedium. de dyn. Sp. 26. H
 ad Dolorē, et concussionē stomachi cū uētris dolore. de dyn. Sp. 27. A
 ad Dolorem stomachi & renum. secretorum. Sp. 99. E
 ad Dolorem uentris. de dyn. Sp. 27. G
 Dolor Galeni in uentre ubi fuerit, & qualis. 2°. de loc. af. 4^a. 9. D
 Dolores laterum alij à pleuritide. 5°. de lo. aff. 4^a. 31. D
 Dolor lateris pungitiuus, & pulsus asperitas cum tensione, pleuritim in dicat. de subfi. empi. Ifa. 32. B
 Dolores qui sunt in lateribus, et pectoribus, atq; alijs partibus, an multū differant perdiscendum. cō. 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
 Dolor lateris ut est uariius, ita uariat curationē. c. 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
 Dolor rarus in lateribus quō progignat. in 1^m. prrhe. cō. 1°. 4^a. 166. D
 Dolores laterum ἀπὸ τῆς σπλῆνός, qui. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 105. A
 Dolorem laterum, & aliqñ renum in masculis siue foeminis ostendit uri- na alba sine febris. de dyn. Sp. 35. D
 u Doloris

- Doloris lateris. & sitis in melancholia curatio. de dynam. Sp. 24. E
Dolores circa latera recētes tollit scarificatio crurū. de cu. sca. 6^a. 4. B
Doloris duorum laterum meminit. secretorum. Sp. 100. G
ad Dolorem duorum laterum. secretorum. 98. F/ Sp. 99. H
à Dolore lateris ministrum Dei liberauit, arteria in summa manu incisa. de cur. ra. per san. miss. 6^a. 21. F
Doloris qđ genus patiatur pars i pleuritide affecta. 2°. de cri. 4^a. 137. C
Dolor cur in pleuritide. de const. artis. Isa. 40. D
Dolor punctorius est in laterali morbo. 2°. de lo. aff. 4^a. 9. H
Dolor in pleuritide cur sit pungitiuus. de const. art. Isa. 40. D
Dolor in pleuritide cur quandoque ad hypochondrium, quandoq; ad cka uiculam. de const. artis. Isa. 40. F
Dolor in notharum costarum loco non significat statim pleuritidem, & quando est iudicandus pleuriticus. 2°. de loc. affe. 4^a. 13. D
Dolores ad hypochondria sine uoce qui sudore non soluuntur, mali. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 176. H
Doloris lateralis distinctiones. aduersus Lycum. Ex. 62. G
Dolor lateris ex eius inflammatione interdū continuus: interdū per inter ualla, & tunc delirium indicat. in prorrh. com. 1°. 4^a. 166. D
Dolor lateris unde ortū habet. de uict. rat. in morb. acu. c. 2°. 7^a. 116. C
Dolor qđo augei in pleuritide. de uict. rat. in mor. acut. c. 2°. 7^a. 116. C
si Dolor circa costas sine pleuritide sit, densus & paruus sit spiritus. 3°. de difficultate respirationis. 3^a. 71. C
in Dolore fomenta ex sale calefacto, & lini semine crudo. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 104. G
Dolores leues ex fomēto ex milio sanātur. 2°. d. ar. cu. ad Gl. 7^a. 104. G
Dolorem non sedans scretatio, mala. in progn. com. 2°. 4^a. 203. B
Doloris lateris sedatio p missionē sanguinis, vel p medicamentū in pleuritide non est curatio symptomatis, sed morbi. 12°. meth. me. 7^a. 74. G
Dolor nō sentiū in peripneumonia, sed grauitas sola. d. uti. resp. Sp. 63. G
Dolor pulsatorius non potest contingere in peripneumonia, & laterali morbo. 2°. de loc. affe. 4^a. 9. A
Dolores pulmonis plures numerantur. 4°. de loc. affe. 4^a. 27. E
Doloris pulmonis meminit. secretorum. Sp. 100. G
fine Dolore pulmonis ulcera. 4°. de loc. affe. 4^a. 28. B
Dolores lumborum cur fiant in deiectionibus biliosis. in 1^m. prorrh. com. mentar. 1°. 4^a. 166. D
Dolores ex crapula & cibis, ad lumbos & coxam quandoque ueniunt. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 144. H
Dolores circa lumbos exitiales, qui. in prog. c. 2°. 4^a. 205. H
ad Dolorem lumborum. de dyn. 28. D/ de pass. mul. Sp. 96. A
Dolores si ad partes internas delabantur, facile perferuntur. in progn. comment. 3°. 4^a. 182. E
Dolores supra septū trāsuersum purgatione indigere per superiora significat, quicunq; uero inferiora molestant, per inferiora. com. 4°. aphorismo 19°. Ex. 29. B
à Dolore inter iecur & septum liberat arteria inter indicem & pollicem secta. de cur. ra. per san. miss. 6^a. 21. F
Dolor si i uētre inferiori, iacēdū. d. uictus rat. i mor. ac. cō. 4°. 7^a. 151. D
Dolor iecoris, renum, & uesicæ quibus neglectis fiat. de dyn. Sp. 19. H
Dolor i hepate quo lunæ aspectu fiat. de dec. pg. ex math. scien. Sp. 12. G
Dolor hepatis, lienis, & renum grauis. 2°. de loc. affe. 4^a. 12. C
Dolor grauis & acutus hepatis qđo cognoscat. c. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
Dolor hepatis quæ secū trahat in consensum. 2°. de loc. affe. 4^a. 12. C
ex Dolore loci deprehenditur obstructio iecoris, & lienis. quæ sita in Hippocratem. Sp. 113. C
ad Dolorem hepatis epithema. de dynamid. Sp. 26. D
Dolori hepatis ex calore confert triasandali. de dynamid. Sp. 26. E
Doloribus antiquis hepatis, & diaphragmatis admirabile iuuamentum est sectio arteriæ manus. de anat. uiu. Sp. 54. H
Dolori antiquo hepatis confert sectio arteriarum post aures. de anatomia uiuorum. Sp. 55. B
Doloribus hepatis cōfert saluatellæ sectio i dextra. de anat. ui. Sp. 54. H
ad Dolorem hepatis & stomachi. secretorum. Sp. 97. B
ad Dolorem hepatis, & splenis. secretorum. 98. F/ Sp. 100. H
Dolorosum minime est uiscus Splen. 2°. de diff. resp. 3^a. 67. F
Doloribus splenis cōfert sectio saluatellæ in sinistra. d. anat. ui. Sp. 54. H
Dolores cur debent sentiri ab intestinis. 5°. de usu par. 1^a. 145. E
Dolor intestinorū quo modo fiat. 1°. de loc. aff. 4^a. 4. B
Dolores intestinorum concitat bilis. de dynamid. Sp. 19. D
Dolores fortes circa uiscera & conuulsiones in febribus acutis, malum. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
- in Dolore uiscerū nihil est aptius phlebotomia. de cura icteri. Sp. 110. G
Dolor factus à frigido humore intercluso inter tunicas intestinorū. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. D
Dolore mitigat seuū iniectū in deiectionibus alui. 13°. meth. me. 7^a. 86. A
ex Dolore intestini laxi defectus animi quo modo curandus. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 99. G
Dolor crassi intestini qualis. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. E
Dolores crassorum intestinorum clysteribus sanantur. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 104. H
Dolores mitiores fiunt in intestinis tenuibus. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. G
Dolores tenuium intestinorum cito à philonio sanantur. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 104. H
Dolores intestinorum omnium uocantur colici, etiam si non sint in colo. 6°. de locis affectis. 4^a. 36. H
Dolores colici, qui. 2°. de loc. affe. 4^a. 9. E
Dolor coli sæpe per duos dies continuos uexauit. 2°. de sym. ca. 3^a. 23. F
Dolor coli talis, ut homo se interfecerit. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 134. H
ob Dolorem aliqui se necarunt. de symp. diff. 3^a. 11. E
in Dolore coli & lapidis, calida. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. E
in Dolore coli quæ per sedem imponenda. 12°. meth. med. 7^a. 78. G
Dolorem coli ruta sedat. de simp. med. Sp. 89. D
in Dolore quo, utatur Galenus oleo rutaceo. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. D
ad Dolorem colicum proprie facit seseli. de simp. med. Sp. 90. D
ad Dolores colicos. de rem. par. fac. 166. H/ 7^a. 167. H
quibus Dolore ilium accedēte hypochondria suspensa, murmurantia, ijs alui humectantur, nisi flatus erumpant, aut urinæ proueniat copia. de urinæ significatione ex Hippocrate. Sp. 78. H
ad Dolorem ilij potio probata. de dynamid. Sp. 28. B/ C/ D
ad dolorem ilij fomentum. de dynamid. Sp. 28. D
ad Dolorem ilij remedium. de dynamid. Sp. 28. C
ex Dolore ilei defectus animi quo curādus. 1°. de ar. cur. ad Gl. 7^a. 99. G
in Dolore intestinali deceptus Galenus, qui putauit esse dolorem renalem. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. E
ad Dolorem Brachiorum. de cura lap. Sp. 112. B
Dolore Scapularū in masculis significat urina asterica. de dyn. Sp. 35. D
Dolore Humerorum qui tenentur, uino iuuantur & oleo, si calidum ex unguento ponatur. de simp. med. Sp. 92. B
ad Dolorem Dorsi emplastrum. de cura lap. Sp. 112. G
Dolor grauis in Renē primus Hippocrates dixit. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. B
Dolores cur grauissimi in renibus. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 191. H
Dolor grauis & acutus renum quo modo cognoscatur. commentar. 6°. aphorismo 5°. Ex. 46. H
Dolores renum qđo fiant. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 155. D
Dolor renū contingit conceptis in horis melancholice. de sper. Sp. 37. D
Dolor in renibus fit ex superfluo bilis. de sper. Sp. 36. H
Dolorem renum, & indignationem in synocha significat urina colore alba constitutione tenuis cum nebulis non bonis. de dynam. Sp. 34. C
Dolorem renum, genu, coxæ, stomachi, ostendit urina clara superius, inferius nebulosa & subliuida. de dynam. Sp. 35. D
Dolorem renum inferius, capitis grauitatem superius, aurium & narium obturationem significat urina superius subnigra & plena, quæ inferius claritatem habuerit. de dynamid. Sp. 35. D
Dolorem renum & uesicæ, & capitis aliquantum significat urina alba & pinguedinosa uel iumentina. de dynam. Sp. 35. E
Doloris duorum renum meminit. secretorum. Sp. 100. H
in Dolore renum lotiones, quales. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 193. D
in Dolore renum cataplasma. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 194. B
in Dolore renum olea. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 193. H
in Dolore renum quando stupefacientibus uti debemus. de ren. affect. dign. & med. 7^a. 194. B
ad Dolorem renum clyster. de dynam. Sp. 27. G
ad Dolorem renum. de dynamidijs. 28. B/ secretorum. Sp. 97. B
ex Dolore inguinum si febris sit excitata, qui pulsus, & urina. de dynamidijs. Sp. 34. A
Dolores si pręgnanti fiant, abortum facit. com. 7°. aph. 23°. Ex. 55. H
ad Dolores & mensium retentionem. secretorum. Sp. 102. H
Dolor uehemens in ore matricis, qui, nisi cito occurratur, exulcerat. de pass. mul. Sp. 95. F
Doloris matricis meminit. secretorum. Sp. 100. H
ad Dolorem matricis electarium folij. de med. exper. Sp. 107. H
Dolori matricis cōfert electariū Aristolochiæ. de med. exp. Sp. 108. A
ad Dolorem matricis. de pass. mul. 95. H/ de med. exper. Sp. 108. A
ad Dolorem ma-

ad Dolorem matricis cum dormiunt cum uiro. de pass. mul. Sp. 95. H
 ad Dolorem matricis propter abstinenciam uiri. de pass. mul. Sp. 96. G
 ad Dolores omnes matricis post partum. de dyn. Sp. 29. H
 ad Dolorem mulieris post partum dat decoctio sgnathi. de me. ex. Sp. 106. F
 Dolorem uulue, & matricis, & febre significat urina mulieris iumen-
 torum similis. de dyn. Sp. 35. E
 Doloris uulue cura. de dyn. Sp. 35. E
 Doloribus, et tumoribus uulue butyrū pprie utile. de simp. me. Sp. 81. D
 ad Dolores pectinis uti uespa incidentes. de pass. mul. Sp. 95. G
 ad Dolorem pectinis dorsi, & uentris, & frontis. de pass. mul. Sp. 95. H
 Dolores intensissimi in uescicæ collo ob lapides. de ren. aff. dig. 7^a. 193. B
 Dolores uescicæ meminit. secretorum. Sp. 100. H
 Dolor si ad perinæum ac epigastrium incidat, si sanguine meiat & gru-
 mos, stranguriaq; affligatur, significat circa uescicam esse aegritudinem.
 de urinae signifi. ex Hipp. Sp. 78. H
 Dolorem uescicæ & renum mitigant radices glycyrrhizæ. de simplic.
 medicamen. Sp. 84. G
 ad Dolorem uescicæ. de dyn. 29. B/secretorum. Sp. 99. H
 Dolores potissimum timendi i lapide, & ipsis obuiadū. de cu. lap. Sp. 111. G
 Dolor lapidis & dolor coli difficulter distinguunt, & habent præsidia
 communia. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. F
 in Dolor lapidis uehementi quid agendum. de cura lap. Sp. 112. C
 in Dolor lapidis & coli, calida. 2°. de lo. affe. 4^a. 9. F
 in Dolor lapidis confert aqua ciceris. de cura lap. Sp. 111. H
 Dolorem lapidis per syrupos aufert. de cura lap. Sp. 111. H
 ad Dolorem lapidis. de cura lap. Sp. 112. B
 Dolorem pudendorum sedat omnium maxime pompholyx. 9°. de composi.
 med. secun. loc. 5^a. 205. D
 ad Dolorem Testiculorum. secretorum. Sp. 100. B
 Dolor in Veretro ex bilis superfluo. de spermate. Sp. 36. H
 ad Dolorem Ani. secretorum. Sp. 99. G
 in Dolor Scie & podagræ magnopere iuuat sectio ischiadicæ. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 54. H
 in Dolor Genuū cur oculi lachrymant. de na. et ord. cui. c. Sp. 42. D
 ad Dolorem genuum remedium. de dyn. Sp. 30. B
 ad Dolorem coxæ, et uentris in mulieribus. de pass. mul. Sp. 95. H
 Dolor dolor sanat in coxæ exustione. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 161. G
 Dolorem dolor soluit. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 161. D
 Doloribus duobus simul non eundem locum infestantibus, uehementior al-
 terum obscurat. com. 2°. aph. 46°. Ex. 18. G
 Dolores duo in eodē loco alter alterū auget. c. 2°. aph. 46°. Ex. 18. H
 Dolores Articulorum fiunt luna in & solis, saturno in tetragono. de de-
 cub. prog. ex math. scientia. Sp. 13. A
 Dolor podagrico, arthritico, aut alio non molestabitur, qui usus fuerit
 puluere cirico. de dyn. Sp. 30. B
 ex Dolor articulum defectus animi quo modo curandus. 1°. de arte
 curat. ad Glauconem. 7^a. 99. G
 ad Dolores articulum. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 265. B
 ad Dolorem arthriticum. de dyn. Sp. 31. D
 Doloribus podagricis, colicis, et id genus alijs egrotare turpe est uirum
 optima natura præditum. 5°. de san. tuen. 2^a. 88. H
 pro Dolor podagræ. de dyn. Sp. 30. B
 Dolori iuncturaru ex humore crasso amoniaci p̄fuit. de med. Sp. 104. C
 ad Dolores iuncturarum ex phlegmate uiscoso quo destruitur motus,
 medicamen Amoris regis. de med. exper. Sp. 108. E
 ad Dolorem iuncturarum. secretorū. 100. C/101. E/F/ Sp. 102. H
 ad Dolorem iuncturarū ualēs electariū gummi. de med. exp. Sp. 103. D
 Dolores artuum discutiunt uarices. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 197. F
 Dolor quando cessat. de inæqu. intemp. 3^a. 43. F
 Dolores occultari repente, malū. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 188. H
 Dolor nō debet remedijs ualētibus uno die sanari. 12°. met. med. 7^a. 75. F
 contra Dolorem quidā qui pugnarunt, periere. 12°. met. me. 7^a. 75. A
 Doloribus leuibz & seuis præsidia succurrentia. in 6^m. de morb. uulga-
 ribus, commen. 6°. 3^a. 195. H
 contra Dolores duplex est ratio medicorum. 12°. meth. med. 7^a. 74. H
 Dolorum medicina non nunquā stirpium humores. in 6^m. de morb. uul-
 garibus, commen. 6°. 3^a. 196. D
 Doloris mitigatiua qualia. de ocu. 7^a. 188. F
 Dolores mitigantia concoquunt, & suppurare faciunt. 3°. de cōpo. medi-
 camen. secun. loc. 5^a. 146. E
 Dolorem mitigans debet uires custodire. 12°. meth. med. 7^a. 75. A
 Dolores auferunt amara fm Homerū. 1°. de antidotis. 5^a. 102. B

Dolores debent prius sedari quā detur ptissanæ cremor. de uict. ratio.
 in mor. acutis, com. 1°. 7^a. 112. B
 Dolores sedantium scopus. 7°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 179. E
 Dolores sedantur calefacientibus. 13°. meth. me. 7^a. 82. F/ commentario
 5°. apho. 22°. Ex. 39. C
 Dolor ubi est, totum membrum calefaciendum & humectandum est. 13°.
 methodi medendi. 7^a. 81. A
 pro Doloribus olea calida. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a. 196. B
 Dolor a pulsatili inflammatione & mordaci acredine non sanatur cali-
 dis. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 141. C
 Dolorem leuant anodyna auxilia. in 6^m. de morb. uulga. cō. 2°. 3^a. 161. G
 Dolorem lenit lentor. 13°. met. med. 7^a. 86. A
 Dolorem lenit lentum sine morsu calefaciens. 13°. meth. med. 7^a. 86. A
 in Doloribus quando facienda est euacuatio. in 3^m. de morb. uulgarib.
 commentario 3°. 3^a. 149. F
 in Dolor dat lac asinæ. de uic. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7^a. 148. F
 Doloris curatio et sedatio qñ simul fiunt. 3°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 142. A
 Doloris sedandi iniecta medicamenta alia excalfaciendo, alia humorem
 mordacē euacuādo, alia miscendo iniiciunt. 2°. de simp. me. f. 5^a. 12. C
 Doloris sedandi uim habentia. 11°. de simp. me. fa. 82. H/ 5^a. 83. A
 Dolorosas omnes affectiones iuuant adeps anserinus & gallinaceus. 3°.
 de composi. med. secun. loc. 5^a. 141. H
 ad Dolores quo modo ualent adeps gallinaceus & anserinus. 3°. de com-
 posi. med. sec. loc. 5^a. 142. A
 Dolorem sedat anethum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
 Dolorem sedant chalbanum & adeps tenuium partium. 3°. de composi.
 medicamen. per genera. 5^a. 232. G
 Dolores sedat & mitigat chamæmalon. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 18. G
 Dolorem acutum patientibus cham. emeli decoctum propinabat Astorō.
 de med. exper. Sp. 104. A
 Dolores leuat crocus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. E
 Dolores omnes mitigat collyrijs & antidotis commistum crocū. de sim-
 plic. medicam. Sp. 81. E
 Dolores leuat myrrha. 7°. de comp. sec. loc. 5^a. 179. F
 Doloris sedandi causa oleum datur bibendū. 2°. de sim. me. fac. 5^a. 12. A
 Dolorem sedans pastillus. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 204. B/E
 ad Dolorem arcendum, parygrum medicamentum. 1°. de composi. me-
 dicamen. secun. loc. 5^a. 129. A
 Dolorē magis sedat sapa q̄ uinū dulce. 3°. de cōp. me. secun. lo. 5^a. 140. G
 Dolores fixi diutini terra ægyptia sanant. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 65. G
 Dolorem mitigat thus. 1°. de comp. med. per ge. 214. B/2°. 5^a. 219. F
 Dolorē leuantia mollia putrefaciunt. 3°. de cōp. med. per ge. 5^a. 232. G
 pro Doloribus soluendis raro utimur refrigeratione. in 6^m. de morb.
 uulg. com. 6°. 3^a. 196. B
 Dolorem soluit stupor moderatus. in 6^m. de morb. uulg. cō. 2°. 3^a. 161. B
 Dolorem soluit stupor mediocris. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 255. C
 Dolorem soluit aqua frigida, torporem inducendo, & hebetando sensus.
 com. 5°. apho. 25°. Ex. 39. H
 Dolor ex phlegmone non solo frigido leuatur. quo modo morb. 1f. 61. E
 Dolorem compescit mandragora. de simpl. med. Sp. 87. C
 ad Dolores uehementissimos mandragoræ succus. 4°. de composi. medi-
 cam. secundum loc. 5^a. 150. H
 Dolorem compescit hyoscyamus. de simp. med. Sp. 92. D
 Dolorem aufert, non prodest affectionibus papaueris succus. 2°. de com-
 posi. med. secun. loc. 5^a. 138. F
 Dolores mitigant papauer & altercum. 6°. de cōp. medi. p ge. 5^a. 255. C
 Dolorem quo modo dici possint sanare opium & opiata. 3°. de composi.
 medicamen. secundum loc. 5^a. 141. E
 in Doloribus quid faciant opiata & frigida. 3°. meth. me. 7^a. 17. D
 Dolor in quo uti debemus stupefacientibus. 12°. meth. med. 7^a. 79. C
 in Doloribus uehementissimis exhibet stupefacientia. 12°. methodi me-
 dendi. 7^a. 75. B
 in Doloribus philonio quando uti debemus. 2°. de arte curat. ad Glau-
 conem. 7^a. 104. H
 ad Dolores minuendos. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 245. H
 ad Dolorem sedandū. 8°. de comp. med. sec. loc. 191. E/9°. 201. A/1°. de
 comp. medic. per gen. 5^a. 211. F
 Dolorē sedās pharmacū. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 182. C/ 7^a. 184. H
 Dolorem sedans potio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 185. B
 Dolorem leuans pharmacum. 7°. de comp. med. se. loc. 5^a. 182. B
 Dolorem sedans antidotus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206. F
 Dolorē sedans Antonij Musæ cōpositio. 7°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 181. H
 n ij ad Dolores

- ad Dolores statim soluendos colica. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 202. G
 Dolorem sedans colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. H
 Dolorem sedans colica, qua vsus est Casius. 9°. de compositio. medicam. secundum locos. 5°. 202. G
 Dolorem sedans colica Lucij. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. G
 Dolorem sedans confectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. B
 Dolores aufert decoctio assari. de med. exper. Sp. 107. B
 Dolores sedans electarium centaurea. de med. exper. Sp. 107. G
 ad Dolorem sedandum Isidori. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 259. A
 Dolorem sedans Lycomedis. 7°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 185. A
 ad Dolorem summouendum malagma apud Asclepiadem. 7°. de compositio. medic. per genera. 5°. 267. A
 à Doloribus liberans malagma. 11°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. D
 Dolorem sedans aliud Marcellini. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. H
 Dolorem sedans Nicoftrati malagma. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. A
 Dolorem sedans stomaticum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. H
 Dolorem sedans Xenocratis. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. F
 Dolorem sedans confectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. G
 Dolorem sedans aliud ex feminibus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. H
 Dolorem mitigans ex uino dulci, rosaceo, & cera emplastrum. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 101. G
 ad Dolorem sanandum, Tractum. de dynamidijs. Sp. 31. F
 Dolorem sedans. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 185. A
 ad Dolores summos. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 202. F/5°. de compositio. medic. per genera. 5°. 251. H
 ad Dolorem fortem ex frigida causa. de med. exper. Sp. 104. H
 Dolorem fortem auferens decoctio chamæmeli. de med. exper. Sp. 107. D
 ad Dolorē fortē ualēs medicina Gereonis græci. de med. exp. Sp. 105. H
 ad Dolores fortes ualens medicamen. de med. exp. 106. C/H/Sp. 107. A
 Dolorem fortem sedans electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 ad Dolores fortes electarium squinanthi. de med. exper. Sp. 107. H
 ad Dolorem membrorum interiorum electarium. de med. exp. Sp. 106. G
 ad Dolores internos theriaca Euclidis Palatiani. 2°. de antid. 5°. 116. B
 ad Dolorem ex oppilatione ualens medicamen. de med. exper. Sp. 105. H
 ad Dolorē omnē. 2°. de comp. med. per genera. 222. F/7°. 5°. 273. A
 Doloris in omnibus membris meminit. secretorum. Sp. 100. H
 ad Dolorem qualemcumq; unguentum. de dynamidijs. Sp. 30. B
 ad Dolores chronicos electarium dictum Euadens. de me. exper. Sp. 108. E
 ad Dolores omnes diurnos. 10°. de simp. med. sec. loc. 5°. 207. D
 ad Dolores omnes diurnos. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 266. H
 Dolores oēs uetusti, & insanabiles metasyncreticis et malacticis rebus curantur, aut paregoricis mitigantur, aut igne peruruntur. de dy. Sp. 19. A
 Dolorem uacuantia quæ. 13°. meth. med. 7°. 82. D
 Dolorem soluere potest cucurbitula. de cucur. scar. 2. F/ 6°. 3. F
 in Dolorē mediocri, & similibus conuenit usus cucurbitularum sine incisione. de cucurb. & scar. 6°. 3. C
 Dolorem sedat cucurbitula magna, si ponatur supra umbilicum cum multo igne. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 104. H
 Dolor soluitur secta uena, & euacuatione. de uict. rat. in morbis acutis, commentario 1°. 7°. 114. A
 Dolores maximi sanantur euacuatione usque ad animi defectum. commentario 1°. aphorismo 23°. Ex. 10. E
 in Doloribus maximis ducere sanguinem usque ad animi defectum est præsidium quo nullum maius. præfag. exper. confir. Sp. 77. H
 Dolorem uetustum sanat uena inter pollicem, & indicem secta. præfag. exper. confir. Sp. 78. C
 Dolorē mitigato sanguis detrahendus est. præfag. exp. confir. Sp. 77. H
 Dolor non sentitur uena aperta. 5°. de locis affectis. 4°. 32. D
 Dolores omnes simpliciter non sanantur per euacuationem. commentario 4°. aphor. 17°. Ex. 29. B
 Dolores soluti absq; indicatione inutiles. in 1°. prorrh. cō. 3°. 4°. 188. H
 Dolor ex apostematibus quo modo curetur. de ocu. 7°. 190. A
 cum Dolorē pulsantem abscessum quando aperimus, & pus emittimus, non est curatio symptomatis, sed morbi. 12°. meth. med. 7°. 74. G
 Dolor, suppuratio, et febris in tumore cum absunt, pars putrescit, ut cogamur quādoq; solidā præcidere. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 132. D
 pro Dolorē uiola ad uulnera sananda. de dynamidijs. Sp. 35. E
 à Dolorē uindicans & conglutinans medicamentum. 5°. de compo. medicam. per genera. 5°. 249. H
 Dolor ubi cuitari possit, q̄ maxime iocūde agere cōuenit. d. fas. 7°. 293. C
 sine Dolorē curanda pars acuti sensus. 4°. meth. med. 7°. 28. F
 Dolorē maxime uacant quæ paululum ad prouum declinant. de ijs quæ in medic. fiunt, com. 3°. 7°. 217. C
 Dolorifica figura in articulis, quæ. 1°. de usu partium. 1°. 119. A
 à Dolorē aliena est membrorum rectissima figura. 5°. meth. me. 7°. 41. B
 sine Dolorē est cruris figura paulominus porrecta. 5°. meth. m. 7°. 41. C
 Dolor non debet creari sub ligatura ossis. 5°. meth. med. 7°. 41. D
 Dolores fiunt dum incidimur statim, non post incisionem. 1°. de symptom. caus. 3°. 16. G
 Dolor q̄ primo leniendus, deinde ulcus curandum. 4°. de compositio. medicam. per gen. 5°. 244. C
 Dolor si cum contusione, quid agendum. 5°. meth. med. 7°. 38. G
 Dolorem quibus afferant rupturæ. in 3°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 149. F
 Dolorosa ulcera ubi. 4°. meth. med. 4°. 28. B
 Dolor, lege Tormina.
 DOMESTICIS agrestia sunt antiquiora. in tim. Plat. 1°. 286. H
 Domestica in omnibus sunt esui aptiora agrestibus. 6°. de simplic. medicam. facul. 5°. 46. A
 Domesticorum animalium alimentum, quale. 3°. de alim. fac. 2°. 27. F
 Domesticis syluestres carnes meliores sunt. de cura icteri. Sp. 111. D
 Domesticis ualentiora sunt agrestia. 8°. de simp. med. facul. 5°. 61. A
 Domesticis efficaciora syluestria. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. H
 Domestica animalia quo differant ab agrestibus. 3°. de ali. fac. 2°. 27. E
 Domesticorum animalium carnes edēda potius assæ. de cura icte. Sp. 111. D
 Domestica quæ nunc effecta sunt semina, stirpes, arbores, prius fuere agrestia. in tim. Plat. 1°. 286. H
 Domesticum lapathium iuuat ictericos. de cura icteri. Sp. 111. B
 DOMINARI in qua significatione utatur Hippocrates. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 103. E
 Dominium phlegmatis in posteriore capitis parte. de anat. uiu. Sp. 45. E
 Dominium sanguinis ubi sit. de anat. uiuo. Sp. 45. D
 DOMINICA oratione utitur in colligendo carduum. quare collige Galeni non esse librum de dynamidijs. de dynamidijs. Sp. 28. B
 DOMITIO Nigrino compositum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 270. H
 DOMOS non habent Nomades, sed habitant in curribus. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. D
 Domus ortus unde. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264. B
 Domus lignæ ex arundinibus. de aere, aq. & loc. 2°. 4. H
 Domus cito cadendi causæ assignantur uiridia ligna. de caus. pc. 3°. 96. E
 Domus agrestes Pergamena, quales. 1°. de antid. 5°. 101. A
 Domorum ædificatio est exercitium & opus. 2°. de sanit. tuen. 2°. 73. G
 in Domo quid primo initiatur. an omnes animalis par. 1°. 326. D
 in Domibus recens calce obstitis cur suffocamur. de uti. resp. 1°. 225. D
 Domos nuper calce illitas incolētes, quō moriātur. 7°. de usu p. 1°. 159. B
 ad Domū gubernādā quæstiones quæ nihil faciūt. 9°. de decr. 1°. 284. C
 Domus in qua debet fieri exercitatio, qualis. 2°. de sanit. tuen. 2°. 73. C
 Domus in qua fiat anatomia qualis esse debet. 8°. de ana. adm. 1°. 100. H
 Domus subterranea quæ querenda. 10°. meth. med. 7°. 64. D
 Domus aer inclusus, qualis. 1°. de sanit. tuen. 2°. 67. B
 Domus splendidissima qua Dionysius obcæcabat eos quos in obscuris seruauerat. 19°. de usu partium. 1°. 178. H
 Domus combustio sine igne media æstate ex stercore columbino. 2°. de temperamentis. 1°. 22. D
 Domus bilis fel, & eius iuuamentum. de anat. uiuorum. Sp. 45. F
 Domus cordis est uenter superior. de anat. uiuo. Sp. 47. C
 DORCADES cōueniūt stomachicis. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 192. C
 DORCADIZON pulsus, qui. comp. puls. Sp. 66. B
 DORICA nomina multa nesciuit Galenus. ad Thrasy. 2°. 107. A
 Dorium canere. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. H
 DORMIRE non possumus in aere lucido, nisi tectis oculis, de instrumento odor. 1°. 112. B
 Dormimus fm mediam figuram corporis. 2°. de motu musc. 1°. 314. C
 Dormientes non possunt habere figuram extremam manus, & cur. 2°. de motu musc. 1°. 314. C
 Dormit grauiter conceptus in hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C
 cur Dormimus profunde & non profunde. 1°. de symp. caus. 3°. 18. H
 Dormientes profunde stertunt. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Dormientes in bronchum, stertunt. de art. com. 3°. 7°. 269. E
 Dormientium operationes non sunt omnes naturales, & quæ animalis. 2°. de motu musc. 1°. 314. G
 Dormientes faciunt uoluntarias actiones. 2°. de motu musc. 1°. 314. G
 in Dormiente motus uoluntarius est respiratio. 2°. de motu musc. 1°. 314. B
 Dormientes spirant, quamuis nihil aliud agunt à consilio. 3°. de locis affectis. 4°. 20. B
 Dormiens respirat

Dormiens respirat ui animali. an animal sit. 1^a. 327. H
 Dormientes non habent oēs musculos otiosos. 2°. de mo. musc. 1^a. 314. C
 Dormientes non sunt sensus expertes omnino, sed difficulter sentiūt. 2°.
 de motu musc. 1^a. 314. F
 in Dormiente, & uigilante sensus diuersitas. de anat. uiuo. Sp. 45. H
 Dormientium anima non absolute quiescit. 2°. de motu musc. 1^a. 314. F
 Dormientis partes intrinsecæ calidiores, extrinsecæ frigidiores. in 6^m.
 de morb. uulg. com. 4°. 183. D/com. 5°. 3^a. 193. H
 Dormientibus efficacius fiunt concoctiones. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 4°. 3^a. 183. D
 Dormire per se cruditatibus omnibus maximo remedio est. de uict. ratio.
 in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 148. E
 inter Dormiendum & edendum plus humorum colligitur. 2°. de præ-
 sag. ex puls. 4^a. 109. F
 Dormiunt maiore partē temporis pueri. com. 3°. apho. 24°. Ex. 25. A
 cur Dormientes pueri in pauores & imaginationes terribiles incident.
 com. 3°. apho. 24°. Ex. 25. B
 Dormientes male, seruādi diu uigiles, ut postea suauiter dormiāt. in 6^m.
 de morbis uulgaribus, com. 4°. 3^a. 184. A
 inter Dormiendum quo modo dolores maximi fiant contorquendo par-
 tes. in 3^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 149. E
 cur Dormiunt aliqui hiantes ore, & apertis oculis. commentario 6°.
 aphorismo 52°. Ex. 53. A
 Dormientem hiare damnat Hippocrates. 2°. de motu musc. 1^a. 314. D
 Dormire hiantem est exitiosum. in progn. com. 1°. 4^a. 193. G/H
 Dormientium pulsus quo modo differat à pulsū uigilantium. 3°. de cau-
 sis puls. 4^a. 97. H
 Dormientes cur debent esse tecti. in 6^m. de morb. uul. com. 4°. 3^a. 183. F
 Dormiēdo, cur quādoq; excernitur, & mingitur. de mot. man. Sp. 68. G
 in Dormientibus si qd albi cōmissis palpebris subinspicitur, neq; ex alui
 profluuiio, aut medicamenti potione istud contingat, malum est, & le-
 tale ualde. com. 6°. apho. 52°. Ex. 53. A
 super Dormire admodum sitientibus qui noctu bibere appetunt, bonum.
 com. 5°. aphor. 27°. Ex. 40. A
 cum Dormit cum uiro mulier, si dolorem matricis patiat, quid fieri de-
 beat. de pass. mul. Sp. 95. H
 non Dormiet interdū, cui dolet caput ex uaporibus. de remedijs para-
 tu facilibus. 7^a. 153. F
 Dormienti similis fit homo compressis quibusdam uenis colli, secundum
 Aristotelem. de util. resp. Sp. 63. F
 Dormientibus similes, agentes aliquid, & non considerantes. 1°. de diffi-
 cultate respirationis. 3^a. 60. A
 inter Dormiendum qui moriuntur. 2°. de præ sag. ex puls. 4^a. 111. A
 Dormitiua potentia cur ex potētij medicinarū oculi. de ocu. 7^a. 189. A
 DOROTHEI antidotus ad omniū reptiliū ictus. 2°. de an. 5^a. 118. D
 Dorothei remedia contra viperas. 2°. de antidotis. 5^a. 118. A
 DORSVM pars spinæ. intr. Isag. 53. E/de osibus. 41. G/12°. de usu
 partium. 1^a. 196. G
 in Dorso uertebrae quo modo dicātur. in 6^m. de morbis uulgaribus, cō-
 mentario 2°. 3^a. 171. E
 Dorso uertebrae quot, & quales. de osibus. 1^a. 42. B
 in Dorso spondyli duodecim. 12°. de usu partium. 1^a. 196. G
 in Dorso primis quatuor uertebis Oesophagus extenditur. 6°. de usu
 partium. 1^a. 149. D
 in Dorso arteria magna est, & uena magna. de anat. parua. Sp. 43. B
 per Dorsum à corde protenditur arteria, quæ coniungitur mesenterio,
 & non transit per hepar. de util. resp. Sp. 64. E
 à Dorso procedenti arteriæ cuidam continuatur mesaraicum. de utili-
 tate resp. Sp. 64. G
 secundum Dorsum arteria quando sentiatur. de puls. ad tiro. 43. C/1°.
 de digno. puls. 4^a. 73. G
 Dorsales musculi. 4°. de anat. adm. 1^a. 81. F
 ad Dorsales musculos arteriæ. 16°. de usu partium. 1^a. 219. D
 Dorsales uocauit Plato uenas maximas. in tim. Plat. 1^a. 287. G
 Dorso neruorum primi, secundi, tertij, quarti, quinti paris egressio ubi.
 de anatom. uiuo. Sp. 53. H
 Dorso neruorū sexti, septimi, octauī paris egressio ubi. d. an. u. Sp. 54. A
 in Dorso suspenduntur renes per panniculum. de anat. uiu. Sp. 55. F
 p Dorsum ad caput ex lūbis rigores mulieribus. c. 5°. ap. 69°. Ex. 45. D
 Dorso partes sunt paratiores ad suscipiendum & sentiendum frigidita-
 tem. com. 5°. apho. 69°. Ex. 45. D
 ex Dorso horrores frequentes qd signent. in 1^m. pror. cō. 2°. 4^a. 175. A

Dorso dolor ex itinere. de uict. rat. in morbis acutis, cō. 4°. 7^a. 144. H
 Dorso dolores ex humore illuc descendente fiunt, sed præsertim crasso
 spiritu associato. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 in Dorso doloribus quæ uena est secunda. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 183. B
 Dorso dolor per quā partem curetur. com. 6°. ap. 22°. Ex. 48. D
 Dorso dolorē mulcet balneū. de uict. rat. in morbis acu. cō. 3°. 7^a. 132. H
 ad Dorso dolorem emplastrum. de cura lap. Sp. 112. G
 ad Dorso dolorem. de pass. mul. Sp. 95. B
 Dorso extensum habentibus medicamentum nō est exhibendū. de uict.
 rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 150. F
 Dorso inclinato exercitatio qbus fieri non debet. 5°. de san. tu. 2^a. 90. A
 à Dorso parte est gibbositas pulmonis. de anat. uiuo. Sp. 48. A
 in Dorso neruis exiguis interceptis laqueo uox perit. 8°. de anatomicis
 administ. 1^a. 100. F
 ex Dorso ictu digiti manus leduntur. 3°. de anat. adm. 1^a. 73. G
 Dorso quæcūque rupta ad cubitum descendunt, uenæ sectio soluit. com-
 mentario. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 ex Dorso ulceribus quo modo tumoribus de repente euanescentibus fiāt
 conuulsiones, cur, & quando. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 ad Dorso ulcera. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 250. G
 DORSI medulla quo nomine uocatur. 5°. de locis affectis. 4^a. 31. E
 cur Dorso medullam Plato uocat genitalem. in tim. Plat. 1^a. 287. G
 Dorso medulla quid. fin. med. 15. 43. H/5°. de locis affectis. 4^a. 31. E
 Dorso medullæ exortus in occipitio. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 154. C
 Dorso medulla unde. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 154. C
 Dorso medulla eiusdem substantiæ cum cerebro. de foet. form. 1^a. 324. D
 Dorso medulla à cerebro uidetur procreata. de foet. form. 1^a. 324. H
 Dorso medulla à cerebro, secundum Pelopem. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 262. F
 Dorso medulla est progerminatio quædam substantiæ cerebri. 7°. de de-
 cretis Hippocratis. 1^a. 272. G
 Dorso medullā tanquā truncū producit cerebrum. 1°. de sem. 1^a. 331. D
 Dorso medulla habet à cerebro facultatem. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 272. H
 in Dorso medullæ exortu uulnerati boues habent sanguinem in aliquo
 uentriculo. 1°. de decret. Hipp. & Plat. 1^a. 231. G
 è Dorso medulla sexaginta nerui. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 272. G
 à Dorso medulla oriuntur nerui thoracem mouentes. de foetuum for-
 matione. 1^a. 324. H
 à Dorso medulla oriuntur nerui, qui ad musculos pectoris perueniunt.
 de præcogn. ad Posth. 4^a. 216. D
 à Dorso medulla semen ad maris pudendum descendere arbitratur.
 Hippocrates. in Timæum Plat. 1^a. 287. H
 Dorso medulla affecta quid sequatur. in 1^m. prorh. com. 2°. 4^a. 169. H
 Dorso medulla præcisa quid sequatur. de foet. form. 1^a. 324. D
 Dorso medulla læsa in prima uertebra reddit immobile corpus totum. 2°.
 de decretis Hippocratis. 1^a. 237. A
 ad Dorsum deligandum, uinculum. de fascijs. 301. E/ 7^a. 302. B
 ad Dorsum, aut latera, seu thoracē uinciendū, uinculū. de fasc. 7^a. 301. G
 DORYCNIVM quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 83. E
 Dorycnij semen quasi amatorium describunt. de simp. med. Sp. 83. E
 Dorycnium totum uenenosum est. de simp. med. Sp. 83. E
 Dorycnion soporiferum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. C
 Dorycnion edentibus quid auxilietur. 2°. de antid. 5^a. 114. C
 DORYLE ultimum oppidum Phrygiæ Asiaticæ. 1°. de alimentorum
 facultatibus. 2^a. 12. E
 Dosis non potest perueri in medicamentis uersibus scriptis. 1°. de anti-
 dotis. 5^a. 108. A
 Dosis araci magnitudo. 7°. de comp. med. sec. loc. 183. A/ 5^a. 185. D
 Dosis ciceris magnitudo. 7°. de cōp. med. sec. loc. 182. C/183. A/185. G/
 186. F/8°. 189. B/F/9°. 204. B/10°. 5^a. 206. E/de medic. fac. pa-
 rab. 171. H/ 7^a. 179. D
 Dosis cochlearij mēsurā. 7°. de cōp. med. sec. lo. 178. E/181. G/7^a. 187. A
 Dosis erui magnitudo. 7°. de compositione medicamentorum secundum
 locos. 5^a. 182. A/de rem. par. fac. 154. D/ 7^a. 165. B
 Dosis fabæ magnitudo. 7°. de composit. medic. secun. lo. 182. H/183. B/D/
 185. D/186. G/H/9°. 203. C/5°. de comp. med. per gene. 5^a. 248. D/
 12°. methodi medendi. 79. F/de remedijs par. facil. 158. C/G/159. H/
 171. E/de incant. 7^a. 182. B
 Dosis fabæ ægyptiæ magnitudo. 7°. de compositione medicamentorum
 secundum locos. 5^a. 178. E
 Dosis fabæ ægyptiæ. 7°. de comp. medic. sec. loc. 181. D/182. E/G/183. G/
 185. A/B/D/186. B/H/8°. 195. H/9°. 5^a. 202. C/G/H
 Dosis fabæ græcæ. de rem. par. fac. 7^a. 166. H
 u iij Dosis faba

Dosis faba græca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. E
 Dosis ad faba græca magnitudinem. 7°. de compositione medicamentorum
 secundum locos. 5°. 179. F
 Dosis faba græca. 8°. de comp. med. sec. loc. 194. H/9°. 5°. 198. E
 Dosis lupinum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. G
 pro Dosi mystrium. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. E
 Dosis mystrium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. A
 Dosis nux. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 253. A
 Dosis nux auellana. 8°. comp. med. sec. loc. 195. H/197. G/1°. de compo-
 med. per genera. 5°. 215. F
 pro Dosi nucis pontica magnitudo. 7°. de compo. med. sec. loc. 178. D/
 181. E/F/182. D/H/183. G/H/185. G/186. A/B/193. A/C/D/H/ 9°. 5°. 206. A/D/F
 202. D/F/G/10°. 5°. 201. H
 Dosis nux regia parua. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. G
 Dosis oboli duo. 7°. de comp. med. sec. loc. Sp. 21. H
 Dosis Allij. de dynamid. Sp. 22. B
 Dosis Ammoniacy. de dynamid. Sp. 22. A
 Dosis Bdellij. de dynamid. Sp. 22. B
 Dosis Chamæleæ. de dynamid. Sp. 22. A
 Dosis Chamæpityos. de dynamid. Sp. 21. H
 Dosis Cucumeris agrestis. de dynamid. Sp. 21. H
 Dosis Cyclaminis. de dynamid. Sp. 21. F
 Dosis Elaterij. de dynamid. Sp. 21. A
 Dosis Ellebori nigri. de dynamid. Sp. 22. B
 Dosis Euphorbij. de dynamid. Sp. 22. A
 Dosis Gallæ. de dynamid. Sp. 22. G
 Dosis Gari. de dynamid. Sp. 191. B
 Dosis Hieræ moderata usq; ad drachmas tres. 8°. d. cōp. m. se. l. 5°. 21. F
 Dosis Isonis. de dynamid. Sp. 21. G
 Dosis Lathyridis. de dynamid. Sp. 22. A
 Dosis Oliuæ radicis. de dynamid. Sp. 21. A
 Dosis Peplij quanta. de dynamid. Sp. 22. C
 Dosis Sabuci. de dynamid. Sp. 21. A
 Dosis Scammonij quanta. de dynamid. Sp. 22. A
 Dosis Squammæ æris. de dynamid. Sp. 21. H
 Dosis Styracis. de dynamid. Sp. 21. E
 Dosis Tithymalli. de dynamid. Sp. 21. H
 Dosis Thymi. de dynamid. I 59. D
 DOTHIEEN affectus in quacunq; parte corporis. intr. de Dothienibus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. D
 Dothien. 2°. meth. med. 7°. 9. F
DRACHMA & holca idem. de ponderibus & mensuris. 5°. 275. C
 Drachma est quod Romani denarium appellant. 8°. de compositione me-
 dicamentorum secundum locos. 5°. 191. B
 Drachma quæ in usu sit. 8°. de compositione medicamentorum secundum
 locos. 5°. 191. B
 Drachma quantum capiat. de pond. & mens. 5°. 265. E/276. A/C/F/G
 Drachma quo modo notetur. de pond. & mens. 275. C/H/ 5°. 277. F
 Drachma dimidia, est chema. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. H
 Drachma dimidium sunt oboli tres. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. C
 Drachma dimidia quo notetur. de pon. mens. 275. C/H/ 5°. 277. F
 Drachmas octo continet uncia. 4°. de cōposi. medic. secund. loc. 152. B/
 6°. 170. A/9°. 198. E/1°. de comp. med. per genera. 5°. 217. F
 Drachma argentea octo aut septem cum dimidia faciunt unciam. 8°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 191. A
 Drachmas xij. facit sesquuncia. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. B
 Drachmas xxxij. æquat tertia pars libræ. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H
 Drachma centum pro libra. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 216. H
 Drachma clx mina. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 225. G
 Drachma Aegyptiaca. de ponde. & mens. 5°. 276. E
 Drachmales pastilli. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. B
DRACO filius Hippocratis. de nat. hum. com. 2°. 7°. 181. E
DRACO habet proprietatem in signo tauri & magnitudine & sen-
 su. de spermate. Sp. 38. H
 Draconi aduersatur sulfur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. C
DRACONES pisces habent carnem duram. 3°. de ali. fac. 2°. 31. F
 Dracones pisces agre conficiunt, & pariunt succos crassos & salsos. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E
 Draconis marini uenenum trahens. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. E
 Draco marinus suum ictum sanat. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 Draconis morsum sanat trigla. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G

ad Draconis morsus. 3°. de comp. med. per ge. 235. E/5°. 5°. 248. H
DRACONIS sanguis ad fluxum sanguinis narium. de dyn. Sp. 25. B
DRACO uocatus laqueus quo modo conficiatur. de laqu. 7°. 307. E
DRACONES ad quid in organis. de machin. 7°. 310. B
DRACONTIA quæ sint. intr. I 59. D
 Dracontiasis cutis affectus. intr. I 59. D
 Dracontiorum curatio. intr. I 59. D
 Dracunculus est ulcus, quod à parte propinqua ad ipsum nervi dilatione
 habet: dictus quod nervus mouendo corpore in ulcus recedat, in eoq;
 occultetur. fin. med. I 59. E
DRACONTII radices præstatores folijs. 2°. de ali. fac. 2°. 24. D
 Dracontij radix bis & ter coquitur. 2°. de ali. fac. 2°. 24. G
 Dracontij radix uehementer crassos et lentos humores à pectore trahit,
 2°. de alim. fac. 2°. 24. G
 Dracontij radix fortiter resoluit. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. F
 Dracontij radix medicamento sum quid habet. 2°. de ali. fac. 2°. 24. G
 Dracontio quo conseruatur caseus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 Dracunculus calefactorius. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. C
 Dracunculi radix uiscera omnia expurgat, & optimum remedium est
 contumacium ulcerum, & uiliginem expurgat cū aceto. 6°. de simp.
 med. facul. 5°. 46. D
 Dracunculi radix tenuium partium est, & lapidem atterit in renibus. 3°. de comp. med. facul. 5°. 141. E
 Dracontij radices purgant uesciam. de cathar. Sp. 95. D
 Dracunculi radix quo seruanda & ulceribus medetur. 5°. de cōp. medic.
 per genera. 5°. 246. G
 Dracunculus ulcera exiccat. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. G
 Dracunculi folia ulceribus uulneribusq; recens inflitis accommodata sunt.
 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. D
 ex Dracunculi radice medicamentum idem ualet cum iside ægyptia in
 neruis. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 229. D
 Dracunculi succus uitia oculorum expurgat. 6°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 46. D
 Dracunculi fructus caneros et polypodas eliquare creditus est. 6°. de sim-
 plicium me. fac. 5°. 46. D
 Dracunculi radix ad neruos uulneratos. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 234. B
 Dracunculi succus acerrimus, & amarissimus. de bon. & uitio suc-
 corum. 2°. 35. F
 ex Dracunculo oleum mitigatorium in duris corporibus. 3°. de compo-
 med. per genera. 5°. 235. A
DRAGANTVM faciēs chitran alijs præstat. de simp. med. Sp. 71. G
DRIMEA medicamenta sunt acria, quæ nequitiam humorum uel
 morborum extinguunt. de dynamid. Sp. 18. H
DROMAEDA uxoris nuper enixæ casus. in 1°. de morb. uulga.
 comment. 3°. 3°. 125. B
DROPAX unguentum pro gracilibus. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B
DROPACITA medicamenta. de ijs quæ in medicatrina fiunt, com-
 mentario 3°. 7°. 220. D
DRVPPAE oliuæ. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. G
DRYS, quercus seu robur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
DRYINVS serpens, qualis, & unde dictus. de ther. ad Pif. 5°. 92. H
 Dryini aquatilis morsibus confert centaurea. de uirt. centau. Sp. 93. H
 contra Dryinum ualet theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. C
DRYORTERIS quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 83. D
 Dryopteris filicula. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 Dryopteris minimum si sumatur, lædit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 39. C
 Dryopteris genere non quantitate obest. 5°. de simp. med. fa. 5°. 39. C
 Dryopteris septicum medicamentum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 36. B
 Dryopteris pilis glabram cutem efficit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
ΔΡΥΠΕΤΗΣ oliuæ drupæ. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
DVALITATEM demonem existimauit Pythagoras. de historia
 philosophica. Sp. 4. F
DVBITATIO creari solet in exercitatis. 2°. de decr. 1°. 238. D
 Dubitationibus oblectatur clara hñs suspecta. 2°. de mot. mus. 1°. 315. A
 Dubitatio Pyrrhoneæ. 1°. de dieb. decre. 4°. 146. A
 Dubitatio Soritica. 1°. de dieb. decre. 146. B/2°. 4°. 156. D
 Dubitatur an musculus circa basim oculi sit unus, uel duplex, uel triplex.
 de mus. diff. 1°. 44. F
 de Dubijs prompte pronuncians temerarius. 2°. de mo. mus. 1°. 315. D
 i Dubio colicæ, et lapidis electuarii Azariconis. d. med. exp. Sp. 106. H
DVCENDI sunt humores eo, quo repunt per loca opportuna com.
 1°. aph. 21°. 10. A/com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. E

DVCENDA materia illuc quo uergit. in 1^m. de morbis uulgaribus. commentario 2°. 3^a. 112. B
 DVCIBVS exercituum & primatibus conuenit theriaca. de ther. ad Pisonem. 5^a. 91. C
 DVCTILI ere facilius rumpitur conflatile. de machin. 7^a. 309. E
 DVLCEO una ex qualitatibus. fi. med. Isa. 50. B
 Dulcedo qualitas gustus. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. H
 Dulcedinis sensationem euidentissimam habet lingua. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 127. G
 Dulcedo ex calore. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. G
 Dulcedo quo modo fiat in fructibus. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. F
 Dulcedo prouenit dupliciter à calore moderato proprio, & adscitio. 4°. de simplicium medic. facul. 5^a. 27. B
 Dulcedo deprehenditur in siræo & melle. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. C
 Dulcedines faciunt differre in partibus dissimilariis. 3°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 20. G
 Dulcedo in cibis quid faciat. de diff. cont. Sp. 75. A
 Dulcedo communis eorum quæ nutriunt. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. E
 ad Dulcedinem & rubedinem declinans uinum est magis nutritiuum. de dissolutione continua. Sp. 73. F
 Dulcedo pauca si est in uino leui boni odoris, bonum generat humorem inter crassum & tenuem. de diff. cont. Sp. 73. H
 Dulcedo ppria rone iuuat & obest. d. uict. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 125. F
 Dulcedo coitus in qua parte potissimum fiat in uiris, & mulieribus. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. D
 Dulcedine uicti aliqui persistunt in malis consuetudinibus. 5°. d. sa. tu. 2^a. 93. H
 DVLCESCANT quò fructus pontici. de ocul. 7^a. 188. B
 Dulcescant qui fructus post ponticitatē. de ocul. 7^a. 188. B
 Dulcescunt primo fructus ex calore, post amarescunt. de ocul. 7^a. 188. C
 DVLCIARIVS pistor quo modo ex pulte liba, placetas, crustulas, & bellaria conficiat. 1°. de semine. 1^a. 330. B
 DVLCE, melleum, idem. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. H
 Dulce quid. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. E
 Dulce fit ex miscella calidi, frigidi, humidi & sicci. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. G
 Dulce, et austerū uidetur extrema. d. uict. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 125. D
 Dulces qualitates sunt qualitates gustus non medicamentorum facult. 5°. de simpl. med. fac. 5^a. 38. H
 Dulcis qualitas moderate est calida. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. G
 Dulce omne calidum temperatum est. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. G
 Dulce non potest esse uehementer calidum. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 27. F
 Dulcia admodum sunt calida. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. D
 Dulce calidum, sed nondum urens. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 39. G
 Dulce magis, magis calidum. 4°. de simplic. medica. facult. 5^a. 27. A/de cathar. Sp. 94. E
 Dulce minus, minus calidum. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 27. A
 Dulce calidius est austero. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 27. C
 Dulcia quo modo probabant quidam calida. 3°. de simplicium medicamētorum facultatibus. 5^a. 17. G
 Dulce superassatum fit calidum siccum, perinde ut calx & cinis. 4°. de simpl. med. fac. 5^a. 30. A
 Dulcia modice aliqua sunt frigida. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. D/de cathartics. Sp. 95. B
 Dulcia & acerbissima sunt crassioris essentiae & temperaturæ frigida. 4°. de simp. medic. facul. 5^a. 28. E
 Dulcia & acida simul sunt tenuiora et frigida. 4°. d. simp. me. f. 5^a. 28. F
 Dulci calidius est amarum. 4°. de simplicium medica. facult. 5^a. 27. C/de oculis. 7^a. 188. C
 Dulce calidum est & humidum plus minus ue. 4°. de simplicium medica. mentorum facultatibus. 5^a. 30. A
 Dulce & unguinosum significat pingue. in 6^m. de morb. uulgaribus. com. mentario 5°. 3^a. 191. G
 de Dulci dicitur pingue, ut de melle & siræo. in 6^m. de morb. uul. com. mentario 6°. 3^a. 195. G
 Dulce quo modo improprie accipitur. de fract. cō. 3°. 7^a. 248. E
 Dulcia calore adscitio sunt quæ ab igne preparantur. 4°. de simplic. medic. facul. 5^a. 27. B
 Dulcia quæ sint. 4°. de simp. med. facul. 5^a. 27. B/de ocul. 7^a. 187. H
 Dulces quidem sunt Aquæ fluentes uersus septentrionem, in frigiditate autem excedunt. de bon. aque. Sp. 75. E
 Dulcior erit aqua & frigidior si flauerit boreas. de bon. aque. Sp. 75. G
 Dulcis minus est aqua flante Austro, sed magis calida q̄ flante borea. de bon. aque. Sp. 75. G

Dulcis aqua balneorū multi effectus. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. A
 Dulcia Cerasia magis quæ intestinis sunt subducunt, sed minus grata stomacho sunt austeris. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. H
 Dulces Cibi, sapidi, subtiles abstergunt, & qui sint. de dif. cōt. Sp. 72. E
 Dulces cibi omnes sunt mali hepatis, & renibus. de diff. cont. Sp. 74. H
 Dulces cibi & crassi succi quos morbos faciant. de bonitate & uitio succorum. 2^a. 36. E
 Dulcis Dolor dici non potest. 2°. de loc. affe. 4^a. 10. A
 Dulces Fructus qui ex amaris fiunt. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. F
 Dulces & ppingui sapido sunt fructus à terra sublimes. d. ocul. 7^a. 188. A
 Dulces & mansueti Homines unde. de sperm. Sp. 40. D
 Dulce Mel fit proprio calore. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 27. B
 Dulce fit Mustum proprio calore et adscitio. 4°. de simplicium medic. facultatibus. 5^a. 27. B
 Dulce Oleum mundificat. de diff. cont. Sp. 74. G
 Dulces Passulæ numerantur inter cibos calidos. de diff. cont. Sp. 74. C
 Dulces passulæ leniunt uentrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Dulcis Pituita, non est frigida exquisita. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. F
 Dulcis amarus pulsus. 3°. de diff. puls. 4^a. 62. H
 Dulcis Radix. i. glycyrrhiza, & eius uires. 6°. de simplicium medicamētorum facultatibus. 5^a. 45. F
 Dulce minus melle est Sacchar. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. E
 Dulcis est Sanguis humidus feruens. de natura & ordine cuiuslibet corporis. Sp. 41. D
 Dulcissimum sanguinis trahit infans in utero, & simul etiam lactis parte aliqua fruitur. com. 5°. aph. 37°. Ex. 21. A
 Dulces Sapores uocat Galenus, quos alij aqueos uocant. 4°. de simp. medicamentorum facultatibus. 5^a. 25. C
 Dulcis sapor qualis sit, & unde oriatur. de ocul. 7^a. 188. A
 Dulcis sapor unde fiat. de uict. rat. in morb. acu. cō. 3°. 7^a. 125. H
 Dulces sapores tertij sunt in ordine calidorū descendendo. 4°. de simplicium medicam. facul. 5^a. 29. F
 Dulcis saporis terminus est nutrire. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. F
 Dulcis sapor summe, nutrit. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. F
 Dulcis Succus à Praxagora & Philotimo, qui. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. E
 Dulcis succus acri aduersatur. de uictus ratione in morbis acutis, com. mentario 3°. 7^a. 130. B
 Dulcis succus à calore temperato prouenit. 9°. de simplicium medicamētorum facultatibus. 5^a. 68. C
 Dulcis succus, cum est sine acrimonia & crassitie, celerius distribuitur. 2°. de alimen. facul. 2^a. 19. G
 Dulcis succus quando est cum acrimonia & crassitie, citius deijcitur. 2°. de alimen. facul. 2^a. 19. G
 Dulcis succus nutrit. 2°. de alim. facul. 2^a. 20. G
 Dulcis terra dicitur, ubi aqua melior et potabilior fit. de bo. aq. Sp. 75. E
 Dulcis, & pinguis terra aquam bonam facit. de bon. aque. Sp. 76. B
 Dulce & austerum uinum Albates. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. F
 Dulce est uinum Creticum. 1°. de dign. puls. 4^a. 70. H
 Dulce uinum Falernum cognouit Galenus, cum primū Romæ gustasset, ex ijs quæ audierat. 1°. de digno. puls. 4^a. 70. H
 Dulce uinum in Lydia Sesaminum. 1°. de dign. puls. 4^a. 70. H
 Dulce est uinum Theræum non acerbum. 3°. de diff. puls. 4^a. 53. G
 Dulcis uini uires. 9°. de decret. Hipp. 1^a. 283. E
 Dulce uinum neq; subtile, neque lucidum. de uinis. Sp. 76. D
 Dulce uinum, & calidum est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Dulce uinum antiquum citrinū est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Dulce uinum crassumq; consistentia calefacit. de uinis. Sp. 76. D
 Dulce uinum digestibilis est aspero. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Dulce uinum, ponticum, crassum, nouum, tarde descendit. de dissolutione continua. Sp. 74. H
 Dulce uinum crassum album quale in nutriendo. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Dulce uinum nigrum crassum quale in nutriendo. de diff. cont. Sp. 73. F
 Dulce uinum crassum, rubrum magis est nutritiuum. de diff. cōt. Sp. 73. F
 Dulcia uina quo magis deficiunt à uehementi caliditate, eo minus capitis grauedinem mentisq; lesionem faciunt. de uinis. Sp. 76. E
 Dulcia uina ledunt iecur, & splenem. de uinis. Sp. 76. E
 Dulce uinum generat oppilationem in hepate, & lapidem in renibus, & crassum reddit splenem. de diff. cont. Sp. 74. H
 Dulcia uina intestinis inferioribus non nocent propter quod tardant in hypochondrio quousq; digerantur & tenuentur. de uinis. Sp. 76. E
 Dulce uinum quando non inflat. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Dulce uinum lenit uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. E

- Dulcia uina neque cōducunt secum, neque coeuacuant cholericos humores. de urinis. Sp. 76.E
- Dulce uinum purgatis tuto exhibetur. de præsag. exp. confir. Sp. 78.D
- Dulcia uina ad urinas non cito ueniunt. de uinis. Sp. 76.E
- Dulcia uina choleris non sunt idonea. de uinis. Sp. 76.E
- Dulcia uina omnia materia sunt flauæ cholerae. de uinis. Sp. 76.E
- Dulcia uina febrietibus non cōpetūt eo qd sunt crassa. de uinis. Sp. 76.E
- Dulce uinum crassum obstruit, & obstructionē pficit. de uinis. Sp. 76.E
- Dulces Vuæ numerantur inter cibos calidos. de diff. cont. Sp. 74.C
- Dulces uue quid agant. 2°. de ali. fac. 2°. 18.B
- Dulcis actiones. 5°. de simp. me. fac. 5°. 39.A
- Dulcis operationes. de ocu. 7°. 188.B
- Dulcia gratissima gustui et cōueniētia naturæ. 1°. de symp. cau. 3°. 17.D/F
- Dulcia quid agant in linguam. 1°. de simp. me. fac. 5°. 9.A
- Dulcis uoluptatē habet guttur. de uic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 127.G
- Dulce in se habet lingua. 1°. de symp. cau. 3°. 17.D
- Dulce quod in lingua pituitæ species. 1°. de symp. cau. 3°. 17.D
- ex Dulcium genere est quicquid nutrit. 4°. de simp. me. fa. 5°. 26.H
- Dulce plus aut minus est quicquid nutrit. 4°. de simp. me. fac. 5°. 28.E
- Dulce edendum calidū prope temperiē. 4°. de simpli. med. fac. 5°. 26.H
- Dulce nihil est molestum. 2°. de lo. aff. 4°. 11.G
- Dulcia aliqui auersantur. 4°. de san. tuen. 2°. 86.F
- Dulci delectantur uiscera, & uenter, & id raptim eliciunt. de uic. ratio. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 127.F
- Dulcibus omnibus lien & iecur intumescunt. 13°. meth. med. 7°. 83.E
- Dulce fundit, læuigat, & mollit. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26.H
- Dulcia quo modo mundificant, & lauant. de ocu. 7°. 188.C
- Dulcia mordicationem protinus mitigant. 2°. de simplicium medicamen. facultatibus. 5°. 12.G
- Dulcia quæ tollunt mordicationem. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12.G
- Dulcia, cū uehementer incaluerint, aut diu in uētriculo morata fuerint, uertuntur in bilem. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3°. 191.G
- Dulcia & pingua supra modum calefacta in amaram bilem uertuntur. 1°. de crisi. 4°. 130.A
- Dulcia omnia in bilem facile mutantur. 2°. de natur. faculta. 1°. 300.H/ de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126.C
- Dulce quando delectat, & quando in bilem conuertitur. de uict. ratione in morb. acu. com. 3°. 7°. 127.G
- Dulcia sunt prohibenda calido iccori. de diff. cont. Sp. 71.F
- Dulcia apparent amara ictericis. de cura icteri. Sp. 111.A
- magis Dulce q̄ amarū q̄ uideatur absinthii. de cura icteri. Sp. 111.A
- Dulce calidum, & siccum dandum, si ægritudo fuerit culpa phlegmatis. de dynamidijs. Sp. 19.F
- Dulcia humida & calida da laborāti ex cholera nigra. de dyn. Sp. 19.F
- Dulcia humida, et frigida sunt dāda, si culpa cholerae rubrae fuerit æger. de dynamidijs. Sp. 19.F
- Dulcia, & boni saporis cur misceantur medicinis. de me. exp. Sp. 108.G
- DVO fiunt ex unico coitu. an animal sit. 1°. 327.D
- extra DVO DECIM horas tertianam exquisitam suas accessiones protendere nunquā inuenies. cō. 4°. aph. 43°. Ex. 33.H
- Duodecimū nunq̄ uidit iudicantem Galenus. 1°. de dieb. decre. 4°. 146.G
- Duodecimanæ duodecim qualis typus à quibusdam dicatur. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 91.H
- DVODENVM intestinū uñ dictū sit. de cōp. memb. Sp. 59.A
- Duodenum dicitur quia cōtinet duodecim digitos. de anat. uiu. Sp. 50.C
- Duodenum intestinum est sub portonario. de anat. par. Sp. 43.A
- Duodenum intestinum siue portonariū primū est. de anat. uiu. Sp. 50.B
- Duodenum cur rectum & extensum est. de anat. uiu. Sp. 50.C
- in Duodeno neruus est secundum latitudinem. de anat. uiu. Sp. 50.C
- Duodeni & gula differentia. de anat. uiu. Sp. 49.C
- Dupla uideretur res una, nisi nerui oculi iungerētur. de ocu. Sp. 184.D
- Duple cur res appareant oculis. 4°. de locis affectis. 4°. 22.A/ de ocu. lis. 7°. 186.B
- DVPLEX charchesium quo mō ex simplici fiat. de laqueis. 7°. 308.A
- Duplex charchesium quō implicetur circūponēdo. de laqueis. 7°. 308.B
- Duplex charchesium quo modo implicetur. de laqueis. 7°. 307.H
- Duplex cochlea quæ. de machin. 7°. 310.D
- Duplex fascia glomerata in utranque partem ductam à superiore parte deorsum. de fascijs. 7°. 303.D
- Duplex oculus à superiori parte ductus. de fascijs. 7°. 297.E
- Duplex oculus in utranque partem ductus à superiori parte deorsum. de fascijs. 7°. 297.F/ Aliter ibidem.
- Duplex oculus ex eodem ductus. de fasc. 7°. 297.G/ Idē ab inferiori parte, H/ idem in utranque partem ductus, ibidem
- Duplex spica ab aliquibus quadriga dicitur. de fasc. 7°. 301.D
- Duplex rhombus. de fascijs. 7°. 302.F
- Duplex uinculum ad ceruicem. de fascijs. 7°. 302.D
- in Duplici uase, hoc est in diplomate, bullire. 7°. de composit. medicam. secundum locos. 5°. 180.A
- DVPLICATIONIS motum in lingua qui muscoli faciant. de anat. uiu. Sp. 49.D
- cur Duplicata est interior uesicæ tunica. de anat. uiu. Sp. 51.D
- Duplicia ossium ligamenta quæ. de util. resp. Sp. 62.G
- Dupliciter nominare quas res Græcorum consuetudo sit. commentario 4°. aphorif. 59°. Ex. 34.A
- DVPONDIVM quantum capiat. de pōd. & mens. 7°. 276.D
- DVRAGI est uelocis digestionis. de diff. cont. Sp. 73.C
- Duragi sunt boni chymi, & subtilis. Sp. 73.H
- DVRATVM quod est, quia natium humorem non retinet, id siccum potius quā durum appellatur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34.G
- cur Duret aliquis absque spiratione. de util. resp. Sp. 64.B
- DVRISIMVM non potest uno impetu fieri molliissimum. 1°. de natur. facult. 1°. 292.D
- Durissima arbor corallus nascitur in terra molli & lutosa in mari secundum Aristotelem. de anat. uiu. Sp. 46.A
- DVRITIES consequitur mixtionem ex qualitatibus. 1°. de usu partium. 1°. 115.D
- Durum sensu cognoscimus. 4°. de usu puls. 4°. 83.D
- Durities tactus qualitas. de natura humana. com. 1°. 1°. 28.H/ de sympto. matum differentijs. 1°. 13.D
- Duritie & mollitiei arbiter tactus. 2°. de dif. puls. 4°. 63.D
- Durities opponitur mollitiei. 3°. de san. tuen. 2°. 79.C
- propter Duritiem est os. 1°. de usu par. 1°. 115.E
- Durities requiritur ad motum. 9°. de usu par. 1°. 174.F
- Durities aliquid facit ad percipiendam pulsus contractionem. 1°. de dig. gnot. puls. 4°. 73.B
- Durities unde arterijs. 1°. de dif. feb. 3°. 34.D
- Durities non frigoris, sed siccitatis ratione euenit. in 6^m. de mrrbis uul. garibus, com. 5°. 3°. 193.F
- Duritia inseparabilis est à sicco corpore, non tamen eius propria. 2°. de temperamentis. 1°. 17.F
- cum Duritie refrigeratio, malum. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 175.B
- Durities ex confluxu humorum nascitur, & curatur eisdem euacuatis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267.G
- Durities & inflammatio quo modo distinguantur. 7°. de composit. medicamen. per gene. 5°. 263.F
- Durities affectus in quacunque parte corporis. introd. Isa. 59.C
- Durities quid in oculo. de ocu. 7°. 186.G
- Durities affectus partium interiorum palpebrarum. introd. Isa. 58.D
- Durities insensibilis corneæ morbus. 1°. de symp. cau. 3°. 15.E
- Durities sensu carentes quibus fiant. 1°. de symp. caus. 3°. 14.G
- Duritia coniunctiua morbus. de ocu. 7°. 186.F
- Durities sensu carentes, sunt morbi instrumentalium partiū. 1°. de sym. ptom. caus. 3°. 14.G
- Durities, oedema, & inflatio, nō sunt affectiones certæ in solidis animalis partibus. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3°. 129.D
- Durities cum liuore significat inflammationē. de fract. cō. 2°. 7°. 236.C
- Duritie & inflammationi cōe accidens. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 263.F
- Durities phlegmonodes habet duplicem scopum. 7°. de composit. medica. per genera. 5°. 263.F
- in Duritierum resolutionibus q̄ semper miscenda mollientia. 2°. de arte cura. ad Glauc. 7°. 105.F
- Duritiem relaxat Asparagus. de simp. med. Sp. 80.G
- Duritiem emollit Asphodelus. de de simp. med. Sp. 81.B
- Durities neruorum emollit Bdelium. de simp. med. Sp. 81.C
- Durities, & parotidas, & feruores soluunt Caricæ sicut iris. de simplicium medic. Sp. 84.C
- Durities, & uulnorum rheumatismum emendant caricæ. de simplicium medicam. Sp. 84.C
- Durities remollit & laxat omnis Cera. de simp. med. Sp. 82.B
- Durities ueteres remollit finus omnis. de simp. med. Sp. 84.E
- Durities, & tumores soluit Git. de simp. med. Sp. 84.F
- Durities dissoluit Gladiolus. de simp. med. Sp. 84.H
- Duritiem mollit, & relaxat Ibiscus. de simp. med. Sp. 85.E
- Durities &

Durities & scrophas emollit Lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 Durities molli, & relaxat Medulla omnis. de simp. med. Sp. 87. D
 Durities molli Opopanax. de simp. med. Sp. 88. C
 ad Duritiem omnē Sampsuchus ualde idonea est. de simp. me. Sp. 90. G
 Durities molli Sepum. de simp. med. Sp. 90. B
 Durities lenit Styra & molli. de simp. med. Sp. 90. E
 Durities remollire potest Viscus. de simp. med. Sp. 91. H
 Duritas diffundens. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 247. A
 Duritas discutiens. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 262. H
 ad Duritas callosas. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. B
 Duritas cancerosas tollens. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 250. B
 ad Duritiem glandularum. de dyn. Sp. 26. A
 ad Duritas humerorum. de me. fac. par. 7°. 174. D
 ad Duritiem iecinoris. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. A
 Duritas præsertim in māmīllis digerēs. 5°. de cōp. me. p ge. 5°. 247. E
 Duritas discutiens, & præsertim mammillas obsidentes. 5°. de compositi. medi. per genera. 5°. 249. H
 Duritiem mammillarum soluit erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 Duritas præsertim in mammis discutiens cyzicenum. 5°. de compositio. medi. per genera. 5°. 250. B
 Durities in māmīs curans, & digerens. 1°. de cōp. med. per ge. 5°. 217. B
 ad Duritas maxime in māmīs emolliēdas. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 235. B
 ad Duritas in mammis. 5°. de comp. med. per gen. 248. H/6°. 5°. 262. A/de pass. mul. Sp. 96. D
 ad Duritas musculorum. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 262. D
 Duritiei neruorum facit cucumer erraticus. de simp. med. Sp. 83. A
 Durities neruorum lilium emollit. de simp. med. Sp. 86. D
 ad Durities nodosas. 6°. de compositi. me. per ge. 5°. 260. B
 Durities in parotidibus quo curanda. 3°. de comp. med. se. lo. 5°. 146. F
 Duritiā præcordijs tollens. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 263. B
 Durities quæ sit in scirrho. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 267. G
 in Duritie lienis aceto utaris. 11°. meth. med. 7°. 73. D
 ad Duritiem splenis, & hepatis emplastrum. secretorum. Sp. 99. E
 ad Duritiem splenis. de dynamidijs. 26. G/secret. 99. E/de me. exper. 105. D/de cura lapidis. Sp. 112. H
 ad Duritiem splenis electarium capparis. de med. exper. Sp. 108. B
 Duritiei splenis ualens medicamen Amaloz. de me. exper. Sp. 106. B
 ad Duritiā trimestrem. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 214. G
 ad Duritas ueteratas & contumaces. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 265. C
 Durities in tumoribus mala. com. 5°. aph. 67°. Ex. 45. C
 de Duritie in uentre quedam conquerebatur. secretorum. Sp. 100. H
 Durities ubi in ulcere sit, quo oleo utendum. 4°. de compo. medicament. per genera. 5°. 236. A
 Durities ac densitas corporis uteri est causa sterilitatis. commentario. 5°. aphorismo 59°. Ex. 43. C
 Duritiebus uteri aptissimum est oleū liliorū. 7°. de simpl. me. fac. 5°. 53. B
 ad Duritiem uulue. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 214. H
 quo modo Durities præter naturā differat à compressiōe uteri propter foetum. com. 5°. aph. 54°. Ex. 42. F
 ad Duritas. 10. de comp. med. se. lo. 209. B/4°. de compo. medi. per ge nera. 241. B/5°. 246. H/6°. 5°. 261. B
 ad Duritiem omnem. 8°. de compositi. med. sec. loc. 193. A/2°. de compo. med. per ge. 225. F/3°. 235. D/6°. 256. H/262. A/7°. 5°. 265. A/B/de med. exper. 105. D/de cura lap. Sp. 112. H
 ad Duritiem omnem malagma. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 200. C
 Durities dissoluens malagma. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 200. C
 ad Duritiem omnem emolliendam. 10°. de comp. me. se. loc. 209. C/4°. de comp. med. per ge. 5°. 243. D
 Duritas emolliens. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 266. G
 ad Duritiem omnem dissoluendam. 10°. de cōp. me. se. lo. 5°. 208. A
 DURVM quid significet. 2°. de san. tuen. 2°. 72. E/F
 Durum quo modo usurpetur. 4°. de dign. puls. 4°. 83. C
 Durum tribus modis dicitur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. E
 Durum ab Hippocrate dicitur crudum. com. 5°. aph. 67°. Ex. 45. C
 Durum contrarium molli. 12°. de usu par. 1°. 192. H/in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 160. B/com. 5°. aph. 67°. Ex. 45. C
 Durum cum laxo non habet societatem. 11°. de usu par. 1°. 191. F
 Durum aduersum ijs quæ tensa sunt. 3°. de san. tuen. 2°. 76. H
 de Duro et molli Aristoteles Platōe elimatijs egit. 3°. de dif. p. 4°. 63. E
 à Duro quo modo differt ualidum. 3°. de dif. puls. 4°. 63. D
 Durum non accommodatum ad sensum. 12°. de usu p. 1°. 193. A
 Dura quæ dicantur. 4°. de dign. puls. 4°. 83. D/E

Dura quæ sint. 3°. de dif. puls. 4°. 63. D
 Dura sunt quibus caro nostra cedit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. F
 Dura per excessum quæ sint. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. E
 Durum absolute terra. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. E
 Dura habent plurimum terræ. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. G
 Dura & uiscosa sunt crassarum partium. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. E
 Durum est & tactu lædit lignum omne fm Hipp. de machin. 7°. 319. E
 Durum cum frigore necessario non est siccum. 2°. de tempe. 1°. 17. G
 Durum siccum est in calore mediocri. 2°. de temp. 1°. 17. G
 ex Duro molle non enascitur. 12°. de usu par. 1°. 193. B
 Durum ex molli non enascitur. 12°. de usu p. 1°. 193. B
 Duro molle iungi non debet. de ana. uiu. Sp. 43. G
 Durum admodum cur frangatur. 3°. de symp. caus. 3°. 27. A
 Durum non debet esse quod colliditur. de caus. morb. 3°. 9. G
 Duri proprium. 4°. de dig. puls. 4°. 83. F
 Dura mediocriter extenta ad interiora reflectuntur ut in calamis, uimibus. & uirgis patet. com. 6°. aph. 46°. Ex. 51. E
 Dura & ossa nequeunt circumplicari. 1°. de usu par. 1°. 114. C
 Durum quod ita est, ut nec difficile ad flectendum sit, & firmiter innitatur, id & trahere ualenter quicquid uoluerit potest, & uiolenter trudere & fortiter tenere. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. H
 Durum siccumq; quod est, nihil in se ingredi sinit priusq; ipsum ex aliqua parte diuisum sit ac ueluti exulceratū. 3°. de symp. caus. 3°. 29. A
 Durum difficile recluditur. 3°. de symp. caus. 3°. 27. A
 Durum non facile eroditur. 3°. de symp. caus. 3°. 27. A
 Durum in similaribus. 2°. de san. tuen. 2°. 72. G
 Dura partes cur multæ in animalibus. de marc. 3°. 46. C
 Dura corporis partes non sunt humida. 2°. de temp. 1°. 17. G
 Dura Mater dicitur pellicula quæ est sub cranio. de anat. par. Sp. 43. D
 Dura matris nomina. 9°. de anat. adm. 1°. 103. H
 sub Dura matre est pia mater. de anat. par. Sp. 43. D
 ad Duram matrem tendens inflammatio non est absque periculo. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 133. H
 Durius Cerebrum cur sit in parte posteriori. de anat. uiu. Sp. 53. H
 Duros Oculos habent quedam animalia. de anat. uiu. Sp. 48. C
 Dura est ualde albugo in piscibus. de util. resp. Sp. 63. D
 Dura caro quæ proprie appellanda est. 2°. de san. tu. 2°. 71. A
 ex Duris cur sit confectum Cor. de ana. uiu. Sp. 46. D
 Dura cara sit caro cordis. de anat. uiu. 46. D/52. F/ Sp. 55. G
 Durum cur sit creatum Os. de anat. uiu. Sp. 43. G
 Durum pedis uestigium qui musculus faciat. de musc. diff. 1°. 52. A
 Dura partes corporis cur habent meatus. 9°. de usu p. 1°. 171. E
 Durum summe stupidum est & insensibile. 3°. de usu par. 1°. 134. A
 Dura, & tarda digestionis cibi sunt præponendi in fundo stomachi. de dissol. cont. Sp. 71. H
 Dura tarde digeruntur. de dif. cont. Sp. 73. D
 Dura sicca tarde descendunt. 1°. de ali. fac. 2°. 14. D
 Dura corpora inepta sunt expulsiōi, & digestioni. 3°. de symptoma- tum causis. 3°. 29. D
 Dura generant humorem crudum. 3°. de ali. fac. 2°. 27. A
 Dura & terrestria cur plus dent alimenti. 1°. de ali. fac. 2°. 14. D
 Dura aqua quæ. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 Dura aqua, & frigida, qualis. de bon. aquæ. Sp. 75. G
 Dura aqua quibus obsit. de bon. aquæ. Sp. 75. G
 Dura naturæ est lupinus. de dissol. cont. Sp. 73. B
 non Dura oua omnia bene parata, & cocta bonum generant humorem inter tenuē & crassum. de dissol. cont. Sp. 73. H
 Dura oua, elixa, aut assa cibis crassus, & cur. de dif. cont. Sp. 73. D
 Dura oua elixa, & assa, & frixa tarde descendūt. de dif. cōt. Sp. 74. H
 Dura oua tarde digeruntur. de dif. cont. Sp. 73. D
 Duris ouis uelocius digeruntur non dura. de dif. cont. Sp. 73. D
 non Duri pisces nec multæ uiscositatis generant bonum humorem inter tenuem, & crassum. de dif. cont. Sp. 73. H
 non Dura carnis pisces, nec multæ uiscositatis sunt temperati. de boni- tate aquæ. Sp. 73. D
 Duri, & uiscosi pisces sunt crassi. de dif. cont. Sp. 72. H
 Duri pisces, quibus dominatur uiscositas, generant phlegma. de dissolu- tione continua. Sp. 74. B
 Durum uinum quo modo per metaphoram. 3°. de dif. puls. Sp. 63. F
 Durum quo modo dicatur uinum. 3°. de præag. ex puls. 4°. 117. F
 Durum abijciendum in herbis. 4°. de san. tuen. 2°. 96. D
 Duriora abijcienda ex his quæ macerant. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 180. H
 Dura

Dura & lapidosa quo modo lauanda. 2°. de simp. med. fac. 5°. 13. A
 Duriora etiam per plures dies maceranda. 7°. de composit. medicamento
 rum secundum locos. 5°. 180. H
 Durum de animo. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 Durum institutum. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 Durus iudex, qui. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 Dura lex, quæ. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 Durus uentus. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 Durum studium. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 Dura uita. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 Dura nox, quæ. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 Dura quæ facta sunt à frigore & siccitate, quibus curanda. 5°. de simpl.
 medicamen. facul. 5°. 32. H
 à Duro alteratio pathema à Platone dicitur. de symp. diff. 3°. 10. A
 Duri homines ubi. de aere, aq. & loc. 2°. 6. E
 Dura corpora habent Aegyptum & Arabiam incolentes. 3°. de compo.
 med. per genera. 5°. 235. F
 Durus homo, qui. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 Dura ne an mollia sint corpora considerare debet medicus qui curat. 9°.
 de simpli. medi. fac. 5°. 66. B
 Dura corpora quo modo fiant. 3°. de dif. puls. 4°. 62. F
 Durum quot modis fiat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. F
 Durius quo modo reddatur corpus tumidum, & aquosum. in 6°. de mor
 bis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 161. A
 Durius corpus quæ causæ efficiant. 5°. de san. tuen. 2°. 89. C
 Durum habitum facit siccus affectus. 5°. de san. tuen. 2°. 89. C
 Durum corpus & gracile sit, ubi siccum pollet, altera contrarietate mo
 dum seruante. 2°. de temp. 1°. 18. F
 Duri, & aridi qui. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Duri cuius sint temperamenti. de sal. dieta. 2°. 40. E
 Durum siccum habet habitum ualentiorum quam mollius & humidius.
 de usu puls. 1°. 229. G
 Durum & densum corpus facile tolerat quicquid extrinsecus occurrit,
 de consuetudine. 2°. 61. D
 Duri debent ferè semper uti uictu humidiori. de sal. dieta. 2°. 40. E
 Dura corpora quo modo sanari dñt p artē. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 263. D
 Duris corporibus quæ conueniant. 2°. de cōp. medicamentorum per ge
 nera. 220. F/3°. 5°. 235. A
 i Duris corporibus usus medicamēti. 3°. de cōp. med. p ge. 5°. 233. G
 Duris corporibus magis sicca exhibēda. 2°. de cōp. me. p gen. 5°. 220. F
 Dura corpora ferunt uehementia medicamenta, nō autem mollia. 9°. de
 simpli. medi. facul. 5°. 66. C
 Duri indigent medicamentis fortioribus. 2°. de composit. medicamento
 rum per genera. 227. B/7°. 5°. 269. G
 Durorum potissimum corporum uulnera maxima sanantur à folijs &
 germinibus corni. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. G
 in Duro corpore quibus utendum. de rem. par. fac. 7°. 154. H
 pro Duris punica acida, pro mollibus austera. 3°. de compositione medi
 camen. secun. locos. 5°. 148. E
 Dura partes difficulter euacuantur. ars med. Isa. 70. H
 Dura, & dense partes quare tardius sanant. c. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 Dura nō agglutinant neq; coalescūt, aut uix. 3°. de symp. caus. 3°. 29. A
 Dura siccaq; non possunt concrecere. 3°. meth. med. 7°. 19. A
 Dura quoniam sunt æs, ferrum, aurum, & lapis non coalescunt, neq; ag
 glutinantur. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. A
 Duras carnes glutinantis. 2°. de compo. med. per ge. 5°. 227. B
 Dura quæ facta sunt ab atra bile, cancrōsa sunt omnia, & ab emollienti
 bus exasperantur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. E
 Dura arcenda à phlegmone. 13°. meth. med. 7°. 81. C
 Durum à siccitate quo modo curetur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. G
 Durum à congelatione quo modo curetur. 5°. de simp. med. fa. 5°. 32. G
 Durū à repletionē quo modo curetur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. G
 Dura à crasso lentoq; humore calida poscunt & sicca medicamenta. 5°.
 de simp. med. fac. 5°. 34. E
 Dura emollit chamæmelon. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. D
 Dura emolliens medicamentū, quale. 5°. de simp. me. fa. 5°. 33. E
 ad Dura omnia apostemata. de cura lap. Sp. 112. H
 ad Duras mammas. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 268. F
 ad Duros musculos. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 268. F
 Durum splenem curans medicamen. de med. exper. Sp. 104. D
 ad Duros tumores & inflammationes in melancholicis. de mel. ex Gal.
 Ruf. & Poss. Sp. 110. C

Δυσήμεσ φθογοποιός, id est facultates corruptionem inducentes, at
 trahere potest cucurbitula. de cucurb. scar. 6°. 3. F
 DIONYSIACVM quid sit. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 125. D
 DYSÆSTHESIA, sensus difficultas. de sympt. diff. 3°. 11. C
 Δυσκοιτέιν. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 120. A
 DYS-CRASIA & eucrasia sensu iudicatur. 1°. de san. tuē. 2°. 64. B
 Δυσέλκῃς homo, qui dicat. de uic. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 124. E
 Δυσεντέριᾱ unde habeat nomen. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Dysenteria symptoma. 2°. de symp. caus. 3°. 21. E
 Dysenteria nomen quot modis accipiat. de art. com. 4°. 7°. 287. H
 Dysenteria. fin. med. 47. F/introd. Isa. 57. D
 Dysenteria proprie, quæ. 6°. de loc. aff. 4°. 36. D
 Dysenteria proprie est ulcus intestinorū, quæ nō repente, et affatim sit.
 6°. de locis affectis. 4°. 36. D
 Dysenteria morbus longus intrinsecus. intr. Isa. 56. B
 Dysenteriarum differentia. de nat. hu. com. 1°. 1°. 32. B
 Dysenteria duplex est. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 146. E/
 2°. de locis affectis. 4°. 49. G
 Dysenteria quatuor species numerantur. 3°. de symp. caus. 3°. 28. B
 Dysenteria putat ab ignaris hepatica ibecillitas. 5°. de loc. af. 4°. 34. F
 Dysenteria uitio hepatis quo modo differat à proprie dicta dysenteria.
 6°. de loc. affe. 4°. 36. D/E
 Dysenteria quando sit, & quando non. 1°. de loc. aff. 4°. 4. B
 Dysenteria uexantur concepti in bilis horis. de spermate. Sp. 37. C
 Dysenteria causa. introd. Isa. 57. D
 Dysenteria cruenta causa quæ. 5°. de loc. aff. 4°. 35. D
 Dysenteria sanguinea quibus. 3°. de symp. caus. 7°. 27. H
 Dysenterijs cruentis correpti sunt, qui laborantes ad desidia uenere. de
 natura humana com. 2°. 7°. 180. C
 Dysenteria quo modo fiant. in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 111. C/3°. 114. F
 Dysenteria quo modo fiat, docuit Hippocrates. de uenæ sect. ad Erasī
 stratum. 6°. 7. D
 Dysenteriam facit humor mordax, & ulcerat intestina, et eo remoto ad
 huc remanet affectus. 1°. de loc. aff. 4°. 4. C
 Dysenteria ex defluxione ad intestina. in 1°. de morbis uulgaribus, cō
 mentario 2°. 3°. 109. A
 Dysenteria cur uere & æstate. de nat. hu. com. 1°. 1°. 32. A
 Dysenteria, id est difficultas intestinorum, quo modo sequitur leuitatem
 intestinorum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Dysenterias multoties æstate faciūt aquæ paludosa. de bo. aq. Sp. 75. D
 Dysenteria gignitur ex aqua per plumbeū canalem deriuata. 7°. de com
 posti. med. secun. loc. 5°. 180. H
 Dysenteria totum corpus plerunque euacuat, ut hæmorrhoides & men
 ses. 2°. de loc. aff. 4°. 9. G
 in Dysenteriam uia est decliuis, ideo cito excernitur. de natura humana
 commentario 2°. 7°. 180. D
 in Dysenterijs euacuatur cum malo bonum. 3°. de symp. cau. 3°. 26. G
 ex Dysenteria euacuationes siccitatem efficiūt. 1°. de dif. feb. 3°. 34. D
 Dysenteria quæ cessat, quid faciat. de uict. ratio. in morbis acutis, com
 mentario 4°. 7°. 144. C
 Dysenteria habet notas perfectas. 12°. meth. med. 7°. 79. A
 Dysenteriam qui dolores præcedant. 2°. de loc. aff. 4°. 9. G
 Dysenteria excrementa q̄ dicantur. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 124. H
 Dysenteriam esse in magnis intestinis significat intestini tunica eiecta la
 ta & crassa. 1°. de loc. aff. 4°. 2. D
 in Dysenteria exesa prima intestinorum tunica multi superuixere. 4°.
 de usu partium. 1°. 141. B
 Dysenteria ex malignis ulceribus. 3°. de symp. cau. 3°. 27. E
 ex Dysenteria leuitas intestinorum. intr. Isa. 57. E
 Dysenteria quedam ab atra bile. 3°. de symp. cau. 3°. 28. B
 Dysenteria si ab atra bile coeperit, letalis. 5°. de usu partium. 1°. 145. E
 Dysenteria laborantes ab hectica febre capti. 2°. de dif. feb. 3°. 35. F
 ad Dysenteria curationem multū facit cognoscere locum in quo ulcus.
 6°. de locis affectis. 4°. 36. E
 Dysenteria sedem habet cognitu facilem. 6°. de loc. af. 4°. 36. D
 in Dysenteria urina rubra prædicit mortem futuram. de dyn. Sp. 35. D
 Dysenteria curatio. introd. Isa. 57. D
 Dysenteria quibus curetur. 12°. meth. med. 7°. 74. G/H
 in Dysenteria uictus tenuissimus adhibendus. de artic. cō. 4°. 7°. 288. E
 in Dysenterijs si curamus rosionem, est curatio symptomatis. 12°. me
 thodi medendi. 7°. 74. H
 ad Dysenterias conueniunt medicamenta, quæ cum eo quod refrigerant
 unā

una adstringunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. G
 pro Dysenteria quæ adstringentia. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 in Dysenterijs debent accipi adstringentia, quæ non habent amaritudi-
 nem, uel acorem. de subfig. emp. 15a. 33. F
 ad Dysenteriam aptum est radicis Althææ decoctum. 6°. de simplic. me-
 dicamen. facul. 5°. 46. B
 ad Dysenteriam usi sunt oēs medici Balaustio. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. F
 in Dysenteria Capas comedendas cum pane dabat quidam. 12°. metho-
 di medendi. 7°. 75. A
 ad Dysenteriam sanguis Caprarum tostus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. B
 ad Dysenterias optimū remediū est Cauda equa. 6°. de sim. m. f. 5°. 48. F
 Dysentericis confert succus Centauræ. de uirt. centau. Sp. 94. A
 Dysenterias sanant Cisthi flores cū uino poti. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. D
 Dysenterijs cum uino pota prodest Clematis daphnoides. 7°. de simplic.
 medicamen. fac. 5°. 51. G
 Dysenteriam sanat Cornu ceruinum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 79. B
 contra Dysenteriam quō ualeant Cochleæ. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. G
 Dysenterias sanat Damasonium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. A
 ad Dysenteriam quo modo Faba ualet. de uict. ratione in morbis acutis,
 commentario 4°. 7°. 152. G
 Dysenterijs remedio sunt Hederæ folia. de simp. med. Sp. 84. A
 Dysenterias curat Idæa radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Dysenterias sanat semen Lapathi, oxylapathi, & hippolapathi. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 54. B
 ad Dysenterias ualet Lentiscus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. H
 Dysenterijs accommodantur Lothi lignorum assulae derasæ. 7°. de simpl.
 medic. facul. 5°. 55. A
 Dysentericis adhibetur Lycium. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. H
 Dysenterias sanat Lysimachios pota. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. H
 pro Dysenteria Mora immatura. 2°. de ali. fac. 2°. 18. H
 ad Dysenterias accommodus est mori fructus. 7°. de simp. me. fa. 5°. 56. C
 in Dysenteria Muria per clysterem. 12°. meth. med. 7°. 75. A
 Dysentericos iuuat Nymphææ radix & semen. 8°. de sim. me. f. 5°. 57. A
 ad Dysenteriam ualet Ouum, si illi adiungatur aliquid, quod ad dysente-
 riam ualet. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. E
 Dysenterias iuuat Phyllitis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 in Dysenteria putrescentia ulcera colluit, & desiccatur salsugo pisciū sal-
 forum. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 83. G
 ad Dysenteriam exhibetur radix Polemonij. 8°. de simp. me. f. 5°. 59. A
 Dysenteriam sistit Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
 Dysenteria laborantes iuuant Poma cocta cum pane sumpta. 2°. de ali-
 men. facult. 2°. 19. H
 ad Dysenterias commoda est membrana quæ est sub cortice Roboris &
 sub glande eius. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 ad Dysenteriam quo modo Rubia ualet. de uict. ratio. in morbis acutis,
 commentario 4°. 7°. 152. G
 ad Dysenterias idonea remedia sunt Rubi flos & fructus. 6°. de simpl.
 medicam. facul. 5°. 44. G
 ad Dysenterias congruit Sideritis achilleis. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60. D
 ad Dysenteriam quo modo caninū Stercus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 75. E
 ad Dysenterias utilissima est Theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 96. B
 ad Dysenteriam pillulæ probatæ. de dyn. Sp. 28. A
 ad Dysenteriam, Andromachi. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 203. A
 ad Dysenterias. 10°. de simp. me. f. 5°. 73. G/ de dyn. 27. H/ Sp. 28. A/C
 ad Dysenteriam, & lienteriam probatum remedium. de dyna. Sp. 28. A
 ad Dysenteriam diuturnam. de rem. par. fac. 7°. 160. A
 de DYSENTERICIS 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 202. H
 Dysenterici ueri qui. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. H
 Dysenterici quibus neglectis fiant. de dyn. Sp. 19. H
 Dysentericorum pulsus. de dyn. Sp. 35. A
 Dysenterici non sunt purgandi. de dyn. Sp. 20. F
 in Dysentericorum deiectionibus, ubi uehementer rodunt, quæ ualeant.
 12°. methodi medendi. 7°. 74. G
 Dysentericis ualet Adeps caprinus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Dysentericis & tenesmis cur potius imponatur adeps caprinus, quā suil-
 lus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Dysentericis magnum facit adiutorium Cnicum. de simp. med. Sp. 83. B
 Dysentericos sanat Cytinus. de simpl. med. Sp. 78. C
 ad Dysentericos et cœliacos Coagulū equinū. 10°. de sim. me. f. 5°. 74. E
 Dysentericis facit Eleliphacos. de simp. med. Sp. 84. A
 Dysentericis facit Erythrodanum. de simpl. med. Sp. 84. B
 Dysentericis prodest Faba. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D

Dysentericis iniicitur Garum. 11°. de simp. med. 5°. 83. G
 Dysentericis Gnaphalium exhibent ex quopiam uinorum austerorū. 6°. de
 simp. med. fac. 5°. 46. A
 Dysentericis profluuium statuit Gypsum. de simp. med. Sp. 84. H
 Dysentericos adiuuat uaccini Lactis potus. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
 ad Dysentericos affectus admodum efficax remedium est Ladanum. 7°. de
 simpl. medi. fac. 3°. 51. D
 Dysentericis exhibetur Lemonij fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
 Dysentericis cibus accommodus Lens. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 Dysentericis prodest Lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
 Dysentericis facultatibus admiscet Macer. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. A
 Dysentericis Myrta remedium est. de simpl. med. Sp. 87. E
 Dysentericis pdest Oui i aceto coctū perdurū. de simp. me. Sp. 88. E
 Dysentericis utiliter editur Portulaca. 6°. de simp. me. fac. 5°. 43. B
 Dysentericos remediatur Psyllium. de simp. med. Sp. 89. A
 Dysentericis confert Rha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 Dysentericis utile Sclerosimon. de dyn. Sp. 28. D
 Dysentericos iuuat Spina alba. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Dysentericis iniicitur Stœbe. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Dysentericis fortiter prodest Terra samia. de simp. med. Sp. 84. H
 Dysentericis ualet cortex Thuris. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. D
 Dysentericis dantur Vina austera. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. A
 Dysentericis facit botrus Vuæ immaturæ. de simp. med. Sp. 92. B
 Dysentericis antidotum utile. de dynam. Sp. 27. G
 ad Dysentericos catapotia. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 204. B
 ad Dysentericos epithemata. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. D
 ad Dysentericos infusa. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 203. E
 Dysentericus pastillus. intr. 15. 57. D/ de cōp. me. se. lo. 5°. 204. A
 ad Dysentericos pastillus Beritij. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 203. B
 ad Dysentericos & hæmoptoicos puluis. de dyn. Sp. 25. B
 Dysentericis conueniens stomaticum. 6°. de cōp. medi. sec. loc. 5°. 170. H
 ad Dysentericos Asclepiadæ. 9°. de comp. me. se. loc. 5°. 204. A
 ad Dysentericos Clidion. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 203. B
 ad Dysentericos Flauij Pyctæ, idest pugilis. 9°. de cō. m. se. l. 5°. 203. D
 ad Dysentericos ex scriptis Lucij. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 203. D
 ad Dysentericos Dhamyræ. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 203. H
 ad Dysentericos Valentis. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 203. C
 ad Dysentericos non febrientes. 9°. de cōp. me. se. loc. 5°. 204. C/D
 ad Dysentericos. 7°. de compo. med. sec. loc. 180. A/ 182. G/ 184. A/E/
 F/ 185. B/ D/ 186. A/ 8°. 189. E/ 191. C/E/ 192. H/ 203. A/B/C/ 9°. 204. B/ 5°. de compo. medica. per gene. 5°. 254. B/ de rem. par. fa. 158. H/ 7°. 159. G/H
 ad Dysentericos inueteratos. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 204. C/D
 Dysenterici sanati uno die. 12°. meth. med. 7°. 75. A
 DYSEPULOTA ulcera, id est ad cicatricem uix ueniētia, quæ uocē-
 tur. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. B
 Dysepulota, quæ propria. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 233. G
 Dysepulota quæ medicamenta. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. C
 ad Dysepulota. 2°. de comp. me. per ge. 224. E/ 5°. 245. C
 DYSCINESIA, id est difficultas motus. de symp. diff. 3°. 11. B
 Δυσπνοία quid. 1°. de usu. par. 1°. 117. A
 Δυσπνοία unde dicta. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Δυσπνοία quid significet. 1°. de diff. resp. 3°. 56. B
 Dyspnœa respirationis symptoma. de symp. diff. 3°. 11. G
 Dyspnœam quo modo faciat angina. 4°. de lo. aff. 4°. 27. A
 Dyspnœas facit os uetriculi ratione societatis. 1°. de symp. caus. 3°. 17. G
 Dyspnœa ex pulmone uel thorace affecto quos habet pulsus. 4°. de præ-
 sag. ex puls. 119. H/ 4°. 120. A/B
 Dyspnœa conuenit centaurium maius. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50. G
 ad Dyspnœam. 7°. de comp. med. se. lo. 182. G/ 186. H/ 5°. 187. A
 DYSPNOICI qui. fin. med. 15a. 47. E
 Dyspnoicis conuenit epithymum. de dyn. Sp. 21. B
 ad Dyspnoicos Antonij Musæ. 7°. de comp. med. se. loc. 5°. 186. E
 ad Dyspnoicos Chariclis. 7°. de comp. med. se. loc. 5°. 186. E
 de Dyspnœa ab Hippocrate scriptum. 4°. de loc. affec. 4°. 27. B
 ad Dyspnoicos. 7°. de comp. med. se. loc. 185. E/ 9°. 5°. 202. D
 DYSPRACHITIS Damocratis. 5°. de comp. me. p. gene. 5°. 248. E
 Dysprachitis medicamentum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248. E
 Δυσβραχίτις quid significet. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 172. D
 DYSVRIA. fin. med. 15a. 44. B
 Dysuriæ causa. introd. 15a. 57. A
 in Dysuria confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 94. A

ET, H, antiqui eodem charactere
notabant. in 6^m. de morbis
uulgarib. com. 3°. 3^a. 169. F

E ADEM genere possunt esse contrarij
ma. aduersus Lycum. Ex. 63. E

Eadem non sunt saepius repetenda. 2°. de decre
tis Hippocratis. 1^a. 236. G

cur Eadem bis & ter quandoq; repetantur. cō. 5°. aph. 64°. Ex. 44. H

Eadem de eisdem semper asserebat Galenus. ad Thras. 2^a. 101. F

ΕΑΥΤΟΝ ΤΙΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ. de arti. com. 2°. 7^a. 258. H

EBEA seu oliuæ lachryma, quid sit, & eius uires. de simplic.
medicam. Sp. 83. F

EBENVM quid. de simp. med. Sp. 83. F

Ebenus calfacit, extergit, & est tenuiū partiū. 6°. de simp. m. f. 5^a. 46. F

Ebenum uires habet acres, & aliquatenus stypticas. de simp. m. Sp. 83. F

Ebeni scobes collyrijs miscentur & ad uulnera polyhæma. de simpli. me-
dicamen. Sp. 83. F

Ebenus ad oculos ualet. de uic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 151. G

Ebenus tritus cum aqua in succum soluitur. 6°. de simpli. me. fac. 5^a. 46. F

EBINVS monachus. secretorum. Sp. 97. E

EBISCVS quā uim habeat, & qualis. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. E

EBRIVS quo modo fieri quis possit ex uno solo uini cyath. 3°. de
medic. fac. par. 7^a. 174. E

Ebrietatis signa, supinū iacere, hiare, et stertere. 2°. d. mo. m. 1^a. 314. D

Ebriorum urina, qualis. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 74. G

Ebrij habent musculos quiescentes. 2°. de motu musc. 1^a. 314. C

in Ebrietatibus musculis grauatis, & ratione, aliquid inuite emittitur.
2°. de motu muscu. 1^a. 314. F

Ebrietate agimus quedam, quorum non recordamur. 2°. de motu muscu
lorum. 1^a. 315. B

in Ebrietatibus cur in posterum non recordamur eorum quæ egimus.
2°. de motu muscu. 1^a. 315. B

Ebrietate qui morbi fiant. de caus. mor. 3^a. 7. D

Ebriorum cerebrum perfunditur multa humiditate, qua aggrauantur.
commen. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H

Ebrij incidunt in podagram. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A

Ebrij cum ebrij coeunt. 11°. de usu par. 1^a. 188. B

Ebriorum semen est uitiosum. 11°. de usu par. 1^a. 188. B

Ebrietates quod nocumentum faciant foetui. 11°. de usu par. 1^a. 188. B

cur Ebrij quandoque balbutiant. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H

Ebrietas causa extrinseca doloris capitis. 2°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 131. H

Ebrij quo modo delirant. 2°. de diff. resp. 3^a. 67. H

Ebrijs quod accidit, idem accidit quandoque & ægritudinibus incipien-
tibus. de comate. 3^a. 50. H

Ebrietatibus quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B

Ebrius si qs repete obmutuerit, cōuulsus moriū. cō. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G

Ebrietati folia brassicæ naturaliter resistūt. 2°. de cōp. m. se. lo. 5^a. 133. D

ab Ebrietate præferuat amethysta. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 138. B

Ebrietati myrta aduersatur. de simp. med. Sp. 87. E

Ebrietas non soluitur eodem tempore in omnibus, sed secundum naturam
potatoris, & uini. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G

Ebriabantur eunuchi tempore Galeni. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A

Ebrietatem quidam heri dimiserunt, & de his agere audent, quæ exci-
tatissimi non sine timore tractant. ad Thras. 2^a. 107. G

Ebrietas quo modo cauenda. 3°. de med. fac. paran. 7^a. 174. E

EBVLLITIO quid sit. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. G

Ebullitionem facit fermentum in pasta. de anat. uiu. Sp. 51. H

Ebullitione remouentur aquæ uitia. de diff. cont. Sp. 75. D

Ebullire facit Soranus simplicia linteolo illigata in confectione ex capi-
tibus papaueris. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 180. G

Ebullire ad dimidiū q̄ debeat i Arteriaca. 7°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 178. H

Ebullitio tenuium humorum, qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. D

Ebullitio innata caliditatis est passio cordis. de uirtutibus nostrum corpus
dispensantibus. Sp. 60. D

EBVLVS, sambucus, quid, & eorum uires. de simp. med. Sp. 84. B

Ebuli radix hydropicos, & inanit, & purgat. de simp. me. Sp. 84. B

Ebuli folia uentris sunt purgatiua. de simp. med. Sp. 84. B

Ebulus siccus, conglutinatiuus, & digerens. 6°. de simp. med. f. 5^a. 42. A

ECBYRSOSIS osium affectus. intro. Isa. 59. D
ΕΚ ΒΥΡΣΩΜΑΤΑ. de articulis,
commentario 4°. 7^a. 287. B

ECCATHARTICA. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 35. A

ECCOPE quid. fin. med. Isa. 48. C

Eccope fractura in capite. fin. med. Isa. 48. C

ΕΚΚΟΠΕΩΤΙΚΑ. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 42. C

ECCHYMOSIS quid dicatur ab Hippocrate. in 6^m. de morbis uul-
garibus, com. 2°. 3^a. 161. D

Ecchymoma quid sit secundū Hippocrate. 5°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 158. E

Ecchymosis est cum sanguis effusus est in spatia quæ uasis circumiacent.
com. 6°. aph. 20°. Ex. 48. C

in Ecchymosi impossibile est sanguinem remanere sanguinem. commen-
tario 6°. aph. 20°. Ex. 48. C

ΕΚΧΥΜΩΣΙΣ quō ab inflāmatioe differat. cō. 6°. aph. 20°. Ex. 48. C

ΕΚΧΥΜΩΣΙΣ fit in contusione, & ruptione. 4°. meth. med. 7^a. 23. B

Ecchymosis quid indicet. 4°. meth. med. 7^a. 29. C

Ecchymomatum remedia. 4°. meth. med. 7^a. 29. C

Ecchymomata non debent diu adstringi. 1°. de cōp. me. p. gene. 5^a. 211. G

Ecchymoseis digerit ptarmice. 8°. de simpli. med. fac. 5^a. 59. C

Ecchymomatum medicamenta sero quā aqua diluere præstat. 10°. de
simplic. medic. fac. 5^a. 73. G

ad Ecchymomata quæ digerendo conferant. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 75. G

ECHECOLLON quid fm græcos. 2°. de com. me. p. ge. 5^a. 219. B

ECHINVS quam uim habeat. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. G

ECHINI herbæ fructus acerbus repellit, & exiccat. 6°. de simplic.
medicamen. facul. 5^a. 47. G

Echini herbæ fructus ad oculorum & aurium fluxiones. 6°. de simplic.
medicamen. facul. 5^a. 47. G

ECHINI marini quo modo edantur. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. E

Echini marini subducunt uentrem. de atten. uic. 2^a. 45. B

ECHO quo modo fiat. de hist. philos. Sp. 9. G

ECHII semen. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a. 195. H

ECLECTA medicamenta. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 177. A

Eclectas id est delingibiles cōfectiōes. 7°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 178. C

ECLEGMA Amaranti ad sanguinis reiectionem. 7°. de compo-
med. secundum locos. 5^a. 184. D

Eclegma Faustianum. 7°. de comp. phar. sec. loc. 5^a. 180. A

Eclegma hepaticum Paulini. 8°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 195. F

Eclegma peripneumoniæ. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. C

Eclegma ad tussim. de rem. par. fac. 7^a. 158. D

ECLIPSIVM ueræ prædictiones. de lib. pro. Isa. 13. F

Eclipsis facile speculo discernitur. de hist. philos. Sp. 7. A

ΕΚΠΕΠΛΗΓΜΕΝΟΝ quid. de fracturis. com. 3°. 7^a. 247. D

ΕΚΦΡΑΞΙΣ. 11°. meth. med. 7^a. 71. D

ECPHRACTICA, id est deobstruentia, quæ dicantur. 4°. de com
po. med. sec. loc. 5^a. 150. A

Ecphractica. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. A

ΕΚΦΥΣΙΣ quid. 5°. de usu partiū. 1^a. 142. E/de uic. rat. in morbis acutis,
commentario 2°. 7^a. 120. G

ΕΚΦΥΣΙΣ prima in ordine intestinorum. 5°. de usu par. 5^a. 142. E

ΕΚΠΛΕΘΡΙΣ quid. 2°. de san. tuend. 2^a. 74. F

ECPLEXIS quid. fin. med. Isa. 50. D/12°. meth. med. 7^a. 77. D

ECPIESMA quid. fin. med. Isa. 48. C

Ecpiasma fractura in capite. fin. med. 48. C/intro. 15. 59. F

Ecpiasma fractura caluarie. intro. 15. 59. C

ECRHYTHMVS pulsus qui sit. 1°. de diff. puls. 4^a. 48. H

ECTASIS melancholica, quæ. in 1^m. prorrh. cō. 1°. 4^a. 165. C

Ecstasi coma contrarium est. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 79. D

in Ecstasi si desinunt aphonie in febre, perniciosum. in 1^m. prorrheti.
commentario 2°. 4^a. 172. B

Ecstasis cum silentio. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 172. B

ΕΚΣΤΕΩΣ meminit. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 169. C

ΕΚΣΤΙΚΑΙ facultates, id est quæ uim habent animum alienandi. 5°. de
simp. med. fac. 5^a. 32. G

ECTROPION quid. fin. med. 48. G/intro. 15. 58. G

Ectropion oculi affectus & genarum. fin. med. 15. 48. F

ΕΚΘΥΜΑΤΑ & ΕΚΘΥΣΙΣ unde dicta. in 3^m. de mor. uulg. cō. 3°. 3^a. 145. A

ΕΧΕΚΟΛΛΑ. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 210. G

EDACES homines, qui. in 6^m. de morbis uulgaribus, cō-
mentario 4°. 3^a. 185. H

Edaces placentis, & edulij letantur. de cōg. cur. animi mor. 2^a. 53. D

ob **EDACITATEM** nihil in omnium conspectu auidius deuoran-
dum. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 53. D

Edere, & bibere necessaria sunt animanti. 1°. de san. tuen. 2^a. 62. H

Edendi finis, qui. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. A

Edendum quo

Edendum quo tempore. 4°. de usu partium. 1°. 136.F
 Edendi quo modo. sint cibi crassi à non calidis, & qui non mouentur. de
 dissolutione continua. Sp. 72. G
 Edentes nutrimenta mali succi pruritu exercent. 2°. de sym. cau. 3°. 23. H
 Edendum quandoq; in morbis, & plene, collige. de art. cō. 3°. 7°. 275. C
 inter Edendum, & dormiendum plus humorum quibus colligitur, & p
 uigilias minus. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 109. F
 Edētes, & bibētes necessario faciūt excrementa. 1°. de san. tuen. 2°. 62. H
 Edentis supra consuetum affectus. 6°. de loc. aff. 4°. 38. B
 Edit q multū hyeme, uere suffocāt. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 292. B
 Edat parum habens lapidem. de cura lap. Sp. 112. B
 Edibilium nullum uehementer calefactum durare imputre potest. 3°. de
 symptom. caus. 3°. 25. D
 Edi quæ ab aliquo animali non possunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. C
 Edēsματα. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 145. C
 EDIFICATORIA ars acuit nimium. de cu. ani. pec. no. 2°. 56. G
 Edificator quæ non nouit. ad Thras. 2°. 108. G
 Edificatori similis luctator. ad Thras. 2°. 108. G
 EDITVS ruber est, si sperma conceptum à muliere fuerit in tribus
 horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 Edēs. de fracturis. com. 2°. 7°. 233. D
 EDUCATIO quæ. de const. ar. Isa. 42. F
 Educatio quid sit. quod animi mores. 1°. 321. B
 Educatio uitia abolet. quod animi mores. 1°. 321. A
 Educatio parit uirtutem. quod animi mores. 1°. 321. B
 quæ EDUCANTVR ex cute corporis. de cathar. Sp. 94. G
 quæ Educantur de stomacho. de cathar. Sp. 94. G
 quæ Educantur ex hepate. de cathar. Sp. 94. G
 quæ Educantur ex splene. de cathar. Sp. 94. G
 Educant ex intestinis maioribus scybala, et lūbrici lati. de cath. Sp. 94. G
 Educantur ascarides ex extremo intestino. de cathar. Sp. 94. G
 quæ Educantur ex renibus. de cathar. Sp. 94. G
 Educitur urina ex uesica. de cathar. Sp. 94. G
 Educantur ex matrice sanguinis ichores. de cathar. Sp. 94. G
 Educentia à particularibus membris localia medicamenta esse certū est.
 de cathartici. Sp. 94. H
 Educere perfecte, & suauiter. de dynamidijs. Sp. 20. G
 Educentia lachrymas ex oculis cenotica oculorum. de cathar. Sp. 95. B
 ad Educendam bilem flauam. secretorum. Sp. 99. D
 Educentia atram bilem quæ. de cathar. 9 4. G/secretorum. 9 9. D/de
 mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
 Educūt atrā bilē epithymū et elleborus calida, et sicca. de cath. Sp. 94. G
 ad Educendā melancholiā medicamēta. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. G
 Educentia pituitam, quæ. de cathar. Sp. 94. G
 ad Educendum humorem uiscosum. de med. exper. Sp. 105. E
 Educentia sanguinem, quæ. de cathar. Sp. 94. G
 Educenda quantitas sanguinis in scarificatione quæ fit mulieribus quæ
 non purgantur. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Eductio sanguinis si quis indigeat in melācholia, iubet Possidonius prio
 uenā secare, postea euacuare. de mel. ex Gal. R. & Pos. Sp. 109. H
 Eductio quæ ex pulmone fit, idoneū est uinū pauciferū. de uin. Sp. 76. C
 Educentia lapidem renum, & uesicæ. de cathar. Sp. 95. D
 Eductioni affectus aliqui obstant. 4°. de san. tuen. 2°. 83. A
 de EDULIIS non potest fieri regula communis, sed de aliquibus. 3°. de
 alimentorum facul. 2°. 28. D
 Edulia media quæ sint. 3°. de ali. fac. 2°. 33. D
 Edulium Hispanum diu durans. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
 Eduliū quod recens fertur ex Hispania Romā. 2°. de ali. fac. 2°. 20. D
 Edulium ex carne læuigata cum melle. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
 Eduliorum uires ante experientiam quo modo cognoscantur. 1°. de ali=
 mentorum facul. 2°. 11. H
 Edulia madefacta uel cocta ostendunt quantum tumoris habeant. de bon.
 & uitio succ. 2°. 36. G
 Edulia adeo erant aucta tempore Galeni, ut nihil addi posse uideretur.
 com. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A
 ex Edulijs multis fit pturbatio. de uictus ratione in morbis acutis, com=
 mentario 1°. 7°. 111. G
 Edulia quæ cōpetāt pueris, et quæ uigentibus. 3°. de symp. caus. 3°. 29. C
 medicamēta
 EFFASCINATIONES dicula. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. D
 EFFECTIVVM quid. 6°. de decret. Hipp. 1°. 260. F

Effectuum quot modis diuidatur. ars med. Isa. 62. B
 Effectuum quot modis subdiuidatur. ars med. Isa. 62. B
 Effectricem causam, febrem, & putredinem inter se conferre difficile
 est. 11°. meth. medendi. 7°. 70. A
 Effectrices qualitates frigidum & calidum. 2°. de sem. 1°. 339. A
 Effectiue artes, & actiue quo differant. ad Tras. 2°. 105. H
 Effectricium artium duplex officium. ad Thras. 2°. 106. D
 inter Effectrices medica ars reponitur. ad Thras. 2°. 106. D
 Effectrices scientiæ sumptiones in singulis rebus. 2°. de decr. 1°. 240. A
 EFFECTVVM & causarū cognitio cur necessaria. intr. Isa. 52. A
 de EFFICACIA & qualitate errantium planetarum septem cli=
 matum. de spermate. Sp. 40. B
 Efficax & factrix causa idem. de mult. 3°. 77. B
 EFFICIENS causa prima naturalū rerum deus. de historia phi=
 losophica. Sp. 3. F
 Efficiens, & finis causæ principalissimæ de caus. procathar. 3°. 95. F
 Efficiens, & materia semper necessaria. de caus. procathar. 3°. 95. G
 Efficiētis causæ opus augeat, eius aucta substantia. c. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 Efficiens causa adipis, quæ. de anat. uiu. Sp. 55. G
 Efficiens causa carnis, quæ. de anat. uiu. Sp. 55. G
 EFFLATIO quid sit. 8°. de anat. administra. 101. B/2°. de motu
 musculorum. 1°. 316. C
 Efflatio à quibus fit musculis. 2°. de mot. mus. 1°. 316. C
 Efflatio quō differt ab expiratione. 7°. de usu par. 1°. 157. H
 Efflationi contraria est uehemens inspiratio. 2°. de mo. mus. 1°. 316. C
 Efflatio quando est. 2°. de mo. mus. 1°. 316. E
 Efflationis gratia, musculi magni in epigastrio. 4°. de usu part. 1°. 137. F
 Efflatio propria materia uocis. 7°. de usu part. 1°. 157. H
 Efflationis naturalis tāta pars perit, quanta portio musculorum inter=
 costalium resoluitur. 8°. de ana. adm. 1°. 102. C
 de EFFLORATIONIBVS, & qd sint. de me. fac. par. 7°. 161. G
 Efflorescentias oēs curat cyclaminis radix. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. F
 si EFFLVERET nihil ē nostro corpore, cibo non indigeremus. de
 uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 115. E
 Effluuia cohibet somnus. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 125. C
 p Effluxionem abscessus. de morb. uul. cō. 2°. 111. F/cō. 3°. 3°. 124. E
 EFFOEMINATIO quid sit. de ijs, q in med. fi. c. 3°. 7°. 214. G
 Effeminatio, id est debilitas. cō. 6°. aph. 16°. Ex. 38. G
 Effeminationem carniū facit calidū. cō. 5°. aph. 16°. Ex. 38. G
 Effeminationē facit ocium. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. B
 EFFVNDIT humores corporis calor naturalis. de uictus ratione in
 morb. acut. com. 4°. 7°. 140. A
 EFFVLGESCIENTIAE quæ. i 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 154. G
 EFFVSIO quæ sit fm Hippocratē. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 158. F
 ad Effusionem sanguinis matricis. de pass. mul. Sp. 96. A
 Effusa & rigores ad scirrhum pertinent, & senibus contingunt. de tum.
 præter naturam. 3°. 84. C
 de EGERENDI & uomendi motu. de mot. man. Sp. 68. G
 Egerere qñ naturale est, et non uolūtariū. de mot. man. et obs. Sp. 69. C
 Egerentem uidens prouocatur ad hoc. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
 Egerendi uoluntas inanis his qui malos succos ob annonam ederant. de
 bon. & uit. suc. 2°. 33. H
 ad Egerentes sine uoluntate. de dyn. Sp. 27. H
 EGESTAS, copia, qualitas mala hūores occupāt. de mult. 3°. 79. C
 p EGESTIONES expelluntur superflua. de compagine membro
 rum, siue de natura humana. Sp. 59. B
 Egestionis gratia, musculi magni in epigastrio. 4°. de usu par. 1°. 137. F
 Egestionē nullus potuit ēt p dies paucos retinere. 2°. d mo. mus. 1°. 315. E
 Egestio quō urgeat nos opari fm ipsam. 2°. de mo. mus. 1°. 315. E
 in Egestionē cur thorax restringatur. 2°. de mo. mus. 1°. 316. B
 Egestio cur non fit frequenter, & subito. 4°. de usu par. 1°. 14. D
 in EGILOPE quō adhibeant ferramenta candentia. intro. Is. 59. F
 EGRESSIO primi paris neruorū dorfi ubi sit. de ana. uiu. Sp. 53. H
 Egressio secundi paris neruorum dorfi, ubi. de ana. uiu. Sp. 53. H
 Egressio tertij paris neruorum dorfi, ubi. de anat. uiu. Sp. 53. H
 Egressio quarti paris neruorum dorfi, ubi. de anat. uiu. Sp. 54. A
 Egressio quinti paris neruorum dorfi, ubi. de anat. uiu. Sp. 54. A
 Egressio sexti, septimi, & octauī paris neruorum dorfi ubi sit. de anatō=
 mia uiuorum. Sp. 54. A
 Egressio primi paris neruorum pectoris, ubi. de anat. ui. Sp. 54. B
 Egressio secundi paris neruorum pectoris, ubi. de anat. ui. Sp. 54. B
 in EGYPTVM

in EGYPTVM Persica arbor translata non mutat formā, sed acq-
rit bonum alimentum. 2°. de semi. 1^a. 336.F

ab Εἰκός dicitur εἰκότιον. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 138.G

EIICERE quid significet. 3°. de decretis Hippocratis,
et Plat. 1^a. 244.G

Eiectionibus sanguinis auxiliatur symphytum petraeum. 8°. de simpliciu
medicamentorum facultatibus. 5^a. 61.F

Εἰλεός unde habet nomen. 2°. meth. med. 7^a. 9.D

ab EISDEM cur aliqui iuuent, aliqui ledantur. 5°. de sa. tu. 2^a. 93.D

EISELCYSMVS quid. si. med. 1^a. 50.D

de Εἴω uoce. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 244.H

super Εἴω uoce etymologia chrysippi. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 234.F

Εἴω quid significet. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 234.F

Εἴω manuum nutu dicimus. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 234.F

Εἴω quo modo pronuncietur. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 234.F

ELABI et trahi sunt verba uetera ad extramotū significā-
tia. de trem. palp. conuuls. et rig. 3^a. 54.H

ELAEAE floruit Xenophanes. de hist. philos. Sp. 2.G

Elea quid. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46.F

Eleon. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46.F

Εἰλωδός, pinguedo in urinis mortē significat. de morb. tēp. 3^a. 89.G

ELAPHOBOSCVS calfacit, et exiecat in secundo. 6°. de simpli.
medicamentorum facultatibus. 5^a. 47.B

ELATERIVM quid et eius uires. de simp. med. Sp. 83.G

Elaterium dicitur cucumeris agrestis succus. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 60.E

Elaterium quo modo fiat. de dynamid. Sp. 23.A

Elaterium quibus adulteretur. de simp. med. Sp. 83.G

Elaterium quale eligendum. de dynamid. Sp. 21.F

Elaterium multi possunt gustare et intueri, tamen eius utilitates igno-
rant. 1°. de elem. 1^a. 5.H

Elaterium, quale. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 60.E

Elaterium in secundo ordine calidum. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 60.E

Elaterium menses ciet, foetum interimit, ad angina laborantes ualet, re-
gio morbo affectis bonum est, et capitis dolores sanat. 8°. de simpli-
cium medicamentorum facultatibus. 5^a. 60.E

Elaterium purgat pituitam, et bilem. de dynamid. Sp. 21.F

Elaterij dosis et cui miscendum. de dynamid. Sp. 21.F

Elaterium totum corpus promouet, uentrem, et uiscera depurgat, et
uomitum suscitatur. de simp. med. Sp. 83.G

Elateriū uenenū esse dicitur si supra modū sumatur. de sim. me. Sp. 83.G

Elaterium purgat nares. de cathart. Sp. 95.B

Elaterium quō infundendū in nares. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 139.E

Elaterium medicamentum, quo utebantur Cnidij in non acutis. de uictus
rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 108.F

ex Elaterio cataplasma Antonij Musae. 9°. de compositione medicamē-
torum secundum locos. 5^a. 200.E

ELATE germen tenerum palmae, quale. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 63.C

ELATINE parum refrigerat et adstringit. 6°. de simplicium medi-
camentorum facultatibus. 5^a. 47.B

ELATIO pertinet ad irrationale facultatem. 4°. de decre. 1^a. 248.F

Elati quo modo tractandi. de hist. philos. Sp. 3.A

ELCORODANI cor. de medic. facile parab. 7^a. 167.B

ΕΛΚΙΣΙΚΗ, ΕΛΚΤΙΚΗ, et ΕΠΙΣΠΑΣΙΚΗ δύναμις idem. 5°. de simpliciu me-
dicamentorum facultatibus. 5^a. 36.F

ELECTIO opus animae. 2°. de loc. aff. 4^a. 13.F

Electionis actiones, quae de trem. palp. conuuls. et rig. 3^a. 51.D

absq; Electione agunt facultates naturales. de uoc. instr. 1^a. 106.C

ELECTRVM fricatum trahit paleas. de cathart. Sp. 94.H

Electrum. i. succinum, frangit lapidē renū, et uestica. cathart. Sp. 95.D

ELECTARIVM Agarici. de med. exper. Sp. 108.C

Electarium Aridonis. de med. exper. Sp. 107.A

Electarium Aristolochiae. de med. exper. Sp. 105.F

Electarium Aristolochiae. de med. exper. Sp. 107.H

Electarium Assae foetidae. de med. exper. Sp. 108.D

Electarium Asistri. de med. exper. Sp. 107.B

Electarium Capillorum ueneris. de med. exper. Sp. 107.H

Electarium Capparis. de med. exper. Sp. 108.B

Electarium Centaurae. de med. exper. Sp. 107.G

Electarium Colocynthidis. de med. exper. Sp. 107.G

Electarium Dianthu contra cardiacos facit, phthysicos, hepaticos con-
fortat, illos qui sunt debiles natura, et ex longa infirmitate curat. de
dynamidijs. Sp. 26.D

Electarij Diaphrasii confectio. de dynamid. Sp. 26.F

Electarium diaphrasu ualet ad causas pectoris, ad febres ex his natas, ad
tussim maxime. de dynami. Sp. 26.F

Electarium Ellebori. de med. exper. Sp. 108.C

Electarium dictum Euadens. de med. exper. Sp. 108.E

Electarium Folij. de med. exper. Sp. 107.H

Electarium Gasit. de med. exper. Sp. 108.A

Electarium Gummi. de med. exper. Sp. 108.D

Electarium Iridis. de med. exper. Sp. 105.E

Electarium Laccæ. de med. exper. Sp. 107.A

Electarium Laccæ magnum. de med. exper. Sp. 107.A

Electarium Luti. de med. exper. Sp. 108.D

Electarium Olibani. de med. exper. Sp. 108.A

Electarium Rhu barbari. de med. exper. Sp. 105.E

Electarium rhu barbari. de med. exper. Sp. 108.A

Electarium Rosarum. de med. exper. Sp. 108.E

Electarium Scolopendriae. de med. exper. Sp. 108.C

Electarium Scillæ. de med. exper. Sp. 108.D

Electarium Spicæ. de med. exper. Sp. 107.F

Electarium Squinanthi. de med. exper. Sp. 107.H

Electarium Turbith. de med. exper. Sp. 108.C

Electarium Zacharonis. de med. exper. Sp. 106.H

Electarium ad capitis et stomachi dolorem. de dynamidijs. Sp. 23.C

Electarium, ad abolendū colorē à facie icterici. de cura icteri. Sp. 111.F

Electarium bonum ad laxandum. de dynamidijs. Sp. 27.F

Electarium ad uitium pulmonis, ad rheuma descendens à capite ad tho-
racem, et qui sanguinem expuunt, ad raucedinem uocis, et qui male
ructant ab ardore stomachi, et synanchen quae in faucem rumpit, et
stranguriam quae ex phlegmate fit. de dynamid. Sp. 26.C

Electarium quartanarijs et quotidianarijs cōferens. de dyna. Sp. 32.D

Electarium ad Scorpionis morsum. de med. exper. Sp. 106.G

Electarium ad stomachum quod asthmaticis peculiariter prodest. de dy-
namidijs. Sp. 27.C

Electarium dissoluens uentositatem. de med. exper. Sp. 105.F

Electarium ad uocem clarificandam. de dynamidijs. Sp. 26.B

Electarium ad uomitum prouocandum. de dynamidijs. Sp. 27.B

ELEGANTIA, et celeritas faciunt ut artifices sint alijs præstan-
tiores. de fascijs. 7^a. 293.C

Elegātia, et mūdiciē, nō solū utilitati studeat medicus. de fasc. 7^a. 293.C

Eleganter agere quid sit. de fascijs. 7^a. 293.C

Eleganter inijciendū est uinculū, ut oculos delectet. de fasc. 7^a. 294.B

ELLISPHACOS quid. 6°. de simpli. medi. facul. 5^a. 47.D/de sim-
plic. medicaminibus. Sp. 84.A

Ellisphacos acriter stringit, ad dysentericos facit, denigrat, urinā pro-
uocat. de simp. med. Sp. 84.A

ELEMENTI uocabulum quid significet. de nat. hu. cō. 1°. 1^a. 53.F

Elementum quid. fin. med. Isa. 43.G/8°. de decret. Hipp. 1^a. 174.B

Elementum, res breuissima, res indiuisibilis, idem. 8°. de decre. 1^a. 274.C

Elementum ad aliquid dicitur. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 274.B/D

Elementum est minima pars elementati. 1°. de elemen. 1^a. 2.B

Elementum non est minima particula quae uidetur. 1°. de elem. 1^a. 2.C

Elementorum uerorum sensus non est iudex. 1°. de elemen. 1^a. 2.B

Elementa insensibilia querit Hippocrates. 1°. de elemen. 1^a. 2.C

Elementa insensibilia necessaria sunt ad sanitatem faciendam. 1°. de ele-
mentis. 1^a. 2.C

Elementa uim sensualem non habent. 1°. de elemen. 1^a. 3.C

Elementa sensilia haud quaquam sunt sincera natura. de ptiss. 2^a. 47.A

Elementum primum, et simplex sunt idem. 3°. meth. med. 7^a. 22.E

Elementa prima simplicissima. 1°. de elemen. 1^a. 5.F

Elementa prima ac simplicia corpora appellantur. de diff. mor. 3^a. 3.C

Elementa simplices partes, in quibus sanitas. 5°. de decretis Hippocratis
et Plato. 1^a. 255.C

Elementi et principij differentia. 1°. de elem. 1^a. 6.G

Elementum quo modo differat à principio. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28.B/
de historia philosoph. Sp. 4.B

Elementum cur sit elementum. 1°. de elemen. 1^a. 4.G

Elementorum tractationem sequitur tractatio de temperamētis. de cur.
rat. per sang. miss. 6^a. 16.D

de Elementis speculatio medico inutilis. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 274.B

Elementa omnium rerum primo consideranda. 2°. de nat. fac. 1^a. 299.A

Elementorum primorum nisi fuerit animaduersio, aegritudines partium
similarium nunq̄ possunt curari. de diff. morb. 3^a. 3.H

Elementa qui

Elementa qui non nouit, curare nescit. 7°. meth. medendi. 7^a. 43. D
 Elementa naturæ rerū primus Hippocrates inuenit. 1°. de elem. 1^a. 8. B
 Elementa naturæ rerū primus Hippocrates sufficienter demonstrauit. 1°. de elem. 1^a. 8. B
 de Elementis primus omnium Hippocrates definiuit. 8°. de decret. 1^a. 275. B
 Elementum intelligit Hippocrates quandoque nominās qualitatem. 1°. de elem. 1^a. 7. D
 Elementa & per qualitates vocantur & per nomina. de natura huma. commentario 1°. 1^a. 29. G
 Elementa, vel per sua nomina nomines, vel per qualitates, nihil refert. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 62. E
 Elementa cur Hippocrates suis nominibus non vocauit. 8°. de decretis Hippocratis. 1^a. 274. G
 de Elementis cur non inscripserit suum librum Hippocrates, sed de natura humana. 1°. de elem. 1^a. 8. B
 de Elementis cur inscribatur liber Galeni. 1°. de elem. 1^a. 8. C
 Elementorum differentia, & qualitates. de spermate. Sp. 40. H
 Elementorum qualitates quatuor vocat agentes Galenus. 10°. de simpli. medic. facul. 5^a. 71. H
 Elementa unde dicunt suas naturas & qualitates. de spermate. Sp. 38. H
 Elementorum primæ qualitates. quæ 3°. de simp. med. fac. 5^a. 17. D
 Elementa quo modo absolute, & per exuperantiam dicantur. 2°. de simplic. med. fac. 5^a. 17. G
 Elementum esse e qua qualitate cognoscitur. 1°. de elem. 1^a. 7. G
 Elementa uocat Galenus calidum, frigidum, humidum, siccum. 5°. de decretis Hippocratis. 1^a. 255. C
 de Elementis opiniones quatuor p diuisione inueniuntur. 1°. de elem. 1^a. 3. C
 Elementa ex materia & qualitatibus constituuntur. 1°. de elem. 1^a. 7. E
 Elementa sunt atomi secundum aliquos. 17°. de usu partium. 1^a. 221. E
 Elementa ex Asclepiade. intro. Isa. 52. F
 Elementa ex Athenæo. intro. Isa. 52. F
 de Elementis quid sentiat Empedocles. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. C
 Elementa quæ sint secundum Erasistratum. intro. Isa. 52. F
 de Elemento Melissi opinio. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. A
 Elementa prima, quæ 1°. de elem. 1^a. 7. E
 Elementa prima in compositione humidum, & siccū. de mar. 3^a. 46. C
 Elementa proxima, quæ 1°. de elem. 6. D/ 1^a. 7. E/G
 Elementa communia, quæ 1°. de elem. 6. D/ 7. G/ de na. hu. cō. 1°. 1^a. 29. G
 Elementa corporum, quæ 1°. de diff. feb. 3^a. 31. D
 Elementa quatuor. de diff. feb. morb. 3^a. 2. F
 Elementa quatuor in diuersas species diuidi non possunt. de natu. huma. commentario 1°. 1^a. 26. B
 Elementum non esse unum probatur. 1°. de elem. 1^a. 2. D
 Elementum non est unum secundum formam, neque secundum potentia. 1°. de elem. 1^a. 2. D
 Elementum non est unum argumento Hippocratis. 1°. de elem. 1^a. 3. C
 Elementum unum solum ponentes destruunt scientiam naturalem, & medicinalem. 1°. de elem. 1^a. 5. A
 Elementa sunt duo tantum, calidum, & frigidum. de util. resp. Sp. 64. B
 Elementa non sunt aqua, & aer. de util. resp. Sp. 64. A
 Elementum non est aer. de util. resp. Sp. 64. A
 Elementa nutriuntur ex se. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. H
 Elementa mundi habent nutrimentum mutuo ex se. de na. hu. cō. 1°. 1^a. 33. A
 Elementa reguntur planetis, & signis. de spermate. Sp. 40. B
 in Elementorum nexibus quatuor in signis & planetis iuncta, & ligata est omnis substantia corporea animata teste Hippocr. de sper. Sp. 38. G
 Elementa omnium corporum quatuor. 8°. de decret. Hipp. 1^a. 274. C/ de dynamidijs. Sp. 19. C
 ex Elementis primis constant simplicia. de diff. mor. 3^a. 2. F
 ex Elementis eisdem omnia constāt, & in eadē resoluūtur. intr. Is. 52. E
 Elementa quatuor ortorum & occidentium. de const. ar. Isa. 38. F/ 8°. de decret. Hipp. 274. C/ in tim. Plat. 1^a. 287. B
 Elementorum concursu corpora constant. 8°. de decret. Hipp. 1^a. 274. F
 ex Elementis est omnis substantia corporea animata. de sperm. Sp. 39. A
 Elementum id in generationis principio coniectum esse oportuit, quod maxime exiccaret. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 62. F
 Elementorum uaria est in singulis symmetria, si uaria sunt opera. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 63. F
 ex Elementis cōpositiones, synchronata appellatur. de diff. mor. 3^a. 3. C
 ex Elementis animalia generantur interuenientibus multis mutationibus. 8°. de decret. Hipp. 1^a. 275. A
 Elementa semper addunt, & auferunt cum modo. 1°. de elem. 1^a. 7. A

Elementum unum si aliud superet uehementer, non fit generatio. 1°. de elem. 1^a. 8. C
 Elementum proprium animalium sanguineorum. 1°. de elem. 1^a. 8. E
 Elementum acreum quo modo in homine. 8°. de decret. Hipp. 1^a. 275. D
 Elementum acreum deprehenditur in homine respirationibus, & pulsibus. 8°. de decretis Hippo. 1^a. 275. H
 Elementa humana naturæ sed non propria. de nat. hum. cō. 1°. 1^a. 29. G
 Elementis quatuor ligata est opatio materiæ corporeæ. de sper. Sp. 40. H
 Elementa subiectum habent commune. de subs. empi. Isa. 38. F
 Elementis omnibus materiam communem esse omnium putat Galenus. 1°. de elem. 1^a. 4. F
 ex Elementorum quatuor temperaturis corpora cōposita sunt. de subst. fac. nat. 1^a. 230. E
 Elementa an ingrediantur corpora solis qualitatibus, uel etiam substantijs corporeis, nō est necessarium cognitu. de subst. fac. nat. 1^a. 230. E
 Elementa remanent integra secundum aliquos. de sper. Sp. 140. F
 Elementa tota miscentur, & inuicem agunt. de cur. ratione. per sanguinis miss. 6^a. 16. C
 Elementa inuicem transmutantur. 1°. de elem. 1^a. 7. G
 Elementa simul agere & pati fm qualitates Hippocrates primus determinauit. 1°. de elem. 1^a. 5. F
 Elementa mutantur in se inuicem accidentaliter. de sperm. Sp. 40. H
 Elementorum mutatio qualiter fiat. de sper. Sp. 40. H
 Elementa tria ex se mutuo fiunt, terra immutabilis manet. de historia philosophica. Sp. 5. C
 Elementis alijs terra ob pondus non miscetur. de sperm. Sp. 40. G
 Elementa q, non coniungantur. 17°. de usu par. 1^a. 221. E
 ex Elementis quatuor fit temperatura proba, & intemperies. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 107. E
 Elementa temperari primus Hippocrates docuit. de nat. hu. c. 1°. 1^a. 29. F
 ex Elementis temperatura dicitur natura. cō. 2°. ap. 34°. Ex. 17. C
 Elementis synceris mundi utimur. 1°. de elem. 1^a. 6. A
 Elementum purum potius mente comprehenditur q inueniat. de natura humana. com. 1°. 1^a. 32. H
 Elementa impassibilia statuentes, quot ægitudines ponant. de differentijs morborum. 3^a. 2. F
 Elementorum & humorum oratio cōis. 8°. de decret. Hipp. 1^a. 275. E
 Elementa impassibilia non possunt per tota alterari. de diff. mor. 3^a. 2. F
 ex Elemento aqueo & igneo sanies in corpore fieri. 8°. de dec. 1^a. 275. F
 Elementum humidum in humoribus præualet. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. E
 Elementum calidum ciborum mutationē efficit. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. A
 Elementa non nutriunt. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. F
 Elementa nullam gustui qualitatem offerūt. 4°. de sim. me. fac. 5^a. 28. F
 Elementa simplicia non assumuntur uel tanquā cibi uel tanquā medicina. 1°. de elem. 1^a. 7. C
 Elementum sumimus, qn indigemus qualitate summa. 1°. de elem. 1^a. 7. B
 Elementum mistum sumimus, quando indigemus qualitate mediocri. 1°. de elem. 1^a. 7. B
 Elementum unum si destrueretur, aial periret. 1°. de elem. 1^a. 7. A
 Elemento uno pereunte, omnia pereunt. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. G
 Elementa non possunt in alia dissolui. 1°. de elem. 1^a. 2. C
 de Elementari neruo Erasistrati. 2°. de nat. fac. 1^a. 298. E
 ELEMENTA cur literæ dictæ. 8°. de decret. Hipp. 1^a. 282. E
 Elementa literarum xxiiij. 8°. de decret. Hipp. 1^a. 274. C
 Elementa uocis quot sint. 1°. meth. med. 7^a. 4. B
 Elementa uocis in quæ distinguantur. 8°. de decret. Hipp. 1^a. 274. C
 Elementorum uocis differentia. 1°. meth. med. 7^a. 4. D
 Elementa uocis quo se habent. 8°. de decret. Hipp. 1^a. 274. H
 Elementa artis, quæ manifesta sunt, Hippocrati placent. breu. denota. dogma. Hipp. 1^a. 231. A
 Elementum quando est medicina. 1°. de elem. 1^a. 7. C
 per Elementa doctrina cur ceteris utilior. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. E
 ex Elementis methodi maxime propriū, quod. 2°. de san. tu. 2^a. 72. E
 ELEMI. de dynamid. Sp. 28. E
 ELENIVM quid. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. B
 Elenij radix mundificat. de ocul. 7^a. 188. E
 ELEPHANTI. dissectio. 7°. de anat. adm. 1^a. 96. E
 Elephantum incidit Galenus. 17°. de usu par. 1^a. 221. C
 Elephantum proboscis ad quid utilis. 17°. de usu par. 1^a. 221. C
 Elephas proboscide accipit numisma. 17°. de usu par. 1^a. 221. D
 Elephas respirat per proboscidem. 17°. de usu par. 1^a. 221. D
 Elephantorum cutis insensibilis. 3°. de usu par. 1^a. 134. A
 ex Elephantum

ex Elephantum corde magnum os. 7°. de anat. adm.	1°. 96. F	Elephantiosis datur lapis armenus. de dyn.	Sp. 21. C
Elephantus habet uesciam in iccore. 6°. de anat. adm.	1°. 92. D	Elephantiosis succurrit theriaca. de ther. ad Pis.	5°. 96. B
Elephantum intestinum latissimum. 6°. de anat. adm.	1°. 92. F	Elephantiasim habens sanatus est uino, in quo uipera mortua. de subfi.	empirica. Isa. 33. H
Elephantum simile est arabius lapis. 9°. de simp. me. fac.	5°. 68. B	Elephantias laborantium casus tres. de subfi. empi.	Isa. 34. A
Elephantum historia. 7°. de anat. adm.	1°. 96. F	Elephantias laboras comedit carnes uiperarum, quartus casus. de subfi.	empiricos. Isa. 34. G
Elephantum satyrisimus unde. de tum. prae. nat.	3°. 84. E	Elephantias laborantis quintus casus. de subfi. empi.	Isa. 34. B
ELEPHAS unde habeat nomen. 2°. meth. med.	7°. 9. E	Elephanto laborantis casus, qui casu sanatus est. 11°. de simplicium me-	dicamen. fac. 77. H/alius. H/alius. 5°. 78. A
Elephantiasis. 2°. meth. med.	7°. 9. E	Elephantiasis curatio, in esu uiperarum. 2°. de ar. cura. ad Glau. 7°. 107. F	
Elephas quid. fin. med.	Isa. 47. H	Elephantias affecto habitaculo in pago constituto. de subfi. empi.	Isa. 33. H
Elephas qui morbus sit, & quo modo differat ab ophiast, alopecia,		ex Elephantias ad lepram mutatio. de subfi. empi.	Isa. 34. A
ptilosi, myrmecia, leuce, uutiligine, sphacelo, scabie, & lepra. 14°. methodi medendi.	7°. 92. C	Elephas in lepram mutatus. 10°. de simp. me. fa.	5°. 78. A
Elephantia morbus longus extrinsecus. intr.	Is. 56. B	Elephantiasis an male habuerit lassitudine laborantem percontandum est. 4°. de san. tuen.	2°. 83. B
Elephantiasis morbus euidens. de diff. morb.	3°. 3. D	ELEVARI, & sursum ferri non idem, & quo modo differant. de tremo. palp. conuuls. & rig.	3°. 52. C
Elephas in corporis omnibus partibus. 3°. de lo. af.	4°. 18. C	Eleuatio sequitur ad dominium bilis. de ana. ui.	Sp. 45. F
in Elephantias membra omnia habent eandem temperaturam. de mel. ex G. R. & Poss.	Sp. 109. B	Eleuationem albam, & leuem & aequalem habens urina deterior est. de urinae sig. ex Hipp.	Sp. 79. B
Elephas in parte est inaequalis intemperies cum fluxione. de inaequ. intemp.	3°. 43. B	Eleuat calor. in 1°. de mor. uul. com. 1°.	3°. 104. D
Elephantiasis typum non habet. de typ.	3°. 90. D	Eleuando linguam eleuatur mandibula inferior. de motibus manifestis & obscuris.	Sp. 69. B
Elephantiasis contagiosus morbus. de subfi. emp.	Isa. 33. H	Eleuatur quo modo nodus gutturis. de mot. man. & obs.	Sp. 70. G
Elephantiasis unde. 3°. de symp. caus.	3°. 26. C	Eleuatio nodi gutturis est inuitabile accidens transitus per oesophagum. de mot. man. & obs.	Sp. 70. F
Elephantiasis sunt patiente hepate. de uirt. nost. corp. diff.	Sp. 60. B	Eleuatum cur sit cor. de anat. uiu.	Sp. 46. C
Elephas ex qua fiat materia. 2°. de crisi. 4°. 138. C/10°. de simplicium medicamen. facul.	5°. 178. E	Eleuati pulsus magis in humili, quam in superbo. de ana. ui.	Sp. 47. A
Elephas, scabies, & lepra melancholicæ affectio. de tum. prae. na. 3°. 84. E		ELICIVNTVR ex uno multa. c. 5°. aph. 62°.	Ex. 44. H
Elephas melancholicus affectus. 3°. de alimen. fac. 25. G/ commentar. 7°. aphorismo. 40°.	Ex. 57. B	ELIGENDVS est ligandi locus q maxie in re erit. de fas. 7°. 294. C	
Elephas notat humorem melancholicum peccare. cō. 4°. apho. 2°.	Ex. 27. F	ELIGMATIS pro pectore miscetur enula. 6°. de simplicium medicamentorum facul.	5°. 47. B
Elephas a materia melancholica est sine febre quo fiat. de atra bi. 1°. 35. B		in Eligmata ponitur erysimum pro expuendis crassis & lentis humoribus. 6°. de simp. med. fac.	5°. 47. F
in Elephantias, & leucis uitiosa nutritio cernit. 3°. de symp. ca. 3°. 25. C		Elij asparagi quales. de atten. uict.	2°. 44. D
Elephantes subrubri quo fiant. de atra bile.	1°. 35. C	ELIQUANTVR quæ concoquantur. de opt. secta.	Is. 20. C
Elephantiasis indicia. de cau. mor.	3°. 8. H	ad Eliquandum patella. 7°. de cōp. me. per ge.	5°. 272. B
Elephas figuram naturalem immutat. de cau. mor.	3°. 8. H	Eliquata quæ solum possunt transire per angusta. in 6°. de morb. uulga. commentario 3°.	3°. 173. D
in Elephantia uitiosus succus sua spē totius corporis colorem alterat. de sympt. diff. 13. B/3°. de sympt. caus.	3°. 30. A	Eliquationem non indicant iumentorum lotio similes urinae. in 6°. de mor. uulga. com. 5°.	3°. 192. B
in Elephantias quo mutetur color disputatio. de symp. diff.	3°. 12. H	per Eliquationem morbi insensibiliter fiunt. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 3°.	3°. 176. H
Elephantis caro unde dicta. 3°. de symp. caus.	3°. 26. D	Eliquans adenes, & membranas insitas. 5°. de cōp. me. p gen.	5°. 248. C
Elephantiasis symptomata quæ. de sympt. diff.	3°. 12. H	ELISIO quid significet apud Hippocratem. de frac. cō. 2°. 7°. 240. B	
Elephantias laborantibus nasus resimatur, labra fiunt crassa, & aures extenuantur. de cau. mor.	3°. 9. H	ELIXATIO praepræparat alimētū ori. de bon. & uit. suc.	2°. 37. A
Elephantiasis pulsus, qualis. de pulsibus ad tirones. 46. E/3°. de causis pulsuum.	4°. 103. F	Elixata quare spumam faciunt. cō. 2°. aph. 43°.	Ex. 18. D
Elephantis morbus in Alexandria peculiaris. 2°. de arte curatiua ad Glauconem.	7°. 107. D	Elixum amittit propriam qualitatem. 3°. de ali. fac.	2°. 31. H
Elephas non fit in Germania, in Mysia, in Scythia. 2°. de arte curatiua ad Glauconem.	7°. 107. E	Elixa res dat qualitatem & facultatem sui iuris. 1°. de ali. fa.	2°. 7. H
i Elephanta non incidunt lactis potatores. 2°. de art. cur. ad Glau. 7°. 107. E		Elixans recipit qualitatem elixati. 3°. de ali. fac.	2°. 31. H
i Elephantiasim incurrunt, qui largius lete utuntur. 1°. de ali. fac. 2°. 13. C		Elixata considerandum an qualitatis uehementiam deponant. 2°. de ali-mentorū facul.	2°. 24. H
Elephas contingit senioribus. in progn. com. 3°.	4°. 210. D	Elixa quale nutrimentum dant. 3°. de ali. fac.	2°. 26. C
Elephantiasis curatio. intr. Isa. 57. G/2°. de art. cura. ad Glau. 7°. 107. E		Elixare bis quid. 3°. de ali. fac.	2°. 26. A
in Elephantante ante purgationem sanguis mittendus. 2°. de arte curatiua ad Glauconem.	7°. 107. E	Elixa in aqua dulci dant alimentum humidius. 3°. de ali. fac.	2°. 29. D
in Elephantias mire prodest sectio ischiadica. de anat. uiu.	Sp. 54. H	Elixatio prauarum aquarum quanta esse debet. in 6°. de morbis uulgar. commentario 4°.	3°. 183. F
Elephantiasim incipiente quo sanauerit Galenus. quos purg. op.	5°. 88. C	Elixa carne siccior est assa. 11°. de simp. me. fac.	5°. 78. E
Elephantem inchoantem sanauit Galenus per uenae sectionem. comm. 6°. aphorismo 47°.	Ex. 52. C	Elixa potius quam asse sunt edende syluestrium animalium carnes. de cura icteri.	Sp. 111. D
Elephantiasim sanandi ordo. de subfi. emp.	Isa. 34. B	Elixa oua, qualia. de diff. cont.	Sp. 72. H
ad Elephantiasis principium. 5°. de comp. med. se. loc.	5°. 160. E	Elixa oua dura tarde descendunt. de diff. cont.	Sp. 74. H
Elephantis profunt medicamenta trahentia atrā bilē. de atra bi. 1°. 36. B		Elixos pisces dat febrientibus, assos non febrientibus. de uictus ratione in mor. acu. com. 4°.	7°. 149. E
in Elephantias debet purgari humores nigri. quos pur. opor.	5°. 88. C	Ellebori figuram prae se fert cinnamomum. 1°. de antid.	5°. 106. A
Elephantiasis purgatur medicamento educente atram bilem. quos purgare oporteat.	5°. 88. F	Elleborus niger Italiae quando aequalis illi quod in Creta nascitur. 1°. de antidotis.	5°. 105. D
Elephantiosis phlegmagoga danda. de dyn.	Sp. 21. D	Elleborum multi possunt gustare & intueri, tamen eius utilitates ignorant. 1°. de elem.	1°. 5. H
Elephantes sola purgatione sanati. de purg. med.	5°. 87. G	Elleborus frigidam, et terrestrem habet substantiam. de cathar.	Sp. 94. G
Elephas mollitione indiget. in 6°. de morb. uul. com. 2°.	3°. 161. A	Elleborus calidus est, & siccus, & atrā bilē educit. de cathar.	Sp. 94. E
Elephanto detentis quæ a fortuna uisa sunt conferre. contra ea quæ a Iuliano in Hipp. aph.	Ex. 66. E		Elleborus tenui
Elephantorum remedium presentaneum. intr.	Isa. 57. G		
Elephantorum optimum remedium est calamintha. 7°. de simplicium medicamentorum facul.	5°. 49. D		
Elephantiosis utilis est elleborus niger. de dyn.	Sp. 21. A		

Elleborus tenui & calida natura consistit. de cathar. Sp. 94. E
 Elleborus est calidus & siccus in tertio ordine. 6°. de sim. me. f. 5°. 47. C
 Elleborus extergit, calefacit. 6°. de simp. me. fa. 5°. 47. C
 Elleborus albus purgat per uomitum. de cathar. 94. G/ Sp. 95. C
 Elleborus albus cur sursum purget. 2°. de simp. med. fac. 5°. 11. B
 Elleborus albus educit phlegma. de cathar. Sp. 94. F
 Elleborus albus purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
 Elleborus albus dandus in quartana, primo radicibus mixtus, postea per
 se. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. G
 Elleborus niger si in fistula callo indurata infundatur, duobus tribus ue
 diebus callum detrahit, & dentibus prodest si cum aceto colluantur.
 6°. de simp. med. facul. 5°. 47. C
 Elleborus niger purgat per secessum. de cathar. Sp. 94. G
 Elleborus niger cur deorsum purget. 2°. de simplic. med. fac. 5°. 11. B
 Elleborus subducit uentrē, quia medicamentosus. 1°. de ali. fac. 2°. 8. D
 Elleborus niger purgat bilem, & bilem atram. de dynamid. Sp. 21. A
 Elleborus niger educit atram bilem. de cathar. Sp. 94. G
 Elleborum dare oportet quibus à capite fluxio est. de uict. rat. in morb.
 acutis, com. 4°. 7°. 144. G
 Elleborus niger quibus detur febricitantibus. de dynam. Sp. 21. A
 Elleborus niger purgat splenem. de cathar. Sp. 95. C
 Elleborus niger utilissimus uisceribus & matricis passionibus. de dyna=
 midijs. Sp. 21. A
 Elleborus niger purgat matricem. de cathar. Sp. 95. C
 Elleborus niger educit corruptiua sanguinis. de dynam. Sp. 21. A
 Ellebori nigri dosis. de dynamid. Sp. 21. A
 Ellebori radices quō dentur, & quēnam miscenda illi. de dyna. Sp. 21. A
 Elleborū qui dederit, pr. eparet materiam, & quo modo. quos purgare
 oportet. 5°. 88. D
 Ellebori sumendi preparatio. quos pur. oport. 5°. 88. D
 Elleborus quibus miscendus. quos pur. oport. 5°. 88. E
 Elleborus niger sit fortior scammonio addito. de dynam. Sp. 21. A
 Elleborū habens, non scammonium ex colocynthide paratum medica=
 mentum cōuenit in pleuritide. de uict. rat. in mor. acut. c. 2°. 7°. 118. C
 Elleborus & peplium simul cōparantur, & qualia. de uictus ratione in
 morb. acut. com. 2°. 7°. 118. B
 Elleborus niger & piper in pleuritide. de uictus ratione in morbis acu=
 tis, commen. 4°. 7°. 144. C
 Elleborus quibus nō dandus. de uict. rat. in morb. acut. c. 4°. 7°. 144. G
 Elleborus uterq; lapidem frangit. de ocul. 7°. 188. F
 Ellebori electarium. de med. exper. Sp. 108. C
 ΕΛΛΙΒΟΥΙΩΝ quid. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 124. G
 ELLOBA apud Theophrastum siliquata. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 ELODES est genus febris. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57. D
 ELOQVENTIAE magnae qñ erunt. de sperm. Sp. 38. F
 ELOTA sint metalla oīa, ut siccēt sine morfu. 6°. meth. med. 7°. 38. C
 ELVENTIA quae in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196. C
 Eluta nardus. 1°. de antid. 5°. 106. E
 ELVXATIO articularum affectus intr. Isa. 59. E
 ELXINE. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. C
 Elxine abstergit, & constringit cum aliqua humiditate. 6°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 47. C
 Elxine phlegmonas omnes in initio & augmento sanat, & incipienti=
 bus phygethliis cataplasmati ritu illinitur, & ad aurium phlegmono=
 sos dolores succus eius mediocriter prodest. 6°. de simplicium medica=
 mentorum facultatibus. 5°. 47. C
 Elxines succum gargarizandum non nulli exhibent ad paristhmia. 6°. de
 simpl. med. fac. 5°. 47. C
 ELYCHNIVM cito ignem accipit. 3°. de temp. 1°. 22. F
 Elychnia mollia. 13°. meth. med. 7°. 81. G
 Elychnia Tarsensia. 13°. meth. med. 7°. 81. G
 Elychnium Tarsicum quale. 14°. meth. med. 7°. 87. G
 Elychnium pro spongia noua. 14°. meth. med. 7°. 87. G
 Elychnium utilius q̄ spongia pro fomento. 14°. meth. med. 7°. 87. G
 ELYMVS. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. C
 ELYTROIDEM quid appellant græci. de caus. mor. 3°. 9. E
 Elytrois tunica. 2°. de sem. 1°. 339. D
EMACIABATVR quotidie simia ob tu
 morē in tunica cor=
 dis. 5°. de loc. aff. 4°. 29. D
 Emaciata corpora quo modo reficiant mangones. in 6^m. de morb. uulga.
 comment. 3°. 3°. 176. D

Emaciata mēbra quō Galenus sanauit. de ijs quae in med. fi. 3°. 7°. 220. C
 Emaciet quō deligatio. de ijs quae in med. fiunt, com. 3°. 7°. 220. B
 Εμβολὴ quid. de fract. com. 1°. 7°. 221. A
 de EMBRYO. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. D
 in Embryone quo modo sperma, & per quot dies terminatur. de natura
 humana. Sp. 59. D
 in Embryone de etate planetarum. de nat. hum. Sp. 59. F
 Embryones imperfecti quo modo generentur. de compag. memb. siue de
 natura humana. Sp. 59. G
 Embryon quando in uentre. 1°. de symp. caus. 3°. 18. C
 in Embryone spiritus non à pulmone in cor, sed à corde in pulmonem
 ferri secundum aliquos. 6°. de usu par. 1°. 156. A
 Embryum unde accipit alimentum. fin. med. Isa. 49. F
 Embryum alitur per umbilicum, non per os. fin. med. Isa. 49. F
 Embrya prodeunt in lucem figuris quatuor. fin. med. Isa. 49. H
 Embryum an animal sit. fin. med. Isa. 49. F
 ad Embryum extrahendum datur galbanum. de med. exper. Sp. 106. E
 ad Embryum extrahendum medicamen. de med. exper. Sp. 106. G
 EMBRYVM lutum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. H
 Εμμεντοί, id est uomentes. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 EMICRANIA quae. 5°. de sani. tuen. 2°. 90. A
 EMINENTIA quid. 9°. de usu par. 1°. 171. F
 Eminens & longus cur sit nasus. de anat. uiu. Sp. 49. A
 ad Eminentiam omnem oculorum. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 152. H
 ad Eminentias pellicularum oculorū. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 154. A
 ad Eminentias ficosas oculorum. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 152. G
 ad Eminentias ficosas. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. C
 ad Eminentias faciei. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. E
 ad Eminentias ani. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. C
 ad Eminentias internas in sede. de fac. par. 7°. 170. B
 ad Eminentias intus & foris in ano. 3°. de fac. par. 7°. 170. B
 sine Eminentijs cur debeant esse fasciae. de fascijs. 7°. 293. G
 EMINVS uisa quo modo sint. 3°. de dign. pul. 4°. 80. B
 ad EMITTENDVM humorem, uinculum. de fascijs. 7°. 295. B
 EMMOTON quid appelletur à græcis. 2°. de compositione medica=
 mentorum per genera. 5°. 220. D
 Εμμοτοί. de artic. com. 3°. 7°. 275. B
 Emmoti scopi, qui. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 220. D
 Emmoton systasis quid sit. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 221. H
 Emmota quae dicantur. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 ad Emmotorum usum quo modo emplastica possint reduci. 2°. de arte
 curatiua ad Glauc. 7°. 106. A
 Emmota medicamēta fugimus in ossibus capitis denudatis, quoniā linamē=
 tis inunctis offeruntur. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 262. F
 Emmotorum uis quō dissoluatur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. A
 EMOLLIATVR uenter ante cucurbitulas. de cucur. sca. 6°. 3. C
 EMOLITIO quid sit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. F
 Emollitio immoderata exoluit robur uiriū. de renum affectuum digno=
 tione & medela. 7°. 193. G
 Emollientia, & indurantia contraria sunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. H
 Emollientis medicamentum, quale. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. H
 Emollientia qualia sunt etiam esse debeant in qualitate. 5°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 34. F
 Emollientia sunt calida, & humida. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. D
 Emollientia secundi & tertij ordinis excalfacientium, primi exiccantiū
 esse collige. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. E
 Emollientius medicamentum uocatur pingue à recentibus, quod & humi=
 dum est. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. C
 Emollientia medicamenta. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 268. A
 Emollientia quo differant à pus mouentibus. 5°. de simp. med. fa. 5°. 33. F
 Emollientia quid agant. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 196. A
 Emollientia non debent accipere sal. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. F
 Emolliunt recentia magis inueteratis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. F
 quō Emolliant, & digerant adipēs, & pinguedines duersorum anima=
 lium. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 273. F
 Emollit fortius in medicamēto adeps. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. G
 Emolliunt imbecillissime adeps suillus, & cera. 6°. de compositione me=
 camentorum per ge. 5°. 273. F
 Emollit, & concoquit magis oleo adeps suillus. 11°. de simplicium medi=
 camentorum facultatibus. 5°. 78. H
 Emollit ora ulcerū indurata adeps uitulinus. 4°. de compositione medi=
 camentorum per genera. 5°. 240. A
 x Emollientia medi=

Emollientia medicamenta primi ordinis. 7°. de cōp. me. p. ge.	5°. 264. D
inter Emollientia principatum obtinet ammoniacum, & in digerētibus concertat. 6°. de comp. med. per gen.	5°. 258. B
Emollit ualentissime gutta ammoniaci. 7°. de cōp. me. per ge.	5°. 264. A
Emollit gutta ammoniaci. 2°. de cōp. me. per ge.	5°. 222. C
Emolliunt exustos, & incensos balnea. de ijs quæ med. fi. c. 3°. 7°. 215. H	
Emollit Bdelium duricies neruorum. de simp. med.	Sp. 81. C
Emollit mediocriter cera. 5°. de cōp. me. per ge.	5°. 247. H
Emolliens quibus imbecillius cereleum. 7°. de cōp. me. p. ge.	5°. 264. E
Emollientibus pharmacis cōmiscetur Chamæleontis radix. 8°. de simplici. medic. facult.	5°. 63. F
Emollit scœnugraci semen probe coctum. 7°. de compositione medicamentorum per genera.	5°. 264. B
Emolliendi uim habet Hypoglosson. 8°. de simp. med. fa.	5°. 63. A
Emollit cito Hæseg, impositum locis turgentibus, & distensis. de simplicibus medicaminibus.	Sp. 85. C
Emolliunt & digerunt libanotides. 7°. de simp. me. fa.	5°. 54. E
Emollit uteros radix Liliorum. 7°. de simp. med. fa.	5°. 53. B
Emollit minus Malua agrestis q̄ hortensis. 7°. de simp. me. fac.	5°. 55. B
Emollit, & adstringit Mastiche. 7°. de simp. med. fa.	5°. 55. C
Emollit et digerit ægyptia mastiche. 7°. de cōp. med. per gene.	5°. 264. B
in Emolliendo Medullarū differentia. 7°. de cōp. me. p. gen.	5°. 264. A
Emollit, fundit, & calfacit Myrrha Beotia. 8°. de simp. me. fa.	5°. 61. B
Emollit & humectat Oleum uerum. 2°. de simp. me. fa.	5°. 13. G
Emollit & lasitudinem aufert frictio ex oleo magis q̄ sicca. 2°. de simplici. med. facult.	5°. 13. H
Emollit oleum. 8°. de simp. med. fac.	5°. 60. A
Emollientia olea. 4°. de comp. med. per ge.	5°. 241. H
Emollit & digerit liliorum oleum. 7°. de simp. me. fac.	5°. 53. B
Emolliunt oleum ricinum, & gutta ammoniaci. 6°. de compositione medicamentorum per genera.	5°. 258. A
in Emolliendo Resinarum differentia. 7°. de cōp. me. per ge.	5°. 264. B
Emolliens & emplasticum Sesamū. 8°. de simp. me. fac.	5°. 60. H
Emollit & digerit Thus. 7°. de comp. me. per ge.	5°. 264. B
in Emolliendo chalbani, & opopanax differentia. 7°. de compositione medicamentorum per genera.	5°. 264. C
Emolliens optime. 5°. de comp. me. per ge.	5°. 248. H
Emolliens maximum, & extremum. 7°. de comp. me. per ge.	5°. 264. A
Emolliens, calefaciens, & remittens confectio. 7°. de compositione medicamentorum per genera.	5°. 272. G
Emolliens callosa. 6°. de comp. med. per ge.	5°. 258. D
Emolliens durities. 7°. de cōp. med. per ge.	5°. 266. G
Emolliens omnem duritiem malagma. 10°. de cōp. me. se. loc.	5°. 209. C
Emollientia scirrhum quæ sint. 5°. de simp. med. fac.	5°. 33. F
Emolliens pessus. 1°. de cōp. med. per ge.	5°. 215. G
EMORTVA mēbra ubi incidēda. 2°. de arte cur. ad Gla.	7°. 106. H
EMOSCHASVM. de med. fac. par.	7°. 177. H
Εμπλαστικόν dicitur emplasticum. 5°. de simp. me. fa.	5°. 35. A
EMPEDOCLES quid sentiat de elemētis. de nat. hu. cō. 1°. 1°. 28. C	
Empedoclis opinio de seminum miscella, & dulcedine coitus. 2°. de semine.	1°. 337. F
Empedocles humanitate medebatur. 9°. de decr. Hipp.	1°. 281. H
EMPETRON bilem & pituitam educit. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus.	5°. 47. D
cū EMPHASI significare. de uic. ra. i mor. acu. c. 3°. 7°. 127. F	
Εμπύρευμα quid. 4°. de simp. me. fac. 27. B/8°. 62. C/9°. 5°. 64. E	
Εμπειρος .i. expertus. de subfi. emp.	Isa. 31. G
Empirici unde dicti. de sectis.	Isa. 16. A
Empirici dicuntur ab experientia. com. 1°. aph. 1°. Ex. 3. A	
Empiricus qui nominandus. 3°. meth. med.	7°. 16. D
Empirici nolebant ipsoꝝ studiū uocare artem. adu. emp. med.	Isa. 35. E
Empirici quō partem artis duplicē faciant. de part. art. med.	Sp. 16. F
Empirica una ex tribus sectis medicorum. intr.	Isa. 51. A
Empirica secta, quæ fin. med.	Isa. 43. E
Empirica secta quid comprehendat. de sectis.	Isa. 16. A
Empirica secta disciplinam sub compendio clarissime colligit. de subfi. empirica.	Isa. 31. D
Empirica secta quibus instituat. de opt. secta.	Is. 24. E
Empirica quibus cognoscatur. intr.	Isa. 51. A
Empirici primi, qui. de subfi. emp.	Isa. 31. C
Empirica prima secta. fin. med.	Isa. 43. E
Empirici ueteres. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 177. D	
Empirica secta princeps. intr.	Isa. 51. D
Empiricus Apollonius. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 137. H	
Empiricorum quodnam opus est. in 6°. de morb. uulga. cō. 3°. 3°. 177. D	
Empirici, quales. adu. emp. med.	Isa. 35. D
Empirici hostes dogmaticorum. 2°. de die. decr.	4°. 154. F
in Empiricos parum idonea dicunt dogmatici. 3°. de lo. af.	4°. 14. H
Empiricorum argumentū contra dogmaticos. 2°. de compositione medicamentorum per genera.	5°. 218. E
Empirici primi expositores aphorismorum Herophilus, Bacchius, Heraclides, Zeuxis. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. D	
Empirici uita. de subfi. emp.	Isa. 34. D
Empirici de oibus abditis dicunt se dubitare. 6°. de decr.	1°. 263. H
fm Empiricos quæ apparent, & quæ noscantur. 1°. metho. med. 7°. 5. C	
Empirici unde incipiunt. intr.	Isa. 50. H
Empirici nolunt posse cognosci facultatis essentiam. 1°. de simplicium medicamentorum facultatibus.	5°. 2. D
Empirici potissimum illa accipiunt quæ sepe profuere. de sect. Is. 16. B	
Empirico obseruationem memoriæ indicat concursus accidentium. de sectis.	Isa. 16. F
Empirici cur historia utantur. de opt. secta.	Isa. 22. H
Empirici quid intelligant per iudicium. cō. 1°. aph. 1°. Ex. 2. H	
Empirici per cōkursus faciunt doctrinā. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 134. C	
Empirici appellant concursus, quæ a naturalibus dicuntur dispositiones. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. D	
Empiricorum syndrome quid sit. 2°. meth. me.	7°. 11. C
Empiricorum concursus unde. 5°. de san. tuen.	2°. 93. B
Empiricorū syndromæ in paucissimis inueniuntur. 5°. de san. tu. 2°. 93. E	
Empiricorum nugatoria periptosis & incidentia. 1°. de compositi. medicamen. per genera.	5°. 210. H
Empiricorū syndromē reprehēdit. de uic. ra. i mor. acu. cō. 2°. 7°. 121. F	
in Empiricos, qui ex singularibus experientiā fieri uolebant, Galeni argumentum. aduer. emp. med.	Is. 35. E
Empiricos reprehendit Galenus. de theria. ad Pif.	5°. 90. C
Empiricos lapidibus comparat. aduer. emp. med.	Isa. 35. D
Empiricos probat Galenus. 3°. de loc. aff.	4°. 14. H
Empiricorum more loquitur Galenus per totum librum de subfiguratio ne empirica. de subfi. emp.	Isa. 31. D
Empirici quorū non possint recordari, nec scribere. adu. emp.	Isa. 35. D
cū Empirica logica inuētiō nō est cōfundēda. 2°. met. me.	7°. 13. E
Empirici dialecticas suppositiones ac definitiones reprehendunt. de sectis.	Isa. 7. B
Empirici non laborant de definitione. 4°. de diff. puls.	4°. 66. B
ab Empiricis plethora quomodo intelligatur. de mult.	3°. 79. H
Empirici quid faciant in medendo. 8°. de comp. me. se. loc.	5°. 187. G
Empiricus quid dicat de medicamentis. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. F
Empirici ab indicatione nihil inueniunt. de subfi. emp.	Isa. 31. D
Empirici artē medicā totā expientia inniti putant. de subfi.	Isa. 31. D
Empirici negligunt naturarum rationem. de theria. ad Pifo.	5°. 90. E
Empirici utunt eadē medela in affectibus, quæ rōnales. de sect.	Isa. 16. F
Empiricis obseruatio utilium ab iisdem nascitur, à quibus & indicatio rationalibus. de sectis.	Isa. 16. F
Empirici dissentiūt à rōnabilibus in mō inueniēdi medelas. de sec.	Isa. 16. F
Empirici quæ sunt ratione inuenta conantur destruere. 1°. de alimentorum facultatibus.	2°. 7. D
ab Empiricis quō mō differāt rōnales. 9°. de cōp. me. se. loc.	5°. 188. E
Empirici uñ referūt inuēta medicamēta. 1°. de cōp. me. p. ge.	5°. 209. A
Empirici plurima compositorum medicaminum casu inuenta esse putāt. 3°. de compo. me. per ge.	5°. 230. G
Empirici cur in compositionibus solū miscent genere similia. 3°. de compo. med. per gen.	5°. 230. H
Empirici trahunt medicamentum ab alio ad aliud. 3°. met. med.	7°. 17. C
Empirici uadūt ex transitiōe à simili. 2°. de cōp. me. se. lo.	5°. 134. A
Empirici quo modo applicabant remedia morbis, quos ante non uiderāt. de sectis.	Isa. 16. C
Empirici quo modo applicabant remedia morbis, quos nouerāt quidem, sed in eos his locis ortos incidebant, ubi non erat materia medicamentorum quæ experimento essent obseruata. de sectis.	Isa. 16. C
Εμπλαστικόν τι ποῦν quid significet. 5°. meth. med. 31. B/14°. 7°. 90. B	
Emplasticum dicitur ἐμπλαστικόν. 5°. de simp. med. fac.	5°. 35. A
Emplastica dici illinendi uim. 5°. de simp. me. fac.	5°. 34. F
Emplastica quorundam constitutio, & quæ illam habeant. 5°. de simplic. medic. facult.	5°. 34. D

Emplasticum medicamentum quid sit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. F
 Emplastro medicamentū meatus obducit. 1°. de cōp. me. se. loc. 5°. 127. G
 Emplastica, id est meatus obducentia & obturātia, quæ dicantur. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 150. A
 Emplastica quæ uocentur simplicia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. G
 Emplastica, & peptica, id est concoquētia, sunt medicamenta parum ca-
 lescentia, & adstringētia. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. D
 Emplasticum esse dicitur medicamentum pus mouens. 5°. de simplic. medi-
 camen. facul. 5°. 38. G
 Emplastica, & extergentia contraria sunt. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. H
 Emplastorum duplex natura. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. D
 Emplastica quæ sint. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 165. G/H/4°. de sim-
 pli. me. fac. 5°. 25. D/5°. meth. med. 30. D/ 7°. 31. F
 Emplastica sunt quæ sunt glutinosa. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. D
 Emplastica substantiam facit tenacitas in medicamentis. 9°. de simplic. medicam. facul. 5°. 66. B
 Emplasticum medicamentum debet esse terrenæ consistentiæ, & uisco-
 sum. 5°. de simp. med. facul. 5°. 35. A
 Emplastica uim habet refrigeratōriam & percussoriam puluis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. A
 Emplastica faciunt succos crassos, et lentos. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. C
 Emplastica à sordē nutrietibus nō differūt. de simp. me. fa. 5°. 35. A
 Emplasticum medicamentum debet uacare mordacitate. 5°. de simplicium medicam. facul. 5°. 34. H
 Emplastica aliqua natura aquea. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. D
 iter Emplastica numerant mltā q̄ exacte elota sūt. 4°. de simp. m. 5°. 25. D
 Emplastica quædam habent aliquid aeris. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. D
 Emplastro medicamentū qbus effici nō possit. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 210. F
 Emplastis quo modo miscet ceratū. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 106. A
 Emplastica rarefaciunt. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 161. A
 Emplasticum optimum ex Bitumine, & aceto. 5°. meth. med. 7°. 32. H
 Emplastica sunt Cera, & oleum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. D
 Emplastica & refrigeratoria est Cerussa. 9°. de simp. me. fac. 5°. 71. G
 Emplastica uim habent Cibi & potus aliqui. 5°. meth. me. 7°. 31. F
 Emplasticum ex Chalcitide. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. H
 Emplasticus est Chondrus. 9°. de simp. me. fac. 5°. 63. H
 Emplasticus est Conus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. A
 Emplastica sunt Farina triticea, & amyllum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. D
 Emplastica facultatis est Gypsum. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. H
 Emplasticus est Lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. C
 Emplastica uim habet Myagros. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. C
 Emplastica uim habent Pinguedines nondū ullā nactæ acrimoniam. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. E
 Emplastica nō est Resina, & qualis. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. D
 Emplastica & amara est Sarcocolla. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 Emplasticum, & emolliens Sesamum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Emplasticum est magis Thus, quā manna. 5°. meth. me. 7°. 31. A
 Emplastica est Tragacantha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
 Emplastica quo modo ad usum emmotorum possint reduci. de arte cu-
 ratiua ad Glau. 7°. 106. A
 Emplastis medicamentis in quibus utimur. in 6°. de morbis uulgarib.
 commentario 2°. 3°. 165. H
 Emplastis, & adstringentibus sistendus est sanguis ab hirundinibus tra-
 ctus, non frigidis. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Emplastis potius sanguis sistendus, quā crustam facientibus. 5°. metho-
 di medendi. 7°. 39. H
 Emplastica pro sanguine sistendo. 5°. meth. me. 7°. 30. G
 Emplasticum anodynū ad oculorum dolorē. cō. 6°. apho. 31°. Ex. 49. A
 Emplasticum pro inflammatione inueterata. 14°. meth. med. 7°. 88. H
 Emplastico curati pueri in brachio puncti qui periit casus. 3°. de compo.
 med. per genera. 5°. 231. F
 EMPLASTRA unde dicuntur. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. B
 Emplastrum malagmata possunt appellari. 7°. de cōp. me. p gen. 5°. 265. A
 Emplastri confectio quō fiat. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 210. H
 Emplastrum quo modo fiat. 3°. de cōp. me. p ge. 233. B/4°. 5°. 238. H
 Emplastri cōficiendi modus. 1°. de cōp. me. p ge. 215. G/2°. 5°. 224. E
 pro Emplastri forma quæ ponantur. 5°. de cōp. me. p ge. 5°. 246. B
 Emplastrorū cōfectio quo mō parāda. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 217. B
 ad Emplastrum quid conueniat. 5°. de compositione medicamen. per ge-
 nera. 246. B/6°. 5°. 260. H
 Emplastrum ut fiat quæ miscenda. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 239. G
 ad Emplastrum materiæ aptæ sunt pinguis, & cera. 7°. de compositione

medicamentorum per genera. 5°. 255. D
 pro Emplastri figura inducenda ceram iubet misceri. 3°. de compositio.
 medica. per genera. 5°. 232. G
 in Emplastis, & acopis, & malagmatibus mittitur cera. de simplicib.
 medicam. Sp. 82. B
 ad Emplastropœiam utilis est tum ceratum tum Resina. 6°. de composit.
 medi. per genera. 5°. 258. B
 in Emplastis quæ resinæ debent poni. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 213. H
 in Emplastis calidis pro materia ponitur cera, non ob uirtutis effica-
 ciam. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 258. A
 in Emplastis quare ponitur oleum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 255. C
 in Emplastis plus olei hyeme ponendum q̄ æstate. 2°. de compo. medi-
 cam. per genera. 5°. 223. G
 Emplastis miscetur Calisia. de simp. med. Sp. 82. E
 ad Emplastrum conficiendum Cerussa conuenit. 5°. de composit. medica-
 mentorum per genera. 5°. 247. D
 in Emplastis pro colore ponitur cerussa. 6°. de composit. medicamen-
 torum per genera. 5°. 257. H
 in Emplastro quo modo ponenda cerussa, quando est cum argenti spu-
 ma. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 215. G
 Emplastis immittitur Ladanum. de simp. med. Sp. 86. D
 Emplastis immittitur Peucedanum. de simp. me. Sp. 89. B
 Emplastrum quo ordine recipiant simplicia. 1°. de cōp. m. p g. 5°. 217. E/G
 Emplastrum cum fiunt, unguine manus inquinandæ sunt. 5°. de compositi.
 med. per ge. 250. D/7°. 5°. 267. C
 Emplastri coctura quanta esse debet. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 222. F
 Emplastrum dura daninat. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 Emplastrum spissantur, ut non inquinent. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 226. E
 Emplastri spissitudo unde sumatur. 7°. de comp. me. p ge. 5°. 264. G
 Emplastri crassitudo qualis. 3°. de comp. me. p ge. 229. D/ 5°. 230. C
 Emplastri species quibus induat medicamen quoddam. 4°. de compo. me-
 dicamen. per genera. 5°. 240. H
 Emplastri spissitudo. 1°. de cōp. me. p ge. 212. F/7°. 5°. 268. E
 Emplastri liquidi spissitudo. 9°. de comp. me. se. loc. 5°. 199. B
 Emplastrum quæ plus siccent. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. G
 ab Emplastis quo differant cerata sub humida, & quæ sint. 1°. de com-
 pos. med. per ge. 5°. 217. F
 Emplastrosum medicamen. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. F
 in Emplastri modum medicamenta ad ulcera maligna. 4°. de composit.
 medicam. per genera. 5°. 237. D
 Emplastrum colore similia esse debent. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 218. C
 in Emplastis quō uariantur colores. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 222. B
 Emplastrum quæ adherent sine fascijs. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 259. G
 Emplastrorum auctores quid egere. 1°. de cōp. me. per gen. 5°. 210. F
 Emplastrorum diuersitas. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. E
 Emplastis de quibus agat. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 218. C
 Emplastrum Acesis, id est medela. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 216. F
 Emplastrum de Adipibus. secretorum. Sp. 103. A
 Emplastrum Alba quibus fiant. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 217. C
 Emplastrum alba quibus constant. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 218. C
 Emplastrum alba ex argenti spuma & cerussa. 1°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5°. 213. G
 Emplastrum album ex pipere. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 214. B
 Emplastrum album ad achoras. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 130. G
 Emplastrum alba ad lichenas. 5°. de comp. med. se. loc. 5°. 162. A
 Emplastri albi attalici secundum Andromachum compositio. 1°. de com-
 po. med. per gen. 5°. 214. F
 Emplastrum album Damocratis. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 217. F
 Emplastrum Andra. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 243. A
 Emplastrum Andromachi. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 256. H
 Emplastrum Andromachi ad ulcera maligna. 4°. de comp. medicament.
 per genera. 5°. 238. C
 Emplastrum ad Anginam. secretorum. Sp. 102. A
 Emplastrum Anicetum. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 130. H
 Emplastrum ex Aqua calida, oleo, & triticea farina, fluxionibus aduer-
 satur. de arte cur. ad Glauco. 7°. 181. G
 Emplastri ex Argēti spuma & hydrelao. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 212. G
 Emplastrum ex argenti spuma, & oleo. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 213. A
 Emplastri ex argēti spuma et œnelao. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 213. C
 Emplastrum ex duabus Aristolochijs. 5°. de comp. me. p ge. 5°. 250. F
 Emplastrum Athena, id est Minerva, appellatum. 2°. de composit. med.
 per genera. 5°. 221. C
 x ij Emplastri Aurei

Emplastrum Aurei coloris Meneceti. 2°. de comp. me. p. ge. 5°. 223. A
 Emplastrum Aantæ. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 247. D
 Emplastrum Barbaræ ad quid ualeat. de dyn. Sp. 35. F
 Emplastrum Barbarum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 157. G
 Emplastra ex Bitumine barbara dicunt. 2°. de cōp. me. p. ge. 5°. 227. G
 Emplastrum Bithinū. 9°. de comp. me. se. loc. 5°. 220. C
 ad Emplastra Candida ualeat cera tyrrhenica & pontica. 1°. de compo. med. per genera. 5°. 217. D
 pro Emplastro candido oleum, quale. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 215. A
 Emplastrum candidum Heræ. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 215. F
 Emplastrum cādidiū quod magnū dī. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 224. D
 Emplastrum ad morsum Canis rabidi. 2°. de antidotis. 5°. 117. A
 Emplastrum contra canem rabidum. 2°. de antid. 5°. 119. G
 Emplastra ad fracturas Capitis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 225. D
 Emplastrum capitale. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 160. B
 Emplastrum cephalicum Asclepiadeū. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 146. B
 Emplastrum Chalcidei. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 249. A
 Emplastrum ex Chalcitide Galeni. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 210. H
 Emplastri Diachrysu uires & compositio. de dyn. Sp. 32. B
 Emplastra dichroma. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. C/E
 Emplastrum ex Dictamno. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 246. G
 Emplastrum ex dictamno Damocratis. 5°. de cōp. me. per ge. 5°. 250. F
 Emplastrum acre Dihalon nō debet poni ubi caro augmentanda. 1°. de compo. me. per ge. 5°. 222. A
 in Emplastro Digerente ponit pyrites lapis. 9°. de sim. me. fa. 5°. 67. F
 Emplastrum digerens ex sale. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 258. C
 Emplastrum falsum ad digerendum, & ad extrahendum. 6°. de compo. me. per genera. 5°. 261. A
 Emplastrum ad Duritiem splenis & hepatis. secretorum. Sp. 99. E
 Emplastrum Hecaton drachmon. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. H
 Emplastrum Epigoni. 2°. comp. med. per ge. 5°. 221. A
 Emplastra Epipasta, quæ. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. H
 Emplastra Egipastica, & diaphoretica, quæ. 6°. de compo. medicamē. per genera. 5°. 260. G
 Emplastrum Epuloticoteron. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 223. H
 Emplastra epulotica, quæ. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. H
 Emplastrum Euphranoris. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. H
 Emplastrum Exiccans. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. H
 Emplastrum ad Febrem in plagis. de dyn. Sp. 35. F
 Emplastrum ad Ficum qui apparet. de dyn. Sp. 28. H
 Emplastrum Euchrum ad lichen as. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 162. A
 Emplastrum Galeni pro neruis uulneratis ex Euphorbio, cera, resina, fīsta pice. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 Emplastri Galeni cōpositio ad neruos uulneratos. 6°. meth. me. 7°. 37. G
 Emplastra Galli. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 227. D
 Emplastra Giluæ. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. E
 Emplastra gilua quo modo cōponantur. 2°. de cōp. me. p. ge. 5°. 223. F
 Emplastrum Glutinatoriū uocatū. πᾶρὺρον 8°. de ana. ad. 1°. 103. C
 Emplastra glutinantia. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226. H
 Emplastrum quomodo fiat glutinātius. 1°. de cōp. me. p. ge. 5°. 215. D
 Emplastrum ad Guttam. de dyn. Sp. 31. D
 Emplastrum Hephestias ad cicatricē inducēdā. 9°. de simp. me. fa. 5°. 70. G
 Emplastrum Heræ. 2°. de cōp. me. per ge. 223. A/6°. 5°. 256. G
 Emplastrum ex herbis. 4°. de compo. medica. per genera. 244. A/6°. 255. A/ 5°. 257. A
 Emplastrum Humidum ad Nomas. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 257. B
 Emplastrum Hyginij boni coloris. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 225. A
 Emplastra quæ inflammatis prosunt. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 187. D
 Emplastra ad inflāmationē rubras corneæ oculi. de rem. par. f. 7°. 156. B
 Emplastrum ad inflationē, quæ fit in cruribus et in coxis. de dyn. Sp. 30. A
 Emplastrum aliud ad inflationem, quæ fit in cruribus & coxis cum rubore & calore. de dyn. Sp. 30. A
 Emplastrum Inuictum appellatum. 2°. de compositione medicamentorū per ge. 227. D/6°. 5°. 256. C
 Emplastrum Isis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. G
 Emplastrum cephalicum Isis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226. A
 Emplastrum pro Lapide renum. de ren. affect. dig. & med. 7°. 144. A
 Emplastrum Leneadi diapedereon. de dyn. Sp. 25. C
 Emplastra Lichenica quō conficiantur, elice. 5°. de compo. medicamen- torum secundum locos. 5°. 161. D
 Emplastra ad lichenas citra exulcerationem. 5°. de compositione medica- mentorum sec. loc. 5°. 161. D

Emplastrum de Limonibus. de rem. par. fac. 7°. 155. F
 Emplastrum Liparon. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 217. H
 Emplastrum Lite dictum. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 221. D
 Emplastrum ut sit lite, quid requirat. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 221. D
 Emplastrum Machareonis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. G
 Emplastrum ex Meliloto. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 93. D
 Emplastra Melina Andromachi. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. C
 Emplastrum melinū ad digerendum. 6°. de cōp. me. p. ge. 5°. 262. D
 Emplastrum melinum Leuci. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 130. H
 Emplastrum mellis, pro neruis detectis. 8°. meth. me. 7°. 38. C
 Emplastrum melinum Bassionis. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 130. H
 Emplastrum Menelai ad canem rabidum. 2°. de antido. 5°. 117. B
 Emplastrum Mesianum dictum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 256. C
 Emplastrum Mnaseæ. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 147. E
 Emplastrum Mnasei in secundo mollientium ordine. 7°. de compo. me- dicam. per genera. 5°. 264. F
 Emplastra quæ maxime Mollientia, & quæ non. 7°. de compo. medica- camen. per genera. 5°. 265. A
 Emplastrum Molochinum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. H
 Emplastrum Moschionis. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 224. F
 Emplastrum pro Neruis detectis. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. D
 Emplastrum Nigrum attrahens. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 271. E
 Emplastrum Ocularium. de rem. par. fac. 7°. 156. E
 Emplastrum Oleosum. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 221. G
 Emplastrum Pamphilion dictum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 224. D
 Emplastrum Pancratiastarum, siue athletarū. 5°. de comp. medicamen- torum secun. loc. 5°. 162. A
 Emplastrum Phoenicinum unde dictum, & quale. 1°. de compo. medicam. per genera. 5°. 210. H
 Emplastrum ad Plagam sanandam. de dyn. Sp. 32. A
 Emplastrum Platysma à latitudine. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 237. G
 Emplastrum ex Ptissana. 3°. de cōp. me. se. loc. 5°. 147. E
 Emplastra cum Rho finientia. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 213. E
 Emplastrum habens uim Roborandi. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. C
 Emplastrum ex Salicibus. 5°. de cōp. me. per ge. 5°. 248. G
 Emplastra Sanguinaria. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226. H
 Emplastrum Serapionis. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 256. H
 Emplastrum ex Succis. 3°. de comp. me. se. loc. 5°. 147. E
 Emplastra Synulotica, quæ. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 223. H
 Emplastrum Telamonis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 224. E
 Emplastrum Thebæi ad achoras. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 130. H
 Emplastrum Tonsoris appellatum. 9°. de comp. me. se. loc. 5°. 200. C
 Emplastrum Tyrium. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 259. F
 Emplastrum Venatorum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 248. H
 Emplastrum Viride Andromachi. 2°. de cōp. me. per gen. 5°. 219. B
 Emplastrum uiride. 4°. de comp. me. se. loc. 157. G/ 5°. 161. G
 Emplastra uiridia lichenica. 5°. de cōp. me. se. loc. 5°. 161. H
 Emplastrum uiride quid sit uocatū lite. 2°. de cōp. me. p. ge. 5°. 220. E
 Emplastra Vulneraria. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226. H
 Emplastrum ad omnes ægitudines. secretorum. Sp. 102. B
 Emplastra discidēda, ut pus exire possit. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 106. D
 Emplastrum in quodam casu super impositum, locum abscessus celerius aperuisse, quam si fuisset facta incisio. de theria. ad Piso. 5°. 90. D
 Emplastrum apponendum in principio, & quam uim habeat. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 101. F
 Emplastra quid faciant. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 161. D
 Emplastrum quo modo dolorem magis mitiget. 1°. de compo. medica- ment. per genera. 5°. 211. E
 Emplastrum quo modo efficacius. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 211. E
 Εμπλαστρόν, quæ. 8°. meth. med. 7°. 51. A
 EMPROSTHOTONVS quid. fin. med. 47. A/intro. Isa. 56. A
 Emprosthotoonō perpetua omnium corporis partium conuulsio. 3°. de lo- cis affectis. 4°. 17. F
 Emprosthotoonos uidetur totius corporis cōuulsio. de symp. dif. 3°. 11. F
 Emprosthotoonos, id est tentio ad anteriora, quomodo fiat. commentario 4°. aphorif. 57°. 7°. 33. F
 Emprosthotoonus morbus acutus. introd. Isa. 55. E
 Emprosthotoonos symptoma est ægri, non causa, non loci, non facultatis. de opt. secta. Isa. 24. B
 Emprosthotoonorum pulsus. de dyn. Sp. 35. D
 in Emprosthotoono capiti præsidia adhibenda. 3°. de lo. af. 4°. 17. B
 Emprosthotoonum sanat emplastrum dia chrysu. de dyn. Sp. 32. C

EMPHYSCIN quid significet. de tum. præter naturam. 3^a. 83. E
EMPHYEMATA quid significant. 2°. meth. med. 7^a. 9. E
Emphyemata quæ dicantur. de tum. præter. nat. 3^a. 83. E
Emphyemata suscitata aqua dura, & frigida. de bon. aquæ. Sp. 75. G
Εμψυοι, id est purulenti. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 32. C
Emphyi, qui. de tum. præ. nat. 3^a. 83. E/de caus. puls. 4^a. 101. A
in Emphyis pus per pulmonem transit. 5°. meth. me. 7^a. 32. F
Emphyis quæ danda. 13°. meth. med. 7^a. 84. H
Emphyicos iuuat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 94. A
EMVNDANTES ulcera cibi. 4°. meth. med. 7^a. 28. H
Emundat super omnia mel. 4°. meth. me. 7^a. 28. H
ENAEAMA medicamenta. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. G/de arti. cõ. 3°. 7^a. 286. A
Enæma barbara medicamenti genus. 5°. meth. med. 7^a. 32. H
Εναμα sanguis. 5°. meth. med. 7^a. 20. G
in Enæmatibus quæ incoquenda absque contusione. de renum affectuum dignot. & med. 7^a. 194. B
Enæmon. 4°. de cõp. med. p ge. 5^a. 244. B/de fract. com. 3°. 7^a. 242. D
Enæmon sanguinariū medicamentū. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 228. C
ENAEOREMA quodnā optimū. in 1^m. prorrh. cõ. 2°. 4^a. 168. G
ENARTHROSIS quid. de osibus. 1^a. 40. A
ENCANTHS quid. fin. med. 48. F/intr. Isa. 58. G/de tum. præter ter naturam. 3^a. 84. H/4°. de comp. se. loc. 5^a. 151. H
Encanthis affectus angulorum oculi. intro. Isa. 58. D
Encanthida uocant augmentum angulorū in oculis. de dif. mor. 3^a. 5. C
Encanthis oculorum ulceratio. fin. med. Isa. 48. D
Encanthis. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 166. C
Encanthides. 14°. meth. med. 7^a. 90. G
Encanthida qui patiuntur supra omnes. intro. Isa. 58. G
Encanthides quibus sanentur. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 151. H
Encanthides oculorum morbus manu indiget. intro. Isa. 59. G
Encanthides præciduntur. intro. Isa. 59. G
Encanthides lino uel hamulo attrahuntur. intro. Isa. 59. G
ENCATHISMA, quasi infessio. 5°. de comp. me. p ge. 5^a. 252. H
ENCERIDES quæ. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 220. H
ENCEPHALON habet nomen à situ. 8°. de usu par. 1^a. 166. C
ENCEPHALOS. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 63. C
Εγκεφαλον quid. de artic. com. 3°. 7^a. 281. E
ENCHYMA multitudo q̄, & quid sit i oibus rebus. de mul. 3^a. 77. B
ad Εγκυμα, id est infusionem, plenitudo. de mult. 3^a. 78. D
Εγκυτοι quid. de rem. par. fac. 7^a. 156. A
Endixis. 7°. meth. med. 7^a. 58. D
Ενδομοι morbi qui. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 101. F/de uict. ratio. in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 109. B
Ενδομοι morbi publici. in 1^m. de mor. uul. cõ. 1°. 3^a. 101. E
Endimi morbi sunt rari. de uict. rat. in mor. acut. cõ. 1°. 7^a. 109. B
ENDIUIA est frigida. de dif. cont. Sp. 74. D
Endiuiia est de cibarijs medijs. de diff. cont. Sp. 74. C
Endiuiia, lactucæ, citruli, cucurbitæ facilius digeruntur quàm apium & carbthum. de diff. cont. Sp. 73. D
ENCERIDES quæ. 3°. de cõp. me. per ge. 233. F/4°. 5^a. 239. C
Encerides. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 265. H
Ενδοι qui sint apud græcos. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 208. B
Εγγωνος brachijs figura angulosa sine dolore. 6°. methodi mendendi. 7^a. 41. B
Εγγωνιον. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 217. B
ENGYSOMA quid. fin. med. Isa. 48. C/6°. meth. me. 7^a. 42. D
Engysoma fractura in capite. fin. med. Isa. 48. C
Engysoma fractura caluariæ. intro. Isa. 59. C/F
in ENIXIS quo modo sint uulue. de dif. uul. 1^a. 109. B
Enixarum purgationibus immoderatis fit defectus animi. 1°. de arte cur. ad Glaucanem. 7^a. 98. E
in Enixis cur fecit lac natura. 14°. de usu par. 1^a. 205. A
ENNEAPHARMACOS compositio dicta. 9°. de compo. med. secundum locos. 5^a. 204. H
Enneapharmacos antidotus Heraclidis contra uiperæ morsum. 2°. de antidotis. 5^a. 118. D
ENRHYTHMVS pulsus qui sit. 1°. de dif. puls. 4^a. 48. G
ENSES arma promptiora ad incidendum quàm cornua. 8°. de usu partium. 1^a. 113. D
Ensis contundendo alteratur. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 17. D
ENSTACTON, i. instillatitiū collyriū. 4°. de cõp. m. se. lo. 5^a. 156. F

Εντελεχας meminit. de hist. philos. Sp. 4. B
ENTEROCLEN quid uocant Græci. de dif. mor. 3^a. 5. C
Enterocle affectus scroti. intro. Isa. 59. D
Enterocle tumor scroti. fin. med. Isa. 49. C
Enterocle quo modo fiat. fin. med. Isa. 49. C
Enterocles causæ. fin. med. Isa. 49. C
Enterocle quid faciat. de caus. morb. 3^a. 9. F
Enteroceliorum curatio. intro. Isa. 60. C
Enterocelas glutinat cauda equina. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. F
Enterocelicos iuuat cupressus. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 53. G
Enterocelis imponitur symphytum petreum. 8°. de simp. med. 5^a. 61. G
ENTEROEPIPOCELE quid. fin. med. Isa. 49. D
Enterocpiplocele tumor scroti. fin. med. Isa. 49. C
Enterocpiplocele. de tum. præ. na. 3^a. 84. G
ENTEROMPHALI qui. intr. Isa. 60. A
ENTHVSIASMVS quid. fin. med. Isa. 50. D
ENTISSIMVS est fructus bulbi erratici. de simp. med. Sp. 81. E
ENULA campana qualis. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 47. B
Enula elegmatis misceat p pectore expurgado. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 47. B
Enula rubrificat partes infrigidatas. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. B
Enula ischiadas & articulorum quorundam præ humiditate luxationes rubrificat. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. D
ENVMERATORVM ordinem non sequitur ordo in rebus tractā dis. de fract. com. 1°. 7^a. 223. G
ENVNCIATIONES obscuræ nihil docēt. i pror. c. 1°. 4°. 165. D
Εωλαι carnes, quæ. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 182. D
EORVM quæ sunt circa corpus hominis, alia sunt fm naturam, alia præter naturam. de part. artis medicæ. Sp. 18. D
EPACMASTICAE synochæ spēs. 2°. de dif. feb. 3^a. 36. F
Epacmastica febris. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 160. A
ut EPAGATHVS Delcius ifusum. 9°. d cõp. m. se. lo. 5^a. 204. A
Επαγαθις insultum reditus græci uocant. de typ. 3^a. 90. G
EPANGXLOTVS laqueus) ita. n. appellat, quoniā sinus super sinum iniicitur,)qua uia inferi possit. de laqueis. 7^a. 308. D
Επαγιοντα morbi. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 178. G
EPANTHISMATA iuris, et ærugiosa. i 1^m. pr. c. 2°. 4^a. 172. H
Επαφαισις. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 15. H
EPARMATA sunt tumores præter naturam post aures. in 6^m. de morb. uul. com. 4°. 3^a. 179. D
EPEVS ignauissimus ad oia, sed strenuus pugil. ad Trasys. 2^a. 107. C
Επεδρον. de fract. com. 2°. 7^a. 232. E
EPHELICIS quid sit. 5°. meth. me. 7^a. 34. F
Ephelcides. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. B
Ephelcides. 5°. meth. med. 7^a. 35. B
Ephelcis, quæ est crustula, ostendit ulcerationem particulæ à qua excernitur. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. E
EPHELIS faciei affectus. intr. Isa. 59. C
Ephelim, & uutiliginē expurgat Alysson. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 42. D
Ephelim expurgant Amygdalæ amaræ. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 42. G
ad Ephelim conueniunt reliquæ unde expressus est succus Balani myrepysica. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 44. D
Ephelidas sanat brassicæ semen. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52. G
ad Εφελεις, id est ad maculas ex sole contractas, ualet Costus. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52. F
Ephelē tollit Crocodilorum terrestriū stercus. 10°. de simp. me. f. 5^a. 77. D
Ephelidas curat Cyclaminis radix. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 53. F
Εφελιν tollit Faba. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. H
Εφελιν abstergit Pepon. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. H
ad Ephelin ualet Sepiarum testa. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 81. A
Ephelis extergit uitis agrestis racemi. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 42. F
ad Ephelidas. de medic. fac. parab. 7^a. 163. G
EPHEMERAE et hectica quæ gñā febriū. 2°. de crisi. 4^a. 137. A
Ephemeræ quæ & quō generentur. 2°. de crisi. 4^a. 138. E
Ephemerarum febrium causæ. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B/1°. de arte cura. ad Glaucanem. 7^a. 94. G
in Ephemeris calor, qui febris dicitur, unde. 1°. de dif. feb. 3^a. 31. A
Ephemeræ non ex humoribus. 1°. de dif. feb. 3^a. 32. G
Ephemerā facit auctor libri de spermate ex pituita & ex quo textus est mēdosus ē nec dēt legi ephemeræ sed āphemerina >. de sp. Sp. 39. H
ab Ephemeris putridas differre quō cognoscā. 1°. de dif. feb. 3^a. 33. D
x iij ab Ephemeris

ab Ephemeris febris distincta non habet unū nomē. 1 ^o . de dif. feb. 3 ^a . 33. E	E' ΦΙΣΑΥΤΑΙ quid significet. in 1 ^m . pror. com. 3 ^o .	4 ^a . 179. E
Ephemerā quō ad hēsticā transcendat. 2 ^o . de dif. feb. 3 ^a . 35. E	E' ΦΘΟΤΙΣ. de uic. ra. in mor. acu. cō. 2 ^o .	7 ^a . 125. B
Ephemerā febres nō sūt acutę, et si cito termiēt. c. 2 ^o . ap. 19 ^o . Ex. 14. B	EPIALAE febres dependent à corde. de uirt. no. cor. di.	Sp. 60. B
in Ephemerā febrem incidunt qui humiditatē contraxerint ex fructi- bus, & oleribus, & uolunt exerceri. 4 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 81. A	EPIBOSCON. de med. fac. par.	7 ^a . 168. G
de Ephemerarum cognitione nullus ante Galenum exquisitē tractauit. 1 ^o . de arte cur. ad Glau. 7 ^a . 94. G	EPICAVMA quid. fin. med. 48. D/ intr.	Isa. 58. H
Ephemerā ab affectibus animę. 2 ^o . de crisi. 4 ^a . 138. F	Epicauma affectus iridis oculi. intro.	Isa. 58. D
Ephemerā ex tristitia quō modo cognoscatur. 2 ^o . de crisi. 4 ^a . 138. F	Epicauma ulceratio oculorū. fin. med.	Isa. 48. D
Ephemerā ex tristitia quē habet calorē. 1 ^o . de ar. cur. ad Glau. 7 ^a . 95. B	ad Epicaumata, id est inuistiōes oculorū. 4 ^o . de cōp. me. sec. lo. 5 ^a . 154. G	
Ephemerā ex ira quō modo fiat. 1 ^o . de dif. feb. 3 ^a . 32. G	E' ΠΙΝΕΡΑΥΝΥΤΑ quid significet. 2 ^o . de simp. me. fa.	5 ^a . 12. D
Ephemerā ex ira quō cognoscatur. 2 ^o . de crisi. 4 ^a . 138. F	E' ΠΙΝΕΡΑΣΙΝΑ. 2 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 12. D
Ephemerā ex ira, qualis. 2 ^o . de crisi. 4 ^a . 138. G	Epicerastica succus ptissanę, chondrus, panis, & lac. 2 ^o . de simplicium medicamentorum fac.	5 ^a . 12. F
Ephemerā ex furore, qualis. 1 ^o . de arte cura. ad Glau. 7 ^a . 95. B	EPICHIREMATA rhetorica. 4 ^o . de dign. pul.	4 ^a . 85. H
Ephemerā ex curis. 1 ^o . de arte cur. ad Glau. 7 ^a . 95. B	per Epicrasin sanatio. 12 ^o . metho. med.	7 ^a . 79. C
Ephemerā ex studio qualis. 1 ^o . de arte cur. ad Glau. 7 ^a . 95. C	EPICRATIS uxoris casus. in 1 ^m . de mor. uul. cō. 3 ^o .	3 ^a . 122. F
Ephemerā propter disciplinas, & meditationem quōmodo cognoscatur. 2 ^o . de crisi. 4 ^a . 138. F	EPICRISIS adiudicatio. de opt. secta. 20. F/	Isa. 21. F
Ephemerā ex uigilijs, qualis. 1 ^o . de arte cur. ad Glau. 7 ^a . 95. C	EPICRVVIS. 14 ^o . meth. med.	7 ^a . 91. G
Ephemerā pp nimias uigilias quō cognoscatur. 2 ^o . de crisi. 4 ^a . 123. F	EPICRVVS opinatur mundum non esse unum, sed infinitos. de cu- iusque animi peccatorum notitia atque medela.	2 ^a . 6. A
Ephemerā ex lassitudine, qualis. 2 ^o . de crisi. 4 ^a . 138. G/ 1 ^o . de arte curat. ad Glauconem. 7 ^a . 95. C	Epicuri, & Aselepiadis differentia in consequentibus sua principia. 1 ^o . de naturalibus fac.	1 ^a . 294. H
Ephemerā quę tactu cognoscuntur. 1 ^o . de arte cur. ad Glau. 7 ^a . 95. D	Epicuri sniam cōfutat de cōpositiōe rerū. de theria. ad Pis.	5 ^a . 94. C
Ephemerā ex labore quō modo. 3 ^o . de dif. feb. 1 ^a . 32. G	Epicuri uiride multa promittens. 5 ^o . de cōp. med. per ge.	5 ^a . 249. D
Ephemerā ex laboribus tactu cognoscunt. 1 ^o . de art. cu. ad Glau. 7 ^a . 95. D	Epicurus damnabat uenerea. ars med.	Isa. 68. E
Ephemerā ex cōbustiōibus tactu cognoscūt. 1 ^o . de ar. cu. ad Gl. 7 ^a . 95. D	ab EPIDAVRO auctore malagma. 7 ^o . de cōp. me. p ge.	5 ^a . 267. A
Ephemerā ex sole quō fiant. 1 ^o . de dif. feb. 3 ^a . 32. G	EPIDEMICORVM librorū inscriptio. 3 ^o . de dif. resp.	3 ^a . 66. B
Ephemerā ex calore solis indicia. 2 ^o . de dif. feb. 3 ^a . 36. A	E' ΠΙΔΗΠΟΙ libri unde dicantur. in 6 ^m . de mor. uul. cō. 1 ^o .	3 ^a . 152. E
Ephemerā ex adstriptione quō modo fiant. 1 ^o . de dif. feb. 3 ^a . 32. G	in Epidemijs quid agat Hippocrates. 2 ^o . de dieb. decr.	4 ^a . 153. H
Ephemerā ex densata cute, qualis. 2 ^o . de crisi. 4 ^a . 138. G	Epidemiorū, & aphorismorū libri differētia. in prog. c. 3 ^o .	4 ^a . 212. B
Ephemerā ex cute densata indicia. 2 ^o . de dif. feb. 3 ^a . 36. A	Epidemici libri scripti ante aphorismos & prognosticos. 2 ^o . de diebus decretorijs.	4 ^a . 154. C
Ephemerā ex obstructione, qualis. 1 ^o . de art. cur. ad Glau. 7 ^a . 95. D	Epidemiorū editio Dioscoridis. in 3 ^m . de mor. uul. cō. 1 ^o .	3 ^a . 133. C
Ephemerā ex iguinū tūore q. 1 ^o . de dif. feb. 3 ^a . 33. C/ 2 ^o . de cri. 4 ^a . 138. C/ H	Epidemiorū librū cōtamiauerūt medici. i 6 ^m . de mor. uul. c. 2 ^o .	3 ^a . 139. C
Ephemerā propriū signum ex urina. 1 ^o . de dif. feb. 3 ^a . 33. D	Epidemiorū liber Ptolemęi Euergetis. i 3 ^m . de mor. uul. c. 2 ^o .	3 ^a . 136. F
Ephemerarū urina. 1 ^o . de dif. feb. 3 ^a . 34. A/ 1 ^o . de ar. cur. ad Glau. 7 ^a . 95. A	Epidemiorū libro notas in scripsit Ptolemęus Euergetes. in 1 ^m . de mor- bis uulga. com. 2 ^o .	3 ^a . 136. F
in Ephemeris urina ruffa. 1 ^o . de arte cur. ad Glau. 7 ^a . 95. B	Epidemici libri quot, & qui Hippocratis. 2 ^o . de dif. resp.	3 ^a . 66. A
in Ephemeris urina & pulsus, qualis. de dyn. Sp. 33. H	Epidemici libri qui Hippocratis, & qui non. 2 ^o . de die. decre.	4 ^a . 153. C
Ephemerā pulsus, qualis. 1 ^o . de differē. feb. 3 ^a . 33. D/ 1 ^o . de arte cura. ad Glauconem. 7 ^a . 94. H	Epidemiorū primus & secūdus probi. i 3 ^m . de mor. uul. cō. 2 ^o .	3 ^a . 134. G
i Ephemerā sola, pulsus ad naturalē reuertit. 1 ^o . de ar. cu. ad Gl. 7 ^a . 95. A	Epidemiorum liber primus & tertius sunt Hippocratis, in 1 ^m . progn. commentario 3 ^o .	4 ^a . 178. C
post Ephemerā si restat animi affectus pulsus, considerandus est. 1 ^o . de arte cur. ad Glauconem. 7 ^a . 95. E	Epidemiorū primus & tertius iter se cōnexi. 3 ^o . de dif. resp.	3 ^a . 69. D
Ephemerā ex curis habent pulsus minores. 1 ^o . de ar. cu. ad Glau. 7 ^a . 95. D	in Epidemiorum libro sunt lectionum mille modi. in 6 ^m . de morb. uulg. commentario 2 ^o .	3 ^a . 169. D
Ephemerā ex mōroribus hnt pulsus mōres. 1 ^o . de ar. cu. ad Gl. 7 ^a . 95. D	in Epidemiorum primo qui numerati sunt, omnes ferē mortui sunt. 2 ^o . de diebus decretorijs.	4 ^a . 152. H
Ephemerā ex immodicis exercitijs habent pulsus minores. 1 ^o . de arte cu- ratiua ad Glauconem. 7 ^a . 95. D	in Epidemiorum secundo, & sexto interiecta sunt quędam, ut etiam ad finem aphorismorū. in 3 ^m . de mor. uul. cō. 1 ^o .	3 ^a . 134. G
in Ephemeris quando pulsus durus. 1 ^o . de dif. feb. 3 ^a . 34. C	Epidemiorū quartus sūt alijs locutiōe. i 6 ^m . de mor. uul. cō. 1 ^o .	3 ^a . 152. E
Ephemerā non habent subitas mutationes, ideo non habent crism nisi abusiue. 2 ^o . de crisi. 4 ^a . 138. A	Epidemiorū quintus, & septimus spurij, sextus Theßali filij Hippocra- tis. in 6 ^m . de mor. uul. com. 1 ^o .	3 ^a . 152. E
Ephemerā soluantur facillime. 1 ^o . de arte cur. ad Glau. 7 ^a . 94. G	Epidemiorum sextus liber potius est commentarius, q̄ uolumen iustum. in 6 ^m . de morb. uulg. com. 2 ^o .	3 ^a . 154. F
Ephemerarum cura in promptu est. 1 ^o . de arte cur. ad Glau. 7 ^a . 94. G	Epidemiorum sexti libri sententię scriptę an fuerint ante secundū du- bium est. in 6 ^m . de mor. uul. com. 2 ^o .	3 ^a . 162. F
Ephemerā ex contrarijs curandę. 1 ^o . de art. cur. ad Glau. 7 ^a . 95. F	Epidemiorum sexti libri stilus diuersus ab eo qui in primo, & tertio li- bro. in 6 ^m . de mor. uul. com. 1 ^o .	3 ^a . 152. D
Ephemerā ex affectu animę quō curanda. 1 ^o . de ar. cu. ad Glau. 7 ^a . 95. F	Epidemiorum sexti libri sententię uarie scriptę fuerunt. in 6 ^m . morbis uulg. com. 1 ^o .	3 ^a . 157. B
in Ephemerā uinum dandum. 1 ^o . de arte cu. ad Glau. 7 ^a . 95. B	Epidemiorum sextus liber non fuit scriptus, ut diuulgaretur. in 6 ^m . de morb. uulg. com. 2 ^o .	3 ^a . 169. A
Ephemerā ex ira, cogitatione, mōestitia, uigilijs, uinum dandum. 1 ^o . de ar- te curatiua ad Glauconem. 7 ^a . 95. F	Epidemiorū commentarius sextus non fuit scriptus, ut emitteretur, sed est apparatus pro libro. in 6 ^m . de mor. uul. com. 3 ^o .	3 ^a . 170. F
Ephemerā ex uigilijs quō curanda. 1 ^o . de arte cur. ad Glau. 7 ^a . 95. F	Epidemiorum librum sextum fecit Hippocrates nō ut ederetur, sed ad reminiscentiam. in 6 ^m . de mor. uul. com. 4 ^o .	3 ^a . 184. E
Ephemerā ex inguinum inflāmatione, ex labore, ex obstructione quōmo- do curatur balneo, & oleo. 1 ^o . de art. cur. ad Glau. 7 ^a . 95. E	Epidemiorū sextū iterptēs corrumpere. i 6 ^m . de mor. uul. cō. 1 ^o .	3 ^a . 152. C
Ephemerā ex obstructione quō curanda. 1 ^o . de arte cu. ad Glau. 7 ^a . 95. E	Epidemiorū sexti iterptēs. i 6 ^m . de mor. uul. c. 1 ^o . 152. C/ cō. 2 ^o .	3 ^a . 165. C
ad Ephemerā febrem pręsidium. de dyn. Sp. 33. B	Epidemiorū sexti interpres Hercules Erythreus. in 6 ^m . de morb. uulga. cemmentario 5 ^o .	3 ^a . 193. A
Ephemerā febris, lege Diaria, & Febris ephemerā.	Epidemiorū sexti libri interpres locupletissimus Zeuxis. in 6 ^m . de mor. uulg. com. 1 ^o .	3 ^a . 161. C
EPHEMERVM uel colchicū qd, et eius uires. de sim. med. Sp. 83. B	Epidemiorū librū cōmētatus ē Zeuxis. i 1 ^m . de mor. uul. cō. 2 ^o .	3 ^a . 136. H
Ephemerī radix dicitur uicem fungi stranguantis facere, & ferro prę- cisos sanare linita. de simp. med. Sp. 83. B		
Ephemerōn assumentibus quid auxilietur. 2 ^o . de antid. 5 ^a . 114. C		
EPHEMERVM nō letale quale sit. 6 ^o . de sim. me. fac. 5 ^a . 47. G		
Ephemerī radix in dentium doloribus colluitur, & phymatū augmento, & statui folia congruunt. 6 ^o . de sim. me. fac. 5 ^a . 47. G		
E' ΦΙΔΥΩΣ nomen, quid significet. in 1 ^m . pror. cō. 2 ^o .		4 ^a . 169. H
EPHIALTES quędā epilepsia q̄ fit in somno. de uti. resp. Sp. 63. F		
Ephialtes longo tpe pdurās i epilepsia cōuertitur. de util. resp. Sp. 63. F		

in Epidemicos libros quæ conscripsit Galenus. in 3^m. de morbis uulga.
commentario 1°. 3^a. 134. G
in Epidemiorū libris cōmētaria scripsit propter amicos Galenus. in 3^m.
de mor. uul. cō. 1°. 133. E/ in 6^m. cō. 3°. 3^a. 170. D
in Epidemiorum secundum librum scripsit Galenus quæ non extant. in
3^m. de mor. uul. com. 2°. 134. H/ in 6^m. com. 2°. 3^a. 162. D/ 4°. de lo-
cis affectis. 4^a. 23. G
Epidemos qui morbus. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 101. E/ de uictus
rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 109. B
Epidemici morbi signum. de na. hu. cō. 2°. 7^a. 182. B
Epidemicus morbus quando nullus. i. 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 103. B
EPIDERMIS. 3°. meth. me. 18. H/ 14°. 7^a. 87. C
Epidermis cutis pellicula densior. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 165. F
EPIDESIS. 5°. meth. med. 7^a. 30. F
E'πίδερμος. de ijs, quæ in med. fiunt, com. 3°. 7^a. 214. F
E'πίδοσις. quid sit. de mor. temp. 3^a. 85. F
Epididymis quid sit. 14°. de usu p. 209. G/ 1°. de semi. 1^a. 333. C
E'πίδις, de fract. com. 3°. 7^a. 246. D
E'πίεικός. de arti. cō. 1°. 254. F/ cō. 3°. 7^a. 281. B
E'πίεικρον. de uict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 124. E
EPIGASTRIVM quid sit. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. B/ 6°. meth. me.
7^a. 39. B/ com. 7°. aph. 56°. Ex. 58. G
ad Epigastrium. i. abdomen, attinētes partes q̄. c. 2°. aph. 35°. Ex. 17. E
Epigastrium totum ex musculis. 7°. de usu par. 1^a. 164. A
Epigastrij musculi cur octo. 5°. de usu par. 1^a. 146. F
Epigastrij octo musculi, quales. 1°. de usu par. 1^a. 146. E
Epigastrij muscutorum positio cur talis. 5°. de usu par. 1^a. 146. F
Epigastrij musculi intro cōpelluntur. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. F
Epigastrij musculi quid agant. 5°. de usu par. 1^a. 146. E
Epigastrij muscutorum officium. 5°. de usu par. 1^a. 147. D
Epigastrij musculi sunt instrumenta animæ. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. A
in Epigastrio musculi magni gratia efflationis, uocis, egestionis, &
mictus. 1°. de usu par. 1^a. 137. F
ad Epigastrij musculos à magna arteria uenas eē. 16°. de usu p. 1^a. 219. D
Epigastrij musculi quō agant. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. A
Epigastrij musculi quō se habeant in uacuis. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. F
Epigastrij musculi quō se habeant in uentre repleto, in hydropibus &
prægnantibus. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. F
ad Epigastrium, ac perinæum si dolor incidat, si sanguinem meiat &
grumos, stranguriaq; affligatur, significat circa uescicam ægritudinē
esse. de urina sign. ex Hipp. Sp. 78. H
EPIGENNEMA quid sit. de symp. dif. 3^a. 10. H
EPIGENES optimus parue pilæ lusor. de par. pi. exer. 2^a. 48. F
E'πιγενής quid. intr. Isa. 54. A
Epiglottis est prima canna uocis. de anat. uiu. Sp. 49. E
Epiglottis ex quibus componatur. de uoce & anhel. Sp. 60. F
Epiglottis duas habet iuncturas. de uoce & anhel. Sp. 60. F
in Epiglottide duo dentes, & duo foramina. de uo. & anhel. Sp. 61. D
Epiglottidis cooperulum quod, & ubi sit. de uo. & anhel. Sp. 61. B
Epiglottidis muscutorū radices neruus igrediēs. de uo. & anhel. Sp. 61. H
Epiglottidis officium, substantia, & forma. 7°. de usu pa. 1^a. 162. H
Epiglottidis figura nobis inspirantibus. 7°. de usu par. 1^a. 163. A
Epiglottidis figura nobis transglutientibus. 7°. de usu p. 1^a. 163. A
Epiglottidis quantitas. 11°. de usu par. 1^a. 188. G
Epiglottidis usus. de anat. parua. Sp. 42. H
Epiglottis maxime proprium uocis instrumentū. 1°. de loc. af. 4^a. 6. B
Epiglottis, lingua, arteria trachea sunt necessaria uoci & orationi. de
uoce & anhel. Sp. 61. C
ad Epiglottidis ampliacionem quid sequat. de uo. et anhel. Sp. 60. H
ad Epiglottidis cōstrictionem quid sequatur. de uo. & anhel. Sp. 60. H
Epiglottis qñ in chorda ita qd cōstringat, fit uox, & qñ cōstringitur
in chordantur musculi ex quibus pendet. de uo. & anhel. Sp. 60. G
i Epiglottide dū est uox à qbus musculis fiat. de uo. & anhel. Sp. 60. G
Epiglottis est sonora acutæ uocis cum sit chartilaginosa sicca. de uoce
& anhelitu. Sp. 61. F
Epiglottalis chartilago quæ. de anat. uiu. Sp. 55. D
Epiglottidis coopertoriū aperitur in uociferatione, clauditur in anhelu-
tus retentione. de uoce & anhel. Sp. 61. C
Epiglottidis coopertorium perfecte clauditur quādo aliquid comeditur.
de uoce & anhelitu. Sp. 61. C
i Epiglottide cur gñet humor uiscosus pituitosus. de uo. et anhe. Sp. 61. D
Epiglottis qñ humescit accidit raucedo. de uo. & anhel. Sp. 61. F

ab Epiglottidis uitio uox uitata. 1°. de lo. af. Sp. 2. D
Epiglottida uel lingulam fuisse affectam ostendit tunicam uiscosam &
crassam tussiendo emittens. 1°. de lo. af. 4^a. 2. D
Epiglottidis apostema est angina. de uoce & anhel. Sp. 61. H
Epiglottis coquitur cum lingua. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. G
EPIGLOTTIS oris affectus. intr. Isa. 59. C
EPIGOME cinctus menon. de anat. parua. p. 43. B
EPIGONATIS quid. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a. 212. B
EPIGONI emplastrum. 2°. de cōp. me. per ge. 5^a. 221. A
Epigoni emplastrum quo modo ad usum emmоторorum possit reduci. 2°.
de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. A
Epigoni Iſis. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 248. B
E'πιγονατίς. de fracturis. com. 2°. 7^a. 240. D
E'πιλαμβάνοντα quid significet. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 182. H
EPILEPSIAM uocant morbum comitalem. de dif. mor. 3^a. 3. E
Epilepsia quid. de symp. dif. 3^a. 11. F/ 3°. de lo. af. 4^a. 20. B
Epilepsia est magnus morbus. de puer. epilep. 7^a. 179. F
Epilepsia naturas immutat. de puer. epilep. 7^a. 179. F
Epilepsia habet magnitudinem periculi ex anhelitus nocumento. 3°. de
locis affectis. 4^a. 20. B
Epilepsia sunt ægritudines capitis. de uirt. nost. cor. disp. Sp. 60. B
Epilepsiam esse somnum quendā dicit Aristoteles. de util. resp. Sp. 63. F
in Epilepsia sensus, & intellectus, & memoria perduntur. de compag.
memb. siue de natura hu. Sp. 58. E
in Epilepsia imaginantur quidam. de util. resp. Sp. 63. E
Epilepsia cōuulsio totius corporis. de sym. dif. 11. F/ 2°. de symp. cau. 3^a. 19. C
in Epilepsia tale conuulsio est, quale in sentiendi functione uigilia. 1°.
de sympt. caus. 3^a. 19. C
Epileptica conuulsiones cur fiant. 3°. de loc. af. 4^a. 19. H
in Epilepsia uehementibus cur semen emittat. 14°. de usu pa. 1^a. 208. A
in Epilepsia quando non est concussio. 3°. de loc. af. 4^a. 20. B
in Epilepsiam conuertitur Ephialtes longo tempore perdurans. de uti-
litate resp. Sp. 63. F
Epilepsia quædam est ephialtes quæ fit in somno. de util. resp. Sp. 63. F
Epilepsia cur subito fiat. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. C
Epilepsia propter quid fiant, & unde sint. 1°. de sympt. caus. 3^a. 19. C/ de
uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. F
Epilepsia unde, & ex quo. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. C
Epilepsia non necessario sequit male concoquentē. 3°. de symp. 3^a. 30. B
Epilepsia ex oppilatione. de uti. resp. Sp. 63. E
Epilepsia fit ex humore non tanto, neque adeo spisso ut apoplexia, &
quandoque ex solo fumo crasso ascendente à stomacho, aut pede, aut
aliquo membro alio. de util. resp. Sp. 63. E
Epilepsia ex tribus humoribus nascitur. de dyn. Sp. 24. A
Epilepsia quando ex pituita. de dyn. Sp. 24. A
Epilepsia ab atra bile. de sper. Sp. 38. C
Epilepsia quando fit à bile. de dyn. Sp. 24. A
Epilepsiam faciens humor in parte aliqua corporis comparari potest ue-
nenis perniciosarum ferarum. 3°. de loc. af. 4^a. 19. F
Epilepsia stomacho inanito fit. de uena sect. aduers. Eras. 6^a. 14. F
Epilepsia qui uexantur propter stomachi uitium. de uena sect. 6^a. 14. F
Epilepsia à quo humore fiat, ostendit urina. de dyn. Sp. 24. A
Epilepsiam fieri ex tali humoris genere, quando ex urinis probatur. de
dynamidijs. Sp. 24. A
in Epilepsia urina rubra mortē prædicit futuram. de dyn. Sp. 35. D
ab Epilepsia defendit smaragdus. de inc. adiur. et susp. 7^a. 182. A
Epilepsia curatio. de dyn. 24. A/ de med. exper. Sp. 106. E
in Epilepsia cum quis cadit quid agendum. de cura lap. Sp. 112. G
ex Epilepsia loquelæ amissæ quid succurrat. de dyn. Sp. 24. A
Epilepsias paruas sanat uictus attenuans. de atten. uict. 2^a. 43. B
Epilepsias inueteratas non mediocriter iuuat uictus attenuans. de atte-
nuante uictus rat. 2^a. 43. G
in Epilepsia cōueniunt cappares, & pisces salsi. de pue. epil. 7^a. 180. E
in Epilepsia qui cibi cauendi. de puero epil. 7^a. 180. H
in Epilepsia cur dimittendum sinapi. de puero epil. 7^a. 180. E
in Epilepsia uitanda uina odorata. de atten. uic. 2^a. 46. D
Epilepsia infestante utemur catharticijs. de dyn. Sp. 20. E
in Epilepsia uere quid agendum. de puer. epil. 7^a. 179. H
in Epilepsia ualet absinthium. de puero epil. 7^a. 181. A
Epilepsiam sanant ossa hominum. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 80. E
Epilepsia sanguinem agnorum conuenire negat Galenus. 10°. de simpli.
medic. facul. 5^a. 73. C

in Epilepsia oxymeli conuenit. de puer. epilep.	7 ^a .180.E	per genera. 217. A/2 ^o . 224. E/5 ^o .	5 ^a .251.F
in Epilepsia acetum scilliticum. de puero epi.	7 ^a .180.E	EPIPASTA emplastra quæ. 2 ^o . de comp. me. per ge.	5 ^a .223.H
Epilepsia med ^o ex scilla in quadraginta diebus sanât. d. pue. ep. 7 ^a .180.H		E'πιφάνειαν summa corporis appellant. 3 ^o . de san. tuen.	2 ^a .80.C
Epilepsiam quæ lapides suspensi sanât. de incant. adiur. & susp. 7 ^a .182.B		E'πιφάνομενα de uict. rat. in morbis acut. com. 2 ^o .	7 ^a .123.E
ad Epilepsiam decoctio. de med. exper.	Sp.107.C	EPIPHOOMPHALON quid. fin. med.	Isa.49.B
contra Epilepsiam ualens medicamen. de med. exp. 105. H/	Sp.106.H	E'πιφόρους quas grauidas intelligant aliqui. in 1 ^m . prorrheticorum.	
ad Epilepsiam expertissimum. de med. exper.	Sp.104.C	commentario 3 ^o .	4 ^a .180.G
ad Epilepsiam puerorum. de incan. adiur. & susp.	7 ^a .182.C	EPIPHORA quid. intro.	Isa.58.E
ad Epilepsiam. de ocul. 7 ^a .188. C/secretorum. 102. G/de med. exper.		Epiphora affectus totum oculum exercens. introd.	Isa.58.D
107. C/de cura lap.	Sp.112.G	Epiphora à pituita. de dyn.	Sp.19.G
Epilepsia, lege Comitialis morbus.		ad Epiphoras oculorum. 2 ^o . de comp. med. per genera.	5 ^a .224.E
EPILEPTICA puella naturaliter unde. de sper.	Sp.38.B	ad Epiphoras oculorum magnas, ad maximas, & ad intensas. 4 ^o . de cōp.	
Epilepticis quare fiat spuma. com. 2 ^o . aph. 43 ^o .	Ex.18.D	med. sec. loc. 152. D/153. A/B/	5 ^a .154.C
Epilepticorum pulsus, qui. compendium pulsuum.	Sp.65.H	ad Epiphoras collyria. 4 ^o . de comp. me. se. lo. 145. F/G/	5 ^a .155.F/H
Epilepsia in mutatione ætatum sanatur, si uictus ratio consentiat. in 6 ^m .		ad Epiphoras articularum. 6 ^o . de comp. med. per gen.	5 ^a .256.H
de morbis uulgaribus, com. 5 ^o .	3 ^a .193.B	EPIPHYSES quid. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .191.C
Epileptici quo modo curandi. de uenæ. sect. aduers. Eras.	6 ^a .14.E	Epiphysis uermiformis qualis, & cur. 8 ^o . de usu par.	1 ^a .170.F
Epileptici uictus ratio. de puer. epi.	7 ^a .179.G	EPIPIGMA quid, & ad quid in organis. de machin.	7 ^a .310.A
Epilepticorum prandium. de puer. epi.	7 ^a .180.F	Epipigma ut ferant, καλὰ θίον, & σκιὰ λίον communiter parata sunt.	
Epilepticorum cibi proprii & contrarii. de puer. epil.	7 ^a .180.D	de machinamentis.	7 ^a .310.A
Epilepticis quæ olera conueniat. de puer. epi.	7 ^a .180.C	EPIPLASMA quid. 3 ^o . de comp. med. per gene.	5 ^a .228.C
Epilepticis qui fructus conueniat. de puer. epi.	7 ^a .180.C	EPIPLOCELE quid. fin. med. Isa.49. D/de dif. mor. 5. C/de tumo-	
Epilepticis nisi raro dàda nō sunt pira, & poma. de pue. epile. 7 ^a .180.C		ribus præter naturam.	3 ^a .84.F
Epilepticis dat dactylos. de puer. epile.	7 ^a .180.D	Epiplocele affectus scroti. introd.	Isa.59.D
Epilepticis conuenit alica, & pisum. de puer. epil.	7 ^a .180.H	Epiplocele tumor scroti. fin. med. 49. C/intro.	Isa.60.B
in Epilepsia conueniunt plissana & lens. de puer. epi.	7 ^a .180.H	Epiplocele quid faciat. de caus. morb.	3 ^a .9.E
Epilepticorum carnes quæ sint. de puer. epil.	7 ^a .180.G	Epiplocelicorum curatio. introd.	Isa.60.C
in Epilepsia carniū condimentum. de puer. Epilep.	7 ^a .180.G	Epiploon, epipulum, & omentum, idem. 6 ^o . de anat. adm.	1 ^a .91.D
Epilepticis qui pisces conueniant. de puer. epi.	7 ^a .170.H	Epiploi sectio. 6 ^o . de anat. admin.	1 ^a .91.D
Epilepticis cōuenit torpedo sola ex chartilaginibus. de pue. ep. 7 ^a .180.H		Epiploom, de natura. & ord. cuiuslib. cor.	Sp.42.B
Epilepticis qui cibi non conueniunt. de puer. epile.	7 ^a .180.D	in Epiploo uenæ nutriunt intestina & partes propinquas. 5 ^o . de usu	
Epileptici à quibus cibis debent abstinere. de pue. epi.	7 ^a .180.D	partium.	1 ^a .142.E
Epilepticis non dat daucum. de puer. epil.	7 ^a .180.E	Epiploocomistæ, qui. 6 ^o . de anat. adm.	1 ^a .91.D
Epilepticis malæ conchæ omnes. de pue. epil.	7 ^a .180.G	EPIPOMA quid, & ad quid in organis. de mach.	7 ^a .310.A
Epilepticis non conueniunt legumina. de puer. epil.	7 ^a .180.H	EPISARCIDIUM de uict. rat. in morb. acut. com. 4 ^o .	7 ^a .148.G
Epileptici uitēt aues palustres, et carnes quadrupedū. de pue. 7 ^a .180.G		E'πισαρκίδια. de morb. temp.	3 ^a .86.H
Epilepticorum exercitia in qualitate qualia. de puer. epi.	7 ^a .180.A	E'πίσιον quod. introd.	Isa.53.D
Epileptici non sunt balneis euacuādi. de uenæ sec. aduers. 8. E/	6 ^a .14.H	EPISPASTICA emplastra quæ. 6 ^o . de cōp. med. p ge.	5 ^a .260.H
Epilepticus quibus iuuatur. de med. exper.	Sp.104.D	E'πισπαστική, ἐλκτική, & ἐλκυστική δύναμις idem. 5 ^o . de simpliciū me-	
Epilepticos iuuant incidentia. 9 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .73.C	dicamen. facul.	5 ^a .36.F
Epilepticus bibat oxymeli. de pue. epi.	7 ^a .180.F	Epispastice uirtus quæ. de cathar.	Sp.94.D
Epilepticis prodest aphroselinum. de simp. med.	Sp.80.D	Epispaston quid sit. 4 ^o . de comp. med. per genera.	5 ^a .238.H
Epilepticis educimus atram bilem. de dyn.	Sp.21.B	Epispasticon quid. 2 ^o . de comp. me. per ge.	5 ^a .222.C
Epileptico ex melacholia data decoctio epithymi. de med. ex.	Sp.104.C	EPISTOLARVM libros undecim scripsit Archigenes. 3 ^o . de locis	
Epilepticis ualens medicamentum. de me. exper.	Sp.104.C	affectis.	4 ^a .15.F
Epilepticum puerum quo modo Galenus curauit. de pue. epil.	7 ^a .180.F	Epistolam scripsit ad Neronem Theffalus. 1 ^o . meth. med.	7 ^a .2.G
Epileptici pueri casus. 6 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .45.F/H	E'πιχέσεις quid significet. in 1 ^m . prorrh. com. 3 ^o .	4 ^a .182.H
Epileptici ex ieiunio casus. de uenæ sect. aduers. Eras.	6 ^a .14.G	EPITHEMATAS, id est impositiones, quæ uim habent ciendi uri-	
EPILOGISMVS quid. fin. med. Is. 43. F/in progn. com. 1 ^o . 191.B/		nam, & in uapores soluendi humores. com. 7 ^o . aph. 55 ^o .	Ex.58.H
4 ^a .193. G/1 ^o . de simp. me. fa. 4. E/1 ^o . de cōp. me. p ge.	5 ^a .210.A	Epithemata ualentiora sunt ceratis. 7 ^o . meth. me.	7 ^a .44.A
Epilogismus ad quæ utilis ex empiricorum sententia. de sectis. Isag. 17. B		Epithematum meminit. 13 ^o . meth. med.	7 ^a .83.H
Epilogistica ratio facillima. in progn. com. 1 ^o .	4 ^a .191.B	Epithemata citra aquam. 5 ^o . de compo. med. se. loc.	5 ^a .163.F
Epilogica cā, nō analogistica, de uic. ra. i mor. ac. cō. 4 ^o .	7 ^a .140.D	Epithema ex palnulis pinguibus in frigidans, & quo modo fit. 10 ^o . me-	
EPIMEDIVM fere temperatum aqueum. 6 ^o . de simplic. medicamen.		thodi mēdendi.	7 ^a .65.A
facul.	5 ^a .47.D	Epithema ad omnes acutas febres. de dyn.	Sp.32.G
Epimedium potum sterilitatem facit. 6 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .47.D	Epithema aliud ad omnes acutas febres. de dyn.	Sp.32.G
Epimedium uberibus illitum ea recte seruare potest. 6 ^o . de simplic. medi-		Epithema ut sudor febris exeat. de dynamidijs.	Sp.32.E
cam. facul.	5 ^a .47.D	Epithema ad hydropicos. de med. fac. par. ab.	7 ^a .167.D
EPIMELIS stomacho ingratus capitis dolorem facit. 6 ^o . de simplic.		Epithema ad præcordia in febre synocha. de dynamidijs.	Sp.33.D
med. facul.	5 ^a .47.D	Epithema ad duritias. 10 ^o . de comp. me. se. loc.	5 ^a .209.A
EPIMENIDES profundissime dormiebat. 2 ^o . de motu musculo-		Epithema ad tumorem, uel dolorem, uel inflammationem hepatis. de dy-	
rum. 307. H/	1 ^a .314.F	namidijs.	Sp.26.D
EPIMORIOS numerus. 1 ^o . de dif. puls.	4 ^a .48.G	Epithema splenicum. de rem. par. fac.	7 ^a .159.F
EPINYCTIS unde dicta. 2 ^o . meth. med.	7 ^a .9.G	Epithema ad lienosos. de med. fac. par.	7 ^a .167.B
Epinyctides. myrmecia, acrochordones, psydaces, sunt affectiones om-		EPIITHYMVM quid, & eius uires. de simp. med.	Sp.84.A
nibus notæ. de tum. præter naturam.	3 ^a .84.F	Epithymum multi possunt gustare & intueri, tamen eius utilitates igno-	
Epinyctides affectus totius corporis. intro.	Isa.59.D	rant. 1 ^o . de clemen.	1 ^a .5.H
Epinyctides an male habuerint laborantem lassitudine percipiendum est.		Epithymum frigidam, et terrestrem habet substantiā. de cath.	Sp.94.F
4 ^o . de san. tuen.	2 ^a .83.C	Epithymum tenui, & calida natura consistit. de cathar.	Sp.94.E
Epinyctidas sanat brassica. 7 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .52.G	Epithymum est calidū, & siccū, & atram bilē educit. de cath.	Sp.94.F
Epinyctidas iuuans. 6 ^o . de comp. med. per gene.	5 ^a .256.H	Epithymū calidū est et siccū in tertio ordine. 6 ^o . de simp. me. f. 5 ^a .47.D	
ad Epinyctidas pharmacum accommodatum. 1 ^o . de compositi. medicam.		Epithymus quando dandus & quibus miscendus. de dynamid.	Sp.21.B
		Epithymus quibus	

Epithymus quibus conueniat affectibus. de dynamidijs. Sp. 21. B
 Epithymum uentrem temperat, uomitum facit. de simp. med. Sp. 84. A
 Epithymum datur his quibus præcordia ab inflatione vexantur, & hepaticis & qui suspirium patiuntur. de simp. med. Sp. 84. A
 Epithymum bilem atram educit. de theria. ad Pifo. 5^a. 90. G/ de dynamidijs. 21. B/ de simp. med. 84. A/ de cathart. Sp. 94. F
 Epithymum cur atram bilem ducat. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 11. B
 Epithymum purgat splenem. de cathart. Sp. 95. C
 Epithymum pro melancholicis. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
 Epithymum pro phlegmone caue partis iecoris. 13°. met. me. 7^a. 84. A
 Epithymi decoctio data epileptico ex melacholia. d. med. ex. Sp. 104. C
 ex Epithymo & cnico compositum confert quibus ciborum corruptio non descendit. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 97. H
 EPITIDEVMATA, hoc est studia. ad Thrasy. 2^a. 108. D
 Ε'πωχῆ quid. de hist. philos. Sp. 2. E
 Epoche, id est suspensa sententia. de opt. docendi genere. Isa. 30. B
 Ε'πωδός quid sit. 17°. de usu partium. 1^a. 222. H
 Epodi in calce scribuntur. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 178. B
 Epodis in incantationibus utebantur. 17°. de usu partium. 1^a. 222. G
 EPOMIDA musculus quem appellet. de musc. diff. 1^a. 47. B/ de art. culis. com. 1°. 252. C/ 7^a. 257. H
 in Epomide musculo correspondet musculus tegens articulum cruris ex posterioribus. 15°. de usu partium. 1^a. 213. F
 ad Epomida musculi totum brachium eleuant. 16°. de usu par. 1^a. 217. G
 Epomis luxata quo modo. 9°. de decret. Hipp. 1^a. 281. C
 Ε'πτάσερον 3°. de dieb. decret. 4^a. 159. H
 EPVLIS oris affectus. intro. Isa. 159. C
 Epulis, id est supercrescens caro i gingiuis. 5°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 164. H
 Epulides, & parulides, & thymi quid. de tum. præ. nat. 3^a. 84. H
 Epulidarum curatio. introd. Isa. 59. H
 ad Epulidas confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. D
 EPULOTICAE facultates. 5°. de simp. medic. facul. 32. C/ 5^a. 36. C
 Epulotica medicamenta, id est quæ cicatricem inducunt, qualia. 9°. de simplic. medic. facul. 5^a. 69. D
 Epulotica quæ sint. 5°. de simp. medic. facul. 5^a. 36. D
 Epulotica quid faciant. 5°. de simp. medic. fac. 36. D/ 2°. de composit. medic. per genera. 5^a. 224. A
 Epulotica adstringunt. 2°. de comp. med. per genera. 5^a. 224. A
 Epuloticum medicamentum optimum. 4°. de cōp. me. per ge. 5^a. 240. E
 Epulotica medicamenta. 5°. meth. med. 36. D/ 13°. 7^a. 81. F
 Epulotica Andromachi. 2°. de comp. med. per genera. 5^a. 224. F
 Epulotica candida Andromachi. 2°. de comp. med. per gene. 5^a. 224. H
 Epulotica Asclepiadis. 2°. de comp. med. per gene. 5^a. 221. A
 Epulotica emplastra, quæ. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 223. H
 Epuloticoteron emplastrum. 2°. de comp. med. per genera. 5^a. 223. H
EQVAE à natura hominis non longe alienæ in foetu. de foet. for. 1^a. 322. E
 Equa recipit asini sperma. 3°. de usu partium. 1^a. 127. F
 Equa cur non recipit hominis sperma. 3°. de usu partium. 1^a. 127. F
 ab Equa fit mulus. 2°. de semi. 1^a. 336. F
 Equarum lac, quale. 3°. de alimen. fac. 2^a. 27. F
 EQVAPION cit urinas. 2°. de alim. facul. 2^a. 23. E
 Equapion inter obsonia numeratur. 2°. de alim. facul. 2^a. 23. F
 Equapion insuaue. 2°. de alim. facul. 2^a. 23. F
 Equapion homines fame adacti comedunt. 2°. de alim. facul. 2^a. 22. B
 Equapion coctum manditur. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. F
 EQVVS affectio quid. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 170. F
 Equus oculorum affectus. in prognost. com. 1°. 4^a. 194. C
 Equus species est & genus animalis. 2°. de sem. 1^a. 339. H
 Equus animal uelox, superbum, & generosum. 1°. de usu par. 1^a. 113. C
 Equus leone uelocior. 1°. de usu partium. 1^a. 113. C
 Equi habent tantum incisivos dentes & molares. de dynam. Sp. 49. E
 Equus ungulis & iuba ornatus. 1°. de usu partium. 1^a. 113. C
 Equus quia utitur ira, habet ungulam solidam. 3°. de usu par. 1^a. 128. B
 Equus quandoque utitur ira. 3°. de usu partium. 1^a. 128. B
 Equinus pullus calcitrat nondum solidis ungulis. de foet. for. 1^a. 325. E
 Equus medius in pronitate. 3°. de usu partium. 1^a. 128. F
 Equorum musculus temporalis, qualis. 11°. de usu partium. 1^a. 184. F
 Equorum gena inferior maxima. 11°. de usu partium. 1^a. 185. A
 de Equi temperie si queratur, quid respondendum. 1°. de temp. 1^a. 13. D
 Equi bonitas in quibus consistat. 1°. de temp. 1^a. 13. D
 Equorum stercore odorato quidam intelligebant quomodo alimenta cō-

cocta ut cognoscerent bonam habitudinem. 7°. meth. med. 7^a. 45. A
 Equi currentes cui faciant spumam. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. C
 Equi bellicosi cur habent aures breues. 11°. de usu par. 1^a. 189. A
 Equi semper uertunt aures ad sonum. 11°. de usu partium. 1^a. 189. A
 Equos parere homini, uim autē rōnis expertē, qua irascitur, illi non obe-
 dire, ac rationi turpe. de cogn. cur. an. 2^a. 52. H
 Equi quo modo habeant scientiam. 5°. de decret. Hipp. 1^a. 257. D
 Equus eruditus ad multas res utilis. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 54. C
 Equos simul quatuor habenis coercere est exercitatio impensæ robusta,
 non tamen celeris. 2°. de sani. tuen. 2^a. 74. C
 Equus sessorem trahit, postea trahitur. 5°. de decre. Hipp. 1^a. 258. B
 Equo comparatur ira. 3°. de decret. Hip. 1^a. 242. F
 ad Equos, & aurigan animæ cōparatio. in tim. Plat. 1^a. 287. C
 Equorum cibi. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. B
 Equi edunt sine noxa typham. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. B
 Equi typham dabat Hector. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. B
 Equinon edunt sine noxa triticum. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. B
 Equis admissarijs datur cicer. 1°. de alim. fac. 2^a. 14. B
 ex Equis et asinis generatur mixtū animal. de nat. hum. cō. 1°. 1^a. 29. D
 Equi effrenati affectio & operatio. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 261. A
 ad Equorum scabiem. 3°. de med. fac. par. 7^a. 173. B
 Equorum medici quibus scalpris utantur. 7°. de ana. adm. 1^a. 93. E
 Equorum caro, qualis. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. A
 Equorum esus relinquendus hominibus asininis. de atten. uic. 2^a. 45. E
 Equorum lichenes comitiales curant. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. F
 Equorum lichenas ad cuiusvis feræ morsum adhiberi quidam consulunt.
 10°. de simp. med. fac. 5^a. 80. F
 Equini lactis potus. de aere, aq. & lo. 2^a. 5. D
 Equini dentes. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 123. C
 Equinum coagulum ad dysentericos & coeliacos conferre secundum ali-
 quos. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. E
 Equi iecur. de medic. fac. par. 7^a. 166. F
 Equi syluestris aut asini lien pro splenicis bonus. 9°. de comp. medicamē-
 torum secundum locos. 5^a. 198. G
 Equi admissarij sanguis non facit crustam, nec septicus est, ut quidam di-
 cunt. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 73. D
 ex Equis quomodo uestiæ & apes. an animal sit. 1^a. 328. B
 ex Equi calcitratu spirantis difficulter casus. 4°. de lo. aff. 4^a. 25. B
 Equitatio uitæ ratio. 3°. de sympt. caus. 3^a. 25. B
 Equitatio est exercitium & opus. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. G
 Equitationes sunt exercitationes magnæ. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 1°. 3^a. 156. A
 Equitatio facienda. 1°. de san. tuen. 2^a. 68. H
 Equitans quid agat, & quō exerceatur. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. C
 Equitantes sunt lasi continuo. 2^a. 5. F
 in Equitante laborant uisus & collū. 2°. de sani. tuen. 2^a. 75. C
 Equitantibus uiscera agitantur. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. C
 Equitatus magni quid mali fecerint. de par. pi. exer. 2^a. 49. G
 Equitatio continua reddit homines impotentiores ad coitum. 2^a. 5. F
 Equitatio facit dolores diuturnos. 5. H/ 2^a. 6. A
 Equitatio nimia facit claudos. 2^a. 5. H
 Equitationes tentandæ in longis ictericijs. de cura icteri. Sp. 111. E
ERASINI casus. in 1^m. de morbis uulgaribus, com-
 ment. 3°. 3^a. 124. F
 ERASISTRATVS Sicyonius. 10°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 209. A
 Erasistratus Chius auctor sectæ rōnalis. intr. Isa. 51. D
 Erasistratus tēpore Thophrasti fuit. an sang. in art. na. con. 1^a. 62. D
 Erasistratus Hippocrati par fuit aliquos. de ue. sect. ad Eras. 6^a. 6. C
 Erasistratus Hippocratis libros cantabat per ciuitates amore medici-
 næ. de cathart. Sp. 94. C
 Erasistratus contra Hippocratem. de atra bile. 1^a. 36. A/ de uictus rat. in
 morb. acut. com. 2°. 7^a. 131. F
 Erasistratus contra Coos scripsit. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. B
 Erasistratus curiosus in re medica. de uenæ sect. aduer. Eras. 6^a. 5. B
 Erasistratus obscurus ex industria. 5°. de loc. affe. 4^a. 30. B
 Erasistratus gaudet loquacitate. de uenæ sect. aduer. Eras. 6^a. 12. F
 Erasistratus medicus contentiosus. 1°. meth. med. 7^a. 3. H
 ad Erasistratum statuarij comparatio. 5°. meth. med. 7^a. 36. C
 Erasistratus in Apollonium, & Dexippum calices cereos retorxit. de
 uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 135. A
 Erasistrati libri enumerantur. de uenæ sect. aduers. Eras. 6^a. 9. G
 Erasistratus librū fecit de alui curatione. de ue. sect. adu. Eras. 6^a. 12. A
 Erasistratus resituit

Erasistratus restituit anatonem amissam. 8°. de decret. 1°. 273. B
 Erasistratus deceptus in uia à thorace ad os. 5°. de lo. aff. 4°. 30. A
 Erasistrati opinio partibus quæ sunt supra renes, q. accipiant paucum sanguinem, antiquitus fuit recepta, postea cognita falsa. 1°. de naturalib. facul. 1°. 296. C
 Erasistratus scripsit de consuetudinibus. de conf. 2°. 60. D
 Erasistratus librum fecit de diuisionibus. de ue. sect. aduer. Eras. 6°. 9. H
 Erasistratus iam senex fecit librum sectionum. c. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
 Erasistratus librum fecit de febribus & uulneribus. de ue. sect. 6°. 8. B
 Erasistratus scripsit de febribus. de diff. puls. 4°. 69. E / de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. A / 2°. metho. med. 11. C / de uictus rat. in morb. acut. comment. 1°. 109. F / 7°. 113. A
 Erasistratus legitimæ gymnasticæ auctor. ad Thrasy. 2°. 108. A
 Erasistratus fecit librum de paralyti. de consu. 2°. 60. D
 Erasistratus librum fecit de resolutione. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 175. F
 Erasistratus librum fecit de salutaribus. de uenæ sect. ad. Eras. 6°. 8. E
 Erasistrati liber de educatione sanguinis. de lib. pro. Isa. 11. B / 8°. de loc. affectis. 4°. 30. A
 Erasistratus nolebat sanguinem extrahi. 4°. de san. tu. 2°. 87. E
 Erasistratus librum fecit de sanguinis reiectione. de uenæ sect. 6°. 8. A
 Erasistratus librum fecit de reiectione sanguinis, & de febribus. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 9. G
 Erasistratus librum fecit de sanitate tuenda. ad Thrasy. 2°. 108. A
 Erasistratus librum fecit de uentriculo, quem reprehendit Galenus. comment. 6°. aph. 1°. Ex. 46. B
 Erasistratus uitali spū plenū eē spūs sinū asserit. de decr. Hip. 1°. 232. A
 Erasistratus dicebat per circulū fieri expirationē, et receptionē aeris p. insensibiles meatus, Plato dicebat per duos semicirculos. in timæum Platonis. 1°. 209. A
 fm Erasistratū respiratio ē grā expletiōis arteriarū. d. uti. re. 1°. 223. C
 fm Erasistratū Suffocatio quō cōsequatur. de util. resp. 1°. 223. E
 fm Erasistratū Cor nō attrahit nisi p. mittat thorax. d. uti. re. 1°. 223. E
 fm Erasistratū Cor à magna arteria trahit quando non respiramus. de utilitate respirationis. 1°. 223. F
 fm Erasistratū quo modo suffocatur animal. de util. resp. 1°. 223. G
 fm Erasistratum sanguinis multitudo est præcipua causa morborum. de uenæ sect. aduerf. Eras. 6°. 9. H
 fm Erasistratum partes quæ affectæ. 6°. d. lo. aff. 4°. 36. C
 fm Erasistratum quid sit phlegmone. 7°. meth. med. 7°. 43. E
 Erasistrati errores de tractu urinæ. 1°. de nat. fac. 1°. 295. G
 Erasistratus experiētia reperit uniuersam euacuationem in hydropse febres & mortem causare. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
 Erasistratus mēsiū excretionem purgationē dixit. de atra bile. 1°. 36. H
 Erasistratus euerit totū caput de purgantibus medicamentis. de purgantium medicamentorum. 5°. 36. C
 Erasistratus quō curauit se ruri. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 67. E
 Erasistrati discipulorum pulsus definitio. 4°. de diff. puls. 4°. 69. D
 Erasistratei pro uenæ sectione quid agebant. de uenæ sect. 6°. 9. D
 ERBV M quid & eius uires. de simp. med. Sp. 85. B
 Erbum habet uires acres, & diureticas ualde, caput grauatur, uentrē soluit, per urinam sanguinem educit, boues saginat si decoctum detur. de simp. med. Sp. 85. B
 Erba albiora uētrē utiliter laxāt, urinā mouēt, colores malos emendant, uulnera purgāt et implēt, lentigines uel maculas tollunt, duritiē mēmillarū soluūt, carbunculos malignos sanant, contra canis & uiperæ morsum imponitur, urinam mouent, tortionibus prosunt, pruritus prohibent. de simp. med. Sp. 85. B
 EREBINTHVS. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 ERECTA organa quæ sint. de machin. 7°. 309. D
 ERECTIONIS totius aialis ultima radix ē cor. d. ana. ui. Sp. 47. B
 Erectio priapi uoluntaria est. de mot. man. & obs. Sp. 67. H
 Erektionis priapi causæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. H
 Erektionem priapi qui musculi faciant. de anat. ui. Sp. 52. E
 Erectio priapi in amantibus quō fiat. de compag. memb. Sp. 59. C
 ab Erektionē hirudinū q̄titas excretionis cōspiciūt. de cucur. sca. 6°. 4. E
 Erecti māca qd sit. de art. cō. 3°. 279. F / 7°. 280. G
 in EREO Arcadiæ aquā si q̄s biberit moritur. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 ERETRIA terra quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 85. A
 Eretriensis terra qualis, et q. debeat sæpe lauari. 9°. de sim. me. f. 5°. 66. F
 Eretria terra ualde stringentes uires habet. de simp. med. Sp. 85. A
 Eretria terra odoratas reddit cōpositiones. 1°. de cō. me. se. lo. 5°. 128. C
 ERGASTRIA nomen pagi. 9°. de simp. me. fa. 5°. 70. E

ERGATA pars organorum. de machin. 7°. 309. F
 per Ergatam attractis funibus ad deducendas naues machinamentum. de machin. 7°. 316. C
 ERGO quomodo sumitur. de comate. 3°. 50. F
 ERICE quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 84. C
 Erices fructus mediocriter adstringit. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 149. H
 Erice digerit per halitum. 6°. de simp. me. fa. 5°. 47. E
 Erices fructus sistit oculorum fluorem. intr. Isa. 58. C
 Erices fructus meminit. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 154. A
 ERIFICIUM quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 83. H
 Erificiū, aconitū, thapsiā, pprio gustu, pbare deuota. de simp. me. Sp. 83. H
 Erigatur quomodo priapus. de mot. man. & obs. Sp. 67. G
 Erigentes arteriam in longitudinem musculi. de uoc. instr. diff. 1°. 107. E
 ERIGERONTIS fit mentio. de rem. par. fac. 7°. 159. E
 ERINACEI terrestris desiccata caro quos sanet morbos. 11°. d. simp. medic. facul. 5°. 78. F
 Erinacei terrestris desiccata caro prodest conuulsionem patientibus, nephriticis, & ijs qui laborant aqua intercutem, quam anasarca uocāt. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. F
 Erinaceus combustus qualis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 81. G
 Erinacei terrestris pellis unā cum capite ipsius tosta, & in puluerem tusa ad quid ualeat. de rem. par. fac. 7°. 154. H
 ERINEVS id est Caprificus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. F
 ERINGION exiguum habet alimentum. 2°. de alim. fac. 2°. 22. C
 Eringion est prauis succi. 2°. de alim. facul. 2°. 22. C
 ERISIMVM quid. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
 Erisimi substantia & usus. 1°. de alim. facul. 2°. 15. D
 Erisimum calidum. 1°. de alim. facul. 2°. 15. D
 Erisimi semen igneum est. 6°. de simp. med. facul. 5°. 47. F
 Erisimum sitim excitat. 1°. de alimen. fac. 2°. 15. D
 Erisimum ponitur in ecligmatibus pro expuendis lentis & crassis humoribus. 6°. de simp. med. facul. 5°. 47. F
 Erisimum parotidas induratas, durities antiquas uberum, & testiculorum iuuat, & occultis prodest canceris. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 ERITIVS terrestris conuenit icterico. de cura icteri. Sp. 111. D
 ΕΡΜΑΤΑ quid. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 222. C
 de ERODENTIBVS pharmacis. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 149. G
 Erodentia ab urentibus quō differant. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 127. F
 Erodens aridum. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 253. B
 Erodens Melitonis. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 253. B
 EROSIO dicitur. αὐτὸς ὁ ὀδὸς. 4°. meth. med. 7°. 23. B
 Erosio est morbus partium simularium. de sympt. diff. 3°. 13. E
 Erosio unde proueniat. 12°. meth. med. 7°. 78. F
 Erosio fit à succo uitioso intrinsece, à medicamento, uel ab igne extrinsece. 4°. methodi medendi. 7°. 23. B
 Erosio quibus fiat modis. 3°. de sympt. caus. 3°. 27. A
 Erosio uenæ quō modo fiat in pulmone. 4°. de locis affectis. 4°. 28. B
 p Erosionē sanguinis eiectio fit dolore præcedēte. 5°. de lo. aff. 4°. 32. E
 per Erosionē quandoq; erūpit sanguis. de cur. rat. p. san. mis. 6°. 20. H
 per Erosionem interimentia medicamenta sunt similia ferro & lapidi ignito. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
 per Erosionem interimūt chalcitis, mysi, sori, arsenicum, hydrargyros, lithargyros. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
 Erodoendo interimit cantharis. 10°. de simp. mud. fac. 5°. 73. H
 Erodoendo interimit lepus marinus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
 Erosio in capite quid significet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. H
 Erosionē tollit simplicibus cōbustis et lotis. 3°. d. cōp. me. p. ge. 5°. 236. D
 ad Erosos angulos oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. D
 E'RPYLV S. 6°. de simp. med. facul. 5°. 47. E
 ERRABVNDÆ febres, quæ. fin. med. Isa. 46. E
 Errantes quæ febres. ia 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 120. F
 Erraticæ quæ uocentur ab ignaris. 2°. de crisi. 4°. 137. B
 Erraticas sequitur quartana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. H
 Erraticum omne et inordinatū ex materia. 2°. de dieb. decre. 4°. 151. H
 ERRANDVM potius lingua quàm uita. de ord. lib. su. Isa. 15. F
 Errare nunquam est supra captum hominis. in progn. cō. 3°. 4°. 212. H
 Errat minime artifex. in prognost. com. 3°. 4°. 212. H
 Errare facit non esse exercitatum. 2°. de diff. puls. 4°. 57. C
 Errant minus qui non aggrediuntur quæ non norunt, quàm qui illa tractant quæ nunquam didicerunt. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 13. A
 Errant qui ex una particula uolunt de toto corpore pronunciare. 2°. de temperamentis. 1°. 20. F
 quo modo

quo modo Errauerit Aristoteles ponendo cor principium neruorum. de decretis Hipp. & Plat. 233. H/ 1^a. 234. A
 Errare in qbus musculis fecit anatomia simiarum. de mot. man. Sp. 70. E
 Errarint in quo musculo cubiti omnes. de mus. diff. 1^a. 48. C
 Errantes antiqui Galeno uiam aperuere. 4°. de dign. puls. 4^a. 85. E
 Errauerunt medici qui dissectionem expectare noluerunt, sed ex con-
 quitione ita esse arbitrati sunt. de decret. Hipp. & Plat. 1^a. 234. A
 Errorum causa ignorantia morborum. de morb. temp. 3^a. 86. C
 in Errando deficientes nō sunt purgadi. in 1^m. pror. cō. 2°. 4^a. 174. D
 ERRHINON, id est medicamentum in nares fufum, purgando capiti
 idoneum, est hederæ succus. 7°. de simp. med. facul. 5^a. 51. F
 Errhina sunt narium medicamenta. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. D
 Errhinum quod naribus attrahitur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. A
 Errhina, quæ. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 139. A
 Errhinum Nicerati. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. A
 ERRIPSIS quid sit. de palp. trem. conuuls. & rig. 3^a. 52. A
 ERRORES quid sint. 4°. de decre. Hip. 1^a. 249. A
 Errores parui in principio fiunt magni in fine. 1°. de temp. 1^a. 12. E
 Errores nostros qui detergit amicus maximus. de cogn. cur. ani. 2^a. 52. F
 Errores nostros quæ cæcitas facit, ut non cognoscamus. de cogn. cur. ani
 mi morbis. 2^a. 53. G
 in Erroribus cognoscendis amor facit nos cæcos. de cog. cur. an. 2^a. 53. G
 Errores quō in libris cōmittuntur. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 210. E
 Errores ex similitudinibus fiunt. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 279. H
 Errores corriguntur causa intellecta. 2°. de na. fac. 1^a. 301. A
 Error est dicere musculos in oculo esse solū quinque. de mu. dif. 1^a. 44. G
 Error secūde coctiōis quo mō cōtingat ob splenē. de ana. uiu. Sp. 51. A
 Error grauior est qui fit prope uigorem, quā qui fit in principio. de
 uict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 122. C
 Errores infra modū nō ledūt, sed supra. 1°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 122. C
 ERVANGINA frigida & sicca i primo. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 57. E
 Eruangina necat eruum. 1°. de ali. fac. 2^a. 15. H
 ERVCA quid & eius uires. de simp. me. Sp. 83. H
 Eruca omnibus est nota. de simp. med. Sp. 83. H
 Eruca habet caulē inutīlē post semen effusum. 2°. de ali. fa. 2^a. 24. B
 Erucæ, foeniculi, & anethi differentie, cum sint sicca & humida. 5°. de
 simplicium medi. fac. 5^a. 37. G
 Eruca manifestissime calfacit. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. G
 Eruca obsonium sponte proueniens. 2°. de ali. fac. 5^a. 25. D
 Eruca tam cibus quā medicamentum calidum. 3°. de temp. 1^a. 24. B
 Eruca cibus simul & medicamētū multi seminis. 5°. de sim. me. fa. 5^a. 38. C
 Eruca generat semen. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. G
 Erucā sine lactucæ folijs comedere non est facile. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. G
 Erucæ est cibus acutus, incidens, aperiens. de dif. cont. Sp. 72. E
 Eruca attenuat. de atten. uict. 2^a. 43. H
 Eruca acris. de atten. uict. 2^a. 43. H
 Eruca diureticas uires habet. de simp. med. Sp. 83. H
 Eruca coitum excitat. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. G
 Eruca coitum per suam uirtutē ad uenas portitat. de simp. me. Sp. 83. H
 Eruca cur uenerem stimulet. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. A
 Eruca lac purgat & multiplicat. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. G
 Eruca capiti dolorem infert. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. G
 Erucæ semen in quo loco reponatur inter calida quæ ualēt ad alopecias.
 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 122. D
 Erucæ semen detergit & concoquit. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 256. F
 Eruca pro thapsia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 122. E
 ERVCTATIO quo modo dicatur corroborare os uentriculi. in
 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 166. D
 Eructatio significat tuſim, sternutationem, singultum, crepitum, et spi-
 ritus diffationes. in 6^m. de morbis uulg. com. 2°. 3^a. 166. D
 Eructatio acida leuitatem intestinorum sanat. in 6^m. de morbis uulgari.
 comment. 6°. 3^a. 197. E
 Eructanti cibos proſtridie quo modo præcordia eleuantur in cruditati-
 bus. de sal. die. 2^a. 43. B
 ad Eructantes cibos quid conferat. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 191. G
 ad Eructationem acetosam. secretorum. 98. F/ Sp. 100. F
 ERVDITIS solum ueritas inest. de hist. philos. Sp. 3. E
 Eruditi uincunt iram ratione, ineruditi uincuntur ab ira. 3°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 243. B
 ERVENS & attrahens melinum. 2°. de cōp. med. per ge. 5^a. 222. E
 ERVIALA, cicerula, phaseli, sunt unum genus habens plura nomi-
 na. 1°. de alim. facul. 2^a. 15. B

Eruilia est mediū eduliū inter omnes qualitates. 1°. de alim. fac. 2^a. 14. F
 Eruilia quidā pro obsonio utebatur, ut esset sanus. 1°. de alim. f. 2^a. 14. F
 Eruilia deterior fabis. de atten. uic. 2^a. 45. A
 Eruilia copiosius nutrit quā foenum græcum. 1°. de alim. fac. 2^a. 14. F
 Eruialas comedendi modus. 1°. de alimen. fac. 2^a. 14. F
 Eruiala quo modo mandatur, & eius usus. 1°. de alim. facul. 2^a. 14. F
 Eruiala quo modo subducatur uenter. 1°. de alimen. facul. 2^a. 14. F
 ERVMPERE uerbum est uetus, ad extra motū significans. de palp.
 trem. conuuls. & rig. 5^a. 54. H
 ERVPTIO unde dicatur. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 158. B
 Eruptiones sanguinis cohibere potest cucurbitula. de cucur. sca. 6^a. 3. F
 ad Eruptiones sanguinis ex utero idoneus est lentiscas. 8°. de simplici.
 medic. facul. 5^a. 61. H
 Eruptione & suppuratione facta ijs quibus in urinario meatu tubercu-
 la fiunt, soluitur dolor. com. 7°. aph. 57°. Ex. 59. B
 ad Eruptiones in capite quæ ualcāt. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 131. E
 ad Eruptiones ulcerosas circa caput existētes quid conferat, et à quibus
 etiam abstinendum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 129. B
 ad Eruptiones oēs uehementē medicamētū. 1°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 130. D
 ERVVM habet filiquas. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. A
 Eruum necat eruangina. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. H
 Eruum ex seminibus frumentarijs subtilissimum, & calidum parum. 3°.
 de comp. med. per genera. 5^a. 228. F
 Eruum est in primo ordine calidum, in secundo siccum. 8°. de simplici. me-
 dicam. facul. 5^a. 57. E
 Eruorum colores. 1°. de alimen. fac. 2^a. 15. D
 Eruum non candidum amarum. 1°. de antidotis. 5^a. 104. E
 Eruum candidum. 2°. de antid. 5^a. 18. H
 Eruum amarum. 3°. de alim. facul. 2^a. 32. A
 Erui ruffi meminit. 5°. de comp. med. per gene. 5^a. 253. E
 Erui ruffescentis meminit. de rem. par. fac. 7°. 158. E
 Eruum insuauissimum est & prauis succi. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. C
 Erui uescuntur boues non homines. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. C
 Eruum potius boum quā hominum alimentum. de atten. uic. 2^a. 45. B
 Eruum quo modo comedatur. 1°. de alim. facul. 2^a. 15. C
 Eruum quid faciat. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 116. G
 Eruum articulos dissoluit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. B
 Erui usus facit dolorem crurum. in 6^m. de morbis uulg. cō. 4°. 3^a. 183. B
 Eruum uitandum in capitis doloribus à stomacho & ab alijs. 2°. de com-
 posi. medic. sec. loc. 5^a. 137. B
 Eruum acre. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 111. E
 Eruum deficcit. 1°. de alimen. facul. 2^a. 15. D
 Eruum adstringit parum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 171. H
 Eruum expurgat crassos humores thoracis ac pulmonis. 1°. de alimento-
 rum facultatibus. 2^a. 15. D
 Eruum in pastillis theriacæ ponitur. de theria. ad Pifo. 5^a. 92. D
 ex Erui medicamentum pro his quæ in thorace continētur. de attenuā-
 te uict. 2^a. 45. B
 ex Erui et aceto fomentū. de uictus ratione in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 116. G
 BRVI farina. 6°. meth. med. 7^a. 38. G
 Eruum extergit, incidit, obstructions expedit, & sanguinem per uri-
 nas euocat. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. E
 Erui farina moderatissime detergit. 8°. meth. med. 7^a. 52. H
 Erui farina, potissimū si amara sit, præter hoc q̄ extergit, nō nihil quoq;
 meatus purgare ualeat. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. B
 Erui farina cephalica. 6°. meth. med. 7^a. 42. B
 Erui farina exalfacit & exiccat. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
 Erui farina exiccat & quomodo. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
 Erui farina ualde exiccat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 44. E
 Erui farina sarcotica est. 3°. meth. med. 7^a. 16. G
 Erui farina carne explet. 2°. de comp. med. per genera. 5^a. 220. B
 Eruum potest cutis & uulnere sordes auferre. 5°. de simplicium medi-
 camen. facul. 5^a. 35. B
 Erui farina ulceri cauo conuenit. 2°. de comp. med. per genera. 5^a. 118. G
 Erui farina cum lixiuio cocta leuat à putrefactione in neruo uulnerato.
 6°. methodi medendi. 7^a. 37. F
 Eruorum farina usus est Galenus in neruorum uulneribus. 3°. de compos.
 medic. per genera. 5^a. 229. H
 Erui farina non mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
 ad ERVI magnitudinem dosis. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 182. A/C/
 183. D/de pōd. & mēs. 5^a. 276. F/de rem. par. fa. 154. D/ 7^a. 171. E
 ad Erui magnitudinē grandinē quēdā expuisse. 4°. de loc. aff. 4^a. 28. D

ERVOSA E hypostases quid significant. quæ. in Hippo. Sp. 113. D
 Erui ex hordei speciem referentia in urinis unda. in 6^m. de morbis uulga-
 ribus, commentario 5°. 3^a. 192. A
 Ερυγμός quid. 1°. de alimen. facul. 2^a. 14. B
 ERYNGIVM quibus stomachicis crudum conuenit. 8°. de composi.
 med. secundum locos. 5^a. 192. C
 Eryngium urinam ciet. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 196. B
 Eryngij radix urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 ERYSIPELAS unde habuit nomen. 2°. methodi medendi. 7^a. 9. E
 Erysipelas quid. fin. med. Isa. 48. B/H
 Erysipelas quid, et quale. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 101. B
 Erysipelas quid sit, de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. D
 Erysipelas morbus euidens. de diff. morb. 3^a. 3. D
 Erysipelas an morbus, uel causa morbi. 1°. methodi medendi. 7^a. 7. C
 Erysipelata ab aliquibus symptomata dicuntur. 12°. meth. med. 7^a. 74. F
 Ερυσιπέλατος meminit. de purg. medi. 5^a. 87. G
 Erysipelas affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
 Erysipelas cutis passio. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 101. E
 Erysipelas est in superficie. 14°. meth. med. 7^a. 87. B
 Erysipelas morbus est inæquali intemperie. de inæq. intemp. 3^a. 44. H
 Erysipelas in parte est inæqualis intemperies cum influxione. de inæq.
 intemp. 3^a. 43. B
 Erysipelas morbus instrumentalis. 3°. de symp. caus. 3^a. 24. G
 Erysipelas est calidus affectus. 2°. de alim. facul. 22. G/de bon. et uitio
 succ. 2^a. 39. D/de palp. trem. 3^a. 54. C/1°. de simp. med. fac. 5^a. 5. H
 Erysipelas flammans morbus. de uict. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7^a. 137. B
 Erysipelas est inflammatio. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 100. H/com-
 ment. 5°. aphor. 43°. Ex. 41. E
 Erysipelas duplex. 14°. meth. med. 7^a. 87. C
 Erysipelas inflammatorium quid. 1°. de diff. feb. 32. A/de tum. præter na-
 turam. 3^a. 83. B/C/2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 135. H/14°. methodi
 medendi. 87. C/2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 101. B
 Erysipelatis et phlegmones ppria, et differētia. 14°. met. me. 7^a. 87. A
 Erysipelas est biliosa fluxio. 2°. de simp. med. fac. 2^a. 15. B
 Erysipelas exactum, quale. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. E
 Erysipelas et inflamatio quo modo sint in capitis doloribus. 2°. de com-
 po. med. secundum locos. 5^a. 135. H
 Erysipelacea inflammatio. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 135. H
 Erysipelas phlegmonodes, et à cōtrario, qñ sit. 7°. de simp. me. f. 5^a. 52. E
 Erysipelatosa phlegmone, quæ. 14°. meth. med. 87. C/2°. de arte curat.
 ad Glauc. 7^a. 101. C
 Erysipelatodes caliditas à quibus. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. A
 Erysipelatis particeps inflammatio. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. A
 Erysipelatosus calor. 3°. de præfag. ex puls. 4^a. 116. G
 Erysipelatodes tumoris species. de bon. et uitio. succ. 2^a. 34. A
 Erysipelas et herpes quid sint, et quō differant. de tum. præter. 3^a. 83. B
 Erysipelatibus et herpetibus ex flaua bile respondent cancri, et phage-
 denæ. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. D
 Erysipelas œdematodes. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. E
 Erysipelas œdematosum, quod. 14°. meth. med. 7^a. 87. E
 Erysipelas scirrhomodes. de simp. med. fac. 5^a. 52. E
 Erysipelas scirrhomosum, quod. 14°. meth. med. 7^a. 87. E
 Erysipelas, inflammatio, scirrhus, œdema à quo fiant humore. de tum.
 præter naturam. 3^a. 83. B
 Erysipelata unde. de bon. et uitio. succ. 2^a. 39. D
 Erysipelas à quo humore. 2°. de crisi. 4^a. 138. C/14°. meth. me. 7^a. 87. A
 Erysipelas generat sanguis calidior, et subtilior. de ocu. 7^a. 189. E
 Erysipelas facit bilis flaua. de atra bile. 1^a. 35. E/de diff. mor. 3^a. 5. F/com-
 mentario 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Erysipelas significat bilem peccare. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 in Erysipelate naturalis color mutatur. de sympt. diff. 3^a. 13. B
 Erysipelatis color flauus est non ruber. 14°. meth. med. 7^a. 87. A
 Erysipelas exquisitū est inflammatū et flauū. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52. D
 Erysipelata ex uitiosis succis nascuntur. 3°. de symp. caus. 3^a. 25. B
 in Erysipelata incidebant qui cibos mali succi ob annonam ederant. 3°.
 de bon. et uitio succ. 2^a. 33. G
 Erysipelas ab excrementis putridis. 9°. de usu partium. 1^a. 171. D
 Erysipelas quō fiat. de cur. rat. p san. m. 6^a. 17. A/14°. met. m. 7^a. 87. C
 in Erysipelatis pars cōtinua primū calore assumitur. de cau. mor. 3^a. 6. F
 qñ Erysipelas, aut inflamatio aliqua fortis i corporis parte profundiori
 euenerit, totus ex toto corpe sanguis ad locū trahit patietē, atq; adeo
 urūtur, profunda, cutis autē refrigeratur. com. 4°. apho. 48°. Ex. 33. B

Erysipelas facit dolorē. 4°. d lo. af. 4^a. 47. C/c. 6°. aph. 40°. Ex. 50. H
 in Erysipelate arteriarū pulsus sentit cū dolore. 2°. de loc. affe. 4^a. 8. G
 Erysipelata quando fiant. 3°. de symp. caus. 3^a. 26. B
 Erysipelas fit uere decumbente humore ad partem imbecillam, qui cum
 hieme lateret, diffusus est à ueris calore. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. G
 Erysipelata in plethora cur fiant. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. G
 Erysipelas excitatur de industria. intro. Isa. 61. B
 Erysipelas in osis exutione. com. 7°. aph. 19°. Ex. 55. C
 Erysipelas ab exterioribus uerti ad interiora, non est bonū: ab interiori-
 bus autem ad exteriora, bonum. com. 6°. aph. 25°. Ex. 48. F
 ab Erysipelate putredo aut suppuratio. com. 7°. apho. 2°. Ex. 55. D
 ex Erysipelate scirrhi. 7°. de comp. med. per genera. 5^a. 267. H
 ex Erysipelate uel inflammatione scirrhum facit inscitia medicorū. 7°.
 de comp. med. per gene. 5^a. 267. H
 Erysipelata non nunquam ulcera comitantur. de diff. morb. 5^a. 5. F
 Erysipelata quæ excrementa faciant. 5°. de loc. affect. 4^a. 35. E
 Erysipelata calefaciunt corpus. de caus. morb. 3^a. 6. F
 Erysipelata faciunt febrem. de caus. morb. 3^a. 6. F
 Erysipelati ubi superuenit febris, fit alter morbus. de diff. mor. 3^a. 4. D
 Erysipelas an male habuerit lassitudine laborantem percontandum est.
 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 83. B
 Erysipelas quo modo curetur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. D
 Erysipelatis curatio per tempora. 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 212. A
 in Erysipelate non secabimus uenam, sed medicamentum cholagogū da-
 bimus. 14°. meth. med. 87. D/2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 102. A
 in Erysipelate dandum medicamentum purgans choleram, post phlebo-
 tomia facienda, si opus est. de ocul. 7^a. 189. G
 Erysipelate laborantibus damus cholagoga. de dynamidijs. Sp. 20. G
 Erysipelatis medicamenta idonea. intro. Isa. 58. A/de ocul. 7^a. 189. G
 Erysipelata curātia curāt capitis dolorē. 2°. de cō. m. se. lo. 5^a. 132. G/H
 Erysipelatis dolor ob caliditatem quo modo curetur. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, comment. 6°. 3^a. 196. B
 in Erysipelate uincit uacuationis indicationem, refrigerationis indica-
 tio. 13°. methodi medendi. 7^a. 82. E
 Erysipelatis medicamenta frigidissima imponenda. 1°. de compos. medica.
 per genera. 5^a. 211. H
 Erysipelas non exulceratum iuuat frigus, exulceratum lædit. commen-
 tario 5°. aphor. 23°. Ex. 39. F
 Erysipelas uerum aqua frigida sanandum. 9°. meth. med. 7^a. 57. F
 Erysipelas aqua simplicis perfusum nihil sentit incommodi. 1°. de simpli.
 medicam. facul. 5^a. 3. A
 Erysipelata uera non iuuantur à calidis. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. E
 Erysipelas non est semper refrigerandum, et quanto tempore. 7°. de
 simplic. med. facul. 5^a. 52. D
 Erysipelas quando infrigidandum, et quando non. 2°. de arte curat. ad
 Glauc. 7^a. 102. A
 Erysipelas non refrigerandū immodice. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. B
 Erysipelata nō uehementer infrigidanda, nec astringenda. 2°. de ar. cur.
 ad Glauc. 7^a. 103. H
 Erysipelas amplius refrigerādū, q̄ phlegmone. 14°. meth. med. 7^a. 87. D
 in Erysipelate quātū refrigerādū. 13°. meth. med. 82. C/14°. 7^a. 87. D
 Erysipelatosi affectus quomodo refrigerandi. de marc. 3^a. 48. A
 pro Erysipelate coriandrum cum polenta. 14°. meth. med. 7^a. 87. E
 Erysipelas nō curatur pane et coriandro. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. D
 in Erysipelate quando superponendum cataplasma ex hordei farina.
 14°. meth. med. 7^a. 87. E
 Erysipelati ex ulcere cōuenit cataplasma ex hordeacea farina. 2°. de ar-
 te cur. ad Glauc. 7^a. 102. A
 Erysipelati conuenit ceratum humidum. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 7. G
 pro Erysipelate ceratum rosaceum, et calx. 14°. meth. med. 7^a. 87. E
 ad Erysipelata ualet infrigidans Galeni. 10°. meth. med. 7^a. 65. A
 Erysipelatis ob frigus indurati casus. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 104. A
 Erysipelas factum liuidum à refrigerantibus non est amplius erysipelas.
 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 212. A
 Erysipelas non est qñ cessat inflammatio. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. D
 Erysipelas denigratū quo modo curādū. 1°. de cōp. med. per ge. 5^a. 112. A
 Erysipelas cum inflammatione quo modo curandum. 2°. de arte curat.
 ad Glauc. 7^a. 102. A
 ad Erysipelata plegmonode quo medicamento utatur Galenus. 1°. de cō-
 po. med. per genera. 5^a. 211. G
 Erysipelati quando imponenda aqua calida, aqua marina, muria, acetū,
 oxalme. 14°. meth. med. 7^a. 87. E
 Erysipelata iuuat

Erysipelata iuuat radix Anchusæ onocleæ cū polenta illita. 6°. de simpli. medicam. facul. 5°. 41. D
 ad Erysipelata mediocria competit Auricula muris. 6°. de simp. medic. facultatibus. 5°. 42. D
 Erysipelata sanat Brassica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. G
 ad Erysipelas ualet succus Centauræ. de uirt. cent. Sp. 93. E
 Erysipelatodeis phlegmonas curat Cotyledon. 7°. de simp. me. fa. 5°. 52. F
 Erysipelata phlegmonode curat cotyledon. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. F
 ad Erysipelata quidam usi sunt Cupresso. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 ad Erysipelata ualet Glaucium. 14°. meth. med. 7°. 87. G
 ad Erysipelata leuia idonea est Lactuca. 6°. de simp. me. fa. 5°. 48. E
 Erysipelata iuuat Polygonon. 8°. de simp. med. facul. 5°. 68. H
 Erysipelata sanat Rhamnus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 ad Erysipelata accommodatur Semperuiuu. 6°. de simp. med. f. 5°. 41. F
 Erysipelata sanat subsidens crassum in urina. 10°. de simp. me. f. 5°. 75. E
 Erysipelata non sanant discutientia liuidas & duras partes. 6°. de comp. med. sec. locos. 5°. 176. H
 in Erysipelate non danda calida & discussoria. 7°. de compos. medic. secundum locos. 5°. 176. H
 Erysipelati balnea obsunt. de marc. 3°. 48. A
 Erysipelati nocet lac. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Erysipelas auget oleum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. B
 Erysipelatis oleum commodum. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. G
 Erysipelas patientibus dari non debere uinum, collige. 8°. de comp. med. secundum locos. 5°. 194. F
 ab Erysipelatofo affectu hectica oritur, & marasmus, & quando. de marcore. 3°. 47. H
 Erysipelatosa affectio in solo uentriculo non facit febrem hecticam, & quare. de marc. 3°. 47. H
 Erysipelas pulmonis qbus indicijs deprehendatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
 Erysipelatis iccoris nota. 5°. de locis affect. 4°. 33. D
 Erysipelati similis dispositio in utero potest esse causa paucitatis mēstruo- rum. comment. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 Erysipelas si sit in utero mulieris grauida, letale est. comment. 5°. apho- rismo 43°. Ex. 41. E
 Erysipelata uteri non iuuat sternutatio. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Erysipelas facit abortum. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Erysipelas in uescia est causa stillicidij urina. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 23. D
 ad Erysipelata ex Agathocle. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 252. A
 ad Erysipelata medicamentum quo utitur Galenus. 5°. de compos. me- dicam. per gen. 5°. 252. D
 ad Erysipelata bonus pastillus. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 252. D
 ad Erysipelata alius. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 252. D
 ad Erysipelata. 8°. de comp. med. sec. loc. 193. A/5°. de comp. medic. per gen. 248. G/251. F/5°. 252. E/3°. de med. fac. par. 7°. 172. A
 ERYTHRAICVM. satyrium. de simp. med. Sp. 91. C
 ERYTHRIACA philosophia à quo cognomen habuit. de historia philosophica. Sp. 2. F
 ERYTHRODANVM. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 Erythrodanum quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 84. B
 Erythrodani radix ad quid ualeat. de cura icteri. Sp. 111. B
 Erythrodanum diureticam habet radicem. de simpli. medic. Sp. 84. B
 Erythrodanum lachrymam oculorum stringit. de simp. med. Sp. 84. B
 Erythrodanum ad dysentericos facit. de simp. med. Sp. 84. B
 ERYTHROS adspargitur cibus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 E'pυθgoeids quid. introd. Isa. 54. E
 Erythroidis inflammata pulsus. 4°. de præsag. ex puls. 4°. 121. E
 Εσχαρα. 1°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 5. F
 Ε'σχαρα. 5°. meth. med. 7°. 30. D
 Escharæ nomine æstus appellatur. com. 7°. aph. 13°. Ex. 54. H
 Escharam quæ faciant. 5°. meth. med. 7°. 30. D
 Escharæ ab acribus fiunt. de atten. uic. 2°. 43. G
 Escharas efficiūt, sory, chalcitis et misy. 9°. de sim. me. f. 70. D/5°. 71. E
 Escharam facientia medicamenta trahunt. 13°. meth. med. 7°. 82. D
 ad Escharas paristhmiorū cōfert succus cētauræ. de uirt. cēt. Sp. 93. D
 Escharosum ulcus est anthrax, idest carbo. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 ESCHILI libri quantum pignorati. in 3°. de morbis uulgaribus, cō- mentario 2°. 3°. 137. A
 ESCVMINATA herba. de dynamidijs. Sp. 31. B
 ESDRA antidotus in cephalæ. de dynamidijs. Sp. 23. C
 ESOTERICVM quid. 3°. de decre. Hipp. 1°. 243. F

ESSE, potius quā uideri doctos qui toluerint paucos admodum fuisse tempore Galeni. 2°. meth. med. 7°. 12. D
 de Essentia dici potest quid sit res. ad Thras. 2°. 101. F
 Essentiam suam quædam habent in motu. 2°. meth. med. 7°. 10. B
 Essentiam suam quædam habent in constantia. 2°. meth. med. 7°. 10. B
 Essentia partis cuiusque debet ex anatome cognosci. 1°. de lo. aff. 4°. 3. E
 Essentia oculi quæ. 1°. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 233. E
 Essentia rei primo requiritur q̄ qualitas. 3°. de dign. puls. 4°. 81. H
 Essentia proprietatem obtinent res admiscentes. 1°. de lo. aff. 4°. 2. F
 Essentia, modi, mores, & differentia febriū idē. in 1°. de morb. uulgar. comment. 3°. 3°. 120. A
 Essentia proprietas est indicium partis affectæ. 6°. de loc. aff. 4°. 39. B
 in Essentia propria noscenda omnis affectionis prouidentia consistit. 5°. de san. tuen. 2°. 92. H
 Essentia an aliquid excernatur, & per quem meatum uacuentur excre- menta affectæ partis considerandum. 2°. de loc. aff. 4°. 13. D
 Essentialis definitio. 4°. de diff. puls. 4°. 64. G
 ESTREATICVM petroselinum. 1°. de antid. 5°. 106. H
 non ESVRIRE finis eorum quæ possidentur. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 54. F
 ob Esuritionē pulsus durus i ephemeris cōtingit. 1°. de dif. feb. 3°. 34. C
 ad Esu dentes hominum solum idonei. 11°. de usu par. 1°. 184. H
 de Esu somnium quid significet. de præsag. ex insom. 4°. 213. D
 Ε'ρεγογεις substantia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
 Ε'τερογ' οπεις quid. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 141. D
 ETESIAE quæ. de hist. philos. Sp. 8. B
 Etesia, & prodromi differunt. in 6°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 141. D
 Etesia quando regnent. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 103. B
 Etesia circa canem spirant. in 1°. de morb. uulg. 3°. 108. E
 Etesia quando inflare incipiunt, & quando impediuntur, multa mala. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. C
 Etesia auferunt morbosum statum. in 3°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 147. C
 Etesia pauca, parua. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. A
 Etesia perpetuo æstate spirarunt. in 1°. de morb. uulga. cō. 1°. 3°. 107. G
 Etesiarum sit mentio. de cau. procatar. 3°. 96. A
 ETHICARVM & diatarum differentia. 9°. meth. med. 7°. 56. F
 Ethicas febres facit inedia. 10°. meth. med. 7°. 63. E
 Ethicam febrem incipientem nouit Galenus cum putrida. 10°. methodi medendi. 7°. 64. F
 Ethica in habitu calorem habent. 8°. meth. med. 7°. 55. E
 Ethici caliditas, qualis. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
 Ethici non tendebant ad tabem in pestilentia tempore Galeni. 2°. de dif- fer. feb. 3°. 36. A
 Ethica, & marasini in quibus fiant uisceribus. 10°. meth. me. 7°. 64. F
 Ethici tabidi pulsus. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
 ad Ethicam senectutis. secretorum. Sp. 109. H
 ETHMOIDE ossa, id est cola dicta, olfactum auferūt quo modo. 3°. de locis affectis. 4°. 21. D
 ETNOS quid sit. de bon. & uit. suc. 2°. 36. F
 Ε'τvos quid sit. de atten. uic. 2°. 44. F
 Ε'τvos cibus ex faba liquidus. 1°. de ali. fac. 2°. 13. G
 Etnos sabaceum etiam si per triduum coxeris, est flatuosum. de uic. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 112. A
 Etnos ex lente. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 149. B
 Etnos ex panico & milio debet recipere pingua & habentia in se lento rem. de bo. & uit. suc. 2°. 36. F
 ETYMOLOGIA probabat Chrysippus argumenta. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 234. D
 Etymologia non potest probare. 2°. de decre. Hipp. 1°. 234. E
 Etymologia quid parum probat. 2°. de decre. Hipp. 1°. 234. E
 Etymologia utentes Galenus reprehendit. 2°. de decre. 1°. 234. E
 ab Etymologia argumenta propinqua sunt captiosis. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 235. H
 EVACVATIONEM oēm solet Hip- pocrates ab eue-
 tu nomiaare uasorum inanitionem. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. C
 Euacuatio de quibus dicatur. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 170. C
 Euacuatio est contraria plenitudini, & non alicui morbo. de optima secta. Isa. 25. F
 Euacuatio est indicatio febris in humoribus accensæ. ars med. Isa. 79. E
 Euacuari est quasi genus ad purgandum. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. C
 Euacuatio & purgatio quō differant. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 182. A/
 comment. 2°.

- comment. 2°. aph. 17°. Ex. 13. D
 Euacuationis artem Hippocraticam promittit declarare Galenus. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 7. A
 Euacuationes quæ, & unde, & quare. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Euacuationis species. ars med. Isa. 69. E
 Euacuare quo modo. de const. ar. Isa. 42. E
 Euacuantur materiæ quot modis & per quas uias. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 160. G/1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. D
 Euacuationes propriæ unde assumuntur. ars. med. Isa. 71. E
 Euacuationes communes, quæ. ars med. Isa. 71. E
 Euacuationes omnes quæ fiant. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Euacuationes oēs p quas fiât ptes. de uict. rat. i mor. acu. c. 4°. 7°. 144. G
 Euacuatio quorum fiat, & per quæ loca. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Euacuatio fit p uenæ sectionē, et p medicamentū. c. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 per quæ Euacuetur totū corpus. in 6^m. de morb. uulg. cō. 2°. 3°. 166. F/ de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
 Euacuatio totius corporis æqualiter per quæ fiat, et à quibus non æqualiter. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Euacuatio exquisita omnium humorum æqualiter fit per uenæ sectionem, com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. E
 Euacuat à toto uena quælibet. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 12. D
 de Euacuatione sanguinis librū fecit Erasistratus. 5°. de lo. aff. 4°. 30. A
 Euacuat qñq; totū corpus p uterū, qñq; per renes. 6°. d lo. af. 4°. 41. D
 Euacuationē prohibet uteri cōtorsio. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 6. G
 Euacuatio menstrua non finit mulieres esse podagricas. commentar. 6°. aphorismo 29°. Ex. 49. B
 Euacuationis species est foetura. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 6. H
 Euacuatio quando inæqualis, & quando æqualis. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 158. B
 Euacuatio inæqualis, quæ. quos. purg. oport. 5°. 89. C
 Euacuationē esse æquale, ubi morbus per totum corpus animalis extenditur, collige. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B
 Euacuatio naturalis, stercoris, urinæ, & genituræ. in 6^m. de morb. uul. comment. 3°. 3°. 173. H
 Euacuatio p pharmaca purgatoria qualis sit. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Euacuatiua qñq; est medicina partis alicuius. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 quō Euacuent medicamēta tardius, & citius diuersos humores. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 118. A
 Euacuatio per sputum fit in morbo laterali. com. 5°. aph. 8°. Ex. 38. B
 cur Euacuationi per hæmorrhoidas non est assuefaciendum. commē. 4°. aphorismo 25°. Ex. 30. B
 Euacuatio per balnea parū euacuat, & q̄tum. cō. 3°. aph. 15°. Ex. 22. G
 Euacuatio fit à calore etiam extrinseco. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Euacuatio insensibilis. 1°. de san. tuen. 2°. 68. H
 Euacuatio insensibilis, semper fit. in progn. com. 1°. 4°. 191. F
 qñ Euacuantur corpora per sensui occulta foramina, ad hoc deueniunt ut egeant alimento. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. D
 Euacuatio, primum symptoma oris uentriculi inter ea, quæ ad cibum potumq; proritant. 1°. de symp. caus. 3°. 18. A
 Euacuatorum appetentia naturalis secundum symptoma oris uentriculi pro fame inducenda. 1°. de symp. caus. 3°. 18. A
 Euacuatio in superficie est defectus cā. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 9. A
 Euacuat raritas cutis non inedia. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 9. A
 Euacuent quō inedia. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 9. B
 Euacuat per accidens abstinencia cibi. 14°. meth. med. 7°. 89. A/B
 Euacuatio læuissima, inedia. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 8. C
 neq; Euacuat, neque nutrit inedia. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 8. H
 non Euacuare inediam solam, & cum alijs iunctā plus obesse, q̄ prodesse. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 9. B
 quō Euacuat uinum. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 non Euacuat humores aqua frigida. 11°. meth. med. 7°. 70. H
 ex Euacuatione ex longa inedia famem nō tollit uini potio, immo si quis ex tali causa euacuatus bibat ante cibum, statim incidit in conuulsionē aut deliria. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Euacuandum est quandoque scalpello. i. smilio. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Euacuatione ex crure facta curauit ischiadas. erat ischias nō ex frigore, sed ex repletionē. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 Euacuandum quandoque est hirudinibus. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Euacuatis corporibus cucurbitulæ sunt utiles. de cucur. scar. 6°. 3. B
 Euacuati si nō sit satis, cucurbitulæ sunt replicandæ. de cucu. sca. 6°. 3. D
 Euacuari potest hepar per uentosam. de cura icteri. Sp. 110. H
 Euacuari non potest splen per uentosam. de cura icteri. Sp. 111. A
- Euacuatio solet sequi rigorem. com. 4°. aph. 46°. Ex. 32. H
 Euacuatio si non sequatur rigorem, notat uirium imbecillitatem, si sequitur, debilitat uires. com. 4°. aph. 41°. Ex. 32. H
 Euacuationum omnes species quibus faciendæ. quos purg. op. 5°. 88. F
 pro Euacuatione faciendā quæ cōsiderādā. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 101. F
 Euacuatio quando faciendā est, quæ consideranda. in 6^m. de morb. uulg. commen. 2°. 3°. 166. E
 ad Euacuationes dignoscendas conferentia. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. G
 Euacuationis intentio unde sumenda fm aliquos. de mult. 3°. 76. D/cōment. 4°. aph. 2°. Ex. 27. G
 Euacuationis indicatio à morbi magnitudine, et ui accipitur. 4°. meth. di medendi. 7°. 28. E
 Euacuare quando oporteat, & quæ debent præcedere euacuationem, & qui sint apti ut euacuentur. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. F
 Euacuationem duo antecedere debent. comment. 4°. aphor. 22°. 29. G/aphorismo 23°. Ex. 29. H
 añ Euacuationem non est rarefaciendum corpus. 11°. met. me. 7°. 69. G
 añ Euacuationem leduntur pleuritici, si acceperint uinum, mulsam, aut oxymeli. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 3°. 114. B
 Euacuatio præseruatiua quæ uocetur. de consuetud. 2°. 62. A
 Euacuari debent qui futuri sunt ægri, tamen nondum sunt, ut præseruentur. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Euacuauit multos Galenus uere, aliquos uere & autumno, quos præseruauit à morbis, cū tñ alijs annis egrotaret. c. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Euacuatione opus est in utraque plenitudine. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6°. 16. H
 Euacuandi sunt qui post morbum non appetunt. com. 2°. aph. 8°. 11. H/aphorismo 12°. Ex. 12. D
 Euacuatione indigere corpus significat, si cui cibum non accipienti sudor multus ex somno fiat. cō. 4°. aph. 41°. Ex. 32. D/præfagium experientia confirmatum. Sp. 77. G
 Euacuatio quibus necessaria lassitudinem habentibus. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6°. 17. C
 Euacuatione indiget, si quis à morbo cibum assumens non corroboratur. com. 2°. aph. 8°. 11. H/com. 7°. aph. 63°. Ex. 59. H
 Euacuare superfluas humiditates semper necessarium est. comment. 7°. aphorismo 61°. Ex. 59. F
 Euacuandæ partes alimenti quæ sint. com. 3°. aph. 15°. Ex. 22. H
 Euacuandus semper humor noxius & non alius, & quō cognoscatur an noxius fuerit euacuatus, & non alius. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Euacuationes humorum infestantium duntaxat fieri debent. commen. 6°. aphorismo 47°. Ex. 52. B
 Euacuandus est humor quando adest, alioqui si noxiū humorem nō reperiāt medicamēta, sanguinē colliquāt & carnē. quos pur. op. 5°. 88. B
 Euacuandum esse postq̄ uenam secueris iubet Possidonius in melancholia, ubi indigeas sanguinis educatione. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. H
 Euacuandum esse per urinam uel per secessum notat urina magis biliosa. de urinæ significatione ex Hipp. Sp. 79. D
 Euacuationis uia. 7°. meth. med. 7°. 49. C
 in Euacuando, partis natura, & humoris inclinatio consideranda est. c. 1°. aph. 21°. 10. A/cō. 4°. ap. 2°. 29. D/c. 6°. aph. 22°. Ex. 48. E
 Euacuationes facere oportet secundum humorum infestantium inclinationes, & neque supra septum transversum dolores per subducetia medicamēta euacuare, neque infra consistentes per uomitiones. com. 4°. aphorismo 18°. Ex. 29. B
 ad Euacuationes multum facit situs. 7°. meth. med. 7°. 49. D
 Euacuandum humorem, & locum per quæ euacuari debeat, docet morbi conditio. quos purg. opor. 5°. 88. F
 Euacuationis modum quonam modo accessiones ostendant. quos purg. opor. 5°. 88. F
 Euacuandi modum dat locus affectus. 13°. meth. med. 7°. 82. A
 Euacuatio per quas uias bona, et per quas mala. cō. 1°. ap. 21°. Ex. 10. A
 Euacuandum à quibus partibus sit, & à quibus nō. 7°. met. me. 7°. 49. B
 Euacuare plene à quibus partibus licet. 7°. meth. med. 7°. 49. B
 Euacuare plene nō licet ex uentriculo, & iecinore. 7°. met. m. 7°. 49. B
 Euacuandi nō sunt humores per uomitum, aut per secessum, quādo sunt euacuandi per cutim. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 165. G
 in Euacuando naturam imitari debemus. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. C
 Euacuat per quæ loca natura. com. 2°. apho. 15°. Ex. 12. F
 Euacuatio quando permittenda tota natura, & quando non. commentario. 1°. apho. 20°. Ex. 19. G
 Euacuationem natura absolvente nos sistere debemus & quando medicus debeat

cus debeat euacuare, & quando non. quos purg. oportet. 5^a. 89. A
 Euacuari per multa loca potest sanguis. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Euacuatio per nares est innocua. com. 1°. aphor. 21°. Ex. 10. A
 Euacuatio per superius est contraria ei quæ est per inferius. commentario. 4°. aphorif. 9°. Ex. 28. C
 Euacuatio per inferiora quo modo fiat. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3^a. 166. F
 Euacuatur per quas uias corruptum. 11°. meth. med. 7^a. 69. F
 Euacuatio aut per ipsam partem patientem, aut retrocedentem superfluitatem. ars med. 15a. 70. F
 Euacuatio per eundem locum quo modo. ars med. 15a. 70. F
 Euacuatio quæ est signum bonum & quæ malum. cõ. 4°. aph. 2°. Ex. 27. G
 Euacuationis bonæ & malæ indicia. com. 4°. apho. 2°. Ex. 28. C
 Euacuatio debet sequi coctionem et discretionem, si bonum dedit iudicium. com. 4°. aph. 22°. Ex. 22. G
 Euacuatio quæ fit in principio, non est naturæ ratione. commentario 4°. aphorismo 22°. Ex. 29. G
 Euacuari non contingit bene, quando humores sunt crudi. commentario 4°. aphorismo 22°. Ex. 22. G
 Euacuatio est bona, concocta materia. com. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Euacuandum non est ante coctionem, nisi materia turget. commentario 1°. aphorif. 22°. Ex. 10. B
 ante Euacuationem digerendi sunt humores crassi. quos purg. oportet. 5^a. 88. D
 Euacuare ante coctionem quid mali faciat. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 156. B / quos purg. oportet. 5^a. 88. D
 Euacuandum an sit, & quando, si humores sint crudi. de curat. ratio. per sang. missionem. 6^a. 18. E
 Euacuatio cauenda est in acutis, præsertim quando ignoramus ægrotantis naturam. quos purg. oportet. 5^a. 89. A
 Euacuandum die prima in peracutis, si materia turget. commentario 4°. aphorismo 10°. Ex. 28. C
 Euacuandū ante quartū diem in comate. in 1^m. prorr. cõ. 1°. 4^a. 164. E
 Euacuandi q̄ sint humores in morbi principio. cõ. 1°. aph. 22°. Ex. 10. B
 Euacuandi in princio morbi, tenues et aquosi humores, multa facta coctione. quos purg. oportet. 5^a. 88. F
 Euacuatio scopus est humoris collecti i loco. 1°. de cõp. me. se. lo. 5^a. 121. F
 Euacuandus quo modo sit humor in cute. 1°. de cõp. med. sec. lo. 5^a. 121. F
 Euacuatur per quæ caput. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. F
 in Euacuandō qd̄ est in partibus penitioribus, qd̄ agēdū. ars med. 15a. 70. G
 Euacuanda quo modo, sint quæ uentris tunicis inhaerent. de ijs quæ in me dic. fiunt, com. 3°. 7^a. 221. B
 in Euacuatione tū quæ à medico fit tū quæ à natura, ut qualitatem pro humoris molestantis ratione uacuat, ita quantitatem multitudine molestantis humoris respondere oportet. com. 1°. apho. 23°. Ex. 10. C
 Euacuationis qualitas in quo consistat. com. 1°. apho. 2°. Ex. 3. C
 Euacuationis humorum sua qualitate infestantium exemplum. commentario 1°. aphorif. 2°. Ex. 3. D
 Euacuationis quantitatis intentio. com. 1°. aphor. 3°. Ex. 3. B
 Euacuationis quantitas quæ sit, & in quo consistit. cõ. 1°. aph. 3°. Ex. 3. E
 Euacuare quousq; oporteat ægrum. com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. E
 Euacuationis quantitas uirtutem, & humorem respicit. commentario 1°. aphorismo 3°. Ex. 3. E
 Euacuationis mensura singulorum hominum neutiquam præscribi potest. de præfag. exper. confir. Sp. 78. A
 Euacuatio per pharmaca non debet fieri sæpe, nec bis, nec semel in mēse. com. 4°. aph. 15°. Ex. 22. G
 Euacuatio per pharmaca quæ sæpe fit, trahit corpora in malam consuetudinem. com. 4°. aph. 15°. Ex. 22. G
 Euacuationibus quibus non uidentur indigere corpora propter consuetudinem. de consu. 2^a. 61. H
 ex Euacuatione in calidis constitutionibus quidam perire ex animi defectu, & ex dissolutione. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. C
 Euacuati in frigidis constitutionibus, nimium refrigerati, non possunt tolerare. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. C
 Euacuandum nō est in locis supra modum calidis, & frigidis. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. C
 Euacuandum non est si loca calida, & tempus consentiat, quod si unū solum sit tale, parum euacuandum. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. C
 in Euacuatione consideranda facilitas ferendi ægrotantis. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. C
 ab Euacuationibus plenis offenduntur calidi & sicci. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. D

ad Euacuationes et ad alia non parui momenti est consuetudo. quos purg. oportet. 5^a. 88. E / de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. D
 Euacuatio quibus faciēda est ratione habitus corporis. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. D
 Euacuandi non sunt crassi, & macilenti. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. D
 Euacuandi quo modo temperantes & intemperantes. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6^a. 18. E
 Euacuationibus non iuuantur intemperantes uinosi & gulæ dediti. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 17. F
 Euacuatio debet fieri per directum, & quo modo hoc intelligendum. 3°. de crisi. 4^a. 139. E
 in Euacuationis successione prius it tenuissimum & leuissimum, q̄ grauius & crassius. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. F
 in Euacuationibus quæ fiunt per instrumenta, leue præcedit, & graue sequitur. 7°. de usu par. 1^a. 159. F
 Euacua primo subtilia, post euacua parum, deinde mediocriter, deinde fortius. de med. exper. Sp. 108. H
 Euacuationes ita magnæ fieri debent, ut morbi sunt magni. de cucurbitulis scarificatione. 6^a. 3. H
 Euacuatione multa opus est, ubi excrementa multa sunt. 2°. de causis pulsuum. 4^a. 95. B
 Euacuare plurimum atq; repente periculosum est. com. 2°. aphorif. 51°. Ex. 19. C / de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 112. E
 Euacuatio nisi paulatim fiat, uires prosternit. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 170. G
 Euacuatio & repletio præter modum, noxia. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 170. H
 Euacuatio modum excedens, pessima. de uenæ sect. adu. eras. 6^a. 7. H
 Euacuationes extremæ, periculosæ. com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. E
 Euacuatio supra modum conuulsionem facit. com. 5°. aph. 1°. 37. D / com. 7°. aphorismo 25°. Ex. 55. G
 Euacuationis omnis immodicæ defectus animi communis est casus, conuulsio uero & si nō communis existit, ad plurima tamen ex ipsis cōsequitur. com. 5°. aph. 56°. Ex. 42. H
 ex Euacuatione nimia & repletionem semper fit conuulsio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 190. E
 ex Euacuatione conuulsio letalis est. com. 4°. aph. 57°. 33. F / cõ. 7°. aphorismo 25°. Ex. 55. G
 ex Euacuatione nimia an fiat singultus. 8°. de cõp. me. se. lo. 5^a. 190. E
 Euacuatio nimia parit i cute affectū. in 6^m. de mor. uul. cõ. 3°. 3^a. 176. H
 quæ Euacuationes plurimas operationes impediunt. commentario 6°. aphorismo 47°. Ex. 15. B
 Euacuationes fortes morbos efficiunt. cõ. 2°. aph. 22°. Ex. 15. B
 ob Euacuationē fit imbecillitas. de uic. ra. in morb. acu. cõ. 2°. 7^a. 123. G
 Euacuationes quæ uires imbecillant, quales sint. de uict. rat. in morbis acutis. com. 2°. 7^a. 123. H
 Euacuatus humor qui sitim faciat, & qui non. cõ. 4°. aph. 19°. Ex. 29. C
 ab Euacuatione non posse fieri morbum aliqui existimarunt, qui reprehenduntur. com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. B
 Euacuationes diurnæ quæ uel ex uentris profluvio, uel intestinorum leuitate, aut dysenteria, aut diurnis uomitibus, aut tali alia causa proueniunt, siccitatem faciunt. 1°. de diff. feb. 2^a. 34. D
 ex Euacuatione semper sequitur attenuatio, non tamen semper laxatio. de ijs, quæ in med. fiunt, com. 3°. 7^a. 215. G
 Euacuationes extenuant corpora. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
 Euacuata quæ intenta relaxentur. de ijs, quæ in med. fi. cõ. 3°. 7^a. 215. G
 Euacuationes usq; ad animi defectum intelliguntur tam in emissionem sanguinis, q̄ in exhibendo pharmacum ut magis conuenit. commentario 1°. aphorismo 22°. Ex. 10. E
 Euacuationes usq; ad animi defectū p̄sunt multū. c. 1°. aph. 23°. Ex. 10. E
 Euacuatio usque ad animi defectū quod quandoque fieri debet, & quando. com. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
 ex Euacuationibus magnis, animi defectus quo modo curetur. de arte cur. ad Glauconem. 98. H / 7^a. 99. F
 ex Euacuationibus magnis, dissolutiones curat uinum aqua temperatū. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. H
 ex Euacuatione et p̄fluvio sanguinis suffocatio. 1°. d̄ die. decr. 4^a. 146. F
 ex Euacuatione qñ moritur homo, quo modo humores euacuantur. 2°. de elementis. 1^a. 9. F
 Euacuato uno penitus humore, homo moritur. 2°. de elementis. 1^a. 9. F
 ex Euacuatione qui perire. 9°. meth. med. 7^a. 59. A
 in quibus Euacuatur cum malo bonum. 3°. de symp. caus. 3^a. 26. G
 Euacuatur si

Euacuatur si bonus humor quid sequitur. com. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
 si Euacuatur sani, cur exoluantur. com. 2°. aph. 23°. Ex. 17. F
 Euacuatio quō sistatur. præsag. exper. confir. Sp. 78. C
 in Euacuatione qñ aliqd relinquitur quid agendū. ars med. Isa. 70. G
 Euacuatio in quibus morbis fiat cum errore prius sanguinis missione. de
 uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 137. B
 Euacuatione non indiget febris cum uētris profluuiio, aliter obest. de arte
 cura. ad Glau. 7°. 98. B
 Euacuantia & non calefacientia quæ accipienda pro febre. 11°. methodi
 medendi. 7°. 69. G
 Euacuationes quæ toto genere sunt præter naturam, tempestiue factæ
 non sunt præter naturam. de symp. diff. 3°. 13. G
 Euacuationes qñ tempestiue fiant. de symp. diff. 3°. 13. G
 Euacuatio immodica ostendit futurā egritudinem. ars med. Isa. 67. F
 Euacuatio diminuta ostendit futurā egritudinem. ars med. Isa. 67. F
 Euacuato corpore Asclepiades pro remedio extentionum dabat uinum.
 com. 7°. aph. 46°. Ex. 57. H
 post Euacuationem debet dari cremor. de uictus rat. in morb. acutis, cō=
 mentar. 1°. 7°. 113. F
 Euacuatio contraria est multitudini, & non alicui morbo, ut phlegmonæ
 aut febris. de opt. secta. Isa. 25. F
 Euacuatio non sanat morbum ex repletione, ipsa amplius non existente.
 com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. A
 Euacuationem immodicam sanat immodica repletio. ars med. Isa. 70. D
 Euacuari & aggregari ut spiritus nihil potest. de trem. palp. connuls.
 & rig. 3°. 52. D
 Euacuatione qui affectus liberentur non est cuius medico promptū co=
 gnoscere. contra Iulianum. Ex. 71. F
 Euacuationis ratione solum quandoque aliqua prodesse, collige. com. 6°.
 aphorismo 16°. Ex. 47. G
 Euacuatione sanguinis curatur spasmus & hydrops. de uenæ sect. ad=
 uers. Eras. 6°. 7. B
 Euacuationem aliquam in causa esse posse, ut æger quiescat, collige. com=
 mentario 2°. aph. 27°. Ex. 16. B
 ab Euacuatione corrigūtur cibi supflui recēter aſſumpti. ars me. Is. 70. D
 ab Euacuatione corrigūtur potus supflui recēter aſſumpti. ar me. Is. 70. D
 Euacuatio superflui uiuat. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. C
 Euacuatione dolor soluitur. de uict. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7°. 114. A
 Euacuatur copiosius in quartana, quā in pituitosa febre. 2°. de differē=
 tijs febrium. 3°. 37. C
 Euacuantia, & dissoluentia. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. A
 Euacuantes debemus etiam diuertere. cō. 5°. ap. 63°. Ex. 45. D
 de Euacuatione indicant tumores omnes. 14°. meth. med. 7°. 87. C
 non Euacuationis, sed reuulsionis gratia uenæ nos quandoq; sectionē fa=
 cere. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 186. F
 pro Euacuatione quæ consideranda in inflammatione. 2°. de arte curati.
 ad Glauconem. 7°. 101. F
 ante Euacuationem in inflammationis principio adstringentia & refri=
 gerantia. de sectis. Isa. 18. D
 ab Euacuatione principium curationis in plegmone. de curan. ratio. per
 sangu. miss. 6°. 18. A
 Euacuatur & reuellit inflammationis incipiēs inueterata ex affectis par=
 tibus uel uicinis. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. H
 Euacuatio fieri non debet in fluxionibus, sed corporis roboratio. de cu=
 ran. rat. per sang. miss. 6°. 18. A
 Euacuatio facta per particulam quæ fluxionem suscipit, est eiusdem gene=
 ris cum deriuatione. de cucur. scar. 6°. 4. E
 Euacuandæ quo modo fluxiones omnes. 5°. meth. med. 7°. 30. E
 Euacuandum, aut per uicina trahendum fluxione consistente. 4°. metho=
 di medendi. 7°. 28. C
 Euacuanda aut per partem, aut per uicina fluxio incipiens. 4°. methodi
 medendi. 7°. 28. E
 Euacuandum semper primo est corpus. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 128. D
 Euacuādū primo caput corpusq; ante, quā aliquid oculis adhibeamus.
 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. E
 Euacuatio totius corporis primum debet præcedere in curatione inflam=
 mationis oculorum. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. D
 Euacuatio totius debet præcedere. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C
 Euacuari statim debet pars inflamata. de uict. rat. i mor. ac. cō. 2°. 7°. 117. G
 Euacuanda non est phlegmone in principio. de dynamidijs. Sp. 20. D
 ante Euacuationem obsunt fomenta calida. in 6°. de morbis uulgaribus,
 commentario 2°. 3°. 165. G

ante Euacuationem non debent applicari acria medicamenta, aliter fa=
 ciunt fluxionē, & inflammationē. de curan. rat. p sang. miss. 6°. 20. D
 Euacuatio cur debet præcedere applicationes attrahentium. 8°. metho=
 di medendi. 7°. 52. F
 Euacuatio & reuulsio fiat in principijs. de cur. ra. p san. mis. 6°. 20. F
 Euacuandum in processu à partibus propinquis. de curan. ratione per
 sangu. miss. 6°. 20. G
 post Euacuationem in inflammatione laxantia. de sectis. Isa. 18. D
 ab Euacuatione principium curationis in podagra, ischia, & arthriti=
 de. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. A
 Euacuatio per patientem locū quando fieri debet. ars med. Isa. 70. G
 Euacuatio per patientem locum quibus indigeat. ars med. Isa. 70. A
 Euacuare & partes euacuatas roborare quibus conueniat. 7°. de simpli.
 medic. facul. 5°. 50. F
 Euacuatorum robur fit adstringentibus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. G
 Euacuatione indigemus in scirrho. 5°. de simp. med. facul. 5°. 33. E
 Euacuare & non prohibere ne iterum fiat, est error medicorum. de præ=
 cogn. ad Posthu. 4°. 217. G
 ad Euacuandos humores quid prodest. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 191. C
 Euacuat acrimonia cum dulcedine. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
 Euacuantia omnia sunt calida. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. H
 Euacuat rhu siccum cum melle. 3°. de simp. me. facul. 5°. 20. A
 Euacuatia scybalorum. de cathart. Sp. 95. D
 Euacuatio, lege Purgatio, Purgari, Medicatio, Medicari.
 EVADENS dictum electarium. de med. exper. Sp. 108. E
 EVANESCENTIA sine ratione praua. in 1°. prorrh. ici. com=
 mentario 3°. 4°. 179. B
 EVAPHION medicamentū à lenitudine. 9°. de cōp. me. se. l. 5°. 205. C
 EVAPORANTES uires habet laurus. de simp. med. Sp. 85. H
 Euaporantes uires habet mastix. de simp. med. Sp. 87. D
 Euaporantes uires habet origanum. de simp. med. Sp. 88. F
 Euaporate aliquo uti nō debemus ante euacuationē. 13°. met. me. 7°. 86. C
 Euaporante aqua uinum suspensum ad ignem in utribus indurefcit in mo=
 dum salis. de util. res. Sp. 64. F
 ad Euaporationis ignis restorationem igitur aer influens per poros
 cineris. de util. res. Sp. 64. A
 Euaporatione maior est attractio in parte calida. de uict. rat. in mor. acu=
 tis, commentario 2°. 7°. 116. C
 Euaporatione ignearum partium ex acre fit aqua. de uirt. nost. Sp. 60. B
 EVASORIVS morbus, qui. fin. med. Isa. 45. C
 EVBERBERIS, id est costi. secretorum. Sp. 102. H
 in EVBOEAE chalcide locus maris strictus. in 6°. de morbis uul=
 garibus, commen. 3°. 3°. 140. H
 EVBULI fuscum. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 259. C
 EVCLIDIS sciētia qualis. d cuiusq; ani. pec. not. atq; med. 2°. 56. C
 Euclides in libro elementorum. ad eos, qui de typ. scrips. 3°. 94. G
 Euclidis propositio. de cuiusque animi pec. not. atque med. 2°. 56. C
 de Euclidis theoremate. 8°. de decret. Hipp. 1°. 273. E
 Euclidis Palatiani theriaca ad dolores internos. 2°. de antid. 5°. 116. B
 EVCRATON quando sit. 1°. de temp. 1°. 14. E
 Eucrasia quid significet. 2°. meth. med. 7°. 12. F
 Eucrasia, & discrasia sensu iudicantur. 1°. de san. tuen. 2°. 64. B
 Eucrasia duplex, & quo modo subdiuidatur. 1°. de san. tuen. 2°. 64. D
 ΕΥΧΡΗΣΙΑ quid. 17°. de usu partium. 1°. 221. C
 EVCHROVM medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. G
 Euchrun emplastrum ad lichenas. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. A
 EVCHYMA bonū succū habentia appellatur. 6°. de san. tu. 2°. 97. H
 ΕΥΧΥΜΑ dicuntur quæ boni sunt succi. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
 Euchyma quæ sint. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
 Euchymia melius est uinū odoriferū, nisi pcutiat caput. d uri. Sp. 76. G
 EVDEMVS qua etate uiguit. com. 6°. aphorif. 1°. Ex. 46. C
 Eudemus instaurauit anatomen amissam. 8°. de decret. Hipp. 1°. 273. B
 Eudemus uersatus est in anatomia. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. D
 Eudemus & Herophilus post Hippocratē de neruorū anatomia scripse=
 re. 3°. de locis affectis. 4°. 21. C
 Eudemi senioris pastillus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. B
 Eudemi casus. de præcogn. ad Posth. 4°. 214. C
 Eudemus habuit tres quartanas. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 120. F
 Eudemus philosophus biliosus, tamen bilem non euomebat. 2°. de tempe=
 ramentis. 1°. 20. G
 Eudemus philosophus bilem flauam deiebat. de uict. rat. in morbis acu=
 tis, commentario 2°. 7°. 120. D

Εὐδαίμωνους quos uocant Græci. 6°. de san. tuen. 2°. 97. C
 EUECTICE, id est boni habitus seruatrix. ad Thrasymb. 2°. 106. E
 Euectica pars medicinae, pars salubris est. de subfig. empi. Isag. 32. A/ ad
 Thrasymb. 2°. 106. E/ de part. artis med. 16. D/ Sp. 17. E
 Euectice magis parua castigat. ad Thrasymb. 2°. 106. E
 Εὐελκῆς. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 124. E
 EVELLERE floccos & festucas quid. in 1°. prorr. cō. 1°. 4°. 167. A
 EVENI ad stōi subuersiōes doloresq;. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 192. G
 ab EVENTIS uinculorum nomen. de fascijs. 7°. 293. H
 EVERGETIS Ptolemæi liber epidemiorum. in 3°. de morbis uulga-
 ribus, comment. 2°. 3°. 136. F
 EVERTI ostendit omnem quæ est ad id quod præter naturam euer-
 sionem rectitudinis uertebrarum. com. 4°. apho. 35°. Ex. 31. F
 EVGENII pharmacum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 87. A
 EVIDENTIA quo euidencia sint. de cu. animi pec. not. 2°. 59. D
 Euidetes res sēsui aliæ p se inotescūt, aliæ nō per se. de opt. secta. Is. 19. G
 Euidentes causæ quæ. introd. Is. 52. B
 Euidentibus stāndum ubi causa non reperitur. 2°. de mot. mus. 1°. 314. H
 Euidentiſſimum etiam, secundum Carneadem non est credendum. de opti-
 mo docendi genere. Is. 30. E
 Euidencia negare idem, quod fateri non uideri. de trem. pal. con. 3°. 55. C
 Euidentibus fidem abrogans sensus est expers. de mot. mus. 1°. 314. H
 aduersus Euidencia pugnare est maxima uituperatio. aduer. emp. Is. 35. C
 Euidentibus contraria statuenti quis credat de rebus obscuris. aduersus
 emp. med. Is. 35. D
 Euidētē hēt motū primus articulus magni digiti. 1°. de mus. di. 1°. 49. D
 Euidenter uehementerq; coxendicis de articulationem mouens musculus.
 de musc. dissect. 1°. 51. D
 EVIRATOS qñ se fateantur cē Scythæ. de aere, aquis, & lo. 2°. 5. H
 EVISCERATI qui. 3°. de decret. Hip. 1°. 243. F/H
 Εὐνδεις. de uict. ra. in mor. ac. cō. 2°. 122. D/ de fract. cō. 3°. 7°. 248. E
 Εὐνδεις. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 124. E
 Εὐνδίστατα. de fract. com. 3°. 7°. 248. E
 Εὐνδίστατα quid significet. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 179. F
 EVNOMVS Asclepiades. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 253. H
 ut Eunomus confectum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. A
 Eunomus. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 254. A
 EVNYCHI plurimi Scythæ. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. G
 Eunuchos sectio testiculorū siles facit fœminis. c. 6°. aph. 28°. Ex. 48. H
 Eunuchi hūdi sūt. 9°. de simp. me. f. 5°. 69. F/ cō. 6°. aph. 28°. Ex. 48. G
 Eunuchi molles. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 236. F
 Eunuchi humidi & molles. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Eunuchi & mulieres habent similem pueris cuticulam mollem. 1°. de com-
 po. med. sec. loc. 5°. 123. B
 Eunuchis capitis cutis humida. in 6°. de morb. uulga. com. 3°. 3°. 170. A
 Eunuchi casus in polypo, qui nihil poterat ferre, & rosus sanatus est. 3°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 148. F
 in Eunuchis uehemens refrigeratio non est inducenda. 2°. de compo. me-
 dic. secundum locos. 5°. 132. E
 Eunuchi neq; podagrā patiunt, neq; calui sūt. c. 6°. aph. 28°. Ex. 48. H
 Eunuchi tempore Hippocratis non patiebantur podagram propter uitæ
 moderantiam, sed nunc propter ocium immodicum, & uictum intem-
 peratum patiuntur. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Eunuchos uidit podagra laborantes Galenus. cō. 6°. aph. 30°. Ex. 49. C
 pro Eunuchis utimur metallicis elotis. 4°. de cōp. med. p gene. 5°. 236. B
 Eunuchis cadmia confert. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. F
 Eunuchis qñ satis ē butyrū in parotidibus. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 146. H
 ad Eunuchos emplastrum commodū. 2°. de cōpo. med. per ge. 5°. 223. A
 EVOCANTIA ex alto pharmaca. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 124. E
 Εὐοχον quid significet. de artic. com. 3°. 7°. 268. D
 EVOMERE quedam quid sit. 3°. de decret. Hip. 1°. 244. G
 Euomunt & implentur in canina appetentia. 6°. de loc. affec. 4°. 37. H
 Euomantur quæ biles. in 6°. de morb. uulga. com. 4°. 3°. 180. B
 Euomebat flauā bilē Paulus rhetor. de uic. rat. i mor. ac. c. 2°. 7°. 120. D
 ex Euomentibus stercus nulli sanantur. 6°. de loc. affec. 4°. 37. A
 Euomatur stercus in quibus doloribus. 6°. de locis affectis. 4°. 37. A
 EVPATORIVM quid sit. de simp. med. Sp. 80. D
 Eupatorium incidit & extergit citra caliditatem manifestam. 6°. de sim-
 plic. medic. facult. 5°. 47. F
 Eupatoriū obstructiones iecoris expurgat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 Eupatorium diureticum ualde. de simp. med. Sp. 80. D
 Eupatorium contra uenena. de simp. med. Sp. 80. D

Eupatorium exponit pro salvia agresti. de dynamidijs. Sp. 28. B
 Eupatorium dictum pentaphyllum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. B
 Eupatoria herba iecur male affectum plerunq; ualde confirmauit. de the-
 ria. ad Pisonem. 5°. 91. A
 ut Eupatoriū iecori, ita lienī scolopēdriū cōuenit. 13°. met. me. 7°. 34. F
 EVPATORIS diascinci nominata antidotus Mithridatis. 2°. de
 antidotis. 5°. 115. C
 Eupatorios theriaca. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 259. B
 EUPHORBIVM quid sit. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 201. D/ de
 simplic. medicam. Sp. 83. F
 Euphorbiū quid sit uidet ignorare Gal. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 228. E
 Euphorbiū i occiduis nascitur regionibus. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 228. E
 de Euphorbio libellus Iubæ Regi Maurusiorum inscriptus. de compoſi-
 medicam. secundum locos. 5°. 201. D
 Euphorbiū quo mō colore cognoscitur. 3°. de cōpo. med. p gen. 5°. 233. A
 Euphorbij color qualis esse debet. 3°. de compo. med. per gene. 5°. 230. B
 Euphorbium Athlanticum. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 274. G
 Euphorbij uis qñ cognoscatur. 3°. de compo. med. per genera. 5°. 233. A
 Euphorbium quale sit. de ocul. 7°. 188. G
 Euphorbium quale gustu. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 233. A
 Euphorbium calidum. 3°. de temp. 1°. 21. G
 Euphorbij liquor calidus ē, et tenuiū partiū. 3°. de cō. me. p g. 5°. 228. D
 Euphorbiū acre ē. 9°. de simp. me. f. 64. C/ 4°. de cōp. me. se. l. 5°. 149. F
 Euphorbiū ē acutiſſimū, & nimis igneum, & biliosum. de dyn. Sp. 22. B
 Euphorbium causticum est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. G
 Euphorbium fortiter calfacit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. B
 Euphorbium caducum habet calorem. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 230. B
 Euphorbium uetus, & recēs qñ differant. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 233. A
 Euphorbium antiquum & nouum, quale. 3°. de cōp. med. p ge. 5°. 230. B
 Euphorbij ætas. 1°. de cōp. me. se. lo. 122. B/ 3°. de cōp. me. p g. 5°. 230. B
 Euphorbium trahit à profundo sine morſu. 6°. meth. med. 7°. 37. D
 Euphorbium educit phlegma. de cathart. Sp. 94. F
 Euphorbium pituitam maxime aquosam educit. de dynamid. Sp. 22. B
 Euphorbio miscenda. de dynamid. Sp. 22. B
 Euphorbium temperauit Galenus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. G
 Euphorbium hydropicis maxime datur, & colicis omnibus qui frigidi
 sunt. de simp. med. Sp. 83. F
 Euphorbium purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
 Euphorbij dosis. de dynamid. Sp. 22. B
 Euphorbium uentres cholericos turbat, & sitim grauem facit. de simpli.
 medicamentis. Sp. 83. F
 Euphorbiū aduersat ouīū uētribus, et quare. 9°. de cōp. me. f. l. 5°. 201. D
 Euphorbio offendit sanguinis reiectio. 7°. de cōp. med. se. lo. 5°. 183. A
 Euphorbium oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Euphorbium maturatiuum est. de ocul. 7°. 189. C
 Euphorbium quo loco reponatur inter calida quæ ualent ad alopecias. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Euphorbium calidiſſimum ex ijs, quæ ad alopecias ualent. 1°. de comp. me-
 dicamentorum secundum locos. 5°. 122. D
 Euphorbium pro doloribus. in 6°. de morb. uulga. com. 6°. 3°. 196. B
 Euphorbium subito sanat à dolore capitis frigido, et quomodo. 2°. de cō-
 po. med. sec. loc. 5°. 140. D
 Euphorbium pro capitis dolore ex frigore. de rem. par. fac. 7°. 153. F
 Euphorbium cum oleo, & cera pro genu patiente ex frigore & dolente.
 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. B
 Euphorbij cum oleo mixtio qualis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. B
 Euphorbiū qua quātitate ceræ miscendū. 3°. de cōp. med. p ge. 5°. 230. B
 Euphorbiū palpitationis remediū. de trem. palp. conuuls. et rig. 3°. 52. G
 Euphorbium conuenit paralysi. 6°. de san. tu. 2°. 99. F
 Euphorbio sanatur neruus, et tēdo pūcti. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 233. B
 Euphorbium ad neruos detectos. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. D
 Euphorbium in uulnere neruorum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 230. A
 ex Euphorbio, cera, resina fricta, pice emplastrum Galeni pro neruis
 uulneratis. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 ex Euphorbio medicamentum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. A/ 6°. 7°. 37. H
 ex Euphorbio acopon barbaricum. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 272. B
 ex Euphorbio in medicamentis compositis regula. 1°. de compositione
 medicamentorum secundum locos. 5°. 122. C
 EVPHRANOSIS emplastrum. 2°. de comp. med. p ge. 5°. 224. C
 EVPOLIDIS secundus Autolicus. de uic. ra. i mor. ac. cō. 1°. 7°. 108. G
 Εὐπορία quid. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 205. C

EURYPHON antiquus scriptor anatomie. de na. hu. c. 2°. 7°. 183. F
Euryphonti sunt attributa Cnidie sententie. in 1°. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 159. F
Euryphon, Dioscorides, & Philistion, de substitutis medicinis scripsere. de substi. medi. 5°. 84. B
Euryphon de medicamentis locutus est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 39. H
Euryphon lac muliebre celebrauit. de bon. & uit. succ. 2°. 36. A
EURIPIDIS libri quanti pignerati. in 3°. de morbis uulgaribus, comment. 2°. 3°. 137. A
EURIPVS in quamlibet partem fluit. 4°. de decre. Hipp. 1°. 250. G
EVROPAE, & Asia terminus, qui. de aere, aq. & lo. 2°. 4. E
Europa & Asia differentia ex terrae nascentibus & hominibus. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. E
Europa minus praestans Asia ad hominum naturas, & ad illa quae fert terra. q. animi mores. 1°. 319. H
Europaei quales. q. animi mores. 1°. 319. H
Europei cur magis distincti forma Asianis. de aere, aquis, & loc. 2°. 6. B
in Europa apud Maotim Scythae. de aere, aq. & lo. 2°. 5. C
Europaei magis magnanimi Asianis. de aere, aquis, & locis. 2°. 6. C
in Europaeis feritas, integritas, audacia à natura. de ae. aq. & lo. 2°. 6. B
Europaei magis bellicosi Asianis. q. ai mo. 319. H/ de aere, aq. et lo. 2°. 6. C
Europaeis cur timidiores Asiani. de aere, aq. & lo. 2°. 5. A
EVTVS uentus ab ortu. 5°. meth. med. 7°. 34. G
EVRYTHMVS pulsus qui sit. 1°. de differ. pul. 4°. 48. G/ compendium pulsuum. Sp. 65. H
EVRYANACTIS filiae casus. in 3°. de mor. uulg. cō. 2°. 3°. 135. F
Εὐσφοροι qui dicantur. 1°. de san. tu. 2°. 64. E
Eusarcos. i. hō quadratus, medius est in hōium gñe. 1°. de tēper. 1°. 12. H
EVSCHMO spadoni inscripta colica. 9°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 202. H
EVSTOMACHA quae. de dynamidijs. Sp. 18. G
Eustomachicum est aloe supra omnia. de dynamid. Sp. 20. H
Eustomacha aristolochia rotunda. de dynamid. Sp. 21. G
Eustomachis dandum scammonium. de dynamid. Sp. 20. H
EVSTREPHEs. i. bene retorta, tunica testiculorū. de natu. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 24. B
EVTHYPOROS. 6°. meth. med. 7°. 41. H
Εὐτονον, id est ualens. 2°. de san. tu. 2°. 74. C
Εὐτεπτοι. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 122. D
EVTROPHIA nutritio & refectio. 3°. de sanit. tu. 2°. 80. B
EXACERBARI cū fastidio, malū. in 1°. pror. cō. 2°. 4°. 175. A
Exacerbatio per circuitum qua modo fiat in auribus, oculis, & pedibus. de diff. feb. 3°. 41. H
EXACTE tale quō intelligendum sit. 4°. de simp. med. fa. 5°. 31. B
EXANGVE omne frigidum est. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. D
Exangue omne frigidius habente sanguinem. 2°. de temp. 1°. 17. H
Exanguia aialia cur hñt multas tibias & paruas. 3°. de usu par. 1°. 128. C
Exangue nullum animal calidum. de foet. for. 1°. 323. F
Exanguia animalia, frigida, imbecilla, pigra. 3°. de usu par. 1°. 128. B
Exanguia timidiore sanguineis. q. animi mor. 1°. 319. A
Exanguibus non est medicamentum ex bibendum. de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 149. E
Exanguis partes albae nō ita facile creantur. de foet. for. 1°. 322. F
Exanguia corpora similia. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 153. A
Exanguia membra, quae. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
Exanguia, alba, & foraminibus carentia sunt neruus, copula, tendo. de decretis Hippo. & Plat. 1°. 233. G
de EXANTHEMATIBVS. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 160. A
Exanthemata, quae. 5°. methodi medendi. 7°. 35. B
cum Exanthematibus si fuerit lassitudo, facile cognoscitur humor peccans. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. F
Exanthematibus si quis laboret, utimur cathartecis. de dynam. Sp. 20. E
Exanthemata extergit balanus myrepsica. 6°. de simp. med. fa. 5°. 44. E
Exanthemata omnia curat cyclaminis radix. 7°. de sim. med. fac. 5°. 53. F
Exanthemata iuuat lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
ad Exanthemata. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 251. E
Exanthemata genarum. de rem. par. fac. 7°. 157. C
Εξάρτημα unde habeat nomen. 2°. meth. med. 7°. 9. E
EXARTICVLATIO quid. fin. med. 154. 50. C
Exarticulatio idem quod luxatio. de fract. com. 1°. 7°. 223. E
Exarticulatio instrumentariorum aegritudo. de diff. mor. 3°. 5. G

Exarticulati, qui. de art. com. 1°. 7°. 257. G
ad Exarticulata quae conferant. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
EXASPERENTVR q̄ sensibilr. in 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 160. H
Exasperant, quae. de uict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 111. E
Exasperant & dolorem concitant metallica & acetum. 3°. de composit. med. per genera. 5°. 232. G
Exasperatae partes leniuntur, & quo modo. ars med. 154. 70. E
Exasperata lenit dulcis radix dicta glycyrriza. 6°. de composit. medicam. secundum locos. 5°. 69. H
Exasperata mitigant glycyrrizae succus & tragacantha. 7°. de composit. med. secundum locos. 5°. 178. G
Exasperationibus circa superficiē utilis elleborus niger. de dyn. Sp. 21. A
EXCALFACERE corpora in augmento lunae periculosum. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 15. H
Excalfacti habent pulsum & respirationem celeriore, frequentiore, & maiorem. de usu puls. 1°. 227. F
Excalfacere potest Bdelium in instanti. de simp. med. Sp. 81. C
Excalfaciens est & acris Calamus aromaticus. de simp. med. Sp. 82. G
Excalfactorium, & acre est Cinnamum. de simp. med. Sp. 83. A
Excalfactorias & acres uires habet oē Daucū. de simp. med. Sp. 83. E
Excalfacit Dictamum cum amaritudine. de simp. med. Sp. 83. D
Excalfacit & attenuat Ferula semen. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
Excalfactorias uires habet Gentiana. de simpl. med. Sp. 84. H
Excalfacit uiscide Iris. de simp. med. 85. D/ Sp. 92. C
Excalfacit leniter iris. de simp. med. 85. D/ Sp. 92. C
Excalfactorias uires habet Iuniperum. de simp. med. Sp. 85. E
Excalfactorias uires habet Ladanum. de simp. med. Sp. 86. D
Excalfacit Laser magnis uexationibus. de simp. med. Sp. 85. G
Excalfactorium est Libysticum. de simp. med. Sp. 85. H
Excalfactoria est omnis Myrrha. de simpl. med. Sp. 87. B
Excalfacit uiscide Nascaphtum. de simp. med. Sp. 88. A
Excalfactorijs in antidotis ponitur nascaphtum. de simp. med. Sp. 88. A
Excalfactoria gustu sunt folia Nepitae. de simp. med. Sp. 87. H
Excalfacientes acriter uires Ocimum habet. de simpl. med. Sp. 88. E
Excalfactorias uires habet Oleum. de simp. med. Sp. 88. D
Excalfactorias uehementer uires habet Oliuē lachryma. de simplicibus medictminibus. Sp. 83. F
Excalfacit uiscide Opobalsamum. de simp. med. Sp. 88. C
Excalfactorias uires habet Origanum. de simp. medic. Sp. 88. F
Excalfactorias uires habet Pastinaca. de simp. med. Sp. 89. B
Excalfacit ad gustum Peucedanum. de simpl. med. Sp. 89. B
Excalfactorias uires habet Phu. de simp. med. Sp. 84. E
Excalfacit Piper omne. de simpl. med. Sp. 88. F
Excalfacit uehementer Pyrethrum. de simp. med. Sp. 88. H
Excalfactoria est Sampsucus. de simp. med. Sp. 90. G
Excalfactorias uires habet Sauina. de simp. med. Sp. 85. C
Excalfacit & expurgat uiscera Scordion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
Excalfacientes uires habet Scilla. de simp. med. Sp. 90. H
Excalfacit uirose, & acriter Silphij radix. de simp. med. Sp. 90. D
Excalfactorium est Sisybrium. de simpl. med. Sp. 91. B
Excalfactorium est Sium. de simp. med. Sp. 91. D
Excalfacit leniter Thus. de simp. med. Sp. 91. D
Excalfactorias uires Thymus habet. de simp. med. Sp. 91. G
Excalfacit Veratrum. de simp. med. Sp. 91. H
Excalfacit & incidit Volucrum maius. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. B
Excalfactoria & quae tenuium sunt partium dentes perforatos iuuant. 8°. de simpl. medicam. facul. 5°. 58. D
EXCANDESCENTIA animi aegritudo. de cognos. curandisq; animi morbis. 2°. 52. E
in Excandescencia quae contingant. 2°. de decre. Hipp. 1°. 239. G
EXCAVATIO in spina lordosis dicta. 4°. de loc. aff. 4°. 23. H
per Excavationem nemo fit paralyticus. 4°. de locis affectis. 4°. 24. A
EXCEDERE nihil debet in aliqua pticula. 3°. de symp. cau. 3°. 29. D
EXCEPTIONES membrorum considerandae. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 2°. 3°. 165. D
Exceptio ex liene in iecore periculosa, ē contrario, non. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 2°. 3°. 165. E
EXCEREBRATI qui. 3°. de decre. Hipp. 1°. 243. H
EXCERNERE cur sumus coacti. 1°. de sani. tuen. 2°. 67. E
Excernuntur superuacua quibus causis. 3°. de symp. caus. 3°. 27. H
Excernat quid per pulsus uis uitalis. 4°. de praesag. expulsi. 4°. 122. B
Excernit uis uitalis. 4°. de praesag. expulsi. 4°. 122. B
in quibus

in quibus Excernit natura aliquid uolentius eò transmittit sanguinem
 & sputum, quibus duobus ueluti instrumentis natura utens ea quæ in-
 festant per uim expellit. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 Excernendi instrumenta cur. 1°. de san. tuen. 2°. 62. H
 Excernere non est officium intestindrum, neq; est à uoluntate, & quale.
 6°. de locis affectis. 4°. 38. E
 ad Excernendum concurrunt instrumenta uoluntaria & natura. 2°. de
 motu muscu. 1°. 316. A
 in Excernendo qui musculi magis agant. 2°. de motu muscu. 1°. 316. A
 Excernere uolentes ne teneant larynga apertum nec trahant spiritum. 5°.
 de usu partium. 1°. 147. C
 Excernuntur uaria in nostro corpore. 1°. de san. tuen. 2°. 67. F
 Excernit uenter quandoq; ante coctiones. 2°. de die. decr. 4°. 158. E
 Excernit qñ uenter in naturali habitu exñs. 3°. de die. decr. 4°. 158. E
 Excernere faeces. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 7. C
 Excernendi cupiditas naturalis in coitu ostendit debere excerni. 6°. de
 locis affectis. 4°. 39. H
 cur Excernitur quandoq; dormiendo. de mot. man. & obs. Sp. 68. G
 ad Excernendum humor stimulat. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
 ad Excernendū excitat acris & nitrosa qualitas. 2°. de ali. fac. 2°. 23. C
 cur Excernere non possumus spirare aquilone. cō. 3°. aph. 5°. Ex. 20. D
 Excernuntur quæ imodice, sunt symptomata cōnoie. 2°. me. me. 7°. 9. H
 quod Excernitur non est affectus. 2°. meth. med. 7°. 9. H
 Excerni non possunt praua à uirtute imbecilla, neq; discerni, neq; conco-
 qui. com. 4°. aph. 23°. Ex. 19. H
 Excernere bñ, & si mala sint excrementa, bonū. cō. 7°. aph. 65°. Ex. 60. E
 Excernere tempestiue naturæ officium. 6°. de locis affectis. 4°. 41. G
 Excernere aliquid in cruditatibus unicū remediū. 1°. de alim. fac. 2°. 11. B
 Excernentes iuue pueri, musculo circa sedē affecto, casus. 1°. d. lo. a. 4°. 7. H
 Excernentis senis inuete casus. 1°. de locis affectis. 4°. 7. H
 EXCESSVS dispositionū, quæ nō sunt natura, sunt præter naturā,
 & læsio actionis est earum terminus. de tumor. præ. nat. 3°. 82. G
 Excessus in membris quid faciat. 2°. de usu partium. 1°. 120. D
 Excessus corrumpit temperaturam. 8°. de decret. Hipp. 1°. 274. E
 Excessus paruos obseruare & diuidere in minima spectat ad prudentem
 uirum. 2°. de diff. puls. 4°. 57. F
 ab Excessibus cauendum ne quid nimis. de caus. pro cat. 3°. 99. H
 Excessus omnis fugiendus, sed cur potissimum caloris & humoris capitis.
 1°. de sanitate tuenda. 2°. 66. F
 Excessus uires dissolunt. de consuet. 2°. 61. G
 Excessū i raritate ac dēstate cutis nō obtinuisse, bonū. 1°. d. sa. t. 2°. 66. F
 Excessus omnis contrario excessu emendatur. 5°. de san. tuen. 2°. 89. B
 Excessus cū corrigit ne fiat error, quid agēdū. 5°. de san. tuen. 2°. 89. B
 EXCIDANTVR quæ in affectibus. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 Excidere inimicū corpori toto gñe. in 6°. de morb. uulg. cō. 2°. 3°. 161. B
 Excidentur quibus partes à corpore. 6°. de compo. med. p. gen. 5°. 255. D
 EXCIDENTIAE quid sint. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. G
 EXCISIO species diuisionis chirurgiæ. intro. Isa. 59. E
 Excisio est manifesta. 4°. meth. med. 7°. 23. B
 Excisio in quibus locis fiat. introd. Isa. 59. E
 Excidentia quæ. 14°. meth. med. 7°. 90. G
 Excidentia mēbra tertio aut quarto post die. d. ijs q̄ i me. fi. c. 1°. 7°. 201. A
 Excisoria caua scalpra. 6°. meth. med. 7°. 42. A
 Excitans uirtutes naturales medicamentum & præcipue digestiuam. se-
 cretorum. Sp. 101. G
 quid Excitet appetitum. secretorum. Sp. 101. F
 Excitare à cataphora, id est inclinatione in somnum, potest cucurbitula.
 de cucurb. scar. 6°. 3. F
 Excitationes turbulēto i somno qd significēt. i 1°. prrh. cō. 3°. 4°. 182. B
 ab EXCLAMATIONE uehementi uox ledit. 4°. de lo. af. 4°. 26. C
 Exclamatio facit affectum similem inflammationi. 4°. de loc. aff. 4°. 26. C
 EXCOGITATIO opus est à capite per se dependens. de uirt. no-
 strum corp. dispens. Sp. 60. C
 EXCOLANS emplastrum. 6°. de compo. med. per genera. 5°. 256. D
 Excolando conglutinans. 6°. de compo. med. per genera. 5°. 256. H
 EXCORIARIA uocatur rhus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. H
 EXCORIATIO quid. 3°. de anat. adm. 1°. 76. B
 Excoriatio dō gōt. 3°. de anat. adm. 1°. 74. B
 Excoriada, & secāda simia debet in aqua suffocari. de mus. diff. 1°. 44. D
 Excoriare simiam cuilibet non est concedendum, ne musculos laceret. de
 muscu. diff. 1°. 44. D
 Excoriantes male aīal ignorarūt musculum latū. de muscu. diff. 1°. 44. E

ob Excoriationem malam qui musculus amittitur. de mus. diff. 1°. 47. D
 Excoriatorium Proteus dictum. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 162. B
 EXCORS rem intelligit actam. in orat. suo. Isa. 3. F
 EXCREARE facientia eandem proportionem habent ciborum &
 medicamentorum. 5°. de simplicium medicamen. fac. 5°. 38. C
 Excreantibus pingua phlegmagoga damus. de dynamidijs. Sp. 21. C
 Excreantibus sanguinem mire proficit corallus. de simp. med. Sp. 83. C
 Excreantibus sanguinem myrta remedium est. de simp. med. Sp. 87. E
 Excreantibus sanguinem utiliter datur succus plantaginis. de simplic.
 medicaminibus. Sp. 89. A
 Excreationibus pectoris ualenter conducit radix crocodilij. 7°. de sim-
 plic. medicam. facult. 5°. 53. C
 Excreationibus ex pectore & pulmone, idonea est saba. 7°. de simplic.
 medicam. facult. 5°. 53. D
 Excreationibus pectoris cōducit phasiolus. 6°. de simp. med. fa. 5°. 48. H
 Excreationibus ex pectore pulmoneq; crassorū lentorūq; humorū ipen-
 dio conferunt amygdalæ amaræ. 5°. de simp. med. fac. 5°. 42. G
 Excreatu facilia facit pulegium crassa & lenta quæ sunt in thorace, &
 in pulmone. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 Excreatur quandoq; aliquid ligulæ. 4°. de loc. affect. 4°. 28. B
 EXCREMENTVM quid. 5°. de san. tuenda. 2°. 95. B
 Excrementa unum ex sex rebus non naturalibus. ars med. Isa. 68. C
 Excrementa sunt necessaria. 1°. de san. tuen. 2°. 62. H
 Excrementa necessario faciunt edentes & bibētes. 1°. de san. tu. 2°. 62. H
 Excrementa parit uictus ratio humida. 6°. de san. tuen. 2°. 96. G
 Excrementorum quantitas correspondet quantitati succorum, qui acci-
 piuntur. 2°. de caus. puls. 4°. 95. B
 Excrementum paucum habent cibi pauci. 3°. de sympt. caus. 3°. 27. D
 Excrementitia quæ dicantur. 3°. de alim. facult. 2°. 33. B
 Excrementosa sunt oēs uolucres & aues clausæ. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Excrementosa omnia tum lacustria, tum palustria. 8°. meth. me. 7°. 51. B
 Excrementa quæ faciant panis ex panico, panis ex hordeo, & panis ex
 tritico. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 182. G
 Excrementa fumosa à quibus cibis fiant. 3°. de sympt. caus. 3°. 24. H
 Excrementa acida à quibus cibis fiant. 3°. de sympt. caus. 3°. 24. H
 Excrementitiam & flatuosam habentia humiditatem ad uenerem inci-
 tant. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 Excrementorū differentia. ars med. Isa. 57. C / 2°. de symp. cau. 3°. 22. D
 Excrementum duplex in toto corpore. 3°. meth. med. 7°. 17. H
 Excrementorum duplex genus fumosum, uaporosum, aquosum, limosum.
 9°. de usu partium. 1°. 171. D
 Excrementa fuliginosa ut euacuentur, difflatio causa est in animalis cor-
 pore. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 6°. 3°. 195. F
 Excrementa fuliginosa per quam uiam mittuntur ad pulmonem. 6°. de
 usu partium. 1°. 154. D
 Excrementum faciens pilos, quale. 2°. de temp. 1°. 21. B
 Excrementa per totum corpus unde sint. 1°. de san. tuenda. 2°. 67. G
 Excrementum primum unde exeat. 1°. de san. tuen. 2°. 67. F
 Excrementorū secretio quo mō fiat fm Epicurū. 1°. de nat. fa. 1°. 294. D
 in Excrementorum separatione symptoma. de sympt. diff. 3°. 12. A
 Excrementum in uenis & arterijs colligitur sicut serum in lacte concre-
 to. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 67. G
 Excrementa trifariam diuiduntur. 3°. de loc. affe. 4°. 15. C
 Excrementa in uenarum concoctione sunt amara bilis, atra, & serositas.
 3°. de sympt. causis. 3°. 26. A
 propter Excrementa ad coctionem requiruntur commoda instrumen-
 ta. 4°. de usu partium. 1°. 36. B
 pro Excrementis uaria instra, & quod corū officiū. 1°. de sa. tu. 2°. 67. F
 Excrementum pituitosum in uentriculo gñatur. 5°. de usu par. 1°. 143. F
 Excrementis quorū uenter redūdat ptiffana nō danda. de ptiffa. 2°. 47. H
 Excrementum biliosum uestica quæ iccinori subest, expurgat. 3°. de sym-
 ptom. caus. 3°. 26. B
 Excrementum purgant meatus à uestica profecti. 4°. de usu pa. 1°. 138. H
 Excrementum biliosum copiosius melancholico, & tenuissimum. 5°. de
 usu partium. 1°. 144. D
 Excrementū melancholicum lienis expurgat. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. B
 Excrementū melācholicū paucissimū, et crassissimū. 5°. de us. p. 1°. 144. D
 Excrementū melicum in liene mittit ad uētriculum. 5°. de usu p. 1°. 143. G
 Excrementum aquosum copiosissimum. 5°. de usu partium. 1°. 144. D
 Excrementum serosum medium inter tenuissimum & crassissimum. 5°. de
 usu partium. 1°. 144. E
 ad Excrementa suscipienda adenes apti cur. de cur. ra. p. san. mis. 6°. 17. H
 y ij Excrementum

- Excrementum creat' oēs pticulæ quæ nutriuntur. 1°. de nat. fa. 1°. 296. E
 Excrementum duplex in carnis generatione. 3°. meth. med. 7°. 17. G
 Excrementa sunt in carnibus. 2°. de sympt. caus. 3°. 22. E
 Excrementa cur in carne. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. G
 ab Excrementis carnis diuersitas. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. G
 Excrementa cum sanguine quid faciant. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. C
 Excrementum uni membro est alteri nutrimentum. 1°. de semi. 1°. 335. E
 Excrementis utitur natura & in animalibus ad quasdam partes augen-
 das & nutriendas. 2°. de alim. facult. 2°. 24. E
 Excrementorū qualitates fiunt à calore innato. 2°. de nat. fac. 1°. 298. A
 Excrementa plurima unde. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. G
 Excrementi copia cur proueniat in corpore. 4°. de sani. tuen. 2°. 88. C
 Excrementorum plurimum congeritur, habitu corporis exinanito, nisi
 renutriatur. 4°. de sanit. tuenda. 2°. 88. C
 Excrementorū copia unde cognoscatur. 4°. de p̄sa. ex puls. 4°. 122. E
 Excrementi multitudo quid faciat. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. B
 Excrementum exiguum significatur si noctu multum mingatur. de uri.
 sign. ex Hippocrate. Sp. 78. H
 Excrementa affectæ partis per quem meatum euacuentur, & an aliquid
 essentia secernatur, quarto loco considerandum. 2°. de lo. aff. 4°. 13. D
 Excrementorum species signat partem affectam. 1°. de loc. affect. 4°. 6. B
 in Excrementis propria notæ deprehenduntur. 1°. de loc. aff. 4°. 6. B
 Excrementa partium inflammatarum cur exeant per asperam arteriam.
 2°. de locis affectis. 4°. 13. B
 ab Excrementis superioribus quando cognoscatur fluere pus, & ab in-
 ferioribus. 6°. de locis affectis. 4°. 39. B
 quæ Excrementa faciat erysipelata & inflāmatioes. 5°. de lo. aff. 4°. 35. E
 Excrementa per nares quæ indicant. in 1°. de mor. uulg. cō. 2°. 3°. 112. A
 Excrementorum humidiorum defectus quo modo ostendit futuram ægri-
 tudinem. ars med. Isa. 67. E
 Excrementorum humidiorum superabundantia quo modo ostendit futu-
 ram ægritudinem. ars med. Isa. 67. E
 Excrementorum uarietas in colore ostendit futuram ægritudinem. ars
 medicinalis. Isa. 67. E
 Excrementorum uarietas in consistentia ostendit futuram ægritudinem.
 ars medicinalis. Isa. 67. E
 Excrementa quare citius exeant. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D
 Excrementum per singulas animalis partes quibus de causis remoretur.
 1°. de sanitate tuenda. 2°. 68. C
 Excrementi mora in uentre uel in intestinis unde fiat. 1°. de san. tu. 2°. 68. A
 Excrementa retardantur ab inuolucris quæ sunt in intestinis. 4°. de usu
 partium. 1°. 139. B
 Excrementa alui cur non excernantur. 1°. de san. tuen. 2°. 68. B
 Excrementorū retentio à quibus musculis fiat. 2°. de mot. mus. 1°. 316. B
 Excrementa retenta in exercitatione quid mali facere possint. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 69. H
 Excrementa totius corporis retenta secundum uarias causas quo modo
 expellantur. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 68. E
 Excrementis nisi excitentur membra, ui expultrice non utuntur. 1°. de lo-
 cis affectis. 4°. 2. H
 Excrementorum deiectio quo modo fiat, & per quæ instrumenta. in 6°. de
 morbis uulgaribus, commentario 5°. 3°. 189. D
 Excrementa quo modo exprimuntur ab intestinis. 4°. de usu par. 1°. 137. G
 Excrementis hñe se fm naturā quo modo intelligatur. de cris. 4°. 129. D
 Excrementa, super naturalibus uiribus uentriculi indicant, & quando.
 1°. de crisibus. 4°. 129. C
 Excrementa in corpore si diu permaneāt, putrescūt. 3°. de na. f. 1°. 236. A
 Excrementa in intestinis collecta quid agant. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. E
 Excrementa alui quid significet, & quō eē debeat. 1°. de cris. 4°. 129. A
 Excrementa alui inferioris semper iudicationes significant, non tamen
 semper bonas. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Excrementa febrem ardentem non manifestant. in 6°. de morbis uulgar.
 commentario 3°. 3°. 143. H
 per Excrementa alui quō cognoscat crisis futura. 3°. de cris. 4°. 144. G
 Excrementa alui quando apparent in principio, ægritudines non finiunt.
 1°. de cris. 4°. 128. E
 Excrementa alui si in diebus iudicatorijs incipiunt optime apparent, &
 qui sint hi dies. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
 Excrementa per aluum deiecta quæ indicant. in 1°. de morbis uulgaribus,
 commentario 2°. 3°. 112. A
 Excrementa ani quorum sint notæ & quare parum admodum indicent
 de affectibus uicinarum partium. 6°. de loc. affe. 4°. 41. E

- Excrementa indicant coctionem in sanis & ægris. in 6°. de morbis uul-
 garibus, commentario 2°. 3°. 112. A
 Excrementa sanorum bile infecta. 5°. de usu partium. 1°. 143. G
 Excrementa bile carentia quid significet. in 1°. prrh. com. 3°. 4°. 179. D
 in Excrementorū musculis nulla futura est coctio. 5°. de usu pa. 1°. 146. B
 Excrementorū coctio q̄ sit dicēda. de uict. ra. in mor. acu. cō. 2°. 7. 122. G
 Excrementū perfectum & perfecte coctū, quale. 1°. de cris. 4°. 129. D
 Excrementum alui optimum est, quod est molle consistens, & hora ex-
 cretum, qua solet cum sanitas adest. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. E
 Excrementum coctum quid exigat. 1°. de cris. 4°. 129. A
 Excrementa an incocta, uel mediocriter cocta affectæ partis quinto loco
 considerandum. 2°. de loc. affe. 4°. 13. D
 pp Excrementū uitiosum coctio ipeditur. 3°. de symp. caus. 3°. 24. H
 Excrementum incoctum, quale. 1°. de cris. 4°. 129. D
 Excrementorum species plura docet. de const. art. Isa. 41. A/B
 Excrementū quod fertur in sublime, quale. 3°. de p̄sag. expul. 4°. 118. H
 Excrementum quod decidit, quale. 3°. de p̄sag. expul. 4°. 118. H
 Excrementa quo modo capitis dispositionem declarant in destillatione &
 grauedine. 3°. de locis affectis. 4°. 16. H
 Excrementorū pprietas cōsiderāda i morbo regio. 5°. de loc. aff. 4°. 35. E
 Excrementorū mutationes q̄ bonæ et quæ malæ. cō. 2°. aph. 14°. Ex. 12. F
 Excrementorum uitia, quæ. 3°. de symp. caus. 3°. 26. A
 ex Excrementis uitiosis inæqualitas. 2°. de sympt. caus. 3°. 23. B
 Excrementorū symptomata à quo morbo pēdeant. de sympt. diff. 3°. 13. D
 Excrementa q̄ Chylositate distiguuntur. de uic. ra. i mor. ac. c. 4°. 7. 136. E
 Excrementum chylosum abradit intestina. de uictus ratione in morbis
 acutis, commentario 2°. 7°. 130. C
 Excrementa seminibus Cucurbitæ similia, indicium uermium latorum.
 1°. de locis affectis. 4°. 6. C
 Excrementa uentris Combusta ignitionem iecinoris indicare. in 3°. de
 morb. uulg. comment. 1°. 3°. 131. B
 Excrementa non habentia delictum. ars med. Isa. 68. E
 Excrementa Dysenteria q̄ dicantur. in 1°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 125. A
 Excrementa Flatibus pena quo modo noscantur. 2°. de loc. aff. 4°. 9. F
 Excrementa Fulua, letalia. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 147. H
 Excrementa hñtia Graminis colorē. in 3°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 148. F
 Excrementa Hepatica ab alijs distincta. 5°. de loc. affect. 4°. 34. E
 Excrementa pessima cur quandoq; deiciunt Hepatici cum sanantur. 5°. de
 locis affectis. 4°. 35. E
 Excrementa humida senium notæ. de marc. 3°. 46. E
 Excrementum liuidum quid significet. 1°. de cris. 4°. 129. E
 Excrementa mēra quæ. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 106. D
 Excrementum Mordax dupliciter incitatur. 4°. de san. tuen. 2°. 82. H
 Excrementa mordacia faciūt ulcerosam lasitudinē. 4°. de sa. tu. 2°. 82. H
 Excrementorum Nigrorum diuersitas in pestilentia tempore Galeni.
 de atra bile. 1°. 35. A
 Excrementa Pestis tpe Galeni. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 147. H
 Excrementorum ordo hic erat in pestilēti quodam morbo, ut prius appa-
 reret flaua et ruffa colore colliquamenta, quæ uero mox apparebant,
 nigra essent ut sanguinis fex. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
 pb Excrementa alui multi perire in peste. in 3°. de morbis uulgaribus,
 commentario 3°. 3°. 145. D
 Excrementum pingue quid significet. 1°. de cris. 4°. 129. E
 Excrementa si pingua, significant adipis colliquationem. commentario.
 7°. aphorismo 35°. Ex. 56. E
 Excrementum Rufum quid significet. 1°. de cris. 4°. 129. D
 Excrementa Sanguinolenta, mucosa, cruda, multa, biliosa, quid signifi-
 cent apud antiquos. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Excrementa Scybala unde dicta. de uict. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7. 136. D
 Excrementū Siccū eē necesse nō est, si corpus siccū est. 2°. de tēpe. 1°. 21. C
 Excrementū Spumosum quid sit, & qd significet. 1°. de cris. 4°. 129. C
 Excrementa spumosa unde sint, & quo modo uarijs modis fieri possint.
 commen. 7°. aphor. 30°. Ex. 56. A
 quibus Excrementa spumosa sunt in alui profluijs, his pituita à capite
 defluit. commen. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Excrementa Spyrathode unde dicta. de uic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7. 136. D
 Excrementum Stridens quid sit, & quid significet. 1°. de cris. 4°. 129. C
 Excrementa cholERICA quandoq; aliquid ueluti Strigmentum ostendunt.
 commen. 7°. aph. 64°. Ex. 60. B
 Excrementum Tenuius quid sit. 3°. meth. med. 7°. 17. H
 Excrementa tenuia, & acria faciunt ulcerosum lasitudinis affectum. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 78. G

Excrementa tenuia in uentrem defluunt, & faciunt uomitum, & alui
profluuium in animæ defectu. de artic. com. 1°. 7^a. 264. H
Excrementū cur defertur in uentrē superne. 3°. de sympt. caus. 3^a. 27. H
Excrementa Torrida longum significant morbum. in 3^m. de morbis uul-
garibus, commentario 1°. 3^a. 131. B
Excrementum Viride quid significet. 1°. de crisi. 4^a. 129. E
Excrementum Viscosum quid significet. 1°. de crisi. 4^a. 129. E
Excrementa ὑδατοχόλα in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 145. F
Excrementi portio i lēso iestino et colo qñ seruet. 1°. de crisi. 4^a. 129. C
Excrementa non detinenda, quia aliter sursum recurrunt. de uict. rat. in
morb. acut. commen. 2°. 7^a. 130. D
Excrementorum præter uoluntatem exitus in timore & gaudio. 2°. de
sympt. caus. 3^a. 23. E
Excrementorū pter uoluntatē emissorū casus multi. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. H
Excrementa quidam retinere non poterat in quo sedes & uesica erant
infrigidata. 4°. de loc. affect. 4^a. 25. C
Excrementa retinere non potentis casus alter. 4°. de loc. affe. 4^a. 25. C
Excrementa iumentorum & columbarum sole calefacta exurebantur.
1°. de diff. feb. 3^a. 33. A
Excrementa colligunt à uesica, et ab iestino crasso. 4°. de us. p. 1^a. 141. D
Excrementum humidum tenue, quod fuit uehiculum transmittendi nutri-
menti unde expurgetur. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. G
Excrementa serosa quid agant. 3°. de symp. caus. 3^a. 26. C
Excrementum serosum renes expurgant. 3°. de symp. caus. 3^a. 26. B
Excrementa uasorum per urinas. de subfi. emp. 1^a. 42. B
Excrementa sua quandoq; tolerant, quandoq; non, uesica et uentriculus.
3°. de sympto. caus. 3^a. 28. G
fm Excrementorū pportione urina excernit. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. C
Excrementa uesica, aut alui qualia fuerint & ex carnibus, & sicubi ali-
bi à natura corpus exierit, si parum, paucus est morbus: si multū, mul-
tus: si ualde multum, letale est. com. 7°. aph. 75°. Ex. 60. H
Excrementa colis quid portendant. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. E
Excrementa uesicae quid portendant. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. E
ab Excrementis acibus stranguria. in 3^m. de morb. uulg. cō. 1°. 3^a. 128. D
Excrementa totius corporis per sudores. de const. art. me. 1^a. 42. B
Excremento quod euacuatur odorem coloremq; similem habent sudores.
3°. de symp. cau. 3^a. 28. F
Excrementis quiescentibus minus dolent. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. D
Excrementa trāsēntia p carnes quid efficiant. 2°. de sympt. caus. 3^a. 22. E
Excrementis motis fiūt horror, rigor, & febris. 2°. de sym. cau. 3^a. 22. D
Excrementa frigida tenuia horrorem & rigorem faciunt non febrem.
4°. de sanitate tuenda. 2^a. 82. H
Excrementa subcalida & putrida horrorem rigorem et febrem faciunt.
4°. de sanitate tuenda. 2^a. 82. H
Excrementis mordentibus fiunt horror & rigor, & quo modo differāt.
2°. de symp. cau. 3^a. 22. D
Excrementum oē nō recipit alterationē à natura. 4°. de sa. tuē. 2^a. 82. H
Excrementorū acritudine parūper aperitur os uenæ, quā uocant hēmor-
rhoida. Ex hoc loco elici possēt aloen non apire hēmorrhoidas, sed
esse humores acres qui exeunt. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
Excrementis uacuū seruari debet corpus humanum. 1°. de sa. tu. 2^a. 62. H
Excrementa i primis uenis, deiectionis expurgāda. de subfi. emp. 1^a. 42. E
Excrementa non fiunt in symmetria. de op. nost. cor. const. 1^a. 38. D
Excrementa ledunt q̄titate & qualitate. de op. nost. cor. const. 1^a. 38. D
Excrementa ubi multa, cūone multa opus est. 2°. de cau. pul. 4^a. 95. B
Excrementorum uacuatio duplex, & qualis. 6°. de loc. affe. 4^a. 41. G
Excrementa melius est per anum quā per stomachum transmittere. 5°. de
usu partium. 1^a. 147. A
Excrementa alui per inferna. de subfi. emp. 1^a. 42. B
Excrementa quæta calefaciunt, attenuant, & excitant ad motum Sol, bal-
neum, exercitatio, & ira. 2°. de sympt. caus. 3^a. 22. D
Excrementa expellit exercitatio. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. G
Excrementorum uacuatio oī febrī utilissima est. 10°. meth. med. 7^a. 65. H
Excrementa permittendum ut descendant, & quiescendum in febre, &
lateris dolore. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 139. D
Excrementa nō hnt quotidiana, et q̄rtana laborātes. 2°. de dif. fe. 3^a. 36. D
ab Excrementis parum purgata corpora quo magis nutries, magis læ-
des. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 69. G
Excrementis morbis cur partes debiliores primæ corripantur. de cu-
ran. rat. per sang. miss. 6^a. 17. G
Excrementū expurgatiū pticularū ibecillitas uñ. 3°. de symp. ca. 3^a. 26. A
Excrementa ob robur expultricis, qualia. 5°. de loc. affe. 4^a. 35. D

EXCRESCENTIAS quæ mediocriter exterant. 11°. de simplic.
medicamentorum facultatibus. 5^a. 81. A
Excrecentiæ naturales natura considerandæ. ars med. 1^a. 67. C
ad Excrecentiās ualet erinaceus combustus. 11°. de simp. med. fa. 5^a. 81. G
Excrecentias reprimit hæmatites. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. C
Excrecentias emolliendi, & liquandi uim obtinet laserpitium. 8°. de
simp. med. fac. 5^a. 60. F
Excrecentiæ carniū qua re colliquantur minore cruciatu. 4°. de simp.
med. fac. 5^a. 30. G
Excrecentias carniū mordicant nitri spuma, aphronitrum, & nitru.
4°. de simp. med. fac. 5^a. 30. G
ad Excrecentias. 4°. de comp. med. per gen. 242. D/6°. 5^a. 255. F
ad Excrecentem carnem. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 148. B
ad Excrecentiā oēm carnis reprimendā. 5°. de cōp. me. p ge. 5^a. 251. B/F
ad Excrecentem carnem oculorum ex libris Philoxeni remedium. 4°. de
comp. med. sec. loc. 5^a. 152. D
ad Excrecentias in mento ficosas. de rem. par. fac. 7^a. 157. B
Excrecentiā oēm reprimens emplastrū. 4°. de cōp. me. p gen. 5^a. 243. A
ad Excrecentiam omnem. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 254. F
EXCRETIO quid. si. med. 1^a. 44. A
Excretio apud Hippocratem fm aliquos significat euacuationem à toto
corpore. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. A
Excretio, & subductio quomodo differant. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. B
Excretionum tria sunt genera, per os, per aluum inferiorem, per urinā.
com. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
Excretio, urina, diuiduntur in facta à natura, & à uoluntate. de mot.
man. & obfc. Sp. 68. G
Excretio cur assidua. de mult. 3^a. 76. G
Excretio non fit nisi ratio iusserit. 4°. de usu part. 1^a. 141. E
Excretionum communes causæ sunt excrementorum mordicatio, aut ag-
grauatio. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
Excretio à calido prouocatur. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 193. D
Excretionem cibum assumptum elaboramus uirtute proueniente ex hepa-
te. de uirt. nost. cor. dispen. Sp. 60. B
Excretionem una excitat mordicatio. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 23. D
Excretio paratur acibus, retinetur lentis. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
Excretio humorum crassorum fit per agitationem rigoris in febre quar-
tana. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
Excretiones naturales, quæ. de symp. diff. 3^a. 13. G
Excretiones moderate molitur cor. de ther. ad Pis. 5^a. 96. E
ad Excretionem humorum natura festinat turgente materia. in 6^m. de
morb. uulg. com. 11°. 3^a. 166. F
Excretio inuoluntaria dupliciter. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a. 175. C
Excretio inuoluntaria unde. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. E
Excretio intēpestiua inordinata, & assidua uñ. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. E
Excretio pauca in ægris mala. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a. 175. C
Excretionem euidentem requirūt uel abscessum morbi subita solutionis.
1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
per Excretionē iudicantur acuti morbi. in prog. com. 3°. 4^a. 205. B
per Excretionem iudicantur morbi calidi. in progn. com. 3°. 4^a. 109. G
p Excretionē finiunt morbi tenuiū materiā. in pg. cō. 2°. 4^a. 201. C
per Excretionē iudicari consueuerunt febre urentes. 1°. de arte curati-
ua ad Glauconem. 7^a. 100. C
ad Excretionē paratissimi sūt hūores tenues calidi. i pg. c. 3°. 4^a. 209. F
per Excretionē euacuatur calidi humores. in prog. com. 3°. 4^a. 210. E
per Excretionē non solent iudicari morai diuturniores. commenta. 4°. aphor. 36°. Ex. 31. H
ab Excretionibus morbi à cruditate nihil iuuantur. in 1^m. de morbis uul-
gar. commen. 2°. 3^a. 111. D
Excretio ois legitima fit post coctionē. 4°. de præfag. expul. 4^a. 122. E
Excretionē decretorias quare altus simul, & celer in contractionē pul-
sus promittat. 4°. de præfag. ex pul. 4^a. 122. B
Excretio carniū loturæ similis. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. A
Excretio à liene qualis. 6°. de loc. aff. 5^a. 36. B
Excretionē liuidæ. cruētæ. foetidæ, & biliosæ si bene exeunt siue p alui
excretionē, uel per os, uel per urinā, bonæ. c. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
Excretionē in febribus non intermittētibz liuidæ, sanguinæ, biliosæ,
& foetidæ oēs malæ: cū uero bñ excernūtur bonū est, et per uesicā: &
ubi aliqd secedēs steterit nō purgatū, malū. c. 4°. aph. 65°. Ex. 60. E
Excretionē πῑπῑγοῖ quæ sint. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a. 172. A
Excretio sanguinolenta in quadruplici dīa. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. B
cum Excretionē sanguinis pus exiguum, cur. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. B
y iij Excretio fo

Excretio solutio, quæ in prog. com. 2°.	4 ^a . 205. B.	Exemplum in domo. 1° de elem.	1 ^a . 3. D.
Excretio syncerior, quæ in prog. com. 2°.	4 ^a . 205. B.	Exemplum geminorum similium. 3° de comp. med. per ge.	5 ^a . 228. G.
in Excretionem uelocem per aluum incurrere possunt siti infestati. 6°.	4 ^a . 38. B.	Exemplum curationis fm humorum exuberantiam. cō. 1° aph. 2°.	Ex. 3. D.
de locis affectis.	4 ^a . 167. C.	Exemplum nassæ piscatorie κρητοῦς ue. in tim. Plat.	1 ^a . 288. D.
Excretio sine recordatione, mala. in 1 ^m . pror. com. 1°.	4 ^a . 122. E.	Exemplum, q. non sit mirum succum papaueris calidum exhibitum fieri frigidum, & refrigerare corpus. 3° de temp.	1 ^a . 23. G.
Excretiões pessimæ q. & q. in illis pulsus. 4° de psag. ex puls.	4 ^a . 47°.	Exemplum de symptomatibus in pleuritide. de const. ar.	1 ^a . 40. F.
Excretiones malæ sunt signa prauarū disponū. c. 4° aph. 47°.	Ex. 32. H.	Exemplum de porcello nuper nato. 2° de temp.	1 ^a . 16. B.
Excretiones prauas comparat ulceribus putridis quibus continue fluunt liquores saniosi. com. 4° aph. 47°.	Ex. 32. H.	Exemplum puerorū missorum ad diuersa loca. 3° de dign. pul.	4 ^a . 79. G.
Excretiones omnes prauæ cum bene exeunt ad bonum terminantur. com. men. 4° aph. 47°.	Ex. 32. H.	Εἰς χεῖρας γόγχοι. de art. comment. 3°.	7 ^a . 269. E.
Excretiões si sint corū quæ iuuant, nō est bonū. c. 4° aph. 47°.	Ex. 32. H.	pro EXERCICIO, meditor. in 1 ^m . de morb. uulg. com. 2°.	3 ^a . 112. E.
in Excretionem si aliquid eorum quæ iuuant, & sunt animali conuenientia, exeat, non est bonum. com. 4° aph. 47°.	Ex. 33. H.	EXERCITATORIA medicæ artis pars. de pt. art. med. Sp. 17. F.	
Excretio corpus exiccat. ars med.	1 ^a . 68. G.	ad Exercitatoriam, an ad rem medicam spectet ars tuendæ sanitatis. ad Thrasylbulum.	2 ^a . 101. G.
Excretionis bonæ indicia maxima sunt coctio, & bona tolerantia, cum ipsis uero & morbi species, & post ipsam tempus anni, regio, ætas, natura egrotantis. com. 4° aph. 47°.	Ex. 33. A.	Exercitatorie diffinitio per finem. ad Thras.	2 ^a . 102. A.
ab Excretionibus sumitur sanguinis mittendi indicatio. de cur. rat. per sang. miss.	6 ^a . 18. D.	Exercitatorie quō subiectum nostrum corpus. ad Thras.	2 ^a . 106. H.
Excretiones cur aliquæ euitantur, aliquæ non. 5° de loc. aff.	4 ^a . 35. E.	Exercitatio, & exercitatum. de subfig. emp.	1 ^a . 31. C.
Excretiones immoderate urinarum fiunt patiente hepate. de uirt. nost. corp. diff.	Sp. 60. B.	Exercitatio. de subfi. emp.	1 ^a . 31. G.
Excretionis q̄titas ab hirudinū erectione cōspicitur. de cucu. sca. 6 ^a . 4. E.	4 ^a . 36. F.	Exercitatus. de subfi. emp.	1 ^a . 31. G.
Excreti lapidis callosi. 6° de loc. aff.	1 ^a . 314. F.	Exercitationis uocabulo quæ conueniant. 5° de san. tu.	2 ^a . 94. A.
in Excretoriorum meatuum finibus custodes sunt muscoli præualidi. 2° de motu musculorum.	Ex. 53. D.	Exercitium magis commune q̄ gymnasium. de sal. dieta.	2 ^a . 39. A.
Excretiua potentia una est ex potentijs omnium partium corporis. com. men. 6° aph. 55°.	Ex. 55. D.	Exercitatio, motus, & labor, an idem. 2° de san. tu.	2 ^a . 69. E.
Excretiua quedam uirtus inest arterijs, quæ excernit sudores criticos, profluua sanguinis, deiectiones alui inferioris. c. 7° aph. 21°.	Ex. 55. D.	Exercitatio qui motus sit. 1° de sani. tu.	2 ^a . 68. H.
Excretoria uis operatur, cū molestū quid adsit. 13° meth. med. 7 ^a . 80. G.	3 ^a . 41. F.	Exercitatio est uehementior motus. 2° de sani. tuen.	2 ^a . 69. E.
Excretoria uis quo modo excitetur. 2° de diff. feb.	3 ^a . 26. G.	Exercitium est uehemens motus. com. 2° aph. 16°.	Ex. 12. H.
Excretoria uis quō per retentricē excitetur. 3° de sympt. caus. 3 ^a . 26. G.	3 ^a . 9. B.	Exercens se quid sciat de motibus. 2° de san. tu.	2 ^a . 75. D.
Excretiue uirtutis motus immodicus nimium laxat. de cau. morb. 3 ^a . 9. B.	3 ^a . 12. A.	Exercitatio unde proprie. 2° de san. tu.	2 ^a . 69. E.
Excretrix uis habet duo symptomata. de sympt. diffe.	4 ^a . 64. C.	Exercitatio communiter. 2° de san. tu.	2 ^a . 69. E.
EXCVSAT se coactum ab amicis scripsisse contra antiquos Galenus, sed mentitur. 4° de diff. puls.	3 ^a . 174. D.	Exercitationis totam materiam bellissime docuit Theon Alexandrinus. 3° de sanitate tuenda.	2 ^a . 77. H.
EXECTI & ambusti rigent. in 6 ^m . de mor. uulg. com. 3°.	5 ^a . 29. G.	de Exercitatione diuersæ sententiæ. 5° de san. tu.	2 ^a . 93. G.
EXEDENTES sunt acres sapores. 4° de simp. med. fa.	7 ^a . 28. C.	Exercitationum nomina. 5° de san. tu.	2 ^a . 90. A.
Exedentia ulcera sunt cacoethe. 4° meth. med.	Ex. 51. F.	Exercitationum natura, & utilitas. in 6 ^m . de mor. uul. cō. 6°.	3 ^a . 195. C.
Exedentia ulcera, quas phagedænas uocant, subiectam carnem corrumpunt. com. 6° aph. 45°.	5 ^a . 252. E.	Exercitium est proprium bene ualentium. ad Thrasyl.	2 ^a . 107. A.
Exedens sine morsu aridum. 5° de comp. med. per ge.	5 ^a . 252. H.	Exercitationes omnes homines desiderant. 5° de san. tu.	2 ^a . 94. A.
Exedens aridum. 5° de comp. med. per ge.	7 ^a . 49. G.	Exercitatio, Τεῖσιν, ars, experientia in quo consistant secundum Platonem. aduer. emp. med.	1 ^a . 35. E.
ΕΥΞΕΙ. 8° methodi medendi.	1 ^a . 235. C.	Exercitationi pfuturus pædotriba esse debet. de par. pi. exer.	2 ^a . 49. F.
EXEMPLA argumenta remotiora. 2° de decr. Hipp.	5 ^a . 10. E.	Exercitationi qui tm præst gymnastes dicitur. 2° de sani. tu.	2 ^a . 73. H.
Exemplum despicitur à Galeno. 2° de simp. med. fac.	5 ^a . 10. E.	Exercitator qualis esse debet. 2° de san. tu.	2 ^a . 73. D.
Exemplum pertinet ad rhetores. 2° de simp. med. fac.	Ex. 48. F.	Exercitari debet homo per methodos. 1° de symp. cau.	3 ^a . 15. E.
Exempla qualia esse debent. com. 6° aph. 25°.	7 ^a . 45. G.	ad Exercitationes ptinētia qui callet, gymnastes dr. 1° de sa. tu.	2 ^a . 68. G.
Exempla à generalibus ad particularia. 7° meth. med.	7 ^a . 10. G.	inter Exercitationem ipsam spiritus cohibitionem interponunt optimi gymnastæ. 3° de san. tuen.	2 ^a . 77. E.
Exempla stupidos animos excitant. 2° meth. med.	7 ^a . 56. E.	Exercitorum genera. in 6 ^m . de morb. uulg. com. 3°.	3 ^a . 170. C.
in Exemplis exercitandum. 8° meth. med.	7 ^a . 109. G.	Exercitationum genera, quæ. 2° de san. tu. 73. G/ 74. C/	2 ^a . 75. G.
Exēplo pticulari cōis fmo declarat. de uic. ra. i mor. acu. c. 1°.	3 ^a . 101. G.	Exercitationum triplex genus, aut à nobis, aut ab alijs, aut à medicamentis. 1° de san. tuen.	2 ^a . 65. D.
Exēplis singularibus pbada medicina. in 1 ^m . de morb. uul. cō. 1°.	Ex. 48. F.	Exercitationes quæ sint solæ. 2° de san. tuen.	2 ^a . 73. G.
Exempla quedam sermonum uniuersalium ab Hippocrate ponuntur, com. 6° aph. 25° & 26°.	Ex. 40. E.	Exercitationes & opera, quæ. 2° de san. tuen.	2 ^a . 73. G.
per Exemplum unum uidetur aliquando Hippocrates de similibus oibus pronunciare. com. 5° aph. 33°.	1 ^a . 2. G.	Exercitij genus conueniens athleticis. 3° de san. tu.	2 ^a . 80. F.
ex Exēplis duobus ulia facit Hippoc. in 3 ^m . de mor. uul. cō. 1°.	1 ^a . 156. B.	Exercitatio qbus fieri nō dēt iclinato capite et dorso. 5° de sa. t. 2 ^a .	2 ^a . 90. A.
Exemplum de acu pungente carnem. 1° de elem.	1 ^a . 156. B.	Exercitatio caput implens quibus uitanda. 5° de sani. tu.	2 ^a . 90. A.
Exemplū aquæ feruentis in algentē positione. 3° de simp. me. fac. 5 ^a . 17. F.	Ex. 3. F.	Exercitationis genus suspense agitari. de bon. & uic. suc.	2 ^a . 35. A.
Exemplum de uno qui numerabat omnes asinos præter suum, cui infidebat. 6° de usu partium.	1 ^a . 17. F.	Exercitationes brachiorum ac manuum, quæ. 2° de san. tu.	2 ^a . 74. H.
Exemplum de uno, qui querebat aureos quos altera manu gestabat. 6° de usu partium.	1 ^a . 14. F.	Exercitatiōe superiorū & inferiorū q̄ ptes iuuatur. 5° de sa. tu. 2 ^a .	2 ^a . 90. B.
Exemplo Athletarum utitur Hippocrates in docendo quantitatem euacuationis. com. 1° aph. 3°.	1 ^a . 3. A.	Exercitatiōe supiori iuuatur uesicæ et renū partes. 5° de sa. tu. 2 ^a .	2 ^a . 90. B.
Exemplum de iuuenum & puerorum caloribus. 2° de temp.		Exercitationes crurum, quæ. 2° de san. tu.	2 ^a . 74. H.
Exemplum q. cor sit calidissimum. 2° de temp.		Exercitatio crurum quibus uitanda. 5° de san. tuen.	2 ^a . 90. A.
Exēplū de miscella cōtrariorū extremorū calī et fridi. 1° de tēp.		Exercitatio mediarū partiū crurū et brachiorū q̄. 5° de sa. tu. 2 ^a .	2 ^a . 90. A.
Exemplum digitorum complicatorum. 1° de elem.		Exercitatione inferiori iuuantur thoracis partes. 5° de san. tu. 2 ^a .	2 ^a . 90. H.
		Exercitationes lumborum, quæ. 2° de san. tuen.	2 ^a . 74. H.
		Exercitatio transuersarum partium spinæ, quæ. 2° de san. tu.	2 ^a . 74. H.
		Exercitationes pulmonis & thoracis, quæ. 2° de sani. tu.	2 ^a . 74. H.
		Exercitatio musculorum, neruorum, & tendonum, fit per se ex motibus uoluntarijs. 2° de san. tu.	2 ^a . 75. A.
		Exercitatio arteriarum, uenarum, ossium, carnis, & ligamentorum per accidens fiunt à motibus uoluntarijs. 2° de san. tu.	2 ^a . 75. A.
		Exercitatio paruæ pilæ omnes alias excedit. de par. pi. exer.	2 ^a . 48. F.
		Exercitatio paruæ pilæ mouet totum corpus. de par. pi. exer.	2 ^a . 49. A.
		Exercitatio paruæ pilæ tutissima. de par. pi. exer.	2 ^a . 49. G.
		Exercitia p discos et p flexiões qd mali fecerit. de par. pi. exe. 2 ^a .	2 ^a . 49. G.
		Exercitationis	

Exercitationis modi circa affectos locos tres. 2°. de loc. aff. 4°. 8. C
 Exercitatio præcipua. 1°. de san. tuen. 2°. 69. G
 Exercitatio optia q̄ corpus fatigat, et aīam delectat. d̄ p. pi. ex. 2°. 48. G
 Exercitationem qui agant perfecte. 2°. de san. tuen. 2°. 73. E
 Exercitatio acuta quæ, & quid agat. 5°. de san. tu. 2°. 89. G
 Exercitationes acutæ consensu omnium gymnastiarum extenuant. 2°. de
 sanitate tuenda. 2°. 96. A
 Exercitationis postrema pars dicitur apothera. 3°. de san. tu. 2°. 75. F
 Exercitatio apothera, quæ. 3°. de san. tuen. 2°. 81. G
 Exercitatio apothera, qualis. 3°. de san. tu. 2°. 79. B
 Exercitatio apothera corpus relaxat. 3°. de san. tu. 2°. 81. E
 Exercitatio apothera idonea post uigilias & tristitias. 3°. de sanitate
 tuenda. 2°. 81. F
 Exercitatione apothera qui uti debent. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
 Exercitatio assidua & interpolata. 2°. de san. tuen. 2°. 74. G
 Exercitationes quæ fiant celeritate præter robur. 2°. de san. tu. 2°. 75. F
 Exercitationes imbecillæ, quæ. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 184. C
 Exercitationes lentæ corpus implent. 6°. de san. tu. 2°. 96. A
 Exercitationes magnæ quæ sint. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 156. A
 Exercitatio multa & mediocris quid agant. 5°. de san. tu. 2°. 89. G
 Exercitium quoddam nominant præparationem Theon & Trypho. ad
 Thrasibulum. 2°. 109. E
 Exercitationis præparatoriæ continui & uehementes motus sunt pro
 prii. 3°. de san. tuen. 2°. 77. E
 Exercitatione præparatoria qui uti uolunt à quibus cauere debent. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 81. D
 Exercitatio præparatoria raritati sola medetur. 3°. de san. tu. 2°. 81. E
 Exercitatio præparatoria debet sequi post uenerē. 3°. de san. tu. 2°. 81. F
 Exercitatio præparatoria corpus cogit. 3°. de san. tuen. 2°. 81. E
 Exercitationes robustæ, quæ. 2°. de san. tuen. 2°. 74. C
 Exercitatio celeris citra uolentiam, quæ. 2°. de san. tuen. 2°. 75. F
 Exercitationes robustæ, quæ. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 184. C
 Exercitatio robusta ualensq; est fodere. 2°. de san. tuen. 2°. 74. C
 Exercitatio impense robusta non tamen celeris est, coercere quatuor si
 mul equos habentis. 2°. de san. tuen. 2°. 74. C
 Exercitatio tarda pinguefacit. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 170. E
 Exercitatio uehementis quæ sit. 2°. de san. tuen. 2°. 75. G
 Exercitium omnium uehementissimum, quale. de par. pi. exer. 2°. 49. F
 Exercitia uehementia caput replent. de puero epil. 7°. 180. A
 Exercitatio uelox carnes & suc cos detrahit. in 6°. de morbis uulgarib.
 comment. 3°. 3°. 170. E
 Exercitatio uiolēta cū celeritate uehemēs dicitur. 2°. de san. tu. 2°. 74. C
 Exercitatio uiolenta sine uelocitate ualens appellatur à Galeno. 2°. de
 sanitate tuenda. 2°. 74. C
 Exercitatio est necessaria. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. D
 ad Exercitationem corpus & animum excitat mutatio temporum for
 tis. de aere, aq. & locis. 2°. 5. E
 cum Exercitijs naturæ nostræ societas. 1°. de san. tuen. 2°. 65. E
 ad Exercitia infantes naturaliter sunt propensi. 1°. de san. tu. 2°. 65. D
 ad Exercitationem inepti. 5°. de san. tu. 2°. 89. H
 Exercitatio q̄ta fieri debet, & qualis. de ren. aff. dign. & med. 7°. 196. A
 Exercitationum qualitas, quæ. 2°. de san. tu. 2°. 74. A
 Exercitia ostenduntur à uiribus. de sal. diæt. 2°. 39. A
 Exercitationis qualitas ab extrinsecis. 2°. de san. tu. 2°. 74. A
 Exercitationis locus qualis esse debet. de ren. aff. dign. & med. 7°. 196. B
 Exercitationis locus quō pparādus hyeme & æstate. 2°. de sa. t. 2°. 73. C
 Exercitationis domus qualis esse debet. 2°. de san. tu. 2°. 73. C
 Exercitantes se quid agere debeant hyeme & æstate. de sal. diæt. 2°. 42. E
 ad Exercitium quando prodire debent temperati. 2°. de san. tu. 2°. 73. F
 Exercitatio quando fieri debet. 2°. de san. tu. 2°. 69. G
 Exercitatio mediocris adhibenda temperato. 2°. de san. tu. 2°. 75. G
 Exercitium moderatum mirum in modum facit ad sanitatem. de bon. &
 uitio succorum. 2°. 35. A
 Exercitatio biliosorum. 5°. de san. tuen. 2°. 94. C
 Exercitationes bumidorum. 5°. de san. tu. 2°. 94. C
 Exercitatio qñ fieri debet, cognoscit ex color uris. 2°. de sa. t. 2°. 69. G
 Exercitium quod commendandum. de par. pi. exer. 2°. 49. D
 ante Exercitationem quid agendum. 2°. de sa. tu. 2°. 69. H
 añ Exercitationē frictio pparatoria qd agere dēt. 2°. de sa. tu. 2°. 70. A
 añ Exercitationem corpus fricandum linteolo. 2°. de sa. tuen. 2°. 69. H
 Exercitatio fiat post frictionem, & quousq; 2°. de san. tuen. 2°. 76. A
 Exercitij loco habentur frictiones in imbecillis. de puero epil. 7°. 180. B

Exercitium nullum perpetuo die, sed ante cibum. 2°. de san. tu. 2°. 73. H
 Exercitatio debet antecedere cibos. de par. pi. exer. 2°. 48. F
 Exercitatio nō ē tuta, nisi prius sit corpus inanitū. 3°. de sa. tu. 2°. 94. D
 Exercitatio ante cibum maximum commodum affert bonæ ualitudini. de
 bon. & uitio succorum. 2°. 35. A
 Exercitia quomodo incipienda sunt. de puero epi. 7°. 180. B
 Exercitationis duplex propositum. 3°. de san. tu. 2°. 75. F
 Exercitatio salubris est. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 185. G
 Exercitatoriam uocat Plato non salubrem. ad Thrasib. 2°. 107. D
 Exercitationes, quod ad ipsas attinet, sunt saluberrimæ. commenta. 3°.
 aphorismo. 20°. Ex. 24. B
 Exercitatio quando salubris, quando non. ars med. 1sa. 68. C
 Exercitatio ē magna portio artis tuendæ sanitatis. 4°. de sa. tu. 2°. 82. D
 Exercitatio cōfert ad sanitatē, quīs nōnulli negarint. 1°. de sa. t. 2°. 65. E
 Exercitator & medicus circa sanitatem, non habet commune nomen. ad
 Thrasibulum. 2°. 107. D
 Exercitatio quæ commoda facit. de ren. affect. dig. & med. 7°. 196. A
 Exercitatio tria commoda facit, & quæ sequuntur ex ipsis. 2°. de sanita
 te tuenda. 69. F/ 2°. 73. H
 Exercitium mediocre facit perflari corpus. ars med. 1sa. 68. E
 Exercitio sarcitur transpirandi defectus. 2°. de san. tu. 2°. 72. H
 Exercitatio omnis calorem auget. 2°. de san. tuen. 2°. 74. B
 in Exercitatione calor natuius iternus augetur. 2°. de san. tu. 2°. 74. B
 Exercitijs augent athletæ calorem natuium. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
 Exercitio proprie corpora nostra calefcunt. 2°. de san. tu. 2°. 74. B
 Exercitium auget robur. de consu. 2°. 61. E
 Exercitia ualida, & sol, corpora calida & robusta, ualidiora efficiunt.
 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. A
 Exercitæ partes fiunt robustiores, atq; iccirco labores consuetos faci
 lus ferunt. com. 2°. aph. 49°. Ex. 19. A
 per. Exercitationum uarios modos quō exercetur & firmatur partium
 robur. 2°. de san. tuenda. 2°. 74. D
 Exercitium facit duos neruos. de art. com. 3°. 7°. 277. E
 Exercitatus imbecillis superat fortē in exercitatu. 9°. de decr. 1°. 280. C
 Exercitatio facit animali bonum succum. 3°. de ali. fac. 2°. 30. C
 Exercitatorum bonum habitum quem uocet Hip. com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. F
 Exercitatorū carnē, & non exercitatorum comparat caseo coagulato,
 & non coagulato. de art. com. 3°. 7°. 277. E
 Exercitio mediocri si utatur homo & bene concoxerit, corpus uacat su
 perfluitatibus. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Exercitatio exiguos meatus expurgat, & excrementa expellit. 2°. de
 sanitate tuenda. 2°. 69. G
 Exercitia possunt purgare superfluitates singulis diebus collectas. com
 men. 3°. aphorismo 15°. Ex. 22. G
 Exercitij nō uelocis caro oīs ē multarū supfluitatū. de dif. cont. Sp. 73. E
 Exercentes se à crassis & glutinosi succis non leduntur. de bo. & uit.
 succ. 2°. 35. A
 Exercentes se laboribus cur minus ledantur à prauis cibis. 1°. de alimen.
 facul. 2°. 10. B
 Exercitatione podagram impediri, collige. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 48. H
 Exercitatione plethora curatur. 13°. meth. med. 7°. 81. G
 Exereri debet q̄ hñt lapidē i renibus. in 6°. de mor. uulg. cō. 1°. 3°. 155. H
 Exercitia calculosorum. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. E
 Exercitia quandoq; purgant humores, qui sunt in profundo corporis. cō
 men. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 ob Exercitationem & uictum exiccantem, ob ætatem ad sicciorem natu
 ram transmutatam, adiunctis idoneis medicinis cessat morbus comitia
 lis. com. 5°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Exercitia sunt apta natura exiccare. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. F
 Exercitia euacuant. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. D
 Exercitia i quo ordie numerētur inter cūones. cō. 2°. apho. 17°. Ex. 13. E
 Exercitijs comparat naturæ opera in uere. cō. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Exercitatio supra consuetudinem molestia afficit. de cau. mor. 3°. 6. H
 Exercitatio quomodo præter naturam sit. de puls. ad tiro. 4°. 44. D
 Exercitiū nisi feceris, quid sequat. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 144. G
 Exercitio non utentes fontis aquā bibant summa æstate, cū uehementi ca
 lore urgent, & niuis usum uitent. de bon. & ui. suc. 2°. 39. D
 Exercitatis, qui fiunt desidioli, quid cōtingat. 3°. de sym. cau. 3°. 27. H
 Exercitia consueta dimissa quos morbos faciunt. 1°. de dif. feb. 3°. 31. C
 ob Exercitij dimissionem ægotantes. 5°. de san. tuen. 2°. 93. E
 in Exercitatione educatus, deinde ad ocium se conuertens, incidit in dy
 senteriam cruentam. 5°. de loc. af. 4°. 35. D

in Exercitatione excrementa retenta, quid mali facere possunt. 2°. de
sanitate tuenda. 2°. 69. H
Exercere corpus noli, si uas in thorace ne rumpatur timeas. de ue. sect. ad
uers. Erasistratum. 6°. 8. F
Exercitatio calefacit, attenuat, & excitat ad motum excrementa. 2°. de
symp. caus. 3°. 22. D
Exercitatio trahit foras humores. 4°. de san. tuen. 2°. 85. H/commen. 3°.
aphorismo 20°. Ex. 24. C
ob Exercitium impurgatis ulcera erumpunt. cō. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
Exercitia si hoīem plenum pituita, uel bile flaua, aut atra, aut sanguine
inuenerint, ipsi apoplexiā, uel epilepsiā, uel ruptionē uasis in pulmo=
ne, quæ causat morbos insanabiles, inferūt. c. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
Exercitatis natura rerum suggerit quid agendum. 14°. met. me. 7°. 92. H
Exercitatio ualidam alterationem concitat. 1°. de cau. puls. 4°. 87. H
Exercitationum signum sudor. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 171. A
Exercitiorum mediocrium sudores, quales. 3°. de symp. cau. 3°. 28. F
Exercitatio probatur ex anhelitu. 2°. de san. tuen. 2°. 69. E
pro Exercitationibus pulsum mutatio. 3°. de cau. pul. 4°. 98. E
Exercitantium pulsus quales. de puls. ad tiro. 44. D/3°. de diff. pul. 61. F/
1°. de cau. pul. 4°. 87. H
Exercitatorum respiratio. 1°. de diff. resp. 5°. 58. D
Exercentibus se iſtericis, dum sublimior spiritus adhuc est, quid exhiben=
dum. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 198. C
Exercitia quæ spūm acutum reddunt. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. C
Exercitia q̄ spūm acutū reddūt spleniticis. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 199. F
ob Exercitia quō fiant anhelitus crebri. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. E
Exercitati habent pulsum & respirationem celeriore, frequentiore,
& maiorem. de usu pul. 1°. 227. F
in Exercitationibus cur amplius & uehementer respiramus. de utilitate
respirationis. 1°. 225. E
Exercitia simul cū inedia sanis nō sunt p̄cipiēda. c. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
Exercitantes quibus uesci debent. de ren. aff. dig. et med. 7°. 195. B
Exercitatis somnus altior. 1°. de symp. caus. 3°. 19. A
Exercitiū debet eē cōmensuratū. de cōsu. 61. E/2°. de san. tuen. 2°. 73. H
Exercitium nullum immodicum. de par. pilæ ex. 2°. 49. D
Exercitium quam mediocritatem habere debet. ars med. 1sa. 68. E
Exercitij modus. ars med. 1sa. 68. F
Exercitatio quando inhibenda. 2°. de san. tuen. 2°. 76. A
in Exercitationibus potissimū musculi patiuntur. 3°. de sani. tu. 2°. 80. C
Exercitatio minuit, carniū, adipis, & succorum abundantiam. in 6°. de
morb. uulg. com. 3°. 3°. 170. C
Exercitium quando colliquat membra. de pūcro epil. 7°. 180. A
Exercitatio immodica impedit incrementum. 1°. de san. tu. 2°. 67. C
Exercitatio immodica lassitudinem facit. de cau. mor. 3°. 6. E
ex Exercitatione immodica lassitudo est sanorum symptoma. 4°. de sa=
nitate tuenda. 2°. 82. E
prater Exercitationem lassitudo est symptoma aegritudinem nunciāns.
4°. de sanitate tuenda. 2°. 82. E
ex Exercitio immodico effluit aliquid boni. 3°. de symp. caus. 3°. 28. F
Exercitans se, si oleribus & succo ptissanæ utatur, cito corpus suum labe
factabit. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B
Exercitatio membra exiccat. quos pur. op. 5°. 88. A
Exercitatis imodice fiūt iæquales intēpies sine m̄a. de iæq. intēp. 3°. 43. C
Exercitationibus, & plusculis laboribus calore adaucto inæqualis intem=
peries oriri solet in toto corpore. de inæq. intemp. 3°. 44. D
ob Exercitationes fit dolor capitis. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 149. E
Exercitationibus nimis fiunt dolores ulcerosi & tensiui. 2°. de locis af=
fectis. 4°. 11. D
Exercitatis rigor & horror accidūt. de trem. palp. cōuul. & rig. 3°. 55. F
Exercitatio uehēmēs cā cur bilis i uētriculū meēt. 2°. de decr. 1°. 240. C
Exercitationes intēpestiue inducunt cās abditas. de na. hu. c. 2°. 7°. 181. G
Exercitatio à cibo non eadem quæ uiuere fit. 2°. de dign. pul. 4°. 77. C
Exercitantes se repleti quid incurrant. 6°. de san. tu. 2°. 97. H
Exercitatio ante coctionem quid faciat. 2°. de san. tu. 2°. 69. G
Exercitatio ante coctionem facit, ut cibi crudi descendant ad omnes par=
tes. 2°. de san. tuenda. 2°. 69. G
Exercitationē fieri non debere cruditas ostendit. 3°. de san. tu. 2°. 81. F
Exercitandi non sunt in primis uenis crudorum humorum copiam habē=
tes. 4°. de san. tu. 2°. 84. G
ob Exercitationem à cibo uiscera obstrui. de sal. dieta. 2°. 41. B
Exercitatis à cibo uiscerum dolores incidunt potissimum in iecore. de sal.
dieta. 2°. 43. C

in Exercitatione cur potius obstruantur q̄ expurgentur meatus quan=
doq; graui athletæ. 3°. de san. tu. 2°. 77. C
Exercendum non est, neq; balneo utendum, ubi sunt humores multi. 13°. de
methodi medendi. 7°. 82. B
Exercentis se cuiusdā casus, qui in febrē incidit. de caus. p̄catar. 3°. 98. B
Exercitijs immodicis ephemeræ habent minores pulsus. 1°. de arte curat.
ad Glauconem. 7°. 95. D
Exercitantes se, si alui p̄fluuiū corripian, qd agēdū. de sal. dia. 2°. 42. E
Exercitati illico cibos accipe nō debēt. in 6°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 170. E
post Exercitium magnum cur datur minus nutrimenti, & cur non. 3°. de
sanitate tuenda. 2°. 80. C
fm Exercitiorū diuersitatē uictus rō esse debet. 1°. de san. tuē. 2°. 67. D
ab Exercitatione statim aqua bibēda post uinum. de sal. dieta. 2°. 41. C
in Exercitijs quomodo paranda est aqua. de bon. aqua. Sp. 76. B
Exercitationibus quibus conueniat aqua calida solum, & quibus non.
3°. de sanitate tuenda. 2°. 80. F
post Exercitationē cur calida potio dāda et nō frida. de sal. dia. 2°. 41. C
post Exercitationem potio frigida offendit uentrem, iecur. & neruos.
de sal. dieta. 2°. 41. C
ab Exercitatione lotio frigida qñ conueniat. 2°. de san. tu. 2°. 70. A
ab Exercitatione non statim lauandum. 2°. de san. tu. 2°. 75. A
post Exercitium etiam fit frictio. 2°. de san. tuen. 2°. 72. C
Exercitium indicat morbos. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. E
Exercitijs si qui sint dediti in his catharticis utimur. de dynam. Sp. 20. F
post Exercitia aliqua consueta sanguis ē uena detrahendus. p̄sag. ex=
per. confir. Sp. 77. H
EXERCITATIONIS per totam uitam indiget homo, ut in pro=
bum uirum euadat. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 51. E
Exercitatio diuersa diuerso modo habet aīam. 1°. de san. tu. 2°. 65. F
Exercitationis praua cōsuetudine corrūpūt aī mores. 1°. de sa. t. 2°. 65. F
Exercitatum non esse facit errare. 5°. de diff. pul. 4°. 57. C
Exercitatio consistit in particularibus. 9°. meth. med. 7°. 58. C
sine Exercitatione in singularibus methodus uniuersalis non potest face=
re bonum artificem. 9°. de decre. Hippo. 1°. 280. B
Exercitari in quibus debemus. in 1°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 120. G
Exercitatio in pueritia quantum ualeat. 2°. de anat. adm. 1°. 68. F
Exercitatio iuuenum esse debet geometria, arithmetica, logica & diale=
ctica. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 92. G
Exercitij causa iuuenes prauis uijs nō debent insistere. ad eos, qui de typ.
scrips. 3°. 92. G
Exercitati debemus esse in artibus. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. E
Exercitari debet medicus continue in arte. 3°. meth. med. 7°. 20. G
q̄ Exercitatio in re medica sit necessaria. 2°. de comp. me. p̄ ge. 5°. 218. B
Exerceri debet medicus circa particularia. 4°. de loc. aff. 4°. 21. A
Exercitio frequenti firmanatur artis opa. 6°. de cōp. med. p̄ ge. 5°. 257. C
Exercitatio circa opera ad quæ iuuēt. 3°. de crisi. 4°. 142. D
in Exercitatione artis quid primo agendum. 2°. de loc. aff. 4°. 13. C
Exercitatio quō moliēda p̄ locis affectis inueniēdis. 2°. de lo. af. 4°. 13. C
non Exercens & addiscens, qualis. 1°. de die. decr. 4°. 149. E
Exercitatio de locis affectis duplex. 4°. de loc. aff. 4°. 27. E
Exercitatio à loco quo modo. 2°. de loc. aff. 4°. 8. C
Exercitatio à dispositionibus & causis quō. 2°. de loc. aff. 4°. 8. C
Exercitatio ab accidentibus quo modo. 2°. de loc. aff. 4°. 8. C
Exercitatorium experimentum. de sectis. 1sa. 16. C
Exercitandi sunt medici i methodo demonstratiua. 7°. meth. me. 7°. 44. C
Exercitandum in exemplis. 9°. meth. med. 7°. 56. E
Exerceri oportet in simplicibus. 4°. meth. med. 7°. 24. C
Exercitatus debet eē tactus pro pulsu noscēdo. 2°. de dign. pul. 4°. 75. C
Exercitatum tactum exigit pulsus formicans. 2°. de dign. pul. 4°. 75. C
ad Exercēdū tactū multo tēpore indigemus. 1°. de dign. pul. 4°. 70. D
Exercitatio in ratione deligandi in quibus fieri debet. de ijs, quæ in med.
fi. commen. 1°. 7°. 197. E
EXERCITVS administratio unde repetēda. 6°. de decr. 1°. 264. B
Exercitiū ducibus & primatibus cōuenit theriaca. de the. ad Pis. 5°. 91. C
EXESIO ab acrimonia humorū exulcerationē intestinorū facit, quā
difficultatē intestinorum saepe sanauit Gale. c. 4°. aph. 24°. Ex. 30. A
Exesio intestinorum à flaua bile, uel ab atra fit. cō. 7°. aph. 23°. Ex. 55. E
Exesis ulceribus crescit caro. com. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
in EXEVENDO naturalis ordo est ut p̄cedat caput, & sequantur
cetera membra. de anat. uiu. Sp. 52. D
ad EXFLORATIONES ualet succus cētauræ. de uir. cē. Sp. 93. E
EXHALATIO quid. 3°. de decr. Hipp. 1°. 240. G
Exhalatio

Exhalatio corporis quomodo augetur. 6°. de san. tu. 2°. 98. C
 ad Exhalandos, & digerendos succos corporis qui natura propensi. 9°. 7°. 57. H
 methodi medendi. 7°. 57. H
 Exhalant, & digeruntur promptius natura calidæ & humidæ. 9°. meth. med. 7°. 60. H
 thodi medendi. 7°. 60. H
 Exhalat ualde & digeritur aqua calefacta. 9°. meth. med. 7°. 60. H
 Exhauriūt materiam cucurbitulæ. de hirud. reuuls. cucur. & sca. 6°. 2. F
 EXHIPOTICON quid. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. C
 EXICCARE, calefacere, refrigerare, & humectare corpus huma-
 num quæ debent, non sunt cōsideranda an pingua, uel lenta, uel leuia.
 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Exiccantium natura & diuifio. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 188. A
 Exiccantium ordo. 5°. meth. med. 7°. 36. E
 Exiccantia per gradus. 6°. meth. med. 7°. 38. G
 Exiccantia ualentiora modice siccantibus, quæ. 3°. meth. med. 7°. 20. A
 Exiccant & refrigerant acerbæ. 7°. meth. med. 7°. 46. H
 Exiccat sine molestia Adeps anserinus. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 134. F
 Exiccant plus iusto, & roborant os uentriculi adstringentia. de uictus ra.
 in morbis acutis, com. 1°. 7°. 111. F
 Exiccant & abstergunt uehementer Aeris squamma & ærugo. 4°. de
 comp. med. per genera. 5°. 241. H
 Exiccare qui uolunt per aquæ calidæ perfusionem, sunt excusandi. 1°. de
 simp. med. fac. 5°. 3. G
 Exiccant attenuatoria, & repulforia. 5°. de cōp. med. per ge. 5°. 247. C
 Exiccandi uim habet Bilis ut muria & mare. 4°. de cau. puls. 4°. 103. F
 Exiccat ualde Buccina. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 216. B
 Exiccant nimium Calefacientia. 7°. meth. med. 7°. 46. F
 Exiccat caliditas nimia. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. F
 Exiccet quō absq; mordicatione Calx. 9°. de simp. med. fa. 5°. 71. B
 Exiccat citra mordicationem Centaurium amarum adstringens. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 50. G
 Exiccat & abstergit Crethmon subsalsum & subamarum. 1°. de simpli.
 medicamentorum facultatibus. 5°. 52. H
 Exiccant ac digerunt Citri folia. 7°. de simp. med. fa. 5°. 56. B
 Exiccare fluxiones potest Cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Exiccant Cupressi folia, tñ parū calida sunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 Exiccat sine morfu & parum adstringit Cyperum. 6°. de compo. medic.
 per genera. 5°. 256. F
 Exiccant sine morfu Diaphanes & lapis specularis. 4°. de composit. me-
 dicam. per genera. 5°. 236. F
 Exiccat membra Exercitatio. quos purg. oportet. 5°. 88. D / comment. 4°.
 aphorismo 13°. Ex. 28. G
 Exiccat Faba. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 Exiccat fames corpora ex accidenti. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. D
 Exiccat & facit durius Frigus. in 6°. de morbis uulg. com. 5°. 3°. 193. F
 Exiccat Fuligo. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
 Exiccat & refrigerat in primo Hordeum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
 Exiccandi uim habent Humores mordaces. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. E
 Exiccat & adstringit Ladanum, quoniam fluentes capillos cohibet. 7°. de
 simpli. medic. fac. 5°. 55. A
 Exiccant Lapidēs omnes. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. D
 Exiccat in tertio ordine Leontopetalon. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
 Exiccat in tertio Leucacanthion. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
 Exiccat et refrigerat Lini semē. de uic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 149. D
 Exiccat & concoquit Lotus domestica temperata in medio. 7°. de simpli-
 cium medicam. facul. 5°. 54. H
 Exiccant magis Metallica medicamenta, & habent subtiliores partes cū
 multum ebullierint. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. A
 Exiccās ē absq; mordicatione Ocimoides semē. 8°. de simp. me. f. 5°. 64. A
 Exiccant Odores. 4°. de locis affectis. 4°. 28. D
 Exiccat magis Oleum uetus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 213. A
 Exiccat & adstringit Olostium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
 Exiccat citra morsum Palmæ radix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
 Exiccant Panes cineritij & pisces asii. de uictus ratio. in morbis acutis,
 commentario 4°. 7°. 149. B
 Exiccat sine morfu Paronychia, & est tenuium partium. 8°. de simpli.
 medicam. facul. 5°. 57. H
 Exiccant quæ plus Pice. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 240. H
 Exiccat & constringit linguam Ponticum. de ocu. 7°. 188. B
 Exiccare & constringere est frigiditatis actio. de ocul. 7°. 188. B
 Exiccant & calefaciunt Resinæ omnes. 2°. de cōp. med. p gen. 5°. 219. E
 Exiccant & abstergunt Salsa amara. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. H

Exiccat Sinapis loca sanguine manantia. de simp. med. Sp. 90. G
 Exiccat mediocriter Solanum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. B
 Exiccat Sparganium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Exiccat Terra simplex. 9°. de simpli. med. fac. 5°. 65. G
 Exiccat citra morsum terra simplex. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. C
 Exiccat omne corpus Venus. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 193. E
 Exiccat & calefacit uenus. 8°. meth. med. 7°. 54. D
 Exiccat semper Vigilia, non tamen calefacit, uel refrigerat. in 6°. de
 morbis uulgaribus, com. 4°. 3°. 184. A
 Exiccat ut uigilia cōcubitus quo mō. in 6°. de morb. uul. cō. 5°. 3°. 192. F
 Exiccat Vinum merum. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 119. C
 Exiccantia medicamenta. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. E
 Exiccatorium medicamentum ex Salice. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. H
 Exiccans medicamentum habens substantiam humidam. 2°. de arte cura-
 ad Glauc. com. 7°. 106. E
 pro Exiccando pulmone hedychroum medicamentum utile intra nares.
 4°. de locis affectis. 4°. 28. D
 Exiccans sine morfu. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 213. B
 Exiccantia sine morfu. de artic. com. 2°. 7°. 268. A
 Exiccantia & calefacientia medicamenta. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. D
 Exiccantia & calefacientia medicamenta. 8°. meth. med. 7°. 54. D
 Exiccantibus & calefacientibus utendum est in fine omnium morborum
 ex succis uitiosis. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 Exiccantia sunt humidarū passionum remedia. cō. 7°. aph. 59°. Ex. 59. D
 Exiccari debet carnosæ partes inflāmata. 2°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 102. E
 qua Exiccatione indigent uenosæ partes inflāmata. 2°. de arte cura-
 ad Glauc. com. 7°. 102. E
 Exiccata uenæ trahunt à partibus propinquis. de uict. rat. in morbis acu-
 tis, commentario 4°. 7°. 134. C
 Exiccandæ sunt magis partes arteriosæ uulneratæ. 2°. de arte curat. ad
 Glauc. com. 7°. 102. E
 Exiccandæ adhuc magis neruosæ partes. 2°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 102. E
 Exiccare sine mordicatione intētio ē neruo nudato. 6°. met. med. 7°. 38. B
 Exiccandæ multum chartilaginosæ, & ossæ partes. 2°. de arte curat.
 ad Glauc. com. 7°. 102. E
 Exiccari desiderat omne ulcus medicamento non mordicante. 2°. de arte
 cur. ad Glauc. com. 7°. 102. D
 Exiccare debemus in uulneribus, & quantū. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
 Exiccantibus medicinis, & calefacientibus uti debemus in ulceribus ner-
 uosis. commen. 5°. aphorif. 66°. Ex. 45. C
 Exiccantia citra morsum ulcera inueterata ad cicatricem perducunt.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. C
 Exiccantibus citra morsum curantur ulcera maligna. 4°. de composit. me-
 dicamen. per genera. 5°. 237. D
 Exiccante & expurgante medicamento indiget ulcus cauum. 3°. me-
 thodi medendi. 7°. 17. H
 Exiccantia, & abstergentia medicamenta, ac ulcera pura reddentia. de
 fracturis, commentario 3°. 7°. 242. D
 Exiccantia ulcera. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 236. G
 pro Exiccandis ulceribus uitrum ustum. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 236. G
 Exiccant mediocriter cruenta medicamenta. de artic. cō. 2°. 7°. 268. D
 Exiccantia obducunt cicatricem. ars med. 1sa. 70. B
 Exiccari qui debent sine morfu illis optimum fomentum est milium. 7°. de
 simp. medic. facul. 5°. 50. D
 Exiccare æstiuo tempore timebat Galenus corpus frigidæ & humidæ tē-
 peraturæ. de præcogn. ad Posthu. 4°. 117. G
 Exiccante uictu usus digitos cœpit non posse mouere, & non sentire. 6°. de
 sanitate tuenda. 2°. 99. F
 Exiccantium, & calefacientium medicaminum immodicus usus, facili-
 tertianas affert. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Exiccatoria colliquant corpora. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. A
 Exiccatur corpus in morbis diuturnis. 7°. meth. med. 7°. 45. H
 Exiccata uidentur ueluti salita. de diff. morb. 3°. 3. G
 Exiccati à medicis casus. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Exiccatum medici curarunt medicamentis conuenientibus paralysi, & in
 deterius progressus est. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. F
 Exiccatum quid expetat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. G
 Exiccatis corporibus remediū aqua & oleū. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. C
 Exiccato corpi cibus peculiaris. de uic. ra. in morb. acu. cō. 2°. 7°. 120. C
 Exiccatum corpus potum accipiat. ad Thrasy. 2°. 104. E
 Exiccatus, ut fere in marasmo deuenit, non debet absinthium accipe-
 re neq; adstringentia. 7°. methodi medendi. 7°. 44. H
 ab Exiccatione

ab Exiccatione conuulsio insanabilis est. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. E
 Exiccari ad solem aliqua. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. A
 Exiccari in umbra pillulas quasdam, et ad qd. 3°. de cōp. me. se. l. 5°. 149. A
 Exicare in umbra. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. H
 EXILIRE uerbum est uetus, ad extra motum significans. de palpita-
 tione, tremore, conuulsione, & rigore. 3°. 54. H
 EXILITATIS, & gracilitatis membrorum causa est ocium. de ar-
 tic. commentario 3°. 7°. 277. E
 Exiles, qui. 14°. meth. med. 7°. 91. C
 Exile corpus facilius alteratur. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. B
 EXINANITIONE pulsus fit durus in ephemeris. 1°. de differen-
 tijs febrium. 3°. 34. C
 E'ξis quid sit. de uict. ra. in morb. acu. commen. 2°. 7°. 120. G
 E'ξis αὐτὰ non significare fortem desipientiam, collige. in 1°. prorrh. commentario 3°. 4°. 179. D
 non EXISTENS inueniri non potest. 4°. de dign. puls. 4°. 84. H
 EXISTIMATIO opus animæ. 2°. de loc. affect. 4°. 13. F
 EXITIALIS morbus, qui. fin. med. Isa. 45. C
 Exitiosus admodum, modus loquendi Hippocratis quid significet. in pro-
 gnostica, commentario 2°. 4°. 203. F
 Exitiosissimus, modus loquendi apud Hippocratem quid significet. in pro-
 gnost. commen. 2°. 4°. 203. F
 ad EXITVM præparans humores in principijs ægritudinum frigi-
 darum medicamen. de med. exper. Sp. 108. E
 Exitum phlegmatis e corpore alleuians medicamentum. secret. Sp. 101. H
 ad Exitum urinae lentum. de cura lap. Sp. 112. E
 Exitui ani confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. E
 ad Exitum cur commoueatur infans. de anat. uiu. Sp. 52. D
 si Exiuerit matrix quid fieri oporteat. de pass. mul. Sp. 96. A
 EXOLUIT robur corporis uinum dilutum. de uict. rat. in morb. acu. commentario 2°. 7°. 120. C
 Exoluit uires dolor. in progn. com. 1°. 4°. 196. E
 Exoluit uires dolor, & extrema reddit frigida. de uictus ratio. in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 130. E
 EXOLVTIO uehementis ostendit futurā ægritudinē. ars med. Isa. 67. F
 Exolutio fit ex immoderata excretionē, non retentione. in 1°. prorrh. commentario 3°. 4°. 185. D
 Exolutio fit si sani euacuentur. com. 2°. aph. 36°. Ex. 17. F
 Exolutio à tuberculi intus ruptione fit. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
 Exolutio in aqua inter cutem, ex aquæ immodica euacuatione quo modo curetur. 1°. de arte cur. ad Glaucō. 7°. 99. F
 Exolutio & animi defectus fit per uitalis spiritus excretionem. com-
 ment. 7°. aphor. 8°. Ex. 54. E
 cū Exolutiōe pnciose sunt catochæ et aphonix. i. 1°. pr. c. 3°. 4°. 179. A
 Exolutione de repente facta cur moriantur, & quo modo. commentario 2°. apho. 41°. Ex. 18. A
 cur Exolutio quibusdā ueniat, et nō moriant. cō. 2°. aph. 41°. Ex. 18. A
 Exolutiōis signa, supinum iacere, hiare, et stertere. 2°. de mot. 1°. 314. D
 Exolutio quibus curetur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. H
 Exolutio ex nimia frigidityte quo modo curanda. 1°. de arte curat. ad Glaucōnem. 7°. 99. D
 Exolutiōes ex calore quo mō curentur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. D
 cum Exolutione aut animi deliquio ijs qui stomacho exuruntur remediū. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. H
 Exoluti stomacho quæ appetant. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. H
 Exolutum, & imbecillum stomachum roborare potest cucurbitula. de cu-
 curb. scar. 6°. 3. F
 Exoluti non sunt purgandi. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 174. E
 EXOMPHALOS quid. fin. med. Isa. 49. B
 Exomphalos, & bubonocle quid. de tum. præter nat. 3°. 84. G
 Exomphali qui. introd. Isa. 60. A
 Exomphalorum differentia triplex. intro. Isa. 60. A
 EXORDIA de communibus tractare, collige. de ijs, quæ in medicat. fiunt, commen. 1°. 7°. 200. B
 EXORNATORIA est pars medicinæ, & quo modo differat à comptoria. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. B
 Exornatoriæ scopus. 1°. de comp. med. secundum locos. 5°. 126. B
 EXOSTOSES quid. de tum. 3°. 84. F/14°. meth. med. 7°. 93. B
 EXPANSA quæ ab Hippocrate uocantur. de ijs, quæ in medicatri-
 na fiunt. com. 2°. 7°. 213. A
 Expansa quæ sint. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 211. C
 Expansis scopus curationis. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 211. C

in Expansis quō fieri debet deligatio. de ijs quæ in me. com. 2°. 7°. 213. C
 EXPECTARE, timere, sperare, uerba sunt prænotionis. 3°. de diffi-
 cultate respir. 3°. 73. E
 EXPEDITIO quid. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 205. C
 Expedita lingua quibus reddatur. de simp. med. Sp. 25. D
 EXPELLENDI uis quo modo se habeat. 6°. de san. tu. 2°. 99. E
 Expellere quod pessimum est conatur natura, quod uero optimum assimi-
 lare. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
 Expellat per quas uias natura. de præcogn. ad Posthu. 4°. 215. D
 Expellens, quod est præter naturam facultas, adest in omni particula. 2°. de symp. caus. 3°. 21. C
 Expellunt & attrahunt singula membra. de uictus rat. in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 134. E
 Expellant superflua quo modo particula. 2°. de symp. caus. 3°. 22. G
 Expellentes uilli qui. de anat. uiu. Sp. 43. H
 Expellunt uilli latitudinales. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Expellit et attrahit humores ac spūm actio pulmōis. 5°. de lo. af. 4°. 30. F
 Expellit inflationem & uentrem tenuat acetum cum melle mistum. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Expellens uentositatem medicina. de med. exper. Sp. 104. D
 Expellens faeces per urinas medicamen. de med. exper. Sp. 105. G
 Expelluntur cito mordentia, & quo modo. 2°. de symp. caus. 3°. 22. G
 EXPENSIS computandis & ædibus extruendis quantum conducit arithmetica & geometria, tñ illis utūtur diuites. de præc. 4°. 214. B
 EXPERGISCIMVR naturaliter quādo. 3°. de caus. puls. 4°. 98. B
 qui Expergiscuntur, pulsus quales habeant. de puls. ad tiro. 4°. 44. C
 Expergiscuntur pulsus, quales. 3°. de caus. puls. 4°. 98. B
 EXPERIENTIA quid. de sectis. 16. B/ de optima secta. 21. H/ de subf. emp. Isa. 31. F
 Expertus, qui. de subf. emp. Isa. 31. G
 Experimenti genus triplex, casu, cōsulto, & imitatione. de sect. 15. 16. B
 Experientia & ratio instrumenta sunt data nobis ad artes inueniendas, & quomodo. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. C
 Experimentum & ratio, duo instrumenta inueniendi quæ spectant ad ar-
 tem. in progn. com. 3°. 4°. 208. D
 Experientia & ratio, duo instrumenta inuentionis. 1°. meth. med. 7°. 4. F
 Experientiam & rationem duo organa habent quæ in quæstionē ueniūt. de curan. ratio. per sang. miss. 6°. 16. B/ 3°. meth. med. 7°. 16. G
 Experientia & rōne oia inuenienda, sed distincte. 3°. meth. med. 7°. 16. D
 Expiētia, & speculatio quid possint i artibus. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 193. F
 Experientia & ratio ut duo crura in arte. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 193. F
 Experimentum est instrumentum remediorum. com. 1°. apho. 1°. Ex. 2. H
 Experientia instrumentum ad inuentionem quorundam prolequiorum. 1°. de elemen. 1°. 2. H
 Experientia fit sine ordine & arte. 1°. meth. med. 7°. 4. H
 Experientia τριβὴν, id est trita, quæ. de subf. emp. Isa. 31. E
 Expiētia normæ uice hñda eorū q̄ excogitaueris. 6°. de sa. tu. 2°. 100. G
 Experientia certissima iudicatrix. 1°. de simp. med. fac. 5°. 9. C
 Experientia iudicantis artis dissidentia oritur ex distincta, & indistin-
 cta rerum cognitione. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 110. C
 Experientia, τριβὴν, id est exercitatio, ars, in quo consistant secundum Platonem. aduer. emp. med. Sp. 35. E
 Experientia periculosa, nisi tractetur recte. 2°. de dign. pul. 4°. 77. B
 Experientia debet fieri cum limitationibus. 2°. de alim. fac. 2°. 24. E
 Experimentum quo modo periculosum. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. H
 Experimentorum notitiam solam satis esse aliqui uolunt in re medica. de sectis. Isa. 15. H
 Experimentis plurimis tota ars conflatur. de subf. emp. Isa. 31. F
 Experientia quomodo habeatur. de hist. philos. Sp. 9. B
 Experientiam peperit memoria. de subf. emp. Isa. 32. D
 Expiētia pncipiū est smone expressa doctrina. de puls. ad tir. 4°. 45. C
 Experimenta singula ex multis experiētijs cōficiuntur. de subf. Isa. 31. F
 Experientiam ex singularibus fieri uolebant empirici, aduersus quos ar-
 gumentatur Galenus. aduer. emp. med. Isa. 35. E
 Experimento uno uel altero fit iudicium de uniuersali. 11°. de simplic. medicam. facul. 5°. 81. D
 Experientia concursus. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 198. F
 Experientia particularis sm Menodotum, quæ de subf. emp. Isa. 31. E
 Experientia non indigemus ad particulares actiones inuenta uniuersali, sed ad confirmationem. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. A
 Experimentorum notitiam solam satis esse uolunt empirici in arte me-
 dica. de sectis. Isa. 15. H
 Experientia totam

Experimentiæ totam artē medicā inniti putant empirici. de subf. Isa. 31. D
 Experimentiæ non rōni credendū fm empiricos. 1°. de nat. fac. 1°. 294. B
 Expiētia sola edocti quid faciāt in medēdo. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 187. G
 Experimentia quomodo comparetur imitatione. de subf. emp. Isa. 31. E
 Experimentalis disciplina, quæ. de subf. emp. Isa. 31. E
 Experimentia aliqua inuenta præcepta, ratione multa. in 1°. de morbis
 uugaribus, commentario 1°. 3°. 101. G
 ab Experimentia seiuncta est indicatio. 2°. meth. med. 7°. 13. E
 Experimentia magis quā ratione aliqua uidit Hippocrates. commentario
 6°. aphor. 31°. Ex. 49. C
 Experimentum Hippocratis in utere. de art. com. 3°. 7°. 274. D
 ad Experimentiam & obseruationem omnia refert Lycus quæ de tempore
 ribus & ætatibus scribit Hippocrates, sed fallitur. in præfatione com-
 mentarij tertij. Ex. 19. F
 Expiētia peritiā acq̃sui Galenus. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 7°. 171. C
 Expiētia quō Galenus inuenit medicamēta. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 239. H
 Experimentias aliorū sequebatur Galenus. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 131. D
 Experimento lōgo iuncta sunt cathartica fm aliquos. de cath. Sp. 94. H
 Experimentia an logica demonstratione indigeret Galenus cogitauit in re
 medijs inuestigandis cuiusq; morbi. 3°. de loc. af. 4°. 15. A
 Experimentiam uincit demonstratio in quibusdam inuentionibus remedio-
 rum. 3°. de loc. af. 4°. 15. B
 Expertis medicinis & usitatis à bonis physicis & expertis utaris. de me-
 dic. exper. Sp. 108. H
 à non Expertis medicinis caue. de med. exper. Sp. 108. H
 Expertus quod non es, pro utili scribendū nō est. 6°. de sa. tu. 2°. 100. H
 Expiētia nō iuētis remedijs curati sūt quidā morbi. 3°. de lo. af. 4°. 15. B
 Experimentia probanda medicamentis. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
 in Experimentia consistit ratio probandi medicamentorum qualitates. 3°.
 de simp. med. fac. 5°. 18. B
 sine Experimentia nemo cognoscit uim medicamenti. 4°. de compo. me-
 dicam. per genera. 5°. 240. D
 Experimentiam quid dimittunt, quid agant. 1°. de simp. med. fac. 5°. 9. C
 per Experimentiam, nō methodo inuenta est facultas quæ ex tota substan-
 tia agit. 6°. de simpl. med. facul. 5°. 42. C
 ab Experimentia auspicandum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. G
 Experimentia quō mō sumenda est de simplicibus. 2°. de sim. me. fa. 5°. 11. H
 Experimentia in uento medicamento præstat medicamentū ratione inuen-
 tum. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 166. G
 Experimentia sola cognoscuntur facultates à proprietate substantiæ. 9°.
 de simpl. med. facul. 5°. 67. A
 Experimentia falli non potest. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. D
 Experimentiam adiuuant gustus & odor. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. D
 Experimentum probādi an res sit calida uel frigida. 3°. de temp. 1°. 24. G
 Experimentia duorum hominum temperaturarum qui se contingant. 2°. de
 simp. med. facul. 5°. 15. G
 Experimentia iudicantur quæ agunt à proprietate substantiæ. 1°. de compo.
 med. per genera. 5°. 216. A
 p Experimentiā inuenta contraria tota substantia. 13°. meth. me. 7°. 82. C
 Experimenta medicamenta in damnatis uita. 9°. de simp. med. fa. 5°. 72. E
 Experiment quibus facta sunt, homines sui corporis curam committere.
 de subf. emp. Isa. 34. F
 Expertus si quis fuerit sex uel septē hoies aliqua medicina purgatos, dice-
 re certe nō poterit q̃ oēs posthac hoies ex necessitate purgabuntur.
 com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. E / 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. F
 in Experiundis medicamentis quid faciat differentiam. 7°. de composit.
 medicam. per genera. 5°. 264. F
 Experimentia medicamenta cōponūtur. 2°. de comp. med. p gen. 5°. 218. H
 Experiri quandoq; debemus morbum cuius generis sit fomentis, uel ali-
 qua re, < hoc etiam debet fieri quādo dubitamus de pleurēsi an sit ex
 flatu. > com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. G
 Experiri quomodo debeat medicus propinaturus alicui uomitorium me-
 dicamentum an sit facilis ad uomendum. com. 4°. aph. 38°. Ex. 28. F
 per Experimentiam uel indicationem humido aliquo inuento quod putre-
 scere neq; irritare partem patientem sit aptum, quando uti debeat
 mus in cancro. com. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
 Experta medicina, nocet ubi non conuenit. de med. exper. Sp. 103. H
 Experimentia sola non debemus uti. 9°. de decre. Hipp. 1°. 283. B
 Experimentia nuda citrà methodum ditior rationalis indicatio. 3°. de com-
 posi. med. per genera. 5°. 229. G
 Experimentia & ratio sunt iungenda. 2°. meth. med. 7°. 13. C
 Experimentatoribus non credendū absq; scientia. de med. exp. Sp. 103. H

Experimentiam cum ratione sequi debemus. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. D
 Experimentia sequitur rationem. 6°. meth. med. 7°. 37. E
 ad Experimentiam quid magni faciat ratio. 2°. meth. med. 7°. 13. B
 Experimentia rationi quandoq; adstipulatur. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Experimentia sensuum iudicamus quæ ratio non potest inuenire. de theria-
 ca ad Pisonem. Sp. 90. E
 Experimentia index rerum euidenter apparentium, non ratio. in 6°. de
 morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 174. F
 Experimentia plurium habende. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. F
 Experimentia ostendit quid inuet & quid proffit. 9°. de decret. 1°. 283. A
 añ Expiētiā eduliorū uires quō mō cognoscantur. 1°. de ali. fac. 2°. 11. H
 Expiētiæ diuturnæ credēdū in ciborū facultatibus. 1°. de ali. fa. 2°. 7. E
 Experimentia, alimentorum facultas inuenta est. 1°. de alim. fac. 2°. 7. E
 Experimentia cibi iudicantur. de uictus rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 145. C
 Experimentia quomodo inueniatur cibi modus. 2°. de san. tuen. 2°. 73. E
 Experimento cōprobata stabiliora sunt. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 159. F
 quod Experimentia comprobant, sine causa nouisse sufficit aliquando. com-
 mentario 2°. aph. 24°. Ex. 15. H
 Experimentia comprobata excitat medicos ad imitandum opera naturæ.
 commen. 5°. aph. 28°. & 32°. Ex. 40. D
 per Experimentiam comprobatis uti debemus. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. H
 per Experimentiam inuenta & naturali efficacia prædita quando exhi-
 benda. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. F
 Experimentia dat fidem inuenti. 5°. de san. tuen. 2°. 93. G
 Experimentum exercitatorium. de sectis. Isa. 16. C
 per Experimentiam pulsus quō mō cognoscatur. 2°. de dig. puls. 4°. 77. B
 Experimentum pro pulsu sentiendū. 1°. de dign. puls. 4°. 73. H
 Experimentum sanguinem in cerebro non contineri. de decretis Hippo-
 cratis & Plat. 1°. 231. F
 Experimentia reperit Erasistratus uniuersam euacuationem in hydropē,
 febres, & mortem causare. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
 Experimentia facile inuenitur affectus curatio. 10°. meth. med. 7°. 65. D
 Experimentia quid difficulter inueniatur. 10°. meth. med. 7°. 65. D
 Experimentia ostendit materiæ facultatem, qua agere debemus. 2°. de com-
 posi. med. secundum locos. 5°. 132. E
 Experimentia docet non omnem numerum dierum esse ad iudicandum ido-
 neum. com. 4°. apho. 36°. Ex. 31. H
 Experimentia testatur sextum diem malum. com. 4°. apho. 29°. Ex. 30. E
 Experimentia comprobata est longum fore morbum, si paroxysmi fiant
 eadem hora. com. 4°. aph. 13°. Ex. 30. F
 Experimentum Irini romani. de med. exper. Sp. 104. F
 Experimentatores non possunt habere rationem eorum quæ raro fiunt.
 5°. de locis affectis. 4°. 35. E
 Experimentatores quid dicant. 1°. de dif. feb. 3°. 31. C
 Experimentarius quid agat, & quo modo tarde cognoscat. de ijs quæ in
 medicatrina fiunt. com. 1°. 7°. 198. F
 Experimentatores negligunt dispōnes raro euenientes. 3°. de lo. af. 4°. 15. B
 Experimentatores quos morbos sciunt curare. 3°. de loc. af. 4°. 15. B
 Experimentatoris Astoronis medicina. de med. exper. Sp. 104. A
 EXPETITIO quid. 4°. de decret. Hipp. 1°. 248. F
 Expetitiō orexis dicitur à Græcis. 4°. de decre. Hipp. 1°. 249. G
 EXPIRABILE & inspirabile omne corpus. 6°. de morbis uulga-
 ribus, com. 6°. 3°. 195. A
 Expirabile & inspirabile est corpus totum. 1°. de simp. me. fa. 5°. 4. C
 EXPIRARE suffocationis medela. de util. resp. 1°. 224. A
 Expirare frigidum est perniciosum. in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 162. A
 EXPIRATIO quid. 2°. de decret. Hipp. 1°. 136. C
 Expiratio est motus respirationis, quo spiritus fertur ad exteriora.
 commen. 4°. aph. 68°. Ex. 34. G
 Expiratio quo modo differt ab efflatione. 7°. de usu partium. 1°. 157. H
 Expirationis & inspirationis diuersitates. 1°. de dif. resp. 3°. 60. G
 Expiratio, inspiratio, respiratio, quō differant. in tim. Plat. 1°. 289. E
 Expirationi contraria inspiratio. 2°. de mot. musc. 1°. 316. C
 Expiratio, inspiratio, difflatio fit semp uiuēte aīali. i tim. Plat. 1°. 289. C
 Expiratio, & inspiratio quando. 1°. de dif. resp. 3°. 57. D
 Expiratio, & inspiratio cui actioni pulsus cōparētur. 1°. de dif. 3°. 57. H
 Expiratio, & inspiratio quo modo fiant. de uoc. instr. diff. 107. F / 2°. de
 mot. mus. 1°. 316. E / 4°. de loc. affect. 4°. 26. D
 Expirationem & receptionē aeris per insensibiles meatus Erasistratus
 dicebat fieri p̃ circulum, Plato p̃ duos semicirculos. in tim. 1°. 290. A
 Expiratio, & inspiratio fiunt ignorato lacerto à quo fit. de mot. man.
 & obfc. Sp. 69. E
 Expirationem

- Expirationem qui musculi faciant. de cau. respi. 1^a. 227. A
 Expirationis nullus musculus est opifex. 2°. de mot. musc. 1^a. 316. C
 Expirationem qui musculi faciant. 4°. de locis affectis. 4^a. 26. E
 Expiratio maxima fit per internos intercostales musculos. 2°. de motu musculo. 1^a. 316. C
 Expiratio constricto pectore non fit. de prægog. ad Posth. 4^a. 216. D
 Expiratio propter quid. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 278. E
 Expirationis utilitates. de util. resp. 1^a. 225. A
 quod Expiratur ē uapor, & est par aeri inspirato. de util. re. 1^a. 226. E
 Expirando superflua expellimus. 8°. de usu partium. 1^a. 168. F
 per Expirationem uacuatur sanguinis fuligo. de util. resp. 1^a. 225. A
 Expiratio qđ feruēs & fuliginosū i corde emittit. 6°. de usu p. 1^a. 148. E
 Expiratio & inspiratio pp quid longa esse debet. de anat. uiu. Sp. 48. B
 Expirationes, exufflationes citra strepitū, exufflationes cū strepitu, uox & loquela, quō se habeant circa lēstonem. 4°. de loc. affec. 4^a. 26. D
 Expiratio uelocissima, & dēfissima uñ, et cōtraria. 1°. de diff. re. 3^a. 58. D
 Expiratio magna uiolenta, quæ. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 236. F
 Expiratio lenis parua, quæ. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 236. F
 Expirandi quatuor difficultates composita. 1°. de diff. resp. 3^a. 60. F
 Expirationis difficultates unde. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. B
 Expirant et inspirant post prandium difficulter habentes stomachum rotundum. de anat. uiu. Sp. 49. G
 Expiratio febricitantium, qualis. 1°. de diff. resp. 3^a. 59. F
 Expirantium putridum consuetudo non secura. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. C
 EXPLANANDI ratio. de fract. com. 1°. 7^a. 223. C
 Explanationem quamcunq; uelint qui audiunt in congressibus possumus afferre, at in libro id facere nō licet. in 6^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 171. G
 EXPONENDI, & dicendi ratio optima. 2°. de diff. feb. 3^a. 39. H
 Expositio quid sit. 2°. de diff. resp. 3^a. 62. G
 Expositionis scopus quid sit. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 109. A
 in Expositoribus dissentientibus qđ agēdū. de ijs q̄ in me. cō. 3°. 7^a. 216. C
 Expositoris ratio. de fract. com. 1°. 7^a. 223. B
 EXPOSITORES quid agere debeant in suis commentarijs. in prognost. commen. 1°. 4^a. 190. G
 Expositorum & interpretum bonorum opus. 3°. de diff. resp. 3^a. 69. G
 Expositionis proprium opus est obscura interpretari, & demonstrare ita esse. in prefatione tertij commentarij. Ex. 19. F
 Expositores qui uerbis loquuntur possunt multum differre ut lubet, sed id facere non licet in libro. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 171. G
 Expositores & longi & breues non dānandi. de fractu. cō. 1°. 7^a. 223. H
 Expositores longos damnat. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 216. C
 Expositor, & interpres damnandus, qui nec uera dicit, nec consentanea cum auctore. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 129. D
 Expositorum comparatio ad causidicos. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 177. A
 Expositores sexti libri epidemiorū. in 6^m. de mor. uulg. cō. 2°. 3^a. 165. D
 EXPRESSIO tēdit & sursum & deorsum. de frac. c. 2°. 7^a. 228. A
 Expressio fit sportulis. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 273. A
 Expressorium emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 261. G
 Exprimit cor aperte quod in se ipso continet in contractione. in timæum Platonis. 1^a. 290. D
 EXPULSORIA uis dicta ab opere. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. H
 Expultrix actio naturalis. de na. hu. cō. 2°. 182. F / de ana. uiu. Sp. 44. H
 Expulsiua uirtutis causæ, quæ. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. C
 Expultrix uis breuis. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. B
 Expultrice imbecillior oibus retentiua uis. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. B
 Expultrix, & retentrix uis quō se habent. 5°. de locis aff. 4^a. 33. E
 Expulsoria cedit retētrici, & ē cōtra, qñ ē opus. 3°. de nat. fa. 1^a. 302. H
 Expultrix uis est in omni parte. 3°. de dicb. decr. 4^a. 158. C / commen. 1°. aphorismo 26°. Ex. 10. C
 Expultrix alienorum & attractrix propriorum uis est in carne. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a. 195. F
 Expulsiua uirtus stomachi naturalis est, non uoluntaria, de motibus manifestis, & obscuris. Sp. 68. G
 Expultricem uim habent intestina 1°. de crisi. 4^a. 129. C
 Expulsionem adiuuant octo lacerti mirach. de anat. uiu. Sp. 50. E
 Expultrices facultates in uillis transuersis. 4°. de usu par. 1^a. 141. B
 Expulsiuam facultatem sibi uendicant nerui obliqui. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 59. A
 Expulsio & tractus fiunt per eandem uiam in diuersis temporibus. 3°. de nat. facult. 1^a. 306. A
 Expultrix & retentrix fortiores in uigentibus quā in pueris. 3°. de sympt. caus. 3^a. 29. B
 Expulsiua uirtus fit fortior propter siccitatē. c. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Expulsiua uirtute exñte forti debilis ē retētiua. c. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Expultricis facultatis ualidi motus, qui. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. G
 ob Expultricis robur excrementa qualia. 5°. de lo. af. 4^a. 35. B
 ob Expultricis facultatis mediocres motus. 2°. de sympt. caus. 3^a. 23. G
 Expultricis facultatis minus mediocres motus. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. G
 Expultricis officium quod. 5°. de loc. af. 4^a. 35. B
 Expultrice ui non utuntur membra nisi cum excrementis excitantur. 1°. de locis af. 4^a. 2. H
 Expultrix quæ expellat. 2°. de sympt. caus. 3^a. 22. G
 Expultrix uis expellit alienum. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 17. G
 ab Expultrice quomodo trudatur fœtus. 3°. de nat. fac. 1^a. 203. A
 Expulsio quomodo fiat in uestica. 3°. de nat. fac. 1^a. 306. A
 Expultrix quæ non expellat. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. G
 Expultrix senum uis, qualis. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. C
 Expultrix imbecilla carnem facit humidiorē, & excrementosam. 3°. de sympt. caus. 3^a. 26. G
 Expultricis uirtutis & retentricis symptomata, & morbi simul miscentur. 3°. de symp. caus. 3^a. 25. E
 Expultricis facultatis uitiosus motus. de symp. dif. 3^a. 12. H
 Expultricem uim contristat doloris causa. 13°. meth. med. 7^a. 80. G
 Expultrice ui quomodo fiat phlegmone. 13°. meth. med. 7^a. 80. G
 Expulsioni & digōni dura corpora inepta sunt. 3°. de symp. ca. 3^a. 29. D
 Expulsio ante tempus quibus fiat. 3°. de symp. caus. 3^a. 27. C
 ad Expulsiones humor mordax nos incitans si retineatur propter negotia, quid mali agat. 6°. de san. tu. 2^a. 99. E
 in Expulsionibus decretorijs qui pulsus. 2°. de cau. pul. 4^a. 94. C
 EXPVERE quid significet. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 244. G
 Expuere pro purgare utitur Hippocrates. com. 5°. aph. 8°. Ex. 38. B
 Expuitio quid sit. 1°. de crisi. 4^a. 126. H
 Expuatur propter quid aliquid. 2°. de loc. af. 4^a. 13. A
 Expuitur nihil sine tussi exspiritalibus. 4°. de loc. af. 4^a. 25. H
 Expuat parum cur tussis uehemens. 4°. de loc. af. 4^a. 27. G
 i Expuitioibus uia ē accliuis, iō tarde excernit. d. na. hu. c. 2°. 7^a. 180. D
 Expuantur quæ sputa facile. 4°. de loc. af. 4^a. 27. G
 Expuantur difficulter cur humor lentus crassus, & humor tenuis. 4°. de locis af. 4^a. 27. G
 Expuitur statim cocti humores. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 133. D
 Expuere nihil in pleuritide est ut in urinis crudum, quod noiamus aquosum. 1°. de crisi. 4^a. 132. D
 Expui quæ debent, non solum sunt incidenda & calfacienda, sed etiā moderate humectanda. de atten. uict. 2^a. 46. D
 Expuitionibus ex thorace auxiliantur acria tenuis essentia. 4°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 29. H
 Expuere faciunt confecta ex melle. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 181. A
 Expuitionibus ex pulmone in pleuriticis & peripneumonicis affectibus confert butyrum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. D
 Expuitioni utile est dulce uinum in acutis passionibus. de uinis. Sp. 76. E
 ad Expuitiones thoracis, & pulmonis medicamentum. de uictus rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 143. D
 Expuere crassos humores facit melicratum. de uictus rat. in morb. acut. comment. 3°. 7^a. 126. B
 Expuere uiscosos humores facit oxymeli. de uictus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7^a. 126. B
 Expuere facit ptissana. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 126. B
 Expuunt aquā mulsam iniectā uulnerati in thorace. 5°. de lo. af. 4^a. 31. A
 his quæ Expuuntur ramenta qñ miscentur. 4°. de lo. af. 4^a. 25. H
 Expuitur qñq; tunica bronchi, arteria, & uenæ. 4°. de loc. af. 4^a. 25. G
 Expuitur quandoq; pars pulmonis. 4°. de loc. af. 4^a. 28. B
 Expuatur, quot modis sanguis. 4°. de loc. af. 4^a. 28. A
 Expuitione simplici sanguis ex ore expellitur. 4°. de loc. af. 4^a. 25. F
 Expuentis sanguinem floridum casus. 5°. meth. med. 7^a. 35. A
 Expuentis sanguinē inter tussindū frequēter casus. 4°. de lo. af. 4^a. 25. F
 Expuentes sanguinem quid maxime facere debent. 5°. meth. med. 7^a. 35. F
 ad Expuitiones sanguinis cōpetit armenica terra. 9°. de sim. m. f. 5^a. 66. F
 ad Expuitiones sanguinis ualet aster samius, & terra lemnia. 9°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 65. H
 Expuitioni sanguinis competit hæmatites. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. C
 ad Expuitiones sanguinis idoneus est lentiscus. 8°. de sim. med. f. 5^a. 61. H
 ad Expuitiones sanguinis cōmoda est membrana, quæ est sub cortice roboris, & sub membrana eius. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 48. E
 EXPVURGARE quid sit. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7^a. 137. A
 Expurgatio

Expurgatio quarū rerū, & p q̄ loca fiat à natura. c. 1°. aph. 15°. Ex. 8. E
 Expurgat uiscera chamepitys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
 Expurgat & cōtēpat lac asininū. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 149. D
 ad Expurgandū melicratū melius ē uino. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 106. D
 Expurgat uiscide peucedanum. de simp. med. Sp. 89. B
 Expurgat & excafcit uiscera scordion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Expurgatio materiæ in tertiana integra est. 2°. de diff. feb. 3°. 37. C
 Expurgatio materiæ integra non est in pituitosa. 2°. de diff. feb. 3°. 37. C
 Expurgamenta ictericorum quibus fieri possint. de cura icteri. Sp. 111. B
 quæ Expurgent colorem. de cura icteri. Sp. 111. C
 Expurgante, & exiccante medicamento indiget ulcus cauum. 3°. metho-
 di medendi. 7°. 17. G
 Expurganda quæ ulcera, & quæ implenda. 5°. meth. med. 7°. 32. B
 ut Expurgentur melius sinus, puluina ipsi apponenda. 2°. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7°. 106. C
 EXT A quæ sint. 2°. de antid. 5°. 111. E
 ad Ext a ulcus habentia ualet cyphi antidotus. 2°. de antid. 5°. 111. E
 Extale intestinum extensum uel longaon sextū est. de anat. uiu. Sp. 50. B
 EXT A S I S quid. fin. med. Isa. 50. D
 Extasis nō necessario sequitur male concoquentē. 3°. de sym. cau. 3°. 30. C
 in Extasi infestante utimur cathartēticis. de dynam. Sp. 20. F
 EXTENSIO quid significet. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 192. B
 Extensio quid sit. in 6^m. de mora. uulg. com. 3°. 3°. 177. A
 Extensio non est actio musculorū, sed affectus. de uoc. istr. diff. 1°. 107. D
 Extentum esse & extendi non idem. de ar. com. 4°. 7°. 287. A
 Extendunt se in latum oculum ingredientēs nerui & circūunt uitreum hu-
 morem. de neru. diff. 1°. 53. D
 Extensio à quibus musculis fiat. 2°. de mo. mus. 1°. 213. H
 Extensio fit à musculis qui foris sunt. 1°. de mo. musc. 1°. 310. D
 Extenduntur musculi cum mouetur corpus, & minus tū molliuntur, tum
 relaxantur. de uict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 132. C
 Extensio perfecta nō diuiditur in magis et minus. 1°. de usu par. 1°. 116. B
 Extendens rectum ad costas brachium musculus. de mus. diff. 1°. 47. G
 Extendentes de articulationem cubiti musculi. de musc. diff. 1°. 48. A
 Extensionem cubiti rectam qui musculus faciat. de musc. diff. 1°. 48. B
 Extensio brachialis à quibus musculis fiat. de mus. diff. 1°. 48. C
 Extendens brachiale musculus. de mus. diff. 1°. 48. D
 ad Extensionem digiti unus tendo sufficit. 2°. de usu par. 1°. 121. C
 Extendēs quatuor digitos præter pollicē musculus. de mus. diff. 1°. 48. C
 Extendentes magnum digitum in neutram partem musculi. de musculorū
 dissectione. 1°. 48. D
 Extendens digitos duos exiguos musculus. de mus. diff. 1°. 48. D
 Extendatur & incuruetur quo modo spina. de mus. diff. 1°. 49. G
 Extendentes genu de articulationem musculi. de muscu. diff. 1°. 51. F
 Extendens exacte femur in posteriora musculus. de mus. diff. 1°. 50. H
 Extendens totum femur musculus. de musc. diff. 1°. 51. A
 Extendentes summe quamcūq; partē dolemus. 1°. de mo. mus. 1°. 112. H
 Extendit cutem ichthyocolla. de simp. med. Sp. 85. E
 Extendens ad exteriora oblique lenitēq; magni digiti internodium mu-
 sculus. de mus. diff. 1°. 52. B
 Extendens digitos musculus. de musc. diff. 1°. 52. D/E
 Extensa crura pñt diutius teneri. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 3°. 217. D
 Extensum cur sit duodenum. de anat. uiu. Sp. 50. C
 Extensiones præter uoluntatem quo modo. 2°. de symp. caus. 3°. 22. G
 Extenduntur nerui propter inflammationes, duos tumores, siccitates, et
 frigiditates immodicas. com. 4°. aph. 49°. Ex. 33. C
 Extensio uilior quæ sit. de fract. com. 1°. 7°. 227. C
 Extensionem nimiam tolerant pueri. de ijs quæ in med. fi. c. 3°. 7°. 218. B
 ad Extendendum membra laqueus. de laqueis. 7°. 306. F
 Extendendi æqualiter uim habens laqueus. de laqueis. 7°. 307. G
 Extendendi æqualiter uim habens laqueus. de laqueis. 7°. 307. H
 Extendendi ubi inæqualiter debent aliqua laqueus idoneus. de laq. 7°. 307. A
 Extendendi inæqualiter facultatē habens laqueus. de laqueis. 7°. 307. F
 Extensio membranarum oculi affectus. introd. Isa. 58. D
 EXTENSIO quot modis fiat. in 6^m. de morb. uulg. 3°. 176. E
 Extenuatio duplex est, quæ breui sit humorum & spirituum euacuatio-
 ne, & quæ longo tempore solidorum colliquefactione. commentario
 2°. aphorismo. 7°. Ex. 11. H
 Extenuationes à uarijs causis. de articulis, com. 1°. 7°. 257. B
 Extenuatio ex quibus fiat, & quō, & per quæ. c. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E
 Extenuatio laxat cutim, postea circumtenditur. in 6^m. de morbis uulga-
 ribus, commentario 3°. 3°. 176. H

Extenuantia & incidentia lapides frangunt, & lichenas puerorum sa-
 nant. 7°. de simp. med. facul. 5°. 51. H
 Extenuantia educunt contenta in pectore. ars med. Isa. 70. D
 Extenuantia educunt contenta in pulmone. ars med. Isa. 70. D
 in Extenuantibus scopus, qui. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. D
 Extenuare quo modo probentur aliqua. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 Extenuantia. 14°. methodi medendi. 7°. 91. D
 Extenuatoria, condensatoria, frigida, & calida temperantia est aloë.
 de cathar. Sp. 94. E
 Extenuandi uim habent amari saporēs. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. G
 Extenuat soluitq; dolorem articulorum sine ulcere aqua frigida plurima
 large affusa. com. 5°. aph. 25°. Ex. 39. G
 Extenuat calidum. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. C
 Extenuat, incidit & dissoluit humores calor febrilis. commentario 6°.
 aphorismo 40°. Ex. 51. A
 Extenuat, calefacit, atq; resoluit febris spiritum flatuosum, & pituito-
 sos humores. com. 6°. aph. 5°. Ex. 52. H
 Extenuans, incidens, calidus, & siccus in tertio origanus. 7°. de simplic.
 medicam. facult. 5°. 57. E
 Extenuat potenter sal ex uiperis. 14°. meth. med. 7°. 91. D
 Extenuat cutim terra chia. de simp. med. Sp. 85. A
 Extenuans uictus. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 68. E
 Extenuantes & acres cibi morbofi. 1°. de diff. feb. 3°. 32. A
 Extenuans pingues homines medicamen. de med. exper. Sp. 104. H
 non Extenuatur tempore frigidus qui præ plenitudine laborat febre par-
 ua. comment. 2°. aph. 28°. Ex. 16. C
 Extenuatio præter naturā signū imbecillitatis. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 16. C
 Extenuatio totius corporis cum febre parua ob pulmonis ulcera insana-
 bilia, est phthisis. commen. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 Extenuati est subbiliosum. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 177. C
 Extenuationi corporis communis cutis laxitas. in 6^m. de morbis uulga-
 ribus, comment. 3°. 3°. 176. E
 Extenuatis cutis laxa apparet. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 176. E
 Extenuati quo modo reficiendi. 14°. meth. med. 7°. 91. F
 quæ Extenuantur corpora longo tempore, lente reficere oportet: quæ
 uero breui, breuiter. com. 2°. aph. 7°. Ex. 11. H
 Extenuatis balneum post cibum conuenit. 14°. meth. med. 7°. 91. G
 in Extenuatis picatione utendum. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100. C
 Extenuatis non est extrahendus sanguis. 2°. de elem. 1°. 9. C
 Extenuati sunt purgandi. 2°. de elem. 1°. 9. C
 si Extenuatis ex morbis acutis aut diuturnis, uel ex uulneribus, siue
 quouis alio modo, nigra bilis, siue uti sanguis niger de subter exierit;
 postridie moriuntur. com. 4°. apho. 23°. Ex. 29. G
 EXTERENDI uim quandam habet mulsa. de uictus ratio. in morbis
 acutis, com. 3°. 7°. 127. E
 de EXTERGENTIBVS & repurgantibus. 4°. de compositione
 medic. secundum locos. 5°. 149. G
 Extergentia & repurgantia non differunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. A
 Extergentia pilos attenuant. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. B
 Extergentia & emplastica contraria. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. H
 Extergentia quæ sint. 5°. de simp. med. facul. 5°. 35. A
 Extergentia & repurgantia, quæ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. E
 Extergentia absq; acrimonia. 7°. de comp. med. secundum loc. 5°. 177. F/
 6°. methodi medendi. 7°. 42. B
 Extergunt parum quæ. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 171. H
 Extergentia & glutinātia cōsequit siccitas. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. A
 in Extergētibus substātijs est amaritudo. 6°. de simpli. med. fac. 5°. 45. A
 Extergit amarum. 4°. de compo. med. secundum locos. 5°. 151. F
 Extergunt & secant amara cum manifesta caliditate. 10°. de composit.
 medic. secundum locos. 5°. 205. H
 Extergit et nihil adstringit aqua mulsa. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 174. E
 Extergit beta. 5°. de simp. med. fac. 5°. 62. B
 Extergit quo mō absq; mordicatione cadmia. 9°. de simp. me. fa. 5°. 69. F
 Extergit eruum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 57. E
 Extergit decoctum fœni græci. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. D
 Extergit multum mel. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. B
 Extergens humiditas est serum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. E
 Extergit & uentrem subducit serum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
 Extergit & abluit per clysteres serum. 10°. de simp. med. fa. 5°. 73. H
 Extergit serum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. D
 Extergit parum thus, & quale sit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. C
 EXTERIOR & posterior idem sunt. de artic. com. 3°. 7°. 271. H
 Exteriora quæ

Exteriora quæ sint respectu ægrorum. com. 1°. aph. 1°. Ex. 3. B
 Exteriora sunt habitationes idoneæ, uel turbari plenæ, uel turbauacantes, præterea quæ nunciantur, & aguntur, quæq; iram atq; tristitiã, aut aliquem alium affectum ægrotanti infligunt, ad hæc illa quæ nocte somnum abrumpunt. com. 1°. aph. 1°. Ex. 3. B
 Exteriora proprie. 2°. de dieb. decre. 4^a. 158. F
 ad Exteriora uirtutes, inscriptũ librũ scripsit Andromachus. 1°. de cõposi. medic. per genera. 215. C/3°. 235. D/5°. 251. H/ 5^a. 252. E
 Exteriorũ librũ fecit Asclepiades. 2°. de cõp. med. sec. lo. 138. H/3°. 143. F/148. B/149. A/4°. 152. C/5°. 160. B/164. A/8°. 192. F/9°. 199. C/200. A/205. A/10°. 207. E/208. D/2°. de cõpo. med. per gĩa. 225. D/226. A/4°. 232. G/249. H/251. B/253. C/7°. 5^a. 269. G
 ad Exteriora fiat reuulsio, ubi introrsum uergunt succi. de cucurbitulis, scarificatione. 6^a. 4. G
 si Exteriora in febribus non intermittentibus frigent, & interiora urantur & febris habeat, letale. com. 7°. aph. 69°. Ex. 60. F
 ab Exterioribus uerti ad interiora erysipelas et quodcũq; aliud, nõ est bonũ: ab interioribus aut ad exteriora, bonũ. cõ. 6°. apho. 25°. Ex. 48. F
 in Exterioribus membris uena pulsatis supposita est, quæta superposita. de anat. uiu. Sp. 56. E
 Exterior panniculus stomachi componitur ex filis latitudinalibus. de anatomia uiuorum. Sp. 49. H
 Exterior stomachus est minus neruosus q̃ interior. de anat. uiu. Sp. 49. H
 in Exterior tunica uesticæ magis uiget attractiua. de anat. uiu. Sp. 51. D
 Exterior tunica uesticæ ex quibus constat. de anat. uiu. Sp. 51. D
 ad Exteriora iuertes genu articulatione musculus. de musc. diff. 1^a. 51. A
 ad Exteriora tibiam oblique inuertens musculus, & simul flectens. de muscul. dissect. 1^a. 51. E
 ad Exteriora extendens oblique & leniter magni digiti internodium musculus. de musc. diff. 1^a. 52. B
 ad Extiorem regionem caput femoris trahens musculus, de musculorum dissectione. 1^a. 51. A
 ad Exteriora tibiam flectens musculus. de musc. diff. 1^a. 51. E
 ad Exteriora sensim inclinantem tibiam qui musculus facit, de musculorum dissect. 1^a. 52. F
 EXTERNI cur non ita facile uina noscant quæ cito bibantur ab expressione. de bon. & uitio succ. 2^a. 38. F
 Externum motum minime habent plantæ. in tim. Plat. 1^a. 287. E
 ab Externo quibus calefiant corpora nostra. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. A
 de Externis medicamentis librum fecit Andromachus. 10°. de composit. medicamen. secundum locos. 5^a. 207. B
 Externorũ librũ fecit Andromachus. 2°. de compo. medi. p ge. 5^a. 219. C
 EXTERSORIAM & calfactoriam uim habet mel. 7°. de compo. medicamen. secundum locos. 5^a. 178. G
 Extersorium mel. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. C
 EXTINGVENTIA acuitatem cholerae conueniunt stomacho, in quo generatur cholera uelociter multa. de diff. cont. Sp. 71. E
 Extinguitur dupliciter calor uitalis. de util. resp. Sp. 62. D
 Extinguit maior flamma minorem, quo modo. de util. resp. Sp. 62. D
 EXTIRPANTIA pilos & capillos. 1°. de cõp. me. se. loc. 5^a. 129. E
 Extirpantia capillos sunt periculosi usus. 1°. de composit. medicament. secundum locos. 5^a. 129. E
 EXTRA quid significet. de artic. com. 1°. 7^a. 258. G
 EXTRANEVM duplex, qualitate et q̃titate. 2°. de dif. feb. 3^a. 41. F
 EXTRACTORIUM hæmorrhoidum Magni Tarsensis. 9°. de comp. medicamen. sec. loc. 5^a. 205. B
 Extrahatur quo modo succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. A
 qñ Extrahitur uena temporis. de anat. uiu. Sp. 55. B
 ut Extrahatur uirus à loco ubi hirudo fuerit, cucurbitula applicanda, aut spongijs locus fouendus est. de cucur. scar. 6^a. 4. C
 Extrahit spicula phorbium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. D
 Extrahit & digerit sal ammoniacũ. 2°. de cõp. med. per gen. 5^a. 221. B
 ad Extrahendum aquam cadentem in aurem. secretorum. Sp. 97. H
 ad Extrahendum spinam de gutture. secretorum. Sp. 97. H
 ad Extrahendum lapidem medicamentum. de cura lap. Sp. 112. B
 Extrahendi in extimam cutim quæ in alto sunt corpore uim habetia. 11°. de simp. medicam. fac. 5^a. 82. H
 Extrahunt ex alto uiolenter & digerunt calida ualde cum humiditate coniuncta. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. C
 Extrahere quando ex alto in superficiem uolumus, costo utimur. 7°. de simp. medic. facult. 5^a. 52. F
 Extrahit quæ in profundo sunt, fermentũ. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. A

Extrahens humorem contentum. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 262. A
 ad Extrahendum embryum galbanum. de med. exper. Sp. 106. E
 ad Extrahendum embryum medicamen. de med. exper. Sp. 106. G
 Extrahentia quo modo fiant cerati mixtura carnis ex plentia. 6°. de compo. med. per genera. 3^a. 260. H
 Extrahens emplastrum. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 256. D
 ad Extrahendum emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 281. A/F
 ad Extrahendũ Sarceuthitæ. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 261. B
 ubi Extrahendo impellimus, utimur spatha Fabri atque Andreae, de machinamentis. 7^a. 309. G
 EXTREMA quo modo statum morbi appellet Hippocrates. 1°. de diebus decretorijs. 4^a. 151. A
 Extremum generalius initio. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 207. H
 Extremis notis media facile noscuntur. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. G
 Extrema non transeunt in extrema sine medio. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. D
 Extrema Græci cola uocant. ad Thrasyb. 2^a. 105. H
 in Extremis partibus cur pili, unguis, cutis sint genita, in timæum Platonis. 1^a. 286. G
 ex Extremo intestino educuntur ascarides. de cathar. Sp. 94. H
 Extremæ partes membrorum cur inflantur. de frac. cõ. 1°. 7^a. 228. G
 ad Extrema caliditas meat in febribus urentibus. de uict. rat. in morbis acutis, commentario 4°. 7^a. 136. B
 Extrema quot causis frigesce possint. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 Extremis partibus frigidum mordax. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 24. C
 Extremorum refrigeratio quibus eueniat. præf. exper. cõfir. Sp. 78. E
 Extrema reddit frigida dolor. de uict. rat. in morb. acu. cõ. 2°. 7^a. 130. E
 Extremæ corporis partes quibus plurimum refrigeratæ in principijs febrium, illis animi defectus incidit. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 98. F
 Extrema cur frigeant in rigoribus. 2°. de sympt. caus. 3^a. 23. F
 Extremas partes infrigidat intestinorum abrasio. de uictus rat. in morbis acutis, comment. 2°. 7^a. 130. C
 Extrema frigere quid significet. de uic. rat. i mor. acu. cõ. 4°. 7^a. 140. G
 Extrema frigida subliuida. in 1^m. de morbis uulg. com. 3°. 3^a. 124. F
 Extremitates frigida & liuida. in 3^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 135. H/ 137. E/F/ 3^a. 139. F
 Extrema liuida. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 121. B
 Extrema frigida & liuida cur in acutis. i 3^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a. 136. D
 Extremarum partium frigus in morbis acutis, malum, et cur. commentario 7°. aphorif. 1°. 7^a. 54. A
 Extrema frigesce unde sit. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 123. B
 Extrema cur refrigerantur in morbo maligno. de uictus. ratio. in morbis acutis, comment. 4°. 7^a. 136. C
 Extremorũ frigiditas unde oriatur. de uic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 138. A
 Extrema cur frigescant in acuta febre. 1°. de mor. uul. cõ. 2°. 3^a. 115. A
 Extrema liuida cur in acutis. 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 115. B
 Extremarum partium frigiditas in forti labore uentris, malum, commentario 7°. aphorif. 26°. Ex. 55. G
 Extrema frigida, exitiale signum. in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 118. B
 Extremitates frigida, & liuida letales in acuto morbo. in 3^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 137. F
 Extrema frigida, & intima calida, malum. in prog. com. 2°. 4^a. 198. C
 Extrema fricato, uentriculi ore male affecto. 1°. de arte curat. ad Glauc. conem. 7^a. 99. C
 Extrema manuum, & pedum in aqua mittenda quando non uis illum amplius purgari quem purgas. de dynamid. Sp. 21. F
 Extrema constringenda pro sanguine è naribus fluente. de rem. paratu facilibus. 7^a. 155. H
 Extremarum partium dolorum fomenta ex aqua. in 6^m. de morbis uulgaribus, comment. 6°. 3^a. 196. A
 EXTRINGIT sinapis loca sanguine manãtia. de simp. m. Sp. 90. G
 EXTRINSECA potius sciẽda, q̃ triseca. 3°. de anat. admi. 1^a. 73. H
 quod ab Extrinseca causa contingit semper oportet medicum distinguere, & separare ab eo quod morborum ratione fit, ut præcognitiones faciat diligentiores. com. 3°. aphor. 5°. Ex. 20. C
 Extrinseca quomodo cavitates angustent. de caus. morb. 3^a. 9. B
 Extrinsecos digitos qui musculi longissime ab alijs abducant. de musculorum dissectione. 1^a. 52. H
 Extrinsecus quæ corpori occurrunt. 10°. meth. med. 7^a. 64. D
 Extrinsecum cui non facit passionem, à natura propria id patitur. 1°. de element. 1^a. 4. A
 Extrinsecus occurrentia non pertinent ad artificem sanitatis tuendæ. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 65. A
 Extrinseca agro

Extrinfeca egro qualia esse debent. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 169. A
 Extrinfeca quæ faciunt errorem in crifti. 1°. de dieb. decret. 4^a. 150. A
 Extrinfecus ubi uirulenta facultas inciderit, scarificatione utimur. de cucurbit. scarifi. 6^a. 3. F
 Extrinfeci motus, qui. 2°. de sanit. tuen. 2^a. 75. B
 ex Extrinfecis motibus est frictio. 2°. de sanit. tuen. 2^a. 75. C
 ab Extrinfeco conquassata caro magis læditur ab intrinfeco. de anatomia uiuorum. Sp. 54. E
 in Extrinfecis omnibus mitigat, & replet succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 94. A
 Extrinfeca uulnera per medicamenta intrinfeca & per potiones magis sanari, collige. comment. 6°. aph. 18°. Ex. 48. B
 de Extrinfecis medicamentis librum fecit Andromachus. 6°. de compositione medicam. per genera. 5^a. 257. D
 Extrinfeco aliquo detegitur affectio morbofa nondum detecta. de uictus rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 149. G
 EXTRORSVM simul, & sursum caput femoris trahens musculus. de musc. diff. 1^a. 51. B
 Extrorsum tibiam uertens musculus. de musc. diff. 1^a. 51. E
 Extrorsum, & retrorsum pedem abducentes muscoli. de musc. di. 1^a. 52. B
 Extrorsum, & retrorsum leniter pedem inuertens musculus. de musculorum dissect. 1^a. 52. B
 Extrorsum paruum digitum diducens musculus. de musc. diff. 1^a. 52. E
 Extrorsum ubi uergūt succi, ad iteriora fiat reuulsio. de cuc. sc. 6^a. 4. G
 ad EXTUBERANTIAM omnem carnis oculorum. 4°. de compositione medicam. sec. locos. 5^a. 152. G
 ad Extuberantiam omnem in oculis, & membranarum oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. C/D
 supra Extuberationes osium ferulæ non imponendæ. de ijs, quæ in medic. fiunt, com. 3°. 7^a. 215. C
 ad Extuberantia Scribonij Largi. 3°. de cōpo. med. sec. loc. 5^a. 148. B
 EXVCTIO quid sit. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. C
 Exuctio per os, aut etiam per stipulam ex aure aqua extrahit. 3°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 145. F
 EXVFLARE aucti caloris proprii indicium. 4°. de lo. aff. 4^a. 27. A
 Exufflatio quid, & quæ. 2°. de decr. Hip. 1^a. 236. C
 Exufflatio quomodo fiat. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. D
 Exufflationem qui muscoli faciant. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. C
 Exufflatio cum uiolentia fit. de præco. ad Posthu. 4^a. 216. D
 Exufflationes citra strepitum, exufflationes cū strepitu, expirationes, uox, & loquela quō se habeāt circa læsionē. 4°. de lo. aff. 4^a. 26. D
 Exufflatio & uox quando omnino lædetur læsa spinali medulla. de uoce & anhelitu. Sp. 61. H
 EXULCERATIO affectus iridis oculi. intr. Isa. 58. D
 Exulcerantia & acria folia habet clematis. de simp. med. Sp. 83. B
 Exulcerare solet phrygius lapis. de simp. med. Sp. 86. H
 Exulcerationum quæ in summa parte hærent, causa est humor acris & tenuis. cum. 4°. aph. 12°. Ex. 28. F
 Exulcerandi interiora uim habent acres sapes crassæ essentia terreæ. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. H
 ab Exulceratione aliqua summas partes intestinorum occupate fieri potest læuitas intestinorum. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 ad Exulcerationes factas in intestino infusum commodum. 9°. de comp. medicamentorum secundum locos. 5^a. 203. E
 Exulcerata mēbra tripli naturæ modū egrediuntur. de dif. mor. 3^a. 5. E
 Exulceratæ partes permeante materia aliqua dolorem sentiunt. commē. 6°. aphorismo 1°. Ex. 45. H
 Exulcerata ab atra bile sunt incurabilia. de atra bile. 1^a. 35. F
 Exulcerata à flaua bile difficilia curatu. de atra bile. 1^a. 35. F
 Exulceratio renum & uesticæ quam urinam faciat. de uri. significatione ex Hippocrate. Sp. 78. H
 Exulcerat uehemens dolor in ore matricis, nisi cito occurratur. de pass. mulierum. Sp. 95. F
 Exulcerationes uteri non iuuat sternutatio. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 ad Exulceratas partes ne quid influat, quid agendum. 1°. de compositione medicamentorum per genera. 5^a. 213. A
 in Exulceratis oleo rosaceo uti licet. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 10. A
 Exulcerationes igne factas, cicatrice includunt hederæ folia in uino decocta. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. F
 Exulceratio. lege Vlcus.
 per EXUPERANTIAM dictum dicitur dupliciter. 3°. de simplic. medicamentorum facultatibus. 5^a. 17. F

EXVGERE frequenter facit abortum. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Exurebantur sole calefacta iumentorum & columbarum excrementa. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. A
 EXUSTIO facit morbum. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. C
 Exustio quæ uocetur. de cau. morb. 3^a. 6. F
 Exustione fit partium diminutio. de cau. mor. 3^a. 9. D
 Exustiones siccis temperamentis uitandæ. 6°. de san. tu. 2^a. 96. C
 Exustionis ab igne curatio. de opt. secta. Isa. 25. C
 Exustos, & incensos emolliunt balnea. de ijs q̄ in me. fi. cō. 3°. 7^a. 215. H
 ad Exustiones per hyemem. 3°. de med. fac. par. 174. F/ 7^a. 175. F

ABA inter cerealia semina numeratur. de uictus ratione in morbis acutis, comment. 1°. 7^a. 111. B

Faba deteriores ochri & dolichi. de bonitate & uitio succorum. 2^a. 37. D
 Fabis præstātiora sunt pisa in omnibus. de att. en. uict. 2^a. 45. A

Fabis deteriores sunt erulia, dolichi, & phaseoli. de attē. uic. 2^a. 45. A
 in Fabis quid sit fructus. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. C
 Faba primo qualitate propē caret, postea fit dulcis. 4°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 28. G
 Faba habet siliquas. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. A
 Fabarum uiridium siliqua non est esculenta. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. C
 Fabæ Aegyptiæ natura. 1°. de alim. fac. 2^a. 14. A
 Faba ægyptia refrigerat mediocriter. de uictus ratione in morbis acutis, comment. 4°. 7^a. 149. D
 Fabæ substantia, qualis. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. H
 Faba propria substantia flatuosa. de uict. rat. in morb. acu. c. 1°. 7^a. 112. A
 Faba & ciceres potissimum inter legumina uentosa numerantur. de puer. epilep. 7^a. 180. H
 Faba integra est magis flatulenta. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. H
 Faba flatulenta est, etiam si diu coquatur, & quouis modo parata. 1°. de alimen. fac. 2^a. 13. H/ 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. A
 Fabaceum & si per triduum coxeris, est flatuosum. de uict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 12. A
 Faba plus alit, quàm hordeum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. A
 Fabas quō expertus est Galeni pater. de bon. & uit. succ. 2^a. 36. G
 Fabarum nutrimentum, quale. de diff. cont. Sp. 73. G
 Fabæ grana generant bonum chymū, & crassum. de diff. cont. Sp. 74. A
 Fabæ etiam si quotidie sumantur, boni succi generationē non impediunt, nisi inflationes parerent. de bon. & uit. succ. 2^a. 37. D
 Fabæ recentes quid faciant. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. H
 Fabæ humide cur parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. G
 Fabæ uirides sunt multarum superfluitatum. de diff. cont. Sp. 73. E
 Fabæ frixæ quid faciant. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. H
 Fabæ instant uentrem. de diff. cont. Sp. 74. F
 Fabæ magis instant lobis hortensibus. de atten. uic. 2^a. 45. B
 Fabæ concoctu difficiles sunt & flatulentiæ. de atten. uic. 2^a. 45. A/ 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. D
 Faba cum capis est minus flatuosa. 1°. de alim. fac. 2^a. 14. A
 Faba uentrem cito permeat. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. H
 Fabæ tardæ digeruntur propter multitudinem inflationis. de dissolutio- ne continua. Sp. 73. D
 Fabarum medulla tarde descendit. de diff. cont. Sp. 74. H
 ex Faba cibus liquidus & τρυγος. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. G
 ex Fabis parari alicam, & ptissanam, collige. c. 2°. aph. 18°. Ex. 13. H
 Fabæ generant carnem subaxam, & subinanem. 2°. de alim. fa. 2^a. 17. E
 ex Faba & ptissana quæ caro generatur. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. G
 Faba cum ptissana gladiatores plurimū utūtur. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. G
 Faba cū suilla carne ab aliquibus coquitur & comeditur. 1°. de ali. fa. 2^a. 14. A
 Faba ruri cū ouilla & caprina coquitur et comeditur. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. A
 Faba est cibus multi seminis. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. C
 Fabam esse cibum crassum, collige. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Fabæ nutriunt illos qui digerunt eas nutrimento multo crasso. de dissolu- tione continua. Sp. 73. E
 Fabæ assæ cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. G
 Faba facit renū passionē, quæ dicitur capillitiū. c. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Faba fressa, qualis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. A
 Faba est multo usui in uarijs medicamentis. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. A
 Fabacea farina, qualis. 3°. methodi medendi. 7^a. 18. A

Faba uario

Faba uario modo preparata ad sugillata. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 159. C/D		ex FACIBVS exit fuligo. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. H	
Faba tollit φφιλ. 1°. de ali. fac. 2°. 13. H		FACIES, differentia, modus, & species idem sunt. de uict. ra. in morb. acut. com. 4°. 7°. 141. B	
Fabarum farina moderatissime detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. H		Facies, quæ. introd. 1sa. 25. H	
Faba fressa elixa extergit sine acrimonia. 7°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 177. F		Facies posterius formatur, & quando. de foet. for. 1°. 323. G	
Fabæ habent qualitatem & uim abstergerendi ut hordeum. de bon. & uitio succorum. 2°. 37. D		à Facie conuenienter remota est matrix. 14°. de usu par. 1°. 204. E	
Fabæ minus q̄ hordeum tergent. de atten. uic. 2°. 45. A		Faciei ferè totius cutis cur non pōt excoriari. 2°. de usu par. 1°. 122. E	
Faba detergit ut ptissana. 1°. de ali. fac. 2°. 13. H		Faciei, & capitis connexus in ossibus iugalibus. intr. 1sa. 54. G	
Faba potest cutis, & uulnere sordes auferre. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. B		Faciei ossa duodecim. introd. 1sa. 54. G	
Fabarum farina ad detergendas maculas in balneo. 1°. de ali. fac. 2°. 13. H		Faciei ossa cur durissima. 11°. de usu par. 1°. 192. A	
à Fabarum farina faciei lentes tolluntur. 1°. de ali. fac. 2°. 13. H		Faciei partes mouentur sine offe. 1°. de mo. mus. 1°. 309. E	
Fabæ mundificant. de ocul. 7°. 188. F/de diff. cont. Sp. 74. G		Faciem esse frigidam colligitur. 2°. de symp. caus. 3°. 20. G	
Fabacea farina tantum extergit, non etiam meatus farctu liberat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. B		Facies si esset pilosa in naso, & malis, syluestris esset. 11°. de usu par. tium. 1°. 189. D	
ex Fabacea farina cataplasma. 6°. meth. med. 7°. 38. G		Faciem longam longæ maxillæ sequuntur. 1°. de an. adm. 1°. 63. E	
ut Fabacea puls sedimen in urinis. de mult. 3°. 81. F		si Facies est rotunda, maxillæq; parue, parui etiam sunt ipsarum muscu li. 1°. de anat. adm. 1°. 63. E	
Fabæ nigre molitæ lomentum. 10°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 209. B		de Faciei & capitis musculis. 4°. de anat. adm. 1°. 79. G	
Fabacea farina tenuissima tosta in medicamenta ad tuſim. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 182. B		Faciei musculorum principium tertia neruorum coniugatio. 11°. de usu partium. 1°. 186. D	
Faba dysentericis, coeliacis, & uomentibus exhibita est. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 53. D		Faciei muscoli quo modo mouentur, & nullum habent tendonem. 1°. de mot. mus. 1°. 309. F	
Faba ualet ad dysenteriam. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. F		circa Faciem & aures uenæ. de uen. art. diff. 1°. 57. H	
Fabacea farina non mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H		Faciei arteriæ. 16°. de usu par. 1°. 220. C	
Faba exiccat, & refrigerat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D		Faciei quælibet pars habet neruos. 9°. de usu par. 1°. 176. B	
Fabacea farina exiccat, & quo modo. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H		Faciei nerui à cerebro. 3°. de loc. aff. 4°. 21. A	
Faba desiccet innoxie. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D		Faciei cutis à tertia neruorum coniugatione. 9°. de usu part. 1°. 176. C	
Faba minus siccet q̄ milium. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C		Faciei, cuti, gingiuis qui nerui sensum præstent. de ner. diff. 1°. 53. F	
Fabacea farina minus desiccet, q̄ hordeū. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A		sub Facie partes habent neruos à spina. 16°. de usu par. 1°. 215. E	
Fabacea farina carnem producit. 3°. meth. med. 7°. 18. A		sub Facie partes q̄ habeant neruos à cerebro. 16°. de usu par. 1°. 215. E	
Fabarum farina usus est Galenus in neruorum uulneribus. 3°. de compoſi. med. per genera. 5°. 229. H		sub Facie partium nerui quales. 16°. de usu par. 1°. 217. A	
Fabæ farina ad neruorum tum cōtusiones, tum uulnerationes imponitur, cum oxymelite pblegmoni ex ictu cum polenta, & testium, ac uberum aptum est cataplasma. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. E		Facies rubra est homini edito, si conceptum sperma fuerit à muliere in tribus horis sanguinis. de sperm. Sp. 37. B	
Fabarum farina p farina orobi uel lobij. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 107. A		Faciei morbi, qui. introd. 1sa. 59. C	
Faba q̄ ab aure extrahatur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. G		Faciei affectus qui, & quo modo. 4°. de loc. aff. 4°. 23. C	
FABAE lupinæ meminit. de dynam. Sp. 25. H		ad Faciei uitia. de dynamid. Sp. 25. E	
FABA dosis. 7°. de comp. med. se. lo. 182. H/183. D/185. D/ 5°. 186. H/ 12°. metho. med. 79. F/de remed. par. fac. 158. C/G/ 159. H/ de incant. adiur. & susp. 7°. 182. B		à Facie icterici color quibus abolendus. de cura icteri. Sp. 111. F	
Fabæ magnitudinis pastilli. de med. fac. par. 7°. 173. D		Faciei, & oculorum claritati melius habetur mel atticum alio melle. de simpl. med. Sp. 87. A	
FABA ægyptia cuius sit quantitatis. de pond. & mens. 5°. 277. F		Faciem splendidam reddens. de reme. par. fac. 7°. 163. H	
Fabæ ægyptiæ magnitudo pro dosi. 7°. de compoſi. med. secun. lo. 178. E/ 181. D/182. E/H/183. G/185. A/D/186. A/H/8°. 195. G/ 9°. 202. C/ G/H/ 5°. 203. D		ad Faciem clarificandam. de dynam. Sp. 25. H	
Faba ægyptia uiridis. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. E		ad Faciem dealbandam. de med. fac. par. 7°. 174. B	
FABAE græcæ mensura. de usu theria. ad Pamph. 98. H/ 7°. de compo. med. sec. loc. 179. F/182. F/183. A/D/8°. 194. H/9°. 5°. 198. E/ de rem. par. fac. 7°. 166. H		ut Facies tota sit candida. de dynam. Sp. 25. G	
ad Fabæ græcæ magnitudinē theriaca exhibita. 5°. meth. med. 7°. 35. D		Facies ut albescat, & mollescat. de dynamid. Sp. 25. H	
FABAE Arcadiæ suis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. B		ad Faciem albam. de remed. par. fac. 7°. 163. H	
FABRI sunt in secunda sede apud Mercuriū. in oratione suas. 1sa. 2. F		Faciei maculas tollit narcissi bulbus. de simp. med. Sp. 87. H	
Fabri, & sutores, & tinctores tempore Galeni cur exercebant medicinam. 1°. meth. med. 7°. 2. E		ad Faciem à sole maculatam. de remed. par. fac. 7°. 164. A	
Fabri tum materiarij, tum ferrarij ignorant uires motuum, quos exercent. 2°. de san. tuen. 2°. 75. E		ad Faciem impetiginosam, & rubram. de dynam. Sp. 25. E	
Fabrorum aqua. de med. fac. par. 7°. 174. F		ad Faciem rubicundam faciendam. de med. fac. par. 7°. 164. A	
FABRI organum. de mach. 7°. 317. A		Faciei lentes à fabarum farina tolluntur. 1°. de ali. fac. 2°. 13. H	
in Fabri organo sedile quid. de machin. 7°. 317. A		in Facie lentes abstergit pepon. 2°. de alim. fac. 2°. 16. H	
de Fabri organi motu. de machin. 7°. 318. A		ad Faciei lentillas. de med. fac. par. 7°. 174. E	
per Fabri instrumentū quo modo restituatur caput humeri, ubi in alam prolapsum sit. de mach. 7°. 318. A		ad Faciei rugas tollendas. de dynam. Sp. 25. G	
Fabri atque Andreae spatia utemur ubi extrahendo impellimus. de machin. 7°. 309. G		ad Faciei uaros. de remed. par. fac. 7°. 157. B	
Fabricant alij, alij fabricatis recte utuntur. de foet. for. 1°. 324. A		ad Faciem exustam sanandam. de remed. par. fac. 7°. 164. A	
FABVLAE Terei, qui linguam Philomelæ abscidit, allegoria. de uocalium instr. diff. 1°. 106. E		ad Faciei pruritum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. E	
Fabulosa animalia quæ sint. in tim. Plat. 1°. 287. D		Facies bona bonū est in malis ingētibus. in 6 ^m . de mor. uul. c. 2°. 3°. 166. F	
ad Fabulosa aialia aīe similitudinē reduxit Plato. i tim. Plat. 1°. 287. D		Facies mala, malū est in paruis malis. in 6 ^m . de morb. uul. c. 2°. 3°. 166. F	
FABVLLAE preparatū malagma. 9°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 199. D		Faciei Hippocraticæ exteriores causæ. in prog. com. 1°. 4°. 191. G	
Fabulla lybica. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. E		Faciei Hippocratis ex insomnia quō cognoscatur. in pgn. c. 1°. 4°. 191. H	
Fabulle pharmacum. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. E		Facies Hippocratis non est in pituitoso mortuo, neque in plethorico. in prog. comment. 1°. 4°. 191. F	
		Facies Hippocratica nec in senio, nec in diutinis morbis, nec in terra frigida, nec in hyeme, nec in conditione frigida est admodum exitiosa. in progn. comment. 1°. 4°. 191. E	
		Facies Hippocratica quot modis poterit fieri, & non erit malum. in prog. com. 1°. 4°. 191. E	
		Facies Hippocratica cur fiat primis diebus. in prog. com. 1°. 4°. 191. E	
		Facies coloratior quid significet. in prog. com. 2°. 4°. 170. G	
		Facies florida cum animi mœrore, mala. in 1 ^m . pror. com. 2°. 4°. 170. G	
		Facies flammans cum sudore, mala. in 1 ^m . pror. com. 2°. 4°. 173. G	
		Faciei rubores quibus eueniant. præſag. exper. conf. Sp. 78. E	

Faciei rubedo in longo morbo futurum abscessum significat. in 6^m. de morbo. uulg. com. 2°. 3^a. 163. F
 Faciei colore rubro significatur sanguis à naribus, & abscessus post aures. in prog. com. 2°. 4^a. 171. A
 Facies intumescit tibiā infantibus, & maximam & acutissimam uocem emittentibus. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. C
 Facies & manus uidentur inflari iratis. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 241. E
 Facies inflatur, & rubescit tra. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 241. F
 in Facie, & si sanguis non nunquam exuberet nigrioribus natura, nō tñ euidenter apparet. in 6^m. de morbo. uulg. com. 2°. 3^a. 163. F
 Facies affecta in capite noxam notat. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. B
 de Faciei partibus, quæ intrinsecus afficiuntur, ubi agit Galenus. 4°. de locis affectis. 4^a. 21. F
 Faciei morbus est canis. 2°. de diff. pul. 4^a. 53. H
 Facies quomodo resolutione infestetur. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. A
 in Facie, & spiratione non resolutus, qui tamen alias partes resolutas habebat. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. B
 in Faciei partibus qñ amittitur sensus, et motus. 4°. de lo. aff. 4^a. 22. H
 Facies quando est conuulsa, unde sit affectio. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. D
 Faciei partes quo modo fiant obliquæ. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. D
 ad Faciei torturam, inclinationem, & spasmus. secretorū. Sp. 102. D
 in Facie eminentiarum remedia. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 160. E
 Faciei fractura quo modo sanatur. intro. 154. 60. D
 FACILLIMA magnā inter se habent dñam. 9°. de decre. 1^a. 279. F
 à Facillimis incipiendū. 9°. de decre. Hipp. 279. F/ 1^a. 280. A
 Facillima utilissima sunt. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 279. F
 Facile esse credit quod cupit quisq; de præcogn. ad Posth. 4^a. 218. E
 Facilius est inuenire aliquid non animaduersum in iam factis, q̄ omnia à principio inculcate facere. 10°. de usu par. 1^a. 178. F
 Facilitas tolerandi testimoniu est recti iudicij. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. G
 per FACERE motus explicatur, sensus p̄ affici. 1°. de lo. af. 4^a. 7. D
 Facere pertinet ad medendum. in 1^m. de morbo. uul. com. 2°. 3^a. 112. A
 Faciendum quomodo in cedemate. 14°. meth. med. 7^a. 87. F
 in omnibus quæ faciūt, & fiunt qd cōtingat. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E
 Facti dimidium habet qui bene cōcepit. 6°. meth. med. 7^a. 42. E
 FACTORVM memoria quid faciat. 5°. de san. tu. 2^a. 89. B
 FACTRIX et efficax causa idem. de multitudine. 3^a. 77. B
 FACULTAS quid significet. 1°. de caus. puls. 4^a. 87. A
 Facultas qd significet, & cōtra quæ distinguat. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 3. H
 Facultas quid sit. de multitudine. 3^a. 77. B/ 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. C
 Facultas actu quid. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. C
 Facultas in futuro quid. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. C
 Facultas, & anima idem est. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 Facultas & potentia idem. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 286. C
 Facultates effectus esse totius in quouis corpore substantiæ. 3°. de temperamentis. 1^a. 22. B
 Facultates aliquæ alijs mobiliore. in 6^m. de morbo. uulg. cō. 5°. 3^a. 188. D
 Facultas principalis est spiritus. de hist. philos. Sp. 3. D
 Facultatis essentia. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 107. D
 Facultas quælibet est in relatione. 1°. de natur. facult. 1^a. 291. D/ de multitudine. 7^a. 77. C
 de Facultatibus primus Hippocrates recte dixit, post eum Aristoteles recte interpretatus est. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. H
 de Facultatibus unum librū fecit Heras. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a. 216. E
 Facultas quæ plātas, & animalia fingit, nūquā sistit. de foet. fo. 1^a. 324. F
 Facultas fingens plantas & animalia omnes partes simul fingit. de foet. form. 1^a. 324. F
 Facultas seminis procreatrix quid. de hist. philos. Sp. 9. H
 Facultatibus animæ idoneū corpus pparat natura. 2°. de sem. 1^a. 337. C
 Facultates proprie corporis quatuor. 3°. de temp. 1^a. 22. B
 Facultates quæ nos gubernant considerandæ sunt. 3°. de decre. 1^a. 241. B
 Facultates quæ nos regunt, unde inueniantur. de foet. for. 1^a. 324. C
 Facultates oēs q uult scire, debet scire oia organa. 1°. de nat. fa. 1^a. 292. F
 Facultas quælibet exigit instrumenta. 1°. de caus. puls. 4^a. 87. B
 Facultas, usus, & instrumenta. 3°. de præfag. ex puls. 4^a. 118. A
 Facultates quatuor sunt in singulis organis. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. G
 Facultatum doctrinæ principium quod. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. F
 de Facultatibus exterioribus librum fecit Andromachus. 3°. de compo. medicam. per gene. 5^a. 235. D
 Facultates intrinsecæ obtinēt uim causæ, et artificis. d uoc. inst. 1^a. 106. C
 Facultatum intrinsecarum aliæ naturales, aliæ animales existunt. de uoc. instru. dissect. 1^a. 106. C

de Facultatibus naturalibus librum qui non legit, frustra de uictu acuto-
 rum legit. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 111. H
 de Facultatibus naturalibus sermo communis. 5°. de lo. aff. 4^a. 35. B
 Facultates naturales agunt absque electione. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. C
 Facultas arteriarū, neruorū, et uenarū est diuersa. de multi. 3^a. 77. A
 Facultates naturales habēt mēbranæ, qm̄ nutriunt. 2°. met. me. 7^a. 12. G
 inter Facultates naturales attractio ē maxime p̄cipua. in tim. 1^a. 290. C
 Facultates in nobis habemus, quæ uesci, bibere, & respirare doceant. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 62. G
 Facultates docent opera. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. D
 Facultas indicat cibi qualitātē & quātitatē. de opt. secta. 28. H/ 1^a. 29. A
 Facultates quatuor habet pars quælibet. 8°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 194. A
 Facultates quatuor pro munere nutriendi. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. F
 Facultas nutriendi quid agat. in 6^m. de morbo. uulg. com. 5°. 3^a. 188. B
 Facultas quæ expellit quod est præter naturam, adest omni particulæ. 2°. de symp. caus. 3^a. 21. D
 Facultatis facientis humores, Iecur sors est, & ueluti focus ardens. in p̄gnost. com. 2°. 4^a. 201. E
 Facultas naturalis incrementum facit. in 6^m. de morbis uulgaribus, com-
 mentario 2°. 3^a. 169. E
 à Facultate naturali fit iudicatio. 4°. de præfag. ex puls. 4^a. 122. D
 Facultates animarū Plato vocat animarū species. in tim. Plat. 1^a. 287. D
 Facultates animæ tres ut dicantur Galeno non placet, sed tria principia. in tim. Plat. 1^a. 287. D
 Facultates humane animæ tres, rationalis, irascibilis, cōcupiscibilis, sub-
 stantia una. in tim. Plat. 1^a. 287. C
 Facultates in nobis tres ad artes constituendas. de ijs quæ in medicatrina
 fiunt, com. 1°. 7^a. 199. H
 Facultas animalis nō oīs à uolūtate p̄fiscitur. d uoc. instr. diff. 1^a. 106. C
 Facultatis proprius motus quō inueniendus est. 1°. de mot. mus. 1^a. 310. H
 Facultas animalis nisi adiunget muscolum, nunquam perfecte flectere-
 tur. 1°. de motu musc. 1^a. 311. H
 à Facultate animali fit uox. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. D
 Facultas uocis artifex quid. de hist. philos. Sp. 9. H
 Facultas uitalis uocatur uis animosa. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 Facultas animosa uocatur uis uitalis. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 Facultas uitalis unde cognoscatur. 4°. de præfag. ex puls. 4^a. 121. G
 Facultas uitalis quid indicet. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 115. C
 Facultate uoluntaria & uitali potior est, ad febres uis concoctrix. 10°. methodi medendi. 7^a. 70. A
 Facultatis differentia, robur, & imbecillitas. 1°. de cau. puls. 4^a. 97. B
 Facultatis, & caliditatis crescentis pulsus. 1°. de caus. pul. 4^a. 88. H
 Facultatis robur unde accipiat. de theria. ad Pifo. 5^a. 90. E
 ex Facultate robusta, & calore deficiente pulsus. 1°. de caus. p. 4^a. 89. A
 Facultatis ualida peculiaris est celeritas pulsus. 3°. de cau. pul. 4^a. 99. C
 Facultatis maioris pulsus, qualis. 1°. de cau. puls. 4^a. 90. E
 Facultas ualens est causa continens pulsus uehementis. 1°. de causis pul-
 sum. 4^a. 88. C
 Facultas infirma est causa cōtinēs pulsus lāgidi. 1°. d cau. puls. 4^a. 88. C
 Facultatis debilitas est intemperies. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 107. E
 Facultatis imbecillitas unde accipiat. de theria. ad Pifo. 5^a. 90. E
 Facultatis imbecillitatem significat partium grauitas. in prognostica, cō-
 mentario 2°. 4^a. 198. F
 Facultatis imbecillæ pulsus, qualis. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 107. C
 Facultati imbecillæ peculiaris est crebritas pulsus. 3°. de caus. 4^a. 99. C
 Facultas ibecilla cū arteria dura quales faciat pulsus. 1°. d cau. 4^a. 89. H
 Facultas ibecilla cū arteria molli quales faciat pulsus. 1°. d cau. 4^a. 89. H
 Facultatis infirmæ & usus maioris pulsus. 1°. de cau. pul. 4^a. 90. E
 Facultatis substantiæ noxæ, quæ. 3°. de sympt. caus. 3^a. 24. F
 ob Facultatis offensionem aliæ atq; aliæ pulsuum inæqualitates oriuntur. 2°. de caus. puls. 4^a. 91. H
 Facultas quomodo dissoluitur. de puls. ad tiro. 4^a. 44. F
 Facultas quomodo degrauiatur. de puls. ad tiro. 4^a. 44. G
 Facultas onerata, & facultas ibecilla quō differāt. 3°. de caus. 4^a. 99. B
 Facultas imbecilla, et facultas onerata quō differant. 3°. de cau. 4^a. 99. B
 Facultatis fatiscens pulsus. de puls. ad tiro. 4^a. 44. G
 Facultatis depressæ pulsus. de puls. ad tiro. 4^a. 44. G
 Facultatis dissolutæ à penuria pulsus. de pul. ad tiro. 4^a. 44. G
 Facultatis concitata pulsus qualis. 4°. de cau. puls. 4^a. 103. H
 Facultatis ruentis pulsus qualis. 4°. de caus. puls. 4^a. 103. H
 FACULTATES simplicium non ignorandæ. 3°. de compo. med. per genera. 5^a. 230. B
 Facultates ex

Facultates ex substantia temperatura. 2°. de sem. 1°. 337. C
 Facultates simplicium, quæ primæ, quæ secundæ, et quæ tertiæ. 6°. de cõp. med. per genera. 5°. 258. B
 Facultates secundæ et tertiæ quærit, et numerat. 5°. de sim. me. f. 5°. 32. A
 Facultates secundæ ac tertiæ quæ sint. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. A
 Facultates secundæ quæ sint. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. G
 Facultates medias habentia pharmaca cur excogitata. 6°. de compositio. med. secund. loc. 5°. 168. A
 Facultatis essentiam nolunt posse cognosci sceptici et empirici. 1°. de simplic. medic. facul. 5°. 2. D
 Facultatis experimentum unde sumendum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. D
 Facultas medicamenti colligenda ex euidenter apparentibus, et unde. 1°. de simp. med. facul. 5°. 3. G
 Facultas quomodo ab externis sumenda. 1°. de simp. med. facul. 5°. 3. H
 ex Facultatibus dissidentibus compositum ascititiam quandam naturam fortitur ab extremis alienam. de ptissana. 2°. 47. F
 Facultates rerum qui quærent, non considerant accidentia, ut colores, et odores. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. E
 Facultate uniuersali cognita in particulares usus facile deuenimus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 Facultate quadam trahunt succum sibi conuenientem medicamenta natu- ua. de theria. ad Pifo. 5°. 90. G
 Facultates à proprietate substantiæ sola experientia cognoscuntur. 9°. de simp. med. facul. 5°. 67. A
 Facultates contrarias multa habent. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
 Facultates contrariæ unde indicantur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. H
 Facultates ualidæ sibi sibi qualitate totum corpus imutât. 1°. de se. 1°. 335. A
 Facultates corruptionem inducentes attrahere potest cucurbitula. de cu- cur. scarif. 6°. 3. F
 Facultas uirulenta ubi extrinsecus inciderit, scarificatione utimur. de cu- curb. scar. 6°. 3. F
 ad Facultates quatuor cibi in quaq; parte pertinet seruari plenitudine. de mult. 3°. 77. E
 Facultas contentrix à Stoicis orta. de multitudine. 3°. 77. C
 in Facultate contentrice continēs, et contentū. de multitudine. 3°. 77. C
 ad Facultatem pertinet rumpi uas plenitudine. de mult. 3°. 77. E
 cuius Facultatis opera sint oscitatio, sternutatio, tussis, pandiculatio, et singultus. 2°. de sympt. caus. 3°. 19. F
 Facultatis et morbi simul opera sunt torpentium motus et tremor. 2°. de sympt. caus. 3°. 19. F
 FAECULA quid. de simp. med. Sp. 84. D
 Fæcula adurit. introd. 1fa. 58. B
 Fæcula causticis miscetur. de simp. med. Sp. 84. D
 Fæcula meminit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. A
 FAEX i uinis crassioribus solet subsidere. cõ. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Fæx est crassum uini. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. D
 Fæx aceti non est caloris expers. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. D
 Fæx uini unum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 129. D
 Fæx uini Italici. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 270. G/H
 Fæx uini Rhodij. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. F
 Fæx usta et non usta quo modo differant. 3°. de nat. fac. 1°. 301. H
 Fæx non usta frigida est et sicca. 3°. de nat. facul. 1°. 301. H
 Fæx non usta ualet ut terra singularis. 3°. de nat. fac. 1°. 301. H
 Fæx usta medicamentum est maxime acre. 1°. de cõp. me. se. lo. 5°. 131. A
 Fæx usta urit carnem, liquat, et corrumpit. 3°. de nat. fac. 1°. 301. H
 Fæx uini usta. 10°. de comp. med. sec. loc. 207. D/208. B/7°. de comp. med. per genera. 5°. 267. B
 FAEX croci. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 252. G
 Fæx unguenti irini repurgas, et exterges. 1°. de cõ. me. se. loc. 5°. 129. H
 Fæx unguenti malabathrini. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. D
 FAECI uini recte assimilatur niger sanguis. 14°. meth. me. 7°. 89. D
 Fæx sanguinis inferius residēs melacholia appellat. de ana. uiu. Sp. 50. H
 ut Fæx sanguinis est atra bilis. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Fæcem siue sanguinem melancholicū cõtinet splen. de ana. ui. Sp. 50. A
 Fæcem sanguinis splen ad se trahit. 5°. de locis affectis. 4°. 35. F
 Fæcibus uini similis humor hepaticis qñ deijciatur. 6°. de lo. aff. 4°. 36. E
 Fæcem humorum ex corpore mundificas medicamentū. secret. Sp. 101. G
 Fæces expellens per urinam medicamen. de med. exper. Sp. 105. G
 ut Fæx uini humor in quibusdam apostematibus inuentus. 14°. methodi medendi. 7°. 90. E
 Fæci similia quandoq; uñr in abscessibus. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 105. B

FAECES retinet longaon quatuor lacertis. de anat. uiu. Sp. 50. E
 Fæces excernere quid. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 7. C
 Fæces cur deorsum purgantur. de uoc. instr. diff. 1°. 106. F
 Fæcum effluxus inuoluntarius quid, et cuius potentiæ uitii. 2°. de sym- ptomatum causis. 3°. 19. G
 Fæcum retentio quid, et cuius potentiæ uitii. 2°. de symp. ca. 3°. 20. B
 Fæces obdurantes causas, quæ. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 193. D
 FAGVS, et ilex roboris genera. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 Fagus est planta agrestis. 2°. de alimen. facul. 2°. 21. H
 Fagus arbor frigidissima, et siccissima. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Fagus est acerbus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Fagi fructus semper acerbi sunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Fagus uehementius adstringit robore. 6°. de simp. med. facul. 5°. 46. E
 FALERNVM uinum celebratissimum. de atten. uic. 2°. 46. D
 Falernum uinum super omnia alia uina. 12°. meth. med. 7°. 76. E
 Falernorum uinorum differentia. 12°. meth. med. 7°. 76. E
 Falernum uinum duplex. de theria. ad Pifo. 95. F/1°. de antid. 5°. 101. C
 Falernum uinum, quale. de bon. et uitio succ. 38. C/4°. de sanitate tuen- da. 2°. 85. G/2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. C
 Falernum dulce et flauum. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Falernum uinum flauum, tenue. de atten. uic. 2°. 44. G
 Falernum dulce cognouit Galenus cum primum gustasset Romæ, ex ijs quæ audierat. 1°. de dign. puls. 4°. 70. H
 Falerni dulcis species est uini Hippodamantiū. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Falernum uinum austerum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140. A
 Falernum uinum est probatissimi succi. de bon. et uitio succ. 2°. 38. D
 Falernum uinum ualde calefacit. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Falernum pluribus annis durat bonum. de uinis. Sp. 76. G
 Falernum descriptum secundum ætates in fidelij. 1°. de antid. 5°. 101. G
 Falernum uiginti annorum. 1°. de antid. 5°. 101. G
 Falerno conficitur theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. G
 Falernum omnibus antestat in antidotis. 1°. de antid. 5°. 101. C
 Falernum quod eligendum pro theriaca. 1°. de antid. 5°. 101. C/G
 Falerno si careas, quale uini esse debeat ad theriacā. 1°. de anti. 5°. 101. H
 Falernum uetus non debet ingredi theriacam. 1°. de antid. 5°. 101. C
 i Falerni specie multa uina à uini magistris cõcinant. 1°. de ant. 5°. 106. H
 Falerno comparatur uinum Tmolites. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 cum Falerno contendit uini Surrentinū præstantia. 1°. de ant. 5°. 100. H
 Falernum est dandum phlegmaticis, et frigidis complexionē, uel frigidū acruantibus humorem, uel ociose uiuentibus, uel existentibus in hie- me, uel constitutione frigida, et humida. Sp. 76. H
 ex Falerno uino sumendum far seni. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
 Falernum Faustianum optimum seni, qui à balneo uti uino dulci uelit. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. C
 Falernum uini cum synope ex crudis humoribus. 12°. met. me. 7°. 76. E
 Falernum uinum non est idoneū biliosis uel natura, uel alia causa. de bo. et uitio succ. 2°. 38. E/de uinis. Sp. 76. G
 Falernum non est dandum eis qui solis æstu aut uia incaluere. Sp. 76. G
 Fulernum pingue. 2°. de antid. 5°. 111. H
 Falernum uinum. 2°. de antid. 112. C/3°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 148. G
 Falerni uini fit mentio. 2°. de antid. 117. A/120. F/2°. de comp. medica- men. sec. loc. 140. C/4°. 155. E/H/157. B/7°. 5°. 179. F
 FALLERE qui se se non uult, nec ab alio falli, quo modo agere de- beat. 1°. de temperamentis. 1°. 13. E
 Fallere qui uult alios, et non falli quid agere debet. 9°. de dec. 1°. 279. B
 FALSVM differt ab eo quod sensu caret. 2°. de dec. Hipp. 1°. 238. C
 Falsum esse et ridiculum esse differunt. 8°. de decre. Hipp. 1°. 278. E
 Falsum omne non est deridendum. 8°. de decre. Hipp. 1°. 278. E
 ex Falsis uerum non contingit inueniri. 3°. de crisi. 4°. 142. C
 Falsa quibus dicenda in morbis. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 167. F
 FAMA quibus sit impedimento. 7°. meth. med. 7°. 43. B
 FAMESCERE quid dicamus. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. G
 FAMES multipliciter accipitur à Glacno. cõ. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 cū Fame totidē species habet appetitus potus. 1°. de symp. caus. 3°. 18. A
 Fames quid sit. 1°. de sympt. caus. 3°. 18. D
 Fames multiplici de causa fit. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Fames naturalis quo modo fiat. 1°. de symp. caus. 3°. 18. A
 pro Fame inducenda oris uentriculi quinque symptomata. 1°. de sympto- matum causis. 3°. 18. A
 ad Famem facit non parum frigiditas. 1°. de sympt. caus. 3°. 18. B
 contra Famem cur facit caliditas. 1°. de sympt. caus. 3°. 18. B
 Famem non possunt tolerare pueri, præsertim qui inter ipsos sunt uiui- diores.

diores. comment. 2°. aph. 65°. Ex. 6. G
 Famelici fiunt ex acida pituita redundante. de mult. 3°. 82. F
 Fame qui premantur. de mult. 3°. 81. G
 Fame qui possunt cruciari. 8°. meth. med. 7°. 54. F
 Fame & siti affligendum est animal incidendum aut scarificandum. de mot. man. & obs. Sp. 70. D
 Famem tolerandi facilitas in senibus est in non appetendo, & nihil inde mali sustinendo. com. 1°. aph. 13°. Ex. 6. G
 Famem adhibere conuenit carnes humidas habentibus. commentario 7°. aphorismo 60°. Ex. 59. C
 Fame quo modo mediocritas consideranda ex uenarum angustia & laxitate. 2°. de temp. 1°. 18. C
 Fames iniungenda non est biliosis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. C
 ubi Fames, laborandum non est. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 124. G/com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. G
 in Fame diutina quid contingat. 3°. de san. tuen. 2°. 90. D
 Fames longi temporis siccitatem facit. 1°. de diff. feb. 3°. 34. D
 Fames exiccat corpora. cō. 2°. ap. 16°. 12. G/cō. 7°. aph. 60°. Ex. 59. C
 Fames facit conuulsionem ex siccitate. 3°. de loc. affe. 4°. 17. F
 Fame qui gracilescunt. 8°. meth. med. 7°. 54. F
 Fame pereuntes accedunt ad ueram tabem. de marc. 3°. 46. H
 Famem qui biduo patientes febricitabant. 10°. meth. med. 7°. 62. H
 à Fame fieri febrem ratione probatur. 10°. meth. med. 7°. 62. H
 Fame, labore, & siti mutatur urina. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. G
 Famem magnam remittere eandemq; prostratam excitare potest theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 98. F
 propter Famem non decet uehementer insatiabiliterq; impleri. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 53. C
 Fame uexatis uinum non conuenit. de bon. & uit. suc. 2°. 38. E
 Fames uehementis est in morbis longis, in quibus æger est euasurus. commē. 7°. aphorismo 6°. Ex. 54. D
 Fames in quibus capitis doloribus conuenit. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 135. D
 FAMES morbus qualis sit. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Fames ingens, id est bulimos, quæ. fin. med. 15. 47. D
 Fames canina quæ, & quomodo. 1°. de sympt. caus. 3°. 18. B
 Fames canina quæ, & quo humore fiat. 1°. de sympt. caus. 3°. 18. B
 Fames canina unde pcedat, & quō sanetur. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Famis caninae pulsus quales. 4°. de caus. puls. 4°. 103. C
 citra Famem quomodo comedatur auena. 1°. de alimen. fac. 2°. 13. C
 in Fame extrema fiunt panes ex auena. 1°. de alimen. fac. 2°. 13. C
 in Fame ob malos cibos quæ contingant. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Fames, lege Inedia.
 FAMILIARIA assimilantur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. H
 Familiaritates rerum oriuntur à totius substantiæ proprietate. 3°. de simplic. medic. fac. 5°. 17. H
 Familiaria & cognata sine dolore retinentur. 5°. de usu par. 1°. 145. G
 Familiaria siue cibaria, siue medicamenta sumi debent in intrinsecis ulceribus. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 FAMVLIS quidā cōfringebant dentes. de cog. cur. ani. mor. 2°. 51. H
 FAR, quod Zeam uocant. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. A
 Far Clusinum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. E
 Far quo modo coquatur. de art. com. 2°. 7°. 266. G
 Far præparatur ut prissana cum paulo aceti, præsertim si adsit cruditas uel in uenis, uel in toto corpore. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
 Farri acetum, & porrum addenda. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
 Far est boni succi. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
 Far cum mulso est boni succi. 5°. de san. tuen. 2°. 90. G
 Far cum mulso non facile putrescit. 5°. de san. tuen. 2°. 90. G
 Far cum melle, & aceto quando sumendū seni. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
 Far in imbecillum uentriculum demissum ab eo non superatur. 3°. de tēpe ramentis. 1°. 23. G
 à Farris multo esu cauere debet senex. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 FARFIMA, id est stercus columbinum. de ocul. 7°. 190. E
 FARINAE pars crassior quæ uocetur. in prog. cō. 2°. 4°. 200. E
 Farina trita lenta apparet obliquoris admixti crassitiem. 1°. de alimen. torum faultatibus. 2°. 12. B
 ex Farina non separata à fursure panes medij. 1°. de alimen. fac. 2°. 9. G
 Farina pura calida est & humida. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Farina multi fursuris generat atram bilem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 de Farina crassa panis est cibus medius. de diss. cont. Sp. 75. B
 Farina elixata, uictus Alexandrinorū. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 107. E
 ex Farina & aqua potio datur subus. 3°. de nat. fac. 1°. 303. D

Farina quæ non moueant pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 Farina quæ exiccat, & quomodo. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 Farinis quibus usus est Galenus in neruorum uulneribus. 3°. de cōp. medi. per genera. 5°. 229. H
 ex Farina, oleo, & aqua cataplasma concoquens. 2°. de arte curati. ad Glauconem. 7°. 105. C
 ex Farina, oleo, & aqua, cataplasma pro inflammatione ad pus ducendum. 2°. de curat. ad Glauconem. 7°. 102. A
 Farina Alba in linimento. de marc. 3°. 48. B
 Farina Alicæ. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 161. C
 Farina Antiqua generat atram bilem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Farina Ciceris excalfacit & exiccat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Farina Erui, qualis. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Farina erui moderatissime detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. H
 Farina erui excalfacit, & exiccat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Farina erui ualde exiccat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. E
 Farina erui carnem explet. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 220. B
 Farina erui sarcotica est. 3°. meth. med. 16. G/ 7°. 18. A
 Farina erui ulceri cauo conuenit. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 218. G
 Farina erui cephalica est. 6°. meth. med. 7°. 42. B
 Farina erui leuat à putrefactione i neruo uulnerato. 6°. met. m. 7°. 37. F
 Farina erui meminit. 6°. meth. med. 7°. 38. G
 Farina Fabacea, qualis. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Farina fabacea euaporat & extergit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Farina fabarum moderatissime detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. H
 Farina fabacea tantum extergit, non etiam meatus farctu liberat. 5°. de simplic. med. facul. 5°. 35. B
 Farina fabarum ad detergendas maculas in balneo. 1°. de alim. f. 2°. 13. H
 Farina fabarum faciei lentes tolluntur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. H
 ex Farina fabacea cataplasma. 6°. meth. 7°. 38. G
 Farina fabacea carnem producit. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Farina fabacea tenuissima. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 Farina fabarū p farina orobi uel lolij. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. A
 Farina Fœni græci excalfacit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Farina de Germano id est ligine. de dynam. Sp. 31. E
 Farina Hordeacea qualis. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Farina hordeacea euaporat, & extergit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Farina hordei moderatissime detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. H
 Farina hordeacea tantum extergit, non etiam meatus farctu liberat. 5°. de simplic. med. fac. 5°. 35. B
 Farina hordei fouetur. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 229. A
 Farina hordei in emplastro apponenda est in principio inflammationū. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 101. F
 Farina hordei non triticea, & mel pro phlegmone coquenda. 13°. meth. medendi. 7°. 81. C
 ex Farina hordeacea cataplasma erysipelati ex ulcere conuenit. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 102. A
 Farina hordeacea herpeti exedēti cōuenit. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 102. C
 per Farinam hordei phlegmones curatio dolorē lenire studentis est, nō medentis. 4°. meth. med. 7°. 27. E
 ex Farina hordeacea, & hydræleo cataplasma ad crustas excidētes 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 107. B
 Farina hordeacea plurimū resoluit. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 105. E
 Farina hordeacea quando adest pus. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 101. H
 ex Farina hordei cataplasma ad mouendū pus. 4°. meth. me. 7°. 27. D
 ex Farina hordei, aqua, & oleo cataplasma ad cito pus mouendum. 4°. methodi medendi. 7°. 27. D
 Farina hordei cruda & aqua in his qui citissime suppurari debent. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. D
 Farina hordeacea suppurationē phibet. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 105. C
 Farina hordeacea carnem producit. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Farina hordeacea cum lixiuio leuat à putrefactione in neruo uulnerato. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 Farina Hornotina, quæ. de arti. com. 2°. 7°. 266. F
 Farina Lolij excalfacit, & exiccat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Farina lolij ualde exiccat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. E
 pro Farina lolij farina fabarum. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 107. A
 Farina Lota, quæ. de artic. com. 2°. 7°. 276. G
 Farina Lupinorum ressecat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Farina lupinorum lumbricos expellit. de simp. med. Sp. 86. C
 ex Farina Macerata cataplasma. de artic. com. 2°. 7°. 267. H
 Farina ex Milio non lenta. 1°. de alim. facul. 2°. 12. A

Farina milij reficcat. 5°. de simp. med. fac.	5°. 34. A	Fascia cur debeant esse tenues. de fascijs.	7°. 293. G
Farina Ochri exalfacit & exiccat. 5°. de simp. med. fac.	5°. 34. A	Fascia cur molles esse debeant. de fascijs.	7°. 293. G
ex Farina Orobi, & oxymelite cataplasma. 2°. de arte curat. ad Glauconem.	7°. 102. D	Fascia leues esse debent, ne onere infestent. de fascijs.	7°. 293. G
cum Farina orobi, uel lolij oxymel ad putrescentia ualet. 2°. de arte curat. ad Glauconem.	7°. 106. H	Fascia cur debeant esse sine futuris inæqualibus. de fascijs.	7°. 293. G
Farina orobi cum melle crustas optime disrumpit. 2°. de arte curati. ad Glauconem.	7°. 107. B	Fascia plica æqualis, et inæqualis. de ijs quæ in med. fi. cõ. 2°. 7°. 205. E	
pro Farina orobi farina fabarum. 2°. de arte cur. ad Glauconem.	7°. 107. A	in Fascijs quæ cauenda. de ijs, quæ in me. fi. com. 2°. 7°. 211. F	
Farina Panici reficcat. 5°. de simp. med. fac.	5°. 34. A	in Fascijs quid significet caput. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 210. C	
Farina Polentæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 153. E/9°. 5°. 204. A		à Fasciarum capite altero incipit uinculum aliud, aliud ab utroque. de fascijs.	7°. 293. H
Farinæ polentæ flos. 4°. de comp. med. sec. loc.	5°. 157. D	Fascijs abundant uincientes. de fascijs.	7°. 293. G
Farina de Sigale. de dynamidijs.	Sp. 31. G	Fasciationum differentia. de fract. com. 3°. 7°. 244. F	
Farina ex Tithymalli lacte. de remed. par. fac.	7°. 164. G	Fascijs quomodo uti debes in deligando. 4°. de cõp. me. per ge. 5°. 236. H	
Farina Tritici quot indigeat, si bonum nutrimentum facere debeat. 1°. de alimen. facul.	2°. 11. B	Fascia quo modo debeant imponi. de fract. com. 1°. 7°. 227. H	
Farina copia triticum probatur. de bon. & uitio succ.	2°. 36. G	Fascijs quomodo deuinciendum sit. de fascijs.	7°. 294. B
Farinæ multum facit triticum præstantius. de bon. et uitio succ.	2°. 36. G	Fascijs duobus ad ligandum utitur Hip. de fract. com. 1°. 7°. 228. C	
Farina minus facit triticum deterius. de bon. & uit. succ.	2°. 36. G	Fascijs duabus uti consuevit Galenus. de fract. com. 1°. 7°. 228. H	
Farina triticea chondrus sticcior. 5°. de simp. med. fac.	5°. 34. D	in Fasciando cõpressio uehemens quid faciat. de frac. com. 1°. 7°. 229. E	
Farina triticea est emplastica. de simp. med. fac.	5°. 8. H	Fasciant infantes in Aegypto. de aere, aq. & loc.	2°. 5. F
Farina triticea fluxionibus aduersatur, & emplastrum ex illa. 2°. de arte cur. ad Glauconem.	7°. 101. G	Fascijs cur ligandus infantulus. 1°. de sanitate tuenda.	2°. 65. A
Farinæ triticeæ cataplasma, quale. 5°. de simp. med. fac. 32. C/ 5°. 34. A		in Fascijs cur pueri detineantur. 2°. de motu mus.	1°. 315. F
ex Farina triticea cataplasmata emplasticam constitutionem habent. 5°. de simp. med. fac.	5°. 34. B	Fascia non sinunt fieri lata corpora. de aere, aq. & loc.	2°. 5. F
ex Farina triticea, uel hordeacea, cataplasma. 13°. meth. med.	7°. 81. B	in Fascijs potest committi error. de caus. mor.	3°. 8. F
Farina triticea cum aqua maturat. de ocul.	7°. 188. E	ob Fascias mulieres gibbæ ante aut retro. de caus. mor.	3°. 8. G
Farina triticea plurimum suppurat. 2°. de arte cur. ad Glauconem.	7°. 105. E	Fascia potest prohibere inflammationem. introd.	Isa. 60. E
Farina triticea multum suppurat. 2°. de arte cur. ad Glauconem.	7°. 105. G	Fasciarum circumactus in frictione cur fiat. 3°. de san. tuen.	2°. 77. D
ex Farina triticea, & oleo, & aqua cataplasma citius ad suppurationem perducit, quam quod ex pane. 2°. de arte cur. ad Glauconem.	7°. 105. C	Fasciarum circumiectio circa uentrem, uel dorsum, uel lumbos in frictione. 3°. de san. tuen.	2°. 77. D
Farina triticea cum caricarum decocto & oleo mire suppuratoria est. 3°. de comp. med. sec. loc.	5°. 146. F	Fasciatio Ascia dicta, unde dicta. de fract. com. 3°. 7°. 244. F	
ex Farina triticea cataplasmata quo modo moueant pus. 5°. de simplic. medic. facul.	5°. 33. B	Fascia Cancris dicta siue in quatuor partes scindantur, siue in sex, siue in octo. de fascijs.	7°. 293. F
Farina triticea cum oleo putrefacit. 6°. meth. med.	7°. 37. R	Fascia quæ facit Cincinnorum imaginem. de fascijs.	7°. 295. E
FARINAE similis hypostasis quid significet. de urinis.	4°. 124. F	Fasciola quæ dicitur Cingulum. de fascijs.	7°. 303. C
Farina hordei similis subsidet in urina qd signat. 1°. de cris. 4°. 130. D		Fascia Glomerata quæ sint. de fascijs.	7°. 293. F
Farinæ crassiori simile subsidens. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 121. F		ex Fascia glomerata auris. de fascijs.	7°. 298. F/G
Farinæ crassioris specie hypostasos quid significant. de urinae significatione ex Hippocrate. 78. F/ quæ. in Hipp.	Sp. 113. D	Fascia glomerata duplex in utranque partem ducta à superiori parte de orsum. de fascijs.	7°. 303. D
ut Farina sedimentum crassum quid significet. in pro. cõ. 2°. 4°. 200. E		Fascijs glomeratis fracta uulnera uinciuntur. de fascijs.	7°. 293. F
ueluti Farina crassior quibuscunque febricitantibus in urinis fiunt sedimina, longam fore ægritudinem significat. cõ. 7°. aph. 31°. Ex. 56. C		ex Fascia Lata triū capitū opiculū uocat ουκ πᾶς γὰρ ἡ fasc. 7°. 294. H	
Farina parti crassiori si similia quedam in urinis appareant, letales sunt de tot. morb. temp.	3°. 89. G	Fascia Scissæ sunt quæ ex uno linteo extremis partibus, uel alibi scisso conficiuntur. de fascijs.	7°. 293. F
FARINGES uocat glandulas. de anat. parua.	Sp. 42. H	Fascia quæ inuenit Zone nomen. de fascijs.	7°. 304. D
FASCIÆ dicuntur subligamina ab Hippocrate. de ijs, quæ in medic. fiunt, commentario 3°. 7°. 214. E		Fascia quibus plerumque uulnera obligamus. de fascijs.	7°. 293. G
Fasciarum distantia, & differentia. de fascijs.	7°. 293. F	Fascia ad obuoluendum uniuersum caput. de fascijs.	7°. 294. H
Fascia sunt diuersæ pro pueris, & pro iuuenibus. de ijs, quæ in medic. fiunt, commentario 2°. 7°. 210. C		Fascia ad capitis uulnera. de fascijs.	7°. 293. F
Fasciarum differentia ex longitudine. de fascijs.	7°. 293. F	ex Fascia glomerata longa ad frontem, & regionem quæ inter supercilia est. de fascijs.	7°. 300. A
Fasciarum longitudo. de fract. com. 1°. 7°. 228. H		ex Fascijs tribus ad malas iunctura. de fascijs.	7°. 299. H
Fascia pro ossibus fractis deligandis debet esse longa. 6°. met. m. 7°. 40. H		ex Fasciolis binis nasus. de fascijs.	7°. 298. E
Fasciarum differentia ex latitudine. de fascijs.	7°. 293. G	ex Fasciolis tribus accipiter ad nasum. de fascijs.	7°. 298. F
Fascia non sint admodum latæ. de fract. com. 1°. 7°. 229. A		ex Fasciolis binis accipiter ad nasum. de fascijs.	7°. 298. F
Fascia quibus ossibus fractis deligandis lata, & quibus angusta circumponi debeat. 6°. meth. med.	7°. 40. G	ex Fasciolis duabus funda ad nasum. de fascijs.	7°. 298. C
Fascia quando stricta esse debet in fractis ossibus. 6°. met. me. 7°. 40. H		ex Fasciolis tribus funda ad nasum. de fascijs.	7°. 298. C
Fasciarum differentia ex structura. de fascijs.	7°. 293. G	Fascia glomerata ad nasum. de fascijs.	7°. 298. G
Fasciarum longitudo, et latitudo quanta. de ijs quæ in med. fi. cõ. 3°. 7°. 214. F		Fascia glomerata ad labrum superius. de fascijs. 7°. 300. D/ eadem à medio orsa. E	
Fasciarum differentia ex habitu. de fascijs.	7°. 293. F	Fascia glomerata labrum inferius. de fascijs. 7°. 300. C/ eadem in utranque partem ducta. C/ alia/ D.	
Fasciarum ex materia differentia. de fascijs.	7°. 293. F	Fascia glomerata ad cubitum. de fascijs.	7°. 304. H
Fascia ex quibus esse debent. 4°. de comp. med. per gene.	5°. 237. A	Fascia assuta ad mammam. de fascijs.	7°. 303. C
Fascia si ex linteis fiat, quo modo linteum frangi debeat. à fascijs.	7°. 293. H	Fascia assuta, quæ. de fascijs.	7°. 293. F
Fascia in longitudine linteis facta uictum firmiter tenet. à fascijs.	7°. 293. H	Fascia glomerata ad mammam. de fascijs.	7°. 303. B
Fascia quales esse debent. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 209. H		Fascia quibus utuntur uenatores ad crura defendenda. de fascijs.	7°. 293. G
Fascia quales debent esse secundum Hippocratem. de fascijs.	7°. 293. G	Fascijs duabus quo modo malagmata applicanda. 9°. de compo. medica. secundum locos.	5°. 199. F
Fascia debent esse munda, & cur. de fascijs.	7°. 293. G	FASCICVLVS quantus duobus digitis apprehendi potest. 7°. de comp. med. sec. loc.	5°. 187. A
Fascia sui coloris esse debent & cur. de fascijs.	7°. 293. G	Fasciculus manipularis. 9°. de comp. med. sec. loc.	5°. 203. A
		Fasciculus. de me. fac. par.	7°. 171. G
		EASEOLI sunt humidi. de dissol. cont.	Sp. 74. E
		Faseoli cibus crassus, & cur. de dissol. cont.	Sp. 72. H
		Faseoli inflant uentrem. de dissol. cont.	Sp. 74. F

Faseoli tarde descendunt. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Faseoli tarde digeruntur propter multitudinem inflationis. de dissolutio-
 ne continua. Sp. 37. D
 Faseoli nutriunt eum qui digerit illos nutrimento multo crasso. de dissol-
 utione continua. Sp. 73. E
 FASTIDIVM numeratur inter casus. com. 2°. aph. 30°. Ex. 16. H
 Fastidium patitur stomachus, si oppilationem patiuntur intestina, uenæ
 mesaraicæ, hepar, & id genus. de anat. uiu. Sp. 49. G
 Fastidium in uentriculo notat cholera peccare. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Fastidium fit leso ore uentriculi in mulieribus grauidis. commentario 5°.
 aphorismo 61°. Ex. 43. E
 cum Fastidium patiuntur mulieres menstruus suppressis, tunc se cōcepisse
 coniiciunt. com. 5°. aph. 61°. Ex. 43. E
 Fastidium sæpe in febribus ardentibus. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 143. G
 cum Fastidio exacerbari, malum. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 175. A
 Fastidium cibi in morbo diurno, & deiectiones syncera, malum. commē-
 tario 7°. aph. 6°. Ex. 54. C
 Fastidia morborum horectis rebus curantur. de dynamidijs. Sp. 19. A
 Fastidiosus danda phlegmagoga. de dynamidijs. Sp. 21. C
 Fastidium tollit hydropoton. de dynamidijs. Sp. 32. D
 Fastidio stomachi prodest omphacomeli. de dynam. Sp. 22. C
 Fastidium tollit mel solum. de simp. med. fac. Sp. 87. B
 Fastidium auertit sal. de simp. med. fac. Sp. 90. A
 FASTIDIOSVM qd importet. in 3^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 139. C
 Fastidiosi à bile, id est appetitu carentes. in 1^m. de morbis uulgaribus, cō-
 mentario 3°. 3^a. 123. B
 Fastidiosi qui uocati. in 1^m. de morbis uul. com. 1°. 3^a. 107. H
 Fastidiosi dupliciter. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 175. B
 Fastidiosæ mulieris casus. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 125. B/ 3^a. 126. H
 FATVM quid, & an res fiant fato. de hist. philos. Sp. 5. D
 FATVITAS quid. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 177. D
 Fatuitas symptoma cerebri refrigerati. 4°. de præf. ex puls. 4^a. 120. G
 Fatuitas ex refrigeratione. 2°. de sympt. caus. 3^a. 24. B
 Fatuitatem quæ medicamēta frigida faciant. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. B
 Fatuitas ex morbo regio, mala. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 167. F
 Fatuum aiunt cerebrum non habere. 3°. de locis affectis. 4^a. 16. E
 FAUCES quæ. introd. 1^a. 54. C/ 4°. de locis affectis. 24. E/ in pro-
 gno. com. 3°. 4^a. 209. A
 Faucium uenis strictiores sunt uenæ gutturis. de uict. rat. in morbis acut.
 comment. 4°. 7^a. 138. F
 de Faucium musculis. de musc. diff. 1^a. 46. F
 Faucium ministerium est necessarium ad uitam. 7°. meth. med. 7^a. 49. B
 Fauces instrumentum uocis. in 1^m. de morbis uulg. com. 2°. 3^a. 115. F
 Fauces non sunt instrumentum odoratus. de instr. odor. 1^a. 111. A
 Fauces in recipiendo spiritu dilatantur. de usu pulsuum. 1^a. 228. F
 per Fauces cibi, & potus descendunt. 2°. de semine. 1^a. 340. C
 Fauces irrigantur à glandulis. 2°. de semine. 1^a. 340. D
 Fauces cur humectantur à glandulis. 2°. de sem. 1^a. 340. D
 in Fauibus quæ pituitosum quendam humorem generant, glandule ma-
 gno sunt usui. 14°. meth. me. 7^a. 90. C
 per Fauces purgatur pectus et pulmones. 7°. met. m. 49. D/ 11°. 7^a. 73. F
 ex Fauibus sanguis expellitur screatu. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. F
 è Fauibus sanguis serosus quandoque excernitur. in prognostica, com-
 mentario 2°. 4^a. 203. B
 Fauces ledunt à materia descendēte à cerebro. cō. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 ad Fauces à capite cur materia transmittatur. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. H
 ad Fauces traducuntur fluxiones oculorū. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 2°. 3^a. 166. B
 Fauces plerunque sensibilibiter exasperantur, et cur. in 6^m. de morbis uul-
 garibus, commentario 2°. 3^a. 160. H
 Faucium asperitates gignunt tussim. de diff. morb. 4. E/ 2°. de symptoma-
 tum causis. 3^a. 21. G
 ob Fauces uox uitatur. 4°. de locis affectis. 4^a. 26. C
 in Fauibus & ore partes existentes si ex defluxione à capite agrotent,
 quomodo curandæ. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 100. A
 ad Faucium rheumatismum suffumigium. de dynamidijs. Sp. 35. G
 cur Fauces leduntur ab aquilone. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. D
 in Fauibus fit relaxatio. de mult. 3^a. 77. G
 Faucium & oris partes ne remouescant, facit acetum scillinum. de med.
 fat. par. 7^a. 178. C
 Fauibus exiccatis extrinsecus mel illinitur. de simp. med. Sp. 87. A
 in Fauibus strangulatio repente à febre habito, letale. commentar. 7°.

aphorismo 60°. Ex. 59. D
 Fauium rubor unde. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 106. E
 Fauium dolor unde. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 106. E
 Fauces dolere quando perniciosum. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 175. H
 ad Fauium tumores. 2°. de comp. med. per genera. 5^a. 225. E
 ad Fauces tumentes remedium. de dynamidijs. Sp. 25. E
 Fauium inflammatio unde. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°, 3^a. 106. E
 ex Fauium phlegmone aliquid foras effluit. 13°. meth. med. 7^a. 84. H
 Fauium inflammationes quid auferat. de præfag. exper. conf. Sp. 78. C
 Fauium inflammationes uetustiores dissoluit sectiones scarificationum.
 præfag. exper. confir. Sp. 78. C
 Fauium phlegmonem uacuant uenæ sub lingua sine medicamento. de ui-
 ctus ratio. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 138. G
 ex Fauium inflammatione cor respiratione priuat. de foet. f. 1^a. 324. H
 in Fauium phlegmone, euitanda quæ per os pituitam euocant. 13°. me-
 thodi medendi. 7^a. 83. A
 ad Fauium inflammationes. de remed. par. fac. 7^a. 157. G
 ad Fauces gargarizatus. 4°. meth. med. 7^a. 29. A
 Fauibus profunt carica. de simp. med. Sp. 84. C
 ad Fauces euidenter facit folia, flos, & mora rubi. de simp. m. Sp. 89. E
 ad Fauciū apostemata uipera suspensa, de incat. adiur. & susp. 7^a. 182. B
 Fauces exulceratæ cū febre quid significet. in prog. com. 3°. 4^a. 209. A
 ad Fauium uulnera alba uel nigra remedium. de dynamid. Sp. 26. B
 ad Fauium crustas in pueris. de remed. par. fac. 7^a. 156. D
 ex Fauium acutis morbis phrenitici. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. F
 FAVEL. secretorum. Sp. 98. H
 FAVILLA corpus tenue. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 30. B
 Fauilla gustantibus amara uidetur. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 30. B
 Fauilla à nullo animali edi potest. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 30. C
 Fauillosa, fumosa, & fuliginosa recemēta in caliditatis gñe oia terrea,
 & ueluti semicocta cū innato calore sunt. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. A
 FAVONII meminit. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 107. H
 ex FAVIS maceratis mella. de fract. com. 3°. 7^a. 248. D
 Fauus nō debet esse uitiosus pro apomeli cōficiēdo. 4°. d. san. tu. 2^a. 85. G
 è Favis confectum acetum mulsu laudatur ab Hippocrate. de usu the-
 ria. ad Pamph. 5^a. 98. H
 ex Favis oxymeli. de puero epilep. 7^a. 181. A
 FAVVS futurarum distentio. introd. 1^a. 59. C
 de FAVIS, & quid sint. de med. fac. par. 7^a. 161. G
 Fauus morbus cutis capitis quid & quo modo fiat. 1°. de compo. medica.
 secundum locos. 5^a. 128. G
 Fau sunt toto genere præter naturam. de diff. morb. 3^a. 4. F
 Fau fiunt ex commixtis humoribus. de caus. morb. 3^a. 8. C
 Fau. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 161. A/ com. 4°. 3^a. 183. F/ de remed.
 par. fac. 7^a. 154. C/ de uirt. cent. Sp. 93. G
 Fauos sanat Paronychia. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. H
 ad Fauos. 5°. de compo. medicam. per genera. 5^a. 251. B/ de remed. para-
 tu facilibus. 7^a. 154. D
 ad Fauos quibus iuncta est ulceratio dolosa. de rem. par. fa. 7^a. 154. D
 FAVSTIANVM eclegma. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. A
 Faustianum infusum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 203. F
 Faustianum uinum faternum. de theria. ad p. iso. 5^a. 95. G
 Faustianum uinum species falerni. 1°. de anti dotis. 5^a. 101. C
 Faustianum uinum, quale. de bo. & uitio suc. 2^a. 38. C
 Faustianum uinum dulce est moderate. de uinis. Sp. 76. F
 Faustianum uinum pauciferum. de uinis. Sp. 76. D
 Faustianum falernum optimum seni, qui à balneo uti uino dulci uelit. 5°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 91. C
 FAX comburitur etiam descendendo. de util. resp. 1^a. 224. G
FEBRIS omnibus in propatulo est. 1°. de diebus decreto-
 rijs. 4^a. 147. F
 Febrē nomine æstus quidam intellexerunt. com. 7°. apho. 13°. Ex. 54. H
 pro Febre ignis dicitur. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 121. E/ 3^a. 133. F
 Febris, quæ πυρετός dicitur, & πὸ τοῦ πυρός, id est ab igne, fuit nomi-
 nata. de fruct. com. 3°. 7^a. 243. D
 pro Febre uehementissima uti nomine ignis mos est Hippocratis. in 1^m.
 de morb. uulg. comment. 3°. 3^a. 121. H/ de uict. rat. in morbis acutis, cō-
 mentario 1°. 7^a. 111. C
 cum Febris ab Hippocrate dicitur, significatur magna febris. commenta-
 rio 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Febris diffinitio iuniorum. introd. 1^a. 55. D
 Febris deffinitionem collige. 2°. meth. med. 7^a. 15. D
 z iij Febris quid.

- Febris quid. fin. med. 46. C/introd. Isa. 55. D/de hist. philos. Sp. 12. A
 ex Febris intemperie morbus. de totius morb. temp. 3^a. 88. D
 Febris morbus in intemperie. 8°. meth. med. 7^a. 49. G
 Febres omnes duplicem habere inaequalem intemperiem. 1°. de inaequali
 intemperie. 3^a. 44. G
 à Febre calor & mediocritas corrupta est. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 Februm essentia non est in motu arteriarum, ut quidam putarūt. in 6^m.
 de morbis uulgaribus. com. 1°. 3^a. 158. F
 Febris essentia est caliditas. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 158. F
 Febris substantia in calore præter naturam consistit. 1°. de diff. februm.
 3^a. 30. G/de fract. com. 3°. 7^a. 243. D
 Febris quo modo fiat. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 17. A
 Febris caliditas est in corde. 1°. diff. feb. 3^a. 31. D
 Febris nondum est calor præter naturam, nisi cor una calefiat. 1°. de dif-
 ferentijs februm. 3^a. 31. E
 Febris oritur ex corde affecto. de fract. com. 2°. 7^a. 235. C
 Febris est si calor in totum corpus extendatur. de caus. morb. 3^a. 6. E
 Febris est ueluti quædam totius corporis immoderata caliditas. de causis
 morborum. 3^a. 6. E
 in Febre calor est naturalis auctus. 9°. meth. med. 7^a. 49. G
 Febris est calor auctus adeo, ut eius occasione corpus laboret. 2°. metho-
 di medendi. 7^a. 15. D
 in Febre calor naturalis uertitur in igneum. de uictus ratione in morb.
 acutis. com. 1°. 7^a. 111. C
 Febris accenditur ob innati caloris maxime conuersionem ad igneam na-
 turam. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. H
 Febrilis calor, qualis. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 119. F
 à Febrili calore distinctus est calor naturalis, cōsidera. 1°. d. cris. 4^a. 132. H
 Febrilem calorem esse alterum à naturali, collige ex uerbis Ostendens in
 animalis corpore humorum multitudinem superabundare tantam ha-
 bentium frigiditatem, ut neque à calore nativo, neque à febre calefiat.
 com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. C
 Febrilis caliditatis differentia. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 158. F
 Febrilis caloris multitudo consistit in multitudine defluxus. 2°. de differē-
 tijs februm. 3^a. 40. C
 FEBRIS est morbus calidus & siccus. 1°. de temp. 1^a. 11. C
 Febrē, ratione qua febris, esse calidam & siccam potes colligere. com. 1°.
 aphorismo 24°. Ex. 10. F
 Febris est passio calida, & sicca. est enim conuersio natiue caliditatis ad
 igneam. com. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H
 in Febris portione sunt siccitas, & caliditas. 7°. meth. med. 7^a. 47. C
 Febris, quæ. de diff. morb. 3^a. 3. D
 Febris est una ex causis quæ perducit ad mortem. c. 1°. ap. 35°. Ex. 31. G
 Febris est affectus per se, ex ueterum sententia. introd. Isa. 55. D
 Febris nulla apud antiquos dicitur hepatica, lienosa, pulmonia, lateralis.
 com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 Febris si consequatur iecinoris inflammationem aut lateris alijs ue par-
 tis, pleuritim, uel peripneumoniā, uel hepatitim nominat morbum, nō
 febrilem in 1^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 118. H
 per Febriles morbos itelligit Hippocrates quādo febres ipse sunt passio,
 non casus alicuius partis. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. F
 FEBRIS quo modo accidens dicatur, & quo modo ægritudo secun-
 dum antiquos. de diff. morb. 3^a. 3. F
 Febris quæ est morbus, quæ casus partis alicuius. cō. 4°. ap. 66°. 34. F/
 apho. 73°. Ex. 35. H
 Febres inflammationum sunt symptomata. 1°. de arte cur. ad Glauconem.
 7^a. 95. F/com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 Febres ex inflammationibus fiunt. 14°. meth. med. 36. H/2°. de arte cur.
 ad Glauconem. 7^a. 100. G
 Febrem quando facit inflammatio. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. C
 Febrē faciūt inflammatæ partes rōne putredinis. 1°. de diff. febr. 3^a. 32. A
 cur Febres fiant in generatione puris. com. 2°. aph. 47°. Ex. 18. H
 Febris sequitur inflammationem cuiuslibet membri principalis. com. 6°.
 aphorismo 50°. Ex. 52. F
 Febres sunt diuersæ ex inflammationibus diuersorum membrorum. 2°.
 de cris. 4^a. 136. A
 Febrem facientes inflammationes, ex repletionem ut plurimum fiunt. de ue-
 næ sect. aduers. Eras. 6^a. 12. F
 Febres ob inflammationē sunt in gñe putridarū. 10°. meth. med. 7^a. 64. C
 Febris quā sit, et quā nō sit læsis pñcipalibus actiōibus. 3°. d. lo. af. 4^a. 17. A
 Febris capitis nō permittit ægrū quiescere neq; dormire. de dy. Sp. 23. C
 Febres à cerebro, à membranis cerebri, à pulmone, & à corde, malæ.
 in 3^m. de mor. uulg. com. 2°. 3^a. 135. A
 Febres & bilis uomitum necesse est superuenire quibuscūque præcitur
 cerebrum. com. 6°. apho. 50°. Ex. 52. F
 Febris, & deliria necessario sequuntur, cerebro, & menyngibus inflam-
 matis. 8°. præsa. ex pul. 4^a. 120. G
 Febre solū differūt phrenesis, et isania. in 3^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 144. F
 Febris phrenitica. in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 159. D
 Febris phreniticorum, qualis. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 159. E
 Febres lethargicæ uñ sint, et ex quot causis fiāt. c. 3°. ap. 30°. Ex. 26. E
 Febres deprehensorum cataphora, & lethargicorū, quales. 11°. de sim-
 plicium medic. fac. 5^a. 80. C
 Febres magis fiunt læsis musculis temporalibus, q̄ alijs musculis læsis. 11°.
 de usu partium. 1^a. 185. B
 Febris sequere uulnerata arteria tenuissima acu, si arteria esset solius
 spiritus instrumentum. an sang. in art. nat. con. 1^a. 60. H
 Febres à præcordijs malæ. in 3^m. de mor. uulg. cō. 2°. 134. H/ 3^a. 135. A
 Febres ex hypochondriorū doloribus malignæ. in 1^m. pr. c. 2°. 4^a. 172. D
 Febris cur oriatur in inflammatione membranæ subcingentis. 2°. de lo-
 cis affectis. 4^a. 13. B
 Febris uehemens quando in phrenitide, & cur. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. G
 Febres diuersas habent pleuritides. de uict. rat. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 119. F
 Febrem non faciunt scirrhus & œdema in subcingente membrana. de cō-
 sti. art. Isa. 40. D
 Febris non fit propter scirrhum, uel propter œdema. de uictus rat. in
 morb. acu. com. 3°. 7^a. 128. A
 Febris fit si calorem uentriculi cor percipiat. 7°. meth. med. 7^a. 47. F
 Febris fit abdominis, & thoracis musculis inflammatis. 4°. de præsa. g.
 ex puls. 4^a. 121. D
 Febrem sæpe attulit hepatis, aut splenis affectus. 2°. de diff. fe. 3^a. 37. D
 sine Febre obstructio, & scirrhusa dispo. iecoris. 2°. de lo. aff. 4^a. 12. H
 Febrem facit iecoris inflammatio. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. H
 Febris in iecore facta quo modo cognoscatur. in 1^m. de morbis uulgari-
 bus. com. 1°. 3^a. 131. B
 Febres sequuntur uteri magnas inflammationes. in 1^m. pror. c. 3°. 4^a. 183. F
 Febres calidissimæ fiunt utero phlegmone correpto. in 6^m. de mor. uulg.
 comment. 5°. 3^a. 191. H
 Febrem faciunt menstrua suppressa, & caput grauant. in 6^m. de morb.
 uulg. com. 1°. 3^a. 153. D
 Febricitant ulceratæ particule ex caustico. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. F
 Febrem qui tumores faciant. de cau. mor. 3^a. 6. F
 Febres quæ fiant in calcis sideratione. de fract. com. 2°. 7^a. 235. C
 Febres cum pustulis, quæ. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 159. D
 Febris cur in pustulis cancris. 14°. meth. med. 7^a. 90. A
 Febrem quō faciunt carbunculi. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. A
 in Febre cum phlegmone indicatio. 11°. meth. med. 7^a. 69. D
 FEBRES quæ sint morbi, & non symptomata. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7^a. 95. G
 in Febribus Platonis errores. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 277. B
 de Febribus librū fecit Erasistratus. 4°. de dif. pul. 4^a. 69. E/d. uenæ se.
 adu. Eras. 6. A/8. B/9. G/12. E/de cur. rat. per sang. 6^a. 16. A/2°.
 meth. med. 11. C/de uict. rat. in mor. acut. c. 1°. 109. E/ 7^a. 113. A
 Februm modi, mores, differentia, et essentia idem. in 1^m. de morb. uulgar.
 comment. 3°. 3^a. 120. A
 de Februm differentijs librum quo tempore composuerit Galenus. de
 præcognitione. 4^a. 219. E
 inde Februm differentia libris exercitatio ad quid sit utilis collige. 8°.
 meth. med. 7^a. 52. E
 q̄ de Februm differentijs liber præcedit librum de typis, collige. 2°. de
 diff. feb. 3^a. 39. F
 de Februm differentijs liber quid tractet, & quid liber de typis. 2°. de
 differentijs februm. 3^a. 39. F
 Februm diuersitas. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 109. F
 Febres differunt suis proprijs differentijs. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 181. C
 Februm differentia, quæ. in 1^m. de morb. uulgari. com. 3°. 118. C/in 6^m.
 comment. 1°. 3^a. 158. E
 Februm species. de nat. hu. c. 2°. 7^a. 180. H/aduersus Lycū. Ex. 62. A
 Februm species dicit Hippocrates. in 3^m. de morb. uulg. cō. 3°. 3^a. 145. H
 Februm diuisio, & subdiuisio. 2°. de cris. 4^a. 135. H
 Februm uariæ diuisiones. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 160. A
 Februm præcipuæ differentia à substantia sumuntur. 1°. de dif. feb. 3^a. 30. F
 Februm non propria differentia ab accidenti. 1°. de diff. feb. 3^a. 30. F
 Febris differentia euidentes, quæ. 1°. de diff. feb. 3^a. 30. G

Febris differentie sumptæ à materia, in qua calor præter naturam accēditur, magis proprie sunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 30. H
 de Febris materia Athenæi opinio. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. F
 Febris differentia ab aerea substantia accensa. 1°. de diff. fe. 3^a. 30. H
 Febrium ordo fm elementi calidi qualitatem. de nat. hu. cō. 2°. 7^a. 181. D
 Febrem magnam, parvam, mediocrem nominant antiqui medici. com. 6°. aphorismo 3°. Ex. 47. A
 Febris magna & parva quo modo dicatur. 1°. de diff. feb. 3^a. 30. H
 Febris magna uel parva ex usu dicitur. nam non ita proprie qualitas in qualitate dicitur. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 228. H
 Febris ratione partium differentie. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. E
 Febriculorum partium proprium. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. E
 Febrium tres primæ differentie. de marc. 3^a. 47. E
 ex Febrium tribus generibus, quo modo proponat putridas. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 131. A
 Febrium tria prima genera, et quæ ex humoribus. 2°. de cris. 4^a. 137. A
 Febrium tria genera. 1°. de differentiis febrium. 31. A/3°. de præfag. ex puls. 4^a. 117. H
 Febris exempla in lebe et aqua. 1°. de diff. feb. 3^a. 30. H
 Febris exempla in solle fabili. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. A
 Febris nocturna, & diurna, quæ in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 119. F
 Febris hyemalis, quæ de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 141. G
 Febrium differentias ponebant antiqui hepialon, & lityriam, eloden, & typhoden, pestilentem, & ardorem. cō. 7°. apho. 42°. Ex. 57. D
 Febris adstricta, quæ. fin. med. 1^a. 46. D
 Febris alba cur dici non possit. 3°. de præfag. ex puls. 4^a. 117. F
 Febres & omdes quas uocet. de uictus rōne i mor. acu. cō. 4°. 7^a. 140. H
 Febres aspectu terribiles, quæ in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 159. A
 Febris fluxuosa, quæ. fin. med. 1^a. 46. C
 Febris isteriodis, quæ. fin. med. 1^a. 46. D
 Febris ignaua, quæ. fin. med. 1^a. 46. D
 Febris Pemphingodes, quæ. fin. med. 1^a. 46. C
 Febres falsæ, quæ in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 159. E
 Febres falsuginosæ, quæ in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 159. A
 Febres singultuosæ. de fract. com. 3°. 7^a. 248. A
 Febris singultuosæ curatio. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7^a. 143. C
 in Febre singultuosa acetum formidandum. de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 143. E
 in quibus Febribus ægri pūgi, et morderi uideatur. aduer. LY. Ex. 62. A
 Febres simplicissimæ, quæ sint. in prog. com. 3°. 4^a. 207. A
 Febres simplicissimæ quot diebus finiant. in progn. com. 3°. 4^a. 206. H
 Febris simplex simplicem seruat modum. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. H
 à Febre non incipit dierum numeratio in puerperis. in prognostica. cōment. 3°. 4^a. 208. A
 Febribus qui facile corripuntur. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. H
 ad Febres opportunissimi sunt calidi & sicci. 8°. meth. med. 7^a. 54. E
 ad Febre proni sunt secundo loco calidi et humidi. 8°. meth. med. 7^a. 54. E
 Febricitant calidi & humidi statim stipata cute. 8°. meth. med. 7^a. 54. C
 ad Febrem proni sunt tertio loco calidi & temperati in passiuis. 8°. methodi medendi. 7^a. 54. E
 ad Febrem proni sunt quarto loco sicci & temperati in actiuis. 8°. methodi medendi. 7^a. 54. E
 ad Febrem proni sunt quinto loco temperati. 8°. meth. med. 7^a. 54. E
 in Febres incidunt difficulter secundo loco humidi. 8°. meth. med. 7^a. 54. E
 in Febres incidunt difficulter tertio loco frigidi. 8°. meth. med. 7^a. 54. E
 in Febres incidunt difficulter frigidi & humidi. 8°. meth. med. 7^a. 54. E
 in Febrem difficulter incidunt quarto loco frigidi & sicci. 8°. methodi medendi. 7^a. 54. E
 Febres cur fiant pueris, qui iam dentire incipiunt. commentar. 3°. apho. rismo 25°. Ex. 25. C
 Febrium uariæ causæ. 1°. de differentiis febrium. 3^a. 31. B/C/11°. methodi medendi. 7^a. 71. C
 ne Febrium quidem semina concipiunt aliqui. de caus. pcatar. 3^a. 97. F
 Febres quot de causis accendantur. præfag. exper. confir. Sp. 77. D
 Febris quo modo fiat ob accessum alterius caloris. præfagium experientia confirmatum. Sp. 77. E
 Febrem quæ extrinseca accendunt. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. F
 Febres, & morbos facit aeris ambientis temperatū. 2°. de cri. 4^a. 134. D
 Febrem faciunt aeris calidiores temperaturæ, quod animi mores. 1^a. 318. E
 Febres plurimas affert æstas naturalis. 2°. de cris. 4^a. 134. D
 Febres pueris & mulieribus æstate quando fiunt. de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. C

Febris in sole quo modo fiat. de cau. mor. 3^a. 6. G
 Febres ex deustione. de inæqu. intemp. 3^a. 44. E
 Febris ex æstu à capite incipit. de caus. procatar. 3^a. 98. G
 Febres faciunt nimij motus. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. F
 Febris ob motum fit dupliciter. præfag. exper. confir. Sp. 77. D
 Febris à cruribus per motum. de caus. procatar. 3^a. 98. G
 in Febrem qui incidit exercentis se casus. de caus. procatar. 3^a. 98. B
 in Febrem quo modo incidunt laborantes, uigilantes, cogitantes, & medicamina acuta accipientes. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. G
 Febris quando fit à lassitudine. de caus. morb. 3^a. 6. H
 Febrem quando non facit lassitudo. de caus. morb. 3^a. 6. H
 Febris & lassitudo non sunt idem. 3°. de san. tuen. 2^a. 80. B
 Febricitant aliqui ex laboribus, ira, tristitia, solis ardoribus, frigoribus uigiliis, cruditatibus, ebrietatibus, & crapulis. 1°. de differentiis febrium. 3^a. 31. B
 Febris fit à motu animæ & corporis. præfag. exper. conf. Sp. 77. E
 Febris ex tristitia quo modo fiat. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. F
 Febrem accendit ira. de cau. mor. 3^a. 6. F
 Febris ex ira quo modo fiat. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. E
 Febrem potest accendere sola meatuum constipatio. 8°. meth. med. 7^a. 50. A
 Febris à constipatione meatuum in quibus fiat. 8°. meth. med. 7^a. 50. A
 Febris quando sequatur ex obstructione. de caus. mor. 3^a. 7. G
 Febris ex cutis densitate quo modo. 1°. de differ. feb. 3^a. 31. F/G/præfag. exper. confir. Sp. 77. E
 Febrem fecerant, & cutem densauerant aluminosæ aquæ. 8°. methodi medendi. 7^a. 50. B
 Febrem ex obstructione meatuum habentis casus, & curatio. 8°. methodi medendi. 7^a. 50. B
 Febrem citra putredinem qñ non facit obstructio. 9°. meth. med. 7^a. 56. C
 Febrem generant intus collecta fuliginosa. de caus. mor. 3^a. 6. G
 Febris ex fuliginoso halitu. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
 Febris cum astrictione alui fit luna in & solis, saturno in tetragono. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 12. G
 Febris causa promptissima est inedia. 10°. meth. med. 7^a. 63. D
 Febrem afferunt præter alia mala longæ inedia ijs qui calorem habet ad igneam naturam propensio. com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 Febres uehementes facientē inediā dānat Galenus. 8°. meth. med. 7^a. 50. E
 Febrem in sanis biliosis facit inedia. 8°. meth. med. 7^a. 50. F
 Febricitabant famem biduo patientes. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
 Febrem fieri à fame ratione probatur. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
 Febrem faciunt cibi acres. de cau. morb. 3^a. 6. G
 Febrem uinum accendit. 8°. meth. med. 7^a. 52. G
 Febris potu uini ueteris & acris. de caus. morb. 3^a. 6. G
 Febres infert uinum fuluum dulce. de bon. & uitio succ. 2^a. 38. E
 Febre correpti ex cœna casus. 8°. meth. med. 7^a. 54. A
 Febris ex cruditate cum oris uentriculi offensione, qualis. 12°. methodi medendi. 7^a. 75. E
 Febris ex cruditate pessima in biliosis naturis. 8°. meth. med. 7^a. 53. B
 in Febrem quare aliqui incidere cruditatem habentes, aliqui non. 1°. de differentiis febrium. 3^a. 31. H
 Febris nō necessario sequit male concoquentē. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. A
 Febres afferunt repletio, cibi uitati, & medicamina, & æstas circa canis ortum. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. C
 Febris quandoq; fit à plethora. 6°. de usu par. 1^a. 155. B
 Febris sub cane ex ira, potu aquæ frigide extincta. 10°. meth. med. 7^a. 63. F
 Febrium causæ medicamina acris. de caus. mor. 3^a. 6. G
 Febrem quæ detergentia accendunt. 8°. meth. med. 7^a. 52. F
 Febrem faciunt excrementa subcalida & putrida. 4°. de san. tu. 2^a. 82. H
 Febrem accedentia spectant ad curatiuam tractationem. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 82. H
 de FEBRIBVS cognoscendis. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. E
 Febris significatio quid. de morb. temp. 3^a. 86. H
 de Febrium significatione librū fecit Archigenes. 8°. meth. med. 7^a. 52. A
 de Febriū dignotione libros decē fecit Archigenes. 2°. de cri. 4^a. 136. B
 de Febris signis librum fecit Archigenes. 3°. de diff. pul. 4^a. 64. A
 de Febrium notis & typis Archigenes scripsit. 2°. de cris. 4^a. 136. D
 Febris primo die cognoscenda an acuta, uel longa, uel intermittens, uel continua. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 95. G
 in Febribus distinguendis mira Galeni præstantia. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. E
 Febres cognouit Galenus prima die. 1°. de diff. feb. 3^a. 35. H
 Febriū oia gñā prima uisitatione cognouit Galenus. 2°. de cris. 4^a. 133. G
 Febres quibus diebus iudicantur. com. 2°. aph. 24°. Ex. 15. G
 z iij Febris quibus

Febris quibus indicij cognoscatur non posse ad tertium diem terminari. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96. D
 Febris cuius non potest sciri terminus primis diebus. 1°. de cris. 4°. 131. H
 Febris quæ prima septimana diiudicatur. 2°. de cris. 4°. 135. G
 Febrem qui proprijs signis noscit, quid agat. ad eos qui de typis scripserunt. 3°. 92. G
 Febrium tutissima notitia unde sumatur. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentar. 1°. 3°. 157. A
 Febrium secunda notitia unde. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3°. 157. A
 Febres quibus rebus, et quot indicentur. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. A
 Febris nuntij qui. præfag. exper. confir. Sp. 77. E
 Febris futura signa. præfag. exper. confir. Sp. 77. E
 in Febre quandoque sentitur inæqualitas. 2°. de symp. caus. 3°. 22. A
 ante Febrem inæqualitas, qualis. 2°. de symp. caus. 3°. 22. B
 Febrem præcedentem inæqualitatem qui non senserint, fortunati. 2°. de symp. caus. 3°. 22. A
 in Febribus quò fiant oscitationes. præfag. exper. confir. Sp. 77. E
 ante Febrem cur sit hiatus. præfag. exper. confir. Sp. 77. E
 in Febribus cur sopor sit quandoque, post uigilia subsequitur. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 7°. 137. B
 Febris quando incipit comparatur igni paruo, cui multa materia superponitur. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 118. H
 Febricitantium maxima signa ex pulsibus, et urinis. 1°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 94. H
 Febres tactu deprehenduntur, ut sapores gustatu. in 6^m. de morb. uulgaribus, com. 1°. 3°. 159. E
 Febris pulsus est index. de dynam. Sp. 34. A
 Febres quò per pulsus cognoscantur. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 117. A
 Febris a pulsu cognitio, quæ. præfag. exper. confir. Sp. 77. E
 Febris nota a pulsu, quæ. de marc. 3°. 46. H
 Febribus omnibus commune in pulsu. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96. B
 Febris quilibet habet celeritatē in pulsu. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 115. E
 Febris initium quo modo cognoscatur ex pulsu prima die. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 118. C
 in Febrium magnarum cum frigore inuadentium initij qui pulsus. 2°. de præfag. ex puls. 4°. 114. A
 in Febribus urina maxime spectanda. 3°. de cris. 4°. 139. D
 in Febribus quare urina attendenda. 1°. de cris. 4°. 128. C
 Febres sunt passionēs uenosi generis et arteriarum, ideo urina in febribus consideranda. 1°. de cris. 4°. 128. C
 de Febre significat urina, sed non de musculorum morbis. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 144. F
 in Febre purulenta urina meminit. de caus. procatar. 3°. 98. C
 in Febribus quibusdam sedimina similia orobis conspiciuntur. com. 4°. aphorismo 76°. Ex. 36. E
 Febrem, dolorem uulue et matricis significat urina iumentorum similis in muliere. de dynam. Sp. 35. E
 in Febribus urina rosea et obscura phrenitim significat. de dyn. Sp. 35. E
 Febris fiet repetitio si urina tenuis, post crissim se mutauerit. de dynamidijs. Sp. 34. E
 in Febribus lassitudinarijs quibusdā quarta die incipit fieri urina multa crassa et alba. com. 4°. aph. 74°. Ex. 35. H
 in Febribus semper malus est color liuidus. in 6^m. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 159. G
 in Febribus familiares sunt color ruber et pallidus. in 6^m. de morb. uulgaribus, com. 1°. 3°. 159. G
 Febres ualde rubentes maximā caliditatē indicant. in 6^m. de morb. uulgaribus, com. 1°. 3°. 159. G
 cur in Febrium principio non sit dormiendum, sed in augmenti ultima parte, et statu. com. 2°. aph. 1°. Ex. 2. B
 Febris habens causam, et culus causa desit. 8°. meth. med. 7°. 49. G
 FEBRES Diaria ab Hippocrate uocantur quæcūque sui ratione una die durant. com. 4°. aph. 55°. Ex. 33. E
 Febres Diaria soluuntur, partim primo, partim secundo die. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 149. A
 Febrium quæ genera sint ephemeræ, et hectica. 2°. de cris. 4°. 137. A
 Febres Diaria non dicuntur acutæ. 3°. de die. decre. 4°. 160. D/com. 2°. aphorismo 19°. Ex. 14. B
 Febris Diaria ex quibus. 5°. de san. tuen. 2°. 38. F
 Febrium ephemerarum causæ. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 Febris Diaria ex laboribus. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 150. H
 Febris diaria quo modo cognoscatur effecta ex pauca obstructione. 8°.

methodi medendi. 7°. 52. E
 Febris ex obstructione sola nunquam transiit in putridam, sanguine misso. 9°. meth. med. 7°. 57. B
 de Febre diaria ex cruditate. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 Febris diaria ex diarrhoea ex cruditate. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 Febris diaria cruditates quæ ex acido ructu sunt, nunquam consequitur. 8°. meth. med. 3°. 53. H
 in Febrem ephemeram incidunt, qui humiditatem contraxerint ex fructibus et oleribus, et uolunt exerceri. 3°. de san. tuen. 2°. 81. G
 Febres diaria ex bubone. 1°. de dig. pul. 4°. 73. A
 Febris ex inguinum inflammatione, qualis. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 95. D
 Febres ex bubonibus leues. 2°. de cau. pul. 4°. 91. B
 Febrium diariarum notæ ubi scriptæ. 8°. meth. med. 7°. 52. A
 Febrium diariarum pulsus. 3°. de præfag. ex puls. 7°. 117. H
 Febrium ex inguinum inflammatione pulsus. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 95. D
 Febrium lenium ex bubonibus pulsus, quales. 2°. de cau. pul. 4°. 91. B
 in Febre ex inguinum dolore, quæ pulsus, et quæ urina. de dyn. Sp. 34. A
 in Febribus ephemeris sola nubecula indicat solutionē. et urin. 4°. 125. C
 Febres omnes male, ex inguinum tumoribus præter diarias. commē. 4°. aphorismo 55°. Ex. 33. E
 Febrium ex adustione pulsus quales, quales ex frigore. 2°. de causis pulsuum. 4°. 91. B
 Febris bonæ signum est ægroti tolerandi facilitas. 1°. de arte curati. ad Glauc. 7°. 95. A
 Febris diaria nisi cibetur, in biliosis trāsīt in acutā. 8°. meth. med. 7°. 54. E
 in Febre diaria cur uinum melius, quàm aqua. 8°. meth. med. 7°. 51. G
 Febris diaria ex obstructione quo modo curanda, ut præcaueamus ne in putridam transeat. 8°. meth. med. 7°. 52. D
 Febris ephemeræ in putridum conuersæ signa. de diff. feb. 3°. 34. B
 Febris quæ a balneis utilitatem habet. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. C
 in Febre diaria ex obstructione sæpe lauandum. 8°. meth. med. 7°. 53. A
 Febris ex itinere uiuatur balneo. 2°. de motu musc. 1°. 315. C
 Febres quæ fiunt ob lassitudines uel exustiones, uel refrigerationes, uel oīno ob cutis angustationes sanant balnea. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 propter Febrem balnea sunt commoda podagricis, et arthriticis. 11°. methodi medendi. 7°. 74. A
 in Febre prima inclinante ducendi sunt ad balneum qui ex stipitatione febricitant. 8°. meth. med. 7°. 51. E
 in Febres ex constipatione lotio ex aqua temperata conuenit. 8°. meth. medendi. 7°. 50. A
 in Febre ex obstructione ex calida in frigidam mergit. 8°. methodi medendi. 7°. 50. B
 Febri ex constipatione contraria est lotio ex aqua frigida, et aluminosa. 8°. methodi medendi. 7°. 50. A
 in Febre quacūque feceris balneū tria cōsidera. 11°. meth. med. 7°. 73. H
 in Febre diaria lauandi prima die. 8°. meth. med. 7°. 52. B
 in Febre diaria lauatio in remissione febris fieri debet. 8°. methodi medendi. 7°. 53. B
 in Febre lauit in inclinatione primæ accessionis. 4°. methodi medendi. 25. G/8°. 7°. 53. G
 Febrium ex inguinum inflammatione curatio per balnea. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. E
 quibus Febribus correpti nō debent fini in aere balnei. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. E
 in Febribus lauabat. 10°. meth. med. 7°. 62. G
 Febrem quam curent balnea. de marc. 3°. 47. F
 post Febrem lauabantur, et ungebantur ciues, non agrestes. 10°. methodi medendi. 7°. 61. H
 Febrienti quæ balnea fieri non debent. 10°. meth. med. 7°. 69. H
 Febre subito leuatus balneo lauatus. de caus. procatar. 3°. 95. E
 ad Febres ephemeræ. de dynam. Sp. 33. B
 Febres distinctæ ab ephemeris non habent unum nomen commune. 1°. de diff. feb. 3°. 33. E
 FEBREM omnem ex putredine fieri, dogma quoddam antiquū asseruerat. 1°. de diff. feb. 3°. 32. F
 Febris quo modo fiat ex putredine. præfag. exper. conf. Sp. 77. E
 Febres putridæ, et unde dictæ. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. G
 Febris ex putredine unde. 1°. de diff. feb. 31. H/ 3°. 32. A
 Febrium putridarum differentia. 11°. meth. med. 7°. 69. C
 Febrium putridarum sex differentia. 2°. de diff. feb. 3°. 39. F
 Febrium causæ cibi crassi et glutinosi ob putredinem. 1°. de differentijs febrium. 3°. 32. A
 Febris ex

Febris ex corruptis cibis quādoque fit. in 6^m. de morbis uulgaribus, com-
mentario 5°. 3^a. 193. H
Febres ab excrementis putridis. 9°. de usu part. 1^a. 171. D
Febris quando maxime fiat, & putredo. 2°. de dif. fe. 3^a. 43. D
Febrium putridarum caliditas, qualis. 1°. de dif. feb. 3^a. 33. H
ad Febrium putridarum generationem non sufficit, si solum bilis augea-
tur. 2°. de dif. feb. 3^a. 36. C
in Febribus uniuersis quacūque ex causa originem traxerint, calor ex-
trinsecus sanguinem opprimit. 2°. de dif. feb. 3^a. 40. A
in Febribus quo modo sanguis calefiat. de inæq. intemp. 3^a. 44. A
FEBRES in sanguine putrefacto an contingant. 2°. de differentiis
febrium. 3^a. 40. A
Febris accenditur si sanguis corrumpitur ac putrescit. 2°. de differentiis
febrium. 3^a. 42. B
Febres pro uarietate humorum in quos conuertitur sanguis, differunt so-
labonitate uel malitia. 2°. de dif. feb. 3^a. 40. C
Febris ex sanguine. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 159. G
Febres ex sanguine simpliciore, quā ex alijs humoribus. 2°. de differē-
tiis febrium. 3^a. 40. B
Febris calor ex transmutatione sanguinis est mitior, & simplicior. 2°.
de dif. feb. 3^a. 40. C
in Febre sanguinis calor uaporosus ac minus molestus. 2°. de differen-
tiis febrium. 3^a. 40. C
Febris ex sanguine caliditas ē ut caliditas balnei. 2°. de dif. feb. 3^a. 40. C
Febres sanguinis, ut tertianæ. 2°. de dif. fe. 3^a. 40. B
Febris non datur ex sanguinis putredine. 2°. de crisi. 4^a. 138. D
Febres liuidæ significant sanguinem deficere. in 6^m. de morbis uulgari-
bus, com. 1°. 3^a. 159. H
Febres liuidæ cur mortiferæ. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 159. H
Febris ex uarijs humoribus quō. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 110. F
Febris ex quo fiat humor, caloris qualitas indicat. 2°. de dif. fe. 3^a. 40. C
Febrem facientis humoris indicium maximum est caliditatis qualitas. 2°.
de dif. febrium. 3^a. 40. C
Febres ostendunt humores abundantes. 8°. de decret. Hipp. 1^a. 276. E
in Febre ex putredine cōsiderandorū methodus. 11°. meth. med. 7^a. 69. C
Febrem, putredinem, & effectricem causam inter se conferre difficile
est. 10°. meth. med. 7^a. 69. H
Febrium putridarum indicia. 1°. de dif. feb. 3^a. 33. F
Febrium putridarū propriū inseparabile quid. 1°. de dif. feb. 3^a. 33. H
Febrium putridarum pulsus. 1°. de differentiis febrium. 3^a. 33. H/3°. de
præfag. ex puls. 4^a. 117. H
in Febre ex obstructiōe quando non est in pulsu putredinis sensus, nec
etiam in urinis. 8°. meth. med. 7^a. 52. E
Febrium putridarum urinæ. 1°. de dif. fe. 3^a. 34. A
in Febribus putridis tot sunt formæ eorum quæ in urinis apparēt, quot
sunt putredinis differentiæ in abscessibus. 1°. de dif. feb. 3^a. 33. C
in Febribus putridis indicatio agendorum à tribus sumitur. 10°. metho-
di medendi. 7^a. 61. E
pro Febre putrida curanda indicationes duæ, una à febre, alia à putredi-
ne. 11°. methodi medendi. 7^a. 70. D
Febris in humoribus accensæ indicatio est euacuatio & alteratio. ars me-
dicinalis. Isa. 69. E
in Febre putrida exemplum medicationum. 11°. meth. med. 7^a. 68. G
Febris putrida balneis quando sanatur. de marc. 3^a. 47. E
Febrium putridarum si cui hectica implexa sit, balneæ à coctione pro-
sunt. de marc. 3^a. 47. E
in Febre putrida Galenus nō utitur balneo, neque relaxantibus, nisi post
purgationem. 11°. meth. med. 7^a. 73. D
FEBRIVM alia intermittens, alia non intermittens. intr. Isa. 55. D/in
6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 160. A
Febres quæ interponant aliquid quietis, quæ nō. 2°. de dif. fe. 3^a. 42. A
in Febre quid sit intermissio. 1°. de crisi. 4^a. 125. H
in Febribus remitti quid sit. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 110. F
Febres intermittētes, et nō intermittētes q̄ sint. c. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B
Febres intermittētes, quæ. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 106. C/3°. de
crisibus. 4^a. 140. B
Febres intermittētes quæ uocentur, & quis motus sit humoris qui illas
efficit. 2°. de dif. feb. 3^a. 36. D
Febres intermittētes sūt ex materia extra uenas. 2°. de crisi. 4^a. 138. B
Febres intermittētes sunt tres numero. in 3^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 145. G
Febrium intermittētiū triplex differentia, tertiana, quartana, et quo-
tidiana. 2°. de dif. feb. 3^a. 36. F

Febris intermittētis sex species. introd. Isa. 55. D
Febres intermittētes reuertuntur, quia relicta est in corpore dispositio,
licet febris absit. com. 4°. apho. 63°. Ex. 34. C
Febris focus quid. de marc. 3^a. 47. F
in Febre cinis humorū quorsum mittatur. 3°. de præ. ex. pul. 4^a. 108. H
Febrium intermittētiū causa difficilior inuentu est, quā synocharū.
2°. de dif. feb. 3^a. 40. E
Febres intermittētes quibus cognoscant. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 95. G
in Febribus intermittētibz non sunt numerandi dies secundum acces-
siones. in 1^m. de morbis uulg. com. 3°. 3^a. 120. F
de Febris accessiōis hora erat solēnis interrogatio. 8°. met. me. 7^a. 50. D
in Febribus intermittētibz debent numerari dies afflictionis non alijs.
in progn. com. 3°. 4^a. 207. F
Febrium tempora quot. fin. med. Isa. 45. F
Febris incessus per tēpora quō. 3°. de præfag. ex puls. 4^a. 118. H
quibus in Febribus simul tria tempora sint. de morb. temp. 3^a. 87. B
Febrium intermittētiū aliud principium. 2°. de dif. feb. 3^a. 42. C
Febris principium quando. 2°. de dif. fe. 3^a. 42. D
in Febris principio quid considerandum. 11°. meth. med. 7^a. 74. D
Febrium augmentum quando. 2°. de dif. feb. 3^a. 42. D
Febris quibus crescat. 8°. meth. med. 7^a. 53. B
Febres anticipantes quæ. 1°. de crisi. 4^a. 125. H
Febrium consistentia quando. 2°. de dif. feb. 3^a. 42. D
in Febris uigore quid notandum. 11°. meth. me. 7^a. 74. C
in Febris uigore superuenientes desipiētia quomodo appellantur. in 1^m.
prorrh. com. 1°. 4^a. 161. A
in Febre quid sit declinatio. 1°. de crisi. 4^a. 125. H
Febris declinatio quando. 2°. de dif. feb. 3^a. 42. D
Febres tardantes, quæ. 1°. de crisi. 4^a. 126. A
Febris motum tardiorē habentis in primis diebus in morbo salubri ca-
sus. 3°. de crisis. 4^a. 140. H
Febres subintrantes. de morb. tem. 3^a. 87. D
Febris cur intensior & remissior. de inæq. intemp. 3^a. 44. D
Febres intermittētes quæ breues, & quæ non. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. C
in Febribus interuallum optimum. de morb. temp. 3^a. 85. H
Febres intermittētes non sunt periculosæ. com. 4°. apho. 43°. Ex. 32. F
Febres intermittētes nullæ letales. in 1^m. de morb. uul. cōmē. 3°. 3^a. 119. C
Febres mites, quæ. 1°. de crisi. 4^a. 131. G
in Febre debili in primis diebus urinæ. 1°. de crisi. 4^a. 131. H
in Febribus intermittētibz quando balnei tempus. 11°. methodi me-
dendi. 7^a. 74. B
Febres intermittētes lōgas soluit antidotus Aelij Galli. 2°. d. āti. 5^a. 110. H
Febres per interualla inuadentes soluit antidotus Mithridatis Eupatoris
diascinci nominata. 2°. de antidot. 5^a. 115. C
Febrem continuam nunquam nominauit ούνοχος Hippocrates. de natu-
ra hum. com. 2°. 7^a. 181. D
Febres continuæ quæ. in 1^m. de morbis uulgaribus, comentario 1°. 3^a.
106. C/2°. de crisis. 4^a. 135. G
Febris continua, & intermittens dupliciter. apud antiquos. in 1^m. de mor-
bis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 118. B
Febris continua quo modo fiat, & à quo humore. de natura humana. cō-
mentario 2°. 7^a. 180. H
Febres continuæ ex ignis abundantia. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. B
Febres continuæ sunt ex materia in uenis. 2°. de crisi. 4^a. 138. B
Febris quæ continuat, habet putredinem causam. 10°. met. me. 7^a. 61. D
Febrium continuarū cū interpolatis differentiæ. 2°. de crisi. 4^a. 135. E
q̄ in Febribus continuis una dīs potest, hoc in intermittētibz accessio.
commentario 4°. apho. 59°. Ex. 33. H
Febris continua quæ, & eius differētia. in 1^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 119. F
Febrium continuarū differentia. de morb. temp. 87. A/in 6^m. de mor-
bis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 160. A
Febres continuæ habent solum quinque partes. de mor. tem. 3^a. 87. A
Febres continentes morbus acutus. fin. med. Isa. 45. F
Febris continua proprium acutorū. 1°. de dieb. decret. 4^a. 155. D
Febres continuæ sunt in acutis. de uict. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7^a. 111. B
Febres continuæ sunt in morbis acutis. com. 5°. apho. 30°. Ex. 40. C
Febres continuæ, & interficientes, sunt febres acutorum morborum. de
uict. ratio. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 108. H
in Febre continua sunt acutissimi morbi. in 1^m. de morbis uulgaribus, cō-
mentario 3°. 3^a. 118. F
Febres cōtinuæ cur graues febres. in 1^m. de mor. uulga. cō. 3°. 3^a. 119. H
Febres continuæ, & ardentes, & tertianæ plurimæ, & quartanæ fiunt
estate.

estate.com.3°.apho.21°. Ex.24.C
 Febres cōtinuæ quo lunæ aspectu fiāt. d. decub. prog. ex mat. sci. Sp.12.G
 Febres continuæ quæ longæ, & quæ non.com.1°.aph.12°. Ex.5.C
 Febriū continuarū indicia.1°.de arte curat. ad Glauc. 7°.96.D
 Febris non intermittens, non potest habere partes frigidas exteriores, &
 interiores calidas.com.4°.apho.48°. Ex.33.B
 in Febribus nō intermittentibus si partes exteriores frigide, interiores
 uruntur, & sitim habeat, letale est.com.4°.apho.48°. Ex.33.A
 in Febribus non intermittentibus si exteriora frigēt, & interiora uran
 tur, & febris habeat, letale.com.7°.apho.68°. Ex.60.F
 in Febre non intermittente rigor cur letalis.2°.de symp.caus.3°.23.C
 in Febribus continuis posse rigorem paruum fieri, collige.1°.de arte cu=
 rat.ad Glauconem. 7°.95.H
 Febrium continuarum ui sanguinis excitatarum urinæ. quæ sita in Hip=
 pocratem. Sp.113.B
 Febres continuæ acutæ habent suum iudicium quartumdecimum. commē
 tario.4°.aph.59°. Ex.33.H
 Febres quæcūq; non intermittentes tertia die fortiores fiunt, magis pe=
 riculose: quocūque autem modo intermiserint periculum abesse signi=
 ficatur.com.4°.apho.43°. Ex.32.E
 in Febribus continuis excretiones prauæ bene exeuntes ad bonū termi=
 nantur.com.4°.apho.47°. Ex.32.H
 in Febribus nō intermittentibus excretiones liuidæ, sanguinæ, biliosæ,
 foetidæ, omnes male: cū uero bñ excernunt bonū ē, et p uētrē et p uēsi
 cā ubi aliqd secedēs steterit nō purgatū, malū.c.7°.ap.65°. Ex.60.E
 i Febre nō intermittēte si labrū, uel palpebra, uel supciliū, uel oculus, uel
 nasus puertat, uel nō uideat, uel nō audiat, iā debili existēte corpore:
 qcquid horū euenerit, mors proxima est.cō.4°.apho.49°. Ex.33.B
 in Febre non intermittente si labrū aut nasus, aut oculus aut superciliū
 peruertitur, si non uideat, si non audiat, & iam debilis sit: quicquid
 horum fuerit, mors prope est, com.7°.apho.69°. Ex.60.F
 Febres magnæ quandoque securæ.3°.de crisi. 4°.140.B
 Febre non intermittente, ubi difficultas spirandi, & delirium acciderit,
 letale.com.4°.apho.50°. Ex.33.C
 Febriū cōtinuarum curatio.1°.de arte cur. ad Glauc. 7°.97.H
 Febrium continuarum uictus.1°.de arte cur. ad Glauc. 7°.97.H
 Febris cōtinentis maximum remedium uenæ sectio.9°.met.me.7°.56.G
 in Febribus continentibus & omnibus alijs, quas putrescens humor con=
 citat, saluberrimum est uenam incidere.11°.meth.med. 7°.72.D
 in Febre continua cur uena secanda.1°.de arte curat. ad Gla.7°.97.H
 Febris si sit continua, tempus accommodatius uenæ sectionis est matuti=
 num.præfag. exper.conf. Sp.78.D
 in Febribus continentibus danda aqua frigida.11°.met.med.7°.69.B/H
 in Febribus continuis astuosis aqua frigida potanda.1°.de arte curat. ad
 Glauconem. 7°.98.A
 Febriū cū accidētibus curadi ratio.1°.de arte cur. ad Glau. 7°.98.A
 FEBRIS peracuta potest iudicari, tertio, quarto, & quinto. commē=
 tario.4°.apho.19. Ex.34.A
 Febres peracutæ terminus est septimus dies.com.4°.apho.59°. Ex.33.H
 in FEBRIBVS acutis loquitur in prognostico.in.3°.de morb.uul=
 garibus, commenta.1°. 3°.128.B
 Febris acuta, quæ in 6°.de morb.uulg.com.2°. 3°.164.D
 Febres acutæ & non acutæ, unde.com.4°.apho.37°. Ex.32.B
 Febris acuta comes putredinis humorū.in.3°.de morb.uul.c.1°.3°.127.D
 Febris acuta unde generatur.2°.de crisi. 4°.137.A
 Febres uehementissimæ ex quibus fiant materiebus. de uict.rat.in morb.
 acutis, com.4°. 7°.134.F
 Febris acuta passio ex bile.de spermate. Sp.38.A
 in Febribus acutissimis cur biliosa.de arti.com.2°. 7°.264.H
 Febres acutæ & diurnæ biliosis.de acre, aq. & loc. 2°.4.C
 Febres ut plurimum in mor.acu.sunt cōtinuæ.c.2°.apho.19°. Ex.14.B
 Febres morborum acutorum magna ex parte continuæ sunt.comment.
 7°.apho.1°. Ex.54.A
 sine Febre acuti morbi.in prognost.com.1°. 4°.195.A
 Febres acutæ qua tempestate plurimum fiant, & ex qua materia.com=
 mentario 5°.apho.11°.21.C/14°. Ex.22.D
 Febres acutæ fiūt, sed nō multæ in siccitatibus.com.3°.aph.7°. Ex.20.F
 Febres acutæ facit iracundia.6°.de sanitate tuenda. 2°.96.E
 Febres acutæ non accidunt senibus, & si accidunt, commoriuntur. com=
 ment.1°.apho.14°. Ex.7.H
 Febrem acutam habet pleuritis.4°.de caus.puls. 4°.100.G
 Febrem acutam hñt oēs peripneumonici.4°.de caus.puls. 4°.101.H

Febris acuta cum difficultate anhelitus, cum tussi, & sputo colorato, com
 munis est pleuritidi, & peripneumoniæ.de subfig.emp. Isa.32.E
 Febrem accessuram significat frigiditas pedum.de uict.ratio in morbis
 acutis, com.4°. 7°.139.F
 in Febribus cur pedes frigescat.de uict.rat.in mor.acu.c.4°.7°.139.F
 in Febre acuta cur frigescant extrema.in 1°.de morbis uulgaribus, com
 mentario 2°. 3°.115.A
 in Febribus acutis extrema cur liuida.in 1°.de mor. uul.c.2°.3°.115.B
 in Febriū principijs, quibus extremæ corporis partes refrigerate sunt,
 animi defectus incidit.1°.de arte cur. ad Glauco. 7°.98.F
 Febris acuta nūquā ē in primo insultu i sūmo uigore.1°.d.crisi.4°.132.B
 in Febribus non circuitus solum accessio, sed modus & forma magis cō=
 sideranda.1°.de diff.feb. 3°.35.H
 Febris duodecim horis terminantes.in 1°.de mor.uulh.c.3°. 3°.119.A
 Febricitantis quindecim horas casus.2°.de diff.feb. 3°.39.H
 Febris intermittentes, cuius accessio ad decem et octo horas prorogatur,
 est quidē sine piculo, sed tāto lōgior, quāto eius accessio mitior exti=
 terit, quā tertianæ exquisitæ.com.4°.apho.43°. Ex.32.F
 Febres extenduntur usque ad quadraginta horas quādoque uel amplius.
 2°.de differentijs febrium. 3°.39.G
 Febres acutæ, quæ denuo ad tempus reuertuntur, ex succorum uariorū
 commistione fiunt.de bon. & uitio succ. 2°.39.D
 Febris acuta, & tremor à manibus primo die cœpit.in 3°.de morb.uul=
 garibus, com.1°. 3°.127.C
 Febriū acutarū exitaliū, et syncopaliū pulsus. de puls.ad tir.4°.44.G
 Febriū syncopaliū, acutarū, et exitaliū pulsus. de pul.ad tiro.4°.44.G
 in Febribus acutis cur sanguis ē naribus effluat. de uict.ratio.in morbis
 acutis, com.4°. 7°.135.D
 Febribus acutissimis unde fiat dolor, et à quo.2°.de symp.caus.3°.22.A
 in Febribus acutissimis deliria unde.2°.de symp.caus. 3°.24.C
 Febres in acutis passionibus si luctuosa suspiria, malum.comment.6°.
 aphorif.54°. Ex.53.B
 Febres magnæ quas atates magis extenuant.cō.2°.apho.28°. Ex.16.D
 in Febribus quæ causa extenuationis.com.2°.aph.28°. Ex.16.D
 Febris acuta est causa perniciofa, quia est prompta dissoluere corpora.
 commen.4°.aph.37°. Ex.32.C
 in Febribus acutis colliquatiuis uires labuntur.12°.met.med.7°.77.C
 Febres acutæ interficiunt aliquando sine inflammatione foetus.commen=
 tario.5°.apho.30°. Ex.40.D
 Febres acutas in tertianā conuerti certo scias, si urina turbulenta & tar
 dius residens fuerit, maxime si sanitas interaneorū adsit, & permul=
 tos dies perseverauerit.de dynamidijs. Sp.34.C
 in Febre acuta frigidi sudores est signum perniciosum, quia humorum
 multitudinem esse frigidissimam ostendit.cō.4°.apho.37°. Ex.32.C
 in Febre acuta sudores frigidi, mortales: in mitiori autem longitudinem
 morbi significant.com.4°.apho.37°. Ex.32.B
 cum Febre acuta sudores frigidi mortē significāt.præfag. exp. Sp.77.F
 cum Febre sit calidissima, cur quandoque fiat sudor frigidus.commenta
 rio 4°.apho.37°. Ex.32.B
 Febriunt ægri uehementius magna ex parte quanto propius iudicationē
 accedunt.com.4°.apho.71°. Ex.35.C
 in Febrium impetu delirant multi.in 6°.de morb.uulg.cō.3°.3°.178.H
 à Febre abundante calore delirium fit.2°.de loc.affect. 4°.14.B
 in Febre nugarum causa.in 3°.de morb.uulg.com.1°. 3°.127.C
 à Febre uehementi uehementer calefit corpus.quod an. morb.1°.317.H
 Febres uehementes ueluti ignis neruos exiccantes, eos extendunt atque
 conuellunt.com.4°.apho.66°. Ex.34.E
 in Febribus acutis conuulsiones, & circa uiscera dolores fortes, malum.
 comment.4°.apho.66°. Ex.34.E
 Febris magna indiget inspiratione abundanti.c.4°.apho.34°. Ex.31.B
 Febrium & morborum respiratio.1°.de diff.feb. 3°.58.E
 in Febribus acutis sitientes ob quid postea non sitiunt.in 1°.de morbis
 uulgaribus, com.2°. 3°.115.B
 Febris acuta, cū qua adsint plenitudinis signa, quō curet.de sect.15.16.E
 in Febre acuta Petronæ uict.rō.de uic.rat.in mor.acu.cō.1°.7°.110.H
 in Febribus acutis uua non gustāda.in 3°.de mor.uul.com.1°.3°.135.F
 in Febre cum syncope ex succis tenuibus oua dat ante quartum diem, &
 post quartum dat carnem.12°.meth.med. 7°.77.A
 in Febre acuta quid somnum conciliet.de dynamidijs. Sp.32.G
 in Febre acutissima sanguis ad animi deliquium mittendus.de curan.ra=
 tione.per sang.mis. 6°.19.A
 in Febre acuta nō est secāda uena in regione uel ualde frigida, uel ualde
 calida.de

calida de seſtis. Iſa. 16. E
 in Febre acuta non eſt ſecunda uena in anni tempore uel multum calido, uel multum frigido de ſeſtis. Iſa. 16. E
 Febribus acutis aliquoties facit aqua frigida de ſimp. med. Sp. 92. B
 ad Febres acutas omnes, epithemata duo de dynamidijs. Sp. 32. G
 ad Febres acutas omnes ualet Rhodoſacchara de dynam. Sp. 32. H
 ad Febres acutas omnes ualet Diacydonium de dynamid. Sp. 32. H
 ad Febrem acutam de med. par. fac. 7^a. 172. D
 ad Febres acutas omnes antidotum de dynamid. Sp. 32. G
 à Febre acuta liberati caſus, ſeptimo die multa flaua bile ad cutē tranſmiſſa. 5°. de locis affectis. 4^a. 35. G
 de FEBRE ſynocha, diſſuſe. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. G/H
 Febres ſynochi quæ apud medicos tempore Galeni in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 118. D
 Febres ſynochi quæ ſint. 9°. meth. med. 7^a. 56. A
 Febriſ ſynochæ diſtinctio in 6^m. de morbis uulgaribus com. 1°. 3^a. 160. A
 Febriſ epacmaſtica in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 160. A
 Febriſ paracmaſtica in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 160. A
 Febriſ homotona in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 160. A
 ad Febrem homotonam de dynamidijs. Sp. 33. C
 Febriſ ſynochus habet longum ſtatum. 3°. de criſt. 4^a. 140. C
 Febrium ſynocharum urinæ quales de urinis. 4^a. 126. F
 Febriſ quæ ſit ſynochus, & quomodo curanda. 11°. meth. med. 7^a. 68. G
 Febriſ ſynochus quibus duobus ſeruetur. 9°. meth. med. 7^a. 56. B
 Febrium ſynocharum duo maxima præſidia ſunt uenæ ſectio, & potio frigida. 9°. meth. med. 7^a. 57. H
 in Febre ſynocha epithema ad præcordia de dynamidijs. Sp. 33. C
 in Febre ſynocha unctio præcordiorum de dynamidijs. Sp. 33. C
 ad Febrem ſynocham remedium de dynamidijs. Sp. 33. C
 FEBRES quæ malignæ in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 174. H
 Febres cacoethes acutæ. 3°. de cauſ. pulſ. 4^a. 99. D
 Febres maleficæ quæ ſint in progn. com. 3°. 4^a. 207. A
 Febres laborioſæ quæ in 6^m. de morb. uul. com. 4°. 3^a. 179. F
 Febres malignas accendunt ſucci præui corrupti. 2°. de alim. f. 2^a. 17. D
 Febrium malignarum proprium in 1^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 110. F
 Febre cacoethe oppreſſam facultatem ſequuntur pulſus formicantes. 3°. de cauſ. pulſ. 4^a. 99. D
 Febrium cacoethū ſymptoma ſudor in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 106. C
 Febres ſunt periculoſæ, quæ ex inflammatione aliqua uel maligna humorum putredine ſiunt. com. 4°. apho. 43°. Ex. 32. F
 Febres deterrimæ quot diebus necent in progn. com. 3°. 4^a. 206. H
 in Febribus grauibus, & implacidis quando curatio debet eſſe diligens de uiſt. rat. in morbis acutis, commen. 4°. 7^a. 140. F
 ex Febre maligna animi defectus quo modo curetur. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 99. E
 Febrem facit peſtilens aer. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B
 Febriſ peſtilens, quæ fin. med. Iſa. 46. D
 Febriſ qualis in peſtilentia à Thucydide deſcripta in 6^m. de mor. uulgaribus, com. 1°. 3^a. 159. D
 Febriſ peſtilentis calor, differt ab aliarum calore per excellentiam putredinis in 6^m. de morbis uul. com. 1°. 3^a. 159. F
 Febriſ peſtilentis meminit in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 159. F/ 7^a. 160. A
 à Febribus peſtiferis ac putridis interierunt, qui fame coacti malos cibos comederunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. G
 Febriſ peſtilens putridum calorem habet in 6^m. de morbis uulgaribus, commen. 1°. 3^a. 159. D
 Febriſ peſtilentis propriū ſymptoma eſt colliquatio in 3^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 145. D
 Febres peſtilētes nō ſunt calore uehēmētēs. 9°. de ſymp. med. fa. 5^a. 66. H
 Febres debiles & parue nonnunquam periculoſæ. 3°. de criſt. 4^a. 140. B
 Febriſ peſſima quæ negligit à medici, imperitis. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. E
 in Febribus peſtilentibus quæ fiat colliquatio. 8°. de compoſitione medicamen. ſecundum locos. 5^a. 194. C
 FEBRIS tertiana, quæ fin. med. Iſa. 46. D
 Febriſ tertiana intermittens. introd. Iſa. 55. D
 Febriſ tertiana ex intermittentibus, breuiſſima, & mitiſſima. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 96. E
 Febrium deterrima tertiana de morb. temp. 3^a. 86. D
 Febres tertianæ morbus acutus. fin. med. Iſa. 45. F
 Febriſ tertiana ex genere ardentium. 8°. de decret. Hipp. 1^a. 277. C
 Febriſ tertiana, & febris ardens quo modo conueniant, et quomodo dif-

ferant. com. 4°. apho. 19°. Ex. 33. G
 Febriſ tertiana unde oriatur de natura humana. com. 2°. 2^a. 80. H
 Febres tertianæ ex aquæ abundantia de natura hum. com. 2°. 7^a. 181. B
 Febrium omnium bilioſæ maxime, & calidæ tertianæ. 2°. de ſymptomat. cauſis. 3^a. 22. E
 Febres tertianæ ex bile flaua. 8°. de decre. Hippoc. 1^a. 277. B/in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 159. G
 Febrium maxima pars ſit à bile de natura humana, com. 2°. 7^a. 180. H
 Febres, omnes non ſiunt ex bile. com. 7°. aphor. 42°. Ex. 57. C
 Febrem non faciunt bilis & atra bilis, ſi non putreſcant. 2°. de differentijs febrium. 3^a. 37. D
 Febriſ à flaua bile indicia. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. H
 Febriſ ſi non ex b. le habeat, multa aqua calida capiti ſuperfuſa ſoluitur. commentario 7°. aphor. 42°. Ex. 57. C
 Febres tertianæ, ardentes, bilioſiſſimæ ſiunt iuuenibus. commentario 3°. aphoriſmo. 29°. Ex. 26. C
 Febres tertianæ maxima ex parte æſtate, quartanæ autumno, quotidiana hyeme ſiunt. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. E
 Febrium tertianarum differentia in 1^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 119. A
 Febriſ tertiana ab Hippocrate dicitur exquiſita, quandoque ſimplici uocabulo tertiana. commen. 4°. apho. 59°. Ex. 34. A
 Febriſ tertiana exquiſita q̄ ſit, et ex quo humore. c. 4°. ap. 59°. Ex. 33. G
 Febriſ bilioſæ tempus durationis. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. H
 Febriſ tertianæ exquiſitæ tempus quietis eſt maius, quàm acceſſionis, commentario. 4°. aphor. 19°. Ex. 33. H
 Febriſ tertiana exquiſita quot horis perduret. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 96. H
 in Febribus tertianis exquiſitis, quia minori duodenis horis tempore acceſſio circumscripſa eſt non modo ſunt ſine periculo, ad etiam cito iudicantur. com. 4°. apho. 43°. Ex. 32. F
 Febriſ tertiana exquiſita nunquam protendit ſuam acceſſionē ultra duodecim horas. com. 4°. apho. 59°. Ex. 33. H
 Febres tertianas, quartanas, & quotidianas prima uiſitatione cognouit Galenus, & quomodo quiſque eas cognoscere poſſit. commentario. 1°. aphoriſmo. 12°. Ex. 5. D
 Febriſ tertianæ indicia. 1°. de arte curat. ad Glau. 7^a. 95. H
 Febriū tertianarū ſyncerarū pulſus, quales. 2°. de cauſ. pulſ. 4^a. 91. B
 Febriſ intermiſſionis pulſus in tertiana qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. H
 in Febribus tertianis ſola nubecula indicat ſolutionē de urin. 4^a. 125. C
 qui Febriunt acute, rigent omnes de trem. palp. conuulſ. & rig. 3^a. 55. C
 Febre rigori neceſſario ſupuenire dixerūt atiq. de inæq. intep. 3^a. 44. G
 Febriſ ſemper ſuccedit rigori, quo modo uetus hic ſermo ſit uerus. 2°. de ſymptom. cauſ. 3^a. 23. A
 Febriſ uehementior cum rigore. 2°. de ſympt. cauſ. 3^a. 22. F
 Febriſ & rigor à diuerſis ſiunt cauſis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. G
 Febres quales quos ſequantur rigores. 2°. de ſympt. cauſ. 3^a. 23. B
 Febriſ cū rigore qualis, et à quo humore. i 1^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 119. B
 in quibus Febribus quotidie rigores ſiunt, cur quotidie febres ſoluantur. commen. 4°. apho. 63°. Ex. 34. C
 cur in Febribus cum rigore raro ſiunt abſceſſus in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 157. A
 per Febrium rigores quo modo ſiant deliria. 3°. de locis affect. 4^a. 18. A
 Febre non deficiente ſi rigor incidat ægro iam debili, letale eſt. commentario. 4°. apho. 46°. Ex. 32. G
 Febriſ aduocantes rigores ex refrigeratione ſiunt. commē. 5°. apho. 17°. 38. H/apho. 20°. Ex. 39. A
 cum Febre rigor inflammationis ſuppurātis indiçiū. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. D
 Febre carens rigor non fuit antiquitus de inæq. temp. 3^a. 44. G
 ſine Febre rigor contingere poteſt. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. E
 Febre carentē rigore uidit Galenus & alij de inæq. intemp. 3^a. 44. G
 Febre carens rigor raro contingit de inæq. intem. 3^a. 44. G
 in Febrem carentem rigore qui homines incidunt, & propter quid de inæq. intemp. 3^a. 44. G
 Febre nō ſequēs rigor ex quo humore in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 122. G
 Febriſ tertiana cito terminatur. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. C
 Febrium tertianarum circuitus cum quotidianis comparatus quātus ſit de morb. temp. 3^a. 87. H
 Febriſ tertiana exquiſita, non tranſit ſeptimum circuitum. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 96. F
 Febriſ tertiana exquiſita ſeptenis circuitibus, quod longiſſimum eſt, iudicatur. commentario 4°. apho. 19°. Ex. 33. G
 Febriſ tertiana ſepius in tertio decimo die indicat, nō expectato quatuordecimo.

todecimo.com.4°.apho.59°. Ex.33.H
 Febris tertiana exquisita tertia accessione, quarta & quinta potest iudi-
 cari, non expectante nā septimū circuitū.cō.4°.aph.59°. Ex.54.A
 secundum Febrem breuiorem uigor maior.2°.de dif.feb. 3°.36.H
 in Febre tertiana bilis defertur carnibus totius corporis.in 1°.de mor.
 uulgaribus.com.2°. 3°.109.H
 in Febre tertiana tempus ad cibum exhibendum ex accessionis et inter=
 missionis spacio cognoscitur.2°.de dif.fe. 3°.39.H
 Febris de genere tertianarum alia.de morb.temp. 3°.85.H
 Febres quæ tertianæ naturā referāt.in 1°.de mor.uul.cō.2°.3°.110.C
 Febres tertianarū naturā hñtes,q.in 6°.de mor.uul.cō.2°.3°.164.A
 Febris in modum tertianæ ex pituita & bile mista. in 1°.de morbis uul=
 garibus.com.2°. 3°.110.E
 Febrestertianæ naturam referentes fiunt decretorijs diebus deteriores.
 in 1°.de mor.uul.com.2°. 3°.110.F
 Febrium tertianarum pulsus, & urina.de dynamidijs. Sp.34.F
 Febris tertianæ, quartanæ et quotidianæ pulsū cōparatio. Sp.34.F
 in Febre biliosa morbus regius cum rigore ante septimum diem morbum
 soluit.de uict.rat.in morbis acutis.com.4°. 7°.144.D
 Febre tertiana singulis æstatibus laborans, quo modo saluatus à Galeno
 commen.6°.apho.47°. Ex.52.D
 Febre tertiana quendam præseruauit Galenus, qui singula æstate ea uexa
 batur.com.6°.aphor.47°. Ex.52.D
 Febres tertianæ, & ardentes, in quibus flaua bilis est, sudore sanantur
 quandoque.com.7°.apho.42°. Ex.57.D
 Febris accessionem præuenire solens uomitus tollitur à theriaca. de usu
 theria.ad Pifo. 5°.98.F
 Febris exquisite tertiana soluitur cum sudore uel per uomitum, aut per
 aluum inferiorem flaua bile euacuata, uel omnibus istis pariter factis.
 com.4°.apho.59°. Ex.33.H
 in Febre tertiana qui cibi dādi, et quātū.1°.de ar.cur.ad Glau.7°.97.C
 in Febre tertiana, abstinentum à melle, sinapi, salitis, acribus, & uinis
 uetustis.1°.de arte cur.ad Glau. 7°.97.D
 in Febre tertiana non dandum uinum, nisi post coctionem.1°.de ar.cur.
 ad Glauconem. 7°.97.C
 Febribus tertianis si qs corripiait huic damus cholagoga.de dy.Sp.20.F
 Febres quæ ex humoribus biliosis, & cutis dēstite proueniūt, chama=
 melon discutit & dissoluit.3°.de simp.med.fac. 5°.18.H
 in Febre tertiana oleum in aqua infundendum, in quo ægri quantum pos=
 sunt innatent.1°.de arte cur.ad Glau. 7°.97.C
 Febris tertiana nō exquisita p sex mēses.1°.de ar.cur.ad Glau.7°.96.F
 Febris tertianæ nothæ curatio.1°.de arte cur.ad Glau. 7°.97.D
 ad Febrem tertianam.de remed.par.fac.161.D/ 7°.172.H
 ad Febrem tertianam decoctio.secretorum. Sp.101.A
 ad Febrem tertianam facit hydropoton.de dynamidijs. Sp.32.D
 ad Febrem tertianam trochisci.secretorum. Sp.98.E
 ad Febres tertianas cum typo remedium.de dynamidijs. Sp.32.F
 ad Febres tertianas acutas.de dynamid. Sp.32.F
 ad Febres duplices tertianas remedium.de dynamid. Sp.32.F
 Febres tres simul etiam sunt biliosa, pituitosa, & ab atrabile.2°.de dif=
 ferentijs morborum. 3°.39.F
 FEBRIS hemitritæa quæ.fin.med. Isa.46.D
 in Febribus intermittētibz non est semitertiana numeranda. in 1°.de
 morbis uulg.com.3°. 3°.119.D
 Febris semitertiana modo continua, modo intermittens. intro. Isa.55.D
 cum Febribus alijs semitertianæ iunguntur.de morb.temp. 3°.87.E
 Febres semitertianæ sunt mediæ inter causodes, & typodes quo ad acu=
 titem.com.2°.apho.12°. Ex.5.C
 Febris semitertiana.in 6°.de morb.uulg.com.1. 3°.160.A
 Febres semitertianæ quomodo iudicentur.3°.de crisi. 4°.139.F
 Febres semitertianæ ex quotidiana continua & tertiana intermittente.
 2°.de differentijs febrium. 3°.38.E
 Febres τριτοφνεις quas uocent.de morb.temp. 3°.87.G
 FEBRIVM quædam exacte sicce, ut ardores, quædam summe humi=
 de, ut τυφώδεις uel ἐλώδεις. aduer. Lycum. Ex.62.A
 Febres quæ ab incendio causi appellantur. 2°.de dif.feb.3°.36.D/com=
 mentario.4°.apho.48°. Ex.33.B
 Febris ardens exquisite, quæ.2°.de crisi. 4°.135.F
 Febris arida.5°.de locis affectis 4°.31.G
 Febris ardens putrida est.1°.de diff.feb. 3°.34.A
 Febres ardentes morbus acutus.fin.med.45.F/introd. Isa.55.E
 Febris ardens est synochus.2°.de crisi. 4°.135.G

Febris ardens.in 6°.de morb.uul.com.1°. 3°.160.A
 Febris ardens perniciofa est.de inæq.intemp. 3°.44.G
 Febres ardentes longæ siccitatem faciunt.1°.de dif.feb. 3°.34.D
 Febres ardentes, & quæ ex laboribus & combustionibus fiūt.1°.de arte
 cur.ad Glauconem. 7°.95.D
 in Febribus urentibus caliditas ad extrema meat.de uict. ratio.in morb.
 acutis,commentario.4°. 7°.136.B
 Febres causones, et tertianæ sunt calidissimæ.cō.4°.apho.48°.Ex.33.B
 cū Febribus adurētibus cōmunis tertianæ gñatio.2°.de crisi. 4°.134.E
 Febris ardens, & tertiana quo modo differant, & conueniant.in 1°.de
 morb.uul.commen.2°. 3°.109.H
 Febrem ardentem, & phrenitidem idem facit humor. in 1°.de morbis
 uulgaribus,commentario.2°. 3°.114.G
 Febres ardentes à qua causa fiant, & ubi, & quo modo tremorem fa=
 ciunt.com.6°.apho.26°. Ex.48.F
 Febres ardentissimæ & acutissimæ ex bile.8°.de decr. Hipp.1°.277.C
 Febris ardens à flaua bile, quæ & pallida dicitur.1°.de morbis uulgari=
 bus.commen.1°. 3°.104.E
 Febris ardens & tertiana notant choleram peccare, quartana atram bi=
 lem, quotidiana pituitam.com.4°.apho.2°. Ex.27.E
 Febris causus copiam significat bilis.quæf.in Hipp. Sp.113.C
 Febris ardens ex humoribus biliosis.in 3°.de morb.uul.cō.2°.3°.139.C
 in Febrem ardentem inciderūt biliosi.in 1°.de mor.uul.c.2°.3°.109.E
 in Febres ardentes non multū incidūt pituitosi.de aere, aq. et lo.2°.2.F
 in Febre ardente superassatur atra bilis.3°.de loc.affect. 4°.18.A
 Febris ardens ob cerebri inflammationē.in 1°.prorr. cō.1°.4°.166.A
 Febres ardentes facit inedia, & postea hecticas.10°.met.med.7°.63.F
 Febres ardentissimæ ex inedia.8°.meth.med. 7°.52.D
 in Febribus adurētibus nō puenitur ad infebriā.2°.de crisi. 4°.134.E
 Febris ardens qño fiat, & qñ.de uict.rat.in morb.acu. cō.4°.7°.134.C
 Febris ardens fit quando æstiuo tempore uenæ exiccatae trahunt humo=
 res biliosos & acutos.com.4°.apho.58°. Ex.33.G
 Febres ardentes solent uigere in ortu canis.in 1°.de morbis uulgaribus,
 comentario.2°. 3°.109.A
 Febrium ardentium duarū, quarū altera æstate, altera hyeme affligit,
 magis periculosam esse quæ hyeme affligit, collige.commentario.1°.
 aphorif.14°. Ex.7.H
 Febris ardens in quibus fiat sedibus.in 1°.de morb.uulga.cō.1°.104.F/
 comentario 2°. 3°.114.G
 Febris ardens ex materia in iecore, & uentre. in 3°.de morb. uulgari=
 bus,commentario.3°. 3°.143.F
 Febris ardēs in uenis iecoris, et uētris.in 1°.de mor.uul.c.2°.3°.109.H
 à Febre ardēte, perusto sanguine qui est in uenis, ex uenis fursurea quæ=
 dam feruntur, quæ cum urinis exeunt.com.4°.apho.77°. Ex.36.F
 Febres ardentes, iecore, uentriculo, & pulmone affectis fiunt.5°.de lo=
 cis affectis. 4°.33.E
 Febres ardentes & morbi acuti diebus imparibus fiunt.in 3°.de morbis
 uulga.com.3°. 3°.144.A
 Febres ardentes germanæ.in 1°.de mor.uul.com.2°. 3°.109.G/H
 Febris ardēs moderata.in 1°.de morbis uulg.com.2°. 3°.109.G
 Febris ardens habet breuis temporis principium.1°.de crisi. 4°.126.E
 Febri ardenti quod sequitur.de mult. 3°.79.G
 Febres ardentes tactu cognoscuntur.1°.de arte cu. ad Glau. 7°.95.D
 Febris ardentis proprium.in 3°.de morb.uul.com.3°. 3°.144.F
 in Febribus quomodo habeatur spiritus.de util.resp. 1°.226.B
 Febrium ardentium spiritus quales.4°.de loc. affect.24.H/4°.27.B
 Febrium urentium pulsus, & respiratio.de usu puls. 1°.227.F
 in Febribus æstuosis cur amplius & frequentius respiramus.de utilitatē
 respirat. 1°.225.E
 Febres ardentes habēt pulsum crebrū.2°.de præfag.ex puls. 4°.111.B
 Febre ardenti tempora pulsan.4°.de dif.puls. 4°.64.C
 in Febribus ardentibus tubercula post aures non accidebant. in 1°.de
 morbis uulg.com.1°. 3°.104.G
 in Febribus æstuosis, quæ causi nominantur, mingitur urina tenuis, &
 alba.quæf.in Hippoc. Sp.113.C
 Febrium ardentium symptoma quoddam.in 1°.de morb. uulgaribus, cō=
 mentario 2°. 3°.113.A
 cum Febre incendente, & maligna, simul inuadit animi defectus.1°.de ar
 te curat.ad Glauconem. 7°.98.F
 Febrium ardentium familiare est sanguinis profluuium. in 1°.de morbis
 uulgaribus,com.2°. 3°.115.C
 in Febribus ardentibus. cur sanguis ē naribus.in 1°.de morbis uulgari=
 bus,

bus, commentario 1°. 104. C/ com. 2°. 109. G/ 3°. 113. A/B
 Febres ardentes lenes habent sanguinis profluvium. in 3°. de morb. uulgaribus, commentario 3°. 3°. 144. A
 Febres ardentes nec profluvium sanguinis Aquilo facit. in 1°. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 104. E
 Febrium ardentium iudicatio per sanguinis eruptionem. in 1°. de morb. uulgaribus, com. 1°. 3°. 104. E
 in Febribus ardentibus et mitibus non est sanguinis profluvium. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 104. G
 Febrium ardentium perniciosarum symptomata. in 1°. de morbis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 115. A
 in Febribus ardentibus nares sudare perniciosum. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 115. C
 in Febribus ardentibus sudare in principio exitiosum symptoma. in 1°. de morb. uulgaribus, com. 2°. 3°. 115. A
 Febbris ardens cum refrigeratione est symptoma prauum. in 1°. prorrh. commentario 2°. 4°. 175. E
 in Febribus ardentibus frigus extremorum signum perniciosissimum. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 115. A
 in Febre ardente timor quid significet. in 1°. de mor. uulgaribus, com. 2°. 3°. 115. A
 Febbris ardens cum syncope. 12°. meth. med. 3°. 76. E
 Febbris ardentis proprium est sitis, et ardor. in 1°. de morb. uulgaribus, commen. 2°. 3°. 115. A
 Febrium ardentium proprium et insigne, sitire et calor ardens. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 143. G
 in Febribus quibus sitis fiat 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 96. C
 in Febribus ardentibus loqui non possunt, nisi larynx sit perfusus. 7°. de usu partium. 1°. 161. C
 Febrem ardentem lingua nigricans portendit. 1°. de loc. aff. 4°. 6. D
 in Febribus ardentibus lingua tarda ad motum. 11°. de usu par. 1°. 188. A
 Febre ardente sitis cur absit lingua exusta. in 1°. de morbis uulgaribus, commen. 1°. 3°. 131. B
 in Febribus ardentibus quæ tussis sitim extinguunt. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 164. E
 in Febribus ardentibus quibus plurimum sicca tussis leuiter irritantes fiunt, non multum siti infestantur. com. 4°. ap. 54°. Ex. 33. E
 in Febre ardente qui siti caruit. in 1°. de morb. uulgaribus, com. 3°. 3°. 122. E
 in Febre ardente non admodum sitibundus. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 130. H
 in Febribus non sitientes, et non appetentes propter quid. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 133. A
 Febbris ardens sine siti cur praua. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 106. E
 in Febribus ardentibus cur fiant uoces clangosæ. 7°. de usup. 1°. 158. F
 Febre ardenti deprehensi frigidam potionem insatiabili auiditate exhauriunt. de cog. cur. animi morbis. 2°. 53. C
 in Febre ardentissima quando aqua frigida dāda. 10°. met. me. 7°. 70. A
 Febbris ardens aqua frigida sanatur. 9°. meth. med. 7°. 61. G
 Febres ardentes sequitur uomitus uirulentus. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 149. D
 Febrium ardentium peculiare est delirare. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 104. E
 ex Febribus ardentibus fiunt deliria. 5°. de loc. affect. 4°. 31. F
 in Febribus æstuosiss, qui facile delirant. de util. resp. 1°. 226. C
 Febrium ardentium dementia à quo fiat. 3°. de loc. affect. 4°. 18. B
 Febbris ardentis per accidens, phrenitidis per se affectus est sopor. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 145. F
 in Febrium ardentium uigore uigilant et delirant, in inclinatione dormiunt et sapiunt ægri. 2°. de loc. affect. 4°. 14. B
 qui in Febribus ardentibus tremores fiunt, delirio soluuntur. commentario 6°. apho. 26°. Ex. 48. F
 Febres ardentes à tremore solui improprie dictum est. commentario 6°. aphor. 26°. Ex. 48. G
 in Febribus ardentibus uigilia et angor semper exitiosum symptoma. in 1°. de morb. uulgaribus, com. 2°. 3°. 115. A
 in Febrium ardentium inclinatione cum dormiunt et sapiunt. indicium est deliria non esse in capite. 2°. de loc. affect. 4°. 14. B
 in Febribus ardentibus sopor raro, fastidium sæpe. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 143. G
 à Febre arida et æstuate fit conuulsio ex siccitate. 3°. de loc. aff. 4°. 17. F
 in Febribus ardentibus conuulsio ex inanitione. 2°. de symp. caus. 3°. 20. C
 ad Febres ardentes quæ sequuntur conuulsiones, sunt letales. comment. 4°. apho. 57°. Ex. 33. G

à Febre conuulsio letalis. de opt. secta. Isa. 22. D
 ex Febre conuulsi cum uomitu bilioso. 5°. de loc. affect. 4°. 32. G
 ex Febribus ardentibus hæctica quo modo. 1°. de diff. feb. 3°. 35. E
 Febbris ardens non cognoscitur ab excrementis. in 3°. de morbis uulgaribus, commen. 3°. 3°. 143. H
 in Febre ardente cruda deiiciens. in 3°. de morb. uulgaribus, com. 3°. 3°. 144. C
 Febribus ardentibus cur ptissima accommodatissima. de ptissima. 2°. 47. F
 Febres ardentes lenes. in 1°. de morb. uulgaribus, com. 2°. 3°. 113. G
 Febbris ardens lenis non exquisita. in 1°. de morb. uulgaribus, com. 1°. 3°. 104. F
 Febres ardentes extra periculum quædam. de præfag. ex puls. 4°. 111. B
 Febres ardentes non malignæ. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 144. A
 in Febribus ardentibus qui sanantur. in 1°. de mor. uulgaribus, com. 2°. 3°. 115. H
 Febribus ardentibus demptis cor prope mortem est frigidum. in 6°. de morb. uulgaribus, com. 4°. 3°. 187. D
 Febbris ardens quo modo abeat. 2°. de symp. caus. 3°. 22. F
 Febbris ardens quo modo sanetur. 3°. de cris. 4°. 139. E
 Febres urentes per excretionem iudicari consueuerunt. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 100. C
 Febbris ardens soluitur expurgata bile, ex aqua fit. commentario 4°. aphorismo. 58°. Ex. 33. G
 in Febribus ardentibus rigor iudicat. in 1°. de mor. uulgaribus, com. 2°. 3°. 115. A
 in Febribus ardentibus quando rigores faciunt bonum iudicium, et quædo non. comment. 4°. aphor. 29°. Ex. 30. D
 à Febre ardente habito, rigore superueniente, solutio. commentario 4°. aphor. 58°. Ex. 33. G
 Febre ardente cur liberat rigor. 2°. de symp. caus. 3°. 22. E
 Febre ardente non sanat rigor propter frigus. 2°. de symp. caus. 3°. 22. F
 in Febre ardente horror raro. in 3°. de mor. uulgaribus, com. 2°. 3°. 143. G
 Febres ardentes sanantur per euacuationem usque ad animi defectum. commentario 1°. apho. 23°. Ex. 10. E
 ad Febrem ardentem. de med. fac. par. 7°. 173. H
 ad Febrem Causum. et quomodo cognoscatur. de dynamidijs. Sp. 33. D
 Febbris adustæ trochisci. secretorum. Sp. 98. E
 Febrem ardentem semel habuit Galenus. de trem. palp. conuul. et rigore. 3°. 56. A/ 4°. de loc. affect. 4°. 22. E
 ad Febrem adustam. secretorum. Sp. 98. E
 Febbris ardentis casus Sileni. in 1°. de mor. uulgaribus, com. 3°. 3°. 121. E
 FEBRES typhodes, idest succedentes, sunt longiores. commentario 1°. apho. 12°. Ex. 5. C
 Febbris typhodes morbus continuus. fin. med. Isa. 45. F
 Febres incedentes acutæ. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. C
 Febbris succensa. in 6°. de morb. uulgaribus, com. 1°. 3°. 160. A
 FEBRIS quod genus epiala. 2°. de diff. feb. 3°. 37. E
 Febbris epiala. in 6°. de mor. uulgaribus, com. 1°. 3°. 160. A
 in Febre epiala incalescit frigescitque corpus. 3°. de symp. me. fa. 5°. 21. A
 Febres aliæ, et epialæ sunt ægri tudines dependentes à corpe. de uirtut. nostrum corpus dispen. Sp. 60. B
 FEBRIS lypyria, quæ. fin. med. Isa. 46. C
 Febres lypyriæ quales. 1°. de inæq. temp. 3°. 44. G
 in Febre lypyria incalescit frigescitque corpus. 3°. de symp. me. fa. 5°. 21. A
 Febbris lypyria inter malignissimas numerat. com. 4°. apho. 48°. Ex. 33. B
 præter Febre lypyriam et causonem perniciosum, nulla febris alia corpus urit cute refrigerata. com. 4°. aphor. 48°. Ex. 33. B
 in Febribus lypyrijs quo modo arteriarum partes sunt frigidiores. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 115. D
 Febbris lypyria. in prognost. com. 2°. 4°. 198. D
 FEBRES humida quæ febres sicca quæ. aduersus Lycu. Ex. 62. A
 Febbris palustris. in 6°. de morb. uulgaribus, com. 1°. 3°. 160. A
 Febbris causam humidam febris concomitat. 2°. de symp. caus. 3°. 23. A
 Febres longæ, quæ. 2°. de cris. 4°. 135. G
 Febrium prorogationis triplex causa. in progn. com. 3°. 4°. 209. F
 Febres longæ fiunt propter multitudinem humorum, uel crassitatem, uel frigiditatem, uel uisciditatem. com. 4°. aphor. 44°. Ex. 32. F
 Febres diuturnas patiuntur puberes. com. 3°. apho. 27°. Ex. 25. G
 Febres longæ fiunt in tribus pluuiosis. c. 3°. ap. 11°. 21. B/ ap. 16°. Ex. 22. H
 Febrium longarum commune oculi concaui. in progn. c. 2°. 4°. 204. D
 Febre longâ ostendit urina tenuis. de uict. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 140. F
 Febres diuturnæ quo modo iudicentur. 3°. de cris. 4°. 139. F
 Febres molliores solent per abscessus iudicari. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 100. C
 Febribus lassitudinarijs hoc inest, ut cito fiant abscessus, non expectantibus, ut aliæ, tempus prolixius. com. 4°. apho. 74°. Ex. 36. A
 in Febribus

- in Febribus longis multitudo materiæ plus ad inferiora decumbit, com-
mentario 4°. apho. 74°. Ex. 36. A
- quibus Febres longæ ijs tubercula, uel labores in articulis fiunt, commen-
tario 4°. apho. 44°. Ex. 32. F
- quibus Febres longæ, ijs uel tubercula, uel ad articulos dolores decubunt.
com. 7°. apho. 61°. Ex. 59. G
- in Febribus quando expectandus abscessus ad articulos. in prognostic.
commentario. 3°. 4°. 209. F
- Febribus prolixis affligentibus cathartici utimur. de dyn. Sp. 20. E
- ad Febres chronicas quæ fiunt ex humore crasso medicamen. de medic.
expertis. Sp. 105. F
- ad Febres chronicas ualens decoctio squinanthi. de med. exp. Sp. 107. B
- in Febribus chronicis typum remouet electuarium Aristolochiæ. de me-
dic. expertis. Sp. 105. E
- Febribus antiquis ualens electuarium. de med. exper. Sp. 105. F
- ad Febrem chronicam electuariū. de med. exp. 107. D/ G/ Sp. 108. B/ D
- ad Febres antiquas. 7°. de composi. medica. sec. loc. 5°. 186. B/ de medic.
expertis. 104. A/ Sp. 107. G
- FEBRIS debet intelligi saltem quarto die cuius sit generis. ad eos, qui
typ. scrips. 3°. 92. B
- Febris quælibet cognoscitur quarto die. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 95. G
- Febris genus qui ignorat quarto die, ignauus est medicus. ad eos, qui de
typ. scrips. 3°. 92. B
- Febris quartana quid. introd. Isag. 55. G
- Febris quartana, quæ. fin. med. Isag. 46. D
- Febris quartana intermittens. introd. Isag. 55. D
- Febres quartanæ. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 110. A
- Febris quartana exquisita quæ, & quæ spuria. 1°. de arte curatiua ad
Glauc. 7°. 96. H
- Febris quartana exquisita longa. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. H
- Febris quartana longissima. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. C
- Febris quartana longior, sed nō periculosa. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 96. E
- Febris quartana, tertiana, quotidiana à quibus humoribus fiant. com. 1°.
aphor. 2°. Ex. 3. D
- Febres quartanæ ab humore melancholico fiunt de bo. et ui. suc. 2°. 39. D/
de nat. hum. com. 2°. 7°. 180. H/ 1°. apho. 2°. Ex. 3. D
- Febris quartana melancholicus affectus. 3°. de ali. fac. 2°. 25. G
- Febris gelida. in 6°. de mro. uul. com. 1°. 3°. 160. A
- Febres quartanæ ex terræ abundantia. de nat. hu. com. 2°. 7°. 181. B
- Febris quartana quo tempore, & qua ætate capiamur. de nat. hum. com-
men. 2°. 7°. 181. A
- Febres quartanæ & erraticæ cur fiant autūno. c. 3°. ap. 22°. Ex. 24. E
- Febris quartana contingit senioribus. in prob. com. 3°. 4°. 210. C
- Febris quartanæ causa. introd. Isag. 55. G
- Febris quartanæ indicia. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. H
- Febris quartanæ rigor, qualis. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 95. H
- in Febribus fit aliquando horror. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 106. B
- Febris principium cum horrore, obstruit. 10°. meth. med. 7°. 61. G
- Febris cum horrore à quo humore. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 119. H
- Febris horrida, quæ. fin. med. Isag. 46. D
- Febres horrificæ, quales. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 106. B
- Febres quæ bis & ter hñt horrore. in 1°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 119. A
- Febris cum horrore correptus est quidam sæpe dolens in renum parte.
6°. de locis affectis. 4°. 39. A
- in Febrem cum horrore incidit quidam dolens circa uesticam. 6°. de lo-
cis affectis. 4°. 39. A
- Febrem facere, & augere potest horror. 11°. meth. med. 7°. 73. H
- Febris quartanæ urinæ, quales. de urinis. 4°. 223. B/ de dyn. Sp. 34. F
- Febris quartanæ pulsus. de dynam. Sp. 34. F
- à Febris quartana capti, nō admodū capiunt cōuulsionibus, si uero prius
capiant & quartana superuenerit, liberant. c. 5°. ap. 70°. Ex. 45. E
- Febris quartanæ curatio. introd. Isago. 55. G/ 1°. de arte curatiua ad Glau-
conem. 7°. 97. F
- in Febris quartana male dat anseres & anates. de dyna. Sp. 33. A
- Febris quartanæ auxilium. introd. Isa. 56. G
- Febres quartanæ quomodo iudicentur. 3°. de cris. 4°. 139. F
- in Febribus tum quartanis, tum tertianis obseruauit Galenus iudicatio-
nes ad numerum circuituum non dierū. cō. 4°. aph. 59. Ex. 33. H
- in Febrem quartanam abscessus. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 110. A
- Febribus quartanis infestantibus cathartici utimur. de dyn. Sp. 20. E
- in Febris quartana nullum forte medicamentum in principio adhibendū.
1°. de arte curatiua ad Glau. 7°. 97. F
- ad Febrem quartanā pulchre cōuenit theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 96. D
- Febribus quartanis quō theriaca adhibēda. de ther. ad Pison. 5°. 96. E
- ad Febrem quartanam trochisci. secretorum. Sp. 101. A
- ad Febrem quartanam maxime facit hydropoton. de dynam. Sp. 32. D
- ad Febrem quartanam cum typo remedium. de dynam. Sp. 33. A
- ad Febrem quartanam. secretorum. Sp. 98. F
- ad Febrem quartanam duplicem remedium. de dynam. Sp. 33. A
- in Febris horrida casus. 2°. de cris. 4°. 136. G
- FEBRIS quintana intermittens. introd. Isa. 55. D
- Febrem quintana m non uidit Galenus. 1°. de diff. feb. 3°. 33. A
- FEBRIS septimana intermittens. introd. Isa. 55. D
- FEBRIS q̄ de nono in nonū diē apprehēdit itermittēs. itro. Is. 55. D
- FEBRIS ordo quando uere euariat. 2°. de diff. feb. 3°. 42. G
- Febrem uariat uictus ratio. 2°. de diff. feb. 3°. 42. F
- Febres errabundæ, quæ. fin. med. Isag. 46. E/ in 1°. de morb. uulgarib.
comment. 3°. 3°. 120. F
- Febres inordinate quomodo fiant. in prog. com. 3. 4°. 210. B
- Febres errantes à quibus humoribus. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 123. C
- Febres erraticæ quō fiant, & causæ. 2°. de diff. feb. 3°. 42. F/ G
- Febrium inordinatarum typi, quales. de typ. 3°. 91. B
- Febres typorum expertes, quales. de typ. 3°. 91. B
- Febrium errantium urinæ, quales. io 1°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 123. C
- Febres inconstantes sinendæ donec constent. de uict. rat. in morb. acut.
comment. 4°. 7°. 141. B
- FEBRIVM duarum tempora quando conueniunt, fit febris confusa.
2°. de diff. feb. 3°. 37. H
- Febris confusa fit, quando duarum febrium tempora conueniunt. 2°. de
diff. feb. 3°. 37. H
- Febris cōposita dupliciter, & quo modo diuidatur. 2°. de cris. 4°. 135. H
- Febrium complicatio quo modo. 2°. de cris. 4°. 136. A
- Febrium intermittentium cum continuis mistio difficilior cognitu. 2°. de
cris. 4°. 136. G/ H
- Febres complicatas, & quæ singularum sit natura, ignorantibus quid cō-
tingat. 2°. de diff. feb. 3°. 38. B
- ex Febribus complicatis quæ citius, uel tardius finē habitura sit, ex qui-
bus sit coniectandum. 2°. de diff. feb. 3°. 38. A
- in Febrium complicatione adolescentis casus. 2°. de cris. 4°. 137. B
- in Febrium complicatione mulierculæ casus. 2°. de cris. 4°. 136. G
- FEBRIS stabilis. 3°. de præsag. ex puls. 4°. 116. C
- FEBRES μεθιμερινοί, καθιμερινοί, & ἀμφιμερινοί, quæ. in 1°. de
morb. uul. com. 3°. 3°. 118. D
- Febris quotidiana, quæ. fin. med. Isa. 46. D
- Febris quotidiana circuitus exemplo describitur. 1°. de dif. feb. 3°. 33. A
- Febres in animi deliquio ex cruditatibus fiunt quotidie uersus uersperū.
12°. methodi medendi. 7°. 77. G
- Febris amphemerina natura longa. 1°. de cris. 4°. 132. C/ comen. 1°.
aphorismo. 12°. Ex. 5. D
- Febris quotidiana exquisita longa. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. H
- Febris quotidiana intermittens longior est, & non sine periculo. 1°. de
arte curatiua ad Glau. 7°. 96. E
- Febris quotidiana exquisita quæ, & quæ spuria. 1°. de arte curatiua ad
Glauc. 7°. 96. H
- Febres quotidianæ ex acris abundantia. de nat. hum. cō. 2°. 7°. 181. B
- Febris quotidiana quō fiat, & à quo humore. de nat. hu. c. 2°. 7°. 180. H
- Febrem quotidianam faciens humor, qualis. 2°. de dif. feb. 3°. 37. A
- Febris exquisita ex pituita quō. 2°. de dif. feb. 3°. 37. A
- Febres quotidianæ ex phlegmate. de decre. Hipp. 1°. 277. B
- Febris ex pituita salsa, qualis. 2°. de dif. feb. 3°. 37. F
- Febres quales faciat pituita acida, & uitrea. 2°. de dif. feb. 3°. 37. F
- Febrem quō faciat pituita dulcis. 2°. de dif. feb. 3°. 37. G
- Febrem non facit pituita nisi putrescat. 2°. de dif. feb. 3°. 37. D
- Febris pituitosa calor, qualis. 2°. de dif. fe. 3°. 37. B
- in Febribus pituitosis fumosa est caliditatis substantia. de uictus rat. in
morb. acut. com. 4°. 7°. 136. B
- Febris pituitosa cur calor inæqualis. 2°. de dif. fe. 3°. 40. D
- in Febris pituitosa qualis intermissio percipi. 2°. de dif. fe. 3°. 37. B
- Febris ex mistione pituitæ, & bilis, qualis. 2°. de dif. feb. 3°. 37. G
- Febris ex complicatione pituitæ & bilis quatuor differentiæ. 2°. de dif-
ferentijs febrium. 3°. 37. H
- Febres quotidianæ in quibus fiant. 2°. de dif. feb. 3°. 36. D/ 1°. de arte cu-
ratiua ad Glauc. 7°. 96. C
- Febres magis fiunt pituitosis. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. D

Febris quotidiana intermittens indicia. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 96. D
 Febris quotidiana pulsus, & urina. de dynam. Sp. 34. F
 Febres quotidianæ pulsus undosus hñt. 2°. de p̄sag. ex pul. 4°. 112. G
 Febrium quotidianarum urina. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. D
 Febris quotidiana rigor, qualis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. H
 ad Febrium tremores & frigora tollēda ualet theriaca. de usu theriacæ
 ad Pamph. 5°. 98. F
 in Febribus tremorem auferens medicamen. de med. exper. Sp. 106. B
 Febres quotidianæ quo modo iudicentur. 3°. de cris. 4°. 139. F
 Febres ex pituita per abscessus magis, q̄ per excretiones soluntur. de ui
 ctus rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 136. C
 Febres pituitosæ quo modo sanentur. 3°. de cris. 4°. 139. E
 Febribus quotidianis infestantibus utimur catharticis. de dyn. Sp. 20. E
 in Febris quotidiana declinatione decoctio. de med. exper. Sp. 105. D
 ad Febrem quotidianam facit hydropoton. de dynam. Sp. 32. D
 ad Febrem quotidianam trochisci. secretorum. Sp. 100. H
 contra Febres phlegmaticas, & melancholicas ualens medicamentum.
 de med. exper. Sp. 105. A
 ad Febrem quotidianam. de remed. par. fac. 7°. 161. D/de dyn. 32. D/
 secretorum. Sp. 99. F
 ad Febres phlegmaticas ualens medicamen. de med. exper. Sp. 106. C
 FEBRIS hectica quæ uocetur. de inæq. intemp. 3°. 44. B
 Febres hecticae unde dicuntur. 1°. de diff. fe. 3°. 33. E
 Febris tabida in affectibus præter naturam. de marc. 3°. 46. H
 Febris hectica, quæ. 8°. meth. med. 7°. 49. G
 Febris hectica, quæ. 8°. meth. med. 7°. 49. G
 Febris tabida, qualis. 1°. de diff. fe. 3°. 34. F
 Febris hectica iam facta est. 8°. meth. med. 7°. 49. G
 Febris hectica nulla magna. 3°. de præsag. ex pul. 4°. 116. F
 Febre hectica qui afficiantur. 3°. de sym. cau. 3°. 25. D
 Febre carens tabes in decrepitis. 1°. de diff. fe. 3°. 34. E
 Febrium hecticarum ortus. 1°. de diff. fe. 3°. 34. D
 Febres hecticas facit inedia. 10°. meth. med. 7°. 63. E
 Febrium hecticarum signa propria. 3°. de præsag. ex pul. 4°. 115. E
 Febris hectica quo pulsu deprehendatur. 3°. de præsag. ex pul. 4°. 113. A
 Febris hectica pulsus. 2°. de præsag. ex pul. 113 A/3°. 115. E/ 4°. 117. H
 Febres hecticas magna ex parte comitatur pulsus durus. 1°. de differen
 tijs febrium. 3°. 34. C
 Febrem hecticam incipientem nouit Galenus cum putrida. 10°. methodi
 methodi. 7°. 63. F
 Febres omnes sentiuntur præter hecticam. de inæq. intemp. 3°. 44. D
 Febres hecticae cur sine dolore. 2°. de sym. cau. 3°. 22. A
 Febribus hecticis uis uitalis prosternit. 4°. de præsag. ex pul. 4°. 121. G
 Febris squalida quomodo curetur. de marc. 3°. 47. F
 Febribus hecticis æstuantibus adiuvat portulaca imposita hypochondrijs.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. A
 Febris hectica quando balneis sanatur. de marc. 3°. 47. E
 quibus Febribus tabidis conueniant balnea, quibus nō. de marc. 3°. 48. A
 Febris marasmodos quo ordine consumat. 10°. meth. med. 7°. 67. D
 cum Febre parua extenuatio totius corporis ob pulmonis ulcera insana
 bilia, est phthisis. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 FEBRES marasmodos omnes sunt colliquatiuæ, & quo modo diffe
 runt à colliquatiuis. 10°. meth. med. 7°. 67. E
 Febribus consumpti, quibus comparandi. de marc. 3°. 46. A
 Febre correpti iuuenis, qui ob multa siccissimus erat, casus. 10°. metho
 di medendi. 7°. 62. C
 Febris colliquatiua. de uict. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7°. 139. H
 Febris liquefactiua, & quæ ad tabem perducit, qualis. de uictus rat. in
 mor. acut. com. 3°. 7°. 128. B
 Febris colliquantis signum. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56. F
 in Febre colliquatiua uidentur colliquationes descendere per aluū. 10°. methodi
 medendi. 7°. 67. F
 in Febribus liquefactiuis & ad tabem perducentibus biliosa quæ subdu
 cantur. de uict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 128. A
 Febres colliquantes quomodo curentur. 10°. meth. med. 7°. 67. F
 Febri liquefactiua confert aqua frigida. de uictus ratione in mor. acutis,
 com. 3°. 7°. 128. A
 Febribus colliquatiuis inimicissima mulsæ. 10°. meth. med. 67. F/de uict.
 rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 128. A
 Febre parua existente, tempestate frigida, ægro ex plenitudine laboran
 te, cōtingit nō collabi corpus neq; extenuari. c. 2°. ap. 28°. Ex. 16. C
 FEBRIS recidua quando expectanda. in prog. com. 3°. 4°. 209. E

Febres reuersuræ quales. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 164. A
 i Febris recidua qui sæpe incidit Boethi filij casus. de præcog. 4°. 216. H
 si neq; Febris, neq; horror mulieri superueniat, cessantibus purgationi
 bus, & fastidia incidant, iudica ipsam in utero habere. commen. 5°. ad
 horismo 61°. Ex. 43. D
 Febres cur frequenter in grauidis reuertantur. cō. 5°. ap. 55°. Ex. 42. G
 à Febribus quæcunque utero gerentes corripuntur, & fortiter cale
 fiunt sine occasione manifesta, difficulter pariunt, & cum periculo,
 aut abortum facientes periclitantur. cō. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 Febris in prægnante foetum interficit. cō. 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 Febres uehementes, fluxus alui, fluxus sanguinis faciunt abortum. com.
 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Febrem augeat surgere frequenter in profluuijs. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 in Febribus, & color considerandus, & habitus. 1°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 96. G
 in Febris principio sudor. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 121. B
 Febri aduentante, sudor, nec deficiente febre, malum. longum nanq; mor
 bum & humiditatis significat copiam. præsag. exper. cōf. Sp. 77. G
 Febres qua tempestate habeant multos sudores. c. 3°. aph. 6°. Ex. 20. E
 Febrē debere solui per sudorē quō cognoscat. præsag. exp. cōf. Sp. 77. E
 Febres cum sudore, & sine sudore quā fiant. in prog. cō. 3°. 4°. 212. B
 in Febribus proprii sunt sudores. 3°. de cris. 4°. 139. E/F
 Febris sudor ut exeat epibema. de dyn. Sp. 32. E
 Febris initio, ex uisceris phlegmone somnus intēpestiuus. in 6°. de mor.
 uulga. com. 4°. 3°. 184. B
 sine Febre si sanguis uomatur: salutare, si cum febre malum. curare uero
 acerbis & refrigerantibus. cō. 7°. aph. 37°. Ex. 56. H
 qui Febre uacant sanguinem uomētes, non habēt inflammationem in loco,
 ex quo emittitur sanguis. cō. 7°. aph. 37°. Ex. 57. A
 in Febribus crura tuberculis affecta quādo sanguis ē naribus profluit.
 de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 142. C
 in Febribus manū motiones quid significēt. in progn. cō. 1°. 4°. 194. E
 quibus in Febribus circa dentes lentores fiunt, ijs febres fiunt fortiores,
 & cur. com. 4°. aph. 53°. Ex. 33. D
 cum Febre cibi fastidia in longis difficultatibus intestinorum, pessimū.
 com. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 in Febribus spiritus offendens malum. conuulsionem enim significat,
 com. 4°. aph. 68°. Ex. 34. G
 in Febribus ex somnis timores, uel conuulsiones, malum. comment. 4°. aphorismo 67°. Ex. 34. F
 quæcunque in Febribus uel in alijs morbis ex uolūtate illachrymāt, nihil ab
 surdū, qui uero nō ex uoluntate, absurdus. c. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
 i Febre aphonie q̄ desinūt i ecstasi, p̄nciosum. i 1°. pr. c. 2°. 4°. 172. C
 in Febribus quibus aures obsurduerunt, sanguis ex naribus fluens, aut
 alius turbata soluit morbum. c. 4°. aph. 60°. Ex. 34. A
 Febrium iudicationes quibus sint diebus. in prog. c. 3°. 4°. 206. D
 Febres iudicanē diebus paribus, quas enumerat. c. 4°. aph. 61°. Ex. 34. B
 in Febribus si quinta die quid terrificū fuerit, quid significet. de uictus
 rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 141. H
 quibus in Febribus morbus regius ante diem septimum accidit, malum.
 com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 siquis Febrē non habens abstineat à cibo, & cordis morsum seu uertigi
 nem patitur, & oris amaritudinem sentit, purgatione indigere per
 superiora significat. cō. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 i Febribus à principio uertigines, capitis pulsus, et urina tenuis cū adsunt,
 expecta febrē usq; ad iudicationē. de uic. ra. i mo. ac. c. 4°. 7°. 139. H
 Febres usque ad iudicationē expecta, cū à principio uertigines, capitis pul
 sus, et urina tenuis adsunt. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 139. H
 Febrium uertigines quibus à principio sunt, & pulsatus capitis, & uri
 na tenuis, eis expectanda est ad crises febris acumine augeri. de urina
 significatione ex Hipp. Sp. 78. H
 in Febribus suppurationes quō. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 104. H
 Febris, & dolor, & suppuratio cum absunt in tumore, pars putrescit,
 ut cogamur quæcunque solidā p̄cidere. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 132. D
 in Febribus dolor. de inæq. intemp. 3°. 44. B
 in Febribus dolores sine uoce, qui sudore non soluntur, mali. in 1°. prorrh.
 com. 2°. 4°. 176. G
 ex Febre quibuscunque tubercula diutina, aut in articulos dolores decū
 bunt, ij cibo plenior utuntur. cō. 7°. aph. 61°. Ex. 59. G
 in Febribus magna ex parte ex urinis ab initio tenuibus fit ad crassiora
 cōuersio, tēdente iā morbo ad solutionē. cō. 4°. aph. 69°. Ex. 34. H
 à Febre hēri, ul' molestari quō apud ātquos dī. c. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 si à Febre

si à Febre habito collum peruertitur, & uix potest deuorare, sine ullo
tumore, letale est. comment. 4°. aphorif. 34°. 31. B/E/ commenta. 7°.
aphorismo. 60°. Ex. 59. D/E
Febres & mortem affert multa ac subita euacuatio, fm Erasistratum.
com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
Febrem aut mortem inducit corpus obstructum habens fumea excremen-
ta. de cau. mor. 3°. 7. G
FEBRILIS calor quæ aptus est natura sanare. commenta. 6°. apho-
rismo 40°. Ex. 51. A
Febrilis calor ad temperaturæ æqualitatem perducit. commentario. 6°.
aphorismo 40°. Ex. 51. A
Febrili calore quædam euadunt bona bonis mixta alimentis. contra ea
quæ à Iul. in Hipp. aph. dicta sunt. Ex. 70. F
Febrilis calor incidit, extenuat, dissoluit, commē. 6°. aphorif. 40°. 51. A/
aphorismo 51°. Ex. 52. H
Febris calefacit, extenuat, & dissoluit spiritum flatuosum, & pituitosos
humores. com. 6°. apho. 6°. Ex. 52. H
Febrilis calor concoquit humorem. com. 5°. apho. 70°. Ex. 75. E
Febrilis calor multum sanguinis digerit. de cur. rat. p sang. misf. 6°. 19. F
à Febrili calore natiuam humiditatem exustam esse quibus deiectionibus
significetur. cō. 7°. aph. 46°. Ex. 54. D
Febris pro obesitate sananda est apta. 14°. meth. me. 7°. 91. F
Febris morbis, qui à frigidityte fiunt, cōfert. cō. 6°. apho. 44°. Ex. 51. D
Febris post grauedines & raucitates, illas concoquit. in 6°. de morbis
uulga. com. 3°. 3°. 171. E
Febris soluit conuulsionem. de opt. secta. Isa. 22. D
Febri superueniente liberatur, qui à conuulsione, aut distēione neruorū
tenetur. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
Febres superuenientes conuulsioni ex repletionē dissolunt humiditatem
superfluam, calfaciuntq; frigiditatem. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. G
Febris superueniens cōuulsioni, ipsam sanat. cō. 5°. apho. 5°. Ex. 37. G
Febrē supuenientē apoplexiæ cōferre, collige. c. 6°. apho. 51°. Ex. 52. H
Febris superueniens ijs soluit dolorem, quicunq; hepar circundolēt. com-
ment. 7°. aph. 52°. Ex. 58. E
Febris uel remissa uel soluta bonum signū est earū quæ sunt in ileo pas-
sionum: superueniens autem febris, uel aucta neq; signum bonum est,
neq; causa bona. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
nisi Febre superueniente satis urina fluxerit, in septem diebus pereunt,
quibus ex stillicidio urina illos supuenerit. c. 6°. apho. 44°. Ex. 51. C
nisi Febris apprehenderit, in septem diebus pereunt, quicunq; sani do-
lore capitis repente capiunt, & statim muti fiunt, & stertunt. cōmē-
tario 6°. aph. 51°. Ex. 52. G
Febrilis calor scāmōnij operationē plerunq; impedit. de dyn. Sp. 20. H
in FEBRIBVS quæ consideranda. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 96. H
in Febre quæ agenda sunt. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 178. A
à Febre indicatio quo modo fit maior ceteris. 8°. meth. me. 7°. 55. E
à Febre indicationes duæ. 11°. meth. med. 7°. 70. D
Febrium prima indicatio. 8°. meth. med. 7°. 49. H
in Febre indicatio secunda. 8°. meth. me. 7°. 49. H
à Febre indicatio habet duplicem magnitudinem. 8°. meth. med. 7°. 55. D
de Febre & causa quid primo sanandum. 10°. meth. me. 7°. 61. D
Febrē & causam extinguens remediū, optimū est. 10°. meth. me. 7°. 61. D
Febri quando primo intendendū, secundo causæ. 10°. meth. me. 7°. 61. E
Febris quæ est in fieri, quo modo curetur. 8°. meth. me. 7°. 49. H
Febris quæ partim facta, partim futura est, quo modo curanda. 8°. me-
thodi medendi. 7°. 49. H
Febris pōt esse præsens causa absente, et quō curet. 8°. meth. me. 7°. 49. H
in Febre quæ fit, causa remota, febris remouetur. 8°. meth. me. 7°. 51. D
pro Febre auferenda extrinseca, & intrinseca. 10°. meth. me. 7°. 64. H
Febris ut febris quæ remedia postulet. 9°. meth. me. 59. H/11°. 7°. 70. E
Febri quid est contrarium. 11°. meth. med. 7°. 71. E
Febri non est contraria euacuatio. de opt. secta. Isa. 25. G
in Febre aer non debet calidior esse quā conueniat. in 6°. de morbis uul-
garibus, com. 3°. 3°. 178. B
Febris quæ refrigerant humectantq; desiderat. 8°. metho. med. 7°. 55. B/
com. 1°. aph. 16°. 9. A/aph. 24°. Ex. 10. F
Febris ex siccitate sine putredine, sanatur frigidis & humidis. 10°. me-
thodi medendi. 7°. 64. D
Febris exigit uictus rationem frigidam & humidā. 8°. meth. me. 7°. 54. G
in Febribus sitis extinguenda. in 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 178. A
Febris naturæ aduersissima est aqua. de uictus ratione in morbis acutis.
commentario 1°. 7°. 114. G

Febres ilico extinguit aqua tempestiue data. de uict. rat. in morbis acutis,
commentario 1°. 7°. 114. G
in Febre quando danda aqua frigida, & quanta quantitate. de uict. rat.
in mor. acu. com. 1°. 7°. 114. G
Febris copulata hydropi quo mō debeat sanari. cō. 1°. apho. 16°. Ex. 9. A
in Febre non danda aqua chalybeata. de remed. par. fac. 7°. 159. F
in Febribus quo modo noxia aqua mulsa. 11°. meth. me. 7°. 70. F
Febri cum syncope conuenit mulsa cum hyssopo. 12°. meth. med. 7°. 75. G
in Febribus ptissana melior mulsa. de uic. rat. i mor. acu. cō. 1°. 7°. 111. F
in Febribus ptissana cremor, cum frigidus & humidus sit, cōuenientissi-
mus est. 8°. meth. med. 7°. 51. A
in Febribus quid faciant nutrire, & non nutrire. 11°. meth. me. 7°. 71. G
nō pp Febrem, sed propter uirtutē cibi dantur. 11°. meth. med. 7°. 71. G
in Febre tempora cibandi. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. D
in Febribus quando cibus dandus. 11°. meth. me. 7°. 74. C
in Febre non cibandi ægri, sed in inclinatione. 10°. meth. me. 7°. 63. C
Febris diatritos augetur. de arte cur. ad Glau. 7°. 94. G
Febre ex caliditate & siccitate correpti calidi & sicci possunt in princi-
pio accessionis cibari. 10°. meth. me. 7°. 62. G
in Febrium principio qui debent cibari. 10°. meth. me. 7°. 63. H
Febricitare & si quidā incipiāt, cibus quibus dādus. 10°. meth. me. 7°. 63. G
Febris si debet finire nono die, cibus dat. 11°. meth. me. 7°. 74. C
Febris quo tpe sorbitiōes dādæ. de uic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 139. E
in Febre frigentibus pedibus nihil dandum. de uict. ratio. in mor. acutis,
commentario 4°. 7°. 139. F
in Febre omni concoctioni ciborum prospiciendū. 11°. meth. me. 7°. 72. F
in Febribus deterior est cibi coctio. 2°. de na. fac. 1°. 300. D
Febres intendit concoctio praua. 11°. meth. me. 7°. 72. F
Febrilis caloris uis imodica lēdit actionē uētriculi. 2°. de na. f. 1°. 300. D
ad Febres potior est uis concoctrix, quā facultas uoluntaria & uita-
lis. 10°. meth. med. 7°. 70. A
in Febre ex obstructione cibi. 8°. meth. me. 7°. 50. B
Febrem soluunt aquæ potus & mala granata. de subfi. emp. Isa. 31. E
Febris magnitudo, qualis est in continentibus, prohibet uinum, lauacrum,
& unctiones rarefacientes. 10°. meth. med. 7°. 69. H
in Febre incendente uinum prohibet. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. A
in Febre non datur uinum. de reme. par. fac. 7°. 167. G
Febris ubi adest nō dat medicamētū ex uino. 8°. de cō. m. se. loc. 5°. 195. G
Febrilem calorem quem faciat uinum dulce. de uict. rat. in morbis acutis,
commentario 3°. 7°. 126. F
nisi Febricitet qui refici debent, uinum illis dandū. 7°. meth. me. 7°. 45. E
in Febre mediocri uinum dat. 10°. meth. me. 7°. 70. B
Febris mediocris quibus sanetur. 10°. meth. med. 7°. 70. B
in Febribus ex uino non dat medicamenta, tamen dat in moderatis. bene
nota. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 197. G
Febribus idonea uina, quæ. de uic. rat. i mor. ac. cō. 3°. 7°. 127. A
cōtra Febrem est uinū fuluū. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. F
in Febre suillas carnes affatas exhibebat Petronas. de opt. secta. Is. 23. A
Febris ex constipatione quo modo curetur. 8°. meth. me. 7°. 50. A
in Febre ex obstructione pisces dat & ius albū. 8°. meth. me. 7°. 50. B
in Febre ex obstructione diuersos cibos dat per aliquod interuallum. 8°. methodi medendi. 7°. 50. B
in Febre ex lassitudine phlegmonosa quæ danda pro cibo. 4°. de sanita-
te tuenda. 2°. 87. G
in Febre ex lassitudine phlegmonosa si ægrotus petat carnē, dato pisces
saxatiles, & oniscos in albo iure. 4°. de sa. tuen. 2°. 87. G
in Febribus securum acetum mulsum. 9°. de cōp. me. se. loc. 5°. 197. G
in Febre ex stipatione infundit rosaceum super caput in declinatione.
8°. methodi medendi. 7°. 51. E/F
ad Febres oleum frigidissimum. de dyn. Sp. 32. H
Febri conuenit ceratum humidum si hypochondrijs superponatur. 1°. de
simp. med. fa. 5°. 3. C
Febris peculiare remedium. de uic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. C
ex Febre dolor capitis quō curādus. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 100. B
per Febres quibus aluus perpetuo liquida est, quid agendum. de uict. ra.
in mor. acu. com. 4°. 7°. 139. G
in Febre & lateris dolore excrementa sunt permittenda descendere, &
quiescendum. de uic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 139. D
in Febribus aluus liquida cum mentem turbat, quid agendum. de uictus
ratio. in mor. acu. com. 4°. 7°. 139. H
FEBRE qui æstate corripitur, unde secunda uena in uere. de curan.
rat. per sang. misf. 6°. 20. G
in Febre

in Febre ex obstructione cur uena secunda, etiam si non adsint signa plenitudinis. 8°. meth. med. 7°. 52. F
 in Febre oī nō cōuenit uenæ sectio in principio. de ue. se. ad. Er. 6°. 12. H
 in Febre uenæ sectio in declinatione est facienda. de cur. ratio. per sanguinis miss. 6°. 21. B
 Febres omnes uenæ sectione indigere in principio quidam Galeni tempore putabant. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 12. H
 in Febribus delirium & accessio prohibent uenæ sectionem. præfag. ex per. confir. Sp. 78. D
 Febres quibus mitigentur. de dynamidijs. Sp. 18. H
 Febres quas sanet chamæmelum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 sine Febre thoracis longi affectus quo modo scæno græco curentur. 1°. de alimen. facul. 2°. 14. F
 Febres quæ citra uisceris alicuius inflammationem infestant, discutit & emollit chamæmelon. 3°. de simp. med. facul. 5°. 18. H
 in Febre non datur centaurium minus. de remed. par. fac. 7°. 167. A
 pro Febre accipiēda quæ euacuēt et nō calefaciūt. 10°. met. me. 7°. 69. G
 Febris non exigit medicamentum purgans, cur tamen in febre exhibeatur, cum sint calida. quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5°. 88. G
 Febri confert pharmacum, & si calidum, ratione euacuationis humoris noxijs, & infestantis. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 Febrem quo modo tollat theriaca. de usu theria. ad Pifo. 5°. 98. G
 Febres cum inflammatione, & ulcere non possunt curari. comment. 7°. aphori. 37°. Ex. 57. A
 ad Febres sine intermissione ualēs antidotus Arpuli. 2°. d. anti. 5°. 116. F
 ad Febres per circuitum repetentes. 7°. de compos. me. sec. loc. 182. G / 186. B / 9°. 5°. 202. F
 ad Febrium circuitus ualens antidotus Arpuli. 2°. de antidot. 5°. 116. F
 ad Febres ex causis pectoris natas ualeat diaphrasu. de dynam. Sp. 26. F
 cum Febre coli dolor quo modo curandus. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 Febres sedans confectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. E
 ad Febrem sedandam. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. F
 ad Febres omnes cataplasma. de dynam. Sp. 33. F
 ad Febres compositas medicamen. de med. exper. Sp. 104. F
 ad Febres cōpositas, et chronicas exptū medicamē. de me. ex. Sp. 104. F
 ad Febrem potio probata. de dynamidijs. Sp. 32. D
 ad Febrim finiendam. de med. fac. par. 172. A / 7°. 178. G
 ad Febrem tollendam remedium. de dynamidijs. Sp. 32. D
 ad Febres medicina. de med. exper. Sp. 104. B
 ad Febrem, Pamphili pharmacopolæ confectio bona. 7°. de comp. medi. secundum loc. 5°. 183. A
 FEBRIRE quibus impossibile. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 FEBRIENTES qui dicantur. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 118. H
 Febricitantes non dicebantur apud antiquos qui ob inflammationem alicuius partis in febrem inciderant. com. 4°. aph. 73°. Ex. 75. H
 Febrientes qui sint. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 178. F
 Febricitantes ex frigidityte, quales. 1°. de diff. feb. 3°. 36. A
 qñ Febricitent, regio morbo et atra bile affecti. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
 ubi Febricitauit manifeste est principium morbi, non ubi capite doluit æger. 1°. de dieb. decret. 4°. 147. F
 Febricitantium signum secundum uaria tempora. introd. Isa. 55. D
 Febricitantium signa quædam. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 94. H
 Febricitantium expiratio qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. F
 Febrientis Commodi Casus. de præcognitione. 4°. 219. B
 Febrientis decima hora dici casus. 1°. de dieb. decret. 4°. 147. H
 Febricitantium duorum in diuersis regionibus casus. 3°. met. me. 7°. 55. A
 in Febricitantibus præfagium. de med. fac. par. 7°. 172. D
 Febricitantibus ob inflammationis magnitudinem uel hepatis, uel uentriculi, animi defectus accidit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. F
 Febricitans corpus calidum & siccum non potest esse uiribus ualētibus, & si phlegmonen habet, morietur. 10°. meth. med. 7°. 63. H
 Febricitantibus si a sudoribus fuerit initium, boni, & tertiani, & quintani, & septimani, & nonani, & undecimani, & quartidecimani, & uigesimali septimani, & trigesimali quartani. præf. exper. conf. Sp. 77. C
 Febricitantium corpora euacuatione indigere significat sudor in somno, ubi cibi plurimi causa non fuerit. præfag. exper. conf. Sp. 77. G
 Febricitanti sudor superueniens, febre non deficiente, malum: prorogatur. n. morbus, & multā signat humiditatē. cō. 4°. aph. 56°. Ex. 33. F
 Febrientes & imbecilles cur cogantur mouere omnes musculos thoracis. com. 2°. aph. 42°. Ex. 18. C
 Febrienti lingua turbata quarto die significat delirium. de uict. ratio. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 142. G

Febricitanti quid significet uox intercepta decimo quarto die. de uictus rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 142. F
 Febricitantes inedia & labore quas habent urinas. 1°. de cris. 4°. 130. C
 Febricitantibus quibuscunq; in urinis sunt sedimenta ueluti farina crassior, longam ægritudinem significat. com. 7°. aph. 31°. Ex. 56. C
 non Febricitantibus quibus urinae, crassæ, grumosæ, pauca, copia ex his tenuis adueniens prodest. de urinae sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Febricitantes ex ocio & repletionem cum multa urinae subsidencia sanantur. 1°. de cris. 4°. 130. C
 Febricitantium pulsus secundum tēpora febris, qui. de cōp. puls. Sp. 65. F
 Febricitantium nō omnino leuiter, permanere corpus, & nihil minui, uel etiā plus q̄ rō postulat colliquefcere, malū. hoc enim morbi longitudinem, hoc uero imbecillitatem significat. com. 6°. aph. 28°. Ex. 16. C
 Febricitantes permanent, & non contabescunt ex cutis spissitudine, & crassitudine humorum. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. F
 Febricitantem nisi diebus imparibus febris reliquerit, solet recidiuare. com. 4°. aph. 61°. Ex. 34. A
 Febricitantium diuersa curatio. de opt. secta. Isa. 23. A
 Febricitantium domus qualis debeat esse. 9°. meth. med. 7°. 60. A
 Febricitantibus quibus domus præparetur. 9°. meth. med. 7°. 60. A
 Febrientes qui debent in obscuro manere. de uict. rat. in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 140. G
 Febrientes qui debent in lecto ualde molli manere. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 140. H
 Febrienti primo quies iniungenda. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 178. B
 Febricitantes non debent ambulare. 2°. de mot. musc. 1°. 315. C
 Febricitans plethoricus quibus curandus & non curandus. 13°. methodi medendi. 7°. 82. A
 Febrientis cum capitis dolore casus & curatio. de caus. procat. 3°. 95. D
 Febricitanti si quis cibum dederit, ut sano robur, sic laboranti morbus. com. 7°. aph. 61°. Ex. 59. G
 Febricitantes omnes quo modo nutriendi. 11°. meth. med. 7°. 72. A
 Febricitantes à principio ad finem quahora sunt cibandi. 11°. methodi medendi. 7°. 69. B
 Febricitantes non debent cibari in febre, neque parum ante. commentario 1°. aph. 11°. Ex. 5. A
 Febricitantibus quibus nec in declinatione citra noxā cibari potest, et quibus omni tpe ac præsertim in declinatione. 10°. met. m. 7°. 63. G
 Febricitantes sæpius post primam accessionem intrepide cibabat ceu post febris carituros. 4°. meth. med. 7°. 25. H
 Febricitantium cibi frigidi, & humidi. 8°. meth. med. 7°. 51. A
 Febricitantium cibus quantum frigidus, & humidus esse debet. 8°. methodi medendi. 7°. 54. H
 ad Febricitantiū arbitriū frigida à quibusdā dabat. de opt. secta. Isa. 23. A
 Febricitantes refrigerant, & reparant ptisanæ de ordeo, si oleum rosaceum admisceas. de simp. med. Sp. 90. A
 Febrientibus an dandum uinum. 9°. de decr. Hipp. 1°. 283. F
 Febrientibus uinum non exhibetur. 7°. de simplic. med. fac. 50. G / 9°. 5°. 66. H / de remed. par. fac. 7°. 159. E / F / H
 Febrientibus carnem, & uinum dabat Petronas. de uict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 109. F
 Febrientibus uina conuenientia. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 127. B
 non Febrientibus dat uinū nigrū. de uict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 149. B
 Febricitantibus impericulosius alijs uinis datur uinum pauciferum. de uinis. Sp. 76. C
 in Febricitantibus diaria febre uinū cōcedit, & quale. 8°. met. m. 7°. 51. G
 qui Febrientes debēt bibere uinum quantum possunt. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 95. E
 Febrientibus quibusdam uinum qua mensura sit bibendum. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 95. E
 Febrientibus nō cōpetūt uina dulcia, eo qd sunt crassa. de uinis. Sp. 76. E
 Febrientibus non dat mulsam. de remed. par. fac. 7°. 159. E / F
 Febrientibus mel sit succus amarissimus. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. B
 Febricitantes ex obstructione quibus nutriendi. 8°. meth. me. 7°. 50. H
 Febrientibus dat pisces elixos, non febrientibus affos. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 149. B
 Febricitantibus omnibus, uiribus ualentibus, sanguis mittendus. 11°. methodi medendi. 7°. 71. H
 in Febricitantibus uigorem cessantem accessionis aduertere oportet in detractione sanguinis. præfag. exper. conf. Sp. 77. H
 Febriculoso quæ inimica. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 177. G
 Febricitantes ledunt medicamentaria, & calida facultate. 9°. de compos. medicam. 44

med. secundum locos. 5^a. 197. F
 Febricitantibus nō est dandū scāmonū, sed nō febricitantibus. de dyn. Sp. 20. H
 Febricitantibus quibus datur niger Elleborus. de dynam. Sp. 21. A
 Febricitantibus dari potest aloes lota, ubi febris sit ualde debilis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 188. D
 Febricitantibus dat in aqua medicamēta. 7°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 182. E/F/H
 Febricitantibus dat medicamentum ex aqua, non ex uino. 7°. de composit. medic. sec. loc. 184. G/185. B/F/187. A/8°. 195. E/196. B/9°. 197. H/199. G/202. H/203. C/D/204. C/D/ 5^a. 206. B
 Febricitantes prius, deinde furētes aliter euacuātur, quā furentes prius, deinde febricitantes. de opt. secta. 15a. 22. D
 Febricitantes ex obstipatione in febre prima inclinante ducendi sunt in balneum. 8°. meth. 7^a. 51. E
 pro Febricitantibus ex obstipatione olcū tepidum. 8. meth. med. 7^a. 51. E
 Febricitantes ex uisione lauandi. 8°. meth. med. 7^a. 51. F
 Febricitantes in declinatione lauandi. 8°. meth. med. 7^a. 51. F
 cur Febricitent nisi lauentur aliqui. 5°. de sani. tuen. 2^a. 93. F
 Febricitati ex obstipatione qñ balneum non cōuenit. 8°. met. me. 7^a. 51. E
 Febricitantes clām iuuans antidotus. 2°. de antidotis. 5^a. 111. F
 ad Febricitantes. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 185. B
 FEBRIFUGIA grāce lexyphreta antidota. 2°. de antid. 5^a. 113. H
 Febrifuga. de dynamidijs. Sp. 31. D
 FEBRUARIUS mensis secundus à solstitio hyemali. Quidē quomō solstitium erat in fine Decembris. bene considera, quoniam cum Christus natus est uigesimo quinto die decembris. erat solstitiū. > in 1^m. de morbis uulg. com. 1°. 3^a. 102. D
 Februarius uiginti octo dierum. in 1^m. de morbis uulg. cō. 1°. 3^a. 102. D
 Februarium mensem seruat in attenuando corpus. de dyn. Sp. 30. D
 FEL quid sit. 3°. de nat. facul. 1^a. 301. H/de simp. med. Sp. 84. E
 Fel quale sit. de ocul. 7^a. 189. A/de anat. uiu. Sp. 45. F
 in Felle & nitro deprehenditur amaritas. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 25. D
 de Fellis uestica, & splenis anatomia. de anat. uiu. Sp. 50. H
 Fellis uestica tres habet meatus, et qui. de anat. uiu. Sp. 50. H
 Fellis meatus sectio. 6°. de anat. adm. 1^a. 93. B
 Fellis cistis, quæ. de anat. parua. Sp. 42. H
 Fellis uestica quo modo se habet. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. F
 Fellis uestica situs. de natura & ordine cuiuslibet corpus. 42. A/de anatomia uiuorum. Sp. 50. H
 Fellis uestica quibus componatur. de anat. uiu. Sp. 51. A
 Fellis uestica cur parua. 5°. de usu partium. 1^a. 144. D/E
 Fellis uestica unde habet uenas, neruos, & arterias. 5°. de usu p. 1^a. 145. A
 Fellis uestica neruus ubi. 5°. de usu partium. 1^a. 145. C
 Fellis uestica neruus quantus. 5°. de usu partium. 1^a. 145. C
 Fellis uestica quid trahat. 2°. de nat. facul. 1^a. 301. H
 Fellis uestica trahit succū sibi familiārē purissimū. 5°. de usu. 1^a. 144. G/H
 Fellis meatus gratia separandæ bilis sunt facti. 4°. de usu par. 1^a. 138. F
 Fellis uestica bilem ad se trahit. 5°. de locis affectis. 4^a. 35. F
 Fel sedes propria cholerae rubrae. de spermate. Sp. 36. H
 Fel domus bilis, & eius iuuamenta. de anatom. uiu. Sp. 45. F
 Fellis uestica in iecore recipit leue, et flauū supflū. 4°. de usu p. 1^a. 136. B
 à Fellis uestica attrahitur illud iecoris excrementum, quod flori uini assi milatur. 1°. de sanit. tuen. 2^a. 67. F
 per Fellis uesticam purgantur biliosi humores. de atra bile. 1^a. 37. A
 Fellis uestica nihil patitur à bile. 5°. de usu partium. 1^a. 145. G
 Fellis uestica expurgat sanguinem. 6°. de decret. Hipp. 1^a. 263. C
 in Fellis uestica cur paruus sensus. 5°. de usu partium. 1^a. 145. F
 Fellis uestica excrementum non ita sentit. 3°. de nat. fac. 1^a. 306. A
 Fellis uestica per eandem uia euacuat & implet. 3°. de nat. fac. 1^a. 306. B
 Fellis uestica quid faciat ad coctionem. de anat. uiu. Sp. 50. A
 Fellis uirtute hepar uertit phlegma in sanguinem. de sperm. Sp. 36. B
 Fel mittitur in primam intestini tenuis partem. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. F
 in Fellis uestica sanguis non pōt generari. 4°. de usu partium. 1^a. 138. D
 Fellis uestica aliqua animalia nō habēt, tñ habēt fel. 4°. de usu p. 1^a. 138. E
 Fellis uestica quo idicio deprehēdāt ēē ualde plena. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. H
 Fellis uestica symptomata. 5°. de loc. affect. 4^a. 35. F
 Fellis uestica, lien, et renes, quō male purgant. 3°. de symp. caus. 3^a. 26. B
 ex Fellis uestica ibecillitate sanguis ipurus nō nūquā fit. 5°. de l. af. 4^a. 35. F
 ad Fel confusum per totos artus theriaca ualet. de ther. ad Pifo. 5^a. 91. F
 Fel nigrū purgat per hēorrhoidas. in 6^m. de mor. uul. c. 5°. 3^a. 192. H
 Fel calidorum, & siccorum animalium unum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 129. D
 Fel oē, oēm sordē de corpore abluit, & abstergit. de simp. med. Sp. 84. E

Fel oculis conuenit. de ocul. 7^a. 188. G
 Fel eximit caligines, & cicatrices oculorum. de simp. med. Sp. 84. E
 Fellium genera quæ iuuant suffusiones. introd. 15a. 58. C
 Fel quod & quæ bilis ad oculos recipiatur. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. F
 Fel recipientia medicamenta oculorum admixtum habent tum mel, tum fœniculi succum, tñ opobalsamum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. H
 Fel animalium laudatorum ad oculos. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. H
 Fel quos dolores auget, quos iuuat. de comp. med. sec. loc. 5^a. 141. H
 Fel calidissimum omnium quæ sunt in animali. 10°. de simp. me. f. 5^a. 74. E
 Fel calidum secundum animalia. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. E
 Fel quando imbecillum, quando ualidum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. F
 Fel Aquilæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153. A
 Fel Caprae supra ouillū post urforum et bou. 10°. de simp. m. f. 5^a. 74. H
 Fel caprae ad noctylopos. de remed. par. fac. 7^a. 156. H
 Fel Gallinarum & perdicum probatius in re medica alijs. 10°. de simpli. medicam. facul. 5^a. 75. A
 Fel Hirca agrestis pro lusciosis. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. H
 Fel Hirca ad pilos palpebris innatos oculum infestantes. de remedijs paratū facilibus. 7^a. 156. G
 Fel Hyenæ uisum acut. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. F
 Fel hyenæ iuuat suffusiones. introd. 15a. 58. C
 Fel hyenæ ad pilos palpebris inatos oculū ifestates. de re. pa. fa. 7^a. 156. G
 Fel hyenæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. F
 Fel Miluorum & aquilæ, quale. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. A
 Fel Ouium acius suillo. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. H
 Fel Perdices. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. F
 Fel perdices syluestres. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153. A
 Fel Scari. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. F
 Fel Suis omnium moderatissimum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 129. D
 Fel suis imbecillum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. H
 Fel suillum in medicamenta ad alopecias confecta. 1°. de composit. medica men. secund. loc. 5^a. 124. G
 Fel suis quæ non peperit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 143. F
 Fel suis castrati. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 143. D
 Fel Taurorū calidius quā castratorū bou. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. F
 Fel taurinum lumbricos infantibus necat. de dyn. Sp. 27. F
 Fel taurinum aperit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. E
 Fel tauri incidit. de ocul. 7^a. 188. F
 Felle taurino aperiūtur hēorrhoides. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. G
 Fel taurinum ad uisus obscuritatem. de remed. par. fac. 7^a. 156. H
 Fel taurinum siccum. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 249. D
 Fel Thynni. de med. fac. par. 7^a. 161. E
 Fellis Venenatorum animalium minimum si sumatur, lædit. 5°. de simpli. medicam. facul. 5^a. 37. C
 Fel uenenatorum animalium genere non quantitate obest. 5°. de simplic. medicam. facul. 5^a. 37. C
 Fel Volatilium acius, quā quadrupedum. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 75. A
 Fel Vrsinum ad uisus obscuritatem. de remed. par. fac. 7^a. 156. H
 ex Felle uisus antidotus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195. H
 Fel Vulturis ad uisus obscuritatem. de remed. par. fac. 7^a. 156. H
 FELLICVLI. de dynamidijs. Sp. 30. H
 FELVZAHARAGI. secretorum. Sp. 99. B
 FEMVR quid sit, collige. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 212. B
 Femur cruris pars. de inæq. intemp. 3^a. 43. C
 Femora quæ. introd. 15a. 53. E
 Femur in crure, quale brachium in manu. 3°. de anat. adm. 1^a. 74. A
 Femur est in crure, ut brachium in manu. de fract. com. 2°. 7^a. 232. H
 Femur os solum appellat Hippocrates. de fract. com. 2°. 7^a. 236. E
 in Femore os unum ut in brachio. 3°. de usu partium. 1^a. 131. A
 Femoris os quod, & quale. de osib. 1^a. 43. D
 Femur cur maximum os corporis. 3°. de usu par. 1^a. 131. A
 Femur cur maius tibia. 3°. de usu par. 1^a. 134. C
 ad Femur tibiā habere symmetriā quō probetur. 3°. de usu p. 1^a. 134. D
 Femoris figura. 3°. de usu par. 1^a. 131. B/C
 in Femore figura idonea ad sedendū, & scribendū. 3°. de usu p. 1^a. 131. D
 Femur cum spina facit angulū rectū dum sedemus. 3°. de usu p. 1^a. 128. E
 Femur quo modo ingrediatur in genu. de fract. cō. 2°. 7^a. 240. C
 Femur quibus rectum, hi sunt blasi ad genu. 3°. de usu par. 1^a. 131. B
 si Femur uno tenore foras abscederet usq; ad genu, alter blasitatis modus sequeretur. 3°. de usu partium. 1^a. 131. C
 Femur cur cauum. 11°. de usu par. 1^a. 191. D
 in Femur cur inseruntur uasa tenuia. 13°. de usu p. 1^a. 202. B
 Femoris, &

Femoris, & cubiti differētiā in dearticulatiōe. de frac. c. 2°. 7^a. 240. C
 Femur quoquo uersus circumagitur. 12°. de usu par. 1^a. 194. A
 in Femore cur nouem musculi. 3°. de usu par. 1^a. 135. A
 Femoris musculi cur prius secūdi q̄ tibiā et coxā. 2°. de ana. ad. 1^a. 69. F
 in Femoris exteriori parte musculus latus non multū considerādus, cur. 2°. de anat. adm. 1^a. 69. C
 Femoris musculi, quales. 3°. de usu par. 1^a. 135. A
 Femoris musculorum differentia. 15°. de usu par. 1^a. 213. H
 Femoris musculorum ortus. 3°. de usu par. 1^a. 135. A
 Femoris musculorum usus. 3°. de usu par. 1^a. 135. A
 Femur retrorsum magis abducens musculus ad alterum simul femur leniter adducens. de musc. diff. 1^a. 50. H
 Femur exacte extēdēs i posteriora trahens musculus. d. mus. diff. 1^a. 50. H
 Femur totum extendens musculus, & ad exteriorē regionem caput ipsius trahens. de musc. diff. 1^a. 51. A
 Femur quo musculo trahatur sursum, & quo ad alios musculos. 15°. de usu partium. 1^a. 213. E
 Femoris caput sursum simul, & extrorsum trahens musculus. de musculorum dissectione. 1^a. 51. B
 Femoris caput sursum tollens musculus, & unā ad interiora inuertens. de musculorum dissectione. 1^a. 51. B
 Femur qui musculus flectat. 15°. de usu par. 1^a. 214. A
 Femoris caput circumagentes musculi. de musc. diff. 1^a. 51. B
 Femur in orbem ducentes musculi, quales. 15°. de usu part. 1^a. 213. E
 Femur duo musculi circumagunt circa ischiū. 15°. de usu par. 1^a. 214. B
 Femur introrsum, & retrorsum adducēs musculus. de musc. diff. 1^a. 50. F
 Femur totum introrsum adducens musculus. de musc. diff. 1^a. 51. C
 intro Femur adducētes musculi qui, et quales. 15°. de usu par. 1^a. 214. A
 Femur itrorsum et parūper retrorsum agēs musculus. d. mus. diff. 1^a. 51. F
 Femur totum introrsum magis inuertēs musculus. de musc. diff. 1^a. 50. G
 Femur quot, & qualibus motibus moueatur à fibris quinti musculi femoris. 15°. de usu partium. 1^a. 213. H
 Femoris nerui qui. 3°. de anat. adm. 1^a. 78. B
 à Femoribus non incipiunt rigores uiris. com. 5°. apho. 69°. Ex. 45. D
 ad Femorum attritus ex itinere. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 212. E
 ad Femorum intertrigines utilis medela est lithargyrus. 9°. de simplicium medicam. facult. 5^a. 70. A
 ad Femur iandiu induratum. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 213. D
 Femur qua parte obstupidum. de frac. com. 3°. 7^a. 240. G
 Femur sideratum. de arti. com. 3°. 7^a. 279. B
 Femori uulnus illatum per longitudinem uel in superiori parte, uel in inferiori, alte descendit. 3°. meth. me. 7^a. 22. B
 in Femore uulneris casus. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 231. B
 ad Femur uulneratum, & ubi partes adiunctae abscedant iunctura de fasciis. 7^a. 305. F
 quibus Femore uulnerato proximae partes diducuntur, iunctura fascia dicta quo modo injici debet. de fasciis. 7^a. 305. G
 in Femore deligatio quae fieri debet. de ijs, q̄ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 206. C
 Femoris deligatio qualis esse debeat. de fract. com. 2°. 7^a. 238. G
 Femori, humero, cubito solū aptatur uinculū uariū. de fas. 7^a. 293. E
 in Femore sinus quo modo sanatus. de ijs quae in med. fi. c. 2°. 7^a. 212. C
 ad Femorum scissuras. de med. fac. par. 7^a. 169. B
 Femoris os fractum quo modo curetur. de fract. com. 2°. 7^a. 240. D
 Femur, seu crus si comminutum sit ubi callus circūdatur, glossocomum admoetur. de machin. 7^a. 310. G
 Femur quadraginta diebus corroboratur. de frac. com. 2°. 7^a. 240. F
 Femoris os extra non euadit. de fract. com. 3°. 7^a. 248. A
 Femur raro excidit, saepe brachium. de arti. com. 1°. 7^a. 252. A
 Femoris caput pueris excidit posterius. de art. com. 3°. 7^a. 279. H
 Femur quando excidit, sanari non potest. introd. Isa. 60. H
 Femoris copula si rupta, facile os decedit. de arti. com. 4°. 7^a. 288. F
 Femoris caput si extra crus exeat, cur breuius apparet, si intus, cur longius. 3°. de arti. com. 3°. 7^a. 278. F
 Femoris caput si in anteriore partem deferatur, quid sequatur. de artic. commentario 3°. 7^a. 281. G
 de Femoris luxatione, & quot fiat modis. de artic. com. 3°. 7^a. 276. C
 Femur in quot partes prūpat, et quo mō restituat. de machin. 7^a. 314. H
 Femur in quot partes promouetur. de machin. 7^a. 321. C
 Femur in quot partes prolabi possit. de frac. com. 3°. 7^a. 249. G
 Femoris ad coxam repositio. de artic. com. 4°. 7^a. 288. E
 Femur prolapsum quo restituat cū crus extēsum. de machin. 7^a. 321. C
 Femur i posteriore partē, plapsum quo mō restituēdū. de mach. 7^a. 321. G

Femoris in posteriore partē luxati repositio. de arti. com. 4°. 7^a. 291. B
 Femur i iteriore partē prolapsum quo mō restituat. de mach. 7^a. 321. D
 Femoris in anteriore partem luxati repositio. de arti. cō. 4°. 7^a. 291. C
 in Femoris repositiōe i uētrē collocari uult agrū. de art. c. 4°. 7^a. 291. B
 Femur repositum esse quomodo cognoscatur. de mach. 7^a. 321. G
 Femora tauri usta sanguinē cohibent & aluū. de ther. ad Pis. 5^a. 93. E
 FERAE nomine per excellentiam praecipue intelligitur leo. g. animi mores. 1^a. 317. E
 Ferarum caro magis siccatur quā cicurum. 5°. de sa. tuen. 2^a. 92. D
 Feras magnas non parit Scythia. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. D
 Feræ in Scythia non nascuntur magnae. sed quales possibile est sub terra ipsa contegi. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. E
 Feræ quae latibula habitant hyeme, cur non comedant. de uenae sect. adu. Erasistratum. 6^a. 9. A
 Ferarum uenena. g. animi mores. 1^a. 318. B
 Ferarum perniciosarum uenenis comparari potest humor i parte corporis epilepsiam faciens. 3°. de lo. aff. 4^a. 19. F
 Feras necans suffitu. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 246. H
 ad Feras uenenosas ualet succus centaureae. de uirt. cent. Sp. 93. H
 Ferarum ictus sanare dicitur terra lemnia. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 64. E
 Ferarum morsu sanguis fit bilis. 5°. de loc. af. 4^a. 34. A
 Ferarum noxiarum morsus inuitabiles. de theria. ad Pis. 5^a. 91. C
 ad Feræ cuiusuis morsum lichenas adhiberi consulant. 11°. de simplicium medicam. facult. 5^a. 80. F
 à Feris morsos adiuuans antidotus. 2°. de anti. 5^a. 111. H
 ad Ferarum morsus. 6°. de comp. me. per ge. 256. D/ 5^a. 258. G
 ad Ferarum ictus. 5°. de comp. me. per ge. 246. H/ 5^a. 247. F
 ad Ferarum ictus & morsus. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 248. C
 FERINVM quid significet. in 6^m. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 157. E/ com. 2°. 3^a. 164. F
 Ferinos mores, & agrestes qui habeant. quod animi mores. 1^a. 320. A
 FERITATE magis quā māsuetudine participātes homines, ubi. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. E
 Feritas quibus à natura congenita. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. D
 Feritas à natura in Europaeis. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. B
 Feritatem inducūt frequētes mentis pculsiōes. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. B
 FERCVLORVM multitudine gaudent uētri studētes. de cogn. cur. animi morbis. 2^a. 53. D
 FERIATIS inaequales intemperies fiunt sine materia. de inaequali intemperie. 3^a. 43. C
 FERMENTATIO quid. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 8. D
 Fermentatio quo modo fiat. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 174. G
 Fermentum quid faciat, & quale sit. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 230. F
 Fermentū quāto uetustius, tāto praeſtātius. 3°. de cōp. me. p ge. 5^a. 230. F
 Fermententur quo modo panes. de consuet. 2^a. 60. H
 Fermenti modus in pane, qui. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. F
 de Fermento in pane quo modo iudicet gustus. 1°. de ali. fa. 2^a. 10. G
 Fermentum in pasta facit ebullitionem. de anat. uiu. Sp. 51. H
 Fermento multo qui panes indigeant. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. A
 Fermentationes longa qui panes indigeant. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. A
 Fermentum parum sufficit panibus fursuraceis. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. F
 Fermentum mediocriter calidum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 48. A
 Fermenti essentia attrahens ex putrefactione. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 36. E
 Fermentum attrahit. de ocul. 7^a. 189. F
 Fermentum quae in profundo sunt, extrahit, & digerit. 6°. de simpli. me di. fac. 48. A/ 8°. 5^a. 59. D
 Fermentum quibus misceri potest ad neruorum uulnera. 3°. de composit. med. per genera. 5^a. 229. G/ H
 Fermentum super neruorum uulnus. 3°. de cōp. me. per ge. 5^a. 229. G
 ex Fermento, & ostreis medicamentum pro humore suppurato. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 105. G
 per Fermentum (pro ut alij codices habent, adipem) in ueru assatum fermentum. 3°. de comp. me. se. loc. 5^a. 145. E
 ex Fermento pharmacū suppurat. 3°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 146. F
 ad Fermenti massae modum. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a. 165. F
 Fermentatum, aut nimis digestum ex pane, crassus cibus, & cur. de diff. continua. Sp. 72. H
 Fermentati frumenti panis loti pluribus lotionibus medulla est cibus subtilians. de dissol. cont. Sp. 72. G
 Fermentans terram atra bilis. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Fermentatio quid sit in atra bile. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Fermentosa, & acida atra bilis. 14°. meth. me. 7^a. 89. E
 ad ij Ferox qui

FEROX qui respondet modeste, in quem morbum incidat, in 1^m. prorr.
rhetorum, com. 2°. 4^a. 170. C
Ferox responsio in homine modesto, malū, in 1^m. prorr. c. 2°. 4^a. 170. C
Ferox oculus, & clausus quid significet, in 1^m. prorr. c. 2°. 4^a. 174. B
FERRARIAM factitās exercet & opat. 2°. de sa. tu. 2^a. 73. G
FERRAMENTA ad secandas uenas fabricantes, sunt inter mini-
stros ignobiliores rei medicæ, in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 188. D
Ferramenta multa habeant chirurgi, de fract. com. 3°. 7^a. 247. A
Ferramenta pro adustione, qualia, de artic. com. 1°. 7^a. 258. B
FERRYM lapis, æs superioris est q̄ stirpiū gñis, 1°. de temp. 1^a. 13. D
Ferrum corpus terrenum crassum, 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. B
Ferrum habet substantiam stabilem & constantem ob siccitatem & fri-
gidityatem, 9°. meth. med. 7^a. 60. H
quia Ferrum ualde siccum est, ex eo non eleuantur uapores, commenta.
1°. apho. 14°. Ex. 7. F
Ferrum durum corpus est, 3°. de diff. puls. 4^a. 63. D
Ferrum Indum fragile, 1°. de usu par. 1^a. 115. G
Ferrum Noricum optimum, 8°. de anat. adm. 1^a. 101. G
Ferrum, æs, aurum, & lapis, nisi prius excalfiant ac liquentur, non coale-
scunt, neque agglutinantur, 3°. de symp. caus. 3^a. 29. A
Ferrum flammis emollitum quouis modo producitur, & flexū sicuti uo-
lulus, uarijs hominum usibus inseruit, de theria. ad Pif. 5^a. 97. D
Ferrum & lapis ignita calce, & cinere sunt crassiora, multoq; magis q̄
faulla, ad hæc quoque & calidiora, 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. B
Ferro ignito ea medicamenta sunt similia, quæ per erosione interimunt.
4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. B
Ferrum ignitum uentrem exulcerat & exurit, 4°. de simplic. medicamē-
torum facultatibus. 5^a. 30. B
Ferrum pro calculis ponebat Galenus in lacte pro dysenteria, 10°. de sim-
pli. medi. facul. 5^a. 76. A
Ferri igniti frustra remouent lactis aquositatem, de dis. cont. Sp. 75. B
Ferrum ad se trahit lapis Hercules, de cathar. Sp. 94. H
Ferrū aliter à magnete trahit, aliter aer i folles, 3°. de na. fac. 1^a. 307. G
Ferrum quo modo à magnete trahatur, de theria. ad Pifo. 5^a. 90. G
Ferrum quo modo præseruetur à rubigine, de machin. 7^a. 309. E
Ferrum acutissimum incidens tota die mollissimā ceram, etiam obtundi-
tur, 3°. de temperam. 1^a. 23. H
Ferrum acutissimum lebetatur incidens mollissimam carnem, 3°. de sym-
ptomatum causis. 3^a. 26. F
ex Ferro uulnerante ulcerum differentiæ, 3°. meth. me. 7^a. 22. B
Ferro præcisos dicit sanare linita radix ephemeris, de simp. me. Sp. 83. B
Ferro uenenato aut à serpentibus uulneratorum communis curatio, 2°.
de antidotis. 5^a. 120. B
Ferrum oculis conuenit, de ocul. 7^a. 188. G
FERRI scoria, qualis, 9°. de simp. me. fac. 5^a. 71. A
Ferri scoria, 5°. meth. med. 7^a. 34. B
Ferri scoria ualet ad aures quæ longo iam tempore pure fluxerunt, 9°.
de simp. med. fac. 5^a. 71. A
Ferri stomoma (uel potius squama) ulcera uix sanabilia curat, 2°. de cō-
posi. me. per ge. 5^a. 220. B
Ferri squama qualis, 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. H
Ferri squama adstringit, 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. H
Ferri squama lota, 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 153. C
Ferri squama ad ulcera maligna, 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 236. F
FERREA an aenea potius debeat ēē istrumēta, de mach. 7^a. 309. D
Ferreæ uel æræ quæ organa esse debent, de machin. 7^a. 309. D
Ferreæ spatia, 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 216. D
FERVGO qualis sit, de ocul. 7^a. 189. B
Ferugo oculis conuenit, de ocul. 7^a. 189. G
Ferugo contra asperitatem palpebrarum ualet, de ocul. 7^a. 189. C
FERVENTIS aquæ lauatio ζεσλονσία, 3°. de sa. tuen. 2^a. 80. B
Feruens aqua cogit claudiq; cutim, 3°. de san. tuen. 2^a. 80. E
Feruens nihil ingerendum, de ren. aff. dig. & med. 7^a. 194. D
FERVOR quid sit in atra bile, 14°. meth. me. 7^a. 89. E
Feruens est sanguis, de natura & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. D
ueluti Feruor quidam potentia irascibilis, quæ in corde est, ira est, 1°. de
differen. feb. 3^a. 31. E
Feruores seu exustiões sūt cæ ppique morborū, d na. hu. c. 2°. 7^a. 180. F
ob Feruorem nimium solis sit pulsus durus in ephemeris, 1°. de differen-
tiji febrium. 3^a. 34. C
Feruoribus prodest aqua lupinorum, de simp. med. Sp. 86. C
Feruores soluunt carica sicut iris, de simp. med. Sp. 84. C

Feruores nutriunt ficus nimium comestæ, de simp. me. Sp. 84. C
FERVLA semen excalfacit & attenuat, 8°. de simplicium medica-
mentorum facul. 5^a. 56. H
Ferularum esu quidam mortui, de bo. & uitio suc. 3^a. 34. A
Ferula medulla sanguinem spuentibus & coeliacis conuenit, 8°. de simp.
med. facul. 5^a. 56. H
Ferula Cratippi, 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 172. B
Ferula quid sint & quales ēē dñt, de ijs, quæ i med. fi. cō. 3°. 7^a. 215. B
Ferula post tertiu diem firmandæ, de ijs quæ in med. fi. cō. 3°. 7^a. 218. F
Ferulis qñ uti debemus in fractura cū ulcere, de frac. cō. 3°. 7^a. 243. G
Ferulis non uteris in contusione, de arti. com. 4°. 7^a. 292. E
Ferula non imponendæ supra ossium extuberationes, de ijs, quæ in medi-
catrina fiunt, com. 3°. 7^a. 215. C
Ferula in ossium ligatura quando ponendæ, 6°. meth. me. 7^a. 41. D
Ferulam non patitur calx, de fract. com. 2°. 7^a. 240. B
ad Ferulas quæ fracturis accommodantur, laqueus, de laqueis. 7^a. 307. A
FESTIS diebus quidam uitiosum accumulans ex uitioso uitio, 6°. de
sanitate tuenda, 2^a. 98. A
FESTVCAE quomodo trahantur à succino, secundum Epicurum.
1°. de nat. fac. 1^a. 294. D
cum Festucis quo modo sumendi herbarum flores ad diacalamēthi conse-
ctationem, 4°. de sa. tuen. 2^a. 86. D
Festucas euellere quid significet, in 1^m. prorrhe. com. 1°. 4^a. 167. A / i 1^m.
de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 118. A
Festucæ cur euelluntur in acutis, in progn. com. 1°. 4^a. 193. E
FIBRA numerat inter prima elementa nostri corporis, 1°.
de elemen. 1^a. 7. E
Fibrarum natura terrena, q. animi mor. 1^a. 319. D
Fibrarum & musculorum cognitio quid faciat ad chirurgum, 1°. de ana-
to. administ. 1^a. 64. D
Fibrarum situs noscendus, 8°. de anat. adm. 1^a. 101. E
Fibræ euidentius uisunt in senibus, et nup natis, 4°. de anat. ad. 1^a. 80. D
Fibras comparat lacti in fiscellis, 5°. de anat. adm. 1^a. 86. G
p Fibrarū positura habetur motus in instrumētis, 3°. de na. fa. 1^a. 304. F
Fibris rectis instrumenta attrahunt, 14°. de usu par. 1^a. 209. F
Fibræ in directum porrectæ trahunt, 3°. de na. fac. 1^a. 304. E
Fibris transuersis instrumenta excernunt, 14°. de usu p. 1^a. 209. F
Fibris rectis transuersisq; instrumenta retinet, 14°. de usu p. 1^a. 209. F
Fibræ transuersæ circulo contrahunt, 3°. de nat. fac. 1^a. 304. E
Fibræ transuersæ constringunt, 3°. de nat. fac. 1^a. 304. F
Fibrarum utrunq; genus rectarum & transuersarū habent instrumenta
habentia unam tunicam, 3°. de na. fac. 1^a. 305. E
Fibrarum tertium genus inuenitur in instrumentis habentibus duas tuni-
cas, 3°. de na. fac. 1^a. 305. E
Fibrosas, membranosas, & carnosas particulas habent partes simplices.
10°. meth. med. 7^a. 67. D
ex Fibris, membranisq; fiunt arteriæ & uenæ, de inæq. intem. 3^a. 43. D
Fibræ ex quibus tunica arteriæ, quæ, 3°. de na. fac. 1^a. 305. F
Fibræ multæ sunt in uenæ tunica, 10°. meth. me. 7^a. 67. D
Fibræ tunicarum arteriæ, quales, de part. art. med. Sp. 16. H
Fibras efficit neruus in unoquoque musculo, de decr. Hipp. 1^a. 234. B
ex Fibris quo modo fiant nerui, 1°. de motu musc. 1^a. 309. C/D
Fibræ obliquæ neruo obliquo inseruntur, 16°. de usu par. 1^a. 217. C
Fibræ sunt proprium corpus musculi, de fract. com. 1°. 7^a. 226. D
Fibræ ut plurimum secundum longitudinē porrectæ insunt omnibus mu-
sculis, 12°. de usu par. 1^a. 195. E
Fibræ neruorum ligamentorum in medio musculi ob tenuitatem non ui-
dentur, de bon. & uitio suc. 2^a. 35. G
ex Fibrarum incisione musculi priuant motu, 8°. de anat. adm. 1^a. 101. E
Fibræ non inciduntur, de part. art. med. Sp. 16. H
Fibræ thoracē dilatantes, quæ, & earū exortus, de musc. diff. 1^a. 49. D
Fibræ thoracem contrahentes ubi sitæ, de musc. diff. 1^a. 49. E
Fibræ oppositæ fibris thoracem contrahentibus, de musc. diff. 1^a. 49. E
Fibræ, quæ primas costas sursum trahunt, de musc. diff. 1^a. 49. E
Fibræ uentriculi, intestinorum, uescicarum, cordis, à semine oriuntur, 1°.
de semine. 1^a. 332. C
Fibræ uentris, quales, 3°. de na. fac. 1^a. 304. F
Fibrarum diuersum genus in uentre, intestinis, uescicis, uuluis, & corde.
1°. de semine. 1^a. 332. C
Fibrarum omne genus cur habent uentriculi, 5°. de usu part. 1^a. 146. A
Fibrarum contrariæ dispositiones cur insunt tunicis uentriculi, 3°. de na-
turalibus facultatibus. 1^a. 304. F
Fibræ quæ

Fibra quæ decimā, & undecimā trahūt costam. de mus. diff. 1^a. 49. E
Fibrarum cordis natura. 2°. de temp. 1^a. 17. H
Fibra cordis differunt ab alijs. 6°. de usu par. 1^a. 150. D
Fibra in corde multæ solidæ & longæ. de bon. & uitio suc. 2^a. 35. F
Fibrarum omne genus in corde. 6°. de usu par. 1^a. 150. D
Fibra pulmonis in oī animāte æquales numero. 7°. de ana. adm. 1^a. 97. A
Fibra quintæ pulmonis locus. 7°. de anat. adm. 1^a. 97. B
Fibra pulmonis meminit. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. C
Fibra iecoris nō pares numero in oībus. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. D
Fibra in sanguine sunt terræ opificiū. quod animi mor. 1^a. 319. C
Fibra hepatis abscissa etiā sanatus est patiens. cō. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
Fibra ex quibus intestina constant, quæ. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. F
Fibra simplices cur in intestinis. 5°. de usu par. 1^a. 146. A
Fibra circulares sunt in singulis intestinis. 3°. de na. fac. 1^a. 304. F
Fibra quinti musculi femoris, quot & quales motus in femore faciant. 15°. de usu partium. 1^a. 213. H
Fibra nō siccant, nec liquantur, ut carnes faciūt. 10°. meth. med. 7^a. 67. E
FIBRIÆ quæ sint. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 214. H
FIBULA os minus in tibia. 3°. de usu par. 1^a. 131. A
Fibula paruum os tibiæ, & eius utilitas. 3°. de usu par. 1^a. 134. A
Fibule constructio differt à cōstructione radij. 3°. de usu par. 1^a. 134. E
Fibule et tibiæ cur nō ē dearticulatus calcaneus. 3°. de usu par. 1^a. 130. G
FIBULÆ utiles ad unionem. ars med. 1^a. 69. G
Fibulis cōstringuntur ulceris labia. 2°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 133. G
Fibulis in quibus ulceribus utendum. 3°. meth. med. 7^a. 22. G
Fibule ad cōstringenda capitis uulnera. 2°. de compositione medicamētorum secundum locos. 5^a. 138. E
Fibularum quando usus. de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. B
FIBULÆ pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
Fibule ad quid in organis. de machin. 309. G
FICATA ex caricarum esu sunt suauissima propter quid. de uictus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7^a. 127. H
FICEDULA carnem laudatissimam habet autumnno. de uict. ratio. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 147. B
de FICOSIS tumoribus qui sint, & quo modo fiant. 5°. de compo. medicamentorum secundum locos. 5^a. 160. C
Ficosus tumor in mento quo mō differat à uaro. de re. par. fac. 7^a. 157. B
ad Ficosos tumores capitis & menti. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 162. C
ad Ficosas eminentias oculorum collyrium. 4°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 156. H
ad Ficosas oculorum. 4°. de comp. me. se. loc. 5^a. 156. A
ad Ficosas palpebras. 4°. de comp. me. se. loc. 5^a. 156. G
ad Ficosas menti papularū eruptiones. 5°. de compositione medicamētorum secundum locos. 5^a. 160. F
ad Ficosas in mento excrecentias. de remed. par. fac. 7^a. 157. B
ad Ficosas eminentias. 4°. de comp. med. se. loc. 152. G/5°. 5^a. 162. C
FICTILE mensuræ nomen. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 272. F
Fictilibus lagenis aqua coquenda est. de bon. aquæ. Sp. 76. A
Fictile ad medicamētū seruandū. 5°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 163. B
Fictile uas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 152. G
in Fictilibus habetur resina. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. C
FICTIO uocum à quo fiat. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
FICTOR lutum ac ceram nondum liquidam, sed mediocriter duram formandam sumit. 2°. de sem. 1^a. 339. B
FICULNEVS cinis qualis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. C
Ficulneo cinere nunquam ad sanguinem supprimendum uti debemus. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. C
Ficulneæ lac. de dyn. Sp. 21. E
FICVS quid & eius uires. de simp. med. Sp. 84. C
Ficus quam terram desideret. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 64. F
Ficus temperata quo modo. 1°. de temp. 1^a. 13. D
Ficus arbor ualde calida. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. F
Ficus magis sicca homine. 1°. de temp. 1^a. 13. C
Ficus habet multum caloris. de nat. hu. cō. 1°. 1^a. 30. A
Ficus habet etiam ignem & aerem. de na. hu. cō. 1°. 1^a. 30. B
Ficus bonitas in quo consistat. 1°. de temp. 1^a. 13. D
Ficus arbor ulcerat, ora uasorum reserat, & uerrucas, quas myrmecias uocant. eijcit. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. F
Ficus arbor purgat. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 61. F
Fici lignum aqua leuius. 1°. de na. hu. com. 1°. 1^a. 30. B
Ficu satina ualentior est caprificus. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. F
Ficus caprifici, qualis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. F

FICI fructus sunt ipsæ ficus. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. C
Ficus & uuæ obtinent principatum inter fructus autumnales. 2°. de alim. mentorum facul. 2^a. 17. G
Ficus præferunt multi. medici omnibus fructibus autūnalibus. 2°. de alim. mentorum facul. 2^a. 22. D
Ficus minus lædunt fructibus autumnalibus. 2°. de ali. fa. 2^a. 17. E
Ficus in quarto loco sunt inter fructus minus noxios, qui nō reponuntur. de atten. uic. 2^a. 45. H
Ficus sunt prauī succi, sed minus alijs. 2°. de ali. fa. 2^a. 17. E
Ficus hnt minimū prauī succi oīum fugaciū fructuū. 2°. de ali. fa. 2^a. 17. G
Ficubus cum sale tenuato, aceto, & garo præparatis uescuntur uulgo. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. F
Ficus inter fructus horæos minus noxij, tamen moderate sumendi. de bo. & uitio succorum. 2^a. 34. D
Ficus sunt præstantiores horæis fructibus in opera. de bonita. & uitio succorum. 2^a. 37. B
Ficum tegumentum propter quid. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. H
Ficum tegumentum exiguum in uentriculo mutationem recipit. 2°. de alim. mentorum facul. 2^a. 17. H
ex Ficubus quæ gignitur caro nō firma, nec densa, sed laxa & humida. 2°. de alimen. fac. 2^a. 17. G
Ficus cuius facultatis sint. 3°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 147. A
Ficus immaturus, qualis. de atten. uic. 2^a. 46. C
Ficus maturus, qualis. de atten. uic. 2^a. 46. C
Ficus maturæ immaturis meliores. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
Ficus nulla sui parte habet acerbam qualitatem. 8°. de simplicium medicamentorum facul. 5^a. 62. C
q. Ficus nutriant, argumentum. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. G
Ficus dant alimentum. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
Ficus maturæ humidæ & siccæ sunt cibaria media. de dis. cōt. Sp. 75. C
Ficus est inter ea quæ plurimū & minus nutriūt. de dis. cōt. Sp. 73. G
Ficus multum nutriunt. de dis. cont. Sp. 73. E
Ficus magis alunt, quàm uuæ. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. G
Ficus magis nutriunt oībus fructibus fugacibus. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. G
Ficus maturæ innoxium alimentū præbent. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. G
Ficus maturæ nihil ferè lædunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
Ficus generant carnem subaxam & subinanem. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
Ficus maturæ ferè sunt innoxie. de bon. & uitio suc. 2^a. 37. E
Ficubus affluenter uesci possumus. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. F
Ficus maturæ si hæserint, non lædunt ut uuæ. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. G
Ficus est cibus acutus, incidens, aperiens. de diff. cont. Sp. 72. E
Ficus cum thymo & alijs ante cibum, quando. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. F
cum Ficubus nuces phlegma incidunt, & stomachum mundificant. de dissolutione cont. Sp. 74. E
Ficus humidæ. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. D/de diff. cont. Sp. 74. D
Ficus frigida. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. D
Ficus uirides generant flatum. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. H
Ficus humidæ generant inflationem. de diff. cont. Sp. 74. F
Ficus recentes nutritiōe ferè carent. de ue. sect. adu. Eras. 6^a. 14. C
Ficum flatus non diu manent. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
Ficubus quæ bona insunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
Ficus prompte uentrem permeant. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
Ficus inferrent dolorem, nisi cito descenderent. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
Ficus tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. B
Ficius alium subducūt. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 61. F/de diff. cōt. Sp. 75. B
Fici maturi senibus eligendi. 5°. de sa. tuen. 2^a. 92. D
ex Fici soluenda senum aluus. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. E
Ficus abstergunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. E
Ficus dari debent frigidi æstate calidis & siccis. de bo. et ui. suc. 2^a. 39. B
Ficus humidæ, et siccæ mūdificāt et abstergūt renes. de dis. cōt. Sp. 74. G
Ficum esus confert nephriticis. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
Ficus conueniunt epilepticis. de puero epil. 7^a. 180. D/F
Ficus boni sunt p cibo ad fursures capitis. 1°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 128. E
Ficus nimium comestæ stomachum comburunt, uentrem deponunt, feruores nutriunt, sudorem prouocant, sitim prohibent. de simplic. medi. Sp. 84. C
Ficus cum aliquo crassi succi sumptæ non mediocriter obsunt. 2°. de alim. mentorum facul. 2^a. 17. F
Ficus obsunt inflammationi iecoris & lienis. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. F
Ficus obstructionibus iecoris et lienis aut scirrho obseisis profunt. 2°. de alim. mentorum facul. 2^a. 17. F
FICVBVS quo modo proportionantur caricæ. 2°. de alim. mentorum a a iij facultatibus.

- facultatibus. 18. D/ 2^a. 20. H
 Ficus, quas caricas uocant, possunt conseruari. de puero epil. 7^a. 130. D
 Ficus arida & recentis differentia. 3°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 147. A
 Ficum aridarum differentia. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. E
 Ficus arida calida in primo ordine completo. 8°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5^a. 61. E
 Ficus sicca non inflant, humida inflant. de diff. cont. Sp. 74. G
 Ficus sicca sunt cibi sapidi, dulces, subtiles, abstergentes. de dissolutio-
 ne continua. Sp. 72. E
 Ficus sicca generant superfluitates putridas. de dif. cont. Sp. 74. B
 Ficus sicca generant pediculos. de diff. cont. Sp. 74. B
 Ficum siccarū decoctū aliquibus uocat sireon. i. sapa. de attē. uic. 2^a. 46. C
 Ficus siccatus potest esse usui. 2°. de ali. fa. 2^a. 20. D
 Ficum siccarum decoctum assimilatur melli prauo melli, & quale sit. de
 atten. uic. 2^a. 46. C
 Fici succus lana susceptus pro sanguine supprimendo. de uictus ratione
 in morbis acutis. com. 4°. 7^a. 152. F
 Fici semen xxyx papis. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. C
 Ficum semē nō cōcoquitur, ut nec uuae semen. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. H
 Ficus semina eximit. 8°. de comp. med. se. loc. 5^a. 197. B
 Ficum domesticarum semen lapidem renum frangit. de ren. aff. dign.
 & med. 7^a. 196. C
 Ficu matura & recenti lac tithymalli excipit. de dyn. Sp. 21. E
 Ficum cinis. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 253. B
 ex Ficu fit lixiuium. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 228. F
 ex Ficu & Chico compositum leuiter deicit. 6°. de san. tuen. 2^a. 97. H
 FICVS oris affectus. introd. Isa. 59. C
 Ficus, qui. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 144. G
 ad Ficum, qui apparet emplastrum. de dyn. Sp. 28. H
 ad Ficum, qui sanguinat remedium. de dyn. Sp. 28. H
 ad Ficus in sede. de med. fac. par. 7^a. 170. B
 ad Ficus remedium. de dyn. 28. H/ Sp. 35. G
 ad Ficum destruendum. de dyn. Sp. 35. H
 FIDES quo modo habeatur. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 279. E
 Fides uni prae alijs non adhibenda sine demonstrōne. 1°. de ali. fac. 2^a. 7. C
 Fides habetur a notione euidenti & a sensu. 1°. de ali. fac. 2^a. 7. C
 Fides de rebus quo modo crescat. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 16. E
 Fides artium aliter se habet quam inuentionum. 3°. de cris. 4^a. 142. C
 Fides in iudicio a die spectat seu obsignatur. 1°. de die. decr. 4^a. 147. H
 FIGVLARIS terra frigida & sicca. 3°. de na. fac. 1^a. 301. H
 Figulinae terrae & metallorū cōparatio. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 68. E
 Figulina uasa in quibus aliqua debent coqui, cur debent esse bene cocta.
 4°. de sani. tuen. 2^a. 85. A
 Figulinum uas. 4°. de comp. me. se. loc. 5^a. 152. G
 Figulina testa. 5°. de comp. me. se. loc. 5^a. 166. F
 FIGVRAE hyperbolicae, quae in prog. com. 1°. 4^a. 193. E
 Figura, quae hyperbaton dicitur, usum fuisse Hippocratem, collige. com-
 ment. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
 Figura pleonasmō utitur Hippocrates, secundum Galenum. commen. 4°.
 aphorismo 48°. Ex. 33. B
 FIGVRA quid & earum distinctio. de hist. philos. Sp. 4. C
 Figura mundi, quae de hist. philos. Sp. 5. G
 Figura stellarum, quae de hist. philos. Sp. 6. D
 Figura solis, quae de hist. philos. Sp. 6. H
 Figura terrae, quae de hist. philos. Sp. 8. C
 Figurae geniturae consideranda. de decub. prog. ex math. scien. Sp. 12. G
 Figura hominis qñ incipiat, & quo modo. de sper. Sp. 36. C
 Figuras hominum considerare debet medicus. de sperm. Sp. 39. F
 Figurae uarietas mēbrorū formā cōstituit. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 272. B
 Figura exterior notat compositionem interiorem. 6°. de anatomicis ad-
 ministratōibus. 1^a. 89. G
 Figura pueri nati in Leone. de sper. Sp. 38. G
 Figurae foetuum unde sumantur. de sper. Sp. 37. B
 Figuram a matre plus habet infans, si matris sperma superabundet. de
 spermate. Sp. 38. E
 Figuram a patre plus habet infans, si patris sperma superabundet. de
 spermate. Sp. 38. E
 Figuram ab auo retinet puer quādo habet principium in horis sanguinis,
 sicut auus eius. de sper. Sp. 38. F
 Figuram aui cur foetus contineatur. de sper. Sp. 38. F
 Figura Alexandri ab astris. de sper. Sp. 38. G
 Figura fortunae in oratione suatoria ad bon. art. Isa. 2. D
 Figura cur uidetur in speculo & in oculo. de ocul. 7^a. 185. A
 Figuratio concinna capitis semper bonum signum. ars med. Isa. 63. C
 Figura anteriorum uentriculorum cerebri. de neru. diff. 1^a. 53. C
 Figura crystallini humoris, qualis. de anat. uiu. Sp. 48. D
 Figura aurium, quae de anat. uiu. Sp. 48. G
 Figura propria linguae, quae de anat. uiu. Sp. 49. C
 Figuram anuli imitans chartilago, quae de uoc. instr. diff. 1^a. 106. G
 Figura cordis, qualis. de compag. memb. siue de na. hu. Sp. 58. G
 Figura cordis qualis, & cur. de anat. uiu. Sp. 52. E
 Figura cordis cur sit acuminata. de anat. uiu. Sp. 46. C
 Figura prima est figura cordis. de anat. uiu. Sp. 47. B
 Figura cordis est prima figura. de anat. uiu. Sp. 47. B
 Figura quae egregie cōiungit pūctū cū superficie. de anat. uiu. Sp. 52. E
 Figura renum. de anat. uiu. Sp. 51. D
 Figura splenis, quae de anat. uiu. Sp. 51. A
 Figuram inuersam, & protensam extra habet hominis instrumentum.
 de anat. uiu. Sp. 51. D
 Figuram inuersam, & protensam intus habet foeminae instrumentum. de
 anatomia uiuorum. Sp. 51. D
 in Figuras uarias iactatio. 9°. meth. me. 7^a. 56. G
 Figura membrorum qualis esse debet. de fract. cō. 3°. 7^a. 245. D
 Figura rectissima membrorum est a dolore aliena. 6°. meth. me. 7^a. 41. B
 Figura rotunda comparata ad uix patiendum. 1°. de usu par. 1^a. 115. H
 Figuram mediam diutissime seruamus. 1°. de motu mus. 1^a. 312. H
 Figuram mediam aliqui mutare desideramus. 1°. de motu mus. 1^a. 312. H
 i Figuris extremis appetimus celerem mutationem. 1°. de mo. mus. 1^a. 312. H
 Figurae quae contrariae in brachio. de fract. com. 1°. 7^a. 226. C
 Figura angularis quae, fm Hippocratem. de fract. com. 1°. 7^a. 226. C
 Figura brachij angulosa, & γγωγος dicta, est sine dolore, et naturalis est
 a membro. 6°. meth. med. 7^a. 41. B
 Figura cruris paulo minus porrecta est sine dolore, & naturalis mem-
 bro. 6°. meth. med. 7^a. 41. B
 Figuram euariant artus effracti male alligati. de cau. mor. 3^a. 8. H
 Figuram excessus cur afferunt dolorem. 1°. de mo. mus. 1^a. 312. H
 Figura omnis molesta est summe imbecillibus. 1°. de mo. mus. 1^a. 313. A
 fm Figuram morbi causa, quae de ocul. 7^a. 185. G
 Figura incommoda in quo genere agrotationis. de dif. morb. 3^a. 3. A
 Figurae naturalis mutationes. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. E
 Figurae naturalis uarietas cur fiat, & quot modis. de caus. mor. 3^a. 8. F
 Figura naturalis ex accidēti qbus mutet, & quo mō. de cau. mor. 3^a. 8. H
 Figura deprauatur ob repletionem uel inanitionem. de cau. mor. 3^a. 8. H
 Figuram naturalem inuertere possunt motus ante tempus & citiores.
 de causis morborum. 3^a. 8. F
 Figuram euariant inflammationes, duri tumores, & cicatrices induratae.
 de cau. mor. 3^a. 9. A
 Figuram naturalem immutant elephas & tabes. de cau. mor. 3^a. 8. H
 ad Figurae uariationem pertinebit aegritudo, qñ fibra cuiuspiā uisceris ex
 ciderit ob uehementiores casus aut afflictationes. de cau. mor. 3^a. 9. E
 Figuram propriam habet morbi, qua cognoscatur. 2°. de cris. 4^a. 137. D
 a Figura, & positi indicatio. 4°. meth. med. 28. F/ 29. B/ 7^a. 49. C
 ex Figura sumitur tertia indicatio in uentriculo affecto. 7°. methodi
 medendi. 7^a. 48. H
 in Figura errores qui corrigi possunt. ars med. Isa. 69. B
 a Figura & materia, cucurbitularum differentiae. de cucur. sca. 6^a. 3. D
 ex Figura differentiae cucurbitularum. de cucur. sca. 6^a. 3. E
 ad Figurādū corpa, ubi qd manu fieri oportet, laqueus. de laq. 7^a. 306. F
 ad Figuranda corpora, ubi manu curatio adhibetur, laqueus. de la-
 queis. 7^a. 308. E
 ad Figurāda corpora, ubi iuxta anū curant, laqueus. de laqueis. 7^a. 308. G
 Figura lunata ab una pte sima, ab altera gibba ē a scia. de fas. 7^a. 295. B
 Figurae sunt in organis. 2°. meth. med. 7^a. 13. D
 Figura scamni qualis. de machin. 7^a. 311. E
 FILATIM excerptum linamentum. 4°. de compositione medicame-
 torum per genera. 5^a. 242. E
 Filatim excerpti panniculi. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 242. F
 Filatim concepti panniculi. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 244. E
 FILICULA dulcis, acris, amara. 6°. de simplicium medicamentorum
 facultatibus. 5^a. 46. D
 Filicula habet uim septicam. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. D
 Filicula pilis glabram cutem efficit. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. D
 Filicula pro iecoris phlegmone. 13°. meth. me. 7^a. 84. A
 FILIOS suscipere nō curāt exercētes se i olympijs. 1°. d. se. 1^a. 334. A
 Filij habent

Filij habent similitudinem cum parentibus. de foet. for. 1^a.326.B
 Filij qñq; similes progenitoribus nō solis parētib. d the. ad Pi. 5^a.94.E
 Filij unde similes parentibus. de hist. philos. Sp.10.G
 Filij cur dissimiles parentibus. de hist. philos. Sp.10.H
 Filios non recte regunt Germani. 1°. de san. tuen. 2^a.66.E
 Filijs principium, diligentia rectorum formido potius est. de præcogni-
 tione. 4^a.219.D
 Filios Hippocratis, Comici ob immodicum calorem stultitiæ mordent.
 quod animi mores. 1^a.318.F
 FILIX quid. de simp. med. Sp.84.D
 Filix uires habet acres, & relaxantes. de simp. med. Sp.84.D
 Filix uentrem mollit, tineas, & lūbricos expellit. de simp. med. Sp.84.D
 Filix, quoniam amara, latum lumbricum necat. 8°. de simplicium medica-
 mentorum facul. 5^a.59.C
 Filix pro icore qualis sit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.195.B/C
 ex Filice hypoglossis Andromachi. 7°. de compositione medicamentorū
 secundum locos. 5^a.181.F
 ex FILIS quibusdam longitudinalibus, & quibusdam transuersis cō-
 ponitur interior panniculus stomachi. de anat. uiu. Sp.49.G
 ex Filis latitudinalibus componitur exterior panniculus stomachi. de
 anatomia uiuorum. Sp.49.H
 Filum quale esse debet in sutione ulcerum. 6°. meth. med. 7^a.39.F
 Filum aureum. de arti. com. 2°. 7^a.265.B
 FIMBRIÆ, quæ. de art. com. 2°. 7^a.265.G
 Fimbrijs affluendum, non comprimendum. de ijs, quæ in med. fiunt, cō-
 mentar. 3°. 7^a.215.D
 ex FIMO aer coinquinatus uitiosus. 1°. de san. tuen. 2^a.67.B
 Fimi uis. de simp. med. Sp.84.E
 Fimi quo modo attrahant. 5°. de simp. med. fac. 5^a.36.F
 Fimus omnis tumorem efficacissime lenit, & ueteres durities remollit. de
 simp. med. Sp.84.E
 Fimi asinini uis. de simp. med. Sp.84.E
 Fimus asinus dentium dolorem tollit. de simpl. med. Sp.84.E
 Fimi canini uis. de simp. med. Sp.84.E
 Fimus caninus tumores, et uulnera delicate mūdāt. de simp. me. Sp.84.E
 Fimus albus canis. de remed. par. fac. 7^a.158.A
 FINIS quid fin. med. Isa.43.F
 Finis & bonum idem. ad Thrasy. 2^a.103.E
 ad Finem quid significet apud Hippocratem. 2°. de diff. resp. 3^a.65.C
 Finē respōdet oēs interrogati, cuius gratia res fiat. de cau. pro. 3^a.96.D
 Finis, & efficiens causæ principalissimæ. de cau. procatar. 3^a.96.F
 à Fine diffinitiones magnas difficultates faciunt. ad Thrasy. 2^a.102.F
 Fine quandoque carent, quæ fiunt à casu. de caus. procatar. 3^a.96.G
 Finis est unus in omni re, & qui. ad Thrasy. 2^a.103.E
 Finis, qui. 5°. de decre. Hipp. 1^a.257.G
 Finis communis est custodia uitæ. 9°. meth. med. 7^a.59.A
 Fine uitæ nihil magis spectandum. in oratione suasoria. Isa.3.F
 Finis quo modo differt à scopo. intro. Isa.51.G
 Finis & propositum quo modo differant. ad Thrasy. 2^a.103.E
 Finis est propositi consecutio. ad Thrasy. 2^a.103.E
 Finis ijs quæ præ se semper præstantior. 2°. de san. tuen. 2^a.71.F
 Finem quelibet ars appetit. ad Thrasy. 2^a.103.E
 à Finis notione constitutio omnis artis. de constitu. art. Isag.36. D/ad
 Thrasy. 2^a.106.B
 Finis notio est principium constituendarum artium, quæ methodo aliqua
 traduntur. 1°. meth. med. 7^a.7.C
 à Finis notione artis cōstitutionē demonstrat Gal. de cōst. ar. Is.42.G
 Finis artis constituit prima præcepta artis, & diiudicat. ad Thrasybu-
 lum. 2^a.106.B
 per Finem iudicantur artes. ad Thrasy. 2^a.106.A/B
 ad Finem properare, ab eoq; artes iudicare præcipit ratio. ad Thrasy-
 bulum. 2^a.106.B
 Finis aliquarum artium est in sola natura rerum, quas considerant, spe-
 ctanda. de const. ar. Isag.36.D
 Finis philosophiæ, fm Aristippum, voluptas. de hist. philos. Sp.2.H
 Finis effectrix cur una ars in una materia, & altera conseruatix non
 reperiatur. ad Thra. 2^a.104.B
 Finis medicinæ qui, secundum diuersos. 1°. meth. med. 7^a.7.C
 Finis medicinæ secundum empiricos. de subfig. emp. Isa.34.C
 Finis medicinæ est parare sanitatem. de sectis. Isa.15.H
 Finis unus medicinæ, consecutio sanitatis. de sectis. Isa.20.E/de ijs, quæ
 in med. fiunt. com. 1°. 7^a.197.F

Finem artis expetere ille non potest, qui plus tribuit diuitijs, quam arti.
 si quis opt. med. Isa.6.E
 Finales partes rei medicæ. de part. art. med. Sp.17.G
 Finis medici aduenit in ipsis hominum corporibus. 2°. de cris. 4^a.136.H
 Finis artis p se cōsiderat ab artifice. de ijs, q in me. fiūt, cō. 1°. 7^a.197.F
 Finis artis est curatio, non dignotio, uel prænotio. de uict. rat. in morb.
 acut. com. 1°. 7^a.108.D
 Finis communis totius curationis. de ijs, quæ in med. fi. cō. 1°. 7^a.197.G
 Finis aurium qui. de anat. uiu. Sp.48.G
 Finem rigoribus imponere potest cucurbitula. de cucur. scar. 6^a.3.F
 in Fine omnium morborum ex succis uitiosis, calefacientibus & exiccā-
 tibus est utendum. 14°. meth. med. 7^a.89.C
 FINITIONIS multæ descriptiones. fin. med. Isa.43.C
 FIVNT omnia pro uita. 9°. meth. med. 7^a.59.G
 Fieri quid oporteat scire non magnum, sed quibus rationibus id efficias.
 6°. meth. med. 7^a.37.A
 Fiēs adhuc est quædā dispositio, quædā permanēs. 1°. de loc. affe. 4^a.4.A
 Fiunt adhuc quidam affectus. 1°. de locis affectis. 4^a.4.G
 in Fieri quæ habeant esse. 2°. meth. med. 7^a.10.A
 in Fieri habent esse actiones, & alterationes. 2°. meth. med. 7^a.10.B
 in Fieri qui sunt morbi, quomodo curentur. 13°. meth. med. 7^a.80.E
 FIRMATA magnam uim demolientem exposcunt, quæ longo tem-
 pore, & per fortiora ac plura auxilia comparatur. commentar. 4°.
 aphorismo 3°. Ex.30.F
 Firmationis instrumentum per. 3°. de usu par. 1^a.129.B
 Firmatione & motu perficitur ambulatio. 3°. de usu par. 1^a.129.B
 ad Firmationem calcaneū os principalissimū. 3°. de usu par. 1^a.130.E
 ob FIRMITATIS etiam securitatem facta sunt crura. 3°. de usu
 partium. 1^a.131.E
 Firmitatem & robur dant adstringentia. 2°. de compositione medicamē-
 torum secundum locos. 5^a.139.H
 FIRMVM difficulter recluditur. 3°. de symp. cau. 3^a.27.A
 Firmius tenent uinctū fasciæ in lintei longitudinē factæ. de fa. 7^a.293.H
 in FISCELLÆ speciem Geranis. de fascijs. 7^a.302.A
 in Fiscellæ spēm Geranis in priori parte se ostēdēs. de fascijs. 7^a.302.D
 FISSILIS meminit. 5°. de comp. med. per genera. 5^a.251.C
 FISSVRÆ sedis affectus. introd. Isa.59.D
 ad Fissuras & rimas sedis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a.130.C
 FISSVS lapis. 5°. de comp. med. per genera. 5^a.254.A
 FISTICI est cibus dulcis, saporis, subtilis, abstergens. de dissolutione
 continua. Sp.72.E
 Fistici confortant hepar, & aperiunt oppilationem eius. de dissolutione
 continua. Sp.74.H
 Fistici corticis decoctio confortat stomachum, et mundificat canales pul-
 monis hepatis. de med. exper. Sp.104.D
 FISTVLÆ lapideæ per quas aquæ tyburtinæ descendunt. in 6^m.
 de morb. uulg. com. 4°. 3^a.182.E
 Fistula aliquis perite utitur, alter clysterio. ad Thrasy. 2^a.105.E
 in Fistula urinaria quibus tubercula nascūtur, ijs suppuratione facta &
 eruptione, solutio. com. 4°. aph.82°. Ex.37.A
 Fistulis plenam pellem facit trachea arteria, quæ recipiunt aerem & nō
 sanguinem. de util. resp. Sp.64.C
 FISTVLA quid. fin. med. Isa.49.A/de tum. præter nat. 3^a.83.G
 Fistula quid sit, & eius curatio. 2°. de arte curat. ad Glauc. 7^a.105.H
 Fistulæ sunt abscessus. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a.178.E
 Fistula non est diuisio simplex. 3°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.106.B
 Fistularum differentia duæ. fin. med. Isa.49.A
 Fistula ex qua materia fiat. 2°. de arte curat. ad Glauc. 7^a.105.H
 Fistula quo modo fiat. de ocul. 7^a.185.H
 ob Fistulas futuras melius est ut natura decidat ofsium festucæ, quam ui-
 medicamentorum. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a.210.H
 in Fistulam pilum suillum ponebant dignoscendi causa usq; quo proce-
 deret. 1°. de comp. med. per genera. 5^a.213.B
 in Fistulā quō medicamēta iniiciat. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.105.H
 in Fistulæ profundū debet uis peruenire. 2°. de arte cu. ad Gl. 7^a.106.B
 Fistulæ lixiuia calida clysterizantur. de simp. med. Sp.85.H
 Fistulæ angusti foraminis quō curatæ. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a.106.E
 Fistulis gingiuarū confert sectio uenarū labiorū. de anat. uiu. Sp.55.A
 Fistula in oculo totum oculum exercet. introd. Isa.58.D
 ad Fistulas oculorum. de med. fac. par. 7^a.170.D
 ad Fistulas angulorum oculi. de med. fac. par. 7^a.176.C
 Fistula post aures in puero casus. 1°. de comp. med. per ge. 5^a.213.B
 aa iij Fistulæ affectus

Fistulae affectus summae partis pedis. introd. Isa. 59. D
 Fistula armenia terra sanantur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. G
 Fistulas sanat uel consolidat emplastrum Barbarae. de dynam. Sp. 35. F
 ad Fistulas ualet stratiore. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Fistulam stringens remedium. de dynamidijs. Sp. 27. B
 ad Fistulas iungendas. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 245. C
 pro Fistulis, & lacerosis cutibus quae iungenda melli. 2°. de arte cur. ad
 Glauconem. 7°. 106. G
 ad Fistulas adstringendas, exiccandas, & prorsus claudendas. 2°. de cō=
 po. med. per genera. 5°. 223. G
 ad Fistulam claudendam remedium. de dynam. Sp. 31. B
 ad Fistulas cauitates carne implendas ualet testa ostrearū cōbusta. 11°.
 de simp. med. fac. 5°. 80. H
 Fistulae profunda pars an bene conglutinata, indicia. 2°. de arte cura. ad
 Glauconem. 7°. 106. D
 Fistularum callos tollit spondylion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. G
 Fistularum callos eximunt tithymall. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
 Fistulis callum exterens. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 251. D
 ad Fistulas quae nondū callū durū habēt. 1°. de cōp. med. per ge. 5°. 213. B
 ad Fistularum callos. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. G
 ad Fistulas callosas iam exiccatas. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 245. C
 ad Fistulas omnes recentes. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 246. E
 ad Fistulas. 2°. de compositi. medica. per gene. 225. D/226. C/227. E/
 4°. 243. D/5°. 245. H/247. D/248. E/G/249. D/251. B/252.
 E/6°. 255. F/259. B/ 5°. 261. A/G
 Fistulas iuuans. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 262. A/B
 ad Fistulam probatum remedium. de dynamidijs. Sp. 30. H
 ad Fistulam remedia. de dynamidijs. Sp. 31. A
 ad Fistulas tollendas. de dynamidijs. Sp. 31. B
 FISTULARI quid sit. in progn. com. 2°. 4°. 204. H
 FITARABEGI. secretorum. Sp. 102. F
 FIXURA species coarticulationis in capite. introd. Isa. 54. F
FLACCIDA corpora confirmat omphacomeli. de
 dynamidijs. Sp. 22. C
 Flaccidas laxasq; partes densant sales theriaci. de usu theria. 5°. 97. E
 ad Flaccidas carnes, & humectas. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. G
FLAMMA, pruna, ignis genera. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. F
 Flāma nec pruna quare aqua nō efficiat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. G
 Flamma sufflata. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9. G
 Flammæ generatio unde. de util. resp. 1°. 224. G
 Flamma omnis indiget dere. de util. resp. 1°. 225. F
 Flamma nutritur non tantum à pingui, sed etiam ab aere uicino. de uti=
 litate respirationis. Sp. 62. D
 Flāma maior indiget ampliori aere, minor pauciore. de uti. ref. 1°. 225. F
 ut Flamma ab oleo nutritur calor naturalis. de util. resp. Sp. 62. C
 Flammæ quot modis augeantur. de util. resp. 1°. 224. F
 Flammæ proportionatus esse debet uentus, si illam augere debet. de cau=
 sis morborum. 3°. 7. D
 in Flamma uentilata quo modo fiat caliditas. de caus. morb. 3°. 6. D
 Flamma sit aer accensus. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. G
 Flamma ad incrementum quo motu egeat. de caus. morb. 3°. 7. D
 Flammæ conseruantur commoderatione. de util. resp. 1°. 224. H
 Flamma frigido aere moderate indiget. de util. resp. 1°. 224. H
 Flamma an eadem sit semper. de util. resp. Sp. 62. E
 ut Flāma est in continuo motu, ita calor à corde ad uenas continuo fluit.
 de util. resp. Sp. 62. F
 Flammæ duplici motu moueri probat. de util. resp. 1°. 224. F/G/H
 Flammæ motus sursum à quo. de util. resp. 1°. 224. F
 Flammæ cur contrahuntur. de util. resp. 1°. 224. G
 Flamma cur habet uelocissimam corruptionem. de util. resp. 1°. 224. G
 Flamma quo modo corrumpatur. de util. resp. 1°. 224. H
 Flammæ quot modis extinguantur. de utilitate resp. 1°. 224. F/de trem.
 palp. conuuls. & rig. 3°. 54. E
 Flammæ imbecilles sole extinguuntur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. H
 Flamma quo modo marcescat ob aliam flammam. de caus. mor. 3°. 7. C
 Flamma maior quo modo minorem extinguat. de util. resp. Sp. 62. D
 Flamma lucernæ quo modo ferē extinguitur. de cau. morb. 3°. 7. C
 Flamma quo modo extinguatur ab aere. de caus. morb. 3°. 7. C
 Flammam extinguunt frigus intensum, & calidum intensum. de utilitate
 respirationis. 1°. 224. H
 Flamma lucernæ tollitur suffocando. de util. resp. 1°. 224. H
 Flamma quo modo obstruitur. de caus. morb. 3°. 7. C

Flamma statim extinguitur in cucurbitulis, sed calor remanet diu. de usu
 pulsuum. 1°. 228. B
 Flammæ ante suffusionem apparent. de ocul. 7°. 187. C
 Flamma quando non est sed fumus. 1°. de diff. resp. 3°. 62. A
 Flamma quandoq; prodest, quandoq; obest. 3°. de temp. 1°. 23. B
 Flammam aggrauant ligna uiridia. de caus. morb. 3°. 6. E
 ad Flammam ignis acerrimi coquit medicamentum. 6°. de comp. medic.
 secundum locos. 5°. 263. B
 non Flamma, sed igne liquefaciendum. 5°. de cōp. med. per ge. 5°. 247. E
FLAMMA & ustio thoracis quo lunæ aspectu fiat. de decub. progn.
 ex mathematica scientia. Sp. 12. G
 Flammam in stomacho habentibus quid conferat. de me. exp. Sp. 104. H
FLAMMANS facies sine rigore cum sudore, mala. in 1°. prorrh. et.
 commentario 2°. 4°. 173. G
 Flammea & ardentia, igneiq; affectus omnes sunt calore uincente. de pal
 pit. trem. conuuls. & rig. 3°. 54. D
 Flammantes morbi, qui. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 137. B
 Flāmās morbus q apud antiquos. de uict. ratio. i mor. ac. cō. 4°. 7°. 137. B
FLAMMOSA est caro pulmonis. de anat. uiu. Sp. 55. H
FLANTE borea dulcior erit aqua, et frigidior. de bon. aq. Sp. 75. G
 Flante Austro aqua minus dulcis erit, sed calida magis. de bonitate
 aquae. Sp. 75. G
FLATULENTIAE cuius symptoma. de sympt. diff. 3°. 10. E
 Flatulētū spiritū expellit diospoliticō medicamētū. 6°. de sa. tu. 2°. 99. D
 ex Flatulento spiritu dolor quo modo curetur. 13°. meth. med. 7°. 82. B
 Flatulenti sanguinis meminit. de mult. 3°. 81. A
 Flatulēti cibi misceatur cū calidis et attenuatibus. 1°. de alim. f. 2°. 14. A
 Flatulenta est faba. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D/de uict. ra. in mor. acu.
 commentario 1°. 7°. 112. A
FLATVOSA est cæpa. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 Flatuosum lini semen & humidum habens recrementum. 7°. de simplic.
 medicam. facul. 5°. 54. G
 Flatuosa cur uina dulcia. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 125. G
 Flatuosa ualde, coquantur à robusto uentriculo. 4°. de usup. 1°. 137. H
 Flatuosam & excrementitiā habentia humiditatem uenerem excitant.
 8°. de simplic. medicam. facul. 57. F/ 5°. 60. B
 quō Flatuosa humiditas pandiculationes & oscitationes faciat. com. 7°.
 aphorismo 56°. & 57°. Ex. 59. A
 Flatuosus spiritus qualis sit, & cui comparatus. 2°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 104. E
 Flatuosus spiritus à qua materia oriatur. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 168. F
 Flatuosi spiritus cum flatibus conueniunt. in 1°. de morbis uulgaribus,
 comment. 3°. 3°. 118. C
 ex Flatuoso spiritu humor, qualis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. E
 ob Flatuosum spiritum qui non habet exitum, sed in intestinorum inuo=
 lucris est interceptus, & propter morsum uehementem fiunt tormi=
 na. com. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D
 Flatuosi spiritus in icarnosis partibus, quo modo curetur, et quibus. 2°.
 de arte cur. ad Glau. 7°. 104. H
 Flatuosi, & crudi spiritus copia facit dolorem. 4°. de lo. affe. 4°. 27. D
 ex Flatuoso spiritu dolor. 12°. meth. med. 7°. 79. B
 ex Flatuoso spiritu dolor curatur cucurbitula cum flāma copiosa. 12°.
 methodi medendi. 7°. 79. H
 Flatuosi fiunt qui à morbis immodice se satiant. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Flatuosis non est medicamentum exhibendum. de uictus ratione in morb.
 acut. com. 4°. 7°. 150. F
 ad Flatuosos. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 266. E
 Flatuosa quae offendunt, quō extra mitantur. 2°. de symp. cau. 3°. 22. H
 Flatuosa, & caliginosa materiae meminit. in 1°. de morbis uulgaribus,
 comment. 1°. 3°. 104. G
 Flatuosa & hypochondriaca quando uocatur melancholia. 3°. de locis
 affectis. 4°. 19. D
 Flatuosiores quando fiunt tumores. 13°. meth. med. 7°. 90. G
FLATVS seu exufflatio quo modo fiat. 1°. de loc. affe. 4°. 6. E
 Flatus seu exufflatio est materia uocis. 1°. de loc. affe. 4°. 6. E
 cum Flatibus conueniunt flatuosi spiritus. in 1°. de morbis uulgaribus,
 comment. 3°. 3°. 118. C
 Flatus generatio unde. 3°. de symp. cau. 3°. 27. E
 Flatum non facit calor fortis, sed diminutus. 3°. de sympto. cau. 3°. 27. E/
 14°. meth. med. 89. A/de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 140. A
 Flatu impleri à naturali calore imbecillo fit. in 6°. de morbis uulgaribus
 commen. 3°. 3°. 172. A
 in Flatus

in Flatus deducuntur frigidi, crassi, & lenti humores à calefacientibus.
12°. methodi medendi. 7^a.79.E
Flatus uentosus generatur ex humoribus uiscosis & crassis per modera-
tam caliditatem. 9°. de cōp. me. se. loc. 5^a.205.E
Flatus, uel fluctuationes, uel nausæ subsequuntur cibos qui displicent.
com. 2°. aph. 38°. Ex. 17. G
Flatus quibus locis colligatur. 14°. meth. med. 7^a.88.E
Flatus esse in diuersis locis. 3°. de sympt. cau. 3^a.27.F
Flatus quando fiant. 3°. de sympt. cau. 3^a.25.D
Flatus ad tibias comparatio. 3°. de sympt. cau. 3^a.27.F
Flatus parit allium. de uict. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7^a.145.C
Flatus minus generant capæ, quæ sunt tēperatura sicciore. 7°. de simpli-
cium medi. fac. 5^a.53.D
Flatus parit caseus. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a.145.D
Flatibus uentrem implent fabæ. 2°. de ali. fac. 2^a.17.E
Flatus facit triticum elixum. 1°. de alim. fac. 2^a.11.B
Flatus uini dulcis difficile resoluit. de uic. ra. i mor. ac. c. 3°. 7^a.125.G
Flatus uinorū tenuiū qualis sit. de uic. ra. in mor. acu. c. 3°. 7^a.125.G
Flatibus implet mustū, nisi uelociter pertranseat. 2°. de ali. fa. 2^a.17.F
in Flatus facile incidunt cruditates habentes. 4°. de sa. tuē. 2^a.84.H
Flatus hypochondriacus affectus. 3°. de loc. aff. 4^a.18.F
Flatus hypochondriacus contingit in declinantibus ætate, cū uenire utun-
tur. in 6^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a.171.G
Flatus hypochondriaci causa. 3°. de lo. af. 18. G/ 4^a.19.D
Flatus hypochondriacus quo mō fiat, et q̄ illū sequit̄. 3°. d lo. af. 4^a.18.C
Flatus hypochondriaci cognitio unde sumitur. de melancholia ex Ga-
leno, Rufo, & Posidonio. Sp. 109. G
Flatus hypochondriaci signa. de mel. ex G. R. & Pos. Sp. 109. C
Flatus hypochondriaci symptomata. 3°. de loc. affe. 18. H/ 5°. 4^a.32.H
Flatus hypochondriaci cognitiō unde sumitur. de melancholia ex Ga-
leno, Rufo, & Posidonio. Sp. 109. G
Flatus hypochondriaci symptomata, & an in cerebro. 3°. de locis affe-
ctis. 4^a.19.D
in Flatu hypochondriaco cruditates. 5°. de lo. aff. 4^a.32.H
in Flatu hypochondriaco uidetur inflammatio. 3°. de lo. aff. 4^a.19.B
ex Flatu hypochondriaco splenici. 5°. de lo. aff. 4^a.32.H
in Flatu hypochondriaco sanies uitiosa ex splene in uentericulum. 5°. de
lois affectis. 4^a.32.H
Flatus hypochondriaci curatio. 3°. de lo. af. 4^a.19.D
Flatus hypochondriaci iuuant cibi frigidi. 3°. de lo. aff. 4^a.18.H
ad Flatus uentris ualet acetum scillinum. de med. fac. par. 7^a.178.C
Flatus uentris discutit uitex super omnia. 6°. de simpl. med. fac. 5^a.41.A
ad Flatibus turbatum uentrem theriaca ualet. de the. ad Pis. 5^a.91.F
Flatus in latis intestinis bombos faciunt. 3°. de sympt. cau. 3^a.27.F
ob Flatus intestinorum. 3°. de symp. cau. 3^a.27.F
Flatus inutilis per ructus & inferiora exit. 4°. de usu p. 1^a.138.A
Flatus plures ostendunt futuram ægritudinem. ars med. Isa. 67. F
Flatus pauciores ostendunt futuram ægritudinem. ars med. Isa. 67. F
Flatus silens & sonorus. 3°. de symp. cau. 3^a.27.F
ob Flatus ieiunii sonitus. 3°. de symp. cau. 3^a.27.F
Flatus sine sonitu optimus. in prog. com. 2°. 4^a.200.A
Flatus non exit per cunnum. 1°. de sem. 1^a.329.F
Flatus si male oleant qd agēdū. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7^a.139.D
Flatus quoque cognoscuntur in urina. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
Flatus nō potest esse cum urina tenui. de urinis. 4^a.124.G
Flatus uariat situm contentorum in urina. de urinis. 4^a.124.B
pp Flatus urina suspenditur. de urinis. 4^a.123.H
Flatus lationes per uenas quibus eueniant. præ sag. exp. cōfi. Sp. 78. E
à Flatibus distrahitur natura quo modo. de urinis. 4^a.123.H
ex Flatu dolor acerbissimus. de mult. 3^a.79.D
Flatus uentosus ex corpore aliquando fertur in caput. 2°. de comp. me-
dic. sec. locos. 5^a.135.G
ex Flatu uentoso quo modo fiant dolores. 5°. de compositione medicame-
torum secundum locos. 5^a.135.H
Flatus uentosus transitum non habens dolorem excitat. 3°. de compositio-
ne medi. sec. locos. 5^a.140.E
Flatus qñ dolorē maximū excitat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a.104.F
cum Flatu uentoso calor dolorosus quando abundat, quid agendum. 2°. de
comp. me. se. loc. 5^a.136.C
ex Flatu dolor qbus clysteribus curet̄. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7^a.104.G
ex Flatu & humore dolorem curat Galenus oleo, in quo ruta percocta
sit pro clysteri. 12°. meth. med. 7^a.80.A

ex Flatu qñ ruptum stamneū uas, in quo theriaca. de mult. 3^a.79.D
Flatus quæ sanent. 8°. meth. me. 7^a.53.F
Flatus discutit, & sitim non facit Allium. 12°. meth. me. 7^a.79.E
Flatus maxime discutit allium oīum eduliorū. 12°. meth. med. 7^a.79.E
Flatus uentris reprimit Anisum. 6°. de simp. med. fac. 5^a.43.C
Flatus discutit Apium. 8°. de simp. me. fac. 5^a.60.B
Flatus crudorum discursus per sanare apparet Bdellium arabicum. 6°. de
simp. med. fac. 5^a.44.H
Flatus extinguit Caron. 7°. de simp. me. fac. 5^a.30.A
Flatus extinguit Cyminum. 7°. de simp. me. fac. 5^a.53.F
Flatus discutit Cucurbitula applicita. 14°. meth. med. 7^a.88.F
Flatus extingunt Lybistici radix & semen. 7°. de simp. me. fa. 5^a.54.F
Flatus uel maxime extinguit Nigella. 7°. de simp. me. fac. 5^a.55.D
Flatus discutit Oxymeli parū acre. de uic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7^a.130.B
Flatus educit Peplium. de dyn. Sp. 20. H
Flatus extinguit Petroselinon. 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.C
Flatus extinguit Ruta. 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.D
Flatus discutit Semina. de ren. aff. dig. & med. 7^a.194.A
Flatus uentris discutit Vitex. 6°. de simp. me. fa. 5^a.40.H
ad Flatus ualens antidotus. 2°. de antid. 5^a.111.H
Flatus nisi erumpant, aut urinae proueniat copia, quibus hypochondria
suspensa murmurantia, ilium dolore accidente, ijs alui humectantur.
de urinae significatione ex Hipp. Sp. 78. H
ex Flatu apostema quo modo curetur. de ocul. 7^a.189.H
FLATUS, Lege Spiritus uentris.
FLAVIVS Boethius quanto amore prosequatur anatomiam. 1°. de anat. admi. 1^a.63.B
FLAVIVS Clemens. 7°. de comp. me. per ge. 5^a.271.D
FLAVII pyctæ. i. pugilis, ad dysentericos. 9°. de compositione medi-
camentorum secundum locos. 5^a.203.D
FLAVVM ξανθὸν, fuluum uis q̄ dñ, pro eodē. 5°. de sa. tu. 2^a.91.A
Flauo, & pallido colori, contrarij colores liuidi & nigri. 14°. methodi
medendi. 7^a.87.E
Flauum colorem esse fuluo intensiorem, collige. de uictus ratione in mor-
bis acutis, com. 3°. 7^a.126.E
in Flauum post fuluum fit transitus ab albo. de uictus ratione in morbis
acutis, com. 3°. 7^a.126.E
inter Flauum & album medium pallidum. 5°. de san. tuen. 2^a.91.A
Flauum ex pallido ὡς ξόανθον dicunt. 4°. de sa. tu. 83. G/ 5°. 2^a.91.A
Flauus sunt colore finitimi rufis. de sal. dieta. 2^a.40.E
Flauo est albus rufus. 1°. de cris. 4^a.129.D
Flauus color quantum à rubro in alborem secedit, tantum flauus à palli-
do. de uict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7^a.119.E
Flauum fit rubrum una simplici alteratione. 1°. de na. fac. 1^a.292.D
FLAVOS capillos hēt cōceptus in horis phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
Flauus capilli quo modo reddantur. 1°. de cōp. me. se. loc. 5^a.127.B
FLAVA fiunt uina tempore. de uinis. Sp. 76. G
Flaua omnino fieri non possunt alba uina. 5°. de san. tuen. 2^a.91.B
Flauus color in uinis calidissimus. 5°. de sa. tuen. 2^a.91.A
ex Flauis, & fuluis uinis quædā sunt dulcia ut hippodamatiū, et Faustia
nū Falernū, quædā omnino dulcedine carent. de uinis. Sp. 76. F
Flaua uina rutila sunt mediocriter dulcia. de bon. & uitio suc. 2^a.38.D
Flaua uina pinguis substantiæ sanguinem augent, & corpus nutriunt.
5°. de sani. tuen. 2^a.91.B
Flauum uinum substantia tenue urinas mouet. 5°. de sani. tuen. 2^a.91.A
Flauæ bili materia sunt omnia uina dulcia. de uinis. Sp. 76. E
Flauus incidunt in melancholiam. 3°. de loc. aff. 4^a.13.E
Flauiores planē cernuntur homines si bilis meracior superauerit. 4°. de
sanitate tuenda. 2^a.84.A
Flauus solito corpus effectum biliosum succum abundare indicat. 4°. de
sanitate tuenda. 2^a.84.B
Flauus tumor significat bilem. 14°. meth. med. 7^a.89.D
FLAVA aliquando est bilis amara, & qñ. 1°. de cris. 4^a.129.D
Flaua bilis & pallida differunt. 3°. de locis affectis. 4^a.18. A/ de fract.
commentario 2°. 7^a.236.C
Flauus humor pallido crassior. de atra bile. 1^a.34.E
inter Flauam & pallidam bilem differentiam non facit. 2°. de compositio-
ne medi. sec. loc. 1^a.135.D
Flaua bilis quomodo pallida uideatur. de atra bile. 1^a.34.E
ex Flaua bile circa os uentriculi syncope quo modo curanda. 12°. me-
thodi medendi. 7^a.76.D
Flaua bilis ueloci motu delata supra membra sentiētia facit rigores. cō.
4°. aphorismo

- 4°. aphorismo 58°. Ex. 33. G
 Flauam bilem unā cū sanguine in uenis redundantem, & ebullientem habet febris ardens tertiana uero eandem bilem habet per totū corpus delatam, ac motam. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. G
 Flaua bilis impermixta aquosae humiditati. c. 7°. aph. 29°. Ex. 55. E
 Flaua bilis morbi debent purgari in principio aetatis. quos purg. op. qui bus med. & quo temp. 5°. 88. C
 Flauam bilem purgat hiera ex scāmonio. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 121. E
 Flaua bilis superaffata facit insanias furiosas. c. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 FLAVIOR sanguis, qualis. 1°. de cris. 4°. 130. B
 Flauus sanguis siue rubeus, siue spumofus, siue niger, siue aquosus, siue crassus supra exiens, malus. cō. 4°. aph. 25°. Ex. 30. A
 FLAVVM aut pallidū ē sputū, si bilis abūdat. 5°. de loc. af. 4°. 29. H
 Flaua sputa in morbo laterali fiunt ab humoribus biliosis. commenta. 6°. aphorismo 33°. Ex. 50. A
 Flauum pallidum uel biliosum excrementum euomitum, à iecore prouenit. 2°. de temp. 1°. 20. D
 à FLAVO colore factae alterationes dicuntur pathema & passio ut sus. de symp. diff. 3°. 10. C
 FLAVA quae sint medicamenta. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 221. E
 Flauus color quo modo fiat chalcitidi. 1°. de antido. 5°. 107. H
 Flaua qua utitur Andromachus. 5°. de cōp. me. per ge. 5°. 252. F
 ad FLECTENDVM si difficile nō sit, et firmiter initatur quod durum est, id & trahere ualenter, quicquid uoluerit, potest, & uio lenter tendere, & fortiter tenere. 3°. de sympt. cau. 3°. 28. H
 Flectentes penitus quācunque partē dolemus. 1°. de mo. mus. 1°. 312. H
 Flectentes caput cū ceruice musculi, qui. de musc. diff. 1°. 45. H
 Flectere brachiale, & digitos quorum musculorum sit officium. de musculorum dissectione. 1°. 48. F
 Flectens ceruicē in priora obliquā musculus, qui. de mus. dis. 1°. 46. H
 Flectens musculus brachiale cum inclinatione ad supinum qui, & qui cū inclinatione in prouum. de musc. diff. 1°. 48. G
 Flectens quinq; digitos musculus. de musc. dis. 1°. 48. G
 Flectat à quo tēdone primus, & tertius articulus. de musc. diff. 1°. 48. H
 Flectens in prouum brachiale apud magnum digitum musculus. de musculorum dissectione. 1°. 49. A
 Flectentes musculi primum digiti articulū, qui. de mus. dis. 1°. 49. C
 Flectētes musculi secundā articulorū de articulationē. de mus. dis. 1°. 49. C
 Flectentes spinā musculi ubi oriantur ac desināt. de musc. diff. 1°. 49. G
 Flectens & simul introrsum magis totum femur inuertens. de musculorum dissectione. 1°. 50. G
 Flectens musculus tibiam ad interiora simul, & sursum ipsam altam quo quo modo attollit. de mus. diff. 1°. 51. D
 Flectens tibiam musculus & simul ad exteriora inuertens. de musculorum dissectione. 1°. 51. E
 Flectens tibiam ad exteriora musculus. de mus. dis. 1°. 51. E
 ad Flectendam tibiam natus musculus. de mus. diff. 1°. 51. H
 Flectentes totius pedis de articulationē musculi. de mus. diff. 1°. 51. H
 Flectēs parū digitū, & indicē pedis musculus, qui. de musc. dis. 1°. 52. C
 Flectens magnum digitum pedis musculus. de mus. dis. 1°. 52. D
 Flectentes secundum articulum uniuscuiusque digiti musculi. de musculorum dissectione. 1°. 52. G
 Flectētes mediū digiti articulum musculi, qui. de mus. dis. 1°. 52. H
 Flectentes digitos mediocriter musculi. de mus. dis. 1°. 52. H
 Flectentes cum nulla in latus inclinatione musculi. de mus. diff. 1°. 52. H
 Flectētes musculus cū modica in latus inclinatione. de mus. dis. 1°. 52. H
 FLERE cur non possunt aliqui, cum uelint. 4°. de decr. 1°. 253. G
 Flent cur aliqui cum nolint. 4°. de decr. Hipp. 1°. 253. G
 Flentes cur respirationem refractam habent. cō. 6°. aph. 54°. Ex. 53. C
 Fletus accidit per melancholiam. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Fletus accendunt febres. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 FLEXIO à quibus musculis fiat. 2°. de motu mus. 1°. 313. H
 Flexio fit à musculis qui sunt intus. 1°. de motu mus. 1°. 310. D
 Flexiones brutorū diuersae à flexionibus hominum. 3°. de usu par. 1°. 128. E
 Flexio perfecta non diuidit in magis & minus. 1°. de usu p. 1°. 116. B
 in Flexionibus extremis multo magis laboramus, quā in extensionibus. 2°. de motu mus. 1°. 315. F
 ad Flexionem extremam multi deducere crus non possumus sine manuum opera. 2°. de mo. musc. 1°. 315. F
 ad Flexionem digiti non sufficit unus tendo. 2°. de usu p. 1°. 121. D
 per Flexiones exercitia quid mali fecerint. de par. pil. exerc. 2°. 49. G
 FLEXIBILIS quo mō fiat ligua. d. cōp. mēb. siue d. na. hu. Sp. 58. E
 Flexuosi cur sint nerui. de anat. uiu. Sp. 53. G
 Flexuose incedunt uenae duae temporum. de ana. uiu. Sp. 55. A
 FLEXURA media totius ceruicis, in latera efficitur. de musculorū dissectione. 1°. 47. A
 FLOCCOS euellere quid significet. in 1°. pror. cō. 1°. 4°. 167. A
 Flocculi lanæ ponuntur ante os, ut deprehendatur an spirent praefocata. 6°. de loc. aff. 4°. 39. E
 FLORA quo modo fiat. de dyn. Sp. 22. H
 Flora corium adducit. de dyn. Sp. 22. H
 FLORENTIBVS aetate mel fit succus amarissimus. de simplicium medic. facult. 5°. 29. A
 in Florentibus aetate cur lapides generentur. de re. af. di. & me. 7°. 192. E
 cur Florentibus aetate saepius pueri uomunt & deiciunt. 3°. de symptomatum causis. 3°. 29. C
 Florentium animalium caro media. 3°. de ali. fac. 2°. 29. D
 FLORIDVM corpus quale. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 171. A
 Florida facies cū animi moerore, mala. in 1°. prorrb. cō. 2°. 4°. 170. G
 Floridus color cū apparuerit, mēbra sunt emollita. 2°. d. sa. tu. 2°. 76. A
 Floridum. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 143. F
 FLORIDA. 5°. de cōp. me. per ge. 5°. 252. G
 Florida Magni. 5°. de cōp. me. per ge. 252. G/6°. 5°. 254. D
 FLORI collyrium in Antonia Drusi matre. 4°. de compositione medicamentorum secun. loc. 5°. 155. E
 FLOS rosarum pro folijs rosarum. 4°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 155. D
 Flores labruscae. de simp. med. Sp. 85. E
 Flores herbarum quo modo sumendi cum festucis ad diacalamenthi confectionem. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D
 Flores non coquebat Galenus, sed macerabat pro acopis medicamentis conficiendis. 4°. de san. tuen. 2°. 87. A
 FLOS farinae polentae. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. D
 FLOS uini quid. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. H
 FLOS supnatās i deiectionibus qd significet. in 1°. pr. c. 1°. 4°. 166. D
 FLOS aeris qualis. 9°. de simp. me. fac. 71. F/4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. E/de ocul. 7°. 188. H
 Flos aeris oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Flos aeris contra asperitatem palpebrarum ualet. de ocul. 7°. 189. C
 ex Flore aeris facta collyria extergunt, auferuntq; superciliorum magnas asperitates. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. F
 Flos aeris extergit & repurgat. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. G
 Flos aeris putrefactiuum. de ocul. 7°. 189. C
 FLOS salis. 3°. de cōp. me. se. lo. 143. D/7°. de cōp. m. p. ge. 5°. 272. A
 FLOS aster. de simp. med. Sp. 84. H
 FLOS asiae petrae erodit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. G
 Flos lapidis asii. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. H/157. B/5°. 161. E/6°. 5°. 168. F
 FLOSCVLOS & festucas uellere in aegris quid significet. in 1°. prorrb. de morb. uul. com. 3°. 3°. 118. A
 FLVCTVANTIS humoris sonitus est symptoma uentris imbecilli. 3°. de naturalibus facultatibus. 1°. 303. B
 Fluctuatio saepe auditur in thorace. 4°. de loc. aff. 4°. 27. G
 Fluctuationes fiunt si cibi non placeant. com. 2°. apho. 58°. Ex. 17. G
 Fluctuationes cum sonitu clydonas uocant graeci. de symp. diff. 3°. 10. E
 Fluctuationes cum sonitu cuius symptoma. de symp. diff. 3°. 10. E
 Fluctuationes cum sonitu quando fiant. 3°. de symp. cau. 3°. 25. D
 FLVENTES aquae uersus orientem sunt optimae, & quales. de bo. aquae. Sp. 75. D
 Fluentes aquae uersus occidentem, quales. de bon. aquae. Sp. 75. E
 Fluentes aquae uersus austrum, quales. de bon. aquae. Sp. 75. E
 Fluentes aquae uersus septentrionē dulces quidem sunt, in frigidityte aut excedunt. de bon. aquae. Sp. 75. E
 Fluentis ad loca materiae diuersitas. de ocul. 7°. 189. E
 Fluentem humorem quae prohibent. de ocul. 7°. 189. C
 Fluentibus adhuc humoribus quis scopus in curatione arthriticarum affectionum. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. G
 Fluentes humores retrahuntur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. F
 Fluente materia ad aliquam partem, ab illa reuellendum longissime. 13°. meth. med. 7°. 83. A
 Fluentes ad ulcus succi quomodo diuertendi. 4°. meth. med. 7°. 23. F
 Fluentes succi ad oculos uel aures deriuandi per nares, & os, & quibus. de cucur. scar. 6°. 4. E
 Fluente gurgulione, uel palato, per nares deriuatio facienda, & quibus. de bus. de

Fluente gurgulione, uel palato, per nares deriuatio faciēda, & quibus
de cucur. scar. 6^a.4.E
Fluens sanguis ab hirudinibus digito sistitur. de cucur. scar. 6^a.4.E
Fluentibus capillis myrta aduersatur. de simp. med. Sp.87.E
Fluentibus locis myrta prodest. de simp. med. Sp.87.E
ad Fluētia. 5°. de comp. med. per ge. 246.H/ 5^a.248.E
FLUIDA corpora facere oportet, ubi quis purgare uoluerit. cō. 2°.
aph. 9°. 12.B/ com. 7°. aph. 66°. Ex. 60.E
Fluida corpora quō fiant apud Galenum antequam purgentur. com. 6°.
aphorismo 9°. Ex. 12.B
Fluidos debere esse humores quo modo intelligendum. quos purg. op. qb.
med. & quo temp. 5^a.88.H
ad Fluidas affectiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.184.F
Fluitantis humoris ubi est sonitus, ibi imperfecta est concoctio. 3°. de na-
turalibus facultatibus. 1^a.303.C
FLVMINVM origo fit à montibus. de util. resp. Sp. 63.H
Flumina cur maiora suo initio. 6°. de decr. Hipp. 1^a.262.C
ob Flumen uicinum aer nebulosus uitiosus est. 1°. de san. tuen. 2^a.67.B
extra Flumina degentes aues cōmodae seni. 5°. de san. tuen. 2^a.91.D
FLUIT substantia dupliciter. 1°. de elemen. 1^a.7.B
FLVORES diuturni oculorum morbus manu indiget. intro. 15.59.G
Fluores exedentes oculorum morbus manu indiget. introd. 15.59.G
in Fluoribus alui fiūt pulsus uermiculātes. 2°. de psag. ex puls. 4^a.113.A
Fluores magnos alui sequūtur pulsus uermiculātes. 3°. de cau. p. 4^a.99.D
Fluorem in partibus flaccidis illabentem reprimunt sales theriaci. de the-
ria. ad Pisonem. 5^a.97.E
ad Fluores internos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.203.E
Fluor uenae sedis i mulieribus deriuādas ad uteri uenas. d. cu. sca. 6^a.4.F
in Fluore muliebri fiūt pulsus uermiculātes. 2°. de psag. ex puls. 4^a.113.A
Fluori obnoxia repurgans. 5°. de comp. med. per ge. 5^a.247.B
FLVVIORVM aer uitandus. 12°. meth. med. 7^a.77.E
Fluijs paucis comparanda est bonitas aquae Nili. de bon. aquae. Sp. 75.E
Fluuiorum omnium stagnantissimus Phasis. de aere, aq. & lo. 2^a.4.H
Fluius Sybaris facit uiros ingeneratiuos. de bon. aquae. Sp. 76.A
Fluius quidam in aegypto depilat capita bibentium. de bo. aq. Sp. 76.A
Fluuiates lapides igniti remouent aquositate lactis. de diff. cont. Sp. 75.B
FLVXIBILES aquae salubriores sunt. de bon. aquae. Sp. 75.D
Fluxibiles debent fieri meatus, quibus superflua expurgantur. 11°. meth.
medendi. 7^a.73.F
Fluxibilitati stomachi ualens medicamen. de med. exper. Sp. 108.B
Fluxibilitas per sedem quibus fiat. 11°. meth. med. 7^a.73.F
Fluxile & transpirabile debet esse corpus. 8°. meth. med. 7^a.51.E
Fluxile potest concreescere ut adeps. 2°. de temp. 1^a.17.G
Fluxile si sit & humidum, & nulli innitens quod molle est, id nec trahen-
di si sit nec tenendi, nec repellendi uim habet. 3°. de sym. cau. 3^a.28.H
FLUXIO pilorum quid. fin. med. 154.48.C
Fluxio pilorum affectus. fin. med. 154.48.B
Fluxio differentiae secundum humores. in prog. com. 2°. 4^a.203.G
Fluxiones sanguineae, & fluxiones pituitosae molestiores. in prognost.
comment. 2°. 4^a.202.D
cum Fluxione morbi qui. de ineq. intemp. 43.B/ 3^a.44.H
Fluxionis morbos faciunt pauci motus. 1°. de san. tuen. 2^a.65.F
Fluxionis duplex occasio. 2°. de diff. feb. 3^a.40.H
Fluxionum cause ex laboratibus partibus originem trahentes duae sunt,
caliditas, & dolor. 2°. de diff. feb. 3^a.41.B
Fluxionis causa, dolor, & calor. 13°. meth. med. 7^a.81.C
Fluxiones mouet omnis dolor. ars med. 154.70.G
Fluxionum uitij sunt obnoxij calidi & humidi. 5°. de sanitate tuenda.
94.D/ 6°. 2^a.96.F
Fluxionum morbis subiectum frigidum & humidum temperamētum. 6°.
de san. tuen. 2^a.96.H
à Fluxione quae incalescunt partes. de ineq. intemp. 3^a.43.E
ad Fluxiones recipiendas in aptitudine ordo membrorum. de cur. ratio.
per sang. mis. 6^a.18.A
ad Fluxiones recipiendas apta lie et cerebrū. de cur. ra. p san. mi. 6^a.18.A
ad Fluxiones recipiendas promptissimus pulmo. de curandi ratione per
sanguinis missionem. 6^a.18.A
Fluxionibus propter quid corporis particula laborent. 1°. de comp. med.
per genera. 5^a.212.D
Fluxiones cur fiunt in partibus imbecillioribus. de cau. mor. 3^a.8.E
Fluxio ut plurimum ex imbecillitate, quae est ex intemperie frigida. 1°. de
comp. med. per genera. 5^a.212.D

Fluxiones uigiliarum causa. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.180.D
Fluxio ubi est, ibi non est unica intemperies. de ineq. intemp. 3^a.43.D
Fluxio ad mēbra decubens quos faciat morbos. in pg. cō. 2°. 4^a.202.D
Fluxio quā maturetur. in 1^m. de mor. uulg. com. 2°. 3^a.108.D
Fluxio tenuis quorsum pcedat. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7^a.138.F
Fluxio crassa quō procedat. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7^a.138.F
Fluxio calida in musculum quid faciat. de ineq. intemp. 3^a.43.E
Fluxionum à capite differētia. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7^a.138.F
Fluxiones acres oculorum rariores. 13°. meth. med. 7^a.86.D
Fluxio ex capite ad oculos quomodo curanda. 7°. meth. med. 7^a.47.H
ad Fluxiones oculorum curatio. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.157.C
in Fluxionibus oculorum uene sectio. 4°. de cōp. med. se. loc. 5^a.157.C
in Fluxionibus oculorum chyleres et medicamenta fortia. 4°. de comp.
medic. sec. loc. 5^a.157.C
Fluxiones oculorū ad fauces traducunt. i 6^m. d. mor. uul. cō. 2°. 3^a.166.B
à Fluxione incessabili oculos ex longo tempore infectos cum quidā ha-
beret, quo praesidio sanatus sit. de cucur. & scar. 6^a.4.A
in Fluxionibus caput firmandum. 6°. de san. tuen. 2^a.98.F
Fluxionem à capite sistens medicamentum. de med. fac. par. 7^a.171.F
Fluxionem oculorum cohibentia. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.153.E
Fluxiones oculorum cohibentia agglutinatoria. 4°. de compositione me-
dicamen. sec. loc. 5^a.153.F
in Fluxionibus acris oculorū non debemus uti thapsia, & sinapi. 13°.
methodi medendi. 7^a.86.D
ad Fluxiones oculorū & aliorum corporis membrorū ualet antidotus
Aelij Galli. 2°. de comp. med. per ge. 5^a.110.H
Fluxiones oculorū sistens. 5°. de comp. med. per ge. 5^a.246.E/H
ad Fluxionem ad oculos calidam. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.157.D
i Fluxionibus acris ad oculos quibus uti debemus. 13°. met. me. 7^a.86.D
ad Fluxiones tenues & acres oculorū. 4°. de cōp. med. se. loc. 5^a.149.E
ad Fluxionem multam oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.153.D/F
Fluxiones diutinae oculorum quō curandae. 13°. meth. med. 7^a.86.D
ad Fluxiones antiquas oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.155.D/G
ad Fluxiones oculorū. 4°. de comp. me. se. lo. 154.F/ 157.F/ 7°. 5^a.185.A
Fluxiones ad oculos deferētia uasa quāq; incidēda. 13°. meth. me. 7^a.86.D
Fluxione carnes lippitudo. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 5^a.108.C
Fluxio sanguinis à naribus ab etate. in prog. com. 3°. 4^a.208.G
ad Fluxiones internas tonsillarū & uuae. 7°. de cōp. me. se. lo. 5^a.183.G
Fluxiones quibus circa collum & caput procubunt, non cōuenit exerci-
tatio caput implens. 5°. de san. tuen. 2^a.90.A
Fluxio capitis in uētriculū, et i asperā arteriā. 3°. de symp. cau. 3^a.29.F
Fluxio acris à capite decidens in gulam, βρόγχον, & larynga, has par-
tes facit ineptas ad uocem. ur. 6°. de san. tuen. 2^a.98.E
Fluxionum asperitates quō leniantur. 13°. meth. med. 7^a.86.B
ad Fluxionem gutturis. de med. fac. par. 7^a.179.C
Fluxio si in uentrem & gulā feratur, quid agat. 6°. de san. tuē. 2^a.98.F
Fluxio frigida in uentrem quid agat. 6°. de san. tuen. 2^a.98.F
Fluxio in uentriculum corrupta quid faciat. 6°. de san. tuen. 2^a.98.F
Fluxione quando tentatur uētriculus ex totius corporis redūdantia. 7°.
metho. med. 7^a.48.B
Fluxio quae fit ab alio membro in uentriculum, quo modo curanda. 7°.
methodi medendi. 7^a.48.A
in Fluxionibus ad uentriculum uinum sit calidum, & tenue. 1°. de arte
cur. ad Glauc. 7^a.99.A
in Fluxionibus uentris balnea aptissima. 1°. de arte cu. ad Gla. 7^a.99.A
Fluxio in pulmonem quibus cognoscatur. 4°. de lo. aff. 4^a.27.F
Fluxionum omnium in pulmonem communis est pulsus inaequalitas. 4°.
de praesag. ex puls. 4^a.119.H
ad Fluxionum omnium simpliciter species, quae circa thoracem consti-
tunt. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.180.D
in Fluxionibus a capite ad pectus quo medicamento utendum. 4°. de sa-
nitate tuenda. 2^a.85.B
Fluxio à capite, lege Catarrhi.
ad Fluxionem pectoris. de med. fac. par. 7^a.171.H
Fluxioni capitis in thoracem prodest armenica terra. 9°. de simplicium
medic. facul. 5^a.66.G
ad Fluxiones in thoracem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.179.D
ad Fluxiones thoracis. 7°. de comp. med. sec. loc. 182.H/ 5^a.185.F
ex Fluxione iecoris inflammatio. 2°. de diff. feb. 3^a.40.H
Fluxiones alui ex defluxionibus ad partes imbecillas. in 1^m. de mor. uulg.
comment. 2°. 3^a.109.A
Fluxiones consistentes in uentre, & intestinis, & etiam in capite et tho-
race desiccant

race desiccatur spica nardi. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. G
 Fluxiones uentris sistit pæonia radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 Fluxiones uentris desiccatur ouū coctū cū aceto. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. E
 ad Fluxus uentris diuturnos cōmoda est membrana, quæ est sub cortice
 roboris & sub glande eius. 6°. de simp. med. med. fac. 5°. 46. E
 ad Fluxiones stomachi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A
 Fluxio muliebris cur. 3°. de symp. cau. 3°. 29. G
 Fluxio iam humoribus scopus in curatione arthriticarū affectionum est,
 ut iam illapsos discutiamus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. H
 Fluxionē repellētibus nō utimur i ischiade. 10°. de cō. m. se. lo. 5°. 207. A
 Fluxio si in pedes & crura decumbit sanguis mittendus ex cubiti uenis,
 uel uomitus prouocandus. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 5°. 162. B
 ad Fluxiones omnes incipientes, quæ aut in inguina, aut in pedes decū-
 bunt, utilis est succus ex plūbo & liquore refrigeratorio. 9°. de sim-
 plicium medic. facul. 5°. 70. F
 Fluxio ad ulcera quibus compescenda. 4°. meth. med. 7°. 23. G
 Fluxiones oēs quo modo curentur. 7°. meth. med. 7°. 48. A
 Fluxionibus conueniunt medicamenta quæ cum eo quod refrigerant unā
 adstringunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. G
 Fluxiones uehementēs reuulsioe cohibent. d. hir. re. cuc. & scari. 6°. 2. D
 Fluxio ex acri clysteri uomitu auertit. de hiru. re. cuc. & scari. 6°. 2. D
 Fluxionis motus semp ad cōtrariū trahendus. 2°. d. ar. cu. ad Gl. 7°. 101. F
 Fluxiones quæ retro inclinant in priora reuellendæ, quæ in priora in po-
 steriorem regionem abducendæ sunt. de cucur. scari. 6°. 4. G
 Fluxio incipiens ad contraria trahenda. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 Fluxiones omnes tū ad contraria reuocabis, tum per uicina deriuabis. 5°.
 methodi medendi. 7°. 30. E
 Fluxio ubi iam fixa est euacuanda aut per partem affectam, aut per ma-
 xime uicinam. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 Fluxione consistente & corpore uacuo digerendum. 1°. de compositione
 medicam. per genera. 5°. 212. D
 Fluxio ubi constiterit, scarificatione utimur. de cucur. sca. 6°. 3. F
 Fluxione procedente semper reuellendum. 4°. meth. med. 7°. 28. C
 in Fluxionibus corporis roboratio fieri debet non euacuatio. de curam.
 rat. per sang. mīss. 6°. 18. A
 Fluxionibus quæ aduersentur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. G
 Fluxiones oēs Amaratum pota desiccatur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. D
 Fluxiones repellit Andrachne. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. A
 ad Fluxiones ualent Aquæ aluminosæ, quales in Italia Albule. 1°. de
 simplic. medic. fac. 5°. 3. E
 ad Fluxiones est utilis Aspalathos. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 ad Fluxiones medicamē ex Chalcitide oleo rosaceo dissolutum ualet. 2°.
 de arte cur. ad Glau. 7°. 101. H
 Fluxiones profundas partes infestantes transfert & siccatur Cucurbitula.
 de hirud. reuuls. cucur. & scar. 6°. 2. E
 Fluxiones exicare potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Fluxionum affectibus strenue resistit Galla. 7°. de simp. med. fa. 5°. 51. B
 Fluxiones desiccatur, & repercutit galla. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 ad Fluxionum omnes affectus efficax remedium est Hypocistis. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 51. D
 ad Fluxiones acres et mordaces utilissimū est Lac purum. 10°. de simpli-
 cium medic. facul. 5°. 75. E
 ad Fluxiones Lana munda, uino acerbo madefacta ualet. 2°. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7°. 101. H
 Fluxiones cohibet Medion. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. F
 Fluxionum oēs affectus cohibet Oxyacanthus. 8°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 57. D
 Fluxionis affectibus prodest radix Phlomi albæ & nigræ. 8°. de simpli.
 medic. facul. 5°. 63. C
 Fluxiones repercuti Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
 ad Fluxionum affectus conuenit Tragion. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. E
 Fluxiones sistens ex libris Galli. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. G
 ad Fluxiones sistend. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. G
 Fluxionem omnem resiccans pastillus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. G
 Fluxiones resiccans. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A
 ad Fluxiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. B/C
 ad Fluxionem omnem. 9°. de comp. medic. sec. loc. 203. E/10°. 206. C/
 1°. de comp. med. per ge. 5°. 212. B/de med. fac. par. 7°. 170. G
 ad Fluxum intercipiendum. de med. exper. Sp. 108. A
 FLVXVOSA febris, quæ fin. med. Isa. 46. D
 Fluxæ sunt ad miraculū usque formæ corporū muliebriū apud Scythas.
 de aere, aq. & lo. 2°. 5. F

contra Fluxum fluuij natans nūquam mouebitur, & semper mouebitur.
 1°. de motu musc. 1°. 311. E
 FLVXVS quid secundum methodicos. de opt. secta. Isa. 26. D
 Fluxus & colliquatio difficulter distinguuntur secundum methodicos. de
 optima secta. Isa. 26. E
 in Fluxu & clausu morbus consistit fm Thessalum. 1°. met. me. 7°. 3. H
 Fluxum facere quid sit. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 193. H
 Fluxus quo modo considerandus. introd. Isa. 57. D
 Fluxus quo modo curandus. introd. Isa. 57. D
 Fluxus particularum ad alias quō curandus. 7°. meth. med. 7°. 47. H
 in Fluxus principio semper repercutiendum. 1°. de compositione medi-
 camentorum per genera. 5°. 212. D
 Fluxus quo modo prohibetur. 7°. meth. med. 7°. 48. B
 FLVXVS oculorum affectus. fin. med. Isa. 48. D
 Fluxus in oculo quid. fin. med. Isa. 48. D
 ad Fluxum oculorum largum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. F
 ad Fluxum tenuis oculorum illationē. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 154. A
 ad Fluxum oculorum omnis generis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. F
 ad Fluxum acrem, & uberem oculorū. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 155. F
 ad Fluxum uberem & tenuem oculorū. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 155. C
 ad Fluxū tenuem & multū oculorum. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 155. G
 Fluxus lippientium quā promptissime cohibens. 6°. de comp. medicam.
 per genera. 5°. 259. G
 in Fluxu à cerebro ad uentriculū curatio incipiat à cerebro, si nihil im-
 pediat. 7°. meth. med. 7°. 48. H
 in FLVXIBVS uentris qui lapides igniti extinguantur in lacte. 10°. de
 simp. med. fac. 5°. 73. G
 Fluxus significat etiam profluuiū capillorū. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 Fluxus & phthisis à puris sputo, cum uero sputum retinetur, moriūtur.
 com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 ad Fluxum ex debilitate hepatis ualēs medicamē. de med. ex. Sp. 104. G
 Fluxus uentris fit à materia quæ transit à pectore ad uentriculum. com-
 ment. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 Fluxus uentris cur fiant, & quot modis. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. E
 Fluxus uentris fiant cur pueris qui iam coepere dentire. commentario
 3°. aphorif. 25°. Ex. 25. C
 Fluxus alui fit tempore pluuioso. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. B
 Fluxus uentris fiunt æstate. com. 3°. aph. 21°. Ex. 24. C
 ad Fluxum uentris facit lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
 cur ex Fluxu alui, & medicametorū purgantū potionibus aliquid albi
 commissis palpebris subinspicitur. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
 Fluxu tentatam aluum sistit astragalos. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Fluxui obnoxij passionibus in uentre prodest caudæ equinæ succus. 6°. de
 simp. med. fac. 5°. 48. F
 Fluxus alui curat idæa radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Fluxus alui desiccatur lagopus. 7°. de simp. med. facul. 5°. 54. A
 Fluxum uentris myrta emendat. de simp. med. Sp. 87. E
 Fluxus uentris & stomachi resiccatur Parnassi gramen. 6°. de simp. medi-
 camen. facul. 5°. 41. C
 ad Fluxū uentris sanguis caprarū tostus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. B
 ad Fluxum uentris immoderatum. secretorum. Sp. 100. H
 ad Fluxum uentris. secretorum. Sp. 99. F
 Fluxus alui, & sanguinis faciunt abortum. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Fluxus alui lippitudinem sanat. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. H
 Fluxus uentris augetur densantibus, & refrigerantibus. 1°. de arte cura.
 ad Glauconem. 7°. 99. B
 ad Fluxum uentris ualens medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G
 Fluxus uentris, lege Profluuiū alui, et Alui profluuiū, et Ventris fluxus.
 FLVXVS muliebris, quid. fin. med. Isa. 48. B
 Fluxus rufus, qui. fin. med. Isa. 48. B
 Fluxus ruber, qui. fin. med. Isa. 48. B
 Fluxus niger, qui. fin. med. Isa. 48. B
 Fluxus albus, quid. fin. med. Isa. 48. B
 Fluxum muliebre iuuant aster samius, & terra lemnia. 9°. de simp. medi-
 camen. facul. 5°. 64. H
 Fluxu aliquo per longum tempus molestatis mulieribus dantur hydrag-
 ga. de dynamidijs. Sp. 22. A
 Fluxus muliebris purgatione sanatus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 87. G
 ad Fluxum muliebrem. 7°. de comp. med. sec. loc. 182. G/183. B/G/185.
 A/9°. 5°. 203. E/de dynamidijs. Sp. 25. B
 Fluxus critici ex qua ui fiant. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 FLVXVM sanguinis imminere significat urina nigra, tenuis, cū aurū
 obtusione,

obtusione, & insomnia. de dynamidijs. Sp. 34. B
 ex Fluxu sanguinis superfluo color mutatus. secretorum. Sp. 98. G
 Fluxus sanguinis extenuat. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E
 ex Fluxu sanguinis, uel alui profluvio, uel ex lōga inedia, aut aliqua alia
 facta euacuatione famē nō sanat uini potus. cō. 2°. ap. 21°. Ex. 14. H
 Fluxum sanguinis restringit gypsum. de simp. med. Sp. 84. H
 Fluxum sanguinis prohibet acetum adstringens. 1°. de simp. me. fa. 5°. 5. E
 Fluxum sanguinis narium sistit centaurea cum aceto permista. de uirtute
 centauree. Sp. 93. C
 in Fluxu sanguinis balnea obsunt. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. A
 in Fluxu sanguinis uinum, quale. 1°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 99. A
 ad Fluxum sanguinis narium. de dynamidijs. 25. B/secretorū. Sp. 98. B
 in Fluxu sanguinis cauteria candentia. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. E
 ad Fluxum sanguinis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. G
 Fluxus sanguinis, lege, Profluvium sanguinis, & Sanguinis fluxus.
 FLVXVS urinæ ad sudorem reuocatur & deiectionem alui. de hiru.
 reuuls. cucurb. & scarif. 6°. 2. D
 Fluxum restringentia. de remed. par. fac. 7°. 156. F
 Fluxus uehementes à frigidis nō restinguuntur. cō. 7°. aph. 31°. Ex. 49. C
 ad Fluxum stringendum uel nauseam remedium. de dynam. Sp. 27. H
 Fluxum chronicum intercipient electarium. de med. exper. Sp. 107. H
 ad Fluxum prouenientem ex causa frigiditytis membrorum. de medici-
 nis expertis. Sp. 104. G
 ad Fluxum prouenientem ex frigidityte membrorum datur decoctio gē-
 tianæ. de med. exper. Sp. 106. F
 ad Fluxum antiquum, qui contingit ex frigidityte membrorum. de medi-
 cinis expertis. Sp. 106. D
 ad Fluxum chronicum medicamen bonum. de med. exper. Sp. 105. G
 Fluxum oēm resiccantia emplastra. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. H
 ad Fluxu uexatos, et cibū nō retinētes. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 256. A
 ad Fluxum omnem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A
FOCA inflat uentrem. de dissolutione continua. Sp. 74. F
FOCACIOLA. de dynamidijs. Sp. 30. G
 Foco incenditur nitrum. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. D
 FODERE humum est exercitatio magna. in 6°. de morbis uulgarib.
 bus, commentario 1°. 3°. 156. A
 Fodientibus præsto adsunt lassitudines, nisi apothera pia deuitentur. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 76. F
FOECVNDÆ mulieres & uiri unde, & quæ semper, & quæ quā-
 doq. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. H
 Fœcunditas in uiris. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44. C
 Fœcundum semen est calidum & humidū. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44. C
 Fœcundi non sunt, qui non cupidi cum fœminis commisceri. de aere, aq.
 & locis. 2°. 5. F
 Fœcundæ prius mulieri, si sterilis facta est, quid fieri debeat. de passioni-
 bus mul. Sp. 96. C
FOELICES quos uocat Galenus. 1°. de diff. resp. 3°. 61. A
 Fœlicitas humana in cōtemplatione finis. de cuiusque animi pec. 2°. 57. H
 ad Fœlicitatem quæ ducant. de cuiusq. animi pec. not. atq. med. 2°. 57. B
 Fœliciter multa medico præsentiatur. 5°. de locis affectis. 4°. 34. G
FOEMINÆ cognoscuntur distincte à maribus. 2°. de sem. 1°. 338. G
 Fœmina in quo similis maribus. 9°. de decre. Hipp. 1°. 281. A
 an Fœmina dissidet à mare. quod animi mores. 1°. 319. C
 Fœminæ in quo dissimiles uiris. 8°. de decret. Hipp. 1°. 281. A
 Fœminæ & maris differentia. 2°. de semi. 1°. 338. G
 Fœmina unde procreatur. 2°. de sem. 1°. 338. H/de hist. philos. Sp. 10. E
 Fœmina & mas fiunt ex utrorumque principiorum temperatura. 2°. de
 semine. 1°. 339. H
 Fœmina quo modo fiat. 2°. de sem. 1°. 339. H
 Fœmina cur concipiatur & generetur. com. 5°. aph. 42°. Ex. 41. E
 Fœmina cur fiat, causa ē ex semine uiri et à m̃re. 14°. de usu p. 1°. 206. E
 Fœmina quando generatur ex parte seminis. fin. med. Isa. 49. G/de sper-
 mate. Sp. 36. E
 Fœmina ex quo semine fiat secundum Stratonicum. 2°. de sem. 1°. 338. H
 Fœmina procreatur in humidiorē & frigidiorē fœtus temperatura. 2°. de
 semine. 1°. 339. H
 Fœmina ubi generetur. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. D
 Fœminæ in sinistro uteri latere generantur, secundum Hippocratē. bre.
 & denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
 Fœminæ in sinistris magis, mares in dextris concipiuntur. comment. 5°. de
 aphorismo 48°. Ex. 41. H
 Fœmina in sinistris fit. de sperm. 36. E/de natura & ord. Sp. 42. D

Fœmina in sinistra matricis continetur. de nat. & ord. cuiusl. Sp. 42. D
 Fœmina cur in sinistris. 14°. de usu par. 206. G/in 6°. de morbis uulga-
 ribus, commentario 2°. 3°. 169. B
 Fœmina quandoque uisa in dextra parte. 2°. de sem. 1°. 339. B
 Fœmina in dextra parte quandoque et mas in sinistra, sed raro. 6°. de lo-
 cis affectis. 4°. 41. E
 Fœminas qui gignunt. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Fœminam ut generet mulier. de remed. par. fac. 7°. 168. E
 Fœmina an mas sit fœtus. de pass. mul. Sp. 96. C
 Fœmina nasci quando prægnoſcatur. fin. med. Isa. 49. G
 Fœminæ & maris notæ in utero. de remed. par. fac. 7°. 168. F
 Fœmina apparet calidior, et siccior in utero quàm uir statim inter initia
 2°. de sem. 1°. 339. A
 Fœmina concepta est, si prægnaſ male colorata, et ē contrario, mas. cō-
 mentario 5°. aphorismo 42°. Ex. 41. D
 Fœmina tardius fingit in utero. 2°. de sem. 1°. 339. B/de an. ui. Sp. 52. B
 Fœmina in quadraginta diebus formatur. de spermate. Sp. 36. C
 Fœmina mare humidior. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. B
 Fœmina humidior & frigidior. 2°. de sem. 1°. 338. C
 Fœmina mare frigidior. 7°. de usu partium. 1°. 164. F/ commentario. 5°. aphorif. 42°. 41. E/aphorif. 48°. Ex. 42. A
 Fœminæ multæ euadunt similes patri. 2°. de sem. 1°. 338. H
 Fœmina sepe aſimilatur patri. 2°. de sem. 1°. 338. H
 Fœmina est natura frigidior et ibecillior uiro. cō. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Fœminarum adipe semper est calidior adeps marium: et non caſtratorū,
 eorum qui sunt caſtrati. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. H
 Fœminæ cur uiris pinguior. 2°. de temp. 1°. 18. D
 Fœmina mare imperfectior. 14°. de usu partium. 1°. 205. E
 Fœmina cur mare imperfectior. 14°. de usu partium. 1°. 206. E
 Fœmina in motu imperfectior. 14°. de usu partium. 1°. 206. C
 Fœmina cur citius mas mouetur. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 169. D
 Fœmina debilior est masculo. com. 5°. aph. 16°. Ex. 38. G
 Fœmina quia imbecillius animal est, abundat multis excrementis. 2°. de
 semine. 1°. 339. H
 Fœmina quandoque est mare robustior, et magis mouetur in utero mare.
 comment. 5°. aphorif. 42°. Ex. 41. E
 Fœminæ fortes quo modo ſiant. de spermate. Sp. 36. E
 Fœminæ simile est caſtratū aīal. 10°. de simp. me. fa. 74. F/11°. 5°. 79. A
 Fœminæ ſiunt ſimiles eunuchi propter abſciſſionem teſticulorum. com-
 mentario. 6°. aphorif. 28°. Ex. 48. H
 Fœminæ, & eunuchi caluitiū non patiuntur propter temperaturæ hu-
 miditatem. 6°. aph. 28°. Ex. 48. H
 Fœmina in circuitu cōmiſſuras habet, cui galea ſuperpoſita est quæ græ-
 ci craniū appellant. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. G
 Fœmina à partu celerius augetur, cur. i 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 169. E
 Fœmina citius concreſcit mas. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 169. D
 Fœminæ cur prius deſinunt creſcere, quàm homines. in 6°. de mor. uul-
 garibus, comment. 2°. 3°. 169. E
 Fœminæ in eruptione menſtruorum mutationes maximas faciunt. com-
 mentario 3°. aphori. 28°. Ex. 25. H
 ex Fœminarum menſtruis Hippocrates coniecturabat ſuperabundan-
 tem humorem. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 i Fœmina et mare eadē neruorū origo in genitalibus. 2°. de ſe. 1°. 339. E
 Fœminæ & maris differentia in genitalibus. 2°. de sem. 1°. 339. E
 Fœminā habere intus genitalia, et nō extra, nō mirū. 2°. de sem. 1°. 339. E
 Fœminæ quid habent cōmodi ex genitalibus, quæ in exteriorem partem
 nequiuertunt emergere. 2°. de sem. 1°. 339. G
 Fœmina habet omnes partes, quas mas, licet aliqua ſint maiores, aliæ mi-
 nores. 14°. de usu partium. 1°. 208. E
 Fœminarum & uirorum differentia in ueſica. 5°. de usu par. 1°. 145. B
 in Fœmina ſunt tot partes, quot in uiro, ſed i fœmina ſunt intus, in uiro
 extra. 14°. de usu partium. 1°. 205. F
 Fœminis & maribus eadem membra genitalia, differunt ſitu & magni-
 tudine. 2°. de semine. 1°. 339. D
 Fœminarū et uirorū genitalia uñ habeāt nutritiones. 2°. de ſe. 1°. 339. D
 Fœminarū partes pudæe qbus uafis nutriuntur. 14°. de usu p. 1°. 209. B
 Fœmina habet pudendum ut uir. 14°. de usu partium. 1°. 205. F
 Fœminæ inſtrumētū habet figurā inuerſam, et ptēſam. de an. ui. Sp. 51. D
 Fœminarum uulua biſormis. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Fœmina est fœmina propter teſtes. 1°. de sem. 1°. 335. B
 Fœminarū teſticuli loco opportuniſſimo ſunt locati. 14°. de uf. 1°. 208. G
 Fœminarum teſtes cur parui & unde iuncti. 14°. de usu par. 1°. 208. F
 Fœminæ, &

Fœminæ, & maris testium diuersitas. de anat. uiuo.	Sp. 51. F
Fœmina excisis testibus mari castrato fit similis. 1°. de sem.	1°. 335. B
in Fœminis castradis cur maius periculū, q̄ in maribus. 1°. de se.	1°. 333. H
Fœmina nisi hēret semē, et testes, nō appeteret coitū. 2°. d̄ sem.	1°. 338. B
in Fœmina testes intrinseci. 14°. de usu partium.	1°. 205. F
Fœminarum testes imperfectiores. 14°. de usu par.	1°. 207. G
Fœmina ex proprijs testiculis per utrumq; corniculum in coitu semen ef- fundit. com. 4°. aph. 48°.	Ex. 41. H
Fœmina an semen afferat. de hist. philos.	Sp. 10. D
Fœmina an depromat semen ut mas. fin. med.	Isa. 49. E
à Fœmina non emitti semen quidam putarunt. 2°. de sem.	1°. 337. A
à Fœmina qdā emitti semē putarūt, sed in fœcūdū. 2°. de sem.	1°. 337. A
in Fœminarum testibus semen & humor in glandulosis uirorum parti- bus sunt simillima, & cur. 14°. de usu partium.	1°. 208. C
in Fœmina humor qui effunditur, qualis. 14°. de usu par.	1°. 208. C
in Fœminis et uiris humiditas qdā exiēs delectat. 14°. d̄ usu p.	1°. 208. C
Fœminæ oēs habent semen in meatibus seminalibus. 2°. de sem.	1°. 336. C
Fœminæ uas spermaticum, quale. 14°. de usu par.	1°. 207. H
ī Fœmina uasa spermatica cur minora, q̄ ī mare. 14°. d̄ usu p.	1°. 208. E
Fœminum semen minoris quātitatis, quā maris. 1°. de sem.	1°. 332. A
Fœminæ semen imperfectum. 14°. de usu par.	1°. 207. H
Fœmina tenet semen in seipsa. 14°. de usu par.	1°. 207. H
in Fœmina cur semen conseruatur. 2°. de semine.	1°. 338. B
Fœminæ semen ad quid utile. 14°. de usu partium.	1°. 208. A
Fœminæ semen confert ad generationem. 14°. de usu par.	1°. 206. D/E
Fœminci seminis usus in fœtu. 2°. de sem.	1°. 338. C
Fœmininum semen masculo confert. 14°. de usu par.	1°. 209. H
Fœminæ semen nutrimentum seminis uiri. 2°. de sem.	1°. 338. C
Fœminæ sperma nutrimentum est spermatis uiri. de spermate.	Sp. 37. A
Fœmina nō gignit solo semine in se ipsa emissō. 14°. de usu p.	1°. 206. C
ad Fœminæ generationē requiritur semē maris. 14°. d̄ usu p.	1°. 206. C
Fœminæ, & maris semen mixta requiruntur ad generationem. 14°. de usu partium.	1°. 206. C
in Fœminis pręnantibus futuris an restet semen. 1°. de sem.	1°. 328. H
ex Fœminæ, & maris genitura fit fœtus. 2°. de sem.	1°. 336. A
Fœminæ & maris in semine idem motus. 14°. de usu par.	1°. 206. C
cur Fœmina sola non generat. 2°. de sem.	1°. 338. A
ex Fœmina sola aut mare sine coitu nihil potest generari. de natura hu- mana. com. 1°.	1°. 29. C
Fœminas & mares scire coniungere ad generandum non est ars medio- cris. de natura humana. com. 1°.	1°. 29. E
Fœmina si debet concipere maris semē debet manere in matricibus. 14°. de usu partium.	1°. 208. B
in Fœmina sanguis & spiritus in utero per quæ coquantur, & ubi sint. 14°. de usu par.	1°. 207. G
Fœminæ semine nutritur semen uiri, tanquam re familiari magis quā sit sanguis. 14°. de usu partium.	1°. 208. B
ex Fœminæ semine fit tunica αλλαντοειδής. 14°. de usu p.	1°. 208. B
ex Fœmineo semine tunica intestinalis. 2°. de sem.	1°. 338. F
ex Fœmineo semine orta membrana intestinalis. 2°. de sem.	1°. 338. C
Fœminæ, & mares unde infœcundi. de hist. philos.	Sp. 10. H
cum Fœminis commisceri non cupientes non sunt fœcundi. de aere, aq̄ & locis.	2°. 5. G
Fœmina an mas sit sterilis q̄uo cognoscendum. de med. fac. par.	7°. 175. B
Fœminæ os matricis constringitur ante horā partus. de ana. ui.	Sp. 51. D
Fœminæ lac marem nutrientis. de dynamidijs.	Sp. 24. G
in Fœminis cur raro lapides generentur. de ren. aff. dig. et m.	7°. 192. F
de Fœminarum formanda speciositate librum fecit Cleopatra. de incāt. adiur. & susp.	7°. 181. H
ad Fœminarum regiarum imperium, atq; adeo ipsorum regūt (cum his negare non liceat) exornatoriæ medicinæ parti adiungimus compto- riam. 1°. de comp. med. sec. loc.	5°. 126. B
Fœminis regijs nihil negandum. 1°. de comp. med. sec. loc.	5°. 126. B
Fœminæ tempore Galeni delitiosæ. 1°. de comp. med. sec. loc.	5°. 127. B
Fœminarum ornatus non recte tanto studio appetuntur. de cognoscēdis curandisq; animi morbis.	2°. 54. H
Fœminam esse est amentis signum. in oratione sua. ad bon. art.	Isa. 2. D
Fœminæ multis uiris meliores ad multa opera. 9°. de decre.	1°. 280. H
Fœmelle officium quod. 3°. de caus. puls.	4°. 95. F
Fœmina apta medicinæ. 9°. de de decre. Hipp.	1°. 280. H
Fœmina apta musicæ. 9°. de de decre. Hip.	1°. 280. H
Fœminæ quæ sagittas iaculantur, & cum hostibus congregiuntur dum	
uirgines sunt. de aere, aqu. & loc.	2°. 5. C
Fœmina ualidior est mas in omni gñe animalis. 3°. d̄ de caus. pu.	4°. 91. G
Fœmina & mas si ægrotēt, q̄uo mutāda præsidia. de med. f. p.	7°. 174. D
Fœminarum urina, qualis. de urinæ sign. ex Hipp.	Sp. 79. A
in Fœminis non est inducenda uehemens refrigeratio in capitis dolore à causa calida. 2°. de comp. med. sec. loc.	5°. 132. E
Fœminam refert par numerus, marem refert impar, et quorundam opi- nionē. 3°. de dieb. decre.	4°. 158. H
FOENVM terrestre. 4°. de simp. med. fac.	5°. 28. G
ad Fœnum naturaliter ueniunt subiugalia. de consuetud.	2°. 61. A
Fœnū cibus familiaris equis & asinis. 2°. de alim. fac.	2°. 17. B
FOENVM GRAECVM qd sit, & eius uires. d̄ simp. me. Sp.	84. G
Fœnum græcum leuem habet inuersionē, ut bouis cornu uideatur simile. 7°. de simp. med. facul.	5°. 55. G
Fœnū græcū inter cerealia semina. de uict. rat. in mor. ac. cō.	1°. 7°. 111. B
Fœnū græcum in primo ordine calidū est. 3°. de simp. med. fac.	5°. 19. G
Fœnum græcum oleo calidius. 3°. de simp. med. fac.	5°. 19. D
Fœnum græcum calidum est in secūdo ordine, siccū in primo. 8°. de sim- plicium medic. facul.	5°. 62. D
Fœnum græcum acre. de uict. rat. in morb. acut. com.	1°. 111. D/de remed. paratu facilibus.
Fœnum græcum manifeste calefacit. 1°. de alim. fac.	2°. 14. D
Fœnum græcum primo comedebatur. 2°. de alimen. fac.	2°. 20. A
Fœnum græcum quomodo mandatur. 1°. de alim. facul.	2°. 14. E
Fœnū græcū, medicamētū nō cibus. de uict. rat. in m. acu. cō.	1°. 7°. 111. B
Fœni græci usus cur cauendus. de atten. uic.	2°. 45. B
Fœnum græcum est cibus calidus. de dissol. cont.	Sp. 74. D
Fœnum græcum non est boni succi, si quis eo liberalius utatur. de bon. et uitio succ.	2°. 37. D
Fœnum græcum est mali chymi, cur. de dissol. cont.	Sp. 75. B
Fœnum græcum ferit caput. 1°. de alimen. facul.	2°. 14. E
Fœnum græcum facit dolere caput. de dissol. cont.	Sp. 74. F
Fœnum græcum est malum stomacho, cur. de dissol. cont.	Sp. 74. F
Fœnum græcum subuertit stomachum. 1°. de alim. fac.	2°. 14. E
Fœnum græcū inter cibos qui prius accipiebātur. 2°. de ali. fac.	2°. 18. G
Fœno græco quidam pro obsonio utebatur, ut esset sanus. 1°. de alimen- torum facultatibus.	2°. 14. F
Fœnum græcū flatulentū & ad coquēdū difficile. de atten. uic.	2°. 45. B
Fœnum græcum uiscosum & humidum. de ocul.	7°. 189. C
Fœnum græcum uires habet leniter relaxantes, ad omnem rigorem, & tumorem idonee facit. de simp. med.	Sp. 84. G
Fœnum græcum leue. 7°. de comp. med. per gen.	5°. 266. B
Fœnū græcū iuuat oculos inflāmatos. intro. Isa. 58. C/de ocul.	7°. 198. G
Fœnum græcum quale ad oculos. 4°. de comp. med. sec. loc.	5°. 149. F
Fœnum græcum decoctum, in phlegmone oculorum optimū, & quo mo- do fiat. 13°. meth. med.	7°. 86. C
Fœni græci cremor quo modo fiat. de remed. par. fac.	7°. 156. B
Fœni græci succus cum sanguine columbino ad ophthalmias oculorum. 1°. de simp. med. fac.	5°. 72. H
Fœno græco quando uti debes in phlegmone. 11°. meth. med.	7°. 73. C
Fœnum græcum mitigat dolorem. 1°. de alim. fac.	2°. 14. E
Fœnum græci cocti succus concoquit. 4°. de cōp. med. sec. loc.	5°. 149. H
Fœnum græcum maturat. de ocul.	7°. 189. D
Fœnum græcum repurgans & extergens. 1°. de cōp. me. se. lo.	5°. 129. H
Fœnum græcum abstergit. 1°. de alim. fac.	2°. 14. E
Fœni græci decoctum extergit. 4°. de comp. med. sec. loc.	5°. 150. D
Fœnum græcum mundificat. de dissol. cont.	Sp. 74. G
Fœno græco quo modo curentur longi affectus thoracis sine febre. 1°. de alim. facul.	2°. 14. E
Fœni græci decoctum liquor acrimoniæ expers. 4°. de composit. medica. secund. loc.	5°. 151. C
Fœni græci decoctum lenitiuum. 4°. de comp. med. sec. loc.	5°. 150. G
Fœnum græcum cum melle lenit uentrem. dissol. cont.	Sp. 75. A
Fœno græco educūtur humores prauī in intestinis. 1°. de ali. fa.	2°. 14. E
Fœni græci cremor cum pipere per sedem impositus in coli dolore. 12°. de methodi medendi.	7°. 79. E
Fœnum græcum q̄uo modo sumatur ad aluum prouocandum. 1°. de ali- mentorū facul.	2°. 14. E
Fœni græci decoctio scybala euacuat. de cathart.	Sp. 95. D
Fœni græci decoctum ad sicca liquāda. 7°. de cōp. me. per ge.	5°. 264. C
Fœnum græcum coctum emollit. 6°. de comp. med. per gene.	5°. 264. B
Fœnum græcum mollium. 5°. de comp. med. sec. loc.	5°. 161. C

Fœnum græcum lotum. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 186. E
 Fœni græci farina excalfacit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. A
 Fœni græci farina exiccat & quo modo. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 Fœni græci farina non mouet pus. 5°. de simp. me. fa. 5°. 33. H
 FOENICVLVM quid, & eius uires. de simp. me. Sp. 84. C
 Fœniculū squandoq; sua sponte nascitur. 2°. de ali. fac. 2°. 23. H
 Fœniculū, quale. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 195. F/ de med. fa. par. 7°. 175. H
 Fœniculū calidū in tertio ordine, siccū in prio. 7°. de simp. me. fa. 5°. 55. C
 Fœniculi, eruce, & anethi differentiæ, cum sunt sicca, & humida. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. G
 Fœniculum reponunt, componentes ipsum ut pyrethrū & terebinthum. 2°. de alimen. fac. 2°. 23. H
 Fœniculus inter obsonia connumeratur. 2°. de alim. fac. 2°. 23. F/H
 Fœniculum condimentum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 128. E
 Fœniculus est cibus acutus, incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. F
 Fœniculum comedunt homines fame adacti. 2°. de ali. fac. 2°. 22. B
 Fœniculus calefacit, incidit, & attenuat. de atten. uic. 2°. 44. B
 Fœniculum calefacit, & remollit leniter. de simp. med. Sp. 84. C
 Fœniculum maxime idoneum est ad uitia oculorū. de simp. me. Sp. 84. C
 Fœniculi succus conuenit oculo inflammato. de opt. secta. Isa. 21. D
 Fœniculum suffusus auxiliatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Fœniculi semen calidum & acre urinam ciens. 5°. de simp. me. f. 5°. 35. D
 Fœniculum uim habet ciendi urinam. 1°. de art. cur. ad Glau. 7°. 99. F
 Fœniculus urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Fœniculum menses, & urinas ciens. 7°. de simp. me. fa. 5°. 55. A
 Fœniculum lac purgat & multiplicat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. F
 Fœniculi semen reuocat lac in mammillis. de cathar. Sp. 95. B
 Fœniculum lac procreat, igitur non multum exiccat. 7°. de simplicium medicamen. fac. 5°. 55. C
 Fœniculi semen purgat, renes. de cathar. Sp. 95. C
 Fœniculi semen frangit lapidem renum, & uesticæ. de cath. Sp. 95. C
 Fœniculi semen sanguinē extenuat, & secernit. 5°. de simp. me. f. 5°. 35. D
 Fœniculum quā albiſſimum. de remed. par. fac. 7°. 164. C
 Fœniculum aut cuminum pro aniso. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 182. B
 FOETIDA assa contra morſum ſcorpionis. de med. exp. Sp. 106. D
 Foetide assæ electarium. de med. exper. Sp. 108. D
 FOETIDA iſpiratio corā se detineri nō poſſet. de anat. ui. Sp. 48. B
 FOETIDVM & humidum os iuuat succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. C
 Foetidos ructus facit raphanus. de simp. med. Sp. 89. G
 FOETIDIS auribus cōfert succus centaureæ. de uir. cent. Sp. 93. C
 FOETIDVM impense ſputum in peripneumonia, & pleuritide laborantibus, letale est. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 Foetida ſemper exitioſa. in 3^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 140. H
 FOETIDAE deiectiones niſi bene excernantur, malæ. commenta. 7°. aphorif. 65°. Ex. 60. E
 Foetide deiectiones bene exeuntes in bonum terminantur. commentario 4°. apho. 47°. Ex. 32. H
 Foetida ne an odorata offerantur multum intereſſe ad appetentiā & concoctionem. de ſubſig. emp. Isa. 32. B
 ad FOETORES nariū cōfert succus cētaureæ. de uir. cē. Sp. 93. C
 Foetoris narium remedium. de dyn. Sp. 25. C
 FOETORES, aurium, narium, & alarum in quo ſymptomātū genere ſint. de ſympt. diff. 3°. 13. B
 ex FOETORE oris ex ſanguine fit. de dyn. Sp. 19. D
 Foetori oris prodeſt lentifcus. de simp. med. Sp. 86. B
 Foetori oris confert ſectio uenæ, quæ eſt inter mentum, & labium inferius. de anatom. niuo. Sp. 55. B
 ad Foetorem oris. 5°. de cōp. me. se. loc. 5°. 165. C/ de dyn. Sp. 25. C
 ad Foetorem ſpiritus. 7°. de comp. med. se. loc. 5°. 181. D
 Foetoris in ructu ſymptoma quando adeſt. de ſympt. diff. 3°. 13. C
 Foetor excrementorū notat malā concoctionē. cō. 3°. aph. 26°. Ex. 25. F
 FOETVRA eſt ſpecies euacuationis. de uenæ ſect. ad Eraſ. 6°. 6. H
 Foetura recens ſimilis lacti recenter coagulato. 2°. de ſem. 1°. 339. B
 FOETVS ad generis propagationē creati. 11°. de ſimp. m. f. 5°. 81. C
 Foetus fit ex uiri & ſœminæ genitura. 2°. de ſem. 1°. 336. A
 Foetus fit ex commixtione utrorumq; ſeminum. 2°. de ſem. 1°. 337. H/ de anatomia uiuorum. Sp. 43. C
 Foetus ex genitura, & ſanguine. introd. Isa. 52. E
 Foetus fit ex ſanguine participe aliorū humorū. de natu. hu. c. 1°. 1°. 31. D
 Foetus prima figura ex ſanguine participe aliorum humorum. de natu. ra humana, commen. 1°. 1°. 33. A

de Foetuum formatione ſcire, & utile, & neceſſarium medicis & philoſophis. de foet. for. 1°. 324. A
 de Foetuum formatione cur aberrant, et inter ſe diſſentiant philoſophi. de foetuum formatione. 1°. 322. C
 de Foetuum formatione Hippocrates primus omnium uera conſcripſit. de foetuum formatione. 1°. 322. C
 Foetus quanto tempore formetur. de hiſt. philoſ. Sp. 11. E
 Foetum format deus uel anima. de foet. form. 1°. 325. A
 Foetum format ſecundum Platonicos anima quæ per totum mundum diſfuſa eſt. de foet. for. 1°. 326. B
 Foetus formatio actio naturæ. introd. If. 55. B
 in Foetu primarium opus naturæ. 15°. de uſu par. 1°. 211. C
 Foetus formatio quo modo fiat. de foet. for. 1°. 322. G
 Foetus quo modo in utero formetur. 1°. de ſan. tuen. 2°. 62. E
 Foetus fabrica in quatuor tempora diuiditur. 1°. de ſem. 1°. 331. E
 in Foetu uſus ſœminæ ſeminis. 2°. de ſem. 3°. 338. C
 Foetus formationis non eſt unus præſinitus terminus. de foet. f. 1°. 322. C
 in Foetibus & infantibus quæ ſiant in nouem menſibus. de natura, & ordine cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Foetus triginta duobus diebus formatus. de foet. for. 1°. 322. C
 de Foetu ſollicita natura nouē mēſibus qd agat. 2°. d ſymp. cau. 3°. 21. C
 Foetus ante ſecundum menſem dicitur cyema. 1°. de ſymp. cau. 3°. 18. C
 Foetus quando appellatur infans ab Hippocrate. 1°. de ſem. 1°. 331. F
 Foetus formationis cōparatio ad architectū. 5°. de uſu p. 1°. 212. E
 ad Foetum matrix utiliſſima. 14°. de uſu par. 1°. 204. E
 Foetus in uulua oritur. de diſſe. uul. 1°. 109. D
 Foetui inherēt loci poſt conceptum. 1°. de ſem. 1°. 329. F
 Foetus quo modo formetur poſt conceptum. de ana. ui. Sp. 52. A
 Foetus ſitus ſm plicaturas naturales, qualis ſit. de ana. uiu. Sp. 52. D
 Foetus quo modo et p quæ matrix cōiungatur. 15°. de uſu p. 1°. 211. B
 Foetus alligatur meatibus qui dicuntur cotylidones. de anat. par. Sp. 43. D
 Foetus quo modo alligetur. de anat. uiu. Sp. 52. A
 in Foetus conceptione cōparatur matrix ad ſtipitē. de anat. uiu. Sp. 51. E
 Foetuum connexus ad uteros eandem habet proportionem, quam fructus connexus ad plantas. com. 4°. aph. 1°. Ex. 27. A
 Foetus reſpondent fructibus proportionē. 11°. de ſimp. me. fac. 5°. 81. C
 Foetus trimestris & quadrimeſtris reſiſtit iniurijs. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 126. F
 in Foetu arteriarum, & uenarū chorij uulue inherētia id eſt, quod placentis in inferiori parte radicatio. 1°. de ſem. 1°. 331. F
 Foetus uafa parua, ut radices extremæ arborum. 15°. de uſu p. 1°. 211. C
 in Foetibus cur primaturæ inſtrā celeriter formant. 1°. d ſe. 1°. 333. B
 Foetus totius corporis uenæ ſunt tanquam trunci. 1°. de ſem. 1°. 331. C
 Foetus uafa parua in duo magna coaleſcunt ad umbilicum ſita. 15°. de uſu partium. 1°. 211. C
 in Foetus umbilico quatuor uafa, duæ uenæ & duæ arteriæ. 15°. de uſu partium. 1°. 211. F
 in Foetus umbilico cur uena, & arteriæ duæ per longum ſpatium. 15°. de uſu partium. 1°. 211. F
 in Foetu uenæ ab umbilico unde. 6°. de decre. Hippo. 1°. 265. B
 in Foetu duæ uenæ. 15°. de uſu par. 1°. 211. C
 in Foetu uenæ ad iecur feruntur. 15°. de uſu par. 1°. 211. D
 Foetus uena cur in ſima hepatis inferitur & non in gibba. 15°. de uſu partium. 1°. 211. F
 Foetus indiget magis eo uſu, quē pſtāt uenæ, q̄ alio. 15°. de uſu p. 1°. 212. F
 in Foetu duæ arteriæ. 15°. de uſu par. 1°. 211. C
 in Foetu arteria quo modo incedat. 6°. de decre. Hippo. 1°. 265. B
 in Foetu arteria cur non eat ad ſiniſtrum cordis uentriculum. 15°. de uſu partium. 1°. 211. D
 de Foetus panniculorum anatomia. de anat. uiuo. Sp. 52. B
 Foetum inuoluentes membranæ in uulua oriunt. de diſſe. uul. 1°. 109. D
 Foetum inuoluentes membranæ, quæ. de diſſec. uul. 1°. 105. D
 Foetus in utero inuoluitur tribus pelliculis. de ana. uiu. Sp. 52. C
 Foetus cur tribus panniculis inuoluatur. de ana. uiu. Sp. 52. C
 in Foetus pelliculis cur aqua colligatur. de anat. uiu. Sp. 52. C
 Foetum continens membrana amnium dicitur. de foet. for. 1°. 322. F
 uerſus Foetum pellicula prima tenuiſſima eſt, et dicitur camiſia pueri, uel profundatio ſudoris. de ana. uiu. Sp. 52. C
 in Foetu pellicula eſt ut in ouis. de ana. uiu. Sp. 52. B
 Foetum membrana circundans ſit primis diebus. 1°. de ſe. 1°. 330. B
 in Foetus membranæ humores quo modo diuerſi. 15°. de uſu pa. 1°. 211. G
 in Foetus membranæ humorum poſituræ. 15°. de uſu par. 1°. 211. H
 Foetus non

- Fœtus non est leuior matre, quia innatat humori qui est intra amiculum, sed est sibi leuior.* 15°. de usu par. 1°. 211. H
- Fœtus membranæ tenues, ut aranearum telæ.* 15°. de usu par. 1°. 212. A
- Fœtus membranas cur natura non fecit crassas & duras, sed tenues.* 15°. de usu partium. 1°. 212. B
- Fœtus uasis omnibus membrana in hæres quæ.* 15°. de usu par. 1°. 211. B
- pro Fœtu membranæ quatuor simul incumbunt.* 15°. de usu par. 1°. 112. B
- Fœtus omnes particule an fiant simul, an oēs particule aialis.* 1°. 326. D
- Fœtus propria pars prima omnium cutis.* de fœ. for. 1°. 322. F
- in Fœtibus trium principiorum progerminationes sunt qualis truncus in plantis.* 1°. de semine. 1°. 331. F
- in Fœtu iecur quantum.* 15°. de usu par. 1°. 212. E
- in Fœtibus duæ portæ iccoris.* de fœ. for. 1°. 323. D
- in Fœtu cerebrum & cor quanta.* 15°. de usu par. 1°. 212. E
- in Fœtu, iccoris, cordis, et cerebri functiones, quales.* de fœ. fo. 1°. 323. H
- Fœtus non indiget cerebro.* de fœ. for. 1°. 323. G
- in Fœtu hepatis arteriarum usus exiguus.* 15°. de usu par. 1°. 212. F
- Fœtus non indiget arterijs, pulsu, corde in principio.* de fœ. f. 1°. 323. B
- in Fœtu hepatis neruorum usus nullus.* 15°. de usu par. 1°. 212. F
- Fœtus habet facultatū ipsū gubernantiū origines i se.* de dec. 1°. 265. B
- Fœtus nutritur, & augetur in utero.* 1°. de nat. fac. 1°. 291. H
- Fœtus quo modo nutriatur in utero.* de hist. philos. Sp. 11. B
- Fœtus unde nutriatur in utero.* de anat. parua. Sp. 43. C
- Fœtus quo modo nutriatur, & quibus uis.* 14°. de usu par. 1°. 207. B
- Fœtus per quas uias nutritur.* an animal sit. 1°. 327. F
- Fœtus umbilicus umbilico matris continuatur.* de spermate. Sp. 36. E
- Fœtus ligatur in umbilico, & per eundem nutritur.* de sper. Sp. 36. E
- Fœtus alimentum unde, & à quo.* de fœ. for. 1°. 322. F
- Fœtus ex materia in uenis matris nutritur.* 2°. de sem. 1°. 338. E
- Fœtus alitur menstruo sanguine à toto corpore fluente ad uterum.* com= men. 5°. apho. 60°. Ex. 43. D
- ad Fœtum cur tendit sanguis optimus in prægnante, & non ad mamas.* 1°. de sanitate tuenda. 2°. 66. B
- Fœtus trahit ad se sanguinē meliorem.* in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 148. D
- Fœtus unde trahat sanguinem & spiritum.* 1°. de sem. 1°. 331. B
- ad Fœtum per quas partes tendit sanguis.* introd. Isa. 54. E
- Fœtus per quæ uasa trahit sanguinē & spiritum.* 15°. de usu p. 1°. 211. G
- Fœtus nutritur bono & malo succo.* 1°. de symp. cau. 3°. 18. C
- Fœtus qñ uitioso nutrit sanguine, et qñ nō.* 1°. de sympt. cau. 3°. 18. D
- Fœtus quando per os potest nutriri, sit partus.* 15°. de usu p. 1°. 213. A
- Fœtus propter quid fm aliquos ore ali non potest.* an aial sit. 1°. 328. C
- Fœtus mori in utero cum non recipit cibū per os.* an aial sit. 1°. 327. G
- ex Fœtus toto nutrimento ē meconium cū excrementū sit.* an aial. 1°. 328. C
- Fœtus excernit urinam & stercus.* 1°. de se. 1°. 331. H
- Fœtus ubi excrementa reponat.* 1°. de symp. cau. 3°. 18. D
- Fœtus per quas uias excernit.* an animal sit. 1°. 327. F
- Fœtus quomodo sudat.* 1°. de sem. 1°. 331. H
- Fœtus sudorem membrana accipiens.* 15°. de usu par. 1°. 211. B
- in Fœtu ubi urina colligatur.* de ana. uiu. Sp. 52. C
- in Fœtu membranæ tenuior quæ ueluti lotiū colligit.* 15°. de usu p. 1°. 211. B
- Fœtus lotiū p quod uas trāsit in tunica intestinalē.* 15°. de usu p. 1°. 211. F
- in Fœtu tunica intestinalis, quæ.* 15°. de usu par. 1°. 211. F
- Fœtus nō p pudendū, sed p umbilicū lotiū reddit.* 15°. de usu p. 1°. 211. G
- Fœtus post partum cur lotiū emittit, per collum uesciæ, sed in utero est ad umbilicum.* 15°. de usu par. 1°. 212. C
- in Fœtu dissecti ratio, ut uideatur per quam partem urina exeat.* 15°. de usu partium. 1°. 212. D
- Fœtui augmentum præstat augendi uis.* an animal sit. 1°. 327. F
- Fœtum auget alimentum à prægnantis uenis.* 2°. de semine. 1°. 338. G
- Fœtus dum augetur, nutrimentum trahit, ex uenis sanguinem, ex arterijs spiritum & sanguinem tenuem.* 1°. de semine. 1°. 330. H
- Fœtus quo magis crescit calidum innatum, sit minus quod est sanguis se= menq; aduers.* Lycum. Ex. 65. B
- Fœtus an sit animal in utero.* de hist. philos. Sp. 10. H
- Fœtus primo est corpus uegetabile ut planta.* 1°. de sem. 1°. 331. G
- Fœtus primo habet principium uegetabile.* 1°. de sem. 1°. 331. H
- Fœtus habet primo unam animam ut planta.* de fœ. for. 1°. 323. B
- Fœtus non est frigidus ut planta.* 1°. de semine. 1°. 331. H
- Fœtus quando dicatur esse animal.* de fœ. for. 1°. 323. F
- Fœtus non solum est animal, sed & humanæ naturæ uim habet.* an ani= mal sit. 1°. 328. D
- in Fœtum sensuum distributio.* an animal sit. 1°. 327. F
- Fœtus gustat in utero.* an animal sit. 1°. 327. G
- Fœtus respirat in utero.* an animal sit. 1°. 327. G
- Fœtus non utitur functione uoluntaria.* de fœ. for. 1°. 323. G
- Fœtus in utero non utitur motu uoluntario.* 15°. de usu par. 1°. 212. C
- Fœtū nō oportet uidere, audire, gustare, & olfacere.* de fœ. f. 1°. 323. G
- Fœtus motionis non est unus præfinitus terminus.* de fœ. for. 1°. 322. C
- Fœtus absolutionis nō est unus præfinitus terminus.* de fœ. for. 1°. 322. C
- ī Fœtus calidior et siccior tēperatura pcreat mas.* 2°. de se. 1°. 339. H
- in Fœtus frigidior & humidior temperatura procreatur fœmina.* 2°. de semine. 1°. 339. H
- an Fœtus sit mas, uel fœmina.* de pass. mul. Sp. 96. C
- Fœtus calidior & siccior cur habeat testes extra, & membrum promi= nens.* 2°. de semine. 1°. 339. C
- Fœtus frigidior & humidior cur habeat intus testes, & uuluam, & pu= dendum retractum.* 2°. de semine. 1°. 339. C
- Fœtus exit matricem sine discrimine.* 15°. de usu par. 1°. 213. A
- Fœtus caput quando in collo matricis.* 15°. de usu p. 1°. 213. A
- Fœtus quibus tangat uuluam.* de fœ. for. 1°. 322. E
- Fœtus conuertitur octauo mense, decimo in lucē editur.* in 6^m. de morb. uulgaribus, com. 1°. 3°. 153. A
- Fœtus pfcit plerisq; mulieribus nouem mēsis.* 3°. de na. fac. 1°. 302. G
- Fœtus egressus in lucem non est unus præfinitus terminus.* de fœtum formatione. 1°. 322. C
- Fœtus ducentorū & quinq; dierum non uiuit.* de sep. part. 1°. 341. D
- Fœtus septimestris quo tempore perfectus.* de sept. par. 1°. 341. E
- Fœtus septimestris editionis primus terminus est tempus dimidij anni.* de septimestri partu. 1°. 340. H
- Fœtus cur commoueatur ad exitum.* de anat. uiu. Sp. 52. D
- ad Fœtum edendum utitur actione expultricis facultatis uteris.* 2°. de symptomatum causis. 3°. 21. B
- Fœtus quo modo trudatur ab expultrice, & quibus adiuuatur.* 3°. de na= turalibus facultatibus. 1°. 303. A
- Fœtum expellunt muscoli abdominis.* 3°. de na. fac. 1°. 303. B
- Fœtus non est motus ab utero, sed à seipso.* in 6^m. de morbis uulgaribus. commentario 1°. 3°. 153. G
- Fœtus, & grauidæ mulieris uigor facit ad bonum partum.* commentario 5°. aphorismo 55°. Ex. 42. H
- in Fœtu edendo quantū aperiatur collū uteri.* 2°. de symp. cau. 3°. 21. B
- Fœtu uiuente uteri os conuiuet.* 3°. de nat. fac. 1°. 303. A
- Fœtu mortuo uteri os aperitur.* 3°. de na. fac. 1°. 303. A
- Fœtum quō eijciant tunicae uteri extensæ.* 2°. de sympt. caus. 3°. 21. C
- Fœtum figuræ unde sumantur.* de sper. Sp. 37. B
- Fœtus semp erit similis matri, si similitudo à mestruo.* 2°. de se. 1°. 336. H
- Fœtus semp erit silis pri, si formatio sit à semie maris.* 2°. de se. 1°. 336. H
- Fœtus aliq cur parti mari, parti fœminæ assimilatur.* 2°. de se. 1°. 338. F
- Fœtus cur similis patri.* de spermate. Sp. 37. A
- Fœtus cur quandoque matri similis.* 2°. de semine. 1°. 337. F
- Fœtus cur matri similis.* de spermate. Sp. 37. A
- Fœtus cur non sunt quandoq; similes parentibus.* de sper. Sp. 37. A
- Fœtus quandoq; similes progenitoribus sunt, non solis parētibus.* de the= riaca ad Pisonem. 5°. 94. E
- Fœtus cur contineat figuram aui.* de sper. Sp. 38. F
- Fœtus tales faciunt semina iacta habentia uitiosam qualitatem uel quan= titatem.* an animal sit. 1°. 328. C
- Fœtus cur prauæ affecti quandoq; sint parentibus sanis.* de sper. Sp. 37. A
- Fœtus nocumenta.* 11°. de usu par. 1°. 188. B
- Fœtum esse sanum impossibile est, si mulieri utero gerenti purgationes eant.* com. 5°. aph. 60°. Ex. 43. D
- Fœtum imbecille significat, si mulieri utero gerenti lac multum ē uenis effluxerit, si uero mammae solidæ fuerint, fœtum significant saniorē.* com. 5°. apho. 52°. Ex. 42. B
- Fœtum corrumpi, significat si mammae tenues appareant.* commenta= rio 5°. aphorismo 52°. Ex. 42. C
- Fœtus quando, & quo modo corrumpi potest ex māmillarum extenua= tione.* com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. C
- Fœtus quare propter inedia corrumpitur.* commentario. 5°. apho. 37°. 40. H/aph. 52°. Ex. 42. C
- an Fœtus possit aliquando uiuere utero inflammationem patiente, di= gnum est inquisitione.* com. 5°. aph. 43°. Ex. 41. F
- ut Fœtus retineatur.* de remed. par. fac. 7°. 168. G
- ut Fœtum contineat mulier, neq; abortiat remediū.* de dy. Sp. 29. H
- Fœtum euellunt incidentia, & calfacientia uehementer.* 6°. de simplicium medicament.

medicamentorum facultatibus. 5^a.48.E
 Fœtum euocat centaurij minoris succus. 7°. de simp. med. fac. 5^a.50.H
 ad Fœtum eiiciendum ualet conyza. 7°. de simp. med. fac. 5^a.52.B
 Fœtum elicit lupini decoctum cum myrrha & melle impositum. 6°. de simp. med. fac. 5^a.48.D
 Fœtum uiuentem educit sabina. 6°. de simp. med. fac. 5^a.45.C
 Fœtum euellit Thymum. 6°. de simp. med. fac. 5^a.48.E
 Fœtum educens sine periculo confectio. 2°. de antid. 5^a.115.D
 Fœtus retētos eiiciēs antidotus Tyrānis appellata. 2°. de antid. 5^a.116.D
 Fœtum necant amara subtilium partium, quando sunt calida. 8°. de simp. med. fac. 5^a.60.E
 Fœtum & lumbricos necant amara. 8°. de simp. med. fac. 5^a.61.A
 Fœtum uiuentem interimit cedrea, & mortuum eiicit. 7°. de simplic. medicament. facul. 5^a.50.E
 Fœtum interimit succus cyclaminis. 7°. de simp. med. fac. 5^a.53.E
 Fœtum interimit elaterium. 8°. de simp. med. fac. 5^a.60.E
 Fœtus necare creditur onosina. 8°. de simp. med. fac. 5^a.57.C
 Fœtum & lumbricos tum necat, tum eiicit myrrha. 8°. de simplic. medicament. facul. 5^a.61.A
 Fœtum necat Thlaspi. 8°. de simp. med. fac. 5^a.48.D
 ad Fœtum necandum citra noxam, ullamq; suspicionis notam. de remed. paratu facilibus. 7^a.169.A
 Fœtum mortuum expellit dictamnus. de simp. med. 8^a.83.D
 Fœtus emortuos lac caninū eiicere est falsum. 10°. de sim. me. f. 5^a.74.A
 Fœtum mortuum educit sabina. 6°. de simp. med. fac. 5^a.45.C
 Fœtus mortuos eiicere creditur theriaca. de usu ther. ad Pam. 5^a.98.G
 Fœtum mortuum, aut non ritu naturali exeuntem eiiciens. de remedijs paratu facilibus. 7^a.168.H
 Fœtus trimestris, aut quadrimestris ut eiiciatur medicamen discriminis expers. de remed. par. fac. 7^a.169.A
 Fœtus sine dolore eiicit antidotus Aelij Galli. 2°. de antid. 5^a.110.H
 ad Fœtus eiiciēdos antidotus i Orbanū Indū relata. 2°. de anti. 5^a.110.E
 Fœtus corruptus qua ui eiiciatur. 2°. de symp. caus. 3^a.21.C
 Fœtum mortuum eiicit cedrea, & uiuentem interimit. 7°. de simplic. medicament. facul. 5^a.50.E
 Fœtum mortuum euellit, & uiuentem interimit centaurium maius. 7°. de simplic. medicament. fac. 5^a.50.F
 à Fœtu corrupto quæ relinquuntur educens confectio. 7°. de composit. medicament. secundum locos. 5^a.185.H
 Fœtus emortuos educit antidotus Mithridatis Eupatoris Diascinci nominata. 2°. de antid. 5^a.115.C
 ad Fœtum mortuum extrahendum. de med. fac. par. 7^a.168.E
 ad Fœtum in utero mortuum. de med. fac. par. 7^a.177.E
 Fœtus capræ statim editus ambulauit. in 6^m. de mor. uul. cō. 5^a.3^a.189.E
 Fœtus uiperæ quo modo matrem perimant. de theria. ad Pifo. 5^a.93.C/D
 FOLIATVM apud Romanos. 7°. de compo. med. per gen. 5^a.271.F
 Foliatū & spicatū unguēta apud Romanos. 3°. de cōp. me. p. g. 5^a.234.F
 Foliatā & spicata preciosa mulierum unguenta. 3°. de composit. medicament. secundum locos. 5^a.141.A
 Foliatā unguenta Romæ à diuitibus mulieribus fiebant. 6°. de sanitatē tuenda. 2^a.100.C
 Foliatum unguentum foeminarum diuitū. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5^a.125.F
 Foliatō unguento solum diuites uti possunt. 6°. de sanit. tuen. 2^a.99.A
 Foliatā unguenta preciosa. 4°. de loc. affect. 4^a.28.D
 Foliatum unguentum nardino præstantius. 6°. de sanit. tuen. 2^a.99.A
 Foliatū primi meminit. 7°. de comp. med. per genera. 5^a.271.G
 Foliatum unguentum quas habeat uires. 6°. de sanit. tuenda. 2^a.98.A
 Foliatum unguentum calidum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.133.A
 Foliatum unguentum ualet in defluuiō capillorum. 1°. de composit. medicament. secundum locos. 5^a.125.F
 Foliatum apud Romanos aurium dolores à frigidityte inductos iuuat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a.140.F
 FOLIUM quid, & eius uires. de simp. med. 8^a.84.D
 Folia malabathri inter aromata. 7°. meth. med. 7^a.44.A
 Folium malabathri quale. 4°. de comp. med. secundum loc. 5^a.151.G
 Foliū malabathri pro oris putore. in 6^m. de mor. uul. com. 4°.3^a.182.A
 Foliū phibet humorē fluentem, pustulas, & uulnera. de ocul. 7^a.189.C
 Folium maturat. de ocul. 7^a.189.C
 Folij electarium. de med. exper. 8^a.107.H
 FOLII tegentis fructus comparatio ad pulmonem respectu cordis. de anatomia uiuorum. 8^a.48.B
 Folia quæ debent sterni ad refrigerandum. de remed. par. fa. 7^a.155.E

Folia habent diuersas facultates à radicibus, caulibus, seminibus, & fructibus. 1°. de alimen. fac. 2^a.7.E
 Folia ad diacalaminthes medicamenti cōfectionē sumēda potissimū subtilissima, uiridissima, & quæ i sumis herbis nata. 4°. de sa. tu. 2^a.86.D
 ex Folijs oleum dicitur oleum abusive. 3°. de sanit. tuen. 2^a.79.B
 pro Folijs rosarum flos rosarum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.155.D
 FOLIO seu squamæ similis subsidētia in urina quid significet. 1°. de cris. 4^a.130.D
 Foliosæ hypostases quid significet. quæf. in Hipp. 8^a.113.D
 Foliosæ hypostases in urinis quibus sint peiores. de urina sign. 8^a.78.G
 Foliorum similia in urinis à uesica ueniunt. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 5°. 3^a.192.A
 Foliorum similia sunt ea quæ uidentur in urinis, cum uesica resoluitur, & eroditur. com. 4°. aph. 7°. 8^a.36.C
 in FOLIIS nasi sunt lacerti duo, qui dilatant, & constringunt. de anatom. uiuo. 8^a.49.B
 FOLLICVLI cordis tres. de anat. uiuo. 8^a.52.G
 FOLLE fatigare corpus est exercitatio. 2°. de sanit. tuen. 2^a.73.G
 Follis exercitium exercet supernas partes. 6°. de sanit. tuen. 2^a.100.F
 Folles fabrorum distenti attrahunt exteriorem aerem per fistulas annexas. 8°. de decret. Hipp. 1^a.278.A
 in Follē fabrilī febris exempla. 1°. de diff. feb. 3^a.31.A
 Follibus fabri ferrarij pulmo cōparatur. de nat. & ord. cuius. 8^a.42.A
 per FOMENTA calefactio. in 6^m. de morb. uul. com. 6°.3^a.196.A
 Fomēta debēt fieri ante cibū, uel longe post cibū. de rem. pa. fac. 7^a.157.D
 in Fomētis quæ incoquēda absq; cōtusione. de ren. affec. dign. 7^a.194.B
 Fomenta per arundinem quo modo. 3°. de comp. med. sec. lo. 5^a.145.D
 Fomentum facit per calamum. de remed. par. fac. 7^a.155.D
 Fomentū ex absinthio in aqua decocto. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5^a.146.A
 Fomentum ex aqua, & aceto pro pituitosa materia resoluenda. 14°. meth. medendi. 7^a.87.F
 Fomentum ex aqua calida. de remed. par. fac. 7^a.153.H
 Fomentum aquæ calidæ pus mouet. 4°. meth. med. 7^a.27.D
 Fomenta calida quæ sint. de uictus ratio. in morbis acut. cō. 2°. 7^a.116.D
 Fomentorum calidorum dria. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a.116.D
 Fomenta calida quid faciant. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a.116.C
 Fomenta calida trahunt foras humores. 4°. de sanit. tuen. 2^a.86.A
 Fomēta calida ante euacuationē obsunt. in 6^m. de mor. uul. c. 2°.3^a.165.G
 Fomenta calida cur obsint frigidis, & siccis. 7°. meth. med. 7^a.47.B
 Fomenta per cucurbitulas quo modo. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5^a.145.D
 Fomentum ex cruo & aceto. de uict. ratio. in mor. acu. cō. 2°. 7^a.116.H
 pro Fomento utiliū elychnion, quā spongia. 14°. meth. med. 7^a.87.G
 Fomentum ex fumi receptione. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a.163.G
 Fomentum per fermentum, uel (ut alij codices habent) adipem, in ueru asatum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a.145.E
 Fomentum ex furfure. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a.116.H
 Fomentum ex hordeo, & aceto. de uic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7^a.116.H
 Fomenta humida inflammationibus à bile conueniunt. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7^a.116.E
 Fomentando locos lana mollis, uel linteam supponendum. de uict. ratio. in morbis acutis, com. 2°. 7^a.116.G
 Fomentum lineo uestiendū cur. de uict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7^a.116.G
 Fomenta ex milio cur ceteris meliora ad capitis dolores. 2°. de composit. medicament. secundum locos. 5^a.137.F
 Fomentum ex milio & furfure. de med. fac. par. 7^a.165.H
 Fomentum per ollam. 3°. de comp. med. sec. locos. 5^a.145.C/E
 pro Fomento panniculi. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a.163.F
 pro Fomento panni sordidi. de remed. par. fac. 7^a.157.D
 ex Fomēto ex milio dolores leues sanant. 2°. de ar. cur. ad Gl. 7^a.104.G
 Fomenta sicca quæ & ubi præponuntur humidis. 3°. de composit. medicament. secundum locos. 5^a.142.E
 Fomentum siccum ex milio in coli dolore. 12°. meth. med. 7^a.79.F
 Fomenta sicca inflammationibus à tenui, & aquoso sanguine conueniunt. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a.116.E
 Fomentum ex sale & milio. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a.163.F
 Fomentū ex sale, & milio, quale. de uic. rat. in morb. acu. c. 2°. 7^a.117.B
 Fomenta ex salibus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.137.F
 Fomenta ex sale calefacto, & lini semine crudo in doloribus. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a.104.G
 Fomenta ex sale ob grauitatem sunt molestā præsertim capiti admota. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.137.F
 Fomentum ex spongia. de uict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7^a.116.G
 b b pro Fomento

pro Fomento spongia noua utitur. 14°. methodi medendi. 7°. 88. F
 pro Fomento spongia sit noua, & si non noua, quid agendum. 2°. de ar-
 te curat. ad Glauconem. 7°. 103. F
 Fomenta per spongas quo modo. 3°. de comp. med. se. loc. 5°. 145. D
 Fomenta per spongas ex aqua calida. 2°. de compo. med. sec. lo. 5°. 133. G
 Fomenta per spongas calida imbutas & expressas. 2°. de composit. me-
 dicam. secundum locos. 5°. 132. C
 Fomento ex spongia, & aqua dulci mitiga phlegmonem, quando irritata
 est. 13°. methodi medendi. 7°. 81. D
 Fomenta ex stipula fiebant, & per arundinem. 3°. de composit. medicam.
 secundum locos. 5°. 145. B
 Fomenta ex unguentis ad aurium dolorem ex inflammatione. 3°. de com-
 posit. medicamen. sec. loc. 5°. 141. A
 Fomenta per utriculos. de uict. ratio. in morb. acut. com. 4°. 7°. 144. E
 Fomenta adhibenda sunt in alopecia. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 122. H
 Fomenta ante purgationem capiti applicat Galenus. 4°. de loc. af. 4°. 22. E
 Fomento uti debemus experientie gratia in doloribus oculorum, com-
 mentario 6°. apho. 31°. Ex. 49. F
 Fomentis oculorum dolores grauissimos sanauit Gale. 3°. meth. me. 7°. 17. D
 Fomenta quae adhibenda oculis per spongiam mollem non per sacculum
 & cataplasmata. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196. A
 Fomenta ex aqua dulci modice cala qñ oculis adhibenda. 13°. me. m. 7°. 86. C
 cur Fomentum, ex aqua calida confert dolentibus oculis. commentario
 6°. aphorismo 3°. Ex. 49. F
 Fomenta per spongiam in ophthalmia qualia esse debent. 4°. de composit.
 medicam. secundum locos. 5°. 150. H
 Fomenta ad aurium dolorem. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. D
 Fomentatio in aures frequens fieri debet. in 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 191. D
 Fomenta ad dentium dolorem. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. F
 Fomenta ad dolores dentium. de remed. par. fac. 7°. 157. D
 Fomenta ad dentium dolorem an debeant fieri ante cibum, an post ci-
 bum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. G
 Fomenta pro praecordiis in melancholicis. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 110. B
 Fomentis calidis utendum in principio pleuritidis experiundi gratia. 9°. de decret. Hippo. 1°. 282. G
 Fomentum ad ilium dolorem, ad lapides proiciendos, & urinam prouo-
 candam. de dynamidijs. Sp. 28. D
 Fomenta dolorum partium extremarum ex aqua. in 6°. de morbis uul-
 garibus, comment. 6°. 3°. 196. A
 Fomentis tentandum est resolvere in principio in pleuritide. de uictus ra-
 tio. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 116. B
 Fomenta pro renum lapide. de ren. affect. dign. & med. 7°. 193. H
 Fomentum pro lapide renum. de ren. affect. dig. & med. 7°. 194. A
 Fomenta ad uulnam dupliciter agunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. E
 Fomentationibus uteri comoda est aristolochia longa. 6°. de simpl. me-
 dicam. facul. 5°. 43. E
 Fomentum ad sugillata quo modo fiat. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. D
 post Fomentum peniculus ex nardino unguento imbutus uentriculo est
 incingendus. 9°. methodi medendi. 7°. 53. C
 Fomentum securissimum est afferens utilitatem tanquam causa, & tanq̃
 signum. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. G
 Fomentum dolorem mollit, sed alteram fluxionem aduocat. commentario
 6°. aphorismo 31°. Ex. 49. F
 Fomenta maturant. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 112. A
 Fomentis medicinalibus indigentibus ptissima nō dāda. de ptis. 2°. 47. H
 Fomento magis imprimit fusio aquae. de uict. ra. in mor. ac. c. 4°. 7°. 144. E
 FOMITES, graece hypocausta, alimenta nominauit Hippocrates.
 commentario 1°. aphor. 14°. Ex. 7. H
 FONTANA aqua qualis in frigiditate & caliditate. 10°. methodi
 medendi. 7°. 67. C
 FONTES meliores, & aquae puriores sunt in summitatibus. de bo-
 nitate aquae. Sp. 75. F
 Fontes uersus orientem fluētes sunt optimi, & quales. de bon. aq. Sp. 75. D
 Fontes uersus occidentem fluentes, quales. de bon. aquae. Sp. 75. D
 Fontes multi frigidi Romae. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. F
 Fontium elegantia Romae. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 132. E
 Fontes superficiales permutantur in horas. de bon. aquae. Sp. 75. H
 Fontes profundi cur hyeme calidissimi, aestate frigidissimi sint. de bonita-
 te aquae. Sp. 75. H
 cur in Fontibus quibusdam hyeme disparet aqua, aestate abundat. de bo-
 nitate aquae. Sp. 75. H
 Fons in Delo abundat aqua in aestate, et nō in hyeme. de bon. aq. Sp. 75. H

Fontis aquam bibant se non exercentes, cum aestate uehementi calore ur-
 gentur. de bon. & uitio succ. 2°. 39. D
 Fontes siue hauritoria sub radice linguae. de anat. uiuo. Sp. 49. C
 ut Fontem ignis habet caliditatem in sanguine, & uenis animal omne. in
 tim. Plat. 1°. 289. H
 FORAMINA per quae ingrediuntur res in corpus, & per quae
 exeunt. 17°. de usu partium. 1°. 222. B
 Foramen nullum in corpore est superuacuum. 17°. de usu part. 1°. 222. B
 Foraminalis tunica oculi, quae. de anat. ocul. Sp. 57. E
 Foramen auris incipit ab osse petroso. de anat. uiu. Sp. 48. G
 Foramen est ad ipsam aurem in comparatione pupillae ad oculum. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 48. H
 Foramina duo sunt in radice nasi exeuntia ad angulos lachrymales oculo-
 rum. de anatomia uiuorum. Sp. 49. A
 Foramen triangulare habentia duo nasi ossa. de anat. uiuo. Sp. 49. A
 Foramina narium sunt duo, latum quidem ad os, per meatus uero tenuio-
 res, ad cerebrum. com. 7°. aph. 51°. Ex. 58. D
 Foramen per quod intrat odor, & exit mucilago. de anat. uiu. Sp. 49. A
 Foraminū nasi usus. de anat. uiu. Sp. 49. B
 Foraminum nasi utilitas. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. D
 quae Foramina nasi stricta uel oppilata, imperfecte & confuse formant
 uoces. de anat. uiuo. Sp. 49. A
 Foramina duo in ore, quae. de anat. uiuo. Sp. 49. B
 cum Foramine dens aufertur. 14°. meth. med. 7°. 90. G
 Foramina duo in epiglottide. de uoce & anhel. Sp. 61. C
 Foramina per quae fit inspiratio ad sinistrum uentrem cordis. de utilita-
 te respirationis. Sp. 64. C
 Foramen caecum ubi, & cur ita dictum. de ner. diff. 1°. 53. G
 Foramen caecum non est caecum. 9°. de usu partium. 1°. 174. E
 Foramen caecum cur. 9°. de usu partium. 1°. 175. F
 Foramen unum cur habeat monoculum intestinum. de anat. uiu. Sp. 50. D
 Foramina tanta cur sint in membris quibusdam, sicut in ossibus. de anatomi-
 a uiuorum. Sp. 44. G
 Foramina tria in matricis ceruice. de nat. & ord. cuiuslib. cor. Sp. 42. B
 Foraminibus carentia alba exanguia sunt neruus, copula, tendo. de decre-
 tis Hippoc. & Plat. 1°. 233. G
 Foraminum diuersitas à carne separata est. de anat. uiu. Sp. 44. G
 Foraminum angustia facit febrem. com. 7°. apho. 42°. Ex. 57. D
 secundum Foramen morbi causa, quae. de ocul. 7°. 185. G
 in Foraminis largitate morbi causa, quae. de ocul. 7°. 185. G
 FORES ex quibus lignis non debeant fieri. de subfig. emp. Isa. 32. B
 FORFICES pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Forfices ad quid in organis. de machin. 7°. 310. F
 Forfices fabricantes sunt inter ministros ignobiliores rei medicae. in 6°. de
 morbis uulgaribus, com. 5°. 3°. 188. D
 Forfice cui compressum fuit cor, tamen non amisit sensum uel motum, sed
 arteriae non mouebantur. de decre. Hipp. & Plat. 1°. 232. B
 FORMA, natura, spēs, et genus, p. codē. ad eos q. de typis scripsit. 3°. 93. C
 Forma, spēs, differentia idem est. in 1°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 117. G
 Forma quae ēdōs & quae ποσφ differunt. q. animi mores. 1°. 317. G
 Forma quid. de hist. philos. Sp. 4. C
 Formam Dei nemo ausus dicere. de hist. philos. Sp. 3. G
 Forma caelo inherens Deus. de hist. philos. Sp. 4. F
 Forma, & constitutio mundi. de hist. philos. Sp. 4. D
 Formam secundum Galenum esse complexionem collige, cum inquit in ele-
 mentorum commoderatione naturam consistere. com. 2°. aph. 51°. &
 cum inquit naturam esse temperaturam humidi, sicci, calidi, & frigi-
 di. comment. 3°. aphor. 2°. Ex. 20. A
 Forma ad quid utilis. in oratione suasoria. Isag. 3. F
 Forma, nobilitate, & diuitijs non sunt contemnenda artium studia. in
 oratione suasoria. Isa. 3. H
 Forma seminis ubi recipiatur. de cōpag. memb. siue de natu. hu. Sp. 59. C
 Forma habetur ex seminis motione. 2°. de sem. 1°. 339. H
 Forma corporis natura dicitur. com. 2°. aph. 34°. 7°. 17. D
 non forma corporis, sed actionibus, & usibus membrum unumquodque
 iudicatur. de decretis Hipp. & Plat. 1°. 233. E
 Formam corporis cur solus uisus sentiat. de ocul. 7°. 185. A
 Formam corporis accidentaliter quō sentiat tactus. de ocul. 7°. 185. A
 Formam alarum habent orificia uasorum spermatis. de compag. memb.
 siue de natura humana. Sp. 59. D
 Forma neruorum pedum, & crurum differt à forma neruorum brachio-
 rum & manuum. de anat. uiuo. Sp. 54. D
 Forma cordis qualis,

Forma cordis qualis, & cur talis sit. de anat. uiuo. Sp. 56. C
 Forma cordis rugosa est intrinsecus quando constringitur, plana quando dilatatur. de anat. uiuo. Sp. 56. C
 Forma speciei prouenit ex mare. 2°. de semine. 1°. 337. D
 Formæ hoium sequuntur regionis naturam. q. animi mor. 1°. 320. A
 Formæ hoium ubi plurimū inter se differētes. de aere, aq. & loc. 2°. 6. D
 Formæ hominum ubi compares. de aere, aq. & loc. 2°. 6. E
 Formarum naturā uariantia tpa sunt diuersa. de aere, aq. & lo. 2°. 4. G
 Forma non refrangitur in speculo. 7°. de decret. Hippo. 1°. 272. B
 circa Formas indiuiduas artificū opa. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 120. H
 propter Formam artium studia non contemnenda. in ora. suas. 1. sag. 3. G
 fm FORMAM morbi quinque modis sunt. de ocul. 7°. 185. F
 Forma ægritudinis quo mō primis diebus noscenda. 2°. de cris. 4°. 138. D
 Forma & modus multo magis in febribus consideranda, quam circuitus accessio. 1°. de diff. feb. 3°. 35. H
 Forma medicamenti non consideranda. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. B
 FORMALEM substantiam aīam dixit Arist. q. animi mor. 1°. 318. E
 Formalia sunt ignis, & aer. in timæum Plat. 1°. 287. B
 FORMANDI infantū in utero modus. de nat. & ord. cu. Sp. 42. C
 ad Formādū oculū faciūt musculi circa basim oculi. de mus. dis. 1°. 44. E
 ad Formandam uocem quid requiratur. de uoce & anhel. Sp. 60. F
 Formantis officium est reddere fœtum similem uel dissimilem uni ex parentibus. 2°. de sem. 1°. 336. F
 FORMARE est eius quod primo fuit. 2°. de nat. fac. 1°. 298. H
 Formari incipit corpus totum ab acumine cordis. de anat. uiu. Sp. 46. D
 Formatur mas i triginta diebus, fœmina in quadraginta. de sper. Sp. 36. C
 Formantur prius humeri. de spermate. Sp. 36. C
 Formatur celerius quod siccus est. 2°. de sem. 1°. 339. B
 FORMATAE quo modo sint nares. de compag. memb. Sp. 58. C
 Formatae ptes absolutæ incipiūt sua officia exercere. de fœt. f. 1°. 324. G
 FORMATIONIS uocis primum instrumentum est canna pulmonis. de anatomia uiuorum. Sp. 53. D
 in Formatione uocis peccat lingua acuta, & obtusa. de ana. ui. Sp. 49. C
 Formatione & alteratione constat generatio. 1°. de nat. fac. 1°. 291. E
 Formatio triplex in corporibus animalium. de diff. morb. 3°. 2. F
 Formatio si sit à semine, & semen à mare, fœtus semper erit similis patri. 2°. de semine. 1°. 336. H
 Formatio fœtus quanto fiat tempore. de hist. philos. Sp. 11. E
 Formationis tempus in tres partes diuiditur. de anat. uiu. Sp. 52. B
 Formatio infantis quot diebus fiat. de nat. & ord. cuiusl. cor. Sp. 42. C
 in Formatione embryi quid faciant singulatim septem planetæ. de compagine membrorum. Sp. 59. F
 Formatio pudici circuli quando. de cōpag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. F
 post Formationem quando tempus motus. de anat. uiu. Sp. 52. B
 in Formatione quo modo possunt nutrices obesse infantibus ipsos alligantes. de causis morborum. 3°. 8. G
 in FORMATIONE diutaxat cōtingit passio. de diff. mor. 3°. 2. E
 in Formatione est prima ægritudo in instrumentis. de diff. mor. 3°. 2. H
 in Formatione ægritudines secundi generis sunt in numero, & quo modo. de caus. morb. 3°. 9. C
 in Formatione quo modo fiat morbus. de caus. morb. 3°. 8. F
 in Formatione quæ ægritudines. de diff. morb. 3°. 4. E
 Formationis errores. ars med. Isa. 69. A
 ad Formationis genus reducuntur concauitatum ægritudines. de differentiis morborum. 3°. 4. D
 à Formatione indicatio quo modo sit. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 102. E
 à Formatione simul & situ inuenitur remedium. ars med. Isa. 69. G
 à Formatione & situ maxime desumitur sanatio partis inflammatae. de constitutione artis. Isa. 41. D
 FORMATRIX uis necessaria præter quatuor qualitates. 2°. de temperamentis. 1°. 20. G
 de Formatrice ui, quid sciat Galenus. de fœt. for. 1°. 326. B
 Formatrix uis in utero trahit optimum sanguinem. de atra bile. 1°. 36. H
 Formatrix uirtus effingit partes fm animi mores. 2°. de temp. 1°. 20. F
 Formatrix uis quomodo appareat. 2°. de nat. fac. 1°. 297. F
 FORMICAS non secuit Galenus. 6°. de anat. adm. 1°. 89. G
 Formicas nunquam disseccuit Galenus, neque unquam uoluit disseccare. 6°. de decret. Hipp. 1°. 263. F
 Formicæ habentes mille alas. secretorum. Sp. 100. A
 Formica sicca. 1°. de temp. 1°. 12. F
 Formicæ non mouentur celeriter. 2°. de dign. puls. 4°. 75. D
 Formicæ prudentiores, & non habent sanguinem. q. animi mo. 1°. 319. D

Formica magna quo modo dicatur. 2°. de dign. puls. 4°. 76. E
 Formica magna & mons paruus ad aliquid. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 104. A
 Formicæ obeunt oleo madefactæ. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 de FORMICANTE pulsu. 1°. de diff. puls. 4°. 52. B
 Formicans pulsus qui, & unde sit. de puls. ad tir. 4°. 44. G
 Formicans pulsus quibus constet fm Archigenem. 2°. de dign. 4°. 75. D
 Formicans pulsus qualis. 2°. de dign. puls. 4°. 75. H
 Formicans pulsus exigit tactum exercitatum. 2°. de digno. puls. 4°. 75. C
 Formicans pulsus. 1°. de diff. puls. 4°. 52. B
 Formicantes pulsus quæ sequantur. 3°. de caus. puls. 4°. 99. D
 Formicantes pulsus quando prodibunt ex balneis calidis. 3°. de causis pulsuum. 4°. 98. G
 Formicantis pueri pulsus respectu pulsus iuuenis ualentis differentia. 2°. de dignotione pulsuum. 4°. 75. H
 Formicans genus saporis. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. D
 ad Formicinas uerrucas. de med. fac. par. 7°. 170. G
 FORMIDANT amicissimos melancholici. de mel. ex Gale. Ruf. & Posidonio. Sp. 109. C
 Formido est rectorū diligentia in filiis principū. de præcogn. 4°. 219. D
 Formidolosa tenebræ. de mel. ex Gal. Ruf. & Pos. Sp. 109. C
 FORMAT animal calor naturalis. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. D
 FORMOSOS pueros facit sanguis. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Formosum qui uoluit pcreare deformis, historia. de ther. ad Pis. 5°. 94. E
 Formosi & rudes despicendi. in oratione suas. 1. sa. 3. F
 in FURNACIBVS multi sumptus fiūt. 9°. de simp. me. fac. 5°. 66. D
 Fornacum foraminibus clausis quo modo flamma obstruitur. de causis morborum. 3°. 7. C
 ut Fornax ad ignem comparatur, ita cor ad calorem, & spiritū. de anatomia uiuorum. Sp. 46. D
 FORNICES aptiores alijs figuris ad pondera sustinenda. 8°. de usu partium. 1°. 169. G
 Fornici comparat spinam Galenus. 12°. de usu partium. 1°. 197. G
 Fornix offensus magnus quo modo in pube. 14°. de usu part. 1°. 209. A
 FORTE contrarium imbecillo. 12°. de usu partium. 1°. 192. H
 Fortia aialia habēt multos dētes acutos & fortes. 11°. de usu p. 1°. 187. C
 Fortia animalia habent unguēs similes & dissimiles ab unguibus non fortium. 11°. de usu partium. 1°. 187. D
 Fortia animalia habent unguēs acutos, magnos, fortes, & rotundos. 11°. de usu partium. 1°. 187. F
 Fortia & calida animalia habent lienem nigrū. 6°. de anat. adm. 1°. 92. G
 Fortius est & calidius uir sperma muliebri. de spermate. Sp. 36. B
 Fortes fœminæ quo modo fiant. de spermate. Sp. 36. E
 Fortibus atque iuuenibus non consuetis qui consueti solitos labores ferre, & si fuerint imbecille & senes, facilius ferunt. commentario 2°. aphorismo 49°. Ex. 19. A
 Fortibus quid accidat, si aqua frigida lauentur. com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. B
 Fortioribus corporibus fortiora medicamenta, debilioribus debiliora sunt præbenda. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
 si Fortes sint uiri, noxijs humoribus euacuatis, cessant morbi. commentario 2°. aphorismo 25°. Ex. 16. A
 Fortis motus & frequēs ē causa fortitudinis caloris. de anat. ui. Sp. 56. D
 Fortius quanto est uinum, tanto est terrestrius. de util. resp. Sp. 64. E
 Fortius quanto est uinum, tanto est ponderosius. de util. resp. Sp. 65. F
 in Forti angina minuuntur uenæ iugulares. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Fortis dolor motus. 2°. de locis affectis. 4°. 12. G
 ad FORTIORA procedendum, & inchoandum à leuioribus. de oculis. 7°. 189. G
 Fortissima tantum pharmaca debent haberi parata cum per mixturam aliā aliter parabilem pharmacorum uehementia exolui possit. 3°. de composit. medicam. sec. loc. 5°. 141. F
 ad Fortia medicamenta in alopecia ceratum liquidum additur. 1°. de cōposit. medica. sec. loc. 5°. 122. D
 Fortibus in alopecia pharmacis q. debet uti, incipiat à mollioribus, et addat quæ eorum uim exoluant. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. F
 Fortium ad alopeciam pharmacorum uim exoluentia. 1°. de compositio. medicam. sec. loc. 5°. 122. F
 Fortibus pharmacis indiget pulmo. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 178. E
 Fortiter & frequenter mouetur cor. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Fortiter cur moueatur cor. de anat. uiuo. Sp. 56. D
 FORTITUDO quid. fm. med. Isa. 45. D
 Fortitudo quid, secundum Aristonem. 7°. de decre. Hipp. 1°. 268. D
 bb ij Fortitudo

Fortitudo uirtutis est causa motus cordis. de anat. uiu.	Sp. 56. B	Fractio insanabilis secundum primam intentionem. ars med.	Isa. 69. B
Fortitudinis calor cordis causa est fortis motus, & frequens. de anat. mia uiuorum.	Sp. 56. D	Fractio sanabilis quo ad secundam intentionem. ars med.	Isa. 69. H
FORTUITA, quæ. de subf. emp.	Isa. 31. D	Fractio qñ non fuerit recte confirmata, quid agendū. ars med.	Isa. 70. C
Fortuita quæ apud empiricos. de sect.	Isa. 16. B	de FRACTURIS liber Hippocratis exactum opus. in 6 ^m . de morbis uulgaribus, com. 2 ^o .	3 ^a . 169. B
Fortuito & casu quod sit contrarium est ei, quod prouidentia & arte fit. 11 ^o . de usu partium.	1 ^a . 186. E	de Fracturis librum præcedit librum de ijs qui in medicatrina fiunt. de ijs, quæ in med. fi. com. 3 ^o .	7 ^a . 219. F
FORTVNÆ figura. in oratione suasoria.	Isa. 2. D	de Fracturis librum sequitur liber de articulis. de art. com. 2 ^o . 7 ^a . 251. B	
Fortuna quid sit. de hist. philos.	Sp. 5. F	Fractura cum uulnere, & sine uulnere osium affectus. introd.	Isa. 59. D
Fortuna, & casus quomodo differant. de hist. philos.	Sp. 5. F	Fractura in offe. de const. art. Isa. 37. D/ 6 ^o . meth. med. 36. G/	7 ^a . 40. B
Fortuna uel casus contraria prouidentia. in progn. com. 1 ^o .	4 ^a . 189. G	Fractura in offe, & cartilagine. de art. com. 2 ^o .	7 ^a . 267. F
Fortunæ ne te committas. in oratione suas.	Isa. 2. D	Fractura quæ sit. de ocul.	7 ^a . 190. A
Fortunæ sequaces, qui. in oratione suas.	Isa. 2. E	Fracturarum osium differentia quinque. introd.	Isa. 59. D
Fortunam qui sequuntur, etiam non assequuntur. in orat. suas.	Isa. 2. F	Fractura per rectitudinem. introd.	Isa. 59. D
Fortuna agit mediante materia. 11 ^o . meth. med.	7 ^a . 68. A	Fractura per transversum. introd.	Isa. 59. D
Fortuna raro suum finem assequitur. 9 ^o . de decret. Hipp.	1 ^a . 285. B	Fractura in modum raphani. introd.	Isa. 59. E
Fortunæ opera quæ. 11 ^o . de usu partium.	1 ^a . 186. E	Fractum in modum nucis. introd.	Isa. 59. E
Fortuna quo modo det bona. in oratione suas.	Isa. 2. D	Fractura in speciem farina. introd. Isa. 59. E/ de frac. com. 1 ^o .	7 ^a . 230. H
Fortuna multa obtulit commoda arti medicæ. de subfig. emp.	Isa. 34. B	Fracturæ engesomata, quæ sint. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 42. D
Fortuna quo modo sit causa sanitatis. 11 ^o . meth. med.	7 ^a . 68. A	Fracturæ καμπελωσες, quæ sint. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 42. D
Fortuna quæ administrat in medicamentis. de uenæ sect. adu. Eras.	6 ^a . 7. G	Fractura caulatim facta, quæ. de ijs, quæ in med. fi. com. 3 ^o . 219. G/ de ar=	ti. comment. 2 ^o .
Fortuna dat ansam quandoq; medicis diuinandi. 5 ^o . de loc. aff.	4 ^a . 35. B	Fracturæ simplex modus, qui. de frac. com. 1 ^o .	7 ^a . 265. B
à Fortuna partim med ^a . suscipiunt empirici. de theria. ad Pis.	5 ^a . 90. E	in Fracturis ossa nigrescunt. introd.	7 ^a . 230. H
Fortuna uiam præbebat Galeno. 5 ^o . de loc. affect.	4 ^a . 35. B	in Fracturæ primis diebus cur fiat pruritus maior, deinde minor. de frac. comment. 1 ^o .	Isa. 59. E
Fortuna bona sequebatur Galenum. de præcognitione.	4 ^a . 219. B	de Fractis caluariæ. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 230. B
FORTVNATVS qui habetur. 1 ^o . de san. tuen.	2 ^a . 64. H	Fracturæ capitis sine foratione, quæ. 6 ^o . de compositione medicamentorum per genera.	7 ^a . 42. A
Fortunatus senex. de mult.	3 ^a . 77. G	Fracturarum in capite differentia. fin. med.	5 ^a . 255. G
Fortunati qui inæqualitatem ante febrem non senserint. 2 ^o . de sympto=	3 ^a . 22. A	Fracturæ capitis faciunt uomitum biliosum, nauseam, & stomachi mor=	Isa. 48. C
FORIS turbulenta urina, et tenuis qd significet. quæ. in Hip. Sp. 113. B		sum. 3 ^o . de loc. affe.	4 ^a . 18. C
FORVM mendacium. in 3 ^m . de morb. uulg. com. 2 ^o . 137. C/ 3 ^a . 140. B		in Fracturis capitis usq; ad membranas non peruenientes, quo utemur.	6 ^o . de comp. med. per genera.
Forum astutorū Athenis. in 3 ^m . de mor. uul. com. 2 ^o . 137. E/	3 ^a . 140. C	in Fractura si mplici ad cerebri membranas scalpelli, quales. 6 ^o . metho=	di medendi.
FOSSAE organorum pars. de machin.	7 ^a . 309. E	in Fracturis capitis terebella sunt suspecta cur, & quando illis utendum.	6 ^o . methodi medendi.
FOSSIO est exercitatio & opus. 2 ^o . de san. tuen.	2 ^a . 73. G	in Fracturis capitis cyclisci suspecti cur, & quando illis utendum. 6 ^o . me=	thodi medendi.
Fossio est uehemens exercitatio. 2 ^o . de san. tuen.	2 ^a . 74. C	de Fracturis caluariæ ad secundam usq; laminā. 6 ^o . met. med.	7 ^a . 42. A
Fossio est ualens & robusta exercitatio. 2 ^o . de san. tuen.	2 ^a . 74. C	Fracturæ capitis quomodo curandæ. 3 ^o . meth. med. 16. E/ 6 ^o .	7 ^a . 42. F
FOSSORVM naturalis habitus, qui. ad Thrasy.	2 ^a . 102. H	ad Fracturas capitis emplastra. 5 ^o . de comp. med. per gen.	5 ^a . 225. C
Fossiores robusti melius coquunt azymos panes, quàm athletæ. 1 ^o . de ali=	ment. facult.	ad Fracturas Pithionis emplastrum. 5 ^o . de comp. med. per ge. 225. D/ H/	226. B/ C/ 6 ^o .
Fossiores à quibus panibus ledantur. 1 ^o . de alimen. fac.	2 ^a . 10. A	in Fracturis capitis demergit medicamenta in uinum. 2 ^o . de composit.	medicamentorum per genera.
Fossorum & messorum medicamentū. 3 ^o . de comp. med. sec. lo.	5 ^a . 147. C	Fracturas narium iuuat centaureæ succus. de uirt. cent.	Sp. 93. C
FOTIO quibus facienda. 9 ^o . de decret. Hipp.	1 ^a . 282. F	in Fractura brachij quo modo debet appendi manus, quando homo de=	ambulat. de frac. com. 1 ^o .
Fotus uel ex aceto, uel orobo, uel sale, quales. de uict. rat. in morbis acu=	tis, commentario 2 ^o .	Fractura osis cubiti. de frac. com. 3 ^o .	7 ^a . 231. A
Fotus hapso lanæ ex oleo mitigat. de remed. par. fac.	7 ^a . 154. A	in Fractura cubiti qui sint dies primi. de frac. com. 1 ^o .	7 ^a . 250. E
Fotus calidus febricitantibus officit. in 6 ^m . de morb. uulg. cō. 3 ^o . 3 ^a . 177. H		Fractura cubiti quo tempore consolidentur. de fract. com. 1 ^o .	7 ^a . 230. F
FOVEA quedam & meatus appellatur medius cordis uenter. de ana=	tomia uiuorum.	Fracturam cubito habentis uictus. de fracturis, com. 1 ^o .	7 ^a . 230. E
Fouea cordis ob quid. de anat. uiu.	Sp. 56. C	in Fractura cubiti à uino, & à carne abstinendū. de frac. cō. 1 ^o .	7 ^a . 230. G
FOVEOLA in oculo quid. fin. med.	Sp. 46. E	in Fractura cubiti obsonia. de fracturis, com. 1 ^o .	7 ^a . 230. G
Foucola ulceratio oculorum. fin. med.	Isa. 48. D	Fracturæ uenulæ à renibus significatur quibus sponte sanguis mingenti=	bus exit. de uri. sign. ex Hipp.
ad Foueas ueteres seu dehiscencia uulnera. 5 ^o . de composit. medicament.	per genera.	in Fracturæ crurium instrumentis trochilia. 6 ^o . meth. med.	Sp. 79. H
FOVENDVS est prius locus, antequam cataplasma applicetur. de re	medijs paratu facil.	Fracturæ caulatim facta quo mō ligādæ. de ijs, q̄ i me. fi. c. 2 ^o .	7 ^a . 208. G
Fouendæ sunt partes spongijs quousq; coloris euadant phoeniceæ, & ita	deinceps scarificandæ. de cucurb. scarif.	Fracturæ osis quæ Caucedon. i. per transversum fit curatio. 6 ^o . metho=	di medendi.
Fouendus est spongijs locus, ubi hirudo fuerit, aut cucurbitula affigenda.	ut uirus extrahat. de cucurb. scarif.	Fracturarum curatio. introd.	Isa. 60. C
Fouenda est ac recalfacienda pars ab hirudinibus tracta, quia refrigera=	scit. de cucurb. scarif.	Fracturarum longarum osium curatio. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 41. G
	6 ^a . 4. D	in Fracturis osium cū ulcere medicamēta siccatia. 6 ^o . met. me.	7 ^a . 41. G
FRACTIO quid. ars med.	Isa. 69. H	in Fracturis utitur uino austero. de frac. com. 3 ^o .	7 ^a . 244. E
Fractio dicitur continuitatis solutio. de diff. morb.	3 ^a . 5. D	in Fracturis aquæ calidæ usus. de ijs, quæ in med. fi. com. 3 ^o .	7 ^a . 215. E
Fractio est in offe. de caus. morb.	3 ^a . 9. F	Fracturæ cum resoluuntur, aqua calida persunduntur, de ijs, quæ in med.	fiunt. comment. 3 ^o .
Fractiois cause quatuor. de fracturis, com. 2 ^o .	7 ^a . 233. D	si Fracturæ aqua in qua lentisci folia sint decocta, frequenter fomenten=	tur, celerius aiunt consolidari. de simp. med.
Fractioes aliquorum receptaculorum sunt causa tussis. in 6 ^m . de morbis	uulgaribus, comment. 3 ^o .	Fracturis utiliter myrta imponitur. de simp. med.	Sp. 86. B
Fractio causat dolorem. com. 2 ^o . aph. 6 ^o .	Ex. 11. G		Sp. 87. E
de Fractione costarum. de art. com. 2 ^o .	7 ^a . 237. D		
Fractiois prima intentio est coalitus partium. ars med.	Isa. 69. H		
Fractiois secunda intentio est alligatio. ars med.	Isa. 69. H		

Fracturas quæ topico siue caldo inducto opus habent, profundunt quidam decocto radicis ulmi. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. C
 Fractura cum uulnere quo modo curanda. intro. Isa. 60. F
 ad Fracturas quibus carnis quoque uulnus accessit, uinculū. de fas. 7°. 305. D
 in Fracturis quando remittenda deligatio. de frac. com. 1°. 7°. 228. G
 Fractura cum ulcere, quā ferula uti debemus. de frac. com. 3°. 7°. 243. G
 ad Fracturam quæ non possit glutinari. de remed. par. fac. 7°. 154. A
 ad Fracturas artuum cum uulnere, et sine uulnere. 2°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 226. D
 ad Fracturas artuum. 6°. de comp. med. per ge. 258. F/7°. 5°. 267. C
 ad Fracturas cum uulnere. 2°. de compositione medicamentorum per genera. 225. E/235. C/5°. 248. C/6°. 5°. 256. D
 ad Fracturas Moschionis pharmacum. 2°. de cōp. med. p. ge. 5°. 225. E
 ad Fracturas conueniens. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 226. D
 ad Fracturas. 1°. de compo. med. per gen. 211. F/2°. 5°. 227. E
 Fracturas habentibus comparantur medici complures. de mult. 3°. 79. F
 in FRACTA parte sunt albi et serosi humores. de fracturis, commentario 1°. 7°. 229. G
 Fracta ubi fuerit pars aliqua, sanguis detrahatur absque syndrome plethorica. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 136. H
 Fractum membrum primo die extendendum. de frac. com. 3°. 7°. 246. D
 in Fractio et luxato membro nun prius luxatio an fractio sit reparanda. de machin. 7°. 314. D
 in Fractis cutis non incidenda. de fract. com. 3°. 7°. 247. E
 Fracta uulnera uinciuntur fasciis glomeratis. de fasciis. 7°. 293. F
 in Fractio cranio uidentur inflari uenæ. de util. resp. Sp. 63. G
 in Fracta caluaria usque ad meningē uti uult cycliscis. 6°. me. me. 7°. 42. C
 Fracta cum sunt ossa caluaria cur constringantur, et auferantur. 6°. methodi medendi. 7°. 43. G
 Fracti ossis sincipitis casus. 6°. meth. meth. 7°. 42. F
 de Fractis naribus. de art. com. 2°. 7°. 266. C
 ad Fracti menti compositionem laqueus. de laqueis. 7°. 308. D
 Fractum os brachij circa appendicem. de frac. com. 3°. 7°. 250. E
 ad Fracti simul et prolapsi humeri restitutionem. de machin. 7°. 314. C
 Fractum ubi est iugulum, uinculum. de fasciis. 7°. 300. G
 Fracta spinali medulla in costis non amittitur anhelitus, neque uox. de uoce et anhel. Sp. 60. F
 pro Fractis cruribus instrumenta. 6°. meth. med. 7°. 41. G
 pro Fractis cruribus laquei. 6°. meth. med. 7°. 41. H
 Fractum os femoris quo modo curetur. de fracturis. cont. 3°. 7°. 240. D
 Fracta ossa tibiæ, et cubiti breuiora redduntur. de fra. cō. 3°. 7°. 242. F
 Fracti ossis curatio, et curationis intentio. 6°. meth. med. 7°. 40. D
 Fracturum ossium curatio. de frac. com. 3°. 7°. 242. B
 in Fractio ossis indicationes duæ. 6°. meth. med. 7°. 41. B
 in Fractio ossis quāque uena secāda, et purgandum. 6°. meth. med. 7°. 41. E
 in Fractio ossis ex quo generetur callus. de frac. com. 1°. 7°. 230. B
 in Fractio ossis cur deligatura fieri debet. 6°. meth. med. 7°. 40. G
 in Fractis ossibus quando fascia debet esse uel lata, uel stricta. 6°. methodi medendi. 7°. 40. H
 in Fractio ossis deligatura unde debet incipere. 6°. meth. med. 7°. 40. H
 in Fractis et diminutis diuersa deligatio. de ijs, quæ in med. si. c. 3°. 7°. 221. F
 Fracti ossis ad medullam ipsam casus. 6°. meth. med. 7°. 42. E
 Fractis ossibus quo modo nerui curentur. 1°. de symp. cau. 3°. 16. C
 ad Fracta ossa. de med. fac. par. 7°. 177. E
 ad Fractos articulos. 3°. de compo. medi. per genera. 5°. 235. C
 FRAGILIA sunt tenuium partium. 1°. de simpl. med. fac. 5°. 4. A
 FRAGIFOLIA. de dynam. Sp. 31. G
 FRANCIGENA terra. de dynam. Sp. 30. H
 FRANGATUR cur admodū durū, et molle. 3°. de sym. cau. 3°. 27. B
 Frangant quæ lapidem. de ocul. 7°. 188. F
 Frangunt lapidē gñatum in renibus cicera nigra. de disso. cont. Sp. 74. G
 Frangens lapidem electarium. de med. exper. Sp. 106. G
 Frangens lapidē medicamentum. secretorū. 101. G/de med. exp. Sp. 107. G
 ad Frangendum lapidem in uestica. de cura. lap. Sp. 112. E
 Frangi quō debeat linteū, si ex linteo fascia fieri debeat. de fas. 7°. 293. H
 FRATRARE pro esse affinem. de fract. comment. 3°. 246. F/de art. comment. 3°. 7°. 272. A
 Fratratio. de art. com. 3°. 7°. 280. F
 FRATRES maxime cognati. de fract. com. 3°. 7°. 246. F
 FRAXINEA quæ in organis fieri debeant. de machin. 7°. 309. D
 ad FREMITVS. de med. fac. par. 7°. 171. D
 PREMIVM luteum florem habens. 10°. de cōp. med. se. lo. 5°. 206. E

FRENDERE quid significet. de art. com. 1°. 7°. 256. G
 FREQUENTIAE motus cordis est cā necessitas. de anat. ui. Sp. 56. E
 Frequenter et fortiter mouetur cor. de anatomia uiuorum. Sp. 56. D
 Frequēs et fortis motus cordis est cā fortitudinis caloris. de ana. ui. Sp. 56. D
 Frequētes sūt quidā morbi, et quidā raro contingūt. 3°. de loc. af. 4°. 15. B
 FRIABILITAS tactus qualitas. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 Friabilitas in quibus inueniatur. de bon. et uit. succ. 2°. 38. B
 Friabilitas, et mollities ostendunt carnem bonam. de atten. uic. 2°. 45. D
 FRIABILE quid significet. 3°. de alim. fac. 2°. 30. F
 Friabile opponitur lento. de bon. et uit. succ. 2°. 38. B
 Friabilis quo modo fit caro. de atten. uic. 2°. 45. G
 Friabile. 11°. meth. med. 7°. 71. D
 FRICATVM electrū trahit lapis herculeus. de cathar. Sp. 94. H
 FRICANDI locus in urbe gymnasion appellat. 2°. de sa. tu. 2°. 69. E
 Fricandus non est qui bene se habet. 3°. de sanit. tu. 2°. 81. H
 Fricandus prius qui frigida est usurus. 3°. de san. tuen. 2°. 82. A
 Fricandus est lassitudinem sentiens. 3°. de san. tuen. 2°. 82. A
 Fricandæ partes cur tendendæ. 3°. de san. tuen. 2°. 77. A
 Fricandum corpus linteolo ante exercitationem. 2°. de sani. tu. 2°. 69. H
 Fricandū cur cū celeritate, et à pluribus manibus. 3°. de san. tu. 2°. 76. H
 Fricandū corpus oleo post frictionem linteolo facta. 2°. de san. tu. 2°. 69. H
 Fricantur qui cā augēdæ carnis, quā frictio finiēda. 2°. de sa. tu. 2°. 73. C
 Fricari a somno omnes non desiderant. 5°. de san. tuen. 2°. 89. F
 FRICATIO ex pice. de præcognitione. 4°. 217. G
 Fricatio ex resina. de præcognitione. 4°. 217. G
 Fricatio ex melle. de præcognitione. 4°. 217. G
 Fricatio quanta fieri debet. de remed. par. fac. 7°. 154. H
 Fricatio extremorum ore uentriculi male affecto. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 99. C
 FRICTA resina. 3°. de comp. med. per gene. 230. C/D/5°. 5°. 245. G
 FRICTIO est ex genere faciendorum. 1°. de sanit. tuen. 2°. 68. H
 Frictiones sunt ex genere eorum quæ faciunt. 2°. de sani. tuen. 2°. 71. E
 Frictio est ex motibus extrinsecis. 2°. de san. tuen. 2°. 75. C
 Frictiones, modus euacuandi. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 98. D
 Frictiones sunt euacuationes totius corporis. com. 2°. apho. 17°. Ex. 13. E
 Frictio qualis. 14°. meth. med. 7°. 91. E
 de Frictione quidam damnauit Hippocratem, qui tamen omnium primus de ea tractauit. ad Thrasy. 2°. 109. C
 de Frictione rectius sensisse creditus est Theon gymnastes, quā Hippocrates. 2°. de san. tu. 2°. 70. F
 de Frictione quidam putabant aliquem nescire loqui, nisi opere exercuerit. ad Thrasy. 2°. 109. D
 Frictionum differentie et effectus. 5°. de sanit. tu. 2°. 90. F
 Frictionum sex differentie. 2°. de san. tuen. 2°. 70. D
 Frictionum nouem differentie. 2°. de san. tuen. 2°. 71. H
 Frictionum non uere differentie, quæ. 2°. de sanit. tuen. 2°. 70. E
 Frictionum differentias cur multi plures statuere. 2°. de san. tu. 2°. 70. F
 in Frictionibus quæ insint contrarietates. 2°. de sa. tuen. 2°. 71. E
 Frictionum ordo. 12°. meth. med. 7°. 75. G
 Frictio recuratoria, quæ. 2°. de san. tuen. 2°. 72. H
 Frictio uestpertina quibus utilis. 3°. de san. tuen. 2°. 82. B
 in Frictione quid sit obliquum. 2°. de san. tuen. 2°. 70. B
 in Frictione quid sit subrectum. 2°. de san. tuen. 2°. 70. B
 Frictiones rotundæ, quales. 5°. de san. tuen. 2°. 90. D
 Frictio transuersa uocatur etiam rotunda. 2°. de san. tu. 2°. 70. D
 in Frictione quid sit transuersum. 2°. de san. tuen. 2°. 70. B
 Frictio transuersa quid boni agat. 2°. de sanit. tuen. 2°. 70. D
 in Frictione quid subtransuersum. 2°. de san. tuen. 2°. 70. B
 Frictio dura et mollis quibus fiat. 2°. de san. tuen. 2°. 70. E
 Frictio dura quid faciat. 2°. de san. tuen. 2°. 70. D
 Frictio dura et facit corpus durius. 2°. de sani. tuen. 2°. 72. C
 Frictio quæ facit carnem duram. 2°. de san. tuen. 2°. 71. H
 Frictio dura reddit corpora densiora simul, et duriora. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 76. H
 Frictiones duræ quibus fugiendæ. 3°. de san. tuen. 2°. 76. H
 Frictio mollis quid faciat. 2°. de san. tuen. 2°. 70. D
 Frictio mollis efficit corpus laxum. 6°. de san. tuen. 2°. 98. C
 Frictio mollis facit corpus molle. 2°. de san. tuen. 2°. 72. C
 Frictio quæ mollit. 2°. de san. tuen. 70. F/ 2°. 71. H
 Frictionibus molibus ex oleo post paruæ pilæ lulum utebantur. de par. pil. exer. 2°. 49. E
 Frictio mollis ex oleo impense calidis conuenit. 6°. de san. tuen. 2°. 96. A
 bb iij in Frictione

- in Frictione quando adhibendum oleum. 3°. de san. tuen. 2°. 76. H
 in Frictione utitur oleo dulci egelido. 3°. de san. tuen. 2°. 79. C
 Frictio olei dulcis quando secunda. 3°. de san. tuen. 2°. 82. B
 Frictio ex oleo equalis, sicca inaequalis. 2°. de simplicium medicamento-
 rum facultatibus. 5°. 14. H
 Frictio ex oleo magis, quam sicca lassitudinem aufert, & emollit. 2°. de
 simpl. med. facul. 5°. 13. H
 in Frictionibus cur adhibenda pinguedo & copiose. 3°. de sanitate
 tuenda. 2°. 77. A
 Frictio pinguis, & molliter facta. 8°. meth. med. 7°. 51. E
 Frictionis cum pinguedine scopi, qui. 5°. de san. tuen. 2°. 89. F
 Frictio pinguis et modica his q siccescunt, conuenit. 7°. meth. med. 7°. 45. B
 Frictio cum oleo ad icterum. de cura icteri. Sp. III. B
 in Frictione quae ulcerosae lassitudini adhibetur, quae olea non competat.
 3°. de san. tuenda. 2°. 79. A
 Frictio multa est euacuatio. 14°. meth. med. 7°. 89. A
 Frictio multa extenuat. 2°. de san. tuen. 2°. 70. D
 Frictio multa facit corpus gracilius. 2°. de san. tuen. 2°. 72. C
 Frictionibus multis plenitudo exhaurit. de cur. rat. p sang. miss. 6°. 18. E
 Frictio multa non est aegris iniungenda una cum cibi abstinentia. com. 2°. aphorismo 16°. Ex. 12. H
 nec Frictionibus, nec lauationibus multis indigent irae, tristitia, uigiliae,
 & curae. 8°. meth. med. 7°. 51. E
 Frictio pauca quid faciat. 2°. de san. tuen. 2°. 71. F
 Frictionibus paucis pueri humidi et tenelli mollescunt. 2°. de sa. tu. 2°. 73. C
 Frictione uehementi fit calefactio membrorum. 2°. de differ. feb. 3°. 41. A
 Frictio uehemens in puero prohibet incrementum. 2°. de san. tu. 2°. 70. A
 Frictio quo modo euadat mediocris. 3°. de san. tuen. 2°. 77. A
 Frictio mediocris adhibenda temperato. 2°. de san. tu. 2°. 75. H
 Frictio mediocris quid faciat. 2°. de san. tuen. 2°. 71. F
 Frictio mediocris facit corpus crassius. 2°. de san. tu. 2°. 72. C
 Frictionis mediocris opus euident, quale. 2°. de san. tu. 2°. 71. G
 Frictionis mediocris opus obscurum, quale. 2°. de san. tuen. 2°. 71. G
 Frictio mediocris auget carnem. 2°. de san. tuen. 2°. 70. D
 Frictio modica maturat. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 112. A
 Frictiones siccae, quae. 5°. de san. tuen. 2°. 90. B
 Frictionis mediae indicia. 2°. de san. tuen. 2°. 73. C
 Frictio gracilibus quanta esse debet. 7°. meth. med. 7°. 45. C
 Frictionem crebram, & exiguum exigunt uires imbecilles. 5°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 90. E
 Frictionem raram & multam exigunt uires ualidae. 5°. de san. tu. 2°. 90. E
 Frictio frequens prodest sanguinem spuentibus ex repletione. de uenae se-
 ctione aduersus Erasistratos. 6°. 14. F
 Frictio frequens prodest epilepticis ex repletione. de uenae sectione aduer-
 sus Erasistratos. 6°. 14. F
 de Frictione matutina, & uespertina. 3°. de san. tuen. 2°. 81. H
 Frictio preparatoria, quae. 2°. de san. tuen. 2°. 72. H
 Frictio preparatoria ad exercitationem qualis esse deat. 2°. de sa. tu. 2°. 70. A
 Frictionis preparatoria meta, quae. 2°. de san. tuen. 2°. 73. D
 Frictionum instrumenta, quae. 2°. de san. tuen. 2°. 70. E
 Frictiones faciebant cum sindone. de puero epil. 7°. 180. B
 pro Frictionibus linthea, qualia. 12°. meth. med. 7°. 75. F
 Frictionibus ante lauationem frigidam linthea duriora accipiantur. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 78. C
 Frictiones in humidis ex aspero sindone. de praecognitione. 4°. 217. H
 Frictio cum manica. 3°. de san. tuen. 2°. 82. A
 Frictiones in qua domo faciendae. 12°. meth. med. 7°. 75. G
 Frictio quomodo fieri debet. 2°. de sanit. tuen. 2°. 70. A / 12°. meth. med. 7°. 75. F / de puero epileptico. 7°. 180. B
 Frictio quomodo probe faciendae. de arti. com. 1°. 7°. 257. C
 Frictio cur undequaque fieri debet. 2°. de san. tuen. 2°. 70. D
 Frictio per fasciam circumiectam quo fiat. 2°. de san. tuen. 2°. 75. C
 Frictio quandoq; fit inferne sursum. 5°. de san. tuen. 2°. 90. D
 Frictio debet fieri, qm ingenti frigori occurrendum. 3°. de san. tuen. 2°. 81. H
 Frictio quantum fieri debet. 12°. meth. med. 7°. 75. F
 Frictio quanta qm caro nutrienda. de ijs, quae in med. fi. cō. 3°. 7°. 218. E
 Frictio fiat quoad membra molliantur. 2°. de san. tuen. 2°. 75. H
 Frictio cutim, quoad rubescat, ut medicamenta altius descendant. 14°. me-
 thodi medendi. 7°. 93. E
 in Frictione rubor floridus diffunditur per cutim totam. 2°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 69. H
 ex Frictionibus pulsus mutatio non est diuturna. 1°. de pfa. ex pul. 4°. 104. H
 post Frictionem fiat exercitatio, & usq; ad quantum. 2°. de sa. tu. 2°. 76. A
 Frictio etiam post exercitium. 2°. de san. tuen. 2°. 72. C
 post Frictionem laxitas quo corrigenda. 3°. de san. tuen. 2°. 82. A
 Frictionum utilitates, quae. 2°. de san. tuen. 2°. 72. H
 Frictionis omnis commune calefacere. 2°. de san. tuen. 2°. 71. G
 Frictio trahit foras humores. 4°. de san. tuen. 2°. 85. H
 Frictio potest sanguinem exhaurire. de uenae sect. adu. Eras. 6°. 8. A
 Frictio reuocat ad contrarium. 5°. meth. med. 7°. 30. F
 Frictio uitale robur excitat, & calfacit. 5°. de san. tuen. 2°. 89. F
 Frictio ad membrum roborandum qualis esse debet. de ijs, quae in medic.
 fiunt, comment. 3°. 7°. 220. B
 Frictiones loco exercitij habentur imbecilibus. de puero epil. 7°. 180. B
 Frictione distribuitur nutrimentum, & nutritio fit promptior. 5°. de
 sanitate tuenda. 2°. 89. F
 Frictiones uehicula materiae. ars med. Isa. 71. F
 per Frictionem uel lotionem sentiunt uoluptatem lassitudine laboran-
 tes. 1°. de symptomatum causis. 3°. 17. E
 Frictione curatur plethora. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 Frictione sanatur plethora absq; sanguinis missione. de uic. rat. in morb.
 acut. comment. 4°. 7°. 136. H
 Frictio sola quae excrementa educere non potest. 3°. de sa. tuen. 2°. 79. C
 Frictio quibus conuenit, & quando. 12°. meth. med. 7°. 75. F
 Frictionibus non penitus arcedi quartanarum. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 97. F
 Frictio capitis piscis ex corio, quale est squatinae, ad alopecias, quousque
 cruentae reddantur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. H
 Frictum non est caput primo, sed posterius. de puero epil. 7°. 180. B
 Frictionum errores. 2°. de san. tuen. 2°. 72. H
 in Frictione curandum ne corpus refrigeretur. de puero epil. 7°. 180. B
 ad Frictionem quos errores sit melius declinare. 2°. de san. tu. 2°. 72. H
 in Frictionibus a qualitate uersus quam oberrare melius sit. 2°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 73. A
 in Frictionibus a quantitate uersus quam oberrare melius sit. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 73. A
 Frictionibus inassueti in dolores incidunt, si plus aequo perfricti fuerint.
 de uenae sectione aduersus Erasistratos. 6°. 14. F
 Frictiones non conueniunt infirmis partibus, dum sunt infirmae. 5°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 90. B
 Frictio partibus infirmis quando fieri debet his qui per periodum agro-
 tant. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. B
 Frictiones infirmis partibus conueniunt, quando non laborant, & quae.
 5°. de san. tuen. 2°. 90. B
 Frictio est apta seni exercitatio. 5°. de san. tuenda. 2°. 90. F
 pro Frictione refectio. de art. com. 1°. 7°. 257. D
 Frictio facta anteq lac sit coctum, quid agat. 1°. de san. tu. 2°. 66. C
 FRIGEFACERE qm uolumus, quid agendum. 1°. de elem. 1°. 7. B
 Frigefactia crassarum partium. 3°. de compo. med. per ge. 5°. 228. D
 Frigefacit & humectat debilitate blitum. 2°. de compositione medicamen-
 torum secundum locos. 5°. 134. G
 Frigefacit & humectat ptissanae cremor, ideoq; in febribus est conuenien-
 tissimus. 8°. meth. med. 7°. 51. A
 Frigefacit post calefactionem coitus imbecilles homines. in 6°. de morbis
 uulgaribus, comment. 5°. 5°. 192. F
 Frigefacit in uentre contenta coitus. in 6°. de morb. uulg. cō. 5°. 3°. 193. F
 FRIGEFACTIO & calefactio si absint, siccum & humidum con-
 tingunt corpus sine uolentia. 1°. de symp. cau. 3°. 16. G
 Frigefactio consueti magis toleratur incōsueti. cō. 2°. aph. 50°. Ex. 19. B
 inter Frigefactionem, & rigorem horror medius. 2°. de diffe. feb. 3°. 39. B
 Frigefactio sensum difficilem inuehit. de diff. morb. 3°. 4. D
 Frigefactio humorum facit aegritudinem. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. C
 Frigefactio immodica est causa diminutionis partium. de caus. mor. 3°. 9. D
 FRIGEFACTORUM ex itinere pulsus. 1°. de praesagitione ex
 pulsibus. 4°. 107. F
 Frigefacti stomachici & cardiaci non admodum rigent, trem. palp. con-
 uuls. & rig. 3°. 53. D
 Frigefactum corpus, ubi rursus incaluerit, morbi longitudinem signifi-
 cat. praesag. exper. conf. Sp. 77. G
 Frigefactos non absq; tpe, & uiribus calefacit ignis. de cau. mor. 3°. 6. H
 Frigefieri, horrere, & rigere non idem in ualitudinarijs. de trem. palp.
 conuuls. & rig. 3°. 53. G
 Frigentibus pedibus in febre nihil dandum, de uictus ratione in morbis
 acutis, comment. 4°. 7°. 139. F
 FRIGERANTES, alias sui partes, alias calefacientes idem cor-
 pus habere

pus habere potest. 1°. de alimen. facult. 2°. 9. C
 Frigerationis gratia respiratio fit. de util. resp. 1°. 224. D
 per Frigerati cur non ledantur tecti pallijs. de util. resp. 1°. 225. C
 Frigera extrema quid significet. de uic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7°. 140. G
 FRIGESCERE à sudore, & postea recalescere, malum. in 1°. prorrh. comment. 2°. 4°. 173. G
 Frigescunt primo quæ partes. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. A
 Frigescant cur pedes in febribus. de uict. rat. in morb. acu. c. 4°. 7°. 139. F
 Frigescant cur extrema in acuta febre. in 1°. de mor. uulg. c. 2°. 3°. 115. B/
 de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 123. B
 Frigescit aqua calida in putrum demissa. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 4°. 3°. 182. G
 Frigescunt balneo sole calefacti. de marc. 3°. 47. F
 si Frigescant aliqui, & rursus calefiant, longitudinem morbi significat. com. 7°. aphor. 60°. Ex. 59. F
 in FRIGIDANDVM tantū ē, quātū in calido peccat. ars me. 1f. 71. B
 Frigidando quæ ledant non omnibus nota. 1°. de san. tuen. 2°. 63. B
 Frigiditas, caliditas, humiditas, & siccitas, qualitates primæ. 3°. de simplic. medic. facult. 5°. 17. C
 Frigiditas efficacissima qualitatū post caliditatem. de const. art. 1f. 38. E
 Frigiditas alterat totam rem. de const. art. 1f. 38. E
 Frigiditatis, et caliditatis pticulas habet i se ipso aer. de util. ref. Sp. 63. H
 Frigiditas, & calor sunt differentie accidentales aquæ. de sper. Sp. 41. B
 in Frigiditate, et caliditate qualis sit fontana aqua. 10°. met. me. 7°. 67. C
 in Frigiditate excedunt aquæ septentrionem uersus fluentes, attamen dulces sunt. de bon. aquæ. Sp. 75. E
 in Frigiditate, & caliditate consimiliter se habentes aquæ omnibus horis, pessimæ sunt. de bon. aquæ. Sp. 75. H
 Frigiditas non parum facit ad famem. de symp. cau. 3°. 18. B
 Frigiditatis hora est hora conuenientior ad cibum accipiendum. de dissolutione continua. Sp. 72. A
 Frigiditas uehemens dominatur lacti acetoso. de diff. cont. Sp. 73. B
 Frigiditas acida tenuium est partium. 4°. de simp. med. fa. 5°. 25. B
 Frigiditas adstringens crassarum est partium. 4°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 25. B
 Frigiditatem nimiam habentia tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Frigiditatis aliquid habent lanæ succidæ. de fract. com. 3°. 7°. 245. C
 Frigiditatis causa quo modo sit laxatio. de cau. mor. 3°. 7. G
 Frigiditatis actio est constringere & exicare. de ocul. 7°. 188. B
 ob Frigiditatem & siccitatem substantia est constans & stabilis. 9°. methodi medendi. 7°. 61. D
 ob Frigiditatem intenta quō laxatur. de ijs, quæ in med. fi. cō. 3°. 7°. 215. H
 Frigiditas partium celerrime fit ex defectu nutrimenti. 7°. methodi medendi. 7°. 46. F
 Frigiditas sequitur quāq; ad defectum. com. 5°. apho. 57°. Ex. 42. H
 Frigiditates succedunt siccitatibus solidarum partium, si perdurent. 7°. methodi medendi. 7°. 46. F
 pp Frigiditatem, & caliditatem quō fit spuma. in 1°. prorrh. c. 1°. 4°. 166. D
 Frigiditas nimis abundat in senibus. 1°. de san. tuen. 2°. 64. D
 Frigiditas est secunda ægrotudo. de diff. morb. 3°. 2. H
 Frigiditatis magna mutatio morbos facit. com. 3°. aph. 1°. Ex. 19. G
 Frigiditas facit morbos longos. com. 2°. aph. 39°. Ex. 17. H
 Frigiditas, & siccitas non facile per halitū digeruntur. adu. Lycū. Ex. 65. D
 cur Frigiditas syncera halitum non facit. 3°. de symp. cau. 3°. 27. E
 Frigiditate fit adstrictio. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. C
 Frigiditas & humiditas acris, transpirationē phibet. 9°. met. me. 7°. 58. A
 Frigiditas facit febrem. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 ex Frigiditate febricitantes, quales. 1°. de diff. feb. 3°. 36. A
 Frigiditatem sentiūt exeuntes ex tepidioribus balneis. de cau. pca. 3°. 96. B
 Frigiditate uincens affectus. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 54. D
 Frigiditate abundante & caliditate, quo modo respiratio se habet. 1°. de diff. resp. 3°. 58. C
 à Frigiditate priore, ab humiditate secundo, somnus fit. 3°. de lo. aff. 4°. 16. F
 Frigiditas cum humore itensa soporē stuporēq; facit. 3°. de lo. aff. 4°. 16. F
 Frigiditas primo, humiditas secundo ignauia ad iducit. 3°. de lo. aff. 4°. 16. F
 Frigiditas sine humore nocet memoriæ & stultitiam inducit. 3°. de lo. aff. 4°. 16. H
 Frigiditas sine materia. 2°. de simp. med. fa. 5°. 14. H
 Frigiditas subita dolore afficit. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 54. E
 à Frigiditate uehementi fit dolor. 12°. meth. med. 7°. 78. E
 à Frigiditate, & caliditate fiunt uehementissimi dolores capitis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. H

Frigiditas est causa procatarectica doloris capitis. 2°. de comp. osit. medicamentorum secundum locos. 5°. 131. H
 Frigiditas facit imperfectas coctiones, & ructus. c. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Frigiditas facit humiliores pustulas atq; tubercula. c. 6°. aph. 9°. Ex. 47. C
 Frigiditas est causa, quod neruosa corpora sunt difficilia ad distendendum, & causa singultus. com. 6°. aph. 13°. Ex. 47. E
 Frigiditas in uiris est causa sterilitatis. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. F/
 com. 5°. aph. 63°. Ex. 44. D
 Frigiditas est causa foeminae, & cur leua pars frigidior sit. comment. 5°. aphorismo 48°. Ex. 41. H
 Frigiditas uteri facit paucas purgationes. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
 ex Frigiditate immoderata fit ai defectus. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. G
 Frigiditas uehemens uitalis principij facit carentiam anhelitus. com. 4°. aphorismo 34°. Ex. 31. B
 Frigiditas cur in principijs febrium. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 55. F
 Frigiditas partium extremarum quot de causis fiat. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 138. A/com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 Frigiditas pedum significat febrem accessuram. de uict. rat. in morb. acutis, comment. 4°. 7°. 139. F
 Frigiditas quæ sit rigor. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 54. D
 cur Frigiditatem suscipiunt facile, & sentiunt dorsi partes. comment. 5°. aphorismo 69°. Ex. 45. D
 Frigiditas citius peruenit à calcaneo ad cor, quàm à cerebro ad cor. 8°. de usu partium. 1°. 165. D
 Frigiditas extrema facit hydropem. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 ex Frigiditate marasmus, qui. de marc. 3°. 45. C
 Frigiditatem quāq; significat atrū, quāq; caliditatem. quæ sita in Hip. Sp. 113. E
 Frigiditatem corporis & debilitatem in omnibus significat urina alba & nuda. de dynam. Sp. 35. A
 Frigiditatem aliquā significat urina spumosa superius. de dynam. Sp. 35. E
 Frigiditas, & siccitas uentriculi quō curentur. 7°. meth. med. 7°. 46. F
 Frigiditatem in uentriculo qui sentiunt, quomodo curandi. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 99. C
 ad Frigiditatem stomachi. de med. exper. Sp. 107. F
 quā ob Frigiditatem uisceris pauca bilis generatur. c. 2°. aph. 2°. Ex. 14. F
 Frigiditati hepatis ualens medicamen. de med. exper. 105. G/ Sp. 106. F
 ad Frigiditatem mēbrorū datur decoctio gētianæ. de med. exp. Sp. 106. E
 Frigiditatis membrorum causa prouenienti fluxui conferens medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G
 ex Frigiditate mēbrorū cōtingēti fluxui antiquo. de me. exp. Sp. 106. D
 ex Frigiditate nimia exolutio quo modo curetur. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 99. D
 ad Frigiditatem, & febrem potio probata. de dynam. Sp. 32. D
 Frigiditas est magno usui calori. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 54. C
 ad Frigiditatem declinare, & calefactionis multiplicationem cauere debet medicus. secretorum. Sp. 97. B
 Frigiditatem uehementem quā inducere ueremur, oleū chamæmelinū proximum rosaceo ualeat. 2°. de comp. medicam. secundum locos. 5°. 132. E
 Frigiditas uitāda in dolore capitis frigido. 2°. de cōp. me. sec. lo. 3°. 132. C
 Frigiditati profunt calida & humida moderate. 1°. de usu part. 1°. 116. D
 Frigiditati intensæ nihil magis prodest, quàm balneum aquæ calidæ. 1°. de usu partium. 1°. 116. E
 Frigiditatem sanat uini potio. com. 7°. aph. 49°. Ex. 58. A
 Frigiditatibus quæ unguenta conueniant. 3°. de san. tuen. 2°. 81. B
 FRIGIDVM, & calidum uocabula balneatorum non medicorum secundum Empiricos. 2°. meth. med. 7°. 12. B
 Frigidum quot modis dicatur. 3°. de simp. me. fa. 17. A/ 5°. 18. D
 Frigidi duo significata. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Frigidum nomen ab essentia & à qualitatibus. 1°. de san. tuen. 2°. 62. E
 Frigidum, & calidum qualitates effectrices. 2°. de sem. 1°. 339. A
 Frigidum qualitas effectrix. de cur. rat. per sang. missionem. 6°. 16. C
 Frigidū, et calidū actiua ab aliquibus dicuntur. 1°. de natu. facult. 1°. 291. C
 Frigidum, & calidum cur dicantur actiua. 7°. meth. me. 7°. 44. C
 Frigidum secundo loco actiuum. 2°. de nat. fac. 1°. 297. H
 Frigidum, calidum, humidum siccum agunt & patiuntur inter se. 2°. de naturalibus facultatibus. 1°. 297. H
 Frigidum & calidum elementa spiritus. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. G
 Frigidum & calidum non possunt esse in eodem. 1°. de temp. 1°. 10. G
 Frigidi et calidi media sunt tepidū, & temperatum. 1°. meth. med. 7°. 7. C
 Frigidi iudicium unde sumatur. 3°. de temp. 1°. 24. F
 Frigidum iudicatur à tactu. 2°. de temp. 1°. 18. B
 Frigidum potentia intelligitur non imaginatione. ars med. 1f. 69. D
 bb iij Frigidum potestate

Frigidum potestate, quale. 3°. de temp.	1°. 25. B	Frigidum ponit eor Aristoteles. de anat. uiu.	Sp. 56. A
Frigidum energia, uel actu quo modo. 3°. de temp.	1°. 21. E	Frigidus & humidus est pulmo ex accidenti. de anat. uiu.	Sp. 52. G
Frigidum actu, tactu discerni potest. 2°. de temp.	1°. 16. H	Frigido continentur uiscera unde spiramus. de dynam.	Sp. 19. D
Frigidum corpus actu, sensu iudicatur. 2°. de temp.	1°. 17. C	Frigidus, & siccus est splen. de anat. uiu.	Sp. 50. A
Frigidi corporis iudex est solus tactus. 2°. de temp.	1°. 17. F	Frigida inferiora, & calida superiora habent lienem decliuem habentes.	
Frigidum est pathema, & passio tactus. de symp. diff.	3°. 10. C	in 6°. de morb. uul. commen. 2°.	3°. 167. G
à Frigido esse atrum quo modo cognoscatur. quæ. in Hipp.	Sp. 113. E	FRIGIDAE aquæ æstate, hyeme calidæ, optimæ sunt. de bonita-	
Frigidum & calidum sunt tantum elementa. de util. resp.	Sp. 63. H	te aquæ.	Sp. 75. G/H
Frigidum in elementis est syncerum, in reliquis rebus in medio. 1°. de	1°. 14. A	Frigidæ aquæ hyeme, æstate calidæ, malæ. de bon. aquæ.	Sp. 75. D
temperamentis.		Frigidissimi cur æstate sint fontes profundi, hyeme calidissimi. de boni-	
FRIGIDVS est aer, sed admixtione ignei elementi fit temperatus ex		tate aquæ.	Sp. 75. H
Stoicis. q. animi mores.	1°. 318. E	Frigidior, & dulcior erit aqua flante borea. de bon. aquæ.	Sp. 75. G
Frigidus à quibus dicatur aer, à quibus calidus. 2°. de simp. me. f. 5°. 14. C		Frigida, & dura aqua, qualis. de bonitate aquæ.	Sp. 75. G
Frigidus aer ubi lucernam, & ignem extinguit. de caus. mor.	3°. 7. C	Frigidior quo modo fiat aqua primo decocta. 7°. meth. med.	7°. 44. D
Frigidus aer laxationem, aut astrictionem facere pot. de cau. mor.	3°. 8. G	Frigidam aquam niue præparabant Romæ. 7°. meth. med.	7°. 44. B
Frigidus aer inspiratus quid faciat. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 164. G		Frigida aqua ut frigida raro è utilis. de ijs, quæ in me. fi. c. 3°. 7°. 221. D	
Frigido existente aere, cur quæ sunt in uentre, fiunt duriora. in 6°. de		Frigida aqua in frigidat animata & inanimata. 3°. de temp.	1°. 24. H
morb. uul. commen. 5°.	3°. 193. D	Frigida aqua laxationem aut astrictionem facere pot. de cau. mor.	3°. 8. G
à Frigido calidum in profundum corporis fugit. in 6°. de morb. uulga-		Frigidæ potio naturaliter conuenit calido. de salubri dieta.	2°. 43. B
ribus, comment. 5°.	3°. 193. D	Frigidæ potio, & uenæ sectio duo maxima præsidia febrium synocharum.	
FRIGIDIORES ætates, regiones, naturæ, anni tempora sunt pi-		9°. methodi med.	7°. 57. B
tuitosæ. 2°. de nat. fac.	1°. 300. D	Frigidæ potio quibus conueniat. 6°. de san. tuen.	2°. 96. E
Frigidi efficiuntur senes. com. 2°. aph. 20°.	Ex. 14. E	Frigidum potum qui sumere debet. 1°. de arte cur. ad Glauco.	7°. 99. A
Frigidi & sicci senes. 3°. de symp. cau.	3°. 29. D	FRIGIDA quando exhibenda. 9°. meth. med.	7°. 57. E
Frigidi & humidi quo modo possint dici senes, cum non sint. 6°. de sani-		Frigida aqua danda in febribus continentibus. 10°. meth. med.	7°. 69. B
tate tuenda.	2°. 96. D	Frigida aqua quando danda in febre, & quanta quantitate. de uictus rat.	
Frigidum, & humidum corpus in ætate prouecta non inuenias. 3°. de sym-		in morbis acutis, com. 1°.	7°. 114. G
ptomatum caus.	3°. 29. C	Frigida aqua in declinatione danda. 9°. meth. med.	7°. 57. F
Frigidis ætatibus dantur phlegmogoga. de dynam.	Sp. 21. C	Frigida aqua datur si coctionis adsint indicia. 9°. meth. med.	7°. 57. G
propter Frigidum, calidum, humidum, & siccum unumquodque tale.		Frigidæ potio solum fit ubi euidentes notæ concoctionis cernuntur. 9°.	
1°. metho. med.	7°. 6. E	methodi medendi.	7°. 57. H
de Frigido, calido, humido, & sicco, quo modo medici tractent & philo-		Frigida in principio hectica. de marc.	3°. 47. F
sophi. 3°. de simp. med. fac.	5°. 17. E	Frigida aqua in hectica cum putrida. 10°. methodi medendi.	7°. 63. F
Frigidum, humidum, calidum, siccum causas ponit Hippocrates. in 1°. de		Frigida ad arbitrium febricitantis à quibusdā dabatur. de op. se. Isa. 23. A	
morbis uulgaribus, com. 1°.	3°. 129. C	Frigida qui usus est, prius fricetur. 3°. de san. tuen.	2°. 82. A
Frigidum, & calidum, & humidum, & siccum primus Hippocrates inue-		Frigida potio quid agat. de sal. dieta.	2°. 43. B
nit. 1°. metho. med.	7°. 3. E	Frigidæ potio quæ prodest, & quæ obsit. 3°. de temper.	1°. 23. B
Frigido, sicco, calido, humido alijs ueluti agentibus, alijs ueluti patienti-		Frigida aqua in calido & humido uentriculo conuenit. 7°. methodi me-	
bus omnia quæ in corpore animalis sunt, gubernari qui dicant. 2°. de		dendi.	7°. 47. F
naturalibus facultatibus.	1°. 299. H	ex Frigida aqua sanata uentriculi imbecillitas. 7°. meth. med.	7°. 44. B
FRIGIDO, sicco, calido, humido, constant animalium corpora, non ta-		Frigida nō leduntur, qui corpus nō hnt attenuatū. 7°. meth. me.	7°. 47. F
men æqualiter. 1°. de temper.	1°. 10. B	Frigida potione pueri non prohibendi. 1°. de san. tuen.	2°. 66. H
Frigida, & calida quo modo dicantur animalia, & inanimata. de uictus		Frigida agonistice præbenda quid sit. de marc.	3°. 48. A
rat. in morb. acut. com. 1°.	7°. 113. E	Frigida multos deo fauente sanauit. de consuetud.	2°. 60. F
Frigida animalia habent parum sanguinis. 6°. de usu part.	1°. 150. H	Frigidæ aquæ potu extincta febris sub cane ex ira. 10°. met. me.	7°. 63. F
Frigidum omne est exanguis. com. 5°. aph. 40°.	Ex. 41. D	à Frigida aqua quando abstinendum. 10°. meth. med.	7°. 64. C
Frigidiora animalia sunt exanguia. 2°. de nat. fac.	1°. 300. C	Frigidum potum qui cauere debent. 1°. de arte cur. ad Glauco.	7°. 99. A
Frigidiora, & humidiora animalia habent lienem albicantem. 6°. de ana-		Frigida cui non danda. de consuet.	2°. 60. E
tom. admin.	1°. 92. G	Frigidæ aquæ potio quibus minus tuta. 9°. meth. me. 57. F/G/	7°. 70. C
Frigidiora, & humidiora naturam animalia nacta habent lienem non		Frigida in acutis morbis quibus non sit danda. de consuet.	2°. 60. E
admodum nigrum. de atra bile.	1°. 36. A	Frigida aqua in inflammatione non datur. de uictus rat. in morbis acutis,	
Frigidum, & siccum animal in decremento facit temperies sicca. 6°. de		commentario 1°.	7°. 114. H
sanitate tuenda.	2°. 98. E	Frigidæ aquæ incommoda, qñ intempestiue datur. 9°. meth. me.	7°. 57. E
Frigida animalia iacent hyeme ueluti mortua. 2°. de loc. affect.	4°. 14. A	ex Frigidæ aquæ potu transglutendi difficultas. 7°. meth. me.	7°. 47. D
Frigidioris naturæ cum sint aues, paruum habent pulmonem. de anat-		Frigidam potantes cur singultiant quandoq. de consuet.	2°. 60. F
mia uiuorum.	Sp. 47. F	Frigida aqua multa epota qd in quodā uiro fecerit. 7°. met. me.	7°. 47. D
Frigidæ naturæ sunt hirudines. de cucurb. scarif.	6°. 4. D	Frigidam potionem insatiabili auiditate exhauriunt febre ardente depre-	
Frigidæ sunt uiperæ. 2°. de locis affectis.	4°. 14. B	henfi. de cog. cur. animi morbis.	2°. 53. C
Frigiditatem in summo nullum animal habet. 1°. de temp.	1°. 10. C	Frigidam bibendi cur potestatem feceris febricitanti, duplex responsio.	
Frigidiora membra facilius cedunt causis refrigerantibus. de natura hu-		1°. methodi medendi.	7°. 4. F
mana, commentario 2°.	7°. 182. H	Frigidi potus isolens appetitus ondit futurā ægritudinē. ars med. Isf. 67. F	
Frigida est adenum natura. com. 5°. aph. 40°.	Ex. 41. D	FRIGIDAM si asperferis cordi nudato, refrigerabis. de usu pul-	
Frigida, & sicca sunt ossa. de anatomia uiuorum.	Sp. 44. E	suum.	1°. 228. B
Frigidum & humidum est cerebrum, et cur frigidū. de anat. uiu.	Sp. 53. G	Frigida aqua sanandum erysipelas uerum. 9°. metho. med.	7°. 57. F
Frigidum & humidum cur sit cerebrum. de compag. membrorum siue de		Frigidior aqua frigus latenter insinuat corpori infirmo. 7°. methodi	
natura humana.	Sp. 58. A	medendi.	7°. 44. F
Frigida & sicca est cerebri meninx. de compagine membrorum, siue de		Frigida aqua non potest penetrare in cutem densam. commentario 5°.	
natura humana.	Sp. 58. A	aphorismo 20°.	Ex. 39. B
Frigidum & siccum os auris supponitur. de compag. membr.	Sp. 58. B	Frigida aqua quo modo mordax dici potest. com. 5°. aph. 20°.	Ex. 39. B
Frigidi & humidi sunt tres humores oculorum. de compa. mēb.	Sp. 58. B	Frigidæ aquæ perfusio quid faciat. com. 5°. aphor. 21°.	Ex. 39. C
Frigidæ & siccæ sunt tunice narium. de compag. membr.	Sp. 58. C	Frigida aqua quo modo calefacit. 2°. de arte cur. ad Glauco.	7°. 103. D
Frigidus & siccus est œsophagus. de compag. memb.	Sp. 58. G	Frigida aqua per se non calefacit. 3°. de temper.	1°. 24. H

Frigida cale=

Frigida calefacit quandoq; per accidens. de const. ar. Isa. 40. B/ de utilitate respirationis. 1^a. 224. F
 Frigida aqua cur per accidens calefaciat. 3°. de temp. 1^a. 25. A
 Frigida aqua quod non calefaciat. 3°. de temp. 1^a. 24. H
 Frigide aque perfusio quam conuulsionem & quibus conditionibus sanet. comment. 5°. aph. 21°. Ex. 39. C
 Frigide aque perfusio aut extinguit natium calorem, aut colligit, & quo modo. comment. 5°. aph. 21°. Ex. 39. C
 Frigida aqua claudit & cogit cutim. 3°. de san. tuen. 2^a. 80. E
 Frigida lauatio corpus roborat, & cutem densam & duram facit. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 78. B
 ad Frigidā lauatiōe quo modo eat temperatus. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. B
 Frigida lauatiōe qua etate debemus uti. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 78. C
 Frigida lauatiōe quo tēpore et die debemus uti. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. C
 Frigida lotio ab exercitando quando competat. 2°. de san. tu. 2^a. 70. A
 ante Frigidam lauatiōem pro frictiōibus linteā duriora accipiantur. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 78. C
 Frigida aqua q uult uti, quo mō debet preparari. 3°. de san. tu. 2^a. 78. C
 Frigidam aquam ingressurus oleo perficandus. 3°. de san. tu. 2^a. 78. C
 Frigidam aquam ingressus oleo perficandus. 3°. de san. tu. 2^a. 78. D
 in Frigida aqua quantum immorandum. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. D
 à Frigide aque lauatiōe quid fiat. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. D
 ex Frigida lauatiōe qui magno fruitur cōmodo. 6°. de san. tu. 2^a. 98. C
 Frigida lauatiō multos male affecit, qui male ea usi sunt. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 78. B
 ex Frigida lauatiōe quo modo fiat horror. 3°. de san. tu. 2^a. 78. D
 in Frigida aqua natans quo modo læditur. de caus. morb. 3^a. 7. D
 Frigida aqua impedit incrementum. 2°. de san. tuen. 76. B/ 3°. 2^a. 78. B
 Frigida aqua lauari quo modo non ledat. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. C
 à Frigida lauatiōe cibus quantus. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. D
 in Frigidā ex calida mergit in febre ex obstructiōe. 8°. me. me. 7^a. 50. B
 in Frigidam aquam quando ponendus semel totus æger hectica laborans 10°. methodi medendi. 7^a. 66. H
 FRIGIDI cibi. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 194. B
 Frigidiores cibi sunt magis pituitosi. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 Frigida multum, calidiorum ciborum mistura corrigi debent. 4°. de simplic. medicament. facul. 5^a. 29. H
 Frigidus succus uitiosus quō faciat appetentiā. 1°. de sympt. cau. 3^a. 18. B
 Frigidum chymum generant pira, & poma, si matura comedantur, cucumeres, citruli, aqua bathecæ, cucurbitæ. de dissol. cont. Sp. 75. B
 Frigidi cibi quibus præbendi. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Frigidis nutriuntur corpora frigida. ars med. Isa. 68. G
 Frigidis nutriendi calidi. in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3^a. 183. E
 Frigidus cibos calidi fortius digerunt. de dissol. cont. Sp. 73. B
 Frigidū cibū accipientes appetūt. in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3^a. 185. B
 Frigidi cibi iuuant flatum hypochondriacum. 3°. de loc. affe. 4^a. 18. H
 Frigidis & humidis cibis æstate utendum. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 Frigidi & humidi cibi. 10°. methodi medendi. 7^a. 67. A
 Frigidi qui erant, deinde sunt calefacti, dolent. de inæq. intemp. 3^a. 44. E
 Frigida consideranda an corpus nutrire possint. 3°. de temp. 1^a. 23. C
 FRIGIDIOR mare fœmina est. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. E
 FRIGIDI humores cur fiant. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 16. G
 Frigida est atra bilis. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. D
 Frigidum est phlegma. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. D
 Frigidus atq; humidus humor reducitur ad pituitā. 2°. de dif. fe. 3^a. 37. E
 Frigidum & humidum, & si sit crassum, pituita est, & ex pituitæ genere. de caus. morb. 3^a. 8. C
 Frigidissimus humor pituita hyeme abundat frigidissima tēpestate. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 100. H
 Frigidus, & humidus humor pituita hyeme gignitur. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 104. B
 Frigidū, & aquosum sanguinem hñt aīalia timida. de util. resp. Sp. 64. D
 Frigidi humores quo modo cognoscantur. de remed. par. fac. 7^a. 160. C
 Frigiditas humorum facit morbos longos. com. 4°. aph. 44°. Ex. 32. G
 in Frigidis crassis & lentis succis à calore ualde metuendum. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. C
 Frigidi crassi & pituitosi humores faciunt morbum comitalem. commentario 5°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Frigidus humor in capite quid faciat. 13°. meth. med. 7^a. 85. E
 Frigidi succi quo modo deprehendantur habere aliquam caliditatem. 4°. de simp. medicam. facul. 5^a. 25. B
 Frigidū modice i humoribus statim i spūm uertitur. 5°. de sa. t. 2^a. 94. D

Frigidi, crassi, & lenti humores à calefacientibus in flatu deducantur. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. E
 Frigida materia decumbit deorsum. in 1^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 105. A
 Frigidi humoris gratia si urina ipediat, qd cōferat. de cur. lap. Sp. 112. F
 Frigidi humores per abscessum euacuantur. in progn. cō. 3°. 4^a. 210. E
 Frigidum, & crassum humorem in corpore habēti confert uinum tenue. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Frigidum humorem habentibus in uenis conueniunt uina calida, & antiqua. de uinis. Sp. 76. G
 Frigidum accruantibus humorem dandum Falernum, Tmolites, Ariusium, Lesbium. de uinis. Sp. 76. G
 ob Frigidus humores dolorem uentris et renum curat chamæmelum puluerizatum & malaxatum cum melle. de med. exper. Sp. 106. E
 cur FRIGIDVM unum admistum sit multis calidis medicamentis, quo modo inueniatur. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 6. H
 Frigidū medicamentū quodnā dicatur. 4°. de cōp. medi. p ge. 5^a. 240. F
 Frigidum quo modo cognoscatur in medicamento. 3°. de temp. 1^a. 25. C
 Frigida medicamēta stuporē et soporē inducūt. 2°. de loc. aff. 4^a. 14. A
 Frigida medicamēta q faciāt obliuionē et satuitatē. 2°. de sym. ca. 3^a. 24. B
 Frigidius quo modo reddatur oleum rosaceum in regione calida, in qua & fontium frigidorum & niuis penuria est. 2°. de compositione medicament. secundum locos. 5^a. 132. F
 Frigidum medicamen quandoq; non alterat affectum calidum, sed auget. 3°. de temperamētis. 1^a. 24. G
 Frigidissima medicamenta non imponenda erysipelatis. 1°. de compo. medicam. per genera. 5^a. 212. A
 Frigidum exuperans est morbus. 1°. de temp. 1^a. 11. B
 Frigidum multum exuperans est mors. 1°. de temper. 1^a. 11. B
 FRIGIDVS morbus octo modis fit. de ocul. 7^a. 185. F
 Frigidi ægroti quo lunæ aspectu fiāt. de decu. pg. ex mathe. scia. Sp. 12. G
 Frigidi affectus qui sine dolore. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. A
 Frigidarum ægritudinum cause, quæ. de caus. morb. 3^a. 7. B
 Frigida ægritudo quo modo ex contactu frigidi. de caus. morb. 3^a. 7. D
 Frigidorū propinquitat causa ē morborū frigidorū. de cau. mor. 3^a. 7. C
 Frigide particule frigidis, calidæ calidis facile corripiuntur. de compo. medicam. secundum loc. 5^a. 126. H
 Frigide nature propter frigida ægrotant, propter calida sanantur. commentario 3°. aphor. 3°. Ex. 20. B
 Frigide affectiones quæ necessario sint. 8°. de cōp. med. se. loc. 5^a. 196. A
 ex Frigidis humoribus ortum habentes morbi multi enumerantur. commentario 2°. aph. 39°. Ex. 18. A
 Frigidi morbi à pituita. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 Frigidi morbi à frigidis epotis, & uoratis. de caus. morb. 3^a. 7. D
 Frigidus morbos quō faciat uini, & si sit calidum. de caus. morb. 3^a. 7. D
 Frigidi, et pituitosi morbi quæ symptomata faciāt. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. G
 in Frigidus morbos incurrunt frigidiores natura. 5°. de san. tu. 2^a. 93. C
 Frigide affectiones tarde ad uigorem accedunt. in 1^m. prorrhetic. commentario 1°. 4^a. 164. E
 Frigidum omne est difficulter solubile, & uix coctionem admittit. commentario 7°. aph. 34°. Ex. 56. E
 Frigidus morbus quq; facit mēbra decidere mortua. de diff. morb. 3^a. 3. E
 Frigida intemperies dum nihil absunit humoris, incremento quodam modo confert. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 95. E
 Frigida intēperies efficacior sicca & humida. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. D
 ad Frigidum conuersiones tabidis infestissima. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 146. B
 Frigida intēperies torpidas animalis parte efficit. 3°. de loc. af. 4^a. 19. F
 Frigida intemperies plurimum caput uitiat. 13°. meth. med. 7^a. 86. D
 ex quibus Frigidis arboribus & fruticibus succi, ad caput calidius præter naturam petantur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. H
 Frigida affundebatur post calidæ perfusionem ad capitis surfures. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 128. E
 Frigidis cerebri, & neruorum passionibus conferens medicamen. de medicinis expertis. Sp. 104. E
 à Frigida intemperie memoria deperdita, uel grauiter laesa fuit. 3°. de locis affectis. 4^a. 16. E
 Frigida intemperatura facit famem caninam. com. 5°. aph. 21°. Ex. 15. A
 si Frigidiorē habuerit temperaturam os uentriculi, plura appetimus. comment. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Frigidum sequitur appetentia. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. E
 Frigidis humoribus quibus aggrauatur os uentriculi, animi defectus illis accidit.

Iis accidit. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 98. F
 Frigida affectionis uentriculi signum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. D
 Frigidus redditus est uenter ablati pinguedine supra uentericulum.
 de util. respir. Sp. 63. A
 Frigida intemperies quo modo curetur. 13°. meth. med. 7°. 82. B
 Frigida, & humida intemperies uentriculi quo modo curatur. 7°. me-
 thodi medendi. 7°. 47. G
 Frigida & humida intemperies stomachi non debet curari solis adstrin-
 gentibus. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 188. A
 Frigida et sicca intemperies oium pessima in cõpositis. 7°. met. m. 7°. 47. H
 Frigiditate cū siccitate esse non posse nonnulli putabant. 1°. de tēp. 1°. 10. D
 Frigidi parum, & sicci uentriculi uictus ratio. 7°. meth. med. 7°. 46. G
 Frigidus & siccus uenter qñ nardino inungendus. 7°. meth. me. 7°. 46. G
 Frigidus & siccus uentres perungit opobalsamo. 7°. met. med. 7°. 46. H
 Frigidi & sicci uentriculi multū, quo modo curadi. 7°. met. me. 7°. 46. H
 pro Frigidis multū et siccis uentriculis unguentū. 7°. met. me. 7°. 47. A
 in Frigidis et siccis uentriculis uinū antiquū eligēdū. 7°. met. m. 7°. 47. A
 Frigidus & siccus uenter qñ pice illinendus. 7°. methodi med. 7°. 47. B
 Frigidū succū in uentre hñtes sunt segnes ad motū. 2°. de sa. tu. 2°. 73. D
 Frigidus succus in toto corporis habitu facit segnes ad motum. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 73. E
 ad Frigidus affectus stomachi. 8°. de compo. med. sec. locos. 5°. 189. D/de
 med. exper. 104. E/ Sp. 105. H
 Frigidus uentres habentibus datur euphorbium. de dynam. Sp. 22. B
 Frigidam intemperiem iccoris quæ comitantur. 5°. de loc. aff. 4°. 34. E
 Frigidum hepar minus attrahit. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. G
 Frigidi qñ sunt hepar, et stomachus qui cibi sumēdi. de diss. cõt. Sp. 71. F
 ex Frigida cā debilitati hepatis ualet rhabarbarū. de med. ex. Sp. 106. E
 Frigidiorē si statim ab initio habuerit alius temperaturam, quid sequa-
 tur. com. 2°. aphor. 20°. Ex. 14. E
 Frigida intemperatura facit urinā stillicidiū. com. 7°. apho. 48°. Ex. 57. H
 Frigidus affectus ex retentione hæmorrhoidum, uel mensium quando cu-
 ratur sanguinis missione. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 7. B
 Frigida, & calida intemperies primam facultatem sibi uendicant. 3°. de
 locis affectis. 4°. 16. F
 Frigido, & humido retentiua uis imbecillis est. 3°. de symp. cau. 3°. 29. D
 in Frigida & humida intemperie partis alicuius quæ adhibeat Galenus.
 2°. de comp. med. sec. locos. 5°. 138. A
 à Frigido dolor, & curatio. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. G/H
 Frigidi sunt dolores magni antiqui. in 6°. de morb. uulg. cõ. 1°. 3°. 156. D
 Frigida reddit extrema dolor. de uict. rat. in morb. acut. cõ. 3°. 7°. 130. E
 Frigida debent afferri remedia in capitis doloribus, ubi calidior & bilio-
 sior humorum multitudo fuerit; tepida, ubi frigidior, & crudior exti-
 terit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. D
 ex Frigida causa dolori forti quid conferat. de med. expert. Sp. 104. H
 Frigidum dolorem auferens electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 contra Frigidus dolores ualens medicamen. de medicinis expert. 105. G/
 de cura lap. Sp. 112. F
 Frigida, & sicca intemperantia pessima. 5°. de san. tuen. 2°. 95. D
 Frigida extrema. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 121. B
 Frigida liuida extrema. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 137. E
 Frigida & liuida cur fiant extrema. in 3°. de morb. uul. cõ. 2°. 3°. 137. F
 Frigida extrema & subliuida. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 124. F
 Frigidi cū sunt pedes, quæ sequuntur. de uict. ra. in mor. ac. c. 4°. 7°. 139. F
 Frigida extrema exitiale signum. in 1°. de mora. uulg. com. 3°. 3°. 122. E
 Frigida extrema intima calida malum. in prognost. com. 2°. 4°. 198. C/
 com. 4°. aph. 48°. 33. A/com. 7°. aph. 68°. Ex. 60. F
 in Frigido ambiente quando uritur æger, de illo desperandum. 11°. me-
 thodi medendi. 7°. 70. B
 Frigidum exspirare perniciosum. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. A
 in Frigidus, & humidus morbos facile incidunt natura frigidi & humi-
 di, contrarij ægrius. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 103. F
 Frigidi, & humidus febre laborātes quo uictu utētur. 8°. met. me. 7°. 54. F
 Frigidi, & humidus sint cibi febricitantiū. 8°. meth. me. 51. A / 7°. 54. G/H
 Frigidus, & humidus sit hefticorum cibus. 10°. meth. med. 7°. 67. A
 Frigidis & humidis sanatur febris ex siccitate sine putredine. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 64. D
 Frigida, & humida cõplexioni ualens medicina. de med. exp. Sp. 105. C
 quibus Frigidis herbis consternebant pauimenta. 1°. de arte curat. ad
 Glauconem. 7°. 99. B
 Frigidus, ac siccus uictus quartanam generat. 2°. de diff. feb. 3°. 36. E
 Frigidis aurium passionibus quid ualeat. de cura lap. Sp. 112. F

ex Frigida causa anhelosis quid opem ferat. quæ sita in Hipp. Sp. 113. A
 Frigida ægritudinis renum signum. com. 7°. apho. 34°. Ex. 56. E
 Frigida in renum lapide quandoq; danda, quandoq; euitanda. de ren. af-
 fect. dig. & med. 7°. 194. C
 Frigida non danda in uena renū sistēda. de ren. aff. dig. & me. 7°. 192. H
 quæcunq; Frigidus & spissos uteros habent, non concipiunt. commenta-
 rio 5°. aphor. 62°. Ex. 43. E
 ad Frigidam matricem. de pass. mul. Sp. 95. G
 contra Frigidam iuncturarum infirmitates ualens medicamen. de medi-
 cinis expertis. Sp. 105. F
 Frigida causa podagram quid dissoluat. secretorum. Sp. 101. F
 Frigida membra confortans medicamen. de med. exper. Sp. 104. E
 ex Frigida causa membrorum interiorum debilitati quid ualeat. de me-
 dicinis expertis. Sp. 107. A
 Frigidis ægritudinibus danda phlegmagoga. de dynam. Sp. 21. C
 Frigido tumore tumentibus danda phlegmagoga. de dynam. Sp. 21. C
 in Frigido affectu sanguis nō mittēdus. de uenæ sec. aduer. Eras. 6°. 6. F
 in Frigidarum ægritudinum principijs humores subtilians, & præpa-
 rans ad exitum. de med. exper. Sp. 108. E
 ad Frigidam infirmitates dantur drachmæ tres zingiberis, & calefacit.
 de medicinis expertis. Sp. 106. B
 ad Frigidam pasiones ualens electarium. de med. exper. Sp. 108. C
 Frigidior est nix aqua gelida. de marc. 3°. 48. B
 FRIGIDI Planetæ, & signa.
 Frigidus est, et siccus Saturnus. de cõpag. mēb. siue de nat. hum. Sp. 59. F
 Frigida & humida est Venus. de cõpag. mēb. siue de natu. huma. Sp. 59. G
 Frigidus calidus, humidus, & siccus æque est Mercurius. de compagine
 membrorum, siue de natura humana. Sp. 59. G
 Frigida & humida est Luna replens axungias. de compagine membr. siue
 de natura humana. Sp. 59. G
 Frigidus est Scorpio in secūdo gradu, humidus i primo. de sper. Sp. 38. H
 Frigidi sunt Pisces in primo gradu, humidus in secundo. de sper. Sp. 38. H
 Frigidus est Taurus in tertio gradu, siccus in secundo. de sper. Sp. 38. H
 Frigidus est Capricornus in secūdo gradu, siccus in tertio. de sper. Sp. 38. H
 Frigida est Virgo in secundo gradu, sicca in tertio. de spermate. Sp. 38. H
 Frigidi & sicci sunt Capricornus, Taurus, Virgo. de spermate. Sp. 38. H
 Frigidi sunt Cancer, Scorpio, Piscis. de spermate. Sp. 38. H
 FRIGIDA & humida cur sit qualitas gustabilis. de compagine mem-
 brorum, siue de natura humana. Sp. 58. D
 FRIGIDA regio.
 Frigiditas maior in quibus sit partibus, & pp quid. de sper. Sp. 39. D
 Frigida est Scythia. in prognost. com. 3°. 4°. 212. H
 Frigida & sicca terra in quarto gradu, est sub potentia Saturni. de sper-
 mate. Sp. 40. C
 Frigida, & humida terra in primo gradu Lunæ subiecta est. de sper-
 mate. Sp. 40. C
 Frigida loca quales homines gignant. 2°. de san. tuen. 2°. 73. B
 in Frigido loco, in calido, uiro, puero, seni, mulieri, æstate, hyeme, non
 æque conueniunt capilli. 11°. de usu partium. 1°. 189. F
 in Frigido cubili somnum capiant calidæ naturæ calido tempore. in 6°. de
 morb. uulg. com. 4°. 3°. 185. A
 in Frigida regiōe nō est secāda uena etiā in febre acuta. de sect. Is. 16. E
 in Frigidis, aut calidis supra modum locis, nō est sanguis mittendus, neq;
 euacuandum. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. C
 in Frigidis atq; humidis locis quotidianæ febres maxime fiunt. 2°. de dif-
 ferentijs febrium. 3°. 36. D
 in Frigida terra & frigida conditione facies Hippocratica non est exi-
 tiosa. in prognost. comment. 1°. 4°. 191. E
 ex Frigidi, calidi, humidus & sicci miscella fiunt sapes. 1°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 9. A
 FRIGIDVM, & terrenum esse probatur acerbum. 4°. de simplic.
 medicam. facult. 4°. 25. G
 Frigidum est quod tantum est acidum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. A
 Frigida omnia acida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Frigidus succus est aciditas manifesta, cum sentitur sine acrimonia. 4°. de
 simp. med. fac. 5°. 25. B
 à Frigido uincente perficitur adstrictio. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. C
 Frigidum est omne adstringens. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 ex Frigidis, & adstringentibus fit euacuatio. 13°. meth. med. 7°. 82. C
 Frigidis, & adstringentibus potius q̄ digerentibus utendum est ad phleg-
 monas incipientes. 13°. meth. med. 7°. 82. C
 ad Frigidum tendunt amara aliqua. 3°. de comp. me. per gene. 5°. 228. F
 Frigida quæ

Frigida quæ amara sint. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Frigida sunt, dulcia mediocriter. de cathar. Sp. 95. B
 FRIGIDA simplicia medicamenta.
 Frigidum primi ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Frigida & calida quæ uocet in primo ordine. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. F
 Frigidum secundi ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Frigidum tertij ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Frigidum quarti ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Frigidissima quæ in quarto ordine. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. G
 Frigida quæ sint, & calida uere. 1°. de simp. med. fa. 5°. 2. E
 Frigida certe, quæ. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 194. D
 Frigida quæ ab omnibus iudicentur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. H
 Frigidum non est omne album. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Frigida sunt alba aliqua. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Frigida alba quæ. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Frigida sint an calida, non sunt querenda medicamenta, sed calefacientia
 nos, & infrigidantia. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. D
 Frigidum tenue quò comparatur calido crasso. 1°. de simp. me. fa. 5°. 6. C
 Frigida multa tenuis essentia. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. F
 Frigidum plurimum, tenuium partium, & parum calidum Acetum. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 128. H
 Frigidum subtile & acreū facit acidā qualitātē. 4°. de sim. me. f. 5°. 26. F
 Frigidus est acetum, quā calidius. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. F
 Frigidum & siccum acetum. 1°. de simp. med. facul. 5°. 6. F
 Frigidum aceti tenue. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. D
 Frigidum acetum quò probetur esse. 1°. de simp. med. fa. 5. F/ 5°. 6. A
 Frigida in secundo & sicca est Alga. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
 Frigida, & calida temperantia, condensatoria, & extenuatoria est
 Aloe. de cathar. Sp. 94. E
 Frigidus & siccus tritico Amylum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Frigida semper Aqua potabilis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. A
 Frigidissima & siccissima Arborea. 4°. de simpli. med. facul. 5°. 26. F
 Frigidus est Aster samius. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Frigidus, & uiscosus est Atriplicis succus. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. D
 Frigidum & siccum est in secundo ordine Cichorium. 8°. de simplic. me=
 dicam. facultatibus. 5°. 60. C
 Frigida est extreme Cicuta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 Frigidum & siccum in tertio ordine est Citri semen. 7°. de simplic. medi=
 cam. facultatibus. 5°. 56. A
 Frigida & pituitosa est citri caro. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. A
 Frigidus est & humidus in secundo ordine Cucumis. 8°. de simplic. medi=
 cam. facultatibus. 5°. 60. E
 Frigidam, & terrestrem habent substantiam Elleborus, & epithymum.
 de cathartics. Sp. 94. F
 Frigida & sicca in primo ordine Eruangina. 8°. de simp. med. fa. 5°. 57. F
 Frigidi Fructus numerantur. 4°. de simp. med. fa. 5°. 26. D
 Frigidi fructus quo modo cognoscantur habere aliquam caliditatem. 4°. de
 simp. medicament. facul. 5°. 25. B
 Frigidus & humidus est Fungus, unde proxime accedit ad facultatem de=
 leteriam. 7°. de simp. med. facul. 5°. 56. C
 Frigidum & crassum humorem generant fungi. de dissol. cōt. Sp. 74. A
 Frigidarum Herbarum succis cum indiges, misce acetum & aquam. 1°. de
 comp. med. per gen. 5°. 211. H
 Frigidus in tertio ordine & siccus in primo est Hyacinthus. 8°. de simpl.
 medicam. facul. 5°. 62. H
 Frigidus in tertio ordine Hyoscyamus floris candidi. 8°. de simplic. me=
 dicam. facultatibus. 5°. 63. A
 Frigidum in tertio ordine Hypecoon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
 Frigida, & humida in secundo ordine est Lenticula palustris. 8°. de sim=
 plic. med. facul. 5°. 63. B
 Frigida, & humida, Mala fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. H
 Frigidum & humidum quodam modo in secundo ordine malum armeni=
 cum. 7°. de simp. med. facul. 5°. 56. A
 Frigida in tertio ordine est Mādragora. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Frigida terrena & multum desiccata Myrtus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. E
 Frigidum quarto ordine est Papauer. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. G
 Frigidum & humidum est Persicum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. A
 Frigida aquosæ substantiæ est Portulaca. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 136. C
 Frigidū minus Portulaca est Polygonon. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 136. C
 Frigidus & humidus est Platanus parum recedens à mediocritate. 8°. de
 simplic. medicam. facul. 5°. 58. G
 Frigidum & humidum est Plumbum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. E

Frigidam humiditatem recrementitiam habent omnia Poma. 7°. de sim=
 plic. medicam. facul. 5°. 55. H
 Frigidum est in secundo & temperatum in passiuis Psyllium. 8°. de sim=
 plic. medic. facul. 5°. 64. A
 Frigidus in primo, siccus & digerens in secundo ordine est Rhamnus. 8°. de
 simplic. medicam. facul. 5°. 59. E
 Frigida in secundo, sicca in tertio ordine est Rhus. 8°. de simplic. medica=
 ment. facultatibus. 5°. 59. H
 Frigida in primo ordine sunt Rosæ, quæ est tepida caliditas. 6°. de simpl.
 medicamen. facul. 5°. 44. C
 Frigidum in tertio ordine est Solanum hypnoticum. 8°. de simplic. medi=
 cament. facul. 5°. 62. G
 Frigidum in secundo ordine est, & siccum in tertio solanum manicum.
 8°. de simplic. medic. facul. 5°. 62. G
 Frigida & humida Stratiotes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Frigidū, & siccū extreme corpus est Terra. 9°. de simp. me. fa. 5°. 64. G
 Frigidus parum & siccus multum est Tribolus. 8°. de sim. me. fa. 5°. 62. F
 Frigida sunt Vina acerba & austera. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. A
 Frigida moderate Viticis folia. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. F
 Frigida interimentia nos non sunt acida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. C
 FRIGIDVS sudor. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 121. B
 Frigidi sudores sunt peiores calidis. com. 4°. aph. 42°. Ex. 32. E
 Frigidus sudor, & multus quid significet. com. 7°. apho. 61°. Ex. 59. F
 Frigidi sudores cum acuta quidem febre mortem, cum mitiori autē longi=
 tudinem morbi significant. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B
 in FRIGIDO tempore anni non est secunda uena, etiam in febre acu=
 ta. de sectis. 15a. 16. E
 Frigidus, & siccus est autumnus. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
 Frigidum, & siccum in autumno dominatur, licet inæqualis sit. in 1°. de
 morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 101. C
 Frigidus & siccus unde sit autumnus. de spermate. Sp. 39. A
 Frigidus & siccus status. ac etiam ex parte inæqualis. in 1°. de morbis
 uulgaribus, commentario 2°. 3°. 113. E
 Frigido, & humido uere oculi laborāt. in 1°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 108. G
 Frigidus, & humidus status non fit nisi hyeme. 10°. meth. med. 7°. 63. E
 Frigida, & humida est hiems. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C/ in 1°. de
 morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 101. C
 Frigida & humida unde sit hiems. de spermate. Sp. 39. A
 Frigido humido & aquilonio existente anno, quid secutum est. in 1°. de
 morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 108. B
 Frigida, & humida tempora, regiones & constitutiones adstringunt, dif=
 flare corpora, & extenuari non sinunt. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. C
 in omni Frigidiori atq; humidiori temporum statu maximæ quotidianæ
 febres fiunt. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Frigidi, & humidi magnopere status maxime ledunt corpora intempe=
 rata humiditate & algore. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 108. F
 Frigida, & humida constitutione dandum Falernum, Tmolites, Ariu=
 sium, Lesbium. de uinis. Sp. 76. G
 in Frigidis constitutionibus euacuati nimium refrigerati non possūt tol=
 lerare. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 98. C
 qui FRIGIDIORE, quiq; calidior sunt temperamento, habent hi
 suam utriq; communem naturam. de pulsibus ad tirones. 4°. 44. A
 Frigidi temperamenti tres differentiæ. 6°. de san. tuen. 2°. 96. H
 Frigidum temperamentum notat albus color. in 3°. de morbis uulgarib=
 bus, commentario 3°. 3°. 146. D
 Frigidiores sunt qui habent uenas arctiores. 2°. de tempe. 1°. 19. C
 Frigidus temperamentum significat pulsus tardior. 1°. de præfagitione
 ex puls. 4°. 108. D
 Frigidi sunt alba pituita abundantes. in 6°. de morb. uul. c. 3°. 3°. 146. D
 Frigidum & pituitosum qui motus faciant. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Frigidus & siccus ab initio, non est melancholicus, sed pituitosus ab ex=
 crementis. 2°. de temp. 1°. 21. C
 Frigidi non habent pilos, uel habent paucos. 11°. de usu par. 1°. 190. B
 in Frigidis respiratio minor & rarior. de util. resp. 1°. 225. G
 Frigidiores natura, sunt magis pigri. 2°. de san. tuen. 2°. 73. E
 Frigidi natura, & habentes frigidos humores, sunt pigrißimi. 2°. de sa=
 nitate tuenda. 2°. 73. E
 Frigidis naturis cōgruunt frigida ægri tudines. c. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
 Frigidi & humidi difficulter incidunt in febres. 8°. meth. med. 7°. 54. E
 Frigidi tertio loco difficulter in febres incidunt. 8°. meth. med. 7°. 54. E
 Frigidi & sicci quarto loco difficulter i febrē icidūt. 8°. me. me. 7°. 54. E
 in Frigido corporis tēperamēto synochus nō fit. 9°. meth. med. 7°. 56. D
 Frigida

- Frigide & sicca naturæ ægre p̄ halitū digerūt. 9°. met. me. 7°. 60. H
 Frigidi minus digerunt. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. E
 Frigidi, humidi, & sicci in temperatura modice se habentes quo modo cu-
 rentur. 6°. de san. tu. 2°. 96. H
 Frigidis mel salubre. 1°. de alim. fac. 8. F/ 2°. 32. H
 in Frigidis affectibus idoneum mel. de marc. 3°. 48. D
 Frigidissimis dandum uinum calidissimum. 5°. de san. tu. 2°. 94. E
 Frigidis cōplone dādū Falernū, Tmolites, Ariusū, Lesbīū. d. ui. Sp. 76. G
 Frigidis habitudinibus danda phlegmagoga. de dynam. Sp. 21. C
 Frigiditas intemperies frigida & humida ledunt. 8°. de compositione me-
 dicamentorum secundum locos. 5°. 195. C
 Frigidus & siccus à principio, qualis fuit. 2°. de temp. 1°. 21. C
 Frigidus & siccus ex habitus mutatiōe, melancholicus. 2°. de tēpe. 1°. 21. C
 Frigidum & siccum tēperamentū seni simillimum. 5°. de sa. tu. 2°. 94. D
 Frigidi & sicci celeriter senescunt. 5°. de san. tuen. 2°. 94. D
 Frigidi, & sicci tar de ad temperiem ueniunt. 8°. meth. med. 7°. 54. F
 Frigidi & sicci quo modo curentur. 6°. de san. tuen. 2°. 96. G/H
 Frigidis & siccis naturis cur uinum conuenit. 5°. de san. tu. 2°. 94. E
 Frigidis, & siccis uenus aduersissima. 6°. de san. tu. 2°. 96. H
 Frigidis & siccis cur obsint ualde calida fomenta. 7°. met. med. 7°. 47. B
 Frigida & sicca corpora agglutinantur, & coalescunt. 3°. de sympto-
 matum causis. 3°. 29. A
 Frigidum & humidum temperamentum aduersissimum calido & sicco.
 5°. de sanitate tuenda. 2°. 94. C
 Frigide, & humida naturæ ad æstatem optime afficiuntur, ad hyemem
 pessime. com. 3°. aph. 2°. Ex. 20. A
 Frigidi, & humidi natura facilius cedunt morbis & externis circūstan-
 tijs, quos frigidus et humidus status parit, cōtrarij ægrius. in 1^m. de mor-
 bis uulg. commen. 1°. 3°. 103. F
 Frigidi, & humidi quibus regantur. 5°. de san. tuen. 2°. 94. C
 Frigide & humide temperaturæ corpus ita exiccabat atq; calefaciebat,
 ut non liquefceret. de præcognitione. 4°. 217. G
 Frigidis non est sanguis mittendus, sed uide modos quibus euacuatur. de
 curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. D
 Frigidi moriuntur syncopa correpti. 1°. de præfag. ex puls. 4°. 107. H
 Frigidis & aquilonijs uentis spirantibus quando caput plurimum ledi-
 tur. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 113. F
 FRIGIDUM quid faciat. in 1^m. prorr. com. 1°. 4°. 166. C/ 5°. de simp-
 pli. medic. fac. 5°. 39. A
 Frigidi proprium. 1°. de simp. med. fac. 6. D/ 4°. 5°. 24. F
 Frigidum delectat aliter quàm calidum. 1°. de symp. cau. 3°. 16. G
 Frigidū & calidū faciunt diuersitatē in motibus. 4°. de usu p. 1°. 206. C
 Frigido immixtum parū calidi non immutat illud. 1°. de san. tu. 2°. 64. B
 Frigido calidum in quo præstet. 1°. de san. tuen. 2°. 62. E
 Frigidum frigefacit. 1°. de temp. 1°. 10. D
 Frigus intensum extinguit flammam. de util. resp. 1°. 224. H
 Frigidum nihil prompte comburitur. 4°. de usu part. 1°. 137. D
 Frigiditas calefit à caliditate febris. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. G
 Frigidum paratum est ut frigidius fiat. de cau. morb. 3°. 7. A
 Frigidum quid agat tangens. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. C
 Frigida iniecta corpori quid agant. in 6^m. de mor. uulg. cō. 6°. 3°. 195. H
 Frigida debent comminui à nostro calore. 3°. de simp. me. fac. 5°. 22. D
 Frigida ut in nos agant à calore nostro sunt alteranda, & comminuenda.
 3°. de simp. med. fa. 5°. 22. E
 Frigida nisi in pollinem sint redacta, non frigefaciunt. 1°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 4. F
 Frigidum alterat totum per totum. 1°. de elemen. 1°. 7. H
 ex Frigido alteratio ualde curatur. 7°. meth. med. 7°. 44. C
 Frigidum nihil putrefacit. 1°. de temp. 1°. 12. B
 in Frigidis non breui fit putrefactio. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 194. A
 Frigida, & crassioris essentiae nullum humorem possunt introducere. 3°. de
 simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 21. G
 Frigido cogitur, & adstringitur. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 160. F
 Frigidum exterius densat, refrigeratq; cutaneas partes. in 6^m. de morb.
 uulg. com. 5°. 3°. 195. G
 Frigidis cum densantur corpora, in seipsa subsident. de cau. mor. 3°. 9. B
 Frigida mediocriter, reperiuntur. 1°. de compo. medi. per gen. 5°. 213. A
 Frigida dupliciter euacuant, & quō. 5°. de simp. med. fa. 5°. 33. A
 Frigidum quid malifaciat. in 6^m. de morb. uul. com. 3°. 3°. 172. E
 Frigidorum usus immoderatus quid faciat. de marc. 3°. 47. D
 Frigidum coctioni aduersatur. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 130. A
 Frigida causa, ocium facit pigritiem & somnum. 2°. de lo. aff. 4°. 14. B
 Frigidum quas passiones faciat. cō. 5°. aph. 17°. 38. H/ aph. 20°. Ex. 39. B
 ex Frigido & calido fiunt horror & rigor. 4°. de san. tu. 2°. 86. A
 Frigida excrementa tenuia faciunt rigorem & horrorem, non tamen fe-
 brem. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 82. H
 in Frigidam positus digitus facit horrore. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. H
 Frigidis quicq; curatur tremor. de trem. palpita. conuuls. & rig. 3°. 52. H
 Frigidus simpliciter non est rigor. de trem. palp. cōuuls. et rig. 3°. 53. D
 Frigidum neruis contrarium. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. E
 à Frigido contagia fiunt in neruis. in 6^m. de morb. uul. com. 3°. 3°. 172. F
 à Frigidis leditur nerui frigidi. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 130. H
 Frigida conuulsionem semper prouocant. de frac. com. 3°. 7°. 247. H
 Frigiditates immodice faciunt extensiones neruorum. comment. 4°. aphorismo 49°. Ex. 33. C
 Frigidum conuulsionem facere natura aptum, tamen sanat aliquando.
 commen. 5°. apho. 22°. Ex. 39. D
 Frigida quomodo spasmus inducit. de consuetud. 2°. 60. E
 ob Frigidi uim uenarum disruptio. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3°. 172. H
 Frigida sunt omnia resoluta, stupida, male sentientia, quæ sensum amise-
 rint. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 53. D
 Frigidum quo modo faciat dolorem. 1°. de symp. cau. 3°. 16. G
 à Frigida re stupor fit in quibus partibus. 2°. de loc. aff. 4°. 8. D/E
 Frigidum quibus membris sit inimicum. com. 1°. aph. 18°. Ex. 39. A
 Frigiditas ledit instrumenta respirationis. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
 Frigidum quæ perimat, & quibus partibus inimicum sit. commenta. 5°. aphorismo 22°. Ex. 39. D
 Frigidum facit exustiones in calcaneis, in digitis, & ossibus extremis,
 quæ calido sanantur. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Frigiditas facile ascendit per anum, per uescicam, & uterum in uentrem.
 com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. F
 Frigida tenuium partium mordicant, præsertim si inæquabilem habent
 intemperiem. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. G
 Frigida quæ non sunt mordacia. 4°. de simp. med. fa. 5°. 24. E
 à quo Frigido cutis non mordicetur. 4°. de simp. me. fa. 5°. 24. F
 Frigida crassarū partium non mordicat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. G
 Frigida tenuium partium magis penetrant & mordicant. 4°. de simplic.
 med. fac. 5°. 24. F
 Frigidum quibus partibus mordax. 4°. de simp. med. fa. 5°. 24. C
 Frigida mordacia ulceribus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. D
 Frigidum mordax ex ulceribus. com. 5°. aph. 23°. Ex. 39. F
 Frigida nimis fugienda in ulceribus. 3°. meth. med. 7°. 21. C
 Frigidis non contingendum uulnus. 6°. meth. med. 7°. 38. D
 Frigida qualis nix & glacies pectori inimica, tussis mouent, & sangui-
 nem, & destillationes. com. 5°. apho. 24°. Ex. 39. G
 Frigidissima quæ oculis mire obsunt. 3°. meth. med. 7°. 17. D
 Frigido in quibus uti debeamus. com. 5°. aph. 23°. Ex. 39. F
 Frigida curare uomitum sanguinis. com. 7°. aph. 37°. Ex. 57. A
 Frigida perineo & lumbis adhibenda pro coitu remouendo. 6°. de lo-
 cis aff. 4°. 42. F
 Frigidis non est sistendus sanguis ab hirudinibus tractus, quando nimis
 fluit, sed adstringentibus, & emplasticis. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Frigida sicca & amara sunt danda, si culpa sanguinis fuerit ægritudo. de
 dynamidijs. Sp. 19. F
 Frigida, humida, et dulcia sunt danda, si culpa cholerae rubrae fuerit ægri-
 tudo. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Frigidum, calidum, salsum nō dant, ut aliquid aluum aut urinam moueat.
 1°. de alimen. facult. 2°. 7. D
 Frigida & opiata quid faciant in doloribus. 3°. metho. med. 7°. 17. D
 Frigidum curatur calido. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 Frigide causæ aeræ remedium est calefactio. 2°. de symp. caus. 3°. 23. B
 in Frigido quantum peccat, tantum calefaciendum. ars med. Isa. 71. B
 Frigide cur partes uel calidæ fiant. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. G
 Frigidum excrementū uel expellitur, uel alteratur. 4°. de sa. t. 2°. 82. H
 Frigida facta sunt calefacienda his demptis quibus sanguis fluit aut fluxu
 rus est. com. 6°. aph. 19°. Ex. 39. A
 Frigida caliditate indigent propter quid. 3°. de simpl. med. fac. 5°. 21. H
 Frigidissima materia non potest à febrili calore, nec naturali calefieri.
 commentario. 4°. apho. 37°. Ex. 32. C
 Frigidum & calidum an fieri possit corpus. de caus. morb. 3°. 8. B
 Frigida & humida sanarentur suffitu aromatum, nisi caput grauarent.
 commentario 5°. aphorismo 28°. Ex. 40. C
 Frigoris triplex causa. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. H
 propter Frigus Scythæ fului. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F
 Frigus

Frigus & serenitatem facit Boreas. 3°. de symp. caus. 3°. 27. F
 Frigora magna ante Autumnum. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 107. F
 Frigus hyemis à sole quo modo procedat. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. D
 in Frigore cur latent animalia. 3°. de loc. affect. 4°. 16. F
 Frigus & calor si eodem die sit, morbos autumnales expectare oportet. commentario 3°. aphor. 4°. Ex. 20. C
 Frigus & calor quo modo simul ab extrinseco. de ineq. intemp. 3°. 44. F
 Frigus & calor qualem faciant respirationem. 2°. de diff. resp. 3°. 65. E
 ex Frigore naturalis caloris quibus notis distinguitur respirationis difficultas. 1°. de difficultate respirationis. 3°. 59. A
 in Frigore sanguinis copia non est educenda, cur. præfag. exp. Sp. 78. A
 Frigoris aliquid participat calor naturalis. de trem. pal. conuuls. 3°. 54. C
 Frigoris ut sit aciditas. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. D
 à Frigore ructus acidi. 3°. de sympt. caus. 3°. 25. D
 Frigore cur fiant lachrymæ & mucus. 4°. de simpl. med. fac. 5°. 24. D
 propter Frigus albedo fit fulva. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F
 Frigus retardat pubertatem < hoc & in alijs ætatibus intelligas. > commentario 3°. aphor. 26°. Ex. 25. D
 Frigus latenter insinuat infirmo corpori aqua frigidior. 7°. methodi medendi. 7°. 44. F
 Frigore quæ patientur rara & mollia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. D
 Frigore laborantes calidiores natura partes quomodo calfaciendæ. 7°. methodi medendi. 7°. 49. A
 Frigore alieno corrumpuntur res. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. B
 Frigus & calor abundans corporis languorem facit, uel malum generat odorem. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Frigus sentire, & friguiffe non idem. de trem. palp. conuuls. 3°. 53. D
 Friguiffe & frigus sentire non idem. de trem. palp. conuuls. et rig. 3°. 53. D
 Frigus causa antegressa. introd. Isa. 52. B
 ob Frigus palpitantes. 2°. de symp. caus. 3°. 20. H
 Frigus quid agat in corpora. 16°. de usu partium. 1°. 220. F
 Frigus seu perfrigeratio parit morbos. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. B
 ob Frigus immodicum moriuntur multi. de caus. procatar. 3°. 98. A
 Frigus facit caput leuissimum. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 104. B
 Frigore congelascit aqua. quod animi mores. 1°. 319. D
 Frigore concretum, ut glacies, est durum, non tñ siccum. 2°. de tempe. 1°. 17. G
 cum Frigore durum necessario non est siccum. 2°. de temp. 1°. 17. G
 Frigus adstringit. de opt. secta. Isa. 25. C
 Frigus densat. 3°. de san. tu. 2°. 81. B/in 1°. de morb. uul. cō. 1°. 3°. 104. D
 ex Frigore cutis densitas quo modo corrigenda. 3°. de san. tu. 2°. 82. A
 Frigus exiccat, & facit durius. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 193. F
 nō Frigoris, sed duritiei rōne siccitas fit. i. 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 193. F
 ob Frigus solum fit sopor. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. H
 ex Frigore appetentia. 2°. de temp. 1°. 16. E
 Frigus nulli functioni est usui. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. E
 ob Frigus aliqua egre mouentur. 2°. de sanit. tuen. 2°. 72. F
 Frigore fit torpor. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. B/13°. meth. med. 7°. 85. E
 Frigus cū humiditate uel siccitate facit torporē. 3°. de sym. cau. 3°. 29. D
 Frigus qui passi sunt, ignaui et pigri ad motū sunt. 2°. de san. tu. 2°. 73. E
 Frigore uehementi fit lethargus. 3°. de locis affectis. 4°. 20. B
 Frigore, & siccitate quæ induruerē, quibus curanda. 5°. de simplicium medicament. facult. 5°. 33. A
 Frigore fit conuulsio sine febre. in progn. com. 3°. 4°. 211. C
 ex Frigore conuulsionum species. de diff. morbis. 3°. 3. E
 ex Frigore sanguis niger. 3°. de symp. caus. 3°. 28. A
 Frigus facit liuidum, & nigrum calorem. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. F
 Frigora succedentia morbis calidis perniciosiora. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 132. A
 Frigore laborant pulmo & thorax. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 104. B
 Frigus in musculis thoracis, uel etiam in neruis facit duritiem quandam, & motum similem conuulsioni. com. 6°. aph. 54°. Ex. 53. C
 ex Frigore tussis ortæ cum spūto sanguinis casus. 5°. meth. med. 7°. 35. E
 Frigus in uētre hñtibz qđ medicamentū dandū. 4°. de sani. tu. 2°. 85. B
 Frigore afficitur iecur. 5°. de locis affectis. 4°. 33. F
 Frigore afficitur musculus ani. 1°. de locis affectis. 4°. 7. H
 Frigore quo modo afficiatur musculus ani. 1°. de locis affectis. 4°. 7. G
 Frigora seu perfrigerationes sunt causæ propinquæ morborum. de natura humana. com. 2°. 7°. 180. F
 Frigus in qua parte corporis sit, morbus ibi significatur. com. 4°. aphor. 39°. Ex. 32. C/præfag. exper. conf. Sp. 77. F
 Frigoris mutationes & coloris ubi in toto corpore sint, longitudinē morbi significant. com. 4°. aph. 40°. Ex. 32. D

Frigus, & calor soluunt unitatem. de ineq. intemp. 3°. 44. C
 ex Frigoribus febris diaria. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 88. F
 in Frigore ualido iter agentes membra amiserē. de diff. mor. 3°. 3. E
 è Frigore mortui pedes. 2°. de locis affectis. 4°. 8. E
 Frigore digitos emortuos habentes currebant in plano, sed nō in decliui. 3°. de usu partium. 1°. 129. B
 Frigore aliqui periere. de ineq. intemp. 44. E/de caus. procat. 3°. 96. C
 Frigus, & æstus effugiuntur ab animalibus. de caus. procatar. 3°. 96. B
 Frigus quo modo cuitent pleraq; animalia. de uenæ sect. adu. Era. 6°. 7. C
 Frigus & calorem ob sanguinem bonum facile ferimus. de dyn. Sp. 19. D
 Frigus ferre nō pōt à morbo liber anteq̃ sit resectus. ad Thr. 2°. 102. D
 contra Frigus facit urtica. de simp. med. Sp. 92. A
 Frigus ex pulmonibus conceptum sedat urtica. de simpl. medi. Sp. 92. A
 Frigus magis nocet uesticæ quàm alijs membris. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. E
 Frigore cum frige factum fuerit corpus, statim arteriarum, neruorum, et musculorum motus cessant. 8°. de decret. Hipp. 1°. 277. E
 FRIGORE uehementi, atque uiolento fit tremor. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 52. H
 à Frigore non fit tremor, & à quo fiat. de palp. trem. conuuls. 3°. 52. G
 cum Frigoris sensu rigor. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 54. D
 Frigus, horror, rigor, quod differant. com. 2°. aphor. 1°. Ex. 11. A
 Frigus cum dolore rigor est. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 53. G
 cum Frigore sensibili incipiunt rigores oēs. com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Frigus quartanarum, quale. 2°. de crisi. 4°. 134. F
 Frigora soluit in quotidiana urina alba si longo tempore perseuerauerit. de dynamidijs. Sp. 34. F
 Frigus principium. de tot. morb. temp. 3°. 88. D
 si Frigus per totam accessionem perduret, malum. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 118. B
 Frigus principij & remissionis multum differunt. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 118. B
 Frigora in accessione discutit thlasi. de simp. med. Sp. 91. G
 Frigus partium extremarū in morbis acutis, malū. c. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Frigus narium, aurium, pedum, manuum, quando malum, & quando nō. comment. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 ex Frigore febrium pulsus, quales. 2°. de caus. puls. 4°. 91. B
 ex Frigore pulsus, quales. de marc. 3°. 46. H
 Frigus quos faciat pulsus. 1°. de caus. puls. 4°. 88. F
 ad Frigora febriū tollēda ualet theriaca. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. F
 Frigori ingenti quando occurrendum, frictio & unctio fieri debent. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 81. H
 Frigoribus uehementer resistit Zeia. 1°. de alim. fac. 2°. 12. D
 ad Frigore affectas particulas linimentū. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 229. B
 Frigus arcens non calefacit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. G
 ex Frigore membris debilibz quid opem ferat. de med. exp. Sp. 107. B
 Frigore, & dolore constricta membra uinum resumit, & reficit. de simplic. medicam. Sp. 92. A
 ad Frigus stomachi, & eius corruptionem. secretorum. Sp. 98. F
 ad Frigus in renibus. secretorum. Sp. 101. E
 ad Frigus. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 273. D/secretorū. Sp. 96. H
 Frigoris nocumentum expellens compositio. secretorum. Sp. 101. H
 ex Frigore quo modo fiat calor. de caus. mor. 3°. 6. G
 Frigus supra modum uitandum in ulceribus. 3°. met. med. 7°. 21. C
 à Frigore ledentibus bestiis morsos iuuat agaricum. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 41. E
 g. FRIGVM est, siccum. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Frixia in sartagine sunt sicciora. 3°. de alim. fac. 2°. 29. D
 Frixia omnia flatum quidem deponunt, sed difficilius coquuntur, magis uentrem sistunt, & alimentū præbent crassum. 1°. de ali. fac. 2°. 14. B
 Frixia cicera sunt optima ictericis. de cura icteri. Sp. 111. D
 Frixia oua est cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. G
 Frixia olia tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74. H
 FRONDEANT quæ semper arbores, & cur. de hist. phil. Sp. 11. H
 Frondes cur hieme decidant. de hist. philos. Sp. 11. H
 FRONS quæ. introd. Isa. 52. H
 Frons pars faciei. g. animi mores. 1°. 319. F
 Frontis cutis cur non potest exoriari. 2°. de usu part. 1°. 122. E
 Frons tota musculosa est, & tenuis. de musc. diff. 1°. 44. F
 Frontis cutis quo loco musculosa subæ unita est. 11°. de usu par. 1°. 190. C
 Frontis cutis cur laxa. 11°. de usu par. 1°. 190. D
 circa Frontem cutis dura, intenta, & arida quid significet. in prognost. commentario 1°. 4°. 191. B
 circa

circa Frontem cutis cur intenta in acutis. in prog. com. 1°. 4°. 191. D
 Frons cur non habet pilos. 11°. de usu par. 1°. 189. E
 Frontis physionomia. quod animi mores. 1°. 319. F
 Frons magna segnes indicat. quod animi mores. 1°. 319. F
 Frons parua mobiles indicat. quod animi mores. 1°. 319. F
 Frons lata inest mente moueri idoneis. quod animi mores. 1°. 319. F
 Frons rotunda iracundos indicat. quod animi mores. 1°. 319. F
 Frontem cornutam ex tauro contraxit Alexader. de spermate. Sp. 38. G
 Frontis unum os. introd. 154. 54. F
 ad Frontem à uertice sutura. 9°. de usu part. 1°. 173. E
 in Frontis offe sutura obscura est. 11°. de usu par. 1°. 192. A
 Frontis cutis unde habet neruos. 9°. de usu par. 1°. 176. D
 Frons tota unde accipiat neruos. 9°. de usu par. 1°. 176. D
 à Frontis musculus nullus nascitur tendo. 1°. de mo. mus. 1°. 309. F
 Frontis cutis moueri debet. 11°. de usu par. 1°. 190. C
 Frontis cutis mouetur sine offe. 1°. de mo. mus. 1°. 309. E
 Frontis cutis habet motus uoluntarios. 9°. de usu part. 1°. 176. D
 Frontis cutis cur sola habet motu uoluntariu. 11°. de usu part. 1°. 189. E
 Frontis cutis tota mouetur quiescente maxilla. de musc. diff. 1°. 44. F
 Frontis cutis couellitur. & tunc quæ pars sit affecta. 3°. de lo. af. 4°. 17. D
 Frontis palpitatio unde. 2°. de sympt. cau. 3°. 20. F
 in Fronte dolor sit conceptis in bilis horis. de sperm. Sp. 37. C
 ad Frontis dolorem. de pass. mul. 95. H/secretorum. Sp. 102. F
 super Frontem ponendum unguentum. de ocul. 7°. 190. D
 Frontis uena geta est. quæ inter duo existit supercilia. de anat. ui. Sp. 54. H
 Frontis uenæ sectio. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. A
 in Fronte cur sectiones trāsuerse & nō rectæ. 4°. de anat. ad. 1°. 79. G
 Frontis uenæ sectio cui conueniat. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Frontis uenam secat in sanguinis profluuiio. de remed. par. fac. 7°. 163. F
 Frontis uena quos dolores capitis leuat. de cur. rat. p sang. miß. 6°. 20. G
 in Fronte recta uena incisa dolenti partem capitis posteriorem prodest. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. C
 Frontis uenæ sectio cōfert grauitati capitis. pprie illi quæ est in posteriori parte. grauitati oculorū. & dolori capitis. de anat. uiu. Sp. 55. A
 in Frōte tumor capitis si perit. perit & coronalis. 9°. de us. p. 1°. 177. A
 ad Frontē. et partes. quæ iuxta sunt. linteū scissum. de fascijs. 7°. 294. E
 Frontem ambit uinculum μετωπιῶν. de fascijs. 7°. 295. A
 inter Frontem. & uerticem. ac proximas partes deuinciens uinculum. de fascijs. 7°. 296. A/G/H
 ad Frontem. & regionem quæ inter supercilia est Longa ex fascia glomerata. de fascijs. 7°. 300. A
 Frons dicitur prima pars testudinis. de machin. 7°. 317. A
 FRONTINVS ischiadicus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. D
 FRVCTVS ad gñis ppagationē creati. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. C
 Fructus ex quatuor elementis. 1°. de elem. 7. F/de nat. hum. cō. 1°. 1°. 30. B
 Fructus omnes ex quatuor elementis. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. B
 Fructus differt à semine. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 Fructus uiuunt propter semina. de marc. 3°. 45. C
 quam Fructuum annexus ad plantas proportionem habent. eandem habent ad uteros foetuum connexus. com. 4°. aph. 1°. Ex. 27. A
 Fructibus respondent proportionē foetus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. C
 Fructus in prima gñatione debilioribus capulis continētur. & ideo facile decidunt. qñ uehementior uentus ipsos concusserit. post hac aucti. difficilem hñt à plantis dissolutionem. sicuti rursus cū perfecti sunt. spon te sua sine ui extrinseca decidunt. com. 4°. aph. 1°. Ex. 27. A
 Fructum ne amittat arbor. de med. fac. par. 7°. 175. D
 Fructus domesticos facit transplantatio. de aere. aq. & loc. 2°. 4. E
 Fructuum partes terrenæ. quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
 Fructus propē omnes in principio acerbi. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. F
 Fructus acerbi semper. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Fructus acerbi sunt. & dulces nuper nati. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. F
 Fructus qui post acerbitem fiunt dulces. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. F
 Fructus pontici in principio. qui post dulcescunt. de ocul. 7°. 188. B
 Fructus pontici quo modo dulcescant. quō pontici restent. quō fiant acetosi. & quomodo unctuosi. de ocul. 7°. 188. B
 Fructus acerbi cur uarias acquirunt qualitates. 4°. de sim. me. fa. 5°. 26. F
 Fructus dulces sunt maturi. nuper nati acerbi & sicci. 4°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 25. F
 Fructus dulces ex amaris qui fiant. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. F
 Fructus qui conditi dulces fiunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. F
 Fructus à terra sublimes sunt dulces & ppinqui sapido. de ocu. 7°. 188. A
 Fructus immaturi quid faciant. 1°. de ali. fac. 2°. 13. H

Fructus omnes uirides pleni sunt semicoctæ humiditatis. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 50. C
 Fructus austeri. 12°. methodi medendi. 7°. 78. G
 Fructus adstringentes. 7°. methodi medendi. 7°. 44. C
 Fructuum maturatio quomodo fiat. de ocul. 7°. 188. B
 Fructibus maturatio à solari calore puenit. 4°. de simp. med. fa. 5°. 27. D
 Fructus omnes maturi immaturis meliores. 2°. de alim. fac. 2°. 17. D/E
 Fructus ante maturationem quos gignant humores. de diff. cont. Sp. 73. A
 Fructus qui possint conseruari. de bonit. & uitio succorum. 2°. 36. H/de puero epileptico. 7°. 180. D
 Fructus quibus domibus seruandi. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. G
 à Fructibus postquam fuerint collecti et repositi. primo defluit quicquid est aquosum ac tenue. post etiam aliquid humidi naturalis. 1°. de alim. mentorum facultatibus. 2°. 11. F
 Fructus eo quia non diffillantur. putrescere solent. 2°. de dif. fe. 3°. 40. B
 Fructus qui non possint conseruari. de bon. & uit. suc. 2°. 36. H
 Fructus qui non possint siccari. de bon. & uit. suc. 2°. 36. H
 Fructus apti ad reponendum sunt mandendi. de atten. uic. 2°. 45. H
 Fructus. herbæ. plantæ. sunt cibi omnium animalium. 1°. de elem. 1°. 7. F
 Fructibus nutriuntur animalia. 2°. de sem. 1°. 338. E
 Fructus arborum quibus homines uescuntur humidi. tenue humidum corpori alimentum præbent. 2°. de ali. fac. 2°. 17. D
 Fructus arborū plurimi sūt cibi ibecilli. i 6m. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 192. E
 ex Fructibus qui intumescunt. ac ueterem siccitatem. ac duritiem cito depouunt. & molliores & humidiores redduntur. sunt præstantiores. de bonitate & uitio succorum. 2°. 36. F
 ex Fructibus qui non tument. & pristinam duritiem retinent. sunt deteriores. de bon. & uit. succ. 2°. 36. F
 Fructus prius quàm comedantur. experiendi & quo modo. de bonitate & uitio succorum. 2°. 36. G
 in Fructibus considerandum an ad maturitatem uenerint. uel non. de bon. & uitio succorum. 2°. 37. E
 de Fructibus iudicium facit coctura. de bon. & uit. suc. 2°. 36. G
 Fructus probandi studiosus erat Galeni pater. de bo. & uit. suc. 2°. 36. G
 Fructus ferè omnes arborum sunt mali succi. de bon. & uit. suc. 2°. 37. E
 Fructuum qui præstantissimi in eodem genere. de bon. & uit. suc. 2°. 36. H
 Fructuum qui pessimi in eodem genere. de bon. & uit. suc. 2°. 36. H
 Fructus qui uentrem molliunt. sunt minus noxij. de atten. uic. 2°. 45. H
 Fructus tarde permeantes mali. de atten. uic. 2°. 45. H
 Fructus pontici ac duri omnes prauis. de atten. uic. 2°. 45. H
 Fructuum ossa deglutita cur facile excreta. 3°. de nat. fac. 1°. 303. C
 Fructus oleosi edendo sunt & dulces. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. G
 Fructus amari edi non possunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. G
 Fructus nutriunt quidem. sed parum. 8°. meth. med. 7°. 50. H
 Fructuum nutrimentu cito exit p cutē. & p urinas. 2°. de ali. fac. 2°. 17. D
 Fructus arborum consistentia solidi habent succum crassum. aut lentum. aut adstringentem. 2°. de alimen. fac. 2°. 17. D
 Fructus arborum consistentes copiosius nutriūt. 2°. de alim. fa. 2°. 17. D
 Fructus horæi quare dicuntur. 2°. de alim. facul. 2°. 16. D
 Fructus horæi. quales. 2°. de alim. fac. 2°. 16. D
 Fructus fugaces in opora à Galeno est sunt. de bon. & uitio suc. 2°. 34. C
 Fructus horæi oēs statulenti. præsertim imaturi. 2°. de alim. fac. 2°. 16. E
 Fructus omnes horæi prauis succi. 2°. de alim. fac. 2°. 16. E
 Fructus horæi cum moderatione gustandi. de bon. & uitio suc. 2°. 34. C
 Fructus horæi uitiosum humorem gignunt. de bon. & uitio suc. 2°. 37. E
 Fructus oporæ Galenum decimo nono suæ ætatis anno inducere in morbum acutū. ut ei uenam secare opus fuerit. de bon. & uit. succ. 2°. 34. D
 à Fructibus horæis cœpit abstinere Galenus præterquàm ab uuis & ficubus. de bon. & uitio succ. 2°. 34. D
 Fructus horæi celeriter subducuntur præsertim qui habent succum tenuem. 2°. de alimen. fac. 2°. 16. E
 Fructuum oporariorum saporis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Fructus horæi semper humidi. nō semper frigidi. 2°. de alim. fa. 2°. 16. E
 Fructus horæi non sunt adeo frigidi. ut si sumantur calidi. infrigident uentriculum. 2°. de alim. fac. 2°. 16. E
 Fructus horæi si corrumpantur. fiunt similes uenenis letalibus. de bonit. & uitio succorum. 2°. 37. E
 Fructus qui corrumpuntur uti uenenum in stomacho. de diff. cont. Sp. 74. H
 Fructus horæi humectant & infrigidant. 2°. de alim. fac. 2°. 16. E
 Fructibus horæis utiliter utitur. qui æstu uehementior. & longiore itinere se confecerit. 2°. de alim. fac. 2°. 16. E
 Fructus horæi debent refrigerari. quando comeduntur pro calido iecore. aut

re, aut uentriculo. 2°. de aliment. facult. 2°. 16. E
 Fructus dari debet æstate refrigerati siccis et calis. d. bo. et ui. su. 2°. 39. B
 inter Fructus autumnales ficus, & uua obtinent principatum. 2°. de alim.
 mentorum facultatibus. 2°. 17. G
 Fructus autumnales magis inuant stomachum ipsis melopeponibus. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 17. B
 Fructus autumnales exigue nutriunt. 2°. de alim. fac. 2°. 17. E
 Fructus autumnales & fugaces sunt prauis succi. 2°. de alim. fac. 2°. 17. E
 Fructus qui minus noxii. de atten. uic. 2°. 44. A
 Fructus non apti ad uictum attenuantem, qui. de atten. uic. 2°. 45. H
 Fructibus autumnalibus minus lædunt ficus. 2°. de alim. fac. 2°. 17. E
 Fructus tenuis essentia & frigidos faciunt boreales constitutiones. 4°. de
 simpl. medicam. facult. 5°. 28. C
 Fructus frigidi numerantur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Fructus palmæ est frigidus. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Fructus frigidi quo modo cognoscantur habere aliquam caliditatem. 4°. de
 simpl. medicam. facult. 5°. 25. B
 Fructus pleriq; humidi sine ulla siccitate. de atten. uic. 2°. 45. G
 Fructus lentisci parum nutrit, cur. de dissol. cont. Sp. 73. E
 Fructus omnes insalubres ubi. de aere, aq. & locis. 2°. 4. H
 Fructus agrestium plantarum mali. de bon. & uitio succi. 2°. 37. F
 à Fructibus abstinendum esse, collige. de puero epileptico. 7°. 180. F
 Fructus boni nutrimenti qui. de dissol. cont. Sp. 73. A
 qui Fructibus æstiuo tempore abundanter replentur malorum humorū
 multitudinem generant. com. 3°. aph. 9°. Ex. 20. H
 ex Fructibus qui humiditatem contraxerint & uolunt exerceri incidunt
 in febrem ephemeram. 3°. de san. tuen. 2°. 81. G
 Fructus quo modo in olla coqui debent. de rem. par. fac. 7°. 153. E
 Fructus qui comedendi ante cibum. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Fructus quandoq; ægris dandi. in 6^m. de morbis uulg. com. 4°. 3°. 180. F
 Fructus qui facile coquantur, dandi pro cibo in tertiana. 1°. de arte cura-
 tiua ad Glauconem. 7°. 97. D
 Fructus qui conueniunt epilepticis. de puero epilep. 7°. 180. C
 Fructus, pisces, contra epilepsiam. de dynamidijs. Sp. 24. A
 Fructus uentosius euitandi in iethericis, & qui edendi. de cura iete. Sp. 111. D
 Fructus habent diuersas facultates à radicibus, caulibus, seminibus, &
 fructibus. 1°. de alim. fac. 2°. 7. E
 Fructus spinæ albæ stringunt uentrem cum stypticitate, & ponticitate.
 de dissol. cont. Sp. 75. B
 Fructus cum uirgultis, qui theriacā ingrediantur. 1°. de antid. 5°. 107. D
 ex Fructibus confectio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. E
 ex Fructibus oleum dicitur oleum abusiue. 3°. de san. tuen. 2°. 79. B
 de Fructibus syrupus. secretorum. Sp. 98. D
 Fructus facti e cera simillimi. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 199. B
 FRVGVM differentia per suam substantiam. 1°. de alim. fac. 2°. 13. A
 Fruges calidas & frigidas esse quō cognoscamus. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Frugum maxime apta est ptissana ad detergendū. 4°. de san. tu. 2°. 84. F
 ex FRUMENTACEORVM genere cibi probati succi. de bonit.
 & uitio succorum. 2°. 34. E
 Frumentaceis præferenda ptissana in acutis. de uic. rat. in morbis acutis,
 commentario 1°. 7°. 110. H
 ex Frumentaceis seminibus panis cibus familiaris homini. 2°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 17. B
 FRUMENTARIA semina tenuium partium, & calida parum. 3°. de
 composit. medicam. per genera. 5°. 228. F
 Frumentaria gustamēta quæ sint. de uic. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7°. 111. B
 Frumentarij seu pistores quō dicantur panes coquere. de cōsuet. 2°. 60. H
 FRUMENTA quæ sint. de atten. uic. 2°. 44. F
 Frumenta, fruges, & hordea quo modo mala. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Frumenti medulla tarde descendit. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Frumentum fit calidius & tenuius uetustate. 11°. de simpl. me. fa. 5°. 79. C
 Frumentum antiquum generat atram bilem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Frumētū semiputre comedētibus qd euenerit. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 182. C
 Frumētū panis generat chymum bonū, & crassum. de dissol. cōt. Sp. 74. A
 Frumenti mundi panis factus arte sua, qñ comeditur in die suo, generat
 bonum humorem inter tenuem & crassum. de dissol. cont. Sp. 73. H
 ex Frumento quæcūq; accipiuntur, præter panem bene paratum ex ar-
 te, quid faciant. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Frumenti panis est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Frumenti panis fermentati & loti medulla est cibus subtilians. de dissolu-
 tione continua. Sp. 72. G
 Frumentum coctum est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. D

Frumētū coctū pp eius uiscositatē tarde digeritur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Frumentum trahit aquam à fictili. 3°. de nat. fac. 1°. 308. A
 Frumenti farina cum caricarum decocto & oleo mire suppuratoria est.
 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. F
 Frumenti farina cum aqua maturat. de ocul. 7°. 188. E
 FRUTICES syluestres qui. de alim. fac. 2°. 21. H
 Frutices quo mō & quo tpe considerādi. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 228. G
 Frutices teneri pariunt malos succos. de bon. & uitio succi. 2°. 33. G
 Fruticosa plantæ, quæ. 2°. de alim. facult. 2°. 24. B
 in Fruticosis plantis asparagus. 2°. de alim. facult. 2°. 24. B
 Fruticum & arborum germina asparagis olerum respondent. 2°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 24. B
 Fruticum & arborum germina quodam modo sunt inter se similia. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 24. B
 FVCA piscis saxatilis. 3°. de alimentorum facultatibus. 30. G/de atten. uic. rat. 2°. 45. D
 Fuca inter pisces qui cæteris facilius conficiuntur. 3°. de ali. fac. 2°. 31. A
 Fuca inter saxatiles obtinet tertium locū suauitatis. 3°. de ali. fac. 2°. 30. H
 Fuca molles carne. 3°. de alim. fac. 2°. 31. A
 FVCATAS mulieres Phryna lauare iussit. in oratione suas. Isa. 4. E
 FVGACES fructus in opora à Galeno esi sunt. de bonitate & uitio
 succorum. 3°. 34. C
 Fugaces fructus sunt prauis succi. 2°. de alim. facult. 2°. 17. E
 Fugaces fructus oēs minus nutriūt uuis & ficibus. 2°. de ali. fac. 2°. 17. G
 Fugaces fructus hñt plus prauis succi, q uua et ficus. 2°. de ali. fa. 2°. 17. G
 FVGITIVI serui quo mō deprehendantur. 1°. de dign. pul. 4°. 70. H
 Fugitiuorū seruorū crura adurebāt, et lacerabāt. 6°. de decr. 1°. 267. D
 FVLCIMEN quid significet. de artic. com. 2°. 7°. 271. A
 Fulcimentum quid significet. de ijs quæ in medi. fiunt. com. 3°. 7°. 222. C
 Fulcimenta, & stabilimenta quomodo differunt. de ijs quæ in medicatri-
 na fiunt, commen. 3°. 7°. 222. E
 Fulcimina quæ sint. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. F
 FVLICAE sanguis. de med. fac. parab. 7°. 179. C
 FVLGENTEM habet nigredinem atra bilis. commentario 4°. aphorismo 23°. Ex. 29. H
 Fulgidus color aerem mutat in instanti. de ocul. 7°. 185. C
 FVLGOR solis sensibilis. 7°. de decr. Hipp. 1°. 272. E
 FVLIGINOSVS aer, qui. aduersus Lycum. Ex. 62. E
 Fuliginosus uapor ex humorum adustione. de usu puls. 1°. 229. D
 Fuliginosus halitus quibus augetur. 10°. meth. med. 7°. 62. H
 Fuliginosa & fumosa, & fauillosa recrementa in caliditatis gñe oia ter-
 rea, et ueluti semicocta cū innato calore sunt. 1°. de dif. resp. 3°. 62. A
 cur Fuliginosam ciborum superfluitatem naturæ operationem subterfu-
 giat. com. 3°. aph. 15°. Ex. 22. H
 Fuliginosa lingua. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 150. H
 Fuliginosum quod est in corde per quas arterias transmittatur. 7°. de usu
 partium. 1°. 159. E
 Fuliginosa excrementa quid faciant. de caus. morb. 3°. 7. F
 Fuliginoso uapore detento in æqualis intemperies oriri potest. de inæqu.
 intemperie. 3°. 44. D
 ex Fuliginoso halitu febris. 10°. meth. med. 7°. 62. H
 Fuliginosa excrementa intus collecta febrē generāt. de caus. mor. 3°. 6. G
 Fuliginosa excrementa per quam uiam mittuntur ad pulmonem. 6°. de
 usu partium. 1°. 154. D
 FVLIGO quæ à multis dicitur ασβολή. in 1^m. pror. cō. 2°. 4°. 171. F
 Fuligo ex quibus exit. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. H
 Fuligo editur ex materijs immodice assis ustisq;. 8°. meth. med. 7°. 53. G
 Fuligo pro adusta materia, uaria. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. E
 Fuligo cedri, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo furnorum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. D
 Fuligo myrrhæ, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo picis liquidæ, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo styracis, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo terebinthinæ, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo thuris ad quæ ualet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo exiccat. 7°. de simp. med. fac. 3°. 54. E
 Fuligo acrior usurpatur ad uocata ptila, & erosos oculorum angulos.
 7°. de simp. med. facult. 5°. 54. F
 ad Fuliginem in aere fumi atra bilis cōparatio. in pro. cō. 3°. 4°. 210. F
 Fuligini quiddam simile quando generatur. 8°. de decret. 1°. 275. H
 FVLIMEN quid. de hist. philos. Sp. 7. G
 Fulmina quando erumpunt. in 6^m. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 184. H
 Fulminis

Fulminis explosio, quæ cognita sit. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 184. H
 à FULMINE κεραυνος dictum uinculum. de fascijs. 7^a. 302. C
 ad FULSIONEM nemo portat uellus, Archelilai dictum. 2°. de dig. pulsum. 58. B/ 4^a. 60. G
 Fullones cur putaminis nucis succo utuntur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. B
 FVLVVS color potest uocari igneus pallens. 12°. meth. me. 7^a. 76. F
 Fuluo intensior esse flauū, collige. de uic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 126. E
 Fuluum, id est uig'g'ov, quale. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. A
 Fulua fit albedo propter frigus. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. F
 Fului Scythæ propter frigus. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. F
 in Fuluum primo, post in flauum fit transitus ab albo. de uict. rat. in mor bis acutis, commentario 3°. 7^a. 126. E
 Fului capilli quo modo reddantur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 127. B
 Fuluum pulegij semen. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. G
 Fulua fiunt atate uina austera alba. 12°. meth. med. 7^a. 76. F
 Fuluum, & tenue in urina quid significet. quæ sita in Hipp. Sp. 113. A
 Fulua excrementa letalia. in 3^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 147. H
 FVMANTIBVS lignis medicamentum ne coquas: nigredinem enim fumus conciliat. 1°. de compo. med. per genera. 5^a. 212. G
 FVMIDVS aer, qui. aduersus Lycum. Ex. 64. D
 Fumidus uapor in quo nunq̄ sentiatur. 8°. meth. med. 7^a. 53. G
 Fumida excrementa quid faciant. de caus. mor. 3^a. 7. F
 FVMIGATIONES à stomacho. de dynamidijs. Sp. 20. G
 FVMOSITAS calida est suba ignis amoto calore. de sper. Sp. 41. B
 FVMOSI seu nidorosi ructus ab alijs emittuntur, ab alijs acidi. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. F
 in Fumosam seu nidorulentam qualitatem cibi corrumpuntur in biliosis. methodi medendi. 7^a. 53. B
 Fumosum seu nidosum ructum quis sensit ut ab ouis frictis. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. C
 Fumosus seu nidosus ructus significat igneum calorem in uentriculo. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. D
 Fumosus seu nidosus ructus unde proueniat. 1°. de loc. affect. 4^a. 5. D
 Fumosa ciborum corruptiones ex quibus cibis. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. H
 Fumosa excrementa à quibus cibis. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. H
 quæ uelut Fumosa, fuliginosa, & fauilliosa excrementa appellamus in caliditatis genere, omnia terrea, & ueluti semicocta cum innato calore sunt. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. A
 Fumosas mutationes facit ueter sub morbis calioribus. 3°. de sym. c. 3^a. 24. H
 ad Fumosum seu nidosum & acidum ructum ciborum conuersio ad causas & affectus uentriculi referenda est. 1°. de locis affe. 4^a. 5. F
 Fumosa caliditas quam respirationem facit. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. A
 FVMVS, & fuligo quo modo differant. aduersus Lycum. Ex. 62. E
 Fumus editur ex materijs semiustis. 8°. meth. med. 7^a. 53. G
 sine Fumo est ignis ex prunis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. E
 Fumus quando est & non flamma. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. A
 Fumū non edentibus lignis qñ uti debemus. 7°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 179. C
 per Fumum cur aliqui uidere uideantur. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. A
 Fumus, & uapor in aere ascendens quid faciat. de spermate. Sp. 39. D
 ob Fumū cōtingunt asperitates oculorū et gutturis. de caus. mor. 3^a. 9. C
 Fumi in insomnio significat atram bilem. de præfag. ex insom. 4^a. 213. C
 FVMI atræ bilis ad fuliginē in aere cōparatio. in pgn. cō. 3°. 4^a. 210. F
 Fumo crasso ascendente à stomacho, aut pede, aut aliquo membro alio fit quandoq; epilepsia. de util. resp. Sp. 63. E
 Fumum stomachi quando caput recipit, fit sectio uenarum post aures. de anatomia uiuorum. Sp. 55. A
 Fumi ex putredine, quæ aut in uisceribus, aut in magnis uasis est, tendunt ad cor. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. H
 in Fumū seu in nidorem uertuntur cibi à caliditate. 1°. de loc. af. 4^a. 5. D
 in Fumum seu in nidorem uertentibus cibum dandus panis & chondrus. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. E
 FVMI nulla est utilitas in medicamentis. 7°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 179. C
 Fumus accipitur per calamum. de remed. par. fac. 7^a. 165. E
 Fumus per infundibulum in os acceptus. de dynamidijs. Sp. 35. H
 FVMVS terræ unde dictus. 7°. de simpl. med. fac. 5^a. 49. F
 Fumus terræ urinā biliosam & multam prouocat, sanat iecinoris obstructions, et oculorū acie succus eius acuit. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 49. G
 Fumo terræ quo modo stomachus roboratur. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 49. G
 Fumus terræ qñ comeditur cū aceto, mūdificat stōm. de dis. cōt. Sp. 74. E
 Fumus terræ quo modo subducit aluum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 49. G
 FVNCTIONVM quot sunt differentie, totidem sunt temperamentorum diuersitates. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 63. E

Functiones suas maiori ui obeunt uires, ubi impendeat necessitas. 4°. de causis pulsuum. 4^a. 99. G
 Functionibus omnibus ex propinquis membris non esse originem. 2°. de decretis Hippocratis. 1^a. 237. B
 Functionū cause in similaribus, et dissimilaribus. q. 1°. de sa. tu. 2^a. 64. D
 Functio habetur ex propria specie substantia. 6°. de decre. 1^a. 266. B
 Functionum arbitrariarum instrumenta musculi. in 1^m. prorrh. com. mentario 1°. 4^a. 163. B
 ex Functionibus arbitrarijs cognoscuntur uires debiles, uel robustæ in neruis & horū principio cerebro. de cur. rat. per sang. mis. 6^a. 17. D
 Functionem similem in omni parte quæ habeant. 6°. de decr. 1^a. 266. A/B
 per Functiones sanitas discernitur. 1°. de sanit. tuenda. 2^a. 63. C
 ex Functioe accipitur corporis uel partis proprietates. 6°. de dec. 1^a. 266. B
 ex Functionibus instrumenta iudicantur eadem uel diuersa. 2°. de decretis Hippocratis. 1^a. 240. E
 Functio omni contraria humiditas præter nutritionem, et autionem. 3°. de sympt. caus. 3^a. 29. E
 Functio nulli frigus est usui. 3°. de sympt. caus. 3^a. 29. E
 ad Functiones uitæ inutilis est, qui corporis partes mouere nequit. 3°. de locis affectis. 4^a. 21. B
 Functio nō ipedita partiū primū est quo idigemus. 14°. met. me. 7^a. 91. A
 Functionum imbecillitas non est statim nota morbi, nisi aliquid addatur. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 63. H
 Functionis uitium symptoma est morbi. 1°. meth. med. 7^a. 7. H
 Functiones uitiatæ est unum ex his quæ corporibus à natura egressis accidunt. 2°. methodi medendi. 7^a. 9. B
 Functio læsa, uel affectus lædens, est morbus. 2°. meth. med. 7^a. 9. B
 Functionis qui est causa effectrix affectus primo inueniendus. 2°. methodi medendi. 7^a. 12. F
 FVNDÀ quo modo facienda. de fascijs. 7^a. 298. H
 Funda scissa in partes quatuor ad occipitium. de fascijs. 7^a. 300. E
 Funda humerum complectens quæ idem præstat atq; geranis. de fascijs. 7^a. 301. B/ eadem aliter C/ aliter, ibidem.
 Funda ad nasum ex quatuor capitibus. de fascijs. 7^a. 298. B
 Funda ad nasum ex tribus fasciolis. de fascijs. 7^a. 298. C
 Funda ad nasum ex duabus fasciolis. de fascijs. 7^a. 298. C
 Funda ad labrum inferius scissa in partes quatuor. de fascijs. 7^a. 300. A/ eadem ad labrum superius. B
 Fundamenta ædificijs firma iaci debent. 11°. meth. med. 7^a. 71. E
 propter Fundamentum est os spinæ. de anat. uiuo. Sp. 55. C
 Fundamentum cordis quod. de anatomia uiuorum. Sp. 46. C
 FVNDIT humores Auster. in 1^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 114. A
 Fundit calfacit, & emollit myrrha. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. A
 FVNDVS uentriculi male affectus cruditis cā. 5°. de loc. af. 4^a. 33. A
 in Fundo uentriculi fit coctio. 5°. de loc. affec. 4^a. 33. A
 in Fundo stomachi sunt præponendi cibi duræ & tardæ digestionis. de dissolutione continua. Sp. 71. H
 Fundus uentriculi non prohibet appetentiam. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. E
 Fundus uentriculi cibos non corrumpit. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. E
 Fundi uentriculi symptomata longe minora, quàm oris uentriculi. 5°. de locis affectis. 4^a. 33. A
 Fundo uesica destinatur urina. de compag. memb. Sp. 59. B
 FVNGI amanitæ secundi post boletos. 2°. de alim. facul. 2^a. 25. C
 Fungi cum siccari nequeant uitium in se habere maximum indicant. de bon. & uitio succorum. 2^a. 36. H
 Fungi nulla qualitate insigni sunt præditi. 2°. de alimen. facul. 2^a. 25. C
 Fungi belle elixi ad cibos insipidos accedunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 25. C
 Fungi uarie condiuntur. 2°. de alim. fac. 2^a. 25. C
 Fungi sunt prauis succi. 2°. de alim. facul. 2^a. 25. C
 Fungi quos succos creant. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 196. H
 Fungi habent alimentum pituitosum frigidum. 2°. de alim. fac. 2^a. 25. C
 Fungi generant humorem crassum & frigidum. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Fungi cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. G/H
 Fungi mutantur in succum pituitosum, frigidum, crassum. 2°. de alimen. torum facultatibus. 2^a. 25. C
 Fungi sunt succo frigidissimo, glutinosissimo, & crasso. de bon. & uitio succorum. 2^a. 35. F
 Fungi sunt pessimi cibi. de puero epileptico. 7^a. 180. D
 Fungi pessimi in uictu attenuante. de atten. uict. 2^a. 45. G
 Fungi in epilepsia fugiendi. de puero epilep. 7^a. 180. H
 Fungus frigidus, & humidus, unde proxime accedit ad facultatem deletariam. 7°. de simp. med. fac. 7^a. 56. C
 Fungorum nonnulli

Fungorū nō nulli genere non quātitate obsunt. 5°. de simp. me. f. 5°. 37. C
 Fungorū non nullorū minimū si sumatur, ledit. 5°. de simp. m. f. 5°. 37. C
 Fungi quas egritudines faciant. de bon. & uitio succ. 2°. 35. F
 Fungi os uentris stomachū ue afficiunt. 1°. de sympt. caus. 3°. 18. G
 Fungis qui usus est adoleſcens in alopeciam incurres sola purgatione ex
 hiera ex colocinthide curatus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. G
 Fungi qui interficiant. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. C
 ex Fungorum usu multi interiēre. 2°. de alim. fac. 2°. 25. C
 Fungorum esu quidam mortui. de bon. & uitio succ. 2°. 34. A
 à Fungorum esu alij mortui, alij proxime ad mortem accesserunt, strā-
 gulationis periculo, uelalui fluoribus, aut cholera laborantes. de bo.
 & uitio succ. 2°. 36. F
 Fungos malos assumentibus quid auxilietur. 2°. de antid. 5°. 114. C
 ex Fungis strangulationi quid opem ferat. secretorum. Sp. 102. C
 ad Fungos suffocantes ualet aphronitrum. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. A
 Fungos malos compeſcit raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 à Fungis qui suffocantur, illis stercoſus gallinaceum prodest. 10°. de sim-
 plic. medic. fac. 5°. 77. A
 ex Fungis deuoratis strangulationis remedia. de rem. par. fa. 7°. 160. H
 Fungi strangulatoris uicem facere dicitur radix ephemer. de simplic.
 medicam. Sp. 83. B
 FVNGI quæ excreſcentiæ. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 144. H
 Fungi fiunt menynge cerebrum custodiēte affecta in capite fracto. 1°. de
 locis affectis. 4°. 2. F
 FVNICULO alligandæ partes uiui animalis, ut cognoscatur quēnā
 actio ledatur. 1°. de anat. admin. 1°. 64. F
 per Funiculos mouebātur idola, etiā tēpore Galeni. 3°. de usu p. 1°. 135. D
 Fune arrepto si quis sublimis ex ea pendeat, ualidum & robustum labo-
 rem exercet. 2°. de sanit. tuen. 2°. 74. D
 Funibus nassularum comparat uenas & arterias. in tim. Plat. 1°. 288. G
 FVNIS brachij quæ uena sit. de anat. uiu. Sp. 54. A
 Funis brachij una est ex quinque uenis quæ secantur in brachio. de anatō-
 mia uiuorum. Sp. 54. H
 Funis brachij in quibus affectibus secatur. de anat. uiu. Sp. 54. H
 FVRCVLAE ossis iuuamentum. de anat. uiu. Sp. 43. G
 Furculæ uena quando secanda. de anat. uiu. Sp. 55. D
 Furculæ uenæ sectio fit i mordicationibus oris stomachi. d. an. ui. Sp. 55. B
 FVRENTES prius, deinde febricitantes, aliter curātur quā febrī-
 citantes prius, deinde furentes. de opt. secta. Isa. 22. D
 FVRVR minus calidus farina, & magis desiccatur. 5°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 34. B
 ex Furfure non separato à farina panes medij. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
 Furfuracei panes πικρυοι. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
 Furfuraceis panibus parum fermenti sufficit. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
 Furfuracei panes postulat breuiorē assationē. 1°. de alim. facul. 2°. 9. G
 Furfuraceus panis qualis sit. 14°. meth. med. 7°. 90. H
 Furfuraceis panibus respondent panes ex hordeo laxo, leuiq; 1°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 11. G
 Furfuracei panes quid agant. 1°. de alimen. facul. 2°. 9. F
 Furfuris multi farina generat atram bilem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Furfuraceus panis sanguinem melacholicum gignit. 3°. de lo. aff. 4°. 18. F
 Furfuris multi panis lenit uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Furfuracei panes cito excernuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
 ex Furfure confecta cur cito deiiciantur. 1°. de alim. fac. 2°. 12. A
 ex Furfure cur magna copia stercoſis. 1°. de alim. fac. 2°. 12. A
 Furfur hordei remouet uiscositatem piscium. de dissol. cont. Sp. 73. H
 ex Furfure fomentum. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 116. H
 ex Furfure & milio fomentum. de med. fac. par. 7°. 165. H
 Furfur detergit. 1°. de alim. fac. 9. F
 Furfur mundificat. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Furfurū decoctum discussoriū parabile. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 169. G
 FVRVRES quo modo fiāt in urinis, & ex qua materia, & ppter
 quid, & ex quibus membris. com. 4°. aph. 77°. Ex. 36. F
 Furfures mingentis signa. de dynamidijs. Sp. 29. A
 Furfurea hypostasis quid significet. de urinis. 124. E/1°. de cris. 130. D/
 in prognost. com. 2°. 4°. 200. G/de natu. huma. com. 2°. 7°. 180. H/
 quæſita in Hipp. Sp. 113. D
 Furfures supernatantes albam nebulam habens urina cholerico colore,
 aut longam egritudinem, aut mortem significat. de dynam. Sp. 34. C
 Furfuris miētus curatio. de dynamidijs. Sp. 29. A
 ad Furfuris miētum antidotus. de dynamidijs. Sp. 29. A
 FVRURATIONEM quid uocet medici. 1°. de compo. medicam.

secundum locos. 5°. 128. D
 Furfures unde fiant. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 172. D
 Furfurationum capitis remedia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. D
 Furfures quid tollat. de dynamidijs. Sp. 23. D
 ad Furfures capitis ualet succus centaureæ cū aceto. de uir. cēt. Sp. 93. B
 Furfuribus capitis myrta aduersatur. de simp. med. Sp. 87. E
 Furfures curat urina humana. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. D
 Furfur repurgans & extergens. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. H
 ad Furfures smegma. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. A
 ad Furfures Archigenis remedia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. E
 ad Furfures capitis. de remed. par. fac. 7°. 154. C
 ad Furfures. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. C
 ad Furfures. de med. fac. par. 7°. 161. F
 FVRIOSAE insaniæ quomodo fiunt. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Furiosi non sunt à medico inuifendi. 2°. de diff. resp. 3°. 68. B
 Furiosi quo modo cognoscantur ex motu arteriæ. 6°. de decr. 1°. 266. E
 Furiosi sunt & præcipientes, quorū uena in cubito uehementissime pulsatur.
 quod animi mores. 1°. 320. C
 Furiosis uinum non est exhibendum. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. F
 Furiosis atram bilem educimus. de dynamidijs. Sp. 21. B
 FVRNORVM fuligo. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. D
 Furni panis in exterioribus est crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H
 Furnaceus panis non confectus diligenter est cibus crassi succi. de bon. et
 uitio succorum. 2°. 34. E
 FVROR, & delirium differunt. 2°. de diff. resp. 3°. 64. B
 Furoris incrementum est alienatio mentis. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
 Furor omnis rationi inimicus. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 52. D
 Furor sub pectore. 3°. de decret. Hippo. 1°. 242. C
 Furores ex quo humore fiant. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53. E
 Furor sequitur ad dominium bilis. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Furor fit ex sanguine feruenti. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. D
 Furor nunq̄ fit ex pituita. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53. E
 Furores quibus fiant. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 167. F
 Furores fiunt uere. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. A
 Furores in autumno quo modo fiāt, & unde. cō. 3°. aph. 22°. Ex. 24. G
 Furorem significat quibuscunq; mulieribus sanguis ad mammas colligi-
 tur, quod nunquam uidit Galenus. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. C
 Furore esse exagitātū quid significet. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 127. C
 in Furoribus apparet animā ledi à malis corporeis. qđ ai mo. 1°. 319. A
 in Furore non sunt considerandæ dextræ uel sinistræ partes cerebri.
 in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 162. H
 ex Furore ephamera, qualis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. B
 ex Furore ephamera, qualis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. B
 à Furore difficultas intestinorum, uel aqua inter cutem, uel mentis alie-
 natio, bonum. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
 Furoris solutionē subsecutā esse ex uehementi motu causarū efficientium
 furorem ratiocinādo perpedit Galenus. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
 Furorem curarunt uarices. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 162. H
 FVRVNCVLVS quid sit. de tum. præter naturam. 3°. 84. F
 de Furunculis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. D
 Furunculi ualidiorem digestionem per halitum exposcunt. 7°. de simpli-
 cium medic. fac. 5°. 55. D
 Furunculis conueniunt acria. de atten. uict. 2°. 43. G
 Furunculis bonum est remedium mastiche. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Furunculos discutiunt Pycnocomi folia, fructus, & radix. 8°. de simpli.
 medic. facul. 5°. 59. D
 Furunculos concoquit triticum mansum, non tamen aqua pinsum. 3°. de
 natu. facul. 1°. 304. A
 Furunculi tritico masticato sanantur. 10°. de sim. med. fac. 5°. 75. G
 Furunculi puerorum pane masticato sanantur, non tritico. 1°. de simpli.
 medic. facul. 5°. 75. F
 ad Furunculos dueros stercoſus ouillum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. H
 Furunculos sanans. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 249. H
 Furunculos discutiens. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 259. G
 ad Furunculos. de comp. med. per genera. 5°. 246. G
 ad Furunculos soluendos. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 255. A
 FVSANEI morbi qui. fin. med. Isa. 45. H
 FVSCVS color, qui. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 post Fuscum giluius color. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 221. F
 Fuscus colores cur subinde intuentur pictores, quando in albis corijs de-
 pingunt. 10°. de usu par. 1°. 178. H
 Fusci colores recreant oculos. 10°. de usu partium. 1°. 178. H
 cc Fusci cur

Fusci cur sint melancholici. de mel. ex G. Ruf. & Pos.	Sp. 109. D
Fusum quo modo fiat. 1°. de sympt. caus.	3°. 17. B
FVSCA Andromachi. 6°. de comp. me. p. ge. 257. E/	5°. 258. G/H
Fusum Eubuli. 6°. de comp. me. per ge.	5°. 259. C
Fusum aliud. 6°. de comp. me. per ge.	5°. 259. D
Fusum Litæ. 6°. de comp. me. per ge.	5°. 259. A
Fusum Mincrua. 6°. de comp. me. per ge.	5°. 258. H
Fusum Nygmaticum. 3°. de comp. me. per ge. 235. E/6°.	5°. 258. H
Fuscū Olympionici medicamentū. 4°. de cōp. me. se. lo.	5°. 154. C
Fusum medicamentum. 5°. de comp. me. per ge.	5°. 153. B
Fusci unguenti compositio, qualis. de dyna.	Sp. 31. H
FVSIO aquæ magis imprimit q̄ fomentum. de uict. ratione in morbis acu. com. 4°.	7°. 144. E
Fusos minime dolores quid uocet Archigenes. 2°. de loc. affe.	4°. 11. B
FVTVRORVM non est historia. de opt. secta.	1sa. 23. A
Futura rei est prouidentia. 4°. meth. med.	7°. 24. B
de Futuris, presentibus, & præteritis est præsciētia & prognosticatio. de præfag. ex puls.	4°. 104. D
Futura, præterita, & præsentia quo modo præfagienda. in 1°. de morbis uulg. com. 2°.	3°. 12. E
Futurorum prænotio quo modo. 17°. de usu par.	1°. 222. F
ad Futura præsciēda qui peritissimus. 4°. de præfag. ex puls.	4°. 121. H
Futura debet præscire & prædicere qui remedio magno uult uti. 10°. methodi medendi.	7°. 64. B
Futura ex quibus præsciēda. 4°. de præfag. ex puls.	4°. 121. F
Futura prædicuntur de stillis quæ per imbres cadunt. in 6°. de morbis uulgar. commen. 1°.	3°. 159. C

ABIANVM

le. 5°. de sa. tuen.	2°. 90. H
Gabianum uinum aquosum facile in acidam, & amarā permutatur qualitatē. de ui.	Sp. 77. A
GAFIT succi fit mētio. d. me. ex. Sp. 104. B/H	
Gafit electarium. de me. exper.	Sp. 108. B
GAGATES lapis quid. de simp. me.	Sp. 86. G
Gagates, qualis. 9°. de simp. me. fac.	5°. 67. H
Gagates lapis numeratur inter nigra medicamenta. 2°. de compositi. medicamen. per genera.	5°. 221. B
Gagates lapis dentes qui agitantur restringere, & stabilire potest. de simplic. medic.	Sp. 86. G
Gagates lapis. 9°. de comp. me. se. loc.	5°. 199. D
GALA, id est lac. 10°. de simp. me. fac.	5°. 73. E
GALATAE sicut frigide regionis sunt incolæ, ita in uniuersum sunt pingues. 2°. de simp. me. fac.	5°. 14. E
GALACTITES lapis quid. de simp. med.	Sp. 86. H
Galactites unde, & qualis. 9°. de simp. me. fac.	5°. 68. C
Galactites lapis leniter stringit, ad lachrymam oculorum facit. de simplic. medic.	Sp. 86. H
GALBANVM quid, & eius uires. de simp. med.	Sp. 84. F
Galbanum, quale. 4°. de comp. me. sec. loc.	5°. 151. D
Galbanum in tertio ordine calidum est, in secundo siccum. 8°. de simplic. medicamen. facul.	5°. 63. E
Galbanum concoquit. introd.	1sa. 58. B
Galbanum emollit. 5°. de simp. me. fac.	5°. 34. F
Galbanum mollitium est, & in quo gradu sit. de ocul.	7°. 188. D
Galbanum emollit scirrhum. 5°. de simp. me. fac.	5°. 33. G
Galbanum oculis conuenit. de ocul.	7°. 188. G
Galbanum datur ad prouocandum urinam, & ad extrahendum embryū. de medicinis exper.	Sp. 106. F
Galbanum ingreditur theriacam. de theria. ad Piso.	5°. 92. G
Galbanum, & nucleus pincus ex melle attico pro eclegmate peripneumoniae. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°.	7°. 144. C
Galbanum, uide Chalbānum.	
GALEA, quam græci cranium appellant, cui superposita sit. de natu. & ordine cuiuslibet corp.	Sp. 41. G
Galea ubi est, subiacet tempora. de na. & ordi. cuiu. cor.	Sp. 41. A
GALEA plumbea pro remedio in melancholicis. de mel. ex Gal. Ruf. & Possidonio.	Sp. 109. C
GALEA ubi caput pluribus locis uulneratū sit. de fasc.	7°. 297. B
Galea aliter ad eosdem. de fascijs.	7°. 297. B

Galea Perigenis gladiatoria. de fascijs.	7°. 297. A
GALENVS seipsum nominat nulla facta Claudij mentione. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 1°.	3°. 152. G
Galenus educatus fuit apud Græcos. 2°. de dif. puls.	4°. 53. D
Galenus regio temperata est. 2°. de temp.	1°. 20. A
Galenus patria probe temperata. 2°. de sa. tuen.	2°. 73. C
Galenus Ciuitas quadraginta milliū hominū. de cogn. cur. ai. mo.	2°. 55. B
Galenus post quos medicinae scriptores natus. 2°. de die. decr.	4°. 154. E
Galenus pater fuit doctissimus mathematicus. de bo. & ui. suc.	2°. 34. C
Galenus pater callebat Geometriam, Arithmetica, Architecturam, & Astronomiam. de cogn. cur. animi morbis.	2°. 54. D
Galenus pater rei rusticae studiosus fuit. de bo. & uitio suc.	2°. 34. C
Galenus pater quo ordine filium docebat. de lib. prop.	1sa. 13. H
Galenus patrem habuit pædagogum & doctorem græcum. 2°. de differentiis pulsuum.	4°. 55. A
Galenus à patre didicit usque ad quintumdecimum ætatis suæ annū Græmicam, Logicam, & Arithmetica. de ord. lib. suorū.	1sa. 15. D
Galenus patris documēta ad Galenū filiū. de cog. cur. ani. mor.	2°. 54. D
Galenus patris mores probatissimi. de cog. cur. animi morbis.	2°. 54. C
Galenus pater iustus, modestus, ac bonus. de bo. uitio & suc.	2°. 34. C
Galenus pater liberalis fuit. 8°. meth. med.	7°. 52. C
Galenus matris mores improbiissimi. de cog. cur. animi mor.	2°. 54. C
cum Galeni pater obiit, Galenus annum ætatis suæ uigesimū agebat. de bo. & uitio succ.	2°. 34. C
Galenus puer cur semper sanus. de bo. & uitio suc.	2°. 34. C
Galenus quæ obseruauit in pueritia. de bo. & uitio suc.	2°. 34. C
Galenus linguas omnes græcas nouit. 2°. de dif. puls.	4°. 54. H
Galenus exquisite sciuit nomina Attica & Ionica. ad Thras.	2°. 107. A
Galenus promittit se scripturum de Ionicis nominibus. 2°. de differentiis pulsuum.	4°. 59. A
Galenus pfecte nesciuit nomina Dorica & Aeolica. ad Thra.	2°. 107. A
Galenus nouisse linguam latinā colligi uidetur. 1°. de dif. resp.	3°. 57. C
Galenus ab adolescentia seipsum semper assuevit ab inconsulto, & præcipiti sensu cauere. d. cuiusq; animi pec. 2°. 59. D/3°. d. lo. af. 4°. 15. A	
Galenus adolescens ardentius, quàm æquales studiis incumberebat. de boni. & uitio succ.	2°. 34. C
Galenus adolescens despexit multos præceptores. de cuiusque ani. pecc. not. atque medela.	2°. 57. C
Galenus Romæ erat tempore Marci Aurelij Antonini. de præcognitione ad Posth.	4°. 217. H
Galenus tempore obiit Antoninus. ad eos qui de typ. scrip.	3°. 91. H
Galenus tempore regnabat post Antoninum Seuerus, qui seipsum mutato nomine Antoninum uocauit. ad eos qui de typ. scrips.	3°. 91. H
Galenus temporis mores. 1°. meth. me.	7°. 2. D
Galenus tempore artium bonarum contemptores. 3°. metho. med.	7°. 17. E
Galenus consortium multi fugiebant, quia disciplinas fugiebant. 10°. de usu partium.	1°. 184. B
Galenus quo modo indocti diuexarēt à uarijs disciplinarum nominibus eū subdole appellantes. 2°. de diff. puls.	4°. 55. B
Galenus quare odio habuere medici. de purgan. medi. fac.	5°. 87. G
Galenus tpe nemo ueritatis inquisitioni deditus erat. 1°. metho. me. 7°. 2. C	
Galenus tempore quærebatur pecunia, ciuilis potentia, & uoluptas. 1°. methodi medendi.	7°. 2. C
Galenus tempore insanus putabatur, qui sapientiæ studium quærebat. 1°. methodi medendi.	7°. 2. C
Galenus tempore philosophi & medici nomina ignorabant, & distinguere nesciebant. 1°. meth. me.	7°. 6. B
Galenus tempore nullus dicebatur stereometra, ut geometra. ad Thrasibulum.	2°. 109. D
Galenus exercitatus erat in disciplinis facientibus scientiam. 2°. de decretis Hippocratis.	1°. 238. D
Galenus decimoquarto anno ætatis suæ, philosophiæ operā dare coepit. de cogn. cur. animi mor.	2°. 54. D
Galenus ab adolescentia philosophiæ studio uacauit. 9°. met. me.	7°. 56. E
Galenus præceptores in philosophia, qui, d. cog. cur. animi mo.	2°. 54. D
Galenus cur didicit naturalem scientiam. 3°. de cris.	4°. 142. C
Galenus decimo septimo anno in somnis admonitus medicinam aggressus est. de ord. lib. suor.	1sa. 15. E
Galenus pater per somnium admonitus fuit, ut illi iniungeret medicinā ad discere. de præcogn. ad Posth.	4°. 214. F
Galenus medicinæ operam dedit in somnio patris. 9°. meth. med.	7°. 56. E
Galenus somnium. de anat. uiu.	Sp. 54. H

Galenus credidit

Galenus credidit in somnijs. 14°. meth. me. 7°. 39. C
 Galenus quo modo tractet artem medicam. de theria. ad Pif. 5°. 93. H
 Galenus à pueritia didicit notas utriusq; huius atri. d. atra bi. 1°. 34. H
 Galenus semper studet inuenire causas. de ther. ad Pif. 5°. 93. H
 Galenus in tota uita sua studuit demonstrandi scientiam tenere. contra
 ea quæ à Iuliano in Hippo. Ex. 68. F
 Galeni demonstrationes unde originē habeant. de ther. ad Pif. 5°. 93. H
 Galenus assēsū temerariū semp sustinuit ac refugit. 3°. de lo. af. 4°. 15. A
 Galenus qua uia usus est ut euaderet sapiens. de cog. cur. ai mor. 2°. 53. F
 Galenus integer uitæ, et in arte peritus. de præco. ad Posth. 4°. 215. A
 Galenus nunq̄ seruum uerberauit. de cog. cur. animi morbis. 2°. 51. H
 Galenus Romæ præceptores habuit. de usu theria. ad Pamph. 5°. 98. H
 Galeni præceptores. de ord. lib. suorum. Isa. 15. C
 Galeni præceptor Numisianus. 1°. de anat. adm. 1°. 63. D
 Galeni præceptor Pelops. de musc. diff. 46. E/1°. de anat. adm. 1°. 63. D/
 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. A/com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Galeni præceptores Satyrus et Pelops. in 1°. prrh. com. 1°. 4°. 163. F
 Galeni præceptor Satyrus. 1°. de anat. ad. 1°. 63. D/de antid. 5°. 106. C
 Galenus quo tempore studeret sub Satyro. de anat. adm. 1°. 64. A
 Galeni præceptor Stratonicus. de atra bile. 1°. 35. D
 Galeni præceptor Lucius. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 225. F
 Galenus natura se tardum nominat, *«tamen puto oppositum»*. 2°. de
 differentiis pulsuum. 4°. 53. G
 Galenus adolescens præceptorem interrogauit. de mult. 3°. 80. B
 Galenus in quibus casibus præceptorem arguit. de mult. 3°. 80. B
 Galenus nullā sectā sequebat̄, et oēs optime callebat. 3°. de lo. af. 4°. 15. A
 Galenus in omni sectarum scientia se nemini post habendū re ipsa osten=
 dit. 3°. de locis affectis. 4°. 15. A
 Galenus nullam sequutus est sectam. de lib. prop. Isa. 11. B/ de cog. cur.
 animi morbis. 2°. 54. E
 Galeni studium quo modo fuerit. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 121. A
 Galenus studiosus, et uehemens ueritatis amator. 5°. de simp. me. fa. 9. G/
 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. F
 Galenus uerax ueritatis amatoribus scribit. 3°. de locis affect. 15. A/ 2°.
 de crisi. 4°. 134. B
 Galenus mentiendi causam non habet. 3°. de lo. af. 4°. 15. A
 Galenus nihil ad gratiam nec ad odium loqui solet. 5°. meth. me. 7°. 33. C
 Galenus incredulus, et derisor uocatus. de cuius. ani. pec. not. 2°. 59. E
 à Galeno derident̄ affecta Moysi et Christi. 3°. de diff. puls. 4°. 60. E
 Galenus quos habuit odio. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2°. 57. C
 Galenus odio habuit artē sophisticā. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 167. A
 Galenus damnat eos qui aggrediuntur philosophiam, et medicinam ante
 grammaticam. de lib. prop. Isa. 10. G
 Galenus quid dicere solebat ad contradicentes, et discere uolentes. 3°.
 de crisi. 4°. 142. B
 Galenus diues et in sua patria honoratus. de cogn. cur. ai mor. 2°. 54. F
 Galenus dicit se nō eē diuitē. de cuius. animi pec. not. atq; med. 2°. 60. A
 Galenus ualentior athleticis ad Thrasy. 2°. 109. C
 Galenus singulis annis uel alternis usq; ad uigesimū octauū annum aliquo
 morbo laborabat. de bon. et uitio suc. 2°. 34. D
 Galenus etate xix. annorū sanus. de bon. et uitio suc. 2°. 34. C
 Galenus quo tempore coepit abstinere à fructibus horæis. præterquā ab
 uuis et ficibus. de bon. et uitio suc. 2°. 34. D
 Galenus quot regiones peragrauerit, collige. de uict. rat. in morbis acu=
 tis, commen. 3°. 7°. 127. B
 Galenus gratia discēdi in Cyprum nauigauit et in cauam Syriam. 9°. de
 simp. med. fac. 5°. 65. B
 Galenus totam Lyciam nauigauit. 9°. de simpl. me. fac. 5°. 68. A
 Galenus fuit in Campania. 6°. de san. tuen. 2°. 99. F
 Galenus anno trigesimo tertio etatis suæ Romam iuit. de articulis, com=
 mentario 1°. 7°. 256. A
 Galenus Romā bis profectus est, primo nauis, postea pedester. 9°. de sim=
 plic. med. fac. 5°. 65. B
 Galenus trigesimo septimo etatis suæ anno Roma regressus in patriam.
 de lib. prop. Isa. 11. D
 Galenus ab Alexandria in patriam annum agens uigesimum octauum re
 diit. de compo. me. per ge. 5°. 231. B
 Galeno uigesimum nonū etatis suæ annum attingenti à suæ ciuitatis pon
 tifice tradita est curatio gladiatorum. 3°. de cōp. me. p gen. 1°. 231. B
 GALENO placet ut nō tres facultates animæ dicantur, nec tres ani=
 mæ, sed tria principia. in tim. Plat. 1°. 287. D
 fm Galenum cor est calidū, et siccū. de anat. uiuo. 46. D/ Sp. 56. B

cōtra Galenū q̄ cor sit principū sensus et motus. de ana. uiu. Sp. 45. H
 contra Galenum iecur non facere sanguinem. de ana. uiu. Sp. 46. B
 Galenus sensu hepatis esse principū nutritionis. de anat. uiuo. Sp. 45. H
 fm Galenū utriusque sperma coaguli est materia, sed uirile fortius, mu=
 liebre debilius. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Galenus inquit Hippocratem uocare leuem hypostasim cam quæ est con=
 tinua in indiuisa. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
 GALENI oia audire, et intelligere est oibus cōc. 2°. de crisi. 4°. 133. G
 Galenus cur libros scripserit. in 3°. de morbis uulgaris. com. 2°. 134. E/
 3°. 136. G/ 7°. methodi medendi. 7°. 43. B
 Galenus capita librorū solū i suā utilitatē scribebat. 7°. me. m. 7°. 43. C
 Galenus cōmētarios sibi fecit senectuti obliuiofæ. 3°. de dif. p. 4°. 60. H
 Galenus scribebat amicis rogātibus. i 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 152. D
 Galenus semper refert quæ uidit. de tot. morb. temp. 3°. 89. A
 Galenus non audet dicere aut scribere ea, quæ minime præstat. contra
 Iulianum. Ex. 69. H
 Galenus alios semper iuuare cupiebat. 1°. meth. me. 7°. 2. C
 Galenus uigil, et inseruiens amicis. 5°. de san. tuen. 2°. 88. F
 Galenus excusat se coactum ab amicis scripsisse contra antiquos. 4°. de
 differentiis pulsuum. 4°. 64. B
 à Galeno omnia in omnibus libris dicta sunt. de uictus rat. in mor. acut.
 commentario 1°. 7°. 115. B
 Galeni omnia sunt examinata, et probata. 5°. meth. me. 7°. 35. H
 Galenus si aliqua minima pterijt, hoc data opa fecit. 11°. d. usu p. 1°. 191. B
 Galenus sequitur dogmata Hippocratis quæ uerissima sunt. de uic. rat. in
 mor. acu. com. 1°. 7°. 115. B
 Galenus emulatus est Hippocratem optimum magistrum, et in quibus.
 de theria. ad Pisonem. 5°. 91. A
 Galeni doctrina. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. C
 ante Galenum nullus Hippocratem intellexit. 7°. meth. me. 7°. 43. C
 Galenus reprehendit Hippocratem de medicamento in pleuritide. de ui=
 ctus rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. H
 Galeno aperuerunt uiam antiqui errantes. 4°. de dig. puls. 4°. 85. D/B
 Galenus quæ scripserit solus. 8°. meth. med. 7°. 52. A
 Galeni cōmentaria qualia. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 107. F/ 3°. 135. F
 Galeni diligentia. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 112. F
 Galenus scripsit i fm secundorū analyticorū. 4°. de dif. puls. 4°. 65. A
 Galenus scripsit in secundum librum de demonstratione Aristotelis. 4°.
 de differentiis pulsuum. 4°. 69. H
 Galeni liber magis iuuatiuus cæteris, quinam sit. secretorum. Sp. 96. H
 Galenus quos libros cōposuit, dum nihil proprio Marte inuenisset. 8°. de
 anat. admini. 1°. 99. H
 Galenus puer scripsit commentaria. de lib. prop. Isa. 13. H
 Galenus quo tēpore multos libros scripsit. de pcog. ad Posth. 4°. 218. C
 Galenus multum composuerat. trigesimo quarto anno etatis. de libris
 proprijs. Isa. 11. C
 Galeni librorum quidam ordo. 1°. de cōp. medi. per gene. 5°. 210. D/ 2°.
 methodi medendi. 7°. 13. A
 Galenus citat librum suum de ordine suarum commentationum. com. 3°.
 aphorismo 30°. Ex. 26. F
 Galeni argumētum in empiricos, qui ex singularibus experientiam fieri
 uolebant. adu. emp. med. Isa. 35. E
 Galenus rebus non uerbis expugnabat methodicos. de præcognitione ad
 Posthumum. 4°. 219. D
 Galenus multas dissectiones fecit, tamen nūquam meminit hominis. 1°. de
 anat. admini. 1°. 63. D
 Galenus nō dissecutit hoies, sed bruta, et potissimū simias, quæ uero uidit
 de hoibus, illa uidit uel in morbis, uel in mortuis putrefactis. de uena=
 rum arteriarumq; dissectione. 1°. 57. G
 Galenus cur elegerit anatomiam facere in simia. de musc. diff. 1°. 46. F
 Galenus sectionum multos libros fecit. 1°. de anat. adm. 1°. 63. C
 Galenus q̄ egit i anatome ab alijs nō dicta. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 232. A
 Galenus simiæ linguā dissecutit, Pelops bubulā. de musc. diff. 1°. 46. E
 Galenus arterias dissecuit i somnio monitus. de cu. ra. p san. mis. 6°. 21. E
 Galeni obseruatio in uena dextri testis. de uen. art. diff. 1°. 58. C
 Galenus cur scripserit de musculorū dissectione. de musc. diff. 1°. 44. C
 Galenus ea sola quæ apparent, in libro de musculorum dissectione tradi=
 turus est. de musc. diff. 1°. 44. C
 Galenus ponit tibiæ priores musculos septem, qui tres sunt fm antiquos.
 de musc. disse. 1°. 52. C
 à Galeno etiam diu ignorati musculi. de musc. dif. 1°. 49. C
 Galenus ne uideat̄ ab antiquis in re minima dissentire, quos musculos ge=
 cc ij nu de

nu de articulationem mouētes nouem esse ostenderat, eosdem octo esse dicit. de mus. diff. 1^a. 51. G
 Galenus iquiri actionē musculorū laryngis. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. D
 Galeni inuentum neruus buccam mouens. de neru. diff. 1^a. 53. G
 Galenus inuentor lati musculi. 4°. de anat. adm. 1^a. 81. B
 Galenus in quare hēstauit aliquando circa abdominis carunculam. 5°. de anat. admini. 1^a. 87. G
 Galeni inuentum est, q. utrisq. fibris sectis in oibus musculis intercostalibus, uox efflatioq. aboleatur. 8°. de anat. adm. 1^a. 100. D
 ante Galenū nullus cognouit anatomen in neruis. 1°. de loc. af. 4^a. 7. E
 Galenus primus locutus ē de usu astitū glādulosorū. 2°. d. sem. 1^a. 340. F
 Galenus propter quid scripserit de usu partiū. 1°. de usu par. 1^a. 115. A
 Galeni benignitas apparet, qui suos de usu partium libros fecit, & si ab ignaris ac nō initiatis sit carpendus. 12°. de usu par. 1^a. 194. D
 Galenus Deū benefaciēdo imitās scribere instituit libros de usu partiū, etiam si sexcentas calūnias expectet. 12°. de usu part. 1^a. 194. D
 Galenus fecit commētaria in librum epidemiorū rogatus. in 6^m. de mor. uulg. com. 2°. 3^a. 170. D
 Galenus in fm epidemiorum librū cōmētaria fecit. 4°. de lo. af. 4^a. 23. G
 Galenus quid palpitacionem esse pronunciet. de trem. palp. conuulsio. & rigore. 3^a. 52. D
 Galenus perfecit tractationem de membris passis. ars me. 1^a. 67. D
 Galenus librum de locis affectis in senectute fecit. 3°. de loc. affe. 4^a. 15. C
 Galenus senex fecit librum de locis affectis, tamen non intelligebat Ar- chigenem. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. H
 Galenus quo tempore cōposuerit librum de differentijs febrium, de diebus decretorijs, & de crisi. de præcog. ad Posth. 4^a. 219. E
 Galenus cognouit oia febriū gñā prima uisitatioe. 2°. de cris. 4^a. 133. D
 Galeni mira præstātia i distinguēdis febribus. 1°. de dif. feb. 3^a. 33. D
 Galenus plerunq. affectum primo die cognouit. 8°. meth. me. 7^a. 52. D
 Galenus primo die nouit quartanam, tertianam, & quotidianam. de crisi. 4^a. 133. E
 Galenus hecticā febrē icipiētē cū putrida nouit. 10°. meth. med. 7^a. 63. D
 Galenus nunq. habuit quartanam. de trem. palp. cōuuls. & rig. 3^a. 56. A
 Galenus ex lassitudine febricitauit, nō ex alio affectu. 5°. d. sa. tu. 2^a. 88. F
 Galenus non erat satis saluber, nec liber. 5°. de san. tuen. 2^a. 88. F
 Galenus multos morbos habuit in pueritia, & ephebia, & adolescentia. 5°. de san. tuen. 2^a. 88. F
 Galenus iuuenis quater tertiana laborauit. de tre. pal. cō. et rig. 3^a. 56. A
 Galenus sibi ac alijs oxyrhodinum adhibebat, cum æstu nimio affligere- tur. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 18. F
 Galenus semel habuit febrē ardētē. de tre. palp. cōuuls. et rig. 3^a. 56. A/de locis affectis. 4^a. 22. E
 Galenus uertigine affectus. 3°. de loc. af. 4^a. 15. G
 Galenus habuit stomachum fastidientem, & mœstitia est affectus. 2°. de locis affectis. 4^a. 12. G
 Galenus singultiebat ex pipere, & uino. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 190. E
 cur Galeno continebat singultus ex pipere. 3°. de loc. af. 4^a. 20. A
 Galenus passus est dolorem in uentre. 2°. de lo. af. 4^a. 9. D
 Galenus post uigesimum octauum annum non ægrotauit nisi diaria. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 88. F
 Galenus anno suæ ætatis trigesimo quinto in palæstra habuit luxationem summi humeri. de art. com. 1°. 7^a. 260. C
 Galenus pp amicos scripsit d. diebus decretorijs. 3°. de die. dec. 4^a. 159. H
 Galenus primus reddidit rationem cur uigesimus dies sit iudicatorius. in progn. com. 3°. 4^a. 207. C
 Galenus semper se exercuit in præfagiendo, & in curādo. in 6^m. de mor- bis uulg. com. 2°. 3^a. 167. A
 Galenus de quibus præfagisse se iactat. 3°. de diff. puls. 4^a. 60. G
 Galenus gloriatur de prædictione. in 1^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 120. F
 Galenus quantum sibi arrogat. 3°. de lo. af. 4^a. 15. A
 Galeni laus. de præcog. ad Posth. 4^a. 215. D
 Galenus iactat se. 2°. de dign. puls. 75. C/4^a. 78. B/8°. met. me. 7^a. 52. C
 Galenus iactator, sed uerus. 3°. de dif. resp. 3^a. 70. G
 Galeni prognosticum uerax. de præcog. ad Posth. 4^a. 118. D
 Galenus existimatus uates. in progn. com. 3°. 4^a. 211. G
 Galenus diuinatrice arte, non medicinæ scientia prædicere existimatus. de diff. feb. 3^a. 38. B/10°. de simp. me. fac. 5^a. 73. E
 Galeni uaticinium. de præcog. ad Posth. 4^a. 217. A/B
 Galenus nouit puelli plorantis desiderium. 1°. de san. tu. 2^a. 66. A
 Galenus stridere dētib. ex natura aliquos nouit. in pg. c. 3°. 4^a. 211. G
 Galenus seipsum laudat, qui uel ex solo colore cognouerit locum in uisceribus affectum. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. C
 Galenus cum Athenæo sentit in motu pulsus. 4°. de dif. puls. 4^a. 69. B
 Galenus fuit incertus per multos annos de arteriæ contractione, & de alijs. 1°. de digno. puls. 4^a. 70. E
 Galeno uiam præbebat fortuna ad præfagij laudem consequendam. 5°. de locis affectis. 4^a. 34. H
 Galenum sequebatur bona fortuna. de præcog. ad Posth. 4^a. 219. B
 ad Galenum misit Boethus quadringentos aureos propter uxorem sana tam. de præcog. ad Posth. 4^a. 217. H
 Galenus apothecā habebat in qua p̄ciosa seruabat. 1°. de antid. 5^a. 106. A
 Galenus accersitus à medicis de medicamentis iudicauit. 6°. de composit. med. secundum locos. 5^a. 173. B
 Galenus de quibus periculum non fecerit. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 72. D
 Galenus cur scribat medicamēta quæ apud medicos expertos inuenit. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 124. A
 Galenus quæ pharmaca recepit ab amicis, & præceptoribus inuenit. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 124. F
 Galenus sequebatur experientias aliorum. 1°. de simplicium medicamen- torum secundum locos. 5^a. 131. D
 Galenus in seipso expertus tibias ultro thapsia inflammatas, aceto magis quàm re ulla alia mitigari, ac refrigerari. 1°. de simpl. me. fac. 5^a. 5. G
 ex Galeni libris, de deriuatione. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 ex Galeni libris de reuulsione. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 Galenus conqueritur se scripsisse humili stilo librū de uenæ sectione ad- uersus Erasistrateos. 6^a. 10. A
 Galenus acuto morbo correptus uenam incidere est coactus. de bonitate & uitio succorum. 2^a. 34. C
 Galenus nihil tractauit, cuius methodū nō didicerit. ad Thras. 2^a. 101. F
 Galenus quo mō curationē morborū inueniebat. 3°. de lo. af. 4^a. 15. C
 Galenus sanauit hydropem medicamento hydragogo. contra ea quæ à Iuliano in Hipp. Ex. 69. H
 Galenus ictericos cholagogo sanauit medicamēto cōtra Iulian. Ex. 69. H
 Galenus excogitauit per se de oculorum doloribus sanandis. 7°. methodi medendi. 7^a. 17. E
 Galenus inuentor curationis sauciatorum neruorum. 6°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 167. G
 Galenus uigesimo octauo anno neruorum curationem excogitauit. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 231. C
 Galenus primus ausus immutare neruorum curationis modum. 3°. de cō- post. me. per gene. 5^a. 229. A
 Galenus contra Theßalum conuicijs agit. 1°. meth. me. 7^a. 2. F
 Galenus multos per literas curauit. 4°. de lo. af. 4^a. 22. C
 Galenus habebat literas ex Iberia, Celtica, Asia & Thracia. 4°. de locis affectis. 4^a. 22. C
 Galenus nullum phthysicum seruauit. 4°. de lo. af. 4^a. 28. C
 à Galeno consiliū petebant medici de admirabilibus & absurdis. de fra- cturis. com. 3°. 7^a. 255. H
 Galenus non recordatur cuiusdam loci Hippocratis in Aphorismis. 1°. de diff. feb. 32. E/ 3^a. 33. G
 Galeni non est liber de dynamidijs, quia adducit Isaac. de dyn. Sp. 21. A
 Galenus sandalos nō cognouit, neq. camphoram, neque cassiā, ideo collige librum de dynamidijs non esse Galeni. de dyn. Sp. 23. D
 Galeni nō est liber de dynamidijs. nam in eo fit mētio sandalorum rubro- rum & alborum, galangæ, & saccari, & multorum simplicium, quæ Galenus non nouit. de dyn. Sp. 26. D
 Galeni non est liber de dynamidijs. nam fit mentio de oratione dominica in colligendo carduum. de dyn. Sp. 28. D
 Galeni syrupi simpliciter mentionem facit. de dyn. Sp. 26. E
 Galenus fecit librum de motibus obscuris. de mus. diff. 1^a. 44. F
 Galeni libri Romæ combusti ob incendium. 1°. de anat. adm. 1^a. 63. C/1°. de comp. med. per ge. 5^a. 209. G
 Galeni tempore multi libri periere igne & terremotu Romæ. 1°. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 27. F
 qd Galenus ex se didicit, et nō à p̄ceptore. 3°. de cōp. me. p ge. 5^a. 231. D
 Galenus oia per se ipsum inuestigauit. 7°. meth. me. 7^a. 43. H
 Galenus simul cum patre experiebatur. de bon. & uit. suc. 2^a. 36. G
 Galenus peritiā experientia acquisiuit. in 6^m. de mor. uulg. c. 3°. 3^a. 171. C
 Galenus multa inuenit. 7°. de anat. adm. 1^a. 96. G
 Galenus inuentor huius nominis unitatis solutio. de cau. mor. 3^a. 9. F
 Galenus primus nominauit glutinosum. 11°. meth. me. 7^a. 71. D
 Galenus prius iuenit testiū naturā totū corpus alterā. 2°. d. f. 1^a. 340. F
 à Galeno q. angina raro, ab Hip. sæpe uisa sit. 4°. de lo. af. 4^a. 23. G
 Galenus nunquam

Galenus nunquam uidit furorem in muliere, cui sanguis in mammis appareat. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. C
 Galeni barbarū ad uulnera maxima. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 227. G
 Galeni barbarum ad uulnera minora. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 227. G
 Galeni catapotia ad soluendum uentrem. de dynam. Sp. 27. F
 Galeni Diacodion. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. C/G
 Galenus nullo doctore usus pharmacum ex succo nucum uiridium præparauit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. F
 Galeni emplastrum est chalcitide. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 210. H
 Galeni pastillus ex charta usta. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. F
 Galeni pillule ad purgandas multas materias. 5°. meth. med. 7°. 35. G
 Galenus semper astitit Demetrio dum theriacam componeret. 1°. de antidotis. 5°. 99. H
 Galenus Casari theriacam confecit. 1°. de antid. 5°. 101. G
 Galeni iudicium in compositionibus magnis. 3°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 142. F
 à Galeno, & præceptoribus, & amicis probata. 2°. de cōpositione medicamen. sec. loc. 5°. 139. C
 Galeni ad aphthas sordidas. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. G
 Galeni ad aurium dolores. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. D
 Galeni medicamentum ad appetentiā deiectam. 2°. de ali. fac. 2°. 20. D
 Galeni probatissima in ozenis & polypis. 5°. de compositione medicam. secundum locos. 5°. 148. D/E
 Galeni inuētū pro habētibus nocturnā pollutionē. 6°. d. fa. tu. 2°. 100. H
 Galeno sine ratione non credendum. in 6^m. de morb. uul. c. 4°. 3°. 185. A
 Galenus nullam calumniam subiit. 3°. de loc. aff. 4°. 15. C
 Galenus semper eadem de eisdem afferebat. ad Thrasy. 2°. 101. F
 Galenus mutauit sententiam pro melioribus. 1°. de antid. 5°. 104. C
 Galenus quandoq; curauit. 2°. de præfag. ex puls. 4°. 112. E/3°. de cōpositione med. per ge. 5°. 230. H
 Galenus in quo casu reprehenditur. 2°. de diff. resp. 3°. 64. B
 Galenus sæpe repetit. 11°. meth. med. 7°. 71. B
 Galenus loquacitatis instructissimus. 4°. de diff. pul. 4°. 69. G
 Galenus fuit de industria loquax. 2°. de diff. resp. 3°. 68. E
 Galenus perpetuam breuitatem proficitur. 3°. de diff. puls. 4°. 63. B/de art. com. 2°. 7°. 262. H
 Galenus periculū fecit in qñibus improuisis. 4°. de diff. puls. 4°. 69. G
 GALERITA alauda colicos adiuuat. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. C
 de Galerita alauda fabula, unde galerum habuerit. 11°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 82. C
 GALEXIA in pretio erat apud Romanos. 3°. de ali. fac. 2°. 31. F
 Galexia ex genere mustellorum. 3°. de ali. fac. 2°. 31. F
 Galexia non est in græco mari. 3°. de ali. fac. 2°. 31. F
 Galexia habet carnem mollem. 3°. de ali. fac. 2°. 31. F
 GALTAGVELVT tarde digeritur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Γαλατάνωνες. de arti. com. 1°. 259. G/com. 3°. 7°. 278. E
 GALLA quid & eius uires. de simp. med. Sp. 84. F
 Gallæ quales. 4°. de comp. med. sec. loc. 151. E/6°. 170. E/H/5°. 173. E/de oculis. 7°. 188. G
 Gallarum ordo. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. G
 Galla pro medicamento potius quàm pro cibo est in usu. 4°. de simplicium medic. facul. 5°. 26. H
 Galla acerba est. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G
 Galla summe acerba. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. H
 Galla austera. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
 Galla essentiae terrenæ, & frigidae. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 Galla sicca, & terrestris. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. H
 Galla calida est in secundo ordine, sicca in tertio. 7°. de sim. me. f. 5°. 51. B
 Galla desiccatur, et repercutit fluxiones, cōstringit, cōtrahitq; partes laxas, ac languidas, oibus fluxionum affectibus strenue resistit. 7°. de simp. medic. facul. 5°. 51. B
 Galla internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 in Galla, & Rhu deprehenditur adstrictio. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. D
 in Galla adstrictio consideranda. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. A
 Galla adstringit. 9°. de sim. me. fa. 64. C/5°. de cōp. m. per ge. 5°. 247. C
 Galla uehementer adstringit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. E/de simplic. medic. Sp. 84. F
 Galla adstringens summum. 3°. de simp. medic. fac. 21. E/4°. de comp. med. per genera. 5°. 239. E
 Gallā immaturā adstringēs uehemēs iudicat Galenus. 5°. met. me. 7°. 31. G
 Gallam clarum est semper adiiciendam, quæ omphacitis. i. immatura uocatur. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 239. E

Galla exiccat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. C
 Galla immatura modice siccatur. 2°. meth. med. 7°. 30. A
 Galla desiccatur, & induratur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. C
 Galla magis flaua minus siccatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. C
 Galla flaua. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. C
 Gallæ ignem non expertæ magis siccant, et sunt partium tenuiorum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 Galla cocta non instrenuum est cataplasma phlegmonarum, & procidetiarum sedis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 Gallarum decoctum numeratur inter adstringentia fortissima pro garagarismis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G
 Galla diuersum effectum habet ab alijs adstringentibus. 3°. de simp. medic. facultatibus. 5°. 20. D
 Galla dysenteriam adstringit. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 Gallæ quō parentur ad sanguinē sistendum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 Gallæ combustæ sanguinem reprimunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 Gallæ tostæ. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. D
 Galla oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 GALLAE omphacitidis similis tamarix. 7°. de simp. me. fa. 5°. 56. D
 Galla omphacia acerba est. 2°. de loc. affe. 4°. 12. D/7°. de simplicium medic. facul. 5°. 51. B
 Galla omphacitis inter adstringentia parabilia numeratur. 6°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 169. F
 Galla omphacitis adstringit, & dicitur austera, & acerba. 4°. de cōp. med. per gene. 5°. 246. B
 Galla omphacitis adstringit uehementer. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Gallæ omphacitides uehemētius adstringūt. 4°. d. cōp. me. se. l. 5°. 149. H
 Galla omphacitis siccatur euidenter. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 240. H
 Galla omphacitis exiccat in tertio ordine, & non urit. 5°. de simplicium medic. facul. 5°. 39. B
 Galla omphacitis ulcera exiccat. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. G
 Galla omphacitis in ulceribus repellēs. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 220. B
 Gallæ omphacitides non perforatæ. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 204. B
 Gallæ nigræ. 5°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 163. F/de rem. par. fac. 7°. 157. D
 Gallæ grana quadraginta si excoriata comeduntur, pituitam purgant. de dynamidijs. Sp. 22. A
 Galla deficiente, tamarice utaris. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
 GALLICVS sapo. de remed. par. fac. 7°. 160. H/de dyn. Sp. 28. H
 GALLINAE sunt uolucres laudabiles. de renum affectuum dignotione atq; medela. 7°. 195. F
 Gallinæ sine maribus oua pariunt. 14°. de usu par. 1°. 206. D
 Gallinarum oua quibus præstantiora. 3°. de ali. fac. 2°. 29. G
 Gallinarum tantum ouis cur utamur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 Gallinarū oua cibus medius inter subtile, & crassum. de diff. cō. Sp. 73. A
 Gallinarum montanarum esus non uitandus. de atten. uic. 2°. 45. F
 Gallinæ non mandendæ homini qui ociose uiuit. de atten. uic. 2°. 45. F
 Gallinæ caro minus suauis phasianorum carne. 3°. de ali. fac. 2°. 29. C
 Gallinæ aliarumq; uolucrum caro concoctu facilior, q̄ gressilium. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 29. C
 Gallinæ caro est uelocis digestionis. de diff. cont. Sp. 73. C
 Gallinæ similis est in coctione & nutrimento phasianorum caro. 3°. de aliment. facul. 2°. 29. C
 Gallinæ caro generat bonum humorem inter crassum, & tenuem. de dissolutione continua. Sp. 73. H
 Gallinæ siccis accommodæ sunt. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G
 Gallinæ uenterculus præstantissimus est. de bon. & uit. succ. 2°. 37. B
 Gallinæ uentris tunica pro stomachicis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. A
 in Gallinarum uentre pelliculæ ad sistendam exuberantiam urinationis. de remed. fac. par. 7°. 168. D
 Gallinæ cerebrum. de med. par. fac. 7°. 169. F
 Gallinarum alæ ad coquendum, & nutriendum accommodæ sunt. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 29. F
 Gallinæ alæ conueniunt ex balneis redeunti. de bon. & uit. suc. 2°. 39. C
 Gallinarum alis uti possumus ad uictū attenuatē. de atten. uic. 2°. 45. F
 Gallinarum testes, & uiscera non conueniunt in uictu attenuante. de atten. uic. 2°. 45. F
 Gallinarum ius adstringit. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. C
 Gallinæ ius auxiliatur illis qui aconitū assumpserint. 2°. de ant. 5°. 114. B
 Gallinæ ius pingue adiuuat illos, qui coriandrum uiride gustarunt. 2°. de antidotis. 5°. 114. C
 Gallinarum sanguis non est inferior sanguine suū. 3°. de ali. fa. 2°. 29. H
 Gallinarū sanguis multo peior est sanguine leporino. 3°. d. al. f. 2°. 30. A
 cc iij Gallinarum sanguine

- Gallinarum sanguine quidam uescuntur. 3°. de ali. fac. 2°. 29. H
 Gallinæ sanguinem ad hæmorrhagiam meningum non probat Galenus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. B
 Gallinarum adeps in medio est anserini, & suilli. 11°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 79. A
 Gallinarum agrestium adeps ex tenuium partium. 3°. de compositio. medicamentorum per genera. 5°. 232. H
 Gallinæ adeps. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. G
 Gallinarū adeps quæ indurata sunt, iuuat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. E
 Gallinarum adipe ualentior est anserinus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Gallinarum, & perdicum fel probatius in re medica alijs. 11°. de simplic. medicamentorum facul. 5°. 75. A
 Gallinarum concludarum stercus minus efficax non concludarum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. B
 Gallinæ citrinum stercus. de remed. par. fac. 7°. 163. E
 Gallinarum interanea assa. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. D
 Gallinam rufam eligit. 3°. de remed. fac. par. 7°. 176. C
 GALLINACEOS pituita tentatos sanant allia & cæpe. 2°. meth. medendi. 7°. 12. D
 ex Gallinaceorum genere fœminæ & mares neq; crassi neq; tenuis succi sunt. de bon. & uit. suc. 2°. 34. H
 Gallinacei siccis accommodi. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G
 Gallinaceorū renes p̄sertim altiliū, sunt boni succi. d̄ bo. et ui. su. 2°. 35. F
 Gallinaceorū iecur p̄sertim altiliū, sunt boni succi. d̄ bo. et ui. su. 2°. 35. F
 Gallinaceorum annosorum uiscula, qualia. de atten. uict. 2°. 45. B
 Gallinaceorum altilium testes sunt suauissimi. 3°. de ali. fac. 2°. 27. A
 Gallinaceorū lacte aliorū alæ et testes i siccitatibus. 7°. met. m. 7°. 45. D
 Gallinaceorum testes p̄sertim altilium, sunt boni succi. de bonitate & uitio succorum. 2°. 35. F
 Gallinacei utiles calidis & siccis. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Gallinaceus adeps, qualis. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 263. F
 Gallinaceus adeps in quo ordine sit inter acopa. 7°. de compositione medicamen. per genera. 5°. 269. F
 Gallinaceorum adeps familiarissimus phlegmonis. 5°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 34. B
 Gallinaceus adeps dolorosas omnes affectiones iuuat. 5°. de comp. medic. secundum locos. 5°. 141. H
 Gallinaceus adeps quō doloribus ualet. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 141. H
 Gallinaceus adeps laxat. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. E
 p̄ Gallinaceo, et anserino adipe suillus. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 105. F
 pro Gallinaceo adipe suillus. 1°. de comp. med. per ge. 3°. 215. A
 Gallinaceus adeps pro anserino. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 215. A
 Gallinacei pinguedo calidior & siccior est q̄ suum, & tenuior & minus terrestis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Gallinacea pinguedo pro anseris pinguedine. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 pro Gallinacea pinguedine pinguedo caprina. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 Gallinacea pinguedo pro anseris pinguedine. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 Gallinaceum seuum pro anserino, & econtra. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Gallinaceus fimus à columbino recedit ad frigidius. 5°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 36. C
 GALLIVM lac coagulat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. D
 Gallij flos competere uidetur profluuijs sanguinis. 6°. de simplic. medic. facultatibus. 5°. 45. D
 Gallij flos combustis mederi uidetur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. D
 GALLI quot nominibus uocentur. 1°. de antid. 5°. 107. B
 Gallorum cutis, qualis. 2°. de temp. 1°. 20. A
 Galli populi cādidī sunt & molles. de cur. rat. per sang. missio. 6°. 19. F
 Galli candidi sunt. 1°. de san. tuen. 2°. 64. A
 Gallorum candor est affectus secundum naturam. 1°. de san. tu. 2°. 64. A
 Gallorum temperamentum, quale. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 146. F
 Gallos, uel Thracas, uel deniq; qui frigidam regionē incolunt, si quis uesci alijs uetuerit, non leuiter ijs hoibus nocuerit. 13°. met. med. 7°. 79. F
 apud Gallos ne per somnium quidem inuenies hominem temperatum. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 73. C
 Galli sunt pingues. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 Galli, et Scythæ, aliq; barbari ut pueri ac ineruditi habent rationē quæ ab ira uincitur. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242. F
 Galli iracundi, audaces, & consilij præcipitis. 2°. de temp. 1°. 20. A
 GALLI sunt uolucres laudabiles. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
 GALLI gallinacei habent osium consistentiam laxam, cauam, & leuem. 11°. de usu par. 1°. 191. E
 sine Galli semine oua non sunt comparanda semini muliebri sine uirili, 14°. de usu partium. 1°. 206. D
 Gallus, cuius cor habebat duos apices. 7°. de anatomic. adm. 1°. 96. H
 Galli gallinacei casus ex tumore scirrroso in tunica cordis. 5°. de locis affectis. 4°. 29. D
 Galli gallinacei uolunt uincere ut aliæ animantes innumerae pro sola uictoria contententes. 5°. de decr. Hipp. 1°. 256. G
 Gallos excipit à cibis ictericorum, nisi moderate carnosī fuerint. de cura icteri. Sp. 111. D
 Galli gallinacei reliquorumq; uolucrum caro concoctu facilior q̄ quadrupedum. 3°. de alim. fac. 2°. 29. C
 Gallorum ueterum caro adstringit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
 Gallorum uetulorum carnes adstringunt. de theria. ad Pifo. 5°. 90. H
 Gallorum ueterum ius educit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
 Gallorū ius subducit, gallinarū uero adstringit. 11°. de sim. me. f. 5°. 82. C
 Gallorum uetulorum ius aluum mouet. de ther. ad Pif. 5°. 90. H/de dissolutione continua. Sp. 75. A
 Gallorum lacte aliorum testes in syncope ex succis tenuibus. 12°. meth. medendi. 7°. 78. A
 Gallorum cristæ & palcaria nec probanda nec improbanda. 3°. de alim. ment. facul. 2°. 29. F
 de Gallorum cristis, uel ruffis insomnium quid significet. in 1°. de morbis uulg. com. 3°. 3°. 117. H
 Gallorum testiculi languentibus dari consueuerunt. de uictus ratione in morbis acutis, com. 1°. 7°. 113. C
 Gallorum testiculi dandi in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. D
 Gallorum testes quando optimi. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F
 Gallorū adeps in medio est anserini & suilli. 11°. de simp. me. f. 5°. 79. A
 Gallorum adipe ualentior est anserinus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. E
 Gallorum agrestium adipem tenuiorum partium esse quā domesticorū, collige. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 232. G
 Galli seuum tenuiū partiū, & altius descendit. 14°. meth. med. 7°. 93. E
 Galli ueteris pinna commoda ad uerrucas. 14°. meth. med. 7°. 93. A
 Galli sanguinem ad hæmorrhagiam meningum nō probat Galenus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. B
 Galli fel ad oculos. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 GALLI uiride. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 219. C
 in Gallis expertus est theriacam Galenus. de theria. ad Pifo. 5°. 90. A
 ex Galli libris antidotus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. H
 Galli Marci Aselepiadei pharmacum. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 192. G
 Galli aridum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. F
 Galli aromatica optime ad omnia facit. 2°. de antidotis. 5°. 115. H
 Galli arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. D
 ex Galli libris fluxiones sistens. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. G
 Galli stomachica. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. B
 Galli Aelij theriaca, quam dedit Cæsari. 2°. de antidotis. 5°. 116. A
 Galli alia theriaca. 2°. de antidotis. 5°. 116. A
 Galli emplastra. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 227. D
 Galli pinguis compositio. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. H
 GALSAMACH pelliculæ q̄dā uulua subiecta. de ana. ui. Sp. 49. E
 GAMES compositio. de med. exper. Sp. 106. H
 GAMMARI habent tenuem testam. 3°. de alim. fac. 2°. 32. C
 Gammari non habent palpebras. de instr. odor. 1°. 112. B
 Gammari sunt humidi carne, & sicci cute. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Gammari conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 GANGLIVM quid. fin. med. Isa. 48. H
 Gangliorum tumor diuersus ab alijs. ad Thras. 2°. 105. A
 Ganglia fiunt in neruis à frigido. in 6°. de morbis uulg. cō. 3°. 3°. 172. F
 Ganglia ex humoribus fiunt commixtis. de caus. morb. 3°. 8. B
 in Ganglijs inutile deponit natura, & in alijs huiusmodi passionibus. de causis morborum. 3°. 9. D
 Ganglio similis quædam substantia neruis unita, unde uidentur crassiores. 16°. de usu partium. 1°. 216. F
 Gangliorum curatio. introd. Isa. 59. H
 Ganglio alligata ipsum dissipat plumbi bractea. 9°. de simplic. medicam. facultatibus. 5°. 70. F
 Ganglia discutiens. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 250. B
 ad Ganglia. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 262. B
 GANGRAENA unde nomen habuit. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Gangrenam quid proprie medici uocent. comp. 7°. aph. 50°. Ex. 58. B
 Gangrena, & carbunculus quid, & ante ulcus bulla, cur. de tumoribus præter naturam. 3°. 83. H
 Gangrena quid. fin. med. Isa. 49. D/de tum. præter nat. 3°. 84. D/2°. de locis affectis.

de locis affectis. 4^a. 10. D/2°. de arte cu. ad Glauconem. 106. H/de
artic. comment. 3°. 7^a. 284. H
Gangræna quid sit in uenis. de fract. com. 2°. 7^a. 235. D
Gangræna est morbus ex inæquali intemperie. de inæq. intemp. 3^a. 43. B
Gangræna i parte est inæqualis itēperies cū fluxione. de inæq. in. 3^a. 43. B
Gangræna unde oriatur. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 165. H
Gangræna ex uitiosis succis nascuntur. 3°. de sympt. caus. 3^a. 25. B
Gangræna ex mixtis humoribus fiunt. de caus. morb. 3^a. 8. B
in Gangrænam, uel in putredinem terminatur inflammatio. de tot. mor
bi temporibus. 3^a. 89. H
Gangræna post magnas inflammationes. de tum. præet. nat. 3^a. 83. H
in Gangrænis naturalis color mutatur. de sympt. diff. 3^a. 13. B
Gangræna affectus partium exteriorum palpebrarum. introd. Isa. 58. D
Gangræna in oculo totum oculum exercet. introd. 1f. 58. D
Gangræna curatio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. H
in Gangræna usus centaureæ prodest. de uirt. cent. Sp. 93. F
Gangrænas iuuat lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. C
Gangrænas sanat oleum ex nucibus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 49. B
ad Gangrænas sal. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 107. A
in Gangrænis scarificatio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. H
Gangrænas nō patiens latius serpere. 5°. de cōp. med. per gene. 5^a. 246. E
ad Gangrænas. 5°. de comp. med. per gene. 247. D/6°. 5^a. 257. A
GANGRAENIGVM pharmacū. 4°. de cōp. me. per ge. 5^a. 243. D
GANGRAENOSA ulcera. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. G
Gangrænode ulcera iuuant tichymalli. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. D
Γαργαρεὼν quasi plectrum. 7°. de usu partium. 1^a. 157. H
Gargareon quid. fin. med. Isa. 44. D/6°. de comp. med. se. lo. 5^a. 172. E
ad Gargareona, & gingiuas à capite cur materia transmittatur. 2°. de
differentijs febrium. 3^a. 40. H
quo GARGARISMA utendum in angina. de præcognitione
ad Posthumum. 4^a. 219. C
pro Gargarisim adstringētia moderata quæ, quæ fortiora, et quæ for
tissima. 6°. de comp. medic. sec. loc. 5^a. 172. F
GARGARIZATVS ad fauces, & paristhmia. 4°. methodi me
dendi. 7^a. 29. A
GARIOPHYLLVM qd ualet i medicamētis. d med. ex. Sp. 104. B
Gariophyllorum puluis datur ad debilitatem uirtutis digestiue. de medi
cinis expertis. Sp. 106. F
GARIOPHYLLATVM ad catharrū quō fiat. de dyna. Sp. 22. D
GARRIRE doctus, uerum ineptus dicere, dixit comicus. 3°. de diffe
ren. puls. 60. E/4°. de dignos. pul. 4^a. 85. A
GARRVLI fiunt cum garrulis disputantes, dictum uetus philosopho
rum. 3°. de decret. Hip. 1^a. 244. B
GARVS dulcis. 1°. de alimen. fac. 2^a. 9. C
Garum recipientia qualia sint. 2°. de alim. fac. 2^a. 26. C
Garum similis est salsugo piscium salforum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. G
Garum calidum & siccum multum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. G
Garum hispanum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 142. F
Garum acidum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 163. B
Garum facit ad delectationem. de uict. rat. in morb. acut. cō. 1°. 7^a. 111. H
ex Garo qui cibi præsumuntur. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. G
cum Garo ficis ante cibum uulgo uestuntur. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
cum Garo coctum ouum, est compositum ex partibus facultate diuersis.
de uict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 111. H
cum Garo & oleo qui cibi post sumuntur. 2°. de alim. facul. 2^a. 18. G
cum Garo, & oleo coctum cerebrum, quale. de uictus ratione in morbis
acutis, comment. 1°. 7^a. 111. G
Garum ex se soluit. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. B
ex Garo & oleo ante cibum assumptis oleribus soluitur senum aluus.
5°. de sanitate tuenda. 2^a. 93. E
cum Garo & oleo olera eiicere faciunt aluum. 6°. de san. tuen. 2^a. 97. F
Garum & oleo olera deiicere faciunt. 6°. de sanitate tuen. 2^a. 99. D
cum Garo & oleo malua subducūt uētriculū. 2°. de ali. facul. 2^a. 20. B
Garum ad ulcera putrescentia ualet, dysentericis & ischiadicis iniicitur.
11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. G
Garum catharticum quomodo fiat. de dynam. Sp. 22. G
Garū catharticū melancholicū humorē maxime educit. de dy. Sp. 22. G
Gari dosis. de dynamid. Sp. 22. G
Garum nigrum quod Romani Sociorum appellant. 3°. de compo. medic.
secundum locos. 5^a. 144. A
Gari Ioachi martyropolite confectio. 3°. de med. fac. par. 7^a. 175. B
GASTROCNEMIA, id est tibiæ uenter. de musc. diff. 1^a. 51. F/de

ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 209. E
GASTRORAPHIAE uocantur abdominis seu uentris suturæ.
de musc. diff. 1^a. 50. C
GAVDERE ac molestari eadem re simulq; eandem rem & appete
re & abhorreere idem unum simplex & incompositum non potest.
5°. de decre. Hipp. 1^a. 259. E
Gaudet spiritus uisuius colore cyaneo. de anat. uiuo. Sp. 57. E
GAUDIVM est proprietas sanguinē cōsequēs. de ana. uiu. Sp. 45. E
ad Gaudium pertinentium rerum omnium naturæ affinis est Iuppiter.
de spermate. Sp. 40. C
Gaudium quō cor relaxet. in 6^m. de mor. uulg. com. 5°. 3^a. 190. G
Gaudium facit animi deliquium. 2°. de sympt. cau. 3^a. 23. E
ex Gaudio animi defectus quō curetur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. G
in Gaudio, & timore excrementorum præter uoluntatem exitus. 2°. de
symp. cau. 3^a. 23. B
Gaudium quandoq; interimit. 12°. meth. med. 7^a. 77. D
Gaudio ingenti aliqui mortui ut ex timore. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. E
Γαυδός cum acuto accentu dicendum sit, an γαυδός cum circumflexo, in
dubio est. de fract. com. 3°. 7^a. 240. G
GAZIRICVM præsuccū ictericis cōuenit. de cura icteri. Sp. 111. C
GELIDA aqua nix frigidior. de marc. 3^a. 48. B
GELIDA febris. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 160. A
GEMELLI ita similes ut nō cognoscantur. 9°. de dec. Hip. 1^a. 286. C
Gemelli bene à domesticis cognoscuntur, sed non ab alijs. de cuiusq; animi
peccatorum notitia atq; medela. 2^a. 56. F
Gemellorum similiū comparatio ad medicamenta. 1°. de antid. 5^a. 105. B
Gemelli quid sint in cerebro. 9°. de anat. admi. 1^a. 105. F
Gemelli uocantur testes honestius. 9°. de anat. adm. 1^a. 105. F
GEMENTES quo modo respirent. cō. 6°. aph. 54°. Ex. 53. C
CEMINATVM cerebrum. de anat. uiu. Sp. 48. A
an Geminetur hepar in homine, dubium est. de anat. ui. Sp. 48. A
Geminatus pulmo cur. de anat. uiu. Sp. 48. A
GEMINI quando fiunt. fin. med. Isa. 49. G
Gemini, & trigemini quomodo fiant, & cur. de hist. philo. Sp. 10. G
GEMINI calidum est signum in secundo gradu, humidum in primo.
de spermate. Sp. 38. H
Gemini, libra, aquarius sunt occidentales, aerei, calidi, & humidi. de sper
mate. Sp. 38. H
GEMIPARAE mulieris casus. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 151. C
GEMITVS ex thorace non ex corde. 3°. de decr. Hip. 1^a. 246. F
GENAE quæ. introd. Isa. 53. B
Genam minore q̄ homo habeat, nullū aīal habet. 10°. de usu p. 1^a. 184. H
Genā maiore aīno, aut equo nullū animal habet. 10°. de usu p. 1^a. 184. H
Gena inferior quibus animalibus maxima, & quibus minima. 11°. de usu
paatium. 1^a. 185. A
Gena inferior quibus animalibus media. 11°. de usu par. 1^a. 185. A
Genam utranq; qui musculus moueat, inuenit author libri de motibus ma
nifestis & obscuris. de mot. man. et obs. Sp. 67. C
Genæ à lato musculo mouentur. 4°. de loc. affect. 4^a. 23. D
Genam musculorum mouentium magnitudo. 11°. de usu par. 1^a. 186. D
Genam retrahentiū musculorum actio conseruatur, dum dormiunt non
aperto ore. 2°. de mot. musc. 1^a. 314. E
Genarum pili cur in nobis. 11°. de usu partium. 1^a. 189. D
Genæ si rubent iudicationis est signū. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. D
Genæ cur rubent in purulentis. in prog. com. 2°. 4^a. 204. E
per Genas expurgatur oculus. 1°. de sani. tuen. 2^a. 68. D
Genæ quomodo læduntur sine mandibula. 4°. de locis affect. 4^a. 24. C
Genæ ocluse quibus aperiantur. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. G
Genarum affectus qui. fin. med. Isa. 48. E
ad Genarum exanthemata. de remedijs paratu facilibus. 7^a. 157. D
ad Genarum papulas. de remed. par. fac. 7^a. 157. D
Genas proprietate siccatur minium. de simp. med. Sp. 81. C
Genæ particula tenuis discissa non augetur, nec coalescit. comment. 2°.
aphorismo 19°. Ex. 48. B
Γενεῖς uinculum sub mento circumagitur. de fascijs. 7^a. 295. A
GENERABILIS substātia mutat in qualitātibus. secrete. Sp. 96. F
Generabilis substantia mutatur quatuor qualitātibus. de motibus manife
stis & obscuris. Sp. 67. G
Generabilia corpora duabus trāsmutatiōibus subiiciunt. 1°. d ele. 1^a. 7. A
Generalia artis scienda. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 257. C
in Generalioribus specialia cōtinent. d uic. ra. in mo. ac. c. 2°. 7^a. 124. G
Generalē hominē nō particularē curabāt methodici. 3°. met. m. 7^a. 20. F
cc iij GENERANTVR

GENERANTVR oia ex quatuor elemētis. in tim. Pla. 1^a. 287. B
 Generantur proprie animalia, non morbi. de morb. temp. 3^a. 85. C
 quo modo Generentur embriones imperfecti. de compagine membrorū
 siue de natura humana. Sp. 59. H
 Generat terra corporis naturam. de spermate. Sp. 40. E
 Generent quæ mulieres, & qui uiri, & qui semper, & qui quandoq; cō=
 men. 5°. aph. 62°. Ex. 44. E
 Generantur mares in dextro uterilatore, fœminæ in sinistro, secundum
 Hippocratem. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. C
 Generatur pulsus cū animali, & moritur cū eo. cōpen. pul. Sp. 65. C
 Generant, & alterant pulsum uariantes causæ, & quæ sint. 1°. de causis
 pulsuum. 4^a. 86. G
 Generātes cibi bonos humores inter tenues, et crassos. de dis. cō. Sp. 73. H
 quæ Generant humorem bonum, & crassum. de dissol. conti. Sp. 74. E
 non Generant sanguinem purum, mundum, & clarum cibi non tempe=
 rati. de dissol. conti. Sp. 74. A
 Generant sanguinē crassum miliū, & panicum. de dissol. conti. Sp. 74. B
 Generata ex sanguine renascuntur. de anat. uiuorum. Sp. 44. F
 Generant phlegma pisces duri quibus dominatur uiscositas. de dissolutio
 ne continua. Sp. 74. H
 Generant chymum frigidum pira, & poma, si matura comedantur, cucu
 meres etiam, citruli, aqua bathecæ, cucurbitæ. de dissol. conti. Sp. 74. C
 Generant fungi humorem crassum, & frigidum. de dissol. conti. Sp. 74. B
 Generantes facile atrā bilē, qui hoies. de mel. ex G. R. et Poss. Sp. 109. G
 Generantes atram bilem cibi, qui. de dissol. conti. Sp. 74. B
 Generant melancholiam pisces saliti, & antiqui. de dissol. conti. Sp. 74. B
 Generant melancholiam caules. de dissol. conti. Sp. 74. C
 Generant atram bilem lentes. de dissol. conti. Sp. 74. B
 Generant crassum nutrimentum & corruptibile oua cocta in degamine,
 uel in testis. de dissol. conti. Sp. 74. B
 Generat lac oppilationem in iecore, & lapidem in renibus. de dissolutio
 ne continua. Sp. 75. B
 Generantiū ciborū malos humores, tres species. de dissol. conti. Sp. 74. A
 Generant malos humores olera omnia. de dissol. conti. Sp. 74. C
 Generant superfluitates putridas ficus sicca. de dissol. conti. Sp. 74. B
 Generant pediculos sicca ficus. de dissol. conti. Sp. 74. C
 quando Generatur in stomacho & in reliquo corpore phlegma ex cras=
 sitie ciborum assumptorum aut ex multitudine eorum, conueniunt ci=
 bi acetosi. de dissol. conti. Sp. 72. G
 si Generatur cholera in stomacho uelociter, multa conueniunt quæ ex=
 tingunt acuitatem cholerae, aut quod prætermittantur res generan=
 tes ipsam. de dissol. conti. Sp. 71. F
 si Generatur phlegma in stomacho oportet ipsum lauare, & absterge=
 re. de mot. man. & obs. Sp. 71. F
 cur Generet i epiglottide hūor uiscosus pituitosus. d uo. et an. Sp. 60. H
 Generatur humiditas in duabus glādulis colli. de uoce & anhel. Sp. 61. C
 Generatur lapis in renibus nociturus ex continuo usu ciborum acutorū.
 de dissolu. conti. Sp. 72. F
 GENERATIO cur ita dicta. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. B
 Generatio quid. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. E
 de Generatione secundum antiquos. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. H
 Generatio una ex actionibus, q̄ operibus respōdet. 1°. d na. fac. 1^a. 291. E
 Generatio ē pricipiū naturæ operū, et quasi caput. 1°. d na. fa. 1^a. 292. C
 Generatio qui motus sit. 1°. de nat. fac. 1^a. 290. H
 Generatio est uia de imperfecto ad perfectū. an oēs anim. partiū. 1^a. 326. D
 Generatio absolute est uia in substantiam. 2°. meth. med. 7^a. 10. B
 Generationis, & auctoris differentia. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. G
 Generationi, & corruptioni subiecta substantia, quæ. de mult. 3^a. 77. A
 in Generatione posita res si diffiniatur per causam efficientem, ea dif=
 finitio optima est. 4°. de differentiis pulsuum. 4^a. 67. H
 Generatio non fit ex uno. 1°. de elemen. 3. C. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 29. E
 Gñatio nū sit si unū elementū superet alterū uehemēter. 1°. de ele. 1^a. 8. C
 in Generatione id elementum primo dandum, quod maxime exiccat. 1°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 62. E
 in Generatione quantū ignis miscetur. 1°. de sanit. tuen. 2^a. 62. E
 Generationē tollit qui dicit unū esse uniuersum. de nat. hu. cō. 1°. 1^a. 29. B
 Generationem negantes reprehenduntur. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 29. B
 in Generatione substantia alteratur. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. E
 Generatio cōstat ex alteratione, et formatione. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. E
 in Generatione quæ primo generantur. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. F
 Generatio etiam dicitur in accidentibus. 2°. meth. med. 7^a. 10. A
 Generatio nihil simile habet ei quod digeritur. 1°. de sem. 1^a. 332. H

Generationis, & dispēsationis principiū nō est idē. de fœt. for. 1^a. 325. A
 Generationis principia p materia quæ sint. de cur. rat. p san. m. 6^a. 16. C
 Generationis materia proxima in animalibus, quæ. 1°. de elem. 1^a. 8. F
 Generatio fœcunda cur à natura facta. 14°. de usu partium. 1^a. 205. A
 Generationis principia unde sint. de anat. uiu. Sp. 47. D
 ad Generationem duo sufficiunt si sunt cognata, & in essentia conuēta,
 de nat. hum. com. 1°. 1^a. 29. D
 Generatio non fit nisi ex familiaribus. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 29. E
 Generatio fit ex menstruo, & principio agitatorio quod à mare fit. 1°.
 de semine. 1^a. 330. D
 ad Generationem duo animalia req̄ri melius est. 15°. de usu p. 1^a. 210. C
 Generatio nostra ex humido est. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. F
 in Generatione sentiuntur mutationes æstatis, hyemis, pluuiæ, et siccita
 tis: quæ mutatiōes apud Europæ os sunt magis q̄ apud Asianos, et cu.
 de aere, aquis, & locis. 2^a. 6. B
 in Generationis instrumentis instrumentum mulieris cōparatur ad uirū
 ut cera ad sigillum. de anatom. uiu. Sp. 51. E
 Generatiōis istrumētōrū actio nō fit à uolūtate. d mo. ma. et ob. Sp. 68. F
 Generationis nostræ primordia sanguis & semē. 1°. de san. tuē. 2^a. 62. E
 in Generatione quo modo se habet maris semē. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. E
 ad Generationem eodem modo mouetur semen uiri, & mulieris. 14°.
 de usu partium. 1^a. 206. C
 ad Generationem nihil facit glandularum humor, qui aliquando in coitu
 effunditur à muliere. 14°. de usu partium. 1^a. 208. C
 Generatio maris, & fœminæ ubi fiat. de cōp. mē. siue de na. hu. Sp. 59. D
 Generationis diuersitas in parentibus, et in filiis notat. de sper. Sp. 38. A
 Generatio animalis, dispensatio à tribus principiis consistit. de uirt. no=
 strum corp. dispen. Sp. 60. C
 Generatio cordis, cerebri, hepatis, ex quibus sit. de anat. uiuo. Sp. 51. H
 ad Generationem cordis intendit spiritus uitalis. de anat. uiuo. Sp. 51. H
 Generatio spiritus in qua parte cordis fiat. de anat. uiuo. Sp. 52. G
 ad Generationē hepatis intendit spiritus naturalis. de anat. uiuo. Sp. 51. H
 ad Generationē hepatis intēdit spiritus animalis. de anat. uiuo. Sp. 52. A
 Generatio sanguinis est actio hepatis. de uir. nost. corp. dispēs. Sp. 60. D
 Generatio musculorum laryngis, quæ. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. H
 Generationis uocis initium ubi. de uoce & anhel. Sp. 61. D
 ad Generationem animalium per putredinem non satis est putredo, sed
 etiam indigemus plurimo calore. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. F
 Generationem humoris crassi in corpore timenti conueniunt cibi subti=
 liantes. de dissol. conti. Sp. 72. D
 Generationem oppilationis in hepate, aut splene timenti conueniunt cibi
 subtiliantes. de dissol. con. Sp. 72. D
 Generationē phlegmatis in renibus, aut in pectore, aut in cerebro, aut in
 iuncturis timēti conueniūt cibi subtiliantes. de dissol. conti. Sp. 72. D
 Generationis lapidis causæ. de cura lap. Sp. 112. C
 Generationem lapidis prohibentia. de cura lap. Sp. 112. B
 GENEROSIORES, et degeneres facit temporū mutatio. de aere,
 aquis, & loc. 2^a. 5. B
 Generosi minus indignantur. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 259. H
 GENESIAE Cleopatæ libri. de pass. mul. Sp. 95. G
 Γενεθλιακοι qui uocentur. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 110. A
 GENISTA trahit. 8°. de simp. medic. facul. 5^a. 61. C
 GENITALIA, & thorax habent consortium in 3^m. de mor. uulg.
 comment. 3°. 3^a. 148. E
 Genitalia membra intra abdominis membranam describuntur, & quasi
 delineantur primo, postea foras emergunt. 2°. de sem. 1^a. 339. E
 in Genitalibus differentia maris, & fœminæ, quæ. 2°. de sem. 1^a. 339. E
 Genitalia eadem sunt in maribus, & fœminis, sed differunt situ, & ma=
 gnitudine. 2°. de sem. 1^a. 339. D
 Genitalia in fœminis esse intus, et nō extra, nō mirū. 2°. de se. 1^a. 339. G
 q̄ Genitalia intus habeant fœminæ, quid commodi humano generi affe=
 rant. 2°. de semine. 1^a. 339. G
 Genitalium uirorum, et mulierū nutritiones unde. 2°. de sem. 1^a. 339. D
 in Genitalibus partibus sunt parui nerui, sed non circa pudendum, quia
 ibi magni. 14°. de usu par. 1^a. 209. D
 in Genitalibus eadem est neruorum origo in mare, & fœmina. 2°. de
 semine. 1^a. 339. E
 ad Genitalia breui ueniūt uenæ, et arteriæ, et uñ. 14°. d usu p. 1^a. 209. C
 ad Genitalia duo nerui conuenienter ueniunt. 14°. de usu p. 1^a. 209. C
 ad Genitales partes quare quandoq; sanguis mittatur. commentario 5°.
 aphorismo 53°. Ex. 42. D
 Genitalium putredines quid sint, et uñ oriātur. c. 3°. aph. 21°. Ex. 24. D
 ad uim

ad uim Genitalium, & ueteres affectus. 3°. de me. fac. par. 7°. 173. H
 Genitalis meatus dicitur uaricosus assistens. 1°. de sem. 1°. 333. E
 Genitalis meatus ubi sit. 1°. de se. 1°. 333. E
 de Genitalis uirgæ anatomia. de ana. uiu. Sp. 52. E
 Genitales partes cur extenduntur in coitu. 14°. de usu part. 1°. 208. A
 Genitale semen. 14°. met. me. 7°. 90. C
 Genitale semē ad quid sit utile. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
 Genitale uirus quid. in progn. com. 1°. 4°. 197. B
 Genitalia statim ab initio cognoscūt actiōes pprias. 6°. de lo. af. 4°. 42. D
 Genitalem cur uocet Plato dorsalem medullam. in tim. Plat. 1°. 287. H
 GENITORIS qualitatem trahit infans. de sper. Sp. 37. A
 Vide Pater.
 GENITVM quod est, immortale fieri nō pōt. 1°. de sa. tuen. 2°. 67. E
 Genitum interire non habet rationem. de marc. 3°. 45. G
 Genitum omne cur intereat. 6°. de sa. tuen. 2°. 96. F
 Genitorum nuper puerorum pulsus, qui. compend. puls. Sp. 65. E
 Genita cur sint i extremis partibus cutis pilis unguis. i tim. Pl. 1°. 286. G
 Geniti ex quibus sint unguis. in tim. Plat. 1°. 286. H
 GENITVRAE figura consideranda est. de decub. progn. ex mathe-
 matica scientia. Sp. 12. G
 GENITVRA quid significet. de dissect. uul. 1°. 108. C
 Genitura quid sit apud Hippocratem. 1°. de se. 1°. 331. E
 Geniturā γόνον appellare solet Xenocrates. 10°. de simp. me. fa. 5°. 72. C
 Genitura differt a semine. fin. med. Isa. 49. E
 Genitura origo ex seminis substantia. 1°. de sa. tuen. 2°. 62. E
 ex Genitura utraque uiri et foeminae, fit foetus. 2°. de semine. 1°. 336. A
 de Genitura temperamento eadem sunt dicenda, quæ de temperamento
 uteri. de na. hu. com. 1°. 1°. 29. E
 Genitura humidior familiaris est utero sicciori, siccior humidiori, frigi-
 dior calidiori, calidior frigidiori. de nat. hum. 1°. 29. E
 si Genitura in spiritum diffatur, cur uterus non multum intumescit. 1°.
 de semine. 1°. 329. F
 à Genitura pria ad adoleſcētiā caro humidissima ē. 6°. de sa. tuen. 2°. 96. D
 Genitura, stercoris, urinæ euacuatio naturalis est. in 6°. de morbis uul-
 garibus, commen. 3°. 3°. 173. E
 Genitura quibus abundat naturaliter, ijs uenus innocua est. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 96. H
 Geniturae profluuium quod. fin. med. 1f. 47. G
 Geniturae pfluuiū cohibet lactuca. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
 Genituram exiccat Cannabis semen si plusculum edatur. 7°. de simplicium
 medicam. facul. 5°. 49. G
 ex Genitura, & sanguine foetus. intro. 1f. 52. E
 Genitura quæ per sex dies in locis fuit, qualis. de foe. for. 1°. 322. C
 Genitura simile est sublimamentū. in prog. cō. 2°. 4°. 201. D
 Genitura similis suspensio in urinis. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 135. C
 Genitura similes suspensiones rotundæ. in 1°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 121. A
 GENIUS in homine qualis. 5°. de decre. Hipp. 1°. 257. F
 in GENTIS alicuius, aut ciuitatis administratione explicanda, pri-
 ma est origo repetenda. 6°. de decr. Hippo. 1°. 264. B
 GENTIANA quid. de simp. med. Sp. 84. G
 Gentiana nascens in Italia, quando æqualis illi, quæ nascitur in Creta. 1°. de
 antidotis. 5°. 105. D
 Gentiana acres, excelsiores, et relaxantes uires habet, partū expellit,
 serpētē oēm fugat, aduersus uenenosā pdest. de simp. me. Sp. 84. G
 Gentiana medicamentaria & calida facultate prædita est. 9°. de compo-
 me. secundum loc. 5°. 197. F
 Gentiana est multum amara. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. E
 Gentiana est amarior absinthio. de cura icteri. Sp. 111. A
 Gentiana incidit. 14°. meth. med. 7°. 91. D
 Gētiana multū extenuat, purgat, abstergit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
 Gentiana purgat gibbam hepatis partem. de cathar. Sp. 95. C
 Gentiana digerit. 14°. meth. med. 7°. 91. D
 Gentianæ radix ad neruos uulneratos. 3°. de comp. me. p ge. 5°. 234. B
 Gentianæ decoctio datur ad frigiditatem membrorum, & ad fluxum ex
 ea. de med. exper. Sp. 106. B
 GENV quid significet apud antiquos. de frac. c. 2°. 7°. 240. C
 Genua, quæ. introd. 1f. 53. E
 in Genibus ossa sunt facta propter motum. 11°. de usu par. 1°. 191. C
 Genu quo femur ingreditur. de frac. cō. 2°. 7°. 240. C
 Genu cur habet mollem substantiam. 1°. de usu par. 1°. 115. G
 supra Genu rotula, quid sit. 3°. de usu par. 1°. 134. E
 supra Genu rotula, cur. 3°. de usu par. 1°. 134. F

à Genu rotula euulsa cuidam puero. 3°. de usu par. 1°. 134. G
 in Genu ligamenta ualidissima, quæ. 3°. de usu par. 1°. 134. H
 in Genu articulo quatuor regiones. 3°. de usu par. 1°. 134. H
 in Genu articulo regiones magis periculose quæ, & quæ minus. 3°. de
 usu partium. 1°. 134. H
 Genu articulatio quibus flectat, et quibus extendat. 3°. de usu part. 1°. 135. C
 Genu de articulatio quo modo se habeat. 3°. de usu par. 1°. 134. F
 Genu de articulationem mouent musculi nouē. de musc. diff. 1°. 51. C
 Genu de articulationem mouētes musculos, et si nouē esse ostēderit, tñ dicit
 esse octo, ne ab antiquis in re minima dissentiat. de mus. dif. 1°. 51. G
 Genu de articulationem qui musculus extendat. de mus. diff. 1°. 51. F
 Genu articulationē q musculus ad exteriora iuertat. q musc. dif. 1°. 51. A
 ad Genu usque musculus tensus. 15°. de usu par. 1°. 214. B
 ad Genu nullus neruus. 16°. de usu par. 1°. 218. C
 Genu non confert absinthium. 14°. meth. me. 7°. 88. D
 de Genuum, & tibiæ passionibus. de dyn. Sp. 30. A
 Genu morbi, qui. introd. 1f. 59. D
 Genuum grauitas indicat per inferiora debere purgari. commenta. 4°. aphorismo 20°. Ex. 29. C
 in Genuum grauitate elleborus est dandus. de uictus ratione in morbis
 acutis, com. 4°. 7°. 144. G
 de Genu, quod rigore facile afficiebatur casus. 3°. de compositione medi-
 camentorum per gen. 5°. 229. B
 pro Genu patiente a frigore & dolente euphorbium cum oleo, & cera,
 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. B
 Genuū articuli & manū ob quid intumescant. c. 6°. aph. 30°. Ex. 49. C
 Genu dolorē significat urina superius clara, inferius nebulosa, & subli-
 uida. de dyn. Sp. 35. D
 ad Genu tumorem. de dyn. Sp. 30. B
 ad Genuum tumores diuturnos. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. A
 ad Genuū tumorem inueteratum stercus caprinum ualet. 10°. de simpli.
 medi. facul. 5°. 76. E
 Genu inflammatione laborans relaxatur. de sectis. 1f. 17. D
 ad Genuum debilitatem. 3°. de med. fac. par. 7°. 176. D
 Genua dolent concepto in bilis horis. de sper. Sp. 37. C
 Genuum dolores fiunt orobos comedentibus. c. 3°. aph. 16°. Ex. 23. B
 aut Genua, aut oculos, aut coxas, aut mammas dolor infestabit, & non
 corrumpent foetum mulieres, si māmæ quæ ipsis extenuata fuerant,
 rursus durae fiant. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. C
 in Genuū dolore cur oculi lachrymantur. de na. & or. cu. cor. Sp. 42. D
 Genuum societas cum oculis. de na. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 ad Genuum dolorem. 3°. de med. fac. par. 7°. 177. G/de dyn. Sp. 30. B
 in Genu tres uenæ sunt, & qñ deberent secari. c. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 ad Genu fluxus per uenæ sectionem ē brachio curatur. 2°. methodi me-
 dendi. 7°. 101. F
 ad Genuum fluctiones discutiendas. 3°. de med. fac. par. 7°. 173. H
 in Genu humores & abscessus extrahens. 6°. de compositione medicamē-
 torum per genera. 5°. 261. G
 ad Genu contorsionem. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226. D
 de Genu luxatione & repositione. de art. com. 4°. 7°. 292. D
 Genu in quot modos erumpat. de machin. 7°. 315. B
 Genu in quot partes prolabatur. de machin. 7°. 321. H
 in Genu sunt benigniores ossium prolapsiones & dimotiones q in cubiti
 articulo. de frac. cō. 3°. 7°. 248. E
 in Genu articulus solus iusta, & æquali de articulatione iungitur. de
 fract. com. 3°. 7°. 248. H
 Genuum ossa facile reducuntur. de fract. com. 3°. 7°. 249. F
 q Genu difficilius restauratur cubiti iūctura. de frac. com. 3°. 7°. 250. A
 Genu quando exciderit, sanatur difficulter. introd. 1f. 60. H
 Genu prolapsi curatio. de machin. 315. B/ 7°. 321. H
 Genu superiorū partiū deligatio. de ijs, quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 209. F
 Genu inferiorum partiū deligatio. de ijs, quæ in medicatrina fiunt, cō-
 mentario 2°. 7°. 209. F
 Genua quadrupedum sunt cibi superfluitates non habentes. de dissolutio-
 ne continua. Sp. 73. E
 GENVS, species, differentia, quando idem significet. 6°. de compoſi-
 med. secun. loc. 5°. 169. A
 Genus, differentiā, & speciē idē appellare, nihil refert. 9°. de simp. me. fa.
 5°. 64. H/11°. meth. med. 7°. 67. H
 Genus, spēs, forma, & natura pro eodē. ad eos qui d typ. scrip. 3°. 93. B
 Generis nomine dicitur species. q animi mores. 1°. 317. E
 Generis nomen seruantes species. de comate. 3°. 56. C
 Genera in

Genera in differentias diuidere difficile est. 1°. meth. me. 7°. 4. B
 Generis nomine antiqui quandoque utuntur in æquiuocis. de uict. rat. in
 morb. acut. com. 4°. 7°. 135. G
 Generis eiusdē res per opposita mēbra partiuntur. ad Thras. 2°. 109. C
 Generibus multis commune est ad aliquid. 2°. de dif. puls. 4°. 55. F
 in Generibus, & speciebus uniuersalibus positæ sunt artes, non in parti-
 cularibus. 2°. de dif. puls. 4°. 57. B
 Genere, specie, & numero idem dicitur. 2°. meth. me. 14. C/ 7°. 15. A
 Genere silia quæ et specie similia dici possunt. 4°. de anat. adm. 1°. 81. A
 Genus primo exprimendum in diffinitione. 4°. de dif. puls. 4°. 67. C
 Genus quod in diffinitione ponendum, quale sit & an propinquum. 4°.
 de dif. puls. 4°. 67. D
 à quo Genere exordienda sit diffinitio. 8°. de dif. puls. 4°. 67. D
 Generica quædam sunt differentia, quædam specifica, quædam magis
 generica, & quædam magis specifica. 2°. de dif. puls. 4°. 58. C
 à Generalissimo per medias differentias descendendum. 9°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 282. A
 Genus triplex Bonorum, in oratione suasoria. Isa. 4. E
 Genera tria Ciborum subtiliantium, quæ. de diff. cont. Sp. 72. E
 Genus primum ciborum subtiliantium. de diff. cont. Sp. 72. E
 Genus sū ciborū subtiliantū, & eius enarratio. de dif. cont. Sp. 72. E
 Genus tertium ciborum subtiliantium quod & in quatuor secatur diffe-
 rentias. de dif. cont. Sp. 72. E
 Genus triplex Experimenti apud Empiricos. de sectis. Isa. 16. B
 sū Genus Medicamentorum librum fecit Archigenes. 9°. de cōp. medi.
 sec. loc. 198. A/ 199. G/ 10°. 206. G/ 5°. 208. G
 per Genera medicamentorum libri duo quando conflagrati. 1°. de com-
 posi. medicam. per ge. 5°. 209. G
 Genera tria medicamentorū catharticoꝝ, & quæ. de cathar. Sp. 49. D
 Genera omnia & species morborum scienda. si quis opt. med. Isa. 6. F
 Genera duo morborum. secretorum. Sp. 96. G
 Genus, speciem, uel differentiam morbi comitalis si quis dicat nihil re-
 fert. 3°. de locis affectis. 4°. 19. E
 Genera duo musculorum in summa manu. de musco. diff. 1°. 49. A
 Genera quatuor musculorum in pede, & quæ. de musc. diff. 1°. 52. G
 Genera quæ in pulsibus, & quod uocantur genera, etiam si sint differen-
 tia. 2°. de dif. puls. 4°. 55. C
 Genera, species, qualitates, & differentia pulsū idē sunt. 1°. de differen-
 tijs pulsuum. 4°. 47. B
 Genera, & differentias pulsuum dici negabant quidam. 2°. de differen-
 tijs pulsuum. 4°. 55. B
 Genus proximum in pulsibus, quibusdam uidetur esse motus. 4°. de diffe-
 rentijs pulsuum. 4°. 67. D
 Genera pulsuum sū quietem, secundum totum robur, secundum corpus
 arteria, quæ. compend. puls. Sp. 65. H
 Genera tria rerum præter naturam. de const. ar. Isa. 42. C
 Generis nobilitas non est inter bona propria. in oratione suas. Isa. 3. B
 Genus ostentantes qui proprijs bonis carent. in oratione suas. Isa. 3. C
 pp Generis nobilitate artium studia nō contēnenda. in orat. suas. Isa. 3. G
 ad Generis instaurationē partes, quæ. 14°. de usu par. 1°. 204. C
 pp Generis salutem ac conseruationem maxima uoluptas in coitu & in
 cibis. 14°. de usu par. 1°. 204. D
 GEODES dictus lapis pupillas expurgat. 9°. de simp. me. f. 5°. 67. D
 GEOMETRAE dicuntur non solum qui circa plana, sed etiā circa
 solida uersantur. ad Thras. 2°. 109. D
 Geometra inter rationales numerant. de cuiusq; ai pec. no. 2°. 60. A
 Geometra occupant primam sedem apud deum Mercurium. in oratione
 suasoria. Isa. 2. F
 GEOMETRIAE exercētes artē. de cog. cur. q; an. mo. 2°. 54. D
 Geometria scientia qualis. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2°. 56. G
 Geometria est ars nobilis. in oratione suasoria. Ex. 5. G
 Geometria acuit animū. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2°. 56. G
 Geometria principalis ars. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 54. D
 Geometria præcedit Astronomiam. si quis opt. med. Isa. 6. B
 in Geometria est methodus certa. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 57. B
 Geometria quo modo incedat in suis theorematibus. de curan. ratio. per
 sanguinis missionem. 6°. 16. C
 Geometrica theoremata. de curan. rat. per sang. mis. 6°. 16. C
 Geometria non aufertur, etiam si linea semper sit in corpore. 2°. de diffe-
 rentijs pulsuum. 4°. 57. B
 Geometriam antiquiores primo docebant. de lib. prop. Isa. 13. F
 Geometria exercitatio iuuenum esse debet. ad eos qd typ. scri. 3°. 92. G

Geometria, & arithmetica tñ utuntur diuites, quantū extruēdis ædibus
 & computādis expēsis cōducit. de præcog. ad Posth. 4°. 214. B
 Geometria discenda est ante medicinā. 1°. meth. me. 7°. 2. E
 Geometria multum confert ad medicinam. si quis opt. med. Isa. 6. B
 in Geometria Possidonius uersatus est ab ineunte ætate. 4°. de decretis.
 Hippocratis. 1°. 250. F
 GERANIS uinculū appellat à gruis similitudine. de fas. 7°. 301. A
 Geranis in speciem fascellæ. de fascijs. 7°. 302. A
 Geranis in specie fascellæ in priori parte se oñdens. de fas. 7°. 302. H
 Geranium uinculum est uarium. de fascijs. 7°. 293. E
 Γεραῖδα uinculū admouit Hippocr. ad fractū iugulū. d. fas. 7°. 293. E
 GEREONIS medicina. de med. exper. Sp. 105. H
 GERMANOS, flauos nōnulli uocat, sed sūt ruffi. de sal. d. 2°. 40. E
 Germani sunt humidi temperamento, non tamen frigidi. in 3°. de morbis
 uulgaribus, com. 3°. 3°. 146. F
 Germani iracundi sunt, audaces, et cōsilij præcipitis. 2°. de tēp. 1°. 20. A
 Germani barbari, urfis, apris, leonibus cōparant. 1°. de sa. tu. 2°. 66. E
 Germanorum cutis qualis. 2°. de temp. 1°. 20. A
 Germani non recte filios regunt. 1°. de san. tuen. 2°. 66. E
 Germani infantulum nuper natū ad flumē portāt. 1°. de sa. tuen. 2°. 66. E
 in GERMANICO bello nihil didicerunt medici. 3°. de compositio.
 med. per ge. 5°. 231. F
 GERMINA arborum quæ sint. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 Germina arborū, & fruticū inter se sunt similia. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B
 Germina arborum sunt lignosiora. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B
 Germia fruticū, et arborū, olerū asparagis rūdēt. 2°. de ali. fa. 2°. 24. B
 Germina nouella mādūtur qñq; ob necessitatē. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Germina non mandunt præstantiores cibos habentes, nisi urgente fame.
 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 Germina morborum cocta manduntur. 2°. de ali. fac. 2°. 24. C
 Germina arborum pariunt malos succos. de bo. & uitio suc. 2°. 33. G
 Germina qualia esse debent. 1°. de antid. 5°. 107. D
 ex Germinibus oleum dicitur oleum abusiue. 3°. de sa. tuen. 2°. 79. B
 Germen sinapis urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Germina struthij urinam mouent. de cura icteri. Sp. 111. D
 GERMINA adnascuntur auribus, naribus, pudendo, & sedi. de
 symptom. causis. 3°. 28. D
 GEROCOMICA ars. de part. art. med. Sp. 16. D
 Gerocomica, et resūptiua medicæ artis partes. de par. art. me. Sp. 17. D
 Gerocomice quæ pars medicina. 5°. de sani. tuen. 2°. 90. E
 Gerocomica pars salubris medicina. de subf. emp. Isa. 32. A
 GESTABILE quid significet. de art. com. 3°. 7°. 270. F
 Gestari, deambulare, & luctari differunt. ad Thras. 2°. 105. A
 Gestatum debet esse minus gestante. 12°. de usu par. 1°. 197. B
 ex GESTV ægrorum animi mores produntur quo modo, in 1°. de
 mor. uul. com. 3°. 3°. 117. H
 GETAE serui. 1°. meth. me. 7°. 2. E

GIBBEROSITAS

quid. de articul. com-
 men. 3°. 7°. 273. E
 ad GIBBERVM uergens angulare in articulo, media est figura do-
 loris expers. 2°. de mo. mus. 1°. 315. G
 Gibber infra septum morbos renum, & uestica facit, & abscessus circa
 ilia & inguina. de arti. com. 3°. 7°. 269. G
 GIBBOSITAS quid sit. de art. com. 3°. 7°. 268. F
 Gibbositas concomitat senes ad mortē. com. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
 Gibbositas pulmonis est à parte dorsi. de anat. uiu. Sp. 48. A
 GIBBI qui appellantur ab Hippocrate. com. 6°. aph. 40°. Ex. 51. G
 Gibbi efficiuntur senescentes proceri. com. 2°. aph. 54°. Ex. 19. F
 Gibbi circa lumbos habent coxas graciliores. de art. com. 3°. 7°. 269. H
 Gibbi circa lumbos tarde faciunt barbā et pubē. de art. cō. 3°. 7°. 269. H
 Gibbi supra lumbos sunt infœcundiores quā qui supra. 7°. 269. H
 Gibbi pueri cur non crescant in spina. de art. com. 3°. 7°. 269. B
 Gibbis pueris supra septum non cresunt costæ in latitudinem. de articu-
 lis, commen. 3°. 7°. 269. C
 Gibbi breuioris uitæ sunt. de arti. com. 3°. 7°. 269. H
 qui Gibbi ex asthma aut tussi fiunt, ante pubertatem moriuntur. com-
 mentario 6°. aph. 46°. Ex. 51. G
 Gibbi quo modo aliqui fiant tentis intra uertebrarum partibus non solū
 recuruationes, & obliuationes. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
 à GIBBO uentriculi uena ad lienis concauū. 6°. de anat. ad. 1°. 91. D
 Gibbi iecoris sectio. 6°. de anat. adm. 1°. 93. B
 in Gibba hepatis parte solæ inueniuntur uenæ. de util. resp. Sp. 64. G
 in Gibba

in Gibba hepatis parte sanguis fit ex succo cocto à mesaraicis . de comp. pag. memb. siue de na. hu. Sp. 59. A
 Gibba hepatis pars quo modo recipiat materias à capite, & ad cauum transmittat. com. 7°. aph. 3°. Ex. 56. B
 ex Gibba hepatis parte humores educēdi sunt p. urinas. d. cath. Sp. 94. G
 Gibbam hepatis partem purgantia, quæ. de cathar. Sp. 95. C
 in Gibbo splenis nec uena est, nec arteria. de uti. resp. Sp. 64. G
 Gibbosa pars quo modo curetur. de const. ar. Isa. 39. D
 Gibba spina ex ictu quo modo restituatur. de machinamen. 7°. 314. H
 Gibbus quo modo contingat. 4°. de loc. aff. 4°. 24. A
 GIGARTA siue acinorum uuæ nuclei. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. E
 Gignuntur quæ. 2°. de na. fac. 1°. 297. H
 unde Gignantur urinæ oleagineæ. quæ. in Hipp. Sp. 113. C
 GILVVS color post fuscum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. F
 Gilua emplastra. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. F
 Giluum ex libris Damocratis. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 262. D
 Giluum Haliei. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 248. H
 Giluum Haliei quo mō cōficeret Galenus. 5°. de cōp. me. p. ge. 5°. 248. H
 GINGIBER quo modo probetur. 4°. de sa. tuen. 2°. 85. C
 Ginger facile perforari solet. 4°. de sa. tuen. 2°. 85. C
 Ginger acris est. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. C
 Ginger quibus conueniat. 4°. de sa. tuen. 2°. 84. F
 Vide Zingiber.
 GINGIDIIS nomen impositum à rusticis. de atten. uic. 2°. 44. B
 Gingidij maximus prouentus in Syria. 2°. alim. fac. 2°. 23. E
 Gingidium siccum est in secundo ordine, calidum in primo. 6°. de simpli. medic. fac. 5°. 45. E
 Gingidium medicamentum est. 2°. de ali. fac. 2°. 23. H
 Gingidium amarorem habet. 2°. de aliment. fac. 2°. 23. H
 Gingidium stomacho amicum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. E
 Gingidium stomachum iuuat. 2°. de ali. fa. 2°. 23. G
 Gingidiū crudū conuenit stomachicis. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 192. C
 Gingidium comedunt homines fame adacti. 2°. de ali. fac. 2°. 22. B
 Gingidium manditur ut scandix. 2°. de ali. fac. 2°. 23. G
 Gingidium est uitiosissimi succi. de bon. & uitio succ. 2°. 37. G
 Gingidium non fert magnam ebullitionem. 2°. de ali. fac. 2°. 23. G
 Gingidium cū aceto collapsam appetentiam excitat. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 23. G
 Gingidium adstringit. 2°. de ali. fac. 2°. 23. H
 GINGIUIS, cuti faciei q. musculi sensū p̄stet. de ner. dis. 1°. 53. F
 Gingiuæ quæ sint, & quo modo roborentur. 5°. de composit. medicamen. torum secundum locos. 5°. 162. G
 ut Gingiuæ dētes, ita cutis pilorū radices cōplecti. i. tim. Plat. 1°. 286. H
 Gingiuis p̄stāt qualitas gustabilis. de cōp. mē. siue de na. hu. Sp. 58. D
 in Gingiuis nuper natorum latent dentes. 2°. de sem. 1°. 339. E
 in Gingiuarum præsepilolis sunt dentes. 11°. de usu par. 1°. 187. B
 Gingiuis quo modo dentes infigantur. de ana. uiu. Sp. 49. D
 ad Gingiuas præseruandas. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 164. H
 Gingiuas, & dentes candidos efficit aristolochia rotunda. 6°. de simplici. medic. facul. 5°. 43. E
 ad Gingiuas corroborandas. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 164. A
 Gingiuarum carnem instaurans. 3°. de me. fac. par. 7°. 172. G
 cur ad Gingiuas, & ad Gargareona materia à capite trāsmittatur. 2°. de differentiis febrium. 3°. 40. H
 quibus in Gingiuas fluxiones procumbunt, quæ exercitatio uitanda. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. A
 Gingiuis quo modo nocet lac. 3°. de ali. fac. 2°. 28. C
 de Gingiuarum morbis. de remed. par. fac. 7°. 164. G
 ad Gingiuarum affectiones. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 165. D
 Gingiuarum prurigo unde fiat pueris, qui dentire cōperunt. commenta. rio 3°. aph. 25°. Ex. 25. C
 ad Gingiuas pueri. de med. fac. par. 7°. 174. F
 Gingiuæ cum ex capite ægrotant, quō curādæ. 6°. de sa. tuen. 2°. 100. A
 in Gingiuis epulis, id est caro supercrescens. 5°. de composit. medicamen. secundum locos. 5°. 164. G
 Gingiuas tumētes ipostū lētiscū emēdat & sanat. de simp. med. Sp. 85. B
 ad Gingiuas tumidas et carnis excrecētā. de reme. par. fac. 7°. 164. G
 ad Gingiuarum inflammationem. de remed. par. fac. 7°. 164. H
 Gingiuis, & dentibus solis accidit affectus ille qui hæmodia dicitur. 2°. de locis affectis. 4°. 9. H
 in Gingiuæ est dolor, non in dente. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 162. D
 Gingiuarum doloribus, apostematibus, laxitati, ulceribus, fistulis, scissu-

ris confert labiorum uenæ sectio. de anat. uiu. Sp. 55. B
 à Gingiuis ex inflammatione dolentes. 5°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 162. H
 ad Gingiuas colluendas. de reme. par. fac. 7°. 157. D
 ad Gingiuarum dolores, Aristocratis. 5°. de comp. me. sec. lo. 5°. 165. B
 ad Gingiuarum dolores. 5°. de comp. me. se. loc. 164. G/ 5°. 165. D
 ad Giguas humore p̄gnātes. 6°. de cōp. me. se. loc. 172. C/ 7°. 5°. 181. H
 ad Gingiuarum fluxionem. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 164. G
 Gingiuas laxas, & mollitie fluidas curantibus additur smiris. 9°. de sim. pli. med. facul. 5°. 67. C
 ad Gingiuas laxas. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 166. B
 ad Gingiuas madore laxas. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 165. B
 ad Gingiuas madore laxatas, putrescentesq; ac cruentatas. 5°. de comp. medi. secun. loc. 5°. 165. H
 ad Gingiuas mollitie fluidas contrahēdas ualent cornua cerui & capræ. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
 Gingiuarum laxitatem & mollitiem desiccans smegma. 11°. de simpliciū medicamen. facul. 5°. 81. A
 Gingiuis contrahendis smegma. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 165. C
 ad Gingiuas comprimendas. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 164. A
 Gingiuas madentes resiccans. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. C
 ad Gingiuarum nomas. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. B
 Gingiuæ sanguineæ sunt edito homini, si in tribus horis sanguinis conce. ptum sit sperma à muliere. de spermate. Sp. 37. B
 ad Giguas cruētatas. 5°. de cōp. me. se. loc. 163. E/ 166. C/ 6°. 5°. 172. D
 ad Gingiuas ulceratas. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 165. D
 ad Gingiuas sanguinolentas. de reme. far. par. 7°. 164. E
 Gingiuis diu sanguinolentis, & tumidis, & phlegmone laborantibus, & ulceratis, et corrosis prodest succus centaureæ. de uir. cent. Sp. 93. C
 ad Gingiuas corrosas. de remed. par. fac. 7°. 164. G/ 7°. 170. C
 ad Gingiuas denigratas, & putridas. de reme. par. fa. 7°. 164. H
 Gingiuarum putredo oris affectus. introd. Isa. 59. C
 ad Gingiuas humiditas, & subcorruptas. 5°. de compositione medicamen. torum secun. loc. 5°. 165. C
 ad Gingiuas foetentes. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 172. C
 ad Gingiuarum abscessus. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 172. D
 GINGLYMON quid sit. de of. 1°. 40. B
 GIBRVS quid, quale, & propter quid. de anat. uiu. Sp. 49. H
 Girbus & siphac panniculi hepatis. de anat. par. Sp. 43. B
 Girbus grossus panniculus hepatis. de ana. parua. Sp. 43. B
 Γεγονομινυ appellat partem, quæ de senibus curandis agit. 5°. de sani. tate tuenda. 2°. 89. A
 GIT quid sit. de simp. med. Sp. 84. F
 Git, relaxat, calfacit, menstrua & urinam prouocat, lumbricos expellit, tumores & durities soluit. de simp. med. Sp. 84. F
 Git. de dynamidijs. Sp. 27. H
 GIZI casia. 1°. de antid. 5°. 106. E
GLABRAM pilis cutem efficit filicula. 6°. de sim. pli. med. fac. 5°. 46. D
 Glabris occlusi sunt pori. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 115. E
 Glabrum cur sit corpus tabidis. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 146. D
 Glabri quando moriebantur. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 111. D
 circum Glabraulcera maligna sunt. com. 6°. aph. 14°. Ex. 46. G
 GLACIALIS humor unde dictus. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. G
 Glacialis humor dicitur ab Aristotele humor crystallinus. de anatomia uiuorum. Sp. 48. D
 Glacialis humoris in oculo substantia ut eximia, ita nulli alij parti ne mi. nimum quidem similis. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266. B
 Glacialis grandinis, & humorum suorum quod iuuamentum in tunicis cerebrorum. de anat. uiu. Sp. 44. C
 Glacialis aqua quid agat. 3°. de sa. tuen. 2°. 78. D
 Glaciant q̄ facile, nō sunt frigidiora. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. A
 Glaciantur quæ similiter glacie, duriora fiunt, si fuerint substantiæ cras. sioris. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. A
 GLACIES fit ex aqua per expressionē aeris. de uti. resp. Sp. 63. G
 Glaciem unde didicimus esse frigidum. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7. C
 à Glacie uenti procedentes, frigidi sunt. de aere, aq. & loc. 2°. 5. E
 Glacie aquam resolutam bibunt Scythæ. de aere, aq. & loc. 2°. 5. E
 Glacies facit saluam expuere. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 192. B
 ut Glacies, & nix frigida pectori inimica, tusses mouent, & sanguinem & destillationes. com. 5°. aph. 24°. Ex. 39. G
 à Glacie et gradie isomniū qd significet. in 1°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 117. H
 Glaciei insomnium significat pituitam. de præag. ex insom. 4°. 213. C
 Glaciem secare

- Glaciem secare prouerbum. 4°. de dign. puls. 4°. 85. E
 GLADIATORVM cibus faba cū pissana. 1°. de alim. fac. 2°. 13. G
 Gladiatorum curationi p̄fectus fuit Galenus à suæ ciuitatis pontifice. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 231. B
 Gladiatores in patella uulnerati male curati. 3°. de compoſt. medicamen-
 torum per genera. 5°. 228. C
 Gladiatoribus decoris gratia dat̄ uinculū qd̄ dr̄ auricula. d̄ fa. 7°. 297. C
 Gladiatoria galea Perigenis. de fascijs. 7°. 297. A
 GLADIOLVS ad uenerea percitat, menstrua prouocat, surculos, et
 spinas de corpore extrahit, durities dissoluit. de simp. me. Sp. 84. H
 Gladiolus attrahit, digerit, seccat. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. B
 Gladiolus ulcera exiccat. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 226. G
 GLADIVS qui optimus. 1°. de usu par. 1°. 115. G
 Gladius uel ceram secando hebetatur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. A
 in Gladij percussionibus quid fieri debet. de uirt. cent. Sp. 93. G
 CLANDVLOSA corpora quæ sint. 14°. metho. med. 7°. 90. D
 Glāduloſa corpora ante uesciam quid agant. 14°. de usu part. 1°. 207. E
 de Glāduloſorū aſtitū uſu primus Gale. locutus est. 2°. de sem. 1°. 340. F
 Glanduloſæ cur ſint mammillæ, & teſticuli. de util. reſp. Sp. 63. A
 Glanduloſos meatus pudendi uirilīs παρὰς ὀτῶς Herophilus appellauit.
 14°. de usu partium. 1°. 208. G
 i Glāduloſis pudēdorū partibus humor qd̄ agat. 14°. de usu p. 1°. 208. B
 in Glandoſis uirorum partibus humor, & ſemen in teſtibus mulierum
 ſunt ſimillima, & cur. 14°. de usu par. 1°. 208. B
 GLANDVLARVM anatomia quarto loco conſiderāda. 1°. de ana-
 tom. adm. 1°. 64. B
 Glandulæ quales ſint. 7°. de usu par. 1°. 163. C
 Glandulæ habent ſolidam naturam. de arti. com. 1°. 7°. 252. D
 Glandulæ ſunt ſpecies carniū. de anat. uiuo. Sp. 44. D
 Glandulæ ſunt ſubſtantia ſimiles linguæ, aliæ plus, aliæ minus. 3°. de ali-
 mentorum facult. 2°. 26. H
 Glandulæ ſubſtantia ita recedunt à lingua, ut lingua à carne. 3°. de alimē-
 torum facultatibus. 2°. 26. H
 Glandulæ ſunt de genere pinguedinis. de util. reſp. Sp. 62. H
 Glandulā exanguis, eſt tamē ex ſanguine facta. 2°. de na. fac. 1°. 297. E
 in Glandulis omnibus eſt alba, & mollis caro. de anat. uiu. Sp. 44. D
 Glandularum natura duplex eſt. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Glandularum altera ſpecies ſentit ſolum, & non habet motum uolunta-
 rium. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Glandulæ cur non habeant neruos. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Glandulæ omnes ſunt inſenſibiles. de util. reſp. Sp. 62. H
 quæ Glandulæ neruos habeant. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Glandulæ unde accipiunt neruos. 9°. de usu par. 1°. 176. C
 Glādulæ cur nō habeāt motū uolūtariū neq; ſenſū. 16°. d̄ uſ. p. 1°. 214. H
 Glandulæ quid agant. 7°. de usu par. 1°. 163. C
 Glandularum iuuamentum. de ana. uin. 44. C/de util. reſp. Sp. 62. H
 Glandulæ quæ non ſunt in magno uſu in aīalibus. 14°. meth. me. 7°. 90. C
 Glandularum quarum magnus eſt uſus. 14°. meth. me. 7°. 90. C
 Glandularum officium in multis corporis partibus. 3°. de ali. f. 2°. 26. H
 Glandularum duplex uſus, & qui. 2°. de ſem. 1°. 340. D
 Glandulæ quomodo agant. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 166. E
 Glandula ibi implet, ubi uas à natura diuiditur, ut tū uenæ ab oſibus diui-
 dātur, tū glādulis ſultæ ſecurius ſtabiliātur. 6°. de uſu p. 1°. 149. C
 Glandulæ implent uasorum diuiſiones. 8°. de usu par. 1°. 165. B
 Glandulæ quandoque factæ ſunt ad recipiendū uenas tranſeuntēs ab uno
 in aliud, ſicut meſaraicas euntēs ab hepate ad ſtomachū & inteſtina.
 de anat. uiuo. Sp. 44. D
 Glandulæ ueluti fulcimentum arteriarum. 16°. de usu par. 1°. 220. A
 Glādula molliſſima iſtar ſtrati arteriæ ſubiecta. 16°. de uſu p. 1°. 218. G
 Glandulæ in quibus inferuntur uenæ & arteriæ. 2°. de ſem. 1°. 340. D
 Glandulæ recipiunt ſuperflua. 13°. meth. me. 7°. 80. B
 Glandulæ pinealis ſuppoſita cerebro iuuamētū. de ana. uiuo. Sp. 44. D
 cur Glandulæ duæ ſint in utroq; oculo. 10°. de usu par. 1°. 181. H
 Glandulæ aliquæ ad pariſthmia, & larynga. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ ad larynga, & pharynga. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ ad pariſthmia & larynga magnæ. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ cur in larynge. 11°. de usu par. 1°. 188. A
 Glandulas uocat pharynges. de anat. parua. Sp. 42. H
 Glandulæ uulue unde ortæ. de nat. & ord. cuiuſl. corp. Sp. 41. H
 Glandula quæ à medicis uocatur mina. de ana. uiu. Sp. 54. E
 Glandulæ cur in radice linguæ. 10°. de usu par. 1°. 181. H
 Glandulas duas cur habeat lingua. de uoce, & anhelitu. Sp. 61. C
 Glandulæ linguæ ſimiles ſunt glandibus māmārū. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ in lingua officium. de util. reſp. Sp. 63. A
 Glandularum quædam poſita eſt in radice linguæ, quæ hauritorium ſali-
 uæ dicitur, quædam in locis iuncturalibus, ſimiliter humiditatis colle-
 etiua, ut ſub axillis, & in inguinibus. de anat. ui. Sp. 55. H
 Glandulæ linguæ ad ſaliuam generandam. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 ex Glādulis quæ ad radicē linguæ ſunt, ſaliua fertur. 2°. de ſe. 1°. 340. C
 Glandulæ cur mittant ſaliuam in os. 2°. de ſe. 1°. 340. D
 à Glandulis cur fauces humectantur. 2°. de ſe. 1°. 340. D
 Glandulæ quæ loca irrigent. 2°. de ſemine. 1°. 340. E
 ex Glandulis quibusdam deſcendit lenta humiditas ſaliuæ ſimilis. 2°. de
 ſemine. 1°. 340. C
 Glandulæ quales circa generationē humorū. de bo. & uitio ſuc. 2°. 35. H
 Glandulæ quæ lentum humorem gignunt habent diuerſam ſubſtantiam.
 2°. de ſemine. 1°. 340. D
 Glandulas duas habet collum, in quibus generatur humiditas. de uoce, et
 anhelitu. Sp. 61. C
 Glandulæ māmārū ſi lac cōtinēt, ubera dicunt. de bo. & ui. ſuc. 2°. 35. H
 Glandulæ mammillares ad quid factæ. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ mammillares non ſuo ſemper funguntur munere. 3°. de alimē-
 torum facult. 2°. 26. H
 Glandularum mammillarum differentiā, quæ habent lac, & non habent.
 3°. de alimen. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ lac habentes, & non habentes, quorum animalium ſumendæ.
 de bon. & uit. ſucc. 2°. 36. A
 Glandulæ mammillares dulces. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ mammarum ſunt craſſi ſucci. de bo. & uitio ſuc. 2°. 36. A
 Glandulæ ſunt ſuaues guſtu & friabiles. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ ſuillæ lactæ plenæ à gulofis maxime expetuntur. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 26. H
 Glandulæ alunt ferē ut caro. 3°. de ali. fac. 2°. 27. A
 in Glandulas deſinunt uafa mediani meſenterij. 2°. de ſe. 1°. 340. D
 Glandulæ in meſenterio. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glādulæ in meſenterio cur. 4°. de uſu p. 141. H/2°. de ſe. 1°. 340. D/
 de utilitate reſpirationis. Sp. 63. A
 inter Glandulas renes numerantur. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A/de utilita-
 te reſpirationis. Sp. 63. A
 Glandulæ inguinum, & alarū cur intumeſcant propter ulcus manus, aut
 pedis. 13°. meth. med. 7°. 81. A
 de Glanduloſis aſſiſtentibus. 2°. de ſem. 1°. 340. A
 Glanduloſi aſtites non ſunt inſtrumēta ſeminaria. 2°. de ſem. 1°. 340. B
 Glandulæ colli ueſicæ de natura teſtium ſunt. 3°. de ali. fac. 2°. 27. A
 ex Glandularum genere ſunt teſtes. 3°. de ali. fac. 2°. 27. A
 Glandula, caro, os, chartilago non poſſunt eſſe utiles ad confectionē pu-
 dendi. 15°. de uſu par. 1°. 210. D
 Glandulæ magnæ cur in inguinibus. 16°. de uſu par. 1°. 219. F
 Glandulæ cur in pudendo. 14°. de uſu par. 1°. 208. C
 Glādulæ cōſpicuæ maioresq; i mariū penibus, cur. 2°. de ſem. 1°. 340. E
 Glandula quæ uocatur thymus eſt maxima in nuper natis animalibus, in
 creſcentibus uero minuitur. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 in Glandulis phlegmone quo modo curetur. 13°. meth. me. 7°. 83. C
 Glandulæ quando ſunt diſtentæ phlegmone, aut aliqua alia pars, debet
 corpus euacuari, & locus ſcarificari. 13°. meth. me. 7°. 81. B
 in Glandularum, uel artuum phlegmone cibus. 13°. metho. med. 7°. 83. D
 ad Glandularum inflammationes. 7°. de comp. med. ſe. lo. 5°. 181. G
 Glandulæ quo modo incidendæ. de dyn. Sp. 32. B
 Glandulas ſanat emplaſtrum diachryſu. de dyn. Sp. 32. B
 ad Glandulas præſidium. de dyn. Sp. 26. A
 Glandulæ indurata eximuntur. de diff. mor. 3°. 4. G
 ad Glandulas duras præſidium. de dyn. Sp. 26. A
 ad Glandulas diſſipandas. de reme. par. fac. 7°. 165. C
 GLANDES robuſtæ quo mō ſiant dulces. 4°. de ſimp. me. f. 5°. 26. E
 inter Glandes, quernas, acylos, & caſtaneas in ipſis particulatim arbori-
 bus nō magnū fructus diſcrimē recipit. de bo. & ui. ſuc. 2°. 36. D
 Glandium omniū præſantiſſima eſt Caſtanea. 2°. de ali. fac. 2°. 22. A
 Glādes ilignæ duræ ſunt acerbæ, et i ſuaues. de bo. & uitio ſucc. 2°. 36. C
 Glandes ilignæ cur uitandæ. de bon. & uitio ſuc. 2°. 36. C
 Glās iligna exigū dat alimētū, & eſt prauū ſucc. 2°. de ali. fa. 2°. 22. A
 Glandes prius fuere pabulum ſuibus. 2°. de ali. fac. 2°. 22. A
 Glandibus ſolis uiuebant antiqui ante reperta cerealia, Arcades uero ēt
 poſtea. 2°. de ali. fac. 2°. 22. A
 Glandibus ruſtici paſſim ueſcuntur. 2°. de ali. fac. 2°. 21. H
 Glandibus ue-

Glandibus uescebantur pro frumentaceis edulij in penuria. 2°. de alimē-
torum facultatibus. 2°. 21. H
Glandium prouentus magnus fuit in fame quadam, & quo modo rustici
ipsas feruarunt. 2°. de aliment. facul. 2°. 21. H
Glandes nutriunt eum, qui digerit illas, nutrimento multo, crasso. de dif-
solutione continua. Sp. 73. E
Glandes, cibus crassus, cur. de dissol. cont. Sp. 72. G
Glandes copiose nutriunt. 2°. de ali. fac. 2°. 22. A
Glandes nutriunt, ut frumentacea multa. 2°. de alim. facul. 2°. 22. A
Glandes faciunt alimentum transitus tardi ac crassi succi. 2°. de alimen-
torum facultatibus. 2°. 22. A
Glandes difficulter coquuntur. 2°. de alim. facul. 2°. 22. A/de dissolutio
ne continua. Sp. 73. D
Glandes tarde descendunt. de diss. cont. Sp. 74. H
Glandium coquendarum uarij modi. 2°. de ali. facul. 2°. 22. A
Glandium decoctum numeratur inter adstringentia fortiora pro garga-
rismis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G
Glādes superāt castaneas i adstringēdi potestate. de bo. et ui. su. 2°. 36. C
sub Glāde quæ est membrana ualde adstringit. 6°. de simplicium medica-
mentorum facultatibus. 5°. 46. E
Glandes stringunt uentrem cum stypticitate, & ponticitate. de dissolu-
tione continua. Sp. 75. B
Glandes inter testacea quæ conueniunt stomachicis. 8°. de compo. medici-
secundum locos. 5°. 192. C
Glandes quercinæ uitandæ in capitis doloribus à stomacho, & ab alijs.
2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
GLANS unguentaria. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. D
GLANS ægyptia. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. G
GLANS quæ intro. Isa. 53. D
Glandis caro alba est. de anat. uiu. Sp. 55. H
in Glandibus & tonsillis qui suffocabatur, qua re curatus. 6°. de comp.
med. sec. loc. 5°. 167. F
ad Glandes oschei ppter quid transit spermatis pars. de an. ui. Sp. 55. H
Glandium græce thymus dicitur. de uen. art. q. diff. 1°. 56. C
GLANDE uel clystere qñ cibus educendus. 8°. meth. med. 7°. 53. F
per Glandem alium soluit stomachi distentione. 8°. de compositione me-
dicamentorum secund. loc. 5°. 192. D
Glans ex stercore murium. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. D
GLAVCEDO quid sit. 10°. de usu par. 1°. 179. G
Glaucedines fiunt senibus propter immodicam instrumentorum siccita-
tem, & quia speciem habent suffusionis. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
ad Glaucedinem oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. A
GLAVCIAS interpret sexiti libri epidemiorum. in 6°. de morbis
uulgar. com. 1°. 5°. 152. C
CLAVCIDANVM medicamentum diasmyrnum. 4°. de composit.
medic. sec. locos. 5°. 153. G
GLAVCIUM quid. de simp. med. Sp. 84. E
Glaucij qualitas. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
Glaucium frigidum ut aqua fontana. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
Glaucium refrigerat multum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
Glaucium quo modo fiat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. C
Glaucium quō paretur pro auribus. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B
Glaucium in cote medica tritum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. C
Glaucium quale, & quo modo lauetur. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 151. F
Glaucium ad quid ualet. 14°. meth. med. 7°. 87. G
Glaucium maturat. de ocul. 7°. 189. C
Glaucium solum erysipelata curare potest. 6°. de simp. med. fa. 5°. 45. E
Glaucium medicamentum ad œdema. 14°. meth. med. 7°. 87. G
Glaucium non sanat scirrhus. 14°. meth. med. 7°. 87. G
Glaucium numeratur inter adstringentia parabilia. 6°. de compositione
medic. sec. locos. 5°. 169. G
in Glaucio adstrictio consideranda est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. A
ē Glaucio medicamēta mediocriter adstringūt. 14°. met. med. 7°. 92. B
Glauciū impetus lippitudinis, & lachrymas strigit. de sim. me. Sp. 84. E
Glauciū prohibet humore fluētē, pustulas, & uulnera. de ocul. 7°. 189. C
ex Glaucio collyria in aurium dolore. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 141. C
GLAVCII uinculum, cui magis fidendum, quam uinculo ad caluariā.
de fascijs. 7°. 295. H
Glaucij uinculum ualde iunctum. de fascijs. 7°. 297. A
Glaucij spica unde dicta. de fascijs. 7°. 300. G
GLAVCOMA quid. fin. med. Isa. 48. D
Glaucoma oculorum ulceratio. fin. med. Isa. 48. D

Glaucoma quo modo differt à suffusione. fin. med. Isa. 48. G
GLAVCONIS philosophi de Galeno admiratio super medici casu
ex iecoris inflammatione laborantis. 5°. de loc. af. 4°. 34. F
GLAVCOSIS quid. introd. Isa. 59. A
Glaucofis affectus pupillæ. introd. Isa. 58. D
GLAVCVRIS. de remed. par. fac. 7°. 158. E
GLAVCI oculi frigidi, & à cesis differunt ex diametro. in 3°. de
morb. uulgar. com. 3°. 3°. 146. F
ad Glauco oculos. 4°. de comp. me. se. loc. 5°. 153. B
GLAVCI numerantur inter testacea, quæ conueniunt stomachicis.
8°. de cōp. med. se. loc. 5°. 192. C
Glauci pisces habent carnem duram. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E
GLAVX herba calida, & humida. 6°. de simp. me. fa. 5°. 45. F
GLENE quid sit. de of. 1°. 40. B
Glenois sinus. de ofibus. 1°. 41. H
GLEVCINI confectio iuxta Andromachum. 7°. de cōpositione me-
dicamentorum per genera. 5°. 272. E
Gleucini confectio Critonis. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 272. E
Gleucini confectio secundum Dioscoridem. 7°. de compositione medica-
mentorum per genera. 5°. 272. G
Gleucini confectio ut Heras. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. G
Gleucino unguento Sabina maxime inditur. 6°. de simp. med. fa. 5°. 45. C
Gleucinum quale sit. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. F
Gleucinum unguentum optimum. 3°. de san. tuen. 2°. 81. C
Gleucinum unguentum acopum. 3°. de san. tuen. 2°. 81. C
Gleucinum unguentum rarefacit, & discutit. 9°. de compositione medica-
ment. sec. locos. 5°. 197. F
GLEVCOS. i. mustum, flatuosum est, & quale. de uinis. Sp. 76. G
GLICHON. i. pulegium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
GLIRES in Italia manduntur. 2°. de alim. fac. 2°. 26. C
GLYTVS. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. C
GLOEOS. i. stringenta balneorum, modice emolliendi uim obtinet.
6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
GLOMERATAE fasciæ quæ sint. de fascijs. 7°. 293. F
Glomeratis fascijs fracta membra uinciuntur. de fascijs. 7°. 293. F
Glomerata fascia ad mammam. de fascijs. 7°. 303. D
Glomerata fascia ad mammam duplex in utrāque partem ducta à supe-
riori parte deorsum. de fascijs. 7°. 303. D
Glomerata fascia ad cubitum. de fascijs. 7°. 304. H
Glomerata funda ad nasum. de fascijs. 7°. 298. H
ex Glomerata fascia auris. de fascijs. 7°. 299. F/aliter ibidem.
Glomerata fascia ad labrū inferius. de fascijs. 7°. 300. C/eadē in utranq;
partem ducta ibidem. alia. D.
Glomerata fascia ad librū supius. de fas. 7°. 300. D/eadem à medio orsa.
GLORIAE appetitus est animi affectus. de cog. cur. ai mor. 2°. 53. G
Gloria operibus non uerbis comparanda est. de subf. emp. Isa. 34. E
Gloria postponenda est sanitati corporis & animi. 2°. de ali. fa. 2°. 18. F
propter Gloriam artium studia non contemnenda. in oratio. suas. Is. 3. G
Gloriam quō debet cupe medicus. de ijs, quæ in med. fi. c. 2°. 7°. 205. D
Gloriæ cupiditas ableganda. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 110. G
ob Gloriam sectas facientes, odio digni sunt. de bon. uit. suc. 2°. 34. B
Gloriæ curam habent sophistæ, non ueritatis. 10°. de usu par. 1°. 181. A
GLOSSA communis in pluribus aphorismis Hippocratis. cōmen. 6°.
aphorismo 16°. Ex. 47. G
GLOSSOCOMON quid. 7°. de usu par. 1°. 161. H
Glossocomum machinamentum quale, & quo modo compositum. de
machin. 7°. 310. G
Glossocomon. 6°. meth. med. 42. G/H/de fract. com. 2°. 7°. 239. D
Glossocomū Nymphodori qd sit, et quō conficiatur. de machin. 7°. 315. D
Glossocomi cuiusdam auctor Aristion. de machin. 7°. 315. E
GLVTEN quō fiat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
Glutine præparant libros. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
Gluten emplasticum concoquens. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
Gluten fabrilis perlucidum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. G
Glutinum fabrilis. 3°. de compo. med. sec. loc. 146. B/5°. 5°. 160. G/de re=
med. par. fac. 7°. 157. B
GLVTINANDO auro idoneum est hustolix. de simp. med. Sp. 85. D
GLVTINATORIA, & cicatricem inducentia quo modo diffē-
rant. 3°. meth. med. 7°. 19. B
Glutinatorium quale esse debet. 3°. meth. med. 7°. 19. D
Glutinantia siccitas consequitur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. A
Glutinantia sicciora carne implentibus. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 227. A
Glutinantia solum

Glutinantia solum sint sicca. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 227. A
 Glutinantia uulnera sunt multum sicca. 7°. de simp. med. fa. 5°. 56. D
 in Glutinandis substantijs est adstrictio. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. A
 Glutinare quæ adstringentia non possunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. H
 Glutinantium finis qui. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 227. A
 Glutinantibus uiribus est calamus aromaticus. de simp. med. Sp. 82. G
 Glutians est ipsa Caro. 4°. meth. med. 7°. 23. D
 Glutinatorijs, & desiccatorijs miscetur Centaurij minoris radix arefa-
 cta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. G
 Glutinat Coagulum. de simp. med. Sp. 83. D
 Glutinat Cytinus recentia uulnera. de simp. med. Sp. 87. C
 Glutinat & purgat uulnera Lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 Glutinat uulnera Myriophyllon. 7°. de simp. medic. facult. 5°. 56. D/de
 simplic. med. Sp. 87. G
 Glutinare potest uulnera capitū Myrrha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. A
 Glutinat ulcera maxima Narcissi radix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
 Glutinat uulnera Peristereon. de simp. med. Sp. 89. C
 Glutinandis uulneribus conuenit Pix arida. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. E
 Glutinatoria ulcerum folia Piceæ & tedæ. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. F
 Glutinatorium est uulnerum cruentorum Polygonon. 8°. de simplicium
 medic. facult. 5°. 58. H
 Glutinat ulcera magna Polium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
 Glutinat ulcera Polycnemum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
 Glutinat uulnera Rhu. de simp. med. Sp. 89. E
 Glutinare ulcera ualet Sarcocolla. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 Glutinare ulcera potest Stratiotes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Glutinat & stringit uiscide Symphytum. de simp. med. Sp. 90. E
 ad Glutinandum, Vinum quale. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. C
 ad Glutinandum, uinum mulsu melius est melicrato. 2°. de arte cur. ad
 Glaucem. 7°. 106. C
 Glutinantia imbecilles carnes. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 227. B
 Glutinantia duras carnes. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 227. C
 Glutinatoria in corporibus admodum siccis, quæ habeant uulnus aut si-
 num. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. E
 ad Glutinandos sinus quæ valeant. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. G
 Glutians sinus. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. A
 ad Glutinandam carnem. 3°. de med. fac. par. 7°. 173. B
 ad Glutinanda ulcera. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 210. H
 ad Glutinanda maiora uulnera. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 219. G
 Glutinata uulnera maxima sine phlegmone. 5°. meth. med. 7°. 36. B
 Glutians citra inflammationem. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 227. E
 ad Glutinanda cruenta. 2°. de comp. med. per ge. 219. G/6°. 5°. 256. D
 Glutinantius uulnerum cruentorum quo modo fiet emplastrum. 2°. de cō-
 po. med. per gen. 5°. 223. F
 Glutians Cyzicenum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250. B
 Glutinantia emplastra. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. H
 Glutinatorium emplastrū uocatum πᾶρυγον. 8°. de anat. ad. 1°. 103. E
 Glutinantius quo modo fiat emplastrum. 1°. de compositione medicamen-
 torum per genera. 5°. 215. D
 Glutinantius medicamentum quo modo fiat. 1°. de compositione medicamen-
 torum per genera. 5°. 212. G
 Glutinatorium. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. A
 ad Glutinationē partiū, quas uulnus deduxit, uinculū. de fasc. 7°. 295. B
 Glutinationem quæ prohibent. 4°. meth. med. 7°. 23. C
 Glutinandis quid noceat acetum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. G
 GLUTINOSI nomen primus Galenus nominauit. 11°. methodi me-
 dendi. 7°. 71. D
 Glutinosi oppositum quid. 11°. meth. med. 7°. 71. D
 Glutinosi quæ sunt, & emplastica sunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. D
 Glutinosi dant plus alimenti. 1°. de ali. fac. 2°. 14. D
 Glutinosum succum generat caro suilla. 7°. meth. med. 7°. 45. D
 Glutinosi cibi celeris sunt transitus. 3°. de symp. caus. 3°. 27. D
 Glutinosos & crassos cibos edētes sunt magis obnoxij morbis. 1°. de diffe-
 rentijs febrium. 3°. 32. A
 Glutinosi & crassi cibi ob putredinē causæ febriū. 1°. de diff. fe. 3°. 32. A
 Glutinosi & crassi succi tremorem faciunt. 2°. de symp. caus. 3°. 20. E
 Glutinosi cibi prohibendi sunt in lassitudine ulcerosa, & phlegmonode.
 3°. de sanitate tuenda. 2°. 79. G
 Glutinosi cibi dandi in lassitudine tensua. 3°. de sani. tuen. 2°. 79. G
 Glutinosi succi debent detergi. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
 Glutinosi detergit radícula ex oxymelite. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Glutinosorum, et crassorum humorū euacuandi modi. 14°. met. me. 7°. 87. H

Glutinosi cur per tussim nō possunt expelli. 2°. de symp. caus. 3°. 21. F
 ad Glutinosum reiectantes. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. D
 Glutinosi, candidi, & exigua deiectio quid significet. in prognost. com-
 mentario 2°. 4°. 199. G
 ΓΛΟΥΤΙΩΝ quid. 8°. de usu par. 1°. 170. F
 Glutiorum magnitudo. 8°. de usu part. 1°. 171. A
 Gluton quid. de osibus. 1°. 43. D
 GLYCEA quæ. de dynamid. Sp. 18. G
 Glycea. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 239. A
 GLYCELA EVM prodest fractis. introd. 154. 60. F
 ΓΛΥΚΥΡΙΖΑ. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. A
 GLYCYRIZA quid. de simp. med. Sp. 84. G
 Glycyrriza ponitur in theriaca. de theria. ad Pisonem. 5°. 92. E
 Glycyrriza optima est in Creta. 1°. de antid. 5°. 105. E
 Glycyrriza familiaris est humanæ tēperaturæ. 6°. de simp. me. fa. 5°. 45. F
 Glycyrriza pontica. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. G
 Glycyrriza exasperata lenit. 6°. de compositione medic. secundum locos.
 169. H/7°. 5°. 181. E
 Glycyrriza asperitates lenire potest, non modo in arteria, uerum etiam in
 uestica scabra. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 Glycyrrizæ radices sitim sedant, renum & uesticæ dolorē mitigāt: puocāt
 enim urinā et mēstrua, et oēm tumore placāt. de simp. med. Sp. 84. G
 Glycyrrizæ radix sicca pterygiorum, seu unguium oculorum idoneū re-
 medium illita est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 Glycyrrizæ medullam eijcit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. B
 Glycyrrizæ succus pro ipsa radice ex Creta asportabatur. 7°. de compo-
 medic. secundum loc. 5°. 181. A
 Glycyrrizæ succus tempore durescit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. H
 Glycyrrizæ succus siti conuenit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 Glycyrrizæ succus parum adstringit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 Glycyrrizæ succus exasperata mitigat. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 178. G
 GLYCYSIDA. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 ΓΛΥΚΥΧΥΜΑ dicuntur quæ sunt dulcis succi. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12. G
 unde dictū. 6°. de simpl. med. facult. 5°. 45. H
 ΓΥΛΑΒΟΝ, mala, & bucca quid significant. de art. com. 2°. 7°. 262. G
 GNOMONICA tractatio. de cuiusq; ai pecc. not. atq; me. 2°. 58. B
 GOBIO littoralis piscis paruus. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 30. H
 Gobio qui in arenosis littoribus, & saxosis promontorijs uiuit, optimus
 est. 3°. de alim. fac. 2°. 30. H
 Gobio qui in ostijs fluminum aut stagnis, aut stagnis maritimis, non bo-
 nus. 2°. de alim. fac. 2°. 31. A
 Gobio deterimus, qui. 3°. de alim. fac. 2°. 31. A
 Gobiones molles, qui. 3°. de alim. fac. 2°. 31. A
 Gobionum caro durior saxatiliū, & mollior mullorum carne. 3°. de
 alim. fac. 2°. 31. A
 Gobiones non habent carnem mollem ut saxatiles. 3°. de ali. fac. 2°. 31. C
 Gobio facilius nutrit, quā alij pisces. 3°. de ali. fac. 2°. 31. A
 Gobiones non semper optimi. 3°. de ali. fac. 2°. 31. C
 GOBII pisces saxatiles. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
 Gobij uiuunt aqua salsa, & dulci. de bon. & uit. succ. 2°. 37. H
 Gobiorum maritimarum caro quod differt a degentibus in aquis uitatis.
 de bon. & uitio succorum. 2°. 37. H
 Gobij neq; crassi, neque tenuis succi sunt. de bon. & uit. succ. 2°. 34. H
 GOMPHOSIS quid sit. de osibus. 1°. 40. B
 Gomphos quid sit. de ocul. 7°. 187. D
 GONFITAE. de dynamidijs. Sp. 30. D
 GONGILIS, id est rapum. 6°. de comp. med. fac. 5°. 46. A
 GONIALGIAE affectus genu. introd. 154. 59. D
 ΓΩΝΙΩΣΙΣ in pulsu. 2°. de presag. 4°. 114. A
 GONE uocatur semen. 6°. de loc. aff. 4°. 41. G
 ΓΟΝΟΣ. i. genitura. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. C
 GONORRHOEA unde dicatur. 6°. de loc. affe. 4°. 41. F
 Gonorrhœa quid sit. fin. med. 154. 47. G/6°. de loc. aff. 4°. 41. F
 Gonorrhœa cuius affectio. 6°. de loc. aff. 4°. 42. A
 Gonorrhœa due differentia. 2°. de symp. caus. 3°. 19. H
 i Gonorrhœa cur uasa spermatica afficiunt. 14°. de usu par. 1°. 208. A
 Gonorrhœa cum tensione pudendi, cur. 3°. de symp. cau. 3°. 29. H
 Gonorrhœa causæ. 3°. de symp. caus. 3°. 29. H
 GORTYNE in Creta. de cogn. cur. animi mor. 2°. 51. H
 GORTYNIATES Tryphon. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 199. B/F
 GOSSIPIO utitur

GOSSIPIO utitur Galenus cū alijs utatur lana. 6°. met. me. 7°. 38. F

GRACILESCIT dextra mamilla, masculina abortū faciet. de anatomia uiuorum. Sp. 51. G

GRACILIVM omnium natura communis est, itidem et corpulentorum. de puls. ad tir. 4°. 44. A

Graciles, et corpulenti habent contrarias habitudines ex contrarijs ortas. 1°. de san. tuen. 2°. 64. E

Gracilia differunt ab obesīs. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F

Graciliores, qui. 6°. de san. tuen. 96. A/ 2°. 99. F

Graciles cuius sint temperamenti. de sal. dieta. 2°. 40. D

Graciles ut plurimum sunt biliosi. com. 4°. aph. 6°. Ex. 28. A

Graciles siccī natura sunt. de art. com. 1°. 7°. 256. E

Gracilem, et musculosum comparat canis. 10°. meth. med. 7°. 62. C

Graciles homines ubi nascantur. de aere, aq. et loc. 2°. 6. E

Graciles natura quo modo cognoscantur a gracilibus occasione. 2°. de temperam. 1°. 18. C

Gracilibus natura a similis est gracilis factus ex quadrato. 3°. de causis pulsuum. 4°. 98. D

Graciles cur aliqui fiant. in 6°. de morbis uulg. com. 4°. 3°. 186. F

Gracile corpus ex quibus. 2°. de temperamen. 1°. 18. B/ 2°. de sanit. tuenda. 70. F/ 6°. 2°. 98. B

Gracile fit corpus a uigilijs, et tristitia. 3°. de sanit. tuen. 2°. 81. F

qui Gracilescunt fame. 8°. meth. med. 7°. 54. F

in Gracilitate deficiens nutritio cernitur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B

Gracilitatis, et exilitatis membrorum causa est oculi. de ar. cō. 3°. 7°. 277. E

Gracilis habitus cum uenarum laxitate. 2°. de temp. 1°. 18. C

Gracilissimi aliqui sanguine abundant. in 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 176. B

Graciles tardius pueniunt ad mortē quam crassi. c. 2°. ap. 40°. Ex. 18. F

Graciles habentes uenas paruas, si incidantur, adeps excidit. 2°. de temperamentis. 1°. 18. D

Gracilitas quid faciat in pulsu. 2°. de præsag. 4°. 113. F

Graciliū pulsus natura. de puls. ad tiro. 44. A/ 3°. de caus. puls. 4°. 96. C

Graciles habent pulsus longos. 1°. de præsag. ex puls. 4°. 106. B

Graciles habent pulsus insignē, et uehementē. 1°. de dign. pul. 4°. 74. B

Graciliū cum irascuntur pulsus, qui. 2°. de caus. puls. 4°. 94. F

Gracilis pulsus qui fiat quadratus. 3°. de caus. puls. 4°. 98. D

Gracilis factus ex quadrato a similis est gracilibus natura. 3°. de causis pulsuum. 4°. 98. D

Gracile nimis corpus non probat Galenus. 1°. de sanit. tuen. 2°. 64. E

Gracilitas externis iniurijs obnoxia. 2°. de san. tuen. 2°. 75. H/ com. 2°. aphorismo 44°. Ex. 18. F

in Gracilibus non fit synochus. 9°. meth. med. 7°. 56. C

Gracilitas carnis facit continere semen. de aere, aq. et loc. 2°. 5. G

Graciles quo modo iter agere debent. de sal. dieta. 2°. 40. H

Gracilibus plus cōuenit balneū, quam corpulentis. de sal. diet. 2°. 41. A

Graciles, et facile uomentes sursum purgare conuenit uitantes hyemē. de cathart. Sp. 49. C

Graciles quo modo uomere debent. de sal. dieta. 2°. 41. G

Graciles nimis, non sunt purgandi. de dynamidijs. Sp. 20. F

Graciles sunt imbecilles estate calida et sicca. 10°. meth. med. 7°. 66. C

Gracilius si sit corpus quid considerandum. 5°. de san. tuen. 2°. 89. C

Gracile corpus quo modo sanatur. 3°. de san. tuen. 2°. 81. G

Graciles partes quo modo crassescant. 14°. meth. me. 7°. 91. G

Graciles debēt ferē semper uti uictu humidiori. de sal. dieta. 2°. 40. D

in Gracilibus, qui debent refici, habitus non restituitur, nisi sit plus quod apponitur, quam quod euacuatur. 2°. de nat. fac. 1°. 299. B

Graciles natura quo modo a mangonibus curētur. 14°. met. me. 7°. 91. G

pro Gracilitate pix toto corpore illinitur. 6°. de sanit. tuen. 2°. 98. B

pro Gracilitate nullum est remedium quod, pici æquari possit. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 98. B

Graciliū alia remedia præter picem pro delicatis. 6°. de sa. tu. 2°. 98. B

Gracilibus quod unguentum succurrit. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B

pro Gracilibus unguentum dropax. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B

Graciles multi redditī pingues. 2°. de temp. 1°. 18. B

ex Gracilibus obesi redditī. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B

Gracili corpori quæ inimicissima. 6°. de san. tuen. 2°. 99. F

Graciles quo modo fiant ex obesīs. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B

GRACILIA cur sint tria superiora intestina. de anat. uiu. Sp. 50. B

Gracilis et tenuis uox unde fiant, et quo modo differant, in 1°. de mor. uulg. comment. 2°. 3°. 115. F

Gracilis uox unde fiat. de anat. uiu. Sp. 53. E

Gracili uoce qui erāt, qñ moriebantur. in 1°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 115. D

GRACVLI ad salicendum sunt apppositi. 3°. de alim. fac. 2°. 33. C

GRADVS qualitatum unde sumendi. 1°. de composit. medicamentorum per genera. 5°. 210. E

Gradus qualitatum uerbis exprimi non possunt. 1°. de antid. 5°. 100. F

GRAECA Sigia. de dynamidijs. Sp. 31. H

GRAECANICI menses quibus perficiantur. de sept. par. 1°. 341. A

iuxta Græcanicos menses in minore tempore dimidio anno oriri septimestris infans posset. de sep. par. 1°. 341. D

GRAECIA tota alebat paucos homines. de par. art. med. Sp. 16. F

in Græcia raro manna cadit. 3°. de alim. fac. 2°. 32. F

in Græcia quæ uina calidiora. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H

GRAECI meliores barbaris. 2°. de decret. Hipp. 1°. 235. A

Græci uincunt iram ratione. 3°. de decret. Hipp. 1°. 243. B

Græci bellicosissimi, qui. de aere, aq. et loc. 2°. 5. B

Græcorum regula in nominibus. de morb. temp. 3°. 86. B

Græci semper clarissimis nominibus res interpretantur, quod tamen non uidemus Aristotelem facere. 2°. de diff. puls. 4°. 53. D

Græci antiqui non seruāt nominū proprietates. de fra. c. 2°. 7°. 240. C

Græcorum, et Italarum uinorum comparatio. 5°. de sa. tuen. 2°. 90. H

Græce scribens reliqua omnia non debet interponere latinā uocem unam solam. 1°. de antidotis. 5°. 104. A

GRAMINIS Parnasi uis. qualis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C

Gramen terrestre. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G

Gramen parum frigidum, et medium in passiuis qualitatibus. 6°. de simplic. medic. fac. 5°. 41. C

Graminis radix frigida est et sicca modice. 6°. de simplic. medicamento- rum facul. 5°. 41. B/ C

Graminis herba primo excessu refrigerat, in humiditate uero, et sicca te moderata est. 6°. de simplic. med. fac. 5°. 41. C

Graminis radix parum mordax est et tenuium partium. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 41. B

cur Graminis radix sanat ulcera cruenta. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C

Graminis semen, quale. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. B

Gramen esculentam habet radicem, ubi mollis fuerit, dulcis quidē instar aquæ, sed acre quiddam exiguum et subacerbum obtinentē. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 41. C

Gramen aqueum est gustantibus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C

Graminis sapor dulcis est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. D

Gramen dulce est prius quam aruerit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G

Gramen edunt canes, quando purgari uolunt. de simp. med. Sp. 81. C

Gramen potatum urinam prouocat. de simp. med. Sp. 81. C

Gramen lapides frangit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C

Graminis decoctio purgat renes. de cathar. Sp. 95. C

Graminis colorem habentia excrementa. in 3°. de morbis uulgaribus, cōmentario 31°. 1°. 148. F

GRAMMA quo modo figuretur. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 275. C

GRAMMARIORVM quatuor ponderis fit mentio. de medic. facult. parab. 7°. 167. C

GRAMMATICA ars nobilis. in oratione suasoria. Isa. 5. G

Grammaticæ, dialecticæ, et rhetoricæ tantam cognitionem habebant nō nulli medici tēpore Galeni, quātā asinus lyre. de die. dec. 4°. 146. H

Grammatica ars quibus præficitur. 9°. de decret. Hipp. 1°. 282. E

Grammaticam didicit a patre Galenus. de ord. lib. suo. Isa. 15. D

ad Grammaticas syllabas comparatio pulsus. compendium pul. Sp. 65. E

GRAMMATICI inter rationales numerantur. de cuiusq; animi pe. not. atq; med. 2°. 60. A

Grammatici proximam sedem occupant apud deum Mercurium. in oratione suasoria. Isa. 2. F

Grammaticus qui sit. 9°. de decret. Hipp. 1°. 282. C

ad Grammaticum quæ spectent. ad Thrasy. 2°. 107. A

Grammatici munus disputare de noibus quō. 1°. de die. decre. 4°. 146. H

Grammaticus simul arithmeticus et philosophus si fuerit idem hō, poterit quispiā unius artis has oēs particulas existimare. ad Thras. 2°. 105. E

Grammatici pueri casus, q ob uinū incidit in uigilijs. 2°. de l. af. 4°. 14. A

Grammatici casus ex morbo comitali. 5°. de loc. aff. 4°. 32. F

GRANATA pontica sunt frigida. de dissol. cont. Sp. 74. D

Granata primo sunt pontica, deinde dulcescunt. de ocul. 7°. 188. B

Granati mali sapor. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. H

Granatum malum adstringens. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. G

Granata acetosa si inueniunt in stomacho humorem malum et crassum, incidunt, et expellunt, et leniunt uentrem, si inueniunt mundū, strin-

gunt uentrem.

gunt uentrem. de diff. cont.	Sp. 75. B	Graucolentia stomachum subuertit. 8°. de cōp. me. sec. loc.	5°. 190. B
Granatorū acetosorū aqua incidunt, & attenuāt. de diff. cōt.	Sp. 72. F	Graucolentia in symptomatum genere. de symp. diff.	3°. 13. B
cur Granata parum nutriunt. de diff. cont.	Sp. 73. F	Graucolentia est putredinis indicium. in progn. com. 1°.	4°. 197. B
Granatorum flores sunt cytini. 8°. de simp. me. fac.	5°. 59. H	Graucolentia necessario sequitur corruptelam excrementorum, mordi-	
Granatorum putamina sunt sidia. 8°. de simp. me. fac.	5°. 59. H	catio & inflatio non item. de sympt. dif.	3°. 12. E
Granati mali cortex habet diuersum affectum ab alijs adstringentibus.		ad Graucolentiam oris. 5°. de comp. me. se. lo.	5°. 166. B
3°. de simp. me. fac.	5°. 20. D	Graucolentiam alarum, & totius corporis sanat scolymos. 8°. de simpli.	
Granati coloris uinū est boni nutrimenti. de diff. cont.	Sp. 73. B	medic. facul.	5°. 60. H
Granata amara. de dyn.	Sp. 26. E	quas GRAVIDAS intelligat Hippocrates, cum inquit επιφθορα.	
GRANA bona logarice. de med. fac. par.	7°. 176. H	in 1°. prorrh. com. 3°.	4°. 180. G
Grana fabae generant chymum bonū, & crassum. de diff. cōt.	Sp. 74. A	Graudum est animal omne semen continens. 1°. de sem.	1°. 329. A
Granū cnidiū purgat, acre est, & adurens. 7°. de simp. me. fac.	5°. 51. G	à Grauidis maxime appetuntur acida, acerba, acria, terra cimolia, te-	
ex Grano cnidio oleum soluit uentrem. 6°. de simp. me. fac.	5°. 47. A	sta, & extincti carbones. 1°. de sympt. cau.	3°. 18. C
Granum Cnidium purgatum. 10°. de comp. me. se. loc.	3°. 207. H	Grauidae lac exiguum est & prauum. 1°. de sa. tuen.	2°. 66. B
Grana myrti stringunt uentrem cum stypticitate, & ponticitate. de dif-		Grauidae sanguis deterior est. 1°. de sa. tuen.	2°. 66. B
solutione continua.	Sp. 75. B	si Grauida supergressa fuerit amphibianam, abortum facit. de theriaca	
Grana pini cibis crassius, & cur. de diff. cont.	Sp. 72. H	ad Pisonem.	5°. 93. G
Granum tinctorium. 7°. de simp. me. fac.	5°. 51. H	Grauidae abortus ut afferatur, ridiculum est docere. 10°. de simplicium	
GRANVM mensura. 2°. de antidotis.	5°. 120. D	medicamen. facul.	5°. 72. D
GRANDO quid. de hist. philos.	Sp. 7. H	Grauidam, ne deinceps concipiat, ridiculum est docere. 10°. de simplicium	
Grando fit pluuia congelata. de util. resp.	Sp. 62. E	medicam. facul.	5°. 72. D
de Grandine & glacie insomnium quid significet. in 1°. de morbis uul-		Grauida quando interit necessario. fin. med.	Isa. 49. F
garibus, comen. 3°.	3°. 117. H	Grauida, lege Praegnans.	
Grando in somnio significat pituitā. de praesag. ex insom. sum. 4°. 213. C		GRAVITER olens urina quid significet. quae. in Hipp.	Sp. 113. D
Grando erui magnitudine per sputum eiecta in longa tussi, cur. 4°. de lo-		Grauitate olēs urina puris est particeps. de urina sign. ex Hipp.	Sp. 79. C
cis affectis.	4°. 28. D	Grauitatem seruare debet medicus, ut habeatur tanquam Deus. in 6°. de	
GRANDO glacialis appellatur ab Aristotele humor crystallinus.		mor. uul. com. 4°.	3°. 180. G
de anatomia uiuorum.	Sp. 48. D	Grauitas accidit per melancholiam. de ana. uiu.	Sp. 45. F
Grandinis glacialis & humorum suorum quod uiuamētum in tunicis ce-		GRAVITATE non sunt querendae qualitates rerum. 3°. de simpli-	
rebrorum. de anatomia uiu.	Sp. 44. B	cium med. facul.	5°. 17. C
GRANDO quid sit. de ocul.	7°. 186. H	Grauitate terrestri, & spiritali aere admista superiorem purgant uen-	
Grando palpebrae superioris morbus. de ocul.	7°. 186. H	trem, & inferiorem. de cathar.	Sp. 94. F
GRAPHIOIDE os quod. de osib.	1°. 40. H	Grauitatis cuiusdā sensum percipiūt qdā dolētes. 2°. de lo. aff.	4°. 12. F
Graphoedes processus, qui. de musc. diff.	1°. 46. D	Grauitas partiū significat ibecillitatē facultatis. i. pg. cō. 2°.	4°. 198. F
GRAPHIS seu leucographis lapis in Aegypto. 9°. de simpli. medica-		Grauitas ostendit futuram aegritudinem. ars med.	Isa. 67. F
mentorū facul.	5°. 68. E	Grauitas est signum perspicacissimum multitudinis. de mult.	3°. 77. H
ad GRATIAM nihil nec ad odiū loq. solet Gale. 5°. met. me. 7°. 33. E		Grauitatem antecedere plenitudini, & grauitatem sequi plenitudinem	
GRATA aegris concedenda quo modo intelligendum. in 6°. de mor-		differunt. de mult.	3°. 77. H
bis uulgarib. com. 4°.	3°. 180. F	Grauitatem sequi plenitudinem, & grauitatem antecedere plenitudinem	
Grata melius coquūtur, et nutriūt. in 6°. de mor. uul. com. 4°.	3°. 180. F	differunt. de mult.	3°. 77. H
GRAVANS multum dicimus. de mult.	3°. 79. E	Grauitas quomodo cognoscitur. 3°. de dif. puls.	4°. 60. E
Grauat prompte pars inferna. de curan. rati. per sang. miss.	6°. 17. H	à Grauitate cognoscimus sanguinē eē causam morbi. de opt. se.	Is. 22. F
Grauat caput erbum. de simp. med.	Sp. 85. B	Grauitas quandoque in mouētibus, qñq; in quiescētibus. de mult.	3°. 78. B
Grauatorum & punctorum duorum hominum casus. de mult.	3°. 79. E	Grauitas in motu sequitur ad dñum phlegmatis. de ana. uiu.	Sp. 45. E
GRAVEDO quid. introd. Isa. 56. E. in progn. com. 2°.	4°. 202. G	Grauitatem qui sentiunt, tñ sani sunt. de cu. ra. p. sang. mis.	6°. 16. E
Grauedo morbus longus intrinsecus. intro.	Isa. 56. B	Grauitas unde paralyticis. de mult.	3°. 77. H
Grauedinis causa. introd.	Isa. 56. E	Grauitatem capitis superius, obturationemq; aurium, & narium, inferius	
Grauedinem capitis faciunt uina uehementer calida. de uinis.	Sp. 76. D	uero renum dolorem significat urina superius subnigra & plena, in-	
Grauedinibus occupat qui biberit aquā pluuiālē. de bon. aquae.	Sp. 75. F	ferius claritatem habens. de dyn.	Sp. 35. D
Grauedines qua tempestate fiunt. com. 3°. aph. 14°.	Ex. 22. C	Grauitatem capitis in foemina ostendit urina astricta. de dyn.	Sp. 35. D
Grauedines fiunt hyeme quando aestas fuerit sicca, & autumnus pluuio-		Grauitati capitis, quae est in posteriore parte, confert sectio uenae frōtis.	
sus. com. 3°. aph. 13°.	Ex. 21. H	de anat. uiu.	Sp. 55. A
Grauedines cur fiant uere, cum sit morbus hyemis. commentario 3°. apho		Grauitati oculorum confert sectio uenae frontis. de ana. uiu.	Sp. 55. A
rismo 20°.	Ex. 24. A	Grauitati linguae confert sectio uenarū sub lingua. de ana. uiu.	Sp. 55. B
Grauedines quando bonae, & quando non. in prog. com. 2°.	4°. 202. G	Grauitas in pleuritide quo modo fiat. de uictus ratione in morbis acutis,	
Grauedinem capitis tanto minus faciunt uina dulcia, quantum deficiunt à		commentario 2°.	7°. 117. C
uehementi caliditate. de uinis.	Sp. 76. D	Grauitatis sensus circa pulmonem & sinistrum latus fit luna in & solis,	
Grauedinem, laborem, dolorem, aut mortem in synocha significat urina		saturno in tetragono. de decub. prog. ex math. scien.	Sp. 13. A
crocea, & spissa. de dyn.	Sp. 34. D	Grauitas sola sentit in peripneumonia, et nō dolor. de uti. resp.	Sp. 63. G
in Grauedinibus cur uoces raucae. 7°. de usu par.	1°. 158. F	Grauitatem ex tumoribus praeter naturam unde sentiant hepar, renes,	
Grauedines sequitur sternutamentum. in progn. com. 2°.	4°. 202. H	& pulmo. 2°. de loc. af.	4°. 9. B
in Grauedine quo modo excrementa capitis dispositionem declarāt. 3°.		Grauitas uuluae ob pituitam. de dyn.	Sp. 19. G
de locis affectis.	4°. 16. H	Grauitates alleuiare potest cucurbitula. de cucur. scar.	6°. 3. F
Grauedines, & rauedines in ualde senibus coctionem non admittunt.		Grauitate aliqua corporis pmanēte cathartici utimur. de dy.	Sp. 20. E
com. 2°. apho. 40°.	Ex. 17. H	ex Grauitate, & mole dolor quo modo sanetur. 12°. meth. me. 7°. 79. C	
Grauedinis curatio. introd.	Isa. 56. E	GRAVES quid faciat. quod animi mores.	1°. 320. D
post Grauedines & raucitates febris illa firmitus concoquit. in 6°. de		Graue sequitur, & leue praecedit in euacuationibus quae fiūt per instru-	
mor. uulg. com. 3°.	3°. 171. E	menta attractoria in corpore. 7°. de usu par.	1°. 159. F
GRAVEOLENS omne nō est calidum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 10. C		Graua habent terreā substantiam. 9°. de simp. me. fac.	5°. 66. C
Graucolentia unde. 3°. de symp. caus.	3°. 30. A	Graua per inferiores meatus excernūtur. 9°. de usu par.	1°. 171. D
ad Graucolentiam, & beneolentiam reducuntur omnes sapores. 4°. de		Grauis Ambulatio est conceptio in phlegmatis hora. de dyn.	Sp. 37. C
simp. medicam. facul.	5°. 31. A	Grauis Auditus remedium. de dyn.	Sp. 25. B

Grauis Aqua quæ dicatur.com.5°.aph.26°. Ex.39.H
 Grauis dolor est species doloris.com.6°.aph.5°. Ex.46.H
 Graues dolores quid significant.2°.de comp.med.sec.loc. 5°.127.C
 Grauis, tristis, & dolorificus sensus idem.1°.de sympt.caus. 3°.16.H
 Grauem marcorem facit mandragora.de simp.med. Sp.87.C
 Graues Palpebras habet conceptus in hora phlegmatis.de sper. Sp.37.C
 Grauem Pulsum spissum & sordidum habet homotonus.de dyn. Sp.34.C
 Grauisimus Sermo quibus.de acre,aq.& loc. 2°.5.A
 Grauia Supercilia sunt edito homini, si sperma conceptum sit à muliere
 in tribus horis sanguinis.de spermate. Sp.37.B
 Graues, & plenæ sunt Venæ temporum edito homini, si sperma conce-
 ptum sit à muliere in tribus horis sanguinis.de spermate. Sp.37.B
 Grauis uox cur fiat.de uoce & anhel. Sp.61.D
 Grauis uox est edito homini, si conceptum fuerit sperma à muliere in tri-
 bus sanguinis horis.de spermate. Sp.37.B
 Grauis uox adest conceptis in hora phlegmatis.de spermate. Sp.37.C
 Grauisima uox unde prouenit de acre,aq.& loc. 2°.5.A
 GRAVITER dormit conceptus in hora phlegmatis.de sper. Sp.37.C
 GRESSIBILIA sunt multo humidiora uolacribus.14°.de usu
 partium. 1°.206.D
 Gressilium testes coctu difficiles.3°.de alim.fac. 2°.27.A
 in Gressilibus aliquibus ubi scindat uena caua.6°.de dec.Hip. 1°.263.F
 Gressibile bipes differentia hominis.1°.meth.med. 7°.4.C
 GRIFFON quid.in 1°.prorrh.com.3°. 4°.180.B
 GRIPHOMENI dolores, qui.in 1°.prorrh.com.3°. 4°.180.B
 GRONGI in arboribus, qui.in 6°.de mor.uulg.com.3°. 3°.172.G
 GROSSERIVM. de dynamidijs. Sp.28.H
 CROSSI quales.8°.de simp.med.fac. 5°.61.F
 Grossi acre sunt.8°.de simp.med.fac. 5°.57.B
 Grossi cocti duos tumores discutiunt, crudi myrmecias, & thymos eij-
 ciunt.8°.de simp.med.facul. 5°.57.B
 GRVMI ceræ modo.4°.de comp.med.fac. 5°.239.C
 Grumo similia in abscessibus inueniuntur.de tum.præter nat. 3°.83.G
 Grumi quo modo efficiantur.1°.de loc.aff. 4°.3.B
 in Grumos transit quandoq; sanguis ex uenis in aliquâ cavitatē exiens.
 com.6°.aph.20°. Ex.48.C
 Grumos si quis minxerit, uesciam male se habere significant.com.7°.
 aphorismo 39°. Ex.57.A
 Grumi in urina significant instrumentorum urinæ deseruentium labo-
 rem, uel uesciæ ulcus.com.4°.aph.80°. Ex.37.H
 Grumos, & sanguinem si meiat, stranguriaq; affligatur, dolorq; ad pe-
 rineum, ac epigastrium incidat, significat circa uesciam esse egritudi-
 nem.de urinæ sign.ex Hip. Sp.78.H
 Grumi in uescia uel in intestinis quid faciant.6°.de loc.affected. 4°.39.A
 Grumus sanguinis urinam supprimit.6°.de loc.affected. 4°.39.A
 Grumi quo modo cognoscatur urinā supprimere.6°.de lo.aff. 4°.39.A
 Grumū adesse i uescia quo argumēto deprehendatur.6°.de l.af. 4°.39.A
 Grumi in uesciæ meatu symptomata.6°.de loc.affected. 4°.39.A
 ex Grumis in uescia omnes ferè moriuntur.6°.de loc.affected. 4°.39.A
 Grumos sanguinis liquare, ac soluere creditur amaranthum.6°.de sim-
 plicium medic.facul. 5°.42.E
 ad Grumos ualet oxymeli.6°.de loc.affected. 4°.39.A
 quibus GRVMOSAE urinæ crassæ, paucæ, copia, ex his tenuis ad-
 ueniens prodest.de urinæ sign.ex Hipp. Sp.78.G
 Grumosa consistentia in intermedijs musculorum nata per halitum dige-
 rit pyrites lapis.9°.de simp.med.facul. 5°.67.F
 GRVES euitant frigus.de uenæ sect.aduer.Eras. 6°.7.D
 Grues cur habet rostrū magnū & collū lōgius.11°.de usu par. 1°.187.D
 Grues cur clangorem edunt.7°.de usu par. 1°.158.F
 inter Grues & anseres turdorum caro media.3°.de alim.fac. 2°.29.E
 Gruum caro tota fibrosa & dura.3°.de alim.fac. 2°.29.E
 Gruum caro mortificatur & maceratur antequam comedatur.3°.de ali-
 mentorum facul. 2°.29.E
 Gruis cerebrum.8°.de comp.med.sec.loc. 5°.204.G
 Gruis capitis petræ.de dynamidijs. Sp.30.G
 Gubernantur inferiora à superioribus.de spermate. Sp.40.A
 Gubernantur superiora uirtute Dei.de spermate. Sp.40.B
 Gubernantur elementa à signis & planetis.de spermate. Sp.40.B
 Gubernare ex libro prouerbium.3°.de comp.med.per gene. 5°.231.F
 GVBERNATORES ac iudices munus suum obituros à uino peni-
 tus abstinere iubebat lex Chartaginiensium.quod animi mo. 1°.320.H
 Gubernatores his quæ tractant non sibi utilitates comparant.9°.de de-

cretis Hippocratis. 1°.281.G
 Gubernatori nauis medicus comparatur.in progn.com.1°. 4°.189.D
 Gubernatoria ars coniecturalis.introd. Isa.51.F
 GULA quid.de anat. uiu. Sp.49.F
 Gula quæ pars sit secundum antiquos.5°.de loc.affected. 4°.32.A
 Gula, & duodeni differentia.de anat. uiu. Sp.50.C
 Gulā esse uia quæ trāsit ad stomachū, collige.cō.2°.aphor.17°.Ex.13.B
 de Gula anatomia.de anat. uiu. Sp.49.F
 Gula et tunicarum dissectio.3°.de nat.fac. 1°.305.E
 Gula quot pāniculis cōponatur, & quibus uillis.de anat. uiu. Sp.49.F
 Gula habet magis de uillis longitudinalibus & latitudinalibus, quā de
 alijs.de anat. ulu. Sp.56.A
 Gula due sunt tunice.5°.de locis affectedis. 4°.32.A
 Gula tunica interna cur habeat rectas fibras, externas transversas.3°.de
 natural.facul. 1°.304.H
 Gula, uētriculo, linguae, palato, & toti ori tunica communis est.in prog.
 comment.3°. 4°.210.G
 Gula minus nervosa est, quā os stomachi.de anat. uiu. Sp.49.F
 Gula sentit.5°.de locis affectedis. 4°.32.C
 Gula spinæ incumbit.5°.de locis affectedis. 4°.32.D
 añ Gula os sunt duæ amygdalæ quasi duæ auriculæ.de ana. uiu. Sp.49.F
 Gula usq; ad quartum spondylum pectoris tendit.de anat. uiu. Sp.49.F
 pro Gula cataplasma spinæ dorsi superponitur.13°.meth.med.7°.84.G
 Gula coniungitur pulmōni.de natura & ordine cuiusl.cor. Sp.42.A
 Gula irrigant glandulæ.2°.de semine. 1°.340.E
 Gula duplex usus & qui.5°.de loc.affected. 4°.32.A
 Gula, os, uenter, alimenti & humidi, & sicci principium est.2°.de decr.
 Hippocratis. 1°.240.F
 per Gula trahit uenter ueluti manus.3°.de nat.fac. 1°.305.A
 Gula & collo suo utitur uterus tanq; manu.1°.de sem. 1°.329.H
 Gula impletur spiritu, qui cum cibis deglutitur.3°.de nat.fac. 1°.305.B
 in Gula recipitur oris excrementum.6°.de sanit.tuenda. 2°.98.E
 de Gula passionibus.de dynamidijs. Sp.25.G
 Gula patitur ex humiditate cerebri.com.6°.aph.2°. Ex.46.E
 Gula imbecillitas quo modo cognoscatur.5°.de loc.affected. 4°.32.C
 Gula imbecillitas sine tumore.5°.de locis affectedis. 4°.32.C
 Gula imbecillitas cum tumore unde.5°.de loc.aff. 4°.32.C
 Gula angustia quomodo cognoscatur.5°.de locis affectedis. 4°.32.C
 Gula plena singultum facit.com.7°.aph.3°. Ex.54.B
 ē Gula, & uentriculo feruntur quæ uomimus.cō.7°.aph.37°.Ex.56.H
 ex Gula, & uentriculo ramenta uomitu eijciuntur.4°.de lo.af. 4°.25.F
 à Gula sanguis eijcitur uomitione.4°.de loc.affected. 4°.25.F
 Gula partes quomodo se habent in uomitu.3°.de nat.fac. 1°.304.G
 Gula uellicant aceria, & salsa.5°.de loc.affected. 4°.32.D
 Gula adstringunt acida, & acerba.5°.de locis affectedis. 4°.32.D
 ad Gula dolorem.7°.de comp.med.sec.loc. 5°.180.D
 in Gula aperta uena non sentitur dolor.5°.de loc.affected. 4°.32.D
 Gula tumor cum inflammatione unde.5°.de loc.affected. 4°.32.D
 Gula inflammata quo modo uocem uitiat.4°.de loc.affected. 4°.26.D
 Gula præiacentium musculorū inflammatio, facit perueriti collū, ut uix
 possit deuorare, com.4°.aph.35°. Ex.31.F
 Gula & eius musculi habent quandam societatem per nervos & ligamē-
 ta ad spinalem medullam, & membranas ipsis adiacentes & ossa uer-
 tebrarum, quæ extrinsecus adiacent.com.4°.aph.35°. Ex.31.F
 Gula inflammatio mortifera est.in 6°.de mor.uulg.com.2°.3°.162.H
 in Gula abscessus incoctus quō esse deprehendatur.5°.de lo.aff. 4°.32.D
 de Gula abscessu casus.5°.de loc.affe. 4°.32.D
 ex Gula abscessu periere multi.5°.de loc.affected. 4°.32.D
 ex Gula affecta angina qualis.5°.de loc.affected. 4°.32.B
 in Gula an sit ulcus experimentū ex aceto, et sinapi.5°.met.m.7°.34.F
 Gula uel uentriculi ulcerationem ostendit ephelcis, si uomitione excerna-
 tur.1°.de locis affectedis. 4°.2.F
 Gula ulcerata quo modo curanda.4°.meth.me. 4°.28.G
 in Gula qñ est ulcus, quæ admiscenda medicamētis.4°.met.m.7°.29.A
 GVLAE qui deditus est, non est industrius. si quis opt.med. Isa.6.F
 Gula dediti nō iuuatur euacuationibus.de cur.rat.per san.mis. 6°.17.F
 Gulosi habent iecur magnum, & multifidum.6°.de anat.adm. 1°.92.D
 Gulosi animalibus uenter in os rapitur.3°.de nat.fac. 1°.304.H
 GVMMAE ceratæ per aures expelluntur.de comp.memb.sive de na-
 tura humana. Sp.59.B
 Gummi liquor acrimoniæ expers.4°.de comp.med.sec.loc. 5°.149.H
 Gummi quale sit.7°.de simplic.medicamen.fac.52.B/7°.de compositio.
 dd medicam.

medicam. secundum locos. 5^a. 184. B
 Gummi Album. 5°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 160. E
 Gummi Arabicum quale sit. de ocul. 7^a. 188. G
 Gummi arabicum viscosum & humidum est. de ocul. 7^a. 189. B
 Gummi Arborum emplasticum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. B
 Gummi de Babylonia meminit. de dynamidijs. Sp. 28. B
 Gummi Cerasorum, quale. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. H
 Gummi Cypressi maturat. de ocul. 7^a. 188. E
 Gummi Hederæ. de dynamidijs. Sp. 25. F
 Gummi Saraceni. de dynamidijs. Sp. 27. B
 Gummi Thebaicum. 4°. de comp. med. se. lo. 156. A/7^a. 181. D/5^a. 184. C
 Gummi asperitibus medetur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. B
 Gummi theriacum ingreditur. de theriaca ad Pifo. 5^a. 92. F
 Gummi quomodo administratur. 1°. de antidotis. 5^a. 107. E
 Gummi oculis conuenit. de ocul. 7^a. 188. G
 Gummi admiscēdū medicamētis qñ ulcus est in gula. 4°. met. me. 7^a. 29. A
 Gummi in principijs inflammationum arteriæ leuissimum. 6°. de compo. medicam. sec. loc. 5^a. 177. H
 Gummi prunorum lapides confringit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. G
 Gummi nigra pars. de remed. par. fac. 7^a. 165. G
 Gummi electarium. de med. exper. Sp. 108. D
 GVRGV LIO quid sit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. E
 Gurgulionis officia. introd. Isa. 54. A
 Gurgulionis capiti præstatur qualitas gustabilis. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. D
 de Gurgulionis uitij curandis. de med. par. fac. 7^a. 165. E
 de Gurgulione sanguis eicitur sreatu. 4°. de locis affect. 4^a. 25. F
 de Gurgulione sanguis quādoq; tussiendo expellit. 4°. de lo. aff. 4^a. 25. F
 Gurgulione, uel palato fluente per nares deriuatio facienda, & quibus. de cucurb. scarif. 6^a. 4. E
 ad Gurguliones inflāmatas Archigenis. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 173. D
 Gurgulio retractus. in 3^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 135. E
 Gurgulio quando secundus. in progn. com. 3°. 4^a. 209. E
 Gurgulionis interitus exemplum. de diff. morb. 3^a. 4. H
 GVSTABILIVM qualitātū ppria hēmūs noīa. 2°. dī. af. 4^a. 12. E
 Gustabilem qualitatem quare præ omnibus lingua sentiat. de comp. mēb. siue de natura humana. Sp. 58. D
 Gustabilis qualitas cur sit frigida & humida. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. D
 Gustabilis qualitas quibus partibus præstatur. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. D
 Gustabilis differentie quot sint. 1°. de simpl. med. fac. 5^a. 8. G
 cū Gustabilibus habēt proportionē odorabilia. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. E
 in Gustabilibus qualitātibus laborantes ipsi symptomata conijciant. de symptom. differen. 3^a. 13. C
 GVSTANDI facultas. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. G
 Gustadi facultas sapius læditur, quā tægēdi. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. G
 Gustandi instrumentum, quale. de instr. odor. 1^a. 110. F
 secundum Gustandi qualitatem nominatur uinum dulce, austerū, et acre. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 125. G
 Gustando indicat quæ intus habet lingua affecta, imputatq; sensibilibus. 1°. de sympt. caus. 3^a. 15. H
 Gustandi symptomatum morbi ubi consistant. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. G
 Gustare non potens, idem quod fastidiosus cibi. in 1^m. de morbis uulgari. comment. 1°. 3^a. 133. B
 Gustare relinquimus per odoratū sentiētes. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. H
 Gustare confuse uisui & auditui uitioso comparatur. 1°. de symptoma- tum causis. 3^a. 15. G
 Gustare uitiose quomodo comparatur oculis cum aliorum sensu uitij. 1°. de sympt. caus. 3^a. 15. G
 Gustat, & tangit idem neruus in lingua. 4°. de loc. affect. 4^a. 22. G/H
 GVSTATORII nerui ubi. 9°. de usu partium. 1^a. 173. E
 Gustatoria neruorum coniugatio quæ. de ner. diss. 1^a. 53. F
 GVSTATVS secundo adiungitur, cum natura incedit à plantis ad animal. 2°. de sem. 1^a. 339. G
 Gustatus instrumentum lingua. de instr. odor. 1^a. 110. E
 in GVSTATRICE facultate symptomata in arquatibus amarorem sensibilibus imputare. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. H
 GVSTVS quid significat. de instr. odor. 1^a. 110. B
 Gustus quid. fin. med. Isa. 45. G/de hist. philos. Sp. 9. H
 Gustus qualis sensus sit. de ocul. 7^a. 184. F
 Gustui sensus proprie modum similis est odori sensus. 4°. de simplic. me-

dicam. facultatibus. 5^a. 30. H
 Gustus & odoratus in odore suauissimo, ut rosæ, dissentiūt. 4°. de simp. medic. facul. 5^a. 31. C
 cum Gustu cognati generis est odoratus. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. C
 Gustus humidus nature sensus est. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. C
 Gustum dant nerui molles. introd. Isa. 54. A
 Gustum, & tactum dant nerui lingue à tertia coniugatione. 4°. de locis affectis. 4^a. 22. G
 Gustus fit in pelliculis. de util. resp. Sp. 63. D
 Gustus quo modo fiat. de hist. philos. Sp. 9. F
 Gustus instrumentum cur ex humidiori corporis substantia. de instru- mento odoratus. 1^a. 110. E
 Gustus instrumentum humidum. 7°. de decr. Hip. 1^a. 271. F
 Gustus sensoria, quæ. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 9. A
 Gustus proprium sensibile succus. 7°. de decr. Hip. 1^a. 271. A
 Gustus qualitates, quæ. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 28. H
 in Gustu delectatio, & dolor euidētia, deinde in odoratu, postea in au- ditu. 1°. de symptomatum causis. 3^a. 16. F
 Gustus quid primo sentiat, & quid secundo, de ocul. 7^a. 185. A
 Gustus primo saporē cognoscit, deinde id quod saporē in se habet. ut ui- sus primo colorem, deinde coloratum corpus. 7°. de decr. 1^a. 271. G
 in Gustu & odoratu quo modo delectamur. 1°. de sympt. caus. 3^a. 17. E
 in Gustu gratissima dulcia & pingua. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. D
 Gustui dulcia sunt cognata. 1°. de sympt. caus. 3^a. 17. F
 ppter Gustū ptermittēte qd iuuatiū, i generosum est. de cu. iet. Sp. 111. A
 Gustum, & odoratum mouent acia, ut allia, et cape. 4°. de simplicium medicamen. facul. 5^a. 30. H
 Gustum, & odoratum mouet acetum. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 30. H
 Gustu differunt aquæ. de aere, aq. & loc. 2^a. 3. C
 ad Gustum aquosa nullam habent insignem facultatem. 2°. de alimento- rum facultatibus. 2^a. 25. B
 Gustus indiget exacto iudicio. 4°. de locis affectis. 4^a. 22. G
 Gustu cognoscimus fruges esse calidas, & frigidas. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. A
 Gustus docet discernere cibos attenuantes. de atten. uict. 2^a. 43. G
 Gustu, & olfactu experiendi pisces. de bon. et uitio succ. 2^a. 37. H
 Gustus quo iudicet de fermento, & sale in pane. 1°. de ali. facul. 2^a. 10. F
 ex Gustu quale sit oleum potest deprehendi. 3°. de sanit. tuen. 2^a. 79. B
 Gustu primo probādæ plantæ, deinde comedēdæ. 2°. de ali. fa. 2^a. 24. E
 Gustu iudicat de simplicibus. 9°. de simp. med. fac. 64. D/ 5^a. 66. C
 ex Gustu inuenit facultatem simplicium. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. D
 ex Gustu probat lapides. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. D
 ex Gustu probat qualitates medicamētōrū. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 49. C
 ex Gustu usum medicamētōrū cognoscimus. 6°. de cōp. m. se. l. 5^a. 169. F
 Gustu quæ medicamenta cognoscimus. de ther. ad Pison. 5^a. 90. E
 Gustus, & odor docent quæ sint aromata. 2°. de alimen. fac. 2^a. 19. B
 ex Gustu temperiem quærit Galenus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. C
 ex Gustu non potest dari iudicium de rerum qualitātibus. 4°. de simpl. medi. facul. 5^a. 31. B/D
 Gustus adstringentia iudicat. 8°. meth. med. 7^a. 51. A
 in Gustu, & tactu acerbum. 3°. de diff. morb. 4^a. 62. H
 ex Gustu quomodo inuenienda uim incidendi, & attenuandi habentia. de attenuante uictus rat. 2^a. 44. B
 Gustus castorei uidetur humane nature aduersissimus. 11°. de simpl. me- dicamen. facul. 5^a. 80. C
 Gustu proprio probare de uita aconitum, thapsiam, erificium. de simpli. medicamentis. Sp. 83. H
 Gustu, & olfactu simplex excellens est ualidius. 1°. de antid. 5^a. 100. E
 Gustus, & odor adiuuant experientiam. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 31. D
 ex Gustu signa futura ægritudinis. ars med. Isa. 67. G
 Gustus à quibus lædatur. 1°. de sympt. caus. 5^a. 16. H
 Gustus quoq; ut alij sensus, dolet à maximis sensibilibus. de symptoma- tum differentijs. 3^a. 11. E
 Gustus symptomata nihil sentire, & non legitime sentire. 1°. de sympto- matum cau. 3^a. 15. G
 Gustus instrumentum quo modo diuellatur quatenus tactus, & quate- nus gustus. 1°. de sympt. cau. 3^a. 16. H
 Gustū & tactū seruat lingua, tñ fit paralytica. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. G
 Gustus instrumentū laboras reficit theriaca. de theria. ad Pifo. 5^a. 96. A
 GVTTAE cauantis lapidem exempla. 1°. de loc. aff. 4^a. 4. E
 à Guttula lapis lōgo tēpore ictus cauitatē cōtrahit. 3°. d sym. ca. 3^a. 26. F
 Gutta excauantis lapidem ad humores crudos comparatio. commen. 2°. aphorif. 52°. Ex. 19. D

GUTTA ex rheumate sicco nascitur homini concepto in bilis horis.
de spermate. Sp.37.C
ad Guttam unguenta.de dynamid. Sp.31.D
ad Guttam emplastrum.de dynamid. Sp.31.D
ad Guttam probatissimum experimentum.de dynam. Sp.35.H
GUTTA Ammoniacy idem potest quod propolis.7°.de compo. me=
dicam.per gene. 5°.264.B
Gutta ammoniaci emollit.6°.de comp.med.per ge. 5°.258.A
Gutta ammoniaci ualentissime emollit.7°.de cōp.me.per ge. 5°.264.C
Gutta ammoniaci purgata.7°.de comp.med.per gen. 5°.271.E
Gutta ammoniaci liquatur aqua, aceto, & uino.3°.de compo. medic.
per genera. 5°.233.F
ex Gutta ammoniaci, & oleo ricino medicamentum, quale.6°.de comp.
medic.per genera. 5°.258.A
GUTTA prima saponarij est mistra saponis.de dynam. Sp.23.A
GUTTVR λέγεται uocant.3°.de san.tuen. 2°.77.B
Guttur est uelut caput asperæ arteriæ.com.4°.aph.34°. Ex.31.B
Guttur facit uentriculi interna tunica.de uictus rat.in morbis acutis,cō=
mentario 3°. 7°.127.G
Gutturis compositio.7°.de usu par.1°.157.C/de anat.uiu. Sp.53.D
Guttur tribus chartilaginibus constat, quæ à multis mouentur musculis.
2°.de decret.Hipp. 1°.236.D
Guttur cur ex chartilaginibus.intro. Isa.54.C
Gutturis anuli cur sint intus concaui.de anat.uiu. Sp.53.D
Guttur cooperitur à lingula in deglutiendo.intro. Isa.54.C
à Guttur ambiente osse musculus exortus qd faciat.de musc.diff.1°.45.C
in Gutturæ ossiculum.de off. 1°.43.G
de Gutturis proprijs musculis, qui sunt duo, unde oriantur, & finiant.
de musc.diff. 1°.46.B
Gutturis musculorum consideratio.7°.de usu part. 1°.160.C
Guttur qui muscoli claudunt.de musc.diff. 1°.46.C
Gutturis capiti incumbens os quō uocatur.de musc.diff. 1°.46.D
Gutturis musculus q mouetur dū uox edit ubi sit.de musc.diff. 1°.46.G
ob Gutturis musculos qui obmutescunt.4°.de loc.aff. 4°.26.B
Gutturis uenæ angustæ.de uict.rat.in morb.acut.com.4°. 7°.138.F
Gutturis uenæ strictiores q̄ fauciu. d̄ uict.rat. i mor.acu.c.4°. 7°.138.F
Guttur cum ore, naribus, & pulmone principium spiritus.2°.de decre=
tis Hippocratis. 1°.240.F
Guttur quo modo spiritum non recipiat.3°.de loc.aff. 4°.14.F
Guttur primū ac propriū uocis instrumentū.2°.de decr.Hip. 1°.236.C
Guttur proprium uocis instrumentum.2°.de decret.Hipp. 1°.236.F
à Gutturæ quo modo procedit uox.2°.de decr.Hipp. 1°.237.D
de Gutturis motu in deglutiendo.de mot.man.& obse. Sp.69.H
an Gutturis nodus tres habeat partes, & quæ sint. de motibus manife=
stis & obscuris. Sp.70.B
an in Gutturis nodi motu sit instrumentum quod agat. de motibus mani=
festis & obscuris. Sp.70.B
Gutturis nodus quō elcuetur.de mot.man.& obse. Sp.70.H
Gutturis nodi attractio, & retentio unde sit.de mot.man. Sp.70.F
in Gutturæ uoluptatem faciunt maximam dulcia.de uict. rat. in morb.
acut.com.3°. 7°.127.G
Guttur habet uoluptatē dulcedinis.de uict.ra.in mor.ac.c.3°. 7°.127.G
Gutturis nerui recurrentes, qui.1°.de loc.aff. 4°.6.H
per Guttur cum tussi expurgantur contenta in cavitatibus pectoris. ars
medicinalis. Isa.71.E
Gutturis reiectiones sanguinis sanans antidotus.2°.de antid. 5°.113.C
Guttur oclusum quibus aperiatur.5°.de simp.med.fac. 5°.35.G
Guttur hominis concepti in horis bilis semper amarum est, & siccum.
de spermate. Sp.37.C
Guttur saepe dolet edito homini, si conceptum sperma sit à muliere in tri=
bus horis sanguinis.de spermate. Sp.37.B
Guttur patitur ab humiditate cerebri.com.6°.aph.2°. Ex.46.E
ad Guttur fluxio acris quid faciat.6°.de san.tuen. 2°.98.E
ad Gutturis fluxionem.de med.fac.par. 7°.179.C
Guttur quo modo contrahatur, quando quis non potest deuorare.cō.7°.
aphorif.60°. Ex.59.E
in Gutturis angina quæ uena secāda.de curā.rat.p sang.mi.ß. 6°.20.G
Gutturis inflāmatio facit angustia anhelitus.cō.4°.aph.34°. Ex.31.B
Gutturis inflāmatio mortifera est.in 6°.de mor.uulg.cō.2°. 3°.162.H
ad Gutturis phlegmonas stercus caninum.10°.de simp.me.f. 5°.76.A
Gutturi soli inest repente strangulati.cō.4°.aph.34°. Ex.31.C
Guttur si ingrediuntur cibus & potus, strangulationes, & tusses exci=
tantur.intro. Isa.54.C

Gutturis siccitas & humiditas quo modo strangulationem causent. cō=
ment.4°.aph.34°. Ex.31.E
Gutturis asperitates ex quibus causis proueniant.de cau.morb. 3°.9.C
ob Gutturis asperitatem tussientibus conuenit buglossum coctum in me=
licrato.6°.de simp.med.fac. 5°.45.B
Gutturis supremū quibus exasperatū est aut ex uociferatione, aut ex hu=
morū acrimonia, ijs conuenit ouum.11°.de simp.med.fac. 5°.81.F
ad Gutturis asperitudines.7°.de comp.med.sec.loc. 5°.179.F
ad Gutturis affectus ualēt hirūdines usq̄.11°.de simp.me.fa. 5°.82.B
ad Gutturis tumores.3°.de comp.med.per gen. 5°.235.C
Guttur perforato aer exufflat.an.sang.in art.nat.cont. 1°.60.E
Guttur uoce ablata spiritum adhuc habet.1°.de loc.affect. 4°.6.G
de Gutturæ quo modo spina extrahatur.secret. Sp.97.H
ex Gutturæ quō discutienda ossa deuorata.de remed.par.fac.7°.165.D
ex Gutturæ quō hirūdines eijs possint.de remed.par.fac. 7°.165.D
GUTTVROSI qui sint, & quō fiant.de artic.com.3°. 7°.269.E
GYMNASIVM quid significet.2°.de sani=
tate tuen. 2°.69.E
Gymnasium minus commune quā exercitium.de sal.dieta. 2°.40.A
Gymnasijs qui præest, gymnastes dicendus.2°.de san.tuen. 2°.74.H
Gymnasia quæ faciunt spiritum acutum spleniticis.1°.de compo. medic.
secund.locos. 5°.199.F
GYMNASTAE nomen non extabat apud Homerum.ad Thras=
ybulum. 2°.107.B
Gymnastam non appellat Plato, sed pædotribā.ad Thra. 2°.107.B
Gymnastes dicitur qui gymnasijs præest.2°.de san.tuen. 2°.74.H
Gymnastæ minister pædotriba.2°.de san.tuen. 2°.75.F
Gymnastæ à palæstrita longe differt.ad Thras. 2°.108.F
Gymnastes dicitur qui tantum ad exercitationes pertinentia callet.1°.de
sanitate tuenda. 2°.68.G
Gymnastarum, & medicorum differentia.3°.de sanitate tuen.2°.76.D
Gymnastes quid sciat.de motibus.2°.de san.tuen. 2°.75.D
Gymnastes quos motus ignoret, & quid sciat.2°.de san.tuen. 2°.75.E
Gymnastarum ars quando cœpit.ad Thras. 2°.107.B
Gymnastarum omnium consensu exercitationes acutæ extenuant.6°.de
sanitate tuenda. 7°.96.A
Gymnastæ optimi interponunt spiritus cohibitionem inter ipsam exerci=
tationem.3°.de san.tuen. 2°.77.E
Gymnastes ignarus pprie cuiusq; artis materia.2°.de sa.tuen.2°.75.G
Gymnastæ & palæstritæ calidi ob uitæ institutum. in 1°.de morb.uulg.
comment.1°. 3°.105.A
Gymnastis quod bonum est ad sanitatē, luctatoria adipiscitur. ad Thra=
sybulum. 2°.109.B
GYMNASTICA habet nomen à materia.ad Thra. 2°.108.F
Gymnastica nomen non reperitur frequenter apud Platonem. ad Thra
sybulum. 2°.107.B
Gymnastica, quæ.ad Thras. 2°.108.E
Gymnastice est sanorum.ad Thra. 2°.108.A
Gymnastica medicæ artis pars.de part.artis med. Sp.17.D
Gymnastica quæ medicinæ pars.ad Thra. 2°.109.B
Gymnastica pars est ars corporis.ad Thra.107.D/ 2°.108.A
Gymnasticæ legitimi auctores, qui.ad Thra. 2°.107.H
Gymnasticæ legitimæ uerus auctor Hippocrates.ad Thra. 2°.108.E
Gymnasticæ finis.ad Thra.102.G/ 2°.107.F
Gymnastica quid faciat circa sanitatem.ad Thras. 2°.107.G
de Gymnasticis.de sal.dieta. 2°.42.F
de Gymnasticis librū fecit Theon Gymnastes.2°.de san.tuen.2°.70.F
Gymnasticæ minister pædotriba.ad Thras. 2°.109.A
ad Gymnasticū an ad medicū ptineat pars salubris.ad Thra.2°.106.G
Gymnasticorum sanguis qui.de atra bile. 1°.35.C
Gymnasticorum collum in tumorem eleuatū.4°.de anat.adm. 1°.82.F
in Gymnasticis muscoli carnosī.5°.de anat.adm. 1°.85.A
in Gymnasticis musculus apparens.1°.de anat.adm. 1°.68.A
contra Gymnastas sui temporis Galenus inuehitur.ad Thras.2°.109.C
Γυμνάσιον hordeum crudum.1°.de alim.fac. 2°.11.A
GYNECOMASTHON quid.fin.med. Isa.49.B
GYON, hoc est corpus.in 6°.de morb.uulg.com.4°. 3°.187.B
GYPSATA dolia uina syncera diutius seruant.in 6°.de mor.uulg.
comment.4°. 3°.183.A
GYPSVM quid.de simp.med. Sp.34.H
Gypsum est facultatis emplasticæ.9°.de simp.med.fac. 5°.68.H
dd ij ex Gypso

ex Gypso emplastica pro sanguine sistendo. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 Gypsum ad sanguinis eruptionem accommodatur, & ad ophthalmias utile
 est. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. A
 Gypsum pro sanguine e naribus. de remedijs par. fac. 7°. 155. H
 Gypsum sanguinis fluxum restringit dysentericis, & coeliacis omne pro=
 fluuium flatuit. de simp. med. Sp. 84. H
 Gypsum os uentris stomachum ue afficit. 1°. de symp. caus. 3°. 18. D
 Gypsum deuorantibus quid dandum. 2°. de antid. 5°. 114. D
 Gypsi usus quo modo ad ophthalmias. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. A
 Gypsum combustum, quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. A
 Gypsum ustum percussorium est. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. A
 Gypsum torrefactum. 3°. de comp. med. sec. loc. 149. B/5°. de comp. med.
 per genera. 5°. 252. F
 Gypso uel picce obturanda uasa uinaria, ne uini acefeat. q. uinis. Sp. 77. A

ABENA

nomē uinculi, ab euen=
 tu nomen trahit. de fa=
 scijs. 7°. 293. H

HABITATIO temperatissima quæ sit. cō=
 men. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F

Habitatio temperatissima in medio mundi. com=
 men. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F

Habitationem animalium metalla nocua sunt. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 HABITVALES intemperaturæ nominantur quæ ipso corporis
 habitu laeso fiunt. com. 4°. ap. 12°. Ex. 28. E
 HABITUDO quid. de art. com. 1°. 7°. 256. D
 Habitudo in euacuatione consideranda est, non tantum annorum nume=
 rus. praes. exper. confir. Sp. 78. A
 Habitudo bona quæ. de bona hab. 1°. 39. C
 Habitudo bona est optima sanitas. de bona hab. 1°. 39. C
 Habitudo bonam non possunt efficere medicamenta attenuantia. de
 bon. & uitio succ. 2°. 39. A
 Habitudo bonæ equorū ut cognosceret quidā, eorū stercore odorabā=
 tur, ut scirent quō alimenta concoxerint. 7°. metho. meden. 7°. 45. A
 Habitudo mala quæ. de bona hab. 1°. 39. B
 Habitudo inibus ascitijs pulsus, qui. 3°. de cau. puls. 4°. 98. D
 Habitudo inibus frigidis danda phlegmagoga. de dynam. Sp. 21. C
 HABITVS quid significet. de bona hab. 1°. 39. B/ de uict. ratio. in
 morb. acut. com. 2°. 7°. 124. A
 Habitus quid significet apud Hippocratem. cō. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
 Habitus, non significare de difficili mobilem, collige. commentario 4°.
 aphorismo 28°. Ex. 30. B
 Habitus qd significet in chirurgia. de ijs, quæ in med. fi. c. 3°. 7°. 217. H
 Habitus dicitur naturā. fin. med. Isa. 44. F
 Habitus quid sit. ad Thras. 2°. 103. C/G/2°. meth. med. 7°. 10. A
 Habitus bonus qui sit. fin. med. Isa. 45. C/ de sal. dieta. 2°. 42. H
 Habitus optimus idem cū constitutione, dispositione, habitudine, & natu=
 ra optimis. de opt. nostri corp. const. 1°. 37. G
 Habitus bonus salubris est affectio. ad Thras. 2°. 103. G
 Habitus bonus, & habitus ad aliquid. ad Thras. 2°. 103. C
 Habitus bonus quo modo differt à sanitate. finit. medicæ. Isag. 45. C/ ad
 Thras. 2°. 103. C
 secundum Habitus sanitas, quæ. ad Thras. 2°. 102. E
 Habitus bonus sanitatis, bonus habitus simpliciter dici non debet. ad
 Thras. 2°. 103. H
 Habitus bonus duplex est, naturalis, et athleticus. ad Thra. 2°. 102. C
 Habitus simpliciter bonus, qui. de bona ha. 1°. 39. B/c. 1°. aph. 3°. Ex. 3. F
 Habitus bonus quibus comparatur. ad Thras. 2°. 103. H
 Habitus naturalis fossorum, remigantium, & messorum, qui. ad Thra=
 sybulum. 2°. 102. H
 Habitus bonus exercitatorum, qui. com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. F
 Habitus bonus quid secundum Chrysippum. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. B
 Habitus bonus qui laudandus, & qui uituperandus. ad Thra. 2°. 107. C
 Habitus nimis bonus, cur periculosus. commen. 1°. aphorif. 3°. Ex. 3. F/ de
 sal. dieta. 2°. 42. H
 Habitus boni corporis proprium. de mul. 3°. 79. F
 Habitus bonus facit actiones firmiores. ad Thras. 2°. 102. E
 Habitus bonus quibus seruatur. ad Thras. 2°. 107. C
 Habitus bonus in quibus non sit. de sal. dieta. 2°. 42. H
 Habitus boni plenitudinem senes non possunt suscipere. 2°. de locis
 affectis. 4°. 11. F

Habitus non restituitur in gracilibus, qui debent refici, nisi sit plus quod
 apponitur, quā quod euacuatur. 2°. de nat. fac. 1°. 299. C
 Habitu corporis exinanito, nisi sensim renutriatur, plurimum excreme=
 torum in eo congeritur. 4°. de san. tuen. 2°. 88. C
 Habitus naturalis habet latitudinem. 1°. de san. tuen. 2°. 64. E
 Habitus naturalis non potest stare cum magna siccitate. commentar. 6°.
 aphorismo 32°. Ex. 49. H
 ab Habitu naturali ut facile uel agre recedant, multum inter se differūt
 animalia. de cau. mor. 3°. 6. H
 in Habitu corporis uirorum, & mulierum differentia. 3°. de causis pul=
 suum. 4°. 95. G
 Habitus durum facit siccus affectus. 5°. de san. tuen. 2°. 89. D
 Habitus siccitas quid indicet. 5°. de san. tuen. 2°. 89. D
 Habitus rari, & hirsuti, quales. de sal. dieta. 2°. 43. A
 in Habitu raro corporis non fit synochus. 9°. meth. med. 7°. 56. D
 Habitus corporis pro uena secanda est considerandus. de uictus rat. in
 morb. acu. com. 3°. 7°. 137. G
 Habitus diuersi diuersa exigunt. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 255. E
 pro Habitu uictus ratio immutanda est. de sal. dieta. 2°. 40. H
 Habitus calidus calidos morbos petit, frigidus frigidos, humidus humi=
 dos, siccus siccus. com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
 Habitus rari habent rara symptomata. 6°. de loc. aff. 4°. 39. D
 Habitus ledunt stupefacientia. 12°. meth. med. 7°. 75. B
 Habitus potius est ledendus, quā moriendum. 12°. meth. me. 7°. 75. B
 Habitu adeo improspere quidam ab ortu sunt, ut Aesculapius non possit
 illos ducere ad annum sexagesimum. 1°. de san. tuen. 2°. 67. E
 propter Habitus malum si totum corpus grauetur, sanguis transit ad ue=
 nas uteri, & sit fluxus menstruum. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 in Habitu malum de lapsorū remediū. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 186. A
 Habitu corporis prauo theriaca optimum est remedium. de theriaca ad
 Pisonem. 5°. 96. C
 Habitu bonū corporis promittit theriaca. de usu ther. ad Paph. 5°. 98. C
 Habitus corporis uniuersum firmiorem facit theriaca. de usu theriaca
 ad Pamphilianum. 5°. 98. G
 ad Habitus corruptum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. H
 HAELVRORVM salitorū caro, qualis. 11°. d. simp. m. f. 5°. 78. F
 HAEMA, id est sanguis, eiusq; qualitates. 10°. de simplic. medicamē.
 facultatibus. 5°. 72. F
 Hema peristeras, id est sanguis columbæ. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. H
 ad HAEMALORAS. 4°. de compositione med. sec. loc. 5°. 157. G/
 de rem. par. fac. 7°. 156. F
 HAEMATITES lapis, qui. de simp. med. Sp. 86. E
 Hematites unde, & qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. C
 Hematites qualis sit. de ocul. 7°. 188. H
 Hematites lapis est adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 Hematites lapis uiscide stringit. de simp. med. Sp. 86. F
 Hematites lapis obstruit. de ocul. 7°. 187. H
 Hematites lapidis natura probatur per cotē. 4°. de compositione medi=
 camen. sec. loc. 5°. 151. D
 Hematites oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Hematites lapis ad oculos, qualis. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 151. D
 Hematites quo modo ocularibus facultatibus adhibendus. 9°. de simplic.
 medic. facul. 5°. 68. C
 Hematites ualet ad supercilia exasperata, sanguinis expuitioni compe=
 tit, omnibusq; ulceribus, & excrescentia reprimit. 9°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 68. C
 Hematites lapis ulcera oculorum per se cicatrice includit. 9°. de simpli.
 medic. facul. 5°. 68. C
 Hematitem lapidem ad ulcera oculorū expertus est Galenus. 9°. de simp.
 medic. facul. 5°. 68. C
 Hematites lapis ulceribus humentibus conuenit. 9°. de compositione medic.
 secund. locos. 5°. 205. D
 Hematites lapis ustus, & lotus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. A
 ex Hematite lapide medicamēta. 4°. de cōp. med. se. lo. 152. E/5°. 156. A
 Hematitiuim similem habet magnes. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. B
 HAEMONITIS asplenium, & scolopendria dicitur. 9°. de comp.
 medic. sec. loc. 5°. 198. E/H
 Hemionitis est amara. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B
 Hemionitis cū aceto pota lienosis remedio est. 6°. de simp. m. f. 5°. 48. B
 HAEMODIA solis dentibus, et gingiuis accidit. 2°. de lo. af. 4°. 9. F
 Hemodia dentium offensa, quæ at immaturis sit. de simp. med. Sp. 81. A
 Hemodia, id est stuporis dentium, nō habet aliquid simile dolor mēbra=
 narum.

narum. 2°. de loc. aff. 4°. 11. B
 Hemodia tactricis uirtutis est symptoma. 1°. de sympt. cau. 3°. 16. B
 HAEMOPTOICA quæ. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. H
 Hemoptoica medicamenta cur recipiant schini florem. 8°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 61. H
 Hemoptoicis cur dentur somnifera, & stupefacientia infestissima. 7°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 183. F
 Hemoptoicis exhibetur lemonij fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
 Hemoptoicis pdest lētiscus cū aqua frigida uel posca. de sim. m. Sp. 96. B
 Hemoptoicis quō prodest sanguis hœdorū. 10°. de simp. me. fa. 5°. 73. C
 Hemoptoicis ualet thuris cortex. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. E
 ad Hemoptoicos ex libris Apollonij. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. C
 ad Hemoptoicos Asclepiadæ. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. C
 ad Hemoptoicos, Carterij Robustij. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 184. A
 ad Hemoptoicos, Charixenis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. C
 Hemoptoicus pastillus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. D/E
 ad Hemoptoicos Magni Philadelphi. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 184. A
 ad Hemoptoicos. 7°. de cōp. med. sec. loc. 181. E/F/G/182. C/183. B/H/
 184. A/D/E/F/G/185. B/G/186. A/9°. 191. E/9°. 5°. 203. A/C/D/
 de dynamidijs. 25. B/ Sp. 27. B
 HAEMORRHAGIA quid. fin. med. Isa. 50. A
 Hemorrhagia quō differt ab hemorrhoidē. fin. med. Isa. 50. A
 in Hemorrhagijs cur fiant cōuulsiones. in 1°. prorrh. cō. 3°. 4°. 186. E
 Hemorrhagia sanauit delirium. de cau. procatar. 3°. 95. E
 ad Hemorrhagiam meningum non probat Galenus sanguinem galli, et
 gallinæ. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. B
 Hemorrhagicæ sunt phlegmonæ hepatis & hypochondriorum. in 1°.
 prorrh. com. 3°. 4°. 186. D
 Hemorrhagicæ non sunt phlegmonæ cum palpitatione. in 1°. prorrh.
 commentario 3°. 4°. 186. D
 de HAEMORRHOIDIBVS. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 205. B
 Hemorrhoids quid. fin. med. 44. C/ Isa. 50. A
 Hemorrhoids ex toto genere præter naturam. de symp. diff. 3°. 13. G
 Hemorrhoides inter morbos ponuntur, qui uere apparent. 6°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 94. D
 Hemorrhoides unde sint, & quomodo, & quod sit propria passio con-
 sistantium. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. F
 Hemorrhoidum differentiæ quinque. fin. med. Isa. 49. C
 Hemorrhoides cæcæ, sedis affectus. intro. Isa. 59. D
 Hemorrhoida in singulari dicit Galenus, quasi una sit tantum. commen-
 tario. 6°. aphor. 47°. Ex. 52. C
 Hemorrhoidas habet uterus. de theria. ad Pifo. 5°. 96. B
 Hemorrhoides quō fiât docuit Hippocrates. de uenæ sectione. 6°. 7. E
 ab Hemorrhoidibus color iduci q manifeste appet. 1°. de lo. af. 4°. 6. D
 Hemorrhoides qui patiuntur quibus morbis capiuntur, & quibus non.
 in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 178. D
 per Hemorrhoides hepatis materia feculenta uitiosa purgatur. com-
 mentario 6°. aphor. 12°. Ex. 47. E
 Hemorrhoidum sanguis, qui. de atra bile. 1°. 35. C
 ab Hemorrhoidali sanguine quo modo differat sanguis per intestina. de
 artic. omment. 4°. 7°. 288. A
 in Hemorrhoidas descēdit atra bilis. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. D
 Hemorrhoides solent euacuare sanguinem crassum plenum melancholi-
 co humore. com. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D
 Hemorrhoides euacuant melancholiam. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Hemorrhoides ab humore melancholico. de bon. & uitio succ. 2°. 39. D
 Hemorrhoides sunt maximum remedium melancholiæ, adeo ut quādoq;
 futuram prohibeant. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 Hemorrhoides superuenientes atra bile uexato, & renum passionibus,
 bonum. com. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D
 Hemorrhoides insanientibus superuenientes insaniam soluunt, com. 6°.
 aphor. 21°. Ex. 48. D
 Hemorrhoides sunt melācholiæ remediū. in 6°. de mor. uul. c. 3°. 178. E
 com. 5°. 3°. 192. H/de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 7. B
 Hemorrhoids sanat atram bilem, & lienem duratum. in 6°. de morb. uul.
 commentario 6°. 3°. 197. E
 per Hemorrhoidas sanguis exiens seruat hominem sanum. de uenæ se-
 ctione aduersus Eras. 6°. 7. B
 Hemorrhoides an excusent à uenæ sectione. 9°. meth. med. 7°. 57. H
 p Hemorrhoidas euacuatiōi nō ē assuefaciēdū. c. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 p Hemorrhoidas crisis qñ futura qñ gnoscat. 3°. d. cris. 4°. 144. G
 per Hemorrhoidas sanguinem futurum significant lumborum dolores.

in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 185. C
 in Hemorrhoidibus quædam eminentiæ recto intestino esse solent. de
 dissec. uul. 1°. 109. G
 Hemorrhoides quō curandæ. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 178. E
 Hemorrhoides qua uena proritentur & qua cohibeantur. de curā. rati.
 pro sang. miss. 6°. 20. H
 Hemorrhoides quibus retinentur, illis uere uena secanda est. de curan.
 rati. pro sang. miss. 6°. 16. H
 Hemorrhoidibus suppressis sanguinem auferto. de cuurandi ratione per
 sanguinis missionem. 6°. 18. F
 Hemorrhoidum orificia aperit sectio saphenæ. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Hemorrhoidibus supressis, crura scarificanda. de hirudini. reuulsione,
 2. F/de cucurb. scar. 6°. 3. F
 Hemorrhoides prouocantur ex acritudine humorum, qui euacuuntur.
 Ex quo potest dici non esse uirtutem aloes ut multi existimant. J
 com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Hemorrhoidas aperit cæpa. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 Hemorrhoidas reserat succus cyclaminis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. E
 per Hemorrhoidas purgat quandoq; naturafel nigrum. in 6°. de mor.
 uulg. com. 5°. 3°. 192. H
 Hemorrhoides aperiuntur felle taurino, 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. G
 in Hemorrhoidibus origanum semper conuenit. de uictus rat. in morbi.
 acut. com. 4°. 7°. 152. F
 Hemorrhoidas sedis, et uteri aperit theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96. B
 Hemorrhoidibus assueti quo modo tractandi in euacuatione. de consue-
 tudine. 2°. 61. H
 Hemorrhoides profluentes nimium, quæ mala progignant. de curandi
 rati. per sang. miss. 6°. 20. H
 ob Hemorrhoidum nimium fluxum fit animi defectus. 1°. de arte cura-
 tiua ad Glauc. 7°. 98. B
 in Hemorrhoidum euacuationibus fiunt pulsus uermiculantes. 2°. de
 prælag. ex puls. 4°. 113. A
 Hemorrhoides quō sistantur. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. G
 ab Hemorrhoidibus diuturnis sanato si una non seruat, periculū est
 aquā intercutem uel tabē aduenire. com. 6°. aph. 12°. Ex. 47. D
 Hemorrhoids una semper seruanda. de uict. ra. in mor. ac. c. 4°. 7°. 152. F
 ex Hemorrhoidibus diuturnis suppressis, uel immodica profusione ad
 extremā frigiditatem ducētibus, fit hydrops. 2°. de na. fac. 1°. 299. F
 propter Hemorrhoidum immodicam uacuationem, & insolitam sup-
 pressionem fit aqua inter cutem. 3°. de prælag. ex puls. 4°. 121. E
 Hemorrhoidibus prodest Hieracites lapis suspensus, & Galenus fecit
 experimentum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. E
 ex Hemorrhoidibus profluentem sanguinem sistit lapis Indicus. 9°. de
 simplic. med. fac. 5°. 67. E
 Hemorrhoidum nimia purgatione tumidi, luto sanantur ægyptio. 9°. de
 simpli. med. fac. 5°. 65. G
 per Hemorrhoidas sanguini fluenti remedium. de dynam. Sp. 28. E
 Hemorrhoides periculosa si in totum supprimantur, uel multum eua-
 cuent. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 ob Hemorrhoidum clausas euacuationes facti morbi. de uenæ sectione
 aduersus Eras. 6°. 7. E
 Hemorrhoids restricta facit melancholiam. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
 Hemorrhoidibus resectis periculum est ne corripiantur melancholia, &
 quid agendum. de atra bile. 1°. 35. D
 ex Hemorrhoidum sublatione melancholici. de atra bile. 1°. 33. E
 ad Hemorrhoidas cohibendas. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250. B
 ad Hemorrhoidas phlegmone tētatas. 5°. de cōp. me. per ge. 5°. 247. B
 ad Hemorrhoidas unguentum. de dynam. Sp. 28. G
 Hemorrhoidas tabefaciēs, & cōsumens. 5°. de cōp. med. p ge. 5°. 245. H
 Hemorrhoidas cæcas dissoluit marrubiastrū. de simp. med. Sp. 87. F
 ad Hemorrhoidas intrinsecas, & extrinsecas. de dynam. Sp. 28. G
 ad Hemorrhoidas. 3°. de comp. med. sec. loc. 148. B/5°. de comp. medic.
 per gene. 252. F/H/253. C/5°. 254. E/de med. fac. par. 7°. 175. F/de
 dynam. 28. E/F/G/secretorum. 97. B/ Sp. 103. A
 ad Hemorrhoidas in ore matricis. de pass. mul. Sp. 96. B
 ad Hemorrhoidas quæ interius sunt in intestinis. de dynam. Sp. 28. E
 Hemorrhoidum per chirurgiam curatio. de uict. rat. in morbi. acu. com-
 mentario 4°. 7°. 152. F
 Hemorrhoidum abscissio quo modo. intr. Isa. 60. C
 Hemorrhoidum extractorium Magni Tarsensis. 9°. de compo. medic.
 secund. locos. 5°. 205. B
 HAEMORRHVS qualis serpens. de theria. ad Pifo. 5°. 92. H
 dd iij Hemorrhimorsum

Hæmorrhii morsum multa accidentia comitantur. de opt. secta. Isa. 22. G
contra Hæmorrhum ualeat theriaca. de ther. ad Pifo. 5^a. 71. E
HæreDES instituuntur p leges q nōdū nati sunt. an dial. 3^a. 328. E
quorum Hæredes esse debeant ut præuideant diuites, utuntur astrologia,
et diuinatione. de præcog. ad Posth. 4^a. 214. C
Hæreditates in duodecim partes diuidunt Romani. de cuiusq; animi. pec-
cat. not. et med. 2^a. 58. D
Hæresis methodica omnia artis bona destruit. 2°. de arte cura-
tiua ad Glau. 7^a. 103. C
Hæretici in arte medica. de cathar. Sp. 94. H
HALAE à græcis dicuntur salina. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. G
HALICA facit crassum sanguinem cum bono succo. in 6^m. de morb.
uulg. com. 3°. 3^a. 175. C
Vide Alica.
HALICACABVS urinæ ciendæ idoneus, ad iecur, uescicam, et re-
nes ualeat. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. G
HALIEI acopon uiride. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 271. H
Haliei confectum. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 271. C
Haliei aliud. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 271. D
Haliei gilui quō conficeret Galenus. 5°. de cōp. med. per gen. 5^a. 248. H
Haliei giluium. 3°. de comp. med. per ge. 235. B/5°. 5^a. 248. H
Haliei ad uetera, et quæ cicatricem ægre ducunt. 5°. de comp. medicam.
per genera. 5^a. 247. E
HALITVOSA quæ sint excrementa. 8°. meth. med. 7^a. 51. A
Halituosorum spirituum generatio unde. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. F
Halituosus spiritus fit à crassis glutinosis. 12°. meth. med. 7^a. 79. D
cum Halituofo spiritu dolores grauissimi ex crassis, et glutinosis humo-
ribus. 12°. meth. med. 7^a. 79. C
Halituofo spiritus cur exire non possint. 12°. meth. med. 7^a. 79. D
Halituosior est calor puerorum, florentium uero siccior. 3°. de sympto-
matur causis. 3^a. 29. C
HALITVS sensus odoratus. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. C
Halitus est leuissimum et tenuissimum in corpore humano post spiritum,
tertio sanguis. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. F
Halitus tanto est aere crassior, quanto aer est crassior splendore. 1°. de
symp. caus. 3^a. 17. C
Halitum non facit frigiditas sincera, et cur. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. E
p Halitū ægre digeruntur frigida, et sicca natura. 9°. met. me. 7^a. 60. H
in Halitū aptū est redigi humidū, et calidum. 9°. meth. med. 7^a. 60. H
per Halitū digeri nullū corpus potest citra calorē. 9°. met. me. 7^a. 60. H
Halitus naturaliter feruntur in sublime. 1°. de nat. fac. 1^a. 293. D
Halituum differentie sequuntur temperamenta solidorum corporum. de
symp. diff. 3^a. 13. C
Halitum biliosum facit inedia. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
Halitus fuliginosus quibus augetur. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
ex Halitu fuliginoso febris. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
ad Halitus feruidos. de rem. par. fac. 7^a. 159. A
Halitus qd faciat in pleuritide. de uic. rat. in mor. acut. c. 2°. 7^a. 116. G
Halitus in se graucolētes aliqui sentit odoratus. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. E
Halitus in summo beneolētes quo modo non sentit odoratus in se. 1°. de
symp. cau. 3^a. 17. E
Halitus ex stagnis, paludibus, et fluuiis uitadus. 12°. meth. me. 7^a. 77. E
quorū Halitus acere uicinum inficiat. in 3^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 133. F
per Halitum digerentia qualia esse debeant. de uictus ratione in morb.
acut. com. 4°. 7^a. 140. H
per Halitum digerunt humorem medicamenta mouentia pus. 5°. de simp.
medic. facul. 5^a. 33. B
per Halitum educit diacalaminte. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. F
per Halitū maxime digerit succus Cyrenaicus. 8°. de simp. me. f. 5^a. 57. D
HALLVCINATIONES quando bonæ, et quando non bonæ, cō-
siderandum. 1°. de cris. 4^a. 128. D
Hallucinatum unum sequuti sunt omnes. de dign. ex puls. 4^a. 78. H
HALME, id est salsugo. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. H
HALOSACHNE quid et eius uires. de simp. med. Sp. 81. C
Halosachne, id est spuma salis. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 83. E
HALOSANTHOS, id est salis flos. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. E
HALTERES qd sint in exercitijs. 4°. de cōp. me. per ge. 5^a. 237. D
HAMIAE molles carne. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. A
Hamie habent carnem duram. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. F
Hamie pisces qui ceteris facilius conficiuntur. 3°. de alim. 2^a. 31. F
HAMMODYTAE moribus cōfert cetaurea. de uir. cēt. Sp. 93. H
HAMO pisces ars captas iter acquirituas numerat. ad Thr. 2^a. 106. D

HAMI instrumenta chirurgica. de ijs quæ in med. fi. c. 1°. 7^a. 200. H
Hamo utendum ad capiendos tendines. 1°. de anat. adm. 1^a. 65. H
Hamulus qualis esse debeat. 8°. de anat. adm. 1^a. 100. E
Hamis, spinis, ac rubis sophismata cōparat Galenus. de cau. pca. 3^a. 95. H
Hamus siue cuspis. de fascijs. 7^a. 302. E
HAPLA medicamenta à græcis dicta. de cathar. Sp. 95. A
HAPSVS lana. 7°. meth. med. 43. H/13°. 7^a. 81. B
Hapsus. de med. fac. par. 7^a. 167. E
HARMANA dicitur ruta syluestris lingua uernacula Syriorum. 9°.
de comp. med. sec. loc. 5^a. 200. A
HARMATIVM, id est currus, collyrium. de compositione medic.
secundum locos. 5^a. 156. D
HARMOLA dicitur ruta syluestris. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. F
HARMONIA ossium quid de oss. 1^a. 40. C
Harmonia omnium ossium contingit conceptis in horts melancholiae. de
spermate. Sp. 37. D
Harmonia trium uentriculorum capitis. de sperm. Sp. 37. G
HARMONIAE et cantus, orationis, et dictionis affectio quedam
esse uidetur. de symp. cau. 3^a. 10. D
HARMONIA dictū medicamentū. 7°. de comp. med. se. lo. 5^a. 182. C
HARPALI attrahens. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 261. D
HARPOCRAS. 9°. de comp. med. sec. lo. 203. F/4°. de comp. med.
per gen. 242. D/5°. 5^a. 252. E
Harpocratium medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. D
Harpocratis aridum. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 252. H
ut Harpocras malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 266. B
Harpocratis stomacū ex Hirundinibus. 6°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 171. A
HARVSPICINAM tantū improbat Plato. de hist. phil. Sp. 10. C
HASEG quid. de simp. med. Sp. 85. C
Haseg siccatur, et refrigeratur, turgentibus et distensis locis impositum ci-
to emollit. de simp. med. Sp. 85. C
HAVRIRE saepe aquam, illam reddit bonā. de bon. aquæ. Sp. 75. D
HAVRITORIA, siue fontes sub radice liguæ. de ana. ui. Sp. 49. C
Hauritorium saluæ quæ glandula dicatur. de anat. uiu. Sp. 55. H
HEBETATVM tandem est ferrum acutissi-
mum uel molliissimum incidēs
carnem. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. F
HEBETIORIBVS nō est legēdus liber de symptomatū causis, ni-
si post lectos libros de potētijis naturalibus. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. A
Hebetioris sensus pars idiget ualētioribus remedijs. 4°. met. m. 7^a. 28. F
HEBETVDO quid. intro. Isa. 59. B
Hebetudo uisus ex quibus. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. C
Hebetudo oculorum quo modo fiat. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 170. E
Hebetudines uisus adiuuāt caules chamaesyces. 8°. de simp. me. f. 5^a. 65. G
Hebetudinem oculorū sedare potest theriaca. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. H
HECATONDRACHMON Emplastrum. 2°. de compositione
medic. per gen. 5^a. 220. H
de **HECTICA**. 7°. meth. med. 7^a. 64. A
Hectica febres unde dicuntur. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. E
Hectica febris quæ uocetur. de inæqu. intemp. 3^a. 44. B
Hectica febris, quæ. 8°. meth. med. 7^a. 49. G
Hectica excepta omnes febres sunt intemperies inæquales per totum cor-
pus. de inæqu. intemp. 3^a. 43. B
Hectica temperatura, quæ. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a. 196. F
Hectica laborant tabidi. in 1^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 120. A
Hectica sola sine tabe, quando. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. G
Hectica, et synocha differentie. 1°. de diff. feb. 3^a. 35. C
Hectica synocha comparat in continuatione. 1°. de diff. feb. 3^a. 35. C
Hectica, et ephemeræ quæ febriū genera. 2°. de cris. 4^a. 137. A
cum Hecticis communicant aliqua diariæ. de marc. 3^a. 47. E
in Hecticam potest transire diaria. 9°. meth. med. 7^a. 55. G
in Hecticam quo modo ephemeræ transcendat. 1°. de diff. feb. 3^a. 35. E
Hectica dispositio tenaciter hæret. 3°. de loc. affect. 4^a. 14. G
Hectica febris iam facta est. 8°. meth. med. 7^a. 49. G
Hectica febris ortus. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. D
Hectica a principio rarissime fit. 3°. de præsa. ex puls. 4^a. 118. E
Hectica ex inedia fit. 8°. meth. med. 7^a. 49. F
Hectica ad tabem medicorum inscitia. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. E
in Hecticam qui transit ex diaria. 1°. meth. med. 7^a. 64. A
Hectica non pauca ab initio pestilentes. 3°. de præsa. ex puls. 4^a. 116. H
Hecticas, et marasmodos febres faciāt uiscera. 10°. meth. me. 7^a. 64. F
Hectica fit quandoq; ex uarijs membris. 10°. meth. med. 7^a. 64. F
Hecticam facit

Hectica facit quandoque pulmo. 10°. meth. med. 7°. 64. F
 Hectica, et marasmus ab erysipelato affectu oriuntur. de mar. 3°. 47. H
 Hectica ex inflammatione nobilium partium. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
 Hectica affectio phrenitidis. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 168. C
 Hectica sequitur inflammationem uentriculi, & iecoris. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
 Hectica febre quo modo interdum aliqui laborent ex uentriculi nimia caliditate. 3°. de symp. cau. 3°. 25. D
 Hectica facit colon intestinum inflammatum. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
 Hectica ex febribus ardentibus quo modo. 1°. de diff. feb. 5°. 35. E
 in Hecticis ex caliditate & siccitate, solidarum partium affectus candenti ferro est similis. 1°. meth. med. 7°. 66. D
 Hectica sine siccitate. 1°. de diff. feb. 5°. 35. C
 Hectica nullum habet tempus. de marc. 3°. 48. C
 Hectica habet quatuor tempora. 1°. de diff. feb. 3°. 37. D
 Hectica febris quae facile curantur. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
 Hectica, in qua primo afficitur cor. 10°. meth. med. 7°. 64. E
 in Hectica consumitur humor in corde. de diff. feb. 3°. 34. D
 Hectica primo incipit à corde, & per ipsum alij membris aduenit. 1°. de differentiis febrium. 3°. 34. F
 in Hectica principium quod & in alijs morbis. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
 in Hectica tabidaque febre cor comparatur lucernae somiti plurimum exustio. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
 Hectica quando uideatur crescere. de mar. 3°. 48. C
 Hectica febris nulla magna. 3°. de praesag. ex puls. 4°. 116. F
 Hectica excepta omnes febres sentiuntur. de inaeq. intemp. 3°. 44. D
 Hectica caret dolore. de inaeq. intemp. 3°. 44. B
 Hectica febris cur sine dolore. 2°. de symp. cau. 3°. 22. A
 Hectica non faciunt subitas mutationes, ideo non habent crisin, nisi abusu. 2°. de cris. 4°. 138. A
 Hectica tertia dies est indicium. 1°. de diff. feb. 3°. 35. E
 Hecticarum febrium signa propria. 3°. de praesag. ex pul. 4°. 115. E
 Hectici quem habeant calorem. in progn. com. 2°. 4°. 204. D
 Hectici calor ut calx. in progn. com. 2°. 4°. 204. D
 Hectica incipientis indicia. 1°. de diff. feb. 3°. 35. A
 Hectici post cibum quid patiantur. 1°. de diff. feb. 3°. 35. B
 Hecticis cibo refectis contingit quod in calce, & lapidibus calefactis, cum aqua asperguntur. 1°. de diff. feb. 3°. 35. D
 Hectici cum bibunt, aut edunt, acceduntur. in prog. cō. 2°. 4°. 204. D
 Hectici post cibum magis calent. 1°. de diff. feb. 3°. 35. B
 Hectici post cibum incalescunt. 1°. de diff. feb. 3°. 35. D
 Hectici post cibum quantum temporis affligantur. 1°. de diff. feb. 3°. 35. C
 Hecticarum commune, & proprium. 1°. de diff. feb. 3°. 35. C
 Hectica quaedam marcida. 3°. de praesag. ex puls. 4°. 119. C
 Hectica tabida coniuncta proprium. 1°. de diff. feb. 3°. 35. C
 Hectica à tabidis febribus differunt. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
 qui Hectici in tabidam ingrediuntur. 1°. de diff. feb. 3°. 35. E
 Hectica in tabe adducta indicia facile cognoscuntur. 1°. de diff. feb. 3°. 34. F
 Hectica sola, id est sine altera febre putrida, facile cognoscitur. 1°. de differentiis febrium. 3°. 35. A
 Hectica cum putrida difficulter cognoscitur. 1°. de diff. feb. 3°. 35. A
 Hecticarum indicium maxime ex arterijs. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
 Hectica febris quo pulsu deprehendatur. 3°. de praesag. ex pul. 4°. 115. A
 Hecticus pulsus unde dicatur. 4°. de cau. pul. 4°. 101. E
 Hectici pulsus. 1°. de diff. feb. 3°. 35. E / de puls. ad tiro. 45. D / 4°. de cau. pul. 101. A / D / 2°. de praesag. ex pul. 113. A / 115. E / 117. H / 4°. 118. E
 Hecticas febres magna ex parte comitatur pulsus durus. 1°. de differentiis febrium. 3°. 34. C
 Hecticis durities pulsus unde. 1°. de diff. feb. 3°. 35. E
 Hecticis debilitas pulsus unde. 1°. de diff. feb. 3°. 35. E
 Hectica media multas habet latitudines. 1°. de diff. feb. 3°. 34. H
 ex Hecticis febribus omnis uis uitalis prosternitur. 3°. de praesagitione ex pulsibus. 4°. 121. G
 Hectica proprie curantur. 11°. meth. med. 7°. 68. D
 Hectica post principium difficile curatur. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
 Hectica cum incipiunt, uix, absolutae uero, non amplius possunt sanari. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 168. C
 Hectica quae facile sanatur. 1°. de diff. feb. 3°. 34. H
 in Hectica cor primo accenditur. de marc. 3°. 47. F
 Hectici refrigerandi sunt omni ratione. 10°. meth. med. 7°. 67. E
 Hecticorum cibus frigidus, & humidus. 10°. meth. med. 7°. 67. A
 in Hecticam transeuntium cibus. 10°. meth. med. 7°. 64. B
 Hecticis quo dat lac asinum. 10°. meth. med. 7°. 67. B

in Hectica cauendum à melle, & mulsa. 10°. meth. med. 7°. 67. B
 quibus Hecticis aqua gelida praebenda sit. de marc. 3°. 47. E
 in Hectica principio frigida. de marc. 3°. 47. F
 Hecticis non danda aqua frigida. 9°. meth. med. 7°. 57. F
 Hecticis quo modo obstat aqua gelida. de marc. 3°. 47. E
 Hectica si cui implexa fuerit putridarum febrium, balnea à coctione pro sunt. de marc. 3°. 47. C
 Hecticis quae putrida coniuncta hnt, balneum phibet. 10°. meth. med. 7°. 66. G
 Hectica febris balneis sanatur. de marc. 3°. 47. E
 Hectici balneo delectantur. 3°. de praesag. ex puls. 4°. 116. F
 Hectici qui non sunt marasmati quo lauandi. 10°. meth. med. 7°. 67. C
 Hectica, marasmo, & omnibus febribus conueniunt balnea. 10°. meth. med. 7°. 65. C
 in Hecticis cur balnea frigida recusamus. 10°. meth. med. 7°. 66. B
 Hecticus in frigidam aquam ponatur. 10°. meth. med. 7°. 66. H
 Hectici ad balneum accedentes, nisi in frigidum dimittantur, nihil iuuantur. 10°. meth. med. 7°. 66. D
 in Hectica quo lauandi aegri. 10°. meth. med. 7°. 66. G
 Hecticus balneandus, quo modo sit tractandus, & quo modo exuendus. 10°. meth. med. 7°. 66. G
 Hecticus oleo tepido perfundatur. 10°. meth. med. 7°. 66. G
 Hectici caput non perfundendum aqua. 10°. meth. med. 7°. 66. H
 in Hecticis febribus aestuantes adiuuat portulaca totis hypochondrijs imposita. 6°. de simp. med. fac. 3°. 43. H
 Hectica quae difficulter sanatur. 1°. de diff. feb. 3°. 34. H
 Hectica quae curari non possunt. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
 ad Hecticam febrem. de med. fac. par. 7°. 179. C
 Hectica, uide Ethica.
 Hecticus spiritus, qui tertius ponitur ab aliquibus post animalem & naturalem. intro. Isa. 55. B
 HECTOR dabat typham suis equis. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 HECVBA uisione perterrita. an animal sit. 1°. 328. F
 HEDERAE frutex in colle Tabiano. 5°. meth. med. 7°. 35. A
 Hedera in conuiuijs. de cau. procatar. 3°. 46. A
 Hedera ex contrarijs composita facultatibus. 7°. de simp. me. f. 5°. 51. E
 Hedera diuersitas, & uires. de simp. med. Sp. 84. A
 Hedera est acerba. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Hedera terranea. de dynam. Sp. 28. D
 Hedera terrestris ad sananda ulcera. de sperm. Sp. 35. E
 Hedera alba meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 198. E / G / 5°. 199. H
 Hedera alba grana tria ad quid conferat. 9°. de comp. med. se. lo. 5°. 198. G
 Hedera nigra. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. E
 Hedera rufae corymbos laudat in difficultate urinae. de me. f. pa. 7°. 168. C
 Hedera uiridis, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. F
 Hedera uiridis folia in uino decocta ulcera maligna ad sanitatem reducunt, & igne factas ulcerationes cicatrice includunt, in aceto uero decocta lienosis profunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. F
 Hedera folijs uiridibus in uino decoctis ulcera grandia glutinantur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. F
 Hedera folia dysenterijs remedio sunt. de simp. med. Sp. 84. A
 Hedera folia ad combusta, & uulnera cancerosa faciunt. de simplicibus medicaminibus. Sp. 84. H
 Hedera sicca qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. F
 Hedera flores ad ambusta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. F
 ex Hedera corymbis parata, repellit. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 100. A
 ex Hedera cacuminibus apparatus repellit in capitis doloribus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. D
 Hedera succus capiti purgando idoneus est & uetustas aurium fluxiones ulceraque uetera tum in auribus, tum in naribus sanat. 7°. de simp. medic. fac. 5°. 51. F
 Hedera lachryma ledes iterimit, et pilis nudat. 7°. de sim. me. fa. 5°. 51. F
 Hedera lachryma. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. C
 Hedera gummi. de dynam. Sp. 25. F
 HEDRAEON sedentium dicitur somnus. 4°. in 6°. de mor. uulgar. comment. 4°. 3°. 183. H
 HEDYCHROVM quidam putauit esse herbam. 1°. de antid. 5°. 104. F
 Hedychroum redolet. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. G
 Hedychroum odoratas reddit compositiones. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 128. C
 Hedychroi medicamenti compositio. de usu theria. ad Pamph. 5°. 99. B
 Hedychroi compositio quo modo fiat. de theria. ad Pifo. 5°. 95. C
 Hedychroi compositionis differentiae. 1°. de antid. 5°. 104. H
 Hedychroon ualet ad formam, & decorem. intro. Is. 58. C
 dd iij Hedychroum medi-

Hedychroum medicamentum interdum naribus iugiter adhibitum utile pro exiccando pulmone. 3°. de loc. aff. 4°. 28.D
Hedychroi magnatis compositio. 1°. de antid. 5°. 104.F
Hedychroum magna ponitur in theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92.D
HEDYOSMOS dicitur à ueteribus mintha odorata. 6°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 168.F
Hedysmus, id est menta. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48.A
Hedysmi fit mentio. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169.G
HEDYSARVM quid. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48.B
Hedysari meminit. 7°. de cōp. me. p. g. 5°. 272.H / de me. fa. par. 7°. 173.D
HELGYLOPAS, id est fistulas angulorum oculi. de medicinis facile parab. 7°. 176.C
Vide Aegylops.
ad HELCYDRIA. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131.F
HELCSMA dicitur argenti scoria. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71.A
HELCTICE uirtus græce quid. de cathart. Sp. 94.D
HELENIVM quid. de simp. med. Sp. 83.H
Helenion multi possunt gustare, et intueri, tamen eius utilitates ignorat. 1°. de elem. 1°. 5.H
Helenium, quale. 8°. de comp. sec. loc. 5°. 195.E
Helenium medicamentarium est, et calidum facultate. 9°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 197.F
Helenion acre est. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246.A
ab Helenio experimētū sumēdū de acredine. 4°. de simp. m. fa. 5°. 27.C
Helenij folia imposita renibus doxiosos emundant. de simp. me. Sp. 83.H
Helenium tussientibus et ruptis prodest, urinam et menstrua prouocat, et partum expellit. de simp. med. Sp. 83.H
Heleniū cuspidibus impositum est uenenum. de theria. ad Pifo. 5°. 93.H
Helenion numeratur inter herbas quibus ulcera maligna curari debent. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246.A
Helenium demendum à medicamento. 4°. de san. tuen. 2°. 85.B
HELENVS. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225.D
HELIODORVS Atheniensis uenenorum compositiones scripsit. 2°. de antid. 5°. 114.F
Heliodorus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 255.G
HELIOTROPII herba succus purgat bilē flauā. de cath. Sp. 94.F
HELIOSCOPIVS Tithymallus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.E
HELITIS squama oēs superat in desiccādo. 9°. de simp. m. f. 5°. 69.H
HELICALIMBAT, id est terebinthina. secretorum. Sp. 100.H
HELLEBORVM dicētes antiqui absolute, album intelligunt cō. 5°. aphor. 1°. Ex. 37.C
Helleborus niger dicitur cū additione niger. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37.C
Helleboro uescuntur coturnices. 2°. de alim. fac. 2°. 17.C
Helleborū sumpturi pparatio. quos pur. op. qb. me. et quo. tēp. 5°. 88.D
Helleborum si dederis ppareas materiam potissimū, et quo modo. quos purg. oport. quib. med. et quo temp. 5°. 88.D
Helleborū sumpturus quō sit disponendus. cō. 4°. aph. 13°. Ex. 28.F
Helleborū si quis biberit quō debeat se regere. c. 4°. aph. 14°. Ex. 28.G
Helleborus quō magis, et minus soluet. com. 4°. aph. 15°. Ex. 28.H
Helleborus sanis periculosus est, quia conuulsionem facit, commenta. 4°. aphori. 16°. Ex. 28.H
Helleborus duplicem facit conuulsionem, et quæ sanabilis, et quæ non. com. 5°. aphor. 1°. Ex. 37.D
ex Helleboro conuulsio letalis est. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37.C
Helleboro purgata filia Præti à Melampode. de atrab. 1°. 36.E
Helleborus anticyricos appellatur sesamoides. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 60.D
ut Helleborus purgat sesamoides. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60.D
Vide Elleborus.
HELLESPONTIA Mysia. 5°. de san. tuen. 2°. 90.H
HELLESPONTIA ut Andromachus. 6°. de compositio. medic. per genera. 5°. 259.E
Hellepontia perspiratu digerens, phlegmonem propulsans. 6°. de comp. medic. per gen. 5°. 259.E
in HELLESPONTI parallelo ueris initium. in 1°. de morb. uulg. comment. 1°. 3°. 102.A
HELMINTHES inter morbos numeratur, qui prius nō erant. 14°. meth. med. 7°. 92.D
Helminthes morbus qui non fuit. 14°. meth. med. 7°. 93.C
Helminthes tota substantia præter naturā sunt. 14°. meth. med. 7°. 93.H
Helminthes lumbrici qui ab intestinis ad uentrē usq; ascēdunt, uires imbecillas faciunt. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 124.B

Helminthem latum mirabiliter ab intestinis educit theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96.A
HEMERALOPS affectus pupille. intro. Isa. 58.D
HEMEROCALLES leuiter digerit adstringitq;. 6°. de simpli. me dicament. facul. 5°. 48.B
Hemerocalles prodest igni ambustis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48.B
HEMICRANIA, cephalæa, et cephalalgia differūt. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 154.A
Hemicrania quō fiat, et curetur, et ubi sit. 2°. de cōp. me. f. l. 5°. 139.G
Hemicrania dolor turgidus. 2°. de loc. aff. 4°. 10.E
cur Hemicrania dolores quotidie, et tertio quoque die infestent. 2°. de diff. feb. 3°. 40.C
Hemicrania signa letalia. de dynam. Sp. 23.G
Hemicraniam qui curat, quid considerare debet. 2°. de comp. medic. secū dum locos. 5°. 139.H
Hemicraniam etiam curant medicamenta, quæ ueterem dolorem capitis curant. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140.A
in Hemicrania medicamentis adstringentia addere debemus. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 139.H
Hemicrania præsidia. de dynam. Sp. 23.G
pro Hemicrania quæ in aures instillāda. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 140.D
Hemicranium mire curat emplastrum diachrysu. de dynam. Sp. 32.B
pro Hemicrania, et coxendicum morbo pastillus. 2°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 140.D
Hemicrania pillule utiles. de dynam. Sp. 23.G
Hemicrania laborati uitāda sunt uina odorata. de atten. uic. 2°. 46.D
Hemicrania uino meraciori qñq; sanat. i. 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 196.E
Hemicrania cōfert sectio uenæ super cornu capitis. de anat. ui. Sp. 55.A
Hemicrania cōfert sectio uenæ tēporum, et quæ sunt in angulis oculorum lachrymalibus. de anat. uiu. Sp. 55.A
ad Hemicraniam. de med. fac. par. 170.G/H/ 7°. 172.B
ad Hemicraniam inueteratā stercus colūbinū. 10°. de sim. me. f. 5°. 77.A
ad Hemicranias inueteratas. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140.C
HEMICRANICI qui, quo modo sint, et eorum differentia. 3°. de locis affectis. 4°. 20.E/F
ad Hemicranicos dolores. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140.A/B
HEMICRANIA pharmaca. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139.H
HEMIECTVM. de pond. et mens. 5°. 275.G
Hemiectum, id est semisextum. de pond. et mens. 5°. 277.E
HEMINA est uocabulum græcum, non Romanum. 6°. de compositio. medic. per genera. 5°. 257.G
Heminarum differentia multæ. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 257.G
Hemina quantum capiat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 244.C
Hemina Romana. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215.D
Hemina uncis nouem romanis ualeat. 1°. de compositio. medicamen. per genera. 216.F/6°. 5°. 257.G
Hemina Italica. 4°. de san. tuen. 2°. 86.H
Hemina unciarum sexdecim. 1°. de cōp. me. per gen. 215.E/6°. 5°. 257.G
Hemina Attica quænam sit. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215.D
Hemina attica quantum continet. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250.A
Hemina quomodo figuratur. de pond. et mens. 5°. 275.C
Hemina. 1°. de comp. med. sec. loc. 129. H/2°. 132. B/3°. 143. G/de ponde rib. et mens. 275.G/ 5°. 277.C/D/E
Hemina uncia nouem metallicorum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248.B
Hemina duodecim unciarum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248.B
Hemina quatuor urinæ simul emissæ quarto die post à uulnere uescit. 1°. de loc. aff. 4°. 2.E
Hemina sex, quæ ualent libras quinq;. 2°. de cōp. med. p. ge. 5°. 227.H
Hemina uiginti. 4°. de san. tuen. 2°. 86.H
HEMIOLII mensura quæ sit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152.B
HEMIONIVM ad quid ualeat. de cura icteri. Sp. 111.B
HEMITRITAEVS unde dicatur. 2°. de diff. feb. 3°. 38.E
Hemitritæa febris, quæ. fin. med. Isa. 46.D
Hemitritæa morbus continuus. fin. med. Isa. 45.F
Hemitritæi differentia. 2°. de diff. feb. 3°. 39.A
Hemitritæi complicatio, qualis. 2°. de cris. 4°. 136.E
Hemitritæi febris quatuor differentia. 2°. de diff. feb. 3°. 37.H
Hemitritæus neq; ex utraque continua, neq; ex utraq; intermittente fit. 2°. de diff. feb. 5°. 39.E
Hemitritæus habet omnia quæ tertiana. de typ. 3°. 90.G
Hemitritæus exquisitus. 2°. de diff. feb. 38.D/ 3°. 39.A/B
si Hemitritæa aut succensuæ febris incidant casus, in humoribus accendi febrem

di febrem indicant. 1°. de dif. feb. 3°. 34. A
 ad Hemitrit. eos antidotum Basilij. de spermate. Sp. 33. F
 de Hemitrit. eo casus. 2°. de cris. 4°. 136. F
 HEPAR appellatur nomine uisceris. cō. 4°. aph. 64°. Ex. 34. D
 Hepar sinistrum est lien, secundum Aristotelem. de util. resp. Sp. 64. G
 Hepar inter partes instrumentales numeratur. de dif. mor. 3°. 2. F
 Hepar primum est in ceratione. de ana. uiu. Sp. 51. H
 Hepar, cor, cerebrum, & animam creat sol. de compagine membrorum
 siue de natura humana. Sp. 59. G
 ad Hepatis generationem intendit spiritus naturalis. de anatomia ui-
 uorum. Sp. 51. H
 Hepar ex quibus generetur. de ana. uiu. Sp. 51. H
 Hepar quantæ sit magnitudinis in foetu. 15°. de usu par. 1°. 212. E
 Hepati in foetu arteriarum usus exiguus. 15°. de usu par. 1°. 212. F
 Hepati neruorum usus in foetu nullus. 15°. de usu par. 1°. 212. F
 de HEPATIS anatomia. de anat. uiu. Sp. 50. F
 Hepar an geminetur in homine dubium est. de anat. uiu. Sp. 48. A
 Hepar in piscibus duplex unde. de anat. uiu. Sp. 48. A
 Hepatis forma quæ, & qui situs. de ana. uiu. Sp. 50. G
 Hepar ubi positum sit. de anat. parua. Sp. 43. A
 Hepar cur in dextera parte. de anat. uiu. Sp. 50. G
 Hepatis plura sunt additamenta, quæ comparantur stomacho ut digiti ad
 manum. de ana. uiu. Sp. 50. G
 Hepar lobis ut digitis ambit uentriculum. 7°. de usu par. 1°. 159. H
 Hepar cur ambit uentriculum. 4°. de usu par. 1°. 137. C
 super Hepar cur sit stomachus, & ad quid. de ana. uiu. Sp. 47. D
 Hepar disponitur ex figura uentriculi. 4°. de usu par. 1°. 137. C
 ut ad Hepar stomachus, ita uitreus humor se habet ad crystallinum. de
 anatomia uiuorum. Sp. 48. D
 Hepar uersus dispositus est dexter cordis uenter attrahens ab eo. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 56. C
 Hepar, & uenter non premunt diaphragma. 2°. de dif. resp. 3°. 67. F
 Hepatis mēbrana exterior ueluti cutis quædā. 4°. de usu part. 1°. 138. F
 Hepatis panniculi duo. de anat. parua. Sp. 43. A
 Hepatis panniculus est sensificans. de anat. uiu. Sp. 55. F
 Hepar componitur ex uenis. de ana. uiu. Sp. 50. F
 Hepatis fibræ nō sunt tot in oibus animalibus. 4°. de usu part. 1°. 137. C
 in Hepate cur fibræ. 4°. de usu par. 1°. 137. C
 Hepar carnosum est. de ana. uiu. Sp. 50. F
 Hepatis caro purpurea est. de ana. uiu. 44. C/ Sp. 55. H
 Hepatis caro uidetur sanguis crassus. 4°. de usu par. 1°. 138. E
 Hepatis caro mediocris est in mollitie, & duritie. de ana. uiu. Sp. 55. H
 Hepatis caro est calidior adenibus mammarum. commentario 5°. apho-
 rismo 40°. Ex. 41. D
 in Hepate cur nō est facta una cavitās, ut in corde, sed sunt angusti trās-
 tus. 4°. de usu par. 1°. 139. A
 Hepar propter quid genitum sit. de ana. uiu. Sp. 50. F
 Hepar pars necessaria ad uiuendum. 14°. de usu par. 1°. 204. C
 Hepar, cerebrum, pulmo stomachus sunt prima membra post cor. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 47. B
 Hepar, cor, cerebrum, stomachus sunt membra quatuor principalia, se-
 cundum aliquos. de ana. uiu. Sp. 56. A
 Hepar unum principium in nostro corpore. ars med. Isa. 63. B
 Hepar unum principium uirtutū uniuerſi corporis. 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 2°. 103. B
 Hepar exigitur propter sanguinem. de ana. uiu. Sp. 47. C
 Hepate, & corde eget cerebrum ad conseruandam substantiam suā. de
 motib. man. & obsc. Sp. 66. G
 in Hepate est anima concupiscibilis. 3°. de decr. Hipp. 1°. 246. C
 ab Hepate dependentia, quæ. ars med. Isa. 63. B
 ex Hepate prouenit uirtus secundum quam nutrimur, & augemur, &
 cibum appetimus, & assumptum elaboramus concoctione, & digestio-
 ne, & sanguificatione, & appositione, & proſphysi, & discretione,
 & excretionē. de uirt. nost. corp. dispens. Sp. 60. B
 Hepar est principium nutritionis fm Galenū. de ana. uiu. Sp. 45. H
 Hepar continet in se materiam, & nutrimentū totius corporis. de anat-
 omia uiuorum. Sp. 49. H
 Hepar quo mō sit principium digestiōis, & et cor. de ana. uiu. Sp. 56. H
 Hepar uenarum principium. 1°. de usu partium. 117. B/138. F/6°. 152. D/
 15°. 212. E/16°. 1°. 214. D
 Hepatis caro principium uenarum. 4°. de usu par. 1°. 138. H
 Hepar uirtutem largitur uenis. ars med. Isa. 71. A

ab Hepate uenæ accipiunt uirtutē uegetalem. 1°. de usu par. 1°. 117. B
 ab Hepate uenas nō nasci, sed à corde, pbatio. de ana. ui. 46. A/Sp. 56. F
 in Hepate sunt multæ uenæ & amplæ. ars med. Isa. 70. H
 ex Hepate uenæ maximæ. 16°. de usu par. 1°. 220. H
 in Hepate uenæ sunt omnium tenuissimæ. 4°. de usu par. 1°. 139. B
 in Hepate superius oritur uena caua. 4°. de usu par. 1°. 142. B
 in Hepate inferius oritur uena portæ. 5°. de usu par. 1°. 142. B
 ab Hepatis portis uenarum omnis distributio in intestina simul cum ar-
 terijs fit. 16°. de usu par. 1°. 220. H
 Hepatis uenarum terminus. ars med. Isa. 70. H
 in Hepate non sunt simul uena, & arteria. de uti. resp. Sp. 64. H
 in Hepate uenæ & arteriæ se contingunt. 9°. de usu par. 1°. 172. H
 in Hepatis gibbo solæ inueniuntur uenæ. de uti. resp. Sp. 64. H
 in Hepatis simo uenæ sursum ferunt alimentum ex particulis, quæ ad
 uentriculum attinent. 4°. de usu par. 1°. 138. G
 in Hepatis gibbo uenæ sumunt alimentum. 4°. de usu par. 1°. 138. H
 ab Hepatis uena, & etiam ab arteria sunt meatus quidam ad renes. de
 utilitate respirationis. Sp. 64. G
 ad Hepatis uenam non omnino transmitti succum cibi, immo etiam par-
 tim ad arteriam. de uti. resp. Sp. 64. G
 Hepar dat secundam purgationem nutrimento. 4°. de usu par. 1°. 136. A
 Hepar mouet ad motū respiratoriorū organorū. 1°. de dif. resp. 3°. 59. H
 Hepar habet propriam actionem naturalem. 2°. de sa. tuen. 2°. 75. A
 ab HEPATIS caua ad gibbam cibi mutant qualitatem. 13°. metho-
 medendi. 7°. 83. E
 ad Hepatis coctionē exemplum de uino musto. 4°. de usu par. 1°. 136. A
 Hepar conuertit alimentū in sanguinem. com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
 Hepar est principium sanguinis fm Galenū, & cur. de anat. uiu. Sp. 50. F
 in Hepate sanguinis potestas. de sper. Sp. 36. G
 Hepar sedes propria sanguinis. de sper. Sp. 36. H
 Hepar primū sanguinis generadi instrm. 4°. de usu par. 1°. 138. D
 Hepar est immediatū sanguinis principium. de ana. uiu. Sp. 50. G
 Hepatis caro primū instrm generadi sāguinē. 4°. de usu p. 1°. 138. E/F/H
 Hepatis caro mutat sanguinem. 7°. de usu par. 1°. 159. A
 ab Hepatis carne chylus alteratus debet fieri ruber, si illi debet assimila-
 ri. 4°. de usu par. 1°. 138. E
 Hepar rubrificat sanguinem. de ana. uiu. Sp. 44. C
 in Hepatis gibba parte sanguis fit ex succo decocto à mesaraicis. de cō-
 pag. memb. Sp. 59. A
 Hepar uertit phlegma ī sanguinē uirtute fellis, & quō. de sper. Sp. 36. B
 in Hepate sanguificatio inuatur à crassitudine partium ad umbilicum, et
 imum uentrem attinentium. com. 2°. aphor. 35°. Ex. 17. E
 in Hepate sanguis qui perficitur, præparatur in uenis mesaraicis. 4°.
 de usu partium. 1°. 136. A
 in Hepate est chymus, & mittitur ad nutriendum animal. 4°. de usu
 partium. 1°. 136. A
 Hepar nō facit sāguinē pp oia mēbra. de motib. mani. & obsc. Sp. 68. A
 ab Hepatis cauo sanguis ascendit ad gibbū. 4°. de usu part. 1°. 136. B
 in Hepate semen fit calidum, & humidum. de sper. Sp. 36. H
 Hepar unde alatur. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. A
 ad Hepar non solum uenæ ducunt nutrimentum, sed tiam præpara nt.
 4°. de usu partium. 1°. 135. H
 Hepar trahit succum cibi ab intestinis. de uti. resp. Sp. 64. D
 Hepar nutritur à uenis solis tenuissimis, atque rarissimis. 6°. de usu par-
 tium. 1°. 155. C
 Hepar nutritur crasso, & limoso alimento. 6°. de usu par. 1°. 151. D
 Hepar sibi seruat sanguinem utiliore ad nutrimentum. Sp. 59. B
 Hepar primo sursum recipit alimentum. 5°. de usu par. 1°. 142. G
 Hepar habet sanguinem pro humore. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 ad Hepar & renes dirigitur materia à corde, quæ hī uitam desert. de
 anatomia uiuorum. Sp. 51. C
 ab Hepate cor trahit sanguinem. de uti. resp. Sp. 64. D
 Hepar sanguinem tenuiorem cordi ministrat. de compag. membr. siue de
 natura humana. Sp. 59. B
 Hepatis uicinitas facit uteri dexteram partem calidiorem commentario
 5°. aphor. 48°. Ex. 41. H
 in Hepate nulla est arteria, fm Aristotelē. de util. resp. Sp. 64. E/H
 in Hepatis coruatura inueniunt tā arteriæ q̄ uenæ. de uti. resp. Sp. 64. H
 Hepar unde accipiat arteriam. 16°. de usu par. 1°. 219. A
 in Hepate cur arteria. 4°. de usu par. 1°. 138. F
 Hepati mittuntur nerui à sexta coniugatione. 16°. de usu part. 1°. 215. H
 in Hepate cur neruus. 4°. de usu partium. 1°. 138. F
 Hepati cur

Hepati cur neruus syncerus. 16°. de usu par. 1^a. 216. E
 sub Hepatis partibus nerui non synceri. 16°. de usu par. 1^a. 216. E
 ad Hepar cur fuit neceſſe neruos accedere. 16°. de usu par. 1^a. 215. E
 Hepati ineſt neruorum genus molle. 16°. de usu par. 1^a. 215. A
 in Hepate cur minimus neruus. 5°. de usu par. 1^a. 145. F
 Hepati melius fuit habere minimos neruos. 7°. de usu part. 1^a. 159. H
 Hepar cur habet aliquos paruos neruos. 6°. de usu par. 1^a. 155. G
 Hepar cur habet paucos neruos. 14°. de usu par. 1^a. 209. D
 in Hepate nerui quō in membrana diſpergantur. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. B
 in Hepate non eſt pulſatio, quia non habet neruum diſperſum per totum. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. B
 Hepar habet ſenſum in ſuperficie. de anat. uiuo. Sp. 44. C
 Hepar cur paruo ſenſu indiget. 5°. de usu par. 1^a. 145. F
 Hepar inſenſibile eſt, & quæ in ipſo ſint ſenſibilia. de uti. reſp. Sp. 62. H
 ab Hepate meſaraicas euntes ad ſtomachū, et inteſtina recipiunt glandule quedam. de anat. uiu. Sp. 44. D
 sub Hepate, & ſplene ſunt hypochondria. de anat. parua. Sp. 43. B
 HEPATIS parui indicia colligi poſſunt. ars med. Iſa. 66. H
 Hepatis calidi ſigna. ars med. Iſa. 65. A
 Hepatis caliditatē poteſt obtundere cordis frigiditas. ars med. Iſa. 65. B
 Hepatis frigidi ſigna. ars med. Iſa. 65. A
 Hepar frigidus obſtat caliditati cordis. ars med. Iſa. 64. E
 Hepatis frigiditatē poteſt obtundere cordis caliditas. ars med. Iſa. 65. B
 Hepatis ſicci ſigna. ars med. Iſa. 65. B
 Hepar aliquando obſtat humiditati cordis. ars med. Iſa. 64. G
 Hepatis ſiccitatē, cordis humiditas nō pōt obtundere. ars med. Iſa. 65. B
 Hepatis humidi ſigna. ars med. Iſa. 65. B
 Hepar aliquando obſtat ſiccitati cordis. ars med. Iſa. 64. G
 Hepatis ſicci, & calidi ſigna. ars med. Iſa. 65. B
 Hepatis calidi, humidiq; indicia. ars med. Iſa. 65. B
 Hepatis humidi frigidiq; indicia. ars med. Iſa. 65. C
 Hepatis frigidi, & ſicci indicia. ars med. Iſa. 65. C
 HEPATIS patientis ægri tudines quæ ſint. de uirtutibus noſtrū corpus diſpenſantibus. Sp. 60. B
 Hepatis, & ſplenis affectus ſæpe febrē attulit. 2°. de diſ. feb. 3^a. 37. D
 in Hepate ſedē habētes cauſi, quales. de uic. ra. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 136. D
 Hepatis affectio nominatur nō febris. in 1^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 118. H
 inter Hepatis gibbam partem & ſimam inſarciuntur humores craſſi, de uic. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 111. E
 in Hepate malignus, uel acris humor nō manet. 5°. de usu par. 1^a. 145. F
 in Hepatis gibbis uenæ tunica patiente, quot ibi erunt ægri tudines. de differentiis morborum. 3^a. 4. C
 in Hepatis meatibus quando ſola obſtructio. de diſ. mor. 3^a. 4. D
 de Hepatis obſtructione cauſa ars med. Iſa. 69. B
 Hepati mali ſunt omnes cibi dulces. de diſ. cont. Sp. 74. H
 Hepar obſtruit caſeus multus. de diſ. cont. Sp. 74. H
 in Hepate oppilationem generat. de diſ. cont. Sp. 75. B
 Hepatis craſſitiē auget lac ſi comedatur ſolum. de diſ. cont. Sp. 74. H
 Hepatis obſtructiones pariūt palmæ imaturæ. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. H
 Hepar celerrime obſtruit palmæ ſuccus dulcis. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. H
 in Hepate obſtructionem facit uinum dulce. de diſ. cont. Sp. 74. H
 Hepati qñ obeſt uinū dulce. de uic. ra. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 125. H
 Hepati patienti nocuum eſt dulce uinum, & maxime quando phlegmone laborat. de uinis. Sp. 76. D
 Hepati calido dulcia prohibenda. de diſ. cont. Sp. 71. F
 Hepatis & ſplenis obſtructio deprehenduntur ex loci dolore. quæſita in Hippocratem. Sp. 113. C
 ob Hepatis, aut renum oppilationem tenuis urina mingitur. quæſita in Hippocratem. Sp. 113. C
 Hepatis oppilationē timēti cōueniūt cibi ſubtiliātes. de diſ. cōt. Sp. 72. D
 Hepar obſtructum aperit beta. 2°. de ali. fac. 2^a. 22. H
 Hepati benigna erit Aqua bona ſi modicam uino miſcueris. de bonitate aquæ. Sp. 75. F
 Hepatis oppiliatōes apiūt Amygdalæ pprie amaræ. de diſ. cōt. Sp. 74. H
 Hepatis oppilationem aperiūt Fiſtici. de diſſolutione continua. 74. H/ de med. exper. Sp. 104. D
 Hepatis oppilationem aperiūt Lac cum origano, mentaſtro ſylueſtri, pipere. de diſſol. cont. Sp. 74. H
 cōtra Hepatis oppilationē drachmæ duæ Laccæ. de me. exper. Sp. 106. E
 in Hepatis uijs humores inſarctos purgāt Piſtachia. 2°. de ali. fa. 2^a. 21. C
 Hepatis oppilationes aperiūt Siſla. de diſ. cont. Sp. 74. G
 Hepatis oppilationem aperiūt Secaniabin. de diſ. cont. Sp. 74. H

in Hepatis apertione ualens medicina. de me. exper. Sp. 106. G
 ad Hepatis fluxum medicamentum. de me. exper. Sp. 104. G
 Hepatis uitio quo modo fiat dyſenteria. 6°. de loc. af. 4^a. 36. D
 HEPATIS patientis ſigna. ars med. Iſa. 67. B
 Hepatis affectus notæ. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. C
 Hepatis uitium urinam rubram & obſcuram habet. de ſper. Sp. 35. E
 Hepate leſo læditur lien. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. H
 ob Hepatis immodicam frigiditatem ad ſatis magnam perueniente alimēti diſtributione imbecillitatem ſunt excrementa humidiora. commentario 1°. aph. 20°. Ex. 14. G
 Hepar et ſtomachus qñ ſunt frigidi, q cibi ſumēdi. de diſ. cōt. Sp. 71. F
 ad Hepatis debilitatē ex frigida cā rhabarbarū. de me. ex. Sp. 106. E
 Hepatis debilitati conferens oleum. de dyn. Sp. 27. C
 ad Hepatis debilitatem datur decoctio agarici. de me. ex. Sp. 106. F
 contra Hepatis debilitatem & oppilationem datur decoctio caſit. de medicinis expertis. Sp. 106. F
 cōtra Hepatis debilitatē ualet electariū iridis. de me. ex. Sp. 105. E
 ex Hepatis debilitate fluxui quid conferat. de me. exper. Sp. 104. G
 Hepar roborant piſtachia. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. C
 Hepar confortant fiſtici. de diſ. cont. Sp. 74. H
 Hepar debile confortans medicamen. de me. ex. 107. F/ Sp. 108. A
 in Hepatis confortatione quid ſit optimum. de med. exper. Sp. 105. F
 Hepar ualde cōfortās medicamētū. de me. ex. 104. G/ 105. C/ Sp. 107. G
 Hepar confortans electarium. de me. ex. 107. B/ Sp. 108. A/ C
 Hepar confortat electarium rhabarbari. de me. exper. Sp. 105. F
 Hepate non potente ad ſe trahere alimentum, & conuertere ſanguinem, fit fluxus alui. com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
 Hepatis frigiditati ualens medicamen. de me. ex. 105. H/ Sp. 106. F
 in Hepate aut renibus ſanguine craſſo exuſto ſedimenta i urinis fiunt ſimilia orobis. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
 in Hepate & uentriculo quæ ſunt corrupta in ſanis & tēpore coquuntur. 1°. de diſ. feb. 3^a. 31. H
 Hepati, & ſimæ eius parti danda cathartica. de cath. Sp. 94. G
 Hepatis ſimam partem purgantia, quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Hepatis gibbam partem purgantia, quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Hepar purgat Iuniperi fructus. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. C
 ex Hepate quæ educantur. de cathar. Sp. 94. G
 per Hepar ſanguis purgatur. de ſper. Sp. 37. G
 Hepar à quatuor inſtrumentis purgatur. 5°. de usu par. 1^a. 145. F
 Hepatis ſuperfluitates per quos meatus euacuātur. ars med. Iſa. 71. E
 ad Hepar ut ſe hēt ueſica, ita monoculū ad ſtomachū. de ana. uiu. Sp. 50. F
 in Hepate ueſica fellis ſita, recipit leue & flauum excrementum. 4°. de usu partium. 1^a. 136. B
 ex Hepate ad inteſtinū uadit bilis. de uic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 120. G
 Hepar expurgatur à ſplene. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 ab Hepate ad ſplenē quo mō pcedat melācholia. de anat. par. Sp. 43. B
 Hepar niſi expurgetur, uiſcera debilitātur. c. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 ab Hepate fluentes ichores faciūt faſtidii cibi. c. 6°. apho. 3°. Ex. 46. F
 Hepatis gibba & caua pars quo modo recipiāt materias à capite, & quo modo ad inteſtina mittantur. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 per Hepar partes aliquæ purgantur. 5°. de lo. af. 4^a. 35. D
 Hepar per quas uias euacuet cōmmode. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Hepatis euacuatio ad quæ loca, mala. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Hepatis oppilationibus ualens electarium. de me. exper. Sp. 107. B
 ad Hepatis obſtructionem. de rem. par. fac. 7^a. 159. D
 Hepatis uigor non eſt reſoluendus madefacientibus, & relaxantibus. ars medicinalis. Iſa. 71. A
 in Hepatis curatiōe aliqua adſtrigētia apponēda ſunt. ars med. Iſag. 71. A
 Hepati tument non conducunt uiaſe. de atten. uic. 2^a. 46. A
 HEPAR nō multū dolet, quia minimis participat neruis. in 1^m. prorrhe. com. 2°. 4^a. 175. C
 Hepatis dolor quo lunæ affectu fiat. de decub. progn. Sp. 12. G
 Hepar tripliciter dolet, & quo modo cognoscitur differentia cauſarum. com. 7°. aph. 35°. Ex. 58. E
 Hepatis dolor grauis eſt. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. C
 Hepar unde ſentiat grauitatem ex tumoribus præter naturam. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. B
 quibus Hepar grauatur ijs conuenit epithymum. de dyn. Sp. 21. B
 Hepatis dolor quæ ſecum trahat in conſenſum. 2°. de lo. aff. 4^a. 12. C
 Hepar compatitur per magnam paſſionem ſtomachi, & pectoris. com. men. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
 Hepar quo modo ad ſtomachū cōpatitur. com. 1°. aph. 17°. Ex. 55. B
 Hepate for=

Hepate fortiter patiente compatitur stomachus, & fit singultus, & tussis. com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. F
 Hepate aut splene dolentes difficulter respirant. 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
 si circa Hepatis gibbam partem sit dolor, parvus, & densus fit spiritus. 3°. de diff. resp. 3°. 71. C
 Hepatis & splenis infernæ partes si cum dolore & tumore sint, densum ac paruum efficiunt spiritum. 3°. de diff. resp. 3°. 71. C
 quibus Hepar circumdolet, his febris superueniens soluit dolorem. com. men. 1°. apho. 52°. Ex. 58. E
 Hepatis inflammationis dolor qualis, & in qua parte fiat uehemens. com. men. 6°. apho. 5°. Ex. 46. H
 Hepatis dolori ex calore confert triasandali. de dyn. Sp. 26. E
 ad Hepatis tumorem, uel dolorem, uel inflammationem epithema. de dynamidijs. Sp. 26. D
 Hepatis doloribus confert sectio uenæ saluatellæ in dextra. de anatomia uiuorum. Sp. 54. G
 Hepatis doloribus antiquis mirabile est iuuamentum sectio arteriæ manus. de anat. uiu. Sp. 54. H
 in Hepatis dolore antiquo secantur arteriæ post aures. de anatomia uiuorum. Sp. 55. B
 ex Hepate doloris capitis curatio. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 136. H
 ad Hepatis dolores. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 182. G/sec. 98. F/ Sp. 100. H
 ad Hepatis, & stomachi dolorem. secretorum. Sp. 97. B
 HEPATIS, & hypochondriorū phlegmonæ sunt hæmorrhagica. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 186. D
 in Hepatis inflammationibus respiratio, qualis. de util. resp. 1°. 225. G
 ad Hepar inflammatū sequit̃ respiratio difficilis. 2°. de diff. resp. 3°. 65. H
 Hepar inflammatum singultum facit. com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. C
 in Hepatis inflammatione singultus, malum. com. 7°. aph. 17°. Ex. 55. B
 in Hepatis inflammationibus alius profluens, malum. in 1°. prorrh. commentario 2°. 4°. 177. C
 ob Hepatis inflammationē fit animi defectus. 1°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 98. F
 Hepatis inflammationes quomodo finiant. 3°. de cris. 4°. 139. E
 Hepatis inflammatio facit morbum regium. com. 6°. apho. 42°. Ex. 51. A
 pro Hepate inflammato ceratum. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 187. D
 ad Hepatis inflammationes. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 193. B
 ad Hepatis phlegmonas antiquas. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 196. F
 ad Hepar, & præcordia, & intestina. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 196. D
 ad quas Hepatis dispositiones sequatur morbus regius. commentario 4°. aphorismo 64°. Ex. 34. D
 ob Hepatis durum tumorem, inflammationē, & obstructionem fit morbus regius. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Hepar durum facit morbum regium longo tempore, inflammatum uero & obstructum, breui. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Hepar si sit durum laborantibus morbo regio, malum, & cur. commentario 6°. apho. 42°. Ex. 51. A
 ad Hepatis duritiem emplastrum. secretorum. Sp. 99. E
 ad Hepatis induratas affectiones. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 195. G
 Hepatis, coli, & splenis tumores quam respirationē faciāt. 1°. de difficultate respirationis. 3°. 59. C
 Hepar rodere quid significet poetis. 3°. de decr. Hipp. 1°. 246. C
 Hepar aptissimū est generare uestigas aqua plenas in exterioribus membranis. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 Hepar quibus aqua plenum in omentum eruperit, his uenter aqua repletur, & obeunt. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 Hepar compatitur in aqua inter cutem. com. 6°. aph. 43°. Ex. 51. C
 Hepar sit durū, si retineant hæmorrhoides. cō. 6°. aph. 12°. Ex. 47. D
 Hepatis materia feculenta uitiosa per hæmorrhoides purgata. commentario 6°. aph. 12°. Ex. 47. E
 Hepatis calor natiuus extinguitur hæmorrhoidibus reclusis, ut multa ligna flāmis superingesta suffocant ignē. cō. 6°. apho. 12°. Ex. 47. D
 si Hepar possit propellere multitudinē ad uenas pulmonis, uase aliquo disrupto, fit tabes. com. 6°. aph. 12°. Ex. 47. E
 in Hepate si sit apostema, quid fieri debeat. secretorum. Sp. 99. C
 ad Hepatis apostema. secretorum. Sp. 99. D
 Hepatis putredo incocta quō cognoscitur. c. 7°. aph. 46°. Ex. 57. G
 HEPATIS ægritudinibus oibus cōferēs medicamentū. secr. Sp. 101. G
 Hepatis morbos sanat antidotus Athanasia Mithridatis. 2°. de antidotis. 5°. 114. H
 ad Hepar ualet antidotus Archiuij. 2°. de antid. 5°. 115. H
 ad Hepatis affectus longos. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 196. H
 ab Hepate ad uentrem quando trahendum. ars med. 1sa. 71. A

ab Hepate ad urinam quando trahendum. ars med. 1sa. 71. A
 Hepar potest euacuari per uentosam. de cura icteri. Sp. 110. H
 Hepati quā apponēda cucurbitula. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. F
 supra Hepar partibus affectis ē manibus sanguinem mitti: in inferioribus autem uenas quæ in poplite uel talo sunt, secare iubet Hippocrates. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. H
 supra Hepar quandoque uenæ secantur. de anat. uiu. Sp. 55. B
 Hepatis substantia nihil patiente, quibus in tunica est pus, saluantur oēs: quibus uero corruptio pertingit usque ad carnem, non absque ratione moriuntur. com. 7°. apho. 46°. Ex. 57. F
 Hepate discisso letale est. com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
 Hepar habet uulnera plurimo manantia sanguine, ideo prius moriuntur qui ita sunt uulnerati, quā uulnera agglutinari possint. commentario 6°. apho. 18°. Ex. 48. A
 Hepatis fibra abscissa ēt sanatus est patiens. c. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 HEPATA pullorū, & anserū sunt temperata. de dif. cōt. Sp. 73. A
 HEPATA omnium animalū tarde digeruntur. de dif. cōt. Sp. 75. A
 Hepata pullorum anserum sunt uelocis digestionis. de dif. cōt. Sp. 73. C
 Hepata generant bonum chymum, & crassum. de dif. cōt. Sp. 74. A
 Hepata, cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. G
 HEPAR lupi aridum. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 172. B
 Hepar lupi ad hepaticas affectiones. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 172. B
 Hepar lupinum hepaticis ualet. 1°. de simp. me. fac. 80. A/8°. de comp. med. se. lo. 5°. 195. F
 Hepatidibus affici consuetis sanguinem mittendum persuasit Galenus, de curan. rati. per sang. miss. 6°. 18. E
 Hepar uulpis pro splenicis. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 199. H
 HEPATICI qui dicerentur ab antiquis. cō. 4°. aph. 73°. Ex. 35. H
 Hepatici qui dicantur. 5°. de loc. aff. 34. F/ 2°. de compositione medica. secundum locos. 5°. 135. C
 Hepatica affectio, quæ. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 194. C
 Hepatica affectio celiacæ, & stomachicæ comparatur. 8°. de compositione med. sec. loc. 5°. 194. D
 Hepatica affectio in quo consistat. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 193. F
 Hepaticæ affectiones plurimæ a sanguine, & quale initium habent. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. B
 Hepaticorum signa. de dyn. Sp. 27. D
 Hepaticorum signa letalia. de dyn. Sp. 27. D
 Hepaticorum urina. de sperm. Sp. 35. A
 Hepaticæ deiectiones, quæ. in 1°. prorrh. cō. 3°. 4°. 187. D
 Hepatica excrementa ab alijs distincta sunt. 5°. de loc. aff. 4°. 34. E
 Hepatici quid in initio excernant. 6°. de loc. aff. 4°. 37. F
 Hepaticis tenuia exeunt. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 175. B
 Hepaticū profluuiū ab ignaris putat̃ dysenteria. 5°. de loc. af. 4°. 34. F
 Hepatici profluuij, & dysenteriae differentia. 6°. de lo. aff. 4°. 36. F
 Hepatici, cur cum sanantur, quandoque excrementa pessima deiciūt. 5°. de locis affectis. 4°. 35. D
 in Hepaticis cur sanguis excernatur. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 194. C
 Hepatici nigrū sanguinē quandoque excernūt. 14°. meth. me. 7°. 89. D
 Hepaticis proprie affectionibus uinum dulce obest. de uictus ratione in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. A
 Hepaticis damus cholagoga. de dyn. Sp. 20. E
 Hepaticis datur epithymum. de simp. med. Sp. 83. H
 Hepaticis prodest hepar lupinum. 6°. de compositione medicamentorum sec. loc. 172. B/8°. 5°. 195. F
 Hepaticis prodest panax ex uino & melle. de uictus ratione in morbis acutis, commen. 4°. 7°. 144. C
 Hepaticis siue iccorarijs morbis prodest Chrysocome. 8°. de simplicium medicamen. facult. 5°. 65. H
 Hepaticos affectus adiuvat radix papaueris cornuti. 7°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 55. G
 Hepatici intemperiem sanauit philonium semel exhibitū. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 194. G
 Hepaticos curat theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 96. A
 Hepaticum cataplasma. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 196. C
 pro Hepaticis catapotium. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 195. D
 Hepaticis prodest electarium dianthu. de dyn. Sp. 26. D
 ad Hepaticos malagma. 8°. de comp. med. sec. loc. 196. C/7°. de compo. med. per genera. 5°. 266. E
 Hepaticos affectus aquosos curans. 6°. de cōp. me. per gen. 5°. 263. A
 ad Hepaticos. 7°. de composit. medic. sec. locos. 181. F/185. B/D/187. A/ C. 8°. 190. H/193. A/B/C/194. E/H/195. A/9°. 197. H/198. F/ 202. F/203. C/

202.F/203.C/10°. 206.B/2°. de comp.me. per gene. 227.E/5°. 249.B/7°. 5°. 265.B
HEPATICA cur dicta medicamenta. 5°. de simp.med.fac. 5°. 38.E
 Hepatica quæ nuncupentur. 5°. de loc.aff. 4°. 34.D
 Hepaticæ simplicium facultates. 5°. de simp.med.fac. 5°. 32.B
 Hepaticis facultatibus miscetur palmæ tegumentum. 8°. de simplicium medicam.facult. 5°. 63.C
 Hepatica medicamenta non debent esse uehementer refrigerantia. 8°. de comp.med.sec.loc. 5°. 194.G
 Hepatica Antonij Musæ. 8°. de comp.me.se.loc. 5°. 195.B
 Hepatica antidotus athanasia. 8°. de comp.me.sec.loc. 5°. 194.H
 Hepatica antidotus à Nearcho laudata. 8°. de cõp.me.se.lo. 5°. 195.A
 Hepatica Dioscori antidotus. 8°. de comp.me.se.loc. 5°. 195.A
 Hepaticum eclegma Paulini cito iuuans. 8°. de cõp.me.se.lo. 5°. 195.F
 Hepaticis epithematis commiscetur hypocistis. 7°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 51.D
 Hepaticus pastillus. 8°. de cõ.me.se.lo. 5°. 195.D/de re.pa.fac. 7°. 159.D
 Hepaticum pharmacum ex coeleis. 8°. de comp.me.se.loc. 5°. 195.F
 Hepatici potio. 8°. de comp.me.se.loc. 5°. 196.A
HEPHESTIAS urbs est in Lemno. 9°. de simp.me.fa. 5°. 65.C
HEPHESTIAS emplastrum ad cicatricem inducendam. 9°. de simplicium med.facul. 5°. 70.G
HEPIALVS quid sit. de ineq.intemp. 3°. 44.G
 Hepiala anasarca, & febris præter hecticam sunt intemperies inæquales per totum corpus. de ineq.intemp. 3°. 43.B
 Hepiala febris. in 6^m. de morb.uulg.com.1°. 3°. 160.A
 Hepialon est genus febris. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57.D
 Hepiala quod genus febris. 2°. de dif.feb. 3°. 37.E
 Hepialæ febres quid faciant. 3°. de simp.me.fac. 5°. 21.A
 Hepialæ quales. de ineq.intemp. 3°. 44.F
 Hepialæ minutæ. quæ. de ineq.intemp. 3°. 44.G
 si Hepialæ, & lypiriæ incidant casus indicium est in humoribus febrem accendi. 1°. de diff.feb. 3°. 34.A
 Hepiala ex quo fiat humore. 2°. de diff.feb. 3°. 37.G
HEPSEMA, hoc est decoctum, inquit Galenus nominare grecos in sua Asta stræum. in 6^m. de mor.uulg.com.6°. 3°. 195.G
 Hepsēma quale, & quō fiat. de uic.ra.in morb.acu.cõ.3°. 7°. 125.G
 Hepsēma recipientia qualia sunt. 3°. de ali.fac. 2°. 26.C
HERACLEA herba. 4°. de comp.me.se.loc. 5°. 156.F
HERACLIANVS nouus scriptor Anatomie. de natura humana, commentario 2°. 7°. 183.F
HERACLIDES, & Zeusis omnia opera Hippocratis commentati sunt. de ijs, quæ in med.fi.com.1°. 7°. 197.F
 Heraclides Erythreus interpres sexti Epidemiorum. in 6^m. de morbis uulgaribus. com.1°. 3°. 152.C
 Heraclides, Herophilus, ac Zeuxis empirici interpretes aphorismorum. com.7°. aphor.65°. Ex. 60.D
 Heraclides fuit uulgaris medicus. 2°. de comp.me.se.loc. 5°. 134.H
 Heraclides uir fide dignus, si quis alter. 4°. de cõp.me.p.ge. 5°. 241.C
 Heraclides ad utilitatem scripsit. in 3^m. de mor.uulg.cõ.2°. 3°. 138.A
 Heraclides scripsit ad Antiochidem. 6°. de comp.med.sec.loc. 172.D/174.G/5°. de comp.me.per ge. 5°. 249.H
 Heraclidis liber ad Astydamantem. 2°. de antido. 117.G/H/4°. de cõpo. med.per gen. 5°. 241.C
 Heraclidis Tarentini pulsus descriptio. 4°. de puls.diff. 4°. 66.B
 Heraclidis Erythrei pulsus diffinitio. 4°. de puls.diff. 4°. 68.A
 Heraclides librum fecit apnum dictum. 6°. de lo.aff. 4°. 39.E
 Heraclides librum fecit de serpentibus. 2°. de antido. 5°. 118.D
 Heraclides Tarentinus scripsit de simplicibus. 1°. de antid. 5°. 100.B
 Heraclides Tarentinus legendus in herbaria re. 5°. de sim.me.f. 5°. 39.H
 Heraclides, & Mantias primi cognitionem medicamentorum tradidere. 2°. de comp.me.per ge. 5°. 222.A
 Heraclides Tarentinus unus ex primis compositoribus pharmacorum. 2°. de comp.me.per ge. 5°. 218.D
 Heraclides Tarentinus medicamentorum scriptor. 3°. de compositione medic.per gen. 5°. 234.H
 ex Heraclidis scriptis medicamentum. 5°. de comp.me.per ge. 5°. 251.D
 Heraclidis antidotus. 2°. de antid. 5°. 117.H
 Heraclidæ Tarentini catapotia. 10°. de comp.me.se.lo. 5°. 206.E
 Heraclidæ arteriaca. 7°. de comp.me.se.loc. 5°. 179.G
 Heraclidis encephalacos antidotus contra uiperæ morsum. 2°. de antidotis. 5°. 118.D

Heraclidis lite icesion, quæ. 5°. de comp.me.per ge. 5°. 250.A
 Heraclidis Tarentini Icesium nigrum. 5°. de cõp.me.per ge. 5°. 249.H
 ex Heraclidis libris medicamentum. 5°. de comp.me.per ge. 5°. 254.B
 Heraclidis melinum. 2°. de comp.me.per ge. 5°. 222.F
 Heraclidæ psilothrum. 1°. de comp.me.se.loc. 5°. 127.H
 Heraclidæ ad crustas. 6°. de comp.me.sec.loc. 5°. 172.D
 Heraclides. 6°. de comp.med.sec.loc. 175.C/5°. de composit. medicam. per genera. 5°. 254.C
HERACLEIA magnes. 9°. de simp.me.fac. 5°. 68.B
 fm **HERACLITVM** splendor siccus animus sapientissimus. quod animi mores. 1°. 318.G
HERAS cappadox. 2°. de comp.me.per ge. 5°. 218.D
 Heras cappadox medicamentorum scriptor. 3°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 234.H
 Heras de medicamentis egregie pertractauit. 2°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 222.A
 Heras probat in medicamentis quod adducit. 2°. de cõp.med.per ge. 5°. 218.E
 Heras librum fecit de medicamentis. 2°. de cõp.me.se.lo. 140.A/5°. 168.D/7°. 178.B/7°. de cõp.me.per ge. 265.C/ 5°. 272.G
 Heras librum fecit Nartheca, id est præoptuarii medicamentorum, inscriptum. 1°. de comp.me.per ge. 214.D/5°. 245.F/ 5°. 247.E
 Heras librum unum de facultatibus conscripsit. 1°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 216.E
 Heras de catagmaticis, & cephalicis. 2°. de cõp.me.p.ge. 5°. 226.B
 Heras. 6°. de comp.me.sec.loc. 175.C/9°. 203.G/1°. de compositione medic.per genera. 5°. 214.C
 Hera acopa. 7°. de comp.me.per ge. 5°. 273.A
 Hera compositio auricularis ad omnem dolorem auris. 3°. de composit. med.secun.loc. 5°. 141.E
 Hera barbarum. 2°. de comp.me.per ge. 5°. 227.E
 Hera Besafa. 6°. de comp.me.se.loc. 5°. 170.H
 Hera Cyzicenum. 5°. de comp.me.per ge. 5°. 250.B
 Hera Diacodion. 7°. de comp.me.se.loc. 5°. 180.C
 Hera Diamorum. 6°. de comp.me.se.loc. 5°. 169.G
 Hera Diamorum quō confectum. 5°. de cõp.me.se.loc. 5°. 168.D
 Hera emplastrum. 2°. de comp.me.per ge. 5°. 223.A
 Hera emplastra. 6°. de comp.me.per ge. 5°. 256.G
 Hera emplastrum candidum. 1°. de comp.me.per ge. 5°. 215.F
 ut Heras Gleucini confectio. 7°. de comp.me.per ge. 5°. 272.G
 ab Hera Cappadoce acceptum malagma. 7°. de cõp.me.p.gen. 5°. 267.B
 Hera Panacea. 5°. de comp.me.per ge. 5°. 245.H
 ab Hera Cappadoce medicamentum. 10°. de cõp.me.se.lo. 5°. 207.D
 Hera ad Aegilopas. 5°. de comp.me.se.lo. 5°. 159.H
 Hera medicamenta ad Alopecia. 1°. de cõp.me.se.loc. 5°. 122.H
 Hera pharmacum pro alopecia puerorum. 1°. de cõp.me.se.loc. 5°. 123.A
 Hera compositio ad profluuium capillorum. 1°. de cõp.me.se.lo. 5°. 125.G
 Hera Cappadocis antidotus ad Canes rabidos. 2°. de ant. 116.H/5°. 117.B
 Hera ad capitis dolorem. 2°. de comp.med.sec.loc. 5°. 140.A
 Hera ad columellam luxatam. 6°. de comp.me.se.loc. 5°. 174.F
 Hera ad sugillata. 5°. de comp.me.se.lo. 5°. 159.H
HERBAE ex quatuor elementis. 1°. de elem. 1°. 7.E
 Herbarum scriptores. Hipp.ling.explan. Ex. 71.D
 de Herbis, & plantis quantum locutus est Galenus. 10°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 72.A
 de Herbis p alphabetum scripsit Paphilus. 6°. de simp.me.fac. 5°. 39.G
 Herbarum uaria nomina scribere superuacuum est. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 39.G
 de Herbis quo modo locutus est Asclepiades in Tanitro. 6°. de simplic. medicamentorum facul. 5°. 39.H
 Herbae, & stirpes transportatae alterantur. 3°. de symp.cau. 3°. 26.E
 Herbae omnium animalium cibi. 1°. de ele. 7.E/2°. de sem. 1°. 338.E
 ad Herbas naturaliter ueniunt subiugalia. de consue. 2°. 61.A
 Herbae non pingues faciunt primo uere, sed procedente tempore animalia, quæ crassas herbas edunt. 3°. de alim.fac. 2°. 26.B
 Herbam breuem depascuntur pecudes. de art.com.1°. 7°. 256.F
 Herba breuis melior ac solidior quæ alta. de art.com.1°. 7°. 256.G
 Herba breuis cur non possunt boues depascere. de arti.cõ.1°. 7°. 256.F
 Herbis nutriri non possumus ut bruta. 1°. de na.fac. 1°. 292.D/E
 ex Herbis nutrimentum diuersum est ab his quæ ex carne, & ossibus. 6°. de san.tuen. 2°. 96.C
 ad Herbas dum nascuntur ægritudinis recentis comparatio in cognitione. in 1^m. prorrh.com.1°. 4°. 160.H
 Herbarum abun-

Herbarum abundantissima est Creta. de theria. ad Pisonem. 89. G. 1°. de
antidotis. 5^a. 100. H
Herbarum uasa plena portantur singulis annis à Creta Romam. 1°. de
antidotis. 5^a. 100. D
Herbæ nullæ adulterantur à Creta, nisi aliqui succi. 1°. de antid. 5^a. 100. D
Herbæ, quas Romæ inuenit Galenus. 1°. de antid. 5^a. 102. B
Herbæ in colle Tabiano. 5°. meth. me. 7^a. 35. A
Herbæ in terra humida crescunt altissime. 11°. de usu par. 1^a. 190. A
Herbæ in terra petrosa parue ac duræ. 11°. de usu par. 1^a. 190. A
Herbæ campestris generosiores. 1°. de antid. 5^a. 107. B
Herbarum probatio docetur. 1°. de antid. 5^a. 100. E
Herbæ quo modo, & quo tempore considerandæ. 3°. de compositione
med. per genera. 5^a. 228. D
Herbis qui præstigiaturam inuenerit. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 39. H
Herbæ Acres. 13°. meth. me. 7^a. 84. H
Herbarum acrius usus qualis. 6°. de cõp. me. per ge. 5^a. 255. C
Herbæ inanimatæ à Platone dicuntur. de subst. fac. nat. 1^a. 230. B
Herba Aeti, id est aquilæ. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. B
Herbæ Amaræ sine adstrictione, uel acres ad neruos uulneratos ualent.
3°. de comp. me. per ge. 5^a. 234. B/C
Herba Escuminata. de dyn. Sp. 31. A
Herba Fœditissima. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. E
Herbæ Frigidæ. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 212. H
Herbæ infrigidatæ inflammationes. 6°. de cõp. me. se. lo. 5^a. 176. F
Herbæ frigida quibus cõsternebat paumēta. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 99. B
Herbis frigidis cum indiges, misce acetum, & aquam. 1°. de compositione
medic. per gene. 5^a. 211. H
Herbæ Heliotropij succus purgat bilem flauam. de cathar. Sp. 94. F
Herba Lanaria. 1°. de comp. me. se. loc. 5^a. 128. B
Herbæ ex siccis locis Maritimis. 6°. de cõp. med. p ge. 5^a. 255. B
Herbarum maritimarum usus qualis. 6°. de cõp. me. p ge. 5^a. 255. C
Herbæ Mauræ. de dyn. 25. H/26. A/ Sp. 27. H
Herba Mercurialis educit sanguinem. de cathar. Sp. 94. G
Herba mercurialis purgat cibos indigestibiles, & lumbricos rotundos.
de cathart. Sp. 95. C
Herba Occasionis. de dyn. Sp. 23. C
Herbis Pallore candenti infectis quandoque assimilatur corpus. 5°. de lo-
cis affectis. 4^a. 34. B
Herbæ quæ in Riuis nascuntur. de bon. aquæ. Sp. 75. E
Herba Sacra acetosula. de cura icteri. Sp. 111. A
Herbæ sacrae horoscoporū triginta sex i libello Mercurij Aegyptij. 6°.
de simp. med. fac. 5^a. 40. B
Herba sacra. 6°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5^a. 176. D/de
med. fac. par. 7^a. 167. H
Herbæ sacrae demoniorū decanorū. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. A
Herba Sanctæ mariæ. de dyna. Sp. 26. E
Herba Scorpiaca. 2°. de antid. 5^a. 117. E
Herbæ Tenuium partium ualent ad neruos uulneratos. 3°. de compositio.
medic. per genera. 5^a. 234. B
Herbæ tenuiū partiū, quæ. 3°. de cõp. me. per ge. 5^a. 234. B
Herba Vrceolaris. de med. fac. par. 7^a. 172. D
ex Herbis & metallis aquarū differentia. de bon. aquæ. Sp. 75. E
Herbæ quæ hñt uires ferè æquales. 6°. de cõp. me. se. loc. 5^a. 163. F
de HERBA colligenda, sinistra manu, ante solis ortum, superstittio.
9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 198. G
Herbæ quo tempore colligendæ pro theriaca. 1°. de antid. 5^a. 102. B
in Herbis lignosum, & durum abijciendum. 4°. de sa. tuen. 2^a. 86. D
Herba sicca accipitur si non habeatur recens. 1°. de compositione medic.
per genera. 5^a. 211. F
Herbæ siccantur absque sole. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 165. G
Herbæ cur non debeant multū uri. 5°. de cõp. me. se. loc. 5^a. 165. G
Herbas siccas cognoscunt unguetarij nō uirides. 1°. de antido. 5^a. 102. B
Herbæ quo modo contundantur, cribrentur, & laeuigentur, sciendū est.
3°. de comp. me. per ge. 5^a. 234. B
de Herbis medicamentum. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 234. B
ex Herbis oleum dicitur oleum abusive. 3°. de sa. tuen. 2^a. 79. B
Herbæ ob quas causas corrumpantur. 1°. de cõp. me. sec. loc. 5^a. 121. E
in HERBARIA re quæ legenda. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 39. H
HERBARIi medici dicuntur à materia. ad Thra. 2^a. 105. B
Herbarij ministri medicorum. in 6^m. de mor. uul. cõ. 5°. 3^a. 188. E
Herbarij inter ministros ignobiliores rei medicæ numerantur. in 6^m. de
mor. uul. com. 5°. 3^a. 188. D

contra Herbarios. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 128. G
HERBIVORORVM animalium alia habent ungues solidas, alia
bifidas. 3°. de usu par. 1^a. 128. B
Herbuora aialia non sunt ita fortia sicut carniuora. 3°. de usu par. 1^a. 128. B
HERCVLEVS lapis trahit ad se ferrum. de cathar. Sp. 94. H
HERCVLEVS cur dictus morbus comitialis. in 6^m. de morb. uulga.
commentario 6°. 3^a. 197. D
HERCVLEM procreans Alcmena terrorem aduersarijs incutiebat.
an animal sit. 1^a. 328. F
Hercules uir potens. de cog. animi mor. 2^a. 51. F
HERCVLES Erythreus sexti Epidemiorum interpres. in 6^m. de
mor. uul. com. 5°. 3^a. 193. A
HERCVLIS nodi ratio. de laqueis. 7^a. 307. G
HERCVLES cognomēto medicamentum. 5°. de compositione medi-
ca. per genera. 5^a. 254. F
HERIGERON frigidū est et digerēs. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 48. C
HERYNGIUM temperatum in actiuis qualitatibus, & parum siccū.
6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. C
HERMAPHRODITVS quid. fin. med. Isa. 49. D
de Hermaphroditis meminit. com. 1°. aph. 44°. Ex. 57. F
HERMONIS sacriscribæ medicamentum. 5°. de compositione medi-
per genera. 5^a. 246. F
HERMOCRATIS casus. in 3^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 130. H
HERNIA quo modo uocetur. 6°. de anat. adm. 1^a. 91. D
Hernia quo modo fiat. 5°. de anat. adm. 1^a. 87. C
Herniæ. de tum. præter naturam. 3^a. 84. G
circa Herniam actio diuersa ab alijs. ad Thras. 2^a. 104. H
in Herniæ curatione ad membranam abdominis adstringendam laqueus.
de laqueis. 7^a. 307. G
Herniæ dissectores, perforatores, & calculi detractores communi nomi-
ne medici dicuntur. ad Thras. 2^a. 105. B
in HERNIOSIS aliquid peritonæi aufert. 14°. met. me. 7^a. 90. G
Herniosos curat ciricus puluis. de dyn. Sp. 30. B
HERODOTVS quas sectas prauas, & quas bonas reputet. 1°. de
simpl. medic. fac. 5^a. 7. A
Herodotus quæstionibus se implicat. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 6. G
Herodotus librum fecit inscriptum medicus. in 6^m. de morbis uulgarib.
commen. 2°. 3^a. 168. H
ex Herodoto de cucurbitulis. de cucur. scar. 6^a. 3. E
Herodotus celebrauit lac muliebre. de bo. & ui. suc. 2^a. 36. A
ut Herodotus lite ex salicibus. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 248. G
HEROES qui sint. de hist. philos. Sp. 4. H
HEROPHILVS fuit Zeno. 4°. de puls. dif. 4^a. 67. E
HEROPHILVS Dialecticus. 1°. meth. me. 7^a. 4. F
Herophilus laudat distinctiones. 3°. de comp. me. se. loc. 5^a. 141. G
Herophilus contentiosus. 1°. meth. med. 7^a. 3. H
HEROPHILVS Chalcedonius auctor sectæ rationalis. introductio
seu medicus. Isa. 51. D
Herophilus auctor legitimæ gymnasticæ. ad Thras. 2^a. 108. A
Herophilus discipulus Praxagoræ. 4°. de puls. 4^a. 66. D
Herophilus ex medicis grauissimis. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. B
Herophilus medicus peritus. de diffec. uul. 1^a. 108. H
Herophilus artē corpori præsidē totā callebat. ad Thra. 2^a. 109. E
Herophilus multa scripsit de medicamentorum usu. 5°. de simplicium
medic. facul. 5^a. 39. H
Herophilus uersatus est in anatomia. de nat. hu. cõ. 2°. 7^a. 183. D
Herophilus instaurauit anatomē amissam. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 273. C
Herophilus anatomicus perfectus. de diff. uul. 1^a. 108. H
Herophilus, & Eudemus primi post Hippocratem de neruorum anatomi-
a scripsere. 3°. de lo. aff. 4^a. 21. C
secundum Herophilum testes non multum faciunt ad seminis generatio-
nem. 1°. de sem. 1^a. 333. E
Herophilus ignorauit uasorum seminalium coniunctionem in muliere.
de diffec. uul. 1^a. 109. C
Herophilus impfecte, & quæque falso locutus est. 1°. de usu part. 1^a. 115. A
Herophili uocabulum est dodecadactylon. 6°. de lo. aff. 4^a. 37. G
Herophilus de pulsum rythmis abunde tractauit. 2°. de præfag. ex pul-
sibus. 4^a. 110. B
Herophilus de pulsibus scripsit. 2°. de puls. diff. 4^a. 55. E
fm Herophilum quid sit pulsus. 4°. de puls. diff. 4^a. 65. H
contra Herophilum librum fecit Heraclides de pulsibus. 4°. de pulsum
differentijs. 4^a. 66. F
Herophili ad

Herophili ad sanguinis educationē. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 183. H
 ut Herophilus medicamentū. 9°. de cōp. me. se. loc. 5°. 204. F
 HEROPHONTIS casus. in 1°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 122. A
 HEROPYTI abderitæ casus. in 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 150. D
 HERPES à symptomate dicitur. 2°. meth. me. 7°. 9. F
 Herpes, chironia, telephia nomina sunt ulcerum superuacua. de tum.
 præter naturam. 3°. 84. E
 Herpes quid. finitiones medicæ. If. 48. H/2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 101. A
 Herpes affectus totius corporis. intro. Ifa. 59. D
 Herpes in parte est inæqualis intēperies. de inæq. intē. 43. B/ 3°. 44. H
 Herpetes affectus caliditate uincente. de palp. 3°. 54. D
 Herpetes calidi. de bonita. & uitio suc. 2°. 39. D/1°. de simplicium medi-
 camentorum fac. 5°. 5. H
 Herpetes sunt morbi flāmanes. de uict. ra. in mor. acu. c. 3°. 7°. 137. B
 Herpes est inflammatio. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 100. H
 Herpes, & erysipelas quid sint, & quo modo differant. de tumoribus
 præter naturam. 3°. 84. B
 Herpetis, & phagedenæ differentia. 2°. meth. me. 7°. 9. F
 Herpetis natura & cancri quo modo media ad naturā carbunculi. de dif-
 ferentijs morborum. 3°. 5. F
 Herpetes unde. de bonitate & uitio succorum. 2°. 39. D/ 4°. methodi
 medendi. 7°. 28. C
 Herpetes ex mixtis humoribus. de bo. et uitio suc. 2°. 39. D
 Herpes ab excrementis putridis. 9°. de usu par. 1°. 171. D
 Herpes à quo humore. 2°. de cris. 4°. 138. C
 Herpetibus, & erysipelatibus ex flaua bile respondent cancri, & phage-
 denæ. 2°. de diff. resp. 3°. 37. D
 Herpetes in plethora cur fiant. 2°. de diff. feb. 3°. 40. G
 Herpetes, id est repentes, aliquid loci circumstantis occupant. commen-
 tario 6°. apho. 45°. Ex. 51. F
 Herpetes calefaciunt partes in quibus putret. de cau. mor. 3°. 6. F
 Herpetes faciunt febrē, si totū cōcalefaciāt corpus. de cau. mor. 3°. 6. F
 Herpeti ubi adiungitur febris, fit alter morbus. de diff. mor. 3°. 4. D
 Herpes quo modo fiat, & curetur, & quo modo differat ab erysipelate.
 14°. meth. med. 7°. 92. D
 Herpes fit ex humore tenuissimo. 14°. meth. me. 7°. 92. D
 Herpes æsthiomenos unde oriatur. de tum. præter na. 3°. 84. B
 Herpes miliaris quid & unde. de tum. præter na. 3°. 84. B
 Herpes miliaris, qui. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 101. B
 Herpes an male habuerit lassitudine laborantē, percontandū est. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 83. C
 Herpetis curatio. 14°. met. me. 92. E/2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 102. B
 Herpetes depascentes cuius naturæ. 2°. de præsa. ex puls. 4°. 109. G
 Herpetes erodentes ex cacoehymia. 3°. de temp. 1°. 23. A
 Herpes exedens, qui. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. A
 Herpetibus depascentibus similis color. 3°. de præsa. ex pul. 4°. 116. G
 i Herpete exedēte quæ adhibenda. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 102. B
 Herpetibus exedētibus, sedi, pudendis, utero, uesciæ calidū amicu & iudi-
 cans, frigidū inimicu & perimens. cō. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 in Herpete exedente quæ uitanda. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 102. B
 in Herpete exedente semper uiua non conuenit. 2°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 102. D
 Herpetes supficialij quo mō curent. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 102. D
 Herpes miliaris quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 92. G
 Herpetem in malloco habentis mulieris casus. 14°. meth. me. 7°. 92. F
 Herpetis medicamenta idonea extrinsecus. intro. Ifa. 58. A
 Herpetes sanat Brassica. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. G
 ad Herpetem ualeat Centaurea. de uirt. cent. Sp. 93. E
 ad Herpetes Ceratū ex aceto. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. G
 Herpetibus conuenit Ceratum humidum. 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. C
 ad Herpetas quidā utūtur Cupresso. 7°. de sim. me. fac. 5°. 53. G
 ad Herpetas ualeat Lycium. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. G
 ad Herpetas Oleum frumenti. de dyn. Sp. 30. D
 Herpetes sanat Orchis serapias. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. F
 Herpetū remediū est Polygonon. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. G
 Herpetes sanat Rhamnus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. E
 ad Herpetes accomodat Semperuiuū. 6°. de simp. me. fa. 5°. 41. F
 ad Herpetas Arci. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. E
 ad Herpetas Tiberij Cesaris. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252. D
 ad Herpetas. 2°. de compositione medicamentorū per genera. 225. B/
 244. F/5°. 249. E/ 5°. 252. D/E
 HESIODVS qualem uiam uirtutis cecinit. de cuiusq; animi peccat.

notitia atque medela. 8. 2°. 5H
 HETEROCRANIA quid. fin. me. 47. D/intro. Ifa. 56. C
 Heterocrania passio in qua fiat tunica. de anat. ocul. Sp. 57. C
 Heterocraniæ curatio. intro. Ifa. 56. C
 ad Heterocraniam medicamenta cephalica. intro. If. 58. C
 HEXAGIVM. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 165. H/de re. pa. f. 7°. 158. D
 HEXAMETER tonus. 1°. meth. me. 7°. 3. C
 HEXIS. de part. art. med. Sp. 19. A
 Hexis qui affectus. 8°. meth. me. 7°. 51. H
 HEXAEDROS quibus constet. 8°. de decr. Hipp. 1°. 274. G
HIARE quid. de frac. com. 3°. 7°. 247. D
 Hiantes ut aliqui dormiant. cō. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
 Hiare dormientium damnat Hippocrates. 2°. de motu musc. 1°. 314. D
 Hiantem dormire exitiosum. in progn. com. 1°. 4°. 193. H
 Hiare signū exolutionis, ebrietatis, et ignauie. 2°. de mo. musc. 1°. 314. D
 Hiando casum maxillæ habuit Placinius diues. de art. c. 2°. 7°. 263. G
 HIATVLA, buccinæ, pinæ, ostreæ, patellæ, media inter perfectū
 animal, & plantam. de foet. for. 1°. 323. F
 Hiatalæ habent carnem duram. 3°. de alim. fac. 2°. 32. B
 Hiatalæ sale aut garo condiri solent. 3°. de ali. fac. 2°. 32. C
 Hiatarum meminit. 3°. de na. fac. 1°. 304. H
 HIATVS est nuntius febris. præsa. exper. confir. Sp. 77. E
 Hiatus cur ante febrem. præsa. exper. confir. Sp. 77. E
 ad HIBERNI ortus solis dextram habitantes usque ad Maotidem
 paludem quales sunt. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. F
 HIERA Acuta. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 137. D
 Hiera Antipatri ad stomachicos. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 189. A
 Hiera Apollonij. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 189. A
 Hiera Aromatica. 3°. de comp. me. se. loc. 5°. 142. F
 Hiera Rufi, Archigenis, Iusti quantitas. de melancholia ex Galeno, Ru-
 fo, & Posidonio. Sp. 110. A
 Hiera Lamponiæ Pelusiotæ. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 188. F
 Hiera Magna. secretorum. Sp. 101. F
 Hiera Rufi, uel Archigenis, aut Iusti. de me. ex Ga. R. & Pos. Sp. 110. A
 Hiera Rufi & scabiosis & leprosis utilissima est. de dyn. Sp. 30. D
 Hiera Themisonis antidotus. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 190. H
 Hiera Themisonis quō fiat. de mel. ex Gal. Ru. & Pos. Sp. 110. A
 HIERA proprie dicitur hiera ex colocynthide. 8°. de compositione
 medic. sec. loc. 5°. 188. D
 Hiera uocabatur tempore Galeni Diacolocynthidis. quos purg. opor. qui.
 med. & quo temp. 5°. 89. A
 Hiera diacolocynthidos unde dicta. de rem. par. fac. 7°. 154. G
 Hiera ex colocynthide purgat à capite pituitam. 1°. de compositione me-
 dicamen. sec. loc. 5°. 121. F
 Hiera ex colocynthide nō solum pituitam, sed & alios purgat humores.
 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 121. F
 Hiera ex colocynthide, quæ habet elleborū, & nō scāmonium, in pleuri-
 tide. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. C
 Hiera ex colocynthide quantitas exhibenda & frequentia. 1°. de compo.
 medic. sec. loc. 5°. 121. G
 Hiera ex colocynthide purgatus qui fungos comederat. 1°. de compositi.
 medic. secun. loc. 5°. 121. G
 Hiera ex colocynthide. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 188. D
 HIERA dialoes. 5°. de sa. tuen. 2°. 92. E
 Hiera ex aloë dupliciter dr. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 188. D
 i Hiera an aloë lota, an nō lota requirāt. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 188. D
 Hiera ex aloë dosis. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 178. D
 HIERAS quæ pharmaca uocarent medici Romæ ante Galenum. 8°. de
 de compo. med. sec. loc. 5°. 188. D
 Hiera picra amara. 5°. de sa. tuen. 2°. 92. E
 Hiera picra cōpositio, et quibus ualeat. 2°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 135. D
 Hiera picra duplex, & qualis. 7°. meth. me. 7°. 48. C
 Hiera picra quo modo magis durabit. 7°. meth. me. 7°. 48. D
 Hiera quibus uere dari debet. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 191. D
 Hiera picra antidotum in cephalæa. de dyn. Sp. 23. C
 Hiera sola pituitam purgat. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 121. F
 Hiera picra ualeat in uentriculi affectu. 3°. de lo. aff. 4°. 22. C
 Hiera picra excutitur humor in tunicis uentriculi contentus. 1°. de locis
 affectis. 4°. 5. F
 Hiera ad stomachicos. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 188. B
 Hiera picra pro his, qui habent tumores in tunicis intestinorum immer-
 sos. 12°. 505. 12°.

fos. 12°. meth. med. 7°. 78. G
 Hiera simplex menses prouocat. de cur. ra. per san. mis. 6°. 20. F
 Hiera corpus totum purgavit. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 121. E
 Hiera amaræ quantitas. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
 Hiera simplicis quantitas quæ dari debet. 2°. de cõp. me. se. loc. 5°. 135. E
 Hiera picræ dosis integra. 7°. meth. me. 7°. 48. C
 Hiera dosis moderata drachma tres. 8°. de compositione medicamento=
 rum secundum locos. 5°. 191. B
 Hiera pro melancholicis. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
 Hiera ex ueratro nigro atram bilem purgat. 1°. de cõ. me. se. lo. 5°. 121. E
 Hiera fortissima ictericis medetur. de dyn. Sp. 26. F
 Hiera ex scamonio flauâ bilē purgat. 1°. de cõp. me. se. lo. 5°. 121. E
 Hiera non danda in inflammationum declinatione. 8°. de compositione
 medic. sec. loc. 5°. 191. B
 post Hieram picram accepit theriacam Antoninus, & quid secutum sit.
 de præcog. ad Poss. 4°. 218. H
 HIERACIS Thebani pastilli gilui. 5°. de cõp. me. p. ge. 5°. 251. F
 HIERACITES lapis suspensus hæmorrhoidibus prodest, & Gale
 nus fecit experimentum. 9°. de simp. me. fac. 5°. 67. E
 HIERACIVM collyrium. 4°. de comp. me. se. loc. 5°. 156. F
 circa HIERAPOLIN aer pestilens. 1°. de sa. tuen. 2°. 67. A
 HIERATICVM cyphi. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 193. B
 Hieraticum malagma. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 193. B
 de HIEROGLYPHIS locutus est rex Nechepsos. 9°. de simpliciu
 medic. facul. 5°. 67. D
 HILARIS color quo mō p totū corpus inducā. de dyn. Sp. 25. H
 Hilarem uisum facit sarcocolla. de simp. me. Sp. 89. G
 HILARIS uocatur theriaca. de theria. ad Pis. 5°. 91. D
 HILARITATIS, & letitiæ causa cē creditur buglossum uinis in=
 ictum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. B
 HINNULI coagulum. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 184. F
 Hinnus fit ab asina. 2°. de sem. 1°. 336. G
 HIPPARCVS librum fecit de menstruo tempore lunæ. 3°. de die=
 bus decretorijs. 4°. 157. D
 Hipparchi intercalandi ratio. in 1^m. de mor. uul. cõ. 1°. 3°. 102. E
 Hipparchi Hygieni medicamentū. 10°. de cõp. me. se. lo. 5°. 208. G
 HIPPOCAMPVS qualis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. D
 HIPPOCRATES fuit Asclepias. 1°. meth. me. 7°. 2. G
 Hippocrates Cous princeps sectæ rationalis. intro. Isa. 51. D
 Hippocratis patria temperatissima. 2°. de sa. tuen. 2°. 73. C
 Hippocrates fuit dogmaticus. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. D
 Hippocrates post Homerum. 6°. de decr. Hipp. 1°. 267. D
 Hippocrates ingenio maxime philosophico. 8°. meth. me. 7°. 52. C
 Hippocrates probus. de subf. emp. Isa. 33. D
 Hippocrates uir uerax. 1°. de dieb. decre. 4°. 146. B
 Hippocrates laudandus. 2°. de sem. 1°. 336. A
 Hippocratis laus. fin. med. Isa. 43. C / de atra bile. 36. C / q. animi mor. 1°. 319. G / 2°. de diff. resp. 63. G / de mor. temp. 90. A / in 3^m. de mor. uul=
 garibus, commen. 1°. 3°. 132. E
 Hippocratis gloria. de subf. emp. Isa. 35. D
 Hippocrates uetustissimus medicus. in progn. com. 1°. 4°. 195. B
 Hippocratem uocat auctorem antiquum. 1°. de cris. 4°. 127. B
 Hippocratem senem uocat. 3°. de diff. resp. 69. G / 3°. 74. G / 11°. methodi
 medendi. 7°. 71. C
 Hippocratem uocat ueterem magistrum. aduersus Lycum. Ex. 61. F
 Hippocrates magnus. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 171. G
 Hippocrates omnium philosophorum, & medicorum primus. 1°. de na=
 turalibus facultatibus. 1°. 293. G
 Hippocrates medicorum princeps. 3°. de decr. Hipp. 1°. 244. B
 Hippocrates omnes præcelluit. intro. Isa. 50. H
 Hippocrates medicorum diligentissimus. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. F
 Hippocratis diligentiam admiratur Galenus. 4°. meth. me. 7°. 27. H
 Hippocrates peritissimus. 2°. de dieb. decre. 4°. 151. F
 Hippocrates uir nobilissimus. in progn. com. 1°. 4°. 193. D
 Hippocrates artifex. 2°. de dif. resp. 3°. 66. A
 Hippocrates omniū bonorū inuentor. de præcog. ad Poss. 4°. 213. H / 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 94. C
 Hippocrates medicinæ artis omnium bonorum auctor. de uenæ sectione
 aduersus Eras. 6°. 5. D
 Hippocrates auctor & dux bonarū disciplinarū. 3°. de cris. 4°. 143. E
 Hippocratem optimum magistrum Galenus æmulatus est. de theria. ad
 Pisonem. 5°. 92. A

Hippocrates artē corpori præsidē totam callebat. ad Thra. 2°. 109. E
 Hippocrates uerus legitimæ gymnasticæ auctor. ad Thra. 2°. 108. E
 Hippocrates maxime admirandus. in progn. cõ. 3°. 4°. 206. F / de theri.
 ad Pifo. 94. D / 5°. 96. G
 Hippocratem cur multi admirantur, & illum non sequuntur. si quis
 opt. med. Isa. 6. C
 Hippocrates diuinus. 2°. de cau. pul. 93. H / 1°. de dieb. decre. 4°. 145. F /
 de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 7. E
 Hippocrates cur cõmendetur à Galeno. quod animi mor. 1°. 320. D
 Hippocrates humanitate medebatur, non autem gloriæ aut lucri causa.
 9°. de decr. Hipp. 1°. 281. H
 Hippocratis filij, qui. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 171. H
 Hippocratis filius Thessalus. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 200. E
 Hippocratis Comici filios ob immodicum calorem stultitiæ mordent. q.
 animi mor. 1°. 318. F
 Hippocratis discipuli, Dexippus, & Apollonius. de uictus ratione in
 mor. acu. com. 1°. 113. A / 3°. 7°. 131. F
 Hippocratis tpe quo mō hoies se habebant. 2°. de dieb. decre. 4°. 154. F
 Hippocratis tempore legitimi medici exercitati in operibus manuum. de
 artic. com. 1°. 7°. 256. B
 Hippocrates primus multa adinuenit. cõ. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 Hippocrates prius de formatiōe fœtū uera scripsit. de fœ. for. 1°. 322. C
 Hippocratis inuenta. 5°. meth. me. 7°. 30. D
 Hippocrates quæ primus nouit. 2°. de dieb. decre. 4°. 151. H
 Hippocrates quæ inuenit, & de quibus primo egit. 1°. meth. med. 7°. 3. E
 ab Hippocrate primo proposita quæstio. de uictus ratione in mor. acu.
 commen. 1°. 7°. 109. H
 Hippocrates inuentor rectæ uiæ. 2°. meth. me. 7°. 12. G
 Hippocrates methodi auctor. 5°. meth. me. 7°. 33. D
 Hippocrates summis capitibus methodū indicat. 5°. de sa. tuen. 2°. 88. G
 Hippocrates i oibus scopū docuit. de uict. ra. in morb. acu. cõ. 1°. 7°. 115. B
 Hippocrates primus naturæ opera nouit. 1°. de na. fac. 1°. 293. G
 Hippocrates primus naturæ elementa inuenit. 1°. de elem. 1°. 8. B
 Hippocrates primus omnium de elementis, et nutrimentis egit. 8°. de de=
 cretis Hippocratis. 1°. 275. B
 Hippocrates prius sufficiēter rerū elemēta demonstrauit. 1°. de ele. 1°. 8. B
 Hippocrates cur non inscripserit suum librum de elementis, sed de natu=
 ra humana. 1°. de elem. 1°. 8. B
 Hippocratem de natura hois nō dānarūt philosophi. 1°. meth. me. 7°. 3. A
 Hippocratis rationum de natura interpretes Aristoteles. 2°. de na. facult. 1°. 298. A / 1°. meth. me. 7°. 3. E
 Hippocrates querit elementa insensibilia. 1°. de elem. 1°. 2. C
 Hippocrates primus calidum, frigidum, siccum, & humidum inuenit.
 1°. methodi meden. 7°. 3. E
 Hippocrates usus est calido frigido, humido, sicco, alijs ueluti agentibus,
 alijs ueluti patientibus. 2°. de na. fac. 1°. 299. G
 Hippocrates primus determinauit elementa simul agere & pati. 1°. de
 elementis. 1°. 5. F
 Hippocratis argumentum contra atomos Democriti & aliorum antiquo
 rum. 1°. de elem. 1°. 2. F
 Hippocratis argumentū, q. unū non sit elementū. 1°. de elemen. 1°. 3. H
 Hippocrates cur contradixerit antiquis. 1°. de elem. 1°. 4. E
 Hippocrates & Plato primi omnium de anima recte senserunt. 5°. de de=
 cretis Hippocratis. 1°. 258. D
 ut Hippocrates inuenit naturam corporis, ita animæ naturam inuenire
 uult Plato. 1°. meth. med. 7°. 3. D
 Hippocrates & Plato ponūt tria principia. 6°. de decr. Hipp. 1°. 260. E
 Hippocratis placita nunquam deserit Plato. contra Iul. Ex. 69. D
 Hippocrates habet diuersam familiā à Platonica. 3°. de usu par. 1°. 133. C
 Hippocratis dogmata recta et uera. 1°. de na. fac. 1°. 293. B
 Hippocratis dogmata uerissima, quæ Galenus sequitur. de uict. ratione
 in morb. acu. com. 1°. 1°. 115. B
 Hippocrates, & Plato exempla dedere ad artes, & uitæ actiones. 9°. de
 decre. Hippoc. 1°. 280. C
 Hippocrates, & Plato inuentores similitum & dissimilium, ascensus, &
 descensus ab uniuersali & generalissimo ad singulare. 9°. de decret. 1°. 283. H
 Hippocrates optie tractauit de fili, & dissimili. 9°. de dec. Hipp. 1°. 281. F
 Hippocrates primus docuit elemēta misceri. de na. hu. c. 1°. 1°. 29. F
 Hippocrates quo modo de misione egerit. 1°. meth. me. 7°. 3. E
 Hippocrati placent artis elemēta quæ manifesta sunt. breuis denotatio
 dogmatum Hippocratis. 1°. 231. A
 Hippocrates in=

- Hippocrates instaurauit anatonem amissam. 8°. de decr. Hipp. 1°. 273. B
Hippocrates primus oïum dixit i renē dolor grauis. 2°. de lo. af. 4°. 9. B
Hippocrates prognosticādi artē tradidit. de præc. ad Posth. 4°. 213. H
Hippocrates primus inuētor indicatiōis à morbo. 4°. meth. me. 7°. 28. D
Hippocrates auctor legitimæ gymnasticæ. ad Thrasy. 2°. 108. A
fm Hippocratē oē lignū durum est & tactu ledit. de machi. 7°. 319. E
Hippocrates etates & anni partes quadrifariam distinguit. breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. B
apud Hippocratem quæ sint solida. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
Hippocrates ubi de solidorū natura differuerit. breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. B
Hippocrates, solidorum compactionis & formationis probabiles sequutus rationes caput originē facit. bre. deno. dog. Hipp. 1°. 231. B
Hippocrates ubi differuerit de spiritu, & humidis. breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. B
fm Hippocratē humores quot sint. bre. den. dog. Hipp. 1°. 231. B
fm Hippocratem sanguis, pituita, bilis flaua, bilis atra, qualia sint. breuis deno. dogm. Hipp. 1°. 231. B
fm Hippocratem quatuor humores quibus etatibus, & anni temporibus abundant. bre. deno. dogm. Hipp. 1°. 231. B
Hippocratem omnes philosophi æmulati sunt de humoribus. 8°. de decre. Hipp. 1°. 276. B
Hippocrates semper uult tempus anni, regionem, etatem esse spectandā. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. F
Hippocrates scripsit primarudimenta statuum temporis. in 1°. de morbis uulg. com. 1°. 3°. 103. E
Hippocrates sensit omnem substantiam corpoream, animatam iunctam esse & ligatam in planetis, & signis, & quatuor elementorum nexibus. de spermate. Sp. 38. G
secundum Hippocratem respiratio est nutritio & refrigeratio. de utilitate respirationis. 1°. 223. C
cum Hippocrate idem sentiret Plato, si poneret attractionem & nō circum pulsionem. in Tim. Plat. 1°. 290. C
Hippocrates arbitratur à dorsali medulla semen ad maris pudendum descendere. in Tim. Pla. 1°. 287. H
fm Hippocratem mares in dextro uteri latere, fœminæ in sinistro generantur. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
Hippocrates accuratius egit de hominis generatione ut spectat ad medicum quā Plato. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. D
Hippocrates primus omnium uera scripsit. de foetuum formatione. de foet. form. 1°. 322. C
Hippocrates primus recte dixit de facultatibus, de morborum generatione, de remediorum inuentione. 2°. de nat. fac. 1°. 298. A
Hippocrates quō tradiderit de morbis. 3°. meth. me. 7°. 19. E
secundum Hippocratem causa morborum, quæ breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. D
Hippocrates docet regionales ægitudines in libro de aqua, aere, & locis. in 1°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 100. G
secundum Hippocratem usus remediorum, qui breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. D
secundum Hippocratem morborum differentie, quæ breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. D
secundum Hippocratem dextræ partes laeuis, superiores inferioribus præstant. bre. denot. Hipp. 1°. 231. C
fm Hippocratē acuti morbi fiunt ut plurimū à bile et sanguine, etate uigente, æstiuo aut uerno tpe. bre. den. dogm. Hipp. 1°. 231. D
fm Hippocratem diuturni morbi fiunt à phlegmate, & atra bile, in senibus, & hieme. bre. deno. dogm. Hipp. 1°. 231. D
secundum Hippocratem morbi medij à mixtis causis proueniunt. breuis denotatio dogm. Hipp. 1°. 231. D
secundum Hippocratem prænotio, & prædictio sunt necessaria ad artem medicam. bre. deno. dogm. Hipp. 1°. 231. D
Hippocrates de agnoscendo, & præfagiendo plurima scripsit. 5°. de sanitæ tuenda. 2°. 93. C
fm Hippocratē prænotionis diuisio. bre. den. dog. Hipp. 1°. 231. D
Hippocrates decretorios dies cognosci iubet. breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. D
Hippocrates nouit dies decretorios. in progn. cō. 3°. 4°. 206. F
Hippocrates inquit acutas ægitudines magna ex parte diebus imparibus, diuturnas paribus iudicari. bre. deno. dogm. Hipp. 1°. 231. D
Hippocrates inquit æstate in iuuenibus, partibus dextris, & superioribus criticos dies impares esse. bre. deno. dogm. Hipp. 1°. 231. D
Hippocrates sciētia pulsū nō attigit. de præcog. ad Posth. 4°. 219. E
Hippocrates de pulsibus nihil dixit. 1°. de puls. diff. 4°. 47. A
Hippocrates primus pulsū nominauit. 1°. de diff. puls. 4°. 47. A
Hippocrates primus arteriarum motum pulsū appellauit. quod animi mores. 1°. 320. C
Hippocrates signa crisis ex pulsibus non posuit, uel quia ignorabat, uel quia non magni putabat esse momenti. 3°. de cris. 4°. 144. E
Hippocrates præcipit locos primario affectos inuestigandos esse, & quid utilitatis inde habeatur. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
Hippocrates uiam medendi inuenit. 9°. meth. me. 7°. 58. E
Hippocrates quō inuenit medendi uiam. 9°. meth. me. 7°. 58. F
Hippocrates à natura rei inuenit curationem. 11°. meth. me. 7°. 72. B
Hippocrates probat per contraria. in progn. com. 2°. 4°. 202. C
Hippocratis consuetudo ex contrarijs iudicare contraria. in prognost. commen. 2°. 4°. 199. B
Hippocrates ex oppositis iudicat. in prognost. cō. 2°. 4°. 199. E
Hippocrates quo mō calidis naturæ quietē iponit. 5°. de sa. tu. 2°. 94. A
Hippocrates quo modo pestem curauerit. de theria. ad Pis. 5°. 96. G
ab Hippocrate sunt tradita medicamenta in tractatibus curatiuis. 5°. de simplic. med. fac. 5°. 39. H
Hippocrates non scribit omnia ut historicus. 2°. de diff. resp. 3°. 65. F
Hippocratis libri quo modo fuerunt scripti. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 162. F
Hippocratis scripta qualia. in progn. com. 2°. 4°. 203. E
Hippocratis libri perfecti. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 169. B
Hippocratis sunt libri prænotionum, aphorismorum, de aquis locisq; de aere, & de uictu in morbis acutis. 3°. de diff. resp. 3°. 69. E
Hippocratis aphorismi primi omnium librorū Hippocratis secundum aliquos legendi sunt. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. F
Hippocratis liber de natura humana fuit simul positus cum libro Polybij de uictus ratione salubrium. de na. hu. cō. 2°. 7°. 181. D
Hippocratis prognostica & aphorismi sunt ex legitimis ipsius libris. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. D
Hippocrates quid agat in prognosticis, in aphorismis, & epidemijs. 2°. de dieb. decr. 4°. 154. A
Hippocratis prognostica relegenda. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. F
Hippocrates quō intelligendus est in prognosticis. 1°. de cri. 4°. 129. E
qui Hippocrates scripsit de ratione uictus in morbis acutis. de rat. uict. in morb. acut. com. 1°. 7°. 111. C
Hippocrates de acutis omnibus ægitudinibus se acturum promittit. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 122. B/3°. 7°. 134. B
Hippocratis uaria de phrenitide dicta. de comate. 3°. 50. C
Hippocrates obscure locutus est de ptissana. de ptissa. 2°. 46. H
Hippocrates egit de uino ut medicamento, non ut alimento in libro de ratione uictus. 3°. de ali. fac. 2°. 33. A
Hippocratis quinam sint libri epidemici. 2°. de diff. resp. 3°. 66. A/ 2°. de diebus decretorijs. 4°. 153. C
Hippocratis an sit liber quintus epidemiō. 2°. de dieb. decr. 4°. 153. C
Hippocratis institutum in libro de morbis uulgaribus quodnam fuerit. 1°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 100. G
Hippocratis librū quēdā esse legitimū negat Galenus. de marc. 3°. 46. A
Hippocrati adscriptus liber de mor. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 159. H
Hippocratis nō est liber prorrheticus. in 1°. prorrh. commen. 1°. 162. E/ 165. G/3°. 4°. 180. H
Hippocratis nō est liber de p̄dictionibus. de præc. ad Posth. 4°. 215. E
ab Hippocrate de dyspnœa scriptum. 3°. de loc. af. 4°. 27. B
Hippocratis est liber de sacro morbo. in prognost. com. 1°. 4°. 190. D
Hippocrates scribit illa quæ pertinent ad affectionem. 2°. de difficultate respirationis. 3°. 65. F
Hippocrates egit de uenæ sectione. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 5. D
Hippocrates uenam cauam cur Iecorariam appellat. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 273. H
post Hippocratem Eudemus & Herophilus primi de neruorum anatomia scripserunt. 3°. de loc. aff. 4°. 21. C
Hippocrates de medicamētis exacte artē fecit. de the. ad Pis. 5°. 91. A
Hippocrates cur non scripsit contra negantes attractionē medicamentorum, quæ humores attrahunt. de purgan. med. 5°. 86. C
cuius Hippocratis sit liber de medicatrina. de frac. cō. 10°. 7°. 223. F
ante Hippocratis omnes libros liber de ijs, quæ in medicatrina fiunt legendus est. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 197. F
Hippocrates cur erubuerit dislocationes uertebrae curare. de artic. commentario 3°. 7°. 270. D
Hippocratis Physica

Hippocratis Physicam adducit auctor libri de spermate, quam Hippocrates nunquam scripsit. de spermate. Sp. 40. D
 Hippocratis librum de alimentis adducit. 1°. de compo. medicamentorum per genera. 5°. 216. H
 Hippocrates primo retractavit malefacta, postea docuit quid agendum. de artic. com. 3°. 7°. 270. D
 Hippocratis libros edidit Artemidorus Capito. de nat. hu. cō. 1°. 1°. 27. D
 Hippocratis librorum infelicitas. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 130. F
 Hippocratis libri qui non habentur. de artic. com. 3°. 7°. 271. F
 ad Hippocratem intelligendū, quid agendū. de frac. com. 3°. 7°. 245. G
 Hippocratis quedam opera quō discenda. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. E
 Hippocratis dicta exquisita sunt. com. 7°. aph. 63°. Ex. 59. H
 Hippocratis laus ex re, & scribendi modo. commen. 7°. apho. 63°. 59. H/ aphorismo 64°. Ex. 60. B
 Hippocratis laus, qui multa bene et breui docet. 1°. de usu par. 1°. 115. B
 Hippocrates græci sermonis peritus. in 3^m. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 143. D
 Hippocrates utitur lingua attica quāq; de fract. com. 1°. 7°. 223. E
 Hippocratis sermo cur brevis. 2°. de elem. 1°. 9. D
 Hippocrates cur obscurus. 9°. meth. med. 7°. 58. E
 ab Hippocrate quæ sæpe dicantur. de ijs, quæ in med. fi. cō. 3°. 7°. 219. E
 Hippocratis mos. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 100. G
 Hippocrates non utitur præfationibus. in prognost. com. 1°. 4°. 189. C
 Hippocratis mos i priuatis sermōibus. in 6^m. de mor. uul. c. 2°. 3°. 167. B
 Hippocrates ponit quedam ueluti exempla sermonum uniuersalium. com. mentario 6°. aphorif. 25°. Ex. 48. F
 Hippocratis mos est de particulari loqui, & intelligere uniuersale. de articulis, commentario 3°. 7°. 277. D
 Hippocrates omittit quæ sequuntur necessario. in pgn. com. 1°. 4°. 195. C
 Hippocrates cum dicit unum similis naturæ, negligit reliqua quæ habent uim eiusdem sermonis. 1°. de elem. 1°. 3. G
 Hippocrates quandoque despicit quod crebro euenit, & id quod raro euenit pronunciat. 2°. de dieb. decret. 4°. 156. E
 Hippocrates frequenter in summam colligit. in 1^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 107. D
 Hippocrate nō uti semp. p. prijs loquēdi modis. de artic. com. 1°. 7°. 256. D
 Hippocrates frustra non scripsit. 3°. de dieb. decre. 4°. 160. B
 Hippocrates nihil frustra dixit. 8°. de usu par. 1°. 168. C
 Hippocratis dictio tanquam dei uox. 1°. de usu par. 1°. 115. A
 Hippocratis syllabæ nēdum dictiones significant. de comate. 3°. 50. H
 Hippocratis uerba qui scripsit. Hip. ling. expl. Ex. 71. C
 Hippocratica nomina quæ sit explanaturus. Hip. ling. expl. Ex. 73. C
 Hippocrates aliqua nomina fecit, aliquibus usus est obsoletis. Hippocr. ling. expl. Ex. 71. F
 Hippocratis uisitatissimus usus in nominibus. 6°. meth. med. 7°. 40. C
 Hippocrates partialia ad unum nomen & caput semper reducit. 2°. de diff. resp. 3°. 66. B
 Hippocrates in qua significatione utatur dominari. in 1^m. de morb. uulg. commentario 1°. 3°. 103. E
 Hippocrates nunquam nominauit febrem continuam σύνοχοι, de natura humana. com. 2°. 7°. 181. D
 Hippocrates nunquam dixit ὀνυμῶν, sed ὀνυα. de nat. hu. c. 2°. 7°. 181. D
 Hippocrates boni & mali nominibus quō utatur. 1°. de cris. 4°. 130. G
 Hippocratis modus loquendi in bonis & malis, optimis, pessimis. 1°. de crisibus. 4°. 131. E
 ab Hippocrate, & ab antiquis qui musculi mansorij uocentur. de musculorum dissectione. 1°. 44. H
 Hippocrates uocat leuem hypostasim eam quæ est continua & indiuisa. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
 Hippocratis libros amore medicinæ cantabat Erasistratus per ciuitates. de cathart. Sp. 94. B
 Hippocratis interpretes. de ordine libr. suorum. Isa. 15. C
 Hippocrati par Erasistratus secundum aliquos. de uenæ sectione aduersus Erasistratum. 6°. 6. C
 Hippocratis omnia opera commentati sunt Heraclides & Zeufis. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 197. F
 Hippocratem multi interpretati sunt. commentario 4°. apho. 71°. 35. C/ comment. 7°. apho. 64°. Ex. 60. D
 Hippocratis medicatrinam commentati sunt Bacchius, & Aesclepias. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 197. F
 Hippocrate q uult interpretari debet i illo exerceri. 2°. met. me. 7°. 26. H
 Hippocratis artis imperitos quosdam uocat interpretes. commentario 4°. aphorif. 71°. Ex. 35. C

Hippocratem nullus intellexit ante Galenum. 7°. meth. med. 7°. 43. C
 Hippocratis præcepta quæ uidentur pugnare. 5°. de san. tuen. 2°. 93. H
 Hippocratis opera quibus indigeant. 7°. meth. med. 7°. 43. C
 in Hippocratis libris multa prætermissa sunt. de ijs, quæ in medic. fiunt. commentario 1°. 7°. 199. E
 Hippocrates primus inuentor, ideo non mirum, si multa prætermittit. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 121. H
 Hippocrates in quibus defecit. 9°. meth. med. 7°. 58. E
 Hippocrates imperfecte, & obscure, tamen nihil perperam scripsit. 1°. de usu partium. 1°. 115. A
 Hippocrates laudat corpora aliter, q magno. 1°. de usu par. 1°. 115. D
 Hippocrates utitur solæco figura in dictioe. in 1^m. p. r. cō. 1°. 4°. 162. E
 Hippocrates utitur solæcismo. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 210. E
 Hippocrati contradicitur. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 104. G
 Hippocratem aliquis de frictione damnauit. ad Thrasy. 2°. 109. C
 Hippocrates minus recte sentire uisus est de frictione, quam Theon gymnastes. 2°. de san. tuen. 2°. 70. F
 contra Hippocratem Erasistratus. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 3°. 7°. 131. F
 Hippocratem reprehendit Galenus de medicamento in pleuritide. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 118. B
 Hippocrates consuevit, erroribus magnis prætermisissis, minores culpare. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 118. H
 Hippocratem excusat Galenus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. E
 Hippocratis correctorem non ministrum quendam Hippocratis librorū de scriptorem appellat Galenus. 3°. de diff. resp. 3°. 69. G
 Hippocrates inuentor fasciadi. 4°. de comp. medica. per ge. 5°. 238. F
 secundum Hippocratem quales debeant esse fasciæ. de fascijs. 7°. 293. G
 Hippocrates non damnauit uincula uaria. de fascijs. 7°. 293. D
 Hippocratis rhombus uinculi genus. de fascijs. 7°. 295. B
 Hippocratis uinculum adducens. de fascijs. 7°. 299. E
 Hippocratis Geranium uinculum. de fascijs. 7°. 301. A
 Hippocratis scānū ad articulos reponēdos p se satis ē. de mach. 7°. 310. G
 Hippocraticæ faciei exteriores causæ. in prognost. com. 5°. 4°. 191. G
 Hippocratica facies cur fiat primis diebus. in progn. com. 5°. 4°. 191. F
 Hippocratica facies quot modis poterit fieri, & non erit malum. in prognost. commentario 5°. 4°. 191. F/G
 Hippocratis facies non est in pituitoso mortuo, neq; in plethorico. in prognost. com. 1°. 4°. 191. F
 HIPPOLAPATHVM quale. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
 Hippolapathum dysenterias, diarrhoeas, siue profluua sanat. 7°. de simplicium medic. fac. 5°. 54. B
 HIPPOMARATHVM. 5°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Hippomarathrum aliud quale sit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D
 Hippomarathrum uentrem sistit, calculos frangit, auriginosos sanat, menses & urinas mouet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D
 Hippomarathri semē urinā mouet. de mel. ex Gal. Ru. & Pos. Sp. 110. A
 HIPPOPHAES non trahit pituitam, secundum Aesclepiadem, sed illam facit. 1°. de nat. fac. 1°. 294. B
 HIPPOSELINON quale. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 Hipposelinum agreste. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. B
 HIPPOTERIVM. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 242. A
 HIPPVRI, idest cauda equina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. F
 HIRCIRE quæ pueris aduenit. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 175. F
 HIRCIS similes sunt calidi & humidi. 8°. meth. med. 7°. 54. B
 Hircinus odor, qualis. 1°. de antid. 5°. 105. C
 Hircorum carnes quidam cum delectatione edunt, quidam etiam non possunt odorem sentire. de consue. 2°. 61. A
 Hirci non undequaq; laudabilis sunt alimenti. de atten. uic. 2°. 45. E
 Hirci caro mala est. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Hirci maxime nō castrati caro, mala. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Hirci syluestris caro, mala. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Hircorum caro deterrima. 3°. de alim. fac. 2°. 26. A
 Hirci caro difficulter coquit. 1°. de ali. fa. 2°. 10. A/ de diff. cōt. Sp. 73. D
 Hirci carnes generant sanguinē crassum & nigrū. de atra bile. 1°. 35. A
 Hirci caro crassus cibus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H
 Hirci caro facit melancholiam. 3°. de loc. affe. 4°. 18. F
 Hircorum caro in quibus obsit. de atten. uic. 2°. 45. E
 Hirci iecur idē pōt quod caprinum. 1°. de simp. medica. facul. 5°. 79. H
 Hircorum testes insuauēs, concoctu difficiles, & mali succi. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 27. B
 Hircorum medulla acris. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. E

Hircinus adeps qualis. 3°. de compoſi. med. per gen. 233. H/7°. 5°. 263. F/
2°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 104. A
Hirci, & tauri adeps acrimoniam multam, & igneam habet. 4°. de ſim-
plic. medic. facult. 5°. 25. E
Hircinus adeps ualentior eſt adipe caprarū. 5°. de ſimp. med. fac. 5°. 34. E
Hircorum adipe minus calidus eſt caprarum adeps. 11°. de ſimplicium me-
dicamentorum facult. 5°. 79. B
Hirci adeps morſibus, id eſt humoribus mordicantibus ſiue mordicatio-
nibus, ſuccurrit. 2°. de ſimp. med. fac. 5°. 12. C
Hirci ſeuum molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
Hirci ſeuum ualet in dyſentericorum deiectionibus, ubi uehementer ro-
dunt. 12°. meth. med. 7°. 74. H
Hirci ſanguis purgat renes, de cathar. Sp. 95. C
Hirci ſanguis ualet à proprietate ad renum calculos, de renum affectuum
dignotione atque medela. 7°. 194. H
Hircorum ſanguis frangit lapidem renum, & ueſicæ. de cathar. Sp. 95. D
Hircino ſanguine miſceri lemmam putabat Galenus. 9°. de ſimplicium me-
dicamentorum facultatibus. 5°. 65. B
Hirci agreſtis fel pro luſcioſis. 10°. de ſimp. med. fac. 5°. 74. H
Hirci fel ad pilos palpebris inatos oculū iſeſtates. de re. par. fa. 7°. 156. G
Hirci lotium. de med. fac. par. 7°. 167. D
Hirci barba ſordes. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 125. G
HIRSVTI homines ubi. de aere, aquis, & locis. 2°. 6. E
Hirſuti hābitus, quales. de ſalubri diēta. 2°. 43. A
Hirſuti habent carnem rariorem. de ſalubri diēta. 2°. 43. A
Hirſuti, macri, nigri & latas habentes uenas aptiſſimi ſunt ut melanco-
lici humores in ipſis cumulentur. 3°. de loc. affe. 4°. 18. E
HIRVDINES naturæ frigide ſunt. de cucur. ſcar. 6°. 4. D
de Hirudinibus ex Antylli libris. de cucur. ſcar. 6°. 4. B
de Hirudinibus ex Menemacho. de cucur. ſcar. 6°. 4. D
Hirudinibus quandoq; euacuandum eſt. de cucur. ſcar. 6°. 4. A
Hirudines pro cucurbitulis. de hirud. reuul. cucurb. & ſcarif. 6°. 2. D
Hirudines quo modo abijciant uirus. de cucur. ſcar. 6°. 4. B
Hirudines nuper captæ per dies ſeruandæ, & ſanguis eis pro nutrimento
dandus, ita enim earum uirulentia exprimitur. de cucur. ſcar. 6°. 4. B
Hirudines diu includendæ. de cucur. ſcar. 6°. 4. B
Hirudines quō purgandæ. de hirud. reuul. cucurb. & ſcarif. 6°. 2. C
Hirudines alendæ pauco ſanguine, ut uirulentum abijciant. de hirud. re-
uul. cucurb. & ſcarif. 6°. 2. C
Hirudinum mucor ſpongia abſtergendus eſt. de cucurb. ſcar. 6°. 4. C
Hirudines miteſcunt. de hirud. reuul. cucurb. & ſcarif. 6°. 2. C
Hirudines mites carnem apprehendunt. de cucur. ſcar. 6°. 4. B
Hirudines nonnunquam, niſi miteſcant in apprehendenda carne, peregri-
ne ſeſe gerunt. de cucur. ſcar. 6°. 4. B
Hirudines per arctum calamum applicandæ. de cucur. ſcar. 6°. 4. D
Hirudo quando applicanda eſt, quo modo pars diſponenda. de hirud. re-
uul. 2. C/de cucur. & ſcar. 6°. 4. C
Hirudo quando applicanda, pars oleo tepido ſuperinfundenda eſt. de hi-
rud. reuul. cucurb. & ſcarif. 6°. 2. C
Hirudines ubi omnes inhæſerint, oleum tepidum particulæ, ne refrige-
ſcat, infundemus. de cucur. ſcar. 6°. 4. C
Hirudines ubi applicandæ, loci ſuperficiētenuſ ſcarificandi ſunt, quia ubi
ſanguinem guſtauerint illum auidius trahunt. de cucur. ſcar. 6°. 4. B
Hirudines locis affectis applicantur, uel propinquis non pinguibus. de cu-
curb. ſcarif. 6°. 4. D
ab Hirudinum erectione conſpicitur excretionis quantitas. de cucurbitu-
lis, ſcarificatione. 6°. 4. E
Hirudines quando manibus aut pedibus ſunt admouendæ, quid agendum.
de cucurbitulis, ſcarificatione. 6°. 4. C
Hirudinū applicandarum numerus unde ſumendus. de cucur. ſcar. 6°. 4. D
Hirudines relinquunt in loco uenenum, & quo modo exhauriendum. de
hirud. reuul. cucurb. & ſcarif. 6°. 2. C
Hirudo ubi fuerit, ſupra eum locum cucurbitula ponenda eſt, ut uirus ab-
ducatur, uel ſpongijs fouendus eſt. de cucur. ſcar. 6°. 4. C
Hirudines multum trahunt. de hirud. reuul. cucurb. & ſcar. 6°. 2. C
Hirudines quē ſanguinem trahant. de hirudinibus, reuulſione. 2. D/de
cucurb. ſcarif. 6°. 4. D
Hirudinum uſus in quibus. de cucur. ſcar. 6°. 4. D
Hirudo quando admouetur. fin. med. Iſa. 49. A
Hirudinum appetentiam oleum ſubuertit. de cucur. ſcar. 6°. 4. D
ex Hirudinibus ſanguis non debet quantum libet eſſuere permitti. de hi-
rud. reuul. cucur. & ſcarif. 6°. 2. D

ex Hirudinibus cum nimis eſſuat ſanguis quo modo prohibendum. de hi-
rud. reuul. cucurb. & ſcarif. 6°. 2. C
ne Hirudo amplius trahat, quō prohibendum. de cucur. ſcar. 6°. 4. C
Hirudines quā remouendæ ſunt. de hirud. reuul. 2. D/de cuc. ſca. 6°. 4. D
Hirudines admotæ quo modo auferendæ. de hirud. reuul. 2. C/de cucur-
bitulis, ſcarificatione. 6°. 4. E
in Hirudinibus quibus ſanguis ſiſtendus. de cucur. ſcar. 6°. 4. C
ob Hirudines ſanguis fluens digito ſiſtitur. de cucur. ſcar. 6°. 4. E
ab Hirudinibus tractus ſanguis non eſt frigidis ſiſtendus, quā nimis fluit,
ſed adſtringentibus, & emplaſticis. de cucur. ſcar. 6°. 4. D
ab Hirudinibus tracta pars refrigeratur, ideo fouenda & recalcificanda
eſt. de cucur. ſcar. 6°. 4. D
Hirudinum caudæ incidendæ, quando opus eſt iterum eiſdem nos uti. de
cucurbitulis, ſcarificatione. 6°. 4. C
Hirudinem deglutientium remedia. 2°. de antid. 5°. 114. E
Hirudines eiſciuntur cimicibus epotis, ut etiam alio quo ſemper uſus eſt
Galenus, non autem cimicibus. 11°. de ſimp. med. fac. 5°. 82. E
ad Hirudines ex gutture eiſciendas. de remed. par. fac. 7°. 159. A
ad Hirudines deuoratas. de med. par. fac. 7°. 174. C
ad Hirudines. de med. fac. par. 7°. 179. A
pro Hirudinibus epithema. 10°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 209. B
HIRVDINIS cerebrum ad ſuffuſiones. de ther. ad Piſo. 5°. 92. E
Hirudinum excrementum, quale. 6°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 170. F
ex Hirudinibus ſtomaticum Aſclepiadis. 6°. de cōp. me. ſe. lo. 5°. 171. A
ex Hirudinibus ſtomaticum Harpocratis. 6°. de cōp. me. ſe. l. 5°. 171. A
Hirudines ne, an ipſorum nidum ingrediatur compositionem Beſaſæ.
6°. de compositione medicamentorum ſecundum locos. 5°. 170. F
in Hirudinū pullorū nidis lapilli reperiuntur. de med. fac. par. 7°. 171. E
in Hirudinum pullorū uentre lapis. de incant. adiur. & ſuſp. 7°. 181. B
Hirudinum ſylueſtrium nidus qualis. 6°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 174. H
Hirudines quo modo urantur. 6°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 171. A
Hirudines uſtæ ualent ad gutturis, & columellæ affectus. 11°. de ſimpli-
cium medicamentorum facultatibus. 5°. 82. B
Hirudines uſtæ ad ſynanchen. 11°. de ſimp. med. fac. 5°. 82. B
Hirudinum uſtarum cinis cuius uſus. de remed. fac. par. 7°. 158. A
ex HISPANIA quod edulium recens Romam fertur. 2°. de alimen-
torum facultatibus. 2°. 20. D
Hiſpanum edulium diu durans. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
HISPANVM oleum adſtringit. 9°. meth. med. 51. D/13°. 7°. 83. G
Hiſpanum oleum ad fluxiones acres oculorum. 13°. meth. med. 7°. 86. D
Hiſpanum oleum non ualet in frictione. 3°. de ſani. tuen. 2°. 79. A
HISPANICA pruna ſunt in ſecundo loco. 2°. de ſani. tu. 2°. 21. D
Hiſpana pruna ad aluum deiſciendam excedunt damaſcena. 5°. de ſanita-
te tuenda. 2°. 92. E
HISTORIA quid. de ſectis. 16. B/de opt. ſecta. 23. A/de ſubſi. emp-
rica. 31. G/ Iſa. 32. H
Hiſtoria eſt præſentium, & præteritorum. de opt. ſecta. Iſa. 23. A
Hiſtoria non eſt futurorum. de opt. ſecta. Iſa. 23. A
Hiſtoria ex quibus conſcitur. de opt. ſecta. Iſa. 22. H
Hiſtoriæ an uera ſit duplex iudicium. de ſubſ. emp. Iſa. 33. A
Hiſtoria medico neceſſaria eſt. in 3^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 136. G/H
Hiſtoria laudatur à Galeno. de ſubſ. emp. Iſa. 32. H
Hiſtoriam cur obſeruentur empirici. de opt. ſecta. Iſa. 22. H
HISTORIA belli geſti à duce carthagenenſi ſine exercitu contra Ro-
manos. de theria. ad Piſonem. 5°. 91. C
Hiſtoria uiri deformis, qui uoluit formoſum procreare. de theria. ad Pi-
ſonem. 5°. 94. E
Hiſtoria eorum quos caupo carne humana præ ſuilla cibauerat. 10°. de
ſimp. med. fac. 5°. 72. G
Hiſtoria de iuentioe organi qd' dicitur Nilei Plinthium. de machin. 7°. 311. B
Hiſtoria podagrici. 1°. de ſimp. med. fac. 5°. 7. B
Hiſtoria de herba ſanguinem trahente, & homine, qui multos necarat. de
purgan. med. 5°. 87. D
Hiſtoria eiſ qui ſtercus humanum dabat pro medicamento. 10°. de ſim-
pli. medicament. facult. 5°. 76. B
Hiſtoria de meſſoribus, & leproſo qui uinum ex uipera bibit, & ſanatus
eſt. 11°. de ſimp. med. fac. 5°. 77. H
Hiſtoria de ſcorto, quæ leproſum ſanauit uino ex uipera imprudens. 11°.
de ſimp. med. fac. 5°. 77. H
Hiſtoria, uide Caſus.
ut HISTORICVS omnia non ſcribit Hippocrates. 2°. de difficul-
tate reſpirationis. 3°. 65. F

HISTRICVM oleum adstringit. 13°. meth. med. 7°. 83. G
 HISTRIONES à diuitibus ditatur. de præco. ad Posth. 4°. 214. B
HOCH .i. mora Celsi. secret. Sp. 102. G
HOEDVM aluit sine matre Galenus. 6°. de loc. affect. 4°. 42. A
 Hoedi natura feruntur ad lac. 6°. de loc. affect. 4°. 42. A
 Hoedi ruminant. 6°. de loc. affectis. 4°. 42. B
 Hoedos dissecuit Galenus p. instris uocis. de præcog. ad Posth. 4°. 216. B
 Hoedi nuper nati habent arterias mesenterio propinquas lacte plenas. an
 sang. in art. 1°. 61. D
 Hoedi habent duplicem uentriculum. 6°. de loc. aff. 4°. 42. B
 Hoedi natura sicciore. de bon. & uit. succ. 2°. 35. H
 Hoedi præstantiores capris. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Hoedi post suos montanos optimi sunt. 8°. meth. med. 7°. 51. C
 Hoedina caro est in magno usu. 2°. de alim. fac. 2°. 16. B
 Hoedi innoxij. de atten. uic. 2°. 45. E
 Hoedina caro, qualis. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
 Hoedina caro secundo loco à suilla præstantissima inter animalia pede-
 stria. de bon. & uit. suc. 2°. 37. C
 Hoedi anniculi caro humida est & uiscosa. de diff. cont. Sp. 73. A
 Hoedi anniculi caput generat humorem bonum, inter tenuem & crassum.
 de diff. cont. Sp. 73. H
 Hoedi anniculi & agni uelocius digeruntur, quàm caro antiquorum, &
 capra. de diff. cont. Sp. 73. C
 Hoedorum carnes faciunt crassum sanguinem cum bono succo. in 6°. de
 morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 175. C
 Hoedina caro non incommoda seni. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. D
 Hoedorum carnes epilepticis conueniunt. de puero epil. 7°. 130. G
 Hoedorum adeps minus calidus, q. caprarum. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. B
 Hoedorum sanguis quo modo prodest hæmoptoicis. 10°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 73. C
HOLCIMOS, id est dolor tractorius, non est in usu apud Græcos.
 2°. de locis affectis. 4°. 12. B
 Holcimo significatur uiscidum. 2°. de loc. aff. 4°. 12. B
 Holcima est pasta tritici, quæ tractiua est. 2°. de loc. affe. 4°. 12. B
 de **HOLERIBVS** librum edidit Diocles. de art. com. 4°. 7°. 286. G
 Holera cibus quo uulguis utitur hyeme. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. F
HOMERV S, poeta p. excellentiâ dicitur. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. B
 Homerus ante Hippocratem, et Platonem. 6°. de decr. Hippo. 1°. 267. D
 apud Homerum medici laus. ad Thrasy. 2°. 107. A
 Homeri tempore non fuit dietetica. ad Thrasy. 2°. 107. B
 apud Homerum non exabat gymnastæ nomen. ad Thrasy. 2°. 107. B
 Homeromastix Zoilus. 1°. meth. med. 7°. 3. G
 Homerum uituperat Galenus. de comate. 3°. 50. B
HOMO dicentes quid intelligamus. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. B
 Homo quid. fin. med. 1°. 43. F
 Homo species est, & genus animalis. 2°. de sem. 1°. 339. H
 Homines primi Deucalion, & Phoroneus. 2°. meth. med. 7°. 20. H
 Hominis laus. an animal sit. 1°. 328. D
 Homines cur fortunati. 3°. de decr. Hippo. 1°. 247. F
 Homo sapientissimus animalium. 1°. de usu part. 1°. 113. E
 Homo animal sapiens, & diuinum. 1°. de usu par. 1°. 113. D
 Hominum præstantia unde. in oratio. suas. 1°. 2. F
 Homini ppria quæ insunt soli sp. & non oi. 2°. de diffic. respir. 3°. 4. E
 in Homine est anima ut in planta, ut in dijs, ut in brutis. 9°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 283. H
 Homines habent rationem. 5°. de decr. Hippo. 1°. 257. D/E
 Hominis proprium rationale. in oratione suas. 1°. 2. C
 Homo ratione omne animal excedit. in ora. suasoria. 1°. 2. B
 Homo habet hanc excellentiam, ut ratione utatur. de cognoscendis, curan-
 disq. animi morbis. 2°. 52. E
 Homo propter quid rationale animal. in oratione suas. 1°. 2. C
 Homo nuper natus potestate rationalis est. 3°. de temp. 1°. 21. F
 Homo deo potestate similis. an. animal sit. 1°. 328. D
 Homo cum dijs communicat ratione. in oratione suas. 1°. 2. D
 Homo participat cum dijs & cum brutis. in oratione suas. 1°. 4. A
 Homo oēs artes etiam diuinas assequitur ingenio. in oratione suas. 1°. 2. C
 Homo prudens, qui. de cog. cur. animi morbis. 2°. 52. E
 Hoī cōueniētiōes actiōes rōcinari, et loqui. de mot. man. & obs. Sp. 67. F
 Hominis uox proprie locutio est. de hist. philos. Sp. 9. G
 Homo animal politicum ac mansuetum. 11°. de usu part. 1°. 191. H
 in Homine genijus, qualis. 5°. de decr. Hippo. 1°. 257. F

Homo quo modo animalibus brutis similis efficitur. de cognoscendis cu-
 randisq. animi morbis. 2°. 52. H
 Homo quō in omni re uinceretur ab aliquo aīante. in orōne suas. 1°. 5. D
HOMINIS particularis gñatio & prima. 8°. de decr. Hippo. 1°. 275. C
 in Homine secunda generatio, quæ. 8°. de decr. Hippo. 1°. 275. F/G
 de Hominis generatione accuratius Hippocrates, q. Plato egit, ut spectat
 ad medicum. 8°. de decr. Hippo. 1°. 275. D
 de Hominis natura Hippocratem non damnarunt philosophi. 1°. metho-
 di medendi. 7°. 3. A
 Hominis principium est ex sanguine & spermate. secretorum. Sp. 96. G
 in Homine quid faciat sanguis, & sperma. secretorum. Sp. 96. G
 Homo animal immortale esse non potest ex sanguine menstruo & sper-
 mate conflatum. 3°. de usu par. 1°. 133. D
 Homo constat ex sanguine uteri, fm Aristotelem. q. ai mor. 1°. 119. C
 Homo ex quibus constet. intro. 1°. 52. E
 q. Homo non constet ex atomis aut ex corpusculis incompactis. de differe-
 rentijs morborum. 3°. 2. E
 Homo ex quibus primis elementis constet. 1°. de elemen. 1°. 7. E
 in Homine quo modo elementum acreum. 8°. de decr. Hippo. 1°. 275. D
 in Homine elementum acreum deprehenditur in pulsibus & respiratio-
 nibus. 8°. de decr. Hippo. 1°. 275. D
 Hominem esse solam terram aliquos posuisse inquit Hippocrates. de natu-
 ra humana, comment. 1°. 1°. 31. A
 Homo præter elementa quatuor humoribus constat. intro. 1°. 52. E
 in Homine quocunq. tempore, quacunque ætate sunt quatuor humores.
 1°. de nat. hum. comment. 1°. 1°. 31. D
 Hominis corpus ex quatuor humoribus constat. de natura & ordine cu-
 iuslibet corporis. Sp. 41. D
 Hominis corpus rōnabilr ex quatuor constat humoribus. de dyn. Sp. 19. E
 Homo quo modo ex quatuor constet humoribus. de sper. Sp. 37. A
 Homo eget omnibus humoribus. 2°. de elem. 1°. 9. D/E
 Hominem aliqui ex tribus compositis constituunt. intro. 1°. 52. E
 Homo, & animalia constant solidis, humidis, & spiritibus. breuis deno-
 tatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. A
 Homo statim ortus scit uti munijs uirium. 15°. de usu part. 1°. 213. B
 Homo fit semper ualentior usq. in uigorem ætatis. 1°. de san. tu. 2°. 62. F
 Homini nato, & peccanti uenia danda est. 4°. de decr. Hippo. 1°. 249. F
 Homo infans incedit manibus & pedibus, ut simia, ubi iam increuit, solis
 pedibus incedit. 15°. de usu part. 1°. 213. D
 pro **HOMINIS** & domus edificio exemplum. de diff. morb. 3°. 2. E
 Hominis corpus diuinum. 13°. de usu par. 1°. 203. A
 Homo est planta cœlestis non terrena. de consue. 2°. 61. F
 Homo tanquam paruus mundus. an animal sit. 1°. 326. H
 Homo pars est magni mundi. an animal sit. 1°. 326. H
 Hominum fabricatores dij. q. animi mores. 1°. 318. C
 in Homine condendo deus fecit quod melius est. 6°. de usu par. 1°. 153. F
 Homo aīal pfectissimū, & muliere pfectior. 14°. de usu part. 1°. 205. H
 Homo est perfectior muliere propter calorem. 14°. de usu par. 1°. 205. H
 Hominis corpus ex dissectione innotescit. de const. ar. 1°. 36. G
 Hominem nunquam dissecuisse Galenum collige, etsi multas dissectiones
 fecerit. 1°. de anatomicis administrationibus. 1°. 63. F
 Hominis sectionem fecit Galenus. 6°. de usu par. 1°. 149. B
 Hominis anatomiam docet Galenus. 6°. de usu par. 1°. 150. H
 Hominū anatomen discas ex simijs. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 231. E
 pro Hominibus utitur simijs in anatome. de art. com. 3°. 7°. 268. F
 Homini in omnibus similis simia, quare & ossa sunt similia. 1°. de anatomi-
 cis administrationibus. 1°. 63. E
 Homini similis est simia extrinsece, suis autem intrinsece. de anatomia
 parua. Sp. 42. G
 Hominis ridicula imitatio simia. 15°. de usu part. 1°. 213. D
 Hominis, & simiarum differentia. 1°. de anat. adm. 1°. 63. H
 Homini animalia proximiora sex. 4°. de anat. adm. 1°. 80. G
 Homo hēt mēbrorū naturā similē cani. i 6°. de mor. uul. c. 4°. 3°. 180. D
 Hominis partes, quæ. de palp. 3°. 52. B
 Hominis propriæ, & minime particula partes similes. 1°. de elem. 1°. 8. F
 in Homine cur sint organa diuersa. de anat. uiu. Sp. 47. B
 Hominis differentia, gressibile bipes. 1°. meth. med. 7°. 4. C
 Hominem definit per pedestre bipes. 2°. meth. med. 7°. 13. G
 Homini quæ non insunt ut homo. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. B
 Homini cur melius fuit esse bipedem. 3°. de usu par. 1°. 128. D
 Homo solus bipes, & erectus, quia manus habet. 3°. de usu par. 1°. 127. E
 Homo solus stat rectus. 3°. de usu par. 128. F/13°. 1°. 203. A
 ee ij Hominem

- Hominem erectum stare, ut ad coelum prompte aspiciat, non est uerum.
 3°. de usu partium. 1°. 128.F
- Homo solus sedet. 3°. de usu partium. 1°. 128.F
- Homini soli inest sedere in ischia. 3°. de usu partium. 1°. 127.H
- in Homine quo modo fiat sessio. 3°. de usu partium. 1°. 128.E
- Homo solus recte incedit. 3°. de usu partium. 1°. 128.D
- Homo solus recte ad amussim incedit. 4°. de anat. admin. 1°. 79.E
- Homo habet corpus armis nudum. 1°. de usu partium. 1°. 113.G
- Homo non est nudus neq; inermis. 1°. de usu partium. 1°. 113.D
- Homo cur non indigeat cornibus. 1°. de usu partium. 1°. 113.D
- Homo cur non indiget ungula. 1°. de usu partium. 1°. 113.D
- Homo solus omnium animalium manus habuit. 3°. de usu part. 1°. 127.E
- Homo conuenienter habet manus. 1°. de usu partium. 1°. 113.H
- Homo cur oibus aialibus dominetur ppter manum. 1°. de usu p. 1°. 113.E
- Homo domat oia aialia ratione, & manibus. 11°. de usu par. 1°. 184.H
- Homo solus recte manibus utitur. 13°. de usu partium. 1°. 203.A
- Homo omnia facit manibus. 1°. de usu partium. 1°. 113.E
- Homo p pelle, corio ue duro thoracē habet ferreum. 1°. de usu p. 1°. 113.D
- Homo si haberet cornu in manu, non posset uti manu ad construendum murum & domum. 1°. de usu partium. 1°. 113.D
- Hominum manus quo modo uertatur commode. 3°. de usu part. 1°. 128.E
- Homo habet ossa aqua ac laxa. 11°. de usu partium. 1°. 191.E
- Homo breuissimam maxillam habet pro corporis ratione. 4°. de anat.= micis administrationibus. 1°. 80.G
- Homo cur non habet fortē maxillā, & collū ut leo. 11°. de usu p. 1°. 191.H
- Homines habent musculos temporales minimos, & minimum neruosos. 10°. de usu partium. 1°. 184.F
- in Hominibus, et simijs tpalis musculus exiguus ē. 16°. de usu p. 1°. 217.A
- in Hominibus, & simijs aurium substantia ferē immobilis. 16°. de usu partium. 1°. 217.A
- Hominis odoratus nō discernit inter odores medios. de anat. ui. Sp. 49.B
- Homini simillima est simia in collo. de neru. diff. 1°. 54.E
- ab Homine non multum diuersam naturam habentia animalia habent in collo septem uertebras. de neru. diff. 1°. 54.G
- Hominum costae curuissimae supra alia aialia. de artic. com. 3°. 7°. 272.C
- Homo pectus habet latissimum oium aialium. de artic. com. 3°. 7°. 272.C
- Hominibus cur pectus latum, brutis angustum. 13°. de usu p. 1°. 202.G
- Homo habet quinque uertebras in lumbo. de artic. com. 3°. 7°. 273.B
- Homo habet uentrem angustissimum omnium animalium à posteriore in anteriorem partem. de artic. com. 3°. 7°. 273.D
- in Hominibus uentriculi fundum latius orificio. 4°. de usu par. 1°. 136.H
- Homo cur non habuit quatuor crura ut centauri. 3°. de usu par. 1°. 127.F
- in Hominibus crura, & spina sunt linea recta. 3°. de usu par. 1°. 128.D
- Homo cur nō habuit pedes duos, et rotundos ut eq. 3°. de usu p. 1°. 128.H
- in Homine alijsq; omnibus animalibus quae adsint, ut nullum animalis genus pereat. 14°. de usu partium. 1°. 204.D
- Hominis pudendum cur longum, & tale. 14°. de usu part. 1°. 206.B
- Hominis instrumentum habet figuram inuersam, & protensam extra. de anatomia uiuorum. Sp. 51.E
- Homo ex homine in coitibus gignitur. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 171.H
- Hominis figura quando incipiat, & quo modo. de spermate. Sp. 36.B
- Homo quo tempore perfectus sit. de hist. philos. Sp. 11.F
- Hominis sperma cur non recipitur ab equa. 3°. de usu partium. 1°. 127.F
- Homines si cocant cum equa, sperma non perficitur in matrice. 3°. de usu partium. 1°. 127.F
- de HOMINIS tēperie si queraat, quid respondēdū. 1°. de tēp. 1°. 13.D
- Homo temperatissimus omnium corporum. 1°. de temp. 14.H/ 1°. 15.G
- Homo in genere animalium medius temperie. 1°. de temper. 1°. 12.H
- Homini soli conuenit temperata natura. de spermate. Sp. 41.A
- Homo tpatissimus, & medius quas notas habere debet. 1°. de tēp. 1°. 14.H
- Homo temperatus, pro mensura, & regula accipitur. 5°. de simplicium medicament. facult. 5°. 32.E
- Homo in prima etate calidissimus, in extrema frigidissimus est. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 277.F
- Homo unus habet medium secundum etatem, uitae constitutionem, conditionem, & regionem. 3°. de alim. fac. 2°. 33.D
- Homo calidior altero. de const. ar. 1sa. 38.G
- Homo idē quo mō sit calidus, frigidus, humidus, et siccus. 1°. de tēp. 1°. 13.C
- Hominis caro media. de const. ar. 1sa. 38.G
- Homini similem temperaturam habent porci domestici castrati. 10°. de simplic. medicament. facult. 5°. 75.D
- Homo humidior canis siccior est inter animalia. 1°. de temper. 1°. 12.E
- Homini conuenientia. 1°. de temper. 1°. 14.H
- Homines diuersi diuersis rōnibus persuadentur. 9°. de decre. 1°. 282.B
- Homo habet animam artibus destitutam. 1°. de usu partium. 1°. 113.G
- Homini bus paranda sunt quae cum possessore in naufragio enatent. in oratione suasoria. 1sa. 2.H
- Homo si primo non perfecerit, deterreri non debet, quoniam tempore perficiet. de cog. cur. animi morbis. 2°. 55.H
- Homini unius uitae rem unam non inuenit. de cuiusq; animi peccatorum notitia atque medela. 2°. 58.F
- Homo debet esse natus ad ueritatem. de cuiusq; ani. pec. not. 2°. 56.H
- Homines omnes omnium rerum ueritatem cognoscere debent. de cuiusque animi pecc. not. atq; med. 2°. 58.H
- Homines à nobis odio haberi q uera loquunt. de cog. cur. ai mor. 2°. 51.B
- Homo debet esse institutus liberali educatione. de cuiusq; animi peccatorum notitia atq; medela. 2°. 56.B
- Homines diuersi in diuersis numeris & harmonijs educandi ad uarias perturbationes animi compescendas. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257.H
- Homines putant se esse sine peccato, uel in paucis rebus rectam rationem offendere. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 50.D
- supra Homini captum est nunquam errare. in prog. com. 3°. 4°. 213.H
- Homo exercendus in rerum similitudinibus discernendis. 9°. de decretis Hippocratis. 1°. 280.B
- Homines debent esse docti antequam libros legant. 1°. de alim. fac. 2°. 9.E
- HOMINES nutriuntur animalibus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275.A
- Homine non nutriunt carnes oēs animalium. 11°. de simp. med. fac. 5°. 77.G
- Homini cibus familiaris, qui. 2°. de alimen. fac. 2°. 17.C
- Homini lac alimentum. 15°. de usu partium. 1°. 213.B
- Homini bus suum caro conuenit. de bon. & uitio succ. 2°. 37.C
- Homo calidae temperiei quibus nutriendus. de dissol. cont. Sp. 72.B
- Homo, q abūdat cholera citrina, quibus sit nutriendus. de dis. cōt. Sp. 72.B
- Homines faciunt fructus agresles domesticos. de aere, aq. & loc. 2°. 4.E
- HOMINVM corpora augentur crescente luna. de dynam. Sp. 20.C
- Homini sani urina, qualis. de dynamidijs. Sp. 19.G
- Homo uidet alium mingentem, aut egerentem, aut pandiculationes agentem, & ad hoc prouocatur. de mot. man. & obs. Sp. 69.D
- Homines pingues extenuans medicamentum. de med. exper. Sp. 104.H
- Homini bus debilibus, & fortibus quid accadat, si aqua frigida lauentur. comment. 1°. aphorif. 15°. Ex. 8.C
- HOMINVM naturae sunt numerosae. 5°. de san. tuen. 2°. 88.D
- Homines cur diuersi. 1°. de alimen. facult. 2°. 8.F
- Homines sunt diuersi ex diuersitate terrarum. de spermate. Sp. 40.D
- Homines ubi aequalissimi. de aere, aq. & loc. 2°. 5.A
- Homines aliqui habent naturam similem montanis, siluosis, ac asperis locis. de aere, aq. & locis. 2°. 4.G
- Homines dulces & mansueti unde. de spermate. Sp. 40.D
- Homines magni forma ubi. de aere, aq. & loc. 2°. 6.D
- Homines asiatici pulchri, quales. de aere, aq. & loc. 2°. 4.E
- Homines parui cur, & ubi. de aere, aq. & loc. 2°. 6.D
- Hominum formae ac mores, regionis naturae sunt compares. de aere, aq. & locis. 2°. 6.E
- Hominis mentem semper excitant mutationes. de aere, aq. & loc. 2°. 5.D
- Homines sub potestate regum, quales. de aere, aq. & loc. 2°. 5.B
- Homines pauci sunt in regionibus Asiae, quae subest regibus, inertesq; ad bellum quare. de aere, aq. & locis. 2°. 5.B
- Homines liquidioris sanguinis sunt timidi & boni sensus, eo quod molles carne. de util. resp. Sp. 64.G
- Homines bellicosos quae terra faciat. de spermate. Sp. 40.D
- Homo durus qui. 3°. de puls. diff. 3°. 63.F
- Homo acerbus quo modo. 3°. de puls. diff. 4°. 63.G
- Homines distinguuntur ab Hippocrate in uinum & aquam bibentes. de natura humana. com. 2°. 7°. 182.B
- Homines Hippocratis tēpora quō se habebāt. 2°. de die. decr. 4°. 154.F
- Hominum studia diuersa. de bon. & uitio succ. 2°. 39.A
- Homines qui officia obeunt muliebria. de aere, aq. & loc. 2°. 5.G
- Hominum maxima pars negocijs implicita est. 2°. de san. tuen. 2°. 69.C
- HOMO cur procurare debet sanitatem. 6°. de san. tuen. 2°. 95.B
- Homini nihil tanti esse debet, ut sanitas. de sal. dieta. 2°. 43.D
- Homini corpus materia est medicae artis. de part. art. med. Sp. 18.C
- Homo quibus medicis se committere debet. in oratione suasoria. 1sa. 4.C
- Hoies curā sui corporis cōmittūt, qbus facta sūt expimēta. de subf. 1sa. 34.F
- Homini natura debet sciri secundum rationales. de sectis. 1sa. 16.D
- Hominum communem naturam, et propriam medicus cognoscere debet. 1°. de

1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 94. C
 Hominum natura propria, & communis. in 1^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 117. B
 Hominum propria natura scribi nō pōt. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 94. C
 Homines qui cito à nobis cognoscuntur. 1°. de anat. adm. 1^a. 63. H
 Hois natura an cōcordet tps mutationi, cōsiderandū est. de sper. Sp. 39. F
 Hominum etates, figuras, colores, terram, usum, passiones terræ, in qua sunt geniti, considerare debet medicus. de spermate. Sp. 39. F
 Hominē gñalem non particularē curabāt methodici. 3°. met. me. 7^a. 20. F
 Homo non dolet, si unum esset. de const. ar. 1^a. 38. B
 Homo si esset ex uno elemento, nihil pateretur. de nat. hu. cō. 1^a. 28. F
 Homo si esset unum et dolet, oportet unum esse medicationis modum. 1°. de elementis. 1^a. 3. H
 Homo si esset impatibilis ut adamus, non indigeret re medica. 1°. de sanit. tate tuenda. 2^a. 63. A
 Homo quando dolet, & quando ualet. 8°. de decret. Hip. 1^a. 275. C
 Homines nunquam morbo corripentur si cauerent cruditates, & post cibum uehementer non excercerentur. de bon. & uitio succ. 2^a. 35. A
 HOMO quādo impletur crudis humoribus. 4°. de san. tuen. 2^a. 88. A
 Homines bene & male se habent secundum lunæ, & planetarum stationes. 3°. de dieb. decretorijs. 4^a. 157. H
 Homo mutatur secundum planetas. de spermate. Sp. 37. D
 Hominis os sanguine incenditur & foetet. de dynamidijs. Sp. 19. E
 Homines male corrumpit ueratrum, cibus tamen est coturnicum. de the. riacā ad Pisonem. 5^a. 91. A
 Hominem purgat ueratrum. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. D
 Hominem refrigerat cicuta. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. D
 Homo fit insensibilis, & similis dormienti compressis quibusdam uenis colli. de utilitate respirationis. Sp. 63. F/H
 Homo si uidcat serpētē subito, fit pallidus. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
 Hominem necat uiperæ salua. de in. eq. intemp. 3^a. 44. C
 Hominis salua uiperam necat. de in. eq. intemp. 3^a. 44. C
 Hominis ieiunii spūto scorpio aspersus interit. de bo. & uit. suc. 2^a. 34. B
 Hominem egrotare quando sit periculum. de const. ar. 1^a. 42. C
 Homini conueniunt calida, & humida temperate. de ocul. 7^a. 188. C
 Homo non habet facultatem miscendi per tota calidum, frigidum, humidum, siccum. 1°. de temper. 1^a. 14. F
 Homines multum differunt, ideo idem medicamentum omnibus non conuenit. 3°. de compo. med. per gen. 5^a. 232. D
 Homini cuiq; seorsum proprium conuenit medicamentum ad mouendum suum pus, iuxta suam cuiusq; temperaturæ proprietatem. 5°. de simp. medicament. facult. 5^a. 33. D
 ad Hominem temperatum referenda sunt medicamenta. 9°. de simplic. medicamentorum facultatibus. 5^a. 69. F
 Homines omnes non eadem requirunt. 5°. de san. tuenda. 2^a. 94. B
 Hominum singulorum definienda euacuationis mensura neutiquam præscribi potest. præfag. exper. conf. Sp. 78. A
 Hō confestim sanatus eductis sex libris sanguinis. præfag. exp. Sp. 78. A
 Homines digni ut bibant sterco caprinum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. F
 Homo cui ossa reponuntur, ligandus est. de machin. 7^a. 312. B
 Homo hominem morsu non necat. de in. eq. intemp. 3^a. 44. C
 Homium morsus quo modo sit noxijs qñq; 1°. de compo. med. 5^a. 214. E
 ad Hominum morsus. 2°. de comp. med. per genera. 227. E/3°. 235. B/5°. 246. E/H/247. F/248. H/6°. 5^a. 256. D
 Homo penitus uno humore euacuato moritur. 2°. de elem. 1^a. 9. F
 Homo moritur ubi unus humor deest. de nat. hum. com. 1°. 31. E/8°. de decretis Hippocratis. 1^a. 276. C
 Homine mortuo humores separantur, & ad propriam redeunt naturam secundum aliquos. de spermate. Sp. 40. E
 Homo mortuus anodynnon quomodo. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. B
 HOMINES immortales qui uolebat reddere, si eos à pueritia rexisset. de marc. 3^a. 45. F
 Hō nunq̄ moreretur, si corpus seruaretur humidū. 6°. de san. tu. 2^a. 96. F
 ad Hominem comparatio ponderis. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 16. E
 HOMIOMERES partes, quæ. 1°. meth. med. 7^a. 6. D
 HOMONYMIA aperienda est ante diffinitionem. 2°. de pulsuum differentijs. 4^a. 53. F
 Homonymia facit obscuritatem. de symp. diff. 3^a. 10. E
 Homonymia facit cauillationes. 1°. meth. med. 7^a. 6. B
 Homonymiās dicitur tremor & rigor. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. D
 HOMOTONAE synocha species. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. F
 Homotona facit humoris i caua uena putrefactio. 2°. de dif. fe. 3^a. 42. G

Homotona febre correpti pulsus habent grauem, spissum, & sordidum. de spermate. Sp. 34. C
 ad Homotonam febrem. de spermate. Sp. 33. C
 ad HONESTATEM ex rōnali trahimur. 5°. de dec. Hip. 1^a. 256. H
 Honestas exigit brachium tectū. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 202. H
 HONESTVS qui uult fieri, quid agere debet. de cog. curā. 2^a. 50. F
 Honestus esse non potest insatiabilitatem in animo habens. de cogn. cur. animi morbis. 2^a. 55. F
 Honestus pulsus à phlegmate fit. de dynamidijs. Sp. 19. F
 HONORVM insatiabilitas quomodo uitāda. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2^a. 55. D
 Honor postponendus est sanitati corporis, & animi. 2°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 18. F
 in Honoribus spernendis quo modo exercendum. de cog. cur. an. 2^a. 55. D
 HOPLOMACHICVS motus species exercitationis. 2°. de sanit. tate tuenda. 2^a. 75. G
 Hoplomachicus armorum meditationis motus. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. D
 HORA quod tempus sit. 2°. de alim. facul. 2^a. 16. D
 in Horæ medio oritur cunicula. 2°. de alim. facul. 2^a. 16. D
 Horarum equinoctialium meminit Galenus. 2°. de differentijs febrium. 3^a. 36. H/7°. meth. med. 45. B/5°. 7^a. 52. H
 Horæ equinoctialis uiginti quatuor faciunt spatium diei, & noctis. de septim. par. 1^a. 341. B
 Horæ equinoctialis æquales sunt. de septim. par. 1^a. 341. B
 Horæ æquinoctiales mediæ iter maximas, et minimas. de septim. par. 1^a. 341. B
 Horæ in clepsydra, & quo mō. de cuiusq; ai pecc. not. atq; me. 2^a. 58. E
 Horæ dici quot. ad eos, qui de typ. scrips. 3^a. 94. E
 HORAE humorum per quæ determinantur. de spermate. Sp. 38. C
 Horæ sanguinis, pituitæ, bilis atræ, bilis, quæ. de spermate. Sp. 38. B
 Horæ quibus infans efficiatur sanguineus, biliosus, pituitosus, atrabilis. de spermate. Sp. 38. A
 in Horis melancholice concepti pueri natura. de spermate. Sp. 37. C
 in Horis cholerae nigræ si sit cōcepta puella, qd sequat. de sper. Sp. 38. C
 in Horis cholerae nigræ si cōcepti sunt parētes, & infans in sinistra parte, quid eueniat. de spermate. Sp. 38. C
 in Horis cholerae nigræ si sit cōceptus puer, pater in horis cholerae multæ, & mater in horis sanguinis, quid eueniat. de spermate. Sp. 38. D
 Horis atræ bilis si fuerit conceptio infantis, & parentum, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. E
 in Horis bilis concepti pueri natura. de spermate. Sp. 37. A
 in Horis cholerae rubræ si cōceptus sit, infans qd eueniat. de sper. Sp. 38. B
 in Horis bilis si sit conceptio oīum, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. E
 in Horis phlegmatis concepti pueri natura. de sper. Sp. 37. C
 in Horis phlegmatis si sint concepti parentes, puella in horis sanguinis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. C
 Horæ quibus sanguis dominatur. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. D
 in Horis sanguinis concepti pueri natura. de spermate. Sp. 37. B
 in Horis tribus sanguinis cōceptū sperma quid efficiat. de sper. Sp. 37. B
 in Horis sanguinis si sit conceptio infantis, patris in horis phlegmatis, matris in horis cholerae nigræ, quid eueniat. de spermate. Sp. 38. D
 in Horis sanguinis, uel phlegmatis si sit conceptus puer, parentes in horis bilis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. E
 in Horis sanguinis si sit conceptio infantis & parentum, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. E
 in Horis sanguinis si pater semē fuderit, quid sequatur. de sper. Sp. 38. F
 Hora sanguinis infantis si concepti sint pater & auus, infans uel puer, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. E
 ab Horis sanguinis quando puer habet principium sicut auus eius, tunc retinet ab eo figuram. de spermate. Sp. 38. F
 Horæ quibus ægritudo acuitur considerandæ de spermate. Sp. 39. H
 in Horis sanguinis synocha quæ acuitur, qualis sit. de sper. Sp. 39. H
 in Horis sanguinis quartana si acuitur, qualis. de sper. Sp. 39. H
 Horis cholerae rubræ quotidiana si acuitur, cito uertitur in tertianam. de spermate. Sp. 39. H
 Horis cholerae rubræ si acuitur synocha, non est propria synocha. de spermate. Sp. 39. H
 Horis bilis si acuitur tertiana, uera tertiana est & propria, in illam enim aliquando mutabitur febrem. de spermate. Sp. 40. A
 Horis cholerae rubræ si acuitur tertiana phlegmatica, minus est periculus. de spermate. Sp. 40. A
 fm HORAM, & diem ægritudinis cognitio. de sper. Sp. 40. B
 Horarum octo circuitus. ad eos qui de typ. scrips. 3^a. 93. C

Horæ duodenæ sunt spatium tertianarum legitimarum. commentario 4 ^o . aphorismo 43 ^o .	Ex. 32. F	Hordeum uetus corrugatur. de ptiffa.	2 ^a . 47. C
Horis duodenis si acceffiones tantum permancant, morbus cito iudicatur. com. 4 ^o . apho. 43 ^o .	Ex. 32. F	Hordeum qualia habet indicia uetustatis. de ptiffa.	2 ^a . 47. C
Horæ duodecim numerus omnium utilissimus. de cuiusque animi peccato= rum notitia, atque medela.	2 ^a . 58. D	Hordeum est in usu frequenti. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 11. C
Horæ decem & octo spatium tertianarum non legitimarum. commē. 4 ^o . aphorismo 43 ^o .	Ex. 32. F	Hordeum cibus familiaris equis, & asinis. 2 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 17. B
Hora oī qñ oportet, detrahi potest sanguis. p̄sag. experie. conf. Sp. 77. G	Sp. 71. H	ad Hordeum naturaliter ueniunt subiugalia. de consuet.	2 ^a . 61. A
in Hora sua sunt sumendi cibi. de diff. cont.	Sp. 72. A	Hordeum sanis, & ægris dandum. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 9. A
Hora frigiditatis est hora conuenientior ad cibum accipiendum. de disso= lutione continua.	Sp. 72. B	Hordeo quo modo uti debemus. de atten. uic.	2 ^a . 44. H
in Hora caliditatis non est accipiendus cibus. de diff. cont.	Sp. 72. C	Hordeum quot modis edamus. de atten. uic.	2 ^a . 44. G
Hora cibi consueta si mutetur, quid contingat. de diff. cont.	Sp. 112. G	ex Hordeo panes. conficiuntur. de atten. uic.	2 ^a . 44. G
Horarum duarū spatium ius descendit à uentriculo. de cura lap.	Sp. 48. B	Hordeacei panes friabiles non habent lentorem ut olyrini & typhini. 1 ^o . de alimentorum facultatibus.	2 ^a . 11. F
Hora deglutitionis inspiratio detineri non posset. de anat. uiu.	Sp. 56. E	Hordeacei panes præbent exiguum alimentum. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 11. F/ de dissol. cont.
Horis determinatis mouetur dilatando, & constringendo inferius orifi= cium stomachi. de anat. uiu.	2 ^a . 97. B	Hordeacei panes ex bono hordeo minus nutriunt triticeis. 1 ^o . de alimento rum facultatibus.	2 ^a . 11. G
Horarum diuersitas pro rebus exercendis. 6 ^o . de san. tuen.	2 ^a . 97. C	ex Hordeo laxo, ac leui panes fursuraceis rñdent. 1 ^o . de alim. fa.	2 ^a . 11. G
Horis nouem dormire satis est. 6 ^o . de san. tuen.	Sp. 77. C	Hordeo plus alit faba. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 53. A
Hora mortis quo modo noscenda. p̄sag. exper. confir.	3 ^a . 184. E	Hordeum uidetur durū, sed elixum est molle. de bon. & uit. suc.	2 ^a . 36. F
HORAE A aqua, quæ. in 6 ^m . de morb. uulg. com. 4 ^o .	7 ^a . 266. F	Hordei farina cum lacte. elixatur. de atten. uic.	2 ^a . 44. G
Horæum tempus quæ pars anni. in 6 ^m . de morb. uulg. com. 4 ^o .	2 ^a . 16. D	Hordeum cum uino dulci aut sapa coquitur. de atten. uic.	2 ^a . 44. G
de art. com. 2 ^o .	2 ^a . 34. C	Hordeum coctum uino dulci, quale. de atten. uic.	2 ^a . 45. A
Horæi fructus quare dicuntur. 2 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 34. D	Hordeum coctum frigidum, & humidum. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 9. A
Horæi fructus cum modo ratione gustandi. de bon. & uit. suc.	2 ^a . 37. E	Hordeum inflat. de diff. cont.	Sp. 74. F
Horæi fructus quales. 2 ^o . de alim. fa.	2 ^a . 37. E	Hordeum generat humorem tenuem, & aliquo modo deterforium. 1 ^o . de alimentorum facultatibus.	2 ^a . 11. D
Horæos fructus in opora edit Galenus. de bon. & uit. suc.	5 ^a . 155. F	Hordeum quō crassum succum gignit ut alica. de atten. uic.	2 ^a . 44. H
ab Horæis fructibus qñ abstinere cœpit Galenus præterq̄ ab uiuis, & fi= cubus. de bon. & uit. suc.	7 ^a . 163. B	Hordeacei panes per alium citissime subducuntur. 1 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 11. G
Horæi fructus humorem uitiosum gignunt. de bon. & uit. suc.	1 ^a . 48. F	ex Hordeo panis quæ excrementa faciat. in 1 ^m . pror. cō. 3 ^o .	4 ^a . 182. G
Horæi fructus si corrumpantur, fiunt similes uenenis letalibus. de bon. & uitio succorum.	Sp. 93. B	Hordei fauic stringit uentrem cum siccitate. de diff. cont.	Sp. 75. B
Horæum collyrium. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a . 153. C	Hordeum facile transit in carnem. 4 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 28. D
de HORDEOLO. de med. fac. par.	5 ^a . 158. D	Hordeum est multo usui in uarijs medicamentis. 7 ^o . de simplicium medica= mentorum facultatibus.	5 ^a . 53. A
Hordeolum quid. fin. med.	7 ^a . 111. A	Hordeū integrū sumi debet pro ptiffana conficienda. de ptiffa.	2 ^a . 47. C
Hordeolum oculorum curat succus centaureæ. de uirt. centau.	2 ^a . 44. F	Hordeum quidam conterunt ad ptiffanā cōficiendam. de ptiffa.	2 ^a . 47. C
ad Hordeolos Antonij Musæ. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a . 64. F	Hordeacea ptiffana, cocta ptiffana, & ptiffana idem significant. de uictus rat. in morb. acut. com. 1 ^o .	7 ^a . 113. B
ad Hordeolos. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a . 28. D	Hordeum non est uorandum secundum aliquos in acutis, fm alios cremor dandus. de uict. rat. in morb. acut. com. 1 ^o .	7 ^a . 109. D
HORDEVM quo mō appellet. de uic. ra. in morb. acu. cō. 1 ^o .	2 ^a . 44. F	Hordei cremor pro obsonio in cubiti fractura. de fra. com. 1 ^o .	7 ^a . 230. G
Hordeum quod. de atten. uict.	5 ^a . 28. D	Hordei partes, quales. de ptiffa.	2 ^a . 47. B
pro Hordeo terra humida esse debet. 9 ^o . de simp. med. fac.	2 ^a . 16. D	Hordei membranæ, quales. de ptiffa.	2 ^a . 47. C
in Hordeum terra facile transit. 4 ^o . de simp. med. fac.	Sp. 10. G	Hordeum cortice emundandum. de atten. uict.	2 ^a . 45. A
Hordeum habet æstiuam, & anniuersariam generationem. 2 ^o . de alimen= torum facultatibus.	5 ^a . 47. G	Hordeacea farina, qualis. 2 ^o . meth. med.	7 ^a . 18. B
Hordeum reperitur quod duarum & trium ordinum spicas gignit. de hi= sto. philos.	5 ^a . 57. C	Hordei fursur remouet uiscositatem piscium. de diff. cont.	Sp. 73. H
inter Hordeum, & triticum media est Zeia. 6 ^o . de simp. me. fa.	2 ^a . 15. G	Hordei aquæ mentio fit. de uict. rat. in morb. acut. com. 4 ^o .	7 ^a . 143. E
Hordei, & tritici mediam naturam possidet olyra. 8 ^o . de simplicium me= dicamentorum facultatibus.	2 ^a . 15. G	Hordei aqua est cibus sapidus, dulcis, subtilis, abstergens. de dissolutione continua.	Sp. 72. E
in Hordeo paucum lolium reperitur. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 13. B	Hordei aquæ materia colligitur. de uict. rat. in morb. acu. cō. 3 ^o .	7 ^a . 131. H
in Hordeo frequens reperitur ægilops. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 45. A	ex Hordeo Zythum. de uict. rat. in morb. acu. com. 4 ^o .	7 ^a . 143. H
ex Hordeo ægilops. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 45. A	Hordeum est humidum. de diff. continua.	Sp. 174. D
Hordei color albus. 1 ^o . de alim. fac.	5 ^a . 28. G	Hordeū humectat & siccatur pro mō præparationis. 1 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 11. D
Hordeum album. de atten. uic.	5 ^a . 25. D	Hordeum est frigidum. de diff. cont.	Sp. 74. D
Hordeum nudum in Cappadocia. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 10. C	Hordeum frigidum certe. in 6 ^m . de morb. uulg. com. 5 ^o .	3 ^a . 194. B
Hordeum mundum prouenit in Cappadocia. de atten. uic.	2 ^a . 16. D	Hordeum nequaquā calfacit. 3 ^o . de comp. med. per gen.	5 ^a . 228. F
Hordeum, triticum, fabæ, cicer, & huiusmodi primo qualitate carent, po= stea maturata ac siccata dulcescunt. 4 ^o . de simp. med. fac.	2 ^a . 11. F	Hordeum quocunq; modo coctum refrigerat. 1 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 10. C
Hordei sapor dulcis est. 4 ^o . de simp. med. fac.	2 ^a . 45. A	Hordeum refrigerat, & exiccat. de ptiffa.	2 ^a . 47. B
Hordeum non habet eandē facultatem cum tritico. 1 ^o . de alim. fa.	2 ^a . 45. A	Hordeū refrigerat, & exiccat in prio ordine. 7 ^o . de simp. me. fa.	5 ^a . 53. A
Hordeum quando reponitur, non mutatur in contrariam naturam. 2 ^o . de alimentorum facultatibus.	2 ^a . 37. C	Hordeo minus desiccatur farina fabacea. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 53. A
Hordeum in sicco seruandum. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 47. C	Hordeo plus desiccatur polenta. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 53. A
Hordea frumēta, et fruges quo mō bona et mala. 1 ^o . de differ. feb.	2 ^a . 11. F	ex Hordeo polenta. de uict. rat. in mor. acu. com. 4 ^o .	7 ^a . 149. D
Hordeum quod sit optimum probatur. de bon. & uit. suc.	2 ^a . 45. C	ex Hordeo polenta laudatissima. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 11. G
Hordeum quo modo probetur an sit bonum. de ptiffa.	2 ^a . 45. C	ex Hordeo habēte aristā polenta nō admodū sicca. 1 ^o . de ali. fa.	2 ^a . 11. G
Hordeum laudatissimum. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 45. C	ex Hordeo polenta quō ualeat ad tormina sine febre. de uictus ratio, in morb. acut. com. 4 ^o .	7 ^a . 149. D
Hordei laus. de atten. uict.	2 ^a . 45. C	ex Hordeo fixo polenta exiccat. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 11. D
Hordeum optimum, quale. de ptiffa. 2 ^a . 47. C/ de uict. rat. in morbis acu= tis, comment. 1 ^o .	2 ^a . 45. C	ex Hordeo fixo polenta. de atten. uic.	2 ^a . 44. G
Hordei etas qualis esse debet. de ptiffa.	2 ^a . 47. C	Hordeum siccandi terminus, qui. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 11. F
		Hordeo quando uti debemus. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 11. F
		Hordeum habet uim abstergendi. de bon. & uit. suc.	2 ^a . 37. C
		HORDEI farina moderatissime detergit. 8 ^o . meth. med.	7 ^a . 52. H
		Hordei farina tantum extergit, non etiam meatus sarctu liberat. 5 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 35. B

Hordeum habet

Hordeum habet quid deterfui & inflationis. de ptiffa. 2^a. 47. B
 Hordeum mundificat. de diff. cont. Sp. 74. G
 Hordeum magis tergit q̄ faba. de atten. uic. 2^a. 45. A
 Hordeū potest cutis & uulnerū sordes auferre. 5°. de simp. me. f. 5^a. 35. B
 Hordei farina exiccat & quo modo. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
 Hordei farina euaporat & detergit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. A
 Hordei farina plurimum resoluit. de arte cur. ad Glau. 7^a. 105. E
 Hordei farina non mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
 Hordei farina suppurationē prohibet. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 105. C
 Hordei farina quando adest pus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 101. H
 ex Hordei farina cataplasmata. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. A
 ex Hordei uel tritici farina cataplasma. 13°. meth. med. 7^a. 81. B
 ex Hordei farina cataplasma ad mouendum pus supra omnia. 2°. metho-
 di medendi. 7^a. 27. D
 ex Hordei farina aqua & oleo cataplasma ad pus cito mouendum. 2°.
 methodi medendi. 7^a. 27. D
 Hordei farina & aqua in his qui citissime suppurari debent. 3°. de comp.
 medicamentorum secundum locos. 5^a. 147. C/D
 Hordei farina ingreditur emplastrum apponendum in principio inflam-
 mationum. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 101. F
 Hordei farina non triticea cum melle pro phlegmone coquendo. 13°. me-
 thodi medendi. 7^a. 81. C
 ex Hordei farina non debet curari phlegmone. 4°. meth. med. 7^a. 27. E
 ex Hordei farina cataplasma erysipelati superponendum. 14°. metho-
 di medendi. 7^a. 87. E
 Hordeacea farina in herpete exedente conuenit. 2°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7^a. 102. C
 ex Hordeacea farina, & hydreleo cataplasma ad crustas excidentes.
 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 107. B
 ex Hordei farina, & lixiuio stillatio cataplasmate fouetur pars putre-
 scens in contusionibus neruorum. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 229. A
 Hordeacea farina cum aqua lixina liberauit à putrefactione neruum uul-
 neratum. 6°. methodi medendi. 7^a. 37. F
 Hordeacea farina carnem producit. 2°. meth. med. 7^a. 18. A
 Hordei, et hyssopi decoctionis calefactio ad petiā oculorū, d̄ oc. 7^a. 190. D
 Hordeum numeratur inter fortissima medicamenta ad Achoras. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 129. D
 Hordeum contundebat hyeme ruri Galenus exercitij gratia. 2°. de sani-
 tate tuenda. 2^a. 73. H
 Hordeum ligat in charta ut comburatur. 5°. de cōp. med. se. loc. 5^a. 165. D
 Hordeum ustum. 5°. de comp. med. sec. loc. 165. D/2°. de compo. medicam.
 per genera. 224. G/5°. 5^a. 249. E
 Hordeum combustum per se chironia sanat inspersum. 5°. de comp. medi-
 camentorum per genera. 5^a. 249. E
 ex Hordeo, et eruo i aceto fomēta. de uic. ra. i mor. acu. cō. 2°. 7^a. 116. H
 Hordei, aut erui speciem referentia in urinis unde. in 6^m. de morbis uul-
 garibus, comment. 5°. 3^a. 192. A
 HORIZON ciuitatis Lucæ, super cuius aerem uincit caliditas & hu-
 miditas. secretorum. Sp. 98. H
 HORNOTINVM triticum quod. de art. com. 2°. 7^a. 266. F
 Hornotinum triticum unde. de art. com. 2°. 7^a. 267. B
 Hornotina farina quæ. de art. com. 2°. 7^a. 266. F
 HOROLOGIA unde excogitata, & constructa sint. de curan. rat.
 per sanguinis missionem. 6^a. 16. C
 Horologiorum descriptiones architectonica complectitur. de cuiusq; ani-
 mi pecc. not. atq; med. 2^a. 57. B
 Horologia solaria, qualia. de cuiusq; animi pecc. not. atq; med. 2^a. 58. C
 Horologia solaria aqua pbantur. de cuiusq; ai pecc. not. atq; me. 2^a. 58. C
 Horologium ex aqua quō fiat, & pbetur. de cuiusq; ai pecc. not. 2^a. 58. C
 Horologiorum & clepsydram meminit. de lib. pro. Isa. 13. F
 HOROSOPORVM sacra herba. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. B
 HORRERE, rigere, & frigefieri non est idē in ualetudinarijs. de
 palpitatione. 3^a. 53. F
 Horrescūt pleni malis succis, cū calefiūt. i 6^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 175. G
 qui Horrescant in balneo. 10°. meth. med. 7^a. 65. G
 Horreant cur aliqui in balneo se lauantes. 10°. meth. med. 7^a. 65. E
 Horrent particula ulcerata ex caustico. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. E
 ne Horreant cruditate laborantes, quiescūt. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. D
 Horruere qui balneum & solem ingreſsi sunt cum cruditate. 2°. de sym-
 ptomatum causis. 3^a. 22. D
 Horrentes prohibendi sunt ab omni motu. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. D
 HORRIDA accessio, quæ. 2°. de cris. 4^a. 136. G

Horrida febris, quæ. fin. med. Isag. 46. D/2°. de diff. feb. 3^a. 39. A
 Horrifica febres, quales. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 106. B
 de Horrida febre casus. 2°. de cris. 4^a. 136. E
 Horridum mare à poeta dicitur. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 177. B
 Horridos fieri homines in aquilonijs constitutionibus clarum est consen-
 tance uidelicet aeris ambientis temperatura. cō. 3°. apho. 5°. Ex. 21. E
 HORROR quid sit. 4°. de san. tuen. 2^a. 82. G/in 6^m. de morb. uulga.
 commentario 3°. 3^a. 177. B
 Horroris conuulsionis, tremoris, palpitationis, rigoris, singultus, tussis,
 ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, trismus. i. dentium
 concussionis, genus commune est motus illegitimus, & quo modo hæc
 in genere differant. 2°. de sympt. caus. 3^a. 19. E
 Horror expultricis uirtutis, minus mediocris motus, q̄ pandiculatio &
 oscitatio. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. G
 Horror, rigor, frigus, differre, collige. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. B
 Horror medius est inter rigorem, & refrigerationem. 2°. de differentijs
 febrium. 38. E/ 3^a. 39. C
 Horror minor quàm rigor. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. D/E
 Horror habet rigores paucissimos. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 110. E
 Horror auctus dicitur rigor de mult. 3^a. 79. E
 Horroris ad rigorem ordo. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. B
 Horroris affectus rigorem facit concutientem, quando est uehementior.
 2°. de symptomatum causis. 3^a. 22. D
 Horror quando in rigorem transeat. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. H
 Horror fit in aio ex his q̄ audiuntur uel uidentur. 4°. de san. tu. 2^a. 86. A
 Horror, & rigor à spectaculis horridis, & à narratione horrenda. de
 palpitatione. 3^a. 55. F
 Horroris causa, quæ. 10°. meth. med. 7^a. 65. E
 Horror fit ex calido, & frigido. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. B
 Horrorem facit frigus & calor mordax. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. E
 Horror quo modo fiat ex aqua frigida. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. D
 Horrore facit digitus in frigida positus. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 20. H
 Horrorem facit aer frigidus subito adhibitus. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. A
 Horrorem facit aer frigidus itineris. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. A
 Horrorem faciunt excrementa frigida tenuia. 4°. de san. tu. 2^a. 82. H
 Horror oritur in lasitudine ulcerosa. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. G
 Horror quo modo fiat. 10°. meth. med. 7^a. 63. A
 Horror quo modo fit necessario. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
 Horror cur fiat. in 3^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 146. C
 Horror fit motis excrementis. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. D
 Horror prauis humoribus p̄ cutē currētibus fit. c. 7°. aph. 56°. Ex. 59. B
 Horror intro fert humores. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. A
 Horrorem faciunt balnea præcalida. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. A
 Horrorem generans succus, qualis. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. H
 Horrores faciunt mordens halitus & succus. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
 Horrorem incutit humor acris. 15°. de usu par. 1^a. 211. H
 Horror ex mordicatione. de mult. 3^a. 79. E/10°. meth. med. 7^a. 65. G
 Horrorem etiam facit causa calida. 4°. de san. tuen. 2^a. 82. G
 Horrores faciunt aqua feruens, & scintillæ ignis in sanum infusæ. 2°. de
 symptomatum causis. 3^a. 22. E
 Horrore faciunt subcalida & putrida excrementa. 4°. de sa. tu. 2^a. 82. H
 Horror ex mordentibus fit excrementis, & quo modo differat à rigore.
 2°. de sympto. caus. 3^a. 22. D
 Horror quibus accidat. de palp. 3^a. 55. F
 Horrores frequētes ex dorso quid significēt. in 1^m. pror. c. 2°. 4^a. 175. A
 Horror est nuncius febris. præſag. exper. confir. Sp. 77. E
 Horror potest facere febrem, & augere. 11°. meth. med. 7^a. 73. H
 Horror dupliciter fit in febribus. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 106. B
 cum Horrore ueniens febris à bilioso, et pituitoſo humore proficiſcitur.
 in 1^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 119. B
 Horrorem maxime habent tertianæ febres præ alijs, cur. 2°. de sympto-
 matum causis. 3^a. 22. E
 cum Horrore primum, postea cum rigore est tertianæ principium. de
 tum. præter naturam. 3^a. 85. G
 cū Horrore semitertiana, et quo mō. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 110. A
 Horror raro inuadit in ardente febre. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 143. G
 Horrore bis, & ter quæ febres habeāt. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 119. A
 cum Horrore febris principium obstruit. 10°. meth. med. 7^a. 61. G
 Horror cū febre inflammationis suppurantis indicium. 1°. de lo. aff. 4^a. 6. D
 Horrores qui implacidi dicantur. in 1^m. prorh. com. 2°. 4^a. 175. A
 in Horroris principio cibauit Galenus. 10°. meth. med. 7^a. 63. B
 Horrores in accessione discutit thlaspi. de simp. med. Sp. 91. G

eum Horrore febres sudorē faciunt. in 1^m. de morb. uul. cō. 1°. 3^a. 106. H
 Horror à sudore non bonum. com. 7°. aph. 4°. Ex. 54. C
 Horror sanatur uino. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. A
 HORTENSIBVS agrestia aciora sunt, & sicciora. 6°. de simpli. 5^a. 42. E
 medicamentorum facultatibus. 5^a. 42. E
 Hortensis cepa urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Hortenses lobi sunt crassi succi, & pituitosi. de atten. uic. 2^a. 45. B
 Hortenses lobi cibo adaptantur. de atten. uic. 2^a. 45. B
 Hortenses lobi minus instant fabis. de attenuan. uict. 2^a. 45. B
 in Hortis cloacas, et latrinas repurgabāt. i 3^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 133. F
 per Horti posticum prouerbium. 2°. de nat. fac. 1^a. 298. G
 HORVS Mendesiū uenenorū cōpōnes scripsit. 2°. de anti. 5^a. 114. F
 HOSMATVM. secretorum. Sp. 100. G
 HOSPITES qui carnes humanas pro carnibus suum uēdidere. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. G
 HOSTIA urbs ad portum. de art. com. 1°. 7^a. 256. A
HVMANITAS est quēdā in pluribus hoibus filitudo. de opt. sec. 1°. 27. B
 Humanitas prohibet fieri anatomem. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. E
 HVMANAE figura omnes non sunt Dij. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 149. B
 Humanam speciem Deus habet. de hist. philos. Sp. 4. G
 Humani corporis natura quae proprie dicatur. de spermate. Sp. 37. A
 de Humana natura qui liber. de sal. dieta. 2^a. 39. G
 Humana natura immortalitatem participat. de consue. 2^a. 61. F
 Humana natura cur cunctis agilior. de sperm. Sp. 37. D
 Humana generatio ex quatuor humoribus. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 30. C
 in Humano corpore quid faciat sanguis, atra bilis, pituita. bre. denota, dogmatum Hippo. 1^a. 231. C
 in Humano corpore quid faciat bilis. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. C
 Humanum corpus à causis externis, & internis facile alteratur. com. 1°. aphorismo 1°. Ex. 2. C
 Humani corporis unum bonum. ad Thrasy. 2^a. 105. C
 Humana complexio qualis sit. de ocul. 7^a. 187. H
 ab Humana temperatura longius recedit brassica agrestis. 7°. de simpli. medicamentorum facultatibus. 5^a. 52. H
 Humanis carnibus similes sunt carnes suū. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. F
 Humanas carnes qui hospites, & coqui uēdidere pro carnibus suum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. G
 Humanæ carnis ius suauissimum est. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. G
 pro Humano sanguine accipiendus sanguis suillus. 10°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 72. G
 in Humano corpore duæ animæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. D
 Humanæ animæ substantiæ una est, facultates tres, rationalis, irascibilis, concupiscibilis. in tim. Plat. 1^a. 287. C
 Humanæ uitæ parū cōfert disputatio de natura rerū. de hist. phil. Sp. 2. C
 Humanæ uitæ conferunt moralia. de hist. philos. Sp. 2. C
 Humana studia, quæ. 2°. de puls. diff. 4^a. 56. B
 Humanum stercus cur habeat plures differentias alijs. 10°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 76. F
 Humanus finus à columbino uincitur magis gallinaceo. 5°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 36. E
 HVMECTANDI, & refrigerandi materiæ sex. 10°. methodi medendi. 7^a. 64. D
 ad Humectandum & persfrigerandum cur solo aceto non utimur. 10°. methodi medendi. 7^a. 65. A
 Humectandum, & calefaciendum totum membrum, ubi adest dolor, & quo modo. 13°. methodi medendi. 7^a. 81. A
 Humectando quæ noceant non oibus nota. 1°. de san. tuen. 2^a. 63. B
 Humectando quoq; agunt medicamenta, sicut calefaciendo, frigefaciendo, & exiccando. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. H
 Humectantes cibi odoriferi. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. F
 Humectantia, & refrigerantia desiderat febris. 8°. meth. med. 7^a. 55. B
 Humectans nullum ulceribus conuenit. 1°. de comp. med. p ge. 5^a. 213. A
 Humectantia uulnera quō siccāt lixiuia. de simp. med. Sp. 85. H
 HVMECTATIONES numerantur inter species euacuationis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. D
 Humectatio carnis ad quantum fieri debet. 4°. meth. med. 7^a. 23. D
 ad Humectionem. secret. Sp. 102. F
 ad Humectionem corporis. secret. Sp. 102. E
 Humectatiui cibi, qui. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Humectiora & ualde molliā abijcienda ex his, quæ macerari debent. 7°.

composit. medic. secundum locos. 5^a. 180. H
 HVMECTARE, calefacere, refrigerare, exicare, quæ debent corpus humanum, non sunt querenda an sint pinguia, uel lenta, uel leuia. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. E
 Humectant efficacissime tenuia quæ habent parum adstrictionis. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. G
 Humectent & calefaciant, quæ. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. E
 Humectat aqua. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 16. F
 Humectant maxime oium aqua, & oleū. 4°. de cōp. med. p ge. 5^a. 237. D
 Humectat semper, & refrigerat aqua. 1°. de cōp. med. per gen. 5^a. 212. H
 Humectat semper aqua, non semper calefacit. 1°. de simp. me. p gen. 5^a. 3. E
 Humectat, & secat aqua mulsā, ut ptissana, non tamen roborat. de uictus rat. in morb. acut. com. 1°. 3^a. 113. C
 Humectat nullo modo aqua partes solidas. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Humectat & calefaciūt cito balnea. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 194. B
 Humectat, & frigefacit debiliter blitū. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 134. G
 Humectent qui cibi, et qui nō. quos purg. op. qb. med. et quo tēp. 5^a. 88. D
 Humectat & emollit oleum uerum. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 13. G
 Humectat oleum, & facit sordidum. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 176. G
 Humectat oleum rosaceum. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 65. H
 Humectat, & calefacit hoies pinguedo ois. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. A
 Humectat largius pinguedo suum, sed non aqua calefacit ut oleum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. B
 Humectat corpora quies. quos purg. op. quib. med. & quo tēp. 5^a. 88. D
 Humectat somnus. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 125. B
 Humectat semper somnus, non tamen calefacit, uel refrigerat. in 6^m. de morb. uul. g. com. 4°. 3^a. 184. A
 Humectat os, & sitim extinguit lauatio. in 6^m. de morbis uulgaribus, cōmentario 5°. 3^a. 195. B
 Humectat, & supinat os uentriculi chondri sorbitio. de uict. rat. in morbis acutis, comment. 1°. 7^a. 111. F
 Humectat uentrem & lenit refrigeratio intrinseca. in 6^m. de morb. uulgaribus, cōment. 5°. 3^a. 193. C
 cur Humectatur alius eorum, qui propter fluxum sanguinis nunq sunt debilitati, quando reficiuntur. com. 4°. aph. 27°. Ex. 30. C
 Humectantur alui ijs quibus hypochondria sublata mumurantia, ilium dolore accedente, nisi flatus erumpant, uel urinae proueniat copia. de urinae sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 HVMECTATO eo quod est in capite inani, aut calefacto cerebro, fit sternutatio. com. 6°. aph. 52°. Ex. 58. C
 ad Humectas dispositiones. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 248. E
 ad Humectas affectiones ualde diu durates. 7°. de cōp. me. se. l. 5^a. 182. D
 ad Humectatum, & infrigidatum corpus. secretorum. Sp. 98. G
 HVMERARIA uena q. de uen. art. diff. 57. E/3°. de anat. ad. 1^a. 76. B
 Humeraria uena unde. de uen. art. diff. 56. H/ 1^a. 57. E/F
 Humeraria uena in cubiti articulo diuiditur in tres ramos. 3°. de anatomis administrationibus. 1^a. 76. B
 Humeralis uena quando secanda. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 86. F/ de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. A
 Humeraria uena qñ secanda, quæ accipienda. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. C
 Humerales uenæ secandæ sunt, ubi superiores pectore partes laborant. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. E
 Humeralis uena eiusdem lateris secanda est in oculorum doloribus. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. A
 HVMERVS qd significet apud antiquos. de frac. cō. 2°. 7^a. 240. D
 Humerus quid sit. de articulis, commentario 1°. 7^a. 252. C
 Humeri, qui. introd. Isa. 53. B
 Humeri prius formantur. de spermate. Sp. 36. C
 in Humero quadrupedū, & hominū differētia. 13°. de usu p. 1^a. 202. G
 in Humeris simia cur ridicula hois imitatio. 13°. de usu par. 1^a. 202. H
 Humerus summus, qui. introd. Isa. 53. B
 Humeri summitas cur plurimū distet à pectore. 13°. de usu p. 1^a. 202. G
 ab Humeris manus incipiunt. introd. Isa. 53. B
 Humeri os maximum est. de ossibus. 1^a. 42. G
 Humeri os quod. de ossib. 1^a. 42. H
 Humeri os cui alligetur. de ossibus. 1^a. 42. H
 in Humeris ossa sunt facta propter motum. 11°. de usu par. 1^a. 191. C
 in Humerorum extremitatibus cur posita sint cartilagine. de anatomia uiuorum. Sp. 55. D
 Humeri superiorem partem occupantem musculum uocant επωμίδας. 1°. de anatomia admin. 1^a. 67. H
 Humeri articulus, qualis. 2°. de usu partium. 1^a. 126. H
 Humeri

Humeri de articulationes, quales. 2°. de usu partium. 1°. 126. H.
 ad Humeri articulationem musculus à nothis costis procedens. 16°. de
 usu partium. 1°. 217. F.
 Humeri articuli differentia ab articulo Ischij. 12°. de usu partium. 194.
 A/16°. 1°. 218. B.
 Humeri articulus infirmior est articulo coxæ. 15°. de usu par. 1°. 213. C.
 de Humeri, & coxæ articulo cur simul egit Gale. 15°. de usu p. 1°. 213. C.
 Humeri articulus p articulo, q est in humero. de arti. cō. 2°. 7°. 262. D.
 Humeri articulus rotundissimus & laxissimus. 12°. de usu par. 1°. 194. A.
 in Humeri de articulatione parvus musculus situs qualis, ubi nascatur, ac
 finiat. de muscul. dissect. 1°. 47. G.
 in Humero actio. ad Thras. 2°. 104. H.
 Humerus quo modo lædatur. 5°. de sanit. tuenda. 2°. 89. H.
 Humerorum morbi qui introd. Isa. 59. C.
 Humerorum humiditas facit impotētiā emittendi arcum. de aere, aquis,
 & locis. 2°. 5. F.
 ab Humeris humiditatem soluit ustio de aere, aq. & loc. 2°. 5. F.
 Humeri usti quibus. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. F.
 in Humeris qui dolore tenentur uino iuuantur, si calidum ex unguento
 ponatur. de simp. medic. Sp. 92. B.
 ad Humeri dolorem. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 246. H.
 ad Humerorum duritias. de med. fac. par. 7°. 174. D.
 Humerus breuior pueris quō fiat. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 158. A.
 Humerum summum habentes auulsum quo modo se habent. 9°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 281. F.
 Humeri auulsi casus. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 198. D.
 Humeri articulus facile luxatur. 12°. de usu partium. 1°. 194. A.
 Humeri articulus facilius omnibus excidit. de artic. com. 1°. 7°. 252. A.
 Humeri summi luxationem Galenus habuit in palæstra anno ætatis suæ
 trigesimo quinto. de artic. comment. 1°. 7°. 260. D.
 Humerū habentibus exarticulatū quid cōtingat. de artic. cō. 1°. 7°. 259. G.
 in Humero, & coxa non fit subluxatio, cur. de arti. com. 4°. 7°. 282. B.
 Humeri instauratio. introd. Isa. 60. G.
 Humeri qui frequenter exeunt quo mō curandi. de artic. cō. 1°. 7°. 258. A.
 Humeri deligatio qualis. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 209. C.
 Humerus ubi excidit, uinculum. de fascijs. 7°. 300. G.
 Humero, femori, cubito solū aptatur uinculū uariū. de fascijs. Sp. 293. E.
 Humerum complectens funda, quæ idem præstat atq; geranis. de fascijs.
 7°. 301. B/ eadem aliter. C/ aliter ibidem.
 Humeri repositio tertia. de artic. com. 1°. 7°. 253. D.
 Humeri repositio optima. de artic. com. 1°. 7°. 255. A.
 Humeri repositio altera. de artic. com. 1°. 7°. 253. H.
 Humeri repositio alia. de artic. comment. 1°. 7°. 254. C.
 Humeri repositio alia. de artic. com. 1°. 7°. 254. F.
 Humeri repositio per scalam. de artic. com. 1°. 7°. 254. H.
 ad Humerum in alam prolapsum restituendum scala. de mach. 7°. 311. F.
 Humeri caput in alā prolapsum quo mō restituatur. de machin. 7°. 312. A.
 Humeri caput in suū locum reducēdi diuersa ratio est. de mach. 7°. 312. C.
 Humeri caput si in priorem uel posteriorem partem exciderit quo modo
 reponatur. de machinamentis. 7°. 312. F.
 ad Humeri caput restituendum in scala plana, quando in al am excidit.
 de machinamentis. 7°. 313. H.
 ad Humeri caput in priorem, uel posteriorem partem excisum repositio.
 de machinamentis. 7°. 314. B.
 ad Humeri fracti simul, & prolapsi restitutionem. de machin. 7°. 314. C.
 ad Humeri caput suo loco motum. de machin. 7°. 316. A.
 ad Humeri caput restituendum per instrumentum Fabri, quando in alam
 prolapsum sit. de machinamentis. 7°. 318. A.
 Humeri in priorem, aut posteriorem partem prolapsi restitutio. de ma-
 chinamentis. 7°. 318. D.
 Humeri capitis in alam prolapsi per Hippocratis scamnum repositio.
 de machinamentis. 7°. 319. D.
 de Humero luxato, comminutoq; de machin. 7°. 320. A.
 HUMIDITAS, siccitas, caliditas, frigiditas, sunt qualitates primæ.
 3°. de simplic. medicam. facult. 5°. 17. H.
 Humiditas est actiua qualitas. 3°. meth. med. 7°. 18. H.
 Humiditas efficacissima qualitatū post calidū & frigidū. de cōst. Is. 38. A.
 Humiditas alterat totam rem. de const. ar. Isa. 38. E.
 Humiditas sine caliditate, et frigidity humectat corpa. de cōsu. 2°. 61. D.
 Humiditas in aqua est eius differentia. de spermate. Sp. 41. B.
 Humiditas aquæ est idem quod eius frigiditas. de spermate. Sp. 41. B.
 Humiditas aeris substantia. de spermate. Sp. 41. A.

Humiditas substantia terræ. de spermate. Sp. 41. B.
 Humiditas gñatur in duabus glādulis colli. de uir. nost. corp. diff. Sp. 61. C.
 Humiditas aeris ambientis cordas implet. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G.
 Humiditas aeris non finit exiccare superflua corporis. com-
 mentario 3°. aph. 11°. Ex. 21. D.
 in Humiditatibus paucus uapor emanat à corpore nostro, in siccitatibus
 multus. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 103. C.
 Humiditas in omni animalis parte, ut ros quidam. 7°. met. mc. 7°. 44. D.
 Humiditas est dispersa per corpus cerebri. 3°. de loc. affec. 4°. 16. G.
 Humiditate multa indiget calor naturalis. 3°. de caus. puls. 4°. 98. C.
 Humiditas, & caliditas habentur statim in primo animantis ortu. 1°. de
 temperamentis. 1°. 10. G.
 Humiditatē cū caliditate esse nō posse nōnulli putabāt. 1°. de tēp. 1°. 10. D.
 Humiditatem in summo nullum animal habet. 1°. de temp. 1°. 10. C.
 HUMIDITAS contraria est omni functioni præter nutritionem, &
 auctiōem. 3°. de symp. caus. 3°. 29. E.
 Humiditate fit nutritio. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. E.
 Humiditas est cibi uehiculū non cibus. de uic. ra. in mor. ac. c. 3°. 7°. 128. F.
 Humiditatem frigidam recrementitiā habent omnia poma. 7°. de sim-
 plic. medicament. facult. 5°. 55. H.
 Humiditatem multam habentes cibi parū nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F.
 Humiditas in causa est cur corpora facile protendantur. de natura huma-
 na, commentario 1°. 1°. 38. D.
 Humiditatis indicium nō est simpliciter magnitudo. de optima nostri cor-
 poris constitutione. 1°. 38. H.
 ab Humiditate fiunt pili. 7°. de simp. med. facult. 5°. 51. E.
 Humiditas, & frigiditas aeris transpirationem prohibent. 9°. methodi
 medendi. 7°. 58. A.
 Humiditas immodica, & præter naturalis est tertia simularium partium
 ægritudo. de different. morb. 3°. 2. H.
 Humiditatis magnæ mutationes morbos faciunt. cō. 3°. aph. 1°. Ex. 19. H.
 Humiditas facit imbecillē uirtutē retentiā. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E.
 Humiditas præter naturam secundo, frigiditas autem primo ignauā ani-
 mi inducit. 3°. de locis affectis. 4°. 16. F.
 Humiditas causa balbutiei, & cur. com. 6°. aph. 20°. Ex. 49. H.
 Humiditas causa est cur pueri pedibus uacillent, & lingua. commentario
 6°. aphorismo 32°. Ex. 49. H.
 ob Humiditatem corporis, & naturalis potentiæ imbecillitatem citissi-
 me alterantur dispositiones puerorum. com. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H.
 Humiditates cur aceruant senes. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 142. D.
 Humiditas est causa ne eunuchi, & mulieres caluescant. < Ex hoc collige
 siccitatem esse causam caluicij. > com. 6°. aph. 28°. Ex. 48. H.
 ob Humiditatem mulieres steriles. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. G.
 Humiditas causa est cur semen non contineatur. de aere, aq. & lo. 2°. 5. G.
 Hūditas quædā exiēs i fœminis et uiris delectat. 14°. de usu p. 1°. 208. B.
 Humiditatem excrementitiā, & flatuosam habentia excitant uenerem.
 8°. de simp. med. facult. 5°. 57. F.
 Humiditatem flatuosam, & excrementitiā habentia ad uenerem exci-
 tant. 8°. de simplic. medic. fac. 5°. 60. H.
 Humiditatē recrementitiā habet ocimum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 64. A.
 quibus Humiditate multa pfunditur cerebrū. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H.
 cū Humiditate uel siccitate frigus torporē facit. 3°. de sym. cau. 3°. 29. D.
 Humiditas abundans uel sola longos profundosq; somnos facit. 3°. de lo-
 cis affectis. 4°. 16. F.
 ob Humiditatē somnus pfundus. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 134. G.
 Humiditati mista fortis refrigeratio facit lethargicas passiones. commen-
 tario 2°. aphorismo 3°. Ex. 11. E.
 Humiditas agit animum ad dementiā, fm Platonē. q. animi mor. 1°. 318. D.
 Humiditas multa significat longum morbum. com. 4°. aph. 56°. Ex. 33. F.
 Humiditas quo modo uisui nocet. de ocul. 7°. 186. E.
 Humiditas nimia nocet palpebris. 10°. de usu partium. 1°. 181. H.
 Humiditates uisui deseruientes, quæ. de anat. uiu. Sp. 44. E.
 Humiditas albuginea. de anatomia uiuorum. Sp. 44. E.
 Humiditas non facit dolorem capitis nisi copia. 1°. de composit. medica-
 mentorum secundum locos. 5°. 131. H.
 Humiditas descendens in asperam arteriam, quo modo descendat. 7°. de
 usu partium. 1°. 163. C.
 Humiditatis paucillū per asperā arteriam delatum non nocet pulmōni,
 sed multum. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. B.
 Humiditas claram uocem prohibet. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. A.
 ab Humiditate fit uox rauca. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 143. E.
 ab Humiditate uox grauissime uitata. 3°. de loc. affec. 4°. 26. C.
 Humiditas potest

Humiditas potest causare strangulationem sine dolore. commentario 4°. aphorismo 34°. Ex. 31.E
 Humiditas multa facit conuulsionem sanabilem. com. 1°. apho. 5°. Ex. 37.D
 Humiditate flatuosa uel spiritu uaporofo quo modo fiant oscitationes, & pandiculationes. com. 7°. apho. 56°. Ex. 59.A
 Humiditas aquea retundit omnes sapes. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26.E
 Humiditas, & caliditas facile phalitū digerūt. aduers. Lycū. Ex. 65.D
 Humiditas extinguit aromatum qualitatem. com. 5°. aph. 62°. Ex. 44.B
 Humiditas dissoluitur à febrili calore. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33.G
 Humiditas natiua à calore febrili cōsumitur. com. 7°. apho. 6°. Ex. 54.D
 Humiditatem inducit quotidiana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 94.D
 Humiditas qualitate acris, et facultate siccatoria corpus incendit. de uict. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 134.D
 ex Humiditate serosa non gignitur callus, sed ex crassa, & quali. 6°. methodi medendi. 7°. 41.E
 Humiditate, & siccitate non possunt uentriculi adeo intemperantes esse, ut actionem amittant sine prolixo tps spatio. 3°. de sym. cau. 3°. 25.D
 Humiditatem uentriculi nimiam debet hydrops præcessisse. 2°. de symptomatum causis. 3°. 25.D
 Humiditates roridae superuenientes, in animæ affectibus animi defectum inducunt. 1°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 98.F
 Humiditatem qui ex fructibus & oleribus contraxerint, & uolunt exerceri, incidunt in febrem ephemeram. 3°. de san. tuen. 2°. 81.G
 Humiditas impedit partes uniendas. ars med. Isa. 69.H
 Humiditatem significat somnū imbrium. de præf. ex insom. sum. 4°. 213.C
 Humiditatis copiā significat sudor aduentante febre, nec deficiente. præf. sag. exper. confir. Sp. 77.G
 Humiditas quo modo corrigenda. 3°. de san. tuen. 2°. 81.G
 ob Humiditatem intenta quo modo laxantur. de ijs, quæ in medicatrina fiunt, commentario 3°. 7°. 215.G
 pro Humiditate nimia dantur carnes auium montanarum, & pisces saxatiles. de præcogn. ad Posth. 4°. 217.H
 Humiditates ex uini potione quo mō sanentur. 3°. de san. tuen. 2°. 81.G
 Humiditas post uini potum quo modo corrigenda. 3°. de san. tuen. 2°. 82.A
 Humiditas ex desidia quomodo corrigatur. 3°. de sanit. tuen. 2°. 81.G
 Humiditates corruptas quid resoluat. secretorum. Sp. 101.H
 Humiditates superfluas corporis necesse est euacuare. commentario 3°. aphorismo 15°. Ex. 22.G
 Humiditas crassa, uiscosa, profunda quibus extrahatur. 8°. de composit. medicamentorum secundum locos. 5°. 189.D
 Humiditas lenta ac pinguis læuigat. de caus. mor. 3°. 9.C
 Humiditates ex alto absorbens malagma. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 200.B
 Humiditatem crassam tenuat, & incidit secaniabin. de diss. cont. Sp. 74.H
 ad Humiditatem stomachi. de med. exper. 107.E/ Sp. 108.A
 Humiditates ex pectore, & pulmone ad spuendum adiuuant amygdalæ propriæ amaræ. de diss. cont. Sp. 74.H
 Humiditatem ex pulmone ut aliquis spuatur, adiuuat uinum subtile, aquosum. de dissol. cont. Sp. 74.H
 Humiditatem per urinam educit mel. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195.C
 Humiditas aquosa mixta humoribus facit deiectiones non sinceræ. commentario 7°. aphorismo 6°. 54.D/apho. 23°. Ex. 55.E
 Humiditatem eam nominat πλάσιν, quæ supra id quod secundum naturā est innascitur partibus. de uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 130.C
 Humiditatem superfluum πλάσιν uocare solet. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 109.C
 ad Humiditatem nimiam partis affectæ. 5°. de cōp. me. p. gen. 5°. 253.H
 ad Humiditatem, & sordes in ulcere quæ conueniant. 2°. de composit. medicamentorum per genera. 5°. 220.C
 HUMIDVM, nomen à qualitibus. 1°. de san. tuen. 2°. 62.E
 Humidum quot modis dicatur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17.A
 Humidi duo significata. 1°. de temperamentis. 1°. 12.F
 Humidum energia uel actu quo modo. 3°. de temperamentis. 1°. 21.E
 Humidum actu, tactu discerni potest. 2°. de temp. 1°. 16.H
 Humidi corporis iudices sunt tactus, uisus, & ratio. 2°. de temper. 17.F/ 1°. 18.B/ de sympt. caus. 3°. 10.D
 Humidi iudicium unde sumatur. 3°. de temp. 1°. 25.D
 Humida esse aliqua probatur, quando reposita facile perforantur, & nō facile mordicent. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58.B
 Humidum fm apparentiam non est humidum. 2°. de nat. fac. 1°. 301.C
 Humidū, siccū, calidū, & frigidū inuenit Hippocra. 1°. meth. med. 7°. 3.E
 Humidum calidum, frigidum siccum causas ponit Hippocrates. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 129.C

de Humido, sicco, calido, & frigido tractant medici & philosophi. 3°. de simpl. medicam. facult. 5°. 17.E
 Humidum alterat totum per totum. 1°. de elemen. 1°. 7.H
 Humidum, & siccum passiua ab aliquibus dicuntur. 1°. de nat. fa. 1°. 291.C
 Humida, & sicca cur passiua dicantur. 7°. meth. med. 7°. 44.C
 Humidum, siccum, calidum, frigidum agunt, & patiuntur inter se. 2°. de natural. facult. 1°. 297.H
 Humido, sicco, calido, frigido multi utuntur alijs ueluti agentibus, alijs ueluti patientibus. 2°. de nat. fac. 1°. 299.G
 propter Humidum, siccum, calidum, & frigidum unumquodq; est tale. 1°. methodi medendi. 7°. 6.E
 Humidum, & siccum prima elementa in compositione. de marc. 3°. 46.C
 Humidum in elementis est sincerum, in reliquis rebus in medio. 1°. de temperamentis. 1°. 14.A
 Humidum in quo præpolleat sicco. 1°. de san. tuen. 2°. 62.E
 Humido contraria flamma. de palp. 3°. 54.F
 HUMIDIS solidis, & spiritibus constant animalia, & homo. bre. de not. dogm. Hipp. 1°. 231.A
 de Humidis ubi differuerit Hippocrates. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231.B
 in Humido, & calido consistit uita. de anatom. uiu. Sp. 50.F
 Humido semper inheret calor radicalis. de marc. 3°. 45.H
 Humido radicali assimilantur duo uasa, in quorum unum defluat altera tus humor. ad Thras. 2°. 104.F
 Humida seruanda animalis particula. 6°. de san. tuen. 2°. 96.F
 Humidum insitum si dilabitur, tantundem humoris potum exhibens irrigato. ad Thras. 2°. 104.E
 Humidiores partes in aialibus prius assumuntur. cō. 7°. apho. 6°. Ex. 59.D
 Humidū corpus si seruaretur, hō nunq̄ moreretur. 6°. de san. tu. 2°. 96.F
 Humidius si quis efficere possit cor, uel iecur, licet tardare senij proprietatem. de marc. 3°. 46.F
 Humida frigore densata apparent sicca. 3°. de temperamentis. 1°. 23.D
 Humidum si mutatur efficitur siccum. 1°. de temp. 1°. 10.F
 Humidum & siccum non possunt esse in eodem. 1°. de temper. 1°. 10.G
 Humidum simul & siccum an possit fieri corpus. de caus. morb. 3°. 8.A
 Humidum, & siccum contingunt corpus sine uiolentia, cum absunt calēfactio, & frigeffectio. 1°. de sympt. caus. 3°. 16.G
 Humida modico iuncta calori, id habent ex propria natura, cum tamen calori iuncta copioso sint sicca. 3°. de temp. 1°. 23.D
 Humidus modice, & temperatus aer balnei quo modo fiet. 10°. methodi medendi. 7°. 66.H
 Humida quæ. fin. med. Isa. 43.G
 Humido, frigido, calido, sicco constant animalium corpora, non tamen æqualiter. 1°. de temper. 1°. 10.B
 Humidum est omne animal. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30.C
 Humida naturaliter animalia, quæ. 8°. meth. med. 7°. 51.B
 Humidiorum, & frigidiorum naturam animalia nacta habent lienem non admodum nigrum. de atra bile. 1°. 36.A
 Humidiora, & frigidiora animalia habent lienem albicantem. 6°. de anatomicis admin. 1°. 92.G
 ex Humidis animalibus, quod est maius uelocius digeritur antequam dure scat, quàm minus. de dissol. cont. Sp. 73.C
 Humidum & frigidum est cerebrum. de anat. uiu. Sp. 53.G
 Humidum & frigidum cur sit cerebrum. de compag. memb. Sp. 58.B
 Humidum, & molle cur sit cerebrum. de anat. uiu. Sp. 53.G
 Humidius, et mollius cur sit cerebrū i anteriori parte. de ana. ui. Sp. 53.H
 Humidi, & tenues sunt duo canales in memoria. de cōpag. memb. Sp. 58.B
 ab Humido quomodo fiat somnus. 3°. de loc. aff. 4°. 16.G
 Humidius nutrimentū facit somnū uehementiore. 1°. de sympt. cau. 3°. 19.A
 Humidi, & frigidi sunt tres humores oculorum. de cōpag. memb. Sp. 58.B
 Humida & calida est audibilis qualitas. de compag. memb. Sp. 58.B
 Humida, & calida est medulla. de anatom. uiu. Sp. 44.E
 Humidum instrumentum gustatus. 7°. de decre. Hipp. 1°. 271.B
 Humida nature sensus est gustus. 1°. de symp. caus. 3°. 17.C
 Humida admodum natura est lingua. com. 6°. aph. 32°. Ex. 50.A
 Humida & frigida cur sit qualitas gustabilis. de cōpag. memb. Sp. 58.D
 Humida & carnosissima est canna in radice, propterea non est sonora. de uitutibus nostrum corpus dispensantibus. Sp. 61.F
 Humidus, & frigidus est pulmo ex accidenti. de anat. uiu. Sp. 52.H
 Humidum præualeat in partibus mollioribus cute. 1°. de temp. 1°. 14.G
 Humida est cutis capitis in pueris, mulieribus, & eunuchis. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 170.A
 Humida nimis cutis nō facit pilos. in 6°. de morbis uulg. com. 3°. 3°. 170.A
 ex Humida

ex Humida substantia genitura origo. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 62. F
 Humidos ualde uteros habentes non concipiunt, extinguitur enim in eis
 genitura. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. E
 Humida non habent purgationes lunares, ut est necesse. de aere, aquis, &
 locis. 2°. 5. G
 Humidiores humores, & tenuiores in causa sunt ut menstrua consuetum
 terminum anticipent. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. H
 Humidiora membra facilius cedunt causis humidioribus. de natura huma-
 na, commentario 1°. 1°. 36. D
 in Humidioribus & frigidioribus instrumentis retentiu uis imbecillis
 est. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. D
 Humidis, & siccis nutrimentis nutritur natura. an animal sit. 1°. 227. D
 HUMIDVS cibus est causa præcedens pulsus mollis. 1°. de præfagatio-
 ne ex pulsibus. 4°. 109. D
 Humida consistentia corrumpuntur, & habent exiguum alimentum. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 16. E
 Humida immodice cur non salienda. 3°. de alim. fac. 2°. 33. C
 Humidi cibi quibus conueniunt, & qui sint. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Humida uictus ratio excrementa, & succorum abundantiam parit. 6°. de
 sanitate tuenda. 2°. 96. F
 Humidiora cur minus dant alimenti. 1°. de alimen. fac. 2°. 14. D
 Humidum alimentum, præcipue cum fuerit natura calidum, facilius nu-
 trit. commentario 2°. apho. 11°. Ex. 12. D
 Humidi cibi celeris sunt transitus. 3°. de symp. caus. 3°. 27. D
 Humida lubrica celeriter descendunt. 1°. de alimentorum fac. 2°. 14. D
 Humidam uictus rationem qui expetant. 6°. de san. tuen. 2°. 96. D
 Humidi, & frigidi cibi, qui. 10°. meth. med. 7°. 67. A
 Humidus, & uiscosus cibus est caro hedi anniculi, caput & caro agni, &
 pecudum. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Humidis, & frigidis cibis æstate utendum. 1°. de alim. fac. 2°. 13. F
 Humidi, & frigidi sunt cibi febricitantium. 8°. met. me. 49. H/ 7°. 54. G
 Humidus, & frigidus quantum esse debet cibus febricitantium. 8°. metho-
 di medendi. 7°. 54. G
 Humidus & frigidus sit heclicorum cibus. 10°. meth. med. 7°. 67. A
 Humidus, & frigidus ptissanæ cremor in febribus conuenientissimus est.
 8°. methodi medendi. 7°. 51. A
 Humidum nutrimentum siccitati medetur. 3°. de san. tuen. 2°. 80. A
 Humidum humectat. 1°. de temp. 1°. 10. D
 Humida frigida, & dulcia sunt danda, si ob cholera rubram fuerit ægri-
 tudo. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Humida dulcia, & calida danda ægro ob cholera nigram. de dyn. Sp. 19. G
 Humidos cibos sicci digerunt. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Humida Deiectio ad quid sequitur, secundum antiquos. commentario 6°. aphorismo 1°. Ex. 46. C
 Humida promptius, quam solida per alium deiciuntur, præsertim si quid
 habent nitrosi. 2°. de aliment. fac. 2°. 16. E
 Humida Excrementa, quæ. 8°. meth. med. 7°. 51. A
 Humida excrementa senium notæ. de marc. 3°. 46. E
 Humidiores tumidioresq; & excrementosam carnem facit expultrix
 imbecilla. 3°. de symp. caus. 3°. 26. G
 Humidum elementum in humoribus præualet. 2°. de diff. febr. 3°. 41. E
 Humidi cum sint humores siue succi, quo modo unus est alio humidior. de
 natura humana. comment. 1°. 1°. 30. G
 Humidus, & frigidus humor ad pituitam reducitur. 2°. de dif. fe. 3°. 37. E
 Humidum est phlegma. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. D
 Humidum & frigidum, quauis sit crassum, est pituita, & ex pituita gene-
 re. de causis morborum. 3°. 8. C
 Humida generant humorem pituitosum. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 Humidus, & frigidus humor pituita gignitur hyeme. in 1°. de morbis uul-
 garibus, comment. 1°. 3°. 104. C
 Humidus est sanguis. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. D
 Humidus & calidus est sanguis. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
 in Humido ignis diuini partem præfert sanguis ruber iam factus, &
 purus. 4°. de usu partium. 1°. 136. B
 Humidum Medicamentum quidnam dicatur. 4°. de cõp. me. p ge. 5°. 240. F
 Humida, & calida medicamenta quo modo dicantur. 5°. de simp. m. fa. 5°. 33. B
 Humida tenuia & tepida possunt penetrare. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. F
 Humida & calida pus mouent. 5°. de simp. 5°. 34. B
 Humidam substantiam habens, & exiccans medicamentum, 2°. de arte
 curat. ad Glauconem. 7°. 105. G
 Humidum exuperans, morbus. 1°. de temp. 1°. 11. B
 Humidus morbus, qui. 5°. de san. tuen. 2°. 89. D

Humidus affectus & mollis quomodo differant. 5°. de san. tuen. 2°. 89. D
 Humide ægitudines ex quibus causis fiant. de caus. morb. 3°. 7. H
 de Humido etiam, ut de cæteris qualitatibus, dici posset q. modice exupe-
 rans intemperiei, ampliter, ægitudinis, plurimum uero mortis causa
 sit. 1°. de temperamentis. 1°. 11. B
 Humide ægitudines sine materia, quæ. de diff. morb. 3°. 3. G
 Humida intemperies sine materia quo modo appareat. de differ. morb. 3°. 3. G
 Humida intemperies plurimum caput uitiat. 13°. meth. med. 7°. 86. D
 ex Humido alteratio cur difficulter curatur. 7°. meth. med. 7°. 44. C
 Humidis auribus confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
 Humidum & foetidum os uiuat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
 Humida uentriculi intemperies facile curat, et quo modo. 7°. me. m. 7°. 47. G
 Humidum quibus fiat cor. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 119. C
 Humida alius unde sit. com. 2°. apho. 2°. Ex. 14. D
 Humida, & sicca intemperies secundam facultatem sibi uendicant, quod ad
 uigilias soporesq; per morbos pertinet. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
 Humida, & calida intemperies quo modo curanda. 7°. met. me. 7°. 47. F
 in Humida & frigida intemperie quæ adhibeat Galenus. 2°. de compo. med. secundum locos. 5°. 138. A
 ab Humido fit dolor. de natura hum. com. 1°. 1°. 28. G
 Humidum mediocre non facit dolorem. ars med. Isa. 70. G
 ab Humido nulli fiunt capitis dolores. de remed. par. fac. 7°. 153. E
 Humida lenta leniunt. ars med. Isa. 70. E
 Humido & sicco tenduntur chordæ. 2°. de loc. affect. 4°. 11. A
 Humidum est causa febrium longarum. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. D
 Humide febres quæ. aduersus Lycum. Ex. 62. A
 Humida materia fit putredo. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 141. A
 Humidi aliquid descendit in asperam arteriam nobis transglutientibus.
 6°. de usu partium. 1°. 154. H
 Humidum putrescens in nostris corporibus quædam ueluti materia est pa-
 tiens à ui caloris. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. D
 Humidus si sit morbus, et pticula sit sicca, qd agendum. 3°. meth. me. 7°. 21. F
 in Humidis & frigidis dispositionibus omnibus totum corpus posset suf-
 firi per uterum, nisi timeremus illam quæ sit ex suffitu, capitis graui-
 tatem, præsertim in febribus. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. C
 Humidis, & frigidis sanatur febris siccitatis putredinis. 10°. methodi
 medendi. 7°. 64. D
 Humida, & calida moderate psumt frigiditati et æstui. 1°. d us. p. 1°. 116. E
 Humida, & calida temperate homini conueniunt. de ocul. 7°. 188. C
 Humida, & calida uacuant contenta in partibus phlegmone affectis, &
 non ipsas exiccant partes, sed potius humectant. 2°. de tẽp. 1°. 21. D
 Humidum ulcus indiget sicco. 2°. methodi medendi. 7°. 18. B
 Humida siccitate corrigi debent. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. H
 in Humidioribus ulcera minus siccantur. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 Humidum ulcus quibus lauandum. 4°. meth. med. 7°. 23. E
 Humida intemperies carnis quomodo curetur. 4°. meth. med. 7°. 23. E
 ad Humidas, & flaccidas carnes. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. G
 Humidas carnes habentibus famem adhiberi conuenit. famem enim corpo-
 ra exiccant. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. C
 Humidis, & mollibus debet curari scirrhus, non solum calidis. 14°. me-
 thodi medendi. 7°. 87. H
 Humidum aliquod remedium in canceris inuenire debemus, quod non pu-
 trefaciat. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. E
 Humida quæ offendunt, quo modo extra mittantur in tussi. 2°. de sym-
 ptomatum causis. 3°. 22. H
 Humide causæ rigoris quæ & febrē facit sanatio est euacuatio, & quan-
 doq; concoctio. 2°. de sympt. caus. 3°. 23. A
 HUMIDIOR mare est foemina. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. A
 Humidi homines ubi. de aere, aq. & loc. 2°. 6. E
 Humidum corpus quo fiat. quos purg. oportet. quib. & quo tem. 5°. 88. D
 Humidissima est omnium puerorum substantia. 9°. meth. med. 7°. 60. H
 Humidi natura sunt obesi. de artic. com. 1°. 7°. 256. E
 Humidi quando sint, quibus crura sunt crassa. 2°. de temp. 1°. 20. H
 ab Humido corpe isepabilis ē mollities, si calor sit tepidus. 2°. d tẽ. 1°. 18. B
 Humida corpora sunt mollia, & laxa. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. F
 Humidi molles. 4°. de compo. med. per genera. 5°. 236. F
 Humidius & mollius corpus habet habitum debiliorem, quam durum sic-
 cumq; de usu pulsuum. 1°. 229. F
 Humidum si sit, & fluxibile, & nulli innitēs quod molle est, id nec trahendi
 silr, nec tenendi, nec repellendi uim habet. 3°. de symp. cau. 3°. 28. H
 Humidum temperamentum ab omnibus laudatum. 6°. de san. tu. 2°. 96. G
 Humidi maxime sunt maxime longevi. 6°. de san. tuen. 2°. 96. G
 Humidi

- Humidi in robore sunt magis sani alijs & ualentiores usque ad senium. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. G
- Humidis & macilentis minor inflammatio superuenit, q̄ siccis & carne oppletis. de artic. com. 1°. 7°. 256. G
- Humidum temperamentum in principio deterius est. 6°. de sani. tu. 2°. 96. G
- Humidis corporibus magis accidit putredo. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. C
- q̄bus Huidiores natura nares, et genitura humidior minus itegra sanitate fruunt, quibus uero cōtraria salubrius degūt. c. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
- qui Humidum natura uentrem habent morbo laterali, atq; alijs morborum generibus minime corripiuntur. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B
- Humida natura propter humida egrotant, propter sicca sanantur. com. mentario 2°. aph. 3°. Ex. 20. B
- Humidis cur fiant difficultates intestinorum. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. C
- Humidis mel salubre. 1°. de alim. facul. 2°. 9. H
- Humidis naturis cōgruūt humida egritudines. c. 2°. apho. 34°. Ex. 17. C
- Humidi secundo loco difficulter in febres incidunt. 8°. meth. med. 7°. 54. E
- Humidi debēt humidis foueri, & etiā febrientes. cō. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H
- Humidis corporibus magis humida exhibenda. 2°. de composit. medicament. per genera. 5°. 220. D
- Humidi postulant humida nutrimenta. 3°. de symp. caus. 3°. 29. C
- Humida humidis apta. 6°. de sanit. tuen. 2°. 96. C
- Humida citius assimilantur humidis. 6°. de sanit. tuen. 2°. 96. C
- Humidi digerunt cibos siccos. de dissol. cont. Sp. 73. C
- Humida natura non indiget sicco. 2°. meth. med. 7°. 18. B
- Humida nimīū corpora euacuatione curantur. de nat. hu. cō. 1°. 1°. 28. H
- in Humidis frictiōes ex aspero sindone. de præcog. ad Posth. 4°. 217. H
- in Humida natura quid faciant misy, & chalcitis. 3°. met. me. 7°. 20. C
- Humidi natura hoīs pleuritici casus. de uict. ra. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 115. A
- HVMIDI, & calidi apti ad digerendos cibos. 9°. meth. me. 7°. 58. A
- Humida & calida corpora optime nutriuntur. 3°. de symp. cau. 3°. 28. H
- Humidissimum calidissimumq; corpus celerrime alterat proprium nutrimentum & assimilāt. 3°. de sympt. cau. 3°. 28. H
- Humidissimū pōt alterationē facere, si calidū sit. 3°. de symp. ca. 3°. 28. H
- in Humidis & mollibus rebus coctio puerorum est ut ingentium, in duris deterior. 3°. de symptomatum causis. 3°. 29. C
- Humidissimum calidissimumq; quod est, prompte quod alteratum est in se recipit. 3°. de symp. caus. 3°. 29. A
- Humidum, & calidum qui habent corpus, concoquunt, apponunt, agglutinant, nutriuntur. 3°. de symptomatum causis. 3°. 29. A
- Humida conglomerantur, & coalescunt. 3°. de symp. caus. 3°. 29. A
- Humidiora naturalia instrumenta magis idonea sunt ad nutritionem. 3°. de sympt. caus. 1°. 29. D
- Humida, & calida natura sunt rara, & habent semen fecundum. com. mentario 5°. aphorismo 63°. Ex. 44. C
- Humidis, & calidis uenus innoxia est. 6°. de sanit. tuen. 2°. 96. H
- Humida, & calida natura promptius digerunt, & exhalant. 9°. methodi medendi. 7°. 60. H
- Humida & calida quā celerrime in ambientem dissipantur, & quo modo. 9°. methodi medendi. 7°. 60. H
- Humida, & calida temperies ut puerorum facile absimitur, de curan. rat. per sang. miss. 6°. 19. F
- Humidi & calidi maxime omnium putredini sunt obnoxij. 8°. methodi medendi. 7°. 54. B
- Humida & calida promptissime putrescunt, nisi dissolentur. 1°. de differentijs febrium. 3°. 31. H
- Humida, & calida non manent imputrescibilia. 8°. meth. med. 7°. 57. D
- in Humidis corporibus nascuntur uermes & putrilago. 4°. de simplic. medicam. facult. 5°. 30. C
- Humidi, & calidi fluxionū uitij sunt obnoxij. 5°. de san. tuen. 2°. 94. D
- Humidorū, & calidorū sudores & urinae foetent. 8°. meth. med. 7°. 54. B
- Humidi & calidi sunt similes hircis. 8°. meth. med. 7°. 54. B
- Humidi & calidi febricitant statim cute stipata. 8°. meth. med. 7°. 54. C
- Humidi, et calidi qua uictus ratione regendi. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 108. G
- Humida & calida uentriculi intemperies quomodo curatur. 7°. methodi medendi. 7°. 47. G
- in Humido, & calido uētriculo cōuenit aqua frigida. 7°. me. m. 7°. 47. F
- Humidi & calidi quo modo balneum requirunt. 8°. meth. med. 7°. 54. C
- HVMIDVM, & frigidum temperamentum aduersissimum calido & sicco. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 94. C
- Humidum & frigidum corpus non est in atate prouecta. 3°. de symptomatum causis. 3°. 29. C
- Humida, & frigida natura ad æstatem melius, ad hyemem peius se habent. com. 3°. apho. 2°. Ex. 20. A
- Humidi, & frigidi natura facilius cedunt morbis frigidis, & humidis, contrarij egrius. in 1°. de morbis uulg. com. 1°. 3°. 103. F
- Humidum, & frigidum temperamentum fluxionibus obnoxium est. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. H
- Humidi, & frigidi difficulter in febres incidunt. 8°. meth. med. 7°. 54. E
- Humida, & frigida tpatura corpus muliebre timebat Galenus in æstate exiccare, ne egrotæ corpus liquesceret, de præc. ad Post. 4°. 217. G
- Humidi, & frigidi quo modo curentur. 6°. de san. tuen. 2°. 96. H
- Humidi, & frigidi quibus regantur. 5°. de san. tuen. 2°. 94. C
- in Humido, & sicco temperati & frigidi quo modo curentur. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. H
- Humidi, & frigidi non debent curari solis adstringentibus. 8°. de comp. medicament. secundum locos. 5°. 188. A
- Humidi, & frigidi quo uictu utentur. 8°. meth. med. 7°. 54. F
- Humidis, & frigidis uinum modicum calidum dandum. in 1°. de morbis uulgaribus, comment. 2°. 3°. 108. F
- Humida, & frigida cōplexioni ualens medicamentū. de me. exp. Sp. 105. C
- Humida, & calida est omnis detractio medicinae. de cathar. Sp. 94. D
- HVMIDVS pulsus, & plenus à sanguine fit. de dynam. Sp. 19. F
- ex Humidi, calidi, frigidi, & sicci miscella fiunt dulce, amarum, salsum, acerbum, austerum, & acre. 1°. de alim. facul. 2°. 9. A
- Humidus magis acidus sapor. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. G
- HVMIDA simplicia medicamenta.
- Humidum primi ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
- Humidum secundi ordinis, quid. 5°. de simpl. med. fac. 5°. 39. B
- Humidum tertij ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
- Humidum quarti ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
- Humidum actu est Acetum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 9. C
- Humidissimum omnium est Aqua. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. E
- Humida est aqua potabilis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. D
- Humidus & frigidus in secundo Cucumis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. E
- Humidi Dactyli quid faciant. de dissol. cont. Sp. 74. H
- Humida Fabæ parum nutriunt, cur. de dissol. cont. Sp. 73. G
- Humida & sicca Ficus matura sunt cibaria media. de diss. cont. Sp. 74. B
- Humida, & sicca ficus mūdificāt, et abstergūt renes. de diss. cō. Sp. 74. G
- Humida ficus inflant. de dissol. cont. Sp. 74. G
- Humida ficus generant inflationem. de diss. cont. Sp. 74. F
- Humidus, & frigidus multum est fungus, unde deleterius. 7°. de simplicium medicament. facult. 5°. 56. C
- Humida, & frigida in secundo ordine est Lenticula palustris. 8°. de simplicium medicament. facult. 5°. 63. B
- Humida, & frigida Mala. 7°. de simp. med. fac. 7°. 55. H
- Humidum & frigidum in secundo ordine est malum armenicum. 7°. de simplic. medicam. facult. 5°. 56. A
- Humida Noces est cibus humidus. de dissol. cont. Sp. 74. D
- Humida noces leniunt uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. A
- Humidum, & modice frigidum est Oleum recens. 1°. de composit. medicamentorum per genera. 5°. 212. H
- Humidum, & frigidum Persicum. 7°. de simpli. med. fac. 5°. 56. A
- Humida, & frigida est Platanus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. G
- Humidum, & frigidum est Plumbum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 70. E
- Humidum est, & calidum Polygalon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
- Humida Pruna leniunt uentrem. de diss. cont. Sp. 75. A
- Humidus minus, calidus, & humano similis temperie est sanguis suum. 10°. de simp. medic. facult. 5°. 72. F
- Humida, & frigida est Stratiotes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
- Humidus, & calidus est Testiculus canis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
- Humidum, & calidum est Triphyllum. 8°. de simpli. med. fac. 5°. 60. B
- HVMIDA signa & planeta.
- Humidi sunt Cancer, Scorpio, Pisces. de spermate. Sp. 38. H
- Humidus est Scorpio in primo gradu, frigidus in secundo. de sper. Sp. 38. H
- Humidi in secundo gradu sunt Pisces, frigidi in primo. de sper. Sp. 38. H
- Humidi sunt Gemini in primo gradu, calidi in secundo. de sper. Sp. 38. H
- Humida est Libra in secundo gradu, calida in primo. de sper. Sp. 38. H
- Humidus est Aquarius in secundo gradu, calidus in primo. de sper. Sp. 38. H
- Humidi, & sicci sunt Gemini, Libra, Aquarius. de sper. Sp. 38. H
- Humidus & calidus est Iuppiter. de compag. memb. Sp. 59. F
- Humida & frigida est Venus. de compag. memb. Sp. 59. G
- Humidus, siccus, calidus, frigidus æque est Mercurius. de compag. memb. Sp. 59. G
- bro. siue de natura humana. Sp. 59. G
- Humida,

Humida, & frigida est Luna. de compag. memb. Sp. 59. G
 HUMIDIS quæ tempestas sit optima. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. C
 Humida tempora generant humores pituitosos, & morbos longos. com-
 mentario 3°. aphorismo 7°. Ex. 20. F
 Humidiora imbris redduntur animalium corpora. in 1^m. de morbis uul-
 garibus, comment. 1°. 3°. 104. B
 Humida tempora generant febres longas, alui profluvia, putredines, mor-
 bos comitiales, apoplexia, & anginas. com. 3°. aph. 16°. Ex. 22. H
 Humidis temporibus destillationes descendunt. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 143. E/H
 Humido frigido & Aquilonio existente anno, quid secutum sit. in 1^m. de
 morb. uulg. comment. 2°. 3°. 108. B
 Humidi & frigidi status maxime lædunt corpora humida & frigida. in
 1^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 108. F
 Humido et frigido uere oculi laborat. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 108. G
 Humida & frigida est hiems. bre. denot. dogm. Hippo. 1°. 231. C/ in 1^m. de
 morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 110. H
 Humidus, & frigidus status non fit nisi hyeme. 10°. meth. med. 7°. 63. E
 Humida unde sit hiems, & frigida. de spermate. Sp. 39. A
 Humida, & frigida naturæ hyeme bñ se habet. c. 2°. aph. 2°. Ex. 20. A
 Humidum & calidum est uer. bre. denot. dogm. Hippocra. 1°. 231. B/ de
 spermate. Sp. 40. E
 Humidum & calidum unde sit uer. de sperm. Sp. 39. A
 Humidi & calidi status temperamenta humida & calida offendunt. in
 1^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 108. F
 Humidum & calidum temperamentum solet esse in pestilenti tempore.
 1°. de temperamentis. 1°. 11. H
 Humida corpora in pestilentia exiccanda. 1°. de diff. feb. 3°. 32. E
 Humidum & calidum cum tempus est, ne uestes putrescant, quatiantur.
 in 3^m. de morb. uulg. comment. 3°. 3°. 141. A
 Humida tempora. lege Pluuiosa tempora, Tempora pluuiosa.
 HUMIDA & calida terra in primo gradu Mercurio subiecta est. de
 spermate. Sp. 40. C
 Humida terra in primo gradu, frigida in secundo, habens aliquantulum
 temperamenti calidi, Veneri subiacet. de spermate. Sp. 40. C
 Humida, & frigida terra i primo gradu Lunæ cōuenit. de sper. Sp. 40. C
 Humida terra in primo gradu calida in secundo est sub Martis ditione.
 de spermate. Sp. 40. C
 in Humidis locis pascua efficiunt carnem tardioris coctionis, quàm pa-
 sca in locis siccis. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Humida & frigida regiones, & constitutiones, anni tēpora magis astrin-
 gunt, & dissilare corpora atque extenuari non sinunt. commentario
 21°. aphorismo 28°. Ex. 16. D
 in Humida terra herbæ crescunt altissime. 11°. de usu par. 1°. 190. A
 in Humida & lacustri terra non nascuntur herbæ. 2°. de temp. 1°. 18. H
 Humidiores, & laxiores partes in homine, quæ. 9°. de simplic. medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 65. H
 HUMIDIORES cucurbitula in capite magis accommodantur. de cu-
 curb. scarif. 6°. 3. E
 HUMOR quid. de anatom. uiu. Sp. 55. G
 Humorum substantia media est inter spiritus, & solidas corporis partes.
 1°. de differen. feb. 3°. 31. B
 Humor pro humiditate. 2°. de temp. 1°. 21. D
 in Humoribus præuælet humidum elementum. 2°. de diff. feb. 3°. 41. E
 de Humoribus librum prius exposuit Galenus, q̄ librum de uictus ratio-
 ne. de uict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 123. E
 de Humoribus omnes philosophi æmulati sunt Hippocratem. 8°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 276. B
 in Humoribus Platonis errores. 8°. de decret. Hipp. 1°. 277. A
 Humorum naturæ. fin. med. Isa. 44. B
 Humores comparat uino dulci nuper expresso. 2°. de nat. fac. 1°. 301. G
 de HUMORVM generatione. 2°. de nat. fac. 1°. 301. F
 Humores ex quibus fiant. 3°. de simp. med. facult. 5°. 17. D
 Humores ex cibis, & potibus gignuntur. 1°. de elemen. 1°. 7. E
 Humores qui gignantur à fructibus añ maturationē. de diff. cont. Sp. 73. A
 Humorum causas tractare non spectat ad medicam artem. 8°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 275. H
 HUMORVM utilitates. fin. med. Isa. 44. B
 Humores quatuor in animali sanguineo. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. E
 ex Humoribus quatuor constat generatio humana. de natura humana.
 com. 1°. 1°. 30. C/ de nat. & ordine cuiuslib. corp. Sp. 41. D
 ex Humoribus quatuor quo modo constet homo. de sper. Sp. 37. A

Humoribus quatuor constat rationabiliter hoīs corpus. de dyna. Sp. 19. E
 Humores quatuor semper habet hō. 2°. de elem. 9. E/ de atra bile. 1°. 36. B
 Humoribus omnibus eget homo. 2°. de elem. 1°. 9. D/E
 Humores quatuor sunt in homine quocunq; tempore, & quacūq; ætate.
 de natura humana. com. 1°. 1°. 31. D
 Humores oēs in hoibus inesse existimat Hippo. cōtra Iulianum. Ex. 70. B
 Humorem unum tantum esse. f. sanguinem, collige ex Galeno, ubi inquit,
 qualiscūq; fuerit sāguis q̄ excernēt, siue sit rubeus, siue spumofus siue
 flauus, siue niger, siue aquosus, siue crassus. cō. 4°. aph. 25°. Ex. 30. A
 Humor, & sanguis pro eodem. de mult. 78. E/ 3°. 79. H
 Humores omnes in uasis inclusos significat sanguis. in 6^m. de morbis uul-
 garibus, commentario 4°. 3°. 187. C
 Humores omnes quando æque abundant, dicitur in ipsis sanguis abunda-
 re. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. F
 Humores an mixti sanguini quo modo noscendum. de mult. 3°. 82. B
 Humores diuerfos euomi ostendit potio quater in anno data. 8°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 276. F
 Humores quid faciāt in humano corpe. de incāt. adiur. & susp. 7°. 181. G
 ex Humoribus partes similes. 1°. de elem. 1°. 7. E
 ex Humoribus quatuor fiunt ossa, & ex grauiori sanguinis natura. de
 spermate. Sp. 36. C
 HUMORVM differentia, quæ. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. G
 Humores distincti. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31. A
 Humores omnes distincti sunt forma. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. B
 Humores neq; lentos esse oportet, neq; crassos, neq; aquosos, neq; pluri-
 mos, neq; uehementer calidos, ac frigidos, neq; mordaces, neq; putre-
 dini obnoxios, neq; ueneni naturæ affines. ars med. Isa. 71. D
 Humorū differentie quot sint in sanguificatione. 4°. de san. tu. 2°. 84. B
 Humores facientis facultatis fons est iecur, & ueluti focus ardens. in
 progno. commen. 2°. 4°. 201. E
 Humorū qualitates. de dynam. Sp. 19. E
 Humorū uariationes in coloribus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. B
 Humorū uapor & inspiratio est materia spiritus uitalis. de uirtutibus
 nostrum corp. dispens. Sp. 60. C
 HUMORVM loca. de dynam. Sp. 19. E
 Humores sunt in omnibus partibus. de dynam. Sp. 19. F
 Humore proprio quælibet pars nutritur. de atra bile. 1°. 36. F
 Humorū proprie sedes, propriaq; domicilia. de sperm. Sp. 36. H
 Humores quam partem dominantur. de dynam. Sp. 19. F
 Humores continentur in partibus solidis. de nat. huma. com. 1°. 1°. 30. C
 Humores gñantur in oī parte aut ad usum aliarū partium, aut ad generis
 propagationē, aut ad cōceptus nutritionē. cō. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Humores quo mō per partes trāseant. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. G
 Humores in uentriculo tribus modis degunt. fin. med. Isa. 44. C
 Humores in arterijs negat esse Praxagoras. 4°. de dign. puls. 4°. 84. H
 Humoribus attractis ex uenis ad mēbra solida puenit. 2°. de ele. 1°. 9. H
 Humorū in uenis contentorum serum est urina. in 3^m. de morbis uulga.
 commentario 1°. 3°. 131. D
 Humor quid in urina. de urinis. 4°. 122. H
 Humores cum spiritu qñq; transeunt ad uesticam. c. 4°. aph. 73°. Ex. 35. G
 Humor in glandulosis uirorum partibus, & semen in testibus mulierum
 sunt simillima, & cur. 14°. de usu par. 1°. 208. B
 Humor i glandulosis pudēdorū partibus qd agat. 14°. de usu p. 1°. 208. B
 Humor qui effunditur in muliere, qualis, & quod non faciat ad generatio-
 nem. 14°. de usu part. 1°. 208. B
 Humor qui excitat Venerem, qualis sit. 14°. de usu par. 1°. 208. B
 Humor qui genitura est, cur nunquam aberrat in tot motibus. de foetuum
 formatione. 1°. 325. B
 ex Humore omni corporis semen descendit. de sper. Sp. 36. A
 HUMORVM differentia secundum ætates. 8°. de decr. 1°. 276. G
 Humores quatuor distinguuntur per quatuor ætates. de nat. & ordi. cu-
 iuslibet corp. Sp. 41. E
 quibus Humoribus abundant diuersæ ætates. bre. denot. dogm. Hippocr.
 1°. 231. B/ de dynamid. Sp. 19. E
 Humor in infantibus abundat. 1°. de san. tuen. 2°. 64. D
 propter Humorem somnolenta est pueritia. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
 HUMORES quibus temporibus uigeant. de natu. hum. com. 1°. 33. C/
 8°. de decr. Hip. 1°. 276. D/ in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3°. 103. B
 Humores suis temporibus crescunt. de dynam. Sp. 19. E
 Humor quid faciat in hiemis conuersione. de dynam. Sp. 20. C
 quis Humor crescat in ueris conuersione. de dynam. Sp. 20. C
 Humorū temperatissimus uere in bene temperata constitutione abun-
 dat. in

- dat. in 1^m. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3^a. 100. H
 quis Humor crescat in autumnu, conuersione. de dynam. Sp. 20. C
 quis Humor crescat in aestatis conuersione. de dynam. Sp. 20. C
 ad HUMORES quō se habet regio. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. G
 HUMORVM horae per quae determinantur. de sper. Sp. 38. C
 Humores qui die noctuq; dominantur. de dynam. Sp. 19. E
 HUMORES faciunt mores. de dynam. Sp. 19. E
 Humoribus actiones animae uariari possunt. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. C
 Humorū naturam cur bruta non imitentur, & quod tamen est falsum, nam & bruta suam habent temperiem. > de sper. Sp. 37. D
 HUMORVM pulsus quales. de dynam. Sp. 19. E
 Humores per quas partes habent respirationem. de dynam. Sp. 19. E
 Humorū proprie respirationes. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. E
 Humores occupant egestas, copia, & qualitas mala. de mult. 3^a. 79. C
 Humor efficitur siccus tempore. 1°. de temp. 1^a. 10. G
 Humores quibus augeantur. ars med. Isa. 71. D
 Humores quo modo praeualeant. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. F
 HUMORVM abundantia alterare potest pulsus, non efficere. 1°. de causis pulsuum. 4^a. 86. G
 Humor superfluus duplicem habet speciem in crassitie, & tenuitate. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 127. H
 Humorū abundantiam induxit cutis obstructio. in 3^m. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3^a. 149. G
 ex Humorū redundantia intemperaturae plures. 8°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 188. A
 Humor superfluus est ille qui causat morbum, & non tantum debilitas membri. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Humor plurimus non facit eandem doloris speciem, quam facit humor mordax. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. D
 Humorū abundantia in capite faciunt dolorem capitis, commenta. 4°. aphorismo 70°. Ex. 35. B
 ex Humore nimio dolor quomodo curetur. de ocul. 7^a. 189. H
 Humorū copia quae facit cardialgiam. in 1^m. pror. com. 3°. 4°. 185. C
 Humorū multitudo, & crassities rūpit uenas. c. 4°. aph. 78°. Ex. 36. G
 Humores superabundantes quo modo ex coloribus cognoscantur. com. men. 1°. aphor. 2°. Ex. 3. D
 ut Humorū in corpore malorum superfluitatis symptomata excernuntur quandoq; sudor & urina, interdum expurgante natura. in 3^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 144. D
 Humorū affluentiam in laborantibus significat urinarum bonus color. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 150. A
 Humorū multitudo significatur per sudores tam calidos, q̄ frigidus. com. 4°. aphor. 42°. Ex. 32. E
 Humores aucti proportionē inter se seruata indigent missione sanguinis. com. 2°. aph. 8°. Ex. 12. A / de ren. aff. dign. & med. 7^a. 193. E
 Humores in multitudine ratione potentiae cur cito corrumpantur. 1°. de differentiis febrium. 3^a. 31. H
 Humorem exuperantem in uenis contentum quandoque natura ad cutem expellit per modum criseos. com. 6°. aph. 42°. Ex. 51. B
 Humoribus abundantibus cathartica damus. de dynam. Sp. 20. F
 in Humorū multa copia purgationes sunt utiles corporibus. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 167. E
 Humores ubi multi, neque exercendum, neq; balneo utendum. 13°. methodi medendi. 7^a. 82. B
 Humorū copiam trahunt à cibo balnea. in 1^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 122. G
 Humorem Acidum ualde frigidum esse, collige. c. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 Humores Acres debent ab aegrorum cibis remoueri, & quando. commentario 2°. aph. 18°. Ex. 13. H
 Humorem medium inter flauum, et pallidum acritudine infectum quidam euomit. 3°. de loc. aff. 4^a. 28. C
 Humorū acredo quo mō cognoscitur. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 125. B
 Humorū acredo pulsus alterare pōt, nō efficere. 1°. de cau. puls. 4^a. 86. G
 Humor acris, ac tenuis exulcerationē causat. cō. 4°. apho. 12°. Ex. 28. E
 Humores acres in oculis erodunt corneam. com. 6°. apho. 31°. Ex. 49. E
 Humorū acritudo abradit in summa parte intestina. commentario 4°. aphorismo 24°. Ex. 29. H
 Humorū acritudine uentriculi atq; intestinorū abrasa superficie quam faciat leuitatem intestinorum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Humor stimulat ad excernendum. 1°. de ali. fac. 2^a. 7. G
 Humorū acritudo exasperat. de cau. mor. 3^a. 9. C
 Humorū acrimonia quo modo curanda. intro. Isa. 55. E
 Humores Acuti generant morbos. ars med. Isa. 71. D

Humores acutos, & biliosos exiccatos uenae tempore aestatis ad se trahunt, qui faciunt febres ardentes. com. 4°. apho. 58°. Ex. 33. G
 Humores Aduustos non habent senes. 3°. de cau. puls. 4^a. 96. F
 ex Humorū aduustione fuliginosus uapor. de usu puls. 1^a. 229. D
 Humor Albus est pituita. de atra bile. 1^a. 34. E
 Humores albi & serosi sunt in fracta parte. de fract. com. 1°. 7^a. 229. G
 Humores albi & serosi indigent difflatione, & perspiratione. de fracturis, commentario 1°. 7^a. 229. G
 Humor amarus, flauus, uel pallidus. de atra bile. 1^a. 34. E
 Humore amaro abundant iuuenes. in prognost. com. 3°. 4^a. 210. C
 Humore Aquoso, & tenui sanguis plenus est. 4°. de usu par. 1^a. 136. C
 Humor aquosus est uehiculum nutrimenti. 4°. de usu par. 1^a. 136. C
 Humor aquosus & tenuis in uapores breui dirigitur. 7°. de usu par. 1^a. 161. C
 pro Humore aqueo in corpore asarū & apium ebullita in aqua. de praecognitione ad Posthumum. 4^a. 217. H
 Humores aquosos et pituitā educit Coccus Cnidius. de the. ad Pis. 5^a. 90. F
 Humores aquosos & pituitam educit æris squama. de dynam. Sp. 22. A
 Humores aquosos laxans electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 HUMOR biliosus & bilis quid significant. de tum. prat. nat. 3^a. 84. A
 Humores biliosi ex aluo prodeuntes sanant morbum regium. commentario 4°. aphorif. 62°. Ex. 34. C
 Humor biliosus si in uentre fuerit, ab aqua pura, et frigida corrumpitur. de bon. aquae. Sp. 75. G
 Humores biliosos neque coeducit secum uinum dulce, neque coeuacuat. de uinis. Sp. 76. D
 Humoris boni, cibi qui. de dissol. cont. Sp. 73. G
 Humores bonos inter tenues & crassos qui cibi generent. de dissolutione continua. Sp. 73. H
 Humorem bonum, & crassum generantia, quae. de dissol. cont. Sp. 73. H
 Humor bonus & nobis amicus est sanguis. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
 Humores boni iuuant animae facultates. quod animi mores. 1^a. 321. B
 Humor bonus si euacuetur, quid sequitur. com. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
 Humores omnes optimos reddit uinum. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. B
 Humores Calidi, & frigidi cur fiant. de curan. rat. p san. miss. 6^a. 16. G
 Humor calidissimus flaua bilis in calidissima hora abundat. in 1^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 100. H / 3^a. 104. C
 Humores calidos, & mordaces sequuntur deliria, & uigiliae. in 3^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 131. A
 cum ab Humore calido fit inflammatio pulmonis, quae multos uapores transmittit ad caput, cerebrum implet uaporibus, & facit phrenitidē. commentario 7°. aph. 12°. Ex. 54. G
 Humores calidi quo modo cognoscantur. de remed. par. fac. 7^a. 160. D
 Humores calidi quo mō in doloribus cognoscantur. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. F
 Humores calidi tenues sunt paratissimi ad excretionem. in prognost. com. mentario 3°. 4°. 209. F
 Humores calidi p excretionē euacuantur. in prognost. com. 3°. 4^a. 210. E
 Humoribus Concoctis natura euacuat. quos purg. oport. 5^a. 89. A
 Humores semicoctos perficiunt quies, & somnus. 4°. de sani. tu. 2^a. 83. E
 Humores Crassi, & corpus spissum cōtrariū. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 16. F
 Humores crassos, uiscosos, et frigidos gñantes cibi. de pue. epi. 7^a. 180. D
 Humores crassos quae radices non generant. de puero epilep. 7^a. 180. E
 Humorem crassum, & frigidū generant fungi. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Humores crassi quibus gignantur, et quibus non. de fract. cō. 2°. 7^a. 235. F
 Humorem crassum facientia inutilia senibus. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. B
 Humorem crassum facientibus si senex utatur obstruuntur renes, lien, & iecur. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 91. C
 Humor crassus melancholicus quodam modo magis minusue est. 13°. methodi medendi. 7^a. 80. H
 Humores quo modo cognoscantur esse crassi, uel tenues. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 144. G
 Humorū crassitudo alterare pōt pulsus nō efficere. 1°. de ca. pul. 4^a. 86. G
 Humores crassi, & crudi ubi sunt, morbi sunt pessimi. in 1^m. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3^a. 122. E
 Humores crassi, & tenues tubercula faciunt. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3^a. 165. F
 Humor crassus, & glutinosus quando in tumorem attollitur. de natura humana, commentario 2°. 7^a. 182. H
 Humores crassi defluētes interdū soli, sed magna ex parte crasso ac flatuo so spiritu associati, faciūt dolores dorsi. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 ab Humore crasso & uiscoso fit obstructio meatuum subita. 3°. de locis affectis. 4^a. 17. G
 ex Humore plu-

ex Humore plurimo, & crasso fit apoplexia. de util. resp. Sp. 63. E
 ex Humore non tanto neq; tam spisso, ut in apoplexia contingit, fit epilepsia. de utilitate respirationis. Sp. 63. E
 Humorum crassorum multitudo facit abscessum ad articulos. commentario 4°. aph. 74°. Ex. 35. H
 ex Humore crasso dolori iuncturaru quid profuit. de me. exp. Sp. 104. C
 Humores crassi retinent menstrua. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Humores crassi, & lenti dupliciter sanantur per excretionem, et coctionem. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 Humores crassi uel crudi uel coquantur, uel in sanguine uertuntur, uel in putredinem labuntur. de bon. & uitio succ. 2°. 34. F
 Humores glutinosos & crassos gignentia si in uentriculo coquantur, & in iccore sanguinem faciant, maxime ad nutriendum efficacia sunt. de bon. & uitio succorum. 2°. 34. H
 Humores crassos habenti quid conferat. de med. exper. Sp. 104. D
 in Humoribus crassum concretum, & modice frigidum, statim in spiritum uertitur. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 94. D
 Humores crassos incidunt calidi mediocriter tum cibi tum potus. de cura. rat. per sang. miss. 6°. 17. E
 Humor digeritur per calidum. 1°. de temp. 1°. 10. G
 Humor a calido superabundante digeritur. 1°. de temper. 1°. 10. D
 Humores crassos incidentes, & attenuantes cibi. de diff. cont. Sp. 74. G
 Humoris crassi generationem in corpore timent conueniunt cibi subtiliantes. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Humorem crassum & malum in stomacho inuentum incidunt poma, & granata acetosa. de dissol. cont. Sp. 75. B
 Humorem crassum & frigidum in corpore habenti confert uinum tenue. de dissolut. cont. Sp. 74. H
 ab Humore crasso uenas mundificat uinum tenue. de diff. cont. Sp. 74. G
 Humorem deducendo mel aperit. de simp. med. Sp. 87. A
 Humores incidit moderate uinum pauciferum. de uinis. Sp. 76. D
 Humores humectat uinum pauciferum. de uinis. Sp. 76. D
 Humores incidit, extenuat, dissoluit, & trahit ad aequalitatem calor febrilis. com. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A
 Humores crassos quæ medicina extenuent. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Humores subtilians medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G
 Humores subtilians, & præparans ad exitum in principiis ægritudinum frigidarum. de medicinis expertis. Sp. 108. E
 Humores crassos scindens medicina. de med. exper. Sp. 196. G
 Humores crassos scindens decoctio. de med. exper. Sp. 107. C
 Humores crassos subtiliat decoctio carui, & seminis apij. de medicinis expertis. Sp. 104. D
 Humorem crassum & uiscosum laxans medicina. de med. exp. Sp. 106. G
 Humores crassos, & diuersos laxans electarium. de med. exp. Sp. 107. F
 Humores crassos, & uiscosos soluit succus centaureæ cum melicrato. de uirtute centaureæ. Sp. 94. A
 Humores tantum crassos docet purgare Galenus, & nihil meminit subtilium. com. 2°. aph. 9°. Ex. 12. C
 ex Humore crasso febribus chronicis ualens medicamen. de medicinis expertis. Sp. 105. G
 Humores crassi paucam superfluitatem habent. 2°. de diff. feb. 3°. 41. E
 Humor crassus si cæ est asthmatis medicamen ualens. de med. exp. Sp. 106. G
 Humores crassi quæ sunt in pulmonis bronchijs. 3°. de loc. aff. 4°. 27. F
 Humores crassi in pulmone eæ, quæ cognoscantur. 3°. de loc. aff. 4°. 27. F
 Humores crassos quæ medicamenta per pulmonem trahant. de uictu ratione in morbis acutis. com. 3°. 7°. 126. A
 Humorem crassum in pectore purgans medicamen. de med. exp. Sp. 107. H
 ex Humoribus crassis in intestinis colicæ passioni medicamen ualens. de medicinis expertis. Sp. 106. G
 ex Humore crasso colicæ quid opem ferat. de med. exper. Sp. 107. F
 Humor crassus fecibus uini similis quando excernitur in ulceribus intestinalium. 6°. de locis affectis. 4°. 36. E
 Humores Crudi qui uocentur. de præfag. ex puls. 4°. 109. G
 Humor crudus pituitæ genus. de mult. 3°. 81. F
 Humor crudus non pituitosus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. H
 Humor crudus à Philippo dicitur humor uitreus. 2°. de dif. feb. 3°. 37. E
 Humor crudus qui proprie sit. 1°. de alimen. fac. 2°. 10. G
 Humor crudus, qualis. 10°. de comp. med. sec. lo. 5°. 206. H
 Humorum crudorum copia cum ulcero la sititudine quo modo fiat, & quo modo curetur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. B
 Humorum crudorum plenitudo, qualis. de cur. rat. p sang. miss. 6°. 18. F
 Humoribus crudis quando homo impletur. 4°. de san. tuen. 2°. 88. A

Humores crudos habentium color. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 18. F
 Humores crudos habentium pulsus. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 18. F
 Humorum crudorum, & biliosorum urina. in progn. cō. 2°. 4°. 200. D
 Humorum crudorum urinae quales. de urinae sign. ex Hipp. Sp. 79. D
 Humorem crudum significant urinae crassæ, & tenues. in 3°. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 131. E
 Humor crudus quo modo dignoscatur ab hypostasi bona. de uri. 4°. 125. D
 Humor crudus per uiles hypostases distinguitur ab inæquali substantia eius quod subsidet. de urinae signifi. ex Hipp. Sp. 79. G
 Humor crudus, & albus cū urina excretus euenit ut subsidat præbeatq; uidendam utilem hypostasim. de urinae sign. ex Hipp. Sp. 79. C
 in Humoribus crudis urinae processus. de urinis. 4°. 125. D
 Humores crudos in primis uenis habentes quo modo nutriendi. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84. H
 Humores crudos, & multos in primis uenis habentes oxymelite, ptissana, & mulsæ cibandi. 4°. de san. tuen. 2°. 84. H
 Humores crudos in primis uenis habentes non debent uomere. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85. H
 Humores crudi, & crassi, aut per abscessum, aut per coctionem soluntur. in prognost. comment. 3°. 4°. 209. G
 Humores semicrudos uinum concoquit. 4°. de san. tuen. 2°. 83. E
 Humores si sint crudi an euand, et quæ. de curan. rat. p sang. miss. 6°. 18. E
 Humoribus existentibus crudis non potest fieri bona euacuatio, è contra existentibus coctis. comment. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Humores crudi & fixi non obediunt pharmacis. 1°. de crisi. 4°. 128. G
 quibus Humorum crudorum inest copia, quo modo Galenus mittat sanguinem. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 19. A
 Humorum crudorum plenitudo nunquam est tanta, ut uenæ sectione prohibere possit. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 19. D
 Humores crudos purgantia, quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Humores magis crudos, & aquosos purgat coccus cniidius. de dynamidijs. Sp. 21. F
 ex Humore crudo quo modo distinguatur deiectio graueolens. in prognostica, commentario 2°. 4°. 199. H
 ad Humorem crudum. secretorum. Sp. 102. E
 ad Humorem crudum lapidosum. secretorum. Sp. 100. D
 Humoribus deficientibus quo modo æger cibandus. commentario 1°. aphorismo 17°. Ex. 9. C
 HUMOR Flauus pallido crassior. de atra bile. 1°. 34. E
 Humoris Fluctuantis sonitus est symptoma imbecillis uentris. 3°. de naturalibus facultatibus. 1°. 303. B
 Humoris fluitantis sonitus imperfectam concoctionem facit. 3°. de naturalibus facultatibus. 1°. 303. B
 Humor Fluens quo modo inhibeatur. de sectis. Isa. 16. D
 Humores fluentes retrahuntur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. F
 ex Humorum influxu morbi semper debent repelli, partem refrigerando, & adstringendo. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 121. F
 Humores Fœminarū ex mēstruis deprehēduntur. c. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Humores qui faciunt dolores, et tardos mēses. cō. 5°. aph. 36°. Ex. 40. H
 Humoribus plenæ matricis signa, & curatio. de pass. mul. Sp. 96. B
 Humores siue succi corporis cum sint humidi, quo modo differunt siccitate. de natura humana, commentario 1°. 1°. 30. G
 Humor Frigidus, et humidus ad pituitā reduci. 2°. de diff. feb. 3°. 37. E
 Humor frigidissimus pituita hyeme frigidissima tempestate abundat. in 1°. de morb. uulg. comment. 1°. 100. H/ 3°. 104. B
 Humoris phlegmatici purgatoria est lacterida. de cathar. Sp. 95. B
 Humorum frigiditas, uel crassitudo, uel multitudo facit longas febres. commentario 4°. aphorismo 44°. Ex. 32. F
 Humor frigidus in capite quid faciat. 13°. meth. med. 7°. 85. E
 Humorem acruantibus frigidum dandum est uinum Falernum, Tmolitanum, Ariusium, Lesbium. de uinis. Sp. 76. G
 ob Humores frigidos dolorem uentris & renum, curat chamæmelum puluerizatum & malaxatum cum melle. de med. exper. Sp. 106. D
 Humoris frigidi gratia si urina ipediā, qd cōferat. de cura lap. Sp. 112. F
 Humores frigidi per abscessum euacuātur. in progn. com. 3°. 4°. 210. E
 Humor Glutinosus & spumeus quorum sit membrorum. commentario 5°. aphorismo 39°. Ex. 41. C
 Humorem carnosæ parti inhaerentem uel crassum, uel pituitosum educere laboriosissimum. contra Iulianum. Ex. 69. E
 Humor Lentus unde fiat. 13°. meth. med. 7°. 80. H
 Humores lenti, ac crassi angustiam faciunt. de caus. morb. 3°. 9. A
 Humorū lētor pulsus alterare pōt, non efficere. 1°. de cau. pul. 4°. 86. G
 Humores

- Humores lenti, & craſſi paralyſim pariunt, de atra bile. 1^a.35.H
 Humor lentus craſſus cur difficulter expuatur. 3°. de loc. aff. 4^a.27.G
 Humores lenti, ac craſſi exire non poſſunt abſq; tuſſi ualida. 3°. de locis affectis. 4^a.27.G
 Humores lenti, craſſi, & frigidi à calefacientibus in ſtatu deducuntur. 12°. methodi medendi. 7^a.79.D
 Humores Malos generantium ciboru tres ſpecies, de diff. cõt. Sp.74.A
 Humores malos generant olera omnia, de diſſol. cont. Sp.74.B
 Humoribus malis plenum animal, & non obſtructum ſanum eſt ut tunc. 1°. de differentiis febrium. 3^a.31.G
 ad Humores uitioſos ſequuntur ſymptomata quæ cerebrum, & oculos afficiunt. 5°. de locis affectis. 4^a.32.H
 ex Humoris uitio in cerebro fit dementia. 13°. meth. med. 7^a.85.E
 Humores mali fluentes ab hepate faciunt ſaſtidium cibi, commentario 6°, aphoriſmo 3°. Ex.46.F
 Humores prauis lædunt animi functiones, quod animi mores. 1^a.321.B
 Humoribus prauis quò quis poterit uacare. com. 6°. aph. 28°. Ex.49.A
 Humores prauis ulcera erodunt, & quo modo cognoſcantur, commentario 6°. aphoriſmo 4°. Ex.46.G
 Humores mali per quas uias mittantur à natura. cõ. 2°. aph. 15°. Ex.12.F
 Humores mali propter exercitium tendunt ad cutem, commentario 3°, aphoriſmo 20°. Ex.24.C
 Humorum malitia redundante purgatione utimur, redundante ſanguine euacuamus per uenæ ſectionem. com. 6°. aph. 31°. Ex.49.G
 ab Humorum malitia ſanguinis copiam diſtinguere non eſt difficile. commentario 6°. aphoriſmo 31°. Ex.49.G
 Humores uitioſi in toto corpore poſſunt retinere menſtrua, & facere ſaſtidium cibi. com. 5°. aph. 61°. Ex.43.E
 Humorum uitioſorum fluxus facit ulcera inſanabilia. commentario 6°, aphoriſmo 45°. Ex.51.E
 Humoribus prauis quò quis poſſit euacuari. cõ. 6°. aph. 28°. Ex.49.A
 Humores prauis in iſteſtinis ſceno græco ſubducuntur. 1°. de ali. f. 2^a.14.E
 Humorum malorum reliquæ ſolent cauſare recidiuas in febres. commentario 2°. aphoriſmo 12°. Ex.12.D
 Humores malignos accipit lupinus cum aceto in modum cataplaſmatis impoſitus, de ſimplic. medic. Sp.86.C
 Humore prauisſimo excreto corpus lædi, ut ſincera atra bile quæ ſemper letaliter excernitur, de atra bile. 1^a.34.H
 Humores uitioſi facile diſcutiuntur in mollibus corporibus. 1°. de compoſit. medicament. ſecundum locos. 1^a.123.B
 qui Humores uitiatos habet ac male diſſtantur, febribus facile corripuntur. 1°. de diff. feb. 3^a.31.H
 Humores uitioſos habentes quo modo curandi. 6°. de ſan. tuen. 2^a.97.E
 Humorum uitium quibus curetur. 13°. methodi medendi. 7^a.81.H
 Humores ſi ſint uitioſi ſunt purgandi. 6°. de ſan. tuen. 2^a.100.E
 Humoribus uitioſis pleni quæ medicamenta requirant. 1°. de compoſitio. medicam. per genera. 5^a.212.H
 ut Humor ſit maxime uitiatuſ, ac uasorum uis non omnino imbecillis, fieri poteſt. 1°. de differentiis febrium. 3^a.33.C
 ad Humores uitioſos. 8°. de comp. med. ſec. loc. 5^a.195.B
 HUMOR Melancholicus eſt fex ſanguinis. com. 4°. aph. 11°. Ex.36.F
 Humoris melancholici quatuor differentiæ. fin. med. Iſa.44.C
 Humor melancholicus quando non eſt atra bilis. de mul. 3^a.81.H
 Humor atrabilis autumnu abundat peruſtis æſtate duobus ſuccis, ſanguine, & pallida ſeu flaua bile. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a.100.H
 Humor melancholicus de ſplene educitur, de cathar. Sp.94.G
 Humor melancholicus deorſum purgatur, de cathar. Sp.94.C
 Humorẽ melancholicũ maxime educit garũ catharticiũ. de dyn. Sp.22.H
 Humorum Mordacium differentiæ. de mult. 3^a.79.E
 Humores ſi uehementius mordeant, ueluti cæpa, mordaces ſunt. de multitudine. 3^a.79.E
 Hũores ſi modice mordeant, ueluti ſcilla, pruriginofi ſũt. de mult. 3^a.79.E
 Humor mordax & amarus eſt pallida & flaua bilis. 2°. de compo. medicamen. ſecundum locos. 5^a.135.D
 Humores mordaces habent uim exiecandi. com. 5°. aph. 1°. Ex.37.E
 Humores mordaces ſunt illi q; turbat uentriculũ. c. 4°. aph. 17°. Ex.29.A
 Humor mordax non facit eandem doloris ſpeciem, quã facit humor plurius. 2°. de loc. affect. 4^a.9.D
 Humor mordax incitans nos ad expulſionem ſi retineatur propter neceſſitatem, quid mali agat. 6°. de ſanitate tuenda. 2^a.99.E
 Humor mordax dyſenteriam facit, & ulcerat inteſtina, & eo remoto non remouetur affectus. 1°. de locis affectis 4^a.4.C
- HUMOR niger quo modo fiat. in progn. com. 2°. 4^a.202.E
 Humores Nubiloſos facit aer nubiloſus. in 1^m. de mor. uul. cõ. 1°. 3^a.104.C
 Humores Oculorum. de anatomia parua. Sp.43.D
 Humores tres habet oculus. de anat. ocul. Sp.57.B
 Humores oculorum propter quid ſint. de ocul. 7^a.182.G
 Humores oculorum tres frigidi, & humidi. de comp. memb. Sp.58.B
 Humor primus oculi eſt aqua lucidiſſima, in qua uis uifiſibilis eſt. de compag. memb. Sp.58.C
 Humor ſecundus oculi eſt ut tenue oui album. Sp.58.C
 Humor tertius oculi eſt ut uitrum, & habet non nihil citrini coloris. de compag. memb. Sp.58.C
 Humorum & glacialis grandinis in tunicis cerebrorum iuuamentum. de anatomia uiuorum. Sp.44.C
 Humor cryſtallinus ab Ariſt. dicitur grando glacialis. de anat. uiuo. Sp.48.D
 Humor cryſtallini figura, qualis. de anat. uiuo. Sp.48.D
 Humor cryſtallinus cur in pfundo & medio poſitus. de ana. ui. Sp.48.D
 Humor cryſtallinus eſt pars ſimilis. 1°. meth. med. 7^a.6.D
 Humor cryſtallinus uiſionis primũ inſtrumentum. 1°. meth. med. 7^a.6.D
 Humor cryſtallinus ut ſe habet ad uiſum, ita intericr pars oſis petroſi ad auditum. de anatomia uiuorum. Sp.48.G
 ad Humorem cryſtallinum ita ſe habet uitreus humor, ut ſtomachus ad hepar. de anatomia uiuorum. Sp.48.D
 Humor uitreus eſt poſt cryſtallinũ, & uñ, & quare. de ana. ui. Sp.48.D
 Humor uitreus eſt pars ſimilis. 1°. meth. med. 7^a.6.D
 Humor uitreus ſe habet ad cryſtallinum i comparatione ſtomachi ad hepar. de anat. uiu. Sp.48.D
 Humorem uitreum qui nerui circũt. de neruorum diſſ. 1^a.53.D
 Humor albugineus eſt ſuperfluitas cryſtallini. de anat. uiu. Sp.48.D
 Humor albugineus cur liquidus. de anat. uiu. Sp.48.E
 Humoris albuginei ſitus, & propter quid. de anat. uiu. Sp.48.E
 Humor albugineus ubi, et qñ dilatat, et cõstringit. de anat. uiu. Sp.48.F
 Humore albugineo læſo læditur uiſus. de anat. uiu. Sp.48.E
 Humor paucus et tenuis diſtillat facit tuſſi ſiccã. c. 4°. aph. 54°. Ex.33.E
 Humor exiguus maxima facit ſymptomata. 6°. de loc. affect. 4^a.40.A
 Humores Peccantes in quali, etiam in quanto uideri peccare, collige ex Galeno cum exponit uerbum / qualia / apud Hippocratem ſignificare abundantiã humorũ ſua qualitate inſeſtantiu. cõ. 4°. aph. 2°. Ex.27.E
 Humores qui inſeſtare poſſunt. 4°. de ſan. tuen. 2^a.93.F
 Humorem moleſtantiẽ ubi educimus, catharticiſ fortibus utimur. de dyſnamidijs. Sp.20.G
 Humores inſeſtates ſunt illi q; debet euacuari. cõ. 4°. aph. 18°. Ex.29.B
 Humores inſeſtantes totius corporis primo euacuari debent in doloribus oculorum. com. 6°. aph. 31°. Ex.49.D
 Humor noxiuſ ſemper, & ſolus euacuandus, & quo modo cognoſcatur. comment. 1°. aphoriſ. 2°. Ex.3.C
 Humores quò cognoſcatur. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a.116.E/H
 Humores oēs quò per ſua ſigna cognoſcatur. com. 4°. aph. 2°. Ex.27.F
 ad Humores peccantes cognoſcendos multum facit uictuſ ratio præcedens. 14°. methodi medendi. 7^a.93.D
 ad Humorum qualitates cognoſcendas conducunt inſomnia, de præſag. ex inſom. ſum. 4^a.213.E
 Humores ex colore cognoſcuntur. com. 1°. aph. 2°. Ex.3.D
 Humores formis urinae correſpondet. in 6^m. de morb. uul. cõ. 5°. 3^a.192.A
 Humores peccantes ſi ingurgitauerint, quo modo cognoſcendi, commentario 1°. aphoriſ. 2°. Ex.3.D
 Humor alienus à natura in loco calido conſtitutus, facillime putreſcit. commentario 2°. aph. 12°. Ex.12.E
 Humoris Pituitofi in thorace indicia. 3°. de loc. affe. 4^a.27.G
 Humor pituitofuſ propter magnum calorem exiccatus, facit lentoreſ circa dentes. comment. 4°. aph. 37°. Ex.33.D
 Humores Putreſcunt ſæpe in toto corpore, & ſæpe in ſolis uafiſ, commentario 4°. aphoriſ. 37°. Ex.32.D
 Humorum putredinis commune eſt ut illaſ partes, in quaſ impingit, corrumpat. in 3^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a.142.E
 Humores corrumpuntur ut epoto ueneno. 5°. de loc. affe. 4^a.34.B
 Humores fieri uenenoſos malum. de bon. & uitio ſucc. 2^a.34.B
 Humorum putredinis comes acuta febris. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a.127.D
 Hũorũ maligna putredo facit febres piculoſaſ. c. 4°. aph. 43°. Ex.32.F
 Humorum putredo in uafiſ, qualis. 1°. de diff. feb. 3^a.33.B
 Humores corrupti ex colore cognoſcuntur. 1°. de compoſit. medicament. ſecundum locos. 5^a.121.E

Humores corruptos habentibus quid dandum. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
 in Humorū corruptela dandum est medicamentum. quos purg. opor.
 quibus med. & quo temp. 5^a. 88. B
 Humores putridi in cinerem uertuntur. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. D
 Humor Rubiginosus quo modo fiat. in progn. com. 2°. 4^a. 202. E
 Humor æruginosus. 12°. meth. med. 7^a. 80. A
 Humor æruginosus quid significet. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. E
 pro Humore æruginoso euomendo Galenus aquam tepidam dedit. 12°.
 methodi medendi. 7^a. 80. A
 in Humore omni est Serosus, ac tenuis liquor qui differt, ut humores fa-
 ciunt. in 6^m. de morbis uulg. com. 2°. 3^a. 167. F
 Humor serosus quo modo cognoscitur abundare in corpore. in 3^m. de
 morb. uulg. com. 3°. 3^a. 144. D
 Humoris serosi in thorace indicia. 3°. de locis affectis. 4^a. 27. G
 Humores serosos sanguinis exgens epithema. 10°. de composi. medica.
 secundum locos. 5^a. 209. B
 Humor Spumofus ex capite ad uentriculum quandoque facit excrementa
 spumosa. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Humore Tenuē oculi cōparat ouorū cādido. in prog. com. 3°. 4^a. 194. E
 Humores tenues, & corpus rarum sunt causa extenuationis. com. 2°.
 aphorismo 28°. Ex. 16. F
 Humorū tenuium ebullitio, qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. D
 Humores tenues acres quos dolores faciant, & quod faciant conuulsio-
 nem. 12°. meth. med. 7^a. 80. A
 Humores tenues, et aquosi i principio morbi euacuādi, nulla facta coctio
 ne. quos purg. opor. quibus med. & quo temp. 5^a. 88. F
 Humoribus tenuibus existentibus non est expectanda coctio, sed in prin-
 cipio euacuandum. de dynamidijs. Sp. 20. D
 Humores tenues faciūt magis, et minus purgare. 3°. d. simp. m. f. 5^a. 23. H
 Humores tenues, & aquei cur per tusses non excunt. in 6^m. de morbis
 uulg. com. 3°. 3^a. 174. C
 Humores tenues cur non expurgent per pulmonem. de uictus ratione in
 morbis acutis, com. 3°. 7^a. 126. A
 Humor tenuis cur difficulter expuatur. 3°. de loc. aff. 4^a. 27. G
 HUMORVM superabundantium motus est materiæ turgētis motus.
 1°. de crisi. 4^a. 128. G
 Humores turgētes sunt in principio purgādi. cō. 4°. aph. 1°. Ex. 27. B
 Humores turgidi sunt paratissimi ad exitum, et pperant ad euacuationē.
 in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 162. B
 Humores quot modis de loco ad locum tendant. in 6^m. de morbis uulgar.
 commentario 3°. 3^a. 178. G
 Humores raro turgent. com. 1°. aph. 22°. Ex. 10. C
 in Humorū motu quid cauēdi, et qd discriminis imineat. d. dy. Sp. 20. D
 Humoris collecti in loco scopus est euacuatio. 1°. de composi. medicamen.
 secundum locos. 5^a. 121. F
 Humores firmati in aliqua parte nō sunt mouēdi. c. 4°. aph. 1°. Ex. 26. B
 Humores firmi in uno loco nō debent euacuari nisi concocti. quos purg.
 opor. quibus med. & quo temp. 5^a. 88. H
 Humores fixi in aliquo membro non purgandi, antequam maturentur.
 de dynamidijs. Sp. 20. D
 Humores consistentes deriuantur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 102. F
 HUMOR Viscosus pituitosus cur in epiglottide generetur. de uirtu-
 tibus nostrum corp. dispen. Sp. 61. C
 Humor uiscosus & unctuosus requirit multum tempus ad resolutionē.
 7°. de usu partium. 1^a. 161. C
 Humores uiscosi quibus indigeāt ut educātur. de uict. rat. in morb. acut.
 commentario 3°. 7^a. 126. A
 Humores uiscosos laxans. de med. exper. 104. F/105. G/H/ Sp. 108. B
 Humor Vitreus qui secundum Philotimum. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. A
 Humor uitreus qui a Praxagora. 2°. de diff. feb. 37. E/de ineq. intemper.
 3^a. 44. F/2°. de loc. aff. 9. D/1°. de præsagium ex puls. 4^a. 107. F
 Humor uitreus a Praxagora qui, & quos faciat dolores. in 1^m. prorrh.
 comment. 1°. 4^a. 168. F
 Humor uitreus dolorem uehementem parit. 12°. meth. med. 7^a. 80. A
 ex Humore uitreo rigor. de ineq. intemp. 3^a. 44. F
 Humor uitreus frigidissimus omnium humorum. in 1^m. prorrh. com-
 mentario 1°. 4^a. 168. F
 Humor uitreus frigidissimus cur ita dictus. 2°. de loc. affect. 4^a. 9. D
 HUMORES quos coaceruet ruri manens astiuo tempore. in 1^m. de
 morb. uulg. com. 3°. 3^a. 118. F
 Humores quos coaceruet in urbe manens lauansq; se. in 1^m. de mor. uulg.
 commentario 3°. 3^a. 118. F

Humorū plus colligit edendo & dormiēdo. 2°. de præs. ex p. 4^a. 109. F
 Humorū minus colligit p uigilias & inedia. 2°. de præs. ex. 4^a. 109. F
 Humores in aerem ambientem dissipantur. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. E
 Humores & calor naturalis totus in principijs accessionum in profun-
 dum corporis uergunt. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. B
 HUMORES quatuor morborum causa. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 275. H
 Humores quatuor sunt auctores sanitatis & morborum. in 3^m. de morb.
 uulg. com. 1°. 3^a. 129. C
 ex Humoribus qui morbi nascantur. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Humores qui causent uarios morbos. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Humores morbi in omnibus quidem fiunt per robur atq; infirmitatem
 excretiarum facultatum. de natura hum. com. 2°. 7^a. 182. G
 Humor qui facit lassitudinem considerandus an cum sanguine, an cū cru-
 dis humoribus, an per se consistat. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. E
 Humores lassitudinē faciētes quō deprehēdatur. 4°. de san. tuē. 2^a. 83. E
 Humor non bene diffusus putrescit. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. H
 ex Humoribus uariis quo modo febris excitetur. in 1^m. de morbis uulg.
 commen. 2°. 3^a. 110. F
 Humor unusquisq; accensus habet suum calorē. aduer. Lycum. Ex. 65. H
 Humorū nullam interueniente putredine qui incidant in febres. 1°. de
 differentijs febrium. 3^a. 32. G
 ab Humoribus spūs facillime accēdūt, nō ē cōtrario. 1°. d. diff. feb. 3^a. 31. A
 Humores facillime a corpore solido accenduntur, non ē contrario. 1°. de
 differentijs febrium. 3^a. 31. B
 Humor febres tertianas efficiēs qui, & unde sit. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
 ex Humoribus alijs febres, & ex sanguine solum differunt bonitate, &
 malitia. 2°. de differentijs febrium. 3^a. 40. C
 Humoris in caua uena putrefactio facit febres homotonas, acmasticas,
 & paracmasticas. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. G
 Humor cordis in hectica febre consumitur. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. A
 ab Humoribus pestilentia. de bon. & uitio succ. 2°. 33. F
 ubi Humores nimij expurgantur, solent sequi tusses. in 1^m. de mor. uul-
 garib. commen. 2°. 3^a. 111. A
 Humor qui in suffusionibus coagulatur. de anat. ocul. Sp. 57. F
 Humores in caput efferri quo modo cognoscatur. in 6^m. de morbis uul-
 garibus. com. 5°. 3^a. 190. F
 Humores recipere aptas uenas multas habet lingua. in 6^m. de mor. uulg.
 commentario 1°. 3^a. 191. G
 Humores non æque natura apta sunt suscipere membrana subcingens co-
 stas, et pulmo. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
 Humor faciens pleuritim ubi colligatur. de anat. parua. Sp. 43. A
 Humores qui in carne, & toto corpore congeffere, debent uti acopo ex
 abiete. 4°. de sanit. tuen. 2^a. 86. G
 HUMORES quibus modis foras ferantur. 4°. de san. tuen. 2^a. 85. H
 Humores quibus modis intro ferantur. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. A
 Humores q sunt intus, attenuādi et coquēdi sunt. 4°. de sa. tu. 2^a. 86. A
 Humores q foris sunt. leuiter educēdi p halitū sunt. 4°. d. f. tu. 2^a. 86. A
 in Humorū alteratione fit cōcoctio. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 112. C
 Humores ex quibus alterantur. ars med. Isa. 71. E
 Humores trāsmutantur pharmacis, quæ uenena dicūtur. ars me. Isa. 71. E
 Humores alterātur ijs quæ uenenis ferarū aduersantur. ars me. Isa. 71. E
 Humorem uacuare a particula, & particulam sicā reddere non est idē.
 2°. de elementis. 1^a. 21. D
 Humores qui per sectionem uenæ, & qui per medicamentum educi de-
 bent. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Humorū prolixam dispositionem ut remoueamus, cathartici utimur.
 de dynamidijs. Sp. 20. E
 Humorū ratione medicamentorum diuersitas. de cathart. Sp. 95. A
 Humores proprios euacuant medicamenta. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. C
 Humorem aliquem peculiarem attrahit omne medicamentum purgato-
 rium. 2°. de elem. 9. D/de atrab. 1^a. 36. B/cō. 1°. aph. 22°. Ex. 10. C
 Humorem proprium appetit attrahere purgatorium pharmacum uel
 flauam bilem, uel atrā, uel pituitam, uel aquosam superfluitatem. cō-
 ment. 2°. aph. 37°. Ex. 17. G
 Humoribus, quos purgant, familiaria sunt medicamenta. 3°. de simpliciu
 medic. facul. 5^a. 23. D
 Humorem sibi proprium primo trahere medicamenta, deinde alios, su-
 perflue purgationes ostendunt. 2°. de elementis. 1^a. 9. E
 Humores quo modo trahant medicamenta. de purgan. med. 5^a. 86. H
 Humores quō per ordinē euacuātur a med. 3°. de simp. med. fa. 5^a. 23. G
 Humorū ordo exeūtū p uim medicamentorū. 1°. de nat. hu. cō. 1°. 1^a. 31. E
 Humores quo ordine euacuant qñ hō morit̃ ex euacuatiōe. 2°. d. el. 1^a. 9. F
 ff Humores in

Humores in superpurgationibus cur educuntur, tamen non sunt medica-
menti proprii. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. H
Humor quilibet penitus euacuatus intemperantiam sequitur. 3°. de simp.
med. facul. 5°. 23. H
Humore uno penitus euacuato homo moritur. 2°. de elemen. 1°. 9. F
Humor unus ubi deest, homo moritur. de natura humana, com. 1°. 31. E/
8°. de decretis Hipp. 1°. 276. C
ex Humore solo purgato nullus mortuus in superfluis purgationibus.
1°. de elementis. 1°. 4. D
Humore uno deficiente defuncti omnia. 7°. de decret. Hipp. 1°. 276. F
Humor totus perire non potest. contra Iulianum. Ex. 70. B
Humores homine mortuo separantur, & ad propriam naturam redeunt
secundum aliquos. de spermate. Sp. 40. F
Humores in terrâ redire mortuo hoie inqt Aristoteles. de sper. Sp. 40. F
Humorem attrahit acedo. de dynamidijs. Sp. 20. E
Homores qui quo tempore sint purgandi. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
Humores qui euacuandi in morbi principio, & qui non. cōmentario 1°. aphorismo 22°. Ex. 10. B
Humores educendi prævalente morbo. de dynamidijs. Sp. 20. D
Humores euacuandi per cutim, non sunt euacuandi per uomitū & per se-
cessum. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 165. G
Humor in cute quo modo euacuandus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. F
Humores omnes educuntur de stomacho. de cathart. Sp. 94. G
Humores ex sima parte hepatis per uentrem educendi sunt, ex parte au-
tem gibba per urinas. de cathar. Sp. 94. G
Humores morbum facientes si nō sint purgati, causant abscessum, ubi est
labor. com. 4°. aph. 2°. Ex. 30. H
Humores quo modo debent esse fluxui parati ante purgationem. com. 1°. aphorif. 24°. Ex. 10. G
Humores fluidos esse debere, quo modo intelligendum. quos purg. op. qb.
med. & quo temp. 5°. 88. H
Humorum inclinatio consideranda. quos purg. op. quib. med. 5°. 88. G
Humorum motus pertinet ad euacuationem. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
Humores debent euacuari per loca, ad quæ repunt opportuna. com. 6°. aphorismo 22°. Ex. 48. D
quis Humor euacuatus sitim faciat. com. 4°. aph. 19°. Ex. 29. C
Humor quilibet syncerus pter sanguinē, ē malus. i. pgn. cō. 2°. 4°. 202. E
Humore plusculo exolutas partes roborat hypochisthis. 7°. de simplicium
medic. facul. 5°. 51. D
Humores purgandi in ictero. de cura icteri. Sp. 111. F
Humorū fecē ex corpore mundificans medicamentū. secret. Sp. 101. G
Humores diuersos laxans medicamen. de med. exper. Sp. 106. B/G
Humores diuersos laxat electarium iridis. de med. exper. Sp. 105. E
Humores dissoluēs et liquefaciens eos medicamē. de me. exper. Sp. 106. C
Humores omnes dissoluit urtica. de simp. med. Sp. 92. A
ad Humores ægre educibiles. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. G
ad Humorem emittendum, uinculum. de fascijs. 7°. 295. B
Humores à partibus robustioribus transmittuntur ad partes imbecillio-
res. de natura hum. com. 2°. 7°. 182. H
Humores semper deferuntur in partem ægram. 11°. meth. med. 7°. 74. B
Humor potest irrepere in præcipuam partem, & in non præcipuam. de
constitutione artis. Isa. 41. G
Humor ad articulos accessurus potest per urinam mitti. commentar. 4°. aphorismo 74°. Ex. 35. H
Humores, & maxime in articulamentis extrahens, sine incisione. 6°. de
comp. med. per genera. 5°. 261. G
Humores euocans aliud. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 261. G
Humorem contentum extrahens. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 262. A
Humor unus raro purus in abscessibus. de diff. mor. 3°. 5. G
ex Humoribus sinceris qui abscessus fiant. de caus. mor. 3°. 8. C
ex Humoribus mixtis quæ fiant. de bon. & uitio succ. 2°. 39. D
ex Humoribus commixtis quæ fiant. de caus. morb. 3°. 8. C
ab Humore si fieret palpitatio, nō tam cito solueretur. 2°. de symptoma-
tum caus. 3°. 20. G
ex Humore, & flatu dolorem curat Galenus oleo in quo ruta cocta sit
pro clysteri utens. 12°. meth. med. 7°. 80. A
HVMORVM sapes qui in terra cōtinētur. de na. hu. cō. 1°. 1°. 31. G
Humoris tantundem potum exhibens irrigato, si humidum insitum dila-
bitur. ad Thrasybulum. 2°. 104. E
Humore conspergētes ministri medicorū. in 6°. de morbis uulgaribus,
cōmentario 5°. 3°. 188. E
HVMOROSAM uulūā desiccant diamoron de rubis. de dy. Sp. 26. B

HVMI cubare est causa fluxus sanguinis in iuuenibus. cōmentario 3°. aphorismo 29°. Ex. 26. C
Humi cubare plus nocet cōsistētibus, q̄ iuuenibus. c. 3°. ap. 30°. Ex. 26. D
HVSTOLEX quid. de simp. med. Sp. 85. C
Hustolex est chrysocola. de simp. med. Sp. 85. C
Hustolex ad aurum glutinandum idoneum est. de simp. med. Sp. 85. D
Hustolex uires habet uiscide stringentes ualde. de simp. med. Sp. 85. D
HYACINTHVS quid. de simplicibus medi-
caminibus. Sp. 92. E
Hyacinthus siccus est in primo ordine, & frigidus in tertio. 8°. de simp.
medic. facul. 5°. 6. H
Hyacinthus styptica est ualde. de simp. med. Sp. 92. E
Hyacinthus seruat pueros impuberes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. H
Hyacinthus regio morbo laeuantibus exhibet. 8°. de sim. m. f. 5°. 62. H
HYACINTHI roborant cor dissolutum. de anat. uiuo. Sp. 46. D
Hyacinthis ad tēperantiā cor distēperatū reduci. de anat. uiu. Sp. 56. A
HYBRESTI acuti rostri antidotus. 2°. de antid. 5°. 118. E
HYDATIS quid. fin. med. Isa. 48. G
Hydatides papulæ, quæ. 5°. de loc. aff. 4°. 29. D
Hydatides affectus partium exteriorum palpebrarum. introd. Isa. 58. D
Hydatides quo modo curandæ. 14°. meth. me. 7°. 93. F
Hydatides oculorum morbus manu indiget. introd. Isa. 59. G
Hydatides singulatim tolluntur. introd. Isa. 59. G
HYDERICI ex uitioso succo quibus color mutatur, in elephanticis
splenicis, alijsq; 3°. de symp. caus. 3°. 30. A
Hydericis conuenit cochlearum caro. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. F
Hydericis prodest medicamē recipiens cantharidas. 3°. de temp. 1°. 23. C
HYDNON, id est tuber terræ. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. H
HYDRELAEON quid. 2°. de antid. 5°. 114. B
Hydreleum quo modo fiat. de dynamidijs. Sp. 23. B
Hydreleum oleum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. C
ex Hydrelao infusiones ad capitis dolorem ex febre. 1°. de arte curat.
ad Glauconem. 7°. 100. B
Hydreleum prodest fractis. introd. Isa. 60. F
Hydreleū p uomitu. 1°. de arte cur. ad Gla. 99. C/de rem. p. f. 7°. 160. H
ex Hydrelao, & pane decocto, cataplasma ad crustas excidentis. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 107. B
ex Hydrelao, & argēti spuma emplastrū. 1°. de cōp. m. p. ge. 5°. 212. H
HYDRAGOGA medicamenta, quæ. de atra bile. 1°. 36. B/de dynam. 22. A/de cathartics. Sp. 95. A
Hydragoga dantur mulieribus molestatis per longum tempus ab aliquo
fluxu, & rheumatizantibus. de dynamidijs. Sp. 22. A
HYDRARGYRVS preparatur, non nascitur sponte. 9°. de simp. medic. facul. 5°. 71. B
Hydrargyros per erosionem interimit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
Hydrargyrum non est expertus Galenus an interimat, si deuoretur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
HYDRENTEROCELE quid. fin. med. Isa. 49. D
Hydrenterocele scroti. fin. med. Isa. 49. C
Hydrenterocele tumor scroti compositus. introd. Isa. 60. B
HYDROCELE quid. fin. med. Isa. 49. D/de tum. prat. nat. 3°. 85. G
Hydrocele tumor scroti. fin. med. 49. C/introd. Isa. 60. B
Hydrocele laboratium curatio. intr. Isa. 60. B/14°. meth. med. 7°. 90. G
Hydrocelis humor indicat de ablatione. 14°. meth. med. 7°. 90. F
ad Hydrocelas quidam utuntur bdellio salina matutina subigentes. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. H
HYDROCEPHALON quid. fin. med. Isa. 49. A
Hydrocephalon suturarum distentio. introd. Isa. 59. C
Hydrocephali quatuor species. introd. Isa. 59. F
Hydrocephali curatio. introd. Isa. 59. G
Hydrocephalum incurabile, quod. introd. Isa. 59. G
HYDROCOPIARVM descriptiones architectonica complectitur.
de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2°. 57. B
HYDROMELI quo modo conficiatur. de dynam. 22. D/ Sp. 23. C
Hydromeli quo tempore faciendum. de dynamidijs. Sp. 22. D
Hydromeli habet saporē uini uetusti, et gustus iudicat. de dyn. Sp. 22. E
Hydromeli, & acetum purgat aures. de cathart. Sp. 95. B
HYDROMPHALOM quid. fin. med. Isa. 49. B
Hydromphali qui. introd. Isa. 60. A
HYDROPHOBOS quid. fin. med. Isa. 47. D
Hydrophobos (aquæ timor dicitur). 9°. meth. med. 7°. 58. H
Hydrophobos cuidā cōtigat post annū. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. E
de HYDROPE.

de HYDROPE. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. A
 de Hydope ignorantia Erasistrati. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 Hydrops est aquosus tumor. de oculis. 7°. 189. E
 Hydrops quo modo, et quot eius species. de tum. præ. nat. 3°. 84. G
 Hydropis tres species. introd. 1sa. 56. G
 Hydropum duæ species, et quo modo curentur. de uict. ratio. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 148. G
 Hydrops ascites. fin. med. 1sa. 47. F
 Hydrops ascites uocatus quando fiat. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. C
 Hydrops leucophlegmatis dictus quando fiat. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
 Hydrops anasarca quid. fin. med. 1sa. 47. G
 HYPOSARCIDION species hydropis. introd. 1sa. 56. G
 Hydrops tympanias quid. fin. med. 1sa. 47. G
 Hydrops sicca ab Hippocrate dicitur tympanias. cō. 4°. ap. 11°. Ex. 28. D
 in Hydropa tympaniam, et in leenteriam quod cruditatis symptoma finiatur. 3°. de sympt. caus. 3°. 25. C
 Hydrops subita quo modo. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. F
 Hydrops matellæ quæ affectio. 6°. de locis affectis. 4°. 37. F
 Hydrops matellæ raro fit, illā tñ bis uidit Galenus. 6°. de lo. af. 4°. 37. F
 Hydrops quo modo lethargo comparetur. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. D
 Hydrops longus morbus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Hydropis causa. introd. 1sa. 56. H
 Hydrops ex quibus fiat causis. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 Hydropis generandi prima causa. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 Hydopes uniuerſi fiunt patiēte hepate. de uir. nost. cor. diff. Sp. 60. B
 Hydrops sequitur necessario ad scirrhum iecinoris. 3°. de præſagitione ex pulsibus. 4°. 121. E
 Hydrops nō sequitur necessario ad scirrhum lienis. 3°. de p̄sa. ex. 4°. 121. E
 Hydropem facit extrema frigiditas. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 Hydropem quo modo faciat aqua frigida. 6°. de loc. affect. 4°. 36. C
 ad Hydropē definiūt aliqui aquæ paludose hyeme. de bon. aquæ. Sp. 75. E
 Hydrops humiditatem uentriculi nimiam debet præceſſiſſe. 3°. de sympto matum causis. 3°. 25. D
 i Hydropē terminat sanguificæ uirtutis ibecillitas. 3°. d̄ sym. ca. 3°. 25. C
 Hydopes à carne bubula. 3°. de alimen. fac. 2°. 25. H
 Hydrops cur fiat autumnō. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. E
 Hydopes quibus accidunt. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 178. D
 in Hydropem transeunt icterici. de cura icteri. Sp. 111. C
 Hydropis inceptio. secretorum. Sp. 100. H
 Hydopes quadam colorem mutant. de sympt. diff. 3°. 13. B
 Hydropum qualis caro. 3°. de symp. caus. 3°. 26. G
 Hydropum caro qualis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. G
 in Hydropibus quō se habet epigastrii muscoli. 2°. de mot. mus. 1°. 316. F
 in Hydope urina rubra futuram mortem prædicat. de sperm. Sp. 35. D
 Hydropis curatio. intro. 1sa. 56. H/14°. meth. med. 7°. 90. G
 Hydrops, et sputum sanguinis quo modo curentur, quia sunt contrarij morbi. com. 1°. aph. 16°. Ex. 9. A
 i Hydope dat uinū fuluū antiquū. de uic. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 149. B
 in Hydope dat panes calidos ex oleo uel pinguedine. de uictus ratio. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 152. E
 Hydropi poculum. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 152. E
 Hydropi potio conueniens. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 152. G
 pro Hydope Itrium. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 152. G
 i Hydope an carnes suillæ dandæ. de uict. ra. in mor. ac. c. 4°. 7°. 149. B
 Hydropis humor indicat de sui ablatione. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 in Hydope quo in loco sit aqua. 5°. de loc. affect. 4°. 33. H
 Hydrops fit in spatio inter intestina, et peritonæū. 1°. de nat. f. 1°. 293. D
 Hydropē medicamēto hydragogo sanauit Galenus. cōtra Iul. Ex. 69. H
 Hydropis aquā nō educit medicamentū flauæ bilis. de purg. me. 5°. 86. G
 pro Hydope catapotia. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 152. G
 ad Hydropem pillulæ. secretorum. Sp. 101. B
 pro Hydope tithymalli septem guttæ in singulas caricas. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 152. G
 in Hydope educens cataplasma. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. F
 Hydrops sanguinis euacuatione curatur. de uenæ sect. ad. Eras. 6°. 7. B
 quæ Hydrops sanguinis missione curari possit. de uict. rat. in morb. acu. commentario 4°. 7°. 149. A
 Hydrops quando est ex retentione hæmorrhoidum uel mēsum, eget sanguinis missione. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 7. B
 in Hydope secatur uena in uentre super iecur. de anat. uiu. Sp. 55. B
 in Hydope sanguis non mittendus. de uenæ sect. adu. Eras. 6°. 6. F
 Hydropi sanguinem detrahare potius obest, q̄ p̄sit. de atra bile. 1°. 37. E

Hydropem sanat bubulum stercus. de theria. ad Pison. 5°. 92. F
 in Hydope stercus bouis armentariæ. 9°. de cōp. med. se. lo. 5°. 200. E
 in Hydope stercus caprinum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. F
 contra Hydropem ualet theriaca. de theria. ad Piso. 5°. 91. G
 ad Hydropas incipientes. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. F
 ad Hydropem. secretorum. 97. B/ Sp. 99. C
 Hydropi ualens medicina. de med. exper. Sp. 105. A/B
 Hydrops, uide Aqua intercus.
 HYDROPICAE matricis signa, et curatio. de pas. mul. Sp. 96. A
 Hydropicorum aqua ubi congregetur. com. 7°. aph. 53°. Ex. 58. H
 Hydropicorum pulsus qualis in omni specie. de puls. ad tir. 4°. 46. D
 Hydropicorum tumor diuersus ab alijs. ad Thras. 2°. 105. A
 Hydropicorum urina qualis. de spermate. Sp. 35. B
 Hydropici quomodo curentur. intro. 1sa. 60. A
 Hydropicis quæ à fortuna uisa sunt conferre. contra Iulia. Ex. 66. E
 Hydropico damus cathartica. de dynamidijs. Ex. 20. E
 Hydropicis p̄sunt med^a. trahētia aquas. d̄ atra b. 1°. 36. E/ d̄ dy. Sp. 22. A
 Hydropicis p̄sunt Caricæ. de simp. med. Sp. 84. C
 Hydropicos iuuat succus Centauræ. de uirt. cent. Sp. 94. A
 Hydropicis prodest Chamædrys. de simp. me. Sp. 82. H
 Hydropicos siccant chamæleo. de simp. med. Sp. 82. F
 Hydropicis utilissima est agrestis Cucumeris radix. de dyn. Sp. 22. B
 Hydropicos inanit, et purgat Ebuli radix. de simp. med. Sp. 84. C
 Hydropicis maxime datur Euphorbium. de simp. med. Sp. 83. E
 pro Hydropicis, et corpulentis Flos salis aquæ marinæ mistus. 14°. me thodi medendi. 7°. 91. E
 Hydropicis in potu datur lapis Magnes. de simp. med. Sp. 86. G
 Hydropicis prodest Raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 Hydropicis datur Scilla. de simp. med. Sp. 90. H
 ad Hydropicos decoctio. de med. exper. Sp. 107. D
 Hydropicis prodest electarium iridis. de med. exper. Sp. 105. D
 Hydropicis ualens electarium. de med. exper. Sp. 108. A/D
 ad Hydropicos emplastrum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. C
 ad Hydropicos epithema. 9°. de comp. medicam. sec. loc. 5°. 200. A/de med. fac. par. 7°. 167. D
 ad Hydropicos malagma. 9°. de cōp. med. sec. loc. 199. D/5°. 200. C/E
 Hydropicis benefaciens. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 261. G
 Hydropicis ualens medicamē. de med. exp. 105. D/H/106. F/ Sp. 108. A
 ad Hydropicos ex Andromacho. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. E
 ad Hydropicos, Cleophanti. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. E
 ad Hydropicos incipientes. 2°. de cōp. med. per ge. 225. E/3°. 5°. 235. C
 ad Hydropicos inueteratos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. B
 Hydropicis anasarcam patientibus. de dynamidijs. Sp. 21. C
 ad Hydropicos. 8°. de comp. med. sec. loc. 190. H/193. C/195. B/G/196. H/9°. 198. F/199. A/C/E/ 200. E/10°. 206. B/207. E/F/2°. de cōp. me. p̄ ge. 226. E/F/5°. 5°. 247. F/de re. pa. fa. 159. G/7°. 174. D
 Hydropicorū uaporarium doliare, quo euacuatur citius et amplius q̄ in balneis. de util. resp. 1°. 225. C
 pro Hydropicis instrumentum euacuatorium. de util. resp. 1°. 225. C
 Hydropicos p̄forare, et cutē scarificare distat inter se. ad Th. 2°. 105. A
 Hydropicorum tali scarificandi. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. H
 Hydropicorum duo casus. contra Iulianum. Ex. 70. C
 HYDROPIPERI unde dictum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. H
 Hydropiperi sugillata et tumores induratos digerit. 8°. de simplicium medic. facul. 5°. 62. H
 HYDROPOTON ad febrem quotidianam, tertianam, sed maxime quartanam, et ad omnes accessiones, et angustias, somnum facit, fastidium tollit, sudorem prouocat. de dynamid. Sp. 32. C
 HYDRORODINON quid. de rem. par. fac. 7°. 160. H
 HYDRI morsibus confert centaurea. de uirt. centau. Sp. 93. H
 contra Hydrium ualet theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 91. E
 HYE L I N O S, id est uitreus humor oculi. de ocul. 7°. 182. G
 H Y E M S et æstas quomodo fiant. de hist. philos. Sp. 8. C
 Hyemis principium quando. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 102. A
 Hyemis principium uergiliarum occasus. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 103. B/com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Hyemem et alia tempora posse diuidi in multas partes, collige. com. 3°. aphorif. 23°. Ex. 24. H
 Hyemis diuisio. in 1°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 107. G
 Hyemis, et æstatis diuisio. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 102. B
 Hyemis tres partes, et quæ. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 102. B
 Hyemis conuersio quando, et quid faciat humor tunc, et quibus uti de-
 ff ij bemus.

bemus. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Hyems quot dies habeat. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Hyems fere perpetua Scythijs. de aere, aquis, & locis. 5^a. 5. E
 Hyemis ad aetatem proportionem habet principium mensis cum plenilu-
 nio. 3°. de diebus decretorijs. 4^a. 158. B
 Hyems est frigida, & humida. 1°. de temp. 1^a. 11. C/ in 1^m. de morb. uulg.
 commentario 1°. 3^a. 110. H
 Hyemis humidissima, & frigidissima. 2°. de crisib. 4^a. 134. D
 Hyems cuius comparatione est frigida, & humida. 1°. de temp. 1^a. 11. F
 nisi Hyeme non sit status humidus, & frigidus. 10°. meth. med. 7^a. 63. E
 Hyems cur humida & frigida. de nat. hum. 32. D/ de sperm. Sp. 39. A
 Hyemis frigus quo modo a sole procedat. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. D
 HYEME si calida aqua, astate frigida est una cognitio bonarum, &
 malarum aquarum. de bon. aquae. Sp. 75. H
 Hyeme frigida aqua, astate calida, mala. de bon. aquae. Sp. 75. D
 Hyeme cur pfundi fotes calidissimi sint astate frigidissimi. d. bo. Sp. 75. H
 Hyeme calida aqua, astate frigida, optima sunt. de bon. aqu. Sp. 75. G
 Hyeme in aliquibus fontibus cur aqua disparet, astate abundat. de bonita-
 te aquae. Sp. 75. H
 Hyeme non abundant aqua fons in Delo, & putei in Pitho, sed in astate.
 de bonitate aquae. Sp. 75. H
 Hyemales aquae optima sunt. de bonitate aquae. Sp. 75. F
 HYEMS naturalis qualis esse debet, & quod semper debemus intelli-
 gere in regionibus temperatis. com. 1°. aph. 13°. Ex. 22. B
 Hyems naturalis est frigida, & humida. com. 3°. aph. 13°. Ex. 22. B
 Hyems humida. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Hyeme fm natura debet ee ueti magni. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 103. H
 quando Hyems mediocritate seruauerit, bene omnia tpe hiberno in corpo-
 re animalis administrantur. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. E
 Hyemes fortes in Europa, cur. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. B
 Hyemis mutationes sentiuntur in semine et gnatioe. de aere, aq. et l. 2^a. 6. B
 Hyems aspera dolorem facit. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. H
 Hyems si inueniat aliquem temperatum, non conseruat ipsum in sua tēpe-
 ric. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 Hyems pituita gnat, etia in corpe tēperato. cō. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 Hyeme qui humor abundet. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 31. H
 Hyeme abundat pituita fm Hippocrate. bre. denot. dogm. Hipp. 231. B/
 8°. de decre. Hipp. 1^a. 276. D/ com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Hyeme pituita abundat frigidissimus humor in frigidissima tempestate.
 in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 104. B
 Hyeme calor naturalis est uehemetior: igitur non deberet gignere pitui-
 tam, cur ergo gignatur. de natura hum. com. 1°. 1^a. 32. E/F
 Hyemis tempore utimur phlegmagogis. de dynamidijs. Sp. 21. C
 Hyeme quandoq; abundat flaua bilis, licet raro. cō. 4°. aph. 4°. Ex. 27. H
 HYEMS qbus aetibus et naturis quadret magis. c. 3°. a. 18°. Ex. 23. G
 Hyems est optima consistentibus. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
 Hyeme, et astate naturae calidae, et hūide bñ se hñt. c. 3°. a. 2°. Ex. 20. A
 Hyeme bene se habet naturae calidae et siccae. com. 3°. aph. 2°. Ex. 20. B
 Hyems pulsus alterare potest, non efficere. 1°. de caus. puls. 4^a. 86. G
 Hyeme animalia latent ueluti mortua. 2°. de loc. affect. 4^a. 14. B
 Hyeme uiperæ tractatae non mordent. 2°. de loc. affect. 4^a. 14. B
 HYEME uestes munda sunt induenda. de sal. dieta. 2^a. 41. A
 Hyeme, astate, in loco calido in loco frigido, uiro, puero, seni, mulieri nō
 aque conueniunt capilli. 1°. de usu partium. 1^a. 189. F
 Hyeme plus appetimus quam astate. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. D
 Hyeme uentriculi calidissimi sunt calore naturali, corporis autem partes
 e contrario. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. E
 Hyeme cur frigescit uenter in aliquibus. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. E
 Hyeme iccur non perfecte cōcoquit ob frigus. de nat. hu. cō. 1°. 1^a. 32. F
 Hyeme uēa totius corporis refrigerata nō pbe coquūt. d. n. h. c. 1°. 1^a. 32. F
 HYEME quō edendum & bibendum, & quid. de sal. dieta. 2^a. 39. H
 in Hyeme quomodo cibandum. de dis. cont. Sp. 71. G
 Hyemis cibi qui uulgo sunt in usu. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. F
 Hyemis cibi pituitosiores. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. F
 Hyeme utendum cibus siccis & melancholicis. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 Hyeme cur sumi debeant cibi crassi. de dis. cont. Sp. 72. G
 Hyeme dari possunt multi cibi. com. 1°. aph. 18°. Ex. 9. E
 Hyemis cibus quantus. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. B
 Hyemis potus quantus & qualis. de ren. aff. dig. et med. 7^a. 195. B
 Hyeme dandum Falernum, Tmolitanum, Auriusum, & Lesbium uinū.
 de dynamidijs. Sp. 76. G
 Hyeme i ocio degētes et multū bibētes multū migūt. 1°. d. na. f. 1^a. 296. D

Hyemem totam cum quidam magnopere repletus sine exercitijs dege-
 ret, quo modo uere suffocatus fuerit. de uenae sect. adu. Eras. 6^a. 9. F
 Hyeme calfacere & siccare corpora oportet. de sal. dieta. 2^a. 39. H
 HYEME quid agere debent exercitantes se. de sal. dieta. 2^a. 42. E
 Hyeme quō preparādus locus in quo sit exercitatio. de san. tu. 2^a. 73. C
 Hyeme qd agebat ruri Galenus exercitij gratia. 2°. de san. tu. 2^a. 73. H
 Hyeme paucis lauacris utendum. de sal. dieta. 2^a. 41. A
 Hyems qualis sequatur, si aetas pluuiosa sit spirante austro, et autumnus
 eodem modo. de aere, aq. & loc. 2^a. 4. C
 Hyems insalubris est, si aetas & autumnus sint pluuiosi. commētario 3°.
 aphorismo 13°. Ex. 22. A
 Hyems Aquilonia. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 170. H
 Hyeme aquilo magnus, & longus. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 103. H
 Hyems sicca, & aquilonia, uel pluuiosum, & australe, quos morbos gene-
 ret. com. 1°. aph. 11°. Ex. 20. H
 si Hyems sit borealis & sicca, uer austrinum, quae contingant in astate.
 de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. A
 Hyems austrina. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 103. H
 HYEME qui morbi. de natura humana. com. 1°. 1^a. 31. H/ comment. 3°.
 aphorismo 23°. Ex. 24. G
 Hyeme morbi pituitosi. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 276. E
 in Hyeme maxime febres quotidianae fiunt. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
 Hyeme fiunt dolores capitis, tussis, rauedines, grauedines, & tabes, si
 aetas aqlonia fuerit, & autumnus pluuiosus. cō. 3°. aph. 13°. Ex. 21. H
 Hyeme tussiuunt homines. 8°. de decre. 1^a. 276. E
 Hyeme paludosa aquae rupturas, pleureses, tussis faciunt, conuertuntur
 ad splenē, & aliquando desinunt ad hydropē. de bon. aquae. Sp. 75. D
 Hyeme calcanea, digiti, & omnia extrema frigido exulcerantur, calore
 sanantur. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Hyeme partes extremas frigiditas esse, nō malū. cō. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 in Hyeme Hippocratica facies nō est exitiosa. in prog. cō. 1°. 4^a. 191. E
 Hyeme potius accidunt abscessus, tardius desinunt, et minus retrocedunt.
 in prognost. com. 3°. 4^a. 210. D
 Hyeme diuturnos ut plurimum fieri morbos inquit Hippocrates. breuis
 denotatio dogmatum Hippocratis. 1^a. 231. D
 Hyeme si quis in uictu delinquat, quo modo uere incidit morbos diutur-
 nos. com. 6°. aph. 55°. Ex. 53. D
 Hyems facit tarditatem in morbis. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. E
 Hyeme morbi longissimi, & cur. com. 2°. aph. 25°. Ex. 16. A
 Hyeme neq; morbi soluuntur manētibus ijs q eos efficiūt humoribus, neq;
 agroti moriūtur uiribus interim sufficiētibus. c. 2°. ap. 25°. Ex. 16. B
 Hyems nullam plenitudinem in parte aliqua corporis dissoluit. com. 1°.
 aphorismo. 13°. Ex. 22. C
 Hyeme terminatur morbi qui astate augētur. de nat. hum. cō. 1°. 1^a. 33. D
 Hyems soluit morbos aestiuos. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 147. B/ 3^a. 151. H
 Hyeme q emerferit morbi, astate pfligāt. i. 3^m. d. m. uul. cō. 3°. 3^a. 147. C
 Hyemales morbi prorsus astate discuti, mendacium apparet. in 3^m. de
 morbis uulg. com. 3°. 3^a. 147. D
 Hyeme fm Diocle febris ardēs pōt facile sanari. c. 2°. ap. 34°. Ex. 17. D
 Hyeme quō debet gubernari egri, et quō cibādi sūt. c. 1°. a. 17°. Ex. 9. D
 Hyeme inferiores ptes purgāda, astate superiores. c. 4°. ap. 4°. Ex. 27. G
 Hyems cauenda est in uomitu. com. 4°. aph. 6°. Ex. 28. A
 Hyemem uitandes graciles, & facile uomentes purgare conuenit. de ca-
 tharticis. Sp. 94. C
 Hyeme supra purgari, quorum alui intestinorum leuitate laborant, ma-
 lum. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 Hyeme cū pituita i uētre gnat, uomitibus expurgāda. de sal. d. 2^a. 41. H
 Hyeme calida sint potiones. 12°. meth. med. 7^a. 76. B
 Hyeme calidum, astate frigidum oxymeli quibus praebedum. de uictus ra-
 in mor. acu. com. 1°. 114. F/ de puero. p. lep. 7^a. 180. E
 Hyeme quae uentrem soluant. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. E
 Hyeme quibus uenter stringitur. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. G
 Hyemale tempus alia expetit medicamēta. 1°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 125. F
 Hyeme, & astate, medicamenta uario modo applicanda sunt. 2°. de arte
 cur. ad Glauconem. 7^a. 101. G
 Hyeme med^a. dñt ee molliora, astate duriora. 7^a. d. cō. m. p. g. 5^a. 268. G
 HYENAE adeps tenuium partiu. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 233. H
 Hyenae adeps in quo ordine sit inter acopa. 7°. de cōp. m. p. g. 5^a. 269. E
 Hyenae adeps quo loco reponatur inter calida, quae ualent alopecijs. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 122. D
 pro Hyenae adipe anserinus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 122. D
 Hyenarum bile inferius est fel taurorum. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 74. H
 Hyenarum bilis

Hyenarum bilis inferior est bile Callionymi, scorpionis marini, & marinae
testitudinis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. H
Hyenae fel ad oculos. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F/H
Hyenae fel usum acuit. de theria. ad Pifo. 5°. 93. F
Hyenae fel iuuat suffusiones intro. 1f. 58. C
Hyenae fel ad pilos palpebris inatos oculū infestātes. d. re. pa. f. 7°. 156. G
HYGIDION collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. D
HYGIENI Hipparchi medicamentū. 10°. de cōp. me. se. lo. 5°. 208. G
Hygieni melinum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. H
Hygijni emplastrum boni coloris ad multa. 2°. de compositione medica.
per genera. 5°. 223. B
HYGRA stypteria. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
HYGROCIRSOCELE quid. fin. med. 1f. 44. D
HYMETTION mel, quale, ubi. de theria. ad Pifo. 5°. 95. G
Hymettium mel maxime detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. H
HYMNI maiores laudibus, Dei uero opera utrisq; maiora. 7°. de usu
partium. 1°. 162. F
HYOEIS os. 16°. de usu partium. 1°. 215. F
Hyoedes os à litera Y similitudine appellatum. de musc. diff. 1°. 46. A
Hyoedes os siue hypsiloeides, quod & non nulli lambdoeides nominant.
de musculorum dissectione. 1°. 46. D
Hyoedes os & pharyngethron idem. de uoc. instr. diff. 1°. 107. B
Hyoedes os qui musculi ligant maxillae inferiori, & eorum processus.
de musculorum dissectione. 1°. 46. D
Hyoedes os q musculi sursum ad maxillā retrahāt. de musc. diff. 1°. 46. F
HYOSCYAMVS ex Creta Romā apportat. 1°. d. c. m. p. g. 5°. 211. F
Hyoescyami differentiae, quales. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
Hyoescyamus uenenum est. de opt. secta. 1fa. 21. F
Hyoescyamus uenenosus est, & fugiendus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
Hyoescyamus non est acidus. 4°. de simp. med. fa. 5°. 28. C
Hyoescyami semen frigidum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. H
Hyoescyami succus odore cum homine pugnat, nēpe humanae naturae con=
trarius. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. E
Hyoescyami succus, modice sumptus prodest. de uictus ratione in morbis
acutis, com. 2°. 7°. 118. D
Hyoescyamus frigidus natura, frigidos parit morbos. de cau. m. 3°. 7. D
Hyoescyamus frigidissimus est in quarto gradu. 3°. de simp. m. fa. 5°. 19. G
Hyoescyamus floris candidi frigidus est in tertio. 8°. de sim. me. f. 5°. 63. A
Hyoescyami uires, quae. de simp. med. Sp. 92. D
Hyoescyamus uires habet refrigerantes, & stringentes, & marcorē fa=
cit, in antidotis, & collyrijs mittitur, omnē dolorē compefcit, inter=
ficat si bibatur, & est uenenosum. de simp. med. Sp. 92. D
Hyoescyamus oculis mire obest. 3°. meth. med. 7°. 17. E
Hyoescyamus mortificat corpora. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. G
ad Hyoescyamus ualeat theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. E
Hyoescyamus quibus conueniat, & quibus non. 7°. de simp. medicament.
facultatibus. 5°. 185. A
Hyoescyami semen ad quae. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. F
Hyoescyami semen dat per os. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. C
Hyoescyami tosti meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 203. D/ 5°. 206. C
HYOSCYAMINVM oleum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. H
Hyoescyaminum oleū emollit, & refrigerat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 46. H
HYPECOON frigidū est in tertio ordine. 8°. de simp. m. f. 5°. 63. A
HYPERBATON figurā collige dū inqt Galenus, Inordinato quo=
dā interpretādī gñe mihi uidetur usus Hipp. cō. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
HYPERBATOS laqueus (id nomen traxit ex eo quod supra feras=
tur) quo modo adhibeatur. de laqueis. 7°. 308. H
HYPERBERETA EVS mēsis apud grācos, qui Romae Septēber.
4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. G
HYPERBOLICAE figurae quae. in prognost. com. 1°. 4°. 193. E
HYPERCRISIS quid. in prognost. com. 3°. 4°. 207. H
HYPERICVM quid. de simp. med. Sp. 92. E
Hypericū Italiae qñ aequale illi, qd in Creta nascit. 1°. de ant. 5°. 105. D
Hypericum Romae inuenit Galenus. 1°. de antid. 5°. 102. B
Hypericum calidum est, & siccum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
Hypericum acriter stringit, ischiadicis emendat, urinam prouocat, aen=
trem stringit, combusta sanat. de simp. med. Sp. 92. E
Hypericum ad quid ualeat. de cura icteri. Sp. 111. B
Hypericum menses, & urinas prouocat, & ad cicatricem ducit. 8°. de
simp. med. fac. 5°. 63. A
Hypericum ambusta ad cicatricem ducit, mollia nimis, humidaq; & pu=
tredinosa ulcerum sanat, & ischiadicis bibendum exhibetur. 8°. de

simp. med. facul. 5°. 63. A
Hypericum theriacam ingreditur. de theria. ad Pifo. 5°. 92. F
HYPEZOCOTA. 13°. meth. med. 7°. 85. D
HYPNOTICA quae. de dynamid. Sp. 18. G
Hypnoticum solanum quale. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. G
Hypnoticū solanū frigidū est in tertio ordine. 8°. de simp. me. f. 5°. 62. G
HYPOCHEOMENOVVS suffusos uocant. 6°. de sa. tuē. 2°. 98. H
HYPOCHONDRIA quae & quare. introd. 1fa. 53. C
Hypochondria loca sunt sub splene, & hepate. de anat. parua. Sp. 43. B
Hypochondrium singulari numero, quid significet. in 3°. de morb. uulg.
commentario 1°. 3°. 131. B
Hypochondrium simpliciter significat dextrum. in 3°. de morbis uulga.
commentario 1°. 3°. 131. B
Hypochondriorum dexteræ parti cibi crassi & lenti succi nihil faciunt
grauitatis aut tensionis. de bon. & uitio succ. 2°. 35. A
Hypochondria (id est ilia) optimum est absque dolore esse & mollia, &
aqualia. com. 2°. aph. 35°. Ex. 17. E
Hypochondriorum partes, et quae in ipsis sint multae partes. in 1°. prorr=
rhetic. com. 2°. 4°. 172. D
Hypochondria tenuia sunt mala, & tanquam signum, & tanquam cau=
sa. com. 2°. aph. 35°. Ex. 17. E
Hypochondria trahuntur intus, qbus uox acuit. i. 1°. pr. c. 2°. 4°. 170. C
Hypochondrij grauitas non est aegritudo. de const. ar. 1f. 42. D
Hypochondriorū inflammationes fiunt luna in & solis, saturno in tetra=
gono. de decub. progn. ex math. scient. Sp. 13. A
Hypochondriorum, & hepatis phlegmonae sunt haemorrhagicae. in 1°. prorrh.
com. 3°. 4°. 186. D
Hypochondria inflammatione obfessa non spirituum interclusione, san=
guinis missione prius indigent, q euacuatione. de uict. ratio. in morbis
acutis, com. 3°. 7°. 137. B
Hypochondriorum caliditatem nō remouentes sudores, non boni. in 1°. prorrh.
com. 1°. 4°. 164. B
in Hypochondriorum inflammationibus rosa conueniret, nisi adstringe
ret. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
ad Hypochondria ardentia magis conuenit omphacium, quam acetum.
4°. de simp. med. fac. 5°. 27. F
Hypochondriorum ardore laborantes, debent sine uiolētia mitigari. 4°. de
simp. med. fac. 5°. 27. F
Hypochondrijs ignitis quae non obsint. de cura icteri. Sp. 111. A
Hypochondrij, ceruicis, & lumborū dolores habet caput dolens. in 1°. prorrh.
com. 1°. 4°. 161. H
ex Hypochondriorum doloribus febres malignae sunt. in 1°. prorrheti.
commentario 2°. 4°. 172. D
ad Hypochondria dolores in febribus cū aponia sudore si soluitur, ma
ligni. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 176. G/H
qbus Hypochōdria sublata, murmurātia, illū dolore accedēte, ijs alui hu=
meētāt nisi flatus erūpāt, uel urinā pueniat copia. d. uri. sig. Sp. 78. G
Hypochondria tensa illinenda sunt lini semine, aqua, & oleo tepidis. de
uictus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 140. H
Hypochondria extenta habentibus non est medicamentum exhibendum.
de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 150. D
ad Hypochōdriorū. i. p̄cordiorū distētionē. 7°. de cōp. m. f. lo. 5°. 185. H
Hypochondrijs lac non conuenit. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
Hypochondrijs ualeat butyrum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D
Hypochondrijs gratissimum chamæmelum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
Hypochondrijs gratum lini semen. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
in Hypochondrijs oleo rosaceo uti licet. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. A
Hypochondria cataplasmanda in ictero. de cura icteri. Sp. 110. H
Hypochondrio quod cerotum uel malagma applicandum in icteris. de cu
ra icteri. Sp. 111. C
in Hypochōdrijs oedema cur facile suppuratur. in pgn. cō. 1°. 4°. 196. F
Hypochondrijs quae affiguntur cucurbitulae saepenumero sanguinis ad
nares impetum potenter reuulsisse conspexistis & immodicas per ute
rum irruptiones. de cucurb. scarif. 6°. 4. G
HYPOCHONDRIACVS flatuosusq; morbus. 3°. d. l. af. 4°. 18. G
Hypochōdriacus flatus qūo fiat, & quae illū sequatur. 3°. d. l. af. 4°. 18. G
Hypochondriaci flatus causa. 3°. de loc. affect. 4°. 18. H
Hypochondriacus flatus a qua causa. 3°. de loc. aff. 4°. 19. D
Hypochōdriaci flatus cognitio unde sumatur. de mel. ex Gal. Sp. 109. G
Hypochondriaci flatus signa. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. C
in Hypochondriaco flatu cruditates. 5°. de locis affect. 4°. 32. H
Hypochondriaci flatus symptomata. 3°. de loc. affect. 4°. 18. H
ff iij Hypochondriaci fla=

Hypochondriaci status symptomata, an i cerebro. 3°. de loc. affe. 4°. 19. D
 Hypochondriaci status symptomata sunt atræ bilis symptomata. 5°. de loc. affe. 4°. 32. H
 Hypochondriaci, et flatuosa quō uocatur melacholia. 3°. d. l. aff. 4°. 19. D
 Hypochondriacus status quo modo facit melancholiam. de mel. ex Hal. Rufo, & Posidonio. Sp. 109. B
 Hypochondriaci flatū habētes cur melacholici. 2°. de symp. ca. 3°. 24. D
 in Hypochondriaco flatu uidet in uētriculo inflatio. 3°. d. l. af. 4°. 19. B
 ex Hypochondriaco flatu splenici. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 ex Hypochondriaco flatu sanies uitiosa ex splene in uentriculum. 5°. de locis affectis. 4°. 32. H
 Hypochondriaci status curatio. 3°. de loc. aff. 4°. 19. D
 Hypochondriaci flatū iuuat cibi frigidi, fm Diocle. 3°. de lo. aff. 4°. 18. H
 Hypochondriacis conuenit epithymum. de dynamidijs. Sp. 21. B
 HYPOCHYMA est morbus oculi ut instr^m est. 2°. meth. m. 7°. 12. H
 Hypochyma quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 93. F
 Hypochyma quid de se indicet. 13°. meth. med. 7°. 90. F
 in Hypochymatis uitium transferendum. 14°. meth. med. 7°. 90. H
 Hypochyma pungitur circa irim ex minori angulo. introd. Isa. 59. G
 Hypochyma. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 HYPOCHYSIS quid significet. 3°. meth. med. 7°. 17. E
 HYPOCYSTIS quid. de simp. med. Sp. 92. E
 Hypocystidis succus tempore durescit. 6°. de simp. med. se. loc. 5°. 172. H
 Hypocystis qualis, & quō lauatur. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 151. F
 Hypocystis in principio tertij ordinis calida est. 5°. d. sim. me. fa. 5°. 39. C
 Hypocystis acerbata est. 2°. de loc. affect. 4°. 12. D
 Hypocystis adstringit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 in Hypocystide adstrictio cōsiderāda. 4°. de simp. med. facul. 5°. 26. A
 Hypocystis mediocriter adstringit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. H
 Hypocystis inter arida moderate adstringentia numeratur. de composit. med. secund. loc. 5°. 172. G
 Hypocystidis decoctum adstringens moderatum pro gargarismis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. F
 Hypocystis unū ex adstringētibus medicaminosis. 11°. de sim. m. f. 5°. 81. E
 Hypocystide adstringēs uehemēs iudicat Galenus. 5°. meth. me. 7°. 31. G
 Hypocystis stringit uehementissime uentris profluuium, & sanguinis abundantiam reprimat. de simp. med. Sp. 92. E
 Hypocystis sistit sanguinem. introd. Isa. 56. F
 Hypocystis ad sanguinis reiectionem efficax remedium est. 6°. de simpli. medic. facul. 5°. 51. D
 Hypocystis opitulatur internis ulceribus. 14°. meth. med. 7°. 28. H
 Hypocystis efficax remedium est ad fluxionū omnes affectus. 6°. de simplicium medic. facul. 5°. 51. D
 Hypocystis efficax remediū est ad pfluuiā muliebriā, coeliacos, dysentericosq; affectus, & stomachicis epithematis, hepaticisq; commiscetur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. D
 Hypocystis oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. D
 Hypocystidis succus contra asperitatē palpebrarum. de ocul. 7°. 189. C
 Hypocystis roborat ptes plusculo hūore exolutas. 7°. d. sim. m. f. 5°. 51. D
 ex Hypocystide med^m ad refrig^m et firmādū uētric^m. 8°. met. m. 7°. 53. D
 Hypocystis theriacam ingreditur. de theria. ad Pifo. 5°. 92. F
 Hypocystis cur theriacam ingreditur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. D
 ad Hypocystida accedit lentiscus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. H
 in HYPOGASTRIO cur mammae in pluribus animalibus. 7°. de usu partum. 1°. 164. F
 ad Hypogastrium quōd nō debeat esse pudendū. 15°. de usu p. 1°. 210. C
 HYPOGLOSSVM unde dictum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
 Hypoglossi radix et succus emolliēdi uim possidet. 8°. d. sim. m. f. 5°. 63. B
 HYPOGLOTTIDES cōfectiones. 7°. de cōp. me. se. loc. 5°. 179. F
 Hypoglossis medicamentum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. D
 Hypoglottides medicamenta quæ. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 177. F
 Hypoglossis ex filice, Andromachi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. F
 Hypoglossis Dioscoridæ. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. D
 Hypoglossis Scribonij Largi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. E
 HYPOLAPORON, & leparō qd sigeñt. 3°. de diff. resp. 3°. 75. D
 HYPOPHORA. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. F
 HYPOPYON quid. introd. Isa. 59. A
 Hypopyon quid sit, & quo modo curetur. 5°. de cōp. med. se. lo. 5°. 158. F
 Hypopyon affectus iridis oculorum. introd. Isa. 58. D
 Hypopya morbus est toto genere præter naturā. de diff. morb. 3°. 4. F
 Hypopya quō curentur. 14°. meth. med. 7°. 93. F
 Hypopya quō sanaret ocularius medicus tpe Galis. 14°. met. me. 7°. 93. F

ad Hypopia ualet lac. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
 ad Hypopia, id est liuiditates oculorum, ualet succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. D
 ad Hypopia, id est liuorem sub oculo. de med. fac. par. 7°. 162. H
 HYPOSPADIAE qui. introd. Isa. 60. A
 Hypospadiarum curatio. introd. Isa. 60. A
 HYPOSPATHISMVS spēs diuisionis chirurgiæ. intro. Isa. 59. E
 Hypospathismus quot diuisionibus fit. intro. Isa. 59. G
 Hypospathismus sistit fluorem. intro. Isa. 59. G
 Hypospathismo in quibus locis utendum. intro. Isag. 59. E
 HYPOSPHAGMA quid. fin. med. 48. H/introd. Isa. 58. D
 Hyposphagma affectus albi oculorum. intro. Isa. 58. D
 ad Hyposphagmata in oculis sanguis colūbæ. 10°. de simp. m. f. 5°. 72. H
 ad Hyposphagmata ualet lac. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
 ad Hyposphagmata serum ualet. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. G
 ad Hyposphagmata oculorum collyria per gradus describuntur. 10°. de simp. medic. facul. 5°. 72. H
 ad Hyposphagmata. 4°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 157. G/de remed. par. fac. 7°. 156. F
 HYPOSPIDIAS quid. fin. med. Isa. 49. E
 absq; HYPOSTASI aquæ, et petrosæ plus alijs, q. d. bo. aq. Sp. 75. E
 Hypostasis si non habet aqua, sed pura sit & nō lassa fm colōrē, secūda est bonarū & malarum aquarum cognitio. de bon. aqua. Sp. 75. H
 HYPOSTASES in urinis. de uict. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 144. B
 Hypostasis partes tres. de urinae significatione ex Hipp. Sp. 79. B
 Hypostasis habentes urinae, postea non habentes quid significant. de urinae significatione ex Hipp. Sp. 79. C
 Hypostasis alba non omnis bona, cur. de urinis. 4°. 125. C
 Hypostasis alba si fuerit, & urinae color biliosus, erit bilis cum pituita. de urinae signifi. ex Hipp. Sp. 79. D
 pro Hypostasi alba pus qñq; accipitur ab ignaris. de urinis. 4°. 125. C
 Hypostasis quæ fallit homines. de urinae sign. ex Hip. Sp. 79. C
 Hypostasis alta est cruda. de urinis. 4°. 125. C
 Hypostasi atra, urina male olente in morbo acuto, mortale. quæ sita in Hippocratem. Sp. 113. E
 Hypostasis si atra sit, maius est malum, quā si nebula, aut sublatio essent atræ. quæ sita in Hippocratem. Sp. 113. E
 quibus Hypostases biliosæ, supernæ autem tenuitates celerē ægritudinē significant. de urinae significatione ex Hipp. Sp. 78. H
 Hypostases crimnodes quid significant. quæ sita in Hipp. Sp. 113. D
 Hypostasis crimnodes. i. similis farinæ, qd significet. d. urinis. 4°. 124. F
 Hypostases crassioris farinæ spēs qd significet. d. uri. sig. ex Hip. Sp. 78. F
 Hypostasis urinae infantium crassa est. de uri. sig. ex Hip. Sp. 79. B
 per Hypostases utiles distinguitur humor crudus ab inæquali substantia eius quod subsidet. de uri. sign. ex Hip. Sp. 79. C
 ab Hypostasi bona quō dignoscatur humor crudus. de urinis. 4°. 125. D
 Hypostasis utilem uidendam præbet plerunque humor crudus & albus cum urina excretus subsidens. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
 Hypostasis cruenta frustulosa quid significet. de urinis. 4°. 124. F
 Hypostases eruosæ quid significant. quæ sita in Hip. Sp. 113. C
 Hypostases foliosæ quid significant. quæ sita in Hipp. Sp. 113. D
 Hypostases foliosæ quibus sint peiores. de urinae sign. ex Hip. Sp. 78. G
 Hypostases furfuraceæ quid significant. quæ sita in Hip. Sp. 113. D
 Hypostasis leuem inquit Galenus uocat Hippocrates continuam, & in diuulsam. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
 Hypostases malæ, quæ. de urinis. 4°. 125. A
 Hypostasis maiorem habent urinae mulierum, quā uirorum. de urinae significatione ex Hippocrate. Sp. 79. A
 Hypostasis oroboides quid significet. de urinis. 4°. 124. D
 Hypostasis perfecta quid significet. de urinis. 4°. 124. B
 Hypostasis petaloides quid significet. de urinis. 4°. 124. E
 Hypostasis pinguis, & accumulata quid significet. de urinae significatione ex Hippocrate. Sp. 78. H
 Hypostasis pityroides, id est furfuræ, qd significet. de urinis. 4°. 124. F
 Hypostasis plana quid significet. de urinis. 4°. 125. B
 Hypostasis si fuerit rufa, color urinae albicās, mitte sanguinē, sin ibecillis sit, medicamen adhibe, aut accommodatum exhibe cibum. de urinae significatione ex Hippocrate. Sp. 79. D
 cū Hypostasi rufa urina crassa et rufa qd significet. quæ sita in Hip. Sp. 113. B
 Hypostases similes sandarachæ quid significant. de urinis. 4°. 124. F
 Hypostases tenues, et albæ admodū malæ. de urinae sig. ex Hip. Sp. 78. G
 Hypostasis, lege Residentia, Sedimen, sublimamentum, Nubes.

HYPOTHETICA problemata. de marc. 3^a.46.E
Hypothetica non accipit uerum. 2°. de simp. med. fac. 5^a.13.C
HYPSILOEIDES os, quod & hyoëides, & lambdoëides nominat. de mus. diff. 1^a.46.D
HYSSOPVM quid. de simp. med. Sp.92.D
Hyssopum calidum est & siccum in tertio ordine. 8°. de simplic. medica. facultatibus. 5^a.63.B
Hyssopus herba acris. 13°. meth. med. 7^a.84.H
Hyssopus uires habet acres, & excofactorias tussientibus & suspiriosis prodest, lumbricos expellit. de simp. med. Sp.92.D
Hyssopum cilicium. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a.159.F/G
Hyssopum creticum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.191.E
Hyssopus inter obsonia connumeratur. 2°. de alim. fac. 2^a.23.F
Hyssopus cum hyssopo ficus ante cibum quando. 2°. de alim. fac. 2^a.17.F
Hyssopus incidit. de cur. rat. per sang. miss. 6^a.19.A
Hyssopus habet uim subtiliandi. com. 1°. aph. 24°. Ex.10.G
Hyssopus purgat caput. de cathart. Sp.95.B
Hyssopus purgat nares. de cathart. Sp.95.B
Hyssopus detergit. 8°. meth. me. 7^a.52.G
Hyssopi decoctio curat asthma. de med. exper. Sp.106.F
cū Hyssopo mulsā febrī cum syncope conuenit. 12°. meth. med. 7^a.75.G
cū Hyssopo aqua mulsā usq; ad septimū in syncope. 12°. met. m. 7^a.76.A
Hyssopus ex aqua mulsā datur in pleuritide. 5°. de loc. aff. 4^a.34.G
Hyssopū atticū in ceratis misce i iecoris phlegmone. 13°. met. m. 7^a.83.H
Hyssopus in phlegmone iecoris in declinatione. 13°. meth. med. 7^a.84.A
Hyssopus pro resolutione tumoris. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.105.E
Hyssopo decocto i aqua mulsā, ipsa discussorium est parabile moderatū. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.169.G
Hyssopum aqua mulsā infundens, & concoquens bibendum propina in tertiana notha. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.97.E
Hyssopus in melicrato ebullitus pro potu in animi defectu ex multitudine. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.99.B
Hyssopus in melicrato ebullitus, pro uentriculo, in quo pituita frigida sit acruata. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.99.D
ex Hyssopo oxymel pro animi defectu ex obstructione membri principalis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.99.F
Hyssopum in mulso conuenit quibus crudi succi copia est, & foris sensus lassitudinis. 4°. de san. tuen. 2^a.85.B
Hyssopi, et orde decoctionis calefactio ad petiā oculorū. d. ocu. 7^a.190.D
cū Hyssopo & nasturtio epota quarta species anchusæ oxybaphi mensura ad latos lumbricos est idonea. 6°. de simp. med. fac. 5^a.41.D
Hyssopum pro origano. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.168.F
HYSTERIALGIA, id est uteri dolor. 2°. meth. med. 7^a.9.E
Hysterica, quæ. 6°. de loc. aff. 39. D/in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a.183.F
Hysterica symptomata pertinent ad uterum tanquam ad radicem. 6°. de locis affectis. 4^a.40.C
Hysterici molestari quid significet. com. 5°. aph. 35°. Ex.40.F
HYSTIMBRA. secretorum. Sp.98.F
Hystimbra. secretorum. Sp.98.G

E, antiqui eodem caractere notabant. in 6^m. de morbis uulgarib. commentario 3°. 3^a.178.G

IACERE quō debeāt beneualētes. in prog. commentario 1°. 4^a.193.D

Iacentes qui se cōtinere nō possunt, grauiter lāguēt. de uic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7^a.140.G

Iacere non posse uiuentis modo, sed tanq̃ mortuum, & inanimatum corpus deorsum ferri, pessimum. de palp. 3^a.52.A

IACTATOR est Galenus, sed uerus. 3°. de diff. resp. 3^a.70.F

Iactat se Galenus q̃ prædixerit futura. 2°. de dign. puls. 4^a.78.B

Iactari communius q̃ diuergere. de art. com. 3°. 7^a.279.E

Iactatio in uarias figuras qñ ab ægris fiat. 9°. meth. med. 7^a.56.G

Iactare manus, & crura quid significet. de ijs, quæ in medicatri. fiunt. cōmentario 1°. 7^a.198.B

in IACVLIS eximendis opus est noscere partium utilitatem. 17°. de usu partium. 1^a.222.G

IAMENVM olus est humidum. de diff. con. Sp.74.D

Iamenum olus est de cibarijs medijs. de diff. cont. Sp.74.C

Iamenum olus cur est malum stomacho. de diff. cont. Sp.74.E

IANITORES matricis sunt testiculi. de anat. uiu. Sp.51.G

IANITRIX seu porta iecoris quorsum tēdat. 6°. de decr. 1^a.263.G

IANVAE bifores. de art. com. 1°. 7^a.255.F

IANVARIVS primus triginta dierū tenuius quoq; in 1^m. de morb. uulga. com. 1°. 3^a.102.D

IARRI spicæ meminit. de ocul. 7^a.191.D

IASONIS, & Medæ amor, qualis. 3°. de decr. Hipp. 1^a.244.H

IASPIS uiridis, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5^a.67.D

ex Iaspide torquem collo supendit Galenus ita, ut lapides contingerent os uentriculi. 9°. de simp. med. fac. 5^a.67.D

IATRALIPTES Diotas Antonij Musæ Panacca usus est. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.186.B

IATRICEŒ, medicinā uocat uniuerſa Græcia. ad Thra. 2^a.107.B

ex IBERIA plurimæ Palamides afferuntur. 3°. de alimētorum facul. 2^a.31.G

ex Iberia per literas Galenus plerosq; sanauit. 4°. de loc. aff. 4^a.22.C

IBERICVM oleum non ualet in frictione. 3°. de san. tuen. 2^a.79.A

Iberica pruna seruantur, et quicunq; fructus exiccantur, priusq̃ putrescant. de bon. & uit. suc. 2^a.36.H

Iberica pruna subducendi gratia præmanduntur hydromelite incocta. de atten. uic. 2^a.45.B

ex IBERIDE ischiadicorū cura. 10°. de cōp. med. sec. lo. 5^a.208.C

ex Iberide ischiadicorum cura à Damocrate conscripta. 10°. de comp. medic. sec. loc. 5^a.208.C

Iberide uice sinapismi & thapsiæ usus est Damocrates. 10°. de composit. medic. sec. loc. 5^a.208.G

IBISCVS quid. de simp. med. Sp.85.E

Ibiscus lenit duritiē, & rigore molli, & relaxat. de simp. med. Sp.85.E

ICESIVM nigrū medicamen, multiplicis utilitatis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a.247.A

Icesii medicamētū ad oē uulnus recens. 5°. de cōp. med. per ge. 5^a.247.F

Icesium nigrum Andromachi, quod. 5°. de comp. med. per ge. 5^a.249.F

Icesium lite Heraclidis, quale. 5°. de comp. med. per genera. 5^a.250.A

ICHNEVMONES bestia uolūt uincere. 5°. de decr. Hipp. 5^a.256.G

ICHOR quid sit. in 6^m. de morb. uulg. cō. 1°. 3^a.167.E/de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a.134.E

Ichor est in omnibus humoribus. 8°. de decre. Hipp. 1^a.276.B/in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a.167.F

Ichor in ulceribus quid, & quid agat. 3°. meth. med. 7^a.17.H

Ichores sanguinis educuntur ex matrice. de cathart. Sp.94.G

Ichores acres sunt sanies. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a.128.F

Ichores nutrire non possunt. de uict. rat. in mor. acut. cō. 2°. 7^a.122.G

ICHOROIDES sanguis qui sit appellandus sīm Hippocratē. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a.167.E

ICHTHYOCOLLA quō cōficiat, et eius uires. d. simp. m. Sp.85.E

Ichthyocolla pontica. 2°. de comp. med. per ge. 5^a.226.C

Ichthyocolla stringit. de simp. med. Sp.85.E

Ichthyocolla cutem extendit, & splendidam facit. de simp. me. Sp.85.E

Ichthyocolla ad maligna ulcera ualet. 4°. de comp. me. per ge. 5^a.236.F

ICODOTI compositio qualis, & ad quæ ualeat. 9°. de comp. medic. secundum locos. 5^a.204.H

ICOSAEDROS quid, & quibus cōstet. 8°. de dec. Hipp. 1^a.274.G

ICTERVVS affectus albi oculorum. intro. Isa.58.D

Icteros regius morbus. de symp. diff. 3^a.12.A

Ictericia unde sit, & quo modo fiat. in 3^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a.131.F

IctERICI cur ita affecti. 5°. de usu par. 1^a.143.G

Ictericia ab eadem causa, à qua cholera prouenit. de op. secta. Isa.25.C

Ictericia passio ex bile. de sperm. Sp.38.B

IctERICI quo modo fiant. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.197.E

IctERICI fiunt patiente hepate. de uirt. nostrum corp. dispenf. Sp.60.B

IctERICI qui sint. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.197.F

Ictericia quibus amoueatur. in 1^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a.133.C

IctERICI transeunt in hydropem, & maciem. de cura icteri. Sp.111.E

IctERICIS amara apparent dulcia. de cura icteri. Sp.111.A

IctERICORUM urina qualis. de dynam. Sp.35.B

IctERICORUM pulsus qualis. d. puls. ad tiro. 46. D/4°. d. ca. pul. 4^a.104.A

IctERICORUM cibi, & pulmenta. de cura icteri. Sp.111.C

IctERICIS conuenit ericius terrestris. de cura icteri. Sp.111.D

IctERICIS confert ius cicerum. de cura icte. Sp.111.D

IctERICIS fructus uentosi cuitandi, & qui edendi. de cura icteri. Sp.111.D

IctERICIS pp quid mala sint repletio, & indigētia. de cura icteri. Sp.111.E

ad Icteri curam phlebotomia, & purgatio necessariae sunt. de cura icteri. Sp.110.G

ff iij in Ictericia

in Ictericia quando debeat phlebotomia. de cura icteri. Sp. 110. G
 ad Icteri curam quando bilis peccat purgatio est magis necessaria. de cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericis damus cathartica. de dynam. Sp. 20. E
 in Icteri qui humores purgandi. de cura icteri. Sp. 111. F
 Ictericis damus cholagoga. de dynam. Sp. 20. G
 in Ictericia medicamentum educens bilem, multam bilē euacuat. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31. C
 Ictericos cholagogo medicamēto sanauit Galenus. cōtra Iulia. Ex. 69. G
 Ictericos si detur medicamentum pituitam uel aquam ducens, quid agat. 1°. de nat. fac. 1°. 294. A
 in Ictero quæ pharmaca danda. de cura icteri. Sp. 111. A
 Ictericorum medicamentum purgatorium. de cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericis non conueniunt medicamenta debilia. de cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericis prodest calamintha. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. E
 Ictericis citrini, & nigri bibant chelidonie succū. de simp. med. Sp. 82. B
 Ictericos optime purgat colocynthidis. de dynam. Sp. 21. E
 Ictericis diuturnis utilis est elleborus niger. de dynam. Sp. 21. A
 Ictericis medetur hiera fortissima. de dynam. Sp. 26. F
 Ictericis medetur Theodoricon anacardium. de dynam. Sp. 26. F
 ad Ictericos potio accommodata. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. H
 Ictericorum potio. de cura icteri. Sp. 111. A/B
 Ictericos multos una purgatione curauit Galenus, post curatum, qui in iccinore erat, affectum. 1°. de nat. fac. 1°. 294. A
 Ictericis medicamenta Critonis naribus apponenda. 2°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 139. E
 ad Ictericos confectio commoda. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. B
 quibus Ictericis conueniat uomitus. de cura icteri. Sp. 110. H
 in Ictero hypochondria cataplasmanda. de cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericis hypochondrio quod cerotum, uel malagma applicandum. de cura icteri. Sp. 111. C
 in Ictero cerotum cyprinum fortius est Amathonis malagmate. de cura icteri. Sp. 111. C
 in Ictero cerotum ad splenem. de cura icteri. Sp. 111. A
 in Ictericia mouere urinam, bonum. de cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericis qui balneo dulci utantur. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 197. E
 ad Ictericum frictio cum oleo. de cura icteri. Sp. 111. B
 in Ictero uentosus neq; laudat, neq; uituperat. de cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericorum expurgamenta quibus fieri possit. de cura icteri. Sp. 111. B
 in Ictero q̄ colorē expurgēt, & sudores moueāt. de cura icteri. Sp. 111. C
 Ictericorum colorem potenter emendat triasandali. de dynam. Sp. 26. E
 in Ictericia color in facie quibus abolendus. de cura icteri. Sp. 111. F
 in Ictericia qñ confert coitus. de cura icteri. Sp. 111. E
 in Ictericia longa quid agendum. de cura icteri. Sp. 111. E
 ad Ictericos pharmacum ut Apollonius consuevit, ac quō illo utendum. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 197. G
 ad Ictericos quid conferat. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. F
 ad Ictericos pharmaca quæ conferunt. 8°. de cōp. med. sec. loc. 194. H/ 195. B/9°. 5°. 197. G/H
 ad Ictericos. de dynam. 26. E/secretorum. Sp. 102. E
 ad Ictericam causæ calidæ secretorum. Sp. 101. C
 ad Ictericam citrinam secretorum. Sp. 99. D
 ad Ictericam nigram secretorum. Sp. 99. D
 ad Ictericam sparsam secretorum. Sp. 101. C
 cum Ictericia tussi quid conferat secretorum. Sp. 99. E
 Ictericia, uide Arquatus, & Morbus regius.
 ICTERIODES febris, quæ fin. med. Is. 46. D
 ICTVS in pulsu quid. de puls. ad tiro. 43. E/1°. d. puls. dif. 4°. 48. D
 Ictum an percussum dicas nihil refert. 4°. de diff. puls. 4°. 67. B
 Ictus uiolētus cur in multis pulsibus, et in qbus. 4°. d. dign. pul. 4°. 82. H
 Ictus robur in pulsu in quo consistat. 3°. de diff. puls. 4°. 60. A
 Ictus renifus non crassitiem substantiæ significat, sed robur uitalis contentionis. 4°. de dign. puls. 4°. 85. G
 Ictus in pulsu quō cognoscatur. 4°. de dign. puls. 4°. 82. H
 Ictus in pulsu a tactu sentitur. 1°. de dign. puls. 4°. 71. D
 ex ICTV capitis dolor quō curandus. de remed. par. fac. 7°. 153. H
 in Ictu capitis obstupescētia & desipiētia malū. c. 7°. ap. 14°. Ex. 54. H
 Ictus facit mictum sanguinis. com. 4°. aph. 78°. Ex. 36. G
 Ictu quō afficiatur musculus ani. 1°. de loc. aff. 4°. 7. G
 ex Ictu gibba spina quomodo restituatur. de machin. 7°. 314. H
 ad ICTVM calami radices calami combustæ cinerem superimposito. de med. fac. par. 7°. 174. C

ad Ictus quadrupedum quid faciat. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248. H
 Ictum suum sanantia animalia. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 ad Ictus apum remedium. de med. fac. par. 7°. 174. D
 Ictu phalangij totum corpus afficitur. 6°. de loc. affect. 4°. 40. A
 Ictus scorpionis maxima facit symptomata. 6°. de locis affe. 4°. 40. A
 ad Ictus ferarum quid ualeat. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 248. C
 ad Ictus uenenosarū ferarū sanandos qd bonū. de med. fac. p. 7°. 170. H
 ad Ictus uirulentos malagma optimū. 5°. de cōp. med. per ge. 5°. 249. B
 ad Ictus marinorum quid ualde conferat. 5°. de cōp. me. p. ge. 5°. 247. E
 ad Ictus seuorum piscium quid. 5°. de cōp. med. per ge. 5°. 248. H
 ad Ictus reptilium omni strum conferens. 2°. de antid. 5°. 117. B

IDAEA radix est acerba ualde. 6°. de simpli. medicament. facul. 5°. 48. E

Idea radix sanguinis profluua, alui fluxus, dysenterias, profluuiū mulierum curat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E

IDEA, genus, & differentia idem sunt. 11°. meth. med. 7°. 67. H

Idea rerum sunt specierum non indiuiduorum. 2°. meth. med. 7°. 14. A

Ideas solus Plato introduxit. de hist. philos. Sp. 3. H

Ideas reprehendit Galenus. de foet. form. 1°. 325. H

H'δελφισμεία, id est germana. de uict. rat. i mor. acu. cō. 2°. 7°. 121. A

H'δελφισμεία, quid apud Hippocratem. de fract. com. 3°. 7°. 246. F

IDEM dicitur numero, specie, & genere. 2°. meth. med. 7°. 14. C

Idem ut incipiat, ac perficiat aliquid, fieri nō potest. de nat. fa. 1°. 302. B

Idem non potest facere, uel pati simul contraria. 5°. de decr. 1°. 258. G

cur Idē bis dicat Hippocrates, nescit Galenus conijcere, neq; cur idē bis

exponant interpretes, uel de cadē re contrariam priori expositionē

afferant. com. 7°. aph. 53°. Ex. 58. F

Idem bis, terq; relatum quid faciat. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. F

IDIOSYNCRASIA græce dicitur à uulgo medicorum laborātis

natura. 3°. meth. med. 7°. 20. H

Idiosyncrasia, id est corporum proprietas. 3°. meth. med. 7°. 17. C

IDIOTAE qui uocentur. de sal. diata. 2°. 39. G

Idiotæ qui sint. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 184. D

Idiota quinam abiectior & uilior, siue magis spernendus, & quare. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. D

Idiota quem putabit esse febris quotidiana periodum. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 91. G

Idiotæ quosnam medicos non cognoscant. de arte cu. ad Glau. 7°. 109. B

Idiotarum iudicium in quibus est incorruptū. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. F

Idiotæ quo modo medicamentum quodlibet generosus fieri dicant. 1°. de

comp. med. per genera. 5°. 215. B

Idiotæ pharmacum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. A

ut IDIVS Infusum ad quid iuuat. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 203. F

IDOLA mouebantur etiam tempore Galeni per quosdam funiculos. 7°. de usu partium. 1°. 135. D

IDOLA cur pueris apparent à somno. de symp. caus. 3°. 15. A

Idola cur uident plurimum bibentes. de symp. caus. 3°. 15. A

Idola cur uideantur in suffusis. de sympt. caus. 3°. 15. A

Hδovστει meminit. in Hippocratis lign. explan. Ex. 71. E

IECINOROSI qui finitiōes me dica. Is. 47. E

ad Iecinorosos antidotus conferens. 2°. de antid. 5°. 116. C

ad Iecinorosos remedium. de med. fac. par. 7°. 175. G

IECORARII qui affectus proprie. 2°. de locis affect. 4°. 13. D

IECORARIAM uenā Hippocrates cauā uocat. de foet. f. 1°. 323. E

Iecoraria cur dicitur ab Hippocrate uena caua. 8°. de decre. 1°. 273. H

cum Iecoraria uena generatur cor. de foet. form. 1°. 323. B

Iecoraria uena quorsum erat. 6°. de decre. Hipp. 1°. 268. H

Iecoraria uena comparatur trunco. de uen. ar. dif. 1°. 55. G

IECORARII pisces molles carne. 3°. de alimen. fac. 2°. 31. A

Iecorarij pisces sunt in medio duræ carnis, & molli. 3°. d. ali. f. 2°. 31. A

Iecorarij pisces numerantur inter illos, qui ceteris facilius conficiuntur. 3°. de alim. facul. 2°. 31. A

IECVR uiscus uocatur. 3°. de nat. fac. 1°. 304. B

Iecur, & cor uiscera sunt. 1°. de marcore. 3°. 46. G

Iecur, cerebrā, cor consideranda medico, & quare. de tot. mor. 3°. 89. H

Iecinoris corpus quod. 3°. de nat. fac. 1°. 307. C

Iecur iudicauit Galenus esse primum quod formaretur, postea cor. 1°. de foetuum formatione. 1°. 223. B

Iecur esse primum membrum quod generatur processus probans. de foetuum formatione. 1°. 223. C

Iecur quasi quoddam fundamentum. de foet. form. 1°. 323. A

Iecore post

Iecore posterius cor factum esse credendum est. de foet. for. 1^a.323.G
 Iecur & cor nō sunt primo genita, quia indigēt sanguine, qui per uenas à uulua trahitur. de foet. for. 1^a.324.F
 Iecur ubi, & quo modo nascatur. de foet. for. 1^a.323.D
 Iecur cur uulua uiciniū. de foet. for. 1^a.323.G
 Iecur ex sanguine crasso fit. 1°. de se. 1^a.331.C
 Iecur celerrime fit. de foet. for. 1^a.322.F
 Iecur sexta die habuisse aliquā formā iudicat Galenus. de foet. f. 1^a.323.B
 Iecur cerebro, & corde in abortibus triginta dierum longe maius. de foet. tuum forma. 1^a.323.A
 Iecur quantum in foetu. 15°. de usu par. 1^a.212.E
 Iecur, cor, cerebrum, in abortibus triginta dierum iuxta se locata cernūtur. de foetuum form. 1^a.323.A
 Iecur, cor, & cerebrū in prin^o uidentur simul iuncta. 1°. de se. 1^a.331.D
 Iecoris duae portae in foetibus. de foet. for. 1^a.323.D
 ad Iecur uenae feruntur in foetu. 15°. de usu par. 1^a.211.D
 Iecoris uenae tanquam radices sunt. 1°. de se. 1^a.331.C
 in Iecoris sima, & non in gibba parte cur uena in foetu inseritur. 15°. de usu partium. 1^a.211.F
 ad Iecur uena per umbilicum tendēs, cui assimilē. de foet. for. 1^a.324.F
 Iecori in foetu arteriarum usus exiguus. 16°. de usu par. 1^a.212.F
 Iecori neruorum usus in foetu nullus. 16°. de usu par. 1^a.212.F
 Iecoris functiones quales in foetu. de foet. for. 1^a.323.H
 Iecur in quo uiuet cerebrum, & cor. de foet. for. 1^a.324.H
 IECORIS sectio. 6°. de anat. adm. 1^a.92.D
 Iecoris gibbae partis sectio. 6°. de anat. adm. 1^a.93.B
 Iecoris dissectionis perfectio. 6°. de anat. adm. 1^a.92.H
 Iecur in omni aiali dissecto à Galeno semp uisum. 6°. de decr. 1^a.263.F
 Iecur potest uideri extractum ab animali. 4°. de anat. adm. 1^a.81.H
 Iecoris natura cōsiderada est intestinis exēptis. 6°. de anat. adm. 1^a.92.B
 Iecur cur prima die secaret Galenus. 5°. de anat. adm. 1^a.87.A
 Iecur quale sit. 3°. de ali. fac. 2^a.27.D
 Iecur substantia uenosum est, & calidum. ac sanguine affluens, uentriculūq; adiuvat in concoctione. fin. med. 1^a.43.H
 in Iecore est multus calor insitus. in 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3^a.186.D
 Iecore quanto sit calidius cor. de foet. for. 1^a.323.F
 Iecoris membrana exterior ueluti cutis quaedam. 4°. de usu pa. 1^a.138.F
 Iecur instrumentum, & q. eius prima natura composita ex similibus, sicut & ceterorum huiusmodi instrumentorū. 2°. de temp. 1^a.26.C
 Iecur sanguinis substantiae simile. de foet. for. 1^a.322.F
 Iecur est multo minus durum cute. 1°. de temp. 1^a.15.D
 Iecoris substantia ad uenarum naturam ne prope quidem accedit. de foet. tuum formatione. 1^a.324.E
 cum Iecore eundē colorē habet cor, & quo mō. 6°. de decr. 1^a.266.C
 Iecur cur rubicundius & mollius corde. 6°. de decr. Hipp. 1^a.266.C
 Iecinoris caro quo modo uocetur. 10°. meth. me. 7^a.67.D
 Iecoris caro quam habet naturam. 2°. de temp. 1^a.17.H
 Iecinoris caro propria cuius sit generis. 1°. de na. fac. 2^a.291.G
 Iecoris caro, qualis. 2°. de arte cur. ad Gl. 7^a.102.F
 de Iecoris positioe, & quibus ihereat, et innascat. 4°. de usu p. 1^a.139.E
 Iecinoris caro quo modo humida, & calida. 2°. de temp. 1^a.17.H
 Iecur est humidius corde. 6°. de decr. Hipp. 1^a.266.C
 Iecoris caro uidetur sanguis crassus. 4°. de usu par. 1^a.138.E
 Iecoris caro sanguis conspissatus. 6°. de decr. Hippo. 1^a.265.H
 Iecur ubi sit positum. 2°. de lo. aff. 4^a.33.C
 Iecur cur in dextra parte. 4°. de usu par. 1^a.136.G
 Iecur cur superius splene. 4°. de usu par. 1^a.136.G
 Iecur qñq; in sinistra parte in multis brutis. 6°. de ana. admi. 1^a.92.F
 Iecur in lepore plurimū sinistrae partis occupat, ut Herophilus scripsit. 6°. de anat. adm. 1^a.92.F
 Iecur est medium superiorum, & inferiorum partium. in 6^m. de morbis uulga. com. 1°. 3^a.162.G
 Iecur, ut est in medio, iuuatur exercitatione superiorum, & inferiorum partium. 5°. de sa. tuen. 2^a.90.B
 Iecur medium est inter abdomen, & septum. 3°. de sa. tuen. 2^a.77.B
 cur Iecur ambit uentriculum. 4°. de usu par. 1^a.137.C
 Iecur lobis, ut digitis, ambit uentriculum. 7°. de usu par. 1^a.159.H
 Iecur cur fibris uelut digitis cōplectat uentriculū. 4°. de usu p. 1^a.137.C
 Iecoris fibræ non pares numero in omnibus. 6°. de anat. adm. 1^a.92.D
 Iecoris fibræ nō sunt totidē in omnibus aialibus. 4°. de usu par. 1^a.137.C
 Iecur disponitur ex figura uentriculi. 4°. de usu par. 1^a.137.C
 Iecur per magnas uenas copulatur, & lienī, & uentriculo, & intestinis

in progn. com. 2°. 4^a.197.G
 Iecur quo modo cordi copuletur. 4°. de usu par. 1^a.139.F
 Iecur non coniungitur omnibus costis mendosis. 5°. de lo. aff. 4^a.33.E
 Iecur quibus costis alligetur. 2°. de loc. aff. 4^a.13.D
 Iecur quando tactu sentiri potest, & quando non. 5°. de loc. aff. 4^a.33.D
 Iecur habentia, habent lienem, & uescam fellis uel receptaculum, quia uescica non est in omnibus. 6°. de anat. adm. 1^a.92.D
 in Iecore habet uescicam elephantus. 6°. de anat. adm. 1^a.92.D
 Iecur magnū, & multifidū habet gulosi, & timidi. de ana. adm. 1^a.92.D
 Iecur meatus amplos habet. 5°. de simp. me. fac. 5^a.35.B
 Iecur cur amplum à natura factum sit. de ren. aff. dig. & med. 7^a.195.D
 in Iecore quot cavitates. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a.193.H
 in Iecore cur non est facta una cavitatis ut in corde, sed sunt angusti transitus. 4°. de usu partium. 1^a.139.A
 Iecoris calidi signa. ars med. 1^a.65.A
 Iecoris frigidi signa. ars med. 1^a.65.A
 Iecoris sicci signa. ars med. 1^a.65.B
 Iecur obstat humiditati cordis. ars med. 7^a.64.G
 Iecoris humidi signa. ars med. 1^a.65.B
 si Iecur, & cor nemo seipsis humidiora efficere pōt, sed tps pcessu necessario sicciora euadūt nō ipsa sola uiscera, sed arteriae ēt et uenae, se nū certe uitari nō pōt, at eius celeritas retardari. de marc. 3^a.46.F
 Iecur obstat siccitati cordis. ars med. 1^a.64.H
 Iecoris sicci, & calidi signa. ars med. 1^a.65.B
 Iecoris humidi, & calidi signa. ars med. 1^a.65.C
 Iecoris humidi, & frigidi signa. ars med. 1^a.65.C
 Iecoris frigidi, & sicci signa. ars med. 1^a.65.C
 Iecur necessarium est omni animanti. 6°. de anat. adm. 1^a.90.C
 Iecur est pars necessaria ad uiuendum. 14°. de usu par. 1^a.204.C
 Iecur pars propria ad uitam. fin. med. 1^a.45.E
 Iecinoris officium quale sit ob uitam. 7°. meth. me. 7^a.49.C
 Iecoris usus qualis. 11°. meth. me. 7^a.72.E
 à Iecore pariter regitur corpus. fin. med. 1^a.50.B
 à Iecore dependentia, quae. ars med. 1^a.63.B
 Iecur, cor, & cerebrum sunt tria principia, & quarū operationū principia. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a.169.F
 in Iecore quod principium sit. 6°. de decr. Hipp. 1^a.266.G
 à IECORE cur incipiēda uenarū anatome. 6°. de decr. 1^a.264.A
 Iecur est uenarū picipiū. 4°. de usu p. 138.F/5°.152.D/15°. 1^a.212.E
 Iecur uenarum radicio. 6°. de decretis Hippo. 1^a.266.G
 Iecur uenis suppeditat uirtutē. ars med. 1^a.71.A/7°. meth. me. 7^a.49.C
 Iecur est uenarum facultatis ueluti fons. de mult. 3^a.77.A
 Iecur principium, & finis uenarum. 6°. de decr. Hipp. 1^a.265.F
 Iecur principii facultatis q̄ ē i uenis. de uic. ra. i mor. acu. c. 2°. 7^a.123.H
 Iecur multo magis uenarum principium, quā cor arteriarum. 6°. de decretis Hippocratis. 1^a.265.C
 Iecur esse principium uenarum, & concupiscibilis facultatis, prima demonstratio. 8°. de decr. Hipp. 1^a.273.G
 Iecur esse principium uenarum & nutritionis, demonstratio secunda. 8°. de decretis Hippocratis. 1^a.273.G
 Iecur esse principium uenarum & nutritionis, demonstratio tertia. 8°. de decretis Hippocratis. 1^a.273.H
 à Iecore, uel corde arteriarum, & uenarum corpora non uidentur germinasse. de foet. forma. 1^a.324.G
 in Iecore uenae sunt omnium tenuissimae. 4°. de usu par. 1^a.139.B
 in Iecore sunt uenae non minus amplitudine, quā numero excedentes. ars medic. 1^a.70.H
 ex Iecore uenae maxime. 16°. de usu par. 1^a.220.H
 Iecinoris uenae tunicam habent tenuiorem quā in toto animante. 6°. de anatomicis administrationibus. 1^a.92.H
 in Iecore superius oritur uena caua. 5°. de usu par. 1^a.142.B
 Iecur cauam uenam mittit in totum corpus. 1°. de sem. 1^a.331.D
 in Iecore inferius oritur uena portae. 4°. de usu par. 1^a.142.B
 Iecinoris portae, quae. 6°. de anat. adm. 1^a.92.H
 Iecoris porta quorsum tendat. 6°. de decr. Hipp. 1^a.263.F
 ad Iecoris portas uenae facile inueniuntur. 6°. de anat. adm. 1^a.92.B
 à Iecoris portis distributio uenarū in itestina. 16°. de usu pa. 1^a.220.H
 in Iecoris sima parte uenae iunguntur. 15°. de usu par. 1^a.211.D
 Iecoris simae partis uenae quales. 5°. de lo. aff. 4^a.33.G
 à Iecoris parte caua oriuntur septem uenae ad uentrem pertinentes. de uenarum & art. diff. 1^a.55.G
 in Iecoris gibba parte uenae unde incipiant. 5°. de lo. aff. 4^a.33.G
 in Iecoris

- in Iecoris gibbo uenæ sumunt alimentum. 4°. de usu par. 1°. 138.H
 in Iecur à uentriculo uenæ pertinentes. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240.E
 Iecur ex mesenterio uenas excipit ad concauam ipsius partem pertinen-
 tes. 6°. de anatom. adm. 1°. 92.H
 inter Iecur, & uentrē uenæ habet duplex ministeriū. de na. f. 1°. 306.C
 Iecoris uenarum terminus. ars med. Isa. 70.H
 è Iecore uena ex oriens origo est omnibus, quæ circa secundas inueniun-
 tur. 6°. de decr. Hipp. 1°. 265.A
 in IECORE uenæ, & arteriæ se contingunt. 9°. de usu p. 1°. 172.H
 in Iecore cur arteriæ. 4°. de usu par. 1°. 139.D
 Iecur unde accipiat arteriam. 16°. de usu par. 1°. 219.A
 Iecoris arteriæ cur parue. 4°. de usu par. 1°. 140.D
 in Iecore arteriarum situs conueniens. 4°. de usu par. 1°. 139.C
 ad Iecoris portas arteriæ facile non inueniuntur. 6°. de anat. ad. 1°. 92.B
 ad IECUR, lienem, renes, uentrem, uiscera, perueniunt nerui à cere-
 bro partim à prima, partim à tertia, partim à sexta coniugatione. de
 neruorum dissectione. 1°. 54.D
 Iecori mittuntur nerui à sexta coniugatione. 16°. de usu par. 1°. 215.H
 ad Iecur cur fuit necesse neruos accedere. 16°. de usu par. 1°. 215.A
 in Iecore cur neruus, & arteria. 4°. de usu par. 1°. 138.F
 Iecori inest neruorum genus molle. 16°. de usu par. 1°. 215.A
 Iecoris neruus ubi. 5°. de usu par. 1°. 145.C
 Iecoris neruus quantus. 5°. de usu par. 1°. 145.C
 Iecur habet perexiguos neruos. in 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 155.D
 Iecur habet aliquos paruos neruos. 4°. de usu par. 139.C/5°. 1°. 156.G
 Iecoris neruus cur minimus. 4°. de usu par. 1°. 139.C
 Iecur cur habet paucos neruos. 5°. de usu par. 1°. 209.D
 in Iecore cur minimus neruus. 5°. de usu par. 1°. 145.F
 Iecori melius fuit habere neruos minimos. 7°. de usu part. 1°. 159.H
 Iecori cur neruus syncerus datus. 16°. de usu par. 1°. 216.E
 Iecur cur sensu paruo indiget. 5°. de usu par. 1°. 145.F
 Iecur, & pulmo quo modo sentiant. de mult. 3°. 77.G
 circa Iecoris gibbam partem caro non sentit, & quare. de mul. 3°. 77.G
 in Iecoris gibba parenchyma caro. de mult. 3°. 77.G
 IECUR habet quatuor facultates. 3°. de natu. fac. 1°. 305.C/in 3°. de
 mor. uul. com. 1°. 3°. 133.C
 Iecoris quatuor actiones. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 194.A
 Iecoris actiones quæ sint. de uirt. nostrum corp. dispenf. Sp. 60.D
 Iecur habet actionem propriam naturalem. 2°. de sa. tuen. 2°. 75.A
 Iecoris uis quo modo cognoscatur. in progn. com. 2°. 4°. 200.C
 Iecoris facultas plantæ similis. 6°. de decre. Hipp. 1°. 261.H
 Iecur per mesenterias trahit cibum, ut arbor à radicibus. 6°. de locis
 affectis. 4°. 37.G
 Iecur trahit à uentriculo, & ab intestinis per mesaraicas. 6°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 266.A
 Iecori præparantur cibi in uentriculo. 6°. de anatom. adm. 1°. 90.C/de
 bon. & uitio suc. 2°. 37.A
 Iecori alimentum percoquit uentriculus. de foet. for. 1°. 324.H
 propter Iecur uenter non immutat cibum. 6°. de decre. Hipp. 1°. 265.H
 ad Iecur quo modo cibum à uentriculo afferatur. de const. ar. Isa. 41.D
 in Iecur ex uentriculo, & iecinore in totū corpus cibi deductio est opus
 naturale. 3°. de symp. caus. 3°. 26.A
 Iecur primo sursum alimentum recipit. 4°. de usu par. 1°. 142.G
 in Iecore uenæ à uentre trahunt. 3°. de na. fac. 1°. 306.B
 à Iecore in uentrem trahunt uenæ in inedia. 3°. de na. fac. 1°. 306.B
 ad Iecur non solum uenæ ducunt nutrimentum, sed & præparant. 4°.
 de usu partium. 1°. 136.A
 in Iecore sanguis qui perficitur præparatur in uenis mesaraicis. 4°. de
 usu partium. 1°. 135.H
 Iecur nutritur crasso, & limoso alimento. 6°. de usu par. 1°. 151.D
 Iecur à uenis nutrit solis tenuissimis atq; rarissimis. 6°. de usu p. 1°. 155.C
 Iecur, & cor semper habent alimentum nisi in maxima sanguinis penu-
 ria, cur. de marc. 3°. 46.G
 Iecoris uis alteratiua, quæ. 8°. de comp. me. fac. 5°. 194.A
 Iecur quo nutriatur, & quæ eius alimenta. 4°. de usu par. 1°. 140.C
 Iecur instrumentum concoquendi. 2°. de temp. 1°. 22.A
 in Iecore, et uentriculo à qua ui fiat coctio. in prog. com. 1°. 4°. 197.B
 Iecur hyeme non perfecte concoquit ob frigus. de na. hu. c. 1°. 1°. 32.F
 Iecoris facultas principalissima, quæ. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 194.A
 Iecur ueluti fons ardens facultatis facientis humores. in prognostica,
 commentario 2°. 4°. 201.E
 Iecur deferuit nutritioni. 4°. de præag. ex puls. 4°. 119.F
 Iecur altricis facultatis initium. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 262.H/
 5°. de locis affectis. 4°. 28.H
 in Iecore nō refert dicere natura an aia nutritoria. 4°. de usu p. 1°. 193.D
 per Iecur quo modo eat cibus. 5°. de lo. aff. 4°. 33.G
 Iecur uenis mesaraicis utitur uti manibus. 5°. de lo. aff. 4°. 35.C
 Iecoris officium quod. in prog. com. 1°. 197.F/ 4°. 198.E
 in Iecore principium est sanguinis, & uenarum, nutriendiq; corpus, ac
 familiarem substantiam agnoscendi. in tim. Plat. 1°. 287.D
 in Iecore dñatur bilis, et sanguis. de na. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41.D
 Iecur primum sanguinis generandi instrumentū. 4°. de usu p. 1°. 138.D
 Iecoris caro est instrumentū generandi sanguinē. 4°. de usu p. 1°. 138.E
 Iecoris caro conueniens ad generationē sanguinis. 6°. de decretis Hippo-
 cratis. 265.H/ 1°. 266.C
 Iecoris caro cā est, ut cibus mutetur in sanguinē. 7°. de usu par. 1°. 159.A
 in Iecore & uentriculo quæ mutationes fiāt in prog. c. 1°. 4°. 197.B
 in Iecore, & uenis sanguis coquitur. in 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 188.B
 in Iecinore sanguis perficitur. introd. Isa. 54.D
 ad Iecoris coctionē exemplum de uino musto. 4°. de usu part. 1°. 136.A
 Iecur, & splen cōsiderāda qñ de coctione sermo fit. 1°. de lo. aff. 4°. 5.E
 in Iecore non coquuntur cibi male cocti in uentriculo. in 6°. de morbis
 uulga. com. 4°. 3°. 186.D
 à Iecoris carne chylus alteratus debet fieri ruber, si illi debet assimilari.
 4°. de usu partium. 1°. 139.F
 Iecoris proprium est generare sanguinem. 5°. de lo. aff. 4°. 34.D
 in Iecore prima sanguinis generatio plurima. fin. med. Isa. 44.A
 Iecur est principium alentis sanguinis. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264.C
 in Iecore sanguis calidus. de fœ. for. 1°. 333.F
 à Iecoris sanguine non dissimilis est sanguis qui est in corde. 6°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 263.C
 Iecoris sanguine cordis sanguis est flauior. 6°. de decr. Hippo. 1°. 266.D
 Iecoris sanguis non est spumofus. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266.D
 à Iecoris cauo ascendit sanguis ad gibbum. 4°. de usu part. 1°. 136.C
 è Iecinore in uentriculum pertinentes uenæ secundum principium sunt
 alimenti. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240.F
 Iecur dat secundam purgationem nutrimento. 4°. de usu par. 1°. 136.A
 Iecur tertium principium alimenti. 2°. de decr. Hippo. 1°. 240.F
 in Iecore chymus apparatus ad nutriendū aīal. 4°. de usu part. 1°. 136.B
 à Iecinore quæ nutriantur. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263.B
 Iecur pparat alimētū oibus corporis partibus. de bon. & ui. suc. 2°. 35.F
 à Iecore cibus alteratus in totū corpus tēdit. 6°. de anat. adm. 1°. 90.C
 Iecur alterat cibum in sanguinē, & mittit ad cor. an oēs ani. p. 1°. 326.E
 Iecur dat sanguinem cordi. fin. med. Isa. 50.C
 Iecur non præparat sanguinem pro corde. 6°. de decr. Hippo. 1°. 263.A
 Iecur non sanguificat propter membra. 6°. de decr. Hippo. 1°. 265.H
 Iecur sanguinē non facere, cōtra Galenum pbat. de anat. uiu. Sp. 46.B
 in Iecore, & uenis est spiritus naturalis, si est. 12°. metho. med. 7°. 77.C
 ex Iecore nutrimentū uenit in intestina, & uentrē. 3°. de na. fac. 1°. 306.E
 Iecur si in alia quapiam parte poneretur, nihilo minus suam obtineret
 actionem. 6°. de locis affectis. 4°. 42.D
 Iecur debet officium suum in morbis facere. 11°. meth. me. 7°. 72.E
 Iecur si uitio careat, uinum dulce assumat qui refici debet. de boni. & ui-
 tio succorum. 2°. 38.D
 Iecur quid habeat ab aere, & cibus, & potibus. 10°. met. me. 7°. 65.F
 Iecur attollitur in retentione spiritus. 3°. de sa. tuen. 2°. 77.B
 IECUR est unum ex uisceribus, in quibus animæ facultas. 4°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 248.D
 in Iecore est una species animæ, quod animi mores. 1°. 317.F
 in Iecore est anima uegetatiua. 9°. meth. med. 7°. 58.H
 in Iecore existens anima uegetatiua, appetitrix, naturalis, & alitrix uo-
 cari potest. 9°. meth. me. 7°. 58.H
 Iecur principium uegetatricis, & naturalis animæ est. in 3°. de morbis
 uulg. commen. 1°. 3°. 133.C
 à Iecore naturalis potētia, et qñ robusta. i 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 154.E
 Iecur uiscus est tertium, in quo uis animæ concupiscibilis continetur. 3°.
 de decretis Hippocratis. 1°. 243.H
 Iecur, cor, & cerebrum uiscera quæ, cōtinent facultatem, substantiamq;
 animæ. 6°. de decr. Hipp. 1°. 261.H
 Iecur est sedes uirtutis concupiscibilis. in tim. Plat. 1°. 287.C/3°. de locis
 affectis. 4°. 16.E
 in Iecore quæ est anima concupiscibilis, dicitur alitrix, & naturalis ab
 Aristotele. quod animi mores. 1°. 318.E
 in Iecinore est cupiendi uis fin peripateticos. 2°. de decr. 1°. 235.F
 in Iecore

in Iecore irascibilis anima. 3°. de decr. Hipp. 246. C/9°. 1°. 285. E
 Iecur Tityo ab aquila erofum non poetæ modo, uerū & pictores, ac scul-
 ptores fingunt. 3°. de lo. aff. 4°. 16. A
 in Iecore quæ est anima moritur cum corpore. q. ani. mo. 1°. 317. F
 in IECORE ut quod superfluum erat purgari posset, instrumenta
 accommodata natura effecta sunt secūda rōne. 6°. de anat. ad. 1°. 90. C
 Iecoris superfluitates per quos meatus euacuantur. ars med. 15a. 71. E
 Iecur à quatuor instrumentis purgatur. 6°. de usu par. 1°. 145. F
 ob Iecur duæ uestiæ factæ. de fœ. for. 1°. 324. H
 in Iecore uestica fellis sita recipit leuem, & flauū. 4°. de usu p. 1°. 136. B
 in Iecinore flaua bilis exuperat. introd. 15a. 54. D
 Iecur bilem à sanguine segregat. de theria. ad Pis. 5°. 96. A
 ex Iecore bilis in intestina defluens cur regurgitat in uentriculum qui-
 busdam. 1°. de ali. fac. 2°. 7. G
 in Iecinore quod crassius est, lien trahit. 3°. de na. fac. 1°. 307. D
 Iecur purgari à liene creditum est. de atra bile. 1°. 36. A
 Iecinoris concava expurgant p. intestinū rectū. 11°. met. me. 7°. 73. F
 in Iecoris simo materia per intestina uacuatur. de const. ar. 15a. 41. D
 à Iecinore aliquid tendit in uentriculum. 3°. de na. fac. 1°. 307. D
 in Iecoris gibbo materia per urinā uacuat. de const. ar. 15a. 41. D/11°.
 meth. me. 73. F/13°. 83. H/2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 102. H
 Iecoris gibba per renes purganda. 13°. met. me. 7°. 84. F/H
 Iecur quandoque purgant urinæ prauæ. 5°. de lo. aff. 4°. 55. E
 Iecore, aut renibus languentibus quandoque pus cum urina excernitur, et
 subsidendo fallit minus acutum artificem. de urinæ sign. Sp. 79. C
 à Iecore ueniunt erui & hordei speciei referentes urinæ. in 6°. de mor.
 uulg. com. 5°. 3°. 192. A
 à Iecore ad urinam quando liceat trahere humores cum medicamentis
 euacuantibus. ars med. 15a. 71. A
 à Iecore ad uentrem quando liceat trahere humores cum medicamentis
 euacuantibus. ars med. 7°. 71. A
 Iecinoris gibba, si multos habet succos prauos, per secessum euacuatur, si
 paucos, per urinam. 7°. met. me. 7°. 49. D
 Iecinoris caua pars deiectione euacuatur. 7°. meth. med. 7°. 49. D
 Iecinoris cauum per alium purgatur. 13°. meth. med. 83. H/84. F/H/2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 102. H
 ex Iecore biliosus humor descendit. 2°. de se. 1°. 340. C
 è Iecore quando descendit bilis ad uentrem, euomitur flaua, magisq; id
 eis accidit qui perfecte concoxerunt. 2°. de temp. 1°. 20. E
 in Iecore malignus uel acris humor non manet. 5°. de usu part. 1°. 145. F
 Iecinoris excrementum aliud ut flos in uino, aliud ut fex. 1°. de sanitate
 tuenda. 2°. 67. F
 Iecinoris fex attrahitur à liene. 1°. de sa. tuen. 2°. 67. F
 Iecinoris flos attrahitur à uestica fellis. 1°. de sa. tuen. 2°. 67. F
 Iecur per aluū, & per uomitū expurgari potest. 7°. meth. me. 7°. 49. D
 Iecur quo modo faciat aliquid ad portionem uomitionis, & per quā uia.
 3°. de symp. caus. 3°. 27. H
 IECVR, & omnia alia membra calida, uentriculum autem frigidum
 habentes morbis obnoxij. 3°. de ali. fac. 2°. 28. F
 Iecinoris morbi quotupliciter fiant. 5°. de lo. aff. 4°. 33. B
 Iecoris affectus qui esse possit. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 193. G
 Iecinoris affectus morbus longus intrinsecus. introd. 15a. 56. B
 Iecur quando frigore afficitur. 5°. de lo. aff. 4°. 33. F
 Iecoris frigidam intemperiem quæ comitantur. 5°. de loc. aff. 4°. 34. E
 Iecoris frigida intemperies quid agat. 5°. de locis affect. 4°. 34. D/5°. de
 compo. med. sec. loc. 5°. 194. C
 Iecoris frigidas affectiones quo modo iuuent cichorea, & seris. 8°. de cō-
 poss. medi. sec. loc. 5°. 195. C
 Iecoris humida intemperies quid agat. 5°. de lo. aff. 4°. 34. D
 Iecoris humidæ affectiones quid faciant. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 195. H
 Iecoris calidam intemperiem quæ comitantur. 5°. de loc. aff. 4°. 34. F
 Iecoris calida intemperies quid agat. 5°. de lo. aff. 4°. 34. D
 Iecoris calida intemperies facit colliquationes. 8°. de compos. medicam.
 secundum locos. 5°. 194. C
 Iecoris sicca intemperies quid agat. 5°. de lo. aff. 4°. 34. D
 IECVR imbecillius est corde. 3°. de nat. fac. 1°. 306. C
 Iecur est ualentius quàm intestina & uenter. 3°. de na. fa. 1°. 306. D
 Iecur & uentriculum quandoque ualentiora sunt, quandoque imbecillio-
 ra inuicem comparata. 3°. de na. fa. 1°. 306. D
 in Iecinore lassitudo potest esse. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. F
 de Iecinoris imbecillitate sine inflammatione. 5°. de lo. aff. 4°. 34. C
 Iecoris imbecillitatis affectiones cur sint octu. 8°. de compos. medicamē-

torum secundum locos. 5°. 193. H
 Iecur quibus partibus refrigeratur. 5°. de lo. aff. 4°. 33. F
 ex Iecore male affecto in partes inferiores, imbecilliores morbi incidunt.
 de sanitate tuenda. 2°. 100. C
 in Iecinoris, & splenis imbecillitatem quid efficiat uitiosus succus. 3°. de
 symptomatum cau. 3°. 30. A
 Iecoris imbecillitas quid faciat. 3°. de symp. caus. 3°. 27. H
 Iecoris imbecillitas quo modo cognoscatur. 5°. de lo. aff. 4°. 34. G
 Iecoris imbecillis signum. 5°. de lo. aff. 4°. 34. E
 Iecore debilitato paulatim homo in alimento læditur, & colore. 6°. de
 decretis Hippocratis. 1°. 261. G
 Iecur quū non pōt attrahere, quid sequat. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 194. B
 Iecoris attractrice uitata, quid sequatur. 5°. de lo. aff. 4°. 35. B
 Iecori quæ qualitates conueniant. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. G
 Iecur roboratur adstringentibus. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. G
 in Iecoris curatione semper aliqua adstringentia apponenda. ars med.
 15a. 71. A/11°. meth. med. 7°. 73. D
 Iecur & uentriculum cur adstringentia præ cæteris expetant. 11°. metho-
 di medendi. 7°. 72. E
 in Iecore solui robur est periculosum. 11°. meth. me. 7°. 73. B
 Iecoris uigor non est resoluendus madefacientibus, & relaxantibus. ars
 med. 15a. 71. A
 Iecori præbent robur cichorea, & seris. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 195. B
 Iecur qua parte cichorea, & seri iuuatur. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 195. C
 Iecoris imbecillitatibus conuenit mastiche. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Iecur roborant pistacia. 2°. de ali. fac. 2°. 21. C
 Iecur inualidum habentibus confert medicamentum ex malorum succo.
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 101. B
 Iecoris sima pars quo modo cognoscatur robusta. de const. ar. 15a. 41. D
 in Iecore quandoq; spiritus halituosus continetur, & quid tunc sentia-
 tur. 5°. de locis affectis. 4°. 33. C
 IECVR affici quo modo cognoscatur, oēs notæ enumerantur. 5°. de lo-
 cis affectis. 4°. 33. D
 Iecoris affecti signa efficacissima. 5°. de lo. aff. 4°. 34. D
 Iecoris affecti aliud signum. 5°. de lo. aff. 4°. 34. E
 Iecoris patientis signa. ars med. 15a. 67. B
 Iecinoris symptomata quæ in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 135. B
 ex Iecore affectus cognoscitur colorum uitij. 3°. de loc. aff. 4°. 16. E
 Iecore uitato color linguæ, & totius corporis alteratur. 2°. de locis
 affectis. 4°. 13. E
 Iecore uitato uitatur sanguificatio. 5°. de locis affectis. 4°. 33. F
 Iecore, uentriculo, & pulmone affectis febres ardentes magna ex parte
 adueniunt. 5°. de loc. affe. 4°. 33. D
 Iecur affectum qui pulsus sequuntur. 4°. de præ sag. ex puls. 4°. 120. B
 ex Iecinoris, uel thoracis tumore pulsus mollis nunq̃ fit, cur. 4°. de præ
 sag. ex puls. 4°. 120. B
 Iecinoris affectum significat tumor dextræ partis præcordiorum. 1°. de
 locis affectis. 4°. 6. B
 in Iecoris affectu clauicula dolor. de mult. 3°. 77. G
 Iecinoris affecti accidens quid existimetur. 2°. de lo. aff. 4°. 9. G
 Iecinore afflicto alui deiectiones unā cum accessiōibus quos inuadūt. 11°. de
 methodi medendi. 7°. 74. D
 cū Iecore communia habet symptomata lien. 6°. de locis affe. 4°. 36. A
 Iecore læso læditur lien. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
 in Iecur ex liene periculosa exceptio & morborum transumptio, è cō-
 trario non. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 165. E
 Iecur idem patitur quando uentriculum æstuat. 2°. de ali. fac. 2°. 19. C
 Iecur, & uentriculum non patiuntur apud se aliqua cocta morari. 3°. de
 symptomatum causis. 3°. 28. A
 circa Iecur potius stare debent cruditates, quàm ire ad principales par-
 tes. 12°. meth. med. 7°. 76. C
 in Iecore q̃ sunt, p̃ quietē cōcoquuntur. i. 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 194. A
 Iecoris uitio quo mō pereat appetitus. i. 3°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 133. C
 Iecoris symptoma humidæ uentris deiectioni assimile quæ ad exactam
 quidem perducta sit coctionem, non tamen digestionem consequuta.
 3°. de sympto. cau. 3°. 28. A
 Iecinoris morbi sicci qui uocentur. 2°. de arte cu. ad Gl. 7°. 112. F
 Iecinoris morbi dum aut nihil excernitur, aut durū exit sunt, morbi sic-
 ci. de ptissana. 2°. 48. A
 IECINORIS obstructio qui morbus. de symp. dif. 3°. 13. D
 in Iecinore potissimum obstructio nascitur ob eius constitutionē, actio-
 nemq; & quare. de const. ar. 15a. 41. D
 in Iecoris

in Iecoris meatibus quando obstructio sola. de diff. mor. 3^a. 4. D
 Iecoris quibus uitijs tēent balneo post cibū utētes. 6°. de fa. tu. 2^a. 96. A
 Iecur quibus facile obstruitur. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. B
 Iecur obstruunt cibi crassi succi. de bo. & uit. suc. 2^a. 35. F
 Iecur obstruitur facile senibus. si crassum humorem facientibus utantur. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 91. B
 Iecoris obstructiones pariunt cibi dulces. de bon. & ui. suc. 2^a. 36. E
 Iecur quibus facile obstruitur. usum alicū uitare dñt. 1°. de ali. f. 2^a. 10. H
 Iecur obstruunt alica. & suilla caro. de bon. & ui. suc. 2^a. 34. F
 in Iecore grauitatem. uel dolorem facit alica. & suilla carnis usus ube-
 rior. de bon. & uit. succ. 2^a. 34. G
 in Iecinore affectis. & quando meatus sunt angusti. obest chondrus. 2°.
 de arte cu. ad Glau. 7^a. 111. E
 Iecur obstruit caseus. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. B
 Iecoris meatus obstruit itria ex similagine. 1°. de ali. fac. 2^a. 11. F
 Iecur obstruit lac caseosum. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. A
 Iecur obstruit lac elixum. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. B
 Iecoris meatus obstruitur placenta ex lacte. & caseo. de bonita. & uitio
 succorum. 2^a. 35. D
 in Iecore qui panis obstructiones faciat. 5°. de sa. tuen. 2^a. 91. E
 Iecoris obstructiones gignit lens mixta sapē. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. F
 Iecoris obstructiones pariūt palmae immaturae. 2^a. de nat. fac. 2^a. 20. H
 Iecur celerrime obstruit palmae succus dulcis. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. H
 in Iecore obstructionem pariunt edulia ex triticea farina & lacte. 1°. de
 alimen. facul. 2^a. 10. G
 in Iecinore arctos alimenti transitus habentibus obstructiones creant la-
 uacra. de sal. diata. 2^a. 41. B
 Iecinoris obstructiones faciunt pauci motus. 1°. de sa. tuen. 2^a. 65. F
 Iecur offendit potio frigida post exercitationem. de sal. dia. 2^a. 41. C
 Iecoris obstructio non facit febrem. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. H
 in Iecoris cauo uenae obstructae quē morbu faciāt. 2°. meth. me. 7^a. 12. H
 Iecoris uenarum intemperies quem morbu facit. 2°. meth. med. 7^a. 12. H
 Iecur quibus indicij cognoscatur esse obstructū. 5°. de sa. tuen. 5^a. 91. G
 Iecoris obstructionem quae urina significet. de uri. 4^a. 123. B
 Iecoris obstructio concoctum cibum in diuersas corporis partes distribui
 prohibet. de bo. & ui. suc. 2^a. 34. F
 Iecoris obstructionis curatio. de const. ar. 15. 41. D
 Iecoris obstructio. & inflammatio quando coniunguntur. quibus curan-
 da. 9°. de comp. me. se. lo. 5^a. 197. F
 Iecur curandum quibus indigeat. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 194. H
 Iecur obstructum quibus iuuatur. 6°. de sa. tuen. 2^a. 97. H
 Iecoris obstructiones quae adiuent. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. B
 in Iecinore obstructiones abstergunt & expurgant amara. 7°. de simpl.
 medi. facul. 5^a. 49. E
 Iecur. ac lienem obstructione liberant amara. 8°. de simp. med. f. 5^a. 59. B
 Iecur expurgat amaritas. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. E
 Iecur. & renes expurgant acra & subamara. 6°. de simp. m. f. 5^a. 45. G
 Iecur infarctu liberat Asparagus. 6°. de simpl. me. fac. 5^a. 44. A
 Iecur obstructū aperit Beta. 2°. de ali. fac. 2^a. 22. H
 Iecur expurgat Betonica. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 51. B
 Iecoris obstructionibus prosunt Caricae & ficus. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. F
 Iecinoris obstructiones optime expedit Centaurij minoris succus. 7°. de
 simp. med. facul. 5^a. 50. H
 Iecur obstructione liberat Chamæcissos. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. C
 Iecur obstructionibus bouū est remedium Chamæpitys. 8°. de simplicium
 medicam. facul. 5^a. 63. F
 Iecur expurgat Cicerum genus arobiæum appellatum. 6°. de simplicium
 medicamen. facul. 5^a. 47. E
 Iecoris obstructiones expurgat Eupatoriū. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. G
 pro Iecore expurgando Filix conuenit prædominantem habens amarā
 qualitatem. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 195. D
 Iecinoris obstructiones sanat Fumus terræ. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 49. G
 Iecur expurgat Iuniperi fructus. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. C
 Iecori prodest Laurus. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. B
 Iecur expurgat Lupinus. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 48. D
 Iecur ac lienē obstructiōe liberat Marrubiū. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59. B
 Iecinoris obstructiones adiuvat Osiris. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. G
 Iecur expurgat Phasiolum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 48. H
 Iecoris obstructione liberat Pistaciū. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 in Iecoris uijs humores infarctos purgat pistacia. 2°. de ali. fa. 2^a. 21. C
 Iecur obstructum expurgat Pæonia radix. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 45. G
 Iecur expurgat Rubiæ radix. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. F

Iecori Vua passa familiaris. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a. 194. H
 pro Iecoris obstructione quae dantur cum oxymelite sumi debent. 6°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 96. B
 Iecur deobstruentia conducunt coctionis tarditati. & quae sint. 6°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a. 97. H
 de Iecoris obstructione casus. ars med. 2^a. 69. C
 Iecoris meatus apertos habere conuenit sanis. & ægris. 2°. de alimento=
 rum facultatibus. 2^a. 17. F
 ad Iecur quibus it fluxio quo mō curādi. de uenae sec. ad. Erasf. 6^a. 14. E
 Iecur intumescit dulcibus omnibus. 13°. meth. med. 7^a. 83. E
 Iecur. & splen à dulcibus uinis læduntur. de uinis. Sp. 76. E
 IECINORIS tumor uidetur habentibus gracile abdomen. 5°. de lo=
 cis affectis. 4^a. 33. E
 Iecinoris tumori quid proprium. 5°. de lo. aff. 4^a. 33. F
 in Iecori uicinis partibus tumor quandoque adest. & quo modo cogno=
 scatur. 3°. de loc. aff. 4^a. 13. E
 Iecur quibus indicij cognoscatur itumuisse flatu. 5°. de sa. tuen. 4^a. 91. G
 in Iecore & thorace cur nunquā oedema pituitosum nascatur. 4°. de
 præfag. ex puls. 4^a. 120. B
 Iecinoris substantia scirrhis opportuna. 11°. meth. med. 7^a. 84. C
 Iecore rarior est lienis substantia. & scirrhus saepius patitur. 11°. metho=
 di medendi. 7^a. 84. C
 in Iecoris cauis partibus fieri potest tumor quidam scirrhus. de totius
 morbi temporibus. 3^a. 89. C
 Iecur affectum scirrhu quid. fin. me. 7^a. 47. E
 Iecur fit scirrhus in morbis longis. in progn. c. 1°. 4^a. 197. G
 Iecinoris scirrhus affectus unde. de bo. & ui. suc. 2^a. 39. D
 Iecoris dura dispositio non facit febrem. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. H
 Iecinoris scirrhus facile deprehenditur. 5°. de lo. affe. 4^a. 33. F
 Iecoris scirrhus quo modo deprehenditur. de tot. morb. temp. 3^a. 89. D
 Iecinore suo munere probe non fungente. sine tumoribus præter naturā
 uarij colores accidunt in uniuerso corpore. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. B
 Iecoris scirrhus an possit sanari. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. D
 Iecinoris scirrhu sequitur aqua intercutem. 5°. de lo. aff. 33. F / 4°. de præ-
 sag. ex puls. 4^a. 121. E / 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. D
 Iecoris scirrhus uictu attenuante sanatus. de atten. uict. 2^a. 43. G
 Iecur indurefcens liquant reliquæ balani myrepsicæ. unde expressus est
 succus carnis eius. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 44. D
 Iecur. & lienem indurata. & obstructa sanat uiticis semen. 6°. de simpl.
 medi. facul. 5^a. 42. B
 Iecinoris duritiē hēntibus pdest theriaca. de usu the. ad Pamph. 5^a. 98. H
 ad Iecoris duritias quid bonum. de med. fac. par. 7^a. 178. D
 Iecoris laxitas quo modo curanda. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 195. H
 ad Iecinoris duritiem quid ualeat. 6°. de comp. me. p. ge. 5^a. 256. A
 à Iecore an semper morbus regius. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. A
 à Iecore aqua intercutem. qualis. in progn. c. 1°. 4^a. 197. G
 IECORIS phlegmone existimat ab ignaris phlegmone musculorū.
 præcordiorū. & ita relaxantibus ab ijs curat. 11°. meth. me. 7^a. 72. F
 Iecoris inflamatiōes quales in gibba. et in sima parte. 5°. de lo. af. 4^a. 33. C
 Iecinoris simæ partis inflammationes. 5°. de lo. aff. 4^a. 33. E
 Iecoris cōuexi inflammatio periculosior est inflammatiōe concaui. in 6^m.
 de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 162. H
 Iecinore gibbi phlegmone facit tuſsim. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. H
 Iecore inferioribus partibus inflammatis paucissimi pereunt. in 6^m. de
 mor. uulg. com. 1°. 3^a. 162. H
 Iecoris cauo phlegmone obſeſſo afficiuntur mēſeraicæ uenæ phlegmone
 & ipſæ protinus. 13°. meth. me. 7^a. 83. F
 Iecoris inflammationes uehementiſſimæ. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. E
 Iecoris. & splenis inflammationes unde. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. H
 Iecoris inflammatio ex fluxione. 2°. de dif. feb. 3^a. 40. H
 Iecoris inflammatio quid faciat. de puls. ad tir. 4^a. 45. B
 Iecoris inflammatio quo modo cognoscatur. 5°. de loc. affe. 4^a. 34. G
 Iecoris inflammationis indicia. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. F
 in Iecoris inflammationibus à pulſu habetur indicium firmum. & ſoli=
 dum. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. E
 in Iecoris inflammatione pulſus diuerſus. 2°. de lo. aff. 4^a. 13. E
 Iecoris inflammati pulſus. qualis. de puls. ad tiro. 4^a. 45. A
 in Iecoris inflammationibus reſpiratio qualis. de uti. reſp. 1^a. 225. G
 Iecoris calorem ſignificant excrementa torrida. in 3^m. de morbis uulgar.
 commenta. 1°. 3^a. 131. B
 Iecoris inflammatio facit febrem. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. H
 ex Iecore male affecto tertiana fit. 1°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 95. H
 in Iecore. &

in Iecore, & uentre ob materiam fit febris ardens. in 3^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 141. G
 in Iecoris, & uentris uenis ardens fit febris. in 1^m. de morbis uulgaribus, comen. 2°. 3^a. 109. H
 circa Iecinoris partes simas fit ardens febris. in 1^m. de morbis uulgaribus, comen. 1°. 3^a. 104. F
 Iecoris, & uentriculi inflammationem hecticæ sequuntur. 1°. de differentiis febrium. 3^a. 35. F
 in Iecore facta febris quo modo cognoscatur. in 3^m. de morbis uulgaribus, comen. 1°. 3^a. 131. B
 Iecoris inflammatio potest facere dolorem in loco notharum costarū. 2°. de locis affectis. 4^a. 13. D
 Iecoris inflammatio facit dolorem in costis nothis. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. G
 in Iecoris magna inflammatione & scirrhus iugulum deorsum trahitur. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. H
 in Iecoris inflammatione cur dolor in iugulo. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. D
 in Iecoris inflammatione sanies cruoris tenuis similis ablutioni carniū. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. G
 ex Iecoris inflammatione medici casus. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. F
 in Iecoris phlegmone casus Theagæis philosophi cynici. 13°. met. m. 7^a. 83. F
 Iecoris phlegmone laborantem medicum quo modo curauit Galenus. 11°. methodi medendi. 7^a. 73. A
 Iecoris superaffantis sanguinem signa. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. E
 Iecinoris phlegmone est cum periculo mortis. 10°. meth. me. 7^a. 63. H
 Iecinoris inflammationes si in pus uertunt, cōsumūt corpus. intr. 1^a. 56. G
 in Iecoris phlegmone una salus est uirū robur. 10°. meth. me. 7^a. 63. H
 Iecoris phlegmone quomodo curetur. 13°. meth. me. 7^a. 82. H
 in Iecinoris phlegmone remedia, quæ. 11°. meth. me. 7^a. 73. A
 in Iecinoris phlegmone quid agendum. 13°. meth. me. 7^a. 83. C/D
 in Iecoris gibbæ phlegmone quæ adhibenda. 13°. meth. me. 7^a. 83. H
 in Iecoris phlegmone uictus qui instituendus. 13°. meth. me. 7^a. 83. D
 Iecoris inflammatio non exigit cibos. 10°. meth. me. 7^a. 63. H
 Iecoris inflammationi mulsæ non est utilis, et quare. 11°. met. me. 7^a. 73. F
 pro Iecore calido fructus debet refrigerari, quando comeduntur. 1°. de alimen. facul. 2^a. 16. E
 Iecori inflāmato obsunt cibi, & potus dulces. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
 Iecori inflāmato nocent caricæ & ficus. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
 Iecore affecto quæ uena secanda. 13°. meth. me. 7^a. 83. B
 in Iecoris phlegmone uena interna cubiti secāda. 13°. met. me. 7^a. 82. H/
 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 102. G
 supra Iecur membra petunt uenæ cubiti sectionem. in 6^m. de mor. uulg. comen. 1°. 3^a. 156. A
 infra Iecur membra petunt uenæ crurum sectionem. in 6^m. de mor. uul. comen. 1°. 3^a. 156. A
 in Iecoris phlegmone si uacuatio conueniat, quæ consideranda. 13°. methodi medendi. 7^a. 82. H
 Iecur quando euacuandum, timendum est, ne quid uirtuti officias. 7°. methodi medendi. 7^a. 49. B
 ex Iecore non licet euacuare utcumque, sed cum cautione, & quare. 7°. methodi medendi. 7^a. 49. B
 in Iecoris gibba quando est inflammatio, per quas partes sit purgandū. quos purg. op. quib. med. 5^a. 88. F
 in Iecoris sima quando est inflammatio, per quas partes sit purgandum. quos purg. quib. med. 5^a. 88. F
 ex Iecore sanguinis fluxum retrahunt cucurbitule dextris præcordijs suppositæ. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. F
 in Iecoris caui phlegmone quibus euacuandū. 13°. met. me. 7^a. 84. A
 Iecoris inflammatio indurata quibus curetur. 8°. de compositio. medicamentorum faculta. 5^a. 187. E
 Iecur inflāmatum non debet curari solis laxatorijs, sed & adstringentibus. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a. 187. C
 in Iecinoris phlegmone nō conueniunt adstringentia, quia bilis meatum arētant. 13°. meth. me. 7^a. 83. E
 Iecoris inflammatio eget adstringentibus non solis relaxantibus. de remedijs paratu facilibus. 7^a. 158. F
 g. Iecur mediocriter adstringi debeat. 13°. meth. me. 7^a. 83. F
 in Iecoris phlegmone qñ adstringentia in augenda. 11°. met. me. 7^a. 73. A
 Iecori quæ adstringentia conueniant. de re. par. fac. 7^a. 158. F
 in Iecoris phlegmone absinthij coma conuenit, & quo modo. 13°. meth. medendi. 83. G/14°. 7^a. 88. D
 ad Iecoris inflammationes absinthium pōticū bonū. 11°. meth. me. 7^a. 72. F
 Iecur cū laborat absinthium ex oleo adhibebimus. 11°. meth. me. 7^a. 72. F

Iecori ut absinthium, ita lieni capparis cōuenit. 11°. metho. med. 7^a. 84. F
 Iecori quale eupatoriū, tale lieni scolopendriū. 11°. meth. med. 7^a. 84. F
 pro Iecoris phlegmone filicula cum quibus, & quo modo detur. 13°. methodi medendi. 7^a. 84. A
 Iecoris inflammationibus cōpetit mastiche. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. C
 Iecori conuenit spica nardi. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 56. G
 Iecoris phlegmonis prodest schini flos. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 61. H
 ad Iecur ualet solanum halicacabum. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. G
 pro Iecoris phlegmone ueratri nigri cortex in ptissana coctus cōuenit. 11°. methodi medendi. 7^a. 84. A
 in Iecoris cauæ partis phlegmone clyster ex mulsæ & sale conuenit. 11°. methodi medendi. 7^a. 84. A
 in Iecoris phlegmone quæ extrinsecus applicāda. 11°. met. me. 7^a. 84. D
 in Iecoris phlegmones declinatione quæ miscenda quādo scirrhusa. 11°. methodi medendi. 7^a. 84. A
 Iecori inflāmato q̄ apponēda cū mollibus. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 104. D
 Iecur nō fert fortia medicamēta ut sple. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7^a. 104. D
 pro Iecore cataplasma in phlegmone conuenit. 13°. meth. med. 7^a. 83. G
 in Iecoris phlegmone hyssopū atticū misce i ceratis. 13°. met. me. 7^a. 83. H
 Iecoris inflammationibus facile applicant remedia. 3°. de loc. af. 4^a. 16. B
 Iecori qñ remedia aptanda, et qñ mesenterio. 5°. de lo. af. 4^a. 35. C
 Iecoris medicamēta quō debeant parari. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. B
 Iecori quō humida sint applicanda. 8°. de cōp. med. se. loc. 5^a. 196. A
 Iecori, & medicamenti tractrici potentia idem os diuersis temporibus seruit. 3°. de na. fac. 1^a. 306. C
 Iecoris erysipelatis nota, quæ. 5°. de loc. af. 4^a. 33. E
 in Iecore quō sit morbus ex plenitudine. 5°. de lo. aff. 4^a. 33. H
 in Iecore affecto & repleto tentis & crassis humoribus quid faciendū. ars med. 1^a. 70. H
 Iecinoris affectibus diuturnis uis uitalis prosternitur. 4°. de præfagitio= ne ex puls. 4^a. 121. G
 in Iecore grauitatis sensus fit. de mult. 3^a. 77. F
 IECORIS dolor quibus neglectis fiat. de dyn. Sp. 20. A
 Iecoris dolores non necessario sequuntur male concoquentem. 3°. de symptomatum causis. 3^a. 30. C
 in Iecinoris dolores icidūt à cibo exercitati et balneati. d. sal. dia. 2^a. 43. C
 in Iecoris parte illa, qua septo transuerso cōmittitur, si fuerit dolor, auferitur, si emittatur sanguis ex arteria inter indicē, et pollicē dextræ manus sita. de curandi rat. per sangu. miss. 6^a. 21. E
 Iecinoris dolores sanguinis missione prius indiget, q̄ euacuatione. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. B
 Iecore dolēte uena cubiti secāda. de cur. ra. per sang. mis. 6^a. 20. A
 Iecoris dolorem sentiētes qua uictus rōne uti debēt. 6°. de sa. tuē. 2^a. 96. B
 in Iecoris dolore absinthij coma danda in aliquo liquore. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 96. B
 pro Iecoris dolore compositio utilis. 6°. de sa. tuen. 2^a. 96. B
 pro Iecoris dolore diacalaminthe. 6°. de sa. tuen. 2^a. 96. B
 ad Iecoris dolorem Philonis antidotus. 9°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 201. A
 in Iecinore adest palpitatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 ad Iecur medicamenta quædam proprie inscribuntur. intro. 1^a. 57. H
 ad Iecoris morbos antidotus utilis. 2°. de antid. 5^a. 120. E
 Iecoris morbo uexatos iuuat antidotus zopyria. 2°. de antido. 5^a. 115. B
 ad Iecoris affectus longos Damocratis malagma. 8°. de compositio. medicamentorum sec. loc. 5^a. 196. H
 ad Iecur, & stomachum. de med. fac. par. 7^a. 175. E
 ad Iecinoris uitia quid conferat. de med. fac. par. 7^a. 166. E
 ad Iecoris uitia remedia expientia cōfirmata. de med. fac. par. 7^a. 173. D
 Iecori commodum medicamentum. de med. fac. par. 7^a. 173. D
 Iecore affecto tardissime fit mors. de uic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 123. H
 ex Iecoris affectu quō mori contingit. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. B
 Iecoris, & cerebri temperie deperdita non oportet cordis simul actionē perire. 5°. de loc. aff. 4^a. 28. H
 ex Iecore non excindimus tela. 4°. de anat. adm. 1^a. 79. F
 ad Iecoris ulcus malum ualet cyphi antidotus. 2°. de antid. 5^a. 111. E
 si Iecur nudatum collidamus, aut laqueo uenas stringamus, quid sequat. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 261. G
 si Iecur discissum sit, letale est. com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
 Iecore deperdito an aliud gignatur. de const. ar. 1^a. 39. G
 IECUR animalis mactandi ουκ ωτὸν dicitur, quod ex multarū ficū siccarum esu præparatum fuerit. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. D
 Iecur est crassi succi. de bon. & uit. succ. 2^a. 35. F
 Iecur non est mali succi. de bon. & uit. succ. 2^a. 35. F
 Iecur lactentium

Iecur lactentium boni succi. de bon. & uit. succ. 2^a. 35. F
 Iecur gallinaceorum, et praesertim altissimi, est boni succi. de bon. et ui. su. 2^a. 35. F
 IECUR canis rabidi ualet ad morsos a cane rabido. 11°. de simplicium medicamentorum facult. 5^a. 79. H
 Iecore caprino ad nyctalopas quo modo aliqui utantur. 11°. de simplicium medicamen. facult. 5^a. 79. H
 Iecur caprinum comitali morbo obnoxios arguit, conuulsionemque illis accersit. 11°. de simp. me. fac. 3^a. 79. H
 Iecur hircinum idem potest quod caprinum. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 79. H
 Iecur equi in quo casu conueniat, & quo modo exhibendum. de med. fac. par. 7^a. 166. E
 Iecur lacertae dolores erosorum dentium sanat. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 80. A
 Iecur lupi in quo casu conuenit, & quo modo exhibendum. de med. fac. par. 7^a. 166. E
 Iecur lupinum in hepaticum medicamentum se posuisse quidem dicit Galenus, tamen non laudat. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 80. A
 Iecur mustelae. de reme. par. fac. 7^a. 162. B
 IEIUNANS quid patiat. com. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Ieiunantes saluam habent salsam, plus ieiunantes amaram. 4°. de simpli. medicamentorum facult. 5^a. 20. A
 Ieiunantes habent os amarum, & urinam biliosam, & uenter illis mordetur. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. G
 Ieiunantes multum, fiunt habitu biliosi. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. A
 Ieiunantes cur cordis dolore sentiunt, & morsus. 2°. de decre. 1^a. 240. C
 Ieiunanti non debet iniungi labor. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. G
 Ieiunant aliqui uno die in mense. de sal. dieta. 2^a. 42. B
 IEIUNIVM contra capitis dolorem & crapulam. de uictus ratione in morbis acutis. com. 4°. 4^a. 145. B
 Ieiunia sunt bona. de sperm. Sp. 40. D
 ex Ieiunio casus epileptici. de uenae sec. aduer. Eras. 6^a. 14. G
 Ieiuna experientia non eadem quae a cibo. 2°. de dig. puls. 4^a. 77. C
 in Ieiunijs longis optimus sanguis uenit ad nutriendum uentriculum de atra bile. 1^a. 36. G
 Ieiunis uidentur phantasmata somniorum. in 1^m. prorrh. co. 1°. 4^a. 163. G
 ex Ieiunis hominibus coniectura fit uiperas detentas esse uenenosiores. de usu theria. ad Pamphi. 5^a. 99. B
 Ieiunum uomere bilem melius est. de dyn. Sp. 19. H
 si Ieiunus potauerit multum merum, incidit in podagram. comment. 6°. aphorismo 28°. Ex. 49. A
 Ieiunis dandum est medicamentum ex succo malorum. 6°. de sa. tuen. 2^a. 101. B
 in Ieiuno corpore exercitatio facta uacuat. 4°. de sal. dieta. 2^a. 41. B
 IEIUNVM cur ita dictum. 4°. de us. p. 1^a. 142. E / de anat. ui. Sp. 50. C
 Ieiunum intestinum ubi sit. de anat. parua. Sp. 43. A
 Ieiunum secundum intestinum. 5°. de usu par. 1^a. 142. E
 Ieiunum quale. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. F
 Ieiunum cur sit uacuum. de anat. uiu. Sp. 50. C
 Ieiunum intestinum praesertim est lubricum. c. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 in Ieiuno uenae, & arteriae se contingunt. 9°. de usu par. 1^a. 172. H
 Ieiuni officium. intro. 1^a. 54. B / de cop. mebr. siue de na. hu. Sp. 59. A
 Ieiunum uas nutrimenti. intro. 1^a. 54. B
 in Ieiunum cibi transmissio a uentriculo non est opus naturae. 6°. de locis affectis. 4^a. 38. F
 in Ieiuno non fit sanguis. intro. 1^a. 54. D
 Ieiuni sonitus ob flatum. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. F
 ad Ieiunum quando dura aqua & frigida uix a uentre subexierit, non distribuitur facilliter, neque sputum reducit. de bon. aquae. Sp. 75. G
 Ieiuni morbi sicci, qui. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 112. F
 Ieiunum affligit fluxio corrupta. 6°. de sa. tuen. 2^a. 98. F
 ad Ieiunum intestinum facta ex acriet putredinosa pituita exulceratio, in quibus factus sit tenesmus. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 146. H
 Ieiuni intestini causa maxime iecur imbecillitatur. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. F
 Ieiunum intestinum quoniam loco causum facit. de uic. ra. in mor. acut. c. 4°. 7^a. 134. E
 in Ieiuno sede hntes causi quales. de uic. ra. in mor. acut. co. 4°. 7^a. 135. B
 in Ieiuno intestino fit quicquid; hectica. 10°. meth. me. 7^a. 64. F
 Ieiunum intestinum insanabile est. 6°. meth. me. 7^a. 39. G
 ex Ieiuno intestino an possibile sit aliquid per nauream deferri. 7°. de co. positione med. sec. loc. 5^a. 184. B
 Iεγεῖα quid significat. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 110. A
 Iεγον̄ est os paruae spinæ. 12°. de usu par. 1^a. 196. G
 Iεπονοπία quid significat. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 110. A
 Iεπονοποι quid significat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 110. A

IGNARVS

naturae boni, quis. 7°. de decretis Hippo cratis. 1^a. 268. E

Ignari securi in timidis, timidi in securis. 2°. de ana. adm. 1^a. 69. B
 Ignari habent rationem, quae facile ab ira uincitur. 3°. de decre. 1^a. 242. F
 Ignaro quid dicendum atque illi, qui cum nullam sui curam habeat, non modo artis, sed & rationis omnis expers uidetur. in or. suas. 1^a. 3. A
 Ignari fugiendi, qui non habent demonstrationes uel logicam. de constitutione artis. 1^a. 38. F
 Ignari etiam uerum dicunt. de hist. philos. Sp. 3. E
 ad IGNAVIA animi inducendam frigiditas primum, humiditas secundum locum obtinet. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. F
 Ignauiam inducunt pituitosi & frigidi morbi. 3°. de lo. aff. 4^a. 16. F
 Ignauiae signa, supinum iacere, hiare, & stertere. 2°. de mo. mus. 1^a. 314. E
 IGNAVORVM respiratio, qualis. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. B
 Ignaua febris, quae. fin. med. 1^a. 46. D
 IGNE SCIT ex motu spiritus noster. de palp. 3^a. 54. H
 IGNEA, & subtilia sunt acuta. de ocul. 7^a. 188. A
 Ignearum partium euaporatione ex aere fit aqua. de uti. resp. Sp. 64. A
 Igneum est instrumentum inspiciendi. 7°. de decre. Hipp. 1^a. 271. H
 Igneus pallens uocari potest fuluus color. 12°. meth. me. 7^a. 76. F
 Igneus calor est febris essentia. de frac. com. 3°. 7^a. 243. D
 Ignei omnes affectus fiunt caliditate uincente. de palp. 3^a. 54. C
 Igneum totum corpus quibus signis noscatur. in 3^m. de morbis uulgarib. commen. 1°. 3^a. 131. H
 ad Igneas phlegmonas cyprifoliorum decocto quidam utuntur. 7°. de simpl. med. fac. 5^a. 53. H
 Ignea urina his est, qui laborant ex tristitia, uigilijs, & cogitationibus. de dynamidijs. Sp. 34. A
 Ignea urina tertianam significat. de dyn. Sp. 35. E
 IGNITVR aer influens per poros cineris ad restorationem euaporationis ignis. de util. resp. 63. H / Sp. 64. A
 Igniuntur uehementius cucurbitulae argenteae, propterea reijciuntur. de cucurbi. scari. 6^a. 3. D
 IGNIS arte praeditus Deus est. de hist. phil. Sp. 4. G
 Ignem esse animam dicere non licet. quod animi mores. 1^a. 318. E
 Ignis nomen ab essentia. 1°. de sa. tuen. 2^a. 62. E
 Ignis genera multa ex Platone. 7°. de decre. Hipp. 1^a. 271. C
 Ignem elementum esse dicentes cui innituntur. 1°. de elem. 1^a. 4. E
 Ignis quo modo dictus sit solum elementum. de na. hu. co. 1°. 1^a. 28. A
 inter Ignem, & terram, cur aer & aqua media secundum Platonem. de usu partium. 1^a. 169. A
 Ignem, & aerem continere, aquam, & terram contineri dicunt Stoici. de mult. 3^a. 77. C
 Ignis a nullo contineri potest. in tim. Plat. 1^a. 288. B
 Ignis, & aer sunt formalia. in tim. Plat. 1^a. 287. B
 Ignis habet partem aereae essentiae. de na. hu. c. 1°. 1^a. 33. A
 Ignis, & aer in quibus sint. de mult. 3^a. 77. C
 Ignis, & Sol actu calida. 3°. de temp. 1^a. 22. A
 Ignis caliditas, qualis. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 4. B
 Ignis est calidus in summo. 1°. de temp. 1^a. 10. C
 Ignem unde dicimus calidum. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 7. C
 in Igne calor eius est differentia uirtutis ipsius, quo calore amoto attrahit siccitatem, & remanet quaedam fumositas calida quae est substantia. de spermate. Sp. 41. B
 Ignis siccus simpliciter ac absolute & non comparatus alteri. 1°. de tep. 1^a. 12. F
 Igni aqua aduersissima. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 4. H
 Ignis minutissimis constat partibus. in tim. Pla. 1^a. 288. B
 Ignis an constet ex pyramitis partibus. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 274. G
 Ignis partes pyramidae. 8°. de decre. Hippoc. 1^a. 274. G
 Ignis omnis non est tenuis, nec omne tenue est ignis. 1°. de simplicium medicamentorum facult. 5^a. 6. C
 Ignis qui tenuis, qui non. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 6. C
 ut Ignis subtile est acetum. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 5. H
 Ignis fit aer ipse per digestionem. de uti. resp. Sp. 64. A
 in Igne quid sit digestio. de util. resp. Sp. 64. A
 Ignis multus non fit ex multo aere. de util. resp. Sp. 62. E
 ad Ignis conseruationem necessarius est aer, non, ut quidam putant, propter refrigerationem, sed nutrimenti causa. de uti. resp. Sp. 63. H
 Ignis nutrimentum est aer. de uti. resp. Sp. 63. H
 Ignem ab aere nutriri probatur. de uti. resp. Sp. 62. G
 Ignis nutrimentum nullatenus est aqua, sed aer. de uti. resp. Sp. 64. C
 Ignis quo fiat alia elementa. 1°. de elem. 1^a. 4. E

Ignis pro

Ignis pro fomento humiditatem expostulat. de nat. hu. cō. 1°. 1°. 33. A
 Ignis potest mutari in aerem. 3°. de temp. 1°. 23. E
 ut Ignis, æque mobilis non est aer. de util. resp. Sp. 62. G
 Ignis habet alium motum q̄ sursum. de uti. resp. 1°. 224. G
 Ignis non reperitur syncerus. 1°. de ele. 1°. 5. D
 Igne quot fiant bona. de the. ad Pifo. 5°. 97. D
 Ignem maxime inter elementa esse causam uitæ existimarunt nobilissimi
 philosophorum. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. H
 Ignis & aer elementa spiritus. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. G
 Igne utitur natura ad fabricam membrorum, præsertim corū quæ sinus
 habent & uentriculos, & quare. 2°. de se. 1°. 339. F
 Ignis quantus in generatione miscetur. 1°. de sa. tuen. 2°. 62. E
 Ignis qui sit in corpore animali quō cognoscatur. 1°. de ele. 1°. 5. E
 Ignem uocat calorem naturalem. 1°. de sa. tuen. 2°. 62. F
 ut Ignis fontem, caliditatem in sanguine, & uenis habet animal omne. in
 timæum Platonis. 1°. 289. H
 Igne priuatum nihil uisibile. 7°. de decr. Hipp. 1°. 271. H
 Igne qui admouetur semper calefit. 2°. de sa. tuen. 2°. 71. A
 Igne fit calefactio membrorum. 2°. de dif. feb. 3°. 41. A
 Igne cum fouemur, nostra corpora calefiunt. 1°. de sa. tuen. 2°. 74. B
 Ignis frigefactus non calefacit sine tempore. de cau. mor. 3°. 6. H
 Ignis minimus non agit. 3°. de simp. me. fac. 5°. 23. B
 ab Igne qui calefit, ignem recipit. 1°. de ele. 1°. 6. H
 Ignis penetrat per omnia. 8°. de decr. Hippo. 1°. 277. G
 Ignem cito accipientia quæ. 3°. de temp. 1°. 22. E
 ad Ignem accedens ut cōburi uideatur citra tamen combustionem dolet
 parte calefacta nihil adhuc patiente. 3°. de loc. aff. 4°. 14. D
 ab Igne fit erosio extrinsecus. 4°. meth. me. 7°. 23. B
 Ignis omnia dissoluit. de mult. 3°. 77. E
 Ignis maxime exiccat. 1°. de sa. tuen. 2°. 62. E
 ad Ignem suspensum uinum in uiribus indurefcit in modum salis euapo=
 rante aqua in quadam regione. de uti. resp. Sp. 64. F
 ad Ignis euaporationis, reslaurationem ignitur aer influens per cineris
 poros. de uti. resp. Sp. 63. A/H
 Ignis ingreditur poros metallorum non aer. de util. resp. Sp. 64. A
 Igne ex palcis ad aurum fabrefaciendū utunt. aduersus Lycū. Ex. 64. B
 Igne aurum iudicatur. de theria. ad Pif. 5°. 97. D
 ad Ignem comparatio calami. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. B
 Igne quæ facile accenduntur, & tenuia sunt, ac cōtinua, à nostro calore,
 æque ab igne facile alterantur. 1°. de simpli. med. fac. 5°. 4. G
 Ignis ex ligno generatur, & alitur. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264. G
 Ignis factus ex lignis uitatis multum nocet. c. 2°. aph. 41°. Ex. 18. A
 Ignis quot modis à lignis læditur. de cu. ra. per sang. miss. 6°. 16. G
 Ignis qui ex prunis constat modicus est, & sumi expers. 11°. de simpliciu
 medicamentorum facultatibus. 5°. 81. E
 Ignis flammæ, calor naturalis cōparari non potest. de marc. 3°. 45. H
 ut ad Ignem fornax comparatur, ita cor ad spiritum, & calorem. de
 anatomia uiuorum. Sp. 46. D
 ut Ignis lignorum materia, ita calor alimento nutritur. in 6°. de morbis
 uulg. com. 5°. 3°. 194. A
 Ignis quibus occasionibus extinguitur. de cau. mor. 3°. 7. B
 Ignis quo modo ob ligna extinguitur. de uictus ratione in morb. acutis,
 commen. 4°. 7°. 149. A
 Ignis lignorū multitudine supiecta extinguit. c. 7°. aph. 7°. 7°. 54. D
 Ignis lignis multis & paucis extinguitur, & quare. de cau. mor. 3°. 7. C
 Igne si iniiciatur oleū, strepitus, & cōcusio oritur. de palp. 3°. 54. F
 Ignem extinguit aer præter modū frigidus, ueluti hyberno tēpore iuxta
 Histrium. de cau. mor. 3°. 7. B
 Ignem extinguunt omnia caua angusta, quæ perspirare non possunt. de
 utilitate respirationis. 1°. 224. F
 Igne quando utendum. 5°. meth. me. 7°. 31. D
 Igne, stalticis, catharticis, & acerrimis rebus curatur cancrosa causa. de
 dynamidijs. Sp. 19. A
 Ignis neruis inimicus. de art. com. 1°. 7°. 259. A
 per Ignem fit tractus cucurbitularum ænearum, & uitrearum. de cu=
 curbitulis, scarificatione. 6°. 3. E
 cū Igne modico sunt applicandæ cucurbitulæ. de cucur. scar. 6°. 3. D
 cū Igne multo haud sunt affigendæ cucurbitulæ i capite, uehemēter enim
 attrahunt, difficulterq̄ auelluntur. de cucur. sca. 6°. 3. D
 Ignis exit per poros uentosæ. de uti. resp. Sp. 64. D
 sine Igne fit tractus cucurbitularū cornearū. de cucur. sca. 6°. 3. E
 Ignis cur extinguitur à cucurbita medicinali. de uti. resp. 1°. 224. F

Ignis in clibano sit moderatus in coquendo panē. 1°. de ali. fac. 2°. 9. H
 Ignis moderatus quid agat in panem in coctura. 1°. de ali. fac. 2°. 9. H
 Ignis ardens quid obsit pani in coctura. 1°. de ali. fac. 2°. 9. H
 ex Igne nimio dupliciter fit panis prauus. 1°. de ali. fac. 2°. 9. H
 Ignis imbecillus quid agat pani in coctura. 1°. de ali. fac. 2°. 9. H
 ad Ignem splendidum quæ coquenda, & quousque. 5°. de compositione
 medicamen. se. loc. 5°. 162. B
 Igne nō flāma liquefieri iubet medic. amētū. 5°. de cōp. me. p ge. 5°. 247. E
 ad Ignis acerrimi flammam coquit medicamentum. 6°. de compositione
 medicam. per genera. 5°. 263. B
 Ignis adstringit. de opt. secta, Isa. 25. C
 Igne ferrum mollescit. de ther. ad Pifo. 5°. 97. D
 ab Igne exusti curatio. de opt. secta. If. 25. C
 Igne ambusta ulcera iuuat attramentum scriptorium. 9°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 70. B
 Igne cōbustis quid cōferat. 6°. de cōp. me. p ge. 5°. 259. F
 Igne cōbusto in loco ut oriant capilli qd faciendū. de me. fa. par. 7°. 161. E
 ut Ignis urentia medicamēta. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. D
 Ignis i silice aut calce ē ignis nō tñ actū, qā nō urit. an aīal. sit. 1°. 327. D
 Ignē nō expta medicamēta multa sunt acerrima. de the. ad Pif. 5°. 97. D
 Ignis multa reddit meliora. de theria. ad Pifo. 5°. 97. D
 Ignis accēsus in stercore colūbarū ob putrefactionē. de cau. mor. 3°. 6. E
 Igne paruo cum multa materia superponitur comparatur febris quando
 incipit. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 118. H
 IGNIS quid notet. in 3°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 131. A
 Ignis nomine pro febre utitur Hippocrates. in 1°. de morb. uulga. cō. 1°.
 121. E/in 3°. cō. 1°. 133. F/cō. 2°. 3°. 139. E/de fract. cō. 3°. 7°. 243. D
 Ignis, id est uehemens febris, exponitur à Galeno. in 1°. de morbis uulg.
 commen. 3°. 3°. 123. B
 Ignis dicitur febris magna. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 111. C
 Ignis pro febre uehementissima ponitur ab Hippocrate sæpe. in 1°. de
 mor. uul. com. 3°. 3°. 121. H
 Ignem uocauit Plato caliditatem in corpore. in tim. Pla. 1°. 288. C
 Igne q̄ correptus. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 124. E/in 3°. cō. 1°. 3°. 133. F
 Igne correptus Hermocrates. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 130. H
 Ignis uxorem Oecetæi ex abortiōe ad quintū mensem facta corripuit, &
 quid sequutum fuerit. in 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 139. E
 Ignis, id est febris, ex lassitudinibus, quem corripuerit. in 3°. de morbis
 uulg. com. 2°. 3°. 137. E
 Ignis errans quem corripuit. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 123. A
 IGNIS sacer quid. fin. med. Isa. 48. H
 Ignis sacer in angina, qui. in progn. com. 3°. 4°. 209. C
 Ignis sacer à qua materia fiat. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 141. F
 Ignis sacer fit à materia caliginosa cum bile. in 1°. de morbis uulg. ar.
 commen. 1°. 3°. 104. G
 Ignis sacer morbus flauæ bilis. de decr. Hipp. 1°. 275. E
 Igne correspondet flaua bilis. 8°. de decr. 1°. 275. D
 Ignem sacrum generat sanguis calidissimus. de ocul. 7°. 189. E
 ad Ignem sacrum proprie facit coriandrum. de simp. me. Sp. 82. E
 Ignem sacrum myrta curat. de simp. me. Sp. 87. F
 Ignem sacrum curant folia myrtæ. de simp. me. Sp. 87. F
 Igne sacro illinitur terra cimolia. de simp. me. Sp. 85. B
 ad Ignem sacrum quod remedium efficacius. de purg. med. fac. 5°. 87. G
 ad Ignem sacrum. de dyn. Sp. 30. D
 ad Ignem sacrum uel calorem membrorum. de dyn. Sp. 30. E
 Ignis sacer, uide Erysipelas.
 IGNITA aqua quo modo fiat. de dyn. Sp. 23. B
 Igniti lapides fluuiales remouēt aquositate lactis. de dif. cōt. Sp. 75. B
 Igniti ferri frusta remouent aquositatem lactis. de diff. cont. Sp. 75. B
 Ignitum nimis est euphorbium. de dyn. Sp. 22. B
 Ignitis hypochondrijs quæ non obsint. de cura icteri. Sp. 111. A
 IGNOBILIS cum nobili collatio. in or. suas. Isa. 3. C
 ob IGNOMINIAM animi perturbatio. de co. cu. ani. mor. 2°. 50. E
 IGNORANTES quidam quo modo uideant, se uidere negant. ad=
 uer. emp. med. Isa. 35. C
 Ignorante patiente lac anabulæ dandum. de dyn. Sp. 27. F
 IGNORANTIA unum solum uitium, fm Galenum. 7°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 268. E
 Ignorantia uitii indelebile, potissimū cū superbia. 11°. meth. me. 7°. 84. B
 Ignorantium duplex genus. 1°. de dif. feb. 3°. 31. C
 inter Ignorantiam omnifariam, & notitiam exactam media est coniectu=
 ra artificiosa. 1°. de loc. aff. 4°. 3. D

Ignorantia signum

Ignorantiae signum ex diffensione sumitur. contra Iulianum. Ex. 68. C
 Ignorantiam ostendunt medicorum controuersia. 2°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 109. H
 Ignorantia inueteratam multorum cum penitus euellere cupimus, quid
 euitandum. ad Thras. 2°. 103. D
 Ignorantiam suam fassus est auctor libri de motibus manifestis & obscu-
 ris. de mot. man. & obsc. Sp. 67. B
 Ignorantiam multa praeferierunt philosophi & medici. 3°. de locis
 affectis. 4°. 19. D
 Ignorantia ducuntur male cognoscentes & agentes. 7°. de decretis Hip-
 pocratis. 1°. 268. E
 Ignorantiam quod sit, ignoscendum. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259. D
 Ignorantia cum rigore mala. in 1°. prorrh. cō. 2°. 4°. 173. F
 Ignorantia quod symptoma sit. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 177. E
 IGNORARE est desipere. 5°. de decr. Hippo. 1°. 256. C
 Ignoramus aliqua, quia exigua sunt. de cog. cur. animi mor. 2°. 53. G
 Ignorarunt antiqui motum laborum in priora. de musc. diff. 1°. 44. F
 Ignorarunt antiqui musculum latum male excoerantes animal. de muscu-
 lorum dissectione. 1°. 44. E
 Ignorati musculi etiam diu à Galeno. de musc. diff. 1°. 49. C
 IGNOTVM quod est, nullo signo iudicatur. de sectis. Isa. 17. C
 Ignota non aggredientes minus errant, qui illa tractant quae nunquam
 didicerunt. de uenae sect. aduer. Eras. 6°. 13. A
 Ignotas perspirationes habere corpus necesse est. in tim. Plat. 1°. 287. B
ILEON unde dictum. de anat. uiu. Sp. 50. D
 Ileon intestinum est tertium. de ana. uiu. Sp. 50. B
 Ileon cur multum inuolutum. de ana. uiu. Sp. 50. D
 ILEOS, & colica idem. secretorum. Sp. 102. G
 Ileus quid. fin. med. Isa. 47. C
 Ilei, idest uoluuli, quid sint, & quo mō fiant. c. 3°. apho. 22°. Ex. 24. G
 Ileos est intestinorum inflammatio. in 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 338. H
 Ileos quo modo fiat. com. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 Ileos quo modo quandoque gignitur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. H
 Ilei signa quae. in 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 139. A
 Ileorum proprium inseparabile nihil descendere ad inferiora. cōmēt. 7°. aphorismo 10°. Ex. 54. F
 in Ileo nihil exit inferius, neque si quis acerrimo utatur clystere. cō. 6°. aphorismo 44°. Ex. 51. C
 Ileos qui periculosior. in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 139. A
 Ileos dicitur cum stercus euomitur. 6°. de lo. aff. 4°. 37. A
 Ilei letalibus stercus per uomitum emittitur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. G
 Ilei patientes non semper habent uomitum, sed quādoque exitiales sunt. com. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 in Ileo uomitus stercoris fiunt in his qui exitialiter se habent. comment. 6°. aphor. 44°. Ex. 51. C
 ab Ileo uomitus, singultus, desipientia, uel conuulsio, malum. cōment. 7°. aphorismo 10°. Ex. 54. F
 in Ileo neruorum principium compatiētes à stomacho facit desipientia & conuulsionem. com. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 in Ileo cur stercus euomatur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. F
 in Ilei cur stercus emittatur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. G
 Ilei dolor à qua fiat causa. 6°. de loc. aff. 4°. 37. A
 Ilei dolor sequitur ad morsus. com. 6°. aph. 40°. Ex. 50. H
 ex Ilei affectu animus deficit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. G
 ex Ilei dolore, animi defectus quo modo curandus. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 99. G
 ILEX planta agrestis. 2°. de ali. fac. 2°. 21. H
 Ilex, & fagus roboris genera. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 Ilex arbor frigidissima, & sicciissima. 4°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 26. F
 Ilex est acerba. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. C
 Ilex uchemētius adstringit robore. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. E
 Ilicis, arbuti, smilacis, phagi uirgultorum tenerorum decoctum inter ad-
 stringentia fortiora ponitur, quae gargarizantur. 6°. de composit. me-
 dicam. secun. loc. 5°. 172. G
 Ilicis radix cocta quid efficiat. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 127. A
 ILIA qui locus sit, & cur ita dicatur. de art. cō. 3°. 7°. 276. H
 Ilia quid sint. de fract. com. 2°. 7°. 240. H
 Ilia qualia esse debent. in progn. com. 1°. 4°. 195. E
 Ilia si sint crassa, & ad purgationes & ad uomitum, bonum est & causa
 & signum, si tenuia, malum. cō. 2°. apho. 35°. Ex. 17. E

ad Ilia extenditur tumor grauidae. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 Ilia si quis cohibendo anhelitu implere uelit, oleo perfundi, & apotheca-
 pia uti debeat. 3°. de sa. tuen. 2°. 76. A
 Ilia murmurantia quō intelligantur. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. G
 Ilia suspensa quot modis fiant. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. F
 Iliis suspensis murmurantibus nocet lac. c. 5°. aph. 54°. Ex. 44. D
 Iliorum suspensorum, murmurantium, inflatorum, flatuosorum differen-
 tia. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
 quibus Ilia suspensa murmurantia, lūborū dolore superueniente, ijs alui
 humectantur, nisi flatus erumpant, aut urinae multitudo proueniat, haec
 uero in febribus. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. F
 Iliis murmurantibus, ac suspensis prodesse serum in quo sit positum sal et
 mel. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Iliis inflatis & flatuosis nocet lac. com. 5°. aph. 54°. Ex. 44. F
 Ilia attollit lac dum digeritur. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
 Ilia extensa fiunt ad instar utris. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. G
 in Iliis pulsus quid significet. in prog. cō. 1°. 4°. 195. G
 in Ilium pulsu cur fiat delirium. in progn. com. 1°. 4°. 195. H
 in Iliis oedema quid significet. in prog. com. 1°. 4°. 196. A
 circa Ilia abscessus facit gibber supra septum. de art. cō. 2°. 7°. 266. G
 Ilij ex frigidityte remedium. de dyn. Sp. 26. H
 Ilium dextrū si obduruerit in febribus, regius morbus superueniens quo-
 cūq; tempore, malum. com. 4°. aph. 64°. Ex. 34. D
 Iliorum dolor quo modo sanetur. in prog. com. 2°. 4°. 200. A
 Ilia quibus dolent, quid prosit. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. A
 ad Ilia si lateris dolor pertingat, indiget purgatione. commentario 6°. aphorismo 5°. Ex. 46. G
 Ilium dolore accedente, quibus hypochondria sublata murmurantia, ijs
 alui humectantur, nisi flatus erumpant, aut urinae proueniat copia. de
 urinae significatione ex Hipp. Sp. 78. H
 contra Ilium & uitia renum remedia. de dyna. Sp. 28. B
 ad Ilij dolorem sorbitium. de dyn. Sp. 28. C
 ad Ilij dolorem potio probata. de dyn. Sp. 28. C/D
 ad Ilij dolorem fomentum. de dyn. Sp. 28. D
 ad Ilij dolorem remedia duo. de dyn. Sp. 28. C
 ILIACA passio ubi. de ana. par. Sp. 43. A
 Iliacorum pulsus. de dyn. Sp. 35. B
 Iliacis antidotum utile. de dyn. Sp. 27. G
 ad Iliacos potio Dauid. de dyn. Sp. 28. D
 ILICEA pyxis, est uas, et cuius sit usus. 4°. de cō. me. se. lo. 5°. 152. H
 Iligneae glādes durae, acerbae, et insuauēs. de bo. & uit. suc. 2°. 36. C
 Iligneae glandes cur uitandae. de bo. & uit. suc. 2°. 36. C
 Iligneae glans exiguum dat alimentum. 2°. de ali. fac. 2°. 22. B
 Iligneae glans est prauis succi. 2°. de ali. fac. 2°. 22. B
 Iligneae quae in organis fieri debeant. de mach. 7°. 309. D
 ILIOSIS theriaca prodest. de ther. ad Pifo. 5°. 96. B
 ILIUM ossa quae. de oss. 1°. 43. C
 Ilium ossa in quae sinum ingradientur. de ossi. 1°. 42. D
 ad Ilia uenae de singulis uertebis mittuntur, secundum eas uenas quae ad
 testes deferuntur. de uen. ar. dis. 1°. 58. D
 in Ilium extrema parte panus excitatur in aliquibus mulieribus, & qua
 de causa. 6°. de loc. aff. 4°. 41. C
 ΙΛΛΑΙΝΕΙΝ, κατιλλάειν, & κατιλλάινουσai quae uerba. in
 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 143. A
 ILLECEBRAE succi libra dimidia cum quibus sumenda ad aegilo-
 pas. 4°. de cōp. me. se. loc. 5°. 160. B
 ILLIDENTIA omnibus sunt nota. 1°. de sa. tuen. 2°. 63. B
 ad ILLINENDVM pluma uicē Galenus. de rem. par. fac. 7°. 158. B
 Illinenda quo modo in loco debeant poni. 4°. de loc. aff. 4°. 25. A
 Illinendi uis emplastica dicta quibus necesse sit inesse. 5°. de simplicium me-
 dicamentorum fac. 5°. 34. F
 ILLISIO quid. de cau. mor. 3°. 9. G
 ILLITIO pennis fit. 11°. de compositione medicamentorum secundū
 locos. 5°. 209. B
 Illitiones quae faciant ad aphthas. 6°. de cōp. me. se. loc. 5°. 176. C
 Illitio iuxta palatū, p capite purgādo. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 139. D
 Illitiones stomatice Asclepiade. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 171. D
 Illitiones quidā recusant. 5°. de cōp. me. se. loc. 5°. 161. D
 ΙΛΛΟΨ & ΙΛΛΟΤΕΡΟΝ raro apud Graecos ueteres inueniuntur. in
 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 143. B
 ΙΛΛΩΙΣ palpebrae euerasio alicubi nominatur ab Hippocrate. 10°. de
 usu partium. 1°. 181. D

ILLOTIO consuetudine magis toleratur inconsuetudine. commentario 2°. aphorismo 50°. Ex. 19. B
 ILLVC illic quid significant, et q. Chrysippus altero pro altero usus fuerit. 2°. de decr. Hipp. 1°. 238. B
 in ILLYRICO iris optima est. 1°. de antid. 5°. 105. D
 ILLYRIS concoctorum est, et attenuatorium pharmacum. 9°. de compositione med. sec. loc. 5°. 202. A/D
 Illyris. 6°. de compositione medicamentorum secundum locos. 171. D / 10°. 209. C / 4°. de compositione medicamentorum per gene. 243. F / 5°. 247. B / 249. C / 250. D / E / 7°. 5°. 269. H

IMAGINANTVR quidam in epilepsia, et etiam in syncope quae est passio cordis. de uti. resp. Sp. 63. F

IMAGINATIVA pars animae recordatur. 2°. de mot. mus. 1°. 315. B
 Imaginatrix pars est eius animalis actionis, quae a rectrice procedit. de sympt. diff. 3°. 11. D

Imaginatricis offensae quot. de symp. diff. 3°. 11. H

IMAGINATIO quid significet. i. 1°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 118. A

Imaginatio, imaginarium, imaginabile, imago, quo modo differant. de hist. philos. Sp. 9. C

Imaginatio, rerum cogitatio, conservatio voluntatis sunt tria genera actionis. de uoce, et anhel. Sp. 61. H

Imaginatio à visu movetur. 8°. de usu par. 1°. 167. E

Imaginationum et sensuum ueritas. de hist. philos. Sp. 9. A

Imaginationem non habent bruta. de hist. philos. Sp. 9. C

Imaginationem quid sit. ars med. Isa. 69. D

IMAGINES terribiles sunt pro somno pueris, et quibus os uentriculi multum, et uitiosis humoribus mordeat. c. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B

Imagines somni implexas abigit theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 96. A

Imagines speculorum quo modo fiant. de hist. philos. Sp. 9. D

IMBECILLITAS quot fiat modis. de uic. ra. i. mor. acu. c. 2°. 7°. 123. F

Imbecillitate quae faciunt. 1°. de praesag. ex puls. 4°. 109. C

Imbecillitas fit ob uasorum inanitionem. de uic. ra. i. mor. acu. c. 2°. 7°. 123. F

Imbecillitas uirium fit ob inanitionem. de uic. ra. i. mor. acu. c. 2°. 7°. 123. G

Imbecillitas fit ob euacuationem. de uic. ra. i. mor. acu. c. 2°. 7°. 123. G

Imbecillitas pro accides inedia. de uic. ra. i. mor. acu. c. 3°. 7°. 128. F

Imbecillitatem uirium ex inedia qui non cognoscunt medici, ridendi. de uict. rat. i. mor. acu. com. 2°. 7°. 124. A

Imbecillitas fit ob laborem. de uic. ra. i. mor. acu. cō. 2°. 7°. 123. G

ob Imbecillitatem uirium quae spiratio omnibus agentibus musculis efficitur, et quo differat à magna. 4°. de lo. aff. 4°. 27. B

Imbecillitas potentiae quae mouet thoracem, facit carentiam anhelitus. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B

Imbecillitas uirium in conualescentibus, et repletio cibi facit tubercula, et in articulis labores. com. 4°. aph. 45°. Ex. 32. G

Imbecillitas uirium est causa extenuationis. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E

Imbecillitas potentiae longiores facit accessiones. 2°. de diff. feb. 3°. 42. A

Imbecillitas uirium est causa pauci sudoris. c. 4°. aph. 41°. Ex. 32. E

ex Imbecillitate uirtutis in carne, sudoris incidit tum retentio, tum expulso. 3°. de symp. cau. 3°. 28. G

ob Imbecillitatem uirium sopor prouenit. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 131. H

ex Imbecillitate soporem quinam pulsus distinguant ab eo, qui ob humiditatem et algorem fit. in 3°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 131. H

Imbecillitas facultatis cum arteria dura, quales faciat pulsus. 1°. de causis pulsuum. 4°. 89. H

Imbecillitas facultatis cum arteria molli, quales faciat pulsus. 1°. de causis pulsuum. 4°. 89. H

Imbecillitatem facultatis signat partium grauitas. in pgn. c. 2°. 4°. 198. F

Imbecillitates facultatis an imalis comitantur magnam Cerebri intemperiam. 4°. de praesag. ex puls. 4°. 121. G

Imbecillitas uirium penitus obseruanda est in uenae sectione. praesagium exper. conf. Sp. 78. D

Imbecillitas uultu cibari saepe, et paulatim. de uictus ratione in morbis acutis. com. 2°. 7°. 121. G

Imbecillitates à aëre et relaxatione quadam praesferre malos oēs, cum perturbatioibus succubunt, recte à Chrysippo dictum est. 4°. de decr. 1°. 252. C

Imbecillitas uirium, lege Virium imbecillitas.

Imbecillitates uocantur à multis exigui membrorum à naturali temperamento recessus. de diff. mor. 3°. 3. G

Imbecillitas particularum, et robur earundem, et sensus facilis, et crudelitatis magnitudo, et differentia diuersa gignunt symptomata. 3°. de symptomatum causis. 3°. 30. C

ob Imbecillitatem unius particulae omnes thoracis partes dilatatur. 4°. locis affectis. 4°. 25. A

Imbecillitas propria ratione iuuat et obest. de uictus ratione in morbis acut. commen. 3°. 7°. 125. F

Imbecillitatis signum. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E

Imbecillitas facit ut facilius affectio à sensu dignoscatur. 4°. d. l. af. 4°. 25. E

ob Imbecillitatem quae partes laborat, argumentum. 6°. de sani. tuen. 2°. 100. C

Imbecillitas particularum quae excrementa expurgant, unde. 3°. de symptomatum causis. 3°. 26. A

Imbecillitas partium non est sufficiens causare passionem. c. 6°. ap. 28°. Ex. 49. A

Imbecillitas sensus cutis, unde. de ana. ui. Sp. 45. C

ex Imbecillitate dolor capitis quo curandus. 1°. de arte cura. 7°. 100. A

Imbecillitas sine tumore in gula quo cognoscatur. 5°. de loc. aff. 4°. 32. C

ad Imbecillitatem stomachi ualet diatrion pipere. de dyn. Sp. 26. H

ex Imbecillitate septi transversae athletae Secundi nominati casus. 4°. de locis affectis. 4°. 25. A

Imbecillitas instrumentorum uentris, unde. 3°. de symp. cau. 3°. 27. D

Imbecillitas iecoris quo modo cognoscatur. 5°. de lo. aff. 4°. 35. G

Imbecillitas uasorum urinae quo cognoscatur. de ren. aff. dign. 7°. 192. G

Imbecillitatem roborare quid sit. 2°. meth. med. 7°. 11. D

IMBECILLVM contrarium forti. 12°. de usu par. 1°. 192. H

Imbecillum quid sit. de symp. diff. 3°. 12. C

Imbecilla, et onerata facultas quo differat. 3°. de cau. puls. 4°. 99. B

Imbecilla pars quo modo leditur ab extrinsecis. 6°. de sa. tuen. 2°. 100. D

Imbecilles sunt uires ex motibus uehementibus. c. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H

Imbecilla membra reddit quies. de ijs, quae in med. fi. cō. 3°. 7°. 220. C

Imbecilles uires habentium oculi. in 6°. de mor. uul. c. 4°. 3°. 187. B

Imbecillis ualde natura est extreme extenuati. c. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H

Imbecillis cur testes laxi. 1°. de semi. 1°. 334. E

Imbecilli, qui saepe egrotant, seruantur facile in morbis, qui ex his nemo, cum à quolibet ledatur uel minima causa, expectet causam magnam. de praesag. 3°. 110. F

Imbecillas uires habentes uinum uinosum debet euitare. 7°. meth. med. 7°. 45. E

Imbecillas uires habentibus conuenit uinum aquosum austerum. 7°. me. m. 7°. 45. E

ad Imbecilla corpora balnea cur inuenta. 10°. meth. me. 7°. 66. C

Imbecillibus concubentibus uires imbecillantur. 3°. de sa. tuen. 2°. 81. D

Imbecilles primo calefacit coitus, postea frigefacit. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 192. G

Imbecilla pars quae sit. 11°. meth. me. 7°. 74. A

Imbecilla membra multum, et prauum excrementum colligunt. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 154. F

Imbecillitas fert ad locum affectum supfluitates. c. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H

ad Imbecilliores partes mittunt partes ualentiores superflua. 13°. metho di medendi. 7°. 80. H

ad Imbecillissimam particulam spiritus transmittunt aliae partes. 2°. de diff. feb. 3°. 40. G

Imbecillum, exolutumque stomachum roborare potest cucurbitula. d. cu. sc. 6°. 3. F

Imbecillibus pisces molles accommodati. 3°. de ali. fac. 1°. 31. E

Imbecillum ad multam uitam et ad sanam ducere est admirandum. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 88. H

Imbecilliores quo modo uomere debent. de sal. dia. 2°. 41. G

Imbecillibus frictiones sunt loco exercitij. de puero epi. 7°. 180. B

Imbecilli non sunt purgandi. in 1°. prorr. com. 2°. 4°. 174. E

Imbecillis mitiora medicamenta adhibenda. 6°. meth. me. 7°. 38. E

cur Imbecillis natura non fert medicum. tpe aestatis. c. 4°. ap. 5°. Ex. 28. A

ad Imbecillos, et nauseantes quid agendum. de med. fac. par. 7°. 166. C

Imbecillus etiam dolor soluit uirtutem. de cura lap. Sp. 111. G

IMBRES faciunt regiones irriguas. de aere, aq. et lo. 2°. 2. B

ab Imbribus, niuibus, ac glacie uenti frigidi ab uris procedentes perpetui sunt in Scythia. de aere, aquis, et lo. 2°. 5. E

Imbribus humidiora reddunt aërialia corpora. i. 1°. d. mor. uul. c. 1°. 3°. 104. B

Imbribus se exponere est causa morbi comitialis in iuuenibus. comment. 3°. aphor. 29°. Ex. 26. C

Imbribus siccitates sunt salubriores, et minus mortiferae. commenta. 3°. aphorismo 15°. Ex. 22. G

Imbres somnare quid significet. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 117. H

Imbres somnians significat humiditatem sibi inesse. de praesag. ex in som. sum. 4°. 213. C

Imbres, lege Pluias.

IMBVTI praua doctrina duobus indiget temporibus, alterum in quo prauas opiniones deducat, alterum in quo melioribus se exerceat. 7°. 43. H

HMIKEPAYNIOΣ Apollonij iunioris. de fasc. 7°. 302. G

IMITARI opera naturae debet medicus. de uoc. inst. diff. 1°. 106. B / com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. C / de diff. cont. Sp. 72. C

- MITATIO genus experimenti. de sectis. 1^a. 16. B
 Imitatione quo modo comparetur experientia. de subf. emp. 1^a. 31. D
 Imitatio in unoquoque morbo quæ sit. c. 4°. aph. 2°. Ex. 27. C
 IMMANITAS notat atrabile peccare. c. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Immanitas quibus à natura. de aere, aquis, & lo. 2^a. 4. H
 IMMINVI, & immunitio : augere, & augmentum quid significat
 apud Hippocratem. 2°. de diff. resp. 3^a. 64. H
 Immunuete luna corpora refrigerare piculosum. de decu. progn. Sp. 16. B
 IMMOBILIA aialia hñt solā cupiditatē. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 258. C
 Immobilis est pulmo per se. de anat. uiuo. Sp. 48. A
 Immobilia, & insensibilia sunt secundum se ipsa pulmo, & arteria aspe=
 ra. de uti. resp. Sp. 63. G
 Immobile corpus qua uertebra læsa fiat corpus. 8°. d. ana. adm. 1^a. 102. H
 Immobiles partes in organis, quæ. de machin. 7^a. 310. F
 Immobilitas, motus prauus, & motus naturalis, ita differunt ut sanitas,
 mors, & morbus. 2°. de præfag. ex puls. 4^a. 110. G
 Immobilitas est motus compositus ex duobus motibus. de palp. 3^a. 51. G
 Immobilitas est uitium actionum. de symp. diff. 3^a. 11. C
 Immobilitas primū symptoma motiuarū actionū. de symp. dif. 3^a. 11. G
 Immobilitas in animi functionibus. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. F
 Immobilitas brachij fit à ui animali. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. A
 Immobilitas putrefacit uestes. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 141. A
 IMMODERATVM duplex genere. 1°. de diff. resp. 3^a. 56. G
 Immoderatum præter naturam quod. 1°. de diff. resp. 3^a. 56. G
 Immoderata mutanda. de sal. die. 2^a. 40. A
 Immoderate excretionis urinarum fiunt patiente hepate. Sp. 60. B
 ad Immoderatu uomitum, & fluxum uentris. secretorum. Sp. 101. A
 IMMODICVM ducēs ad alterationē duplex. 4°. d. sim. m. f. 5^a. 29. B
 IMMORANS quid sit. de ijs. quæ in med. fi. c. 3°. 7^a. 216. H
 IMMORTALES ac firmæ sunt animæ differētiæ. de sper. Sp. 37. F
 Immortale fieri nō potest quod genitum est. 1°. de sa. tucn. 2^a. 67. E
 Immortales homines qui uolebat reddere, si à pueritia sibi regendi trade=
 rentur. de marc. 3^a. 45. F
 Immortalitatis particeps humana natura. de consue. 2^a. 61. F
 IMMUNDITIA uasculorū qd signet. i. 6^m. d. mo. uul. c. 3°. 3^a. 169. H
 IMMUNDAM matricē mūdificat succus cetaureæ. d. uir. cē. Sp. 94. B
 IMPACTA materia quō curetur. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 136. B
 IMPAR nūs marē refert, par uero fœminā. 3°. de die. decr. 4^a. 158. H
 Impar numerus maxime seruandus in morbis acutis. de uictus ratione in
 mor. acu. com. 4°. 7^a. 141. C
 in Impari numero potius quā pari signa multa fiunt. de uictus ratione
 in mor. acu. com. 4°. 7^a. 141. D
 p Imparē numerū et antiq. medicamēta dabāt. 11°. de sim. me. fa. 5^a. 82. B
 Impares dies, & pares qñ cōsiderādi. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 112. H
 Impares dies criticos esse, æstate, in iuuenibus, partibus dextris, & supe=
 rioribus, inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hip. 1^a. 231. D
 in Imparibus diebus morbi accessionem habentes citius iudicantur, qui
 uero paribus, tardant. c. 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Imparibus diebus acutas ægitudines magna ex parte iudicari inquit Hip=
 pocrates. bre. denot. dogm. Hip. 1^a. 231. D
 in Imparibus diebus nisi febres reliquerint, solent febricitantes recidiua=
 re. com. 4°. aph. 61°. Ex. 34. A
 ad IMPEDIMENTVM urinæ gratia humoris frigidi. de cura la=
 pidis. Sp. 112. F
 Impedita uox animalis ex medulla spinali. de mot. man. & obs. Sp. 67. C
 ubi IMPELLIMVS extrahendo, utimur spatha Fabri atque An=
 dreæ. de machinamentis. 7^a. 309. G
 IMPERATORES laudat, & Deos dicit. de ther. ad Pif. 5^a. 90. C
 Imperator ad quid constitutus. an animal sit. 1^a. 327. G
 Imperatoris optimi munus quod. de par. pi. ex. 2^a. 49. D
 Imperator exercitus, & custos, & fur egregius esse debet. de paruæ pi=
 læ exercitio. 2^a. 49. D
 Imperator quæ agere nō debet. ad Thra. 2^a. 108. G
 Impator pōt alia scire extra artē regiā. i. 6^m. d. mor. uul. cō. 5°. 1^a. 188. D
 Imperatoria ars est conseruatrix. ad Thras. 2^a. 104. C
 Imperatores cur creati. ad Thras. 2^a. 104. C
 in IMPERFECTIS animalibus membra consimilia officialibus p=
 fectorum. de anat. uiu. Sp. 45. G
 Imperfecti embryones quō generentur. de comp. memb. Sp. 59. B
 Imperfectæ, & confusæ uoces cur fiant. de anat. uiu. Sp. 49. B
 Imperfecta sunt organa tractoria. de machin. 7^a. 311. E
 IMPERITI cauillatoribus sunt meliores. de pur. me. fa. 5^a. 87. F
- IMPERIVM à dijs adepti sunt Impatores. de ther. ad Pifo. 5^a. 90. C
 de IMPETIGINOSIS tumoribus, & ex quibus humoribus ge=
 nerentur. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 160. C
 Impetiginosa, & rubræ faciei præsidium. de dyn. Sp. 25. E
 IMPETIGO quid. fin. med. 1^a. 48. A
 Impetigo simplex affectus cutis. intro. 1^a. 59. D
 Impetigo agrestis affectus cutis. intro. 1^a. 59. D
 ex Impetigine quæ incipit scabies & lepra, nōdum appellatur scabies,
 neque lepra. 1°. de comp. me. se. loc. 5^a. 121. G
 Impetiginis duæ species. intro. 1^a. 57. G
 Impetigines cur fiant uere. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 in Impetiginem incidebant qui malos succos ob annonā ederant. de bon.
 & uit. succorum. 2^a. 33. G
 Impetigini caricæ utiles sunt. de simp. med. Sp. 84. C
 Impetigines delet succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. F
 Impetiginibus utilis elleborus niger. de dyn. Sp. 21. A
 Impetigini agresti medentur sales ther. iaci. de theria. ad Pif. 5^a. 97. E
 ad Impetiginem unguentum. de dyn. Sp. 25. F
 ad Impetiginem & pruritum unguentum. secrete. Sp. 97. G
 ad Impetigines menti quid conferat. de re. par. fac. 7^a. 157. B
 ad Impetigines faciei et colli quid cōferat. 1°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 126. A
 ad Impetigines quid agendum est. de med. fac. par. 7^a. 179. B
 ad Impetigines scabras quid agendum. de rem. par. fac. 7^a. 157. C
 ad Impetiginē agrestem quid cōferat. 6°. de cōp. me. p. gen. 5^a. 256. E
 ad Impetigines feras quid conferat. de med. fac. par. 7^a. 179. B
 ad Impetigines diuturnas. de reme. par. fac. 7^a. 157. B
 ad Impetigines commodum pharmacum. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 131. B
 ad Impetigines expertum remedi. de med. fac. par. 7^a. 174. A
 ad Impetigines bonum quid. de med. fac. par. 7^a. 175. D
 ad Impetiginem remedium. de dyn. Sp. 25. F
 IMPETVS quid significet. in progn. com. 3°. 4^a. 207. B
 ab Impetu motus sensibiles fiunt in animalium corporibus, cum sana
 sunt. de palp. 3^a. 51. D
 Impetus animi affectus & perturbatio. de co. cu. ai. mor. 2^a. 50. G
 Impetus iræ fluit Marte cum Luna. de decub. progn. Sp. 12. H
 Impetum inspirationis alæ nasci insequuntur. de musc. diff. 1^a. 14. F
 Impetus lippitudinis Glaucium stringit. de simp. med. Sp. 84. F
 Impetus sanguinis irrationabiles sæpius ligatis coxis retinemus. de ca=
 tharticis. Sp. 94. H
 Impetum sanguinis ad nares potenter reuellunt cucurbitulæ, quæ hypo=
 chondrijs affiguntur. de cucur. scar. 6^a. 4. G
 Impetus morborū duobus remedijs pellitur. de dyn. Sp. 20. B
 IMPLACIDITAS quarto die, in quo fuerit. in 1^m. de morbis uul=
 garibus, com. 3°. 3^a. 124. F
 Implacidi quō fiant. de uic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 128. D
 Implacida mulier in quo casu. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 125. B
 IMPLENTVR corpora à quo. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 32. H
 Implenda quæ ulcera, & quæ expurganda. 5°. meth. med. 7^a. 33. F
 Implentia medicamenta extrinsecus, quæ. intro. 1^a. 58. A
 Implet uulnera erbum. de simp. md. Sp. 85. B
 Implēs caua aridiū cephalicū medicamē quale. 5°. de cō. me. p. ge. 5^a. 253. D
 Implēs uulnera cyziceniū emplastrū quale. 5°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 250. B
 IMPLETIO est unū caput conuulsionis. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. H
 IMPLICATVS, et cōplicatus idē. ad eos qui de typ. scrip. 3^a. 93. B
 Implicati affectus, qui. in 3^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 135. D
 IMPONENDA ē cucurbitula reuulsionis cā. de cucur. scar. 6^a. 3. B
 Imponere finem rigoribus potest cucurbitula. de cucur. scar. 6^a. 3. F
 cōtra IMPORTVNITATES sophisticas qui scripti libri à Ga=
 leno. 1°. de diff. puls. 4^a. 47. C
 ab IMPOSITORIBVS discēda nomina. ad Thras. 2^a. 107. A
 Impositores primi nominum in quibus sint laudandi, & in quibus uitupe=
 randi. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 IMPRAEGNATIO actio naturæ. intro. 1^a. 55. B
 Imprægnatio nō fit sp. semine emisso. de nat. et ord. cuius. cor. Sp. 42. C
 IMPRIMIT magis quā fomentum aquæ fusio. de uictus ratione in
 morb. acut. com. 4°. 7^a. 144. E
 IMPROBÆ sunt urinæ albæ perspicuæ, præsertim phreniticis ap=
 parentes. de uri. sign. ex Hipp. Se. 78. H
 in IMPROPRIE & proprie distinctio. 1°. de puls. diff. 4^a. 47. A
 IMPRVDENS sine cerebro dicitur. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. H
 Imprudentes, qui. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. H
 Imprudentes multi apud Abderitas nati. q. animi mores. 1^a. 321. H
 Imprudentes

Imprudentes pauci Athenis. q. animi mor. 1^a. 324.H
 IMPVBERES seruatur pueri hyacitho. 8°. de sim. me. fac. 5^a. 62.H
 Impuberes quo seruatur testiculi puerorū. 1°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 127.E
 IMPVLSABILITATES depēdēt à corde. de uir. nos. Sp. 60.B
 IMPVLSIO qualis. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 248.G
 si IMPVRGATVS laboraueris, ulcera erumpent. commenta. 3°.
 aphorismo 20°. Ex. 24.C
 ab IMPVTRESCIBILIBVS quo modo recedat caliditas. 1°. de
 differentiis febrium. 3^a. 32.H
 IMPVTRIDVM apud antiquos signat icoctū. c. 6°. ap. 1°. Ex. 46.D
IN praposition. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 250.D
 INAEQVALE quod est, dissimile erit sibi. de fasc. 7^a. 293.E
 Inequalia deteriora equalibus. in progn. com. 2°. 4^a. 200.F
 Inequalis tēperatura facit difficultatē urinæ. cō. 7°. aph. 48°. Ex. 57.H
 ab Inequali substantia eius quod subsidet distinguitur crudus humor per
 utiles hypostasēs. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79.C
 Inequalis cōpositio quæ calculū & tophos gignit. 6°. de sa. tuē. 2^a. 99.F
 sine Inequalibus futuris cur debeāt esse fasciæ. de fasc. 7^a. 293.G
 INAEQUALITAS quo modo fiat. 10°. meth. me. 7^a. 63.A
 de Inequalitatis unius pulsus differentiis. 1°. de diff. puls. 4^a. 48.H
 de Inequalitatibus & equalitatibus pulsus. 1°. de diff. puls. 4^a. 48.H
 Inequalitas et equalitas i pulsū quot fiāt modis. 1°. de dif. pul. 4^a. 48.H
 Inequalitatis pulsus motus tres differentiæ. 1°. de diff. puls. 4^a. 49.G
 Inequalitatū in equalium una in parte pulsuum differentiæ. 1°. de diffe-
 rentiis pulsuum. 4^a. 49.G
 Inequaliū in una parte pulsū differentiæ. 1°. de dif. puls. 4^a. 49.G
 Inequales pulsus diuersarū ptiū i una distēctione. 1°. de dif. pul. 4^a. 51.B
 Inequalitas corporis arteriæ, quæ. 1°. de dif. puls. 4^a. 51.F
 Inequalitas in pulsū à sede arteriæ. 1°. de dif. puls. 4^a. 51.G
 de Inequalitate à materia i fusa i arteriæ cavitatē. 1°. de di. pul. 4^a. 51.F
 Inequalitas in diuersis arteriæ partibus, qualis. 1°. de dif. puls. 4^a. 51.E
 Inequalitas collectiua in pulsū, quæ. 2°. de cau. puls. 4^a. 91.B
 Inequalitatis collectiue differentiæ in pulsū. 1°. de dif. puls. 4^a. 48.H
 Inequalitatis collectiue differentia in pulsū. 1°. de dif. puls. 4^a. 51.A
 Inequalitatis omne genus in pulsū, cur. 4°. de loc. af. 4^a. 28.E
 Inequalitatis uitalis cōtētionis i pulsū differētia. 1°. de dif. puls. 4^a. 51.F
 Inequalitatis motus uidetur sensus, nō motus. 2°. de sympt. cau. 3^a. 23.G
 Inequalitas nō seq̃r necessario male cōcoquētē. 3°. de sym. cau. 3^a. 30.C
 ab Inequalitate motus q̃ fiūt expultricis facultatis qdē sūt, sed adhuc mi-
 nus mediocres q̃ i horrore, aut pādiculatōe. 2°. d sym. cau. 3^a. 23.G
 Inequalitas quandoque sentitur ante febrem. 2°. de sympt. cau. 3^a. 22.A
 Inequalitatē añ febrē qui nō senserim fortunati. 2°. d sym. cau. 3^a. 22.B
 Inequalitas ante febrem qualis. 2°. de sympt. cau. 3^a. 22.A
 Inequalitas ex uitiosis excrementis. 2°. de sympt. cau. 3^a. 23.B
 Inequalitatis tempus quando. de morb. temp. 3^a. 86.E
 Inequalitatis tēpus potest dici & augmētum. de morb. temp. 3^a. 86.E
 Inequalitatis tempus quod in tertiana. de morb. temp. 3^a. 86.A
 Inequalitas quandoque melior equalitate, et quādo. de urinis. 4^a. 123.H
 INAMBVLATIO aliquibus impense calidis satisfacit, qui exercita-
 ri prorsus non desiderant. 6°. de sa. tuen. 2^a. 96.A
 INANIMATA sub substātia sunt tanq̃ sub gñe. 1°. de tēp. 1^a. 13.F
 Inanimata quo modo egrotent. de const. ar. 154.38.H
 INANE debet esse corpus, si debeat eē nā leue. 1°. de sim. m. f. 5^a. 4.G
 INANIT aluū serū lactis. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110.A
 INANITIO duplex. 1°. de sa. tuen. 2^a. 68.H
 Inanitiō quæ nutritioni ex aduerso opponitur. 1°. de sa. tuen. 2^a. 68.H
 ob Inanitiōē fit ibecillitas uirū. de uic. ra. i mor. acu. c. 2°. 7^a. 123.G
 Inanitiō singultum & conuulsionem facit. c. 6°. aph. 39°. Ex. 50.G
 Inanitiō conuulsionem insanabilem facit. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37.D
 ob Inanitiōē singultus icurabilis. de uic. ra. i mor. acu. c. 4°. 7^a. 143.C
 Inanitiōe deprauatur figura. de cau. mor. 3^a. 8.H
 INANITIO uasorū quid apud Hippocratē. c. 1°. aph. 2°. Ex. 3.C
 Inanitiōes fortes uasorū fieri nō dñt. de ui. ra. i mor. acu. c. 2°. 7^a. 120.H
 ob Inanitiōē uasorū imbecillitas. de uic. rat. i mor. acu. c. 2°. 7^a. 123.F
 INANITVM repleri denuo desiderat. de ue. sec. aduer. 6^a. 9.A
 INAPPETENTIBVS cerebrū nō ē dādū. 2°. de ali. f. 2^a. 27.B
 INAPPETENTIA quid. 1°. de sympt. cau. 3^a. 17.H
 Inappetētiā nō necesse ē sequi, si quis male cōcoxit. 3°. d sym. ca. 3^a. 30.B
 Inappetētiās os uētriculi habet p se ipsum. 1°. de sympt. cau. 3^a. 17.H
 Inappetentia potus quæ. 1°. de sympt. cau. 3^a. 18.D
 Inappetētiā qñ signet idigētiā purgatiōis p supiora. c. 4°. 17°. Ex. 29.A

ad Inappetētiā i diarrhœa ex cruditate quid agēdū. 8°. met. me. 7^a. 53.E
 Inaquo sum, squalidum, siccum idem est. cō. 3°. aph. 14°. Ex. 22.D
 INCALESCVNT aures oleo, & castoreo. 12°. met. me. 7^a. 79.G
 de INCANTATIONE. de incāt. adiur. & susp. 7^a. 181.F
 Incantatio quid sit. de incant. adiur. & susp. 7^a. 181.F
 Incātatio pro scorpione necādo. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75.G
 Incantatio. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45.H
 Incantationibus utebantur epodes. 17°. de usu par. 1^a. 222.G
 Incantationibus non credit Galenus. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 39.F
 in INCARNANTIBVS medicamentis cur ponatur ærugo cum
 erodat. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 210.B
 Incarnans medicamentum fit ex cerato, & æruginē, tamē utrunque per
 se est contrarium. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 176.H
 de INCENDIO insōnia quid signēt. i i^m. d mor. uul. c. 3°. 3^a. 117.H
 Incendij somnium significat bilē. de præsa. ex insom. sum. 4^a. 213.C
 INCENDI corpus nō ē affectus, sed symptoma. 3°. de sa. tu. 2^a. 78.F
 Incendit corpus humiditas aeris facultate siccatoria. de uictus ratione in
 mor. acu. com. 4°. 7^a. 134.D
 Incenditur corpus, si stiticulosus biberit uinum habēs aquam marinam. de
 uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 134.D
 INCENSIONES nimia quo lunæ aspectu fiāt. de decub. Sp. 12.G
 Incensionem in stomacho facit barbeca. de diff. cont. Sp. 74.F
 Incensionem in stomacho faciunt medullæ, & uinum nouum, nigrum,
 crassum, ponticum. de diff. cont. Sp. 74.F
 INCENSA terra est sal. de uti. resp. Sp. 64.F
 ex Incensis calamis quo modo fiat sal. de uti. resp. Sp. 64.F
 Incensos, & exustos emolliūt balnea. de ijs, q̃ in med. fi. cō. 3°. 7^a. 215.H
 INCESVS est crurum. 1°. meth. me. 7^a. 6.C
 INCIDENTIA corpulentia, quæ. 14°. meth. me. 7^a. 91.D
 Incidēdi uim hñtia quō iueniānt gustu et olfactu. de attē. uic. 2^a. 44.A
 Incidentia qualia sint. de ocu. 7^a. 187.H
 Incidere quæ debent, qualia esse oportet. 4°. de sim. me. fac. 5^a. 29.G
 Incidentia quæ calorem non habent. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35.E
 Incidentia minus calida. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35.E
 Incidendi uim habēt acria tenuis essentia. 4°. de sim. me. fac. 5^a. 29.G
 Incidendi crassitudinē uim habet agaricum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 41.E
 Incidendi uim habent amari sapes. 4°. de sim. me. fa. 5^a. 29.G
 Incidentes cibi & attenuantes humores crassos. de diff. cont. Sp. 74.G
 Incidunt cibi acuti, & aperiant, & qui sint. de diff. cont. Sp. 72.E
 Incidētes pituita cibi mūdificāt stomachū, et qui sint. d dif. cōt. Sp. 74.E
 Incidens est febrilis calor. com. 6°. aph. 40°. Ex. 51.A
 Incidentia medicamenta, quæ. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 19.A
 Incidens ualide medicamentum, ad pus ē thorace educendum ualeat. 13°.
 methodi medendi. 7^a. 85.E
 Incidentia iuuant epilepticos. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 73.C
 Incidentia, & extenuantia lapides frangunt, & lichenas sanant. 7°. de
 simpli. med. facul. 5^a. 51.H
 Incidentia calculis profunt. 7°. de simpli. med. fac. 5^a. 53.H
 ad Incidentem dolorem matricis uti uestpa. de pass. mul. Sp. 95.G
 Incidendum animal & scarificandum, fame & siti est affligendum. de
 mot. man. & obse. Sp. 70.D
 Incidenti si quid appareat aliter, quā à Galeno scriptum sit, id rarum.
 1°. de anatomicis admini. 1^a. 68.D
 Incidentis operatio, incisi affectio est. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 260.F
 INCIDENDA quō sint mēbra emortua. 2°. de arte cur. 7^a. 107.A
 Incidenda quo modo sint ulcera habentia labra decolorata, & dura. 4°.
 methodi medendi. 7^a. 23.F
 Incidenda quando phlegmone. 13°. meth. me. 7^a. 81.D
 Incidenda quo modo cutis in axillis & inguinibus in speciē folij myrti.
 13°. methodi medendi. 7^a. 81.E
 Incidenda sunt cucurbitule in particulis repletis, et ubi est corrupta ma-
 teria. de cucur. & scar. 6^a. 3.B
 Incidenda sunt caudæ hirudinum, quādo opus est iterum eisdem nos uti.
 de cucur. scar. 6^a. 4.C
 Incidit discutit, & reprimat Acetū. 1°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 128.H
 Incidit, Amaritudo & acrimonia. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 49.G
 Incidūt humores crassos Calida mediocriter. d cu. ra. p san. mis. 6^a. 17.E
 Incidit crassitudinē humorum Chamædry. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 63.E
 Incidunt, & attenuant Cibi acetosi. de dissol. cont. Sp. 72.F
 Incidit Eruum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57.E
 Incidit et extergit Eupatoriū citra caliditatē. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 47.G
 Incidit Origanus. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57.E

- Incident & tenuat humiditatem crassam Secaniabin. de diff. cont. Sp. 74. H
 Incident, abstergit, parumque desiccatur tamarix myrice. 7°. de si. m. f. 5°. 56. D
 Incident humores moderate Vinum pauciferum. de uinis. Sp. 76. C
 Incident & excalfacit uehementer uolucrum maius. 8°. de simp. m. f. 5°. 58. B
 Inciderit & incidat multum differunt. cō. 4°. apho. 46°. Ex. 32. G
 INCIDERE in anatomia uile existimauit Galenus. 1°. de anatomicis
 administrationibus. 1°. 64. F
 Incidere promptissimum est, medicamentis sanare est pulchrius. 4°. metho
 di medendi. 7°. 25. C
 Incidi debet pars putrida. 13°. meth. me. 7°. 81. E
 quando Inciditur arteria temporis. de anat. uiu. Sp. 55. B
 INCISIO quæ sit. de ocul. 7°. 189. H
 Incisionem facit mel in copia. de diff. cont. Sp. 74. F
 Incisio dicitur cum ab aliquo acuto occurrente & abscindente fit. de causis
 morborum. 3°. 9. G
 ante Incisionem ægri animus consulendus, nunquid. f. incisionem pati ue
 lit, uel potius absque incisione longiori tempore curari. 4°. met. me. 7°. 23. G
 Incisio dum fit, statim dolores fiunt, non post incisionem. de symp. cau. 3°. 16. G
 Incisiones quomodo faciendæ secundum diuersa membra. de cucur. scar. 6°. 3. G
 Incisio in oculo quando fieri debet, fiat circa musculorum crassitiam. de
 anatomia uiuorum. Sp. 57. H
 Incisio labiorum ulceris quanta sit faciendæ. 4°. meth. me. 7°. 23. G
 Incisio per quam uiam fieri debet in inguine. 13°. meth. me. 7°. 81. E
 sine Incisione usus cucurbitularum conuenit in mediocri dolore, & simi
 libus. de cucurb. & scar. 6°. 3. C
 Incisiones in scarificatione inter sese sint æquales, & quæ inter eas sunt
 interualla inter se æqualia sint. de cucur. scar. 6°. 3. G
 Incisione facta quid agendum. 13°. meth. med. 7°. 81. E
 INCISIVA qualia sint, & quæ. de ocul. 7°. 188. F
 INCISIVOS dentes, & molares tantum habent animalia quedam.
 de anatomia uiuorum. Sp. 49. E
 Incisores dentes quid agant. de anat. uiu. Sp. 49. D
 INCISORIUM est tabula, supra quam fit incisio. 1°. 102. A
 INCISI affectio, incidentis operatio. 6°. de decr. Hipp. 1°. 260. F
 Incisa uulua raucedinem facit. de anat. uiu. Sp. 49. E
 Incisus si fuerit neruus, particula statim priuatur motu, & sensu. de ner
 uorum dissectione. 1°. 53. B
 Incisa phlegmone quid agendum. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 Incisos articulos iungit emplastrum barbarum. de dyn. Sp. 35. F
 ad Incisa parua apostemata ualet succus cætareæ. de uir. cæt. Sp. 93. H
 INCLINATIONIS in quacunque parte datur cibus. de mor. tēp. 3°. 86. H
 in Inclinatione ætate quibus contingat inflari uentrem, cum uenere utun
 tur. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 171. G
 Inclinatione morbo quacunque hora dici uena secanda. de curandi ratione
 per sang. miss. 6°. 21. B
 Inclinatione tibiæ ad exteriora sensim quæ musculi faciat. de mus. diff. 1°. 52. F
 INCLINATIO mundi. de hist. philos. Sp. 6. B
 Inclinatione terræ. de hist. philos. Sp. 8. F
 ad Inclinationem faciei. secretorum. Sp. 103. D
 Inclinatione humorum consideranda. quos pur. op. q. b. me. et quo tēp. 5°. 88. G
 in INCLINATIONE lotium & aluius quando fluunt. quos pur
 gare op. quibus med. & quo temp. 5°. 88. G
 Inclinatione quando in pleuritide. 1°. de crisi. 4°. 132. D
 in Inclinatione cibandi sunt ægri, non in febre. 10°. met. me. 7°. 63. C
 in Inclinatione quibus uti debemus. 6°. de cōp. me. se. loc. 5°. 167. C
 ab Inclinatione in somnum excitare potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 INCLVDENDAE diu sunt hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. B
 INCOCTIO quid. de const. ar. 1sa. 40. C
 Incoctio morborum causa, & si morbum non faciat. de const. art. 1sa. 40. C
 Incoctio numeratur inter causas procacitatis. intro. 1sa. 52. B
 Incoctio ob quas causas fiat. 3°. de sym. cau. 3°. 24. H
 Incoctio quo modo curanda. introd. 1sa. 55. E
 INCOCTVM, & coctum unum nomine & genere, sed plura per ma
 gis & minus. 1°. de crisi. 4°. 129. F
 Incoctum edulium est caseus. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 145. D
 Incoctum excrementum, quale. 1°. de crisi. 4°. 129. D
 Incocta ad malos abscessus conuersa significant iudicij caritatem labores, uel lon
 gitudinem, mortes, uel eorumdem malorum reditus. c. 4°. ap. 22°. Ex. 30. D
 Incoctus morbus quomodo cognoscatur ex urina. in 1°. pror. c. 3°. 4°. 188. C
 INCOLAE frigidorum locorum sunt molles. 4°. de cōp. me. p. g. 5°. 236. F
 INCOMMODATIONVM, & commoderationum distin
 ctio. de const. artis. 1sa. 39. C
- INCOMMODA pluuiæ aquæ. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Incommoda coitus. de cura icteri. Sp. 111. E
 INCONSIDERATVM differt à falso. 2°. de decr. Hipp. 1°. 238. C
 INCONSTANS annus quid sit. c. 3°. aph. 8°. Ex. 20. G
 Inconstans annus facit reciduas, & mortes. c. 3°. aph. 8°. Ex. 20. G
 INCONSTANTIA in moribus sequitur ad bilis dominium. de
 anatomia uiuorum. Sp. 45. F
 INCONSVETA sunt mala. in progn. com. 2°. 4°. 198. H
 INCONTINENS quando homo. 4°. de decr. Hipp. 1°. 249. C
 Incontinentes cōstiones quæ, ex Chrysippo. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. D
 Incontinens lingua quid. c. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Incontinens repete facta lingua tale est melancholicum. c. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 INCONTINENTIA linguæ non antecedit melancholiam. cō. 7°. aphorif. 40°. Ex. 57. B
 propter Incontinentiam qui suppurantur, illis elleborus non dandus. de
 uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 144. G
 ad Incontinentiam urinae. de cura lap. Sp. 112. F
 INCORPORA natura totam substantiam penetrat. de sper. Sp. 40. F
 Incorporea substantia quomodo substantia corporea copulet. de sper. Sp. 37. E
 Incorporea substantia non nutritur à corpore, nec est contrario. de sper. Sp. 40. G
 Incorporeus pulsus, qui. compend. puls. Sp. 65. G
 INCORRIGIBILIVM comparatio. 3°. de diff. pul. 4°. 60. H
 INCRASSATIVA qualia sint. de ocul. 7°. 188. F
 Incrassandi facultas in quibus sit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. F
 in Incrassantibus scopus, qui. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. C
 Incrassantium natura non solū est refrigerantibus. 5°. de sim. me. f. 5°. 38. D
 Incrassat lac crassum, sicut uacca. de diff. cont. Sp. 73. F
 INCREDIBILE uidetur quod caret ostensione. in 6°. de morbis
 uulg. com. 4°. 3°. 185. A
 INCREMENTVM facit naturalis facultas. in 6°. de morbis uulg.
 commen. 1°. 3°. 169. E
 Incrementum non potest esse nisi in humido. de sal. diæ. 2°. 40. F
 Incrementum quo modo fiat. de hist. philo. Sp. 12. A
 Incrementum differt ab alteratione. de tu. præ. na. 3°. 82. H
 Incrementum rerum non uariat colore. de tu. præ. na. 3°. 82. H
 Incrementum quousque perseverat. de opt. nost. corp. const. 1°. 38. H
 ab Incremento maturius aut serius desistunt corpora duplici occasione.
 de opt. nost. corp. const. 1°. 38. H
 ad Incrementum cito perueniens, cito senescit. 6°. de sa. tuen. 2°. 96. E
 Incrementum impedit exercitatio immodica. 1°. de sa. tuen. 2°. 67. C
 INCREMENTVM, augmentum, & ascensus idem. de morborum
 temporibus. 83. E/ 3°. 85. F
 Incrementum significat anticipatio multa. 1°. de crisi. 4°. 125. H
 Incrementum accessionis quomodo fiat. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 115. G
 Incrementum non indicat de exiguo cibo exhibendo. de op. secta. 1sa. 28. G
 Incrementum carniū signat cutis coctio. in 6°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 169. G
 INCRESCENTES morbi qui intelliguntur. in 6°. de mor. uulg.
 commē. 5°. 3°. 193. A
 supra INCVDDEM malleus quid faciat. 1°. de dif. puls. 4°. 51. A
 INCVRABILIS pars à corpore demenda. 6°. de cō. me. p. ge. 5°. 255. D
 INCVRVETVR & ex tēdat quomodo spina. de mus. diff. 1°. 49. G
 INDEMONSTRABILIA quæ sint. 1°. meth. med. 7°. 5. D
 INDEX digitus, qui. intro. 1sa. 53. C
 Index debebat multum distare à pollice, & quare. 1°. de usu par. 1°. 117. G
 de Indicis motu, & tendonibus. 1°. de usu par. 1°. 117. G
 Indicē, pollicē, & mediū unus musculus mouet. 1°. de ana. adm. 1°. 65. C
 Indicē, pollicē, & mediū digitū mouētes musculi. de mus. diff. 1°. 48. E
 Indici magnum digitum adducens musculus. de musc. diff. 1°. 49. B
 ab Indicē magnū digitū longissime abducens muscu. de mus. diff. 1°. 49. B
 Indicē pedis, & digitū paruum qui musculus flectat. de musc. diff. 1°. 52. C
 inter Indicem, & pollicem uena secta uetustum sanat dolorem. presag.
 exper. conf. Sp. 78. C
 inter Indicem, & pollicem arteria secatur. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Indice perduto quæ actiones perdantur. 1°. de usu par. 1°. 120. C
 Indices dies, qui. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 132. E
 INDEX septenorum est quartus. 2°. de die. dec. 4°. 154. F/ c. 2°. Ex. 15. G
 Index septimi est quartus sua natura. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. G
 INDICANS sua natura, semper indicabit. 9°. meth. med. 7°. 59. D
 Indicantia cum alijs, quæ. 11°. meth. me. 7°. 84. D
 Indicantia sui ablationem, quæ. 3°. meth. me. 16. C/ 14°. 7°. 90. F
 INDICATIO quid significet. 2°. meth. med. 7°. 13. E
 Indicationes primæ artium ab omnibus sciuntur. 6°. meth. med. 7°. 37. A
 Indicationes chi-

Indicationes chirurgicæ aliquid cōmune, & aliquid propriū habēt. 14°. methodi medendi. 7°. 90. F
 per Indicationem fit medendi methodus. 2°. meth. me. 7°. 13. E
 Indicatio quid agendum sit, inuenit. 3°. meth. me. 7°. 16. C
 Indicatio quæ, & unde sumatur. 11°. meth. me. 7°. 69. D
 Indicatio est id totū, qd est ab experiētia seiunctū. 2°. meth. med. 7°. 13. E
 Indicationem suā curatiuā habet quilibet affectus. 9°. meth. me. 7°. 61. A
 Indicatio communis omniū morborū, quæ. 11°. meth. me. 7°. 67. H
 Indicatio communis curandi, quæ. 14°. meth. me. 87. H/ 7°. 93. D
 Indicationes medicatorie quot, & unde sumantur. 9°. meth. me. 7°. 59. G
 Indicania curationem duo sunt. 11°. meth. me. 7°. 67. H
 Indicationes agendorum in omni curatione generatim in tribus ad sum-
 mum consistunt, & in quibus. 14°. meth. me. 7°. 90. H
 Indicatio una generalis, quæ. 9°. meth. me. 7°. 60. C
 Indicatio unde sumitur in artibus effectiuis. de const. artis. 154. 39. E
 Indicationes remediorum unde sumantur. 5°. meth. me. 7°. 29. H
 Indicationes remediorū à quibus etiā sumuntur. 11°. meth. med. 7°. 68. B
 Indicatio non sumitur à non permanente. 4°. meth. me. 7°. 24. A
 Indicatio p̄sidiorū unde sumeretur ab antiquis. 2°. meth. me. 7°. 11. C
 Indicationes eius quod iā instat, quæ. 1°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 100. C
 Indicatio qūq; sumitur ab eo quod urget. 3°. meth. me. 7°. 21. H
 Indicatio ab Actionum utilitate partium uel omniū, uel paucarum, uel
 unius solius sumitur. 7°. meth. med. 7°. 49. B
 Indicatio etiam sumitur ab Aere ambiente. 11°. meth. me. 7°. 67. H
 Indicatio cur sumatur ab ambiente. 9°. meth. me. 7°. 60. D
 Indicatio ab Aetate, quæ. 9°. meth. me. 7°. 61. G
 Indicatio sumenda ab etate. de sectis. 154. 16. E
 Indicatio p̄sidiorū ab Affectu fit p̄ cōtraria. 4°. de cō. m. p̄ g. 5°. 240. G
 Indicat auxilia affectio. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 134. A
 Indicatio prima sumitur ex affectibus. 3°. meth. me. 7°. 16. C
 Indicatio prima, & præcipua, quæ ab affectu ægrotantis sumitur. 9°. me-
 thodi medendi. 7°. 58. D
 Indicat non parum locus affectus. 4°. meth. me. 7°. 29. B
 Indicationes medēdi p̄ numero affectuū sumūtur. 4°. meth. me. 7°. 29. C
 Indicatio à cā quæ adhuc manet quid cōe habet. 11°. meth. med. 7°. 69. D
 non Indicat curationē causæ primitiue. 4°. meth. me. 7°. 24. A
 Indicatio causa efficiente summot a rationem habet diuersam ab ea, quæ
 causa adhuc manente, sumitur. 11°. meth. me. 7°. 69. D
 Indicationem curationis ab externa causa sumi omni modo est absurdū.
 4°. methodi medendi. 7°. 24. E
 Indicatio cibandi unde sumatur. 10°. meth. me. 7°. 63. H
 Indicatio à Consuetudine semper est similitum, quoad ægrotent homines.
 8°. methodi medendi. 7°. 55. B
 Indicationes quō sumantur à Contrariis. 8°. meth. me. 7°. 55. C
 Indicatio in Febre cum phlegmone quid afferat considerandum. 11°. me-
 thodi medendi. 7°. 69. D
 Indicatio à febre quō fit maior. 8°. meth. me. 7°. 55. D
 Indicatio à febre habet duplicē magnitudinem. 8°. meth. me. 7°. 55. D
 Indicationes duæ à febre. 11°. meth. me. 7°. 70. D
 Indicatio unde sumenda in diaria febre. 10°. meth. me. 7°. 61. C
 Indicationes duæ pro curanda febre, una à febre, alia à putredine. 11°. methodi medendi. 7°. 70. D
 Indicatio à figura, qualis. 7°. meth. me. 7°. 49. C
 Indicatio à figura & positu. 4°. meth. me. 28. G/ 7°. 29. B
 Indicatio à formatione quō fit. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 102. E
 Indicatio ex Instrumentariis quæ sit. 13°. meth. me. 7°. 82. E
 Indiciōis à Morbo primus iuētor Hippocrates. 4°. meth. me. 7°. 28. D
 Indicatio à morbo non satis. de sectis. 154. 16. D
 Indicatio à morbi affectu, quæ. 11°. meth. med. 7°. 69. A
 Indicationis principium sumitur à morbo, & ab alijs rebus. 4°. methodi medendi. 7°. 24. A
 Indicatio sumitur à morbo. 12°. meth. med. 7°. 74. G
 Indicatio à morbis est solum principium, unde medendi ratio promouet.
 3°. methodi medendi. 7°. 16. D
 Indicatio remediorum non sumitur à differentia morborum, substantia
 ipsa prætermissa. 1°. meth. med. 7°. 3. H
 Indicatio sumitur à Natura. 3°. meth. me. 7°. 16. C
 Indicatio præsidiorū à tota natura, & à partibus fit per similia. 4°. de
 comp. med. per genera. 5°. 240. G
 Indicationes sumere à rerū natura, proprium est medici methodo utētis.
 6°. meth. med. 7°. 37. F
 Indicationes solum tres ex ipsa rei substantia. 9°. meth. me. 7°. 59. H

Indicationes ex his, quæ secundum naturam. 11°. meth. med. 7°. 71. E
 Indicationes sumuntur à septem rebus, quæ sunt præter naturam. 11°. me-
 thodi medendi. 7°. 71. E
 Indicatio sumēda à Partibus corporis. de sectis. 154. 16. E
 Indicatio curatiua sumpta à parte. 5°. meth. me. 7°. 31. F
 Indicatio à partibus, quæ. 13°. meth. med. 7°. 85. G
 Indicatio ab internis partibus unde sumatur. 4°. meth. me. 7°. 28. G
 In unctiones duæ à Perspiratione impedita. 11°. meth. med. 7°. 70. D
 Indicatio sumpta à Phlegmone, quæ. 11°. meth. me. 7°. 84. D
 Indicatio à Putredine qd cōsiderandū proponat. 11°. meth. me. 7°. 69. D
 ad Indicationē unicā Qualitatis non sequitur curatio perfecta. de ren.
 aff. dig. & med. 7°. 194. G
 Indicatio à sētiēdi acrimonia uel hebetudine accipit. 7°. meth. me. 7°. 49. A
 Indicatio à hebetudine & acuitate sensus non spernenda. 7°. methodi medendi. 7°. 49. D
 Indicatio ex Similaribus quæ sit. 13°. meth. med. 7°. 82. E
 Indicatio inuenit remedium à Situ loci. ars med. 154. 69. G
 Indicatio à situ quo modo fit. 7°. meth. me. 7°. 49. D
 Indicatio ex positu, qualis. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 102. F
 Indicatio à Societate, quæ. 13°. meth. me. 7°. 84. F
 Indicatio à Tēperamēto partis laborātis h̄r. 7°. meth. me. 7°. 49. A
 Indicatio à Temperatura, quæ. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. E
 Indicationes mensuræ contrarietatis, sunt tēperies laborātis, & morbus.
 11°. meth. med. 7°. 67. H
 Indicatio curādi nō ē sumēda à Tpe, sed a morbo. 4°. meth. me. 7°. 24. H
 Indicatio nulla est à tēpore. 4°. meth. me. 7°. 27. E
 Indicatio à Viribus in morbis omnibus adhibenda. 8°. meth. me. 7°. 55. E
 Indicatio à uiribus, qualis. 11°. meth. med. 7°. 69. A
 Indicationes à ui laborantis. de sectis. 154. 16. D
 Indicatio à uirtute quænam sit. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 103. B
 Indicationē curatiuam præbet uirtus. 11°. meth. med. 7°. 68. B
 Indicatio prima à uirtute sumitur. 11°. meth. me. 7°. 68. D
 Indicationes plures debet sequi uictus ratio. 8°. meth. me. 7°. 55. C
 in Indicationibus consentientibus, & dissentientibus quo modo uictus ra-
 tio ordinanda. 8°. meth. me. 7°. 55. A
 Indiciōes qū sunt cōtrariæ quid agēdū. 9°. meth. me. 59. C/ 11°. 7°. 68. F
 Indicatio prima, humorum est euacuatio. 14°. meth. me. 7°. 88. A
 Indicatio uacuationis uincit refrigerationis indicationem in phlegmone.
 13°. methodi medendi. 7°. 82. E
 Indicatio refrigerationis uincit indicationem uacuationis in erysipellate.
 13°. methodi medendi. 7°. 82. E
 Indicatio prima in uentriculo affecto à tēperie loci laborantis. 7°. methodi medendi. 7°. 48. H
 Indicatio secunda in uentriculo affecto ex actione communi sumitur. 7°. methodi medendi. 7°. 48. H
 Indicatio tertia in uentriculo affecto ex figura sumitur. 7°. methodi me-
 dendi. 7°. 49. A
 Indicatio quarta in uentriculo affecto ex positura capitur. 7°. methodi medendi. 7°. 49. A
 Indicationes quatuor sunt i tumoribus. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 102. E
 Indicat quid ecchymosis. 4°. meth. me. 7°. 29. C
 Indicationes plures in ruptis sunt. 4°. meth. med. 7°. 29. B
 Indicationes in osse fracto duæ. 6°. meth. me. 7°. 41. B
 INDICATIVA medicinæ pars in quot partes diuidatur. de subfi-
 guratione empirica. 154. 32. A
 Indiciuum quot modis diuidatur. ars med. 154. 62. B
 Indiciuum quot modis subdividatur. ars med. 154. 62. B
 Indiciuum signum quod. fin. med. 154. 46. B
 INDICIORVM obseruatio necessaria ē ad curationē. intro. 15. 51. H
 Indiciū & signū quo modo accipiantur. in progn. c. 3°. 4°. 212. C
 Indiciū de quibus non dicatur, de quibus tamen dicatur signū. in pro-
 gno. commen. 3°. 4°. 212. F
 Indicia & signa simul, quæ. in progn. com. 3°. 4°. 212. F
 Indiciū certū, & signū quō differunt. in progn. c. 3°. 4°. 212. C
 Indicia bona, quæ in progn. c. 2°. 4°. 203. E
 Indicia praua, quæ. in progn. com. 2°. 4°. 203. E
 Indicia à uiribus unde sumantur. in progn. com. 3°. 4°. 209. G
 Indicia ab etate unde sumantur. in progn. com. 3°. 4°. 209. H
 Indicia oīa bona sunt necessaria ad cōualecētiā. i. pg. c. 2°. 4°. 203. H
 Indiciū unum malum satis est ad mortē. in progn. cō. 2°. 4°. 203. H
 Indiciū malū à multis bonis uincit, et ē cōtrario. i. pgn. c. 3°. 4°. 211. D
 Indicia morbi à uentre. de dyn. Sp. 19. H

INDICVS calamus calefacit in puluerem redactus. 1°. de simplicium medicamentorum facul.	5°. 4. E
Indicum ferrum, fragile. 1°. de usu par.	1°. 115. G
Indicus lapis suspensus profluētē ex hæmorrhoidibus sanguinem sistit. 2°. de simp. me. fac.	5°. 67. E
INDIGENTIA, & repletio propter quid ictericis mala de cura icteri.	Sp. 111. E
INDIGNATVR minus aliquis, quo generosior. 5°. de decretis Hippocratis.	1°. 259. H
INDIGESTIBILES sunt lupini. de simp. me.	Sp. 86. C
Indigestibiles cibos quid purget, de cathart.	Sp. 95. C
INDIGESTIO accidit comedenti bathecā. de diff. cōt.	Sp. 74. C
Indigestionis urina est iudex. de dyn.	Sp. 34. A
Indigestionem, aut mortem nunciat in pleuriticis urina tenuis habens ueluti limum liuidum. de dyn.	Sp. 34. H
Indigesti cibi de stomacho educuntur. de cathar.	Sp. 94. G
INDIGNATIONEM renū significat urina phlegmatica si apparuerit, sicut sol in limpidis coloribus. de dyn.	Sp. 34. G
Indignationem omnem uel phrenitum infantium sanat emplastrū diaehrysu. de dynam.	Sp. 32. C
Indignationem, & dolorem renum significat urina colore alba constitutione tenuis, cum nebulis non bonis. de dyn.	Sp. 34. C
INDIGNI qui sint. de præco. ad Posthu.	4°. 218. C
nō INDIVIDVORVM sed specierū sūt idæ. 2°. met. me. 7°. 14. A	
Individuo differunt quædam. 2°. de dif. puls.	4°. 58. H
INDIVISIBILIS, & breuissima res dicitur, cū diuisionem in plures formas amplius non admittit. 8°. de decr. Hipp.	1°. 274. C
INDIVVLSAM, & continuam hypostasim inquit Galenus leuem uocari ab Hippocrate. de uri. sig. ex Hipp.	Sp. 79. B
INDOCTIS, & uulgo quid contingat. 2°. de puls. diff.	4°. 56. H
INDOLENTIAM sana corpora habent. in 1°. de morbis uulgarib. commen. 1°.	3°. 112. C
ad Indolentiam ducendus infans. 1°. de sa. tuen.	1°. 65. A
Indolentia medicamenta, quæ. 2°. de arte cur. ad Glau.	7°. 104. H
INDVCTIONES argumenta remotiora sunt. 2°. de decretis Hippocratis.	1°. 235. C
Inductiones nō sunt adhibendæ ad demonstraciones. ad Thras.	2°. 102. C
Inductio, quæ uehementer persuadeat. 2°. de simp. me. fa.	5°. 10. F
Inductiōibus fieri nō dēt demonstratio. de ijs, q̄ in me. fi. cō. 3°.	7°. 221. E
Inductio despicitur à Galeno. 2°. de simp. me. fac.	5°. 10. E
INDVRENT quæ carnem. 5°. de simp. me. fac.	5°. 36. C
Indurescit in modum salis uinum suspensum ad ignem in utribus, euaporate aqua. de util. resp.	Sp. 64. F
Induratiā, & extergētiā cōtraria sunt. 5°. de simp. me. fac.	5°. 38. H
Induratiā medicamēta sūt frigida, & humida. 5°. de simp. med. f. 5°. 34. G	
Indurata ab atra bile cancrōsa sunt omnia, & ab emollientibus exasperantur. 5°. de simp. me. fac.	5°. 34. E
Induratiua qualia esse oportet, & quæ sint. de ocul.	7°. 188. D
Indurantur corpora dupliciter. in 1°. prorrh. com. 2°.	4°. 175. B
INDVRATA secundum uarias causas quo modo curentur. 5°. de simplicium med. fac.	5°. 34. E
ad Indurata utimur discussorijs. 6°. de cōp. med. se. loc.	5°. 171. G
Indurata à crasso lentoq; humore calida poscunt & sicca medicamenta. 5°. de simp. med. fac.	5°. 34. E
Induratas partes digerit uitex. 6°. de simp. me. fac.	5°. 41. B
Induratis, & diuturnis uitijs neruorū oleū pdest. de simp. med.	Sp. 88. D
Indurata emolliens medicamentū, quale. 5°. de simp. me. fac.	5°. 33. E
ad Indurata in inflammatione quæ dāda. 6°. de cōp. me. se. lo.	5°. 167. C
Indurata, & scirrōsa corpora emollit medulla. 11°. de simplicium medicamentorum facul.	5°. 79. E
ad Induratos & ægre solubiles affectus quæ ualeant. 11°. de simplicium medicamentorum facul.	5°. 79. C
INDVSTRIVS non est qui deditus est gulæ & ueneri. si quis optimus medicus.	Isa. 6. F
INDORVM linguae si sit uocabulum, ab ipsis Indis res discenda est ad Thrasylbū.	2°. 106. H
INDA charta. secretorum.	Sp. 98. B
INDVM Tharsei chirurgi medicamentum cuius sit usus. 4°. de compo. medi. per gen.	5°. 243. F
INEBRIAT unum citrinum antiquum. de diff. cont.	Sp. 74. F
Inebriet cur minus uinū dulce. de uic. ra. in mor. acu. c. 3°.	7°. 126. B
INEDIA est priuatio. de uenæ sec. aduer. Eras.	6°. 8. H
Inediam quidam patiuntur, quidam non. 8°. meth. med.	7°. 52. D
Inedia longa cur ferri possit, & non possit. 2°. de temp.	1°. 18. C
Inedia quibus etatibus conueniat. com. 1°. aph. 13°.	Ex. 6. G
Inediam tolerandi facilitas in senibus in non appetendo, & nihil inde mali sustinendo. com. 1°. aph. 13°.	Ex. 6. G
Inediā facilius ferūt pituitosi, q̄ biliosi. d̄ ui. ra. i mor. ac. c. 2°.	7°. 120. E
Inediam cur facilius biliosis ferunt pituitosi. de uict. ratione in morbis acutis, commen. 2°.	7°. 120. F
Inediā cur multū ferāt crudos humores habētes. 12°. meth. me.	7°. 76. A
Inedia iniūgēda quibus cutis obstructa est. 2°. de ar. cu. ad Glau.	7°. 115. E
Inedia statim utimur, quando corpus fuerit plethoricū uel cacochymum. 6°. de comp. me. sec. loc.	5°. 166. H
Inediæ moderatæ, sunt unus euacuandi modus. 1°. de arte curatiua ad Glauconem.	7°. 98. D
Inedia ex accidenti euacuat. com. 4°. aph. 2°.	Ex. 27. D
Inedia euacuat, sed longo tempore. de uenæ sec. aduerf. Eras.	6°. 6. C
Inedia qualis euacuatio, et q̄ carnes eliquet. de ue. sec. aduer. Era.	6°. 6. B
Inedia neque nutrit, neque euacuat. de uenæ sec. aduerf. Eras.	6°. 8. H
Inediæ quo modo euacuent. de uenæ sec. aduerf. Eras.	6°. 9. A
Inedia non euacuat, sed raritas cutis. de uenæ sec. aduerf. Eras.	6°. 8. H
Inedia quas noxas faciat. de uenæ sec. aduerf. Eras.	6°. 6. B
Inediæ quid mali faciant. de uenæ sec. aduerf. Eras.	6°. 10. E
Inedia p̄ accidēs imbecillitat. de uic. ra. in mor. acu. c. 3°.	7°. 128. F
ex Inedia uirium imbecillitatem qui nō cognoscunt medici, ridendi. de uic. rat. in morb. acu. com. 2°.	7°. 124. A
Inedia caput mire replet. de uenæ sec. aduerf. Eras.	6°. 14. H
Inedia potest sanguinem exhaurire. de uenæ sec. aduerf. Eras.	6°. 8. A
Inedia nō est imponenda uena secta. de uenæ sec. aduerf. Eras.	6°. 11. A
Inedia extenuat. com. 2°. aph. 28°.	Ex. 16. D
Inedia sepe foetum perimit. com. 5°. aph. 37°.	Ex. 40. H
Inedia foetus corrumpuntur. com. 5°. aph. 53°.	Ex. 42. D
Inedia percuntes non tanto egent cibo, quanto qui iugulantur spiritu. de marc.	3°. 46. H
in Inedia quibus impleatur uentriculus. 3°. de na. fac.	1°. 306. D
Inedia pressis sanies à toto corpore defluit in uentriculum. de bonitate et uitio succorum.	2°. 38. H
in Inedia uētricus à qbus accipiat nutrimentū. 3°. de nat. fac.	1°. 306. D
in Inedijs longis per unam solam uenam lien, & uentriculus trahunt humorem. de atra bile.	1°. 36. G
in Inedia trahunt uenæ in uentrem à iecore. 3°. de na. fac.	1°. 306. B
Inedia calidis & siccis aduersissima est. 10°. meth. med.	7°. 63. D
Inedia facit halitum biliosum. 10°. meth. me.	7°. 62. H
in Inedia calor naturalis in igneum transit in biliosis. de uictus ratio. in morbis acut. com. 2°.	7°. 119. H
in Inedia bilis reddit amarior. de uic. ra. in mor. acu. c. 2°.	7°. 120. F
Inediam damnat Galenus, quia facit uehementes febres, & alia incommoda. 8°. meth. med.	7°. 50. E
Inedia febris causa paratissima. 10°. meth. med.	7°. 63. D
Inedia in sanis facit febrem. 8°. meth. me.	7°. 51. F
Inedia facit febres ardentes, & postea hecticas. 10°. meth. me.	7°. 63. F
ex Inedia febres ardentissimæ fiunt. 8°. meth. me.	7°. 52. D
ex Inedia fit hectica, marasmus, & animi defectus. 8°. met. me.	7°. 50. F
Inediæ faciunt marcorem. de marc.	3°. 45. C
ex Inedia, et labore febricitates, quas hñt urinas. 1°. de crisi.	4°. 130. C
Inediam cū sustineret grammaticus quidam, morbo comitali corripiebatur. 5°. de loc. aff.	4°. 32. F
Inedia integra quibus conueniat morbis. c. 1°. aph. 4°.	Ex. 4. B
de Inediæ usu librum scripsit Praxagoras. de uenæ sec. aduerf.	6°. 8. C
Inediā idicere iter primas medicina actiōes numerai. ad Thr.	2°. 108. F
Inedia in principijs morborum non est iniungenda. de uictus ratione in mor. acut. com. 2°.	7°. 118. H
Inediā usque ad tertium diē seruari iubebāt quidā medici tempore Galeni, ut tertiæ diei noctē obseruarent. 8°. meth. me.	7°. 50. C
per Inedias, & uigilias minus humorum colligitur. 2°. de præfagitione ex pulsibus.	4°. 109. F
Inedia facit ad coctionem. in 6°. de mor. uul. c. 3°.	3°. 175. C
Inedia nō facit cōcoctionis debilitatē. 8°. de cōp. me. se. loc.	5°. 187. H
Inediæ quantum ad coctionem ualent, tantum, uel amplius efficiunt uiribus. 1°. de arte cur. ad Glau.	7°. 97. D
Inediæ ex fastidio in longis difficultatibus intestinorum, malum. commen. tario 6°. aph. 3°.	Ex. 46. F

ex Inedia

ex Inedia laborantium cura. intro. Ifa. 55. E
 Inedia curatur plethora. 13°. meth. med. 7°. 81. H
 Inedia, lege Fames.
 INEPTVS ad aliqd dī q̄ difficulter agit. 9°. de dec. Hip. 1°. 280. G
 Ineptus dicere doctus garrire dixit comicus. 4°. de dig. pul. 4°. 85. A
 INERS puella naturaliter unde. de sperm. Sp. 38. B
 INEVITABILE accidens transitus per œsophagū est eleuatio no=
 di gutturis. de mot. man. & obs. Sp. 70. F
 INEXERCITATIO facit errare. 2°. de diff. puls. 4°. 57. C
 INFANS quando ab Hippocrate uocetur. 1°. de semi. 1°. 331. F
 Infans quid sit apud Hippocratem ex Galeno. in 3°. de morbis uulgari=
 bus, commen. 2°. 3°. 139. B
 Infantes qui secundum Zeuxidē. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 154. H
 Informis infans quid significet. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. D
 Infantis informis adeps. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. B
 Infans paruus qui intelligatur. in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 139. F
 de Infantis natura liber uel Hippocratis uel Polybi. de foet. fo. 1°. 322. C
 Infantiū formandi in utero modus. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. D
 Infantis formatio quot diebus fiat. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. C
 Infantes qui quadragesimo die formantur, nono uel decimo mense impin=
 gente nascuntur. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. C
 Infantis positio in utero. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Infans utriusq; sexus quo modo fiat. de dynam. Sp. 36. E
 Infans masculus in dextra matricis continetur, foemina in sinistra. de na=
 tura, et ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Infans quod pelliculis in utero circundetur. 15°. de usu par. 1°. 211. B
 Infante in utero existente quid fiat à natura. 15°. de usu par. 1°. 211. B
 in Infantibus & foetibus quæ fiant in nouem mensibus. de natura, et ord.
 cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Infantis formatio & progressus. de theria. ad Pifo. 5°. 94. B
 cur Infans septimo mēse uiuere possit. de compag. memb. Sp. 59. G
 Infans septimestris posset oriri in minori tempore, q̄ in dimidio anni. de
 septim. par. 1°. 341. D
 Infans cur non superuiuit octauo mense. de compagine membrorum, siue
 de natura humana. Sp. 59. G
 Infans quando mouetur in utero. de dynam. Sp. 36. D
 Infans calcitrat, & rumpit mēbranas, quando in octauo, uel nono mense
 non habet cibum conuenientem. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
 Infans quando molem corporis maiorem habet, plus cibi requirit. cō. 5°.
 aphorif. 37°. Ex. 41. A
 Infans in utero q̄ per os nutriatur argumentum. an animal sit. 1°. 327. E
 Infans menstruuo nutritur. de dyna. Sp. 36. D
 Infantis quantitas unde fiat. de dynam. Sp. 36. D
 Infans si sperma abundet matris plus figurā habet à matre, si sperma pa=
 tris superabundet plus habet à patre. de sperm. Sp. 38. E
 Infans fit similis matri ob nutrimentum. 2°. de sem. 1°. 336. F
 Infans licet mas nascatur, matri tñ q̄ simillimus fit. 2°. de sem. 1°. 338. H
 Infans trahit qualitatem qñ ex lacte matris. de sperm. Sp. 37. A
 Infans trahit qualitatem genitoris. de sperm. Sp. 37. A
 Infans cum non est similis parentibus, quare sit. de sperm. Sp. 38. G
 Infantem eiecit prægna solo tonitruo, & spectaculo horribili uiso. de
 theria. ad Pif. 5°. 94. D
 Infans debilis unde fiat. de dynam. Sp. 36. E
 Infans quibus oris efficiatur sanguineus, biliosus, pituitosus, atrabilaris,
 de sperm. Sp. 38. A
 Infanti, cōcepto in horis cholerae rubrae quid cōtingat. de sper. Sp. 38. A
 INFANTVLVM nuper natum temperatum regendi ordo. 1°. de sa=
 nitate tuenda. 2°. 64. H
 Infantes debent seruari mundi. 1°. de san. tuen. 2°. 66. A
 Infantibus debent adhiberi balnea ex aquis dulcibus salubribus. 1°. de sa=
 nitate tuenda. 2°. 65. B
 Infans quotidie lauādu, & fricandus, & qñ. 1°. de san. tuen. 2°. 66. C
 Infantulus cur sale inspergēdu, & fasciis ligādu. 1°. de sa. tuē. 2°. 65. A
 Infantis corpus oleo liniendum. 1°. de san. tuen. 2°. 66. C
 Infans ad indolentiā, & tolerantiam ducendus. 1°. de san. tuen. 2°. 65. A
 Infantulum nuper natum ad flumen portant Germani, & quare. 1°. de sa=
 nitate tuenda. 2°. 66. F
 Infantes myrti siccorum foliorum insperione indigentes non sunt tempe=
 rati. 1°. de san. tuen. 2°. 65. A
 Infantium corpora mollia & fluxibilia sunt. de cau. mor. 3°. 8. G
 in Infantibus caput manibus constrictum fit longum in macrocephalis.
 de acre, aquis, & locis. 2°. 4. G

Infantium ossa nutrices obtorquunt. de artic. com. 3°. 7°. 283. E
 Infantes plorantes & dolentes ut leniātur, uel papilla ori indita, uel mo=
 tu mediocri in cunis, uel uocis modulatione opus est. 1°. de sanitate
 tuenda. 2°. 65. D
 Infantes quando plorant, uidentur inspirare inspiratione interrupta. cō=
 men. 6°. aph. 54°. Ex. 53. C
 Infantulis somnus tribus conciliatur. 1°. de san. tuen. 2°. 65. D
 Infantes naturaliter ad musicam & exercitia sunt propensi. 1°. de sanita=
 te tuenda. 2°. 65. D
 Infantes tripliciter à nutricibus mouentur. 1°. de san. tuen. 2°. 65. D
 Infantes quo motu non debent moueri. 1°. de san. tuen. 2°. 65. D
 Infantium doloris tria remedia. 1°. de san. tuen. 2°. 65. D
 Infantibus cibus qui primo dari debet, qualis. 1°. de san. tuen. 2°. 66. C
 Infantiū etas ceteris etatibus tēperamēto humidior. 1°. de sa. tu. 2°. 65. B
 Infans nuper natus in summo humidus ut alga maris. 2°. de tēp. 1°. 16. A
 Infantes nuper nati habent substantiam calidam aquosam plurimam. cō=
 men. 1°. aph. 14°. Ex. 7. F
 in Infantibus abundat humor. 1°. de san. tuen. 2°. 64. D
 Infantium uictus ratio debet esse humida. 1°. de san. tuen. 2°. 65. B
 Infantium alimentum lac. 1°. de san. tuen. 2°. 65. B
 Infans solo lacte alendus, quoad primores dentes emiserit. 1°. de sanitate
 tuenda. 2°. 66. C
 Infanti uis datur attrahendi lac, cum ortus est. 5°. de usu par. 1°. 213. B
 Infantes quo modo sugunt lac. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. A
 Infans quo sugat lac à natura edoctus. 15°. de usu par. 1°. 213. B
 Infantes quo modo labiorum admotione è bombyliis angustissimi oris ua=
 sculis humorem, qui in ipsis est, attrahant. de decr. Hipp. 1°. 278. A
 Infans ob lac ulceribus captus. 2°. de alim. fac. 2°. 28. A
 Infantibus alimentū non sentientibus pharmacum nutricibus præbendū.
 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. F
 Infanti medicamentum datur nuttrici, & ad quid. 7°. de cōpositione me=
 dicamen. sec. loc. 5°. 185. F
 Infantes in actionibus naturalibus magis uigent, quàm alij. 1°. de sanita=
 te tuenda. 2°. 64. D
 Infantes inepti ad actionem uoluntariam. 1°. de san. tuen. 2°. 64. D
 Infantes habent neruosum genus imbecillū. in progn. com. 3°. 4°. 211. C
 Infanti cur dentes nascantur. 15°. de usu par. 1°. 213. C
 Infans in dentitione quid faciat. de nat. & or. cuius. corp. Sp. 42. D
 Infans homo incedit pedibus & manibus ut simia, cū creuerit solis pedi=
 bus. 15°. de usu partium. 1°. 213. D
 Infantes quarto, & quinto anno quo motu debent noueri. 1°. de sanitate
 tuenda. 2°. 65. E
 Infantes septennes quo motu debent moueri. 1°. de san. tuen. 2°. 65. E
 Infantes in secundo septennio calidi sunt ut erant, sed non æque humidi.
 1°. de sanitate tuenda. 2°. 67. C
 in Infante uno & eodem iudicium optimum sumi potest ad cognoscen=
 dum calidum quod in etatibus. 2°. de temp. 1°. 17. A
 Infantes quo modo circa mores tractandi. 1°. de san. tuen. 2°. 65. E
 Infantes habent omnes affectus. 5°. de decr. Hipp. 1°. 256. G
 Infantes statim iracūdi, tamē nō habēt rationē. 5°. de dec. Hip. 1°. 260. B
 Infantes uolūt uincere et superiores alijs esse. 5°. de decr. Hip. 1°. 256. G
 Infantes quo tractandi, ne in cōuulsionē incidāt. de sal. dieta. 2°. 42. C
 Infantes quo modo tractandi ut crescant, & fiant melioris coloris. de
 sal. dieta. 2°. 42. C
 Infantibus quale uinum bibendum. de sal. dieta. 2°. 42. D
 Infantes cur debent bibere uinum dilutum. de sal. dieta. 2°. 42. D
 Infantis pulsus qualis. 3°. de cau. puls. 4°. 96. D
 Infantium crassa est hypostasis. de uri. sign. ex Hip. Sp. 79. B
 in Infantibus pessima est urina aquosa. de urinæ significatione ex Hip=
 pocrate. 78. G/ quæf. in Hipp. Sp. 113. F
 Infantibus magis, quàm iuuenibus accidit ut ob lapidem in uescica mingere
 non possint, pruriginem patientes in ano. de dynam. Sp. 28. H
 ad Infantiū procidentē sedē quid agendum. de med. fac. par. 7°. 174. E
 Infantibus cuncta sanguinolentissima. aduersus Lycum. Ex. 65. C
 Infantium indignationem omnem & phrenitum sanat emplastrum dia=
 chrysu. de dynam. Sp. 32. C
 INFARCTA in meatibus quo modo curanda. 2°. de compo. med. 5°. 136. A
 secundum locos.
 Infarctus uiscerum expurgandi uim habet agaricum. 6°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 41. E
 Infarcta organa obstructione liberat ampeloprasium. 6°. de simp. medi.
 facultatibus. 5°. 42. E

ab Infarctu dolores natos curat aristolochia rotunda. 6°. de simplicium medic. facul. 5°. 43. F
 INFERIORA à superioribus ordine capiunt. 3°. de die. dec. 4°. 156. H
 Inferiora superioribus gubernantur. de sperm. Sp. 40. B
 Inferiora quæ dicantur, & quæ superiora. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 162. G
 Inferiores partes quæ dicantur, et quæ superiores. 3°. de dig. pul. 4°. 81. A
 Inferius & superius fiunt relatiua. in 6°. de morb. uulg. cō. 1°. 3°. 162. G
 Inferius & superius in genere ubi. 2°. de diff. puls. 4°. 55. F
 Inferioribus partibus superiores præpollent, secundum Hippocratem. breui denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
 per Inferiora quæ excernantur, & quæ per superiora. quos purg. op. quib. & quo temp. 5°. 88. E
 Inferiores purgationes sunt cōtrariæ superioribus. cō. 4°. ap. 9°. Ex. 28. C
 Inferiora diuertunt à superioribus. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
 ad Inferiora ubi uergit succi, fiat reuulsio sursum. de cuc. scar. 6°. 4. G
 Inferiores partes laborantes, p. clysteres purgantur. 13°. meth. m. 7°. 84. G
 ad Inferiorem, & ad superiorem uentrem inclinationes per urinas, ac sudores reuellendæ sunt. de cucur. scar. 6°. 4. F
 per Inferiora debent purgari difficulter uomentes, & bene carnosæ, cauentes æstatem. com. 4°. aph. 7°. Ex. 28. B
 per Inferiora debent purgari tabidi. com. 4°. aph. 8°. Ex. 28. B
 per Inferiora parotidas citra suppurationem fuisse curatas rarissimū est. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 116. F
 Inferius, & superius corpus purgat scammonia, & caput & phlegma cum cholera. de cathart. Sp. 95. A
 Inferiora frigida, & superiora calida habent lienem decliuem habentes. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 167. H
 INFERIORIS maxillæ osse immoto, quo modo buccæ unā cum labijs ad latera abducantur. de neruorum dissectione. 1°. 54. G
 Inferior mādibula eleuatur eleuando linguā. de mot. man. & obfc. Sp. 68. C
 Inferiorem maxillam mouent quatuor coniugationes musculorum, et ubi sunt. de musc. diff. 1°. 44. G
 Inferiorem maxillā qui musculi mouet sursum. de musc. diff. 1°. 44. G
 Inferiori maxillæ qui musculi ligant os hyoideæ, & eorum processus. de musc. diff. 1°. 46. D
 Inferiores octo costas nutriendas parua uena est uena sine pari. in Timæū Platonis. 1°. 287. H
 Inferius orificium Stomachi, dilatando & constringendo mouetur, horis tamen determinatis. de anat. uiu. Sp. 56. E
 Inferiorem & mediū uentrē intelligit p. duas nassulas. in tim. Pl. 1°. 288. E
 Inferior uenter deseruit nutrimento. de anat. uiu. Sp. 47. C
 Inferiores uenie quæ sint. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 in Inferioribus partibus quo modo ramificetur uena concaua. de anatomia uiuorum. Sp. 54. F
 Inferiora intestina tria. cur. crassa. de anat. uiu. Sp. 50. B
 INFERNARVM partiū dolores facile perferuntur. in 1°. prorrh. commentario 3°. 4°. 182. E
 Inferne sursum feruntur uenæ, arteriæ, et pharynx. 8°. de usu p. 1°. 165. A
 INFESTANTIA quibus instrumentis natura expellat. com. 5°. aphorif. 53°. Ex. 42. D
 INFIDA signa in morbis, quæ. com. 2°. aph. 27°. Ex. 16. C
 INFINITVM non potest obseruari. de opt. secta. Isa. 22. B
 INFIRMITAS quid. fin. med. Isa. 45. D
 Infirmitas & robur elucescunt in oculis, & quo modo. in 6°. de morbis uulgari. com. 4°. 3°. 187. A
 ob Infirmitatē uirū oēs thoracis partes dilatantur. 4°. de l. af. 4°. 25. A
 Infirmitas ualetudinis non uidetur differre ab infirma ualetudine. 2°. metho. meden. 7°. 10. D
 Infirmitates quibusdam esse substantiales, alijs accidentales sciendum. de spermate. Sp. 39. G
 INFIRMA pars prompte grauatur. de cur. ra. per san. mis. 6°. 17. G
 INFIXA corpori trahit anagallis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. H
 ad Infixa educenda malagma, & compositio admiranda. 10°. de comp. medic. sec. locos. 5°. 207. G
 ad Infixos paxillos. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246. E
 INFLAMMENTVR cur partes extremæ membrorum. de fract. commentario 1°. 7°. 228. G
 Inflamantur iterū quæ cicatrices, & quare. cō. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Inflamantia, & cū ut replentia, quæ. de puero epil. 7°. 180. E
 INFLAMMATIO quid antiquitus significabat. 2°. de crisi. 4°. 137. A / 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. G

Inflammationis nomen antiqui omnes magis inflamminibus, etiam si sine ullo sunt tumore, adaptabant. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Inflammatio quo modo ab Hippocrate uocetur. in prognost. commen. 1°. 4°. 196. A / de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. D
 Inflamari quid nunc significet. in 1°. progn. com. 1°. 4°. 195. F
 Inflamina quæ sunt secundum Hippocratem. cō. 5°. aph. 23°. Ex. 39. F
 Inflamatio secundum Erasistratū quid. de uenæ sec. aduer. Eras. 6°. 5. H
 Inflamatio quid secundum methodicos. de sectis. Isa. 18. H
 de Inflammatione methodicos temere pronunciaffe. de sectis. Isa. 18. G
 Inflamatio quid sit. 2°. de difficult. resp. 65. H / de tumoribus præternaturam. 3°. 82. G / in progn. com. 1°. 4°. 194. H
 Inflammationes secundum iuniores temporis Galeni, sunt tumores cum dolore. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 Inflammationem proprio nomine dictam distinguit ab erysipelate. com. men. 5°. aph. 43°. Ex. 41. E
 Inflammatio, & tumor præternaturam differunt aliquo pacto. com. 5°. aphorif. 51°. Ex. 42. B
 Inflammationes sunt morbi euidentes. de diff. mor. 3°. 3. D
 Inflammatio est calidus affectus. 2°. de loc. aff. 4°. 13. B
 Inflammatio affectus totius corporis. intro. Isa. 59. C
 Inflammatio adstricta est affectio. de sectis. Isa. 17. H
 Inflammatio est primorum corporum ægritudo. de diff. mor. 3°. 5. H
 Inflamatio est e numero compositarū ægritudinū. de diff. morb. 3°. 6. A
 in Inflamtionis definitione cur ponatur dolor. de tu. præ. na. 3°. 84. A
 Inflammationes quæ sint. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. G
 Inflammatio, & durities quo modo distinguantur. 7°. de composit. medic. per genera. 5°. 263. F
 Inflammatio quæ proprie sit. in progn. com. 1°. 4°. 195. G / 1°. de arte cur. ad Glauc. 100. F / H / de fract. com. 3°. 7°. 243. C
 Inflammatio quo modo fiat, & quid sit. 10°. meth. med. 7°. 64. C
 Inflammationum differentia. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. H
 Inflammationes multæ numerantur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. C
 Inflammatio hamida, quæ. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. H
 Inflammatio sicca, quæ. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. H
 Inflammationes mistæ, quæ. de sectis. Isa. 18. G
 Inflammationis erysipelas quid. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. B
 Inflammatio erypelatis, quæ. de tum. præternaturam. 3°. 84. B / 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. B
 Inflammatio erysipelaris, erysipelas, œdema, scirrhus à quo fiant humore. de tum. præternaturam. 3°. 84. B / C
 Inflammatio erysipelacea ex quibus fiat humoribus. 2°. de comp. medic. secund. loc. 5°. 135. H
 Inflamationes magna ex parte aliquid erysipelatis uel laxi uel duri tumoris natura complectuntur. de diff. morb. 3°. 5. G
 Inflammatio particeps erysipelatis. 2°. de loc. aff. 4°. 13. A
 Inflammatio scirrhusa quid. de tum. præternaturam. 3°. 84. B
 Inflammatorius scirrhus quid. de tum. præternaturam. 3°. 84. B
 ab Inflammationibus quo modo distinguantur œdemata, & quæ sint. 14°. meth. med. 7°. 88. E
 Inflamationes cōtinentur sub nomine œdematis. c. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Inflammatorium œdema. de tum. præternaturam. 3°. 84. B
 Inflammatio œdemosa quid. de tum. præternaturam. 3°. 84. B
 Inflammationes sine ictu ac contusione unde. 2°. de diff. feb. 3°. 41. C
 Inflammatio cum duritie, & nigritie, non est inflammatio. 2°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 102. A
 Inflammatio habet aliquam dispositionem quæ est sibi similis, tamen non est inflammatio. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 Inflamtionis similem affectum facit exclamatio. 4°. de loc. aff. 4°. 26. C
 Inflammationis sensum habens lassitudo unde ortum habeat. commentario 2°. aph. 5°. Ex. 11. G
 Inflammatio quandoq; nō est primo, neq; per se, sed tantum ex accidenti. de diff. morb. 3°. 5. H
 Inflammatio potest repente fieri. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Inflammationis principium inquirat. de tot. morb. temp. 3°. 88. E
 Inflammatio cum incipit semper crescit, unde non uidetur habere principium. de morb. temp. 3°. 85. D
 Inflammationis augmentum quale. de tot. morb. temp. 3°. 88. F
 Inflammatio quo modo crescat. de morb. temp. 3°. 85. D
 in Inflammatione, puris generatio est terminus uigoris. de totius morbi temporibus. 3°. 89. G
 Inflammationis status quando. de tot. morb. temp. 3°. 88. F
 Inflammationis declinatio quando. de tot. morb. temp. 3°. 88. F
 Inflammatio ob

Inflammatiō ob quid fiat. de tot. morb. temp. 3^a. 88. E/2°. de arte curati-
ua ad Glauconem. 7^a. 101. E
Inflammationes & ignei omnes affectus fiunt caliditate uincēte. de pal-
pitatione. 3^a. 54. C
INFLAMMATIONES ex quibus fiant. 6°. de compositione me-
dicamentorum sec. loc. 5^a. 166. H
Inflammationis causa est omnis dolor. de frac. com. 1°. 7^a. 227. H
Inflammationes ex dolore oriuntur. de frac. com. 3°. 7^a. 244. H
Inflammationes facit fluxio ad membra. in progn. com. 2°. 4^a. 202. D
Inflammatiō nulla diuturna ad quam nihil influat. 1°. de compositione me-
dic. per genera. 5^a. 211. A
Inflammationes, erysipelata, & herpes cur in plethora patiantur par-
tes debiliores. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. G
Inflammatiō aut ab extensione partium, aut à calido, & frigido. de natu-
ra huma. com. 1°. 1^a. 28. H
Inflammatiō quaelibet fit ex aliquo humore. cō. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
Inflammatiō fit à sanguine. de diff. morb. 3^a. 35. F/2°. de cris. 4^a. 138. C
Inflammationes ab excrementis putridis fiunt, quando collecta compu-
trefcunt. 9°. de usu par. 1^a. 171. D
Inflammationum aliæ ex sanguine, aliæ ex flaua bile. 6°. de compositio.
medic. secun. loc. 5^a. 176. E
Inflammatiō ad quos sequatur affectus. 2°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 101. A
cur Inflammationes dolentibus partibus adueniant, & quo modo. com-
men. 5°. aph. 53°. Ex. 42. E
Inflammatiō quando superueniat. de ijs, quæ in med. si. c. 2°. 7^a. 213. B
Inflammatiō fit post hyemem propter plenitudinem hyemis. commenta-
rio 1°. aph. 14°. Ex. 8. G
Inflammatiō minor superuenit humidis, & macilentis, quàm siccis, &
carne oppletis. de art. com. 1°. 7^a. 256. G
in Inflammatione tenditur cutis. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 267. G
INFLAMMATIONEM significant liuida cum duritie. de fractu.
commenta. 2°. 7^a. 236. D
Inflammatiō facit rubram & duram cutim. de frac. cō. 2°. 7^a. 235. G
Inflammationis exemplum à corijs & loris sumptum. de sec. 15a. 18. H
Inflammatiō quandoque rubicunda, quandoque flaua. 6°. de compositio.
med. sec. loc. 5^a. 176. E
in Inflammatione uenæ insensibiles apparēt. de tum. præter natu. 3^a. 83. C
in Inflammatione esse sanguinem probat. de tum. præ. na. 3^a. 83. B
Inflammatiō in parte profunda corporis trahit illuc sanguinem, ideo in-
teriora calent, & exteriora frigent. cō. 4°. aph. 38°. Ex. 33. B
Inflammationis calor ad se trahit per modum cucurbitulæ sanguinem. cō-
menta. 1°. aph. 7°. Ex. 54. A
in Inflammationibus sanguis non potest remanere sanguis. commen. 6°.
aphor. 20°. Ex. 48. C
in Inflammationibus ob duplicem causam sanguis corrumpitur. 2°. de
differentijs febrium. 3^a. 40. B
in Inflammationibus sanguis dispergitur ad cavitates musculorum, com-
men. 6°. apho. 2°. Ex. 48. C
in Inflammationibus cur alterationes multiformes fiāt. de inæqu. intē. 3°. 43. G
Inflammationes figuram euariant. de cau. mor. 3^a. 8. H
Inflammatiō membri affert tristem sensum laborantibus ex motu arte-
riarum. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
Inflammatiō facit dolorem. 4°. de loc. affec. 4^a. 27. C/ commentario 2°.
aphorismo 6°. Ex. 11. G
ut Inflammatiō, ita & status uentosus dolorē facit. 3°. de comp. medica.
secundum locos. 5^a. 140. F
Inflammatiō facit capitis dolorem. com. 6°. apho. 10°. Ex. 47. D
Inflammatiō facit dolorem in uisceribus. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
Inflammationes calefaciunt corpus. de cau. mor. 3^a. 6. F
in Inflammationibus pars uicina caliditate assumit. de cau. mor. 3^a. 6. F
in Inflammationibus materiæ putrescunt. 2°. de dif. feb. 3^a. 41. C
in Inflammatione cur fiat putrefactio. 2°. de cris. 4^a. 138. B
Inflammationes ingentes sequitur suppuratio. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. A
Inflammationis suppurantis idiciū horror cū febre. 1°. de loc. affe. 4^a. 6. D
ex Inflammatione quid primo exit, & quid postea. 5°. de lo. aff. 4^a. 35. D
Inflammationes quæ excrementa faciant. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. D
Inflammationes omnes quæ non teguntur operculo densiore, habent pus
quod exit. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. C
in Inflammationibus cum ulceribus sanies aquosa tenuis effluit loco cir-
cum cruento apparente. de tum. præ. na. 3^a. 83. A
Inflammationes faciunt febrem. de cau. morb. 3^a. 6. F/2°. de arte curati-
ua ad Glauconem. 7^a. 100. G

Inflammationes quæ febres faciant ex repletionē. de uenæ sectione ad-
uersus Erasistratæos. 6^a. 12. F
Inflammatiō quando febrem facit. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. C
ex Inflammationibus febres, sunt ueluti accidentia quædam partium
phlegmone laborantium. 1°. de a. e. curatiua ad Glauconem. 7^a. 95. F
com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
ob Inflammationem febres factæ sunt in genere putridarum. 10°. me-
thodi medendi. 7^a. 64. C
ex Inflammationibus diuersorum membrorum diuersæ sunt febres. 2°.
de crisibus. 4^a. 136. A
Inflammatiō aliqua facit febres periculosas. cō. 4°. apho. 43°. Ex. 32. F
in Inflammatione mēbranæ febris unde oriatur. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. B
Inflammationū omniū cum febre pulsus, quales. de puls. ad tir. 4^a. 45. B
Inflammationis diuersarū partiū pulsus. 4°. de præsa. ex pul. 4^a. 121. C
Inflammationis pulsus qualis. de puls. ad tiro. 45. A/2°. de causis pul-
sum. 91. F/ 4^a. 100. B
Inflammatiō durum facit pulsum. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. B
ex Inflammatione marcescentium pulsus. de puls. ad tiro. 4^a. 45. E
Inflammationes attingentes partes nervosas conuulsionem faciunt. com-
men. 5°. aph. 2°. Ex. 37. E
Inflammatiō facit extensiones nervorum. c. 4°. aph. 49°. Ex. 33. C
in Inflammatione fit quæque cōuulsio. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 51. H
Inflammationem sequens distensio quid sit. de diff. mor. 3^a. 3. F
Inflammatiō facit morbum regiū quo. com. 4°. apho. 64°. Ex. 34. C
Inflammatiō usq; ad ossa quæque peruenit. de tum. præ. na. 3^a. 83. D
Inflammatiō fit corrupto osse in parte penitiorē. c. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
Inflammatiō ubi apparet in ulcere, quid agendum. 4°. de compositione
med. per genera. 5^a. 237. A
Inflammationis doloris spiritus quid. in progn. cō. 1°. 4^a. 194. H
Inflammationis ingentis notæ. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 113. H
in Inflammationibus motus arteriarum fit sensibilis cum dolore. de tu-
mor. præter natu. 3^a. 82. A
in Inflammatione pulsus arteriarum sentitur. 2°. de loc. aff. 4^a. 8. G
in Inflammatione intenduntur arteriæ & uenæ. 2°. de lo. aff. 4^a. 10. G
Inflammatiō magna habet pulsum. de tum. præter naturam. 3^a. 84. A/in
progn. com. 1°. 4^a. 195. G
Inflammationem significat dolor. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 113. B
in Inflammatione adest dolor pulsatiuus. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. H
Inflammationum ingentium accidens est dolor pulsatorius. 2°. de locis
affectis. 4^a. 10. G
Inflammationem significat dolor capitis cum pulsu. 1°. de arte curati. ad
Glauconem. 7^a. 99. H
ob Inflammationis magnitudinem fit insensibilitas quædam. commenta-
rio 7°. aphor. 50°. Ex. 58. B
post Inflammationes magnas gangræna. de tum. præ. nat. 3^a. 83. H
Inflammatiō i putredinē uel i gangrænā desinit. de tot. morb. temp. 3^a. 89. G
ex Inflammatione, & erysipelate scirrhum facit inscitia medicorum.
7°. de comp. me. per ge. 5^a. 267. H
Inflammatiō sæpius fit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. G
INFLAMMATIO periculosa, quæ. in 3^m. de morbis uulgaribus,
commen. 2°. 3^a. 137. G
Inflammationes quæ mortiferæ. in 6^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 162. H
Inflammatiō cū ulcere, & febre nō pōt sanari. c. 7°. aph. 37°. Ex. 57. A
cum INFLAMMATIONE uulnere curatio. de uenæ sectione
aduersus Eras. 6^a. 6. A
Inflammatiō quæ fit in omni parte corporis ex plaga. 2°. de compositio.
medic. sec. loc. 5^a. 133. G
Inflammatiō totius corporis non potest spatium effatu dignum implere.
com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
Inflammatiō & erysipelas quo modo sint in capitis doloribus. 2°. de cō-
po. med. sec. loc. 5^a. 135. H
in Inflammationis capitis, & cerebri, & membranarum, principio cu-
cubitula non apponendæ. de hiru. reuul. cucur. & scarific. 6^a. 2. E/
11°. meth. med. 7^a. 73. E
Inflammatiō circa cerebrum qua re indiget. 11°. meth. med. 7^a. 73. E
Inflammatiō quando tendit ad duram matrem non est absq; periculo. 2°.
de comp. med. sec. loc. 5^a. 133. H
Inflammatiō oculi totum oculum exercet. intro. 15a. 58. D
Inflammatiō oculi cum fluore. de sectis. 15a. 17. D
Inflammatiō oculorum quid efficiat. in prog. com. 2°. 4^a. 203. A
Inflammatiō circa oculū quibus tollat. 4°. de cō. me. se. loc. 5^a. 151. A
Inflammatiō oculi succus foeniculi, et lac muliebri cōuenit. d. op. f. 15. 21. D
Inflammationes in-

- Inflammationes induratae tunicarum oculorum quid petant. 4°. de compo. me. sec. locos. 5°. 151. B
- in Inflammatione indurata oculorum uena anguli oculorum secunda. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. G
- ad Inflammationes oculorum quae cōferāt. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 188. G
- Inflammatio narium quid efficiat. in prog. com. 2°. 4°. 203. A
- ad Inflammationes aurium quod commodum. de re. par. fac. 7°. 155. B
- Inflammationi uuae adhibetur fructus spinæ ægyptiæ & alumen scissile. de sectis. Isa. 18. C
- Inflammatio oris quid efficiat. in progn. com. 2°. 4°. 203. A
- in Inflammationibus oris quibus utendum in statu. 6°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 174. G
- ad Inflammationes oris. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 169. C
- ad Inflammationē oris quid faciendū. de rem. par. fac. 7°. 157. G
- ad Inflammationē columellæ quid agendū. de re. par. fac. 7°. 157. G/H
- Inflammatio faucium quæ. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 106. C
- Inflammationes faucium quid auferat. præfag. exper. conf. Sp. 78. C
- Inflammationes faucium uetustiores dissoluimus sectionibus scarificationum. præfag. exper. conf. Sp. 78. C
- ad Inflammationem faucium quid agendum. de re. par. fac. 7°. 157. G
- ad Inflammationes tonsillarum quodnam pharmacum accommodatum, & quo modo utendum. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 191. E
- ad Inflammationem tonsillarum. de re. par. fac. 7°. 157. H
- ad Inflammationes tonsillarum pharmacum conueniens quo modo illo utendum. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 181. G
- ad Inflammationes tonsillarū, & uuae. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 171. E
- ad Inflammationes glandularum. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 181. G
- in Inflammatione gutturis & arteriæ quæ uena secunda. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. G
- Inflammatio gulæ, & musculorum ipsius facit peruertere collum, ut uix possit deorare febriens, & moritur. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. E
- Inflammatio faciei euerisionem colli non est omnino letalis. commen. 4°. aphorif. 35°. Ex. 31. G
- Inflammationes i ligamentis, et nervis trahunt uertebras ad intra, ita ut hoies fiat gibbi ad unā partē, uel ad duas. c. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
- ad Inflammationē i uertebris quæ sequitur cōuulsio. 4°. de lo. aff. 4°. 24. C
- Inflammatio quæ sit angina. 4°. de lo. aff. 4°. 26. C
- in Inflammationibus oris mustum quo modo in principio, augmēto, & statu bonum. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 169. B
- Inflammatio asperæ arteriæ difficultatem spirandi facit, sed nō strangulationem. cur. c. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
- in Inflammationum arteriæ principiis, leuissima quæ sint. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 177. H
- in Inflammatione consistente asperæ arteriæ quid agendum. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 177. G
- in Inflammationibus arteriæ abstinendum à uino. 7°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 177. H
- Inflammationes hypochondriorum fiunt luna in & solis, saturno in tragono. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 13. A
- Inflammatio in præcordiis quō curetur. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 135. G
- Inflammationes omnes in præcordiis calidæ, atque acutæ fluxu sanguinis iudicantur. 3°. de crisi. 4°. 139. E
- absq; Inflammatione quibus dolor circa hypochondrion fit, febris superueniens morbum soluit. c. 6°. aph. 40°. Ex. 50. H
- Inflammationibus hypochondriorum rosa conueniret, nisi adstringeret. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. H
- in Inflammatione in thorace & pulmone thorax uehementer dilatatur. 4°. de locis affe. 4°. 27. A
- Inflammatio membranæ quæ subcingens nominatur, est lateralis morbus. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
- Inflammatio inter costas ob clausas euacuationes hemorrhoidarum fit. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 7. B
- Inflammatio pulmonis quibus indicij deprehēdat. 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
- Inflammatione pulmonis laboras quō deprehēdat. 2°. de lo. aff. 4°. 13. A
- Inflammatio pulmonis, aut totius uisceris, aut asperæ arteriæ, uel gutturis, aut faucium facit angustia anhelitus. c. 1°. aph. 34°. Ex. 31. D
- ad Inflammationem pulmonis sequitur orthopnoea. 2°. de lo. aff. 4°. 13. A
- Inflammatio pulmonis quid faciat. de puls. ad tir. 4°. 45. B
- Inflammatio pulmonis habet breue tempus. 4°. de crisi. 4°. 126. F
- in Inflammatione pulmonis cur in principio interdicitur cibus. de optima secta. Isa. 28. G
- in Inflammatione pulmonis cucurbitula apponenda, si prius sit euacuatus æger, & quare. 11°. meth. me. 7°. 73. E
- in Inflammationibus laterum ac pulmonis in accessione quidē principiis tumores increscunt, in declinationibus autem euaporant ac submittuntur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. F
- in Inflammatione pulmonis remedia. de medi. fac. par. 7°. 168. B
- Inflammatio septi transversi quid faciat. de puls. ad tir. 4°. 45. B
- Inflammatio uir in uentriculo in flatu hypochondriaco. 3°. de lo. aff. 4°. 19. B
- Inflammatio oris uentriculi quid faciat. de puls. ad tiro. 4°. 45. B
- Inflammatio uentriculi quid faciat. de puls. ad tir. 4°. 45. B
- Inflammatio uentriculū infestans iudicatur causa cur cibi non coquantur. de diff. morb. 3°. 4. G
- Inflammatio uentriculi, & iecoris nō exigit cibos. 10°. metho. me. 7°. 63. H
- in Inflammatione uentriculi, iecoris, & lienis mulsæ non est utilis, & quare. 11°. meth. me. 7°. 73. F
- ad Inflammationes stomachi Eueni cōfert. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 192. G
- Inflammationibus stomachi, uentris, intestinorum, & iecoris, competit mastiche. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. C
- Inflammationes iecoris quales in gibba & in sima parte. 5°. de locis affectis. 4°. 33. C
- Inflammationes simæ partis iecinoris quid efficiant. 5°. de loc. aff. 4°. 33. E
- Inflammationes iecoris uehementissimæ, quæ. 5°. de lo. aff. 4°. 33. E
- Inflammationes iecoris, & splenis unde. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
- Inflammatio iecoris ex fluxione. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
- Inflammationis iecoris indicia. 5°. de lo. aff. 4°. 34. F
- Inflammatio iecoris quō cognoscatur. 5°. de lo. aff. 4°. 34. G
- in Inflammatione iecoris sanies cruoris tenuis similis ablutioni carniū. 5°. de locis affectis. 4°. 34. G
- Inflammatio iecoris quid faciat. de puls. ad tiro. 4°. 45. B
- Inflammatio iecoris facit dolorem in costis nothis. 5°. de lo. aff. 4°. 34. G
- Inflammatio iecoris potest facere dolorem in loco notharum costarum. 2°. de locis affectis. 4°. 13. D
- in Inflammatione magna iecoris & in scirrho iugulum deorsum trahitur. 5°. de loc. aff. 4°. 34. H
- in Inflammatione iecoris cur dolor in iugulo fiat. 2°. de lo. aff. 4°. 11. D
- Inflammatio iecoris facit febrem. 2°. de loc. aff. 4°. 12. H
- in Inflammationibus iecoris à pulsu habetur indicium firmum & solidum. 2°. de loc. aff. 4°. 13. E
- in Inflammatione iecoris pulsus diuersus. 2°. de lo. aff. 4°. 13. D
- in Inflammatione membranæ costas subcingentis pulsus diuersus. 2°. de locis affectis. 4°. 13. D
- ob Inflammationis magnitudinem, aut hepatis, aut uentriculi, aut stomachi, febricitantes in animi defectum incidunt. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 98. E/B
- Inflammatio hepatis facit morbum regiū. c. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
- Inflammationes iecinoris & lienis si in pus uertuntur, consumunt corpus. introductio. Isa. 56. G
- ex Inflammatione iecoris Glauconis medici casus. 5°. de lo. af. 4°. 34. F
- Inflammationibus iecoris facile applicatur remedia. 3°. de lo. af. 4°. 16. B
- ad Inflammationem hepatis epithema. de dyn. Sp. 26. D
- Inflammationibus iecoris, & uentriculi absinthium ponticum cōfert. 11°. meth. medendi. 7°. 72. F
- Inflammatio iecoris & stomachi indurata quibus curetur. 8°. de compo. medic. sec. locos. 5°. 187. F
- Inflammationem iecoris, & uentriculi hectica sequuntur. 1°. de differentiis febrium. 3°. 35. E
- ad Inflammationes hepatis. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 193. B
- Inflammatio lienis facile tactu sentitur. 6°. de lo. aff. 4°. 36. A
- Inflammationes lienis, & hepatis quō iudicetur. 3°. de crisi. 4°. 139. F
- ad Inflammationes recentes splenis epithemata, & emplastra Asclepiadis. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 198. H
- Inflammatio umbilici unde fiat. de anat. par. Sp. 43. C
- Inflammatio in intestinis duas facit ægritudines. de diff. mor. 3°. 4. D
- Inflammatio intestinorum est ileos. in 3°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 139. A
- uel Inflammatio effatu digna, uel putredo aliqua est circa ulcera, si unā cum inappetentia febris adueniat difficultati intestinorum. com. 6°. aphorif. 3°. Ex. 46. G
- Inflammationes crurum scalpello inciduntur & oleo irrigantur, nō autem oculorum. de sectis. Isa. 18. C
- Inflammationes circa uiscera crescunt, si dormiant ægri in principio accessionum. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. B
- Inflammatione uiscerum, uel duro tumore pulsus fit durus in ephemeris. 1°. de diff. feb. 3°. 34. D

Inflammatio ma-

Inflammatiō magna in uisceribus facit frigiditatem partium extrema-
rum. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
Inflammationes uiscerum faciunt tumores inguinum periculosos. cō. 4°. aphorif. 55°. Ex. 33. E
Inflammatiō mesenterij quō cognoscitur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. C
ex Inflammationū genere est inguinum tumor bubon dictus. 1°. de diffe-
rentijs febrium. 3°. 32. G
ex Inflammatione inguinum ephemera, qualis. 2°. de crisi. 4°. 138. G
Inflammatiō uesticæ quo modo noscatur, & quamobrē difficilis sit affe-
ctio. in prognost. com. 3°. 4°. 206. A
Inflammatiō facit difficultatem urinæ. com. 7°. aph. 48°. Ex. 58. A
Inflammatiō facit difficultatem urinæ, quæ sanatur phlebotomia. cō. 6°. aphorif. 36°. Ex. 50. D
Inflammatiō causa stillicidij urinæ quandoq; com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. D
Inflammatiō in utero quando fiat. fin. med. 15. 48. A
Inflammatiō comprimit os uteri. com. 5°. aph. 51°. Ex. 42. D
Inflammatione uteri existente an foetus possit uiuere, dignum est inquisi-
tione. 5°. com. aph. 43°. Ex. 41. F
Inflammatiōes magnas uteri, febres sequuntur. in 1^m. prrh. c. 3°. 4°. 185. G
Inflammatiōes uteri sternutatione nō iuuantur. c. 5°. ap. 35°. Ex. 40. F
ad Inflammationes uteri diutinas, & recentes. 7°. de compositione med.
per genera. 5°. 268. A
Inflammationes in uuluis sectarum in cruribus uenarum adiumento non
parum leuantur. præfag. exper. conf. Sp. 78. C
Inflammatione laborans genu relaxatur. de sectis. 15. 17. D
Inflammationibus podagricorum medentur scorpius, & intestinum ter-
ræ. theriaca ad Pifo. 5°. 93. F
Inflammatiō renum quid faciat. de puls. ad tiro. 4°. 45. B
ad Inflammatiōes podicis quæ cōducāt. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 188. G
post Inflammationum declinationē malagma impositum in exarticulatis
& luxatis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
INFLAMMATIONEM patientibus dari non debet uinum. 8°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 194. F
in Inflammationibus prohibetur uinū. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. H
Inflammationi balnea obsunt. de marc. 3°. 48. A
Inflammatiōibus acetū est contrariū. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 134. B
Inflammationi lac nocet. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
Inflammatiōe obseis nocet condita cum melle. 1°. de alim. fa. 2°. 10. F
Inflammatiō diuersimode curatur. fm diuersas partes. de sectis. 15. 18. C
in Inflammationibus principium curationis debet bene agi. 2°. de arte
curatiua ad Glau. 7°. 101. E
in Inflammatiōibus qui scopus ad agendū. 6°. de cōp. me. f. lo. 5°. 166. H
Inflammatiō habet simplicē scopum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 263. G
in Inflammatione scopus primus ab affectione sumptus. 6°. de cōp. me-
dicam. sec. loc. 5°. 167. A
in Inflammatione scopus secundus à particula quæ curatur. 6°. de cōp.
med. sec. locos. 5°. 167. A
Inflammationibus quæ adhibenda secundū quatuor tempora. 3°. de simp.
medic. facul. 5°. 19. G
Inflammatiōis per tēpora curatio. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 212. D
in Inflammatiōibus qd agendū p tēpora diuersa. 3°. de simp. me. f. 5°. 21. E
Inflammatiō incipies, et crescēs qbus indigeat. 1°. de cōp. me. p g. 5°. 211. A
Inflammatiōi quæ cōueniāt in principio. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 267. G
Inflammatiōis influxus in principio reprimendus. 6°. de compositione
medic. secundum locos. 5°. 166. H
in Inflammatiōū principiis uis repulsoria debet esse maior. 1°. de cōp.
med. per genera. 5°. 211. D
Inflammatiō incipiens reuellitur, euacuatur inueterata ex affectis parti-
bus, uel uicinis. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. G
in Inflammationibus incipientibus mori succo solo usus est Galenus, me-
lius est enim eo sic uti solo, quā cū melle cocto incipientibus inflam-
mationibus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. B
ad Inflammationes omni tempore ualet diamorum cum melle. 6°. de cō-
post. med. sec. loc. 5°. 167. B
Inflamina colore rubra, & subcruenta à frigore iuuantur, & à frigi-
da aqua. com. 5°. aph. 23°. Ex. 39. G
Inflammationes infrigidantes herbæ. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
Inflammationes non uehementer infrigidandæ, nec adstringendæ. 2°. de
arte cur. ad Glau. 7°. 103. H
in Inflammatiōe aqua frigida nō datur. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 114. H
Inflammationes refrigeratæ neq; statim, neque semper ad pristinam re-
deunt constitutionem. de tum. præter naturam. 3°. 32. H

Inflammatiō refrigerata in quod transeat. de tum. præter nat. 3°. 83. C
cur Inflammationes in principio morborum non sunt medicamento solu-
uendæ. com. 4°. aph. 1°. Ex. 27. B
in Inflammationis principio quod emplastrum apponendum, & quam-
uim habeat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. F
in Inflammationum extrinsecarum principiis rosaceum conuenit. 3°. de
simp. med. fac. 5°. 19. A
Inflammationibus incipientibus conuenit rosatum cum aceto. 2°. de cōp.
med. sec. loc. 5°. 134. C
in Inflammationum principio & augmento rosa est medela. 3°. de simp.
medic. facul. 5°. 21. E
in Inflammationum augmentis rosaceum optimū remedium. 3°. de simp.
medic. facul. 5°. 21. E
in Inflammatiōū augmētis quibus utēdū. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 211. D
in Inflammatiōū uigore mitigatoria adhibēda. 6°. de cōp. me. f. l. 5°. 175. B
in Inflammatiōū statu quibus utēdū. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. D
Inflammatiō quibus cōcoquatur in statu. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 168. F
in Inflammatiōū statu oleū, optimū. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. E
in Inflammationibus quæ sumenda in declinationibus. 6°. de comp. med.
sec. loc. 168. F / 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. D
Inflammatiō quot modis soluitur. de morb. temp. 3°. 85. D
in Inflammatiōe q cōsiderāda, pro eūone. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 101. F
in Inflammatiōū declinatione hiera nō dāda. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 191. B
in Inflammationibus dolentibus quibus uti oportet. 7°. de comp. medic.
per genera. 5°. 268. A
Inflammatiōē sedātia medicamenta refert. de frac. com. 3°. 7°. 247. E
Inflammatiōū medicamēta qualia esse dñt. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 268. A
Inflammatiō quo maxime tempore lenienda. de frac. com. 3°. 7°. 246. G
Inflammatiōe mitigata sanguis est detrahendus. p̄sa. exper. cōf. Sp. 77. H
Inflammationes sanguinis missione prius indigent, quā euacuatione. de
uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 137. B
Inflammatiō cū multitudine, uenæ sectione sanāt. c. 7°. ap. 48°. Ex. 58. A
Inflammatiōes sanāt p euacuationē usq; ad ai defectū. c. 1°. a. 23°. Ex. 10. E
in Inflammationibus maximis nullum maius præsidium quā ducere san-
guinem usq; ad animi defectum. præfag. exper. conf. Sp. 77. H
Inflammatiō citius p uenæ sectionē q p inediā curat. de ue. se. adu. 6°. 6. B
in Inflammatiōe scarificatio qñ conueniat. de tum. præter nat. 3°. 83. C
supra Inflammationē spongiam in aqua frigida & aceto modico intin-
ctam ponere, bonum. 2°. de arte ad Glau. 7°. 101. G
Inflammationibus à bile cōueniunt fomenta humida. de uictus ratione in
morb. acu. com. 2°. 7°. 116. E
Inflammationibus à tenui, & aquoso sanguine fomēta sicca conueniunt.
de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 116. E
cum Inflammatio adest, cataplasma ex lente superponendū. 2°. de arte
cur. ad Glauconem. 7°. 101. H
Inflammationibus imposita lens per modum cataplasmati repellit per
uim adstrictoriam. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 194. C
pro Inflammatione ad pus ducendum, cataplasma commodum ex fari-
na, & aqua. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. A
ad Inflammationes magis conuenit ceratum liquidum, quā humidum.
de fract. com. 1°. 7°. 227. B
ad Inflammationes emplastrum bonum. de remed. par. fac. 7°. 156. B
Inflammationibus medetur adeps anserinus. de ther. ad Pif. 5°. 93. F
i Inflammationibus diuersis, qbus utēdū p̄sidijs. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 191. E
Inflammationem potest prohibere fascia. intro. 15. 60. F
Inflammationem arcens quid. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 249. A
ad Inflammatiōē arcendā bonū quid. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 241. H
ab Inflammatione pulsati dolor non sanatur calidis. 2°. de comp. med.
secun. locos. 5°. 141. C
Inflammatiōes moderatæ non pulsatiles quibus curentur. 2°. de compo-
medic. sec. loc. 5°. 141. C
ad Inflammatiōes feruidas quid faciendū. de remed. par. fac. 7°. 160. E
ad Inflammatiōes laxas qd iponēdū ut emplastrū. de rem. pa. f. 7°. 160. E
Inflammationes induratæ quæ recipiant, & quæ non induratæ. 2°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 134. C
ad Inflammatiōes induratas quæ danda. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 167. C
ad Inflammationes induratas quid faciendum, cum præterierit uigor.
6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. E
ad Inflammatiōes inueteratas facit Panacea Antonij Musæ. 7°. de comp.
medic. sec. loc. 5°. 186. B
ad Inflammatiōes citra debilitatē inueteratas. 8°. de cōp. me. f. l. 5°. 193. B
contra Inflammationes in melancholicis cucurbitulæ. de melancholia ex
Galeno

Galeo, Rufo, & Posidonio. Sp. 110. C
 ad Inflammationes & tumores duos in melancholicis. de mel. ex Gal. Sp. 110. C
 Rufo, & Posidonio. Sp. 110. C
 ad Inflammationes à uenæ icisore factas remediū. de med. par. f. 7^a. 174. D
 ad Inflammationes malagma bonū. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 208. A
 ad Inflammationes quid agendum. de remed. par. fac. 7^a. 159. G
 ad Inflammationes. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. E
 INFLAMMATA membra tripliciter naturæ modum egrediuntur. de diff. morb. 3^a. 5. F
 Inflammata atq; ulcerata membra quo modo quatuor ægritudines patiuntur. de diff. morb. 3^a. 5. F
 Inflammata partes quo modo afficiantur. 2°. de loc. aff. 4^a. 10. G
 Inflammata distenduntur. de frac. com. 2°. 7^a. 234. E
 Inflammatorium erysipelas quid. de tum. præter nat. 3^a. 84. B
 Inflammatū erysipelas ex quibus humoribus. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 135. H
 Inflammata partes dolent in propria actione. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. B
 in Inflammata parte dolor cur. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. G
 in Inflammatis partibus est pulsus. 4°. de diff. puls. 4^a. 64. C
 Inflammatarum partium pulsus. 1°. de diff. respirationis. 3^a. 58. F / 4°. de cau. pus. 4^a. 100. C
 in Inflammatis partibus non uidetur spiritus, ut in alijs tumoribus. de tum. præter naturam. 3^a. 82. H
 Inflammata partes febrem faciunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. B
 Inflammato quocūq; mēbro principali fit febris. c. 6°. aph. 50°. Ex. 52. F
 Inflammato cerebro & menyngibus, sequuntur febris & deliria necessario. 4°. de præfag. ex puls. 4^a. 120. G
 Inflammatis musculis abdominis & thoracis, febris fit. 4°. de præfagatione ex pulsibus. 4^a. 121. D
 Inflammatis ulnis uel tibijs, cōuulsio fit. 4°. de præfag. ex puls. 4^a. 121. D
 Inflammata membrana subcingente, quid sequatur. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. A
 Inflammato corde quo modo quidam obiere. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. D
 Inflammatus quibus est uenter, aut os, & stomachus ipsius, aut pellicula aliqua, aut musculus circa præcordia, aut septum transversum, his paruus & densus fit spiritus. 2°. de diff. resp. 3^a. 65. H
 Inflammato pulmone quid sequatur. in prog. com. 2°. 4^a. 203. A
 ad Inflammatum hepar, & splenem, & peritonæum sequitur respiratio difficilis. 2°. de diff. resp. 3^a. 65. H
 Inflammatum intestinum aliquod gracile difficile inducit spirationem. 2°. de diff. resp. 3^a. 65. H
 Inflammata partis curatio ex positu ac formatione sumitur, & quare. de constitutione artis. 15a. 41. D
 Inflammata quæ exigant. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 162. H
 Inflammata quibus indigeant. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 205. H
 Inflammatum integram quietem desiderat. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. G
 Inflammata cur debent quiescere. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. G
 Inflammata ulcera oculorum quid petant, quando sunt recentia. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. B
 Inflammatis oculis adstringentia adhibemus. de sectis. 15a. 18. C
 Inflammatorū circa arteriā asperā uictus. 7°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 177. H
 Inflammatarum partium excrementa cur exeant per asperā arteriam. 2°. de locis affectis. 4^a. 13. B
 Inflammatis non debet dari uinum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. E
 Inflammato crure laxantur manus, non autem oculis, non uua, non auribus. de sectis. 15a. 18. C
 Inflammata pars statim debet euacuari. de uic. ra. i mor. acu. c. 2°. 7^a. 117. G
 Inflammata si purgetur q̄ incurrat. de uic. rat. in mor. acu. c. 4°. 7^a. 137. E
 Inflammata carnosæ partes exiccari dñt. 1°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 102. E
 Inflammata uenosæ partes, non indigent multa exiccatione. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 102. E
 Inflammata parti qd faciat ipositū chamæmelū. 3°. de simp. me. fa. 5^a. 21. B
 Inflammatis partibus efficacissimū est remedium polygonon. 8°. de simp. medic. facul. 5^a. 58. H
 Inflammata parti quid faciat solani succus. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. B
 Inflammata ab acribus exacerbantur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. G
 ad Inflammata barbarū emplastrū, bonū. 2°. de cōp. med. p ge. 5^a. 227. G
 INFLARI uidentur uenæ fracto cranio. de util. resp. Sp. 63. H
 Inflantur omnes uenæ in conatu. de util. resp. Sp. 63. H
 Inflatur prius diaphragma, post modū uenæ, deinde duplex pellis spinalis medulla et ipsius cerebri. ultimo uero nerui. q̄ ut. resp. Sp. 63. D/E
 Inflantes spiritus sunt causa tensionis nerui. de util. resp. Sp. 63. D
 quæ Inflant plurimum, & nutriunt. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 124. A
 Inflantes uentrem cibi, qui. de diff. cont. Sp. 74. F

INFLATIO quid. fin. med. 15a. 47. C
 Inflatio & tumor idem apud antiquos. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 Inflationes (græce œdemata) nominat Hippocrates omnes tumores præter naturam. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Inflationē dicebāt oē incrementū pter naturā. cō. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 Inflatio, tumor, & durities non sunt affectiones certæ in solidis animalis partibus. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 129. D
 Inflatio est affectus totius corporis. intro. 15a. 59. C
 Inflatio duplex est. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 137. C
 Inflationes quæ sint. 14°. meth. med. 7^a. 88. E
 ex Inflationū genere est priapismus. 14°. meth. med. 7^a. 88. H
 Inflatio unde. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. F
 Inflationē cōcitāt bilis, qua corpus extēdit ut rūpi uideat. q̄ dy. Sp. 19. D
 Inflationē facit sanguis in uētre et intestinis. 3°. de cōp. m. se. l. 5^a. 149. A
 Inflationes proritant cibi dulces. de bon. & uitio succo. 2^a. 36. E
 Inflationes facit mustum. de bon. & uitio succorum. 2^a. 38. F
 Inflationes facit rapa. de simp. med. Sp. 89. F
 Inflationem raphanus operatur. de simp. med. Sp. 89. F
 Inflationes excipiunt complexum imbecillum retentricis facultatis. de symptomatum differentijs. 3^a. 12. E
 i Inflationibus apparet esse i hoīe elemētū aereū. 8°. d dec. Hip. 1^a. 275. D
 Inflationem sedantia, quæ. 14°. meth. med. 7^a. 89. F
 Inflationem quæ digerant. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 194. B
 Inflationem expellit, & uentrem tenuat Acetum mistum cum melle. de dissolutione continua. Sp. 74. G
 Inflationem sedat Ami. de simp. med. Sp. 80. H
 Inflationes, & tortiones uētris sedat Cardamomū. de simp. me. Sp. 82. F
 Inflationes discutit Cucurbitula. de hiru. reuul. cu. & sca. 2. F / 6^a. 3. F
 Inflationibus, & tortionibus prodest Cuminum. de simp. med. Sp. 82. E
 Inflationes dissipat Meu. de simp. med. Sp. 87. F
 ad Inflationes Oxyporium. de mel. ex Gal. & Ruf. & Pos. Sp. 110. E
 ad Inflationes Sium facit. de simp. med. Sp. 91. D
 ad Inflationes cōpetit Ruta. 8°. d sim. m. f. 5^a. 58. D / d dif. cōt. Sp. 74. G
 Inflationem siccāt Rhu. de simp. med. Sp. 89. E
 Inflatio in artubus quo modo curetur. 14°. meth. med. 7^a. 89. F
 Inflatio in musculis sub cute quō curetur. 14°. meth. med. 7^a. 89. F
 ad Inflationes musculorū sapa, et olei parū cōuenit. 14°. met. m. 7^a. 88. F
 Inflatio oculi totum oculum exercet. intro. 15a. 58. D
 Inflationes colli petroselinum remediāt. de simp. med. Sp. 89. C
 ad Inflationem uberum. de pass. mul. Sp. 96. D
 Inflatio uentriculi quo modo curetur. 14°. meth. med. 7^a. 89. F
 Inflationes uentriculi sedat theriaca. de usu theri. ad Pifo. 5^a. 98. F
 Inflationes stomachi petroselinum remediāt. de simp. med. Sp. 89. C
 ad Inflationes uētriculi. 2°. de antid. 5^a. 116. D / de m. f. par. 7^a. 172. E / F
 Inflationē præcordiorū uexatis epithymū dabis. de simp. med. Sp. 84. A
 ad Inflationes uentris antidotus faciens. 2°. de antid. 5^a. 116. D
 ad Inflationes uentris quid bonum. de med. fac. par. 7^a. 173. A
 Inflatio uiscerum quo modo curetur. 14°. meth. med. 7^a. 89. F
 ad Inflationem matricis. de pass. mul. Sp. 95. H
 Inflationibus prolaxis matricis, et colī cōuenit pepliū. de dyn. Sp. 21. A
 ad Inflationē q̄ fit in cruribus, & coxis emplastrū. de dynam. Sp. 30. A
 ad Inflationem crurum, & coxarū quæ fit cū rubore, & calore emplastrum. de dynam. Sp. 30. A
 ad Inflationes in coxendicibus bonum quid. de med. fac. par. 7^a. 169. B
 Inflationes discutiens antidotus. 2°. de antid. 5^a. 116. C
 Inflationem dissoluens medicamen. de med. exper. Sp. 105. E
 ad Inflationē qd cōmodū ex Andromacho. 9°. de cōp. me. f. l. 5^a. 200. E
 ad Inflationē, Lucij Tarsensis potio cōferens. 9°. de cōp. me. 5^a. 203. E
 ad Inflationem omnē confectio accommodata, panchrestus dicta. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 185. H
 pro Inflationē inueterata emplasticū cōueniēs. 14°. meth. med. 7^a. 89. H
 ad Inflationes. 1°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 219. C / de me. fac. par. 7^a. 167. E
 INFLATIVI cibi quo modo possint corrigi. de diff. cōt. Sp. 74. G
 Inflatiuæ minus sunt uuæ maturæ. de diff. cont. Sp. 74. G
 INFLATA, & rotūda facies magis deberet apparere in tristitia, q̄ in ira, si p cōpressionē cordis dilataret arteria. de ana. uiu. Sp. 47. A
 Inflata frigida sunt omnia. de palp. 3^a. 53. E
 Inflatos, & tormina sanat talus suis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. E
 ad Inflata. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. F
 Inflatū habētibus uētrē ructus mouēdi. i 6^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 166. D
 Inflatis non est medicamentum exhibendum. de uictus ratione in morbis acutis. com. 4°. 7^a. 150. F

Inflatis stomacho

Inflatis stomacho quæ conueniant. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. D
 ad Inflatos. 7°. de cōp. med. sec. lo. 184. E / 185. C / 8°. 188. G / 5°. 190. D /
 de med. fac. par. 7°. 168. A
 INFLEXIONES præter uolūtate quō. 2°. de symp. cau. 3°. 22. G
 INFLEXVM esse & inflecti nō idē. de artic. com. 4°. 7°. 287. A
 INFLVIT à corde ad cætera mēbra uirtus uitalis. d. an. ui. Sp. 50. F
 Inluit per neruū omnis sensus, & motus influens. de ana. uiu. Sp. 48. A
 Influens materia quō curetur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. A
 ex INFLVXV humorū in afflictionibus oibus cōmunis scopus est,
 repellere partē refrigerādo ac adstringēdo. 1°. de cōp. m. f. l. 5°. 121. F
 Influxus uehementissimi succorū reuulsorij cōhibētur. d. cuc. sca. 6°. 4. E
 contra Influxus omnes congruit tribolus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. F
 INFOECUNDITATIS duplex causa. fin. med. 1sa. 49. E
 Infœcunditas mariū & fœminarū unde proueniat. de hist. phil. Sp. 10. H
 Infœcundi, lege Steriles.
 INFORTVNATI sunt qui in medicum aliquem incidunt diatri=

rum. 10°. meth. med. 7°. 61. H
 in INFORTVNIS quæ propter peccata eueniunt, seipsum cor=

rigere oportet. de cogn. cur. ani. mor. 2°. 50. C
 INFRA quid significet. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 222. D
 INFRIGIDANTIA nos, & calefacientia quærenda sunt, non ca=

lida & frigida absolute. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. D
 Infrigidantia medicamenta suspecta habuit Galenus in doloribus oculo=

rum. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Infrigidantia sensum torpescere faciunt. com. 6°. aph. 31°. Ex. 50. E
 Infrigidantia uehementēs fluxiones nō sistūt. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Infrigidantia nō uicūtur à nostro corpe, sed illud uicūt. 3°. de tēp. 1°. 23. B
 Infrigidantia extrinsecus, quæ. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Infrigidas inflāmationes herbæ. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Infrigidās Galeni ad quæ ualeat, et eius cōpositio. 10°. meth. me. 7°. 65. A
 in Infrigidente ponit acetum Galenus. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Infrigidente quo modo debemus uti, & quod nō debet eousq; super cor=

pus manere, dum incalcescat. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Infrigidantia frigida apponantur. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Infrigidās epithema ex palmulis piguibus, quō fit. 10°. meth. me. 7°. 65. A
 INFRIGIDATVR uniuersum corpus in uteri suffocatione. 6°. de locis affectis. 4°. 39. F
 Infrigidatur uenter repletus. de anat. uiu. Sp. 47. G
 Infrigidat extremas partes intestinorum abrasio. de uictus rat. in morb. acutis, com. 3°. 7°. 130. C
 Infrigidare est magis periculosum, q̄ calefacere. 7°. meth. me. 7°. 44. D
 Infrigidari magis dñt partes frigidiores calefactæ. 7°. meth. me. 7°. 49. A
 Infrigentur quō medicamenta. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. H
 Infrigidet quo modo aqua. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Infrigidat strenue acetū, et quouis pmeat expedite. 1°. d. sim. m. f. 5°. 7. F
 Infrigidat succus hordei immaturi. de simp. med. Sp. 90. A
 Infrigidare debet melinum. 7°. meth. med. 7°. 47. G
 Infrigidat oleum crudum. 7°. meth. med. 7°. 47. G
 Infrigidat sensibilibiter uinū album austerū iuuenile. de uinis. Sp. 76. H
 Infrigidat uinum rosatum. de simp. med. Sp. 92. C
 INFRIGIDATIONE sanatur thapsiæ affectio. intro. 1sa. 61. E
 Infrigidationes, cordis sunt passiōes. de uir. nost. corp. dispēs. Sp. 60. B
 Infrigidationibus omnibus intestinorum idoneas uires habet anethum. de simplicibus medic. Sp. 81. B
 ad Infrigidationem multam corporis. secretorum. Sp. 102. E
 INFRIGIDATI nerui recurrētes nō lādūt. 4°. de lo. a. 4°. 26. C
 Infrigidatæ partes calidiores dñt magis calefieri. 7°. meth. me. 7°. 49. A
 ad Infrigidatum corpus, & humectatum. secretorum. Sp. 98. G
 Infrigidati cuiusdam ex pluuia casus. 4°. de loc. aff. 4°. 25. D
 Infrigidatus quidam circa sedem & uesticam, excrementa retinere non poterat. 4°. de loc. aff. 4°. 25. C
 INFVNDIBVLVM quid. 9°. de usu par. 1°. 172. A
 INFVNDVNTVR quædā apoplecticis. de mo. ma. et obs. Sp. 70. F
 INFVSILIA ad aures secundum locum obtinet post collutiones. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 144. H
 ex INFVSIONE arteriæ pulsus differentia excogitanda. 4°. de dignotione pulsuum. 4°. 84. G
 Infusio per diem & noctem, quorum fiat pro compositione malagmatis cuiusdam. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. F
 ad Infusionem remedium. de dynam. Sp. 26. E
 INFVSVS in aqua cum nardo succus absinthij quibus conueniat. de cura icteri. Sp. 111. A

Infusa in aqua mellis pruna sicca leniūt uentrē. de diff. cont. Sp. 75. B
 Infusum Faustianū quale, & ad quid iuuat. 9°. de cōp. me. se. l. 5°. 203. F
 Infusa ad dysentericos bona. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. E
 INGENEROSVM est prætermittere quid iuuatiū propter gustum. de cura icteri. Sp. 111. A
 INGENERATIVOS uiros facit Sybaris fluuius. d. b. aq. Sp. 76. A
 INGENIARE est opus cordis fm se. de uirt. nos. cor. disp. Sp. 60. D
 INGENIOSI qui. 3°. de decr. Hipp. 1°. 243. H
 Ingeniosos pueros efficit cholera rubra. de dynam. Sp. 19. E
 Ingeniosum esse, et à pueritia disciplinas didicisse multum præstat ad artes addiscendas. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. H
 INGENIVM subtilē cerebri substantiā indicat. ars med. 1sa. 63. E
 Ingenio homo omnes artes etiā diuinas assequitur. in or. suas. Ex. 2. C
 Ingenio præditus inexercitatus peior inepto, exercitato. 9°. de decretis Hippocratis. 1°. 280. C
 INGREDIENTES oculū nerui in latum se extēdunt & circūunt uitrum humorem. de neru. diff. 1°. 53. D
 INGRESSIO crurum operatio quō. 6°. de decr. Hipp. 1°. 261. A
 INGVINVM glandulæ. de anat. uiu. Sp. 55. H
 in Inguinibus cur glandulæ magnæ. 16°. de usu par. 1°. 219. F
 Inguina habēt adenes, q̄ suscipiūt supfluitates. cō. 4°. aph. 31°. Ex. 30. H
 Inguinum morbi qui. intro. 1sa. 59. D
 Inguina hñt plura tubercula, q̄ et adenes plures. c. 3°. a. 26°. Ex. 25. G
 in Inguina fluxionibus utilis est plūbi succus. 9°. de simp. me. f. 5°. 70. F
 circa Inguina abscessus facit gibber supra septū. de ar. c. 2°. 7°. 266. G
 Inguinum, et alarum glandulæ cur intumescunt, propter ulcus manus, aut pedis. 13°. meth. med. 7°. 81. A
 Inguinum tumor bubon à græcis dictus, est ex genere inflammationum. 1°. de diffentijs febrium. 3°. 32. G
 Inguinis. inflammatio ex bono sanguine fit. 2°. de cris. 4°. 138. C
 in Inguinum tumoribus, & inflammationibus ob duplicem causam sanguis corrumpitur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. B
 Inguinum tumores si non fiunt ex causa manifesta, sunt mali. com. 4°. aphorif. 55°. Ex. 33. E
 Inguinū tumores ex causa manifesta, nō malū. cō. 4°. aph. 55°. Ex. 33. E
 ex Inguinū tumoribus febres oēs malæ, pter diarias. c. 4°. 55°. Ex. 33. E
 ex Inguinū inflāmatioe ephemera fiūt febres aliq. 2°. de cri. 4°. 138. C
 ex Inguinū inflāmatioe febris qualis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. D
 ex Inguinum tumoribus ephemera, quæ. 1°. de diff. feb. 3°. 32. G
 ex Inguinum inflammatione ephemera, qualis. 2°. de cris. 4°. 138. H
 ex Inguinum tumoribus febres quo modo differunt ab his, quæ ex putredine. 1°. de diff. feb. 3°. 32. H
 ex Inguinū inflāmatione febriū pulsus, qualis. 1°. de arte cur. 7°. 95. D
 ex Inguinum inflammatione, febrium curatio per balnea fit. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. E
 ex Inguinum inflammatione ephemera quo modo curetur balneo, & oleo. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. E
 Inguē cruda phlegmone afflictū quō curat. 1°. de cōp. m. p. ge. 5°. 212. B
 ad Inguinū inflāmationes quid cōferat. 1°. de cōp. med. per ge. 5°. 211. C
 in Inguinibus in speciē folij myrti quo modo cutis est incidenda. 13°. methodi medendi. 7°. 81. E
 Inguinū dolore si febris exciteat qui pulsus, & q̄ urina. de dyn. Sp. 34. A
 in Inguine cucurbitā, quando mēses prouocare uolumus, figimus. 13°. methodi medendi. 7°. 85. E
 Inguina sanguinē effundētia difficulter compescimus. fin. med. 1sa. 50. A
 Inguinis deligatio qualis. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 209. D
 ad Inguen alligandum, uinculum. de fascijs. 7°. 303. E
 ad Inguen utrunq; uinculum. de fascijs. 303. F / 7°. 304. B
 ad Inguen alterum uinculum. de fascijs. 303. G / 7°. 304. B
 pro Inguine cancerum uinculum. de fascijs. 7°. 304. B
 ad Inguen uinciendum, uinculum. de fascijs. 7°. 304. B
 ad Inguen tuendum iunctura. de fascijs. 7°. 304. C
 INGVGITANT se plus nimio, cū data est facultas, quibus palā aliquid quod appetunt, prohibetur. de puer. epil. 7°. 180. F
 INHAERENTIA quid in urina. de urinis. 4°. 122. H
 INICIENDVM quo modo sit uinculum. de fascijs. 7°. 294. B
 INIMICVM quō dicat p trāslationē. i. 6°. d. mo. uul. c. 3°. 3°. 177. G
 INION occiput à græcis appellatur. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 132. E
 INITIO generalius est extremum, & terminus. de ijs, quæ in med. fiunt. com. 2°. 7°. 207. H
 Initium à propijissima materia faciendum est. de par. art. med. Sp. 13. B
 Initium generationis uocis ubi. de uo. & anhel. Sp. 61. D
 Initia accessionum

Initia accessionum quæ esse indicent. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 118. G
 Initium accessionis qui pulsus indicat. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 118. G
 Initium, et incrementum non indicat de cibo exiguo exhibendo. de op. se. 1f. 28. B
 circa Initia in augmento, et in statu mors fit. 3°. de crisi. 4°. 141. E
 INIQUVS iudex qui sit. 2°. meth. med. 7°. 11. G
 INIVCUNDA stomachus subuertunt. 6°. de cõp. me. se. lo. 5°. 168. C
 ab INIVRIIS rotundum est remotissimum. 11°. de usu par. 1°. 189. B
 INNATAE caliditatis principium est in corde. in tim. Pla. 1°. 287. D
 Innata caliditatis ebullitio est passio cordis. d. uir. nos. cor. diff. Sp. 60. D
 ab Innatis rebus de locis affectis habet cõiectura. 1°. de lo. aff. 4°. 4. G
 INNOXIA nullam habent insignem qualitatem. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 INNVENTES pulsus, qui. de puls. ad tiro. 4°. 45. D
 Innuentes pulsus in quo sint genere. 1°. de diff. puls. 4°. 51. E
 ex INOPIA, et moestitia ægrotantis casus. in pg. cõ. 1°. 4°. 191. H
 INORDINATIO ordinata. de typ. 3°. 91. A
 Inordinatum et erraticum omne ex materia quæ hic uersatur prouenit. 2°. de dieb. decr. 4°. 151. H
 Inordinatarum, febrium typi quales. de typis. 3°. 91. A
 Inordinata totius corporis supercalefactio luna in et solis, saturno in te tragono. de decub. progn. Sp. 13. A
 INQUIETATIO quomodo fiat. de uictus rat. in morb. acut. com. 2°. 123. B/3°. 7°. 128. D
 Inquietatio quoniam affectum sequitur. de uic. rat. in morb. acu. cõ. 4°. 7°. 140. G
 Inquietationes in quibus. de uict. rat. in morb. acu. cõ. 2°. 7°. 122. F
 Inquietatio quid significat. in progn. com. 1°. 4°. 193. G
 Inquietatio semper mala. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 173. C
 ad INQUIETVDINEM. secretorum. 100. G/ Sp. 101. E
 INQVINATVM quid significet. in 6°. de mor. uul. cõ. 1°. 3°. 169. E
 INQVIRENDA de re aliqua quæ sint. 1°. de diff. resp. 5°. 57. F
 Inquirendi aliqua ratio tutissima. 7°. de ana. adm. 1°. 96. G
 INQVISATIONIS duplex principium. de const. artis. 1sa. 36. H
 INSALUBRIA dicuntur de causa, de corpe, de signo. ar. m. 1f. 62. A
 Insalubre simpliciter corpus quid ar. med. 1sa. 62. A
 Insalubre nunc corpus quid. ar. med. 1sa. 62. A
 Insalubre ut multum, quid. ar. med. 1sa. 62. A
 Insalubre semper, quid. ar. med. 1sa. 62. A
 Insalubria signa, quæ. ars med. 62. F/ 1sa. 68. A
 Insalubria simpliciter quo modo distinguantur. ars med. 1sa. 62. H
 Insalubria parum quo modo distinguantur. ars med. 1sa. 62. H
 INSANABILIS est marcor. 1°. de dieb. decr. 4°. 146. F
 Insanabilem omnium scopus, qui. 6°. de cõp. med. per gen. 5°. 255. D
 INSANIA quid. fin. med. 1f. 47. D
 Insania morbus longus intrinsecus. intro. 1sa. 56. B
 Insaniæ quæ sint. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 113. D
 Insaniæ et melancholiæ multas species habent. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. C
 Insania mediocris, delirium dicitur ab Hippocrate. cõ. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Insania est uehemens delirium. in progn. com. 1°. 4°. 195. H
 Insania una est quæ proprie melancholia appellatur. c. 6°. aph. 21°. Ex. 48. D
 Insaniæ manioses sunt uehementes. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 Insania, et phrenesis solum febre differunt. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 144. F
 Insania est sine febre. 2°. de symp. cau. 3°. 24. C
 Insaniæ et deliria unde fiant. in 3°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 131. D
 Insaniæ in uigore febris quid sint. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 ab Insania nihil differt irascentis impetus. de cog. cur. ai mor. 2°. 52. C
 ad Insaniam excitandam facit caliditas. in 6°. de mor. uul. cõ. 3°. 3°. 178. D
 Insania facta ob clausas euacuationes hæmorrhoidum. de uenæ sectione aduersus Erasistr. 6°. 8. B
 Insania cur, et quomodo, et quoniam fiat ex ulceribus. cõ. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Insania fit, si tumores de repente euanescent. c. 6°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Insaniam significat uisus qui crebro mouetur. in progn. cõ. 1°. 4°. 195. H
 cum Insania existens affectio pessima est. in 1°. prorrh. cõ. 2°. 4°. 174. H
 Insania, lege Desipientia.
 in INSANIENTIBVS absque febre, capitis cura habenda. de formatione. 1°. 324. C
 in Insanientibus cum febre, capitis cura habenda. de fæt. for. 1°. 324. C
 Insanientes, si uarices, uel hæmorrhoides fiant, sanantur. c. 6°. a. 21°. Ex. 48. D
 Insanientes sola purgatione sanati. de purg. med. fac. 5°. 87. G
 Insanire quid significet. in 3°. de morb. uul. com. 1°. 1°. 127. C
 Insanire quid sit. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. H
 Insaniunt uehementer mulieres, si alba à partu cum febre retineantur. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 175. D

Insanum minime quibus humores in ulceribus appetunt. c. 6°. a. 65°. Ex. 44. H
 INSANVS putabatur qui sapientiæ studium querebat tempore Galeni. 1°. meth. med. 7°. 2. C
 cum Insanis insanire cogimur, prouerbum. 1°. de nat. fac. 1°. 295. C
 Insani in tenebricoso loco contineri debent. de opt. secta. 1f. 25. A
 INSATIABILITAS pessimam animi uitium. de co. cu. ai mor. 2°. 54. B
 Infatiabilitas quod uitium sit. de cog. cur. animi mor. 2°. 54. G
 Infatiabilitas ciborum, quæ. de cog. cur. animi mor. 2°. 54. G
 Infatiabilitas eunuchorum in ipsis facit podagras. c. 6°. a. 28°. Ex. 49. B
 Infatiabilitas morborum, et tristitiæ causa. de cog. cur. ai mor. 2°. 55. B
 Infatiabilitatem in animo habens non potest honestus et probus euadere. de cog. cur. animi mor. 2°. 55. D
 Infatiabilitatem qui toto animo non odit, mille mortibus dignus est. de cog. cur. animi mor. 2°. 55. F
 Infatiabilitatem debent fugere adolescentes, qui se saluos esse uelint. de cog. cur. animi mor. 2°. 55. F
 INSCITIA alligantium multos lædit. de fascijs. 7°. 293. D
 INSCRIPTIO libri de aere, locis, et aquis, qualis esse debeat. de lib. prop. 1sa. 13. C
 INSECTILE corpus fieri nequit, ut quidquam patiat. de differētijs morborum. 3°. 2. F
 Insectilia non dant semine, sed tantum uim informantem. 1°. de sem. 1°. 329. E
 INSECTA quidam foemina in corpus maris articulum inserunt, et implentur, uim tantum recipientia in formantem. 1°. de sem. 1°. 329. E
 INSENSIBILIS respiratio fit quotidie. 2°. de sym. cau. 3°. 22. G
 per Insensibiles meatus, aeris receptionem et expirationem dicebat Erasistratus fieri per circulum, Plato uero per duos semicirculos. in Tim. Platonis. 1°. 290. A
 Insensibilia membra quæ sint. de util. resp. Sp. 62. G
 Insensibilia sunt pinguedines, medullæ, cerebrum, caro pulmonis. de utilitate respirationis, Sp. 62. H
 Insensibiles sunt glandulæ omnes. de util. resp. Sp. 62. H
 Insensibilia et immobilia sunt secundum seipsa pulmo, et arteria aspera. de util. resp. Sp. 63. G
 Insensibilis pulmo est in se. de anat. uiu. Sp. 48. A
 Insensibilia sunt hepar, et splen, et quæ in ipsis insensibilia. de utilitate respirationis. Sp. 62. H
 Insensibiles partes non dolent. 12°. meth. med. 7°. 78. C
 Insensibilis fit homo, et dormienti similis, compressis quibusdam uenis colli. de util. resp. Sp. 63. F
 INSENSIBILITAS est noxa sensus. de symp. diff. 3°. 11. C
 Insensibilitas est uitium actionum. de symp. diff. 3°. 11. C
 Insensibilitas in animi functionibus. 3°. de symp. cau. 3°. 24. F
 Insensibilitates cur ab aliquibus ægrotudines uocentur. de diff. mor. 3°. 3. E
 Insensibilitas quidam fit ob inflammationis magnitudinem. c. 7°. ap. 50°. Ex. 58. B
 INSENSIBLES ægroti quo lunæ aspectu fiant. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 12. G
 INSERITVR in os uentriculi plurima portio orientium à capite neruorum. de neru. diff. 1°. 54. C
 INSERTIONES septem sunt dici septem tunicæ. 1°. de usu p. 1°. 178. C
 Insertio musculi à prima uertebra. de musc. diff. 1°. 45. B
 Insertio musculi exorti ab osse guttur ambiēte. de musc. diff. 1°. 45. C
 INSESSIO quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 240. A
 Insessio iuuas hæmorrhoidas, qualis. 5°. de cõp. med. per gen. 5°. 252. H
 INSIDENS, et subidens quomodo differat. cõ. 7°. aph. 35°. Ex. 56. G
 INSIGNIVM pharmacorum locupletissimus thesaurus, Menecraetis liber inscriptus. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 222. A
 INSIPIDA aquea sunt sudfrigida. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Insipida nullam habent insignem qualitatem. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Insipida quæ sint. de ocul. 7°. 187. H
 Insipida non nutriunt. 4°. de symp. med. fac. 5°. 28. F
 INSIPIENTES perinde sunt ac infantes, et bestiae. 1°. 258. H
 INSOLATO stitenti, et anheloso quid exhibendum. 9°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 198. B
 INSOLENTER qui agant. 5°. de dec. Hip. 1°. 260. D
 INSOMNIAM patientibus mulieribus ex melancholia de matrice triphera magna somnium suauiter præstat. de dynam. Sp. 26. E
 Insomnia ob quas fiant causas. in progn. com. 1°. 4°. 191. G
 Insomniam, et sitim faciunt biliosa. in 1°. de morb. uul. cõ. 3°. 3°. 123. B
 Insomniā cur non habeant tremulenti et repleti. in 1°. prorrh. cõ. 1°. 4°. 163. G
 Insomnijs carent comata, cur. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. G
 Insomnia quomodo in facie cognoscatur. in progn. com. 1°. 4°. 192. A
 in Insomnia

in Insomnia pulsus qualis. in progn. com. 1°. 4°. 192. A
 Insomnia pessima quæ, & quid significat. in progn. com. 2°. 4°. 199. A
 INSOMNIETAS sub quarta parte medicinæ cōtinetur. ad Thra
 sybulum. 2°. 108. D
 ad Insomniatatem. secretorum. Sp. 97. D
 INSOMNIA quo modo fiant. de mul. 3°. 81. G
 Insomnia quo modo fiant & an sint. de hist. philos. Sp. 10. C
 Insomnia à non nullis contemnebantur. 1°. de nat. fac. 1°. 293. A
 Insomnia ab Ioue ostenduntur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 110. B
 ob Insomnium Pericles Olympius nondum natus terruit Græcos. an ani
 mal sit. 1°. 328. F
 Insomnio patris Galenus medicinæ operā dedit. 9°. meth. me. 7°. 56. E
 Insomnijs credidit Galenus. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 ab Insomnio monitus arterias dissecuit Galenus. de curandi ratione per
 sanguinis missionem. 6°. 21. E
 Insomnia præfagia faciunt. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 117. H
 Insomnia debent considerari secundum tempora accessionum. in 1°. de
 morb. uulg. com. 3°. 3°. 117. H
 Insomnia consideranda an sint à cibo ac tali statim, aut sine cibo. in 1°. de
 morbis uulg. com. 3°. 3°. 118. A
 Insomnia de incēdio quid significet. in 1°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 117. H
 Insomnium de imbre quid significet. in 1°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 117. H
 Insomniū de niue, glacie, & grandine quid significet. in 1°. de mor. uulg.
 comment. 3°. 3°. 117. H
 Insomniū quo uidemur cōspēgi niue, qd significet. in 1°. de morb. uulg.
 commen. 3°. 3°. 118. A
 Insomnia de fœtore quid significant. in 1°. de mor. uulg. cō. 3°. 3°. 117. H
 Insomnia de cristis gallorum aut ruffis quid significet. in 1°. de mor. uulg.
 garibus, com. 3°. 3°. 117. H
 Insomnia de caliginosis qd significet. in 1°. de mor. uulg. cō. 3°. 3°. 117. H
 ex Insomnijs medicamenta empiricis sumuntur. de ther. ad Pis. 5°. 90. E
 INSPECTVRIQ quid significet. de art. com. 1°. 7°. 251. H
 INSPICIENTES ophthalmiam cur incidunt in ophthalmiā. de mo
 tibus manifestis & obscuris. Sp. 69. D
 Inspiciendi instrumentum igneum est. 7°. de decr. Hipp. 1°. 271. H
 Inspiciendum cum nobis est pusillū aliquod corpus accurate directo, quid
 faciant muscoli circa basim oculi. de musc. diff. 1°. 44. F
 INSPIRABILE, et expirabile ē corpus omne. in 6°. de morb. uulg.
 com. 6°. 3°. 195. A / 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. C
 INSPIRAMVS magis calefacti. de util. resp. 1°. 224. A
 Inspiramus minus refrigerati. de util. resp. 1°. 224. A
 Inspirant, & expirant difficulter post prandium, qui rotundū stomachū
 habent. de anat. niu. Sp. 49. G
 ex Inspiratio partim, partim ex eo, quod reticularis plexus suppeditat,
 irrigatur atq; alitur animalis spiritus. 12°. meth. med. 7°. 77. B
 Inspirando sentimus odorem. 8°. de usu par. 1°. 168. F
 Inspirando solum suffocatur homo. de util. resp. 1°. 223. H
 INSPIRATIO quid. 2°. de decre. Hipp. 1°. 236. G
 de Inspiratiōe male sensisse uir Plato, et quare. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. D
 Inspiratio, expiratio, diffusio, fit semp uiuēte aīali. i Tim. Pl. 1°. 289. C
 Inspiratio, expiratio, et respiratio quō differāt. in Tim. Plat. 1°. 289. E
 Inspiratio, & expiratio respirationis partes. 1°. de diff. resp. 3°. 56. H
 Inspirationis & expirationis diuersitates. 1°. de diff. resp. 3°. 60. F
 Inspiratio contraria est expirationi. de mo. musc. 1°. 316. C
 Inspiratio, & expiratio quō fiant. de uoc. instr. diff. 1°. 107. F
 Inspiratio, et respiratio quō fiant. de util. resp. Sp. 63. H
 Inspiratio et expiratio fiūt ignorato lacerto à quo sit. d mo. m. Sp. 69. E
 Inspirationem qui muscoli faciant. de cau. respi. 1°. 227. A
 Inspiratio dilatato pectore non fit. de præcogn. ad Posthu. 4°. 216. D
 in Inspirationibus scapulæ attolluntur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. F
 Inspiratio, & expiratio qñ, & quō fiant. 1°. de diff. resp. 3°. 57. D
 Inspiratio, et expiratio cui actiōi pulsus cōparent. 1°. d dif. res. 3°. 57. H
 Inspirō nō adequat pulsui, aliter multæ pirēt opatiōes. d an. u. Sp. 48. B
 Inspiratio est attractio. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 194. B
 Inspiratio ē motus quo spiritus ferē ad iteriora. c. 4°. a. 68°. Ex. 34. G
 Inspirationem magnā facit thoracis raritas. 4°. de loc. aff. 4°. 27. B
 Inspiratio maxima fit per externos intercostales musculos. 2°. de motu
 musculorum. 1°. 316. C
 Inspiratio magna, & parua quō iudicetur. 1°. de diff. resp. 3°. 60. D
 Inspirōne abundati egēt q habēt magnā febrē. cō. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Inspirationē paucā habent strangulati. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Inspiratio parua, & uelox an fiat. 1°. de diff. resp. 3°. 62. A

Inspiratio parua & tarda quibus fiat. 1°. de diff. resp. 3°. 61. H
 Inspiratio magna & uelox unde. 1°. de diff. resp. 3°. 61. H
 Inspiratio magna & tarda quibus fiat. 1°. de diff. resp. 3°. 61. H
 Inspiratio uelocissima, & densissima und. 1°. de diff. resp. 3°. 58. C
 Inspiratio composita, quæ. 1°. de diff. resp. 3°. 60. H
 Inspiratio propter quid longa esse debet. de anat. uiu. Sp. 48. B
 Inspiratio lenis nō coacta, quæ. 2°. de decretis Hipp. 1°. 236. E
 Inspiratio uiolenta, quæ. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. F
 Inspiratio uehemes non habet nomen. 2°. de mot. musc. 1°. 316. C
 Inspiratio uehemens contraria est efflationi. 2°. de mot. musc. 1°. 316. C
 Inspiratione uehementi qui indigeant. 2°. de motu musc. 1°. 316. C
 Inspiratio ardentis febris, qualis. 4°. de loc. aff. 4°. 27. B
 Inspiratio propter quid. 8°. de decr. Hip. 1°. 278. E
 ex Inspiratione, & per anhelitum, et per totum corpus duplex utilitas.
 in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 195. C
 Inspirō aeris ad sinistrū uētrē cordis p q foramiā fiat. d uti. re. Sp. 64. C
 Inspiratus aer refrigerat. de util. resp. Sp. 63. C
 Inspiratio refrigerat cor. 6°. de usu par. 1°. 148. B
 Inspirō, et uapor humorū est mā spūs uitalis. d uir. nos. cor. dif. Sp. 60. C
 Inspiratio in cerebrum necessaria ad uitam. 8°. de usu par. 1°. 168. C
 Inspirationē etiā fieri p poros carnis probatur. de util. resp. Sp. 63. B
 Inspirationis quatuor difficultates compositæ. 1°. de diff. resp. 3°. 60. F
 Inspirōne cōuulforiā quā facere cogātur, et quare. 1°. d dif. res. 3°. 62. A
 Inspirationis impetū alæ nasi insequuntur. de musc. diff. 1°. 44. F
 in Inspiratione cur pinnæ nariū contrahuntur. 4°. de loc. af. 4°. 26. H
 Inspiratio magna, magna causa suffocationis. de util. resp. 1°. 224. A
 Inspiratio coram se fœtida & corrupta quo casu detineri non posset. de
 anatomia uiuorum. Sp. 48. B
 INSPISSAT nutrimentum calor. de util. resp. Sp. 64. B
 INSTAVRANS pars ad quos pertinet. ars med. Isa. 71. F
 Instauratiōis uerus modus, & q. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 176. D
 Instauratiōis propriū, cutis distentio. in 6°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 176. E
 INSTILLARE ex alto supra caput, plurimum imprimit. 13°. me=
 thodi medendi. 7°. 85. H
 Instillare aliquid in arteriam. de opt. secta. Isa. 22. F
 INSTITVTVM uitæ notat humorē peccatē. c. 4°. a. 2°. Ex. 27. C
 Istitutum durum quō ex metaphora dictum. 3°. de diff. puls. 4°. 63. F
 INSTRUMENTALIVM unaquaq; pars ex quibusdam simplici
 bus est constituta. de diff. morb. 3°. 2. F
 Instrumentalium partim cōpositio secunda est. de diff. morb. 3°. 2. F
 ad Instrumētale membrū omne ueniūt duæ uenæ. de anat. ui. Sp. 44. B
 Instrumentalium, & similariū symptomata. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Instrumentales morbi ardeant uias. 3°. de symp. cau. 3°. 26. A
 Instrumentalis morbus est obstructio. 11°. meth. med. 7°. 70. C
 INSTRUMENTARIAE partes quæ. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. C
 in Instrumētarijs mēbris natura iusta. et quare. 9°. de dec. Hipp. 1°. 285. A
 Instrumētaria pars hēt particulas, quarū una est causa propriæ actionis,
 aliæ gratia huius constitutæ sunt. de op. nost. corp. const. 1°. 38. C
 i Instrumētarijs corporibus actiones secūde. d cu. ra. p san. mis. 6°. 16. E
 Instrumentalium partium sanitas in quo. 1°. de san. tuen. 62. B / 2°. 63. C
 Instrumentariarū partium causæ salubres. ars med. Isa. 69. A
 Instrumentariæ partes quō detrimentū patiuntur. de diff. mor. 3°. 3. H
 in Instrumētarijs, et similaribus sunt diuersi morbi. 2°. met. m. 7°. 12. G
 de Instrumētarijs morbis. de caus. morb. 3°. 8. F
 Instrumētariarū ptiū, ppriæ passiōes sunt auulsiones. d diff. mo. 3°. 5. D
 Instrumentariarum ægritudo, exarticulatio. de diff. morb. 3°. 5. H
 ex Instrumētarijs indicatio quæ sit. 13°. meth. med. 7°. 82. E
 INSTRUMENTVM quid sit. 1°. meth. med. 7°. 6. C
 Instrumētis, artificibus, materia, omnia fiūt. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
 Instrumēta per quæ actio fit cognoscere debet medicus, qui ratione cura
 turus est. de uoc. instr. diff. 1°. 106. B
 Instrumēti functionē scire nihil facit ad medendū. 2°. de nat. fa. 1°. 301. B
 Instrūti actio nisi sciat, particula usus inueniri nō pōt. 5°. d usu p. 1°. 143. E
 Instrumentum, usus, & facultas consideranda ad pulsus mutantes causas
 inueniendas. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 118. A
 Instrumenta propriam ostendunt curationē. de uoc. instr. diff. 1°. 106. C
 Instrumenta diuersa in humano corpore cur sint. de anat. uiu. Sp. 43. F
 Instrumētōrū corporaliū alia sunt simplicia, alia cōposita. d an. ui. Sp. 55. C
 Instrumenta simplicia corporalia, quæ. de anat. uiu. Sp. 55. C
 Instrumenta corporalia composita, quæ. de anat. uiu. Sp. 55. C
 Instrumenta prima, quæ. de diff. morb. 3°. 3. B
 Instrumenta prima unde sana, & morbida. de diff. morb. 3°. 3. A
 Instrumentum primū

Instrumentū primū & uniuersale oīum sensuū ē cor. de uti. resp. Sp. 62. F
 Instrumenta aliqua uidentur prima, & secunda. de diff. mor. 3^a. 3. B
 Instrumenta secunda, & quæ. de diff. morb. 3^a. 3. B
 Instrumentum est causa, & quare. de symp. diff. 3^a. 10. F
 Instrumentum est causa. de caus. procatar. 3^a. 96. E
 Instrumenta omnia sensuum, continētur pelliculis. de util. resp. Sp. 63. C
 Instrumenta exigit facultas quælibet. 1°. de cau. puls. 4^a. 87. B
 Instrumentorū qdlibet hēt iter se cōtrarias facultates. d. usu p. 1^a. 229. D
 Instrumentorum finis in animalibus. de diff. morb. 3^a. 4. A
 Instrumentorum functiones, quæ. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. A
 Instrumentorū particula usum præstāt similaribus. 2°. met. m. 7^a. 13. D
 Instrumentorū geminorū i unaquaq; parte utilitas. 8°. de usu p. 1^a. 169. D
 ab Instrumentis, et à uiribus operationes fiūt, et ipediūtur. d. pal. 3^a. 53. C
 Instrumenta iudicātur eadem uel diuersa ex functionibus, & usibus. 2°.
 de decretis Hippocratis. 1^a. 241. E
 in Instrumentis singulis tēperies est causa actionis. 2°. de na. fa. 1^a. 301. A
 Instrorū gñationis actio nō fit à uolūtate tm̄. de mo. ma. et obfc. Sp. 68. F
 p Instrā pauca melius ē multa ager, q̄ p mltā pauca. 11°. d. us. p. 1^a. 172. D
 Instrumentum unum duabus actionibus seruit. 7°. de usu par. 1^a. 158. A
 Instrā multa cur qñq; facit natura pp unā actionē. 12°. d. usu p. 1^a. 195. G
 quæ Instrumenta ad agibilia potiora. 3°. de sym. cau. 3^a. 29. C
 Instrumenta motura aīalis mēbra debēt esse robusta. d. dec. Hip. 1^a. 234. A
 Instrumenta mollia infantū nō possūt sustinere tactū, neq; lactis qualitātē,
 p̄sertim si lac habeat partē serosam multā. cō. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
 Instrumentorū motus diuersi sūt p fibrarū positura. 3°. de na. f. 1^a. 304. F
 Instrumenta fibris rectis attrahuntur. 14°. de usu par. 1^a. 209. F
 Instrumenta fibris transuersis excernunt. 14°. de usu par. 1^a. 209. F
 Instrumenta fibris rectis & trāsueris retinēt. 14°. de usu par. 1^a. 209. F
 Instrumenta habentia unā tunicam utruq; genus fibrarum habēt, recta=
 rum scilicet & transuersarum. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. E
 in Instrumentis habentibus duas tunicas inuenitur tertium fibrarū genus.
 3°. de nat. fac. 1^a. 305. F
 Instrumentū nō ē cornea tunica, particula tm̄ ē, et pars. 1°. met. m. 7^a. 6. D
 Instrumenta sensus quo modo sentiant. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. H
 Instrumenta uocis quo modo à Deo ordinata sint. de uo. & an. Sp. 60. H
 Instrumentū primū formationis uocis est cāna pulmonis. d. an. ui. Sp. 53. D
 an Instrumentū sit in motu nodi gutturis, qd agat. de mot. man. Sp. 70. B
 Instrumenta uocis amplissima uocē destruunt. de uo. & anhel. Sp. 62. A
 in Instrumentis spiritalibus quando calor et angustia cōueniūt, quæ sym=
 ptomata contingant, & quæ spiratio. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. H
 Instrumentorū spiritaliū angustia quō dephēdat. 4°. de lo. af. 4^a. 26. H
 Instrumenta naturalia & aīalia differunt, & quō. 1°. de loc. aff. 4^a. 8. A
 Instrumenta animalia indigent arterijs & uenis ad essētiā ipsorū ser=
 uandam, & quare. 1°. de loc. aff. 4^a. 8. B
 Instrumento unicuique nisi sit tributa quædam facultas naturalis, aīalia
 non poterunt durare. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. C
 Instrumenta naturalia habent facultatē perficiēdi suā actionē, ut magnes
 lapis facultatem habet trahendi ferrum. 1°. de loc. aff. 4^a. 8. A
 Instrumenta naturalia humidiora magis idonea ad nutritionē. 3°. de sym=
 ptomatum causis. 3^a. 29. D
 Instrumentorū q̄ nutritionis gratia cōstituta, officia. 1°. de na. f. 1^a. 292. E
 Instrumentorum alimēti peritiā habere cupiens, in qua re debet esse exer=
 citatus. 5°. de usu par. 1^a. 143. F
 Instrumentum ad quod spectat motus pectoris, medici est quærere. de mo.
 manifestis & obscuris. Sp. 66. H
 Instrumentū principale respiratiōis ē diaphragma. de util. resp. Sp. 64. B
 ob Instrumentorum affectus respiratio, qualis. 1°. de diff. resp. 3^a. 59. C
 Instrumenta quo modo faciant pulsus inæquales. 2°. de cau. puls. 4^a. 91. F
 Instrumenta omnia sub septo uestiuntur aliqua tunica habente initium à
 peritonæo. 4°. de usu par. 1^a. 141. C
 Instrumentorū bina receptacula i auib; fortibus. 4°. de usu pa. 1^a. 141. E
 Instrumentorum uentris imbecillitas, unde. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. D
 Instrumentum hominis habet figuram inuersam, & protensam extra. de
 anatomia uiuorum. Sp. 51. E
 in Instrumentis generationis comparatio instrumenti mulieris ad uirum,
 qualis comparatio ceræ ad sigillum. de anat. uiuo. Sp. 51. D
 Instrumenti mulieris ad uirum in instrumentis generationis comparatio
 est qualis ceræ ad sigillum. de anat. uiuo. Sp. 51. E
 Instrumentū fœminæ hēt figurā iuersam et ptēsā intus. d. an. ui. Sp. 51. E
 Instrumenta naturæ ad expellēda infestātia. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 Instrā multa, gratia expurgādæ materiæ natura fecit. d. cau. mo. 3^a. 8. E
 Instrumenta non sufficiunt materia redundante. de cau. mor. 3^a. 8. E

in Instrumentorum amplis capacitatibus quæ continētur, expultrix nō
 expellit. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. G
 Instrumentorum foramina exilia quō purgentur. 3°. de san. tu. 2^a. 77. B
 Instrumentū unumquodq; quale esse debeat, si recte suum opus perfectu
 rum est. de diff. mor. 3^a. 2. H
 Instrumenta omnia trahunt, & expellunt. 3°. de nat. fa. 1^a. 305. E
 Instrumentorū lōgitudo quō breuiet in attrahēdo. 3°. de na. fa. 1^a. 304. G
 Instrumentorum imbecillitates à quibus fiant. de diff. morb. 3^a. 3. H
 Instrumenta maxime passibilia sunt in hominibus liquidioris sanguinis, et
 carne mollibus. de util. resp. Sp. 64. F
 Instrumentorū noxa sunt palpitatio, cōuulsio, et resolutio. de pal. 3^a. 53. C
 Instrumentorum attritio quid, et unde. in 6^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 170. B
 in Instrumentis morbi, qui. de diff. morb. 3^a. 4. A
 Instrumenti morbi proprii qui, & qui ex accidenti. de diff. mor. 3^a. 6. A
 Instrumento toti ex accidēti attribuuntur morbi similarium partium. de
 differentiis morborum. 3^a. 6. A
 Instrumentorum compositorum ægitudines. de diff. mor. 3^a. 2. H
 in Instrumentis ægritudo in quatuor generibus cōsistit. d. dif. mor. 3^a. 3. A
 in Instrumentis prima ægritudo est in formatione. de diff. mor. 3^a. 3. A
 Instrumenta, cū præter naturam sunt leuia uel aspera, causæ sunt ægri=
 tudinum, quæ in formatione. de cau. morb. 3^a. 9. C
 Instrumentaria naturæ signa. ar. med. 1^a. 66. F
 Instrumentorū secūda ægritudo ad numerū pertinet. de diff. mor. 3^a. 3. A
 Instrumentorū tertia ægritudo i magnitudine cōsistit. de diff. mor. 3^a. 3. A
 Instrumentorum quarta ægritudo in quo consistit. de diff. morb. 3^a. 3. A
 Instrumentorum signa quæ faciunt situm. ar. med. 1^a. 66. C
 Instrumentorum secūdorū ægitudines eadem sunt quæ & primorū.
 de diff. morb. 3^a. 3. B
 Instrumenta quæ habēt decē & octo symptomata. de symp. diff. 3^a. 12. B
 in Instrumentis compositis, & in simplicibus fit continuitatis solutio. de
 differentiis morborum. 3^a. 5. E
 Instrumenti totius, et diuulsæ particula ægritudo, quæ. de dif. mor. 3^a. 5. D
 Instrumentis, et similaribus cōmunis unitatis solutio. 2°. met. me. 7^a. 13. D
 Instrumenti totius, & particula diuulsæ morbus, qui. de dif. mor. 3^a. 5. D
 Instrumento læso, actio, quæ illo utitur, læditur. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. H
 ab Instrumento læsæ actionis incipiendum, deinde quærēdum quis noxa
 sit modus. 1°. de loc. aff. 4^a. 4. A
 in Instrumentis nulla existente noxa, actio quandoq; perit ex materiæ de
 fectu. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. E
 Instrumenti totius exarticulatio est, quando artus luxātur simulq; inflā=
 mantur. de diff. morb. 3^a. 5. H
 Instrumenta inuentionis duo sunt, ratio, & experientia. 1°. meth. meden=
 di. 7^a. 4. F/com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. H
 Instrumenta ab arte fiūt ex naturæ iudicio. de opt. doc. genere. 1^a. 30. H
 INSTRUMENTA quæ adiuuāt in re medica. in 6^m. de mor. uulg.
 comment. 4°. 3^a. 188. A
 Instrumenta chirurgica, quæ intelligit Hippocrates. de ijs, quæ in medic.
 fiunt, com. 1°. 7^a. 200. H
 Instrumenta praua habere turpe est medico. de frac. com. 3°. 7^a. 246. C
 Instrumenta discipulis sunt ostendenda. de art. com. 4°. 7^a. 290. A
 Instrumentorum differentiæ, quæ. de art. com. 1°. 7^a. 258. B
 Instrumenta anatomica quædam, & eorū usus. 9°. de ana. adm. 1^a. 101. G
 Instrumenta pro capitis anatomia. 9. de anat. adm. 1^a. 104. B
 Instrumentorum nomina quæ ex ligno densiori conficiuntur. 6°. de ana=
 tomicis administrationibus. 1^a. 92. H
 Instrumentorum tenuium nomina. 6°. de ana. adm. 1^a. 93. D
 Instrumenta ex ligno densiori. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. H
 Instrumenta quæ sint asini, aselli, & succulæ. de frac. com. 3°. 7^a. 247. B
 Instrumenta excisoria. 6°. meth. med. 7^a. 42. A
 de Instrumentis cauis excisorijs, scalprij dictis, et quo modo grace uocē
 tur. 6°. meth. med. 7^a. 42. A
 Instrumentum pylcum quod dicatur. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 105. H
 de Instrumento Solene dicto, ubi disputauerit Hippocrates. in 3^m. d. mor.
 uulgar. com. 2°. 3^a. 138. E
 Instrumentum tuba dictum. 9°. de anat. adm. 1^a. 104. E
 pro Instrumentis fractorum ossium trochilia. 6°. meth. med. 7^a. 41. H
 Instrumenta pro cruribus fractis. 6°. meth. med. 7^a. 41. G
 Instrumentum per unicum axem. 6°. meth. med. 7^a. 41. G
 Instrumentum pro uertebri aptandis. de art. com. 3°. 7^a. 273. F
 INSVAVIA uenticulum resupinant, subuertunt, & uomitū ciunt.
 3°. de alim. fac. 2^a. 19. E
 Insuauia medicamenta quid faciant. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 210. F

INSVESCERE usui alieno à ratione, malū est. 11°. met. me. 7°. 72. F
 INSVETA magis molestant consuetis. com. 2°. aph. 5°. Ex. 19. A
 ad Insueta debemus permutare corpus. com. 2°. aph. 50°. Ex. 19. A
 INSVFFLET in os per arundinem Asclepiades quid, & qua de cau-
 sa. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. G
 Insufflatio per arundinem quorum fiat pro narium polypis. 3°. de comp.
 medic. sec. locos. 5°. 148. C
 Insufflatio in nares quorū fiat, et qua de causa. 3°. de cōp. m. f. l. 5°. 149. A
 INSVLAE in mari aegeo, quae unam solam habent ciuitatem ex nomi-
 ne insulae, sunt Samus, Chius, Cos, Andrus, & Tenus. 9°. de simpliciū
 medic. facultatibus. 5°. 65. C
 INSVLTVS millies sine indicijs principij fiunt. de mor. tēp. 3°. 87. B
 Insultus sanguinis fiunt Marte cum luna. de decubitus prognostica ex ma-
 thematica scientia. Sp. 12. H
 INSVPERABILE emplastrum quare sic dictum. 6°. de compositio-
 ne medic. per genera. 3°. 256. D
 INTEGRITAS quid. fin. med. Isa. 45. C
 Integritas uirtus est corporis. fin. med. Isa. 45. C
 Integritas animi proficiscitur ab atra bile. de nat. hu. com. 1°. 1°. 33. B
 Integritas à natura in Europaeis. de aere, aq. & lo. 2°. 6. C
 INTEGRITAS sextum tempus in febribus. de morb. tēp. 3°. 86. B
 ad Integritatem quae i circuitus ueniant. de morb. temp. 3°. 85. F
 Integrum, & totum idem. 1°. meth. med. 7°. 6. A
 INTELECTIONE qui non credit, explodendus est. 9°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 279. E
 INTELLECTVS & mens communiter dicitur ratio, & cogita-
 tio. de ijs, quae in med. fi. com. 1°. 7°. 199. B
 Intellectus est opus depēdens à capite p se. de uir. nost. cor. diff. Sp. 60. C
 Intellectus nō fit à cerebri uarietate, sed à tēperie. 8°. de usu p. 1°. 170. C
 Intellectus nō fit à mltis spiritibus aialibus, sed à q̄litate. 8°. de usu p. 1°. 170. D
 Intellectus est separabilis à corpore. 2°. de semi. 1°. 329. D
 Intellectum non habēt uires aialis, quae sunt in oibus partibus, sed opifex,
 partes aut reguntur potentijs naturalibus. cō. 5°. apho. 39°. Ex. 41. B
 Intellu i ipso aliqd eē qd prius nō fuit i sensu, collige. de hist. phil. Sp. 9. C
 Intellectum perspicacem reddunt uigilia, & cogitatio non rudis, magis q̄
 somnus. ad Thrasy. 2°. 107. H
 Intellectus tarditas indicat cerebri substātiā crassā. ars med. Isa. 63. E
 Intellectus amissio stultitia est. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 Intellectus quibus perijt quae obseruanda. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 Intellectus, sensus, et memoria p̄dūt i epilepsia. de cōpag. mēb. Sp. 58. E
 INTELLIGENTES, qui. 3°. de decre. Hipp. 1°. 243. H
 Intelligētia falsa dīr ab Hippocrate deceptio. 9°. de decr. Hipp. 2°. 281. C
 Intelligētia tarditas nō necessario seq̄ male cōcōq̄ntē. 3°. de sym. c. 3°. 30. B
 Intelligere & audire quae dicuntur omnibus cōe. 2°. de cris. 4°. 133. G
 non Intelligunt quidam nisi quae uident. de fract. com. 3°. 7°. 247. A
 q̄ nō Intelliguntur prima uice, sēpius relegātur. de art. c. 3°. 7°. 276. D
 ad Intelligendum, & agendum quare homines fiant tardiores. in 6°. de
 morbis uulg. com. 4°. 3°. 186. F
 INTEMPERAMENTVM intra sanitatem quale esse debet. 2°. de
 de temperamentis. 1°. 18. F
 Intemperans qui. 4°. de decre. Hipp. 1°. 249. E
 Intemperantes quō euacuandi. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 17. F
 Intēperantes nō iuuātur euacuationibus. de cur. rat. p sang. mis. 6°. 17. F
 Intemperans qui. de decr. Hipp. 1°. 268. E
 INTEMPERANTIAE plures species, & cuiusq; earum diuersa
 curatio. 2°. meth. med. 7°. 12. B
 Intemperantiae octo in qualibet particula. 3°. de loc. aff. 4°. 15. E
 Intemperans uictus est causa podagrae. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. B
 Intēperātiās solum quatuor esse, cur aliqui posuere. 6°. de sa. tu. 2°. 95. E
 Intemperantiam pessimam habentia, quae. 6°. de san. tu. 2°. 95. D
 Intemperantia frigida, & sicca pessima. 6°. de san. tu. 2°. 95. D
 Intemperantiae sunt in similibus. 2°. meth. med. 7°. 13. D
 Intēperantiā seq̄tur humor penitus euacuatus. 3°. de simp. me. fa. 5°. 23. H
 INTEMPERATVRAE deteriores octo. de const. ar. Isa. 38. H
 Intemperaturae octo, quae. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. C
 Intemperaturae sunt octo, quatuor simplices, & quatuor compositae. cō-
 ment. 5°. aphorismo 62°. Ex. 43. F
 Intemperaturae simplices, & nō simplices, quae. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 23. C
 Intēperaturae plures ex redūdātiā humorū. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 188. A
 Intemperaturae q̄nq; sunt habituales. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 Intemperantia facit capitis dolorem. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. D
 Intemperatura sola est causa uigiliae. com. 2°. aph. 3°. Ex. 11. E

Intēperatura inaequalis circa uentrē fieri non potest ut in longum exten-
 datur, si oia circa egrum opportuna fiant. cō. 7°. apho. 22°. Ex. 55. E
 Intemperatura uesticae facit eius imbecillitatē. com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. B
 Intēperaturae uehementes ledunt operationes. cō. 2°. aph. 22°. Ex. 15. A
 Intēperaturae quae ledūt opatiōes sunt morbus. c. 5°. aph. 57°. Ex. 42. H
 Intemperaturam calidam patientibus, dari non debet uinum. 8°. de com-
 posi. med. sec. loc. 5°. 194. F
 INTEMPERATVS est calor acquisitiuus. 3°. de cau. pul. 4°. 97. C
 Intemperatae naturae corporum octo. de sperm. Sp. 41. A
 Intemperatus habet utraq; oppositionē uitiosā. 1°. de temp. 1°. 14. D
 Intemperatis qualis aer conuenit. 1°. de san. tu. 2°. 67. B
 Intēperatū facilius ad propriam naturam redit, q̄ ad optimum tempera-
 mentum. 5°. de san. tuen. 2°. 93. D
 Intemperatae naturae corriguntur contrarijs, & seruantur similibus. 5°. de
 de sanitate tuenda. 2°. 93. D
 INTEMPERIES aeris cognoscenda, & quare. in 1°. de mor. uul-
 garibus, comment. 1°. 3°. 100. G
 Intemperies omnis morbus est. de symp. diff. 3°. 13. D
 Intemperies est generalis affectio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. H
 Intemperies est debilitas facultatis. 1°. de praesag. ex puls. 4°. 107. E
 Intemperies uirtutem faciunt imbecillē. 3°. de sympt. cau. 3°. 26. A
 Intemperies est primorum morborum causa, quia temperies est corru-
 pta. 2°. de nat. fac. 1°. 300. F
 Intemperies qua leditur actio, est morbus. 2°. de nat. fac. 1°. 301. A
 ex Intemperie quatuor qualitatum fit morbus primo in similibus. 2°. de
 methodi medendi. 7°. 12. F
 Intēperies est in similibus, et simplicibus partibus. 9°. met. me. 7°. 61. B
 Intēperiem, et partiū diuisionē facere morbos in similibus ac simplici-
 bus particulis quo ad sensum, uerū putat Galenus. de cau. mor. 3°. 6. C
 Intemperies simplices, quae. de inaeq. intemp. 3°. 43. C
 Intemperies quaelibet sola non potest diu durare. 6°. de san. tu. 2°. 95. E
 Intemperies sola non potest suffocare. 4°. de praesag. ex puls. 4°. 120. A
 Intemperies compositae, quae. de inaeq. intemp. 3°. 43. E
 Intemperies tres in unaquaq; contrarietate. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 Intemperies quatuor compositas nouere antiqui. 1°. de temp. 1°. 14. B
 Intemperies octo. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. H
 Intemperies sunt infinitae. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. F
 Intēpies aequalis ē ueluti acquisitiua qdā natura. 2°. de sym. ca. 3°. 22. A
 Intemperies aequalis sine dolore. 2°. de symp. cau. 3°. 22. A
 de Intemperie inaequali libri intentio. de inaeq. intemp. 3°. 43. C
 de Intēperie inaequali liber añ librū de medicamētis legi debet, post librū
 uero de medicamētis methodus medēdi sequi dēt. de inaeq. itēp. 3°. 44. H
 Intemperies inaequalis quot fiat modis. de inaeq. intemp. 3°. 43. B
 Intemperies unde proueniat. 2°. de symp. cau. 3°. 22. A
 Intemperies quibus fiat. 13°. meth. med. 7°. 81. H
 Intemperies fit ex quatuor elementis. 1°. de praesag. ex puls. 4°. 107. E
 Intemperiem quō faciat aer ambiens. 1°. de san. tu. 2°. 68. B
 Intemperiem faciunt aqua, & inunctio. 1°. de san. tuen. 2°. 68. B
 Intēperies inaequalis sine materia quō fiat. de inaeq. intemp. 3°. 43. B
 Intemperies inaequalis ab extrinsecis quō fiat. de inaeq. intemp. 3°. 43. C
 quae Intemperies maxime inaequalis. de inaeq. intemp. 3°. 44. A
 Intemperies inaequalis in parte quando. de inaeq. intemp. 3°. 43. B
 Intēpies inaequalis in toto aialis corpe qn cōtingat. de inaeq. itēp. 3°. 43. B
 cum Intemperie totius qn, & quando cum intemperie partis, sunt pra-
 uae corporis constitutiones. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 186. G
 Intemperies inaequalis per totum corpus sunt anasarca, hepiala, et febres
 praeter hecticam. de inaeq. intemp. 3°. 43. B
 Intemperies inaequalis à quibus fiat. de inaeq. intemp. 3°. 44. D
 de Intemperie frigida. 2°. de temp. 1°. 18. G
 de Intemperie calida, & sicca. 2°. de temp. 1°. 18. G
 Intemperies paruae simularium partium paruam noxam actioni afferunt.
 de sympt. cau. 3°. 15. B
 Intemperies magnae simularium partium noxam actioni magnam afferūt.
 de sympt. cau. 3°. 15. B
 Intemperies corporis sequitur mentis lesio. in 1°. pror. cō. 1°. 4°. 168. D
 in Intemperie praeter qualitates qnq; quoddā, ueluti Bos, intemperatum
 in corporibus dispergitur. 2°. de symp. cau. 3°. 22. A
 Intemperies magnae oēs uirtutem deiiciunt. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
 Intēperies ois immodica operationē exoluit. cō. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F
 ab Intēpie igēti cordis uis uitalis p̄sternit. 4°. de praesag. ex puls. 4°. 121. G
 Intemperies insignis est morbus. com. 4°. aph. 39°. Ex. 32. G
 ex Intemperie inaequali morbi fiunt. de inaeq. intemp. 3°. 44. H
 h h ab Intemperie

ab Intemperie fieri possunt lethargus, phrenitis, mania, melancholia, stultitia, memoria amissa, 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 Intemperies in quibus partibus cerebri esse pnt. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 ex Intemperie pnt laborare crystallinus humor. 2°. meth. med. 7°. 12. H
 Intemperies inaequalis causa doloris. de inaeq. intemp. 3°. 44. F
 Intemperies cala, & frigida dolorē facit. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 104. H
 ex Intemperie fit dolor. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. H
 Intemperies inaequalis facit dolorē, & quantū. 2°. de sympt. caus. 3°. 22. A
 in Intemperiebus arteriarū motus nō faciūt dolorē. 2°. de loc. af. 4°. 8. H
 Intemperies facit dolorem iliacum. com. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A
 ab Intemperie inaequali rigor fit qñq; de inaeq. intemp. 3°. 44. D
 Intemperiem duplicē inaequalē hnt oēs febres. de inaeq. intēp. 3°. 44. G
 in Intemperie morbus est, febris. de tot. morb. temp. 3°. 88. D
 Intemperiem sequens distensio quid sit. de diff. morb. 3°. 3. F
 ex Intemperie sola aequali & nō aequali quo modo cognoscatur affectus pulmonis, 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
 Intemperies pnt esse cā leuitatis intestinorum. cō. 3°. aph. 30°. Ex. 26. F
 Intemperies uteri unde. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. F
 ad Intemperiem inueniendā qui medicus requirāt. 3°. de loc. af. 4°. 17. F
 Intemperies intra sanitatis terminos corrigendae. 1°. de san. tu. 2°. 64. G
 INTEMPERIEM corrigere non est postrema sanitatem tuentis pars. aduersus Lycum. Ex. 62. B
 Intemperies simplex simplici qualitate curat. 2°. d. ar. cu. ad Gl. 7°. 103. D
 Intemperies curatur suo contrario. ars med. Isa. 70. C
 Intemperiei cāe primo occurrēdū, postea ipsi intēpici. 5°. met. m. 7°. 29. G
 Intemperies frigidas laedunt, quae frigida humiditatem absq; adstrictione, aut amaritudine possident. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. C
 Intemperies calida, & frigida efficacior est sicca, & humida. 6°. de sanit. tate tuenda. 2°. 96. D
 Intemperies calida temperata in humido & sicco quo modo seruetur, & quomodo mutetur. 6°. de sanit. tate tuenda. 2°. 95. H
 Intemperies frigida quo modo curatur. 13°. meth. med. 7°. 82. B
 Intemperies ex calore quo modo curanda. 13°. meth. med. 7°. 82. C
 Intemperies sicciores, humidiores reddēdā, et ē cōtra. 1°. de sa. t. 2°. 64. G
 Intemperies calidiores, frigidiores reddēdā, et ē cōtra. 1°. de sa. t. 2°. 64. G
 in Intemperie frigida, & humida quae Galenus adhibeat. 2°. composit. medicam. secundum locos. 5°. 138. A
 in Intēperie cala, et sicca q Galenus adhibeat. 2°. de cōp. m. f. l. 5°. 138. A
 Intemperie calida, & sicca citra uitiatos humores afflicti infestissima aloes. 8°. de comp. med. secundum locos. 5°. 188. D
 in Intemperie quando optimum uinum. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 195. F
 Intemperies balneorum. aduersus Lycum. Ex. 62. B
 INTENDI, cōfugē, retūdi, et resiliū uerba ueterū. 3°. d. pal. 3°. 54. H
 Intenditur primo latus musculus sub colli cute ijs qui spasmō corripiendi sint. de musc. dissect. 1°. 44. D
 Intendi commune accidens tumorum est. 2°. de locis affectis. 4°. 10. G
 Intendere ubi aequaliter consilium est, laqueus. de laqueis. 7°. 307. H
 INTENTIO animi in uniuersa arte adhibēda ē. de fascijs. 7°. 293. C
 p Intētiōne primā uolūtariae sūt actiōes pedū. de mot. m. et obs. Sp. 69. A
 in Intētiōne secūda actiōes uolūtariae, quae de mot. ma. & obs. Sp. 69. A
 Intentiones in morbis expellendis, quales. 1°. de diff. feb. 3°. 32. F
 Intentio cōmunis ex morbo assumitur. 2°. de arte curat. ad Gl. 7°. 103. D
 Intentio ulis in oī morbo ē humor supabūdans. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Intentiones si sint contrariae, quid agendum. 11°. meth. med. 7°. 84. E
 Intentio ducta a uiribus maxima. in progn. com. 2°. 4°. 203. G
 Intentiones sanationis in mensibus retentis, duae. c. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Intentiones duae in spasmō curando. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. G
 Intētiōes curadi ulceris quaedā neq; idiotis ignotae. 6°. met. me. 7°. 36. G
 Intentiones exhibendi medicamentū ppe finē. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. G
 Intētiō i creatiōe palpebrarū et pilorū supciliarū. q. de anat. ui. Sp. 45. C
 Intentio spermatis masculi est informare ad similitudinem eius, a quo sperma separatum est. de anatomia uiuorum. Sp. 44. F
 Intentio spermatis mulieris est recipere formam secundum similitudinem eius, a quo seminatum est. de anat. uiu. Sp. 44. G
 INTENTA ex repletionē, quae euacuata relaxantur. de ijs, quae in medicatrina fiunt, comment. 3°. 7°. 215. G
 Intenta ob caliditatem, frigiditatem, humiditatem, uel siccitatē quo modo laxantur. de ijs, quae in medic. fiunt. com. 3°. 7°. 215. G
 INTERCALARES cur mēses facti. i 1°. d. mor. uul. c. 1°. 3°. 102. E
 Intercalandi ratio ab Hipparcho. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 102. E
 INTERCIDENTES dies qui in prognost. com. 3°. 4°. 206. G
 Intercidens, pulsus, qui. de compend. puls. Sp. 66. A

INTERCOSTALES musculi thoracis sunt uigintiduo. de musculorum dissectione. 1°. 49. D
 in Intercostali unoquoq; est una arteria. de decret. Hipp. 1°. 232. E
 Intercostalium musculorum duo genera, & quae. 5°. de loc. aff. 4°. 29. G
 Intercostalibus musculis inflammatis arteriarum dilatatio dolorem infert. 2°. de locis affectis. 4°. 9. A
 INTERFICIT hyoscyamus, si bibatur. de simp. med. Sp. 92. D
 Interficere se pulchrū ēē quidā existimāt. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. E
 INTERFOEMINEVM quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 237. D
 INTERMISSIO facit morbos sine piculo. c. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
 Intermisio quid sit in febre. 1°. de crisi. 4°. 125. H
 Intermisionis febris pulsus in tertiana, qualis. 2°. de diff. puls. 3°. 36. H
 Intermisio percipitur in pituitosa febre. 2°. de dif. feb. 3°. 37. E
 INTERMITTENTES morbi, qui. fin. med. Isa. 45. F
 in Intermittentiū febriliū causa ē difficilis inuētū. 2°. de dif. fe. 3°. 40. E
 in Intermittentibus febribus debent numerari dies afflictionis, non alij. in prognost. comment. 3°. 4°. 207. F
 Intermittentium febrium cum continuis mistio difficilior cognitu. 2°. de crisi. 4°. 135. F
 Intermittentium morborum tempora sex. de morb. temp. 3°. 85. H
 Intermittētes febres q, et uñ sit humor q illas efficit. 2°. de dif. fe. 3°. 36. E
 Intermittentium febrium triplex differentia tertiana, quartana, & quotidiana. 2°. de diff. feb. 36. E in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 118. D
 Intermittens quartana exquisita, quae. 2°. de diff. feb. 3°. 37. B
 Intermittēs exquisita pituitosa quo modo incipiat. 2°. de dif. fe. 3°. 37. A
 INTERMITTERE quid significet. com. 4°. aph. 43°. Ex. 32. E
 Intermittere quid sit. de morb. temp. 3°. 86. D
 Intermittere dupliciter fit. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 118. D
 Intermittens dolor notus est. 2°. de locis affectis. 4°. 12. G
 INTERDVM ppetuo opponi. de uic. rat. i mor. acu. c. 4°. 7°. 134. H
 INTEREUNT potius purulenti ex pulmonia maiores natu, q minores. in progn. com. 2°. 4°. 205. G
 Interire genitū quodcūq; nō habet cōsequutionē cā, quae seiam efficit, nec necessariū, sed quae usq; ad id quod pbabile est pcedit. de mar. 3°. 45. F
 INTERIMUNT gaudium, & timor. 12°. meth. med. 7°. 77. D
 INTERIOR & anterior pars idem sunt. de artic. cō. 3°. 7°. 271. H
 ad Interiora simul tibiam flectens musculus, et sursum ipsam altam quoquo modo attollens. de mus. dissect. 1°. 51. D
 ad Interiora inuertens caput musculi, & unā sursum tollens musculi. de muscul. dissect. 1°. 51. B
 in Interioribus membris uena quiesca supposita est, pulsatis superposita. de anatomia uiuorum. Sp. 56. D
 ex Interiore uena brachij dexteri sāguis dtrahēdus ē. de ps. ex. Sp. 78. E
 Interior panniculus stomachi ex quibusdam filis longitudinalibus, et quibusdam transversis componitur. de anat. uiuorum. Sp. 49. H
 Interius cur sit magis neruosus stomachus q exterius. d. ana. ui. Sp. 49. H
 Interior uesica tunica quibus textatur. de anat. uiu. Sp. 51. D
 Interior uesica tunica duplicata propter quid. de anat. uiu. Sp. 51. D
 Interiorum uiscerum mulierum, & uirorum compago & lineatio una. de natura, & ordine cuiuslibet corporis. Sp. 42. B
 si Interiora urantur, & exteriora frigeant continua cum siti, letale. cōmentario 4°. aph. 48°. 33. A com. 7°. aph. 68°. Ex. 60. F
 ab Interioribus ad exteriora moueri ulcera bonum, ē contrario malum. comment. 6°. aph. 25°. Ex. 48. F
 ad Interiora fiat reuulsio, ubi extrorsū uergūt succi. de cuc. sca. 6°. 4. G
 Interiorū ptiū defectus quibus fiat. de ijs, quae in med. fi. cō. 2°. 7°. 213. D
 Interioribus omnibus mel leniendo medetur. de simp. med. Sp. 87. B
 Interioribus partibus ut potio datur lauri lixiuū. de simp. med. Sp. 85. H
 ad Interiorū mēbrorū debilitatē ualēs medicamētū. de me. ex. Sp. 104. G
 ad Interiorū membrorum debilitatē ex cā frigida. de med. exp. Sp. 107. B
 in Interiorū mēbrorū cōfortatiōe quid sit optimū. de med. exp. Sp. 105. F
 Interiora membra confortans medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G
 Interiorum membrorum oppilationes aperiunt drachmae duae cubebarū. de medicinis expert. Sp. 106. E
 ad Interiorum membrorum dolorē electarium. de med. exper. Sp. 106. H
 ad Interiorū mēbrorū dolorē ualens medicina. de med. exper. Sp. 106. G
 ad Interiores abscessus sine dolore discutiendos emplastrum commodum. 2°. de compo. medicamen. per genera. 5°. 222. F
 ad Interiora oia malagma Antipatri bonū. 7°. de cō. me. p ge. 5°. 266. G
 Interiorū medicamētōrū librū fecit Asclepiades. 3°. d. cō. m. p. 5°. 234. H
 INTERIORA tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Interiora tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74. H
 Interiora oīum

Interiora oïum aialiu sunt multarū superfluitatum. de diff. cōti. Sp. 73. E
 Interiora generant bonum chymum, & crassum. de diff. cont. Sp. 74. A
 Interiora nutriūt eū q̄ digerit ea nutrimento mltō crasso. & dif. c. Sp. 73. E
 INTERITVS, & ortus an sint. de hist. philos. Sp. 5. D
 Interitus necessitas secundum naturam. de marc. 3^a. 45. G
 in Interitus deflectūt cruda et icōcocta. i. 1^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 124. E
 INTERNODIIS digitorū excisis, quid agēdū. 14°. me. m. 7^a. 92. B
 INTERNAE causae, quae introductio. 1^a. 52. B
 Interna uena quando secanda. 4°. de sanit. tuen. 2^a. 87. F
 ad Internas partes tibiā trahens musculus. de musc. diff. 1^a. 51. F
 ab Internis partibus unde sumatnr indicatio. 4°. met. med. 7^a. 28. G
 ad Internos dolores Euclidis Palatiani theriaca. 2°. de antid. 5^a. 116. B
 ad Internos dolores omnes quid conferat. 2°. de antidotis. 5^a. 120. D
 ad Internas et malas omnes affectiones corporis ualet antidotus Mithri-
 datis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. B
 ad Internas affectiones antidotus multum efficax. 2°. de antid. 5^a. 118. F
 ad Internas affectiones pharmacum acomodatum aromaticum inscri-
 tis. 2°. de antid. 110. G/ 5^a. 115. C/D
 ad Internas affectiones citra tussim antidotus accommodata. 8°. de com-
 positione medicamentorum sec. loc. 5^a. 195. H
 ad Internas affectiones per circuitum repetentes compositio accomoda-
 ta. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. G
 Internos abscessus probe repurgans confectio. 7°. de compositione medi-
 camentorum secundum locos. 5^a. 182. F
 ad Internos abscessus. 7°. de comp. med. sec. loc. 182. H/ 5^a. 183. C
 ad Internas affectiōes bonū quid. 8°. de cōp. me. se. lo. 190. D/ 5^a. 193. B
 ad Internos affectus quae conferant. 7°. de compo. medic. sec. lo. 184. H/
 185. A/B/D/ 5^a. 186. A
 ad Internorum affectiones. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. G
 ad Interna omnia uitia. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 203. E
 de Internis affectionibus librum fecit Andromachus. 7°. de comp. medi.
 sec. loc. 182. D/ 8°. 5^a. 194. D
 Internorum librum fecit Asclepiades. 7°. de compo. med. sec. loc. 186. D/
 8°. 189. C/ 9°. 5^a. 197. H
 INTERPOLLATARVM & continuarum febrium differentiae.
 2°. de crisi. 4^a. 135. E
 in Interpollatis non consideramus numerum dierum, sed circuitum.
 com. 4°. apho. 59°. Ex. 33. H
 Interpollatus. uide Intermittens.
 INTERPRETES debent demonstrare quae dicunt. in 3^m. de mor-
 bis uulg. com. 1°. 3^a. 130. A
 Interpretum, & expositorum bonorum opus. 3°. de diff. resp. 3^a. 69. G
 Interps det adijcere uerba grā pspicuitatis. 2°. de ar. cur. ad Gl. 7^a. 112. C
 Interpretis praua enarratio. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 128. E
 Interpres & expositor damnandus, qui nec uera dicit, nec consentanea
 cum auctore. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 129. D
 Interptes sexti epidemiorū qd cōmiserit. i. 6^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 152. C
 Interpretes corrumpere sextum epidemiorum librum. in 6^m. de morb. uul-
 garibus, com. 1°. 3^a. 152. C
 INTERPRETARI quid pprie sit. i. 1^m. de mor. uulg. c. 2°. 3^a. 113. C
 INTERPRETATIO unū ex principijs medicinae. intro. 1^a. 50. H
 ob Interpretationis malum modum datur sophistis modus inueniendi so-
 lutiones. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. C
 Interpretatio. lege Expositio.
 de INTERROGATIONIBVS quibus medici aegrum interro-
 gant, meminit Hippocrates. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 168. F
 INTERSEPTVM quod. intro. 1^a. 53. A
 ad Interseptum remedia. de med. fac. par. 7^a. 167. H
 INTERSTITIVM primū in febribus qd sit. 2°. de crisi. 4^a. 137. B
 INTERTRIGINIBVS & alijs ulceribus si illinat balaustrum,
 celerrime illa cicatricem contrahunt. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 44. F
 Intertrigines bellissime sanat piceae cortex. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 ad Intertrigines femorum utilis medela est lithargyrus. 9°. de simplic.
 medicam. fac. 5^a. 70. A
 Intertriginibus emplastrum conferens. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 130. F/G
 ad Intertrigines ualet lycium. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. G
 ad Intertrigines remedium accommodatum. 5°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 162. B
 Intertrigines curatu difficiles. de fract. com. 3°. 7^a. 245. D
 Intertrigines in feminibus existentes curat coriorum ueterum cinis. 11°.
 de simp. med. fac. 5^a. 80. F
 Intertrigines à calciamentis sanat pulmo agninus, & porcinus. 11°. de sim-
 plic. med. fac. 5^a. 79. H

ad Intertrigines. de med. fac. par. 7^a. 177. G
 ad Intertrimenta pedum, & manuum. de med. fac. par. 7^a. 176. B
 ad Intertrimenta pedum compositio optima. de med. fac. par. 7^a. 178. A
 INTERVALLVM quid sit. de morb. temp. 3^a. 86. D
 Intervalla sunt quatuor in febribus. in 6^m. de morb. uulg. cō. 1°. 3^a. 164. C
 Intervallum optimum in febribus quod. de morb. temp. 3^a. 85. H
 Intervallum in pulsu quid. de puls. ad tiro. 4^a. 43. E
 Intervallum in pulsu quid sit. 1°. de diff. puls. 4^a. 48. D
 Intervallum breue quid significet. 1°. de caus. puls. 4^a. 87. F
 Intervallum longum quid significet. 1°. de caus. puls. 4^a. 87. F
 Intervalla quae sunt inter incisiones in scarificatione sint inter sese aequa-
 lia. de cucur. scar. 6^a. 3. G
 Intervallum rhombale quid. de art. com. 2°. 7^a. 266. D
 INTESTINALIS tunica quae in foetu. 15°. de usu par. 1^a. 211. G
 Intestinalis membranae ortus. 1°. de semi. 1^a. 331. B
 Intestinalis membrana ex foeminino semine orta. 2°. de sem. 1^a. 338. C
 Intestinalis tunica ex solo foeminino semine. 2°. de sem. 1^a. 338. F
 Intestinalis membrana ubi coniuncta. 2°. de sem. 1^a. 335. H
 Intestinalis membrana ad quid facta. 15°. de usu par. 1^a. 211. G
 Intestinalis membrana e quo facta, et cur talis figura. 1°. de sem. 1^a. 331. H
 Intestinalis tunica quae. 15°. de usu par. 1^a. 211. G
 in Intestinali dolore deceptus Galenus, qui putauit esse dolorem renalem.
 2°. de loc. aff. 4^a. 9. D
 INTESTINVM simpliciter prolatū quid significet. in 6^m. de mor-
 bis uulg. com. 4°. 3^a. 179. G
 Intestinum tenue fm aliquos non prius dicitur intestinum q̄ in orbes an-
 fractusq; conuoluitur. 6°. de anat. adm. 1^a. 93. B
 Intestinorū substantiam significat et uentris nomen. 1°. de ali. fa. 2^a. 8. D
 Intestinum rectum quomodo gignatur. de foet. for. 1^a. 322. H
 Intestina uidentur distingui à uisceribus. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. G
 Intestina quomodo generantur. de foet. for. 1^a. 322. H
 Intestina unde procreantur. de foet. for. 1^a. 323. D
 de INTESTINORVM anatomia. de anat. uiu. Sp. 50. A
 Intestinorum anatomia quando spectanda. 1°. de anat. adm. 1^a. 64. B
 Intestinorum sectio quomodo facienda. 6°. de anat. adm. 2^a. 92. A
 Intestina dicuntur esse in profundo corporis. cō. 3°. apho. 22°. Ex. 24. G
 Intestina ut sunt in medio iuuantur exercitatione superiorum & inferio-
 rum. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 90. B
 Intestina omnia lactibus alligantur. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 179. G
 Intestinum elephanto est latissimum. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. F
 Intestinum suis est in multos conuolutum orbes, & longissimum. 6°. de
 anat. admin. 1^a. 92. F
 Intestinorum inuolucra quamplurima in plurimis animalibus fuere. 4°.
 de usu partium. 1^a. 140. F
 ad Intestina oia cur omentum extensum est. 4°. de usu par. 1^a. 137. E
 inter Intestinorum tunicas & peritonaeum plurimum aquae colligitur in
 ipsis hydropibus. 1°. de nat. fac. 1^a. 293. D
 Intestina semper sunt applicita ijs, quae continent. de nat. fac. 1^a. 303. E
 Intestina possunt uideri extra animal. 4°. de anat. adm. 1^a. 81. H
 Intestina omnia in dissectione ab animali demantur relicto mesenterio.
 6°. de anat. adm. 1^a. 91. H
 Intestinis exemptis quae sint consideranda. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. B
 Intestini cuiusq; anfractus pars magis gibba acutiore scalpello mediocri-
 ter est incidenda, & quare. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. A
 Intestina cur prima die secaret Galenus. 5°. de anat. adm. 1^a. 87. A
 Intestinorum natura, quae. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. F
 Intestina cōposita ex arteria, uena, & neruo. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. A
 Intestinis omnibus inest neruorum genus molle. 16°. de usu par. 1^a. 215. D
 Intestinis distribuuntur nerui à cerebro. 16°. de usu par. 1^a. 215. E
 Intestinis suggeruntur nerui à spinali medulla, & à cerebro. 16°. de usu
 partium. 1^a. 215. E
 Intestina duriori substantia constant q̄ caro. de bon. & uit. suc. 2^a. 37. B
 Intestina neruosa sunt, alia ad excipiendum excrementum, ad excernē-
 dum alia nata. fin. med. 1^a. 44. A
 Intestina tenuia nō parū picipāt carnosae sub. c. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Intestina quam habent carnem. 2°. de temp. 1^a. 18. A
 Intestinorum substantia non multū à uētriculo diuersa. de usu p. 1^a. 140. F
 Intestina quam habent caliditatem. 2°. de temp. 1^a. 18. A
 Intestinorum duae tunicae. 6°. de anat. ad. 1^a. 93. C/ 12°. met. me. 7^a. 79. D/
 de anat. uiuorum. Sp. 56. A
 Intestinis cur tunicae binae datae. 4°. de usu partium. 1^a. 141. B/ 5°. 146. B/
 14°. 1^a. 209. E

Intestinorum tunicae quō habent uillos. 5°. de usu par. 1°. 145. H
 Intestinorum duae tunicae habent uillos transuersos, quia eorum officium
 est solum propellere. 4°. de usu par. 1°. 137. A
 Intestina habent uillos transuersos solum & rotundos, quia indigent so-
 lum expulsionē. 4°. de usu par. 1°. 141. B
 Intestina habent magis de uillis latitudinalibus. de anat. uiu. Sp. 56. A
 in Intestinis aliquibus cur uilli recti. 4°. de usu par. 1°. 141. C
 Intestina ex quibus constant fibris. 3°. de nat. fac. 1°. 305. F
 Intestina quas habent fibras. 2°. de temp. 1°. 18. A
 in Intestinis diuersum est fibrarum genus. 2°. de semine. 1°. 332. C
 Intestinis insunt plerūq; fibrae circulares. 6°. de anat. adm. 1°. 92. D
 Intestinis singulis sunt fibrae circulares. 3°. de nat. fac. 1°. 304. G
 Intestina cur simplices fibras habent. 5°. de usu par. 1°. 146. A
 Intestinorum principium stomachus intro. Isa. 57. C
 Intestinū inherēs fundo uētriculi nō ē pars uētriculi. 4°. de usu par. 1°. 137. A
 Intestinis & uentriculo quae communia. 6°. de lo. aff. 4°. 36. D
 Intestinorum principium. 6°. de anat. adm. 1°. 92. F
 in Intestinorum omni reuolutione est unus neruus, una uena, una arte-
 ria. 5°. de usu partium. 1°. 145. E
 Intestinis oibus arteria distribuit, & à quibus locis. 16°. de usu par. 1°. 219. A
 in Intestinorum oēs flexus à quibus locis necesse fuerit arteriam uenam
 & neruum differtiri. 16°. de usu partium. 1°. 219. A
 Intestina cur plura sint & inuoluta. de anat. uiu. Sp. 50. A
 Intestinorum circūuolutiones pp quid tot. 4°. de usu par. 1°. 140. G
 in Intestinis facta sūt inuolucra q̄ retardēt excrementa. 4°. de usu par. 1°. 139. B
 in Intestino, & colo excrementi portio seruat. 1°. de crisi. 4°. 129. C
 Intestinorum inuolucrum utilitas. de usu puls. 1°. 228. A
 Intestinorum inuolucrum alta causa. 4°. de usu par. 1°. 140. H
 in Intestinorū ē t̄rāsitu coquitur alimentum. 4°. de usu part. 1°. 140. E
 Intestina deseruiunt nutritioni. 4°. de praesag. ex puls. 4°. 119. F
 Intestinorum anfractus cā digestionis in intestinis. de foet. for. 1°. 324. H
 Intestina non concoquunt. 5°. de usu par. 1°. 146. B
 Intestinorum meatus manifesti. de diff. morb. 3°. 4. C
 in Intestinis quot cavitates. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. H
 Intestinū unū aīalia hñtia sp̄ cibo adhērēt ut arbores. 4°. de usu par. 1°. 141. A
 Intestina necessaria omni animanti. 6°. de anat. adm. 1°. 90. B
 Intestina sunt instrumenta naturae. 2°. de mo. mus. 1°. 316. A
 Intestina propter quid constructa. 5°. de usu par. 1°. 140. F
 Intestinorum ordo post uentriculum. 5°. de usu par. 1°. 142. E / 6°. de loc. aff. 4°. 36. H / 7°. meth. med. 7°. 49. D
 Intestina sex numero sunt, duodenum siue portenarium, ieiunum, inuolu-
 tum siue ileon, caecum siue orbem aut monoculum, colon, extale, uel
 extensum, siue longaon. de anat. uiu. Sp. 50. B
 Intestinum primum omnium quod uentriculo coniunctum est, & cur ua-
 cuum. 5°. de usu partium. 1°. 142. E
 Intestinum primū uētriculo cōiunctum, qd' & ubi. 5°. de usu par. 1°. 142. E
 Intestinum secundum, quale. 5°. de usu par. 1°. 142. E
 Intestinum tenue tertium in ordine. 5°. de usu par. 1°. 142. E
 Intestinum caecum quartum in ordine. 5°. de usu par. 1°. 142. E
 Intestinum colon quintum in ordine. 5°. de usu part. 1°. 142. E
 Intestinum rectum sextum in ordine. 5°. de usu par. 1°. 142. E
 Intestinum ieiunum ob nullam sui utilitatem est uacuum, sed ea consequi-
 tur, quae alicuius gratia. 5°. de usu par. 1°. 142. F
 Intestinum ieiunum cur habeat tot inuolucra. intro. Isa. 54. D
 Intestina superiora tria cur gracilia. de anat. ui. Sp. 50. B
 Intestina tenuia superiora mouentur ad motum respiratoriorum organa-
 rum. 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
 Intestina tenuia habent naturam stomachi. cō. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Intestinum tenue, quale. 6°. de anat. adm. 1°. 92. F
 Intestiorū tenuiū tunicae rara tenuiq; cēntia cōstāt. 6°. de lo. af. 4°. 36. H
 Intestina tenuia ad quid constituta. 4°. de usu par. 1°. 141. C
 Intestini tenuioris officium. intro. Isa. 54. B
 Intestina tenuia uasa nutrimenti. intro. Isa. 54. B
 Intestina inferiora tria cur crassa. de anat. uiu. Sp. 50. B
 Intestina crassa ad quid effecta. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Intestina crassa nutrimenti organa apud medicos. 5°. de usu par. 1°. 146. D
 Intestinorum crassorum ordo, qui. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Intestinum caecum principium crassi intestini. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Intestinum crassum dicitur manica, & quae sit eius utilitas. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. A
 Intestinum crassum & uestica colligūt excrementa. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Intestini crassi & tenuis partes mediae inter abdomen & septum. 3°. de sa-

nitate tuenda. 2°. 77. B
 Intestinū duodenū unde dictū sit. de cōpag. mēb. siue de nat. hu. Sp. 59. A
 Intestinū monomacū unde sit dictū. de cōpa. mēb. siue de na. hu. Sp. 59. A
 Intestinum caecum post intestinum tenuius. 6°. de anat. uiu. 1°. 92. F
 Intestinum caecum unū in pedestribus, & ubi sitū. 4°. de usu par. 1°. 141. E
 Intestinum caecum duplex aliquibus auibus propter actionis robur. 4°. de usu partium. 1°. 141. D
 Intestinum caecum ad infernas partes extenditur. 6°. de loc. aff. 4°. 36. H
 Intestinum caecum propter quid effectum. 4°. de usu part. 1°. 141. D
 Intestinum monomacū coquit. de cōpag. mēb. siue de nat. hu. Sp. 59. A
 Intestinum rectum cysaron dicitur. an animal sit. 1°. 328. C
 Intestinum rectum, cur dicatur. 1°. de san. tu. 2°. 67. F
 Intestinum rectum quod. de diff. uul. 1°. 108. C
 Intestini recti situs, qui. 14°. de usu par. 1°. 209. A
 Intestinum rectum cui innitatur. de diff. uul. 1°. 108. B
 Intestinum rectū cur post uesticā constitutum. 14°. de usu par. 1°. 209. E
 Intestinū rectū i extremo ad sedē usq; porrectū ē. 6°. de ana. ad. 1°. 92. F
 Intestino recto cognata est matrix. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Intestinum rectum cur habeat uillos rectos. 4°. de usu par. 1°. 141. C
 in Intestino recto qui musculi sunt. 1°. de san. tu. 2°. 67. F
 Intestini recti os habet musculos in orbem. 4°. de usu par. 1°. 141. E
 Intestinum rectum recipit excrementum graue. 6°. de ana. adm. 1°. 90. C
 p Intestinum rectū concava iecinoris expurgatur. 11°. met. me. 7°. 73. F
 Intestino recto quid accadat in hemorrhoidibus. de diff. uul. 1°. 109. G
 Intestino caeco proportionatur colon. 4°. de usu par. 1°. 141. D
 Intestinum crassius colon dicitur. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 Intestino lōgo laxo quō renes iungatur. in 1°. de morb. uul. c. 1°. 3°. 155. D
 Intestinum crassius affligit fluxio corrupta. 6°. de san. tu. 2°. 98. F
 Intestini ieiuni officium, quale sit. de cōpag. mēb. siue de nat. hu. Sp. 59. A
 Intestinum praesertim ieiunum est lubricum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Intestina irrigantur à glandulis. 2°. de sem. 1°. 340. C
 Intestinis qd' cōe et musculi, et uētri, uuluae, et uesticae. 7°. de an. ad. 1°. 95. G
 Intestinis proprium. 7°. de anat. adm. 1°. 95. B
 in Intestino tenui an fiat stercus. 3°. de nat. fac. 1°. 306. A
 in Intestinis tenuibus fit stercus. 3°. de nat. fac. 1°. 304. C
 INTESTINORVM officium non pendet ab electione, neque est à
 uoluntate, & quale sit. 6°. de loc. aff. 1°. 38. E
 Intestinorū & stomachi uirtus, naturalis ē. de mot. man. et obsc. Sp. 69. C
 Intestinum rectū naturali uti facultate, musculus aut qui extremā illius
 partem ambit, ea q̄ aīalis, & uoluntaria dicitur. 6°. de loc. af. 4°. 38. F
 Intestina mouētur motu naturali nō uolūtario. 10°. de usu par. 1°. 180. G
 Intestina cur debēt sentire dolores & mordicationes. 5°. de usu par. 1°. 145. E
 Intestinorū propriū corpus ē sensibile elemētū. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Intestinorum sensus est obtusus. in 6°. de morb. uul. com. 5°. 3°. 193. F
 Intestina sentiūt solū, & non hñt motū uolūtariū. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Intestina non indigent facultate attractrice. 4°. de usu par. 1°. 137. B
 Intestina non trahunt à uentriculo. 6°. de loc. aff. 4°. 37. G
 Intestina non trahunt, sed contrahuntur. 3°. de nat. fac. 1°. 304. G
 Intestina excernunt exprimendo, ut manus exprimit aliquid. 2°. de sym-
 ptom. cau. 3°. 21. E
 Intestina habent uim expultricem. 1°. de crisi. 4°. 129. C
 Intestina & uestica ita actiones naturales ledere possunt, ut musculi affe-
 cti actiones à uoluntate. 1°. de loc. aff. 4°. 8. A
 Intestina habent comprehensionem. 3°. de symp. caus. 3°. 25. G
 Intestina habent uirtutem constrictoriam, & uirtutem contentricem,
 & beneq; hoc considera. in 6°. de morb. uul. com. 5°. 3°. 193. F
 in Intestinis cē uim retētricē colligūt ex dictis Gal. 6°. de lo. af. 4°. 37. A
 Intestina habent uim circumstringentem, & exprimentem. de uic. rat. in
 morb. acut. comment. 3°. 7°. 130. C
 ab Intestinis quō exprimuntur excrementa. 4°. de usu par. 1°. 137. G
 Intestina protrudunt cibos extra. 3°. de symp. cau. 3°. 27. C
 per Intestina exeunt cibus, & potus. 6°. de loc. aff. 4°. 37. G
 Intestina eiiciunt acrem humorē irritatē. 5°. de usu par. 1°. 145. F
 Intestina & si expellāt, nihil tñ elabitur clauso ano. 5°. de usu par. 1°. 146. F
 Intestina alterius auxilio nō idigēt p̄ suā functiōe. de foet. for. 1°. 324. G
 ad Intestinū, quod graeci ἐκφορὶν uocant, ex hepate bilis in quibus defe-
 ratur. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 120. G
 in Intestinum quō ingreditur meatus uesticae bilis. 5°. de usu par. 1°. 146. C
 in Intestina bilis ex iccore cur regurgitat i uētriculū. 1°. de ali. f. 2°. 7. G
 in Intestini mediocris primam partem mittitur fel. 1°. de sa. tu. 2°. 67. F
 ad Intestina aliquid peruenit ex cute. 3°. de nat. fac. 1°. 306. F
 ad Intestina singula cur multae uenae. 4°. de usu par. 1°. 137. B
 i Intestina,

in Intestina, uenarū oīs distributio fit sīl cū arterijs. 16°. d. us. p. 1°. 220. H
 ad Intestina et lactes, uenae et arteriae, q. i. 6°. d. mor. uul. c. 4°. 3°. 180. E
 in Intestino tenui uenae, et arteriae se contingunt. 9°. de usu p. 1°. 172. H
 Intestina habent nutrimentum crassum graue. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
 in Intestinis nutrimentum plurimum in uenas rapitur, parum in arterias,
 et quo tempore. 3°. de nat. fac. 1°. 307. B
 Intestina sibi mutuo dispartunt usq; ad postrema succum, quem sibi mit=
 tit uentriculus. 1°. de usu par. 1°. 213. C
 ad Intestina ptingentes uenae multū cibi sumūt. 4°. de usu par. 1°. 141. A
 ad Intestina uentriculus naturaliter mittit supflū. 15°. de usu p. 1°. 213. C
 in Intestina reliquiae ex uentriculo descendunt. 2°. de sem. 1°. 340. C
 ad Intestina pertingentia orificia arteriarum parum cibi sumunt. 4°. de
 usu partium. 1°. 141. A
 ab Intestinis cur arteriae non trahunt. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
 Intestina uenae nutrientes in mesenterio, quae non trahunt ad hepar. 4°.
 de usu partium. 1°. 141. F
 Intestina et ptes ppinq; nutriūtur à uenis i epiploo. 4°. de usu p. 1°. 141. F
 Intestina nutriuntur in ipsa concoctione, et etiam trahūt ab hepate. 4°.
 de usu partium. 1°. 141. F
 in Intestinorū sensibiles amplitudines sit relaxatio osculorum uenarum,
 sepe sine transfusione. de mult. 3°. 78. G
 ab Intestinis trahit hepar succum. de util. resp. Sp. 64. D
 ab Intestinis trahit iecur p meseraicas uēas alimonīā. 6°. d. dec. 1°. 266. A
 Intestinorum uenae habent uim mutandi succum in sanguinem, anteq; ue=
 niat ad hepar. 4°. de usu partium. 1°. 138. F
 Intestinorū uenae ferunt utile ad nutriēdū iecur. 4°. de usu part. 1°. 135. H
 ad Intestina, et stomachum meseraicas ab hepate euntes recipiunt glan=
 dulae quaedam. de anat. uiu. Sp. 44. D
 Intestina minus ualentia q̄ iecur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. C
 Intestinorum uniuersorum cā iecur imbecillatur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
 Intestini ieiuni causa maxime iecur imbecillatur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
 per Intestina praecordijs affectis malagma conueniens à Damocrate con=
 scriptum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. D
 Intestina sunt loca conferentia euacuationi. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Intestina deiectione euacuantur. 7°. meth. med. 7°. 49. D
 Intestina euacuāt excernēdo cām q̄ molestat. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 132. H
 de Intestinis, et stomacho qñ supfluitas cibi est difficilis descēsus, idige=
 mus his q̄ descēdere faciūt, et uentrem mollicēt. de diff. cōt. Sp. 71. F
 in Intestinis excrementa collecta quid faciant. 3°. de symp. cau. 3°. 28. E
 INTESTINORVM morbi sicci qui uocentur, 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 112. F
 Intestinorum sunt morbi sicci, dum aut nihil excernitur, aut durum. de
 ptiffa. 2°. 48. A
 Intestinorum excrementa non excludentur, si abdominis muscoli ocien=
 tur. 3°. de sani. tuen. 2°. 77. B
 in Intestinis quid faciant grumi. 6°. de loc. aff. 4°. 38. H
 Intestinorū uitū sequēs excrementi morā cur accidat. 1°. de sa. t. 2°. 68. A
 Intestina omnia cur uacua non fiunt à bile. de anat. uiu. Sp. 50. C
 per Intestina aquam ire, malum. de bon. aquae. Sp. 76. A
 Intestina p quas partes expurgātur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. H
 Intestina per rectum intestinum expurgantur. 11°. meth. med. 7°. 73. F
 per Intestina thorax purgatur qñq; 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 per Intestina purgātur lien, et iecoris caua. 13°. metho. med. 7°. 84. H
 Intestina tenuia purgantia, quae. de cathart. Sp. 95. C
 Intestina qbus cāis prōpte deiiciāt. de uic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 120. E
 in Intestinis humores prau foeno grāco subducūt. 1°. de ali. f. 2°. 14. E
 in Intestinis lumbrici gignuntur. 1°. de loc. aff. 4°. 16. C
 ex Intestis maioribus scybala, et lumbrici lati educunt. de cath. Sp. 94. G
 ex Intestino extremo educuntur ascarides. de cathar. Sp. 94. G
 Intestina mouētur ab acribus suppositorijs, et clysterijs. de dy. Sp. 20. F
 in Intestinis quae sunt, magis subducunt dulcia, sed minus sunt grata sto=
 macho. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. H
 Intestina mundificant cibi salsi. de diff. cont. Sp. 72. F
 ex Intestino ieiuno an possibile sit aliquid per nauream deferri. 7°. de cō=
 posi. med. sec. loc. 5°. 184. B
 Intestinorum sonitus unde. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 Intestinorum tenuium sonitus ob flatus. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 per Intestinum uacuum, et prorsus angustum spiritus delatus, acutum
 et tenue sonat. 3°. de symp. caus. 3°. 27. F
 Intestina laborant ob flatus. 8°. de decre. Hippo. 1°. 274. E
 in Intestinis latis flatus bombos faciunt. 3°. de symp. cau. 3°. 27. G
 Intestina non patiuntur ex compressione qñ uesica est plena, neq; quando

uterus mulieris praegnantis sit plenus. com. 6°. aphor. 44°. Ex. 51. D
 Intestina tenuia possunt premi à tumore uteri mulieris praegnatīs. com.
 6°. aphor. 44°. Ex. 51. D
 Intestinū rectū solū pōt premi à tumore uesicae. c. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 INTESTINORVM intēperies uñ accipiat. 1°. de sa. t. 2°. 68. A
 Intestinum laxius patitur frigidas dispōnes. cō. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
 Intestinis frigidum mordax. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. C
 ad Intestinorum in frigidationes omnes, idoneas uires habet anethum. de
 simp. med. Sp. 81. B
 Intestio si sola adsit obstructio, una tm̄ erit aegritudo. de dif. mor. 3°. 4. D
 i INTESTINIS inflāmatio duas facit aegritudines. de dif. mor. 3°. 4. D
 in Intestinorū phlegmone nō cē purgādū p aluū. 13°. meth. med. 7°. 83. A
 ex Intestinorum phlegmone exit aliquid. 13°. meth. med. 7°. 84. H
 Intestinorum inflammatio est ileos. in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 139. A
 in Intestinis tenuibus sit ileum. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 Intestinum aliquod gracile inflammatum difficilem inducit spirationem.
 2°. de diff. resp. 3°. 65. H
 ad Intestini recti tumores phlegmonodes quid bonum. 1°. de composi.
 med. per genera. 5°. 211. E
 in Intestinis, et uētre sanguis facit inflatōē. 3°. de cōp. me. se. l. 5°. 149. A
 circa Intestinum aliquod sanguis non indiget calidis tenuium partium.
 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. F
 Intestinum ieiunum quinto loco causum facit. de uic. rat. in morb. acutis,
 commentario 4°. 7°. 134. E
 Intestinorū inflāmationibus cōpetit mastiche. 7°. de cōp. med. fac. 5°. 55. C
 in Intestinis adest palpitatio. 2°. de symp. cau. 3°. 20. F
 Intestinorū motus pter naturā, symptoma est. 2°. de symp. cau. 3°. 20. F
 in Intestinis affectus similis diabete. 6°. de loc. aff. 4°. 38. B
 Intestinū inflatū qñ mitigādū, ex aqua calā i spōgia. 6°. me. m. 7°. 39. D
 INTESTINI plenioris, et iecinoris dolores non necessario sequun=
 tur male concoquentem. 3°. de symp. caus. 3°. 30. C
 Intestinorum dolor quomodo fiat. 1°. de loc. aff. 4°. 4. F
 Intestinorum dolores concitat bilis. de dynam. Sp. 19. D
 Intestinorum tenuium dolores mitiores. 2°. de loc. aff. 4°. 9. G
 Intestinorum gracilium dolor intensus cur fiat. 6°. de loc. aff. 4°. 36. H
 Intestinorum tenuium dolores à quibus pueniāt. 6°. de loc. affe. 4°. 36. H
 Intestina sublimiora hñt uehemētissimos dolores. 6°. de loc. aff. 4°. 37. A
 Intestini crassi dolor, qui. 2°. de loc. affe. 4°. 9. E
 inter Intestinorum tunicas ex contento humore frigido dolor fit. 12°.
 methodi medendi. 7°. 79. D
 in Intestinorum tunicis impacti succi mordentes faciebant dolorem in se
 ne quadragenario. 12°. meth. med. 7°. 78. G
 in Intestinis noxam ex scammonia habentis quadragenarij casus. 12°.
 methodi medendi. 7°. 78. H
 in Intestinorum tunicis humores immersos habentibus conuenit hiera pi
 cra. 12°. methodi medendi. 7°. 78. G
 ad Intestinos omnes dolores remedium. de med. fac. par. 7°. 168. A
 Intestinorum tenuium dolores, à Philonio sanantur. 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 104. H
 ad Intestinorū, et coli dolores ius album conferre ex Galeno elicetur.
 12°. methodi medendi. 7°. 78. H
 in Intestinis si crassi humores colicam generant medicamentum iuuant.
 de med. exper. Sp. 106. G
 Intestinorum dolores sedat theriaca, de usu theri. ad Pifo. 5°. 98. F
 ex Intestini laxi dolore, animi defectus quo modo curandus. 1°. de arte
 cur. ad Glauconem. 7°. 99. G
 Intestinorum tormina incidebant qui malos succos ob annonam ederant.
 de bon. et uitio succorum. 2°. 33. G
 Intestinorum torminibus laborantes coeliacos iuuat antidotus zopyria.
 2°. de antidotis. 5°. 115. B
 ad Intestinorum tormina ualet theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. F
 ad Intestinorum tormina quid conferat. de med. fac. par. 7°. 167. E
 INTESTINORVM difficultates cur fiāt mulieribus et uiris hu=
 midis, qñ hyems sit aqlonia, et uer austrinū. cō. 3°. aph. 11°. Ex. 21. C
 Intestiorū difficultate hoies uere et aestate laborāt. 8°. d. dec. 1°. 276. B/E
 Intestinorum difficultates unde fiant, et qñ cō. 3°. apho. 16°. Ex. 23. D
 Intestinorum difficultas quomodo fiat. com. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 Intestina in intestinorum difficultate quam dispositionem habeant. com=
 ment. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Intestinorum difficultates fiunt à pituita à capite ad uentrem defluente.
 com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. F
 ad Intestinorum inuolucra quo modo tendit materia, quae à capite de=
 h h i j scendit

- scendit. comment. 7°. aphorif. 30°. Ex. 56. B
 Intestina à qua pituita mordentur ita, ut prouocentur ad deiectionem. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B
 Intestinorum difficultates fiunt potissimum à salsa pituita. comment. 3°. aphorif. 12°. Ex. 21. G
 Intestinorum difficultas à sincera deiectione. cō. 7°. aph. 71°. Ex. 60. G
 Intestinorū difficultas à deiectione sincera, malū. c. 7°. aph. 23°. Ex. 56. E
 Intestina exulcerantur, abraduntur, eroduntur, & computrescūt à transitu sincerae bilis, siue flauae, siue atrae. 5°. de usu part. 1°. 145. E
 Intestinis aduersissima est utraq; bilis. 5°. de usu par. 1°. 146. E
 Intestinorum difficultas ab alui profluvio. com. 7°. aph. 71°. Ex. 60. G
 Intestina ulcerantur ob colocynthim. de dynam. Sp. 21. D
 Intestina à quibus humoribus & quō excedatur. cō. 7°. aph. 23°. Ex. 55. E
 Intestina ulcerat humor mordax, & eo remoto non remouetur affectus. 1°. de locis affectis. 4°. 4. C
 ad Intestini recti mordicationes ualet adeps caprinus. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 78. H
 ad Intestinum fluens sanguis malum, licet minus quā sit per superius. com. 4°. aph. 25°. Ex. 3. A
 in Intestinis consistentes fluxiones desiccant spica nardi. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 56. G
 ad Intestinorū rheumatismū malagma bonū. 7°. de cōp. me. p. g. 5°. 266. E
 Intestina quō paulatim abraduntur. com. 7°. aph. 71°. Ex. 60. G
 Intestina quō per ordinem ulcerentur. com. 7°. aph. 71°. Ex. 60. G
 Intestinorum difficultates primo corpora pingua excerni faciunt. com. 4°. aphorismo 26°. Ex. 30. C
 in Intestinorum difficultatibus secundo loco ramenta quaedam intestinorum excernuntur, ablata ipsorum superficie interiore, quae membrana nasa existit & densa. com. 4°. aph. 26°. Ex. 30. C
 ex Intestinis ramenta deiectione eiiciuntur. 4°. de loc. af. 4°. 25. H
 in Intestinorum difficultate substantia intestini abraditur tertio loco. com. 4°. aph. 26°. Ex. 30. C
 Intestinorum prima tunica exesa in dysenteria multi superuixere, & quare. 4°. de usu partium. 1°. 141. B
 Intestini tunica eiecta lata & crassa, significat dysenteriam esse in magnis intestinis. 1°. de loc. affe. 4°. 2. D
 ab Intestinis q̄ excernuntur pticulæ se cōtrahūt. 2°. de symp. ca. 3°. 21. E
 Intestina abradit oxymeli. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 130. C
 Intestina abradit chylosum excrementum, quod cum oxymeli descendit. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 130. C
 Intestinorū abrasio inutilis in acutis. de uic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 130. C
 Intestinorum abrasio uires frangit, & extremas partes infrigidat. de uic. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 130. C
 Intestinum ulceratum quomodo cognoscatur. 1°. de loc. af. 4°. 6. A
 Intestinū uulneratū significat stercus exiēs p uulnus. 1°. de loc. af. 4°. 2. E
 Intestina tenuia an crassa patiantur, quō cognoscēdū. 1°. de lo. af. 4°. 6. A
 Intestina tenuia affecta stercus per os faciunt emitti. in 3^m. de morb. uulgaribus, com. 2°. 3°. 139. A
 Intestinū si p uulnus exeat, significat pitoneū eē discissū. 1°. d. l. af. 4°. 2. F
 Intestinum aliquod ulceratum ostendit ephelcis cum alui excrementis deiecta. 1°. de loc. affe. 4°. 2. F
 in Intestini colo si fuerit affectus, quō cognoscatur. 2°. de lo. af. 4°. 9. E
 in Intestinis exītiū nihil pōt p uomitū cūari. c. 4°. aph. 12°. Ex. 28. F
 Intestinorum motus ad superiora, qui. 3°. de symp. cau. 3°. 25. H
 Intestinū perforatum sit, quid agendū. 6°. meth. med. 7°. 39. G
 Intestina c. 11. facile sanantur, tenuia difficulter. 6°. meth. med. 7°. 39. G
 Intestinum ieiunum insanabile est. 6°. meth. med. 7°. 39. G
 Intestina tenuia discissa, letale. com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
 Intestina tenuia uulnerata in summa parte sepius agglutinantur. com. 6°. aphorismo 18°. Ex. 48. A
 Intestinorū tenuiū uulnera sanauit cauda equina. 6°. de sim. m. f. 5°. 48. E
 Intestina gracilia si discindantur, nō coalescūt. cō. 6°. aph. 24°. Ex. 48. E
 Intestina tenuia non possunt consolidari. 3°. meth. med. 7°. 16. E
 Intestina discissa tota usq; ad suam cauitatem rarissime sanantur. comment. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Intestina ulcerata quo modo curanda. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
 i Intestis tenuibus ulcera quō curāda, et p quas ptes. 4°. met. m. 7°. 28. G
 in Intestinis crassius quō deprehendatur eē ulcus. 6°. de loc. aff. 4°. 36. E
 in Intestinis superioribus quō deprehendatur eē ulcus. 6°. de lo. af. 4°. 36. E
 in Intestinis inferioribus quō deprehendatur eē ulcus. 6°. de l. af. 4°. 36. E
 Intestina superiora lesa, medicamentis iuuantur. 6°. de loc. af. 4°. 36. E
 Intestina inferiora lesa, clysteribus iuuantur. 6°. de loc. af. 4°. 36. E

- Intestinorum inferiorum dispo sanatur clysteri. 1°. de loc. aff. 4°. 5. H
 Intestini recti ulcus tenesmos dicitur. 6°. de loc. affe. 4°. 36. F
 in intestinis crassis ulcera quō curanda. 4°. meth. med. 7°. 28. G
 Intestinorū ulcera quō p os, & per anum curētur. 5°. met. med. 7°. 34. D
 Intestina magis p potione q̄ p alia sanari debēt. cō. 6°. aph. 18°. Ex. 48. B
 in Intestina quō iniiciantur medicamenta. 5°. meth. med. 7°. 33. F
 pro Intestino recto curando per cornu recti foraminis, cui sit alligata uestica suis, quid imittatur in anū. 1°. de cōp. med. per gen. 5°. 211. E
 i Intestinū rectū quō iponēda medicamēta. 1°. de cōp. med. p. ge. 5°. 211. E
 in Intestinum rectum medicamenta ponit uestica, cui sit iuncta fistula. 5°. methodi medendi. 7°. 33. F
 Intestinorum particulae quando exeunt. 3°. de symp. cau. 3°. 28. C
 Intestinorum difficultas quod differat tantum per magis, & minus, ut q̄ intestina sint magis uel minus exesa, & non habent speciem sub se collige. com. 4°. aphorif. 24°. Ex. 29. H
 Intestinorum difficultas qñ est completa. com. 4°. aph. 26°. Ex. 30. C
 ad Intestinum ieiunū facta exulceratione, in quibus factus sit tenesmus. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 146. H
 Intestinū rectū tētionē patit, & quō, & qd sit. cō. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 in Intestinis facit qñq; tenesmon secaniabin. de diff. cont. Sp. 75. B
 ob Intestinorum difficultatem, ac leuitatem, sit defectus animi. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 98. E
 ex Intestini crassioris affectu, aius deficit. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 98. G
 Intestinorum difficultates, & leuitates qua etate contingant. comment. 3°. apho. 30°. Ex. 26. D
 Intestinorum difficultates fiunt autumnō. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. E
 Intestinorum difficultate correpti, lienosi. com. 7°. aph. 72°. Ex. 60. G
 Intestinorum difficultate superueniente, lienoso si aqua inter cutem, aut intestinorum leuitas aduenerit moriūtur. cō. 6°. apho. 43°. Ex. 51. B
 Intestinorū difficultas qñq; et qñ sanat lienosos. c. 6°. aph. 43°. Ex. 51. B
 Intestinorum difficultas quae sanabilis, & quae non, & quomodo fiat, & quae letalis. com. 4°. aph. 24°. Ex. 30. A
 in Intestinorum difficultate si ueluti carunculae exeant, letale est. comment. 4°. aphorif. 26°. Ex. 30. C
 Intestinorum difficultas, uel aqua inter cutem, uel mentis alienatio à furore bonum. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
 Intestinorū excoariationibus pdest theriaca. de usu ther. ad Pāphi. 5°. 98. H
 Intestinorum difficultas. lege Alui fluxus.
 INTESTINORVM leuitas unde sortita est nomen, & quod nomē conuenientius fuisset. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. G
 Intestinorum leuitas quid. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. G
 Intestinorū leuitas quid sit, & cur fiat autūno. c. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
 Intestinorū leuitas quid, & ex quibus causis fit. c. 4°. ap. 12°. Ex. 28. E
 i Intestinorū leuitate facultatis retētrici priuatio. de symp. dif. 3°. 12. D
 Intestinorum leuitas, difficultas, tentio, apud Erasistratum, deinde alios antiquos quō, & ex qua causa fiant. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Intestinorū leuitates quot modis, et p quot fieri pñt. c. 3°. a. 30°. Ex. 26. F
 Intestinorum leuitas ex quibus causis fiat. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 ut Intestinorum leuitas circa aluum, ita circa uesticam diabetes. 1°. de crisi. 4°. 129. H
 Intestinorum & renum leuitatis differentia. 6°. de lo. af. 4°. 38. A
 Intestinorum leuitas subito fieri non potest. 6°. de loc. af. 4°. 37. H
 Intestinorū leuitas ex sola intestinorū lēione fit. c. 6°. aph. 43°. Ex. 51. B
 Intestinorum imbecillitas facit intestinorum leuitatem, & quō cognoscatur quando fit ab alijs causis. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 Intestina magis roborat uinum austerum q̄ aqua. 6°. meth. med. 7°. 39. D
 Intestis uinū meracius magis cōuēit. de uic. rat. i mor. acu. c. 3°. 7°. 127. A
 Intestinis inferioribus q̄ flatuosa uina nō sint nocua, et cur. de ui. Sp. 76. F
 Intestina corroborantur à lente bis cocta. de alim. fac. 2°. 13. C
 Intestinorum leuitas ex dysenteria. intro. Isa. 57. E
 Intestinorum leuitas superuenit ab intestinorum difficultate. commē. 7°. aphorif. 72°. Ex. 60. G
 Intestini partem imam humidam reddit oxymeli parum acre, & facit ramenta. de uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 130. C
 Intestinorū leuitas, & difficultas morbi ex bile. cōtra Iulianū. Ex. 67. G
 Intestina plena humoribus maxime pituita faciunt leuitatem intestinorum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Intestinorū leuitate diuturnae eūones siccitate faciūt. 1°. de dif. fe. 3°. 34. D
 Intestinorum longa difficultate superueniente, si lienosis aqua inter cutē superuenit, aut intestinorū leuitas, pereūt. cō. 7°. aph. 72°. Ex. 60. G
 Intestinorum leuitate, id est lienteria, laborantes, hectica correpti sunt. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F

in Intestinorum longis leuitatibus si ructus acidus fiat, qui prius non fuerit, bonum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 40. G
 Intestinorum leuitate laborantes hiberno tempore purgare, malum. com. ment. 4°. aph. 12°. Ex. 28. A
 ad Intestinorum leuorem. de med. fac. par. 7°. 167. F
 Intestinorum leuitas. lege Leuitas intestinorum.
 INTESTINA unde fiant aspera. de cau. morb. 3°. 9. C
 Intestinorum asperitatibus medetur ouum. 11°. de simpli. med. fac. 5°. 81. F
 ad Intestinorum scissuram, quæ bona. de med. fac. par. 7°. 168. A
 Intestinorum suppurationes ruptæ faciunt puris deiectionem. comen. 7°. aphorismo 8°. Ex. 54. E
 INTESTINVM qua de causa procidat musculo uulnerato. 6°. methodi medendi. 7°. 39. B
 Intestia moue sui sedibus, cū dissecto omēto deciderit. de ca. mor. 3°. 9. E
 Intestinum quod in scrotum iam decidit, in suum locum reponi desiderat. 3. m. eth. med. 7°. 16. C
 Intestinorum quæ pcederūt collocatio, spēs cōpōnis chirurgiæ. itr. 1s. 59. E
 Intestini recti collocatio spēs compositionis chirurgiæ. intro. 1s. 59. E
 Intestina et si exeant, intro mittuntur sine lesione. c. 6°. aph. 58°. Ex. 53. F
 Intestinum cæcum solum, quia solutum facile descendit in scrotum. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 179. G
 Intestinum in scroto quomodo curandum. ars med. 1s. 71. C
 in Intestinis si uas magnum præruptum, adstringentibus utendum, quibus. 5°. methodi medendi. 7°. 31. G
 in Intestinis si uas paruum sit præruptum, quibus adstringentibus utendum. 5°. methodi medendi. 7°. 31. G
 Intestinorum cuius laboranti non sunt admoenda adstringentia. 11°. methodi medendi. 7°. 73. B
 ad Intestinorum affectiones antidotus. 2°. de antid. 5°. 120. E
 Intestina confortans medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G
 ad Intestinorum ulcera utilissima est theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 96. B
 INTESTINA carnibus confusis, et similagine implebant. de fract. commentario 3°. 7°. 245. H
 Intestina si coquantur qualem succum generant. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 Intestina sunt cibaria media. de diff. cont. Sp. 74. C
 Intestina tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Intestina parum nutriunt, cur. de diff. cont. Sp. 73. F
 Intestina cibus crassus, et cur. de diff. cont. Sp. 72. H
 INTESTINO bello egrotant ciuitates, cum seditiones in illis fuerint. 5°. de decre. Hipp. 1°. 255. C
 INTESTINVM terræ, animalculū. 3°. de cōp. med. se. lo. 5°. 145. A
 Intestina terræ lumbrici. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. D
 Intestinum terræ calculos uesticæ conterit. de ther. ad Piso. 5°. 93. F
 Intestinum terræ regio morbo laborantē liberat. de ther. ad Pis. 5°. 93. F
 Intestinū terræ podagricorū istamatiōibus medet. de ther. ad Pis. 5°. 93. F
 INTIMA calida, extrema frigida, malum. in prog. cō. 2°. 4°. 198. C
 INTORQVENDA quō sit uena et arteria. 5°. met. med. 7°. 30. G
 INTRANEORVM calorem uisum extirpat triasandali. de dy. namidijs. Sp. 26. E
 INTRINSECARVM facultatum aliæ naturales, aliæ animales. de uocalium instr. diff. 1°. 106. C
 Intrinsecæ facultates obtinēt uim cæ, et artificis. de uo. istr. diff. 1°. 106. C
 Intrinseca membra seruentia, quæ. de anat. uiu. Sp. 45. D
 Intrinsecus rugosa est forma cordis, quando constringitur: plana, quando dilatatur. de anat. uiu. Sp. 56. C
 ab Intrinseco osse propter durtiem magis læditur caro conuassata ab extrinseco. de anat. uiu. Sp. 55. D
 Intrinseca pro febre auferenda quæ. 10°. meth. med. 7°. 64. D
 Intrinsecis uulneribus non possunt applicari medicamenta, sicut extrinsecis. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. B
 in Intrinsecis ulceribus quæ sumi non debent. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 INTRORSVM oblique, sursumq; digitos mouentes musculi quinq; de musc. diff. 1°. 49. A
 Introrsum, et retrorsum femur adducēs musculus. de musc. diff. 1°. 50. F
 Introrsum non nihil tibiam mouens musculus. de musc. diff. 1°. 50. F
 Introrsum magis totum femur inuertens musculus. de musc. diff. 1°. 50. G
 Introrsum adducens totum femur musculus. de musc. diff. 1°. 51. C
 Introrsum tibiā inuertes musculus, i rectū illā attollēdo. de musc. di. 1°. 51. D
 Introrsum simul, et parumper retrorsum femur agens musculus. de musculorum diff. 1°. 51. F
 Introrsum si uergat succi, ad exteriora fiat reuulsio. de cucur. sc. 6°. 4. G
 INTVBVS crudus conuenit stomachicis. 8°. de cōp. me. fa. 5°. 192. C

INTVENTVR qui incōniuent. 4°. de psag. ex puls. 4°. 120. H
 INTUITVM proprium placuit empiricis non cognitionem modo, sed et experientiam appellare. de subst. emp. 1s. 31. F
 INTVMESCENTIA quid proprie sit. de fract. cō. 3°. 7°. 243. C
 Intumescentes purgandi non sunt. in pror. com. 2°. 4°. 174. D
 Intumescere non permittit Narcissi bulbus. de simp. med. Sp. 87. H
 Intumescere non patitur laxata emplastrum barbarum. de dyn. Sp. 35. F
 INTVS relinqui dupli accipitur. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 164. A
 Intus quō cognoscatur factā esse suppurationē. cō. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
 INTYBI an sit seres dubitat Galenus. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
 Intybi habent similem facultatem cum lactucis. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
 Intybi sunt minus suauis lactucis. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
 Intybi succus infrigidat. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Intybum refrigerat. 14°. meth. med. 7°. 87. E
 INVENIENDA sunt aliqua remedia per indicationem, uel per experientiam. com. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
 Inueniēda oīa rōne, et experientia, sed distincte. 3°. meth. med. 7°. 16. D
 INVENIRE quod queritur docet logica. 1°. meth. med. 7°. 4. F
 Inuenire methodo quid sit. 1°. meth. med. 7°. 4. H
 Inueniuntur multa quotidie, quæ apud antiquos non erant inuenta. 14°. methodi medendi. 7°. 92. H
 Inueniri non contingit uerum ex falsis. 3°. de cris. 4°. 142. C
 Inueniri non potest quod nusquam existit. 4°. de digno. puls. 4°. 84. H
 Inuenire qui non potest aliquid etiam per multos annos, non debet animū despondere. 1°. de digno. puls. 4°. 70. G
 Inueniuntur quæ sita cū usura, et quō paulatim. 1°. de dig. puls. 4°. 70. G
 Inueniuntur res, non primo. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. H
 Inueniuntur quæ p rōnem, quō inueniuntur. de cu. ra. p sang. miß. 6°. 16. D
 Inuenit auctor libri de motibus manifestis et obscuris musculū qui utrāq; mouet genam. de mot. man. et obs. Sp. 67. C
 INVENTIO unum ex principijs medicinæ. intro. 1s. 50. H
 Inuentio artium non consideranda, sū aliquos. 3°. de loc. affe. 4°. 14. H
 Inuentio empirica, et logica nō simul cōfundenda. 2°. meth. me. 7°. 13. E
 de Inuentione logica docet in libro methodi Galenus. 2°. me. me. 7°. 13. B
 ad Inuentionem auxiliorum quæ conferant. 8°. meth. med. 7°. 56. D
 Inuentionis duo instra, ratio, et expientia. 1°. met. med. 4. F/3°. 7°. 16. G
 Inuentionis principia, quæ. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. E
 Inuentionis principium sunt sensui nota. de op. secta. 1s. 20. B
 Inuentio fit longo tempore. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. C
 Inuentio quæ sit per rationem quomodo fiat. 1°. meth. med. 7°. 5. A
 Inuentio affectuū, est cognitio præsentiū. 4°. de psag. ex puls. 4°. 121. F
 Inuentio causarum affectus, est cognitio præteritorum. 4°. de præsagitione ex pulsibus. 4°. 121. F
 de Inuentione Nilei Plinij historia. de machin. 7°. 311. B
 INVENTOR primus philosophiæ apud Iones Thales Milesius. de historia philosophica. Sp. 2. D
 Inuentor moralis philosophiæ Socrates. de hist. philos. Sp. 2. C
 Inuentor Dialecticæ Socrates. de hist. philos. Sp. 2. C
 Inuentor quorum fuerit Hippocrates, et q non mirum si multa prætermittit. de uict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 121. H
 INVENTAE quō sint spēs lassitudinis. de mot. ma. et obs. Sp. 67. C
 Inuenti fidem dat experientia. 5°. de san. tuen. 2°. 93. G
 Inuētis necesse ē aliqd addere pp fmōis falsitatē. c. 7°. ap. 64°. Ex. 60. D
 INVERTENS totum femur introrsum magis musculus. de musculorum diff. 1°. 50. G
 Inuertes genu articulationē ad exteriora musculus. de musc. diff. 1°. 51. A
 Inuertes pedē leniter extrorsū, et retrorsū musculus. de musc. di. 1°. 52. B
 Inuertens tibiam introrsum in rectum illam attollendo, musculus. de musculorum diff. 1°. 51. D
 Inuertens tibiam ad exteriora oblique, et simul illam flectens musculus. de musculorum diff. 1°. 51. E
 Inuertens ad interiora caput musculi, et unā sursum tollens musculus. de musculorum diff. 1°. 51. B
 INVETERATA unde sint. 4°. meth. med. 7°. 28. C
 in Inueteratis affectionibus conuenit sanguinis detractio. 2°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 137. H
 Inueterata atra bilis difficulter curat. de mel. ex Gal. R. et P. Sp. 109. H
 ad Inueterata, et quæ difficilem curationem habent quid bonum. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 251. B
 ad Inueterata et callosa cōmodum. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 242. B
 ad Inueteratas oculorū affectiōes qd utile. 4°. de cōp. me. se. l. 5°. 152. H
 ad Inueteratas affectiones catapotium accommodatum. 7°. de compo. b h iij tione

tione medicamentorum secundum locos. 5^a.182.C
 ad Inueteratas affectiões malagmata. 9°. de cōp.m. f.l.199.E/5^a.200.B
 ad Inueteratos affectus malagma bonum. 10°. de compositione medica-
 mentorum secundum locos. 207.F/ 5^a.208.B
 ad Inueteratos affectus myracopon bonū. 7°. de cōp.me. p.ge.5^a.271.G
 INVICTVM emplastrum quod, & quare ita uocatum. 6°. de comp.
 medic.per genera. 5^a.256.D
 Inuidium appellatum emplastrū quale. 2°. de cōp.med.p.gen.5^a.227.D
 INVIDIA quid, & eius remedia. de cog.cur.animi mor. 2^a.53.G
 Inuidia animi affectus & perturbatio. de cog.cur.anim.mor. 2^a.50.G
 Inuidiæ euitandæ, & quare. ars med. 15a.68.E
 Inuidia omnium uitiorum foedissima. de cog.cur.animi mor. 2^a.53.G
 INVIDI sunt qui aut ueterum monumenta supprimunt, aut demoliri
 tur. de nat.hum.com.1°. 1^a.28.F
 INVIGILANTES phlegma facit. de dynam. Sp.19.E
 IOVISCATIO quid sit. de ocul. 7^a.186.H
 INVOCAL dupliciter dicitur, & quid secundum utrumq; modum
 significet. 4°. de decretis Hippocratis. 1^a.250.B
 INVOLUTA cur sint intestina. de anat.uui. Sp.50.A
 Inuolutum siue ileon intestinum tertium est. de anat.uui. Sp.50.B
 Inuolutum multum cur sit ileon intestinum. de anat.uui. Sp.50.D
 INVUNCTILES liquida compositiones. 4°. de compositione medica
 men. secundum locos. 5^a.151.B
 INVUNCTIO quid faciat post lauationes. 7°. meth. med. 7^a.45.B
 Inunctio adhibetur in declinatione morbi. de opt. secta. 15a.27.G
 Inunctio facit intemperiem. 1°. de san. tuen. 2^a.68.B
 INVSTIO quō fiat in uētre. de uict. rat. in mor. ac. c.4°. 7^a.149.B
 ad Inuisiones epicaumata à Græcis dictas, compositiones commodæ. 4°.
 de comp.med. sec. loc. 154.G/5^a.155.B/D/F/H
 INVSTVM ulceratio quædam oculorum. fin. med. 15a.48.D
 INVSTILE in quibus abiicitur. de caus. morb. 3^a.9.D
IOANNIS filij Ligorij medici potio ad paralytim. de dynamidijs. Sp.31.C
 IOCIS semper seria immiscebat Socrates. 1°. de usu part. 1^a.115.D
 IOLLAS scriptor simplicium. 1°. de antidotis. 5^a.100.B
 IONTHOS, id est uarus interpretatur à Galeno. 2°. met. med. 9.F/ de
 remed. par. fac. 7^a.157.B
 ad Ionthos conueniunt balani myrepisicæ recrementa. 6°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5^a.44.D
 IONICVM genus philosophorum. de hist. philos. Sp.2.F
 Ionica nomina exquisite sciuit Galenus. ad Thrasy. 2^a.107.A
 de Ionicis noibus, pmitit se scripturum Galenus. 2°. de diff. p. 4^a.59.A
 IOS ærugo quid efficiat. 9°. de simp. med. fac. 5^a.69.D
 Ios. i. uiola, in quibus conueniat. 6°. de simp. med. fac. 5^a.48.F
ΗΠΑΤΙΚΟΣ iecinorarius interpretatur à Galeno. de
 fracturis, comment. 2°. 7^a.240.G
 si cum IPHICLO comparemur, pedibus parum ualemus. 1°. de sani-
 tate tuenda. 2^a.63.H
 IPOTERIVM inscriptū malagma. 9°. de cōp.med. se. l. 5^a.200.B
 Ipoterium aliud. 9°. de comp.med. sec. loc. 5^a.200.B
IRA quid sit. de decr. Hipp. 4°. 248.E/5^a.258.C/6°.260.F/
 267.B/7°.1^a.268.H/de caus. morb. 3^a.6.F/2°. de caus.
 pul. 4^a.91.C/de uirt. nostrum corp. dispen. Sp.60.D
 Ira quid secundum Platonem. de palp. 3^a.54.B
 Ira est ægritudo animi. de cog. cur. animi mor. 2^a.50.G
 Ira animi affectus, & perturbatio. de cog. cur. animi mor. 2^a.50.G
 Ira non est auctus calor, sed ueluti feruor caloris in corde. 2°. de sanitate
 tuenda. 2^a.74.B
 Iræ uiscus debet esse calidissimum. 6°. de decr. Hippo. 1^a.266.G
 Ira est in pectore. 3°. de decr. Hipp. 242.B/ 1^a.246.G
 Iræ motus qui. 2°. de symptomatum causis. 3^a.23.D
 Ira est ueluti feruor quidam, ac uehemens motus potētiae irascibilis in ipso
 corpore cordis sita. 1°. de diff. feb. 3^a.31.E
 g. Ira sit inati caloris feruor i corde atiqua opinio ē. 3°. de dec. 1^a.241.F
 Iræ uindictæ appetentia est quid accessorium, non eius essentia. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a.74.B
 Ira cor exturbat. 6°. de decr. Hipp. 1^a.261.G
 Iræ, & pulsus, arteriarum, & innata caliditatis principium est in corde,
 in timæum Plat. 1^a.287.D
 Ira à corde naturaliter procedit. de spermate. Sp.37.B
 Iræ motus in corde. 5°. de decr. Hipp. 1^a.254.B
 Iræ impetus quo casu fiunt. de decub. progn. ex math. scient. Sp.12.H

Iram à luna tenuit Alexander. de spermate. Sp.38.H
 Ira quandoq; utuntur equus, & taurus. 3°. de usu partium. 1^a.128.B
 Iram comparat equo Galenus. 3°. de decr. Hipp. 1^a.242.F
 Ira temeritas, atq; immanitas iuncta mentis delirio notant atram bilem
 peccare. comment. 4°. aph. 2°. Ex.27.F
 ad Iram præcipientes facit uinum. 1°. de sanit. tuen. 2^a.66.H
 in Ira quæ contingant. 2°. de decr. Hipp. 1^a.239.G
 in Ira facies inflatur & rubescit, & alia quæ ad ipsam sequuntur. 3°. de
 decretis Hippocratis. 1^a.241.F
 in Ira minus inflata & rotunda facie, quàm in ira deberet, apparere si p
 compressionem cordis dilataretur arteria. de anat. uiuo. Sp.47.A
 in Ira cur in posterum non recordamur eorum quæ egimus. 2°. de motu
 musculorum. 1^a.315.B
 Ira cur rationem trahit. 3°. de decretis Hipp. 1^a.242.F
 Ira est potentior consilio. 3°. de decr. Hipp. 1^a.243.A
 ab Ira quorum rationes facile uincantur. 3°. de decr. Hipp. 1^a.242.F
 Ira uincit barbaros, & ineruditos. 3°. de decr. Hipp. 1^a.243.B
 Iræ seruiunt pueri quasi bestia. 3°. de decr. Hipp. 1^a.245.G
 Iræ euitandæ, quia alterant, & à naturali statu corpus auertunt. ars me-
 dicinalis. 15a.68.E
 Iram non posse mitigare, cum equi ad parendum idonei reddantur, quod
 turpe admodum est. de conoscendis cur. animi morbis. 2^a.52.G
 Ira minimum affici uidetur, qui ratione plurimum utitur. 3°. de decretis
 Hippocratis. 1^a.245.H
 Ira quid faciant foetui. 11°. de usu partium. 1^a.188.B
 Ira facit abortum. comment. 4°. aph. 53°. Ex.52.D
 Iram quid faciat. 4°. de decretis Hippocratis. 1^a.252.D
 Ira quid faciat ex Homero. 3°. de decr. Hipp. 1^a.242.A
 Ira excitat calorem innatum. 3°. de diff. resp. 3^a.75.B
 Ira generat bilem. in 6^m. de morbis uulg. com. 1°. 3^a.157.A
 ab Ira cum sanguis immoderatus feruet, fieri potest inæqualis intempe-
 ries in toto corpore. de inæq. intemp. 3^a.44.D
 Ira auget halitum fuliginosum. 10°. meth. med. 7^a.62.H
 Ira parit morbos. de nat. hum. com. 2°. 7^a.182.B
 Ira accendit febres. 1°. de sanitate tuenda. 2^a.65.G/de caus. morb. 3^a.6.F
 ex Ira quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3^a.31.B
 ex Ira febris quo modo fiat. 1°. de diff. feb. 3^a.31.F
 ex Ira ephemera quo modo fiant. 1°. de diff. feb. 3^a.32.G
 ob Iram ephemera facta quo modo cognoscitur. 2°. de crisi. 4^a.138.F
 ex Ira ephemera qualis. 2°. de crisi. 4^a.138.G
 ob Iram causus factus. de uictus rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a.134.F
 ex Ira febris orta sub cane, extincta fuit aqua frigida à Galeno exhibita.
 10°. methodi medendi. 7^a.63.F
 ab Ira siccitas inducta quo modo corrigatur. 3°. de san. tuen. 2^a.81.G
 Ira ualidam exercitationem concitat. 1°. de caus. puls. 4^a.87.H
 Ira uires resoluit. 12°. meth. med. 7^a.77.D
 ex Ira animi defectus quo modo curetur. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a.99.G
 ab Ira nemo interijt. 2°. de sympt. caus. 3^a.23.E
 Ira quando euitanda, & quā non. in 6^m. de morbis uulg. com. 5°. 3^a.190.G
 Ira conuenit calculosis quandoq; de ren. aff. dign. & med. 7^a.194.F
 ab Ira prorsus liberari simul ac quis uelit, non continuo quis potest, com-
 primere autem illius perturbationis intemperantiam atq; insolentiam
 potest. de cogn. cur. animi morbis. 2^a.51.G
 in Ira deprimenda quando quis profecerit. de cog. cur. ai mor. 2^a.53.E
 Ira potest à ratione cohiberi. 3°. de decr. Hipp. 1^a.242.F
 Ira à quibus uincatur ratione. 3°. de decr. Hipp. 1^a.243.B
 Iram uicit Vlysses. 3°. de decr. Hipp. 1^a.242.G
 Ira sub quarta parte medicinae continetur. ad Thrasy. 2^a.108.D
 Iræ pulsus qualis, de puls. ad tiron. 44.H/3°. de differ. puls. 61.F/1°. de
 caus. puls. 87.H/2°.94.C/4°. 4^a.99.F
 ob Iram magnus pulsus quo modo. 1°. de præf. ex pul. 4^a.104.H
 Iram reprimentis pulsus. 1°. de præf. ex pul. 4^a.105.A
 ad Iram pulsus motus comparatio, quæ. 6°. de decr. Hipp. 1^a.260.H
 Ira ex animi affectibus excrementa quæta calefacit, attenuat, & excitat.
 2°. de symptomatum causis. 3^a.22.D
 Iræ nō indigēt frictionibus, & lauationibus multis. 8°. met. med. 7^a.52.E
IRACUNDIA ubi sit, & quo modo gignatur. in 6^m. de morbis uul-
 garibus, comment. 5°. 3^a.190.B
 Iracundia in pueris reperitur, sicut & in bestiis, quanquam minimum ra-
 tionis habent. 5°. de decr. Hipp. 1^a.260.B
 ad Iracundiam hominem facilem esse ex motu arteria uehementi conijci-
 tur. quod animi mores. 1^a.320.C
 Iracundia

Iracundia bilioſas naturas maxime accendit, & febres acutas facit. 6°. de ſanitate tuenda. 2°. 96.E
Iracundiam à ratione differre per ſe notum. 5°. de decr. Hipp. 1°. 260.D
Iracundia & ratio ſe habent ut equus & equus, & canis & uenator. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 242.F
Iracundia & rationis certamen. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242.G
Iracundia data à natura, ut rationi opituletur. 5°. de decret. 1°. 260.A
Iracundia quando opitulatur rationi. 5°. de decr. Hipp. 1°. 260.A
Iracundia ſola in nullo eſt corpore. 6°. de decret. Hipp. 1°. 261.F
Iracundia in corde probatur. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242.A
Iracundia ſemp succūbebant Hector, & Achilles. 3°. de decr. 1°. 242.F
Iracundia dominabantur Vlyſſes, Polydamas, & Neſtor. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 242.F
in Iracundia cauenda opus eſt ſe exercere. de cogn. cur. ani. mo. 2°. 52.B
Iracundia accendit febres. 1°. de ſan. tuen. 2°. 65.G
Iracunde facere Plato quid dixerit. 5°. de decr. Hip. 1°. 260.D
Iracunda pars animæ eſt cordis temperatio. q. animi mor. 1°. 318.D
IRACUNDIORES q. ſint, et cur. i. 6°. de mor. uul. c. 4°. 3°. 186.F
Iracundi contrarij iratis & quo modo. in 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 115.G
Iracundi quales. de cognof. cur. animi morbis. 2°. 52.C / in 1°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 115.G
Iracundus eſt naturaliter ſanguineus, tamen iram deponit à corde procedentem aliqua occaſione ſuperueniente. de ſpermate. Sp. 37.B
Iracundi efficiuntur ob calidam temperaturam. q. animi mor. 1°. 321.G
Iracundi quō cognoscantur ex motu arteriæ. 6°. de decret. 1°. 266.E
Iracundi puſillanimes. in 1°. de morbis uulg. com. 2°. 3°. 115.G
Iracundi animoſiſſimi Leoni aſſimulantur. 3°. de decr. Hipp. 1°. 243.C
Iracundi quando moriebantur. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115.D
IRASCENTIS impetus nihil ab infania & etiam à furore differet. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 52.C
Iraſcentium ſignum quod. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 184.D
Iraſcentium quanta animi deformitas in membris habendum in memoria. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 52.F
non Iraſcentium quantus decor. de cog. cur. animi mor. 2°. 52.F
de IRASCIBILI parte quid ſentiant Ariſtoteles & Poſſidonius. 5°. de decretis Hippocratis. 1°. 259.F
Iraſcibilis anima an pars diſtincta ab alijs. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259.E
Iraſcibilis, concupiſcibilis, & rationalis, tres animæ facultates. in timæū Platoni. 1°. 287.C
Iraſcibilis, rationalis, & concupiſcibilis partes diuerſæ ſecundum Platonem. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259.G
Iraſcibilis pars animæ irrationalis. 2°. de decr. Hipp. 1°. 239.G
Iraſcibile, & concupiſcibilem habet aīalia irrōnalia. 5°. de decr. 1°. 258.C
Iraſcibilis animæ pars in corde. 2°. de decret. Hippo. 1°. 239.G / 3°. de locis affectis. 4°. 16.E
Iraſcibilis principium eſſe cor, demōſtratio. 8°. de decr. Hipp. 1°. 273.F
Iraſcibilis uis collocata eſt in iecore. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285.E
Iraſcibilis anima in iecore. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 246.C
in Iraſcibilem partem quandoq; maxime imperat ratio, ſed hoc eſt riſum. 3°. de decret. Hipp. 1°. 243.B
Iraſcibilis facultas rationali aduerſus concupiſcibilem in corpore habitantem opitulatur. in timæum Plat. 1°. 287.C
Iraſcibilis nunq̄ adiuuat concupiſcibilem. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259.G
Iraſcibilis an ſit mortalis uel immortalis non conſert medicina, neq; morali. 9°. de decret. Hipp. 1°. 285.E
Iraſcibilis animæ affectus, & opera. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245.E
ex Iraſcibili trahimur ad uictoriam. 5°. de decret. Hipp. 1°. 256.H
IRASCIMVR uirtute proueniente à corde. de uir. noſ. c. Sp. 60.B
Iraſcendi uis in corde ſim peripateticos. 2°. de dec. Hipp. 1°. 235.F
Iraſcū ſibi nemo, q̄ à libidine deſiſtere ppoſuerit. 5°. de decr. 1°. 259.G
Iraſceretur cum grammaticus quidam, morbo comitiali corripiebatur. 5°. de locis affectis. 4°. 35.F
IRATIS contrarij iracundi. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115.G
Iraſti facies, qualis. de cogn. cur. animi mor. 2°. 51.G
Iraſti oculi, efferati. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 51.G
Iraſti magnanimi. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115.G
Iraſtorum reſpiratio, qualis. 3°. de diff. reſp. 3°. 73.B
Iraſtorum pulſus, qui. 2°. de ſympt. cauſ. 3°. 23.D
Iraſtorum pulſus altus. 2°. de cauſ. pulſ. 3°. 94.C
Iraſtorum & corporum gracilium pulſus. 2°. de cauſ. pulſ. 3°. 94.F
Iraſtus dum eſ, noli iuber e ut aliquis aliū puniat. de cogn. cur. an. 2°. 52.C
HPERMIA quid. 1°. de pulſ. diff. 4°. 48.C

IRINGIUM manditur ut cibus, dum oritur, & aſciſcit. de atten. uict. rat. 2°. 44.A
Iringium habet magnam incidendi facultatē. de atten. uict. ra. 2°. 44.A
IRINI romani experimentum. de med. exper. Sp. 104.F
IRINVM unguentum ſit in Perga. 2°. de comp. med. ſec. lo. 5°. 135.F
Irino unguento utebantur antiqui. 3°. de ſimp. med. fac. 5°. 18.F
Irinum unguentum, optimū in quibus affectibus. 3°. de ſan. tuen. 2°. 81.C
Irinum unguentum aperit. 5°. de ſimp. med. fac. 5°. 35.F
Irini unguentū rarefacit, & diſcutit. 9°. de cōp. med. ſec. loc. 5°. 197.F
cum Irino oleo uinum prouocat ſudorem. de catharticiſ. Sp. 95.D
Irinum oleum qñ conueniat in fomento. de remed. par. fac. 7°. 153.H
Irinum oleum pro capitis dolore ex frigore. de rem. par. fac. 7°. 153.F
Irinum unguentum conuenit frigiditatibus. 3°. de ſan. tuen. 2°. 81.C
Irino unguento uti oportet poſt balneum. 8°. meth. med. 7°. 51.F
Irino illita pyxis ligneæ cuius ſit uſus. 5°. de cōp. med. per gen. 5°. 250.E
Irini unguētī ſex repurgans, et extergēs. 1°. de cōp. me. ſec. loc. 5°. 129.H
Irinum. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 274.D
IRIONIS medicamentū ex quibus cōſtet. 6°. de cōp. med. 5°. 259.D
IRION herba ad quid ualeat. de med. fac. par. 7°. 167.E
Irion quale. 7°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 179.A
Irion torrefactum ingreditur in Arteriacam laudatam Mithridatis. 7°. de compoſit. medicament. ſec. loc. 179.A / 5°. 182.B
Irion torrefactum in confectionem ingreditur, quæ Panchreſtus dicitur. 7°. de comp. med. ſec. loc. 1°. 185.H
IRIS quomodo fiat. 7°. de decret. Hipp. 1°. 272.C
Iridem uident lippi ad lucernam. de hiſt. philoſ. Sp. 8.A
Iris ſiue corona (ut à nonnullis dicitur) quid. 9°. de uſu par. 1°. 178.C
in Iride ſeptem ſunt circuli. 9°. de uſu partium. 1°. 178.F
Iris græce quid ab aliquibus dicatur. 14°. meth. med. 7°. 93.G
IRIS quid. de ſimplic. medicam. Sp. 85.D
Iris inter aromata connumeratur. 7°. meth. med. 7°. 44.A
Iris quæ introd. Iſa. 53.A
Iris qualis. 5°. de comp. med. ſec. loc. 170.G / 5°. de comp. med. per genera. 5°. 247.C / 3°. methodi medendi. 7°. 18.A
Iris ſubtilior ijs quæ terrenæ ſunt ſubſtantiæ. 4°. de ſimp. me. fa. 5°. 30.B
Iris imbecillior centaureo, & chamælaa. 5°. de cōp. me. p. ge. 5°. 246.A
Iris agreſtis cuius ſit facultatis. 6°. de ſimp. med. fac. 5°. 47.G
Iris ſylueſtris. 10°. de comp. medicam. ſec. loc. 5°. 206.D
Iris aſtragalitidis. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 125.A
Iris candida. 8°. de comp. medicam. ſec. loc. 5°. 196.E/G
Iris illyrica, qualis. 9°. de comp. med. ſecundum loc. 5°. 202.A
Iris in illyrico nata optima eſt. 1°. de antid. 5°. 105.D
Ireos illyricæ radix acris eſt. 13°. meth. med. 7°. 85.E
Ireos illyricæ radix ad curādos ſinus ualet. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 106.G
Iridis illyricæ cum Lybica comparatio. 1°. de antidotis. 5°. 105.A
Iris illyrica odoratas reddit compoſitiones. 1°. de cōp. me. ſe. lo. 5°. 128.C
Iris illyrica ponitur in theriaca. de theria. ad Piſo. 5°. 92.D
Iris illyrica emollit. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 268.A
Iris illyrica. 1°. de antidotis. 5°. 105.D / 6°. meth. med. 7°. 38.G
Iris longa. de med. fac. par. 7°. 167.E
Iris Macedonica. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269.H
Irios radix fulua ſlaua, & rubra alba calidior, ſicut in quoq; genere ſimilia alia. 4°. de ſimp. med. fac. 5°. 31.D
Iris. 5°. methodi medendi. 7°. 34.B
Irin multi poſſunt guſtare & intueri, tamen eius utilitatem ignorant. 1°. de elementis. 1°. 5.H
Iris uiſcide excaſcit, ſternutare facit, excaſcit ſuauiſſime, uulnere concava late replet. de ſimp. med. Sp. 85.D
Iridis radicis ſuccus cum aceto nihil calefacit. 2°. de compoſit. medicament. ſecundum locos. 5°. 136.E
Iris aperit. de ocul. 7°. 188.E
Iris meatus purgat. 5°. de ſimp. med. facul. 5°. 35.C
Iris menſes prouocat, & urinas. 5°. de ſimp. med. fac. 5°. 38.A
Iridis radicis decoctio apit obſtructionē crāſſam. de med. exp. Sp. 104.B
Iris purgat indigeſtibles cibos in inteſtinis, & lumbricos rotundos. de catharticiſ. Sp. 95.C
Iris ulcera abſtergit & expurgat. 4°. de ſimp. med. fac. 5°. 29.F
Iris parum extergit. de comp. med. ſec. loc. 5°. 171.H
Iris detergit. 8°. methodi medendi. 7°. 52.H
Iris magis detergit, quā moderatiſſime detergētia. 8°. meth. me. 7°. 52.H
Iris detergens eſt lenis & ſine morſu. 6°. de cōp. med. per gen. 5°. 256.F
Iris colorem expurgat, & ſudorem mouet. de cura icteri. Sp. 111.C
Iris purgat

Iris purgat pulmonem, & thoracem, de cathart. Sp. 95. C
 Iris quibus immisceri debet in iecoris phlegmone. 13°. met. med. 7°. 83. G
 Ireos radix in phlegmone iecoris conuenit. 11°. meth. med. 7°. 73. A
 Iris soluit durities, & parotidas, & feruores, de simp. med. Sp. 84. C
 Iris crustas optime dirumpit. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. B
 Iris cū melle, crustas optime dirumpit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. B
 Iris sarcotica est. 3°. meth. med. 7°. 16. G
 Iris ulcera exiccat. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 236. G
 Iris ulcera sanat. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 240. G
 Iris ulceri cauo conuenit. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 216. G
 Iris carne explet. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 220. B
 Iris carnem producit. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Iris illyrica in cephalicorum medicamentorum compositionem ingredi-
 tur. 6°. methodi medendi. 7°. 42. B
 Iridis radix ad nervos uulneratos bona. 3°. de comp. med. p. ge. 5°. 234. B
 Iris quō ingrediatur in medicamenta. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. G
 Iridis sedimentum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. G
 Ireos pulvis cum mulsu uomitum facit. secretorum. Sp. 95. C
 ex Iride & marrubio confectio pro oxymelite dari potest. 2°. de arte
 curat. ad Glauconem. 7°. 113. C
 Iridis electarium. de med. exper. Sp. 105. E
 ex Iride oleum mitigatorium in duris corporibus bonum. 3°. de compo.
 medicament. per genera. 5°. 235. A
 Ἰντῆς quid significet. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 105. E
 Ἡπατιοπέπν quid significet. de fract. com. 2°. 7°. 241. H
 IRRATIONALE quo modo dicatur. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. C
 Irrationale quid. 4°. de decretis Hippocratis. 1°. 240. G
 Irrationale dupliciter dicitur. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. B
 Irrationalis, & rationalis partes animæ. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259. D
 Irrōnalis uis trahit nos ad ea quæ appetimus. 5°. de decr. Hipp. 1°. 258. H
 Irrationalis & rationalis facultatis bellum. 5°. de decr. Hippo. 1°. 259. A
 ad Irrationalem facultatem quæ pertinent. 4°. de decr. Hipp. 1°. 248. F
 Irrationales animæ actiones morales uocantur. 3°. de loc. affe. 4°. 16. G
 Irrōnali & rōnali ui quo mō utātur currētes. 4°. de dec. Hip. 1°. 249. E
 Irrationalia animalia habent concupiscibilem, & irascibilem. 5°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 258. C
 Irrationalis pulsus qui, & in quo consistant. comp. puls. Sp. 65. D
 IRRITATIONES per circuitum repetentes quod pharmacum
 iuuat. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. E
 IRRORARE aceto medicamentum digito quid fit. 7°. de composit.
 medicam. secundum locos. 5°. 186. B
 IRRUPTIONES immodicas per uterum potenter reuellunt cucur-
 bitula, quæ hypochondrijs affiguntur. de cucurb. scarif. 6°. 4. G
 Ἰσατὶς syluestris qualis. 6°. de simplicium medicamen-
 torum facultatibus. 5°. 48. G
 Isatis syluestris lienosis utilis est. 6°. de simp. medicam. fac. 5°. 49. G
 Isatis uehementer exiccat sine morfu. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. G
 Isatidi herbae similis bilis, & bilis panacea, & uitellina semper dicuntur
 cum adiectione. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 5°. 191. F
 ISCHAE MA quæ sint. 5°. de compo. med. per genera. 5°. 253. F
 Ἰσχῶμα sanguine suppressoria. de uic. ra. in morb. acu. cō. 4°. 7°. 152. F
 ISCHIADICA est una ex uenis pedum quæ phlebotomantur. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 54. H
 Ischiadica uena cuius sit ramus. de anat. uiu. Sp. 54. G
 Ischiadica sectio magnopere confert dolori sciæ, podagræ, in uarice, in
 elephantiasi. de anatomia uiuorum. Sp. 54. H
 ISCHIADICA laborate aliquo, cathartici utimur. de dy. Sp. 20. E
 Ischiadica passioni quid ualeat. de cura lap. Sp. 112. G
 ISCHIADICVM græci arthriticum dicunt. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, com. 4°. 3°. 179. H
 Ischiadicorum cura ex Iberide. 10°. de comp. med. sec. loc. 2°. 208. C
 in Ischiadicis uenæ pedum secandæ. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Ischiadicis de mucilagine articularum factis danda phlegmagoga. de dy-
 namidijs. Sp. 21. D
 Ischiadici si ante totius euacuationem curentur acribus, leduntur. de com-
 posit. medicament. sec. loc. 5°. 207. A
 Ischiadicis bibita auxilio est Betonica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 Ischiadicis strenuū remediū est Calamintha. 7°. de simp. me. fa. 5°. 49. D
 Ischiadicis prodest Centaurium minus. de dynamid. Sp. 21. C
 Ischiadicis confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 94. A
 Ischiadicis infunditur decoctum centaurij minoris. 7°. de simplic. medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 50. H

Ischiadicis prodest Colocynthis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. B
 Ischiadibus prodest colocynthidis succus intritus. 9°. de simplic. medica-
 ment. facult. 5°. 52. A
 Ischiadicis utiliter datur colocynthis. de dynamidijs. Sp. 21. D
 in Ischiadicis ualet Costinum oleum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. E
 Ischiadicis iniicitur Garum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
 Ischiadicis bibendum exhibetur Hypericum. 8°. de simp. med. fa. 5°. 63. A
 Ischiadicos emendat hypericon. de simp. med. Sp. 92. E
 Ischiadicis illinunt aliqui farinam Lupini cataplasmati modo. 8°. de sim-
 plic. medicam. facult. 5°. 48. D
 ad Ischiadicos in potu exhibetur Polemoniū. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. A
 Ischiadicis exhibetur a nō nullis Rubiæ radix. 6°. de sim. me. fa. 5°. 47. F
 ad Ischiadas infunditur Salsugo piscium salforū. 11°. de sim. m. f. 5°. 83. B
 Ischiadibus prodest Thlaspi per sedem infusum, sanguinolenta euacuans.
 6°. de simp. med. facult. 5°. 48. D
 ad Ischiadas acopon uiride bonum. 7°. de compo. med. per gen. 5°. 273. B
 ad Ischiadicos malagma bonum. 9°. de comp. med. secundum loc. 199. D/
 7°. de comp. medi. per genera. 5°. 266. C/E
 Ischiadicis statim in irritationibus malagma bonum. 10°. de composit. me-
 dicam. secundum locos. 5°. 208. A
 Ischiadicis faciens sclerosmon. de dynamidijs. Sp. 28. C
 ad Ischiadicos medicamenta cōmoda. 10°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 207. B
 ad Ischiadicos ualde mitigatoria. 10°. de compo. med. sec. loc. 5°. 207. D
 ad Ischiadicos. 7°. de comp. med. sec. loc. 182. G/183. D/ 5°. 188. G
 ad Ischiadicos quæ conferant. 9°. de composit. med. sec. locos. 199. A/E/
 H/200. C/10°. 207. D/E/F/H/208. A/B/G/6°. de compo. med. per
 gen. 256. A/7°. 269. H/270. C/D/H/ 5°. 271. A/D/F/G
 Ischiadica compositio qualis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. E
 ISCHIADA Leucacanthos quidam, polygonaton alij uocant. 7°. de
 composit. medicam. facult. 5°. 54. C
 ISCHIAS quid. fin. med. Isa. 47. H
 Ischias, coxendicis est morbus. 2°. methodi medendi. 7°. 9. D
 Ischias ex gñe arthritidis morbus est. 10°. de comp. me. se. loc. 5°. 206. G
 Ischias non ex frigore, sed ex repletione. de cur. per sang. miss. 6°. 20. F
 Ischias raro fit ex sanguine, & si fiat, citissime curatur. 10°. de composit.
 medicam. secundum locos. 5°. 207. A
 in Ischiade principium curationis ab euacuatione. 10°. de compo. medi-
 camentorum secundum locos. 5°. 207. A
 in Ischiade uenæ sectio quomodo facienda. de comp. me. se. lo. 5°. 207. B
 in Ischiade quæ uena secanda. de const. ar. Isa. 41. E
 in Ischiade uena poplitis potius incidenda q̄ malleoli. de cur. rat. per san-
 guinis missionem. 6°. 20. F
 in Ischiadicis qñ ponenda cucurbitula. 10°. de cōp. med. se. lo. 5°. 207. B
 Ischiadicis nihil prodest scarificatio. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 in Ischiade nunq̄ utendum repercutientibus. de rem. par. fac. 7°. 160. D
 Ischiadicis uomitus potius, q̄ deiectiones prouocandus. 10°. de composit.
 medicament. secundum locos. 5°. 207. B
 in Ischiade uomitus potius iuuat, quàm euacuare per inferiora. de reme-
 dijs paratu facilibus. 7°. 160. D
 Ischiadem curat centaurea minor. de med. exper. Sp. 106. E
 Ischiadem curat decoctio centaureæ. de med. exper. Sp. 104. D
 Ischiadas rubrificat enula. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. B
 ad Ischiadem ualens electarium. de med. exper. Sp. 108. D
 contra Ischiadem optimum experimentum. de med. exper. Sp. 104. F
 ad Ischiadem ualens medicina. de med. exper. Sp. 106. H
 ad Ischiam. secretorum. 100. D/ Sp. 101. D
 ISCHION quid sit. de fract. comment. 2°. 7°. 240. H
 in Ischio sedere soli homini inest. 3°. de usu partium. 1°. 127. H
 Ischij articulus rotundissimus & laxissimus. 12°. de usu par. 1°. 194. A
 circa Ischium duo musculi femur circum agunt. 15°. de usu p. 1°. 214. B
 Ἰσχῶς, id est nō tumētia. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 139. A
 Ἰσχῶν quid significet. in 1°. prorrh. comment. 2°. 4°. 176. A
 Ἰσχῶφωλον qui. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. F
 ISCHVRIA quid. fin. med. Isa. 47. G
 Ischuria qui comparetur, & quid sit. 2°. de sympt. caus. 3°. 20. G
 Ischuria quid proprie. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. C
 Ischuria improprie quid sit. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. C
 Ischuria appellatio prima est suppressionis urinæ. fin. med. Isa. 44. B
 Ischuria, uoluntarie actionis noxa. 2°. de sympt. caus. 3°. 19. G
 Ischuria, quæ. 6°. de locis affectis. 4°. 38. C
 Ischuria quo modo fiat. 6°. de locis affectis. 4°. 38. C
 Ἰσχῶσις causa. introd. Isa. 57. B
 ex Ischuria

ex Ischuria nemo moreretur secundum Erasistratum, & quare. 1°. de natural. facultatibus. 1°. 295. H
 Η' ουχ' ια quid apud græcos. 1°. de diff. puls. 4°. 48. C
 ISIDORI infusum ad dysentericos faciens. 9°. de composit. medica-
 men. secundum locos. 5°. 203. E
 Isidori antiochi emplm ad quæ utile sit. 6°. de cōpo. med. p gen. 5°. 257. A
 Isidori ad dolorē sedandū remedium bonū. 6°. de cōp. me. p ge. 5°. 259. A
 Isidori ad nomas remedium. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 252. A/C
 secundum Isidori familiarem rusticum pharmacum quoddam. 2°. de com-
 posit. medicamen. per genera. 5°. 222. F
 ISIS unde dicta. 2°. de composit. medic. per genera. 5°. 223. F
 Isis uocatum emplastrum quod. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 243. B
 Isis emplastrum. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 221. G
 Isis cognominatum emplastrum, quo modo ad usum emmorum possit re-
 duci. 2°. de arte cur. ad Glaucōnem. 7°. 106. A
 Isis emplastrum cephalicum. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 226. B
 Isis cephalica. 4°. de comp. medicam. per genera. 5°. 244. B
 Isis sit sub æstu caniculæ. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 226. B
 Isis Epigoni cuius uis, & utilitatis per se sit. 5°. de composit. medicamen-
 torum per genera. 246. D/ 5°. 248. B
 Isis nudatæ membranæ imponitur. 6°. meth. med. 7°. 42. H
 supra Isin emplm oxymeli foris posito q̄ uteretur. 6°. me. me. 7°. 42. H
 Isi non est ausus uti Galenus, tñ plures sanabantur ab Eudemo, qui illo ute-
 batur, quam ab ijs qui blandis utebantur. 6°. meth. med. 7°. 42. H
 cum Iside ægyptia idem ualet in neruis medicamentum ex radice dracū-
 culi. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. D
 Ισοχρόνοι motus. 2°. de dign. puls. 4°. 75. F
 ISOCHRYSON collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. H
 Ισοδρόμοι motus. 2°. de dign. puls. 4°. 75. F
 ISOPYRON aut phasiolum cuius sit facultatis, & in quibus conue-
 niant. 6°. de simp. med. facul. 5°. 48. H
 ISOTHEOS appellata colica quibus proffit. 9°. de composit. medica-
 ment. secundum locos. 5°. 202. B
 Isotheos cōfectio ad tussim, ad tabē, & cætera. 7°. de cō. me. f. l. 5°. 182. G
 ISTHMI sunt angusti quidam terræ processus inter duo maria. com-
 mentario 3°. aphorismo 26°. Ex. 25. D
 Isthmus quid, & cur ita dictus. de musculorum dissectione. 1°. 46. G/ de
 anatomia parua. Sp. 42. H
 Isthmus dicitur per metaphoram pars illa quæ os, & gulam interiactet.
 commentario 3°. aphorismo 26°. Ex. 25. D
 Isthmi humidi excrementi ac ueluti lacunæ à natura conditi renes. finitio
 nes medicæ. Isa. 44. A
 Ισ'iov uelum, linteum dicitur. de artic. com. 3°. 7°. 270. H
 Ισός lignum à stando. de artic. commen. 3°. 7°. 270. H
 ad ISTRVM Mysia est & alia quæ hellepontia dicitur. 5°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 90. H

ITALIAE uias Traianus refecit. 9°. methodi me-
 dendi. 7°. 58. F
 in Italia, Co, Cnido, & Rhodo certabant medici. 1°. metho. med. 7°. 2. F
 in Italia nata quàm plurima æqualia ijs quæ à Creta afferuntur & quan-
 do. 1°. de antidotis. 5°. 105. D
 in Italia oleum Sabinum relaxat. 3°. de sanit. tuen. 2°. 81. B
 in Italia quæ uina fulua uel alba substantia tenuia, & quibus danda. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 85. G
 in Italia non mirum gigni multa uina aquosa tenuia. de uict. rat. in mor-
 bis acutis, comment. 3°. 7°. 127. B
 in Italia quæ uina calidiora. 5°. de sanit. tuen. 2°. 90. H
 in Italia quæ uina minus calida. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 in Italia ex uinis sabinis non nulla sunt tanto deteriora ijs quæ modice ad-
 stringunt, quanto aquā bonitate uincunt. de bon. & uit. suc. 2°. 38. G
 ex ITALICIS uinis quæ tuto bibātur. de bon. & uit. suc. 2°. 38. F
 Italicum panicum melius Asiatico. 1°. de aliment. fac. 2°. 13. C
 Italicæ hemina. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. H
 Italicus modius. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. H
 Italicum genus philosophorum. de hist. philos. Sp. 2. F
 Italicæ philosophiæ princeps Pythagoras. de hist. philos. Sp. 2. G
 Italarum & Græcorum uinorum comparatio. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 ITATIO est crurum exercitatio. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 74. H
 ITEA, id est salix, in quibus proffit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. H
 ITER qui facit exercetur. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 73. G
 Iter facere quæ exercitatio sit. 2°. de san. tu. 2°. 74. H
 Iter quo modo faciendum circa anni tempora. de sal. diæta. 2°. 40. H

Iter facturus sub sole quid agere debet. de med. fac. par. 7°. 164. A
 Iter p solē qui fecerit, nisi lauerit, quid sequatur. 10°. meth. me. 7°. 66. A
 Iter longum sub sole per puluerem, quale. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
 Iter agentibus præsto adsunt lassitudines, nisi apothera deuitentur. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 77. F
 in Itinere aer frigidus horrorem facit. 2°. de symp. caus. 3°. 23. A
 Iter agentes in maximo frigore membra amifere. de diff. mor. 3°. 3. E
 Iter est cā raucedinis, & coryzæ. de uict. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 144. H
 ex Itinere frige factorum pulsus. 1°. de præfagitione ex puls. 4°. 107. E
 Iter facientis comparatio ad celeritatē pulsus. 1°. de caus. puls. 4°. 88. G
 Iter agentium in pulsu comparatio. 1°. de caus. puls. 4°. 88. B
 ex Itinere dolores. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 144. H
 ob Iter sit dolor capitis. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 150. F
 ex Itinere febris iuuatur balneo. 2°. de mot. mus. 1°. 315. C
 Iter spermatis. de spermate. Sp. 36. E
 Itinerantes qui non egent refrigeratione. 10°. meth. med. 7°. 66. C
 ITHMOEIDVM ossium usus. 8°. de usu partium. 1°. 168. E
 ITRIA ueteres appellabant lagana, & rhyemata. de bonit. & uitio
 succorum. 2°. 35. D
 Itriorum duplex species. 1°. de aliment. fac. 2°. 10. E
 Itria ex similagine qualia. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
 Itrij cur inspergunt papauer. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. G
 ex Itrij & oleo placenta facile corrumpitur. 1°. de loc. affe. 4°. 5. C
 Itrium coctum pro hydropo bonū. de uict. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 152. G
 Ιτρον quid. introd. Isa. 53. D

IVBAE Regi Maurisiorū iscriptus libellus de Euphorbio.
 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. D

IVCVNDA appellata cōfectio in quibus conueniat. 7°. de compo.
 medicamentorum secundum locos. 5°. 185. C
 Iucundum duplex genere. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. A
 Iucunde agere quid sit. de fascijs. 7°. 293. C
 Iucūde q̄ maxime agere cōuenit ubi dolor euitari possit. de fasc. 7°. 293. C
 Iucūde iniiciēdū est uinculū, ut opus facile præstetur. de fasc. 7°. 294. B
 Iucundæ sunt res naturales. de palp. 3°. 54. D
 è IVDAEA asphaltum, & opobalsamum aduchuntur. 1°. de anti-
 dotis. 5°. 105. E
 IVDAICVS lapis nihil facit in lapide uesticæ, sed tantum in lapide
 renum. secretorum. Sp. 102. D
 INDEX rectus sectarum carere affectionibus debet, & demonstratio-
 num peritus esse. de ord. lib. suo. Isa. 14. G
 Iudices munus suum obituros à uino prohibet lex Chartaginiēsum. quod
 animi mores. 1°. 320. H
 Iudex durus qui. 3°. de diff. puls. 4°. 63. F
 Iudex iniquus qui sit. 2°. meth. med. 7°. 11. G
 ad Iudicem alium licet appellare, & ergo erant appellationes. > 1°. me-
 thodi medendi. 7°. 3. H
 Iudice se & litigatore Thessalum uicisse insignis est audacia. 1°. methodi
 medendi. 7°. 3. B
 IVDICANDI principium si est in nobis, facile inueniemus. 9°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 279. C
 ad Iudicandum omnem numerum dierum non esse idoneum experientia
 comprobatur. comment. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
 ad Iudicandū nō opus est demōstratione, sed sensu. de na. hu. c. 2°. 7°. 183. C
 Iudicandi qui sint quo modo se habeant. in prog. com. 3°. 4°. 207. H
 non IUDICANTES dies qui. 2°. de dieb. decret. 4°. 154. E
 Iudicantem nunquam uidit duodecimum diem Galenus, sed alius quis ui-
 dit, sed male. 1°. de dieb. decretorijs. 4°. 145. F
 Iudicantes nunquam uidit Galenus duodecimum, & sextumdecimum. 1°. de
 diebus decret. 4°. 146. G
 IUDICARE quo modo debent medici, ut possint sententiam mutare.
 de dieb. decret. 4°. 150. A
 Iudicat Hippocrates ex oppositis. in progn. com. 2°. 4°. 199. E
 Iudicare contraria ex contrarijs consuetudo est Hippocratis. in progn.
 commentario 2°. 4°. 199. B
 Iudicatur membrum unumquodq; actionibus & usibus, non forma corpo-
 ris. de decretis Hippocr. & Plat. 1°. 233. E
 IUDICARI est magnas facere permutationes in morbis. commenta-
 rio 1°. apho. 23°. Ex. 15. D/E
 Iudicantur per abscessus, & raro per excretionem morbi longi. de uict.
 rat. in morbis acutis, comment. 4°. 7°. 140. F
 Iudicantur qui morbi per dies pares & impares. in 1°. de morbis uulgæ-
 ribus, commentario 3°. 3°. 120. C
 Iudicari diutur=

Iudicari diuturnos morbos magna ex parte diebus paribus, inquit Hippo-
crates. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a. 231. D
Iudicari morbos acutos diebus imparibus magna ex parte, inquit Hippo-
crates. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a. 231. D
Iudicatur plurimi morbi pacuti cum sudore. com. 4°. apho. 36°. Ex. 31. H
Iudicat uigessimus primus decimus octauus. 2°. de dieb. decr. 1^a. 152. F
Iudicent quo modo septimus, et sextus. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
Iudicatur quidam sexto die, quidam decimo septimo. 2°. de dieb. decr. 4^a. 152. C
Iudicantur pauci in sexto die et peruerse. 1°. de dieb. decr. 4^a. 146. E
Iudicat cur male sextus. in progn. com. 2°. 4^a. 206. F
Iudicauit sextus dies fideliter uirginem quādam, quod mirum notat fuisse
Galenus. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 150. H
Iudicat de sexto quartus. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
quo modo Iudicabantur ardentes febres, in quatuordecim diebus. in 1^m.
de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 116. F
Iudicari nihil potest in principio. de uic. rat. in morb. acu. cō. 2°. 7^a. 123. D
Iudicantur cito febres, quarum accessio duodecim horis, uel minus durat.
commentario 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
IUDICATIONES à græcis dñr crises. cō. 2°. apho. 23°. Ex. 15. G
Iudicatio quid appelletur, fm aliquos. 1°. de dieb. decr. 4^a. 146. H
Iudicatio unde dicta sit. in progn. com. 2°. 4^a. 206. E
Iudicatio quid significet. de uic. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 118. G
de Iudicationibus liber præcedit librū prognosticorū. i. pg. c. 1°. 4^a. 191. H
Iudicatio quadrupliciter. in progn. com. 2°. 4^a. 206. E
Iudicatio in bonam et malam partem fit. in progn. com. 2°. 4^a. 207. E
Iudicatio simpliciter, quæ. in progn. com. 2°. 4^a. 206. E
Iudicatio simpliciter significat illam quæ ad salutem. de uic. rat. in morb.
acutis, commen. 4°. 7^a. 140. C
Iudicatio bona, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio absoluta, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio fida, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio firma, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio firma, etiam in malum. in prognost. comment. 1°. 4^a. 195. E
Iudicatio tuta, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio manifesta, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio cum bonis signis, quæ. 1°. de decr. 4^a. 145. G
Iudicatio quæ melior. com. 1°. aph. 20°. Ex. 9. H
Iudicatio mala, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio imperfecta, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatiois ipse terminus quadragesimus dies. c. 2°. aph. 23°. Ex. 15. E
Iudicatio si non sit perfecta, medicus debet adiuuare naturam. commenta-
rio 1°. aphor. 20°. Ex. 9. H
in Iudicatione derelicta faciunt reciduas. com. 1°. aph. 20°. Ex. 9. H
Iudicatio infida, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio periculosa, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio periculosa potest habere bonum finem. cō. 4°. aph. 46°. Ex. 32. D
Iudicatio obscura, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio sine signis, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio quot modis fiat. in progn. com. 2°. 4^a. 206. E
Iudicationes fiunt ex urinis, excrementis alui, et sputis non semper bene,
sed quandoque male. com. 4°. apho. 71°. Ex. 35. D
Iudicatio per sudorem septimo die in quo fuerit facta. in 3^m. de morbis
uulgaribus, commentario 2°. 3^a. 135. E
sine Iudicatione quandoque fiunt sudores. com. 4°. aph. 4°. Ex. 32. E
Iudicatio ex profluo sanguinis narium. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 122. F
Iudicatio quā fiat. in pgn. cō. 2°. 4^a. 207. E / com. 1°. aph. 22°. Ex. 10. A
Iudicationes magna ex parte fiunt morbo in suo uigore consistente. com-
ment. 1°. aphor. 19°. Ex. 9. G
Iudicatio quando citius, et quando tardius in pleuritide contingat. 2°. de
arte cur. ad Glau. 7^a. 112. H
Iudicatio per dies impares fit, si per impares fiat etiam accessio. in 6^m. de
morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 171. C
Iudicationem non esse perfectam diebus paribus, collige. commentario
1°. aphorismo 20°. Ex. 9. H
Iudicationis primus dies est quartus. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
Iudicationes à partu numerandæ in mulieribus. in pg. cō. 3°. 4^a. 208. A
Iudicationes febrium quibus sint diebus. com. 2°. aph. 24°. Ex. 15. H
Iudicationis acutorum morborum terminus, qui. com. 1°. aph. 23°. Ex. 9. E
Iudicationis primus dies in morbis longis ac ultimus inter acutos, qui. cō-
mentario 3°. aphor. 28°. Ex. 26. A
Iudicatio morborum longorum in pueris quo tempore fiat. commentario
3°. aphorismo 28°. Ex. 26. A

Iudicationes quo modo primo per quaternarios, postea per septenarios.
et uigenarios, et menses fiat. in progn. com. 3°. 4^a. 208. C
Iudicationis tres termini. in progn. commen. 3°. 4^a. 210. G
Iudicatio quando expectanda. 2°. de præf. ex pul. 4^a. 114. D
Iudicationis ratione quæ fiant. in progn. com. 3°. 4^a. 211. F
Iudicationem omnem quid præcedat. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 100. C
Iudicationem propinquam signa indicantia. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
Iudicatione propinqua ægri grauius se habent, uigilant magna ex par-
te, et uehementius febriunt. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
Iudicationi propinqui ægri spirant difficilius ut plurimum. commentario
4°. aphorismo 71°. Ex. 35. C
Iudicatio futura per abscessum, quo cognoscatur ex pulsu. 4°. de præf. ex
ex pul. Ex. 122. F
Iudicationis signa non semper bona. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. F
Iudicatio quo modo cognoscatur an in bonum uel in malum. in prognost.
commentario 3°. 4^a. 112. G
Iudicatio optima quo pulsu iudicetur. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 122. B
Iudicatio quā non est expectanda bona. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. C
ad Iudicationis firmitatē cōducit dies decretorius. i. pg. c. 2°. 4^a. 203. E
Iudicatio bona non est crudo morbo. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 165. C
in Iudicatione lumbricos teretes unā cum deiectione descendere, quando
bonum. in prognost. com. 2°. 4^a. 199. E
per Iudicationes, morbum debere finire quæ ostendunt. 1°. de arte cura-
tiua ad Glauconem. 7^a. 100. C
Iudicationis carentia iudicatur à crudis. com. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
Iudicationes male, quæ. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 173. H
ante Iudicationem cibandum potius in principio quā post. de uictus ratio.
in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 118. F
in Iudicatione morbi nihil dandum. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
in Iudicatione nihil est dandū. de uict. rat. in mor. acut. cō. 1°. 7^a. 140. E
in Iudicatione quando totum permittendum naturæ, et quando non. cō-
mentario 1°. aphor. 20°. Ex. 9. G
à Iudicatione p duos dies uictus rō seruāda. 2°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 113. A
Iudicatio. lege Crisis.
IUDICATORII dies q sint. c. 4°. aph. 36°. 31. H / aph. 71°. Ex. 35. E
Iudicatoriorum dierum ordo, qui. com. 2°. aph. 24°. Ex. 15. H
Iudicatoriorum dierum primus circuitus, qui. com. 5°. apho. 6°. Ex. 37. C
Iudicatoriorum dierum incrementa, ac compositiones fiunt in quaternis
diebus, ut quartodecimo, uigesimo, quadragesimo, et sexagesimo, et
octuagesimo. com. 4°. aph. 61°. Ex. 34. B
Iudicatorius quo modo nonus dies. in progn. com. 3°. 4^a. 210. G
Iudicatorius octauus decimus dies. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 116. F
Iudicatoriorum dierum septimus, primus est numero, ordine, potentia, et
dignitate. 1°. de dieb. decr. 4^a. 146. E
Iudicatorius est uigessimus dies, non uigessimus primus apud Hippocratem
semper. com. 7°. aph. 38°. Ex. 57. A
Iudicatorius cur sit uigessimus dies, Galenus primus rationem reddidit. in
progn. com. 3°. 4^a. 207. C
in Iudicatorio die sanguis malus, malum. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 186. G
in Iudicatorio die symptomata mala sunt peiora. de uictus rat. in morbis
acutis, comment. 4°. 7^a. 142. G
Iudicatorij dies possunt dici causæ sanitatis. 1°. de dieb. decr. 4^a. 148. D
Iudicatorij dies signa sanitatis. 1°. de dieb. decr. 4^a. 148. D
Iudicatorij dies bonum iudicium ostendunt. com. 4°. aph. 29°. Ex. 30. D
Iudicatoria non iudicantia praua. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 184. G
Iudicatoria non iudicantia quædam letalia, quædam difficilia. in 1^m. pror-
rhet. commentario 2°. 4^a. 173. H
Iudicatoria quæ non iudicant, partim mortalia, partim male iudicant. cō-
ment. 7°. aphor. 4°. Ex. 54. C
Iudicatoria signa quæ, et quot. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. D
Iudicatoria signa non statim apparere, collige. c. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
Iudicatoria signa bona in iudicatorijs diebus incipiunt. commentario 4°.
aphor. 36°. Ex. 31. H
Iudicatorij sudores ex qua ui fiant. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
Iudicatorij rigores quo modo fiant in ardentibus febribus. in 6^m. de mor-
bis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 157. A
Iudicatorie quandoque fit morbus regius, et quo modo, et quando. com-
mentario 4°. aphor. 62°. Ex. 34. B
Iudicatorie an septimū nō potest efferrī cholera. cō. 4°. aph. 61°. Ex. 34. B
IUDICATA per secessum, et uomitum, quæ. in 1^m. de morbis uulga-
ribus, commentario 3°. 3^a. 122. G
Iudicata p sudorem septimo die, quæ. in 1^m. de morb. uulg. c. 1°. 3^a. 126. H
Iudicatus per

Iudicatus p sudorem qui, & quo die. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 134. C
 Iudicatus qui per sudorem. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 122. B
 Iudicatus per sudorem, & profluuium sanguinis potissimum, qui. in 1^m.
 de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 123. D
 Iudicatus nullus die decimo. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 128. B
 Iudicatum neminem uidit Galenus in decimo septimo & decimo sexto die.
 1°. de dieb. decret. 4^a. 145. F
 Iudicatum quendam in sextodecimo die supponit Galenus, ut propositum
 declarat. 1°. de dieb. decre. 4^a. 148. E
 Iudicatus absq; urinarū coctione, qui. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 124. E
 in Iudicatis ad mortem de theriaca experimentum faciunt prætore. de
 theria. ad Pisonem. 5^a. 90. A
 IUDICII uocabulum multa significat. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 249. F
 Iudicium quid uere uocatur. 1°. de dieb. decret. 4^a. 149. C
 Iudicium quid sit secundum aliquos. 1°. de diebus decret. 4^a. 146. H/de hi-
 sto. philoso. Sp. 3. D
 Iudicia quæ sint. 9°. de decret. Hipp. 1^a. 279. E
 Iudicij diuisio. de hist. philos. Sp. 3. D
 Iudicij in rebus duo genera. de sectis. Isa. 17. F
 Iudicium de perspicuis intellectu ex communi omnium hominum conce-
 ptione habetur. de opt. secta. Isa. 19. H
 Iudicium quomodo difficile, & quid sit iudicium. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. H
 Iudicium & ratio pro eodem accipiuntur. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. H
 Iudicium ad philosophos, non ad medicos spectat. de opt. secta. Isa. 23. D
 Iudiciū quō de rebus faciendū. de uict. rat. in morb. acut. cō. 3°. 7^a. 129. A
 Iudicium nullum esse datum hoibus à natura fm Fauorinum, quo res oēs
 simul collatas possint exacte dignoscere. de op. do. ge. Isag. 30. D
 ad Iudicium nostri qui eligendi. de cogn. cur. animi morbis. 2^a. 53. B
 Iudicia naturalia in quibus consistant. 9°. de decr. Hipp. 7^a. 279. D
 ad Iudicium sensum, ac mentem natura nobis dedit. de ijs, quæ in medic.
 fiunt, com. 1°. 7^a. 200. A
 Iudicium si ex sensu non fiat, omnia externa sunt conferenda, & ex ipsis
 iudicandum. 3°. de temperam. 1^a. 24. F
 Iudiciū ab ijs quæ sumuntur à rei substantia, fieri debet. 3°. de tēpe. 1^a. 24. F
 Iudicium certum sine demonstratione. 9°. de decr. Hippoc. 1^a. 284. B
 sine Iudicio fieri perturbationes, & easdem iudicia esse, Chrysippus de-
 buerat distinguere quomodo intelligeret. 4°. de decr. Hip. 1^a. 249. G
 Iudicia, & instrumenta per quæ tum sermones ueri parantur, tum quæ
 ab alijs dicuntur, iudicare possumus, in uniuersum se traditurum polli-
 cetur Galenus. de opt. do. gen. Isa. 30. H
 Iudiciū de toto corpore ex indicijs cutis uanum est. 2°. de temp. 1^a. 20. H
 Iudicia unde sumantur in omnibus partibus. ars med. Isa. 67. D
 Iudicia prima mittendi sanguinis. præfag. exper. conf. Sp. 77. H
 in Iudicio ut nihil possint eloqui, aduersarios cogere, ridiculum est. 4°.
 de simp. medic. facul. 5^a. 72. D
 IUDICIORVM differentia. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 120. E/
 1°. de dieb. decret. 4^a. 145. F
 Iudicium communiter acceptum, mortem etiam includit. in 3^m. de morbis
 uulgaribus, comment. 2°. 3^a. 138. A
 Iudicia quo modo se habeant circa tempus. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 253. H
 Iudicij tempus scire, utile est ad uictus rationem instituendam. 3°. de die-
 bus decretorij. 4^a. 160. C
 in Iudicio à die fides spectatur. 1°. de dieb. decret. 4^a. 148. B
 Iudicia in accessionibus plurimum cōtingunt. 1°. de dieb. decr. 4^a. 148. G
 cur Iudicia fiunt in accessionibus. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 120. F
 Iudicia fiunt in uehementibus accessionibus. com. 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Iudicia in quibus morbis fiunt citius, in quibus tardius ex accessionibus.
 com. 4°. aphorif. 36°. Ex. 32. A
 Iudicium facit celeris concoctio. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 112. D
 Iudicium optimum in uno & eodem infante haberi potest de eo quod ca-
 lidissimum est in ætatibus. de temp. 1^a. 17. A
 Iudicium celere pmittunt cōcoctiones. in 1^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 124. E
 Iudicium antecedens nox molesta. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 156. H
 Iudicium expectandum breui, quando graua habet symptomata quartus
 dies, perinde ac tertius. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 121. B
 Iudicia erunt diebus paribus, si accessiones sint diebus paribus. in 3^m. de
 morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 138. A
 ad Iudicium bonum quæ sint necessaria. com. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Iudicium bonum qñ rigores faciant, et qñ nō. cō. 4°. aph. 29°. Ex. 30. D
 Iudicij securitatem salubrem coctiones significant. commetario 4°. apho-
 rismo 22°. 29. G/aph. 29°. Ex. 30. D
 Iudicium non fit per urinam ægra existente uestica, nisi secundum ipsam

uesticam. de urinæ sig. ex Hippocr. Sp. 78. G
 Iudicium malum fit die sexto. com. 4°. aph. 29°. Ex. 30. E
 Iudicium morborum acutorum, & per acutorum quibus diebus termine-
 tur. commentario 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 Iudicium febriū cōtinuarū, & interpollatarū. c. 4°. aph. 59°. Ex. 34. A
 Iudicia tertianarum sumuntur ab accessionibus, non sicut continuarum, à
 diebus. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 Iudicium. lege Crisis.
 IUGALE os quod. de ossibus. 1^a. 41. A/de artic. com. 2°. 7^a. 263. A
 Iugale unde ortum habet. de musc. diff. 1^a. 44. H
 Iugale os oculos tuetur aduersus maiorum molium incursum, & ubi con-
 stitutum. 10°. de usu par. 1^a. 180. A
 Iugalia quæ. introd. Isa. 54. F
 IUGAMENTVM quid. de articulis, com. 2°. 7^a. 263. A
 IUGLANS quid. 7°. de simp. medicam. facul. 5^a. 50. C
 Iuglandis uiridis corticis succus ad quid ualeat. 5°. metho. med. 7^a. 34. C
 Iuglandes nuces quō expertus est Galeni pater. de bo. & ui. suc. 2^a. 36. G
 IUGVLARES uenæ unde oriantur. de uen. art. diff. 1^a. 57. D
 Iugulares uenæ quō à caua oriantur. de uic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 117. D
 Iugulares uenæ per quem locum transeunt. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 37. E
 Iugulariæ uenæ altius conditæ quæ. de uen. art. diff. 1^a. 57. F
 Iugulariæ uenæ superficiales unde. de uen. art. diff. 1^a. 57. F
 Iugulariæ uenæ externæ sine arterijs. de uen. art. diff. 1^a. 59. B
 Iugulares uenæ quas partes nutriat. de uic. ra. in mor. ac. cō. 2°. 7^a. 117. E
 Iugulares uenæ pulsant quandoq; in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 180. E
 Iugulares uenæ minuuntur in principio lepræ, & fortis angine, & angu-
 statione anhelitus, & in asthmate acuto, & in rauedine uocis, & in
 apostemate pulmonis, & in spirandi difficultate, & ægritudinibus
 splenis & laterum. de anat. uiuo. Sp. 55. B
 Iugulares uenæ quando sectæ, quid agendum. 5°. meth. med. 7^a. 31. B
 Iugulares ligandi modus. de anat. uiuo. Sp. 55. B
 Iugularibus uenis uinctis animal per diem uiuit. de usu puls. 1^a. 227. H
 de Iugularijs uenis uinctis exemplum. de usu puls. 5^a. 227. H
 Iugularibus uenis sectis medicamentum commodū. 5°. meth. med. 7^a. 31. B
 IUGVLI inter clauiculas habentur. introd. Isa. 53. B
 Iugula quæ. de ossibus. 1^a. 42. G
 Iugula quibus composita. de ossibus. 1^a. 42. G
 Iugula extantia habent macri. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 177. E
 ad Iugulum uel præcordia mittit dolorē pleuritis. 5°. de lo. af. 4^a. 31. D
 Iugulum cur dolet pleuritidis quibusdam. 2°. de loc. af. 4^a. 11. C
 Iugulum quando in pleuritide dolet. 2°. de loc. affe. 4^a. 11. C
 in Iugulo cur dolor in inflammatione iecoris. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. D
 Iugulum deorsum trahitur in magna inflammatione iecoris, & i scirrho.
 5°. de locis affectis. 4^a. 34. H
 Iugulū iflekti sibi sensit Galenus, & quō liberatus. de art. c. 1°. 7^a. 260. C
 Iugulum fractum difficulter sanatur. introd. Isa. 60. E
 Iugulo fractum quo modo facilius sanetur. de artic. com. 1°. 7^a. 260. F
 Iugulum ubi est fractum, uinculum. de fascijs. 7^a. 300. G
 iuxta Iugulum latum os scapularum, pectus, dorsum, aut latera, quo uin-
 culo uincienda sint. de fascijs. 7^a. 301. E
 IUIVBAE mulierum & infantium effrenatorum edulium. 2°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2^a. 21. D
 Iuiubæ exigui alimenti, & concoctu difficiles. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. D
 Iuiubæ non iuuant stomachum. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. D
 IULIANVS cuius fuerit discipulus. 1°. meth. med. 7^a. 6. H
 Iulianus scripsit libros quadraginta octo contra aphorismos Hippocra-
 tis. contra Iulianum. Ex. 66. C
 Iulianus sæpe sententiam mutabat in suis scriptis. 1°. meth. med. 7^a. 6. H
 Iuliani sententia plenitudo cōtinēs est morborū causa. cont. Iul. Ex. 68. E
 Iulianū comparat Aesopi a fello. contra Iulianum. Ex. 70. B
 Iulianum appellatum oxymeli quibus præbendum. 2°. de compositione
 medicam. secundum locos. 5^a. 137. A
 Iuliani ad uulnera cruēta remedium. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 227. D
 IVLAX. de med. fac. par. 7^a. 176. D
 IVLIVS secundus quo medicamine uteretur. 7°. de composit. medica-
 ment. per genera. 5^a. 271. F
 Iulius Agrippa quo usus pharmaco. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. D
 IVLVS propter quid habet tot pedes. 3°. de usu par. 1^a. 128. C
 IVLIA piscis inter saxatiles. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. G
 Iulia inter saxatiles pisces in tertio loco suauitatis. 2°. de ali. fa. 2^a. 30. H
 Iulia & piscibus saxatilibus quibus uesticū sit. de atten. uic. 2^a. 45. D
 Iulia mollis carne. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. A
 Iulia

Iulia numerat iter pisces q facilius ceteris cōficiunt. 3°. de ali. f. 2°. 31. A	
IUMENTORVM alimentum auena. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B	
Iumentorum sole & sparto nectuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 11. D	
Iumentorum, & columbarum excrementa à sole calefacta exurebant. de differentiis febrium. 3°. 32. H	
Iumentorum urina, qualis. in progn. com. 2°. 4°. 201. D	
ad Iumentorum urinæ difficultatem. de med. fac. par. 7°. 174. C	
Iumentorum urinæ similis urinæ. in 1°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 122. E	
Iumentorum lotio similes urinæ colliuationem nō indicant. in 6°. de morbis uulgaribus. com. 5°. 3°. 192. A	
Iumentorum lotio similes urinæ dolorem capitis significat. in 6°. de morbis uulgaribus. com. 5°. 3°. 192. A	
Iumentorum instar perturbata urinæ cephalalgiam adesse, aut affuturam ostendunt. de urinæ sign. ex Hippoc. Sp. 78. G	
Iumentina urina pinguedinosa alba dolorem renum significat, & uescit, & capitis aliquantum. de dynamidijs. Sp. 35. E	
Iumento similem urina si fœmina habeat, dolorem uulvæ, & matricis, & febrem significat. de dynamidijs. Sp. 35. E	
IVNCTVRARVM fabrica ob duo effecta. de fra. c. 3°. 7°. 249. C	
Iuncturas qui non habent. de aere, aq. & loc. 2°. 2. G	
Iuncturas duas habet epiglottis. de uoce & anhel. Sp. 60. G	
cōtra Iūcturarū fridas ifirmitates ualēs medicamē. de med. ex. Sp. 105. G	
in Iūcturis generationem phlegmatis timentī conueniunt cibi subtilian tes. de dissol. cont. Sp. 72. E	
à Iūcturis phlegma resoluens compositio. secretorum. Sp. 102. A	
ad Iūcturarum passiones omnes electarium. de med. exper. Sp. 107. G	
Iūcturarum dōlori ex humore crasso ammoniacum profuit, de medicis expertis. Sp. 104. C	
ad Iūcturarum dolores ex phlegmate uisoso, quo destruitur motus. de med. expertis. Sp. 108. F	
ad Iūcturarum dolorem ualens electarium. de med. exper. Sp. 108. D	
ad Iūcturarum dolorem. secretorum. 100. C/101. E/ Sp. 102. H	
Iūctura separatio quo modo fiat. de oculis. 7°. 187. H	
Iūctura separationis causa triplex. de ocul. 7°. 185. H	
IVNCTVRA in orbem. < quidam adiiciunt sub auctore Hippocrate. > de fascijs. 7°. 304. H	
Iūctura ad malas ex tribus fascijs. de fascijs. 7°. 299. H	
Iūctura ad mentum ex Sorano. de fascijs. 7°. 300. F	
Iūctura ad primam palmæ partem. de fascijs. 7°. 305. C	
Iūctura ad femur uulneratū, et ubi adiūctæ ptes abscedāt. d. fas. Sp. 305. F	
Iūctura quibus uulnerato femore proximæ partes diducuntur. de fascijs. 7°. 305. G	
Iūctura ad inguen tuendum. de fascijs. 7°. 304. C	
Iūctura ad alterum inguen. de fascijs. 7°. 303. E	
Iūctura ad utrunq; inguen. de fascijs. 7°. 303. F	
Iūctura eadem in utranq; partem ductam. de fascijs. 7°. 303. F/ aliter ad alterum inguen. G/ aliter ad utrunq; H/	
Iūctura ad scrotum ex tribus capitibus. de fascijs. 7°. 304. G	
Iūctura assuta ad anum. de fascijs. 7°. 304. D	
in IVNCTVRALIBVS locis sunt glandulæ quædam collectiue humiditatis, ut sub axillis, & in inguinibus. de anat. uiuo. Sp. 55. H	
in Iūcturalibus locis cur posita glandulæ. de anat. uiuo. Sp. 44. D	
IVNGIT incisos articulos emplastrum barbarum. de dyn. Sp. 35. F	
IVNCI comparatio ad arteriam uenalem. de anat. uiu. Sp. 52. H	
Iuncus mouetur in aqua ad aquæ motum. de anat. uiu. Sp. 52. A	
Iunci germina omnium præstantissima. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C	
Iuncus levis ex qua sit materia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. A	
Iuncus levis somnum affert, uentris fluxus desiccatur, & muliebri profluuium rubrum sistit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. A	
IVNCVM cameli comedunt. 1°. de antidotis. 5°. 106. F	
Iunci rotundi odorati flos, qualis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. G	
Iunci odorati flos aromaticū medicamētū. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 201. G	
Iunci odorati flos inter arida adstringentia moderate numeratur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G	
Iunci odorati flos, odoratas reddit compositiones. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. C	
Iunci flos cū quibus misceatur in iccoris phlegmone. 13°. me. m. 7°. 83. G	
Iunci quadrati (qui cyperus est) radices, cuius sint facultatis, & in quibus conueniant. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H	
IVNIPERINVM oleum refrigeratos calefacit. 2°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 15. A	
IVNIPERVUM quid. de simpl. medicam. Sp. 85. E	
Iuniperi grano similis cedri fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C	
Iuniperis similis est cedrus. 7°. de simp. med. facul. 5°. 50. D	
Iuniperus calida & sicca in tertio ordine. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. F	
Iuniperus uires habet ex calfactorias, & diureticas, & ad digestionem facit. de simp. medicam. Sp. 85. E	
Iuniperi fructus æquū dicitur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C	
Iuniperi fructus calidus in tertio ordine, siccus in primo. 6°. de simpl. medicament. facult. 5°. 43. F	
Iuniperi fructus calefacit. 2°. de alimen. fac. 2°. 19. C	
Iuniperi fructus acris cum dulcedine. 2°. de alimen. fac. 2°. 19. C	
Iuniperi fructus minus adstringit. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C	
Iuniperi fructus parum alit. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C	
Iuniperi bacca mitigatoria sunt. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. B	
ex Iuniperi baccis & quibusdam alijs ad stomachi ardorem cum syncope compositio conferens. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. H	
Iuniperi fructus mordet stomachum, & calefacit caput. 2°. de alimento rum facultatibus. 2°. 19. C	
Iuniperi fructus quandoq; replet. 2°. de alim. facul. 2°. 19. C	
Iuniperi fructus dolores uentris parit. 2°. de alimen. fac. 2°. 19. C	
Iuniperi fructus non proritat, nec cohibet uentrē. 2°. de alim. fa. 2°. 19. C	
Iuniperi fructus mediocriter urinas euacuat. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C	
ex Iuniperi fructu medicamentum ad uenena ualet. 9°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 65. D	
Iuniperi decoctio prouocat menstrua. de med. exper. Sp. 106. F	
IVNIORVM animantium uniuersæ partes humide & molles. de bonit. & uitio succorum. 2°. 35. H	
Iuniora statim i lucē edita cur nō sunt boni succi. de bo. et ui. suc. 2°. 35. H	
Iuniores quibus uiribus excedant pueri. in progn. com. 3°. 4°. 211. C	
Iunioribus corporibus utilis est uictus mollior & humidior. de salubri diæta. 2°. 40. E	
Iuniores quidam pharmacorum scriptores effecerunt, ut nullo ex ueteribus egeamus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. F	
IVPPITER dedit leges Cretensisibus. an animal sit. 1°. 328. E	
Iuppiter compositus ex corporibus neq; simplex quid est, secundum aliquos. q. qual. incor. sint. 1sa. 10. A	
ex Iouis capite orta Mineruæ fabula male à Chrysippo explicata. 4°. de decretis Hippocratis. 1°. 246. H	
Iuppiter habet affinitatem cum natura rerum omnium, ad gaudium maxime pertinentium. de spermate. Sp. 40. C	
Iuppiter calidus est, & humidus. de comp. mēb. siue de natu. hum. Sp. 59. F	
Iuppiter si cum sole à Ioue sanabitur æger. de decub. progn. Sp. 12. F	
ab Ioue ostenduntur insomnia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 110. B	
Iouem est imitatus Salmoen. 1°. meth. med. 7°. 3. G	
IOVIS diem seruat, & lunæ decrementum. de dynamidijs. Sp. 25. G	
IOVIS barba. de spermate. Sp. 31. E	
IVPPITER appellatus pastillus, qualis & ex quibus. 10°. de compositione medicam. secundum locos. 5°. 209. B	
IVRAMENTVM fieri debet, ut is, qui iurare facit, intendit. 1°. de præfag. ex puls. 4°. 105. D	
IVS per elixationem fit falsius. 3°. de alim. fac. 2°. 32. B	
Ius gallinaceum pingue auxiliatur illis qui aconitum sumpsere. 2°. de antidotis. 5°. 114. F	
Iure gallinaceo pingui iuuantur qui coriandrum uiride gustarint. 2°. de antidotis. 5°. 114. C	
Ius carnis suillæ quibus sorbendum. 2°. de antid. 5°. 114. D	
Ius carnis humanæ suduissimum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. F	
ex Iure simplici aues sunt boni succi, nec facile putrescunt. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. F	
IVS album Galeni quo modo conficiatur. 3°. de alim. fac. 2°. 31. D	
Iuris albi compositio quæ sit apud Galenum. 4°. de san. tu. 2°. 87. G	
Ius album quo modo conficiatur. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 133. E	
Ius album quo modo fiat. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 107. F/ de puero epileptico. 7°. 180. G	
Ius album cum porro & anheito. 12°. meth. med. 7°. 78. A	
ex Iure albo pisces saxatiles quando dederit Galenus homini calidæ & siccæ naturæ, qui febricitare coeperat. 8°. meth. med. 7°. 50. B	
ex Iure albo pisces dandi in ptissanæ, & mulsæ fastidio. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 113. C	
ex Iure albo asellus quibus pro obsonio dandus. 7°. meth. med. 7°. 45. D	
in Iure albo oniscos et pisces saxatiles dat in febre, si carnem petat ægri. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. G	
Ius album potest dari ægris. 3°. de alim. fac. 2°. 31. D	

Ius album dat

Ius album dat Galenus in febre ex obstructione. 8°. meth. med. 7°. 50. B
 Ius album in quo casu dederit Galenus, & quando. 12°. met. me. 7°. 78. H
 in Iure albo aliquid elix. & carnis auium cui exhibuerit Galenus post la-
 ctucam, in quo casu, & quo tempore. 12°. meth. med. 7°. 78. H
 Iuris albi mentio. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. C
 IUS nigrum apud Galenum. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. A
 Iuris caulium, & lentium quæ uis sit. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Ius cicerum confert ictericis. de cura icteri. Sp. 111. D
 Ius spatii duarum horarum descendit à uentriculo. de cura lap. Sp. 112. G
 IUS lanæ quomodo fiat. de dynamidijs. Sp. 22. D
 Iuris lanæ cerotum. de dynamidijs. Sp. 22. D
 IUS saporis. de med. fac. par. 7°. 170. F
 IURIS casus proponitur. de causis procatarteticis. 3°. 99. D
 IURISCONSULTI inter rationales numerantur. de cuiusq; ani-
 mi peccatorum notitia, atq; med. 2°. 60. B
 in IUSCULIS quando poni debet sal. 2°. de cōp. me. se. lo. 2°. 133. E
 Iuscula auicularum sunt boni succi. de remed. par. fac. 7°. 159. C
 IUSIVRANDA antiqua quædam in communi sermone habita. 9°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 201. E
 IUSTISSIMA natura. de fract. com. 1°. 7°. 224. G
 IUSTITIA quid. 7°. de decret. Hipp. 1°. 268. D
 Iustitia uirtus est animi. fin. med. Isa. 45. D
 Iustitia dicitur rerum æqualitas. 1°. de temperamentis. 1°. 13. D
 Iustitia duplex. 16°. de usu partium. 1°. 214. F
 Iustitiæ ueræ & diuinæ proprium quid. 6°. de usu partium. 1°. 149. A
 Iustitiæ neq; omnes hostes, neq; amici uidentur. q. animi mores. 1°. 321. C
 Iustitiæ naturalis proprium. de fracturis, com. 2°. 7°. 232. B
 Iustitia in hominis compositione conspicitur, & summa conditoris poten-
 tia. 9°. de decret. Hipp. 1°. 284. H
 IUSTVS quo modo Aristides euasisset. de cog. cur. an. mo. 2°. 54. A
 Iustus ut quis sit, quid considerandum. 16°. de usu partium. 1°. 214. F
 Iustus & æquus sermo, qui. de uict. rat. in morbis acut. com. 4°. 7°. 135. F
 IUSTVM quid significet apud Hippocratem. de frac. cō. 3°. 7°. 248. G
 Iustum quid fm Hippocratem. de articulis, com. 1°. 257. F/4°. 7°. 287. F
 Iustum quo modo intelligatur. de fract. com. 3°. 7°. 246. B
 Iusta quæ. de artic. com. 1°. 7°. 258. F
 IUSTI hiera. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
 Iusti hieræ quantitas. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
 IUVARE semper cupiebat alios Galenus. 1°. meth. med. 7°. 2. C
 Iuuat quod mens amat. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. F
 Iuuant herbe aliquæ aque ut sum, calaminthi, adiantū. de bo. aq. Sp. 75. F
 Iuuant multum quæ letalia medicamenta in modica quantitate exhibita.
 de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 118. A
 IUVAMENTA arteriarum. de anatomia uiuorum. Sp. 44. B
 Iuuamentum adipis, & medullæ. de anatomia uiuorum. Sp. 44. D
 Iuuamentum carnis. de anat. uiuorum. Sp. 44. C
 Iuuamentum duplex pellicule cooperientis cerebrū. de ana. uiu. Sp. 53. D
 Iuuamentum in tunica cerebri & grandinis glacialis, & humorum
 suorum quod. de anat. uiuo. Sp. 44. C
 Iuuamentum glandule pinealis suppositæ cerebro. de ana. uiu. Sp. 44. D
 Iuuamentum cartilaginis. de anatomia uiuorum. Sp. 55. D
 Iuuamentum chordarum. de anatomia uiuorum. Sp. 43. H
 Iuuamentum duarum arteriarum cordis. de anat. uiuo. Sp. 47. E
 Iuuamentum diaphragmatis quid. de anatomia uiuorum. Sp. 53. F
 Iuuatur diaphragma musculi quibusdam. de anatom. uiu. Sp. 53. G
 Iuuamenta fellis. de anat. uiuo. Sp. 45. F
 Iuuamentum ligamentorum. de anatom. uiuo. 43. H/ Sp. 44. A
 Iuuamentum ligamenti quod. de anat. uiuo. Sp. 55. E
 Iuuamentum foraminum nasi. de compag. mem. siue de nat. hum. Sp. 58. D
 Iuuamenta glandularum. de anat. uiuorum. Sp. 44. D
 Iuuamentum medullæ. de anat. uiuo. Sp. 44. E
 Iuuamentum neruorum. de anatom. uiuorum. Sp. 43. G
 Iuuamentum ossis furculæ. de anat. uiuo. Sp. 43. G
 Iuuamentum panniculorum. de anatom. uiuorum. Sp. 44. C
 Iuuamentum Pericardij. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. G
 Iuuamentorum pilorum in corpore. de anatom. uiu. Sp. 53. D
 Iuuamentum crassi intestini quale sit. de compag. memb. Sp. 59. A
 Iuuamentum pulmonis. de anat. uiuo. Sp. 53. A
 Iuuamentū diuisiōis pulmonis in duas partes. de ana. uiu. 47. H/ Sp. 48. A
 Iuuamentum carnis pulmonis. de anatomia uiuorum. Sp. 47. H
 Iuuamentum quantitatis augmentatæ, quæ est supra pulmonem. de anat-
 mia uiuorum. Sp. 48. B

Iuuamentum raritatis pulmonis. de anat. uiuo. Sp. 47. H
 Iuuamentum canne pulmonis quod. de anatomia uiuo. Sp. 53. D
 Iuuamentum spinalis medullæ. de anat. uiuo. Sp. 44. F
 Iuuamentum squamarum in piscibus. de anatomia uiuorum. Sp. 53. D
 Iuuamentum quō accipiat natura ex supfluitatibus. de anat. uiu. Sp. 53. D
 Iuuamentum uenarum. de anatom. uiu. Sp. 44. B
 Iuuamentum, uide Vfus.
 Iuuamentum phlebotomiæ Ischiadicæ magnum est in dolore sciæ & po-
 dagra, & in uarice, & elephantiasi. de anatom. uiu. Sp. 54. H
 Iuuamentum sectionis arteriæ manus. de anat. uiu. Sp. 54. H
 IUVATIVVM quid prætermittere propter gustum, ingenerosum
 est. de cura icteri. Sp. 111. A
 IUVENILI ætate calidiorem puerili dicentes, falsa dicunt. 2°. de tem-
 peramentis. 1°. 17. C
 Iuuenilis caloris æqualitas cum iuuenili. 2°. de temp. 1°. 17. F
 Iuuenilis caloris differentia à puerili. 2°. de temperamentis. 1°. 17. F
 Iuuenilia animalia quo modo erudiantur. 5°. de decret. Hipp. 1°. 258. B
 Iuuenilia in omni animante habent adipem humidiorē, & minus calidū
 perfectis. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. G
 IUVENES temperatura sunt calidi, & humidi, ac similes uerū. fin.
 med. Isa. 44. G
 Iuuenum ad consistentes comparatio, sicut æstatis ad autumnum. commen-
 tario 3°. aphor. 30°. Ex. 26. D
 Iuuenes in quibus debent esse exercitati. 2°. de anat. adm. 1°. 69. B
 Iuuenes prauis uis inistere non debent ob exercitium. ad eos qui de typ.
 scrips. 3°. 92. G
 Iuuenum exercitatio debet esse geometria, arithmetica, logistica, & dia-
 lectica. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 92. G
 Iuuenibus pueritas pulchra, non tñ crassities. cō. 2°. aph. 24°. Ex. 19. E
 Iuuenes calidissimi sunt. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 115. E
 Iuuenes an calidiores sint pueris. 2°. de temperamentis. 1°. 16. F
 Iuue quomodo calidior puer, & e contrario. in 6°. de morbis uulgari-
 bus, commentario 1°. 3°. 154. H
 Iuuenibus quo modo pueri calidiores. in 6°. de mor. uulg. cō. 3°. 3°. 173. B
 Iuuenis calor in sicca, puerorum uero in humida substantia præstatur, ta-
 men æqualis uterq;. 2°. de temper. 1°. 17. E
 Iuuenum calor differt qualitate à calore puerorum. 2°. de temper. 1°. 17. C
 Iuuenum calor qualis. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Iuuenum calor mordax. comment. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D
 de Iuuenum & puerorum caloribus exemplum. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Iuuenes abundant humore amaro. in progn. com. 3°. 4°. 210. C
 Iuuenum pulsus, qualis. 3°. de caus. puls. 4°. 96. D
 Iuuenis ualētis pulsus respectu formicatis pueri. 2°. de dig. puls. 4°. 75. H
 in Iuuenibus pulsus intermittentes piculosi. 2°. de præf. exp. 4°. 110. F
 Iuuenis currentis pulsus, qualis. 2°. de præf. ex puls. 4°. 11. D
 Iuuenis qui exercitatur, an uino uel aqua uti debeat. 5°. de sa. t. 2°. 94. E
 Iuuenes quos pilos habent. 2°. de temperamentis. 1°. 19. D
 Iuuenes hyeme melius se habent. com. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
 Iuuenes habent fortem uirtutem retentiuam, quoniam ad sicciorem uer-
 gunt temperaturam. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F
 Iuuenes habentes alios humidas, in senectute deterius degunt. commenta-
 rio 2°. aph. 53°. Ex. 20. E
 in Iuuenibus cupiditas insana præcedit coitum. 14°. de usu p. 1°. 207. D
 Iuuenibus testes non laxi. 1°. de semine. 1°. 324. F
 Iuuenes nequeunt multum ferre in diem. com. 1°. aph. 13°. Ex. 6. H
 Iuueni, & puero boni habitus non conuenire idem onus. de mul. 3°. 76. H
 Iuuenes difficilius ferunt inconsuetam senibus qui consueti sint labores fer-
 re. commentario 2°. aph. 49°. Ex. 19. A
 Iuuenis ad senem in motu comparatio. 1°. de caus. puls. 4°. 88. A
 Iuuenes læduntur minus ex adustione, algoribus, humi cubatu, uigilijs, re-
 pletione, quàm consistentes. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. D
 Iuuenes à magnis etiam causis non læduntur. 1°. de san. tuen. 2°. 90. F
 Iuuenes non incidunt in morbos longos. com. 2°. aph. 39°. Ex. 17. H
 Iuuenes in quas ægrotudines incidunt. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26. B
 Iuuenes febribus tertianis ardentibus, quæ præ cæteris febribus biliosissi-
 mæ sunt, capiuntur. commen. 3°. aph. 29°. Ex. 26. B
 Iuuenes raro moriuntur ex pleuritide. de dynamid. Sp. 35. E
 Iuuenibus quot de causis proflua sanguinis fiat. cō. 3°. ap. 29°. Ex. 26. C
 Iuuenes incidentes in tabem, moriuntur. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. D
 Iuuenes aliqui quos morbos ægre concoquāt. cō. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
 in Iuuenibus, æstate, partibus dextris, & superioribus, impares dies cri-
 ticos esse inquit. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 Iuuenes

Iuuenes emaciati quo mō carnis incremētū acceperē. 5°. de sa. t. 2°. 89. G
 Iuuenibus mutare quæ nocent, tentandum. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. E
 Iuuenibus non est malus cibus caro ouilla. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. D
 Iuueni plus bilis medicamentis iisdem euacuatur, seni autem plus pituitæ
 secundum Aselepiadem. 1°. de natur. facult. 1°. 294. C
 Iuueni gracili calido, qui nō uixerit i otio, nec in satietate ciborū, tēpore
 æstatis nō est dandū medicamentū pituitā educens, aliter multū lædet,
 sed debet dari medicamentū bilē euacuans. 1°. de natur. fac. 1°. 294. C
 Iuueni mel in salubre, & quare. 1°. de nat. fac. 1°. 300. H
 Iuuenes fugiant mel. 1°. de alimen. fac. 2°. 8. F
 pro Iuuenibus diuersæ sunt fasciæ, & diuersæ pro pueris in deligando.
 de ijs quæ in medic. fiunt, commen. 2°. 7°. 210. C
 Iuuenis exemplum pro pulsu. 1°. de dign. puls. 4°. 73. A
 Iuuenes cur tremunt. 2°. de sympt. caus. 5°. 20. E
 in Iuuenē rigoris casus. de palp. 3°. 55. G
 Iuuenis uulnerati casus. 6°. meth. med. 7°. 38. D
 Iuuenum et pinguium auium axillæ uelocius digeruntur, quàm axillæ ma
 crarum & antiquarum. de diff. cont. Sp. 73. C
 I V V E N T A est ætas, in qua augetur animal. fin. med. Isa. 44. G
 I V V E N T V S ætas uigens, & qualis. com. 1°. aph. 13°. Ex. 6. H
 Iuuentutis terminus qui. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. D
 Iuuentus, & ualida naturæ tardant mortem. in 3^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 1°. 3°. 132. H
 I V X T A N G I N A morbus peracutus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Iuxtangina quid sit. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 IΞΑΛΗ quid appelletur. de fracturis, com. 3°. 7°. 245. C
 Iξūs quid sit. introd. Isa. 53. E/de fract. com. 2°. 7°. 240. H
 I X I A M affumentibus quid auxilietur. 2°. de antidotis. 5°. 114. C
 Iξis, quid sit apud Hippocratem. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 113. D
 κατ' Iξiv semper apud Hippocratem pro ex directo ponitur. de fractu=
 ris, commentario 3°. 7°. 243. E
 I X O S uiscum, cuius sit facultatis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. F

LABIA sunt organa locutionis. de
 anatomia uiuorū. Sp. 49. C

Labiorum cutis, qualis. 9°. de usu partium. 176.
 D/11°. 1°. 190. E

Labiorum cutis quo modo se habet. 11°. de usu
 partium. 1°. 190. D

cum Labiorum musculis cutis commixtio. 9°. de
 usu partium. 1°. 176. D

Labij musculorum principia quatuor esse oportebat, & quo modo se ha
 beant. 11°. de usu partium. 1°. 194. F

Labiorum musculi quomodo mouentur, & nullum habent tendonem. 1°. de
 motu musc. 1°. 309. G

in Labijs quomodo fiant octo motus per quatuor musculos. 11°. de usu
 partium. 1°. 190. F

Labia, buccæ, maxilla inferior, quibus moueantur neruis. de neruorum
 dissectione. 1°. 54. G

in Labijs ex motibus obliquis fiunt recti. 11°. de usu partium. 1°. 190. F

Labia tenera sunt hoīs cōcepti in tribus horis sanguinis. de sper. Sp. 57. B

Labia crassa cur habeant melancholici. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. E

Labiorum uenæ quando secandæ. de anat. uiu. Sp. 55. B

Labiorum uenarum sectio confert ulceribus oris, & pustulis, & dolori=
 bus gingiuarum, & earum apostematibus, & laxitati, & ulceribus,
 & fistulis, & scissuris. de anatomia uiuorū. Sp. 55. B

inter Labium, & mentum uena quando secanda. de anat. uiuo. Sp. 55. B

Labia occlusa quibus aperiuntur. 5°. de simp. med. fac. Sp. 35. G

Labij inferioris concussio. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 122. F

Labia cur tremant uomituris. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 167. E

Labiorum mutilationes in quo sint genere morbi. de diff. mor. 3°. 4. G

in Labijs quæ deficiunt, quo modo curentur, & nominentur. 14°. me=
 thodi medendi. 7°. 92. B

Labia abscissa faciunt deformem faciem. 11°. de usu partium. 1°. 189. C

in Labio curtis potest aliquis decordari. 14°. meth. med. 7°. 93. B

Labiorum scissuræ prodest succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. D

ad Labia scissa. de med. fac. par. 7°. 173. E

ad Labiorum rimas. de remed. par. fac. 7°. 164. A

Labia ulcerata si præter naturam coaluerint, ad quam ægritudinis diffe=
 rentiam attinent. de diff. morb. 3°. 5. D

LABIA, cibus uiscosus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H

LABIA ulceris incidenda esse dixit Theſſalus, causam tamen non attu=
 lit. 4°. methodi medendi. 7°. 25. B

Labiorum ulceris incisio quanta sit facienda. 4°. meth. med. 7°. 23. F

Labia ulceris fibulis constringuntur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. G

LABOR quid sit. 2°. de san. tuenda. 2°. 69. E/8°. meth. med. 7°. 52. C

Labor simpliciter, qui. comment. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G

Labor, motus, & exercitatio an idem. 2°. de san. tuen. 2°. 69. E

ad Laboris creationem quid exigatur. 7°. de decret. Hipp. 1°. 271. H

Labor est uehemens motus. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H

Labor significat uehementem motum, & dolorem, & læsionem. commen=
 tario 4°. aphorismo 32°. Ex. 30. H

Labores ex motibus pluribus. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G

Labores differunt, quia aliqui exercent unam partem, aliqui duas, aliqui
 plures. com. 2°. aphorismo 49°. Ex. 19. D

in Laboribus qui locus corporis, & quæ pars patiatur. commentario
 4°. aphorismo 31°. Ex. 30. G

in Labore non sunt exercendi pueri. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 66. G

ad Labores quo modo se habent temperati. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H

Laboribus consuetis exercendi senes, sed eorum uehementia remissa. 5°. de
 sanitate tuenda. 2°. 90. A

Labor mediocris esse debet. 2°. de sa. tuen. 2°. 69. D

Laboribus crescit uirilitas. de aere, aq. & loc. 5°. 5. B

ad Labores robur perficit membrorum durities. 2°. de san. tu. 2°. 69. F

ex Labore ut minus afficiatur corpus membrorum duritia facit. 2°. de
 sanitate tuenda. 2°. 69. F

Labores cōsuetos magis, et facilius pferimus alijs. c. 2°. a. 49°. Ex. 19. A

Laboris intolerantes, qui. de aere, aq. & loc. 2°. 5. B

Laboris tolerantia quibus à natura inest. de aere, aq. & loc. 2°. 5. B

Labores intempestiui, qui. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 150. G

Labores cibum antecedunt. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H

ad Laborum portionem nutrimentum exhibendū. 5°. de san. tu. 2°. 79. G

cuius Labor naturalis in corpore suo est debilis, huic cōueniunt cibi sub=
 tilianes. de dissolutione cont. Sp. 72. D

ob Laborem fit imbecillitas. de uict. rat. in morb. acut. cō. 2°. 7°. 123. F

Laboribus se exercentes cur minus lædantur à prauis cibis. 1°. de alimen=
 torum facultatibus. 2°. 10. B

Labor non debet iniungi ieiunanti. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H

Labores minuant siti molestati. de sal. diætā. 2°. 43. B

Labore uehementi infestatis non est medicamentum exhibendum. de ui=
 ctus ratione in morb. acut. com. 4°. 7°. 150. F

Labor habet rationem causæ. comment. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H

Labores causæ extrinsecæ læsionum nostri corporis. de op. no. c. 1°. 38. B

ob Laborem aliquem importunum fit dolor capitis. de uictus ratione in
 morbis acutis, comment. 4°. 7°. 150. F

ex Laboribus plusculis, & exercitationibus inæqualis intemperies ori=
 ri solet in toto corpore. de inæq. intemp. 3°. 44. D

Labore immenso excitatur febris. præſag. exper. conf. Sp. 77. D

ex Laboribus quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B

ex Laboribus fit febris diaria. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 150. G

ex Laboribus ephemera, tactu cognoscunt. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 95. D

Laboribus uita assueta in tertianas facile incurrit. 1°. de diff. fe. 3°. 36. D

Labores diurni atram bilem maxime generant. 4°. de san. tu. 2°. 83. G

ex Labore, et inedia febricitantes, quas hñt urinas. 1°. de cris. 4°. 130. C

ex Labore, fame, & siti, quo modo mutetur urina. 10°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 74. G

Labor labori non medetur. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 177. H

Labores cum multo sudore faciunt crassius excrementum. 4°. de sanita=
 te tuenda. 2°. 83. F

Labores sine sudore faciunt excrementum magis tenue. 4°. de sanitate
 tuenda. 2°. 83. F

ex Labore multo qui sudantes deficiunt, & frigeſcunt, pulsus eorum mi=
 tior inuenitur, & lassior. de dynam. Sp. 34. A

ob Labores in colendis uitibus et tenuem uictum, agricola memoriam ra=
 tionemq; uitiatam habuit. 3°. de loc. aff. 4°. 17. A

ob Laborem in studijs, atq; uigilijs, memoria & ratio læditur. 3°. de lo=
 cis affectis. 4°. 17. A

à Labore conuulsio fit ex siccitate. 3°. de loc. aff. 4°. 17. F

Labores uehementes necant. 12°. meth. med. 7°. 77. D

Laboribus duobus indigent præue imbuti. 7°. meth. med. 7°. 43. H

Laboris amatores medici sūt meliores. de uic. ra. i mor. ac. c. 2°. 7°. 121. G

LABOR quid significet. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 190. G

Labor significat læsionem. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. A

Labor significat

Labor significat dolorem, & lationem. c. 4°. aph. 44°. Ex. 32. G
 Labor proprie dictus est dolor. de uic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 123. G
 Labor spontaneus, qui. c. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
 Labor qñ appellatur ab Hippocrate sensus solus. 7°. de decret. 1°. 271. H
 Labor ex multitudine qui, & quid causet. c. 4°. aph. 31°. Ex. 30. H
 in Labores defleunt cruda & inconcocta. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 124. E/ com. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Labores uidentur in somnis in morbis exitalibus. cōmentario 4°. apho-
 rismo 67°. Ex. 34. F
 Laborem facit cubile præter consuetudinem aut molle, aut durum. de ui-
 ctus rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 124. A
 Laborum in morbis longitudinem qui dies indicent. commentario. 4°. aphorismo 36°. 32. A/ Ex. 31. G
 Labores in articulis fiunt his qui habent febres longas. commentario 4°. aphorismo 44°. Ex. 32. F
 Laborem, dolorem, grauedinem, siue mortem in qua ægritudine signifi-
 cat urina crocea, & spissa. de dyn. Sp. 34. E
 Labores extremi, qui. com. 1°. aph. 7°. Ex. 4. D
 Laborantes multum gignūt succum biliosum uel atrabilarium. 4°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 83. F
LABORANTES uehementer quicquid uitiatum est in habitū cor-
 poris recipiunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 Laborantes intēpestiue facile febribus corripiunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 Laborantes quo modo in febrem incidunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Laborantes cum ad desidiam uenere, cruentis dysenterijs correpti sunt.
 de nat. hu. com. 2°. 7°. 180. C
 Laborantis natura consideranda in curatione molienda. 3°. de locis af-
 fectis. 4°. 15. C
 Laborantis temperies ostendit indicationes mensuræ contrarietatis. 11°. methodi medendi. 7°. 67. H
 Laboranti morbus est cibus ut sano robur. c. 7°. aph. 62°. Ex. 59. G
LABORANTES phlegmone aures mitigat succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. C
 Laborantibus phlegmone gingiuis prodest succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. D
LABORARE quot habeat significata. c. 2°. aph. 48°. Ex. 19. A
 Laborare tria significat, sicut & labor. c. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 si quid Laborauerit resurgens ex morbis, hic fiunt abscessus. cōm. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Laborare idē pōt p cōsensum & propria rōne. 1°. de loc. aff. 4°. 4. H
 Laboratur multū cibaria crassa i corpe calido. de diff. cōt. Sp. 72. G
LABORIOSVM non est refrigeratum excalfacere, calfactum refri-
 gerare, densum rarefacere, rarū densare. cōtra Iulianū. Ex. 69. E
 Laboriosissimum est humorem uel crassum, uel pituitosum parti carnosæ
 inherenter educere. contra Iulianum. Ex. 69. E
 Laboriosi inæqualiter respirant. 1°. de diff. resp. 3°. 61. B
LABRAX. i. lupus piscis. de med. fac. par. 7°. 170. H
LABRA quæ propriæ sint. de frac. com. 2°. 7°. 243. A
 Labra habent naturam singularem & eximiam. 4°. de anat. adm. 1°. 80. G
 Laborum musculi quatuor. de muscu. diff. 1°. 44. E
 Laborum musculi situs, qui. de musc. diff. 1°. 44. E
 Labra oris absque osse mouentur. 1°. de mo. mus. 1°. 309. F
 Laborum motus unde. 4°. de anat. adm. 1°. 80. G
 Labrum superius quo sursum trahatur, quo ad latus, & quo deorsum. de musculorum dissectione. 1°. 44. E
 Laborū motus in priora ignoratus ab antiquis. de mus. diff. 1°. 44. F
 in Labra & buccam cessantes duos musculos latos & tenues ignorarūt antiqui. 4°. de anat. adm. 1°. 79. G
 Labra fiunt crassa elephantia si laborantibus. de cau. mor. 3°. 8. H
 ad Labra à capite cur materia transmittatur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
 Labra cur cōmouentur ante uomitū. in progn. com. 3°. 4°. 210. F
 Labrum inferius tremens fuit in Chærone, qui apud Demænetum ægro-
 tabat. in 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 135. E
 Labra conuelluntur, & tunc quæ pars sit affecta. 3°. de lo. aff. 4°. 17. D
 Labrum si peruertatur in continua febre, corpore existente iam debili, letale. com. 4°. aph. 49°. Ex. 33. B
 si Labrum in febre nō intermittente aut nasus, aut oculus, aut superciliū peruertitur, si nō uideat, si nō audiat, et iam debilis sit, quicquid horū fuerit mors prope est. c. 7°. aph. 66°. Ex. 60. F
 Labri inferioris cōcussio qd signet. de uic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7°. 123. D
 Laborum curtorum restitutio ad naturalem habitum intro. I. fa. 60. D
 ad Labrum superius fascia glomerata. de fascijs. 7°. 300. D/ eadem à

medio orsa. E/
 ad Labrum inferius funda scissa i partes quatuor. de fascijs. 7°. 300. A/ eadem ad labrum superius. B.
 ad Labrum inferius fascia glomerata. de fascijs. 7°. 300. C/ eadem in utranque partem ducta, ac ibidem alia. D.
 Labra ulceris quo modo iungantur. 5°. meth. me. 7°. 30. D
 Labra coniungi quæ ulcera postulant. 5°. meth. me. 7°. 20. F
 Labra decolorata, & dura habentia ulcera quo modo incidenda. 2°. methodi medendi. 7°. 23. F
 Labra, uide Labia.
LABRVSCAE flores. de simp. me. Sp. 85. E
 de LACTE multa distincte dicenda. de bo. & uit. suc. 2°. 34. G
 Lac est corpus molle. 3°. de diff. puls. 4°. 63. D
 Lac epicerasticum est. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. F
 Lac est sanguis parum immutans in mammillis. 1°. de sa. tuen. 2°. 65. C
 Lac quo modo fiat à natura. 7°. de decre. 1°. 269. E
 ad Lac creandum. de med. fac. par. 7°. 168. G
 Lac generatur ex sanguine exacte cocto. 16°. d. usu par. 1°. 219. C
 in Lac uertitur sanguis per quandam decoctionem in mammillis mulierum. de spermate. Sp. 36. E
 Lac albificant mammillæ. de anat. uiu. Sp. 44. D
 Lactis candor differt ab eo qui est in niue. 1°. de sa. tuen. 2°. 63. F
 Lac generantium glandularū magnus est usus. 14°. meth. med. 7°. 90. C
 Lac habentes, & non habentes glandulæ, quorum animalium sumendæ. de bonitate & uitio succorum. 2°. 36. A
 Lac cibus est exacte confectus. 7°. de usu par. 1°. 164. D
 Lac cur perfectum in pectore. 7°. de usu par. 1°. 164. D
 Lac superfluum est utilis alimenti. 7°. de usu par. 1°. 164. C
 Lac in medio pituitæ, & sanguinis est. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. F
 Lac menstruo germanum. 14°. de usu par. 1°. 207. C
 Lac, & menstrua habent unā substantiā. de ue. sec. adu. Eras. 6°. 6. H
 Lacti comparatur sperma mulieris. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Lac ut semen genitale, cito mutatur. 7°. meth. me. 7°. 44. G
 Lac quale sit. de ocul. 7°. 189. A
 Lac esse partem dulcissimam collige, ubi inquit, infantem exugere dulcissimum sanguinis. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
 Lac dulcius est melle in uenis coctum, si gustari posset. 4°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 29. C
 Lac cum sit dulce, nunquam fit amarū. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. C
 Lac uiscosum & humidum est. de ocul. 7°. 189. B
 in Lacte frigiditas uincit caliditatem. 4°. de simp. me. facul. 5°. 29. C
 Lacti dominatur frigiditas uehemens. de diff. cont. Sp. 73. B
 Lac esse frigidum colligi potest. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. D
 Lac est frigidum, quanuis album. 1°. de simp. me. fac. 5°. 2. E
 Lac potestate calidum est. 3°. de temp. 1°. 23. E
 Lac sæpe habet tēperie albuminis oui. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. D
 Lac est tanto frigidius sanguine, quanto adenes mammarum sunt frigidiores hepate. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. D
 Lac est humidum, ac tepidum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. F
 Lac unum quoddam sicuti sanguis uidetur, tamen habet diuersas partes. 2°. de elementis. 1°. 8. H
 Lac non est simplicis naturæ. 3°. de ali. fac. 2°. 28. D
 Lac quo modo cognoscatur esse dissimulare. 7°. meth. me. 7°. 44. H
 Lac nō esse simile probatur ex coagulo. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. D
 Lac mistum est ex substantijs contrarijs. 3°. de ali. fac. 27. G/ 2°. 28. F
 Lac in se duas habet facultates, & quanam sint. 3°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 20. A
 Lac sistit aluum, & euacuat. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. A
 Lactis partes quæ. 2°. de elementis. 1°. 8. H
 Lac omne ex triplici substantia constat. de bo. & uit. suc. 2°. 35. C
 Lac habet in se naturam serosam, pinguem, & caseosam. 3°. de ali. facul. 2°. 28. E/ 4°. de simp. me. fac. 5°. 73. F
 Lac tribus substantijs est compositum, butyro, caseo, & sero. 4°. de simplicium medi. fac. 5°. 29. C
 Lactis prima substantia serosa est ac tenuis. de bo. & ui. suc. 2°. 35. C
 Lacti quo mō insit serosa humiditas. in 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 167. F
 Lactis secunda substantia crassa, ad caseum faciendum accommodata. de bonitate & uitio succorum. 2°. 35. C
 Lactis tertia substantia oleosa est, & pinguis. de bo. & ui. suc. 2°. 35. C
 ex Lactis pingui butyrū fit. 3°. de alimentorum facultati. 2°. 27. G/ 4°. de simp. med. fac. 5°. 73. F
 Lac temperatum est ex caseo, & sero. 2°. de elem. 1°. 8. H

in Lacte, oleo, & succis recremēta sunt. 4°. de simp. me. fac. 5°. 24. H
 Lac coagulat gallium. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. D
 in Lactis coagulatione corpus est lac, coagulum est quod principium cō-
 cretionis præbet. 1°. de sem. 1°. 329. C
 Lac coagulatum est caseus. 4°. de simp. me. fac. 5°. 74. A
 in Lacte quo mō serū separetur. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 135. C
 Lacti melle admixto per coagulum quod tenue & aquosum est, separa-
 tur. 3°. de ali. facul. 2°. 28. G
 Lac quo modo sine coagulo concrescat. 3°. de ali. fac. 2°. 28. G
 Lacti recenter coagulato recens foetura similis est. 2°. de se. 1°. 339. B
 Lac excernitur in corpore humano. intro. Isa. 55. B
 Lactis spuma aphrogala dicta, quando uti conueniat, & in quo casu. de
 bon. & uitio succorum. 2°. 39. B
 Lactis spuma siccis, & calidis astate exhibenda. de bo. et ui. suc. 2°. 39. B
 Lactis differentia ex caseo probantur. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lactis differentia quo ad pinguedinem. 3°. de ali. fac. 2°. 27. G
 Lac pro anni tpiibus, habet uarias differentias. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac astate citius acescit q̄ hyeme. 4°. de simp. me. fac. 5°. 28. C
 Lac diuersum est fm diuersitatem specierū. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 ad Lac multum faciunt pascua. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. G
 Lac quo loco fiat melius. 5°. meth. med. 7°. 34. G
 Lac ex uitioso pabulo, quale. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. H
 Lacti inepta pascua αἰγάλας dixerunt. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. H
 Lac uere copiosissimū, & liquidissimū est. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac post astatem sensim crassescit quo ad penitus deficiat. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 27. F
 Lac astate media in medio suæ naturæ cōsistit. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac Acetosum, quale. 3°. de ali. fac. 2°. 28. C
 in Lactis acetositate relinquitur sola pars caseosa ad frigidius conuersa.
 3°. de ali. facult. 2°. 28. E
 Lac acetosum quid agat. 3°. de ali. fac. 2°. 28. G
 Lac acetosum cibus crassus. de diff. cont. Sp. 73. A
 Lac acetosum tarde digeritur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Lac Acidum frigidum est, & crassi succi. 3°. de ali. fac. 2°. 28. E
 Lac acidū, oxygala quod uocant, non bene conficit uenterculus frigidus.
 3°. de alimen. fac. 2°. 28. C
 Lac acidum, quamuis egre, tamen aliquantum conficit uenterculus tem-
 peratus. 3°. de ali. fac. 2°. 28. C
 Lac acidū cōmode conficit uenterculus iusto calidior. 3°. de ali. fa. 2°. 28. D
 Lac acidum niue refrigeratum ferunt uentriculi calidiores. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 28. D
 Lac acidum conuenit calidissimis uentriculis. 3°. de ali. fac. 2°. 28. E
 Lac acidū frigidioribus uentriculis aduersissimū. 3°. de ali. fac. 2°. 28. E
 Lac acidum, & si non coquatur, non uertitur in nidorem. 3°. de alimento-
 rum facultatibus. 2°. 28. E
 ex Lacte acido fit stupor dentium. 3°. de ali. fac. 2°. 28. C
 Lac Adstringens ex ignito ferro. 3°. de ali. fac. 2°. 21. G
 Lac Caseosum periculosum est. 3°. de ali. fac. 2°. 28. A
 Lac caseosum offendit renes calculosos. 3°. de ali. fac. 2°. 28. A
 Lactis caseosum obstruit iccur. 3°. de ali. fac. 2°. 28. A
 in Lacte quod est caseosum, emplasticū est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. E
 Lac Coactum quid sit. 3°. de ali. fac. 2°. 28. G
 Lac quando lactatur est Crassum. de diff. cont. Sp. 73. H
 Lac crassissimum habet plurimum casei. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac crassius ualentius nutrit. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac crassius minus subducit aluum. 3°. de alimen. facul. 27. F/ de bonitate
 & uitio succorum. 2°. 35. B
 Lac crassum sicut uaccæ, incrassat. de diff. cont. Sp. 73. F
 in Lacte crassum collinit. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. F
 Lac Liquidissimum habet plurimum feri. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac liquidius magis subducit aluum. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac post partū liquidissimū, postea crassescit. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 q̄ Lac Pyriaste appellatur. 3°. de ali. fac. 2°. 28. G
 Lac quod Schiston appellatur. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. A
 Lac Serosum ac tenue minus nutrit. de bon. & ui. suc. 2°. 35. B
 Lac serosum ac tenue magis aluū deiecit. de bo. & ui. suc. 2°. 35. B
 Lac Subtile, & multæ aquositatis lenit uentrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Lac Tabianum præstantissimum est. 5°. meth. me. 7°. 34. G
 Lac Temperatum quod nam sit. de diff. cont. Sp. 73. H
 Lac Tenuius minus nutrit. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac Asinarum, quale. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 27. F/ 7°. me-
 thodi medendi. 7°. 44. G

Lac asinorum est tenue. 5°. meth. med. 7°. 35. A
 Lac asininum cæteris est tenuius. 6°. de sa. tuen. 2°. 99. G
 Lac asinæ subtilius est lacte camelæ. de diff. cont. Sp. 73. F
 Lac asininum habet minimum pinguedinis. 3°. de ali. fac. 2°. 27. H
 Lac asininum habet plurimum serosæ humiditatis. de bonitate & uitio
 succorum. 2°. 35. C
 Lac asinæ tenue, & serosum est. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. H
 cur Lac asininum caseum non facit. 10°. de simplicium medicamento-
 rum facultatibus. 5°. 73. F
 Lactis asinæ quātitas quæ sumēda. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 138. D
 Lac asininum coagulatur in uentriculo, si calidum sit epotum. 3°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 27. H
 Lacti asinæ miscet aliquid mellis & salis, & quare. de uictus ratione in
 morbis acutis, comment. 4°. 7°. 138. E
 Lac asinæ humidius est omnibus, & uentrem magis subducit. de uic. rat.
 in mor. acu. com. 4°. 148. F/ 7°. 150. H
 Lac asininum facit multum deiecere. 3°. de ali. fac. 2°. 27. H
 Lac asinæ inter purgātia mitius est. de uic. ra. i mor. acu. c. 4°. 7°. 148. F
 Lac asininum expurgat, & contemperat. de uictus ratione in mor. acu.
 commentario 4°. 7°. 149. H
 Lac asinæ purgat in causo. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 135. C
 Lacte asinino & caprino uicibus uti cur sit melius. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. H
 Lac asinæ cum est accipiendum, quomodo tractanda sit asina. 7°. metho-
 di medendi. 7°. 45. A
 Lactis asinini dandi modus, & quantitas. 10°. meth. med. 7°. 67. B
 Lac asinæ dat in dolore, & qñ. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 148. F
 Lac asinini calidi pauxillum bonū est ad tormina sine febre. de uictus ra-
 tione in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. C
 Lac asininum pro dentibus roborandis. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 164. F
 Lac asininum siccis concedendum. 6°. de sa. tuen. 2°. 99. G
 Lac asininum post lauacrum dabat Galenus in intemperie sicca tum uētri-
 culi, tum reliqui corporis, & qñ. 7°. meth. me. 7°. 44. F
 Lac asininum calidum in tabe conuenit. de marc. 3°. 48. D
 Lac asininum dat hecticis, & quo modo. 10°. meth. me. 7°. 65. B
 Lac Boum quale. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac boum spissum est. 5°. meth. med. 7°. 35. A
 Lac boum habet multum pinguedinis. 3°. de alimentorū facultati. 27. G/
 de bon. & uitio succ. 2°. 35. C
 Lac bubulū pinguisissimum est. 3°. de ali. fac. 2°. 27. H/ 10°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 73. F
 Lactis bubuli usus apud quos. de bon. & uitio succo. 2°. 35. B/ 10°. de sim-
 pli. medic. facul. 5°. 73. F
 Lac bubulum crassum est. 10°. de simpl. med. fac. 5°. 73. F
 Lac Camelorum, quale. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac camelinum habet plurimum feri. de bo. & uit. suc. 2°. 35. C
 Lac Caninum nō sinere pilos in palpebris nasci falsum est. 10°. de simpl.
 medicament. facul. 5°. 74. A
 Lac caninum celerem pilorum in pudendis exortū reprimere falsum est,
 & q̄ foetus mortuos eiiciat. 4°. de simp. me. fac. 2°. 74. A
 Lac Caprinum, & asininum quo modo differant. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. H
 Lac caprarum quale. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac capræ mediocris est substantiæ. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. H
 Lac caprarum medium est inter spissum, & tenue. 5°. meth. me. 7°. 35. A
 Lac capræ est in medio Camelæ, & asinæ. de diff. cont. Sp. 73. F
 Lac capræ est melius, & temperatius: quia est subtilius quàm lac pecu-
 dum, & uaccæ. de diff. cont. Sp. 73. H
 Lac caprinum est multominus pingue quàm bubulum. 3°. de alimento-
 rum facultatibus. 2°. 27. H
 Lactis caprini usus Pergami. de bon. & uitio suc. 2°. 35. B
 Lac caprinū cōueniens nostris corporibus. de bo. & uit. suc. 2°. 35. B
 Lac capræ depastæ scāmoniam aut tithymallū quid efficiat. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 28. A
 Lac solutiuum fit si scammonia & lactuca marina uestantur animalia,
 quorum lac sumitur. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. G
 Lac caprinum sine melle sumptū piculosum est. de bo. et uit. suc. 2°. 35. C
 Lac Equarum, quale. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lacte equino qui uestantur. de aere aq. & loc. 2°. 5. D
 Lac quo modo Mulieri, & unde, & quando adueniat. commentario 5°.
 aphorismo 39°. Ex. 41. B
 Lac muliebre cur cætera genera præcedat. de bo. & uit. suc. 2°. 36. A
 Lac non adest utero non gerentibus. de ue. sect. ad. Eras. 6°. 7. A
 cur Lac non generatur in primis mensibus utero generentium. commē-
 tario 5°. 7°. 44. G

tario 5°. aphorismo 52°. Ex. 42.B
 Lac multum e mammis fluës prægnati, indicat foetū imbecillē, si uero mā
 me solidæ fuerint, foetū significat saniorē. c. 5°. aph. 52°. Ex. 42.B
 Lac si habeat mulier non prægnans, nec puerpera, illi menses defecere. cō
 men. 5°. aph. 39°. Ex. 41.B
 Lac euanesceit menstruosa. de ue. sect. ad. Eras. 6°. 7. A
 Lac minoratum in retentione menstruorum. secreto. Sp. 99. B
 Lactantes non purgantur. de ue. sect. ad. Eras. 6°. 7. A
 Lac cū præbēt mulieres, cur nō habēt mēstrua. 14°. de usu pa. 1°. 207. B
 Lac quo modo in prægnantibus. 14°. de usu par. 1°. 207. B
 Lac grauidæ exiguum, & prauum est. 1°. de sa. tuen. 2°. 66. B
 Lac datur mulieri quæ peperit. 15°. de usu par. 1°. 213. B
 Lac cur facit natura in enixis. 14°. de usu par. 1°. 205. C
 Lac homini alimentum. 15°. de usu par. 1°. 213. B
 Lac alimentum est infantium. 1°. de sa. tuen. 2°. 65. B
 Lac attrahendi uis datur infanti, cū ortus est. 15°. de usu par. 1°. 213. B
 Lac dando natura, consuluit pueris. 1°. de sa. tuen. 2°. 65. C
 Lac præparauit natura, & dedit naturalem facultatem exugendi. 1°. de
 sanitate tuenda. 2°. 65. D
 Lac quomodo fugit infans à natura edoctus. 15°. de usu part. 1°. 213. B
 Lactē solo infans alendus, quoad primores dentes emisit. 1°. de sanitate
 tuenda. 2°. 66. C
 Lac quomodo sugunt infantes. 8°. de decre. Hip. 1°. 278. A
 Lac matris exugentes pueri, consueto & proprio utuntur alimento. 1°. de
 sanitate tuenda. 2°. 65. C
 Lac cur sugunt animalia parua. 14°. de usu par. 1°. 205. A
 Lac matris melius est alijs, modo non sit ægra. 1°. de sa. tuen. 2°. 65. C
 ex Lactē matris infans plerunq; trahit qualitatem. de sper. Sp. 37. A
 Lac nutricum examinandum est. 3°. de ali. fac. 2°. 28. A
 Lactis optimi facultates intelligendæ. 3°. de ali. fac. 2°. 28. A
 Lac quo modo probet & p se, & elixatū. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
 Lac quibus probetur. 1°. de sa. tuen. 2°. 66. C
 Lac optimum, quale. 1°. de sa. tuen. 2°. 66. C/7°. meth. me. 7°. 44. H
 Lac purum quale esse debeat. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. E
 Lac ex coitu odoris gratiā mutat in deterius. 1°. de sa. tuen. 2°. 66. B
 Lac uitiosum, quale. 1°. de sa. tuen. 2°. 66. C
 Lac corruptum ex pulsu quo modo noscatur. 10°. meth. me. 7°. 67. B
 Lac deterius quo modo purgandum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. G
 Lac exulcerat quandoq; ora mollia puerorū. cō. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
 ob Lac infans ulceribus captus est. 3°. de ali. fac. 2°. 28. A
 Lac quæ reuocent in mammillis. de cathar. Sp. 95. B
 Lac quibus prouocetur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. F
 ut Lac abundet, quid agendum. de med. fac. par. 7°. 177. F
 Lac prouocantia habent quandam affinitatē. 5°. de simp. me. fa. 5°. 37. F
 Lac cientibus, menses & urinas mouentibus, commune est calefacere. 5°. de
 simpl. med. facul. 5°. 37. H
 Lac & sperma quæ generent. de ocul. 7°. 188. G
 in Lactē ciendo eadem proportio esculentorum & medicamentorū. 5°. de
 simpli. medicam. fac. 5°. 38. C
 Lac qñ est paucum, quo modo multiplicandū. 5°. de sim. med. fac. 5°. 37. G
 Lac purgantia & multiplicantia. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. G
 Lac paucissima prouocant. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. G
 Lac infinita ledunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. G
 Lac generans cibum qualis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. G
 Lac facit Alimum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. B
 Lac prouocat Anisi semen, & prouocat odore eius suauis. de simplicibus
 medicaminibus. Sp. 80. E
 Lac prouocat Crystallus lapis. de simp. me. Sp. 86. H
 Lacti generando aptum est Cicer. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 ad Lactis generationem conducit Circæa. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. D
 Lac procreat Foeniculū, nō igitur multū siccū. 7°. de sim. me. fa. 5°. 57. B
 Lac generat Polygalon. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. H
 ad Lac multū creādū. de me. fac. par. 7°. 174. F/ de pas. mul. Sp. 96. D
 ad Lac attrahendum. de med. fac. par. 7°. 166. B
 Lac trahunt Anemone. 6°. de simp. me. fac. 5°. 43. B
 Lac quæ prohibeant. de med. fac. par. 7°. 166. A
 ad Lac siccandum. de med. fac. par. 166. A/ 7°. 168. H
 Lactis generatio in māmillis, edito iam foetu, est euacuatio. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 6. H
 Lac emittentibus cur uastæ sint mammae. 6°. de lo. aff. 4°. 42. H
 Lac quibus colligat in māmillis, et quibus nō. 5°. de sim. me. fa. 5°. 37. H
 ad Lac concretum in grumos quid ualeat. 2°. de antid. 5°. 114. D

Lac muliebre conuenit oculo inflammato. de opt. secta. 1sa. 21. D
 Lac mulieris propter quid in collyrijs sumitur. 4°. de compositione me-
 dicamentorum secundum locos. 5°. 150. D
 Lactē mulieris potissimum utendum. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. F
 Lac muliebre sugere debent pulmonis ulcera habentes. de bonitate & ui-
 tio succorum. 2°. 36. A
 Lac muliebre pro phthysicis bonum. 5°. meth. me. 35. A/7°. 7°. 44. G
 Lactē mulieris, quæ foeminam peperit, caput irrigare, quid conferat. de
 med. fac. par. 7°. 176. B
 ex Lactē mulieris quæ marem peperit, si ruta tepefiat, & in aurem stil-
 letur, confert. de med. par. fac. 7°. 172. D
 Lac foeminæ marem nutrientis. de dyn. Sp. 24. G
 Lac mulieris pro ophthalmia bonum. 9°. de simp. me. fac. 5°. 73. H
 Lac Ouium quale. 3°. de alimen. fac. 2°. 27. F
 Lac ouillū est multo minus pingue, q̄ bubulū. 3°. de ali. fa. 2°. 27. H
 Lac ouillum habet plus casei. de bo. & uitio suc. 2°. 35. C
 Lactis ouilli usus apud non nullos. de bo. & uit. suc. 2°. 35. B
 Lac Suis crudum & aqueum est. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. F
 LACTIS dotes, quæ. 1°. de ali. fac. 2°. 13. C
 Lactis commoda quæ sint. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. H
 Lactē nutriuntur animalia. 2°. de semi. 1°. 338. E
 ad Lac natura feruntur hœdi. 6°. de loc. aff. 4°. 42. B
 Lac apud multas nationes sumi cōsuevit p cibo. 6°. de decre. Hip. 1°. 264. F
 Lac cibus est qui nulla indiget contritione. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 187. H
 Lac optimū omnium quæ mandimus. 3°. de ali. fac. 2°. 27. H
 Lac est optimi succi inter omnia cibaria. de bo. & uit. suc. 2°. 36. A
 Lac boni succi est. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. H
 Lac boni succi & multi alimenti quale sit. 3°. de ali. fac. 2°. 28. B
 Lac cuius animalis ad gignendos bonos humores probatissimum sit. de
 bon. & uitio succ. 2°. 36. A
 Lac est succi probatissimū. de bon. & uitio suc. 2°. 36. A
 Lac est cibus bonū generans succū. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Lac generat bonum humorem, quia generat sanguinem. commetario 5°. aphorismo 64°. Ex. 44. G
 Lac est humidum nutrimentum. 1°. de sa. tuen. 2°. 65. C
 Lactis nutrimentum est crassum. de diff. cont. Sp. 73. F
 Lac cito per uenas distribuitur. c. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
 Lac quod bene concoquitur, bene nutrit. cō. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
 Lac quidam sine noxa semper comedunt. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. G
 Lactē qui possunt sine noxa uti. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. G
 ex Lactē cibaria æstate siccis, et calidis exhibēda. de bo. et uit. 2°. 39. B
 Lac abūdātius coctū præstat crassum succū. de bon. & uit. su. 2°. 35. D
 Lac coagulatum magis nutrit. 3°. de ali. fac. 2°. 28. G
 Lac cum sero minus nutrit. 3°. de ali. fac. 2°. 28. G
 Lac coctū coctioibus pluribus ē crassus cibus, et cur. d. dis. cōt. Sp. 72. H
 Lac quo modo deprehendatur esse coctum. 7°. meth. me. 7°. 45. A
 Lac coctum crassitie sua stringit uentrem. de diff. cont. Sp. 75. B
 Lac est coquendum, donec sit aquositas consumpta. de diff. cont. Sp. 75. B
 Lactis usus cocti & crudi, ac copiosi, caprini et ouini multū obfuit Apol-
 lonio, qui Abderæ egrotabat. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 151. B
 ex Lactē & farina edulia quid faciant. 1°. de ali. fac. 2°. 10. G
 Lac cum triticea farina uel milio, uel amylo decoctū præstat succū cras-
 sum. de bon. & uitio suc. 2°. 35. D
 ex Lactē & triticea farina eduliū intus obstruit. 1°. de ali. fac. 2°. 10. G
 ex Lactē & caseo placenta est crassi succi. de bo. & ui. suc. 2°. 35. D
 ex Lactē, & caseo placenta iecoris meatus obstruit. de bonitate & ui-
 tio succorum. 2°. 35. D
 ex Lactē & simlagine placenta crassi succi. de bo. & uit. suc. 2°. 33. D
 Lac elixum cum aliquo crassi succi, iecur obstruit, & calculos in renibus
 gignit. 3°. de ali. fac. 2°. 28. B
 Lac elixum cum aliquo crassi succi, amittit flatum, sed iecur obstruit. 3°. de
 alimentorum facult. 2°. 28. B
 Lac adeo elixatum ut sero careat, non subducit. 3°. de ali. fa. 2°. 27. F
 Lactē elixata multum nutriunt. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 14. D
 Lac quibus amicum, & ad quos ualet morbos. c. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
 Lac quibus conueniat. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
 Lac quibus dandum. 5°. de san. tuen. 2°. 92. H
 Lac tabidis conuenit. 3°. de ali. fac. 2°. 28. H
 Lac, ptissana, & chondrus cibi sunt tabidorū. de marc. 3°. 48. E
 Lac, chondrus, & ptissana ex sua natura morsus mitigat. 2°. de simplic. medicamentorum facul. 5°. 12. F
 Lac, chondrus, & ptissana p sedē injiciūtur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. F

- ex Lacte coctus chondrus confert ad tormina sine febre. de uict. ratione in morbis acutis. com. 4°. 7^a. 149. C
- Lac conuenit tabidis, & in febribus longis, & paruis, et consumptis præter rationem. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
- Lac omne utile est thoraci, & pulmoni. 3°. de ali. facul. 2^a. 28. B
- Lac conuenit habentibus ulcus in pulmone. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. H
- Lac solum pulmonis ulcera sanat. de bo. & uitio suc. 2^a. 36. A
- Lac præstantissimum in marasmo est. de marc. 3^a. 48. D
- Lac quorum animalium sumendum. de bo. & ui. suc. 2^a. 36. A / de dissolu-
tione continua. Sp. 73. H
- Lac quorum animalium iucundum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 73. F
- Lacte quorum animalium post humanum uti debemus. 9°. de simplicium
medicam. facult. 5^a. 73. F
- Lac quorū animalium bonū, & quorū non. de bo. & ui. suc. 2^a. 36. A
- Lac animalium præuū habitum habentium est mali succi. de bonitate &
uitio succorum. 2^a. 36. A
- Lac quorum animalium iniucundum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 73. F
- Lac qñ sumimus, cuius ætatis debet eē animal. 5°. de sa. tuen. 2^a. 91. H
- Lac sit animalis ætate florentis. 7°. meth. me. 7^a. 45. A
- Lacte quando usuri sumus, qualia debent esse animalium nutrimenta. 5°. de
sanitate tuenda. 2^a. 91. H
- Lac quo modo parandum in animali. 7°. meth. me. 7^a. 45. A
- Lacte sumpto osuino diluto colluito. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. C
- Lac duplici alteratione alteratur. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
- Lac propter uelocitatem immutationis eius naturæ est malum stomacho.
de dissol. conti. Sp. 74. F
- Lac in imbecillū uētriculū demissum ab eo nō supat. 3°. de tēp. 1^a. 23. H
- Lac in plurimis in uentriculo uertitur in flatu. 3°. de ali. facult. 2^a. 28. B. de dissol. conti. Sp. 74. G
- Lacti mista augent, uel minuunt uim lactis. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. B
- Lac in aliquibus acescit. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. E
- Lac i aliqbus facit ructus fumosos nidorelutos. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. E
- post Lac ad colluēdos dentes mel misceat uino. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. C
- post Lac sumptū quo mō dētes feruent icolumes. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. C
- Lac quandoque acescit, quandoque in nidorem uertitur. 2°. de simplicium
medicamen. facult. 5^a. 12. D
- Lac cito acescit. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
- in Lacte acor sit ob caloris inopiam. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. E
- Lac acescit in frigido stomacho. c. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
- Lac in frigidiore uentre, ubi adest cruditas, quale sit. 4°. de simplic. me-
dicamen. facult. 5^a. 29. C
- Lac repositum cur acescat. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. C
- Lac acidum & amarum mordicat linguam. 4°. de simplicium medicamē-
torum facultatibus. 5^a. 29. C
- i Lacte nidor & fumus fiunt ob caloris excessum. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. E
- Lac ad fumosum alteratur pp calorem. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
- Lac euaporat in calido stomacho. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
- Lac in calidiore uentre quale sit. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. C
- Lac statim euaporat. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
- Lac seruatur in locis frigidis. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 28. C
- Lacte utebatur Cnidij in nō acutis. de uic. ra. in mor. acu. c. 1°. 7^a. 108. F
- Lac emulctū aliquid natuæ bonitatis amittit. de bo. & uit. suc. 2^a. 36. A
- Lac statim hauriendum, ubi emulctū fuerit. de bo. et uit. suc. 2^a. 35. D
- Lac bibatur animali astante, & melle iniecto. 5°. meth. me. 7^a. 35. A
- Lac statim mulsum melius est recipere, antequam immutetur ab aere. de
dissolutione continua. Sp. 74. A
- Lac recenter mulsum est boni chymi. de diss. conti. Sp. 73. H
- Lac recenter mulsum multum nutrit. de diss. conti. Sp. 73. F
- Lac sugendum ē mamma à phthificis. de marc. 3^a. 48. D
- Lacte calido ab ubere uti debemus. 10°. de simpl. me. fac. 5^a. 73. F
- Lac ē māmullis haustum optimum est. 7°. meth. me. 7^a. 44. G
- in Lacte quo modo fiat coagulatio. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. G
- Lac coagulatum os uentris stomachum ue afficit. de symp. caus. 3^a. 18. G
- Lac coagulatum in uentriculo aggrauat, & strangulabat. de bonitate et
uitio succorum. 2^a. 35. C
- ex Lacte concreto in uentriculo suffocationis remedia. de remed. para-
tu facilibus. 7^a. 160. H
- Lac quo modo in uentre non cogetur. 5°. de sa. tuen. 2^a. 91. H
- Lac ne coaguletur in uentriculo, quid agendum. de bonitate & uitio suc-
corum. 2^a. 35. D / de diss. conti. Sp. 73. H
- Lac ne coaguletur in uētriculo faciūt mel, et sal. 10°. met. me. 7^a. 67. B
- Lacti mel est miscendum, ne coaguletur. 9°. meth. me. 7^a. 44. G
- Lac cum melle in uentriculo non cogitur. 5°. meth. med. 7^a. 35. A
- in Lacte scissio quo modo fiat. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. G
- Lac in uentre coagulatum dissoluit leporis coagulum. 11°. de simplicium
medicamen. facul. 5^a. 74. D
- Lac cum subtiliantibus, & mundificantibus quid faciat. de dissolutione
continua. Sp. 75. B
- Lacti cur miscetur aqua cōsumpto sero. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. G
- Lacti aqua miscetur, ne fiat caseus. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. G
- Lacti mel & sal admiscetur ne fiat caseus in uentriculo. 3°. de alimen-
torum facultatibus. 2^a. 27. G
- in Lacte pone aliquid mellis. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. C
- Lac habens plurimum feri, nihil habet periculi. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. A
- Lactis quod genus dandum, si uenter acribus excrementis sit plenus. 3°. de
alimentorum facultatibus. 2^a. 27. G
- Lac à sero habet quod deiciat. 3°. de ali. fac. 27. G / H
- Lac cum sero subducit. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. G
- Lactis aquositas lenit uentrem. de diss. conti. 75. B / de mel. ex Galeno, Ru-
fo, & Posidonio. Sp. 110. A
- Lac quod facit fluere aluum. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. A
- Lactis serum sale & melle conditū citat aluū. c. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
- Lac cum sale ad aluum citius descendit. 5°. meth. me. 7^a. 35. A
- ex Lacte fit deiectio alba. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 165. A
- Lac à caseo habet quod sistit. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. H
- Lac iniectis ignitis lapillis sistit aluum. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. G
- in Lac debet poni ferrū candens pro alui profluuijs. 10°. de simplicium
medicamentorum facul. 5^a. 73. G
- in Lacte pro dysenteria ferrum candens ponebat Galenus pro calculis
fluuiorum. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 76. A
- in Lac qui lapides igniti extinguantur pro uentris fluxu. 10°. de simpl.
medicamentorum facul. 5^a. 73. G
- Lac à partu quibus restingui facile possit. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. C
- in Lacte coquit silices Galenus, & in quo casu. 8°. de compositione medi-
camentorum secundum locos. 5^a. 192. B
- in Lacte extinguitur cadmia usta. 4°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 154. B
- Lac exhibetur ijs, qui aconitum & thapsiam sumpserint. 11°. de simplic.
medicamentorum facul. 5^a. 73. H
- Lacte utimur uomitu facto in ijs qui potarunt hyoscyamum, aut mortife-
rum aliud. de opt. secta. Isa. 21. F
- Lac datur leprosis. de med. exper. Sp. 106. D
- Lac est medicamētū παρωγιον, id est leniēs. 9°. de simp. me. f. 5^a. 73. H
- Lac lenitiuus liquor. 4°. de comp. me. se. loc. 5^a. 150. G
- Lac liquor acrimoniæ expers. 4°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 151. C
- Lac oculis conuenit. de ocul. 7^a. 188. G
- Lac quale esse debet pro oculis. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 150. G
- Lac totum ad acres fluxiones oculorum, tum per se, tum cum molliū col-
lyriorum quopiam ualet. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 73. G
- ex Lacte collyria teruntur in cotibus. 4°. de cōp. med. se. loc. 5^a. 150. D
- Lac in cote cum collyrio calidum. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 150. G
- Lac purum ad acres, & mordaces fluxiones est utilissimum. 9°. de simpl.
medicamentorum facul. 5^a. 73. E
- Lac utile est ad hypopia, & hypophagmata. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 73. H
- Lac cum rosaceo & ouo ad oculorum phlegmonas ualet. 9°. de simplicium
medicamentorum facul. 5^a. 73. H
- Lac gargarizatum oris phlegmonas mitigat. 9°. de sim. me. fac. 5^a. 73. H
- Lac in principijs inflammationum arteriæ est lenissimum edulium. 7°. de
compo. med. se. loc. 5^a. 177. H
- Lac infunditur, utero ulcerato, ad sedis ulcera mitiganda phlegmonas aut
stolidas perpetientia, & ad ulcera pudendorū ualet, cancrois applica-
tur ulceribus, tonsillis, columellā, & antiadas phlegmone affectas mi-
tigat, proinde in synanche siue angina, & in uenenis quæ erosionem in-
terimunt, datur. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 73. H
- LAC quibus inimicum. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
- Lac non conuenit capiti, nisi quis habeat ipsum admodum firmum. 3°. de
alimen. facul. 2^a. 28. B
- ex Lactis crema leuigata polygonium quo modo facit pro capitis dolo-
re. de remed. par. fac. 7^a. 154. B
- Lac dare caput dolentibus malum: malum uero & febricitantibus & qui
bus hypochondria suspensa murmurant, & siticulosi: malum autem
& quibus in febribus acutis biliosæ sunt deiectiones, & sanguinis mul-
ta deiectio facta est. conuenit aut & tabidis dare, qui non ualde multū
febricitant, & in febribus longis & paruis, si nullum ex supradictis
signis affuerit, & præter rōnē consumptis. c. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
- Lac in

Lac in potu uitandum in capitis doloribus à stomacho, & ab alijs. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
 Lac quò obest dentibus & gingiuis. 3°. de ali. fac. 2°. 28. B
 ex Lactis usu diuturno quidam dentes amittit. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. G
 Lac non conuenit hypochondrijs. 3°. de ali. fac. 2°. 28. B
 Lac si comedatur solum auget crassities splenis, & hepatis. de dissolutio-
 ne continua. Sp. 74. H
 Lac generat oppilationē i iecore, et lapidē in renibus. d. dis. cōt. Sp. 75. C
 Lac natura crassum est, & aptum ad calculos gignendos. in 6°. de morb. uulg. commen. 3°. 3°. 173. E
 ex Lactis usu diuturno calculus in renibus fit. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. G
 Lac quando obstruit. de diff. cont. Sp. 74. H
 Lac facit conuulsionem. in progn. com. 3°. 4°. 211. B
 LAC MORI arboris. 5°. de cōp. me. se. loc. 5°. 163. C
 ex LACTE tithymalli farina. de remed. par. fac. 7°. 164. G
 LACCAE drachmæ duæ cōtra oppilationem hepatis ualēt. de medici-
 nis expertis. Sp. 106. D
 Lacca electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 Lacca electarium magnum. de me. exper. Sp. 107. A
 LACEDAEMONII multum potuere. de par. pi. ex. 2°. 49. D
 Lacedæmonijs Pithius dedit leges. an animal sit. 1°. 328. E
 LACERAE uestis instar quo modo fiat cutis. 2°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 106. F
 LACERANS dolor, qui. 2°. de loc. aff. 4°. 12. A
 LACERNAE, quales. de sal. diata. 2°. 41. A
 LACEROSI qui sint. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. F
 in Lacerosis cutibus mel elixum. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. G
 p Lacerosis cutibus quæ melli iungēda. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. G
 LACERTAE semper sunt paruæ. 3°. de usu part. 1°. 128. F
 Lacertæ iecur dolores eroforum dentium sanat. 11°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 79. H
 Lacertæ finus ad oculorum albugines ualet. de rem. par. fac. 7°. 156. G
 Lacertæ stercus albugines tollit. 4°. de compositione medicamentorum
 secundum locos. 5°. 158. C
 LACERTOSVM cur sit collum matricis cum multis plicis. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 51. E
 LACERTVS quasi laceratus. de anat. uiu. Sp. 55. E
 Lacerti ex quibus compositi. de ocul. 7°. 183. F
 Lacertorū unicuiq; continuatur arteria, uena, neruus. de motibus mani-
 & obscuris. Sp. 66. E
 Lacerti oculis necessarij sunt propter motum. de ocul. 7°. 182. D
 Lacertorum paria sex habet coniunctiua ad motum oculi perficiendū. de
 anatomia uiuorum. Sp. 48. G
 Lacerti duo sunt in solijs nasi qui dilatant, & constringunt. de anatō-
 mia uiuorum. Sp. 49. A
 Lacertus mouens linguam unde oriatur. de mot. man. & obs. Sp. 68. D
 Lacertus faciens inspirationem, & expirationem ignoratur. de motibus
 manifestis & obscuris. Sp. 69. E
 Lacerti octo mirach adiuuant expulsionē. de anat. uiu. Sp. 50. E
 Lacertos quatuor habet longaon ad feces retinēdas. d. anat. ui. Sp. 50. E
 Lacertorum actio fit per motum ad suam originem. de motibus manife-
 stis & obscuris. Sp. 70. C
 Lacertus, aut neruus non perficit motus, sed anima. de palp. 3°. 53. C
 cū Lacertis dū nerui cōponūtur fit motus uoluntarius. de ocul. 7°. 183. F
 Lacerti unius est simplex actio. de palp. 3°. 52. A
 Lacerti actionis laxatio an sit naturalis uel uoluntaria. de motibus mani-
 festis & obscuris. Sp. 68. H
 Lacerti duo quando agunt. de palp. 3°. 52. E
 Lacertus, uide Musculus.
 LACERTI pisces sunt molles carne. 3°. de ali. fac. 2°. 31. A
 Lacerti pisces connumerantur inter illos qui facilius ceteris conficiun-
 tur. 3°. de alim. fac. 2°. 31. A
 Lacerti pisces medij inter pisces carnis mollis, & duræ. 3°. de alimento-
 rum facultatibus. 2°. 31. D
 LACHRYMAE sunt aquei quidam liquores. 7°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 51. F
 Lachrymæ, & sudores ex quibus constent. de hist. phil. Sp. 11. F
 Lachrymæ quo modo fiant. de ocul. 7°. 187. A
 per Lachrymas purgantur oculi. de cathart. Sp. 94. G
 Lachrymæ cur fiant frigore. 4°. de simp. me. fac. 5°. 24. C
 p Lachrymas expellūtur supflua. de cōpag. mēb. siue de na. hu. Sp. 59. B
 Lachrymas q̄ ex oculis educūt, oculorū cenotica dicunt. de cath. Sp. 95. B

Lachrymæ q̄ bonæ, et q̄ nō bonæ, considerandū. 1°. de crisi. 4°. 128. B
 Lachrymæ signa indicatiua crisis. 1°. de cris. 4°. 128. E
 Lachrymæ spontaneæ, quales. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 158. C
 Lachrymæ spontaneæ significant profluium sanguinis narium. in 1°. de
 mor. uulg. com. 2°. 3°. 116. A
 de Lachrymis spontaneis, & inuitis meminit Galenus. in 1°. de morbis
 uulgaribus. com. 3°. 3°. 118. A
 Lachrymæ aridæ, malæ. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 158. C
 Lachrymæ quando prouocandæ. de ocul. 7°. 190. D
 Lachrymas oculorum quid curet. de dyn. Sp. 24. G
 Lachrymā oculorū stringit Erythrodani radix. de simp. me. Sp. 84. F
 Lachrymas stringit Glaucium. de simp. med. Sp. 84. G
 Lachrymæ oculorum prodest lapis galactites. de simp. me. Sp. 86. H
 Lachrymam stringit Opium collyrijs admixtū. de simp. me. Sp. 88. B
 Lachrymam stringit Sarcocolla. de simp. me. Sp. 89. G
 Lachrymas ueluti oppilat Stibium. de simp. me. Sp. 90. A
 Lachrymā reprimit Tragacantha plus q̄ sarcocolla. de sim. me. Sp. 91. D
 ad Lachrymas stringendas. de ocul. 7°. 191. E
 Lachrymis confert sectio uenarum temporum, & quæ sunt in angulis
 oculorum lachrymalibus. de anat. uiu. Sp. 55. A
 ad Lachrymas oculorum. secret. Sp. 97. D
 LACHRYMA Cyrenaica trahit à pfundis. 6°. meth. me. 7°. 37. D
 Lachryma cyrenaica per se obest: cum alio, & in pauca quantitate con-
 ducit. 3°. de temp. 1°. 23. B
 LACHRYMA Hederæ. 5°. de cōp. me. se. loc. 5°. 164. F
 Lachryma Medica per se obest: cum alio, & in pauca quantitate condu-
 cit. 3°. de temperamentis. 1°. 23. B
 Lachrymæ Oleæ. 4°. de comp. me. se. loc. 153. B/
 Lachryma oleæ Aethiopica. 5°. de cōp. me. se. loc. 160. H/
 Lachryma Particha per se obest: cum alio, & pauca quantitate, ac tem-
 pore congruo sumpta conducit. 3°. de temp. 1°. 23. B
 Lachryma Vlmi. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 160. H
 ad LACHRYMALES angulos oculorū exeūt duo foramina, quæ
 sunt in radice nasi superius. de ana. uiu. Sp. 49. A
 in Lachrymalibus angulis oculorum uenæ duæ non apparent multum.
 de anat. uiuorum. Sp. 55. A
 Lachrymantibus oculis cito prodest psyllium. de simp. med. Sp. 89. A
 ad Lachrymantes angulos oculorum ualet fuligo picea. tedæ. 8°. de sim-
 plicium med. fac. 5°. 58. F
 Lachrymāt sponte quibus sanguis fluxurus est. in progn. c. 3°. 4°. 211. B
 Lachrymāt oculi in dolore genuū, cur. de na. & or. ciui. cor. Sp. 42. D
 Lachrymare oculos quid, & unde. in progn. com. 1°. 4°. 192. E
 LACHRYMOSVM ulcus quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 243. A
 LACONEB quid cabbalicen artem nomināt. ad Thrasy. 2°. 109. B
 in LACONICO immorari quid sit. 3°. de sa. tuen. 2°. 78. B
 p LACTES quid intelligendum. 5°. de lo. aff. 4°. 35. C
 Lactes & intestina, uenæ, & arteriæ, quæ. in 6°. de morbis uulgaribus,
 commentario 4°. 3°. 180. E
 Lactes ubi sint. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 180. E
 Lactium uinculum quod. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 180. E
 Lactiū uinculū, quo suspēdūtur, quale. in 6°. d. mor. uul. c. 4°. 3°. 180. E
 Lactibus alligantur intestina. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 180. E
 LACTENTIS animalis caro est multarum superfluitatum. de dif-
 solutione continua. Sp. 73. E
 Lactentiū ptes sunt boni succi si mater sit sana. de bo. et ui. suc. 2°. 30. H
 Lactentium iecur boni succi. de bon. & uit. suc. 2°. 36. B
 LACTEVS circulus quid sit. de hist. philos. Sp. 7. E
 Lacteus color à lacte deducitur. in progn. com. 2°. 4°. 201. G
 Lactea Concauitas, quæ. de anat. ui. Sp. 50. H
 in Lactem succum uertitur cibus in stomacho. de compagine membro-
 rum, siue de natura humana. Sp. 58. H
 Lactea Vrina in synocha in initio ægritudinis iuuenibus si affuerit, non
 bonum significat. de dyn. Sp. 34. D
 LACTVCAE nomen ipositū fuit à rusticis. de attē. uic. 2°. 44. B
 Lactuca chloros, id est uiridis, noiatur. in progn. cō. 1°. 4°. 191. D
 Lactucā anteposuerūt multi medici oibus oleribus. 2°. de ali. f. 2°. 22. D
 Lactuca similis chondrilla. 2°. de ali. fac. 2°. 22. F
 Lactuca quædam satina, quædam agrestis. 2°. de ali. fac. 2°. 22. H
 Lactuca in medio est atriplicis, bliti, et brassicæ. 2°. de ali. fac. 2°. 23. B
 Lactucæ caulis est siccus. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B
 Lactuca nihil habet austeri, acerbi, salsi, & acris. 2°. de ali. fac. 2°. 22. F
 Lactuca est olus insipidū crudū, cui acris miscēda. 2°. de ali. fa. 2°. 23. F
 ii iij Lactuca frigida

- Lactuca frigida est.* 3°. de temp. 1°. 21. G/in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 182. C/de diff. cont. Sp. 74. D
Lactuca est humida. de diff. cont. Sp. 74. D
Lactuca frigida & humida est. de atten. uic. 2°. 44. E
Lactuca frigida & humida fm aquæ fontanæ frigiditatem. 6°. de simpli. medic. facul. 5°. 48. E
Lactuca ita est frigida & humida ad hominē, sicut uiridia ligna ad ignē. 3°. de temperamentis. 1°. 24. E
Lactucæ humide nouellæ quibus profint. de marc. 3°. 48. B
Lactuca minus siccatur q̄ brassica. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
Lactuca magis suavis intybis. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Lactucæ sunt cibaria media. de diff. cont. Sp. 74. C
Lactuca qñ medicamentū, & qñ nutrimentum. 3°. de temp. 1°. 24. C
Lactuca tam ut cibus, q̄ ut medicamentum frigida est. 3°. de tēp. 1°. 24. C
Lactuca cibus simul & medicamentum multi seminis. 5°. de simplicium medic. facul. 5°. 38. C
Lactuca cruda, & cocta manditur. 2°. de alim. fac. 2°. 23. C
Lactucam sumendi modi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
Lactucæ admiscēda porrū, eruca, & ocimū. 2°. de alim. facul. 2°. 23. F
Lactuca cum oleo, garo, & aceto sumitur. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
Lactucam commendant cum aceto, quibus caput dolet. 2°. de compositio ne medic. sec. loc. 5°. 133. E
Lactucæ caulis aquæ incoctus cum oleo, aceto, & garo manditur. 2°. de alim. facul. 2°. 24. B
Lactucæ facile nutriunt, sed parum. 8°. meth. med. 7°. 50. H
Lactucæ, endiuia, citruli, cucurbitæ facilius digeruntur, quàm apium & carbothum. de diff. cont. Sp. 73. D
Lactuca boni succi refrigerans. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. A
Lactuca est mediocris in bonis & malis succis. de bo. & ui. suc. 2°. 37. G
Lactuca generat parum sanguinis non laudabilis succi, tamen non mali. 2°. de alim. fac. 2°. 22. D
Lactuca si sanguinē multum generaret, esset omnibus edulij præferēda. 2°. de alim. fac. 2°. 22. D
Lactuca indiget multa alteratione si debet fieri sanguis. 1°. de natura. facultatibus. 1°. 292. D
Lactuca moderate sumpta hominē nutrit, immoderate necat. 3°. de simp. medic. facul. 5°. 22. C
Lactuca primo usu ostendit suam alterationem. 3°. de temp. 1°. 24. A
Lactuca innoxia, refrigerandi uim habens. de bon. & uit. suc. 2°. 39. C
Lactuca refrigerat. 10°. meth. med. 65. A/14°. 7°. 87. E
Lactuca in frigidat, postea concocta calefacit. 3°. de temp. 1°. 24. C
Lactuca in febre danda. 4°. de san. tuen. 2°. 87. G
Lactuca danda pro cibo in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. C
Lactucam primum postea carnes auiū in iure albo elixas cui dederit Ga= lenus, & qua die. 12°. meth. med. 7°. 78. H
Lactucæ succus non est lentus. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Lactuca ad calidas phlegmonas accommodata est, & ad parua & leuia erysipelata. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. C
Lactuca in cataplasmate manifeste refrigerat erysipelati imposita. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 22. G
Lactuca ifrigidat iflāmatioēs. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 176. F
Lactuca uitanda in herpete exedente. 2°. de arte cu. ad Glauc. 7°. 102. B
Lactuca contra sitim. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. C
Lactuca conuenit uentriculis bile infestatis. 2°. de ali. fac. 2°. 22. C
Lactucæ crudæ cōueniūt stomachicis. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 192. C
Lactucæ albæ semen quo modo exhibendum pro stomacho exoluto so= lum, & nauſcabundo facto. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 192. B
Lactuca æstuantem uentrem refrigerat, & à siti liberat. 3°. de tempera= mentis. 1°. 24. A
Lactuca lædit stomachum frigidum. 3°. de temp. 1°. 24. A
Lactucæ somnum conciliant. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 22. E/
2°. de loc. aff. 4°. 14. A
Lactuca grauem inducit somnum. 3°. de lo. aff. 4°. 16. F
Lactuca cur somnifica sit. 2°. de temp. 1°. 16. F
Lactuca inter olera sola detergit. 4°. de sa. tuen. 2°. 84. G
Lactuca quo mō iuuat dentes male habentes. 2°. de ali. fac. 2°. 22. B
Lactuca neque sistit, neque aperit uentrem. 2°. de ali. fac. 2°. 22. F
Lactucæ epilepticis conueniunt. de puero epil. 7°. 180. C
LACTUCA succum habet omnibus laudabiliorem. 2°. de alimento= rum facultatibus. 2°. 22. D
Lactucæ succus similis succo papaueris. 3°. de temp. 1°. 24. C
Lactucæ succus medius inter succum betæ & maluæ. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 22. G
Lactuca habet succum frigidum, & humidum, non tamen prauum. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 22. F
Lactucæ succus refrigerat, & adstringit. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 99. C
Lactucæ succus tempore concoquitur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 22. B
Lactucæ succus pro ore uentriculi supercalefacto bonus. 1°. de arte cura tiua ad Glauc. 7°. 99. C
Lactucarum potus somnum conciliat. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
Lactucæ succus si ad cor iret, necaret, ut cicutæ succus. 3°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 22. B
Lactucæ succus uenenum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 23. A
Lactucæ succus cuti illitus quid faciat. de marc. 3°. 48. B
Lactucæ succus oleo rosaceo adhibendus. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 132. F
Lactucæ succo refrigerari caput pōt ruri. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 132. G
Lactucæ succus in dolore capitis calido cōuenit. de re. par. fac. 7°. 153. E
Lactucæ succo colluit Galenus linguam cuiusdam ita tumefactam, ut ore ipsius contineri non posset. 14°. meth. me. 7°. 89. C
Lactucæ succus acquisitu facilis. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 211. H
LACTUCAE semen soporiferum. de atten. uic. 2°. 44. E
Lactucæ semen potum genituræ profluuium cohibet, & illis qui libidino sis somnijs uexantur, datur. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
Lactucæ semen pudenda laxat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. D
LACTUCA agrestis, id est θρίδακιν, ab hortensi est diuersa. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 22. G
Lactuca agrestis est uitiosissimi succi. de bo. & ui. suc. 2°. 37. G
Lactuca agrestis calefaciendi uim non habet. de bo. & ui. succ. 2°. 38. H
Lactucæ agrestis semen, quale. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
Lactucæ agrestis semen argemas, & caligines expurgat. 6°. de simpli. medic. facul. 5°. 48. E
Lactucæ agrestis seminis succus ad adustiones cum lacte mulierū inungi solet. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
ex LACTUCA marina lac solutiū qūo fit. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. H
de LACVBVS aues sunt multarū superfluitatū. de dis. cōt. Sp. 73. E
in LACVSTRI & humida terra non nascuntur herba. 2°. de tem peramentis. 1°. 18. H
Lacustria & palustria omnia sunt excrementosa. 8°. meth. med. 7°. 61. B
Lacustres pisces mali succi. de bo. & uit. suc. 2°. 37. G
LADANVM inter aromata connumerat. 7°. meth. me. 7°. 44. A
Ladanum quid sit, & ubi inueniatur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. C/
de simp. med. Sp. 86. D
Ladanum in Cypro plurimū nascitur. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 241. B
Ladanum quale sit. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 220. B
Ladanum primo ordine calidum est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. C
Ladanum substantia tenui est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. C
Ladanum uires habet acres, calfactorias, & relaxantes, in malagmata & in emplastra mittitur, ad tussim ueterem facit, capillos fluentes cū oleo myrtino continet. de simp. me. Sp. 86. D
Ladanum malacticum est, & moderate digerens. 7°. de simplicium medi= camentorum secundum locos. 5°. 51. E
Ladanum moderate adstringit. 1°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 125. E
Ladanum capillos diffuentes retinet. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. E
Ladanum capillos defluentes cohibet, ideo adstringit, & exiccat. 7°. de simp. med. facul. 5°. 55. A
Ladanū qūo uino conspersum, & cum myrteo conferat ad capillorum de fluuium. de remed. par. fac. 7°. 154. B
cum Ladano oleum lentiscinum pro capillorum defluuiio optimum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. F
ut Ladano oleum lentiscinum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 125. F
Ladanum alopecias, ophthalmias, siue lippitudines sanare non potest. 7°. de simp. med. fac. 7°. 51. E
Ladanum quando ex uino tritum medicamento inijciat. 4°. de compositi. med. per genera. 5°. 241. A
Ladanum qūo parandum. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 241. E
Ladanum igne liquatur. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. F
Ladani meminit. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 224. B
Ladano, & chamæleonte curantur ulcera uix sanabilia. 4°. de compo. med. per genera. 5°. 241. B
cum Ladano eiusdem uirtutis est chamæleon. 4°. de compositione medi= camentorum per genera. 5°. 241. B
LADONIS quid sit, & ubi inueniatur. 1°. de compositione medica= men. secun. loc. 5°. 125. B/C/D
LAEDENTIA excreta debent iuuare. de atra bile. 1°. 34. H
Læditur cerebrum

Læditur cerebrum quandoque totius ratione, quandoque partis. de mel.
ex Galeno, Rufo, & Possi. Sp. 109. B
LÆSIO significatur nomine laboris. com. 4°. aphorif. 32°. 30. H/
aphorif. 44°. Ex. 32. G
Læsiones omnes malas uocant Iones. de art. com. 2°. 7°. 264. D
Læsionis nomen significat etiam priuationem. de symp. diff. 3°. 11. B
Læsiones magis sentimus nocte quàm die. c. 2°. aph. 13°. Ex. 12. E
Læsio operationum est morbus. cō. 5°. aph. 57°. Ex. 42. H
Læsiones nostri corporis à quibus fiant, & intrinsecæ & extrinsecæ. de
op. nost. corp. const. 1°. 38. C
Læsarum actionum modi docent partem affectam, & curandi facultatē.
3°. de loc. aff. 4°. 14. F
Læsionis modus considerandus ad quam affectionem pertineat secundo
loco. 2°. de loc. aff. 4°. 13. D
LÆTITIAE, & hilaritatis causam esse creditum est buglossum
uinis iniectum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. B
ad Lætitiā cur uio epoto trahamur, nesciuit Galenus. q. ai mor. 1°. 318. A
Lætitiā pulsus, qui. de puls. ad tiro. 44. H/4°. de cau. puls. 4°. 199. G
Lætitiā quo corpus mutet. de inc. adiur. & susp. 7°. 181. G
Lætitiā sola multi morbos euasere. de par. pi. ex. 2°. 48. G
LÆTI naturaliter hoies, quales. de incant. adiur. & susp. 7°. 181. H
LÆVIS partibus dextræ ppollēt. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
LAGANA itria ab antiquis dicebantur. de bon. & uit. suc. 2°. 35. D
Lagana species itriorū sunt. 1°. de ali. fac. 2°. 10. E
Lagana ex tritico sine fermentatione, siue caseo sunt crassioris succi. de
bonitate & uitio suc. 2°. 35. D
Lagana iter crassi succi edulia cōnumerat Galenus. 3°. d. ali. fa. 2°. 29. B
Lagana cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
Lagana generant chymum bonum, & crassum. de diff. cont. Sp. 74. A
Lagana quid faciant. 11°. de alim. fac. 2°. 10. E
Lagana cum melle quid agant. 1°. de ali. fac. 2°. 10. E
Lagana cū melle neq; pulmonē neq; thoracē ledūt. 1°. de ali. fac. 2°. 10. F
in LAGOENIS fictilibus aqua est coquēda. de bon. aquae. Sp. 76. A
LAGOPHTHALMON quid. fin. med. Ifa. 48. G
LAGOPHTHALMON oculi est affectus. fin. med. If. 48. F
Lagophthalmi causa quæ. de anat. ocul. Sp. 57. H
LAGOPVS desiccatur alui fluxus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. A
LAMBDOSIS quid. intro. Ifa. 54. F
Lambdosis futura ad quid. 9°. de usu par. 1°. 173. B
Lambdosis ubi. de osib. 1°. 40. E
Lābdoides os qd hyoides, siue hypsiloides noīat. de mus. diff. 1°. 46. D
Lābde os q musculi mouēt, et uñ oriant ac desināt. de musc. dif. 1°. 46. E
Lambdoides os qui musculi retrahunt. de mus. diff. 1°. 46. E
LAMENTATIO quō sedatur. 4°. de decr. Hip. 1°. 253. D
Λαμπρότης splendidum. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 177. H
LAMPRVS. de med. fac. par. 7°. 167. E
LAMINA ærea quid. 6°. de anat. adm. 1°. 92. G
ex Laminis duabus constat cutis. de anat. uiu. Sp. 45. B
Laminæ unde oriantur. de anat. uiu. Sp. 45. B
Laminæ mēbranæ custodes instrumenta chirurgica. de ijs, quæ in med. fi.
commen. 1°. 7°. 200. H
Laminis filia si in urina appareāt, letale est. de tot. morbi tēp. 3°. 89. G
LAMPSANE prauus cibus. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
Lampsane abstergit, digerit. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. A
LANA ouium est ex familiaribus aialibus. 11°. de simplicium medica=
mentorū facultatibus. 5°. 81. C
ex Lana ouis à lupo laniatæ uinculum confectum ad quid bonū, fm quen=
dam. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. D
Lanarū ouium sordes, qualis. 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. E
Lanarum sordes concoquunt ut butyrum. 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. E
Lana in se cedit, sed non est mollis, quia constat ex pluribus inuicem in=
plicatis. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. G
Lana mollis superponenda est loco qui debet fomentari. de uict. ratio. in
morb. acut. com. 2°. 7°. 116. G
Lana alligabimus tegenda, & continenda. de fas. 7°. 293. F
nō ut Lana, spōgia noua materia tm̄ est, q̄ humores irrigandos excipiat,
sed et manifeste desiccatur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
LANA non lota succida dicta. 14°. meth. me. 7°. 88. F
Lanarum succidarum uis, qualis. de fracturis. com. 2°. 7°. 241. D
Lana cēsypēra ad quid apta. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. B
Lana succida contusis conuenit cū irrigatur. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. B/
2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 138. E

Lana succida ob sordes cum caliditate frigiditatis etiam non nihil obti=
nent. de fract. com. 2°. 7°. 245. C
Lanis succidis in uino, & oleo intinctis tumores facti ex deligatione cu=
rantur. de fract. com. 2°. 7°. 241. C
Lana sordida. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 157. C/2°. de ar. cu. ad Gla. 101. G/
de rem. par. fac. 156. F/160. F/de arti. cō. 4°. 7°. 185. F
Lana succida teneræ quadratē accipi iubet. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 165. C
Lana succida combusta. 3°. de compo. medi. per gene. 234. H/235. B/6°. 5°. 260. D
Lana quo modo uratur. 11°. de simp. med. facul. 181. B/6°. de compositio.
medi. per genera. 5°. 260. D
Lana usta qualis. 11°. de simplic. medic. facul. 81. B/6°. de compositi. medic.
per genera. 5°. 258. B
Lana combusta fit mentio. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 257. E
Lana elota ad quæ conferat. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. B
Lana pura. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 157. C
Lana ius quo modo fiat. de dyn. Sp. 22. D
Lana iuris cerotum. de dyn. Sp. 22. D
quæ Lana auribus apponenda. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 145. E
per Lana quo modo uapor eat in aures. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 142. E
Lanam syringi apponebat Galenus, & quare. introd. Ifa. 60. B
Lana manipulum nardino pigmento calido inunctum apponendum esse
ori uentriculi, qñ non est facta coctio. de præcog. ad Post. 4°. 219. A
Lanam ex oleo calente apponit primo die adeni, quæ phlegmone urgeri
cœpit. 13°. meth. med. 7°. 81. B
Lana hapsa ex oleo capitis fatus est mitigatorium medicamentum. de re
med. par. fac. 7°. 154. A
Lana hapsus. 7°. meth. med. 43. H/13°. 7°. 81. B
Lana plena melle, aut pice nihil effundit, & quare. de sectis. If. 19. A
Lana nardino unguento imbuta in affectione oris uentriculi quidā utun=
tur, & quo modo. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 187. D
Lana uino acerbo madefacta pro fluxione conuenit. 2°. de arte curatiua
ad Glauconem. 7°. 101. H
in Lana exēplū, quo declaratur ex naribus, oculis, & ore aliqd qñq; ef=
fluere, qā multū i his humoris sit, nō qā rara foramina. de sec. If. 19. A
Lana ad neruorum uulnus quomodo manebit calida. 3°. de compositione
medicam. per genera. 5°. 229. F
Lana purpurea. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 142. F
Lana purpura infecta utitur, & quo modo, ac in quo casu. 3°. de compo.
medicam. per genera. 5°. 143. E
Lana flocculi ponuntur ante os, ut deprehendatur an spirent præfoca=
te. 6°. de locis affectis. 4°. 39. E
Lana plena & uacua quo modo. 4°. de dign. puls. 4°. 85. B
pro Lana, cēsypus quando satisfiat. 14°. metho. me. 7°. 88. H
LANARIA herba quid efficiat. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 128. B
LANEA ligula ex oue à lupo comesta quæ ligetur, & coxis suspen=
datur, & quare. de incant. adiur. & susp. 7°. 139. G
LANGVENT grauitur qui se iacentes continere non possunt. de ui=
ctus rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 182. B
Languētibus qui cibi dari cōsueuerint. de uic. ra. i mor. acu. c. 1°. 7°. 113. C
Languentes sunt in periculo, si non sit facta insignis euacuatio. in 1°. pr=
rhe. commen. 2°. 4°. 169. F
LANGVIDVM quō dicatur apud græcos. 3°. de diff. puls. 4°. 61. B
Languidas, & laxas partes constringit contrahitq; galla. 7°. de simplic.
medicamen. facul. 5°. 51. B
LANGVOR quid sit. in 3°. de mor. uulg. cō. 3°. 3°. 144. B
Languor corporis fit à calore, & frigore abundante. de dyna. Sp. 19. D
Languorem corporis mitigat opium. de simpl. med. Sp. 98. B
LANIATVR facile musculus latus sub cute in collo. de musculorum
dissectione. 1°. 44. D
ne Lanientur musculi, simiam excoriare cuius non est concedendum. de
musculorum dissectione. 1°. 44. D
LAODICEA in Asia. 6°. de sa. tuen. 2°. 100. B
Laodicea fit nardinum unguentum optimum. 11°. meth. me. 7°. 72. H
Laodicea fiebat optimum unguentū nardinū. 6°. de sani. tuen. 2°. 100. B
Λαπαρόν. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 209. B
LAPARON quid significet. 2°. de diff. resp. 3°. 66. H
Λαπαρόν quid pprie significet. de ijs, quæ in med. fi. c. 2°. 7°. 209. B
Λαπαρὴν quid proprie significet. de fract. com. 2°. 7°. 240. H
Lapara quæ partes corporis. in progn. com. 2°. 4°. 197. F
Lapara, id est uentris dolores, qui. in 6°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 178. A
LAPATHON, et hyppolapathō qd signent. 3°. de dif. resp. 3°. 75. D
ii iiij Lapathium quid.

Lapathium quid. de simpl. med.	Sp. 86. D	medicamen. facul.	5 ^a . 174. F
Lapathon beta agrestis dicitur. 2 ^o . de ali. fac. 22. H/	2 ^a . 23. C	Lapis, quo sutores utuntur ad calciamenta muliebria expolienda, inter	5 ^a . 172. G
Lapathon insuauius est beta. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 23. C	arida astringentia numeratur. 6 ^o . de compo. me. se. lo.	7 ^a . 164. H
Lapathon easdem vires habet cum beta. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 23. C	Lapidis Agerati fit mentio. de med. fac. par.	5 ^a . 68. D
Lapathum quale. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 53. B	Lapis quo linteis splendor conciliatur. 9 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 66. G/H
Lapathū, blitum, beta quō usui sint apud Empiricos. intro.	Isa. 51. A	Lapis Armenus, siue bolus Armena, siue terra Armena uocetur, nihil	Sp. 21. C
Lapathum minus siccatur quā brassica. 5 ^o . de sa. tuen.	2 ^a . 92. C	refert. 9 ^o . de simp. me. facul.	Sp. 21. C
Lapathum domesticum. de cura icteri.	Sp. 111. B	Lapis armenus atram bilem educit. de dyn.	Sp. 86. F
Lapathū habet caulē inutile post semē effusum. 2 ^o . de alim. fac. 24. B	2 ^a . 24. B	Lapis asius quid. de simpl. me.	Sp. 86. F
Lapathon nemo crudum mandit. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 23. D	Lapis asius, qualis. 9 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 67. H
Lapathum in febre dandum. 4 ^o . de sa. tuen.	2 ^a . 87. G	Lapidis asij flos, qualis. 7 ^o . de comp. me. per ge.	5 ^a . 265. G
Lapathum dandū pro cibo in tertiana. 1 ^o . de arte cur. ad Glauc.	7 ^a . 97. C	Lapidis asij flos. 4 ^o . de comp. me. se. loc. 157. B/5 ^o .	5 ^a . 161. E
Lapathi folia uentrem soluunt. de ther. ad Pis.	5 ^a . 90. H	Lapis asius uiscide relaxat. de simp. me.	Sp. 86. F
Lapathi folia uulneribus sup imponi possunt. 10 ^o . de sim. me. f.	5 ^a . 74. C	Lapis Batrachides quid. de simpl. me.	Sp. 87. A
Lapathi semen adstringit. de ther. ad Pis.	5 ^a . 90. H	Lapis batrachides, lenit, relaxat. de simp. me.	Sp. 87. A
Lapathi semen dysenterias, diarrhoeas, siue profluvia sanat. 7 ^o . de simpl.	5 ^a . 53. B	Lapis Cappadox lapidē potēter frāgit. de ren. aff. dig. et me.	7 ^a . 196. D
medicamen. facult.	5 ^a . 53. B	Lapides Crustacei qui in ignem iacti exilem flammam faciūt ex Coele Sy	5 ^a . 68. A
Lapathium omnem maculam à sudore factam infricatum in balneo tollit.	Sp. 86. D	ria complures asportauit Galenus. 9 ^o . de simp. me. fac.	7 ^a . 182. C
de simplic. med.	Sp. 86. D	Lapidem uocat Corallum. de incant. adu. & susp.	Sp. 86. H
Lapathij radicū decoctū puocat menstrua. de cathar.	Sp. 95. D	Lapis Crystallus quid. de simp. me.	Sp. 86. H
Lapathij radicū decoctio frāgit lapidē renū & uesciā. de cath.	Sp. 95. D	Lapis crystallus stringit, lac prouocat. de simp. me.	7 ^a . 169. B
LAPIDES CVNT materiā i morbo articulari. 14 ^o . m. m. 7 ^a . 87. H	1 ^a . 175. F	Lapis Diaphanes ad quid ualeat. de me. fac. par.	Sp. 75. B
LAPIDEI ossis utilitas. 9 ^o . de usu par.	4 ^a . 213. D	Lapides Fluuiiales igniti remouēt aquositatē lactis. de dis. cōt.	5 ^a . 254. A
Lapideum crus quidam se habere somniabat, qui paralyticus fiebat. in p=	4 ^a . 213. D	Lapis fissus. 5 ^o . de comp. me. per ge.	Sp. 86. G
gnost. commen. 3 ^o .	5 ^a . 80. G	Lapis Gagates quid. de simpl. me.	5 ^a . 221. E
LAPIDOSA sunt in pollinem tenuissimum redigenda. 11 ^o . de simpli-	5 ^a . 13. A	Lapis gagates dentes qui agitantur, restringere & stabilire potest. de	Sp. 86. G
cium medicamen. fac.	5 ^a . 13. A	simpli. medic.	5 ^a . 199. D
Lapidosā quo modo lauanda. 2 ^o . de simp. me. facul.	Sp. 100. D	Lapis gagates. 9 ^o . de comp. me. sec. loc.	Sp. 86. H
ad Lapidosum & crudum humorem. secretorum.	Sp. 100. D	Lapis Galactites quid. de simp. me.	7 ^a . 169. A
LAPIS ferrum, & es superioris sunt generis, quā stirpium genus.	1 ^a . 13. C	Lapis galactites quo modo menses ducat. de me. fac. par.	Lapis galactites leniter stringit & ad lachrymā oculorum facit. de sim-
3 ^o . de temperamentis.	1 ^a . 13. C	Lapis gagates. 9 ^o . de comp. me. sec. loc.	plic. medicam.
Lapides inanimati à Platone dicuntur. de usu puls.	1 ^a . 230. B	Lapis Galactites quid. de simp. me.	Sp. 86. H
Lapides qui dixerint moueri. 3 ^o . de diff. puls.	4 ^a . 66. B	Lapis galactites quo modo menses ducat. de me. fac. par.	Sp. 86. F
Lapis corpus est terreum crassum. 4 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 30. B	Lapis galactites leniter stringit & ad lachrymā oculorum facit. de sim-	Sp. 86. F
Lapis est corpus durum. 3 ^o . de diff. puls.	4 ^a . 63. D	plic. medicam.	Sp. 86. F
Lapides habent subiectum stabile, & constans ob siccitatem, & frigidita-	7 ^a . 60. G	Lapis Hæmatites quid. de simp. me.	5 ^a . 151. D
tem. 8 ^o . metho. med.	7 ^a . 60. G	Lapidis hæmatitis natura pbatur p cotē. 4 ^o . de simp. me. se. lo.	7 ^a . 36. E
Lapidem esse siccum, collige. in 3 ^m . de mor. uul. cō. 3 ^o .	3 ^a . 141. A	Lapis hæmatites, qualis. 5 ^o . meth. me.	5 ^a . 151. D
Lapis potest esse quandoq; pari calore cū aqua, & si siccus sit, aqua hu-	1 ^a . 17. E	Lapis hæmatites qualis ad oculos. 4 ^o . de comp. me. se. lo.	5 ^a . 67. A
mida. 2 ^o . de temperamentis.	1 ^a . 17. E	Lapis hæmatites cur ualet ad oculos. 9 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 68. C
Lapis, es, ferrum, & aurum, quoniā duriora, nō coalescunt, neque agglu-	3 ^a . 29. A	Lapis hæmatites oculorum ulcera solus per se cicatrice includit. 9 ^o . de	5 ^a . 67. D
tinantur. 3 ^o . de sympto. caus.	3 ^a . 29. A	simpli. med. facul.	7 ^a . 31. H
ex Lapidibus calefactis minimum defluit. com. 1 ^o . aph. 14 ^o .	Ex. 7. F	Lapidem hæmatitem ad ulcera oculorum expertus est Galenus. 9 ^o . de	Sp. 86. F
Lapidi ignito ea medicamēta sunt similia, quæ per erosione interimunt.	5 ^a . 30. B	simpli. med. facul.	5 ^a . 152. B
4 ^o . de simpli. med. facul.	5 ^a . 30. B	Lapis hæmatites adstringens leue. 5 ^o . meth. me.	5 ^a . 156. B
Lapis ignitus uentrem exulcerat, & exurit. 4 ^o . de simp. m. fac.	5 ^a . 30. B	Lapis hæmatites uiscide stringit. de simp. me.	5 ^a . 67. E
Lapides igniti, qui in lac extinguantur, pro uentris fluxu. 10 ^o . de simpli.	5 ^a . 73. G	ex Lapide hæmatite medicamenta. 4 ^o . de cōp. me. sec. loc.	5 ^a . 67. E
medicam. facult.	5 ^a . 73. G	Lapis hæmatites uiscide & lotus. 4 ^o . de comp. me. se. loc.	5 ^a . 67. E
Lapides sunt qui rigari non sustinent. 9 ^o . de simp. me. facul.	5 ^a . 67. A	Lapis Hieracites suspensus profluentem ex hæmorrhoidibus sanguinem	5 ^a . 67. E
in Lapidibus inuicem collisus motus parit calorem. de caus. mor. 3 ^a . 6. D	5 ^a . 67. A	sistit. 9 ^o . de simpli. med. fac.	5 ^a . 67. E
Lapides attriti flammam edunt. 3 ^o . de temp.	1 ^a . 22. E	Lapis in uentre pullorum Hirundinum quando inueniatur, et ad quid ua-	7 ^a . 182. B
in Lapidibus & calce calefactis quod contingit, cum aqua asperguntur	5 ^a . 68. D	leat. de incant. adu. & susp.	7 ^a . 171. E
frigidissima, idē in heceticis contingit post cibū. 1 ^o . de diff. feb. 3 ^a . 35. D	5 ^a . 68. D	Lapilli in nidis pullorum Hirundinum reperti appensiq; tussi tutum red-	5 ^a . 67. E
Lapides qui mortarij aut cotis attritu in liquorem soluuntur. 9 ^o . de simp.	5 ^a . 22. H	dunt. de med. fac. par.	5 ^a . 67. E
medic. facul. 67. C/	5 ^a . 22. H	Lapis Indicus suspensus profluentem ex hæmorrhoidibus sanguinem si-	5 ^a . 67. E
Lapis durissimus à guttula lōgo tempore ictus, cavitatem contraxit. 3 ^o .	Ex. 19. D	stit. 9 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 67. E
de sympt. caus. 3 ^a . 26. F/3 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 83. D	Lapis Iudaicus lapidem uesciā & renum potenter frangit. de ren. affec.	7 ^a . 196. D
Lapidis excauati à gutta comparatio ad crudos humores. commentario	5 ^a . 83. D	dign. & med.	Sp. 102. D
2 ^o . aph. 52 ^o .	5 ^a . 83. D	Lapis Iudaicus non proficit ad lapides uesciā, sed renum, quod Galenus	7 ^a . 164. E
Lapides putrescere non possunt. 11 ^o . de simp. me. facul.	5 ^a . 83. D	expertus est. 9 ^o . de simp. me. fac. 5 ^a . 67. F/Secre.	Sp. 86. G
Lapides nequaquā gladio incidere tētaueris, ne dū adamātē. de cau. 3 ^a . 7. A	5 ^a . 17. D	Lapis Lyncis. de reme. par. fac.	Sp. 94. H
Lapis contundendo alterat partes. 3 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 68. D	Lapis Magnes quid. de simp. me.	294. D
Lapides omnes exiccant. 9 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 68. D	Lapis herculeus trahit ferrum ad se. de cathar.	Sp. 86. G
Lapis ignitus crassior est calce, & cinere, & calidior multo magis quā	5 ^a . 50. B	Lapis magnes quo modo ferrū trahat fm Epicurū. de na. f. 1 ^o .	Sp. 86. H
fauilla. 4 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 50. B	Lapis magnes purgatorias vires habet, hydropicis in potu datur. de sim-	7 ^a . 88. B
Lapidibus empiricos comparat. adu. emp. med.	Isa. 35. D	plic. medic.	Sp. 86. H
Lapidis multarum artium materia sunt. ad Thras.	2 ^a . 106. A	Lapis Melitites quid, & eius vires. de simp. me.	7 ^a . 104. C
Lapidum vires à proprietate, & à qualitibus effectricibus. 8 ^o . de sim-	5 ^a . 67. A	Lapis Molaris. 2 ^o . de arte cu. ad Glau.	Sp. 86. H
plic. medicamen. facul.	5 ^a . 67. A	Lapis molaris pro pyrite quando satisfaciatur. 14 ^o . meth. me.	5 ^a . 68. D
Lapides gustu probantur. 9 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 68. D	Lapis Morochithus efficaciter stringit. de simp. me.	5 ^a . 67. G
Lapides Acres ad quæ utiles. 9 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 67. G	Lapidem in Aegypto natum, Moroxum quidā, non nulli uero Leucogra	5 ^a . 68. E
Lapis Ageratus ad polienda calciamenta mulierum. 6 ^o . de simplicium		phida uocant. 9 ^o . de simp. med. fac.	Lapis in

Lapis in Aegypto nascens, quo modo, et in quibus corporibus ad cicatricem ulceribus inducendum usurpatur, & ocularibus facultatibus misceatur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. E
 Lapis Misy quid, & eius vires. de simp. med. fac. Sp. 87. A
 Lapis misy in aginem colorem maxime splendet. de simp. med. Sp. 87. A
 Lapillus de Oche. de dynamidijs. Sp. 35. H
 Lapidum durissima est Petra. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. B
 Lapis Phloginus quid. de simp. med. Sp. 86. H
 Lapis phloginus senium fecere dicitur. de simp. med. Sp. 86. H
 Lapis Phoenicites foetum quo modo detrahit. de med. fac. par. 7°. 168. H
 Lapis Phrygius quid. de simp. med. Sp. 86. H
 Lapis phrygius nimium stringit, et exulcerare solet. de simp. med. Sp. 86. H
 Lapis Phrygius quid faciat coctus & crudus. de ther. ad Pis. 5°. 97. E
 Lapidem phrygio perusto usus est Galenus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
 Lapis Pyrites quid. de simp. med. Sp. 86. F
 Lapis pyrites vires habet acres, ualet ad claritatem oculorum. de simpli. medicaminibus. Sp. 86. F
 Lapis pyrites extinctus in aceto pro magnis scirrhis facit. 14°. methodi medendi. 7°. 88. B
 Lapis pyrites. 2°. de compos. medicamentorum. per genera. 5°. 226. G
 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. B
 Lapidis pyritæ usus, & aptatio. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. B
 Lapis Quadratus quid. de simp. med. Sp. 86. G
 Lapis quadratus vires habet uiscidas, & stringentes. de sim. me. Sp. 86. G
 Lapis Schistus, qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. D
 Lapis schistus uiscide stringit. de simp. med. fac. Sp. 86. F
 Lapis schistus ustus, & lotus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. B
 Lapis Smiris quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 87. A
 Lapis smiris uiscide stringit, in caustica mittitur. de simp. med. Sp. 87. A
 Lapidem Speculares antiquitus ostijs apponebant. 9°. de ana. ad. 1°. 105. A
 Lapis specularis exiccat sine morfu. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. F
 Lapidem in spongijs reperti, quales. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. C
 Lapis qui in spongia reperitur. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. E
 Lapis Syriacus foemina, & masculus. 10°. comp. med. sec. loc. 5°. 206. F
 Lapis syriacus masculus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. B
 Lapis Thracius, quid. simp. med. Sp. 86. G
 Lapis thracius, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. A
 Lapis thracius acceditur ab aqua, extinguitur ab oleo. de sim. m. Sp. 86. G
 Lapis Thyites quid. de simp. med. Sp. 86. H
 Lapis thyites acriter mordet caliginem, & cicatrices oculorum extenuat. de simp. med. Sp. 86. H
 Lapis thyites cicatrices attenuare potest, & oculorum ungues. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. F
 Lapidem pretiosum non recte tanto studio appetuntur. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2°. 54. H
 Lapidibus refarcitur cor distemperatum. & quibus. de anat. ui. Sp. 56. B
 Lapidem aliqui adhibentur ad ophthalmicas, sanguinem, & muliebrem profluuium sistentes facultates, & ad ulcera glutinanda, cicatrice claudenda, & carne implenda. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
 Lapidem, qui suspenso sanent epilepsiam, quales. de incat. ad. & su. 7°. 182. B
 Lapidem suspenso aniuuerint. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. D/E
 Lapidem quo modo in usum accipi debeant. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. F
 ex Lapidibus antidotus ut Mithridates. 10°. de comp. me. se. lo. 5°. 206. F
 Lapidem omnes, ut argenti spuma lauantur. 1°. de comp. me. p. ge. 5°. 213. E
 LAPIDIBVS simile quid in abscessibus inuenitur. de tumoribus praeter naturam. 83. G/2°. de arte curat. ad Glauc. 3°. 105. B
 Lapidum fragmenta inuenta in abscessibus quandoque. 14°. methodi medendi. 90. E/ 7°. 92. D
 LAPIS coalescit in aquis calidis sponte nascentibus, & in uasis ubi calescit aqua quotidie. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 173. B
 Lapidem in lebeo generantur. de ren. aff. dign. & med. 7°. 192. C
 Lapis pyraastro adnatus quid efficiat. de med. fac. 7°. 168. G
 LAPIDES unde, & quo modo fiant. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. E
 Lapidem generandi causa. in 6°. de morb. uul. comment. 3°. 3°. 173. D/de cura lap. Sp. 112. C
 Lapis in homine non potest fieri ex frigore. de ren. aff. dig. et me. 7°. 192. C
 ad Lapidem generandum crassities accommodata est. de renum affectuum dignotione & medela. 7°. 192. C
 Lapidem materia quae sit. de ren. affect. dig. & med. 7°. 192. C
 Lapidem ex pituita, quales. de ren. affect. dig. & med. 7°. 192. E
 Lapidem causa finalis, quae. de ren. affect. dig. & med. 7°. 192. C
 Lapidem causa instrumentalis, quae. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. C

Lapidem indurat calida urina prouocata. de ren. aff. dig. et me. 7°. 194. C
 Lapidem ubi gignantur. de ren. affect. dig. & med. 7°. 192. D
 Lapidem ubi nascantur solum. 1°. de loc. affect. 4°. 6. C
 Lapidem ubi fiant. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. C
 Lapidem cur raro in foeminis. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. F
 LAPIDES quo in renibus. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 155. F
 Lapidem quo modo fiant in renibus. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 155. G/
 7°. de comp. med. per genera. 5°. 267. H
 Lapidem renum cur florētibus contingat. de re. aff. dig. & me. 7°. 192. E
 Lapidem renum cur, & quo modo in senibus generentur. commentario 3°. aphorismo 31°. Ex. 26. G
 Lapis in renibus nociturus generatur ex continuo usu ciborum acutorum. de diff. cont. Sp. 72. F
 Lapidem renum cur magna ex parte sint minores, aequales, et molliores. de ren. aff. dign. & med. 7°. 193. B
 Lapidem renum quatuor causa. de ren. affect. dig. & med. 7°. 192. B
 Lapidem in renibus generat lac. de diff. cont. Sp. 75. C
 Lapidem in renibus facit caseus. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 173. E
 Lapidem in renibus adducit caseus multus. de diff. cont. Sp. 74. H
 Lapidem in renibus facit uinum dulce. de diff. cont. Sp. 74. H
 Lapidem renum signum. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. G
 in Lapidibus renum cur sanguis mingit. in 6°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 155. H
 Lapis renum acutus, uel asper facit exulcerationem ita, ut pus, & sanguis exeat. com. 4°. aph. 75°. Ex. 36. B
 in Lapidem renum cur crura doleant. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 155. H
 in Lapidem renum quo modo fiat stupor in crure. de renum affectuum dignotione & medela. 7°. 192. H
 Lapis renum similem dolorem facit colico, & quo modo distinguatur ab eo. 6°. de loc. aff. 4°. 37. C
 Lapidem in renibus patientium uictus ratio. de ren. aff. dig. et me. 7°. 194. C
 in Lapidem renum quandoque frigida danda, quandoque euitanda. de renum affect. dign. & med. 7°. 194. C
 Lapidem renum qui habet debet exerceri. in 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 155. H
 pro Lapidem renum fomenta. de ren. affect. dig. & med. 7°. 193. H
 pro Lapidem renum fomentum, quale. de ren. affect. dig. & med. 7°. 194. A
 Lapidem, & arenularum differentia. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. C
 pro Lapidem renum, cucurbitulae. de ren. affect. dign. & med. 7°. 193. H
 Lapidem quae frangunt. de ocul. 7°. 188. F
 Lapidem quae atterunt in renibus, & sunt tenuium partium absque morfu. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B
 Lapidem frangunt & lienes liquant, quae tenuium sunt partium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B
 quae Lapidem in renibus atterunt, omniaque in super tenuium partium citra mordacitatem aurium meatu ab obturatione liberant. 3°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 141. B
 Lapidem comminuunt tepida, & quae. de ren. aff. dig. et me. 7°. 194. C
 Lapidem frangunt, & lichenas sanant extenuantia, & incidentia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
 pro Lapidem renum decocta. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. D
 Lapidem renum quae frangunt. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. D
 Lapidem renum quae potenter frangunt. de ren. aff. dign. & med. 7°. 196. D
 Lapidem frangit epotum Adiantum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E
 Lapidem frangit Asplenium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B
 contra Lapidem datur Castoreum. de med. exper. Sp. 106. E
 Lapidem in renibus frangunt Cicera nigra. de diff. cont. Sp. 74. G
 Lapidem frangit Gramen. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 Lapidem confringit Gummi prunorum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
 in Lapidem renum facit lapis Iudaicus. secretorum. Sp. 102. D
 Lapidem renum rupunt Lapidem in spongijs reperti. 9°. de sim. m. f. 5°. 67. C
 Lapidem confringit Ononis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 Lapidem frangit Thragion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
 Lapidem in renibus comminuit Tribolus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. F
 pro Lapidem, & dolore renum oleum anethinum. de renum affectuum dignotione & med. 7°. 193. H
 pro Lapidem renum emplastrum. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. A
 ad Lapidem renum. secretorum. 99. H/de med. exper. Sp. 105. C
 ad Lapidem renum, & uestica uales medicamentum. de me. ex. 105. G/sp. 106. A
 Lapidem qui facile, & qui difficulter excernuntur. de renum affectuum dignotione & medela. 7°. 193. C
 Lapis renum emittitur cum mictu. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 173. C
 Lapis quique solus, quandoque cum cruore excernitur. 2°. de lo. affe. 4°. 9. F
 Lapidem qui ex renibus minguntur, non sunt de substantia renum, sed ibi consistunt.

consistunt.com.4°.aph.76°. Ex.36.D
 Lapidem renum & uescicæ, quæ educunt.de cathart. Sp.95.D
 ad Lapidem à renibus extrahendos Antonij Musæ Panacea qualis.7°.de
 comp.med.sec.loc. 5°.186.B
 LAPIS in uescica est toto genere præter naturā.de dif.morb. 3°.4.F
 Lapis uescicæ in pueritia contingit.in 6°.de mor.uulg.com.3°. 3°.155.C
 Lapis uescicæ est puerorum morbus.de ren.aff.dign.& med. 7°.192.F
 Lapis est propria passio puerorum,& cur.com.3°.aph.26°. Ex.25.F
 Lapis in uescica cur pueris contingat.in 7°.de morb.uulg.comment.3°.
 3°.183.B/de ren.aff.dig.& med. 7°.192.E
 Lapidem uescicæ,& non renem cur pueri faciant.in 6°.de morb.uulg.
 commentario 3°. 7°.173.D
 Lapidem cur generant pueri.in progn.com.2°. 4°.206.C
 Lapidis in uescica notæ.1°.de loc.aff. 4°.6.C
 Lapis non fit in senibus.com.3°.aph.26°. Ex.25.F
 Lapis in uescica uel renibus esse cognoscitur.1°.de loc.aff. 4°.2.F
 in Lapidem habentibus quō urina debeat prouocari.6°.de lo.af.4°.38.H
 Lapidem in uescica habentium qui situs seruari debet, ut mingant.1°.de
 locis affectis. 4°.2.H
 à Lapidem existente in uescica retinetur urina.6°.de loc.aff. 4°.38.H
 Lapidem maiorem in uescica habentis signa.de dynamidija. Sp.29.A
 Lapidis generationem prohibentia.de cura lap. Sp.112.B
 Lapidum in uescica curatio.intro. 15a.60.B
 Lapidis habentium dolores quales.2°.de locis affectis. 4°.9.F
 Lapidis,& coli dolores difficulter cognoscuntur.2°.de lo.aff. 4°.9.F
 in Lapidis,& colicæ dubio medicamen.de med.exper. Sp.106.H
 in Lapidem dolores potissimū timēdi et ipsis obuiādū.de cu.lap. Sp.111.G
 Lapidis & coli dolores habēt præsidia communia.2°.de lo.aff. 4°.9.F
 ob Lapidem in uescica collo dolores intensissimi.de renum affectuum di=
 gnatione & medela. 7°.193.B
 in Lapidis uehementi dolore quid agendum.de cura lap. Sp.112.C
 Lapidis dolorem qui syrupus auferat.de cura lap. Sp.111.H
 in Lapidem quo syrupo uti debeamus.de cura lap. Sp.111.H
 in Lapidis dolore confert aqua cicoris.de cura lap. Sp.111.H
 ad Lapidis dolorem.de cura lap. Sp.112.C
 Lapidem habens parum edat.de cura lap. Sp.112.B
 Lapidem habentium cibi.de cura lap.111.H/ Sp.112.E
 Lapidem habentium panis.de cura lap. Sp.112.B
 Lapidem habentibus carnes dandæ.de cura lap. Sp.112.B
 Lapidem habentium cibus est lepus.de cura lap. Sp.112.A
 Lapidem confert cibarium ex olere urticæ.de cura lap. Sp.112.A
 Lapidem habens non labore post cibum.de cura lap. Sp.112.B
 ad Lapidem medicamentum in fine mensis Maij,& in principio Iunij.
 de cura lap. Sp.112.A
 Lapidem habentibus theriacam magnam præbet.de cura lap. Sp.112.A
 ad Lapidem decoctio.de med.exper. Sp.107.B
 Lapidem frangens confectio.10°.de comp.med.sec.loc. 5°.206.B
 ad Lapidem confectio.de cura lap. Sp.111.H
 Lapidem uescicæ lapis iudaicus frangit.de ren.aff.dig.& me. 7°.196.D
 Lapis uescicæ non comminuit lapidem.10°.de simp.med.fac. 5°.75.G
 ad Lapidem frangendum potio probata.de dynam. Sp.28.B
 ad Lapidem frangendum sorbituum.de dynam. Sp.28.C
 ad Lapidem frangendum remedium.de dynam. Sp.29.B
 ad Lapidem in uescica frangendum.de cura lap. Sp.112.E
 Lapidem frangens electarium.de med.exper. Sp.106.H
 ad Lapidem optimum electarium.de med.exper. Sp.107.G
 ad Lapidem frangendos.de dy.28.C/D/E/de me.ex.101.H/ Sp.107.H
 Lapis uescicæ emittitur post mictū.in 6°.de mor.uulg.com.3°. 3°.173.C
 Lapidem callosi quō cū forti excernēdi conatu ab aliquibus deiecti sunt,
 ut nō nulli scribūt, quod tñ non uidit Galenus.6°.de loc.aff. 4°.36.F
 ad Lapidem extrahendos pastillus cōmodus.1°.de cōp.m.se.lo. 5°.206.E
 ad Lapidem extrahendum medicamentum.de cura lap. Sp.112.B
 ad Lapidem proiciendos fomentum.de dynamidij. Sp.28.D
 Lapidem frangens antidotus.10°.de comp.med.sec.loc. 5°.206.F
 ad Lapidem Philonis antidotus qualis.9°.de cōp.me.sec.loc. 5°.201.A
 Lapidem in uescica habentibus utile est adrianum balsamatum,& philā=
 thropum.de dynam. Sp.28.A
 ad Lapidem suffus.de cura lap. Sp.112.D
 ad Lapidem uescicæ secretorum.99.H/102.D/de med.exper. 105.C/
 107.A/E/ Sp.108.F
 Lapis,lege Calculus.
 LAPPa minor est tenuium partium.7°.de simp.med.fac. 5°.43.F

Lappæ minoris radix,et semen cocta cum uino quadatenus dolores den=
 tium mitigant.6°.de simp.med.fac. 5°.43.F
 Lappæ minoris decoctum & caules teneriores sanare possunt ambusta
 & chimethla.6°.de simp.med.fac. 5°.43.F
 Lappæ tertiæ speciei digerunt, desiccant,& adstringunt parum.6°.de
 simp.med.fac. 5°.43.F
 Lappæ tertiæ speciei folia ueteribus ulceribus mederi possunt.6°.de sim=
 plic.med.fac. 5°.43.F
 Lapsus quid.fin.med. 15a.50.C
 de LAQVEIS ex Heracle.eodem titulo. 7°.306.E
 Laquei Attollentis ratio.de laqueis. 7°.306.F
 Laqueis Chiasii.de laqueis. 7°.308.E
 Laqueus χιᾱσῖς quomodo implicetur.de laqueis. 7°.307.B
 Laqueus uocatus Draco quomodo conficiatur.de laqueis. 7°.307.E
 Laqueus Epangyolus(ita enim appellatur, quoniā sinus super sinū ini=
 citur)qua uia inferi possit.de laqueis. 7°.308.D
 Laquei et uicula simul sunt,Lepus auritus,Pastoralis.ḏ fasc. 7°.293.H
 Laqueus Lupus.de fascijs. 7°.301.H
 Laqueus Nauticus quomodo debeat adhiberi.de laqueis. 7°.306.H
 Laqueus Pastoralis.de fascijs. 7°.297.C
 Laqueus pastoralis,qui et sandalus dicitur quō iniiciat.ḏ laq. 7°.307.C
 Laqueus qui dicitur Perineos.de laqueis. 7°.307.F
 Laquei Plinthij ratio,q dicitur et quadruplex circulus.de laq.7°.308.C
 Laqueus duos habens sinus, quem strangulantem in proprie appellant,
 quomodo fiat.de laqueis. 7°.308.F
 Laqueus, quem simplicem nodum dixerunt, qua ratione adhibeatur,de
 laqueis. 7°.307.F
 Laqueis strangulantis proprie ratio.de laqueis. 7°.308.G
 Laqueus ὑπερβατος.(nomen traxit ex eo quod supra feratur)quo mo=
 do adhibeatur.de laqueis. 7°.308.H
 Laqueus ad cōtinēdas ferulas,ḡ fracturis accōmodatur.de la. 7°.307.A
 Laqueus ad cubitum continendum.de laqueis. 7°.306.A
 Laqueus ad extendendum membra,ad continendum, cum in suam sedem
 compelluntur,& ad figurandum corpora,ubi quid manu fieri opor=
 tet.de laqueis. 7°.306.F
 Laqueus cuius facultas ē extēdere æqualiter.de la.306.F/ 7°.307.G/H
 Laqueus pro his quæ extēdi inæqualiter debēt.de laqueis. 7°.307.A/C
 Laqueus ad processus capitis recondendos.de laqueis. 7°.308.F
 Laqueus ad maxillam quæ excidit,ubi in suam sedem compellitur.de la=
 queis. 7°.307.D
 Laqueus ad prolapsam maxillam.de laqueis. 7°.308.F
 Laqueus ad menti fracti compositionem.de laqueis. 7°.308.D
 Laqueus ad corpa figurāda ubi manus curatio adhibet.ḏ laq. 7°.308.E
 Laqueus membris cum reponuntur,aptissimus.de laqueis. 7°.306.G
 Laqueus ad corpa figurāda,ubi iuxta anū uitia curatur.ḏ la. 7°.308.G
 Laqueus non modo ad osium,quæ restituuntur,intentionē, sed in herniæ
 curatione ad membranam abdominis adstringendam,& ad uincienda
 uenarum capita sanguinem fundentia.de laqueis. 7°.307.G
 Laqueis pro cruribus fractis.6°.meth.med. 7°.41.H
 Laqueus ad talum prolapsum ubi reponitur.de laqueis. 7°.307.D
 Laqueus ad talum suo loco motum,ubi reconditur.de laqueis. 7°.307.E
 Laquei non debent cito decidere.de ijs,quæ in med.fi.com.2°.7°.210.F
 LAR seu focus febris, dicitur ea animalis particula, quæ prima suis
 ipsius solidis partibus immodice fuerit calefacta.de marc. 3°.47.F
 LARGIVS uidentur quæ prope sunt.de comp.memb. Sp.58.E
 ex LARGI scriptis medicamentū.9°.de comp.med.se.lo. 5°.205.B
 Largus quo pharmaco usus.6°.de comp.med.per ge. 5°.262.C
 ex LARGI collectaneis medicamentū.5°.de comp.med.per gen.5°.251.E
 LARICINA resina duplex est.2°.de comp.med.per gen. 5°.219.F
 Laricina resina humidissima omnium.2°.de comp.med.per ge.5°.219.F
 Laricina minus idonea est terebinthina ad uulnera maligna.4°.de cōp.
 med.per genera. 5°.241.H
 Laricina quando loco terebinthinæ in chironijs medicamentis ponitur.
 4°.de comp.med.per genera. 5°.244.G
 pro Laricina terebinthina quādo utēdū.4°.de cōp.me.per ge.5°.237.F
 LARISSAE calui casus.in 6°.de mor.uul.cō.3°.149.E/3°.150.H
 LARIX resina terebinthinæ similis.2°.de cōp.me.per ge. 5°.219.A
 Larix quandoq; dicitur terebinthina liqda.4°.de cōp.med. 5°.244.G
 Larice pro terebinthina uti possumus,et qñ.1°.de cōp.m.p.ge.5°.215.D
 LARYNX dicitur & pharynx,tamē pharynx est ante laryngem.5°.
 de usu par. 1°.165.A
 Larynx quid.intr.15a.54.C/7°.de ana.adm.94.B/7°.de usu partium.
 1°.157.H/

1^a.157.H/5°.meth.med. 7^a.34.E
 Larynx quæ pars proprie sit.13°.de usu p.1^a.201.D/7°.de comp.med.
 sec.loc.178.E/ 5^a.177.B
 Larynx qualis sit substantiæ.fin.med. 1^a.43.H
 Larynx est arteriæ asperæ superior pars.6°.de usu p.156.H/7°.158.F/
 160.A/8°.162.H/165.A/d mo.mu.1^a.309.G/3°.de sa.tu. 2^a.77.H
 Larynx suprema est pars asperæ arteriæ, quæ ori coniungitur.6°.de sani-
 tate tuenda. 2^a.98.E
 Larynx summa arteria dicitur.6°.de san.tuen. 2^a.100.A
 Larynx est arteriæ caput.5°.meth.med. 7^a.35.B
 Larynx & arteria sumuntur pro re diuersa.7°.de usu par. 1^a.160.G
 Larynx potest uideri extra animal.4°.de anat.admini. 1^a.81.H
 Larynx ex quibus componatur.de uoc.instru.diffect.106.G/6°.de usu
 partium. 1^a.215.F
 Laryngis corpus cur non offeum.de uoc.instru.diff. 1^a.107.B
 Laryngis particule quales,& de earum usu.7°.de usu par. 1^a.160.A
 Larynx ex tribus cartilaginibus constat.7°.de usu par. 1^a.160.A
 Laryngis cartilago maxima.de uoc.instru.diff. 1^a.160.G
 Laryngis cartilaginū anterior ex maxima.7°.de usu par. 1^a.160.A
 Laryngis cartilago,secunda qualis.de uoc.instru.diff. 1^a.106.G
 Laryngis secunda cartilago quanto minor prima,tanto maior tertia.
 7°.de usu partium. 1^a.160.A
 Laryngis cartilago tertia,qualis.de uoc.instru.diff. 1^a.116.H
 Laryngis tertia cartilago ubi incipit.7°.de usu par. 1^a.160.C
 Laryngis os qua parte amplius.7°.de usu par. 1^a.160.C
 Laryngis supernum ut crumena clauditur.7°.de usu par. 1^a.160.D
 in Larynge glandulæ.3°.de alim.facul. 2^a.26.H
 in Larynge glandulæ sunt magnæ.3°.de alim.facul. 2^a.26.H
 ad Laryngem glandes aliquæ.3°.de alim.facul. 2^a.26.G
 in Larynge cur glandulæ.10°.de usu par. 1^a.189.A
 in Larynge pituitosum humorem generantes glādulæ sunt magno usui.
 14°.methodi medendi. 7^a.90.D
 Laryngi cur inest humor uiscosus.13°.de usu par. 1^a.201.H
 Larynx habet in medio epiglottidem.16°.de usu par. 1^a.215.F
 Laryngis musculorū generatio,& dissectio.de uoc.instru.diff. 1^a.106.H
 in Larynge musculorum numerus in suas partes distinctus.16°.de usu
 partium. 1^a.215.G
 Laryngis muscoli quo modo se habeant.1°.de mot.musc. 1^a.309.G
 Larynx habet musculos circiter uiginti.16°.de usu par. 1^a.215.F
 Laryngis musculorum diuersitas,& unde oriantur,ac tendant.16°.de
 usu partium. 1^a.215.F
 Larynga aperiētes muscoli unde.de ner.diff.53.H/7°.de usu p. 1^a.161.E
 Laryngis muscoli à qua contugatione mittantur.16°.de usu par. 1^a.215.G
 Laryngis musculorum actionem quærit Galenus.de uoc.instru.1^a.107.D
 Larynx quibus musculis dilatetur ac cōstringatur.de uo.instru.diff.1^a.107.E
 Larynx mouetur à duodecim musculis ex sua compositione,& ex octo
 uicinarum partium,& quo modo.7°.de usu par. 1^a.160.A
 ad Laryngem nerui qui accedunt.6°.de usu par. 1^a.216.B
 ad Laryngem profundum nerui in quibus animalibus euidentissime ap-
 parent.16°.de usu par. 1^a.216.E
 Larynga claudentes muscoli.7°.de usu par. 1^a.161.D
 Larynx quibus musculis claudatur,& aperiatur.de uoc.instru. diffect.
 107.E/8°.de usu par. 1^a.162.H
 Laryngis linguæ usus.7°.de usu par. 1^a.160.H
 Larynx necessario in collo.13°.de usu par. 1^a.201.D
 Larynx est instrumentum uocis.6°.de san.tnen. 2^a.98.E
 Larynx est primum & principalissimum uocis instrumentum.7°.de usu
 par.157.H/8°.165.A/13°.201.D/ 1^a.215.F
 Laryngi arteria uocem concinnat.7°.de usu par. 1^a.157.H
 in Larynge muscoli pro uoce,qui.11°.de usu par. 1^a.215.H
 Larynx madefactus primo facit uocē raucam,postea paruam,deinde to-
 tam uocem adimit.6°.de san.tuen. 2^a.98.E
 in Laryngis meatu corpus ē simile linguæ,et quale.7°.de usu p.1^a.160.C
 Laryngis meatus quantus.11°.de usu par. 1^a.188.G
 Larynx nisi sit perfusus in febribus ardentibus & magnis æstibus, non
 possunt homines loqui.7°.de usu par. 1^a.161.D
 cum Larynge tota arteria humectatur.6°.de san.tuen. 2^a.98.E
 Larynga apertum non teneant,nec trahant spiritum, excernere uolen-
 tes.5°.de usu par. 1^a.147.C
 LARYNX coquitur cum lingua.3°.de alim.fac. 2^a.26.G
 Larynx,uide Bronchus.
 LASER quid.de simp.med. Sp.85.G

Laser est lachryma silphij.de simp.med. Sp.90.D
 Laser odore uiscidum est.de simp.med. Sp.85.G
 Laser habet acerrimas uires,unde cum magnis uexationibus exco-
 de simp.med. Sp.85.G
 LASERPITIVM quale.8°.de simp.med.fac.5^a.60.F/de uict.rat.
 in morb.acu.com.4°. 7^a.146.G
 Laserpitij liquor excrescentias emolliendi,& liquandi uim obtinet,&
 admodum trahentem facultatem obtinet.8°.de simp.med.fac.5^a.60.F
 Laserpitij succus & radix quibus cholera siccam generet.de uictus ra.in
 morb.acu.com.4°. 7^a.146.G
 cum Laserpitio caseus,& carnes bubulæ cholera siccam faciunt.de ui-
 ctus rat.in morb.acu.com.4°. 7^a.146.G
 LASSATAE particule sentiunt uoluptatem redeuntes ad propriū
 statum.1°.de symp.cau. 3^a.17.E
 Lassatis conuenit frictio cum oleo,& qualis.1°.de symp.caus. 3^a.17.E
 LASSITVDINARI non sunt uere ægri,sed nec sani.de consti-
 tutione artis. 1^a.42.D
 LASSITUDO quid proprie significet.com.2°.aph.5°. Ex.11.F
 Lassitudo ē imodica caliditas in musculis et articulis.de cau.mor.3^a.6.E
 de Lassitudine philosophi & medici egere.3°.de san.tuen. 2^a.78.E
 de Lassitudine fecit librum Theophrastus.3°.de san.tuen. 2^a.78.E
 Lassitudinis notio secundum aliquos.3°.de san.tuen. 2^a.78.E
 Lassitudo unde proueniat.com.2°.aph.5°. Ex.11.G
 Lassitudinem non facit omnis motus.de caus.mor. 3^a.6.G
 Lassitudinem qui motus faciat.de caus.morb. 3^a.6.G
 Lassitudinem facit exercitatio immodica.de caus.morb. 3^a.6.E
 Lassitudo quando fit ab exercitatione.de caus.morb. 5^a.6.H
 Lassitudo ex immodica exercitatione est symptoma sanorum.4°.de sa-
 nitate tuenda. 2^a.82.E
 Lassitudo præter exercitationem est symptoma ægritudinem nuncians.
 4°.de san.tuen. 2^a.82.E
 Lassitudinem quidam affectus comitatur,tamen non est lassitudo.3°.de
 sanitate tuenda. 2^a.78.F
 in Lassitudinibus duplex affectio.2°.de simp.med.fac. 5^a.16.A
 Lassitudinum differentia,quæ.3°.de san.tuen. 2^a.80.F
 Lassitudinum diuisio.com.4°.aph.31°. Ex.30.G
 Lassitudinum specierum enumeratio.3°.de san.tuen. 2^a.78.H
 Lassitudinis sensus q.2°.de sym.ca.3^a.22.B/in 1^m.pr.c.2°. 4^a.169.B
 Lassitudinis triplex sensus.2°.de sympt.caus. 3^a.22.B
 Lassitudines tres apud Gymnastas.de mult. 3^a.79.A
 Lassitudo spontanea triplex.com.2°.aph.5°. Ex.11.F
 Lassitudinis septem notiones quidam fecere.3°.de san.tuen. 2^a.78.F
 Lassitudinis septem species,tres simplices,& quatuor compositæ.3°.de
 sanitate tuenda. 2^a.78.G
 Lassitudinum species quo modo quindecim.3°.de san.tuen. 2°.80.H
 Lassitudinis species quo modo inuentæ.de mot.man.& obs. Sp.67.C
 Lassitudo quæ maior,& quæ minor.3°.de san.tuen. 2^a.8.G
 Lassitudinis causa affectus lassitudinis est.4°.de san.tuen. 2^a.82.E
 Lassitudinis symptoma cōsiderandū,et quod sit.4°.de san.tuē. 2^a.82.E
 Lassitudinis affectus consideratur,& qui sit.4°.de san.tuen. 2^a.82.E
 Lassitudinis affectus causa cōsideranda,et quæ sit.4°.de sa.tu. 2^a.82.E
 Lassitudo an ex his qui malum succum congerunt, quomodo cognoscen-
 dum.4°.de sanitate tuenda. 2^a.83.B
 Lassitudinem faciens humor considerandus,an cum sanguine,an cū cru-
 dis humoribus,an per se consistat.4°.de san.tuen. 2^a.83.E
 Lassitudinē faciētes humores quō possint dephēdi.4°.de sa.tu. 2^a.83.G
 Lassitudines sunt causæ propinquæ morborū.de nat.hu.c.2°.7^a.180.F
 Lassitudini cur obnoxij athletæ.3°.de san.tuen. 2^a.76.F
 Lassitudini obnoxij qui,nisi sit apothērapia.3°.de san.tuen. 2^a.76.F
 Lassitudine raro tentatur temperatus & liber.3°.de san.tuen. 2^a.76.F
 Lassitudo facit humiditatem acrem.2°.de simp.med.fac. 5^a.16.A
 LASSITUDO tensiua spontanea,quæ,& à qua causa fiat.2°.de
 symp.caus. 3^a.22.C
 Lassitudo tonodes quæ.de mult.3^a.78.E/in 1^m.prorr.com.2°.4^a.169.
 E/7°.de comp.med.sec.loc. 5^a.177.G
 Lassitudo tensiua ex quo fit.4°.de san.tuen. 2^a.82.F
 Lassitudo tensiua quo modo fiat.3°.de san.tuen. 2^a.78.G
 Lassitudo tensiua fit post celeres exercitationes.3°.de san.tu. 2^a.79.D
 Lassitudo tensiua quid efficiat.de mult. 3^a.79.A
 in Lassitudinibus tensiuis asperæ arteriæ quid agendum.7°.de compositi-
 one medicam.secundum locos. 5^a.177.G
 Lassitudo tensionis quid prædicat.5°.de san.tuen. 2^a.87.G
 Lassitudinis tensiue

- Lasitudinis tensiue curatio.* 3°. de san. tuen. 2°. 79. C
Lasitudinis tensiue uictus ratio. 5°. de san. tuen. 2°. 79. G
in Lasitudine tensiua cibi glutinosi dandi. 3°. de san. tuen. 2°. 79. G
in Lasitudine tensiua uenam incide, si uires consent. de curan. rat. per sangui. miss. 6°. 17. D
Lasitudo si cum exanthematibus, facile cognoscitur humor peccas. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. G
LASSITVDINIS symptoma sensus ulcerosus. 4°. de sa. t. 2°. 82. E
Lasitudinis ulcerose affectus qui, et unde oritur. 4°. de san. tu. 2°. 82. F
Lasitudo ulcerosa quid sit aliquos. 2°. de simp. med. fac. 5°. 2. A
Lasitudo ulcerosa, quæ in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. B
Lasitudo ulcerosa quæ, & à qua causa oriatur. 2°. de symp. cau. 3°. 22. C
Lasitudo uirtutis, & postea ulcerosus sensus, ad quid sequatur, et quando. de puero epilep. 7°. 180. A
Lasitudo ulceris quibus corporibus, & quibus de causis fiat. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 79. A
Lasitudo ulcerosa habet sensum, non motum. 2°. de symp. cau. 3°. 23. G
Lasitudo ulcerosa fit à succis malis. de curan. rat. p sang. miss. 6°. 16. F
Lasitudinē ulcerosā pariūt excrementa mordacia. 4°. de sa. tu. 2°. 82. H
Lasitudinis ulcerosus affectus oritur à copia excrementorum tenuiū & acrium. 3°. de san. tuen. 2°. 78. G
Lasitudinē ulcerosā excitāt celeres, ac multi motus. 3°. de sa. tu. 2°. 79. A
cum Lasitudine ulcerosa humorum crudorum copia quo modo fiat, & quo curetur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. B
in Lasitudine ulceris cutis deſa eſſe, et horrere uir. 3°. de sa. tu. 2°. 79. A
in Lasitudine ulcerosa oriūtur rigor, & horror. 3°. de sa. tu. 2°. 78. G
in Lasitudine ulceris aliq̄ fatētur dolore ritu ulceris. 3°. de sa. t. 2°. 79. A
in Lasitudine ulceris non nulli fatentur tantum cutim dolere, alij subiecta etiam carnem. 3°. de san. tuen. 2°. 79. A
Lasitudo ulcerosa in cauſo. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 134. E
Lasitudo ulcerosa pōt eſſe in ſolo capite. de cur. rat. p sang. mis. 6°. 16. F
Lasitudo ulcerosa quid faciat. 4°. de san. tuen. 2°. 82. F
Lasitudinis ulceris curatio. 3°. de sa. tuen. 2°. 79. H
Lasitudo ulcerosa quō modo ſanctur. 4°. de san. tuen. 2°. 83. B
Lasitudinis ulcerose cum copia crudorum humorum in toto corpore curatio. 3°. de san. tuen. 2°. 87. C
Lasitudinis ulcerose uictus ratio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. F
Lasitudo superueniens plethoris, quæ. 4°. de san. tuen. 2°. 82. F
LASSITVDO phlegmonodes cur ita dicta, & quo modo curetur. 3°. de san. tuenda. 2°. 87. F
Lasitudo phlegmonosa cōposita ex tenode et ulcerosa. 3°. de sa. t. 2°. 79. E
Lasitudo phlegmonosa, quæ in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. B
Lasitudo inflammata quæ sit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. D
Lasitudo phlegmonode quæ & à qua causa. 2°. de symp. cauſ. 3°. 22. C
Lasitudo phlegmonodes ex quo fit. 4°. de san. tuen. 2°. 82. F
Lasitudo phlegmonodes non fit ex abundantia. 4°. de san. tuē. 2°. 82. F
Lasitudo phlegmonodes qualis, et quo modo fiat. 3°. de san. tu. 2°. 78. H
Lasitudo phlegmonodes facit corpus mole q̄ pro natura ampliore. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 79. A
Lasitudo phlegmonodes statim febrem accendit, nisi sanguis detrahatur. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 87. F
Lasitudo phlegmonodes quibus contingat. 3°. de san. tuen. 2°. 78. H
Lasitudinis phlegmonodis curatio. 3°. de san. tuen. 3°. 79. D
Lasitudinis phlegmonodis uictus ratio qualis. 3°. de san. tuen. 2°. 79. G
in Lasitudine ulcerosa & phlegmonode cibi glutinosi prohibendi. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 79. G
in Lasitudine phlegmonode album uinum tenue dādum, & quo die. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. H
Lasitudo phlegmonodes quas aquas desideret. 3°. de san. tuen. 2°. 79. H
Lasitudo phlegmonodes curatur per sanguinem narium, & sudorē effusum. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 87. F
in Lasitudine phlegmonode uenam incide, si uires consent. de curā. rat. per sang. miss. 6°. 17. D
in Lasitudine phlegmonode cur iteranda sanguinis detractio. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. H
in Lasitudine phlegmonode sanguis tertio mittendus. 5°. de sa. tu. 2°. 87. H
LASSITVDINIS ossariæ meminit. de uict. rat. in morb. acutis, comment. 4°. 7°. 134. E
Lasitudinis tertio genere laborantes, cum scilicet ostocopo, id est ossium dolore, detinentur, nec minimum quidem motum tolerare possunt. 2°. de symptomatum causis. 3°. 22. C
in Lasitudinum uictu diuersorum opinio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. G
- Lasitudinis diuersæ causa, quæ.* 4°. de san. tuen. 2°. 82. G
LASSITVDINI similis affectus, tamē non est lasitudo, qualis. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 79. E
Lasitudinis similis affectus ab aliquibus putatur lasitudo. 3°. de sa. t. 2°. 79. H
in Lasitudinibus, & maxime in affectu simili lasitudinibus, potissimū musculi patiuntur. 3°. de san. tuen. 2°. 80. C
Lasitudini similis affectus curatio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. F
in Lasitudini affectu simili uberius cibandum. 3°. de san. tuen. 2°. 79. H
Lasitudini affectus similis quas aquas desideret. 3°. de san. tuē. 2°. 79. H
Lasitudinem habentibus in febribus, in articulos et circa maxillas potissimum abscessus fiunt. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
Lasitudo in quibus possit eſſe mēbris. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. F
Lasitudo quæ totum corpus afficit, qualis. de cau. mor. 3°. 6. G
Lasitudo, & febris non sunt idem. 3°. de san. tuen. 2°. 80. B
Lasitudo quando non facit febrem. de cau. morb. 3°. 6. H
ex Lasitudine febris diaria. 5°. de san. tuen. 2°. 88. F
ex Lasitudine febricitauit Galenus. 5°. de san. tuen. 2°. 88. F
ex Lasitudine ephemera, qualis. 1°. de crisi. 4°. 138. G / 1°. de arte cu. ad Glauconem. 7°. 95. C
ob Lasitudinem sit pulsus durus in ephemeris. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
Lasitudines siccis temperamentis uitandæ sunt. 5°. de san. tu. 2°. 96. E
Lasitudinis instantis cauēdæ, & eius quæ iam occupauit summouendæ, est similis ratio. 4°. de san. tuen. 2°. 82. D
Lasitudini minus obnoxios reddit aquæ feruentis lauatio. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 80. B
Lasitudines præcauere est magna portio artis tuēdæ sanitatis. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 82. D
Lasitudinum communis curatio. 3°. de san. tuen. 2°. 80. G
Lasitudinum propria curatio unde accipienda. 3°. de san. tu. 2°. 80. G
Lasitudo futura quō curetur. 3°. de san. tuen. 2°. 80. A
Lasitudo in temperato quō curanda. 4°. de san. tuen. 2°. 84. D
Lasitudinis sensus foris habentes, et intus multos succos crudos, quō curandi. 4°. de san. tuen. 2°. 86. A
ad Lasitudinum uehementes affectus quid ualeat. 7°. de compos. medic. per genera. 5°. 270. C
Lasitudo quando imminuta est, quid agendum. 4°. de san. tuē. 2°. 84. G
post Lasitudinem quid agendum. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
Lasitudo quiete sanatur. com. 2°. aph. 5°. Ex. 11. G
Lasitudo quō quiete soluatur. 3°. de san. tuen. 2°. 79. H
Lasitudo quō lasitudine soluatur. 3°. de san. tuen. 2°. 79. H
Lasitudinis sensus si leuetur, quid sequatur. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
Lasitudinem sedant balnea. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 110. D
Lasitudines tollit balneum. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. H
cur Lasitudinibus conueniunt aquarum dulcium lauacra. 2°. de simpli. medic. facul. 5°. 16. A
Lasitudinibus adhibetur oleum cum lauacro aquæ dulcis. 2°. de simplic. medic. facul. 5°. 12. A
Lasitudines oleum sanat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 11. A
Lasitudines cur oleum sanat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 11. B
Lasitudinum omnium medicamentū simplex oleum. 7°. de compositione medic. per genera. 5°. 269. E
Lasitudinem aufert, et emollit frictio ex oleo magis q̄ sicca. 2°. de simpli. medic. facul. 5°. 13. H
Lasitudine laborantes per fricationem uel lotionem sentiunt uoluptatē. 1°. de symp. cau. 3°. 17. E
Lasitas post uenerē, balneum, & frictionem, quo modo corrigenda. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 82. A
Lasitudinē sentiens fricandus, & ungendus est. 3°. de san. tuē. 2°. 82. A
Lasitudo ualida quos premit, iuuantur à uespertina frictione. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 82. A
Lasitudo ualida prohibet prandium integrum, et cœnam differt. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 82. B
Lasitudinem tollit cibi parcitas pituitosis & sanguinis multum habentibus. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 176. A
Lasitudinem non tollit cibi parcitas biliosis, & inopia sanguinis laborantibus. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 176. A
Lasitudine laborantium cibi. 3°. de san. tuen. 2°. 79. F
Lasitudinē hñtibus qbus necessaria sit cūo. de cur. ra. p san. mis. 6°. 17. B
in Lasitudine quando sanguine euacuandus temperatus, & quando nō. 4°. de san. tuen. 2°. 84. D
in Lasitudine non est spectanda febris declinatio pro secunda uena, sed doloris magnitudo. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. C

Lasitudini confert

Laſitudini confert ſup omnia chamæmelinū. 3°. de ſimp. me. fac. 5°. 18. G
Laſitudo nō ſoluitur à calidis & ſiccis. 2°. de ſimp. med. fac. 5°. 16. D
ad Laſitudinum moleſtias acopon. 7°. de compoſi. med. per ge. 269. G/
270. A/ 5°. 273. C/D
Laſitudo ex uiticis ſemine quō ſanetur. 6°. de ſimp. med. fac. 5°. 4. B
ex Laſitudinibus caſus adoleſcentis cuiuſdam ab Hippocrate refertur.
in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 5°. 137. E
LASSVS qui habeat ſanguinis boni parum, & multos crudos humo-
res, quomodo curandus. 4°. de ſan. tuen. 2°. 84. G
Laſi quō parcius nutriendi. 3°. de ſan. tuen. 2°. 79. H
Laſi quo modo pro conſuetudine nutriendi. 3°. de ſan. tuen. 5°. 79. H
Laffos inunctos oleum iuuat. 2°. de ſimp. med. fac. 5°. 16. A
in LATEBRIS occluſa animalia non uidentur ſpirare. 6°. de locis
affectis. 4°. 39. E
Latentia animalia frigida ſunt. 6°. de loc. aff. 4°. 39. F
LATENTES ſenſum res, aliæ per intellectum perſpicuæ ſunt, aliæ
per oſtentionem cognoscuntur. de opt. ſecta. 1ſa. 19. G
LATER eſt ſiccus. 1°. de temp. 1°. 12. G
LATERALIS morbus quid ſit. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
Lateris morbus eſt in genere inflammationum. com. 1°. aphor. 12°. 5. E/
com. 5°. aph. 15°. Ex. 38. F
Lateralis morbus acutus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
Laterales morbi, laterum dolores, lumborum paſſiones, cur ſiāt hyeme,
& unde. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
Lateralis morbus ſit à calidis humoribus, qui aliquem locum obfederunt.
com. 2°. aph. 19°. Ex. 14. B
cur Lateralis morbus fiat ex humoribus calidis. c. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
Lateralis morbus rariſſime ſit ex pituita, præſertim ſi ſalſedinem, atq;
acrimoniam aliquam ſibi adiunxerit. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B
Lateralis morbus à quo humore fiat, per colorem ſputorū cognoscitur.
com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
Laterali morbo nō multū laborāt q̄ acidū eructāt. cō. 6°. a. 33°. Ex. 50. B
Laterali morbo laborāt habētes uētrē humidū. cō. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B
Lateralis morbus ubi. 4°. de lo. aff. 4°. 31. G
Lateralis morbi accidentia inſeparabilia, quæ. 5°. de loc. aff. 4°. 31. D
ī Laterali morbo nō p̄t cōtingere dolor pulſatorius. 2°. de lo. af. 4°. 9. A
in Laterali morbo dolor punctorius eſt. 2°. de loc. aff. 4°. 9. H
Lateris dolor pungitiuus, et pulſus aſperitas cum tenſione ad pleuritidē
ſpectant. de ſubſi. empi. 1ſa. 32. E
Lateralis doloris diſtinctiones. aduerſus Lycum. Ex. 62. G
Lateralis morbus difficultatem ſpirandi facit. cō. 4°. aph. 50°. Ex. 33. C
Lateris morbus habet breue tempus. 1°. de criſi. 4°. 26. F
in Laterali morbo temporum caſus. 1°. de criſi. 4°. 132. F
in Laterali morbo cum ad uigorem febris peruenerit, delirium ſequi ſo-
let. 2°. de locis affectis. 4°. 14. B
in Laterali morbo delirium permanens ſignificat caput habere propriū
morbū. 1°. de loc. aff. 4°. 14. B
in Laterali morbo dies quartusdecimus eſt terminus iudicationis. cō. 5°. aphorismo 15°. Ex. 38. F
in Laterali morbo ſi mitis ſit inflammatio, omnis humor noxiuſ per ſpu-
tum expurgatur: ſi pernicioſus, antequā coſtæ cōpatiantur, ſtrangu-
lat ægrum. com. 7°. aph. 11°. Ex. 54. G
Lateralis morbus per ſputa euacuatur. com. 5°. aph. 8°. Ex. 38. B
Lateralis morbus impedimēto eſt cruēta ſputa reiciētibz, ne ſecet ue-
na, & quō hoc intelligendum. in 6^m. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 179. B
in Laterali morbo conueniens eſt ordo, ut primo cruenta, deinde biliola
expuantur. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 179. C
Lateralis morbus ex ſputo oſtendit ſalutem, uel mortem. commentar. 6°. aphorismo 33°. Ex. 50. A
Laterali morbo laborantes raro ſpumofum expuunt. commentario 7°. aphorismo 30°. Ex. 54. B
Lateralis morbi terminus, & concoctio. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
Laterali morbo laborantes in quatuordecim diebus ſi non repurgantur,
ſuppurantur. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
Lateralis morbus quo modo & quando ſolet ad ſuppurationem uenire.
com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
Lateralis morbi ſuppuratio in quē locū tranſeat. c. 5°. aph. 15°. Ex. 38. F
ex Laterali morbo ſuppurati, ſi à die ſuppurationis in quatuordecim die-
bus non ſanantur, ad tabem tranſeunt. com. 5°. aph. 15°. Ex. 38. F
Lateralis morbus, & ſputum ſanguinis quo modo curentur, cum ſunt cō-
trarij morbi. com. 1°. aph. 16°. Ex. 9. A
in Laterali morbo ſanguinem in cubito octauo die miſit Hippocrates.

com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. A
Laterali morbo habito alui profluuium adueniens, malum. comment. 6°. aphorismo 16°. Ex. 47. G
qñ Lateralem morbum faciens humor non poteſt in coſtis cōtineri, pars
eius aliqua ad pulmonem fertur. com. 7°. aph. 11°. Ex. 54. G
à Laterali morbo inflammatio pulmonis, malum. c. 7°. aph. 11°. Ex. 54. F
in Laterali morbo antiquorum differentia in uictu inſtituendo. 9°. de de-
cretis Hipp. 1°. 283. B
in Laterali morbo uinū dari poſſe ante ptiffanam, ex Hippocrate ſumi-
tur, quando nihil exſpuitur ab affecto loco & quare. de uictus rat. in
morb. acut. com. 1°. 7°. 112. F
in Laterali morbo uinū aliquibus dādū, aliquibus nō. 9°. de dec. 1°. 282. G
in Laterali morbo quidā cibum non ſubtrahunt. 9°. de decr. 1°. 282. G
Lateralis morbi uaria medicamenta. 9°. de decr. 1°. 282. F
in Lateri morbo curationis inceſſus ſm Hipp. 9°. de decre. 1°. 282. G
in Laterali morbo facile applicantur remedia. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
in Laterali morbo balnea qñq; conueniunt. 9°. de decre. 1°. 282. G
in Laterali morbo adiuuans antidotus. 2°. de antid. 5°. 120. D/E
Lateralis morbi caſus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
in Laterali morbo Dionis, & Theonis caſus. cō. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
Lateralis morbus, uide Pleuritis.
LATHYRIS quid. de ſimp. med. Sp. 86. E
Lathyrus habet lac, tamen non eſt tithymallus. 7°. de ſimplicium medica-
men. facul. 5°. 54. A
Lathyrus acris eſt, diuretica, acuta, uētrē uiscide purgat, choleram ru-
bram, & phlegma deponit. de ſimp. med. Sp. 86. E
Lathyrus ſemen maxime purgat. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 54. A
Lathyrus. i. cataputia, pituitā magis purgat, quā cnicus. d̄ dyn. Sp. 21. G
Lathyrus educit phlegma. de cathar. 94. F/ Sp. 95. B
Lathyrus purgat hepatis ſimum. de cathart. Sp. 95. C
Lathyrus doſis maioris, & minoris, & quibus miſcetur. de dyn. Sp. 21. G
in LATIBVLIS uiuentia animalia cur aliqua nihil comedunt, ali-
qua parum. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. D
Latibula quæ habitant hyeme animalia, cur non comedant. de uenæ ſect.
aduerſus Eraſ. 6°. 9. A
LATINAM linguam nouiſſe Galenū, collige. 1°. de diſ. reſp. 3°. 57. C
Latina interponere non debet græce ſcribens. 1°. de antid. 5°. 104. A
Latinis uocabulis & omnium communibus nō eſſe imponendas ſignifica-
tiones ut lubet, ex Galeno ſumitur. 3°. de diſ. pulſ. 4°. 63. H
LATIO quid ſit. 1°. meth. med. 7°. 6. C
Lationē ſanguinis p̄ uenas Plato aq̄ductū uocauit. in tim. Plat. 1°. 288. C
LATITVDINALES uilli expellunt. de anat. uiu. Sp. 55. H
Latitudinales, & tranſuerſos uillos magis habet ſtomachus. de anatomia
uiuorum. 55. H/ Sp. 56. A
ex Latitudinalibus filis componitur panniculus exterioris ſtomachi. de
anat. uiuorum. Sp. 49. H
Latitudinales uillos magis quā alios habet inteſtina. de anat. ui. Sp. 56. A
Latitudinales uilles non habet longaon propter compreſſionem. de ana-
tomia uiuorum. Sp. 50. E
LATITUDO unde oriatur. ars med. 1ſa. 66. F
Latitudo non eſt magnitudo. 2°. de diſ. pulſ. 4°. 56. F
Latitudinem ſuperat profunditas. 2°. de cau. pulſ. 4°. 94. A
ſm Latitudinem diuerſo eſt à dextris & à ſiniſtris ſecundum. com. 5°. aphorismo 68°. Ex. 45. D
Latitudini caloris naturalis ſunt quidam tanquam termini præfixi, quos
ultra ſi tēperamētū progrediatur, aut ægrotare nos, aut iam interire
neceſſe eſt. aduerſus Lycum. Ex. 62. A
Latitudinem habent tempora morborum. de morb. temp. 3°. 89. B
per Latitudinem curatio. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 231. D
ex Latitudine ſciliarum differentia. de ſcicijs. 7°. 293. G
LATRINAS in hortis repurgabāt. in 3^m. de mor. uul. c. 1°. 3°. 133. F
LATRONVM & medicorū differētia. de p̄co. ad Poſth. 4°. 215. G
Latrones ſibi inuicem parant. de præco. ad Poſthu. 4°. 215. G
ad LATVS cur ſit poſita auris. de ana. uiu. Sp. 48. H
ad Latera maxillam mouentes muſculi, ubi ſint. de muſ. diſſ. 1°. 44. G
ad Latera annuendo mouentes dearticulationem primæ uertebrae mu-
ſculi, qui. de muſ. diſſ. 1°. 46. A
ad Latera caput qua dearticulatione circūagatur. de muſ. diſſ. 1°. 45. D
ad Latus quo muſculo trahatur labrum ſuperius. de muſ. diſſ. 1°. 44. E
in Latera dearticulationem dilatantes muſculi. de muſ. diſſ. 1°. 46. B
in Latera efficitur media totius ceruicis flexura. de muſ. diſſ. 1°. 47. A
ad Latera brachium detrahens muſculus. de muſ. diſſ. 1°. 47. G
in Latere

- in Latere dextro generantur mares fm Hippocratem, foeminae in sinistro. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. C
- in Latere dextro, & sinistro cordis quae sint. de anat. uiu. Sp. 46. F
- Latera quo exerceantur in parua pile ludo. de par. pi. ex. 2^a. 49. A
- à Latere diuerso phlebotomia fieri debere, collige. c. 5°. a. 68°. Ex. 45. D
- Latus diuersum quo intelligi debeat. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
- Lateris eiusdem uena secanda est. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 186. F
- à Latere eodem diuertendum. de remed. par. fac. 7^a. 160. G
- à Latere eodem fiat sectio uenae in pleuritide. praesag. exp. cof. Sp. 78. B
- Latera succingens membrana nervosa est & fortis. 5°. de lo. aff. 4^a. 30. F
- inter Latera, & pulmonem quo pus facile demittatur. 5°. de l. af. 4^a. 30. F
- Latera extenta habentibus non est medicamentum exhibendum. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 150. F
- Lateribus nocet aqua dura, & frigida. de bon. aquae. Sp. 75. G
- in Laterum compunctione inuenitur syndrome. 5°. de san. tu. 2^a. 93. E
- Laterum compunctiones numerantur inter morbos, qui ex plenitudine oriuntur. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
- LATERIS inflammationes lienosi appellantur, etiam si habeant febrem. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. H
- in Laterum & pulmonum inflammationibus, in accessionum principiis tumores crescunt, in declinationibus autem euaporant, & submittuntur. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. F
- ad Lateris phlegmonem. de med. fac. par. 7^a. 165. H
- ad Lateris phlegmone correptos. de med. fac. par. 7^a. 172. C
- LATERVM dolor est accidens pleuritidis. 4°. de loc. aff. 4^a. 31. D
- Lateris dolor morbus siccus est. de ptif. 2^a. 48. A
- Lateris dolor unde ortum habeat. de uict. rat. in mor. acu. co. 2°. 7^a. 116. B
- Lateribus dolor cur contingat, & quo. in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 166. D
- Laterum dolores quo & cur fiant consistentibus. c. 3°. aph. 30°. Ex. 26. E
- Laterum dolores & πτύσσις, qui. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 105. B
- Lateris dolor in quibus partibus fieri possit, & ad quantum se extendi. com. 6°. aph. 65°. Ex. 46. H
- Lateris dolor quo modo cognoscatur. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
- Laterum dolorem in masculis siue foeminis significat urina alba sine febris. de dynam. Sp. 35. D
- Lateris dolor acutus fit, si tumor in ulceribus euanescat. commentar. 5°. aphorismo 65°. Ex. 44. H
- Lateris dolor qui periculosus, qui non. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
- Laterum dolor quo significat mentem egrotare. in 1^m. pror. c. 1°. 4^a. 166. D
- Lateris dolor ex sputis biliosis quid significet. in 3^m. pror. c. 3°. 4^a. 179. B
- Lateris aestus cum dolore quid significet. in 1^m. pror. c. 2°. 4^a. 173. G
- Lateris dolor firmatus cum torpore malus. in 1^m. pror. c. 2°. 4^a. 173. G
- ad Laterum dolores incipientes quid conferat. 8°. de compositio. medic. secund. loc. 5^a. 188. G
- Lateris dolorem mulcet balneum. de uict. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 132. H
- Lateri cathartica danda. de cathart. Sp. 94. G
- in Lateris dolore quando debemus uti phlebotomia, & quando pharmacia. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
- in Laterum aegritudinibus secantur iugulares. de anat. uiu. Sp. 55. B
- in Latere languente quae uena secanda sit. praesag. exper. conf. Sp. 78. B
- Latere dolente, uena cubiti secanda. de curan. rat. p. sang. miss. 6^a. 20. A
- Lateris pericula ubi insideant puero, sanguis detrahendus. praesag. exper. conf. Sp. 78. A
- à Lateris dolore ministrum dei liberauit arteria in summa manu incisa. de curan. rat. per san. miss. 6^a. 21. F
- circa Latera dolores recetes tollit scarificatio crurum. de cuc. sc. 6^a. 4. F
- Laterum dolores ob crassos uiscososque humores sanant amygdale amarae. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. G
- ad Laterum dolores logos diacones. i. ex cote, pharmacum bonum. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 256. A
- ad Laterum inueteratos dolores stercus columbinum confert. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. A
- Lateris dolor & sitis in melancholia quo modo curetur. de dy. Sp. 24. E
- in Lateris dolore quandoque ptissana non danda. in 1^m. de uictus ratio. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 113. H
- in Lateris dolore & febre excrementa sunt permittenda descendere, et quiescendum. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 139. D
- Laterum dolores per sanare apparet Bdellium arabicum. 6°. de simplic. medic. facul. 5^a. 44. H
- Laterum dolores ab obstructione & frigore natos sanat scordion. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. H
- Laterum dolores ab obstructione natos iuuat triphyllum. 8°. de simplic. medicament. facul. 5^a. 62. F
- in Laterum morbo bona est Apellis antidotus. 2°. de antid. 5^a. 114. H
- ad Lateris morbum ualet antidotus Archiuii. de antidotis. 5^a. 115. H
- Lateris uitio laborantibus subueniens antidotus. 2°. de antid. 5^a. 116. D
- ad Laterum dolores inueteratos ualet cinis brassicarum. 7°. de simplic. medic. facul. 5^a. 52. H
- ad Laterum dolorem malagma. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 267. B
- ad Lateris affectum melinum conferes. 2°. de cop. med. per ge. 5^a. 222. F
- ad Laterum dolores. 7°. de cop. me. sec. loc. 5^a. 182. G/ de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 144. H/ de med. fac. par. 172. G/ 175. E/ 7^a. 176. D
- Laterum amborum doloris fit mentio. secretorum. Sp. 100. H
- in Lateribus utrisque dolori quid prodest. secretorum. 98. F/ Sp. 99. H
- ad LATERA e riuis diducere est deriuare. de cucur. scar. 6^a. 4. F
- ad LATERA deliganda uinculum. de fascijs. 7^a. 301. E
- ad Latera, seu thoracem, uel dorsum uinciendum, uinculum. de fasc. 7^a. 301. G
- ad Latera deliganda uinculum uocatum auriga. de fascijs. 7^a. 303. A
- LATERA quid sint in organis. de machinamentis. 7^a. 309. F
- Latera organorum ex robustiori materia fieri debet. de mach. 7^a. 309. D
- Latera in organis immobilia sunt. de machin. 7^a. 310. F
- LATVM os scapularum iuxta iugulum quo uinculo sit deligandum. de fascijs. 7^a. 301. E
- LATVS musculus in collo uocatur myodes platysma, id est musculus sa dilatatio. de musc. diff. 1^a. 44. E
- Latum musculum ignorarunt male excoerantes aial. de musc. diff. 1^a. 44. E
- Latus musculus sub cute in collo potest dici musculosa natura uel musculosa substantia. de musc. dissect. 1^a. 44. D
- Latus musculus sub cute in collo uñ incipiat, ac finiat. de musc. d. 1^a. 44. D
- Latus musculus in collo nullum detinet articulum, nec in articulum inseritur. de musc. diff. 1^a. 44. D
- Latus musculus buccas mouet. de musc. diff. 1^a. 44. D
- Latus musculus primo intenditur ijs, qui spasmo corripiendi sunt. de musculorum dissectione. 1^a. 44. D
- Latus musculus sub cute in collo facile laniatur. de musc. diff. 1^a. 44. D
- LATAS uenas habet conceptus in horis bilis. de spermate. Sp. 37. C
- LATI lumbrici educuntur ex intestinis maioribus. de cath. Sp. 94. G
- LAVACRVM quid sit. 10°. meth. med. 7^a. 65. H
- Lauacrum aquae dulcis uacuationes oēs promouet. 11°. met. me. 7^a. 69. H
- Lauacris multis aestate utendum, hyeme paucis. de sal. dieta. 2^a. 41. A
- Lauacra obstructiones creant ijs, qui in iecinore arctos alimenti transitus habent. de sal. dieta. 2^a. 41. B
- Lauacrum prohibet febris magnitudo, qualis est in continuis. 11°. metho di medendi. 7^a. 69. H
- Lauacris arcendi sunt epileptici. de uenae sect. aduers. Eras. 6^a. 14. H
- Lauacra uniuersis sanguinis fluxionibus obsunt. de uen. sect. Eras. 6^a. 8. F
- Lauacra dimittenda in uena rupta. de uenae sect. adu. Eras. 6^a. 8. F
- Vide Balneum.
- LAVANTIA sunt ex ijs, quae foris nobis incidunt. 2°. de sa. tu. 2^a. 68. H
- LAVATIO ad quartam medicinae partem pertinet. ad Thras. 2^a. 108. D
- Lauatio in siccis quam frequenter fieri debet. 7°. meth. med. 7^a. 45. B
- nec Lauationibus, nec frictionibus multis indigent, irae, curae, tristitiae, & uigiliae. 8°. meth. med. 7^a. 51. E
- Lauationibus consueti illis delectantur, & iuuantur. 7°. met. m. 7^a. 45. B
- Lauatio in febre diaria, in remissione febris fieri debet. 8°. met. m. 7^a. 53. B
- à Lauatione aquae frigidae quid fiat. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. D
- Lauatione frigida curatur tetanus. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. F
- Lauatio aquae feruentis (εσολουσία dicitur). 3°. de san. tuen. 2^a. 80. B
- post Lauationes quid faciat inunctio. 7°. meth. med. 7^a. 45. B
- LAVARI quando oportet, & quo. de med. fac. par. 7^a. 176. B
- Luari aqua dulci quotidie debet calidi. in 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3^a. 183. E
- si Lauarit qui per solē iter fecerit, quid sequatur. 10°. met. m. 7^a. 66. A
- Lauabat in febribus Galenus, & quo. 10°. meth. med. 7^a. 62. G
- Lunandi sunt prima die in febre diaria. 8°. meth. med. 7^a. 52. B
- Lauandum saepe in febre diaria ex obstructione. 8°. meth. med. 7^a. 53. A
- Lauandi cupidi bis in die lauandi sunt. de uict. rat. in mor. ac. c. 3°. 7^a. 133. B
- Lauandi quo modo sint hectici. 10°. meth. med. 66. G/ 7^a. 67. C
- quo Lauandi sint frigida marasmi patientes. 10°. meth. med. 7^a. 66. D
- qui Lauantur, à balneo calido transeunt in frigidum. de uictus ratione in mor. acu. com. 3°. 7^a. 132. D
- Lauit in inclinatione primae accessionis in febre Galen. 4°. met. m. 7^a. 25. G
- Lauabant, et ungebant post febre ciues, non agrestes. 10°. me. m. 7^a. 61. H
- Lauantes se in balneo aliqui cur horreant. 10°. meth. med. 7^a. 65. E
- Lauandū quā sit ueratro sumpto. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 193. G
- Lauandi qui

Lauādi qui sint in doloribus oculorū, et q̄ nō cō. 7°. aph. 46°. Ex. 57. G
 Lauādi, et nō abstergēdi q̄ sint agri. d̄ uict. rat. i mor. ac. c. 3°. 7°. 132. A
 Lauandi qui non sint. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 133. A
 non Lauandum uirtute defessa. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 Lauandi non sunt qui nuper comedere uel bibere. de uict. rat. in morbis
 acutis, com. 3°. 7°. 132. G
 Lauandi non sunt, qui in primis uenis crudorum humorum copiam ha-
 bent. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84. H
 Lauandi non sunt, qui habent aluum humidam, & qui adstrictam. de ui-
 ctus ratio. in morbis acu. com. 3°. 7°. 133. A
 Lauandi non sunt, quibus spiritus calidus ad caput ascendit. de uictus ra-
 tione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 139. B
 Lauandū q̄uo balneo deficiente. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 132. B
 Lauant, & mundificant dulcia, & amara. de ocul. 7°. 188. C
 Lauare se qdā somniabat crisi p̄ sudorē instāte. in prog. cō. 3°. 4°. 213. D
 quæ LAVENTVR ut argenti spuma. 1°. de cōp. me. p̄ ge. 5°. 213. E
 Lauetur quo modo calx. 6°. meth. med. 7°. 37. E
 Lauari quando debet calx. 6°. meth. med. 7°. 38. B
 LAUDABILE dicitur minus malū. i 6^m. d̄ mor. uul. cō. 2°. 3°. 167. G
 Laudari uelle unde prouenit. de cog. cur. animi mor. 7°. 55. D
 Laudat seipsum Galenus. 5°. de loc. affect. 4°. 34. C
 LAVER latine est flos, et in quo casu conueniat, si coctum edatur. 9°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 200. F
 LAVRAX piscis nō est uisus nasci i aq̄s dulcibus. 3°. d̄ al. f. 2°. 301. E
 LAVREOLAE drachmæ quatuor cum aceto curant morsus scor-
 pionum. de med. exper. Sp. 106. E
 LAVRINVS succus calidus est, & tenuium partium. 3°. de compos.
 med. per genera. 5°. 228. F
 Laurinū, & laurinū oleū q̄uo differāt. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 135. F
 Laurinū unguentū calfacit sufficienter. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 122. B
 Laurinum, quale. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. H
 Laurinum oleum, quale. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. H
 Laurino oleo minus calidum est dadinum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. H
 Laurinum ualde calefacit. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 256. B
 Laurinū oleum calfacit sufficienter. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. B
 Laurinū oleū refrigeratos calefacit. 2°. de simp. med. fac. 15. A/ 5°. 16. D
 Laurinū oleum quo loco reponatur inter calida quæ ualent ad alopecias.
 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Laurinum oleum est oculorum cenoticum. de cathart. Sp. 95. B
 Laurinum oleum. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. G
 Laurini loco pix liquida. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. E
 LAURI uires, & quid sit. de simp. med. Sp. 85. H
 inter Laurum, & uiticem sunt populi folia. 2°. de cōp. me. f. l. 5°. 136. F
 Laurus est magis sicca homine. 1°. de temper. 1°. 13. C
 Laurus desiccatur & calfacit uehementer. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. B
 Laurus uires habet acriter calefacientes, euaporantes, et relaxantes. de
 simplicibus medicis. Sp. 85. H
 Lauri folia calidissima. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 136. F
 Lauri folia sicca accipienda, in quibus ponantur quæ debēt seruari. 11°.
 de simp. med. fac. 5°. 79. F
 Laurus calculos confringit, & iecori prodest. 6°. de simp. me. f. 5°. 46. B
 Lauri bacchæ. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. B
 Lauri grana cū subtili substātia calefac. 2°. de arte cu. ad Gl. 7°. 104. G
 Lauri bacca decoctum oleū thermanticum esse plusquam oportet, certū
 est. de simp. med. Sp. 88. D
 Lauri bacca purgata. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. B
 Lauri bacca expurgat colorē, & mouet sudorē. de cura icteri. Sp. 111. C
 Lauri baccis offendit sanguinis reiectio. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 183. C
 Lauri bacca munda. 7°. de simp. med. sec. loc. 5°. 183. D
 ex Lauri baccis malagma. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 266. B
 Lauri lixiuij usus. de simp. med. Sp. 85. H
 LAVS multitudinis commodum ad usus non nullos instrumentum ui-
 uentibus aliquādo est, mortuis certe nihil p̄dest. 7°. meth. m. 7°. 43. B
 Laudes sunt minores hymnis. 7°. de usu partium. 1°. 162. F
 LAXANTIA, et cōtēdētia cōtraria sunt. 5°. de sim. m. fa. 5°. 38. H
 Laxantia & intendētia proprie numerantur inter causas. de nat. huma-
 na. comment. 2°. 7°. 182. A
 Laxantium remedium non est una species. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. H
 Laxās, & dissoluens crassas uentositates medicina. de med. ex. Sp. 105. D
 Laxans, & dissoluens inflationem medicina. de med. exper. Sp. 105. E
 Laxans humorem uiscosum medicamen. de med. exp. 105. F/ Sp. 106. A
 Laxans humores uiscosos electarium. de med. exper. Sp. 108. C

Laxans humores uiscosos experimentum. de med. exper. Sp. 104. F
 Laxans crassos humores electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 Laxans humores aquosos electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 Laxans humores sine labore electarium. de med. exper. Sp. 107. B
 Laxat humores diuersos electarium iridis. de med. exper. Sp. 105. E
 Laxans diuersos humores medicamen. de med. exper. Sp. 106. A
 Laxans uentrem electarium probatum. de med. exper. Sp. 106. H
 ad Laxandum uentrem remedium. de dynamidijs. Sp. 27. F
 Laxans electarium. de dynamidijs. Sp. 27. F
 Laxantia medicamenta quid faciant particulis. 1°. de composi. medicam.
 per genera. 5°. 212. C
 Laxantia medicamēta quibus nō cōueniāt. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 214. B
 Laxantia immoderate, soluunt robur & membri uirtutem. 2°. de arte
 cur. ad Glauconem. 7°. 103. C
 LAXATIO quo modo fiat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. H
 Laxatio à quibus fiat musculis. 1°. de mot. mus. 1°. 310. E
 Laxationem facere potest aer frigidus, & aqua. de cau. mor. 3°. 7. G
 Laxatio quo modo sit frigiditatis causa. de caus. morb. 3°. 7. G
 Laxatione nō continuo, sed per media sequitur ex euacuatio sed attenua-
 tio semper continuo. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 215. G
 Laxatio imoderata exoluit robur uiriū. de ren. aff. dig. et me. 7°. 193. H
 Laxantia post euacuationem in quibus conueniant. de sectis. 15a. 18. D
 Laxatio, demissio, & collapsio particulæ differūt. 1°. d̄ dif. ref. 3°. 62. H
 LAXATIVAE pillulæ. de dynamidijs. Sp. 27. E
 Laxantium diuersorum humorum. de med. exper. Sp. 106. G
 LAXATORIIS solis non debet curari os uentriculi, & iecur inflā-
 matum, sed etiam adstringētibus. 7°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 187. C
 LAXIORES, & humidiores partes in homine, quæ. 1°. de simplic.
 medic. facul. 5°. 65. H
 Laxiora corpora salubriora sunt quo ad excremēta. d̄ op. nost. 1°. 38. F
 Laxiora corpora facilius afficiuntur à cunctis externis causis. de opt.
 nos. cor. const. 1°. 38. F
 LAXITATI gigniariū cōfert sectio uenarū labiorū. d̄ an. u. Sp. 55. B
 LAXITUDO cutis est causa cur sudemus. cō. 5°. aph. 71°. Ex. 45. F
 LAXARE carnem quid significet. 2°. de san. tuen. 2°. 70. G
 Laxari de quibus dicatur. 2°. de san. tuen. 2°. 72. G
 Laxare naturam debes à leuioribus consuetis. de med. exper. Sp. 108. H
 quo modo Laxantur intenta ob caliditatem, frigiditatem, humiditatem,
 uel siccitatem. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 215. G
 Laxet quid cutim. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3°. 176. H
 Laxandi uim habet Anthemis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. C
 Laxantis, & coquentis facultatis est Butyrū. 10°. de sim. me. fa. 5°. 73. G
 Laxat, & remollit durities Cera omnis. de simp. med. Sp. 82. B
 Laxat tensa Chamæmelum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 Laxat leniter Cuminum. de simp. med. Sp. 82. E
 Laxātes uires cū suauī euaporatione Mastix habet. de simp. m. Sp. 87. D
 Laxant uentrem Morā. de simp. med. Sp. 87. H
 Laxantia Olea. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 264. E
 Laxat Opopanax. de simp. med. Sp. 88. B
 Laxat Stomachum Polium. de simp. med. Sp. 89. A
 Laxat uiscide Sagapenum cum eius acrimonia. de simp. med. Sp. 90. B
 Laxat leniter Styrax. de simp. med. Sp. 90. E
 Laxat uentrem Zingiber. de simp. med. Sp. 90. E
 LAXATA intumescere nō patiūt emplastrū barbarū. de dy. Sp. 35. F
 LAXO opponitur contentum. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3°. 131. B
 Laxum cum duro non habet societate. 11°. de usu par. 1°. 191. F
 Laxo plenum est contrarium. 4°. de dign. puls. 4°. 85. B
 Laxa quæ dicantur, & quid sint. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. G
 Laxa quo modo fiant coria, & pelles. in 6^m. de mor. uul. c. 3°. 3°. 177. A
 Laxas partes, & languidas confringit, contrahitq; galla. 7°. de simplic.
 medic. facul. 5°. 51. B
 Laxa, & quæ facile inaniuntur, humidiorē egent alimento. de bonitate
 & uitio succorum. 2°. 38. A
 LAXVS tumor quo modo fiat. de curan. rat. per sang. mis. 6°. 17. A
 LAXVS dolor nullus. 2°. de locis affectis. 4°. 11. E
 LEA quæ. de dynamidijs. Sp. 18. G
 LEAENARVM lien non est asculentum. de atra bile. 1°. 36. E
 LEBETES quo modo faciunt spumam. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 in Lebetes lapides generantur. de ren. affect. dig. & me. 7°. 192. C
 in Lebetes uel aqua caloris accensi febris exempla. 1°. de dif. fe. 3°. 30. H
 Lebetem uult esse nouum, in quo sit confectio ex capitibus papaueris, se-
 cundum

cundum Soranum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. G
 LECANII Arci exedens aridū. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. H
 LECTICAM faciēs quando artifex iudicet. 9°. de decr. 1°. 284. F
 LECTIONES ueterū codicū omnibus præponit Galenus. in 6^m. de morbis uulgaribus. com. 2°. 3°. 169. D
 Lectionum mille modi. in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3°. 169. D
 LECTIS ex pluma utebantur antiquiores. de sectis. 15a. 18. E
 Lecti ex quibus fieri non debeant. de subf. emp. 15a. 32. C
 in Lecto ualde molli qui febrientes debent manere. de uict. rat. in mor. acutis. com. 4°. 7°. 140. H
 ē Lecto surgere cuidam graue uidebatur, ut excrementa redderet. 3°. de usu partium. 1°. 133. C
 LECISCII fit mentio. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 152. G
 LECYTHON quid sit. de bon. & uitio succ. 2°. 35. F
 Lecythos factum ex panico & milio debet recipere pingua & habentia in se lentorem. de bon. & uitio succ. 2°. 35. F
 LEICHEN potest dici planta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
 Leichen dicitur, quoniam leichenas curat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
 Leichen phlegmonæ (quod aphlegmaton uocatur) aduersat. 7°. de simp. med. facul. 5°. 54. B
 in Leichene damnat Dioscoridem Galenus. 7°. de simp. med. fa. 5°. 54. B
 LEIPOPSYCHIA quid apud græcos. 12°. meth. med. 7°. 77. F
 LEGENTIVM diuersitas quid faciat. 3°. de simp. med. fa. 5°. 16. H
 Legere plurimum, malum. 5°. de san. tuen. 2°. 93. F
 Legatur iterū et ter, quæ semel nō intelliguntur. de art. c. 3°. 7°. 276. D
 LEGVMINA quæ uocentur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. D
 Legumina haud dubie ex elementis genita sunt. 1°. de elementis. 1°. 5. C
 Legumina quæ sint. de atten. uic. 2°. 44. F
 Leguminum qualitas nobis familiaris est. 7°. de usu par. 1°. 159. B
 Legumina qualia sint. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 146. E
 Legumina omnia uentosa sunt, potissimum faba, & cicera. de puero epileptico. 7°. 180. H
 Legumina uiridia, quæ. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 146. E
 Legumina macerata, quæ. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 146. E
 Legumina fricta, qualia. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 146. E
 Legumina sunt crassi succi. 1°. de comp. sec. loc. 5°. 128. D
 Legumina cum oleribus cocta carent ferè nutrimento. de uenæ sectione aduersus Erasistratum. 6°. 14. C
 Legumen intra modū elixum, non coquitur probe in corpore. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 88. B
 Legumina cibi hyemis sunt. de natura humana. 1°. 32. F
 Legumina male afficiunt corpora. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. B
 Leguminibus in Aeno tempore famis uescientibus quid eueniebat. de natura humana. com. 1°. 7°. 182. C/com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. G
 Legumina multa præelixantes idonea esui paramus. in 6^m. de morbis uulg. com. 4°. 3°. 182. C
 Legumina habent mordaces humores in se, qui debent remoueri, si eorū uelinus rectum iudicium ferre. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. H
 quæ Legumina epilepticis non conueniant. de puero epil. 7°. 180. H
 Legumina, ut & faba ex masticatione summe discussoria redduntur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. C
 ex Leguminū putredine aer coingnatus uitiosus ē. 1°. de sa. tu. 2°. 67. B
 Leguminum putredinis aer cuitandus. 12°. meth. med. 7°. 77. E
 per LEMMATA quid intelligat Galenus. 1°. de simp. medicamen. facultatibus. 5°. 4. C
 Lemmata quæ sint. de uict. rat. in morb. acut. cō. 2°. 7°. 119. B
 Lemmata apud Græcos, quæ. 2°. de decr. Hipp. 1°. 234. D
 Lemmatum quatuor differentiæ. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. B
 Lemmata probabilia apud Aristotelē quæ sint. 2°. de diff. pul. 4°. 54. D
 Lemmata debent sumi à substantia rei quæ sita. 2°. de decr. 1°. 23. B
 Lemmata facientia scientiam differunt à dialecticis, oratorijs, & captiofis. 2°. de decr. Hipp. 1°. 235. C
 Lemmata dialectica, quæ. 2°. de decr. Hipp. 1°. 235. C
 Lemmata uulgaria non assumuntur in demonstrationibus. 2°. de decretis Hipp. 1°. 234. E
 Lemmata oratoria nō assumuntur in demonstrationibus. 2°. de dec. 1°. 234. E
 LEMNIA terra sphragis appellata. 7°. de compositione medicamen. secundum locos. 5°. 183. E
 de Lemnia sphragide meminit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. B
 Lemnia terra, qualis. 9°. de simp. med. fac. 66. A/1°. de antid. 5°. 107. B
 Lemnia rubrica, quid. 1°. de ant. 5°. 107. B
 ē Lēno terrā sigillatā accepit Galenus. de usu theri. ad Pāphi. 5°. 100. C

Lemnia creta ingreditur theriacam. de theria. ad Pifo. 5°. 92. F
 Lemnium sigillum adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31. H
 Lemnia terra quā sanguinem multum sistit. 5°. meth. med. 7°. 32. E
 Lemnium sigillum internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. me. 7°. 28. H
 pro Lemnia rubrica sinopica. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. G
 in LEMNO duæ sunt urbes, Myrina, & Hephestias. 9°. de simpliciu medic. fac. 5°. 65. C
 in Lemnum decidisse Vulcanū cur ab Homero dicatur. 8°. de simpliciu medic. facul. 5°. 65. D
 LEMONIVM acerbum quibus exhibendum. 7°. de simpli. medicam. facultatibus. 5°. 54. B
 Lemonij fructus exhibetur coeliacis, dysentericis, hæmoptoicis, siue sanguinem spuentibus, & iuuat profluuium muliebre. 7°. de simplicium medic. facul. 5°. 54. B
 L'ENDES de cute corporis educuntur. de cathar. Sp. 94. G
 Lendes interficit cedrea. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. E
 Lendes interimit hederæ lachryma. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. F
 LENEADI emplastrum diapedereon. de dynam. Sp. 25. C
 LENIENS per se, ab eo quod lenit per accidens, quatuor indicijs distinguitur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
 Lenientes cibi qui. de diff. cont. Sp. 75. A
 Lenientes, & pungentes cibi dari debent, si superflua ciborum tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 75. A
 Leniens cibus ante stypticū, & ē cōtrario, quid agat. de diff. cō. Sp. 71. H
 Leniens medicamentum quale sit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. E
 Lenientes uires habet lapis batrachites. de simp. me. Sp. 87. A
 Leniendum quando sit in auribus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. E
 LENIENTIA uentrem quæ sint. de diff. cont. Sp. 75. A
 ad Leniendum uentrem quæ excitant. de diff. cont. Sp. 75. A
 Lenit & humectat uentrem refrigeratio intrinseca. in 6^m. de mor. uulg. comment. 5°. 3°. 193. C
 Lenit uentrem aquositas lactis. de diff. cont. Sp. 75. B
 Leniunt naturam cibi falsi. de diff. cont. Sp. 72. F
 Lenit uentrem mel non coctum. de diff. cont. Sp. 75. A
 Leniūt uentrē poma, & granata acetosa si inueniunt in stomacho humorem malū & crassum, quē incidūt, & expellūt. de diff. cont. Sp. 75. C
 Leniantur quō asperitates fluxionum. 13°. meth. med. 7°. 86. A
 Leniunt quæ pingua. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 Lenit durities styra. de simp. med. Sp. 90. E
 Lenit ibiscus. de simp. med. Sp. 85. E
 LENEM uocat Hippocrates tranquillum, & calidum. in 3^m. de mor. uulgaribus. com. 3°. 3°. 141. E
 Lenes partes sunt exasperandæ. ars med. 15a. 69. E
 Lenis particula quō curanda. de const. ar. 15a. 39. H
 Lenibus curari debent ambusta. de fract. com. 2°. 7°. 244. A
 in Lenitate morbi causa. de oculis. 7°. 185. G
 LENITIEM stomacho & uētri reddit oleū. de simp. med. Sp. 88. D
 LENITIVI liquores, qui. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. G
 LENON torcularis similitudine quid appellet Herophilus. 9°. de anatomicis administrationibus. 1°. 104. C
 LENS iter cerealia semina numerat. & uic. rat. i. mor. ac. c. 1°. 7°. 111. B
 Lens habet siliquas. 1°. de alim. fac. 2°. 15. A
 in Lente quid sit fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 in Lente nascuntur aracam, & securinum. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H
 Lentem strangulat aparine. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H
 Lens qualis sit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. D/de uict. rat. in morb. acutis. com. 4°. 7°. 146. F
 Lentes sunt sicca. de diff. cont. Sp. 74. D
 Lentes sunt sicca in secundo ordine, temperata in actiuis qualitatibus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
 Lentes sunt arida, & friabiles. 1°. de alim. fac. 2°. 13. D
 Lentem cohibere uentrem in ore omnium est. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F
 Lens omnibus alium non cohibet. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F
 Lens cur alijs alium mouet, alijs cohibet. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
 Lēs hēt naturā cōpositā ex repugnātibz facultatibus. 1°. de ali. f. 2°. 7. G
 Lentes sunt unum ex medicamentis mistam ex contrarijs naturam habentibus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. E
 Lens habet partes inter se facultate pugnantes. de uict. rat. in morb. acutis. comen. 1°. 7°. 111. G
 Lentes habet corticem adstringentem. 1°. de alim. fac. 2°. 13. D
 Lens soluit, & adstringit, & quō. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
 Lens adstringit. 6°. de simpli. med. fac. 5°. 44. C/de uict. ratio. in morbis acutis,

acutis. cō. 1°. 7°. 111. D/2°. aph. 20°. Ex. 14. D
 Lens bis cocta adstringit & corroborat stomachum, & intestina. 1°. de
 alimentorum facul. 2°. 13. D
 Lens bis cocta quæ uocatur. 2°. de ali. fac. 2°. 23. A
 Lens excorticata, bis cocta sistit aluum. 1°. de ali. fac. 2°. 9. C
 Lens decorticata nō ita adstringit, et magis nutrit. 1°. de ali. fac. 2°. 13. E
 Lētis caro habet qualitātē austerā exiguā. 1°. de alim. fac. 2°. 13. D
 Lentis caro est crassi succi, & terrei. 1°. de ali. fac. 2°. 13. D
 Lentes tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Lentes, & locustæ paulatim, & tarde nutriunt. commentario 2°. apho-
 rismo 18°. Ex. 13. G
 Lentium medulla tarde descendit. de diff. cont. Sp. 74. H
 Lentes nutriunt eum qui digerit illas nutrimento multo crasso. de diff. con-
 lutione continua. Sp. 73. E
 Lentes instant. de diff. cont. Sp. 74. F
 Lens cibus non frigidus. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3°. 194. B
 ex Lente cur non fit panis. 1°. de ali. fac. 2°. 13. D
 Lens uictus Alexandrinorum. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. E
 Lente, pane, ptissana, fit sanguis, pituita, bilis tum flaua, tum atra. 3°. de
 simp. med. fac. 5°. 17. D
 ex Lēte, et ptissana cibus phacoptissana, qualis. 1°. de ali. fac. 2°. 13. E
 Lens bene cocta omnem ponit uentositatem. de puero epil. 7°. 180. H
 à Lente fiunt humores crassi prauis. 1°. de ali. fac. 2°. 13. E
 Lēs crudū crassū, & frigidū humore gignit. de bo. & ui. suc. 2°. 35. E
 Lens generat humores crassos. de puero epil. 7°. 180. H
 Lens generat sanguinem crassum & nigrum. de atra bile. 1°. 35. A
 Lens dat exiguum alimētum corpori, crassum, & melancholicum. 2°. de
 ali. fac. 23. B/de bo. & uit. suc. 2°. 37. H
 Lentes maxime inter legumina gignunt sanguinem melancholicum. 3°. de
 lo. aff. 4°. 18. F/de diff. cont. Sp. 74. B
 Lentibus deteriores sunt ochri, & dolichi. de bo. & ui. suc. 2°. 37. H
 ex Lēte, & beta teutophace eduliū, quale. 1°. de ali. fac. 2°. 13. G
 Lens hebetat uisum. 2°. de ali. fac. 2°. 23. B
 Lens, & brassica æque exiccant. 2°. de ali. fac. 2°. 23. B
 Lens magis siccatur quam ptissana. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
 Lentibus sunt siles lupini, nisi quod minus siccant. de atten. uic. 2°. 45. A
 Lentes desiccant, & uentrem sistunt. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. B
 Lens indurat. de ocul. 7°. 188. E
 Lentis succus nūquam est aquosus & humidus. 2°. de ali. fac. 2°. 17. C
 Lentium succus nitrosus est. de bo. & ui. suc. 2°. 35. E
 Lentis succus habet sapore talem, ac si nitroso austerū miscueris. 3°. de
 simp. me. facul. 5°. 20. B
 Lentium, & caulium iuris uis. de diff. cont. Sp. 75. A
 Lentis succus deijcere facit. 1°. de ali. f. 15. A/de bo. & ui. suc. 2°. 35. E
 ex Lente edulium uentrem soluens. 1°. de ali. fac. 2°. 13. D
 Lentis decoctum uentrem prouocat. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. B
 ex Lente etnos quibus dandū. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 149. B
 Lens quibus præbeatur utiliter, & quibus nō. 1°. de ali. fac. 2°. 13. E
 Lente quibus utendum, & quibus non. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Lentes non omnino aspernandæ. de atten. uic. 2°. 45. A
 Lens in capitis dolore ex ebrietate cōuenit. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 133. D
 Lens conuenit in epilepsia. de puero epil. 7°. 180. G
 Lens cibus est cōueniens stomachicis. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 192. C
 Lens cibus cōmodus cœliacis & dysentericis. 1°. de ali. fac. 2°. 13. E
 Lens potest quādoq; gustari in uictu attenuatē. de atten. uic. 2°. 45. C
 Lentibus utimur loco medicamenti in multis affectibus. de bonitate & ui-
 tio succorum. 2°. 37. H
 Lens medicamentū non cibus. de uic. ra. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 111. B
 à Lentis multo usu cauere debet senex. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Lens non est accommoda mensuris purgationibus, & quare. 1°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 13. E
 Lens utilissima profluuiis muliebri. 1°. de ali. fac. 2°. 13. E
 Lens expetit pulegium & satureiam. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Lens petit suillam carnem salsam. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Lens cum salsis carnibus quid agat. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Lens sapæ mixta cur pessima. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Lens mixta sapæ quid agat mali. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Lentem & sapam corrigit mel. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 ex Lēte et beta eduliū τρυγλοφάρυ δρ. 1°. de ali. fac. 2°. 9. C
 Lentium decoctum mitigat. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 174. G
 ex Lente cataplasma bonum, cum adest inflammatio. 2°. de arte curati-
 ua ad Glaucnem. 7°. 101. H

ex Lente cocta cataplasma reprimat, & simul digerit carbūculos. 14°. de
 methodi medendi. 7°. 90. B
 ex Lente pane, arnoglossō, & rosaceo oleo cataplasma. 2°. de arte cur.
 ad Glaucnem. 7°. 101. G
 Lens conuenit herpeti exedenti. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 102. C
 LENS palustris ex aceto & rosaceo imposita ualet ad feruidas inflā-
 mationes. de reme. par. fac. 7°. 160. E
 Lētes paludibus inatates adstringūt, & reprimūt. de re. pa. fa. 7°. 156. D
 Lens aquis innatans adstringit & reprimat. de re. pa. fac. 7°. 156. D
 Lens palustris refrigerat. 10°. meth. me. 7°. 65. A
 LENTIS formam referentis cochleæ meminit. de mach. 7°. 310. D
 ad LENTES conueniunt balani recrementa. 6°. de simplicium medi-
 camentorum facul. 5°. 44. D
 Lentes adiuuat brassicæ semen. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. G
 Lentes in facie abstergit pepon. 2°. de ali. fac. 2°. 16. H
 ad Lentes ualet sepium testa. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. A
 LENTICULA quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 86. B
 Lenticula crassus cibus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
 Lenticula sunt sicca natura. de diff. cont. Sp. 73. B
 Lenticula nunquam erit humectatis natura. de bo. & ui. suc. 2°. 38. D
 Lenticula calefacit, & exiccat. de sal. dieta. 2°. 40. A
 Lenticularum substantia stringit uentrem cum stypticitate, & ponticita-
 te. de diff. cont. Sp. 75. B
 Lenticula paratur eo modo quo brassica. 2°. de ali. fac. 2°. 23. A
 Lenticula ex aceto cōtra pleuritim. de uic. ra. i mor. acu. c. 1°. 7°. 113. C
 Lenticula decoctū cū melle pudēda laxat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. D
 Lenticula palustris numeratur inter refrigerantia quæ non adstringūt.
 5°. de simplicium medic. facul. 5°. 35. G
 Lenticula palustris humida est & frigida in secundo ordine. 8°. de simpli-
 cium med. facul. 5°. 63. B
 Lenticula palustris refrigerat. 14°. meth. me. 7°. 87. E
 Lenticula palustris condensat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
 Lenticula palustris euitanda in herpete exedente. 2°. de arte curatiua ad
 Glaucnem. 7°. 102. B
 pro Lenticula rubus cum rosas aridis in quo casu cōcoqui debeat. 9°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 204. A
 ad LENTICULAS. de rem. par. fac. 7°. 163. G
 ad Lenticulas in facie. de med. fac. par. 7°. 174. E
 LENTICULAE spēm quō hēt scalper instrm. 6°. me. m. 4°. 42. D
 Lenticula dimidiata capreolus similis est. de machin. 7°. 310. C
 de LENTIGINIBVS. de med. fac. par. 7°. 164. E
 Lentigines & maculas tollit chamæleon. de simp. me. Sp. 82. F
 Lentigines, & maculas tollit erbum. de simp. me. Sp. 85. B
 ad Lentigines. de dyn. Sp. 25. E
 LENTISCINVM oleum, quale. 5°. de cōp. medic. secun. lo. 162. H/
 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. G
 Lentiscinum oleum adstringit. 13°. meth. me. 7°. 83. G
 Lentiscinum oleum adstringit cum caliditate. 2°. de compositione medic.
 per genera. 5°. 220. G
 Lentiscinum oleum uetustate fit calidius, & tenuius. 11°. de simplicium me-
 dicamentorum fac. 5°. 79. C
 Lentiscinū oleū pro absinthio qñ satisfaciatur. 11°. meth. me. 7°. 72. G
 Lentiscinum propter quid ponatur in medicamentis cōferentibus ad ul-
 cera. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 237. H
 Lentiscinū oleū debet esse recens. 5°. de cōp. me. se. loc. 5°. 162. H
 Lētiscino oleo curant lingue & oris dolores. 5°. de cō. me. f. l. 5°. 162. H
 cum Lentiscino maceratum abrotonum barbam elicit. 6°. de simpliciu
 medicamen. facul. 5°. 40. H
 Lentiscinum oleum cum ladano pro capillorum defluuiis optimum. 1°. de
 comp. medic. sec. lo. 5°. 125. F
 Lentiscinum oleum ut ladanum. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 125. F
 Lentiscini olei meminit. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 LENTISCINA resina cuius sit facultatis. 2°. de simp. m. f. 5°. 15. A
 Lentiscina resina mastiche uocata est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. F
 LENTISCINI uini cyatho stœchadis triti cochlearium ebibitū ad
 quid conferat. de med. fac. par. 7°. 167. B
 LENTISCVS quid. de simp. me. Sp. 86. A
 Lentiscus frutex in colle Tabiano. 5°. meth. me. 7°. 35. A
 Lentiscus unum ex medicamentis mistam ex contrariis naturam habenti-
 bus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. E
 Lentiscus sicca in secundo ordine est, & temperata in actiuis. 8°. de sim-
 plic. med. facul. 5°. 61. H

Lentiscus frigida arbor pro capite præter naturam calidior bona, & quo modo illius germinibus utendum. 2°. de cõp. me. sec. loc. 5°. 132.H
 Lentiscus est acerba. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62.E
 Lentiscus ad hypocyrtida prope accedit. 8°. de simpli. me. fac. 5°. 61.H
 Lentisci vires. de simp. me. 8p. 86.B
 Lētiscus ad dysenterias & alui affectus ualet, ad sanguinis expuitiones, sanguinisq; ex utero eruptiones, tum sedis uulnēq; procidentias idonea est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61.H
 Lentiscus inter adstringentia parabilia numeratur. 6°. de compositione medi. secun. locos. 5°. 169.F
 Lentisci decoctum adstringit. 4°. meth. me. 7°. 28.H
 Lentisci fructus parum nutrit, cur. de diff. cont. 8p. 73.F
 Lentisci fructus mentem perturbat. 2°. de cõp. me. se. lo. 5°. 137.B
 Lentisci rami sternendi sunt in cubiculis febricitantiū hectica febre. 10°. methodi medendi. 7°. 64.E
 Lentisci tenera germina. 13°. meth. me. 7°. 83.G
 Lentisci germina, muria, uel oxyhalme condita faciunt humorem melancholicum. 3°. de lo. aff. 4°. 18.F
 Lentisci ramuli teneri conuenientes sunt stomachicis in cibo. 8°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 192.C
 Lētisci semini mistū oleū stypticā uirtutē affert. de simp. med. 8p. 88.D
 LENTITIA est qualitas. 11°. meth. me. 7°. 71.D
 Lentitia, & crassitudo sunt alimenti uitia. 3°. de symp. caus. 3°. 26.A
 LENTOR tactus qualitas est. de na. hu. com. 2°. 7°. 28.H
 Lentores si circa dētes fiūt, febres fiūt fortiores. c. 4°. aph. 53°. Ex. 33.D
 Lentores quo modo fiunt. com. 4°. aph. 53°. Ex. 33.D
 Lentor a quo fiat. 1°. de sa. tuen. 2°. 68.D
 Lentor quo modo fiat. in progn. com. 2°. 4°. 199.H
 Lentor humorū alterare pōt pulsus, nō efficere. 1°. de cau. pul. 4°. 86.G
 Lentor tenet excretionem. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13.F
 Lenta per aluum subducere faciunt. 3°. de ali. fac. 2°. 26.F
 LENTI corporis proprium quid. 1°. de ali. fac. 2°. 9.F
 Lentum est & obstruens triticum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59.H
 LENTVS humor unde fiat. 13°. meth. me. 7°. 80.H
 Lenti humores quō sint causa, & ægrotudo. de diff. morb. 3°. 4.D
 Lenti humores faciunt conuulsionem, quæ sanatur a quartana. com. 5°. aphorismo 7°. Ex. 45.E
 Lenti humores dupliciter sanantur. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45.E
 in Lentis, frigidis, & crassis humoribus a calore ualde metuendū. 12°. methodi medendi. 7°. 79.E
 Lentus humor si non medicamentis, adustione resoluatur. de articulis. commentario 3°. 7°. 276.C
 Lenti humores a calefaciētibz i flatus deducunt. 12°. meth. me. 7°. 79.E
 Lentos & crassos humores incidunt, & digerūt acia, & amara. 8°. de simpli. med. fac. 5°. 58.D
 Lenti, & crassi humores a secantibus, & digerentibus euacuatur, & qualia esse debent. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51.E
 Lentos, & crassos humores incidit ampelopraßum. 6°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 42.E
 Lenta attenuat diacalaminthe. 4°. de sa. tuen. 2°. 86.F
 Lentus, & crassus humor difficulter expuitur, & quare. 4°. de locis affectis. 4°. 27.G
 Lentorum, crassorumq; humorum excreationibus ex pectore pulmoneq; impendio conferunt amygdala. 6°. de simpli. me. fac. 5°. 42.G
 pro Lentis & crassis humoribus expuendis in ecligmata ponitur erysimum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47.F
 Lentū sine morsu calefaciens dolorem tollit. 13°. meth. med. 7°. 86.A
 ad Lentum exitum urinae. de cura lap. 8p. 112.F
 LEONES calidi sunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14.E
 Leones aridi sunt. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14.E
 Leo animal ferox unguis, & dentibus ualens. 1°. de usu par. 1°. 113.C
 Leo siccior est boue, & calidior cane. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79.E
 Leonis caro, qualis. 3°. de ali. fac. 2°. 26.A
 Leonis caro calidior & siccior. de const. ar. 1sa. 38.C
 Leo iracundum est animal. 3°. de decr. Hipp. 1°. 243.C
 Leo medius in pronitate. 3°. de usu par. 1°. 128.F
 Leonū pedes cur medij iter pedes hoim et equorū. 3°. de usu p. 1°. 129.E
 Leones uehementes dicuntur. 3°. de diff. puls. 4°. 62.A
 Leo, ut creditur, habet oīa ossa exptia medulla. 11°. de usu par. 1°. 191.D
 Leo cur medulla careat. de anat. uuu. 8p. 44.B
 Leo uelocior est homine. 1°. de usu par. 1°. 113.D
 Leone uelocior est equus. 1°. de usu par. 1°. 113.D

Leones quo modo habeant quartā tunicam oculi. de anat. oculi. 8p. 53.F
 Leo cur habet fortem maxillam. 11°. de usu par. 1°. 191.H
 Leonibus muscoli tpales maximi, et neruosißimi sūt. 11°. de usu p. 1°. 181.F
 Leonis dentes & ouium differunt. 11°. de usu par. 1°. 187.C
 Leonis dētibz siles sunt dētes pardaleon & canū. 11°. de usu p. 1°. 187.D
 Leones habent os longissime fissum. 11°. de usu par. 1°. 187.F
 Leonis collum, quale. 11°. de usu par. 1°. 191.H
 Leones ad carnes ueniūt tāquā ad propria nutrimenta. de assue. 2°. 61.A
 Leoni cibus familiaris crudæ aialū carnes. 2°. de ali. fac. 2°. 17.C
 Leoni conueniens quid. 1°. de temp. 1°. 14.H
 Leonum esus feris hominibus relinquendus. de atten. uic. 2°. 45.E
 Leo animal est crassi succi. 6°. de anat. adm. 1°. 91.H
 Leo habet lienem affatim nigrum. 6°. de ana. adm. 1°. 92.G
 Leonum lien non est esculentum. de atra bile. 1°. 36.E
 Leonis adeps, qualis. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34.C
 Leonis adeps tenuium est partium. 3°. de cõp. me. per ge. 5°. 232.H
 Leonū adipe minus calidus est taurorū adeps. 11°. de sim. me. fac. 5°. 79.B
 inter Leoninum, & suillum adipem, medius est adeps taurinus. 11°. de simplicium med. fac. 5°. 79.B
 Leonis adeps quo loco reponatur inter calida quæ ualent ad alopecias. 1°. de comp. me. se. loc. 1°. 122.D
 Leonis adeps ceteris potentius digerit. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79.B
 Leonis adeps mollificat. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 104.A
 Leonum adeps quæ iuuat, & quibus obsit. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79.B
 LEO, Aries, Sagittarius sunt orientales, calidi, ignei, & sicci. de spermate. 8p. 39.E
 Leo calidus est, & siccus in quarto gradu. de sper. 8p. 38.H
 in Leone nati pueri figura. de sper. 8p. 38.H
 Leone tenuit Alexander crispitudinem capillorum colorem citrinū, iram, & robur. de sper. 8p. 38.H
 Leonis proprietatem habet aquila. de sper. 8p. 38.H
 Leonis annus est plenus ægrotudinibus. de sperm. 8p. 39.D
 LEONIDES Alexandrinus methodicæ sectæ princeps, inter eos connumeratus est, qui ἐπισυνθετικοὶ à græcis noiantur. intro. 1sa. 51.E
 LEONINVS adeps, qualis. 3°. de cõp. me. p. g. 233.H/7°. 5°. 263.E
 Leoninus adeps in quo ordine sit inter acopa. 7°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 269.F
 Loninus adeps odoramentis cõditus. 7°. de cõp. me. p. ge. 5°. 272.E
 Leoninum adipem sequitur adeps pardi. 2°. de arte cur. 7°. 104.A
 Leoninus adeps. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 261.F
 ex Leonino & taurino adipe, resina, pice, & terebinthina, medicamentum. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104.H
 Leoninum seuum molliendo digerit. 14°. meth. me. 7°. 87.H
 LEONTARION medicamentum ab imagine leonis dictum. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 155.H
 LEONTOPELATON in tertio ordine exiccat, calefacit, & digerit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54.C
 in LEONTINIS aqua ē quā bibēs moriūt. de bon. aquæ. 8p. 76.A
 LEOPARDI ad carnes ueniunt, tanquam ad propria nutrimenta. de consuetudine. 2°. 61.A
 Leopardorum lien non est esculentum. de atra bile. 1°. 36.E
 Leopardi morsibus confert centaurea. de uirt. cent. 8p. 93.H
 LEPIDIVM describitur. 10°. de comp. me. se. loc. 5°. 208.D
 Lepidium simile nasturtio in quibus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54.C
 Lepidium quo tempore colligendū. 10°. de cõp. me. se. lo. 5°. 208.E
 Lepidium in quarto ordine calidum est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54.C
 Lepidium, & iberis uice sinapismi & thapsiæ usui sunt. 10°. de compo. medic. secun. loc. 5°. 208.G
 LEPIDOIDES futura, uel conglutinationes sunt quæ a non nullis non simpliciter futura, sed a squamæ similitudine lepidoides futura sunt uocatæ. de osib. 1°. 49.E
 LEPIS quid. de simp. med. 8p. 85.F
 Lepis, id est squama. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152.G
 Lepis, id est squama æris & ferri, cuius usus, & utilitatis. 9°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 69.H
 Lepis uiscide stringit. de simp. me. 8p. 85.G
 Lepis purgat per secessum. de cathar. 8p. 94.F
 LEPORINA caro est multum melancholica. 3°. de loc. aff. 4°. 18.F
 Leporinum cerebellum quo modo cito faciat oriri dentes. 5°. de compo. medic. secun. loc. 5°. 164.F
 Leporinus sanguis ut suauissimus celebratur. 3°. de ali. fac. 2°. 29.B
 Leporinus sanguis cū iecore & uisceribus elixat. 3°. de ali. fa. 2°. 29.B
 Leporinum san=

Leporinum sanguinem comedentium quales deiectiones. in 1^m. prorrh. commentario 1°. 4^a.165.A
 Leporina pellis combusta egit à proprietate in renum calculos. de ren. aff. dig. & med. 7^a.194.H
 Leporinum stercus contritum ex uino calido sumptum ad quid iuuat. de med. fac. par. 7^a.171.B
 LEpra quid. fin. med. 47.H/intro. 15a.57.C
 Lepra, qui morbus sit, & quo modo differat, à leuce, ab ophiassi, alopecia, ptilosi, myrmecia, uutiligine, sphacelo, elephante, & scabie. 14°. methodi medendi. 7^a.92.C
 Lepra cutē, totiusq; corporis partes exagitat. intro. 15a.59.D
 Lepra est morbus euidens. de diff. mor. 3^a.3.D
 Lepræ sunt toto genere præter naturam. de diff. morb. 3^a.4.F
 Lepra, scabies, & elephas, sunt melancholicæ affectiones. de tumoribus præter naturam. 3^a.84.E
 Lepra affectus est melancholicus. 3°. de ali. fac. 2^a.25.G/ commenta. 7°. aphorismo 40°. Ex.57.B
 in Lepra mutatus elephas in quodā fuit. 11°. de simp. me. fac. 5^a.78.A
 in Lepram facile transeunt lichenes. 5°. de cōp. me. se. lo. 5^a.160.C
 ad Lepram ex elephantiasī philosophus quidam deuenit, & quo modo. de subf. empi. 15a.34.A/B
 Lepra non est quæ fit ex impetigine. 1°. de cōp. me. se. loc. 5^a.121.G
 Lepræ quæ affectiones sint leuiiores. 6°. de simp. me. fac. 5^a.41.E
 Lepræ cur fiant uere. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24.A/B
 Lepra contingit senioribus. in progn. com. 3°. 4^a.210.D
 Lepræ à quibus fiant humoribus. 11°. de simp. me. fac. 5^a.78.E
 Lepræ ab humore melancholico fiunt. de bo. & uit. suc. 2^a.39.D
 Lepræ, ac scabiei instar, pustulas in corpore aliqui contraxerunt, qui prauos cibos comederunt. 1°. de diff. feb. 3^a.31.G
 Lepram incidebant qui malos cibos ob annonæ penuriam ederant. de bonitate & uitio succorum. 2^a.33.G
 in Lepris succus est multus, salsus, crassus, & immotus. 2°. de symptoma tum causis. 3^a.23.H
 Lepra quo modo curetur. intro. 15a.59.C/5°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a.160.H
 in Lepræ principio minuuntur uenæ iugulares. de anat. uiu. Sp.55.A
 Lepra quibus indigeat. 5°. de comp. med. se. loc. 5^a.160.C
 Lepra infestante utimur cathartici. de dyn. Sp.20.D
 Lepra affectis damus cholagoga. de dyn. Sp.20.G
 Lepras quæ Alcyoniæ species sanent. 11°. de simp. me. fac. 1^a.83.C
 Lepras sanat cum aceto radix Anchusæ onocleæ. 6°. de simplicium medicamentorum facul. 5^a.41.D
 Lepras detrahunt Anemona. 6°. de simp. me. fac. 5^a.43.B
 Lepræ cōueniūt Balani recremēta. 6°. de simp. me. fac. 5^a.41.D
 Lepras curat Brassica. 7°. de simp. me. fac. 5^a.52.G
 Lepras excoriant caulis & folia uirentia Batrachij. 6°. de simplicium medic. fac. 5^a.44.G
 Lepris congruentibus facultatibus miscentur Cantharides. 11°. de simpli. medic. facul. 5^a.82.E
 Lepras extergit Cicerum genus oribiæum appellatum. 6°. de simplicium medicam. facul. 5^a.47.E
 Lepras excoriat Clematis. 7°. de simp. me. fac. 5^a.51.G
 ad Lepras accomodi sunt utrique Ellebori. 6°. de simp. me. f. 5^a.47.C
 Lepræ utilis est elleborus niger. de dyn. Sp.21.A
 Lepra extergitur Liliorum radice cum melle. 7°. de sim. me. fac. 5^a.53.C
 Lepras eijcit Nigella. 7°. de simp. me. fac. 5^a.55.D
 Lepras sanat Platani cortex. 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.G
 Lepris medentur Sales theriaci. de ther. ad Pis. 5^a.97.E
 ad Lepras Stercus caprinum ualet. 10°. de simp. me. fac. 5^a.76.E
 ad Lepras ualet Sulfur. 9°. de simp. me. fac. 5^a.69.D
 Lepram sanat Vitis albæ radix. 6°. de simp. me. fac. 5^a.42.F
 Lepras sanat Vlmi cortex. 8°. de simp. me. fac. 5^a.59.G
 Lepras detergit Vrina humana. 10°. de simp. me. fac. 5^a.75.D
 ad Lepras amouēdas emplastrū cōferēs. 6°. de cōp. me. p ge. 5^a.255.A
 ad Lepras malagma. 7°. de comp. me. per gen. 5^a.267.D
 ad Lepram unguentum. de dyn. Sp.30.E
 Lepræ quid conferat. 1°. de cōp. me. se. lo. 131.D/5°. 5^a.162.C
 LEPRICIS, pforicisq; & septicis faculcatibus quidam miscent sala mandræ cinerem. 11°. de simp. me. fac. 5^a.82.F
 LEPROSI cur pruritu excitentur, cum tamen non iuuentur, etiam si excoriantur. 2°. de symp. cau. 3^a.23.H
 Leprosos curat ciricus puluis. de dyn. Sp.30.B

Leprosi utilisima est hiera ruffina. de dyn. Sp.30.D
 Leprosos curat lac. de med. exper. Sp.106.D
 Leprosi stigmata digerunt caulis, & folia uirentia batrachij. 6°. de simp. pli. medic. fac. 5^a.44.G
 Leprosos unguis eximunt pisces. 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.E
 ΛΕΠΤΟΝΑΕΥΟΝ, id est auellana. 7°. de simp. me. fac. 5^a.50.C
 ΛΕΠΤΟΝΑΕΥΑ nux pontica, & auellana, idem. 2°. de alim. fac. 2^a.21.A
 de Leptocaryis experimentū fecit Galeni pr. de bon. & ui. suc. 2^a.36.G
 ΛΕΠΤΟΦΩΣΙ appellat q sūt exili uoce. i 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a.115.F
 LEPTOSPHERI, id est tenues orbes. de me. fa. par. 7^a.169.B
 LEPV S animal timidum. 1°. de usu par. 1^a.113.D
 Leporis corpus uelox est, sed nudum & inerme. 1°. de usu par. 1^a.113.D
 cur Lepores & cerui sunt timida, & habent cor magnum. de anatomia uiuorum. 46.H/ Sp.53.A
 in Lepore iecur plurimū sinistrae partis occupat. 6°. de ali. fac. 1^a.92.F
 Leporum caro, qualis. de atten. uic. 2^a.45.F
 Leporis caro non mala. de diff. cont. Sp.74.B
 Leporum caro sanguinem crassiorē gignit, sed melioris succi, quāmbula, & ouilla. 3°. de ali. fac. 2^a.26.A
 cur Lepores numerentur inter crassos cibos. de diff. cont. Sp.72.H
 Leporis caro crassitie sua stringit uentrem. de diff. cont. Sp.75.B
 Leporum carnes epilepticis conueniunt. de puero epil. 7^a.180.G
 Lepores conueniunt stomachicis. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a.192.C
 Lepus cibus habentium lapidem. de cura lap. Sp.112.A
 ex Lepore tasea. de cura lap. Sp.112.E
 Lepus non debet saliri. 3°. de ali. fac. 2^a.33.C
 LEPORIS caput ad alopecias ualet. 11°. de simp. me. fac. 5^a.79.G
 Leporis cerebrum dentientibus pueris commodum. 11°. de simplicium medicamen. facul. 5^a.79.G
 Leporis cerebrum ex uino propinatur ad mingentes in stragulis. de medic. fac. par. 7^a.179.B
 Leporis coagulum cæteris præstat, comitalē morbum, & profluuiū muliebri sanare proditum est, & lac, & sanguinem in uentre concretū dissoluere. 10°. de simp. me. fac. 5^a.74.D
 Leporum uentres quō faciāt ad caluicē. 1°. de cōp. me. se. loc. 5^a.126.E
 Leporis matrix siccata & trita si potui detur mulieri, quando fuerit à menstruis purgata, ad conceptionē facit. de me. fac. par. 7^a.168.E
 in Lepore sanguis uenæ non potest coagulari, quia tenuis est. de utilitate respirationis. Sp.64.E
 ex Leporum pilis molliusculis medicamentum ad sanguinem sistendum. de curan. ra. per sang. miss. 6^a.21.F
 Leporis pilis excepta thuris pars una, & aloes partis unius semissi cum oui candido mista, medicamentum optimum sunt ad sanguinem supprimendum. 5°. meth. me. 7^a.30.H
 de Lepore exemplū ad propositū accommodatū. de opt. secta. 15a.20.B
 LEPV S marinus respirat uaporē p brachias. de ana. uiu. Sp. 48.C
 Lepus marinus quibus sit subtilior, & quantum penetret, licet terrenæ sit substantiæ. 4°. de simp. me. fac. 5^a.30.B
 Leporis marini qualitas nobis contraria est. 7°. de usu par. 1^a.159.H
 Lepus marinus interimit erodendo. 10°. de simp. me. fac. 5^a.73.H
 Lepus marinus pulmonem exulcerat. de the. ad Pis. 5^a.91.A
 Lepus marinus pulmonem solum ulcerat. 10°. de compositione medicam. secundum locos. 5^a.209.H
 Leporē marinū qui comederint, quibus iuuētur. 2°. de antido. 5^a.114.C
 pro Lepore marino Alexiterium quod datū. 9°. de sim. me. fac. 5^a.65.E
 Lepore marino non nulli ad depilationem utebantur. 11°. de simplicium medie. facult. 5^a.82.G
 LEPV S uinculi nomen. de fascijs. 7^a.293.H
 Lepus est uinculum simul, & laqueus. de fascijs. 7^a.293.H
 Lepus sine auribus est uinculi genus. de fascijs. 7^a.295.C
 Lepus sine auribus, semirhombus, nauicula, idem uinculi genus. de fascijs. 7^a.296.G
 Lepus auritus quid sit. de fascijs. 7^a.297.C
 LESBIUM uinum celebratissimum. de atten. uic. 2^a.46.D
 Lesbium uinum in Asia. de uinis. Sp.76.G
 Lesbium uinum, quale. 4°. de sa. tuen. 84.G/5°. 2^a.90.H
 Lesbium uinum fuluum odoratum. 4°. de cōp. me. se. loc. 5^a.152.B
 Lesbium uinum odorum rutilum non conuenit biliosis uel natura, uel alia causa. de bo. & uitio succ. 2^a.38.E
 Lesbiū uinū cholerici corporibus nō est idoneū. de uinis. Sp.76.G
 Lesbium uinum non est dandum à sole exustis. de uinis. Sp.76.H
 Lesbium uinum dandum est phlegmaticis, & frigidis complexione, uel
 kk ij frigidū

- frigidū acruatibus humorē, uel ociose uiuentibus, uel existentibus in hieme, uel constitutione frigida, & humida. de uinis. Sp. 76. G
- Lesbium uinū pnt bibere senes, si caput sit ualētius. 5°. de sa. tu. 2°. 90. H
- in LESBO tria oppida. 12°. meth. me. 7°. 76. E
- LETALE quid significet, & quo modo accipiat apud Hippocratem. com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
- Letalis causus, & synochus quō cognoscantur. de dyn. Sp. 34. B
- Letalia signa hepaticorum. de dyn. Sp. 27. D
- Letalia signa in splenitica passione. quā. de dyn. Sp. 27. D
- Letalis est urina male olens, & aquosa, & atra, & crassa. de urinae significatione ex Hippocrate. Sp. 78. G
- Letalia quæ sunt, quo modo iuuant multum. de uictus ratione in morbis acutis, commen. 2°. 7°. 118. D
- Letale omne non est uenenosum. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 167. D
- de LETALIBVS medicamentis nō est locutus Galenus. 10°. de simplic. medic. facul. 5°. 72. D
- aduersus Letalia medicamēta ualet terra lenia. 9°. de sim. me. fa. 5°. 65. D
- ad Letalia pharma antidotus. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 195. B
- ad Letalia pharma antidotus Aristarchi, qualis. 7°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 186. A
- non solum LETHARGICIS, sed etiam phreneticis coma accidit. de com. 3°. 50. A
- Lethargicorum febres, quales. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. C
- Lethargicorum pulsus, qualis. de pul. ad tir. 45. F/1°. de dign. pul. 71. A/4°. de cau. puls. 4°. 101. F/comp. puls. Sp. 65. G
- Lethargica febris à nonnullis ueteribus medicis est dicta. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 159. D
- Lethargicus qui est moriturus. de dyn. Sp. 24. F
- Lethargicis remedia capiti applicantur. 3°. de lo. aff. 4°. 17. B
- Lethargicorum capitis fomentationibus adhibetur serpyllum. de simplicibus medicamentis. Sp. 84. B
- ad Lethargicos affectus castoreum commodum est. 11°. de simplicium medic. facult. 5°. 80. C
- LETHARGVS quid. fin. med. 47. A/intro. Isa. 56. D/de symp. dif. 3°. 11. G/in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. D
- Lethargus quid sit, ex quo fiat. 13°. meth. me. 7°. 85. F
- Lethargus morbus, qui. 13°. meth. med. 7°. 85. F
- Lethargus est cum febre. 3°. de lo. aff. 4°. 17. A
- Lethargus morbus est acutus. fin. med. Isa. 45. F/de uic. ratione in morbis acutis, commen. 1°. 7°. 108. H
- Lethargus, & phrenitis morbi acuti, & periculosi sunt. in 1°. de morbis uulga. com. 3°. 3°. 117. C
- Lethargus morbus longus intrinsecus. intro. Isa. 56. B
- Lethargi sunt ægitudines capitis. de uirt. nost. corp. diff. Sp. 60. B
- Lethargus accidit cerebro affecto, aut per se, aut consensum. 17°. de usu partium. 1°. 222. F
- in Lethargo mens primo est læsa. 2°. de loc. aff. 4°. 13. F
- in Lethargo & sopore, ratio & memoria simul amittuntur. 3°. de locis affectis. 4°. 16. B
- ex Lethargo memoriæ, et prudentiæ læsionibus corripiuntur homines. q. animi mores. 1°. 318. A
- in Lethargo nullum est signum loci affecti. 3°. de lo. aff. 4°. 16. B
- Lethargus imbecillus, cur. 3°. de symp. caus. 3°. 29. D
- Lethargi causa, quæ. intro. Isa. 56. D
- Lethargus fieri potest ab intemperie. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
- Lethargus à uehementi frigore fit. 3°. de lo. aff. 4°. 20. B
- Lethargus à quo fiat humore. 1°. de symp. caus. 3°. 19. B
- Lethargus fit ex humore pituitoso. 4°. de cau. puls. 101. H/4°. 102. A
- cur Lethargum inducat pituita atque omnino frigoris, non comperit Galenus. q. animi mor. 1°. 318. A
- Lethargus quō, & cur fiat consistentibus. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. F
- Lethargus morbus quo lunæ aspectu fiat. de decubitus prognostica ex mathematica scientia. Sp. 12. G
- ex Lethargo & phrenitide commixtus affectus qui, secundum aliquos. de comate. 3°. 50. A
- inter Lethargum, & phrenitidem morbi descriptio. 4°. de causis pulsuum. 4°. 102. D
- Lethargum referentes cataphoræ. de typ. 3°. 90. F
- Lethargus quō fiat, & qui pulsus. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 121. A
- in Lethargo pulsus undosus est. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 112. G
- in Lethargo causa præcedens pulsus mollis, quæ. 1°. de præfagatione ex pulsibus. 4°. 109. D
- Lethargi curatio, quæ. intro. Isa. 56. D/de dyn. Sp. 24. F
- in Lethargo statim ab initio uena secunda est. 13°. meth. me. 7°. 85. E
- in Lethargo, & phrenitide cucurbitæ cōueniunt. 13°. meth. me. 7°. 85. F
- in Lethargo palatum acribus inungendum est. 13°. meth. me. 7°. 85. F
- in Lethargo medicamenta capiti applicantur. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
- Lethargum sanantia, & quæ naribus applicanda. 13°. meth. med. 7°. 85. F
- Lethargus sternutamentis iuuatur. de instr. odor. 1°. 112. D
- in Lethargo sternutatoria conueniunt. 13°. meth. me. 7°. 85. F
- in Lethargo utimur oleo rosaceo & aceto. 2°. de cō. m. se. lo. 5°. 134. A
- in Lethargo aceto uti non debemus. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 134. C
- Lethargo laborantes quo medicamento illinendi. 2°. de compositione medic. secun. loc. 5°. 140. C
- in Lethargo aliquando opus est præsidiorū quæ capiti adhibentur, uehementiam usq; ad sinapi augere. 13°. meth. me. 7°. 85. F
- in Lethargo quo modo castoreū probe concoquit. 13°. meth. me. 7°. 85. F
- Lethargus quo modo finiat. 3°. de crisi. 4°. 139. E
- LEV CACANTHON cuius facultatis radicē habeat. 6°. de simplicium med. fac. 5°. 41. H
- Leucacanthon incidit, & exiccat in tertio ordine, calfacit in primo. 7°. de simpl. medic. fac. 5°. 54. C
- LEV CAS est calida & sicca in tertio ordine. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 54. C
- LEV CE, id est populus alba, cuius facultatis. 7°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 54. D
- LEV CE, id est uutiligo alba uñ nomē habuerit. 2°. meth. med. 7°. 9. E
- Leuce q morbus sit, et quō differat ab ophiast alopecia, ptilosi, myrmecia, uutiligine, sphacelo, elephāte, scabie, et lepra. 14°. m. m. 7°. 92. C
- Leuce, affectus cutis. intro. Isa. 59. D
- Leuce mutat naturalem colorem. de symp. dif. 3°. 13. B
- in Leuce quo modo mutetur color, disputatio. de symp. dif. 3°. 12. H
- Leucis defædatis caro, qualis. 3°. de symp. cau. 3°. 26. D
- Leuce toto genere præter naturam est. de dif. mor. 3°. 4. F
- Leuce, qualis. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 121. D
- Leuce unde oriatur. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
- Leuce uutiliginum species à pituita genita. contra Iul. Ex. 67. E
- Leuce prouenit à uitiosa nutritione. de symptomatum differentiis. 12. A/3°. de symp. caus. 25. B/3°. 26. E
- Leuce cuius uirtutis sit error. 3°. de symp. cau. 3°. 26. G
- Leuce quo modo fiat. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
- Leuces symptomata, quæ. de symp. dif. 3°. 12. H
- Leucas tollit bouis talus illitus. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
- ad Leucas quid conferat. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 162. D
- LEV CI emplastrum melinum. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 130. H
- LEV CIS copiose oriuntur castaneæ. de bo. & ui. suc. 2°. 36. C
- LEV CIPPVS primus atomos excogitauit. de hist. phil. Sp. 2. G
- Λευκίονος piscis fluuiialis i quo differat à mugili. 3°. de ali. fa. 2°. 30. D
- LEV COIVM amarum est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. C
- Leucoium non malum medicamentum ad phlegmonem. 7°. de simplicium medic. facult. 5°. 54. D
- Leucoij decoctum uteri phlegmones sanat, cum cerato ulcera ægre ad cicatricem peruenientia curat, cum melle ad aphthas adhibetur. 7°. de simplic. medi. facult. 5°. 54. D
- Leucoij florū decoctū menses mouet, & locos, partūq; emortuū elicit, & si bibatur abortum facit. 7°. de sim. me. fac. 5°. 54. D
- Leucoij semen mensibus ciendis cōuenire creditur, partumq; uiuentem interficere, & mortuum eicere. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. C
- Leucoij flores sicciore oculorum cicatrices crassas extenuat. 7°. de simplicium med. fac. 5°. 54. C
- Leucoij radices lienes induratos sanant, & phlegmonas induratas curāt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. D
- LEV COMA affectus uiridis oculorum. intro. Isa. 58. D
- ad Leucomata applicatur phorbium. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. D
- ad Leucomata. de fac. par. 7°. 170. D
- LEV CONOTVS uetus qui. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 141. C
- LEV COPHLEGMATIAS quos græci appellant. de mult. 81. F/in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 146. D
- Leucophlegmatias hydrops, aquæ intercutis est species, & unde nomen habuerit. 2°. meth. me. 7°. 9. E
- Leucophlegmatia à Græcis dicitur aqua intercus ab alba pituita. com. men. 7°. aphor. 70°. Ex. 60. G
- Leucophlegmatia species est aquæ intercutis & humoris. in 3°. de morbis uulga. com. 3°. 3°. 146. D
- Leucophlegmatias

Leucophlegmatias hydrops dictus quando fiat. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
 in Leucophlegmatia sanguis pituitosus est per totum corpus. 5°. de locis
 affectis. 4°. 33. H
 Leucophlegmatias adiuuat theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. D
 LEUCOPYRON malagma. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 266. H
 LEVIGAT exasperata tragacatha. 7°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 179. A
 LEVIGENTVR quo modo herba sciendum est. 3°. de compositio-
 ne me. per genera. 5°. 234. B
 Leuigantur facile simplicia medicamenta quæ ex succis, & liquoribus re-
 siccatis proueniunt. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 237. H
 Leuigantur semper primo simplicia sicca & terrestria. 4°. de compositi-
 medic. per ge. 5°. 237. H
 Leuigantur quæ in sole. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. B
 Leuigat sua asperitate pumex. de simp. me. Sp. 88. H
 Leuigantur quæ prius erant aspera. de cau. mor. 3°. 9. C
 à LEVIORIBVS inchoandum, & procedendum ad fortiora. de
 oculis. 7°. 189. G
 à Leuioribus consuetis laxare naturam debes. de me. exper. Sp. 108. H
 LEVIRATA, raia, squatina omniaq; huiusmodi duriora sunt, & cō-
 coctu difficiliora, alimentiq; copiosioris quàm torpedo & Paslinaca.
 3°. de ali. fac. 2°. 32. E
 LEVI asperum opponitur. de ijs, quæ in medi. fi. com. 3°. 7°. 215. B/de
 urinae signifi. ex Hippo. Sp. 79. B
 Leue opponitur sicco. de ijs, quæ in medi. fi. com. 3°. 7°. 215. E
 Leue quid sit. in progn. com. 2°. 4°. 199. G
 Leuia habent aeream substantiam. 9°. de simp. me. fac. 5°. 66. C
 Leue natura corpus eē nō pōt, nisi sit inane. 1°. de sim. me. fac. 5°. 4. G
 Leue, et dēsum qd est, necessario mēbranosum est. 4°. de usu p. 1°. 137. D
 Leuia ne sint, an pingua, uel lenta nō sunt consideranda quæ corpus hu-
 manum calefacere, humectare, frigesacere, & exiccare debent. 1°. de
 simpl. medi. facul. 5°. 2. E
 Leues facit cholera rubra. de dyn. Sp. 19. E
 Leues homines & turbulenti, deliri facile fiunt, contrarij difficulter. in
 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 151. H
 Leuis corporis status comparatur tranquillitati maris. in 6°. de morbis
 uulga. com. 3°. 3°. 177. B
 Leuis, & paucus quando est somnus, cibis subtilibus nutriendum est. de
 dissolutione continua. Sp. 71. G
 Leuia facile absoluuntur. de diff. uulua. 1°. 109. E
 Leues cur sint nerui. de anat. uiu. Sp. 53. G
 Leuis carnis, pauca pinguedinis saliti pisces sunt cibi falsi, & dissoluentes,
 & attenuantes. de diff. cont. Sp. 72. F
 Leuis & facilis ponderis an sit aqua, est considerandum ad cognitionem
 aquarum bonarum, et malarum. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 Leue uinū boni odoris, in quo est dulcedo pauca, bonum generat humorē
 inter tenuem, & crassum. de diff. cont. Sp. 73. H
 Leuis, & subrubra hypostasis in urina subrubra quid significet. de urinae
 signific. ex Hippo. Sp. 78. F
 Leuem albam & equalem eleuationem habens urina deterior est. de uri-
 nae signifi. ex Hipp. Sp. 79. B
 Leuem hypostasim, inquit Galenus, uocat Hippocrates eā quæ est conti-
 nua, & indiuisa. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
 Leue debet esse quod iniicitur oculis. 13°. meth. me. 7°. 86. B
 Leuia per superiores meatus excernuntur. 9°. de usu part. 1°. 171. D
 Leue præcedit, & graue sequitur in euacuationibus quæ fiunt per instru-
 menta. 4°. de usu par. 1°. 160. F
 Leuia quæ prius erant asperantur. de cau. mor. 3°. 9. C
 LEVES fasciæ fiunt, ne onere infestent. de fascijs. 7°. 293. G
 LEVISSIMUM cum sit scammonium, facile ad corpus attrahitur.
 de dynamidijs. Sp. 20. H
 LEVITAS rerum ostendit rem esse rarā. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. G
 Leuitate pbatur aliquid esse aeris substantiæ. 9°. de simp. me. fac. 5°. 66. A
 Leuitas à quibus fiat. de cau. mor. 3°. 9. C
 Leuitate non sunt querendæ qualitates rerū. 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. C
 Leuitas in aqua unde sumatur. com. 5°. aph. 26°. Ex. 39. H
 LEVITAS intestinorum morbus exibile. contra Iul. Ex. 67. G
 Leuitatis intestinorum & renū differentia. 6°. de loc. aff. 4°. 38. A
 Leuitas intestinorum subito fieri non potest. 6°. de lo. aff. 4°. 37. H
 Leuitate intestinorum laborantes non nulli hectica capiti sunt. 1°. de dif-
 ferentijs febrium. 3°. 35. F
 ut Leuitas intestinorum circa aluum, ita circa uesticam diabete contin-
 git. 1°. de crisiibus. 4°. 129. H

ad Leuitatem intestinorum. de med. fac. par. 7°. 167. F
 Leuitas intestinorum, lege Intestinorum leuitas.
 Leuitate nō frustra partiū opifex natura molitur. de dif. mor. 3°. 4. E
 Leuitas in ossibus ob quæ fiat. de cau. mor. 3°. 9. C
 in Leuitate morbi qui. de diff. mor. 3°. 4. E
 Leuitas in quo genere sit ægrotationis. de diff. mor. 3°. 3. A
 LEX quid sit. q. animi mor. 1°. 320. A
 Lex quid sit ciuitatibus. de ijs, quæ in medi. fi. com. 2°. 7°. 206. H
 Legem ferre in primis Deorum est. an animal sit. 1°. 328. E
 Lege quo modo omnia disposuit Deorū pater. an animal sit. 1°. 328. C
 Leges Moysis, & Christi nulla constitutæ sunt demonstratione. 2°. de dif-
 ferentijs pulsuum. 4°. 54. D
 Leges auersat aius uirilis & magnanimi natura. de aere, aquis. 2°. 5. B
 Legum peritia ars est nobilis. in orat. suas. Isa. 5. G
 Leges quæ communes. an animal sit. 1°. 328. D
 Lex dura quæ. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 p Leges heredes instituuntur qui nondū sunt nati. an ani. sit. 1°. 328. E
 Legibus punitur qui causa est abortus. an animal sit. 1°. 328. E
 Lex nulla est transcribentibus posita, hinc pro arbitrio suo agere pnt.
 com. 7°. aph. 65°. Ex. 60. E
 Lex falso contradicentibus statuta nulla est. cōtra Iul. Ex. 66. B
 Lex Adrastie qualis. 6°. de usu par. 1°. 152. E
 Legis casus à Galeno proponitur, & quare. de cau. procatar. 3°. 98. E
 Legis casus alius ad propositū accommodatus. de cau. procatar. 3°. 98. E
 Legis casus de medico qui uenenum dedit. de cau. procatar. 3°. 99. F
 LEGISLATORES antiqui cur maxima scelera in multa relique-
 re. de purg. med. fac. 5°. 86. B
 LEXOPYRETON, id est febrem finiens, acopon. 7°. de compositio-
 ne medic. per genera. 5°. 270. A
 Lexopyretos symphonos medicamentum, quale. 7°. de cōpositione medi-
 camentorum secun. loc. 5°. 182. D
 LIBA quæ. 1°. de semi. 1°. 330. B
 Λιβία quid appellant greci. 2°. de ali. fac. 2°. 22. E
 LIBANOTVS. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. D
 LIBANOTIS coronaria ad quid conferat. 7°. de simplicium medi-
 camentorum facul. 5°. 54. E
 Libanotides emolliunt & digerunt abstergentisq; omnes ac incidentis fa-
 cultatis participes sunt. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. E
 Libanotidos per os, prouocant sudorem. de cathar. Sp. 95. D
 in LIBANO monte quotannis manna cadit. 3°. de ali. fac. 2°. 32. F
 LIBELLAE inter cetacea cōnumerantur. 3°. de ali. fac. 2°. 32. E
 Libellæ pisces habent carnem duram. 3°. de ali. fac. 2°. 31. E
 LIBRI quid sint. 1°. de ali. fac. 2°. 9. E
 Libri in membranis & Tiliæ codicibus scribebantur. de ijs, quæ in medi-
 ca. fi. com. 1°. 7°. 197. E
 ad Libros gluten quod præparant, cuius facultatis. 7°. de simplicium
 medic. facult. 5°. 52. A
 Liber nullus habuit falsum titulum ante atatem Regum Alexandriae &
 Pergami. de na. hu. com. 1°. 1°. 24. G
 de Libris comparandis fuit certamen inter Attalum, & Ptolemæum re-
 ges. de nat. hum. com. 2°. 7°. 181. D
 Librorum precium à Ptolemæo Atheniensibus datum. in 3°. de morbis
 uulg. com. 2°. 3°. 137. A
 in Libris non obscure scriptis lucrantur prudentes homines. 6°. de com-
 posi. med. sec. loc. 5°. 166. G
 Libri titulum negligit Galenus. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 160. F
 Librum aliquem non esse alicuius auctoris potest à loquendi modo, & ab
 ipsa re probari. com. 7°. aph. 63°. Ex. 59. H
 in Libro non licet ponere omnia. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 171. D
 in Libris diuersis eadem non sunt repetēda, ne tempus cōteratur. 2°. de
 decretis Hippocra. 1°. 234. E
 Libri non debent eadem repetere, sed potius in memoriam reuocare.
 com. 1°. aphor. 12°. Ex. 5. B
 Libro quid cōueniat, & quid expositori. i. præfa. cōmē. septimi. Ex. 53. H
 Libro amisso scire debemus quæ sunt in libro. 2°. de compositioe medi-
 camentorum per genera. 5°. 218. B
 Libris meliores sunt præceptores ad discēdum. 3°. de loc. aff. 4°. 15. A
 à Libro discere, & à uiua uoce nō idē. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 166. G
 ex Libro gubernare fm paræmiā. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 231. F
 Libris si liceret addere, omnia deprauarentur. in 6°. de morbis uulgar.
 commentario 2°. 3°. 168. D

IN GALENI

Librorum serui fiunt, qui alicui sectæ sunt addicti. in 6^m. de morb. uulg.
 commen. 2°. 3^a. 165. A
 Liber secundus, à primo scriptus adornatus digestusq; quo modo intelli-
 gatur. de uict. ra. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 108. F
 Librorum coemptionem, cōparationemq; numerat inter res egregias. de
 cog. cur. animi morb. 2^a. 55. A
 in Libro alicuius sapientis si mendacium manifestum deprehendamus, po-
 tius dubitandum est nos non intelligere, quàm illum errasse. com. 6°.
 aphorismo 34°. Ex. 50. B
 Libros ueterum non facile est intelligere, si desint qui curiose exponant.
 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 72. B
 Libros utiles defecturos non est metuendū, et si in tota uita quis aliud nihil
 quam de medicamentis legere uelit. de simp. med. fac. 5^a. 40. A
 LIBROS cur Galenus scripserit. in 3^m. de morb. uulg. commenta. 1°.
 3^a. 134. E / 7°. meth. me. 7^a. 43. B
 Librorū capita in suā utilitatē tm scribebat Galenus. 7°. met. m. 7^a. 43. C
 Libros multos quo tpe Galenus scripsit. de præcog. ad Posth. 4^a. 218. C
 Librum Galeni ab alijs distinctum, in quo ponit ordinem omnium suorum
 librorum. com. 3°. apho. 30°. Ex. 26. F
 Librorum Galeni quidam ordo. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 210. D /
 2°. meth. med. 7^a. 13. B
 Liber Galeni magis iuuatius ceteris qui sit. secre. Sp. 96. H
 Libri quidam Galeni Romæ combusti sunt ob incendium. 1°. de ana. adm.
 1^a. 63. C / 10°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 209. G
 Liber quem, Galenus promittit, quis. de palp. 3^a. 55. E
 Liber de uiribus naturalibus præcedit librum de differentijs febrium. 2°.
 de diff. febr. 3^a. 41. F
 in Libris de sanitate tuenda, ad quod consilium omne direxerit Galenus.
 8°. methodi medendi. 7^a. 58. H
 Librum de differentijs febrium præcedit liber de uiribus naturalibus. 2°.
 de differentijs febrium. 3^a. 41. F
 Libri epidemiorū, & aphorismorū dñia. in progn. cō. 3°. 4^a. 212. B
 Liber epidemiorū post librū aphorismorū. in progn. cō. 3°. 4^a. 212. B
 Liber de morbis uulgaribus sequitur librum prognosticorum. in 1^m. de
 mor. uul. com. 2°. 3^a. 112. D
 Liber de morbis uulgaribus post librum prognosticorum exponendus. in
 progn. com. 1°. 4^a. 190. G
 Librum secundum epidemiorum commentatus est Galenus. in 6^m. de mor-
 bis uulg. com. 2°. 3^a. 162. D
 Liber de marasmo quibus scriptus. de marc. 3^a. 48. F
 Librum de symptomatū causis præcedit liber de uirtutibus naturalibus.
 2°. de symp. cau. 3^a. 21. B
 Liber de morborum & symptomatum differentijs ante methodum legen-
 dus. 2°. meth. med. 7^a. 13. C
 Liber de symptomatum causis nō est legendus ab hebetioribus. 2°. de sym-
 ptomatum causis. 3^a. 21. A
 in Libro de symptomatum causis nullam opinionem refellit Galenus. 2°.
 de symptomatum causis. 3^a. 21. B
 in Libris de symptomatum causis primo & secundo quid faciat Gale-
 nus. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
 in Libro tertio de symptomatū causis quid agēdū. 2°. d. sym. ca. 3^a. 24. B
 Librū de locis affectis cōposuit Galenus i senectute. 3°. de loc. af. 4^a. 13. C
 Librum de locis affectis Galenus senex cōposuit. tamen non intelligebat
 Archigenem. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. A
 Librū de locis affectis pp amicos cōposuit Galenus. 2°. d. loc. af. 4^a. 13. C
 in Libro de locis affectis quid sit acturus Galenus. 1°. de loc. af. 4^a. 4. F
 in Libris de locis affectis de his quæ sensu non percipiuntur, agit Gale-
 nus. 4°. de loc. aff. 22. B / 6°. 4^a. 37. B
 in Libro de locis affectis apparentia manifeste non tractantur. 5°. de lo-
 cis affectis. 31. H / 6°. 4^a. 33. B
 Libro tertio de locis affectis quid acturus erat Galenus, & quæ ex conse-
 quenti egit. 3°. de loc. af. 4^a. 21. C
 in Libro quarto de locis affectis Galenus agit de faciei partibus, quæ in-
 trinsēcus afficiuntur. 4°. de loc. aff. 4^a. 21. E
 in Libro quarto de locis affectis non loquitur de affectibus notarū par-
 ticularum Galenus. 4°. de loc. af. 4^a. 22. F
 Librorum de pulsibus ordo. 1°. de præag. ex puls. 4^a. 104. C
 Libri de pulsibus in quot partes diuidantur. 3°. de dif. pul. 4^a. 59. D
 Liber de diebus decretorijs, pgnostica pcedit. in progn. c. 1°. 4^a. 190. E
 Liber Prorrheticus nō est Hippocratis. in 1^m. prorr. cō. 1°. 4^a. 162. E
 ante Librum de ratione uictus in morbis acutis Galenus exposuit librū
 prognosticorum, librum de humoribus, & aphorismos. de uic. ratione

LIBROS

in mor. acu. com. 2°. 7^a. 123. E
 Liber prænotionum quibus careat. 3°. de dif. resp. 3^a. 73. D
 Libri de simplicium medicamentorum facultate quot sint. 1°. de compo-
 sitione medic. per gene. 5^a. 210. A
 Libri de simplicium medicamentorum facultatibus sunt undecim. 6°. de
 compo. medic. per gene. 5^a. 257. C
 Liber de simplicium medicamentorum facultatibus præcedit librū metho-
 di. 3°. meth. med. 7^a. 20. A
 Liber de simplicium medicamentorū facultatibus cur accurate legendus, et
 ad quid ualeat eius doctrina. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. D
 Libro sexto, septimo, & octauo de simplicibus quid agat Galenus. 7°. de
 simplicium medic. fac. 5^a. 177. H
 Librum nonum de simplicium medicamentorum facultate post uiginti an-
 nos à præcedentibus cōposuit Galenus. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 70. C
 Librum promittit Galenus, in quo agit de his quæ agunt à proprietate
 substantiæ. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 82. A
 Liber simplicium ante librū methodi legēdus est. 4°. met. me. 7^a. 24. B
 Librum fecit Galenus de medicamentis. 14°. metho. med. 7^a. 92. H
 Liber de componendis medicamentis sequitur librum metho-
 di medendi. 3°. methodi med. 7^a. 20. A
 Librum medicamentorum cōpositione edidit Galenus ante librum metho-
 di medendi. 6°. meth. med. 7^a. 37. F
 Liber de cōpositione medicamentorum secundum genera præcedit li-
 brum de cōpositione medicamentorum secundum locos. 1°. de com-
 posi. medic. sec. loc. 5^a. 121. C
 Librorum de cōpositione medicamentorum per genera ordo. 2°. de cō-
 posi. med. per genera. 5^a. 218. D
 ante Librū de cōpositione medicamentorū per genera, Therapeutica et
 libri de simplicium medicamentorum facultatibus legi debent. 2°. de
 compo. me. per ge. 5^a. 218. F
 Liber de cathartici Romæ crematus est. de cathar. Sp. 94. D
 ex Libris Galeni, de deriuatione. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 ex Libris Galeni, de reuulsione. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 Liber de curadi ratione, prognostica præcedit. in progn. c. 1°. 4^a. 19. H
 Librum methodi debet præcedere liber de morborum, & symptomatum
 differentijs, & causis. 2°. meth. me. 7^a. 13. C
 ante Librum methodi Galenus scripsit librum de cōpositione medica-
 mentorum. 6°. meth. med. 7^a. 37. E
 in Libris methodi propositum Galeni. 5°. meth. me. 7^a. 33. C
 Librum de ratione uictus in acutis cur inordinatum iudicat Galenus. de
 uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 125. B
 Liber inscriptus quæ in medicatrina fiūt ante omnes Hippocratis libros
 legendus est. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 197. F
 Liber de medicatrina cuius sit Hippocratis. de fract. com. 1°. 7^a. 223. F
 Liber medicus dictus continet commune totius medicinæ exordium. de
 ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 197. F
 Liber de fracturis & de articulis præcedit librū de ijs quæ fiunt in medi-
 catrina. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 219. F
 Librum de obscuris motibus cōposuit Galenus. de musc. diff. 1^a. 44. F
 in Libris quō cōmittantur errores. de ijs, quæ i med. fi. cō. 2°. 7^a. 210. E
 Librū placitorū fecit Alexāder Philaethes. 4°. de dif. pul. 4^a. 66. F
 Libri optimi Andromachi cur ab omnibus neglecti. 6°. de cōpositione
 medi. per genera. 5^a. 257. F
 ex Libris Antylli de Hirudinibus. de cucur. scar. 6^a. 4. B
 ex Libris Apollonij, de scarificatione. de cucur. scar. 6^a. 3. G
 Librum de parabilibus scripsit Apollonius. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 82. H
 Librum de restauratione læsæ memoriæ edidit Archigenes. 3°. de locis
 affectis. 4^a. 15. E
 Libros undecim epistolarū scripsit Archigenes. 3°. de lo. af. 4^a. 15. F
 Librum composuit de longarum affectionum notitia Archigenes. 3°. de
 locis affectis. 4^a. 20. D
 Libros tres scripsit Archigenes de locis patiētibus. 1°. de crisi. 4^a. 136. C
 Libri Cleopatræ Genesiæ. de pass. mul. Sp. 95. G
 Liber Crateuæ. de uirt. cent. Sp. 92. H
 Libri tres de oculis à Demosthene cōpositi. 4°. de dif. puls. 4^a. 66. G
 Librū scripsit de curatiōe cææ passionis Diocles. c. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Libros diuisionū uel sectionū edidit Erasistratus. c. 6°. ab. 50°. Ex. 52. G
 Librū composuit Erasistratus de uētriculo. com. 6°. apho. 1°. Ex. 46. B
 Librū de sanguinis euacuatiōe scripsit Erasistratus. 5°. de l. af. 4^a. 30. A
 Librum de pulsibus contra Herophilum fecit Heraclides. 4°. de differen-
 tijs pulsuum. 4^a. 66. F
 Liber Heraclidis Pontici Apnus inscriptus est. 6°. de loc. af. 4^a. 39. E
 Libri Hip=

Libri Hippocratis quo mō fuere scripti. i. 6^m. d. mor. uul. c. 2°. 3^a. 162. G
 Libros Hippocratis cantabat Erasistratus per ciuitates amore medici-
 nae. de cathart. Sp. 94. C
 Libri Hippocratis multi periere, si quæ pollicitus est scripsit. de articu.
 commentario 3°. 7^a. 270. C
 Libri Hippocratis qui non habentur. de art. com. 3°. 7^a. 271. F
 Libri proprie Hippocratis, qui. 3°. de dif. resp. 3^a. 69. E
 Liber de aere, aquis, & locis quid tractet. 3°. de dif. resp. 3^a. 73. D
 Liber de natura humana est Hippocratis. de na. hum. cō. 1°. 1^a. 26. D
 Librum de humana natura esse Hippocratis probatur. de natura huma-
 na, commen. 1°. 1^a. 26. E
 Librum de natura humana esse Hippocratis, ex Platonis testimonio de-
 claratur. de na. hu. com. 1°. 1^a. 33. G
 Liber de natura humana non est Hippocratis secundum aliquos. de natu-
 ra huma. com. 2°. 7^a. 181. D
 Liber de humana natura Hippocrati adscriptus, & liber de ualentium
 uictu Polybi fuere simul positi. de na. hu. com. 2°. 7^a. 181. D
 Liber de morborum differentiis germanissimus Hippocratis. de natura
 humana, com. 1°. 1^a. 26. G
 Librum de alimentis Hippocratis adducit Galenus. 1°. de compositione
 medic. per genera. 5^a. 216. H
 Liber de salubri uictu non est Hippocratis, & cuius sit. de uict. ratio. in
 mor. acut. com. 1°. 7^a. 111. C
 Librum alium de morbis acutis se scripturum promittit Hippocrates. de
 uict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 124. B
 Liber de sacro morbo est Hippocratis. in progn. com. 1°. 4^a. 190. D
 Librum quendam ex quo Hippocratis decretum adducitur, legitimum eē
 Hippocratis negat Galenus. de marc. 3^a. 46. A
 Liber de morbis Hippocratis adscriptus est. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commen. 1°. 3^a. 159. H
 Liber Lyci de musculorū dissectione cur. plixus. de musc. diff. 1^a. 44. C
 in Libris suis longissimi fuerunt Menemachus & Menodotus. ad Thra-
 sybulum. 2^a. 106. C
 Libri Platonis docētes qua methodo definiendum, quā sint. 4°. de diffe-
 rentiis pulsuum. 4^a. 67. D
 Librum fecit de passionibus Polybus discipulus Hippocratis. commē. 6°.
 aphorismo 1°. Ex. 46. D
 Librū fecit de asidētibus Praxagoras. cō. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Liber Praxagoræ de superuenientibus. com. 6°. aphor. 35°. 50. C/ com-
 men. 7°. aphor. 15°. Ex. 55. A
 Libri d. naturalibus Praxagoræ meminit Galenus. c. 5°. d. 45°. Ex. 41. G
 Librum de medicamentis fecit Theſſalus. 4°. meth. me. 7^a. 25. C
 Librum de chirurgia fecit Theſſalus. 4°. meth. me. 7^a. 24. G
 LIBERV M arbitrium tollit Andronicus. de sper. Sp. 40. D
 LIBERA uitalis facultas. 1°. de dif. resp. 3^a. 61. D
 pro LIBERIS uita despicienda est. 4°. de decr. Hip. 1^a. 249. B
 LIBERAT à pestilentia crurum scarificatio. de cuc. scar. 6^a. 4. B
 cur LIBIDINOSI sint melācholici. i. 6^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 171. H
 LIBIDO quæ complectatur. de atten. uic. 2^a. 53. A
 ad Libidinem excitant alimenta quæ plurimum seminis pariunt. 6°. de
 locis affectis. 4^a. 42. F
 in Libidinem præcipientes facit uinum. 2°. de sa. tuen. 2^a. 66. C
 Libidinem quæ suspēsa augmētet. de incan. adiur. & susp. 7^a. 182. C
 ad Libidinem mulieris excitandam. de dyn. Sp. 30. A
 Libidini indulſit Diogenes Cynicus. 6°. de loc. af. 4^a. 39. H
 Libido quo modo supprimenda. de cog. cur. animi mor. 2^a. 52. H
 Libidinis castigatio, quæ. de atten. uic. 2^a. 53. A
 à Libidine quod desistere propofuerit, nemo sibi irascitur, aut se obiur-
 gat. 5°. de decre. Hip. 1^a. 259. G
 LIBRA nomē ē Romanū. 1°. de cō. me. p. ge. 215. D/3°. 5^a. 232. E
 Libra simpliciter, uel mensuralis quid sit apud Romanos. 1°. de composi-
 medic. per gene. 5^a. 214. C
 Libra ponderalis æquiuoce dicitur apud Romanos. 1°. de cōpositione me-
 dic. per genera. 5^a. 214. C
 Libra ponderalis quid sit apud Romanos. 1°. de compositione medicamē-
 torum per ge. 214. C/2°. 5^a. 224. F
 Libra mensuralis Romanorū. 2°. de cōp. me. per ge. 5^a. 223. F
 Libra apud Romanos, quæ. 1°. de cōp. me. se. lo. 122. B/3°. de comp. med.
 per ge. 232. F/4°. 245. C/6°. 5^a. 259. C
 Libræ Romanæ sui tēporis meminit. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a. 215. D
 Libræ quales. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 257. G
 Libra Romæ ex cornu fiebat. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 214. C

Libralia cornua Romæ habebant quibus liquida mensurabant. 1°. de cōp.
 medi. per genera. 5^a. 216. F
 Libram olei per cornua incisuris distincta Romani metiuntur. 6°. de cō-
 posi. med. per gene. 5^a. 257. G
 Libra quantum capiat. de pond. & mens. 5^a. 275. D
 Libra est mensura in duodecim partes secta. 3°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5^a. 232. F
 Libræ habet uncias duodecim. de pond. & mens. 5^a. 276. F
 Libra habet uncias duodecim, drachmas uero nonaginta sex. de ponderi-
 bus & mensuris. 5^a. 277. B
 p Libra drachmæ cētū scriptæ inueiuntur. 1°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 216. H
 Libræ tertia ps æquat drachmas triginta duas. 4°. de sa. tuē. 2^a. 86. H
 Libra habet holcas nonaginta. de pond. & mens. 5^a. 276. H
 Libra quo modo figuratur. de pond. & mens. 5^a. 275. C
 Libras quinq; ualet hemina. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 227. H
 Libra est hemina. 4°. de sa. tuen. 2^a. 86. H
 Libra. de pond. & mens. 275. H/ 5^a. 276. B
 ad Libras duas sanguinis euacuatio crus scalpēdo pestilentia deuicit.
 præſag. exper. conf. Sp. 78. C
 Libræ sex sanguinis eductæ, & homo confestim sanatus. præſagium ex
 per. confirm. Sp. 78. A
 LIBRA, gemini, aquarius, sunt occidentales, aerei, calidi, & humidi.
 de spermate. Sp. 39. E
 Libra calida est in primo gradu, humida in secundo. de sperma. Sp. 38. H
 Libræ annus, qualis. de sper. Sp. 39. D
 LIBYA calida est. in progn. com. 3°. 4^a. 212. H
 i Libya quō uera sunt signa libri prognosticorū. i. p. gno. c. 3°. 4^a. 212. G
 LIBYSTICVM quid. de simp. med. Sp. 85. H
 Libysticum calidum est, & ad quid conferat eius radix. 7°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5^a. 54. F
 Libystici semē calidū ē cū subtili substātia. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 104. G
 Libysticū est utile stomacho, excofactoriū ē, ad digestionē ualde utile, an-
 tidotis quæ colicis prosunt admiscetur. de simp. me. Sp. 85. H
 Libysticum crudum lōgo tēpore in uētre durat. 4°. de sa. tuē. 2^a. 85. B
 Libystici semen cōuenit diēta attenuāte utenti. de atten. uic. 2^a. 44. E
 Libysticum exiccat. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. D
 Libystico pro delitijs non nulli miscent acetum. de atten. uic. 2^a. 44. C
 LICHENES in petris nascentes cum aqua mulsā ictericis conueniūt.
 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 198. B
 LICHENES quæ affectio. 5°. de comp. me. se. loc. 5^a. 160. H
 Lichenēs facile in pſoram, scabiem, & lepram transeunt. 5°. de composi-
 medic. sec. locos. 5^a. 160. C
 Lichenas sanant extenuantia & incidentia. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 51. H
 Lichenas quæ Alcyoniæ species sanant. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 83. D
 ad Lichenas adhibetur Chamæleon. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 63. F
 Lichenas quorū Cicerū amaritas extergat. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 47. E
 ad Lichenas accōmodi sunt utriq; Ellebori. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. C
 Lichenas puerorum sanat Gummi prunorum. 7°. de simp. me. f. 5^a. 51. H
 Lichenas detergit Pix. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. E
 Lichenas & liuentia sanat Ra. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 59. E
 Lichenēs puerorum Salua sanantur. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. G
 Lichenum remediū est Sputū, & pituita in ore. 3°. de nat. fa. 1^a. 304. B
 ad Lichenas Stercus caprinum ualet. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 76. E
 Lichenas tollit stercus crocodilorum terrestrium. 10°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5^a. 77. D
 ad Lichenas ualet Sulfur. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. D
 Lichenas detergunt Tithymalli. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. D
 ad Lichenas in mento quid bonum. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a. 160. H
 ad Lichenas recentes quid agendum. 5°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 160. H
 ad Lichenas inueteratos quid conferat. 5°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 161. H
 ad Lichenas callosos quid conferat. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 161. A
 ad Lichenas agrestes siue feros quid faciat. 5°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 162. C
 ad Lichenas emplastra citra exulcerationē. 5°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 161. D
 ad Lichenas emplastrum euehrun, & emplastra alba. 5°. de composi-
 medicamen. secun. loc. 5^a. 162. A
 ad Lichenas malagma. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 267. D
 de Lichenum excoſiatorijs. 5°. de comp. me. se. loc. 5^a. 161. F
 LICHENES equorū comitiales curant. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 80. F
 Lichenēs equorum ad cuiusuis feræ morsum adhiberi consulunt. 11°. de
 simplicium medic. fac. 5^a. 80. F
 LICHENICA emplastra uiridia. 5°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 161. H
 LICHENICI pastilli quo modo conficiantur. 5°. de compositione
 k k iij medicamentorum

medicamentorum sec. loc. 5^a. 161. A
 de LICHENOSIS tumoribus. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a. 161. C
 ΛΥΧΝΕΩΝ qui locus in corpore intro. Isa. 53. G
 LICINIVS Atticus Nilei malagmatē usus est, & quale id. 8°. de cō-
 poss. me. sec. loc. 5^a. 193. A
 LIEN uiscus est. 3°. de na. fac. 1^a. 304. B
 Lien unde procreatur. de fœ. for. 1^a. 323. D
 Lien quo modo gignatur. de fœ. for. 1^a. 322. H
 Lien cur unus. 5°. de usu par. 1^a. 144. D
 Lien potest uideri extra animal. 4°. de anat. adm. 1^a. 81. H
 Lienem cur prima die secaret Galenus. 5°. de anat. adm. 1^a. 87. B
 Lienis natura cōsiderāda est exēptis intestinis. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. C
 Lienis cōsideratio. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. G
 Lien nigrior iecore. de atra bile. 1^a. 36. A
 Lienem nigrum habentia, quæ. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. G
 Lien animalium calidiorum & siccorum niger est, & uix potest comedi.
 de atra bile. 1^a. 36. E
 Lien suum non ualde niger. de atra bile. 1^a. 36. A
 Lienem album habentia. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. G
 Lienis substantia talis est, ut in nullo alio talis reperiatur. 6°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 266. B
 Lienis caro quo modo uocetur. 10°. meth. me. 7^a. 67. D
 Lienis caro numeratur inter primas partes quæ generantur. 1°. de natu-
 ralibus facultatibus. 1^a. 291. G
 Lienis corpus, quale. 4°. de usu par. 1^a. 140. D
 Lienis caro, qualis. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 102. F
 Lien qualis sit substantiæ. fin. med. Isa. 43. H
 Lienis caro laxa est. 4°. de usu par. 1^a. 140. C
 Lienis caro rarior & leuior est carne iecoris. 4°. de usu part. 1^a. 140. C
 Lienis substantia rarior est quàm iecoris, sed scirrhopis sepius utiij affli-
 gitur, & quare. 13°. meth. med. 7^a. 84. C
 Lien meatus amplos habet. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. B
 Lien aptus est ad fluxiōes recipiēdas. de cu. ra. p. sang. miss. 6^a. 18. A
 Lienis caro quō humida & calida. 2°. de temp. 1^a. 17. H
 Lien cur laxus & rarus. 5°. de usu part. 1^a. 144. H
 Lienis caro minus est humida q̄ adeps. 1°. de temp. 1^a. 15. D
 Lienis caro cute est humidior. 1°. de temp. 1^a. 15. D
 Lienis sectio, quæ. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. G
 Lienis caro quam habet naturam. 2°. de temp. 1^a. 17. H
 Lien cur sit in sinistra parte. 5°. de usu par. 1^a. 144. E
 Lien medium est inter abdomen, & septum. 3°. de sa. tuen. 2^a. 77. B
 cur Lien iuuetur exercitatione superiorum, & inferiorum partiū. 5°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 90. B
 in Liene uenæ & arteriæ se contingunt. 9°. de usu par. 1^a. 173. H
 in Liene uenarū ois distributio fit simul cū arterijs. 16°. de us. p. 1^a. 220. H
 ad Lienem uena quæ fertur unde nascatur. 4°. de usu par. 1^a. 140. G
 ad Lienem uena unde oriatur. 16°. de usu part. 1^a. 220. H
 ad Lienis cōcauum uena quæ à uētriculi gibbo porrigitur, eodem modo
 lienis inseritur, quo etiam uentriculo sublimis, duplici fulta peritoneo.
 6°. de anat. adm. 1^a. 91. D
 Lien unde accipiat arteriam. 16°. de usu par. 1^a. 217. A
 in Liene an sint nerui dubitatur. de mult. 3^a. 77. G
 ad Lienem, iecur, renes, uentrem, uiscera perueniunt nerui à cerebro à
 prima, tertia, & sexta coniugatione. de ner. diff. 1^a. 54. D
 Lien melius fuit habere neruos minimos q̄ aliter. 7°. de us. p. 1^a. 159. H
 Lien cur habet paucos neruos. 14°. de usu par. 1^a. 209. D
 Lien cur habet aliquos neruos. 6°. de usu par. 1^a. 155. F
 Lienis neruus quantus. 5°. de usu par. 1^a. 145. C
 Lienem habent, iecur habentia. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. D
 Lien declinij qui sit. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 167. H
 Lienem decliuem habentes, habent partes superiores calidas, & inferio-
 res frigidas. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 167. H
 Lien instrumentum est. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 26. C
 Lien habet quatuor facultates. 3°. de na. fac. 1^a. 305. C
 Lien non indiget alio membro pro sua functione. de fœt. for. 1^a. 324. A
 Lien deseruit nutritioni. 4°. de præ sag. ex. puls. 4^a. 119. F
 Lien quid trahat ad se. 3°. de na. fac. 301. G/ 1^a. 302. A
 Lien recipit excrementum graue. 6°. de anat. adm. 1^a. 90. A
 Lien trahit quod crassius est in iecinore. 3°. de na. fac. 1^a. 307. D
 à Liene purgari iecur creditum est. de atra bile. 1^a. 36. A
 Lien expurgat coenosa uisceris excrementa. de fœ. for. 1^a. 224. H
 Lien attrahit fecem iecinoris. 1°. de sa. tuen. 2^a. 67. F

Lien quod trahit à iecore est tanquam in uino fex, & in oleo amurca.
 de atra bile. 1^a. 36. A
 Lienis officiū est trahere sanguinē melancholicū. 6°. de lo. af. 4^a. 36. A
 Liē attrahit atra bilē ad se. 2°. de na. fac. 301. G/ de atra bile. 1^a. 36. F
 Lien trahit atram bilem cum aliquo sanguine. 5°. de usu par. 1^a. 144. G
 Lien sanguinem purgat ab atra bile. 2°. de na. fac. 1^a. 301. F
 p Lienem purgantur melancholici humores. de atra bile. 37. A/ 5°. de
 usu par. 1^a. 144. E/ 3°. de symp. cau. 3^a. 26. B
 Lien, renes, & uesica fellis quō male purgāt. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. B
 in Liene exuperat atra bilis. intro. Isa. 55. B
 Lien non indiget uase quo nutriatur. 5°. de usu par. 1^a. 145. B
 Lienis nutrimentū quod. 4°. de us. p. 1^a. 140. C/ D/ 13°. meth. me. 7^a. 84. C
 Lien nutritur sanguinis fece. 9°. de comp. me. per ge. 5^a. 198. C
 Lien nutritur sanguine melancholico. 6°. de lo. af. 4^a. 36. B
 Liene nutrientis humoris qualitas acida et acerba. de atra bile. 1^a. 36. F
 Lien i lōgis inedijs trahit humorē p unā sola uenā. de atra bile. 1^a. 36. G
 à Liene uomitus qualis, & excretio. 6°. de lo. af. 4^a. 36. B
 à Liene aliquid tendit in uentriculum. 3°. de na. fac. 1^a. 307. D
 in Liene melancholicum excrementum quod elaborari, ac mutari nō po-
 tuit, mittitur ad uentriculum. 5°. de usu par. 1^a. 143. G
 à Liene calefiunt sinistrae partes uentriculi. 4°. de usu par. 1^a. 137. C
 à Liene potest aliquid in omentū transmitti. c. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 Lien solum purgatur per aluum. 13°. meth. me. 7^a. 84. G/ H
 Lien indiget uehementi purgatione. 4°. de usu par. 1^a. 140. D
 Lien attollitur in retentione spiritus. 3°. de sa. tuen. 2^a. 77. B
 LIENIS morbi sicci qui uocent. de uic. ra. i mor. acu. cō. 1°. 7^a. 112. F
 Liene peccante corpus fit nigrum. 6°. de lo. af. 4^a. 36. A
 ex Liene quō mœstitia melancholica proueniat. 6°. de loc. af. 4^a. 36. B
 ex Liene sanguinis narium fluxus quo modo retrahatur. 2°. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7^a. 100. F
 Lien si uitio caret, quod uinū bibet q̄ refici debet. d. bo. & ui. su. 2^a. 38. D
 Lienem infirmisimum habet qui splenici sunt natura. de natura humana,
 commentario 2°. 7^a. 182. G
 in Liene adest palpitatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 Lienis affectū significat tumor in sinistra parte. 1°. de lo. aff. 4^a. 6. B
 LIENIS tumorū differentia. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 168. B
 Lienis tumores augētur alica, & magis cū melle. de attē. uic. 2^a. 44. G
 Lien à carne bubula cuidam intumuit. 3°. de ali. fa. 2^a. 25. H
 Lien intumescit dulcibus omnibus. 13°. meth. me. 7^a. 83. E
 Lienis tumor ab humore melancholico in quibus contingat. de bonitate
 & uitio succorum. 2^a. 39. D
 Lien cum tumet corpus cacochoyimum redditur. 2°. de na. fac. 1^a. 301. F
 Lien in tumorem rotundum elatus erat in Philisco. in 1^m. de morbis uul-
 garibus, com. 3°. 3^a. 121. B
 Lien magnus quid significet. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 184. D/ com. 3°.
 aphorismo 22°. Ex. 24. E
 Lienes magni faciunt hydropem, & quo modo fiant autumnis. com. 3°.
 aphorismo 22°. Ex. 24. F
 Liene tumefacto sanguinis eruptio diuersa mala. in 1^m. prorrh. com. 3°.
 mentario 3°. 4^a. 184. E
 Lien tumenti non conducūt uuae passæ. de atten. uic. 2^a. 46. A
 Lienes turgidos sanant opercula purpurarū. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 81. B
 Lienis tumor attenuante uictus sanatus est. de atten. uic. 2^a. 43. G
 in Liene potest esse lassitudo. de cu. ra. per sang. miss. 6^a. 16. F
 LIENIS dolores nō necessario sequuntur male concoquentem. 3°. de
 symptomatum causis. 3^a. 30. D
 Lienis dolor grauis. 2°. de lo. af. 4^a. 12. D
 Lienis grauitas indiget prius sanguinis missione, quàm euacuatione. de uic.
 ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. B
 Liene dolente uena cubiti secanda. de cu. ra. per sang. miss. 6^a. 20. A
 Liene patiēte unde sanguis trahendus. de cu. ra. per sang. miss. 6^a. 19. H/
 13°. meth. me. 7^a. 83. H/ præ sag. exper. conf. Sp. 78. B
 Lien curatur à uena parui digiti. de cu. ra. per sang. miss. 6^a. 19. G
 Lien iuuatur ex sectione saluatellæ. præ sag. exper. conf. Sp. 78. A
 in Lienis affectibus quæ uena secatur secundum aliquos sinentes exire
 sanguinem quantum potest. 3°. de anat. adm. 1^a. 76. G
 Lienis dolores ob crassos uiscososq; humores sanant amygdale amaræ.
 6°. de simp. me. fac. 5^a. 42. G
 LIENIS inflammatio facile tactu sentitur. 6°. de loc. af. 4^a. 36. A
 è Lienis phlegmone exit aliquid. 13°. meth. med. 7^a. 94. H
 Liene affecto febris ardens fit. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 171. C
 Lienis inflammati pulsus, qualis. de puls. ad tiro. 4^a. 45. A
 Lienis phlegmone

Lienis phlegmone quō curetur. 13°. meth. med. 7°. 84. F
 Lienis inflammatio obsunt cibis, & potus dulces. 2°. de alim. fac. 2°. 17. F
 Lienis inflammato noxiæ sunt carica, & ficus. 2°. de alim. fac. 2°. 17. F
 Lienis imbecillitate augent itria ex similagine. 1°. de alim. fa. 2°. 10. E
 Lienis inflammationes auget lens mixta sapæ. 1°. de alim. fac. 2°. 13. F
 Lienis inflammationi mulsæ non est utilis, & quare. 11°. met. me. 7°. 73. F
 Lienis inflammationes quo modo soluantur. 3°. de crisi. 4°. 139. E
 LIENIS obstructiones pariūt cibi dulces. de bon. et uit. suc. 2°. 36. E
 in Liene qui panis faciat obstructiones. 5°. de san. tuen. 2°. 91. F
 Lien à uinis crassis læditur. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. A
 Lien obstruitur facile senibus, si crassum humorem facientibus utantur. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. H
 Lienis obstructio quo modo curetur. 13°. meth. med. 7°. 84. F
 Lienis obstructiones fortes quibus curentur. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. C
 Lienem, ac iecur obstructione liberat amara. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. B
 Lienis obstructionibus prosunt carica, & ficus. 2°. de alim. fac. 2°. 17. F
 Lienem obstructione liberat marrubium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. B
 à Liene morbus regius niger. 2°. de nat. fac. 1°. 302. F
 ex Liene quo modo fiat color niger toti corpori. de atra bile. 1°. 36. A
 Lien communia habet symptomata cum iecore. 6°. de loc. aff. 4°. 36. A
 Lien patitur iecore læso. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
 Lienis causa iecur imbecillatur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
 LIEN quo modo celerrime induretur. 9°. de cōp. me. per ge. 5°. 198. C
 Lienis duritia pnciosa, et diuturna est. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 117. C
 Lien durefcit in quotidiana febre. de typ. 3°. 90. F
 Liene laborantibus fiūt accessiones per quartū. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 ex Liene quartana grauißima quandoq; facta est, & postea aqua inter=
 cus, & mors deniq; est subsequuta. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 118. H
 Lienis scirrhus affectus unde. de bon. & uitio succ. 2°. 39. D
 Lienis scirrhus qui. fin. med. 1°. 47. C
 Lienis scirrhus, quo modo curetur. 13°. meth. med. 7°. 84. F
 ad Lienis, & iecoris scirrhum sequitur aqua inter cutem. 2°. de arte cu=
 ratiua ad Glaucnem. 7°. 104. D
 ad Lienis scirrhum non sequitur necessario hydrops. 4°. de præfagitio=
 ne ex puls. 4°. 121. E
 Liene indurato fit aqua iter cutē cōfentiēte iecore. 6°. de l. af. 4°. 36. B
 per Lienis compassionem fit aqua intercus. com. 6°. aph. 43°. Ex. 51. B
 Lieni duro quid competat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. A
 Lien obduratus mollitione indiget. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 161. A
 Lien indurato quæ qualitates conueniant. 7°. de simp. med. fa. 5°. 56. D
 Lienis medicamenta quo modo parari debeant. 5°. de simp. me. f. 5°. 35. C
 Lienes liquant, & lapides frangunt quæ tenuium sunt partium. 6°. de
 simplic. medic. fac. 5°. 44. A
 Lien indiget attenuantibus citra manifestam caliditatem. 9°. de compoßi.
 medic. per genera. 5°. 198. C
 in Lienis medicamentis debet misceri ex austeris aliquid, quale est adstrin=
 gentium genus, ut actiones cōseruetur. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 198. D
 in Liene quando miscenda adstringentia. 11°. meth. med. 7°. 73. C
 Lien ualde amara conueniunt & austeræ, cur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. D/11°. meth. med. 7°. 73. C
 Lienem expurgat amaritas ciccerum eius generis, quod orobæum dici=
 tur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. B
 Lien conuenit Absinthium. 14°. meth. med. 7°. 88. D
 ad Lienem aliquid Aceti miscemus. 11°. meth. med. 7°. 73. C
 cur Lien conueniūt acetū, et acetū mulsū. 9°. de cōp. me. f. lo. 5°. 198. D
 in Liene tutus est aceti usus. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Lienes induratos iuuat Acorum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. A
 Lienem, & iecur indurata & obstructa sanat Agni semen. 6°. de simpli.
 medic. fac. 5°. 51. B
 Lienes induratos sanat Ammoniacum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. H
 Lien duro ammoniacum cum aceto conuenit. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Lienes liquat Asplenium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Lienes liquant Balani recrementa. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. A
 Lienem consumit Bouis talus. de theri. ad Pifo. 5°. 93. E
 Lienes iduratos optime iuuat Capparis cortex. 7°. de simp. me. f. 5°. 49. G
 Lien est capparis, ut absinthium iecori. 13°. meth. med. 7°. 84. F
 pro Liene capparis ex oxymelite facit. 13°. meth. med. 7°. 84. F
 Lien oxymeli suaue est. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. B
 Lien indurato optimum remedium est Centaurij succus. 7°. de simpliciu
 medic. fac. 5°. 50. H
 Lienes colliquat Chamædrys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 Lienem expurgat Ciccerum genus orobæum appellatum. 6°. de simpli.

medic. facul. 5°. 47. E
 Lienem induratum iuuat Cyclaminis radix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
 Lienes sanat cyclaminis cyssanthemi fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
 Lienosis auxilio est Hæmonitis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B
 Lienosis utilis est Isatis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B
 Lien asini, aut equi sylvestris splenicis iuuat. 9°. de compositione medic.
 secundum locos. 5°. 198. G
 Lien bubulus quo modo comedendus, & in quo casu. 6°. de comp. medic.
 secund. loc. 5°. 176. B
 Lienes induratos sanant Leucij radices. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. D
 Lienes induratos sanant folia Lonchitidis, scolopendriæ similia, cum ace=
 to. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
 Lienem expurgat Lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
 Lienes induratos iuuat Peucedanum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. D
 ad Lienem induratum potui exhibetur Polæmonium. 8°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 59. A
 Lienem expurgat Rubiæ radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 Lienem iuuat peculiariter Saxiphagon. de theri. ad Pifo. 5°. 91. A
 Lien est Scolopendrium, ut iecori eupatorium. 13°. meth. med. 7°. 84. F
 Lien indurato prodest Tamarix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
 Lienes sanat Teucrium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. B
 Lienibus prodest Terebinthus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. A
 Lienes scirrhus induratos soluit theriaca. de theri. ad Pifo. 5°. 96. A
 Lienis duritiæ habetibus prodest theriaca. de usu the. ad Paphil. 5°. 98. H
 Lienes induratos sanat Vitis albæ radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. E
 Lienes induratos sanare potest Xyris. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
 ad Lienis duritiæ. 6°. de cōp. me. p ge. 5°. 256. A/de me. fa. pa. 7°. 178. D
 pro Liene cataplasma bonum. 11°. methodi medendi. 73. C/de medic. fac.
 par. 172. G/ 7°. 178. H
 ad Lienem comminuendum quid ualeat. de med. fac. par. 7°. 178. H
 Lienem consumens. de med. fac. par. 7°. 178. H
 Lienis colliquati notæ sunt nigra urinæ. i 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 192. A
 sine Liene inuentus fuit porcellus ex potu cuiusdam medicamenti. 9°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 198. H
 Lien minuitur quibus corpus floret. 2°. de na. fac. 1°. 301. F
 ex Liene in iecore piculosa est exceptio, & contrario nō. in 6°. de morb.
 uul. com. 2°. 3°. 165. E
 cū Liene aut alia quauis notabili parte q̄s laborat, ipsa prius parte per=
 curata, mox ad ulceris curationē accedemus. 4°. de met. me. 7°. 23. H
 Lienis uitio laborantibus subueniens antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. D
 ad Lienis morbos ualet Athanasia antidotus Mithridatis. 2°. de anti=
 dotis. 5°. 114. H
 Lienis morbo uexatos iuuat antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5°. 115. A
 LIEN muris. de med. fac. par. 7°. 167. B
 LIEN suum cibis non ineptus. de atra bile. 1°. 36. E
 Lien suillus minus obest, quā aliorū animaliu. de bo. et ui. succ. 2°. 33. F
 Lien ex quibus animalibus satis uitiosi succi. de bo. & uitio suc. 2°. 33. F
 Lien Leonum, Leænarum, Pantherarum, Leopardorum, Luporum, non
 est esculentum. de atra bile. 1°. 36. E
 Lien aialiū ferratorū dētiū nō habet dulce alimētū. de atra bile. 1°. 36. F
 Lien gustu est non exacte suauis. habet enim quandam acerbicatem. 3°. de
 alimen. facul. 2°. 27. D
 Lien elixus gustum quandam acerbum habet dissimilem gustui iecoris. de
 atra bile. 1°. 36. A
 Lien est mali succi. 3°. de alim. fac. 2°. 27. D
 Lien generat sanguinem melancholicum. 3°. de alim. fac. 2°. 27. D
 LIENOSI, id est qui habet diu durū lienem. cō. 6°. aph. 43°. Ex. 51. B
 Lienosis. fin. med. 1°. 47. E
 Lienosis quales mingant urinas. quæ. in Hipp. Sp. 113. E
 in Lienosis atræ urinæ minus perniciose. quæ. in Hip. Sp. 113. E
 Lienosis difficultas intestinorū supueniēs, bonū. c. 6°. ap. 48°. Ex. 52. D
 Lienosos quando difficultas intestinorum sanat, & quando interficit.
 com. 6°. aph. 43°. 51. B/com. 7°. aph. 72°. Ex. 60. G
 Lienosis etiam libra sanguinis tuto detrahi potest. de curan. ratione per
 sanguinis missionem. 6°. 20. A
 Lienosis auxilio sunt amara adstringentia. 6°. de simp. med. fa. 5°. 48. B
 Lienosis non est medicamentum exhibendum. de uictus ratione in morbis
 acutis, com. 4°. 7°. 150. F
 Lienosis utile medicamentum beta. 2°. de alim. fac. 2°. 22. H
 Lienosis utilis est radix anchusæ onocleæ. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. D
 pro Lienosis hederæ folia in aceto decocta faciunt. 7°. de simpli. medic.
 facultatibus. 5°. 51. F
 Lienosi quō

Lienosi quo modo iuuarentur terræ ægyptiæ luto. 9°. de simplicium me-
dicamen. facul. 5°. 65. F
Lienosos curat theriaca. de theri. ad Pifo. 5°. 96. A
Lienosos difficulter spirantes iuuant uolucris maioris fructus, et folia.
8°. de simp. med. fac. 5°. 58. B
Lienosis quō adhibeantur ferramenta candentia. intro. 15a. 59. F
ad Lienosos epithema. de med. fac. par. 7°. 167. B
ad Lienosos malagma. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 266. C
ad Lienosos Damocratis malagma, quale. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 197. B
Lienosis nigrum quoddam emplastrum confert. 2°. de composit. medica.
per genera. 5°. 227. E
ad Lienosos pastillus Asclepiadis conferens. 5°. de compositione medica
men. per genera. 5°. 251. B
ad Lienosos. 2°. de antidotis. 5°. 116. C/ de remedijs paratu facil. 159. F/
166. H/ 175. G/ 7°. 176. D
ad Lienosos cum prædura tumore. de med. fac. par. 7°. 167. A
Lien, lienosus, lege Splen, Spleniticus.
LIENTERIA quid. fin. med. 15a. 47. F/ in 1°. de morbis uulgarib.
commentario 2°. 3°. 111. C
Lienteria opponitur alimento quod in tertio significato dicitur. 1°. de sa-
nitate tuenda. 2°. 69. A
Lienteria unde sint, et quæ. 6°. de loc. affe. 4°. 37. A
Lienteria uexantur concepti in horis bilis. de sperm. Sp. 37. C
Lienteria causa quæ. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 145. B
Lienteria fit à pituita collecta copiosius ex prauo quopiam corporis af-
fectu. 5°. de usu par. 1°. 143. C
Lienteria Thasijs cōtingebant ex superfluitatibus in intestina deriuatis
uelut in partes imbecillas. in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 109. A
in Lienteria symptoma quod. 3°. de symp. cau. 3°. 25. F
in Lienterij quæ excernuntur symptomata sunt. 2°. de sym. cau. 3°. 21. E
in Lienterij accidit retētricis facultatis priuatio. de symp. dif. 3°. 12. D
in Lienterij euacuatur cum malo bonum. 3°. de symp. cau. 3°. 26. G
in Lienteriā aut tympaniā hydropa quid finiat. 3°. de sym. cau. 3°. 25. C
Lienteria laborantes aliqui hectica capti sunt. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
ad Lienterias utilissima est theriaca. de theri. ad Pifo. 5°. 96. B
ad Lienteriam, et dysenteriam. de dynam. Sp. 28. A
ad Lienteriam suffumigium. de dynam. Sp. 28. A
Lienteria, uide Læuitas intestinorum. 15a. 47. F/ in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 109. A
LIENTERICA puella unde. de sperm. Sp. 38. C
ad Lientericos quid commodum facere. 9°. de cōp. me. se. loc. 5°. 203. E
LIGAMENTALES nerui q̄ sint, et uñ oriant. de osi. 1°. 40. D
Ligamentalis neruus ubi, et qualis. de bo. et uit. succ. 2°. 33. G
LIGAMENTVM qd. 1°. de mo. mus. 1°. 308. H/ de ana. uiu. Sp. 55. E
Ligamenta, quæ. fin. med. 15a. 44. C/ de anat. uiu. Sp. 43. H
Ligamentum membrum est simile. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
Ligamenta quæ, et qualia. 1°. de usu par. 1°. 116. H
Ligamenta inter partes similes connumerantur. de diff. mor. 3°. 2. F
Ligamentum primum elementum est quoddam. 1°. de elem. 1°. 7. E
Ligamentū albū ē, exāgue, solidū, exps; cavitatis. 1°. de usu par. 1°. 117. C
Ligamenta iudicantur nerui ab aliquibus. 1°. de usu par. 1°. 117. C
Ligamēta qui ignorāt, credūt esse neruos. 3°. de cōp. med. p. ge. 5°. 231. E
Ligamenta sunt partes neruorum. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
Ligamenta apud Hippocratem, apud recentes nerui colligantes, possunt
tendi, sed non habent cavitatem. 15°. de usu par. 1°. 210. D
Ligamentum neruo durius est. 1°. de usu par. 1°. 117. C
Ligamenta sunt magis dura tendonibus. 15°. de usu par. 1°. 210. D
Ligamentum minus siccum est chartilagine. 1°. de temp. 1°. 15. C
Ligamentū mediū inter neruū et chartilaginem. 13°. de usu par. 1°. 193. A
inter Ligamentum et neruum tendo medius. 1°. de mo. mus. 1°. 308. H
ex Ligamento et neruo tendo factus. 1°. de mo. mus. 1°. 309. D
Ligamenti et nerui usum habet tendo. 1°. de mo. mus. 1°. 309. D
Ligamenta membranea quæ, et cur ita dicta. 4°. de ana. adm. 1°. 80. C
Ligamentorum substantia est minus mollis, et minus rara quā carnis.
com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
Ligamentū est inter primas partes quæ generant. 1°. de nat. fac. 1°. 291. F
Ligamenta ē quibus facta. 1°. de semi. 1°. 332. C
Ligamentum ubi oriatur. de ana. uiu. Sp. 55. E
Ligamentum transit ex osse ad os. 1°. de usu par. 117. C/ 15°. 1°. 210. F/ de
oculis. 7°. 183. F
Ligamenta ex osibus initium habentia in musculorū capita dispergun-
tur. de bon. et uitio succ. 2°. 35. G
Ligamenta inseruntur in caput musculi. 1°. de mo. mus. 1°. 309. D

Ligamenta osium duplicia. de uti. resp. Sp. 62. G
Ligamentum non est natum ex cerebro uel spinali medulla. 1°. de usu
partium. 1°. 117. C
in Ligamenta nullus neruus inseritur. 16°. de usu par. 1°. 214. G
Ligamenti circumfunditur lentus humor. 3°. de nat. fac. 1°. 308. C
Ligamenta acuto scalpello incidenda. 1°. de anat. adm. 1°. 67. E
Ligamentum ex se gubernatur. intro. 15a. 63. B
Ligamenti usus, qui. 12°. de usu par. 1°. 192. G
Ligamenta cur indita membris. 6°. de decr. Hip. 1°. 266. A
Ligamentorum iuuamentum. de ana. uiu. 44. A/ Sp. 55. E
Ligamentorum officium quod. 1°. de mo. mus. 1°. 309. A
Ligamentorum triplex usus. 1°. de anat. adm. 1°. 67. E
Ligamentum solum ibi est, ubi membrum solo indiget uinculo. 12°. de usu
partium. 1°. 193. B
Ligamentum non habet sensum neq; motum. 12°. de usu par. 1°. 193. B
Ligamentum aliquid mouere non potest. 1°. de usu par. 1°. 117. C
Ligamentum et neruus ibi adsunt, ubi membrum indiget motu uolunta-
rio. 12°. de usu par. 1°. 193. B
Ligamentorum exercitatio fit per accidens à motibus uoluntarijs. 2°. de
sanitate tuenda. 2°. 75. A
Ligamēta hñt similitudinem i omni parte. 6°. de decr. Hip. 1°. 266. A
Ligamentū insensibile est. 1°. de mo. mus. 109. C/ 1°. de usu par. 1°. 117. C/
6°. meth. med. 38. G/ 14°. 7°. 88. E/ de util. resp. Sp. 62. G
Ligamēta cur non habent motū uoluntarium. 16°. de usu par. 1°. 214. H
Ligamenta, nerui, tendones, et musculi quanto sunt sicciora, tanto sunt
ualentiora. 3°. de symp. cau. 3°. 29. D
Ligamento, neruo, chartilagineq; ita utitur natura, ut nunquam unum
in alterius trasponat locum. 12°. de usu par. 1°. 193. A
Ligamenta carnum sunt uenæ. de ana. ui. Sp. 44. B
ex Ligamenti neruisq; per carnem dispersis enatae fibræ ab aliquibus
ob tenuitatem non uidentur. de bon. et uitio succ. 2°. 35. G
Ligamenta tria fortissima cur in articulo capitis, et quo modo. 12°. de
usu partium. 1°. 193. E
Ligamentum digitorum pars est. de inæqu. intemp. 3°. 43. D
Ligamenta cur in articulis. 1°. de usu par. 1°. 116. H
Ligamenta dura crassaq; brachialis et post brachialis ossa nectentia. 1°. de
anat. adm. 1°. 69. F
per Ligamenta et neruos est quedam societas partibus gula ad spinalē
medullam, et membranas ambientes, et ossa uertebraarum, et quæ
extrinsecus adiacent. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
Ligamenta quedam sunt in cordis uentriculus. 1°. de mo. mus. 1°. 309. E
Ligamentum spinæ, quale. 12°. de usu par. 1°. 197. G
Ligamenta matricum laxiora q̄ in alia parte. 14°. de usu par. 1°. 209. F
Ligamentorum matricum usus. 14°. de usu par. 1°. 209. F
Ligamenta ualidissima in genu, quæ. 3°. de usu par. 1°. 134. H
Ligamētis trahūtur uertebrae intus, uel extra. cō. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
Ligamentum impedit quid. 1°. de mo. mus. 1°. 312. F
Ligamenta quomodocunq; afficiantur, sine periculo id euenit, quia in-
sensibilia. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 231. E
Ligamentum non dolet. quia non sentit. de const. ar. 15a. 38. C
Ligamenta à fluxione incalescunt. de inæq. intemp. 3°. 43. E
Ligamētōrū natura tardius inflāmari incipit. cō. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
in Ligamenti existentes humores, oportet per modum uaporis euacua-
re. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. F
Ligamentorum inflammatio ex ictu, longiori tempore peruenit ad con-
sistentiam, et tardius sanatur. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
Ligamenta scirrhusa quibus indigeant, et quo modo usus aceti illis con-
ueniat. 14°. meth. med. 7°. 88. A
Ligamentum si aut relaxatum aut disruptum fuerit, cuius partis motus
offenditur. de diff. morb. 3°. 5. C
Ligamentum cum diuellitur, cuius est ægrotudo. de diff. morb. 3°. 5. D
in Ligamēto cōtinui solutio apostasima appellatur. 4°. met. m. 7°. 23. B
Ligamēto reciso, cur aliud tale moliri nō possimus. de const. ar. 15a. 37. E
Ligamenta ablata cur non crescant. 1°. de semi. 1°. 332. D
Ligamentorum uulnerum curatio. 6°. meth. med. 7°. 38. H
LIGAMENTA quibus rupturæ ligantur. 1°. de compositio. medic.
per genera. 5°. 211. F
Ligamenta catagmatica, quæ. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. F
LIGANDI locus eligendus ē q̄ maxime i reerit. de fascijs. 7°. 294. C
ad Ligadū fascijs duabus utitur Hippocrates. de frac. cō. 1°. 7°. 228. C
Ligandum quō sit caput. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. F
Ligadæ quō capitis partes contrariæ. de ijs, q̄ in me. fi. cō. 2°. 7°. 208. G
Ligandæ quō

Ligandæ quo modo fracturæ caulatim factæ. de ijs, quæ in medicatrina fiunt. com. 2°. 7^a. 208. G
 Ligandæ quō asciatim plagulæ. de ijs, quæ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 208. G
 Ligandus quo modo sit æger supra scalas. de machin. 7^a. 311. F
 Ligandus est homo, cui ossa reponuntur. de machin. 7^a. 312. B
 modus Ligandi iugulares uenas. de anat. uiu. Sp. 55. B
 Liganda quæ contusio. de artic. com. 4°. 7^a. 292. E
 LIGANTES os hyoædes maxillæ inferiori musculi, & eorum processus. de musc. diff. 1^a. 46. D
 ad LIGATIONEM articulorum acopon ualde efficax. 7°. de cōp. med. per genera. 5^a. 273. B
 ad Ligationem artuum Dioscoridis medicamentum. 7°. de compositio. med. per genera. 5^a. 265. B
 ad Ligationē artuum malagma. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 266. A/G
 ad Ligationes articulorum commodum quid. 7°. de compositione medicamen. per genera. 5^a. 265. C
 Ligatio unde incipienda. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. D
 Ligatio in uenis quo modo fieri debet. 5°. meth. med. 7^a. 31. C
 LIGATORII nerui, qui. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 191. D
 LIGATVRÆ ubi faciendæ. de uenæ sect. aduers. Eras. 6^a. 13. H
 Ligatura quid faciat. intro. Isa. 60. D
 Ligatura quō fieri debet in œdemate. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. H
 Ligatura ubi fieri debet in sinibus. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 224. H
 Ligatura quo modo faciendā in sanguinis profluuiō. 5°. met. me. 7^a. 30. H
 Ligaturæ fortes brachiorum, & extremorum stomachicis conueniunt. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. D
 Ligatura in ulcere debet esse conueniens. 4°. de compositione medicamentorum per genera. 5^a. 237. A
 Ligatura quā satis est in uulneribus. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 231. D
 Ligatura quæ exprimit, qualis. 6°. meth. med. 7^a. 41. E
 Ligatura ad renutriendum, qualis. 6°. meth. med. 7^a. 41. E
 in Ligatura ossium ferule ponendæ. 6°. meth. med. 7^a. 41. D
 sub Ligatura ossis nō debet creari dolor, uel pruritus. 6°. me. m. 7^a. 41. D
 Ligaturæ ossium tertio die soluendæ sunt. 6°. meth. med. 7^a. 41. D
 LIGATIS coxis sæpius irrationabiles impetus sanguinis retinētur. de cathart. Sp. 94. H
 Ligata pars arte, cur fiat liuida. de usu puls. 1^a. 226. D
 Ligato neruo quodā animal statim mutū efficitur. de neru. diff. 1^a. 54. B
 aut LIGANTVR, aut suūtur ulcera magna. 4°. met. me. 7^a. 28. B
 LIGETVR quō poples. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 208. H
 Ligetur quō modo patella. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 208. H
 LIGNEA pyxis ad quæ medicamenta seruanda. 6°. de compositione medic. sec. loc. 5^a. 172. C
 LIGNOSVM abijciendum in herbis. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. D
 Lignosum omne difficulter coquitur. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. E
 LIGNA inanimata à Platone dicuntur. 3°. de subst. fa. na. 1^a. 230. B
 Lignum est corpus durum. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. D
 Ligna terrena sunt. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 64. G
 Lignis an aqua grauior diu philosophi altercantes duo fuisse. de cuiusq; animi peccatorum notitia atq; medela. 2^a. 59. G
 Ligna uniuerfa ex sua natura frigida. 3°. de temp. 1^a. 22. A
 Lignū siccum, quia maiore portionē siccū est adeptū. 1°. de temp. 1^a. 12. G
 Lignū oē secundū Hippocrate est durū, & tactu lædit. de mac. 7^a. 319. E
 Ligna findebat ruri Galenus exercitij gratia. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. H
 Ligna uiridia diutius aggrauant, & ueluti obruunt flammam, demū uero augent. de cau. morb. 3^a. 6. E
 Ligna uiridia & humida, ut accendantur longum tempus est necessariū. de causis uorborum. 3^a. 6. H
 Ligna ardere destitūt, cū cōsumptus est, qui in eis fuerat liquor natiuus, tūc; Cineres appellātur quæ supsunt reliquæ. 2°. de dif. fe. 3^a. 41. D
 Lignorū humidorū cōparatio ad calorē naturālē i pueris. 4^a. ma. 3^a. 45. H
 Lignorum multitudine ignis extinguitur, ita calor natiuus humoribus multis. com. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
 Ligna humida quandoque suffocant paruam flammam, tamen sunt nutrimentum ignis. 3°. de temp. 1^a. 22. F
 Lignis uiridibus quando comparetur sanguis. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. C
 Lignorū cōparatio ad uirus canū rabiētū. in 1^m. prorr. c. 2°. 4^a. 171. F
 Lignum isōv à stando dictum. de art. com. 3°. 7^a. 270. H
 Lignis fumum non edentibus quando uti debemus. 7°. de composit. medic. secundum locos. 5^a. 179. C
 Ligna uitea cremat. de med. fac. par. 7^a. 164. H
 Ligna uitata faciunt acutum ignem. com. 2°. aph. 41°. Ex. 18. A

pro Lignis tedæ tedas usurpat. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 259. F
 in Lignis motus parit calorem. de cau. morb. 3^a. 6. D
 LIGNVM quarum artium est materia. ad Thras. 2^a. 106. A
 Ligna uiridia sunt causæ ut corruat domus. de cau. procatar. 3^a. 96. E
 ex Ligno densiori instrumenta, quæ. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. H
 Ligna lunata organorum pars. de machin. 7^a. 309. E
 Lignum lunatum ad quid in organis. de machin. 7^a. 310. A
 Lignorum uermes in Aegypto comeduntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
 ad LIGNORVM fragmenta educenda cyzicenum Heræ bonum. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 250. B
 LIGNIS similia in abscessibus quædam esse uidentur. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 105. B
 LIGNVM aloes quid agat in medicamentis. de med. exper. Sp. 104. B
 Lignum rosæ oculis conuenit. de ocul. 7^a. 188. G
 ΛΙΓΝΥΣ apud græcos quid significet. 3°. de præsa. ex pul. 4^a. 188. H
 Lignys, id est fuligo, cuius facultatis. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. E
 LIGORIVS medicus. de dynam. Sp. 31. C
 LIGVLA lanea ex oue à lupo comesta, quæ ligentur. de incantatione, adiuratione, & suspensione. 7^a. 182. B
 Lingula mensuræ nomen. de med. fac. par. 170. D/171. B/E/172. A/F/173. D/G/175. G/178. G/ 7^a. 179. B
 LIGVSTICVM, anisum, caron, petroselinon, cuminum, sunt in eodem usu. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. F
 LIGVSTRINVM ceratum. de med. fac. par. 168. A/ 7^a. 169. B
 LILIACEVM oleum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. A
 LILIPHAGVS educit sanguinem. de cathart. Sp. 94. G
 LILIVM quid. de simp. med. Sp. 86. D
 Lilium amarum, cur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. A
 Lilium multum calefacere, collige. 3°. de comp. med. per gen. 3^a. 228. F
 Lilium durities neruorum remollit, combustis proficit, menstrua prouocat, partum deiecit, ad serpentis morsum facit. de simp. me. Sp. 86. D
 Liliorum radix & folia, qualia. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. C
 Liliorum radix in quo præstet folijs. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. C
 Liliorum radix tosta, & cum rosacco contrita ambustis, quoad cicatrix obducatur, imponitur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. C
 Liliorū radix uteros emollit et menses prouocat. 7°. de simp. m. f. 5^a. 53. C
 Liliorū folia omnibus uulneribus imponuntur. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 53. C
 Liliorum radix cum melle, uirilignes, psorā, lepram, & achoras extergit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. C
 Liliorum radix melle illi moderate, & conuenienter admixto ad neruorum diuisiones competit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. C
 Liliorum radix cicatrici inducendæ optimum remediū. 7°. de simplicium medic. facul. 5^a. 53. C
 Liliorum oleum digerit, & emollit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. B
 Liliorū oleum uteri duritiebus est aptissimū. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 53. C
 Lilij cœlestis radices drachmas tres. de med. exper. Sp. 106. D
 LIMA inscriptū collyriū quid faciat. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 156. C
 LIMANDI quō dentes. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 164. D
 LIMATIO, species est diuisionis chirurgiæ. intro. Isa. 59. E
 Limatio utilis in ossibus. intro. Is. 59. E
 LIMAX animal neq; uolatile, neq; aquatile. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
 de Limacibus inter pedestria mentio. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
 Limax habet caput paruum, & oculos decliues, quos emittit et retrahit. de anat. uiu. Sp. 48. C
 Limacis extremitates uulgus cornua uocat. de anat. uiu. Sp. 48. C
 Limaces habent carnem durā, & incoctilem. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
 Limaces potentissime nutriunt. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
 Limaces faciunt humorem melancholicum. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. F
 Limaces habent succum, qui uentrem subducit. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
 Limacium conditura, ut subducant. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. E
 Limax quo modo coquenda. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. E
 Limax bene cocta aluū sistit et probū dat alimētū. 3°. de ali. fa. 2^a. 26. E
 Limacis mucus, qualis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. F
 Limaces siue cochleæ quōdysenterijs prosint. 11°. de sim. me. fa. 5^a. 81. G
 Limax cū testa quō restringat fluxum. de remed. par. fac. 7^a. 156. F
 Limacis Lapis ad dentes exesos quō cōfert. de remed. par. fac. 7^a. 164. E
 Limaca Africana quo modo ad aurium dolores recentes conferat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 143. F
 ΛΙΜΕΝ latine portum dicas. ad Thras. 2^a. 107. A
 ΛΙΜΗ est lippitudo quædam. de art. com. 3°. 7^a. 276. A
 ΛΙΜΜΑΤΑ quæ sint. 1°. meth. med. 7^a. 5. H
 LIMNESIA quid. de uirt. cent. Sp. 93. A
 Limnesium adarcem

Limnesium adarcem uocant. 6°. de san. tuen. 2°. 99. F
 Limnesium asperum. 7°. de comp. med. per geu. 5°. 273. H
 LIMNITIS, uel adarcium, uel adarce, quo loco reponatur interca-
 lida quæ ualent alopecij. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Limnestridis meminit. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 272. C
 de LIMONIBVS emplastrum. de remed. par. fac. 7°. 156. F
 LIMVLA ferrea pro dentibus prominentibus. 5°. de composit. medic.
 sec. locos. 5°. 164. D
 Limula Phædri. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. H
 LIMO similia in abscessibus quædam esse uidentur, 2°. de arte cura-
 tiua ad Glauconem. 7°. 105. B
 Limus sanguinis est ex quo fit hūor melancholicus. c. 4°. a. 21°. Ex. 29. D
 Limus sanguinis debilitat uiscera, nisi splen bene expurgauerit hepar,
 com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 LINAMENTVM μῶτον græci uocant. 10°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5°. 75. E
 Linamentorum quinque species. intro. Isa. 60. G
 Linamentorum genus unum flexile dictum. intro. Isa. 60. G
 Linamentorum genus unum uocatum rasile. intro. Isa. 60. G
 Linamentorum genus unum appellatum uulforium. intro. Isa. 60. G
 Linamentorum genus unum nominatum funiculare uel lucernarium,
 intro. Isa. 60. G
 Linamentum fissile. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. H
 Linamentorum genus unum nuncupatum priapiscotum. intro. Isa. 60. G
 Linamentum ad priapi formam quando naribus imponendum. 3°. de cō-
 posi. medic. sec. loc. 5°. 148. H
 Linamentum longum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. G
 Linamentum tortile acetoq; acerrimo madens quo modo cōferat ad san-
 guinis fluxum ē naribus. de remed. par. fac. 7°. 160. F
 Linamenti tortilis meminit. de remed. par. fac. 7°. 155. H
 Linamentum tortum. 3°. de comp. medic. sec. loc. 148. A/ 5°. 149. A
 Linamentum ex marina, & muria siccū est. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. D
 Linamentum ex potabili aqua humidum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 30. D
 Linamentum filatim excerptum. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 242. E
 Linamētis quō utamur in uulnere arteriæ, auc uenæ. 5°. met. m. 7°. 30. D
 nō ut Linamētū est spōgia noua, materia scilicet tantū quæ humores irri-
 gādos excipit, sed etiā manifeste desiccāt. 11°. de simp. me. fa. 5°. 83. G
 Linamēta nō debēt cito decidere. d. ijs, q̄i medicatrina fiūt. c. 2°. 7°. 210. F
 LINIMENTVM pro oculis. de remed. par. fac. 7°. 156. E
 Linimentum ad tremorem cordis. secretorum. Sp. 100. H
 Linimentum ualens ad omnes particulas affectas frigore. 3°. de composit.
 medic. per genera. 5°. 229. B
 LINEA quid sit. de hist. philos. Sp. 4. C
 Linea caret magnitudine. 2°. de diff. puls. 4°. 56. A
 Linea recta data diuiditur in partes æquales. de cuiusq; animi pec. noti-
 tia atq; medela. 2°. 56. H
 Linea et si sit i corpore, nō aufertur Geometria. 2°. de dif. pul. 4°. 57. B
 Linearum scientiæ innituntur astronomia & architectonica. de cuiusq;
 ani. pecc. not. atq; med. 2°. 58. B
 LINEARES nerui qui sint. de cōp. mēb. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 Lineares nerui helēticem, id est attractiuam, sibi uindicant potestatem.
 de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 LINGONIS colica confectio data ex frigida statim soluit dolores.
 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. G
 LINGVA significat uoces obsoletas. Hip. ling. explan. Ex. 71. C/F
 Lingua tria significat. 2°. de diff. puls. 4°. 53. H
 Linguae propria sunt tuenda. 2°. de diff. pul. 4°. 54. H
 Lingua quæ discenda. 2°. de diff. pul. 4°. 54. H
 Linguae Græcæ præstantia, quæ. 2°. de diff. pul. 4°. 55. A
 Linguas omnes græcas Galenus nouit. 2°. de diff. puls. 4°. 54. H
 in Lingua græca doctū patrē habuit Galenus. 2°. de diff. pul. 4°. 55. A
 Lingua attica quandoq; utitur Hippocrates. de fract. com. 1°. 7°. 223. E
 Lingua Atheniesiū multas passa est mutationes. 2°. de dif. pul. 4°. 54. H
 Lingua attica tempore Galeni multum à proprietate deciderat. 1°. de
 comp. med. per genera. 5°. 213. F
 Linguas duas callens δὲ γλωττος dicitur. 2°. de diff. puls. 4°. 54. H
 Linguas duas callēs homo olim uidebat miraculū. 2°. d. dif. pu. 4°. 54. H
 inter Linguas barbaras, una est alia melior. de sophi. Isa. 7. F
 Linguae barbaræ brutis comparantur. 2°. de diff. pul. 4°. 54. H
 Lingua Persica melior Aethiopica. de sophi. Isa. 7. F
 Lingua Caryca, quæ. 2°. de diff. pul. 4°. 53. D
 Lingua habet nomen proprium substantiæ. 8°. de usu par. 1°. 166. D

LINGVA quid sit. 2°. de diff. pul. 4°. 53. H
 LINGVA qualis sit substantiæ. fin. med. 1°. 43. H
 Lingua primo occurrit in anatome porci, & de eius neruis. de anatō-
 mia parua. Sp. 42. G
 Lingua potest uideri extra animal. 4°. de anat. adm. 1°. 81. H
 Linguam bubulam dissecuit Pelops, sed Galenus linguam simiæ. de muscu-
 lorum dissectione. 1°. 46. E
 Lingua bubula multum discrepat ab humana. 2°. de anat. adm. 1°. 69. E
 Lingua conuenienter in ore fuit posita. 8°. de usu par. 1°. 167. A
 Linguae moles debet esse adaptata ori ad amussim. 11°. de usu p. 1°. 187. G
 Lingua subiacet palato. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. H
 Linguam quidam putarunt esse unū musculum. 1°. de mo. mus. 1°. 310. A
 Linguae compositio. de anat. uiu. Sp. 49. C
 Linguae propria figura. de anat. uiu. Sp. 49. C
 Lingua cur in apice stricta est in radice lata. 11°. de usu par. 1°. 187. H
 Lingua diuisa est in duas partes cōsimiles, ut si forte paralytica sit una
 medietas, reliqua motū suū et sensum nō amittat. de ana. ui. Sp. 49. D
 Lingua cur diuisa in serpentibus. 11°. de usu par. 1°. 187. H
 Linguae tunica externa à quo fit. 9°. de usu par. 1°. 175. E
 Linguae, palato, uentriculo, gulæ, & toti ori, communis est tunica. in
 progn. com. 3°. 4°. 210. G
 Linguae connexionis symmetriæ si uel tantillum adieceris, aut ademeris,
 totius instrumenti actionem uitiaueris. 11°. de usu pa. 1°. 188. B
 Linguam tegentem pelliculā facit interna uentriculi tunica. de uict. rat.
 in morb. acu. com. 3°. 7°. 127. H
 Lingua tunica cōmunē habet ad uētriculū. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Linguae substantia qualis. intro. Isa. 54. A
 Linguae caro fungosior & magis sanguinea. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G
 Linguae natura fere glandulosa. de bon. & uitio succ. 2°. 35. H
 Lingua natura aliquo pacto glādulosa est. de bon. & ui. succ. 2°. 35. H
 sub Lingua duæ concauitates. de anat. ui. Sp. 49. C
 Lingua mirabilis est in musculis, & motibus. de foet. for. 1°. 325. C
 de Linguae musculorū multitudine, dissectionis professores dissentunt.
 de foetuum formatione. 1°. 325. C
 de Linguae motu quid dixerint antiqui. de foet. for. 1°. 325. D
 Linguae motus quales & quot. 1°. de mo. mus. 1°. 309. H
 Lingua ad omnem partem prompte mouetur. 11°. de usu par. 1°. 187. G
 Lingua mouetur uoluntarie, & quid agat. 11°. de usu par. 1°. 187. G
 Lingua à quibus moueatur. 8°. de usu par. 1°. 166. H
 Linguae motus per musculos. 11°. de usu par. 1°. 187. G
 Linguae motus sine doctrina factus. 6°. de loc. aff. 4°. 42. C
 Linguae musculi faciunt omnes motus, & qui sint, & quo modo. 11°. de
 usu partium. 1°. 187. H
 Linguam mouentium musculorum nomina. de musc. diff. 1°. 46. G
 Linguae hubulæ musculi sexdecim sunt. de musc. diff. 1°. 46. E
 Linguam mouentium musculorum differentia, ortus, & processus. de
 musculorum dissectione. 1°. 46. G
 Linguae musculi quo modo se habeant. 1°. de mo. mus. 1°. 315. H
 in Linguae musculos septima neruorum coniugatio à cerebro oriētium
 maxima sui ipsarum parte distribuit. de neru. diff. 1°. 53. H
 Lingua mouet à septima neruorum à cerebro ortorum cōiugatione. 4°. de
 locis affectis. 4°. 22. G
 in Lingua quō se habet media constitutio. 1°. de mo. mus. 1°. 315. G
 Lingua habet nouem musculos, & qui. de ana. uiu. Sp. 49. C
 Linguae musculi habent capita neruosa. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G
 Linguam mouens lacertus, unde oriatur. de mot. man. & obs. Sp. 68. D
 Linguae musculorum magna pars unde oriatur. 7°. de usu par. 1°. 161. D
 Linguam dilatantes musculi. de anat. uiu. Sp. 49. C
 Lingua eleuādo eleuatur mādibula inferior. de mo. man. et obs. Sp. 68. C
 Linguae motum obliquum qui musculi faciant, eorumq; ortus ac proces-
 sus. de musc. diff. 1°. 46. F
 in Lingua qui musculi faciāt motū circūuolutionis. de ana. ui. Sp. 49. C
 in Lingua qui motus faciant duplicationē linguæ. de anat. ui. Sp. 49. C
 in Lingua qui musculi faciāt motū retardationis. de ana. ui. Sp. 49. D
 Lingua quō fiat flexibilis. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. F
 Linguae musculos scire quid sit. 2°. de anat. adm. 1°. 68. H
 Linguam qui, quot ue musculi moueant, nihil facit ad curationem, aut ad
 prænotionē, aut ad morborū dignotionem. 17°. de usu par. 1°. 221. F
 à Lingua musculis mouētibus nō oritur tendo. 1°. de mo. mus. 1°. 309. E
 Lingua mouere à nullo didicit puer. in 6°. de mor. uulg. cō. 5°. 3°. 188. F
 Linguae circūiecta corpora quibus uenis nutriatur. de neru. diff. 1°. 58. H
 Linguae uenæ unde. de uen. art. diff. 1°. 58. A

Linguae insunt

Linguae insunt duae uenae, & quo modo. 11°. de usu par. 1°. 187. H
 in Lingua uenae duae cur. de uoce & anhel. Sp. 61. C
 Lingua habet magnas uenas aptas ad recipiendū humores. in 6^m. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 191. G
 sub Lingua uenae sectio quando fieri debeat. 6°. de composit. medicamēt. secundum locos. 5°. 174. A
 sub Lingua uena quando secatur. de anat. uiu. Sp. 55. B
 sub Lingua uenae secatur in angina. de cur. rat. per sang. miſſ. 6°. 20. G
 Linguae uenae in angina secandae. praesag. exper. conf. Sp. 78. D
 sub Lingua uenae sectio uacuat phlegmonem in faucibus sine medicamēto. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 138. G
 sub Lingua uenam in icteritia secat Galenus. 9°. de compositione medic. per genera. 5°. 198. C
 sub Lingua uenae sectio secatur ob grauitatē linguae. de anat. ui. Sp. 55. B
 Linguae uenae obliquae secandae. praesag. exper. conf. Sp. 78. D
 sub Lingua uenae parū sanguinis mittūt. de cur. ra. p san. miſſ. 6°. 19. G
 Linguae insunt duae arteriae, & quo modo. 11°. de usu par. 1°. 187. H
 ad Linguam arteria quae accedat. 17°. de usu par. 1°. 220. B
 in Lingua, & priapo arteriae maiores sunt, quā in alijs membris. de motibus man. & obſc. Sp. 68. A
 Lingua distenditur in longitudinem, non tamen in omnem dimensionem. de mot. man. & obſc. Sp. 68. B
 Linguae magnificationis causa. de mot. man. & ob. Sp. 67. H
 Lingua parua quid faciat. de diff. morb. 3°. 5. B
 Lingua & mollem habet, & humidam temperaturam. commentario 6°. aphorismo 32°. Ex. 49. H
 Lingua humida natura uentriculum humidum esse ostendit. commen. 6°. aphorismo 32°. Ex. 50. A
 Linguae insunt duo nerui, & quo modo. 11°. de usu par. 1°. 187. H
 Lingua habet duplex genus neruorum. 8°. de usu partium. 1°. 166. H/1°. de symp. caus. 3°. 16. E
 ad Linguam nerui tendentes, quo modo se habeant, & quales. 8°. de usu partium. 1°. 166. H
 ad Linguae radicem nerui tenues in quibus animalibus perueniāt. 16°. de usu partium. 1°. 216. H
 in Lingua multi nerui. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G
 ad Linguam neruorum incessus. 9°. de usu par. 1°. 173. H
 in Linguam totam nerui qui. 9°. de usu par. 1°. 175. C
 Linguae neruus cur mollior q̄ ut actioni cōueniat. 8°. de usu p. 1°. 167. H
 Linguae nerui cur alijs crassiores. de instr. odor. 1°. 110. E
 Linguae nerui, uenae, & arteriae sunt maiores & plures in lingua quā proportionē magnitudinis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G
 Lingua habet maximos neruos propter sensum. 5°. de usu par. 1°. 145. C
 Linguae ligamentum cur inferius. 11°. de usu par. 1°. 188. A
 Lingua magna pars aialis, et cuius gratia effecta. 1°. de usu par. 1°. 114. G
 Linguae usus, qui. de anat. uiu. Sp. 49. C
 Linguae officia, quae. de mo. mus. 1°. 309. E
 Lingua propter actionē totius animalis facta. 1°. de usu par. 1°. 114. G
 Lingua longe differt in functionibus ab artuum partibus. 4°. de praesagitione ex puls. 4°. 20. G
 Lingua duas habet actiones. 1°. de symp. cau. 3°. 15. G
 Lingua à natura constituta est, ut aerē possit percutere. de uocalium instrumentorum dissectione. 1°. 106. E
 Lingua instrumentum est. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
 Lingua quod instrumentum fit. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 162. D
 Lingua quod organum, & eius officium. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G
 Lingua an uocis instrumentū, & quo modo. 2°. de decret. Hip. 1°. 236. F
 LINGVA instrumentum est locutionis. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. F/de anat. uiu. Sp. 49. C
 à Lingua fit loquendi usus. 4°. de loc. aff. 4°. 26. E
 Linguae est locutio. 1°. meth. med. 7°. 6. B
 Lingua potius errandum quā uita. de ord. lib. suorum. Isa. 15. F
 Lingua aperit spirituales canales quando loquimur, claudit quādo māducamus. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. H
 Lingua in exprimendis uocibus quibus inheret. de foet. for. 1°. 325. D
 Linguam se ampliantem, et prioribus dentibus innuentē quae uoces exigant. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Linguae organa quodam modo sunt dentes nostri. de natura et ordine cuiuslibet corporis. Sp. 42. D
 Lingua imbecillior non potest exquisite proferre istas uoces, trāulus, trepidus, tremet, tradit, trochus, tristis, et similia. c. 6°. a. 32°. Ex. 49. G
 Lingua imbecillis uolens proferre. t. & r. profert. t. & l. comment. 6°.

aphorismo 32°. Ex. 49. H
 Linguae uitium est, non uocis balbutire. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Lingua breuis est quandoq; causa balbutiei. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Lingua rarissime breuis est. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 q̄ Lingua hnt uehementius exiccatā balbutiūt. c. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Linguae muscoli cur negant firmiter stabiliri in balbis. commentario 6°. aphorismo 32°. Ex. 49. H
 Lingua acuta peccat in formatione uocis. de anat. uiu. Sp. 49. C
 Lingua obtusa peccat in formatione uocis. de anat. uiu. Sp. 49. C
 Lingua ob siccitatem efficitur tarda. 11°. de usu par. 1°. 188. A
 Lingua quibus redditur expedita. de dynam. Sp. 25. D
 Lingua uelocem ferē semper habent melancholici, sed & balbe, & exili uoce loquuntur. de mel. ex Gal. Ruf. & Poſſ. Sp. 109. E
 sub Lingua cur posita sint glandulae. de anat. uiu. Sp. 44. D
 in Linguae radice cur glandulae sint. 10°. de usu par. 1°. 181. H
 Linguae glandulae similes glandibus mammarū. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 Lingua habet duas glandulas. de uoc. & anhel. Sp. 61. C
 Linguae glandulae officium. de util. resp. Sp. 63. A
 Linguae glandulae ad saliuam generandam à natura comparatae. 3°. de alim. facul. 2°. 26. G/H
 Linguae cur ineſt humor uiscosus. 13°. de usu par. 1°. 201. H
 Lingua habet saliuā, q̄ alterat, & ea nutritur. cō. 3°. aph. 39°. Ex. 41. C
 LINGVA est instrumentum gustatus. de instr. odor. 1°. 110. E
 Lingua communi sensu tactus partium omnium excellentiorem sensum obtinet. 16°. de usu par. 1°. 215. A
 in Lingua idem neruus tangit & gustat. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 Linguae dāt gustū et tactū nerui à tertia cōiugatione. 4°. de l. a. 4°. 22. G
 Linguae praestatur qualitas gustabilis. de compagine membrorum, siue de natura humana. Sp. 58. D
 Lingua pra omnibus sentit gustabilem qualitatem, quare. de compagine memb. siue de nat. hum. Sp. 58. D
 Linguam comprimens sapor. de cōpag. mēb. siue de natu. hum. Sp. 58. E
 Lingua quibus partibus sapor sentit. 8°. de usu par. 1°. 166. H
 cum Lingua dentes discernunt omnes saporē, non aliter quā aliae oris partes. 16°. de usu par. 1°. 215. A
 Lingua cur saporē percipit. 2°. meth. med. 7°. 10. E
 Lingua quō saporē discernat. 11°. de usu par. 1°. 187. H
 Lingua quo modo uitiose saporē sentiat. 1°. de symp. caus. 3°. 15. G
 in Lingua affecta extraneis humoribus, quae sunt, gustadi facultas sensibilibus imputat. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 Lingua raro, sed quandoq; tamen sentit quae in se habet, nisi alia gustet. 1°. de symp. cau. 3°. 15. H
 Lingua quibus delectetur. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D/de ocul. 7°. 187. H
 Lingua gaudet succis, quos uētriculus desiderat. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 Linguae & uentriculi societas, quae. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 Lingua habet euidentissimam dulcedinis sensationem. de uictus rat. in mor. acutis, com. 3°. 7°. 127. H
 Lingua habet in se dulce. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 in Lingua quod est dulce, pituita species est. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 Lingua mordētia et calfaciētia, sunt attenuātia. de atte. ui. rat. 2°. 44. D
 Lingua quid conferat ad masticationem. 11°. de usu par. 1°. 185. F
 Lingua cum sentitur sanguis extra uenas, tale quid patitur, quale ab extrinsecus admotis. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 de LINGVAE affectibus. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 in Lingua quae sint aegritudines. de symp. diff. 3°. 11. E
 Linguae duo morbi. 2°. meth. med. 7°. 10. F
 Linguam pati faciunt uel cum delectatione, uel cum nocumēto quibus aer dominatur. de ocu. 7°. 187. H
 Linguae cur amara uideatur quae gustat. i 6^m. de mor. uul. c. 5°. 3°. 192. C
 Linguae cur salsa uideatur quae gustat. in 6^m. de mor. uul. c. 5°. 3°. 192. C
 circa Linguam saliuae qualitas mutatur. de sympt. diff. 3°. 13. C
 in Lingua sola alienus color cum subinde aspicitur, quod genus est symptomatis. de sympt. diff. 3°. 13. B
 Linguae qñ tinguntur ex humoribus. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 191. H
 Linguae & totius corporis color alteratur iecore uitato. 2°. de locis affectis. 4°. 13. C
 Lingua maxime sedem affectam ostendit. 2°. de loc. aff. 4°. 13. C
 Linguae albidae quō fiant. in 6^m. de morb. uul. com. 5°. 3°. 191. H
 Linguae nigrae quō fiant. in 6^m. de morb. uul. com. 5°. 3°. 191. H
 Lingua nigra qd significet. in 6^m. de morb. uul. com. 5°. 3°. 192. B
 Lingua nigricans ardentem febrem portendit. 1°. de loc. aff. 4°. 6. D
 Lingua cur nigrescat. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 134. H
 Lingua fit

Lingua fit atra ex morbo pulmonis. 4°. de præfag. ex puls. 4°. 19. G
 ex Lingua nigra corporis affectiões cognoscunt. 8°. d. dec. Hipp. 1°. 275. H
 Linguae rubrae quō fiant. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 191. H
 Linguae uirides, quae. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 5°. 191. E
 Lingua uiridis quid significet. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 192. B
 Lingua fuliginosa, quae. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 151. A
 Lingua fuliginosa in uirgine quadā, quae Larissae acuta et ardenti febre
 detinebatur. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 150. H
 Linguae densae et aridae phreniticae. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. C
 Lingua densa unde. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. C
 Linguae aridae quō fiant. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 191. H
 Lingua arida in Philisco fuit, de cuius ægritudine meminit Hippocrates.
 in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 121. A
 Linguam aridam sine siti in quodam ægro fuisse refert Hippocrates. in
 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 125. D
 Lingua arida sine siti in Hermocrate qua ratione fuerit. in 3°. de morb.
 uulg. com. 1°. 3°. 132. G
 Lingua arida sine siti quō esse possit. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 132. H
 Lingua sicca non sentit. 7°. de dec. Hipp. 1°. 271. G
 Lingua adusta quid significet. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. B
 Lingua adusta existens, si ingens sitis absit in acuta et ualida febre, quid
 indicet. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. B
 Lingua, et os quibus facile desiccatur, aloen damus. de dyna. Sp. 20. H
 Lingua aspera unde. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. C
 Lingua cur aspera reddatur. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. H
 Linguae asperitas quo lunæ aspectu fiat. de decub. progn. Sp. 12. G
 Lingua aspera melle fricanda. de dynam. Sp. 20. A
 Lingua lenitur humidis. ars med. Isa. 69. E
 Linguae nigrae ab utero saepius fiunt. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 191. H
 Lingua turbata quarto die febrienti significat delirium futurum. de uict.
 rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 142. G
 Linguae dolores et oris lentiscino oleo curantur. 5°. de compo. medic.
 secundum locos. 5°. 162. H
 Lingua grauior in morbo ex thorace. de dynam. Sp. 19. G
 ad Linguam fluctione laborantem. de med. fac. par. 7°. 173. E
 in Linguae phlegmone cuitāda quae pituitam per os euocant. 13°. metho-
 di medendi. 7°. 83. A
 Lingua magna quid faciat. de diff. morb. 5°. 5. B
 pro Linguae magnitudine lactuca succus conuenit, si eo colluatur lin-
 gua. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 Linguam adeo tumefactam quidam habebat, ut in ore illam continere nō
 posset. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 ad Linguae tumores quid conueniat. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. A
 Lingua incontinens quae sit. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Lingua si repente incontinens fiat, aut aliqua pars corporis stupore elan-
 guit, tale est melancholicum. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Linguae incontinentia non uidetur antecedere melancholicum. commen-
 tario 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Linguae paralysis nullum nomen habet. 2°. de symp. cau. 3°. 19. G
 Linguae motus solus uitio carebit, quando anterior pars duntaxat cere-
 bri afficietur. 4°. de loc. aff. 4°. 22. H
 Lingua sola paralytica fit, tñ seruat tactū et gustū. 4°. de l. a. 4°. 22. H
 Linguae motus uitatur per septimam neruorum coniugationem. 4°. de
 locis affectis. 4°. 23. B
 Linguae sensus pōt uitari p tertiā neruorū cōiugationē. 4°. d. l. a. 4°. 23. B
 Lingua resoluta pōt clamare, nō loqui. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 149. C
 ad Linguae mollificationem. secret. Sp. 98. C
 Linguae tremor unde oriatur. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. B
 Lingua obtremiscens significat mentem non constantem. in 1°. prorrh.
 commentario 1°. 4°. 166. B
 Lingua cur contremiscat. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. B
 Linguae radix couellit, et tūc quae pars sit affecta. 3°. de lo. af. 4°. 17. D
 Linguae nexus immodici in quo genere ægritudinis. de diff. mor. 3°. 5. C
 in Linguae uitio, deiectione utaris. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 Lingua exerta apto ore canis rabidi exēplo quidā iactātes se medicae spe-
 culationis principes esse, impudēter resistūt dicētibus fieri posse, ut solo
 pspēcto colore, affecta sedes interdū noscatur. 5°. de lo. aff. 4°. 34. C
 Linguae pars dimidia abscissa quae sit ægritudo. de diff. morb. 3°. 5. A
 Lingua mutilata erit aliqua magnitudinis diminutio, tamē ipsum animal
 non necessario dicitur mutilum. de diff. morb. 3°. 4. H
 Linguae partem anteriorem quidam mordicus abscidit in magna neruo-
 rum distentione. de diff. morb. 3°. 4. G

Lingua Philomelae abscidit Tereus. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
 Lingua amota tussim concitat. de opt. secta. Isa. 21. F
 Linguam cuiusdam supra modum absq; ullo doloris sensu excreuisse ui-
 dit Galenus. de diff. morb. 3°. 5. B
 Linguam submordet omphax. de simp. med. Sp. 88. B
 Linguam ulcerat tithymalli succus. de dynam. Sp. 21. E
 Linguae uulneris praesidium. de dynam. Sp. 25. D
 ad Linguae radicem confert succus centaureae. de uirt. cent. Sp. 93. D
 LINGUA est de cibariis medijs. de diff. cont. Sp. 74. C
 cum Lingua coquantur larynx, et epiglottis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G
 Linguae simile corpus in laryngis meatu, et quale. 7°. de usu p. 1°. 160. B
 Linguae laryngis usus. 7°. de usu par. 1°. 160. H
 Lingua aquilae collo suspensa ad quid iuuat. de med. fac. par. 7°. 171. B
 sub Lingua tenenda medicamenta quando, et quo modo uocetur. 7°. de
 com. med. sec. loc. 5°. 177. E
 sub Lingua quo modo continenda medicamenta, quae ad pectus tendere
 debent. de usu theri. ad Pamph. 5°. 98. G
 LINGULAE corpus cur membranosum est. 7°. de usu par. 1°. 161. C
 in Lingula cur foramina. 7°. de usu par. 1°. 161. A
 Lingula cur uiscosa ac pinguis. 7°. de usu par. 1°. 161. C
 Lingulae officium. intro. Isa. 54. C
 Lingula cooperit guttur in deglutiendo. intr. Isa. 54. C
 Lingulam, uel epiglottida fuisse affectā ostēdit tunica uiscosa et crassa,
 quae tussiendo reiecta fuit. 1°. de lo. aff. 4°. 2. D
 Lingulae aliquid quandoq; excreatur. 4°. de loc. aff. 4°. 28. B
 ΛΥΩΝ quid nominare consueuerit Herophilus. 9°. de usu par. 1°. 173. C
 LINOSPERMON, id est lini semen, cuius facultatis. 7°. de simpli.
 medic. facul. 5°. 54. F
 LINOZOSTIS, et mercurialis herba, idem. de simp. med. Sp. 86. E
 Linozostis, id est mercurialis, quid. de simp. med. Sp. 86. E
 Linozostis cuius facultatis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Linozostis, id est mercurialis, stercus expellit. de dynam. Sp. 21. H
 Linozostis pituitam aquosam educit. de dynam. Sp. 22. B
 LINTEOLO illigat simplicia, et facit ea ebullire. 7°. de composit.
 medic. sec. loc. 5°. 180. G
 per Linteolum concernit pulueres. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. D
 per Linteum exprimit succos. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. C
 p Linteū colat. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 170. D / de me. fa. par. 7°. 172. A
 Lintea quo lapide ad splendorem ducantur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. D
 LINTEOLO fricandum corpus ante exercitationem. 2°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 69. H
 Lintea pro frictionibus qualia esse debent. 12°. meth. med. 7°. 75. F
 Lintea duriora accipiantur pro frictionibus ante balneū aquae frigidae.
 3°. de sanitate tuenda. 2°. 78. C
 Linteum superponendum loco qui debet fomentari. de uictus ratione in
 mor. acu. com. 2°. 7°. 116. G
 Lintea qualia praeparanda. de ijs, quae in med. fi. com. 2°. 7°. 211. F
 Lintea quibus irriganda. de ijs, quae in med. fi. com. 2°. 7°. 211. G
 LINTEIS alligabimus adstringenda. de fascijs. 7°. 293. F
 Linteorum duo subligamina. de ijs, quae in med. fi. com. 2°. 7°. 214. E
 ex Linteo si fiat fascia, quō linteum frangi debeat. de fascijs. 7°. 293. H
 in Lintei lōgitudinē facta fasciae firmiter tenēt uinctū. de fas. 7°. 293. H
 ex Linteo uno extremis partibus uel alibi scisso confecta fasciae, dicun-
 tur scissae. de fascijs. 7°. 293. H
 Linteum scissum ad summum caput et ei proximam regionem quo modo
 fieri debeat. de fascijs. 7°. 294. D
 Linteū scissum ad frontē, et partes, q̄ iuxta sunt. de fascijs. 7°. 294. E
 Linteum scissum ad totum caput. de fascijs. 7°. 294. E
 Linteum scissum ad nasum. de fascijs. 7°. 298. A
 Linteum scissum in quatuor partes ad aures. de fascijs. 7°. 299. E
 Linteū scissum in partes sex ad regionē iuxta aurē. de fascijs. 7°. 299. F
 LINA marinae purpureae, si illis uipera suffocetur, et collo alicuius
 ligentur, paristhmij, et morbis colli profunt. 6°. de simplicium medi-
 camen. facul. 5°. 45. H
 LINI semen quale. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. H
 Lini semen est crassum essentia. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. G
 Lini seminis usus et temperies. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
 Lini semen cibus simul est et medicamentum multi seminis. 5°. de simpli.
 medic. facul. 5°. 38. E
 Lini semē medicamentosum, et tentat caput. de atten. uict. rat. 2°. 44. E
 Lini semine quo modo utantur rustici. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
 Lini semē flatuosū ē, et humidū hīs recrementū. 7°. de simp. m. f. 5°. 54. F
 Lini semen

Lini semen calidum in primo ordine, & temperatum in passius qualita-
tibus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
Lini semen tepidum est, ut rosaceum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. G
Lini semen temperatum est. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. B
Lini semen calorem temperatum habet. 11°. meth. med. 7°. 73. C
Lini semen quid agat. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
Lini semē gratū uisceribus sub hypochondrijs. 3°. de simp. me. fa. 5°. 18. H
Lini semine tepido, ex aqua & oleo cocto illinenda sunt hypochondria,
quando sunt tensa. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 140. H
ex Lini semine crudo fomenta in dolore fiunt. 2°. de arte curatiua ad
Glaucnem. 7°. 104. G
Lini semē ad tormina sine febre ualet. d. ui. ra. i. mor. ac. c. 4°. 7°. 149. C
ex Lini semine cataplasma i pleuritide. d. ui. ra. i. mo. ac. c. 4°. 7°. 144. B
Lini semen si in aqua coquas, refrigerantem cremorem efficit. 6°. de sani-
tate tuenda. 2°. 100. F
Lini semē exicat et refrigerat. de uic. ra. in mor. acut. c. 4°. 7°. 149. H
Lini semen purgat pulmonem, & thoracem. de cathart. Sp. 95. C
Lini semen mouet urinam. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
Lini semen frangit lapidem renum, & uescicæ. de cathart. Sp. 95. D
Lini semen tostum, qui efficiat. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. A/H
Lini semē torrefactū extergit absq; acrimonia. 7°. de cō. m. f. l. 5°. 177. F
Lini semen frictum. de med. fac. par. 7°. 171. E
LIPARA compositio, qualis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. E
Liparon emplastrum. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. H
LIPODERMVS quid. fin. med. Isa. 49. B
ad Lipodermos malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. A
LIPPIENTEM alui pfluuiū corripit, bonū. cō. 6°. a. 17°. Ex. 47. H
Lippientibus qui colores conferant. de subf. empi. Isa. 32. B
Lippientibus qui colores obsint. de subf. empi. Isa. 32. B
ad Lippientes angulos oculorum ualet fuligo piceæ tedæ. 8°. de simpli.
medic. facul. 5°. 58. F
ad Lippientes collyrium. 3°. de cōp. med. per ge. 234. H/6°. 5°. 258. F
iam Lippientibus in linteolo collyrium adhibetur. 5°. de compositi. medic.
per genera. 5°. 247. F
Lippientium fluxus quā promptissime cohibēs emplastrum. 6°. de cōp.
med. per gen. 5°. 259. G
ad Lippientes emplastrum Azanitæ confert, & quo modo ponendum.
5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. D
LIPPITVDINES cur ita dictæ. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. G
Lippitudo quid. intro. Is. 58. D
Lippitudo morbus est in oculo. de diff. morb. 3°. 5. H
Lippitudo frequētissima oculorū affectio. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 150. F
Lippitudo affectus est totum oculum exercens. intro. Isa. 58. D
Lippitudo cuius sit ægritudo propria, & cuius ex accidenti. de differen-
tijs morborum. 3°. 5. H
Lippitudo morbus est contagiosus. 4°. de diff. puls. 4°. 64. D
ut Lippitudo, et scabies, pestilētia cōtagiosa est. 1°. de diff. mor. 3°. 31. B
Lippitudines tabidæ quō, & ex quibus fiant. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
Lippitudines infestant eos qui sunt repleto capite, his dēptis qui habent
oculos praeualidos. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. C
Lippitudines qua tēpestate, & propter qd. cō. 3°. aph. 14°. Ex. 22. D
Lippitudines qua tempestate, & quibus annis maxime accidunt. com. 3°. aphorif. 12°. Ex. 21. F
Lippitudines cur fiant æstate. com. 3°. aph. 21°. Ex. 24. C/D
Lippitudines cur fiant, si fuerit hyems aquilonia, & autumnus australis.
com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. A
cur Lippitudo per circuitum fiat. 2°. de diff. feb. 3°. 41. F
Lippitudines infestantes quotidie, & tertio die cur eueniunt. 2°. de dif-
ferentijs febrium. 3°. 40. E
Lippitudo oculorū cū catocho pessima. i. 3°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 140. A
in Lippitudine, principio copiosus humor tenuis, & incoctus plurimū
defluit. de tot. morb. temp. 3°. 88. G
Lippitudo lachrymas facit. com. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
i Lippitudine palpebræ dormiētū agglutinant. d. tot. mor. tēp. 3°. 88. H
Lippitudo cur facta humida. in 3°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 146. H
Lippitudo citra fluxionē quādo fiat. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 108. C
Lippitudines humidæ quibus accidunt. de aere, aquis, & locis. 2°. 2. F
Lippitudinē sticcā, et scabiosam iuuat collyria oxydērica. intro. Is. 58. B
ad Lippitudinē sticcā comodum quid. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 152. D
ad Lippitudinem scabram & aridam illitio mordax bona. 4°. de cōp.
medic. sec. locos. 5°. 153. E
Lippitudo ab alui pfluuiū soluitur prope finē. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. H

LIPPITVDINIBVS quæ cōmoda. 4°. de cōp. me. f. l. 5°. 149. G
ad Lippitudinē remedia, q. cō. 6°. ap. 17°. Ex. 47. H/de dyn. Sp. 24. G
Lippitudo quo modo detergenda. de remed. fac. par. 7°. 156. B
Lippitudinis impetus glaucium stringit. de simp. med. Sp. 84. F
Lippitudines sanare non potest ladanum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. E
ad Lippitudines oui candidum confert. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 140. G
Lippitudines optime curat satyrium. de simp. med. Sp. 91. C
ad Lippitudines astiuas. de remed. par. fac. 7°. 156. B
ad Lippitudinē incipiētē qd cōferat. 4°. de cōp. m. f. l. 152. G/5°. 154. A
ad Lippitudines diuturnas. de remed. par. fac. 7°. 156. B
Lippitudine oculorū ueteri infestatos qd iuuat. de cōp. me. se. l. 5°. 139. A
ad Lippitudines inueteratas quid bonum. 4°. de cōp. med. sec. lo. 152. F/
154. C/155. G/ 5°. 156. H
ad Lippitudines ad malum habitum productas collyrium. 4°. de comp.
medic. sec. loc. 5°. 156. H
ad Lippitudines oēs. 4°. de cōp. m. f. l. 152. G/154. A/155. C/ 5°. 156. E
Lippitudo, uide Ophthalmia.
LIPPI uident iridem ad lucernam. de hist. philos. Sp. 8. A
LIPSIANI quid. de simp. med. Sp. 86. C
Lipsiani acriter relaxant, lumbricos occidunt, partū expellunt. de simp.
medicam. Sp. 86. C
Lipyria febris, quæ. fin. med. Is. 46. C
Lipyria febris ad quod genus relegetur. in progn. com. 2°. 4°. 198. D
Lipyria est consequens febris. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
Lipyriæ febres, quales. de inæq. intemp. 3°. 44. G
Lipyriæ febres & hepialæ quos habent casus. 1°. de diff. feb. 3°. 34. A
Lipyriæ febres sunt putridæ. 1°. de diff. feb. 3°. 34. A
Lipyriæ febres quid faciant. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. A
in Lipyrijs febribus arteriarum partes sunt frigidiores. 3°. de præfag.
ex puls. 4°. 115. D
LIQVABILIA quæ uocentur. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 233. F
ex Liquabilibus medicamentum. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 233. F
LIQVANTIA sunt calida potestate. 3°. de temp. 1°. 23. F
LIQVEFACIENDVM igne non flamma, quid. 5°. de compositio.
med. per genera. 5°. 247. E
Liquefaciens humores medicamen. de med. exper. Sp. 106. B
Liquefaciens phlegma medicamen. de med. exper. Sp. 108. A
Liquefaciens phlegma electarium. de med. exper. Sp. 107. A/G
Liquefaciens phlegma uiscosum electarium. de med. exper. Sp. 108. D
si LIQVEFIAT metallū, maius sit q̄ fuerit prius. d. ut. re. Sp. 64. A
LIQVESCANT quō metalla. de util. resp. Sp. 64. A
LIQVENTVR quæ igne. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 233. F
Liquari quæ possunt, liquida ingrediuntur compositiones. 2°. de comp.
medic. per genera. 5°. 227. F
nō Liquatur nec siccantur fibræ, ut carnes faciūt. 10°. met. me. 7°. 67. E
Liquare pro mollire. 2°. de san. tuen. 2°. 71. B
Liquandi uim obtinet laserpitium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
LIQVIDIOR est sanguis arteriæ quā uenæ. de util. resp. Sp. 64. E
Liquidioris sanguinis homines sunt timidi, & boni sensus, quia molles
carne de util. resp. Sp. 64. F
in LIQVIDO sanguine nulli iueniūtur neruuli. d. uti. resp. Sp. 64. F
Liquidus est humor albugineus, & cur. de anat. uiu. Sp. 48. E
Liquidæ compositiones inunctiles in quibus conueniant. 4°. de compositi.
medic. sec. loc. 5°. 151. B
Liquidum cur non effluit à manu. 1°. de usu par. 1°. 116. D
Liquidis accipiēdis materia apta est chondrus. 8°. de simp. m. fa. 5°. 63. H
Liquidū significat nō coctum. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. G
Liquida non exeunt ē uentriculo, quia liquida. 1°. de nat. fac. 1°. 296. D
Liqdi motus sunt illi, q̄ sunt sensui manifesti. de mot. ma. et obs. Sp. 66. D
LIQVIRITIAE semen purgat uescicam. de cathart. Sp. 95. D
Vide Glycyrriza.
LIQVORES sunt tenuiū partiū, et calidi. 8°. d. sim. me. f. 5°. 60. A
Liquores habēt uarios sapores ex terra mixta. de util. resp. Sp. 64. F
in Liquore fructuum crassum quippiā defertur. 1°. de sim. me. fac. 5°. 5. D
Liquor ē tritico exit quō. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. H
Liquores alij nō nutriūt pr. eter uinū. de ren. affe. dig. & med. 7°. 195. G
Liquores ex calore primo dulcescūt, post amarescūt. de ocul. 7°. 188. C
Liquores quales esse debeant. 1°. de antid. 5°. 110. D
ex Liquoribus & succis simplicia quæ, & quod facile leuigātur. 4°. de
comp. med. per ge. 5°. 257. H
Liquor Cyrenicus acris. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
Liquor Euphorbij acris. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
Liquor Medicus

Liquor Medicus acris. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
 Liquor Sagapeni acris. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
 Liqueores tres acrimoniae expertes, quibus alij duo adduntur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. G
 Liquor, uide Succus.
 LIS mala quæ. 1°. meth. med. 7°. 2. G
 LITE uiride emplastrum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. E
 Lite aut sit, quid requiratur. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. E
 Lite ex salicibus ut Herodotus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. G
 Lite emplastrum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 221. D
 Lite fuscum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 259. A
 Lite icesium Heraclidis. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. A
 LITERARVM diuifio. 9°. de decr. Hip. 1°. 282. E
 Literas apud Aegyptios inuenit Theuth. 9°. de decr. Hip. 1°. 282. E
 per Literas multos curauit Galenus. 4°. de loc. aff. 4°. 22. C
 Literas accipiebat Galenus ex Iberia, Celtica, Asia, & Thracia. 4°. de locis affectis. 4°. 22. C
 LITHARGYRVS quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 90. F
 Lithargyrus praparatur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 78. D
 Lithargyrus Romæ habetur. 1°. de antid. 5°. 100. D
 Lithargyrus, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. H
 Lithargyrus temperatus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. A
 Lithargyrus leuissimus est. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 268. H
 Lithargyrus per erosionem interimit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
 Lithargyro cur utamur i pluribus medicamentis. 9°. de simp. m. f. 5°. 70. A
 Lithargyrus cicatricem inducit per accides. 5°. de simp. m. fa. 5°. 36. D
 Lithargyrus i intrinsecis ulceribus sumi non debet, sed eo utimur in extrinsecis. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Lithargyrus ad intertrigenes femorum utilis medela est. 9°. de simplic. medic. facul. 5°. 70. A
 Lithargyri uires habet plumbago. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. D
 LITHIASIS quid. fin. med. 47. G/48. F/intro. Isa. 58. G
 Lithiasis affectus partium exteriorum palpebrarum. intro. Isa. 58. D
 LITHOCOLLA utitur ad pilos agglutinandos. 4°. de comp. med. secundum locos. 5°. 153. C
 Λιθων ορυπτικὰς facultates à calculis comminuendis uocant. 5°. de simp. medic. facul. 5°. 32. B
 LITHOIDES os, quod. intro. Isa. 54. F/de ossib. 40. H/4°. de ana. administrationibus. 1°. 84. D
 Λιθάλαβον ferrum, quod. intro. Isa. 60. B
 LITIGATORE se, et se et iudice uicit Thessalus. 1°. me. m. 7°. 3. A
 LITRVM in medio salis, et aphrolitri uires habet. 11°. de simplicium medic. facul. 5°. 83. E
 Litru bereciniu facit ad uulnera neruorum. 3°. de comp. me. p. ge. 5°. 230. F
 LITTORALES pisces neq; crassi, neque tenuis succi sunt. de bon. & uitio succorum. 2°. 34. H
 in Littore mulieris decumbentis casus ab Hippocrate refertur. in 1°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 126. E
 LIVENTIA, aclichenas sanat rha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 Liuescere quid significet. in prog. com. 2°. 4°. 198. F
 Liuescentia dura nigrescunt. de fract. com. 2°. 7°. 236. C
 ad LIVIDITATES oculorum ualet succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. D
 LIVIDVM græce pelidnon uocant. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 Liuidum quid significet. in prog. com. 3°. 4°. 211. D
 Liuidus, et niger color contrarius est flauo et pallido. 14°. me. m. 7°. 87. E
 Liuidus color quid sit, & quò fiat. de fract. com. 2°. 7°. 236. C
 Liuidus color semp malus i febribus. in 6°. de mor. uulg. cõ. 1°. 3°. 159. G
 Liuidu & nigru colore facit frigus. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. E
 Liuidus colore musculus, qui. de mus. diff. 1°. 52. A
 Liuidum corpus quò fiat. de tum. præter natu. 84. C/in 6°. de morbis uulg. com. 3°. 3°. 178. A
 Liuida extrema in Philisco fuere. in 1°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 121. B
 Liuida frigidaq; cur fiant extrema. in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 131. B
 Liuida cur sint extrema in acutis morbis. i 1°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 115. B
 Liuidæ, & frigida extremitates in acuto morbo letales sunt. in 3°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 137. F
 Liuidi digiti & liuidæ ungues significant mortem. in pg. cõ. 2°. 4°. 198. F
 Liuidis pedibus nigri sunt minus pestiferi. in prog. cõ. 2°. 4°. 198. G
 Liuidas pustulas habentes in superficie optime purgat colocynthis. de dynamidijs. Sp. 21. D
 Liuidum excrementum quid significet. 1°. de crisi. 4°. 29. E

Liuidæ, sanguineæ, biliosæ, & foetida excretiones i febribus non intermittunt tibus oēs malæ. cū uero bene excernuntur, bonū est, & p uescit: et ubi aliquid secedēs steterit non purgatū, malū. cõ. 7°. aph. 65°. Ex. 60. E
 Liuida urina aut nigra in synocha non sine periculo erit. de dyn. Sp. 34. E
 Liuidus quò sanguis efficiatur. quæ. in Hip. Sp. 113. F
 Liuida cū duritie significant inflammationē. de fract. cõ. 2°. 7°. 236. C
 Liuidas & duras partes discutientia non sanant erysipelata. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. H
 Liuida curat lupinorum farina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
 Liuida digerit lupinorum farina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
 ad Liuida accommoda est raphanis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 LIVORES cruenti extrinsecus circa mēbranā genituræ erāt illius, q̄ ab ancilla quadā in terrā defiliēdo proiecta fuit. de foet. f. 1°. 322. D
 Liiores faciunt aeris temperaturæ. q̄ animi mores. 1°. 318. F
 Liiores fiunt à frigido. com. 5°. aph. 17°. 38. H/20°. Ex. 39. A
 Liorem facit frigus. com. 5°. aph. 23°. Ex. 39. G
 Liiores tollit raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 ad Liiores quid faciendum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. F
 Liorem tollit medicamentum Epigoni à non nullis dictum ab alijs Isis. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 246. E
 Ληξιπύρετα antidota, id est febrifugia quæ. 2°. de antidotis. 5°. 113. H
 Ληξιφάρμακα antidota, id est solumorbia, quæ. 2°. de antid. 5°. 113. H
 LIXIUIVM unde dicatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. B
 Lixiuum quid sit, & quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
 Lixiuum ex quibus fiat lignis. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 228. F
 Lixiuum præstantissimum, quod. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. F
 Lixiuu ē sarmetorū cinere factū ad qd cōferat. 2°. de anti. 5°. 114. C/D
 Lixiuum lauri prodest pecoribus quibus pulmo tensione uexatur, et quibus uenenata aliqua res per cibum obrepit. de simp. me. Sp. 85. H
 Lixiuum lauri in caustica mittitur. de simp. med. Sp. 85. H
 Lixiuum cur calidum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. A
 Lixiuum est tenuissimarum partium. 14°. meth. med. 7°. 88. H
 Lixiua res acris est & styptica. de simp. med. Sp. 86. A
 Lixiua uires quæ. de simp. med. Sp. 85. H
 Lixiuum digerit. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Lixiua uirtute quacūq; pro uetustate stupida facta sunt, auferuntur. de simp. med. Sp. 86. A
 Lixiuum disponit uulnera ad sanitatem. de simp. med. Sp. 86. A
 Lixiuum sordes uulnorum abstergit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. E
 Lixiuum maxime abstersiuum & exiccatorium ex cinere ficus et tithymallorum, quod est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 52. B
 Lixiuo aqua cum farina hordeacea in ea cocta medicamentum extēplo factum ad putredinem in neruo uulnerato. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 cum Lixiuo cocta farina erui leuat à putrefactione. 6°. met. me. 7°. 37. F
 Lixiuum septicis miscetur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
 Lixiuum quod septicum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. B
 Lixiuum est ferē septicum uel putrefaciens. 6°. de simp. me. fa. 5°. 52. B
 Lixiuum adurit. introductio. 58. B/1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. F
 Lixiuum adurit citra dolorem, quia tenue. 9°. de simp. med. fa. 5°. 69. G
 Lixiuum ex calce, quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
 Lixiuum liquidum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. A
 Lixiuu figularium cum melle feruefactum ad quid conferat. 3°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 144. D
 Lixiui figulini aqua. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. D
 Lixiua quæ stacte dicitur meminit. < forte mistra saponis est >. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 228. F
 Lixiua stacte. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 261. E/G
 ex Lixiua stillatitia, et farina hordei cataplasmate fouetur pars putrescens in contusionibus neruorum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. A
 Lixiuo utaris in spongiæ defectu. 14°. meth. med. 7°. 87. F
 LIXOPERICON. de dynamidijs. Sp. 32. H
 LOBI, id est siliquæ. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 Λοβοί, qui. 1°. de alim. fac. 2°. 14. H
 Lobi hortenses cibo adaptantur. de atten. uic. 2°. 45. B
 Lobi hortenses sunt crassi succi, & pituitosi. de atten. uic. 2°. 45. B
 Lobi minus inflant fabis. de atten. uic. 2°. 45. B
 LOBI cur duo in laua thoracis parte. 6°. de usu par. 1°. 148. H
 Lobi cur tres in dextra thoracis parte. 6°. de usu par. 1°. 148. H
 Lobi pulmonis in omni animali plures sunt in dextra parte, quàm in sinistra. 6°. de usu par. 1°. 149. A
 Lobus quintus pulmonis thymus, ppter qd factus. 6°. de usu p. 1°. 148. H
 Lobos plures

Lobos plures quàm homo plura animalia habent. 6°. de usu p. 1°. 149. A
 LOCALIS motus qui. 1°. de nat. fac. 1°. 290. G
 Localia medicamenta esse, id est quæ à particularibus ducuntur membris, certum est. de cathartics. Sp. 94. H
 Locale remedium quod. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 162. C
 ad Localia medicamenta statim deueniendum, quando non adest pletho-
 ra, aut cacoehymia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. A
 Localiter opitulari nos docet locus. de uoc. instr. diff. 1°. 106. C
 Λογία purgatio est. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 75. D
 LOCVS, & receptaculum quo modo differant. de hist. philos. Sp. 5. C
 Locus Dei ubi sit. de hist. philos. Sp. 3. F
 in Loco non est anima. de spermate. Sp. 37. H
 de Locis, aere, & aquis libri sunt Hippocratis. 3°. de diff. resp. Sp. 69. E
 de Locis, aere, & aquis liber quid tractet. 3°. de diff. resp. 3°. 73. D
 Locorum natura debet sciri secundum empiricos. de sect. Isa. 16. D
 Locorum distinctio per complexionones. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
 fm Loca diuersa sunt animalia, licet sit in eadem specie, & similiter quæ
 in animalibus sunt. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. A
 Locorum frigidorum incolæ molles. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. F
 Loca frigida quales homines gignant. 2°. de san. tuen. 2°. 73. B
 Loca sicca quales homines gignant. 2°. de san. tuen. 2°. 73. B
 Loca caua pratenia habitantes, quales. q. animi mores. 1°. 320. A
 Loca concaua habitantes, quales. de aere, aquis, & locis. 2°. 2. C
 ex Locorū tēperatione aliqui ad prudētiā iuuātur. q. ani. mo. 1°. 320. D
 Locus calidus, & siccus facit tertianam. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 Loca similia naturis lædūt, dissimilia contra. com. 3°. apho. 3°. Ex. 20. B
 LOCI natura indicat morbi, fm Rationales. de sect. Isa. 16. E
 Locus q. indicet febres. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Locus indicat febres. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Loca debent esse contraria morbis. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 192. E
 à Loco colligitur pportio ex tēpore. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 103. F
 Locus facit ad putredinem. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 103. F
 in Loco bene perspirabili degere debent dolore capitis ex ardore labo-
 rantes. 2°. de composi. medic. sec. loc. 5°. 132. B
 ad Loca diuersa missorum puerorum exēplum. 3°. de dig. puls. 4°. 79. G
 in Locos pficisci multos medicū oportet, & quare. si quis. op. m. 1f. 6. E
 ad LOCA simplicium accedendum, & asportandum quantum satis est
 in uita. de usu theria. ad Pamphi. 5°. 100. B
 ad Loca ubi sunt optima simplicia medicamenta, nauigauit Galenus. de
 theriaca ad Pamph. 5°. 100. B
 Loca ubi sunt medicamenta optima uerissime scripsit Dioscorides. de usu
 theria. ad Pamph. 5°. 100. C
 in Locis humidis qualia fiant medicamenta. 1°. de antid. 5°. 105. D
 Loca quæ uitanda pro antidotis. 1°. de antid. 5°. 105. D
 in Loco, & in qualitate motus sit. 2°. methodi medendi. 7°. 10. A
 de Loco ad locum permutamur uirtute proueniente ex capite. de uirtu.
 nostrum corp. dispenf. Sp. 60. B
 Loci angustatio facit tristem sensum laborantibus ex motu arteriarum.
 commentario 7°. aphorif. 21°. Ex. 55. D
 Loca quo modo dicantur plena & uacua. 3°. de diff. puls. 4°. 62. B
 LOCI qui sint apud medicos. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 201. B
 Loci sunt particule corporis apud antiquos. 1°. de locis affectis. 4°. 2. G/
 de uirtus ratione in morbis acutis, comment. 4°. 7°. 138. B
 Locus diaphragmatis. de anat. parua. Sp. 43. A
 Locos, in quibus actio sit, cognoscere debet medicus, qui ratione curatu-
 rus est. de uoc. instr. diff. 1°. 106. B
 Loci affecti qui dicantur. 3°. de loc. affect. 4°. 14. D
 in Locorum affectorum notitia semper debet medicus se exercere. 1°. de
 locis affectis. 4°. 8. D/ 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. D
 Locos primario affectos inuestigandos esse præcipit Hippocrates, & qd
 inde utilitatis habeatur. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 de Locis affectis librum fecit Galenus in senectute. 3°. de lo. aff. 4°. 15. C
 Loca multū faciūt ad morbos uulgares. i. 1°. de morb. uul. cō. 1°. 3°. 101. H
 Loci forma multū facit ad præagiēdū. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 117. E
 Locus affectus non parum indicat. 4°. meth. med. 7°. 29. B
 Loci affecti cum affectione multum ualent ad remediorum inuentionem.
 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. C
 Locus localiter opitulari nos docet. de uoc. instr. diff. 1°. 106. C
 Locorum differentia facit ut uarietur curatio. 1°. de loc. affe. 4°. 2. G
 Locus affectus dat modum euacuandi. 13°. meth. med. 7°. 33. F
 à Loco exercitatio quo modo fieri debeat. 1°. de loc. affe. 4°. 8. D
 pro Locis affectis inueniendis exercitatio quo modo molienda. 1°. de lo-

cis affectis. 4°. 13. C
 de Locis affectis exercitatio duplex, & qualis. 4°. de loc. affe. 4°. 27. E
 circa Locos affectos exercitationis modi tres. 2°. de loc. aff. 4°. 8. D
 Locos affectos inueniendi uia, & ratio. 2°. de locis affect. 4°. 13. A
 Locorum notæ unde accipiantur. 1°. de loc. affect. 6. A/ 4°. 13. C
 ad Locorum affectorum cognitionem ualet dispositio totius corporis. 1°. de locis affectis. 4°. 3. F
 Locus affectus ut cognoscatur quæ prius, & quæ posterius considerāda.
 2°. de locis affectis. 4°. 13. C
 de Locis affectis habetur cōiectura ab innatis rebus. 1°. de lo. af. 4°. 4. G
 Locum affectum docent symptomata. 1°. de locis affect. 4°. 7. G
 de Locis affectis habetur cognitio ab accūtibus. 1°. de l. af. 4. G/ 4°. 6. C
 de Locis affectis scripsit Archigenes. 1°. de loc. af. 3. G/ 2°. 4°. 10. E
 de Locis patiētibus Archigenes tres libros scripsit. 1°. de cris. 4°. 136. C
 de Locis affectis doctrinam Archigenes suis scriptis adeo obscurauit, ut
 ne Galenus quidem, qui in artis operibus senex iam effectus fuerat, di-
 cere uereatur, eius se dicta non intelligere. 2°. de loc. af. 4°. 12. H
 de Locis affectis librū ppter amicos fecit Galenus. 2°. de lo. af. 4°. 13. C
 in de Locis affectis libro quid sit acturus Galenus. 1°. de lo. af. 4°. 4. G
 in de Locis affectis libris de his quæ sensu non percipiuntur, agit Gale-
 nus. 4°. de locis af. 4°. 23. B
 in de Locis affectis libro sensibus subiecta non tractat Galenus. 5°. de lo-
 cis affectis. 4°. 29. G
 in de Locis affectis libro apparentia manifeste non tractantur. 5°. de lo-
 cis affectis. 31. H/ 4°. 33. B
 in de Locis affectis libro de uisum effugiētibus agit. 6°. de lo. af. 4°. 37. B
 in de Locis affectis libro tertio quæ acturus erat Galenus, et quæ ex cō-
 sequenti egit. 3°. de locis af. 4°. 21. D
 in de Locis affectis libro quarto de faciei partibus, quæ intrinsecus affi-
 ciuntur agit Galenus. de locis af. 4°. 21. D
 in de Locis affectis libro quarto non loquitur de affectibus notarum par-
 ticularum Galenus. 4°. de loc. af. 4°. 22. D
 Loci affecti in quibus morbis nullum sit signum. 3°. de loc. af. 4°. 16. B
 Locus affectus doloris capitis difficulter cognoscitur. 2°. de composio-
 ne medicament. sec. loc. 5°. 132. A
 à LOCI natura pilorum origo fit. 11°. de usu partium. 1°. 190. A
 Loca humorum. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Locus sanguinis, qui. de anat. uiuo. Sp. 45. D
 de Loco ad locum quot modis humores tendant. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, commentario 3°. 3°. 178. G
 Loca per quæ debet fieri euacuatio. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Loca per quæ natura uergit, euacuandum, præsertim si sint opportuna.
 com. 6°. aphor. 22°. Ex. 48. E
 Loca per quæ natura euacuat. com. 2°. apho. 15°. Ex. 12. F
 Loca quæ conferant euacuationi. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 ad Loca inutilia motus humorum noxij, qñ. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Loca quæ euacuent partē corpis, & quæ totū. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 ad quæ Loca malum sit hepar euacuare. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Locus uocis qui nam sit secundum diuersos. de uoc. instr. diff. 1°. 106. D
 Locus, cui applicandæ sunt hirudines, quō præparādus. de cuc. sc. 6°. 4. C
 Locis affectis, uel propinquis non pinguibus applicandæ sunt hirudines.
 de cucur. scarif. 6°. 4. D
 Locus ligandi eligendus est qui maxime in rem erit. de fascijs. 7°. 294. C
 in Locum suum reponi quæ desiderant. 4°. meth. med. 7°. 16. C
 LOCI muliebres p quas ptes expurgētur. 2°. d. ar. cu. ad Gl. 7°. 102. H
 Loci inherent foetui post conceptum. 1°. de semine. 1°. 329. F
 in Locis genitura q fuerat p sex dies, qualis exciderit. de foe. f. 1°. 322. C
 Locos eicit cyclaminis cyssanthemi fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
 Locos elicit decoctum florum leucioij. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
 Locos retentos eiciunt purpurarū opercula. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. B
 LOCUSTAE cur hnt crura longa, et gracilia. 3°. de usu p. 1°. 128. C
 Locustas edunt Seleucides aues, & p anū emittunt. 6°. de lo. af. 4°. 37. H
 LOCUSTAE habent tenuem testam. 3°. de alim. fac. 2°. 32. D
 Locustæ marinæ siccae sunt cute, humide carne. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Locustæ non habent palpebras. de instr. odor. 1°. 112. B
 Locustis non oriuntur pili. 2°. de temp. 1°. 18. G
 LOCUSTAE, & lentes paulatim nutriūt. cō. 2°. apho. 18°. Ex. 13. G
 Locustæ conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 192. C
 Locustæ similis caro, qualis. 3°. de symp. caus. 3°. 26. D
 LOCUTIO proprie uox hominum. de hist. philos. Sp. 9. F
 Locutionis uasa, quæ. de anatomia uiuorum. Sp. 49. B
 Locutionis organorum uas est os. de anat. uiu. Sp. 49. B

Locutionis organa sunt dentes, labia, palatum, lingua, & uuea, & duæ
amygdalæ. de anat. uiu. Sp. 49. C
Locutionis instrumentum est lingua. in 1^m. de morb. uulg. cō. 2°. 3^a. 115. F
Locutio est lingua. 1°. meth. med. 7^a. 6. B
LOCUTIONEM Atticam non curat in scientijs Galenus. de ord.
lib. suorum. Isa. 15. F
Locutiones obscuræ nullam habent certam explanationem. de ijs quæ in
medic. fi. comment. 3°. 7^a. 217. B
LOGARICE grana bona. de med. fac. par. 7^a. 177. H
LOGARICION. de med. fac. par. 7^a. 177. H
LOGIATRI, & nō medici qui sint. i. 3^m. de mor. uulg. c. 1°. 3^a. 134. D
LOGICAM uocat sermocinandi artem. 2°. de diff. resp. 3^a. 64. F
Logica speculatio, quæ. de tot. morb. temp. 3^a. 89. A
Logica speculatio prius est quàm naturalia theorematum aggredienda. 1°.
de temperamentis. 1^a. 12. C/A
Logicæ speculationes in ociosum tēpus dimittendæ. 4°. de sa. tu. 2^a. 82. C
Logicæ & empiricæ inuētio nō sunt simul cōfundēda. 2°. met. m. 7^a. 13. E
de Logica intentione in libro methodi docet Galenus. 2°. me. m. 7^a. 13. C
Logicam sciuisse Galenū facile perspicitur. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. D
Logicam calluit Galenus. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 238. A
Logicam didicit à patre Galenus. de ord. lib. suo. Isa. 15. D
Logicam Platonis adducit auctor libri de semine. de sperm. Sp. 40. D
in Logica quæ primo discenda. 2°. meth. med. 7^a. 15. B
Logicæ initium est prædicamenta diuidere. 2°. meth. med. 7^a. 15. D
Logica principia quæ, & quod illis adhibenda fides, si demonstrandum
quippiam sit. 1°. meth. med. 7^a. 5. D
Logica regula in conuertibilibus. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. C
Logica, & sophistica disputatio, quæ. 8°. meth. med. 7^a. 58. C
Logica disputatio quæ nam dici debet. 8°. meth. med. 7^a. 58. D
Logica quædam quæstio quæ sit. de uict. rat. in mor. ac. c. 1°. 7^a. 109. D
Logicæ & dialecticæ quænes quæ sint, & quæ non. 3°. de lo. af. 4^a. 14. E
Logica demonstratione an indigeret in remedijs inuestigandis, cogitauit
Galenus. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. A
Logicas quænes & obscuras scribebat Archigenes. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. C
Logica nomina non sunt immiscenda rebus medicis. de tot. mor. 3^a. 89. A
Logica non despicienda, an sang. in art. nat. conti. 1^a. 62. D
absq; Logica cōtēplatiōe nō licet aliquid exq̄site statuere. 1°. de elem. 1^a. 6. A
Logicæ ignorantia quid pariat. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 70. D/ 2°. de
diff. resp. 3^a. 64. F/ 2°. de simp. med. fac. 5^a. 9. F
Logicæ ignorantia facit hominem ignarum. 6°. de usu part. 1^a. 152. H
ob Logicæ imperitiā multi decipiuntur. 2°. meth. med. 7^a. 14. G
Logicæ speculationis expertes, qui. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. F
Logicam non habentes sunt fugiendi. de const. art. Isa. 38. F
Logicæ ignari licet errēt, gloriant̄ tñ se uicisse. 2°. de diff. resp. 3^a. 64. F
LOGICVS qui nominandus. 3°. meth. med. 7^a. 16. D
Logici officium est differentias rerum quot sint, & quales inuenire. 3°.
de diff. puls. 4^a. 63. B
LOGISTICAE exercitatio iuuenum esse debet. ad eos qui de typ.
scrips. de circ. 3^a. 92. G
Λόγος est in genere φωνῆς. in 1^m. prorrh. com. 2^a. 4^a. 177. A
LOIVS mēsis dñ fm Macedones. in 1^m. de morb. uulg. cō. 1°. 3^a. 102. B
LOLIVM sepe in tritico, qñq; in hordeo. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. G
Lolium ex tritico oritur. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. H
Loliū tritico miscent in penuria publica pistores. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. H
Lolium comedentibus quid contigerit. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. H
Lolio prius melampyron. 1°. de aliment. fac. 2^a. 15. H
Lolium in tertio ordine calefacit, & exiccat. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 41. F
Lolium magis calefacit quàm iris. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. F
Lolium multum desiccatur & calefacit. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. F
Lolium multum discutit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 176. A
Lolij farina reficcat. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. A
Lolij farina ualde exiccat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 44. E
cum Lolij, & orobi farina oxymel ad putrescentia ualet. 2°. de arte cu-
rat. ad Glaucōnem. 7^a. 106. H
Lolij farina usus ē Gal. i. uulneribus neruorū. 3°. de cō. me. p. g. 5^a. 229. H
p Lolij farina, farina fabarū qñ satisfaciāt. 2°. de ar. cu. ad G. 7^a. 107. A
LOLLIGINES inter aquatilia mollia numerantur. de bonitate &
uitio succorum. 2^a. 35. E
Lolligines molles sunt. 3°. de alim. facult. 2^a. 32. D
Lolligines conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 192. C
LOMENTVM sabæ nigræ molit. 10°. de cōp. me. se. l. 5^a. 209. B
LONCHITIS quid. de simpl. med. Sp. 86. D

Lonchitis diureticam radicem habet. de simpl. med. Sp. 86. D
Lonchitis urinam ciet. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. G
Lonchitis folia scolopēdriæ similia ad glutinanda uulnera idonea sunt, &
lienes induratos sanant, & quo modo. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. G
LONGAEVVS & sanus quibus erit hō. 1°. de san. tu. 2^a. 63. A
LONGAON intestini, extale, uel extēsū sextū ē. de anat. uiu. Sp. 50. B
Longaon cur sit rectum. de anatomia uiuorum. Sp. 50. E
Longaonis locus. de nat. & ord. cu. corp. 42. C/ de anat. par. Sp. 43. A
Longaon habet uillos longitudinales ad attrahēdū. de anat. uiu. Sp. 50. E
Longaon habet quatuor lacertos ad feces retinēdas. de ana. uiu. Sp. 50. E
à LONGE uisio differt à propinqua. de cuiusque animi peccatorum
notitia atq; med. 2^a. 59. D
à Longe quæ sunt, tenuius uidētur. de cōpag. mēb. siue de na. hu. Sp. 58. C
LONGINQVAM ægritudinem aut futuram mortē dicit urina cro-
cea, turbulenta cum nebulis non bonis. de dynam. Sp. 34. E
à Longinquis partibus quō trabunt medicamenta. de cathart. Sp. 94. H
Longinqua uitia sinapis eliminat. de simp. med. Sp. 90. G
Longinquis uitijs prodest thapsia. de simp. med. Sp. 91. F
LONGITVDINALES uilli attrahunt. de anat. uiu. Sp. 55. H
Longitudinales uillos habet longaon ad attrahēdū. de anat. uiu. Sp. 50. E
Longitudinales, & latitudinales uillos magis habet membrum quoddam
quàm alios ut gula. de anat. uiu. Sp. 55. H
ex Longitudinalibus filis quibusdam, & quibusdam transuersis compo-
nitur panniculus interior stomachi. de anat. uiu. Sp. 49. H
LONGITVDO non est magnitudo. 2°. de diff. puls. 4^a. 56. F
inter Longitudinē & breuitatem medium. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 248. B
in Longitudinem distenditur lingua, non tamen in omnem dimensionem.
de mot. man. & obs. Sp. 68. B
in Longitudinē erigentes arteriam musculi. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. E
Longitudo priapi quanta esse debet. de anat. uiu. Sp. 52. E
Longitudo superat profunditatem in pulsu. 2°. de cau. puls. 4^a. 94. A
Longitudo in iuvene pulchra, in sene illiberalis, quia gibbum causat. com-
ment. 2°. aph. 54°. Ex. 19. E
fm Longitudinem auersio fit supra & infra. cō. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
ex Longitudine fasciarum differentia. de fascijs. 7^a. 293. F
in Longitudinē lintei factæ fasciæ uinctū firmiter tenet. de fas. 7^a. 293. H
Longitudinem morbi prænunciat ubi in toto corpore mutatio, fueritq;
refrigeratū corpus, aut rursus incaluerit, aut calor ex alio alius emer-
serit. præfag. exper. conf. Sp. 77. G
Longitudinē laborū in morbis qui dies iudicet. cō. 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
Longitudinem morbi, sed salubritatem significat urina subrubra, & se-
dimentum subrubrum. in progn. com. 2°. 4^a. 200. E
de Longitudine se excusat Galenus. 5°. de san. tu. 88. D/ 2^a. 92. A
LONGISSIMI in libris suis fuerunt Menemachus, & Menodotus.
ad Thrasy. 2^a. 106. C
LONGVM proprie quid significet. com. 2°. aph. 54°. Ex. 19. E
in Longius collum quā à simia habētibus aialibus nihil penitus ex quarta
cōiugatiōe neruorū à spinali medulla ferē ad diaphragma: ut neq; ijs,
quæ ualde longū habent collū, ex quinta. 13°. de usu part. 1^a. 202. D
Longam, & antiquatam consuetudinem, & si sit non bona, imitari de-
bet medicus in cibando egro. de diff. cont. Sp. 72. C
Longior fascia, quæ in orbem faciei & capiti circumdatur, dicitur ὠτά-
χος. de fascijs. 7^a. 294. H
Longa dicta fascia ad frontem, & regionem quæ inter supercilia est, ex
fascia glomerata. de fascijs. 7^a. 300. A
Longa esse debet Inspiratio & expiratio, pp quid. de anat. uiu. Sp. 48. B
Longus Morbus unde. de nat. & ord. Sp. 41. F
Longam ægritudinem, aut mortem significat in synocha urina cholerico
colore nebulam albam hñs, & fursures supnatantes. de dyn. Sp. 34. C
Longum morbum significat sudor aduētante febre, nec deficiente febre.
præfag. exper. conf. Sp. 77. G
in Longis morbis status multas habet accessiones. 1°. de crisi. 4^a. 128. H
in Longis morbis est expectanda concoctio. quos pur. op. quib. me. &
quo temp. 5^a. 88. G
Longi morbi per abscessum iudicantur. in prog. com. 2°. 4^a. 205. B
per Longos morbos fiunt abscessus non per biliosos. in prognost. com-
mentario 2°. 4^a. 205. A
in Longis morbis cur multa cōtingunt sinistra. in prog. c. 2°. 4^a. 203. B
in Longa icteritia quid agendum. de cura icteri. Sp. 111. E
ad Longas affectiones. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 284. E
Longus morbus. lege Morbus longus, Aegritudo longa.
Longus, & eminens cur sit nasus. de anat. uiu. Sp. 94. A
in Longum

in Longum findi potest Nerus, quia uenulas habet spiritum capientes.
de util. resp. Sp. 63. C
Longi Sermones quomodo adducendi. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. B
Longæ Vocis emissio, necessaria est sermonibus, uociferationibus, canti-
bus. de anat. uiu. Sp. 48. B
Λοπὸν quid significet. de art. com. 2°. 7°. 265. E
LOQVACITATIS solatia, quæ. 2°. de diff. resp. 3°. 68. E
Loquacitas præter naturam mala est. in 1°. de morbis uulgaribus, com-
mentario 3°. 3°. 117. G
LOQVAX fuit de industria Galenus. 2°. de diff. resp. 3°. 68. E
Loquaces, & sophistæ, qui. 4°. de dign. puls. 4°. 83. H
Loquax si cogitabundus, peruihil: sobrius si tardus & torpens appareat,
mentem læsam significat. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 168. G
LOQVELA quid. 4°. de loc. affe. 4°. 26. B
Loquela instrumentum, quod. 2°. de decre. Hippoc. 1°. 236. F / 4°. de locis
affectis. 4°. 26. B
Loquela est uoluntaria. de mot. man. & obs. Sp. 69. A
Loquela uoluntatis magnum opus. 2°. de symp. cau. 3°. 19. G
Loquela, uox, exufflatio cum strepitu, exufflatio sine strepitu, & exspi-
ratio, quò se habeant circa læsionem. 4°. de loc. affe. 4°. 126. D
Loquela amissa ex epilepsia remedium. de dynam. Sp. 24. C
LOQVENDI usus fit à lingua. 4°. de loc. affe. 4°. 26. E
Loquendi angustia quo modo fiat. de uoce, & anhel. Sp. 62. A
ad Loquendi impotentiam propter phrenitum remediū. de dyn. Sp. 35. H
Loquendi exquisita diligentia negligenda. de fract. com. 2°. 7°. 241. E
Loquendi modis proprijs non semper utitur Hippocrates. de art. com-
mentario 1°. 7°. 256. D
à Loquendi modo arguit Galenus. com. 3°. aph. 14°. Ex. 7. B
LOQVI, & ratiocinari sunt conuenientiores homini actiones. de
mot. man. & obs. Sp. 67. F
Loqui sensus aduersus cogitationem quo modo finxit Democritus. ad-
uer. emp. med. 1°. 35. C
Loqui quidam prohibuit seipsum per annum. 2°. de mo. mus. 1°. 315. E
Loquuntur exili uoce & balbe melici. de mel. ex Gal. Ru. & Po. Sp. 109. E
Loquuntur multum phrenitici. in 3°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 151. F
Loqui non potest, sed potest clamare lingua resoluta. in 3°. de morbis uul-
gar. com. 3°. 3°. 149. C
Loqui obscure quidam gaudent. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 136. E
Loquuntur breuiter, obscure nunciātes. de ijs q̄ in med. fi. c. 1°. 7°. 200. D
LORA δευτερίᾳ ab Atticis dicitur. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
Lora prima & secunda dolorem capitis facit. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
Lora prima & secunda cito mingitur. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
Lora dulcis citius per urinas meat. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
Lora acerba & acida difficiliter mouent urinā. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
Lora dicitur σεμυλίτης. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
Λορδῶς quid significet. de fract. com. 2°. 7°. 240. G
Lordosis, idest excauatio ad interna, uertebrae luxatio uocatur. 4°. de
locis affectis. 4°. 23. H
Λορδωσις quid apud græcos. de art. com. 3°. 7°. 268. F
LORVM quo cingerentur inguina, in quo sterces lupinum continere-
tur p colicis quidā parari præcipiebant. 10°. de simp. me. fa. 5°. 76. D
Lora comparat Galenus partibus neruosis. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
Lora quomodo conuelluntur. 3°. de loc. affe. 4°. 17. F
Lora patiuntur à calido, unde ipsis neruos comparat in conuulsione. com-
ment. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
LOTIO frigida ab exercitando qñ conueniat. 2°. de san. tu. 2°. 70. A
per Lotionem, uel frictionem uoluptatem sentiunt læsitudine laboran-
tes. 1°. de symp. cau. 3°. 17. E
Lotio ex aqua frigida cōtraria febrī ex obstructiōe. 8°. met. me. 7°. 50. A
Lotio ex aqua dulci tpata fit i febre ex obstructiōe. 7°. met. me. 7°. 50. A
Lotio ex aluminosa aqua est contraria febrī ex obstructiōe. 8°. metho-
di medendi. 7°. 50. A
Lotio calida facit corpora mollia & debilia. de uenæ sect. ad. Bras. 6°. 8. G
Lotio calidæ uires dissoluit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. D
Lotio quæ facit robur uiriū. de uict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 132. D
Lotionis tempus, quod. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. B
Lotio in febris declinatione fiat. 8°. meth. med. 7°. 53. G
Lotio gracilis quanta esse debet. 7°. meth. med. 7°. 45. C
post Lotionem cur oleo unguendum. 7°. meth. med. 7°. 45. C
Lotionis prohibitionem pereunt in carcere suam sanitatem tuentes. 5°. de
sanit. tuenda. 2°. 94. A
LOTIONES quales i renū dolore. de ren. aff. dig. & me. 7°. 194. A

Lotio ad pedes pro somno inducendo. de dynam. Sp. 23. C
Lotio ad scrophulas. de dynam. Sp. 25. G
LOTIO erosionem tollit simplicibus medicamentis. 4°. de composi-
tione medicamentorum per genera. 5°. 236. B
Lotio tollit acredinem, & morsum medicamentis. 6°. meth. med. 7°. 38. C
LOTIVM quid sit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. A
Lotij uestica à lotio patitur. 5°. de usu par. 1°. 145. G
Lotiū reddit foetus nō p pudendū, sed p umbilicū. 15°. de usu p. 1°. 211. G
Lotium cur post partum emittitur à foetu per collum uesticæ, & in utero
per umbilicum. 15°. de usu par. 1°. 212. C
Lotium ei aculatur ut ex incisa uena sanguis. 1°. de nat. fac. 1°. 293. G
per Lotium exeunt humores pinguiore, aut per sudorem, uel per uom-
tum, uel per secessum. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 187. E
Lotio cur detineri non possit. 3°. de nat. fac. 1°. 305. H
Lotium cur cito putrescit. 3°. de nat. fac. 1°. 306. A
Lotium cum perfectam coctionem ostendit, tunc temperatus exuat se ut
fricetur. 2°. de san. tuen. 2°. 75. H
Lotio qualis esse debet temperato. 2°. de san. tuen. 2°. 76. B
Lotiū qñq; fluit in inclinatione. quos pur. op. qb. me. & quo tēp. 5°. 88. G
Lotium quid prouocet. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. B
ad Lotium citandum prodest uinū. in 6°. de morb. uulg. cō. 4°. 3°. 185. C
ad Lotium sanguineum. de med. fac. par. 7°. 178. F
Lotium Hirci cuius usus. de med. fac. par. 7°. 167. D
LOTVRAE carniū similis excretio, quæ. 3°. de sympt. cau. 3°. 28. A
LOTVM supponit esse in colle Tabiano tanquam in loco temperato
quam boues pascant. 5°. meth. med. 7°. 35. A
Lotus agrestis in secundo ordine calefacit. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 54. H
Lotus domestica temperata mediocriter concoquit & exiccat. 7°. de sim-
plicium medicamentorum facultatibus. 5°. 54. H
Loti ægyptiæ semen in panes fingitur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. H
Loti lignorum assulæ derafæ muliebri accommodantur profluuiio, dysen-
terijs, & cœliaci affectibus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. A
Lotus pilos defluentes cohibet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
LOTVS palustris cuitanda in herpete exedente. 2°. de arte curatiua
ad Glauconem. 7°. 102. B
LOTO intempestiue quid contingat. 10°. meth. med. 7°. 65. E
Lotis ruber color adueniens actioni neq; commodum, neq; incommodum
affert. 1°. meth. med. 7°. 7. G
Lota bene medulla panis est pauci nutrimenti, cur. de diff. cont. Sp. 73. G
Loti fermentati panis, frumenti medulla est cibus subtilians. de dissolutio-
ne continua. Sp. 72. D
Λοτὸν quid nominat Galenus. 2°. de san. tuen. 2°. 70. B
LVBRICA humida celeriter descendunt. 1°. de ali-
ment. facultatibus. 2°. 14. D
Lubricum est intestinum, præsertim ieiunum. cō. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
LVCAE ciuitatis horizon. secret. Sp. 98. H
in LVCANIA aial medium inter ursum et suæ. 3°. de ali. fa. 2°. 26. C
LVCANICAE à coquis quò fiunt. de fract. com. 3°. 7°. 245. H
super LVCERNAE flammam nunquam totum effunditur oleum, &
quare. de cau. morb. 3°. 7. A
Lucernæ ad calorem naturalem comparatio. com. 1°. aph. 13°. Ex. 7. A
Lucernæ flamma quò ferè extinguitur. de cau. mor. 3°. 7. C
qñ Lucerna extinguitur ab aere frigido. de cau. mor. 3°. 7. B
Lucernæ flamma tollitur suffocando. de util. resp. 1°. 224. H
Lucerna extincta parieti applicata quò accensa est. 3°. de temp. 1°. 22. E
Lucernæ flamma extincta aliam lucernā accedit. de util. resp. 1°. 224. G
Lucernæ extinctæ odor lethargico olfaciendus est. de dynam. Sp. 24. F
Lucernæ fomes plurimum exustus quale patitur, tale etiam quippiam in
marasmode cor pati uidetur. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
ex Lucernis exit fuligo. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. H
Lucernarum oleum quale sit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. A
Lucernarum oleum similem oleo ueteri & cicino. 1°. de compositione me-
dicamentorum sec. loc. 5°. 123. A
ex Lucernis oleum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. A
Lucernarum sordes, quales. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. A
LVCIDISSIMA aqua est primus humor oculi, in qua est uis uisibi-
lis. de compag. memb. Sp. 58. C
LVCIDVM solum in colores conuertitur. de ocul. 7°. 185. B
Lucidum uisus instrumentum. 7°. de decr. Hip. 1°. 171. B
Lucidum cur uisus instrumentum. 7°. de decre. Hipp. 1°. 272. A
Lucida lumen dispergunt. de ocul. 7°. 182. C
in Lucido aere dormire q̄s nō pōt nisi tectis oculis. de istr. odor. 1°. 112. B
ll ij Lucida &

Lucida & nigra urina, cum sudore et dolore hypochondriorum mortem significat. de dynam. Sp. 34. E
 Lucida ualde urina i synocha phrenitim ueturā ostendit. de dyn. Sp. 34. F
 LVCIVS acceptus est in imperij cōionem a Seuerō, quem nō Lucium amplius, sed Seuerum uocauit. ad eos, qui de typ. scrip. circ. 3^a. 91. H
 Lucius praeceptor Galeni. 2°. de comp. med. ger gen. 5^a. 225. F
 Lucius praeceptor Galeni. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 244. A
 Lucius uocabat tonsos mimos. in 6^m. de mor. uulg. com. 4°. 3^a. 181. G
 Lucij colica sedans dolorem, qualis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. G
 ex Lucij libris pastilli dysentericis conuenientes, & quales. 9°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 203. C
 Lucij emplastrum. 6°. de comp. med. pe gen. 5^a. 261. H
 Lucij pceptoris medicamentū, & cuius usus. 7°. de cōp. me. p ge. 5^a. 265. C
 Lucij pceptoris Galeni pharmacū. 5°. de cōp. med. p ge. 251. F/5^a. 254. A
 Lucij praeceptoris Galeni melinon. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 253. H
 Lucij praeceptoris odoriferum. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 254. B
 Lucij Tarsensis potio qualis, & ad quid conferat. 9°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 203. E
 LVCRIO cupiditas fugienda. de uict. ra. in mor. acut. com. 1°. 7^a. 110. G
 LVCTAE artem paedotribicā uocat Galenus. ad Thrasyl. 2^a. 109. A
 Lucta genus exercitij. 2°. de sani. tuen. 73. G/ 2^a. 75. G
 Lucta exercitatio magna. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 156. A
 Lucta uehementes actiones dicuntur. 3°. de diff. puls. 4^a. 62. A
 Lucta qua exercetur robur luctatorum. 2°. de sani. tuen. 2^a. 74. E
 in Lucta suffocationis periculū. de uict. rat. in mor. acut. c. 4°. 7^a. 137. F
 Lucta q̄ exercitia quae meliora. ad Thrasyl. 2^a. 108. E
 Luctam odit bene instituta respublica. ad Thrasyl. 2^a. 109. B
 LVCTANDI locus in urbis publica regione aliqua, gymnasium dicitur. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. E
 Luctantium exercitium, quale. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. E
 Luctantibus quō augeatur robur. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. E
 LVCTATIO febricitatibus officit. i 6^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 177. H
 LVCTATORES prandent panem, & coenant carnem. de uictus rat. in mor. acut. com. 1°. 7^a. 111. H
 Luctatores aliqui sciunt eos qui debeant uincere, & quo modo. in progn. commentario 3°. 4^a. 207. E
 Luctatoribus quae acciderent. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 105. A
 Luctatoribus cur partes quaedam rumpantur. 4°. de loc. affec. 4^a. 28. A
 Luctatoribus facile flectitur crus. 2°. de mo. mus. 1^a. 315. F
 Luctatores detrahit Galenus. ad Thrasyl. 2^a. 108. E
 LVCTARI, gestari, & deambulare, differunt. ad Thrasyl. 2^a. 105. A
 LVDEBANT i aqua adolefcētes tpe Galeni. 4°. de lo. af. 4^a. 26. A
 LVMBARIS medulla cur a medicis uocata. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. E
 LVMBRICORVM triplex species. introd. Isa. 57. F
 Lumbrici sunt toto genere praeter naturam. de diff. morb. 3^a. 4. F
 Lumbrici in intestinis gignuntur. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. D
 Lumbrici ex qua materia, & quo modo fiant. cō. 3°. apho. 26°. Ex. 25. F
 Lūbrici non pnt fieri, nisi adsit plurimus calor. cō. 3°. aph. 26°. Ex. 25. F
 Lumbrici cur non fiant in pueris paruulis, sed solum in adultioribus. com. mentario 3°. aphor. 26°. Ex. 25. F
 Lumbrici etiam fiunt in iumentis male cibum concoquentibus. commentario 3°. apho. 26°. Ex. 25. F
 Lumbrici rotundi de stomacho educuntur. de cathart. Sp. 94. G
 Lūbrici rotūdi plures q̄ ascarides fiūt in pueris. c. 3°. aph. 26°. Ex. 25. G
 Lumbrici teretes faciunt morbum longum intrinsecum. intro. Isa. 56. B
 Lumbricus longus unus tenens omnia intestina quandoque. commentario 3°. aphorismo 26°. Ex. 25. G
 LVMBRICVS latus quō fiat, & quid sit. cō. 3°. aph. 26°. Ex. 25. G
 Lumbrici lati educuntur ex intestinis maioribus. de cathar. Sp. 94. G
 Lumbrici lati faciunt morbum longum intrinsecum. intro. Isa. 56. B
 Lumbrici hemilthes dicti uires imbecilles faciunt. de uict. rat. in morbis acutis, comment. 2°. 7^a. 124. H
 ad Lumbricos latos idonea est anchusae quarta species. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 41. D
 Lumbricū latū interficit cortex radices Mori. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 56. C
 Lumbricū latū necat Filix, qm̄ amara est. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. C
 Lumbricum latum helminthem uocatum, mirabiliter ab intestinis educit Theriaca. de theria. ad Pifo. 5^a. 96. A
 ad Lumbricos latos medicamentum. intro. Isa. 58. A
 ad Lumbricos latos, & rotundos. de med. fac. par. 7^a. 172. A
 Lumbricus qui cibum totum consumit, & corpus emaciat, theriaca ab intestinis eijcit. de ther. ad Pif. 5^a. 96. A

cum Lumbricis quidam irritata aluo liquida turbida excreuit. in 1^m. de morbis uulg. com. 3°. 3^a. 125. D
 Lumbrici quo modo tusses faciūt. in 6^m. de mor. uulg. com. 2°. 3^a. 163. D
 Lumbrici teretes quando bonum, ut cum deiectione descendant in iudicatione. in progn. com. 2°. 4^a. 199. E
 Lumbricorum curatio, quae intro. Isa. 57. F
 Lumbrici amaritudine necantur. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 48. B/50. A/52. G/55. D/ 5^a. 56. E/C
 Lumbricos & foetum necant amara. 8°. de simp. med. facul. 5^a. 61. A
 Lumbricos expellit Abrotanum. de simp. med. Sp. 81. B
 Lumbricos expellit Absinthium. de simp. med. Sp. 80. E
 Lumbricos necat Brassica. 7°. de simp. med. fac. Sp. 52. G
 Lumbricos rotundos educit bouis talus. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. E
 Lumbricos necat Calamintha succus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 49. D
 Lumbricos educit Cantharis. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. F
 Lumbricos interficit Cardamomum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. A
 Lumbricos occidit Chamaleon. de simp. med. Sp. 82. F
 Lumbricos occidit Coriandrum. de simp. med. Sp. 82. E
 Lumbricos expellit Cornu ceruinum. de simp. med. Sp. 83. C
 Lumbricos necat Costus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. F
 Lumbricos quod necat est amaritudo quae in costo. 7°. de simplic. medicamen. facul. 5^a. 52. F
 Lumbricos infantibus necat Fel taurinum. de dynamidijs. Sp. 27. F
 Lumbricos expellit Filix. de simp. medic. Sp. 84. D
 Lumbricos expellit Git. de simp. medic. Sp. 84. F
 Lumbricos expellit Hyssopum. de simp. med. Sp. 92. E
 Lumbricos occidunt Lipsiani. de simpl. med. Sp. 86. C
 Lumbricos interficit Lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. D
 Lumbricos eijcere potest lupini decoctum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. D
 Lumbricos expellit farina lupinorum. de simp. med. Sp. 86. C
 Lumbricos interficit Menta sua amaritudine. 6°. de simp. me. f. 5^a. 48. B
 Lumbricos eijcit cortex radicum Mori. de simp. medicam. Sp. 87. H
 Lumbricos & foetū tū eijcit tū enecat Myrrha. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 61. A
 Lumbricos expellit Nepita. de simp. med. Sp. 87. H
 Lumbricos interimit Nigella. 7°. de simpl. med. facul. 5^a. 55. D
 Lumbricos necant folia Persici trica supra umbilicum imposita. 7°. de simplic. medic. facult. 5^a. 56. A
 Lumbricos necat Seriphum. 8°. de simp. medic. facul. 5^a. 60. C
 Lumbricos intestina occupantes, & famem inducens enecat Theriaca. de theria. ad Pison. 5^a. 96. A
 Lubricos rotundos excludit semen Tithymalli, & succus eius cum caricis, aut cum dactylis comestus, iris, herba mercurialis, thymi decoctio, aloe, absinthium, abrotanum. de cathartics. Sp. 95. C
 Lumbricos educit Triphera magna. de dynamidijs. Sp. 26. D/E
 Lumbricos excludit Vinum uiolaceum. de simpl. medic. Sp. 92. C
 Lumbricus occidit semen Violarum. de simp. medic. Sp. 91. A
 ad Lumbricos necandos remedium. de dynamidijs. Sp. 27. H
 ad Lumbricos mirabile remedium. de med. par. fac. 7^a. 175. B
 ad Lumbricos uentris. de med. fac. par. 175. D/ 7^a. 178. H
 ad Lumbricos aluum occupantes. de med. fac. par. 172. A/ 7^a. 175. E
 LVMBRICI, siue intestina terrae, neruis diuisis conueniunt. 11°. de simplic. medica. facult. 5^a. 82. E
 LVMBI qui. introd. Isa. 53. E/de ossibus. 1^a. 41. G
 Lumbus pars spinæ. 12°. de usu partium. 1^a. 196. G
 Lumbus longior in simijs quam in alijs aialibus. de art. cō. 3°. 7^a. 273. B
 Lumborum uertebrae quot. de ossibus. 1^a. 42. C
 in Lumbo uertebrae quinque habet homo. de articul. com. 3°. 7^a. 273. B
 in Lumbo quinque spondyli. 12°. de usu par. 196. G/13°. 1^a. 201. F
 Lumborum uertebrae quales. de ossib. 42. C/13°. de usu par. 1^a. 199. H
 Lumborum spondylorum consideratio. 13°. de usu par. 1^a. 200. B
 ex Lumborum uertebis prodeuntium neruorum coniugationes. de neruorum dissectione. 1^a. 55. B
 Lumbus, seu psoa, haud exiguus musculus est, et unde oriatur ac desinat. de musculorum dissectione. 1^a. 50. G
 ad Lumbos est arteria magna, in cuius partem inseruntur foetus arteriae 15°. de usu partium. 1^a. 211. D
 in Lumborum ultimis uertebis non est arteria uenae subiecta, sed e contrario. de uen. art. diff. 1^a. 38. D
 supra Lumbos membrana, est peritonaeum. 6°. de anat. adm. 1^a. 88. H
 Lumborum exercitationes, quae. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. H
 in Lumbis quae sunt, expurgantur p urinā meatum. 11°. me. me. 7^a. 73. F
 Lumbi ut pinguescant, antidotum. de dynamidijs. Sp. 28. D
 Lumbis &

Lumbis & perineo, id est femini, calida flatuosa adhibenda pro coitu, frigida pro contrario. 6°. de locis affectis. 4°. 42. F
 Lumbi quo modo ledantur. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H
 à Lumbis mulieribus rigores magis incipiunt, & per dorsum. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 174. C/com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Lumborum distentiones in muliere quæ morbis uterilibus uexabatur, quales fuerint, & quo tempore. 2°. de sem. 1°. 336. C
 Lumborum tetanus sanguinis missione soluitur. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 144. D
 LUMBORVM dolores ex itinere. de ui. ra. i mor. ac. c. 4°. 7°. 144. H
 ad Lumbos & coxam quandoq; ueniunt dolores ex crapula, & cibis. de uictus ratione in morbis acu. com. 4°. 7°. 144. H
 Lumborum, ceruicis, & hypochondrij dolores habet caput dolens. in 1°. prorrh. comment. 1°. 4°. 161. H
 Lumborum dolores si ascendunt, & oculi peruertantur, malum. in 1°. prorrhetic. com. 1°. 4°. 174. A
 Lumbi dolentes significant stomachi dolores, & sanguinem per hæmorrhoidas futurum. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 185. C
 Lumborum dolor significat purgationem debere fieri per inferius. commentario 4°. aph. 20°. Ex. 29. C
 Lumborum dolore superueniente quibus ilia suspensa sunt obmurmurantia, his alui humectantur. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. G
 Lumborum dolor perseverans tympaniam, id est siccum hydropem inducit. com. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D
 circa Lumbos dolores exitiales qui. in progn. com. 2°. 4°. 203. H
 in Lumborū doloribus quæ uena est secunda. de nat. hu. com. 2°. 7°. 183. B
 ad Lumborum inueteratos dolores stercus columbinum bonū. 1°. de simplic. medicam. facul. 5°. 77. A
 ad Lumborū dolorē antidotū. de dynam. 28. D/ de pass. mul. Sp. 96. A
 ad Lumbos fasciarum circumiectio qualis. 3°. de san. tuen. 2°. 77. D
 pro Lumbis quæ unctioes frigidæ. 6°. de san. tuen. 2°. 100. F
 Lumbis appposito med°. crura resoluta sanata sunt. 4°. de lo. af. 4°. 25. B
 in Lumbis luxatio, qualis. 4°. de loc. affect. 4°. 24. B
 Lumbos exustos habent Nomades. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. F
 LUMINIS an contrariū tenebra uel priuatio. 1°. de symp. c. 3°. 17. C
 Lumen solis aerem mutat in instanti. de ocul. 7°. 185. C
 Lumen lunæ. de hist. philos. Sp. 7. B
 Lumen uisibilis spiritus aerem mutat in instanti. de ocul. 7°. 185. C
 Lumen coadunant nigra. de ocul. 7°. 182. C
 Lumen dispergunt lucida. de ocul. 7°. 182. C
 Lumen minus semper à maiori uincitur. 1°. de usu part. 1°. 178. G
 Lumen refugere quid & unde. in progn. com. 1°. 4°. 192. E
 LVNA & sol sunt ueluti oculi mundi. an animal sit. 1°. 327. B
 Luna admiranda. 17°. de usu partium. 1°. 222. C
 Lunam putat meliorem Galenus aia, & mente. 17°. de usu par. 1°. 222. C
 Lunæ figura. de hist. philos. Sp. 7. B
 Luna diuersa à forma humana. in 3°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 149. B
 Lunæ maculæ. de hist. philos. Sp. 7. C
 Luna, & eius orbis quantitas. de hist. philos. Sp. 7. A
 Lunæ magnitudo. de hist. philos. Sp. 7. B
 ad Lunæ magnitudinem procedit demonstratio Geometrarum. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. C
 Lunæ distantia ad nos. de hist. philos. Sp. 7. D
 Luna aut stella si sinistro oculo cernas destro clauso, in dextram partem transilire uidebitur, in sinistra aut contra agent. 10°. de usu p. 1°. 183. A
 Lunæ circuitus quot fiat diebus. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. D
 Luna unoquoq; mense mundum perambulat. de spermate. Sp. 40. E
 Lunæ lumen. de hist. philos. Sp. 7. B
 Luna superat alia astra uicinitate. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. B
 Luna sole indiget in omnibus. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. B
 Luna occidit cum Sole. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. D
 Luna quantum luceat, & obtenebretur. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
 Lunæ apparitionis tempus quantum. 3°. de dieb. decre. 4°. 159. F
 Luna per septimanas mutatur. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. E
 Lunæ opera magna, sed maiora Solis. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
 per Lunæ motum omnia mutantur. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. G
 Luna immutat terrestrem plagam. 3°. de dieb. decre. 4°. 160. B
 Luna frigida est & humida. de cōpag. memb. siue de natu. hu. Sp. 59. G
 Lunæ conuenit terra frigida et humida in primo gradu. de sper. Sp. 41. B
 Lunæ suppositæ terræ, quæ. de spermate. Sp. 39. E
 Lunæ circuitus communis quæ operatio. 3°. de dieb. decre. 4°. 159. E
 Lunæ circuitus propria operatio, quæ. 3°. de dieb. decre. 4°. 159. E

Luna quid efficiat in rebus diuersis. de dynamidijs. Sp. 20. B
 ex Luna aerem mutari nemo dubitat. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. E
 ex Luna quando cognoscatur pluuia. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. F
 ex Luna quo mō tempestas ualida cognoscatur. 3°. de die. dec. 4°. 157. F
 Luna rutila significat tempestatem. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. F
 Lunæ uarij aspectus uaria faciunt. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
 de Lunæ tpe mēstruo Hipparchus librū fecit. 3°. de dieb. dec. 4°. 157. D
 Luna menses ordinat. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. A
 à Luna ipsa uidetur numerare mēses Galenus. de septim. par. 1°. 341. D
 Lunæ ratione non sunt computandi menses, sed ratione solis. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 102. D
 à Luna per septimanas mensis mutatur. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. G
 Luna quomodo menses uariet. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. B
 Luna cōseruat statū tēpus mēstruorū mulieribus. 3°. de die. dec. 4°. 157. A
 Luna comitiales circuitus custodit. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. A
 Luna in tabem uertit corpora mortui. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. A
 Luna dormientibus sub ipsa pallorem & capitis dolorem conciliat. 3°. de diebus decretorijs. 4°. 157. A
 Luna in coitu cum Sole facit mutationes uehementissimas. 3°. de diebus decretorijs. 4°. 157. B
 Lunæ coitus dies tres, & quid tunc agatur. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. E
 Lunæ coniunctionis diurnæ mutationes. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. C
 Luna cur magis & minus apparet post coitum diuersis temporibus. 3°. de diebus decretorijs. 4°. 157. D
 Luna in oppositione facit minores mutationes. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. B
 Luna falcata obscuras mutationes facit. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. C
 Luna dicotomos, quæ. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. C
 Luna amphicyrta. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 13. C
 Lunæ defectus. de hist. philos. Sp. 7. C
 Lunæ defectus reponitur inter ea quæ manifesto apparent. de cu. animi pec. not. atq; med. 2°. 57. B
 Lunæ defectum obseruat. de dynam. Sp. 26. A
 Lunæ lumine, & cursu morborum prognostica. de decub. prognost. ex mathe. scientia. Sp. 12. E
 Lunæ schemata in geminis. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 13. D
 Luna primo consideranda sit ne in augmento uel decremento sui cursus. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 12. E
 Lunæ augmentū obseruat, & in qua re. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. B
 Luna decrecente omnia decrescunt. de dynam. Sp. 20. B
 Lunam obseruat decrecentem. de dynam. Sp. 25. E
 Lunæ decrementum obseruat, & diem Iouis. de dynam. Sp. 27. E
 Lunæ tetragonæ, & diametræ stationes in principijs bonis bonas faciunt alterationes, in malis malas. 3°. de dieb. decr. 4°. 158. A
 fm Lunæ & planetarum stationes q; homines bene & male se habeant. 3°. de diebus decretorijs. 4°. 157. H
 Luna si incipiat in uno signo cum æger incipit ægrotare, et faciat coniunctionem cum sole, æger morietur. de decub. pg. ex math. scia. Sp. 12. F
 Luna diminuentē qñ æger sanabit. de decub. pgn. ex math. scia. Sp. 12. F
 Luna existente in ariete si quis decumbat in schemate maleuolo, quid futurum. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 12. G
 si Luna in ariete in schemate solis æger decubabat, quid fiat. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 12. G
 Luna cum Saturno, & Marte, & Mercurio potest sanari æger. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 12. H
 Luna cū Saturno & Mercurio necat. de decub. pg. ex mat. scia. Sp. 12. H
 Luna si cum Ioue sit, aut Mercurio, aut Venere, ægro decumbente, sanabitur. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 12. H
 Luna si cum Marte sit & Mercurio sanabitur æger. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 12. H
 Luna in & Solis Saturno in tetragono qui morbi fiant. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 13. A
 Luna existente in Tauro qui morbi fient, fm tamen planetarum aspectus. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 13. B
 Luna in cācro si qs decubabat, quid sequat. de dec. pg. ex math. sci. Sp. 13. G
 Lunæ sedes est Cancer. de spermate. Sp. 38. H
 Luna in Leone si qs decubabat, qd sequatur. de dec. pg. ex mat. sci. Sp. 14. B
 Luna si sit in Virgine, quæ ægritudines fiant. de decub. progn. ex mathe. ma. scientia. Sp. 14. D
 Luna in Libra existente si quis decumbat, quæ ægritudines fiant, & quales. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 14. F
 Luna in Scorpione existente qui morbi fiant, & quales. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 14. H

Luna existente in Sagittario quæ ægritudines fiant, & quales. de decub. progn. ex math. scientia.	Sp. 15. B
Luna existente in Capricorno quæ ægritudines fiant, & quales. de decub. progn. ex math. scientia.	Sp. 15. D
Luna existente in Aquario, quæ ægritudines fiant. de decub. progn. ex math. scientia.	Sp. 15. F
Luna existente in Piscibus quæ fiant ægritudines. de decub. prognost. ex math. scientia.	Sp. 15. G
ex Luna ratio dierum decretoriorum sumitur. 3°. de dieb. decre.	4°. 159. E
Luna ægris & sanis potest dies prænunciare, quales futuri sunt. 3°. de diebus decretorijs.	4°. 157. H
ad Lunas, & ad septimanas referuntur circuitus per dies. 3°. de diebus decretorijs.	4°. 158. B
Lunæ ratione quando crisis tuta est. 3°. de dieb. decre.	4°. 157. D
Lunæ dies qui tempora ostendunt. 3°. de dieb. decre.	4°. 157. F
Luna obseruanda in curationibus. de dynam.	Sp. 20. B
Luna imminuente corpora refrigerare periculosum. de decub. progn. ex math. scientia.	Sp. 16. B
in Lunæ augmento excalfacere corpora periculosum. de decub. progn. ex math. scientia.	Sp. 16. B
LUNATICI qui. de dynam.	Sp. 24. A
Lunaticum fuisse Silenum, de quo Hippocrates meminit, quo modo aliqui interpretarentur. in 3°. de morb. uulg. com. 1°.	3°. 128. G
LUNATA figura ab una parte sima, ab altera gibba est ascia. de fascijs.	7°. 296. B
Lunata ligna, pars organorum. de machin.	7°. 309. E
Lunatum lignum ad quid organis. de machin.	7°. 310. A
Lunata, & cuneata appendix in organis immobilis est. de machi.	7°. 310. F
Lunata appendix semper immobilis manet. de machin.	7°. 310. F
LVPINVM hepar hepaticis ualet. 8°. de cõp. med. sec. lo.	5°. 195. F
Lupinum iecur ad hepaticos ualet, tamen non laudat. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus.	5°. 80. A
Lupina uestica. de dynam.	Sp. 28. F
Lupinum stercus quale esse debeat. 10°. de simp. med. fac.	5°. 76. C
Lupinum stercus in colicis mirabile. 10°. de simp. med. fac.	5°. 76. C
Lupinum stercus quo loro apponebatur inguinibus pro colica. 10°. de simp. med. fac.	5°. 76. D
LVPINA uua quid. de simp. med.	Sp. 83. C
LVPINA branca. de dynam.	Sp. 24. C
Lupina branca quæ inferius est rotunda. de dynam.	Sp. 31. A
LVPINAE caudæ meminit. de dynam.	Sp. 25. H
LVPINA faba. de dynam.	Sp. 25. H
LVPINA melancholia, qualis. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. F	
LVPINVS quid. de simp. med.	Sp. 86. C
Lupinus numerat inter cerealium semina. de uic. ra. i mor. ac. c. 1°.	7°. 111. B
Lupini lentibus similes minus siccant. de atten. uic.	2°. 45. A
Lupinus habet siliquas. 1°. de alim. fac.	2°. 15. A
Lupinus quot habet siliquas. de pond. & mens.	5°. 276. G
in Lupinis quid sit fructus. 2°. de alim. fac.	2°. 16. C
Lupinus qualis sit. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°.	7°. 146. F
Lupinus agrestis, qualis. 6°. de simp. med. fac.	5°. 48. D
Lupini semen amarum est. 4°. de simp. med. fac.	5°. 26. E
Lupinus amarus, qualis. 6°. de simp. med. fac.	5°. 48. C
Lupini aquam amaram efficiunt. 3°. de alim. fac.	2°. 32. A
Lupini sunt in frequenti usu. 1°. de alim. fac.	2°. 14. C
Lupini quo modo parentur, ut amittant insuauitatem sibi ingentam. 1°. de alim. fac.	2°. 14. C
Lupinis quidam pro obsonio utebatur, ut esset sanus. 1°. de ali. fac.	2°. 14. F
Lupinorum substantia qualis. 1°. de alim. fac.	2°. 14. C
Lupinis quoniam Galeni pater experimentum fecit. de bon. & ui. succ.	2°. 36. G
Lupinus flatulentus est. de atten. uic.	2°. 45. B
Lupinorum uirtus calida est, corpus nutriunt, sunt indigestibiles, uetrem temperant si cocti manducentur: aqua ubi cocti fuerint cum ruta et pipere splenicis prodest, scabiei maculis uel feruoribus apta fomentatio est, cum aceto scrophas, uestiones, & malignos humores accipit eorum farina lubricos, expellit eorum radix urinam mouet. de simp. med.	Sp. 86. C
Lupinus probe nutrit. de bon. & uit. succ.	2°. 37. D
Lupinus non est mali succi, sed crassi. de bon. & uit. suc.	2°. 36. D
Lupini nutriunt eum qui digerit illos nutrimento multo crasso. de dissolutione continua.	Sp. 73. E
Lupinus nutrimentum facit crassum. 6°. de simpli. med. fac.	5°. 48. C
Lupini est cibus crassus, & cur. de diff. cont.	Sp. 72. H
Lupinus est duræ naturæ. de diff. cont.	Sp. 73. B
Lupinus concoctu difficilis. de atten. uic. 2°. 45. B/ de diff. cont.	Sp. 73. D
ex Lupinis fit deiectio alba. in pror. com. 1°.	4°. 165. A
Lupinus lumbricos interficit. 6°. de simp. med. fac.	5°. 48. D
Lupini decoctum lumbricos eicere potest. 6°. de simp. med. fac.	5°. 48. D
Lupinus aperit. de oculis.	7°. 188. E
Lupinorum decoctio prouocat menstrua. de cathart.	Sp. 95. D
Lupini repurgantes & extergentes sunt. 1°. de cõp. med. se. loc.	5°. 129. H
Lupinus uutiligines, achoras, pustulas, exanthemata, psoras, gangrenas, ulcera maligna iuuat, iecur & lienem expurgat, menses elicit & fecundum. 6°. de simp. med. fac.	5°. 48. D
Lupinus est emplasticus. 6°. de simp. med. fac.	5°. 48. C
Lupinus mitis effectus τοῖς ἀποτοῖς filiis efficitur. 1°. de ali. fac.	2°. 14. C
Lupinorum farina exiccat, & quoniam. 5°. de simp. med. fac.	5°. 33. H
Lupinorum farina resiccat. 5°. de simpli. med. fac.	5°. 34. A
Lupinorum farina non mouet pus. 5°. de simp. med. fac.	5°. 33. H
Lupinum potest cutis & uulnere sordes auferre. 5°. de simplicium medicamentorum facultatibus.	5°. 33. B
Lupinorum farina liuida curat, & eadem digerit chæradas, & phymata curat. 6°. de simp. med. fac.	5°. 48. D
Lupinorum farina ischiadicis cataplasmatibus modo aliqui illinunt. 6°. de simp. med. fac.	5°. 48. D
Lupinorum farina potissimum si amara sit, supra quod extergit, non nihil quoque meatus expurgat. 5°. de simp. med. fac.	5°. 35. B
Lupinorum amarorum farina usus est Galenus in uulneribus neruorum. 3°. de comp. med. per genera.	5°. 229. H
LVPINI magnitudine per dosi utitur. 9°. de cõp. me. sec. loc.	5°. 200. G
Lupini parui magnitudo pro dosi sumitur. 10°. de compositione medicamentorum secundum locos.	5°. 206. C
LVP A recipit sperma canis. 3°. de usu par.	1°. 127. F
LVPVS habet osium substantiam densiorem ac duriorum capris, suis, & ouibus. 11°. de usu par.	1°. 191. D
Lupis musculi tpaes maximi & neruosiissimi. 11°. de usu par.	1°. 184. F
Lupi habent os longissime fissum. 11°. de usu par.	1°. 187. F
Lupi habent multiplicem ordinem dentium. de anat. uiu.	Sp. 49. E
Lupi multos dentes caninos utrinque habent. 11°. de usu par.	1°. 187. E
Lupi ad carnes ueniunt tanquam ad propria nutrimenta. de consue.	2°. 61. A
Luporum pedes neque uarie dearticulati sunt, ut pedes hominum, neque similes, ut equorum. 3°. de usu partium.	1°. 129. E
Luporum lien non est esculentum. de atra bile.	1°. 36. E
Lupi hepar aridum. 6°. de comp. med. sec. loc.	5°. 172. B
Lupi hepar ad hepaticas affectiones ualet. 6°. de cõp. me. sec. lo.	5°. 172. B
Lupi iecur. de med. fac. par.	7°. 166. E
Luporum stercora, qualia. de incant. adiur. & susp.	7°. 182. B
Lupos necans est aconitum. 6°. de simp. med. fac.	5°. 42. A
Lupos interficit lycoctonon. 6°. de simp. med. fac.	5°. 43. D
à Lupo laniatæ ouis lana. 10°. de simp. med. fac.	5°. 76. D
LVP I pisces uiuunt aqua salsa, & dulci. de bon. & uit. suc.	2°. 37. H
Lupum piscem non uidit Gal. nasci in aquis dulcibus. 3°. de ali. fac.	2°. 30. E
Luporum maritimum caro quomodo differt à degentibus in aquis utiatis. de bon. & uit. succ.	2°. 37. H
Lupus proxime asellos utilis cibus in calidis & siccis. 8°. met. me.	7°. 51. B
Lupus piscis. de med. fac. par.	7°. 170. H
LVPVS, laqueus. de fascijs.	7°. 301. H
Lusciosis fel hirci agrestis prodest, ut quidam scripsere. 10°. de simplicium medicamentorum facultatibus.	5°. 74. H
Lusciosis quæ conferant. 4°. de comp. med. sec. loc.	5°. 158. D
LVT E O oui candidi utitur. de remed. par. fac.	7°. 156. E
LVT E A bilis, & flaua, idem. 5°. de decr. Hip.	1°. 275. B
Luteus color quomodo fiat chalcitidi. 1°. de antid.	5°. 107. H
LVT RYM, id est balneum, pro oculis. 4°. de cõp. med. sec. lo.	5°. 154. C
LVTVM quid sit. 9°. de simp. med. fac.	5°. 64. F
in Luto nascitur corallus. de anat. uiu.	Sp. 50. F
Lutum suauis olens, & perfecte assatum. 2°. de alim. fac.	2°. 18. A
Lutum liquidum non admittit impressionem. 2°. de semi.	1°. 339. B
Lutum mediocriter induratum admittit impressionem. 2°. de semi.	1°. 339. B
Lutum mediocriter durum sumit fictor formandum, non adhuc liquidum. 2°. de semi.	1°. 339. B
Lutum per urinam expellens est antidotus Biennitæ. 10°. de composit. medicamentorum secundum locos.	5°. 206. F
Lutum calcantibus arbylis cuidam calceari præcepit Hippocrates. ad Thrasyb.	2°. 108. G
ad Luti	

ad Luti crassitie uerbenaca recta quo deducatur. de rem. par. fa. 7^a. 154. C
 LVTVM emercum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 177. H
 LVTVM egyptie terrae adiuuat phlegmonas ueteres, & oedemata
 laxa. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 65. G
 Luto egyptio sanati sunt tumidi ex haemorrhoidum nimia purgatione.
 9°. de simp. med. fac. 5^a. 65. G
 Luceti electarium de med. Sp. 108. D
 LVCIS duae species. de ijs quae in med. fi. com. 1°. 7^a. 201. E
 Lux stellarum unde. de hist. philos. Sp. 6. E
 Lux quid oppositis faciat tenebris. de hist. philos. Sp. 9. E
 Lucem qui noctu uidetur, solent incidere in suffusione. 7°. de decr. 1^a. 270. B
 à Luce laesi cur repente palpebras claudimus. 10°. de usu part. 1^a. 179. B
 ob Lucis splendorem oculi dolent. de symp. diff. 3^a. 11. E
 Lux addit in infaniam fm methodicos. de opt. secta. Isa. 25. A
 Lucē quo mō debet recipere chirurgus. de ijs, q̄ in med. fi. c. 1°. 7^a. 201. E
 Lux clarissima in oculis nō exigenda. de ijs, q̄ in med. fi. cō. 1°. 7^a. 202. A
 Lucis splendores incerti quo modo fiant. de uictus ratione in morbis acu-
 tis, com. 2°. 122. F/ 7^a. 123. A
 LVXARI quibus de causis contingat tum in anteriorem, tum in poste-
 riorem partem quae circa spinam sunt, et qui tunc spiritus generetur.
 1°. de diff. resp. 3^a. 59. D
 Luxetur cur facile articulus. de art. com. 1°. 7^a. 252. E
 Luxentur quomodo uertebrae. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. C
 Luxentur quando boues. de art. com. 1°. 7^a. 256. D
 LVXATIO, & exarticulatio idem. de fract. com. 1°. 7^a. 223. E
 Luxatio fit à cā externa, & à nobis ipsis. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 182. G
 Luxatio quot modis, & quomodo curetur. de const. ar. Isa. 40. A
 Luxationis duo modi. de art. com. 1°. 7^a. 251. G
 Luxationis simplex modus. de fract. com. 1°. 7^a. 230. H
 de Luxatione digitorum & reparatione. de art. com. 4°. 7^a. 292. B
 Luxationes digitorum quot. de art. com. 4°. 7^a. 292. B
 de Luxatione brachij. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 281. C
 Luxationem brachij quinquies uidit Galenus. de art. com. 1°. 7^a. 255. G
 Luxatiōes quas nō uidit Hippocrates, sed Galenus. de art. c. 1°. 7^a. 255. G
 Luxatio in alam. de art. com. 1°. 7^a. 257. E
 in Luxato & sano ala brachij quō se habet. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 281. B
 Luxatio spinæ angulosa, qualis. 4°. de loc. affe. 4^a. 24. B
 Luxatio in obliquum, qualis. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. B
 Luxatio in lumbis, qualis. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. B
 Luxatio uertebrae uocem laedit. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. D
 Luxatio in posteriorem partē pp quae eueniat. 3°. de diff. resp. 3^a. 72. E
 Luxatio coxendicis incurabilis. 17°. de usu par. 1^a. 222. F
 de Luxatione foemoris, & quot fiat modis. de art. com. 3°. 7^a. 276. C
 de Luxatione genu & repositione. de art. com. 4°. 7^a. 292. D
 Luxatio osiū pedis, & manus quot diebus sanet. de frac. c. 2°. 7^a. 233. H
 Luxatio calcis. de fract. com. 2°. 7^a. 234. B
 de Luxatione tali & repositione. de art. com. 4°. 7^a. 292. D
 Luxationes quomodo prohibeantur. de fract. com. 3°. 7^a. 249. C
 Luxationes inferiores iuxta malleolos magis intro prolantur. de fra-
 cturis, com. 2°. 7^a. 238. G
 Luxatio cum ulcere incurabilis. 17°. de usu par. 1^a. 222. F
 LVXATI articuli secundus modus. de art. com. 1°. 7^a. 253. B
 Luxatum cubitum restituit Galenus. de art. com. 1°. 7^a. 256. C
 Luxati quo modo se habent. 9°. de decr. Hip. 1^a. 281. C
 Luxatum brachium significat tumor sub ala durus & rotundus. de ijs quae
 in med. fi. com. 1°. 7^a. 198. F
 Luxati quo modo curentur. intro. Isa. 60. G
 Luxati quo modo debent tractari. 2°. de mo. mus. 1^a. 314. E
 Luxata in suum locum reponi desiderant. 3°. meth. med. 7^a. 16. C
 in Luxato, & fracto membro num prius luxatio, an fractura sit reparan-
 da. de machin. 7^a. 314. D
 Luxata ossa cur prius extendenda. de fract. com. 1°. 7^a. 224. B
 Luxatis ossibus quomodo nerui curentur. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. C
 Luxata tribus modis in gñe reponuntur in suā sedē. de machin. 7^a. 309. B
 Luxata in suam sedem reponendi methodicus modus est in communi usu,
 & quibus conuenit. de machinamentis. 7^a. 309. C
 Luxata reponēdi palæstricus modus est magis in usu in principio, & qui
 illo reponantur. de machinamentis. 7^a. 309. B
 Luxata reponēdi methodicus modus, et ad quos ualeat. d. mach. 7^a. 309. C
 Luxatas malas eē aptatas ex dētibus cognoscitur. de art. c. 2°. 7^a. 264. E
 Luxatus cubitus quomodo restaurandus. de machin. 7^a. 314. E
 ad Luxatum ac peruersum articulamentum Moschionis pharmacum ua-

let. 2°. de composit. medicament. per genera. 5^a. 225. E
 pro Luxato, & comminuto humero repositio. de machina. 7^a. 320. A
 Luxatum humeri articulum quando repositum deligamus tam fulcimen-
 tum q̄ stabilimentum nuncupari potest lana, quae rotunda forma in alā
 conijcitur. de ijs, quae in medic. fiunt, com. 3°. 7^a. 222. D
 Luxata spina quo modo restituatur. de machin. 7^a. 320. H
 ad Luxata emplastrum Icessi bonum. 5°. de comp. med. p gen. 5^a. 247. F
 ad Luxata malagma confert Nilo inscriptum. 8°. de composit. medica-
 ment. secundum locos. 5^a. 193. A
 ad Luxata malagma bonum. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 208. A
 de Luxato ad partes internas qui mingere non poterat meminit Gale-
 nus. 6°. de loc. affect. 4^a. 38. G
 Luxati pueri in primo articulo medij digiti dexterae manus casus. 3°. de
 composit. medicam. per genera. 5^a. 229. A
 Luxati pueri in digito casus. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 229. B
 LVXATIO in scroto quo modo curanda. ars med. Isa. 71. D
 LVXVRIA quae mala faciat. 3°. de sanit. tuen. 2^a. 81. D
 Luxuriantes carnes stringit chrysocolla in cerotis posita. de simplicibus
 medicamentis. Sp. 82. E
 Luxuriantia uulnera Sori exiccat. de simp. med. Sp. 90. F
LYBES sunt graciles. 2°. de simplicium medicamentorum
 facultatibus. 2^a. 14. E
 LYBIANVM medicamentū ad q̄ faciat. 4°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 155. A
 Lybiana collyria quae appellantur. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 150. D
 LYBICVS succus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206. E
 LYCHNIDOS coronaria semen in secundo calidum & siccum est.
 7°. de simpl. medicament. fac. 5^a. 54. H
 Lychnis. de med. par. fac. 7^a. 167. D
 LYCHNIVM medicamentum. 4°. de compositione medicamentorum
 secundum locos. 5^a. 153. E
 LYCIAM totam nauigauit Galenus. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. G
 LYCIUM medicamentum quid sit. 7°. de simp. medic. fac. 5^a. 54. G/de
 simplic. medicam. Sp. 85. G
 Lycium quo modo fiat, & quo tempore. de dynamidijs. Sp. 22. H
 Lycium quale. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. D/de ocul. 7^a. 188. H
 Lycium in secundo ordine est siccum, in actiuis temperatum. 7°. de simpl.
 medicament. facult. 5^a. 54. G
 Lycium Indicum est efficacius. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. H
 Lycium Indicum adulteratur. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. C
 Lycium Indicum Galenus habuit. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. B
 Lycium Indicum. 3°. de comp. med. sec. loc. 143. H/ 7°. 184. A/ 9°. 203.
 A/B/C/H/204. D/F/212. B/5°. de comp. med. per gen. 5^a. 251. H
 Lycium Indicum adstringit, concoquit, & discutit. 4°. de compositione
 medicament. secundum locos. 5^a. 150. H
 Lycium mediocriter adstringit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. H
 Lycium maturat. de ocul. 7^a. 189. D
 Lycio & nitro mixtum uinum est consolidatiuum, constrictiuium, & con-
 fortatiuum. de ocul. 7^a. 189. G
 Lycium ad sugillata & sedis orisq; phlegmonas, ulcerationesq; tum her-
 petas, putredines, & ulcera contumacia, & aures pure fluentes, &
 intertrigines, paronychias confert. 7°. de simp. medi. fac. 5^a. 54. G
 Lycium ad putredines & cacoethe ulcera ualet, & coeliacis, dysenteri-
 cis, & muliebri profluvio adhibetur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. H
 pro Lycio centaurij maioris succus ab aliquibus sumitur. 7°. de simplic.
 medicament. facult. 5^a. 50. G
 LYCOCTONVM cuius facultatis. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. A
 Lycoctonon lupos interficit. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. D
 LYCOIDES affectio faucium, latine lupo, id est strangulator. de
 spermate. Sp. 36. F
 LYCOMEDIS dolorē sedās cōfectio. 7°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 185. A
 LYCOPERSIVM quae herba. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. F
 LYCOPSOS anchusa refrigerat, et desiccatur. 6°. de sim. m. f. 5^a. 41. C
 LYCI Macedonis opinio de aquositate tendente ad renes. 1°. de natu-
 ralibus facultatibus. 1^a. 296. D
 Lycus interpres Hippocratis nonnunquam illum reprehendit, sed male
 & quare. de ord. lib. suo. Isa. 15. C
 LYCVS nouus scriptor anatomiae. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 183. F
 Lycus creditus est musculos dissecuisse optime. de musc. diff. 1^a. 44. D
 Lyci, & Aeliani, & Pelopis musculorum dissectio in pretio iure habita
 est. de muscul. dissect. 1^a. 44. B
 Lyci liber de musculorum dissectione cur prolixus. de mus. diff. 1^a. 44. C
 Lycus damnatur, & quare. 4°. de anat. adm. 1^a. 84. C
 ll iij in LYDIA

in LYDIA uinum sesaminum dulce. 1°. de dign. puls. 4°. 70. H
 LYGOS cuius facultatis, & substantiæ. 6°. de simp. me. fac. 5°. 40. H
 LYNCEVS subterranea intuebat. de cu. ai pec. no. at. me. 5°. 59. A
 Lynces optime cernunt. 1°. de sanit. tuen. 2°. 63. H
 Lynx sumendus pro anatomia, si penitus simia desideretur. 6°. de anatomiæ. administrat. 1°. 89. F
 Lynces habent musculos temporales debiles. 11°. de usu par. 1°. 184. F
 Lynces habent genam inferiorem minimam. 11°. de usu par. 1°. 185. A
 LYRARVM cordæ quo mō et ipsæ cōuellant. 3°. de lo. af. 4°. 17. E
 in Lyris consonantia exactissima habet latitudinē. 1°. de san. tu. 2°. 64. B
 Lyra solebat pulsari in symposiis. 1°. meth. med. 7°. 2. D
 Lyram non percipit asinus. de cuiusq; ani. pec. not. atq; med. 2°. 56. G
 LYSIAE arteriaca qualis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. D
 LYSIMACHIA quadā seruari debebat, & seruata est spinæ Aegyptiæ semine, cū non inueniretur Lysimachia herba. de sub. m. 5°. 84. C
 Lysimachij uires, quæ. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. H
 LYSOMVMVDON terens ex aceto in sole illinito ad faciem deatbandam. de med. fac. par. 7°. 174. B

MABIT iunctura manuum, quæ est in compositione ossis adiutorij. de mot. man. & obs. Sp. 66. D

in MACEDONIA prouenit optimum Petroselinon. 1°. de antidotis. 5°. 105. E
 Macedonicum petroselinum probatissimum. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. D
 à Macedone profecta confectio. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. B
 Macedonum anni tempora. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 102. D
 Macedonum mensis Dion qui. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 102. C/D
 apud Macedones artemisius mēsis q. in 1°. de morb. uul. c. 1°. 3°. 102. D
 apud Macedones mensis loius qui. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 102. D
 MACEDONICVM medicamentum pro phlegmone in adenibus. 13°. methodi medendi. 7°. 81. B
 Macedonicum medicamentum ad crustas excidentes. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 107. B
 Macedonicum medicamentum ulceri non apponendum. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 101. H
 MACER quid sit. 6°. de comp. med. secundum locos. 5°. 169. D
 Macer aromata redolet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. A
 Macer acerbus gustu cum acrimonia odorata. 7°. de simp. me. fa. 5°. 55. A
 Macer siccum est intertio ordine in actiuis qualitatibus temperatum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. A
 Macer generose discutit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. D
 Macer arboris cortex constipat aluum. de subf. emp. Isa. 33. B
 à Macere cur credimus uentrem sisti. de subf. emp. Isa. 33. C
 Macer adstringit. de subf. emp. Isa. 33. D
 Macer desiccatur & adstringit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. A
 Macer coeliacis, & dysentericis facultatibus miscetur. 7°. de simplicium medicament. facult. 5°. 55. A
 MACRI habent iugula, & uenas extantes. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3°. 177. B
 Macrorum cutis, qualis. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 176. E
 Macrarum auium, & antiquarum axillis axille auium iuuenum, & pinguium uelocius digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. C
 ad Macros. 2°. de antidotis. 5°. 113. D
 MACERANDA etiam per plures dies sunt duriora. 7°. de composit. medic. secundum locos. 5°. 180. H
 Macero pro mollio. de artic. com. 2°. 7°. 263. H
 ex Macerari debentibus abijcienda sunt humentiora, mollia ualde, & duriora. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. H
 MACHAONIS Asclepios ex Scribonio Largo. 4°. de comp. medic. secundum locos. 5°. 155. H
 Machærium quid. 8°. de anat. adm. 1°. 101. G
 Machærarū siue ossium persiorū nuclei. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 163. F
 MACHAERIONIS emplastrū. 2°. de cōp. med. p gen. 5°. 221. G
 Machæronis medicamentum, crustas optime disrumpit. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 107. B
 Machæronis emplasticum medicamentum, quo modo ad usum emmoterum possit reduci. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 106. A
 Machæronis uiride medicamentum obiter adducit. 5°. meth. me. 7°. 33. E
 Machæronis medicamentum. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 248. D

MACHINARVM structori lignū est materia. ad Thr. 2°. 106. A
 Machinæ ad articulos reponendos. de artic. com. 4°. 7°. 289. H
 Machina pro fracto crure. 7°. de usu partium. 1°. 161. H
 MACHINAMENTA quæ organa sint. de machin. 7°. 309. D
 Machinamentorum omnium descriptiones architectonica complectitur. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2°. 57. B
 Machinamentum ad naues ducendas per ergatam. de machin. 7°. 316. C
 Machinamentum glossocomum quale, & quo modo compositum. de machinamentis. 7°. 310. G
 MACHINARIA capsula quæ, & quomodo confecta. de fracturis, commentario 1°. 7°. 239. F
 MACHOZIRI meminit secretorum. Sp. 101. D
 MACIE affectis corpus biliosius redditur. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 177. C
 Maciem futuram significat urina alba, & aquosa in augmento ægritudinis, aut in statu ueniens. de dynamidijs. Sp. 34. B
 in Maciem transeunt icterici. de cura icteri. Sp. 11. E
 Macies quo modo curanda. 6°. de decret. Hipp. 1°. 267. G
 ad Maciem. secretorum. Sp. 101. H
 MACILENTIA in ægris quibus fiat. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E
 in Macilentis multæ arteriæ sentiuntur. de uenæ art. diff. 1°. 59. D/E
 in Macilentis motus musculorum plurium apparent ante cutis ablationem. de mot. musc. 1°. 309. H
 Macilentis non est uena secunda, nec iidem sunt euacuandi. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 98. D
 Macilentæ mulierculæ, cui octo mensibus menses defecerant, sanguinem detraxit Galenus. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 176. C
 in Macilenta sectio uenæ quo modo facta, & in quanta quantitate. in 6°. de morb. uul. comment. 3°. 3°. 176. C
 Macilentis, & humidis minor superuenit inflammatio, q̄ siccis, & carne repletis. de articulis, com. 1°. 7°. 256. G
 Macilenti pice illinendi. 14°. meth. med. 7°. 91. F
 MACRAVCHENES, id est longi colli. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 154. A
 MACROCEPHALI quales. de aere, aq. & loc. 2°. 4. G
 MACRONOXIAM ostendit in synocha urina tenuis, & boni coloris, frequens & multa egesta. de dynamidijs. Sp. 34. E
 MACVLAE lunæ. de hist. philos. Sp. 7. C
 MACVLAS in facie tollit narcissi bulbus. de simpl. med. Sp. 87. H
 Maculas albas emendant radices asphodeli combustæ, & in cinerem redactæ. de simplic. medic. Sp. 81. B
 ad Maculam tibiæ albam uel nigram. de dynamidijs. Sp. 30. A
 Maculis caricæ utiles sunt. de simp. med. Sp. 84. C
 Maculas & lentigines tollit chamæleon. de simplic. med. Sp. 82. F
 ad Maculas ex sole contractas ualet costus. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. F
 Maculas & lentigines tollit erbum. de simpl. med. Sp. 85. B
 Maculam omnem à sudore factam lapatium tollit. de simp. med. Sp. 86. D
 Maculis prodest fomentatio aquæ, in qua cocti sint lupini. de simplicibus medic. Sp. 86. C
 Maculas oleū ex folijs myrtæ perfricatū emendat. de simp. med. Sp. 87. E
 Maculas tollit orobum. de simplic. medic. Sp. 88. F
 ad Maculas albas uel nigras remedium. de dynamidijs. Sp. 25. F
 MACVLA corneæ propria passio. de ocul. 7°. 187. A
 contra Maculam oculorum succus Iari. de med. exper. Sp. 106. D
 MACVLATA non habet membra animal aqua suffocatum. de decret. Hippoc. & Plat. 1°. 231. G
 MADAROTES affectus superioris partis capitis, & menti, introductio. Isa. 59. C
 Madarotes coronæ affectus. intro. Isa. 58. D
 MADEFACTIO præparat alimētū ori. de bon. uitio suc. 2°. 37. A
 MADEFIERI quid sit. 9°. de simplic. medic. fac. 5°. 66. E
 MADOR quid significet. de fract. com. 3°. 7°. 244. C
 MAEME CYLON fructus arbuti uitandus in capitis doloribus à stomacho & ab alijs. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
 MAENIDVM, & siluorum salsugine maxime utebantur antiqui. 11°. de simpl. medic. facul. 5°. 83. G
 Menidum capita ad columellam. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. F
 Menidum capita sale inueterata ad sedis fissuras. 11°. de simplic. medicament. facultat. 5°. 79. F
 MAGICVM opus uidebatur modus quidam curandi partes iam plane curuatas, & conuolutas. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 104. C
 MAGIS, & minus, & plus quo modo recte usurpentur. commentario 101°.

rio 1°. aphorismo 14°. Ex. 7. B
 Magis & minus in differentiis à substantia. 1°. de differ. feb. 3°. 30. H
 Magis, & minus quæ non habent. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. B
 Magis, et minus non admittit angulæ figura. de ijs q̄ i me. fi. c. 3°. 7°. 217. B
 in Magis, & minus differentiis quomodo procedendum. 10°. de simplic. medicam. facult. 5°. 75. A
 MAGISTRI prima rudimenta docentes, sunt in secunda sede prope deum Mercurium. in oratione suasoria. Isa. 2. F
 MAGISTRATIBVS eo anno quo magistratu funguntur, uinum interdicat lex Chartaginensium. quod animi mores. 1°. 320. H
 Magistratum formidabilem adiens tremit. 2°. de sympt. caus. 3°. 20. D
 MAGMA quid uocetur. 7°. de comp. medic. per gen. 5°. 266. D
 Magmatis bedychroi compositio. 1°. de antid. 5°. 104. F
 Magma bedychroum ponitur in theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. D
 Magma malabathrum. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 272. E
 MAGNANIMI magis Europæi q̄ Asiæ. de aere, aq. & loc. 2°. 6. C
 Magnanimi non possunt degere sub legibus. de aere, aq. & lo. 2°. 5. B
 Magnanimus non moritur ob mortem, uel animi ægritudinem. 5°. de locis affectis. 4°. 29. C
 MAGNES lapis quid. de simp. med. Sp. 86. G
 Magnes. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. C
 Magnes ubi inueniatur. 3°. de loc. affect. 5°. 23. D
 Magnetis uis. 6°. de loc. affect. 4°. 40. B
 Magnes uim similem hæmatiti habet. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. B
 Magnes habet facultatem trahendi ferrum. 2°. de nat. fac. 1°. 297. F
 à Magnete aliter trahitur ferrum, q̄ aer à foliis. 3°. de nat. fa. 1°. 307. G
 Magnes quo modo trahit lapidem s̄m Epicurum. 1°. de nat. fac. 1°. 294. C
 Magnes quo modum ferrum attrahat. de theria. ad Pifo. 5°. 90. G
 à Magnete q̄q; stilos dependere uidit Galenus. 1°. de nat. fac. 1°. 294. F
 ut Magnes lapis facultatem habet attrahendi ferrum, ita naturalia instrumenta facultatē habēt pficiendi suā actionē. 1°. de loc. aff. 4°. 8. A
 Magnes lapis purgatorias uires habet, hydropicis in potu datur. de simplic. medicam. Sp. 86. G
 MAGNIFICATIONIS linguæ causæ. de mo. ma. et ob. Sp. 67. H
 MAGNITUDO quo mō multis modis dicat. 2°. de diff. pul. 4°. 55. F
 Magnitudines non sunt longitudo, latitudo, & profunditas. 2°. de differentiis pulsuum. 4°. 56. F
 Magnitudine caret linea. 2°. de diff. pul. 4°. 56. A
 Magnitudo ducitur in infinitum. 8°. de decret. Hipp. 1°. 274. D
 Magnitudo necessario est accidens. 1°. de usu partium. 1°. 115. E
 Magnitudo magnū & parū signat. de ijs, quæ in med. fi. c. 1°. 7°. 205. E
 Magnitudo solis. de hist. philos. Sp. 6. H
 Magnitudo corporis quæ proprie sit. com. 2°. aph. 54°. Ex. 19. E
 Magnitudo corporis simpliciter non est indicium humiditatis. de opt. no. stri corp. const. 1°. 38. H
 Magnitudo cordis non est causa audaciæ. de anat. uiuo. Sp. 53. A
 Magnitudo non reflectitur in speculo. 7°. de decret. Hipp. 1°. 272. B
 Magnitudo non ingreditur pupillam. 7°. de decret. Hip. 1°. 272. B
 Magnitudo reiectæ partis plerunque locum affectum significat. 1°. de locis affectis. 4°. 2. D
 Magnitudinis membri minutio pertinet ad morbum quantitatis. de differentiis morborum. 3°. 5. A
 MAGNITUDO & uehementia morbi sunt idem. 3°. de crisi. 4°. 140. B. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. F
 Magnitudinis morbi causa. de ocul. 7°. 185. G
 Magnitudinis morbi in numero causa. de ocul. 7°. 185. G
 Magnitudo morbi unde cognoscatur. 1°. de crisi. 126. A. 3°. 4°. 140. C
 Magnitudo morbi unde accipiat. 7°. meth. med. 7°. 48. B
 in MAGNITUDINE morbi quo modo differunt à morbis in numero. de diff. morb. 3°. 5. A
 MAGNVS scripsit de pulsibus. 3°. de diff. puls. 4°. 59. D
 Magni compositio theriacæ quo differat ab Andronici compositione. 5°. de theria. ad Pisonem. 5°. 95. B
 Magni medicamentum cicatricem inducēs. 5°. de cōp. me. p gen. 5°. 253. G
 Magni cicatricem inducens. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 253. G
 Magni Tarsensis extractoriū hæmorrhoidū. 9°. de cō. me. f. l. 3°. 205. B
 Magni Florida ad nomas, putredines, pterygia, carbunculos. 5°. de composit. medicament. per genera. 5°. 254. D
 MAGNUM est contrarium paruo. 11°. meth. med. 7°. 71. B
 Magnum, & maius quo modo differant. 2°. de dign. puls. 4°. 76. F
 Magnum indefinita quantitas. 2°. de dign. puls. 4°. 76. E
 de Magno & paruo disputatur an qualia sint, uel ad aliquid. 2°. de dif-

ferentiis pulsuum. 4°. 54. E
 Magnū, & parū dicuntur in qualitatibus. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 228. H
 Magnum & paruum sunt ad aliquid, & significant quantitatem. 2°. de differentiis pulsuum. 4°. 55. G
 Magna esse formica quo modo dicatur. 2°. de dign. puls. 4°. 76. E
 Magna formica, et mōs puus ad aliqd. in 1°. de morb. uul. c. 1°. 3°. 104. A
 Magnum accipitur absolute. 2°. de dign. puls. 4°. 76. C
 Magnum non dicitur de propria substantia. de tot. morb. temp. 3°. 89. E
 Magnum corpus propter quid sit. de opt. nost. corp. const. 1°. 38. G
 Magnum quo termino statuatur. 2°. de dign. puls. 4°. 76. E
 Magnas res quomodo comprehendat manus. 1°. de usu part. 1°. 113. H
 MAGNI homines forma ubi contingunt. de aere, aq. & lo. 2°. 6. D
 per Magnam cannam, & canales nasi fit attractio aeris ad pulmonem. de anatomia uiuorum. Sp. 47. C
 Magna uena est in parte dextera cordis. de anat. uiu. Sp. 46. F
 Magna uena, & arteria procedunt à duobus uentriculis cordis ad supremum spondylum colli. de util. resp. Sp. 62. G
 Magna uena quæ dicitur caua quorsum procedat. de util. resp. Sp. 62. G
 Magna arteria dicta aorta & quorsum procedat. de util. resp. Sp. 62. G
 Magna arteria, uena caua sub septo transuerso super uertebras incumbit. in Tim. Plat. 1°. 287. H
 Magna arteria in dorso. de anat. par. Sp. 43. B
 Magna uena in dorso. de anat. par. Sp. 43. B
 Magnum cor habet secundum mensuralem sibi proportio nem lepus, & ceruus cum timidi sint. de anat. uiuo. Sp. 53. A
 Magnum cor habet lepores & cerui cur. de anat. uiu. Sp. 46. H
 Magnum cor non audax. de anat. uiuo. Sp. 46. H
 Magnum habentia calorem animalia magnum quoq; habeant pulmonem necesse est. de anat. uiu. Sp. 47. F
 Magnum digitum, anticheira, id est pollicem, quasi promanum dicas, appellant. de musc. dissect. 1°. 49. B
 Magnū digitū qui musculi i neutra partē extendat. de musc. diff. 1°. 48. D
 Magnum digitum mouens musculus. de musc. dissect. 1°. 48. E
 Magnum digitum qui musculus indici adducit. de musc. diff. 1°. 49. B
 Magnum digitum qui musculus longissime ab indice abducit, ubi oriatur & finiat. de musc. dissect. 1°. 49. B
 Magni digiti primus articulus euidentē habet motū. de musc. diff. 1°. 49. D
 apud Magnum digitum exortus musculi mouentis brachiale. de musculorum dissectione. 1°. 48. H
 apud Magnum digitum qui musculus brachiale flectat in prouum. de musculorum dissectione. 1°. 49. A
 in Magno digito non nunq̄ duo soli musculi apparēt. de musc. diff. 1°. 49. D
 Magnum pedis digitum flectens musculus. de musc. diff. 1°. 52. D
 Magnum digitum pedis oblique leniter sursum trahens musculus. de musculorum dissectione. 1°. 52. D
 Magnum quod est ex animalibus siccis, tardius digeritur quàm paruum. de dissol. cont. Sp. 73. C
 in MAGNO anhelitu quæ ptes moueantur. de mo. ma. & ob. Sp. 66. H
 MAGNI pulsus definitio. 4°. de diff. puls. 4°. 69. B
 Magnus pulsus, qui. comp. puls. Sp. 65. H
 MAGNI ut sunt morbi, ita euacuationes magnæ fieri debent. de cucurb. scarif. 6°. 3. H
 MAGNA hiera. secretorum. Sp. 101. G
 Magnum laccæ electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 Magnam theriacam præbet lapidem habentibus. de cura lap. Sp. 112. A
 MAIAE siue obstetricis medicamentum ad condylomata & rhagadas generosum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 252. H
 Μαίεσθα, id est insanire, quid. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 Μαίεσθαι qui sint. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. B
 MAIORANA est calida & sicca in tertio ordine. 8°. de simplicium medicam. facult. 5°. 60. A
 Maiorana uires. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. D
 Maiorana drachmas tres cum drachmis duabus rubiæ prouocant menstrua. de med. exper. Sp. 106. E
 MAIUS, pro efficacius. aduersus Lycum. Ex. 65. G
 Maius est ad aliquid semper. 2°. de dign. puls. 4°. 76. C
 Maius, & magnum quo modo differant. 2°. de dign. puls. 4°. 76. F
 Maius moderato habet quinque differentias. 2°. de diff. puls. 4°. 55. G
 Maiores natu qui sint. in prognost. com. 2°. 205. G. 3°. 4°. 209. H
 Maiora corpora minorum principia. 6°. de decret. Hipp. 1°. 262. F
 Maius est minus obnoxium iniurijs. 15°. de usu partium. 1°. 211. F
 Maiores sunt arteriæ in lingua, & priapo, quàm reliquis membris. de mot. man.

mot. man. & obse. Sp. 67. H
 ex Maioribus intestinis educuntur scybala, et lubrici lati. de cath. Sp. 94. H
 Maius quod est ex animalibus humidis uelocius digeritur antequam dure=
 scat, quam minus. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Maiora duobus digitis capiuntur, sed non extremis. 1°. de usu p. 1°. 114. A
 Maiorem habent hypostasim urina mulierum, quam uirorum. de urina
 signific. ex Hippoc. Sp. 79. B
 Maior flamma quo modo minorem extinguat. de util. resp. Sp. 62. D
 à Maioribus remedijs inchoandum, ubi morbus est maximus, 5°. metho=
 di medendi. 7°. 36. A
 MALAGMATIS, & bucca quid significant. de artic. c. 1°. 7°. 262. G
 Mala quid significet. de articulis, com. 2°. 7°. 264. E
 Mala quæ, introductio. Isa. 53. B
 Mala sunt ossa maxillarum. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. H
 Mala singula ossa habent. introd. Isa. 54. G
 Malas tegit os. 11°. de usu partium. 1°. 189. D
 Malarum ossa cur crassissima. 11°. de usu partium. 1°. 191. H
 Mala propter quid ad oculos. 10°. de usu partium. 1°. 180. A
 Mala cur nudæ pilis. 11°. de usu partium. 1°. 189. D
 in Malis & naso pili facie sylvestre effecissent. 11°. de usu p. 1°. 189. D
 ad Malas pili quid agant. 11°. de usu partium. 1°. 189. D
 Malarum rubor. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 126. H
 Malarum palpitatio unde. 2°. de sympt. caus. 3°. 20. F
 ad Malas à capite cur materia transmittatur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
 Malarum partes cur itumescant in ophthalmia. 4°. de cõp. m. se. l. 5°. 150. F
 Mala paucis luxatur. de artic. com. 1°. 7°. 262. G
 Malas luxatas esse aptatas ex dentibus cognoscere. de art. c. 2°. 7°. 264. E
 à Malis p. quas ducit nomē habet uinculum πειραξ. de fasc. 7°. 295. A
 ad Malus iunctura ex tribus fascijs. de fascijs. 7°. 299. H
 MALABATHRUM quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 87. F
 Malabathrum cum spica nardi simillimum. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 55. A
 Malabathrum Alexandrinum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. E
 Malabathri folia inter aromata numerantur. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Malabathru phyllon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 Malabathri folium odoratas reddit compositiones. 1°. de compos. medi=
 cament. secundum locos. 5°. 128. C
 Malabathri folia in theriacam ingrediuntur. de theria. ad Piso. 5°. 92. E
 Malabathri foliū pro oris putore. in 6°. de morb. uulg. cõ. 4°. 3°. 182. A
 Malabathrum astrictiōis particeps est. 3°. de cõp. med. p. ge. 5°. 234. F
 Malabathri folium mediocriter adstringit. 4°. de cõp. me. se. l. 5°. 149. H
 Malabathri semen theriacam ingreditur. de theria. ad Piso. 5°. 92. E
 Malabathri magmatis meminit. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. E
 pro Malabathro nardus gangitis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 274. D
 Malabathri foliū nardo similem uim possidet. 8°. de simp. me. fa. 5°. 63. E
 MALABATHRINUM unguentum primæ confectionis. 7°. de cõ=
 positione medicam. per genera. 5°. 271. B
 Malabathri unguenti fex. 7°. de comp. med. se. loc. 5°. 178. D
 MALACHE, id est malua. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. B
 MALACOSARCOS qui. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
 MALACTICA quæ sint. 14°. methodi medendi. 7°. 88. A / de dyna=
 midijs. 18. H / Sp. 20. G
 Malactica medicamenta, qualia. 5°. de simp. med. facul. 5°. 33. F
 Malacticum digerens ladanum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. E
 Malactica quid proprie agant. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. G
 Malactica uentrem tantum molliunt. de dynamidijs. Sp. 20. G
 Malactis rebus, & metasyneriticis curantur dolores omnes uetusti, &
 insanabiles. de dynamidijs. Sp. 19. A
 Malactica ulceribus non conueniunt, & quæ sint. 4°. de compositione me=
 dicam. per genera. 5°. 236. H
 MALAGMATA quæ uocentur. 7°. de cõp. med. p. ge. 5°. 263. D
 Malagmata quæ dicantur, & quæ propriæ sint. 1°. de compos. medica=
 mentorum secundum locos. 5°. 192. F
 Malagmata possunt emplastra appellari. 7°. de cõp. med. p. ge. 5°. 265. A
 Malagmata omnia sunt calida temperata in passiuis qualitatibus. 7°. de
 compos. medicam. per genera. 5°. 263. D
 pro Malagmatibus quæ commoda. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. D
 in Malagmatibus, acopis, emplastris mitti cera. de simp. med. Sp. 82. B
 Malagmatis immittitur ladanum. de simp. med. Sp. 86. D
 ad Malagmata & acopa facit oleum in quo est cocta bryonia. de simpli.
 medicamen. Sp. 81. E
 Malagmatibus immittitur peucedanum. de simp. med. Sp. 89. B
 in Malagmata mittitur pumex. de simp. med. Sp. 88. H

Malagmatis conformatio, qualis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. D
 Malagmata quo modo duabus fascijs applicanda. 9°. de compos. medi=
 cament. secundum locos. 5°. 198. F
 Malagmata Alcimionis titulo inscriptum ad neruorum dolorem ex con=
 sensu. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. F
 Malagma ex Alumine. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 266. C
 Malagma Amathonis, uel Polyarchi ad qd ualeat. de cura ister. Sp. 111. C
 Malagmate Amathonis cerotū cypriū fortius est. de cura iste. Sp. 111. C
 Malagma Amythaonis ad dolores thoracis & præcordiorum, ad ancy=
 las, & abscessus ualet. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. G
 Malagma Amythaonis ad præcordiorum tensiones, ad duritiem & mo=
 tus articularum. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 265. A
 Malagma Andrea multis utile. 10°. de comp. med. sec. loc. 207. G / 7°. de
 comp. med. per genera. 5°. 266. F
 Malagma Andromachi. 8°. de comp. med. sec. loc. 196. D / 7°. de compo=
 sit. medicament. per genera. 5°. 265. H
 Malagma Andromachi ex meliloto. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. D
 Malagma Antipatri ad colicos omniaq; interiora. 7°. de compos. medi=
 cament. per genera. 5°. 266. G
 Malagma ad multa utile Apollonij. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. E
 Malagma Apollophanis. 8°. de comp. med. sec. loc. 196. D / 7°. de compo=
 sit. medicam. per genera. 5°. 266. C
 Malagma Aristoclis. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 265. H
 Malagma ad artuum ligationem. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 266. A
 Malagma apud Asclepiadem dolorem submouendo, tensionem subito tol=
 lens. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. A
 Malagma Auri colorem referens. 9°. de compos. medicament. secundum
 locos. 199. A / E / 10°. 5°. 207. F
 Malagma aureum ad arthriticos. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. B
 Malagma Bacchij quo Cæsar usus est. 7°. de compo. med. p. ge. 5°. 267. B
 Malagma Basilicum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. C
 Malagma Boni Coloris ad multa accommodatum. 7°. de compos. medi=
 cam. per genera. 5°. 266. C
 Malagma Callinici ex collectaneis Pacci ad omnia. 7°. de compos. medi=
 camentorum per genera. 5°. 266. H
 Malagma ex Cedria. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. D
 Malagma Cloniaci boni coloris. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. C
 Malagma generosum Crispi. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. H
 Malagma Damocratis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. C
 Malagma ad Dolorem laterum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. B
 Malagma ut Harpocras. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 266. B
 Malagma ad Hepaticos. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. E
 Malagma uel cerotum applicandum hypochondrio Isterici, quod. de cu=
 ra isteri. Sp. 111. C
 Malagma Ipoterium inscriptum. 9°. de compo. medi. sec. loc. 5°. 200. B
 Malagma ad Ischiadicis bonum. 7°. de compo. med. per ge. 5°. 266. C / F
 Malagma ad coxendicum, capitis, omnesq; diurnos dolores. 7°. de com=
 posit. medicament. per genera. 5°. 266. H
 Malagma ex Lauri baccis. 7°. de comp. med. p. genera. 5°. 266. B
 Malagma Leucopyron. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 266. H
 Malagma ad Lienosos. 9°. de compos. medicam. sec. loc. 199. C / 7°. de
 compos. medica. per genera. 5°. 266. C
 Malagma Marci Talentij Asclepiadis. 7°. de cõp. med. p. gen. 5°. 265. F
 Malagma ex Meliloto. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. A
 Malagma Moschi. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 157. G
 Malagma Neapolitani. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. H
 Malagma Nilo inscriptum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
 Malagma Nili croceum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
 Malagma Pharmianum ad pleuriticos. 7°. de comp. med. p. ge. 5°. 265. G
 Malagma ut Philonides. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 266. B
 Malagma Polyarchion. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. C
 Malagma Polyarchion ex epistola. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 266. D
 Malagma ex Polyarchi epistola ad omnia interna. 8°. de compos. medi=
 cament. secundum locos. 5°. 193. D
 Malagma Recens quod inualidum est. 8°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 196. H
 Malagma ad Rheumatismum stomachi & intestinorum. 7°. de compos. medicamentorum
 per genera. 5°. 266. E
 Malagma ex Sampsycho ad multa. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 266. B
 Malagma ex Seminibus. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. A
 Malagma Vsus multiplicis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. D
 Malagmata nequeunt curare multam aquam in præcordijs existentem
 8°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 197. B

MALAXATAM & puluerizatam cum melle chamamelum ad do-
lorē uentris, & renū ppter frigidos humores. de med. ex. Spu. 106. D
MALE & bene se habent homines secundum lunæ & planetarum sta-
tiones. 3°. de dieb. decret. 4°. 157. H
MALEDICIS in admiratione Zoilus, & Salmonius sacrilegis. 1°.
methodi medendi. 7°. 3. G
MALEFICI, qui. in prognost. comment. 3°. 4°. 207. A
Maleficorum lac. in 6°. de mor. uulg. comment. 6°. 3°. 195. H
MALE olens urina, aquosa, atra, & crassa, letalis est. de urinæ signifi-
catione ex Hippocrate. Sp. 78. G
Male olens urina cum hypostasi atra in acuto morbo letale est. quæ sita
in Hippocratem. Sp. 113. E
MALICORIVM, uel fida quid. de simp. med. Sp. 87. C
Malicorium siccum est & terrestre. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. H
Malicorium inter acerbæ numeratur. 6°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 172. G
Malicorium austerum est. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 241. G/H
Malicorium astringit. 9°. de simplicium medicamentorum facultatibus.
64. C/5°. de composit. medicament. per genera. 5°. 247. A
Malicorium adstringens eximium. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 239. E/
5°. methodi medendi. 7°. 31. G
Malicorium modice exiccat. 3°. meth. med. 7°. 20. A
Malicorium siccatur euidenter. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
Malicorium ulcera exiccat. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 236. G
Malicorium internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7°. 28. H
Malicorium dum acescit fit imbecillū. 4°. de cōp. med. per gen. 5°. 239. F
Malicorium quo modo præparandum. 4°. de comp. med. p gen. 5°. 239. F
Malicorij meminit. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 250. F
Malicorium tostum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. D
ad MALIGNITATEM omnem. 5°. de comp. me. p ge. 5°. 245. H
MALIGNI ubi nascuntur. de aere, aq. & loc. 2°. 6. E
ad Malignum anhelitum decoctio. de med. exper. Sp. 107. D
Malignos humores accipit lupinus cum aceto in cataplasmatis modum im-
positus. de simplic. med. Sp. 86. C
Malignos carbunculos sanat erbum. de simp. med. Sp. 85. B
Malignis depascentijs oris confert succus cetauræ. de uirt. cēt. Sp. 93. D
Malignis ulceribus, quæ cacoethe dicuntur, facit Chamæleon. de simpli-
cibus medicamentis. Sp. 82. F
ad Maligna. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 247. A/D
ad Maligna, & diutina. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 248. C
per MALITIAM quod sit, non ignoscendū. 5°. de decr. 1°. 259. D
ad Malitiam digestionis. secretorum. Sp. 98. D/F
MALLEOLI quid. de osibus. 1°. 43. E
Malleolorum uena quas partes iuuat. de cur. per sang. miss. 6°. 20. E
Malleolorum, & poplitis uenæ menses maxime prouocāt. de curan. rat.
per sang. missio. 6°. 18. F
Malleoli quando scarificari possunt. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 18. F
Malleoli uena non incidenda in ischia, sed potius poplitis. de curan. ratio.
per sanguin. miss. 6°. 20. F
Malleoli arteria liberat à coxæ dolore. de cur. rat. per san. miss. 6°. 21. E
in Malleolo sectæ arteriæ uulnus cum non posset claudi, totam incisit Ga-
lenus. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 21. F
in Malleolo herpetem habentis mulieris casus. 14°. meth. med. 7°. 92. F
iuxta Malleolos luxationes inferiores in interiori parte prolantur. de
fracturis, commentario 2°. 7°. 238. G
MALLEOLI instrumenti meminit. 6°. meth. med. 7°. 42. D
MALLEI super incudem ictus duplices quo modo differant. 1°. de dif-
ferentijs pulsuum. 4°. 51. A
MALTHACODE pharmaca, id est generis oleosi. 4°. de composit.
medicamentorum per genera. 5°. 236. H
MALVAE caulis est siccus. 2°. de aliment. fac. 2°. 24. B
Malua habet radicem caule, & folijs acriorē. 2°. de alim. fac. 2°. 24. D
Malua agrestis à satiua differt. 2°. de aliment. fac. 2°. 22. G
Malua agrestis sicca est. 2°. de aliment. fac. 2°. 22. G
Malua agrestis sanguinem purgat. de dynamidijs. Sp. 22. C
Malua agrestis sanguinem educit. de cathart. Sp. 94. G
Malua agrestis minus emollit, quā hortensis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. B
Maluæ syluestris folia ad scirrhum. 14°. meth. med. 7°. 88. D
Malua agrestis. 2°. de aliment. fac. 2°. 22. H/6°. de simp. medic. facultatibus. 46. E/10°. de composit. med. sec. loc. 5°. 206. A
Malua satiua. 2°. de aliment. fac. 2°. 22. H
Malua satiua humida est. 2°. de aliment. fac. 2°. 22. G
Malua hortensis humidior & frigidior syluestri. 6°. de simplicium medi-

camentorum facultatibus. 5°. 44. C
Malua aquea est, & minimū habet acris facultatis. de atte. uic. 2°. 43. H
Malua aquea est, & terrea. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. C
Malua humida, & lenta. 1°. de aliment. fac. 2°. 8. C
Maluæ succus est lentus. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Maluæ sunt solum lenti succi. de bon. & uitio succ. 2°. 36. E
Maluæ succus crassus & lentus. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Malua habet calorē quendā moderatū, ac tepidū. 2°. de ali. fac. 2°. 22. G
Malua, mora, muria, quomodo uentrem soluant hæc per acrimoniam, il-
la uero per lubricitatem. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. B
Malua cur facile descendat, & subducatur uentrem. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
Malua facile subducit ob humiditatem & lentorem, si ex oleo & garo co-
medatur. 2°. de aliment. fac. 2°. 22. G
Maluarum radices molles dulces antequam aruerint. 4°. de simplicium
medicamentorum facultatibus. 5°. 28. G
Maluæ facile nutriunt, sed parum. 8°. meth. med. 7°. 50. H
Malua mediocriter nutrit. 2°. de aliment. fac. 2°. 22. G
Maluas secundo loco comedentis historia. 2°. de alim. fac. 2°. 20. A
Maluæ inter cibos sunt, qui posterius sumuntur ex oleo & garo. 2°. de
alimentorum facultatibus. 2°. 18. G
Maluæ cum oleo & garo subuertūt uentriculū. 2°. de alim. fac. 2°. 20. B
Malua mediocris in bonis & malis succis. de bon. & uitio succ. 2°. 37. F
Malua non est mali succi. de bon. & uitio succ. 2°. 39. C
Malua gūat uiscosos, crassos, & frigidos humores. de pue. ep. 7°. 180. D
Malua in febre danda. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. G
Maluæ danda pro cibo in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. C
Malua conuenit epilepticis. de puero epileptico. 7°. 180. C
Malua pro cibo in cancro. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. E
Malua pro obsonio in cubiti fractura. de fract. com. 2°. 7°. 230. G
Malua minus siccatur quā brassica. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
Maluæ folia emolliunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. F
ut Malua digerit cythisus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
Malua mundificat. de ocul. 7°. 188. E
Maluæ semen quid faciat. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
Maluæ decoctum oleo simile dicitur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. G
Maluæ decoctio scybala euacuat. de cathart. Sp. 95. D
à Malua ad blitum, betam, & lapathum tanquam specie similia transeūt
Empirici. fin. med. Isa. 51. A
MALORVM multiplex genus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. F
Malorum differentia ex sapore. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. H
Mala nuper enata Acerba & sicca sunt consistentia, & progressu tem-
poris humidiora redduntur, acquiruntq; ad acerbitem aciditatem,
quam sensim exuentia postea dum maturescunt, ac perficiuntur dul-
cia euadunt. 4°. de simpl. med. facul. 5°. 25. F
Mala acerba quo magis coques eo dulciora efficies, & decoctum fit acer-
bum. 3°. de aliment. facult. 2°. 32. A
Malis acerbis quando uti debemus. 2°. de alim. facul. 2°. 19. G
Malum Acidum tantum est frigidum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. B
Mala acida habent succū frigidū tenuiū partiū. 2°. de alim. fac. 2°. 19. F
Malis acidis quando uti debemus. 2°. de aliment. fac. 2°. 19. G
Malum Austerum quo casu cōcesserit Galenus. 12°. meth. med. 7°. 79. A
Mala Adstringentia uocat cotonea, struthia, & cestiana. 13°. methodi
medendi. 7°. 83. G
Malum adstrictionis particeps. 3°. de alim. fac. 2°. 21. E
Mala adstringentia habent succū frigidū terreū. 2°. de alim. fa. 2°. 19. F
Malum mouet aliter sensum, quā adstringētia. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. H
Mali adstrictio suavis est. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. D
Malum omne adstringens, etiam si non sit cydonium, est aptum pro scam-
monia aptanda. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. C
Malum adstringens, in quo est indita scammonia, purgat. 3°. de simplicium
medicamentorum facultatibus. 5°. 20. C
Malum dabant antiqui non scammoniam. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. C
Malorum adstringentium decoctū adstringens leue. 5°. met. me. 7°. 31. H
Malum Armenicum frigidum est & humidum in secundo ordine. 7°. de
simplic. medic. facult. 5°. 56. A
Malum Austerum quo casu concessit Galenus. 12°. metho. med. 7°. 79. A
Malorum austerorum decoctum adstringens moderatum pro gargaris-
mis. 6°. de comp. medicam. sec. loc. 5°. 172. F
Mala austera & acida, uulnera glutinare possunt, & in phlegmonarum
principio fluxionem repercutere, stomachum uentremq; exolutum ac
languidum roborare. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. H
Mala Cestiana cocta stomacho prosunt, cruda sunt austera. 2°. de com-
positione

positione medicamentorum secundum locos. 5^a. 133. D
 Mala cestiana euitanda sunt in siccitate. 7°. meth. med. 7^a. 44. C
 Mala cestiana. 6°. de comp. med. sec. loc. 167. F/9°. 5^a. 203. A
 Malum Costanum quale sit. de ocul. 7^a. 188. H
 Mala Cotonea austera. 2°. de loc. affect. 4^a. 12. D
 Mala cotonea adstringunt. 6°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 176. F
 Mali cotonei decoctum adstringit. 4°. meth. med. 7^a. 28. H
 Malū cotoneū in aqua coctū p phlegmone iecoris. 11°. meth. me. 7^a. 73. A
 Mala cotonea stomachum roborant. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. E
 ex Mali cotonei succo uinū p uentriculo imbecillo. 7°. met. m. 7^a. 44. A
 Mala cotonea euitanda sunt in siccitate. 7°. meth. med. 7^a. 44. C
 Mala cydonia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 167. F
 Mala Dulcia sunt mediæ temperaturæ, tamen ad calidum inclinant. 2°.
 de alimentorum facult. 2^a. 19. F
 Mala Frigida. 4°. de simp. med. facul. 2^a. 26. D
 Malum Granatum quid. de simp. med. Sp. 87. C
 Mali granati sapor, quales. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. H
 Malum granatum est adstringens. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. G/H
 Malum granatum adstringit euidenter. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 7. H
 Malum granatū uentrē stringit, stomachū erigit. de simpl. med. Sp. 87. C
 Mala granata quendam coactum edisse, cui febris soluta sit, supponitur.
 de subfig. emp. 15a. 31. E
 Mali granati cortex habet diuersum effectum ab alijs adstringentibus.
 3°. de simplic. medic. facul. 5^a. 20. D
 Mali granati putamina cicatrici inducendæ apta sunt medicamina. 5°. de
 simplic. medic. facult. 5^a. 36. C
 Mala Humida & frigida. 7°. de simp. med. fac. 2^a. 55. H
 Malum Matianum. de dynamidijs. Sp. 33. B
 Malus Medica. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. A
 Mali medici cortex acris est. de atten. uict. 2^a. 46. A
 Mali medici pars intima acida est. de atten. uic. 2^a. 46. A
 Mali medici caro pituitosa est & crassi succi. de atten. uic. 2^a. 46. A
 Mali medici semen est amarum. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. E
 Mala Orbiculata. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 203. A
 Malum πλάτῳσι uocatum, & cur. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. H
 Malorum Punicorum differentia. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 148. E
 Malorum punicorum tres differentia. 6°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 168. H
 Malum punicum carens nucleo. de comp. med. sec. loc. 145. H/ 5^a. 148. D
 Mala punica, qualia. de atten. uic. 2^a. 46. A
 Mala punica frigida. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. D
 Mali punici genera austera. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. D
 Mali punici adstrictio suavis. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 20. D
 Mala punica nuper enata acerba, & sicca sunt, & progressu temporis
 humidiora redduntur, acquiruntq; ad acerbitem, aciditatem quam
 sensim exuentes postea dum maturescunt, ac perficiuntur, dulcia euas=
 dunt. 4°. de simpl. med. fac. 5^a. 25. F
 Mala punica acida tantum sunt frigida. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. B
 Malum punicum acidum pro refrigerando capite minus uituperat. 2°. de
 compo. med. sec. loc. 5^a. 132. G
 Mala punica sumenda post olera ex oleo, et garo. 3°. de sym. ca. 3^a. 24. H
 Malum punicum optimus cibus bilioso stomacho. 10°. meth. me. 7^a. 62. E
 Malum punicum da quando stomachus subuertitur ex potu aquæ. 2°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 133. D
 Mala ualent ad stomachi, uentrisq; firmitatem, ac robur, de bonitate &
 uitio succorum. 2^a. 37. F
 Mala punica in syncope mediocri. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 99. E
 Mala punica euitanda sunt in siccitate. 7°. meth. med. 7^a. 44. C
 Mali punici succus non debet admisceri rosaceo, quando caput refrigerat=
 re uolumus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. G
 Malum punicū semper ponit in uas æreū. 3°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 148. D
 Mali punici succum seruat in uase stāneo. 3°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 148. E
 Mali punice cytini. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 251. E
 Malorum punicorum cortices in emplastro apponendo in principijs in=
 flammationum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 101. F
 Mala punica quo modo exprimenda. 6°. de compo. med. sec. lo. 5^a. 169. A
 ex Malis punicis medicamentum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168. H
 Mala qualitatis expertia sunt aquosa, frigida. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. F
 Mala Struthia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 167. F
 Malum Styracis. de dynamidijs. Sp. 24. B
 Malum Syriacum. de dynamidijs. Sp. 33. B
 Mala Syria. de dynamidijs. Sp. 24. E
 Mala quando sunt idonea. de bon. & uitio suc. 2^a. 39. B

Mali fructus malum. 2°. de aliment. fac. 2^a. 16. C
 Malis utimur ut medicamentis. de bon. & uitio suc. 2^a. 37. F
 ex Malorū succo medicamentum quo modo fiat. 6°. de san. tu. 2^a. 101. B
 ex Malis medicamentum per duas, aut tres horas ante cibum dandum.
 6°. de sanit. tuenda. 2^a. 101. B
 ex Malorum succo medicamentū ad quæ ualeat. 6°. de san. tu. 2^a. 101. A
 Malorum medicamentum quomodo proderit uentri intemperie calido, et
 bilioso. 6°. de sanit. tuen. 2^a. 101. B
 ex Malorū succo quo medicamento uti debent pugnancia temperamē=
 ta in diuersis membris habentes. 6°. de san. tuen. 2^a. 101. C
 ex Malorum succis medicamentum quale accipere debet uenter intem=
 perie frigidus. 6°. de san. tuen. 2^a. 101. C
 Mali succus non debet admisceri rosaceo, quando caput refrigerare uo=
 lumus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. G
 Malorum spissamentum. 9°. de comp. med. secundum loc. 5^a. 203. E
 MALVM quid. 7°. de decret. Hipp. 1^a. 268. E
 Malorum duplex causa in pueris. 5°. de decret. Hipp. 1^a. 256. H
 Mala ut fiant non ea est prouidentia uniuersi, sed ut bona fiant, curat. in
 prognost. commentario. 1°. 4^a. 189. H
 Malorū causæ sunt diuites, & principes. de præcog. ad Post. 4^a. 214. B
 Mala propter se euitanda quæ damnum inferunt. de hist. philos. Sp. 2. H
 Malum auersari instum nobis. quod animi mores. 1^a. 321. C
 Mala propria cur non intelligamus. de cog. cur. animi morbis. 2^a. 50. G
 Mala scriptis tradenda non sunt. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. E
 Malum precabatur mulieri Galenus. de uenæ sect. aduer. Eras. 6^a. 9. E
 Malum ad meliora conuerti aliqui putant. 1°. de elem. 1^a. 2. G
 Malum quomodo deterius. in prog. com. 2°. 4^a. 199. H
 MALI naturaliter sunt omnes. quod animi mores. 1^a. 321. E
 Malus sponte nemo, & cur fiat malus. quod animi mores. 1^a. 319. B
 Mali Romæ non fiunt, qui sunt boni, sed mali prius materiam male agen=
 di Romæ nanciscuntur. de præcogn. ad Posthu. 4^a. 215. F
 Mali, & boni nominibus quo modo utatur Hippocrates in morbis. 1°. de
 crisi. 130. G/ in progn. com. 3°. 4^a. 211. E
 Malum pro mortali accipitur ab Hippocrate. com. 5°. apho. 3°. Ex. 37. F
 Mala mediocria per comparisonem ad magna dicuntur. commentario
 2°. aphorismo 3°. Ex. 11. F
 neq; Malum, neq; bonū portendentia symptomata. 1°. de crisi. 4^a. 131. C
 in Malis, bonis, optimis, pessimis Hippocratis loquendi modi. 1°. de cri=
 sibus, 4^a. 131. E
 Mala malum semper portendunt. in progn. com. 3°. 4^a. 212. C
 in Malis paruis facies mala, malū. in 6^m. de mor. uulg. com. 2°. 3^a. 166. F
 in Malis ingētibus facies bona, bonū. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 166. F
 Mala deterrima sunt, quæ perpetuo uigorem habent. de urin. 4^a. 123. H
 Malorum eorundem reditus significant cruda et incocta ad malos absces=
 sus conuersa. comment. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Malum est sudor aduentante febre, quando. præ sag. exp. conf. Sp. 77. G
 Malum in phlegmone glandularum & artuum. 13°. meth. med. 7^a. 83. D
 Mala omnia ætatis imbecillitas peiora facit. com. 7°. aph. 1°. Ex. 57. C
 Mala omnia de corpore tollit radix cucumeris erratici siccata, & rasa,
 & cribrata. de simp. med. Sp. 83. A
 Malarum Aquarum & bonarum cognitio, quæ. de bon. aquæ. Sp. 75. H
 Mala sunt Aquæ æstate calidæ, hieme frigidæ. de bon. aquæ. Sp. 75. D
 Mala sunt aquæ autumnales, & æstiuæ. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Malum est aquam ire per intestina. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 in Malas consuetudines mouetur corpus a natura sua. de sper. Sp. 40. E
 Mali succi sunt Cape, allia, raphanus, rapæ, & pastinacæ. de dissolutio=
 ne continua. Sp. 74. C
 Malarum Carnium diuersitas. de diff. cont. Sp. 74. A
 Mala est caro hirci, & caro bouis, & hirci syluestris, deinde caro hirci
 maxime non castrati, deinde caro pecudum multorum annorum, deinde
 de caro bouina. de dissolu. cont. Sp. 74. B
 Mala sunt omnia Cerebra stomacho, & cum quibus edenda. de dissolu=
 tione continua. Sp. 74. F
 Malos humores generantium Ciborū tres species. de diff. cont. Sp. 74. A
 Mali cibi qui fiant, cocti. de dissol. cont. Sp. 72. E
 Malum cur est stomacho Fœnum græcum. de diff. cont. Sp. 74. E
 Mali chymi sunt fœnum græcum, & cicera, cur. de diff. cont. Sp. 74. B
 Malum est Lac stomacho propter uelocitatem immutationis eius naturæ.
 de dissolutione continua. Sp. 74. F
 Mala membra animalium, quæ. de diff. cont. Sp. 74. B
 Malos humores generant olera omnia. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Malum est Oly iamenum et cathaf stomacho, cur. de diff. cont. Sp. 74. E
 Mali Pisces,

Mali Pifces, qui. de diff. cont. Sp. 73. H
 Male Pulsatilitates dependent à corde. de uirt. nost. cor. dispen. Sp. 60. B
 Male sunt Rapæ stomacho, quando non ualde coquuntur, cur. Sp. 74. E
 Mali chymi sunt Renes, & cur. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Malum est stomacho Sesamum, cur. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Mala est Sicla stomacho, cur. de diff. cont. Sp. 74. E
 Malum est nocuum crassum, Vinū album ponticū. de diff. cont. Sp. 74. D
 M A M M A E cur in uentre, & non in pectore animalibus. 7°. de usu partium. 1°. 164. C
 Mamme cur in epigastrio pluribus animalibus. 7°. de usu par. 1°. 164. F
 Mammæ in pectore quæ animalia habeant. 7°. de usu part. 1°. 164. D
 Mammæ in pectore animalia habentia, qualia. 7°. de usu par. 1°. 164. F
 Mamme cur in pectore in hominibus. 7°. de usu partium. 1°. 164. D
 Mamme cur multæ in animalibus fœcundis. 7°. de usu part. 1°. 164. C
 Mamme cur duæ tātum animalibus infœcundis. 7°. de usu par. 1°. 164. C
 Mamme cur non insunt auibus. 14°. de usu partium. 1°. 205. B
 Mamme tegunt cor. 7°. de usu partium. 1°. 164. E
 Mammarum glandularum differentia, quæ habent lac, et non habent. 3°. de alim. facult. 2°. 26. H
 Mammarum glandulæ si lac continent, ubera uocantur. de bonitate & uitio succorum. 2°. 35. H
 Mammarū glandulæ similes linguae glandibus. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 Mammarum glandulæ sunt succi crassi. de bon. & uitio succ. 2°. 35. H
 Mammarum officium, quod. 14°. de usu partium. 1°. 205. C
 Mamme habent adenes habentes uim alterandi id quod ad eos influit. cōment. 5°. aphor. 39°. Ex. 41. C
 Mammarū in uetulis substantia qualis. in 6°. de morb. uul. c. 3°. 3°. 177. E
 Mammarum uenas & arterias natura à longinquis partibus ducit. 16°. de usu partium. 1°. 219. C
 ad Mammæ uasa tendentia quo modo se habeant. 7°. de decr. 1°. 269. E
 ad Mammæ uenæ tendunt prius ad cor. 7°. de usu par. 1°. 164. D
 in Mammis uenæ, quæ prius ob paruitatem sensum effugiebant, sanguine repletæ sensibiles fiunt. de tum. præ. nat. 3°. 83. D
 Mammis, & utero communes uenæ. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. H
 Mamme habent quasdam uenas communes cum utero. commentario. 5°. aphor. 37°. 40. H/aphor. 52°. Ex. 42. B
 cū Mammis maxime cōcant uenæ, quæ ad uterū. de uen. art. diff. 1°. 58. F
 Māmæ cur tñ habent consensum cū matricibus. 14°. de usu p. 1°. 207. A
 Mammarū & mīricis uenæ solæ cur utrisq; cōes. 14°. de usu p. 1°. 207. B
 Māmæ affectus signat uterū languere. in 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 192. D
 Mammarum, & matricum communicatio. 14°. de usu partium. 205. E/
 in 6°. de morbis uulg. comment. 5°. 3°. 192. D
 ad Mammæ & matricem tantummodo eadem uasa quomodo incedant. 14°. de usu partium. 1°. 207. A
 ad Mammæ, & testes uasa habent cōem usum. 16°. de usu p. 1°. 221. A
 Mammarum arteriæ unde oriantur, & quorsum tendant. de decret. Hippocratis, & Platonis. 1°. 232. G
 à Mammis quæ deorsum feruntur uasis coniunguntur uasa uenosa. 16°. de usu partium. 1°. 219. E
 cum Mammis & pectore affinitatis documentum est in tussientibus testiculus tumefactus. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 178. H
 Mamme exigue sunt in principio, & crescunt paulatim. 14°. de usu partium. 1°. 205. C
 Mamme increscunt puellis uirginibus. in 6°. de mor. uul. c. 4°. 3°. 186. H
 Mamme cur non crescunt in masculis. 7°. de usu par. 1°. 164. F
 Mammæ turgidas raro homines habent. 2°. de sem. 1°. 336. D
 Mammæ cur sibi exurant Amazones. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57. E
 Mamme cur igne exurit. de aere, aq. & loc. 2°. 5. C
 Mamme in mulieribus quæ nondum prægnantes fuerint, cur contractæ. 6°. de loc. affect. 4°. 42. H
 Mamme prænantium qualem mediocritatem habere debent. commē. 5°. aphor. 52°. Ex. 42. C
 Mamme cur impleantur qñq; in prænantibus. 14°. de usu p. 1°. 207. C
 Mamme cur gracilescant qñq; in prænantibus. 14°. de usu p. 1°. 207. C
 Mammarum uenæ sunt magis plenæ tempore conceptionis. comment. 5°. aphor. 39°. Ex. 41. C
 Mamme nō debent eē ita plenæ, ut lac effluat. cō. 5°. aph. 52°. Ex. 42. C
 Mammis si lac multū fluat, fœtus est imbecillis. cō. 5°. aph. 52°. Ex. 42. B
 Mamme tenues defectum sanguinis significant. com. 5°. apho. 52°. 42. C/
 aphor. 53°. Ex. 42. E
 Mamme si sint duræ, & tamen fluat lac, non est imbecillis infans. com. 5°. aphor. 52°. Ex. 42. B

Mammæ duræ multitudinē sanguinis significant. c. 5°. aph. 53°. Ex. 42. E
 Mammæ duræ etiā corruptio fœtū sequitur. cō. 5°. aph. 53°. Ex. 42. E
 Mamme uasæ cur lac emittentibus. 6°. de loc. affect. 4°. 42. H
 Mamme per omnem dimensionem ex lacte augentur. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 177. B
 Mamme quomodo non intumescant. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. D
 Mamme extenuantur mulieribus, quibus fœtus debent corrumpi. com. 5°. aphor. 53°. Ex. 42. D
 Mamme graciles si repēte fiunt, mulier abortit. c. 5°. aph. 37°. Ex. 40. H
 Mamme fiunt graciles materia decurrente ad alterum locum. comment. 5°. aphor. 53°. Ex. 42. E
 Mamme quæ fuerunt extenuatæ si fiunt duræ, iterum dolor uexabit aut coxas, aut oculos, aut mammæ, aut genua, & non corrumpent. commentario 5°. aphor. 53°. Ex. 42. C
 Mamme dextra si prægnanti fiat gracilis, abortit marem, si sinistra fœminam. com. 5°. aph. 38°. Ex. 41. A
 Mammis apposita magna cucurbitula menstrua cohibet, & quomodo debeat intelligi. com. 5°. apho. 5°. Ex. 42. A
 in Mammis uentosa stringit sanguinem ex utero. de cathar. Sp. 94. G
 iuxta Mammæ cucurbitula est reuulsoriū præsidium. de cucu. sca. 6°. 4. F
 prope Mammæ cucurbitulæ non sunt ponendæ. de cucur. scar. 6°. 3. D
 sub Mammis cucurbitula pro reuellendo ab utero. 5°. meth. med. 7°. 30. E
 ad Mammæ si sanguis mulieribus colligatur, furorem significat, & cur. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. C
 ad Mammarum mulierum tumores. de med. fac. par. 7°. 179. F
 ad Māmārū phlegmonas ualent oua tota cruda. 11°. de sim. m. f. 5°. 81. E
 Mammarum durities digerens. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. B
 Mammarum durities emolliens. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 235. B
 Mammarum durities discutiens. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 250. B
 ad Mammarum durities. 5°. de compositio. medica. per genera. 248. H/
 6°. 262. A/B/7°. 5°. 268. F
 ad Māmārū abscessus. 5°. de cōp. med. per gen. 246. E/6°. 5°. 262. B
 in Māmīs mulierū potissimū fiunt canceri. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. B
 in Mammis cancer similis animali. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. D
 ad Mamme affuta fascia. de fasciis. 7°. 303. B
 ad Mamme glomerata fascia. de fasciis. 7°. 303. D
 in MAMILLIS est caro alba mollis. de anat. uiu. Sp. 44. D
 Mamillæ cur glandulosæ sint. de util. resp. Sp. 63. A
 in Mamillis mulierum per quandam decoctionem sanguis uertitur in lac. de sperm. Sp. 36. E
 Mamillæ albificant lac. de anat. uiu. Sp. 44. D
 in Mamillis haustum lac optimum. 7°. meth. med. 7°. 44. G
 Mamillæ per lac purgantur. de cathart. Sp. 94. G
 Mamilla dextra si gracilescat, mulier masculi abortum faciet. de anat. mia uiuorum. Sp. 51. F
 ad Mamillas cucurbitula p sanguine uteri superfluo. 13°. me. m. 7°. 85. B
 Mamillarum morbi. intro. Isa. 59. D
 ad Mamillarum durities digerendas. 5°. de compositione medicamento= rum per genera. 5°. 247. E
 ad Mamillarum phlegmones optimum remedium sordes in palæstris facta. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. H
 ad Mamillarum durities. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 249. H
 Mamillarum duritiem soluit erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 ad Mamillarum ulcera. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. G
 in Mamilla cancerum aduentantem quo modo purgatione annua prohibuit Galenus. quot purg. op. quib. med. & quo temp. 5°. 88. C
 ad Mamillarum nigritias contumaces, & malignas. 4°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 242. H
 ad Mamillarum affectiones malignas. 10°. de cōp. med. se. lo. 5°. 208. A
 ad Mamillas ex uisco. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. F
 MAMILLARES glandulæ dulces. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 Mamillares glandulæ ad quid factæ. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 Mamillares glādulæ nō semp suo fungunt manere. 3°. de ali. fa. 2°. 26. H
 M A N C I T A S quid. de art. com. 4°. 7°. 283. D
 M A N C A quæ sint. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. H
 Mancī qui sint. de art. com. 3°. 7°. 278. B
 Manca sunt ægritudines capitis. de uirt. nost. corp. diff. Sp. 60. B
 Mancum nihil expetimus. ad Thrasy. 2°. 103. B
 M A N D E N D I actio qñ accedat infanti. 15°. de usu par. 1°. 213. C
 Mandentes medicamentum ut purget caput, quo modo debent manere. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139. B
 M A N D I B U L A à lato musculo mouetur. 4°. de loc. aff. 4°. 23. D
 Mandibula

- Mandibula inferior eleuatur eleuādo linguā. de mot. man. & obf. Sp. 68. C*
sine Mandibula quō lēduntur genae. 4°. de loc. affe. 4°. 24. C
Mandibula cōuellitur, et tunc quae pars sit affecta. 3°. de lo. aff. 4°. 17. D
MANDRAGORA quid. de simp. med. Sp. 87. C
Mandragora qualis sit. de ocul. 7°. 188. H
Mandragora frigida. 3°. de temper. 1°. 21. G / de caus. morb. 3°. 7. D / 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. H
Mandragora frigida iudicatur ab omnibus. 3°. de simpl. med. fac. 5°. 17. H
Mandragora in tertio ordine frigida est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. B
Mandragora frigidissima in quarto gradu. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. G
Mandragora ēt si detur calefacta, postea sit frigida. 3°. de temp. 1°. 23. G
Mandragora ualde ex calfacta urit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. C
Mandragora non est acida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. C
Mandragora humida corticem habet siccum. 5°. de simp. med. fa. 5°. 37. C
Mandragora cortex siccus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. C
Mandragora uires habet refrigerantes. de simp. med. Sp. 87. C
Mandragora refrigerat. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. C
Mandragora non citra damnum refrigerat. 4°. de sim. me. se. lo. 5°. 132. F
Mandragora uires habet stringentes, grauem marcorem facit, somnifera esse creditur, dolores, & uigilias compescit. de simp. med. Sp. 87. C
Mandragora sopore icitat. 7°. de simp. me. fa. 5°. 55. B / de ocul. 7°. 189. D
Mandragora cur somnifica. 2°. de temp. 1°. 16. F
Mandragora stupefacit. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 161. B
Mandragora obstupefacit, & necat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. G
Mandragora mortificat corpora, & perducit ad frigiditatem immediabilem. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. H
Mandragora nigra sit mentio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. B
Mandragora succus quo modo ē Creta Roman portabatur. 1°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 211. F
Mandragora in potu non est utilis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. C
Mandragora succus qualis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. A
Mandragora succus uel odore ipso cum homine pugnat, ut natura humana contrarius. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. E
Mandragora contraria humanae naturae. 8°. de cōp. med. se. lo. 5°. 190. A
Mandragora succus ad uehementissimos dolores. 4°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 150. H
ex Mādragora unctiōes frigidae quibus uitāda. 6°. de san. tu. 2°. 100. G
Mandragora in ulceribus fugienda est. 3°. meth. med. 7°. 21. C
Mandragora est ex medicamentis exitiālibus, tamen non nocet nisi quantitate. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. B
Mandragora modice sumpta iuuat. de uic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 118. D
Mandragora radix inter anodyna, in quibus errant medici. 12°. methodi medendi. 7°. 75. B
Mandragora radix crasso modo confracta non infrigidat, sed in puluerem redacta. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. E
Mandragora oculis mire obest. 3°. meth. med. 7°. 17. D
Mandragora tostus cortex. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. C
ex Mandragora pastillus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. G
MANDRAGOROCYLON organum ad exprimendum succum mandragorae. de simp. med. Sp. 87. C
MANDVCATIO quid. de art. com. 2°. 7°. 263. C
quō MANEAT ceruix recta. de musc. diff. 1°. 47. A
Manere cur laboriosius, quā ambulare. de palp. 3°. 51. H
MANETARES. de med. fac. par. 7°. 177. F
MANGONES cutem circumponunt carnosus particulis. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3°. 176. D
Mangones quomodo reficiant emaciata corpora. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3°. 176. D
à Mangonibus graciles natura quo mō curētur. 14°. meth. me. 7°. 91. G
Mango fecit breui crassas pueri nates. 14°. meth. med. 7°. 91. G
Māgo aliter laudabat corpora, quā Hippocrates. 1°. de usu par. 1°. 115. D
Μανία species alienationis mentis. introd. Isa. 56. D
Μανία, id est insania. 1°. de dieb. decre. 4°. 146. F
Mania accidit cerebro affecto aut per se, aut per accidens. 17°. de usu partium. 1°. 222. F
Mania sine febre, phrenitis uero cū febre est. 2°. de sympt. caus. 3°. 24. C
Mania est sine febre. 3°. de locis affectis. 4°. 17. A
Mania potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. affect. 4°. 20. B
Mania contingit conceptis in horis melancholiae. de spermate. Sp. 37. D
in Mania nullum adest affecti loci signum. 3°. de locis affectis. 4°. 16. B
Mania signum est calor cordis superexcellens. de anat. uiu. Sp. 53. A
Mania cum quis laborat cathartici utimur. de dynamidijs. Sp. 20. E
- Mania laborantibus damus cholagoga. de dynamidijs. Sp. 20. G*
MANIACIS uitandum uinum odoratum. de atten. uic. 2°. 46. D
MANICA unde sit dicta. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. A
MANICVM solanum, quale. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. G
MANIFESTVM multis modis dicitur. 2°. de decr. Hip. 1°. 298. G
Manifeste apparentium nihil ueritatis cultoribus occultum esse debet. 2°. de diff. resp. 3°. 63. E
Manifesta quae sunt artis elementa Hippocrati placent. breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. D
MANIODES insania sunt uehemētes. in 1°. pr. com. 1°. 4°. 164. D
MANIPVLARIS fasciculus. 9°. de compo. medi. sec. locos. 203. A / 7°. de comp. med. per genera. 5°. 271. H
MANIPVLVM quo modo describat. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 175. E
Manipulus quantus duobus digitis apprehendi potest. 7°. de composit. medicament. secundum locos. 5°. 187. A
Manipulus quantum tribus digitis apprehendi potest. 9°. de composit. medicament. secundum locos. 5°. 199. H
Manipuli meminit. 7°. de comp. med. sec. loc. 185. E / 9°. 5°. 198. G
MANNA mel roscidum, & aerium uocabatur. 3°. de alim. fac. 2°. 32. F
Mannae generatio quo mō fiat fm philosophos. 3°. de alim. fac. 2°. 32. F
Manna quo modo cadit, & quod tēpus praecessit. 3°. de alim. fa. 2°. 32. F
Manna raro cadit in Graecia. 3°. de alim. fac. 2°. 32. F
Manna quotannis cadit in monte libano. 3°. de alim. fac. 2°. 32. F
Manna quomodo colligitur. 3°. de alim. fac. 2°. 32. F
Manna, & melli dant aliquid plantae. 3°. de alim. fac. 2°. 32. C
MANNA quid. 3°. de comp. med. se. loc. 5°. 146. B / C
Manna quid, & quo modo à thure differat. 4°. de composit. medicamentorum secundum locos. 5°. 151. E
Manna quid sit, & quod utilior thure, & qualis. 13°. meth. med. 7°. 81. E
Manna thuris quomodo adulteretur. de simp. med. Sp. 91. E
Manna qualis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. F / 5°. de composit. medica. per genera. 247. C / 6°. 5°. 255. C / 5°. meth. med. 7°. 36. E
Manna pinguius est thus. de artic. comment. 2°. 7°. 267. A
Manna adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31. G
Māna aliquātulū adstringit, non tñ thus. 6°. de cōp. med. p gen. 5°. 256. F
Manna adstringit magis, quā thus. 5°. meth. med. 7°. 31. A
Māna thus magis est emplasticum. 5°. meth. med. 7°. 31. A
Māna cōcoquit, mouet pus, & carnē gignit. 2°. de cōp. me. p g. 5°. 221. E
Manna ulceribus profundis conuenit. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 205. D
Manna detergit, & concoquit. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 256. F
Manna capitalis est. 6°. methodi medendi. 7°. 42. B
ex Manna medicamentum ad sanguinem sistendum, de curan. rat. per sang. miss. 6°. 21. F
pro Manna Thus. de articulis. com. 2°. 7°. 267. A
MANSORII musculi sic appellati ad Hippocrate & ab antiquis. de musculorum dissectione. 1°. 44. H
MANSVETE quo modo dicatur. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 187. F
MANSVETVDINEM extirpant mentis frequentes percussiones. de aere, aq. & loc. 2°. 6. C
MANSVETI & dulces homines unde. de spermate. Sp. 40. D
Mansueti animi quorum. de aere, aq. & loc. 2°. 6. D
Mansueti commodius uiuunt quā elati. de hist. philos. Sp. 3. A
Mansueti quo modo tractandi. de hist. philos. Sp. 3. A
Mansueta animalia habent ungues latos, & molles, & obtusos. 11°. de usu partium. 1°. 187. G
MANSA quae caput purgent. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139. B
MANTEVAS quid scripsit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 39. H
MANTIAS fuit uulgaris medicus. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 135. H
Mantiae liber de re medica. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 244. E
Mantias legendus in herbaria re. 6°. de simp. med. fac. 5°. 39. H
Mantias medicamentorum scriptor. 3°. de compo. med. per ge. 5°. 234. H
Mantias Herophileus primus medicamentorum compositor. 2°. de composit. med. per gen. 5°. 218. D
Mantias fuit praeceptor Heraclidis. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 175. C
Mantias, & Heraclides primi medicamentorum cognitionem tradidere. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 222. A
ex Mantiae compositionibus Attalica. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 191. C
Mantiae Aeruginosum. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 244. E
MANTICAS duas ab omnibus gestari inquit Aesopi fabula. in 1°. prorrhet. com. 2°. 4°. 170. H
Mantica duplex collo suspensa. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. F
Μαντινῶν, quae. de uict. rat. in morbis acutis. com. 1°. 7°. 109. H
Μαντινῶν

ΜΕΤΙΧΗ apud Hippocrate quid. de uic. rat. in mor. acu. c. 1°. 7^a. 110. A
 MANVARIUS medicus ab actione dicitur. 2°. ad Thras. 2^a. 105. D
 Manuarie actiones quæ per se fiunt. ad Thras. 2^a. 105. A
 MANVBRIOLA ductoria pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
 Manubriola ductoria ad quid in organis. de mach. 7^a. 309. H
 MANVS in solis hoibus. 3°. de anat. adm. 78. E/ 3°. de usu p. 1^a. 127. E
 Manibus solus homo recte utitur. 13°. de usu partium. 1^a. 203. A
 pro Manibus quæ animalia utantur pedibus. 11°. de usu par. 1^a. 185. B
 pro Manibus multa animalia utuntur collo. 8°. de usu partium. 1^a. 165. B
 Manus habet homo propterea bipes, et erectus est. 3°. de usu p. 1^a. 127. E
 Manus instrumentum maxime proprium homini. 17°. de usu par. 1^a. 221. F
 Manus instrumentum. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 26. C
 Manus instrumentum sapientissimo animali conuenientissimum. 1°. de usu
 partium. 113. E/ 3°. 1^a. 127. E
 Manus officium laudatur. 3°. de usu partium. 1^a. 131. F
 pp Manu cur homo oibus animalibus dominetur. 1°. de usu par. 1^a. 113. E
 Manibus, & ratione homo domat animalia oia. 11°. de usu par. 1^a. 184. H
 Manuum actiones manifestæ sunt. 1°. de usu partium. 1^a. 114. G
 Manus actio quæ. 1°. de usu partium. 1^a. 115. C
 Manuum actiones sunt uoluntariæ. de mot. man. & obs. Sp. 69. A
 Manus non agit, sed electio. de caus. procatar. 3^a. 99. E
 Manus ob quid conditæ. 4°. de præfag. ex puls. 4^a. 120. G
 Manus propter actionem totius corporis. 1°. de usu par. 1^a. 114. G
 Manus sunt partes ad commodum uiuendum. fin. med. 1^a. 45. E
 Manus gratia apprehensionis facta. 1°. de usu par. 114. G/ 115. F/ 117. A/
 2°. 124. A/ 12°. 194. A/ 17°. 1^a. 221. G
 ut Manu uolæ debet eẽ mēbra bonæ cõprehensionis. de ana. ui. Sp. 50. G
 Manus est apprehensoria, igitur est & tactrix, bene sequitur. 2°. de usu
 partium. 1^a. 122. F
 Manus quō capiat corpora uariarum formarum. 1°. de usu par. 1^a. 114. A
 Manus quomodo comprehendat res magnas. 1°. de usu partium. 1^a. 113. H
 Manus quo modo capiat res paruas. 1°. de usu part. 1^a. 113. H
 Manu paruū aliquid tenēdo quid faciāt musculi. 2°. de mot. m. 1^a. 314. D
 Manus duræ maiore ui comprehendunt. 1°. de temp. 1^a. 15. B
 Manus sanæ non æque apprehendunt. 1°. de sanit. tuen. 2^a. 63. E
 Manibus nihil ualemus si cum Milone conferamur. 1°. de san. tu. 2^a. 63. H
 Manibus cur apprehendat simia. 15°. de usu partium. 1^a. 213. D
 Manus simiæ prope accedit ad manus hominum. 15°. de usu par. 1^a. 213. D
 à Manu cur non effluit liquidum. 1°. de usu part. 1^a. 116. D
 Manus cur organum organorum. 1°. de usu partium. 1^a. 113. G
 Manibus omnia facit homo. 1°. de usu partium. 1^a. 113. E
 Manus sunt artium organa. 1°. de usu partium. 1^a. 113. E
 Manus instrumentum necessarium ad omnes artes in pace & bello. 1°. de
 usu partium. 1^a. 113. D
 Manus non docuerunt hominem artes, sed ratio. 1°. de usu par. 1^a. 113. E
 propter Manus cum antiquis loquimur. 1°. de usu part. 1^a. 113. E
 Manus cur duæ. 1°. de usu partium. 1^a. 114. A
 Manus sunt duæ ppter equalē utilitatē actiōis. 6°. de usu par. 1^a. 149. A
 Manus duæ tanquam una manus maxima. 1°. de usu par. 1^a. 114. A
 Manus cur æquales. 1°. de usu par. 1^a. 114. A
 Manus cur ad se inclinatæ. 1°. de usu par. 1^a. 114. A
 Manuum interna pars cur glabra. 2°. de temp. 1^a. 19. E
 Manus cur intus non pilosa. 2°. de usu par. 122. F/ 17°. 1^a. 222. B
 si Manus exeunt in partu ante caput, sunt difficiles partus. 15°. de usu
 partium. 1^a. 213. A
 de MANVS sectione. 1°. de anat. adm. 1^a. 65. H
 Manus sectionis principium. 3°. de anat. adm. 1^a. 74. D
 Manus anatomiam cur præposuit Galenus. 2°. de anat. adm. 1^a. 69. D
 de Manu cur pertractet primo. 1°. de usu par. 1^a. 113. H
 Manus totius disciplina primo dicenda, ut seruet ordinem librorum de
 usu partium. 1°. de anat. adm. 1^a. 64. G
 Manum secandi modus. 1°. de anat. adm. 1^a. 65. F
 Manus magna pars animalis. 1°. de usu par. 1^a. 114. G
 Manus unde incipiunt. intro. 1^a. 53. B
 Manus est ab humero ad extremitates digitorum. 2°. de usu par. 121. A/
 3°. de anatomieis administrationibus. 1^a. 74. A
 Manus pro brachio & manu. 17°. de usu par. 1^a. 221. G
 Manus est totum ab humero infra. de inæq. intemp. 3^a. 43. C
 Manus pars maxima est brachium. 2°. de mot. mus. 1^a. 313. F
 in Manu tale brachium, quale in crure femur. 3°. de anatomicis admini-
 strationibus. 1^a. 74. A/ de fract. com. 2°. 7^a. 232. H
 Manus pars est ulna. 2°. de mot. mus. 1^a. 313. F

in Manu talis cubitus, qualis in crure tibia. 3°. de anat. adm. 1^a. 74. A/
 de fract. com. 2°. 7^a. 232. H
 Manus in tres partes magnas diuiditur. 2°. de usu par. 1^a. 121. A
 Manus partes. 17°. de usu par. 1^a. 221. E
 Manus diuidit i brachiū, cubitū, & summā manū. de inæq. intep. 3^a. 43. C
 Manus partes sunt carpus, & ταράχιον, et digiti. de inæq. intep. 3^a. 43. C
 Manus cur in tot partes, & digitos diuisa. 1°. de usu par. 1^a. 113. H
 Manus extrema pars manus. 2°. de usu part. 1^a. 121. A
 Manus extrema in manu, qualis in crure pes. 3°. de anat. admin. 1^a. 74. A
 Manus extrema debet esse leuis & tenuis. 1°. de usu par. 1^a. 117. D
 Manus pars interna, quæ. 2°. de usu par. 1^a. 121. B
 Manus pars externa, quæ. 2°. de usu part. 1^a. 121. B
 Manuum externæ partes habent positionem minus præcipuam internis.
 16°. de usu part. 1^a. 220. H
 Manus pars superior, quæ. 2°. de usu par. 1^a. 121. B
 Manus pars inferior, quæ. 2°. de usu par. 1^a. 121. B
 Manus totius ossa. 2°. de usu par. 1^a. 123. D
 Manus digitorum ossa sunt uiginti septem. de fract. com. 2°. 7^a. 233. A
 Manus ossa cur multa, & ita composita. 2°. de usu par. 1^a. 123. H
 in Manu est exacta ossium compositio, qualis forte non inuenitur in alio,
 & quo modo. 2°. de mot. mus. 1^a. 313. F
 Manu maiorem diligentiam exigit pes. de frac. com. 2°. 7^a. 233. A
 Manus & digitorum structuram considerare debebant. uolentes cælum
 & mundum uniuersum contemplari. de foet. for. 1^a. 325. C
 Manus quibus ossibus non participet cum pede. 3°. de usu part. 1^a. 129. G
 ad MANVM ut se habent digiti, ita additamenta hepatis ad stoma-
 chum. de anat. uiu. Sp. 50. G
 Manus actio præcipua in digito. 3°. de usu par. 1^a. 131. G
 Manus & digitorum motus consideratio. de foet. for. 1^a. 325. C
 in Manus digito quolibet motus quatuor. 3°. de usu par. 1^a. 131. G
 in Manibus cur digiti maiores, q̃ in pedibus. 3°. de usu par. 1^a. 129. H
 Manuum digitorum tendones maiores, quā pedū. 3°. de usu par. 1^a. 131. H
 Manuum digiti sunt in maiori usu, & frequentiori, & uehementiori, q̃
 pedum. 3°. de usu par. 1^a. 131. G
 in Manu quo modo sex digiti. de cau. mor. 3^a. 9. D
 de Manuum ungibus. 2°. de anat. adm. 1^a. 73. A
 in Manibus ungues iidem qui in pedibus. 3°. de usu par. 1^a. 133. A
 Manus & pedis comparatio. de fract. com. 2°. 7^a. 233. A
 Manus summæ cutis interna non pōt excoriari. 2°. de usu par. 1^a. 122. E
 Manuum cutis interna iuncta est musculis. 11°. de usu par. 1^a. 190. C
 circa Manum errores antiquorum. 3°. de anat. adm. 1^a. 73. E
 Manus est debiliior mulieri, & quomodo Amazones eam sibi fortem red-
 debant. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57. E
 Manus cutis omnium extremorum calidi, frigidi, humidi, sicci uere media
 est. 1°. de temp. 1^a. 14. G
 Manus molles exquisitius tangunt. 1°. de temp. 1^a. 15. B
 Manus summæ quō differant à sensibus. 16°. de usu par. 1^a. 215. D
 Manus uola maxime omnium sentit tactum. de compag. memb. Sp. 58. E
 in Manu sūma q̃ inuenta à Galeno in anatomia. 1°. de anat. adm. 1^a. 64. H
 MANVVM, et pedū musculi sūt neruosiore. 4°. de p̃f. ex p. 4^a. 121. D
 in summa Manu musculorum duo genera. de mus. diff. 1^a. 49. A
 Manus summæ septem musculi. 2°. de usu par. 1^a. 121. B
 Manus extremæ, & cubiti musculi uiginti tres. 2°. de usu par. 1^a. 120. H
 Manus extremæ & cubiti musculorum situs. 2°. de usu part. 1^a. 120. H
 in Manibus extremis nullus musculus à foris. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. F
 Manus extremæ, & cubiti musculorum utilitas. 2°. de usu pa. 1^a. 120. H
 in Manu interna musculi utilitates. 2°. de usu par. 1^a. 121. F
 Manus partes mouentes musculi. 2°. de usu par. 1^a. 122. C
 Manus musculorum maiorum exortus. 2°. de mot. mus. 1^a. 313. H
 Manus præcipua actio est moueri. 1°. de usu par. 1^a. 115. F
 Manus habet motus uoluntarios. 1°. de usu par. 1^a. 115. F
 Manibus qui musculi dent motum. de anat. uiu. Sp. 54. A
 Manus & pedes mouentur, & non mouēt. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
 Manus in quatuor partes mouetur. de machin. 7^a. 314. H
 in Manu motus principia quinq. 3°. de usu par. 1^a. 131. H
 Manuum motus quomodo fiat. de mot. man. & obs. Sp. 66. D
 Manus opera à quibus fiant. 1°. de mot. mus. 1^a. 311. A
 Manuum actiones omnes in opificijs duabus figuris indigent, recta, & se-
 dente. 3°. de usu partium. 1^a. 128. F
 Manus actiones fortes sunt articuli carpi motus. 2°. de usu p. 1^a. 124. C
 Manum mouentium musculorum situs, & ordo, & ubi oriantur. 2°. de
 motu musculorum. 1^a. 313. H

Manus extensio

- Manus extensio à quibus musculis. in 3^m. de morb. uulg. cō. 1°. 3^a. 129. F
 Manus flexio à quibus musculis. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 129. F
 Manus quo extenditur & flectitur. 1°. de mot. mus. 310. H/2°. 1^a. 313. F
 Manus summa qñ pfecte extenditur, quid agat. 2°. de usu par. 1^a. 123. F
 Manus eleuatio à quibus musculis. in 3^m. de morb. uulg. cō. 1°. 3^a. 129. F
 in Manu ex duobus obliqs motibus fit unus rectus. 12°. de us. p. 1^a. 193. F
 Manus hominum qñ uertatur commode. 3°. de usu par. 1^a. 128. E
 Manus motus diuersi, & diuersæ figuræ. 1°. de mot. mus. 1^a. 310. H
 Manus omnibus figuris commune. 2°. de mot. mus. 1^a. 313. E
 Manus figuræ proprium. 2°. de mot. mus. 1^a. 313. E
 Manus quatuor figuræ, & quo modo sint, & an doleant. 2°. de motu musc. 1^a. 313. D
 Manus quatuor figuræ habent dolorem. 2°. de mot. mus. 1^a. 314. C
 Manus figura quæ caret dolore. 2°. de mot. mus. 314. C/ 1^a. 315. F
 Manus ociosa remissa nihil dolet. 1°. de usu par. 1^a. 119. A
 Manus supina & prona quæ. 2°. de motu mus. 1^a. 313. D
 Manus partes ad obliquum uertentes musculi. 2°. de usu part. 1^a. 121. H
 Manus quibus musculis fiat prona. 1°. de anatomicis administrationibus. 67. A/B/2°. de usu par. 1^a. 124. E
 Manus quo uoluatur prona aut supina. 1°. de mot. mus. 1^a. 310. H
 Manus quo modo uertitur ad prouum. 2°. de usu par. 1^a. 122. A
 Manus quo modo uertitur ad supinum. 2°. de usu par. 122. A/1^a. 124. E
 Manus quibus musculis fiat supina. 1°. de anat. adm. 1^a. 67. A/B
 Manum qui musculus in supinum circumagit. de musc. diff. 1^a. 49. A
 Manus figuras supinas quæ consequantur. 2°. de mot. mus. 1^a. 314. B
 Manum sursum tensam fingit, ut motus inueniat. 1°. de mot. mus. 1^a. 311. C
 Manum tensam semper habere molestum. 15°. de usu par. 1^a. 210. C
 in Manu uersiones ad latera quibus fiant. 2°. de usu par. 1^a. 125. A
 in Manu uersiones rectæ quibus fiant. 2°. de usu par. 1^a. 125. A
 Manus concava quo modo fiat. 2°. de usu part. 1^a. 123. G
 Manus caue tendo diligenter inspiciendus. 1°. de anatom. admin. 1^a. 65. H
 Manus media figura, quæ. 2°. de motu mus. 1^a. 313. D
 Manus media figura nullum habet musculum neq; agentem, neq; qui uiolenter moueatur. 2°. de mot. mus. 1^a. 314. A
 in Manus media figura musculi oēs quiescunt. 2°. de mo. mus. 1^a. 314. C
 in Manu motus aliquis, cessantibus oibus musculis. 1°. de mo. mu. 1^a. 311. B
 Manus media figuræ terminus. 2°. de motu musc. 1^a. 313. B
 Manus angulares quæ. de ijs, quæ in med. fiunt, com. 1°. 7^a. 203. A
 Manus figuram extremam non possunt habere dormientes, & cur. 2°. de motu muscul. 1^a. 314. C
 Manus quo musculo moueatur ad spinam. de motu musc. 1^a. 310. H
 in Manu quies aliqua multis agentibus musculis. 1°. de mo. musc. 1^a. 311. B
 in Manu quo modo fiat reclinatio, & quid. 1°. de motu muscul. 1^a. 311. B
 in Manu quomodo fiat decidentia, & quid. 1°. de mot. musc. 1^a. 311. B
 in Manu qñ differant decidentia & reclinatio. 1°. de mot. mus. 1^a. 311. B
 Manus ferē deorsum, et manus demittit differūt. 1°. de mo. mus. 1^a. 311. B
 Manus tendones à quibus musculis oriuntur. 2°. de usu par. 1^a. 121. D
 manus musculi à quibus neruis agitētur. in 3^m. de morb. uulg. cō. 1°. 3^a. 127. H
 per MANVS totam carnem cur nerui. 1°. de usu part. 1^a. 118. D
 Manuum, & brachiorum neruorum forma differt à forma neruorum pedum & crurum. de anatomia uiuorum. Sp. 54. D
 in Manibus & cruribus eadē est neruorū ratio. 16°. de usu p. 1^a. 218. A
 Manus, & cruris nerui quo modo differant. 16°. de usu part. 1^a. 218. A
 Manus nerui unde. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 130. C
 Manus nerui ex medulla ceruicis oriunt. 13°. de morb. uulg. c. 1°. 3^a. 127. D
 ad Manus cur non mittantur nerui à Cerebro. 16°. de usu part. 1^a. 215. E
 Manuum cutem duo nerui de spinali medulla adeunt, & quatuor per profundiora. 3°. de anat. admin. 1^a. 75. C/D
 ad Manus extremas nerui qui ueniunt. 13°. de usu partium. 1^a. 201. H
 ad Manum summam nerui quo ferantur. 16°. de usu partium. 1^a. 218. A
 Manus internæ ptes cur habeant neruos maiores. 16°. de usu p. 1^a. 218. A
 Manuum partes internæ habent magnos neruos propter sensum. 5°. de usu partium. 1^a. 145. C
 ad Manus digitos nerui qui perueniunt. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. C
 de MANVS uenarum anatomia. de anatom. uiu. Sp. 54. G
 Manus sectio p uidēdis uenis, arterijs, & neruis. 3°. de anat. ad. 1^a. 74. A
 Manus uenarum, & arteriarum cōmunis ratio. 16°. de usu p. 1^a. 221. A
 Manus uenarum arteriarum sectio. de anat. admin. 1^a. 76. B
 in Manibus uenæ & arteriæ se contingunt. 9°. de usu par. 1^a. 172. H
 in Manum totam propagantur duæ uenæ. 3°. de anat. adm. 1^a. 76. B
 Manus uenarum occultarum consideratio. de uen. art. diff. 1^a. 57. A
 Manuum uenæ quæ sint, & quot sint, & quando debent secari. commen-
- tario 6°. aphorismo 36°. Ex. 50. D
 in MANVM totam propagatur una arteria. 3°. de anat. adm. 1^a. 76. B
 ad Manus quo modo eant arteriæ. 16°. de usu partium. 1^a. 220. A
 ad Manus uarias partes ptingūt arteriæ rami. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. F
 Manus arteria quæ phlebotomatur, est arteria, quæ inter pollicem et indicem existit. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Manus quæ phlebotomatur, sit in aqua calida. de anat. admin. 1^a. 54. G
 in Manibus extremis arteriæ pulsant. de uen. art. diff. 1^a. 59. D
 Manus si prona sit uel supina, pulsus uariatur. 1°. de dig. pul. 4^a. 74. B
 Manus ægri tagēda, ut calor percipiatur qualis sit. in pg. cō. 1°. 4^a. 192. A
 in Manu carpo arteriæ illustrē habent motū. de puls. ad tiro. 4^a. 43. C
 Manus in carpo apprehēditur ad pulsū explorādū. 5°. de lo. af. 4^a. 34. G
 Manus Medici debet esse mollis. 1°. de dign. puls. 4^a. 73. E
 Manus aptantium nares debent esse molles. de artic. com. 2°. 7^a. 267. C
 MANVM exercitationes, quæ. 2°. de sanit. tuenda. 2^a. 74. H
 Manus per ignis flammam sine noxa transferimus, cum è locis gelidis discesserimus. de caus. morb. 3^a. 6. H
 MANVS frigida cum calefiunt, dolor fit. 12°. meth. med. 7^a. 78. D
 Manus frigidas calefacientium dolor ubi sit. 2°. de loc. af. 4^a. 9. D
 Manus non habent affectum, licet sint imbecillæ ex syncopa cordis uel stomachi. 5°. de locis af. 4^a. 35. C
 Manus quomodo lædantur. 5°. de sanit. tuenda. 2^a. 89. H
 in Manibus quæ faciunt impedimentum. 1°. de mot. musc. 1^a. 308. G
 Manus qua pte pectoris patiēte patiat. 6°. de morb. uulg. c. 4°. 3^a. 180. B
 Manus extremas partes frigesce quando non malum, & quando malum. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Manum quo mō, & qñ derelinquit sanguis. com. 7°. aph. 26°. Ex. 54. G
 Manus intumescūt pueris instar morbi articularis, cur. commentario 6°. aphorismo 30°. Ex. 49. C
 Manuū motiones in febribus quid significant. in progn. cō. 1°. 4^a. 194. E
 Manuum gesticulatio quid sit. in prog. com. 1°. 4^a. 194. E
 Manuum diductio quibus eueniat. præfag. exper. conf. Sp. 78. E
 Manus tremulæ unde. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 127. H
 Manuum tremores quo modo fiant. com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Manus tremulæ ostendunt principiū læsum. in 1^m. pror. cō. 3°. 4^a. 178. H
 à Manibus tremor primo die, & febris acuta. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 127. C
 Manus quandoq; conuellitur. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. B
 Manus digiti læduntur ex dorso ictu. 3°. de anatom. adm. 1^a. 73. G
 Manus digiti cur torpidi ex casu. 3°. de loc. af. 4^a. 14. F
 Manus sinistra minimorum digitorum sensum amiserat Pausanias. 3°. de locis affectis. 4^a. 21. C
 Manus tota interdum resoluitur. 3°. de loc. af. 4^a. 20. H
 Manus extrema quandoq; tantum resoluitur. 3°. de loc. af. 4^a. 20. H
 Manus in qua angina resoluta fuerit. 4°. de loc. af. 4^a. 24. C
 Manus & crura tanq̃ resoluta iactare quid significet. de ijs, quæ in medicatrina fiunt, com. 1°. 7^a. 198. B
 in Manibus non resolutus, & in reliquis partibus resolutus quo modo. 3°. de locis affectis. 4^a. 21. B
 Manus totius actiones principalissimæ pereunt læsis intrinsecis musculis. 2°. de usu partium. 1^a. 123. A
 Manus operationes quæ pereunt neruis aliquibus pereuntibus. 3°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 77. G
 in Manibus si sit phlegmone, crura sunt uincienda. 13°. met. me. 7^a. 83. B
 Manibus aut crure inflammatis laxantia conuenit adhibere, sed non semper. de sectis. 1^a. 18. C
 Manu laborante scarifica crura. 13°. meth. med. 7^a. 81. B
 propter Manus aut pedis ulcus cur intumescunt glandulæ inguinum & alarum. 13°. meth. med. 7^a. 81. A
 ad Manuum & pedum intertrimenta. de med. fac. par. 7^a. 176. B
 ad Manus læsas à uento. de med. fac. par. 7^a. 176. B
 Manuum, lumborum, ac pedum distentiones in uidua, quæ uterinis morbis uexabatur. 2°. de semine. 1^a. 336. C
 ad Manuum callosas excrescentias. 3°. de comp. med. per gene. 5^a. 235. C
 ad Manuum et pedum clauos. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 225. E
 Manu uulnerata et pede, ab aqua abstinēdū. 3°. de cōp. me. p ge. 5^a. 231. A
 in Manu summa tendones male curati. 3°. de cōp. med. per ge. 5^a. 228. C
 Manus dimotio, & restauratio. de artic. com. 1°. 7^a. 262. E
 Manus in quot partes prolatur. de machin. 7^a. 320. G
 Manus prolapsa quomodo restitueretur. de machin. 7^a. 314. F
 Manus prolapsa quo modo restitueretur. de machin. 7^a. 320. G
 in Manu quæ aptantur magis moleste aptantur, quàm quæ in tibia. de fracturis,

fracturis, com. 2°. 7^a. 236. H
 in Manibus non admodum franguntur ossa. de fract. com. 2°. 7^a. 233. C
 i Manu ossa à sua sede dimota, in eā restitui dñt. de frac. c. 2°. 7^a. 233. F
 in Manu curatio. de fracturis. com. 1°. 7^a. 233. G
 Manus os luxatū quot diebus sanatur. de frac. com. 2°. 7^a. 233. H
 Manus extrema quandoq; aufertur. de diff. mor. 3^a. 4. G
 Manus opera uti, mederi, & uictus rationem instituire, habent pro com
 muni mederi. ad Thras. 4^a. 108. F
 Manuū opera dūtaxat curari potest uesticæ calculus nō etatis decursu. in
 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 193. B
 Māu sola curat steatoma, nec putrescit, nec curat. 14°. me. m. 7^a. 90. E
 Manus frigida i aceriū tritici posita sētīt calorē. 3°. de sim. m. f. 5^a. 22. G
 Manibus, & brachijs imposita acria medicamenta reuellūt succos ad ca=
 put & uiscera uergentes. de cucur. scar. 6^a. 4. G
 Manibus, et pedibus qñ birudines admouēdæ qd agēdū. de cu. sc. 6^a. 4. C
 in Manibus & pedibus utimur repercutientibus, non autē in coxa, cur.
 10°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 207. B
 Manus facientis emplastrā debet inungi. 7°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 267. C
 Manuū nutu dicimus & γω. 2°. de decret. Hippoc. 1^a. 234. F
 Manus cur sup oculos iponūtū r lōge itūctibus. 10°. de usu p. 1^a. 178. H
 Manus Hymenæum celebrando te præuenit inquit Diogenes. 6°. de locis
 affectis. 4^a. 39. G
 MANVS Christi unde fortasse dictū sit, collige. 6°. de composit. medi
 camen. secundum locos. 5^a. 173. B
 M APPVLAS sordidas non ab re nostræ mulieres in doloribus ac=
 cipiunt calidas. 5°. de comp. me. se. loc. 5^a. 163. F
 MARASMATI qui. de marc. 3^a. 47. H
 Marasmati qui seruantur. 10°. meth. med. 7^a. 67. D
 Marasmati quo modo faciendum balneum. 10°. meth. me. 7^a. 66. F
 Marasmatos balneis curauit Galenus. de marc. 3^a. 47. E
 Marasmati casus, qui per accidens superuixit. 10°. meth. med. 7^a. 66. F
 MARASMODES fiunt ex genere hecticarū. 10°. met. me. 7^a. 66. F
 Marasmodos febres quo ordine consumant. 10°. meth. me. 7^a. 67. D
 MARASMVS unde dictus. de marc. 3^a. 45. B
 Marasmus quid sit. de marc. 3^a. 45. B
 Marasmi sunt metaphorice oēs corruptiones à secco. de marc. 3^a. 45. C
 Marasmi pati possunt uiuentia. de marc. 3^a. 45. B
 Marasmus, & in animalibus, & in stirpibus. 5°. de sa. tuen. 2^a. 92. H
 Marasmus quid sit secundum Philippum. 7°. meth. med. 7^a. 46. E
 de Marasmo liber quibus scriptus. de marc. 3^a. 48. F
 Marasmi diuersitates fm mēbra à quibus incipit. 7°. meth. me. 7^a. 46. E
 Marasmos & hecticas faciunt uiscera. 10°. meth. me. 7^a. 64. F
 Marasmi passionēs sunt à corde prouenientes. de uirt. nos. cor. Sp. 60. B
 Marasmi non uidit Galenus in septo trāsuerfo. 10°. met. me. 7^a. 64. F
 Marasmus simplex, qui. de marc. 3^a. 45. C
 Marasmus compositus, qui. de marc. 3^a. 45. C
 Marasmus uel senium siccitatem uentriculi maximam debet præcessisse.
 3°. de symp. caus. 3^a. 25. D
 à Marasmo, & tabe illa arripi dicuntur, quæ siccitas corruperit. de
 marcore. 3^a. 45. C
 Marasmi faciūt inedia. de marc. 3^a. 45. C/8°. meth. me. 7^a. 50. F
 Marasmus ex frigidityte. de marc. 3^a. 45. C
 Marasmus frigidus senio similis quibus fiat. de marc. 3^a. 47. B
 Marasmus non potest euitari à sene. de marc. 3^a. 45. D
 Marasmus senij potest prolongari non euitari. de marc. 3^a. 46. F
 quo Marasmo senes afficiantur. de marc. 3^a. 45. C
 qui Marasmus senium ex morbo dicatur. 10°. meth. me. 7^a. 66. F
 Marasmus ex calore, qui. de marc. 3^a. 45. C
 Marasmus exurens, qui. de marc. 3^a. 47. A
 Marasmus et hectica ab erysipelatofo affectu oriūtur. de marc. 3^a. 47. H
 Marasmi syncoposi, qui. de marc. 3^a. 47. A
 Marasmi syncoposi symptomata, quæ. de marc. 3^a. 48. F
 Marasmus legitimus non curatur. de marc. 3^a. 47. B
 Marasmi habentes sanare non est tentandum. 10°. meth. me. 7^a. 66. E
 Marasmi curationes. de marc. 3^a. 47. C
 in Marasmo lac præstantissimum. de marc. 3^a. 48. D
 in Marasmi incidere debenti alicam dat. 10°. meth. me. 7^a. 62. D
 Marasmus qui uinum requirit, & qui non. de marc. 3^a. 48. E
 in Marasmi qui ferē deuenit, non debet absinthij accipere, neque ad=
 stringentia. 7°. meth. me. 7^a. 44. B
 Marasmo fm Philippū nō cōueniūt balnea. 10°. meth. me. 7^a. 65. C
 Marasmi patientes quo mō frigida lauandi. 10°. meth. me. 7^a. 66. C

MARATHRVM, id est fœniculum. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. B
 Marathrum quale sit. de ocu. 7^a. 188. H
 Marathri semē calidū ē cū subtili substātia. 2°. d. ar. cu. ad Gl. 7^a. 104. G
 Marathri semen flatus sanat. 8°. meth. me. 7^a. 53. F
 Marathri semina grata oculis. de ther. ad Pis. 5^a. 92. B/d. ocu. 7^a. 188. G
 Marathro serpentes fricant oculos. de theria. ad Pis. 5^a. 92. B
 MARCELLAS inscriptū librum exteriorum fecit Asclepiades. 7°. de
 de composit. me. per ge. 5^a. 265. A
 MARCELLINI sedans dolorem. 7°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 184. H
 MARCESCENTIVM nomē unde dictū. 4°. de dig. p. 4^a. 101. C
 Marcescētū pulsus, qualis. de pul. ad tir. 45. D/4°. d. dig. pul. 4^a. 101. C
 MARCIDA dici non debent corrupta. de frac. com. 3°. 7^a. 247. G
 Marcida sunt uetusta absoluta. de frac. com. 3°. 7^a. 247. H
 Marcide inflammationis pulsus. de puls. ad tiro. 5^a. 45. E
 Marcor morbus diuturnus est. fin. med. 1^a. 45. F
 Marcor proprius senibus. de puls. ad tiro. 5^a. 45. E
 Marcor proprium senium, & unde. 4°. de dignos. pul. 4^a. 101. C
 Marcor ex morbo senium. 4°. de dign. pul. 4^a. 101. C
 Marcor quo mō ex morbo senium. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 107. E
 Marcor torridus qui. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 132. H
 Marcor insanabilis. 1°. de dieb. decr. 4^a. 146. F
 Marcorem inducunt succi frigidi. 4°. de sa. tuen. 2^a. 84. E
 Marcorem facientes uires habet hyoscyamus. de simp. me. Sp. 92. D
 Marcorem grauem facit mandragora. Sp. 87. C
 MARCVS imperator usus est theriaca. de the. ad Pis. 5^a. 90. B
 Marci imperatoris theriaca. 2°. de antid. 5^a. 120. C
 Marcus Aurelius Antoninus imperator tempore Galeni, cū eēt Romæ.
 de præcogn. ad Posth. 4^a. 217. H
 MARCI Talentij Asclepiadis malagma ad duritiem & tensiones. 7°. de
 de composit. medi. per ge. 5^a. 265. F
 MARCI Galli Asclepiadei pharmacum. 8°. de composit. medicamen=
 torum secundum locos. 5^a. 192. H
 MARIS falsedo quo modo. de hist. phil. Sp. 8. F
 in Mari alto est fluctus, uel maior, uel minor. in 3^m. de morbis uulgarib=
 bus, comen. 3°. 3^a. 140. H
 Maris recessus & recessus quo modo fiant. de hist. philo. Sp. 8. G
 Mare per lunam augetur & minuitur. de dyn. Sp. 20. B
 ex Mari uenti quales. 1°. de sem. 1^a. 329. F
 Mare quomodo faciat spumam. comen. 2°. aphorif. 43°. 18. D/ & com
 men. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 Mare uiride spumā albā facit. de natura, et ordi. cuius. cor. Sp. 42. C
 Mari in quo comparatur aer. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 140. H
 Maris locus strictus est in Chalcide Eubææ, & Mēsina Siciliæ. in 3^m. de
 morbis uulg. com. 3°. 3^a. 140. H
 i Mari plura onera naues portāt citra submersionē q̄ i fluuijs, et in mari
 mortuo plura q̄ in mari. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. D
 Maris, & stagnorum ratione qui pisces peiores. 8°. meth. me. 7^a. 51. B
 Mare purū facit bonos, & malos pisces. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. G
 q̄ Maris cōgius magis latēt, puerbiū. i. pgnostica, cō. 3°. 4^a. 208. E
 Mari, & terræ communia animalia respirant uaporem per branchias.
 de anatomia uiuorum. Sp. 48. C
 Maris tranquillitati comparatur corporis leuis status. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, com. 3°. 3^a. 177. B
 Mare horridū à poeta dñ. i. 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 177. B
 in Maris arena quos calida decūbere faciebat Gal. de præc. 4^a. 217. G
 Mari mistum uinum pro splenicis. 9°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 199. C/F
 Mare pruritus facit. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. H
 ut Mare & muria uim habet exiccādi, bilis. 4°. de dign. pul. 4^a. 103. F
 MARIS mortui aqua est falsa & amara. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 30. C
 Mare mortuum salem habet amarum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. D
 Maris mortui aqua cur amara. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. E
 Maris mortui aqua non exquisita amara. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. F
 Maris mortui aqua pondere tantum superat marinam, quātum marina
 fluitatilem aut lacustrem. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. D
 in Maris mortui aquam nec homines, nec animalia submerguntur. 4°. de
 de simp. med. facul. 5^a. 30. D
 i Mari mortuo nullū aīal, nulla herba inest. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. F
 in Mari mortuo pisces moriuntur. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. F
 Maris mortui aqua copiosa portat i Italiā. 4°. de simpl. me. fac. 5^a. 30. E
 Maris mortui aqua quo modo fiat arte. 4°. de simplicium medicamento
 rum facultatibus. 5^a. 30. E
 MARGARITAE roborat cor dissolutū. de ana. ui. 46. E/Sp. 56. C

MARINVS istaurauit anatomē amissā. 8°. de decr. Hipp. 1°. 273. C
 Marinus praestantissimus anatomicus. 2°. de sem. 1°. 340. C
 Marini libri anatomici, quos Galenus compendio in suum secundum rede-
 git. de lib. prop. 1sa. 12. G
 Marinus laudatur, qui aliquid scripserit de anatomia. 2°. de anatomicis
 administrationibus. 1°. 68. E
 Marinum laudat, qui scripserit anatomicos aggressus. 2°. de anatomicis
 administrationibus. 1°. 68. H
 Marinus accuratius de musculorum dissectione egit, quam alij, tamen in
 aliquibus errauit. de musc. diff. 1°. 44. B
 Marinus damnatur. 4°. de ana. adm. 1°. 84. C
 Marini meminit. 16°. de usu par. 1°. 216. H
 Marinus interpretes aphorismorum. cō. 7°. aph. 13°. 54. H/24°. Ex. 55. F
 Marini arteriaca. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 179. A
 MARINA Aqua actu humida. 1°. de simp. me. fac. 5°. 9. C
 Marina aqua, ab aqua ad calidius accedit. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. C
 Marina aqua non frigida. 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. A
 Marina aqua quando Erysipelati imponenda. 14°. meth. me. 7°. 87. E
 cum Marina aqua uina ad quae utilia. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 101. H
 Marina aqua epota quid faciat. 1°. de symp. cau. 3°. 18. E
 Marinae aquae flos salis mixtus pro corpulentis, et hydropicis. 14°. me-
 thodi medendi. 7°. 91. F
 Marina aqua siccatur carnes, et icorruptas seruat. 2°. de na. fac. 2°. 301. C
 Marina aqua, aut bituminosa, aut sulfurosa, aut muria si inspergas, adu-
 res partem. 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. A
 pro Marina aqua muria. 3°. de comp. me. se. loc. 5°. 147. B
 Marina aqua, quō fiat, ubi non habetur. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. D/E
 Marina Balnea fortius resiccant. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 177. E
 ex Marina aqua balneū nō debet adhiberi febrienti. 11°. met. me. 7°. 69. H
 Marinae aquae balnea plus bilis ducūt, sed multo minus profunt, quā po-
 tabiles. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. B
 Marinam Brassicā Thalasocrambē grāci uocāt. 5°. de san. tuē. 2°. 92. F
 Marina brassica senum alius est soluenda. 5°. de sa. tuen. 2°. 92. F
 Marina Crux. de dyn. Sp. 24. B
 ex Marina Lactuca lac solutiuum. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. H
 Marinus Lepus respirat uaporem per brachias. de anat. uiuo. Sp. 48. C
 Marina O σφακός ἐκ τῆς αἵμας habent naturam compositā ex diuersis facul-
 tatibus. 1°. de ali. fac. 2°. 7. G
 Marini omnes Pisces fluuijs gaudēt, at pauci fluuiialiu mare ingrediūtur.
 3°. de alimen. facul. 2°. 30. D
 Marini pisces praestantissimi, qui. 3°. de ali. fac. 2°. 30. B
 Marini pisces non habent multas paruas spinas. 3°. de ali. fac. 2°. 30. C
 Marinorum piscium differentia a fluuiialibus et stagnantibus in numero
 spinarum. 3°. de ali. fac. 2°. 30. D
 Marinae Turturis moribus confert centaurea. de uir. cent. Sp. 93. H
 ad Marinorum ictu. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 247. E
 MARITATAE sunt liberae ab equitatu. de aere, aq. et lo. 5°. 5. C
 MARITIMA loca sunt calida, quia humilia sunt in regionibus frigi-
 dis, ut Thraciae: in calidis autē, quia a uentis ab arcto refrigerantur,
 sunt minus calida. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
 ex Maritimis locis siccis herbae. 6°. de comp. per ge. 5°. 255. B
 Maritimarū herbarum usus. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. C
 MARIUxor Bassa. 10°. de comp. me. sec. lo. 5°. 206. B
 MARMORIDARVM penidiarū confectio. de dyn. Sp. 26. H
 MARONEA uua. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 272. F
 MARRUBIASTRVM quid, et eius uires. de simp. med. Sp. 87. G
 Marrubiastrum ad serpentum morsus, et ad suspiriosos facit. de simpli-
 medicam. Sp. 87. G
 Marrubiastrū struclinas, id est scrophulas, uel haemorrhoidas caecas dis-
 soluit, et menstrua prouocat. de simp. me. Sp. 87. G
 MARRUBIUM quid. de simp. me. Sp. 87. D
 Marrubiū herba ex locis siccis maritimis. 6°. de cōp. me. p ge. 5°. 255. B
 Marrubium calidum in secundo ordine, siccum in tertio. 8°. de simpliciu
 medicamen. facul. 5°. 59. B
 Marrubium uires habet acres, et efficaciter relaxantes ad tussim facit,
 in partibus nervosis optimum est. de simp. me. Sp. 87. D
 Marrubium iecur, ac lienem obstructione liberat, thoracē pulmonēq; ex-
 purgat, menses prouocat, detergit ac digerit. 8°. de sim. me. fac. 5°. 59. B
 ex Marrubio oxymeli pus ē thorace ualde educit. 13°. meth. m. 7°. 85. A
 Marrubiū cur nō cōuenit stomacho imbecilli. de opt. secta. 1sa. 23. H
 Marrubiū et absinthium ferē non differunt. de opt. secta. 1sa. 23. H
 Marrubio miscetur absinthij succus cū adulteratur. 1°. de anti. 5°. 100. D

Marrubij succus ad aciei oculorū claritatē ualet, per nares auriginē pur-
 gat, et ad aurium dolores inueteratos adhibet. 8°. de simp. m. f. 5°. 59. B
 Marrubium numeratur inter illa, quibus ulcera maligna curari debent.
 5°. de comp. me. per ge. 5°. 246. A/B
 Marrubium praedicabat quidam ualere aduersus ictus uenenosorum. 9°.
 de compo. me. facul. 5°. 65. E
 in Marrubium theriacam ingreditur. de theria. ad Pis. 5°. 92. E
 Marrubium ubi est, citrigo superflua est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. E
 ex Marrubio catapotium Platonis. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 182. C
 Marrubij pilulae. 7°. de compo. me. sec. loc. 5°. 185. H
 ex Marrubio, et Iride confectio pro oxymelite. de uict. rat. in morbis
 acutis, commen. 1°. 7°. 113. C
 MARS calidus est et siccus. de compag. memb. Sp. 59. F
 Mars cū luna quas faciat egritudines. de decub. pg. ex math. sci. Sp. 12. H
 Mars quae appetere faciat. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 13. A
 sub Martis ditione est terra calida in secundo gradu, humida in primo.
 de spermate. Sp. 40. C
 MARS ROMAE uiperas uenantur. 11°. de simp. me. fac. 5°. 78. B
 Marfi nutriuntur aspidibus. 2°. de arte cu. ad Glauc. 7°. 107. F
 MARSVM uinum, quale s. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. B/1°. de anti-
 dotis. 5°. 100. H
 Marsum uinum aquosum est. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Marsū uinū cōuenit syncope ex bile circa os uētriculi. 12°. m. m. 7°. 76. D
 MARSYPIS facienda fotio. 9°. de decre. Hipp. 1°. 282. F
 MARTASANCE. de medic. fac. par. 7°. 176. B
 MARTIANVS anatomista. de praecogn. ad Posth. 4°. 215. B
 MARTIUS mensis est unius et triginta dierum. in 1°. de mor. uulg.
 commen. 1°. 3°. 102. D
 MARVM ubi nascatur. 1°. de antidotis. 5°. 104. G/H
 Marum aegre Romae inuenitur. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 234. E
 Marum odoratum, subtile. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 234. E
 Marum superat amaracum odore. 1°. de antid. 5°. 104. H
 Maron ad neruos uulneratos ualet. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 234. B
 MAS cur fiat cā est ex semine uiri et a mēre. 14°. de usu p. 1°. 206. E
 Mas ex quo semine fiat secundum Stratoniciū. 2°. de sem. 1°. 338. H
 Marem quod sperma facit. de spermate. Sp. 36. E
 Mares, et foeminae unde nascantur. de hist. philo. Sp. 10. E
 Mas quando generatur ex parte seminis. fin. med. 1sa. 49. G
 Mas unde procreatur. 2°. de sem. 1°. 338. H
 Mares generantur propter calorem. com. 5°. aph. 48°. Ex. 41. H
 Mas pcreatur i calidiore et sicciore foetus tēperatura. 2°. de se. 1°. 339. H
 Mares qui gignunt. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Mares generaturus quo modo cognoscatur. 14°. de usu par. 1°. 206. H
 Mas breuiori tempore in utero fingitur. 2°. de semi. 1°. 339. B/de anatō-
 mia uiuorum. Sp. 52. B
 Mas in triginta diebus formatur. de spermate. Sp. 36. C
 Mas et foemina ubi generantur. de compag. memb. Sp. 59. D
 Mares in dextro uteri latere, foeminae in sinistro generantur, fm Hippo-
 cratē. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. C/cō. 5°. aph. 38°. Ex. 41. B
 Mares cur in dextris loculis formentur. 14°. de usu partium. 206. G/
 2°. de semine. 1°. 339. B
 Maris foetus in dextris fiunt, et cur. com. 5°. aph. 48°. Ex. 41. H
 Mas quandoque in sinistra uteri parte cōcipitur, et foemina in dextra,
 sed raro. 6°. de loc. affect. 4°. 41. E
 Mas raro uisus in sinistra. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Mas ne sit an foemina foetus. de pass. mul. Sp. 96. C
 Mas quando gignatur fm quosdam. fin. med. 1sa. 49. G
 Mares cognoscuntur etiam in utero, motu. cō. 5°. apho. 42°. Ex. 41. E
 Marem si mulier concepit, bene colorata est, si uero foeminā, male colo-
 rata. com. 5°. aph. 4°. Ex. 41. D
 Mas in utero apparet calidior. 2°. de semi. 1°. 339. B
 Mas calidior et sicciore. 2°. de sem. 1°. 338. D
 Mas est calidior foemina. com. 5°. aph. 42°. Ex. 41. E
 Mas minus frigidus foemina. 7°. de usu par. 1°. 164. F
 Maribus mulieres sunt frigidiores. commentario 3°. aphor. 62°. 43. F/
 com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Mare humidior est foemina. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. A
 Mas solidior, biliosior, sanguine plenior foemina. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, commen. 2°. 3°. 170. F
 Mare citius cōcrefcit foemina. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 169. E
 Mas citius mouet, q̄ foemina, cur. in 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 169. D
 Mas in motu perfectior. 14°. de usu par. 1°. 206. C

Mares sunt

Mares sunt fortiores foeminis. com. 5°. aph. 16°. Ex. 38. G
 Mas in omni genere animalis ualidior foemina. 3°. de dign. pul. 4°. 95. G
 Mares ualidius agitantur. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 169. E
 Mas perfectior foemina. 14°. de usu par. 1°. 205. E
 Mas cur perfectior foemina. 14°. de usu par. 1°. 205. F
 Mas quandoque est debilior foemina. com. 5°. aph. 42°. Ex. 41. E
 Mares ambidextri reperiuntur. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57. E
 cum Mare foemina dissidet. quod animi mores. 1°. 319. C
 Maris & mulieris temperatura differt. bre. denot. dog. Hippo. 1°. 231. C
 in Maribus, & foeminis discrimen faciunt situs regionū, aeris proprie-
 tates, uictus ratio. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
 Mares à foeminis cognoscuntur distincti uel ipso aspectu primo ex mul-
 tis signis. 2°. de semine. 1°. 338. G
 Maris & foeminae differentia. 2°. de sem. 1°. 338. G
 Mariū aīaliū ptes sunt barbae, calcaria, dētes exerti. 2°. de sem. 1°. 338. G
 Maris & foeminae differentia in genitalibus. 2°. de sem. 1°. 339. E
 in Maribus uasorum spermaticorum situs. 14°. de usu par. 1°. 209. A
 Mares fm aliquos habet pudendū muliebre. cō. 7°. aph. 44°. Ex. 57. F
 in Maribus corpora musculoſa ad testiculos descendunt à musculis hypo-
 gastrij. 14°. de usu par. 1°. 208. E
 in Mare uasa spermatica quo modo maiora, quàm in foemina. 14°. de
 usu partium. 1°. 208. F
 in Mare uasa spermatica magna, ex piscibus & auibus cognoscuntur.
 14°. de usu partium. 1°. 208. G
 ad Maris pudendū semen à dorsali medulla descendere arbitratur Hip-
 pocrates. in tim. eum Pla. 1°. 287. H
 Marium penem irrigant glandulae. 2°. de sem. 1°. 340. E
 in Marium penibus glandulae conspicuae. 2°. de sem. 1°. 340. E
 in Maribus, & foeminis eadem membra genitalia differunt situ & ma-
 gnitudine. 2°. de semi. 1°. 339. D
 Marium pputiū in foeminis efficit cunnū muliebrē. 2°. de semi. 1°. 339. D
 Maris, & foeminae testium diuersitas. de anat. uiu. Sp. 51. G
 Marium testes maiores, & perfectiores. 14°. de usu par. 1°. 207. G
 in Maribus testes penduli. 14°. de usu par. 1°. 209. H
 in Mare, & foemina i genitalibus eadē neruorū origo. 2°. de se. 1°. 339. E
 Maris semen nutritur semine foeminae, tanquā re magis familiari, quam
 sanguis sit. 14°. de usu par. 1°. 208. B
 Maris semen maioris quantitatis, quàm foeminarum. 1°. de sem. 1°. 332. A
 Maris semen quō se habet in generatione. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
 Mas debet semen foras eiaculari. 14°. de usu par. 1°. 207. H
 Maris semen motus principium. 14°. de usu par. 1°. 206. E
 Maris semen habet facultates naturae, quibus format, auget & nutrit.
 2°. de na. facul. 1°. 298. H
 Maris sperma naturaliter intendit imprimere formam eius, à quo decidi-
 tur. de anat. uiuo. Sp. 51. H
 ex Mare prouenit forma speciei. 2°. de sem. 1°. 337. D
 Mas an foemina sit sterilis quō dignoscendā. de med. fac. par. 7°. 175. B
 Mares cur steriles, & cur foecundi. com. 5°. aph. 63°. Ex. 43. H
 Mares qui sint foecundi, quīq; infecundi. de histo. philos. Sp. 10. H/cō. 5°. aphorismo 62°. Ex. 43. E
 Mares habentes rarum corpus habent semen foecundissimum. commē. 5°. aphorismo 63°. Ex. 43. H
 Maris semen refrigeratur in utero frigido, nisi sit semen calidissimum.
 com. 5°. apho. 62°. Ex. 43. E
 Maris semen debet manere in matricibus, si mulier debet cōcipere. 14°. de usu partium. 1°. 208. B
 ex Mare solo aut foemina, sine coitu nihil generari potest. de natura hu-
 mana. com. 1°. 1°. 29. C
 Maris & foeminae semen simul mixta requiruntur ad generationē. 14°. de usu partium. 1°. 206. C
 Maris & foeminae idem motus in semine. 14°. de usu par. 1°. 206. C
 Mares & foeminas scire coniungere ad generandum non est ars medio-
 cris. 1°. de na. hu. com. 1°. 1°. 29. E
 Maris semē quid requirat ad foeminae gnationē. 14°. de usu p. 1°. 206. C
 Mas matri saepe assimilatur. 2°. de sem. 1°. 338. H
 Mari partim, & partim foeminae cur aliqui foetus assimilantur. 2°. de
 semine. 1°. 338. F
 in Maribus, nisi raro non sunt in papillis glandulosa corpora. 2°. de
 semine. 1°. 336. D
 sine Mare cur generat oua aliqui pisces & aues. 2°. de sem. 1°. 338. D
 sine Mare gallinae cur faciant oua. 14°. de usu par. 1°. 206. D
 in Maris corpus infecta quaedam foeminina articulum inserunt & im-

plentur. 1°. de sem. 1°. 329. E
 Mas castratus foeminae est similis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. A
 Mas barbatus uenerandus. 11°. de usu par. 1°. 189. D
 Maris officium, quod. 3°. de dignos. pul. 4°. 95. G
 Mare refert impar, foeminam par numerus. 3°. de dieb. dec. 4°. 158. H
 Mares dearticulare Amazonas fabulosum. de art. cō. 3°. 7°. 278. A
 Mas, lege Vir.
 MASCVLI & foeminae principia sunt semen, & sanguis menstruus.
 2°. de semine. 1°. 339. H
 Masculus infans in dextra matricis continetur. de nat. & ord. cuiuslibet
 corporis. Sp. 42. D
 Masculus cur i dextris. i 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 169. B/de sp. Sp. 36. E
 Masculi abortum faciet mulier, si dextra mamilla gracilescat. de anā-
 tomia uiuorum. Sp. 51. G
 in Masculis cur non crescunt mammae. 7°. de usu par. 1°. 164. F
 ut Masculo ueretur, ita est matrix mulieri columna. de nat. & ordin.
 cuiuslibet corporis. Sp. 42. B
 Masculus foetus pro foemina qñ fiant. 14°. de usu par. 1°. 207. A
 Masculi spermatis intentio est informare ad similitudinem eius, à quo
 sperma separatum est. de anat. uiu. Sp. 44. G
 ad MASSAE fermenti modum cogit medicamentum. 5°. de compositi-
 med. sec. loc. 5°. 165. F
 MASSETERA nomen unde dictum. de mus. diff. 1°. 44. G
 Masseteres musculi quō incidendi. 4°. de anat. adm. 1°. 81. B
 Masseteres musculi qui. 4°. de anat. adm. 80. B/11°. de usu par. 1°. 185. F
 MASSILIENSE sefeliprobatisimum. 4°. de sa. tuen. 2°. 86. D
 MASSILIOTICVM uinū, quale. 2°. de arte cu. ad Gl. 7°. 102. C
 MASSILIOTAE medicamentum ad carbunculos. 5°. de compositi-
 med. per genera. 5°. 254. D
 Masiliota Demosthenes. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 254. D
 ad MASTICATIONEM qd cōferat lingua. 11°. de usu p. 1°. 185. F
 ad Masticationem multum faciunt buccarum inferiorum fines. 11°. de
 usu partium. 1°. 185. F
 in Masticatione ad circūactionem musculi, qui. 11°. de usu par. 1°. 185. E
 ad Masticationem & sermonem musculus conferens anatomicis igno-
 tus. 11°. de usu par. 1°. 190. H
 Masticatio facit sabam summe discussoriam. 5°. de compositione medica-
 mentorum sec. loc. 5°. 159. C
 MASTICATORII musculi, qui. 11°. de usu part. 1°. 185. F/de art.
 commentario 2°. 7°. 263. C
 Masticatorij musculi quid agant. 2°. de mo. musc. 1°. 314. E
 MASTICATIS rebus quas uires det salina. 5°. de compositione me-
 dicamentorum secundum locos. 5°. 159. C
 quod Masticator leuiter & facile, uelocius digeritur, quàm quod diffi-
 culter. de diff. cont. Sp. 73. D
 MASTICHE quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 87. D
 Mastiche est resina lentiscina. 8°. de cōp. me. fac. 5°. 59. F
 Mastiche qualis sit. 5°. meth. me. 7°. 31. B
 Mastiche candida qualis. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. C
 Mastiche nigra, qualis. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. C
 Mastiche nigra furūculis optimū est remediū. 7°. de simp. me. fa. 5°. 55. C
 Mastiche in secūdo ordine calida, & sicca. 7°. de sim. me. fac. 5°. 55. C
 Mastiche uires habet euaporantes, & cum suaui uaporatione laxantes.
 de simp. med. Sp. 87. D
 Mastiche stomacho commoda. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 189. B
 Mastiche chia stomacho grata, & adstringens. 3°. de sim. me. f. 5°. 20. C
 Mastiche stomachum calefacit. de med. fac. par. 7°. 175. H
 Mastiche chia pro stomachi ore. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 187. D
 Mastiche stomachi, uentris, iecorisq; inflammationibus competit. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 55. C
 Mastiche chia miscenda medicamentis, ut uenter non euertatur, &
 propter malum saporem. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. C
 Mastiche chia in nardino ad oris uentriculi imbecillitatem. 8°. methodi
 medendi. 7°. 53. C
 Mastiches decoctio confortat stomachū debile. de me. exp. Sp. 104. D
 Mastiche ad dolorem stomachi. de me. exper. Sp. 106. D
 Mastiche chia iccori inflāmato cōuenit. 2°. de arte cu. ad Gl. 7°. 104. D
 Mastiche quid ualeat in medicamentis. de me. exper. Sp. 104. B
 Mastiche chia medicamentorum uim frangit. 8°. de compositione medica-
 mentorum secun. locos. 5°. 188. E
 Mastiches chia meminit. 5°. de compo. medic. sec. loc. 164. F/7°. 178. D/
 195. C/8°. 5°. 189. B/C
 mm ij Mastiche

et ordine cuiuslibet corporis. Sp.42.D
 in Matricis sinistra parte in horis sanguinis si conceptus maneat, quid sequatur. de spermate. Sp.38.A
 in Matricis dextra parte in horis sanguinis si conceptus sit infans, quid sequatur. de spermate. Sp.38.B
 in Matricis sinistra parte si conceptus sit infans in horis cholerae rubrae, parentibus conceptis in horis sanguinis, quid accidat. de sper. Sp.38.B
 in Matricis dextra parte si sit conceptus puer in horis phlegmatis omnium, quid sequatur. de sper. Sp.38.C
 in Matricis sinistra si sit puella, quid sequatur. de sper. Sp.38.C
 in Matricis sinistra si sit puer conceptus horis phlegmatis, parentes horis sanguinis, quid sequatur. de sper. Sp.38.D
 MATRICIS os duplex est. de ana. uiuo. Sp.51.E
 Matricis os ante horam partus ipsius foeminae costringitur. de anatomia uiuorum. Sp.51.E
 MATRICIS cornua duo ubi, et eorum utilitas. de anat. uiuo. Sp.51.F
 Matricis cornua duo cum mammillis colligantur. de ana. uiuo. Sp.51.G
 Matricum, et mammarum communicatio. 14°. de usu par. 1°. 205.C
 Matrices cur tamen habent consensum cum mammis. 14°. de usu par. 1°. 207.A
 ad Matricem et mammam tantum eadem uasa quo modo incedant. 14°. de usu partium. 1°. 207.A
 Matricum cornua cur sursum. 14°. de usu par. 1°. 208.E
 MATRICIS testiculi ubi sint. de ana. par. 43.C/de ana. ui. Sp.51.G
 Matricis ianitores testiculi sunt. de anat. uiuo. Sp.51.F
 Matrici subiecta membra, quae. de natura, et ord. cuiuslibet corp. Sp.42.B
 Matrix sentit solū, et non habet motū uoluntariū. 16°. de usu par. 1°. 214.H
 Matrix unde habet magnum sensum. de ana. uiuo. Sp.51.F
 ex Matrice educuntur sanguinis ichores. de cathar. Sp.94.G
 circa MATRICEM prurigo quo modo curet. de pass. mul. Sp.95.H
 Matricem immunda mundificat succus centaureae. de uirt. cen. Sp.94.B
 in Matricis collutionibus proprie confert succus centaureae. de uirtute centaureae. Sp.94.B
 ad Matricem frigidam. de pass. mul. Sp.96.A
 ad Matricem clausam praesidium. de pass. mul. Sp.96.A
 ad Matricis oppilationes. de med. exper. Sp.107.D
 Matricem purgantia, quae. de cathar. Sp.95.C
 Matrices mulierum purgans decoctio. de me. exp. 105.D/ Sp.107.B
 Matrices purgans electarium. de med. exper. Sp.107.D
 Matricis passionibus utilissimus est elleborus niger. de dyn. Sp.21.A
 Matricis aegritudinibus confert sectio uenarum pedum. de anat. uiu. Sp.54.H
 Matrix propter tensionem laborat. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55.H
 Matricis uentositatis signa, et curatio. de pass. mul. Sp.96.A
 Matricis et coli prolixis inflationibus conuenit peplium. de dyn. Sp.21.A
 ad Matricis inflationem. de pass. mul. Sp.95.H
 Matricis hydropis signa et curatio. de pass. mul. Sp.96.A
 ad Matricis tumorem remedium. de dyn. 30.A/de pass. mul. Sp.95.H
 Matricem, et orificium eius quando phlegmone laborat, et ulcera eius iuuat succus centaureae. de uirt. cen. Sp.94.A
 in Matrice dolens puella naturaliter unde sit. de sper. Sp.38.C
 Matricis dolor. secretorum. Sp.100.H
 Matricis et uuluae dolorem, et febrem significat urina iumento similis in muliere. de dyn. Sp.35.E
 in Matricis ore uehemens dolor, cui nisi cito occurratur, exulcerat. de pass. mul. Sp.95.F
 ad Matricis dolorem propter abstinentiam uiri. de pass. mul. Sp.95.G
 ad Matricis dolorem cum dormiunt cum uiro. de pass. mul. Sp.95.H
 ad Matricis dolores omnes post partum unguentum. de dyn. Sp.29.H
 ad Matricis dolorem. de pass. mul. Sp.95.H
 contra Matricis dolorē ualēs medicamē. de med. ex. 107.H/ Sp.108.A
 Matricis praefocatio quo modo fiat. de util. resp. Sp.63.B
 in Matricis suffocatione quae accidentia fiant. de pass. mul. Sp.95.F
 ad Matricis suffocationem suffumigium. de pass. mul. Sp.95.F
 ad Matricis suffocationem potio. de pass. mul. Sp.95.G
 ob Matricis suffocationē aphoniae quid succurrat. de pass. mul. Sp.95.G
 Matricis descensus curatio. de pass. mul. Sp.95.F
 ad Matricis descensum. de dyn. Sp.29.H
 ad Matricem reuocandam. de dyn. Sp.30.A
 ad Matricis exitum remedium. de dyn. Sp.30.A
 Matricis plenae humoribus signa, et curatio. de pass. mul. Sp.96.B
 ad Matricis sanguinis effusionem. de pass. mul. Sp.96.B
 ad Matricis ulcus ex partu. de pass. mul. Sp.96.B
 ad Matricis ulcera. de pass. mul. Sp.96.A

Matrix si exiuerit, et tardauerit, et foris uulnerata fuerit, quid fieri debeat. de pass. mul. Sp.96.B
 in Matricis ore haemorrhoidibus quid fieri conueniat. de pass. mul. Sp.96.B
 in Matricis ore rhagadiis quid succurrat. de pass. mul. Sp.96.B
 ad Matricis condilomata. de pass. mul. Sp.96.C
 Matricis canceri signa, et curatio. de pass. mul. Sp.96.A
 ad Matricis apostema remedium. de dyn. 29.H/de pass. mul. Sp.95.H
 Matricis et uesicae passionis si prolixae fuerint. cathartici utimur. de dynamidijs. Sp.20.D
 in Matricibus mulierum euenientes fortes aegritudines quid iuuat. de medicinis expertis. Sp.107.H
 MATRICE suilla debet uesci, si quis se exerceat. de attē. uic. 2°. 45.H
 ΜΑΤΤΙΘΩΑ quid significet. de artic. com. 2°. 7°. 265.C
 MATVLA petita cur aliqui non mingunt. 1°. de dif. resp. 3°. 60.A
 MATVRANTIA cuius naturae esse debent. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 165.H
 MATVRATIO fructuum quo modo fiat. de ocul. 7°. 188.B
 Maturatio fructibus prouenit a calore solari. 4°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 27.D
 ante Maturationem, fructus, quos gignat humores. de diff. cōt. Sp.73.A
 Maturationes fiunt per calefacientia mediocriter. in 1°. de morbis uulgaribus, commen. 1°. 3°. 112.A
 MATVRATIVA potentia una ex potentijs medicinarum oculi. de ocul. 7°. 189.A
 Maturatiua enumerantur. de ocul. 7°. 188.E
 Maturatiua quae sint. de ocul. 7°. 189.C
 Maturatiua qualia sunt. de ocul. 7°. 188.D
 Maturatiua cur debent habere obstructionē quandā. de ocul. 7°. 188.E
 Maturatiuum et dissolutiuum medicamentum in oculo. de ocul. 7°. 190.C
 Maturatiua medicina quid agat in oculis. de ocul. 7°. 189.B/C
 MATVRESCENTES in arbore fructus multum differunt a non maturefcentibus. de puero epileptico. 7°. 180.D
 Maturent quae. in 1°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 112.A
 MATVRIVS et tardius est in genere, quā. 2°. de dif. pul. 4°. 55.F
 MATVRAE ficus humidae, et siccae sunt cibaria media. de dissolutione continua. Sp.74.C
 Matura si comedantur pira et poma, generat chymum frigidum. de dissolutione continua. Sp.74.B
 Maturae uuae sunt minus inflatiuae. de dif. cont. Sp.74.D
 MATVTINO tpe sanguis detrahendus. praesag. exper. Sp.77.H
 Matutinum tempus est accommodatius uenae sectioni in febre continua. praesag. exper. conf. Sp.78.D
 de Matutina frictione. 3°. de fa. tuen. 2°. 81.H
 MAVRAE herba fit mentio. de dyn. 25.H/ Sp.27.H
 ΜΑΥΓΟΣ. de fracturis. com. 2°. 7°. 240.G
 MAXILLAE, quae. introd. Isa. 53.B
 Maxillarum descriptio. de articulis, com. 1°. 7°. 263.A
 Maxillarum ossa sunt male. de na. et ord. cuiuslibet corp. Sp.42.H
 Maxilla superioris ossa. de ossibus. 1°. 41.A/D
 Maxilla superioris ossa terna ab utraque parte. de ossib. 1°. 41.B
 Maxilla superioris ossa nouem. 11°. de usu par. 1°. 191.B
 Maxilla superioris ossa nouem, et quae. 11°. de usu par. 1°. 192.D
 Maxilla superior quia non mouet non habet medullam. 11°. de usu par. 1°. 191.H
 in Maxillam superiorem nerui quo modo. 9°. de usu par. 1°. 173.H
 circa Maxillas partes unde accipiant nervos. 9°. de usu par. 1°. 176.C
 Maxilla inferior quibus componatur. de arti. com. 2°. 7°. 265.H
 Maxilla superioris ossa constant coagmentatione. intr. Isa. 54.G
 Maxilla inferioris ossa quot. de ossibus. 1°. 41.F
 Maxilla inferior duo habet ossa comata. intro. Isa. 54.G
 Maxilla inferioris ossa duo. 11°. de usu par. 1°. 191.B
 Maxilla inferioris os coctum aperitur. de ossib. 1°. 41.F
 Maxilla inferioris os cur unam solam habet euidētem diuisionem. 11°. de usu partium. 1°. 192.D
 Maxilla inferior medullosa non habet appendicem. de ossib. 1°. 39.H
 Maxilla inferior non habet epiphysim. 11°. de usu par. 1°. 191.F
 Maxilla inferior cur habet medullam. 11°. de usu par. 1°. 191.C
 Maxilla inferior cur cum habeat medullam, non habet epiphysim ut alia habentia medullam. 11°. de usu par. 1°. 191.C
 Maxilla superioris os in aliquibus animalibus cur non habeat medullam sicut inferioris. 11°. de usu par. 1°. 191.C
 in Maxilla utraque cur futura. 11°. de usu par. 1°. 192.A
 Maxilla summa futura est obscura. 11°. de usu par. 1°. 192.A
 Maxilla cō=

Maxillæ commissura nō est euidēs i oibus simijs. 4°. de anat. adm. 1°. 81. E
 Maxillæ commissura euidens in canibus. 4°. de anat. adm. 1°. 81. F
 Maxilla quo modo uniatur. de ossib. 1°. 39. H
 Maxillarum suillarum ossa. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 123. G
 Maxillæ si parue faciesq; rotunda, parui etiam ipsarum musculi. 1°. de anat. administ. 1°. 63. E
 Maxillæ longæ faciunt faciem longam, & musculos. 1°. de anatomicis ad ministratiōibus. 1°. 63. E
 Maxillam magnam animalia habentia, quale habent temporalis musculi caput. 16°. de usu par. 1°. 217. B
 Maxilla aliorum aialiu prolixior q̄ simiæ. 4°. de anat. adm. 1°. 80. G
 Maxillam breuissimam habet homo pro corporis ratione. 4°. de anat. micis administratiōibus. 1°. 80. G
 Maxilla cur fortis in leone. 11°. de usu par. 1°. 191. H
 Maxilla cur non fortis in homine, ut in leone. 11°. de usu par. 1°. 191. H
 Maxillarum caro crocea est. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Maxillarum pili cur crescant. 11°. de usu par. 1°. 189. F
 Maxillæ inferioris figuræ. 2°. de mot. mus. 1°. 314. E
 Maxillæ figuræ à quibus musculis fiant. 2°. de mot. mus. 1°. 314. E
 in Maxilla incisio quo modo faciendā. 4°. de anat. adm. 1°. 81. F
 Maxillæ inferioris articulus νογών. 11°. de usu par. 1°. 192. D
 Maxillarum inferiorem mouent aialia pr. eter crocodylum. 4°. de anat. micis administratiōibus. 1°. 80. B
 Maxillæ inferioris magni motus. 11°. de usu par. 1°. 192. D
 Maxillarum tres motus, in manducando, in claudendo & aperiendo os. 4°. de anat. administ. 1°. 80. B
 Maxilla immota fit motus à buccis. 4°. de anat. adm. 1°. 80. B
 Maxilla quiescente mouetur cutis frontis tota. de mus. diff. 1°. 44. F
 Maxilla inferior buccæ labia qbus neruis moueantur. de ner. diff. 1°. 54. G
 Maxillas mouētes musculi, q̄ de ar. c. 2°. 7°. 263. C/ā ana. ui. Sp. 53. E
 Maxillam mouentia tria paria musculorum. 4°. de anat. adm. 1°. 81. C
 Maxillā mouēs musculus qui, & cui neruo inhæreat. de ner. diff. 1°. 53. G
 Maxillam sursum trahentes musculi, & os claudentes ubi sint, & quō pcedant. de mus. diff. 1°. 44. G
 Maxillam inferiorem mouent musculorum quatuor coniugationes. de musc. diff. 1°. 44. G
 Maxillā inferiorem sursum mouētes musculi ubi sint. de mus. diff. 1°. 44. G
 Maxillam inferiorem mouentes musculi ad latera ubi sint. de musculorū dissectione. 1°. 44. G
 Maxillam inferiorem deorsum trahentes musculi ubi sint. de musculorū dissectione. 1°. 44. G
 Maxillam inferiorem, & posteriorem partem mouentes musculi quinam sint, & ubi oriantur. de mus. dif. 1°. 44. H
 Maxillam inferiorem in interiori parte sursum trahentes musculi qui, & eorum processus. de mus. diff. 1°. 44. H
 in Maxilla extrema musculi duo mutuo colligati. de mus. diff. 1°. 46. D
 ad Maxillam os hyoides sursum retrahentes musculi, qui. de musculo= rum dissectione. 1°. 46. F
 ad Maxillæ inferioris internos musculos arteria. 16°. de usu par. 1°. 220. B
 Maxilla inferior quō se habeat morientibus. 2°. de mo. mus. 1°. 314. E
 Maxilla fit rubicunda in pulmonia. in prog. com. 1°. 4°. 189. D
 Maxillæ hnt adenes qui suscipiūt supfluitates. c. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
 Maxillarum abscessus fiunt lassitudinem habentibus, & cur. com. 4°. aphorismo 31°. Ex. 30. G
 Maxillæ quibus pungendæ. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 192. E
 Maxillarum contractio quibus euēniat. præsag. exper. conf. Sp. 78. E
 Maxillæ dolent in morbis ex thorace, uel (ut alij legunt) mammillæ. de dynamidijs. Sp. 19. G
 ad Maxillas tumidas remedium. de dyn. Sp. 25. E
 Maxillæ inferioris à superiori eluxationes faciei affectus. intr. Isa. 59. C
 Maxilla inferior quo modo excidat. intro. Isa. 60. G
 Maxilla inferior quō curetur. intro. Isa. 60. G
 Maxilla inferior nō discedit à superiori, nisi ebrius, uel ignarus, uel sum= me decessus dormiat. 2°. de mo. musc. 1°. 314. D
 Maxillæ casum habuit Placinius diues hiando. de arti. com. 2°. 7°. 263. G
 Maxilla quæ exciderit, quō restituatur. de machi. 7°. 319. B
 Maxillam & nasum membrana alligabimus. de fascijs. 7°. 293. F
 ad Maxillam uulneratā, seu prolapsam, seu ob distētiōē oris, alium ue morbum oportet ab altera parte uinciri. de fasc. 7°. 296. B
 ad Maxillam utranque suo loco motam, uinculum. de fascijs. 7°. 296. C
 iuxta Maxillæ processum & aurem, uinculum. de fascijs. 7°. 296. F
 ad Maxillam quæ excidit ubi in suā sedē cōpellitur, & laqueis. 7°. 307. D

ad Maxillam prolapsam laqueus. de laqueis. 7°. 308. F
 MAXILLARES dentes unde dicti. de oss. 1°. 41. F
 Maxillares dentes & molares iidem. de oss. 1°. 41. F
 Maxillares dentes, qui. de oss. 1°. 41. F
 Maxillares dentes, quot. de oss. 1°. 41. F
 Maxillares dentes superiores habent tres radices, inferiores uero duas, exceptis aliquibus superioribus, qui habent quatuor, & inferioribus qui habent tres, & qui sint. de oss. 1°. 41. F
 MAXIME quid significet. de art. com. 2°. 7°. 265. A
 MAXIMAE & minimæ rei consideratio quæ manu comprehendi po test. 1°. de usu par. 1°. 114. A
 in Maximis affectibus phlebotomia non est omittenda. de cucurbitulis scarificatione. 6°. 3. H
 Maxima arteria oritur è sinistro cordis sinu. 1°. de decr. 1°. 232. D
 Maxima arteria est truncus omniū arteriarum. 1°. de decr. 1°. 232. D
 MAZAE fiunt ex polenta frixa. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
 Maza cuius naturæ & facultatis. 1°. de ali. fac. 2°. 11. H
 Maza τριπτη quæ sit. 1°. de ali. fac. 2°. 12. B
 Maza minus siccatur et calfacit, quā panis. de sal. diætā. 2°. 40. A
 Maza placenta modica alit. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 170. F
 Maza ut caro fiat exigit tres mutationes, tamen est caro potestate. 2°. de temperamentis. 1°. 21. G
 Maza præter consuetudinem deuorata quid faciat. de uictus ratione in morb. acu. com. 2°. 7°. 121. B
 Mazis offisq; dentium uiperarum foramina obstruuntur, ne morsu nocent. de theri. ad Pisonem. 5°. 94. G
 MAZVCHI uocatus morbus deprehenditur, & eius pulsus. de pul. ad tirones. 4°. 45. G

MEATVS manifesti, qui. de dif. mor. 3°. 4. C
 Meatus inferiores apli. 9°. de us. p. 1°. 171. D
 Meatus patētes habet optia corporis cōstitutio. de bo. et ui. suc. 2°. 34. G
 Meatus cur nō insunt mollibus partibus corporis. 9°. de usu pa. 1°. 171. E
 Meatus cur insunt duris corporis partibus. 9°. de usu par. 1°. 171. E
 Meatus quidam sensibilis aperte intus adest solis neruis oculorū antequā in oculos inferantur. de ner. diff. 1°. 53. D
 Meatus leuium cerebri excrementorum superiores sunt & tenues. 9°. de usu partium. 1°. 171. D
 Meatus à cerebro descendens obstruētus aliud symptoma facit, quā cum crura sunt resoluta per spinæ inflāmationē. 1°. de lo. aff. 4°. 6. G
 ut Meatus uocis sunt nares. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
 p Meatus insensibiles aeris receptionē et expirationē fieri p circulū dice bat Erasistratus, Plato p duos semicirculos. in tim. Pla. 1°. 290. A
 Meatus spiritus uocem nutriunt. de uoc. instr. dif. 1°. 106. E
 Meatus quidam siue fouea appellatur medius uentriculus cordis. de ana= tomia uiuorum. Sp. 56. C
 Meatus duo sunt stomachus & anus. 5°. de usu par. 1°. 147. A
 Meatus amplos habent uenter, iecur, lien, uiscera. 5°. de simplicium medi camentorum facultatibus. 5°. 35. B
 Meatus, per quem à iecore ad uentrem mittitur bilis, in aliquibus unus, in aliquibus geminus. 2°. de temp. 1°. 20. D
 Meatus iecoris quando sunt angusti, obest chondrus. de uic. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 111. E
 Meatus tres habet uestica fellis. de ana. uiu. Sp. 50. H
 Meatus quidam ad renes sunt non solum à uena hepatis, sed etiam ab ar= teria. de util. resp. Sp. 64. G
 Meatus quibus foetus alligat, dicuntur cotyledones. de anat. par. Sp. 43. C
 Meatus duo in priapo. de ana. uiu. Sp. 52. E
 Meatus multi differunt à uenis, neruis, & arterijs. & qui sint. 1°. de na= turalibus facultatibus. 1°. 291. H
 Meatum aliquem esse à uena ad arteriam. de uti. resp. Sp. 64. G
 in Meatibus uenæ non sunt ut arteriæ. de usu puls. 1°. 228. G
 Meatus qui in eundem locum profundunt, ad eandem etiam functionē nō necessario pertinent. 2°. de sem. 1°. 240. B/C
 Meatum ampliatio & angustatio, duæ primæ ægotationes. de differen tijs morborum. 3°. 2. G
 Meatus angustia cur ægritudo. de dif. mor. 3°. 4. F
 Meatus obducentia & obturantia quæ dicantur. 4°. de composi. medica. secundum locos. 5°. 150. A
 Meatum obstructionis causa, quæ. de dif. mor. 3°. 4. C
 Meatus obducit Emplaston medicamentū. 1°. de cō. me. se. loc. 5°. 127. G
 Meatum obstructio subita fit à uiscofo & crasso humore. 3°. de locis affectis. 4°. 17. G

ob Meatus immodicos uel qualitatum intemperie, instrumenti sunt imbecillitates. de diff. morb. 3^a. 3. H
 Meatum stipatio potest febrem accendere. 8°. meth. med. me. 7^a. 50. A
 Meatum angustia, quæ alias sequuntur ægrotudines, primo sunt curanda. ars med. 1^a. 70. E
 Meatus per quos tendunt superflua debent fieri fluxibiles. 11°. methodi medendi. 7^a. 73. F
 Meatus de obstruentia quæ dicantur. 4°. de cõp. me. sec. loc. 5^a. 150. A
 Meatus quæ purgent. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. C
 Meatus exiguos expurgat exercitatio. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. G
 Meatus purgat farina erui & lupinorum, potissimum si amara fuerint. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. B
 Meatus aperiunt amara omnia absque morfu, & sunt tenuium partium. 3°. de comp. med. sec. 5^a. 141. B
 ad Meatus purgandos ualent amara nitrosa. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. B
 Meatus adstrictos aperit acetum mulsum. de bon. & ui. suc. 2^a. 39. A
 in Meatibus infarcta quõ curanda. 2°. de cõp. me. se. lo. 5^a. 136. A
 Meatus mundificans medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 MECHANICARVM artium ad medicinam comparatio, & diuisio. ad Thrasy. 2^a. 106. G
 MECONIDES inter olera, quæ cruda stomachicis conueniunt. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a. 192. C
 Mecon, id est Papauer. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. F
 Meconium quid. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 211. H
 Mecon aphrode. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. A
 Mecon Ceratitis. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. G
 Mecon Heraclea. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. H
 Meconium quõ fiat, & eius uires. de simp. me. Sp. 88. A
 Meconium quibus adulteretur. de simp. med. Sp. 88. A
 Meconiu et si calidũ detur, extinguit calorẽ aialis. 3°. de tẽp. 1^a. 23. C
 Meconium ualde excalefactum urit. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 3. C
 Meconium fugiendum in ulceribus. 3°. meth. me. 7^a. 21. C
 Mecon ponitur in theriaca. de the. ad Pis. 5^a. 92. E
 ad Meconem ualet theriaca. de the. ad Pis. 5^a. 91. D
 Meconia meminit. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 267. A
 MECONIVM uocatum cum excrementum sit, ex toto foetus nutritum est, humorq; is, qui in urinaculo est. an animal. 1^a. 328. C
 MEDEAE & Iasonis & amor, et qualis. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 244. A
 Medea indocta barbara. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 245. H
 Medea pharmacum, quale. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 MEDELA eadem utuntur rationales & empirici. de sectis. 1^a. 16. F
 de Medelas iueniendi rone dissentiu rones et empirici. de sectis. 1^a. 16. F
 Medela non indiget, sed refectione a morbo graui conualescens. ad Thrasybulum. 2^a. 102. D
 MEDENDI modus medicina pars. intro. 1^a. 52. H
 Medendi uiam quõ inuenit Hippocrates. 9°. meth. me. 7^a. 58. F
 Medendi methodum qui uult componere, quid agere debet. 2°. methodi medendi. 7^a. 13. F
 pro Medendi methodo quatuor considera. 1°. meth. me. 7^a. 7. H
 Medendi methodi principium. 1°. meth. med. 7^a. 7. F
 Medendi methodus fit per indicationem. 2°. meth. me. 7^a. 13. E
 Medendi rationes octo. 7°. meth. med. 7^a. 43. G
 Medendi methodum cur distulit cõponere Galenus. 1°. met. me. 7^a. 2. C
 Medendi ars quibus constet. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 94. C
 ad Medendum conferunt temporis occasio, & auxiliorum quantitas. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 94. C
 ad Mededũ nihil facit scire medicinaliũ instrorũ functionẽ, nisi et corpis cui applicetur, intẽperies cognoscat. 2°. de na. fac. 1^a. 301. B
 ad Medendi peritiã quid spectet. 12°. meth. me. 7^a. 77. B
 Medendi tota indicatio. 9°. meth. me. 7^a. 59. H
 ad Medendi artẽ spectant febrem accendentia. 4°. de sa. tuen. 2^a. 82. H
 ad Medendum primum est cognitio morbi. 2°. meth. me. 7^a. 13. F
 Medendi principium tantũ, nõ medicina portio, est indicatio quæ a morbis sumitur. 3°. meth. me. 7^a. 16. D
 Medendi præceptum. com. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 Medendi præcepta, & quõ in cibando se gerere debet medicus, & quæ considerare debet. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. B
 Medendi ratio ad ossa fracta. de dyn. Sp. 31. E
 ad Mededũ pertinet facere cõtiones. in 1^m. de mor. uul. cõ. 1°. 3^a. 112. A
 MEDERI commune est omnibus medicina partibus dieteticæ, pharmaceuticæ, chirurgiæ. ad Thra. 2^a. 108. F
 cum Medendo quandoque est mixta prouisio. 12°. meth. me. 7^a. 74. G

Mederi, manus opera uti, & rationem uictus instituere, habent pro communi mederi. ad Thrasy. 2^a. 108. F
 Mederi non potest methodũ curatiũ ignorans. de puero epil. 7^a. 187. F
 Mederi unde incipiendum. 5°. de sa. tuen. 2^a. 93. C
 Mederi repente ægro cum uolumus, & ipsi uelocẽ præsidij sensum moliri, celerrima sit mutatio in corporibus. de ther. ad Pis. 5^a. 94. D
 Mederi quot uicibus ægro debeat medicus in ulceribus, & quoto die deligatura soluenda. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 238. F
 MEDIANVM quid significet. de art. com. 4°. 7^a. 289. B
 MEDIAS TINVM propter quid factum sit. de ana. uiuo. Sp. 53. C
 MEDICAMEN agens p accidẽs quõ cognoscit. 3°. de tẽp. 1^a. 24. H
 Medicamen agens per se quõ cognoscitur. 3°. de temp. 1^a. 24. H
 Medicaminum aliorum materia est oleum. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 15. C
 Medicaminum genera quæ. de dyn. Sp. 18. G
 Medicaminis ui, sanguis alteratus transit in biles. d atra bile. 1^a. 37. D
 Medicamen Acostror. de me. exper. Sp. 140. G
 Medicamina Acria, alexiteria uenena quandoque sunt morborum calidorum causæ. de morb. cau. 3^a. 6. G
 Medicamina acria febrium causa. de mor. cau. 3^a. 6. G
 Medicamen Acritonis. de me. exper. Sp. 107. E
 Medicamina acuta sæpe accipientes quo modo in febrem incidunt. 1°. de differentiis febrium. 3^a. 31. G
 Medicamen Agargei. de me. exper. Sp. 104. E
 Medicamen Amaloz. de me. exper. Sp. 106. C
 Medicamen Amoronis. de me. exper. Sp. 108. E
 Medicamen Asiritæ. de me. exper. Sp. 108. F
 Medicamina Attenuantia non possunt efficere bonam habitudinem. de bon. & uitio succorum. 2^a. 39. A
 Medicamina attenuantia ad sanitatem tutiora, quàm humores crassos facientia. de bo. & ui. succ. 2^a. 39. A
 Medicaminum Calefacientium atq; exiccantium immodicus usus febres tertianas facilius affert. 2°. de dif. feb. 3^a. 36. D
 Medicamen purgans Cholera. de me. exper. Sp. 105. A
 Medicamen in dubio Colicæ, & lapidis. de me. exper. Sp. 106. H
 Medicamen Emplastros. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 233. F
 Medicamen Emplastrodes. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 238. G
 Medicamen Experimentatoris ad splenem. de me. exper. Sp. 104. D
 Medicamen ad Febres compositas. de me. exper. Sp. 104. F
 Medicamẽ recipiẽs cantharides prodest Hydericis. 3°. de tẽp. 1^a. 23. C
 Medicamen contra Hydropem. de me. exp. Sp. 105. B
 Medicaminum interiorum duodecim species. intro. 1^a. 57. H
 Medicamina Salubria tenuadi ptatẽ habet. de bo. & ui. suc. 2^a. 39. A
 Medicamen Senis. de me. exp. Sp. 104. D
 Medicamen Squilitum. de me. exp. Sp. 106. C
 Medicamen melius quàm Theriaca. de me. exper. Sp. 106. C
 Medicamen Virtus appellatum. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 224. H
 Medicamen prouocans Vrinæ. secretorum. Sp. 102. A
 Medicamen adhibe, si urinæ color albicans fuerit, hypostasis rufa. de urina signifi. ex Hippo. Sp. 179. D
 Medicamen subtilians humores, & præparans ad exitum in principiis ægrotudinum. de me. exper. Sp. 108. E
 Medicamen aliquod nimium laxat. de cau. mor. 3^a. 9. C
 MEDICAMENTARIA habet nomen a materia. ad Thrasybulum. 2^a. 108. E/F
 Medicamentaria quæ. ad Thras. 2^a. 108. E
 quæ Medicamentaria, et calida facultate sunt, ledunt febricitantes. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 197. F
 Medicamentaria rei egestatem quæ indicent. 3°. de compositione medicament. secun. loc. 5^a. 147. C
 Medicamentarius medicus a materia dicitur ad Thrasy. 2^a. 105. D
 Medicamentarij medici dicuntur a materia, sicut ocularij, auricularij, dentarij, & huiusmodi, a membris. ad Thras. 2^a. 105. B
 MEDICAMENTVM sumitur pro eo quod per os accipitur. com. mentario 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Medicamentum significare uidetur & quod purgat, et quod nõ purgat, ubi dicit purgatio cũ medicamẽto. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Medicamentum accipit Galenus pro eo quod applicatur extra, quia distinguit ipsum cõtra potionem, collige. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. B
 Medicamentum quid sit. 1°. de simp. me. facul. 2. C/3°. 5^a. 17. C
 Medicamenta quæ sint, collige. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 77. G
 Medicamina non alimenta ab aliquibus appellantur, quæ sunt tenuis materię. de bo. & uitio suc. 2^a. 34. G
 Medicamenti &

Medicamenti & nutrimenti differentia. 5°. de simp. med. fac. 5°. 31. F
 Medicamenta probantur esse medicamenta, quia nullum præbent corpo-
 ri alimentum. 2°. de alimen. facul. 2°. 19. C
 Medicamenta in nutrimenta quandoq; transeunt. quos purg. opor. qui-
 bus med. & quo temp. 5°. 89. B
 Medicamenti quidam nutriuntur. de theria. ad Pifo. 5°. 91. B
 Medicamentum si nutrit, conuertitur in humorem quem educit. 3°. de
 simp. med. fac. 5°. 23. C
 Medicamenta quæ sint solum. 3°. de temp. 1°. 23. E
 Medicamenta quæ sint, non cibi. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 111. B
 Medicamēta quæ nō sint, et sint alimēta, et qualia. 1°. de ali. fac. 2°. 8. E
 Medicamenta & nutrimenta simul, quæ. 3°. de temp. 3°. 22. D/ 8°. me-
 thodi medendi. 7°. 50. H
 Medicamenta quæ comeduntur ut cibi. de atten. uict. 2°. 44. A
 Medicamēti et cibi uim habet ptissana. de ui. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 115. D
 Medicamentum loco salis ad obsonia. 4°. de san. tuen. 2°. 86. E
 Medicamentum ueluti acetum in ptissana. 4°. de san. tuen. 2°. 86. F
 Medicamentum ueluti piper. 4°. de san. tuen. 2°. 86. F
 Medicamentorum qualitatem uehementem cibi habentes non nutriunt,
 sed exigue nutriunt si coctione, aut assatione, aut maceratione quali-
 tatem illam deposuerit. 2°. de alim. facul. 2°. 19. D
 Medicamenta omnia sunt medicinae materia. ad Thrasyl. 2°. 106. A
 Medicamenta à quibus sumantur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 39. E/F
 Medicamentorum studiosus Attalus rex Pergamenorum. 1°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 214. D
 Medicamentorum copia unde habetur. 7°. meth. med. 7°. 43. G
 Medicamentum non pertinet ad sanos. 1°. de san. tuen. 2°. 65. D
 Medicamenta Acerba, & mordacia sunt omittenda. 4°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 25. A
 Medicamenta Acopa extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 Medicamenta Acria reuellunt à capite. de hirud. reuuls. cuc. 6°. 2. E
 Medicamenta acria brachijs & manibus imposita succos ad caput & ui-
 scera uergentes reuellunt. de cuc. scar. 6°. 4. G
 Medicamenta acria non debent applicari ante euacuationē, aliter faciūt
 fluxionē & inflammationem. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. D
 à Medicamentis quæ Actiones fiunt. ad Thrasyl. 2°. 105. A
 Medicamentorum quedam prima & ex professo sunt opera, quedā ue-
 ro. mediante natura. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. G
 Medicamentorum diuersitas in agendo unde proueniat. 7°. de simp. med.
 facultatibus. 5°. 49. B
 Medicamenta Adstringentia simul & mordicantia. 4°. de simplic. medi-
 camen. facul. 5°. 26. A
 Medicamento adstringente quando uti oportet. de const. ar. 1sa. 41. E
 Medicamentum Aduenæ cuiusdam. de med. exper. Sp. 104. C
 Medicamenta Adurentia extrinsecus. introd. 1sa. 58. A
 Medicamenta adurentia ut ignis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. D
 Medea medicamentum, quod omnia urebat, in quæ calor incidebat, ex sul-
 fure & bitumine humido. 3°. de temp. 1°. 22. E
 Medicamenta Alexipharmaca. introd. 57. H/ 1sa. 58. A
 Medicamentum ex Alga. 14°. meth. med. 7°. 92. F
 Medicamentum ad Alphum. intro. 1sa. 58. B
 Medicamentum Amarum ex aloë datur comitali ex ore uentriculi. 5°. de
 locis affectis. 4°. 32. G
 Medicamentum amarum in colico. 1°. de loc. affect. 4°. 5. G
 à Medicamento coli intestini doloris casus. 1°. de loc. aff. 4°. 5. G
 Medicamentum ex gutta ammoniaci, & oleo ricino quale. 6°. de comp.
 med. per genera. 5°. 258. B
 Medicamenta Anodyna. introd. 1sa. 57. H
 Medicamenta anodyna. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. H
 Medicamentū Aridū inspersile quid sit. 4°. de cōp. me. p. gen. 5°. 238. G
 Medicamentum Arostocamet cōstipans naturā. de med. exp. Sp. 104. G
 Medicamentum Arrhabiani ponticum. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 184. C
 Medicamenta Arteriaca quæ sint. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. B
 Medicamenta ad Articulorum morbos extrinsecos. intro. 1sa. 58. B
 Medicamentum Authemerom. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. E/F
 Medicamenta bicolora, seu bifacia. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. E
 Medicamen ex Cadmia in quibus partibus cicatricem inducit. 5°. metho-
 di medendi. 7°. 33. G
 Medicamenta omnia agunt, aut calefaciendo, aut refrigerando, aut hume-
 ctando, aut exiccando. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 Medicamenta quæ facile accenduntur calefaciunt. 3°. de temp. 1°. 21. H
 Medicamēta quæ facile accēdunt, quō ipēdiri possunt. 3°. d. tēp. 1°. 21. H

Medicamenta quæ corpus calefacere uidentur, prompte in ignem uertū-
 tur. 3°. de temp. 1°. 21. H
 Medicamenta calefacientia & exiccantia. 2°. de simplic. medic. facul. 5°. 16. D/ 8°. meth. med. 7°. 54. D
 Medicamenta quæ nos calefaciunt primo à nobis caloris principium acci-
 piunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. C
 Medicamenti calor modo acceperit scintillam caloris naturalis, totus ac-
 cenditur. 3°. de temp. 1°. 22. B
 Medicamenta à nobis accipiunt ut sint calida. 3°. de temp. 1°. 22. A
 Medicamenta aliqua ut tangunt corpus, cur id calefaciunt alia tardius,
 alia citius. 3°. de temp. 1°. 22. B
 Medicamenta non agunt in instanti. 3°. de temp. 1°. 22. A
 Medicamenta nacta à nobis caloris principium, calorem ipsum postea su-
 perant. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. B
 Medicamenta principium calfactionis à nobis accipiunt: postea uel æque,
 uel plus nos recalfaciunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. H
 Medicamenta quod prius debent calefieri, si debeant calefacere, non mi-
 rum. 3°. de temp. 1°. 22. A
 Medicamenta calefacientia & nihil aliud agentia. 3°. de temp. 1°. 22. D
 Medicamenta calefacientia extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 Medicamenta parum calefacientia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. C
 Medicamentum Calidum, frigidum, humidum, & siccum quidnam dica-
 tur. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 240. F
 Medicamenta, alimenta, & tegumenta habentur calida potestate. 2°. de
 simp. med. fac. 5°. 15. D/E
 Medicamenta omnia sunt potentia calida. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. F
 Medicamentū aliquod potestate calidū erodit, et urit. 3°. de tēp. 1°. 23. B
 Medicamentum an sit calidum quo modo probetur. 3°. de compos. medic.
 per genera. 5°. 230. E
 Medicamenta calida sunt euacuationes communes. ars med. 1sa. 71. E
 Medicamenta probantur esse calida, uel frigida, uel humida, uel sicca cō-
 parando ad hominem. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. D
 Medicamentū idem corpora diuersa calefacit, & frigefacit. 3°. de simp.
 medic. facul. 5°. 19. E
 Medicamentis calidis quandoq; unum frigidum mixtum. 1°. de simp. med.
 facultatibus. 5°. 6. H
 Medicamenta calida urunt, cum sunt crassa. 4°. de simp. me. f. 5°. 24. G
 Medicamenta debent esse tanto calidiora, quanto exuperavit frigiditas,
 et e cōtrario: et ita de sicco et humido dicēdū. 5°. d. simp. m. f. 5°. 33. A
 Medicamenta calida liquida. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 220. C
 Medicamenta quo modo Candida fiant. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 212. G
 Medicamenta Capiti extrinsecus applicata nihil proficerent, nisi essent
 futura. 13°. meth. med. 7°. 85. G
 Medicamenti capiti suprapositi substantiam futura potissimum corona-
 ria intromittit. 13°. meth. med. 7°. 85. G
 Medicamentum debet considerari quantum, et quale debet peruenire ad
 membrum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. H
 Medicamenta Carbunculis idonea extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 Medicamentum Carnem conficiens, ex oleo, cera, & æruginē fit. 3°. me-
 thodi medendi. 7°. 17. B
 Medicamentum incarnans fit ex cerato & æruginē, utrunq; tamen per
 se est contrarium incarnationi. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. H
 Medicamenta remouent impedimenta caro autem generatur à natura.
 2°. de comp. med. per genera. 5°. 227. A
 Medicamenta Κεφαλικὰ unde dicta, & quæ sint. 6°. met. me. 7°. 42. B
 Medicamenta cephalica. intro. 1sa. 57. B
 Medicamentum quod inspergitur Κετὰ πᾶσιν. 7°. de compos. medic.
 secundum locos. 5°. 184. D
 Medicamenta Chalaistica quæ uocentur. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 267. F
 Medicamenta Cicatricem inducentia intrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 Medicamenta Cholagoga, id est cholerae educiua, ita ab effectu nominā-
 tur. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 in Medicamentis quæ cognoscere debet medicus. 3°. de comp. medicam.
 per genera. 5°. 228. H
 de Medicamentis duplex peritia. 3°. meth. med. 7°. 20. A
 de Medicamentis quæ consideranda. de theria. ad Pifo. 5°. 91. B
 Medicamenti cuiusq; cognoscendi regula, ut uidelicet omni aliena quali-
 tate uacans spectetur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. A
 Medicamenta quæ probamus, debent esse expertia alienæ qualitatis. 1°. de
 simp. med. fac. 1°. 2. G
 Medicamentum quod iudicandum uenit, oportet esse simplex. 1°. de simp.
 medic. facul. 5°. 7. F
 Medicamenta optima

Medicamenta optima ubi sint, uerissime scripsit Dioscorides. 1°. de anti-
dotis. 5^a. 100. C
Medicamēta adulterata cognoscēda sunt. 3°. de cōp. me. p ge. 5^a. 228. H
Medicamenta quomodo probantur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 190. G
Medicamenti uis non secure probatur sine sensu. 1°. de simp. m. fa. 5^a. 7. F
Medicamentorum usum ex gustu cognoscimus. 6°. de comp. med. medicam.
secundum locos. 5^a. 169. F
Medicamētorū uires cognoscunt sine saporibus. 4°. de simp. m. f. 5^a. 26. C
Medicamenta probanda ex temperaturis. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 19. F
Medicamenti facultas si ab externis petatur, quibus indigeamus. 1°. de
simp. med. fac. 5^a. 3. H
Medicamenti facultas quo modo ab externis sumenda. 1°. de simplicium
medic. facul. 5^a. 3. H
Medicamenti facultas colligēda ex euidenter. apparentibus, & unde. 1°. de
simp. med. fac. 5^a. 3. G
Medicamenti uim nemo cognoscit sine experientia. 4°. de comp. medic.
facultatibus. 5^a. 140. D
Medicamenta experientia comparanda. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. F
de Medicamenti non est ex duobus uel tribus experimentis sententia di-
cenda. 7°. de comp. med. per genera. 5^a. 264. E
in Medicamenti experiundis quid faciat differentiam. 7°. de comp. med.
medic. per genera. 5^a. 264. F
Medicamentorum experimentum sumi debet primo in temperatissima
natura, secundo in intemperata tertio in morbis simplicibus. 6°. de
simp. med. fac. 5^a. 39. E
Medicamenta Colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 200. H
Medicamentum ex Colliquabilibus. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 233. F
Medicamentorum Compositiones cur inuenta. de ther. ad Pis. 5^a. 91. B
Medicamenta composita cur inuenta. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 210. E
Medicamentorū primi cōpositores, qui. 2°. de cōp. med. p ge. 5^a. 218. D
de Medicamētorū cōpositione ubi cōposuerit Galenus, promittit se aliū
librum scripturum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. G
Medicamenta experientia cōponuntur. 2°. de cōp. me. per ge. 5^a. 218. H
Medicamentum componi non potest sine notitia simplicium. 1°. de simpli.
medic. facul. 5^a. 6. E
Medicamentorum compositorum uis ex simplicibus est. 1°. de anti. 102.
C/6°. de comp. med. per genera. 5^a. 257. F
Medicamentorum differentia per uariationem simplicium. 7°. de comp.
medic. facul. 5^a. 264. G
Medicamenti uim non dant simplicia quēdam, sed commoditatem. 1°. de
comp. med. per genera. 5^a. 212. E
Medicamenta qui componere scit, & uti. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a. 215. B
Medicamenta qui facile conficiet. 6°. de comp. med. per gene. 5^a. 254. H
Medicamenta quod sibi pararent medici. 6°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 168. A
Medicamenta non possunt componi absq; methodo. 4°. de comp. medic.
per genera. 5^a. 140. D
de Medicamentorum compositione librum fecit Galenus ante methodi
librum. 3°. methodi medēdi. 17. B/20. A/5°. 33. A/6°. 7^a. 37. E
de Medicamenti componendis liber sequitur librum de simplicium me-
dicamentorum facultatibus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. G
Medicamenta quo modo componi addiscantur. 6°. de comp. med. medicam.
per genera. 5^a. 254. H
Medicamenta non ex sola lectione librorum fiunt. 1°. de antid. 5^a. 104. F
Medicamentorum compositionis regula. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. E
Medicamenta ex simplicibus quę habentur componenda. 4°. de comp. med.
medic. per genera. 5^a. 239. A
Medicamenta quo ordine ingradientur simplicia. 3°. de comp. med. medica.
per genera. 5^a. 233. G
Medicamenta ingredientium simplicium ordo. 6°. de comp. med. per ge-
nera. 255. F/256. H/ 5^a. 259. H
Medicamenti confectio secundum simplicium ingrediētium ordinem. 2°. de
comp. med. per genera. 5^a. 225. F
Medicamentum quando multiplex esse debet, & quando simplex. 4°. de
comp. med. per genera. 5^a. 240. A
Medicamenti confectio. 2°. de comp. med. per gen. 226. C/ 5^a. 227. E
Medicamentorum singulę compositiones quo modo cognoscantur. in 1^m.
de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 103. A
Medicamēti, quo nō aliud melius, cōfectio. 2°. de cōp. me. p ge. 5^a. 223. B
Medicamenta debent in parua & tenuia frangi. 3°. de temp. 1^a. 22. A
in Medicamenti uarijs multo sunt usui, faba, hordeum, cera, & oleum.
7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. A
Medicamenta ut inhæreant, ponitur cera. 7°. meth. med. 7^a. 46. H

Medicamentorum materia cur sit ouum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. F
Medicamenta quando componuntur ex melle, quo modo loquendum de
quantitate eorum in permixtione. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168. C
Medicamenta cum aqua coquendi modus. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. A
i Medicamētis coquēdis cur ponebāt uinū et aquā. 4°. de sa. tu. 2^a. 87. A
Medicamēta magis cocta, meliora. 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 212. F
Medicamenta denigrat aer nubilus, syncerus dealbat. 1°. de comp. medic.
per genera. 5^a. 212. G
Medicamenti obest fumus. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 212. G
Medicamenta antequam fiant, carbones sunt primo urendi. 1°. de comp.
medic. per genera. 5^a. 212. G
Medicamenta cur ad prunas ardentes non facienda. 7°. de comp. medic.
secundum locos. 5^a. 179. C
Medicamentum in sole aestiuo fiat, uel in aere calido. 4°. de comp. medic.
per genera. 5^a. 245. B
Medicamenta conficiuntur sub caniculę aestu. 4°. de comp. med. medic. per
genera. 244. A/5°. 252. E/6°. 5^a. 256. E
ad Medicamenta agitanda aeris rubri radius. 3°. de comp. med. medicam.
secundum loc. 5^a. 148. A
Medicamenta quod non præparanda in copia, quando dura ut lapis eua-
dunt. 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 239. B
Medicamentum tertio aut quarto die soluendum. 6°. de comp. medicam.
per genera. 5^a. 256. D
Medicamentum idem dilutum, & non dilutum uaria facit. 2°. de comp.
medic. per genera. 5^a. 225. C
Medicamenti unius diuersitas. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 256. F
ad Medicamentum seruandum, fictile. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 163. B
pro Medicamento conseruando oui testa. 5°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 161. B
pro Medicamento seruando pellis. 6°. de compositione medicamentorū
per genera. 256. H/ 5^a. 262. G
Medicamentū ponit in pellem albam. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 199. D
pro Medicamento conseruando uestica. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 161. B
Medicamenta ad Concoctionem. intro. 15a. 57. H
Medicamenta concoquentia, quę intro. 15a. 57. H
Medicamenta concoquentia extrinsecus. intro. 15a. 58. A
Medicamenta concoquentia extrinsecus quibus constant. intro. 15a. 58. B
Medicamenta simillima temperaturę hominis ocysime concoquūt quod
in pus uerti debet. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. G
Medicamenta mistam ex Contrarijs habentia naturam. 1°. de comp. med.
med. sec. loc. 5^a. 129. A
Medicamentum nullum ad multa ualet, nisi sit contrariorum particeps.
6°. de comp. med. per ge. 5^a. 256. B
quę Medicamenta non habent misionem contrariorum. 1°. de comp. med.
med. sec. loc. 5^a. 129. E
Medicamentum ad uniuersum Corpus extrinsecus. intro. 15a. 58. A
Medicamentum ex Cotoneorum succo. 8°. meth. med. 7^a. 53. E
Medicamentum ex carne cotoneorum. 8°. meth. med. 7^a. 53. E
Medicamenta Crassiora nequeunt angusta uenarum oscula subire. 4°. de
sanitate tuenda. 2^a. 86. D
Medicamenta cruenta ex bitumine fiunt. de fract. com. 3°. 7^a. 242. E
Medicamentum cruentum quale sit. de fract. com. 3°. 7^a. 242. D
Medicamēta cruenta exiccant mediocriter. de art. com. 2°. 7^a. 268. D
Medicamenta ad cruentos extrinsecus. introd. 15a. 58. A
Medicamentum cruentum pro Contusis. de fract. com. 3°. 7^a. 245. B
Medicamenti Crustam facientibus quādo utendum. 5°. met. me. 7^a. 31. D
Medicamenta Deleteria cur in calidis naturis uim suam exercent. 3°. de
simp. med. fac. 5^a. 21. H
Medicamēta sūt letalia, et deleteria. d uic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 118. D
Medicamentum Diachalciteos. 6°. meth. med. 7^a. 38. E
Medicamentum Diaspermaton. 5°. meth. med. 33. C/12°. 7^a. 75. C
Medicamenta extrinsecus Digerentia quibus constant. intr. 15a. 58. B
Medicamenta quę cum digerentibus habent adstringentia, qualia. 6°. de
comp. med. per genera. 5^a. 258. C
Medicamentum Dioclis Chalcidoni. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 184. F
Medicamenta Discutientia extrinsecus. intro. 15a. 58. A
Medicamēta pro Diuitibus quō parāda. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 171. G
Medicamenta diuitum debent esse cara & odorata, quę multa constant
pecunia. de comp. med. per genera. 5^a. 234. C
Medicamenta cara qui uolebat, diuitis historia. 3°. de comp. medicamen.
per genera. 5^a. 234. D
Medicamenti abhorrent mulieres diuites. 6°. de comp. med. medicam.
secundum locos. 5^a. 171. E
Medicamenti gaudetis

Medicamentis gaudentis diuitis, & fallere etiam gaudentis medicos. 1°. de prasag. ex puls. 4°. 105. C
 ad Medicamenta aliqui magis propensi. de purg. med. 5°. 86. D
 Medicamenta Dolores sedantia quæ sint. 2°. de simp. med. fac. 12. C/9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. H
 per Medicamentū, uel sanguinis missione sedatio doloris in pleuritide nō est curatio symptomatis. 12°. meth. med. 7°. 74. G
 Medicamenta Dropacita. de ijs, quæ in med. fin. com. 3°. 7°. 220. D
 Medicamenta Eclecta quæ sint. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. B
 Medicamentorū Effectus quō fm Epicurum. 1°. de nat. fac. 1°. 294. D
 Medicamenta Efficaciora, quæ parum accipiunt cerati. 5°. de composit. medic. per genera. 5°. 246. G
 Medicamentum Emolliens indurata, quale. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. E
 Medicamenta parum calefacientia & adstringentia sunt Emplastica & peptica, idest concoquentia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. C
 Medicamentū pus mouēs dicitur esse emplastici. 5°. de simp. me. f. 5°. 33. G
 Medicamenta idonea Erysipelatis extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 à Medicamento ualēti sit Erosto extrinsecus. 4°. meth. med. 7°. 23. B
 Medicamentum Euaphion à lenitudine appellatum. 9°. de comp. medic. secundum locos. 5°. 205. B
 Medicamentum est exercitium. 1°. de san. tuen. 2°. 65. D
 Medicamenta Exiccantia cuti applicanda. de const. ar. 1sa. 42. E
 Medicamentum exiccatorium ex salice. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. H
 Medicamentum optimum ad exiccandum absq; morsu. 7°. de simplicium medic. facul. 5°. 53. B
 Medicamenta exiccantia & abstergentia, ac ulcera pura reddentia. de fracturis, com. 3°. 7°. 242. E
 Medicamentum uehementissime exiccans. 5°. meth. med. 7°. 34. A
 Medicamentum aliud uehementissime siccans. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 Medicamenta siccantia in longis fracturis ossium. 6°. meth. me. 7°. 41. G
 Medicamentum an bene exiccauerit, per sordem & saniem probatur. 3°. methodi medendi. 7°. 18. E
 Medicamenta fortissima, quæ. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. H
 Medicamenta quæ illinuntur extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 Medicamenta fortia quæ sint. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. G
 in Medicamentis uis maior quæ intelligenda. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Medicamenta fortia, quæ sint, & quo modo eorum erosto mitescat. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 219. G
 Medicamenta fortia quæ indigent mitigatorijs. 2°. de comp. medicam. secundum locos. 5°. 139. F
 Medicamēta fortia, quibus miscēda. de uict. ra. in mor. ac. c. 2°. 7°. 117. H
 Medicamentorum fortium uim reprimentia. 3°. de simp. me. fa. 5°. 20. C
 Medicamentorū uim, quæ frangunt. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. E
 Medicamentorum uim quæ obtundant. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 182. E
 Medicamentum unum quo modo fieri possit fortius, & imbecillius, & de beat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. F
 Medicamentis fortibus quando uti debemus, & quomodo. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139. F
 Medicamenta fortiora fortioribus corporibus, debiliora debilioribus sunt exhibenda. 6°. de composit. medicam. secundum locos. 5°. 176. F/6°. meth. med. 7°. 38. E
 Medicamenta ualidiora habeant dura corpora. 7°. de composit. medica. per genera. 5°. 268. G
 Medicamentis fortioribus indigent duri. 2°. de cōp. m. per ge. 5°. 227. B
 Medicamenta fortissima cōueniūt rusticis. de arte eu. ad Glau. 7°. 107. A
 Medicamentum messōrum & fossorum. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 147. C
 Medicamentorum fortium minus recipiunt molles. 2°. de composit. med. secund. loc. 5°. 140. D
 Medicamenta fortia in oculorum fluxionibus. 4°. de composit. medicam. secund. loc. 5°. 157. A
 Medicamentum forte in cephalæa. de dynam. Sp. 23. C
 Medicamēta fortissima tolerat auditorius meatus. 6°. met. me. 7°. 42. H
 Medicamentis ualentissimis gaudet membrana cerebri crassa. 6°. methodi medendi. 7°. 42. H
 Medicamēta fortiora exigūt profundæ partes. 4°. meth. med. 7°. 29. C
 Medicamenta fortia non ferunt naturæ molles. 3°. meth. med. 7°. 20. E
 Medicamentorū duo genera oportet habere parata, ualidissimū, & moderatissimū. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 263. E
 Medicamenta duo habere debet medicus unum, ualens, aliud imbecillum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. D/E
 Medicamenta ualida supra ulcus carbunculi. 14°. meth. med. 7°. 90. B
 Medicamento robur fit ab oleo ueteri. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 230. F

Medicamentis fortibus quō utendum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. C
 Medicamenta natura frigida ab antiquis dicta sunt potestate frigida. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. D
 Medicamēta frigida cur potestate frigida dicant. 3°. d. sim. m. f. 5°. 22. D
 Medicamenti frigidi à calido in quantitate differentia. ars med. 1sa. 69. F
 Medicamentum refrigerans. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Medicamenta quæ cum hoc quod refrigerant, unā etiam adstringunt, ea & ad ulcera rebellia omnia, & ad fluxiones, & putredines cōueniūt, ac proinde & ad dysenterias. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. G
 Medicamentis refrigeratæ partes perfricantur, ut calor reuocetur & fiat rarum quod frigore erat densum. 3°. de temp. 1°. 22. A
 Medicamenta quo modo infrigidentur. 1°. de cōp. med. per ge. 5°. 211. H
 Medicamentum Fuscum. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 253. H
 Medicamentum quo sæpe usus est Galenus. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 130. D
 Medicamentum Galeni cirrhum dictum, ad uulnera sanguinolenta. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 106. E
 Medicamentū siccum Galeni ad oculos. 9°. de simp. med. facul. 5°. 67. G
 de Medicamentorum compositione secundum genera librum fecit Archigenes. 5°. de comp. medic. secund. loc. 158. G/5°. 162. C/8°. 196. B/9°. 199. G/10°. 206. G/5°. 208. G
 Medicamentorum compositionem per genera alias scripserat Galenus. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 209. G
 de Medicamentis secundū genera ante librū de arte curadi ad Glauconē, scripsit Galenus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. G
 in de Medicamentorum compositione per genera quid agat Galenus. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 212. H
 Medicamentū Glutinātius quomodo fiat. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 212. G
 Medicamenta sicca glutinant resina omnes humiditate & uiscositate. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 240. A
 Medicamenta idonea Herpetis extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 Medicamenta Humida, & calida quō debēt esse. 5°. de simp. m. f. 5°. 33. A
 Medicamenta Hypoglottidis quæ. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. F
 Medicamentum Ictericorum purgatorium. de cura icteri. Sp. 110. H
 Medicamenta ad Iecur. intro. 1sa. 57. H
 Medicamentis Imbecillioribus idigēt molles. 2°. d. cōp. m. p. ge. 5°. 227. H
 Medicamentū quale debet exhiberi teneris. 3°. de cōp. me. p. ge. 5°. 232. H
 Medicamenta imbecilliora in superficie tenus existentibus morbis. 4°. methodi medendi. 7°. 29. C
 Medicamenta debilia non conueniunt ictericis. de cura icteri. Sp. 110. H
 Medicamenta quæ uim ualidam non habent, sunt materia aliorum medicamentorum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. F
 Medicamentorū Indefinitis descriptionibus fidē per omnia habere non parum noxæ inferunt: Ergo nec Dioscoridi fidēdum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. C
 Medicamenta ad Impetiginem. intro. 1sa. 58. B
 Medicamenta Implentia extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 Medicamentis iuuantur Intestina superiora læsa. 6°. de loc. aff. 4°. 36. E
 Medicamenta Inueniendi uia. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 6. D
 Medicamēta quibus organis inuenta. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 257. B
 de Medicamentis qd dicant Empiricus et rōnalis. 2°. de cōp. m. f. 5°. 11. F
 Medicamenta propē; uniuersa ad quæ referunt Empirici. 10°. de comp. med. per genera. 5°. 210. A
 Medicamenta ab alio ad aliud trabunt empirici. 3°. meth. med. 7°. 17. C
 Medicamenta multa casu inuenta uolunt Empirici. 3°. de compositione medic. per genera. 5°. 230. H
 Medicamēta ex isomnijs turpiter se accipe pfitētes. d. the. ad Pi. 5°. 90. E
 Medicamentū somnians quidam didicit, à Deo monitus per quietem. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. B
 Medicamenta Deorum manus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. B
 Medicamēta à fortuna se accipe turpiter pfitētes. de the. ad Pi. 5°. 90. E
 Medicamentis quæ fortuna administrat. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 7. G
 ad Medicamentorum copiam parandam quantum ualeat rationalis methodus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. G
 Medicamentum per rationem inuentum præstat illi, quod per experientiam est inuentum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. G
 q Medicamentorū rō fuerit apud Aegyptios pter herbas. intro. 1sa. 50. G
 Medicamēta quō experiētia inuenit Gal. 4°. de cōp. me. p. ge. 5°. 239. H
 Medicamentum ad Lapidem in fine Mensis Maij, & in principio Iunij. de cura lap. Sp. 112. A
 Medicamentum ad lapidem extrahendum. de cura lap. Sp. 112. B
 Medicamentum ad lapidem secretorum. Sp. 102. D
 Medicamenta quō Lauantur & dealbantur. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12. H
 Medicamenta quæ

Medicamēta q̄ aquæ misceri nō patiunt̄, lauant̄. 2°. de sim. m. f. 5°. 12. H
 Medicamenta quæ exalferi & fundi sustinent, lauanda, & quo modo.
 2°. de simp. med. fac. 5°. 13. A
 Medicamentis morsum tollit lotio. 6°. meth. med. 7°. 38. C
 Medicamēta laxātia qd faciūt particulis. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 212. D
 à Medicamentis non habentibus adstringentia, partes effceminātur. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 212. C
 Medicamenta ad Lepram. intro. 1sa. 58. B
 Medicamenta ad Leucen. intro. 1sa. 58. B
 Medicamenta ad Lienem. intro. 1sa. 57. H
 Medicamenta Liquida minus molesta uulneribus. 3°. de comp. medic. per genera. 5°. 231. A
 Medicamenta Localia esse, id est quæ à particularibus ducant membris, certum. de cathart. Sp. 94. H
 de Medicamētis secūdm locos ante methodū cōposuerat Galenus. 14°. meth. med. 88. G/2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 107. G
 Medicamento, uel sectione, uel utroq; primo præparandum est corpus. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. C
 Medicamenta uaria quo modo sint applicanda in affectibus diuersis. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. C
 Medicamētorū applicandorū uis quāta esse debeat. 3°. de temp. 1°. 25. B
 Medicamentum an parti nudatæ, uel alteri imponendum. 3°. de composit. medic. per genera. 5°. 228. D
 Medicamentum non dimittendum, etiam si per multos dies agere non uideatur. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 212. B
 Medicamentū applicatum ubi mutare uolueris, primo partem oleo simplici lauato. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. C
 Medicamenta uario modo, æstate, & hyeme applicanda. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 101. G
 Medicamentum ad Lumbricos latos. intro. 1sa. 58. A
 Medicamētū Macedonicū p phlegmone in adenibus. 13°. met. m. 7°. 81. B
 Medicamentum Macedonicum ad crustas excidentis. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 107. B
 Medicamentum Machæionis, crustas optime dirumpit. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 107. B
 Medicamenta Media quæ sint. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. E
 Medicamenta media qualia. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. H
 Medicamēta media quō cōponatur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. B
 Medicamenta Mediocria ad materias crassas atrabilarias. 14°. methodi medendi. 7°. 89. H
 Medicamēta ad Melācholiā educēdā. de mel. ex G. R. & Pos. Sp. 110. A
 Medicamenti melini confectio. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 222. G/H
 Medicamentum unum quo modo altero melius sit. 6°. de cōpositione medicamen. per genera. 5°. 170. C
 Medicamētorū nō pōt dici alio potius. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 264. H
 Medicamenta Metallica Galenus collegit quæ satis essent in uita sua, cū in Syriam nauigauit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. B
 Medicamenta ex metallis ad neruos uulneratos. 3°. de cōpositione medicamen. per genera. 5°. 232. B
 Medicamenta quo ordine ingredientur in metallicorum simplicia. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 223. H
 Medicamenta mista cur inuenta. 8°. de simp. med. fac. 5°. 188. A
 Medicamenta quō miscenda. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. C
 Medicamēta quō cōficiēda ut bñ misceant̄. 4°. de cōp. me. p g. 5°. 239. C
 Medicamenta mista debent sibi inuicem consentire. quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5°. 89. C
 Medicamenta quo modo mista faciant qualitates æquales. 1°. de cōposit. med. per genera. 5°. 210. E
 Medicamenta mista reducuntur ad unam tertiam formam per unionem. de theria. ad Pisonem. 5°. 94. C
 Medicamentum idem quo modo alijs mistum faciat diuersos effectus. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 211. E
 ad Medicamēta cōparatio gemellorum similium. 1°. de antid. 5°. 105. B
 Medicamenta æstate sunt cōtēperāda oleo rosaceo. 6°. met. me. 7°. 38. E
 Medicamēta hyeme sunt cōtēperāda oleo sabino. 6°. met. med. 7°. 38. E
 Medicamenta Mitia, quæ. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 238. G
 Medicamenta mitigantia. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 220. D
 Medicamenta moderata quæ sint. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. G
 Medicamēta mitiora exigūt mollia corpa. 7°. de cōp. me. p g. 5°. 269. G
 Medicamēta mollificātia scirrū. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 103. H
 Medicamenta debent esse molliora hyeme, duriora æstate. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 269. F

Medicamentum quibus molliendum. 4°. de cōp. med. per gen. 5°. 238. G
 Medicamēti Molochini cōficiendi modus. 2°. de cōp. me. p g. 5°. 220. H
 Medicamentum Morsus expers ulcus purum seruat. 2°. de comp. medic. per genera. 5°. 227. A
 Medicamentum Musæ. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 Medicamentum Musæ ad quæ ualeat. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 Medicamenta ad Neruorum resolutiones extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 Medicamentum ad neruos uulneratos odoratum & sumptuosum. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 234. E
 Medicamenti ad neruos præcisos componendi ordo. 3°. de comp. medic. per genera. 5°. 234. B
 Medicamentum ex Nitro, quo nullum uehementius in arte medica. 3°. de locis affectis. 4°. 15. H
 Medicamenta ad Oculos extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 Medicamenta ad Opisthotonos extrinsecus. intro. 1sa. 58. B
 Medicamentum non potest dici Optimum nec pessimum, nisi per relationem. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 219. C
 Medicamētum optimum quodnā sit. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. C
 Medicamentum optimum ad multas affectiones inuenire impossibile est. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. D
 Medicamentorum Ordo. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. H
 Medicamentum confectum ex Origano & sapa. de cucur. sca. 6°. 4. E
 Medicamentorum gradus ponit pro Oris affectibus. 6°. de cōpositione medic. sec. loc. 5°. 171. F
 Medicamenta quō à Partibus denominata. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. D
 Medicamētū quod in aliū penetrat, quale. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 228. D
 Medicamenta aliqua cur non eunt in profundum. 3°. de temp. 1°. 23. A
 Medicamenta, ut altius descendant, cutim frica, ut rubescat. 14°. methodi medendi. 7°. 93. D
 Medicamenta facit celeriter transire mel. 4°. meth. med. 7°. 29. A
 Medicamento aliquo cum uolumus ossa cranei pertransire, quid agendum. 11°. meth. med. 7°. 73. E
 Medicamēta quibus Galenus in Pectore pforato utit̄. 5°. met. me. 7°. 33. C
 Medicamentum Philippi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. G
 Medicamen ex Plantis. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 253. A
 Medicamenta ad Podagras extrinsecus. intro. 1sa. 58. B
 Medicamen Polystomi ad Podagras. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. F
 Medicamentum ex Pompholyge in rosaceo pro neruo detecto. 6°. methodi medendi. 7°. 38. B
 Medicamenti Potio facit aliquid albi apparere in oculis dormientium. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
 Medicamenti potio exiccat totum corpus, & uires debilitat. com. 6°. aphorismo 52°. Ex. 53. A
 ex Medicamēti potione conuulsio letalis est. com. 6°. aph. 25°. Ex. 53. A
 Medicamentū epotum sanat dolores oculorū. cō. 6°. aph. 31°. Ex. 49. C
 Medicamēta Probata cur nolūt seq. medici. 5°. de cōp. m. p g. 5°. 224. A
 Medicamenta eiusdem generis quæ existimanda meliora, stultū est quæ rere. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. A
 Medicamēta oīa respectu ad aliud dicūtur. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 173. A
 Medicamenta omnia habent detrimentum & emolumentum. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 173. A
 de Medicamentis iudicauit Galenus accersitus à medicis. 6°. de cōposit. med. sec. loc. 5°. 173. B
 Medicamenta omnia Profluuiorum non adstringunt, contra Herodotū & Dioscoridem. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. A
 Medicamenta Profluuii capillorum quid agere debent. 1°. de cōpositio. med. sec. loc. 5°. 125. E/F
 Medicamentum tendens ad pulmonem, per quot partes transeat. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 103. A
 Medicamentum Purgans quid sit. de fract. com. 3°. 7°. 242. D
 Medicamentū purgans, ergo est etiā nō purgās. c. 6°. ap. 47°. Ex. 52. B
 Medicamenta purgantia. intro. 57. H/ 1sa. 58. A
 de Medicamentorum purgantium facultatibus librum fecit Galenus. 13°. methodi medendi. 7°. 82. B
 Medicamenta purgantia habent duplicem similitudinem, unam actu, aliā potentia. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. E
 Medicamēta purgātia per secessum quæ, & qualia. de cathart. Sp. 94. F
 Medicamenta sunt contraria naturis quæ purgātur. de uict. rat. in mor. acutis, com. 2°. 7°. 118. D
 Medicamētū oē purgatorū attrahit aliquē humorē. 2°. de elem. 1°. 9. D
 de Medicamentorum attractione Asclepiadis opinio. 2°. de elem. 1°. 9. B
 de Medicamentorum ductione. 1°. de elem. 1°. 294. A
 Medicamentorum diuer=

Medicamentorum diuersitas rōne humorū et partiū corpis. d. cat. Sp. 93. A
 Medicamenta euacuant proprios humores. 3°. de decr. Hip. 1°. 276. C
 Medicamenta trahere proprium humorem ostendunt superflue purgationes. 2°. de elem. 1°. 9. E
 Medicamentum trahens quomodo agat. de cathart. Sp. 94. D
 Medicamenta quō humores trahunt. de purg. med. fac. 5°. 86. H
 Medicamenta trahentia quos humores per ordinem trahant. 3°. de simp. medic. fac. 5°. 23. G
 Medicamentum omne primo trahit humorem sibi peculiarem. de atra bile. 1°. 36. B
 Medicamentum primo erodit propriū humorem, postea alios, sed primo eos, qui facilius ducuntur. de nat. hum. 1°. 1°. 31. F
 Medicamento unieuique inest quædam potentia naturalis attractiua. 2°. de elem. 1°. 9. H/ de theria. ad Pifo. 5°. 90. G
 Medicamenta purgantia sunt familiaria humoribus quos purgant. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. D
 Medicamenta trahunt ob familiaritatem. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. E
 Medicamenta purgantia sunt efficaciora humoribus quos purgant, ut magnes ferro. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. D
 ad Medicamentū cōparatio rerum quæ attrahant. de cathar. Sp. 94. H
 Medicamenta quō trahunt à partibus longinquis. de cathar. Sp. 94. H
 Medicamenta promptius à propinquiore purgant. 4°. meth. me. 7°. 28. C
 Medicamenta quæ aquam trahunt, qualia secundum antiquos. de purg. med. fac. 5°. 86. H
 Medicamenta bilem flauam & atram educunt, qualia esse debent. de purg. med. fac. 5°. 86. H
 Medicamentum purgatorium melancholiæ. de dynam. Sp. 24. E
 Medicamenta suo cuiq; humori propria sunt danda, aliter nō conferūt, sed lædunt. de atra bile. 1°. 37. E
 Medicamentum à tota substantia agens non à qualitate. 8°. de composit. med. sec. loc. 5°. 195. G
 Medicamenta quæ tota substantia educunt. de theria. ad Pifo. 5°. 90. F
 Medicamento & iccori quo modo idem os & hostium diuersis temporibus deseruit. 3°. de nat. fac. 1°. 306. C
 Medicamento euacuatur plenitudo. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 15. A
 Medicamenta quo modo euacuent tardius, & citius diuersos humores. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. B
 Medicamenta quæ longo tempore agunt, cur sunt in usu medico. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. B
 ad Medicamentum exhibendum intētionēs. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. F
 Medicamenta non omnibus conueniunt. 4°. de san. tuen. 2°. 83. A
 Medicamentum unum non potest omnibus conuenire, sed oportet mediū esse. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 218. H
 Medicamentum idem omnibus hominibus non conuenit, quia multū differunt. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 232. D
 Medicamentum unum non potest omnia curare, sed bene duo. 4°. de cōpost. medic. per genera. 5°. 235. H
 Medicamenta duo contraria facultatibus debent haberi in omni affectu. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. B
 ex Medicamentis duobus contrariis uni affectui, sit medicamentum optimum illi affectui. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. H
 Medicamenta & antiqui dabant per contrariam naturam. 11°. de simpl. medic. facul. 5°. 82. A
 Medicamenta quæ indigent contrariis. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 210. D/E
 Medicamento purgari quibus conuenit. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Medicamenta quando danda, & quō sint præparandi, qui ea accipere debent. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 Medicamentum dabat Galenus, & sanguinem mittebat non expectata coctione. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. A
 Medicamenta exhibendi tempus. introd. Isa. 58. A/ 6°. meth. med. 37. C/ 11°. 7°. 70. A/ de sperm. Sp. 39. G
 Medicamentum quā debeat dari, & quando nō. c. 1°. apho. 22°. Ex. 10. C
 Medicamentum dandum in humorū corruptela. quos purg. op. quib. me. & quo temp. 5°. 88. B
 Medicamentum nihil efficit, natura ad urinam uergente. quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5°. 89. B
 Medicamentum ne prebeto, cum urinæ sunt à principio tenues. de urinæ significatione ex Hip. Sp. 79. A
 Medicamentis generosis ne utaris, quā moriunt ægri. 12°. me. m. 7°. 75. H
 Medicamentum non ualet, nisi in tēpus debitū, & in temperaturis conuenientibus. de med. exper. Sp. 106. F
 Medicamenta nihil sunt nisi eorū usus. sit rectus. 6°. d. cōp. m. f. l. 5°. 173. B

Medicamenta non agūt, nisi medicus dextre utatur. 6°. met. me. 7°. 38. A
 Medicamentorum dexter usus, qualis. 6°. meth. med. 7°. 38. A
 Medicamenti ui morbi qui sanantur in principio, carent reliquis tribus temporibus. de opt. secta. Isa. 29. D
 Medicamenta quæ conueniunt in uno periodo ægritudinis, non conueniunt in alio. de sperm. Sp. 39. H
 Medicamina febrem quandoq; faciunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. C
 Medicamenta euitanda in acutis morbis, cum febre uehementissima. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. B
 Medicamenta non exigit febris, cur tamen in febre exhibeantur, cum sint calida. quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5°. 88. G
 Medicamentum etsi calidum sit, et febris calida, tamen sit maius iuuamentum ex ipso, licet contraria sit caliditas. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. F
 Medicamentum nullum forte exhibendum in quartana febre. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 97. F
 Medicamenti quantitas ignoratur. de cur. ra. per sang. miss. 6°. 18. H
 Medicamentum purgatorium quō dari debet. cō. 2°. aph. 8°. Ex. 12. A
 Medicamentum quo modo debes dare, cum ignoras naturā ægri. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. C
 Medicamenta sciri non possunt ignorata corporis ægrotantis intemperie. 2°. de nat. fac. 1°. 301. B
 Medicamenta aliqua cur intro sumpta maximum faciunt malum, non extra. 3°. de temp. 1°. 23. A
 Medicamenta aliqua cur intro sumpta quandoq; lædunt, quandoq; profunt. 3°. de temp. 1°. 23. A
 Medicamenta intro sumpta tempore, quantitate, mixtura, conferūt, in tempestiue lædunt. 3°. de temp. 1°. 23. B
 Medicamenta omnia aliquid mali faciūt præter Castoreum. 11°. de simp. medic. facul. 5°. 80. D
 Medicamenta aliqua cur itus et extra applicata lædūt. 3°. de tēp. 1°. 23. A
 Medicamenta purgantia uentriculum lædunt, & potissimum os eius, & cur. quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5°. 89. C
 Medicamenta purgantia omnia, os uentris, & uentrem lædunt. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. A
 Medicamentum anteq̃ exhibeatur, quando primo os uentriculi roborandum. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 98. B
 Medicamentum quo modo non lædat os uentriculi. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 118. D
 Medicamenta illa danda sunt, quæ si non prosint, saltem nō obsint. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 216. C
 Medicamenta pp̃ qd insuauia sint. de uict. rat. in mor. acu. c. 2°. 7°. 118. A
 Medicamenta non debent esse insuauia. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 167. A
 Medicamenta insuauia quid faciant & quibus corrigantur. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 210. F
 Medicamenta debent fieri iucundissima sed seruata eorum uirium utilitate. 4°. de san. tuen. 2°. 86. F
 Medicamentum quomodo iucundum dicatur. 4°. de simp. med. fac. 27. A/ 7°. comp. med. sec. loc. 5°. 182. E
 in Medicamentis cur ponatur odor. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 190. B/ de uict. ratio. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. A
 Medicamentis quæ miscenda, ut uentriculus non euertatur propter malum saporem. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. C
 Medicamentis purgantibus cur olentia admisceantur, & qualia olentia. quos purg. op. quib. med. 5°. 89. C
 Medicamentis purgantibus quæ sint miscenda odorata aromata. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. B
 in Medicamentis quid agat Aloe. de med. exper. Sp. 104. B
 Medicamenta purgantia sunt caco stomachica p̃ter aloē. de dyn. Sp. 20. H
 in Medicamentis quid ualet Anisum. de med. exper. Sp. 104. B
 Medicamentis cur misceantur anisum, apium, & absinthiū. 8°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 190. B
 in Medicamentis quid, agat Cinnamomum. de med. exper. Sp. 104. A
 Medicamenta cū carne mali cydonij quandoq; exhibebantur. 3°. de simp. medic. facul. 5°. 20. C
 in Medicamentis, quid ualet Gariophilum. de med. exper. Sp. 104. B
 in Medicamentis, quid ualet Mastiche. de med. exper. Sp. 104. B
 in Medicamentis, quid ualet Spatana. de med. exper. Sp. 104. B
 in Medicamentis, quid agat Spica nardi. de med. exper. Sp. 104. B
 post Medicamentum aliquid edendum. quos purg. op. quib. me. & de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. D
 post Medicamentum cur edendū. de uict. rat. in mor. acu. c. 2°. 7°. 118. D
 Medicamenta quæ sumi non possunt post cibum. 4°. de san. tuē. 2°. 86. F
 Medicamentum sit

Medicamentū si euacuat nigra non malū. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
 post Medicamentū cur ptissima. de uict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 118. E
 in Medicamentis quidam alterantur. 1°. de præsag. ex puls. 4°. 105. B
 Medicamenta in quo genere alterationis sint. 3°. de simp. me. fa. 5°. 17. D
 in Medicamento pulsus auctus quo modo cognoscitur, et quo modo diffe-
 rat ab accessione. 1°. de præsag. ex pul. 4°. 105. B
 Medicamentū excellētiōr sanguinis missio cur. d. cu. ra. p. san. mi. 6°. 18. H
 Medicamentū securior est uenæ sectio. de ui. rat. in mor. ac. c. 2°. 7°. 118. C
 Medicamentorum periculum unde sit. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 7. G
 Medicamentis quibus confidendum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. F
 Medicamentum quando potius adhibendum, quā uenæ sectio, et cō-
 uerso. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. H
 non per Medicamentum sed per sectionem uenæ minorationem materiæ
 fieri debere collige. 11°. meth. med. 7°. 72. D
 Medicamenta ad Pus extrinsecus. introd. 1sa. 58. A
 Medicamentum pus mouens quale. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. D
 Medicamenta mouentia pus per halitum digerunt humorem. 5°. de simp.
 med. facul. 5°. 33. B
 Medicamentum mouens pus et indurata emolliens diuersum est in homi-
 ne temperato. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. D
 Medicamenta faciētia pus i ulceribus sunt secuta. c. 5°. ap. 22°. Ex. 39. D
 Medicamenta ad Pusculas i summa cute existētes extrinsecus. intr. 1sa. 58. B
 Medicamina aliqua habent uim Putrefaciendi. de caus. morb. 3°. 9. D
 Medicamentum factum ex templo ad putredinem in neruo uulnerato. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 Medicamenta Qualitatis expertia quæ. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 150. A
 Medicamentorū qualitates quatuor distinctæ. 1°. de cō. m. p. ge. 5°. 210. C
 in Medicamentis multæ diuersi generis mixtæ sunt substantiæ. 3°. de simp.
 medic. facul. 5°. 23. B
 Medicamenta consideranda an Rara uel densa. 1°. de simp. me. fa. 5°. 4. F
 Medicamentū Recens quod inualidum est. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 197. H
 Medicamentum quo uti non debemus cum est recens. 7°. de compo. med.
 secundum locos. 5°. 183. C
 Medicamenta Relaxantia quæ uocētur. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 267. F
 Medicamenta ad Renes affectos. introd. 1sa. 57. H
 Medicamenta optima quæ Repercutiunt ac digerunt. 9°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 67. H
 Medicamenta Reprimētia extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 Medicamenta reprimētia in principio cur Galenus habuit suspecta in
 doloribus oculorum. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Medicamenta Repurgantia extrinsecus. intro. 1sa. 58. A
 Medicamentum Rhodianum. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 217. B
 Medicamenta Salubria uocata quæ tenuandi uim habent cur inuenta. de
 bonit. et uitio succ. 2°. 34. F
 Medicamentis salubribus est opus nō modo cibo probato et innoxio, cui
 negocia et occupationes sunt impedimēto, ut ante cibum exerceri nō
 possit, et cibū aptis tēporibus sumere. de bon. et uitio succ. 2°. 34. D
 Medicamentum ex Sandice. 14°. meth. med. 7°. 92. F
 Medicamentum optimum ad sanguinem supprimendum. 5°. methodi me-
 dendi. 30. H/ 7°. 31. B
 Medicamenta quæ sint satis in sanguinis spuitione. 5°. meth. me. 7°. 33. A
 Medicamenta multi Seminis, quæ. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
 Medicamenta simul et cibi multi seminis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
 Medicamenta uersibus scribere probat Galenus. 1°. de anti. 5°. 102. C
 Medicamenta omnia uersibus scripsit Democrates. 1°. de anti. 5°. 102. C
 Medicamenta uersibus scripta quid melius habeant alijs. 1°. de compo. med.
 per ge. 217. F/ 5°. 250. F/ 7°. 267. C/ 5°. 268. A
 Medicamenta uersibus scripta nō pnt alterare dosim. 1°. de ant. 5°. 108. A
 Medicamentis non notis ponderum, sed integris uocabulis esse scribenda
 uoluit Menecrates. 1°. de anti. 102. C/ 5°. 104. A
 Medicamentorum scriptores. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. H
 de Medicamentis qui egregie pertractarunt. 2°. de compositione medi.
 per genera. 5°. 222. A
 de Medicamentis qui scripsere. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. B
 Medicamentorū ut librū fecit Archigenes. 4°. d. cōp. m. p. ge. 5°. 242. D
 de Medicamentis librū fecit Crito. 1°. de antidotis. 110. A/ 2°. de cōp.
 medic. per gene. 233. E/ 6°. 5°. 256. H
 de Medicamentis librū fecit Heras. 2°. de cōp. med. sec. loc. 140. A/ 6°. 168. C/ 7°. de cōp. me. p. ge. 265. C/ 5°. 272. G/ 14°. met. me. 7°. 92. H
 Medicamentorum promptuarium inscriptum librū fecit Heras. 1°. de
 comp. med. per genera. 5°. 214. D
 Medicamenta sunt tradita in tractatibus curatiuis ab Hippocrate. 6°. de

simp. med. facul. 5°. 39. H
 de Medicamentis exacte artē fecit Hippocrates. de the. ad Pis. 5°. 91. A
 Medicamentorum cognitionem primi tradidere Mantias et Heraclides.
 2°. de comp. med. per genera. 5°. 222. A
 de Medicamentis librū fecit Thessalus. 4°. meth. med. 7°. 25. C
 de Medicamentis intra corpus assumendis liber Andromachi. 2°. de
 antidotis. 5°. 114. A
 de Medicamentis librū antecedere debet liber de inæquali intemperie,
 et post librū de medicamentis sequi debet liber de methodo medendi.
 di. de inæq. intemp. 3°. 44. H
 Medicamenta apud medicos expertos cur scripsit Galenus. 1°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 124. A
 Medicamenta quæ a scribēte cōsiderāda. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 175. E
 Medicamenta Simplicia quæ a Græcis apla uocantur. de cath. Sp. 95. A
 Medicamentum simplex quid. de simp. med. fac. 5°. 2. C
 Medicamenta quō dicūtur simplicia. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 194. C
 Medicamenta quæ simplicia uidentur, sunt composita. 3°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 19. H
 de Medicamentorum simplicium facultatibus librū sequitur liber de
 componendis medicamentis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. G
 Medicamenta habet ubiq; qui simplicia nouit. 6°. de cōp. m. se. l. 5°. 167. E
 Medicamenta eligenda quæ ex paucioribus, et paratu facillimis simpli-
 cibus componuntur. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 220. D/E
 Medicamentum non est considerandum, quale sit, sed qualiter non affi-
 ciat. 1°. de simp. med. fac. 5°. 9. B/C
 Medicamenta ad hominem sunt referenda, quid uidelicet agant in homi-
 nem, non autem quid in ala animalia. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. H
 Medicamenta semper sunt referenda ad temperatum hominem. 9°. de
 simp. med. fac. 5°. 69. F
 Medicamentum quod ex Sinapi constat. de cucurb. scar. 6°. 4. E
 Medicamentum ex sinapi pro comitiali. 3°. de loc. affect. 4°. 19. H
 Medicamentum uehementissimum sinapismus. 3°. de loc. aff. 4°. 15. H
 Medicamenta facile descendunt ad Stomachum et ad uentrē. 7°. de cō-
 posi. med. sec. loc. 5°. 184. A
 Medicamenta ad os dicūtur stomatica. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 166. H
 Medicamenta stomatica. intro. 1sa. 57. H
 in Medicamentis stomaticis, in quibus, et hoc, et illud ponitur conside-
 rare oportet quid redundet. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. D
 Medicamentum ex succis appellatum diachylon ad phlegmone. 7°. de cō-
 posi. med. per genera. 5°. 268. A
 tanquā Medicamentum tēperatū est oleū. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. E
 Medicamenta temperamento uicina, quæ. de ocul. 7°. 189. B
 Medicamenta temperamētia quo modo agant. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12. D
 Medicamentum Tenax nullum auferendum priusq; sua sponte abscedat.
 7°. de comp. med. per genera. 5°. 264. C
 Medicamenta tenacia etiam si laueris permittenda sunt. 7°. de compo. med.
 medic. facul. 5°. 264. C
 Medicamenta Tenuantia quid agant. de bon. et uitio succ. 2°. 34. F
 Medicamenta tenuantia hnt uim calefaciēdi. de bon. et uitio suc. 2°. 34. F
 Medicamentis tenuantibus si quis uberius utatur efficiunt sanguinem uel
 biliosum, uel serosum, uel melancholicum, procedente tempore. de bo-
 nitate et uitio succorum. 2°. 34. F
 Medicamenta Tenuia, quæ in totum corporis halitum maxime digerun-
 tur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D
 Medicamenta ad Tetanos extrinsecus. introd. 1sa. 58. B
 Medicamentum ex Thapsia pro comitiali. 3°. de loc. affect. 4°. 16. H
 Medicamentum temperie habens Theriacæ secretorum. Sp. 101. G
 Medicamenta si debeant deferri ad Thoracem, et pulmonem, quæ exi-
 gant. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. B
 Medicamenta Trigona. 12°. meth. med. 7°. 75. C
 Medicamenta ad Tussim. intro. 1sa. 57. H
 Medicamenta omnia non sunt Venenosa. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. C
 Medicamentum uenenosum, et nutrimentum quo modo differant. 3°. de
 naturalibus facultatibus. 1°. 304. A
 de Medicamentis letalibus nō est locutus Galen. 10°. de sim. m. f. 5°. 72. E
 Medicamentorum duo genera quæ uenena suat, et quid agāt in corpus.
 2°. de temp. 1°. 22. D
 Medicamenta, quæ non purgant, in uenenum mutantur. quos purg. op.
 quib. med. et quo temp. 5°. 89. B
 Medicamenta dans si interimat a Solonis legibus multantur. in progn.
 comment. 4°. 4°. 189. G
 aduersus Medicamenta letalia ante, et post exhibita, terra lemnia ualet.
 9°. de simp.

9°. de simp. med. fac. 5°. 65. D
 Medicamenta contra uenena qualia. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. F
 Medicamenta contra uenena, ledunt corpus largius sumpta. 5°. de simp. med. facul. 5°. 36. H
 ad Medicamenta pernitiōsa. de med. fac. par. 7°. 179. C
 ad Medicamenti uenenoſi potum. de med. fac. par. 7°. 199. C
 Medicamentum exugit ut cucurbitula theriaca. de ther. ad Piſ. 5°. 96. G
 Medicamenta aduerſus Veſicæ calculos. introd. Iſa. 57. H
 Medicamenta ad ulcera ueſicæ. introd. Iſa. 57. H
 Medicamēta omnia Vetusſta ſunt ſugienda. 1°. de cōp. me. ſe. lo. 5°. 122. C
 Medicamentum ex Viperis contra iſtū uiperarū. 3°. de lo. aff. 4°. 19. H
 Medicamentū iſtibus uiperarum imponendum. 2°. de anti. 5°. 118. F/G
 Medicamenta Viridia. de fract. com. 3°. 7°. 242. E
 Medicamentum uiride. 5°. meth. med. 7°. 33. A
 Medicamenta uiridia ſunt aciora. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. H
 Medicamentum Viſcidiffimum eſt ueratrum. de ſimp. med. Sp. 91. G
 Medicamentum ulcus facere potens quomodo agat. cont. Iul. Ex. 70. G
 Medicamēta quādo in ulcere dāda. 4°. de cōp. med. per gene. 5°. 237. B
 Medicamenta quō ponātur ſupra ulcera. 4°. de cōp. med. p ge. 5°. 238. E
 Medicamentum Vomitorium. de dynam. Sp. 27. F
 Medicamenta purgantia per uomitum, quæ, & qualia. de cath. Sp. 94. F
 Medicamentum prouocans Vrinam. de med. exper. Sp. 105. D
 Medicamentorum Vſus, qualis. 5°. de ſimp. med. fac. 5°. 31. G
 in Medicamento uno quæ dicta ſunt ad alterius exemplum trahit. 6°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 169. E
 Medicamento uno omnibus mederi poſſe putabat quidam. 3°. de compoſ. med. per genera. 5°. 234. D
 Medicamenta multa ingrediuntur, & in multo uſu ſunt, quæ non multū à medio recedunt. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 53. A
 Medicamēta quædā partes corporis priuatim uitiāt. d. th. ad Pi. 5°. 91. A
 Medicamentorum uſus ſecūdm tēpora. 6°. de cōp. med. ſec. lo. 5°. 169. F
 Medicamentorum uariatio ſecundum ætates, et tēperaturas. 7°. de com- poſ. med. ſec. loc. 5°. 181. B
 Medicamenta alia expetunt ætas frigida, et tempus hyemale. 1°. de cōp. med. ſec. loc. 5°. 125. G
 Medicamentum debet reſpondere proportionē affectui. 1°. de compoſit. med. per genera. 5°. 210. E
 Medicamenta augenda, & minuenda pro affectus ratione. 6°. de compo. med. ſec. loc. 5°. 169. D
 Medicamenta quo modo morbos ſanent. 3°. de morbis uulgaribus, com- mentario 3°. 3°. 187. H
 Medicamenta ad Vuluam. introd. Iſa. 57. H
 Medicamentis ſanare pulchrius, incidere uero promptiſſimum eſt. 4°. methodi medendi. 7°. 25. C
 Medicandi ratio antiqua uocata ab Aſclepiadæ mortis meditatio. de ue- næ ſect. aduerſ. Eraſ. 6°. 6. G
 MEDICATIO, & purgatio quomodo differunt. commentario 2°. aphoriſmo 37°. Ex. 17. G
 Medicatio ex quibus fiat. 7°. meth. med. 7°. 43. G
 Medicationis modum unum eſſe oporteret ſi homo eſſet unum & dole- ret. 1°. de elementis. 1°. 3. H
 Medicatio quibus uarietur. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. G
 Medicationē quæ etiam uariant. de ren. affect. dig. & med. 7°. 194. G
 Medicationes difficiles ſub cane, et ante canē. com. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 Medicatio, lege purgatio. com. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 MEDICATIVO ſi quis per diuiſionem conſeruatiuam opponat co- gnatorum oppoſitionem facit. ad Thraſy. 2°. 108. F
 Medicatiuæ artiſ diuiſiones multæ. de part. art. med. Sp. 16. D
 Medicatiuæ partes primæ, propriæ, & maximæ quæ. de partibus arti- bus medicinæ. Sp. 17. H
 MEDICATORIAE indicationes quot, & unde ſumantur. 9°. me- thodi medendi. 7°. 59. G
 MEDICATRINA libri iſcriptio. d. ijs, q̄ in me. ſi. c. 1°. 7°. 200. E
 de Medicatrina libri auctor. de ijs, quæ in med. ſi. com. 1°. 7°. 200. E
 de Medicatrina liber cuius ſit Hippocratis. de fract. com. 1°. 7°. 223. F
 de Medicatrina librum præcedit liber de fracturis, & de articulis. de ijs, quæ in med. ſiunt, com. 3°. 7°. 219. F
 Medicatrina Hippocratis ante omnes collegios Hippocratis legenda. de ijs quæ in med. ſi. com. 1°. 7°. 197. E
 Medicatrinam Hippocratis commentati ſunt Bacchius, & Aſclepias. de ijs, quæ in med. ſi. com. 1°. 7°. 197. F
 ad Medicatrinam inſpectatibus maximam uim habet conſuetudo. de ijs,

quæ in med. ſi. com. 1°. 7°. 217. F
 MEDICATRIX pars ars corporis. ad Thraſy. 2°. 107. C
 MEDICINA, quid ſit. med. Iſa. 43. D/ad Thraſy. 2°. 102. A/11°. methodi medendi. 7°. 71. C
 Medicinæ alia diſſinitio. ad Thraſy. 2°. 102. F
 Medicinæ diſſinitio Hippocratis. de opt. ſect. Iſa. 21. C
 Medicina, quid ſit ex Hippocratis ſententia. introd. Iſa. 51. G
 Medicinæ diſinitio ſecundum Herophilum in principio artis parua po- ſita à Galeno. de ſubf. emp. intro. Iſa. 32. A
 Medicina quid apud Empiricos. de ſect. Iſa. 16. B
 Medicina ſecundum methodicos. quæ. de opt. ſect. Iſa. 26. B
 Medicinæ diſſinitio per finem. ad Thraſy. 2°. 102. E
 Medicina quarum ſit ſcientia rerum. ars med. Iſa. 62. A
 Medicina ars nobilis. in oratione ſuaſoria. Iſa. 5. G
 Medicina præſantiſſima ceterarum ſcientiarum. in orat. ſuaſ. Iſa. 5. G
 Medicina reliquas artes præcedit. 1°. meth. med. 7°. 3. B
 Medicina grauis ars ut facetijs uti nō debeat medicus. 3°. d. ſa. t. 2°. 81. H
 Medicina neceſſaria eſt. 1°. de ſan. tuen. 2°. 62. D
 Medicina perfectæ diuina inuenta ab Aſculapio. introd. Iſa. 50. G
 Medicina cur inuenta. ad Thraſy. 2°. 106. C
 Medicinæ ars unde excogitata. introd. Iſa. 51. F
 Medicina ad hominum ſalutem inuenta. ſi. med. Iſa. 43. B
 Medicina ad uſum uitæ conſert. ſi. med. Iſa. 43. B
 Medicinæ principium. introd. Iſa. 50. H
 Medicinæ principia tria inuentio, ratio, traditio. introd. Iſa. 50. H
 Medicinæ amore cātabat Eraſiſtratus per ciuitates Hippocratis libros. de cathart. Sp. 94. C
 Medicina an ſit ſcientia, an ars. introd. Iſa. 51. E
 Medicina non eſt ſcientia. introd. Iſa. 51. E
 Medicina, an contemplatiua, an actiua, an factiua, an poſſeſſiua. de conſti- tutione artis med. Iſa. 36. E/F
 Medicina inter effectiuaſ, aut acquiſitiuaſ, non inter actiuaſ, nec inter ſpeculatiuaſ artes numeratur. ad Thraſy. 2°. 106. D
 Medicina eſt una effectiuarum artium, non ſimpliciter, ſed ut repara- trix. de conſt. art. Iſa. 42. G/H
 Medicina eſt ars factiua. de conſt. art. Iſa. 36. E
 Medicinæ opus poſt actionem perdurat. introd. Iſa. 51. F
 Medicina non format ſuum exemplum. de conſt. art. Iſa. 42. H
 Medicinam appellari artem male habentia corpora curantem nemo ne- gat. ad Thraſybulum. 2°. 107. B
 Medicina, & ars tuenda ſanitatis, idem. 3°. de alim. fac. 2°. 30. A
 Medicina quo modo una ars, & quo modo plures. ad Thraſy. 2°. 105. B
 Medicina eſt ars coniecturalis. introd. Iſa. 51. F
 Medicina coniectura artiſicioſa eſt. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B/C
 quod Medicina ſit ars quædam coniecturalis docere Hippocratē in prin- cipio aphoriſmorum habet pro i cōueniēti Gaenus. c. 1°. ap. 1°. Ex. 2. E
 Medicina eſt ars, non coniecturalis, ſed ſciētifica. 2°. de compoſit. medic. ſecundum locos. 5°. 136. A
 Medicina minus præſtans quàm Theologia. 17°. de uſu par. 1°. 222. D
 ad Medicinā mechanicarū artiū cōparatio, et diuiſio. ad Thraſy. 2°. 106. G
 Medicina perinde eſt ut ars ueſtium arctoria. ad Thraſy. 2°. 106. D
 Medicinæ diuiſio. ad Thraſybulum. 2°. 106. G
 Medicinæ uariæ partes. de part. art. med. Sp. 16. E
 Medicina diuidit in cōſtitutiuaſ, et finales partes. de ſub. emp. Iſa. 31. H
 Medicinæ maximæ, & primæ partes, quæ. de part. art. med. Sp. 17. F
 Medicinæ duæ partes contemplatiua, et actiua. ſi. med. Iſa. 48. A
 Medicinæ partes duæ, una ad tuendam ſanitatē, altera ad morbos pro- fligandos. 1°. de ſan. tuen. 62. C/ad Thraſy. 2°. 109. E
 ad Medicinam pertinet pars tuenda ſanitatis. ad Thraſy. 2°. 109. E
 Medicinæ tres partes. ad Thraſy. 2°. 106. E
 Medicinæ tres eſſe partes nemo eſt qui neget. ad Thraſy. 2°. 107. B
 Medicinæ tres partes inſtauratrix, præcautrix, conſeruatrix. de conſti- tutione artis. Iſa. 42. C
 Medicinæ quinque partes, naturæ indagatrix, cognitrix affectuū, uiſtus inſtitutrix, materialis, & curatrix. ſi. med. Iſa. 48. A
 Medicinæ partes quinque; φυſιολογικόν, αἰτιολογικόν, ſeu παθολογι- κόν, ὑγιεινόν, ſημειωτικόν, & θεραπευτικόν. introd. Iſa. 51. H
 Medicinæ pars euectica id eſt boni habitus ſeruatrix. ad Th. 2°. 106. E
 Medicinæ pars euectica magis parua uitia caſtigat, minus uero ſalubris hæc adhuc minus analeptica. ad Thraſy. 2°. 106. E
 Medicinæ pars, quæ prophylactica dicit, qd agat. 6°. d. ſa. tu. 2°. 100. A
 Medicinæ pars præſeruatiua contraria curatiua. 1°. de ſan. tu. 2°. 62. D
 Medicina

Medicinæ pars eorum qui iam morbum euaserunt, refectrix dicitur. ad Thrasybulum. 2^a.106.E
 Medicinæ pars refectrix à non nullis analeptice, id est instauratrix dicitur. ad Thrasybulum. 2^a.106.E
 Medicina correctiua est, & quo modo. ad Thrasy. 2^a.106.E
 Medicinæ diuisio, ut correctiua. ad Thrasy. 2^a.106.E
 Medicinæ pars salubris, est ex una medicinæ diffinitione, ex altera non. ad Thrasybulum. 2^a.102.A
 Medicinæ pars salubris inter euecticen, & analepticen collocatur. ad Thrasybulum. 2^a.106.E
 Medicinæ partis differentia, quæ ὕψιόν dicitur. introd. Isa.52.C
 Medicinæ pars salubris in quot partes diuidatur. de subf. emp. Isa.32.A
 Medicina de quibus, primo & præcipue agat. ars med. Isa.62.B
 Medicina primo de salubribus, secundario de insalubribus, tertio de neutris agit. ars med. Isa.62.B
 Medicinæ quædam partes neutra dictæ. ad Thrasy. 2^a.106.F
 quæ Medicinæ pars non fuit multum in usu apud antiquos Asclepiadas. ad Thrasybulum. 2^a.107.B
 Medicina uetus seruanda est. 3°. meth. med. 7^a.17.E
 Medicinæ pars de affectibus quid contineat. fin. med. Isa.50.B
 Medicinæ pars indicatiua in quot partes diuidatur. de sub. emp. Isa.32.A
 Medicinæ pars curatiua in quot partes diuidatur. de subf. emp. Isa.32.A
 Medicinæ partes dietetica pharmaceutica, et chirurgia mutua ope indigent. 3°. de comp. med. per ge. 5^a.231.F
 Medicinæ pars adnotatrix necessaria est. introd. Isa.52.D
 Medicatio φαρμακεία dicta quibus utatur instrumentis. intro. Isa.52.D
 Medicina quæ manu medetur necessaria est. intr. Isa.52.D
 inter Medicinæ alias partes immiscenda anatomia. 2°. de ana. ad. 1^a.68.G
 extra Medicinam sunt documenta de unguentis, & suffimentis. 1°. de cōposi. med. sec. loc. 5^a.127.E
 Medicinæ quomodo subiectum est nostrum corpus. ad Thrasy. 2^a.106.B
 Medicinā esse de omnibus animalibus posset colligi ubi excipit ab aphorismo animalia, quæ in latibulis degunt. com. 1°. aph. 15°. Ex.8.B
 Medicinæ prima intentio duplex est. de ocul. 7^a.185.C
 Medicinæ finis, qui secundum diuersos. 1°. meth. med. 7^a.7.C
 Medicinæ finis secundum empiricos. de subf. emp. Isa.34.C
 Medicæ artis finis. ad Thrasy. 2^a.102.C
 Medicinæ communis scopus, et finis. de ijs, quæ in me. fi. cō. 1°. 7^a.200.D
 Medicæ arti communia. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a.196.A
 Medicinæ finis non consistit in contemplatione. ad Thrasyb. 2^a.106.D
 Medicinæ unum propositum sanitas. de opt. sect. Isa.20.E
 Medicinæ finis quō sanitas. de sectis. Isa.15.H/ad Thrasy. 2^a.102.G
 Medicinæ finis, qui quiescente medico demonstratur, est ipsa sanitas. ad Thrasybulum. 2^a.105.H
 ad Medicinam an spectent incurabilia. de arti. com. 3°. 7^a.281.C
 Medicina cui similis. ad Thrasy. 2^a.105.G
 Medicinæ duæ primæ sectæ. fin. med. Isa.43.E
 Medicina propter quid addiscatur. 9°. de decret. Hipp. 1^a.281.G
 Medicinam qui uult assequi quid agendum. de aere, aq. & loc. 2^a.2.C
 Medicinæ quæ artes prædiscendæ. 1°. me. med. 7^a.2.E
 Medicinæ necessaria est philosophia naturalis. de ocul. 7^a.185.C
 ad Medicinam multum facit Astronomia. de aere, aq. & loc. 2^a.2.D
 Medicinam, & philosophiam, ante grammaticam, et alias sciētias aggredientes, damnat Galenus. de lib. prop. Isa.10.C
 Medicinam aggressus est decimo septimo anno Galenus in somnis admonitus. de ord. lib. suo. Isa.15.E
 Medicinam cum philosophia iunxit Galenus. de ord. lib. suo. Isa.15.E
 Medicinæ operā dedit Galenus isomnio prius monitus. 9°. me. m. 7^a.56.E
 Medicinæ totius commune exordium continet liber medicus dictus. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a.197.F
 in Medicina primo sunt inspicienda similia, & dissimilia. de ijs, quæ in med. fiunt, com. 1°. 7^a.197.F
 Medicina quo modo sit longa. com. 1°. aph. 1°. Ex.2.D/F
 Medicinam posse disci sex mensibus qui dixerit. de sectis. Isa.17.E/2°. de crisi. 4^a.133.G
 Medicinæ partes tres quibus instrumentis adiscant. de subf. emp. Isa.31.H
 ad Medicinam discendā quāq; patria opitulatur. de ther. ad Pis. 5^a.89.G
 Medicinæ non confert scire an irascibilis, & concupiscibilis sit, mortalis, uel immortalis. 9°. de decret. Hipp. 1^a.285.E
 ad Medicinam nihil facit cognoscere an plantæ sint priuata sensu, uel non. de sub. facul. nat. 1^a.239.H
 ad Medicinam non spectat tractare causas colorum, et humorum. 8°. de

decret. Hippoc. 1^a.275.H
 Medicinæ utile est scire animæ facultates, & loca. 9°. de decret. 1^a.285.E
 Medicinæ necessarium scire an plures sint hominum facultates. 8°. de decretis Hippocratis. 1^a.273.A
 in Medicina cur sunt multa ambigua. 9°. de decret. Hipp. 1^a.285.F
 Medicinæ ueritas non est inuentu facilis. com. 1°. aph. 1°. Ex.2.E
 Medicina quomodo sit fere incomprehensibilis. com. 1°. aph. 1°. Ex.2.C
 Medicinam satis est in pluribus uerificari. com. 6°. aph. 58°. Ex.55.A
 in Medicina perueniendum ad primas præpositiones indemonstrabiles. 1°. meth. med. 7^a.5.B
 in Medicina sæpe abutimur uocabulis. com. 6°. aph. 14°. Ex.7.C
 Medicinam qui habet, & non habet eius usum, idem est ac si quis lyram habeat, & ipsa non utatur. de usu theria. ad Pamp. 5^a.98.C
 nō Medicinæ scientia diuinandi arte uidebatur aliquibus prædicere. 2°. de diff. feb. 3^a.38.B
 Medicinæ ignari non possunt uti libris de compositione medicamentorum per genera Galeni. 3°. de comp. med. per gen. 5^a.228.B
 Medicina debet agere quæ cōueniūt circa ægrū. cō. 1°. aph. 1°. Ex.2.D
 Medicinæ opera unde debet auspicari medicus. de ijs, quæ in medicatr. fiunt, com. 1°. 7^a.200.A
 Medicina habet calamitates multas. de præcogn. ad posth. 4^a.213.H
 Medicinæ corruptores Galeni tempore qui. 3°. de dieb. decret. 4^a.158.C
 Medicina pati calūniā apud uulgus. de uict. rat. i. m. acu. c. 1°. 7^a.109.H
 MEDICINA quæ sit. 5°. de simp. med. fac. 5^a.31.H
 Medicinarum uirtutes uariæ. de ocul. 7^a.188.D
 Medicinarū gradus i primis qualitatibus quō cognoscant. d. oc. 7^a.188.D
 Medicinarum uirtutes secundæ, quæ. de ocul. 7^a.188.D
 Medicinarum uirtutes tertiæ. de ocul. 7^a.188.F
 Medicinæ uires maxime saporibus ostenduntur. de ocul. 7^a.187.G
 Medicinæ proprietates, qui norunt. de ren. aff. dig. & med. 7^a.194.H
 Medicina ad temperamentū hominē referenda. 5°. de simp. med. fac. 5^a.33.D
 de Medicinis substitutis scripsere Dioscorides, Philistion, et Euriphō. de subst. med. 5^a.84.B
 Medicina etiam sexies, uel septies probata, non dicitur facere uniuersalem propositionem. com. 3°. aph. 11°. Ex.21.E
 Medicina probata singularibus exemplis. in 1^m. d. mor. uul. c. 1°. 3^a.101.G
 à Medicinis non expertis cauere. de med. exper. Sp.108.G
 Medicina experta nocet ubi non conuenit. de med. exper. Sp.103.H
 Medicina duobus modis obstruit, & qui sint. de ocul. 7^a.187.H
 Medicina aliquæ sunt euacuativæ alicuius partis, aliquæ omnium. cō. 4°. aphorif. 2°. Ex.27.C/D
 Medicina trahit humorē in partē intrinsecā. com. 4°. aph. 5°. Ex.28.A
 Medicinæ potentia calidæ sunt. 2°. de simp. med. fac. 5^a.15.H
 Medicinæ detractio omnis est calida, & humida. de cathart. Sp.94.D
 Medicina quælibet habet latentem acritudinem, et caliditatem. com. 4°. aphorif. 21°. Ex.29.D
 ut Medicinæ exhibentur melancholicis cibi acres. de melancholia ex Galeno, Rufo, & Possidonio. Sp.110.D
 Medicina aliqua aquā trahit, præcipue in hydrope. c. 6°. ap. 14°. Ex.47.F
 Medicinis cur misceantur dulcia, & boni saporis. de med. exp. Sp.108.G
 Medicinæ, quæ intro sumuntur, debent parari grata. 1°. de anti. 5^a.102.A
 Medicinis quæ dent odorem bonum. de dynam. Sp.21.B
 Medicina, quam infirmus habet odio, plus nocet, quam prodest. de medicinis expertis. Sp.108.G
 Medicina omnis aliquo pacto inducit sitim. com. 4°. aph. 19°. Ex.29.C
 Medicina cur faciat sitim aliquibus cito, aliquibus tarde. comment. 4°. aphorismo 19°. Ex.29.C
 Medicina cuius sit qualitatē, quæ facit sitim. cō. 4°. aph. 19°. Ex.29.C
 Medicina non inducens sitim, qualis sit. com. 4°. aph. 19°. Ex.29.C
 Medicinæ non exhibendæ in magnis mutationibus temporum. de aere, aquis, & locis. 2^a.4.C
 Medicina diu uti nō debet quæ squā. ne fiat ei naturalis. d. me. ex. Sp.108.G
 per Medicinas curante magis laudandus qui curat per cibos. de medicinis expertis. Sp.108.G
 Medicinæ in aliquibus locis sunt uenena, i alijs bonæ. de me. ex. Sp.108.H
 Medicinæ carminibus scriptæ facilius memoriæ mandantur, & pondera earum sincerius seruantur. 2°. de antid. 5^a.118.G
 Medicinæ Achaasos. de med. exper. Sp.106.C
 Medicina aduenæ Aegyptiaci. de med. exper. Sp.104.B
 Medicina Andrezeos. de med. exper. Sp.106.E
 Medicina Astoronis experimentatoris. de med. exper. Sp.104.A
 Medicinæ Azariconis philosophi. de med. exper. Sp.105.F
 Medicinæ Betar=

Medicina Betarem. de me. exper. Sp. 106. B
 Medicina, quæ fit ex Calamento cit menses, incidit crassos humores, & extenuat. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Medicina Castoris. de me. exper. Sp. 104. H
 Medicina Catilinæ medici. de me. exper. Sp. 105. A
 Medicina conuenientes morbo Comitiali. com. 5°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Medicina Fortes. com. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 Medicina Gereonis. de me. exper. Sp. 105. H
 Medicina Incidentes, iuuant mensibus. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Medicina, quæ sanat Morsus serpentium. 2°. de antid. 5°. 118. G
 contra Medicinas Mortiferas medicamen. de me. exper. Sp. 106. B
 Medicina Nervosarū partiū sint calidæ, et siccæ. c. 5°. ap. 66°. Ex. 45. C
 Medicina Noxiæ non scribendæ. 1°. de antido. 5°. 105. F
 Medicina Socionis. de me. exper. Sp. 105. C
 Medicina Thesaurus. secretorum. Sp. 99. F
 Medicina Zenonis. de me. exper. Sp. 107. F
 à Medicina dictus medicus. ad Thrasf. 2°. 109. D
 Medicina, lege pharmacum.
 MEDICINALEM scientiam destruunt ponentes unum solum elemētum. 1°. de elem. 1°. 5. A
 Medicinalis facultas cum ijs, quæ generantur, & corrumpuntur suum exhibet quodam modo ministerium. 1°. de elem. 1°. 5. A
 de Medicinalibus rebus nihil ferè inter medicos olim conueniebat. de optima secta. Ifa. 23. E
 Medicinalis cibus qui. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Medicinalis cibus cur difficulter deglutitur. 3°. de na. fac. 1°. 304. H
 Medicinaliū organorum differentie in genere. de mach. 7°. 309. C
 MEDICOR, pro exerceo. 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 112. F
 Medicari, quid sit. com. 1°. aph. 22°. Ex. 10. B
 Medicari, quid significet apud Hippocratem. de frac. cō. 2°. 7°. 235. H/
 commen. 4°. aph. 1°. Ex. 27. B
 cum Medicamur aliquibus mores illorū cognoscere debemus. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 198. B
 Medicari dici pnt natura, ars medica, medicus, minister, uenæ sectio, & p ipsam factū sanguinis profluuiū. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 188. A
 Medicari materiam per metathesim. de dyn. Sp. 20. G
 MEDICVS à medicina dictus. ad Thrasf. 2°. 109. D
 Medicus, quid sit. 6°. meth. me. 7°. 37. B
 Medicus, quid apud empiricos. de secta. Ifa. 16. B
 Medicus, quid sit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 31. H
 Medicus inscriptum librum fecit Herodotus. in 6°. de morbis uulgarib. commentario 2°. 3°. 168. H
 Medicus inscribitur liber de ijs, quæ in medicatrina fiant. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 197. D
 Medicus dictus liber continet commune totius medicinæ exordiū. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 197. F
 Medici communi nomine qui. ad Thrasf. 2°. 105. B
 Medici existimantur à uulgo, qui nomina aliqua medica nomināt. de uic. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 109. C
 Medici cur oēs uocati, q aliqd agunt secūdum artē. ad Thra. 2°. 105. D
 Medicus appellandus, qui morbis medetur. 2°. de sa. tuen. 2°. 73. H
 Medicus ὡριενὸς dicendus. 2°. de sa. tuen. 2°. 73. H
 Medicus dici non debet, neque Gymnastes, qui sanitatem tuetur. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 73. H
 ad Medicū, an ad Gymnasticū ptineat pars salubris. ad Thra. 2°. 106. G
 Medicorū, & Gymnastarū dīa de sanitate tuēda. 3°. de sa. tu. 2°. 77. D
 Medicus, & exercitator circa sanitatem corporis uersantur, nec tamen habent commune nomen. ad Thrasf. 2°. 107. D
 Medicis adest materia duplex, corpus humanum, & medicamentum. 2°. de crisi. 4°. 136. H
 Medicum eo magis quàm alium artificem fungi decet suo munere, quo si bi nobilior est subiecta materies. de fascijs. 7°. 293. C
 Medico debet esse curæ opera naturæ. 15°. de usu par. 1°. 210. E
 Medicum an artis, uel naturæ ministrū dicas nihil refert. de morb. uulg. commentario 2°. 3°. 112. G
 Medicus est minister naturæ. ad Thrasf. 2°. 105. G
 Medicus imitator operum naturæ. de uoc. instr. diff. 1°. 106. B
 Medicus debet imitari naturam. com. 6°. aph. 17°. Ex. 47. H
 Medicus imitatur naturā, & fortunā fm Thessalū. cōtra Iul. Ex. 68. E
 Medicus debet imitari naturam recte operantem, quo modo autem operetur, docet. com. 2°. aph. 1°. 2. F/G/ Ex. 3. C
 Medicus, et æmulus, et minister naturæ. i 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 112. B

Medicus quō auxiliatur naturæ. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 112. C
 Medicus, & natura causæ oīum rerū circa corpus. de cōst. art. Ifa. 39. E
 Medicus potest corrigere os fractū, nō natura. de const. ar. Ifa. 39. E
 Medicus prauus non est adiutor naturæ, sed inimicus. 1°. de diebus decreti. 4°. 149. H
 Medicus non implet cauum ulcus, sed bene natura. de const. ar. Ifa. 39. E
 Medici quid præstent ad carnis generationem. 6°. meth. me. 7°. 42. B
 Medicus non coquit, sed sola natura. de const. ar. Ifa. 39. E
 Medicus gubernatori nauis comparatur. in progn. cō. 1°. 4°. 189. D
 ad Medicū Architecti cōparatio. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 188. C
 Medicus, qui alio præstantior. 6°. meth. me. 7°. 36. H
 Medicus, qui non errabit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 94. E
 Medici sunt in prima sede apud Deū Mercuriū. in or. ex. If. 2. F
 Medici laus apud Homerū. ad Thrasf. 2°. 107. A
 Medicus cur necessarius. ad Thrasf. 2°. 104. E
 Medici finis, ut finis. 9°. de decr. Hipp. 1°. 281. G
 Medicus, ut medicus sanitati corporis cōsultat. 9°. de decr. Hipp. 1°. 281. G
 Medicus causa est sanitatis. de caus. procatar. 3°. 96. F
 Medicus similis uestes resarciendi, & ueteres calceos instaurāti. ad Thrasf. 2°. 104. B
 Medicus uitiosum corpus instaurat. ad Thrasf. 2°. 104. B
 Medici proprium est morbos adimere. 2°. meth. me. 7°. 10. D
 Medici opus errores corrigere circa hūanū corpus. 1°. d. dif. feb. 3°. 32. F
 Medici errarunt, qui de sanitate tuenda scripserunt nullo facto naturæ discrimine. 5°. de sa. tuen. 2°. 93. D
 Medico quiescente demonstratur medicinæ finis. ad Thrasf. 2°. 105. H
 Medicus, & morbus quō se hnt iter se. in 1°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 112. G
 Medico ars prior dignitate est. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 188. B
 Medicorū tres sectæ Rationalis, Empirica, & Methodica. intr. If. 51. A
 Medicorum certantium scholæ tres. 1°. meth. me. 7°. 2. F
 Medici certabāt in Coo, Cnido, Rhodo, & Italia. 1°. met. me. 7°. 2. F
 Medicorum certamen honestum. 1°. meth. me. 7°. 2. F
 ad Medicos unius sectæ nō spectat iudiciū ferre de sapiētia probitateq; scriptoris eiusdē sectæ. sed ad philosophos. de opt. secta. Ifa. 23. D
 Medicus idem est & philosophus. si quis opt. med. Ifa. 6. G
 Medicus naturalis, rationalis, moralis. si quis opt. me. Ifa. 6. G
 Medicorum nomina unde. ad Thrasf. 2°. 105. B
 Medici uerbotenus qui uulgo habeantur. in progn. cō. 3°. 4°. 208. F
 Medici plures, quàm corporis partes. de part. art. med. Sp. 16. G
 Medicorum officia diuersa. de part. art. med. Sp. 16. F
 Medici fm uarios fines diuerso mō uocabūtur. 9°. de decr. Hipp. 1°. 281. G
 Medici Aegyptij quo utātur medicamēto. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 154. A
 Medici altariū curabāt per cibos sacrificiorū. de me. exp. Sp. 108. G
 Medici altarium cur nobiliores alijs medicis. de me. exper. Sp. 108. G
 Medicos altarium non damnat, qui curant cum cibis sacrificiorum. de me di. exper. Sp. 103. H
 Medici anales. de part. art. med. Sp. 16. F
 Medici auriculares. de part. art. me. Sp. 16. F
 Medici dentales. de part. art. med. Sp. 16. F
 in Medicum aliquem diatritarium qui incidunt, sunt in fortunati. 10°. methodi medendi. 7°. 61. H
 Medici diatritarij errabant. de caus. procatar. 3°. 95. F
 Medici equorum quibus scalpris utantur. 7°. de ana. adm. 1°. 95. E
 Medici oculorum Romæ erant. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Medici organici qui. 7°. de usu par. 1°. 161. G
 Medicus ex ciuitate Sidica. in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 136. F
 Medici pneumatici, qui. 3°. de dif. puls. 4°. 62. D
 Medicus uetustissimus Hippocrates. in progn. com. 1°. 4°. 195. B
 Medicorum diligentissimus Hippocrates. 1°. de dieb. decr. 4°. 147. F
 Medicorum princeps Hippocrates. 3°. de decr. Hipp. 1°. 244. B
 Medicus habet eandem naturam cum habentibus animum ad rem medicam. idoneum. 9°. de decr. Hipp. 1°. 280. F
 Medicus qualis esse debet. 5°. de sa. tuen. 2°. 93. E
 Medici quales esse debent. de theria. ad Pifo. 5°. 93. H
 Medicus optimus, qui. fin. med. Ifa. 43. F/3°. meth. me. 7°. 20. F
 Medici cur uocantur optimi ab ignaris. 1°. meth. me. 7°. 2. D
 Medici iure dicti, qui. ad Thrasf. 2°. 109. E
 Medicus optimus quid faciat, ut Hippocratis gloriā assequatur. de subf. guratione empirica. Ifa. 34. D
 Medicus præclarus qui esse debet. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. H
 Medici qui celebriores. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 121. G
 Medici laboris amāiores sūt meliores. d. ui. ra. i mor. ac. c. 2°. 7°. 121. G
 nn Medicis pau=

Medicis pauperibus utilia. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 168. A
 Medici multi pauperes, & ægri. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 168. A
 Medicis pauperibus Galenus respondet. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 168. A
 Medico multæ artes materiam præparant. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 5°. 3°. 188. C
 Medicus multo indiget tempore ad artem exacte acquirendam. 1°. de dignos. puls. 4°. 70. D
 Medicus q̄ scire debeat. si q̄s opt. med. 1f. 6. F/2°. de sa. tuen. 2°. 73. H/de tu. præter na. 3°. 83. G/1°. de lo. aff. 4°. 2. C/2°. d̄ comp. me. p ge. 5°. 218. F/de ren. aff. dig. & me. 7°. 194. F/G/de decub. prog. ex math. sciē. 15. H/de uir. nost. cor. disp. Sp. 60. B
 Medicus quid præcipue discere debet, quid post præcipua. in prognosti. commen. 3°. 4°. 212. F
 Medicus quid prius discere debet. de ijs, quæ in me. fi. cō. 1°. 7°. 197. G
 à Medico primum discendum est, quid sit sanitas. secr. Sp. 96. G
 Medicus salubria, insalubria, & neutra debet percipere. de subfiguratio ne empir. 1f. 32. C
 Medicus linguam callere debet. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 181. E
 Medicorū antiquorum secundū tēpora, sermo. c. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Medici non curant de atticismo. 2°. de ali. fac. 2°. 18. F
 Medicos q̄q; abuti noibus, ut in atra bile. c. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Medicorū ppōnes magna ex parte ueræ sūt. c. 4°. aph. 44°. Ex. 32. G
 Medici nihil possunt indefinitum, & uniuersale pronunciare. 9°. de decretis Hippocratis. 1°. 283. G
 à Medicis præstantissimis solum causæ rerum cognoscuntur. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 193. C
 Medicus de natura loqui debet. i 6°. d̄ mor. uul. cō. 4°. 3°. 185. A
 Medicus temperamētōrū anni rōnē habere debet. de ae. aq. & lo. 2°. 2. C
 Medicus aquarum facultates noscere debet. de aere, aq. & lo. 2°. 2. C
 Medico quæ sint considerata circa tēporū mutationes. de sper. Sp. 39. F
 Medici exercitandi in methodo demonstratiua. 7°. meth. me. 7°. 44. B
 Medici, qui nesciūt diuidere, cōparātur malis coquis. 2°. me. m. 7°. 13. B
 Medici non exercitati in Dialectica non possunt cauere à falsis demonstratiōibus. 3°. de simp. me. fac. 5°. 16. H
 Medicorum errores contingunt ob diuidendi prauitatem. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 94. E
 Medici nō nulli tpe Galeni tantā cognitionē habebāt Dialecticæ, Grāmaticæ, & Rhetoricæ, quātū asinus lyræ. 1°. de die. dec. 4°. 146. H
 Medici qui tempore Galeni. 1°. meth. me. 7°. 8. H
 Medici tpe Galeni audaces. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 241. D
 Medici, & philosophi tempore Galeni nomina ignorabant, & distinguere nesciebant. 1°. meth. me. 7°. 6. B
 Medici Galeni tempore sequebantur artem sophisticam. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 176. E
 Medici ob quæ odio habuere Galenum. de purg. med. 5°. 87. G
 Medici à Galeno consilium petebant de admirabilibus, & absurdis. de ar. tic. commen. 1°. 7°. 255. H
 Medici mali, qui bonos doctosq; calumniantur ac persequuntur. de præcogni. ad Posth. 4°. 215. F
 Medici Romæ quid agant. de præcogn. ad Posth. 4°. 215. F
 Medici antiqui incubuerunt anatomie. 2°. de ana. adm. 1°. 68. E
 Medicus qualia sint ossa singula, & quam structuram habeant, scire debet. de ossibus. 1°. 39. G
 Medicus debet esse optime exercitatus in anatomia musculorū, & partiū intrinsecarum, & in uiscerum latentium functionibus. 2°. de anatomis administrationibus. 1°. 69. B
 Medicus debet habere notitiam omnium partium, tam similiarum, quam instrumentariorum. de const. ar. 1fa. 37. A
 Medicus de corporis instrumentis agat, philosophus de anima. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 266. G
 ad Medicum spectat querere ad quod instrumentum spectet motus peccatoris. de mot. man. & obs. Sp. 66. H
 Medici uocant quandam glandulam minam. de ana. ui. Sp. 54. D
 Medicis utile, & necessariū fœtus formationē scire. de fœt. f. 1°. 324. A
 Medici errarunt, qui dissectionem spectare noluerunt, sed ex consecutione ita esse arbitrati sunt. de decr. Hipp. & Pla. 1°. 234. A
 Medici germanico bello nihil didicerunt. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 231. F
 à Medicis primo cognoscendi sunt ægroti, cur. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 94. D
 Medicus naturam communem hominum, & propriam scire debet. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 94. C
 Medicus debet exerceri citra particularia. 4°. de lo. af. 4°. 21. E

Medicus scire debet tēperiē, causas, & accidētia. de me. exp. Sp. 103. G
 Medici optimi decepti uidentes caluum, & putantes totius corporis temperamentum siccum. 2°. de temp. 1°. 19. F
 Medicus qui ratione curare uult, causas cognoscat actionum naturalium, & affectionum præter naturam, ut illas seruare, has è corpore eijcere possit: modos item secūdum quos actio fit, locos in quibus, & instrumenta per quæ. de uoc. instrum. 1°. 106. B
 Medici Empirici scire negligunt læsarum actionum necessaria accidētia 3°. de locis affectis. 4°. 14. G
 Medicus rōnalis quæ facilius cognoscat. de ijs, q̄ i me. fi. c. 1°. 7°. 198. G
 à Medico quæ seruanda sint. 1°. de antid. 5°. 107. D
 Medicus quo modo se gerere debet in his, quæ sunt secundum naturam. de part. art. med. Sp. 18. D
 Medicus quo modo se gerere debet in his, quæ sunt præter naturam. de part. art. med. Sp. 18. D
 Medicus debet habere tanquam scopum, quod secundum naturam est, aliter ægri tudines ignorabit. de oss. 1°. 39. G
 Medicus dispositiones noscere debet. de const. ar. 1fa. 40. A
 Medicus considerat morbum, & naturam. de const. ar. 1fa. 42. A
 ad Medicum quid pertineat scire, & quid non, circa locorum affectus. 1°. de locis affectis. 4°. 5. D
 Medicus quo modo fiat admirabilis, si morbos affectosq; locos recte dignoscat. 5°. de loc. aff. 4°. 34. F
 Medico cuius non est promptum cognoscere affectus qui euacuatione liberantur. contra Iulianum. Ex. 69. F
 Medicus q̄ requiratur ad intemperie inueniendā. 3°. de loc. aff. 4°. 17. B
 Medicus quæ scire debet circa symptomata. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Medici antiqui passionēs superuenire dicebant, quæcunq; ipsius passionis adactæ ratione contingere cōsueuere. cō. 6°. aph. 35°. Ex. 50. C
 Medicū oportet eē exercitātū in pulsū differētijs. 2°. de cri. 4°. 133. G
 Medicorū uarietas in pulsū ictibus sentiēdis. 1°. de dign. pul. 4°. 73. F
 Medici omnes putant eundem esse usum pulsuum, & respiratiōis. de usu pulsuum. 1°. 227. D
 Medicus, circa morbi causam, quo modo se habere debeat. 3°. de compositione med. sec. loc. 5°. 142. D
 Medicus imperitus non intelligit ex quo humore fiant ægri tudines. de dynamidijs. Sp. 19. E
 Medici q̄n dicāt abundare atram bilem. 2°. de nat. fac. 1°. 301. D
 Medici, & philosophi egere de lassitudine. 3°. de sa. tuē. 2°. 78. E
 Medicus, & philosophus diuersa ratione tractant. ad Thras. 2°. 106. B
 Medicus scire Astronomiam debet. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 102. C
 Medicus in omni regione scire debet ortus, & occasus syderum. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 102. A
 Medico necessaria historia. in 3°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 136. G
 Medicis an pictura necessaria. 1°. meth. me. 7°. 6. H
 ad Medicum quæ scire non spectant. 9°. de dec. Hipp. 1°. 284. C
 Medicorum delictum solemne, ac etiam philosophorū, disputare de nominibus. 3°. de diff. puls. 4°. 59. C
 Medici qui non sint, sed logiatri. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 134. D
 Medicus qui erit uerbis, nō re. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 228. H
 Medico inutilis speculatio de elemētōrū causis. 8°. d̄ dec. Hipp. 1°. 274. F
 à Medicis sciri non est necessarium quo modo temperaturā recipientia per totum temperentur. 1°. de elem. 1°. 8. D
 Medicorū, & philosophorū cōis cōsideratio. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. B
 ad Medicum, ut ad physicum non pertinet de ueritate disputare secūdū antiquos. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 185. A
 ad Medicū nō spectat de misticione disputare. 1°. meth. me. 7°. 3. F
 apud Medicos sunt facilia soluta problemata, quæ difficilia sunt apud Philosophos. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. A
 ad Medicum nō spectat de animæ substantia scire. in 6°. de morb. uulg. commentario 5°. 3°. 189. H
 Medicus de aia quid scire debet. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 189. H
 Medicis utile est scire quo loco applicanda medicamenta, ideo utile scire de principatu animæ ubi sit. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. B/C
 Medicus quo de animi moribus loquatur. 1°. de sa. tuen. 2°. 65. F
 Medicus non iudicat de moribus. de opt. secta. 1fa. 23. C
 ad Medicum spectat animi mores curare, & non solum ad philosophū. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 65. F
 Medicos ab euidenter offendētib; abhorreere oportet. de uict. ratione in mor. acu. com. 1°. 7°. 109. E
 Medici qdā nesciētes causas rerū, reddere eas negāt. 5°. d̄ lo. af. 4°. 30. H
 Medicus quæ possit negare. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 127. G
 Medici ac

Medici ac philosophi oia cordi tribuētes, q̄ ignorarūt. d̄ fœ. f. 1^a. 324. H
 Medicus debet scire artem obsonatricem. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. H
 Medici debent scire de obsonijs, ut coci, sed ob diuersum finē. 2°. de alim.
 mentorum facultatibus. 2^a. 23. F
 apud Medicos condimenta qualia esse debent. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. F
 Medicus habeat peritiā omnium stirpium. 1°. de antid. 5^a. 102. B
 Medicus q̄ cognoscere dēt i medicamētis. 3°. d̄ cō. me. p. ge. 5^a. 228. H
 Medicorum plurium error in chondro. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 63. H
 Medici ignari uolunt scire compositionem simpliciter optimā. 1°. de cō
 posi. med. per genera. 5^a. 215. B
 Medici parabant sibi medicamēta. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 168. A
 Medicus p̄bē callet uires eius quodcūq; pararit. 2°. de sa. tuen. 2^a. 75. F
 Medici duo interempti mel gustu examinantes. 10°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5^a. 72. E
 Medicis duobus quid contigerit amissis libris de medicamentorum com-
 positione. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 218. B
 Medici Catilinæ medicinæ. de me. exper. Sp. 105. A
 Medicus quid præcognoscere debeat. de const. ar. Isa. 40. H
 ad Medicū spectat cognoscere qñ hoies simulāt egrotare. itro. Is. 61. B
 Medicus quid primo cognoscere debet. ad eos q̄ de typ. scrip. 3^a. 92. B
 Medicus ignauus, qui quarto die ignorat febris genus. ad eos qui de typis
 scripserunt. 3^a. 92. B
 Medicus si ignorat morbū, qui debet in septimo finire, est ignarus. 1°. de
 crisi. 4^a. 131. F
 Medici putantes tertianarum implexum esse unam quotidianam. ad eos
 qui de typis scrips. 3^a. 92. F
 Medici generosi officiū ē statū futurū cognoscere. 1°. de cri. 4^a. 126. D
 Medico quæ præstet ansam prædicēdi. de na. & or. cu. cor. Sp. 42. E
 Medici quo modo debeant iudicare, ut possint sententiam mutare. 1°. de
 diebus decretorijs. 4^a. 150. E
 Medicus quo modo prædicere debeat. de const. ar. Isa. 41. H. in progn.
 commentario 1°. 4^a. 189. C
 Medici præcognoscunt, & prædicunt facilius, si superauerint id, quod
 ex causa extrinseca est, & non à morbo. cō. 3°. aph. 5°. Ex. 20. C
 Medicum uacare culpa ostendit prædictio. de const. ar. Isa. 41. A. / 3°. de
 ana. adm. 1^a. 73. E. / 12°. meth. med. 7^a. 75. H
 Medicus optimus raro errat in prædicēdo. cō. 2°. aph. 19°. Ex. 14. C
 Medicis diuinandi ansam quandoque dat fortuna. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. B
 Medicum quo modo uiuet fortuna. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. H
 Medico multa feliciter sese offerunt, unde laudem, & admirationē con-
 sequatur, si fortuna uti sciat. 5°. de loc. af. 4^a. 34. H
 Medicus quibus uere illustretur. in 1^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 119. C
 Medicus quo mō gloriā debet habere. de ijs, quæ i me. fi. c. 2°. 7^a. 205. D
 Medici uulgi gratiam ambientes artis peritiā neglecta, quales. de præ-
 cog. ad Posth. 4^a. 213. G
 Medicus studet, ut sit populo gratus. de art. com. 4°. 7^a. 291. E
 Medici qui i ciuitatibus circū cursant. in 6^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a. 165. A
 Medici probi insidijs petuntur, calumnijs, & ueneno, de præcognitione
 ad Posthumum. 4^a. 214. A
 Medicus doctus uenenatus Romæ. de præcog. ad Posth. 4^a. 215. H
 Medici, qui uenenum dedit, casus. de caus. procatar. 3^a. 99. F
 Medicorum discordiæ in diebus criticis, unde ortum habuere. 2°. de die-
 bus decretorijs. 4^a. 152. G
 Medici optimi quo modo fallantur, ubi substantia contentorum in uentri-
 culo diuersa est à qualitate cordis. 3°. de præf. ex pul. 4^a. 115. D
 Medici eruditi, non solum uulgares, in similitudinibus decipiuntur. com-
 mentario 4°. aphor. 2°. Ex. 27. F
 Medicus debet exercitari continue in arte. 3°. meth. me. 7^a. 21. F
 Medicus in qua re debet maxime exercitari. 3°. de cris. 4^a. 141. A
 Medicus duobus his ueluti cruribus, & instrumētis uti debet: in uniuersa
 libus theorematum methodo: in particularibus, exercitatione. 9°. me-
 thodi medendi. 7^a. 58. C
 Medicus debet uti ratione præter experiētiā. 9°. de dec. Hip. 1^a. 283. B
 Medicum oportet uti coniecturis. de aere, aquis, & locis. 2^a. 6. E
 Medicus quo mō cognoscat auxilia. in 6^m. de mor. uulg. cō. 5°. 3^a. 183. D
 Medicus omnia perite scire debet administrare. ad Thras. 2^a. 105. D
 Medicus in opere suo non debet aberrare. de ijs, quæ in medicatrina fi.
 com. 2°. 7^a. 207. A. / com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 Medicus semp dēt p̄desse, nūquā obesse. in 1^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a. 112. F
 Medici eorum quæ tractant, non autem suas utilitates querūt, ut guber-
 natores quoque. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 281. G
 Medicus breuis abreuiat ægritudinem à prauo medico prorogam. de

nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. F
 Medicus fidus qui existimabitur. in progn. com. 1°. 4^a. 189. E
 Medicis fidē habere dñt ægri. de ijs, quæ i med. fi. c. 2°. 7^a. 205. D
 Medicis antiquis, & consuetis fides habetur. de uenæ sect. 6^a. 9. D
 Medicus senum idoneus, qui. 5°. de sa. tuen. 2^a. 92. H
 Medicus consummatus, qui. fin. med. Isa. 43. F
 Medicis iuuenibus non fidendum. 5°. meth. med. 7^a. 32. C
 Medici iuniores omnia audent. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 12. F
 Medicis non indigebunt qui ea sequuntur quæ iuuant, & quæ obsunt, di-
 mittunt. 6°. de san. tuen. 2^a. 101. A
 Medicus quæ debet considerare pro ægro sanando. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7^a. 94. E
 Medicus debet cognoscere homines sanos, quos ægros curaturus est. de
 ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 197. H
 Medici omnem consuetudinem seruandam censentes, minus errant. 5°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 93. H
 Medici cum ignotos curant, quid ipsis agendum. in 1^m. de morb. uulgari.
 commentario 3°. 3^a. 117. B
 Medici irascuntur in aduētū medicorum ignobiliorū. de ijs, quæ in med.
 fi. commentario 1°. 7^a. 198. D
 Medicus debet esse prudens & exercitatus. 8°. meth. me. 7^a. 55. D
 Medici pauci exercitati. 4°. de comp. se. loc. 5^a. 149. H
 Medicus debet esse prudens, & quid habere debeat. 1°. de compositione
 medic. sec. locos. 3^a. 128. F
 Medicus quo modo debet uisitare ægros. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 4°. 3^a. 181. A
 Medicus debet esse mūdus, potissimū manibus, facie, pilis, ueste. in 6^m. de
 morb. uulg. com. 4°. 3^a. 180. H
 Medicorum uestis qualis esse debet. in 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3^a. 181. F
 Medicus tonsurā capillorū facere debet ut est ægro iucundior. in 6^m. de
 morbis uulg. com. 4°. 3^a. 181. G
 Medici bene induti, & faceti, qui. de præcog. ad Posth. 4^a. 213. G
 Medici manus debet esse mollis. 4°. de dign. puls. 4^a. 73. E
 Medicorum unguēs, quales. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a. 181. H
 Medicus circa odorē quid facere debet. i 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3^a. 181. H
 Medicus uinum olere non debet. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a. 181. H
 Medico nō debet inesse odor axillarū. i 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3^a. 181. H
 Medico nō debet inesse oris putor. i 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 182. A
 Medicus nō comedat allia & capas. in 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3^a. 181. H
 Medico odor oris adsit. in 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3^a. 181. H
 Medicum turpissimū est egrotare, habere scabiē, alopeciam, morbum ar-
 ticularem, & ophiāsim. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a. 181. H
 Medici aliqui fatentur se ob intemperantiam egrotare, qui sunt deridē-
 di. 5°. de sa. tuen. 2^a. 98. F
 Medici aliqui egrotantes id imputant negocijs. 5°. de sa. tuen. 2^a. 98. F
 Medicus æger in phlegmone iecoris. 11°. meth. me. 7^a. 73. A
 Medicus debet quādoque sepe, qñq; raro inuisere medicos. in 6^m. de mor-
 bis uulga. com. 4°. 3^a. 181. D
 Medici figura cum ad ægrū accedit. in 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3^a. 181. F
 Medici introitus ad ægros qualis esse debet. in 6^m. de morbis uulgarib.
 commentario 4°. 3^a. 181. D
 Medicus grauitatem seruare debet, ut habeatur tanquam deus. in 6^m. de
 mor. uulg. com. 4°. 3^a. 181. E
 Medicorum ministri quales, et quot. in 6^m. de mor. uul. c. 5°. 3^a. 188. C
 Medici minister coquus. 2°. de sa. tuen. 2^a. 75. F
 Medicus qui facit illa, quæ ministri, cui comparetur. in 6^m. de morbis
 uulg. com. 5°. 3^a. 188. D
 Medici procemium ad ægros. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a. 181. E
 Medicorum sermones cum ægotantibus, quales. in 6^m. de morb. uulga.
 commentario 4°. 3^a. 181. D
 Medicorū sermones debēt esse uarij. in 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3^a. 181. G
 Medicus de singulis interrogare debet. de const. ar. Isa. 42. C
 Medici ad ægrū interrogatio. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 168. F
 à Medicis quo modo interrogandi ægri. in progo. cō. 1°. 4^a. 192. C
 Medicus interrogans ostendit qualis nā sit in arte medica. in 6^m. de mor-
 bis uulg. com. 2°. 3^a. 168. G
 Medicus debet multa discere, ægro non referente. de uict. rat. in morbis
 acut. commen. 1°. 7^a. 108. C
 Medico insidiatur quidam ægri, & illum decipere uolunt, & quo modo
 agendum cum his. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 105. D
 Medicos fallere gaudētis diuitis casus. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 106. E
 Medicum quanti faciant diuites. de præcog. ad Posth. 4^a. 214. C
 in ij Medico coquum

Medico coquum præferunt diuites. de præcogn. ad Posth. 4^a. 214. C
 Medici quibus nominibus turpibus ab aliquibus antiquis nominarentur. de subf. emp. 1^a. 34. E
 Medicorum studiosos φιλάτρους uocant. 4°. de sa. tuen. 2^a. 84. C
 Medico non semper uerū dicunt ægri. 1°. de præfag. ex pul. 4^a. 105. B
 Medicus quid agere debet, quando æger uerum non dicit. 1°. de præfag. tione ex pulsibus. 4^a. 105. B
 Medici in quibus decipiāt ægros. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a. 191. E
 Medicus quo modo agere debet cū ægris, qui sunt simplices, & omnia agunt aperte. 1°. de præfag. ex puls. 7^a. 105. C
 Medicus nō dēt adulari, nec eē asper. i 6^m. de morb. uul. c. 4°. 3^a. 181. E
 Medicus debet gratificari ægro. com. 2°. aph. 38°. Ex. 17. G
 Medici adulatores. de præcog. ad Posth. 4^a. 213. G/ de uic. rat. in morbis acutis. com. 1°. 7^a. 111. G
 Medici adulatores, q faciūt oīa mācipiorū more. 1°. meth. me. 7^a. 2. E
 Medicus debet imperare ægris. 1°. meth. me. 7^a. 2. E
 Medicus debet iubere inferri in cubiculum ægri ea quibus oblectatur. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 181. A
 Medici liberalitate quidam ægri euaserūt obsequentijsimi. in 6^m. de morbis uul. commen. 4°. 3^a. 181. B
 Medici obediūt pauperes, nō diuites. 3°. de cōp. me. per ge. 5^a. 231. A
 Medicis cōfidentes, & non obsequentes pereunt. in 6^m. de morbis uulgar. commentario 2°. 3^a. 168. G
 Medicū q oderūt, illi nō parēt. i 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a. 180. G
 Medicis nō parētes obeūt multi. in 6^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a. 168. F
 Medicus culpa uacat, ægrū moriturū pñoscēs. in pgn. cō. 1°. 4^a. 189. E
 à Medicis p se exercet curatio. de uic. ra. i mor. acu. c. 1°. 7^a. 108. D
 Medici quo modo curent morbos. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a. 188. A
 Medicus qui curare optime potest. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 174. G
 Medici functionum duæ sunt primæ differentie: aut enim eos qui nunc urgent affectus ijs quæ moliuntur, curant, aut eos qui non sunt, fieri prohibent. 4°. meth. med. 7^a. 24. E
 Medici qui Euripi more agantur. 1°. meth. me. 7^a. 5. C
 Medico quæ licet facere. 14°. met. me. 7^a. 91. C
 Medici methodo utentis proprium est indicationes sumere à rerum natu ra. 6°. meth. med. 7^a. 37. F
 Medicus ad id quod magis urget, uerti debet. 7°. meth. med. 7^a. 48. F
 Medici magnæ auctoritatis nolunt curare communes res. commentario 6°. aphorismo 38°. Ex. 50. F
 Medicus unum tempus idoneum agendi ac modum habet. in 6^m. de morb. uul. commentario 5°. 3^a. 188. A
 Medicus occasionis inuentor, qui. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a. 188. A
 Medicorū diuersitas i morbo laterali curādo. 9°. de dec. Hipp. 1^a. 282. F
 Medici controuersi in oibus morbis. de uic. ra. in mor. ac. c. 1°. 7^a. 109. F
 Medicorum controuersie ostendunt ignorantiam. de uictus ratione in mor. acu. com. 1°. 7^a. 109. H
 Medicorum conuenientie ostendunt scientiam. de uictus ratione in morbis acutis. com. 1°. 7^a. 109. H
 Medici disident circa idē, & cōtraria opinant. de opt. secta. 1^a. 23. A
 Medici altercantes deridentur à uulgo. de purg. med. fac. 5^a. 87. F
 de Medicis mirandum. qui inter se dissentiant in rebus quas experien tia definit. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 283. A
 Medici contentiosi qui. 1°. meth. me. 7^a. 3. H
 Medici temerarij incōsiderati q uires nō cōsiderāt. 9°. meth. m. 7^a. 59. B
 Medici pauci recte uictum præscribunt. 1°. de dieb. decr. 4^a. 150. E
 Medicus qui non uerebitur mutare uictus rationē & alia, qualis esse de bet. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 283. B/C
 Medici non possunt uti diæta conuenienti in prægnanti, nec exhibere pharmaca potentia. com. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 Medici qui laudandi in acutis morbis curandis. de uictus rat. in morbis acut. commen. 1°. 7^a. 108. H
 ob Medicorū inscitia acceptiones inordinatæ fiūt. de dif. f. b. 3^a. 42. G
 Medici ignari alleuationē cōsiderāt. i 3^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 132. C
 Medicus describēs auxilium aliquod, quid facere debet. de uenæ sectione aduersus Erasistr. 6^a. 11. H
 Medici cur nolunt sequi probata medicamēta. 2°. de compositione medi. per genera. 5^a. 224. A
 Medicorum expertorum medicamenta cur scripsit Galenus. 1°. de composit. med. sec. locos. 5^a. 124. A
 Medici uolunt uideri semper aliquid facere. 11°. meth. med. 7^a. 72. C
 Medicus iubeat alios suū sudorem gustare. 4°. de sa. tuen. 2^a. 83. G
 Medicorū itētiones duæ i spasmo ex repletioe. c. 4°. apho. 57°. Ex. 33. F

Medicorū duplex ratio contra dolores. 12°. meth. me. 7^a. 75. H
 Medicus qualis uera doloribus nomina dare posset. 2°. de lo. af. 4^a. 10. B
 Medicus dēt potius declinare ad frigiditatem q ad caliditatem. secr. Sp. 97. B
 Medicus qn debet euacuare in crisi. & qn nō. cō. 1°. aph. 20°. Ex. 9. H
 Medicus debet materie motum animaduertere, si idoneus fuerit ei admi niculari, si autem non, prohibere. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. G
 Medici mulieres euacuare debent misso sanguine per uenam, quando ui demus naturam operari, si uomitus sanguinis adsit. commentario 5°. aphorismo 32°. Ex. 40. D
 Medicorum documentum in mulieribus, quarum impedita partu purga tio est. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 122. D
 Medicorum error dum euacuant. de præcog. ad Posth. 4^a. 217. G
 Medico euacuanti metiri opus est quantum euacuandum. commenta. 1°. aphorismo 23°. Ex. 10. D
 Medici negligētia unus obiit à cane rabido morsus, alter seruatus est al terius medici diligentia. de sectis. 1^a. 18. A
 Medici multa propter ignorantia præterierūt. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. C
 à Medicis quæ ignorentur. de uic. ra. in mor. acu. cō. 1°. 7^a. 109. D
 Medicus ignarus quæ scire non possit. 3°. de cōp. m. p gen. 5^a. 236. A
 Medicorum, & latronum differentia. de præcog. ad Posth. 3^a. 215. G
 Medicis prauis ignari dant lucrum. de art. com. 3°. 7^a. 273. C
 Medicorum error. 3°. de comp. me. sec. loc. 141. F 5^a. 142. C
 Medici legitimi tempore Hippocratis exercitati in operibus manus. de artic. com. 1°. 7^a. 256. B
 Medicus quisque conari debet ut melius agat, quàm alij eiusdem artis p fessores. de fascijs. 7^a. 293. C
 Medicus non solum studeat utilitati, sed & elegantie, ac mundicie. de fascijs. 7^a. 293. C
 Medicus ceteriq; opifices instrumenta sibi ad certas actiones parant. an animal sit. 1^a. 327. G
 Medico turpe est habere instrumenta praua. de frac. cō. 3°. 7^a. 246. C
 Medicus quid primo agere debet, & quid secundo. de ocul. 7^a. 185. C
 Medicus operarius quo manere debet. de frac. cō. 2°. 7^a. 232. F
 Medici uenas incidebant. 5°. meth. me. 7^a. 32. C
 Medicorū usus est in hydropse perforare. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
 Medico quæ necessario noscenda pro uulneribus & luxationibus, & si milibus. 2°. de anat. adm. 1^a. 68. H
 Medicorum inscitia facit ex inflammatioe uel erysipelate scirrhum. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 267. H
 Medicus i curatioe ulcerū facit ipsa isanabilia. c. 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
 Medici mali necant, uel mutilant quandoq; 2°. de anat. adm. 1^a. 68. H
 Medicorum ignauia qui claudi facti. 3°. de cō. me. p ge. 5^a. 228. C
 MEDICAE mulieres tpe Galeni. 6°. de lo. aff. 39. D/ 4^a. 40. D
 Medica ars tota à præcipua parte denominatur. ad Thra. 2^a. 109. D
 Medica ars quid sit. de sectis. 1^a. 16. A
 Medica ars ante Apollinem non erat, tamen quasdam herbas cognosce bant. intro. 1^a. 50. F
 Medicae artis dei Apollo & Aesculapius. in or. suafo. 1^a. 2. C
 Medica artē uerā cōcedūt Aesculapio & Apollini. 3°. me. me. 7^a. 20. H
 Medica artē Aesculapio edocuit ab Apolline institutus. intro. 1^a. 50. F
 Medica ars primo erat in Asclepiadū familia. 2°. de anat. adm. 1^a. 68. F
 in Medica arte omnium bonorū auctor Hippocrates. de uenæ sectione aduersus Erasistr. 6^a. 5. D
 Medicae artis gloria, quæ. de aere, aquis, & locis. 2^a. 2. D
 Medica ars quibus artibus præsit. ad Thras. 2^a. 108. H
 Medica ars omnibus ciuitatibus utilis. de cau. procatar. 3^a. 95. H
 de Medica re scripsit Philonides. 4°. de dif. puls. 4^a. 68. E
 Medicam scientiam uniuersam nullus elaborauit ut Athenæus. 1°. de ele mentiis. 1^a. 5. G
 de Medica re Galenus tractat. de sub. facul. nat. 1^a. 230. E
 Medica artē quo modo tractet Galenus. de theria. ad Pif. 5^a. 93. H
 Medicam artem scripsit Galenus secundum triplicem doctrinam. ars medicinalis. 1^a. 62. A
 de Medica re augenda certamen. 1°. meth. me. 7^a. 2. G
 de Medica re scribens debet pauperibus & diuitibus materiam parare. 6°. de comp. me. se. loc. 5^a. 168. B
 in Medica re libri tot utiles scripti sunt, ut quis per totam uitā habeat quod legāt. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. A
 Medica ars quibus consuet. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 112. G
 Medica ars secundum formam & materiam quibus constat. de constitu tione artis. 1^a. 39. B
 Medica ars habet materias infinitas, & quæ sint. ad Thras. 2^a. 106. A
 Medica ars

Medica ars tota magna. 11°. meth. me. 7^a. 71. H
 Medicæ artis difficultas. 2°. de cris. 4^a. 134. A
 in Medica re cur pauci proficiunt. de ord. lib. suor. 1^a. 15. E
 Medica ars est una, quæ tñ duas habet partes. secre. Sp. 96. F
 Medicæ artis partes. de part. me. Sp. 17. F
 Medicæ artis plures diuisiones. de part. art. med. Sp. 17. F
 Medicæ artis quatuor partes sunt iuxta auxiliorum materias, uidelicet
 corū quæ assumuntur, quæ fiunt, quæ euacuatur, quæ foris occurrant.
 ad Thrasyl. 2^a. 108. D
 Medicæ artis prima pars in assumptis q̄, & in qbus. ad Thr. 2^a. 108. D
 Medicæ artis secūda pars in euacuatis q̄, & in qbus. ad Thr. 2^a. 108. D
 Medicæ artis tertia ps quæ uersat̄ i his q̄ euacuatur. ad Thra. 2^a. 108. D
 Medicæ artis quarta pars in exercitationibus quæ, & quæ capiat. ad
 Thrasylulum. 2^a. 108. D
 Medica ars non mirum si in tot diuidatur, cum maxima existat. de parti-
 bus artis medicine. Sp. 16. G
 Medicæ rei scopi. de cōst. ar. 1^a. 39. F / d̄ uic. ra. i mor. acu. c. 1°. 7^a. 108. C
 Medica ars corpori hominis tuēdo dicata est. 1°. de sa. tuen. 2^a. 62. C
 Medicæ artis materia humanū corpus. de part. art. med. Sp. 18. C
 Medica ars inter effectrices humani corporis, quorum duplex est offi-
 cium. ad Thrasyl. 2^a. 106. D
 Medicæ artis propositū quibus nominibus dici possit. ad Thra. 2^a. 103. E
 Medicæ artis finis est sanū & sanitas. de ijs, quæ in me. si. c. 1°. 7^a. 197. F
 Medicæ rei partes finales, quæ. de part. art. med. Sp. 17. F
 Medicæ speculationes quæ sint. 15°. de usu par. 1^a. 210. G
 Medicæ artis officium quale sit. de curan. ra. per sang. mis. 6^a. 16. E
 Medica ars naturæ ministra est. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a. 188. D
 ad Medicam rem an ad exercitatoriam spectet ars tuendæ sanitatis. ad
 Thrasylulum. 2^a. 101. G
 Medicæ artis munus est inuenire quo pacto fractū os formetur, & com-
 ponatur, aut meliceris tollatur. 3°. meth. me. 7^a. 16. D
 Medica re nō idigeret hō, si eēt ipatibilis ut adamas. 1°. de sa. tu. 2^a. 63. A
 Medica ars à qua maxime fiat cōiecturalis. de curan. rat. 6^a. 18. H
 Medicā artē antiqui solum filios edocebant. 2°. de anat. adm. 1^a. 68. F
 in Medica re expertū præceptorē habere oportet. 2°. de cri. 4^a. 133. G
 Medicam artem sex mensibus se edocturos methodici profitentur. 1°. de
 dign. puls. 4^a. 70. E
 Medica præcepta omnia debent esse uera, utilia, & consentanea princi-
 pijs. de opt. secta. 1^a. 19. F
 ad Medicā artē quæ sunt necessaria. in 6^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a. 168. H
 ad Medicā rem philosophia necessaria est. 3°. meth. me. 7^a. 18. G
 añ Medicā artē discēda ē philosophia naturalis. 6°. d̄ dec. Hi. 1^a. 264. G
 in Medica arte nihil potest cognoscere, qui ignorat quibus elementis ho-
 mo constet. intro. 1^a. 52. D
 Medicam rem adiuvat dissectio. 2°. de decr. Hip. 1^a. 236. D
 ad Medicam rem quid faciat anatome. 1°. de lo. aff. 4^a. 7. C
 in Medica re quod necessaria exercitatio. 2°. de cōp. me. p ge. 5^a. 218. B
 ad Medicam rem quid faciat ars diuinatrix. de const. ar. 1^a. 41. F
 ad Medicā rem nihil facit animæ cognitio an de foris immigret. de subfi.
 facult. nat. 1^a. 230. E
 Medica æconomia. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 169. A
 in Medica re ordo dignitatis ministrorum. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commen. 5°. 3^a. 188. D
 in Medica re ministri ignobiliore. in 6^m. de mor. uul. c. 5°. 3^a. 188. D
 in Medicis rebus mensura certa requiritur. de uenæ sect. 6^a. 7. H
 ad Medicā rē an spectet morboſa symptomata. 4°. de sa. tuen. 2^a. 82. C
 in Medica re quod dici & scribi nō possit. 3°. meth. med. 7^a. 17. E
 Medicis rebus nō sunt imiscēda logica nomina. de tot. mor. tēp. 3^a. 89. A
 in Medica re aliquæ actiones contrariæ. ad Thrasyl. 2^a. 105. D
 Medicæ artis pars quæ discernit morbos, primo exercenda, & quō. de
 ijs, quæ in medic. si. com. 1°. 7^a. 198. H
 ad Medicam præſagiendi exercitationem artis sagittandi comparatio.
 2°. de crisibus. 4^a. 134. A
 Medica ars, similis uidetur uaticinationi. de uict. ratio. in morbis acutis,
 commentario 1°. 7^a. 109. H
 Medicam præſagiendi scientiam tentantes, si non assequantur per mul-
 tas uices, non tamen tristandum, neque ab exercitio desistendum. 2°,
 de crisibus. 4^a. 134. A
 Medica ars semper in singularibus exercenda. in 1^m. de morb. uulgarib.
 commentario 1°. 3^a. 101. G
 in Medica re innumera singularia, sed unum opus generale omnibus cō-
 mune. ad Thrasyl. 2^a. 105. F

Medicam exercentes artem ut quæstum facerent. de cuiusque animi pec-
 catorum notitia atque medela. 2^a. 59. B
 in Medica re turpe ē ostētare, et nihil efficere. de arti. c. 2°. 7^a. 268. D
 in Medica re sophistæ nec curant, nec possunt facere quicquam. 3°. de
 anatomicis administ. 1^a. 73. D
 in Medica arte hæretici. de cathart. Sp. 94. H
 MEDICI succi essentia numeratur inter attrahentia sponte nata. 5°.
 de simp. me. facul. 5^a. 36. E
 Medico, & Cyreneo collata panax, differunt. 1°. de compositione medi-
 ca. per genera. 5^a. 210. C
 Medicus succus pro succo cyrenaico. 3°. de cōp. me. p ge. 5^a. 228. E
 Medicus liquor acris. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 149. F
 Medicus succus in urinā statim mittit suā qualitātē. 1°. de semi. 1^a. 335. A
 Medicus succus ad discutiendas inflammationes induratas ualet. 6°. de
 comp. me. sec. locos. 5^a. 169. D
 Medici succi meminit. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a. 196. B / 4°. de cō-
 posi. med. sec. locos. 5^a. 156. E
 Medica lachryma per se obest, cum alio autem & pauca conducit. 3°. de
 temp. 1^a. 23. B
 MEDIETAS linguae si paralytica sit, reliqua motum & sensum nō
 amittit ob diuisionē liguæ i duas cōsimiles ptes. de anat. uiu. Sp. 49. D
 ad Medietatē aquæ coctura. 7°. de cōp. me. se. loc. 181. A / 9°. 5^a. 198. B
 MEDIMNVS quo modo significetur. de pond. & mens. 5^a. 275. D
 Medimnus atticus. de pond. & mens. 5^a. 275. G
 Medimnus. de pond. & mens. 5^a. 276. B / F
 MEDIOCRIA mediocriter se habent. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. D
 Mediocris est in duritie & mollitie caro hepatis. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Mediocribus uinum mediocre dandum. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. F
 MEDIOCRITATEM seruans sermo optimus est. in prologo cō-
 mentarij septimi. Ex. 54. A
 Mediocritas duplicem patitur corruptionem, uel exuperantiam uel dese-
 ctum. de diff. morb. 3^a. 2. G
 MEDIOCRITER exiccantia sunt exhibenda in carnosā parte uul-
 nerata. ars med. 1^a. 69. H
 Mediocriter dulcia sunt frigida. de cathart. Sp. 95. B
 MEDION. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. F
 Medij radix fluxiones cohibet, & profluuium muliebre. 7°. de simpliciu
 medic. facul. 5^a. 55. F
 Medij semen menses cit. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. F
 per MEDITATIONEM, & disciplinas ephemera quomodo co-
 gnoscutur. 1°. de cris. 4^a. 138. F
 Meditari qui recte uolunt temperiem cerebri seruare debent. de uirt.
 nost. corp. dispenf. Sp. 60. C
 MEDIVM quod. 2°. de sa. tuen. 2^a. 75. H
 Medium proprie quid. 8°. de usu par. 1^a. 169. B
 Medium semper non est idem, sed est ad aliquid. 1°. de sa. tuen. 2^a. 65. H
 Media inter contraria per negationem exprimuntur. de ijs, quæ in me-
 dic. fiunt, com. 2°. 7^a. 210. D
 Medium aliquo pacto extremis opponitur. c. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
 Media facile noscuntur notis extremis. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. G
 Medium in omnibus est rectum. 4°. meth. me. 7^a. 23. G
 à Medio quæ non multum recedunt, sunt in multo usu, & ingrediuntur
 multa medicamenta. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 53. A
 Medium suum proprium habent singulæ animalium naturæ. 3°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2^a. 33. D
 Medium quō inuenitur in miscella sticci, & humidi. 1°. de tēp. 1^a. 14. F
 Medium inter sanum & ægrum quodam modo potest colligi. com. 2°.
 aphorismo 4°. Ex. 11. F
 inter Medios colores non discernūt oculi pisciū. de anat. uiu. Sp. 49. B
 de Medijs corporibus intelligitur quod simpliciter, & sine addito dici-
 tur, 10°. de simp. me. fac. 5^a. 74. C
 Medium inter exuperantias omnes, inter uniuersa corpora saluberrimū
 censetur. de opt. nost. corp. const. 1^a. 38. G
 in Medio corporis cur sit cor. de anat. uiu. 46. G / Sp. 56. C
 Media Cibaria quæ sint. de diff. cont. Sp. 74. C
 Medijs cibarijs inter subtilia & crassa, cibatur temperatus, qui nō mul-
 tum mouetur. de diff. cont. Sp. 73. A
 Media, & subtilia cibaria de se sūt uelocis digōnis. de dif. cōt. Sp. 73. C
 Media edulia quæ sint. 3°. de ali. fac. 2^a. 33. D
 Medius Digitus qui. intro. 1^a. 53. C
 Medium digiti articulum flectentes musculi. de musc. diff. 1^a. 52. H
 Medium digitum, pollicem, & indicem unus musculus mouet. 1°. de ana-
 tom. 1^a. 11. F

tomicis administ.	1 ^a .65.C	Medulla ceruina quo modo fiat. de dynam.	Sp.22.F
Media Flexura totius ceruicis in latera efficitur. de musc. diff.	1 ^a .47.A	Medulla ceruina molliendo digerit. 14 ^o . meth. me.	7 ^a .87.H
Medium habet unus Homo secundum uitae conditionem, etatem, institut-		Medulla ceruina efficacissima est. de simp. me.	Sp.87.D
tionem, et regionem. 3 ^o . de ali. fac.	2 ^a .33.D	Medulla ceruina est fortior bubula. 6 ^o . de cōp. me. se. loc.	5 ^a .171.E
Mediorum etate hominum natura. fin. med.	1 ^a .44.G	Medulla ceruina emollit modice. 5 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .34.E
Medium inter Lac asinae, et camelae est lac caprae. de diff. cōt.	Sp.73.F	Medulla cerui blandissimum remedium est inflammationibus. de theriaca	5 ^a .93.E
Media Medicamenta quae sint. 8 ^o . de comp. me. sec. loc.	5 ^a .195.E	ad Pisonem.	
Media medicamenta, qualia. 7 ^o . de comp. me. sec. loc.	5 ^a .179.H	Medulla ceruina ulceris ora indurata emollit. 2 ^o . de compositione medi-	5 ^a .220.B
Media medicamenta quo modo componantur. 6 ^o . de compositione medi-	5 ^a .168.B	camentorum per genera.	
Medias facultates habentia pharmaca cur excogitata. 6 ^o . de compositio.	5 ^a .168.A	Medulla ceruina emollit scirrhum. 5 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .33.G
medic. sec. locos.		Medulla ceruorum optima, postea uitulorum. 11 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .79.E
Medios Morbos ait Hippocrates à causis mixtis provenire. bre. denot.	1 ^a .231.D	Medulla ceruina deficiente, uitulina accipitur, et hac deficiente accipia-	5 ^a .240.A
dogm. Hippoc.	1 ^a .47.G	tur resina aliqua humida non acris. 4 ^o . de cōp. me. per ge.	5 ^a .237.H
Medius Motus quibus musculis efficiatur. de musc. diff.	Sp.49.B	Medulla cerui quo miscenda medicamentis. 4 ^o . de cōp. me. p. gen.	5 ^a .237.H
inter Medios Odores non discernit odoratus hominis. de ana. uiu.	Sp.58.E	Medulla cerui uetustissima pro pingui uituli marini. 7 ^o . de compositione	5 ^a .270.H
Media ferme est Qualitatum omnium tactilis natura. de anat. ocul.	4 ^a .136.D	medicamentorum per genera.	
Media scribendi forma, quae. 2 ^o . de cri.	2 ^a .87.F	Medulla ceruina. 3 ^o . de comp. me. per ge.	5 ^a .234.A
Media Venia quando secunda. 4 ^o . de sa. tuen.		Medulla ceruina elaborata. 2 ^o . de comp. me. per ge.	5 ^a .225.H
Medium Ventrem, et inferiorem intelligit per duas nassulas. in Timaeu	1 ^a .288.E	MEDULLA uitulina pro medulla ceruina. 4 ^o . de compositione medi-	5 ^a .240.A
Platonis.	Sp.56.C	camentorum per genera.	
Medius Ventriculus cordis qualis sit. de anat. uiu.	Sp.62.B	Medulla uituli sicca et humida. 5 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .34.E
Media inter Voluntatem et naturam est, secundum aliquos, anhelitus	Sp.44.D	Medulla uitulina molliuata est, et in quo gradu sit. de ocul.	7 ^a .188.D
actio. de uo. et anhel.	Sp.55.G	Medulla uitulina emollit modice. 5 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .34.E
MEDULLA quid. fin. me. 44.D/intr. If. 52.F/de ana. ui.	Sp.44.D	Medulla uitulina ulcera oris indurata emollit. 2 ^o . de compositione medi-	5 ^a .220.B
Medulla an sit membrum. de ana. uiu.	Sp.44.E	camentorum per genera.	
Medulla et adeps partes animalium, et quae, et eorum iuuamentum. de	Sp.55.G	Medulla uitulina emollit scirrhum. 5 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .33.G
anatomia uiuorum.	Sp.44.E	Medulla uitulina minus efficax quam ceruina. de simp. med.	Sp.87.D
Medullae iuuamentum. de anat. uiu.	Sp.215.H	ex Medulla uitulina et ceruina pessi uterum mollientes. 11 ^o . de simplic.	5 ^a .79.E
Medullae natura, quae. de ana. uiu.	Sp.44.E	medicamentorum facul.	
Medulla qualis. 1 ^o . de comp. me. per ge.	Sp.36.C	Medulla uitulina deficiente accipitur resina aliqua humida non acris.	5 ^a .240.A
Medulla est calida, et humida. de ana. uiu.	1 ^a .297.E	4 ^o . de comp. med. per genera.	5 ^a .237.H
Medulla fit ex subtiliori natura sanguinis grauioris. de sper.	2 ^a .27.C	Medulla uituli quo modo miscenda medicamentis. 4 ^o . de compositione	5 ^a .234.A
Medulla exanguis est tamen ex sanguine facta. 2 ^o . de na. fac.	1 ^a .308.H	med. per genera.	
Medulla est humidior mollior, et pinguior medulla spinali et cerebro,	1 ^a .308.H	Medulla uitulina. 3 ^o . de comp. me. per ge.	5 ^a .188.D
3 ^o . de alim. facul.	Sp.44.E	MEDULLA caprina molliuata est, et in quo gradu sit. de ocul.	7 ^a .188.D
Medullae mollis substantia potest assimilari pinguedini. 1 ^o . de mo. musc.	1 ^a .191.F	Medulla caprina minus efficax uitulina. de simp. me.	Sp.87.D
Medulla aliorum ossium, praeter quam spinæ est humida et quodam mo-	5 ^a .79.F	Medulla hircorum acris. 11 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .79.E
do fluxilis. 1 ^o . de mot. musc.	1 ^a .191.C	MEDULLA taurorum acris. 11 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .79.E
Medulla abundat animal omne abundans sepo, et pinguedine. de anatomi-	1 ^a .191.C	Medulla bouina molliuata est, et in quo gradu sit. de ocul.	7 ^a .188.D
cia uiuorum.	1 ^a .191.D	Medulla. 6 ^o . de comp. me. se. loc.	5 ^a .171.E
Medulla est proprium nutrimentum ossium. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .191.D	Medulla Cameli. 9 ^o . de comp. me. sec. loc.	5 ^a .204.H
Medulla ex ossibus est uere medulla. 11 ^o . de simp. me. fac.	Sp.44.E	Medulla cerebro dulcior, iucundior, et pinguior. 3 ^o . de ali. fac.	2 ^a .27.C
Medullam habens os habet duo capita, ueluti duo opercula. 11 ^o . de usu	1 ^a .191.F	Medullae comparatæ cerebrum est austerum. 3 ^o . de ali. fac.	2 ^a .27.C
partium.	Sp.87.D	Medulla nauseam prouocat. 3 ^o . de ali. fac.	2 ^a .27.C
Medulla cur inest inferiori maxillæ. 11 ^o . de usu par.	Sp.87.D	Medullae uelociter accescunt in stomacho, et faciunt incensionem. de dispo-	Sp.74.F
Medulla cur non inest maxillæ superiori. 11 ^o . de usu par.	5 ^a .264.A	lutione continua.	
Medulla non inest maxillæ superiori quia mouetur. 12 ^o . de usu p.	5 ^a .79.E	Medulla probe nutrit si concoquatur. 3 ^o . de ali. fac.	2 ^a .27.C
Medulla non inest ossi paruo. 11 ^o . de usu par.	5 ^a .236.H	Medullae nutriunt eum qui digerit eas, nutrimento multo crasso. de dispo-	Sp.73.E
Medulla creditur non inesse ossibus leonis. 11 ^o . de usu par.	5 ^a .79.F	lutione continua.	
Medulla caret leo, et cur. de anat. uiu.	1 ^a .197.D	MEDULLA dorsi quo nomine uocatur. 5 ^o . de loc. aff.	4 ^a .31.E
Medulla est crassior succo eo, qui est in cauernulis ossium non habentium	1 ^a .196.D	Medulla dorsi. 5 ^o . de loc. aff.	4 ^a .31.E
medullam. 11 ^o . de usu par.	4 ^a .31.E	Medulla ceruicialis. 5 ^o . de lo. aff.	4 ^a .31.E
Medullae uires, quae. de simp. med.	4 ^a .31.E	Medulla lumbaris. 5 ^o . de loc. aff.	4 ^a .31.E
Medulla omnis leniter molli, et relaxat duritiem, et tumores. de simp-	1 ^a .196.D	Medulla spinalis $\nu\omega\tau\iota\alpha\iota\sigma\ \mu\upsilon\epsilon\lambda\delta\varsigma$. 12 ^o . de usu par.	1 ^a .196.D
plicibus medicaminibus.	4 ^a .31.E	Medulla spinalis. 5 ^o . de loc. aff.	4 ^a .31.E
Medullae sunt emollientia ualidissima. 7 ^o . de cōp. me. per ge.	2 ^a .27.C	Medulla spinalis cur ita dicta. 3 ^o . de ali. fac.	2 ^a .27.C
Medulla indurata et scirrhusa corpora emollit. 11 ^o . de simplicium medi-	4 ^a .20.H	Medulla spinalis quae proprie. 3 ^o . de lo. aff.	4 ^a .20.H
camentorum facul.	1 ^a .272.G	Medulla dorsi quid sit. 7 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a .272.G
Medullae scirrhum in hepate sanant. 2 ^o . de arte cu. ad Glauc.	1 ^a .166.C	Medulla spinalis, et medulla aliorum ossium sunt diuersae. 8 ^o . de usu	
Medullae malacticae ulceribus non conueniunt. 4 ^o . de compositione me-	Ex.45.D	partium.	
dicamentorum per ge.	1 ^a .101.G	Medulla spinalis frigida est, et habet substantiam mollem facile altera-	
Medulla quo modo seruanda. 11 ^o . de simp. me. fac.	3 ^a .154.C	bilem. com. 5 ^o . aph. 69 ^o .	
Medullarum secundum animalia diuersitas. 2 ^o . de arte cur. ad Glau.	1 ^a .217.C	Medulla spinalis dissectio. 8 ^o . de anat. adm.	1 ^a .101.G
104.A/de simp. med.	1 ^a .197.D	Medulla dorsi exortus in occipitio. in 6 ^m . de mor. uul. cō. 1 ^o .	3 ^a .154.C
Medullarum differentiae, et quae praestantiores. 3 ^o . de compositione me-	1 ^a .196.D	Medulla spinalis colli principium. 16 ^o . de usu par.	1 ^a .217.C
dicamentorum per genera.	1 ^a .197.E	Medulla spinalis cur facta. 12 ^o . de usu par.	1 ^a .197.D
Medullarum differentia in emolliendo. 7 ^o . de cōp. me. p. ge.	1 ^a .197.E	Medulla spinalis tutior in loco, in quo est, quam alibi. 12 ^o . de usu p.	1 ^a .196.D
Medullae mollicantes, quae. 2 ^o . de arte cur. ad Glau.	1 ^a .308.H	Medulla spinalis conuenientius est in loco, ubi est, quam alibi. 12 ^o . de usu	
Medulla simpliciter posita significat ceruinam. 6 ^o . de compositione medi-	1 ^a .308.H	partium.	
camentorum sec. locos.	1 ^a .308.H	Medulla spinalis nec maior nec minor fieri debuit. 12 ^o . de usu p.	1 ^a .197.E
MEDULLA cerui sicca est et humida. 5 ^o . de simp. me. fa.	5 ^a .34.E	Medulla spinali non unum differre nervi molles. 1 ^o . de mot. musc.	1 ^a .308.H
		Medulla spinalis similis cerebro compacto. 1 ^o . de mo. musc.	1 ^a .308.H

Medulla spinalis cerebro continua. 3°. de ali. fac. 2°. 27. C
 Medulla spinalis eiusdem generis cum cerebro. 3°. de ali. fac. 2°. 27. C
 Medulla spinalis est de cerebro. de ocul. 7°. 183. F
 Medulla dorſi unde. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 154. C
 Medulla spinalis à cerebro. 16°. de usu par. 1°. 214. F
 Medulla dorſi cur à cerebro. 7°. de decr. Hipp. 1°. 272. G
 cū Medulla ſpinali & cerebro muſculi cōicāt. 1°. de mo. muſ. 1°. 308. H
 Medulla ſpinalis in quibuſdam habet quædam communia cum cerebro, quædam propria. 13°. de usu par. 1°. 201. G
 Medullæ ſpinali, & cerebro communia. 13°. de usu par. 1°. 201. G
 Medullæ ſpinali propria. 13°. de usu par. 1°. 201. G
 Medulla ſpinalis non pulſat, ſed cerebrum. 13°. de usu par. 1°. 201. H
 Medulla ſpinalis tanquam cerebrū partibus ſub collo, & capite. 12°. de usu partium. 196. E/ 1°. 197. F
 Medulla ſpinalis dureſcit, q̄tū à cerebro diſcedit. 3°. de ali. fac. 2°. 27. C
 Medulla ſpinalis an ſit medulla, & eius iuuamētū. de ana. uiuo. Sp. 44. F
 Medullæ ſenſu carent. de mult. 3°. 77. G
 Medulla ſpinalis & cerebrum ſenſum obtinent. de mult. 3°. 77. G
 in Medullæ ſpinalis ortu meatus patēs ſenſui. 7°. de decr. Hi. 1°. 270. C
 Medullæ ſpinali quæ tunica eſt circumdata. 13°. de usu par. 1°. 201. H
 Medulla ſpinalis circumdatur à meninge. 16°. de usu part. 1°. 219. D
 Medulla ſpinalis duplici pelle tegit̄, ut cerebrū. de uti. reſp. Sp. 62. G
 Medullæ ſpinalis duplex pellis q̄n inſletur. de uti. reſp. Sp. 63. D
 Medulla ſpinalis cur habeat membranas. 7°. de decr. Hippo. 1°. 272. G
 Medulla ſpinalis oſſa habēt motus uehemētes. 13°. de usu part. 1°. 201. H
 in Medullam ſpinalem arteriæ. 16°. de usu par. 1°. 219. D
 Medulla ſpinalis ſuperne fertur deorſum. 8°. de usu part. 1°. 165. A
 ex Medulla ſpinali neruos alios, alios ex cerebro ipſo oriri dicēdum eſt. de ner. diſſ. 1°. 53. C
 à Medulla ſpinali quidam nerui oriuntur, quidam à cerebro. de motibus man. & obſcuris. Sp. 66. F
 Medulla dorſi ſecundum Pelopem à Cerebro, à qua nerui. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 262. E
 à Medulla ſpinali oriuntur nerui. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 231. F
 à Medulla ſpinali et cerebro orientium neruorum proprium. 15°. de usu partium. 1°. 210. D
 Medullæ ſpinalis & neruorum principium eſſe cerebrum dicendū eſt. de neru. diſſ. 1°. 53. B
 Medulla dorſi habet à cerebro facultatem. 7°. de decr. Hipp. 1°. 272. H
 à Medulla aliorū oſiū nerui non oriuntur. 1°. de mo. muſ. 1°. 308. H
 Medulla ſpinalis diuiditur in quinquaginta octo neruos. 12°. de usu partium. 1°. 197. E
 à Medulla ſpinali triginta paria neruorum, et quæ, & ubi. de anatomia uiuorum. Sp. 53. H
 ē Medulla dorſi ſexaginta nerui. 7°. de decr. Hipp. 1°. 272. G
 à Medulla ſpinali oriuntur, præter triginta paria neruorum, unus neruus ſine pari. de anat. uiu. Sp. 53. H
 à Medulla ſpinali orientium neruorum anatomia. de anat. uiuo. Sp. 53. H
 à Medulla ſpinali qui nerui procedant. de ocul. 7°. 183. G
 Medulla ſpinalis dat neruos omnibus partibus ſub capite. 16°. de usu partium. 1°. 214. G
 in Medulla ſpinali iuſtiſſime nerui diſpoſiti. 16°. de usu par. 1°. 217. A
 à Medulla ſpinali quæ in collo orientium neruorum prima coniugatio quo modo procedat. de neru. diſſ. 1°. 54. D
 Medulla ſpinalis generat membrorum exteriorum & muſculorū dorſalium neruos. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. B
 à Medulla dorſi oriuntur nerui qui ad muſculos pectoris perueniunt. de præcogn. ad Poſth. 4°. 216. D
 à Medulla ſpinali, aut cerebro peruenit neruus ad unumquemq; muſculum. de uoce & anhel. Sp. 60. F
 à Medulla ſpinali duntaxat ueniūt nerui ad muſculos qui ſunt inter coſtas. de uoce & anhel. Sp. 62. A
 à Medulla ſpinali habēt neruos partes ſub facie. 16°. de usu p. 1°. 215. E
 à Medulla ſpinali nerui partium extremarū. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 ex Medulla ceruicis nerui manus oriuntur. in 3°. de morb. uulgaribus, commentario 1°. 3°. 127. D
 à Medulla ſpinali ſumuntur nerui ac uires in infernis partibus. 16°. de usu partium. 1°. 216. E
 Medulla ſpinalis qualis circa gñationē humorū. de bo. et ui. ſuc. 2°. 35. H
 à Medulla dorſali ſemen ad maris pudendū deſcendere arbitratur Hippocrates. in Tim. Pla. 1°. 287. E
 Medullā dorſalē Plato uocat generalem, cur. in Tim. Plat. 1°. 287. H

de Medulla ſpinalis affectibus. 4°. de loc. aff. 4°. 23. E
 Medullæ ſpinalis ſymptomata. 4°. de loc. aff. 4°. 24. A
 Medulla ſpinalis q̄n laborauerit, quid accidet. c. 7°. apho. 58°. Ex. 59. C
 Medulla ſpinali leſa pro parte quid ſequatur. 1°. de loc. aff. 4°. 7. E
 Medulla dorſi affecta quid ſequatur. 1°. de ſymptomatum cauſ. 3°. 23. E/ in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. H
 Medulla ſpinali leſa ſiue tota, ſiue pte quid ſequat̄. 1°. de loc. af. 4°. 7. E
 ad Medullæ ſpinalis, & cerebri leſionē angina comparatio. 1°. de ſymptomatum cauſis. 3°. 16. D
 Medulla ſpinalis qd ageret, ſi ſpōdylus excideret. 12°. de usu p. 1°. 196. H
 Medulla dorſi leſa in prima uertebra reddit immobilem. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 237. A
 Medulla ſpinali iſciſa, qd inferius ē amittit uires. 1°. d. mo. muſ. 1°. 309. A
 Medulla ſpinali affecta in uertebra, inferiores partes reſoluuntur. 1°. de locis affectis. 4°. 7. F
 Medulla ſpinali quo loco fracta non amittitur anhelitus, neque uox. de uoce & anhelitu. Sp. 60. F
 Medulla ſpinali abſciſa uſque ad tertium ſpondylum, quid ſequatur. de uoce & anhelitu. Sp. 62. A
 Medulla ſpinali leſa, quando omnino lædetur uox & exuſſatio. de uoce & anhelitu. Sp. 62. A
 ex Medulla ſpinali fracta quo modo uox animalis impediatur. de mot. man. & obſ. Sp. 67. C
 Medulla ſpinali fracta, curare non licet. de art. com. 3°. 7°. 273. C
 in Medulla dorſi exortu boues uulnerati habent ſanguinem in aliquo uentriculo. de Hipp. & Pla. decr. 1°. 231. G
 Medullam ſpinalem, ſanam eſſe ſignificatur ex mentis constantia. com. mentario 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
 MEDVLLA ex ſpina etiam accipitur, & qualis. 11°. de ſimplicium medic. ſacul. 5°. 79. F
 Medulla ſpinalis ſeorſum ponenda. 11°. de ſimp. me. ſac. 5°. 79. F
 Medulla ſpinalis non pinguis. 3°. de ali. fac. 2°. 27. C
 Medulla ſpinalis nauſeam non prouocat. 3°. de ali. fac. 2°. 27. C
 Medulla ſpinalis ſi probe conficiatur, non exiguum dat corpori alimen- tum. 3°. de ali. fac. 2°. 27. D
 Medulla ſpiualis, lege ſpinalis medulla.
 MEDVLLA frumenti, & fabarum, & lentium tarde deſcendit. de diſſolutione continua. Sp. 74. H
 Medulla panis bene lota eſt nutrimenti pauci. de diſſ. cōt. Sp. 73. G
 Medulla panis frumenti, fermentati, loti eſt cibus ſubtilians. de diſſolutio ne continua. Sp. 72. D
 super MEDOS eſt locus, ſuper quem & regio ſtat nigra. de bonita- te aquæ. Sp. 76. A
 MEGALEVM, & mendecium dicitur unguētū Aegyptium. 2°. de comp. me. ſec. loc. 5°. 137. H
 Μεγαλοκοίλοι & προγάστρος, id eſt uentre prominuli, & uētricoſi. 1°. de alim. ſac. 2°. 8. D
 MEGARENSIVM dialecticæ auctor. de hiſt. philoſ. Sp. 2. F
 MEGES quo medicamento eſt uſus ad ozenas. 3°. de compoſitione me dicam. ſec. locos. 5°. 148. B
 MEIERE quid. de uenæ ſect. aduer. Eraſi. 6°. 7. C
 Meiendi officium à uoluntate. 6°. de loc. af. 4°. 38. E
 in Meiendo qui muſculi magis agant. 2°. de mo. muſ. 1°. 316. B
 Meiat ſi quis ſanguinem, & grumos, ſtrāguriaq; affligatur, dolorq; ad perinæum ac epigaſtrium incidat, ſignificat circa ueſicā ægritudinem eſſe. de uri. ſign. ex Hip. Sp. 78. H
 Meum urinas & menſes prouocat. 5°. de ſimp. me. ſac. 5°. 38. A
 Μεογίλοντες & μίονγοι pulſus, hoc eſt mutili, & quaſi decurtati. de differentiis pulſuum. 4°. 49. D
 MEL quid. de ſimp. med. Sp. 87. A
 Mellis materia eſt manna, ſeu rori, congener. 3°. de alim. ſac. 2°. 32. F
 Mel roſcidum uocabatur manna. 3°. de ali. fac. 2°. 32. F
 Melli & manne dant aliquid plantæ. 3°. de ali. fac. 2°. 32. G
 Mel quale. 6°. de comp. medic. ſecundum loc. 170. E/ 5°. de compoſitione medic. per genera. 5°. 246. D
 Mel humidum. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Mel poteſtate calidum. 3°. de temp. 1°. 23. E
 Mel multum calidum. 7°. de ſimp. me. ſac. 5°. 51. C
 Melli dominatur caliditas uehemens. de diſſ. cont. Sp. 73. B
 Mel calidum eſt & ſiccum in ſecundo ordine. 7°. de ſimp. me. ſa. 5°. 55. D
 Mel calidum & uiſcoſum eſt. 2°. de ſimp. me. ſac. 5°. 14. D
 Mel quo modo lentum. de piſſ. 2°. 47. E
 n n iij Mel dicitur

Mel dicitur pingue. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 195. G
 Mel calefaciendi uires habet. de boni. & uitio suc. 2^a. 39. A
 Mel calfactoria, & extensoria uim habet. 7°. de cō. m. sec. loc. 5^a. 178. G
 Mellis non parua differentia. de boni. & uitio suc. 2^a. 39. A
 Mellis diuersitas à regionibus. 1°. de antid. 5^a. 100. F
 Mel quod uinum sapit. 1°. de antid. 5^a. 100. F
 Mellis probatio. 4°. de sa. tuen. 85. D/5°. 2^a. 91. E
 Mel sincerum, & uitio carens, quale. de bo. & uitio suc. 2^a. 39. A
 Mel optimum, quale. 1°. de antid. 5^a. 100. E/7°. meth. me. 7^a. 44. G
 Mel luteum esse debet. 1°. de antid. 5^a. 100. E
 Mel obtinens principatum. 1°. de antid. 5^a. 102. A
 Mella quæ debent ingredi antidota, & ubi optima nascantur. 1°. de an-
 tidotis. 5^a. 101. D
 Mel optimum in patria Galeni, ubi. 1°. de antid. 5^a. 101. E
 Mel laudatissimum gignitur in locis, ubi thymus, & herbae, & frutices
 temperamento calidae, & siccae. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel non probat Thymum redolens. 7°. meth. me. 7^a. 44. H
 Mellis multum facit Cytisus, & quale. 1°. de antid. 5^a. 101. E
 Mel oritur in plantarum folijs. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. F
 Mel quale theriacæ imponendum. 1°. de antid. 5^a. 101. C
 Mel quod Athenas fertur. 1°. de antid. 5^a. 106. H
 Mel atticum probatissimum. 5°. de sa. tuen. 2^a. 92. E
 Mel atticum. 3°. de comp. me. se. loc. 144. G/8°. 5^a. 189. B
 Mel atticum crudum, & coctum. 5°. de sa. tuen. 2^a. 89. H
 Mel hymettium unum ex simplicibus theriacæ ingrediētibus, quæ Galeno
 uidentur difficulter haberi. 1°. de antid. 5^a. 101. F
 Mel hymettion quale, & ubi. de theria. ad Piso. 5^a. 95. G
 Mel quantum debet imponi theriacæ. de theria. ad Piso. 5^a. 95. G
 Mel actæum ingreditur in theriacam. de ther. ad Piso. 5^a. 92. G
 Mel cuius ætatis pro theriacæ. 1°. de antid. 5^a. 101. G
 Mel tubreum. 1°. de antid. 5^a. 101. D
 Mel origanale. secret. Sp. 102. G
 Mel admirabile. 1°. de antid. 5^a. 101. E
 Mel dilutum. 3°. de comp. me. se. loc. 5^a. 144. A
 Mel uitiatum, quale. de boni. & uitio suc. 2^a. 39. A
 Mel in quo cera uel propolis, malum. 7°. meth. med. 7^a. 44. H
 Mel cerosum quod fit. 7°. meth. me. 7^a. 44. H
 Mel excrementosum, quale. 7°. meth. me. 7^a. 44. H
 Mella Athenis quædam adulterata sunt. 1°. de antid. 5^a. 101. G
 Mellis uenditores quō adulterant. 7°. meth. me. 7^a. 44. H
 Mellis fraudes cognoscende sunt. 1°. de antid. 5^a. 101. G/H
 Mel gustates duo medici intercepti sunt. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 72. E
 in Melle, & sirao deprehenditur dulcedo. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 25. D
 Mel, et si sapā dulcedine æquet, tñ nō uellicat sensū. 1°. de anti. 5^a. 100. E
 Mel corrigit sapam & lentem. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. F
 Melle minus dulce sacchar. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. E
 ut Mel non facit sitim sacchar. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. E
 Mel amarum Sardoum. 7°. de simpl. me. fac. 5^a. 55. E
 Mel corsicum. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 146. A
 Melli mixtū absinthii quid imprimat in linguā. 3°. de sim. me. fac. 5^a. 21. A
 Mel uino pōderosius quarta parte, & decima. de pōd. & mēf. 5^a. 275. F
 ad Mel, & uinum differentia olei. de pond. & mēf. 5^a. 275. F
 de Mellis pondere. de pond. & mēf. 5^a. 277. D
 Mellis amphora. de pond. & mēf. 5^a. 277. D
 Mel, oleum, & uinum diutius seruatur, quā alij succi. 3°. de simplicium
 medic. facult. 5^a. 20. F
 cum Melle coctus succus cydoniorum, & struthiorum cur durat. 7°. de
 simp. med. fac. 5^a. 55. H
 sine Melle corrumpuntur succi. 6°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 172. H
 Mel fit tenuius, & calidius uetustate. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 79. C
 Mel uetustate subamarum. 1°. de antid. 5^a. 101. D
 Mel fit amarum tempore, & quo modo. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 28. F
 Mel decoctum uetustum amarum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 27. B
 Mel tempore fit acre. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 233. H
 Melli quo modo dematur acrimonia. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel quo modo seruatur diu. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. D
 in Melle fit crusta ob ætatem. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. D
 Mel non potest per angusta transire nisi liquidum. in 6^m. de morb. uulg.
 commentario 3°. 3^a. 173. D
 Mel est alimentum, & à plantis, & ab animalibus secretum. 3°. de alimen-
 torum facult. 2^a. 32. F
 Mel est cibus dulcis, sapidus, subtilis, abstergēs. de diff. cōt. Sp. 72. E

Mel ciborum dulcissimum. de atten. uic. 2^a. 46. B
 Mel magis patitur à nostro corpore, q̄ agat in illud. 3°. de tēp. 1^a. 23. H
 Mel alicui salubre, alicui uero insalubre est. 1°. de ali. fac. 2^a. 8. F
 Mel habet succum tenuem. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. E
 Mel tenuium partium. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. B
 Mel quod est partium tenuiorum. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel facit succū tenuissimū consistentia. de atten. uic. 2^a. 46. B
 Mel facultatis attenuantis est. 7°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 181. A
 Mel simpliciter neq; salubre, neq; insalubre. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. H
 Mel quibus cōuenit, & quibus non. de bo. & ui. suc. 2^a. 39. A
 Mel quibus inutile. 1°. de ali. fac. 2^a. 8. F/G
 Mel calidis & siccis insalubre. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. A
 Mel insalubre iuueni, & bilioso. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. H/1°. de alimen-
 torum facult. 2^a. 8. F
 Mel inimicum morbis biliosis. 2°. de na. fac. 1^a. 300. G/H
 Mel, & dulcia cum uehemēter incaluerint in bilem uertuntur, & si diu
 in uentriculo morentur. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 191. G
 Mel quibus in multā uertitur bilem. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. B
 Mel in calidis prompte in bilem uertitur. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel totum uertitur in flauā bilem in flore ætatis, si sit natura calidior, et
 uitam degat laboriosam. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. B/G/3°. de alimento-
 rum facult. 2^a. 32. H
 Mel nō habet bilē in se, aliter esset amarū. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. B
 Mel quibus fiat succus amarissimus. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. B
 Mel in calidis prius fit bilis, quā sanguis. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. G
 Mel in bilem conuersum non nutrit. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H
 Mel quibus utile. 1°. de ali. fac. 2^a. 8. F
 Mel frigidis est accommodatissimum. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel in sanguinē uertit natura, & ætas frigida. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. G
 Mel in senibus uertitur in sanguinem. 2°. de na. fac. 1^a. 300. B
 Mel i frigidis trāsīt in bonū nutrimentū. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. B
 Mel dat exiguum nutrimentum. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H
 Mel in sanguinē mutatum nutrit frigidos. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel frigidis, hamidis, pituitosis salubre. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. A
 Mel salubre seni, & pituitoso. 2°. de natural. facult. 1^a. 300. H/1°. de
 alimen. facult. 2^a. 8. F
 Mel accommodum senibus, & frigidis. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H
 Mel amicum senibus. 2°. de na. fac. 1^a. 300. H
 Mel in frigidis affeētibus, & maxime idoneum, ē contrario calidis aduer-
 sum. de mare. 3^a. 48. E
 Mel pituitosis morbis amicum. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. H
 cum Melle panis senum. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. D
 ex Melle panis siccit præcordia. 10°. meth. me. 7^a. 64. A
 Melle conditis uinis senex quādo uti debet. 5°. de sa. tuen. 2^a. 91. C
 Mellis compositioni uinum aptum. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. C
 Mel habet nobis familiarietatem, sed non tantam, quantam habet ui-
 num. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. G
 Mel eandem quā uinum facultatē habet, & quo modo differat. 8°.
 de cōp. med. sec. loc. 5^a. 194. G
 Mel debet recipere placētā ex butyro, et similagine. 5°. de sa. t. 2^a. 91. E
 ex Melle placētā azymæ. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. E
 cum Melle lagana quid faciant. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. E
 cum Melle lagana neque thoracem, neque pulmonem ledunt. 1°. de ali-
 mentorum facult. 2^a. 10. E
 cum Melle ex carne læuigata edulium. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. D
 cum Melle, & aceto cappares præparati stomachum roborant, & cor
 rugant. de diff. cōt. Sp. 74. E
 cū Melle, & aceto si edantur cappares, quid faciant. de diff. cō. Sp. 74. G
 cum Melle & aceto quando sumendum far. 5°. de sa. tuen. 2^a. 92. D
 Mel quidam addunt ptissanæ. de ptiss. 2^a. 47. D
 in Melle simul, & aceto aque mixto frigiditas præualeat. 4°. de simpli-
 cium medi. facult. 5^a. 27. E
 cum Melle pro delitijs quidam miscent acetū. de atten. uic. 2^a. 44. C
 Mel quo modo elixetur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. G
 Mel elixum sine aqua quid faciat. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H
 Mel cum aqua elixum parum nutrit. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H
 Mel elixum in lacerosis cutibus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. G
 à Melle, & mulsæ cauendum in hæctica. 10°. meth. me. 7^a. 67. B
 à Melle abstinendum in tertiana. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 97. D
 Mellis aliquid ponendum in lacte. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. C
 Mel cur lacti miscendū in siccitatibus. 7°. meth. me. 7^a. 44. G
 Mel admiscetur lacti ne fiat caseus in uentriculo. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. G
 Mel facit

Mel facit ne lac coaguletur in uentriculo. 10°. meth. med. 7°. 67. B
 Melle iniecto lac bibitur aiali. estate statim multum. 5°. meth. me. 7°. 35. A
 sine Melle sumptum lac caprinum periculosum. de bo. & uitio suc. 2°. 35. C
 Mel miscendum uino ad colluendos dentes post lac. 3°. de alim. facul. 2°. 28. C
 Mel in copia pungit stomachum, & facit incisionem. de diff. cont. Sp. 74. F
 Mel quoniam non coquitur, generat uetositatem in stomacho. de diff. cot. Sp. 74. G
 Mel imperfecte coctum flatus in uentriculo, & intestinis parit. 3°. de alim. mentorum facul. 2°. 32. G
 Mel recipientia quibus nocent. 1°. de alim. fac. 2°. 10. F
 Mel aliqui auersantur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. F
 Mel solum si delingatur sine aquae admixtione, nutrit infirmius, sed aluum deiecit. 3°. de alim. fac. 2°. 32. G
 Mel per se copiosius sumptum purgat per aluum. de ar. com. 2°. 7°. 267. H
 Mel non coctum lenit uentrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 in Mellis aqua infusa pruna sicca leniunt uentrem. de diff. cont. Sp. 75. B
 Mellis aqua tendit uelociter in uenas. de diff. cont. Sp. 75. A
 Melle, & sale serum conditum citat aluum, & ualet ilijs suspensis. commentario 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Mel & sal quoniam maxime admiscetur caseo, lenit uenter. de diff. cot. Sp. 75. A
 cum Melle, & sale aloë uentrem purgat. de cathar. Sp. 95. D
 cum Melle foenum graecum lenit uentrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 cum Melle mistum acetum tenuat uentrem, & expellit inflationem. de diff. solutione continua. Sp. 74. G
 Mel scybala euacuat. de cathart. Sp. 95. D
 Mel si coquatur, non lenit uentrem. de diff. cont. Sp. 75. B
 Mel coctum non facit flatus, & urinam mouet. 5°. de alim. fac. 2°. 32. G
 Mel urinam ciēt. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. B
 Mel humiditatem per urinam educit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. C
 Melle mouenda urinae in senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E
 Mel est oculorum cenoticum. de cathart. Sp. 95. B
 Mel claritati oculorum, & faciei prodest. de simp. med. Sp. 87. B
 Mel atticum melius habetur ad claritatem faciei, & oculorum. de simp. medicaminibus. Sp. 87. A
 Mel mordax oculis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. E
 Mel ulceribus mordax non cuti. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. A
 Mel purgat aures. de cathart. Sp. 95. B
 cum Melle, & aceto aphronitrum purgat aures. de cathart. Sp. 95. B
 Mel adhibendum dentientibus gingiuis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D
 Mel, & sal simul qualia sint. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. D
 Mel extensorium est. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. C
 Mel non coctum super omnia emundat. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Mel abstergit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
 Mel multum extergit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. B
 Mel hymethium magis detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. H
 Mel uehementissime abstergit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. H
 Mel detergit extra applicatum. 8°. meth. med. 7°. 51. A
 ex Melle fricatio. de praecog. ad Posth. 4°. 217. G
 Melle fricanda est lingua aspera. de dynam. Sp. 20. A
 Melle utendum ante balneum. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
 Mel dandum his, qui cibum in acidum uertunt. 1°. de loc. aff. 4°. 5. E
 Mel solum fastidium tollit, orexin facit, nauseam prohibet, pulmonem & interioribus omnibus per totum leniendo medetur. de simp. med. Sp. 87. B
 ex Melle, cydoniorum succo, pipere albo, zingibere, & aceto medicamentum ad appetentiam deiectam. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
 Mel multum sumptum uomitum excitat. 3°. de alim. fac. 2°. 32. H
 Mel quod uomitum commouebat. 1°. de antid. 5°. 101. E
 Mel cum non nullis alijs mixtum causat singultum. co. 6°. aph. 39°. Ex. 50. H
 Mel tenuat sputum crassum, & iuuat ad spuendum. de diff. cot. Sp. 74. G
 ex Melle confecta faciunt magis expuere. 7°. de compositione medicam. sec. locos. 5°. 181. A
 cum Melle, & amygdalis amaris butyrum pro educendo sputo. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D
 Mel purgat pulmonem, & thoracem. de cathar. Sp. 95. B
 Mel tenuat, & mundificat, & quod mel. de diff. cont. Sp. 74. G
 Mel tenuat quibus miscetur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
 Mel misceri debet in medicamentis ulceris, thoracis, & pulmonis. 4°. methodi medendi. 7°. 29. A
 Mel facit celeriter transire medicamenta. 4°. meth. med. 7°. 29. A
 Mel omnibus antidotis commiscetur, uulnerum sorditiem adhibitu comedit, faucibus exiccatis illinitur deducendo humores aperit. de simplic. medicaminibus. Sp. 87. A
 Mel potest cutis, et uulnerum sordes auferre. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. B

Melle ad sinuosorum ulcerum glutinationem utuntur. 7°. de simplicium medic. facul. 5°. 55. D
 Mel conuenit herpeti exedenti. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. C
 cum Melle iris crustas optime dirumpit. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 107. B
 Mel cum iride, uel radice panacis, uel aristolochiae, uel acori, crustas optime dirumpit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. B
 cum Melle farina orobi crustas optime dirumpit. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 107. B
 Melli pro fistulis, & lacerosis cutibus quae adiungenda. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 106. G
 Mel, & farina hordei non triticea pro phlegmone coquendo. 13°. methodi medendi. 7°. 81. C
 Mel quo modo secundum quantitatem diuersis succis miscatur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. A
 Mel prius coquitur. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. G
 Mel seorsum coquitur. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. A
 Mel quo modo coquitur. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85. D/7°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 181. E
 Mellis coctura in duplici uase quoad manus non inquinet. 7°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 178. H
 Mel coqui debet super prunas quercus uel uitis candentes. 7°. methodi medendi. 7°. 47. A
 Mel in coctione amittit quartam partem. 4°. de san. tuen. 2°. 85. F
 Mel malum habet multam spumam, & indiget longiori coctione. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85. F
 Mel optimum breuissimo tempore coquitur, et minimum spumae euomit. 4°. de san. tuen. 2°. 85. F
 Mel non debet coqui plus quam conueniat, quoniam fit amarum. 1°. de antidotis. 5°. 101. D
 Mel in ueteratum coctum amarescit. de ocul. 7°. 188. C
 Mel fit amarum ui ignis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. B
 Mel cur fiat igne amarum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. B
 Mel coctum amarissimum. 2°. de nat. fac. 1°. 300. G
 Mel cur coctum non efficitur dulcius. 2°. de nat. fac. 1°. 300. G
 Mel amarum. 1°. de antid. 5°. 101. D
 Mel optimum curiose despumatum. 4°. de san. tuen. 2°. 86. E
 Mel curiose despumari debet. 4°. de san. tuen. 85. D/ 2°. 86. E
 Mel despumatum minus excrementosum est, & magis nutrit. 7°. methodi medendi. 7°. 47. A
 Mel despumatum cibus optimus uentriculo frigido, pessimus calido. 7°. meth. med. 7°. 47. A
 Melle despumato utitur Galenus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. D
 Melli, & aceto quid faciat coctura. de puero epil. 7°. 181. A
 Mel, & acetum optime misceri facit coctura. de puero epil. 7°. 181. A
 Melle cocto utitur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. H
 Mel coctum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. G/H
 Mel coquit prius, quam misceat. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. D
 Mel coctum aloes remittit insuauitatem. de dynam. Sp. 20. H
 cum Melle, uel garo, uel sale coctum ouum, est compositum ex partibus facultate diuersis. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 111. H
 Mel intendit medicamentum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. D
 Mel quando poni debeat. 1°. de antid. 5°. 107. F
 Mel miscendum cum mitigatorijs. 13°. meth. med. 7°. 81. C
 Mel austeris admisceri debet. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. F
 Mel non conuenit in tenui distillatione. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 181. A
 ex Melle cur primo factum Diamoron. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. B
 cum Melle quo modo miscendus succus in medijs pharmacis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. B
 Mel in Diamoro quantum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. B
 Mel quintuplum ad succum pro seruanda symmetria. 6°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 168. B
 ex Melle quando medicamenta componuntur, quomodo loquendum de quantitate eorum in permixtione. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. C
 ex Melle Diacodion quoniam melius. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. A
 ex Melle, hyssopo, origano, & pulegio potus pro animi defectu ex mēbri principalis obstructione. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. F
 Mellis syrupus quo modo fiat. de med. exper. Sp. 104. C
 de Melle syrupus pro potu. secre. Sp. 102. E
 ex Melle, & pane cataplasma. 13°. meth. med. 7°. 83. F
 ex Melle cataplasmatibus usus tempore Galeni. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
 Mellis emplastrum pro neruis detectis. 6°. meth. med. 7°. 38. C
 cum Melle puluerizatum, & ualaxatum chamamelum ad dolorē uentris, & renum

tris, & renū propter humores frigidos. de med. exper. Sp. 106. D
 Melli quando pulueres miscendi. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. H
 ex Melle, aqua, & oleo, clyster. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 ex Melle, & Rhu medicamentū adstringit. de p̄cog. ad Posth. 4°. 219. C
 Melli qd simile in meliceridibus inuenitur. de tum. prater nat. 3°. 83. G
 ex Melle acopon. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 270. A
 ex Melle thapsia, p̄ mēbris quæ ægre reficiuntur. 14°. meth. me. 7°. 91. G
 Mel pro resina liquida. de art. com. 2°. 7°. 267. A
 Melli simile facultate, & consistentia est caricarū decoctum. 8°. de simp. medic. facul. 5°. 61. E
 Mel scilliticum qua dandum quantitate. de puero epil. 7°. 181. C
 MELAMPVS erat ualde auritus. 1°. de san. tuen. 2°. 63. H
 à Melampode elleboro purgata filia Proeti. de atra bile. 1°. 36. E
 MELAMPHYLLVM. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 MELAMPYRON ex tritici mutatione. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H
 Melampyron peius lolio. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H
 Μελαν atramentum appellant. 2°. de alim. fac. 2°. 17. A
 Μελανχλωρος. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 167. B
 in MELANCHOLIAM trāsēūt bilis, et sanguis. de sper. Sp. 40. F
 Melancholiam bilem acidam appellat Galenus. in 1°. de morb. uulgar. commentario 1°. 3°. 103. C
 in Melancholiam uertitur bilis incensa. de sper. Sp. 40. A
 Melancholia non transit in bilem uel sanguinem. de sper. Sp. 40. G
 Melancholia transit in pituitā. < hoc absurdū est. > de sper. Sp. 40. G
 Melancholia appellatur sanguinis sex, quæ inferius residet. de anatomia uiuorum. Sp. 50. H
 Melancholia ad splenē ab hepate quō procedat. de anat. parua. Sp. 43. B
 Melancholiæ sedes in splene. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Melancholiæ proprium uas est splen. de anat. uiu. Sp. 50. H
 Melancholia in stomacho quid faciat. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Melancholia transmittitur ad os stomachi ad prouocandum appetitum. de anat. uiu. Sp. 51. A
 ex Melancholiæ superflua trāsmissione ad os stomachi accidit bulimus, siue caninus appetitus. de ana. uiu. Sp. 51. A
 Melancholia ualde acida facit magnā inappetitiā. 6°. de loc. aff. 4°. 36. B
 Melancholia æstate peccat, licet raro. com. 4°. aph. 4°. Ex. 27. H
 Melancholiam generat caro cordis. de anat. uiu. Sp. 56. B
 Melancholiam quæ operationes sequantur. de anat. uiu. Sp. 45. F
 ex Melancholia est membrum omne congelatum, terrestre, priuatū sensu. de anat. uiu. Sp. 45. F
 in Melancholiæ horis concepti pueri natura. de sper. Sp. 37. C
 Melancholia facit morbum longum. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Melancholiæ passiones cancri, elephātes, scabies, lepræ, uutiligines nigre. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Melancholiæ affectio, lepra, scabies, & elephas. de tu. p̄ter na. 3°. 94. E
 Melancholia quos tumores generet. de ocul. 7°. 189. E
 Melancholia facit sputa nigra in morbo laterali. cō. 6°. ap. 33°. Ex. 50. A
 Melancholia affligente, cathartici utimur. de dynam. Sp. 20. E
 Melancholia purgatur medicamento educente atram bilem. quos purgare op. quibus med. 5°. 88. F
 Melancholia descendit, & per partes infernas purgatur quia grauis. cō. men. 4°. aph. 9°. Ex. 28. C
 ex Melancholia epileptico data ē decoctio epithymi. de me. ex. Sp. 104. C
 Melancholiæ conuenit peplium. de dynam. Sp. 21. A
 Melancholiæ uitia sedat theriaca. de Ther. ad Piso. 5°. 96. D
 Melancholiæ purgatorium medicamentum. de dynam. Sp. 24. E
 Melancholiā cū uapore quod medicamentū extrahat. secre. Sp. 101. G
 ad Melancholiam educendam. secret. 99. D/ de melancholia ex Galeno, Rufo, & Possidonio. Sp. 110. A
 Melancholiam laxans electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 ad Melancholiam electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 MELANCHOLIA unde nomen habuit. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Melancholia quid. fin. med. Isa. 47. D
 Melancholica ecstasis, quæ. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. C
 Melancholia passio atræ bilis. de sper. Sp. 39. C
 ad Melancholiam perducit sanguis atræ bilis in uitiosos uapores solutus. de util. respirationis. 1°. 226. E
 Melancholia fit à uaporibus melancholicis. de uti. resp. 1°. 226. E
 Melancholia morbus frigidus, & siccus. 1°. de temp. 1°. 11. C
 Melancholia morbus longus intrinsecus. intro. Isa. 56. B
 Melancholia morbus diutinus. quos purg. opor. quib. med. & quo temp. 5°. 88. C/ com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B

Μελανχολία species alienationis mentis. intro. If. 56. D
 Melancholia quæ est insanie species, fit à melancholia. 3°. de lo. af. 4°. 18. B
 Melancholia proprie insania est. com. 6°. aph. 21°. Ex. 48. D
 Melancholiæ, & insanie multas species habent. de melancholia ex Galeno Rufo, & Possidonio. Sp. 109. D
 Melancholia est melancholicus affectus. 3°. de alim. fac. 2°. 25. G
 Melancholiæ sunt ægritudines capitis. de uir. nos. cor. disp. Sp. 60. B
 Melancholia accidit cerebro affecto aut per se, aut per accidens. 17°. de usu partium. 1°. 222. F
 ad Melancholiam atra bile in capite redun dāte, cur trahamur, nesciuit Galenus. quod animi mor. 1°. 318. A
 Melancholia fit ob oris uentriculi affectus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E
 Melancholias habet os uentriculi ratione societatis. 1°. de symptomatum causis. 17. H/ 3°. 18. F
 in Melancholiam ex stomachi affectibus per consensum cerebri deuenitur. de const. ar. Isa. 41. B
 Melancholiæ tertium genus habet exemplum morbi comitialis dependētis à uentriculo. 3°. de loc. aff. 4°. 18. G
 i Melancholijs apparet animā lēdi à malis corporeis. q. ai mor. 1°. 319. A
 Melancholia canina, & lupina quales. de mel. ex G. R. & P. Sp. 110. E
 in Melancholiam incidunt flauī. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
 ad Melancholiā procliue rubrū ualde. in 1°. prorrh. cō. 2°. 4°. 170. H
 Melancholicus. de bon. & uitio succ. 2°. 39. D
 in Melancholiam cur incidunt consistentes. cō. 3°. aph. 30°. Ex. 26. D
 Melancholia senioribus contingit. in progn. com. 3°. 4°. 210. D
 Melancholiam faciunt uigilia, labores, sollicitudines, & tenuis uictus. 3°. de locis affectis. 4°. 18. E
 Melancholiam facit hæmorrhoids restricta, sanguis consuetus restrictus, & menses restricti. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
 Melancholia corripuntur, qui uarices habent ex melancholia, & quid agendum. de atra bile. 1°. 35. C
 Melancholia corripuntur, qui habent hæmorrhoides, et quid agendum. de atra bile. 1°. 35. C
 Melancholici ex uaricum sublatione. de atra bile. 1°. 35. E
 Melancholia potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 Melancholia quid faciat, si totum corpus, uel si partem occupet. 3°. de symptomatum causis. 3°. 26. B
 Melancholia quid faciat. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 185. D
 in Melancholia nullum adest loci affecti signum. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
 Melancholiæ, in cuius nomine omnes græci consentiunt, signa. com. 7°. aphorif. 40°. Ex. 57. B
 Melancholiæ signa communia. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. D
 Melancholia est sine febre. 3°. de loc. aff. 4°. 17. A
 in Melancholia, & amentia quales urina. quesita. in Hipp. Sp. 113. E
 in Melancholijs quæ uideantur. quod animi mor. 1°. 318. C
 cuius Melancholiæ principium sit ex cruditate. de melancholia ex Galeno Rufo, & Poss. Sp. 109. B
 Melancholiæ initium quæ significant ex sermone. in 1°. de morb. uulg. commentario 3°. 3°. 117. G
 Melancholiæ principium quo modo nouit Galenus. in 1°. de morb. uulg. commentario 3°. 3°. 117. H
 Melancholiam non antecedit lingue inconstantia, neq. stupor. com. 7°. aphorifmo 40°. Ex. 57. B
 Melancholia qñ uocat flatuosa, & hypochondriaca. 3°. de lo. af. 4°. 19. D
 Melancholiam quo modo faciat flatus hypochondriacus. de melancholia ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. B
 ex Melancholia, & phrenitide deliriū. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 151. E
 Melancholiæ per euacuationē occurrit Gal. cō. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Melancholiā exacuiūt uomitus aliquibus. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 110. E
 in Melancholia usus abstergentium quando conueniat. de mel. ex Gal. Rufo, & Possidonio. Sp. 110. C
 Melancholia existēte, qui humores sint euacuādi. c. 6°. ap. 47°. Ex. 52. B
 Melancholia fit ex humoribus crassis, qui debet in principio ueris euacuari. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Melancholiam patientes non solum uere, sed & autumnō purgari debent. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Melancholia albo ueratro curatur. de atra bile. 1°. 36. D
 Melancholiā quidā singulis annis patiebatur, nisi purgaretur uere. quos purg. op. quib. me. & quo tēp. 5°. 88. C/ com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 ex Melancholia multos seruauit Galenus, eos inuēte uere euacuās. quos pur. op. quib. med. & quo temp. 5°. 88. C
 Melancholiā aduenientē quidā præsentiēbat. c. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 in Melancholia si

in Melancholia si educere sanguine opus sit, Posidonius iubet primo se
care uenâ postea euacuare. de mel. ex Gal. Ru. & Po. Sp. 110. A
in Melancholia quâ mittendus sanguis. de mel. ex Gal. R. & Po. Sp. 109. F
in Melancholia uenâ sectio usq; ad animi deliquium. de melancholia ex
Galeno Rufo, & Posidonio. Sp. 110. F
in Melancholicis quæ uena secada. de mel. ex G. R. & Posido. Sp. 109. H
Melancholiæ medela sunt hæmorrhoides. in 6^m. de morbis uulgaribus,
com. 3°. 178. E/com. 5°. 3^a. 192. H
in Melancholia clyster. de mel. ex G. R. & Poß. Sp. 109. H
in Melancholia somnifera dada. de mel. ex Gal. Ru. & Poß. Sp. 110. F
ad Melancholiam. secret. Sp. 102. G
Melancholia, uide Atra bilis.
MELANCHOLICA Caro non idem est quod caro. 2°. de sympto=
maturum causis. 3^a. 26. D
Melancholica multum caro leporina. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. F
Melancholicis Cibis abstinedu Autumno. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
Melancholicis cibis utendum hyeme. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
Melancholicæ complexionis est splen. de anat. uiu. Sp. 51. A
Melancholicum aut biliosum excrementu facit alteratrix potentia cali=
dior. 2°. de symp. cau. 3^a. 26. B
Melancholicum excrementum paucissimum. 5°. de usu par. 1^a. 144. E
Melancholicum excrementum crassissimum. 5°. de usu par. 1^a. 144. E
Melancholicu excrementu cur trahitur a liene. 5°. de usu par. 1^a. 144. E
Melancholicu excrementu i liene mittit ad uetriculu. 5°. de usu p. 1^a. 143. G
Melancholicus humor, & atra bilis differunt. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
Melancholicus humor quo differat ab atra bile. c. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Melancholici humoris quatuor differentie. fin. med. Isa. 44. B
Melancholicus humor quâ non est atra bilis. de mult. 3^a. 81. H
Melancholicum succum quem nominet Galenus. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. A
Melancholicus humor non dicitur simpliciter bilis, ut flaua, sed bilis cum
illa adiectione atra. c. 6°. aph. 56°. 53. E/ & c. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
Melancholicus humor qui uere sit. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
Melancholicus humor est sanguini mixtus. com. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D
Melancholicus quodam modo est humor crassus. 13°. met. me. 7^a. 80. H
Melancholicus humor est sanguinis fex. com. 4°. aph. 77°. & com. 6°.
aph. 11°. 36. F/ Ex. 47. D
Melancholicum humorem distinctum esse a sanguine, collige. comm. 6°.
aphorismo 11°. Ex. 47. D
Melancholicus humor quo fiat. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Melancholicus humor in sanis generatur. de atra bile. 1^a. 37. E
Melancholicum humorem non habent molles, candidi, & obesi. 3°. de lo=
cis affectis. 4^a. 18. E
Melancholici humoris cumulationi aptissimi sunt macri, nigri, & hirsu=
ti, latas habentes uenas. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. E
Melancholicum humorem qui facile incidunt. in 3^m. de morbis uulgarib=
bus. com. 3°. 3^a. 146. G
in Melancholicum humorem affatim incidunt rufo colore homines. 3°.
de loc. affectis. 4^a. 18. E
Melancholicum humorem facientes cibi. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. F
Melancholicus humor a cibis siccis, & crassis fit. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. E
Melancholicum humorem quâ pariat caseus uetus. 3°. de loc. affe. 4^a. 18. F
Melancholicus humor ex uicia, et aphace. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. G
Melancholicus humor quo modo dicatur peccare, & quot signis cogno=
scatur. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
Melancholicus humor quos morbos faciat. de bon. & uit. suc. 2^a. 39. D
Melancholicus humor facit quaternarios circuitus. c. 7°. a. 40°. Ex. 57. B
contra Melancholicas febres ualens medicina. de med. exper. Sp. 104. H
Melancholicus humor in coxas, & crura descendens, facit uarices. com.
6°. aph. 21°. Ex. 48. D
ex Melancholico humore quo fiat carbo. de atra. 1^a. 35. B
Melancholico sanguine plenæ sunt uenæ, quæ sunt circa cancrum. c. 6°.
aphorismo 38°. Ex. 50. F
Melancholicus humor facit apoplexias, conuulsiones, cæcitates, furores.
com. 6°. aph. 56°. Ex. 53. D
Melancholicus humor, qui furorem facit qui sit. c. 6°. aph. 56°. Ex. 53. E
Melancholicus humor cur perniciosissimus in Pleuritide. de constitutio=
ne artis. Isa. 40. H
Melancholicus humor cum abundat, sanguis mittendus, aut utendum me=
dicamento euacuante atra bilem. de cur. rat. per sang. miß. 6^a. 18. E
Melancholicus humor deorsum purgatur. de cathart. Sp. 94. C
Melancholicus humor de splene educitur. de cathart. Sp. 94. G
Melancholici humores per lienem purgantur. de atra bile. 1^a. 37. A

Melancholici humores lieni inserti si euacuentur, bonum, comment. 6°.
aphorismo 43°. Ex. 51. B
Melancholicus humor quo modo ex epithimo in sero lactis euacuetur.
14°. meth. med. 7^a. 89. G
Melancholicu humorẽ maxime educit garu catharticu. de dyn. Sp. 22. G
inter Melancholicum Sanguinem, & atra bilem Galenus ponit differẽ=
tiam. 5°. de locis affectis. 4^a. 34. E
Melancholicum sanguine quẽ nominet Galenus. 3°. de loc. affe. 4^a. 18. A
Melancholicus sanguis est superfluitas sanguinis, quæ continetur in sple=
ne. de anat. uiu. Sp. 50. F
Melancholicus sanguis crassus est. de curan. rat. per sang. miß. 6^a. 18. E
Melancholicum sanguinem continet splen. de anat. uiu. Sp. 50. A
Melancholicum sanguinem generat lien. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. D
Melancholicus sanguis est sanguis cū melancholia mixtus. 10°. de simp.
medic. facul. 5^a. 72. F
Melancholico sanguine aliqua membra indigent. 1°. de sem. 1^a. 332. E
Melancholicu sanguine trahere, lienis est officiu. 6°. de lo. aff. 4^a. 36. A
Melancholico sanguine nutritur lien. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B
Melancholicus sanguis quo faciat appetitum. de anat. uiu. Sp. 50. A
Melancholicus sanguis est ut plurimum, quem a puerperio euacuant. de
mor. uul. com. 3°. 3^a. 148. E
Melancholicu sanguine facit brassica sola inter olera. 3°. de lo. af. 4^a. 18. F
Melancholicum sanguinem maxime gignunt lentes inter olera. 3°. de lo=
cis affectis. 4^a. 18. F
Melancholicu sanguine crassum generat carnes falsæ. 1°. de ali. f. 2^a. 13. F
Melancholicum sanguinem faciunt carnes falsæ, & pisces falsi. 3°. de lo=
cis affectis. 4^a. 18. F
Melancholicu sanguine faciunt uina crassa et nigra. 3°. de lo. aff. 4^a. 18. F
Melancholicum sanguinem habentes nutriendi sunt cibis calidis, & hu=
midis. de bon. & ui. suc. 2^a. 38. A
Melancholicus sanguis, aut nigrum, aut liuidum facit sputum. 2°. de locis
affectis. 4^a. 13. B
Melancholico sanguine plenæ sunt uenæ, quæ sunt circa cancrum. c. 6°.
aphorismo 38°. Ex. 50. F
Melancholicus sanguis in cerebro quq; sit, quando recipitur ab alia parte.
de mel. ex G. R. & Poß. Sp. 109. B
Melancholicus sanguis an sit in toto corpore, uel in cerebro, quo modo
cognoscatur. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. E
Melancholicus sanguis si in uniuerso sit corpore, curatio debet incipere
a uenæ sectione, si in cerebro solo, ea nõ est opus. 3°. de lo. af. 4^a. 18. E
Melancholico sanguine abundante cubiti uenam mediam secato. 3°. de lo
cis affectis. 4^a. 18. G
in Melancholico sanguine mittendo, si sanguis, qui exit nõ uideatur, me=
lancholicus sistendus est. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. G
a Melancholica materia, etiam sine febre, quo modo fiat elephas. de
atra bile. 1^a. 35. B
MELANCHOLICI unde quidam sint, quidam pituitosi, quidam
cholericis, quidam sanguinei. de sperm. Sp. 37. B
Melancholici sunt sanguinem multum calidum habentes. in 3^m. de morb.
uulg. com. 3°. 3^a. 146. G
Melancholica puella quo fiat. de sperm. Sp. 38. C
Melancholica temperamenta ex sanguinis adustione. 2°. de tẽp. 1^a. 21. B
Melancholia dicta passio, & oẽ mētis deliriu cui ira, temeritas, atq; im=
manitas iugitur, significat atram bile peccare. c. 4°. ap. 2°. Ex. 27. F
Melancholici carne bubula melancholicos affectus incidunt. 3°. de alimẽ=
torum facultatibus. 2^a. 25. G
Melancholici quo fiant. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. D
Melancholici ex hæmorrhoidum suppressione. de atra bile. 1^a. 35. E
cur Melancholici euadant flatum hypochondriacum habentes. 2°. de
symptomatum causis. 3^a. 24. D
Melancholicorum uarij affectus. de mel. ex G. R. & Poß. Sp. 109. C
Melancholicorum symptomata. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. B
Melancholicorum differentie. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. C
Melancholiam mœstitia diuturna significat. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. D
Melancholicis timor est maxime pprius. i 6^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 172. A
Melancholicos timor nunquam deserit. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. B
Melancholicorum timor. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. D
Melancholica mœstitia qui afficiantur. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B
Melancholica mœstitia quo ex liene procedat. 6°. de loc. affe. 4^a. 36. C
Melancholicis ob siccitatem uidentur phantasmata somniorum. in 1^m.
prorrh. com. 1°. 4^a. 163. F
Melancholici putat demonas sibi immisos. de mel. ex G. R. et P. Sp. 109. C
Melancholica deliria

Melancholica deliria unde. 2°. de symp. cau. 3°. 24. C
 Melancholica deliria ex causa frigida. 2°. de symp. cau. 3°. 24. C
 Melancholici cur fufci sunt. de mel. ex G. R. & Poß. Sp. 109. E
 Melancholici plurimi cur pilosi euadūt. de mel. ex G. R. & P. Sp. 109. E
 Melancholici cur linguam uelocem ferē ſemper habent, ſed & balbe, &
 exili uoce loquuntur. de mel. ex G. R. & Poß. Sp. 109. E
 Melancholici tacent. in 3°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 151. G
 Melancholicū eſt, ſi lingua repente incontinens fiat, aut aliquo pars ſtu=
 pore elanguit. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Melancholici cur conuiuent oculis, & labia habent craſſa, & oculos pro=
 minentes. de mel. ex G. R. & Poß. Sp. 109. E
 Melancholici magna ex pte morbo comiciali afficiūtur. 3°. d. l. a. 4°. 18. D
 Melancholicum eſt, ſi timor, atq; mœſtitia longo tēpore homines habent=
 tes perſeuerauerint. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Melancholicum eſſe cerebrum primo affectu quo modo cognoscatur. de
 mel. ex G. R. & Poß. Sp. 109. H
 Melancholici efficiūtur morbo comiciali laborātes. 3°. de lo. af. 4°. 18. D
 Melancholicorum, & phreniticorum proprium eſt cooperiri. in 3°. de
 mor. uulg. com. 3°. 3°. 151. G
 Melancholici plurimi cur cibos appetāt. de mel. ex G. R. & P. Sp. 109. D
 Melancholici plurimi cur potū deſiderēt. de mel. ex G. R. et P. Sp. 109. D
 Melancholici cur aſſidua cruditate laborant. de mel. ex Galeno Rufo, &
 Poſſidonio. Sp. 109. E
 Melancholicis cur aluus ferē ſemper adſtriſta eſt. de mel. ex Galeno Ru=
 fo, & Poſſidonio. Sp. 109. E
 Melancholici pleriq; in uenerem proniores euadunt. de mel. ex Galeno
 Rufo, & Poſſidonio. Sp. 109. C
 Melancholici cur libidiñoſi. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 172. A
 Melancholici aliq cur ſeipſos perimunt. de mel. ex G. R. & P. Sp. 109. E
 Melancholicorum accidentium cauſæ explicari non poſſunt. de mel. ex
 Galeno Rufo, & Poſſidonio. Sp. 109. D
 Melancholici, qui morituri ſunt. de dyna. Sp. 24. E
 Melancholicæ naturæ quies condonanda eſt. de melancholia ex Galeno
 Rufo, & Poſſidonio. Sp. 110. E
 Melancholicis qui cibi conueniant. de diſſ. cont. Sp. 71. E
 Melancholicorū uinū quale eſſe debeat. de mel. ex G. R. & P. Sp. 100. D
 Melancholicis cibi acres, exhibeantur ut medicina. de melanch. ex Gal.
 Rufo & Poſſidonio. Sp. 110. D
 Melancholicis præbetur acetū copioſe. de mel. ex G. R. & Poß. Sp. 110. D
 Melancholicis aduerſiſſimum eſt acetum. 1°. de ſimp. med. fac. 5°. 7. F
 Melancholicis quod ſerum magis conueniat pro aluo inanienda. de mel.
 ex Galeno Rufo & Poſſidonio. Sp. 110. A
 Melancholici ſitis, & dolor lateris quo modo curetur. de dyn. Sp. 24. E
 in Melancholicis ſudor conuenit. de mel. ex G. R. & Poß. Sp. 110. B
 in Melancholicis cura præcordiorum habēda eſt. de melancholia ex Ga=
 leno Rufo, et Poß. Sp. 110. B
 in Melancholicis fomenta pro præcordijs, quæ. de mel. ex Galeno Ru=
 fo, & Poſſidonio. Sp. 110. B
 in Melancholicis aduentriculi uentofitates quæ conueniunt. de melan=
 cholia ex Galeno Rufo, & Poſſidonio. Sp. 110. C
 in Melancholicis cataplaſma ad uentriculum. de melancholia. ex Galeno
 Rufo, & Poſſidonio. Sp. 110. C
 in Melancholicis rubificantia quando conueniant. de melancholia ex Ga=
 leno Rufo & Poſſidonio. Sp. 110. C
 pro Melancholicis ſiccum bouis ſtercus quo modo conueniat. de mel. ex
 Galeno Rufo & Poſſidonio. Sp. 110. C
 Melancholici, qui conuelluntur, quomodo tractandi. de melancholia ex
 Galeno Rufo & Poſſidonio. Sp. 110. D
 Melancholicis quando uomitus conueniat, & ex quibus. de melancholia
 ex Galeno Rufo & Poſſidonio. Sp. 110. E
 Melancholicis obſunt uomitus fortes. de mel. ex Gal. R. & P. Sp. 110. E
 Melancholici debent per inferiora purgari. com. 4°. aph. 9°. Ex. 28. C
 Melancholici purgari debent in principio ueris. quos purgare oportet
 quibus med. & quo temp. 5°. 88. D
 Melancholicis educimus atram bilem. de dynam. Sp. 21. B
 pro Melancholicis epithymum. de mel. ex Gal. Rufo, & Poß. Sp. 109. H
 Melancholicis datur lapis armenus. de dynam. Sp. 21. C
 Melancholici ſola purgatione ſanati. de purgan. med. fa. 5°. 87. G
 pro Melancholicis hiera. de mel. ex Gal. Rufo, & Poß. Sp. 109. H
 Melancholicæ cōferūt uarices, et hæmorrhoides. c. 6°. aph. 21°. Ex. 48. D
 Melancholicæ paſſionis maximum remedium hæmorrhoidalis ſanguis.
 com. 4°. aph. 25°. 30. B/com. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D

Melancholiam futuram quando prohibet ſanguis hæmorrhoidalis. com=
 mentario 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 Melancholicis ſanguinem mittendum perſuaſit Galenus. de curan. rat.
 per ſang. miſ. 6°. 18. E
 in Melancholicis cucurbitulæ cōtra inflammationes. de melancholia ex
 Galeno Rufo, & Poſſidonio. Sp. 110. C
 Melancholici aliqui dum curantur, non uidentur proficere. de melancholia
 ex Galeno Rufo, & Poß. Sp. 109. C
 in Melancholicis galea plumbea remedio eſt. de melancholia ex Galeno
 Rufo, & Poſſidonio. Sp. 109. C
 ad Melancholicas ægitudines. ſecre. 102. D/ Sp. 103. E
 MELANGIA ad aperiendum. de dynam. Sp. 35. E
 Melangia meminit. de dynam. Sp. 31. E
 Melangia, & pilofella. de dynam. Sp. 35. F
 MELAN graphicum. 9°. de ſimp. med. fac. 5°. 70. B
 MELANTHIVM oleum. 6°. de ſimp. med. fac. 5°. 46. H
 Melanthium id eſt Nygella. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 55. C
 Melanthij ſemen amarum. 4°. de ſimp. med. fac. 5°. 26. E
 Melanthium prouocat menſtrua. de cathar. Sp. 95. D
 Melanthium in naſi obturatione. 2°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 139. G
 Melanthium in morbo regio. 2°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 139. G
 Melanthium friſtum collo in linteis ſuſpenſum catarrhos, & coryzas
 deſiccāt. 6°. de ſimp. med. fac. 5°. 45. H
 Melanthium torrefactum. 5°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 163. E
 MELANTHERIA ex clauis conſecta. 5°. de compoſi. medicamen.
 per genera. 5°. 253. B
 Melanteria qualis. 9°. de ſimp. med. fac. 5°. 70. B
 Melanteria adſtringens ſummum. 3°. de ſimp. med. fac. 5°. 21. D
 Melanteria meminit. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248. G
 MELCA cibus refrigerans. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Melca quando conuenit. de bon. & uitio ſucc. 2°. 39. B
 MELEA id eſt malus. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 55. H
 MELEA armenice, id eſt malus armenica. 7°. de ſimp. me. fa. 5°. 56. A
 Melea medice, id eſt malus medica. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 56. A
 Melea perſice, id eſt malus perſica. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 56. A
 Μελάνθιος uocant poætæ dolores, & curas. de artic. cō. 1°. 7°. 257. B
 Μελάντιον pro diligentia accipitur. de fract. com. 2°. 7°. 235. D
 Μελάντιον id eſt membra. in timeum Pla. 1°. 287. A
 MELICERIS affectus iuncturarum cubiti. introd. Iſa. 59. C
 Meliceris ſuturarum diſtentio. intro. Iſ. 59. C
 Meliceris id eſt formica, ſiue ſeſilis ueruca nomen ſumpſit à ſimilitudi=
 ne ad aliquid extra poſitum. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Meliceris numeratur inter affectus, qui prius non fuere. 14°. methodi
 medendi. 92. D 7°. 93. C
 Meliceris quid. de tum. præter naturam. 3°. 83. G
 Meliceris affectus partium exteriorum palpebrarum. intr. Iſa. 58. D
 in Meliceride quod inutile eſt deponitur in natura. de cau. mor. 3°. 9. D
 Meliceridum tumor diuerſus ab alijs. ad Thraſ. 2°. 105. A
 Meliceris ex humore tenuiore generatur. 14°. meth. med. 7°. 90. E
 Meliceris quō ſanetur. 14°. met. m. 93. F/2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 107. G
 Meliceris, œdema, ramex, ſtruma magna ſimilitudine conueniunt, ſed in
 curatione diſtant. de opt. ſect. Iſa. 24. A
 Melicerides ablationem ſui indicant. 3°. meth. med. 7°. 16. C
 ad Meliceridas digerendas. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. F
 Meliceridas diſcutiens. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. D
 ad Meliceridas magnas. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 262. H
 Μελικρίς dicitur poætæ Lyricus. 17°. de uſu par. 5°. 222. G
 MELICRATON facit uiſtum tenuiſſimū. cō. 1°. aph. 4°. Ex. 4. B
 Melicratum cur præbeatur ægrotantibus. de boni. aque. Sp. 75. G
 Melicrato quādo uti debemus. de uiſt. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 121. F
 Melicratum dandum in febris continuis, quibus non bileſcit in uentri=
 culo. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. A
 Melicrato utēdū p ſiti in pleuritide. de uiſt. rat. in mor. ac. c. 1°. 7°. 114. F
 Melicratū ſtomachū ſupinat. de uiſt. ra. in morb. acu. com. 1°. 7°. 111. E
 Melicratum pauliſper coctum quid faciat. 3°. de alim. fac. 2°. 32. G
 Melicratum in balneo bibitum quibus conferat. de cura icteri. Sp. 111. C
 Melicrato parari debent medicamenta thoracis, et pulmonis. 5°. de ſimp.
 medic. facul. 5°. 35. C
 cum Melicrato oxymel incidit. de curan. rat. per ſang. miſ. 6°. 19. A
 Melicratum maturat. de ocul. 7°. 189. D
 Melicratum, in quo aliquid decoctum ſit hyſſopi, origani, tragorigani,
 thymi, pulegij, habet uim extenuandi. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 Melicrati potus

Melicrati potus i quo ebullierit thymus origanū, pulegiū, uel Hyssopus
cōuenit in ai defectu ex multitudine. 1°. de art. cur. ad Glau. 7°. 99. B
Melicratum in quo hyssopus ebullierit pro uentriculo, in quo pituita fri-
gida sit acruata. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. D
Melicratum soluere in ore omnium est. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F
Melicratum aluum omnibus non subducit. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F
Melicratum quos soluat, & quos non. 1°. de alim. fac. 2°. 8. D
Melicrati cyatis duobus miscetur colocynthidis. de dynam. Sp. 21. D
Melicrato, uel oximelite excipitur agaricum. de dynam. Sp. 21. G
cum Melicrato succus centauree purgat choleram, & soluit crassos, &
uiscosos humores. de uirt. cent. Sp. 94. A
Melicratum expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
Melicrato abluendum ulcus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. H
Melicratum mordicationes quandoq; sanat, & salsuginosum est. 2°. de
simp. med. fac. 5°. 12. B
Melicratū ad expurgādū melius est uino. 2°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 106. C
Melicrato melius uinum mulsū ad glutinandum. 2°. de arte curatiua
ad Glauconem. 7°. 106. C
Melicratū cōglutinat sinus profundos. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 106. C
MELIDIAE casus. in 1°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 126. G
MELILOTVS eiusdem fere generis existit cū croco. 4°. de comp.
med. sec. loc. 5°. 151. D
Melilotus magis calidus quā frigidus, digerit, et concoquit. 7°. de simp.
medic. facul. 5°. 55. D
Melilotus adstringit exigue, & discutit. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 159. B
Melilotus iuuat oculos inflammatos circumdolentes. introd. Isa. 58. C
Meliloti attici meminit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. E
Melilotus odoratus reddit cōpositiones. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 128. C
Meliloti decoctum, quale. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 151. F
ex Meliloto medicamentum quo modo fiat, & ualeat diuersis ulceribus.
8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. F
ex Meliloto malagma. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 266. A
in Meliloti emplastro miscentur uitella ouorum. 11°. de simplicium me-
dicamen. facul. 5°. 81. E
ex Meliloto emplastrum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. D
MELINE dicitur ab aliquibus panicū. de bon. & uitio suc. 2°. 37. D
Meline id est panicum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. D
Meline est prauī succi. de atten. uic. 2°. 45. E
Meline flatulenta est, & concoctu difficilis. de atten. uic. 2°. 45. B
MELINA Critonis medicamenta. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 223. D
Melina quo modo fiant uiridia per cocturam postea Gilua. 2°. de comp.
med. sec. loc. 5°. 223. E
Melinum inscriptum aromaticum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
Melina uocat buxæ. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 223. D
Melinū ceratū est utilius uentriculo q̄ intus uratur. 8°. meth. me. 7°. 53. D
Melinum collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. H
Melinum Diaphantis aphra. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. F
Melinū Andromachi emplastrum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 222. C
Melinum emplastrum Pasionis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. H
Melinum Heraclidis. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. F
Melinum Hygieni. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. H
Melinon Lucij præceptoris ad crustas, & callos. 5°. de composit. medic.
per genera. 5°. 253. H
Melinum Leuci emplastrum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. H
Melinum Menoeti. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 222. G
Melinum Serapionis. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 222. G
MELINVM oleum adstringit. 13°. meth. med. 7°. 83. G
Melinū oleū adstringit, & refrigerat. 4°. de comp. me. p ge. 5°. 237. A
Melinum oleum pro absinthio. 11°. meth. med. 7°. 72. G
Melinum oleum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. H
MELINVM mastichinum & nardinum unguentum quem ordinem
inter se habeāt, & quo anni tēpore exhibēdū. 6°. de sa. tu. 2°. 99. A
Melinum unguentum modice adstringit. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
Melino unguento pectus æstate ungendum. 5°. meth. med. 7°. 32. H
Melinum unguentum uentriculo imbecillo applicabant antiqui. 7°. me-
thodi medendi. 7°. 43. H
Melinum unguentum Iecori inflammato conuenit. 2°. de arte curatiua
ad Glauconem. 7°. 104. D
Melinum unguentum dum adhuc fluit aliud. 8°. meth. med. 7°. 53. D
Melinum unguentum pro nardino. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. D
MELINA terra, quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 85. B
MELIVS, & nobilius debent dominari. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242. F

à Melioribus rectius incipitur. de inæq. intemp. Isa. 43. F
ad Melius semper translatio. ars med. Isa. 68. G
Melius se habere cū quidā uisi sint cur moriantur. 3°. de cris. 4°. 142. G
Meliores, qui sint cibi eorū, qui non uelociter corrumpuntur in stoma-
cho. de dissolutione continua. Sp. 75. A
Melissophylon id est citrargo. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. E
Melissophyllum odoratus reddit compositiones. 1°. de comp. medicamen-
sec. locos. 5°. 128. C
MELISSI opinio falsa quod unū esset itransmutabile. 1°. de cle. 1°. 4. H
MELITERIVM uasis genus. de puero epilep. 7°. 181. B
MELITITES lapis, quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 86. H
Melitites qualis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 68. C
Melitites medicamentum flauum & rufum. 2°. de composit. medicamen-
torum per genera. 5°. 221. E
MELITONIS aridum erodens. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. B
Melitonis casus. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. C
MELITI stomaticum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. D
MELIVM alumen. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. G
MELLA quid sit, & quō fiat in Græcia. de fract. c. 2°. 7°. 235. H
Mella est aqua mulsæ austera. de fract. com. 2°. 7°. 235. H
Mella ex maceratis fauis. de fract. com. 3°. 248. D/ 7°. 246. D
Mella pro potu. de fract. com. 4°. 7°. 292. E
Melleum dulce idem. 1°. de simp. medic. facul. 5°. 8. H
MELLITO & mucoso similia sæpe inueniuntur in abscessibus. de
tum. præter naturam. 3°. 83. G
MELON qui modus sit egressionis uueæ. de ocul. 7°. 187. C
MELONES sunt humidi frigidi, & pituitosi potissimum si crudi, &
non elixi mandantur. de atten. uic. 2°. 44. A
MELONGIANAE sunt crassæ, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H
MELOPEPON 2°. de alim. fac. 2°. 17. A
Melo pepones dicuntur olera. 2°. de alim. fac. 2°. 16. D
Melo pepones sunt humidi frigidi, & pituitosi potissimum si crudi, et nō
elixi mandantur. de atten. uic. 2°. 44. A
Melo pepones humidi, & lenti. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
Melo pepones minus humidi, quā pepones. 2°. de alim. fac. 2°. 17. A
Melo pepones nullā habent adstringētē facultatē. de alim. fac. 2°. 18. H
Melo pepones quando sunt idonei. de bon. & uitio succ. 2°. 39. B
Melo pepones non possunt conseruari. de bon. & uitio succ. 2°. 36. H
Melo pepones non possunt siccari. de bon. & uitio succ. 2°. 36. H
Melo peponibus ipsis fructus autumnales magis iuuant stomachum. de
alimen. facul. 2°. 17. B
in Melo peponibus editur caro. 2°. de alim. fac. 2°. 17. B
Melo pepones parcius edendi, quā alij fructus. de bon. & ui. suc. 2°. 39. B
Melo pepones non sunt boni succi. de bon. & uitio suc. 2°. 37. F
Melo pepones nō sunt adeo prauī succi ut pepones. 3°. de alim. f. 2°. 17. A
Melo pepones si non digerantur uertuntur in succum similem letalibus
uenenis. de bon. & uitio succ. 2°. 37. F
Melo pepones tardius deorsum descendunt. 2°. de alim. fac. 2°. 17. A
Melo pepones ad uomitū nō adeo apti ut pepones. 2°. de alim. f. 2°. 17. A
Melo pepones mouent urinam. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
Melo pepones minus mouent urinas peponibus. 2°. de alim. fac. 2°. 17. A
Melo peponum pars intima in qua insunt semina prouocat deiectionem.
2°. de alim. facul. 2°. 17. B
Melo pepones mediocriter abstergunt. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
Melo pepones semen supprimunt, tamen non corrumpunt. 5°. de simplic.
medic. facul. 5°. 38. C
MELOTIS instrumentum tenue ad ora uasorum aperienda. 6°. de
anatomicis admin. 1°. 93. D
MELOTIS unde dictum. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. F
MEMBREDIAE possunt dici curæ quasi quod membra edant. de
artic. com. 1°. 7°. 257. B
in MEMBRANIS nominum differentia apud aliquos. 4°. de usu
partium. 1°. 137. H
Membrana, & tunica idem apud Galenū. 4°. de usu par. 1°. 137. H
Membranae quæ sint. 17°. de anat. adm. 1°. 94. B
Membrana inter partes similes. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C/ de diffe-
rentijs morborum. 3°. 2. F
Membrana prima, & simplicissima particula. 1°. de elem. 1°. 6. E
Mēbrana ex primis ē, et simplicissimis sensui clemētis. 1°. de elem. 1°. 7. E
Membranae, & copulae differentia. 1°. de decre. Hipp. 1°. 233. G
Membrana qualis. 1°. de decre. Hipp. 1°. 233. G
Membranae ex primis partibus quæ formantur. 2°. de temp. 1°. 16. A
Membrana est

- Membrana est inter primas partes quæ generantur. 8°. decret. Hippo= 1°. 291.F
cratis. 275.C/1°. de nat. fac. 1°. 322.G
- Membranae quo modo gignantur. de foet. for. 1°. 208.B
- Membranae principium uiri semen. 14°. de usu partium. 1°. 332.C
- Membranae sunt à semine. 1°. de semine. 1°. 331.A
- Membranae ex semine usus. 2°. de semine. 1°. 330.H
- Membrana quæ primo fit à semine cur perforata. 1°. de sem. 1°. 209.F
- Membrana intrinsecus fibrarum matrices utraque iungit, & colligat pro= 1°. 331.A
pinquas partes. 14°. de usu par. 1°. 211.C
- Membrana primo cornibus copulatur. 1°. de sem. 1°. 331.B
- Membrana quæ est operimentum, munimentum, ligamentum, pellicularum 1°. 331.B
foetus, & matricis. 15°. de usu par. 1°. 211.B
- Membrana chorion dicta quomodo oriatur. 1°. de sem. 1°. 264.C
- Membranae allantoidis, & intestinalis ortus. 1°. de semine. 1°. 264.C
- Membra intestinalis è quo facta, & cur talis figura. 1°. de sem. 1°. 264.C
- Membrae oī γυναικός græcè literæ figurā habentes. 6°. d. dec. 1°. 264.C
- Membranas disrumpit ante decimum mensem foetus, uel incipit disrum= Ex. 41.A
pere. com. 5°. aph. 37°. Ex. 50.B
- Membranae substantia est densa. com. 6°. aph. 33°. 1°. 15.C
- Membrana est minus sicca chartilagine. 1°. de temp. 1°. 297.E
- Membra ex aguis, tamē est ex sanguine facta. 2°. de nat. fac. 1°. 92.D
- Membranae non habent fibras. 6°. de anat. adm. 1°. 214.H
- Membranae sentiunt solum, & non habent uoluntarium motum. 16°. de 4°. 9.B
usu partium. 1°. 63.B
- Membranae non habent pulsationem. 2°. de loc. affe. 1°. 12.H
- Membrana à se ipsa gubernatur. ars med. 1°. 266.B
- Membranae quando nutriuntur habent naturales facultates. 2°. methodi 1°. 308.C
medendi. 7°. 1°. 266.A
- Membra habet simile functionē in oī parte. 6°. de decre. Hipp. 1°. 74.C
- Membris lentus humor circumfunditur. 3°. de nat. fac. 1°. 74.D
- Membranae cur inditæ membris. 6°. de decre. Hipp. 1°. 42.G
- Membrana à cute non nisi scalpello separatur. 3°. de anat. adm. 1°. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133.G/H
- Membrana ablata in simia non uidentur uenæ uel nerui ob tenuitatem. 1°. 42.C
- 3°. de anatomicis administrationibus. 1°. 332.A
- Membris cranium inheret. de nat. & ord. cuiuslib. corp. Sp. 42.G
- Membrana caluarie habet continuam substantiam per totum caput. 2°. 1°. 18.A
- de comp. med. sec. loc. 5°. 133.G/H
- Membrana celerrime recedit ab ossibus, quæ sunt afflicta. 6°. methodi 1°. 104.A
- medendi. 7°. 42.C
- Membrana cerebri, medullæ dorso, thoracis succinctorium, & abdomi= 1°. 104.A
nis eodem tempore fiunt. 1°. de sem. 1°. 114.H
- Membrana cerebri quam habent qualitatem. 2°. de temp. 1°. 222.F
- Membra dura, & mollis ob quid in cerebro. 7°. de decre. Hipp. 1°. 133.H
- Membranae duræ natura qualis. 9°. de anat. adm. 1°. 133.H
- Membranae duræ sectio. 9°. de anat. adm. 1°. 133.H
- in Membris cerebri ab aliquibus ponitur animæ principatus. 1°. de 1°. 133.H
usu partium. 1°. 133.H
- in Membris ne, an in cerebro sit aīa prima facultas. 2°. d. l. af. 4°. 13.H
- in Membrana dura cerebri dolor quo modo fiat. de ijs, quæ in medica= 1°. 133.H
tri, fiunt, com. 3°. 7°. 222.F
- Membrana cerebri quando rumpuntur ex casu. 2°. de compo. medic. 1°. 133.H
secundum locos. 5°. 133.H
- Membrana circa cerebrum uulneratum præcisa inducit febrem, & uo= Ex. 52.G
mitum bilis. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52.G
- Membrana crassa per se uulnerata causat febrem, & uomitum bilis se= Ex. 52.G
cundum Erasistrati sectatores. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52.G
- Membranae cerebri fractæ faciunt desipiētia. cō. 7°. aph. 24°. Ex. 55.F
- Membranae cerebri sanguinem effundentes difficulter compefcuntur. 1°. 133.H
fin. med. 1°. 133.H
- Membranae cerebri uulnus quō curet. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 133.H
- Membra cerebri, & cerebrū eadē idigēt curatiōe. 2°. d. l. af. 4°. 13.H
- Membrana cerebri quibus glutinetur. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 138.D
- supra Membranā ponitur oleū rosaceum. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 134.B
- Membrana crassa cerebri ualentissimis gaudet medicamentis. 6°. metho= 7°. 42.H
di medendi. 7°. 42.H
- Membranae nudatæ imponitur Isis. 6°. meth. med. 7°. 31.B
- ad Membranas cerebri medicamentum. 5°. meth. med. 6°. 3.B
- in Membranarū capitis inflammationis principio cucurbitula non sunt 7°. 73.E
apponendæ. de hirud. reuul. cucurb. & scarif. 2.E/
- in Membrana inflammatione uti nō debemus cucurbitulis in principio. 11°. methodi medendi.
- in Membranarum dolore à calida, & spumosa substantia arteriæ capi= 6°. 21.F
tis secandæ. de curan. rat. per sang. miss.
- ad Membranas cerebri in simplici fractura scalpelli quales. 6°. methodi 7°. 42.B
medendi.
- Membrana agnata oculi quæ uocetur. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 150.F
- Membranarum oculi affectus. introd. 154.58.D
- Membranae superioris adnatæ passio est lippitudo. de diff. mor. 3°. 6.A
- Membranae super corneam uitia. 1°. de symp. cau. 3°. 15.G
- ad Membranarū oculorū extuberantias. 4°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 156.D
- Membrana, os, aden satis sunt ad palati meatum. 9°. de usu p. 1°. 172.C
- Membrana digitorum pars. de inæq. intemp. 3°. 43.D
- Membranarum substantia cur in digitis. 1°. de usu par. 1°. 117.D
- Membranas uolunt esse principium neruorum sectatores Erasistrati. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52.G
- Membrana spinalis medullæ quam habent qualitatem. 2°. de tēp. 1°. 18.A
- Membranae ambientes spinalem medullam cum quibus partibus habent societatem. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31.F
- Membranarum thoracis utilitates. 6°. de usu partium. 1°. 148.E
- Membrana in offe pectoris. 7°. de ana. admin. 1°. 94.C
- Membranae subcingētis, et peritonei differētia. 7°. de anat. ad. 1°. 94.C
- Membranae subcingentis sectio. 7°. de ana. adm. 1°. 94.C
- Membrana subcingens obducitur omnibus intra thoracem instrumentis. 7°. de anatomicis administrationibus. 1°. 94.C
- Membrana subcingens latera neruosa est, & fortis. 5°. de l. af. 4°. 30.F
- Membra subcigēs inflāmata facit morbum laterale. c. 6°. ap. 33°. Ex. 50.A
- Membrana subcingens costas unde doleat. 2°. de loc. affe. 4°. 9.A
- Membranae quo genere dolorum afficiantur. 2°. de cris. 4°. 137.E
- Membrana subcingens non habet dolorem pungitium, et quō in latera li dolore patiat, & etiam curetur. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46.H
- Membranarū dolor punctiōi similis & quō. de cur. rat. p. san. 6°. 21.F
- Membrana, pulmo non æque sunt natura apte humores suscipere. com= men. 6°. aph. 33°. Ex. 50.A
- Membrana subcingens magis apta est suscipere humores biliosos quàm pulmo. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50.B
- Membra succingente inflāmata quid sequatur. 2°. de loc. affe. 4°. 13.B
- in Membrana succingētis inflāmatioe uī oriā febris. 2°. d. l. af. 4°. 13.B
- Membrae quæ costas substernitur phlegmon est cū periculo mortis. 10°. methodi medendi. 7°. 63.H
- in Membranae costas tegentis inflammationibus indicium firmum, & so lidum accipitur à pulsu. 2°. de loc. affe. 4°. 13.E
- in Membranae costas succingentis inflammatione pulsus qualis. 2°. de lo cis affectis. 4°. 13.D
- Membranae affectæ magis tēdunt, et indurāt arteriam, quàm musculi af= fecti. 5°. de lo. affe. 4°. 29.H
- in Membrana subcingente scirrhus non facit febrem, nec oedema. de cō= stitutione artis med. 154.40.D
- Membra costas succigētē eē uulneratā quō cognoscat. 1°. d. l. af. 4°. 2.F
- Membra succigēs cōfossa, et thorax cōfossus idē est. 1°. de lo. af. 4°. 2.F
- Membrana cingens costas erosa in pleuritide. 5°. de loc. affe. 4°. 29.H
- Membrana tegens spiritualia membra ut peritoneum naturalia. 7°. de anatomicis administ. 1°. 94.D
- Membrana pericardion quæ. 7°. de anat. adm. 1°. 94.D
- Membranae pericardion sectio. 7°. de anat. adm. 1°. 94.D
- Membranae in corde quo modo se habent. 6°. de decre. Hipp. 1°. 264.E
- Membranae cur nascuntur osculis in corde. 3°. de nat. fac. 1°. 307.E
- Membrana instar operculi ad uas puimonis. 15°. de usu par. 1°. 212.G
- Membranae pulmonis quo loco suspendantur. 4°. de lo. affe. 4°. 27.E
- Membrana pulmonem cingens dura neruosa. 5°. de loc. affe. 4°. 31.A
- Membrana pulmonis coalescit tempore. 15°. de usu par. 1°. 212.G
- Membra Thoracē intersepiētes quō se habeāt. i. pgn. c. 2°. 4°. 204.C
- Membrana super lumbos est peritoneum. 5°. de anat. adm. 1°. 88.H
- ad Membra abdominis adstringēda i herniæ curatiōe. d. laq. 7°. 307.G
- in Membrana quo modo dispergantur nerui in hepate, renibus, et pul= mone. 2°. de loc. affe. 4°. 9.A
- Membranae cur in uesticis. 5°. de usu par. 1°. 145.B
- ex Membris, et fibris fiūt arteriæ, & uenæ. de inæq. intemp. 3°. 43.D
- Membrana substrata arteriæ, quæ. 16°. de usu par. 1°. 218.G
- Membranae σπυρόειδης in uena arteriosa. 6°. de usu par. 1°. 153.G
- Membrana à fluxione incallescit. 1°. de inæq. intemp. 3°. 43.E
- Membranarum dolor hemodiæ id est stupori dentium, non habet aliquid simile. 2°. de loc. affe. 4°. 9.H
- Membris accidunt dolores in latitudinem. 2°. de loc. affe. 4°. 11.B
- Membranarum dolores

Membrarum dolores non sunt inæquales. 2°. de loc. aff. 4°. 11. B
 Membrana super cutim quos dolores faciat. 2°. de loc. aff. 4°. 11. D
 Membrana in media carne quos dolores faciat. 2°. de loc. affe. 4°. 11. D
 Membrana os pertingens, et non pertingens, facit doloris diuersitatem.
 2°. de locis affectis. 4°. 11. C
 Membrarum ad ossa pertingentium dolores. 2°. de loc. aff. 4°. 11. E
 ad Membranulam ossis punctam. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 268. B
 ad Membrarum uulnera. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 268. B
 ex Membrana pingui quandoq; fit hectica. 1°. meth. med. 7°. 64. F
 ad Membranas insitas eliquandas. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. C
 Membrana tuto consuntur cū musculis. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 231. D
 Membrana crassa quæ exiuit ex contuso digito fecit dubitare Galenum,
 & alios quid esset. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. C
 Membrana quandoq; aufertur in mutilatione. de diff. mor. 3°. 5. A
 Membrana ablata cur non crescit. 1°. de sem. 1°. 332. D
 Membrana difficillimum est fieri carnem. 1°. de semine. 1°. 332. E
 MEMBRANA nasum, & maxillā alligabimus. de fascijs. 7°. 293. F
 MEMBRANA sub cortice roboris ualde adstringit. 6°. de simplici.
 medic. facul. 5°. 46. D
 Membrana sub glande ualde adstringit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 MEMBRANIS, & Tiliæ codicibus libri scribebantur. de ijs, quæ in
 medic. fiunt, com. 1°. 7°. 197. E
 MEMBRANOSVM necessario est, quod est leue & densum. 4°. de
 usu partium. 1°. 137. D
 Membranosas, carnosas, & fibrosas particulas habent partes simplices.
 10°. meth. med. 7°. 67. D
 Membranosa corpora unde orta. 7°. de anat. adm. 1°. 94. C
 Membranosa substantia habet dolorem pungitiuū. de cōst. ar. Isa. 40. D
 Membranosum corpus si excernatur ex uarijs locis, quos affectus indi-
 cet. de const. art. Isa. 41. A
 Membranosa tunica frustulum eiectum ex diuersis partibus, quo modo
 significat uarias affectiones. 1°. de loc. aff. 4°. 6. B
 MEMBRA quibus elementis constent. de hist. philos. Sp. 11. F
 Membrorum formam constituit figura uarietas. 7°. de decre. 1°. 272. B
 quæ Membra prius formentur. de spermate. Sp. 36. C
 Membrum primum quod generatur. de hist. philos. Sp. 11. B
 à Membro primo genito alia non gignuntur. de foet. form. 1°. 324. G
 Mēbra principalia fiūt in secūdo tēpore fabricæ foetus. 1°. de se. 1°. 331. E
 Membra omnia quarto tempore sunt absoluta. 1°. de sem. 1°. 331. F
 Mēbrū nullū potest fieri absq; substantia sanguinis. de foet. for. 1°. 322. F
 Membrum omne ex sanguine menstruo fit. 1°. de semine. 1°. 332. G
 Membra aliqua indigent sanguine puriore. 1°. de semine. 1°. 332. E
 Membra aliqua exigunt sanguinem serosiores. 1°. de semine. 1°. 332. E
 Membra ex parte sanguinis, quæ. de anat. uiu. Sp. 45. D
 Membra exanguia facta ex sanguine, quæ. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
 Mēbra carnea sanguine generantur, & nutriūtur. 1°. de sem. 1°. 335. D/E
 Membra solida ē semine generantur, et nutriūtur. 1°. de sem. 1°. 335. D/E
 Membrum omne congelatum terrestre, priuatum sensu, ex melancholia
 est. de anat. uiuo. Sp. 45. F
 Membra corporis, quæ sicciora sint. 3°. meth. med. 7°. 21. E
 Membra, quæ Deus bili assimilauit. de anat. uiu. Sp. 45. F
 ad Membrorum fabricam, quæ sinus habent, & uētriculos igne, et aere
 utitur natura. 2°. de semine. 1°. 339. E
 Membra aliqua cur sint perforata, ut ossa. de anat. uiu. Sp. 44. G
 Membra cetera sequuntur caput in naturali ordine exeundi foetus. de
 anatomia uiuorum. Sp. 52. D
 Membrorum diuisio in simplicia, & composita. de anat. uiuo. Sp. 43. F
 Membra similia, quæ. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
 Membra simplicia, quæ. de anat. uiu. Sp. 43. F
 Membrum primum simile quid, & secundum. de anat. uiuo. Sp. 43. G
 Membrorum similitudinis partium materia unde. de anat. uiu. Sp. 44. F
 Membrorum simplicium, id est, consimilium causa materialis est sperma,
 præterquam carnis, & adipis. de anat. uiu. Sp. 55. G
 Membrorum simplicium diuersitas. de anat. uiu. Sp. 55. G
 Membra, completa, quæ tamen uocētur simplicia. de anat. uiu. Sp. 44. G
 de Membrorum consimilium anatomia. de anat. uiu. Sp. 55. B
 Membrum an sit medulla. de anat. uiu. Sp. 55. G
 Mēbrū quoddam magis habet de uillis longitudinalibus, & latitudina-
 libus ut gula, quoddā magis de trāsuerfis, et latitudinalibus, ut stoma-
 chus, quodā magis de latitudinalibus, ut intestina. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Mēbrorū uilli in qbus debet aliqd imorari quales. de anat. uiu. Sp. 45. A
 Membrorum diuersitas penes tunicas. de anat. uiu. Sp. 55. H

in Membro aliquo cur plures tunicæ. de ana. uiuo. Sp. 45. C
 Membra composita, quæ. de ana. uiu. Sp. 43. F
 Membra contrariam substantiam habentia non uniuntur à natura, sed
 iunguntur per uinculum quoddam. 14°. de usu par. 1°. 209. G
 Membrum compositum habet propriam actionem. de ocul. 7°. 182. G
 Mēbra habētia naturā propriā, cōsideranda. de tot. morb. tēp. 3°. 89. H
 Membra quorum ministerium est necessarium. 7°. meth. med. 7°. 49. B
 Membrum unum principale secundū Aristotelem. de anat. uiu. Sp. 56. B
 Membra principalia duo secundum alios. de anat. uiu. Sp. 56. A
 Mēbra principalia, nō etiā principalissima, tria. de anat. uiu. Sp. 45. D
 Membra tria principalia sunt tres trunci in animali. 1°. de sem. 1°. 331. G
 Membra principalia quatuor secundum aliquos. de anat. uiuo. Sp. 56. A
 Membra principalissima quatuor. de ana. uiu. Sp. 45. D
 Membra principalia nouem sphaeris comparatur. de ana. uiuo. Sp. 45. D
 Membra regalia intrinseca, quæ. de ana. uiu. Sp. 45. D
 Mēbra septē regalia, & famosa cōparata planetis. de ana. uiu. Sp. 56. A
 de Membro nobili natura sollicita est. de ana. ui. Sp. 45. C
 ad Membra omnia uniuersale principium est cor. de ana. uiuo. Sp. 56. H
 Membrorum spiritualium principalissimū est cor. de cōp. mēb. Sp. 58. G
 Membris omnibus corporis cor est calidius. de compag. memb. Sp. 58. G
 ad Membra cetera influit uirtus uitalis à corde. de ana. uiu. Sp. 56. F
 Membrū nullum habet tantam actionis constātiā, quantam habet cor.
 6°. de usu par. 1°. 150. D
 Mēbrū necessariū quod seruet aerē intrinsece cur fuit. q ana. ui. Sp. 53. A
 Membra prima post cor quæ. de ana. uiu. Sp. 47. B
 per Membra omnia quō naturalis uis. 4°. de prælag. ex pul. 4°. 122. D
 Mēbra omnia gubernantur à uenis, neruis, et arterijs. 1°. de se. 1°. 330. C
 Membris cur inditæ arteriæ, uenæ, nerui, membranæ, & ligamenta. 6°.
 de decr. Hipp. 1°. 266. A
 ad Mēbra minimo iteruallo ducūt uenæ, et arteriæ. 16°. q usu. 1°. 220. A
 Mēbrū ubi indiget solo uiculo, ibi solū est ligamētū. 12°. q usu p. 1°. 193. B
 Membrū ubi indiget solo sensu, ibi solus ē neruus. 12°. de usu p. 1°. 193. B
 Membrum ubi indiget motu uolūtario, ibi adest neruus, & ligamētum.
 12°. de usu par. 1°. 193. B
 ad Membra diuersa, arteriarum incessus. 1°. de decr. 1°. 233. A
 ad Mēbrū omne instrumentale ueniūt duæ uenæ. de anat. uiu. Sp. 44. B
 in Membro primo quod mouetur est anima. 2°. de decr. Hip. 1°. 234. H
 de Mēbris, quæ mouentur motu uolūtario. de motu ma. et ob. Sp. 68. H
 Mēbrorū exercitatio fit p se ex motibus uolūtarijs. 2°. de sa. t. 2°. 75. H
 Membra motu uolūtario primo mouet cerebrū. de motu. man. Sp. 66. G
 ad Membra alia mittuntur motus uoluntarius, & sensus à cerebro. de
 uoce, & anhelitu. Sp. 61. G
 Membrum nullū quod uoluntariæ mouetur caret musculo, accipit neruū
 à cerebro. de decr. Hip. & Plat. 1°. 234. B
 Membrum totum non mouet unus musculus. 1°. de motu mus. 1°. 310. A
 Membra mouēt musculi neruos excipientes. 1°. de decr. Hip. 1°. 234. A
 Membrum, quod extenditur, flectitur, & circumagitur habet duo gene-
 ra musculorum. 6°. de anat. admin. 89. H/9°. 1°. 90. A
 Membrum totum quando sursum trahitur. de motu mus. 1°. 312. C
 Membra attollit ac sustinet uirtus, 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
 Membrum quō intelligatur ualidissimum. de nat. hum. cō. 2°. 7°. 182. E
 Mēbrorum roboris causa, quæ secundū Aristotelem. 1°. de sem. 1°. 334. G
 Membrorum durities quid faciat. 2°. de san. tuen. 2°. 69. F
 Membrorum duritiem perficit exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 69. F
 in Membro, si non esset aliqua facultas sentiendi, nō esset doloris sensus
 quādo ceditur, uel cōfringitur, uel aduri. 7°. de dec. Hip. 1°. 272. D
 Membra, quæ solum habent sensum in superficie. de anat. uiu. Sp. 44. C
 Membra insensibilia, quæ. de util. resp. Sp. 62. G
 Membra omnia tanto sunt frigidiora cute, quanto minus habent sangui-
 nis. de temp. 1°. 15. C
 Membra, quæ opus commune habent. 7°. meth. med. 7°. 49. H
 Membra seruiētia, quæ extrinseca, et intrinseca. de anat. uiu. Sp. 45. D
 Membra, quæ alijs deseruiūt, solum habēt unam uiam, et uno modo ten-
 dunt ad illa. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. A
 Membrorum formæ non sunt diuersæ in magnis, & paruis animalibus
 contra Aristotelem. 6°. de usu par. 1°. 150. G
 Mēbrū nullum indiget alio pro sua functione. de foet. form. 1°. 324. G
 Membrum oē intendit suo cōmodo, et reparationi. de motu. m. Sp. 68. A
 in Membro omni quatuor uires. in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 188. C
 Membris omnibus inest appetentia conuenientium, & alienarum auer-
 sio. 3°. de nat. facul. 1°. 303. G
 Mēbra uim habent trahendi ad se cōueniētia. de purg. med. fa. 5°. S7. A/
 de motibus

de motibus manifestis, & obse. Sp. 68. B
 Membra, quæ aluntur, proprios succos trahunt. 4°. de sa. tu. 2°. 88. A
 • Membrum omne habet facultatem propriæ qualitatis, & meatum ad attrahendum. 14°. de usu par. 1°. 208. D
 Membri attractiue uirtutis fortitudo quo modo fiat. de ocul. 7°. 189. E
 Membra trahunt nutrimentum per uim quàm habent qualitatis attrahendæ qui ut magnes ferrum. 2°. de nat. fac. 1°. 299. D
 Membrum omne habet cibum quo reficitur. de ocul. 7°. 182. H
 Membra à uenis capiunt succum sibi accommodatum. 1°. de sem. 1°. 335. B
 Membra nutriuntur succo quàm simillimo. 6°. de decre. Hipp. 1°. 266. C
 Membro omni suus proprius cibus suauissimus est. 3°. de na. fa. 1°. 305. D
 Mēbrū omne alteri sequēti dat materiā nutrimentū. 6°. de dec. 1°. 266. A
 Mēbrū, quod sibi est superfluum excernit, idq; alterius partis fit alimentum. 1°. de sem. 1°. 335. E
 Mēbro uni qđ est excrementū est alteri nutrimentū. 2°. de sem. 1°. 335. E
 Membra diuersa diuersis nutriuntur. 1°. de sem. 1°. 332. E
 Mēbra oīa habēt aliquid ppriū ab alijs diuersum. 6°. de decr. 1°. 266. A
 in Membrorū diuersorū nutritiōe sanguis diuersus. 8°. de dec. 1°. 275. G
 Membra quelibet habent uirtutem alteratiuam, per quam alterant nutrimentū sibi ipsis, & habent propriū humorū. cō. 5°. ap. 39°. Ex. 41. B
 Membrum omne immutat alimentū in suā materiā. 1°. de sem. 1°. 335. A
 Membra rubra rubificant materiā q̄ conuertūt. de anat. ui. Sp. 44. D
 Membra alba albificant materias, quas cōuertūt. de anat. uiu. Sp. 44. D
 Membra in quibus est caro mollis, & alba. de ana. uiu. Sp. 44. D
 Membra agere propter alia membra non est uerum. de motibus manifestis, & obscuris. Sp. 68. B
 Mēbra omnia ut nutriat, nō digerit, stomachus. de mo. m. et ob. Sp. 68. A
 propter Membra iecur non sanguificat. 6°. de decre. Hipp. 1°. 265. H
 ob Mēbra omnia nō facit sanguinē iecur. de mot. man. & obse. Sp. 68. A
 p Mēbro alio nō facit pulsum cor, sed p sui cōmodo. de mot. m. Sp. 68. A
 Membra officialia in perfectis animalibus. de anat. uiu. Sp. 45. G
 Membra in animalibus imperfectis consimilia officialibus perfectorum. de anatomia uiuorum. Sp. 45. G
 in Membri utilitate noscenda, quid primo considerandum, quid secundo, quid tertio. 1°. de usu partium. 1°. 115. E
 Membrum unumquodq; actionibus, & usibus non forma corporis iudicatur. de decre. Hipp. & Plat. 1°. 233. E
 Membrorum operationem debet inuestigare medicus. de ren. affec. dign. & medela. 7°. 192. B
 Mēbra infra septū transuersum sunt supra dimidiū. 6°. de dec. 1°. 263. B
 Membra bonæ comprehensionis debent esse sicut uolæ manuum. de anatomia uiuorum. Sp. 50. G
 Membra tria orationi, & uoci necessaria. de uoce & anhel. Sp. 60. G
 Membra quæ continuantur œsophago. de mot. man. & obse. Sp. 70. A
 Membris alijs maiorem sensum habet os stomachi. de uoc. et an. Sp. 61. H
 qbus Mēbris cōmunicet os uētriculi. de mel. ex Gal. Ru. et Po. Sp. 109. H
 quæ Membra mouentur ad motum respiratorium organorum. 1°. de difficultate respirationis. 3°. 58. G
 inter Membra duo calida, cur sit positus splen. de ana. uiu. Sp. 51. A
 Membrum uirile ex quibus componatur. de anat. uiu. Sp. 52. E
 Mēbrū pminēs cur habeat fœtus calidior, & siccior. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Membrum uirile sentitur trahi ab utero. 1°. de sem. 1°. 329. C
 Membrum asininum in medicamento. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 124. H
 Membra subiecta matri, quæ. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 in Membris exterioribus uena pulsatis supposita est, quieta superposita. de anat. uiu. Sp. 56. E
 in Membris interioribus uena quieta supposita est, pulsatis superposita. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Membrorum exceptiones considerandæ ex quibus affectibus, in quos affectus, & locos fiant. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 165. D
 in Membro quid sequatur, quando motus obliquus distat à recto. 12°. de usu partium. 1°. 193. H
 Membra à natura sunt tam optime facta, ut nullam timeant passionis occasionem. de ocul. 7°. 184. C
 Membrorum sanitas, quid. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. B
 Membrorum ægritudo, quid. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. B
 Membrum peccans supplicium patitur. 3°. de decr. Hipp. 1°. 246. C
 per Membra, quæ peccarunt, puniamur. 6°. de decre. Hipp. 1°. 267. D
 Membri defectio qualis sit. de ocul. 7°. 189. E
 in Membris defectus quid faciat. 1°. de usu par. 1°. 120. D
 Membra cum minuuntur, ab aliquibus dicitur ægritudo alimentum defectus. de differentiis morborum. 3°. 5. B

Membri tabes ab aliquibus dicitur cū mēbra minuūtur. de diff. m. 3°. 5. B
 Membra non crescunt pueris natis super quantitatem naturalem nisi raro, sed frequentius minuuntur. de diff. mor. 3°. 5. B
 Membra omnia quiete fiunt tenuia. de fract. com. 2°. 7°. 238. F
 Membra emaciata quomodo Galenus sanauit. de ijs, quæ in medicat. fiūt, commentario 3°. 7°. 220. B
 Membris excessus quid faciat. 1°. de usu par. 1°. 120. D
 Membrorum figuræ debent conseruari, ut suo fungi ualeant officio. de differentiis morborum. 3°. 4. B
 Membrum aliquod si agitur in ægroto, significat iudicationem. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. D
 Mēbra non habet maculata aial aqua suffocātū. 1°. de dec. Hipp. 1°. 231. G
 Membra omnia patiuntur à qualitibus, & si illas non sentiant. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. B
 Membrum cito potest fieri calidum, aut frigidum. de util. resp. 1°. 226. C
 Membra citius corrumpuntur à caliditate, quàm ab alijs qualitibus. de utilitate respirationis. 1°. 226. C
 Mēbrū nō fit in pauco tēpore siccū, aut humidū. de utili. resp. 1°. 226. C
 Membrorum exigui recessus à naturali temperato à multis per ignorantiam non morbi, sed imbecillitates dicuntur. de diff. morb. 3°. 3. G
 Membrum unum quandoq; est prauæ affectū. de mel. ex G. R. Sp. 109. B
 Mēbra duo eē equalr debilia rarū est. in 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 168. D
 Membro ualidissimo affecto totū patit. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. E
 Membra quandoq; omnia habent eādem temperaturam, ut in cachexia, & elephantiasi. de mel. ex Gal. Ruf. & Poß. Sp. 109. B
 in Membris omnibus dolor. secretorum. Sp. 100. H
 Membrum an propter seipsum sit affectum, an propter aliud, considerandum. 6°. de san. tuen. 2°. 100. D
 Membrorū extremæ partes cur inflāmentur. de fract. cō. 2°. 7°. 228. G
 Membrorum extremorum in frigidatio est nuntius febris. præsag. experientia confirm. Sp. 77. E
 à Membris ualidioribus ad infirmiora superfluum depellitur. 2°. de semine. 1°. 339. H
 Membra imbecilla multum, & prauum colligunt. in 6°. de mor. uulgar. commentario 1°. 3°. 154. F
 Membrorum ordo in aptitudine ad recipiendas fluxiones, de curan. rat. per san. mis. 6°. 17. H
 Mēbrū quot modis præparetur ad recipiēda supflua. de ocu. 7°. 189. E
 ex Membrorum dispositionibus ortum habet ægritudinum accessiones, quæ per aliquos circuitus fiunt. 2°. de dif. feb. 3°. 42. G
 Membro principali inflammato necesse est superuenire febrem. com. 6°. aphorismo 50°. Ex. 52. F
 Membra principalia non possunt diu pati, immo non transeunt septem dies. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Membri principis robur semper seruandum. 4°. meth. med. 7°. 28. G
 Membra carnosæ, & pingui non distenduntur, nec contrahūtur, in 3°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 153. B
 Membro affecto sunt inuenienda cibaria illi membro cōuenientia. de difficultate solutione continua. Sp. 74. D
 Membro conueniens cibus qui. de ocul. 7°. 183. A
 Mēbrorū patiētū humiditātē sudor euacuat. cō. 4°. aph. 38°. Ex. 32. C
 Membrorum alia rariora, alia densiora, & indigent uario modo euacuationis. 14°. meth. med. 7°. 88. A
 ad Membra solida peruenitur attractis humoribus ex uenis. 2°. de elementis. 1°. 9. H
 in Membris diuersis pugnantia temperamenta habentibus quomodo cōsulendum. 6°. de san. tuen. 2°. 101. C
 in Membris interioribus cūenientes oppilationes aperiūt drachmæ duæ cubebarum. de med. exper. Sp. 106. E
 Membra interiora cōfortans medicamētū. de med. ex. 104. G/Sp. 105. F
 ad Membrorum interiorum debilitatem ualens medicamentum. de medicinis expertis. Sp. 104. G
 ad Mēbrorū interiorū debilitātē ex causa frigida. de me. ex. Sp. 107. B
 ad Membra debilia ex frigore. de med. exper. Sp. 107. B
 Membra labefactāt motus intēpestiui. et uehemētiores. de caus. m. 3°. 8. F
 ad Membrum roborandum frictio qualis esse debet. de ijs, quæ in medicatrina fiunt, com. 3°. 7°. 220. C
 Membra quoad molliantur quo casu fricanda. 2°. de san. tuen. 2°. 75. H
 Membra sunt emollita cū floridus color apparet. 2°. de sa. tu. 2°. 76. A
 pro Mēbris quæ ægre reficiūtur ex melle thapsia. 14°. met. m. 7°. 88. H
 ad Membrorum frigiditatem, et fluxum prouenientem ex, ea datur decoctio gentianæ. de med. exper. Sp. 106. F
 Membrorum frigidi-

Membrorū frigiditatis causa fluxui quid cōferat. de med. exp. Sp. 104. G
 ex Membrorū frigiditate prouenienti fluxui antiquo ualens medicamen-
 tum. de medicinis expertis. Sp. 106. D
 Membra frigida confortans medicamen. de med. exper. Sp. 104. E
 ad Membrorū interiorū dolorē ualens medicina. de med. ex. Sp. 106. G
 ad Membrorum interiorum dolorē electarium. de med. exp. Sp. 106. G
 ad Membrorum dolorem. de cura lap. Sp. 112. D
 Membrorum tremori quid ualeat. de cura lap. Sp. 112. E
 Membrū motu priuant phlegmone, & scirrhus. 1°. de mo. mus. 1°. 310. G
 Membrum motu priuat cicatricum durities. 1°. de motu musc. 1°. 310. G
 Membris non adimitur motus pulsu adempto. de usu puls. 1°. 227. D
 Membrum ignauum nullus habere cupit. ad Thrasylb. 2°. 103. B
 Membri dispositio contracta tempore per influentiam humorum facit
 uulnera insanabilia. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
 Mēbra qñq; mortua decidere facit morbus frigidus. de diff. morb. 3°. 3. E
 Membrorum mortificationi ualens medicamen. de med. exp. Sp. 104. E
 Membra emortua, ubi incidenda. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. H
 Membra quomodo tota refecanda. introd. Isa. 60. H
 Membra abscinduntur à uenenatis feris cōmorsa. introd. Isa. 60. H
 Mēbra à uenenatis feris cōmorsa quo mō abscindūtur. introd. Isa. 60. H
 Membro externo abscisso quid sequatur. 1°. de mo. musc. 1°. 312. G
 Membra ablata ad quod genus ægritudinis referūtur. de dif. mor. 3°. 5. A
 Membrum abscissum ad quod genus ægritudinis referendum sit. de diffi-
 rentijs morborum. 3°. 5. A
 Mēbra q̄ discissa sunt, nō coalescūt, nec augētur. c. 7°. aph. 28°. Ex. 55. H
 fm Membra diuersa incisiones quō faciendæ. de cucur. scar. 6°. 3. G
 Membrum recta linea diuidendum. intro. Isa. 59. E
 Mēbrorū pueriones quō fiāt, & ex qbus causis. c. 4°. ap. 49°. Ex. 33. C
 Membrum distortum quando sit. de fract. com. 1°. 7°. 226. H
 Mēbra q̄ uidere turpe ē, quō collocāda. de ijs, q̄ i med. fi. c. 1°. 7°. 202. A
 Membri positio situalis, qualis. de ocul. 7°. 189. E
 in Membro luxato, & fracto num prius luxatio, an fractura sit repa-
 randa. de machin. 7°. 314. D
 Membrum fractum primo die extendendum. de fract. cō. 3°. 7°. 246. D
 Membra fracta tertio quoque die deliganda in principio, postea rarius.
 introductio. Isa. 60. F
 Membra non extendenda tertio, aut quarto post die. de ijs, quæ in medic.
 fiunt. com. 1°. 7°. 201. A
 Membra fracta glomeratis fascijs uinciuntur. de fascijs. 7°. 293. F
 Membri figuram eligere debet medicus, quæ sit minus dolorifica. 1°. de
 anat. admi. 1°. 64. E
 Membrorum figuratio qualis esse debet. de fract. com. 3°. 7°. 245. D
 Membrorum rectissima figura est à dolore aliena. 6°. meth. med. 7°. 41. B
 Membrum æquibale, quale. de art. com. 2°. 7°. 266. A
 Membra quando accipiunt mediam figuram. 1°. de mo. mus. 1°. 312. G
 Membrorum media figura non facit dolorem. 1°. de mo. mus. 1°. 312. H
 Membrum stabiliri quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 222. D
 ad Membrum medium rhombus fascijs. 7°. 305. D
 ad Membrum unicum rhombus multiplex. de fascijs. 7°. 305. E
 Membris, cum reponuntur, aptissimus laqueus. de laqueis. 7°. 306. G
 ad Membra extendenda, & continenda, cum in suam sedem compellun-
 tur, laqueus. de laqueis. 7°. 306. F
 MEMBRORVM aialium q̄ mala sint, et q̄ bona. de dif. cōt. Sp. 74. A
 Membra uaria, et, si edantur, gustu uaria. 7°. de anat. adm. 1°. 95. H
 MEMAECYLVS arbuti fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
 Memæcyli fructus decoctum inter adstringentia fortissima pro garga-
 risinis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G
 Memæcyli rustici passim uescuntur. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 MEMINIMVS uirtute proueniente ex capite. de uirt. nostrum cor-
 pus dispensantibus. Sp. 60. B
 Meminisse unius rei facilius quidem fuerit, quàm in eius exacta cognitio-
 ne persistere. de cuiusq; ai pecc. not. atq; med. 2°. 59. F
 MEMNON curauit inuestigare ueterum medicorum libros, & corū
 placita colligere. 1°. de nat. hu. com. 1°. 1°. 27. G
 MEMORARI quid. 2°. de mo. mus. 1°. 315. B
 Memorandi rationē habet aia in corpore cerebri. 3°. de loc. aff. 4°. 17. H
 MEMORATRICIS symptomata. de symp. diff. 3°. 11. H
 MEMORIALIS tertia pars cerebri. de anat. ocul. Sp. 58. B
 in Memoria duo sunt cannales tenues, & humidi. de anat. ocul. Sp. 58. B
 MEMORIA quid. fin. med. Isa. 45. B
 Memoria ubi sit. de ocul. 7°. 183. H
 Memoria actio ē depēdēs à capite p se, de uirt. nost. corp. disp. Sp. 60. C

Memoria ostēdit firmā, ac stabilē cerebri substantiam. ars med. Isa. 63. E
 Memoria sequitur ad dominium bilis. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Memoria mouetur à uisu. 8°. de usu par. 1°. 167. E
 Memoriae fons, & radix sensus. 1°. de elem. 1°. 3. H
 Memoriae requies conuenit. de ocul. 7°. 183. H
 Memoria rerū assiduam requirit consuetudinē. 1°. de anat. adm. 1°. 63. H
 Memoriam parit obseruatio. de subfi. empi. Isa. 32. D
 Memoria experientiam parit. de subfi. empi. Isa. 32. D
 Memoria pollentes medici magis ualēt. de ui. ra. i mor. ac. c. 2°. 7°. 121. G
 Memoriae obseruationem indicat empirico concursus accidentium. de
 sectis. Isa. 16. F
 Memoriae signum suggerens, quod fm empiricos. fin. med. Isa. 46. B
 Memoria, et ratio amittūtur in lethargo, et sopore. 3°. de lo. af. 4°. 16. E
 Memoria, & rō leduntur in comitiali morbo. 3°. de loc. aff. 4°. 17. G
 Memoria, sensus, & intellectus perduntur in epilepsia. de compag. mēb.
 siue de natura humana. Sp. 58. E
 Memoria leditur simul læsa ratione. 3°. de loc. aff. 4°. 16. E
 Memoria amissa potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 Memoria depdit, uel grauiter ledit fit à frida itēpie. 3°. d lo. af. 4°. 17. A
 Memoriae nocet, & stultitiam inducit, frigiditas sine humore. 3°. de locis
 affectis. 4°. 16. G
 Memoria leditur ob laborē in studijs, atq; uigilijs. 3°. de loc. aff. 4°. 17. A
 Memoriam rationemq; uitiatam habuit agricola ob labores in colendis
 uitibus, & tenuem uictum. 3°. de loc. affe. 4°. 17. A
 in Memoria deperdita nullum adest affecti loci signum, neq; tumor præ-
 ter naturam. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
 Memoria quibus perijt, quæ obseruanda. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 de Memoriae læse istauratiōe librū fecit Archigenes. 3°. d lo. af. 4°. 15. E
 in Memoria quocūq; læsa capitis cura habenda. de fœt. for. 1°. 324. C
 Memoriam deperditam super caput cucurbitula instaurat secundum Ar-
 chigenem. 3°. de loc. aff. 4°. 15. F
 Memoria deperdita quō instauratur. 3°. de loc. aff. 4°. 16. A
 Memoriam deperditam quo modo instaurauerit Galenus sine præcepto-
 re. 3°. de loc. aff. 4°. 15. D
 MENAE conditæ aceto ad dies uigintiunum ad quid utiles. 9°. de com.
 med. secundum locos. 5°. 203. G
 Menæ quō urantur olla cruda. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 203. G
 MENANDER comicus optimus. 1°. de nat. fac. 1°. 296. B
 Menander rector. de caus. procatart. 3°. 95. D
 Menander usus est in suso Nicostrati ad dysentericos. 9°. de compo. med.
 secundum locos. 5°. 203. H
 MENDAE multæ in scripturis. in 3°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 145. B
 qñ MENDACIVM manifestum hñs sermo inuenitur in alicuius non
 sine rōne legentes dubitare cōtingit, & primo quidem sibi ipsis diffi-
 dere, quasi neq; illa quæ sunt manifesta noscentibus deinde suspicari
 ne falso fuerit interiectum. com. 6°. aph. 34°. Ex. 50. B
 Mendacio habitātis mulieris casus. in 3°. de morb. uul. cō. 2°. 3°. 140. B
 Mendacium forum. in 3°. de morb. uul. com. 2°. 137. E/ 3°. 140. B
 MENDACES sequuntur mensas diuitum, principum, & tyranno-
 rum. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. H
 MENDESIVM uinū. 2°. de cōpo. medi. sec. loc. 138. B/ 4°. 5°. 154. D
 Mendesium, & Megaleum dicitur unguentum Aegyptium. 2°. de com-
 positione medic. sec. loc. 5°. 137. H
 Mendesium unguentum quale. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. D/E
 MENECRATES natus est ante Andromachum. 6°. de comp. medi.
 secundum locos. 5°. 175. C
 Menecrates uoluit medicamenta esse scribenda non notis ponderum, sed
 integris uocabulis. 1°. de antid. 5°. 102. C
 Menecrates de medicamentis scripsit. 7°. de compos. med. sec. loc. 178. B/
 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. H
 Menecrates librū fecit optimorū pharmacorū. 6°. de cō. me. f. l. 5°. 175. C
 Menecratis libri titulus Autocrator hologrammatos. 7°. de compo. med.
 per genera. 5°. 268. A
 Menecrates librum fecit inscriptum Insignium pharmacorum locuple-
 tissimus Thesaurus. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 222. B
 Menecratis stomaticum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. D
 Menecrates ad strumas, et māmārū durities. 6°. de cōp. m. p. g. 5°. 262. B
 Menecratis accipiter. de fascijs. 7°. 299. C
 Menecratis uinculum ad partes extremas. de fascijs. 7°. 305. A
 MENELAI Emplastrum ad Canem rabidum. 2°. de antid. 5°. 117. B
 MENEMACHVS Aphrodisieus methodicæ sectæ auctor. intro-
 ductio. Isa. 51. E

Menemachus fuit longissimus in suis libris. ad Thrasy. 2^a. 106. C
 ex Menemacho de hirudinibus. de cucur. scar. 6^a. 4. D
 MENESTEI pharmacum ad rhagadas, & cōdylomata. 5°. de com
 po. med. per gen. 5^a. 251. G
 MENINGES quæ. fin. med. 154. 43. H
 Meninges cur duæ. 8°. de usu par. 1^a. 169. B
 Meninx cerebri frigida est, & sicca. de anat. ocul. Sp. 58. B
 Meninx tenuis quid ambiat. 8°. de usu par. 1^a. 168. G
 Meningam tenuē ambire cerebrū argumentum. 8°. de usu part. 1^a. 168. H
 Meninx χροειδής. i. tenuis est tegmentum cerebri innatum. 8°. de usu
 partium. 1^a. 169. B
 Meninx tenuis similis secundæ, & mesaræo. 8°. de usu part. 1^a. 168. G
 Meninx tenuis ex multis arterijs, & uenis propinquis sunt. 8°. de usu
 partium. 1^a. 168. G
 Meninx crassa non est connata cranio. 8°. de usu par. 1^a. 169. C
 Meninx dura quomodo osibus iungatur. 9°. de usu par. 1^a. 176. F
 Meninx dura supra quæ feratur. 9°. de usu par. 1^a. 173. F
 Meninx dura ligatur in futura capitis. 8°. de usu par. 1^a. 169. C
 Meninx dura tangit cranion, sed nō adherescit. 8°. de usu par. 1^a. 170. B
 Meninx crassa quid faciat, & eius usus. 8°. de usu part. 1^a. 168. H
 Meninx crassa non est tegmentum. 8°. de usu par. 1^a. 169. A
 Meninx crassa ē seiuncta à cerebro. uasis tñ coherēs. 8°. de uf. p. 1^a. 169. A
 Meninga dura instar cribri est perforata. 8°. de usu par. 1^a. 168. D
 ante Meningas cur ossa foraminulenta. 8°. de usu par. 1^a. 168. D
 Meninga dura quomodo diuidat cerebrum. 8°. de usu par. 1^a. 167. C
 MENINGOPHYLAX. i. meningis custos. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. A
 Meningum uenulas non potest sanguis subintrare, nisi fuerit plurimum
 digestus. de util. resp. Sp. 63. A
 Meniges differūt functiōibus ab artubus. 4°. de p̄sag. ex pul. 4^a. 120. G
 Meningæ si sunt calidæ, cerebrum incallescet. 8°. de usu part. 1^a. 165. F
 Meningis inflammatis febres, & deliria necessario sequuntur. 4°. de præ
 sag. ex pul. 4^a. 120. G
 Meninges qñ sunt affectæ, pulsus. 4°. de præsag. ex pul. 4^a. 121. B
 sine Meningibus cerebrum non patitur, & ē contrario. 4°. de præsagi
 tione ex pulsibus. 4^a. 121. B
 Meninx dura pōt esse affecta sine cerebro. 4°. de p̄sag. ex pul. 4^a. 121. B
 Meningum sanguinis eruptio periculosa. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. C
 ad Meningum hæmorrhagium galli, & gallinæ sanguinem non probat
 Galenus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. B
 Meninge cerebrum custodiēte affecta in capite fracto fungi fiunt. 1°. de
 locis affectis. 4^a. 2. F
 supra Meningam duram an poni debeat sanguis columbæ, an columbæ,
 uel pulli. 10°. de comp. med. fac. 5^a. 72. H
 Meninga ambit spinalem medullam. 16°. de usu par. 1^a. 219. D
 MENIVS rufus. 7°. de comp. med. per genera. 5^a. 269. H
 MENODORIOS potio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. F
 MENODOTVS empiricæ sectæ auctor. introd. 154. 51. D
 Menodotus empiricus. 9°. de decr. Hipp. 281. G/1°. de nat. fa. 1^a. 294. H
 Menodotus fuit longissimus in suis libris. ad Thrasy. 2^a. 106. C
 Menodotus uocat dogmaticos tribonicos. de subst. emp. 154. 32. H
 MENOETI emplastrū aurei coloris. 2°. de cōp. me. p ge. 5^a. 223. A
 Menœti melinum. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 222. G
 MENS, animus, idem. com. 2°. aph. 6°. Ex. 11. G
 Mens absq; materia Deus ē fm Socratē, et Platonē. de hist. phi. Sp. 4. F/G
 Mens quædam extensa per aerem. 17°. de usu par. 1^a. 222. C
 de Mente ubi egit Plato. 9°. de decr. Hip. 1^a. 279. G
 de Mentem consequentibus ubi egit Plato. 9°. de decre. Hip. 1^a. 279. H
 Mens, & intellectus communiter dicuntur ratio, & cogitatio. de ijs, quæ
 in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. B
 Mens. i. consilium. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 247. C
 Mensiudicium naturale. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 279. D
 Mens non gignitur ex elementis. 17°. de usu par. 1^a. 222. C
 Mentis orationis, & uocis eadem origo. 2°. de decr. Hip. 1^a. 237. C
 Mentis cogitationum nuncia uox. 16°. de usu par. 1^a. 215. E
 Mens sermone explicanda. 2°. de diff. pul. 4^a. 53. D
 Mens ubi. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 237. C
 Mens in pectore. 3°. de decr. Hip. 242. D/4°. 1^a. 248. C
 Mens tanta in tanta carniū, & humorum colluuiē, mirabile est. 17°. de
 usu partium. 1^a. 222. D
 Mens separabilis à corpore. 1°. de sem. 1^a. 329. D
 Mentem hominis semper excitant mutationes. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. B
 Mentem quid acuit. secretorum. Sp. 101. F

Mentem subtilem non parit uenter crassus. ad Thrasy. 2^a. 107. H
 Mens quid agat. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 279. D
 Mentis opera quæ proprie. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. F
 Menses sensit fm Hippocratem. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. D
 Mens quod amat, illud iuuat. de incant. adiur. & susp. 7^a. 181. G
 Mentem profundam habere quid significet. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 244. F
 Mente constare, est bonum signum. com. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
 Mentis constantia indicat de cerebro. com. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
 Mentis constantes non sunt quibus rigor ex desidia. in 1^m. prorrh. comen
 mentario 1°. 4^a. 168. D
 Mentem tentant omnia uina immodice sumpta. in 3^m. de morbis uulgarib
 bus, commentario 2°. 3^a. 138. A
 Mentē, & neruos ferit uinū, et acetū. de uic. ra. in mor. ac. c. 1°. 7^a. 113. F
 qui Mente quempiam uacuum esse dicunt, metaphora nō utuntur. 3°. de
 diff. puls. 4^a. 62. C
 Mentis opera quomodo leduntur. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. F
 Mentis læsio sequitur intemperaturas corporis. in 1^m. prorrh. commen
 tario 1°. 4^a. 168. D
 Mens leditur à uaporibus, uel humoribus à uentriculo ascendentibus. 1°.
 de locis affectis. 4^a. 6. E
 Mens quomodo sit læsa primo, & quō secundo. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. F
 Mentis læsæ inditia. de comate. 3^a. 50. C
 Mentem læsam quæ significet. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 168. G
 Mentem non constantem significat lingua contremiscens. in 1^m. prorrh.
 commentario 1°. 4^a. 166. B
 Mentis affectio quem spiritū facit. in 1^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 121. D
 Mente motorum respiratio. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. F
 Mentē agrotare quō significat laterū dolor. in 1^m. prr. c. 1°. 4^a. 166. D
 Mentis deliriū significat humorē melancholiū. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Mentis pigrities significat humorē pituitosum. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Mentis torpor, mentis imbecillitas est. com. 5°. aph. 16°. Ex. 38. H
 Mentis, & cogitationis segnities quid faciat. 1°. de san. tu. 2^a. 65. F
 Mentis torpor fit substantia cerebri dissoluta. cō. 5°. aph. 16°. Ex. 38. H
 Mentis stupor contingit cōceptis in horis melancholiæ. de sper. Sp. 37. D
 Mentis obliuio cōtingit conceptis in horis melancholiæ. de sper. Sp. 37. D
 Mentis defectus sequitur profusiones sanguinis. cō. 5°. aph. 16°. Ex. 38. H
 Mentis uacillatio esse potest catochus. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 176. E
 Mētē silem tenebris efficiēs atræ bilis color, timorē. 3°. de lo. af. 4^a. 19. C
 Mens quibus perturbatur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. B
 Mentis perturbationē qui dolores significet. in 1^m. prorr. c. 1°. 4^a. 168. D
 Mentis perturbatio uitanda in doloris capite ob ardorem. 2°. de compo.
 medic. sec. locos. 5^a. 132. B
 Mentis frequentes pcussionses feritatē inducūt. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. C
 Mentis alienatio duplex. introd. 154. 56. D
 Mentis alienatio est furor uehemens. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
 Mētis alienatio quo lunæ aspectu fiat. de decub. pg. ex mat. scia. Sp. 12. G
 Mentis alienationis causa. introd. 154. 56. D
 Mentis alienationem faciunt nerui inflammati. 1°. de mo. mus. 1^a. 309. A
 Mentis alienatio quibus indicetur. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 166. A
 Mētis alienatio à furore bonū, tñ Galenus dubitat. c. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
 Mentis alienationis curatio. introd. 154. 56. D
 in Mente quocunq; læsa capitis cura habenda. de fœt. for. 1^a. 324. C
 MENS A pria aliqd subducendi grā sumebatur. de atten. uic. 2^a. 45. B
 MENSIS quid sit. 2°. de cris. 4^a. 133. H
 Menses ordinat luna. 2°. de dieb. decr. 4^a. 157. A
 Menses quo modo uariet luna. 3°. de dieb. decr. 4^a. 157. B
 Mensis à luna per septimanas mutatur. 3°. de dieb. decr. 4^a. 157. G
 Menses à luna ipsa uidetur numerare Galenus. de sep. par. 1^a. 341. C
 Menses cōputandi rōne Solis, nō lunæ. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 102. D
 Menses circuitus referuntur ad Solem. 3°. de dieb. decr. 4^a. 158. A
 Mensis principium cum plenilunio habet proportionem hyemis ad æstæ
 tem. 3°. de dieb. decr. 4^a. 158. B
 Mensis integris diebus non numeratur. in prog. Hipp. cō. 3°. 4^a. 207. B
 Menses inæquales, sed medicis numeratur equali numero. de septime
 stri partu. 1^a. 341. B
 Mensi quæ portio addenda fm Hipparchum. de septim. par. 1^a. 341. A
 Mensis quantus. de septim. par. 1^a. 341. A
 Mensis quot diebus constet. 3°. de diebus decretorijs. 159. D/3°. in pro
 gnostica Hipp. com. 3°. 4^a. 207. C
 Mensis est ex uigintinouem diebus cum dimidio, & nescio quid. de septi
 mestri partu. 1^a. 341. E
 Mensis dimidium quod nam sit. de sep. par. 1^a. 341. C
 Mensium

Mensū duodecim est annus Romanorū. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 102. D
 Menses, & anni Palestinorum. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 102. E
 Menses græcanici. de sept. par. 1^a. 341. D
 Menses græcanici quibus perficiantur. de septim. par. 1^a. 341. A
 Menses intercalares cur. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis quintus triginta unum continet diem. in 1^m. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis sextus xxx. dies habet. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis septimus, & octauus triginta unius dierum sunt. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis nonus triginta dies habet. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis decimus ē triginta, et unius dierū. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis undecimus dies habet triginta. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 102. E
 Menses duos habet autumnus. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 102. B/F
 Menses duos solidos uer non habet. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 102. B
 Mensis nominatus est ab antiquis, tempus inter duas Lunæ, ac Solis coitiones intercidens. in progn. com. 3°. 4^a. 207. C
 Menses diuersi apud diuersas nationes. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 102. C
 Mensis Dion Macedonijs appellatus. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 102. C/D
 Mensis Artemisius q apud Macedonas. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 102. D
 Mensis quem κλλὸν uocant, qui. 3°. de dieb. decret. 4^a. 157. E
 Mensis Loius qui apud Macedonas. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 102. D
 Mensibus sex methodici profitentur se artem medicam edocturos. 1°. de dignos. pul. 4^a. 70. E
 Mensibus duodecim gestari partū credidit Timæus. de hist. phil. Sp. 11. D
 Menses decem portatur infans in utero. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
 Mense decimo foetus gignitur. in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 153. G
 Mensibus nouem foetus perficitur. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. G
 Mensibus nouem quæ fiant in foetibus, & infantibus. de natura, & ord. cuiuslibet corporis. Sp. 42. D
 Mense septimo cur infans superuiuit. de compagine membrorum, siue de natura humana. Sp. 59. G
 Mense septimo qui nascantur. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. F
 Mense secundo aut tertio abortiens sine causa manifesta habet acetabula uteri plena mucoris. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Mense octauo foetus conuertitur. in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 153. G
 Mense octauo, & nono mammae, uenæ, & uteri sunt magis pleni. cō. 5°. aphorismo 39°. Ex. 41. C
 Mense octauo cur infans nō superuiuit. de cōpa. mēb. siue de na. hu. Sp. 59. G
 Mensibus, diebus, & annis morbi iudicantur. 2°. de dieb. decre. 4^a. 155. B
 in Mensibus septem finiunt aliqui morbi. 1°. de dieb. decre. 4^a. 149. D
 per Menses, per uicenos dies, per septenarios, & primo per quaternarios quomodo iudicationes fiant. in prognost. com. 3°. 4^a. 208. C
 Menses iudicantes de mensibus, septimanæ de septimanis, anni de annis. com. 3°. aph. 28°. Ex. 26. A
 MENSES quinam sanguis sit. 14°. de usu par. 1^a. 207. B
 Mensium profluuiū excepto, omnia alia sanguinis profluuiā præter naturam sunt. 3°. de simp. caus. 26. H/ 3^a. 27. A
 Mēsiū excretionē Erasistratus purgationē dixit. de atra bile. 1^a. 36. H
 ut Menses, & hæmorrhoides, dysenteria totum corpus euacuat. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. G
 Menses cur mulieribus superueniant. de uenæ sect. aduer. Eras. 6^a. 6. H
 in Mensibus laxantur uteri. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. A
 Menses quibus superueniant. de uenæ sect. aduer. Eras. 6^a. 11. B
 Menses habet puella. in 3^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 150. H
 Menses erupturos significat æstus circa spinā. in 1^m. pr. cō. 3°. 4^a. 186. B
 Mensibus erupentibus sanguis non expuit. de uenæ sect. ad Eras. 6^a. 11. B
 Menses non attrahuntur ab utero. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. H
 Mēsiū incipiētibus uel cessantibus tps cōceptionis. de diss. uul. 1^a. 109. E
 in Mensiū tpe intermedio mulier nō pōt cōcipere. de diss. uul. 1^a. 109. E
 Menses anteq̃ ueniant, cur non concipiunt. de diss. uul. 1^a. 109. E
 post Menses statim facile concipiunt. 1°. de sem. 1^a. 329. C
 Mensium colores unde uariant. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. G
 Menses decolores, nec per idem semper tempus uenientes, purgationem indicant esse necessariam. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Menses fiunt decolores propter humores pituitosos, cholicos, & melancholicos. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. H
 Mensium anticipatio unde. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. H
 Mensium mora quædam naturalis unde. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. G
 Mēses tardi mulieribus quare, et eorū remedia. c. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Mensium retentio unde, & quot fiat causis. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. F
 Mensium suppressio unde fiat. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 156. C

Menses restricti sanguinē melancholicū gignunt. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. E
 Mensibus suppressis tabescunt corpora. de opt. secta. 1^a. 26. F
 Menses non sunt prouocandi in phlegmone uteri, & pudendi. 13°. metho- di medendi. 82. A/ 7^a. 83. A
 in Mensium defectu quæ uena secāda. de cur. rat. p sang. miss. 6^a. 20. H
 Mensibus deficientibus in mulieribus atrabilijs quæ uena secāda. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. A
 Menses cum expectantur, tunc uenæ sectio fieri debet. de uenæ sectione aduersus Erasistrata. 6^a. 11. A
 Menses quibus non fluunt, secāda uena est tribus quatuorue diebus ante purgationem. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. E
 Mensibus suppressis uenæ brachiorum non secāda. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6^a. 18. G
 Menses maxime prouocant malleolorum, & poplitis uenæ. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6^a. 18. F
 in Mensium retentione si uenæ non incidantur quæ imminant pericula. de uenæ sectione aduersus Erasistratum. 6^a. 9. E
 Menses an excusent à uenæ sectione. 9°. meth. med. 7^a. 57. H
 Menses prouocat tali scarificatio. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. F
 ob Mensium defectum per octo menses mulierculæ macilentæ detraxit sanguinem Galenus. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 176. C
 Mensium circuitus suggerere potest cucurbitula. de cucur. 6^a. 3. F
 Menses quando trahere uolumus cucurbitula in pube, & inguine figimus. 13°. methodi medendi. 7^a. 85. B
 Menses, lac, & semen prouocantia habent quandam affinitatem. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. F
 Menses mouentibus & urinas, & lac cientibus commune est calefacere. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. A
 à Menses mouentibus quō differāt diuretica. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 38. A
 Menses quæ prouocant. 5°. de simp. med. fac. 37. H/ 5^a. 38. A
 ad Menses ciendos debet esse tenuissimus puluis. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6^a. 20. F
 in Mensibus ciendis eadem proportio esculentorum, et medicamentorū. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. C
 Menses prouocant incidentia, & calefacientia uehementer. 6°. de simpl. medic. facul. 5^a. 48. E
 Mēsiū motibus auxiliant Acria tenuis cēntiæ. 4°. de sim. me. fa. 5^a. 29. H
 Menses mouent Amari saporis. 4°. de simp. med. fac. 29. G/ 5^a. 59. B
 Menses educit Amaranthū cū uino epotū. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. D
 Menses appositæ eliciunt Anemonæ. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
 Mensibus difficulter exeuntibus auxiliatur antidotus Aclij Galli. 2°. de antidotis. 5^a. 110. H
 Menses ciet Apium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. B
 Menses Aromatum suffitus ducit. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. B
 Menses cit Betonica. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. A
 Menses prouocat Bunium. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. B
 Mēses puocat Calamitha, tū epota, tū apposita. 7°. de sim. m. fa. 5^a. 49. D
 Menses educit diacalaminthe. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. F
 Mēsiū irritādīs ualet Calamus aromaticus. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 49. E
 Menses promouet Capparis cortex. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 49. G
 Menses prouocat Centaurium. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 50. F
 Menses euocat centaurij minoris succus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. H
 Menses prouocat Chamædrys. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. E
 Menses ducit Chamæpitrys. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. F
 Menses prolicit Cicer. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. E
 Menses prouocat Costus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. F
 Menses cit Crocodilij semen. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. C
 Menses ciet Cucumis agrestis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. E
 Menses prouocat Cyclaminis radix. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. E
 Menses prouocant Cyperi radices. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. H
 Menses prolicit Daphne herba. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. B
 Mensibus prouocandis efficax est Dauci semē. 6°. de simp. me. f. 5^a. 46. B
 Menses ciet Fœniculum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. B
 Menses prouocat Hiera simplex. de curan. rat. per sang. miss. 5^a. 20. F
 Menses prouocat Hypericum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. A
 Menses mouēt Hyppomarathri radix, & semē. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 55. C
 Menses mouet decoctum florum Leucoij. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. C
 Mēsiū ciēdis cōuenire credit semē leucoij. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. D
 Menses cient Lybistici semen & radix. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. F
 Menses prouocat radix Liliorum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. B
 Menses elicit Lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. D
 Menses promouet Marrubium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. B

- Menses cit Medij semen. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. F
 Menses cit Meum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
 pro Mensibus ciendis Mulsæ. 9°. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 20. F
 Menses mouet Myrrhis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. E
 Menses puocant Nepita, & pulegiū. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 20. F
 Menses prouocat Nigella. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D
 Menses cit Pæoniæ radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 Mensibus mouendis medicamentum accommodum est fructus Panacis Heraclei. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. H
 Menses prouocat Pastinaca. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Menses, & urinam affatim prouocat Petroselinon. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 58. C
 Menses ciet Polium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
 Menses mouet Pulegium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 Menses cit Rubiæ radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 Menses prouocat Sabina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C
 Menses ualenter ciet Sabina, & Dictamnū. de cur. p. sang. mis. 6°. 20. F
 Menses ciet Schini flos. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. H
 Menses mouet Serpyllum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 Menses euocat Sion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 Menses mouet Smyrnum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. B
 Menses prouocat Stachys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Menses, & urinam cit Staphilinū. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. B
 Menses prolicit Styrax. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. B
 Menses educit Theriaca. de ther. ad Pi. 96. B. de usu the. ad Paph. 5°. 98. G
 Menses cit Thlaspi. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
 Menses prouocat Thymum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Menses mouet Tragion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
 Menses prouocat Triphyllum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 64. G
 Menses Viri consuetudine prouocantur. 1°. de san. tuen. 2°. 66. B
 Menses cit Viticis semen. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. B
 Mensibus retentis mirum medicamentum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. D
 ad Menses extrahendos ualet pharmacum diaconos pectini suprapositum. 6°. de comp. med. fac. 5°. 256. A
 ad Menses ducendos. 2°. de ant. 115. C. 7°. de cōp. me. se. lo. 185. H. 8°. 190. H. 191. E. 9°. 5°. 202. D. de pass. mul. 96. B. de cura lapidis. Sp. 112. H
 ad Mensium retentionem, & dolores secretorum. Sp. 102. H
 Menses cui retenti sunt, casus mulieris. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 9. F
 Menses superflui noxij sunt. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 166. F
 Mensium supra mensuram fluxus causæ. 3°. de symp. cau. 3°. 29. G
 Mensium profluuiorum pulsus, qualis. de puls. ad tiro. 4°. 44. H
 in Mensium immodicis profluuijs fiunt pulsus uermiculantes. 2°. de præfag. ex puls. 4°. 113. A
 ad Menses sequuntur pulsus uermiculantes. 3°. de dign. pul. 4°. 99. D
 Menses fortiter habentes non sunt purgandæ. de dynam. Sp. 20. F
 ad Menses superfluos remedium. de dynam. Sp. 29. E
 ad Menses sistendos. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. G
 MENTSRVOSA lac euanesceit. de uenæ sect. adu. Eras. 6°. 7. A
 MENTRVVM humidum est. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D
 Menstrua, & lac habent unam substantiam. de uenæ sect. ad. Eras. 6°. 6. H
 Menstruo lac germanum. 14°. de usu par. 1°. 207. C
 Menstrua cur habeat mulier. fin. med. Isa. 49. H
 Menstrua cur nō habeat mulieres q̄ lac p̄bent. 14°. de usu par. 1°. 207. B
 Menstruorū circuitus cur seruatur, & q̄n. 2°. de diff. feb. 3°. 42. E
 Menstruorū statū tps luna mulieribus cōseruat. 2°. de die. dec. 4°. 157. D
 de Menstruo tpe lunæ librū fecit Hipparchus. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. D
 Menstrua cur uiri non patiuntur. de sperm. Sp. 36. D
 Menstrua quō oriri soleant. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 11. A
 Menstruus sanguis quo modo præter naturam, & quo modo fm naturā. 3°. de symptomatum causis. 26. H. 3°. 27. A
 Menstruus sanguis quō supfluit, & q̄bus de causis. 3°. de sym. ca. 3°. 27. A
 Menstrua cur nihil mali faciant. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 20. H
 Menstruū est uacuatio, & purgatio. in 3°. de mor. uulg. cō. 3°. 3°. 148. E
 Menstruis erumpentibus maxime mutant corpora mulieres. commen. 2°. aphorismo 22°. Ex. 15. C
 Menstrua erupentia soluūt uomitū sanguinis. cō. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 ante Menstruorum purgationem qualis sit uulua. de diff. uul. 1°. 109. B
 Menstruorum purgatione instante qualis sit uulua. de diff. uul. 1°. 109. B
 in Menstruis purgationibus cur refrigerantur mulieres. 14°. de usu partium. 1°. 204. H
 Menstrua mulierum notant humores peccantes. c. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Menstrua nigra per urinam tempore purgationis. de atra bile. 1°. 36. H
 Menstrua melancholica. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 150. H
 Menstrua quandoq; pauca sunt, quandoq; mediocria, quando deficiunt, uel anticipant. com. 6°. aph. 29°. Ex. 49. C
 Menstrua fiunt pauciora, si acetabula uteri fuerint plena pituita. cō. 5°. aphorismo 39°. Ex. 41. B
 Menstruæ purgationes minus, & intempestiuæ causa sunt non continendi semen. de aere, aq. & loc. 2°. 5. G
 Menstrua quot modis retineantur, & supprimantur, & sanentur per suffitus aromatum. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. B
 Menstrua crisis quando futura, quō cognoscatur. 3°. de cris. 4°. 144. G
 Menstrua suppressa quō deprehendantur. 6°. de loc. aff. 4°. 41. B
 Menstrua retenta mulieribus obsunt. com. 5°. aph. 33°. Ex. 40. E
 Menstrui retentio quid faciat. in 1°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 122. D
 Menstruorum occultatio ostendit futurā ægritudinē. ars med. Isa. 67. F
 Menstrua suppressa quid mali faciant. 6°. de loc. affe. 4°. 41. B
 Menstruorum suppressorum symptomata. 6°. de loc. aff. 4°. 41. B
 ex Menstruorū retentione tremor, hydrops, & affectus frigidus q̄n indigent sanguinis missione. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 7. A
 Menstruorum retentio aquæ inter cutem causa. 5°. de loc. aff. 4°. 34. A
 Menstruæ purgationis in mulieribus omnimoda cessatio, uel immodica uacuatio facit hydropem. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 ob Menstruorum suppressiones, et immodicas euacuationes fit aqua inter cutem. 4°. de præfag. ex puls. 4°. 121. E
 Menstrua suppressa febrem faciunt, & caput grauunt, cur. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 153. C
 à Menstruis uel semine retento fit præfocatio. 6°. de loc. affe. 4°. 39. F
 Menstruis retentis quid quandoq; sequatur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. D
 ex Menstruorū retentione lac q̄nq; in māmīs. c. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B/C
 Menstrua alba si à partu retineantur, insaniūt. in 1°. pr. cō. 2°. 4°. 175. D
 Menstrua quæ coeperunt, & desierūt, pessima. in 1°. pr. cō. 1°. 4°. 161. F
 Menstruus sanguis ad alias particulas delatus. 3°. de sympt. cau. 3°. 29. G
 Menstrua deficientia quo modo indicent mulierem prænantem. com. 5°. aphorismo 61°. Ex. 43. D
 Menstruum unde excernatur grauidis. com. 5°. apho. 60°. Ex. 43. D
 Menstruum generationi confert. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. E
 Menstruo alitur foetus. com. 5°. aph. 61°. Ex. 43. D
 Menstruo nutritur infans. de sperm. Sp. 36. B
 ex Menstruo sanguine tunica. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Menstruus sanguis principium fœminæ, & maris. 2°. de sem. 1°. 339. H
 Menstruus sanguis principium materiale aialis. 2°. de nat. fac. 1°. 297. F
 Menstruum est materia, & facultas. 2°. de sem. 1°. 337. D
 Menstruus sanguis non est prima, neq; propria materia gignēdi animal. 14°. de usu par. 1°. 204. F
 ex Menstruo sanguine, & duplici bile, & pituita factæ sunt omnes partes. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. C
 ex Menstruo, & principio agatorio, quod à mare fit, fit generatio. 1°. de semine. 1°. 329. E
 ex Menstruo sanguine fit oē membrū fm Aristotelē. 1°. de sem. 1°. 332. G
 ex Menstruo sanguine & spermate cum homo constet, is aial immortalis le quoq; ut esset, non est æquum postulare. 3°. de usu par. 1°. 133. D
 Menstruis deficientibus, sāguis c̄ naribus fluēs, bonū. c. 5°. a. 33°. Ex. 40. E
 Menstruis suppressis uenam statim seca. de cur. rat. p. sang. mis. 6°. 18. F
 Menstruis quomodo uena secanda. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 11. A
 pro Menstruis ciendis uena una, una die secanda, alia altera. de curan. rat. per sang. mis. 6°. 20. E
 Menstrua prouocat saphenæ sectio. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Menstrua uitiantia attrahunt, ijsq; alleniationem præstant cucurbitulæ. de hirud. reuuls. cucurb. & scarif. 6°. 2. F
 Menstruis suppressis quando scarificari possunt malleoli. de curan. rat. per sang. mis. 6°. 18. G
 Menstrua quō poteris prouocare. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 20. F
 Menstrua quæ prouocent. de ocul. 7°. 188. F. de cathart. Sp. 95. D
 Menstrua prouocantia sine periculo. 2°. de antid. 5°. 115. D
 Menstrua, & urinam prouocat Ami. de simp. med. Sp. 80. H
 Menstrua mulieribus detrahit antidotus Apellis. 2°. de antid. 5°. 114. H
 Menstrua, & urinam prouocat Artemisia. de simp. med. Sp. 80. F
 Menstrua, & urinam prouocat Asphodelus. de simp. med. Sp. 81. B
 Menstrua prouocant Assari drachmæ duæ. de med. exper. Sp. 106. E
 Menstrua fortiter prouocat assari decoctio. de med. exper. Sp. 104. D
 Menstrua, & urinam prouocat Cardamomum. de simp. med. Sp. 82. G
 Menstrua fortiter prouocat decoctio Carui & seminis apij. de medicinis expertis. Sp. 104. D
 Menstrua mouet

Menstrua mouet Centaurea. de simp. med. Sp. 82. A
 Menstrua, & urinam prouocat Chamædrys. de simp. med. Sp. 82. G
 Menstrua purgationis prouocandæ uim quandam obtinet Chrysocome. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. H
 Menstrua, & urinam prouocat Daucum. de simp. med. Sp. 83. D/E
 Menstrua, & urinam prouocat Dictamnium. de simp. med. Sp. 83. D
 Menstrua prouocat Gladiolum. de simp. med. Sp. 84. H
 Menstrua, & urinam prouocat radices Glycyrrhizæ. de simp. med. Sp. 84. G
 Menstrua, & urinam prouocat Git. de simp. med. Sp. 84. F
 Menstrua, & urinam prouocat Helenium. de simp. med. Sp. 83. H
 Menstrua prouocat Iridis electarium. de med. exper. Sp. 105. E
 Menstrua prouocat Iuniperi decoctio. de med. exper. Sp. 106. F
 Menstrua prouocat Laccæ electarium. de med. exper. Sp. 106. H
 Menstruis purgationibus Lens non est accommodata. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 Menstrua prouocat Lilium. de simp. med. Sp. 86. D
 Menstrua prouocant Maiorane drachmæ tres cum duabus drachmis rubiæ. de med. exper. Sp. 106. E
 Menstrua prouocat Marrubium. de simp. med. Sp. 87. G
 Menstrua & urinam prouocat Meu. de simpl. med. Sp. 87. F
 Menstrua, & urinam prouocat Origanum. de simp. med. Sp. 88. F
 Menstrua prouocat Pelecini. de simp. med. Sp. 89. B
 Menstrua prouocat Pulegium. de simp. med. Sp. 88. H
 Menstrua, & urinam prouocat Ruta. de simp. med. Sp. 89. D
 Menstrua, & urinam prouocat Serpillum. de simp. med. Sp. 84. B
 Menstrua prouocat Stæchas. de simp. med. Sp. 90. G
 Menstrua prouocat Triphera magna. de dynamidijs. Sp. 26. E
 Menstrua prouocans confectio. secretorum. Sp. 99. C
 Menstrua prouocans decoctio. de med. exper. 105. D/ Sp. 107. D
 Menstrua fortiter prouocans electarium. de med. exper. Sp. 105. F
 Menstrua prouocantia electaria. de med. exper. Sp. 107. H
 Menstrua, & urinam prouocans electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 ad Menstruorum prouocationem ualens medicina. de med. exp. Sp. 104. H
 Menstrua, & urinam prouocans medicamen. de med. exp. Sp. 106. B/H
 qbus Menstrua non apparēt, & non cōcipiunt, potio utilis. de dyn. Sp. 29. G
 ad Menstrua retenta ex plenitudine, & pingui superfluitate. de dynamidijs. Sp. 29. D
 ad Menstrua prouocanda. de dynam. 29. D/F/secretorum. 99. B/ de medicinis expertis. Sp. 108. A
 Menstrui retenti casus. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 9. H
 Menstruorum plurima excretio in grauidis quid significet. commentario 5°. aphorismo 60°. Ex. 43. D
 Menstrua plura cur fiant, & pauciora. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 Menstrua plura si fiant accidunt morbi, & si non fiant, ex utero morbi contingunt. com. 5°. aph. 57°. Ex. 42. H
 Menstruorum fluxui si conuulsio, & animi defectus adueniat, malū. commentario 5°. aphorif. 56°. Ex. 42. H
 Menstrua multa plurimū lædunt operationē. cō. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 Menstrui nimij fluxus curatio. com. 5°. aph. 50°. Ex. 42. A
 Menstrua quo modo sistantur. 1°. de arte cur. ad Glauc. 98. H/7°. 99. A
 in Menstruis superfluis reuellit cucurbitula apposita præcordijs. de hirud. reuuls. cucurb. & scarif. 6°. 2. E
 Menstrua cohibentur à sectione uenæ cubiti. de curan. rat. per. 6°. 20. E
 Menstruorum profluij casus. de præcogn. ad Posth. 4°. 217. D
 MENSURA est optima. de cogn. cur. animi mores. 2°. 50. H
 sine Mensura nihil egregium. de cog. cur. animi mores. 2°. 50. H
 Mensura annorum. de hist. philos. Sp. 7. D
 Mensura cordis quanta. de anatomia uiuorum. Sp. 46. G
 Mensura eadem non est in uno, sed in unoquoq; alia. adu. emp. m. Is. 35. F
 Mensura euacuationis singulorum hominum nequaquam præscribi potest. de præsag. exper. conf. Sp. 78. A
 Mensuram in duodecim diuidunt. de cuiusq; animi pecc. not. 2°. 58. D
 Mensura certa requiritur in rebus medicis. de uenæ sect. ad. Eras. 6°. 7. H
 Mensura quo modo iudicatur. de pond. & mens. 5°. 275. B
 Mensuratur quæ multiplici sunt differentia. de pond. & mens. 5°. 275. B
 Mensuræ sunt in uarijs regionibus diuersæ. de pōd. & mens. 5°. 275. B
 Mensuræ Romanæ ab alijs diuersæ. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 170. A
 Mensuris pondera non æqualiter respondent propter materię differentiam. de pond. & mens. 5°. 276. B
 pro Mensurandis liquidis cornua libralia Romæ habebant. 1°. de compo. medicam. per genera. 5°. 216. F
 pro Mensura, fictile. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 272. G
 pro Mensura, metreta. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 272. G

Mensuram ex oui facit putamine. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 204. B
 pro Mensura, uasculum. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 272. F/H
 Mensura Cochlearij. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. H
 Mensura cochlearij magni. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. H
 Mensura Congij. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 170. A
 Mensura Cyathi. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 58. E
 Mensura Fabæ Aegyptiæ. de usu theria. ad Pamph. 5°. 98. H
 Mensura Oxybaphi. 6°. de simp. med. facul. 41. D/48. D/8°. 5°. 63. F
 Mensura plena manu. de dynamidijs. Sp. 31. C
 Mensura quantum tribus digitis leuari potest. de dynamid. Sp. 30. F
 Mensura trium digitorum. de dynamidijs. Sp. 25. B
 MENTA qualis sit. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 136. G
 Menta calida in tertio. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. A
 Menta supra oēs herbas est tenuiū partium. 6°. de simp. med. fa. 5°. 48. B
 Menta infirmior calamintha. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. A
 Mentæ uires quæ. de simp. med. fac. Sp. 87. D
 Menta obsonium sponte proueniens. 2°. de aliment. fac. 2°. 25. D
 Menta est cibus acutus, incidens & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. E
 Menta ad uenerem excitat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. A
 Menta amara & acerbæ. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B
 Menta lumbricos interficit, & recentes sanguinis reiectiones reprimit. 6°. de simplic. medic. fac. 5°. 48. B
 Menta stomacho ualde apta est, sanguinis abundantiam stringit, capitis dolorem sedat, singultus & nimios uomitus reprimit, conceptum uetare dicitur. de simplic. medic. Sp. 87. D
 Menta folio lingua aspera fricanda. de dynamidijs. Sp. 20. A
 Menta quidam utuntur in abscessibus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B
 Menta uiridis repellit. 2°. de composit. medicament. secun. loc. 5°. 137. D/1°. de arte curat. ad Glaucnem. 7°. 100. A
 ex Menta uiridi apparatus repellit in capitis doloribus. 2°. de compo. medicam. secundum locos. 5°. 137. D
 ex Menta uiridi parata repellunt. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. A
 Menta sicca. 5°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 166. A
 ex Menta oleum euacuat & dissoluit. 1°. de arte cura. ad Gla. 7°. 100. B
 Menta odorata exiccat. 3°. de alimen. facult. 2°. 26. D
 Menta odorata à ueteribus hedyosmos dicitur. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 168. F
 Menta odorata in aqua malsa decoctum inter discussoria parabilia moderata. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 169. G
 Menta odora pro origano. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 168. F
 Menta cum polenta abscessus sanat. de med. fac. par. 7°. 174. G
 in MENTAGRA nouo Romæ morbo Pamphilus medicus multa lucratus est hoc medicamento. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 161. F
 Mentagra in urbe quo modo sanaretur. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 161. F
 ad Mentagras. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 161. H
 MENTASTRUM est cibus acutus, incidens, & aperiens. de dissolutione continua. Sp. 72. E
 cum Mentastro syluestri sunt comedenda cerebra. de diff. cōt. Sp. 74. F
 Mentastrum syluestre mundificat, & subtiliat. de diff. cont. Sp. 74. H
 MENTIONEM bis de aphorismis aliquibus cur fecit Hippocrates & sui interpretes. com. 7°. aph. 53°. Ex. 58. F
 MENTIANTVR cur sectæ uni additi. 3°. de loc. affect. 4°. 15. A
 Mentiendi causam non habet Galenus. 3°. de loc. affect. 4°. 15. A
 pro MENTVLA unguentum album. de dynamidijs. Sp. 29. C
 MENTVM quod. introd. Isa. 53. B
 inter Mentum, & labium uena quando secunda. de anat. uiu. Sp. 55. B
 Menti pili parum habent utilitatis. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 121. D
 Menti affectus, qui. introd. Isa. 59. C
 ad Menti pilos non enascentes. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 125. A
 ad Menti raritatem pilorum. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 124. H
 de Menti eruptionibus. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 160. D
 ad Menti papularum eruptiones. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 162. C
 ad Menti papularū ficosas eruptiones. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 160. F
 ad Menti ficosos tumores. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 162. C
 ad Menti lichenas. 5°. de compo. med. secundum locos. 5°. 160. H
 sub Mento circumagitur uinculum yveæ & s. de fascijs. 7°. 295. A
 ad Mentum iunctura ex Sorano. de fascijs. 7°. 300. F
 ad Menti fracti compositionem laqueus. de laqueis. 7°. 308. D
 ad MEOTIDEM usq; paludem habitantes ad dextram hiberni solis ortus, quales. de aere, aq. & loc. 2°. 4. F
 prope Meotim in Europa Scythæ. de aere, aq. & loc. 2°. 5. C
 contra MERCATORES simplicium medicamentorum. 3°. de compo. medic. per gen. 5°. 228. G

MERCVRIALIS herba quid. de simplic. med. Sp. 86. E
Mercurialis urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
Mercurialis uentrem purgat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
Mercurialis stercus expellit. de dynamidijs. Sp. 21. H
Mercuriali herba soluendus senum uenter. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
Mercurialis sanguinem purgat. de dynamidijs. Sp. 22. C
Mercurialis herba sanguinem educit. de cathart. Sp. 94. G
Mercurialis expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
Mercurialis herba purgat cibos indigestibiles, & lumbricos rotundos. de cathart. Sp. 95. C
Mercurialis digerens est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
Mercurialis pro phlegmone caue partis iccoris. 13°. met. med. 7°. 84. A
Mercurialis in phlegmone intrinseco. 13°. meth. med. 7°. 85. C
MERCVRIVS secundum calidum & humidum, frigidum & siccum est æquus. de compag. memb. siue de natura hum. Sp. 59. G
Mercurius Marti probe congruit, Saturno minime. de decub. progn. ex mathematica scientia. Sp. 12. H
sub Mercurio ē terra calida, et humida i primo gradu. de sper. Sp. 40. C
Mercurius qua effigie pingatur. in oratione suas. Isa. 2. E
Mercurio ad scriptus liber de sacris herbis. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 40. B
MERGI uenter ad quæ ualet. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. A
Mergi uentriculus adiuuat coctionem. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
Mēgn quæ. in timæum Plat. 1°. 287. A
MERIDIES temperata. 2°. de sanit. tuen. 2°. 73. C
Meridies danda homini temperato, quando debet exerceri. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 73. C
Meridies spectantia cubacula sunt calida. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. F
Meridies ab omnibus euitatur in æstate. de caus. procatar. 3°. 96. A
MERIDIONALES sunt capricornus, taurus, uirgo. de sp. Sp. 39. A
Meridionales urbes, quæ. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 103. F
Meridionalis, & in loco concauo est Cranon urbs. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 103. F
Meridionalium cutis, qualis. 2°. de temp. 1°. 20. A
Meridionales calidi calore extrinseco, intrinseco frigidi. 2°. de temperamentis. 1°. 20. B
Meridionales non patiuntur phlebotomiam integram. de sectis. Isa. 18. B
MERULA piscis numeratur inter saxatiles. 3°. de alim. fac. 2°. 30. H
Merula obtinet fm locū suauitatis inter saxatiles. 3°. de ali. fac. 2°. 30. H
Merula pisces molles carne. 3°. de aliment. fac. 2°. 30. H
Merula iter pisces qui cæteris facilius cōficiuntur. 3°. de alim. fa. 2°. 30. H
Merularum caro durior concoctu carne perdicis & columbæ. 9°. de alimentorum facultatibus. 2°. 29. C
Merula in confinio tenuantium, crassumq; facientium sunt. de bonit. & uitio succorum. 2°. 34. H
Merula quibus conueniunt. 6°. de sanit. tuen. 2°. 99. G
MERI potione tempora pulsant. 4°. de diff. puls. 4°. 64. C
ob Meri potationem dolori capitis confert succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. B
Meri potione affectus oculorum interdum curabat Galenus. 2°. de differentijs febrium. 3°. 41. G
MERA quæ esse possint, et quæ dicantur. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 139. G
Merum quid significat in bile. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 133. G
MESAREI nomen unde. 6°. de anat. adm. 1°. 91. H
Mesaraicum continuatur arteriæ cuidam procedenti à dorso. de utilitate respirationis. Sp. 64. G
Mesaraeum ex multis arterijs & uenis sibi ipsi propinquis constat. 8°. de usu partium. 1°. 168. G
Mesaraei morbi sicci qui uocentur. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 1°. 3°. 112. F
Mesaraeum quando facit hecticam. 10°. meth. med. 7°. 64. F
MESARAICAE, siue mesentericæ uenæ, quæ. de util. re. Sp. 64. D
Mesaraicæ ubi sitæ. de util. resp. Sp. 64. D
Mesaraicarū ordo multiplex, et qui, et uñ oriatur. de anat. uiu. Sp. 50. B
Mesaraicæ uenæ unde ortæ. 13°. meth. med. 7°. 83. F
Mesaraicæ pauca uel nullæ ueniunt ad stomachum. de anat. uiu. Sp. 50. E
Mesaraicæ decoquunt succum, qui in gibbo iccoris fit sanguis. de compagine memb. siue de nat. hum. Sp. 59. A
Mesaraicis uenis ueluti manibus iecur utitur. 5°. de loc. affe. 4°. 35. C
per Mesaraicas iecur trahit à uentriculo, & ab intestinis. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 266. A

per Mesaraicas cibum attrahit iecur, ut arbor à radicibus. 6°. de locis affectis. 4°. 37. G
Mesaraicas euntes ab hepate ad stomachum & intestina, recipiunt glandula quædam. de anat. uiu. Sp. 44. D
Mesaraicæ uenæ quæ orificia quandoq; aperiant, & claudant. de anatomia uiuorum. Sp. 56. E
Mesaraicæ uenæ quibus afficiantur. 5°. de locis affectis. 4°. 33. F
Mesaraicas uenas afficit phlegmone in iccoris cauo. 13°. met. me. 7°. 83. F
Mesaraici qui ægroti uocentur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
MESENTERII nomen unde. 6°. de anat. adm. 1°. 91. H
Mesenterium quid significet. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 180. E
Mesenterium siue mesaraeum appellatur pellis, in qua sunt mesaraicæ. de utilit. resp. Sp. 64. D
Mesenterium quid. 6°. de anat. admin. Sp. 91. G
Mesenterium, id est lactes. 5°. de locis affectis. 4°. 35. C
Mesenteria duo. de uen. art. diff. 1°. 59. C
Mesenterium tertium quod. de uen. art. diff. 1°. 59. C
Mesenterium medianum quo modo formetur. de foet. for. 1°. 322. H
Mesenterij mediani quædā uasa i glandulas desinūt. 2°. de sem. 1°. 340. D
Mesenterij sectio. 6°. de anat. admin. 1°. 92. A
Mesenterij ortus unde. 6°. de anat. adm. 1°. 91. G
Mesenterium quid faciat. intro. Isa. 54. D
Mesenterium fungitur uice radices. de util. resp. Sp. 64. D
ad Mesenterij arteriæ uenientes unde oriantur. an sang. in art. 1°. 61. E
Mesenterio coniungitur arteria, quæ à corde protenditur per dorsum, & non transit per hepar. de util. resp. Sp. 64. D
Mesenterio propinquas arterias plenas lacte habent hœdi nuper nati. an sang. in art. natura cont. 1°. 61. D
in Mesenterio uenæ quæ nutriunt intestina, & quæ non trahunt ad hepar. 4°. de usu partium. 1°. 141. F
Mesenterij glandula. 6°. de anat. adm. 92. C/3°. de alim. fac. 2°. 26. H
in Mesenterio cur sint glandula. 4°. de usu part. 141. H/2°. de sem. 1°. 340. D/de util. resp. Sp. 63. A
in Mesenterio generantes quendam humorem pituitosum glandulae sunt magno usui. 14°. meth. med. 7°. 90. D
Mesenterij appendiculum quod. 6°. de anat. adm. 1°. 92. B
Mesenterium p intestinum rectum expurgatur. 11°. meth. med. 7°. 73. F
Mesenterium robustum quomodo cognoscatur. de const. art. Isa. 42. B
Mesenterij inflammatio quo modo cognoscitur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
ex Mesenterio affecto primo cruor saniosus, postea crassus, & feculentus. 5°. de locis affectis. 4°. 35. D
Mesenterij uasa affligit fluxio corrupta. 6°. de sanit. tuen. 2°. 98. F
Mesenterio quando aptanda remedia, & qñ iecori. 5°. de lo. aff. 4°. 35. C
Mesenterica uena ad quam uenæ ingrediuntur, quæ à capite ad intestina eunt. comment. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
Mesentericarum uenarum causa iecur imbecillatur. 5°. de lo. af. 4°. 35. F
MESIANVM emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. C
MESOCOLON quid significet. in 6°. de mor. uulg. cō. 4°. 3°. 180. E
MESPILVM, & cotoneum similia. de opt. secta. Isa. 21. G
Mespilum qualitatem cotonei saporis habet. de opt. secta. Isa. 21. G
Mespilum pro cotoneo torminosi adhibent empirici. de opt. se. Isa. 23. G
Mespilorum magnus prouentus quo modo seruatus à rusticis. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 21. H
Mespilis parce uescendum. 2°. de alim. fac. 2°. 20. F
Mespilis non utendum ad sanitatem. de atten. uict. 2°. 45. H
Mespila ad uictum attenuantē non sunt accommoda. de atten. uic. 2°. 45. H
Mespilis uti debemus ut medicamēto, nō ut alimēto. 2°. de ali. f. 2°. 20. F
Mespila mouet alium sensum, q̄ adstringētia. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. H
Mespilus habet diuersum effectum ab alijs adstringentibus. 3°. de simplic. medicam. facult. 5°. 20. D
Mespilum adstringit. de opt. secta. Isa. 21. G/9°. de simp. med. fac. 64. C/6°. de cōp. med. se. lo. 5°. 176. F/de uict. rat. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 111. D
Mespilum adstringit euidenter. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H
Mespila ualentius, quàm sorba adstringunt. 2°. de alim. facult. 2°. 20. F/8°. de simpl. med. facult. 5°. 57. B
Mespila minus suauia sorbis. 2°. de aliment. fac. 2°. 20. F
Mespilorum decoctum adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31. H
Mespilorum decoctum inter adstringentia fortiora pro gargarismis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G
Mespila quo magis coquas, eo dulciora efficies, & decoctum fit acerbum. 3°. de alimentorum facult. 2°. 32. A
Mespila uentrem stringunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. G
Mespilo

Mespilo aluum supprimi omnibus est notum. de sub. facul. 1^a. 230. D
 Mespilum uentrem coerces mire, qm̄ acerbum. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 55. E
 Mespila cibus utilissimus uentri fluenti. 2°. de alim. facul. 2^a. 20. F
 Mespila adstringunt dysenteriam. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. E
 Mespila ualent ad stomachi uentrisq; firmitatem ac robur. de bonitate & uitio succorum. 2^a. 37. F
 Mespilorum succus ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de composit. medicam. secundum locos. 5^a. 191. H
 Mespila cibus conueniens stomachicis. 8°. de cōpo. med. sec. loc. 5^a. 192. C
 Mespili succus non debet admisceri rosaceo, quando caput refrigerare uolumus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. G
 ex Mespilorum succo medicamentum. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 169. A
 MESSINAE Siciliae situs. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 140. H
 MESSIO est exercitatio, & opus. 2°. de sanit. tuen. 2^a. 73. G
 MESSIS quid sit. 1°. de antidotis. 5^a. 110. A
 MESSORES cur duram, & siccam cutim habent. de assue. 2^a. 61. D
 Messores robusti melius concoquunt panes optimos, quā athletae. 1°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 10. A
 Messores à quibus panibus lædantur. 1°. de aliment. fac. 2^a. 10. A
 Messorum, & fossorum medicamentum. 3°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 147. C
 Μετακάρπιον quod. intro. Isa. 53. C
 Metacarpium quæ manus pars. de inæqu. intemp. 3^a. 43. C / de fracturis, commentario 2°. 7^a. 233. A
 Μεταγγραμματα erratum ex transliteratione. de ijs quæ in med. fiunt, commentario 2°. 7^a. 210. F
 Metaleptice quæ pars sit instrumenti, quod cruribus subijcitur. 6°. methodi medendi. 7^a. 41. H
 Μεταληπτική τάσις, qui motus. de machin. 7^a. 310. H
 METALLICA sunt crassiorum partium. 3°. de compositio. medicament. per genera. 5^a. 232. B
 Metallicorum consistentiæ unde ueniant. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. F
 Metallica medicamenta, quæ. 9°. de simpl. medicam. fac. 5^a. 68. E
 Metallica quo modo conficiantur. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 216. F
 Metallica cur indigeant præparatione. 3°. de comp. med. per g. 5^a. 232. B
 Metallica quo modo præparanda. 2°. de comp. med. per gene. 5^a. 223. H
 Metallicis quæ commiscenda uiscosa, & humida. de ocul. 7^a. 189. B
 Metallica quo modo lauanda. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 216. D/E
 Metallicorum lotio quoties facienda. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. F
 Metallica medicamēta ad solē miscenda. 3°. de cōp. me. p gen. 5^a. 232. B/C
 Metallica per cocturā fiunt meliora. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168. E
 Metallica medicamēta, cum multū ebullierint, habent subtiliores partes, & magis exiccant. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 106. A
 Metallica omnia medicamenta ingredi debere Thus, colligi uidetur. 3°. de composit. medicament. per genera. 5^a. 232. F
 Metallica omnia desiccant, quia terrea. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. E
 Metallica sunt sepe medicamenta oculorum. de ocul. 7^a. 189. B
 Metallica exasperant, & dolorē cōcitant. 3°. de cōp. me. p ge. 5^a. 232. H
 Metallica calida tenuium partium, & parum adstringentia. 3°. de comp. medicament. per genera. 5^a. 228. E
 Metallica adstringentia uitanda in neruorū uulneribus. 3°. de composit. medicament. per genera. 5^a. 232. B
 Metallica conueniunt in neruis nudis. 3°. de cōpo. med. per gen. 5^a. 235. A
 Metallica non conueniunt neruo puncto, nisi præparata. 3°. de composit. medicam. per genera. 5^a. 235. A
 Metallicum ualentissimum ad neruos. 3°. de cōp. med. per gen. 5^a. 232. E
 Metallicum medicamentum inualidissimum ad neruos quomodo paretur. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 232. E
 Metallicum medium. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 232. E
 METALLA in Cypro nascuntur. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 65. B
 inter Metalla numeratur sal fossilis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. F
 Metalla à natura locorum accipiūt qualitates. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 68. F
 Metalla constant partibus crassioribus. 2°. de cōpo. med. p gen. 5^a. 219. H
 Metalla habent multum substantiæ igneæ. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. F
 Metalla quæ liquefcunt habent plus aquæ. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 64. G
 Metalla quo modo liquefcunt. de util. resp. Sp. 64. A
 Metallū omne maius fit si liquefiat, q̄ fuerit prius. de util. resp. Sp. 64. A
 Metallorum aer uitandus. 12°. meth. med. 7^a. 77. E
 Metalla ad animalium habitationem nocua sunt, & ad aquarum potationem. de bonitate aquæ. Sp. 75. F
 ex Metallis aquarum differentia. de boni. aquæ. Sp. 75. F
 ex Metallis effossa præbentes in re medica inter ministros ignobiliores sunt. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 188. D

Metallorum, & figulinæ terræ comparatio. 9°. de simp. med. fa. 5^a. 68. E
 Metalla possunt seruari per totā uitam. 1°. de antidotis. 5^a. 100. B
 ex Metallis medicamenta ab hominibus parata. 9°. de sim. me. f. 5^a. 68. E
 Metalla exigunt oleosam humiditatem, quando in medicamentis ponuntur. 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 244. D
 Metalla parantur melius sole q̄ igne. 4°. de cōp. med. per gen. 5^a. 241. D
 Metallorum poros non intrat aer, sed ignis. de utilit. resp. Sp. 64. A
 Metalla fiunt mordacia per ignem. 2°. de compo. med. per gen. 5^a. 219. H
 Metalla combusta qualia, & quomodo comburantur. 2°. de compositio. medicam. per genera. 5^a. 219. H
 in Metallis, & plantis multo magis sunt recrementa, quā in succis. 4°. de simplic. med. facult. 5^a. 24. H
 Metalla diu cocta quid faciant. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 241. A
 Metalla ad siccandum sine morfu debent diutius coqui. 4°. de compositio. medicam. per genera. 5^a. 241. A
 Metalla quo modo fiant tenuiora. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 219. H
 Metalla attenuat acetum. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 232. B
 Metallum tenuium partium citra calorem. 3°. de cōp. me. p ge. 5^a. 228. E
 Metalla acetotrita qualia sint. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 241. D
 Metalla uino trita qualia sint. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 241. D
 Metalla debent esse diu trita. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 232. C
 Metalla quæ non comminuuntur. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 232. B
 Metalla si lauantur amittunt rosionem. 1°. de cōp. me. per gen. 5^a. 217. D
 Metalla omnia sint elota, ut siccant sine morfu. 6°. meth. med. 7^a. 38. C
 Metalla quomodo lauanda. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 213. D
 Metalla quibus lauanda. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 217. E
 Metalla quæ debent cribrari. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 232. B
 Metalla quæ conueniunt oculis. de ocul. 7^a. 188. G
 ex Metallis medicæ ad neruos uulneratos. 3°. de cōp. me. p ge. 5^a. 232. B
 Metalla quæ conueniunt ano. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 204. E
 METAPHORARVM examen an sint recte sumptæ. 3°. de differe-
 rentijs pulsuum. 4^a. 63. G
 Metaphora quid agat. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. F
 Metaphora quid sit. 3°. de præag. ex puls. 4^a. 117. F
 Metaphoris in quibus uti liceat, et in quibus non. 3°. de dif. puls. 4^a. 63. G
 Metaphoræ quæ nec poetis conueniunt. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. A
 Μεταφρενον quod. intro. Isa. 53. E
 Metaporopœseos, id est exiguorum meatuum status mutatio, nomen qd significet. 4°. methodi medendi. 7^a. 26. C
 Μετασυγκρίειν τὴν ἑξίν. 4°. methodi medendi. 7^a. 26. B
 Μετασυγκρίειν. 5°. de simp. medic. facult. 5^a. 38. F
 Metasyncreticos nomen unde ortum. 4°. methodi medendi. 7^a. 26. C
 Metasyncretis quid. 4°. methodi medendi. 7^a. 26. D
 Metasyncreticum, hoc est quod ex alto euocat humores medicamentum. 1°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 131. E
 Metasyncretica medicamenta, hoc est ex alto euocantia. 2°. de composit. medicament. sec. loc. 5^a. 133. B
 Metasyncretica quæ pharmaca sint. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 122. H
 Metasyncretica medicamenta. 1°. de composit. medicamentorum secundum locos. 5^a. 124. E/de dynamidijs. Sp. 18. H
 Metasyncreticæ facultates. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. F
 Metasyncretica curatio. 2°. de comp. med. sec. locos. 5^a. 138. A
 Metasyncreticū uidetur oleū chamæmelo decoctū. de simp. me. Sp. 88. D
 Metasyncreticam uirtutem oleum habere incipit nardo decoctum. de simplic. medicam. Sp. 88. D
 Metasyncreticis, & malacticis rebus curatur dolores oēs uetusti, & infanabiles, aut paregoricis mitigantur, aut igne pueuntur. de dyn. Sp. 19. A
 Metasyncreticum acopon. 7°. de compo. med. per gen. 5^a. 271. F
 METENTIVM naturalis habitus, qui. ad Thras. 5^a. 102. H
 METEOROLOGICON quartum Aristotelis librum citat Galenus. 3°. de natural. facul. 1^a. 304. D
 Μετέτερος apud Ionas significat idem quod ἑτερος, id est alius. de ar-
 tic. comment. 3°. 7^a. 277. G
 Μεθνεργισί febres quæ uocentur. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 118. D
 METHIMNA oppidum in Lesbō. 12°. meth. med. 7^a. 76. F
 METHODICA una ex tribus sectis medicorum. introd. Isa. 51. A
 Methodica tertia secta. fin. med. Isa. 43. E
 Methodicorum sectæ diffinitio. de sect. Isa. 17. E
 Methodica secta, quæ. fin. med. Isa. 43. E
 Methodica quibus cognoscatur. intro. Isa. 51. B
 Methodica hæresis oīa artis bona destruit. 1°. de art. cur. ad Gl. 7^a. 103. C
 Methodicus qui nominandus. 3°. meth. med. 7^a. 16. D

Methodici qui, & quid sentiant. de sectis. Isa. 17. C
 Methodici primi, qui. introductio. Isa. 51. D
 Methodici unde incipiunt. introd. Isa. 50. H
 Methodicorum nomina. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. F
 Methodici sex mensibus se artem medicam edocturos profitentur. 1°. de dign. puls. 4°. 70. E
 Methodici generalem hominem curabant, non particularem. 3°. methodi medendi. 7°. 20. F
 Methodici inter initia semper adstringunt. de opt. secta. Isa. 29. E
 Methodicos arguit, qui causarum notitiam ad curationem inutilem dicunt. de theria. ad Piso. 5°. 96. B
 Methodicos rebus non uerbis expugnabat Gal. de præc. ad P. 4°. 219. D
 Methodicus modus reponendi luxata in suam sedem est in communi usu, & quibus conuenit. de machinam. 7°. 309. C
 METHODVS quid sit. 4°. meth. med. 7°. 26. A
 Methodus, & redargutio quid. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 174. H
 Methodus diuisiua quæ apud Platonem. 9°. de decret. Hipp. 1°. 281. H
 Methodo diuiso utitur Galenus. 1°. de diff. resp. 3°. 57. D
 Methodus consistit in uniuersalibus. 9°. meth. med. 7°. 58. C
 Methodus communis in omni re, quæ. 3°. de sympt. caus. 3°. 30. B
 Methodo inuenire quid sit. 1°. methodi medendi. 7°. 4. H
 Methodus quando habetur. 9°. meth. med. 7°. 58. C
 Methodus artis constituendæ qualis. 9°. meth. med. 7°. 61. A
 Methodi forma quo modo inchoanda. 1°. meth. med. 7°. 4. E
 per Methodum doctrina quid efficiat. 6°. de san. tuenda. 2°. 98. D
 Methodus in anno inuenitur, sed exercitium fit per totum cursum uitæ. 9°. de decret. Hipp. 1°. 280. B
 Methodus uniuersalis sine exercitatione non potest facere bonum artificem. 9°. de decret. Hipp. 1°. 280. B
 Methodus suæ artis semper exercenda. de const. ar. Isa. 37. H
 in Methodo omni quo modo exercitandum. 1°. meth. med. 7°. 5. F
 Methodi tres per quas possumus exerceri. 9°. de decre. Hipp. 1°. 285. G
 Methodos non solum nouisse oportet, uerum etiam in particularibus multifariam exercitare. 1°. de sympt. cau. 3°. 15. E
 in Methodo demonstratiua exercendi sunt medica. 7°. met. m. 7°. 44. C
 Methodus, qua singuli motus inueniri possint, ubi doceatur. de musculo- rum dissectione. 1°. 45. A
 Methodus rationalis quantum ualeat ad medicamentorum copiam paran- dam. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 167. E
 absq; Methodo non possunt componi medicamenta. 4°. de composit. me- dicam. per genera. 5°. 140. D
 citra Methodum pharmaca non sunt administranda. 1°. de composit. me- dicamentorum secundum locos. 5°. 121. D
 Methodus componendi & utendi eadem in pharmacis. 4°. de composit. medicam. secundum locos. 5°. 149. C
 Methodus medendi fit per indicationem. 2°. meth. med. 7°. 13. F
 Methodi auctor Hippocrates. 5°. meth. med. 7°. 33. G
 ante Methodum medendi quæ discenda. 2°. meth. med. 7°. 9. H
 Methodum medendi quod uult componere, quod agere debet. 2°. meth. med. 7°. 13. F
 Methodum curatiuum ignorans non potest mederi. de puero epil. 7°. 187. F
 Methodum curatiuum perfecte scripsit Galenus. de pue. epil. 7°. 187. F/G
 ante Methodum medendi liber de morborum & symptomatum differen- tijs legendus. 2°. meth. med. 9. G/ 7°. 13. D
 Methodum per generales sermones indicare symptomatum causas insti- tutum est libri de symptomatum causis. 1°. de symp. caus. 3°. 15. E
 ante Methodum medendi, Galenus scripsit librum de arte curandi ad Glau- conem. 2°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 107. G
 Methodus medendi sequi debet librum de medicamentis. de iæq. itep. 3°. 44. H
 ante Methodum medendi est liber de simplicium medicamentorum facul- tate. 3°. de composit. med. secun. locos. 141. H/8°. 5°. 193. F/3°. methodi medendi. 20. A/4°. 7°. 24. B
 Methodus medendi ante librum de compositione medicamentorum. 1°. de comp. me- dic. sec. loc. 5°. 130. D/3°. meth. med. 17. B/5°. 33. A/6°. 7°. 37. E
 Methodus medendi ante librum de compositione medicamentorum per ge- nera. 2°. de comp. med. per gen. 227. B/4°. 5°. 236. B
 Methodus medendi liber præcedit librum de compositione medicamentorum secundum locos. 1°. de comp. med. sec. loc. 121. C/2°. 133. B/136. B/ 3°. 141. H/4°. 149. E/8°. 188. A/5°. 193. E/14°. meth. med. 7°. 88. G
 Methodum medendi cur distulit componere Galenus. 1°. meth. med. 7°. 2. C
 Methodi medendi libri finis. 8°. meth. med. 7°. 58. H
 in Methodo medendi quid agat. de compo. med. per gene. 5°. 212. H/5°. methodi medendi. 7°. 33. C

in Methodi libro de logica inuentione loquitur Galenus. 2°. methodi medendi. 7°. 13. C
 Methodi medendi tertijdecimi intetio de tumoribus. 13°. met. me. 7°. 80. D
 pro Methodo medendi quatuor considera. 1°. meth. med. 7°. 7. H
 Methodo utentis medici proprium est indicationes sumere à rerum natu- ra. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 sine Methodo non legendi Aristoteles, & Theophrastus. 3°. de simplic. medicament. facult. 5°. 17. E
 Methodi medendi principium. 1°. methodi medendi. 7°. 7. F
 Methodum suam habet morbi quælibet species. 4°. meth. med. 7°. 23. C
 Methodus considerandorum in febre ex putredine. 11°. meth. me. 7°. 69. D
 Methodus considerandi pulsum optimum. 2°. de dign. puls. 4°. 76. H
 Methodo procedit ad inueniendas causas doloris. 12°. meth. me. 7°. 78. C
 Methodus inueniendi partium omnium utilitates. 1°. de usu par. 1°. 114. G
 METONIS casus. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 123. D
 METOPIONIS uinculum frontem ambiens. de fascijs. 7°. 295. A
 METRENCHYTAE quæ instrumenta sint. 9°. de composit. medi- cament. secundum locos. 5°. 205. D
 Metrenchytæ, idest uterini clyste res. 5°. meth. me. 31. F/32. D/ 7°. 34. C
 METRETA pro mensura. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. G
 Metreta Syriorum quanta. de pond. & mens. 5°. 276. F
 Metreta Italarum quanta. de pond. & mens. 5°. 276. F
 Metreta. de pond. & mens. 5°. 276. F
 METRODORVS Hippocratis interpres qualis. in 3°. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 129. D
 METVS, animi ægritudo. de cog. cur. animi mor. 2°. 52. E
 Metu agimus quædā, quorum non recordamur, cur. 2°. de mot. m. 1°. 315. B
 in Metu quæ contingant. 2°. de decret. Hipp. 1°. 239. G
 Matus longus quomodo refrigerat. 1°. de præfag. ex puls. 4°. 105. H
 ad Metum ualet cerebrum leporis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
 MEV quid. de simplic. medicam. Sp. 87. F
 Meu, & panax pro eodem habet. de dynamidijs. Sp. 22. H
 Meu uires habet relaxantes, rigorem uesciæ, & renum remollit, inflatio- nes dissipat, urinam, & menstrua prouocat. de simp. med. Sp. 87. F
 Meu radices excalfacientes. de simp. med. Sp. 87. F
 Meum calidum in tertio ordine est, siccum in secundo. 7°. de simplicium medicament. facult. 5°. 56. B
 Meum nobis ad motum uidetur calidum. 3°. de temper. 1°. 21. H
 Meum calidum, & acre est urinam ciens. 5°. de simp. med. 5°. 35. D
 Meum urinam cit. 9°. de comp. medicamen. sec. loc. 5°. 202. A
 Meum urinam mensesq; cit: ac si plusculum sumatur, capiti dolo rem mo- uet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
 Meu expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Meum sanguinem extenuat, & secernit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
 Meum pro phlegmone gibbæ partis iecoris. 13°. meth. med. 7°. 83. H
 Meu in theriacam ingreditur. de theria. ad Piso. 5°. 92. E
 Mei radix ad neruos uulneratos. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. B
 Meum discutit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. D

MICROLOGIA quid. 2°. methodi me- dendi. 7°. 16. A

MICTIO quomodo fiat. 6°. de locis affectis. 4°. 38. F
 Mictio per quot fiat musculos, & quo modo. 15°. de usu par. 1°. 212. C
 Mictio urinae præter uoluntatem, cur. 6°. de loc. affect. 4°. 38. F
 Mictio noctu plurima facta, paruam significat deiectionem. commenta- rio 4°. aph. 83°. Ex. 37. B/de urinae sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Mictio pauca, & frequens de urinae stillicidū. cō. 5°. apho. 18°. Ex. 43. B
 Mictio sanguinis ex quot fieri possit. com. 4°. aph. 78°. Ex. 36. G
 Mictio sanguinis, uel puris quid significet. de urinae sig. ex Hip. Sp. 78. H
 Mictio sanguinis, aut puris, renum aut uesciæ exulcerationem significat. commentario 4°. aph. 75°. Ex. 36. A
 Mictio sanguinis, aut puris unde ueniat, & per quæ fiat. commentario 4°. aphorismo 75°. Ex. 36. B
 Mictio sanguinis post quod medicamentum. 9°. de composit. medicamen- secundum locos. 5°. 199. C
 MICTVS gratia musculi magni in epigastrio. 4°. de usu p. 1°. 137. F
 de Mictu inuoluntario. de med. fac. par. 7°. 177. F
 Mictus inscius. in 3°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 140. B
 ad Mictum inuoluntarium. de med. fac. par. 7°. 178. F
 ad Mictus difficultatem. de med. fac. par. 7°. 178. F
 Mictus arenalis signa. de dynamidijs. Sp. 28. H
 Mictus arenalis curatio. de dynamidijs. Sp. 28. H
 Mictus furfuris cura. de dynamidijs. Sp. 29. A
 ad Mictum

ad Mictum furfuris antidotum. de dynamidijs. Sp. 29. A
 Mictus sanguinis ob quas causas. 6°. de loc. affect. 4°. 37. D
 ad Mictum sanguinis. de med. fac. par. 7°. 178. F
 MIGALE suum ipsius ictum sanat. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 MILAX levis calida. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
 MILAX aspera calida. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
 MILIACEVS panis uituperandus. 1°. de alim. facult. 2°. 12. H
 Miliacei panes friabiles sunt, & exiccant aluum. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 MILIARISIVM spica utriusq; accipi iubet. de med. fa. p. 7°. 175. E
 MILIOSI cibi. de artic. com. 3°. 7°. 275. F
 MILIVM inter cerealium semina numeratur. de uictus ratio. in morbis
 acutis, comment. 1°. 7°. 111. B
 Milium similis gñis cū panico, sed minus malū. de bon. & uit. suc. 2°. 37. D
 Milium præfertur panico. 1°. de aliment. fac. 2°. 13. C
 Milium medicamentum est non cibus. de uict. rat. in mor. ac. c. 1°. 7°. 111. B
 Milio nigro similia quandoq; uisa per cruditates contingunt. in progno=
 stica, commentario 1°. 4°. 194. F
 Milium fuluum, flauum, & rubrum albo calidius. 4°. de sim. m. f. 5°. 31. D
 Milium frigidum certe. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 194. B
 Milium est frigidum. de diff. cont. Sp. 74. D
 Milium cibus frigidissimus. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 194. B
 Milij panes frigidi, & exigui alimenti. 1°. de aliment. fac. 2°. 13. C
 Milium est frigidū in primo ordine siccū in tertio. 7°. de sim. me. f. 5°. 50. D
 Milium est asperum multum. de diff. cont. Sp. 73. B
 ex Milio panis arenā uel cinerē sapit dū estur. de boni. & ui. su. 2°. 36. F
 Milium flatulentum, & concoctu difficile. de atten. uic. 2°. 45. B
 Milium tarde digeritur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Milium minimum nutrit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
 Milium parum nutrit, & cur. de diff. cont. Sp. 73. F
 Milium est prauū succi. de atten. uic. 5°. 45. B
 Milium generat sanguinem crassum. de diff. cont. Sp. 74. B
 Milium cum lacte decoctum, est crassi succi. de bon. & uitio suc. 2°. 35. D
 Milij pasta non dīr holcim, id est tractoria. 2°. de locis affe. 4°. 12. B
 Milium magis siccatur, quā faba. 5°. de sanit. tuen. 2°. 92. C
 Milij farina reficcat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Milij farina exiccat, & quomodo. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 Milium uentrem desiccatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
 Milij farina non mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 ex Milio farina non lenta. 1°. de aliment. fac. 2°. 12. B
 ex Milij farina cibi apud rusticos. 1°. de aliment. fac. 2°. 13. C
 Milij panes in penuria. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Milium sistit uentris fluxum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. D
 Milium stringit uentrem cum siccitate. de diff. cont. Sp. 75. B
 Milium Herodotum forte adstringebat, aliorum uero neminem. 1°. de sim
 plic. medicament. facult. 5°. 7. H
 Milium optimum fomentum his, qui debent exiccari citra morsum. 6°. de
 simp. med. facult. 5°. 50. D
 ex Milio fomentū tenuissimū, & maxime siccās. 12°. met. med. 7°. 79. G
 ex Milio fomenta in capite meliora, cur. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 137. F
 ex Milio fomentum siccum in coli dolore. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 ex Milio fomēto sanātur dolores leues. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 104. G
 ex Milio calido pleni facculi. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 222. D
 ex Milio, & sale fomentum. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 163. F / de uictus
 ratione in morbis acutis, com. 2°. 7°. 117. A
 Milium non debet poni in cataplasmatibus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
 q̄ Milij granum perforare absurdius esse qui putarūt philosophiæ ope=
 ram dare. de præcogn. ad Posih. 4°. 214. C
 Milij granorum uisio. 16°. de usu partium. 1°. 215. C
 Milio similis fructus crateogonos acris. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. H
 ad Milij magnitudinem accipit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139. C
 MILIVM solis lapidē renū frangit. de ren. aff. dign. & me. 7°. 196. D
 MILITIBVS sunt Xenophontis læsi, oculis quia per niuem ambu=
 larunt. 10°. de usu par. 1°. 178. H
 Militibus dabatur polenta. 1°. de aliment. fac. 1°. 11. H
 Miliarium mensura. de med. fac. par. 7°. 175. H
 in MILITIAM si proficiscuntur seruiantes alijs nihil aliud habent,
 quā uulnera, & cædes, si quid uero sit lucri, est dominorum. de ac=
 re, aquis, & locis. 2°. 5. B
 MILLEFOLIUM uulnera glutinat, & sine tumore custodit. de
 simplic. medicam. Sp. 87. G
 MILO plurimum ualebat manibus. 1°. de san. tuen. 2°. 63. H
 Milo quo genere exercitationis se exercuerit. 2°. de san. tu. 2°. 74. D

Milonis mors. in oratione suasoria. 1sa. 5. C
 Milone erat maior Polydamas. 2°. de dign. puls. 4°. 76. F
 MILTOS lennia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. A
 MILVI caput Podagricis auxiliatur. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
 Miluorum fel, quale. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. A
 MIMOS uocabat Lucius detonsos usq; ad cutem. in 6°. de morb. uul=
 garibus, commentario 4°. 3°. 181. G
 MINAE diuersitas. de pond. & mens. 275. D/H/ 5°. 276. F
 Mina Alexandrina qualis. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. G
 Mina alexandrina quanta. de comp. med. per genera. 5°. 277. B
 Minæ Alexandrinæ meminit. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. G
 Mina Ptholemaica. de pond. & mens. 5°. 276. C
 Mina Italica quanta. de comp. med. per genera. 5°. 277. B
 Mina secundum medicos. de comp. med. per gen. 5°. 277. B
 Minæ pondus quantum sit. 4°. de composit. medicament. per genera. 5°. 244. C/5°. 247. G/H/6°. 5°. 260. B
 Mina drachmarum centū sexaginta. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 225. G
 Mina quot capiat uncias. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. D
 Mina unciarum sexdecim. 2°. de comp. me. per ge. 220. G/ 5°. 226. D
 Mina quot denarios contineat. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. G
 Minam inscribit denarium pondo centum. 4°. de composit. medicamen=
 torum per genera. 5°. 243. F
 Mina quæ ualeat denarios centum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 252. E
 Mina habet denarios centum sexaginta. 2°. de composit. medicamentorū
 per genera. 225. E/3°. 5°. 235. C
 Minas capit quot congius. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. B
 Minæ sit mentio. 7°. de compo. med. sec. loc. 179. G/8°. 193. B/C/ 196. B/
 198. H/204. H/1°. de comp. med. per gen. 215. D/de ponde. & mens.
 275. H/276. A/H/ 5°. 277. B
 Mina quo modo significetur. de pond. & mens. 5°. 275. D
 MINA nomen glandulæ. de anatom. uiu. Sp. 54. D
 MINAEA dicitur myrrha troglodytica. 1°. de antid. 5°. 106. B
 MINERA spiritum quæ. de anat. uiuorum. Sp. 52. G
 in Minera febris primæ pticulæ affectus duplex. 2°. de diff. fe. 3°. 42. E
 Mineralia quæ præparantur arte. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. C
 MINERVAE fabula aliter refertur iuxta Chrysippum à Galeno. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 247. C
 MINERVA medicamentum. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 229. D
 Minerua dictum emplastrum fuscū. 6°. de cōp. med. per ge. 5°. 258. H
 MINGENDI difficultas quid sit, & quomodo sanetur, & unde fiat.
 comment. 7°. aph. 48°. Ex. 57. H
 MINGENTEM uidens prouocatur ad hoc. de mot. man. Sp. 69. D
 ad Mingentes in somno. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. F
 Mingentes sapius, urinæ habent infrigidationem. de dynam. Sp. 35. E
 Mingentis fures signa. de dynamid. Sp. 29. A
 Mingentibus quibus sponte exit sanguis, eis à renibus significatur uenulæ
 fractura. de urinæ signi. ex Hipp. Sp. 78. H
 Mingentis sanguinem ex casu, casus. 6°. de loc. affe. 4°. 38. H
 ad Mingentes sanguinem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. G
 Mingens lapidem ex renibus, intelligitur, q̄ remoratur in renibus, non q̄
 sit de substantia renum. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. D
 non Mingentes matula accepta. 1°. de diff. resp. 3°. 60. A
 ad Mingentes in stragulis. de med. fac. par. 7°. 179. B
 cur MINGIMVS frigidum in balneo, foris tepidum. 3°. de simplic.
 med. facult. 5°. 18. B
 Mingat, & minxerit differunt multum, & quæ sit ipsorum differentia.
 commentario 4°. aph. 75°. Ex. 36. B
 Mingere quādo naturale est, non uoluntarium. de mo. ma. et ob. Sp. 69. C
 cur Mingitur quandoq; dormiendo. de mot. man. & obs. Sp. 68. G
 cur Mingatur urina tenuis, & alba. quæ. in Hipp. Sp. 113. C
 Mingentes urinas tenues, crudas, diuturnas, si alia signa tanquam euasu=
 ris adfuerint, abscessum ad septi transuersi regiones infernas expecta
 re debent. de urinæ signif. ex Hippo. Sp. 78. G
 Mingant quales urinas lienosi. quæ. in Hippoc. Sp. 113. F
 Mingit qñ sanies sanguinis tenuis, quis affectus sit. 6°. de lo. af. 4°. 37. E
 Mingere capillos, & carūculas unde pueniat. cō. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Mingere melius, bonum. in 1°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 122. H
 Mingere non potentes multos, uidit Galenus mortuos, quorum nullus fa=
 ctus est ileosus. commentario 6°. aph. 44°. Ex. 51. C
 Mingere nō poterat qdā luxatus ad ptes externas. 6°. de loc. af. 4°. 38. G
 Mingere non potentibus remedium. de dynamid. Sp. 29. C
 de MINIMO. de hist. philos. Sp. 5. B

Minimum naturale datur. 8°. de decre. Hipp.	1°. 274. D	in Misto uirtute sunt simplicia. de theria. ad Pifo.	5°. 94. C
Minimum non idem sensui uidetur, & uere est. 1°. de elem.	1°. 2. B	in Mistis quo modo sint qualitates. 1°. meth. med.	7°. 3. F
Minima duobus digitis capiuntur. 1°. de usu partium.	1°. 114. A	Misti philosophi qui fuere. de hist. philos.	Sp. 3. B
Minimus digitus qui. introductio.	Isa. 53. C	Mista medicamenta cur inuenta. 8°. de simp. med. fac.	5°. 188. A
Minimum eorum quæ tota essentia nobis contraria sunt si sumatur ledit. 5°. de simp. med. fac.	5°. 37. C	Mista medicamenta debent sibi inuicem consentire. quos pur. opor. quibus med. & quo temp.	5°. 89. C
Minimæ artis partes discendæ. de part. art. med.	Sp. 16. H	Mista medicamenta reducuntur ad unam tertiam formam per unionem de theria. ad Pifo.	5°. 94. C
MINISTRI medicorum quales, & quot. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 5°.	3°. 188. C	Mista medicamenta quomodo faciant qualitates æquales. 1°. de composit. med. per genera.	5°. 210. E
Ministerorum dignitatis ordo in re medica. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 5°.	3°. 188. D	Mista aqua quæ bituminosa est, uel furfurosa. 1°. de simp. med. fa.	5°. 3. A
Ministri pauci obtemperant. 1°. de dieb. decret.	4°. 150. E	Mistum alijs medicamentum idem quomodo faciat diuersos effectus. 1°. de composit. medicam. per genera.	5°. 211. E
Ministri egrorum qui esse debeant. in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 180. H		Mistam naturam habentia. 1°. de comp. med. sec. loc.	5°. 129. E
MINIMUM quando ingrediatur in medicamenta. 2°. de composit. medicamentorum per genera.	5°. 221. C	Mista contraria agere probat. 3°. de simp. med. fac.	5°. 21. C
Minium coloris gratia imponitur medicamento. 5°. de composit. medicamentorum per genera. 252. A/6°.	5°. 261. D	Mista non possunt bene explorari. 4°. de simp. med. fac.	5°. 26. B
Minium sinopicum. 2°. de comp. med. per genera.	5°. 221. C	à Mistis causis medios prouenire morbos inquit Hippocrates. breuis denotatio dogmatum Hippocratis.	1°. 231. D
MINORIS centaury decoctum quid faciat. de melan. ex Galeno, Ruf. fo, & Posidonio.	Sp. 110. B	ex Mista terra uarios hnt saporis uinū, et liquores. de util. re. Sp. 64. F	
Minorationem dictam à recentioribus, in principio etiam si materia non turget, collige ex Galeno cū inquit: Ut igitur coctiones citius eueniāt, melius est in principijs euacuare, ut minorem iam factam materiam facilius natura possit concoquere. com. 2°. aphor. 29°.	Ex. 16. G	in Mistis morbis quod magis urget, curatur. de sect.	Isa. 17. D
Minoratio debet fieri per sectionem uenæ, non per medicamentum. 11°. methodi medendi.	7°. 72. D	MISY, sory, & chalcitis sponte nascuntur. 9°. de simp. med. fac.	5°. 71. E
MINTHEN odoratam aliqui nūcupant hediosmon. 6°. de simplicium medicamentorum facult.	5°. 48. A	Misy, chalcitis, & sory quo modo in uno sint loco. 9°. de simplicium medicamentorum facult.	5°. 70. B
MINUITIVA carnis qualia. de ocul.	7°. 138. F	Misy oritur supra chalcitim, ut ærugo supra æs. 9°. de simplicium medicament. facult.	5°. 70. C
Minuendus est sanguis abundans. de cucurb. scar.	6°. 3. G	Misy chalcitidi genere cognata est. 4°. de comp. med. per gen.	5°. 236. E
MINVERE phlegmonem potest cucurbitula. de cucur. scar.	6°. 3. F	Misy quo modo funditur. 1°. de comp. med. per genera.	5°. 212. F
Minuere ubi uolumus redundantem in corpore materiam, scarificatione utimur. de cucurb. scar.	6°. 3. F	Misy, chalcitis, & sory earundem sunt uirium, sed differunt tenuitate, et crassitudine. 9°. de simp. med. fac.	5°. 70. C
Minuit pestilentia secta uena ad duas libras. de præfag. exp. cōf. Sp. 78. C		Misy calidū est. 3°. de temp. 1°. 21. H/1°. de sim. med. fac. 6. F/3°. 5°. 22. G	
Minuit inflationem ruta. de diff. cont.	Sp. 74. G	Misy nobis admotum uidetur calidum. 3°. de temper.	1°. 21. H
MINVS & plus, magis & minus quo modo recte usurpentur. commentario 1°. aphorismo 14°.	Ex. 7. C	Misy calidum est tenuium partium, & parum adstringens. 3°. de compo. medicament. per genera.	5°. 228. E
Minus pro imbecillius aduersus lycum.	Ex. 65. G	Misy adstringit ualenter. 1°. de simp. med. fac.	5°. 8. A
Minus, & magis quæ non habeant. 1°. de dieb. decret.	4°. 149. B	Misy adstringit simul, & mordicat. 4°. de simp. med. fac.	5°. 26. A
MINVTAL ex urtica confert lapidi. de cura lap.	Sp. 112. A	Misy siccatur euidenter. 4°. de comp. med. per genera.	5°. 240. H
MINVTIANI ad rumas. 6°. de comp. med. per gen.	5°. 261. E	Misy uehementius exiccat modice exiccantibus medicamentis. 3°. methodi medendi.	7°. 20. A
MINVÆ instrumenta ab atticis dicta, quæ. de fract. com. 2°.	7°. 232. C	Misy uehementer exiccat, & calefacit. 2°. de simp. med. fac.	5°. 16. D
MINIANTHES uocatur triphyllum. 8°. de simp. med. fac.	5°. 62. F	Misy est medicamentum forte. 2°. de compo. medi. per genera.	5°. 219. D
MIRACH lacerti octo adiuuant expulsionem. de anat. uiu. Sp. 50. E		Misy quid faciat in natura humida. 3°. methodi medendi.	7°. 20. C
MIRACVLVM de Tripholio, q. percussis à uipera membris sanitatem inducat. de theria. ad Pisonem.	5°. 90. H	Misy erodit. 4°. de composit. medic. sec. loc.	5°. 149. G
MISCELLA neruorum à capite orientium, qualis. de neruorum dissectione.	1°. 54. G	Misy erosio quo modo mitescat. 2°. de comp. med. per genera.	5°. 219. H
MISCENTVR elementa tota, & inuicem agunt. de curan. rat. per sanguinis missionem.	6°. 16. C	Misy extergit, & repurgat. 4°. de comp. med. sec. loc.	5°. 149. G
Miscentur per tota, omnia quæ miscentur. 2°. de nat. fac.	1°. 297. H	Misy ulcera glutinare non potest. 1°. de simp. med. fac.	5°. 7. H
Misceri nihil potest per totum, nisi fuerit in partes exiguas redactum. 12°. de usu partium.	1°. 193. C	Misy ex Cypro Galenus asportauit. 1°. de antid.	5°. 100. B
MISERI, qui dicunt diuitias fructum formæ. in orat. suas.	Isa. 3. G	Misy cyprium. 3°. de comp. med. sec. loc. 147. G/149. B/6°. 171. D/5°. de comp. med. per genera. 252. C/	5°. 253. H
MISERATIONE meretur stupiditas quæ nequit rationes percipere. de caus. morb.	3°. 7. A	Misy peregrinum. 4°. de comp. med. sec. locos. 152. F/5°. 161. B/D/4°. de comp. med. per genera. 243. E/F/5°.	5°. 254. A/F
Μισοῦργον meminit. 9°. de simp. med. fac.	5°. 72. D	Misy non comminuitur. 3°. de comp. med. per ge.	5°. 232. B
MISSILIA ex ollis plenis feriarum uenenosarum in pugna Charaginenfium contra Romanos. de theria. ad Pifo.	5°. 91. C	Misy crudum, & ustum. 4°. de comp. med. sec. loc.	5°. 156. B
MISTIO quid, & quomodo fiat. de hist. philos.	Sp. 5. B	Misy crudum. 4°. de compo. med. sec. loc. 153. C/5°. 161. B/6°. 172. A/5°. de compo. med. per gen. 252. H/6°.	5°. 262. C
de Mistione non spectat ad medicum disputare. 1°. meth. med.	7°. 3. F	Misy exedit non ustum. 4°. de comp. med. per gen.	5°. 240. H
de Mistione Hippocratis opinio quomodo ab Aristotele differat. 1°. methodi medendi.	7°. 3. E	Misy assatum. 3°. de comp. medicament. secundum locos. 5°. 146. C/148. A/B/4°. 152. G/5°. 161. E/9°.	5°. 204. G
Mixtio quo modo fiat secundum Galenum. de theria. ad Pisonem.	5°. 94. E	Misy torrefactum. 6°. de comp. med. sec. loc.	5°. 172. A
Mistionis causa. 2°. de simp. med. facult.	5°. 14. G	Misy tostum. 2°. de comp. med. per genera.	5°. 224. C
Mistionem contrariorum non habentia medicamenta. 1°. de composit. medicamentorum secundum locos.	5°. 129. E	Misy ustum. 3°. de comp. med. sec. loc. 148. B/4°.	5°. 153. G
MISTVRA, & complexus differunt. de morb. temp.	3°. 87. E	Misy ut argenti spuma lauatur. 1°. de comp. med. per gen.	5°. 213. E
in Mistura ualidius præpollet imbecilliori. de theria. ad Pifo.	5°. 94. C	MITELLA quid sit. de fract. com. 1°.	7°. 231. A
Misturam motuum exactam deus tantū nouit. 3°. de dieb. decr.	4°. 159. F	Mitella quatuor modis prae subijcitur cubito. de fract. cō. 1°. 7°. 231. A	
Mista multa, & in puluerem redacta uidetur unū sensui. 1°. de el. 1°. 2. C		Mitella quo canali circundanda. de fract. com. 2°.	7°. 240. G
Mistorum materia qualis esse debeat. 2°. de simp. med. fac.	5°. 16. D	MITHRIDATES, & Attalus omnium simplicium, quæ uenenis aduersantur, experti sunt in condemnatis morti. 1°. de antid.	5°. 99. F
		Mithridates simplicia omnia ad omnia uenena in unum miscuit. 1°. de antidosis.	1°. 99. G
		Mithridates non potuit ueneno interire. de theria. ad Pifo.	5°. 97. A
		ad Mithridatem Zopyri epistola. 2°. de antid.	5°. 115. A
		Mithridatis Antidotus. 10°. de comp. med. sec. loc.	5°. 206. F
		Mithridatis antidotus Athanasia. 2°. de antidosis.	5°. 114. H
		Mithridatis Aro=	

Mithridatis Aromatica. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. E
 Mithridatis antidotus Eupatoris Diascinci noiata. 2°. de ant. 5°. 115. C
 Mithridatis Panacea. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. G
 Mithridatis Theriaca. 2°. de antid. 5°. 115. G
 Mithridaticum antidotum quale. de theriaca ad Pisonem. 97. A/ 2°. de antidotis. 5°. 110. C/D
 Mithridatica compositio. 4°. de locis affectis. 4°. 28. D
 Mithridatica antidotus debet fieri ex medicis optimis. 1°. de an. 5°. 101. B
 Mithridatica antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. D
 Mithridatici antidoti, & theriacae comparatio. 1°. de antid. 5°. 99. G
 MITHRIDATVM recipit multa amara. 1°. de antid. 5°. 102. B
 Mithridatum ad plura uenena quam Theriaca ualet, sed minus uiperæ ietus sanat. 1°. de antidotis. 5°. 110. C
 Mithridatum describitur. 2°. de antid. 5°. 111. A
 Mitigandi ratio fit remittendo, & relaxando. 4°. meth. med. 7°. 28. G
 Mitigantia quæ sint quo indicio cognoscantur. 2°. de simplic. medicament. facult. 5°. 12. H
 Mitigantia medicamenta, quæ. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 220. E
 Mitigantia medicamenta, & hñtia ualentes uires. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Mitigans curatiuum, & diagnosticum præsidium. 6°. de lo. aff. 4°. 36. G
 Mitigatiua doloris, qualia. de ocul. 7°. 188. F
 MITIGATORIA sunt cucumeris semen, & iuniperi bacca. 8°. de composit. medi. sec. loc. 5°. 196. B
 Mitigatoria adhibenda in inflammationum uigore. 6°. de composit. medicament. secundum locos. 5°. 175. B
 cum Mitigatorijs mel miscendum. 13°. meth. med. 7°. 81. C
 Mitigatoria quæ in neruis punctis. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 235. A
 Mitigata inflammatione uel dolore, sanguis est detrahendus. præfag. ex per. conf. Sp. 77. H
 Mitigat, & replet in extrinsecis omnibus succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 94. A
 Mitigat tusses succus centaureæ datus in fabæ magnitudine cum aqua. de uirt. cent. Sp. 94. A
 Mitigat lentium decoctum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. G
 Mitigat pharmaca thus. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 140. C
 MITES hirudines carnē facile apprehendunt. de cuc. scar. 6°. 4. B
 MITTENDVS quando sit sanguis in melancholia. de melanco. ex Galeno, Rufo, & Posidonio. Sp. 109. F
 Mittunt cur sanguinem partes ad alias partes. 13°. meth. med. 7°. 80. F
 MITYLENAEVS Premigenes nisi lauisset, febricitabat. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 93. E
 Mixacanthus qualis. de atten. uic. 2°. 44. D
MNASEAS methodicæ sectæ auctor. introductio. 1sa. 51. D
 Mnaseus. 1°. de composit. medic. per genera. 5°. 216. G
 Mnasei pharmacum. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 212. C
 Mnaseæ emplastrum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. E
 Mnasei emplastrum in secundo emollientium ordine. 7°. de compo. medicament. per genera. 5°. 264. F
 MNASONIS inscriptus liber Andromachi. 2°. de antid. 5°. 114. A
 MNEMON quæstus gratia docebat. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 137. A
 Mnemon inscripsit notas libro epidemiorum. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 136. F
 MNESITHEVS Atheniensis auctor sectæ rōnalis. intr. 1sa. 51. D
 Mnesitheus scripsit de alimentis. 2°. de alim. facult. 2°. 24. C
 Mnesitheus scriptor antiquus anatomie. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. E
 Mnesitheus in arte medica doctus. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 94. D
 fm Mnesithæu Zeia, & tiphæ panū differentia. 1°. de alim. fa. 2°. 12. C
MOBILIS non est aer æque, ut ignis. de utilitate respirationis. Sp. 62. D
 bene Mobilia corpa fiūt in tēpestate aquilonia. c. 3°. apho. 17°. Ex. 23. E
 Mobile est naturaliter caput calidum. de ocul. 7°. 183. H
 Mobiles, & instabiles sunt cerebrū calidum habentes. de ocul. 7°. 183. H
 Mobilitas in opinionibus ostendit calidam cerebri substantiam. ars medicinalis. 1sa. 63. E
 Mobilitas uitiosa est symptoma motiuarū actionū. de symp. diff. 3°. 11. F
 MOCLIA quid. fin. med. 1sa. 50. C
 ΜΟΧΛΙΩΣ inscriptus liber quid contineat. de fract. com. 1°. 7°. 223. H
 MODERATIO tēperata in acre quæ. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. F
 Moderata conseruanda. de sal. dieta. 2°. 40. A
 Moderatum est secundum naturam. 1°. de diff. resp. 3°. 56. G

Moderatum optimum est. de cura icteri. Sp. 111. E
 Moderata quæ sint. de atten. uic. 2°. 44. A
 Moderatum corpus non facile corripitur à causis exterioribus. de opt. nostri corp. const. 1°. 38. D
 Moderatum corpus quæ habeat. de opt. nostri corp. const. 1°. 38. D
 Moderatum corpus rarissimum est. de opt. nostri corp. const. 1°. 38. E
 Moderatos pueros facit sanguis. de dynamidijs. Sp. 19. E
 Moderata ambulatio est hominis concepti in tribus sanguinis horis. de spermate. Sp. 37. B
 Moderato maius, habet quinque uel sex dñias. 2°. de diff. pul. 4°. 55. G
 Moderatæ naturæ pulsus, qualis. 2°. de dignos. pul. 4°. 78. B
 Moderatum, & immodicū quo modo cognoscatur. de opt. sect. 1sa. 26. C
 Moderatum curat immoderatum. ars med. 1sa. 69. D
 MODESTE, quid significet. de artic. com. 3°. 7°. 281. A
 MODESTIA, uirtus animi, quæ. fin. med. 1sa. 45. D
 in Modestia quod est summum, ad id enitendum, atq; studendum. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2°. 53. D
 ad Modestiam quæ uia. de cogn. cur. animi mor. 2°. 53. D
 in Modestia quando quis profecerit. de cog. cur. animi mores. 2°. 53. D
 MODESTVM quid significet. de art. com. 1°. 7°. 254. G
 Modesti debent esse scriptores. in progn. com. 1°. 4°. 190. A
 Modestus quomodo superet consuetudinē. de cogn. cur. ani. mo. 2°. 53. D
 Modestus, & prudens adueter respondens iudicatur amens. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 168. G
 in Modesto homine respōsio ferox, malū. in 1°. prorr. cō. 2°. 4°. 170. C
 Modeste respondens ferox in quem morbum incidat. in 1°. prorrhetic. commentario 2°. 4°. 170. C
 MODIVS ægyptius, qualis. de pond. & mens. 5°. 275. G
 Modius Italicus. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H/ de theria. ad Pifo. 97. F/ 5°. de composit. med. secundum locos. 5°. 165. H
 Modius quo modo significetur. de pond. & mens. 5°. 275. D
 Modij meminit. de dynamidijs. Sp. 22. G
 MODVS quid significet. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 117. G
 Modus, differentia, & species pro eodem accipiuntur. de ijs, quæ in m e catrina fiunt, com. 1°. 7°. 201. E
 Modi, & mores, & differentia, & essentia febrium, idem. in 1°. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3°. 120. A
 Modorum formas in morbis cognouit Galenus ex oblatiis. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 117. C
 Modum excedentia, somnus & uigilia, morbum faciunt. commentario 7°. aphorismo 67°. Ex. 60. E
 Modos, secundum quos actio fit, cognoscere debet medicus rationalis. de uocalium instrumen. dissect. 1°. 106. B
 Modus actionis cognitus reddit medicum aptiorem ad opitulandum. de uocalium instrumentorum dissectione. 1°. 106. B
 Modus albi unguenti conficiendi. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. D
 Modus conficiendi molochinum medicamentum. 2°. de composit. medicament. per genera. 5°. 220. H
 MOEROR animi affectus, et perturbatio. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2°. 50. H
 Mœror est animi ægritudo. de cog. cur. animi mor. 2°. 52. E
 Mœror uidetur ut labor in corpore. de cog. cur. animi mores. 2°. 53. H
 Mœrore multi ægotarunt. de paruæ pil. exer. 2°. 48. G
 Mœroris causa insatiabilitas. de cog. cur. animi morbis. 2°. 54. G
 cum Mœrore animi facies florida, mala. in 1°. prorr. cō. 2°. 4°. 170. H
 Mœror parit morbum. de nat. hum. comment. 2°. 7°. 182. B
 Mœror causa est cur bilis in uentriculum meet. 2°. de decr. 1°. 240. C
 in Mœroribus fortibus ad uentriculum fluit biliosa superfluitas. commentario 6°. aphorismo 50°. Ex. 52. F
 ex Mœroribus ephemera pulsus habent minores. 1°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 95. D
 Mœrore uexatis quæ uina conueniant. de bon. & uitio succ. 2°. 38. E
 Mœrore confecti euomant, uel per inferna deiciant. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 240. C
 Mœrores maiores minores obscurant. com. 2°. aph. 46°. Ex. 18. H
 MOESTITIAE, & anxietudinis est quasi genus dolor. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 245. F
 Mœstitia, dolor cordis ne an alteri? ptis sit affect? 3°. d. de. Hi. 1°. 245. F
 Mœstitia cognata timoribus sunt. in 1°. de morb. uulg. cō. 2°. 3°. 115. A
 Mœstitia nulla, & multo minus melancholia necessario sequuntur male concoquentem. 3°. de sympt. caus. 3°. 30. C
 Mœstitia melancholica quo modo ex liene oriatur. 6°. de lo. af. 4°. 36. C
 Mœstitia me=

Mœstitia melancholica qui afficiantur. 6°. de locis affectis. 4°. 36. B
 si Mœstitia, et timor longo tempore perseuerent, ex eo melancholia si-
 gnificatur. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Mœstitia diuturna significat melancholiam. 2°. de symp. cau. 3°. 24. D
 Mœstities numerantur inter causas extrinsecas læsionum nostri corpo-
 ris. de opt. nostri corp. 1°. 38. C
 Mœstitia affectus est Galenus. 2°. de loc. affect. 4°. 12. G
 ob Mœstitiā aliqui interierunt. 5°. de loc. affect. 4°. 29. B
 ex Mœstitia, et inopia egrotantis, casus. in progn. com. 1°. 4°. 191. H
 MOLA os quid. de ossib. 1°. 43. E/14°. methodi med. 7°. 90. F
 MOLA, quid, et quod respondet ouo, si alicui rei respondeat. 14°.
 de usu partium. 1°. 206. D
 Mola non fit sine uiro. 14°. de usu partium. 1°. 206. D
 ad Molæ dolorem catapotium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. H
 MOLARES dentes unde sint dicti. de ossibus. 1°. 41. F
 Molares dentes, et maxillares dicere, idem est. de ossibus. 1°. 41. F
 Molares dentes quales, et eorum officium. de anat. uiuo. Sp. 49. D
 Molares dentes, habent radices ternas, et quaternas. de natura et ordi-
 ne cuiuslibet corp. Sp. 42. H
 Molares tñ dentes, et incisivos hñt quædam aīalia. de ana. uiu. Sp. 49. E
 MOLARIS lapis. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 104. C/de dy-
 namidijs. Sp. 28. A
 MOLARIS Antiphanis. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 165. A
 Molaris Aphrodæ. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. A
 Molaris Aristocratis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. B
 Molaris Chæræ. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. A
 MOLES nimia est abortus causa. 3°. de nat. fac. 1°. 305. H
 ex Mole, et grauitate dolor quo modo curetur. 12°. meth. me. 7°. 79. C
 MOLESTARI, et gaudere una eademq; de causa, uti etiam idem ap-
 petere, et abhorreere, unum idemq; non potest. 5°. de decr. 1°. 259. E
 MOLESTANTEM humorem ubi educimus, fortibus utimur ca-
 tharticis. de dynamidijs. Sp. 20. G
 MOLESTVM, cum aliquid adest uis excretoria operatur. 13°. metho-
 di medendi. 7°. 80. G
 MOLITANVM seu Tmolites uinum quibus non est dandum, et qui-
 bus dandum. de uinis. Sp. 76. G
 MOLLESCAT quomodo facies, et albescat. de dynam. Sp. 25. H
 MOLLICINVM quid significet apud Hippocratem. 4°. de compo. med. per genera. 237. E/ 5°. 240. F
 MOLLIENDO digerentia quæ sint. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Molliendo digerentia, quæ scirrhis conueniunt. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Molliendū quibus sit medicamentū. 4°. de cōpo. med. per gene. 5°. 238. G
 Mollientia, quæ. 7°. de composit. medicam. per genera. 5°. 263. D/ 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 104. A
 Mollientium diuersitas. 7°. de composit. med. per gen. 5°. 264. D
 Mollientia medicamēta secūdi ordinis quæ. 7°. de cōp. me. p g. 5°. 264. E
 Mollientia ualentissima sunt bdellium, et styrax. 7°. de composit. medic. per genera. 5°. 264. C
 Mollientia ualidissima sunt medullæ. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 264. A
 Mollientia imbecilla sunt cera, et adeps suillus. 7°. de composit. medica. per genera. 5°. 264. A
 Molliētes cū aliqua acrimonia uires œsipiū habet. de simp. med. Sp. 92. D
 Mollientes uterum pēsi ex medulla uitulina, et ceruina. 11°. de simplic. medicam. facult. 5°. 79. E
 Mollientia semper miscenda sunt in resolutionibus duritierum. 2°. de ar- te curat. ad Glauconem. 7°. 104. F
 inter Mollientia poni nō debēt siccantia. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 264. B
 MOLLIRE carnem, quid significet. 2°. de san. tuen. 2°. 69. G
 Mollit uehementer gutta Ammoniæ. 7°. de comp. med. p ge. 5°. 264. A
 Mollit ualenter quod nam Bdellium. 7°. de cōpo. med. p gen. 5°. 264. A
 Mollit pectora constipata Diapenodion minus. de dynamid. Sp. 26. D
 Mollit in secundo ordine emplastrum Mnasæi. 7°. de composit. medica- ment. per genera. 5°. 264. F
 Mollit duritiem Ibiscus. de simp. med. Sp. 85. E
 Mollit, et relaxat duriti es, et tumores Medulla omnis. de simplicibus me- dicaminibus. Sp. 87. D
 Mollit stricturas, et durities Opoponax. de simpl. med. Sp. 88. B
 Mollit durities Scuum. de simp. medic. Sp. 90. B
 Mollit, et concoquit seuum uitulinum. 2°. de compo. med. p ge. 5°. 221. C
 Mollit ualenter Styrax. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. A
 Mollit durities Styrax. de simpl. med. Sp. 90. E
 quando MOLLIFICANTVR in aqua siccæ nuces, leniunt uen-

trem. de dissolutione continua. Sp. 75. A
 Mollificans adeps, qui sit. 2°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 104. A
 Mollificantes medullæ, quæ sint. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. A
 Mollificantibus uentrem, et descendere facientibus indigemus quando
 superfluitas cibi est difficilis descensus de stomacho et intestinis. de
 dissol. contin. Sp. 71. F
 Mollificantia medicamēta ad scirrhum. 2°. de art. cur. ad Gl. 7°. 104. A
 ad MOLLIFICATIONEM crurū medicina. secret. Sp. 100. D
 ad Mollificationem linguæ medicina. secretorum. Sp. 98. C
 MOLLIFICATIVA qualia sint. de ocul. 7°. 188. D
 MOLLIOR uita causa est præcedens pulsus mollis. 1°. de præsagiti-
 ne ex pulsibus. 4°. 109. D
 Molliora indurantur. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 161. A
 MOLLE quid significet. 2°. de san. tuen. 2°. 72. F
 Molle, quid sit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. G
 Molle est contrarium duro. 12°. de usu part. 1°. 192. H/ in 6^m. de morbis
 uulgaribus, com. 1°. 3°. 160. B/ com. 5°. aph. 61°. Ex. 45. C
 de Molli, et duro Aristoteles climatius egit quā Plato. 3°. de differen-
 tijs pulsuum. 4°. 63. A
 Molliæ, quæ dicantur. 4°. de dignos. puls. 4°. 83. F
 Molliæ, quæ sint. 3°. de aliment. fac. 2°. 32. D/ 3°. de diff. puls. 4°. 63. D/
 5°. de simp. med. facult. 5°. 32. F
 Molliæ sunt duræ carnis. 3°. de alim. fac. 2°. 32. D
 Molliæ cocta sunt magni nutrimenti. 3°. de alim. fac. 2°. 32. E
 Mollium diuisio. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. E
 Molle in similibus dicitur. 2°. de san. tuen. 2°. 72. G
 Molle in calore mediocri humidum est. 2°. de temp. 1°. 17. G
 Molle cū calore uehementi necessario nō est humidū. 2°. de tēper. 1°. 17. G
 Molles sunt candidæ mulieres. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. F
 Molles candidi et obesi non habent humorem melancholicum. 3°. de lo-
 cis affectis. 4°. 18. E
 Molles et candidi sunt Galli. de curan. rat. per sang. mis. 6°. 19. F
 Molles, et humidi qui sint. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Molle, sensu cognoscimus. 4°. de dign. puls. 4°. 83. D
 à Molli quæ fit alteratio est pathema tactus. de symp. diff. 3°. 10. D
 Molliæ an dura sint corpora considerare debet medicus, qui curat. 9°. de
 simplic. medicament. facult. 5°. 66. B
 Mollem cuticulam habent similem, pueri, Eunuchi, et mulieres. 1°. de cō-
 posit. med. sec. loc. 5°. 123. B
 Molles partes corporis cur non habent meatus. 9°. de usu par. 1°. 171. E
 Molles partes non ostendunt sua spatia. de inæq. intemp. 3°. 43. D
 Molle, et humidum cur sit cerebrum. de anatom. uiu. Sp. 53. G
 Mollius, et humidius cur sit cerebrum in anteriore parte. de anatomia
 uiuorum. Sp. 53. H
 Mollior est ceteris prima neruorum coniugatio. de ner. diff. 1°. 53. D
 Molles nerui ad sensum tātum idonei sunt. de decr. Hipp. et Pl. 1°. 233. G
 Mollis est, et humida, lingua. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Mollis caro in quibus sit membris. de anat. uiuo. Sp. 44. D
 Mollis est caro pulmonis. de anatom. uiu. Sp. 55. H
 Mollis pulmo cur. de anat. uiuo. Sp. 47. H
 Mollem unam tunicam cur habet arteria uenalis. de anat. uiu. Sp. 52. H
 Molles carne cum sint homines liquidioris sanguinis, sunt timidi, et boni
 sensus. de util. resp. Sp. 64. F
 Molliæ corpora quo modo fiant. 3°. de diff. puls. 4°. 62. E
 Mollis cutis unde. de anat. uiuo. Sp. 45. C
 Molliæ ex aqua fiunt corpora. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. F
 Molliæ et debilia corpa facit lotio calida. de uenæ sect. adu. Eras. 6°. 8. G
 Mollius, et humidius corpus habet debiliorem habitum, quā durum, et
 siccum. de usu puls. 4°. 229. F
 Molle corpus facile sequitur ducentem, et segnius in suam reuertitur
 naturam. de usu puls. 1°. 229. F
 Molles sunt ad sentiendum admodum habiles. 4°. de composit. medica-
 mentorum per genera. 5°. 236. C
 Molle et rarum corpus facile patitur. de assue. 2°. 61. D
 Mollis substantia est facile alterabilis. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 31. G/ comment. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Molle summe prompte patitur, et sentit. 3°. de usu par. 1°. 134. A
 Molliæ, et rara, quæ à frigore patiantur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. D
 Molle quod ita est, ut et humidum sit, et fluxile, et nulli innitens, id nec
 trahēdi silt, nec tenēdi, nec repellēdi uim habet. 3°. de sym. c. 3°. 28. H
 in Mollibus, et humidis rebus coctio puerorum est ut uigentium, in du-
 ris autem deterior. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. C
 Molles corpulentii

Molles corpulenti rubicundi unde sint. de sal. die. 2^a. 40. D
 Molles corpulenti et rubicundi quo uictu sint nutriendi. de sal. die. 2^a. 40. D
 Molibus corporibus quæ conueniant. 2°. de cõp. med. per ge. 5^a. 220. F
 pro Molibus punica austera, pro duris acida conueniunt. 3°. de compo. medicament. sec. loc. 5^a. 148. E
 in Molibus carnis uehemens in frigidatio non est inducenda. 2°. de composit. med. secundum locos. 5^a. 132. E
 Mollia corpora quæ medicamenta requirunt. 1°. de composit. medicam. per genera. 5^a. 212. H
 Molles minus recipiunt fortia medicamenta. 2°. de cõp. me. se. lo. 5^a. 140. D
 Mollia corpora non ferunt uehementia medicamenta. 9°. de simpli. medicam. fac. 66. C/3°. meth. med. 7^a. 20. E
 Molles indigent medicamentis imbecillioribus. 2°. de comp. med. per genera. 227. B/7°. 5^a. 268. G/2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 107. A
 Molibus satis est butyrum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 146. H
 Molibus quæ medicamenta sint satis in sanguinis spuitione. 5°. methodi medendi. 7^a. 33. A
 Mollem carnem non habentibus, in euacuatione minus est parcendum. de præfag. exper. conf. Sp. 77. H
 in Molibus corporibus uitiosi humores facile discutiuntur. de composit. medic. secundum locos. 5^a. 123. B
 Molles partes facile euacuantur. ars med. 15a. 70. H
 Molliorum corporum uulnera ab alijs medicamentis sanantur, quam uulnera durorum corporum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. G
 ad Mollium corporum tumores præter naturam. 1°. de composit. medicam. per genera. 5^a. 214. B
 Molibus quæ conueniant in ulceribus. 4°. de cõp. med. per gen. 5^a. 236. B
 ad Mollem cuticulam habentia ulcera. 1°. de cõp. med. per ge. 5^a. 214. C
 Molle recluditur facile. 3°. de sympt. caus. 3^a. 27. A
 Molle admodum cur frangatur. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. A
 in Molli corpe usus medicamenti ad neruos. 3°. de cõp. me. p g. 5^a. 233. G
 ad Mollia corpora muliebria, & puerili aptatur palestricus modus reponendi luxata. de machinamentis. 7^a. 309. C
 Molles fasciæ cur esse debeant. de fascijs. 7^a. 293. G
 Mollum tñ est corpori in unũ coeundiabilitas. 5°. meth. med. 7^a. 32. B
 in Molibus, & puerulis ossa uniuntur. 6°. meth. med. 7^a. 40. D
 Molle esse debet quod colliditur. de caus. morb. 3^a. 9. G
 Mollia cauata ad naturam suam regrediuntur, remota causa. de causis morborum. 3^a. 9. G
 Mollia debent esse concrecentia. 3°. meth. med. 7^a. 19. A
 Mollia faciunt multum succum crudum. 3°. de alim. facult. 2^a. 32. E
 Molles cardui urinam mouent. de cura icteri. Sp. 111. D
 Molles radices smyrnij expurgant ictericos. de cura icteri. Sp. 111. B
 Mollis ac spongiosa substantia instar stœbes. 7°. de usu par. 1^a. 158. G
 in Molli & luto terra in mari nasci corallum inquit Aristoteles, & tamen est arbor durissima. de anatom. uiu. Sp. 46. A
 Molle non nascitur ex duro, & e conuerso. 2°. de usu par. 1^a. 193. B
 Molle non debet iungi duro. de anat. uiu. Sp. 43. G
 Molle non conuenit ad motum. 12°. de usu part. 1^a. 193. A
 Mollis affectus, & humidus quomodo differant. 5°. de san. tu. 2^a. 89. D
 Mollis affectus, qui. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. D
 Mollē & debile stōm rectificant cibaria styptica. de dissō. cōti. Sp. 74. D
 Mollia palpitant. 2°. de symp. caus. 3^a. 20. F
 Mollia dolorem leuantia putrefaciunt. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 232. G
 Molibus, & humidis scirrhus debet curari non solum calidis. 14°. methodi medendi. 7^a. 87. H
 Mollia ualde debent abijci ex his, quæ debent macerari. 7°. de composit. medicament. secundum locos. 5^a. 180. H
 MOLLISSIMUM non potest statim uno impetu fieri durum. 1°. de natur. facult. 1^a. 292. D
 MOLLITER poni corpus, quid significet. in pgn. cō. 1°. 4^a. 193. E
 MOLLITIES quid. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 71. A
 Mollities opponitur duritiei. 3°. de san. tuen. 2^a. 79. C
 Mollities unde oriatur. 3°. de symp. caus. 3^a. 30. A
 Mollities consequitur mistionem ex qualitatibus. 1°. de usu part. 1^a. 115. D
 Mollities maxima est in corporibus Scytharū. de aere, aq. & lo. 2^a. 5. F
 Mollities cutis in posteriori capitis parte unde. de anat. uiu. Sp. 45. C
 Mollities est tactus qualitas. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. H
 Mollities duritiesq; tactu indicatur. de symptomatum differentijs. 3^a. 13. D/3°. de differentijs pulsuum. 4^a. 63. D
 Mollities nerui requiritur ad sensum, ad motum uero durities. 9°. de usu partium. 1^a. 174. E

Mollities fit ex lotione aquæ calidæ. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 3. F
 Mollities immodica laxat. de caus. morb. 3^a. 9. B
 Mollities est causa cur pueri non ambulant, & balbutiant. commentario 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Mollities in tumoribus bona est. com. 3°. aph. 67°. Ex. 45. C
 Mollities passio musculorum. de ocul. 7^a. 187. F
 Mollities obsistit tensioni. 15°. de usu partium. 1^a. 210. D
 Mollities immodica unde proueniat, quæ uasorum est uitium sicut duritia & tenuitas. 3°. de symp. caus. 3^a. 27. A
 Mollities, & friabilitas ostendunt carnem bonam. de atten. uic. 2^a. 45. D
 Mollities in medicamentis fit ab oleo. 3°. de cõp. med. per gen. 5^a. 230. F
 Mollitie quando indigemus. de par. pil. exer. 2^a. 49. E
 MOLLITIVA enumeratur. de ocul. 7^a. 188. D
 Mollitiua medicina quid agat in oculis. de ocul. 7^a. 189. B
 MOLY unde dicatur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. F
 Moly est ruta syluestris. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. E
 Moly est calidum tertio ordine. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. F
 Moly crassos humores desiccatur, ac digerit, ac urinam mouet. 7°. de simpl. medic. facult. 5^a. 56. F
 MOLYBDENA. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 70. D
 Molybdæna quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 87. C
 Molybdæna qualis. 5°. meth. med. 7^a. 36. E
 Molybdæna argenti spuma, et cerussæ cõparat. 1°. de cõ. m. p g. 5^a. 215. A
 Molybdæna, & argenti spuma ad eodẽm usus. 1°. de composit. medicam. per genera. 5^a. 213. F
 Molybdænam inuenit in uia Galenus, quæ ad Ergasteria ducit à Pergæmo. 9°. de simp. med. facult. 5^a. 70. D
 Molybdæna quem colorem reddat. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 213. F
 MOLYBDOS, id est plumbum. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 70. E
 Molochimum emplastrum. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 220. H
 MOLPHI uel Thais Parigenis uinculum. de fascijs. 7^a. 295. D
 MOMENTI magni quæ sunt, eadem bis et ter commemoranda sunt de cog. cur. animi morbis. 5^a. 52. C
 MONACHVS Ebinus. secretorum. Sp. 97. F
 MONETA quid sit in urbibus. 2°. de diff. puls. 4^a. 54. H
 Monetarum adulteratores puniendi. 2°. de diff. pul. 4^a. 54. H
 MONOBIBLVS liber. 1°. de comp. med. sec. locos. 5^a. 131. D
 MONOCVLVM intestinum unde dictum, & quale sit. de anatomia uiuorum. Sp. 50. D
 Monoculum cur habeat unum foramen. de anat. uiuo. Sp. 50. D
 Monoculum intestinum est quartum. de anat. uiuo. Sp. 50. B
 in Monoculo sunt uilli retentiu. de anat. uiuo. Sp. 44. H
 Monoculū ita se habet ad stomachū, ut uestica ad hepar. de an. ui. Sp. 50. F
 MONOMACVM intestinum unde sit dictum. de compagine membrorum, siue de natura humana. Sp. 59. A
 Monomacum intestinum coquit. de compag. memb. Sp. 59. A
 MONOHEMERA collyria. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 150. G
 Monohemcrum medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. B
 ΜΩΒΟΥΧΑ quasi solūguia, & solidunguia dicas. de art. c. 1°. 7^a. 256. H
 MONSTRVOSA, & abominabilia uomunt melancholici. de melancholia ex Gal. Ruf. & Pos. Sp. 109. C
 MONSTRA quomodo generantur. fin. med. 15a. 44. G/ de historia philosoph. Sp. 10. F
 à MONTIBVS est origo fluminum. de util. resp. Sp. 63. H
 à Montibus nunq̃ descendunt uenti. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. E
 à Montibus riphæis spirat boreas. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. E
 Montes ad septentrionem auersi sunt à Sole. 5°. meth. med. 7^a. 34. H
 Montes scythiæ cur inhabitabiles. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. E
 Montes alti & asperi sunt. de artic. com. 4°. 7^a. 284. E
 Montes altos asperos habitantes quales. q. animi mores. 2^a. 320. A
 Mons paruus quomodo dicatur. 2°. de dignos. pul. 4^a. 76. E
 Mons paruus, & formica magna ad aliquid dicuntur. 1°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 104. A
 super Montis excelsi apicem incedens quis, timet, & pedes eius tremunt. de motibus manifestis, & obscuris. Sp. 69. D
 MONTANA aspera, nuda, aquosa, habitantes quales. de aere, aquis, & locis. 2^a. 6. C
 Montana aialia qualia. 3°. de alim. fac. 27. E/ de atten. uic. 2^a. 45. C
 Montana aues sunt præstantiores alijs. de atten. uic. 2^a. 45. C
 Montana aues edenda sunt. de atten. uic. 2^a. 44. G
 Montanarum auium cerebri natura. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. F
 MONTICOLAE aues deterunt. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. F
 Monticolæ

Monticolæ aues sunt boni succi, & non glutinosi. 4°. de san. tu. 2°. 86. C
 MONTVOSA animalia diutius seruantur imputria, quam domesti-
 ca. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 MORA quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. A
 MORALIUM uirtutum basis, & radix est cor. de anat. ui. Sp. 46. B
 Morales uocantur irrationalis animæ actiones, rationalis uero, princi-
 pes. 3°. de loc. aff. 4°. 16. G
 de Moralis philosophiæ parte naturali meminit. de sub. fa. na. 1°. 230. C
 Moralis philosophiæ inuentor fuit Socrates. de hist. philos. Sp. 2. C
 Moralis scientia dependet ex cogitatione facultatum animæ iuxta quos-
 dam. 4°. de decretis Hippocratis 1°. 253. E
 ad Moralem philosophiam & medicinam utile est noscere animæ facul-
 tates, & loca. 9°. de decre. Hipp. 1°. 285. E
 Moralia conferunt uitæ humanæ. de hist. philos. Sp. 2. C
 ad Moralia quæstiones quæ nihil faciunt. 9°. de decre. Hipp. 1°. 284. C
 ad Moralem philosophiam nihil facit scire quæ sit animæ eentia. de sub.
 facultatum naturalium. 1°. 230. F
 Morali philosophiæ non confert scire an irascibilis, & concupiscibilis
 anima sit mortalis, uel immortalis. 9°. de decre. Hipp. 1°. 285. E
 ad Moralem philosophiam inutile est scire an plantæ sentiant. de substan-
 tia facultatum naturalium. 1°. 230. G
 in Morali philosophia fieri non potest ut naturalē, & ratiocinatoriam
 prorsus non attingas. 9°. de decre. Hipp. 1°. 284. D
 de Morali philosophia Galenus tractat. de sub. facult. nat. 1°. 230. E
 MORBIDI morbosos generant. de acre, aq. & loc. 2°. 4. G
 in Morbida, & salubri natura magnū interuallū. de diff. morb. 3°. 2. H
 MORBOSA sunt q̄ minime sunt similia sanis. c. 7°. aph. 63°. Ex. 59. H
 Morbosi affectus, qui in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 189. A
 à Morbosis affectibus proueniunt sternutamenta, quæ semper naturæ
 opus sunt. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 189. A
 Morbosa symptomata an ad rem medicam, uel ad sanitatis tuendæ partē,
 uel ad aliam partem spectent. 4°. de san. tuen. 2°. 82. C
 Morbosi cibi, qui. 1°. de diff. feb. 3°. 32. A
 MORBUS quid significet. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 197. G
 Morbus quid. fin. me. 45. F/G/ars me. 15. 69. D/2°. de nat. fac. 301. B/1°.
 de sa. t. 2°. 64. A/de dif. mor. 2°. C/4. A/de symp. dif. 3°. 10. C/G/H/
 1°. meth. med. 6. F/7. E/8. E/2°. 16. A/11°. 71. D/de ocul. 7°. 185. E/H
 Morbus quid communiter ad corpus & ad animam. 5°. de decre. 1°. 255. B
 Morbus quid sit per exempla ostendit. 2°. meth. med. 7°. 9. H
 Morbus quid sit, & quomodo inueniatur. 1°. meth. med. 7°. 5. G
 Morbus in quibus consistat. 2°. de temp. 1°. 18. E
 Morbus in quo consistat. 1°. de sani. tu. 2°. 64. C/de symp. diff. 3°. 10. F/
 9°. meth. med. 7°. 59. G/contra Iulianum. Ex. 67. C
 Morbus duo exigit ut sit morbus. de symp. diff. 3°. 11. B
 Morbus est unum ex illis quæ sunt præter naturam in corpore. 1°. me-
 thodi medendi. 7°. 8. G
 Morbus præter naturam est. fin. med. 154. 45. D/1°. de san. tu. 2°. 64. A/
 2°. methodi medendi. 7°. 12. E
 Morbus unusquisq; suam propriam habet naturam neq; aliquis est citra
 naturam. de acre, aq. & loc. 2°. 5. H
 Morbus est immoderatio. de diff. morb. 3°. 2. D
 Morbus est exitus à temperie naturali, è contra sanitas. commentario
 4°. aphor. 39°. Ex. 32. D
 Morbus non est et si sit affectus præter naturam. 1°. de san. tu. 2°. 64. A
 Morbus & sanitas quid fm Olympicum. 1°. meth. med. 7°. 6. G
 Morbus est affectus contrarius sanitati à quo læditur actio. 2°. methodi
 medendi. 7°. 10. C
 Morbus & sanitas contraria sunt. 1°. meth. med. 7°. 6. G
 Morbus quomodo distinguitur à sanitate. de sympt. diff. 3°. 10. F
 Morbum præcedit dignitate, & tempore sanitas. 1°. de san. tu. 2°. 62. D
 Morbus, sanitas, & mors ut differunt, ita naturalis motus, immobilitas
 & prauus motus. 1°. de præfag. ex puls. 4°. 110. F
 Morbus qui uere sit. 2°. meth. med. 9. D/ 7°. 10. C
 Morbus qui proprie sit. 1°. methodi medendi. 7°. 7. H / commentario 2°.
 aphorismo 22°. Ex. 15. B
 Morbus nō est ulla alteratio, nisi sint læsæ opationes. 1°. met. med. 7°. 8. C
 Morbi sunt quæcunq; intemperaturæ quæ lædunt operationes. com. 5°.
 aphorismo 57°. Ex. 42. H
 Morbus est actionis noxa. ad Thrasy. 2°. 102. E
 Morbus est causa læsionis, quæ in actione est. de symp. diff. 3°. 13. A
 Morbus pprie est causa cōtinens quæ actionē uitiat. 2°. met. me. 7°. 12. F
 Morbus est uel functio læsa, uel affectio ledens. 1°. meth. med. 7°. 9. B

Morbus pōt dici affectus corporis, et uitium actionis. 1°. met. me. 7°. 7. E
 Morbus uel sit læsa actio, uel affectus, cuius uitio actio læditur nihil re-
 fert dicere. 1°. de san. tuen. 2°. 64. C
 Morbi uocari possunt actio læsa, & affectus, qui lædit actionem, & ex
 hoc nihil mutatur curatio. 2°. meth. med. 7°. 12. F
 Morbum nihil refert ponere in genere constituentium, uel functionum.
 1°. de san. tuen. 2°. 64. D
 Morbus solum est quando læsio est sensibilis. 1°. de san. tuen. 2°. 64. C
 Morbus est cum prorsus corrumpitur functio, uel impeditur. 2°. de natu-
 ralibus facultatibus. 1°. 300. D
 Morbus, qui actionem impedi potest habere causam, & potest esse remo-
 ta causa. 1°. meth. med. 7°. 8. C
 Morbus sine medio actioni nocet. de ocul. 7°. 185. H
 Morbus est ex genere permanentium. 2°. meth. med. 7°. 10. B
 Morbi & symptomatis differentia. de symp. diff. 3°. 11. B
 Morbus quo modo sit sub symptomate. de symp. diff. 3°. 11. B
 de MORBIS quō tradiderit Hippocrates. 3°. meth. med. 7°. 19. E
 Morborum noia uaria quibus nihil refert uti. 2°. meth. med. 7°. 10. D
 Morbi à curantibus nominati. 2°. meth. med. 7°. 9. F
 Morbi à patientibus nominati. 2°. meth. med. 7°. 9. F
 Morbi nominati à causa putata. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Morbi nominati à similitudine extrinseca. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Morbus non est idem, nisi etiā nomen idem. 9°. de decre. Hipp. 1°. 282. H
 Morbi facile numerari non possunt. de ui. rat. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 108. H
 Morborū numerū qui uult tradere, quid agere debet. 1°. me. me. 7°. 4. D
 de Morborum numero quō agitata quæstio. 1°. meth. med. 7°. 4. B
 Morborum numerum qui discere poterit. 2°. meth. med. 7°. 10. E/G
 Morbi nō solū sciendi, sed quales sint. de uict. ra. i mor. ac. c. 2°. 7°. 121. F
 Morbi plures diuitibus, quā pauperibus eueniunt apud Scythas. de ae-
 re, aquis, & locis. 2°. 6. A
 Morbi omnes diuini. de acre, aquis, & locis. 2°. 5. H
 MORBORVM diuisio. fin. med. 154. 45. F
 Morborū diuisio in frequētes, & raro euenientes. 3°. de loc. aff. 4°. 15. B
 Morborum differentia. de diff. mor. 3°. 2. D/in prog. com. 3°. 4°. 208. C
 Morborum differentia non est morbus. 1°. meth. med. 7°. 3. H
 Morborū dīa fm Hippocratem quæ. bre. denot. dogm. Hippo. 1°. 231. D
 Morborum differentia nouem. fin. med. 154. 45. F
 de Morborum, & symptomatum differentiis liber ante librum methodi
 legendus est. 2°. meth. med. 7°. 13. D
 Morbus triplex. de ocul. 7°. 185. E
 Morborum differentia tres quoad tempora. in progn. cō. 1°. 4°. 195. B
 in MORBIS ita sunt tēpora ut ætas in aīalibus. de morb. tēp. 3°. 85. B
 Morborum tempora uæpōi dicuntur. de morb. temp. 3°. 85. B
 Morborum tēpora unde fm aliquos distinguantur. 1°. de cris. 4°. 125. H
 Morborum unum tēpus, alterū uero auxiliorum. de opt. sect. 154. 27. E
 Morborum tempora causarum motiones dicuntur, quæ sunt quatuor. de
 optima secta. 154. 27. E
 Morborum tempora quatuor quō distinguantur. de opt. sec. 154. 27. E
 Morborum tempora quatuor. 1°. de cris. 4°. 125. G
 Morborum tempora quatuor quæ non distinguuntur dierum numero. 1°.
 de crisibus. 4°. 125. G
 Morborum sex tempora, quæ. de morb. temp. 3°. 86. H
 Morborum tempora habent latitudinem. de tot. morb. temp. 3°. 89. B
 Morbi tempora in morituris, quæ. de tot. morb. tem. 3°. 89. E
 Morborum tempora non sunt equalia. 1°. de cris. 4°. 126. D
 Morbi tempora uniuersalia quō quis præcognoscet. 1°. de cris. 4°. 131. F
 Morborum tempora quantum debeant perdurare quo modo coniecturan-
 dum. 1°. de cris. 4°. 128. F
 in Morbo quid significet principium. in progn. com. 1°. 4°. 192. D
 ad Morborum initia modus loquendi Hippocratis quid significet. in 6°.
 de morb. uulg. com. 1°. 3°. 157. F
 Morborū principia attendēda sunt. in 1°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 126. D
 Morbi cum incipiunt sunt in sua specie. de morb. tem. 3°. 85. C
 in Morbis principium esse probat. de morb. temp. 3°. 85. E
 Morbi principium quid sit. 1°. de cris. 4°. 125. D
 Morbi principium quale intelligendum sit. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. F
 Morbi qui habent breue principij tempus. 1°. de cris. 4°. 126. F
 Morbi triplex principium. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Morbi principij unde sumendū. 1°. de dieb. decre. 147. D/2°. 4°. 151. G
 Morbi quibus salus futura est habent principium, augmentum, statum,
 & declinationem. de tot. morb. temp. 3°. 89. D
 in Morbi principio nō existit tremor qui uirium consequitur offensam,
 citra

citra ualidā aegritudinē, aut famē, aut lassitudines, aut uigilias, aut solitudines, ad hāc immoderatā uenerē. in 3^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 127. D
 Morbi augmentum quo modo cognoscatur. 1°. de cris. 4^a. 125. H
 Morbi uehementissima pars est status. 1°. de cris. 4^a. 128. D
 Morbi consistentia quō deprehendatur. 1°. de cris. 4^a. 126. B
 Morbus qui in secundo quaternione erit in statu, & qui ultra. 1°. de diebus decretorijs. 4^a. 151. A
 Morborum statum auferunt etesie. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 147. C
 Morborum qui soluuntur ut uigor, sic etiam declinatio quedam est. de tot. morb. temp. 3^a. 89. E
 Morbi qui iudicantur non habent declinationem. de opt. sect. 1^a. 29. D
 Morbi qui sanantur in principio ui medicamenti carent reliquis tribus temporibus. de opt. sect. 1^a. 29. D
 in Morbi sine urina oleosa. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 147. F
 Morborum qui non soluuntur natura. de tot. morb. temp. 3^a. 89. E
 Morbos quō accessiones sequantur. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. C
 Morbi qui dicuntur constare motu inaequali. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. G
 Morborū quidā acuti sunt & continui, alij ē contrario. fin. med. 1^a. 45. F
 Morborum duplex genus. 8°. meth. med. 7^a. 49. F
 Morborum duo genera acuti & longi. introd. 1^a. 55. E
 Morbi primi, & maxime gñales sunt quatuor. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 ex Morborum primorum numero quo modo sit calor immodicus. 2°. de naturalibus facultatibus. 1^a. 300. F
 Morbos primos quatuor esse qui affirmant. contra Iulianum. Ex. 67. D
 Morborum genera sex. 2°. meth. med. 7^a. 13. D
 Morbi species quē. 3°. de cris. 4^a. 140. B
 de Morbis duae suppositiones. de caus. mor. 3^a. 6. C
 MORBUS acutus unde dicatur. 3°. de dieb. decret. 4^a. 160. D
 Morborū qui acuti sint, qui peracuti, qui chronici. c. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B
 Morbus acutus quo modo differat à longi temporis morbo. 3°. de diebus decretorijs. 4^a. 160. D
 Morbi acuti qui. fin. med. 45. F/introd. 1^a. 55. E/in 6^m. de mor. uulgarib. com. 1°. 3^a. 158. H/2°. de die. decret. 4^a. 155. F
 Morbi acuti numerantur. de uict. rat. in mor. acut. com. 1°. 7^a. 108. H
 Morborum acutorum differentia. in progn. com. 3°. 4^a. 209. A
 Morbus acutus exacte, qui. 2°. de dieb. decret. 155. F/3°. 4^a. 160. C
 Morbus acutus non exacte, qui. 2°. de dieb. decret. 4^a. 155. F
 Morbus acutus ex delapsu, qui. 2°. de dieb. decret. 4^a. 155. F/H
 Morbi acuti uocantur quorum febres maxima ex parte continuę sunt. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Morbi acutissimi sunt cum febre continua. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 118. F/com. 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 Morbi acutissimi in synochis. in 1^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 118. G
 Morbi acuti aliqui sine febre. in prognost. com. 1°. 4^a. 195. A/cōmen. 5°. aphorismo 30°. Ex. 40. D
 Morbi acutissimi fiunt autumnō. com. 3°. aph. 9°. Ex. 20. G
 Morbi acuti fiunt in siccitatibus. com. 3°. aph. 7°. Ex. 20. F
 Morbos acutos semper operatur bilis. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
 Morbos acutos ait Hippocrates fieri ut plurimum à bile, & sanguine, etate uigēte, aestiuo, aut uerno tpe. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a. 231. D
 Morbi acutissimi quo modo, & quando facti sunt propter exercitationes. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Morbus acutus simpliciter, qui. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. E
 Morbus acutus qui quadraginta diebus iudicat. c. 2°. aph. 23°. Ex. 15. E
 Morbi acuti sunt magni, & cito ueniūt in statu. c. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
 Morbus acutus non indicat principium. de opt. sect. 1^a. 29. C
 Morbus acutus quatuor habet permutationes. cō. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
 Morborum acutorum terminus quid sit. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
 Morbi acuti, & peracuti qñ habent suū iudiciū. c. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 Morbos acutos magna ex parte diebus imparibus iudicari inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a. 231. D
 Morbi acuti, & febres ardentes diebus imparibus fiunt. in 3^m. de morbis uul. com. 3°. 3^a. 144. A
 Morbi acuti qui terminantur die decima septima habuere acutiei principium tertia uel quarta die, qui autem in uigesima habent crisim eorum acuties cōepit sexta uel septima die & bene nota hanc regulam, quę docet semper per duas septimanas terminari morbos acutos. & com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. F
 Morbi acuti facile præiudicantur. in prog. com. 3°. 4^a. 207. E
 Morbi acuti symptomata. in 3^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 135. D
 in Morbis acutis uehementissimi casus solent quandoq; bonas crises facere. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C

Morbus acutus duplex habet periculum. com. 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 de Morbis acutis solis est liber prognosticorum. 1°. de cris. 4^a. 128. A
 in Morbis acutis cū febre luctuosa suffiria, malū. c. 6°. aph. 54°. Ex. 53. C
 in Morbis acutis frigus partiū extremarū, malū. c. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Morbi acuti per excretionem iudicantur. in prog. com. 2°. 4^a. 205. B
 ad Morbos acutos sequitur aqua intercutem. 6°. de loc. aff. 4^a. 136. B
 Morbus acutus exigit diligentem curationem. de dynam. Sp. 20. A
 in Morbis acutis ptissana non est danda. de ptif. 2^a. 47. H
 Morbis acutis æstate assuetum quo modo Galenus præseruari. 5°. de sãnitate tuenda. 2^a. 93. G
 per Morbos acutos detrahito ex uena sanguinē. p̃sag. exp. cōf. Sp. 78. E
 Morbi acuti & uehementis ubi pericula insideant, puero sanguis est detrahendus. de p̃sag. exper. conf. Sp. 78. A
 Morbi acuties non necat, nisi prouideatur. com. 2°. aph. 26°. Ex. 16. B
 ob Morbi celeritatem sextus dies quandoq; necat in imparibus. 1°. de diebus decretorijs. 4^a. 149. F
 in Morbis acutis quę multū lædūt. de uic. ra. in mor. ac. cō. 2°. 7^a. 118. C
 MORBI peracuti, qui. fin. med. 1^a. 45. F/2°. de dieb. decret. 4^a. 155. F
 Morbi peracuti prima septima terminantur. c. 4°. aph. 10°. Ex. 28. D
 Morbus peracutus exacte, qui. 2°. de dieb. decret. 4^a. 155. F
 Morbus peracutus non exacte, qui. 2°. de dieb. decret. 4^a. 155. F
 Morbi uigor, uel status quando in peracutis. com. 1°. aph. 7°. Ex. 4. E
 Morbi peracuti ex sudore iudicantur plurimum tertio, uel quinto die, quarto autem raro. com. 6°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Morbi acuti. uide acuti morbi.
 MORBI æstatis proprii, qui. de p̃erm. Sp. 39. G
 Morbi æstatis & autumnī. de temp. com. 1°. 1^a. 32. B
 Morbi qui æstate augentur, hyeme terminantur. de nat. hu. c. 1°. 1^a. 33. D
 Morbos æstiuos tollit hyems. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 151. H
 MORBUS articularis longis intrinsecus nūatur inter morbos. introductio. 1^a. 56. B
 Morbus articularum diuturnus est. fin. med. 1^a. 45. F
 Morbus in articulis quibus neglectis accidat. de dynam. Sp. 19. H
 in Morbo articulari materie lapidescunt. 14°. meth. med. 7^a. 87. H
 MORBI in asperitate causa. de ocul. 7^a. 185. G
 MORBI autumnales expectandi sunt quando eadem die modo calor, modo frigus. com. 3°. aph. 4°. Ex. 20. C
 Morbi autumnī in uere finiunt. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 33. D
 in MORBIS biliosis, & cruditatibus urina diuersa est. de totius morbi temporibus. 3^a. 89. F
 Morbi biliosi, & calidi quę symptomata inducāt. 3°. de lo. aff. 4^a. 16. F
 per Morbos biliosos non fiunt abscessus sed per longos. in prognostica. commentario 2°. 2^a. 205. A
 Morbis biliosis mel inimicum est. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. H
 MORBUS breuis non potest habere æqualia tempora longo. 1°. de crisibus. 4^a. 125. G
 MORBI cacoethes, qui. in 3^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 141. G/in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 165. C
 MORBUS nullus datur apud antiquos calidus, & humidus. 1°. de temperamentis. 1^a. 11. C
 Morbi calidi septem causę. de ocul. 7^a. 185. F
 Morbi calidi à bile. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 morbi calidi quō pp̃ p̃inuas ptes primo calefaciāt. de morb. cau. 3^a. 6. F
 in Morbos calidos incidūt qui sūt calidiores natura. 5°. de sa. t. 2^a. 93. C
 sub Morbis calidioribus uenter fumosas facit mutationes. 3°. de symptomatibus causis. 3^a. 24. H
 Morbis calidis succedentia frigora perniciosiora. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 132. A
 Morbi calidi per excretionem iudicantur. in progn. com. 3°. 4^a. 209. F
 MORBI colliquatiui, & diffusorij. in 6^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 176. E
 de MORBO comitali. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. E
 Morbus comitalis quid. fin. med. 47. B/intro. 1^a. 56. B
 Morbus comitalis diuturnus est. fin. med. 1^a. 45. F
 Morbus comitalis numerat iter morbos longos intrinsecus. intr. 1^a. 56. B
 Morbum paruum comitalem, concubitum esse Democritus censuit. in 3^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 130. D
 Morbi comitalis curatio. intro. 1^a. 56. C
 MORBI secundum compositionem, qui. de ocul. 7^a. 185. F
 Morbi compositi, qui. de ocul. 7^a. 185. F
 Morbi uarij possunt simul commisceri. de tot. morb. temp. 3^a. 89. H
 Morbi compositi difficulter cognoscuntur. 2°. de cris. 4^a. 135. H
 in Morbo compositionis scopi. de const. ar. 1^a. 40. A
 Morbi compositi

Morbi composti causæ quot. de ocul.	7 ^a .185.G	MORBI incrementales qui intelliguntur in 6 ^m . de mor. uul. c. 5 ^o . 3 ^a . 193. A
MORBI secundum concavitatem. de ocul.	7 ^a .185.G	de MORBIS instrumentarijs. de cau. mor. 3 ^a . 8.E
MORBI aliqui contagiosi numerantur. 1 ^o . de diff. feb.	3 ^a . 31.B	Morbi in instrumentis, qui. de dif. morb. 4. A/3 ^o . de sympt. cau. 3 ^a . 24.G
MORBI continui, qui. fin. med.	Isa. 45.F	Morbi in membris compositis quot. de ocul. 7 ^a .185.F
Morbum continuorum acuties ad quatuor ptendatur. c. 2 ^o . aph. 23 ^o . Ex. 15.G		Morbi instrumentales arctant vias. 3 ^o . de symp. cau. 3 ^a . 26.A
MORBI in corruptione causa. de ocul.	7 ^a .185.G	Morbus instrumentalis est obstructio. 11 ^o . meth. med. 7 ^a . 70.C
MORBUS crudus, qui. in 1 ^m . prorrh. com. 1 ^o .	4 ^a . 165.C	MORBI intermittentes, qui. fin. med. Isa. 45.F
Morbū crudū significat urina tenuis. in 3 ^m . de mor. uulg. cō. 1 ^o . 3 ^a . 132.F		Morborum intermittentium sex tempora. de morb. temp. 3 ^a . 85.H
in Morbo crudo non est bona iudicatio. in 1 ^m . prorrh. com. 1 ^o . 4 ^a . 165.C		in MORBO laterali non potest contingere dolor pulsatorius. 2 ^o . de locis affectis. 4 ^a . 9.A
Morbis crudis sudores non prosunt nec sunt bonum signum. in 1 ^m . de morbis uulg. comment. 1 ^o .	3 ^a . 110.G	in Morbo laterali est dolor punctorius. 2 ^o . de loc. aff. 4 ^a . 9.G
Morbi à cruditate nihil ab excretionibus iuuantur. in 1 ^m . de morb. uulg. commentario 1 ^o .	3 ^a . 111.C	in Morbo laterali casus temporum. 1 ^o . de cris. 4 ^a . 132.E
Morbo toto existente crudo potest aliquando in parte fieri coctio. in 1 ^m . de morb. uulg. com. 2 ^o .	3 ^a . 116.F	Morbi lateralis uaria medicamenta. 9 ^o . de decr. Hipp. 1 ^a . 282.F
Morbi cito pueris coquantur. in 1 ^m . de morb. uulg. com. 2 ^o .	3 ^a . 116.G	in Morbo laterali medicorum diuersitas. 9 ^o . de decr. Hippo. 1 ^a . 282.F
MORBORVM quidam sunt cōes, quidā dispersi inter cōes, alij publici sunt, quos uocat ἐνδημους græci. alij uulgares, qui ab illis tum ἐπιδημοί, tum ἐπιδήμιοι uocantur. de morb. uulg. cō. 1 ^o . 3 ^a . 101.E		in Morbo laterali fomētis calidis in principio utitur. 9 ^o . de decr. 1 ^a . 282.G
Morbi dispersi quando fiant. in 1 ^m . de mor. uulg. com. 1 ^o .	3 ^a . 103.B	MORBI in leuitate causa. de ocul. 7 ^a .185.G
in MORBIS quid sit diuinū fm Galenū. in prog. com. 1 ^o .	4 ^a . 190.D	MORBUS lethargus dictus quo lunæ aspectu fiat. de decub. progno. ex mathe. scientia. Sp. 12.G
Morbi ἐνδημοί, id est publici. in 1 ^m . de morb. uulg. com. 1 ^o .	3 ^a . 101.E	à MORBO longi temporis quo modo differat morbus acutus. 3 ^o . de dieb. decret. 4 ^a . 160.D
Morbi endimij sunt rari. de met. rat. in mor. acut. com. 1 ^o .	7 ^a . 109.E	Morbi diuturni, qui. fin. med. 45.F/G/introd. 15. 55.E/1 ^o . de crisibus. 4 ^a . 126.F/quos purg. opt. quib. med. & quo temp. 5 ^a . 88.C
MORBUS euasorius, qui. fin. med.	Isa. 45.G	Morbus diuturnus qui proprie sit. 3 ^o . de dieb. decr. 4 ^a . 160.C
MORBI ἐπαυερχόμενοι, qui. in 1 ^m . prorrh. com. 1 ^o .	4 ^a . 178.G	Morbi longi intrinseci, qui. intro. Isa. 56.B
MORBI euidentes, qui. de diff. morb.	3 ^a . 3.D	Morbi longi sunt frigidi. com. 2 ^o . aph. 39 ^o . Ex. 17.H
Morbi non euidentes, qui. de diff. morb.	3 ^a . 3.D	Morbi longi ex quibus fiant, & quo. com. 2 ^o . aph. 19 ^o . Ex. 14.B
MORBIS excrementitijs cur partes debiliores primæ corripiantur. de curan. rat. per san. g. mis. 6 ^a . 17.H		Morbi longi fiunt propter humores frigidos, aut multos, aut crassos. com. 4 ^o . aph. 44 ^o . Ex. 32.G
MORBUS exitialis, qui. fin. med.	Isa. 45.G	Morbi longi sunt in senioribus. com. 6 ^o . aph. 6 ^o . Ex. 47.B
Morbus exitialis nō tolerat tenuissimū errorem. 10 ^o . meth. me. 7 ^a . 67.D		Morbi qui senioribus contingunt. in prog. com. 3 ^o . 4 ^a . 210.D
Morbi mortales non fiunt hyeme. com. 2 ^o . aph. 25 ^o . Ex. 16.A		Morbum esse senium quidam uolunt. de marc. 3 ^a . 46.E
Morbi incolumes ob delicta fiunt mortales. 1 ^o . de dieb. decr. 4 ^a . 150.D		Morbi aliqui habent annorum mēsuratiōē. in prog. com. 3 ^o . 4 ^a . 208.D
Morbis mortalibus timores, labores, conuulsiones quandoque fiunt ex somnis. com. 4 ^o . aph. 67 ^o . Ex. 34.F		in Morbos diutinos cur aliqui incidant quibus tota uita explicari non possunt. 6 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 98.A
ex Morbis mortiferis sanantur, quibus nullus sit error & à quibus. in 6 ^m . de morb. uulg. com. 2 ^o .	3 ^a . 168.F	Morborum longorum principium est dies quadragesimus. comment. 6 ^o . aphorismo 36 ^o . Ex. 32.A
MORBI extremi, qui. com. 1 ^o . aph. 1 ^o .	Ex. 2.E	Morbis longis dies primus iudicationis est ultimus acutorum. commē. 3 ^o . aphorismo 27 ^o . Ex. 25.H
MORBUS factus, & in fieri potest colligi, & quo modo curetur. cōment. 2 ^o . aph. 22 ^o .	Ex. 15.B	Morbo longo aequalia tempora habere non potest morbus brevis. 1 ^o . de crisibus. 4 ^a . 125.G
Morbi qui ante non fuere. 14 ^o . meth. med. 7 ^a . 93.C		Morbi longi fiunt à pituita, & ab atra bile. intro. Isa. 55.E
MORBI febrilis nulla species est, quæ quarto die non cognoscatur. 2 ^o . de cris. 4 ^a . 136.E		Morbos diuturnos ait Hippocrates à phlegmate, & atra bile prouenire, idq; in senibus & hyeme, bre. denot. dogm. Hipp. 1 ^a . 231.D
Morbus febrilis est quando febris est passio, & non casus. commentario 4 ^o . aphorismo 66 ^o .	Ex. 34.F	Morbi fiunt longi ob delicta. 1 ^o . de dieb. decr. 4 ^a . 150.D
ex Morbo febrili senectus. 5 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 92.H		Morbi longi in temporibus pluuiosis fiunt. com. 3 ^o . aph. 7 ^o . Ex. 20.F
MORBI secundum figuram causæ, quæ. de ocul.	7 ^a .185.G	Morbus an lōgior sit, uel breuior quō cognoscatur. 2 ^o . de cris. 4 ^a . 137.H
Morbi in figura quō ex contrarijs curentur. de const. ar. Isa. 39.D		Morbus lōgus quibus indicetur, cō. 7 ^o . aph. 31 ^o . 56.C/aph. 61 ^o . Ex. 59.G
MORBI cum fluxione, qui. de inæq. intemp.	3 ^a . 43.B	Morbus est longus quando paroxysmi seruant eandem horam. commentario 4 ^o . aph. 30 ^o . Ex. 30.E
Morbi orti ex fluxionibus. de inæq. intemp.	3 ^a . 44.H	Morbi longitudo significatur ubi in toto corpore mutationes sunt caloris & frigoris. com. 4 ^o . aph. 40 ^o . Ex. 32.D
MORBI secundum foramen causæ, quæ. de ocul.	7 ^a .185.G	Morbi longitudinem prænunciat ubi in toto corpore mutatio, fueritq; refrigeratum corpus, aut rursus in caluerit, aut color ex alio emerferit. præfag. exper. conf. Sp. 77.G
Morbi in largitate foraminis causa. de ocul.	7 ^a .185.G	Morbi longitudinem significat sudor aduentante febre, nec deficiente febre. præfag. exper. conf. Sp. 77.G
MORBI secundum formam quinque modis. de ocul.	7 ^a .185.F	Morbus longus est si sudor in febre non deficiente appareat, quia multam humiditatem ostendit. com. 4 ^o . aph. 56 ^o . Ex. 33.F
MORBUS in formatione quo modo fiat. de cau. mor.	3 ^a . 8.F	Morbus quando ab urina significatur diuturnus, & non tutus. de urinae significatione ex Hippocrate. Sp. 78.F
MORBUS frigidus octo modis fit. de ocul.	7 ^a .185.F	Morbos producant urinae tenues. in 1 ^m . de mor. uulg. cō. 3 ^o . 3 ^a . 122.H
Morbi frigidi capitis qui sint. 1 ^o . de comp. med. sec. loc. 5 ^a . 126.G		Morbus lōgus significatur ab urina alba pspicua. c. 4 ^o . ap. 72 ^o . Ex. 35.E
in Morbos frigidos incidūt, q sunt fridiores natura. 5 ^o . de sa. tu. 2 ^a . 93.C		Morbū longū significat urinae rubra. in 3 ^m . de mor. uulg. cō. 1 ^o . 3 ^a . 131.B
Morbis frigidis, & humidis facilius cedunt frigidi, & humidis natura: cōtrarij, ægrius. in 1 ^m . de morb. uulg. com. 1 ^o .	3 ^a . 103.F	Morbum longum, licet salubrem significat urina rubra. in 1 ^m . de morbis uulg. com. 3 ^o . 3 ^a . 123.B/de urinis. 12. 4.B/1 ^o . de cris. 4 ^a . 130.F
Morbi ex frigidis humoribus, qui. com. 2 ^o . aph. 40 ^o .	Ex. 18.A	ī Morbis lōgis, pulsus lōgus agustus, & hūilis. 1 ^o . p̄sa. ex puls. 4 ^a . 107.E
Morbi frigidi à pituita. 2 ^o . de nat. fac. 1 ^a . 300.D		Morbi non futuri diuturni signa. 3 ^o . de cris. 4 ^a . 144.H
sub Morbis frigidioribus uenter acidus facit mutationes. 3 ^o . de sympto- matum causis. 3 ^a . 24.H		Morbi qui non possunt in longum extendi. com. 7 ^a . apho. 22 ^o . Ex. 55.E
Morbus frigidus mēbra qñq; mortua decidere facit. de diff. mor. 3 ^a . 3.E		Morbi lōgi q̄s atates magis debilitat. c. 2 ^o . aph. 26 ^o . 28 ^o . Ex. 16.B/C/D
Morbi qui senes comitantur ad mortem. com. 2 ^o . aph. 40 ^o . Ex. 18.A		in Morbis diuturnis corpus exiccatur. 7 ^o . meth. med. 7 ^a . 45.H
MORBI fusanei sunt qui omni tpe, & loco fiunt. fin. med. Isa. 45.H		in Morbis longis iecur fit scyrrhosum. in prog. com. 2 ^o . 4 ^a . 197.G
MORBUS in habitu est cum corpora solida ægrotant. in 1 ^m . de morb. uulg. comment. 1 ^o .	3 ^a . 112.C	in Morbis longis cur multa cōtingant sinistra. in prog. c. 2 ^o . 4 ^a . 203.B
MORBUS humidus quadruplex. de ocul.	7 ^a .185.G	Morbi longi
MORBI qui hyeme fiunt. de nat. hum. com. 1 ^o .	1 ^a . 31.H	
Morbi qui hyeme augentur æstate terminantur. de nat. hu. cō. 1 ^o . 1 ^a . 33.D		
Morbos hyemales tollit æstas. in 3 ^m . de mor. uulg. com. 3 ^o .	3 ^a . 147.B	

Morbi longi fiunt, si in febribus abscessus ad primas iudicationes non sol-
uuntur. com. 4°. aph. 51°. Ex. 33. D
Morbi longi difficulter praeiudicantur. in progn. com. 3°. 4°. 207. D
in Morbis etiam longis est aliqua crisis. 2°. de dieb. decr. 4°. 152. G
Morbos diuturnos paribus diebus magna ex parte iudicari inquit Hippo-
crates. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
Morbi diuturni non solent per sudores iudicari. cō. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
Morbi longi non iudicantur per excretiones, sed per cōcoctionem & ab-
scessus. com. 6°. aph. 36°. Ex. 31. H
in Morbis longis fiunt abscessus ad articulos. in 6°. de morbis uulgarib.
commentario 4°. 3°. 179. E
Morbi longi quo tpe in pueris iudicantur. cō. 3°. aph. 28°. Ex. 26. A
in Morbis diuturnis non est malum partes extremas corporis frigesce-
re. com. 7°. aph. 7°. Ex. 54. A
in Morbis longis fastidium cibi, et deiectiones sinceræ, malum. com. 7°. aphorismo 6°. Ex. 54. D
in Morbis diuturnis facies Hippocratica non est exitiosa. in prognostica.
commentario 1°. 4°. 191. E
in Morbis longissimis quo modo fiat uirium lapsus ex atrophia. 12°. me-
thodi medendi. 7°. 77. C
in Morbis longis qui sunt euasuri famescunt. cō. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
in Morbis longis quo occurrere possumus. cō. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
in Morbis longis semper est expectanda cōctio. quos purg. op. quib. med.
& quo temp. 5°. 38. G/ com. 1°. apho. 24°. Ex. 10. F
Morbus paulatim potest coqui. 1°. de cris. 4°. 128. C
Morbus est cōcoctus si urina careat cōtētis. de uri. sig. ex Hipp. Sp. 79. C
Morbi longi per superiora purgantur. intro. 1sa. 58. A
Morbi longi per abscessum iudicantur. in progn. cō. 2°. 4°. 205. B
in Morbis longis abscessus per decubitus maxime fiunt. in 1°. de mor.
uulg. commen. 1°. 3°. 111. C
Morbi diuturni sanantur in tēporibus oppositis. de nat. hu. c. 1°. 1°. 33. D
ad Morbum longum ualens antidotus. 2°. de antid. 5°. 111. F
ad Morbum longum. 8°. de compo. med. sec. loc. 196. H/ 6°. de compo. si.
med. per genera. 5°. 262. H
Morbus longus, lege longus morbus, longa ægrotudo, ægrotudo longa.
MORBI uehementia, & magnitudo sunt idem. 3°. de cris. 4°. 140. B
Morbus magnus re & effectu, qui. fin. med. 1sa. 45. G
Morbus imagine magnus, qui. fin. med. 1sa. 45. G
Morbus tripliciter est magnus, & grauis. 4°. meth. me. 7°. 28. D
Morbi magnitudo unde cognoscatur. de const. ar. 1sa. 42. B
Morbi magnitudo unde. de constitutione art. 1sa. 40. H/ de tot. morb.
temp. 3°. 89. E/ de ocul. 7°. 185. G
Morbi magnitudinis in numero causa. de ocul. 7°. 185. G
Morbi magnitudo unde accipiat. 7°. meth. me. 7°. 48. F
Morbi propter tria sunt magni. 4°. meth. med. 7°. 28. B
Morbus magnus est epilepsia. de puero epil. 7°. 187. F
Morbi maximi ualidissimi & grauissimi, qui. in 1°. de morb. uulgarib.
commentario 3°. 3°. 118. F
Morbo magno non capiuntur quartanarij. in 6°. de morbis uulgaribus,
commentario 6°. 3°. 197. C
Morbos magnos tollit quartana supueniens. i. 6°. de m. uul. c. 6°. 3°. 197. C
ob Morbi arthridis magnitudinem articulis suis sedibus decidunt. de dif-
ferentijs morborum. 3°. 4. B
Morbi magnitudo unde cognoscatur. 1°. de cris. 4°. 126. A
Morbi Magnitudo p quæ cognoscatur. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 94. D
Morbus magnus non sanat absq; signis solutorijs. 1°. de die. dec. 4°. 145. C
ut Morbi sūt magni ita euacuatiōes magnæ fieri dñt. de cucu. sca. 6°. 3. H
Morbi magnitudo & uirtus sunt sanguinis mittendi primi scopi. de cu-
ran. rat. per sang. mis. 6°. 18. B
Morbus magnus idcat de sanguinis missiōe. de cu. ra. p san. mis. 6°. 18. E
ob Morbi magnitudinem uacuatio fiat totius corporis non solum ob re-
dundantiam. 13°. meth. med. 7°. 81. C
Morbi i magnitudie quo differūt à morbis i numero. de dif. mor. 3°. 5. A
Morbi fm magnitudinem, qui. de ocul. 7°. 185. F
MORBUS malignus. fin. me. 1sa. 45. G/ cō. 7°. aph. 11°. Ex. 54. G
in Morbis malignis fit permutatio in hora caliditatis, & frigiditatis. in
1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. B
in Morbis malignis sitis mala. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. B
MORBI manifesti non traduntur in libro de locis affectis. 5°. de locis
affectis. 4°. 33. B
MORBUS medius, qui. fin. med. 1sa. 45. G
Morbos medios ait Hippocrates à causis mixtis prouenire. bre. denot.

dogm. Hippoc. 1°. 231. D
inter Morbu sensibile, & sanitatē datur mediū. 5°. de sa. tucn. 2°. 93. D
in MORBIS melancholicis ad hæc periculosi decubitus apoplexiam
corporis, uel furorem, uel conuulsionem, uel cecitatem significant.
com. 6°. aphor. 56°. Ex. 53. D
MORBUS qñ minor. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 12. F
MORBORVM mos unde. de const. ar. 1sa. 40. H
Morbi mos unde cognoscatur. 1°. de cris. 4°. 126. A
Morbus more feræ insidiatur. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 132. D
Morbi more rigor qui. de palp. 3°. 53. H
MORBI multi quo modo fiant. 9°. de usu par. 1°. 171. D
MORBI fm numerum, qui. de ocul. 7°. 185. F
MORBI distinctio in ordinatum & in inordinatum colligitur. cō. 1°. aphorismo 19°. Ex. 9. F
MORBI à lesa particula nominati. 2°. meth. me. 7°. 9. D
Morbi ut plurimū à pte patiēte nominantur. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 95. F
Morbi nominati à particula, & symptomate. 2°. meth. me. 7°. 9. E
Morbi uehementissimi ex ualidissimo mēbro. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 182. E
Morbi quibus fiant partibus. de dyn. Sp. 19. G
Morbus quo cognoscatur esse à capite. de dyn. Sp. 19. G
Morbi qui cōtingūt denigratibus capillos. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 126. H
Morbi uentriculi ob alias partes. 7°. meth. me. 7°. 48. A
Morbo existēte à thorace sudare incipit caput, lingua fit grauior, aut os
amarū: aut māmilla dolēt <uelit alij legūt maxillæ> oscitatio sequi-
tur sine sōno, et quiete: grauitas, et prurigo corporis, aut dolor bra-
chia, manusq; intumescūt, subitq; tussis arida. de dyn. Sp. 19. G
Morbi thoracis uomitu sanantur. de dyn. Sp. 19. H
Morbus si ex uentre oritur, uenter uritur, & turbatur, et sentit dolorē,
ut cibus, & potus amara uideantur, genua subsidunt, lumbi grauantur
inter scapulas contrahitur, totumq; corpus particulariter grauescit,
tardantur pedes, grauiasunt crura, renes indolescent, & incurrunt
febriculam. de dyn. Sp. 19. H
Morbus si à uescica nascitur. Pleni uidentur, & cito saturi sentiuntur, fre-
quenter sentiuntur inflationes uentris, & strepitus, uidētur oscitare
nec oscitant, sed tantum os diducunt, sequitur totius corporis stupor,
somnia grauis quasi macri corporis sit, urina liuida, & uix exit, tu-
mescunt etiam uerenda, & inde calculosi fiunt. de dyn. Sp. 19. H
Morbi à uescica curatio. de dyn. Sp. 19. H
in Morbis uescicæ, uulua, renum quæ secari debeat. præsagium experiē-
tia confirmatum. Sp. 78. C
MORBI parui non debent sanari antidoto magna. de usu theriacæ ad
Pamph. 5°. 99. A
Morbi paruitatis causa. de ocul. 7°. 185. G
Morbi parui, qui. de usu theria. ad Pamph. 5°. 99. A
MORBI aliqui patrij, aliqui cōes sunt. de acre aq. & loc. 2°. 2. D
MORBI periculosi qui sint, & qui non. com. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
Morbus periculosus, qui. fin. me. 1sa. 45. G
Morbi minus piculosi sunt qui naturæ sunt cognati. 7°. me. m. 7°. 49. A
i Morbis piculanti robusti q diu sani uixere. 1°. psag. ex puls. 4°. 110. E
MORBUS cōmunis est pestis. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 101. E
Morbus exitialis est pestis. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 101. E
Morbi pestiferi sunt rari. de uic. ra. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 109. B
in Morbo pestilenti stranguria bonū. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 111. F
MORBI inter phrenitidem, & lethargum descriptio. 4°. de dignotio-
ne pulsuum. 4°. 102. D
ad MORBOS pituitosos quando ualeat uenus. in 6°. de morb. uulg.
commentario 5°. 3°. 192. F
Morbi pituitosis mel amicum est. 2°. de na. fac. 1°. 300. H
MORBUS plethoricus ut sit phlegmone, qd exigit. cō. Iul. Ex. 69. D
in Morbos plethoricos facit incidere euacuatio sanguinis retēta. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 185. D
Morbi putridi, & carbunculis quæ urbes obnoxie sint. in 1°. de mor.
uulg. com. 1°. 3°. 103. F
Morbi sunt phlegmon, & putredo. 3°. meth. me. 7°. 22. E
MORBUS regius seu arquatus, quid. fin. med. 1sa. 47. D
Morbus regius est morbus acutus. intro. 1sa. 55. E
Morbus regius est in oibus corporis partibus. 3°. de lo. aff. 4°. 18. D
Morbus regius, & melancholiæ cancris, & phagædenis respōdent. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
Morbus regius unde. 3°. de symp. caus. 3°. A/ D
Morbus regius an semper à iecore procedat. 5°. de loc. aff. 4°. 34. A
Morbus regius, uel erysipelata quando amarā bilem comitatur. 3°. de

Symptomatum causis. 3^a.26.B
 in Morbo regio laborantibus bilis redundat, attamen non febricitant. 2°.de diff.feb. 3^a.36.C
 Morbus regius à liene niger. 2°.de na.fac. 1^a.301.E
 Morbus regius dicitur cum à bile mutatur color, cum uero ab atra bile, caret nomine. 3°.de symp.cau. 3^a.30.D
 in Morbo regio deiectiones albæ quò fiant. in 1^m.prorrh.c.1°.4^a.165.A
 Morbo regio fatuitas supueniēs malū. in 3^m.de mor.uul.c.1°.3^a.133.D/
 in 1^m.prorrh.com.1°. 4^a.167.F
 Morbum regium emendat nepita. de simp.me. Sp.87.H
 MORBUS renum diuturnus est. fin.me. If.45.F
 MORBUS sacer cur sit dictus morbus comitialis. in 6^m.de mor.uul. commentario 6°. 3^a.197.D
 Morbus sacer cur puerilis dictus. in 6^m.de mor.uul.cō.5°. 3^a.193.A
 Morbus sacer est frequentior in pueris quā lapis uesicæ. in 6^m.de morb. uulg.com.5°. 3^a.193.B
 Morbus sacer qui merito appelletur. contra Iulianum. Ex.67.E
 de Morbo sacro liber est Hippocratis. in progn.com.1°. 4^a.190.D
 MORBO salubri laborantis casus. 3°.de cris. 4^a.140.G
 MORBI sicci, qui. de ptiff. 2^a.47.H
 Morbi sicci diuersarum partiū. de uic.ra.in mor.acu.com.1°. 7^a.112.F
 Morbus siccus est quadruplex. de ocul. 7^a.185.G
 Morbus siccior quò noscatur. de uic.ra.in mor.acu.cō.1°. 7^a.112.E
 MORBUS primus in similaribus est ex intemperie quatuor qualita-
 tum. 2°.meth.med. 7^a.12.F
 Morbi diuersi sunt i similaribus, & in instrarijs. 2°.meth.med. 7^a.12.G
 Morbus quod non sit ullus utrisque particulis proprius quo modo pro-
 betur. de diff.mor. 3^a.3.B
 Morbus cōmunis similarium, & instrumentalium partium est ulcus. 3°.
 methodi medendi. 7^a.18.F
 Morbi simplices prio ponēdi sunt, deinde cōpositi. 3°.meth.me. 7^a.19.E
 Morbi simplices, qui. de ocul. 7^a.185.F
 Morbi simplices quò inueniuntur. de diff.morb. 3^a.2.D
 i Morbo simplici simplex ē curatio, et ē cōtrario. 4°.meth.me. 7^a.23.B
 Morbus simplex indiget simplici curatione, in copulatis debemus maiori
 instare non pratermittentes minorem. cō.1°.apho.16°. Ex.8.H
 MORBI soporiferi in cerebro fiunt. 3°.de lo.aff. 4^a.20.C
 MORBI sporades, qui. de uic.ra.in mor.acu.cō.1°. 7^a.109.A
 Morbi sporadici sunt frequētes. de uic.ra.in mor.acu.c.1°. 7^a.109.B
 MORBI superuentus quid. cō.7°.aph.11°. Ex.54.G
 MORBI transmutatio, quid sit. com.7°.aph.11°. Ex.54.G
 MORBUS tardus non est semp longi tps. 3°.de die.dec. 4^a.160.D
 MORBI ueris in autumno finiuntur. de na.hu.cō.1°. 1^a.33.D
 MORBI uernaculi, qui. fin.med. If.45.H
 MORBI oēs possunt duci ad ulcera. de fr.ict.cō.1°. 7^a.246.E
 MORBI in unitate, qui. de ocul. 7^a.185.F
 MORBI uniuersales, qui. in 1^m.de mor.uul.cō.1°. 3^a.101.D
 MORBI uteri proprii, quid agant. 3°.de symp.cau. 3^a.29.H
 MORBI uulgares, qui. fin.med. Ifa.45.H/in 1^m.de mor.uul.com.1°.
 103.B/in 3^m.com.3°. 3^a.142.B
 Morbus epidemicus qñ nullus. in 1^m.de mor.uul.com.1°. 3^a.103.B
 Morbi uulgares considerandi sunt. in progn.com.3°. 4^a.212.A
 de Morbis uulgaribus libro quæ sunt prædiscenda. in 3^m.de morb. uul.
 commentario 1°. 3^a.101.B
 de Morbis uulgaribus liber sequitur librum prognosticorum. in 1^m.de
 mor.uulg.cō.1°.3^a.112.D/in progn.Hipp.com.1°. 4^a.190.G
 Morbi uulgares unde. in 1^m.de mor.uul.com.1°. 3^a.103.C
 Morborum epidemicorum causæ. de na.hu.cō.2°. 7^a.182.D
 Morborū uulgarū causa est cōlū. in 1^m.de mor.uulg.cō.1°.3^a.101.D/F
 ad Morbos uulgares pluuiæ multæ faciūt. i 1^m.de mor.uul.c.1°.3^a.101.G
 Morbi epidemici signum. de na.hu.com.2°. 7^a.182.B
 Morbi passim grassantes quo modo à regionalibus differant. in 1^m.de
 mor.uulg.com.1°. 3^a.100.G
 Morbi pro ratione uniuscuiusque tempestatis fiunt similitudinē habentes
 cum natura succi exuberantis. in 1^m.de mor.uul.cō.1°. 3^a.100.H
 Morbo uno, & eodem cur non omnes capiuntur in unaquaq; tempesta-
 te. in 1^m.de mor.uul.com.1°. 3^a.101.A
 MORBI proprie non generantur, sed aīalia. de mor.tēp. 3^a.85.D
 Morborum generationes necessario sciri debēt. de const.ar. Ifa.40.G
 de Morborum generatiōe Hippocrates primus recte dixit, Aristoteles
 post eū recte interpretatus est. 2°.de decr.Hip. 1^a.298.A
 Morborū causæ necessario sciri debent. de const.ar. Ifa.40.G

Morbi cām inuenire magnā uim habet. 2°.de arte cu.ad Gla. 7^a.101.D
 Morbi omnes unde proueniant. intro. Ifa.55.C/8°. de decre. Hippoc.1^a.
 274.E/G/de tot.mor.temp.3^a.89.E/1°.meth.med. 7^a.6.F
 Morbus, & sanitas quibus fiant. de decub.prog.ex math.sciē. Sp.12.B
 Morborum causæ præcedentes, quæ. de cau.morb. 3^a.7.B
 Morbi aliqui fiunt absente causa. 9°.meth.me. 7^a.61.B
 Morbum præcedens causa quæ. de symp.diff. 3^a.10.G
 Morborum causæ, quæ sint, non autem morbi. de diff.mor. 3^a.4.A
 Morborum causæ, quæ. 1°.meth.med. 7^a.7.D
 Morbi causæ, quæ proprie. de symp.diff.3^a.10.G/2°.meth.me.7^a.10.C
 Morborum causæ fm Hipp.bre.denot.dogm.Hipp. 1^a.231.D
 Morbi causa est affectus. 1°.meth.me. 7^a.7.E
 Morbi causa potest dici corporis affectus, uel corpus tertio modo affe-
 ctum. 1°.meth.med. 7^a.6.F
 Morbi in quibus uidetur affectus. 13°.metho.med. 7^a.85.G
 cū Morbis quæ causæ simul inuadunt. 1°.de arte cur.ad Glauc. 7^a.96.H
 Morbi cā triplex est. de ocul.7^a.185.F/in 1^m.de mor.uul.c.1°.3^a.100.G
 Morborū causæ internæ, quæ. de ocul. 7^a.185.G
 Morbi secundum Dioclem fiunt à simili, & sanantur à contrario. com.
 2°.aph.34°. Ex.11.C
 Morbos fieri à similibus quò intelligatur. com.1°.aph.16°. Ex.8.H
 Morbi fiunt aliqui ex sola qualitate sine materia. de cau.mor. 3^a.8.B
 Morborum aliqui cū materia, aliqui sine materia. 9°.meth.me. 7^a.61.B
 Morbi ex inæquali intemperie, qui. de inæq.intemp. 3^a.44.G
 Morbi per calidam, & siccam intemperiem, qui. de atra bile. 1^a.35.A
 Morbus ex intemperie est febris. de tot.mor.temp. 3^a.88.D
 Morbo propinquum est temperamentum symmetriam egressum. 8°.me-
 thodi medendi. 7^a.51.H
 Morborū cāe duplices externæ, et ex nobis ipsis. d n.h.c.2°.7^a.182.G
 Morborū cā cōtinēs fm Iulianū est plenitudo. contr.Iul. Ex.68.E
 Morborum continens causa secundum Thessalum est plenitudo. contra
 Iulianum. Ex.68.E
 in Morbis plenitudo quid faciat. 3°.de symp.cau. 3^a.25.G/C
 Morbos cōmittūt maxie mutatiōes. de uic.ra.in mor.ac.c.2°.7^a.113.G
 Morbi fiunt mulieribus, & uiri, ex excessu, & defectu. commentario
 5°.aphorif.57°. Ex.42.H
 Morbi accidunt si plura menstrua fiant, & si non fiant ex utero contin-
 gunt morbi. com.5°.aph.57°. Ex.42.H
 Morbi fiūt ex defectu menstruorū, & excessu. c.5°.aph.57°. Ex.42.H
 ex Morbo abortus. in 3^m.de mor.uul.com.2°. 3^a.139.B
 Morbi ex defectu quò fiant. com.5°.apho.55°. Ex.42.H
 Morbi consistūt in fluxu, & clausu fm Hippocratē. 1°.meth.me. 7^a.3.H
 Morbus ois aut adstrictus est, aut fluens, aut mistus. de sect. Ifa.17.D
 Morbi minime fiunt habētibus uētem humidū. c.6°.aph.33°. Ex.50.B
 Morbus plerūq; permanet causa ablata. 1°.de loc.aff. 4^a.3.H
 Morbus adesse, & causa abesse potest. 4°.meth.me. 7^a.24.A
 Morbus quandoque habet causam præsentem, quandoque non. commen-
 tario 2°.apho.22°. Ex.15.C
 Morbi qui nec locū affectū, nec cām repræsentāt. 2°.meth.med.7^a.9.E
 Morbi diuersi fiunt ex uictu. in 1^m.de mor.uul.cō.1°. 3^a.101.D
 Morbi qñ fiunt ex uictu. de na.hu.com.2°. 7^a.182.C
 Morbi à cibo, & à potu, quales. in 1^m.de mor.uul.com.1°. 7^a.101.D
 Morbis sunt magis obnoxij cibi crassi, & glutinosi. 1°.de dif.fe.3^a.32.A
 Morbos grauissimos incidunt homines inaniti comedentes carnes difficul-
 ter coctiles. 1°.de ali.fac. 2^a.10.A
 Morbi effectuius, uel quod rectius diceretur auctificus est cibus, & non
 morbus. com.7°.aph.62°. Ex.59.H
 Morbus à quo cibo fiat ratione quanti. cō.2°.aph.17°. Ex.13.B
 Morbo in sanis faciunt cibi deprauati, in agris augment. 2°.de differen-
 tijs febrium. 3^a.42.G
 Morbi fiunt à cruditate. intro. Ifa.55.C
 Morborum causa incoctio. de const.ar. Ifa.40.C
 Morbus ortus ab aqua. in 1^m.de mor.uul.com.1°. 3^a.101.D
 Morbos alios, ac præcipue febrem faciunt exercitia consueta dimissa. 1°.
 de diff.feb. 3^a.31.C
 Morbi fiūt diuersi fm diuersitatē naturarū. c.3°.aph.19°. Ex.24.A
 Morbi omnes quem modū seruant. in 1^m.de mor.uul.cō.3°. 3^a.120.B
 Morborum causæ quatuor humores. 8°.de decr.Hipp. 1^a.275.H
 Morborum, & sanitatis auctores sunt quatuor humores. in 3^m.de mor.
 uulg.commen.1°. 3^a.129.C
 Morbi notant humorem peccantem. cō.4°.aph.2°. Ex.27.E
 Morbus fit ab humore superfluo, & non tantum à debilitate membri.
 com.6°.

com. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A
 Morbi ab atra bile. de atra bile. 1°. 36. E
 Morbi fiunt si humores abundant corrupti. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 182. G
 Morbi ab humorum crassitie sunt podagrici, arthritides, et melancholici. quos purg. opt. quib. med. et quo temp. 5°. 88. D
 Morborum mater bilis. de dyn. Sp. 19. D/G
 Morborum præcipua causa sanguinis multitudo fm Erasistratum. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 9. H
 Morbi cām esse sanguinē cognoscimus à gravitate. de opt. sec. Isa. 22. F
 Morbi humorum cur augentur. de cau. mor. 3°. 8. E
 Morbi per defluxum substantiæ in locum. de dif. morb. 3°. 3. D
 Morbi ex defluxionibus ad partes imbecillas. in 1°. de morb. uulg. commentario 1°. 3°. 108. H
 Morbi in quibus necesse est decubere. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 105. A
 Morbos aliquos esse hereditarios à patribus, et auis collige. commentario 6°. apho. 28°. Ex. 49. B
 Morbi oēs possunt fieri quocūq; tempore. com. 3°. aph. 19°. Ex. 24. A
 Morbi non oēs omni tpe fiunt. in 1°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 103. C
 Morbos non faciunt noia tempora anni, sed tēperamenta. in 3°. de mor. uulg. cō. 3°. 147. C/cō. 1°. aph. 16°. 8. H/cō. 3°. apho. 4°. Ex. 20. C
 Morbos, et febres facit aeris ambiētis tēpantia. 2°. de cris. 4°. 134. C/D
 Morborum non est sola causa temperatura aeris, sed et uictus. com. 3°. aphorismo 19°. Ex. 23. H
 Morbi à temperamento aeris fiunt ob naturam, et uictum uniuscuiusq;. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 141. F
 Morbi cum sit ab aere signum. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. C
 Morbi ex succeſsione temporū fiunt, et soluuntur. c. 3°. aph. 1°. Ex. 19. G
 Morbi fiunt à similibus temporibus, et dissoluuntur à dissimilibus. commentario 3°. apho. 3°. Ex. 20. B
 Morbis quæ maxime patent. 6°. de sa. tuen. 2°. 95. D
 Morbis sunt magis obnoxia corpora ex contrarij temperamenti partibus constructa. 3°. de ali. fac. 2°. 28. F
 Morbis qui raro corripuntur. de bon. et uit. suc. 2°. 39. B
 MORBORVM genera, et species ut sciantur, quæ cognoscenda. si qd opt. med. Isa. 6. E
 Morbi species, magnitudo, motus et mos unde cognoscantur. 3°. de crisibus. 4°. 140. B
 Morbi forma primo die cognoscenda. 2°. de cris. 4°. 133. E
 Morbi quō cognoscantur, et quibus. in 1°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 117. E
 Morbus unde cognoscatur. 4°. de præſag. ex puls. 4°. 121. E
 Morbi habent propriam figurā, qua cognoscuntur. 2°. de cris. 4°. 137. E
 Morborum dignotio unde exordienda à medico. de ijs, quæ in med. fiūt, commentario 1°. 7°. 199. C
 ad Morborum omnium notitiam qua methodo pueniatur, exēplo phrenitidis ostendit. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. A
 Morbi in libris Galeni quō inueniātur. 1°. de comp. me. p ge. 5°. 210. D
 Morbos discernens medicæ rei pars in quibus exercenda. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 198. H
 Morborū coniecturalē dignotionē pleriq; habet. 5°. de sa. tuen. 2°. 93. E
 Morbus qui facit dolorem capitis difficulter cognoscitur. 2°. de compo. medic. sec. locos. 5°. 132. A
 ad Morborum dignotionem nihil facit scire, qui, et quot muscoli moueant linguam. 17°. de usu par. 1°. 221. E
 ad Morbi cognitionem multum faciunt causæ procatartice. 2°. de compo. post. medic. sec. loc. 5°. 132. A
 Morborum signa quæ, et quot. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Morbos futuros qui poterit prædicere. de aere aq. et loc. 2°. 2. D
 Morbus est qua parte corporis sudor est. com. 4°. apho. 38°. Ex. 32. C/
 præſag. exper. conf. Sp. 77. G
 Morbus est ubi frigiditas isignis, aut caliditas. c. 4°. aph. 39°. Ex. 32. D/
 præſag. exper. conf. Sp. 77. G
 Morbos significant urinæ potissimum. de urinæ sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 Morbus ex urina quō cognoscatur incoctus, et coctus. in 1°. prorrh. commentario 3°. 4°. 188. B
 Morbos manifestant symptomata pulsuum. de const. ar. Isa. 40. H
 Morborum symptomata necessario sciri debent. de const. ar. Isa. 40. G
 Morbi symptoma est functionis uitium. 1°. meth. me. 7°. 8. B
 in Morborum doctrina debent symptomata tradere, qui nolunt sanitates esse affectum corporis, unde actio proficiſcatur, sed ipsas actiones. de symp. diff. 3°. 11. C
 à Morbis quō symptomata dependent. de const. ar. Isa. 40. C
 Morbi sunt omnium symptomatum causæ. de symp. dif. 3°. 13. A

Morbi quorum symptomatum sunt causæ. de symp. dif. 3°. 13. A
 cū Morbi si incipiūt ppria morbi symptomata. 4°. de cris. 4°. 126. H
 ad Morbi, et passionis magnitudinem symptomata sunt magna. de symptomatum causis. 3°. 15. B
 Morbi, et symptomata expultricis, et retentricis similiter miscentur. 3°. de symp. caus. 3°. 25. E
 Morbi à symptomatibus nominati. 2°. meth. me. 7°. 9. D
 Morbus ex symptomatibus cognoscitur. de const. ar. Isa. 40. C
 Morbi qui faciunt symptomata in uocibus. de symp. dif. 3°. 13. D
 de Morbo aliquo habetur coniectura ex uoce. in 6°. de morb. uulgari. commentario 2°. 3°. 168. G
 Morborum signa ex plenitudine. intro. Isa. 55. C
 Morbus quo modo cognoscitur deterior. 1°. de cris. 4°. 128. H
 Morborum signa ex indigentia. intro. Isa. 55. C
 Morbus est causa accidentium. de ocul. 7°. 185. H
 Morborum accidentia tria. de ocul. 7°. 185. H
 Morbi in quibus nullum adest affecti loci signum. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
 in Morbis bonum uel malum significantes dictiones, quibus utitur Hippocrates. in 1°. progno. com. 3°. 4°. 211. E
 Morbi ratione consideranda sunt accidentia. c. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
 in Morbo omni ueter mollis, et corporatus sit. in prog. c. 2°. 4°. 199. F
 Morbus is est difficulter solubilis, cuius causa fixa, et firmata est. com. 4°. apho. 30°. Ex. 30. F
 in Morbo quid significet solutio. 1°. de dieb. decre. 4°. 148. H
 Morborum subite solutiones excretionem euidentem requirunt, uel abscessum. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. B
 Morbi crassarū materiā finiūt p abscessum. in prog. c. 2°. 4°. 201. C
 Morbi materiā tenuiū finiunt p excretionē. in prog. c. 2°. 4°. 201. C
 Morbus illuc uergit, ubi labor est. com. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Morbus firmatur ubi dolor ante morbum aliquam partem molestaue rit. com. 4°. aph. 33°. Ex. 31. A
 in Morbis si quis sponte illachrymet nihil absurdum, si uero non sponte absurdum. com. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
 Morbi sunt pessimi ubi crassi, et crudi sunt humores. in 1°. de morbis uulg. com. 3°. 3°. 122. E
 Morborū mutatiōes particulares uñ pueniāt. 3°. de dieb. decre. 4°. 185. C
 Morbi motus unde cognoscatur. 3°. de cris. 4°. 140. C
 in Morbis motus celeritas unde oriatur. 3°. de cris. 4°. 140. E
 in Morbis permutari crebro est malum. in 1°. prorrh. c. 1°. 4°. 164. H
 Morbus non timendus quoniā indifferens habetur nec bonum. f. nec malum. 7°. de decre. Hipp. 1°. 268. E
 Morbi solutio simpliciter, quid. 3°. de cris. 4°. 141. F
 Morbi solutionis primus modus. 3°. de cris. 4°. 141. F
 Morbi solutionis secundus modus. 3°. de cris. 4°. 141. F
 Morbi, qui soluuntur sine crisi. 3°. de cris. 4°. 141. F
 Morbos iudicat natura. ad Thras. 2°. 105. G
 Morborum, quorum sint crises. 2°. de cris. 4°. 138. A
 Morbus paulatim finitur, et crisis plerūque nō adest. 1°. de cris. 4°. 133. D
 Morbus an per crisin debeat terminari, quō cognoscatur. 3°. de cris. 4°. 140. C/1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. C
 Morbi iudicantur diebus, mensibus, et annis. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. B
 Morborū iudicatiōes qñ, quō qbus diebus fiāt. c. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Morborum iudicatorij dies. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
 Morbi quibus diebus maxime iudicantur. de aere, aq. et lo. 2°. 4. D
 Morbus finire non potest uigesimo die, si septimo adhuc cruditas ad sit. 1°. de dieb. decre. 4°. 151. C
 Morbi, qui non citius quadragesimo die finiunt. 1°. de die. dec. 4°. 151. D
 Morbus post quadragesimū diem quō soluat. 1°. de dieb. decre. 4°. 151. D
 Morborum dies boni, et mali, qui. com. 6°. aph. 36°. Ex. 31. H
 Morbi, qui citius iudicantur, et qui tardius. com. 6°. aph. 36°. Ex. 32. A
 i Morbis quō decernantur primus, et scds dies. 1°. de die. dec. 4°. 148. H
 Morbi breuiores temporis tertia die iudicant, mediocres scilicet quinta. com. 6°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Morbum qui debet in septimo finire si medicus ignorat, est ignarus. 1°. de crisibus. 4°. 131. F
 Morbi non soluuntur in duodecimo, in sextodecimo nono, in octauo, et in decimo. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. C
 Morbi quō soluant post quadragesimū diē. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. D
 Morbi aliqui finiūt in septem mensibus, aliqui in septem annis, aliqui in quatuordecim annis, aliqui in uiginti annis. 1°. de die. dec. 4°. 149. D
 Morbi in quibus fiunt sudores calidi, sunt meliores frigidis. commentario 4°. apho. 42°. Ex. 32. E

- Morbus si uelociter moueatur & uideatur mutatio coloris, est iudicium sufficiens iudicationis. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
- qui Morbi per abscessum finiant. in progn. com. 3°. 4°. 209. F
- Morbi qui iudicantur per abscessus. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
- Morbū uerti ab interioribus ad exteriora bonū. c. 7°. aph. 49°. Ex. 58. A
- in Morbis debet offm suū facere uētriculus, et iecur. u°. met. m. 7°. 72. E
- si Morbus per totum animalis corpus extēderetur, à toto etiam equalis fieret euacuatio. com. 4°. aph. 38°. Ex. 32. C
- in Morbis cur natura expellat. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 120. D
- à Morbo cōualescentes si quid laborauerit, hic fiunt abscessus. com. 4°. aphorismo 32°. Ex. 30. H
- ex Morbo sepius alter contrahitur morbus. de dif. mor. 3°. 4. D
- in Morbū leuiorē i uersa materia ē salutaris. i 3°. de mor. u. c. 3°. 3°. 118. B
- Morborum prognostica ex lumine, & lunæ cursu. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 12. D
- Morbo uirtutem superante quid sequatur. 2°. de symp. cau. 3°. 19. H
- Morbū uirtute superante quid sequatur. 2°. de symp. cau. 3°. 19. H
- Morbū supari à natura quibus signis cognoscatur. de const. ar. Is. 42. B
- Morbus, et uirtus qñ æque pugnāt, qd sequat. 2°. de symp. cau. 3°. 19. H
- ex Morbo debilitas uirū balbutiē causat. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
- Morbi opera sunt palpitatio, & cōtūlsio, natura uero sternutatio, tussis, oscitatio, singultus. 2°. de symp. cau. 3°. 19. F
- Morbi, & facultatis simul opera sunt torpentium motus, et tremor. 2°. de symp. caus. 3°. 19. F
- Morbi mutant semen. de aere aq. & loc. 2°. 6. F
- Morbus, & natura consideratur à medico. de const. ar. Is. 42. A
- MORBORVM curator qui merito dicendus. 3°. meth. med. 7°. 16. D
- Morbis qui medetur medicus est appellandus. 2°. de fa. tuen. 2°. 73. H
- Morbos adimere medici proprium est. 2°. meth. med. 7°. 10. D
- Morbos quō curent medici. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 188. A
- in Morbis oibus cōtrouersi medici, q. d. uic. rat. i mor. acu. c. 1°. 7°. 109. F
- Morbus, & medicus quō hñt iter se. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 112. G
- ad Morbū quō se habet æger. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 112. G
- Morbū quō æger adiuuat. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 112. G
- Morbus debet conuenire naturæ. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. H
- Morborum medicatrices naturæ. ad Thrasy. 2°. 105. G
- Morborum medicatrix natura quō intelligendum. in 6°. de mor. uul. ga. commentario 5°. 3°. 187. H
- Morbos quō primo sanat natura. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 188. A
- in Morbo quid faciat natura. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 188. B
- Morbū auferre cupimus pp actionis lationē. 2°. meth. med. 7°. 10. D
- Morbo applicantur remedia. non lase actioni. 2°. meth. med. 7°. 10. E
- Morbū qui non poterit inuenire. 2°. meth. med. 7°. 10. E
- ubi Morbum efficiens causa non adest, hic sola curatio factorum relinquitur. com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
- Morbi an plures, aut unus quō considerandū. de tot. morb. tēp. 3°. 89. H
- Morbi quælibet species habet suam methodum. 4°. meth. med. 7°. 23. C
- Morbi quot sunt, tot sunt curationes. 2°. meth. me. 7°. 12. E
- Morbi nō dicūtur sanari, qui aliū morbū faciūt. c. 6°. a. 26°. Ex. 48. G
- Morbi sunt præoccupandi præsidij. de curan. rat. p. sang. miß. 6°. 18. C
- Morbi ne incidāt difficile est mediocritatē seruare. 6°. fa. tuen. 2°. 96. G
- Morbi quo modo præcauendi. intro. Is. 55. C
- Morbi ex plenitudine quo modo præcauendi. intro. Is. 55. C
- Morbi ex indigentia quo modo præcauendi. intro. Is. 55. C
- Morborum impetus duobus remedijs euitatur. de dynam. Sp. 20. A
- Morbis plurimis quō occurrerit Galenus. cō. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
- Morbis multiplicatis multiplicatūr intētiōes curatiuæ. ars me. Is. 70. B
- in Morbo duplici duplex intentio. ars med. Is. 70. B
- Morbi duo esse possunt, in uenis unus, in thorace alter. in 3°. de morbis uul. com. 1°. 3°. 127. H
- Morbi duo contrarij si inuadunt, fortior aggrediendus. 1°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 98. E
- Morbos curandi uia unde habeatur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. H
- Morbū profligandi scopus qui. 1°. de san. tuen. 2°. 64. C
- Morbi essentia consideranda est. & per contraria simpliciter, uel compositite curandum. 2°. de loc. aff. 4°. 13. G
- Morbi sanantur contrarijs. com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
- Morbus quisq; habet suam contrarietatem. 11°. meth. med. 7°. 68. C
- Morbus ostēdit idiciōes mēsuræ cōtrarietatis. 11°. meth. med. 7°. 67. H
- Morborū sublatio per contraria perficitur. de ineq. intemp. 3°. 44. C
- Morbis cōtraria esse debent loca. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 192. E
- Morborū oīum remedia unde inuenienda. 4°. meth. me. 7°. 26. B
- Morbos recte sanare, uñ habeatur. de uic. ra. i mor. acu. c. 1°. 7°. 109. D
- Morborum curationes quō inueniebat Galenus. 3°. de loc. aff. 4°. 15. B
- in Morborū remedijs inuestigandis diu cogitauit Galenus an logica demonstrōne idigeret, an illis q ab experiētia habētur. 3°. d. l. af. 4°. 15. A
- quos Morbos sciant curare experimentatores. 3°. de loc. aff. 4°. 15. B
- Morbi curati remedijs sine experientia inuentis. 3°. de loc. aff. 4°. 15. B
- Morbus primo cognoscendus ē anteq facias curationē. 1°. de al. f. 2°. 9. D
- de uic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. D
- Morborum numerus præsciendus ante curationē. 1°. meth. me. 7°. 5. G
- Morbi quantitas consideranda est. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. H
- Morbi quātitas nō pōt scribi. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 97. A
- Morbi profundi. i. loci affecti debent sciri. 8°. de simp. me. fac. 5°. 187. G
- Morbi cognitio primum est ad medendum. 2°. meth. med. 7°. 13. F
- Morbus nisi sit cognitus nō fit curatio. de art. cō. 1°. 7°. 257. F
- à Morborum speciebus indicatio remedium. si quis opt. med. Is. 6. F
- à Morborum dñia non sumitur idicatio remedium. 1°. meth. me. 7°. 3. H
- Morbi cognitio est materia remedium. 1°. de alim. fac. 2°. 9. D
- comp. me. se. loc. 5°. 121. E
- 9°. meth. me. 59. G
- 12°. 7°. 74. G
- Morbus idicat de auxilijs suæ affectiōis. d. uic. ra. i mor. acu. c. 1°. 7°. 115. C
- à Morbo sumit principij medicationis. 4°. meth. me. 23. H
- 7°. 24. D
- Morbi occasio, & occasiōis generatio consideranda. de uenæ sect. aduersus Erasistratos. 6°. 6. E
- à Morbi occasione curationis principium. de na. hu. c. 2°. 7°. 182. C
- à Morbo, non à tpe sumēda est curadi indicatio. 4°. met. me. 7°. 24. H
- in Morbis omnibus communis intentio qualis. 1°. de dif. feb. 3°. 32. F
- 11°. methodi medendi. 7°. 67. H
- ex Morbo accipitur intentio cōmunis. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 103. D
- à Morbi idiciōis primus iuētōr Hippocrates. 4°. meth. med. 7°. 28. D
- Morbus docet sui ablationem. 11°. meth. med. 7°. 68. E
- à Morbis indicatio est solum principium agendi. 3°. meth. med. 7°. 16. D
- à Morbi affectu indicatio. 11°. meth. med. 7°. 69. A/B
- Morbus ubi maximus est, à maioribus remedijs inchoandum. 5°. methodi medendi. 7°. 36. A
- in Morbis omnibus indicatio à uiribus sumenda. 8°. meth. med. 7°. 55. E
- in Morbis quō spiritus substātia custodienda. 12°. meth. med. 7°. 77. B
- nō solū Morborū iam factorum, sed etiam eorum, quæ morbos creant factio dicitur. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 181. F
- Morbū curandum, & locum affectum, & dispositionem, symptomata docent. 1°. de loc. aff. 4°. 7. G
- Morbi curari nō pñt si qs naturā corporū ignorabit. 1°. met. me. 7°. 3. F
- ad Morbos nihil facit scire q sit aīa esētia. de subst. facul. nat. 1°. 230. F
- à Morbo graui conualescens indiget refectiōe, non amplius medela. ad Thrasy. 2°. 102. D
- à Morbo liber antequam sit refectus, à quibus male afficiatur. ad Thrasybulum. 2°. 102. D
- in Morborū diuersorū principijs uictus rō ē iueniēda. 1°. d. cris. 4°. 131. F
- in Morbi cuiusque, principio subtrahendum est secundum methodicos. de optima secta. Is. 28. G
- Morbi sunt qui uictu curantur. in de sect. Is. 17. E
- in Morbis cibi nō sine iudicio sumēdi. i 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 126. D
- Morbus est laboranti, ut sano robur, si quis cibum febricitanti dederit. com. 7°. aph. 62°. Ex. 59. G
- si ex Morbo cibū assumens quis nō corroboratur significat corpus pluri uti alimento. cō. 7°. aph. 62°. Ex. 59. H
- Morbo inuadente pueri statim nutriendi. intro. Is. 55. F
- Morbo uigente qñq; nutrimus, & qñ. com. 1°. aph. 9°. Ex. 4. H
- Morbo consistente tenuissimo uictu utēdū est. cō. 1°. aph. 1°. Ex. 2. F
- in Morbis qñque edendū, & plene. de art. cō. 1°. 7°. 275. B
- in Morborum principijs non appetentes melius euadunt, q appetentes. com. 2°. aph. 32°. Ex. 11. A
- Morborū fastidia orecticis rebus curantur. de dyn. Sp. 19. A
- Morbos multi sola letitia euasere. de par. pil. exer. 2°. 48. G
- à Morbis alijs quartana liberat. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 118. H
- Morbi qui alios curant. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 197. E
- Morbū curatum fuisse quidam dicit, licet homo obierit. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 103. C
- in Morbis oibus totius corporis curatio priō moliēda. 3°. de lo. af. 7°. 15. D
- Morbi uis idicat de sanguinis missione, & de purgatione. 4°. methodi medendi. 7°. 28. C
- Morbus, qui sit futurus grauis expetit uenæ sectionem. de curā. rat. per sanguinis missionem. 6°. 18. B
- Morbus si sit infra clauiculā, quæ uenā secāda. 3°. de anat. adm. 1°. 77. D
- Morbus si sit

Morbus si sit supra claviculam, quo ordine secunda uenæ. 3°. de anatomi
cis administrationibus. 1°. 77. D
his, qui à Morbi resumuntur, & difficulter in naturalem habitudinē re=
deunt, conducit scarificatio. de cucur. scar. 6°. 4. B
dū Morbi fiunt cucurbitulis non utemur. de cucur. & scar. 6°. 3. B
Morbi ab alimento cōgruenti qualitate, & copia, in tempore exhibito,
ab humido fomento, à cataplasmatibus, à clysteribus, à uenæ sectione, &
id genus alijs propulsantur. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 187. H
à Morbi magnitudine, & ut accipitur euacuationis indicatio. 4°. me=
thodi medendi. 7°. 28. E
Morbo praevalente humores educendi. de dyn. Sp. 20. E
Morbus cessat euacuatis humoribus malis. cō. 2°. aph. 25°. Ex. 16. A
Morbi conditio docet humorem euacuandum. quos purg. op. quib. med.
& quo temp. 5°. 88. F
in Morbi principio, qui humores euacuandi. cō. 1°. aph. 22°. Ex. 10. B
in Morbi principio humores tenues, & aquosi euacuandi sunt nulla fa=
cta coctione. quos purg. op. quib. med. & quo tēp. 5°. 88. F
in Morbi principio nihil excernitur naturæ ratione, sed ex accidētī di=
spōsitionum corporis. cō. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
Morbi ab atra bile statim à principio strenue purgandi sunt. de atra
bile. 1°. 37. D
Morbi in quibus conueniat euacuatio usque ad animi defectionem. cō. 1°. aphorismo 23°. Ex. 10. D
Morbum induratum ubi commouemus utimur catharticiis fortibus. de
dynamidijs. Sp. 20. G
Morbo facientes humores si non sint satis expurgati quid fieri debeat.
com. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
Morbi species notat bonas excretiones. cō. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
Morbi qui ex aloe iuuantur. 8°. de simp. me. sec. loc. 5°. 188. E/F
Morbi ex humorum in fluxu semper debent repelli refrigerando, & ad
stringendo. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 121. F
in Morborum omnium fine ex succis biliosis, calefacientibus & exic=
cantibus est utendum. 14°. meth. me. 7°. 89. C
ad Morbos internos corporis ualet Ambrosia Philippi Macedonis. 2°. de
antidotis. 5°. 115. A
ad Morbos omnes corporis internosque ualet antidotus, quā compo=
suit Andromachus. 2°. de antid. 5°. 110. C
ad Morbos internos corporis ualet Mithridatica antidotus. 2°. de anti=
dotis. 5°. 110. C
ad Morbos internos, & malos corporis ualet Antidotus Mithridatis
Eupatoris diascinci nominata. 2°. de antid. 5°. 115. C
ad Morbos internos corporis ualet antidotus Mithridatis. 2°. de anti=
dotis. 5°. 115. D
ad Morbos internos corporis Antidotus multum efficax. 2°. de anti=
dotis. 5°. 115. G
ad Morbos oēs ualens Antidotus. 2°. de anti. 5°. 115. E
ad Morbos oēs optime facit Aromatica Galli. 2°. de antid. 5°. 116. A
à Morbo se egre colligētū remediū. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 195. G
Morbus, lege ægritudo.
MORDACITAS his tribus saporibus cōis est acido, amaro, &
acri, acido ut frigido, & subtili, amaro, & acri, ut calidis. 4°. de simp.
plic. med. facul. 5°. 29. D
Mordacitas à tactu etiam sentitur. 4°. de cōp. me. fac. 5°. 28. D
Mordacitas à tactu pprie, nō à gustu sentit. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. D
Mordacitas cholerae facit dolorē capitis. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. D
Mordacitas facit tormina. com. 5°. aph. 41°. Ex. 41. D
Mordacitas humorū facit læuitatē intestinorū. cō. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
Mordacitatis exptia pharmaca, et lenia q̄. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 149. E
MORDAX proprie quid sit. com. 5°. aph. 20°. Ex. 29. B
Mordax & tenue non est calidum. 1°. de simp. me. fac. 5°. 6. D
Mordax minus est, quod est tenuius inter illa, quæ sunt eiusdem generis.
9°. de simpl. med. fac. 5°. 69. H
Mordax acritudo fieri non pōt ut in longū extēdāt, si oīa oportuna fiāt
circa ægrum. com. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
Mordax & acre calidum quorum sit. 6°. de sa. tuen. 2°. 96. A
Mordax calor quibus natura est, ijs balneū utile. 5°. de sa. tuē. 2°. 94. C
Mordacium differentia. de mult. 3°. 79. E
Mordacium humorum differentia. de mult. 3°. 79. E
Mordax est atra bilis, ut acetum. com. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
Mordax humor, & amarus est pallida, & flaua bilis. 2°. de compo. me=
dicamen. sec. locos. 5°. 135. D
Mordaces humores unde oriantur. de mult. 3°. 79. E

Mordaces humores ab alimētis ægrorū auferūt. c. 2°. ap. 18°. Ex. 13. H
Mordax efficitur propter cacochimam, quod sua natura nō est mordax.
2°. de simp. med. fac. 5°. 12. H
Mordaces humores exiccant. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. E
Mordacia non adstringunt. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7. H
Mordaces succi inducunt uigilias. 4°. de sa. tuen. 2°. 84. E
Mordaces, & calidos humores sequuntur uigiliae, & deliria. in 3°. de
morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. A
Mordax hūor à capite depēdēs facit sternutamētū. c. 7°. a. 51°. Ex. 58. C
Mordacia appōita naribus faciūt sternutamēta. c. 7°. aph. 51°. Ex. 58. C
Mordax humor non facit eandē doloris speciem, quā facit humor plu=
rimus. 2°. de loc. aff. 4°. 9. D
Mordaces dolores quid significant. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 137. C
à Mordaci acredine dolor nō sanat à calidis. 3°. de cōp. me. fac. 5°. 141. C
Mordacia, & acria tuſsim mouent non ē contrario ut, quæ tuſsim mouēt
acria sint. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. B
Mordacia oleosa, et pingua quō tuſsim excitāt. 2°. de simp. me. f. 5°. 13. F
Mordax humor facit dysenteriam, & ulcerat intestina & eo remota ad
huc remanet affectus. 1°. de loc. aff. 4°. 4. C
Mordaces succi quando sunt in intestinis, quæ adhibenda. in 6°. de mor.
uulg. com. 6°. 3°. 196. C
Mordaces succi sunt educendi. 4°. de sa. tuen. 2°. 84. E
Mordaces succi cauendū est ne intro reuocentur. 4°. de sa. tuē. 2°. 85. H
Mordax, & acris superfluitas, unde. 1°. de dif. feb. 3°. 31. F
Mordax excrementum dupliciter incitatur. 4°. de sa. tuen. 2°. 82. H
Mordaces deiectiones quo modo curet clyster acer. in 6°. de morb. uulg.
commentario 2°. 3°. 161. H
Mordacia excrementa ulcerosa pariūt lassitudinē. 4°. de sa. t. 2°. 82. H
Mordacia uni mēbro nō sūt alteri mordacia. 6°. de cōp. m. se. lo. 5°. 170. E
Mordacia, & acerbamēta sunt relinquēda eaque sunt querē=
da quæ adstringunt sine mordicatione. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. H
ad **MORDENDVM** parata aialia qualia. 16°. de usu par. 1°. 215. H
Mordentia animalia habent os maximum, & refertum dentibus. 11°. de
usu partium. 1°. 187. F
Mordens seu pungens molestum dicimus. de mult. 3°. 79. E
Mordentes uires habet thlapi. de simp. me. Sp. 91. G
Mordentibus irritatur atra bilis. 14°. meth. me. 7°. 89. H
ex Mordente humore dolor quō curetur. 12°. meth. me. 7°. 79. C
Mordentes cibi augent phlegmonas. 13°. meth. me. 7°. 83. E
MORDENTVR scriptores omnes à morosis lectoribus, qui paucis
uolunt scire omnia. 2°. de crisi. 4°. 136. C
Mordēt si modice hūores pruriginosi, sūt ueluti scylla. de mul. 3°. 79. E
Mordēt si uehemētius humores mordaces, sūt uti capra. de mul. 3°. 79. E
Mordentur intestina falsis, & acris humoribus. commentario 6°. aphorismo 33°. Ex. 50. B
Mordētia cito à natura expellūtur, & quō. 2°. de sympt. cau. 3°. 22. G
Mordēt & contristantur calida uehementer. in 6°. de morbis uulgari
bus, commen. 2°. 3°. 165. G
Mordet uehementer chalcitis. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 176. H
Mordet uiscide gustum piper longum. de simp. me. Sp. 88. F
Mordet acriter lapis thyites. de simp. me. Sp. 86. H
MORDICANTIA in alto obtundit adeps anserinus. 11°. de simpl.
medicamen. facul. 5°. 79. A
Mordicans quid sit, & quo indicio cognoscatur. 2°. de sim. m. f. 5°. 12. H
Mordicātia i excrementis à quatuor fiūt causis. 3°. de sym. cau. 3°. 27. D
Mordicantia faciunt q̄ r̄yn, id est concussiones, & horrores. 10°. metho=
di medendi. 7°. 65. G
Mordicantia quo modo cicatricem inducant per accidens. 5°. de simpli.
medicam. facul. 5°. 36. D
Mordicātia simul & adstringētia medicamēta. 4°. de sim. m. f. 5°. 26. A
Mordicantia ad quæ ualent. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. D
Mordicantibus indigent ulcera putrida. 2°. de arte cur. 7°. 102. D
MORDICATIO à calido, & frigido quo modo differat. 4°. de
simp. med. facult. 5°. 24. D
Mordicatio ab acris est. 2°. de symp. cau. 3°. 23. B
ex Mordicatione horror. de mult. 3°. 79. E
i Mordicationibus oris stomachi fit sectio uenæ furculæ. de ana. ui. Sp. 55. B
Mordicatio una excitat ad excretionem. 3°. de simp. me. fac. 5°. 23. H
Mordicationes cur debeat sentiri ab intestinis. 5°. de usu par. 1°. 145. E
Mordicatio unde pueniat in purgationibus. 3°. de simp. me. fac. 5°. 23. H
Mordicationibus acres mitigantia, & collinentia, quæ sint. 10°. de simp.
medic. facul. 5°. 73. E

Mordicationibus recti intestini, & coli ualet adeps caprinus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Mordicationem quo modo curauerint cacochimai aliqua non mitigando illam, sed educendo. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. F
 Mordicationem protinus mitigant dulcia. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. G
 Mordicationem quæ tollunt dulcia. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. G
 Mordicationes quædoque sanat melicratu. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. B
 Mordicationis causa oleū datur bibendum. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12. A
 Mordicationes omnes lenit oleum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. E
 Mordicationes quandoq; sanant falsugo, & serum lactis. 2°. de simplic. medicamen. facult. 5°. 12. C
 quæ Mordicant, & excitant ad deponendum cibum, & leniendum uentrem. de diff. cont. Sp. 75. B
 Mordicat & adstringit aris squamma. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. B
 MORELLAE fit mentio. de dyn. Sp. 29. E
 MORGELINAE fit mentio. de dyn. Sp. 25. E
 Morgeline succus. de dyn. Sp. 31. D
 MORIA ē motio deficiēs actiōis rōcinatricis. de symp. dif. 3°. 11. G
 ad MORIENDVM omnes non sunt procliuēs, etiam si infinitis malis conflētentur. 2°. de motu musc. 1°. 315. E
 Morientibus extinguitur caliditas. de palp. 3°. 54. E
 in Morientibus oculi considerandi. in 6°. de mor. uul. c. 4°. 3°. 187. A
 Morientium pulsus in angina qualis. 4°. de dign. puls. 4°. 103. A
 Morientis uitalis facultatis signa. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 132. G
 Morientibus quō se habeat maxilla inferior. 2°. de motu musc. 1°. 314. E
 MORI qui exoptent. 2°. de symp. cau. 3°. 24. D
 q̄ Mori ilico, melius est in senis habitu pmanere. 10°. meth. med. 7°. 66. F
 Mori non potest animal nisi cor afficiatur. 5°. de loc. af. 4°. 28. H
 Moreretur quo modo homines ut scirent antiqui, uiscera scrutati sunt. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. G
 Moritur qui bibit aquam in Leontinis, & in Ereō Arcadiae. de bonitate aque. Sp. 76. A
 Moritur qui bibit aquā quandā in Thracia. de bo. aq. Sp. 76. A
 Moriuntur pauciores, quā sanentur, praterquam in pestilenti morbo. com. 2°. aph. 23°. Ex. 19. D
 Moriuntur aegri medico tamen culpa uacāte. in progn. c. 1°. 4°. 189. E
 Moritur pulsus cum animali, & generatur cū eo. comp. puls. Sp. 65. C
 Moriatur qui quarto die, & qui sanetur. 1°. de dieb. decr. 4°. 150. H
 Morietur aeger tertio, quinto, sexto die, si accessio secunda, et quarta sit uehemens. præsag. exper. conf. Sp. 77. D
 Moriatur qñ homo quinta die ex errore. 1°. de dieb. decr. 4°. 150. E
 Moriatur quando homo in sexto. 1°. de dieb. decr. 4°. 150. E
 Moriebantur qui sexto die. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 115. A
 Moriuntur quidam in septimo. 1°. de dieb. decr. 4°. 146. E
 quō Moriantur aegri in principio. 3°. de cris. 4°. 142. G
 Moriantur quo modo in augmento aegri. 3°. de cris. 4°. 142. G
 Moriuntur rari in augmento particulari. 3°. de cris. 4°. 142. G
 Mori an super uiuere debeat aeger cognosci non potest statu ignorato. 3°. de crisibus. 4°. 141. C
 Moriatur cur aliqui i declinatione particulari. 3°. de cris. 4°. 142. E/F
 Moritur aeger in declinatioē uniuersali ex errore. 3°. de cris. 4°. 142. E
 qui Moriantur, cum uidentur melius se habere. 3°. de cris. 4°. 142. G
 Mori quo modo cōtingat in syncope uitio stomachi, in dolore uehemēti, in graui timore, & maxima uoluptate. 5°. de loc. af. 4°. 29. B
 cur Moritur homo in balneo clausus. de caus. procatur. 3°. 96. B
 Moritur conuulsus si ebrius quispiā repente obmutuerit, nisi febre corripiatur, aut ubi ad horam peruenerit, qua soluuntur crapulae, uocem recuperet. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Moriuntur quando aegri, ne medicamentis generosis utaris. 12°. methodi medendi. 7°. 75. H
 Moriuntur multi ex cataplasmatibus, quæ nō deberēt apponi. 11°. methodi medendi. 7°. 72. C
 Mori quo modo contingat ex iocinoris affectu. 5°. de loc. aff. 4°. 29. B
 Moriuntur omnes suppurati si secētur, aut urantur, & totū pus exeat. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 Moriuntur omnes habentes aquam intercutem, si aut urantur, aut secantur, & tota aqua exeat. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 Moriuntur fere omnes ex grumis in uescica. 6°. de loc. aff. 4°. 39. A
 Moriantur qui inter dormiendum. 2°. de præsag. ex puls. 4°. 111. A
 Moriantur qui sine sudore, & qui cū sudore. cō. 5°. aph. 71°. Ex. 45. F
 Moriuntur calidi, conuulsi. 1°. de præsag. ex puls. 4°. 107. H
 Moriuntur frigidi synropa correpti. 1°. de præsag. ex puls. 4°. 107. H

qui Moriantur sitim non habentes lingua arida. in 3°. de morbis uulga. commentario 1°. 3°. 132. H
 in mox Morituris summa præsagiationis est ex duabus facultatibus animalis, & uitali collapsis. in progn. com. 2°. 4°. 198. F
 in Morituris morbi tempora. tot. morb. temp. 3°. 89. E
 Morituri ad declinationē non perueniunt. 3°. de cris. 4°. 141. G
 Moriturus quando sit homo in cris. 1°. de dieb. decr. 4°. 150. F
 Morituri quo modo se habeant. in progn. com. 3°. 4°. 207. G
 Morituri ex prae cordijs quibus cognoscantur. de dyn. Sp. 26. C
 MOROCHTHVS lapis quid. de simp. me. Sp. 86. H
 Morochthus lapis efficaciter stringit. de simp. me. Sp. 86. H
 Μώρωσις quid. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 177. E
 Morosis ē motio deficiēs actionis ratiocinatricis. de symp. diff. 3°. 11. G
 MOROSVM quid significet. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 150. G
 Morosa mulieris casus. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 150. F
 MOROXVS lapis in Aegypto. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. E
 ad MORPHEAM albā, & nigrā, & serpigine. de dyn. Sp. 25. F
 ad Morpheam albam, uel nigram trocisci. de dyn. Sp. 25. F
 ad Morpheam nigram unguentum de oleo frumenti probatum est. de dynamidijs. Sp. 30. D
 ad Morpheam unguentum. de dyn. Sp. 25. F
 ad Morpheam. secret. Sp. 102. D
 ex MORSV, & punctu animalis dolor quo modo curetur. 13°. methodi medendi. 7°. 82. C
 Morsibus Aranei & uipæ medet trifoliū. de theria. ad Pifo. 5°. 90. H
 ad Morsus Aspidis ualet Antidotus Antipatri. 2°. de antid. 5°. 115. H
 ad Morsus Aspidum theriaca Euclidis Palatiani. 2°. de antid. 5°. 116. B
 Morsibus Bestiarum auxiliatur betonica ulceri illita. 7°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 51. A
 Morsus à Cane rabido sunt neutri. de part. art. med. Sp. 17. E
 Morsus canum rabidorum est uenenum. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. A
 Morsus canis rabidi quō inficiat. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 149. D
 Morsus à cane rabido in quanto tempore moriantur. in 1°. prorrh. com. mentario 2°. 4°. 171. E
 Morsus canis rabidi filius ē morsui canis nō rabidi. q̄ the. ad Pif. 5°. 96. E
 Morsus à cane rabido quo modo curandi. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. H
 Morsus canis rabidi curatio. de theria. ad Pifo. 5°. 96. F
 Morsus à cane rabido, qñ nō pñt curari. i 1°. prorrh. c. 2°. 4°. 171. E
 Morsus canis rabidi habet duo remedia. cō. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 in Morsu à cane rabido uulnus ampliandū est. de the. ad Pif. 5°. 96. F
 ex Morsu rabiosi ulcus cicatricem ducere non sinens, medicamentum. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 233. G
 Morsus à cane rabiente mirabilis est canceri cinis. 11°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 81. H
 Morsus à cane rabido cur cancer prodest. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. A
 contra Morsum canis rabidi agunt canceri usti à proprietate substantiæ. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. A
 ad Morsum canis rabidi Albū heræ medicamentū. 2°. de ant. 5°. 117. B
 Morsus à cane rabido mirifice iuuat alysson. 6°. de simp. m. fac. 5°. 42. C
 contra Morsum canis rabidi Basilica. 2°. de antid. 5°. 117. C
 Morsus canis rabidi sanatur à centaurea. de uirt. cen. Sp. 92. H
 Morsus canis rabidi dentes suspensi. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. B
 ad Morsum canis rabidi electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 ad Morsum canis rabidi emplastrum. 2°. de antid. 5°. 117. B
 pro Morsus à cane rabido medicamentum à Galeno probatū. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. A
 Morsus à cane rabido medicamentum quo nullus, est mortuus. 11°. de simpl. medic. facult. 5°. 82. A
 ad Morsum canis rabidi ualet Theriaca. de theria. ad Pif. 5°. 91. H
 in Morsus à cane rabido quanto temporis theriaca uti debemus. de theriaca ad Pisonem. 5°. 95. G
 ad Morsum canis rabidi medicina. secret. Sp. 97. A
 ad Morsum canis rabiosi aquam ex pauescentes. 1°. de cōpositione medicamentorum per genera. 5°. 215. F
 ad Morsum canis rabiosi. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 248. D/
 de med. fac. par. 7°. 178. G/secret. Sp. 102. B
 ad Morsum canum & hominum. 2°. de cōpositione medic. per genera. 227. E/G/5°. 247. F/ 5°. 248. H
 ad Morsum canum. 3°. de comp. med. per genera. 233. G/235. B/5°. 247. A/ 5°. 249. H/de med. fac. par. 7°. 178. G
 Morsum Draconis trigla sanat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. G
 Morsus ferarum inter uitæ mala difficilior. de theria. ad Pif. 5°. 93. H
 Morsus no=

Morsus noxiarum ferarum sunt ineuitabiles. de ther. ad Pisf. 5^a.91.C
 ē Morfu ferarum sanguis in bilem uertitur. 5°. de loc. aff. 4^a.34.A
 Morfos à feris adiuuans Antidotus. 2°. de antid. 5^a.111.H
 Morfus à uenenosis feris nullus perijt, qui theriacam statim biberit. de
 theriaca ad Pisonem. 5^a.90.A
 ad Morsum cuiusuis feræ equorum lichenas adhiberi consulunt. 11°. de
 simp. medic. facult. 5^a.80.F
 ad Morfus quoslibet ferarum. 6°. de comp. med. per gen. 5^a.258.G
 ad Morfus ferarum. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.248.C
 Morsum Hemorrhii multa accidentia comitatur. de opt. secta. Isa. 2.2.G
 Morfus hominum quo modo sit prauus quandoq; 1°. de compositione me
 dicamentorum per genera. 5^a.214.E
 ad Morfus hominum, canum, & ferrarum. 6°. de cōp. me. p g. 5^a.256.D
 ad Morfus hominum. 1°. de cōp. me. p. g. 215. F/3°. 235. B/5°. 5^a.246.E
 ad Morsum Muris aranei. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.246.H
 ad Morfus Phalangiorum Antidotus Andreae. 2°. de antid. 5^a.117.G
 ad Morfus phalangiorum Antidotus Charitonis Circulatoris. 2°. de an
 tidotis. 5^a.117.G
 ad Morfus phalangiorum antidotus alia. 2°. de antid. 5^a.117.G/H
 ad Morsum phalangiorum. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.246.H
 ad Morfus Quadrupedum cunctorum, & serpentium. 6°. de composio
 ne medic. per genera. 5^a.260.C
 ad Morfus quadrupedum. 5°. de cōp. me. p gen. 248. H/6°. 5^a. 259.G
 ad Morfus rabiosos album medicamentum. 1°. de compositione medica
 mentorum per genera. 5^a.216.C
 ad Morfos à rabiosis. 1°. de cōp. med. per gen. 214. F/215. F/ 5^a.217.A
 ad Morfus Reptilium antidotus Heraclidis. 2°. de antid. 5^a.117.H
 ad Morfus reptilium ualet antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5^a.115.A
 ad Morsum Rutelæ ualet decoctio centaureæ, & rutæ. de medicinis
 expertis. Sp.106.F
 ad Morsum Scorpionis assa foetida. de med. exper. Sp.106.D
 Morfibz scorpionum prodest myrta si imponatur, aut potui detur. de
 simplicibus medicaminibus. Sp.87.E
 Morfus scorpionum curant quatuor drachmæ laureolæ cum aceto. de
 medicinis expertis. Sp.106.E
 ad Morsum scorpionis electarium. de med. exper. Sp.106.G
 ad Morsum scorpionis. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.247.E/de med. ex
 per. 104. E/106. B/C/ Sp.108.D
 Morsum scorpionis, q̄ suspēsa ualeant. de incāt. adiur. & susp. 7^a.182.C
 Morfi à scorpione, casus. 3°. de loc. aff. 4^a.19.F
 Morsum Serpentium curat Dictamus. de dynam. Sp.35.F
 ad Morfus uenenosorum serpentum facit trifolium. de sim. me. Sp.91.G
 Morfibz serpentum utile est marrubiastrum. de simp. med. Sp.87.G
 Morfui serpentum prodest smyrnium. de simp. med. Sp.91.B
 Morfus serpentum sanans medicina. 2°. de antid. 5^a.118.G
 ad Morfus serpentum. de med. fac. par. 7^a.174.C/D
 contra Morsum Tyri acetum forte calidum. de med. exper. Sp.106.D
 Morfæ à Venenosis partes languidæ sunt. 3°. de loc. aff. 4^a.19.G
 Morfus uenenatorum quo modo curandus. intro. Isa. 60. H/ de uirtute
 centaureæ. Sp.92.H
 Morfibz uenenosis resistit agaricum. de simp. med. Sp.80.E
 ad Morfus oīum uenenatorū ualet antidotus Zopyria. 2°. d an. 5^a.115.B
 ad Morfus omnium uenenatorum ualet antidotus Athanasia mithridatis.
 2°. de antid. 5^a.114.H
 ad Morfus uenenatorum omnium ualet antidotus Mithridatis. 2°. de an
 tidotis. 5^a.115.D
 ad Morfus uenenatorum. 2°. de antid. 115. H/5°. de sim. me. fa. 5^a.250.F
 Morfibz uiperarum raphanus prodest. de simp. med. Sp.89.F
 Morfos à uipera scorpis sanat. 11°. de simp. med. fac. 5^a.82.G
 Morfus uiperæ trifolium remediatur. de simp. med. Sp.91.G
 Morfos uiperæ sanat theriaca. 5°. de loc. aff. 4^a.34.B
 Morfi in digito casus. 1°. de comp. med. per gen. 5^a.214.E
 à Morfu suo hominē sanare q̄uo uipera potest. de ther. ad Pisf. 5^a.93.G
 Morfu uiperæ liberans. de med. fac. par. 7^a.179.C
 Morfi à uipera casus. 5°. de loc. aff. 4^a.34.A
 MORSVS oculorum quibus curandi. 13°. meth. med. 7^a.86.A
 Morfus oris uentriculi aut cordis q̄uo fiat. c. 4°. aph. 65°. Ex.34.E
 Morfus uentriculi fit si quis sanus, præsertim biliosus, abstineat à cibis, et
 cur. com. 6°. aph. 50°. Ex.52.G
 Morsum nō necesse est sequi si quis male cōcoxit. 3°. de sym. cau. 3^a.30.B
 Morfus patit os uentriculi ratione societatis. 1°. de sym. cau. 3^a.17.H
 Morfus in uentriculo choleram notat. com. 4°. aph. 2°. Ex.27.E

Morsus cordis significat purgationem debere fieri per superiora. com
 mentario 4°. aph. 17°. Ex.29.A
 Morsum stomachi sanat spica nardi. 8°. de simp. med. fac. 5^a.56.G
 Morsum stomachi nauscam, & uomitum biliosum faciunt capitis fractu
 ræ. 3°. de loc. aff. 4^a.18.C
 Morfus uehemens facit tormina. com. 4°. aph. 11°. Ex.28.D
 Morsum ilij sequitur dolor. com. 6°. aph. 40°. Ex.50.H
 Morfus qui assiduas facit excretiones, unde, & quot de causis fiat. 3°. de
 symptomatum causis. 3^a.27.D
 Morfus ex morbo quo modo fiat. in 3^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a.139.B
 Morfibz quæ succurrant. 2°. de simp. medi. fac. 5^a.12.C
 Morfibz succurrit ceratum ex rosaceo, et adipe. 2°. de simplicib. medi
 camentorum facult. 5^a.12.C
 ad Morfus clyster ex oleo, sabina, & Anseris pinguedine. 8°. methodi
 medendi. 7^a.53.F
 in Morfus. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.267.C
 Morfus ex humorum acredine uterum irritans abortus est causa. 3°. de
 naturalibus facultatibus. 7^a.305.H
 sine Morfu ut siccent metalla, sint clota. 6°. meth. med. 7^a.38.C
 Morsum tollit medicamentis lotio. 6°. meth. med. 7^a.38.C
 Morfu expers medicamentum ulcus purum seruat. 2°. de compositione
 medic. per genera. 5^a.277.B
 MORTALE esse omne corpus nouum, et temporaliter creatum stoici
 dicebant. de sperm. Sp.38.A
 Mortales morbi non fiunt hyeme. com. 2°. aph. 25°. Ex.16.A
 Mortalia signa habentur. com. 4°. aph. 21°. 29. D/aphor. 22°. 29. G/
 aph. 23°. 29. H/aph. 24°. 29. H/aph. 26°. 30. C/aphor. 34°. 31. B/
 aph. 35°. 31. E/aph. 37°. 32. B/aphor. 42°. 32. E/aphor. 46°. 32. G/
 aph. 48°. 33. A/aph. 50°. 33. C/aphor. 57°. 33. G/aphor. 67°. 34. F/
 aph. 70°. 35. B/ com. 5°. aph. 1°. 37. C/aph. 2°. 37. E/aph. 6°. 37. H/
 aph. 12°. 38. D/aphor. 14°. 38. F/aphor. 15°. 38. F/aphor. 16°. 38. G/
 aph. 21°. 39. C/ ap. 30°. 40. C/aph. 43°. 41. E/cō. 6°. ap. 19°. 48. B/
 aph. 33°. 50. A/aph. 43°. 51. B/aphor. 44°. 51. C/aphor. 46°. 51. G/
 aph. 50°. 52. F/aph. 52°. 53. A/ com. 7°. aph. 1°. 54. A/ ap. 4°. 54. C/
 aph. 23°. 55. E/aphor. 25°. 55. G/aphor. 31°. 56. C/aphor. 45°. 57. F/
 aph. 46°. 57. G/aph. 48°. 57. H/aphor. 51°. 58. C/aphor. 57°. 59. B/
 aph. 60°. 59. F/aph. 73°. 60. H/ ap. 75°. 76°. 60. H/ ap. 69°. 60. F/
 aphorismo 70°. Ex.60.G
 Mortalis declinationis pulsus. 3°. de cris. 4^a.142.F/G
 MORTARIA qualia esse debent. 1°. de antid. 5^a.107.E
 Mortarium æreum. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.252.E
 Mortarium ligneum ac pastillus. 10°. de cōp. me. sec. loc. 5^a.206.C
 Mortarium cum pastillo plumbeo reddunt res frigidiores. 9°. de simpl.
 medic. facult. 5^a.70.E
 Mortario plumbeo utitur. 1°. de cōp. me. se. lo. 127. H/9°. 5^a.205.E
 Mortario plumbeo, & pastillo utitur. 1°. de cōp. me. se. lo. 5^a.130.C
 Mortarium quo modo pelle cingendum, & cur. 1°. de antid. 5^a.110.B
 MORTIFERVM signū est calidum exire uaporem per cutem, cum
 prius anhelitus fuerit frigidus. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a.187.C
 Mortiferis puncturis omnibus ualēs electariū. de me. exper. Sp.107.A
 Mortiferas medicinas medicamen. de med. exper. Sp.106.B
 MORTIFICATIONI membrorum ualens medicamen. de medici
 nis expertis. Sp.104.E
 MORTIS nomine quid appellatur. com. 6°. aph. 40°. Ex.50.H
 Mors quid sit. 1°. de diff. feb. 3^a.34.E
 Mors quid proprie sit. 3°. de cris. 4^a.141.C
 Mortē ē cōtinet iudiciū cōiter acceptū. i 3^m. d mor. uul. cō. 2°. 3^a.138.A
 Mors naturalis, quæ. 1°. de diff. feb. 3^a.34.E
 Mors quo modo fiat secundum Platonem. quod animi mor. 1^a.317.H
 Mors, & somnus quo modo fiant. de hist. phil. Sp.11.G
 Mortis frater quo modo est somnus. 3°. de dign. pul. 4^a.98.A
 Mors est substantiæ semper mobilis quies. de palp. 3^a.54.G
 Mors caloris naturalis extinctio. 2°. de temp. 1^a.16.D
 in Morte calor naturalis extinguitur. de marc. 3^a.45.H
 Mors deducit ad frigidum, & siccum. 1°. de temp. 1^a.11.C
 Mors non esset, si non alteraremur. de morb. tem. 3^a.85.C
 Mors non accideret homini, si nihil deflueret, uacuareturq; 16°. de usu
 partium. 1^a.220.F
 Mors, sanitas, & morbus ut differunt, ita naturalis motus, immobilitas,
 & prauus motus. 1°. de præag. ex puls. 4^a.110.G
 Morte perturbari non debemus. de cog. cur. animi mor. 2^a.54.E
 Mors non timenda eo quod indifferens habetur, nec bonum, uidelicet nec
 pp iij malum

malum. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. E
 Mortis meditatio uocata ab Asclepiade medicandi ratio antiqua. de uenae sect. aduers. Eras. 6°. 6. G
 Mortis genus in Athleticis, quod. ad Thrasylb. 2°. 107. G
 Mors Milonis. in oratio exor. Isa. 5. C
 Mors quae semper sequatur. 5°. de loc. aff. 4°. 28. H
 Mors cur ob cerebrum laesum superueniat. de util. resp. 1°. 226. D
 Mortem inducit spiritus corruptus in cerebro. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 5°. 3°. 189. H
 Mors cur sequatur ob spiritus laesos. de util. resp. 1°. 226. D
 Mors quando necessario sequitur ad rigorem. 2°. de symp. cau. 3°. 23. G
 Mors quo modo ad calorem immodicum sequatur. cō. 5°. aph. 16°. Ex. 39. H
 Mortem inferre non possunt muscoli praecordiorum inflammati. in prognost. eom. 1°. 4°. 196. B
 Mortem inducit uehemens febris. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
 Mors sequitur cum functio aliqua ad uitam necessaria perit. 4°. de praesagitione ex pulsibus. 4°. 121. G
 Mortes sequuntur ex crudis ad malos abscessus conuersis. commentario 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Mortem facit cordis uitium. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. E
 Mors semper sequitur uulnerato corde. de subf. emp. Isa. 32. D
 Mortes in annis inconstantibus fiunt. com. 3°. aph. 8°. Ex. 20. G
 Mortes fiunt autumno. com. 3°. aph. 9°. Ex. 20. G
 Mortis tempus quando. 4°. de praesag. ex puls. 4°. 121. G
 Mors in principio, in statu, et in augmento. 3°. de cris. 4°. 141. G
 Mors in augmento circa initia, et in statu. 3°. de cris. 4°. 141. E
 Mortem significat ☉. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 130. H/2°. 3°. 136. E
 Mortis signum in cephalaea. de dynam. Sp. 23. C
 Mortis dies, et hora noscenda est. praes. exper. conf. Sp. 77. C
 de Morte uires iudicant quando adsunt uehementia symptomata. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 122. E
 Mors quo modo cognoscatur futura. 4°. de praesag. ex puls. 4°. 121. G
 Mors sine crisi quomodo praecognoscatur futura. 3°. de cris. 4°. 143. B
 Mortis sine crisi tres modi, et quales. 3°. de cris. 4°. 142. G
 Mortem aegritam praenuntiant signa exitia. c. 1°. ap. 12°. Ex. 6. D
 Mortis signa duo. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. C
 Mortem in causo significat urina pinguis. de dynam. Sp. 34. B
 Mortem subitanam ostendit urina sanguinea cum dolore capitis, et hypochondrij dextrae partis. de dynam. Sp. 34. B
 Mortis genus quoddam repentinum, quale. 2°. de praesag. ex puls. 4°. 111. A
 Mortem ostendit urina uiridis critico die immutata. de dyn. Sp. 34. B
 Mortem significat urina si ex bono colore in malum die critico conuersa fuerit. de dynam. Sp. 34. C
 Mortem significat, aut longam aegritudinem in synocha urina cholerico colore nebula alba habens, et fursures supernatantes. de dy. Sp. 34. C
 Mortem, phrenitum, aut spasimum in synocha significat urina tenuis cum nebulis non bonis. de dynam. Sp. 34. C
 Mortem mulieribus significat urina tenuis, maxime si dolor capitis, et scapularum, et insomnia fuerit. de dynam. Sp. 34. E
 Mortem non significant urinae tenues, et decolores, sed desiderant tempus ad coctionem. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 118. C
 Mortem cito uentura nunciat urina cum sudore, si in febrium synocharum augmento fuerit, et abundantia urinae fuerit. de dy. Sp. 34. D
 Mortem futuram dicit, aut longinquam aegritudinem urina crocea turbulenta cum nebulis non bonis egesta. de dynam. Sp. 34. B
 Mortem, laborem, dolorem, et grauedinem significat urina crocea, et spissa. de dynam. Sp. 34. E
 Mortem significat in synocha urina subalbida, et spumosa, aut ruffa, et si ex cholerico humore ipsa aegritudo nata fuerit. de dyn. Sp. 34. D
 Mortem futuram in quibus affectibus praedicat urina rubra. de dyn. Sp. 35. D
 Mortem cito futuram significat in synocha urina rubra, et spissa si fuerit in augmento febrium, et abundantia eius fuerit. de dyn. Sp. 34. D
 Mortem significat in synocha urina nigra, et spissa non boni coloris si multus uesciae dolor fuerit. de dynam. Sp. 34. E
 Mortem ostendit in synocha urina nigra, et tenuis, et aestuosa si aestuatio fuerit cum fastidio, et si turbatum sensum patiens habuerit, et non recte intelligat, et loquatur, aut malefactio non defuerit. de dy. Sp. 34. E
 Mortem nunciat in synocha urina nigra, et lucida cum sudore, et dolore hypochondriorum. de dynam. Sp. 34. E
 Mortem significat in synocha urina spissa, et cholerica, si fuerit in augmento febris. de dynam. Sp. 34. E
 Mortem significat aut spasimum urina non bonum colorem habens, et si

non fuerit digesta, uel constitutione urinae animalis similem habuerit, et mista in calice cito resederit, et amens patiens fuerit, et insomnia senserit. de dynam. Sp. 34. E
 Mortem in quibus affectibus praedicat urina alba aut subliuida. de dynamidijs. Sp. 35. D
 Mortem proximam significat urina alba, si se subito in malum colorem mutauerit. de dynamidijs. Sp. 34. G
 Mors proxima, loquendi modus Hippocratis. in pgn. cō. 2°. 4°. 203. F
 Mortem proximam fore quomodo praedicendum. quaesita in Hipp. Sp. 113. C
 Mortem demonstrat in pleuritidis urina alba, et subliuida. de dy. Sp. 34. H
 Mortem ostendit in pleuritidis urina pinguis, et ruffa. de dyn. Sp. 34. H
 Mortem nunciat aut indigestionem in pleuritidis urina tenuis habens ueluti limum liuidum. de dyna. Sp. 34. H
 Mors quo modo sequatur ad pulsum intermittentem. 1°. de praesagitione ex pulsibus. 4°. 110. H
 Mortem significat sudores frigidi cum acuta febre. praes. exp. conf. Sp. 77. F
 Mortem significat uomitus liuidus graucolens. in pgn. com. 2°. 4°. 201. H
 Mortis signum apertum. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 137. G
 Mors quando erit inuitabilis. de decub. progn. ex math. scientia. 12. F/quest. in Hipp. Sp. 113. E
 Mortem significant ungues, ac digiti liuidi. in progn. com. 2°. 4°. 198. F
 ad Mortem unum inditium malum satis est. in prog. com. 2°. 4°. 203. H
 Mortis periculum nullum est elapso statu. 3°. de cris. 4°. 141. B
 Mortem in statu fieri, colligi potest. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 Mortem tardant iuuentus, et ualida materia. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 132. H
 Mors ut euitetur potius laedendus est habitus anodynus. 12°. met. m. 7°. 75. B
 in ad Mortem iudicatis experimentum de theriaca faciunt praetores. de theriaca ad Pisonem. 5°. 90. A
 Mors quo ex uiperarum morfu citius adsit. de ther. ad Pis. 5°. 93. B
 Mortem generosam obire maluit Cleopatra quam in seruitute uiuere. de theriaca ad Pis. 5°. 93. B
 MORTIFICATIONEM quandam uentriculo aduenisse in longis difficultatibus intestinorum compatiendi ratione quo casu significetur. com. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 MORTVO homine inquit Aristoteles humores in terram redire. de spermate. Sp. 40. E
 Mortuo homine humores separantur, et ad propriam naturam redeunt secundum aliquos. de sperm. Sp. 40. E
 Mortua Corpora in Tabernum uertit luna. 2°. de dieb. decr. 4°. 157. A
 Mortuis nihil prodest laus multitudinis, uiuentibus prodest. 7°. methodi medendi. 7°. 43. E
 Mortuus homo quo modo sit anodynus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. A
 Mortui sunt aliqui ob refrigerationem capitis pro capillis denigrandis. 1°. de composit. med. sec. loc. 5°. 126. G
 Mortui ex frigore aliqui. de caus. procatar. 3°. 96. C
 Mortui pedes a frigore. 2°. de loc. aff. 4°. 8. E
 Mortuus pedis digitus secunda die. 2°. de diff. resp. 3°. 68. B
 Mortui aliqui ex timore. 2°. de symp. cau. 3°. 23. E
 Mortui tabidi ex tristitia. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 254. H
 Mortuus qui dolore animi. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 218. B
 Mortui ferè sunt omnes, qui in toto primo epidemiorum libro numerati sunt. 2°. de dieb. decr. 4°. 152. H
 de Mortuis etiam dicitur crisis. 2°. de dieb. decr. 4°. 153. B
 Mortui multi subito sunt sine crisi, sanati uero nulli. 3°. de cri. 4°. 142. E
 Mortui corpus cur non potest in latum stare. 2°. de motu musc. 1°. 314. E
 Mortuum foetum expellit dictum. de simp. med. Sp. 83. D
 Mortui anatomia debet precedere uiui anatomia. 9°. de ana. adm. 1°. 103. H
 Mortui animalis partes perfundantur aqua calida, ita facile uidebuntur. 8°. de usu partium. 1°. 168. B
 in Mortui anatomia quid uideatur. 9°. de anat. adm. 1°. 103. H
 MOREA, id est morus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
 MORVS quid. de simp. med. Sp. 87. G
 Mororum nomen unde natum. 2°. de alim. fac. 2°. 18. G
 Mora, et sycamina idem. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
 Moris quaedam cerasia similia. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
 Mora quo modo in obsonijs sumantur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. C
 Mora quando sunt idonea. de bon. et uitio sue. 2°. 39. B
 Mora abluenda sunt antequam mandantur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
 Mora epilepticis conueniunt. de puero epil. 7°. 180. C
 Mora inter fructus minus noxios numerantur. de atten. uic. 2°. 45. H
 Mora minus noxia fugacibus. 2°. de alim. fac. 2°. 18. H
 Mora

Mora rubi innoxia sunt si edantur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. A
 Mora non possunt conseruari. de bon. & uitio succ. 2°. 36. H
 Mora si diu stent in uentre, corrumpuntur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
 Mora uelociter corrumpuntur in stomacho. de diff. cont. Sp. 74. H
 Mora etsi moderatiora persicis, & prunis, cum corrumpuntur non habent in se minus uitij quam illa. de bon. & uitio succ. 2°. 37. E
 Mora si corrumpatur similia sunt letalibus uenenis. d. bo. et ui. su. 2°. 37. E
 Mora corrumpuntur nouo genere corruptionis ut cucurbitæ. 2°. de aliment. facul. 2°. 18. H
 Mora corrupta obsunt, ut pepones. 2°. de alim. fac. 2°. 18. H
 Mora non ledunt uentriculum, ut pepones. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
 Mora uomitum non excitant, ut pepones. 2°. de ali. fac. 2°. 19. A
 Mora si coquantur sunt innoxia, nisi liberalius sumantur. de bonitate et uitio succorum. 2°. 37. F
 Mora habent contrarias facultates. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
 Mora sunt humida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Mora humectant, non tamen refrigerant nisi frigida sumantur. 2°. de alimentorum facul. 2°. 19. A
 Moris utedū est cū uētriculus squalore aestuat. 2°. de alim. fac. 2°. 18. H
 Mora frigida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Mori acinus planē frigidus est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. B
 Mororum succus aptus est ad refrigerandum caput. 2°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 132. G
 Mora semē supprimūt, tñ non corrūpūt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
 Mora ut pepones parum nutriunt. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
 Mora cur parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
 Mora acerba, & sicca sunt nup enata, ubi maturuerint dulcia, & progressu temporis humidiora redduntur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. F
 in Moris immaturis acida qualitas acerbam superat. 7°. de simplicium medic. facul. 5°. 50. H
 Mora immatura sunt etiam acida. 2°. de alim. fac. 2°. 18. H
 ex Moris immaturis stupor dentium. 3°. de alim. fac. 2°. 28. C
 Mora nondum matura adstringunt. 2°. de ali. fac. 2°. 18. H / 7°. de simp. medic. facul. 5°. 56. C
 Mororum succus multum adstringit. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 167. D
 Morus habet diuersum effectum ab alijs adstringentibus. 3°. de simplicium medic. facul. 5°. 20. D
 Mora immatura pro dysenteria, & diarrhæa. 2°. de alim. fac. 2°. 18. H
 Mori fructus ad dysenterias accommodus est, & affectiones coeliacas. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. C
 Mora minus siccāt, q̄ amygdale, et terebinthi semē. 5°. d. sa. tu. 2°. 92. D
 Mora uentrē lubricant. 2°. de alim. fac. 19. A / de atten. de uic. 2°. 45. H / 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. C / de diff. cont. Sp. 75. A
 Mora uentrem laxant, digestionem faciunt, synanche laborātes curant, uulnera, attritiones, putredines, synanchem cum tumore uenientem emendant, uitia oris abstergunt. de simp. med. Sp. 87. H
 Mori radicū cortex uentrē soluit, lubricos eicit. de simp. me. Sp. 87. H
 Mori radicis cortex amarus est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. C
 Mori radicis cortex latum lubricū interficit. 7°. de simp. me. fa. 5°. 56. C
 Mori radicum decoctum est adstringens moderatum pro gargarismis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. F
 Mora cur facile descendant, & subducant uentrem. 1°. de alim. f. 2°. 8. C
 Mora syluestria quid. de simp. med. Sp. 87. H
 Mora syluestria stringunt fortiter synanchicos melius curant alijs. de simp. med. med. Sp. 87. H
 Mori solo succo usus est in inflammationibus incipientibus. 6°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 167. B
 Mori succus quō coquēdus in Diamoro. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 168. D
 Mororum succus debilis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. F
 Mororum rubi succus fortior. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. F
 ex Moris medicamentum. 5°. meth. med. 34. C / 13°. 7°. 83. C
 ex Moris medicamentum omnibus notum est. 6°. de compositione med. secund. loc. 5°. 166. H
 Mororum succus ad stomaticha medicamenta. 7°. de simp. m. fa. 5°. 56. C
 Mororum rubi succus roborat quandoq; stomachum. 6°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 169. A
 Mororū succus nō roborat stomachū. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 169. A
 ex Mororum batinorum succo medicamenta sunt efficaciora. 2°. de alimentorum facul. 2°. 19. B
 Mora batina. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. A
 διὰ Μόρων medicamentum. 2°. de alim. fac. 2°. 18. G
 Mori lac. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. C

de MORIBVS iudicat philosophus. de opt. secta. Isa. 23. C
 de Moribus, & uitijs senex consulendus. de cog. cur. ai mor. 2°. 53. G
 Mores insiti naturalēsq; alij, alij philosophici dicuntur. ar. med. Isa. 65. A
 Mores philosophici ab insitis naturalibusq; distinguuntur. ar. me. Isa. 65. A
 Mores ubi sunt plurimum differentes. de aere, aquis, & locis. 2°. 6. D
 Mores hominum sequuntur regionis naturam. quod ai mor. 1°. 320. A
 Mores, formæq; hominum regionis naturæ sunt cōpares. de aere, aquis, & locis. 2°. 6. E
 Mores temperatos facit temperata regio. quod animi mor. 1°. 319. H
 Mores ferinos, & agrestes qui habeant. quod animi mor. 1°. 320. A
 Mores agrestes habent qui ad septentrionē degūt. quod ai mor. 1°. 319. H
 Mores pertinaces qui habeant. de aere, aquis, & locis. 2°. 6. E
 Morū pborū generatio fit ex quatuor hūoribus. de nat. hu. c. 1°. 1°. 33. B
 Mores quos faciat sanguis. de na. & ord. cuius. corp. Sp. 41. E
 Mores quos faciat bilis. de nat. & ord. cuius. cor. Sp. 41. E
 Mores quos faciat pituita. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. E
 Mores ex substantiæ temperatura. 2°. de sem. 1°. 337. C
 Moribus idoneū corpus preparat natura. 2°. de sem. 1°. 337. C
 Moribus optimis pueri sunt instituendi. de cog. cur. animi mor. 2°. 54. B
 More romano Romæ uiuendum. 6°. meth. med. 7°. 42. H
 Mores egrotantis sunt cognoscendi. 1°. de præfag. ex puls. 4°. 105. B
 Mores hominū qbus medicamur noscēdi. d. ijs, q̄ in me. fi. c. 1°. 7°. 198. B
 Mores animi quō ex gestu produntur. in 1°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 117. H
 Mores, & differentias, & essentias non nunquā uocat Hippocrates morbos febrium. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 120. A
 Mos morbi unde cognoscatur. 1°. de cris. 4°. 126. A
 MOSCHIONIS correctoris pulsus definitio. 4°. de differentiis pussum. 4°. 69. D
 Moschio librum fecit de ornatu. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. D
 Moschionis arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. E
 Moschionis catagmaticum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 235. C
 Moschionis emplastrum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 224. F
 Moschionis ad nomas. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 254. B
 Moschi ad alopecias compositio. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. C
 Moschionis pharmacum ad fracturas. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 225. E
 Moschi malagma. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. G
 MOSYLLVM cinnamomi species p̄stātissima. d. ther. ad Pis. 5°. 94. H
 MOTIO quid. fin. med. Isa. 50. C
 Motio sex modis cōfiscitur qui sunt generatio, corruptio, augmētū, decrementū, alteratio, et à loco in locū translatio. fin. med. 1f. 45. A
 in Motione omni naturali sanguis, & spiritus concurrunt. de ren. affe. dign. et med. 7°. 193. A
 Motiones propriæ capitis breuissimæ sunt. de mus. diff. 1°. 45. D
 ad Motionem sui non indiget cerebro cor, & e contrario. de Hipp. & Plat. decret. 1°. 232. B
 Motiones uarias, et uigilias inducūt calida medicā. 2°. de lo. a. 4°. 14. A
 Motionibus exhauritur plenitudo. de curan. rat. per sang. mis. 6°. 18. E
 si Motio assidua intercesserit nihil cum alio coire, aut iungi potest. 1°. de semine. 1°. 330. H
 à Motionibus factis sumitur sanguinis mittendi quantitas. de curandi ratione per sang. mis. 6°. 18. D
 MOTIVAE uirtutis causa est anima. de ana. uiu. Sp. 56. D
 Motiue uirtutis diuisio. de ana. uiu. Sp. 44. F
 Motiua actio in quo consistat. de symp. diff. 3°. 11. D
 Motiuarum actionum prima symptomata quæ, & in quot diuidantur. de symptomatum differentiis. 3°. 11. F
 ΜΟΤΟΣ ΜΙΛΤΟΣ, id est carpinatum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
 Moti quæ, 5°. meth. med. 7°. 30. D
 MOTVRA instrumenta animalis membra robusta esse debent. de decretis Hippocratis. 1°. 234. A
 Motura debent esse maiora, & fortiora mouēdis. 3°. de usu p. 1°. 134. B
 MOTVS est unum ex sex rebus non naturalibus. ars med. Isa. 68. C
 Motus necessario nostro corpori occurrit. ad Thrasymb. 2°. 104. D
 Motus quid sit. 1°. meth. med. 7°. 6. B / de hist. phil. Sp. 4. B
 de Motu cōuenit disputare in philosophia naturali. 1°. d. mo. m. 1°. 311. F
 Motū negantiū rōnes Diogenes deludebat. de caus. procatar. 3°. 97. G
 Motus dum fit est. 4°. de diff. pul. 4°. 67. H
 Motus in agendo est. 16°. de usu par. 1°. 215. C
 Motus omnis in actione positus est. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 129. D
 Motus per facere explicatur, sensus per affici. 1°. de loc. aff. 4°. 7. D
 in Motu quædam habent suam essentiam. 2°. meth. med. 7°. 10. H
 Motus & actio quo modo differant. de mot. man. & obse. Sp. 66. G

Motui an

Motui an contraria sint quies uel priuatio. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
 Motus duplex in loco, & in qualitate. 2°. meth. med. 7°. 10. A
 Motus omnis habet tempus. 2°. de dign. puls. 4°. 75. B
 Motus fieri non potest nisi ossa simul articulentur, & per musculos cōnectantur. 12°. de usu par. 1°. 192. G
 ad Motus, & sensus sustentamentum sunt ossa pedum, tibiæ et crurum. de anat. uiu. Sp. 55. C
 pp Motum in quibus partibus facta sunt ossa in quibus uero propter alia. 11°. de usu par. 1°. 191. C
 Motus unde habeatur in animalibus. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. F
 Motuum tria principia. de fœt. for. 1°. 326. C
 Motus, et sensus uniuersis corporis partibus à cerebro suppeditatur. 5°. de locis affectis. 4°. 29. A
 Motus, & sensus principium est cerebrum. de anat. uiu. Sp. 45. H
 Motu, et sensum hñt à cerebro corpis ptes. de uir. nos. cor. dif. Sp. 60. C
 Motum ac sensum accipit à cerebro spina. 3°. de lo. aff. 4°. 20. H
 Motus, et sensus principium est à corde fm Aristotelē. d. util. resp. Sp. 63. D
 Motus, et sensus principium nō esse cor probat Galenus. d. an. ui. Sp. 45. H
 Motus, & sensus principium esse cor contra Galenū probatur. de anatomia uiuorum. Sp. 45. H
 Motus, ex uolūtate et sēsus uñ ē ibi aīæ principium. 8°. d. dec. Hip. 1°. 273. B
 Motus principia sunt quinq; ut in manu. 3°. de usu par. 1°. 131. H
 Motum, & sensum partium qui musculi faciunt. 1°. de loc. aff. 4°. 7. E
 de Motibus quid sciat qui se exercet. 3°. de san. tuen. 2°. 75. D
 de Motibus quid sciat Gymnastes. 2°. de san. tuen. 2°. 75. D
 Motuū quos exercent, uires ignorant artifices. 2°. de san. tuen. 2°. 75. E
 Motus qui spectant ad artem tuendæ sanitatis. 2°. de san. tuen. 2°. 75. D
 Motum, & quantitatem, & formam corporis cur solus uisus sentiat. de oculis. 7°. 105. A
 Motus non solo sensu sed etiam ratione depræhendi uolunt dogmatici. 4°. de diff. puls. 4°. 66. B
 Motus actiuus est actio. 1°. meth. med. 6. B/2°. 7°. 10. A/B/ de motibus manifestis & obscuris. Sp. 66. G
 Motus qui nō sunt actiones sunt in triplici genere. 2°. de sa. tuē. 2°. 75. B
 Motus passiuus est alteratio. 2°. meth. med. 7°. 10. A
 Motus ab alio prodiens est passio. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
 Motus ab altero qui sit. 1°. de san. tuen. 2°. 65. E
 Motus ois ab altero in alterū dici passio à Platone. de sym. dif. 3°. 10. D
 Motus multi fiunt patiēdo. 17°. de usu par. 1°. 221. C
 Motus qui per alia perficiuntur. 2°. de san. tuen. 2°. 75. D
 Motus sensibiles duplices à naturali impetu, & uitales. de palp. 3°. 51. D
 Motu & sensu differt animal à non animali. 1°. de mot. mu. 1°. 309. B
 Motus triplex genus in homine. 8°. de decr. Hipp. 1°. 273. B
 Motus secundū accidēs tāgitur à Galeno. 7°. de usu par. 1°. 158. A
 ex Motu partiū anatomia quō cognoscebāt. 1°. de anat. adm. 1°. 64. A
 Motuum animalium gubernatrix uis auctrix. de pal. 3°. 53. C
 Motus principium est anima. in Tim. Plat. 1°. 287. B
 Motus perficit anima, non neruus aut lacertus. de palp. 3°. 53. C
 Motuū in animalibus diuersitas. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3°. 129. D
 Motus animales otiantur in somno, & sensuales, & musculorum. com. men. 4°. aph. 15°. Ex. 28. H
 Motus secundū animā, est quādoq; causa abortus. c. 4°. aph. 1°. Ex. 27. B
 à Motu animæ & corporis fit febris. præfag. exper. conf. Sp. 77. D
 Motus diuersæ species. 1°. de nat. fac. 1°. 290. H
 Motus ab arterijs & corde uitales sunt. de palp. 3°. 51. D
 Motus arteriarum sequitur motum cordis. de anat. uiu. Sp. 47. A
 Motus pulsus principium arterijs est cor. de uir. nos. cor. dif. Sp. 60. D
 Motu Articulorū tardū reddit repletio. in 6^m. de m. uul. c. 5°. 3°. 190. H
 ad Motum quot modis redigantur articuli inepti. de diff. mor. 3°. 4. B
 Motus Assumptiuus qui. 7°. de usu par. 1°. 161. G
 Motus Brachiorum & figurationes. de frac. com. 1°. 7°. 226. A
 Motus brachij fit à ui animali. 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
 Motus postbrachialis cum brachiali est latens, & obscurus. de musculorum dissectione. 1°. 49. D
 Motu proprium Capiti dātes musculi, quales, unde orti, & eorum processus, ac munus. de mus. diff. 1°. 43. D
 Motus capitis abnuendo à quibus fiat musculis recte, & à quibus cum inclinatione. de musc. diff. 1°. 45. G
 Motus secundi musculi capitis est obliquus, & circūagit caput in priorē partem. de musc. diff. 1°. 45. E
 Motum excitat, & uigilias causa calida. 2°. de loc. aff. 4°. 14. B
 in Motibus calidum, & frigidum faciunt diuersitatem & sunt eorum

principia. 14°. de usu par. 1°. 206. C
 ad Motum procliuius est corpus calidius. 3°. de præf. ex pul. 4°. 116. E
 ad Motus qui sunt segiores. 2°. de san. tuen. 2°. 73. D
 ad Motum ignauū, & pigri sunt plethorici et qui passi sunt frigus. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 73. E
 Motus Celer qui. 3°. de dign. puls. 4°. 82. A
 Motus qui celerior, & qui tardior. 2°. de dign. pul. 4°. 75. G
 Motus celeritatem significat stridor ut de Cyclope oues agente scribit Homerus. 3°. de diff. puls. 4°. 60. B
 Motus celeritate resarcitur defectus. 1°. de cau. pus. 4°. 87. E
 Motus celeres, & multi excitant lassitudinem ulceris. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 79. A
 Motu celeres, robusti, graues an dēsēt, uel emacient nescit hoplomachichus. 2°. de san. tuen. 2°. 75. D
 Motus celer augēdo plurimum calorem corpus colliquat. de salubri dietā. 40. H/ 2°. 41. A
 Motus omnis celer uitādus est siccis tēperamētis. 6°. de sa. tuē. 2°. 96. E
 Motus Ceruicis quibus fiant musculis. de mus. diff. 1°. 47. A
 Motus añ tps, et citiores pñt figurā iuere naturalē. d. ca. m. 3°. 8. F
 Motus cōpositus ex duobus motibus est immobilitas. de palp. 3°. 51. H
 Motus compositus in tibia qui. 2°. de ana. adm. 1°. 70. A
 Motus plures mixti cur facti à natura. 15°. de usu par. 1°. 213. G
 Motuū exactā mixturā Deus tantū nouit. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. F
 ex Motibus Contrarijs quorum et alter alterū mutuo excipit, & cōsequitur, alterū nō pōt sine altero conseruari. de util. resp. 1°. 224. G
 iter Motus duos cōtrarios necesse ē qetē iteruenire. de ana. ui. Sp. 46. H
 Motus cōtrarij sibi iuicē succedētes simul pñt. 1°. de mo. m. 1°. 310. C/D
 Motus oppositi simul non agunt. 1°. de usu par. 1°. 119. B
 à Motibus duobus ex transuerso sibi inuicem occurrētibus si unus multum supereminet, alter perditur. 1°. de usu par. 1°. 119. C
 Motus Cordis est primus. de ana. uiu. Sp. 47. B
 Motus cordis, & arteriæ perpetuus est. 6°. de loc. aff. 4°. 42. D
 ad Motum cerebro non indiget cor. 2°. de decr. Hipp. 1°. 239. C
 Motus cordis principium est uirtus motiua. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Motus cordis ubi sit, tanquam in instrumento. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Motus cordis dilatatiui quæ causa sit. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Motus cordis constrictionis quæ causa sit. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Motus est causa caloris cordis. de ana. uiu. Sp. 56. D
 Motus cordis causa est fortitudo uirtutis. de ana. uiu. Sp. 56. D
 Motus fortis, & frequens cordis est causa fortitudinis caloris. de anatomia uiuorum. Sp. 56. D
 Motus frequentis cordis causa est necessitas. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Motus creber cordis quid significet. cō. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
 Motus Cruris agitatio totius est corporis. de const. ar. Isa. 37. B
 Motus instrumentum crus. 3°. de usu par. 1°. 129. A
 Motu, & firmatione perficitur ambulatio. 3°. de usu par. 1°. 129. B
 Motus Densus, celer, numerosus, qui. 2°. de symp. cau. 3°. 21. A
 Motus secundum Desideriū quō læsum sit. in progn. com. 2°. 4°. 198. E
 Motus Diaphragmatis est in circulum. de anat. uiu. Sp. 53. F
 Motum, & sensum qui neruus det diaphragmati. de anat. uiu. Sp. 53. F
 an Motus diaphragmatis sit uoluntarius. de util. resp. Sp. 63. H
 Motus quatuor in omni Digito manus. 3°. de usu par. 1°. 131. G
 Motus ad latera duplex in digitis. 1°. de usu par. 1°. 119. B
 Motu obliquū unicuiq; digito suppeditātes musculi. de musc. dif. 1°. 52. H
 Motu euidētē habet primus articulus magni digiti. de mu. dif. 1°. 49. D
 Motus medij sunt innumerabiles in digitis. 1°. de usu par. 1°. 116. B
 de Motu Egerendi, & uomendi. de mot. man. & obs. Sp. 68. G
 Motus, Exercitatio, labor, an idem. 2°. de san. tuen. 2°. 69. E
 Motus aliquis alicui est exercitatio, alteri non. 2°. de san. tuen. 2°. 69. E
 Motus qui est exercitatio, qualis. 2°. de san. tuen. 2°. 69. E
 Motus Exiguus, et lentus salubris est, quibus calor natura mordax est. 5°. de san. tuen. 2°. 94. C
 Motus Extrinseci. 2°. de san. tuen. 2°. 75. B
 Motus pprius facultatis quis sit, inueniēdi modus. 1°. de mot. mu. 1°. 311. E
 Motus nullus fortis cū inedia fieri debet. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Motus fortes abortum faciunt. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Motus uidētur esse Generatio, & corruptio. 4°. de diff. puls. 4°. 67. D
 de Motu Gutturis in deglutiendo. de mot. man. & obs. Sp. 69. H
 in Motu nodi gutturis quæstio. de mo. man. & obs. Sp. 70. B
 Motus musculus gutturis dum uox editur ubi sit. de mus. diff. 1°. 46. G
 à Motu oī phibēdi sunt Horrētes, & rigētes. 2°. de sym. cau. 3°. 22. D
 Motus Immodicus fit ex calore. 13°. meth. med. 7°. 85. E
 Motus immodicus

Motus immodicus excretiue uirtutis nimium laxat. de cau. mor. 3^a. 9. B
 Motus Incitatorij à cerebro. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 272. G
 Motus in instrumētis habent p fibrarū positura. 3°. de nat. fa. 1^a. 304. E
 Motus ἰσοχρόνοι, & ἰσοδύποι. 2°. de dign. puls. 4^a. 75. F
 Motus intēpestiui, et uehemētiore labefactāt mēbra. d. cau. morb. 3^a. 8. F
 Motus Laborū in priora ignoratus ab antiquis. de mus. diff. 1^a. 44. F
 Motu ad suā originē fit actio Lacertorū. de mot. man. & obs. Sp. 70. C
 in Motibus, & musculis Lingua mirabilis est. de fœt. for. 1^a. 325. C
 Motus linguae sine doctrina fit. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. C
 Motū circūuolutionis in lingua qui musculi faciant. de ana. ui. Sp. 49. C
 Motū duplicationis in lingua qui musculi faciant. de ana. uiu. Sp. 49. C
 Motū retardationis in lingua qui musculi faciant. de anat. uiu. Sp. 49. D
 Motus liquidi sunt illi, qui sunt sensui manifesti. de mot. man. Sp. 66. D
 Motus localis qui. 1°. de nat. fac. 1^a. 290. H
 in Motu locali tempus, & spatium in separabilia sunt. 1°. de difficultate respirationis. 3^a. 57. A
 Motus Magnus, & paruus quō intelligatur. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. G
 Motus Manuum quo modo fiat. de mot. man. & obs. Sp. 66. D
 Motum manibus qui musculi dent. de anat. uiu. Sp. 54. B
 Motus manus uolentis aquō fiat, et quo modo. 2°. de mo. mus. 1^a. 314. B
 Motus aliq̃s in manu cessatibus oibus musculis. 1°. de mot. mus. 1^a. 311. B
 Motus Materie sunt uehicula, ambulationes, frictiones et balnea. ars medicinalis. 1^a. 71. F
 Motus materie turgētis ē motus hūorū supabūdātū. 1°. d. cri. 4^a. 128. G
 Motum Maxillis qui musculi dent. de ana. uiu. Sp. 54. B
 Motus Membra quarto tempore fiunt. de fœt. for. 1^a. 323. H
 Motus tempus quando est post formationem. de anat. uiu. Sp. 52. B
 Motus Medius quibus efficiatur musculis. de mus. diff. 1^a. 47. G
 Motu Moderato indigent senes. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. D
 Motus Morbi unde cognoscatur. 3°. de cris. 4^a. 140. C
 Motus celeritas in morbis unde. 3°. de cris. 4^a. 140. E
 Motus Multus, & celer aduersissimus est illis quibus calor natura mordax est. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. C
 Motus multi extenuant. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E
 Motum primum excipiunt Musculi, & articuli. de cau. mor. 3^a. 6. E
 Motus principium habent musculi à neruis. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. B
 de Motu musculorum liber precedit librum prognosticorum. in prognost. com. 1°. 4^a. 193. E
 Motus omnis ab impetu p̃inet ad officiū musculorū. 1°. de l. af. 4^a. 7. D
 Motus à musculis p̃cedēs sūt aiales, et uolūtarij. 1°. de mot. mu. 1^a. 309. B
 Motus musculorū est cum appetitu animalis. cō. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Motus quatuor differentiæ in musculis, & quæ. 1°. de mot. mu. 1^a. 311. F
 Motus tertius quo modo sit inuentus. 1°. de mo. mus. 1^a. 311. C
 Motus quartus quo modo sit inuentus. 1°. de mo. mus. 1^a. 311. C
 Motus musculorum agendo perficitur. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. F
 Motus quando aliquis uult eleuare pondus, quo fiat musculo. 2°. de anatomicis administ. 1^a. 70. E
 Motus alarum Nasi quid agant. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. H
 Motus Naturales, & nō naturales. de ijs, q̃ in me. fin. cō. 3°. 7^a. 222. D
 Motus naturalis qui, & à quibus fiat. de ana. uiu. Sp. 44. H
 Motus uel naturales, uel ex affectibus animi sunt duplices. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 75. A
 Motus naturalis est attractio, retētio, & expulsio. de ana. uiu. Sp. 44. H
 Motū naturalē esse anhelitū quidā existimarūt. de mot. man. Sp. 69. H
 an Motus naturalis, uel uolūtarius sit sternutatio. de mo. ma. Sp. 69. H
 an Motus naturalis, uel uoluntarius sit risus. de mot. man. Sp. 69. H
 Motus naturalis, immobilitas, & prauus motus ita differūt ut morbus, sanitas, & mors. 1°. de p̃esag. ex pul. 4^a. 110. G
 à Motu naturali differt cōuulsio, q̃a ē p̃ter uolūtātē. 3°. de l. a. 4^a. 17. E
 Motus principium primo dat Neruis, postea musculis uoluntas in cerebro iuxta neruorū originē ordinata in sanis. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. E
 Motū, ac sensū exhibēs nominat neruus, aut tenor. d. dec. Hipp. 1^a. 233. G
 Motus omnis, & sensus influēs influit per neruū. de anat. uiu. Sp. 48. A
 Motus in nulla animalis parte est sine neruo. de musc. diff. 1^a. 53. B
 Motum, ac sensum omnes nerui habent. 16°. de usu par. 1^a. 214. H
 Motum, & sensum dantibus neruis semper indigent musculi. 1°. de locis affectis. 4^a. 8. B
 Motus, & sensus instrumenta sunt nerui. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 245. D
 Motus accipitur à neruis. 12°. de usu par. 1^a. 193. E
 Motum dant nerui duri. intro. 1^a. 54. A
 ad Motum requiritur nerui durities: ad sensum uero mollities. 9°. de usu partium. 1^a. 174. F

ad Motum nerui duri apti. 7°. de anat. adm. 1^a. 96. A
 pro Motu nerui duri. 16°. de usu par. 1^a. 215. A
 pro Motu, & sensu nerui duri, & molles. 16°. de usu par. 1^a. 215. A
 Motus neruus cur durior. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 270. F
 Motum faciunt nerui duri. de ocul. 7^a. 184. H
 Motus Numerosus qui. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. A
 Motus numerosus, densus, celer qui. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. A
 Motū Obliquū faciūt musculi obliq. 2°. de ana. adm. 70. A/6°. 1^a. 90. A
 ex Motibus duobus obliquis fit unus rectus, ut in manu, et carpo. 12°. de usu partium. 1^a. 193. F
 Motus obliquus qñ distat à recto qd sequat i mēbro. 12°. d. u. p. 1^a. 193. H
 de Motibus obscuris librum fecit Galenus. de musc. diff. 1^a. 44. F
 ad Motum Oculi necessarij lacerti sunt. de ocul. 7^a. 183. D
 ad Motum oculi perficiendum cōiunctiua tunica habet sex paria laceratorum. de anat. uiu. Sp. 48. G
 Motus quos agant musculi oculi. de musc. diff. 1^a. 44. G
 Motus, & oculorum, & totius corporis fit malus in tempestate australi. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 de Motu Palpebrarum. de mot. man. & obs. Sp. 69. F
 Motus palpebrarū est uolūtarius, et naturalis. d. mo. ma. et obs. Sp. 69. G
 de Motu Pectoris an naturalis, uel uoluntarius. de motibus manifestis, & obscuris. Sp. 69. G
 Motus pectoris ad quod instrumētum spectet, spectat ad medicum quere re. de mot. man. & obs. Sp. 66. H
 de Motu clibani pectoris in tussi, risu, & sternutatione. de motibus manifestis, & obscuris. Sp. 69. G
 Motus Pedum quo modo fiat. de mot. ma. & obs. Sp. 66. D
 Motus pedis actio musculi. de const. ar. 1^a. 37. A
 Motus Perfectos cur non habeant pueri. de marc. 3^a. 46. C
 Motū propriū habēt Plantæ, externū minime. in Tim. Plat. 1^a. 287. E
 Motus principium in se ipsis habent stirpes. in Tim. Plat. 1^a. 287. B
 Motum progressuum habent Plantæ. in Tim. Plat. 1^a. 287. E
 Motus Priapi est difficilis. de mot. man. & obs. Sp. 67. D
 de Motu uirgæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. D
 Motus principium maris semen. 14°. de usu par. 1^a. 206. E
 Motus quatuor Pulmonis. de hist. phil. Sp. 10. B
 Motum proprium nullum habet pulmo. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. C
 ex Motus qualitate oriuntur Pulsus inæquales celeritate, & tarditate. 3°. de dignos. pul. 4^a. 80. C
 Motus initium percipiemus in pulsibus uehementibus sed non quantitate. 3°. de dign. puls. 4^a. 81. G
 Motus Recti sex genera secundum Platonem. de hist. phil. Sp. 8. F
 Motum rectum faciunt musculi recti. 2°. de ana. adm. 1^a. 70. A
 in Motibus Remissoribus calor mediocris sanguificationi & nutritio ni prodest. de sal. dieta. 40. H/ 2^a. 41. A
 de Motu Respirationis, q̃ notior ē uisus ueteribus. de mo. man. Sp. 66. H
 Motus p̃ respirationē sufflādo accēdit, aut qdā. de util. resp. 1^a. 224. E
 ad Motum respiratoriorum organorum quæ membra mouentur. 1°. de difficultate respirationis. 3^a. 59. H
 in Motu respirationis lesiones. 1°. de diff. resp. 3^a. 57. D
 Motus mistus quo modo est Rigor. de palp. 3^a. 54. G
 Motus stellarum. de hist. phil. Sp. 6. E
 Motu indigent Surdastris. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. D
 Motus est ipsa Tabes. 4°. de diff. puls. 4^a. 67. D
 Motus Tardus qui. 3°. de dign. pul. 4^a. 80. A
 Motus tardi carnem augent, & rarefaciunt. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. F
 Motus primum instrumentum Tendo. 12°. de usu par. 1^a. 193. D
 Motus Tensiuus. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. B
 Motus musculorū Thoracis cur seruatur in somno. 5°. de l. af. 4^a. 29. B
 Motu animalis thorax mouetur. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. G
 Motus Tonici qui. 1°. de motu musc. 1^a. 311. D
 Motus Tractorij organi quo modo fiat. de machin. 7^a. 311. E
 Motus Transitiuus quō in animalibus. fin. med. 1^a. 45. B
 Motus in tremētibz quo modo mistus est. de palp. 3^a. 54. G
 Motus Valentiores desiderāt frigidi, & humidi. 5°. de san. tuē. 2^a. 94. C
 Motus ualidi, ac plurimi indicant mare in fœtu. c. 5°. a. 42°. Ex. 41. E
 Motus Vehemens significatur nomine laboris & plurimus. commē. 4°. aphorif. 32°. Ex. 30. H
 Motus uehementes imbecillitatē causant. com. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Motus uehementes caliditatem maiore accendunt. c. 4°. a. 32°. Ex. 30. H
 Motus uehementes comitatur dolor. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. C
 à Motu qui dolor procedat. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. B

Motus uehemens

- Motus uehemens caufarum efficientium solet furorem sanare. commen-
tario 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
- Motus sui uehementia uini potio oppilationes oculorum aperire potest.
com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. G
- Motus nec uehementes, nec continui sunt proprii apothepia. 3°. de sa-
nitate tuenda. 2°. 77. E
- Motus Velox propter quid sit. 1°. de diff. resp. 3°. 57. H
- Motus uelocissimi qui non sentiuntur cur. 3°. de dign. puls. 4°. 80. B/C
- Motus Vicissitudo unde. 2°. de symp. cau. 3°. 20. C
- Motus tertium genus in Venis. de palp. 3°. 51. D
- Motus omnis fit per Villos. de anat. uiu. Sp. 44. G
- Motuum Vitiosorum species quot. de symp. diff. 3°. 11. F
- Motus prauis differentia. de symp. diff. 3°. 11. F
- in Motibus offensio duplex. de diff. resp. 3°. 63. A
- in Motibus quæ faciunt impedimentum. 1°. de motu musc. 1°. 308. G
- Motus illegitimus quorū sit genus symptomatū. 2°. de sym. cau. 3°. 19. E
- Motum uitiat tibia crassior. 3°. de usu par. 1°. 134. D
- Motum debilitat tibia tenuior. 3°. de usu par. 1°. 134. E
- Motus qui faciat lassitudinem. de caus. mor. 3°. 6. G
- Motum fugiunt lassi. 2°. de symp. cau. 3°. 22. D
- Motus sunt uitati in senibus. 2°. de temp. 1°. 16. D
- Motus difficultas dyscinesia græce dicitur. de symp. diff. 3°. 11. B
- Motus difficultas uitia quædam actionum sunt. de symp. diff. 3°. 11. C
- Motus, & sensus cur secundū antiquos deperdatur. 4°. de l. a. 4°. 25. D
- Motum & sensum tollit non stupor sed refrigeratio completa. 2°. de lo-
cis affectis. 4°. 8. E
- Motus qbus affectibus demitur neruo affecto. 1°. de motu musc. 1°. 309. A
- Motus totus perit musculis penitus abscissis. 1°. de motu musc. 1°. 310. C
- Motū priuat mēbrū phlegmone, & scirrhus. 1°. de motu musc. 1°. 310. G
- Motu priuat membrum cicatricum durities. 1°. de motu musc. 1°. 310. G
- Motus alteratio non lēdit actionē uentriculi. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
- Motus et sensus priuationē facit cerebri uitii. 3°. de dec. Hipp. 1°. 245. E
- Motus non amittitur nisi uulnus penetret ad aliquem uentriculum cere-
bri. 7°. de dec. Hipp. 1°. 269. C
- absque Motu, & sensu omni fit homo compressis quibusdam uenis colli,
de utilitate respirationis. Sp. 63. H
- Motum, & sensum non amisit cui compressum forfice fuit cor tamen ar-
teriæ non mouebantur. de dec. Hipp. 1°. 232. B
- Motus nō amittit corde detecto, & cōpresso. 2°. de dec. Hipp. 1°. 236. H
- Motus non adimitur membris pulsu adempto. de usu pul. 1°. 227. D
- Motus cur nō pereat quandoq; sensu percunte. 4°. de loc. aff. 4°. 25. E
- Motu seruato quo modo pereat sensus. 1°. de loc. aff. 4°. 7. D
- Motu, & sensu statim priuatur particula si neruus inusus fuerit. de mu-
sculorum dissectione. 1°. 53. B
- Motus lēditur musculis incisis. 1°. de motu musc. 1°. 310. C
- Motu sensuq; priuantur partes infernæ ad dexteram, uel sinistra in qua
spina sit incisa. 3°. de loc. aff. 4°. 21. A
- Motum, & sensum tollunt nerui ligati. de usu puls. 1°. 227. D
- Motus, & sensus defectus ex ebrietate. de caus. mor. 3°. 7. D
- Motum denstruenti phlegmatico in imacturis & dolorem inferenti
quid conferat. de med. exper. Sp. 108. E
- Motus cur amittatur prima uertebra percussa. 7°. de dec. Hipp. 1°. 269. F
- Motus et sensus faciei quando amittitur. 4°. de loc. aff. 4°. 22. H
- de Motu Voluntario motis membris. de mot. man. & obs. Sp. 68. H
- Motus uoluntarij quo fiant. in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 188. F
- Motus uoluntarij causa quæ secundum aliquos. de mot. man. Sp. 69. E
- Motuū uolūtariorū principiū est in cerebro. in Tim. Plat. 1°. 287. D
- Motu uoluntario cerebrum primum est quod mouet membra. de motibus
manifestis, et obscurandis. Sp. 66. G
- Motus uoluntarius, & sensus mittitur à cerebro ad alia membra. de uo-
ce & anhel. Sp. 61. G
- Motus uoluntarij fiunt à musculis. 1°. de usu par. 1°. 115. F
- ad Motū uoluntariū musculi sunt constructi. 16°. de usu par. 1°. 214. H
- Motus uoluntarij ex musculis. 2°. de decre. Hipp. 236. D/1°. 272. F/de
palp. 3°. 56. B/1°. de loc. aff. 4°. 7. D/6°. meth. med. 7°. 38. D/ conimē
tario 4°. aph. 15°. Ex. 28. H/de uoce et anhel. Sp. 60. F
- Motus omnis uoluntarius fit attractis musculis ad suam originem. 3°. de
locis affectis. 4°. 17. E
- Motus uoluntarius per uillos fit in musculis. de anat. uiu. Sp. 44. H
- Motus uoluntarius non est tantum musculorum. de mot. man. Sp. 68. E
- Motū uolūtariū nulla pars animalis habet sine neruo. de ner. dif. 1°. 53. B
- Motus uoluntatis est neruorum motus. 1°. de loc. aff. 4°. 6. H
- Motus uolūtarius fit dum nerui cū lacertis cōponuntur. de ocul. 7°. 183. F
- Motus uolūtarij instrumēta hnt magnos neruos. 5°. de usu p. 1°. 145. D
- Motus uoluntarij offensæ in motibus fiunt musculorum. in 3°. de morb.
uulgaribus, com. 1°. 3°. 129. D
- ad Motū uolūtariū natura nō utitur solis neruis. 12°. de usu p. 1°. 193. B
- ad Motum uoluntarium natura non potuit uti solis ligamentis. 12°. de
usu partium. 1°. 193. B
- Motus uoluntarius cur non inest glandulis. 16°. de usu par. 1°. 214. H
- Motū uoluntariū esse anhelitū probatur. de mot. man. & obs. Sp. 67. A
- à Motu uoluntario uox quo modo lēdatur. 4°. de loc. aff. 4°. 26. D
- per Motum uoluntarium est lotij excretio. 15°. de usu par. 1°. 212. C
- Motu uoluntario non utitur foetus in utero. 15°. de usu par. 1°. 212. C
- de Motu Vomitus & deuorationis. de mot. man. & obs. Sp. 68. D
- Motus solus facit uomitum. com. 4°. aph. 15°. Ex. 28. H
- MOTVS multi auis est melior & subtilior. de diff. cont. Sp. 73. A
- ante Motum quid faciat cibus. de diff. cont. Sp. 71. H
- Motus si multus ante cibum sit quō cibandum. de diff. cont. Sp. 71. G
- Motus quando non ante cibum quid agendum. de diff. cont. Sp. 71. G
- Motus quando est conueniens dabimus cibos temperatos in subtilitate,
& crassitie. de diff. cont. Sp. 71. G
- Motus post cibum quid faciat. de diff. cont. Sp. 71. H
- post Motum quid faciat cibus. de diff. cont. Sp. 71. H
- Motus qualiscūq; admodū noxius sumpto cibo. de bo. & ui. suc. 2°. 35. A
- Motus post cibum quæ mala pariat. de bon. & uitio suc. 2°. 35. A
- Motus quo modo alteret corpus. ars med. Isa. 68. C
- Motus excitat, trāsmutat, ac alterat corpora. c. 4°. ap. 14°. Ex. 28. H
- ex Motibus omnibus pulsus mutatio non est diuturna. 1°. de præfagitio-
ne ex puls. 4°. 104. H
- Motus qui faciunt animal biliosum. 1°. de san. tuen. 2°. 75. E
- qui Motus faciunt pituitosum, & frigidum. 1°. de san. tuen. 2°. 65. G
- ex Motu quomodo augetur caliditas. de cau. mor. 3°. 6. D
- Motus corpora calefacit, & uires corroborat. de frac. c. 2°. 7°. 238. G
- Motus roborat. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 7°. 170. D
- Motus cur faciat concitiores uires. 1°. de cau. puls. 4°. 88. B
- Motus omnis non facit lassitudinem. de cau. morb. 3°. 6. G
- in Motu comparatio iuuenis ad senem. 1°. de cau. puls. 4°. 88. A
- Motus omnis euacuat totum corpus. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
- Motus corpus exiccat. ars med. Isa. 68. G
- ex Motu ignescit spiritus noster. de palp. 3°. 54. H
- Motus nimij febres faciunt, & calidiores affectus. 1°. de sa. tuē. 2°. 65. G
- ob Motum fit febris. præfag. exper. conf. Sp. 77. D
- ob Motum febris fit dupliciter. præfag. exper. conf. Sp. 77. D
- per Motum febris à cruribus incipit. de cau. procatar. 3°. 98. G
- Motus pauci quos morbos pariant. 1°. de san. tuen. 2°. 65. G
- Mota causa magis infestat quiescente. 2°. de symp. cau. 3°. 22. D
- MOVENDI non sunt crudorum humorum copiam habentes in pri-
mis uenis. 14°. de san. tuen. 2°. 84. G
- Mouendi facultas à cerebro in neruos diffunditur. 1°. de sem. 1°. 335. B
- Mouēdi facultatē à corde accipiunt arteriæ. 3°. de pfa. ex pul. 4°. 115. C
- Mouentes caput una cum ceruice musculi duo in priori parte, qui, &
quorsum extendantur. de musc. diff. 1°. 45. H
- Mouentes os Lambdæ musculi qui, & unde oriantur, ac desinant. de mu-
sculorum dissectione. 1°. 46. E
- Mouēs maxillā musculus qui, et cui neruo in hæreat. de ner. dif. 1°. 53. G
- Mouentium maxillam inferiorem musculorum quatuor coniugationes
ubi sint. de musc. diff. 1°. 44. G
- Mouētes maxillam inferiorem, & posteriorem partem musculi qui nam
sint, & ubi oriantur. de musc. diff. 1°. 44. H
- Mouētes sursum maxillā inferiorem musculi ubi sint. de mus. dif. 1°. 44. G
- Mouentes musculi ad latera maxillam inferiorem ubi sint. de musculorū
dissectione. 1°. 44. G
- Mouētem utranq; genam lacertum quis inuenerit. de mot. man. Sp. 67. C
- Mouet buccas musculus latus. de musc. diff. 1°. 44. D
- Mouentium linguam musculorum nomina. de musc. diff. 1°. 46. G
- Mouentium linguam musculorum differentia, ortus & processus. de mu-
sculorum dissectione. 1°. 46. G
- Mouens linguam lacertus unde oriatur. de mot. man. & obs. Sp. 68. D
- Mouentes ad latera annuendo dearticulationem primæ uertebrae muscu-
li, & qui. de musc. diff. 1°. 46. A
- Mouentes brachium musculi undecim sunt, qui & quo modo, & ubi cō-
plantati, ac finiuntur. de musc. diff. 1°. 47. B
- Mouētis brachiale musculi apud parū digiti exortus. d. m. di. 1°. 48. H
- Mouentis bra-

Mouentis brachiale musculi apud magnum digitum exortus. de musculo-
rum dissectione. 1^a.48.H
Mouētes pollicē, indicē, & mediū digitū musculi. de musc. diff. 1^a.48.E
Mouens pollicem oblique musculus. de musc. diff. 1^a.48.D
Mouens magnum digitum manus musculus. de musc. diff. 1^a.48.E
Mouentes oblique introrsum, sursumq; digitos manus musculi quinque.
de muscul. diff. 1^a.49.A
Mouentiū radiū obliquorū musculorū exortus. de musc. diff. 1^a.49.A
Mouentibus coxendicis dearticulationem primis musculis qui nerui inse-
rantur. de neruo. diff. 1^a.55.C
Mouentes genu dearticulationē musculos & si nouem esse Galenus ostē-
derit, tamen ne ab antiquis in re minima uideatur dissentire octo esse
dicit. de musc. diff. 1^a.51.G
Mouens totam pedis dearticulationem musculus. de musc. diff. 1^a.52.E
in Mouentibus se quando grauitatis sensus fiat. de mult. 3^a.78.B
Mouēt mēbra musculi neruos excipietes. de decr. Hipp. 1^a.234.A
Mouet tantū cerebrū, & non mouetur. de mot. man. & obsc. Sp.66.G
Mouere qui non potest corporis partes ad uitæ functiones censetur inu-
tilis. 3^a.de loc. aff. 4^a.21.B
Mouet calidum cur. de util. resp. Sp.64.A
quæ Moueant pruritum. de cathart. Sp.95.D
Mouet tympanum cochlea ad imaginem lentis. de machin. 7^a.310.D
quæ Moueant sudores. de cura icteri. Sp.111.C
Mouere urinam in ictero bonum. de cura icteri. Sp.110.H
quæ Mouent urinam, quæ. de mel. ex Gal. Ru. & Poß. Sp.110.B
quæ Moueant urinam suauissime, olera. de cura icteri. Sp.111.D
MOVERI quid. 1^a.de nat. fac. 1^a.290.G
Mouentur astra, & moueri non uidentur. 4^a.de diff. puls. 4^a.66.C
Moueri perpetuo omnes stirpes & lapides confirmāt philosophi oēs, p
generationem uidelicet & corruptionē. 4^a.de diff. puls. 4^a.66.B
Mouemur de loco ad locum uirtute proueniente ex capite. de uirt. no-
strum corpus dispensantibus. Sp.60.B
Mouetur cerebrum & cor motu dilatationis & constrictionis licet dif-
ferant. de anat. uiu. Sp.56.E
Mouetur cutis frontis tota quiescente maxilla. de musc. diff. 1^a.44.F
Moueātur qbus neruis maxilla inferior, labia, buccæ. de ner. dif. 1^a.54.G
Moueri à nullo lingua didicit. in 6^m. de mor. uul. com. 5^a. 3^a.188.E
Mouetur manus in quatuor partes. de machin. 7^a.314.F
Mouetur cor fortiter & frequenter. de anat. uiu. Sp.56.D
non Mouetur pulmo ex se, & cur. de anat. uiu. Sp.53.F
quæ Moueantur in magno anhelitu. de mot. man. & obsc. Sp.66.H
quo Mouēt thorax parte inferiori & superiori. de mo. man. Sp.67.A
Mouetur dilatando, & constringendo horis determinatis inferius orifi-
cium stomachi. de ana. uiu. Sp.56.E
Moueātur tū totus pes, tū digiti à quibus musculis. de musc. diff. 1^a.51.H
Moueatur cur foetus ad exitum. de anat. uiu. Sp.52.D
Mouetur qui musculus etiam, sentit. < nota. > 1^a.de symp. cau. 3^a.16.F
Mouētur quæ p neruū partes etiā p eūdē sentiūt. 1^a.de symp. cau. 3^a.16.E
Mouentur cur particulæ, & non sentiunt. 1^a.de symp. cau. 3^a.16.E
Mouentur aliqua egre ob quæ. 2^a.de san. tuen. 2^a.72.F
Mouetur qbus et perturbet uehementi corpus. de puero epil. 7^a.187.G
qui non Mouentur quō edere debēt cibos crassos. de diff. cont. Sp.72.G
his qui non Mouētur cōueniūt cibi subtiliantes. de diff. cont. Sp.72.D
qui non Mouetur multum, & est temperatus cibatur cibarijs medijs in-
ter crassa, & subtilia. de diff. cont. Sp.73.A
Mouētur raro febricitates, nisi coacti, uel delirio. c. 2^a.a. 28°. Ex.16.E
Mouentur aliqua parte corporis deliri, si non potuerint mouere totum
corpus. com. 2^a.aph. 28°. Ex.16.E
Mouentur affectus dum alterantur. 2^a.meth. med. 7^a.10.A
cum Mouentur organa, quæ partes sint usui. de machin. 7^a.310.F
quæ Mouentur in eodem loco in organis. de machin. 7^a.310.F
MOX apparentia signa, quæ. com. 1^a.aph. 12°. Ex.5.G
MOYSES, & Christus legem tulere præter demonstrationē. 2^a.de
differentijs pulsuum. 4^a.54.D
Moyse melius pñtiabat de natura, q Epicurus. 11°.de usu p. 1^a.189.G
Moyse & Græcorū dñia in rebus cōdēdis à Deo. 11°.de usu p. 1^a.189.G
Moyse Christi; affecta in sua quiq; secta obstinatissimi habētur à Gale-
no. 3^a.de differentijs puls. 4^a.60.H

MVCILAGO per quod foramen intrat, & exit.
de anat. uiu. Sp.49.A

Mucilagines purgat colocynthis. de dynam. Sp.21.D

Mucilago Psyllij quo modo fiat. 7^a.de comp. med. sec. loc. 5^a.184.E

MVCORES qui sint. com. 6^a.apho. 59°. Ex.53.G
Mucor quo modo fiat quandoq; de artic. com. 1^a. 7^a.257.C
Mucor in acetabulis uteri aborsum facit. com. 5^a.apho. 45°. Ex.41.G
Mucor acetabulorum an foetus corrumpat absq; mammarum extenua-
tione. com. 5^a.aphorif. 53°. Ex.42.D
Mucore superueniunt molestatis à coxendicum doloribus, quando exci-
dit, & rursus incidit coxa. com. 6^a.apho. 59°. Ex.55.G
ad Mucore pingui obfessa. 10°.de comp. med. sec. loc. 5^a.207.G
Mucor hircinū spongia abstergendus est. de cucur. scar. 6^a.4.C
MVCOsa carne fiunt ofsis siderationes. de artic. com. 3^a. 7^a.276.A
Mucosi cibi minuunt uim attenuantium. de atten. uic. 2^a.44.C
Mucosus humor qui. de artic. com. 3^a. 7^a.276.A
Mucosus humor in omnibus articulis. de artic. com. 3^a. 7^a.271.E
Mucosa sanguinolenta, & cruda excrementa quid indicarent apud anti-
quos. com. 1^a.aph. 1°. Ex.46.C
Mucoso, & mellito succo similia sæpe inueniūtur in abscessibus. de tu-
more præter naturam. 3^a.83.G
MVCVS apud alios, blena apud Hip. 2^a.de semine. 1^a.340.C
Mucus dicitur phlegma à Prodicō. 2^a.de nat. fac. 1^a.301.D
Mucus quid. 2^a.de nat. fac. 1^a.302.B
Muci sunt ex numero excrementorum humani corporis. introd. If.55.B
Mucus cur fiat frigore. 4^a.de simp. med. fac. 5^a.24.C
per Mucos, per nares, per lachrymas purgātur oculi. de cath. Sp.94.G
Muci per nares quorum sint signa. in 1^m.prorrh. com. 1^a. 4^a.163.H
Mucos purulētos aurium desiccāt muci limacis med^m. 11°.de sim. m. 5^a.78.F
Mucus limacis qualis. 11°.de simp. med. fac. 5^a.78.F
Mucus cochlearū quo modo habeat multus. 11°.de simp. m. fac. 5^a.78.G
Mucus cochlearum, pilorum in supercilijs præter naturam glutem est.
11°.de simp. med. 5^a.78.G
MVCR0 specilli. 13°.meth. med. 7^a.81.F
Mucro latus specilli. 13°.meth. med. 7^a.81.G
MVGILES ex squammatorum genere. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.A
à Mugili in quo differat leuciscus. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.D
Mugil non habet multas paruas spinas. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.C
Mugil uiuit in aqua dulci, & salsa. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.C
Mugil, & muræna multū differūt ex locis i cōgnibus. 3^a.de ali. f. 2^a.31.C
Mugilum diuersæ species ex locis. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.A
Mugiles nascuntur in stagnis, & in fluminibus. 3^a.de alim. fa. 2^a.30.A
Mugilum caro in aquis limosis qualis. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.A
Mugilum marinorum caro qualis. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.A
Mugil e pelago utilis in calidis, & siccis. 8°.meth. med. 7^a.51.B
Mugil à mari discedens natat aduerso flumine. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.C
Mugilū in paludibus, & stagnis degentiū caro qualis. 3^a.de ali. f. 2^a.30.A
Mugilum in fluuijs degentium caro qualis. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.B
Mugilem præstantiorem gustas indicat. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.D
Mugilū caro iucundior, acrior. & pinguedinis exps. 3^a.de ali. fa. 2^a.30.D
Mugiles pingues in quo deteriores. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.D
Mugiles pingues stomacho noxij. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.D
Mugiles cur cum origano parantur. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.D
Mugil sale conditus asseruatur. 3^a.de alim. fac. 2^a.30.D
Mugil recens salitus præstator est ueteri salito. 3^a.de alim. f. 2^a.30.D
Mugil stagnalis sale conditus multo quàm ante præstantior euadit. 3^a.de
alim. fac. 2^a.30.D
MVLARVM sterilitas unde. de hist. philos. Sp.11.A
MVLIEBRIA officia qui homines obeunt. de aer. aq. et loc. 2^a.6.G
Muliebre uestē iduūt Scytæ q putāt se eē euiratos. de aer. aq. et l. 2^a.6.H
Muliebre lac cur alia præcedit. de bon. & uitio suc. 2^a.36.A
Muliebre lac conuenit oculo inflammato. de opt. sect. If.21.D
Muliebre semen unde effundatur. 2^a.de semine. 1^a.336.C
Muliebre semen profunditur ex proprijs testiculis per utrumq; cornicu-
lum, & quo modo. com. 5^a.aph. 48°. Ex.41.H
Muliebre semē quo tēdat in effusione seminis i somnis. 2^a.de sc. 1^a.336.C
Muliebris spermatis intentio est recipere formam fm similitudinē eius à
quo seminatum est. de anat. uiu. Sp.44.G
Muliebri spermati associatur sperma uiri. de spermate. Sp.36.B
Muliebre semen confert masculo. 14°.de usu par. 1^a.209.H
Muliebria quid significant. com. 5^a.aph. 28°. Ex.40.B
Muliebria suffitus aromatum ducit. com. 5^a.aph. 28°. Ex.40.B
Muliebris fluxus quid. fin. med. If.48.B
Muliebris fluxus cuius symptoma. de symp. diff. 3^a.13.E
Muliebris fluxus quot causis fiat. de sympt. diff. 3^a.13.F
in Muliebri fluore sūt pulsus uermiculares. 2^a.de pñ. ex pul. 4^a.113.A
Muliebris fluxus

Mulieris fluxus quandoq; finitur in hydropē. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 Muliebre profluuium nimium, aqua intercutē causa. 5°. de lo. af. 4°. 33. H
 Muliebri profluuium lens utilissima est. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 ad Muliebrem fluxum sistendum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. E
 ad Muliebria uitia. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. F
 ad Muliebres affectiones. 2°. de antidotis. 5°. 120. D
 ad Muliebria corpora aptatur palæstricus modus reponendi luxata. de
 machinamentis. 7°. 309. C
 MULIERES in quo sint similes maribus. 9°. de decr. Hipp. 1°. 281. A
 Mulieres in quo dissimiles maribus. 9°. de decr. Hipp. 1°. 281. A
 Mulieris, & maris temperatura differunt. bre. denot. dogm. 1°. 231. C/
 de puls. ad Thyr. 4°. 44. A
 in Mulieribus, & uiris discrimen faciunt situs regionum, aeris proprie-
 tates, uictus ratio. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
 Mulierum differentia ex habitu corporis. 3°. de dignos. pul. 4°. 95. G
 Mulier cur habet corpus molle, ut pueri. 11°. de usu par. 1°. 189. D
 Mulieres candidæ sunt molles. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. F
 Mulieres pueri, & eunuchi similem habent cuticulam mollem. 1°. de cōp.
 med. sec. loc. 5°. 123. B
 Mulieres sunt ad sentiendū admodū habiles. 4°. de cōp. m. p ge. 5°. 236. C
 Mulieres sunt minus siccae uiris. de sal. diata. 2°. 42. E
 Mulieres humidæ sunt. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. F
 Mulieres sunt humidiores uiris. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. A
 Mulieribus capitis cutis humida. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 170. A
 Mulier est natura ibecillior, & frigidior mare. c. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Mulieres sunt frigidiores maribus. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. H
 Mulier cur frigida facta. 14°. de usu par. 1°. 206. A
 Muliere calidior est uir. 3°. de caus. puls. 4°. 95. D
 Mulieres minus digerunt. in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 115. E
 Mulier imperfectior homine propter calorem. 14°. de usu p. 1°. 205. H
 Mulier in motu imperfectior. 14°. de usu par. 1°. 206. C
 Mulierum complexio imperfecta. de incant. adiur. & susp. 7°. 181. F
 Mulier & si imperfecta est, tamē toti gñi utilis. 14°. de usu p. 1°. 205. H
 Mulieres quæ tenues apparent, nigrae, & hirtæ sunt temperatæ. cō. 5°. aphorismo 62°. Ex. 44. B
 Mulieres graciles, & nigrae magnas hñt uenas. de cur. rat. p san. 6°. 19. G
 Mulieres carnosæ, & candidæ paruas habent uenas. de curan. rat. per
 sang. miß. 6°. 18. G
 Mulieres albæ hñt sanguinē tenuem. de cur. rat. per sang. miß. 6°. 18. G
 Mulieres cur uocem habent acutam. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. E
 Mulier cur non sit ambidextra. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57. E
 Mulieres gibbæ ante, aut retro à nutricibus factæ ob fascias, dum studēt
 ut infantulæ maiora faciant scēmora q̄ pectora. de caus. mor. 3°. 8. G
 Mulier non habet mores uenerandos, ut mas. 11°. de usu par. 1°. 189. D
 Mulierū mos quo gestu negant se credere dictis. 3°. de decre. 1°. 244. E
 Mulieres fucatas Phryna lauare præcipiens detexit ac deturpauit. in
 oratione suasoria. Isa. 4. E
 Mulieri, uiro, puero, seni æstate, hyeme, in loco calido, in loco frigido
 non æque conueniūt capilli. 11°. de usu par. 1°. 189. F
 Mulier non eget tegmento, quia domū se cōtinet. 11°. de usu p. 1°. 189. D
 Mulier egebat capite comato tegumenti gratia, & ornatus. 11°. de usu
 partium. 1°. 189. D
 Mulieres eadē studia sectari debēt, quæ & uiri. 9°. de dec. Hi. 1°. 280. D
 Mulieres multæ meliores multis uiris ad multa opa. 9°. de dc. 1°. 280. H
 Mulier est apta musicæ, & medicinæ. 9°. de decre. Hipp. 1°. 280. H
 Mulieres professæ artem medicam. 6°. de loc. aff. 39. D/ 4°. 40. D
 Mulieris crus quale. de art. com. 3°. 7°. 277. F
 Mulierum collum uesticæ quale. 15°. de usu par. 1°. 211. A
 Mulierū collū uesticæ apophysi caret, q̄ habet uir. 15°. de usu p. 1°. 211. A
 Mulieris meatus urinarius habet unam flexionem in collo uesticæ. 5°. de
 usu partium. 1°. 147. G
 cur Mulier habet menstrua. fin. med. Isa. 49. H
 Mulieres maxime mutant corpora in eruptione menstruorum. com. 3°. aphorismo 28°. Ex. 25. H
 Mulieri sanguinem euimenti menstruis erumpentibus solutio. com. 5°. aphorismo 32°. Ex. 40. D
 Mulieri menses decolores, nec per idem semper tempus ueniētes purga-
 tionem indicant esse necessariam. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Mulieres cur refrigerantur in menstruis purgationibus. 14°. de usu par
 tium. 1°. 204. H
 Mulieres quæ habet fortiter menses nō sunt purgandæ. de dyna. Sp. 20. F
 Mulieribus menses educit diacalaminthe. 4°. de san. tuen. 2°. 86. F

in Mulieribus menstrua purgationis omnimoda cessatio, uel immodica
 euacuatio facit hydropem. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 Mulieribus, quæ non purgantur, scarificatio prodest, & quantū sangui-
 nis sit educendum. de cucurb. scarif. 6°. 4. A
 Mulieribus quibus scarificatio crurum conuenit. de curan. ratione per
 sangui. miß. 6°. 18. G
 Mulieribus atrabilijs, quibus menses defecerunt, quæ uena secanda. de
 melan. ex Gal. Ru. & Poß. Sp. 110. A
 Mulieris cui menses retenti casus. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 9. F
 Mulier podagra nō laborat nisi mēstrua dēfecerit. c. 6°. a. 29°. Ex. 49. B
 Mulieris ueter quō incidi debeat est antiquū inuētū. 6°. de dec. 1°. 265. B
 Mulieres, & uiri habent unam uiscerum interiorum compaginatam li-
 neationem. de natura, & ord. cuiusl. corp. Sp. 43. B
 Mulier habet omnes partes quas habet mas, licet aliquæ sint maiores, ali-
 quæ minores. 14°. de usu par. 1°. 208. E
 Mulier habet oēs ptes uiri differūt solū positiōe. 14°. d. usu p. 1°. 205. G
 in Muliere sunt tot partes quot in uiro, sed in mulieres sunt intus, in ui-
 ro extra. 14°. de usu par. 1°. 205. F
 Mulierum uulua biformis est. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Mulieri ita matrix columna est, ut masculo ueretrum. de natura, & or-
 dine cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Mulieris pudenda quo modo se habeant. com. 5°. aph. 46°. Ex. 41. H
 Mulier habet pudendum ut uir. 14°. de usu par. 1°. 205. F
 Mulier habet pudendum in perinæo. 14°. de usu par. 1°. 205. G
 in Mulierū pudendi finibus cur cutis epiphyse. 15°. de usu p. 1°. 211. A
 Mulieris pudendum est in loco commodissimo, & non potest per mini-
 mum etiam transponi. 15°. de usu par. 1°. 210. B
 Mulieris instrumenti ad uirum, in instrumentis generationis comparatio
 est qualis ceræ ad sigillum. de anat. uiu. Sp. 51. D
 Mulieres nunq̄ habent pudendum uiri. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57. F
 Mulierū partes pudendæ quibus uasis nutriatur. 14°. de usu p. 1°. 209. B
 Mulierū, & uirorum genitalium nutritiones unde. 2°. de sem. 1°. 339. E
 Mulierum testes ubi. de diff. uul. 109. B/ 14°. de usu par. 1°. 205. F
 Mulierum testiculi duo sunt alter sub dextro renē, alter sub sinistro. de
 compagine membrorum. Sp. 59. D
 Mulierum testiculi loco opportunissimo sunt. 14°. de usu par. 1°. 208. G
 Mulierum testium forma qualis. de diff. uulg. 1°. 109. C
 Mulierum testes quales. de dissect. uul. 1°. 109. B
 Mulierum testiculorū & uirorum differentia. de nat. & ord. Sp. 43. B
 Mulierū testes sunt minores testibus masculorū. de diff. uulg. 1°. 109. C
 Mulieris testiculi minores, & imperfectiores quā marium. 14°. de usu
 partium. 1°. 206. B
 Mulierum testiculi breuiores, & fragiliores quā marium. de natura, et
 ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Mulierū testes minores, et densiores q̄ marium. de uenæ art. diff. 1°. 58. D
 Mulierum testes exigui sunt. 14°. de usu par. 1°. 209. H
 Mulierum testes cur parui, & uidentur iuncti. 14°. de usu p. 1°. 208. G
 Mulieres, quæ habent maiores testes, uiragines appellantur. de natura, et
 ordine cuiusl. corp. Sp. 43. B
 in Mulierum testiculis cur επιδιδυμίδες non sunt manifestæ. 14°. de
 usu partium. 1°. 209. G
 Mulierum testes sunt minus molles, & minus humidi testibus uirorum.
 14°. de usu par. 1°. 209. H
 Mulierum testes imperfectiores testibus uirorū. 14°. d. usu p. 1°. 207. G
 Mulierum testes continent semen, ut testes uirorum uasis seminarijs. de
 dissect. uul. 1°. 109. C
 in Mulieribus uas spermaticum quare. 14°. de usu par. 1°. 207. H
 in Mulieribus qualia sint uasa seminaria, & cur. de anat. uiu. Sp. 51. G
 Mulierum uasa spermatica sunt minus dura uasis spermaticis uirorum.
 14°. de usu par. 1°. 209. H
 Mulierū uas spermaticū paruum est. 14°. de usu par. 1°. 209. H
 in Muliere uasorum seminalium coniunctio, à summis uiris ignorata. de
 diff. uul. 1°. 109. C
 in Mulierum membris seminalibus non est adhibenda fides Athenæo. 2°. de
 semine. 1°. 336. C
 in Mulierum testibus semen, & humor in glandulosis uirorū partibus
 sunt simillima, & cur. 14°. de usu par. 1°. 208. B
 Mulieribus semen unde accipitur. 2°. de semine. 1°. 335. G
 Mulier tenet semen in se ipsa. 14°. de usu par. 1°. 207. H
 Mulieris sperma cōparatur lacti. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Mulieris semen cur minus coctum. 14°. de usu par. 1°. 207. G
 Mulieris semen imperfectum. 14°. de usu par. 1°. 207. H
 Mulieris semen

Mulieris semen tenuius, & frigidius est semine uiri. 1°. de sem. 1°. 331. A
 Mulierum semen humidius est, & frigidius. 6°. de lo. aff. 4°. 39. G
 Muliebri spermate calidius, & fortius est sperma uiri. de sper. Sp. 36. B
 Mulieris semen ad quid utile. 14°. de usu par. 1°. 208. B
 Mulieris semen commiscetur cum uirili. 1°. de sem. 1°. 331. A
 Mulieris semine nutritur uiri semen, tanquam re magis familiari, quam sanguis sit. 14°. de usu par. 1°. 208. B
 Mulieris semen nutrimentum seminis uiri. 2°. de sem. 1°. 336. D
 Mulieris semen cur alimentum sit seminis uiri. 1°. de sem. 1°. 331. A
 in Mulieris spermate quid agat sperma uiri. de anat. uiu. Sp. 51. H
 Mulieris semen eodem modo mouetur ad generationem quo uiri. 14°. de usu partium. 1°. 206. B
 Mulieris semen quid confert ad generationē. 14°. de usu par. 1°. 208. B
 Mulieris semē aliqd agere i gñatione pōt colligi. c. 5°. ap. 48°. Ex. 41. H
 ex Mulieris, & uiri semine fit semen perfectum. 2°. de sem. 1°. 336. D
 ex Mulieris, & uiri spermate fit foetus. de anat. parua. Sp. 43. C
 Mulieris sperma intendit suscipere formam. de anat. uiuo. Sp. 51. H
 ex Mulieris semine fit tunica αλλαντοειδής. 14°. de usu p. 1°. 208. B
 Mulieris semen facit intestinale uolucrum. 2°. de sem. 1°. 336. D
 in Mulieribus, & uiris humiditas exiēs delectat. 14°. de usu p. 1°. 208. B
 in Mulieribus in qua parte potissimum sit dulcedo in coitu. de compag. membrorum siue de nat. hum. Sp. 59. D
 Mulier in coitu uidetur magis delectari. 1°. de symp. cau. 3°. 17. G
 ex Mulieris, & uiri calefactione semen emittitur. de spermate. Sp. 36. A
 in Muliere humor qui effunditur qualis, & quod nihil faciat ad generationem. 14°. de usu par. 1°. 208. C
 Mulieres excernunt semen in somnis ut uiri. 2°. de sem. 1°. 336. D
 Mulier uidua quibus affectibus afficiebatur in emissionē seminis collecti. 2°. de semine. 1°. 336. C
 Mulieris affectus ob semen retentum casus. 6°. de lo. aff. 4°. 39. H
 Mulieres habentes uterum frigidum quid habeant. com. 5°. aphor. 62°. com. 2°. aph. 62°. Ex. 43. F
 Mulieris uterus frigidus facit foeminas. com. 5°. aph. 42°. Ex. 41. E
 Mulieres habent corpus simile uteris. com. 5°. aph. 62°. Ex. 44. A
 in Mulieris utero per quē cōcoquantur sanguis, & spiritus, et ubi sint. 14°. de usu partium. 1°. 207. G
 Mulieres laxarum carniū, & pituitosarum ut plurimum per uterum purgantur. 6°. de locis affectis. 4°. 41. D
 Mulieribus quidam coire non possunt, & curatio. de incantatione adiuratione, & suspensione. 7°. 181. H
 ad Mulieris libidinem excitandam. de dynam. Sp. 30. A
 Mulier uiolata ut non cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96. D
 Mulieres contrariæ quando uiris contrarijs iungi debent. comment. 5°. aphorismo 62°. Ex. 43. F
 quæ Mulieres non procreant, & quæ procreant, quod etiam ad uiros trahitur. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. E
 Mulieres quæ semper gñabunt, & quæ nō. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
 Mulieribus quibusdam in generatione solet adijci illud uirile, quo luxuriantur. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. H
 in Mulieribus humiditas acris, & mordax excitat uenerem. 14°. de usu partium. 1°. 207. E
 Mulieres quo modo concipiant. de hist. philos. Sp. 10. E
 Mulieres cur raro cōcipiant, etiā si concubāt sepe. de hist. phil. Sp. 10. F
 Mulier certo tempore concipit, & quando. de nat. & ord. Sp. 42. C
 Mulier si debeat concipere, maris semen debet manere in matricibus. 14°. de usu partium. 1°. 208. B
 Mulieres, quæ minime concipiant. com. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C
 Mulieres quæ sint fecundæ, & quæ non. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. H
 Mulieri fecundæ quid sit opus. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. H
 Mulieres cur steriles. de natura hum. com. 1°. 1°. 29. E
 Mulieres ob pinguedinē, & humiditatē steriles sunt. de aer. aq. 2°. 6. G
 Mulieris fecundæ, & sterilis cognitio. com. 5°. aph. 62°. Ex. 44. A
 Mulier an debeat cōcipere, quō cognosci pōt. cō. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C
 an Mulieris, uel uiri culpa nō concipiat mulier quo modo cognoscatur, de pass. mul. Sp. 96. C
 Mulier si conceperit quomodo cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96. C
 Mulieris quæ concepit maximum indicium. com. 5°. aph. 51°. Ex. 42. B
 Mulieres quo modo sciant se concepisse. 3°. de nat. fac. 2°. 302. H
 Mulieres quid sentiant ubi semen conceperint. 1°. de sem. 1°. 329. B
 Mulier si uelis noscere an cōceperit, cū dormitura est ei aquā mulsam potandam da: & si alui tormina patietur, concepit, si minus, non concepit. com. 5°. aph. 41°. Ex. 41. D

Mulieris cessent purgationes, neq; febrem, neq; rigorē habuit, & incidat fastidia, iudica ipsam habere in utero. com. 5°. aph. 61°. Ex. 43. D
 Mulieres quæ cōceperūt hnt angustū uterū. com. 5°. aph. 41°. Ex. 41. D
 Mulier si marem concepit bene colorata est, si uero foeminam, male colorata. 5°. aph. 42°. Ex. 41. D
 Mulier cur in sinistris oriatur. 14°. de usu partium. 1°. 206. G
 ad Mulieres, quando non concipiunt. de pass. mul. Sp. 96. C
 ut Mulier concipiat. de dynam. Sp. 29. F/G
 ut Mulier non abortiat, & foetum cōtineat, remediū. de dyn. Sp. 29. H
 Mulier ne unquam concipiat. de incant. adiur. & suspens. 7°. 182. C
 Mulieri si gracilescat dextra mamilla masculi abortum faciet. de anatomia uiuorum. Sp. 51. F
 i Muliere grauida ex tumore uteri nō fit ileon. cō. 6°. ap. 44°. Ex. 51. D
 Mulierum uterum gerentium errores. 11°. de usu par. 1°. 188. B
 Mulieres albæ quid gignant. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 156. C
 Mulieres nigræ quid gñāt. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 156. C
 Mulieribus nigriores plerūq; sunt uiri. i 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 169. B
 Mulieris gemiparæ casus. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 151. C
 Mulierum quæ pepererunt corpora non rubescunt ob frictionem. de cucurbitulis scarificationibus. 6°. 3. C
 Mulieris dolori post partū datur decoctio squināti. de me. ex. Sp. 106. F
 Mulierum partibus conuenit scientia constitutionum. de decub. progn. ex mathematica scientia. Sp. 16. B
 Mulieribus iudicationes à partu numeradæ. in progn. cō. 3°. 4°. 208. A
 Mulier, quæ neq; grauida est, neq; peperit, si lac habet, ei defecerūt mēstrua. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Mulier quō, & unde, & quando lac facit. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Mulier non prægnaans cur quandoq; habeat lac in mamillis. commen. 5°. aphorismo 39°. Ex. 41. C
 Mulieres q lac prabeāt cur nō habeāt mēstrua. 14°. de usu p. 1°. 207. B
 Mulier quando plus habet lactis. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 Mulierum lac sugere debent pulmonis ulcera habentes. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 36. A
 Mulieris lac pro phtisicis. 5°. meth. med. 7°. 35. A
 Mulieris lac pro phtoe optimum. 7°. meth. med. 7°. 44. G
 Mulieris quæ foeminā peperit lac accipit iubet. de me. fac. par. 7°. 176. B
 in Mulieribus, quæ non dum prægnaantes fuerint, cur mammae sunt cōtractæ. 6°. de loc. aff. 4°. 42. H
 Mulieribus si sanguis colligatur ad mammas, furorem significat. commentario 5°. aph. 40°. Ex. 41. C
 Mulieribus quæ tempestas optima. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
 Mulieribus confert æstas sicca borealis. de aer. aq. & loc. 2°. 4. C
 de Mulierum morbis librum fecit Diocles. in 6°. de morb. uulgaribus, commentario 2°. 3°. 169. E
 Mulieribus febres contingunt æstate, si hyems borealis sit, & sicca, uero austrinum, & pluuosum. de aere, aq. & loc. 2°. 4. B
 Mulieribus magis, quā uiris rigor accidit. de palp. 3°. 55. G
 Mulieribus ociosus degentibus magis rigor accidit. de palp. 3°. 55. G
 Mulieribus incipiunt rigores ex lumbis magis, & per dorsum ad caput. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 174. C/com. 5°. aphor. 69°. Ex. 45. D
 Mulieris de rigore historia. de palp. 3°. 55. G
 Mulierum pulsus qualis. de pul. ad Tyr. 44. A/3°. de cau. pul. 4°. 95. D
 Mulieres habent arterias molles, tamen habent pulsus paruos. 3°. de dignotione pulsuum. 4°. 95. H
 Mulier quō poterit habere pulsum maiore. uiro. 3°. de dign. pu. 4°. 95. F
 Mulierem amare deprahendit Galenus. de præcog. ad Posth. 4°. 216. A
 Mulierum urina habet hypostasim maiorem, quā uiro. de urinæ signifi. ex Hippocrates. Sp. 79. A
 in Mulieribus urina optima, quæ. de urin. 4°. 125. B
 in Mulieribus, & uiris urinæ pessimæ quæ. 1°. de crisibus. 4°. 130. F
 in Muliere, & uiro pessima est urina atra. de urin. sign. ex Hip. 78. G/de quæ. in Hipp. Sp. 113. F
 Mulieris, quæ nigram urinam minxit, casus. de atra bile. 1°. 36. H
 Mulieres qua tempestate maxime patiantur intestinorum difficultates. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. F
 ad Mulierum dolorem in coxa, & uentre. de pass. mul. Sp. 95. H
 Mulierum matrices purgans decoctio. de med. exper. Sp. 105. D
 in Mulierū collutionibus confert succus centaureæ. de uir. cēt. Sp. 94. B
 Mulieribus, quæ ex melancholia ob matricem insomnia patiuntur Triphera magna somnum suauiter conciliat. de dynam. Sp. 26. E
 Mulieres, quæ uterariæ dicuntur. in 3°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 153. C
 in Mulieribus cur fiat distentio, & conuulsio ex utero. in 6°. de morb. uulgaribus,

vulgaribus, com. 1°.	3 ^a . 153. C	Mulsa quæ mediocri est mistura. 8° meth. med.	7 ^a . 52. H
Mulieribus euenientes in matricibus ægritudines fortes opem ferens ele- ctarium. de med. exper.	Sp. 107. H	Mulsa aqua austera, est mella. de fract. com. 2°.	7 ^a . 235. H
Mulieris, quæ ueteralibus morbis uexabatur casus. 2° de sem. 1 ^a . 336. C		Mulsa aqua per nocte sub dio exponenda. 9° de cõp. m. se. lo.	5 ^a . 199. H
Mulieres quo modo regendæ in ratione uictus. de sal. diæ.	2 ^a . 42. D	Mulsa cruda qualis, & eius uires. 12° meth. med.	7 ^a . 75. H
Mulieribus in quibus abundant superfluitates phlegmaticæ optimum me- dicamen. de med. exper.	Sp. 108. E	Mulsa aqua cruda secūdū Galenū est flatuosa. cõ. 5° aph. 41° Ex. 41. D	
Mulieres, quæ pituitosum humorē aggregēt. cõ. 5° aph. 62° Ex. 43. G		Mulsa cocta qualis, & eius uires. 12° meth. med.	7 ^a . 75. H
Mulierum fluxus remedium. de dynam.	Sp. 25. B	Mulsa aqua est unū ex auxiliis morbi. de uict. rat. in mor. cõ. 1°.	7 ^a . 115. C
Mulieribus rheumatizātibus danda sunt phlegmagoga. de dyn. Sp. 21. D		Mulsa quibus conueniat. 4° de san. tuen.	2 ^a . 84. F
Mulieribus molestatis per longum tempus ab aliquo fluxu, & rheumati- zantibus dantur hydragoga. de dynam.	Sp. 22. A	Mulsa aqua ad quæ ualet. 11° meth. med.	7 ^a . 70. F
Mulieres sanguinem uomentes debent medici euacuare misso sanguine e uena. com. 5° aph. 32°.	Ex. 40. D	Mulsæ exiguo cibandi sunt crassos, & multos humores in primis uenis habentes. 4° de san. tuen.	2 ^a . 84. H
Mulieribus nigris seca uenam. de cur. rat. per sang. miss.	6 ^a . 18. G	in Mulsa hyssopum conuenit, quibus intus crudi succi copia est, & foris lassitudinis sensus. 4° de san. tuen.	2 ^a . 86. B
Mulieribus per quas uias exeat sanguis. de nat. hum. com. 1°.	1 ^a . 32. B	Mulsæ aquæ, & ptissanæ comparatio. 8° meth. med.	7 ^a . 51. B
in Mulieribus sedis uenæ fluor deriuandus est ad uteri uenas. de cucurbi- tulis scarificatione.	6 ^a . 4. F	Mulsa aqua, & cremor ptissanæ detergit humores in uentre in sertos. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°.	7 ^a . 111. E
Mulierum dolores morbosq; subleuans antidotus. 2° de antid. 5 ^a . 120. E		Mulsa magis humectat quàm ptissana. de uic. ra. i mor. ac. c. 1°.	7 ^a . 112. F
Mulieres diuites abhorrent à medicamētis. 6° de cõp. me. se. lo. 5 ^a . 171. E		Mulsa aqua, ut ptissana humectat, & siccatur, non tamen roborat. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°.	7 ^a . 113. C
Mulieres, quæ medicamenta requirant. 1° de cõp. me. per ge. 5 ^a . 212. H		à Mulsa fit uomitus. 7° meth. med.	7 ^a . 48. D
Mulieris Herpetis curatio. 14° meth. med.	7 ^a . 92. F	cum Mulsa sinapis uomitum facit de cathar.	Sp. 95. C
Mulieris habentis herpetem in malleolo casus. 14° meth. med.	7 ^a . 92. F	cum Mulsa puluis ireos uomitum facit. de cathar.	Sp. 95. C
Mulieribus quæ conueniāt in ulceribus. 4° de cõp. me. per ge. 5 ^a . 236. B		Mulsa non minus ualet ad uomitum ptissana. 8° meth. med.	7 ^a . 51. A
Mulieribus satis est butyrū. 3° de comp. med. sec. loc.	5 ^a . 146. H	in Mulsa coctum absinthium conuenit quādo pituita tenuis fuerit in uē- triculo. 7° meth. med.	7 ^a . 48. D
Mulieribus confert cadmia. 9° de simp. med. fac.	5 ^a . 69. F	Mulsa melior ptissana in febribus. de uict. rat. in mor. acu. c. 1°.	7 ^a . 111. E
Mulierum delicatarum unguentum. 8° meth. med.	7 ^a . 53. D	Mulsa aqua infundens, & decoquens, Hyssopum, origanum, & nardum bibendum propina in tertiana notha. 1° de arte cur. ad Gla.	7 ^a . 97. E
in Mulieris sinu cancer incisus non uenit ad cicatricem. commentar. 6°. aphorismo 38°.	Ex. 50. E	Mulsa cum hyssopo quando conueniat. 12° meth. med.	7 ^a . 75. G
Mulieres quas partes occultent. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°.	7 ^a . 202. C	à Mulsa, & melle cauendum est in hectica febre. 10° meth. me.	7 ^a . 67. B
Mulieris apud aquam frigidam casus. in 3 ^m . de mor. uul. cõ. 3°.	3 ^a . 148. C	Mulsa inimicissima est febribus colliquatiuis. 10° meth. med.	7 ^a . 67. F
Mulieris in cranone casus. in 6 ^m . de mor. uul. com. 3°.	3 ^a . 171. B	Mulsa aqua quomodo noxia in febribus. 11° meth. med.	7 ^a . 70. F
Mulieris in littore casus. in 1 ^m . de mor. uul. com. 3°.	3 ^a . 126. E	si Mulsam aquā, ptissanamq; eger fastidierit, pisces saxatiles dandi ex iure albo. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°.	7 ^a . 113. C
Mulieris in mendacio casus. in 3 ^m . de mor. uul. com. 2°.	3 ^a . 140. B	Mulsam dat ante cibum. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°.	7 ^a . 112. E
Mulieris morosæ casus. in 3 ^m . de morb. uul. com. 3°.	3 ^a . 150. F	Mulsam primo dat, post horā dat cremorē ptissanæ. 8° meth. m.	7 ^a . 56. H
Mulieris apud Pātimedē casus. in 3 ^m . de mor. uul. com. 2°.	3 ^a . 139. H	pro Mulsa, uel alicæ, ptissanæ cremor in syncope. 12° meth. m.	7 ^a . 76. A
Mulieris apud Tisamenū casus. in 3 ^m . de mor. uul. com. 2°.	3 ^a . 139. H	ex Mulso, & uino frigido alicæ nihil mali succi in se habet. de bonitate & uitio succorum.	2 ^a . 39. C
Mulieris qua tempestate plurimum moriūtur. com. 3° aph. 1° Ex. 21. B		Mulsa aqua, in qua origanū, ut hyssopū, aut thymus, aut calamintha, aut pulegiū, aut mintha odora sint incocta numerantur inter discussoria parabilia moderata. 6° de comp. med. sec. loc.	5 ^a . 169. G
Mulieris cui octo mensibus menses defecerunt sanguinem detraxit Galenus. in 6 ^m . de mor. uul. com. 3°.	3 ^a . 176. C	ex Mulsa aqua Hyssopus in pleuritide datur. de loc. affe.	4 ^a . 34. G
Mulierculæ sunt molles, & humidæ. 6° de comp. med. sec. loc.	5 ^a . 176. F	Mulsa aqua usq; ad uigorem in pleuritide confert. de uict. rat. in morbis acu. commen. 1°.	7 ^a . 115. D
Mulieris fit ab equa. 2° de semine.	1 ^a . 336. F	Mulsa tantū, per septem dies cibauit Galenus. 10° meth. med.	7 ^a . 63. G
Mulieris piscis pelagicus. de alim. fac.	2 ^a . 30. E	Mulsam acceptum ante euacuationem in pleuritide obest. de uictus rat. in mor. acu. com. 1°.	7 ^a . 114. B
Mulli inter pelagicos numerantur. de atten. uic.	2 ^a . 45. E	Mulsa aqua, in qua Rosa ferbuerint. de præcog. ad Posth.	4 ^a . 219. C
Mulli pisces saxatiles. de ren. aff. dig. & med.	7 ^a . 195. F	Mulsa, in qua cocta sint herbæ acres ualenter ad pus educendum facit. 13° meth. med.	7 ^a . 84. H
Mullus celebrat tanq̃ uoluptate cibos reliquos supet. 3° d. al. f.	2 ^a . 30. E	Mulsa numeratur inter mediocria, quæ pus educunt ē Thorace. 13° me- thodi medendi.	7 ^a . 84. H
Mulli caro qualis. 3° de alim. fac.	2 ^a . 30. F	Mulsam aquā iniectam expuunt uulnerati thorace. 5° de lo. af.	4 ^a . 31. A
Mulli habent duram carnem. 3° de alim. fac. 2 ^a . 31. E/S° de comp. med. secundum loc.	5 ^a . 192. C	Mulsa aqua in affectibus thoracis per ulcus imposita exit per sputa. 5°. de loc. aff. 29. H/	4 ^a . 31. A
Mullorum caro friabilis est, non mollis. de atten. uic.	2 ^a . 45. H	Mulsam quidam expuit ex pectore. 5° meth. med.	7 ^a . 32. G
Mulli caro cur iucunda. 3° de alim. fac.	2 ^a . 30. F	Mulsa acer non est utilis inflammationi uentriculi, Iecoris, & lienis. 11°. methodi medendi.	7 ^a . 73. F
qui Mulli nihil mali succi in se habent. de bon. & uitio suc.	2 ^a . 37. H	ex Mulsa, & sale clyster pro phlegmone cauæ partis iecoris. 13° me- thodi medendi.	7 ^a . 84. A
Mulli agre cõficiūt, et pariūt succos crassos et salsos. 3° de al. f. 2 ^a . 31. E		Mulsa in phlegmone glandularum, & artuum. 13° meth. med.	7 ^a . 83. D
Mullus super oēs nutrit si conficitur. 3° de alim. fac.	2 ^a . 30. F	Mulsa aqua nihil adstringit, sed extergit. 6° de cõp. me. sec. lo.	5 ^a . 173. G
Mullus utilis est calidis, & siccis. 8° meth. med.	7 ^a . 51. B	Mulsa eluit. in 6 ^m . de mor. uul. com. 6°.	3 ^a . 196. C
Mulli conueniunt Stomachicis. 8° de comp. med. sec. loc.	5 ^a . 192. C	Mulsa detergit. 4° de san. tuen. 2 ^a . 84. F/S° meth. med.	7 ^a . 52. G
Mulli peiores, qui carcinadas pascunt. de bon. & uitio suc.	2 ^a . 37. H	Mulsa citra morsum detergit. 13° meth. med.	7 ^a . 83. A
Mulli parui, qui cancellos uorant. 3° de alim. fac.	2 ^a . 30. G	Mulsa aqua non calefacit, & euacuat. 11° meth. med.	7 ^a . 69. G
Mulli, qui cancellos edunt. quō cognoscantur. 3° de alim. fac.	2 ^a . 30. G	ex Mulsa aqua cum oleo clyster. 11° meth. med.	7 ^a . 69. G
Mulli comedentes cācellos propriā carnē corrūpūt. 3° de ali. f.	2 ^a . 31. A	Mulsa aqua meracior per aluum purgat. de artic. com. 2°.	7 ^a . 267. H
Mulli caput gulosi laudant. 3° de alim. fac.	2 ^a . 30. G	in Mulso, cui plusculū insit mellis maceratis prunis damasceenis soluitur alius in senibus. 5° de san. tuen.	2 ^a . 92. E
Mulli Hepar ppter uoluptatē à gulosis expetitur. 3° de alim. f.	2 ^a . 30. F	Mulsa quæ deijciat. 12° meth. med.	7 ^a . 75. H
Mulli iecur quo modo coquatur. 3° de alim. fac.	2 ^a . 30. F		
Mulli iecur non est uisum suaue Galeno. 3° de alim. fac.	2 ^a . 30. G		
Mullus quo intinctu comedatur. 3° de alim. fac.	2 ^a . 30. F		
Mullos magnos quidā ingenti pecunia emerat propter iecur, & caput. 3° de alim. fac.	2 ^a . 30. H		
Mulli magni peiores paruis. 3° de alim. fac.	2 ^a . 30. G		
Mulli ut sale condiantur non sunt accommodi. 3° de alim. fac.	2 ^a . 33. C		
Mullus differētiæ. 8° meth. med.	7 ^a . 52. H		
inter Mulsam, & oxymeli medium est apomeli. 8° meth. med.	7 ^a . 52. G		
Mulsa aquosa. 8° meth. med.	7 ^a . 52. H		

Mulsa pro

Mulsa pro mensibus ciendis. de curand. rat. per sang. miss. 6^a. 20. F
 Mulso abluendum ulcus. 2°. de arte curat. ad Glauc. 7^a. 101. H
 Mulso inspergunt aliqui pilulas aloes. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 92. E
 Mulsam dat ad semihoram post catapotiu. 7°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 185. H
 Mulsam, & scamonium bibere differunt. ad Thras. 2^a. 105. A
 pro Mulsa aqua cremor ptissanæ. 12°. meth. med. 7^a. 75. H
 cum Mulso panis senum. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 92. D
 Mulso aceto in nervosis partibus uti nō debem. us. d. fra. cō. 2°. 7^a. 236. A
 Mulsum scylliticum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 186. G
 Mulsum uinum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 143. C
 Mulsi uini ueteris meminit. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 143. F
 MVLTIPEDEAE ad auriū dolores ualēt. 11°. de simp. m. f. 5^a. 82. H
 MVLTIPLICEM ordinē dentiū habent lupi. de anat. ui. Sp. 49. E
 Multiplicē ordinē dentiū, sed eiusdē gñis hñt pisces. de ana. uiu. Sp. 49. E
 Multiplex ordo mesaraicarum. de anat. uiu. Sp. 50. B
 MVLTIPLICATIO pilorū cur à natura fiat. de anat. ui. Sp. 45. C
 MVLTIPLICITATE tunicarum cooperientium nec uenæ, nec ue
 fica indiget. de anat. uiu. Sp. 45. A
 MVLTI TVDO est ad aliquid. 11°. meth. med. 7^a. 71. D
 in Multitudine innumerabile secari pōt oīs quātitas. ad Th. 2^a. 106. E
 Multitudo, quæ ē Theatris confertim conatur exire, in exitu hæret. 3°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 77. F
 Multitudo, & plenitudo nomina cognita apud medicos, & ignorata. 2°.
 de mult. 3^a. 76. B
 Multitudinis duæ differentiæ ad robur, & ad uasa. de mult. 3^a. 76. H
 Multitudo enchyma quæ, & quod sit in omnibus rebus. de mult. 3^a. 77. B
 Multitudine, aut crassitie ciborum asūptorū quādo generat phlegma in
 stomacho, ac reliquo corpe, cōueniūt cibi acetosi. de diff. cō. Sp. 72. G
 Multitudo, & morbus, multitudinis quid. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. C
 Multitudinis signum per spicacissimum grauitas. de mult. 3^a. 77. H
 Multitudo adesse significat tam per frigidos q̄ per calidos sudores. com=
 mentario 4°. aph. 42°. Ex. 32. E
 Multitudinem solam causare morbum, nō autem defectum aliqui antiqui
 uoluerunt. com. 5°. aph. 57°. Ex. 42. H
 Multitudo humorum facit febres longas. com. 4°. aph. 44°. Ex. 32. G
 Multitudo quem laborem faciat com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
 Multitudo faciens dolorē oculorū qbus sanet. cō. 7°. aph. 46. Ex. 57. H
 iter Multitudinē mæx, et resolutionē ē stuporis disp. 2°. d. l. af. 4^a. 8. H
 Multitudo materiæ facit difficultatem urinæ, quæ sanatur phlebotomia.
 commentario 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 Multitudinē ægotamus quando uenter retinetur. 2°. de elem. 1^a. 9. C
 in Multitudine humorū sanguis est mittendus: in corruptela uero phar=
 macum exhibendū pro cura præseruatiua. quos purg. opor. 5^a. 88. B
 MVLTVM est contrarium pauco. 11°. meth. med. 7^a. 71. B
 Multa unum, & unum multa secundum Platonē. 2°. met. med. 7^a. 14. F
 Multa ex uno intelligi possunt. com. 5°. aph. 7°. Ex. 37. H
 Multa cognoscunt, sed an noceāt, et quō noceāt, ignorat. 1°. d. ele. 1^a. 5. G
 Multa excrementa qd significet apud antiquos. c. 6°. ap. 1°. Ex. 46. C/D
 Multi oculi herba. de artic. com. 4°. 7^a. 286. H
 MVNDE quō dant cibi, et potus. in 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3^a. 180. G
 de MVNDICIIS librū fecit Cleopatra. de pond. & mēs. 5^a. 276. C
 Mundiciem et celeritatem quæcunq; admittūt munde, et celeriter confi=
 cienda sunt. de fascijs. 7^a. 293. C
 Mūdiciē, et elegātiæ, nō solū utilitati studeat medicus. de fas. 7^a. 293. C
 MVNDIFICANDAM uulneris oculorū putredinē. de oc. 7^a. 191. C
 Mundificantia quæ sint. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Mundificans meatus medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 Mundificans sanguinem medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 Mūdificās supflua à pulmōe, et pectore electariū. de me. ex. Sp. 107. G
 Mundificans fecē humorū ex corpore medicamentū. secret. Sp. 101. H
 cū Mūdificātibus, & subtiliā tibus quid faciat lac. de diff. cōt. Sp. 74. H
 MVNDIFICATIVA potentia est una ex potentijs medicinarum
 oculi, de ocul. 7^a. 189. A
 Mundificatiua qualia, & quæ. de ocul. 188. E/189. C/ 7^a. 190. G
 Mundificat, & lauant dulcia, & amara. de ocul. 7^a. 188. C
 Mundificat mel, & tenuat, & quod mel. de diff. cont. Sp. 74. G
 Mundificant amygdalæ propriæ amaræ. de diff. cont. Sp. 74. G
 Mundificat uenas ab humore crasso uinum tenue. de diff. cont. Sp. 74. H
 quo Mundificetur, & abstergatur stomachus. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Mundificant stomachum cibi qui incidunt pituitā. de diff. cont. Sp. 74. E
 Mundificant stomachum & intestina cibi salsti. de dissol. cont. Sp. 72. G
 quibus Mundificetur pituita in stomacho calido. de diff. cont. Sp. 74. E

quæ Mundificant aliquando stomachum. de diff. cont. Sp. 75. B
 Mundificat pectus, & pulmonem secantabin. de diff. cont. Sp. 74. G
 Mundificat canales pulmonis, & hepatis decoctio cortici fistici. de medi=
 cis expertis. Sp. 104. D
 Mundificant renes, & frangunt lapidem generatum in eis cicera nigra.
 de dissol. cont. Sp. 74. G
 Mundificant, & abstergunt renes ficus humidæ & siccæ. de dissolutione
 continua. Sp. 74. G
 Mundificant matricē immundā succus centaureæ. de uirt. cēt. Sp. 94. B
 MVNDVM qui primus appellauit. de hist. philos. Sp. 5. F
 Mundus quid sit. an animal sit. 1^a. 327. A/de hist. philos. Sp. 4. D
 Mundus est unum corpus continuum. 3°. de diff. puls. 4^a. 62. C
 de Mundo, & uacuo philosophorum rationes rhetoricæ. de cuiusq; ani=
 mi pec. not. atq; med. 2^a. 60. A
 Mundi author & conditor Deus. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 285. C
 Mundus maximus est, et pulcherrimus oīum rerū. 3°. de usu par. 1^a. 133. F
 Mundi generatio quæ. de hist. phil. Sp. 3. G
 Mundi materia quæ natura. de hist. phil. Sp. 4. A
 Mundus à quo elemento cœperit. de hist. phil. Sp. 5. H
 Mundi constitutio, & forma quæ. de hist. phil. Sp. 4. D
 Mundi figura quæ. de hist. phil. Sp. 5. G
 Mūdū qui dñt immobilē esse similes sunt lapidibus. an ani. sit. 1^a. 327. A
 Mundi partium ordo. de hist. phil. Sp. 6. A
 Mundus, & mundi ordo cur cosmos dicatur. in pgn. cō. 3°. 4^a. 207. G
 Mundi dextera ac sinistra pars, quæ. de hist. phil. Sp. 6. C
 de Mundi quatuor partium alteratione. de spermate. Sp. 39. E
 secundum Mundi partes quatuor terræ sunt diuersæ. de sper. Sp. 39. F
 Mundi pars terra media ab Euclide probat. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 273. E
 Mundi pars terra media certe tenetur. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 273. E
 de Mundi septem climatum alteratione. de sper. Sp. 39. D
 Mundi ueluti oculi sunt Sol & Luna. an animal sit. 1^a. 327. B
 Mundum luna perambulat unoquoq; mense. de spermate. Sp. 40. E
 Mundi perfectio quæ. an animal sit. 1^a. 327. A
 Mundi finitas, & infinitas quæ. de hist. phil. Sp. 5. F
 Mundum non esse unum Epicurus opinatur, sed esse infinitos. de cuiusq;
 animi pecc. not. atq; med. 2^a. 60. A
 Mundum esse unum, & extra non uacuum & totum plenum peripateti=
 cus disputabat. 2°. de cuiusq; animi pecc. not. atq; med. 2^a. 59. H
 Mundi eternitas. de hist. phil. Sp. 5. G
 Mundus an alatur. de hist. phil. Sp. 5. H
 extra Mundum an aliquid sit. de hist. phil. Sp. 6. B
 in Mundo nullum est uacuum. 3°. de diff. puls. 4^a. 62. C
 in Mundo nihil uacui ponebat Stoicus, sed extra mundum uacuum asse=
 rebat. de cuiusq; animi pecc. not. atq; med. 2^a. 60. A
 Mundi inclinatio de hist. phil. Sp. 6. B
 Mundum uniuersum, & cœlum contemplari uolentes manus, & digito=
 rum structuram considerare debebant. de foet. for. 1^a. 325. C
 Mundi totius anima quæ. de sub. fa. nat. 230. B/de hist. phi. Sp. 5. G
 Mundi anima quod non per omnia permeat. de sub. fac. nat. 1^a. 230. B
 in Mundo primus spiritus quibus noibus appellat. an aīal sit. 1^a. 327. A
 MVNDVM sanguinem purum, & clarum non generant cibi nō tem=
 perati. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Mundus debet esse medicus potissimum manibus, facie, pilis, ueste. in 6^m.
 de morbis uulgaribus, com. 4°. 3^a. 180. H
 Mundæ debent esse fasciæ, & cur. de fascijs. 7^a. 293. G
 MVNERE suo magis quam alium artificem fungi medicum decet, quo
 sibi nobilior est subiecta materia. de fasc. 7^a. 293. C
 Munus musculorum qui dant capiti propriū motū. de mus. diff. 1^a. 45. D
 MVR uocata myrrha. de med. fac. par. 7^a. 177. G
 MVRENAE uiuunt aqua salsa, & dulci. de bon. et uitio suc. 2^a. 37. H
 Murena, & mugil multum differunt ex locis in congeneribus. 3°. de ali=
 mentorum facultatibus. 2^a. 31. C
 Murena molles carne. 3°. de aliment. fac. 2^a. 31. A
 Murena neq; crassi neq; tenuis sunt succi. de bo. & uitio succ. 2^a. 34. H
 Murena inter pisces qui facilius conficiuntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. A
 Murena non semper optimæ. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. B
 Murena quæ pessimæ. de bonit. & uitio & succ. 2^a. 37. H
 Murena pessima in hostijs fluuiorum. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. B
 Murena pessima in Tyberi Romæ. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. B
 Murena cur Romæ minimo emitur. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. B
 MVRIA fit ex sale quando caremus aqua. 1°. de simp. med. fa. 5^a. 3. A
 Muria aqua, ab aqua ad calidius accedit. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 5. C
 qq ut Muria,

ut Muria, & mare uim habet exsiccati bilis. 4°. de dign. pul. 4°. 103. F
 Muria siccatur carnes, & incorruptas seruat. 2°. de nat. fac. 2°. 301. C
 Muria incidit, & attenuat. de atten. uic. 2°. 46. B
 Muria aqua, aut bituminosa, aut sulfurosa, aut marina si inspergas par-
 tem adures. 1°. de simp. medic. facul. 5°. 3. A
 Muria pro aqua marina. 3°. de comp. med. sec. locos. 5°. 147. B
 Muria quæ reponi debet cauali conditur. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. C
 Muria est cibus falsus, dissoluens & attenuans. de diff. con. Sp. 72. F
 Muria i quibus cibus posita est, hi dissoluunt ac attenuant. & diff. cõt. Sp. 72. F
 Muria in quo plurimum ponitur, est siccum. de dissol. cont. Sp. 74. D
 in Muria condita tantum à pristinis uiribus immutantur, quantum à con-
 ditura fuerint alterata. de atten. uic. 2°. 46. B
 Muria condita arborum germina faciunt humorem melancholicum. 3°. de locis affectis. 2°. 18. F
 cū Muria quæ comeduntur oliuæ ante cibum leniunt uetere. & diff. con. Sp. 75. A
 sine Muria quædo comeduntur oliuæ post cibum cum aceto quid faciant. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Muria oliuarum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. H
 cū Muria, & aceto comedendum est cathart. de diff. cont. Sp. 74. E
 in Muria superuacuum & acre excernitur per aluum, urinas, & sudo-
 res. 3°. de temperamentis. 1°. 22. H
 Muria pruritus facit. 2°. de sympt. caus. 3°. 23. H
 Muria in quibus sugillationibus fugienda. 5°. de cõp. me. se. lo. 5°. 158. H
 Muria quando erisypelati imponenda. 14°. meth. med. 7°. 87. E
 Muria imposita cuti exulcerat, & erodit. 3°. de temp. 1°. 22. G
 MVRMVR quid sit, & quomodo fiat. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. G
 Murmura quorum sunt symptomata. de symp. diff. 3°. 13. E
 MVRMVRANTIA illa suspensa quo modo sint. commentario 4°. aphorismo. 73. Ex. 35. G
 Murmurantia, sublata quibus sunt hypochondria ilium dolore acceden-
 te ijs alui humectantur nisi flatus erumpant uel urinae proueniat co-
 pia. de urin. sign. ex Hipp. 1°. 78. G
 MURES secuit Galenus. 6°. de anat. adm. 1°. 89. G
 Mus agrestis. 3°. de alim. fac. 3°. 26. C
 Mures domestici sanant scorpij ictum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 Murium domesticorum sanguis fertur uerrucas decidere facere. 10°. de
 de simp. med. facul. 5°. 73. D
 Murium capita alopeciam sanant. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
 Murium stercus cum aceto tritū alopecias sanat. de ther. ad Pif. 5°. 93. F
 Murium stercus quo loco reponatur inter calida, quæ ualent alopecij. 1°. de
 de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Murinum stercus ad alopecias. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. D
 Murium stercus pro balano. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. D
 Mures ad se trahit serpens spiritu suo. de cathart. Sp. 94. H
 ad MVRIS aranci morsum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. H
 MVRIS modo pulsus qui. de comp. puls. Sp. 65. H
 MVRIS auricula. 6°. de simp. med. facul. 5°. 42. D
 Muris auricula sicca est in secundo ordine, temperata in actiuis qualita-
 tibus. 7°. de simp. medic. facul. 5°. 56. D
 Muris auris condensat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. G
 MVSÆ plures libros scripsit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. C
 Musa de medicamentis scripsit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. B
 Musa de medicamentis egregie pertractauit. 2°. de cõp. m. p. g. 5°. 222. A
 Musa quantum attribuat Galenus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. C
 Musa ad anginam. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. C
 Musa primus usus est stercore canino. 6°. de comp. me. sec. lo. 5°. 172. C
 Musa compositio dolorem sedans. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. A
 Musa medicamentum ad quæ ualeat. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 Musa medicamentum ulceribus protractis in longum conuenit. 1°. de ar-
 te curat. ad Glauconem. 7°. 102. D
 Musa medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 Musa pastillus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. D
 Musa remedium. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 252. A
 Musa troscisci ad putrescētia utiles. 2°. de arte curat. ad Gla. 7°. 107. A
 Musa ad uocem interceptam. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. B
 Musa fit mentio. 2°. de cõp. med. per gen. 5°. 218. E / de dynam. Sp. 32. F
 MVSÆ non fiunt ab eodē opifice quo homo. de foet. for. 1°. 326. B
 Muscæ quando uidentur. de ocul. 7°. 186. D
 Muscas nunquam dissecut Galenus neq; uoluit diffecare. 6°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 263. F
 Muscæ cur uideantur in suffusis. de sympt. caus. 3°. 15. A
 Muscæ pereunt oleo. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E

Muscæ in medicamentis. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 124. G
 ex Muscarum capitibus cataplasma. de ocul. 7°. 190. E
 Muscarum capita. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. H
 Muscæ corpore utitur pro medicamento. 4°. de cõp. med. sec. lo. 5°. 158. D
 Muscæ carne utitur in chymosi. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. E
 Muscarum caninarum sanguis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. C
 MVS CERDA. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. D
 MVS CVLOSVM, & gracile cõparat cani. 10°. met. m. 7°. 62. C
 in Musculosis motus musculorum plurimum apparent ante cutis ablatio-
 nem. 1°. de motu musc. 1°. 309. H
 Musculosa, & tenuis est tota frons. de mus. diff. 1°. 44. F
 Musculosa dilatatio uocat. musculus latus in collo. de mus. diff. 1°. 44. E
 Musculosa natura, uel musculosa substantia potest dici musculus latus sub
 cute in collo. de musc. diff. 1°. 44. D
 Musculosa partes in utero, & in mare uidentur in pudendis. 14°. de usu
 partium. 1°. 208. E
 MVS CVLVS quid. fin. med. 44. D / ar. med. Isa. 65. E / 1°. de motu
 musculorum. 1°. 309. C / de anat. uiuo. Sp. 55. E
 Musculi sunt corpora neruosa. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 Musculus inter prima instrumenta numeratur. de diff. mor. 3°. 3. B
 ex Musculorum substantia moles nostri corporis constat. de bonitate, &
 uitio succorum. 2°. 35. G
 Musculi, & ossa sunt fundamēta totius corporis. 1°. de anat. adm. 1°. 64. B
 Musculi robustiores adenibus. 13°. meth. med. 7°. 80. H
 Musculus ex qua natura machina effectus. 1°. de sem. 1°. 332. C
 Musculi ppria substantia. quæ de mul. 3°. 78. E / de frac. c. 1°. 7°. 221. D
 Musculi proprium corpus sunt fibræ. de frac. com. 1°. 7°. 221. D
 Musculi fibras positi simplices obtinent. de anat. adm. 1°. 95. G
 Musculi omnes fibram habent secundum longitudinem ut plurimū por-
 rectas. 12°. de usu partium. 1°. 195. E
 Musculi sectio usq; in fibras. 1°. de motu muscu. 1°. 309. D
 in Musculo uno quoq; neruus fibras efficit. 1°. de decr. Hipp. 1°. 234. B
 Musculorum aliqui habent unā fibrā, alij duas. 1°. de anat. adm. 1°. 64. C
 Musculorum omnes fibræ tenduntur in uehementi tensione. 3°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 78. G
 Musculorum, & fibrarum cognitio quid faciat ad Chirurgum. 1°. de ana-
 tom. administ. 1°. 64. H
 in Musculorum genere cor quidam ponunt. de bon. et uitio suc. 2°. 35. G
 à Musculo differt substantia cordis. 7°. de anat. adm. 1°. 96. A
 Musculo quolibet cor durius est. 7°. de anat. adm. 1°. 95. H
 Musculus coctus habet gustum diuersum à corde cocto. 7°. de anatomicis
 administrationibus. 1°. 95. H
 Musculus totus qualis. de bonit. & uitio succ. 2°. 35. G
 Musculos appellat pelliculas quasdam. de anat. par. Sp. 43. D
 Musculus cur uocetur solum extrema pars de bon. & uitio suc. 2°. 35. G
 Musculi quidam habent capita neruosa. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G
 Musculi caput magis neruosum est. 1°. de motu muscu. 1°. 309. C / de boni-
 tate & uitio succorum. 2°. 35. G
 in Musculi caput inferunt ligamēta, et neruus. 1°. de motu m. 1°. 309. C
 Musculorum capita à foris habent ligamina transuersim circumdata. 1°. de
 de anatomicis admin. 1°. 65. F
 in Musculorum capitibus nerui inferuntur, ex finibus autem chordæ ori-
 untur. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Musculorum uentres qui. 1°. de motu musc. 1°. 309. C
 Musculi cavitates sunt quas sola ratione contemplamur. commentario
 6°. aphorismo. 20°. Ex. 48. C
 Musculi medium magis carnosum est. 1°. de motu musc. 1°. 309. C
 Musculi finis inferior magis carnosus est. 1°. de motu musc. 1°. 309. D
 Musculi sunt carnes exactæ, potissimum mediæ partes. 3°. de alimento-
 rum facultatibus. 2°. 26. G
 Musculorum particulae sunt carnes. 7°. de anat. adm. 1°. 96. A / 2°. de lo-
 cis affectis. 4°. 11. D
 Musculus carnosissimus est. 16°. de usu part. 1°. 218. A
 ex Musculorum substantia maxima aialiu caro. 4°. de anat. ad. 1°. 84. E
 pro Musculis carnes accepit Hippocrates. de fract. com. 2°. 7°. 240. F
 Musculorū carnes nutriunt sanguine parū alterato. 3°. de nat. f. 1°. 308. B
 Musculorū carnosā ptē cõsue piculo uacat. 3°. de cõp. m. p. g. 5°. 231. D
 Musculus, & caro propter quid sint facta. 12°. de usu par. 1°. 193. D
 Musculus ad constituendū tendonē factus est. 12°. de usu par. 1°. 193. D
 Musculi omnes desinunt in tendonem. 11°. de usu part. 1°. 185. G
 in quod Musculus desinit, tendo uocatur. 1°. de decr. Hipp. 1°. 233. G
 Musculorum neruosa partes tēdone uocant. & frac. com. 3°. 7°. 249. C
 ex Musculi

ex Musculi sine nascitur tendo. 1°. de mot. muscu. 1°. 309. C/ de bonita-
te & uitio succorum. 2°. 235. G
ex Musculis oriuntur tendines. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 231. E
Musculi multi in magnos tendones desinunt. 3°. de ali. fac. 2°. 26. G
Musculi ad fines motuum hñt maximos tendones. 3°. de ali. fac. 2°. 26. G
Musculus unus uidentur esse plures cum plures habet tendones. de motu
musculorum. 1°. 308. F
Musculorum anatome cognoscenda est. 1°. de lo. aff. 4°. 7. G
in Musculorum anatomia, & partium intrinsecarum debet esse optime
exercitatus medicus. 2°. de anat. adm. 1°. 69. B
Musculorum anatomia secundo loco uidēda est. 1°. de ana. adm. 1°. 64. B
Musculis ignoratis, nerui, aut uasa nō pñt secari. 2°. de ana. ad. 1°. 69. E
de Musculorum dissectione qui scripserint. de mus. dis. 1°. 44. B
de Musculorum dissectione nemo scripsit qui non sit reprehendendus.
de musculorum dissectione. 1°. 44. B
de Musculorum dissectione Marinus accuratius egit, quā alij, tamen
aliquibus errauit. de musc. dis. 1°. 44. B
Musculorum dissectione Pelopis, & Lyci, & Aeliani in precio iure habi-
ta est. de musc. dis. 1°. 44. B
Musculos optime dissecuisse creditus est Lycus. de musc. dis. 1°. 44. D
de Musculorū dissectione Lyci liber cur. plixus. de mus. dis. 1°. 44. C
de Musculorū dissectione cur scripserit Galenus. de mus. dis. 1°. 44. C
de Musculorum dissectione libro Galenus ea sola, quæ apparent traditu-
rus est. de musculorū dis. 1°. 44. C
Musculorum dissectionem in simia exercet. de musc. dis. 1°. 44. D
ne Musculi lacerentur cuilibet non est concedendum simiam excoriare.
de musculorum dis. 1°. 44. D
in quibus Musculis anatomia simiarum fecerit errare. de motibus mani-
festis & obscuris. Sp. 70. E
de Musculorum cognitione prius in cadauere exercitandum. 1°. de ana-
tomicis administ. 1°. 64. C
Musculi recti unde oriantur. 5°. de usu par. 1°. 146. G
Musculus rectus quo modo eleuandus. 5°. de ana. adm. 1°. 88. A
Musculi transuersi unde oriantur. 5°. de usu par. 1°. 146. G
Musculi obliqui unde oriantur. 5°. de usu par. 1°. 146. H
Musculi obliqui quomodo secandi. 5°. de ana. adm. 1°. 88. B
Musculi longitudinales uulgo dicti. 5°. de ana. adm. 1°. 87. C
Musculi longitudinales quo modo incedunt. 5°. de usu par. 1°. 146. E
Musculi uulgo dicti latitudinales. 5°. de ana. adm. 1°. 87. D
Musculi trasuersales quo modo incedunt. 5°. de usu par. 1°. 146. E
Musculi obliqui quomodo incedunt. 5°. de usu par. 1°. 146. E
Musculi uulgo dicti trasuersales. 5°. de anat. adm. 1°. 87. C
Musculorum ordo cur talis. 5°. de usu partium. 1°. 146. F
Musculi interiores, anteriores, posteriores, & exteriores. commentario
7°. aphorismo 36°. Ex. 56. H
Musculi innascentur particulis, quæ mouentur in diuersis locis, & con-
trariis. 1°. de motu musc. 1°. 308. G
Musculus est tanquam planta. 1°. de motu musc. 1°. 309. B
Musculi inferuntur duobus modis. 1°. de motu musc. 1°. 312. B
Musculus omnis trahit ad partem in qua inserit. 11°. de usu pa. 1°. 185. D
Musculi ita coalescunt, ut unus esse uideant. 1°. de motu muscu. 1°. 308. F
Musculi in gymnasticis carnosii sunt. 5°. de anat. adm. 1°. 85. A
Musculus apparens in gymnasticis. 1°. de anat. adm. 1°. 68. A
Musculi extrinseci, quiq; oculis primo occurrunt, corporis habitum in-
dicant. ars med. Isa. 65. E
Musculi tot sunt ut difficile sit eos numerare. 1°. de motu musc. 1°. 308. F
Musculi sunt multo plures, quam illi qui uoluntaria motione membra agi-
tant. de fœt. for. 1°. 325. F
Musculorum scopi ad numerum trium millium. de fœt. for. 1°. 325. F
Musculorū numerus uñ attēdendus. 1°. de ana. adm. 1°. 65. A
Musculos considerandi uarij modi. 1°. de anat. adm. 1°. 65. C
Musculi positionem ignorans, actionē ignorat. 2°. de usu par. 1°. 126. E
Musculi ex actione cognoscuntur. 1°. de loc. aff. 4°. 7. G
Musculorum optima positio qualis. 3°. de usu par. 1°. 132. H
Musculorum omnium quid commune sit. de musc. dis. 1°. 45. C
Musculorum omnium opus commune quale. 5°. de usu par. 1°. 146. F
Musculorum omnium commune. 7°. de usu par. 1°. 160. D
Musculorum utilitas quæ. 1°. de usu par. 1°. 117. B
MUSCVLI primo motum excipiunt. de morb. caus. 3°. 6. E
Musculi agunt. 7°. de usu par. 1°. 160. G
Musculi aliqui præstant motum, aliqui non. 2°. de decret. 1°. 236. F
Musculus mouet. 1°. de nat. fac. 1°. 291. B

ex Musculis omnes partes mouentur. de const. ar. Isa. 37. A
Musculorum motus actiones dicuntur. 1°. de na. fac. 1°. 291. B
de Musculorum motu liber diligenter considerandus est. 4°. de anatomi-
cis administra. 1°. 83. C
de Musculorum motu liber præcedit librum prognosticorū. in prognos-
tica. commen. 1°. 4°. 193. E
Musculi unde moueantur. 1°. de motu musc. 1°. 309. C
Musculis uirtutem suppeditat cerebrum. 7°. meth. me. 7°. 49. C
ad Musculū unumquēque peruenit neruus à cerebro, aut spinali medul-
la. de uoc. & anhel. Sp. 60. F
Musculis deducunt uires à cerebro nerui. 1°. de motu musc. 1°. 309. A
Musculi, & cerebri, & spinalis medulla cōcant. de mo. musc. 1°. 308. H
Musculi mouentur à neruis. 2°. de decre. Hipp. 1°. 236. E
Musculi habent principium motus à neruis. 3°. de lo. af. 4°. 20. B
sine Musculo nullus neruus facit actionem. 1°. de loc. af. 4°. 7. D
Musculi excipientes neruos mēbra mouent. de decre. Hipp. 1°. 234. A
Musculi irrigantur uena, neruo, & arteria. 1°. de mo. musc. 1°. 309. B
Musculus nullus est sine uena, & arteria. 16°. de usu par. 1°. 219. F
in Musculos dispensantur nerui. 1°. de sem. 1°. 332. C
à Musculis qui nerui oriuntur. 15°. de usu par. 1°. 210. D
Musculus mouetur à spiritu lato per neruū. de mult. 3°. 78. A
Musculus est instrumentum animale. 1°. de motu musc. 1°. 309. B
Musculi instrumenta animæ mouentis. 17°. de usu par. 1°. 221. C
Musculos mouere animæ officium est. 2°. de motu musc. 1°. 314. H
Musculus nunquam perfecte moueretur, nisi ab animali facultate adiua-
retur. 1°. de motu musc. 1°. 311. H
à Musculis motus procedentes sunt animales, & uoluntarij. 1°. de motu
musculorum. 1°. 309. E
Musculi animali, & uoluntaria utuntur facultate. 6°. de lo. af. 4°. 38. F
Musculi sunt cōstruēti ad motū uoluntariū. 16°. de usu par. 1°. 214. H
Musculi sunt instrumenta motus uoluntarij. 1°. de motu musc. 1°. 308. F/
6°. meth. me. 7°. 38. D/ de uoc. & anhel. Sp. 60. F
Musculi actio uoluntatis nostræ imperiū imitatur. 1°. de loc. af. 4°. 2. H
Musculi mouentur uoluntarie. 7°. de anat. adm. 96. A/ 1°. de usu partiu.
115. F/ 2°. de decret. Hippo. 236. D/ 7°. 272. F/ 1°. de motu muscu. 1°. 309. B/ de bon. & uitio suc. 35. B/ 2°. de san. tuen. 2°. 75. A/ de palp.
3°. 56. B/ 1°. de loc. af. 4°. 7. D
Musculorum motus fiunt ex appetitu. com. 4°. aph. 15°. Ex. 28. H
Musculorum tantum non est motus uoluntarius. de motibus manifestis,
& obscuris. Sp. 68. E
per Musculos, & neruos fiūt actiones uolūtariæ. de uo. instr. 1°. 106. D
in Musculis per uillos fit motus uoluntarius. de ana. uiu. Sp. 44. H
Musculis secundo, & neruis primo dat principium motus uoluntas in ce-
rebro iuxta neruorū originē ordinata insanis. 3°. de lo. af. 4°. 17. E
Musculi sunt instrumenta uoluntatis. 4°. de usu par. 1°. 141. E
Musculis attractis ad suam originem fit motus omnis uoluntarius. 3°. de
locis affectis. 4°. 17. E
ad Musculorū officiū ptinet motus ois ab impetu. 1°. de loc. af. 4°. 7. D
Musculus cur nō sensus instrm, sed solū motus. 1°. de mo. musc. 1°. 309. B
in Musculorum motibus uoluntarij motus fiunt offensa. in 3°. de morb.
uulg. commen. 1°. 3°. 129. D
Musculorū unū genus semp agit, alia quiescunt. 2°. de mo. mu. 1°. 314. A
Musculo omni oppositus est musculus auctor contrarij motus. 3°. de usu
partium. 1°. 135. D
Musculo omni motu aliquo prædito natura semper posuit oppositū, ne
pars aliqua claudicet. 12°. de usu par. 1°. 195. B
Musculorum oppositorum actio tonica dicitur. 2°. de mo. musc. 1°. 313. C
Musculorum tonicon officium quod, in progn. om. 2°. 4°. 198. E
Musculi osibus inhaerent ideo magnitudinem sequuntur, & figuram il-
lorum. 1°. de ana. adm. 1°. 63. E
Musculos sequuntur arteriæ, uenæ, nerui i figura. 1°. de anat. ad. 1°. 63. E
Musculus est magnus ut exigit pars mouenda. 11°. de usu par. 1°. 190. C
Musculi omnes quomodo agant. de uoc. instr. disce. 1°. 107. D
Musculi opus quomodo fiat. de fract. com. 3°. 7°. 247. C
Musculi mouent nobis ignorantibus. de fœt. for. 1°. 325. C
in Musculis agere quid sit. 1°. de motu musc. 1°. 310. B
in Musculis sequi quid sit. 1°. de motu musc. 1°. 310. B
Musculi habent multos motus. 1°. de mo. musc. 1°. 309. G
in Musculis quatuor differētiæ motus, et quæ. 1°. de motu musc. 1°. 311. F
in Musculis esse sex motus redarguitur. 1°. de motu musc. 1°. 310. A
Musculi qui faciunt simplicem motum. 4°. de ana. adm. 1°. 83. G
Musculi qui faciunt compositum motum. 4°. de anat. adm. 1°. 83. G
qq ij Musculire=

- Musculi recti motum rectum faciunt. 2°. de anat. adm. 1°. 70. A
 Musculi obliqui motum obliquum faciunt. 2°. de anatomicis administrationibus. 70. A/6°. 1°. 90. A
 Musculi quo modo dilatentur, & elongent. 6°. de lo. af. 4°. 40. G
 Musculus quilibet habet unam actionem, scilicet contractionem ad se. 12°. de usu partium. 1°. 195. B
 Musculorum proprium in seipsos contrahi. de artic. com. 1°. 7°. 252. F
 Musculus quomodo uideatur contrahi euidenter. de const. ar. 15a. 36. H
 Musculi contractio, & extensio quæ actiones sint. 1°. de mot. m. 1°. 311. C
 Musculorum tensio communis trium operum. 3°. de sa. tuen. 2°. 77. D
 à Musculis qui intus sunt fit flexio. 1°. de motu musc. 1°. 310. D
 à Musculis qui foris sunt fit extensio. 1°. de motu musc. 1°. 310. D
 Musculorum intrinsecos flectere, extrinsecos uero extendere ostendunt crura auicularum. 1°. de motu musc. 1°. 310. F
 Musculi, qui flectunt, & extendunt in brutis sunt similes hominum musculis. 6°. de anat. adm. 1°. 90. A
 Musculi, qui in orbem circumuoluuntur, quales. 16°. de usu pa. 1°. 214. C
 Musculorum duo genera habent membrum quod extenditur, flectitur, & circumagitur. 6°. de anat. adm. 1°. 86. G
 quibus Musculis efficiatur motus medius. de musc. diff. 1°. 47. G
 Musculorum media figura habet duplicem constitutionem. 2°. de motu musculorum. 1°. 313. C
 Musculorum motus equipollens qui. 1°. de nat. musc. 1°. 312. F
 Musculorum motus ut ostendat Galenus cathenam ossi ligat. 1°. de motu musculorum. 1°. 312. C
 Musculi quandoque perueniunt ad partes mouendas, quæque per tendones. 1°. de loc. af. 4°. 7. D
 Musculus omnis non desinit in tendonem. 1°. de motu musc. 1°. 309. E
 Musculi mouentes ossa desinunt in tendones. 1°. de motu musc. 1°. 309. F
 Musculi mouentes alia quam ossa aliqui desinunt intendones, aliqui non. 1°. de motu musculorum. 1°. 309. F
 Musculi pares ossibus mouendis. 1°. de motu musc. 1°. 312. C
 Musculis mouentibus linguam non oritur tendo. 1°. de motu musc. 1°. 309. E
 Musculi, qui mouentur absque motu ossium. 1°. de motu musc. 1°. 309. E
 Musculi respectu ossium sunt actores. 17°. de usu par. 1°. 221. C
 Musculi recti, & obliqui ad sunt ubi est unum os. 6°. de anatomicis administrationibus. 1°. 90. A
 Musculi cum ossa alternantur in seipsos concurrunt. de frac. c. 3°. 7°. 248. B
 Musculi sunt sicut habenæ, quæ in contrarium distrahunt. 1°. de motu musculorum. 1°. 310. B
 Musculus à quo fit motus, quando aliquis uult eleuare pondus. 2°. de anatomicis administ. 1°. 70. E
 Musculis uibratis articuli uibrantur. 2°. de symp. cau. 3°. 22. G/H
 Musculi qui faciunt partium sensum, & motum. 1°. de loc. aff. 4°. 7. E
 Musculus qui mouetur sentit, & nota. 1°. de symp. cau. 3°. 16. F
 Musculorum motus agendo perficitur. 1°. de symp. cau. 3°. 16. F
 Musculi ociosi male aluntur. de frac. com. 2. 7°. 238. G
 Musculos ociosos non habent dormientes. 2°. de motu musc. 1°. 314. C
 Musculos quiescentes qui habeant. 2°. de motu musc. 1°. 314. C
 à Musculo uno an duo motus procedat, et quo. 1°. de motu musc. 1°. 310. C
 Musculi singuli habent singulos motus. 6°. de usu par. 1°. 150. D
 Musculus unus non mouet totum membrum. 1°. de motu musc. 1°. 310. A
 Musculi, nerui, tendones, & ligamenta quanto sunt sicciora, tanto sunt ualentiora. 3°. de symp. cau. 3°. 29. D
 Musculos paruos habent actiones imbecilles. 2°. de usu par. 1°. 123. D
 Musculos magnos, et binos habent actiones uehementes. 2°. de usu par. 1°. 123. D
 Musculi magni etiam mortuo animato tensi functiones suas citra carnium præcisionem indicare possunt. 2°. de anat. adm. 1°. 69. G
 Musculi exigui non possunt indicare suas functiones, nisi ablatis multis ipsorum carnibus. 9°. de anat. adm. 1°. 69. G
 Musculorum uariorum exortus. 1°. de motu musc. 1°. 312. C
 Musculi quid peculiare, & comune habent. de frac. com. 1°. 7°. 224. A
 Musculi superne feruntur deorsum. 8°. de usu par. 1°. 165. A
 Musculi qui superne deorsum feruntur. 16°. de usu par. 1°. 215. F
 Musculi, qui inferne sursum feruntur. 16°. de usu par. 1°. 215. F
 Musculos uenientes à remotis partibus suscipunt, & retinent chartilagines quedam. de anatomia uiuorum. Sp. 55. C
 MUSCULORVM materia una cum capite augetur, & roboratur in 6°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 154. E
 Musculi caput mouentes quot, & quo modo distribuuntur, & quos motus faciant. 12°. de usu part. 1°. 195. A
 Musculi, qui capiti dant proprium motum, quales, unde orti, & eorum processus, ac munus. de musc. diff. 1°. 45. D
 Musculi, qui solum caput annuendo mouent. de musc. diff. 1°. 45. H
 Musculus secundus capitis quo modo in duas partes diuidatur, & unde partes oriuntur, ac finiant. de musc. diff. 1°. 45. D
 Musculus secundus capitis cur non sit unus. de musc. diff. 1°. 45. E
 Musculi secundi capitis motus est obliquus, & circumagitur caput in priorem partem. de musc. diff. 1°. 45. E
 Musculi qui ex occipitio nascuntur, quales, & quot, & unde, & eorum ortus, & finis. de musc. diff. 1°. 45. F
 Musculorum coniugationes, quæ in capitis dearticulatione habentur, ubi. de musc. diff. 1°. 45. G
 Musculi, qui caput mouent circa dearticulationem solam. de musc. diff. 1°. 45. G
 Musculus unus si agat, motus capitis est obliquus. de musc. diff. 1°. 45. H
 Musculi duo si agant motus capitis est rectus. de musc. diff. 1°. 45. H
 in Musculis totam ceruicem occupantibus obliqui quidem obliquum caput abnuendo mouent, recti uero, rectum id faciunt. de musc. diff. 1°. 45. H
 Musculi duo in priori parte, qui caput una cum ceruice mouent, et quorum sum extendantur. de musc. diff. 1°. 45. H
 Musculi, qui mouent os labia, et unde oriuntur ac desinant. de musc. diff. 1°. 46. E
 Musculorum finis par ex occipitij parte ossis. 4°. de anat. adm. 1°. 82. E
 Musculi, qui flectant caput in posteriora. 4°. de anat. adm. 1°. 83. A
 Musculi facientes obliquam motionem capitis. 4°. de anat. adm. 1°. 83. B
 Musculi quibus mouetur caput in latera. 4°. de anat. adm. 1°. 83. F
 ad Musculis committentibus caput clauiculis, & pectori. 4°. de anatomis administrationibus. 1°. 83. F
 Musculi quibus caput circumuertitur. 4°. de anat. adm. 1°. 83. G
 Musculus latus sub cute in collo unde incipiat, ac finiat, & eius substantia. de musc. diff. 1°. 44. D
 Musculus latus in collo nullum detinet articulum, nec in articulum inferitur. de musc. diff. 1°. 44. D
 Musculus latus sub cute in collo facile laniatur. de musc. diff. 1°. 44. D
 Musculus latus sub cute in collo potest dici musculoſa natura, uel musculoſa substantia. de musc. diff. 1°. 44. D
 Musculus latus in collo uocatur myodes platysma id est musculoſa dilata tio. de musc. diff. 1°. 44. E
 Musculum latum ignorarunt male excoriantes animal. de musc. diff. 1°. 44. E
 Musculi, qui trahunt collum, & caput. 12°. de usu par. 1°. 195. B
 Musculi bronchorum sunt in collo. de uoc. & anhel. Sp. 60. G
 in Musculos octo diuiditur genus musculorum, quod colli, ac capitis est commune. de musc. diff. 1°. 45. F
 Musculi, qui caput una cum ceruice tota mouent. de musc. diff. 1°. 45. G
 Musculi, qui caput cum ceruice flectunt. de musc. diff. 1°. 45. H
 Musculi à capite orti, qui inferuntur ceruici, sunt communes capiti, & ceruici. de musc. diff. 1°. 46. H
 Musculi proprii ceruicis, qui, et unde oriuntur et finiant. de musc. diff. 1°. 46. H
 quibus Musculis fiat motus ceruicis. de musc. diff. 1°. 47. A
 Musculus, qui ceruicem in priora obliquam flectat. de musc. diff. 1°. 46. H
 Musculi à ceruice ad Thoracem sex sunt. 8°. de anat. adm. 1°. 102. F
 Musculorum tres coniugationes, quæ collum, & caput retro attollunt. 16°. de usu partium. 1°. 217. E
 Musculi tres, qui phantasia, & opinionem nobis afferunt secundum Platonem. de uoc. instr. diff. 1°. 106. D
 Musculi oculorum unde. 1°. de motu musc. 1°. 309. G
 Musculorum cingentium oculos sectio. 4°. de anat. adm. 1°. 81. H
 Musculos in oculo quinque; solum esse dicere error est. de musc. diff. 1°. 44. G
 Musculi sunt sex, qui oculum mouent, & ubi, & quomodo se habent, & de illorum motibus quos agunt. de musc. diff. Sp. 44. G
 Musculi oculum mouentes sunt sex. 4°. de l. af. 4°. 21. G/ana. ocul. Sp. 57. B
 Musculi septem sunt in oculo. de ocul. 7°. 183. E
 Musculi oculorum duodecim sunt, & quales. de ocul. 7°. 187. F
 Musculi in oculo sunt sex. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Musculorum pinguedo in oculis cur sit. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Musculi circa oculi basim, siue unus, siue duplex, siue triplex sit, dubitatur. de musc. diff. 1°. 44. F
 Musculi circa basim oculi faciunt ad firmandum oculum. de musc. diff. 1°. 44. F
 Musculi oculorum, lingue, testium, penis, quales. 1°. de motu musc. 1°. 309. G
 circa Musculorum crassitiem fiat incisio in oculo. de anat. ocul. Sp. 52. H
 de Musculis faciei & capitis. 3°. de anat. adm. 1°. 78. G
 Musculi faciei quo modo mouentur, et non habent tendonem. 1°. de motu musculorum. 1°. 309. F
 Musculi frontis quo modo mouentur, et non habent tendonem. 1°. de motu musculorum. 1°. 309. F

Musculorum delineamenta circa aurem. 16°. de usu par. 1^a. 217. B
 Musculus sub radice auris. 4°. de ana. adm. 1^a. 83. G
 Musculi crotaphitæ, id est temporales, qui. de musc. diff. 1^a. 44. G
 Musculi temporales, qui. 4°. de anat. adm. 1^a. 80. A
 Musculi temporales, et masticatorii. de arti. com. 2°. 7^a. 263. C
 Musculus temporum evidens est. 4°. de anat. adm. 1^a. 81. E
 Musculorum omnium magnitudo cur pro ratione magnitudinis animalis
 facta, præter quàm musculorū temporū. 11°. de usu par. 1^a. 184. F
 Musculi temporum ubi. 9°. de anat. adm. 1^a. 173. H
 Musculorū duo motus circa tempora. 1°. de motu musc. 1^a. 309. G
 Musculorum temporalium officium. 4°. de anat. adm. 1^a. 80. A
 Musculi temporales sanguinem effundentes difficulter compescuntur.
 fin. med. 1^a. 50. A
 Musculi nasi alas aperientes ubi sint. de musculorum dissectione. 44. F/
 4°. de anat. admin. 1^a. 81. B
 Musculorum genera quinque in ore. 4°. de anat. adm. 1^a. 80. B
 Musculi masticatores, qui. 4°. de anat. adm. 1^a. 80. B
 Musculi masticatores quo modo incidendi. 4°. de anat. adm. 1^a. 81. B
 Musculi maxillas mouētes q. d. art. c. 2°. 7^a. 263. C/de anat. ui. Sp. 54. A
 Musculus maxillā mouēs qui, et cui neruo inhereat. de ner. dif. 1^a. 53. G
 Musculorum tria paria maxillam mouentia. 4°. de anat. adm. 1^a. 81. C
 à Musculo lato mandibula mouetur. 4°. de loc. af. 4^a. 23. D
 Musculorum quatuor coniugationes maxillam inferiorem mouentes ubi
 sitæ. de musc. dissect. 1^a. 44. G
 Musculi, qui mouent sursum maxillam inferiorem ubi sint. de musculo=
 rum dissectione. 1^a. 44. G
 Musculi, qui ad latera mouēt maxillam ubi sint. de musc. dissect. 1^a. 44. G
 Musculi, qui deorsum trahunt maxillam inferiorem ubi sint. de musculo=
 rum dissectione. 1^a. 44. G
 Musculi qui maxillam sursum trahunt, et os claudunt, ubi sint, et quo
 modo procedant. de musc. dif. 1^a. 44. G
 Musculi, qui inferiorem maxillā in interiori parte sursum trahunt, qui,
 et eorum processus. de musc. dif. 1^a. 44. H
 Musculi mouentes maxillam inferiorem, et posteriorem partē, qui nam
 sint, et ubi oriantur. de musc. dif. 1^a. 44. H
 Musculus, q. sursum retrahit ad maxillā os hyoides. de musc. dif. 1^a. 46. F
 Musculi duo in extrema maxilla mutuo colligati. de musc. dif. 1^a. 46. D
 Musculus qui utranq; mouet genam inuenit auctor libri de motibus ma=
 nifestis, et obscuris. de mot. man. et obsc. Sp. 67. C
 Musculorum trahentium genam actio conseruatur dum dormimus non
 aperto ore. 2°. de motu musc. 1^a. 314. E
 Musculi, qui ligant os hyoides superiori maxillæ et eorum processus. de
 musculorum dissectione. 1^a. 46. D
 Musculi, à quibus fiunt figuræ maxillæ. 2°. de motu musc. 1^a. 314. E
 Musculi, qui māsorij appellantur ab Hippocrate, et ab antiquis. de mu=
 sculorum dissect. 1^a. 44. H
 Musculi masticatorii quid agant. 2°. de motu musc. 1^a. 314. E
 de Musculis faucium. de musc. dissect. 1^a. 46. G
 de Musculis buccarum. 4°. de anat. adm. 1^a. 80. B
 Musculorum diuersitas ad buccas à locis ubi nascuntur. 4°. de anatomi=
 cis administrationibus. 1^a. 80. C
 Musculorum sectio qui buccas unā cum labris mouent inferiore maxilla
 qui escende. 4°. de anat. adm. 1^a. 80. A
 Musculi buccæ quo mō suo officio fungātur. de artic. com. 3°. 7^a. 280. F
 Musculus latus buccas mouet. de musc. dif. 1^a. 44. D
 Musculos duos latus, et tenues in buccam, et labra, ignorarunt antiqui.
 3°. de anat. adm. 1^a. 78. G
 Musculi labiorum quo modo mouentur. 1°. de motu musc. 1^a. 309. F
 Musculi labiorum situs qui. de musc. diff. 1^a. 44. E
 Musculi labiorum quatuor. de musc. dif. 1^a. 44. E
 Musculi quatuor peculiare affere arteriæ qui illam cōtrahunt, et ar=
 etant unde oriantur, et finiant. de musc. dif. 1^a. 46. A
 Musculi proprii gutturis unū oriātur, et finiat. de musc. dif. 1^a. 46. B
 pro Musculis mouentur chartilagine asperæ arteriæ. 7°. de usu par=
 tium. 1^a. 160. C
 Musculi, qui asperam arteriam adstringunt, et os lambdoides retrahūt.
 de musculorum dissect. 1^a. 46. E
 Musculorum gutturis consideratio. 7°. de usu par. 1^a. 160. D
 Musculorum laryngis generatio, et dissection, quæ. de uocalium instrumē=
 torum dissectione. 1^a. 106. H
 Musculorum laryngis actionē quærit Galenus. de uo. instr. dif. 1^a. 107. D
 Musculi, qui arteriam in longitudinē erigunt. de uo. instr. dif. 1^a. 107. E

Musculi qui deglutioni conducunt. de uo. instr. dif. 1^a. 107. E
 qbus Musculis larynx dilate, ac cōstringatur. de uo. instr. dif. 1^a. 107. E
 Musculi quibus claudat, et apiatur larynx. de uo. instr. dif. 1^a. 107. E
 Musculi ex quibus pendet epiglottis in chordantur quando cōstringitur.
 de uo. et anhel. Sp. 60. G
 Musculi, qui ad superiora, et priora chartilaginem scutiformem attra=
 hunt. de musc. diff. 1^a. 46. B
 Musculi, q. chartilaginē scutiformē cogūt et astringūt. d. musc. di. 1^a. 46. B
 Musculi, qui fines chartilaginis coniungunt. de musc. dif. 1^a. 46. B
 Musculi qui scuti formem chartilaginē cōiungūt. de musc. dif. 1^a. 46. B
 Musculi qui chartilaginem cogunt, et guttur claudunt, et qui nam sint
 in omni animante. de musc. dif. 1^a. 46. C
 Musculi qui faciunt uocem. 4°. de loc. af. 4^a. 26. E
 Musculi claudentes, et apiētes ad uocē præcipui. 4°. de loc. af. 4^a. 26. C
 Musculus gutturis, qui mouet dū uox edit ubi sit. de musc. dif. 1^a. 46. G
 Musculorum ad uocem situs. de uoce et anhel. Sp. 61. A
 Musculi sex ex octo ad uocē necessarij. de uoce et anhel. Sp. 61. A
 Musculi à quibus fit uox dū est in epiglottide. de uo. et anhel. Sp. 60. G
 Musculorū epiglottidis radices q. neruus intret. de uo. et anhel. Sp. 61. H
 Musculos linguæ scire quid sit. 2°. de anat. adm. 1^a. 68. H
 Musculorum mouentium linguā differentia, ortus, et processus. de mu=
 sculorū dissect. 1^a. 46. G
 Musculorum mouentium linguam nomina. de musc. dif. 1^a. 46. G
 in Musculis, et motibus lingua mirabilis est. de scet. for. 1^a. 325. C
 Musculos nouem habet lingua, et qui sint. de ana. ui. Sp. 49. C
 Musculi qui faciunt linguam dilatari. de ana. ui. Sp. 49. C
 Musculi qui faciūt motū circūuolutiōis in lingua. de ana. ui. Sp. 49. C
 Musculi facientes motum duplicationis in lingua. de ana. ui. Sp. 49. C
 Musculi facientes retardationem in lingua. de ana. ui. Sp. 49. C
 Musculi bubulæ linguæ sexdecim sunt. de musc. dif. 1^a. 46. E
 Musculorū, qui faciūt motum obliquum linguæ, ortus, et processus. de
 musculorum dissectione. 1^a. 46. F
 Musculi linguæ cur qñq; nō possint stabiliri. c. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Musculi scapularum quomodo secandi. 8°. de ana. adm. 1^a. 101. E
 Musculi qui mouent scapulas. de musc. dif. 1^a. 46. E
 Musculi scapularum qui. 4°. de ana. adm. 1^a. 83. H
 Musculus quo mouentur scapulæ. 4°. de anat. adm. 1^a. 84. D
 Musculi peculiare scapulis qui. 4°. de ana. adm. 1^a. 84. D
 Musculi peculiare scapulis sex. 4°. de anat. adm. 1^a. 84. D
 Musculus scapularū gratia, et nō capitis factus. 4°. de ana. ad. 1^a. 92. D
 Musculorum actio circa scapulas. 1°. de dif. feb. 3^a. 62. H
 Musculi, qui utranq; mouent scapulam sunt septem, et qui nam sint. de
 musculorum dissectione. 1^a. 45. B
 Musculi, qui trahūt scapulas ad caput, unde oriant, et procedant, qua=
 les sint. de musc. dif. 1^a. 45. A
 Musculus. qui scapularū Basim è directo capitis attollit ubi, et quomo=
 do procedat. de musc. dif. 1^a. 45. B
 Musculus, qui ex inferiori, et priori parte totam scapulam deorsum ac
 in priora ad se ipsum trahit. de musc. dif. 1^a. 45. C
 Musculi ab osse guttur ambiente exortus, et insertio, scapulam in prio=
 rem regionem ceruicis uersus proprium principium abducit. de mu=
 sculorū dissectione. 1^a. 45. C
 Musculi qui retro abducūt scapulam, ubi et eorū processus ac exortus.
 de musc. dif. 1^a. 45. C
 qui Musculus axillæ partem carnosam faciat. de musc. dif. 1^a. 47. C
 Musculū supra humerū επωμίδας appellant. 1°. de ana. adm. 1^a. 67. H
 Musculus paruus in humeri dearticulatione situs qualis ubi nascatur, et
 finiat. de musc. dif. 1^a. 47. G
 Musculi tres ad alam. de art. com. 1°. 7^a. 252. D
 Musculus deltoides qui. de artic. com. 1°. 7^a. 252. D
 Musculus qui ob malam excoiationē amittitur. de musc. dif. 1^a. 47. D
 Musculorū brachij dissection. 1°. de anat. adm. 1^a. 67. H
 Musculi an duo per totū brachiū. 1°. de ana. adm. 1^a. 65. D
 Musculi quatuor in brachio. 2°. de uf. par. 1^a. 126. A
 Musculi mouentes brachiū undecim sunt, qui et quomodo, et ubi com=
 plantati sint, ac finiant. de musc. dif. 1^a. 47. B
 Musculus prior brachij ab omnibus unus putat. 1°. de anat. adm. 1^a. 65. B
 Musculi exterioris nodi brachij. 1°. de ana. adm. 1^a. 66. F
 Musculus qui brachiū sursum p. rectā lineā attollit. de musc. dif. 1^a. 47. F
 Musculus, qui attollit brachiū ad interna. de musc. dif. 1^a. 47. F
 Musculus qui brachiū ad exteriora abducit. de musc. dif. 1^a. 47. G
 Musculus qui brachiū ad latera detrahit. de musc. dif. 1^a. 47. G
 qq ij Musculus, qui

Musculus, qui ab inferiori humilioris costae termino ascendit, quas motio-
nes extrinsecus excipiat. de musc. dif. 1^a.47.G
Musculus qui caput brachij attrahit. de musc. dif. 1^a.47.G
Musculus, qui brachium pectori abducit. de musc. dif. 1^a.47.G
Musculus, qui totū brachiū pectori abducit. de musc. dif. 1^a.47.G
Musculus unus sub unaquaque clauicula, & qualis, & eius ortus ac finis.
de muscu. dissect. 1^a.46.C
Musculi qui primā costā ad clauiculā attrahunt. de musc. dif. 1^a.46.D
Musculus brachiū ad costas rectū extendens. de musc. dif. 1^a.47.G
Musculi ab ipsa scapula ad exteriora posterioraq; membrū circūagen-
tes. de musc. dif. 1^a.47.G
Musculi cubiti, & extremæ manus quō uigiti tres. 2°. de usu par. 1^a.120.H
Musculorum cubiti, & extremæ manus utilitas. 2°. de usu par. 1^a.120.H
Musculorū cubiti, & extremæ manus situs. 2°. de usu par. 1^a.120.H
Musculi octo totum cubitum occupantes & sex & septē. 1°. de anatomi-
cis ministr. 1^a.66.F
Musculi mouentes dearticulationem cubiti unde oriantur, & finiant. de
musculorum dissect. 1^a.47.H
Musculi ulnæ quot. 2°. de usu par. 1^a.122.C
Musculi duo flectunt ulnam. 2°. de usu par. 1^a.126.D
Musculi duo extendūt ulnam. 2°. de usu par. 1^a.126.D
Musculi, qui extendunt dearticulationem cubiti. de musc. dif. 1^a.48.A
Musculus qui facit lentam extensionem cubiti. de musc. dif. 1^a.48.B
Musculos alios hñt simia i cubito q̄ alia aialia. de musc. dif. 1^a.48.B
Musculi in cubito tyronibus sunt quindecim, ueteranis decem, et septem.
de musc. dissect. 1^a.48.B
Musculorum cubiti numeratio, & ortus, ac finis. de musc. dif. 1^a.49.B
Musculus in cubito in quo omnes errarunt. de musc. dif. 1^a.48.C
Musculus qui medio cubito à foris incumbat. 1°. de anat. adm. 1^a.65.A
Musculorū obliquorū, qui radiū mouent exortus. de musc. dif. 1^a.49.A
Musculi obliqui radiū mouentes. 2°. de usu par. 1^a.122.F
Musculi in obliquū radiū uertentes. 2°. de usu par. 1^a.126.E
qui Musculus radij os tanquā in pronū circū agat. de musc. dif. 1^a.49.A
Musculi duo magni totam eam regionem, quæ inter cubitū, & radiū me-
dia est, replentes, cui exortui subiaceant. de musc. dif. 1^a.48.H
Musculorū duplices deneruationes inflexiōe carpi. 1°. de usu par. 1^a.118.B
Musculi septem intra cubitū, quorū officiū est flectere brachiale, & digi-
tos, & radiū in pronū circūagere. de musc. dif. 1^a.48.F
Musculus primus omnium dissectādus intra cubitū. de musc. diff. 1^a.48.G
Musculi duo brachiale flectētes. 1°. de anat. adm. 1^a.65.F
à quibus Musculis extendatur brachiale. de musc. dif. 1^a.48.C
Musculus extendens brachiale. de musc. dif. 1^a.48.D
Musculi mouentis brachiale apud magnum digitum exortus. de musculo-
rum dissect. 1^a.48.H
Musculus, qui brachiale apud magnum digitum flectit in pronū. de mu-
sculorū dissect. 1^a.49.A
Musculus qui brachiale flectit cum inclinatione ad supinum, & qui cum
declinatione in pronū. de musc. dif. 1^a.48.G
Musculi mouentis brachiale apud paruum digitum exortus. de musculo-
rū dissect. 1^a.48.H
Musculi manū & pedū sunt neruosiore. 4°. de præf. exp. 4^a.121.D
Musculorum situs mouentium manum, & ordo, et ubi moriantur. 2°. de
motu musc. 1^a.313.H
Musculi mouentes partes manus. 2°. de usu par. 1^a.122.C
Musculi qui dant motum manibus. de anat. uiu. Sp.54.E
Musculi manus à quibus neruis agitent. in 3^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a.127.H
Musculorū maiorū manus exortus. 2°. de mo. musc. 1^a.313.H
de Musculis è quibus oriunt̄ tēdones manus. 2°. de usu par. 1^a.121.D
Musculi in interna manu utilitates. 2°. de usu par. 1^a.121.F
Musculus quibus fiat manus prona. 1°. de anat. adm. 1^a.67.A
Musculus qui manū in supinū circumagit. de musc. dif. 1^a.49.A
Musculus quibus fiat manus supina. 1°. de anat. adm. 1^a.67.A
Musculi omnes in media manus figura quiescūt. 2°. de mo. musc. 1^a.314.C
Musculorum robur facit manus fortiores & ambidextros. commentario
7°. aphorismo 43°. Ex.57.E
Musculi qui flectūt & extēdūt digitos & quō. 1°. de mo. musc. 1^a.309.G
Musculus qui extendit digitos unus est. 1°. de anat. adm. 1^a.65.A
Musculus duos exiguos digitos extendens. de musc. dif. 1^a.48.D
Musculus, q̄ extēdūt digitos quatuor præter pollicē. q̄ musc. dif. 1^a.48.C
Musculus unus extendit quatuor digitos. 1°. de anat. adm. 1^a.65.B
Musculi mouentes pollicem, indicē, et mediū digitū. de musc. dif. 1^a.48.E
Musculus unus mouet tres primos digitos, pollicem, indicem, & mediū.

de anatomicis admin. 1^a.65.C
Musculi duo ducunt in latera pollicem, indicem & medium. 1°. de anatomi-
cis ministr. 1^a.65.C
Musculos duos ponere moucant digitos qui magis laudat Galenus. 1°. de
anat. ministr. 1^a.65.C
Musculorum duo genera in summa manu. de musc. dif. 1^a.49.A
Musculi septem summae manus. 2°. de usu par. 1^a.121.B
Musculus sextus in summa manu magnum digitum indici adducit. de mu-
sculorū dissect. 1^a.49.B
Musculus septimus in summa manu parū digitū à reliquis longissime ab-
ducit. de musc. dissect. 1^a.49.B
Musculus qui magnū digitū longissime ab indice abducit ubi oriatur &
finiat. de musc. dif. 1^a.49.B
Musculi qui magnum digitum in neutram partem extendant. de musculo-
rum dissect. 1^a.48.D
Musculus, qui abducit digitos paruos ab alijs, & qui alios tres abducit.
de musc. dissect. 1^a.48.C
Musculus à quo fit obliquus digitorū motus. 3°. de anat. adm. 1^a.78.G
Musculus q̄ paruos digitos i obliquū mouet, unus. 1°. de anat. adm. 1^a.65.A
Musculus unus in obliquū agit. 1°. de anat. adm. 1^a.65.B
Musculus mouens obliquæ pollicem. de musc. dif. 1^a.48.D
Musculi ducentes digitos ad obliquū. 2°. de usu par. 1^a.121.G
Musculi flectentes in obliquum duos digitos post magnum. 2°. de usu
partium. 1^a.121.H
Musculi uertentes ad obliquū partes manus. 2°. de usu par. 1^a.121.H
Musculi quinq; oblique introrsum, sursumq; digitos mouentes. de muscu-
lorum dissect. 1^a.49.A
Musculus quinq; digitos flectens. de musc. dif. 1^a.48.G
Musculus nullus in extremis manibus à foris. 3°. de anat. adm. 1^a.77.F
Musculi qui primū digiti articulū flectunt. de musc. dif. 1^a.49.C
Musculi flectentes secundam articulorum dearticulationem, & quo mo-
do. de musc. dissect. 1^a.49.C
Musculi summarum partium digitorū. 1°. de anat. adm. 1^a.67.B
à Musculis ad articulos tendo rotundus. 1°. de usu par. 1^a.117.D
Musculi duo soli apparēt nō nūq̄ i magno digito. de musc. dif. 1^a.49.D
Musculi duo digitorum quandoq; unus esse uidentur adeo inter se coaliti
sunt. de musc. dif. 1^a.49.D
Musculis oib; cessantibus aliquis motus ē i manu. 1°. de mot. m. 1^a.311.B
Musculi thoracis, & uētris carnosī sunt. 4°. de præf. ex puls. 4^a.121.D
Musculorum in Thorace differentiæ. 5°. de lo. aff. 4^a.29.G
Musculi superni thoracis sunt sex. 1°. de lo. aff. 4^a.6.F
Musculi à quibus mouetur thorax. 5°. de anat. adm. 1^a.86.B
Musculus, qui dilatat thoracem. de musc. dif. 1^a.46.H
Musculi qui thoracem dilatant. de musc. dif. 1^a.49.E
Musculus, qui maiore dilatatione thoracem dilatat, qualis, & unde oria-
tur, ac desinat. de musc. dissect. 1^a.47.A
Musculus dubius an thoracis sit, an ceruicis. de musc. diff. 1^a.47.A
Musculus circularis in thorace ppetuæ functiōis. 5°. de anat. adm. 1^a.88.G
Musculorū thoracis motus cur seruat in somno. 5°. de lo. af. 4^a.29.B
Musculi thoracis quando omnes mouentur. 4°. de loc. affe. 4^a.26.G
Musculi medij à thorace ad ossa pubis quo tendant. in 1^m. prorrhetica.
commentario 3°. 4^a.186.D
Musculi extra thoracem unde alantur. de uenæ art. diff. 1^a.58.D
Musculi pectoris quo modo secandi. 5°. de anat. adm. 1^a.84.F
ad Musculos pectoris qui perueniūt nerui, à dorsi medulla oriūtur. de
præcogn. ad Posth. 4^a.216.D
Musculi à pectore ascendentes quas motiones intrinsecus excipiant. de
musc. dissect. 1^a.47.F
Musculorū à pectore enatorū si alter dūtaxat agat altior altiorē. humi-
lior humiliorem adductionem efficit. de musc. dif. 1^a.47.G
Musculi pectoris sunt organa spiritus. de sper. Sp.36.G
Musculi pectoris nisi extendantur non fiunt anhelitus neque uox. de uo-
ce & anhelitu. Sp.61.A
Musculi qui faciant expirationem. 4°. de lo. aff. 4^a.26.E
Musculi respirationis opifices. 5°. de anat. adm. 1^a.86.C
Musculi oēs si moueant i spiratiōe quid sequat̄. 4°. de lo. af. 4^a.26.G
Musculi similes equis in respiratione ut habent nerui, ac equi uolūtās.
de caus. resp. 1^a.227.B
Musculi qui faciant exufflationem. 4°. de lo. aff. 4^a.26.E
Musculus interior qui est inter costas facit anhelitum, & tūc fit qñ aer
expellitur uehementer à pectore. de uoce & anhel. Sp.60.F
Musculi anhelitum constringentes musculis comparantur ani, & uesti-
cæ. de

cæ. de muscul. dissect. 1^a.107.H
Musculi qui prohibent respirationem. de uoc. instr. dif. 1^a.107.F
Musculi Thoracis, & abdominis sunt necessarij ad deiectionem. 2°. de symptomatum causis. 3^a.27.D
Musculi cordis quot. de anat. uiu. Sp.46.D
de Musculis intercostalibus sermo. 5°. de ana. adm. 1^a.86.E
in Musculorū costarū anatomia exercitatio unde incipiat. 8°. de anat. micis administ. 1^a.100.A
Musculi primi intercostales quo mō secantur. 8°. de ana. adm. 1^a.100.A
Musculorū intercostaliū sectionis modus. 8°. de ana. adm. 1^a.101.F
pro Musculis intercostalibus spectandum animal macilentum, et uetus. 5°. de anat. admin. 1^a.86.F
Musculorum intercostaliū duo genera, & quæ. 5°. de loc. af. 4^a.29.G
Musculi thoracis intercostales sunt uiginti duo. de mus. dif. 1^a.49.D
Musculi inter costas sunt uiginti duo. de uoc. & anhel. Sp.62.B
ad Musculos qui sunt inter costas non ueniunt nervi nisi ex sola spinali medulla. de uoc. & anhel. Sp.62.B
Musculus costis omnibus incumbens. 1°. de ana. adm. 1^a.64.G
Musculus costarum coarticulationē contrahens. de mus. dif. 1^a.50.A
Musculi mediarum costarum quid agant. 1°. de dif. feb. 3^a.63.A
Musculus detrahens duodecimam costam. de mus. dif. 1^a.49.E
Musculi costarum notharum natura. 8°. de ana. adm. 1^a.100.A
Musculi costarum notarum in quo animali facilius uideantur. 8°. de anat. micis administ. 1^a.100.A
Musculi, quibus diaphragma iuuatur. de ana. uiu. Sp.53.G
una cū Musculis septū trāsuersum thoracē dilatat. de mus. dif. 1^a.49.F
Musculi præcordiorum mouentur ad motum respiratoriorum organorum. 1°. de diff. resp. 1^a.59.H
Musculis præcordiorum non sunt admouenda adstringentia. 11°. methodi medendi. 7^a.73.B
Musculis alijs quando indiget septum trāsuersum. 4°. de lo. af. 4^a.26.G
*Musculi octo ita exprimūt ad stomachū sicuti ad ani. 5°. de usu. 1^a.147.A
Musculū nō eē uētriculū, nec os uētriculi collige. 3°. de sym. cau. 3^a.25.E
Musculi uicini uentri quando ungendi. 3°. de sa. tuen. 2^a.82.B
Musculorū abdominis sectio. 5°. de anat. adm. 1^a.97.B
Musculorum in abdomine sectio. 6°. de ana. adm. 1^a.93.F
Musculi abdominis statim incidūt aīali mortuo. de ana. adm. 1^a.87.B
Musculi octo abdominis quo modo incidendi. 5°. de ana. adm. 1^a.87.F
Musculorum in abdomine consideratio. 6°. de ana. adm. 1^a.93.F
Musculi abdominis conducunt cōtractiōi thoracis. de mus. dif. 1^a.49.F
Musculi, quos psoas nominant. de mus. dif. 1^a.49.G
Musculi octo abdominis. 5°. de lo. aff. 4^a.33.C
Musculi epigastrii cur octo. 5°. de usu par. 1^a.146.G
Musculi octo abdomis quales, et eorū exortus, ac finis. de mus. 1^a.49.H
Musculi octo epigastrii quales, & quid agant. 5°. de usu par. 1^a.146.E
Musculorum epigastrii positio cur talis. 5°. de usu par. 1^a.146.G
Musculi abdominis quibus nutriantur. de uen. art. dif. 5^a.58.D
Musculus maximus abdominis unde oriatur. de mus. dif. 1^a.47.B
Musculorum abdominis utilitas. de mus. dif. 1^a.50.C
Musculi magni in epigastrio gratia efflationis, uocis, egestionis. mictus. 4°. de usu partium. 1^a.137.F
Musculi abdominis faciunt deiectiones. 6°. de lo. af. 4^a.38.F
Musculis abdominis compressis fit deiectio. 6°. de lo. af. 4^a.38.F
Musculi octo abdominis quid faciant dum animal excernit. 6°. de anat. micis administ. 1^a.93.H
Musculis intestinis, uentri, uulue, et uesticæ oibus cōe, est fibris situ diuersis, & carne simplici conflare. 7°. de ana. adm. 1^a.95.G
Musculi recti intestini partem extremam ambit actio & utilitas. 6°. de locis affectis. 4^a.38.E
Musculi rotundioris in uesticæ officium quale. 6°. de lo. af. 4^a.38.E
Musculus unus circularis in uesticæ, qui claudit uesticam. 6°. de anatomicis administrationibus. 1^a.93.H
Musculi uesticæ quo modo mouentur. 1°. de motu musc. 1^a.309.F
Musculi colli uesticæ munus quale sit. de mus. dif. 1^a.50.D
Musculus ceruicis uesticæ nihil agit cum uesticæ agit. 1°. de lo. aff. 4^a.2.F
Musculi testem sursum attollentes. de mus. dif. 1^a.50.D
Musculi duo ad testes descendunt, & eorum ortus, & finis. de musculo=rum dissectione. 1^a.50.D
munus Musculi colli uesticæ quale sit. de mus. dif. 1^a.50.D
Musculi testium & penis unde. 1°. de motu musc. 1^a.309.G
Musculi duo obliqui pudendi quales, & ubi sint. de mus. dif. 1^a.50.D
Musculorum duo paria in priapo. de ana. uiu. Sp.52.E*

Musculi qui dant pudendo rigiditatem. de musc. dif. 1^a.50.E
Musculorum nervosa propago quæ. 5°. de ana. adm. 1^a.88.H
Musculi spinæ. 12°. de usu par. 1^a.197.A
Musculus à prima uertebra qualis nam sit, & eius processus, ac insertio. de musc. dissect. 1^a.45.B
Musculi, qui primæ uertebre dearticulationem ad latera annuendo moueant. de muscul. dissect. 1^a.46.A
Musculi spinales à secunda ceruicis cerebri incipiunt, & quot sint. de musc. dissect. 1^a.49.F
Musculus ex omnibus uertebis natus. de musc. dissect. 1^a.46.H
Musculorum spinalium duplex genus. com. 7°. aph. 36°. Ex.56.G
Musculi spinales aliqui utrāq; spinā cōplectūt. c. 7°. aph. 36°. Ex.56.H
Musculi spinam flectentes ubi oriātur, & desinant. de mus. dif. 1^a.49.G
Musculi flectentes superiorem spinæ partem. 5°. de ana. adm. 1^a.89.A
Musculi spinam flectentes qui. 5°. de ana. adm. 1^a.89.A
Musculi dorsales. 4°. de ana. adm. 1^a.82.F
Musculorum spinalium nerui, & membrorum extremorum à medulla spinali nascuntur. com. 5°. aph. 65°. Ex.45.B
Musculi qui faciant erigere priapum. de ana. uiu. Sp.52.E
Musculus ani Sphincter. 2°. de symp. caus. 3^a.25.H
Musculus sedis dici potest musculus cuticulosus, uel carnosus cutis. de musc. dif. 1^a.50.E
Musculorum in sede sectio. 6°. de ana. adm. 1^a.93.F
Musculus ad anum pertinens. 2°. de anat. adm. 1^a.71.D
pro Musculis sedis uidendis ossa pubis quomodo incidenda. 6°. de anat. micis administ. 1^a.93.F
Musculorum in sede consideratio. 6°. de ana. adm. 1^a.93.F
Musculis ani, & uesticæ, comparantur musculis anhelitum constringentibus. de uoc. instr. dissect. 1^a.107.H
Musculus unus quo modo sine pari in ano. 5°. de usu par. 1^a.146.E
Musculi rotundi in ano officium quale. 6°. de lo. af. 4^a.38.E
Musculi duo in sede obliqui quo mō, et quid agāt. 5°. de usu par. 1^a.146.E
Musculi sedis quomodo mouentur. 1°. de motu musc. 1^a.309.F
Musculus transuersus sedis qui ipsam claudit ubi sit. de mus. dif. 1^a.50.E
Musculi qui sursum sedem attollunt. de musc. dissect. 1^a.50.E
Musculi præualidi sunt custodes finibus excretoriorum meatuum corporis. 2°. de motu muscul. 1^a.314.F
per Musculos custodiuntur superfluitatum effluxiōes ne iniussæ exeāt. 2°. de motu musc. 1^a.314.F
Musculus ani orbicularis relaxatur in excretionē. 6°. de anatomicis administrationibus. 5^a.93.H
Musculi circularis sedis dissectio. 6°. de ana. adm. 1^a.93.H
Musculus ani quo modo afficiatur frigore. 1°. de lo. af. 4^a.7.H
Musculi decem qui coxendicem mouent. de mus. dif. 1^a.50.F
Musculus tensus usque ad genu. 15°. de usu par. 1^a.214.B
Musculus crus mouens. de mult. 3^a.78.A
Musculi ad tensionem in crure. 2°. de ana. adm. 1^a.70.E
Musculi crurium operationes, et quo impediā. 1°. de mo. musc. 1^a.308.G
Musculo quo ad originem ipsius protenso tibia figuratur sicut pueri eā statuunt in palestris crus inuertētes, cū alterius femori crus iniiciunt. 2°. de anat. adm. 1^a.69.G
Musculi fœmoris primi omnium secandi, alij uero deinde nō habent ordinem. 2°. de anat. adm. 1^a.69.E
Musculus q̄ introrsum, et retrorsum femur adducit. de mus. dif. 1^a.50.F
Musculus psoæ, haud exiguus est, & unde oriatur, ac desinat. de musculorum dissect. 1^a.50.F
Musculus qui flectit, & simul introrsum magis totum femur inuertit. de musculorum dissect. 1^a.50.G
Musculus qui retrorsum magis femur abducit. ad alterum simul femur leniter adducens. & aliæ eius actiones. de mus. dif. 1^a.50.H
Musculus qui exacte femur extendit in posteriora trahens. de musculo=rum dissect. 1^a.50.H
Musculus introrsum simul & parumper retrorsum agens femur. de musculorum dissectione. 1^a.51.F
Musculus latus in exteriori parte femoris non multū considerandus cur. 2°. de anatom. adm. 1^a.69.C
Musculi tibiam mouentes octo sunt. de musc. dissect. 1^a.50.F
Musculi tibiam mouentes octo sunt. de musc. dissect. 1^a.50.F
Musculus qui tibiam sensim ad exteriora inclinantem facit. de musculo=rum dissect. 1^a.52.F
Musculus qui introrsum non nihil etiā tibiā mouet. de mus. dif. 1^a.50.F
Musculus totum femur extendens, & ad exteriorem regionem caput

- ipsius trahens. de musc. diff. 1^a. 51. A
 Musculus qui sursum simul. & extrorsum femoris caput trahit. de musc. diff. 1^a. 50. B
 Musculus qui caput femoris sursum tollit, & unā ad interiora inuertit. de musculorū diff. 1^a. 51. B
 Musculi qui femoris caput circumagunt. de musc. diff. 1^a. 51. B
 Musculus qui totū femur introrsum adducit. de musc. diff. 1^a. 51. B
 Musculi, qui coxendicis dearticulationem euidenter, uehementerq; mouent. de musc. diff. 1^a. 51. D
 Musculis primis coxendicis dearticulationem mouentibus qui nerui inserantur. de ner. diff. 1^a. 55. C
 Musculi nouem mouent genu dearticulationem. de musc. diff. Sp. 51. C
 Musculi, qui genu dearticulationem extendunt. de musc. diff. 1^a. 51. F
 Musculus qui genu ad articulationem ad exteriora inuertit. de musculorū diff. 1^a. 51. A
 Musculos genu dearticulationem mouentes, & si nouem esse ostenderit, tamen. dicit esse octo Galenus, ne ab antiquis in re minima dissentiat. de musc. diff. 1^a. 51. G
 de Musculis tibiæ. 2°. de anat. adm. 1^a. 71. D
 Musculi sex posterioris tibiæ. 3°. de usu par. 1^a. 132. H
 Musculus qui ad interiora simul tibiā flectit, & sursum ipsam altā quoquo modo attollit. de musc. diff. 1^a. 51. D
 Musculus, qui tibiā introrsum inuertit in rectum illam attollendo. de musc. diff. 1^a. 51. D
 Musculus qui inuertit ad exteriora tibiā oblique, & simul flectit. de musc. diff. 1^a. 51. E
 Musculus qui tibiā uertit extrorsum. de musc. diff. 1^a. 51. E
 Musculus flectens ad exteriora tibiā. de musc. diff. 1^a. 51. E
 Musculus suram efficiens non est unus. 1°. de ana. adm. 1^a. 65. B
 Musculus ad tibiā flectendam natus. de musc. diff. 1^a. 51. H
 Musculi tibiæ quatuordecim quo modo sint. de musc. diff. 1^a. 51. H
 Musculi actio est, motus pedis. de const. ar. 1^a. 37. A
 Musculi pedum sunt diuersi, & natura, & numero ab illis manuum. de musc. diff. 1^a. 52. F
 Musculorum in pede genera quatuor, & quæ. de musculorum diff. 1^a. 52. G/2°. de ana. adm. 1^a. 72. D
 Musculus qui facit solidum, tēsum, durū, pilis nudum, facile sentiens pedis uestigiū. de musc. diff. 1^a. 52. A
 Musculi tres constituunt depilem pedis partē. 3°. de usu par. 1^a. 132. G
 Musculi qui totius pedis dearticulationem flectūt. de musc. diff. 1^a. 51. H
 Musculi simul cū ossē totū pedē retrorsum abducētes. de musc. diff. 1^a. 52. A
 Musculus liuidus colore, qui. de musc. diff. 1^a. 52. A
 Musculi à quibus tū totus pes, tū digiti mouent. de musc. diff. 1^a. 51. H
 Musculus, qui dilatatur in pede uersus magni digiti partes magis, retrorsumq; & extrorsum leniter pedem inuertens. de musc. diff. 1^a. 52. B
 Musculi qui retrorsum simulq; extrorsum pedem abducunt. de musculorū diff. 1^a. 52. B
 Musculi portio magni digiti internodium leniterq; ad exteriora extendens. de musc. diff. 1^a. 52. B
 Musculi flectentes digitos pedū. 3°. de usu par. 1^a. 132. A
 Musculus mouens tres maiores digitos pedis. 2°. de ana. adm. 1^a. 71. H
 Musculi mouētes mediū digitorū pedū articulū. 2°. de anat. adm. 1^a. 72. D
 Musculus qui parūū digiti, & indicē pedis flectit. de musc. diff. 1^a. 52. C
 Musculi priores tibiæ tres secūdū antiquos, tamen Galenus septem esse ponit. de musc. diff. 1^a. 52. C
 Musculus magnum digitum pedis obliq; leniter sursum trahens. de musculorū diff. 1^a. 52. D
 Musculus qui habet utilitatem qualem in curribus circuli, per quos aurigæ habenas traiciunt. de musc. diff. 1^a. 52. D
 Musculus magnum digitū flectens. de musc. diff. 1^a. 52. D
 Musculus parūū pedis digitū retrorsū abducēs. de musc. diff. 1^a. 52. D
 Musculus totū pedem sursum tendens. de musc. diff. 1^a. 52. D
 Musculus pedem resimans. de musc. diff. 1^a. 52. E
 Musculus qui parūū digiti extrorsum deducit. de musc. diff. 1^a. 52. E
 Musculus qui digitos extendit. de musc. diff. 1^a. 52. F
 Musculus totam pedis dearticulationem mouent. de musc. diff. 1^a. 52. F
 Musculi qui digitos agunt obliquo motu in pede. de musc. diff. 1^a. 52. G
 Musculi qui medium digiti articulū flectūt. de musc. diff. 1^a. 52. H
 Musculi p̄m articulū cuiusq; digiti flectētes. de musc. diff. 1^a. 52. G
 Musculi q singulos digitos obliquo motu mouēt. de musc. diff. 1^a. 52. H
 Musculi extrinsecus digitos longissime ab alijs abducentes. de musculorū diff. 1^a. 52. H
 Musculi obliquū unicuiq; digito motū suppediātes. de musc. diff. 1^a. 52. H
 Musculi qui mediocriter digitos flectūt. de musc. diff. 1^a. 52. H
 Musculi qui cum nulla in latus inclinatione digitos flectunt. de musculorū diff. 1^a. 52. H
 Musculus, qui cum modica in latus inclinatione digitos flectit. de musculorū diff. 1^a. 52. H
 Musculi tres calcaneū mouent. 3°. de usu par. 1^a. 132. G
 Musculi parui nō animaduersi ab anatomicis, nec ab ipso Galeno nisi tār de. 3°. de usu part. 1^a. 132. C
 Musculus, in quo errarūt antiqui. de musc. diff. 1^a. 45. E
 Musculi octo in diff. 1^a. 64. E
 Musculi omnibus incogniti ante Galenum. 2°. de anat. administ. 1^a. 72. B
 in 6^m. de mor. uulg. com. 5°. 3^a. 188. G
 in Musculo ulnæ, error anatomicorū aī Galenū. 2°. de usu part. 1^a. 121. E
 Musculus prætermisus ab anatomicis. 5°. de ana. adm. 1^a. 89. B
 Musculi ignorati etiam diu à Galeno. de musc. diff. 1^a. 49. C
 Musculi qui lateant quandoq; Galenū. 1°. de ana. adm. 1^a. 67. C
 Musculorū motus tertius à Galeno inuētus. 1°. de mot. musc. 1^a. 311. C
 Musculi lati inuentor Galenus. 4°. de anat. adm. 1^a. 81. B
 Musculus à Galeno inuentus. 4°. de ana. adm. 1^a. 102. G
 Musculi duo qui ab anatomicis unus putabant. 2°. de usu part. 1^a. 121. G
 Musculorū extremitates cibus uiscosus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
 M V S C V L I potissimū patiūtur in exercitationibus, & lassitudinibus, & potissimū in affectu simili lassitudini. 3°. de sa. tuē. 2^a. 80. C
 Musculos super naturalem habitū sola lassitudo phlegmonodes attollit. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 79. D
 Musculi qui patiantur inter exercitandū. 3°. de sa. tuen. 2^a. 80. C
 Musculus non potest se ipsum grauare. de mult. 3^a. 77. H
 Musculi in laboribus quid patiuntur. com. 4°. aph. 30°. Ex. 30. G
 Musculorū propria affectio. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. C
 Musculorū duplex passio mollities, & spasmus. de ocul. 7^a. 187. F
 Musculorū uitii conuulsiones. de optima secta. 1^a. 24. C
 Musculus, aut neruus est affectus qui mouet aliquā partem, conuulsa illa parte. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. B
 circa Musculos, & neruos fit spasmus, & saltus. de cōp. puls. Sp. 65. C
 Musculus latus, priō intēdiē spāsmo corripiēdis. de musc. diff. 1^a. 44. D
 cuius Musculi affectio sit caninus spasmus. de musc. diff. 1^a. 44. E
 Musculus cū tenditur, uel conuellitur est uitii unius nerui, qui particulam mouet. 1°. de symp. caus. 3^a. 19. D
 Musculi quandoq; habent dispositionem similem conuulsioni, quæ tamen non est conuulsio. com. 6°. aph. 54°. Ex. 53. C
 Musculi in suris præsertim contrahūtur patientibus choleram. commentario 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 Musculis qualis passio conuulsio, talis est singultus stomacho. commentario 7°. aphorismo 3°. Ex. 54. B
 Musculorū distentione multi correpti sunt ob esum coturnicū quia uerastro uescūtur. in 6^m. de mor. uulg. com. 5°. 3^a. 194. E
 ad Musculos tensos. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 274. E
 ad Musculos conuulsos. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 267. C
 Musculi distorquent. 2°. de caus. puls. 4^a. 93. G
 ex Musculis affectus tremores, et cōuulsōes fiūt. d. frac. c. 2°. 7^a. 235. C
 Musculi affecti minus tendūt, & indurant pulsum, quā membrana affecta. 5°. de locis affect. 4^a. 29. H
 Musculi qñq; nō sunt affecti, & actio ipedūt. de art. c. 3°. 7^a. 280. E
 Musculi subiecti cuti palpitāt q et ipsi palpitāt pnt. 2°. d. sy. c. 3^a. 20. F
 Musculorū gula inflammatio qd faciat. cō. 4°. aph. 35°. Ex. 31. E
 ex Musculi capitis percussione fit animi defectus. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 98. G
 Musculi colli qñ extendūtur, & inchordant ut extēdūtur in assumptione cibi, & potus accidit raucedo. de uoc. & anhel. Sp. 60. G
 ob Musculos gutturis muti. 4°. de lo. aff. 4^a. 26. B
 Musculi pectoris in temperie inæquali quæ habeant motū. 2°. de symptomatibus causis. 3^a. 22. H
 Musculorū thoracis imobilitas qñ mortē parit. 4°. de lo. af. 4^a. 26. G
 Musculis Thoracis nō affectis quo modo lassæ respirationis affectio inuestiganda est. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 163. C
 in Musculis intercostalibus lāsio quō uariet. 8°. de anat. adm. 1^a. 100. H
 Musculis intercostalibus inflammatis arteriarū dilatatio dolorē infert. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. A
 Musculorū intercostaliū quanta pars resoluit tanta pars perit naturalis efflationis, & uocis. 8°. de anat. adm. 1^a. 102. C
 Musculorum inter=

in Musculum fluxio calida quid faciat. de ineq. intemp. 5^a. 44. E
 Musculorum dolorificas dispositiones enumerat. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. G
 Musculo inflammato quo modo duplex dolor sentitur arterijs dilatatis.
 2°. de locis affectis. 4^a. 8. H
 Musculorum præcordiorum phlegmon ab ignavis existimatur iccoris,
 & ita relaxantibus curatur. 11°. meth. med. 7^a. 72. F
 Musculus circa præcordia inflammatus inducit paruum, ac densum spi-
 ritum. 2°. de diff. respir. 3^a. 65. H
 Musculi præcordiorum inflammati non possunt inferre mortem. in pro-
 gnost. com. 1°. 4^a. 196. B
 circa Musculos circumfisos peritonæo, membranæ aluum, ac intestina
 omnia ambiendi si dolor adsit, densus, ac parvus fit spiritus. 2°. de dif-
 ficultate respirationis. 3^a. 71. D
 Musculis abdominis, & thoracis inflammatis febris fit. 4°. de præsagi-
 tione ex pulsibus. 4^a. 121. D
 Musculi spinæ dolentes in renali morbo quo modo significant abscessus in-
 trinsece & extrinsece futuros. com. 7°. aph. 36°. Ex. 56. G
 Musculorum rectorum tumores quales. 5°. de loc. affect. 4^a. 33. D
 ad Musculorū inflammationē, sapa, & oleum. 14°. meth. med. 7^a. 88. F
 in Musculis sub cute inflatio quō curetur. 14°. meth. med. 7^a. 88. F
 Musculi contusi quibus leniendi. 14°. meth. med. 7^a. 89. G
 ad Musculorū cōtusionē ppriæ facit emplastrū barbarū. d dy. Sp. 35. F
 in Musculis solutio continui Thlasma appellatur. 4°. meth. me. 7^a. 23. B
 in Musculorum partibus carnosiss distinctis ruptum dicitur ut in fibris
 conuulsis. de const. ar. 15a. 37. D
 à Musculis est ulcus, & ruptio. 6°. meth. med. 7^a. 36. G
 Musculi ob suffusionem inciduntur. 1°. de ana. adm. 1^a. 64. D/E
 Musculi in capitibus, uel finibus uulnerati habent uulnera praua. cō. 5°.
 aphorif. 66°. Ex. 45. C
 ad Musculorum magna uulnera quid sequatur. 6°. de loc. aff. 4^a. 38. H
 Musculo uulnerato qua de causa intestinū procidat. 6°. met. m. 7^a. 39. B
 Musculus uidetur extensus, & ita semper permanere neruo peruenien-
 te ad musculum intus abscisso. 1°. de motu musc. 1^a. 311. G
 Musculorum uaria abscisso secūdu uarios affectus. 1°. de mo. m. 1^a. 310. F
 Musculo extra abscisso quid sequatur. 1°. de mo. musc. 1^a. 310. D
 Musculo externo abscisso particula flectitur. 1°. de mo. musc. 1^a. 311. H
 Musculo intus abscisso quid sequatur. 1°. de mo. musc. 1^a. 310. D
 in Musculo interno scirrhus nato pars flexa non extenditur, in externo
 autem pars extensa non flectitur. 1°. de mo. musc. 1^a. 310. G
 Musculis incisus læditur motus. 1°. de mo. musc. 1^a. 310. C
 Musculus sensu, et motu priuatur, uulnerato neruo, qui in musculum ue-
 nit. de const. ar. 15a. 36. H
 Musculis penitus abscissis perit totus motus. 1°. de mo. musc. 1^a. 310. C
 Musculus non mouebitur abscisso neruo. de uo. & anhel. Sp. 60. F
 Musculi priuantur motu ex læsione neruorum, uel fibrarum incisione.
 8°. de ana. administ. 1^a. 101. E
 Musculus sectus per transversum impedit aliquos motus particulæ. 1°.
 de motu musc. 1^a. 308. G
 Musculis intrinsicis læsis actiones principalissimæ totius pereunt. 2°. de
 usu partium. 1^a. 123. A
 Musculus, uel neruus ē affectus pereūte una actiōe. 4°. d lo. af. 4^a. 25. B
 Musculorum dolores. 6°. de comp. med. per ge. 258. G/ 5^a. 260. C
 ad Musculos præcisos. 3°. de compositio. medicamentorum per genera.
 234. H/ 5°. 249. B/ 6°. 5^a. 258. F
 ad Musculos percussos. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 247. E
 cum Musculis tuto cōsuūt mēbranæ. 3°. de cōp. me. per ge. 5^a. 231. D
 Musculorum motus cessat, cum corpus frigore, aut ueneno frige factum
 est. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 277. E
 ad Musculorum uulnera. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 268. B/G
 ad Musculos putrescentes. 5°. de comp. med. per ge. 1^a. 250. G
 in Musculorum intermedijs pus, & cōsistentia grumosa per halitum di-
 gerit pyrites lapis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. F
 ad Musculos duos. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 268. F
 ad Musculos induratos. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 213. C
 ad Musculos cum phlegmone induratos. 7°. de cōp. me. p ge. 5^a. 267. C
 ad Musculos, & neruos abluendos. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 223. B
 in Musculis abscessum habentis Stesiani casus. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. B
 de Musculo lato tibie abrupto causa. 2°. de anat. adm. 1^a. 70. B
 MVS CVS frigidus digerit, & molli. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. D
 Musci meminit. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 272. H
 MVS CELLINVM oleum. de dynam. Sp. 27. B
 MVSICA est ars nobilis. in orat. suaf. 15a. 5. G

Musica ars in corde cur, & quomodo. de ana. uiuo. Sp. 46. H
 Muca indiget multa exercitatione. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 280. C
 ad Musicam naturaliter sunt propensi infantes. 1°. de san. tu. 2^a. 65. D
 Musices praua consuetudine corrumpuntur ai mores. 1°. de san. tu. 2^a. 65. F
 Musica medicinæ prædiscenda. 1°. meth. med. 7^a. 2. E
 Musica, quantum ad oblectandas aures sufficiat, utuntur diuites. de præ-
 cogn. ad Posth. 4^a. 214. C
 MVSICVS qui dicatur. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 282. C
 Musici inter rōnales numerantur. de cuiusq; ai pec. not. at. med. 2^a. 60. B
 Musicus, ceteriq; opifices instrumenta sibi ad certas actiones parant. an
 animal sit. 1^a. 327. G
 Musicus ad quantum sentiat uocem. 2°. de diff. puls. 4^a. 57. G
 MVSTELAS secuit Galenus. 6°. de anat. adm. 1^a. 89. G
 Mustela paruū cor hēt, sed calidū, et ppea est audax. de ana. uiu. Sp. 53. A
 Mustela cerebrum comitialibus prodest. de ther. ad Pis. 5^a. 93. E
 Mustela sanguis curiosum remedium. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 147. C
 Mustela arefacta caro ad quæ ualeat. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. F
 Mustela cinis contra podagricos, & arthriticos facit. 11°. de simplicium
 medic. facul. 5^a. 82. D
 Mustela arefacta, ac pota comitialibus pdest. 11°. d simp. me. fa. 5^a. 82. D
 Mustela alexipharmacum omnis feræ. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. D
 MVSTELANEI qui sint. de artic. com. 1°. 7^a. 259. G
 MVSTELORVM uariæ species. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. F
 Musteli habent duram carnem. 3°. alim. fac. 2^a. 31. E
 Musteli egre conficiuntur, & pariunt succos crassos, & salsos. 3°. de ali-
 ment. facultatibus. 2^a. 31. F
 MVSTVM quid. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. H
 Mustum est ex primo ordine excalfacientiu. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 57. B
 Mustum quale esse debet. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 170. B
 Mustū acidarū, & austerarū uuarū ad oia pessimū. 2°. de ali. f. 2^a. 18. C
 Mustum Aminæum. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 272. G
 Mustum quomodo dulce. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 27. C
 Mustū dulcissimum pro deiectione bibitur. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. C
 Mustum mouet aluum. de bon. & uitio suc. 2^a. 38. F
 Mustum lenit uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. B
 Musteum uinum est crassi succi. de atten. uic. 2^a. 46. C
 Mustum, & si coquatur, facit crassum succū. de bo. & uitio suc. 2^a. 38. F
 Mustum crustum solis aestu coquitur. de theria. ad Pis. 5^a. 97. D
 ex Musto, & farina triticea placenta est crassi succi. de bon. & uitio
 succorum. 2^a. 35. D
 Mustum in magnam quantitatem aeris soluitur. 1°. de sem. 1^a. 329. F
 Mustum flatuosum est, & quale. de uinis. Sp. 76. G
 Mustum inflationes facit. de bon. & uitio succ. 2^a. 38. F
 Musto dolia inflata rumpuntur. de mult. 3^a. 79. D
 in Mustis dolia rūpūtur ob spiritus. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 104. G
 Mustum quid boni in se habet. de bon. & uitio succ. 2^a. 38. F
 Mustum quo modo in principio, augmento, statu est bonū medicamentū
 in inflammationibus oris. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. B
 Mustum quō in declinatione fiat bonū. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 169. C
 ex Musto medicamentū quō cōficiatur. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 169. E
 ex Musto medicamentum. 5°. meth. med. 7^a. 34. C
 Mustum ad stomatica quale. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. B
 ex Musto stomaticum Andromachi. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 170. B
 ex Musto stomaticum Critonis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 170. C
 MVTANTIA locum in organis quæ sint. de machin. 7^a. 310. F
 MV TATIO in omni re æstimanda. de puls. ad Tyro. 4^a. 45. B
 Mutatio uniuersalis omnibus mundanis. de spermate. Sp. 40. B
 Mutatio in rebus ex natura terræ, & planetarum in regionibus diuer-
 sis. de spermate. Sp. 40. C
 Mutatio elementorum qualiter fiat. de spermate. Sp. 40. H
 Mutatio dupliciter fit. 1°. meth. med. 7^a. 6. C
 Mutatio fit aut i qualitate, aut i quātitate, et quō. 1°. de san. tu. 2^a. 68. H
 Mutatio secundum qualitatem quid. 1°. de usu par. 1^a. 333. C
 circa Mutationes tēporū quæ sint à medico cōsiderāda. de sper. Sp. 39. F
 Mutationes temporum quo modo intelligantur. com. 3°. aph. 1°. Ex. 19. G
 Mutationes magnæ temporum ad frigus, aut colorem pariunt morbos.
 com. 3°. ap. 1°. Ex. 19. G
 Mutatio ad cōtraria repētina facit morbos. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
 Mutationes maxime morbos cōmittūt. d uic. ra. i mor. ac. c. 1°. 7^a. 113. G
 Mutatio in toto corpe ubi fuerit, refrigereturq; corpus, aut rursus in-
 caluerit, morbi longitudinē significat. de præsag. exp. conf. Sp. 77. G
 Mutationes cauendæ sunt. in 6^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 175. G
 Mutationes cœli

Mutationes cœli quō cuitari possunt. in 6 ^m . de mor. uul. cō. 3 ^o . 3 ^a . 175. H		Myocephalum ulceratio oculorum. fin. med.	Isa. 48. D
Mutationes repētinae deuitāe. de uic. rat. in mor. acut. cō. 2 ^o . 7 ^a . 118. H		Myocephalon affectus iridis oculorum. introd.	Isa. 58. D
Mutatio repentina à consuetudine, corpora multum offendit. de uictus rat. in mor. acu. com. 2 ^o .	7 ^a . 121. A	ad Myocephalos. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a . 155. G
Mutationes repentinæ ciborū bene ualentibus, & male ualentibus, læsio nem afferunt. de uict. rat. in mor. acu. com. 2 ^o .	7 ^a . 119. A	MYODES platysma, id est musculoſa dilatatio uocatus musculus latus in collo. de musc. diff.	1 ^a . 44. E
Mutatio celerrima fit in corporibus, quando ægro repente auxiliari uolumus, & uelocē auxiliij sensum ipsi moliri. de ther. ad Riso. 5 ^a . 94. D		MYOPES quid. intro.	Isa. 59. B
Mutatio omnis uehemens crisis appellatur. 3 ^o . de dieb. decre. 4 ^a . 157. G		MYOPIASIS quid. fin. med.	Isa. 48. E
Mutationes repentinæ acutorum sunt. 3 ^o . de cris.	4 ^a . 139. F	Myopiasis oculorum ulcerato. fin. med.	Isa. 48. D
Mutationes subitas non faciunt ephemeræ, & hecica, & ideo non habent crisim, nisi abusiue. 2 ^o . de cris.	4 ^a . 138. A	Myopiasis affectus pupillæ. introd.	Isa. 58. D
Mutationes propriæ, & communes in nobis. 3 ^o . de dieb. decr. 4 ^a . 159. E		Myopiasis totum oculum exercet. introd.	Isa. 58. D
Mutatio quæ à natura fit sensim fit. 4 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 28. F	MYOSOTA quid. 6 ^o . de simp. med. fac.	Isa. 42. D
Mutationes particulares morborū uñ pueniāt. 3 ^o . de dieb. decr. 4 ^a . 158. C		Myosotis. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 56. D
Mutationes magnæ fiunt in septimanis. 3 ^o . de dieb. decre. 4 ^a . 158. H		MYRACOPA ex quibus fiant, & quo modo ab acopis differunt. 7 ^o . de comp. med. per ge.	5 ^a . 268. G
Mutationes parue fiunt in quartis. 3 ^o . de dieb. decret. 4 ^a . 158. H		Myracopon bonum. 7 ^o . de comp. med. per ge.	5 ^a . 272. D/E
Mutatio tps an hois natura concordet considerādum. de sper. Sp. 39. F		Myracopon. 7 ^o . de comp. med. per ge. 271. G/	5 ^a . 274. F
Mutationi temporum passio cholericæ, & sanguinea concordare solet. de spermate.	Sp. 39. F	MYRICE quid. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 56. D
Mutatio de specie in speciem qualis. 3 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 17. D	Myricæ succus pediculos occidit culices, et pulices fugat. d. sim. Sp. 87. G	
in Mutatione qd est, differt ab eo quod iā factū est. d. symp. dif. 3 ^a . 10. E		Myricæ radix ad splenē mirifice cōuenit. de art. cur. ad Gla. 7 ^a . 104. C	
Mutatio, & quod mutatur non idē sunt. de nat. hum. com. 1 ^o .	1 ^a . 28. B	MYRINAE urbs est in lemno. 9 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 65. C
Mutatio, & mutatum esse quid differant. de ineq. intemp.	3 ^a . 43. G	MYRIOPHYLLON uulnera glutinat. 7 ^o . de simp. me. fac. 5 ^a . 56. D	
Mutationes in uētriculo, & iecore quæ fiāt. in pgn. com. 1 ^o .	4 ^a . 197. B	MYRMECIA unde nomen habuit. 2 ^o . meth. med.	7 ^a . 9. E
Mutationē celerē i extremis figuris appetimus. 1 ^o . de mot. ma. 1 ^a . 312. H		Myrmecia ueruca. in 6 ^m . de mor. uulg. com. 2 ^o .	3 ^a . 161. A
Mutationes mentem hominis semper excitant. de aere, aq. et loc. 2 ^a . 5. B		Myrmecia, acrochordones, psdraces, & epignytides notæ sunt. de tu=	more præter naturam. 3 ^a . 84. F
Mutatio excitat corpus, & aium ad exercitationē. d. aer. aq. et l. 2 ^a . 6. C		Myrmecijs præditos esse, aut uitiliginibus, uel acrochordonibus id fieri colligitur non natura. fin. med.	Isa. 45. E
MVTATVS color in fluxu sanguinis superflui est signum infrigida ti, & humectati corporis. secretorum.	Sp. 98. G	Myrmecia cutis affectus. introd.	Is. 59. D
MVTILATIONES quorū mēbrorū dici pñt. de diff. mo. 3 ^a . 4. G		Myrmecia q morbus sit, et quō differat ab ophiast, alopecia, ptilosi, leu=	ca, uitilagine, sphaelo, elephate, scabie, et lepra. 14 ^o . me. m. 7 ^a . 92. C
MVTANTVR omnia per lunæ motū. 3 ^o . de dieb. decr. 4 ^a . 157. G		Myrmecia meminit. 14 ^o . meth. med.	7 ^a . 90. F
Mutat substantia gnabilis quatuor qualitatibus. d. mot. m. et ob. Sp. 67. G		Myrmeciarum curatio. introd.	Isa. 60. D
Mutatur substantia generabilis in qualitatibus. secretorum.	Sp. 96. F	Myrmecia difficilius curatur αργοχρόνος. 10 ^o . de simp. m. f. 5 ^a . 73. E	
Mutantur in horas fontes superficiales. de bon. aquæ.	Sp. 75. H	Myrmecia ablationem sui indicant. 2 ^o . meth. med.	7 ^a . 16. C
si Mutetur hora consueta cibi, quid contingat. de diff. cont. Sp. 72. C		Myrmecia detrahunt Batrachij caulis, & folia uirentia. 6 ^o . de simplic. medic. facul.	5 ^a . 44. G
MVTOLORVM, quos myacas græci uocant, caro qualis. 11 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 78. F	Myrmecias auferunt caules Chamæscis. 8 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 63. G
MVTA sunt ea aialia, quibus deest collum. 8 ^o . de usu par. 1 ^a . 165. A		Myrmecias eijcit Ficus arbor. 8 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 61. F
Mutus q sit dictus ab Hipp. c. 5 ^o . aph. 5 ^o . 37. G/cō. 6 ^o . aph. 51 ^o . Ex. 52. H		Myrmecias eijciunt Grossi crudi. 6 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 57. B
Muti q ab Hippocrate quandocunq; dicuntur. cō. 7 ^o . aph. 58 ^o . Ex. 59. C		Myrmecias eijcit Nigella. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 55. D
Muti sentiunt. com. 6 ^o . aph. 51 ^o .	Ex. 52. H	ad Myrmecias stercus Ouillum. 10 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 76. H
Mutos statim necesse est fieri quibus cerebrū aliqua ex parte concussū fuerit. com. 7 ^o . aph. 58 ^o .	Ex. 59. B	Myrmecias tollunt cineres excortice Salicis. 6 ^o . de simp. me. fa. 5 ^a . 48. H	
qūq; Muti statim fiūt sani dolore capitis repēte capti, et extertūt, in se partē diebus pereunt, nisi febris apprehēderit. c. 6 ^o . aph. 5 ^o . Ex. 52. G		ad Myrmecias caput Saurarum. 11 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 79. G
Mutum quo modo reddetur animal. 8 ^o . de anat. adm. 1 ^a . 101. H		Myrmecias auferunt Tithymalli. 8 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 62. D
Mutum animal quo neruo ligato efficiatur. de neru. diff. 1 ^a . 54. B		Myrmecias quidam ore sanabat. 14 ^o . meth. med.	7 ^a . 92. H
Mutum animal reddentes nerui. 8 ^o . de anat. adm. 1 ^a . 101. B		MYRMECIZON pulsus qui. de comp. puls.	Sp. 66. B
Muti ob gutturi musculos. 4 ^o . de loc. aff. 4 ^a . 26. B		MYROBALANVS pinguis. 8 ^o . de comp. med. sec. loc. 5 ^a . 197. C	
Mutum reliquit quendam chirurgus qui strumas incidens neruos recur=		Myrobalanō, et eupatoria iecur iuuat peculiariter. d. th. ad Pif. 5 ^a . 91. A	
rentes læsit. 1 ^o . de loc. aff. 4 ^a . 7. A		Myrobalani ex p̄sio iecore islāmato pdest. 1 ^o . d. ar. cu. ad Gl. 7 ^a . 104. D	
Muti effecti casus. in 1 ^m . de morb. uulg. com. 3 ^o .	3 ^a . 121. B	Myrobalani piefma p iecoris phlegmōe. 11 ^o . met. me. 73. A/13 ^o . 7 ^a . 83. G	
MYACANTHIVS asparagus. 6 ^o . de simplic. medicamē. facultatibus.	5 ^a . 44. A	Myrobalani fex. 7 ^o . de comp. me. per ge.	5 ^a . 266. C
MYACES qui. 11 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 78. F	MYROPISSOCERV. 1 ^o . de comp. med. sec. loc.	5. 125. B
MYAGROS habet uim emplastica. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 56. C	Myropissoceron quid significet. 1 ^o . de comp. med. sec. loc.	5. 125. C
MYDESIS quid. intro.	Isa. 58. F	MYRRA quid. de simp. med.	Sp. 87. B
Mydesis affectus partium interiorum palpebrarum. introd.	Isa. 58. D	Myrrha mur uocata. de med. fac. par.	7 ^a . 177. G
Mydesis affectus totius corporis. introd.	Isa. 59. D	Myrrha qualis. 4 ^o . de comp. med. sec. loc. 151. D/6 ^o . 170. E/G/7 ^o . 179. D/8 ^o . 190. G/9 ^o . 201. G/1 ^o . de comp. med. per gen. 215. H/6 ^o . 5 ^a . 258. C/de ocul.	7 ^a . 188. G
MYDRIASIS quid. fin. med. 48. E/introd.	Isa. 59. A	Myrrha qualis, & quō differat ab aloē. 5 ^o . de cōp. med. p ge. 5 ^a . 246. D	
Mydriasis affectus oculorum. introd.	Isa. 58. D	Myrrha fuligo qualis. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 54. F
Mydriasis ulcerato oculorum. fin. med.	Isa. 48. D	Myrrha cinis. 6 ^o . de comp. med. per ge.	5 ^a . 262. B
Mydriasis idest pupillæ nimia dilatatio. 3 ^o . meth. med.	7 ^a . 17. E	Myrrha omnis styptica est, acris, et excalfactoria. de simp. me. Sp. 87. B	
MYELOS quid. 11 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 79. E	Myrrha facit stypticam. de ocul.	7 ^a . 190. C
Μύελος ωτιαίος spinalis medulla. 12 ^o . de usu par.	1 ^a . 196. D	Myrrha adstringit, cōcoquit, & discutit. 4 ^o . de cōp. me. se. lo. 5 ^a . 150. H	
Mygdales moribus confert centaurea. de uir. cent.	Sp. 93. H	Myrrha in secundo ordine calida, & sicca est. 8 ^o . de simp. me. f. 5 ^a . 61. A	
Μύλη. de fracturis. com. 2 ^o .	7 ^a . 240. D	in Myrrha optima opocalpasum reperitur. 1 ^o . de antid.	5 ^a . 104. B
Myli ut sale condiantur sunt apposti. 3 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 33. C	Myrrha minæa. 1 ^o . de antid. 106. B/5 ^o . de comp. medic. sec. loc. 161. B/C/164. B/6 ^o . 170. A/9 ^o . 205. A/B/10 ^o . 206. B/F/5 ^o . de compo. medica. per genera.	5 ^a . 250. C
Myles radix bulbo similis. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 56. D	Myrrha beotia calfacit, fundit, & emollit. 8 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 61. B
MYOCEPHALVM quid fin. med. 48. E/introd.	Is. 59. A	Myrrha sicca. 5 ^o . de comp. med. per ge.	5 ^a . 253. B
		Myrrha stacte. 3 ^o . de compo. medicamen. secundū locos. 148. B/8 ^o . 195. G/9 ^o . 199. D/	

G/9°.199.D/10°. 5°.207.F
 Myrrha Throgoditica.6°.d.cō.m.f.l.170.F/7°.179.D/8°. 5°.192.H
 Myrrha concoquit.8°.de comp.med.sec.loc. 5°.189.A
 Myrrha ubi adest,ibi adest uis calefaciendi, & resiccandi.2°.de comp. med.sec.loc. 5°.134.F
 Myrrha refrigeratos calefacit.2°.de simp.med.fac. 5°.15.A
 Myrrha calefacit, & exiccat.2°.de comp.med.fac. 5°.16.D
 Myrrha exiccat sine morfu.de artic.com.2°. 7°.267.H
 Myrrha citra adstrictionem discutit, & desiccatur humores.4°.de comp. med.sec.loc. 5°.151.D
 Myrrha discufforia.5°.de comp.med.sec.loc. 5°.159.C
 Myrrha concoctoria est.3°.de comp.medic.sec.loc.142.H/4°.149.H/ 5°.150.C/de ocul. 7°.189.D
 Myrrha concoquit sufficienter.7°.de comp.med.sec.loc. 5°.178.G
 Myrrha uidetur omnes affectiones sufficienter concoquere, & dolores leuat.7°.de comp.med.sec.loc. 5°.178.G
 Myrrha capitū uulneribus illita ea glutinare pōt, foetum, et lūbricos tū enecat,tum eiicit,abstergit,ocularibus miscetur facultatibus, & me- dicamentis inditur, quæ ad tuſim ueterem, aſthmā, ſiue anhelationem exhibetur.8°.de simp.med.fac. 5°.61.A
 Myrrha cicatricē inducit per accidens.5°.de simp.med.fac. 5°.36.D
 Myrrha in uno est præſtantior Thure, in alio inferior.4°.de compoſi. med.sec.loc. 5°.151.D
 Myrrha adiungenda melli, pro fiſtulis, & lacerofis cutibus.2°.de arte cur.ad Glauc. 7°.106.G
 Myrrha oculis conuenit.de ocul. 7°.188.G
 cur Myrrha ulcera oculorū expurgat.7°.de simp.med.fac. 5°.54.E
 Myrrha in collyrrijs quid faciat.1°.de antid. 5°.105.C
 quæ Myrrha eſt idonea antidoti.1°.de antid. 5°.106.B
 Myrrha debet recipere arteriaca medicamēta.8°.de simp.me.f. 5°.61.B
 Myrrha in Alexiterias antidotos ingredi nō pōt.5°.d.simp.m.f. 5°.37.C
 Myrrha ponitur in Theriaca.de ther.ad Piſ. 5°.92.E
 Myrrha ponitur i medicamētis odoris grā.9°.de cōp.m.fe.l. 5°.202.F
 Myrrha odoratas reddit compoſitiones.1°.de cōp.me.sec.lo. 5°.128.C
 Myrrha bene olet.1°.de antid. 5°.106.B
 Myrrha eſt odorata, & calida.com.5°.aph.59°. Ex.43.C
 Myrrha odor capitis dolorem parit.2°.de cōp.med.sec.loc. 5°.134.F
 Myrrha uitanda in capitis doloribus à ſtomacho, & ab alijs partibus. 2°.de comp.med.sec.loc. 5°.137.B
 Myrrha ſi largius bibatur, aut dementat, aut mortem in fert.5°.de ſim- plicium medic.facul. 5°.37.C
 Myrrha quomodo interficiat.1°.de antid. 5°.105.C
 Myrrha penetrat i altū, qā eſt tenuiū partiū.6°.de cōp.m.f.l. 5°.167.C
 Myrrha, & crocus adiuuant ſe in penetrando in profundum.6°.de cō- poſi.med.sec.loc. 5°.167.C
 Myrrham, & crocum recipit Diamoron.6°.de cōp.me.fe.lo. 5°.167.C
 Myrrha in Diamoro deducit adſtringētia.6°.de cōp.m.fe.lo. 5°.167.D
 Myrrha manſuetiſſima pro ſtomachicis.6°.de cōp.me.fe.loc. 5°.171.E
 Myrrha facile leuigatur.4°.de comp.med.per ge. 5°.237.H
 Myrrha coctionem non fert.2°.de comp.med.per ge. 5°.222.H
 Myrrha per cocturam amittit uires.6°.de comp.med.sec.lo. 5°.168.E
 Myrrha torrefacta.4°.de comp.med.sec.loc.151.D/ 5°.152.F
 MYRRHINE. 7°.de simp.med.fac. 5°.56.E
 MYRRHIS in ſecundo ordine calida.7°.de simp.med.fac. 5°.56.E
 Myrrhis purgat thoracē, et pulmonē degreuaſia.7°.d.simp.m.f. 5°.56.E
 Myrſinites dicta Tithymallus foemina.8°.de simp.med.fac. 5°.62.E
 MYRTA quid, & eius uires.de simp.med. Sp.87.E
 Μύρτα uocant græci fructum myrti.2°.de alim.fac. 2°.19.D
 Myrta adſtringi.9°.de simp.med.fac. 5°.64.C
 Myrta adſtringit euidenter.1°.de simp.med.fac. 5°.7.H
 Myrta mouet aliū ſenſum, quā alia adſtringētia.1°.de simp.m.f. 5°.8.H
 Myrta adſtringit dyſenteriam.11°.de simp.med.fac. 5°.81.E
 Myrtæ uires, quæ.de simp.med. Sp.87.E
 Myrta non excedit fines tuendæ ſanitatis.1°.de ſan.tuen. 2°.68.H
 Myrtas tuber circa myrtum qualis.7°.de simp.med.fac. 5°.56.E
 MYRTHEVM quō excellit roſacē.2°.de cōp.me.p.ge. 5°.224.A
 Myrteum oleum quale.1°.de comp.med.sec.loc. 5°.129.E
 Myrtinum oleum.6°.de simp.med.fac. 5°.46.H
 Myrtinū oleum eſt craſſiorū partiū, et adſtringēs.11°.met.me.7°.72.H
 Myrtheū oleū adſtringit, & refrigerat.4°.de cōp.me.p.ge. 5°.237.A
 Myrtheum oleum adſtringit.13°.meth.med. 7°.83.G
 Myrtheū oleum ualet in deſluui capillorū.1°.de cōp.me.fe.lo. 5°.125.F

Myrtheum adſtringit.2°.de comp.med.per gene. 5°.220.G
 Myrtheum emollit.4°.de comp.med.per ge. 5°.241.H
 Myrtheum oleoſum.2°.de comp.med.per ge. 5°.220.F
 Myrtheū oleoſum mitigat medicamēta.2°.de cōp.me.per g. 5°.220.D
 Myrtheum propter quid ponatur in medicamētis ad ulcera.4°.de com- poſi.med.per ge. 5°.237.H
 MYRTEI ſcalpelli ad quid.5°.de anat.adm. 1°.84.G
 ad MYRTACEI folij ſpeciem ſcalprum.14°.meth.me. 7°.92.H
 MYRTINA naſca.de dynam. Sp.24.B
 MYRTITE uinum.3°.de comp.med.sec.loc. 5°.143.F
 MYRTVS qualis.1°.de comp.med.sec.loc. 5°.129.E
 Myrtus frigida eſt terrena, & multū deſiccatur.7°.de simp.me.f. 5°.56.E
 Myrtus alba.6°.de comp.med.sec.loc. 5°.175.D/H
 Myrti baccæ quales.1°.de comp.med.sec.loc. 5°.129.E
 Myrti baccæ inter adſtringētia parabilia.6°.de cōp. me.fe.lo. 5°.169.F
 Myrti, earūq; baccæ nō hnt miſtionē cōtrariorū.1°.d.cō.m.f.l. 5°.129.E
 Myrti baccas exacinat.8°.de cōp.med.sec.loc. 5°.189.E
 Myrti baccæ ad ſtomachi ardorē cū ſyncope.8°.de cōp.m.f.l. 5°.191.H
 Myrti fructus habet contrariā facultatē.2°.de alim.fac. 2°.19.D
 Myrti fructus acerbus, & dulcis.4°.de simp.med.fac. 5°.26.F
 Myrti fructus nutrit tenuiter.2°.de alim.fac. 2°.19.D
 Myrti fructus frigidus eſt nō tamē tātū ut adſtringat.2°.d.al.f. 2°.19.D
 Myrtus uehementer adſtringit.5°.de comp.med.sec.loc. 5°.159.B
 Myrti ſtomacho grati, & adſtringens.3°.de simp.med.fac. 5°.20.C
 Myrti fructus ualenter adſtringit.2°.de alim.fac. 2°.19.D
 Myrtus numerat iter adſtringētia parabilia.6°.de cōp.m.f.l. 5°.169.F
 Myrti fructus ſiſlit aluum.2°.de alim.fac. 2°.19.D
 Myrti grana adſtringunt uentrem cum ponticitate, & ſtypticitate. de diſſolutione continua. Sp.75.B
 Myrti ramuli cōueniētes ſtomachicis i cibo.8°.de cōp.m.fe.l. 5°.192.C
 Myrti tenera germina.13°.meth.med. 7°.83.G
 Myrti miſcentur medicamentis, ne uētriculus euertatur, & propter ma- lum ſaporem.3°.de simp.med.fac. 5°.20.C
 Myrtus purgat gibbam hepatis.de cathar. Sp.95.C
 Myrtorum decoctum adſtringit.4°.meth.med. 7°.28.H
 Myrtorum decoctum adſtringens leac.5°.meth.med. 7°.31.H
 Myrti decoctum inter adſtringentia fortiora pro gargarifiſis.6°.de comp.med.sec.loc. 5°.172.G
 Myrtorum folijs cōſternebant pauimentum antiqui, cum opus erat her- bis frigidis.1°.de arte cur.ad Glauc. 7°.99.B
 Myrti ſiccis folijs iſantes idigētes, nō ſunt tēperati.1°.de ſa.tu. 2°.65.A
 in Myrti folij ſpecie quo modo cutis incidenda in axillis, & inguinibus. 13°.meth.med. 7°.81.E
 Myrti uſus nō facit ad ſanitatē.de atten.uic. 2°.45.H
 MYSI lapis quid, & eius uires.de simp.med. Sp.87.A
 Myſi lapis in aginem colorem maxime ſplendet. de simp.med. Sp.87.A
 Μύσι quid appellant græci.3°.de ſan.tuen. 2°.81.B
 MYZIA ad iſtrum.5°.de ſan.tuen. 2°.89.H
 Myſia helleſpontia.5°.de ſan.tuen. 2°.89.H
 in Myſia quæ ſup pergami, caſeus pſtatiſſimus.3°.de alim.fac. 2°.29.H
 in Myſia nō fit elephātis morbus.2°.de art.cur.ad Glau. 7°.107.D
 Myſium uinum quale.5°.de ſan.tuen. 2°.89.H
 Myſium uinum habet uires ſimiles ſurrentino.5°.de ſan.tuē. 2°.89.H
 Myſiū uinū cōmodū ſenibus caput ualētius hntibus.5°.d.ſa.tu. 2°.89.H
 Myſtorum multa nomina cur collegit Galenus.ad Thraſ. 2°.106.H
 Μύς quid.intr. 1ſa.53.B
 MYSTERIORVM libri qbus legi debeāt.7°.d.simp.m.f. 5°.49.B
 Myſterium appellata conſectio.7°.de comp.med.sec.loc. 5°.185.D
 in MYSTICIS ſermonibus imperabant prophanis, ut aures obtu- rant.12°.de uſu par. 1°.194.C
 MYSTRVM doſis.7°.de comp.med.sec.loc.182.A/8°. 5°.189.E
 Myſtrum quantum capiat.de pond. & menſ. 5°.275.G
 Myſtrum magnum.de pond. & menſ. 5°.275.G/276.E/ 5°.277.E
 Myſtra parua.2°.de antid.119.E/de pond. & menſ. 275.G/ 5°.277.E
 Myſtrum minutum.7°.de comp.med.sec.loc. 5°.180.E
 Myſtrum mediocre.6°.de ſan.tuen. 2°.101.B
 Myſtrum iuſtiſſimum.de pond. & menſ. 5°.277.E
 Myſtrum.2°.de antid.116.G/119.F/7°.de comp. med. sec.loc.185.E/F/ 186.E/9°.202.E/F/7°.de pond. & menſ. 5°.276.G H
 MYTILENE oppidum in Leſbo.12°.meth.med. 7°.76.F
 MYXA apud iuniores idem quod βλῆνα, κογύξα, apud antiquos.8°. de uſu partium. 1°.168.B

ANA CHVAM

fit mē
tio in
cōfectione gari Ioachi martyropolitae. de me
dic. fac. par. 7^a.175.B
N A P I agrestis semen quā optimum ē Creta
affertur. 1°. de antid. 1^a.105.E
Napi semen contra uenena cum uino optimo da-

tur. de simp. med. Sp.89.F
Napi semina quo modo contundantur. 1°. de antid. 5^a.107.E
Naporum, quae βαρύλας uocant radices sunt in consinio boni, & mali
succ. de bon. & uitio succorum. 2^a.37.G
Napus inflat. de simp. med. Sp.89.F
Napy calidū est & siccū in quarto ordine. 8°. de simp. med. fac. 5^a.56.H
Napy excafcit. 1°. de simp. med. fac. 4. E/5°. 5^a.32.A
Napy proportionē respondit aeri calidiori. 2°. de simp. me. fac. 2^a.15.G
Napy acre est. 9°. de simp. med. fac. 5^a.64.C
Napy accenditur, & plurimo tēpore durat. 6°. de simp. me. f. 5^a.48.A
Napy urere potest. 5°. de simp. med. fac. 5^a.38.F
Napy, & cauterium non similiter urunt. 5°. de simp. med. fa. 5^a.39.C
ut Napy causticum est nasturtium. 7°. de simp. me. fac. 5^a.50.A
N A R qualis fluuius. 3°. de alim. fac. 2^a.31.C
Nar quanto spatio ante Romam fluit in Tyberim. 3°. de alim. f. 2^a.31.C
Nar habet pisces praestantiores Tyberinis. 3°. de alim. fac. 2^a.31.C
N A R C E, id est torpedio. 11°. de simp. med. fac. 5^a.82.F
N A R C I S S V S quid. de simp. med. Sp.87.H
Narcissi bulbus maculas in facie tollit, suppurationē ponit, & intumescere
renon permittit. de simp. med. Sp.87.H
Narcissi bulbi succus per aluum purgat. de artic. com. 2°. 7^a.267.H
Narcissi radix ulcera maxima conglutinat. 8°. de simp. me. fac. 5^a.56.H
Ναρκώδης, id est stupidos, & resolutos adiuuat pyrethri radix. 8°. de
simp. med. fac. 5^a.59.D
quae N A R C O T I C A nō sunt dāda potui. 5°. de simp. me. f. 5^a.37.C
ā Narcoticis etiam fit cataphora. 5°. de simp. med. fac. 5^a.37.C
Narditidos herbae radicem misceri cataplasmati pro phlegmone iocino=
ris consuluit Galenus. 13°. meth. med. 7^a.83.G
N A R D I N O collyrio quando, & cur uti debemus. 4°. de compositio.
medic. sec. loc. 5^a.150.G
Nardina medicamenta exiccant, & leniunt. introd. 1^a.58.C
Nardina medicamenta ad oculorum dispositiones. introd. 1^a.58.C
Nardini medicamenti usus est in interioribus. introd. 1^a.58.C
Nardina modice adstringunt. 14°. meth. med. 7^a.92.B
Nardinum uinum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.200.G
Nardinum unguentū quod optimū sit, & ubi fiat. 11°. met. me. 7^a.72.H
Nardinum optimum ubi fiebat. 6°. de san. tuen. 2^a.100. B/3°. de comp.
medic. sec. loc. 5^a.187.D
Nardinum unguentum curiose factum. 8°. meth. med. 7^a.53.C
Nardinum unguentum asianum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.193.D
Nardinum Asianum aromaticum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.193.C
Nardinū unguentum liquidū esse collige. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5^a.141.A
Nardinum unguentum calefacit uehementius. 11°. meth. med. 7^a.72.H
Nardinum unguentum roborat aures. 6°. de san. tuen. 2^a.100.B
Nardinum optimum auribus instillandum. 6°. de san. tuen. 2^a.100.B
Nardinum unguentum, melinum, et mastichinum quem ordinem habeāt
inter se. & quo anni tempore exhibenda. 6°. de san. tuen. 2^a.99.A
Nardinū unguentū deterius spicato, & foliato. 6°. de san. tuē. 2^a.99.A
Nardinum unguentum adstringit. 12°. meth. med. 7^a.83.G
Nardinum unguentum modice adstringit. 6°. de san. tuen. 2^a.99.A
Nardinum unguentum ualet in defluuio capillorum. 1°. de compositio. med.
secundum locos. 5^a.125.F
Nardinum unguentum pro stomacho. 6°. de san. tuen. 2^a.99.A
Nardinum unguentum admouit uentriculo Galenus in animi defectu. de
præcogn. ad Posth. 4^a.217.F
Nardinum unguentum pro uentriculo imbecillo. 7°. meth. med. 7^a.43.H
in Nardino unguento chia mastiche ad oris uetriculi imbecillitatem. 8°.
methodi medendi. 7^a.53.C
Nardino unguento præcordica cōfricauit Galen. de præc. ad P. 4^a.217.F
Nardinū unguētū Iecori, & ori uetriculi cōuenit. de rem. pa. f. 7^a.158.F
Nardino unguento pectus hyeme ungendum. 5°. meth. med. 7^a.32.H
Nardino inungendus ueter, qñ frigidus ē et siccus. 7°. met. me. 7^a.46.H
Nardino, uel irino unguento uti oportet post balneū. 8°. met. m. 7^a.51.F
pro Nardino mastichinum. 7°. meth. med. 7^a.46.H
N A R D I T E quid sit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.201.G

N A R D O S T A C H Y O S meminit i antidoto Basilij. de dyn. Sp.33.F
N A R D V S quae nominanda. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.201.D
Nardus qualis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.170.G
Nardus aromaticum medicamentū. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.201.D
Nardi spica quae nominanda. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.201.D
Nardus est radix. 1°. de antid. 5^a.106.F
Nardi spica qualis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.190.F
Nardi spica calida est in primo ordine, sicca in secundo. 8°. de simpliciū
medic. facul. 5^a.56.G
Nardi spica adstrictionis particeps est. 3°. de cōp. med. per ge. 5^a.234.F
Nardi spica mediocriter adstringit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.149.H
Nardi spica pro uentriculo imbecillo. 7°. meth. med. 7^a.44.A
Nardi spica ad Iecur, & stomachū cōuenit, urinā ciet, stomachi morsus
sanat, in uentre, ac intestinis consistentes fluxiones desiccant, ad hæc et
eas, quae in capite, & thorace sunt. 8°. de simp. med. fac. 5^a.56.G
ex Nardi spica Iecori inflammato unguentum. 2°. de arte curatiua ad
Glaucnem. 7^a.104.D
ā Nardi spica distingui nardū celticā collige. 7°. de cōp. m. f. l. 5^a.182.H
Nardi spica quid agat in medicamentis. de med. exper. Sp.104.B
Nardi spica, indica, celtica, & montana odoratas reddit compositiones.
1°. de comp. med. sec. loc. 5^a.128.C
Nardus ponitur in Theriaca. de ther. ad Pis. 5^a.92.E
Nardi spica uim habet ciendi urinam. 1°. de arte curat. ad Gla. 7^a.99.F/
de mel. ex Gal. Ru. & Pos. Sp.110.B
Nardi spica aliquid iniiciunt uino pro calculosis. 5°. de san. tu. 2^a.91.C
Nardi spica, & heleniū, & quaedam alia quando demenda a medicamen=
to δια τριών πιπέρων. 4°. de san. tuen. 2^a.85.B
Nardi Asianae conseruatoriae fit mētio. 7°. de cōp. me. per gen. 5^a.271.F
Nardi Babyloniae meminit. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.272.D
Nardus qualis sit, & potissimū Celtica. 9°. de cōp. me. sec. loc. 5^a.201.G
Nardus celtica Iecori inflāmato pdest. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a.104.D
Nardus celtica p phlegmone gibbae partis Iecoris. 12°. met. me. 7^a.83.H
Nardi celticae fit mentio. 8°. de simp. med. fac. 56.H/4°. de comp. medic.
sec. loc. 152.D/157.B/6°.174.H/7°.178.D/181.H/182.H/8°.188.
H/192.A/193. B/C/D/195.A/9°.197.G/200.D/10°.206.B/C/
5°. de comp. med. per ge. 252.E/7°. 5^a.266.A
Nardi Creticae meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.201.D
Nardus Gallica qualis. 1°. de antid. 5^a.107.B
Nardus gallica est calidior alijs. 8°. de simp. med. fac. 5^a.56.H
Nardus gallica urinam prouocat. 8°. de simp. med. fac. 5^a.56.H
Nardi gallica fit mentio. 7°. de comp. medic. per gen. 5^a.272.F/G/H/de
med. fac. par. 7^a.171.A
Nardus Gangitis. 7°. de comp. med. per ge. 5^a.274.G
Nardus gangetida pro malabathro. 7°. de comp. med. per ge. 5^a.274.D
Nardus Montana imbecillior alijs. 8°. de simp. med. fac. 5^a.56.H
Nardus montana. 8°. de simp. med. fac. 5^a.56.H
Nardus indica, & celtica quo differant. 9°. de cōp. med. se. lo. 5^a.201.G
Nardus indica Iecori inflāmatioi adhibet. 2°. d. art. cu. ad Gl. 7^a.104.D
Nardi indicae meminit. 4°. de compositio. medicamē. sec. loc. 152. D/F/G
154. C/D/E. 155. C/D/H/156. A/157. A/B/6°.170.C/171.A/D/7°.
178. D/179. C/181. F/182. A/183. G/184. H/185. B/F/8°.188.B/
189. G/191. A/F/192. A/193. C/E/194. H/195. A/B/D/H/9°.197.
H/198.F/200.H/201.H/202.A/C/H/10°.206.C/F/7°. de cōp.
med. per ge. 266.E/267.A/ 5^a.272.E
Nardus Orea id est montana, quae, & qualis. 8°. de simp. med. f. 5^a.56.H
Nardu Stachys id est spica nardi. 8°. de simp. med. fac. 5^a.56.G
Nardi Syriacae meminit. 3°. de comp. medic. sec. loc. 143. H/7°.179.D/
183. G/9°.197. G/198. G/ 5^a.202.G
Nardi spica oculis conuenit. de ocul. 7^a.188.G
Nardus expurgat in icteris. de cura icteri. Sp.111.B
Nardus colorem expurgat, & colorem mouet. de cura icteri. Sp.111.C
Nardus optima modice adstringens. 8°. meth. med. 7^a.53.C
Nardus ad uentriculi imbecillitatem. 8°. meth. med. 7^a.53.C
ex Nardo, aloe, mastiche, & cera ceratum Iecori, & uentriculi ori cō=
uenit. de remed. par. fac. 7^a.158.F
cum Nardo infusus in aqua succus absinthij quibus conueniat. de cura
icteri. Sp.111.A
Nardum mulsa aqua infundens, & concoquens propina bibendum in ter
tiana notha. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.97.E
cum Nardi spica ptissanae succus iuuat laborantes tertiana notha. 1°. de
arte cur. ad Glauc. 7^a.97.E
Nardo decoctū oleū metasyncreticā uirtutē habet. de simp. me. Sp.88.D
Nardum prima

Nardum primæ compositionis accipi iubet. 7°. de composi. medicament.
per genera. 5°. 271. G
Nardi unguentum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. G
Nardum crocinum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. D
Nardo uiribus similis est phu. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
Nardo similem uim possidet folium malabathri. 8°. de simp. m. f. 5°. 63. E
NARES quæ. fin. med. 43. H/ intr. 1f. 53. A
Nares quo modo sint formatæ. de compag. memb. Sp. 58. D
Nares unde habent initium. introd. 1fa. 53. G
Nares ex cerebro ducuntur. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
ad Nares tendūt duo foramina, quæ in anteriori uentriculo cerebri oriū
tur. de instr. odor. 1°. 110. C
per Nares, & per os expurgantes cerebrum meatus sunt ampli. 9°. de
usu partium. 1°. 171. D
ad Nares cur foramen ex oculis feratur. 10°. de usu par. 1°. 181. G
Narium meatus habet duo officia. 8°. de usu partium. 1°. 168. B
Nares ad quid factæ. de natura, & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. H
Nares sunt partes ad uiuendum commodius. 14°. de usu par. 1°. 204. C
Narium officia potissimæ, quæ. intr. 1f. 54. A
Nares nō sunt propter excretionem superfluorū, sed ea quidē ex abun=
danti cerebro male affecto est subsidium. 8°. de usu par. 1°. 168. C
Nares cur patulæ. de anat. uiu. Sp. 49. B
Nares cur habent mollem substantiam. 1°. de usu par. 1°. 115. G
Narium duo ossa. intr. 1f. 54. G
ante Nares cur os ueluti spongia sit situm. 8°. de usu par. 1°. 168. D
in Naribus, aure, pudendo, sede germina fieri uidentur. 3°. de sympto=
matum cau. 3°. 28. D
in Naribus germē aliquod carnis, quæ ægritudo sit. de diff. mor. 3°. 4. F
Nariū tunica sunt frigida, & sicca. de cōp. mēb. siue de na. hu. Sp. 58. D
Narium tunica, quæ partē internam subiungit, à tertia neruorum con=
iugatione oritur. 9°. de usu par. 1°. 176. C
Naribus, & ori tunica communis. 9°. de usu par. 1°. 176. E
Nares habent unum genus neruorum. 8°. de usu par. 1°. 166. H
ad Nares nerui à Cerebro. de instrum. odor. 1°. 110. E
Narium sensus principium esse cerebrum dicentes decipiuntur. 2°. de de
cretis Hippoc. 1°. 237. A
Naribus qualiter adueniat odoratus. de ana. uiu. Sp. 58. D
intra Nares sunt pelliculæ plenæ spongiosa carne, in quibus sit olfactus.
de util. respira. Sp. 63. D
Nares sunt ut meatus uocis. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
per Nares, & os sit respiratio. in Tim. Pla. 1°. 288. G
per Nares, os, & pharynga animalia respirantia habent pulmonem, &
dextrum cordis uentriculum. 6°. de usu par. 1°. 150. F
per Nares ingreditur spiritus in corpus. 17°. de usu par. 1°. 222. B
per Nares attrahitur spiritus in cerebrum. de usu puls. 1°. 227. G
per Nares spiritus partim ad cerebrum, partim ad cor accedit. de utili=
tate respira. 1°. 226. H
per Nares aer ex inspiratione attractus, & crassior pituita defluit. 2°. de
semine. 1°. 340. C
Nares in trahendo spiritu contrahuntur. de usu puls. 1°. 228. E
Narium partium extremarum motus. de usu puls. 1°. 228. E
Narium pinnae cur dilatantur in inspiratione. 4°. de loc. aff. 4°. 25. A
Nariū pinnae cur contrahantur in inspiratione. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
Narium pinnae à lato musculo mouentur. 4°. de loc. aff. 4°. 23. D
Narium pinnas mouent qui suffocantur à peripneumonia ab angina, &
suppuratione. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 136. A
per Narem utranq; spiritus æqualis significat conuulsionem. de uictus
rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. G
Naris pinnae quō cōuellātur. de uictus rat. in mor. ac. com. 4°. 7°. 141. G
Naribus summis respirare quid sit. in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 136. A
in Nares cur uenit potus. in 3°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 136. C
in Nares promptissime transmittit caput. 6°. de san. tuen. 2°. 98. E
per Nares sanguis habet respirationē. de natura, et or. cu. cor. Sp. 41. E
per Nares expurgatio conuenit naturæ. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B
Nares expurgant caput. ars med. 1fa. 71. E/ 1°. de arte cur. 7°. 100. B
per Nares, aures, & palatū purgatur cerebrū. 7°. meth. me. 7°. 49. D
Nares expurgāt cerebrum. de const. ar. 1fa. 41. D/ 11°. meth. me. 7°. 73. F
per Nares, & os mucus cerebri excernitur. de instr. odor. 1°. 110. D
per Nares expurgat oculus. 1°. de san. tuē. 2°. 68. D/ de cath. Sp. 94. G
per Nares excreta ea, quæ in cerebro continentur indicāt. in 1°. de mor
bis uulg. com. 2°. 3°. 112. A
per Nares exeuntia ostendunt cerebri robur. de const. ar. 1fa. 42. B

per Nares exeuntia ostendunt futuram ægritudinem. ars med. 1fa. 67. F
ad Nares, & os si odor suffitus aromatum per corpus ire uideatur mu
lier ex se ipsa non est sterilis. com. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C
de NARIUM affectionibus. 3°. de composi. medic. sec. loc. 5°. 147. F/
de med. fac. par. 7°. 163. D
ad Narium passiones ualet succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
Nares acutæ quibusdā sunt signa letalia, alijs naturalia. d. op. sec. 1f. 26. A
Nares frigidas esse, quando malum. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
Nares sudare perniciosum est in ardentibus febribus. in 1°. de morbis
uulg. com. 2°. 3°. 115. C
Nares senum cur humidæ. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. G/H
quibus Nares natura humidiores, & genitura humidior, minus integra
sanitate fruuntur: quibus uero contraria, salubrius degunt. com. 6°. aphorismo 2°. Ex. 46. E
Nares humectat balneum. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 132. H
Naribus rheuma nocet. de dynam. Sp. 20. E
Narium euacuatio foeda est noxia. com. 5°. aph. 33°. Ex. 40. E
è Naribus stilla prauum signum. in 3°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 144. A
è Naribus stillatio comatosis perniciofa est. in 1°. prr. cō. 1°. 4°. 160. H
per Nares muci quorum sint signa. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. G
è Naribus cur plerunq; exeat sanguis. de anat. uiu. Sp. 44. C
à Naribus quibus facile sanguis fluat. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. E
è Naribus sæpe fluit sanguis homini concepto in tribus horis sanguinis.
de spermate. Sp. 37. B
è Naribus profluuium intelligit Hippocrates cum profluuiū inquit sine
alio adiecto. in 1°. de morbis uulg. com. 1°. 3°. 104. G/ in 1°. prorrhe.
comment. 3°. 4°. 185. G
ex Naribus profluuium sanguinis est peculiare febrium ardentium. in 1°. de
mor. uulg. com. 1°. 104. E/ 2°. 3°. 113. A
è Naribus cur fluat sanguis in ardentibus febribus. in 1°. de mor. uulg.
commen. 2°. 3°. 199. F
è Naribus sanguis cur effluat in febribus acutis. de uict. rat. in mor. acu.
comment. 4°. 7°. 135. D
per Narium sanguinis fluxum soluitur causus. de uictus rat. in morbis
acu. com. 4°. 7°. 135. D
è Naribus sanguinis fluxio qua ætate expectanda est. in prognostica
comment. 2°. 4°. 208. G
per Nares sanguinis profusio est toto genere præter naturam. de sym=
ptomatum differentiis. 3°. 13. G
è Naribus sanguis multis stillat per accessiones. quos purgare oportet
quibus medicamentis, & quo tempore. 5°. 88. G
è Naribus fluxurū sanguinē quæ indicet. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 106. D
ex Nariū profluuium sanguinis iudicatio quo modo cognoscatur ex pul=
su. 4°. de præag. ex pul. 4°. 122. F
Narium sanguinis profluuium qui capitis dolor significet. in prognost.
com. 2°. 208. F/ 4°. 211. A
è Naribus sanguinem fluxum significatur à colore rubro faciei. in 1°. prorrh.
com. 2°. 4°. 171. A
Narium sanguinis profluuium significant lacrymæ spontaneæ. in 1°. de
mor. uulg. com. 2°. 3°. 116. A
è Naribus fluet sanguis si manus sint tremulæ. de uictus rat. in mor. acu.
comment. 4°. 7°. 141. F
è qua parte Nariū fluxurus sit sanguis prænosendum est. 1°. de arte cu=
ratua ad Glauconem. 7°. 100. E
è Naribus sanguinis profluuium quando bonum, & quando non bonū.
1°. de crisi. 4°. 128. B
è Naribus sanguis instar fluoris, letale est. in 1°. prrh. c. 3°. 4°. 186. A
è Naribus quibus sanguis fluit, illis medicamenta non sunt exhibenda. de
uictus rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. F
per Nares sanguinem euocantia, quæ. de med. fac. par. 7°. 154. E
per Nares sanguinem trahit radix crocodilij. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. C
ad Narium sanguinem extrahendum. de med. fac. par. 7°. 163. D
per Nares emissus sanguis non malus. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. A
è Naribus sanguis fluens in febribus soluit surditatem. commentario. 4°. aphorismo. 60°. Ex. 34. A
ex Naribus sanguinis fluxus sanat abscessum futurum ad articulos. cō=
ment. 4°. aph. 74°. Ex. 35. H
à Naribus sanguis fluens liberat è lassitudine phlegmonide. 4°. de sani=
tate tuenda. 2°. 87. F
è Naribus fluēs sanguis mēstruis deficiētibus bonū. c. 5°. a. 33°. Ex. 40. E
per Nares, aut os, aut aures pus, uel aqua, uel sanguis effluens caput do=
lenti, & circumdolenti, soluit morbum. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. C
Narium sanguis

Narium sanguis quibus sistatur. 1°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 98. H/
de cathartici. Sp. 94. G
pro Narium sanguine aures obturandæ sunt, et extrema constringen=
da. de remed. par. fac. 7°. 155. H
quibus è Naribus profluxit sanguis eorum aliqui ex capitis refrigeratio
ne deterius habuerunt. 5°. meth. med. 7°. 31. H
in Narium sanguine duplex auersio. 5°. meth. med. 7°. 32. A
è Naribus profluente sanguine cucurbita supra ceruicem cõfert. 5°. me=
thodi medendi. 7°. 32. A
Narium sanguinem reuellit cucurbitula apposita Hypochondrijs. de
Hirud. reuuls. cucurb. et scarif. 2. E/ de cucur. scar. 6°. 4. G/ 5°. me=
thodi me. 30. E/ 13°. 7°. 85. B
è Nare dextera sanguis supprimitur cucurbitula in dextero hypochon=
drio. de curan. rat. per sang. miß. 6°. 19. H
in Narium sanguinis profluuium uena ab eodem latere secanda est. 5°. me=
thodi medendi. 7°. 30. E
è Naribus profluuium sanguinis sanatum fuit uenæ sectione. de curan.
rat. per san. miß. 6°. 18. D
è Naribus sanguine profluente medicamenta, quæ scribunt in nares in=
serenda, atq; in frontem illinenda, infirma esse comperit Galenus. de
curan. rat. per sang. miß. 6°. 18. G
è Naribus profluuium sanguinis prorumpenti caudæ equinæ succus pro=
dest. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. G
Narium sanguinis fluxu sistit succus centaureæ. de uir. cent. Sp. 93. C
ad Narium sanguinis eruptiones. 3°. de cõp. med. sec. lo. 148. G/ 149. A
5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. E/ de med. fac. par. 154. E/ 155. G/
160. F/ 163. D/ 7°. 172. C/ H/ de dyn. 25. B/ secr. Sp. 98. B
ad Narium sanguinis eruptiones, quæ supprimi nequeunt. de med. fac.
par. 7°. 154. E
de Naribus parum, idq; meru stillauit quinta die Philisco. in 1°. de mor.
uul. com. 3°. 3°. 121. A
Narium fluxu sanguinis sanato à delirio quidā nihil præteritorum recor=
dabatur. 2°. de mot. mus. 1°. 315. C
Narium sanguinis profluuium assueti quo modo tractandi in euacuationi=
bus. de consuetud. 2°. 61. H
è Naribus quibus sanguis profluit, non sunt lauandi. de uict. ra. in mor.
acu. com. 3°. 7°. 133. A
ex Naribus aperta uena quando proffit in capitis doloribus. 2°. de com=
positione med. sec. loc. 5°. 137. D
ad Nares deriuat in oris phlegmone. 13°. meth. med. 7°. 83. B
per Nares, et os deriuandum si ad oculos, uel aures succi fluant, et qui=
bus. de cucur. scar. 6°. 4. E/ 5°. meth. med. 7°. 30. F
per Nares deriuatio facienda est fluente gurgulione, uel Palato. de cu=
curbitulis scarificatione. 6°. 4. E
ad Narium sanguinis eruptiones, Andromachi. 3°. de compositione me=
dicamen. sec. loc. 5°. 149. B
Nares, et aures obturat sperma descendens à capite. de sperm. Sp. 36. F
Narium, et aurium obturationem, capitis grauitatem superius, dolo=
rem renum inferius significat urina inferius claritatem habens, supe=
rius subnigra, et plena. de dynam. Sp. 35. D
Nares occlusæ quibus aperiantur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. G/ de cura
lapidis. Sp. 112. H
Nares quibus opplentur illis elleborus est dandus. de uictus rat. in morb.
acu. com. 4°. 7°. 144. G
Naribus danda sunt medicamenta purgatoria. de cathar. Sp. 94. G
p Nares materiā trabētia. de reme. par. fa. 7°. 163. D/ de cath. Sp. 95. B
per Nares purgantia caput. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. H
ex Naribus expurgat Anagallidū succus. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. H
ex Naribus purgat succus Anemones. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. B
per Nares purgat Beta. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. A
Nares purgat succus Chelidoni minoris. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
Nares purgat succus Cyclaminis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. E
per Nares quō bilis educatur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139. E
Narium inflammatio quid efficiat. in prognost. com. 2°. 4°. 203. A
in Naribus phlegmone, et scyrrho orto laborantes per os inspirare co=
guntur. 11°. de usu par. 1°. 188. F
ad Narium phlegmonas congruit aloe. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C
ad Narium interiores phlegmonas. de med. fac. par. 7°. 163. E
ad Narium carnem excrescentem malum punicum. 3°. de compositione
medic. sec. loc. 5°. 148. D
Narium oxenæ. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. F
Narium polypodes. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. F

Nares obstruens polypus uocem lædit. 4°. de loc. aff. 4°. 26. F
Naris polypos quid euret. de dynam. Sp. 25. C
Nare ulcerata quid agendum. 5°. meth. med. 7°. 34. B
in Naris meatibus ulcera quibus à Galeno curentur. 3°. de compositione
medic. sec. loc. 5°. 148. F
ad Narium ulcerationes, et putredines, et foetores confert succus cen=
tauræ. de uirt. cent. Sp. 93. C
ad Narium exulcerationes. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. D/ de med.
fac. par. 7°. 163. E
in Naribus ulcera uetera sanat hederæ succus. 7°. de simp. me. f. 5°. 51. F
ad Narium ulcera cum duritie. de med. fac. par. 7°. 163. E
ad Narium ulcera. 3°. de comp. med. sec. loc. 148. C/ 5°. de comp. medic.
per gen. 248. D/ 5°. 251. F/ de med. fac. par. 7°. 163. D
Narium foetores in quo sint genere symptomatū. de symp. diff. 3°. 13. B
ad Narium foetores. 3°. de compositione medicamentorum secundum lo=
cos. 5°. 148. D/ de med. fac. par. 163. D/ 7°. 172. C/ de dyn. Sp. 25. C
ad Narium putredines. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. D
de ijs quæ Naribus infunduntur, et apophlegmatismis. 2°. de compositi=
tione med. sec. loc. 5°. 138. H
Naribus quod attrahitur errhinum. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 198. A
ad Nares medicamentum quod attrahitur. 7°. de compositione medica=
men. sec. loc. 5°. 181. H
intra Nares medicamenta, quæ. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. D
Naribus quod inditur pro capite purgando. 2°. de compositione medic.
secundum locos. 5°. 139. A
Naribus quæ applicanda in lethargo. 13°. meth. med. 7°. 85. F
in Nares quæ injiciuntur pro dentium dolore. de remed. par. f. 7°. 157. E
inter Nares hedychrom medicamentū pro exiccando pulmone. 4°. de
locis affectis. 4°. 28. D
in Nares quæ ponitur spongia filo ligetur. 3°. de compositione medica=
mentorum sec. loc. 5°. 148. H
per Nares ne nimis ascendant spongiæ filum lineum necit. de remedijs
paratu facilibus. 7°. 155. G
ad Nares per arundinē in sufflatus puluis. 2°. de cõp. me. se. lo. 5°. 139. A
è Naribus per arundinē quædā inspiratur. de reme. par. fac. 7°. 155. F/ G
in Narium insufflatione. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. A
Naribus ictericorum apponenda Critonis medicamenta. 2°. de compositi=
tione med. sec. loc. 5°. 139. E
in Nares quō infundendum Elaterium. 2°. de cõp. med. sec. lo. 5°. 139. E
Naribus quod infunditur parabile pharmacum. 2°. de compositi. medica.
secundum locos. 5°. 139. G
Naribus adhibenda sunt quæ foetidissimū odorem habent in defectu ani=
mi ex utero. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. B
Naribus si imponas aliquid mordax, sternutant. c. 7°. aph. 51°. Ex. 58. C
Naribus frigidum mordax. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. C
Nares irritatæ pennis, sternutant, et quare. cõ. 7°. aph. 51°. Ex. 58. C
Nares apprehēdito, et os sternutatorio imposito ut secundæ procidant.
com. 5°. aph. 49°. Ex. 42. A
Narium resectæ particule mutilationes dicuntur. de diff. mor. 3°. 4. G
Narium curtarum curatio. intr. 1f. 60. D
de Naribus fractis. de artic. com. 2°. 7°. 266. C
Nares facilius confringuntur toto corpore. de art. com. 2°. 7°. 267. E
Nares fractæ ex palato resimū faciunt. intr. 1fa. 60. E
Nares confractæ non possunt restitui. intro. 1fa. 60. D
Narium fracturas iuuat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
Nares aptantium manus debent esse molles. de art. com. 2°. 7°. 267. H
de Naribus sideratio. de art. com. 2°. 7°. 267. C
ad Narium uitia. de med. fac. par. 7°. 155. F
Nares quandoq; ingreditur sanguisuga. 4°. de loc. aff. 4°. 26. A
Naribus quæ illabuntur corpuscula quo modo extrahantur. 3°. de comp.
med. sec. loc. 5°. 148. E
NARTHEX, id est ferula. 8°. de simplicium medic. facul. 5°. 56. H/ de
simp. med. Sp. 79. H
Nartheca, id est promptuarium medicamentorū inscriptum librum fecit
Heras. 1°. de comp. med. per gen. 214. D/ 4°. 245. F/ 5°. 247. E
NASCAS, id est quercinus fungus. de dynam. Sp. 24. B
Nascæ myrtinæ meminit. de dyn. Sp. 24. B
NASCAPHTHVM quid. de simp. med. Sp. 88. A
Nascaphthum uiscide excalescit, in antidotis excalesfactorijs mittitur.
de simp. med. Sp. 88. A
NASCENTIAS dispergit emplastrū diachrysu. de dyn. Sp. 32. D
ad Nascentia mala unguentum. de dynam. Sp. 30. D
in Nascente

in Nascente respectu aspectuū, casus .3°. de dieb. decre. 4°. 157. H
 q NASCANTVR septimo mēse. de cōp. mēb. siue de na. h. Sp. 59. E
 Nascentur uenæ à neruo potius, quam à carne. de anat. uiu. Sp. 50. F
 Nasci quid faciat pilos. secretorum. Sp. 97. A
 Nascentur in riuis flum. calaminthe, adiantum. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 NASSAE cōparatur cutis nostri corporis. in Tim. Plat. 1°. 288. F
 Nassæ Piscatoriæ exemplum. in Tim. Pla. 1°. 288. D
 per NASSVLAS duas intelligit uentrem medium, & inferiorem.
 in Tim. Plat. 1°. 288. E
 Nassularū funibus cōparat uenas, & arterias. in Tim. Plat. 1°. 288. G
 Næsov. genus panis. 4°. de dign. pulf. 4°. 84. A
 Næsov. pro pleno. 4°. de dign. pul. 4°. 84. B
 NASTVRTIVM syluestre qd sit. 10°. de cōp. me. sc. lo. 5°. 208. G
 Nasturtium obsonium cum pane. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. A
 Nasturtium est prauus cibus. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Nasturtium est cibus acutus, incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. F
 Nasturtium cur parum nutriat. de diff. con. Sp. 73. G
 Nasturtium acre est. de atten. uic. 2°. 43. H
 Nasturtium fortiter excalfacit dum gustatur. 4°. de simplicium medic.
 facultatibus. 5°. 29. D
 ut Nasturtium non est calidum cardamomum. 7°. de simplicium medic.
 facultatibus. 5°. 50. A
 Nasturtium accenditur, & plurimo tempore durat. 6°. de simplic. med.
 facultatibus. 5°. 48. A
 Nasturtium causticum est ut Napy. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. A
 Nasturtium quo loco reponatur inter calida, quæ ualent alopecijs. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Nasturtium cur miscetur remedijs asthmaticorum. 7°. de simplicium me
 dicamen. facul. 5°. 50. A
 Nasturtium attenuat. de atten. uic. 2°. 43. H
 Nasturtiū incidit phlegma, et mūdificat stomachū. de diff. cōt. Sp. 74. E
 cū Nasturtio, & hyssopo epota quarta species anchusæ oxybaphi men=
 sura ad latos lumbricos est idonea. 5°. de simp. med. fac. 5°. 41. D
 Nasturtium pro Thapsia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. E
 Nasturtio in quibus simile est lepidium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
 Nasturtij nigri fit mentio. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. E
 NASI sectio. de instrum. odor. 1°. 110. C / de ana. uiu. Sp. 48. H
 Nasus propter quid creatus. de ana. uiu. Sp. 48. H
 Nasus cur longus, & eminens. de ana. uiu. Sp. 49. A
 Nasus propter quid ad oculos sit situs. 10°. de usu par. 1°. 180. A
 Nasus cuius sit propugnaculum. 11°. de usu par. 1°. 188. H
 Nasus cur nudus pilis. 11°. de usu par. 1°. 189. D
 Nasi substantia, quæ. in prognost. com. 1°. 4°. 191. C
 Nasi alæ cur chartilaginosæ, et mobiles. 11°. de usu par. 1°. 190. H
 Nasi ossa duo. de osibus. 1°. 41. C
 in Naso ossa duo foramen triangulare habentia. de ana. uiu. Sp. 49. A
 in Naso osiculum. de osibus. 1°. 43. G
 Nasi ossa cur tenuissima. 11°. de usu par. 1°. 191. H
 in Nasi osis concavitate iacent duæ caruncule spongiosæ istar duarū
 paruorum mamillarum. de ana. uiu. Sp. 49. A
 Nasi os ab alio osse pendet. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 154. G
 Nasi suturæ quot. de osibus. 1°. 41. D
 in Nasi radice sunt duo foramina exeuntia ad angulos lachrymales ocu=
 lorum. de ana. uiu. Sp. 49. A
 ex Naso cerebri foramina orta sunt duo p quæ tenuissimæ uenæ dexte=
 ra læuq; alterius inuicē sibi cōtineat. de nat. & ord. cu. cor. Sp. 41. H
 Nasi foraminū usus. de ana. ui. 49. B / de cōp. mēb. siue de na. hu. Sp. 58. D
 Nasi tunica quibus cōtinua sit. de instrum. odor. 1°. 110. D
 Nasi tunica quot partes ambiat. de instr. odor. 1°. 110. D
 Nasi tunica quem motum habent. de instr. odor. 1°. 111. F
 Nasi tunica quo modo operiantur. de instr. odor. 1°. 111. G
 Nasi alæ pterygia dicuntur. 11°. de usu par. 1°. 188. G
 Nasi alæ, quæ. de osibus. 1°. 41. D
 in Nasi alis musculi unde oriantur, & quot sint. 11°. de usu p. 1°. 191. A
 Nasi alas mouentes musculi quales. 4°. de anat. adm. 1°. 81. B
 in Nasi folijs sunt lacerti duo, qui dilatant, & constringunt. de anatō=
 mia uiuorum. Sp. 49. A
 Nasi alas aperientes musculi ubi sint. de diff. musc. 1°. 44. F
 Nasus quales neruos habeat. 16°. de usu par. 1°. 215. D
 Nasus debet habere sensum exactiorem. 16°. de usu par. 1°. 215. D
 Nasi os non poterat habere sensum. 11°. de usu par. 1°. 191. A
 Nasi chartilago non poterat habere sensum. 11°. de usu par. 1°. 191. A

Nasus habet duplicem facultatem, odoratus, & respiratus. 1°. de sym=
 ptomatū causis. 3°. 15. H
 Nasus est instrumentum odoratus. de instrum. odor. 1°. 110. B
 Nasi membrana an odores cognoscat. de instrum. odor. 1°. 110. C
 Nasi os non est instrumentum odoratus. de instrum. odor. 1°. 110. C
 Nasus semita odorū. de instrum. odor. 1°. 110. C
 Nasus primum instrumentum respirandi. 11°. de usu par. 1°. 188. F
 per Nasi canales, & cānam magnam fit attractio aeris ad pulmonem.
 de anat. uiu. Sp. 47. C
 Nasi alarum motus quid agant. 1°. de diff. resp. 3°. 61. D
 Nasi alæ inspirationis impetum insequuntur. de musc. diff. 1°. 44. F
 Nasus tegitur caliditate, quam expirat. 11°. de usu par. 1°. 189. D
 Nasus quo musculo trahatur deorsum. de musc. diff. 1°. 44. F
 Nasus per eandem uiam attrahit, & expellit. 3°. de nat. fac. 1°. 306. H
 Nasi arteriæ, quæ. 16°. de usu partium. 1°. 220. C
 in Naso ceterisq; amplis capacitatibus excrementa q̄ sunt ex pultrix
 uis expellit manifeste ac sensibilibiter, reliqua uero totius corporis, in=
 sensibilibiter quotidie per halitum. 2°. de symp. cau. 3°. 22. G
 Nasum aquileū ex pprietate sui signi habuit Alexāder. de sper. Sp. 38. H
 in Naso quæ sint ægri tudines. de symp. diff. 3°. 11. E
 in Naso, & cerebro faciunt intemperiem catarrhi, & coryzæ. 1°. de
 symptomatum causis. 3°. 16. A
 Nasi foramina stricta, & oppilata, imperfecte, & confuse formant uo=
 ces. de anat. uiu. Sp. 49. A
 in Nasi obturatione melanthium. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139. G
 Nasi ossa affecta animal parum afficiunt. 11°. de usu par. 1°. 191. H
 ex Nasi phlegmone exit aliquid. 13°. meth. med. 7°. 84. H
 Nasus si peruertatur in febre continua debili existente corpore, letale.
 com. 4°. aph. 49°. 33. B / com. 7°. aph. 69°. Ex. 60. F
 Nasus acutus nō semp significat siccitatē corporis. 2°. de tēp. 1°. 20. G
 Nasus rubicundior factus, est iudicationis signum. 1°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 100. D
 Nasus resimus est humidus. 2°. de temp. 1°. 20. G
 Nasus resimus nō semp indicat corporis humiditatē. 2°. de tēp. 1°. 20. G
 Nasus resimatur elephantiasim patientibus. de caus. mor. 3°. 8. H
 Nasus ex ictu uiolente resimatus quid faciat. de dif. morb. 3°. 4. E
 Nasi angustia causa est simitas. de diff. morb. 3°. 4. F
 Nasus aduncus est siccus. 2°. de temp. 1°. 20. G
 Nasus subsidens quibus sit. in 6°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 154. F
 Nasus compressus cur malus. in progn. com. 1°. 4°. 191. A
 Nasus compressus qui. in progn. com. 1°. 4°. 191. C
 iuxta Nasi angulum excrescentis carnis remedia. 4°. de compositione
 medic. sec. loc. 5°. 152. F / G
 ad Nasi ulcera. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. G
 in Naso tunica exciditur in polypo. 14°. meth. med. 7°. 90. G
 Nasi alæ abscisse faciunt faciem deformē. 11°. de usu par. 1°. 189. C
 in Naso curtis potest aliquis decor dari. 14°. meth. med. 7°. 93. C
 Nasum, & maxillam membrana alligabimus. de fascijs. 7°. 293. F
 ad Nasum linteum scissum. de fascijs. 7°. 298. A
 ad Nasum funda ex quatuor capitibus. de fascijs. 7°. 298. B
 ad Nasum funda ex tribus fasciolis. de fascijs. 7°. 298. C
 ad Nasum funda ex duabus fasciolis. de fascijs. 7°. 298. D
 ad Nasum accipiter ex tribus fasciolis. de fascijs. 7°. 298. F
 ad Nasum accipiter ex binis fasciolis. de fascijs. 7°. 298. F
 ad Nasum fascia glomerata. de fascijs. 7°. 298. G
 inter Nasum medium uel supercilia ubi deligare est opus uinculum. de
 fascijs. 7°. 299. B
 ad Nasum in alterā partē declinatū Amintæ uallū. de fascijs. 7°. 299. D
 in Naso quidā sanguisugā habebat insciens. 4°. de loc. aff. 4°. 26. A
 NATABILE qd significet quodā in loco. de art. cō. 1°. 7°. 261. D
 Natans contra fluxum nunquam mouebitur, & semper mouebitur. 1°. de
 motu musculorum. 1°. 311. E
 Natans cibus in stomacho non digeritur. de diff. cont. Sp. 71. H
 Natatrices, siue colymbæ conueniunt stomachicis. 8°. de compositione
 medic. sec. loc. 5°. 192. C
 NATES quæ introd. Isa. 53. E / de osibus. 1°. 43. D
 Nates cur ita factæ circa anum. 11°. de usu par. 1°. 189. C
 Nates cur circa anum. 11°. de usu par. 1°. 190. C
 Natium musculi carnosī quales in homine. 15°. de usu par. 1°. 213. D
 Natium musculi carnosī in simia ridiculi. 15°. de usu par. 1°. 213. D
 Nates pueri mango breui crassas fecit. 14°. meth. med. 7°. 91. G
 in Nate suppurationem habentis casus. 4°. de loc. aff. 4°. 25. B
 NATES quid

NATES quid sit in cerebro. 9°. de ana. adm. 1°. 105. F
 Nates parue cerebri, quæ, & cur. 8°. de usu par. 1°. 170. F
 in NATIONIBVS multis lac non coquitur, & tamen alit. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 264. G
 NATIVVS calor in bono sanguine consistit. de sal. dieta. 2°. 40. F
 Natiuus calor temperatus. de sal. dieta. 2°. 40. F
 Natiuus calor puerorum qualis. de sal. dieta. 2°. 40. F
 Natiuus calor à frigore uel colligitur, uel extinguit. c. 5°. d. 21°. Ex. 39. C
 Natiuus calor non accenditur propter multitudinem, sed extinguitur. cōment. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
 Natiuus calor extinguitur in forti dolore uentris: ideo partes extremæ frigescent. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 Natiuus calor quō sit causa sternutamenti. com. 7°. aph. 51°. Ex. 58. C
 Natiuus calor suppurationem facit. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. B
 Natiua humiditas à calore febrili consumitur. cō. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
 si NATAT cibus in stomacho quibus cibandum. de diff. cōt. Sp. 71. F
 NATVRAM quilibet scit nominare. de foet. for. 1°. 325. A
 Natura nomen multa significat apud Hippocratem. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 120. G/com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
 Natura nomen quid significet. de nat. hum. cō. 1°. 1°. 25. G/2°. de symptomatum causis. 19. F/in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 187. G
 Natura propriissimum significatum. com. 3°. aph. 2°. Ex. 20. A
 Natura quid, eiusque uariæ significationes. fin. med. Isa. 44. E
 Natura quid sit. de hist. phil. 4. B/de sperm. Sp. 39. A
 per Naturam quid intelligat Galenus. 3°. de temp. 1°. 23. H
 Natura significat temperaturā. de uic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 124. A
 Natura dicitur, de Complexione, de uirtute rectrice, & de compositione. secretorum. Sp. 96. F
 Natura est medius gradus in caliditate, & humiditate. de sperm. Sp. 37. B
 Natura consistit in elementorū cōmoderatione. com. 2°. aph. 51°. Ex. 19. D
 Natura elementorum unde. de sperm. Sp. 38. H
 Natura pro forma corporis quāq; sumitur. com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. D
 Natura humani corporis quæ proprie dicatur. de sperm. Sp. 37. A
 Natura animalium quæ sit secundū Hippocratem. cō. 1°. aph. 15°. Ex. 8. C
 Natura, & calor innatus idem est. de marc. 46. A/de palpit. 3°. 54. B/com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Natura, & calor insitus cum extinguuntur, quid accidat. in 3°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 132. C
 Natura ex uirtus solidorū corporū. in 1°. de mor. uulg. cō. 2°. 3°. 112. C
 Natura, quæ regit solida corpora secundum Hippocratem, est calor naturalis. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B
 Natura est protēsa per solida corpora. in 1°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 112. C
 de Natura solidorum corporum ubi differuerit Hippocrates. breuis de notatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. B
 Natura, & substantia idem. quid animi mores. 1°. 317. C
 Natura, & uires idem sunt. 3°. de cris. 4°. 141. C
 Natura, species, & genus, & forma pro eodem accipiuntur. ad eos, qui de typ. scrips. de circo. 3°. 93. B
 Natura est spiritus secundum Stoicos. quod animi mor. 1°. 318. E
 Natura est mens, quæ omnia penetrat. 17°. de usu par. 1°. 222. B
 Natura incorporea penetrat totam substantiam. de sperm. Sp. 40. F
 Natura an rationem habeat, & mentem. de caus. morb. 3°. 8. C
 Natura à Stoicis, & à Platone concupiscibilis, ab Aristotele uegetabilis anima dicitur. de foet. for. 1°. 326. B
 Natura minus idonea ad omnia, quam anima, an animal sit. 1°. 328. A
 Natura mortalis est, & qualis sit. an animal sit. 1°. 327. H
 Natura cui opponitur. 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
 in Natura sciētia utilitas est, nō in nominibus. 9°. de ana. adm. 1°. 103. H
 Natura rationalis perspicui potest si Platone, Aristotelem, Hipparchum, Archimedē, ac cōplures alios cōtēpleris. 17°. de usu par. 1°. 222. C
 de Natura longius disputationem producentes reprehenduntur. de natura humana. com. 1°. 1°. 27. A
 de Natura scripsit Diogenes, sed eius liber ad Galeni manus non peruenit. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 169. E
 de Natura dicta celebria. ad Thrasy. 2°. 105. G
 de Natura humana liber. de sal. dieta. 2°. 39. G
 de Natura rationum Hippocratis interpret est Aristoteles. 1°. methodi medendi. 7°. 3. E
 ut Naturam corporis inuenit Hippocrates, ita naturā animæ uult Plato inuenire. 1°. meth. med. 7°. 3. D
 Naturam corporum si quis ignorabit, morbi curari non possunt. 1°. methodi medendi. 7°. 3. F

Natura ex quibus constet. 3°. meth. med. 17. G/11°. 7°. 63. B/com men. 1°. aphorismo 15°. Ex. 8. B
 Natura laus. de marc. 3°. 46. A
 à Natura nihil relictum est, quo prouidentia laude superari possit. de uocalium instrumentorum dissectione. 1°. 106. F
 Natura in omnibus prouidens. 5°. de anat. adm. 1°. 86. H
 in, Naturam originalem, & affectum acquisitum diuiditur uirtus. 11°. meth. med. 7°. 68. G
 Natura quatuor facultates, quibus trahit, retinet, demutat, & expellit: 1°. de natural. facul. 1°. 292. H
 Natura opera. 2°. de dieb. decret. 4°. 151. G
 Natura opera generatio, auctio, & nutritio. 1°. de nat. fac. 1°. 290. G
 Natura opera primus nouit Hippocrates. 1°. de nat. fac. 1°. 293. G
 Natura effectrix respondet textoriae, & coriariae. ad Thra. 2°. 104. B
 Natura opera explicare difficillimum. 14°. de usu par. 1°. 205. E
 Natura artificiosa. 6°. de anat. adm. 90. E/17°. de usu par. 1°. 221. C
 Natura est prior tempore, & sapientior arte. 7°. de usu par. 1°. 160. H
 Natura eruditate, quæ. in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 188. H
 Natura eruditate ē, licet recte facere nō didicerit. 9°. d. de Hip. 1°. 285. C
 Natura uis potētiior qualibet arte. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 188. G
 Naturā ob quid quidā uocauere in artificiosam. 17°. de usu pa. 1°. 221. E
 Naturā cur dicat aliqui nō habere prouidentia. 1°. de natu. fac. 1°. 292. H
 ad Naturā artē cognoscendam quid exigatur. 17°. de usu par. 1°. 221. E
 Natura actiones, quæ intro. Isa. 55. B/com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 Natura uires quo modo in nobis, & in rebus. de ther. ad Pis. 5°. 90. H
 Natura similia similibus in nobis adiungit. de ther. ad Pis. 5°. 90. G
 Natura opera multa differunt ab operibus artis. 1°. de symp. cau. 3°. 31. A
 Natura in operibus existit. de ijs, quæ. in med. fi. com. 3°. 7°. 216. G
 Natura agit per se ipsam. 11°. meth. med. 7°. 63. E
 Natura primum instrumentum calor. 14°. de usu par. 1°. 205. H
 Natura alicuius gratia omnia molitur. 2°. de nat. fac. 1°. 298. B
 Natura nihil agit frustra. de instrumento odora. 112. A/1°. de usu par. 120. D/12°. 197. C/13°. 201. G/15°. 211. E/212. E/16°. 217. E/1°. de semine. 1°. 330. D
 à Natura nihil minus, aut superfluum. 9°. de usu par. 1°. 176. F
 Natura nihil superfluum, aut temere facit. 4°. de anatom. admin. 82. D/2°. de semine. 1°. 340. A
 Natura aliquid fecit frustra. 9°. de anat. adm. 1°. 105. E
 Natura ingeniosa, nihil omittit. 5°. de anat. adm. 1°. 88. G
 Natura nihil prætermisit per incuriam. 5°. de usu par. 1°. 147. D
 Natura oīo sufficit inq; Hippocrates. 1°. d. die. de. 149. H/2°. 4°. 151. G
 Natura sola sufficit animalibus. 1°. de nat. fac. 1°. 293. G
 Natura solertia nec dum à quoq; satis perspecta est quāta sit. 10°. de usu partium. 1°. 181. F
 Natura iusta est. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. C
 Natura iusta apud Hippocratem. 16°. d. us. p. 214. D/1°. d. na. f. 1°. 293. G
 Natura recte uocatur iusta ab Hippocrate. 2°. de usu par. 1°. 126. F
 Natura in omnibus rebus iusta est. 1°. de usu par. 1°. 117. E
 Natura oīum iustissima. 5°. de usu par. 1°. 145. D/de fra. c. 1°. 7°. 224. G
 Natura nusq; frustra multū ab analogia discedit. 11°. de usu pa. 1°. 186. A
 Natura opera sunt opulenta. 15°. de usu par. 1°. 212. A
 Natura singula opera inuitabilia sunt, generatiōis quæ ordinē necessarium habent. de marc. 3°. 45. D
 Natura quo modo agat ab humano ingenio inueniri nō potest. 15°. de usu partium. 1°. 212. H
 Natura quo modo occulte operetur. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Naturam semper materiis uiam inuenire Hippocrates opinatur. cōmentario 7°. aph. 54°. Ex. 58. G
 Natura gubernatrix præparat plantas fructus ferentes omnibus corporis partibus. de bon. & uitio succ. 2°. 37. A
 Natura opera in plantis, & animalibus diuerso modo facit Aristoteles. 1°. de semine. 1°. 331. G
 Natura per gradus incedit à plantis ad animal. 2°. de sem. 1°. 339. G
 Natura stirpium qualis. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. A
 Natura calida, et tenui consistit epithymū, et elleborus. de cath. Sp. 94. F
 Natura primaria est ars, medicus natura est minister. ad Thr. 2°. 105. F
 Natura omnia in animali agit. ad Thrasybulum. 2°. 105. G/de renū affectu. dig. & med. 7°. 193. E
 Natura cuique animalium fecit corpus idoneum animi affectibus. 6°. de anatomicis admin. 1°. 89. G
 Natura singula animalium habent suum proprium medium. 3°. de alimentorum facul. 2°. 33. C
 Natura creationis

Natura creationis nostræ auctor est. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. C
 Natura quæ nos finxit, & gubernat substantiam non est ausus pronun-
 tiare Hippocrates. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. C
 Natura ex contrarijs qualitibus contrarias utilitates temperavit. 14°.
 de usu partium. 1°. 204. G
 ad Naturam pertinet miscere tota per tota. 1°. de temp. 1°. 14. G
 Naturæ solius est opus continuum in omnem partem extendere. 1°. de na-
 turalibus facultatibus. 1°. 292. B
 Natura facit multa ex contrarijs. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
 Natura habet hoc peculiare generare similia. 1°. de sem. 1°. 332. D
 Natura nullius materiæ ueteræ formam seruat. 2°. de nat. fac. 1°. 297. D
 à Natura quæ fiant prima ratione. 6°. de decr. Hipp. 1°. 260. G
 Natura multum prouida fuit in animalium corporibus cõformandis. 2°.
 de usu partium. 1°. 126. F
 Naturæ mira studia in fabricandis partibus aialium. 11°. de usu p. 1°. 188. C
 Natura habet rōnem aialium. 17°. de usu p. 222. G/3°. de na. f. 1°. 302. E
 Natura, si potuisset, uoluisset suum opus esse immortale, sed propter ma-
 teriam non licuit. 14°. de usu par. 1°. 204. D
 Natura comparatur urbis conditori circa perpetuitatem reip. conser-
 uande. 14°. de usu par. 1°. 204. D
 Natura explet quod unicuique est utile. 6°. de loc. aff. 4°. 42. E
 Natura prouidit ne semper homo esset sollicitus circa corpus. 11°. de usu
 partium. 1°. 189. D
 Natura gubernat corpus pro salute animalis. de atra bile. 1°. 34. H
 Naturæ sollicitudo duplex. de anat. uiu. Sp. 47. C
 Naturæ bona quo procedunt, magis crescunt. ad Thrasymb. 2°. 107. G
 Natura cur fecit generationem fecundam aliquibus animalibus. 14°. de
 usu partium. 1°. 205. A
 à Natura quæ fiant existente infante in utero. 15°. de usu par. 1°. 211. B
 Naturæ istrumēta in foetibus cur celeriter formantur. 1°. de sem. 1°. 333. B
 Naturæ instrumenta, quæ. 2°. de motu muscul. 1°. 316. A
 Natura semper per similia instra sistr operatur. 1°. de mot. mus. 1°. 310. A
 Naturæ opus primum, summæq; artis, & admirationis in foetu for-
 mando. 15°. de usu partium. 1°. 211. C
 Natura cur non fecit foetus membranas crassas, & duras, sed tenues. 15°.
 de usu partium. 1°. 212. B
 Natura igne, & acre utitur ad fabricam membrorum, quæ habent sinus
 & cauitates. 2°. de sem. 1°. 339. F
 Natura cur facit lac in enixis. 14°. de usu par. 1°. 205. A
 Natura pueris consuluit lac dando. 1°. de san. tuen. 2°. 65. B
 Natura preparauit lac, & dedit pueris naturalem facultatem exugendi.
 1°. de sanitate tuenda. 2°. 65. C
 Natura ad quid fabricauerit duos uentres. de anat. uiu. Sp. 47. C
 Natura auius loco lactis mirum indidit amorem in pullos: ut à matribus
 nutrantur. 14°. de usu partium. 1°. 205. B
 Natura habet prouidentia partiū principaliorū. 2°. de usu part. 1°. 123. B
 Natura de nobili membro est sollicita. de anat. uiu. Sp. 45. C
 Natura procurat ne principes partes ledantur. 9°. de usu par. 1°. 173. G
 Natura quod præcipuum est in profundo, quod non præcipuum in super-
 ficie collocat. 1°. de usu partium. 1°. 118. B
 Natura non armauit aliquod animal timidum. 1°. de usu par. 1°. 113. C
 Natura nō destituit nudum armis quodpiam audax, & strenuum animal.
 1°. de usu partium. 1°. 113. D
 Natura cur non dedit arma hominibus. 1°. de usu part. 1°. 113. G
 Natura cur non dedit artes hominibus. 1°. de usu par. 1°. 113. H
 Natura ex abundanti ornauit omnia membra, ut hi, qui sculpunt in uasis
 ea, quæ nil faciunt ad finem uasis. 11°. de usu part. 1°. 189. B
 Natura cur multiplicet pilos. de anat. uiu. Sp. 45. C
 Naturæ diuersitates in partibus. 6°. de san. tuen. 2°. 95. D
 Natura chartilaginis, quæ. de anat. uiu. Sp. 43. G
 Natura medullæ, quæ. de anat. uiu. Sp. 55. G
 Natura cur fecit in oculo unū neruum à dextris, alium à sinistris, in me-
 dio, & non in principio coniunctos. 10°. de usu par. 1°. 183. E
 à Natura lingua constituta est, ut possit aerem percutere. de uocalium
 instrumentorum dissectione. 1°. 106. E
 cur Natura omnibus sensuum instrumentis fecit cooperimentum. 11°. de
 usu partium. 1°. 188. H
 Natura semper intenta est ut sensus in suis actionibus detineatur. de in-
 strumento odoratus. 1°. 112. B
 Natura quibus partibus dedit sensum exactiorē. 16°. de usu par. 1°. 215. B
 Natura à longinquis partibus ducit uenas, & arterias mammarum, & te-
 sticulorum. 16°. de usu par. 1°. 219. C

Natura à propinquis partibus ducit uenas, & arterias ad partes. 16°. de
 usu partium. 1°. 219. C
 Natura cur ubiq; cum uenis ponit arterias, nisi quid maius obstat. 5°. de
 usu partium. 1°. 142. C
 Natura utitur uasis magnis ut aquæductibus. 16°. de usu par. 1°. 219. B
 Naturæ tres scopi in neruorum distributione, sensus in sensorijs, motus
 in motorijs, & doloris cognitio. 5°. de usu par. 1°. 145. C
 Naturæ solertia incredibilis in neruorum reuertentium flexione. 16°. de
 usu partium. 1°. 216. C
 Natura cur non construxit omnes articulos stables, & firmos. 2°. de
 usu partium. 1°. 127. A
 Natura in omni articulo utilius eligit. 12°. de usu par. 1°. 194. A
 Natura semper posuit motui motum oppositum ne pars claudicet. 12°. de
 usu partium. 1°. 195. B
 Natura cur quandoq; propter unam actionem facit multa instrumenta.
 12°. de usu partium. 1°. 195. G
 Natura fecit manum ad apprehensionem. 17°. de usu par. 1°. 221. G
 ad Naturā ostendam pars una sola satis est. 17°. de usu p. 1°. 222. A
 Naturæ artem mirantur anatomistæ. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. G
 Natura nihil reliquit sine stabilimento. 5°. de usu par. 1°. 142. F
 inter Naturam, & uoluntatem media est actio anhelitus secundum ali-
 quos. de uoce, & anhel. Sp. 62. B
 Natura duplicis oris stomachi qualis. de anat. uiu. Sp. 49. G
 à Natura est cordis motus. 7°. de usu par. 1°. 159. G
 Natura cur ducit à corde, non à iecore uenam pulmonem nutriendem. 6°.
 de decretis Hippocratis. 1°. 263. D
 Naturæ frigidioris cū sint aues, hñt paruū pulmonē. de anat. ui. Sp. 47. F
 Naturam an animam nutritoriam dicas eam, quæ est i iecore nihil refert.
 4°. de usu partium. 1°. 139. D
 Natura semp tētāt desecare sanguinem, & expurgare. de atrab. 1°. 35. C
 Naturæ cura præcipua cur ex purgare partes. 9°. de usu par. 1°. 171. C
 Naturæ officium est excernere, & continere tempestiue. 6°. de lock
 affectis. 4°. 41. G
 Natura ubi uoluit materias diutius morari fecit transitum difficilem. 4°.
 de usu partium. 1°. 139. B
 quo modo Natura ex superfluitatibus iuuamentum accipiat. de anatō-
 mia uiuorum. Sp. 53. D
 Naturæ opus semper sunt sternutamenta, sed ab affectibus morboris pro-
 ueniunt. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 189. A
 Naturæ prouidentia in ructibus, & deiectionibus conspicitur. in 6°. de
 morbis uulg. com. 5°. 3°. 181. D
 Natura quæ fecit gratia alicuius, ad alium usum probe abutitur. 11°. de
 usu partium. 1°. 191. F
 Natura, et cõpositio matricis, quæ. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. B
 Naturæ ager est matrix. de anat. parua. Sp. 43. C
 Natura æqualiter diuisit spinam, mole spondylorum æstimata non nume-
 ro. 13°. de usu partium. 1°. 199. A
 Natura potestatem habet in matrice sicut sperma uiri habet potestatem
 in toto corpore. de spermate. Sp. 37. A
 Naturæ opera in corporibus à quibus ipsa nunq cessat, quot sint. commen-
 tario 1°. aphorif. 3°. Ex. 3. F
 Naturæ opera circa nutrimentum diuiditur in tria tempora. 3°. de natu-
 ralibus facultatibus. 1°. 307. B
 Natura attrahit, segregat, auget, & nutrit. 1°. de nat. fac. 1°. 293. G
 Naturæ opera tria, quæ se consequuntur, concoctio, discretio, euacuatio.
 com. 4°. aph. 23°. & 22°. Ex. 29. G/H
 Natura ea est, quæ dissolutionem, & concoctionem facit. commentario
 4°. aphorismo 59°. Ex. 34. A
 Natura quod optimum est conatur assimilare, quod uero pessimum ex-
 pellere. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
 Naturæ operationes melius fiunt in tempestate aquilonia. commentario
 3°. aphorismo 17°. Ex. 23. F
 Natura euacuat concoctis humoribus. quos purgare oportet quibus me-
 dicamentis, & quo tempore. 5°. 89. A
 à Natura, & uoluntate uomituum differentia. de motibus manifestis, &
 obscuris. Sp. 68. G
 à Natura facta excretio, & urina. de mot. man. & obs. Sp. 68. H
 Natura quando aliquid uiolenter excernit, illuc mittit sanguinem, &
 spiritum, tanq instrumenta. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 Naturæ thesaurus primus, & melior est spiritus, & sanguis. de anatō-
 mia uiuorum. 45. A/ Sp. 46. B
 Natura est sollicita de sanguine. de anat. uiu. Sp. 46. B
 à Natura

- Natura fit crisis. 17°. de usu par. 222. G/1°. de nat. fac. 1°. 293. G / ad Thrasybulum. 2°. 105. G
- Natura expellit noxios humores, & medicamentum attrahit. commentario 1°. aphorismo 22°. Ex. 10. C
- Natura itinera, & uia quæ in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 188. F
- Natura per quas uias expellit. de præcogn. ad Posth. 4°. 215. D / commentario 1°. aphorismo 15°. Ex. 8. C
- Natura non utitur eisdem uasis ad materias semicoctas, & plene confectas. 6°. de decret. Hipp. 1°. 263. D
- Natura quandoq; mittit ad cutem humorem superabundantem per uiam crisis. com. 6°. aph. 42°. Ex. 51. B
- Natura motus ad aures qñ permittendus. 3°. de cõp. me. sec. lo. 5°. 146. E
- Naturam recordari propriarum operationum, quo modo cognoscemus. com. 5°. aphor. 35°. Ex. 40. G
- Natura plerunq; non aggreditur materiam. 3°. de dieb. decret. 4°. 159. C
- Natura aggrediente id quod corpus lædit, qui fiat pulsus. de præcognitione ad Posth. 4°. 215. D
- Natura non potest in paruo tempore multas conficere dispositiones. commentario 4°. apho. 40°. Ex. 32. D
- Natura partes in euacuatione cõsiderandæ sunt. cõ. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
- Natura motus debet à medico animaduerti, si bonus eum adiuuet, si malus è contra. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. B
- Natura qñ adiuuanda, & quando non. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 6. E
- Natura qñ totum permittendum, & qñ non. cõ. 1°. aph. 20°. Ex. 9. G/H
- Natura euacuante metiri oportet qñ eundem. cõ. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
- Natura absolvente euacuationem medicus sistere debet, quos purgare oportet. quibus med. & quo temp. 5°. 89. A
- si Natura uult sanguinem transmittere non est arte mittendus. de præcognitione ad Posth. 4°. 219. F
- Natura principium medicinæ. intro. Isa. 50. H
- Natura indagatrix medicinæ pars, quæ fin. med. Isa. 48. A
- Natura rerum contemplatio numeratur inter primarias medicinæ partes. introductio. Isa. 51. H
- Natura rei principium aliud, & aliud doctrinæ, inuenire stultum est. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 264. A
- secundum Naturam rei quæ fit doctrina, habet cum re ipsa principium. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 264. A
- Naturarum diuersitas scienda est. de diff. cont. Sp. 71. D
- Natura proprietates considerandæ sunt. 7°. meth. med. 7°. 46. C
- Natura in omni statu cõsideranda est. in 1^m. de mor. uul. c. 2°. 3°. 108. E
- Natura nullo facto discrimine errant medici, qui de sanitate tuenda scripsere. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 93. D
- Natura laborantis consideranda est. 3°. de loc. aff. 4°. 15. C
- Naturam communem, & propriam hominum, medicus scire debet. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 94. C
- Natura propria hominū scribi non pōt. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 94. C
- Naturam alicuius hominis qui cognoscit medicus melius curat. de renum affect. & med. 7°. 196. F
- Naturam quorum scimus, in illis alterationes certe cognoscuntur. 1°. de præfag. ex puls. 4°. 104. G
- Natura, seu qualitates corporum sunt nouem, octo itemperatae, una temperata. de spermate. Sp. 41. A
- Natura temperata soli conuenit homini. de sperm. Sp. 41. B
- Natura humana cur cunctis agilior. de sperm. Sp. 37. D
- Natura tactilis ferme media est omnium qualitatum. de compagine membrorum, siue de natura humana. Sp. 58. E
- Naturam corporis terra generat per operationem Planetarum secundū Isaac. de spermate. Sp. 40. E
- Natura hominum sunt numerosæ. 5°. de san. tuen. 2°. 88. D
- Natura ubi plurimum differentes. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. E
- Natura calidiores sunt biliosæ. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
- Natura frigidiore sunt pituitosæ. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
- Natura frigida uertit mel in sanguinem. 2°. de nat. fac. 1°. 300. G
- Natura pueri concepti in horis sanguinis. de sperm. Sp. 37. B
- Natura pueri concepti in horis bilis. de sperm. Sp. 37. C
- Natura pueri concepti in horis phlegmatis. de sperm. Sp. 37. C
- Natura pueri concepti in horis melancholiæ. de sperm. Sp. 37. C
- Natura melancholicæ qes cõdonanda est. de mel. ex G. R. & P. Sp. 110. E
- Natura i pueris ad uitā pficiendā plurimū pōt. de cog. cur. ai mo. 2°. 53. H
- Natura optimam constitutionem, dispositionem, habitudinem, & habitū optimum dicere idem est. de opt. nost. corp. 1°. 37. G
- Natura optima non corrigitur, sed sanatur. 5°. de san. tuen. 2°. 89. A
- Natura quo modo se habeant melius, uel peius ad tempora anni, & ætates. com. 3°. aphor. 18°. Ex. 23. G
- quæ Natura hyemi, et q̄ æstati magis cõueniāt. c. 3°. aph. 2°. Ex. 20. A
- ob Naturarū differentiam sunt diuersi morbi. c. 3°. aph. 19°. Ex. 24. A
- Naturarū aliæ magis passibiles sunt aliæ minus. cõ. 3°. aph. 11°. Ex. 21. C
- Natura temperata diu multumq; resistunt causis morborum. de optima nostri corporis constitutione. 1°. 38. F
- Natura mutant respirationem. de util. resp. 1°. 225. G
- Natura infirma quid patiat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. H
- Natura imbecilles, & intemperatae facile à morborum causis capiuntur. de opt. nost. corp. const. 1°. 38. F
- sicut Natura corporis sequendo quatuor mutationes in die, mutat corpus secundum illas: sic natura mutat sperma in matrice secundum easdem mutationes. de sperm. Sp. 37. A
- Natura nostræ cum exercitijs societas quo indicio cognoscitur statim à natiuitate. 1°. de san. tuen. 2°. 65. E
- Naturas qñq; reprimit ætas, uel diæta, seu aliud. de sperm. Sp. 37. B
- Natura quiescit, & mutatur, sed eius proprietas est in conuertibilis. de spermate. Sp. 37. B
- Natura hominis an concordet temporis mutationi considerandum est. de spermate. Sp. 39. F
- Natura corporis mouet corpus in cõsuetudines malas. de sper. Sp. 40. E
- Natura, & consuetudo conueniunt. 2°. de mo. musc. 1°. 315. F
- Natura acquisita est consuetudo. 2°. de mo. musc. 1°. 315. F
- Natura secunda est consuetudo. de dissol. cont. Sp. 72. C
- Natura familiaritas facit, ut aliqui alia auidius comedant, alia non possint comedere. de assuetud. 2°. 61. A
- Natura familiaris est ordo. 2°. de præfag. ex puls. 4°. 114. C
- Natura egrotantis indicat bonas excretiones. cõ. 6°. aph. 47°. Ex. 32. H
- Natura, & morbus considerantur à medico. de const. ar. 1°. 42. A
- Natura opera debent esse curæ medico. 15°. de usu par. 1°. 210. E
- Natura ne, an artis ministrum medicum dicas nihil refert. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 112. G
- Natura minister, & imitator medicus. 9°. de decretis Hippo. 1°. 285. C / in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 112. B
- Natura minister est medicus. ad Thrasyb. 2°. 105. G
- Natura ministra est ars medica. 5°. in 6^m. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 188. D
- Natura operum imitator est medicus. de uoc. instr. diff. 1°. 106. B / commentario 6°. aphorismo 17°. Ex. 47. H
- Naturam recte operantem debet imitari medicus. com. 1°. aphor. 1°. 3. C / com. 4°. aph. 2°. 27. C / com. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
- Natura egri ignorata, quo modo medicamentum debes dare. de uictus ratione in morbis acutis, com. 1°. 7°. 118. C
- Natura imitator Polycletus. 7°. de usu par. 1°. 221. E
- Natura, Phidia, & Praxitelis differentia in condendis rebus. 2°. de naturalibus facultatibus. 1°. 297. D
- Natura, et medicus causæ oium rerū circa corpus. de cõst. ar. me. 1°. 39. E
- Natura morborum medicatrix. ad Thrasyb. 2°. 105. G
- Natura morborum medicatrix, quo modo intelligendum. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 5°. 3°. 187. G
- Natura morborū medici sunt inqt Hippocra. 9°. de dec. Hippo. 1°. 285. C
- Natura sanat. ad Thrasyb. 2°. 105. G
- Natura primo sanat morbos. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 187. H
- Natura qd faciat in aiali, & morbo. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3°. 187. H
- Natura in omnibus auxiliatur. ad Thrasyb. 2°. 105. G
- Natura qñ auxiliatur medicus. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 112. B
- Natura mediante aliqua opera fiunt, aliqua uero ex professo, & prima medicamentorum sunt opera. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. G
- Natura inimicus est prauus medicus. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. H
- Natura nō pōt iterū facere illa, quæ fecit ex semine. de cõst. ar. Isa. 39. E
- Natura nō pōt corrigere os fractū, sed bñ medicus. de cõst. art. Isa. 39. E
- Natura implet cauum ulcus, non medicus. de const. ar. Isa. 39. E
- Natura opus est carnis generatio. 6°. meth. med. 42. B / 14°. 7°. 93. C
- Natura opus est capillos, & pilos generare. 14°. meth. med. 7°. 93. C
- Natura sola coquit, non medicus. de const. ar. Isa. 39. E
- à Natura rei curationis modū inuenit Hippocrates. 11°. met. me. 7°. 72. B
- à Natura rei sumitur indicatio. 3°. meth. med. 16. C / 12°. 7°. 84. D
- à Natura rei indicationes sumere proprium est medici methodo utentis. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
- Natura rerū suggerit quid agendū exercitatis. 14°. meth. med. 7°. 92. H
- Natura robur unde accipitur. de const. ar. Isa. 42. A
- Natura p pcessum tēporis uires suas colligit. cõ. 4°. aph. 27°. Ex. 30. C
- Natura insua

Natura insuperabilis, quæ de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 146. H
 Naturam superari à morbo quibus cognoscatur. de const. ar. Isa. 42. B
 Natura ordinata si materiam superet semper certis agit temporibus. 2°. de diebus decretorijs. 4°. 151. H
 Natura in affectis locis quò fiat imbecillior. de art. com. 3°. 7°. 276. A
 Naturæ imbecillitas est causa cur facillime alterantur puerorum dispositiones. com. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
 Natura imbecillis cur non ferat medicamenta. cō. 4°. apho. 5°. Ex. 28. A
 Natura non patitur subitas alterationes. ars med. Isa. 68. H
 Natura quando alteratur, & corrumpitur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. G
 à Natura exitus in quavis partes si parvus sit, minorem morbum: si uero plus, maiorem, si uero admodum multus sit à natura recessus, mortalem debemus morbum iudicare. com. 7°. aph. 75°. Ex. 69. A
 Naturas immutat ægrotudo. de puero epil. 7°. 179. F
 Naturæ ordo peruertitur in ægris. 4°. de usu par. 1°. 140. H
 Naturas immutat epilepsia. de puero epil. 7°. 179. F
 Naturæ debet conuenire morbus. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. H
 Naturæ cognati morbi sunt minus periculosi. 6°. meth. med. 7°. 49. A
 Natura quo modo à flatibus distrahatur. de urin. 4°. 123. H
 ad Naturam reditus fit per contraria. 5°. meth. med. 7°. 29. H
 Naturæ imtemperate corriguntur contrarijs, & seruantur similibus. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 94. D
 Naturis calidis quò quietè imponit Hippocrates. 5°. de san. tuē. 2°. 94. A
 Naturis imtemperatis debent esse oppositi cibi. de dissol. cont. Sp. 71. G
 Natura nutritur humidis, & siccis nutrimentis. an aial sit. 1°. 327. D
 Naturæ conuenientia, & gratissima gustu sunt dulcia, & pingua. 1°. de symptomatum causis. 3°. 17. D
 Naturam laxare debes à leuioribus cōsuetis. de med. exper. Sp. 108. H
 Natura ad ea quæ placet, it, & refugit illa quæ displicet. 7°. met. m. 7°. 44. F
 Natura sagitarij circa ægrotudines. de decub. progn. Sp. 15. D
 Natura Capricorni, & quos inferat morbos. de decub. progn. Sp. 15. E
 Natura interdum piscium non admittit secare uenam. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 16. A
 Naturam leniunt cibi falsi. de dissol. cont. Sp. 72. F
 Naturam cito dissoluens medicamen. de med. exper. Sp. 105. A
 Naturam constipans medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G
 Naturæ consentire quid sit. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. H
 à Natura ppria pati, cui nihil extrinsecū affert passioes. 1°. d. ele. 1°. 4. A
 ex Natura sua quid significet. 1°. de dieb. decret. 4°. 149. G
 Natura quæ est, id nec fm naturā, nec pter naturā iā est. fin. med. Is. 45. D
 fm Naturam multipliciter dicitur. 6°. de decr. Hippo. 1°. 260. G
 fm Naturam est unum, & simplex. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 129. D
 Natura familiaris una. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. E
 Natura aliena plurima. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. E
 fm Naturam contrarium ei, quod præter naturā. 11°. meth. me. 7°. 71. B
 fm Naturam uox cur usurpata. 14°. meth. med. 7°. 91. B
 fm Naturam operari, est bene ualere. ad Thrasyb. 2°. 103. B
 secundum Naturam habere, & secundum naturam agere, idem. 14°. methodi medendi. 7°. 91. A
 fm Naturam est regula, & mensura. 1°. de diff. resp. 3°. 56. G
 fm Naturam moderatum est. 1°. de diff. resp. 3°. 56. G
 fm Naturā quæ sunt, nō sunt emēdāda, sed seruāda. de art. c. 1°. 7°. 252. G
 fm Naturam non sunt, qui sibi displicent. 8°. meth. med. 7°. 54. H
 fm Naturam quæ sunt, habent indicationes. 11°. meth. med. 7°. 71. E
 fm Naturam quæ sunt, indicant de sui custodia. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 citra Naturam nullus morbus est. de aere, aquis, & locis. 2°. 6. H
 Naturæ gaudent consuetis. 8°. meth. med. 7°. 54. H
 Naturæ contraria pernitiōsa. in prognost. com. 2°. 4°. 201. B
 fm Naturam quod est postulat similia. 8°. meth. med. 7°. 54. G
 Naturas à similibus offendi, à dissimilibus iuuari quomodo intelligendum. com. 1°. aph. 16°. 9. A/com. 3°. apho. 3°. Ex. 20. B
 à Natura propria nullum corpus offenditur. 2°. de symp. cau. 3°. 22. A
 fm Naturam existenti maxime contrariū est crudū. de urin. 4°. 127. H
 fm Naturā nō expetiū primo, & propter seipsum, in quibus natura deficit: sed propter actionem, & ex accidenti. 14°. metho. med. 7°. 91. B
 contra Naturam qui agant. 17°. de usu par. 1°. 221. E
 non Natura quæ sint. fin. med. Isa. 45. E
 præter Naturā, & nō naturalr distinguit Galenus. 8°. met. m. 7°. 54. H
 præter Naturam est multiplex. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 129. D
 præter Naturā quæ sunt, in duplici differentia sunt. 11°. met. me. 7°. 70. H
 præter Naturam dupliciter dicitur. com. 5°. aph. 44°. Ex. 41. F
 extra Naturam res duplex. de ocul. 7°. 185. E

extra Naturam res tres. de ocul. 7°. 185. E
 præter Naturam quæ sunt in corpore, sunt aut morbus, aut causa, aut symptoma. 1°. methodi medendi. 7°. 8. G
 præter Naturā septē à quibus indicationes sumuntur. 11°. me. me. 7°. 71. E
 præter Naturam quatuor sunt morbus, actio laesa, causa morbi, et symptoma. 2°. methodi medendi. 7°. 12. F
 præter Naturam tota substantia quæ sint. 14°. meth. med. 7°. 93. G
 præter Naturam res dolorem faciunt. de palp. 3°. 54. D
 præter Naturā quæ sunt indicat de sui ablatione. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 q. præter Naturam est, multitudine est infinitum, & propterea arte incomprehensibile. 1°. de diff. resp. 3°. 56. G
 præter Naturam quæ sunt, reducenda sunt in naturalem statum. de art. commentario 1°. 7°. 252. G
 præter Naturam incidentium curatio fit per contraria. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 89. E/8°. meth. med. 7°. 54. G
 NATVRALE, & spontaneum idem. 4°. de diff. puls. 4°. 67. B
 Naturalia appellari non conuenit, quæ communia omnibus non fuerint. 9°. de decretis Hippocratis. 1°. 279. C
 Naturalia quæ sint. de hist. phil. Sp. 4. B
 Naturalia quæ apud empiricos. de sectis. Isa. 16. B
 Naturalia corpora quæ nominentur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
 Naturalis res duobus est modis. de ocul. 7°. 185. D
 Naturales res sunt septem. de ocul. 7°. 185. E
 non Naturales res sunt sex. de ocul. 7°. 185. E
 Naturales res sunt iocundæ. de palp. 3°. 54. D
 Naturalium cognitio cur fuerit quæ sita. 1°. de diff. resp. 3°. 56. G
 Naturalis scientia de quibus considerat. 1°. de elem. 1°. 5. A
 Naturalem scientiam, & medicinalem destruunt ponentes unum solum elementum. 1°. de elem. 1°. 5. A
 Naturales partes quo modo tractet Plato. de subf. fac. nat. 1°. 230. B
 Naturalem scientiam cur Galenus didicit. 3°. de cris. 4°. 142. C
 Naturalis speculationis est quo modo nobis uolentibus: uel nolentibus pendendum intendatur, ceteraq. huiusmodi physica problemata non autem de usu partium querentis. 15°. de usu par. 1°. 210. H
 Naturales corporum differentie sciri debent. 8°. de san. tuen. 2°. 88. E
 nisi Naturalia cognoscantur sciri non possunt ea, quæ præter naturam sunt. introductio. Isa. 52. A
 à Naturali inuenitur quod contra naturam. de uri. sig. ex Hip. Sp. 79. A
 Naturalis habet similitudinē ad artificialia. an oēs par. ani. 1°. 326. D
 ex Naturalibus rebus sumēda sunt demonstrationes. de bon. hab. 1°. 39. E
 in Naturali philosophia cōuenit de motu disputare. 1°. de mo. m. 1°. 311. E
 Naturalis philosophia discēda ē aī medicinā. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264. G
 Naturalē philosophiā medicinæ esse necessariā pbat. de ocul. 7°. 185. D
 Naturalis contēplatio à morali, seiūgēda est. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. D
 Naturalia iudicia omnes habemus. 9°. de decr. Hipp. 1°. 279. C
 Naturalia iudicia in quibus consistant. 9°. de decr. Hipp. 1°. 279. D
 non Naturalia tanto peiora sunt, quanto maiora. ad Thrasy. 2°. 107. G
 Naturalis calor non potest dici ignis. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. E
 Naturalis caloris substantia ex sanguine & spū. 8°. de dec. Hip. 1°. 277. F
 Naturalis calor quò in corpore gignatur. 8°. de decr. Hip. 1°. 277. E
 Naturalis calor cordis est principium omnium aliorū. de anat. ui. Sp. 45. G
 Naturalis calor in quibus maior. 5°. de san. tuen. 2°. 94. E
 Naturalium omnium operum auctor est calor innatus. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 277. E
 Naturalis caloris auctio, & diminutio est una causa mutandi pulsus. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 75. A
 Naturalis caloris imodica quātitatē habet bubo. 2°. de nat. fa. 1°. 300. E
 Naturali calore debilitato propter fluxum sanguinis non potest concoquere, nec in sanguinem trāsmutare, nec distribuere, propterea fiunt alui humida. com. 4°. aph. 27°. Ex. 30. C
 Naturalis calor quandoq. est proximus extinctioni, et tunc quæ euacuantur sunt frigida. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. C
 Naturalem calorem in corporibus senum confortans medicamen. de medicinis expertis. Sp. 108. A
 Naturalis spiritus qui. intro. Isa. 55. B
 Naturalis spiritus quando fiat, & ad quem finem. de anat. uiu. Sp. 51. H
 Naturalis spiritus intendit ad generationem hepatis. de anat. ui. Sp. 51. H
 Naturales aliæ, aliæ animales sunt intrinsecæ facultates. de uocalium instrumentorum dissectione. 1°. 106. C
 de Naturalibus facultatibus liber præcedit librum de symptomatum causis. 2°. de sympt. cau. 3°. 21. A
 Naturales uires quæ sint. de sub. fac. nat. 1°. 230. C

Naturalis uis triplex. de ocul.	7 ^a .185.E	1 ^o . de motu musculorum.	1 ^a .309.E
Naturales uires quatuor: à quibus stirpes, & animalia gubernantur. 2 ^o , de differentiis febrium.	3 ^a .40.F	Naturalia instrumenta ita facultatē habēt pficiendi suam actionē: ut magnes lapis facultatem habet attrahendi ferrū. 1 ^o . de loc. aff.	4 ^a .8.A
Naturalibus quatuor facultatibus omnes partes gubernantur. 2 ^o . de sanitate tuenda.	2 ^a .75.A	Naturalia membra cur indigent uenis, & arterijs. 1 ^o . de loc. aff.	4 ^a .8.A
Naturalis uis quo modo per omnia membra sit dispersa. 4 ^o . de præsagitione ex pulsibus.	4 ^a .122.D	Naturalia instrumenta humidiora magis idonea ad nutritionem. 3 ^o . de symptomatum causis.	3 ^a .29.D
Naturalis quædam facultas nisi esset unicuique instrumento tributa, animalia non possent durare. 2 ^o . de nat. fac.	1 ^a .297.C	Naturalia, ratione qua naturalia, habent diuersa symptomata ab animalis qua animata. 1 ^o . de loc. aff.	4 ^a .8.B
Naturales facultates agunt absque electione. de uoc. instr. diff.	1 ^a .116.C	Naturalium actionum symptomata. de symp. diff.	3 ^a .12.A
Naturalis uis ubi sit, & quō cognoscat. 1 ^o . de arte cur. ad Glau.	7 ^a .99.G	Naturalium actionum symptomata inueniendi methodus unde incipiat. de symptomatum differentiis.	3 ^a .12.A
Naturales facultates semper operantur. 1 ^o . de diff. resp.	3 ^a .60.A	in Naturali oī instrumento sunt octo symptomata. de symp. diff.	3 ^a .12.B
Naturalis facultas incrementū facit. in 6 ^m . de morb. uulg. c.3 ^o .	3 ^a .169.E	in Naturali instrumento duodecim symptomata. de symp. diff.	3 ^a .12.B
Naturalis uirtus stomachi, & intestinorum. de mot. man.	Sp.69.C	Naturalis dispositio est nomen antiquum. de diff. morb.	3 ^a .2.D
Naturalis est non uoluntaria uis expulsiva stomachi. de motibus manifestis, & obscuris.	Sp.68.G	supra Naturalia membra significant excrementa. de urin.	4 ^a .128.A
Naturale uentriculi robur exoluit aqua. de bon. & uitio suc.	2 ^a .38.H	cuius Naturalis labor in corpore suo est debilis, huic conueniunt cibi subtiliantes. de dissol. cont.	Sp.72.D
Naturalis uirtus ab Hepate. 1 ^o . de usu par.	1 ^a .117.B	Naturales plicaturæ foetus quæ. de anat. uiu.	Sp.52.D
Naturalis anima potest uocari, quæ in iccore est. 8 ^o . meth. med.	7 ^a .58.H	Naturalis ordo in exeūdo foetu est, ut præcedat caput, & sequantur cætera membra. de anat. ui.	Sp.52.D
Naturalem animæ partem addidit Aristoteles. de hist. phil.	Sp.5.A	ad Naturalium ulcera. 1 ^o . de comp. med. per gen. 211.E/5 ^o .	5 ^a .248.D
à Naturali corpore ratione temperaturæ sit anima. qd ai mor.	1 ^a .318.G	NATI plus habent à matre, q̄ à patre. 1 ^o . de sem.	1 ^a .336.F
Naturalis potētia ex iccore qñ robusta. i 6 ^m . de mor. uul. cō. 1 ^o .	3 ^a .154.E	Natu maiores qui sint. in prognost. com. 2 ^o .	4 ^a .210.A
à Naturali facultate sit iudicatio. 4 ^o . de præsag. ex puls.	4 ^a .122.D	Natis per se balneis utendum in longa icteritia. de cura icteri.	Sp.111.E
Naturales actiones, & animales diuersæ sunt. de symp. diff.	3 ^a .11.D	NAVALIS exercitus duces trierarchas uocant, & si triremes non sint. ad Thrasymbulum.	2 ^a .109.E
Naturales actiones, quæ sint. 1 ^o . de san. tuen.	2 ^a .64.D	NAVICULAE ex uno ligno fabrefactæ. de aere, aq. & loc. 2 ^a .4.H	
Naturales operationes, uirtutes uitales ad unum principium reducendæ sunt. de anatom. ui.	Sp.45.G	NAVICULA, semirhombus, lepus sine auribus idem genus uinculi. de fascijs.	7 ^a .296.G
Naturalium operationum auctor est calor naturalis. in 6 ^m . de morb. uulgaribus, commentario 5 ^o .	3 ^a .190.A	NAVIGANTIVM aduerso uento exemplum in motu digitorum per musculos paruos, & magnos. 1 ^o . de usu part.	1 ^a .119.C
in Naturalibus actiōibus ifantes magis uigēt, q̄ alij. 1 ^o . de sa. t. 2 ^a .64.D	3 ^a .148.A	NAVIGATIO motus quidam est. com. 4 ^o . aph. 14 ^o .	Ex.28.H
Naturalis uis quo modo cognoscatur deficere. in 3 ^m . de mor. uulgaribus, commentario 3 ^o .	3 ^a .148.A	Nauigatio turbat corpora, adeo ut & uomitum excitet. commentario 4 ^o . aphorismo 14 ^o .	Ex.28.H
Naturalis motus qui, & à quibus fiat. de anat. ui.	Sp.44.H	de Nauigatione in lemnū, & Hephestiada, & de stadijs ex industria Galenus scripsit. 9 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .65.C
Naturalis motus attractio, retentio, expulsio. de anat. ui.	Sp.44.H	NAVIS ortus unde. 6 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a .264.B
inter Naturales facultates attractio est maxime præcipua. in Timæum Platonis.	1 ^a .290.C	Nauium artificij lignum est materia. ad Thrasymb.	2 ^a .106.A
Naturales motus q̄ ex arteria, & uena pcedūt. 1 ^o . de mot. mus.	1 ^a .309.B	in Nauis fabrica quid primo fiat. an omnes part. al.	1 ^a .326.D
ex Naturalibus operibus est in pus cōuersio. 5 ^o . de simp. me. fac. 5 ^a .34.A		Nauis sentina. an animal sit.	1 ^a .327.E
Naturalis, & uoluntarius est motus palpebrarum. de mot. man.	Sp.69.G	Nauis partes quædam propter quid factæ. an animal sit.	1 ^a .327.E
Naturales motus sunt duplices. 2 ^o . de san. tuen.	2 ^a .75.A	Naues factitantes exercentur, & operantur. 2 ^o . de san. tuen.	2 ^a .73.G
an Naturalis sit actio anhelitus, spectat ad Dialecticum querere. de motibus manifestis, & obscuris.	Sp.66.H	Naues onera plura in mari portant, q̄ in fluuijs citra summersionem, & in mari mortuo plura, q̄ in mari. 4 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .30.D
Naturalis est secundum aliquos actio anhelitus. de uoce & anhel.	62.B/	Nauis gubernatori comparatur medicus. in progn. com. 1 ^o .	4 ^a .189.D
de mot. man. & obse.	Sp.69.H	ad Naues ducendas per ergatam machinamentū. de machin.	7 ^a .316.C
an Naturalis, uel uolūtarius sit pectoris motus. de mot. man.	Sp.69.H	NAUPLIOS euboicus. 9 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .201.B
an Naturalis, uel uolūtarius motus sit sternutatio. de mot. man.	Sp.69.H	Nauplios euboicus est pyrethrum. 9 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .201.C
an Naturalis, uel uolūtarius motus sit risus. de mot. man.	Sp.69.H	NAVSEA est affectus oris uentriculi. 5 ^o . de loc. aff.	4 ^a .32.H
Naturale quando est, non uoluntarium, egere, & mingere. de motibus manifestis, & obscuris.	Sp.69.C	Nausea est naturale accidens. 5 ^o . de loc. aff.	4 ^a .32.H
Naturale est renum desiderium. 6 ^o . de loc. aff.	4 ^a .37.H	Nausea pcedūt uomitus sicut cerchnos tussim. 2 ^o . de symp. cau.	3 ^a .21.G
Naturales actiones ita uestica, & intestina lædere possunt, ut musculi affecti actiones à uoluntate. 1 ^o . de loc. aff.	4 ^a .8.A	Nausea, & uomitus qui motus sit. 3 ^o . de symp. cau.	3 ^a .25.F
Naturalis ne sit an uoluntaria laxatio actionis lacerti. de motibus manifestis, & obscuris.	Sp.68.H	Nausea est motus fortis corporis. com. 4 ^o . aph. 14 ^o .	Ex.28.H
Naturalium actionum causas cognoscat medicus, qui ratione curare uult illas seruare possit. de uoc. instr. diff.	1 ^a .106.B	Nausea perturbat. com. 4 ^o . aph. 14 ^o .	Ex.28.H
Naturales uirtutes: & præcipue digestiuam excitans medicamentum. secretorum.	Sp.101.G	Nausea est nuntius febris. præsag. exper. conf.	Sp.77.E
Naturalis modus nihil aliud est, quam sanitas. ad Thrasymb.	2 ^a .105.F	Nauseam inducunt aquea. 2 ^o . de alim. fac.	2 ^a .16.H
Naturalis temperies est sanitas. com. 4 ^o . aph. 39 ^o .	Ex.32.D	Nausea fiunt si cibus non placet. com. 2 ^o . aph. 38 ^o .	Ex.17.G
Naturalis habitus qui. ad Thrasymb.	2 ^a .102.C	Nauseam prouocat medulla. 3 ^o . de alim. fac.	2 ^a .27.C
Naturalis habitus habet latitudinem. 1 ^o . de san. tuen.	2 ^a .64.E	Nausea sequitur ad humorem calidum contentum in tunicis uentriculi. 1 ^o . de locis affectis.	4 ^a .5.E
in non Naturalem habitum cum corpora mutantur dolor sentitur. 12 ^o . methodi medendi.	7 ^a .78.D	Nausea inanē facit humor cōtensus in tunicis uentriculi. 1 ^o . de l. af. 4 ^a .5.F	
in Naturalem habitum cum corpora mutantur etiam dolor sentitur. 12 ^o . methodi medendi.	7 ^a .78.D	Nauseam, uomitus biliosum, & stomachi morsum faciunt fracturæ capitis. 3 ^o . de locis affectis.	4 ^a .18.C
Naturale quod est, esse moderatum in omni re, est constans omnium principium. de diff. morb.	3 ^a .2.D	per Nauseam an possibile sit aliquid ex intestino ieiuno deferri. 7 ^o . de composit. medic. sec. loc.	5 ^a .184.B
non Naturale est immoderatum. de diff. morb.	3 ^a .2.D	Nauseam excitabat non nullis tpe Galeni ptissana. 7 ^o . met. me.	7 ^a .46.D
Naturalis institiæ proprium. de fract. com. 2 ^o .	7 ^a .232.C	Nauseam prohibet mel. de simp. med.	Sp.87.A
Naturalia instrumenta, & animalia differunt. 1 ^o . de loc. aff.	4 ^a .8.A	Nauseam prohibet pulegium odore. de simp. med.	Sp.88.H
Naturale instrumentum musculus factus est propter uenam, et arteriam.		Nauseam prohibet sal. de simp. med.	Sp.90.A
		Nausea laborantem sanat Theriaca. de theria. ad Pifo.	5 ^a .96.A
		ad Nausea affectos. 8 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .191.G
		ad Nauseam, uel fluxum stringendum. de dynam.	Sp.27.H
		ad Nauseam.	

ad Nauseam. secretorum. Sp. 98. D
 NAVSEABVNDVM animal cur dicatur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. F
 Nauseabundi non sunt lauandi. de uict. rat. in mor. acut. cō. 3°. 7°. 133. A
 NAVSEANTES aliqui non uomunt. 2°. de symp. caus. 3°. 21. G
 ad Nauseantes, & imbecillos. de med. fac. par. 7°. 159. F
 NAVSEARE nullum animal docetur. 2°. de symp. cau. 3°. 21. D
 NAVSEATIO quid sit in uenis. de fract. com. 2°. 7°. 235. D
 NAVSEOSVM est odore fori. de simp. med. Sp. 90. F
 NEVTAE duri, & aridi. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Nautæ cur duram, & siccam habent cutim. de assuetud. 2°. 61. D
 Nautæ, et Agricole sup oēs statū aeris cōsiderāt. 3°. de die. dec. 4°. 157. E
 NAVTICVS laqueus quō debeat adhiberi. de laqueis. 7°. 306. H
 NAXIAE cotis ramentum, ut mammae non intumescant efficit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. D
 in **NEAPOLI** est Tabiæ locus pro phthisicis. 5°. methodi medendi. 7°. 34. H
 circa Neapolim in Italia uina qualia. 5°. de san. tu. 2°. 90. H
 Neapoli non fit bonum unguentum nardinum. 11°. meth. med. 7°. 72. H
 NEAPOLITANI malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. H
 Neapolitani pastillus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. C
 NEAPOLITAE Asianum. 6°. de compo. med. per gen. 5°. 262. C
 Neapolitæ emplastrum. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 262. D
 Neapolitæ malagma aromaticū inscriptū. 8°. de cōp. med. se. lo. 5°. 193. B
 Neapolitæ medicamentum. 7°. de comp. med. sec. loc. 270. H/ 5°. 271. F
 Neapolitæ pastillus. 7°. de comp. med. per gen. sec. locos. 5°. 184. F
 à NEARCHO laudata antidotus hepatica. 8°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 195. A
 NEBVLA cur obscura. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 104. C
 Nebula decidens est ros. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 104. C
 Nebula, & caligini qñ similis spiritus. in 1°. de mor. uulg. c. 1°. 3°. 104. C
 per Nebulam cur aliqui uidere uideantur. de symp. cau. 3°. 15. A
 NEBVLA in urina quō fiat. de urinae sign. ex Hipp. 79. B/ Sp. 79. D
 Nebulae in urinis considerandæ sunt, sursum ne, an deorsum meent, quos uē colores habeant. de urinae sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Nebularum suspensarum significatio. præsag. exper. conf. Sp. 78. G
 Nebulae sublimes in urinis. de uict. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7°. 144. B
 Nebulae subsidentes in urinis. de uict. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7°. 144. B
 Nebulae deorsum labentes cum quibus coloribus sint malæ. de urinae significatione ex Hippocrate. Sp. 78. G
 Nebula, & sublatio si atra sit, minus est malum, quam hypostasis. quæ sita in Hippocratem. Sp. 113. E
 Nebulam non bonam habens urina tenuis in synocha, phrenitim, siue mor tem, aut spasmm significat. de dynam. Sp. 34. C
 Nebulam bonam habens urina alba, & aquosa cum odore bono egesta phrenitim purgat. de dynam. Sp. 34. D
 Nebulam albam si habeat urina colore cholericō, & fursures supernatantes, aut longā ægritudinē, aut mortē significat. de dynam. Sp. 34. C
 Nebulas cholicas habens urina in ægritudinem acutam transire significat. de dynamidijs. Sp. 34. G
 in Nebulis quasi sanguinem habens urina, quæ uelut rasuram habuerit, & arenam, renum colliquationem ostendit. de dynam. Sp. 34. G
 Nebulas scissas si habeat urina macronoxiam significat. de dyn. Sp. 34. G
 NEBVLOSVM quid significet. in 1°. de mor. uulg. cō. 1°. 3°. 104. B
 Nebulosi qñ sint spiritus nostri. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 104. B
 Nebulosos oculos habet homo à muliere conceptus in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 Nebulosa urina alba, spumosa in synocha non bonum significat. de dynamidijs. Sp. 34. D
 Nebulosa urina, alba, & spumosa si in synocha sit critico die, uel post criticiū diē supuenerit significat solutionē ægritudinis. de dyna. Sp. 34. D
 Nebulosa, & rubra urina in arthriticis dolorem cessare significat. de dynamidijs. Sp. 35. D
 Nebulosa urina, & subliuida inferius, si claritatē supius habuerit, signat dolorem renū, & coxæ, & genu, & supius stomachi. de dyna. Sp. 35. D
 Nebulosas, uel crassas urinas habentes sunt purgandi à principio. de urinae significatione ex Hippocrate. Sp. 79. A
 NECANTIA nos quæ. de bon. & uit. suc. 2°. 34. B
 NECESSARIA quæ sint, & quæ non. ars med. Isa. 68. B
 Neccessaria sunt ad artem medicam prænotio, & prædictio. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 de maxime Neccessarijs sæpius meminisse non est inutile. 2°. de san. tuen. 2°. 75. H/ 7°. meth. med. 47. A/ 1°. 7°. 64. B

NECESSITAS quid significet. de fract. com. 2°. 7°. 237. A
 Neccessitas quid, & ubi sit. de hist. philos. Sp. 5. D
 Neccessitas panniculorum. de anat. uiu. Sp. 55. F
 NECHEPSOS rex locutus est de hieroglyphis. 9°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 67. D
 Necho. de oculis. 7°. 190. C
 NECROSIS affectus summæ partis pedis intro. Isa. 59. D
 NECTAREA antidotus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. H
 Nectareum Eclegma colicis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. D
 Nectareum medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 154. A/ 5°. 155. H
 non NEGANDAE res sed potius querendæ quomodo fiant. 5°. de locis affectis. 4°. 31. B
 NEGATIONIS uim quæ habet particula. 4°. meth. med. 7°. 27. F
 q Negationem præpositam non faciat equipollere suo contradictorio, collige, ubi dicit, non omnes homines sunt boni, id est paucissimi sunt boni. com. 1°. aph. 14°. 14. C/ com. 2°. aph. 19°. Ex. 28. H
 Negationē, & priuationē aliquid dici multū differt. 1°. de loc. aff. 4°. 5. B
 per Negationem, & per priuationem, idem. 4°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 28. E
 NEGOCIIS implicita maxima hoīum pars. 2°. de san. tuē. 2°. 69. C
 Negocia prohibent aliquos à doctrina. 3°. de diff. resp. 3°. 69. C
 Negocijs imputant suam ægritudinem aliqui medici ægrotantes. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 88. E/ F
 Negocijs districtus tutius est, ut nec tentet temperamentum suum mutare. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. C
 Negocia cui sunt impedimento, ut ante cibum exerceri non possit, huic non modo probato, & innoxio cibo est opus, sed etiam salubribus medicamentis. de bon. & uit. suc. 2°. 34. D/ E
 Nemerefin. secretorum. Sp. 100. B
 Negocijs uacui rarissime frigido potu egent. de bon. & uit. suc. 2°. 39. D
 NEMO de musculorum dissectione scripsit, qui non sit reprehendendus. de mus. diff. 1°. 44. B
 NEMPE cām dictorū reddit. de uict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 146. G
 NEPHANDVM est assumere quid nocuū propter delectationem. de cura icteri. Sp. 111. A
 NEPHELIA ulcera quæ sint. de med. fac. par. 7°. 163. A
 NEPHELION in oculo quid. intro. Isa. 58. H
 Nephelion affectus iridis oculi. intro. Isa. 58. D
 Nephelion ulceratio oculorum. fin. med. Isa. 48. D
 Νεφελῶδες. i. nebulosæ. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 140. C
 NEPHRITICI qui nominentur. 1°. de natu. facult. 1°. 293. C/ 2°. de comp. med. sec. locos. 5°. 135. C
 Nephriticus, & straguriosus differūt. in 3°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 128. D
 Nephriticis adiuuat succus tum caulis, tum seminis crocodilij. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 53. C
 Nephriticis prodest Erinacei terrestris desiccata caro. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 78. F
 Nephriticis confert ficuum esus. 2°. de alim. fac. 2°. 17. F
 Nephriticis utile est Adrianum balsamatum. de dynam. Sp. 28. B
 ad Nephriticos Onesidemi. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. D
 Nephriticis utile est philantropon. de dynam. Sp. 28. B
 Nephriticis utile sciliosmon. de dynam. Sp. 28. C
 Nephriticus affectus Theriaca curatus. de theria. ad Piso. 5°. 90. C
 in Nephritico, & colico incipiente dolore iisdem indigemus præsidijs, postea uero perseverante diuersis. 6°. de loc. affe. 4°. 36. H
 ad Nephriticos. 7°. de cōp. me. se. lo. 182. G/ 185. D/ 8°. 190. H/ 194. H/ 195. B/ 9°. 200. F/ 10°. 206. B/ C/ F/ 7°. de composit. medic. per genera. 5°. 265. B/ de dynam. Sp. 32. D
 NEPHRITICA medicamenta differunt à podagricis, & quo modo. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. H
 Nephritica Antidoti quæ sint. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. H
 Nephritica cōpositio Antonij Musæ. 10°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 206. C
 NEPHRITIS, id est renum uitium nomen est morbi impositum à læsa particula. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Nephritis quid. fin. med. 47. H/ intro. Isa. 56. G
 Νεφρίτις, quid proprie sit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. B
 Nephritis significat uitium renum. com. 7°. apho. 35°. Ex. 56. F
 Nephritides renum uitia. de bon. & uit. suc. 2°. 39. D
 Nephritis quō deprehendatur ex urina. 6°. de loc. affe. 4°. 37. C
 Nephritis quam uenā secari cogat. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. E
 Nephritica si quem uexet cathartici utimur. de dynam. Sp. 20. E
 ad Nephritides stercus columbinum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. A
 rr iij ad Nephritum

- ad Nephritim exhibetur symphitū petræū. 8°. de simp. med. fa. 5°. 61. G
 NEPHROPOMA, id est renum dolor contingit conceptis in horis
 melancholiae. de sperm. Sp. 37. D
 Nephropoma contingit conceptis in hora phlegmatis. de sperm. Sp. 37. C
 NEPITA. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. C
 Nepitæ folia acris sunt gustu, & excafactoria. de simpl. med. Sp. 87. H
 Nepita coxiosis prodest, regium morbum emendat, lumbricos, & tineas,
 & partum expellit, uermes in auribus occidit. de simp. med. Sp. 87. H
 Nepita incidit. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 19. A
 Nepita menses prouocat. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 Nepitam scripsit calamenthi loco Andromachus iunior lingua romana.
 1°. de antid. 5°. 104. A
 NEREMISCH fit mentio. secretorum. Sp. 100. D
 NERIGIL fit mentio. secretorum. Sp. 103. B
 NERII uires. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. A
 Nerij succus. de med. fac. par. 7°. 172. E
 NERONI cōiuxit Andromachus mēoria dignus. de the. ad Pi. 5°. 91. D
 inter Neronis medicos primus fuit Andromachus. 1°. de antido. 5°. 99. G
 Neroni scripta est Theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. D
 ad Neronem epistolam scripsit Theſſalus. 1°. meth. med. 7°. 2. G
 NERVIK fit mentio. secretorum. Sp. 103. B
 NERVOSVM genus quid sit. 2°. de loc. affe. 4°. 8. G
 Nervosum genus imbecillum hnt infantes. in progn. Hip. c. 2°. 4°. 211. C
 Nervosum corpus quid sit. 4°. de diff. pul. 4°. 67. F
 Nervosorum corporum tria genera. 15°. de usu par. 1°. 210. D
 Nervosa corpora sunt nerui, ligamenta, muscoli, tendones. commentario
 5°. aphor. 1°. Ex. 37. D
 Nervosæ partes muscoli dicuntur collidi. de fract. com. 2°. 7°. 240. A
 Nervosæ partes musculorū tendones uocantur. de fract. cō. 3°. 7°. 249. C
 Nervosæ partes sunt sedes, uterus, & uesica. cō. 5°. aph. 22°. Ex. 39. F
 Nervosa pars est uterus. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 153. A
 Nervosa quō dñr uterus, & uesica. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 153. B
 Nervosus cur sit magis stōus iterius, quam exterius. de anat. ui. Sp. 49. H
 Nervosum magis est os stomachi, q̄ gula. de anat. ui. Sp. 49. F
 Nervosæ discriminationes sunt in corde. de Hipp. & Plat. dec. 1°. 233. E
 Nervosum corpus ut id quod est in pube, in nulla alia corporis parte est.
 15°. de usu par. 1°. 210. E
 Nervosa, & fortis substantia requiritur ad tensionem pudendi. 15°. de
 usu partium. 1°. 210. D
 Nervosorum uasorum tunica quot. de anat. uiu. Sp. 44. H
 Nervosæ omnis membranæ origo unde. intro. Isa. 53. H
 Nervosis, & mēbranosis ptibus adeps est affusa. 16°. de usu p. 1°. 214. H
 in Nervosis ptibus cur semp pinguedo consistit. 6°. de anat. ad. 1°. 92. B
 Nervosorum corporum proprium est dilatari maxime, & constringi. de
 uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 131. A
 Nervosæ partes maxime patiuntur dolores. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 in Nervosis membris dolor conuulsionem facit. de art. cō. 4°. 7°. 285. B
 Nervosa corpora, ex quibus fiunt motus secundum electionem, conuulsio
 nem patiuntur. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 in Nervosis ptibus cōtinuitatis solutio est cōuulsio. de diff. morb. 3°. 5. D
 in Nervosis fibris est spasmus. 6°. meth. med. 7°. 36. G
 ex Nervosarū partiū repletionē conuulsio neq; acutissima, neq; silr per=
 niciosa est, ut ea quæ sit ex euacuatione. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 Nervosæ partes pituitosiores iusto. 3°. de alim. fac. 2°. 25. G
 Nervosæ partes sunt, quæ conuelluntur. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Nervosa sunt posteriora, ideo potissimum conuulsiones, & distentiones
 in his fiunt. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Nervosæ partes si patiantur in superflua euacuatione, fit conuulsio. com=
 ment. 5°. aphor. 56°. Ex. 42. H
 Nervosæ partes communicant cum hepate, ideo si patiantur, singultus
 fit. com. 5°. aphor. 58°. Ex. 43. C
 Nervosæ partes contrahuntur repletionē, & euacuatione. commentario
 4°. aphor. 57°. Ex. 33. F
 cur Nervosæ partes hyeme ledantur. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
 Nervosæ ptes exiccantur à sole, et igne, et calore. c. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Nervosa substantia facile offenditur à crapula, desidia, uino, coitu, com=
 mentario 6°. aphor. 28°. Ex. 49. A
 Nervosæ partes ab inflammatione conuelluntur. cō. 5°. apho. 2°. Ex. 37. E
 Nervosis partibus inflammatis promptius fit delirium, & quo modo.
 3°. de loc. affe. 4°. 18. C
 ob Nervosorum corporum inflammationem in ulceratione conuulsis cō=
 trarium uehementer est frigidum. com. 5°. aph. 21°. Ex. 39. C
- Nervosa corpora frigiditate, & rigore efficiuntur ad difflandum diffi=
 cilia, & implentur. com. 6°. aph. 13°. Ex. 47. E
 Nervosi muscoli uulnerati hnt parua uulnera. cō. 5°. apho. 66°. Ex. 45. C
 Nervosa corpora non agglutinantur. 15°. de usu par. 1°. 212. H/ com. 6°.
 aphorismo 18°. Ex. 48. A
 Nervosarum partium pulsus qualis. de puls. ad tiro. 4°. 45. A
 Nervosæ partes aut nullos aut paruos faciunt pulsus. 4°. de præſag.
 ex pul. 4°. 121. E
 ex Nervosa tentiōe fit pulsus durus in ephemeris. 1°. de diff. fe. 3°. 34. D
 Nervosæ ptes medicinas calidas siccās desiderāt. c. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Nervosæ partes magis exiccandæ, quā arteriose. 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 102. E
 Nervosis locis, & delicatis pprie utile est butyrū. de simp. med. Sp. 81. D
 Nervosæ ptes potissimū iuuantur à castoreo. 11°. de simp. me. fa. 5°. 80. B
 Nervosis partibus marrubium optimum est. de simp. med. Sp. 87. D
 Nervosis partibus sertula prodest. de simp. med. Sp. 90. H
 in Nervosis ptibus aceto mulso uti nō debemus. de frac. cō. 2°. 7°. 235. H
 NERVULI inueniuntur in sanguine spisso. de util. resp. Sp. 64. F
 Neruuli nulli inueniuntur in sanguine liquido. de util. resp. Sp. 64. F
 de NERVO. de anat. uiu. Sp. 55. D
 de Neruis sermo, ē idē cū illo de uenis, et arterijs. 13°. de usu p. 1°. 202. A
 Neruus unde dicatur. 1°. de motu musc. 1°. 308. H
 Nerui qui appellantur. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 153. B
 Neruus quid. de anatom. ui. Sp. 55. D
 Neruus et tonus qd, & qd officiū habeat. i 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 153. A
 Neruus est neruus ob quatuor qualitatū certam quandam temperatu=
 ram. 1°. de usu par. 1°. 115. D
 Nerui dicuntur à multis copulæ. 3°. de locis affectis. 4°. 17. C / de fractu.
 commentario 3°. 7°. 249. D/E
 Nerui et noiantur ab aliquibus tēdones. 3°. de cōpo. med. p gen. 5°. 229. B
 Nerui à quibus dicantur tendones. 2°. de loc. affe. 4°. 11. A
 Neruus, copula, tendo quo modo differant, & quid sint. 1°. de Hippoc. &
 Plat. decret. 1°. 233. F
 Neruus omnis teres est, non omnis tendo teres, neque copula. de Hipp. &
 Plat. decr. 1°. 233. F
 Nervos esse ligamenta credunt, qui ipsa ignorant. 3°. de compositione me=
 micamentorum per genera. 5°. 231. E
 Nerui putantur ab ignaris ligamenta, et tendones. 6°. meth. me. 7°. 38. H
 Nerui colligantes à recentioribus medicis nominantur, quæ ab Hippocra=
 te ligamenta. 15°. de usu par. 1°. 210. D
 Neruo durius est ligamentum. 1°. de usu par. 1°. 117. C
 inter Neruum, & ligamentū tendo est medius. 1°. de motu mu. 1°. 308. H
 ex Neruo, & ligamento tendo factus. 1°. de motu musc. 1°. 309. C/D
 Neruo qui in musculum descendit multo maior est tendo. 1°. de motu mu=
 sculorum. 1°. 309. D
 Neruum quantum excedat tendo. 1°. de motu musc. 1°. 309. D
 Neruus cur minor tendone. 1°. de motu musc. 1°. 309. D
 Nerui, & ligamenti usum habet tendo. 1°. de motu musc. 1°. 309. E
 Neruus, ligamentum, charitago nunq̄ à natura unum in aliud transponi=
 tur. 12°. de usu partium. 1°. 193. A
 in Nervos transmutari arterias putauit Praxagoras. 1°. de Hippocr. &
 Plato. decre. 1°. 232. C
 NERVORVM differētiæ. fin. med. Isa. 44. C/ 9°. de usu p. 1°. 175. H
 Neruorum duæ species. intro. Isa. 53. G/ de ocul. 7°. 183. E
 Neruorum tria genera. de ofsi. 1°. 40. C
 Nerui uoluntarij qui sint, & unde oriantur. de ofsi. 1°. 40. D
 Nerui ligamentales qui sint, & unde oriantur. de ofsi. 1°. 40. D
 Nerui copulatiui qui, & unde dicti. in 6°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 180. E
 Neruus noiat motū, ac sensum exhibēs. 1°. de Hip. & Pla. decr. 1°. 233. G
 Nerui, uenæ, arteriæ si ab instrumentarijs membris demantur, sunt sim=
 plicia. 1°. de naturalibus facultatibus. 1°. 291. G
 à Neruis, uenis, & arterijs, multi meatus differunt. ut urinarij. 1°. de na=
 turalibus facultatibus. 1°. 291. G
 Neruus in prima generatione animalis generatur. 1°. de nat. fac. 291. F/
 8°. de decret. Hipp. 1°. 275. C
 Nerui inter partes similes numerantur. de diff. morb. 3°. 2. F
 Neruus est inter prima, ac simplicissima humani corporis elementa. 1°.
 de elem. 1°. 7. E
 Neruus, arteria, & uena sunt elementa hoīs. 2°. meth. med. 7°. 11. H
 ex Neruis, uenis, arterijs, ofsibus, & carne compositum incorruptibile
 esse non potest. 14°. de usu par. 1°. 204. D
 Neruorum duplex materia qualis. 8°. de usu par. 1°. 167. B
 Nerui natura

Nervi natura constat triplici substantia, & à tribus partibus deflecta. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269. A
 Nervi substantia, quæ de atra bile. 1°. 36. F
 Nervi crassescunt sola substantia. 16°. de usu par. 1°. 216. F
 Nervus, copula, tendo alba sunt exanguia, foraminibus carentia. 1°. de Hipp. & Plat. decre. 1°. 233. G
 Nervi sunt exangues, de atra bile. 36. F/1°. de sem. 1°. 330. C
 Nervus est exanguis, & frigidus. 1°. de temp. 1°. 15. B
 Nervus non fit è sanguine, sed è semine. 1°. de sem. 330. C/ 1°. 331. H
 ad Nervi generationem, quæ sunt necessaria in seminis substantia inveniuntur. 1°. de sem. 1°. 330. E
 Nervus exanguis est, tñ ex sanguine factus. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
 Nervi sunt minus siccæ chartilagine. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Nervus mollior chartilagine, & ligamento. 12°. de usu par. 1°. 193. A
 Nervi chartilagineæ copulæ quæ. 1°. de Hipp. & Plat. decre. 1°. 233. F
 Nervi sunt robustiores adnibus. 13°. meth. med. 7°. 80. H
 in Nervis non est sanguis. 2°. de nat. fac. 1°. 298. E
 Nervi à quo cibo aluntur, de atra bile. 1°. 36. F
 Nervi nutriuntur ex frigidis, & glutinosis humoribus. commentario 2°. aphorif. 26°. Ex. 16. B
 Nervi nullam habent cavitatem perspicuam. 15°. de usu part. 1°. 210. D/ 1°. de sem. 1°. 330. C
 Nervi fm Empedoclem constant ex igne, terra, & aquæ partibus duabus. de hist. philos. Sp. 11. F
 Nervus ex humoribus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
 Nervi quo modo fiant ex fibris. 1°. de mo. musc. 1°. 309. D
 Nervi in fibras membranas dissolvuntur. 1°. de mo. musc. 1°. 309. A
 Nervus cur i fibras subtiliores telis araneis diuisus sit. 1°. de sem. 1°. 332. C
 Nervus obliquo fibræ obliquæ inferuntur. 16°. de usu par. 1°. 217. B
 Nervi lineares qui. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 Nervi textiles qui. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 Nervi lineares helicem. i. attractiuam sibi uindicant potestatem. de compag. memb. siue nat. hum. Sp. 58. H
 Nervi transversæ uindicant sibi facultatem anelcticam. i. retentiuam. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 Nervi obliqui uindicant sibi potestatem aporeticam. i. expulsiuam. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 Nervi apopletici falso dicti qui. de motu man. & obs. Sp. 67. B
 Nervi commemorabiles ubi, & quales. 16°. de usu par. 1°. 216. G
 Nervi ligatorii qui. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. D
 Nervus habet uenulas spiritum tantum capientes, & ideo findi potest in longum. de util. resp. Sp. 63. C
 Nervus lentus humor circumfunditur. 3°. de nat. fac. 1°. 308. C
 NERVORVM, uenarum, arteriarum anatomia tertio loco spectanda est. 1°. de anat. adm. 1°. 64. B
 Nervi sæpius uidenti. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 231. F
 Nervi non possunt secari ignoratis musculis. 2°. de anat. adm. 1°. 69. E
 de Nervorum anatomia primi post Hippocratem scripsere Herophilus, & Eudemus. 3°. de loc. affe. 4°. 21. C
 in Nervis dissectionem nullus ante Galenū cognovit. 1°. de lo. af. 4°. 7. E
 Nervorum sectio per longitudinē fieri debet. 3°. de anat. adm. 1°. 74. E
 Nervi non uidentur in simia ablata membrana ob tenuitatem. 3°. de anatomis administrationibus. 1°. 74. D
 Nervi uidentur in equis, asinis, mulis, bobus, ablata membrana ob crassitiam. 3°. de anat. adm. 1°. 74. D
 Nervi cuditius uidentur in senibus, & nup natis. 4°. de anat. adm. 1°. 80. D
 Nervi super oia occultantur à pinguedine. 4°. de anat. adm. 1°. 80. D
 Nervi cur acu circūdandi. 4°. de anat. adm. 1°. 80. E
 Nervorum origo est in corde secundum aliquos. 2°. de decret. 1°. 234. D
 Nervorum ueram originē ignoravit Aristoteles. 7°. de decret. 1°. 272. H
 de Nervis confuse, & indistincte bis tractauit Aristoteles. 1°. de Hippo. & Plat. decre. 1°. 233. D
 Nervorum principium non esse cor contra Aristotelem. 1°. de decretis Hippocratis. 232. C/ 1°. 233. D
 Nervorum principium ponendo cor quo modo Aristoteles errauerit. 1°. de decret. Hipp. 233. H/ 1°. 234. A
 Nervos à corde oriri qui dicunt qua ignorantia detineantur. 3°. de locis affectis. 4°. 17. C
 Nervorum principium non est cor. 7°. de usu part. 1°. 161. E
 Nervi non oriuntur à corde contra stoicos. 2°. de decret. Hipp. 1°. 234. E
 Nervorum origo à quo discenda est. 3°. de loc. aff. 4°. 17. C
 Nervi unde oriuntur. 7°. de decret. Hippo. 269. F/8°. 273. B/1°. de motu

musculorum. 1°. 308. H/ de util. resp. Sp. 62. G
 Nervorum principium quod uocet Galenus. in 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 153. B
 Nervorum origo ubi est, ibi animæ principatus. 7°. de decretis Hippo= cratis. 267. F/8°. 1°. 273. B
 Nervorum origo in capite. 7°. de decret. Hipp. 1°. 268. H/ commentario 5°. aphorif. 69°. Ex. 45. D
 Nervorum, & spinalis medullæ principium esse cerebrum dicendum est. de nervorum dissectione. 1°. 53. B
 Nervorum oium principium cerebrū. de cōst. ar. 37. A/ars med. 1f. 63. B/ de neru. dissec. 53. B/1°. de usu par. 117. B/3°. 133. G/8°. 166. A/10°. 183. G/12°. 193. E/15°. 212. F/16°. 214. D/2°. de decret. Hipp. 239. A/ D/in Tim. Plat. 1°. 287. D/com. 7°. aphorif. 3°. Ex. 54. B
 Nervi unde secundum Pelopem. 6°. de decret. Hipp. 1°. 262. F
 Nervi unde oriuntur fm Erasistratum. 7°. de decret. Hipp. 1°. 269. A
 de Nervio elementari Erasistrati. 2°. de nat. fac. 1°. 298. F
 Nervorum principium fm sectatores Erasistrati sunt membrana supra cerebrum, fm Erasistratum cerebrū. c. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
 Nervi à cerebro oriuntur, non à membranis, uel inuolucris. 7°. de decretis Hippocratis. 1°. 269. A
 Nervi à cerebro uidentur procreati. de foet. for. 1°. 324. H
 Nervi omnes à cerebro primarie nascuntur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 Nervi omnes cur à cerebro. 7°. de decret. Hipp. 1°. 272. G
 Nervi ex cerebri substantia. 2°. de anat. adm. 1°. 73. A
 Nervus habet eandem substantiam cum cerebro. 7°. de decret. Hipp. 269. F/ de foet. for. 1°. 324. D
 Nervi substantia est ac si cerebrū sit densatū. 1°. de motu musc. 1°. 308. H
 Nervi cur duriores cerebro. 8°. de usu par. 1°. 167. B
 Nervi quanto à cerebro distantiores, tanto etiam ab eius ui distant. 7°. de decret. Hippoc. 1°. 269. F
 Nervos similes cerebro esse dicentes errant. 7°. de anat. adm. 1°. 96. A
 Nervi aliqui ex cerebro oriuntur, aliqui ex spinali medulla. de nervorum dissectione. 53. B/15°. de usu par. 1°. 210. D/3°. de aliment. facultatibus 2°. 26. F/ de mot. man. & obs. Sp. 66. F
 Nervorum principium spinalis medulla. 1°. de usu par. 1°. 117. B/ com. 5°. aphorismo 66°. Ex. 45. C
 Nervi qui dant motum oriuntur in parte posteriori ut plurimum. ars medicinalis. 1f. 63. D
 Nervi q dant sensum oriuntur in pte anteriori ut plurimū. ars me. 1f. 63. D
 Nervorum qui oriuntur à cerebro ordo in crassitie, & tenuitate. de instrumentorum odoratus. 1°. 110. E
 Nervorum duriorū principium est spinalis medulla. 9°. de usu par. 1°. 176. A
 Nervorum mollium principium est cerebrū. 9°. de usu part. 1°. 176. A
 Nervorum mediorum principium quod. 9°. de usu par. 1°. 176. A
 Nervorum productio à cerebro posteriori. 7°. de usu par. 1°. 162. B
 Nervi superne feruntur deorsum. 8°. de usu par. 1°. 165. A
 Nervis tutius erat per interna iter facere. 16°. de usu part. 1°. 217. H
 Nervi molles in primis productionibus, postea efficiuntur duriores. 7°. de usu partium. 1°. 162. E
 Nervi ex suo processu fiunt duri. 9°. de usu par. 1°. 175. C
 Nervi cur leues in principio. de anat. uiu. Sp. 53. F
 Nervi cur rari. de anat. uiu. Sp. 53. F
 Nervi cur flexuosi. de anat. uiu. Sp. 53. F
 Nervi à cerebro prodeuntes sunt tecti panniculo quoad exeant os capitis. de ocul. 7°. 183. A
 Nervi anteq exeant cranium ledi non possunt, sicut nec cerebrum, licet concutiat. 10°. de usu par. 1°. 183. H
 quot Nervi procedant à cerebro, & quomodo. de ocul. 7°. 183. F
 Nervorum à capite dependentiū plantationes. 9°. de usu par. 1°. 174. D
 Nervi propages à cerebro ad quæ uiscera. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Nervorum primum, secundum, tertium, quartum, & ultimum par unde oriuntur. de Hipp. & Plat. decre. 1°. 232. F/G
 Nervorum à cerebro orientium prima coniugatio. de ner. diff. 1°. 53. C
 Nervorum prima coniugatio est mollior ceteris. de neru. diff. 1°. 53. D
 Nervi à cerebro partim à prima, partim à tertia, partim à sexta coniugatione perueniunt ad iecur, lienem, renes, uentrem, uiscera. de nervorum dissectione. 1°. 54. D
 Nervorum à cerebro secūda coniugatio qualis, & ubi. de ner. diff. 1°. 53. D
 Nervorum secūda coniugatio ad musculos mouentes oculos. 1°. de nervorum dissectione. 1°. 53. D
 Nervorum à cerebro tertia coniugatio qualis, & quorsum tendat. de nervorum dissectione. 1°. 53. D
 Nervorum tertia coniugatio diuiditur in multas partes. de neru. diff. 1°. 53. E
 rr iij Nervorum

Neruum tertia coniugatio mollis dicta. de ner. diff.	1 ^a . 53. D
Neruum tertia coniugatio unde. de ner. diff.	1 ^a . 53. F
Nerui à tertia coniugatione pfiscetes qño, & unde. 9 ^o . de usu p.	1 ^a . 176. B
Neruum tertia coniugatio quorsum tendat. de ner. diff.	1 ^a . 53. F
à Neruum tertia coniugatione quæ oriuntur. 9 ^o . de usu par.	1 ^a . 176. C
Neruum tertia coniugatio est principium musculorum faciei. 11 ^o . de usu partium.	1 ^a . 186. D
Neruum à cerebro coniugatio quarta qualis, & quorsum tendat. de neruum dissectione.	1 ^a . 53. D
Neruum quarta coniugatio cur minus mollis, quam tertia. 9 ^o . de usu partium.	1 ^a . 174. D
Nerui quartæ coniugationis unde oriuntur. de ner. diff.	1 ^a . 53. D
Neruum à cerebro orientium quinta coniugatio qualis, & unde orta. de neruum dissectione.	1 ^a . 53. G
Neruum à cerebro orientium sexta coniugatio qualis, & ubi. de neruum dissectione.	1 ^a . 53. H
Neruum sexta coniugatio unde. 2 ^o . de ner. diff.	1 ^a . 53. H
Neruum sexta coniugatio nō penitus diffecanda. 4 ^o . de lo. affe.	4 ^a . 26. C
Neruum sexta coniugationis à cerebro distributio. de ner. diff.	1 ^a . 54. B
Neruum sexta coniugatio quorsum. 9 ^o . de usu par.	1 ^a . 175. A
Nerui à sexta coniugatione mittuntur cordi, uentriculo, & hepati. 16 ^o . de usu partium.	1 ^a . 215. H
Neruum à cerebro orientium septima coniugatio. de ner. diff.	1 ^a . 53. H
de Neruum septima coniugatione, & uñ pfiscant. 9 ^o . de usu p.	1 ^a . 175. C
Neruum septima coniugatio ad linguæ musculos. de ner. diff.	1 ^a . 53. H
à Neruum à cerebro ortorum septima coniugatione lingua mouetur. 4 ^o . de locis affectis.	4 ^a . 22. G
Neruum unus solus sine coniugio, & ubi. de ner. diff.	1 ^a . 53. E
Neruum nullus oritur à cerebro, uel à spina quin sit coniugatus. de neruum dissectione.	1 ^a . 53. E
Neruum multæ coniugationes unde. 13 ^o . de usu par.	1 ^a . 201. G
Nerui multi cur simul colligati incedunt, deinde in partes dissoluuntur. 9 ^o . de usu partium.	1 ^a . 175. A
in Neruum distributione tres sunt scopi naturæ, sensus in sensorijs, motus in motorijs, & doloris cognitio. 5 ^o . de usu par.	1 ^a . 145. C
Nerui molles non uidentur differre à spinali medulla. 1 ^o . de motu musculorum.	1 ^a . 308. H
NERVORVM utilitas quæ. 1 ^o . de usu par.	1 ^a . 117. B
Neruum iuuamentum. de anat. ui.	Sp. 43. H
ex Neruo, uena, arteria contextæ sunt omnes animalis particule secundum Erasistratum. 7 ^o . de usu par.	1 ^a . 158. H
Nerui cur inditi membris. 6 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a . 266. B
Neruis indigent partes compositæ. ars med.	Isa. 63. B
Nerui sunt instrumenta cerebri. de ocul.	7 ^a . 183. E
Neruum cōe instrumentum, quo oīa aīalia gubernantur. 1 ^o . de sem.	1 ^a . 330. C
Neruum, arteriarū, & uenarum facultas diuersa est. de mult.	3 ^a . 77. A
Nerui, uenæ, arteriæ simul commiscuntur. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 220. E
Neruis æquales numero uenæ, & arteriæ. 13 ^o . de usu par.	1 ^a . 202. A
Neruum habet similem functionem in oī parte. 6 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a . 266. A
Neruis communia quæ. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 215. B
Nerui commune corporis instrumentum. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 214. D/2 ^o .
methodi medendi.	7 ^a . 12. G
Neruum, uena, pellis, sunt receptacula sanguinis, & spiritus. de utilitate respirationis.	Sp. 63. C
in Neruis adest quidam spiritus. 7 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a . 269. G
Neruum nulli parti frustra insertus. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 215. A
Neruis indigent sensuum instrumenta. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 214. H
NERVI molles qui. 9 ^o . de usu par.	1 ^a . 176. A
Neruum mollium natura proxima cuti. 2 ^o . de temp.	1 ^a . 17. H
Neruos molles habent pueri. in 1 ^m . de morb. uulg. com.	2 ^o . 3 ^a . 113. C
Nerui molles pro sensu. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 215. A
Nerui magni, & molles oībus sensibus insunt. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 215. D
Nerui molles faciunt quinque sensus. de ocul.	7 ^a . 183. F
Nerui sensuum quanti. de instrum. odor.	1 ^a . 110. G
Nerui molles ad sensum apti. 7 ^o . de anat. administra. 96. A/de decr. Hipp.	poc. 1 ^a . 233. F/de ocul. 183. F/
Neruum mollem poscunt omnia sensoria. 8 ^o . de usu par.	1 ^a . 166. H
Neruum ad sentiendum cur mollior. 7 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a . 270. F
Neruum mollis qui sit apud dissectores. 4 ^o . de loc. aff.	4 ^a . 23. B
Neruum mollis tantum habet minus caloris, quantum illi deest sanguis. 1 ^o . de temperamentis.	1 ^a . 15. C
Nerui molles ut cutis temperati sunt in humiditate, & siccitate, non ta-	
men in caliditate, & frigidity. 1 ^o . de temp.	1 ^a . 15. C
Nerui molles quibus partibus distincti à duris. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 215. D
Neruum nullus mollis ex pte posteriori cerebri. 8 ^o . de usu par.	1 ^a . 167. C
Neruum processuum differentia ad instrumenta sensoria. 8 ^o . de usu partium.	1 ^a . 167. D
NERVI duri qui. 9 ^o . de usu par.	1 ^a . 176. A
Nerui duriores quam naturam habent. 2 ^o . de temp.	1 ^a . 17. H
Neruos duos facit exercitatio. de art. com.	3 ^o . 7 ^a . 277. E
Nerui duri quid agant. de ocul.	7 ^a . 183. F
Nerui duri dant motum. intro. Isa. 54. A/7 ^o . de anat. adm.	96. A/16 ^o . de usu par.
1 ^a . 215. A/de ocul.	7 ^a . 184. H
Neruum pro motu cur durior. 7 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a . 270. F
Neruos duos hñt partes, q̄ hñt motū uolūtariū. 8 ^o . de usu par.	1 ^a . 166. H
Neruum durum, & magnum habent partes, quæ multum mouentur. 16 ^o . de usu partium.	1 ^a . 215. B
Neruos magnos hñt instrumenta motus uolūtarij. 5 ^o . de usu p.	1 ^a . 145. D
Nerui durissimi expetuntur ab artubus. 9 ^o . de usu par.	1 ^a . 174. G
Nerui primi durissimi qui. 9 ^o . de usu par.	1 ^a . 175. C
ex Neruum tensione sunt uires corporis. de util. resp.	Sp. 63. E
Nerui tensionis causæ sunt spiritus instantes. de util. resp.	Sp. 63. E
Nerui, tendones, musculi, & ligamenta, quanto sunt sicciora tanto sunt ualentiora. 3 ^o . de symp. caus.	3 ^a . 29. D
Neruum robur facit homines ambi dextros. com. 7 ^o . aph. 43 ^o . Ex. 57. E	
in Neruis, & horum principio cerebro uires debiles, & robustæ cognoscuntur ex arbitrarijs functionibus. de curan. ra. p sang. mīss.	6 ^a . 17. D
Neruos duos, & molles partes habentes. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 215. D
Nerui medij qui. 9 ^o . de usu par.	1 ^a . 176. A
Nerui mixtio pro motu, & sensu. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 215. D
Neruum mistiones sunt gratia securitatis. 16 ^o . de usu part.	1 ^a . 217. H
Nerui in quibus fiunt mistiones. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 217. H
ubi NERVVS ibi sensus. 1 ^o . de mo. musc.	1 ^a . 309. B
Neruum omnis sensu præditus. 1 ^o . de motu musc.	1 ^a . 309. C
Nerui omnes habent sensum tactus. de ocul.	7 ^a . 183. F
Neruum, arteria, uena, & uētriculus diuerso mō sentiūt. de mult.	3 ^a . 77. F
præter Neruos, pelliculas, uenas, & arterias nihil in corpore sensibile est. de util. resp.	Sp. 62. G
Neruos ibi solum est, ubi membrum solo sensu indiget sensu. 12 ^o . de usu partium.	1 ^a . 193. B
per Neruos sensus mittitur ad oēs particulas. 1 ^o . de symp. cau.	3 ^a . 18. H
sine Neruo in nulla aīalis parte est motus, uel sensus. de ner. diff.	1 ^a . 53. B
Nerui omnes habent sensum, & motum. 16 ^o . de usu par.	1 ^a . 214. H
sine Neruo nulla pars animalis habet motum uoluntarium, uel sensum. de neruum dissectione.	1 ^a . 53. B
Neruum nullus est in osse, cartilagine, ligamento, & glandula. 16 ^o . de usu partium.	1 ^a . 214. G
Neruis non indiget adeps. 16 ^o . de usu part.	1 ^a . 214. H
Nerui, quibus glandulis insunt. 16 ^o . de usu part.	1 ^a . 214. H
Nerui cur non insunt omnibus glandulis. 16 ^o . de usu part.	1 ^a . 214. H
per Neruum quæ mouentur partes etiā sentiūt. 1 ^o . de symp. cau.	3 ^a . 16. E
à Neruis corpus primo accipit motum, postea sensum. 12 ^o . de usu partium.	1 ^a . 193. E
Neruum nisi afficiatur, sensus non fit. 7 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a . 270. F
iuxta Neruum principium in cerebro ordinata uolūtas insanis motus principium primo dat neruis, postea musculis. 3 ^o . de loc. affe.	4 ^a . 17. E
Neruo, uena, & arteria irrigantur musculi. 1 ^o . de motu musc.	1 ^a . 309. B
Neruum, uena, arteria continuantur unicuique; lacerto. de motibus manifestis, & obscuris.	Sp. 66. E
Nerui sequuntur musculos in figura. 1 ^o . de anat. adm.	1 ^a . 63. E
à Neruis mouentur musculi. 2 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a . 236. E
Neruum à cerebro aut spinali medulla peruenit ad unūquemque; musculum. de uoce, & anhelitus.	Sp. 60. F
Neruum in unoquoque musculo fibræ efficit. de decr. Hipp.	1 ^a . 234. B
Nerui pertinent ad musculos. 9 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a . 284. H
Neruum inseritur in caput musculi. 1 ^o . de motu musc.	1 ^a . 309. C
Nerui nascuntur in capitibus musculorum, chordæ autem in fine. com. 5 ^o . aphorismo 66 ^o .	Ex. 45. C
qui Nerui oriuntur à musculis. 15 ^o . de usu par.	1 ^a . 210. D
qui Nerui ex ossibus producantur. 15 ^o . de usu part.	1 ^a . 210. D
Nerui deducunt uires musculis à cerebro. 1 ^o . de motu musc.	1 ^a . 309. A
in Neruis motus principium habent musculi. 3 ^o . de loc. aff.	4 ^a . 20. B
Neruis, qui dent sēsum, & motū semp̄ idigēt musculi. 1 ^o . de lo. af.	4 ^a . 8. B
Neruum musculosa propago, quæ. 5 ^o . de anat. adm.	1 ^a . 88. H
Neruis	

Neruis uirtutem suppeditat cerebrum. 7°. meth. med. 7°. 49. C
 per Neruum mittitur à cerebro sentiens facultas. de symp. cau. 3°. 14. B
 Nerui accipiunt uirtutē animalem à cerebro. 1°. de usu par. 1°. 117. B
 Neruorum facultatis cerebrum ueluti fons est. de mult. 3°. 77. A
 per Neruos ad instrumenta propria desertur sensibilis facultas. 7°. de
 decre. Hippoc. 1°. 269. F
 Nerui an dent uires cerebro, ut cerebrum neruis. de const. art. 1sa. 37. A
 per Neruum influit ois sensus, & motus. de anat. ui. Sp. 48. A
 Neruorum actiones uoluntariæ sunt. 2°. de san. tuen. 2°. 75. A / 1°. de lo-
 cis affectis. 4°. 6. H
 Neruis solis nō utitur natura ad motū uoluntariū. 12°. de usu p. 1°. 193. B
 Neruos excipiētes muscoli mēbra mouēt. de Hip. & Pla. decr. 1°. 234. A
 p Neruos, & musculos sūt actiōes uolūtariæ. de uo. instr. diff. 1°. 106. C
 Nerui dum cū lacertis cōponuntur fit uolūtarius motus. de ocul. 7°. 183. F
 Neruus, & ligamentum ibi adest ubi membrum indiget motu uoluntario.
 12°. de usu partium. 1°. 193. B
 Neruorū exercitatio fit p se ex motibus uolūtarijs. 2°. de sa. tu. 2°. 75. A
 Neruum à cerebro accipiente musculo caret nullum membrum quod uo-
 luntarie moueatur. de decre. Hipp. 1°. 234. B
 Neruus nullus sine musculo facit actionem. 1°. de loc. aff. 4°. 7. D
 Neruis utuntur muscoli ad mouendum. de decre. Hipp. 1°. 234. A
 Neruum omnium musculorum cognoscere oportet ob uulnera, & spicu-
 la infixā. 3°. de anat. adm. 1°. 77. H
 Nerui non tam in musculos, quam in omnia uiscera simili distributione
 dispensantur. 1°. de sem. 1°. 332. C
 Neruum recipientes partes omnes præter musculos habent sensum, & nō
 motum, & quæ sint. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Neruus, aut lacertus motus non perficiunt, sed anima. de trem. palpi.
 conuuls. & rig. 3°. 53. C
 Neruis substantia similis ubi, & qualis. 16°. de usu par. 1°. 216. F
 à Neruo potius quam à carne nascuntur uenæ. de anat. ui. Sp. 50. F
 Nerui insunt cuilibet parti capitis, & faciei. 9°. de usu part. 1°. 176. B
 Nerui capitis usq; quo tendant. 16°. de usu par. 1°. 217. A
 Neruorum à capite orientium miscella qualis. de ner. diff. 1°. 54. A
 Neruorum exortus in lateribus capitis. 6°. meth. med. 7°. 42. G
 Neruus opticus ad oculum uenit. de anat. parua. Sp. 43. D
 Nerui per quam uiam ueniant ad oculos. 9°. de usu par. 1°. 174. A
 Nerui oculorum cur sint dicti pori. 8°. de usu par. 1°. 167. E
 Nerui oculorum, quales. 16°. de usu par. 1°. 215. C/D
 Neruus uisorius qualis. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. G/de ocul. 7°. 183. H
 Neruorum optidorum figura. 10°. de usu par. 1°. 182. B
 Nerui duo à cerebro ad oculos quales. de ocul. 7°. 183. A
 Nerui sensifici quales, & qui. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. F
 Nerui sensifici oculorū pricipiores motoribus. 9°. de usu p. 1°. 174. A
 propter Neruos sensificos totus oculus factus est. 9°. de usu p. 1°. 174. A
 in Neruis sensificis præcipua uisus pars consistit. 9°. de usu p. 1°. 174. A
 Neruus uisorius est omnium maximus. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. G
 Neruus maximus quō intelligat apud anatomicos. 3°. de anat. ad. 1°. 75. C
 Nerui optici sunt oīum maiores, & molliores. 16°. de usu part. 1°. 215. D
 Nerui maiores, & molliores à cerebro immittuntur partibus habentibus
 sensum exactiorem. 16°. de usu par. 1°. 215. C
 Nerui oculorum quō sint molliissimi. de ner. diff. 1°. 53. C
 Neruus oculi maior est q̄ neruus oris uentriculi. de instr. odor. 1°. 110. G
 Neruos magnos particulæ hñtes propter sensum. 5°. de usu par. 1°. 145. C
 Nerui oculorum unde oriantur. de ner. diff. 1°. 53. C
 Nerui optici unde oriantur. 16°. de usu partium. 215. D / 7°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 269. H
 Neruorum optidorum incessus. 10°. de usu par. 1°. 183. E
 Nerui optici unā cum arterijs ascendunt. 16°. de usu par. 1°. 220. C
 Nerui uisibiles quo modo cum alijs cōueniant, & ab alijs discrepent. de
 oculis. 7°. 184. A
 Nerui uisorijs proprietates. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. G
 de Neruis oculorum res mira, quæ non est facilis explicatu. de neruo=
 rum dissectione. 1°. 53. C
 Nerui mouentes oculos duri sunt in anteriori parte cerebri. 8°. de usu
 partium. 1°. 167. C
 Nerui oculorum sunt crassiores. de instrum. odor. 1°. 110. E
 Nerui optici cur crassi. 16°. de usu par. 1°. 215. D
 Nerui optici sunt pforati. 16°. de us. p. 215. D / 7°. de dec. Hip. 1°. 269. H
 Neruus oculi est concauus. de ocul. 7°. 183. A/F
 in Neruo oculorum meatus sensibilis. de ner. diff. 1°. 53. D / 1°. de sympto=
 matum causis. 3°. 16. B

in Neruis oculorum solis aperte intus sensibilis quidam meatus adest. de
 ner. diff. 53. D / 8°. de usu par. 1°. 167. C / 4°. de loc. aff. 4°. 21. G
 Neruum oculi concauum esse probatur. de ocul. 7°. 184. A
 Nerui oculorum foramen unde patet. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269. H
 Neruos oculorum esse perforatos quo modo tribus argumentis deprehen-
 datur. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269. H
 Nerui optici cur caui. 16°. de usu par. 1°. 215. D / de ocul. 7°. 184. F
 per Neruum concauum uis uisus descendit. de ocul. 7°. 186. B
 Nerui aliqui non habent meatus, sed uis transit tanquam solis radij per
 aquam, uel aerem. 1°. de sympt. cau. 3°. 16. C
 Nerui optici utrum iungantur, & quomodo. de ocul. 7°. 184. C
 Nerui optici cur uniunt suos meatus, post iterum separantur. 10°. de usu
 partium. 1°. 182. B
 Nerui optici cur coeant fm antiquos. 10°. de usu par. 1°. 183. G
 Nerui oculi nisi iungerentur res una dupla uideretur. de ocul. 7°. 184. D
 Nerui oculorum cur duo, non unus. de ocul. 7°. 184. E
 Neruus seruās spūm uisibilem cur ppinquior cerebro. de ocul. 7°. 185. A
 per Neruos oculorum spiritus lucidus. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269. H
 Neruus oculi uenit ad ChrySTALLINUM corpus solū. de istr. odor. 1°. 110. G
 Nerui optici cur pertingūt uētriculū cerebri. 16°. de usu par. 1°. 215. D
 qui Nerui fm Pelopem in musculos oculorum disperguntur. 6°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 262. F
 Nerui mouentes oculos quō sint. de ner. diff. 1°. 53. D
 Nerui mouentes oculos unde oriantur. de ner. diff. 1°. 53. D
 Neruus auditorius dī, qui uenit ad aures. de anat. parua. Sp. 43. D
 Nerui auditorij exortus qui, & quorsum tendat. de musc. diff. 1°. 53. G
 Nerui aurium quales. 16°. de usu par. 1°. 215. C
 Neruus auditorius cur durior, quā ut actioni cōueniat. 8°. de usu
 partium. 1°. 167. H
 Nerui minimi circa aurem. 16°. de usu par. 1°. 217. A
 Neruorum unum genus in naribus, & auribus. 8°. de usu par. 1°. 166. H
 Nerui faciei à cerebro. 3°. de loc. aff. 4°. 21. A
 Nerui à cerebro ad nares. de instrum. odor. 1°. 110. E
 Nerui qui præstant sensum gingiuis, & cuti faciei. de ner. diff. 1°. 53. F
 Nerui dentium sunt molles, & cur. 16°. de usu part. 1°. 215. A/B
 Nerui insunt aliquibus radicibus dentium. 11°. de usu part. 1°. 186. D
 Nerui quibus mouent buccæ, labia maxilla inferior. de ner. diff. 1°. 54. G
 Nerui q̄ i supiorē maxillā ferebātur quō diuidunt. 9°. de usu p. 1°. 173. H
 cui Neruo inhereat musculus maxillam mouens. de ner. diff. 1°. 53. G
 de Neruis linguæ porci. de anat. parua. Sp. 42. G
 Nerui, uenæ, & arteriæ ita sunt in lingua, ut in alijs carnibus. 3°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 26. G
 Nerui tendentes ad linguam quō, & quales. 8°. de usu par. 1°. 166. H
 Nerui linguæ à cerebro accipiuntur. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Neruorum incessus ad linguam. 9°. de usu par. 1°. 173. G
 Neruorum duplex genus in lingua, & oculis. 8°. de usu part. 1°. 166. H
 Neruorum duo genera habent lingua, & oculi alterū pro sensu, alterum
 pro motu. 1°. de symp. cau. 3°. 16. E
 Nerui linguæ cur alijs crassiores. de instrum. odor. 1°. 110. E
 Nerui sunt maiores in lingua, & plures, quam exigit corpus linguæ. 13°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 26. G
 Nerui tenues ad linguā in quibus sint atalibus. 16°. de usu part. 1°. 216. H
 Neruus linguæ cur mollior, quā ut actiōi cōueniat. 8°. de usu p. 1°. 167. H
 Neruus idem tangit, & gustat in lingua. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 Nerui a tertia coniugatione dant gustum, & tactum linguæ. 4°. de locis
 affectis. 4°. 22. G
 Nerui, qui in totam linguam. 9°. de usu par. 1°. 175. C
 Neruorum coniugatio gustatoria, quæ. de musculo. dissect. 1°. 53. F / 9°. de
 usu partium. 1°. 173. F
 Nerui molles dant gustum. intro. 1sa. 54. A
 Nerui, qui mittuntur ad uocem, unde. 16°. de usu par. 1°. 215. H
 Neruus a cerebro pro uoce edenda. 16°. de usu par. 1°. 216. H
 Nerui recurrentes ad uocem præcipui. 4°. de loc. aff. 4°. 26. C
 Nerui, quos uocales Galenus uocauit, et recurrētes, q. 1°. d. lo. af. 4°. 6. H
 Nerui, qui reuertuntur quō, & unde reuertantur, & cur alter longiore
 uia, alter uero breuiore. 16°. de usu par. 1°. 216. A
 Nerui reuersiui unde. de uo. & anhel. Sp. 61. B
 Nerui uertentes, qui. de compag. memb. Sp. 58. H
 Neruorum reuersiuorum quorundam ratio. 7°. de usu part. 1°. 162. C/D
 Nerui, qui ad laryngem accedunt. 16°. de usu par. 1°. 216. B
 Nerui ad profundam laryngem in quibus animalibus euidentissime appa-
 reant. 16°. de usu par. 1°. 216. E
 per Neruos

- per Nervos, & ligamenta est quedam societas partibus gulæ ad spinam
lem medullam, & membranas, & ossa uerterarum, & his, quæ ex-
trinsecus adiacent. com. 4. aph. 5. Ex. 31. F
- Nervi in partibus, quæ sub facie, quales. 16. de usu par. 1. 217. A
- Nervos à cerebro quæ partes sub facie habeant. 16. de usu par. 1. 215. E
- Nervi partium sub facie à spina procedunt. 16. de usu par. 1. 215. E
- de Nervorū à spinali medulla orientium anatomia. de anat. uiu. Sp. 53. H
- Nervi, qui à spinali medulla procedunt. de ocul. 7. 183. G
- Nervorum coniugationes à spina prodeuntes. 13. de usu par. 1. 200. H
- Nervos mouentes, qui ex spinali medulla procedunt partes sub ceruice re-
ctæ à uoluntate habent. 3. de loc. affe. 4. 20. H
- Nervorū triginta paria à spinali medulla, & q, et ubi. de ana. ui. Sp. 53. H
- Nervi sexaginta à medulla dorso. 7. de decre. Hipp. 1. 272. G
- in Nervos sexaginta diuiditur cerebri posterior pars. 2. de comp. me-
dicamentorum secundum locos. 5. 132. E
- præter Nervorū triginta paria orientium à spinali medulla oritur unus
nervus sine pari. de anat. uiu. Sp. 53. H
- Nervos comparat paruo fructici. 3. de anat. adm. 1. 74. F
- Nervi sunt uti uirgulta, & unde oriuntur. de ana. ui. Sp. 43. G
- in Nervorum coniugationibus differentia animalium habentium collum
longum, & breue. 13. de usu par. 1. 202. D
- Nervi in spinali medulla sunt iustissime distributi. 16. de usu p. 1. 217. A
- Nervorum coniugationes à uertebis quo ordine incedant. 8. de anatomi-
cis administrationibus. 1. 102. F
- Nervi ex lateribus spinæ oriuntur. 13. de usu par. 1. 202. D
- Nervi, qui sunt à dextera parte, sunt et à sinistra. 9. de decre. 1. 284. H
- Nervi quatuor ex primis uertebis spinæ ad caput ascendunt. 4. de lo-
cis affectis. 4. 25. D
- Nervi qui à spondylis deducuntur. 16. de usu par. 1. 217. C
- Nervus cur in primo spondylo. 13. de usu par. 1. 200. D
- Nervorum dorso primi paris egressio ubi sit. de anat. ui. Sp. 53. H
- Nervorum dorso secundi paris egressio ubi. de anat. ui. Sp. 53. H
- Nervorum dorso tertij paris egressio ubi. de anat. ui. Sp. 54. A
- Nervorum dorso quarti paris egressio ubi. de anat. ui. Sp. 54. A
- Nervorum dorso quinti paris egressio ubi. de anat. ui. Sp. 54. A
- Nervorum dorso sexti paris egressio ubi. de anat. ui. Sp. 54. B
- Nervorum dorso septimi paris egressio ubi. de anat. ui. Sp. 54. B
- Nervorum dorso octauj paris egressio. de anat. ui. Sp. 54. B
- in Nervis primis uerterarum cognoscendis quid obscuritatem fecerit.
de nervorum dissectione. 1. 54. A
- Nervorum prima coniugatio à spinali medulla in collo quo modo proce-
dat. de ner. diff. 1. 54. D
- Nervorum colli prima coniugatio in animalibus habentibus uertebas par-
uas parua est, ut in simijs. de ner. diff. 1. 54. E
- Nervorum colli prima coniugatio in animalibus habentibus uertebas ma-
gnas magna est, ut sunt animalia habentia dentes serratos, & corni-
gera. de nervorum dissectione. 1. 54. E
- Nervorum colli secunda coniugatio ubi, & quō exit. de ner. diff. 1. 54. E
- Nervorum colli tertia coniugatio ubi, & quō exit. de ner. diff. 1. 54. F
- Nervorū coniugationū quæ in collo sunt cōia quedā. de ner. diff. 1. 54. G
- Nervorum coniugationum in collo peculiaris. de ner. diff. 1. 54. G
- Nervi ad musculos colli ab inferioribus partibus sursum feruntur. 16.
de usu partium. 1. 212. E
- Nervi qui non seruant eundem ordinem, neq; eundem numerum. 3. 16.
de anatomicis administrationibus. 1. 74. G
- Nervi in quibus flexiones discrepantes. 16. de usu par. 1. 216. C
- Nervi extremarum partium à spinali medulla proficiuntur. 16. de usu
partium. 1. 215. E
- Nervi qui ad extremas ueniunt manus. 13. de usu par. 1. 200. H
- Nervos unde habeant manus. in 6. de morb. uul. com. 1. 3. 130. C
- Nervi duo de spinali medulla profecti manuū cutem adeunt, quatuor alij
per profundiora in omnes totius membri musculos diffeminantur, ac
propagines quasdam tenues cuti transmittunt. 3. de anat. ad. 1. 75. D
- Nervi cur à cerebro non mittantur ad manus, & pedes, neq; ad brachia,
neq; ad crura. 16. de usu par. 1. 75. D/E
- Nervi manus ex medulla ceruicis oriuntur. 13. de mor. uul. c. 1. 3. 127. D
- à Nervis qbus musculi manuū agitantur. 13. de mor. uul. c. 1. 3. 127. D
- Nervi ad summam manum quō ferantur. 16. de usu par. 1. 217. H
- Nervi uocati ab antiquis digitos mouētes sūt tēdones. 1. de us. p. 1. 117. C
- Nervi qui perueniunt ad digitos manus. 1. de loc. aff. 4. 7. C
- Nervus ad paruos digitos unde. 16. de usu par. 1. 218. A
- Nervus ad magnos digitos unde. 16. de usu par. 1. 218. A
- Nervi cur p totam carnem manus sint dispersi. 1. de usu part. 1. 118. D
- Nervi per cutem manus dispersi dant sensum. 3. de loc. aff. 4. 21. C
- Nervi cur maiores sint in ptibus internis manus. 16. de usu p. 1. 218. A
- Nervorum brachij sectio. 3. de anat. adm. 1. 74. F
- Nervorum cubiti sectio. 3. de anat. adm. 1. 75. D
- Nervū primū uidit Galenus absumi ad cubiti flexū. 3. de ana. ad. 1. 75. G
- Nervus tenuis ad cubitum. 4. de loc. aff. 4. 25. B
- Nervus ualidus pro attollendo brachio, qui. 16. de usu par. 1. 217. G
- Nervus pro attollendo brachio unde oriatur. 16. de usu par. 1. 217. H
- Nervus externus ulnæ unde. 16. de usu par. 1. 218. A
- Nervi sub alijs cur tenores uocentur. de art. com. 1. 7. 259. B
- Nervi thoracē mouentes à medulla dorso oriuntur. de fact. for. 1. 324. H
- Nervi thoracem mouentes ubi. 3. de loc. aff. 4. 20. H
- Nervi dantes motum thoraci unde. 8. de decre. Hipp. 1. 278. B
- Nervi quomodo ferantur per thoracem. 16. de usu par. 1. 217. F
- Nervi, qui ad musculos perueniunt pectoris, à dorso medulla oriuntur. de
præcogn. ad Posth. 4. 216. D
- Nervorum pectoris primi paris egressio ubi. de anat. ui. Sp. 54. B
- Nervorum pectoris secundi paris egressio ubi. de anat. ui. Sp. 54. B
- Nervorū paria tria ueniunt ad diaphragma. de uoce, & anhe. Sp. 62. A
- Nervi diaphragmatis unde producuntur. 13. de usu par. 1. 202. C/4. 4.
de locis affectis. 4. 23. H
- Nervorum diaphragmatis origo thorace elatior est. 8. de anatomicis
administrationibus. 1. 101. C
- Nervus qui dat diaphragmati sensum, & motum. de anat. ui. Sp. 53. F
- Nervi ultimo loco iflant, nā prius iflatur diaphragma, deinde uenæ, deinde
duplex pellis spinalis medullæ, et ipsius cerebri. de util. resp. Sp. 63. E
- de Nervis respirationis. de caus. resp. 1. 227. B
- Nervi similes habenis in respiratione. de caus. resp. 1. 227. B
- quo Nervus aial utitur i paruis respirationibus. 8. de anat. ad. 1. 101. D
- Nervos unde habeat stomachus. in 3. de morb. uul. com. 1. 3. 130. C
- de Nervis qui ueniunt ad uentriculum qua uia incedant, & quo modo.
9. de usu partium. 1. 175. B
- Nervi, cā uentriculi sunt transmissi deorsum. 9. de usu part. 1. 174. H
- Nervi quanta securitate descendunt ad uentriculum. 9. de usu p. 1. 174. H
- Nervus à cerebro ad os uetricli necessario accedit. 16. de us. p. 1. 215. E
- Nervi uentriculi quales. 4. de præfag. ex pul. 4. 120. D
- Nervorū à capite orientium plurima portio in os uentriculi inferitur. de
nervorum dissectione. 1. 54. C/4. de loc. affe. 4. 32. G
- Nervorū portio à cerebro ad partes ceteras uiscerum, & intestinorum
mittitur exigua, magna uero ad os uetriculi. 16. de usu par. 1. 216. E
- Nervi à cerebro ad uentriculū obliqua uia icedūt. 6. de usu p. 1. 149. G
- Nervos habet magnos à cerebro os uentriculi. 1. de symp. cau. 3. 17. H
- Nervorum à cerebro ad os uentriculi magnitudo. 3. de loc. aff. 4. 18. C/
com. 4. aph. 17. Ex. 29. A
- Nervorum quedam coniugatio fit ex cerebro in ore uentriculi. com-
mentario 6. apho. 50. Ex. 52. F
- Nervus i uetriculo quō sentit defectū cibi, et potus. 9. de us. p. 1. 174. G
- Nervorū principij cōpatiē patiēte stomacho. cō. 7. apho. 10. Ex. 54. F
- Nervi aliqui sunt cōmunes stomacho, & hepati. cō. 7. aph. 17. Ex. 55. B
- Nervorum portionem quandam à sexta coniugatione suscipiunt pulmo,
& cor. de nervorum dissectione. 1. 54. D
- Nervos ad cor, et hepar accedere cur fuit necesse. 16. de usu p. 1. 215. E
- per Nervos, pelliculas, & uenas colligantiam habent ad cor omnes par-
tes corporis. de util. resp. Sp. 62. G
- Nervi annexi arterijs soporarijs iūgūt cor cerebro. 2. de dec. 1. 239. B
- Nervi duo orti à cerebro diuiduntur in quatuor ramos, qui tendunt su-
pra costas. de uoce, & anhelitu. Sp. 61. H
- ex Nervis qui tēdunt supra costas unus eorum intrat cor, & pulmonem
alius stomachum, tertius reuertitur ad radicem musculorum epiglot-
tidis. de uoce, & anhelitu. Sp. 61. H
- Nervus paruus descendens à cerebro in cor infigitur. de decre. 1. 233. H
- Nervos multos non habere cor ostenditur. 1. de decre. Hipp. 1. 233. H
- Nervi multi non sunt in corde, sed nervosæ discriminationes. 1. de decre-
tis Hippocratis. 233. E/2. 1. 240. E
- Nervus nullus uidetur in corde, tñ à pericardio aliquis paruus in ipsum
deduci uidetur in magnis animalibus. 6. de usu par. 1. 155. F
- Nervi aliqui parui cur insunt cordi, pulmoni, iccori, lieni, & renibus. 6.
de usu partium. 1. 155. G
- Nervi non faciunt ad motum cordis, quia cor mouetur, exemptum ab ani-
mali. 7. de anat. adm. 1. 96. B
- Nervi non ueniunt ad musculos qui sunt inter costas, nisi à spinali medul-
la. de

la. de uoce & anhelitus. Sp. 62. B
 Nervi ad radices costarum quales. 16°. de usu par. 1°. 216. E
 Nervi conuersiones ex thoracis uertebis prodeuntium. de neruo=
 rum dissectione. 1°. 54. H
 Nervi conuersiones ex lumborum uertebis prodeuntium. de ner. diff. 1°. 55. B
 Nervus insertus umbilico infantis. intro. 154. 54. E
 Nervorum usus est nullus hepatis in foetu. 15°. de usu part. 1°. 212. F
 Nervus cur in iecore. 4°. de usu par. 138. F/ 1°. 139. D/E
 Nervus syncerus cur hepatis, & cordi. 16°. de usu par. 1°. 216. E
 Nervus iecoris, renum, lienis, & uescicæ fellis quantus, & ubi. 5°. de usu
 partium. 1°. 145. C
 Nervus iecoris cur minimus. 4°. de usu par. 139. C/5°. 1°. 145. F
 Nervi cur pauci in hepate, liene, & renibus. 14°. de usu par. 1°. 209. D
 Nervos paruos cur habeant instrumēta nutritoria. 5°. de usu p. 1°. 145. E
 Nervus hepatis, renum, & pulmonis in membrana dispergitur. 2°. de lo=
 cis affectis. 4°. 8. H
 Nervum dispersum per totum quia non habent hepar renes, & pulmo,
 non sentiunt pulsationem. 2°. de loc. aff. 4°. 9. B
 Nervi duo tenues sunt in pulmone à sexta coniugatione deducti, & su=
 perficiarij, unde non sentiunt. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 Nervi non synceri partibus sub iecore. 16°. de usu par. 1°. 216. E
 Nervi unde insunt uescicæ fellis. 5°. de usu par. 1°. 145. A
 Nervi an in liene, renibus, & pulmone sint, dubitatur. de mult. 3°. 77. G
 Nervos unde accipiunt partes intra peritonæum. 16°. de usu par. 1°. 216. F
 Nervus unus in omni reuolutione intestinorum. 5°. de usu par. 1°. 145. F
 Nervus qui in flexus intestinorum it. 16°. de usu part. 1°. 219. A
 Nervus sū latitudinem est in duodeno. de anat. ui. Sp. 50. C
 Nervi unde insunt uescicæ urinæ. 5°. de usu par. 1°. 145. A
 Nervi cur magni in uescicis. 5°. de usu par. 1°. 144. H
 Nervi urinæ diuersi sunt à nervis spermatis. de sperm. Sp. 36. B
 Nervi orti à spina non possunt magnam imbecillitatem uescicæ inferre.
 6°. de loc. aff. 4°. 38. D/E
 Nervi sphincteri, priapi, uescicæ, matricis. de anat. ui. Sp. 54. D
 Nervi mediocres in pudendis. 14°. de usu part. 1°. 209. B
 Nervi duo conuenienter ueniunt ad genitalia. 14°. de usu par. 1°. 209. C
 Nervi parui in partibus genitalibus. 14°. de usu part. 1°. 209. D
 Nervi magni circa pudendum. 14°. de usu par. 1°. 209. D
 Nervus ex quo pudendum factum. 15°. de usu par. 1°. 210. D
 Nervum cauū implente spū pudendum intenditur. 15°. de usu p. 1°. 210. G
 Nervus cauus ubi sit in pudendo. 15°. de usu par. 1°. 210. H
 Nervus fistulosus in priapo. 6°. de loc. affec. 4°. 42. A
 Nervus fistulosus in priapo extenditur. 6°. de loc. af. 4°. 42. D
 Nervi fistulosi motus non semper est. 6°. de loc. af. 4°. 42. D
 Nervus cauernosus dī genitalis comes. in 6°. de morb. uul. cō. 1°. 3°. 153. B
 Nervi utilitas ad pudendum quæ. 14°. de usu par. 1°. 209. D
 Nervos duos habent testiculi pendentes, & descendentes, à principali offe
 colli, & fundamento corporis per dorsum, & renes qui nervi alios ha
 bent nervos coniunctos, alijs ossibus totius corporis. de sperm. Sp. 36. F
 Nervi cur paucissimi in testibus, & matricibus, & scroto. 14°. de usu
 partium. 1°. 209. D
 Nervi cur plures in uirga, & collo matricis. 14°. de usu par. 1°. 209. D
 Nervos, sed pusillos habet uterus. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 153. D
 Nervi, qui primis musculis dearticulationem coxendicis mouentibus in=
 seruntur. de ner. diff. 1°. 55. C
 Nervi femoris qui. 3°. de anat. adm. 1°. 78. B
 Nervi tibiæ. 3°. de anat. adm. 1°. 78. F
 Nervorum pedum, & crurum forma differt à forma nervorum brachio=
 rum, & manuum. de anat. ui. Sp. 54. D
 Nervi à dorsū medulla ad crus delati. de art. com. 3°. 7°. 281. F
 Nervorum rō eadē est in cruribus, & manibus. 16°. de usu part. 1°. 218. A
 Nervi in tarsum excurrentes ad pedis extremum porriguntur. 3°. de ana
 tomicis administrationibus. 1°. 79. C
 Nervos, & uenas proprias habet sperma, quæ trahunt à toto corpore ad
 testiculos. de sperm. Sp. 36. B
 Nervus non continet in pane, qui tñ postea in cibo sumptus, et concoctus
 uertitur in sanguinem, & ceteros humores. 1°. de nat. fac. 1°. 291. B
 Nervus difficillimū ē fieri carnē sed sanguini facillimū. 1°. de se. 1°. 332. E
 Nervus elixatus ad quam naturam ueniat. 3°. de alim. fac. 2°. 26. F
 NERVORVM sanitas quid. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. B
 Nervorum aegritudo quid. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. B
 Nervorum passionēs quæ sint. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Nervi laborarunt in motu. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C

Nervus uel musculus ē affectus percute una actiōe. 4°. de lo. af. 4°. 25. C
 Nervus quando primo est affectus. 4°. de loc. aff. 4°. 23. C
 Nervus qñ non est affectus, cerebrū tñ est affectū. 4°. de lo. aff. 4°. 23. C
 ad Nervorum omnem affectionem per consensum. 8°. de comp. med. sec.
 locos. 193. B/C/10°. 208. A/7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. B
 i Nervis musculi eē dispōnē significat pulsus stupidus. 2°. de l. af. 4°. 8. H
 Nervos infirmos habent pueri. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 100. B
 Nervorum debilitas est in his qui stertunt, uel dormientes, uel apoplecti=
 ci. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 ad Nervorum debilitatem. de med. exper. Sp. 108. F
 Nervorum incontinentia fit à calido. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Nervos, & mētē ferit uinū, et acetū. de uict. rat. i mor. acu. c. 1°. 7°. 113. F
 Nervorum substantia dissoluitur à calore. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Nervi calefiunt à uino. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Nervos tentant oīa uina imodica. in 3°. de morb. uul. cō. 2°. 3°. 138. D
 Nervis, & cerebro obsunt pocula multa. in 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 151. G
 Nervorum principium lēdit uinum. 3°. de præsag. ex puls. 4°. 118. E
 Nervi nonnunq̃ lēdūtur à uino rutilo dulci. de bon. & uit. suc. 2°. 38. E
 Nervos debiles non tangit uinum pauciferum. de uenis. Sp. 76. C
 Nervi quandoq; à uino sanantur. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Nervos lēdit, & cerebrū debilitat Venus. i 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 151. G
 Nervi facile refrigerantur, & conuelliūtur. de art. com. 4°. 7°. 285. C
 Nervi frigidi à frigidis lēduntur. de uict. rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 130. H
 Nervis contrarium frigidum. 3°. de compo. medi. per genera. 5°. 229. E/
 com. 5°. aph. 18°. 39. A/aph. 22°. Ex. 39. F
 Nervos offendit potio frigida post exercitationem. de sal. diæ. 2°. 41. C
 Nervis noxium acetum. de puero epi. 181. C/de fract. com. 2°. 7°. 236. A/
 de diff. cont. Sp. 74. D
 Nervos offendere acetū pbat. de uict. rat. in morb. acut. cō. 3°. 7°. 130. H
 Nervis ubi aliquid timemus, uenti cauendi sunt. de ijs, quæ in medic. fiunt
 commentario 1°. 7°. 201. H
 Nervorum refrigeratio fit à frigido. com. 5°. aph. 17°. Ex. 38. H
 Nervis inimicus est ignis. de art. com. 1°. 7°. 259. B
 Nervus seipsum grauari non potest. de mult. 3°. 77. H
 cur Nervus palpitare non potest. de trem. palp. conuul. & rig. 3°. 52. B
 Nervi qua causa concutiantur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. A
 Nervi sua natura nō dilatātur, neq; cōstringūtur. 15°. de usu p. 1°. 210. D
 Nervorum contractiones, & extensiones quo modo fiant, et quot modis.
 com. 4°. aph. 49°. Ex. 33. C
 Nervi trahunt uertebas ad initia, uel ad latus. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
 in Nervis continuitatis solutio conuulsio dicitur. de caus. morb. 3°. 9. H/
 4°. meth. med. 7°. 23. B
 Nervus potest diuidi, & pati solutionem unitatis. de sympt. diff. 3°. 14. C
 circa Nervos, & musculos fit spasmus, & saltus. comp. puls. Sp. 65. C
 Nervorum distentionem, spasmus uocant græci. de diff. mor. 3°. 3. E
 Nervi ubi sunt, ibi est conuulsio. in prognost. com. 1°. 4°. 191. D
 quorum Nervorum sit conuulsio, & paralysis. 3°. de loc. aff. 4°. 17. C
 in Nervorum distentione quæ passio saepe accadat. de diff. morb. 3°. 3. E
 Nervorum distentiones sola intemperie aliqui aegritudines uocant. de
 diff. morb. 3°. 3. F
 Nervi ex frigore duritiem quandam incidunt, & dispositionem similem
 conuulsioni. com. 6°. aph. 1°. Ex. 53. C
 Nervi quō ex repletiōe, & inanitione cōuellātur. c. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 Nervi tenduntur ut chordæ in cythara. 2°. de loc. affe. 4°. 11. A/com. 5°.
 aphorismo 1°. Ex. 37. D
 Nervos ceruicis omnes extētos habet tetanus. de musc. diff. 1°. 47. A
 Nervorum siccitas facit conuulsiones, & distentiones difficillimas. com=
 ment. 7°. aphorismo 13°. Ex. 54. H
 circa Nervos quid faciat conuulsio. 2°. de symp. caus. 3°. 20. A
 Nervorum distentio quæ symptomata faciat. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. B
 Nervus, aut musculus qui partem aliquam mouet est affectus conuulsa il=
 la parte. 3°. de loc. aff. 4°. 21. C
 Nervi citius extenduntur caliditate, & siccitate. 2°. de sem. 1°. 339. B
 Nervi exiccantur in febribus uehementibus, & faciunt malas conuulsio=
 nes. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
 Nervorum exortus inarescit cerebro inarescente. in 6°. de mor. uulgar.
 commentario 3°. 3°. 170. B
 ex Nervis humiditates ad se attrahens efficacia pharmaci potest facere
 conuulsionem. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 Nervorum substantia potest ex elleboro uehementius exiccari. com. 5°.
 aphorismo 1°. Ex. 37. D
 Nervorum conuulsio moderatissima fieri potest ex elleboro per compa=
 tiendi

tiendi ad os uentriculi societatem. com. 5°. aphor. 1°. Ex. 37. C
 Neruorum passionibus inferuntur ob colocynthim. de dynam. Sp. 21. D
 Neruis, ac musculis mouentibus thoracem iam paratis ad conuulsionem fit
 respiratio, q̄ i medio sui interruptus subsistit. c. 4°. aph. 68°. Ex. 34. G
 Nerui inflammati frequenter conuulsionem incidunt. cō. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 Nerui inflammati facere spasmus, & alienationem mentis. 1°. de motu
 musculorum. 1°. 309. A
 Neruus debet incidi in spasmō, & alienatione. 1°. de motu musc. 1°. 309. A
 Neruorum inflammatio ex ictu tardius uenit ad consistentiam, & tardius
 sanatur. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 in Neruorum distentione multum sanguinis mittendus non est. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7°. 98. B
 Neruorum distentione, aut conuulsione qui tenetur febre superueniente
 liberatur. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 in Neruorū distentione capiti p̄sidia sunt adhibenda. 3°. de lo. aff. 4°. 17. C
 Neruis conuulsis, primis uertebriis remedia sunt adhibenda. 3°. de locis
 affectis. 4°. 17. C
 Nerui cui in capite, uel ceruice, uel scapulis contrahuntur, hunc sanat em-
 plasterum dia chrysy. de dynam. Sp. 32. C
 ad Neruorum contractiones. 6°. de compo. medic. per genera. 256. D/
 7°. 265. C/ 5°. 270. A/C
 ad Neruorū omnem distentionem. 7°. de comp. medi. per gen. 5°. 272. C
 ad Neruorū omnem laborem. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 272. D
 in Neruorum distentione quidam sibi linguae partem anteriorem absci-
 dit. de diff. morb. 3°. 4. G
 NERV I nō inflamantur, sed dolēt i podagricis. c. 6°. ap. 49°. Ex. 52. E
 in Neruis dolores distendentes. 2°. de loc. aff. 4°. 10. H
 Nerui sunt magni ubi sentitur dolor uchemens. 5°. de usu part. 1°. 145. D
 ex Meruorū acuto sensu dolor capitis quō curetur. 6°. de sat. 2°. 98. H
 ex Neruorum doloribus animi defectus quō curandus. 1°. de arte curati-
 ua ad Glauconem. 7°. 99. G
 ad Neruos condolentes. 7°. de comp. medi. per gen. 5°. 269. G
 ad Neruorū dolorem oēm ex consensu. 7°. de cōp. med. per gen. 265. C/
 269. H/ 5°. 270. B/C
 ad Neruorum dolores. 6°. de comp. med. per ge. 258. G/7°. 5°. 273. C
 ad Neruorum omnem dolorem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. C
 ad Neruos dolentes citra causam. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 260. C
 NERVORVM resolutio quæ proprie sit. 3°. de loc. aff. 4°. 21. C
 Neruorum resolutio, una est ex uoluntariæ functionis læsionibus. 2°. de
 symptomatum causis. 3°. 19. G
 Neruorum resolutio ex immodico uini potu. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Neruorum resolutione capiuntur senes. 2°. de temp. 1°. 16. D
 Neruorū resolutio rōne, non sensu cognoscitur. 3°. de loc. affe. 4°. 20. G
 ad Neruorū resolutione prius tentatos. 7°. de cōp. med. p ge. 5°. 270. E
 ad Neruorum resolutionem. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 273. B
 in NERVIS fiūt ganglia à frigido. in 6°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 172. G
 Neruorū passiōibus frigidis cōferēs medicamē. de med. exper. Sp. 104. E
 Neruorum motus cessat, cum corpus frigore, aut ueneno frige factum est.
 8°. de decre. Hippoc. 1°. 277. E
 Neruorum principium patitur in stupore, uel principaliter, uel secundum
 compassionem. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Nerui replent ex frigidis, et glutinosis hūoribus. c. 2°. ap. 26°. Ex. 16. B
 ad Neruos à uenis materiæ tēdētes tumores faciūt. c. 2°. a. 26°. Ex. 48. F
 ex Neruis ad arterias, & uenas noxiū humores ducuntur, & ē contra.
 com. 6°. aphor. 26°. Ex. 48. G
 NERVVS affectus curatur diuerso modo quam caro, & cartilago.
 de uoce instr. diff. 1°. 106. C
 in Neruis quæ sunt ut euacuentur, quomodo exhibendum Castoreum.
 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. C
 Neruorum longinqua uitia, quæ nimis doloribus contrahunt, castoreum
 climat. de simpl. med. Sp. 81. H
 Nerui quibus affecti sunt, ijs præbetur Centaurij minoris succus. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 50. H
 Neruorū, eorumq; passiōū purgatiua est colocynthis. de dyn. Sp. 21. D
 circa Neruos consistentibus affectibus conuenire creditur Peucedanum.
 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. D
 Nerui quibus affecti sunt, ijs exhibetur decoctum radicis Poterij. 8°. de
 simplic. med. fac. 5°. 57. A
 Neruis ligatis aut sectis quid sequatur. de foet. for. 1°. 324. D
 Neruus, quo ligato animal statim mutum efficitur. de ner. diff. 54. B/8°.
 de anat. adm. 1°. 101. B
 Neruo quibus affectibus læso impediatur motus, & sensus. 1°. de motu

musculorum. 1°. 309. A
 ex Neruorum læsione musculi priuatur motu. 8°. de anat. adm. 1°. 101. E
 ex NERV I p̄cussioe fit animi defectus. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 98. G
 Neruis affectis p̄sympathia patit̄ principiu. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 231. E
 cum Neruis cerebrum patitur. de fract. com. 2°. 7°. 235. C
 ad Neruos percussos. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. E
 NERVIS denudatis quæ cauenda. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. C
 Neruus nudatus quō regi debeat. 3°. de compo. med. per gene. 5°. 232. C
 Neruo nudato intētio est exiccare sine mordicatione. 6°. met. me. 7°. 38. B
 in Neruis detectis utaris parum adstringentibus cum digerendi uirtute,
 sine morfu. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 234. F
 in Neruis idem ualeat cum Iside Aegyptia medicamentum ex radice dra-
 cunculi. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. D
 in Neruo detecto calx elota. 6°. meth. med. 7°. 38. B
 pro Neruo nudato calx lota, & pompholyx elota. 6°. met. me. 7°. 38. C
 Neruo denudato qd̄ medicamētū cōueniat. 3°. de cōp. med. p ge. 5°. 232. G
 in Neruis nudis metalla conueniunt. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 235. A
 pro Neruo detecto medicamentum ex pompholyge in rosaceo. 6°. me-
 thodi medendi. 7°. 38. B
 pro Neruis detectis emplastrum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. D
 pro Neruis detectis mellis emplastrum. 6°. meth. med. 7°. 38. C
 ad Neruos detectos euphorbium. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 229. D
 Neruo nudo oleum non debet poni. 6°. meth. med. 7°. 38. D
 in Neruo apparente quo utitur pastillo. 3°. de cōp. med. p ge. 5°. 229. D
 in Neruo apparente utitur sapa. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 229. D
 pro Neruis detectis terebinthina elota. 6°. meth. med. 7°. 38. C
 ad Neruos simul denudatos. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 258. D
 NERVVS incisus nullam habet propriam appellationem. 6°. metho-
 di medendi. 7°. 36. G
 Neruo, qui in musculus uenit uulnerato, musculus motu, & sensu priua-
 tur cum ipso uero, & q̄ mouetur articulus. de const. ar. 1sa. 36. H
 Neruus si fuerit incisus sensu, ac motu statim priuatur particula. de ner-
 uorum dissectione. 1°. 53. B
 Nerui omnes qui ualentes sensum adiuuant, iisdem uitati offendunt sen-
 sum. 1°. de symp. caus. 3°. 16. E
 Neruos duos tantūmodo habentia membra quō uel solo motu, uel solo
 sensu priuari queant. 1°. de symp. cau. 3°. 16. E
 Neruis quæ mouentur particula duplici noxa lædi possit si nerui patian-
 tur. 1°. de sympt. cau. 3°. 16. E
 Neruo abscisso non mouebitur musculus. de uoce, & anhel. Sp. 60. F
 Neruo perueniente ad musculus intus abscisso musculus uidetur exten-
 sus, & ita semper permanere. 1°. de motu musc. 1°. 311. G
 Neruo inciso uis amplius non transmittit̄ à cerebro. de ocul. 7°. 184. H
 si Neruum præcidas, tota ea pars, quæ à continuitate cerebri per sectio-
 nem fuerit separata illico stupida efficitur. 7°. de decre. 1°. 270. E
 Neruis præclisis quid sequatur. 6°. de decre. Hipp. 1°. 261. G
 Neruo obstructo animalis uirtus impediatur, si quidem meatum aliquem
 tanq̄ certam uia à cerebro p̄ neruū habeat. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. C
 Neruis præclisis superiorum partium functiones seruantur, inferiorum
 uero deperduntur. de const. art. 1sa. 37. A
 Neruus crassior, & durior impedit transitum uirtutis à cerebro. 1°. de
 symptomatum causis. 3°. 16. C
 Neruus quibus de causis crassecat. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. C
 ad Neruorum crassitiem. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 267. C
 ad Neruos crassos. 7°. de comp. med. per gen. 268. F/ 5°. 273. G
 Neruus quibus de causis durecat. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. C
 Neruorum durities bdellium emollit. de simp. med. Sp. 81. C
 Neruorum duritiem lilium emollit. de simp. med. Sp. 86. D
 Neruorū uitij diuturnis, & induratis oleū pdest. de simp. med. Sp. 88. D
 Nerui uisui imbecillitas duplex. de ocul. 7°. 186. B
 Nerui oculorum quomodo cognoscuntur mollificati. de ocul. 7°. 187. G
 Neruis colli præclisis quid sequatur. 2°. de decre. Hipp. 1°. 239. B
 quibus Neruis excisis uox penitus amittatur. 1°. de loc. affect. 4°. 6. H/
 de præcogn. ad Posth. 4°. 216. D
 Neruis exiguus in dorso interceptis laqueo uox perit. 8°. de anatomicis
 administrationibus. 1°. 100. G
 Neruis inter costas prope spondylos læsis uox, & anhelitus destruitur.
 de uoce, & anhel. Sp. 60. E
 Neruus qui laqueo captus mutum animal reddit. de ner. dissect. 1°. 54. B
 Neruos recurrentes puero quidam læsit strumas euellens, & mutu red-
 didit puerum. 1°. de loc. affect. 4°. 7. A
 Nerui recurrentes ob imperitiā qñq; diuclluntur. 4°. de loc. af. 4°. 26. C
 Nerui

Nerui recurrentes quando inciduntur. 4°. de locis affectis. 4°. 26. C
 Nerui recurrentes infrigidati non lædunt. 4°. de loc. affect. 4°. 26. C
 p Neruorū septimā cōiugationē motus linguæ uitiat. de lo. aff. 4°. 23. B
 per Neruorum tertiam coniugationem sensus linguæ potest uitari. 4°. de locis affectis. 4°. 23. B
 Neruis thoracis præcisus cor respiratione priuat. de fœt. for. 1°. 324. H
 Neruis cerebri, & cordis læsis animal fit mutum. 2°. de decret. 1°. 239. B
 Neruum aliquem ex his, qui à medulla spinali nascuntur, quando periculum est abrumpi. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
 Nerui medulla præcisa quid sequatur. 7°. de decret. Hippo. 1°. 272. G
 Neruorum, & spinæ læsionis differentiæ. 1°. de loc. aff. 4°. 7. E
 Neruus affectus circa regionem sequentē spinā. 1°. de loc. affect. 4°. 7. G
 Neruis aliquibus pereuntibus, quæ manus operationes pereunt. 3°. de anatomicis administrationibus. 1°. 77. G
 Nerui primi à septima uertebra inflammati auferunt sensum digitis. 1°. de locis affectis. 4°. 7. B/C
 Nerui quō reddatur luxatis, aut fractis ossibus. 1°. de symp. cau. 3°. 16. C
 Neruorū curuaturis aptissimus ē leonis adeps. 11°. de simp. me. f. 5°. 79. B
 Neruus abscissus non coalescit. com. 7°. aph. 28°. Ex. 55. H
 Nerui, et neruosa ptes nō coalescūt, neq; augent. c. 6°. ap. 19°. Ex. 48. B
 Neruus nunquam, uel raro uisus est renasci in magnis uulneribus. 1°. de semine. 1°. 332. H
 Neruus uulneratus cur non crescit. de cōst. ar. 37. E/1°. de sem. 1°. 332. D
 in Neruis ulcera sunt dolorosa spasmosa, & deliria facientia. 4°. methodi medendi. 7°. 28. B
 Nerui faucij. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 229. B
 NERVI uulnerati curatio. 6°. meth. med. 7°. 37. H
 Nerui uulnerati quō ab antiquis curarētur. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 231. C
 Neruorum medicamenta à nullo ante Galenum inuenta. 6°. de composit. medicam. per genera. 5°. 257. D
 Neruorum fauciatorum curationis inuentor Galenus. 7°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 167. H/6°. meth. med. 7°. 37. C
 Neruorum curationem excogitauit Galenus uigesimo octauo anno ætatis sue. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 231. B
 Neruorum curationis modum Galenus primus ausus est immutare. 3°. de comp. medicament. per gen. 5°. 229. A
 ad Neruorū uulnera Galenus inuenit medicamenta. 6°. me. me. 7°. 37. E
 Neruorum curationem Galenus inuenit Deorum prouidentia. 3°. de composit. medic. per genera. 5°. 234. F
 à Neruorum Galeni curatione omnes seruabantur. 3°. de compositione medicament. per genera. 228. B/ 5°. 231. C
 Neruos uulneratos qui semper sanabit. 3°. de cōp. me. per gen. 5°. 232. A
 Neruorum uulneratorum curatio secundum Galenum. 3°. de composit. medicam. per genera. 228. B/ 5°. 229. E
 Neruorum uulnera qui curat, partium corporis naturas sciat. 3°. de composit. medic. per genera. 5°. 231. B
 Nerui uulnerati debent sæpe curari. 3°. de comp. med. p gen. 5°. 232. D
 Neruorū uulneribus quæ simplicia ualent. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 230. H
 in Neruis uulnera cur non sunt frigidis cōtingenda. 6°. met. me. 7°. 38. C
 in Neruorum uulneribus aquam reiecit. 3°. de composit. medicamentorum per genera. 229. F/ 5°. 231. C
 Neruo uulnerato aqua inimica est. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Neruis uulneratis aqua calida inimicissima. 6°. meth. med. 7°. 37. D
 Neruis non omnino utile est tepens. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. E
 Neruorū uulneribus quæ cōueniūt in gñe. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 230. G
 in Neruorum uulneribus calida semper applicanda. 3°. de composit. medicament. per genera. 5°. 229. H
 in Neruorum uulneribus calx lota. 6°. meth. med. 7°. 37. E
 ad Neruorum uulnerationes congruit coccus. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. H
 pro Neruis uulneratis emplastrum Galeni ex euphorbio, cera resina fracta, & pice. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F/G
 in Neruorum uulnere euphorbium. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 230. A
 in Neruorum uulneribus quibus farinis usus est Galenus. 3°. de composit. medicament. per genera. 5°. 229. H
 in Neruo uulnerato farina hordeacea leuat à putrefactione. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 in Neruo uulnerato leuat à putrefactione farina erui cum lixiuio. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 ad Neruos uulneratos ualent herbæ tenuium partium. 3°. de composit. medicament. per genera. 5°. 234. B
 Neruos uulneratos nihil iuuant, quæ sunt crassarum partium. 3°. de composit. medicam. per genera. 5°. 234. C

ad Neruos uulneratos ualent amara herbæ sine adstrictione, uel acres. 3°. de composit. medicament. per gen. 5°. 234. B
 ad Neruos uulneratos herbæ. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 234. B
 in Neruorum uulneribus danda opera est, ut lana permaneat calida. 3°. de composit. med. per genera. 5°. 229. F
 ad Neruorum diuisiones competit radix liliorum cum melle. 7°. de simplic. medicam. facult. 5°. 53. B
 Neruis diuisis conueniunt lumbrici. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. E
 ad Neruos uulneribus quod medicamentum præstantius. 3°. de composit. medicam. per genera. 5°. 232. C
 Neruorum medicamentum siccum temperatum in actiuis qualitatibus. 3°. de composit. med. per genera. 5°. 228. C
 in Neruo uulnerato medicamentum ad putredinem extemplo factum. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 Nerui uulnerati quærūt subtilia medicamēta. 3°. de cō. me. p g. 5°. 234. C
 ad Neruos uulneratos medicamentum odoratum, & sumptuosum. 3°. de composit. medicam. per genera. 5°. 234. D
 ad Neruos uulneratos medicamenta ex metallis. 3°. de composit. medicamentorum per genera. 5°. 232. B
 in Neruorum uulneribus metalla adstringentia uitanda. 3°. de composit. medicament. per genera. 5°. 232. B
 ad Neruos metallicum ualidissimum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. E
 Neruorum uulnus à principio, nisi adest sanguis, oleo eluendum. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 229. F
 ad Neruorum uulnera oleū ex nucibus ualet. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. B
 Neruis affectis oximeli nō cōuenit. de uict. rat. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 113. C
 pro Neruis oleū nō sit adstringēs. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. G
 in Neruorum uulneribus quando oleum debet esse uetus. 3°. de composit. medicamentorum per genera. 5°. 229. H
 pro Neruorum uulnere oxæleum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. H
 in Neruorum uulnere pix liquida cum fermento. 3°. de composit. medicament. per genera. 5°. 229. H
 Neruos incisos glutinare creditur Poterium. 8°. de simpl. me. fa. 5°. 57. A
 supra Neruorū uulnus ppolis, et fermentū. 3°. de cōp. m. p g. 5°. 229. G
 ad Neruos uulneratos radices. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 234. B
 in Neruorum uulneribus sapa ualet. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. C
 Neruorum ulcera sapa detergenda. 6°. meth. med. 7°. 38. D
 ad Neruos, & musculos abluendos. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 223. B
 in Neruorum uulneribus stacte. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. H
 ad Neruorum uulnera ualet sulphur. 3°. de comp. med. p gen. 5°. 230. F/ 6°. methodi medendi. 7°. 38. E
 pro Neruorum uulnere tithimali succus. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 229. H
 ad Neruorum ulcera uinum dulce. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Neruis uinum non adhibendum, quare nec acetum uinosum. 3°. de composit. medic. per genera. 5°. 229. G
 in Neruis quo modo utatur aceto. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 229. E
 in Nerui uulnere trāsuerso maior timor cōuulsionis. 6°. me. me. 7°. 38. F
 Nerui uulneris per trāsuersum curatio. 6°. meth. med. 7°. 38. F
 Nerui contusi quomodo curentur. 6°. meth. med. 7°. 38. G
 cum Nerui uulneratione, & contusione uulnus glutinat caro sola limacium in ipsa imposita. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. G
 Neruorum contusionibus, & uulneribus farina fabacea imponitur. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 53. D
 in Neruorum contusionibus dolentem partem non putrescentem oleo calente perfunde. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 229. A
 in Neruorum contusionibus putrescens pars cataplasmate ex lixiuio stillicidia, & farina hordei fouetur. 3°. de compo. med. p gen. 5°. 229. A
 ad Neruorū cōtusiones proprie facit emplastrū barbarū. de dy. Sp. 35. F
 Neruorū uulneribus angustis quæ aptiora. 3°. de cō. me. p g. 5°. 232. C/D
 ad Neruos uulneratos. 1°. de comp. med. per genera. 214. F/3°. 230. F/ 5°. 248. D/6°. 5°. 255. B
 ad Neruos precisos. 2°. de comp. med. per gen. 225. E/3°. 235. B/C/4°. 243. F/5°. 246. H/248. H/249. B/250. D/ 5°. 258. F
 Neruus nigrefactus excidet. de fract. com. 3°. 7°. 244. A
 Neruus nigrefactus nō est acribus curadus. de fract. com. 3°. 7°. 244. A
 ad Neruos perditos. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. G
 ad Neruorum desperatos affectus. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. C
 in Neruo uulnerati casus. de pco. ad post. 4°. 216. A/6°. me. m. 7°. 37. H
 à Nerui uulnere cuiusdam, qui nimis cito domū exiuit, casus. 3°. de composit. medicament. per genera. 5°. 229. F
 NERVI punctura facit conuulsionem. ars med. Isa. 70. A/3°. methodi medendi. 7°. 21. H
 Neruorum

Nervorum punctorum curatio. 6°. meth. med. 7°. 37. D
 in Nerui punctura locus aperiendus est. ars med. 15. 70. A
 Nervus angustæ punctus quo curandus. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 231. G
 Nervorum punctus quæ requirant. 6°. de cōp. med. per ge. 5°. 258. D/E
 in Nerui punctura initio sine phlegmone quæ conueniunt. 3°. de compo. medicament. per genera. 5°. 235. A
 in Nervis punctis incisio fieri debet, & quomodo. 3°. de composit. medicam. per genera. 5°. 231. H
 in Nervorum puncturis acrioribus medicamentis utaris, quæ seruent apertum uulnus. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. F
 in Nervorum puncturis quæ digerentia conueniunt. 3°. de compositione medicam. per genera. 5°. 235. A
 in Nervis punctis quæ mitigatoria cōueniāt. 3°. de cōp. me. p. g. 5°. 235. A
 Neruo puncto metalla non conueniunt, nisi præparata. 3°. de compositio. medicament. per genera. 5°. 234. H
 Nervus punctus ex euphorbio sanatur. 3°. de cōp. med. p. gen. 5°. 233. B
 ad Nervorum puncturas. 2°. de composit. medic. per genera. 223. B/3°. 235. E/4°. 5°. 244. C
 in Nerui punctura casus. 6°. meth. med. 7°. 37. B
 ad Nervos intercostales scalpelli myrtei forma. 8°. de ana. ad. 1°. 101. A
 ad Nervorū affectiōes. 3°. de cō. me. se. l. 143. G/7°. 272. G/5°. 274. E
 ad Nervorum omnem dispōnem. 7°. de comp. med. per gen. 15°. 271. D/E
 NERVORVM sutoria ars dicitur, quæ calciamenta fracta restituit. ad Thrasyb. 2°. 102. C
 NESTOR dominabatur iracundiæ. 3°. de decre. Hipp. 1°. 242. G
 NEVRA S, id est Poterium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
 Nēgov quid. 1°. de mot. musc. 1°. 308. H
 ad NEVROTATA, id est nervorum uulnera, oleum ex nucibus ualeat. 7°. de simp. med. facult. 5°. 50. B
 Neurotroti id est nerui saucij. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 229. B
 NEUTRALITATEM præsentem signa ostendentia. ars medicinali. Isa. 67. D
 NEUTRVM dari ex argumento aliquorum. de opt. sect. Isa. 26. D
 Neutrum quid sit. introductio. Isa. 51. H
 Neutri definitionem, qua Galenus utitur in principio artis medicæ, acceptam esse ab Herophylo collige. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. B
 Neutrū in corporibus affectis est fm Herophilum. 6°. de san. tu. 2°. 95. F
 Neutra dicuntur de corpore, de causa, & de signo ars med. Isa. 62. A
 Neutri diuisio. ars med. Isa. 62. B
 Neutra quo modo distinguantur. ars med. Isa. 62. H
 Neutrum primi significati quid. ars med. Isa. 62. D
 Neutrum simpliciter quid. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. B
 Neutrum simpliciter primi significati quid. ars med. Isa. 62. D
 Neutrum ut nunc primi significati quid. ars med. Isa. 62. D/E
 Neutrum simpliciter semper primi significati quid. ars med. Isa. 62. D
 Neutrum simpliciter multum primi significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutrum secundi significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutrum semper secundi significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutrum simpliciter secundi significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutrum ut multum secundi significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutra sunt Corpora quæ debent cadere in egritudinē. ars med. Isa. 67. D
 Neutrum ut nunc corpus quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutri sunt à cane rabido morfi, & uenenati. de part. art. me. Sp. 17. E
 Neutrum tertij significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutra signa quæ. ars med. 62. E/ Isa. 68. A
 Nēvū quid significat. 1°. de mo. musc. 1°. 308. H
 NEVOS in facie detergit Polygonatū. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
 Neuos extergit uitis agrestis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 NEXVS qui in deligatis nervis cito soluitur. 8°. de ana. ad. 1°. 100. F
 Nexus cæcus ægre soluitur. 8°. de anat. adm. 1°. 100. G
NICERATI eclegma. 7°. de composit. medicament. sec. loc. 5°. 185. E
 Nicerati errhinum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. A
 Nicerati pharmacum ciens urinam. 9°. de compo. medi. sec. loc. 5°. 197. H
 Nicerati pharmacum. 7°. de comp. med. sec. loc. 186. F/8°. 5°. 192. H
 NICODEMVS Romæ medicus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. C
 Nicodemi abderitani casus. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 150. E
 NICOLAI medicamentum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. G
 NICOMACHVS tantum creuit, ut non possēt corpus mouere. de differentiis morborum. 3°. 5. B
 Nicomachi uiride. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 249. E
 NICOMEDES rex qua antidoto utebatur. 2°. de antid. 5°. 114. G

NICOSTRATI ad aquarum formidinem. 2°. de antid. 5°. 120. G
 ut Nicostratus colica. 9°. de simp. med. fac. 5°. 202. B
 Nicostrati dolorem sedans. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 267. A
 ut Nicostratus stomachica. 8°. de composit. med. sec. loc. 5°. 189. B
 Nicum, & Helenium idem est. de theria. ad Pison. 5°. 93. H
 NIDOREM quo modo amittit absinthium. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 NIDOROSI ructus quibus accidunt. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 in Nidorosam qualitatem ciborum conuersio calidiorum uentriculorum inditium. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 186. D
 NIDVS hirundinū syluestriū qualis. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 174. H
 NIGELLA in tertio ordine est calida, & sicca. 7°. de simplicium medicament. fac. 5°. 55. C
 Nigella catharos sanat, flatus extinguit, lumbricos interimit, lepras, clauos, myrmecias eiicit, orthopnoeam iuuat, & menses prouocat. 7°. de simplic. medic. fac. 5°. 55. D
 Nigella ad abolendum colorem in facie icterici. de cura icteri. Sp. 111. F
 Nigella medicamentum ad odoratum. de instr. odor. 1°. 111. B
 Nigelle paulum ad cerebri uentriculos peruenit. de instr. odor. 1°. 111. B
 NIGER scriptor simplicium medicamentorū. 1°. de antid. 5°. 100. B
 per NIGRVM an pura qualitas, uel etiam corpus subiectum intelligatur. 1°. de elementis. 1°. 6. A
 Nigrum crassarum est partium. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. A
 ad Nigrū rē uergere quid signet. de uict. ra. in mor. ac. c. 2°. 7°. 124. A
 Nigris, & albis alcolis confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. D
 Nigra cur sit atra bilis. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. F
 Nigra Bilis, & melancholicus humor quo differat. 14°. met. me. 7°. 89. E
 Nigra bilis duplex est. 14°. meth. med. 7°. 89. E
 Nigros capillos habet conceptus in horis melanc holiæ. de sperm. Sp. 37. C
 Nigros facere capillos in quas egritudines inducat. 1°. de composit. medicament. sec. locos. 5°. 125. G
 Nigri cur sint Carbones. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. F
 Nigra est Caro splenis. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Nigra est caro in splene, & in uua. de anat. uiuo. Sp. 44. D
 Nigra cicera mundificant renes, & frangunt lapidem generatum in eis. de dissolutione continua. Sp. 74. F
 Niger color pathema & passio uisus. de caus. mor. 3°. 10. D
 Niger color cur non est iucundus uisui. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. A
 Nigerrimū minus obest uisui, q̄ splendidissimum. 1°. de sympt. ca. 3°. 17. A
 Nigra lumen coadunat. de ocul. 7°. 183. C
 Niger color confert lippientibus. de subf. emp. Isa. 32. B
 Niger, & liuidus color cōtrarius ē flauo, & pallido. 13°. met. m. 7°. 87. E
 Nigri ueluti principium est uiride. de urin. 4°. 130. E
 Nigrum, & liuidum colorem facit frigus. de melanch. ex Galeno, Ruf. & Possidonio. Sp. 109. F
 Niger color atram bilem purgandam indicat. 14°. meth. med. 7°. 93. D
 Niger color cur in acutis. in prognost. com. 1°. 4°. 191. D
 Niger color quo modo fiat toti corpori ex liene. de attrab. 1°. 36. A
 Nigrum sit corpus liene peccante. 6°. de loc. affect. 4°. 36. A
 Nigræ Deiectiones quales, & quo modo discernantur ab atrabile, & quo modo generantur. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
 Nigra deiectio mortē significat. de uict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 142. D
 Nigræ deiectiones. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 126. H
 Nigra in principio mala, in uigore autem morbi expurgamentum sunt. comment. 4°. aphorif. 21°. Ex. 29. E
 Nigra si euacuetur p hæmorrhoidas, malū. com. 4°. apho. 25°. Ex. 30. B
 Niger Elleborus educit atram bilem. de cathart. Sp. 94. G
 Niger elleborus purgat splenem. de cathart. Sp. 95. C
 Niger elleborus purgat matricem. de cathart. Sp. 95. C
 Niger elleborus purgat per secessum. de cathart. Sp. 94. F
 Nigriores mulieribus sūt plerūq; hoies. i 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 169. B
 Nigri sunt temperamento sicci. de sal. diæ. 2°. 40. E
 Nigri debent ferē semper uti uictu humidiori. de sal. diæ. 2°. 40. E
 Nigri homines macri hirsuti, & latas uenas habentes aptissimi sunt, ut melancholici humores in ipsis cumulentur. 3°. de loc. affe. 4°. 19. E
 Nigri in sole æstiuo cur fiant homines. in prognost. com. 2°. 4°. 200. H
 Nigræ mulieres. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 156. C
 Nigri quando moriebantur. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. B
 Nigræ quo modo fiant partes nostri corporis. de urin. 4°. 130. D
 Niger humor quo modo fiat. in progn. com. 2°. 4°. 202. E
 Nigris in icteritijs bibitur chelidonie succus. de simp. med. Sp. 82. B
 ad Nigram icteritiam. secretorum. Sp. 99. D
 ad Nigras Maculas remedium. de dynam. Sp. 25. F
 Nigra quæ

Nigra quæ sint Medicamenta. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221.E/F
 Nigra pharmaca sanant capitis mala, & canum morsus. intr. 1sa. 58.B
 Nigrum ex duplici Aristolochia. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 247.B
 Nigrum catagmaticum optimum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225.D
 Nigrum Icesium. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 247.A
 Nigrum ex pyrite lapide. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 243.D
 ad Nigram Morpheam troscisci. de dynamidijs. Sp. 25.F
 ad Nigram morpheam albam, & serpiginē remediū. de dyna. Sp. 25.G
 in Nigrā, et albā media Nubes quō fiat. i. 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 104.C
 Nigros Oculos habet conceptus in horis melancholiæ. de sper. Sp. 37.C
 Nigros hūtes oculos quā moriebatur. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 115.D
 Nigrum Papauer purgat pulmonem, & thoracem. de cathart. Sp. 95.B
 Nigri pedes minus pestiferi, quā liuidi. in progn. com. 2°. 4°. 198.G
 Nigrum Piper purgat nares. de cathart. Sp. 95.B
 Niger, & albus Pulsus dī sicuti nigra, & alba uox. 3°. de dif. p. 4°. 62.H
 ad Nigrum Rheumatismum. de pass. mul. Sp. 96.B
 Niger Sanguis quō discernat à nigra cholera. cō. 4°. aph. 23°. Ex. 29.H
 Niger sanguis feci uini assimilatur. 14°. meth. med. 7°. 89.D
 Niger sanguis in facie non multū appet. in 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 163.F
 Niger sanguis malus si per os exeat, non tamen per inferius. commenta-
 rio 4°. aphorismo 25°. Ex. 30.B
 Niger fit sanguis paulatim exiēs sua tarditate. cō. 4°. aph. 25°. Ex. 30.B
 Nigra Sputa notant melancholicum humorem in morbo laterali. cōmen-
 tario 6°. aphorismo 33°. Ex. 50.A
 Nigra Vena siue purpurea una est ex quinque, quæ in brachio secantur.
 de anatom. uiu. Sp. 54.G
 Nigra uena in quibus affectibus secatur. de anat. ui. Sp. 54.G
 Nigra uina ubi nascuntur. 5°. de san. tuen. 2°. 91.C
 Nigrum uinum commotum spumam albam facit. de nat. & ord. Sp. 42.C
 Nigrum uinum crassum dulce quale sit in nutriendo. de dispo. cōt. Sp. 73.F
 Nigrum uinū crassum asperū quale sit in nutriendo. de diff. cont. Sp. 73.F
 Nigrum uinum austerum quale. 9°. de decre. Hipp. 1°. 283.E
 Nigra uina crassa adstringentia, quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 91.B
 Nigrum uinum nouum crassum ponticum uelociter acescit in stomacho,
 & incensionem facit. de dissol. cont. Sp. 74.F
 Nigra uina crassa non adstringentia, quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 91.B
 Nigra uina non mouent urinam, sed uentrem. 5°. de san. tuenda. 2°. 91.B
 Nigra uina ante cibum. 5°. de san. tuen. 2°. 91.B
 Nigra uina inutilia senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91.B
 Nigra per uomitum exeuntia. in 3°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 140.C
 Nigrorum uomitus. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 125.D
 Nigra remouentes purgandi non sunt. in 1°. prorrh. cō. 2°. 4°. 174.B
 Nigra & alba Vox sicuti dicitur, ita & pulsus. 3°. de diff. pul. 4°. 62.H
 Nigræ uoces unde. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 162.D
 ad Nigra faucium Vulnere remedium. de dynam. Sp. 26.B
 Nigrum Vultum habet conceptus in horis melancholiæ. de sper. Sp. 37.C
 Niger uultus color, malus. in prognost. com. 1°. 4°. 191.B
 Nigræ Urinæ unde. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115.B
 Nigrum est pernitiosum. de urin. 4°. 127.H
 Nigra, & tenuis urina deterior est. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79.A
 Nigra urina tenuis cum nebulis phrenitim significat. de dynam. Sp. 34.B
 Nigra urina tenuis cum aurium obtusione sanguinis fluxum imminere
 ostendit. de dynamidijs. Sp. 34.B
 Nigra urina, aut liuida in synocha non sine periculo est. de dyn. Sp. 34.E
 Nigra urina cum sudore in synocha non bona signa imminere ostendit. de
 dynamidijs. Sp. 34.E
 Nigra urina in synocha per uarios colores frequenter mutata cum nebu-
 lis non bonis, & uelut concisis, & separatis, & frequenter in nigrum
 colorem conuersa phrenitim cū morte significat. de dynam. Sp. 34.E
 Nigra urina, & lucida in synocha cum sudore, & dolore hypochondrio-
 rum mortem nunciat. de dynamidijs. Sp. 34.F
 Nigra urina, & spissa non boni coloris in synocha, si multus uestica dolor
 fuerit, mortem significat. de dynamidijs. Sp. 34.F
 Nigra urina tenuis, et æstiosa in synocha, si æstuatio fuerit cum fastidio,
 & si turbatum sensum patiens habuerit, & nō recte intelligat, & lo-
 quatur, aut malefactio nō defuerit, & mortē ostēdit. de dyn. Sp. 34.F
 NIGREDO unde oriatur. in prognost. com. 2°. 4°. 200.G
 Nigredines affectus summæ partis pedis. introd. 1sa. 59.D
 Nigredinem fulgentem habet atra bilis. com. 4°. aph. 23°. Ex. 29.H
 Nigredo fit in ueteri sanguine ex frigore. com. 5°. aph. 23°. Ex. 39.G
 NIGREFACTA caro, & nigrefactus neruus excident, nec acribus
 debent curari. de fract. com. 3°. 7°. 244.A

NIGRESCUNT liuescentia dura. de fract. com. 2°. 7°. 236.C
 NIGRICANTIA adstringunt. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126.E
 NIGRINO Domitio compositum. 7°. de comp. med. p. ge. 5°. 270.H
 NIGRITIES qualitas uisus. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28.H
 Nigrities corporis significat melancholiam. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27.F
 Nigrities quedam fit in sanguine ob magnitudinem inflammationes. com
 mentario 6°. aphorif. 20°. Ex. 48.C
 Nigritia ex sole non est morbus. 1°. de san. tuen. 2°. 64.A
 ad Nigritias contumaces, & malignas tibiæ, et quæ in mamillis sūt.
 4°. de comp. med. per gen. 5°. 242.G
 ad Nigritiam. 4°. de composit. medicamentorum per genera. 242.G/
 5°. 246.H/ 5°. 247.F
 NIGRITUDO quid significet in membro. de fract. cō. 2°. 7°. 235.G
 NIHIL ex nihilo fit. de marc. 3°. 46.B
 Nihil fit sine causa. de subf. facul. nat. 230.C/2°. de natu. fac. 1°. 298.B/
 1°. methodi medendi. 7°. 6.E
 Nihil certo sciri posse uidetur probabile sūm Fauorinū. de opt. 1sa. 30.C
 NILEI croceum malagma. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193.A
 Nilei Pharmacum quale. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137.G
 Nilei Plinthium ad quid factum, & quo modo factū. de mach. 7°. 311.A
 NILIACVS Stratiotes. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132.G
 NILVM ita laudo ut sicut mihi uidetur paucis comparetur fluuijs se-
 cundum bonitatem aquæ. de bonit. aquæ. Sp. 75.E
 Nili aqua est limosa, & composita. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3.B
 Nilum transeuntur delibat canis. 2°. de san. tuen. 2°. 71.D
 Nili incrementum. de hist. philos. Sp. 8.H
 NILI collyrium ex rosis diarhodon celebratum iam diu. 4°. de compo.
 med. secundum loc. 5°. 158.G
 ut Nilus Antipatri potio ad splenicos. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 198.E
 NIMIS ne quid fiat. 12°. meth. med. 7°. 75.B
 Nimium omne est natura inimicum. com. 2°. aph. 51°. Ex. 19.C
 Nimia caliditas exiccat. de mel. ex Gal. Ruf. & Poß. Sp. 109.F
 Nimis ignitum est euphorbium. de dynamidijs. Sp. 22.B
 Nimis graciles, & nimis pingues non sunt purgandi. de dynam. Sp. 20.G
 NŌSIS uocatur ieiunum intestinum. 5°. de usu partium. 1°. 142.E
 NITOR thuris epitheton. 1°. de antid. 5°. 106.F
 NITROSITAS in cibis quid faciat. de diff. cont. Sp. 75.A
 NITROSA quæ. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8.E
 Nitrosum adstringentibus oppositum est. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8.G
 Nitrosa adstringunt, & euacuant. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20.B
 ex Nitrosi intentione prouenit amarus sapor. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8.G
 Nitroso salsus imbecillior. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8.G
 Nitrosa, & austera simul quō linguā afficiūt. 3°. de simp. me. fa. 5°. 21.A
 Nitrosa aqua non est frigida. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2.H
 Nitrosa aqua est mista. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3.A
 Nitrosa aqua cōposita ex pugnātibz qualitātibus. 1°. de sim. me. f. 5°. 6.F
 Nitrosa aquæ palpitationis remedia. de palp. conuuls. & rig. 3°. 52.G
 Nitrosa balnea euacuant totum corpus. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27.D
 Nitrosæ aquæ balnea ducunt plus bilis, sed multo minus prosunt quā po-
 tabiles. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97.B
 Nitrosam participat qualitatem beta. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.B
 Nitrosa aperiunt. de ocul. 7°. 188.E
 Nitrosum saporem habentia incidunt. de atten. uic. 2°. 44.B
 Nitrosa procurant deiectionem. 2°. de alim. fac. 2°. 16.E
 Nitrosa qualitas ad exceernendum excitat. 2°. de alim. fac. 2°. 23.C
 Nitrosum saporem habentia aluum deiciunt. de atten. uic. 2°. 44.B
 Nitrosa quoqz, & salsa uel amara, ac prurituosa dici possunt excremen-
 ta, quæ pruritum faciunt. 2°. de symp. caus. 3°. 23.G
 Nitrosa non conueniunt oculis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150.C
 Nitrosus puluis extenuat. 5°. de sanit. tuen. 2°. 90.D
 NITRVM, nitri spumæ, & aphrolitrum diuersa sunt. 1°. de composit.
 medicam. sec. locos. 128.B/3°. 5°. 141.B
 Nitrum est in medio salis, & aphronitri. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83.E
 Nitrum quale. 4°. de simp. med. fac. 30.F/G/9°. 5°. 70.A
 Nitrum nobis admotum uidetur calidum. 3°. de temp. 2°. 21.G
 Nitrum calidum. 3°. de temp. 1°. 21.H/4°. de simp. med. fac. 5°. 26.E
 Nitrum Amarum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26.E
 Nitrum Album. de med. fac. par. 7°. 173.H
 Nitrum Alexandrinum. de remed. par. fac. 7°. 154.G
 Nitrum Berenicium est tenuium partium. 6°. de composit. medic. sec. loc.
 167.E/3°. de comp. med. per gen. 5°. 228.E/8°. meth. med. 7°. 52.H
 Nitrum bernicariū. 6°. de san. tuen. 2°. 99.D/de rem. par. fac. 7°. 157.B
 Nitrum lapi-

Nitrum lapidosum quo modo preparari debet. 8°. meth. med. 7°. 52. H
 Nitrum Marinum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. C
 Nitrum Molle. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. E
 Nitrum molle quo loco reponatur inter calida, quæ ualent alopecij. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Nitrum molle in articularia medicamenta miscetur. 3°. de compositione medicam. secundum locos. 5°. 141. B
 Nitrum Nigrum. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. H/ 5°. 153. A
 Nitrum Omphacinum siccum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. E
 Nitrum Rubrum. 5°. de cō. m. f. l. 159. G/ 9°. 199. G/ 200. B/ 10°. 5°. 207. G
 Nitrum Rufum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. D
 Nitrum Tostum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. D
 Nitrum Vstum discussorium parabile fortius. 6°. de composit. medicament. secundum locos. 5°. 169. G
 Nitrum foco incenditur. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. H
 Nitrum preparatur absq; pinguedine. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 142. H
 Nitri uis aliquibus balnearum aquis inest. 4°. de san. tuen. 2°. 83. C
 Nitri qualitatem habentes aquæ exiccant. de caus. morb. 3°. 7. H
 Nitrum non est in balneis inspergendum. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 97. B
 Nitrum aperit. de ocul. 7°. 188. E
 Nitrum digerit. introd. Isa. 58. B
 Nitrum detergit. 1°. de alim. fac. 2°. 13. H
 Nitrum adhuc magis detergit, magis moderate detergentibus. 8°. methodi medendi. 7°. 52. H
 Nitrum siccatur ut sal, & non habet uim adstringendi. 2°. de compositione medicam. per genera. 5°. 222. A
 Nitrum oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Nitrum cum diospolitico quibus confert. 6°. de san. tuen. 2°. 97. H
 Nitrum per se in libo sumptu meatu purgat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. C
 cum Nitro, & licio mixtum uinum confortatiuum est constrictiui, & solidatiui. de ocul. 7°. 188. G
 Nitrum mistum cum uino purgat aures. de cathartici. Sp. 95. B
 Nitrum capiti imponendum pro materia resoluenda in dolore ipsius. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 100. B
 Nitrum in oximelite decoctum ad tegendum uentrem. 2°. de antid. 5°. 114. E
 Nitro utaris in spongiæ nouæ defectu 13°. meth. med. 7°. 87. F
 ex Nitro medicum quo nullum uehementius in arte medica. 3°. de l. af. 4°. 15. H
 NITRI spuma Aphronitrum, & nitrum quid differant. 4°. de simp. medicam. facult. 5°. 31. G
 Nitri spuma quo modo à sale differat. 3°. de aliment. fac. 2°. 33. C
 Nitri spuma media est inter aphronitrum, & sal. 9°. de simp. m. f. 5°. 68. G
 Nitri spuma qualis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. F/ G
 Nitri spuma calida est. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. C
 Nitri spuma subtilium partium. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 228. E
 Nitri spuma quo loco reponatur inter calida, quæ ualent alopecij. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Nitri spuma discussorium parabile fortius. 6°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 169. G
 Nitri spuma ad hæc magis detergit, magis moderate detergentibus. 8°. methodi medendi. 7°. 52. H
 Nitri spuma crassos humores incidit. 2°. de alim. fac. 2°. 25. C
 Nitri spuma in libo sumpta meatu purgat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. C
 Nitri spuma in articularia medicamenta miscetur. 3°. de composit. medicament. secundum locos. 5°. 141. A
 Nitri spuma mordicat excrecentias carniū. 4°. de simp. med. fa. 5°. 31. G
 Nitri spuma. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. E
 NIVALEM aquam qui bibere nō debent. de ren. aff. dign. 7°. 195. H
 NYX quid. de hist. phil. Sp. 7. H
 Nix fit nubes congelata. de util. resp. Sp. 62. E
 Nix plurimum habet aeris quemadmodum spuma. de util. resp. Sp. 62. E
 Niuem non candidam quidam putarunt. 2°. de temp. 1°. 16. H
 Nix non alba secundum Anaxagoram. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9. G
 Niuis candor differt ab eo, qui est in lacte. 1°. de san. tuen. 2°. 63. F
 Nix frigida quamuis alba. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Nix frigidior aqua gelida. de marc. 3°. 48. B
 Niuem eandem qualitatem habere cum igne quidam dicit. 9°. de simplic. medicament. facult. 5°. 64. D
 Niuem faciunt regiones irriguas. de aere. aq. & loc. 2°. 4. E
 à Niuibus uenti frigidi. de aere. aq. & loc. 2°. 6. E
 Niuem oppressam regionem habitantes quales. quod ani. mor. 1°. 320. C
 Niuis in modum refrigerat diphryges. de simp. med. Sp. 83. D
 à Niuibus aquam resolutam bibunt scythæ. de aere. aq. & loc. 2°. 6. E
 Niuem aquam frigidam preparabant Romæ. 7°. meth. med. 7°. 44. A

Nix quo modo seruetur. de const. ar. Isa. 38. E
 Niuis ubertas Romæ, & in Pergamo. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. F
 Niuis usum uident se non exercentes cum summa æstate uehementi calore urgentur. de bon. & uitio succorum. 2°. 39. D
 Nix quo modo ledat qui ea utuntur. de bon. & uitio succ. 2°. 39. D
 Nix quibus partibus noceat, et quas ægrotudines faciat. commentario 5°. aphorismo 24°. Ex. 39. G
 ex Niuis frigidityte dolor statim ab it niue remota. 3°. de lo. af. 4°. 14. E
 Nix combusta pedes ambulantium. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. E
 per Niuem iter fecit Galenus mordicantem. 4°. de simp. med. fa. 5°. 24. F
 Nix seruat pisces. de bon. & uitio succ. 2°. 37. H
 Niuem qui se putat conspergi quid significat in somno. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 118. A
 de Niuem insomnium quid significet. in 1°. de mor. uulgaribus, com. 3°. 3°. 117. H
 Nix in somno significat pituitam. de præfag. ex insom. sum. 4°. 213. C
 ad Nixum, & robur calor conducit. 3°. de sympt. caus. 3°. 30. E
NOBILIS quid agere debeat in oratione suasoria. Isa. 3. C
 Nobilius, & melius æquum est, ut dominetur, ut eques equo, ratio iræ. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 242. F
 de Nobili membro natura sollicita est. de anatom. ui. Sp. 45. C
 Nobiliores cur sint alijs medicis, medici altariū. de med. exper. Sp. 108. G
 Nobilior materies quo medico subiecta est eò magis quam alium artificem fungi suo munere decet. de fascijs. 7°. 293. C
 Nobilitas, diuitiæ, forma raro in eodem. in orat. suas. Isa. 3. H
 NOCENT quæ oculis. de ocul. 7°. 187. H
 Nocet neruis acetum. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Nocent aliqui ualde herbe aquis, aliquando iuuant. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Nocent metalla habitationi aialium, & potui aquarum. de bon. aq. Sp. 75. F
 Nocet plus quam pfit medicina quam infirmus otio habet. de m. ex. Sp. 108. G
 Nocet ubi non conuenit medicina experta. de med. exper. Sp. 103. H
 NOCTVÆ sanguis ad difficulter spirantes. 10°. de simp. m. f. 5°. 73. A
 NOCTVNA dicitur quotidiana. in 3°. de mor. uulgaribus, c. 3°. 3°. 145. G
 Nocturnæ ueneris imagines quæ. 6°. de san. tuen. 2°. 100. E
 p Nocturnæ pollutione hñtibus Galeni inuētū. 6°. de san. tu. 2°. 100. H
 Nocturnis imaginibus rosæ sub renibus conferūt. 6°. de sa. tu. 2°. 100. G
 Nocturnas imagines ibibet sup renes lamia plūbi. 6°. de san. t. 2°. 100. G
 NOCTYLOPA unde dicta. 2°. meth. med. 7°. 9. G
 NOCVMENTVM maximū qñ accidat uoci. de uoc. & an. Sp. 61. E
 NOCVVM quid. de caus. procathar. 3°. 96. E
 Nocuum est uinum album ponticum. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Nouum uinum crassum tarde digeritur propter eius superfluitatem. de dissolutione continua. Sp. 73. E
 Nouum uinum crassum nigrum ponticum uelociter accessit in stomacho, & incensionem facit. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Nouū uinū dulce ponticū crassum tarde descēdit. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Nocuum quid assumere pp delectationē, nephādū. de cura icteri. Sp. 111. A
 Nocuum quo modo partes contendant transmittere ad alias. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. H
 NODVS significat partem. de anat. ui. Sp. 47. B
 Nodus gutturis an tres habeat ptes, & qñ sint. de mo. ma. & obf. Sp. 70. B
 an in Nodi gutturis motu sit instrm quod agat. de mo. m. & ob. Sp. 70. B
 Nodus gutturis quo modo eleuetur. de mot. man. & obf. Sp. 70. F
 Nodi gutturis eleuatio est accidens inuitabile transitus per œsophagum. de mot. man. & obf. Sp. 70. F
 Nodi gutturis attractio, & retentio unde sit. de mot. man. & ob. Sp. 70. E
 Nodus quid sit in deligatione. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 207. B
 Nodus quid significet. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. C
 Nodus qualis esse debet. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. C
 Nodus deligationis fieri non debet supra ulcus. de ijs, quæ in medicatrina fiunt, commentario 2°. 7°. 207. G
 Nodus in quo loco poni debet. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. A
 Nodus simplex dictus laqueus qua ratione adhibeatur. de laq. 7°. 307. F
 Nodi Herculei ratio. de laqueis. 7°. 307. G
 NOETICOS, id est intellectualis animæ pars. de sper. Sp. 37. H
 Nōm quid sit, & unde sit dictum. 5°. meth. med. 7°. 31. D
 Noma quid sit. 9°. de simp. med. fa. 65. H/ 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 202. H
 Noma quæ sint. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. A
 Noma in aphtis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. B
 Noma quæ sint dictæ à medicis. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 254. G
 ad Nomas hoc est ulcera serpentia oris. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 152. G
 ad Nomas id est ulcera depascentia. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. E
 ad Nomas in

ad Nomas in ore. 6°. de comp. me. sec. loc. 172. A/7°. 181. G/5°. de com-
po. medica. per ge. 5°. 254. D
ad Nomas, & Rhagadas ani. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. G
ad Nomas gingivarum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. B
ad Nomas quæ conueniant. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 242. F
ad Nomas Antipatri. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 253. A
ad Nomas Crispi odoriferum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 253. A
ad Nomas emplastrum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 257. B
ad Nomas Isidori. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252. A
ad Nomas Isidori celebris pastillus. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252. C
ad Nomas linamentum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. B
ad Nomas Moschionis. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 254. B
ad Nomas probum medicamentū. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 253. A
ad Nomas Publij. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 253. A
Nomas sistens, & crustas non faciens. 5°. de cōp. me. per ge. 5°. 245. H
ad Nomas sistendas. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 254. B
ad Nomas siccum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 253. A
ad Nomas ueteres. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 257. A
ad Nomas. 6°. de cōp. me. se. lo. 176. D/4°. de cōp. me. per ge. 242. G/
5°. 251. B/C/D/H/252. E/G/H/253. B/254. A/D/6°. 5°. 255. F
Nomode ulcera curat solanū manicū. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. H
NOMADES quales. de aere, aq. & loc. 2°. 5. D
Nomades non habent domos, sed habitant in curribus luto obturatis in
star domorum. de aere aq. & loc. 2°. 5. D
Nomades multi hñt exustos articulos ob humiditatē. de aere, aq. 2°. 5. F
Nomades. 10°. de simp. me. facul. 5°. 77. B
NOMINA quid, & quomodo fingenda. de symp. dif. 3°. 10. E
Nomina etiam sunt ipsa uerba. de sophis. 154. 8. G
Nomen solum per se prolatum nihil indicat. ad Thras. 2°. 106. H
Nominibus propter res uti necesse est. 2°. met. me. 7°. 9. D
Nomina ad rerum cognitionem nihil referunt, tamen ad docendū inter-
sunt. 1°. de puls. dif. 4°. 46. H
Nomen corrumpitur ad corruptionem rei. de sophis. 154. 8. F
Nomina imponere rebus spectat ad oratorem, uel potius ad Dialecticū.
3°. de diff. puls. 4°. 63. B
de Nominibus disputare munus est dialectici, rhetoris, & grammatici.
1°. de dieb. decret. 4°. 146. H
Nomina rebus imponunt Dialectici. 1°. meth. me. 7°. 8. E
Nomina ab impositoribus discenda. ad Thras. 2°. 107. A
Nomina induntur spectibus. 2°. meth. me. 7°. 14. A
Nomina quandoque ab accidentibus non à substantia imponuntur. 8°. de
usu partium. 1°. 166. C
à Nominibus proprijs fieri possunt translationes, sed à translatis nō
item. 3°. de diff. puls. 4°. 63. A
Nomina ex abusu facta propria. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. A
Nomina duo unum significantia dicunt à Galeno oratio. Contra Ari-
stotelem. 8°. de usu par. 1°. 166. D
Nomina tria unius rei sunt aliquando. 2°. de dif. pul. 4°. 53. G
Nominibus uarijs rem appellare nihil refert, modo res eadem seruetur.
2°. de decre. Hippoc. 1°. 238. F
Nominis cōmunio siue æqui-uocatio distinguenda. 4°. de decre. 1°. 249. G
Nomina multa communia citra distinctionem dicere consueuerunt cum
id, quod in significant ijs rerū melius est declarare uoluerint. de uict.
ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. C
Nomina primo definienda. 6°. de decre. Hip. 1°. 260. F
Nominibus melius docent definitiones. 2°. de dif. puls. 4°. 57. E
non Nominum, sed rerum sunt definitiones. 2°. de dif. puls. 4°. 54. C
Nominum uerborumq; copia plerūque non est indecora. 5°. de simpliciū
medicamen. facul. 5°. 32. F
Nominum partitio quo modo fieri debet. ad Thras. 2°. 106. H
Nominum distinctio ad quid utilis. 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. C
in Nominibus grecorū regula. de morb. temp. 3°. 86. B
Nominū pprietates non suant græci antiqui. de frac. cō. 2°. 7°. 240. C
Nominum curiositatem antiqui nesciebant, sed satis illis erat ut intelli-
rent. de arti. com. 3°. 7°. 281. E
Nominibus simpliciter utebantur antiqui. 1°. de dif. puls. 4°. 46. G
Noibus mētē nō adhibuerūt atiqui mō res apperēt. d. ar. c. 4°. 7°. 284. G
Nominū usum qui authores euerterint. 3°. de dif. puls. 4°. 59. E
Nomina sancte pronunciabat Archigenes. 2°. de dif. puls. 4°. 58. F
in Nominibus Prodicus solus curiosus. de arti. com. 4°. 7°. 284. G
Noim exquisita significatio ubi apud Platonē tractat. d. de cr. 1°. 281. H
de Nominibus non esse habendam curam, cui plurimarum, et magnarum

rerū inuestigatio pponit, Plato inquit. 2°. de dif. feb. 3°. 38. B
in Nominibus suam legem non seruat Aristoteles. 11°. met. me. 7°. 71. H
de Nominibus parum curat Galenus. 2°. de decret. Hippoc. 1°. 235. C/ad
Thras. 2°. 106. H/3°. de lo. af. 4°. 21. C
Nomina nihil faciunt ad artem. 1°. de puls. dif. 4°. 46. F
de Nominibus inuitus disputat Galenus. 1°. de puls. dif. 4°. 46. G
de Nominibus doctrinam perditissimam, & falsam uocat Galenus. 2°.
de alimen. facul. 2°. 23. B
de Nominibus loqui præstigia uocat Galenus. 3°. de dif. puls. 4°. 59. C
Noibus utit Galenus, ut utunt hoies sui seculi. 2°. de ali. fac. 2°. 18. C
Nomina, quibus uti debemus. 1°. de dif. resp. 3°. 57. B
Nominibus uti debemus ut sunt in usu. 1°. de na. fac. 1°. 290. G/2°. de ali
mentorū facul. 2°. 23. B
Nominibus utendum in disputatione, quibus quisque maxime delectatur.
14°. methodi medendi. 7°. 88. E
Noibus in pprijs, & incōsuetis uti nō debemus. 1°. de dif. resp. 3°. 57. C
Nomina, quæ confundunt auditores. 1°. de dif. resp. 3°. 57. B
Nomina patria nō cōfundenda, neq; corrūpēda. 2°. de loc. af. 4°. 11. F
de Nominibus nō est sollicitus Hippocrates. 7°. meth. me. 7°. 43. D
Nomina aliqua Hippocrates fecit, aliquibus usus est obsoletis. Hippocra.
lingu. ex plan. Ex. 71. D
Nomina propria cur ponit quandoq; Hippocrates. in 6^m. de morb. uulg.
commen. 3°. 3°. 171. G
in Nominibus usitatissimis usus Hippocratis. 6°. meth. me. 7°. 40. C
Nomina antiqua per magnū ociū inuestigāda. 2°. de ali. fac. 2°. 19. D
Nomina obscura in dubio relicta inutilia reputāda perinde, ac si nunquā
scripta fuissent. 2°. de loc. af. 4°. 10. A
Noibus abutunt medici, p̄sertim i atrabile. c. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
Nominum impositores in alijs uocibus laudandi, non tamen in leuitate in
testinorum. cō. 6°. aph. 1°. Ex. 47. C
Nomina ignorabant, & distinguere nesciebāt philosophi, & medici tem
pore Galeni. 1°. metho. med. 7°. 6. B
de Nominibus quantum curandum. de urin. 4°. 127. E
de Nominibus quantum studendum. in progn. com. 2°. 4°. 201. G
de Nominibus ne simus admodum solliciti. 5°. de simp. medi. fac. 5°. 36. B/
6°. methodi medendi. 7°. 36. G
Nominibus neglectis scientiæ incumbendū. 6°. de ana. adm. 1°. 93. D
Non à nomine, sed à re doctrina scientifica comparatur. 14°. methodi
medendi. 7°. 89. D
Noia n̄ spectāda, sed natura rerū. d. sy. dif. 3°. 12. C/1°. d. lo. af. 4°. 6. E/D
de Nominibus semper conueniendum, & ad res properandum. de sym-
ptom. differentijs. 3°. 10. E
Nomina contemne, & res pertracta. 14°. meth. me. 7°. 89. E
de Nominibus non curandū. 4°. de usu par. 1°. 137. H/2°. de alim. facul.
2°. 20. F/3°. de diff. puls. 4°. 59. C/5°. de simp. medic. fac. 32. H/10°.
77. G/4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. E/3°. meth. med. 22. B/11°.
7°. 71. B/com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
Nominibus non est opus seduci. 1°. meth. me. 7°. 6. A
Nominibus quisq; utatur ut placet, sed nō remedijs. 11°. met. m. 7°. 68. B
Nomina non obsunt ægris. de morb. temp. 3°. 86. C/3°. de compositione
medicamen. per gen. 5°. 229. C
de Noibus, et syllabis argumētatur recētes. 1°. de puls. dif. 4°. 46. G
de Nominibus contendunt sophistæ neglectis rebus, & contumelijs di-
sputant. 2°. de dif. puls. 4°. 53. D
de Nominibus litigantes totam uitā conterunt. de sympt. dif. 3°. 10. D
de Noibus litigare in re cōfessa obscenū est. in progn. c. 2°. 4°. 209. C
Noia, et accētus qui sectant nō sunt admittēdi. de frac. cō. 3°. 7°. 240. H
Nomina negligentes sunt sapientiores. 4°. de usu par. 1°. 139. D
Nomina possunt mutari, modo res permaneāt. de symp. dif. 3°. 10. H
Nomina methodicorum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. F
Nomina musculorum mouentium linguam. de musc. dif. 1°. 46. G
de Nominibus pulsuum. de compend. puls. Sp. 66. A
Nomina temporum anni morbos non faciunt, sed temperamenta. in 3^m.
de morbis uulg. com. 3°. 3°. 147. C
Nomina Thessalicorum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. F
Nomina diuersa uinculorum. de fasc. 7°. 295. A
Nomen unde uincula accipiant. de fasc. 7°. 293. H
Nomen uinculorum ab animalibus. de fasc. 7°. 293. H
Nomen uinculorum ab euentis. de fasc. 7°. 293. H
Nominum defectus in multis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. A
Nomina cum desunt nominentur res. 3°. de symp. cau. 3°. 28. C
Nόμμᾱ id est legitima. de arti. com. 1°. 7°. 261. F

NOMINATIO fit à superabundanti in mistura. 1°. de tēp. 1°. 10. C
NON omnino modus loquēdi p nō in oibus. cō. 2°. aph. 19°. Ex. 14. B
Non negatio addita admodum quid significat. cō. 5°. aph. 72°. Ex. 45. F
NONANAM febrem, & septimanam non dari iudicat Galenus. in
 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 119. H
Nonanam nunquā uidit Galenus. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 118. E
Nonani sudores boni. de præsag. exper. conf. Sp. 77. G
NONE, & octauæ diei crisis comparatio. 2°. de dieb. decr. 4°. 154. B
Nonus dies qualis. 2°. de dieb. decr. 4°. 154. F
Nonus dies cur decernat. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. A
Nonus dies quo modo iudicatorius. in progn. com. 2°. 4°. 210. H
Nonus est bonus dies. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
Nono die si debet finire morbus dat cibum. 11°. meth. me. 7°. 74. C
post Nonā uel septimā cibus dādus. de uic. ra. i mor. acu. c. 1°. 7°. 114. H
post Nonum, undecimum, & uigesimum diem est quintus, & tertius de-
cimus decretorius. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. B
in Nono decimo die morbi non soluuntur. 1°. de die. decr. 4°. 147. B
Nono mensæ mammarum uenæ, & uteri, sunt magis plenæ. commen. 5°.
 aphorismo 39°. Ex. 41. C
Noscantur quæ secundum empiricos. 1°. meth. me. 7°. 5. C
Nosema, nosus nosotes quid significet. 2°. meth. me. 7°. 10. D
NOTATIO quid. fin. med. Isa. 46. A/ de mult. 3°. 79. H
Notatio quid sit apud Hippocratem, & quomodo fiat. de ijs, quæ in medi-
 catrina fiunt, com. 1°. 7°. 198. H
NOTIONES, & anticipationes quæ sint. de hist. philos. Sp. 9. B
Notionum differentia. de hist. phil. Sp. 9. B
à Notione euidenti fides, & demonstratio habetur. 1°. de ali. fa. 2°. 7. C
NOTISSIMA uulgi scribere non est artis opus. de uic. ratione in
 morbis acu. com. 1°. 7°. 108. C
Notitiæ siue mentis functiones quæ sint. 9°. de decr. Hipp. 1°. 279. D
Notitiā firmissimā exhibēt oculi. i 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 187. A
de Notitia sola dici potest quid sit res. ad Thras. 2°. 101. F
inter Notitiam exactam, & omnifariam ignorantiam media est conie-
ctura artificiosa. 1°. de loc. af. 4°. 3. D
Notitia loci affecti etiam sumitur ex his, quæ in alieno spatio cōtinentur,
ut lapis in renibus. 1°. de lo. af. 4°. 2. F
NOTAE pprie nō sūt despiciendæ p his, q̄ frequēter fiūt. d tēp. 1°. 21. C
Nota una magna præfertur multis paruis. 8°. meth. me. 7°. 60. E
non Notis ponderum, sed integris uocabulis esse scribēda medicamenta
uoluit Menecrates. 1°. de antid. 5°. 104. A
de Notis scripsit Zeno. in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 136. E
Νωτιαός μυελός id est spinalis medulla. 12°. de usu par. 1°. 196. D
Νωτον id est tergum. introductio. Isa. 53. E
NOTAE ubi sūt res, diffinitiones sūt supflue. 4°. d dif. pul. 4°. 64. C
à Notis per se ad ignota uia pfectissima. de cuiusq; ai pec. not. 2°. 59. H
NOVACULA auferendi sunt capilli in alopecia. 1°. de composi. me-
 dica. secundum locos. 5°. 122. G
Novacula fit abrasio ut capilli facile, & cito renascantur. 1°. de compo.
 medicam. secund. loc. 5°. 123. E
Novacula radi quidam timent. 1°. de comp. me. se. locos. 5°. 127. G
NOVELLORVM ac nuper editorum animalū caro quibus rationi
 bus praua. 3°. de ali. fac. 2°. 29. D
Nouella uina quid agant. 5°. de sa. tuen. 2°. 90. H
Nouies nouem grana piperis. de dyn. Sp. 29. F
NOCTEM cōprehendit dies. 8°. meth. me. 56. A/ 10°. 7°. 61. G
Nox etiam est accipiēda cum dicitur dies in medicamentis, in infusio-
bus, & similibus. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 180. G
Noctis, & diei spatium faciunt uiginti quatuor horæ æquinoctiales. de
 septimestri partu. 1°. 341. B
Noctibus cōputatis annus est dierū. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 180. H
Noctis discrimina. 6°. de sa. tuen. 2°. 97. B
Noctium prolixitas facit frigiditatem. de na. hu. com. 1°. 1°. 32. D
Nox expers auxiliij cur. quod qualis. incorporeæ. 1°. 10. B
Noctu nouem horis dormire satis. 6°. de sa. tuen. 2°. 97. C
Noctu cur plures uestes, et plura capitis tegumēta sint necessaria. in 6°.
 de mor. uul. com. 4°. 3°. 183. D
Nox antecedens iudicio molesta. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 156. H
Nox añ accessionē molesta i tertianis. i 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 164. B
Nocte magis sentimus læsiones. com. 2°. aph. 13°. Ex. 12. E
Nocte cur magis sentiantur dolores quam in die. de mo. man. Sp. 69. F
Noctu si multū mingat exiguū excrementū significatur. de uri. Sp. 78. H
Noctu qui ueneris habent insomnia amerina, & rutæ frondes substratas

habere debent. 6°. de sa. tuen. 2°. 100. G
Noctu qui ueneris habent insomnia uident frigidas unctiones ex papau-
re, & mandragora. 6°. de sa. tuen. 2°. 100. G
NOXA modus secundo querendus quæsitū læsæ actionis instrumen-
 tum. 1°. de locis affectis. 4°. 4. A
Noxæ per simplices qualitates, & per totam substantiam in morbis. in
 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. H
sine Noxa nullum inuenitur remedium. 11°. meth. me. 7°. 70. F
NOXIVM, & utile est ad aliquid. 1°. de comp. me. p ge. 5°. 216. H
Noxia cum salubribus non sunt miscenda. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. E
Noxium minus dandum in ancipiti est. 11°. meth. me. 7°. 74. C
Noxiū qppia se deuorasse credūt melancholici. de mel. ex Gal. Sp. 109. C
Noūs, φρένες, & διάνοια idem. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. A
NVBECVLA quid significet. de urin. 124. A/ in
 progn. cō. 2°. 4°. 201. D
Nubecula qd apud Hippocrate, et apud Galenū. i pgn. c. 2°. 4°. 200. D
Nubecula ē sublimamētū apud Hippoc. in pg. c. 2°. 200. G/ 4°. 201. D
Nubecula propter flatus suspenditur. de urinis. 4°. 124. A
Nubecula quæ bonæ, & quæ malæ. in prog. com. 2°. 4°. 200. G
Nubecula sola indicat solutionem in febribus tertianis, & in ephemeris.
 de urinis. 4°. 125. C
Nubecula malæ quæ. de urin. 4°. 125. A
Nubecula qualis appeat i urina, si sāguis sit coctus. 4°. de sa. tu. 2°. 83. H
NVBECVLA in oculo quid. fin. me. Isa. 48. D
Nubecula ulceratio oculorum. fin. med. Isa. 48. D
NVBES quid. de hist. philos. Sp. 7. H
Nubes, cum sit fumus, congelata fit nix. de uti. resp. Sp. 62. E
Nubes semp agitant licet stare uideāt. i 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 140. H
Nubes alba quando. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. C
Nubes candida quo modo. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. C
Nubes atra quomodo fiat. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. C
Nubes candida quomodo fiat. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. C
Nubes media iter albā, et nigrā quō fiat. i 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 104. C
Nubes qñ nō sit existēte Aquilone. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 104. C
Nubes cur splendescat. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 104. C
NVBIS nomē ad urias qui prius dixit. i 3°. d mor. uul. c. 1°. 3°. 128. C
Nubes albæ quid significant in urinis. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
Nubes rubrararo apparet, sed alba sæpe. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
Nubes rubræ, et subrubræ qd significet i urinis. c. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
Nubes rubra in urina quarta die apparēs significat iudicationem in sep-
tima. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
Nubes rubra apparens antea non uisa significat coctionem, & bonū iudi-
cium. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
Nubes rotundæ genituræ similes cui contingerint. in 1°. de mor. uulgar.
 commentario 3°. 3°. 121. A
Nubes, lege hypostasis, sedimen, sedimentum, residentia.
NVBILLOSOS humores facit aer nubilus. in 1°. de morbis uulgar.
 commentario 1°. 3°. 104. C
Nubilose suspēiones, in urinis quæ. in 3°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 128. C
NVCLEATA instrumenta. de art. cō. 2°. 7°. 267. D
NVCLEI oliuarum terreni sunt. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. H
Nucleus pineus, & galbanum pro eclegmate peripneumoniæ. de uictus
 rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 144. C
Nucleo carens malum punicū. 3°. de cōp. me. se. loc. 145. H/ 5°. 148. D
NVCLEVS dicitur specilli pars extrema. 3°. de composi. medicamē.
 secun. loc. 148. C/ 4°. 5°. 153. B
pro Nudari refrigerari accepit. de frac. com. 3°. 7°. 243. H
Nudari in sole tentandum in longa icteritia. de cura icteri. Sp. 111. E
NVDATO corpore rigor excitatur. 2°. de symp. caus. 3°. 22. F
Nudate parti an alteri medicamentum imponendum. 3°. de composi. me-
 dicamen. per ge. 5°. 228. D
Nude deambulare cur extenuat. de sal. die. 2°. 41. C/ D
Nuda, & alba urina in omnibus corporis debilitatem, & frigiditatem si-
gnificat. de dyn. Sp. 35. D
NVGAS euitandas est admonet Galenus. in 3°. de morbis uulgarib.
 commentario 2°. 3°. 138. E
Nugarum causa in febre. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 127. C
NVGACITATIS proprium quid. in progn. com. 1°. 4°. 197. B
NVGARI quid significet. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 127. C
NVMEROSVS motus qui. 2°. de symp. caus. 3°. 21. A
NVMERORVM ars illustris. ad Thras. 2°. 105. E
Numerorū rō in pueritia addiscēda. ad eos, q de typ. scri. de cir. 3°. 93. F
 Numeri quibus

Numeri quibus noibus uocarentur antiquitus. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. H
 Numerus ἐπιπόσιος qui. 1°. de puls. dif. 4°. 48. G
 Numero, specie, & genere idem dicitur. 2°. meth. me. 7°. 14. C/H
 Numerus dentium. de anat. ui. Sp. 49. C
 in Numerus ars medica absurda est. ad eos q de typ. scrip. decr. 3°. 91. H
 Numerus impar maxime seruandus. de uic. ra. i mor. ac. c. 4°. 7°. 142. C
 Numero impari potius q pari signa multa fiunt. de uictus ratio. in morb. acutis, com. 4°. 7°. 142. D
 p Numerum imparē, et antiq dabāt medicamēta. 11°. de sim. me. f. 5°. 82. B
 Numerus applicandarū hirudinū unde sumendus. de cuc. sca. 6°. 4. D
 Numerus particularū est in organis. 2°. meth. me. 7°. 13. D
 Numerum facientium instrumentorum signa. ars medicinalis. Isag. 65. F
 de caus. morb. 3°. 9. D
 fm NVMERVM morbi. de ocul. 7°. 185. F
 ad Numerū passio ptinet ad prædicamētū quātītatis. de dif. mor. 3°. 5. A
 ad Numerū pertinet secūda instrumētōrū ægritudo. de dif. mor. 5°. 3. A
 in Numero sunt ægritudines in formatione secūdi generis, & quo modo. de caus. mor. 3°. 9. D
 Numeri partium errorres. ars med. Isa. 69. A
 in Numero excessus quo modo corrigat. ars med. 7°. 69. B
 NVMISIANVS interpres Hippocratis. de ord. lib. suo. Isa. 15. C
 Numisianus præceptor Galeni. 1°. de anat. adm. 1°. 63. D
 NVMVS deglutitus cur facile excretus. 3°. de na. fac. 1°. 303. C
 NVNTII febris qui sint. de præfag. exper. conf. Sp. 77. E
 NVTRIBILIVS ē uinū rubrū crassū dulce. d. dif. cōt. Sp. 73. F
 NVTRICANDI principiū nō est in corde. 2°. de decre. 1°. 240. E
 NVTRICATIO quid. fin. med. Isa. 44. G
 Nutricatiōis principiū fm Galenū est hepar. de ana. ui. Sp. 45. G
 Nutritionis motū habent & ipse arterie. 2°. de sa. tuen. 2°. 75. B
 p NVTRIENDI munere facultates quatuor. 2°. de sym. ca. 3°. 19. G
 Nutriendi uis quibus consistat quo modo cognoscatur an bona an mala. de cu. rat. per sang. miss. 6°. 17. D
 Nutriendi uis calore excitato firmatur. 5°. de sa. tuen. 2°. 98. C
 Nutriendi corpus principiū est in iecore. in tim. Plat. 2°. 287. D
 Nutriendarū partiū numerus infinitus. 9°. de usu par. 1°. 173. C
 Nutrienda quo modo nutriant. de bo. & uiti. suc. 2°. 37. A
 Nutriendorū corporū naturæ similia edulia, & dulcedinē præse ferūt, nec ullam præparationem postulant. 4°. de simp. me. fac. 5°. 28. H
 Nutriendorū dissimilia isuauiā sūt añ præparationē. 4°. d. sim. m. f. 5°. 28. H
 ad Nutriendū foetū unde ueniat sanguis. de anat. ui. Sp. 52. D
 ad Nutriendū prodest uinū. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 185. C
 Nutriendū quō sit in æstate. de dif. cont. Sp. 71. G
 Nutrienda quibus sint corpora densa. de dif. cont. Sp. 71. F
 Nutriendū quibus sit corpus rarū. de dif. cont. Sp. 71. E
 Nutriendus quibus sit homo calidæ temperiei. de dif. cont. Sp. 72. B
 Nutriendus qbus sit homo q abūdāt cholera citrina. de dif. cōt. Sp. 72. B
 Nutriendi sunt frigidis calidi. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 183. E
 Nutriendus quibus sit stomachus debilis. de diff. cont. Sp. 71. F
 Nutriendi qui sint frequenter, aliās resoluūtur. 12°. meth. me. 7°. 77. F
 Nutriendū est subtilius qñ sōnus ē paucus, et leuis. de dif. cōt. Sp. 71. G
 Nutriendi quō sint febricitantes omnes. 11°. meth. me. 7°. 72. A
 Nutriendi sunt in acceßione quidam ægrotantes. 10°. met. me. 7°. 62. F
 in Nutriendi actione quæ symptomata. de symp. dif. 3°. 12. A
 in Nutriendi actione symptoma. 3°. de symp. caus. 3°. 25. B
 in Nutriendi actione, priuatio quidem actionis, in atrophia est: deficiens uero nutritio, in gracilitate: uitiosa, in leucis, & elephantiasi: cernit. 3°. de sympto. caus. 3°. 25. B
 NVTRIENS facultas qd agat. in 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 188. B
 Nutrientis, & nutriti debet esse quædam communicatio, & similitudo. 3°. de temperamētis. 1°. 22. C
 Nutriens quare esse debet quod familiare. 4°. de sim. me. fac. 5°. 26. H
 Nutriens est ex genere dulciū. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. H
 Nutriens nutritio dulce. 4°. de simp. me. fac. 5°. 28. G
 Nutriens alterat ab eo, quod nutrit. de assuet. 2°. 61. E
 Nutriens mutat in substantiam nutriti. 6°. de decr. Hipp. 1°. 265. G
 Nutrientiū assimilationis ad nutritū argumentū. de assuet. 2°. 61. B
 Nutriens aliquod magis conuenit, aliquod minus. 3°. de temp. 1°. 22. C
 Nutrientes multū cibi. 8°. meth. me. 7°. 50. H
 Nutrientes plurimū cibi qui. de diff. cont. Sp. 73. G
 Nutriens in summo quale esse debet. 7°. meth. med. 7°. 45. D
 Nutriens esse non potest cibus coctū facilis. 7°. meth. me. 7°. 45. D
 Nutrientes minus cibi qui. de diff. cont. Sp. 73. G

Nutrients octo costas inferiores uena parua, est uena sine pari. in timæ= um Plato. 1°. 287. H
 NVTRIMENTALIS, & uitalis sanguinis differentia. de anat. mia uiuorū. Sp. 53. A
 NVTRIMENTI nomen (inquiūt quidam) eius quod uincit, alteraturq, ac mutatur dūtaxat est. 3°. de symp. caus. 3°. 26. E
 Nutrimentū quid sit. 1°. de simp. me. fac. 5°. 2. C
 Nutrimenta quō dicant omnes cibi. 1°. de na. fac. 5°. 292. G
 Nutrimentū proprie dr, & æquiuoce. 1°. de nat. fac. 1°. 292. G
 Nutrimentū nomine, & non re quod. 3°. de temp. 1°. 22. F
 Nutrimentū proprie quod. 3°. de temp. 1°. 22. F
 Nutrimenti. & medicamenti differentia. 5°. de simp. me. fac. 5°. 31. F
 Nutrimentum, & uenenosum medicamentum quomodo differant. 3°. de natu. facul. 1°. 304. A
 in Nutrimentū quandoq; transeunt medicamenta. quos purg. oport. qui bus med. & quo temp. 5°. 89. B
 cur Nutrimēta aliqua iposita cuti exulcerāt, et erodūt. 3°. d. tē. 1°. 22. G
 Nutrimentū omne quale sit. de oc. 7°. 187. H
 Nutrimenti differentia. 1°. de nat. fac. 1°. 292. G
 Nutrimenti boni pisces qui. de dif. cont. Sp. 73. A
 Nutrimenti boni uia, & fructus quæ. de dif. cont. Sp. 73. B
 Nutrimenti boni est uinū coloris granati. de dif. cont. Sp. 73. B
 Nutrimentū crassum, & corruptibile generant oua cocta in degamine, uel in testis, & caseus. de dif. cont. Sp. 74. B
 Nutrimentū crassū facit lupinus. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. C
 Nutrimentū lactis est crassum. de diff. cont. Sp. 73. F
 Nutrimentū fabarū quale. de dif. cont. Sp. 73. G
 Nutrimentis humidis, & siccis nutrit natura. an animal sit. 1°. 327. D
 Nutrimentū humidū siccitati medetur. 3°. de san. tuen. 2°. 80. A
 Nutrimēta mali succi edentes pruritu exercent. 2°. de symp. c. 3°. 23. H
 Nutrimenti multi cibi, qui. de dif. cont. Sp. 73. E
 Nutrimenti multi cibi a quo sumendi. de dif. cont. Sp. 73. E
 Nutrimenti multi cibi aggrauant stomachū. de dif. cont. Sp. 73. E
 Nutrimenta ex palea, & herbis diuersa ex his, quæ ex carne, et ossibus. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. C
 Nutrimenti pauci, sunt subtiles cibi, de diff. cont. Sp. 73. F
 Nutrimēti pauci est medulla panis lota bñ, & amyli. de dif. cōt. Sp. 73. G
 Nutrimentum paucissimum corpori præbent aquosa, & subtilia uina. de uinis. Sp. 76. D
 Nutrimento ferē carentes cibi. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 14. C
 Nutrimentum siccum non debet habere siccum instrumentū. 3°. de sym. ptom. caus. 3°. 29. D
 Nutrimentū simplicissimū est solus panis. 6°. de sa. tuen. 2°. 97. G
 Nutrimento cur indiget corpus. in timæ. Pla. 1°. 287. B
 sine Nutrimento auctio fieri non potest. 1°. de na. fac. 1°. 292. B
 Nutrimenti tempus quando sit. introd. Isa. 55. E
 Nutrimentū aliud alij corpori propriū est. de assuet. 2°. 61. A
 ad Nutrimēta ppria quō ueniūt naturaliter aialia. de assuet. 2°. 61. A
 Nutrimentū quō fiat. de hyst. phil. Sp. 12. A
 circa Nutrimentū naturæ opera diuiditur in tria tempora, & quæ sint. 3°. de nat. fac. 1°. 307. B
 Nutrimenti uasa. introd. Isa. 54. B
 Nutrimēti triplicia instra in oibus aialibus. 6°. de anat. adm. 1°. 90. B
 Nutrimenti organa cur sint multa. 1°. de na. fac. 1°. 292. D
 Nutrimentū debet transire per concoquendi instrumenta, & non extrin sece. 3°. de temperamen. 1°. 22. D
 Nutrimenti partiū officia. introd. Isa. 54. B
 Nutrimenti instrumenta principalissima quæ. 5°. de usu par. 1°. 146. D
 Nutrimenti uia maxima communis, & publica ad uentriculi os. 4°. de usu partium. 1°. 135. G
 pro Nutrimento est uenter inferior. de anat. ui. Sp. 47. C
 Nutrimenti digestio per quid fiat. de uti. resp. Sp. 64. A
 Nutrimentū inspissat calor. de uti. resp. Sp. 64. B
 in Nutrimento quō fiat similiū adunatio. de util. resp. Sp. 64. B
 Nutrimentū an in uentre probe in chylū uerti possēt nō ita refert scire, sicut an sanguinē bonū gignere possit. 2°. de na. fac. 1°. 299. E
 Nutrimento secūdam purgationē dat iecur. 4°. de usu par. 1°. 135. H
 Nutrimentū totius corporis in se continet hepar. de ana. ui. Sp. 49. H
 Nutrimentum non solum ducitur ad Hepar per uenas, sed etiam præparatur. 4°. de usu par. 1°. 135. H
 pro Nutrimenti conseruandis excrementis secundum genus organorū. 1°. de nan. facult. 1°. 292. E

Nutrienti organa apud medicos intestina crassa quoque, & uesica. 5°. de usu partium. 1°. 146. D
 Nutrienti instrumenta sunt musculi excrementorum expulsores, & cohibitorij, & qui. 5°. de usu par. 1°. 146. D
 Nutrienti uehiculum est aquosus humor. 4°. de usu par. 1°. 136. C
 ad Nutrientum corporis facit aqua. de anat. ui. Sp. 47. G
 Nutrientum aquae comparat & uenas riuus in hortis. in tim. Plat. 1°. 297. F
 Nutrienti distributio fritione fit facilius. 5°. de sa. tuen. 2°. 89. G
 Nutrientum oë simile fit ei cuius est nutrimentum. de uti. resp. Sp. 63. H
 Nutrientum diuerse alteratur a uarijs membris. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
 Nutrientum proprium celerrime alterat, & assimilatur corpus humidissimum, & calidissimum. 3°. de symp. caus. 5°. 28. H
 Nutrientum mutat carnem. 3°. de symp. caus. 3°. 26. E
 in Nutrimeto affixio quid sit. 3°. de symp. caus. 3°. 29. A
 Nutrientum sibi conueniens trahunt omnes particule. 3°. de symptoma. cau. 3°. 26. A/3°. de simp. me. fac. 5°. 23. D
 Nutrientum ita trahitur a membris per uim qualitatis trahendae, ut magnes ferrum. 3°. de na. fac. 1°. 299. D
 Nutrientum in intestinis, plurimum in uenas, parum in arteria rapitur. 3°. de nat. fac. 1°. 307. B
 Nutrienti transitus per uenas & uasos. 2°. de nat. fac. 1°. 299. C
 ad Nutrientum cerebri dealbatus sanguis & ad testes defertur. de anatomia uiuorum. Sp. 51. G
 Nutrientum triplex habet stomachus. de anat. ui. Sp. 50. A
 Nutrientum cordis quibus uirtutibus sit. de anat. ui. Sp. 46. H
 Nutrientum unde transmittit ad cor uena habens uentrem ad cor. de anatomia uiuorum. Sp. 54. D
 Nutrimeto indiget uitalis calor, non refrigeratio. de uti. resp. Sp. 64. B
 Nutrientum caloris cordis quale. de util. resp. Sp. 64. B
 Nutrimetum caloris in sinistro uentre cordis a quo fit. de util. resp. Sp. 63. A
 ad Nutrientum sui seruat hepar sanguinem utiliore. de compag. membrorum siue de nat. hum. Sp. 59. A
 Nutrientum osium quale. 6°. meth. me. 7°. 40. D
 Nutrientum proprium in osse. 2°. de usu par. 1°. 126. G
 Nutrimetum spermatis uirilis est muliebri sperma. de sper. 36. B/ Sp. 37. A
 Nutrientum quo modo suscipiat foetus in utero. de hist. philo. Sp. 11. A
 Nutrientum unde sumat foetus in utero. de ana. parua. Sp. 43. C
 Nutrientum ignis nullatenus est aqua, sed aer. de uti. resp. Sp. 64. C
 Nutrientum ignis est aer. de uti. resp. Sp. 63. H
 Nutrienti causa aer est necessarius ad conseruationem ignis non propter refrigerationem. ut quidam putant. de util. resp. Sp. 63. H
 ad Nutrientum spiritus est aer. de ana. uiu. Sp. 47. G
 Nutrientum oë influens refrigerat id, quod nutrit. de uti. resp. Sp. 63. A
 Nutrienti omnis communis effectus. 3°. de temp. 1°. 22. F
 Nutrimetum oë, ut nutrimentum auget corporis calorem. 3°. de temp. 1°. 22. F
 Nutrimenta omnia duabus uel pluribus agunt qualitatibus. 4°. de simpli. medicamen. fac. 5°. 26. H
 Nutrimenta calida esse debent. 4°. de simp. me. fac. 5°. 27. A
 Nutrientum quo iucundum. 4°. de simp. me. fac. 5°. 27. A
 Nutrienti uitia in abundantiam, & qualitatem diducuntur. 3°. de symptoma. causis. 3°. 25. B
 ex Nutrienti defectu fit partium frigiditas. 7°. meth. me. 7°. 46. F
 Nutrimeto deficiente fit caloris augmentatio ratione uacuitatis. de utilit. resp. Sp. 93. C
 Nutrienti defectus facit fluxum capillorum. c. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
 Nutrientum minus cur datur post magnum exercitium, & cur non. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 80. C
 Nutrientum hirudinum nuper captarum debet esse sanguis. de cucurbit. scarifica. 6°. 4. C
 Nutrientum lege. alimentum, & cibus.
 NUTRIRE dulcis saporis terminus est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. F
 non Nutrit a corpe substantia in corporea nec e contrario. de sper. Sp. 40. G
 Nutrimur uirtute pueniente ab hepate. de uirt. nost. cor. disp. Sp. 60. B
 unde Nutriatur foetus. de ana. uiu. Sp. 52. D
 Nutritur infans menstruo sanguine. de sper. Sp. 36. D
 Nutritur foetus per umbilicum. de sper. Sp. 36. E
 Nutritur, ac augetur quodque a similibus. 2°. de dif. feb. 3°. 44. C
 Nutritur ignem ab aere probatur. de uti. resp. Sp. 62. D
 Nutrit flamma non tamen a pingui, sed & ab aere uicino. de uti. ref. Sp. 62. D
 Nutrit animalia calor naturalis. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
 Nutritur uitalis calor, qui est in corde a sanguine pingui, & unctuosus ut flamma ab oleo secundum Aristotelem. de uti. resp. Sp. 62. C

Nutrit aer calorem cordis. de uti. resp. Sp. 63. C
 Nutriatur unde cor. de compag. memb. Sp. 58. D
 Nutritur pulmo sanguine calido, & sicco. de ana. uiu. Sp. 52. H
 Nutriunt uocem meatus spiritus. de uoc. instr. diffec. 1°. 106. E
 quibus Nutriatur paniculus stomachi, et quo. de ana. ui. Sp. 49. H
 ut Nutriat membra omnia non digerit stomachus. de mot. ma. & obs. Sp. 68. A
 Nutriuntur sanguine renes. de ana. ui. Sp. 51. C
 Nutriti debet caro ex sanguine. de anat. uiu. Sp. 49. H
 quae Nutriuntur proprium succum a sanguine ducunt. 1°. de se. 1°. 332. E
 ut Nutriantur complexionis sanguinis uicina non indigent magna sanguinis conuersione. de ana. uiu. Sp. 44. G
 ut Nutriantur spermatica a sanguinis complexione remota, multa indigent sanguinis conuersione. de ana. ui. Sp. 44. G
 Nutriuntur per tota, quae nutriuntur. 2°. de nat. fac. 1°. 297. H
 Nutriunt, & coquantur melius grata. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 180. F
 aliqua Nutriunt plurimum, & instant. 1°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 124. A
 Nutriunt corpus nutrimento plurimo adhærente somni multi post cibum. de dissolutione cont. Sp. 72. G
 Nutrit maxime caro suilla. in 6°. de morb. uulgaribus. com. 3°. 3°. 171. F/ 7°. methodi medendi. 7°. 45. D
 Nutriunt multum cibi crassi uiscosi si coquantur. de dif. cont. Sp. 72. G
 Nutrit magis mulsæ, quam aqua. de uic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 128. G
 Nutrit plus mulsæ quam uinum. de uic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 129. C
 Nutriunt multum uina crassa. 14°. meth. me. 7°. 91. F
 Nutrit uinum si cum modica aqua bibatur. de simp. med. Sp. 92. B
 non Nutriunt alij liquores præter uinum uel aduersantur etiam nutritio. ni. de ren. aff. dign. & med. 7°. 195. G
 Nutrit cito uinum, citissime odor. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B
 Nutriunt quæ celerrime. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Nutrire uniuersum, & celeriter quid. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Nutriant qui cibi facile, sed parum. 8°. meth. me. 7°. 50. H
 Nutriunt quæ tarde. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Nutriant quæ minime. de ocul. 7°. 187. H
 non Nutriunt aer, & aqua cur. de ana. ui. Sp. 47. G
 Nutrit nullo pacto aqua. de uictus ratione in morbis acutis. commentario 2°. 7°. 128. F/ de bon. aquæ. Sp. 75. G
 Nutrire aliquo modo uel aqua. de uic. ra. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 128. G
 Nutrit parum caro ouilla. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 170. F
 Nutrire non possunt humores crudi prius quam sint cocti. 12°. meth. me. 7°. 77. F
 Nutrit modice mel. de uic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. E
 Nutriuntur bruta quædam per odoratum. de ana. ui. Sp. 49. B
 Nutriuntur quidam medicamentis. de ther. ad Pis. 5°. 91. B
 quod Nutritur non est unum. 1°. de na. fac. 1°. 292. E
 Nutriuntur optime calida, & humida corpora. 3°. de symp. cau. 3°. 28. H
 Nutriuntur optime qui corpora habent calida humidaque. 3°. de symptoma. mat. caus. 3°. 29. A
 Nutriuntur pessime frigida, & sicca corpora. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A
 Nutrire corpora quoniam debemus, & quoniam non. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. C
 Nutriti, & assumptos cibos, & potus recte conficere aegris utilissimum. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 180. F
 Nutrire quid faciat in febribus, & quæ prohibeat. 11°. met. me. 7°. 71. G
 non Nutrire quid faciat. 2°. de sa. tuen. 2°. 84. E
 si non Nutritur corpus, potest esse uel ex malis humoribus, uel ex nutritiua imbecillitate. com. 2°. aph. 31°. Ex. 16. H
 non Nutriuntur cur senes. 3°. de symp. caus. 3°. 29. C
 Nutrit palpebras proprietate minium. de simp. me. Sp. 81. C
 NUTRITIO quid. 1°. de nat. fac. 291. E/ 292. F/ 1°. de se. 1°. 335. E/ 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 194. B/ com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
 Nutritio est euacuati repletio. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. H
 Nutritioni quæ inanitio ex aduerso opponatur. 1°. de sa. tuen. 2°. 68. H
 Nutritio, & concoctio alterationes sunt. 3°. de symp. caus. 3°. 29. A
 Nutritio alterationis species. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
 Nutritio est alteratio dicta assimilatio. 1°. de na. fac. 1°. 295. C
 Nutritio est assimilatio. 1°. de naturalibus facultatibus. 1°. 292. H/ 3°. de symptomatum caus. 3°. 26. C
 Nutritio est res diuersa a sanguificatione. 3°. de na. fac. 1°. 303. D
 a Nutritione diuersa est agglutinatio. 3°. de na. fac. 1°. 307. A
 Nutritionem præcedit agglutinatio. 1°. de na. fac. 1°. 292. F
 Nutritio est ipsa actio. 1°. de na. fac. 1°. 292. C
 Nutritio actio naturæ. introd. Isa. 55. B
 Nutritio una ex tribus actionibus, quæ uni ex tribus naturæ operibus respondet. 1°. de nat. facult. 1°. 291. E
 Nutritio natu=

Nutritio naturalium actionum prima precipua, & maxime necessaria.
 3°. de symptomatum causis. 3°. 26.C
 Nutritio est primū naturæ operū, et ueluti caput. 1°. de na. fac. 1°. 295.C
 Nutritio est cōis et plātis, & est opus naturæ. 1°. de na. fac. 1°. 290.F
 Nutritione indigent quæ augmentur. 1°. de na. fac. 1°. 292.B
 Nutritio quo modo fiat. 2°. de na. fac. 1°. 293.A/5°. de san. tuen. 2°. 96.
 C/de utilitate respirationis. Sp. 62.D
 Nutritio quo modo fiat per partes. 3°. de na. fac. 1°. 307.C
 Nutritionis, & uenarum origo. de marc. 3°. 46.G
 Nutritio quando fit. 3°. de na. fac. 1°. 302.D
 Nutritionis causa est facultas. 1°. de na. fac. 1°. 292.C
 Nutritionis instrumenta quot. 4°. de præfag. ex puls. 4°. 119.F
 Nutritio fit à calore innato. 2°. de na. fac. 1°. 298.A
 Nutritio fit ex sanguine. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240.H
 Nutritio quo sanguine fiat. com. 2°. aph. 47°. Ex. 18.H
 in Nutritone sanguis attrahitur p tunica uasorū. 6°. de usu pa. 1°. 151.D
 Nutritiois principiū esse iecur demonstratio. 8°. de decre. 1°. 273.B/G
 ad Nutritionem magis idonea naturalia instrumenta humidiora. 3°. de
 symptom. caus. 3°. 29.D
 Nutritioni accommoda est humiditas. 3°. de symp. caus. 3°. 29.E
 Nutritio fit humiditate. 3°. de symp. caus. 3°. 30.E
 Nutritione, & auctione exceptis omni functioni cōtraria est humiditas.
 3°. de symp. caus. 3°. 29.E
 in Nutritione omni id, quod nutritur, attrahit, & cōgregat particulas
 sibi similes. de uti. resp. Sp. 64.A
 in Nutritione omni fit ex multo nutrimento res modica per digestionē.
 de util. resp. Sp. 62.E
 Nutritio quibus fiat. 1°. de elementis. 1°. 7.B
 Nutritio fit promptior frictione. 5°. de sa. tuen. 2°. 89.G
 in Nutritione uinorum differentia. de diff. cont. Sp. 73.F
 Nutritioni noxiæ sunt uuæ acide, & austere. 2°. de ali. fac. 2°. 18.B
 Nutritio gignit partes earum, quæ aluntur ijs similes, quæ digesta sunt.
 1°. de semine. 1°. 332.H
 Nutritio appositio quædā est sine ampliacione. 1°. de na. fac. 1°. 291.E
 Nutritionem parciozem οἰονοτοφία uocant. 3°. de sa. tu. 2°. 80.C
 Nutritio quo modo frustretur. 3°. de symp. caus. 3°. 26.C
 Nutritio uitata in senibus. 2°. de temp. 1°. 16.D
 Nutritio deficiens in gracilitate est. 3°. de symp. caus. 3°. 25.B
 Nutritio uitiosa in leucis, & elephātiā cernit. 3°. de symp. cau. 3°. 25.B
 à Nutritione uitiosa quæ proueniant. de symp. dif. 3°. 12.A
 Nutritionis instrumentorum affectorum dempto uentriculo pulsus. 4°. de
 præfag. ex puls. 4°. 120.E
 supra Nutritionis instrumentum ostendunt urinæ. in 3^m. de morbis uul-
 garibus, commen. 2°. 3°. 139.A
 in Nutritione differentia morborum acutorum, & longorum. de uictus
 rati. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150.E
 Nutritio unde maxime accipitur. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9.C
 Nutritio egri à quo tempore sumatur. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9.C
 Nutritio in plethoricks dispositionibus. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9.C
 Nutritione qui indigent celeri quomodo tractandi ne fiāt tabidi. de uene
 sect. aduers. Erasist. 6°. 7.H
 Nutritio citissima per quæ facienda. com. 1°. aph. 11°. Ex. 5.A
 Nutritionis uelocis initium unde com. 2°. aph. 18°. Ex. 13.G
 Nutritionem uelocem, uel tardam debemus probare ex sanis. Galenus. cō
 men. 2°. aph. 18°. Ex. 13.H
 NVTRITIVA uis quadruplex. de ocul. 7°. 185.E
 Nutritiua mēbra à spiritualibus diuidit diaphragma. de anat. ui. Sp. 56.F
 Nutritiua imbecillitas quid agat. com. 2°. aph. 31°. Ex. 16.H
 Nutritium magis est uinum ad rubedinem, & dulcedinem declinans. de
 dissolutione continua. Sp. 73.F
 Nutritium minus est uinum album subtile. de diff. cont. Sp. 73.F
 NVTRITORIA uis particulariter inest in omnis animalis particu-
 la. 3°. de natur. facul. 1°. 302.D
 Nutritoria instrumenta cur habeāt neruos paruos. 5°. de usu pa. 1°. 145.E
 NVTRICIS facultatis principiū est iecur. 5°. de lo. af. 4°. 28.H
 Nutricis actio est adsimilatio. 1°. de na. fac. 1°. 292.D
 Nutrix uis adiuuat auctricem. 1°. de na. fac. 1°. 292.A
 Nutrix uis indiget instrumentis, & facultatibus. 1°. de na. fac. 1°. 295.D
 NVTRICES fingūt, et formāt mēbra puerorū. 2°. de tēp. 1°. 16.A
 Nutrices quō pnt obesse infantibus i formatiōe. de cau. mor. 3°. 8.F
 Nutrices obtorquent infantium ossa. de arti. com. 4°. 7°. 283.E
 de Nutrice qualis habenda cura. 1°. de sa. tuen. 2°. 66.B

Nutricum lac examinandum. 3°. de ali. fac. 2°. 28.A
 Nutricis sanguis qualis esse debeat. 1°. de sa. tuen. 2°. 66.B
 Nutrix omnino à uenere abstineat. 1°. de sa. tuen. 2°. 66.B
 Nutrice prægnante nihil peius. 1°. de sa. tuen. 2°. 66.B
 Nutrices prudentes quid agant. 1°. de sa. tuen. 2°. 66.A
 Nutrices infantes tripliciter mouent cunis, lectulis, pendentibus, ac suis
 ipsarum ulnis. 1°. de san. tuen. 2°. 65.D
 Nutrix quæ oleribus syluestribus utebatur quo modo alumnū læserit.
 3°. de alim. facul. 2°. 28.A
 Nutricibus quæ præbet Galenus. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 176.F
 Nutrici datur pro infante medicamentū. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 185.F
 Nutrices à quibus abstinere debent in aphthis puerorum. 6°. de composi-
 med. secundum locos. 5°. 176.B
 NVCES ad perfectionem ueniunt in fine ætatis. 6°. de compositione
 medicam. secun. loc. 5°. 168.G
 Nuces oleosæ, & pinguis qualitatis. 2°. de ali. fac. 2°. 21.B
 Nuces citius, quàm amygdalæ fiunt oleosæ. 2°. de ali. fac. 2°. 21.B
 Nux gratior stomacho, quàm auellana. 2°. de ali. fac. 2°. 21.A
 Nux facilius coquitur, quàm auellana. 2°. de ali. fac. 2°. 21.A
 Nuces uelocius digeruntur quàm auellana. de dif. cont. Sp. 73.D
 Nux parum alit. 2°. de ali. fac. 2°. 21.A
 cur Nuces parum nutriunt. de dif. cont. Sp. 73.F
 Nuces accommodæ uictui attenuanti. de atten. uic. 2°. 45.H
 Nuces sunt cibaria media. de diff. cont. Sp. 74.C
 Nux recens non habet aliquem saporem. 2°. de ali. fac. 2°. 21.A
 Nuces humidæ cibis humidus. de dif. cont. Sp. 74.D
 Nux humida apta ad deiectionem. 2°. de ali. fac. 2°. 21.B
 Nux cum garo præsertim uiridis subducit. 2°. de ali. fac. 2°. 21.B
 Nux sicca minus apta ad deiectionem. 2°. de ali. fac. 2°. 21.B
 Nux sicca aqua macerata fit uiridis uirtute. 2°. de ali. fac. 2°. 21.B
 Nuces humidæ, & siccæ quando mollificantur in aqua leniunt uentrem.
 de dif. cont. Sp. 75.A
 Nucis nucleus aridus modice tenuium partium & exiccatorium est me-
 dicamentum expers morsus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50.C
 Nux caricis manditur. 2°. de ali. fac. 2°. 21.B
 cum Nucibus caricæ præstantiores. de bo. & uitio suc. 2°. 37.F
 Nuces contra uenena. de bo. & uitio suc. 2°. 37.F
 Nux, & caricæ cum ruta ualent contra medicamenta letalia. 2°. de ali-
 mentorum facult. 2°. 21.B
 Nuces cū ficibus incidunt phlegma, & mundificant stomachum. de dif.
 continua. Sp. 74.D
 Nux nocet capiti. de subf. emp. Isa. 32.C
 Nuces in prandio dantur epilepticis. de puero epilep. 7°. 180.F
 Nux antiqua oleosa quo modo sugillatis ualet. 5°. de composi. medicam.
 secundum locos. 5°. 159.H
 Nuces uirides ad capillorum defluuiū. de rem. par. fac. 7°. 154.B
 ex Nuce fit oleum. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26.G
 ex Nucibus oleum quo modo fieri debet. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50.B
 Nucum oleum est oculorum cenoticum. de cathar. Sp. 95.B
 Nucum oleum purgat aures. de cathar. Sp. 95.B
 ex Nucibus oleum ad neruorum uulnera ualet. 7°. de sim. m. fa. 5°. 50.B
 ex Nucibus oleum gangrenas, carbūculos, & agilopas sanat. 7°. de sim
 pli. medicam. fac. 5°. 50.B
 Nuccum succus est tenuium partium. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 167.H
 Nuccum succus probatur adstringens, quia inhereat manibus, & multū
 penetrat. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 167.G
 Nuccum succus fortior, quàm uis non sit in gustu acerbis. 6°. de composi-
 medicamen. sec. loc. 5°. 171.F
 in Nuce ubi adstrictio maior. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50.B
 de ex Nucibus medicamento. 6°. de comp. me. sec. lo. 5°. 167.F
 ex Nucibus medicamentum pro stomacho. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50.B
 Nucum succus non uorandus. 6°. de comp. me. sec. lo. 5°. 169.A
 Nucum succo utuntur tinctorēs. 6°. de comp. me. sec. lo. 5°. 167.G
 Nucis putaminis succo cur fullones utuntur. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50.B
 Nucum putamina terrena sunt. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64.H
 Nucum cinis qualis. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 175.A
 Nucum internum quod est instar columellæ. de med. fac. par. 7°. 167.G
 ex Nuce nō debent fieri lecti, nec fores, nec uasa, de subf. emp. Isa. 32.C
 Nuces Amaræ. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 124.F
 Nux auellana dosis nomen. 8°. de comp. med. sec. loc. 195.H/9°. 197.G/
 1°. de compo. med. per genera. 5°. 215.F
 Nux Magna dosis nomen. de pond. & mens. 5°. 277.F
 ff iij Nux Noua.

Nux Noua. de med. fac. par.	7 ^a . 178. H
Nux Pinea qualis. 7 ^o . de comp. me. se. lo.	5 ^a . 179. A
Nux pinea, quæ à græcis strobilon dicitur nō est mali succi, sed crassi. de bo. & uitio succorum.	2 ^a . 35. F
Nux pinea boni ac crassi succi est, & multū nutrit. 2 ^o . de ali. f.	2 ^a . 19. D
Nux pinea difficulter coquitur. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 19. D
Nux pinea uidetur dura, sed elixa est mollis. de bo. & uit. suc.	2 ^a . 36. F
Nuces pineæ ad stomachi ardorem cum syncope. 8 ^o . de composi. medica- mentorū secun. loc.	5 ^a . 191. H
Nuces pineæ in inflammationū arteriæ principijs lenissimæ. 7 ^o . de com- posi. med. secun. loc.	5 ^a . 177. H
Nuces pineæ tostæ. 6 ^o . de comp. me. sec. lo.	5 ^a . 171. C
Nuces pineæ tostæ. 7 ^o . de comp. me. sec. loc.	5 ^a . 182. B
Nux pontica, auellana, & λεπτοκάρια idem. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 21. A
Nuces ponticæ quales. de atten. uic.	2 ^a . 45. H
Nux pontica plus habet essentia terrestri, & frigida, & austerior est ceteris. 7 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 50. C
Nuces pōticas quō exptius est pater Galeni. de bo. & ui. suc.	2 ^a . 36. G
Nuces ponticæ purgatæ. 10 ^o . de comp. me. se. lo.	3 ^a . 206. D
Nucis ponticæ magnitudo pro Dosi. 7 ^o . de compo. me. secun. loc.	178. D/ 181. E/F/182. B/D/H/183. H/185. G/186. A/B/E/3 ^o . 195. A/H/9 ^o . 201. H/202. D/G/H/10 ^o . 206. A/B/D/F/de pond. & mensuris. 5 ^a . 277. F/de med. fac. par.
Nuces Regiæ sunt nucis communes. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 21. A
Nux regia pinguis. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 21. A
Nux regia tempore oleo ueteri assimilatur. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 21. A
Nux regia adstringit. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a . 21. A
Nux regia parua dosis. 9 ^o . de comp. me. se. lo.	5 ^a . 201. H
Nux regia nomen ponderis. 5 ^o . de composi. medicam. per gene.	253. A/ de pond. & mens.
Nux Syriaca. de med. fac. par.	7 ^a . 176. A
Nucis uirginis cortex. de dyn.	Sp. 28. H
NYXΘHMEPON quid appelletur ab astronomis. de sept. part.	1 ^a . 241. B
NYCTALOPS quid. fin. med.	48. E/intro.
Nyctalops affectus palpebræ. introd.	1 ^a . 58. D
Nyctalops ulceratio oculorum. fin. med.	1 ^a . 48. D
ob Nyctalopas secantur arteriæ post aures. de ana. ui.	Sp. 55. B
Nyctalopibus confert sectio uenarum temporum, & quæ sunt in angulis oculorum lachrymalibus. de ana. ui.	Sp. 55. A
pro Nyctalopis in ollam iubet inspici. de rem. fac. par.	7 ^a . 156. H
ad Nyctalopas iecur caprinum. 11 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 79. H
ad Nyctalopas. 4 ^o . de comp. med. secundum locos. 5 ^a . 158. D/ de remed. paratu fac. 156. H/	7 ^a . 163. C
NICTICORACIS ouum. de reme. fac. par.	7 ^a . 156. G
NYGMATICVM, Fuscū. 3 ^o . de cōp. me. p ge. 235. E/B/5 ^a . 258. H	
Nύμφη quæ. introd.	1 ^a . 53. D
Nympha est propugnaculum matricibus. 15 ^o . de usu par.	1 ^a . 211. A
NYMPHEAE semen exiccat. 5 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 38. C
Nympheæ semen desiccatur citra morsum. 8 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 57. A
Nympheæ radix, et semen, semen siue per insomnia siue alio pacto imodi- ce profluens retinet, iuuat dysentericos. 8 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a . 57. A
Nympheæ candidam radicem habens muliebri profluuio medetur. 8 ^o . de simp. medicamen. fac.	5 ^a . 57. A
Nympheæ aliquid potandū in priapismo exhibet. 14 ^o . met. me.	7 ^a . 89. B
Nympheæ omnes alphas sanant, & alopecias. 8 ^o . de sim. me. fa.	5 ^a . 57. A
NYMPHODERI glossocomum quid sit, & quomodo conficiatur. de machinamentis.	7 ^a . 215. D
NYMPHODOTVS 6 ^o . de comp. me. per ge.	5 ^a . 261. B

Ω antiqui eodem charactere scribebat. in
6^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 178. G
uocabant attici sorba. 2°. de alimentorū
facultatibus. 2^a. 20. F
Oωv id est sorborum decoctum adstringens mo-
deratum pro gargaris. 6°. de compositione
med. secun. lo. 5^a. 172. F

OBAVDITIO in auditu uitium est. 1°. de symp.
causis. 3^a. 15. G
Obauditio siue obauditus nomen uitij in auditrice ui, quale nec in gusta-
trice, nec in odoratrice reperitur. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. G

OBEDIENTIA libidinis ad rationem optima est. de cogn. curand.
animi morbis. 2^a. 53. A
OBEDIVNT uoluntati æsophagus, & stomachus. & mot. m. Sp. 68. E
Obediunt illis magis ægri, quos libenter aspiciunt, & contra. in 6^m. de
mor. uul. com. 4°. 3^a. 180. G
OBEVNT multi nō parētes medicis. i 6^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a. 168. F
Obiere multi ex abscessu gulæ. 5°. de lo. af. 4^a. 32. D
Obeunt cito syncope intercepti. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. E
Obijt homo, morbus tamen est curatus inquit quidam. 2°. de arte cura-
tiua ad Glauconem. 7^a. 103. C
Obelo signo utebatur Aristarcus apud Poetam iuxta sibi suspectos uer-
sus. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. E
pro **OBESITATE** sananda febris est apta. 14°. met. me. 7^a. 91. F
OBESVM præstat exercitatio mediocris. 5°. de sa. tuen. 2^a. 89. C
Obesi humidi natura sunt. de arti. com. 1°. 7^a. 256. E
Obesi molles, & candidi non abundant humore melancholico. 3°. de locis
affectis. 4^a. 18. D
Obesi non sunt præter naturam. de tum. præ. na. 3^a. 82. F
Obesum si sit corpus quid considerandum. 5°. de sa. tuen. 2^a. 89. C
Obesum ualde corpus non probat Galenus. 5°. de sa. tuen. 2^a. 64. E
Obesi quo modo fiant gracilles. 6°. de sa. tuen. 2^a. 98. C
Obesi ex gracilibus redditi. 6°. de sa. tuen. 2^a. 98. B
Obesi quo modo euomere debent. de sal. die. 2^a. 41. F
OBINTELLIGENTIA hoc est παρασύνεσις, signat nō dece-
ptionē absolute, sed cā q̄ ueritati adiacet. de art. cō. 3°. 7^a. 276. D
OBICES, pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
OBIURGAT se nemo quid à libidine desistere proposuerit. 5°. de de-
cret. Hippoc. 1^a. 259. G
OBLAESIO quid. fin. med. 1^a. 47. H
OBLATIONES flatuū p uenas qbus eueniāt. d præf. ex. Sp. 78. E
OBLATA quō faciūt p̄dicere. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 117. B
ex Oblatis morborum formas, & non solum modos cognouit Galenus.
in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 117. C
ad Oblata promptitudo bonum est signum. com. 1°. aph. 33°. Ex. 10. D
OBLECTANTIA dari ægris iubere debet medicus. in 6^m. de mor-
bis uul. com. 4°. 3^a. 181. A
Oblectent quæ uisum. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 181. B
Oblectent quæ tactum. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 181. A
OBLIQUATIO est distortio in latus. de arti. cō. 2°. 7^a. 272. F
Obliquationes quo modo fiant. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
Obliquationes comitatur senes ad mortem. com. 5°. aph. 40°. Ex. 18. A
OBLIQUE pollicem mouens musculus. de musc. dif. 1^a. 48. D
Oblique introrsum, sursumq; digitos mouētes musculi quinq; de musculo-
rum dissectione. 1^a. 49. A
Oblique tibiā ad exteriora inuertens, & simul flectens musculus. de mu-
sculorum dissectione. 1^a. 51. E
Oblique magni digiti internodium leniterq; ad exteriora extendens mu-
sculus. de musc. diffec. 1^a. 52. B
Oblique leniter, sursum trahens magnum digitū pedis musculus. de mu-
sculorum dissectione. 1^a. 52. D
OBLIQUITATEM Zodiaci Pythagoras primus inuenit. de hi-
storia philosop. Sp. 6. C
Obliquitas est passio propriæ spinæ. com. 6°. aph. 46°. Ex. 51. G
OBLIQUVM cur sit colon intestinum. de ana. ui. Sp. 50. F
Obliqui musculi, & recti adsunt ubi est unum os. de anat. adm. 1^a. 90. A
Obliquam positionem habentes musculi principia motus in diuersis locis
habent constituta. 16°. de usu par. 1^a. 216. H
Obliqua positio partis duplex est. 2°. de usu par. 1^a. 125. B
Obliqui musculi quo modo secandi. 5°. de anat. adm. 1^a. 88. B
Obliqui motus fiunt ab obliquis musculis. 6°. de anat. adm. 1^a. 90. A
Obliquus est motus secundi musculi capitis. de musc. dif. 1^a. 45. E
Obliquus est motus capitis si musculus unus agat. de musc. dif. 1^a. 45. H
Obliqui musculi ex ijs, qui totam ceruicem occupant, obliquum caput ab-
nuendo mouent. de musc. diff. 1^a. 45. H
Obliquā ceruicē in priora flectens musculus, qui. de musc. dif. 1^a. 46. H
Obliquum lingue motum qui musculi faciant. de musc. diff. 1^a. 46. F
Obliquorū musculorū, qui radiū mouēt, exortus. de musc. diff. 1^a. 49. A
Obliqui duo musculi pudendi quales, & ubi sint. de musc. dif. 1^a. 50. D
Obliquo motu qui musculi agunt digitos in pede. de musc. dif. 1^a. 52. G
Obliquo motu qui musculi mouent singulos digitos. de musc. dif. 1^a. 52. H
Obliquum motum in manu unicuiq; digito suppeditantes musculi. de mu-
sculorum dissectione. 1^a. 52. H

OBLIQUI nervi sibi vindicant potestatem apocreticem id est expul-
sionem. de compag. memb. Sp. 58. H
OBLIQUVM capistrum ad alteram partem. de fascijs. 7^a. 296. F
OBLITI literarum, & artis sunt aliqui ex peste liberati. 2°. de sym-
ptomatum causis. 3^a. 24. B
Obliiti propriorum nominum fuerunt non nulli ex peste liberati. 2°. de
symptomatum causis. 3^a. 24. B
Obliiti sunt quidam suorum, & sui met in peste Athenis à Thucydide rela-
ta. 2°. de sympto. cau. 3^a. 24. B
OBLIVIO mentis cōtigit cōceptis i horis melācholiae. d. sper. Sp. 36. C
Obliuionem quæ medicamēta frigida faciāt. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. B
Obliuio ex refrigeratione. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. B
Obliuionem facit senium. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. B
ob Obliuioni senectutis commentarios sibi fecit Galenus. 3°. de differen-
tiji pulsum. 4^a. 60. H
Obliuio inconsueta ostendit futuram ægritudinē. ars med. Isa. 67. F
Obliuio signum exitiale. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 144. B
Obliuio cum rigore malum. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 173. F
in Obliuione, & stoliditate consistit actionis ratiocinatricis amissio. 2°.
de symptomatum causis. 3^a. 24. B
Obliuio ob abscessum in morbis. 2°. de sympt. caus. 3^a. 24. B
Obliuionem quid delectat. secretorum. Sp. 24. B
ad Obliuionem. secretorum. 101. E. de cura lap. Sp. 112. G
OBLIVISCI quid sit, & cur in magnis animi affectibus obliuiscā-
mur. 2°. de motu musc. 1^a. 315. B
OBLONGVS cur sit stomachus. de ana. ui. Sp. 49. G
ex Oblonga fascia fit καθολικὴ. de fasc. 7^a. 294. H
ὀβολία futura quæ. introd. Isa. 54. F
Obolus quantum capiat. de pond. & mens. 5^a. 276. E
Oboli meminit. 2°. de comp. me. sec. loc. 139. F/3°. 143. D/ de pond. & mē-
su. 276. A/D/F/ 5^a. 277. B
Oboli duo dosi. 7°. de cōp. me. se. lo. 182. G/ de pōd. & men. 5^a. 276. A
Oboli tres sunt drachmæ dimidium. 7°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 171. C
Obolus quo modo figuretur. de pond. & mens. 5^a. 275. C
in Obscenis si dimidia pars abscindatur, parti quæ supersuerit, ea erit
mutilatio ægritudo. de diff. morb. 3^a. 5. A
in Obscenis mutilatis erit aliqua diminutio magnitudinis, tamen ipsum
animal necessario non dicetur mutilatum. de dif. mor. 3^a. 5. A
OBSCVRE loqui quidā gaudēt. de uic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 136. F
OBSCVRITAS in authoribus unde sit. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. E
Obscuritatem faciētia in disputatiōibus tollēda sunt. de atrabi. 1^a. 34. C
non Obscuritas sed falsitas cogit aliquid addere inuentis. commenta. 7°.
aphorismo 64°. Ex. 60. C
Obscuritas corneæ propria passio. de ocul. 7^a. 187. H
OBSCVRVM quid sit re uera. de fract. com. 1°. 7^a. 223. C
Obscurum respectū alterius quid sit. de frac. com. 1°. 7^a. 223. C
Obscuri qui. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 169. B
Obscurus ex industria Erasistratus. 5°. de loc. af. 4^a. 30. B
Obscura uolunt aliqui tegere breuitate. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. F
Obscura facilius coniiciunt, q̄ percipiuntur. de cog. cur. ai mor. 1^a. 50. C
Obscuræ locutiones nullam habent certam explanationem. de ijs quæ in
med. fi. commen. 3°. 7^a. 217. B
Obscure enunciantes breuiter loquuntur. de ijs, quæ in medi. fiunt, com-
mentario 1°. 7^a. 200. D
Obscuræ enunciationes nihil docent. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 165. D
Obscuri sermones quid faciant. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. C
in Obscure antiqui mutabant ueteres scripturas. in 1^m. prorrh. com. 2°.
commentario 3°. 4^a. 182. D
Obscura quisq; potest pro arbitrio scribere, cū nulla lex sit posita tran-
scribentibus. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. C
quis de Obscure rebus credat alicui, qui euidentibus contraria statuat?
aduers. empir. med. Isa. 35. D
in Obscure tēpus nō cōterēdū. i 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 179. C
Obscura intelliguntur, quæ sæpius iterum repetuntur. de fracturis. com-
mentario 1°. 7^a. 227. B
Obscure contentio non potest iudicari. de sect. Isa. 17. C
de Obscure motibus librum fecit Galenus. de musc. diff. 1^a. 44. F
Obscurus, & latens est motus post brachialis cum brachiali. de musculo-
rum dissectione. 1^a. 49. D
Obscuram urinam & rubram habet hepatis uitium. de dyn. Sp. 35. E
Obscura, & rosea urina in febribus phrenitum significat. de dy. Sp. 35. E
in Obscuro qui febrientes debent manere. de uictus ratione in morbis

ecutis, com. 4°. 7^a. 140. H
OBSERVANDÆ sunt uires imbecillæ in sectione uenæ. de præ-
sag. exper. conf. Sp. 68. D
quæ Obseruanda sint in Hippocratis aphorismorū interpretatione. cō-
menta. 6°. apho. 18°. Ex. 48. B
OBSERVATIO quid. de opt. sect. Isa. 21. G
Obseruatio index euidentium sensui, & non per se cognitorum. de opti-
ma secta. Isa. 21. A
Obseruatio parit memoriam ex hac est experiētia, ex qua proxime ars
emanat. de subfig. emp. Isa. 32. D
Obseruatione ars constitui non potest remota ratione. 2°. de dignotio-
ne pulsum. 4^a. 77. G
Obseruationes empiricorum quales. de subfig. emp. Isa. 32. D
OBSOLANI quo modo fiant circa solem, uel lunam. 7°. de decretis
Hippocratis. 1^a. 272. C
Obsolētis nominibus aliquibus usus est Hipp. noua aliqua fecit. Hippocr.
ling. ex pl. Ex. 71. F
OBSONATRICEM artē dēt scire medicus. 2°. d. ali. f. 2^a. 20. H
ad Obsonatricem cōmentationē quæ ualeant. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. D
OBSONIA, & bellaria quo modo differant. de sal. diæ. 2^a. 41. B
Obsoniorum ars. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 280. G
Obsonia sua sponte prouenientia, quæ. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. D
Obsonia quæ cum alimentis manduntur. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. D
ab Obsonijs delicatioribus auidius in omnium conspectu deuorandis ab-
stinendum. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 53. C
Obsonij minus sumendum. de cogn. cur. animi mores. 2^a. 53. C
Obsonijs elixis æstate utendum. de sal. diæ. 2^a. 40. C
Obsonium est cum pane nasturtium. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. A
ad Obsonia medicamentum loco salis. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. E
quæ Obsonia ante balneum sumenda sunt. 6°. de sa. tuen. 2^a. 97. G
Obsonia in capitis dolore ex stomacho. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 135. B
Obsonia in cubiti fractura. de fract. com. 1°. 7^a. 230. G
OBSTETRICVM opus quod sit. com. 5°. apho. 62°. 44. A/ com-
ment. 7°. aph. 64°. Ex. 60. C
Obstetricibus uidetur conuiuere os matricis prægnantium. 3°. de natura
libus facultatibus. 1^a. 302. H
Obstetrices cur non statim faciūt surgere mulieres parturiētes, nec eas
statim in sella pariedi collocant, sed tantisper expectant donec uterus
perfecte hiscat. 3°. de na. fac. 1^a. 303. B
Obstetrices pfundūt collū matricis humore quodā. 15°. d. us. p. 1^a. 212. A
Obstetrices quomodo possunt obesse puerulis. de caus. mor. 3^a. 8. F
OBSTIPITAS quid sit. de art. com. 3°. 269. F/ 7^a. 273. E
Obstipitas est distortio in latus. de arti. com. 3°. 7^a. 272. F
OBSTIPPVM quid significet. de frac. com. 2°. 7^a. 240. G
OBSTRUCTIO duplex est. 10°. meth. me. 7^a. 62. A
Obstructio est ægritudo. de diff. morb. 4^a. 4. F
Obstructio affectus instrumentalium paritum. de const. ar. 41. D/ 11°. me-
thodi medendi. 7^a. 70. C
Obstructio quomodo sit ægritudo, lenti uero humores, ægritudinis cau-
sa. de different. morb. 3^a. 4. D
Obstructio quando est morbus. de symp. dif. 3^a. 13. A
Obstructio potest repente fieri, & etiam permanere diu. commenta. 4°.
aphorismo 62°. Ex. 34. B
Obstructio à quibus. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. G
Obstructio ex quibus fiat. 1°. de arte cu. ad Gla. 7^a. 95. D
Obstructio quo modo fiat. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. B/ 9°. methodi medendi.
55. G/ de ocul. 7^a. 185. G
Obstructio quomodo fiat ab auræ flatu. 3°. de sa. tuen. 2^a. 81. B
Obstructio quibus fiat modis, & curetur. 11°. meth. me. 7^a. 69. F
Obstructio inseparabilis à quibus fiat. 10°. meth. me. 7^a. 71. G
Obstructionis meatuū causa quæ. de dif. mor. 3^a. 4. C
Obstructionis causa in uijs. 3°. de symp. caus. 3^a. 26. A
Obstructio ex cibis qualis. 5°. de sa. tuen. 2^a. 91. D
Obstructio ex lentis, & crassis humoribus. ars med. Isa. 70. C
Obstructio meatuū subita fit à uiscofo, et crasso hūore. 3°. d. la. 4^a. 18. C
Obstructiones auget uinū dulce. de uic. ra. in mor. ac. c. 3°. 7^a. 125. H
Obstruit dulce uinū crassū, & obstructionē pficit. de uinis. Sp. 76. E
Obstructio ex uinis qualis. 5°. de sa. tuen. 2^a. 91. D
Obstructio in finibus uasorū quot de causis fiat. 11°. meth. med. 7^a. 68. H
ob Obstructionem uasorū angustia. 1°. de sa. tuen. 2^a. 68. C
ob Obstructionem transitus angustia. 1°. de sa. tuen. 2^a. 68. C
Obstructionis symptoma est trāspiratiōis retētiō. 11°. meth. me. 7^a. 70. C
ss iij Obstructionem se-

Obstructionem sequitur putrefactio. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 193. H
 ex Obstructione quo modo sequatur febris. de caus. mor. 3°. 7. G
 Obstructio facit diariam. 9°. met. me. 7°. 57. B
 ex Obstructione ephemerā quā. 3°. de sympt. caus. 3°. 32. G
 Obstructio facit febrem, quā sanatur balneo. cō. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 Obstructio non facit febrem citra putredinē. 9°. meth. me. 7°. 56. C
 Obstructio prohibet coctionem. de dif. morb. 3°. 4. D
 si Obstructio aliqua in digestionis instrumentis digestionem impedit,
 particula existente commode temperata, obstructio ipsa morbus est,
 digestionis impedimentum eius symptoma. de sympt. dif. 3°. 13. A
 Obstructionis magnitudo unde sit. 8°. meth. me. 7°. 52. G
 Obstructio cutis abundantiam humorum induxit. in 3°. de morbis uulg.
 commentario 3°. 3°. 149. G
 Obstructio cutis quibus solet esse molesta. 8°. meth. me. 7°. 54. C
 Obstructio alicuius partis facit dolorem capitis. c. 4°. aph. 70°. Ex. 35. C
 Obstructio fortis dolorem uiscerum facit. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
 Obstructio cordis omnium pessima. 2°. de præsag. ex puls. 4°. 110. D
 Obstructio potissimū sit in Iocinore. de const. art. 1sa. 41. D
 Obstructio quando sola in meatibus iecoris. de dif. morb. 3°. 4. D
 Obstructiones in Iecore, liene, & renibus qui panis faciat. 5°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 92. E
 ab Obstructionis noxa abest panis lotus. 1°. de ali. fac. 2°. 10. G
 Obstructionem in iecore facit uinum dulce. de dif. cont. Sp. 74. H
 ex Obstructione dolor hepatis quō cognoscatur. cō. 7°. aph. 52°. Ex. 58. E
 Obstructio hepatis facit morbum regium. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Obstructio quō est causa morbi regij. c. 2°. aph. 64°. Ex. 34. D
 quā Obstructio ileū faciat. com. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A
 Obstructio si sola adsit intestino, una tñ erit egritudo. de dif. 3°. 4. D
 Obstructionē quo modo sequatur mors. de caus. morb. 3°. 7. G
 Obstructa cutis quō prima die cognoscatur. 8°. meth. me. 7°. 52. F
 Obstructio quō cognoscitur. 3°. de sa. tuen. 2°. 81. B
 Obstructio membri principalis quomodo cognoscatur ex pulsu. 1°. de
 arte cura. ad Glauconem. 7°. 99. F
 Obstructio iecoris, & splenis deprehenduntur ex loci dolore. quā sita in
 Hippocratem. 1°. 113. C
 Obstructio Iecoris non facit dolorem. 2°. de lo. aff. 4°. 12. H
 Obstructionem Iecoris quā urinae significant. de urin. 4°. 123. B
 Obstructionem renum quā urinae significant. de urin. 4°. 123. B
 ex Obstructione pauca quo modo cognoscatur effecta febris diaria. 8°. meth.
 methodi medendi. 7°. 52. A
 Obstructiones quibus soluant. de cōst. ar. 1sa. 42. F/8°. meth. me. 7°. 52. B
 Obstructio quid habet contrariū. 11°. meth. me. 7°. 71. D
 Obstructionis intentio, apertio. ars med. 1sa. 70. C
 Obstructiones in pestilentia aperiendae sunt. 3°. de sympt. caus. 3°. 32. E
 Obstructiones quā alias sequuntur egritudines primo sunt curandae.
 ars medic. 1sa. 70. B
 Obstructio ex qualitate humorum attenuantibus indiget. 10°. methodi
 medendi. 7°. 62. A
 Obstructio faciēs dolorem quō debeat curari. cō. 7°. aph. 46°. Ex. 57. H
 ex Obstructione membri principalis, animi defectus quo modo curetur.
 1°. de arte cu. ad Glauconem. 7°. 99. F
 in Obstructione membri principalis uinum album tenue. 1°. de arte cu-
 ra. ad Glauconem. 7°. 99. F
 Obstructio a stercore duro quo modo emendetur. ars me. 1sa. 70. C
 Obstructio a lapide in uesica quomodo curetur. ars med. 1sa. 70. D
 in Obstructione sanguinis missio pro copia. 10°. meth. me. 7°. 62. A
 Obstructio non curatur per sanguinis missionē. 11°. meth. me. 7°. 71. G
 Obstructionem aperit decoctio Absinthij, & centaureae, minus quā de
 coctio iridis. de med. exper. Sp. 104. B
 Obstructiones omnes discutit Acetū mulsū. de bo. & ui. suc. 2°. 39. C
 Obstructiones aperit Allium. 2°. de ali. fac. 2°. 25. B
 Obstructiones expedit Eruū. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. B
 Obstructionē crassam apit decoctio radices iridis. de med. ex. Sp. 104. B
 Obstructiones expediendi facultatem habet Osiris. 8°. de simplicium me-
 dicamentorum fac. 5°. 57. B
 Obstructione liberat Stoechas. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. D
 ob Obstructione natos laterum dolores iuuat Tryphylum. 9°. de sim-
 pli. med. facul. 5°. 62. F
 OBSTRVCTIONES uiscerū extergit carpestū. 7°. de simplicium
 medicamen. fac. 5°. 50. C
 Obstructiones uiscerū purgat Chamædrys. 8°. de sim. me. fac. 5°. 62. E
 Obstructiones uiscerū expurgat pellicinus. 6°. de sim. me. fa. 5°. 48. B

Obstructione liberat uiscera omnia poliū. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. A
 Obstructione liberat uiscera scandix. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. F
 Obstructiones uiscerū deicit sison. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. F
 OBSTRVCTIONIS Iecoris curatio. de const. ar. 1sa. 41. D
 Obstructio Iecoris, & inflammatio quando coniunguntur quibus curan-
 da. 9°. de comp. me. se. loc. 5°. 197. F
 Obstructiones in iocinore abstergant, & expurgant amara. 7°. de sim-
 pli. med. fac. 49. E/8°. 5°. 62. E
 Obstructiones iocinoris optime expedit Centaurij minoris succus. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 50. H
 Obstructione liberat iecur Chamæcissi flos. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. E
 Obstructiones Iecoris expurgat Eupatoriū. 6°. de sim. me. fac. 5°. 47. G
 Obstructiones iocinoris sanat Fumus terræ. 7°. de simp. me. fac. 5°. 49. G
 Obstructione liberat iecur, ac lienē Marrubiū. 8°. de simp. me. f. 5°. 59. B
 Obstructiones iocinoris sanat Osiris. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. F
 Obstructiones liberat Pistachium maxime iecoris, sed etiam Thoracis,
 & pulmonis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. F
 OBSTRVCTIO lienis quomodo curetur. 13°. meth. me. 7°. 84. F
 Obstructione liberant lienē, ac Iecur amara. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. B
 ex Obstructione febris quō curetur. 8°. meth. me. 7°. 50. A
 in Obstructione facta febre cōuenit lotio ex aqua temperata. 8°. metho-
 di medendi. 7°. 50. A
 ex Obstructione, ephemerā quo modo sanetur oleo, & balneo. 1°. de ar-
 te curat. ad Glauc. 7°. 95. E
 Obstructionem quandam cur debent habere maturatiua medicamenta.
 de ocul. 7°. 188. E
 OBSTRVCTA quā. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 162. D
 Obstructi pori faciunt augeri calorem. de uti. resp. Sp. 62. F
 Obstructa quibus est cutis illis inedia iniungenda. de uictus ratione in
 morbis acutis, commen. 1°. 7°. 115. E
 Obstructa parte præcipua aliqua, sit animi defectus. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 98. F
 OBSTRVENTIVM natura qualis. 5°. de simpl. med. fac. 5°. 35. F/
 de ocul. 7°. 188. E
 Obstruentia quā sint. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. F/H
 Obstruentes cibi numerantur. de dif. cont. Sp. 74. G
 Obstruens, & lentum est triticum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. D
 ab Obstruentibus cibis cauendum seni. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. D
 Obstruentes materiae tempore corrumpuntur. 2°. de dif. feb. 3°. 42. C
 OBSTRVITVR quo modo corpus. 3°. de sa. tuen. 2°. 77. F
 Obstruit febris principium cum horrore. 10°. de simp. me. fac. 7°. 61. G
 Obstruit duobus modis medicinis. de ocul. 7°. 187. H
 Obstruit oleum frigidum. 6°. meth. me. 7°. 37. D
 OBSTVPESCENTIA quid sit. com. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 Obstupefcentia quibus comparetur. com. 7°. aph. 14°. Ex. 55. A
 Obstupefcentia in capitis ictu, malum. com. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 Obstupidis aliqua parte oleum calidum medetur. 2°. de simplicium medi-
 camentorum fac. 5°. 11. E
 OBTVRANTIA, & obducentia meatus quā dicant. 4°. de com-
 posi. med. secun. loc. 5°. 150. A
 OBTVRATIONEM aurium, & narium, & capitis grauitatē supe-
 rius, renūq; dolorem inferius significat urina superius subnigra, &
 plena, quā inferius claritatem habuerit. de dyn. Sp. 35. D
 OBTVRAT aures, & nares sperma à capite. de sper. Sp. 36. E
 Obturat sanguinem uinculum. 5°. meth. me. 7°. 30. F
 OBTVSVM nihil significat ultra languidū. 3°. de dif. p. 4°. 61. B
 Obtusa lingua peccat in formatione uocis. de ana. ui. Sp. 49. C
 OBVLI cataplasma ad quid utile. de dyn. Sp. 26. A
 ad OBVOLVENDVM uniuersum caput fascia. de fas. 7°. 294. H
 ulceratio oculorum fin. med. 1sa. 48. D

OCCECATIO

Occacati in solis defectibus, dum oculis in conuiuentibus deficientem in-
 tuerentur. 10°. de usu par. 1°. 179. A
 OCCASIO quid significet. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 174. A
 Occasio quid apud Hippocratem. in prognost. com. 2°. 4°. 205. C
 Occasio præceptus quo modo. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
 Occasiones dicuntur primæ causæ. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 133. F
 Occasiones egritudinis cōsiderandæ. in 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 178. B
 Occasio morbi quō cōsideranda. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 5. C
 Occasionis inuentor medicus qui. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 188. A
 OCCASIONIS herba. de dyn. Sp. 24. B
 ad OCCASVM æstiuū spectantes mōtes optimi sūt. 5°. me. m. 7°. 36. B
 Occasus Pleiadum

- Occasus Pleiadum quando sit. de dynam. Sp. 20. C
 OCCIDENDI, quo modo cito necantur ab aspidibus in Alexandria. 5^a. 93. B
 de ther. ad Pison. 5^a. 93. B
 ad OCCIDENTEM & orientem sitæ urbes differunt, & ad austrum, & septentrionem. de aere, aq. & loc. 2^a. 2. C
 Occidentem uersus fluentes fontes quales. de bon. aquæ. Sp. 75. B
 OCCIDENTALES sunt, gemini, libra, aquarius. d. sper. Sp. 38. H
 OCCIDUNT quedam ægrotudines tempore accessions, quedam in uigore. 1°. de crisi. 4^a. 125. G
 Occidunt lumbricos lipiani. de simp. med. Sp. 86. C
 OCCIPVT quod. introd. If. 52. H
 Occipitis unum os. introd. If. 54. F
 Occipitis ossa habent futuram obscuram. 11°. de usu par. 1^a. 192. A
 ex Occipitij ossis parte secundum par muscutorum. 4°. de ana. adm. 1^a. 82. E
 ex Occipitio nascentium muscutorum numerus, ortus, ac finis. de muscutorum dissectione. 1^a. 45. F
 in Occipitio dorsi medullæ exortus. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 154. D
 in Occipitio cucurbita ad oculorum fluxiones. 13°. meth. med. 7^a. 85. A
 supra Occiput cur apponantur cucurbitulæ propter oculos, & partes anteriores. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. H
 Occipitio quo modo cucurbitula apponenda. de remed. par. fa. 7^a. 156. B
 ad Occipitium uinculum. de fascijs. 7^a. 294. E
 ad Occipitium funda scissa in partes quatuor. de fascijs. 7^a. 300. B
 OCCULTA esse omnia quidam cupiunt. 10°. de usu par. 1^a. 179. C
 Occulta quoque in re medica necessaria sunt ad obseruationem, non solum sensu cognita, contra empiricos. de opt. sect. If. 21. B
 Occulta si sit uena quid agendum. de anat. uiuo. Sp. 54. H
 OCCUPATIONES cui sunt impedimento ut ante cibum exerceri non possint, huic non modo probato, & innoxio uictu est opus, sed etiam salubribus medicamentis. de bon. & uitio succ. 2^a. 34. E
 OCEANI exteriores aquas dulces putat Euthymenes. de historia philosophica. Sp. 8. H
 Oceani aquis exterioribus Nylū augeri quis putet. de hist. phil. Sp. 8. H
 ΩΧΕΤΕΥΕΝ, id est riuare est per cibos ducere. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 OCHRA genus terræ. in prognost. com. 2°. 4^a. 201. G
 Ochra incidens est minus calida. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. E
 Ochra urinam bene prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. B
 Ochra meminit. 6°. meth. med. 7^a. 37. F
 OCHRON unde dicatur. in progn. com. 2°. 4^a. 201. G
 ΩΧΕΟΥ quid sit. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 119. D
 ΩΧΕΟΥ quo modo mandere debemus. 1°. de alim. fac. 2^a. 14. F
 Ochris fuluis, flauis, & rubri albi sunt calidiores. 4°. de simplic. medic. facultatibus. 5^a. 31. D
 Ochri meliores cicerculis. de bon. & uitio succ. 2^a. 37. D
 Ochri deteriores faba, piso, & lentibus. de bon. & uitio suc. 2^a. 37. D
 ex Ochris farina calfacit, & exiccat. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. A
 Ochra quo modo expertus est Galeni pater. de bo. & uitio suc. 2^a. 36. G
 ΩΧΕΟΓΕΥΕΘΩ dicunt flauum ex pallido. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. G
 OCHTHODE quid significat. 3°. meth. med. 7^a. 18. A
 Ochthodesi quæ labia in ulcere. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 239. B
 Ochthodeis. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 237. H
 OCIMOIDES semē habet exiccans absq; mordicatione. 8°. de simplic. medic. facul. 5^a. 64. A
 Ocimū habet caulē inutile post semē effusum. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. A
 Ocimi semen quale. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 136. F
 Ocimum in secundo ordine calidum est, & humiditatem habent recrementitiam. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 64. A
 Ocimum uires habet acriter excalfacientes, & relaxantes, & urinam prouocantes. de simp. med. Sp. 88. E
 Ocimum non generat scorptones. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. H
 Ocimum pro obsonio mandunt. 2°. de alim. fac. 3^a. 23. A
 Ocimum lactuca miscendum. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. F
 Ocimum non debet edi. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 64. A
 Ocima prauus cibus. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. G
 Ocimum prauī succi, & concoctu difficile. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. H
 Ocimum stomacho noxium est. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. H
 cum Ocimo, uel apio, panis, crustas optime dirumpit. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 107. B
 OCIOSVM nihil est. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. H
 Ociosi gignunt succum pituitosum. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. F
 Ociosis corpus impletur. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 130. D
 Ociosi pinguedine abundant. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. B
 Ociose mulieres non concipiunt. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. G
 Ociosius degentibus mulieribus rigor magis accedit. de tre. pul. 3^a. 55. G
 Ociosam uitam agentes uident cibos crassi, & lenti succi. de bonitate, & uitio succorum. 2^a. 35. A
 Ociosis pisces molles sunt accommodati. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. E
 Ociose uiuentibus dandum est uinum salernum molitanum, auriusum, lesbium. de uinis. Sp. 76. H
 Ociosi ad exercitationes tēdentes primo uacuādi. 5°. de san. tu. 2^a. 94. D
 Ociosi ad exercitationes tēdentes, nisi fuerint euacuati, quos morbos incidunt. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
 in Ociosorum uirorum urinis est subsidetia multa. 1°. de crisib. 4^a. 130. C
 Ociosi multi cum urinis magnam copiam eiecere crassi humoris mucosissimi. de natura humana. com. 2°. 7^a. 180. B
 in OCIO degunt philosophi. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. B
 Ocium facit causa frigida. 2°. de loc. aff. 4^a. 14. B
 Ocio augetur timiditas. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. C
 Ocium obest corpori. de assuet. 2^a. 61. E
 Ocium effæmationem facit. de ijs, quæ in medic. fin. com. 2°. 7^a. 219. B
 Ocium imbecilles facit. de assuetud. 2^a. 61. E
 Ocium causa exilitatis, & gracilitatis mēbrorum. de art. c. 3°. 7^a. 277. E
 Ocium parit repletionem. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. E
 in Ocio qui uitam inertem egerunt, ijs occlusi sunt porri. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 115. E
 in Ocio hyeme degentes, & multum bibentes multum mingunt. 1°. de naturalibus facul. 1^a. 296. D
 Ocium maxime obest sanitati. de bon. & uitio suc. 2^a. 35. A
 Ocium quando salubre & quando non. ars med. If. 68. D
 Ocium parit morbos. de na. hum. com. 2°. 7^a. 182. B
 Ocium causa frigidorum morborum. de caus. mor. 3^a. 7. B
 Ocium non facit morbos per se. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. E
 in Ocio quidam semper sani. 5°. de san. tuen. 2^a. 93. E
 ad Ocium se conuertens educatus in exercitatione dysenteriam cruentā incidit. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 180. E
 in Ocio, & secordia qui degerunt quando moriebantur. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 115. D
 ex Ocio & repletionem febricitantes quō sanentur. 1°. de cris. 4^a. 130. C
 OCREA pars anterior tibiæ sine carne. de ossibus. 1^a. 43. E
 OCTAEDROS quid. 8°. de decr. Hip. 1^a. 274. G
 Octædros ex quibus constet. 8°. de decr. Hip. 1^a. 274. G
 OCTAUA, nonæ diei crisis cōparatio. 2°. de dieb. dec. 4^a. 154. B
 Octauus decimus iudicatorius. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 116. G
 Octauus decimus indicat uigesimū primū. 2°. de dieb. decre. 4^a. 152. F/G
 Octauus decimus post quartum decimum septimi naturam imitatur. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
 in Octauū uel decimū diem si subita morbi solutio incidat similis ferē ei est, quæ in sexta accedit. 1°. de dieb. decret. 4^a. 147. B
 in Octauo morbi subito non soluuntur. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. C
 in Octauo solutio qualis. 1°. de dieb. dec. 4^a. 147. B
 Octaua die mittitur sanguis, sed prius est commodius. in 3^m. de morbis uul. com. 1°. 3^a. 127. E
 Octauo mēse māmārū uenæ sunt magis plenæ. cō. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 Octauo mēse foetus cōuertitur. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 154. G
 Octauo mēse cur infans non superuiuit. de compag. memb. Sp. 59. G
 Octuagesimus quibus constet. 2°. de dieb. decr. 4^a. 154. H
 Octuagesimus et quadragesimus dies decretorij sunt. in 1^m. de mor. uul. comment. 3°. 3^a. 123. C
 Octuagesimus, & sexagesimus dies decretorij sunt. in 1^m. de mor. uul. comment. 3°. 3^a. 123. C
 OCULARII medici dicuntur à membris. ad Thras. 2^a. 105. B/D
 Oculares medici antiquitus Romæ erant. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Ocularius non poterit nisi Romæ, & Alexandria ex sua arte uiuere. de part. art. med. Sp. 16. G
 quō Ocularius Galeni tēpore hypopius sanauit. 14°. met. med. 7^a. 93. F
 Oculariorum coticula utitur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 158. G
 Oculariorum pharmacorum distinctio. 4°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 151. C
 OCULARIBVS facultatibus miscetur armeniacum. 9°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 68. G
 Ocularibus facultatibus quō Hæmatites adhibendus. 9°. d. sim. m. f. 5^a. 68. C
 in Ocularias medicinas utitur fuligine thuris. 7°. de simp. m. f. 5^a. 54. F
 Ocularibus medicinis cōmiscetur stimmi. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 71. A
 Ocularis spongia. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 142. E
 Oculariū uinculum tenue uel oculus simplex. de fascijs. 7^a. 297. D/ idem ab inferiori

ab inferiori parte sursum ibidem.

OCVLATVM quis se non probe existimet si formicas duum stadio
rum interuallo non cernat. 1°. de san. tuen. 2°. 63. H
Oculi habent nomen proprium substantiæ. 8°. de usu par. 1°. 166. D
Oculus quid sit. 1°. meth. med. 7°. 6. C
Oculus proprie qui. 4°. de locis aff. 4°. 21. G
Oculorū naturam qui scire desiderat quid agere debet. de ocul. 7°. 182. F
Oculi inter partes instrumentales numerantur. de na. hu. cō. 1°. 1°. 26. C/
de diffe. mor. 3°. 2. F
Oculus est instrumentum uisus. de instr. odor. 1°. 110. E
Oculi officium est ut uideat. 1°. meth. med. 5. H/ 7°. 6. B
Oculi instrumenti præstātia. 10°. de usu p. 179. H/ 6°. de decr. 1°. 266. B
Oculi sunt sensu tactis excellentiores. 16°. de usu par. 1°. 215. A
Oculi partes magnæ animalis. 1°. de usu par. 1°. 114. G
Oculorum per magnus est usus. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B
Oculus pars ē ad cōmode uiuēdū. fin. me. Is. 45. E/ 14°. de usu. 1°. 204. C
Oculi propter actionē totius animalis facti sunt. 1°. de usu par. 1°. 114. G
Oculorum actiones manifestæ sunt. 1°. de usu par. 1°. 114. G
Oculorum actio est propter colorem. 1°. de usu par. 1°. 115. E
Oculi cur duo, & non unus. 10°. de usu par. 1°. 177. E
Oculi debent esse siti in alto. 8°. de usu par. 166. F/ 10°. 1°. 189. A
Oculi cur supius et i pte anteriori sunt siti. 10°. de usu p. 177. E/ 1°. 180. F
Oculi cur non sint posterius. 10°. de usu par. 1°. 177. F
Oculi in hoibus, cur sunt in parte in qua sunt. 8°. de usu par. 1°. 166. G
Oculi i capitis anteriore parte eminenti siti sunt, istar speculatoris undiq;
perspicientis aciem. de ana. uiu. Sp. 48. C
Oculus est ut sol in corpore animalis. 3°. de usu par. 1°. 133. F
pp Oculos cerebrum situm est in capite. 8°. de usu par. 1°. 167. A
Oculorum sensus principium cerebrum esse dicentes quia propinquum,
decipiuntur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 237. B
Oculi fabrica excellentia superat reliqua sensuum omnium instrumenta.
7°. de decr. Hipp. 1°. 270. H
Oculorum æqualitas cur. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. A
de OCVLORVM anatomia. de anatom. uiu. Sp. 48. C
Oculus potest uideri extra animal. 4°. de anat. adm. 1°. 81. H
Oculi nō sūt uidēdi i simia, sed i maioribus animalibus. 4°. de an. ad. 1°. 81. H
Oculorum constitutio quæ. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. A
Oculi essentia quæ. de decr. Hipp. & Plt. 1°. 233. E
Oculi constant ex dissimili substantia. de bon. & uitio succ. 2°. 37. B
Oculus habet multū substantiæ cerebri. 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. G/ H
Oculus cur ppius ad Cerebri naturam accedit. 7°. de decret. 1°. 270. H
Oculorū naturā q scire uult cerebri naturā cognoscat. de ocul. 7°. 183. E
Oculi cur molles in hominibus. 8°. de usu par. 1°. 166. F
Oculos duos habent quædam animalia. de ana. uiu. Sp. 48. D
Oculi clausi sunt in multis nuper natis. 2°. de sem. 1°. 339. E
Oculis in non nullis distincti quidem sunt. 2°. de sem. 1°. 339. E
Oculus ex quibus constat. fin. med. Is. 43. H
Oculorum partes. de ana. parua. Sp. 43. D
Oculorum ossa duo. introd. Is. 54. G
Oculis tria sunt necessaria. de ocul. 7°. 184. D
Oculus constat tunicis quatuor, humoribus tribus, musculis sex. de ana-
tom. ocul. Sp. 57. B
Oculorum panniculi qui sint, & quot. de ocul. 7°. 182. H
Oculorum tunica quot. de natura, & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
i Oculo cur pāniculi plures, et pauciores à diuersis dicāt. de oc. 7°. 183. D
Oculus duas habet tunicas. intr. Is. 53. H
Oculorum tunicae sunt septem. de comp. memb. Sp. 58. C
Oculi operimentum naturale leue est, & lucidum, ac splendens instar spe-
culi. 10°. de usu par. 1°. 179. H
Oculi operimentū naturale proximū uenosum, molle, nigrum, ac pertu-
sum est. 10°. de usu par. 1°. 179. H
Oculi operimentū, & propugnaculum extremum tenue, album, ac durū
est quasi cornu. 10°. de usu par. 1°. 179. H
Oculi album membrana agnata dicitur. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 150. F
Oculi candidum quod. intr. Is. 53. A
Oculi albū, rarū substātia, et sensu tenue ē. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 150. F
Oculorum panniculi propter quid sint. de ocul. 7°. 182. H
Oculorum panniculi quomodo iuncti. de ocul. 7°. 183. B
Oculi corona quid, & ubi. de anat. uiu. Sp. 48. F
Oculi quæ pars sit corolla, & cui copuletur. in prog. com. 1°. 4°. 192. F
Oculi corona habet quatuor tunicas. de ana. uiu. Sp. 48. F
Oculorum humores qui. introd. Is. 53. H/ 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. G/

de anat. parua.

Oculorum humores tres frigidi, & humidi. de anat. ocul. Sp. 58. C
Oculorum humores propter quid sint. de ocul. 7°. 182. G
Oculorum humores nutriuntur per diadosin. 10°. de usu par. 1°. 177. G
in Oculorum humoribus non est uena. 10°. de usu par. 1°. 177. H
Oculorum humorū nutrimentum unde sumatur. 10°. de usu p. 1°. 177. H
Oculi crystalloides à similitudine crystalli. de bon. & uitio suc. 2°. 37. B
in Oculo eandem habet rationem chrySTALLINUS humor, quàm in aure si-
nis meatus prope neruum. 1°. de sympt. caus. 3°. 15. F
Oculi partes reliquæ propter crystallinū humorem factæ sunt. 2°. me-
thodi medendi. 7°. 12. G
Oculi particulae aliæ oēs crystallino hūori deseruiūt. de sym. ca. 3°. 14. D
in Oculo primum sentiendi instrumentum crystallinus est humor. 3°. de
symptomatum causis. 3°. 14. B
in Oculi pelliculis fit uisus non in crystallino. de util. resp. Sp. 63. D
Oculis unde adueniat uisibilis qualitas. de comp. memb. Sp. 58. C
Oculis qualiter adueniat uisus. de comp. memb. Sp. 58. C
Oculi tenuis humor nec debet esse plus, nec minus, nec crassior, nec te-
nuior. de symp. cau. 3°. 14. H
in Oculo quid faciat humor tenuis. 10°. de usu par. 3°. 179. F
in Oculo humoris color facit diuersitatem colorum in his, quæ uidētur.
de symp. cau. 3°. 15. A
Oculi operationes sunt singulorum colorum dignotiones. 5°. de decretis
Hippocratis. 1°. 255. F
Oculi hyaloides humor à uitri similitudine dictus. de bon. et uit. 2°. 37. B
Oculo cibus est uitreus humor. de ocul. 7°. 183. B
Oculi habent duplex genus neruorum. 8°. de usu partium. 166. G. 1°. de
symp. cau. 3°. 16. E
Oculorū nerui sensifici principiores motorijs. 9°. de usu p. 1°. 174. A
Oculorum nerui cur dicti pori. 8°. de usu par. 167. C/ 10°. 1°. 182. A
Oculorum pori cur non eunt directi. 10°. de usu par. 1°. 182. A
Oculorum pori cur uariant suas productiones. 10°. de usu p. 1°. 182. A
Oculorum nerui ratio. 8°. de usu par. 1°. 166. H
Oculorum nerui cur duo, non unus. de ocul. 7°. 184. E
Oculorum nerui unde oriuntur. de ner. diff. 1°. 53. C
ad Oculos nerui per quā uiam tendant. 9°. de usu par. 1°. 173. H
Oculum ingredientis nerui in latum, se extendunt, & circueunt uitreum
humorem. de ner. diff. 1°. 53. D
ad Oculum uenit neruus opticus. de ana. parua. Sp. 45. D
ad Oculos à cerebro prodeuntes nerui quales sint. de ocul. 7°. 183. A
Oculorum nerui quales. 16°. de usu par. 1°. 215. B/ D
Oculorum nerui crassiores. de instr. odor. 1°. 110. E
Oculorum nerui quō sint molliissimi. de neru. diff. 1°. 53. D/ C
Oculi habent maximos neruos propter sensum. 5°. de usu par. 1°. 145. C
Oculi neruus maior est quā neruus oris uentriculi. de inst. odo. 1°. 110. G
Oculorū neruorū nutrimentū unde accipiat. 10°. de usu par. 1°. 177. H
de Oculorum neruis res mira. de ner. diff. 1°. 53. C
Oculi neruus concavus est. de ocul. 183. A/ 7°. 184. A
Oculorum nerui cur concavi. de ocul. 7°. 184. F
Oculorum nerui apparent meatus. 8°. de usu par. 1°. 167. C
Oculorum nerui meatus sensibilis. de ner. dissect. 1°. 53. D/ 1°. de sympto-
matum causis. 3°. 16. B
Oculorum neruus solus habet foramen manifestū. 4°. de lo. af. 4°. 21. G
Oculorum meatus unde. intr. Is. 53. G
ad Oculum à cerebro nerui foramen clare cernitur, & est sensibilis spi-
ritus uia. de symp. cau. 3°. 14. D
Oculorum nerui foramen unde patet. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. H
Oculorum neruos esse perforatos quō tribus argumentis deprehenda-
tur. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. H
Oculorum pororum mutua coitio quid faciat. 10°. de usu par. 1°. 183. D
Oculi unius facultas transit in alium. 10°. de usu par. 1°. 184. A
ad Oculū unū tendunt spiritus alterius, qñ clauditur. de ocul. 7°. 184. D
Oculo uno clauso alterius pupilla dilatatur. 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. A
Oculo altero ubi conuiuemus cur alterius pupillam dilatari contingit. de
symptomatum causis. 3°. 14. D
ut ad Oculū se habet pupilla, ita foramē ad ipsā aurē. de an. ui. Sp. 48. H
Oculus dexter non plus cernit quā sinister. in 6°. de morbis uulgarib.
commentario 2°. 3°. 169. C
ab Oculo dextro solū corpus uisum si est, ppius est in sinistris, si longius
in dextris, & ē contrario si ab utroq; oculo, est in medio. 10°. de usu
partium. 1°. 182. E
Oculus dexter quod uideat quæ in sinistra, & ē contrario, exemplum.
10°. de usu

10°. de usu partium. 1°. 182. G
 supra Oculos cur manus imponūt à lōge intuētes. 10°. de usu p. 1°. 178. H
 Oculi sani non æque cernunt. 1°. de san. tuen. 2°. 63. E
 Oculorum diuersitates in uidendo. 2°. de sem. 1°. 339. F
 Oculi piscium non discernunt inter medios colores propter debilitatem
 uisus. de ana. uiu. Sp. 49. B
 Oculi offendūtur à splēdida, & uehēmēti luce. 10°. de usu par. 1°. 178. H
 in Oculis nō exigēda lux clarissima. de ijs, quæ in me. fi. c. 1°. 7°. 202. A
 Oculi offensi sunt militibus Xenophontis quia per niuem ambulauerūt.
 10°. de usu par. 1°. 178. H
 Oculi recreantur à ceruleis, & fuscis coloribus. 10°. de usu p. 1°. 178. H
 in Oculis non semper euidenter est delectatio, & dolor. 1°. de sympto=
 matum caus. 3°. 16. F
 Oculi neruus uenit ad Crystallinum corpus solū. de instr. odor. 1°. 110. G
 in Oculo spiritus quid faciant. 1°. de usu partium. 1°. 179. F
 ad Oculos spiritus cū aere ambiente unitur. 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. C
 Oculi instrumentum aer ambiens. 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. H
 Oculo ita aer instrumētum est ad propriorum sensibilibus dignotionem,
 ut cerebro neruus. 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. H
 ad Oculū quo modo eant spiritus à cerebro. 3°. de sympt. caus. 3°. 14. D
 per Oculorum neruos spiritus lucidus. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. H
 Oculorum spiritus fulgidus est. 7°. de decr. Hipp. 1°. 272. E
 per Oculos spiritus transeunt subtiliter. de ocul. 7°. 184. F
 in Oculo est animalis spiritus copia. 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. H
 in Oculo spiritus animalis qualis. de symp. caus. 3°. 15. C
 in Oculo spiritus aialis substātia qualis esse debeat. 1°. d. symp. ca. 3°. 15. C
 ad Oculos à cerebro uenit spiritus animalis luminosus. in 6^m. de morbis
 uulg. com. 4°. 3°. 187. B
 in Oculo spiritus multus animalis, et æthereus lōgissime uidet, ac exacte
 discernit. 1°. de symp. cau. 3°. 15. C
 in Oculo spiritus humidus multus longissime quidem, sed non exacte ui=
 det. 1°. de symp. cau. 3°. 15. C
 Oculi cur habet meatus patentes præter poros. 1°. de san. tuē. 2°. 68. D
 Oculos mouentes nerui quomodo se habeant. de neru. dissect. 1°. 53. D
 Oculos mouentes nerui unde oriuntur. de neru. diff. 1°. 53. D
 Oculos mouētes nerui duri i anteriori pte cerebri. 8°. de usu p. 1°. 167. B
 Oculos necessario mobiles esse. 10°. de usu par. 1°. 180. E
 propter Oculos collum mobile est. 10°. de usu par. 1°. 180. E
 Oculorum motus quot, & quales. 1°. de motu musc. 1°. 309. G
 Oculorum motus quatuor. 10°. de usu par. 1°. 180. F
 Oculi habent motus uoluntarios. 10°. de usu par. 1°. 180. E
 Oculi mouentur motu uoluntario, & nullum os secū mouetur. 1°. de mo=
 tu musculorum. 1°. 309. E
 Oculum oportuit circumagi. 10°. de usu par. 1°. 180. F
 Oculi cōstātes unde fiāt. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 137. H
 Oculis necessarij sunt lacerti propter motum. de ocul. 7°. 183. E
 Oculum mouentes musculi sunt sex. 4°. de lo. aff. 4°. 21. H
 Oculum mouentes musculi sunt sex, & ubi, & quo modo se habent, &
 de illorum motibus quos agant. de diff. musc. 1°. 44. G
 in Oculo sunt sex musculi. de anatom. ocul. Sp. 57. G
 in Oculo musculus quinq; solū esse dicere error est. de mus. diff. 1°. 44. G
 in Oculo septem sunt musculi. de ocul. 7°. 183. E
 Oculorum musculi duodecim. de ocul. 7°. 187. F
 Oculos cingentium musculorum sectio. 4°. de ana. adm. 1°. 80. F
 Oculorum musculi unde. 1°. de motu musc. 1°. 309. G
 in Oculorum musculos qui nerui disperguntur secundum Pelopem. 6°. de decr. Hipp. 1°. 262. F
 Oculi à duobus musculis circumaguntur. 10°. de usu par. 1°. 180. F
 Oculorum musculi mouent aliud, & non os. 1°. de motu musc. 1°. 309. F
 circa Oculi basim musculus an unus sit, uel duplex, uel triplex dubitatur.
 de musc. diff. 1°. 44. F
 in Oculi radice magnus musculus quid faciat. 10°. de usu par. 1°. 180. F
 circa Oculi basim musculi faciūt ad firmādū oculū. de mus. diff. 1°. 44. F
 Oculorum musculi facile coquuntur. de bon. & uitio succ. 2°. 37. C
 Oculi à paucis eduntur. de bon. & uitio succ. 2°. 37. B
 ad Oculum quæ uenæ, & arteriæ descendunt. 4°. de loc. aff. 4°. 22. F
 Oculorum uenæ quandoq; uidentur, quandoq; non. de mult. 3°. 80. G
 in Oculis uenæ insensibiles apparent. de tum. præter nat. 3°. 83. D
 ad Oculos arteriæ quæ. 16°. de usu par. 1°. 220. C
 in Oculo rete quid. de ocul. 7°. 183. B
 Oculorum regio quæ. 8°. de usu par. 1°. 167. F
 in Oculorum regionibus non erant facienda multa foramina pro uno.

9°. de usu partium. 1°. 175. H
 Oculorum anguli qui. introd. 1sa. 53. A
 in Oculorum angulis cur os. 9°. de usu par. 1°. 176. E
 in Oculi angulo propter quid corpus carneum. 10°. de usu pa. 1°. 181. F
 in Oculi angulo cur raro parum excidenda. 10°. de usu par. 1°. 181. G
 ad Oculorum angulos lachrymales excūt duo foramina, quæ sunt in ra=
 dice nasi superius. de ana. uiuo. Sp. 49. A
 in Oculorū angulis quæ ponūtur in ore sentiūtur. de anat. uiu. Sp. 49. A
 ex Oculis cur foramen ad nares. 10°. de usu par. 1°. 181. F
 in Oculo utroq; cur duæ glandulæ. 10°. de usu par. 1°. 181. H
 Oculis cur circumfusa pinguedo. 10°. de usu par. 1°. 181. H
 in Oculis cur sit pinguedo. de anat. oc. Sp. 57. G/13°. de usu p. 1°. 201. H
 Oculorum munimenta. 10°. de usu par. 1°. 180. A
 Oculorum tegmenta quæ, & quot. 11°. de usu par. 1°. 188. H
 Oculi propter quod habent tegmentum. de instr. odor. 1°. 112. A
 ad Oculum quid faciat cutis. 10°. de usu par. 1°. 180. A
 Oculi propter quid habent palpebras. de instr. odor. 1°. 112. B
 Oculi duri cur non habent palpebras. de instr. odor. 1°. 112. B
 Oculi absq; palpebris indecorum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. A
 in Oculo pilorum situs optimus. 10°. de usu par. 1°. 180. D
 Oculorum pili spatium habent inter se mirum. 10°. de usu par. 1°. 180. D
 Oculorum pilis si quid addatur, aut auferatur illorum utilitas corrumpi=
 tur. 11°. de usu par. 1°. 189. G
 ad Oculos ppter qd, mala, nasus & os iugale. 10°. de usu pa. 1°. 180. A
 OCULORVM excrementa unde confluant. 10°. de usu pa. 1°. 181. G
 Oculi per os, & per nares purgantur. intro. 1sa. 58. A
 Oculi expurgatur per nares, & palpebras. 1°. de san. tuen. 2°. 68. D
 Oculi cur habet meatus euidētes p quos expurget. 1°. d. sa. tu. 2°. 68. D
 in Oculos excrementa quæ ferūtur, ad nasum, & palatū deriuāda sunt.
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100. B
 Oculis admota medicamenta quidā per os expuerūt, alij per nares emū=
 xerunt, & quo modo. 10°. de usu par. 1°. 181. G
 per Oculos respirationem habet atrabilis. de nat. & or. unius. Sp. 41. E
 OCULORVM calidorum indicia. ars med. 1sa. 64. C
 Oculorum frigidorum indicia. ars med. 1sa. 64. C
 Oculi calidi in frigore. 11°. de usu par. 1°. 189. D
 Oculorum humidorum indicia. ars med. 1sa. 64. C
 Oculorum siccorum indicia. ars med. 1sa. 64. C
 Oculos sanguineos nebulosos passionibus semp abundantes habet homo
 conceptus in tribus horis sanguinis. de sperm. Sp. 37. B
 Oculorum magnitudo quid significat. ars med. 1sa. 64. C
 Oculos magnos habent humidi secundum aliquos. 2°. de temp. 1°. 20. F
 Oculi magni interdum sunt cum notis siccitatis. 2°. de temp. 1°. 20. G
 Oculos paruos habentes sicci sunt secundum aliquos. 2°. de tēp. 1°. 20. F
 Oculi parui interdum sunt cum notis plenitudinis. 2°. de temp. 1°. 20. G
 Oculi notæ significant supra oculos, & non supra totum corpus. 2°. de
 temperamentis. 1°. 20. H
 OCULORVM physionomia. quod animi mores. 1°. 319. G
 Oculi candidum caprinū optimorū morū indicium ē. qd ani. mor. 1°. 319. F
 Oculi intus conditi clarissime cernunt. quod animi mores. 1°. 319. G
 Oculorum uariatio fm colores. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3°. 187. B
 Oculorum colores quid significant. ars med. 1sa. 64. D
 Oculi bene colorati corpus totū bene se habere significāt. in 6^m. de mor.
 uul. com. 4°. 3°. 187. B
 Oculi firmissimā notitiā exhibent. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 187. A
 in Oculis robur, & infirmitas elucescunt quo modo. in 6^m. de mor. uul.
 commentario 4°. 3°. 187. A
 Oculis quomodo robur adijciatur. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B
 Oculi habentes uires imbecillas. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3°. 187. B
 Oculos habentes imbecilliores in uere sunt innaniendi. de cur. ratio. per
 sang. mis. 6°. 17. F
 Oculi robustorum. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3°. 187. B
 Oculi nigri unde oriuntur. ars med. 1sa. 64. D
 Oculi nigri, sicci, acuti sunt cōceptis i horis melācholiæ. d. sper. Sp. 36. C
 Oculos nigros habentibus occlusi sunt porri. in 1^m. de morbis uulgarib.
 commentario 2°. 3°. 115. E
 Oculi glauci qui. ars med. 1sa. 64. D
 Oculi glauci unde. ars med. 1sa. 64. D
 Oculi glauci à cæstis differunt ex diametro. in 3^m. de morb. uulgaribus,
 comment. 3°. 3°. 146. F
 Oculi cæsi quales, & quō cognoscātur. in 3^m. de mo. uul. c. 3°. 3°. 146. E
 Oculorum cæstorum qualitas. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3°. 146. G
 Oculi cæsi

Oculi cefsi sunt calidi, & sicci. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 146. E
 Oculi cefsi quid significant. 2°. de temp. 1^a. 20. H
 Oculi crassi, delati, aliquando similes oculis accipitris sunt conceptis in
 hora phlegmatis. de spermate. Sp. 36. C
 Oculum unum aquileum ex proprietate sui signi habuit Alexander. de
 spermate. Sp. 38. H
 Oculis cur conuiuent melancholici. de mel. ex Gal. Ruf. & P. Sp. 109. D
 Oculis qui intuentur inconuiuent. 4°. de præsag. ex puls. 4^a. 120. H
 Oculos pminētes cur habeāt melācholici. de mel. ex G. R. et P. Sp. 109. D
 ex Oculis, & insanis, & aegris quæ cognoscantur. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7^a. 95. C
 O C V L I sunt indicia certiora in gris. 1°. de arte cur. ad Glā. 7^a. 95. C
 Oculi, & os, cur in aliquibus dormientibus teneantur aperti. commē. 6°.
 aphorif. 52°. Ex. 53. A
 Oculi in morientibus considerandi. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 187. A
 Oculorum signa praua. in progn. com. 1°. 4^a. 192. E
 Oculi phreniticorum puluerulenti. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 165. H
 Oculorum distortio signū malū cur. in 3^m. de mor. uulg. cō. 2°. 3^a. 139. H
 Oculi obtorti significant delirium. in 6^m. de mor. uulg. cō. 1°. 3^a. 158. D
 Oculi dexter distortus qd signat. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 134. A
 Oculorum peruersio quando mala. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 176. G
 Oculi si peruertatur in febre continua debili existente corpore, letale
 est. com. 4°. aph. 49°. 33. C/ com. 7°. aph. 66°. Ex. 60. F
 Oculi si peruertantur, & lumborum dolores ascenderint, malum. in 1^m.
 prorrh. com. 2°. 4^a. 174. A
 Oculorum peruersio malum est signum. in 1^m. prorrh. cō. 2°. 4^a. 174. C
 Oculi ferox, & clausus quid significet. in 1^m. prorrh. cō. 2°. 4^a. 174. C
 Oculi qbus est ferox hi purgandi nō sunt. in 1^m. prorrh. c. 2°. 4^a. 174. B
 Oculi cur claudantur. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 174. C
 Oculi clausio in acutis mala. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 175. H
 Oculos clausos hnt comatosi, & cataphorici. in 1^m. prr. cō. 2°. 4^a. 176. F
 Oculi genam frequenter attollere molestum est. 13°. meth. med. 7^a. 86. B
 Oculi corrugatus malum, & cur. in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 158. D
 Oculi senum cur rugosi. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 158. D
 Oculi senum cur humidi. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 Oculi immobiles prauī. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 158. D
 Oculorum obscuratio mala. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 158. D
 Oculi altero minor quid significet. in progn. com. 1°. 4^a. 192. F
 Oculi albū, rubrum apparere quid, & unde. in progn. cō. 1°. 4^a. 192. F
 Oculorū uenæ liuidæ & nigræ quid portēdāt. in prog. cō. 1°. 4^a. 192. G
 Oculi sublimes quid, & unde. in progn. com. 1°. 4^a. 192. H
 Oculi caui quibusdam signa letalia, alijs naturalia. de opt. sect. 1^a. 26. A
 Oculi tumidi & caui, mali. in progn. com. 1°. 4^a. 192. H
 Oculi caui mali. in progno. com. 1°. 4^a. 191. B
 Oculi quomodo caui fiant in acutis. in progn. com. 1°. 4^a. 191. C
 Oculorum cauitas quibus contingat. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. C
 Oculos cōcauos habere cōe est longarū febriū. in pg. cō. 2°. 2^a. 204. D
 Oculorum candidum si apparet in somno quid significet. in prognostica
 comment. 1°. 3^a. 193. A
 Oculorū in dormiētibus suspectiōes cōsiderare oportet. nā si quid albi cō
 missis palpebris subinspicitur, neq; ex alui pfluuiio, aut medicamēti po
 tiōe istud cōtigat, malū ē signū, et letale ualde. c. 6°. ap. 52°. Ex. 53. A
 Oculos aptos, & tensos hnt catocho correpti. in 1^m. pr. c. 2°. 4^a. 176. E
 in Oculo sinistro signum apparens in modum lenticulæ letale signum est
 in cephalæa. de dyn. Sp. 23. B
 Oculos nigros habētes qñ moriebātur. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 115. D
 Oculi quomodo exercentur in ludo parue pilæ. de par. pil. ex. 2^a. 49. B
 de Oculo dat exemplum. 1°. meth. med. 7^a. 5. H
 de Oculis libri tres à Demosthene facti. 4°. de diff. puls. 4^a. 66. G
 Oculis gratiam conciliabant mulieres antiquæ stibio, & quomodo. 6°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 100. B
 Oculi quibus tingantur. de remed. par. fac. 7^a. 156. G
 ad Oculi sanitatem conseruandam alchobol. secr. Sp. 97. F
 de O C V L O R V M Affectibus. 4°. de locis affectis. 4^a. 21. F/ de re=
 med. par. fac. 155. H/ 7^a. 162. G
 de Oculorum morbis qui sensui apparent. de ocul. 7^a. 186. F
 Oculo extrinsecus quæ contingant. intro. 1^a. 58. D
 Oculorum passiones in mobilibus locis, quæ. de ocul. 7^a. 187. F
 Oculorum affectus unde orientur. de remed. par. fac. 7^a. 155. H
 in Oculis quæ sit ægritudo. de symp. diff. 3^a. 11. E
 Oculi propria ægritudo, & composita quæ. de diff. mor. 3^a. 6. B
 Oculorum propriæ passiones quæ. com. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D

Oculis quæ incidūt cōiuētibus nobis palpebras, & particulā sub quiete
 habētibus, uel parū uel nihil cōtristāt. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. D/E
 Oculi laborāt uere frigido, et humido. i 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 108. G
 in Oculo quæ sunt à toto genere præter naturam. de diff. mor. 3^a. 4. F
 in Oculis quo modo fiat exacerbatio p circuitū. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. G
 Oculorum Abiectio quid. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 160. D
 Oculorum Accidentia triplicia. de ocul. 7^a. 186. A
 Oculorum actionis nocumentum quod. de ocul. 7^a. 186. A
 Oculorum nocumentum naturalium actionum. de ocul. 7^a. 186. A
 Oculorum Affectus tres. fin. med. 1^a. 48. D
 Oculorum affectus totum oculum exercentes qui. intro. 1^a. 38. D
 Oculi quo modo affici cognoscatur. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. D
 Oculorum affectibus quæ adhibeat Galenus. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. G
 ad Oculorum affectus ualet centaureæ succus. de uirt. cent. Sp. 93. B
 ad Oculorum affectionū declinationes. 4°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 154. E
 ad Oculorum affectiones ex plagis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. F
 ad Oculorum affectiones collyriū uiride. 4°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 155. B
 ad Oculorum affectiones intensas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. H
 ad Oculorū ueteres ac recētes affectiones. 4°. de cōp. me. se. l. 5^a. 154. H
 ad Oculorū antiquas affectiones collyriū. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 156. H
 ad Oculorum inueteratas affectiones. 4°. de comp. med. sec. loc. 155. H/
 156. A/B/C/H/5^a. 157. A/ de ocul. 7^a. 191. C
 ad Oculorū antiquas dispōnes oēs ualet succus cētaureæ. q̄ ui. cē. Sp. 93. C
 ad Oculorum inueteratas, & callosas affectiones. 4°. de composit. med.
 secundum locos. 4^a. 158. A
 in Oculorū affectu arteriaca qñq; iciditur, et qñ. 13°. met. m. 7^a. 86. D
 ad Oculorum affectiones omnes. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. F
 ad Oculorum omnem passionem collyrium. de ocul. 7^a. 191. C
 Oculi Albugo unde oriatur. de util. resp. Sp. 63. D
 Oculorum albuginum tincturæ. 4°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 153. B
 ad Oculorum albugines. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 158. C/ de remed.
 par. fac. 156. G/ 170. D/ 7^a. 172. F/ de dynam. 24. H/ secre. Sp. 97. F
 Oculorum Album quæ infestent. intr. 1^a. 58. G
 in Oculi albo ulcus qñ oritur. intr. 1^a. 58. G
 in Oculorum albedine panus qñ curetur. de ocul. 7^a. 190. H
 Oculi propter quid allucinantur. intr. 1^a. 57. C
 Oculorum affectus circa Angulos. fin. med. 48. F/ intro. 1^a. 58. D
 in Oculis angulorum immoderationes duæ in augmento uidelicet, & di
 minutione. de diff. mor. 3^a. 5. C
 i Oculi angulorū imoderatū augmētū enchatida uocāt. q̄ dif. mor. 3^a. 5. C
 in Oculis angulorū diminutionem rhœada uocant. de diff. morb. 3^a. 5. C
 in Oculorum angulo diminuta, qñ curentur. 14°. meth. med. 7^a. 92. B
 ad Oculorum angulos erosos lippientes, & lachrymantes fuligo picea,
 tēdæ, & coni accommoda est. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 ad Oculorum angulos erosos usurpatur fuligo acrior. 7°. de simplicium
 medic. facul. 5^a. 54. F
 ad Oculorum angulos corrosos collyriū. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 156. H
 ad Oculorum angulos erosos. 4°. de comp. med. sec. lo. 156. E/ 5^a. 157. A
 ad Oculorum angulos scabros, & corrosos collyrium. 4°. de composit.
 medic. sec. loc. 5^a. 157. A
 ad Oculorum scabros, & circūrosos angulos. 4°. de composit. medicam.
 secundum locos. 5^a. 156. G
 ad Oculorum angulos circūrosos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 152. D
 ad Oculorum angulos erosos, & putrescentes. 4°. de composit. medica.
 secundum locos. 5^a. 156. D
 Oculi cur aperiri non possit laxa palpebra. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. A
 de Oculorum Apostematibus. de ocul. 7^a. 189. D
 pro Oculorum apostemata una die soluēdo collyrium. de ocul. 7^a. 191. B
 ad Oculū descētionis Aq̄ i principio qd opēferat. de me. exp. Sp. 107. E
 in Oculum si aqua descendat quid conferat. secr. Sp. 101. D
 ad Oculorum aquam electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 Oculorum Asperitates ex quibus causis proueniant. de cau. mor. 3^a. 9. C
 ad Oculorum ingentes asperitates ualet sepiarum testa. 11°. de simpliciu
 medic. facul. 5^a. 81. B
 Oculorum asperitudines, & cicatrices thlapsi extenuat. de simplicibus
 medicamentis. Sp. 91. G
 ad Oculorum asperitudines. 4°. de cōp. med. sec. loc. 155. H/ 156. A/C/H/
 157. A/ 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 224. E
 Oculi Atrophia quid. intr. 1^a. 58. F
 Oculorum Caligatio est morbus longus intrinsecus. intr. 1^a. 56. C
 Oculorum Caligationes inducit triticum elixum. 1°. de alim. fa. 2^a. 11. B
 Oculorum Caliginem cito transeuntem ostendit urina pinguis sine febre
 senibus

senibus eueniens soluta apoplexia. de dynam. Sp. 34. B
 Oculorū caligini pdest chelidonia collyrijs mista. de simp. med. Sp. 82. B
 Oculorum caligines, & cicatrices eximit fel. de simp. med. Sp. 84. E
 Oculorum caliginem, & cicatrices extenuat lapis thyites. de simplicibus
 medicamentis. Sp. 86. H
 Oculorum caligini facit oleum. de simp. med. Sp. 88. D
 Oculorum caligini facit oliuē lachryma. de simp. med. Sp. 83. F
 ad Oculorum caliginem, & nebulas. de med. fac. par. 7^a. 163. B
 ad Oculorum caliginē. de med. fac. par. 172. F/ de ocul. 7^a. 191. E/ de dy-
 namidijs. Sp. 24. G
 ad Oculorū Callos exterendos. 4°. de cōp. me. se. lo. 156. C/G/ 5^a. 157. A
 ad Oculorum callos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. B/D
 ad Oculorum callosas affectiōnes. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. C
 ad Oculorū Cācros asperatos cōfert succus cētaurea. d̄ ui. cēt. Sp. 93. B
 ad Oculorum carbonem. de ocul. 7^a. 190. D
 ad Oculorū carnē excrescētē. 4°. d̄ cō. m. f. l. 5^a. 152. D/ d̄ oc. 7^a. 190. D
 ad Oculorum carnis omnem extuberantiam. 4°. de compositione medic.
 secundum locos. 5^a. 152. G
 in Oculo Cataracta quæ sit. de ocul. 7^a. 186. D
 Oculi uenetici qui habēt cataractas apud antiquos. de ocul. 7^a. 187. D
 ad Oculorum Chemoseis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. A
 ad Oculorum grauē chymosin. de remed. par. fac. 7^a. 155. D
 Oculi Cicatrix quō differt ab albugine. intro. 15a. 59. A
 in Oculo cicatrix quando fiat. intro. 15a. 59. A
 Oculorum cicatrices extenuat anemone. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
 Oculorum cicatrices extenuat cedrea. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. E
 Oculorum crassas cicatrices detergunt caules chamæcyces. 8°. de simpli.
 medic. facul. 5^a. 63. G
 Oculorum cicatrices crassas extenuat leucoij flores sicciore. 7°. de simp.
 medic. facul. 5^a. 54. C
 Oculorum cicatrices expurgat, & extenuat sagapenum. 8°. de simplic.
 medic. facul. 5^a. 60. A
 ad Oculorū cicatrices exterēdas collyriū. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 156. F
 ad Oculorum cicatrices exterendas. 4°. de compositione medicamento=
 rum. sec. loc. 155. A/ 5^a. 156. B/C/E/F
 ad Oculorum cicatrices ueteres. de med. fac. par. 7^a. 170. D
 ad Oculorum cicatrices, & callos exterendos. 4°. de compositione me=
 dicament. sec. loc. 155. H/ 5^a. 156. H
 ad Oculorum cicatrices, & callos exterendos collyria. 4°. de composit.
 medic. sec. loc. 5^a. 156. H
 ad Oculorum scabras cicatrices exterendas. 4°. de compositione medic.
 secundum locos. 5^a. 157. A
 ad Oculorum cicatrices resolutas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. B
 ad Oculorum cicatrices albas, & caligines confert centaurea. de uirtu=
 te centaurea. Sp. 93. B
 ad Oculorum cicatrices. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. B/D
 Oculis Claritatē mirifice facit succus radice acori. de simp. me. Sp. 81. A
 ad Oculorum claritatem facit anagallidum succus cum melle attico. de
 simp. med. Sp. 80. G
 Oculorum claritati maxime facit cridrium. de simp. med. Sp. 83. E
 Oculorum claritati proprie confert lapis pyrites. de simp. med. Sp. 86. F
 ad Oculorū aciei claritatem ualet marrubiū. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 59. B
 Oculorum, & faciei claritati melius habetur mel atticum alio mele. de
 simp. med. Sp. 87. A
 Oculos clarificans unguentum. de dynam. Sp. 23. D
 ad Oculorum uisum clarificandum. de dynam. Sp. 24. H
 Oculi cur Claudi non potest. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. A
 ad Oculorum Concauitates. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. A
 Oculi Concretus qui. in 1^m. prorrh. Hip. com. 2°. 4^a. 170. F
 Oculi Confusio quid. intro. 15a. 59. B
 ad Oculorum confusiones. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. B
 Oculi Conuelluntur, & tunc quæ pars sit affecta. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. D
 Oculorum conuulsio quibus sanetur. 13°. meth. med. 7^a. 86. C
 Oculi Conuersio cur obliqua. 4°. de lo. aff. 4^a. 21. H
 Oculi Coronæ affectus qui. intr. 15a. 58. D
 ad Oculorum Crithæ. de remed. par. fac. 7^a. 156. H
 Oculi Curti restauratio. intr. 15a. 60. D
 Oculi Defluxio quō fiat. 4°. de loc. aff. 4^a. 21. H
 Oculi quare Delapsus uideatur. 4°. de loc. aff. 4^a. 21. H
 Oculis denigratis quæ adhibenda. de remed. par. fac. 7^a. 157. A
 Oculorum Dolores quibus fieri possunt. 13°. meth. med. 7^a. 86. B
 Oculi quot modis patientur dolorem, & quō curetur. de ocul. 7^a. 189. H

Oculorum dolores quæ, & quō curandi. com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 Oculorum dolores pertinent ad tactum. de symp. diff. 3^a. 11. E
 Oculi dolent ob lucis splendorem. de symp. diff. 3^a. 11. E
 Oculis contingit dolor infixus. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. B
 Oculi dolore minor est dolor capitis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 134. H
 Oculorum dolor uehementissimus coegit quendam ultro sibi mortem in
 ferre. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. E
 in Oculo dolor quā magnus. de ocul. 7^a. 187. B
 Oculi dolor ex acri humore. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 103. D
 Oculorum dolores in febris quō curentur. 12°. meth. med. 7^a. 79. F
 Oculis dolentibus quæ agenda. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 196. D
 Oculorū dolores grauissimos quibus Galenus sanauit. 3°. met. me. 7^a. 17. D
 Oculorū dolores quō modis uarijs sanantur. com. 5°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Oculorum dolores meri potio, aut balneum, aut uena sectio, aut medica=
 mentum epotum soluit. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. C
 Oculorum dolores post meri potionem, & aquæ calidæ balneum uenæ se=
 ctione curantur. com. 7°. aph. 48°. Ex. 57. G
 Oculi squalidi habentes uenas plenas, ostendunt uini potione dolores sa=
 nari debere. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Oculorum dolor quō uini potione sanatur. de ocul. 7^a. 189. B
 Oculorum dolores balneo sanauit Galenus. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. D
 Oculorū doloribus fomentum est securissimum, & tanq̄ signum, & tanq̄
 causa sanitatis. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. G
 in Oculorū dolore non est expectāda febris declinatio pro secāda uena,
 sed doloris magnitudo attendēda est. de cur. rat. p sang. mis. 6^a. 21. C
 in Oculorū dolore quæ uena secanda. de præfag. exper. Sp. 78. B
 Oculorum doloribus uena eiusdem lateris humeralis secanda. de curand.
 rat. per sang. mis. 6^a. 20. A
 pro Oculorum doloribus anthera. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153. E
 Oculorū doloribus, uel tumoribus utilis est lēticula. d̄ simp. me. Sp. 86. B
 in Oculorum doloribus paliuri folia. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 157. F
 in Oculorum doloribus peponis, & cucurbitæ caro. 4°. de compositio.
 medic. sec. loc. 5^a. 157. F
 Oculorum, & dentium dolores sedat medicamentum ex castoreo in auri
 bus instillatum. 12°. meth. med. 7^a. 79. G
 Oculis ex rheumate dolētibus profunt uitij folia. de simp. med. Sp. 92. B
 ad Oculorum tumoris calidi dolorem. de ocul. 7^a. 191. F
 in Oculorū doloribus exhibet stupefacientia. 12°. meth. med. 7^a. 75. B
 Oculorū dolorē sedans pharmacū. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153. G
 Oculorum dolorem sedans collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. F
 ad Oculorum dolores collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. F
 ad Oculorū doloris molestias collyrium. 4°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 154. F
 ad Oculorū doloris molestias. 4°. d̄ cōp. me. se. l. 153. H/ 5^a. 155. B/C/F/H/
 ad Oculorum dolores circūcirca molestantes. 4°. de compositio. medic.
 sec. loc. 154. G/ 5^a. 155. A
 pro Oculorum doloribus uehementissimis collyria ex opio. 12°. metho=
 di medendi. 7^a. 79. G
 ad Oculorum dolores uehementes. de med. par. fac. 7^a. 156. E
 ad Oculorum maximos dolores, & affectiōnes. 4°. de compositio. med.
 secundum locos. 5^a. 154. G
 ad Oculorum dolores maximos. 4°. de comp. med. sec. locos. 5^a. 154. C/
 de ocul. 7^a. 191. E
 ad Oculorum doloris uexationem. 4°. de compositio. med. secundū locos.
 153. G/ 154. D/ 155. A/ F/ 9°. 5^a. 202. B
 ad Oculorum dolores. 4°. de compositio. medic. sec. loc. 153. D/ 154. C/G/
 155. B/ F/ 157. E/ 7°. 181. C/ 182. G/ 8°. 5^a. 191. E/ de remed. paratu fac.
 156. E/ 170. E/ 174. H/ de ocul. 7^a. 191. E/ secretorum. Sp. 97. D
 in Oculo Durities quid. de ocul. 7^a. 186. G
 ad Oculorum Eminentiam omnem. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 152. H
 ad Oculorum Epiphoras. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 224. E
 contra Oculorum epiphoras maximas. 4°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 153. F
 Oculorum Extensio ab humore, uel flatu quo modo curetur. 13°. metho=
 di medendi. 7^a. 86. C
 ad Oculorum omnem extuberantiam. 4°. de compositio. medicamento.
 secundum locos. 5^a. 156. C
 ad Oculorum ficosā. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. A
 ad Oculorum ficosas eminentias. 4°. de cōp. med. se. lo. 152. G/ 5^a. 156. H
 ad Oculorum fistulas. de med. fac. par. 7^a. 170. D
 Oculi cur fluant. de sect. 15a. 19. B
 ad Oculorū fluxiōes quæ agēda, & q̄ uitāda. de med. fac. par. 7^a. 170. E
 ad Oculos quot modis humores fluant, & quo modo cognoscatur. de
 oculis. 7^a. 187. G
 ad Oculos

ad Oculos quo modo ueniunt humores. de ocul. 7^a. 190. B
 ad Oculos à capite quò materiae tràsmittatur. 13°. meth. med. 7^a. 86. D
 ad Oculos cur à capite materia tràsmittatur. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. G
 ad Oculos defluxus sunt à capite. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. F
 ad Oculos diu currens materia incidit cutim. de fascijs. 7^a. 295. F
 ad Oculos à capite fluxio quò curanda. 7°. meth. med. 7^a. 48. A
 Oculi si ex capite ægrotent quò curandi. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. A
 ad Oculorum fluxiones curatio. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. B
 Oculorum fluxionem cohibentia. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 158. G
 ad Oculos fluētū humorū remediū. de rem. pa. f. 156. E/ d'ocu. 7^a. 191. E
 ad Oculorum, & aliorum membrorum corporis fluxiones ualet antido-
 tus Aellij Galli. 2°. de antid. 5^a. 110. H
 ad Oculos uel aures succi si fluant, deriuandum per nares, & os. de cu-
 cur. scar. 6^a. 4. E
 in Oculis fluxio ad nares deriuatur. 5°. meth. med. 7^a. 30. F
 Oculorū fluxiōes ad fauces traducūtur. i 6^m. d' mor. uul. c. 2°. 3^a. 166. B
 Oculis qñ rheuma frequēter nocet utimur catharticis. de dyn. Sp. 20. E
 in Oculorum fluxionibus clysteres, & medicamenta fortia. 4°. de cōp.
 medic. sec. loc. 5^a. 157. C
 ad Oculorum fluxiones cucurbita in occipitio. 13°. meth. med. 7^a. 85. A
 ad Oculorū destillationē uenæ sectio cōuenit. de rem. par. fac. 7^a. 156. C
 in Oculorum fluxionibus uenæ sectio. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 157. C
 pp Oculum secantur arteriæ temporum ob fluxum calidum, & spumo-
 sum. de cur. rat. per sang. miß. 6^a. 21. D
 ad Oculos quæ deferunt fluxiones uasa quandoq; incidenda. 13°. metho-
 di medendi. 7^a. 86. D
 ad Oculos ferētia fluxiōes uasa quæ icidi nō debēt. 13°. met. me. 7^a. 86. D
 ad Oculorum calidam destillationem. de remed. par. fac. 7^a. 156. D
 ad Oculos destillationes quo modo dicantur coqui. de uict. rat. in morbis
 acutis. com. 2°. 7^a. 122. H
 ad Oculos fluxionis calidæ remedia. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. D
 Oculorū fluxionē cohibēt agglutinatoria. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 158. G
 Oculorum fluxiones resiccat muci limacis medicamentum. 11°. de simplic.
 medic. facul. 5^a. 78. F
 Oculorum fluxiones desiccātibus collyrijs miscetur cornu ceruinum. 11°.
 de simp. med. fac. 5^a. 79. H
 Oculis rheumatizantibus bdellium proprium est. de dynam. Sp. 22. A
 ad Oculorum fluxiones utuntur echini herbæ fructu. 6°. de simplicium
 medic. facul. 5^a. 47. G
 Oculorum fluxiones sistit Epigoni medicamentum fronti impositum. 5°.
 de comp. med. per ge. 5^a. 246. E
 ad Oculorum fluxiones acres lac ualet, tum per se, tum cū mollium col-
 lyrium quopiam. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. H
 Oculorum fluxionibus collyrijs accommodatis inditur pompholyx. 9°.
 de simp. med. fac. 5^a. 70. H
 ad Oculorum fluxionem cataplasma. de med. fac. par. 7^a. 172. F
 ad Oculos fluxiones acres rariores sunt. 13°. meth. med. 7^a. 86. D
 in Oculorū fluxionibus acris quibus utamur. 13°. meth. med. 7^a. 86. D
 in Oculorum fluxionibus acris non debemus uti Thapsia, & sinapi.
 13°. meth. med. 7^a. 86. D
 ad Oculorū fluxiones tenues, & acres. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 149. E
 Oculorum acredinem qui ferre nō possunt ijs ualet melinū. 4°. de comp.
 med. sec. loc. 5^a. 155. E
 ad Oculorū fluxū tenuē, & multū. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 155. H
 ad Oculorum fluxum tenuem. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. C
 ad Oculos humores tenues descēdētes reprimēs collyriū. de oc. 7^a. 191. C
 ad Oculorum fluxum acrem, & uberem. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 155. F
 ad Oculorum multam fluxionem. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. C
 Oculorum diutinæ fluxiones quò sanandæ. 13°. meth. med. 7^a. 86. D
 ad Oculorum fluxiones antiquas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. D
 ad Oculorū affectiones ægre cedentes. 4°. de comp. med. se. lo. 5^a. 155. D
 Oculos cum quidam ex longo tempore ab incessabili fluxione infectos ha-
 beret quo sit præsidio sanatus. de cucur. scar. 6^a. 4. A
 ad Oculorū fluxum omnis generis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 159. H
 Oculorum fluxiones. 4°. de comp. med. sec. loc. 154. F/ 157. G/ 7°. 185. A/
 8°. 191. E/ 5°. de comp. medic. per gener. 246. H/ 5^a. 249. B/ de med.
 fac. par. 7^a. 172. F
 ad Oculos fuscatos ualet theriaca. de ther. ad Pif. 5^a. 91. G
 ad Oculos Glaucos. 4°. de comp. med. sec. loc. 153. B/ 5^a. 158. D/ de med.
 fac. par. 7^a. 163. B
 Oculorum Grauitati confert sectio uenæ frontis. de ana. uiu. Sp. 55. A
 Oculorum Hebetudo est morbus paruus. de ther. ad Pif. 5^a. 99. A

Oculorum hebetudo quò fiat. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 170. E
 Oculorum hebetudini medetur accipiter. de ther. ad Pif. 5^a. 93. F
 Oculorum hebetudinibus ob crassitiem humorum non malum est remediū
 sagapenum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. A
 ad Oculorū hebetudinem collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. H
 Oculorū hebetudinem sedare potest Theriaca. de theria. ad Pif. 5^a. 95. H
 Oculos acutissime cernere facit acetū scillinū. de med. fac. par. 7^a. 178. C
 Oculorū aciem obtusam ab humorū crassitudine succus, & radices her-
 bæ libanotidis mistus melli emēdat. 7°. de simplicium medicamentorū
 facultatibus. 5^a. 54. E
 Oculorum aciem acuit funiterræ succus. 7°. de simplicium medicamento-
 rum facultatibus. 5^a. 49. G
 Oculos senum acutos reddens antidotus. 2°. de antid. 5^a. 111. H
 Oculi Hippos quid. fin. med. 15a. 48. F
 Oculorum affectus equus. in prognost. com. 1°. 4^a. 194. C
 Oculi Hordeolum curat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
 ad Oculos Humectos collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. A
 ad Oculos humectos. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. D/ 5^a. 156. D
 Oculi Humorū uitia quæ. de symp. caus. 3^a. 14. E
 Oculi morbus ut instrumentum est Hypochyma. 2°. meth. med. 7^a. 12. H
 ad Oculorum hypophthalmata collyria qualia per gradus. 10°. de simp.
 medic. facul. 5^a. 72. H
 ad Oculorum hypophthalmata sanguis columbæ ualet. 9°. de simplicium
 medic. facul. 5^a. 72. H
 ad Oculos multis Illitionibus læsos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. H
 Oculorum Immobilitas unde. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 170. F
 Oculos Imperturbatos conseruās collyrium. 4°. de compositione medic.
 secundum locos. 5^a. 156. E
 ad Oculos imperturbatos conseruandos. 4°. de compositione medicam.
 secundum locos. 5^a. 156. D
 Oculi inflamatio quid. fin. med. 15a. 48. D
 Oculi inflamatio cum fluore. de sect. 15a. 17. D
 Oculorum inflamatio quid efficiat. in prog. com. 2°. 4^a. 203. A
 circa Oculum inflamatio, & dolor quibus tollatur. 4°. de comp. med.
 secundum locos. 5^a. 151. A
 Oculorum tunicarum inflammationes indurata quid petant. 4°. de cōp.
 medic. sec. loc. 5^a. 151. B
 Oculis inflammatis adstringentia adhibemus. de sect. 15a. 18. C
 Oculorum phlegmones abrotono sanantur cū malo cydonico cocto, aut
 pane. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. D
 Oculorum phlegmonas, & dolores mitigat succus centaureæ. de uirtute
 centaureæ. Sp. 93. C
 ad Oculorum phlegmonas lac ualet cum ouo, & rosaceo. 10°. de simp.
 medic. facul. 5^a. 73. H
 ad Oculorum phlegmonas congruit aloë. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. C
 Oculo inflammato succus fœniculi, & lac muliebre conuenit. de optima
 secta. 15a. 21. D
 in Oculorum phlegmone decoctum fœnugræci optimum, & quò fiat.
 13°. meth. med. 7^a. 86. C
 Oculorū phlegmonēalui pfluuiū sanat. i 6^m. de mor. uul. c. 6°. 3^a. 197. E
 Oculi phlegmone una die p purgationē leuata fuit. 13°. met. me. 7^a. 83. A
 Oculorum inflammationes nō inciduntur scalpello, nec oleo irrigantur.
 de sect. 15a. 18. C
 Oculis inflāmati nō luxātur manus sicut inflāmato crure. d' sect. 15a. 18. C
 in Oculorum indurata inflammatione oculorum anguli uena secanda. de
 cur. rat. per sang. miß. 6^a. 20. G
 in Oculorum angulis lachrymalibus uenæ duæ non apparēt multum. de
 anat. uiu. Sp. 55. A
 in Oculorum angulis uenæ sectio. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. A
 Oculi angulorum magnorum uenæ parum mittunt sanguinis. de curan.
 rat. per sang. miß. 6^a. 19. C
 ad Oculos inflammatos. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. G
 ad Oculorum inflammationum declinationes. 4°. de comp. medicamen-
 secundum locos. 5^a. 154. E
 ad Oculorum inflammationes. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 188. G
 ad Oculorum omnem inflammationem. 4°. de compositione medicamēt.
 secundum locos. 5^a. 159. F
 de Oculorum phlegmone casus. de curan. rat. per sang. miß. 6^a. 20. B
 Oculi Inflatio quid. intro. 15a. 58. E
 Oculorum Infractio quid. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a. 160. D
 ad Oculorum inustiones. 4°. de compositione medicamentorum secundū
 locos. 154. G/ 5^a. 155. A/H
 ad Oculorum

ad Oculorum inustiones quas epicaumata græci uocant. 4°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 160. A
 ad Oculorum inustiones. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. B/D/F
 Oculi Iridem infestantia quæ intro. 1sa. 58. D
 Oculos lachrymare quid, & unde. in prog. Hipp. com. 1°. 4°. 192. E
 Oculi sponte lachrymantes sunt indicationis signum. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 100. D
 Oculus si nullo modo affectus lachrymet, absurdum, si autem affectus nō absurdum. com. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
 Oculorum potentia cōtentiua debilitas ostēditur per lachrymas. cō. 4°. aphorif. 52°. Ex. 33. D
 Oculi cur lachrymātur i dolore genuū. d. na. et ord. cuius. cor. Sp. 42. D
 cum Oculis genuum societas. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. D
 Oculorum lachrymam stringit erytrodani folia. de simp. med. Sp. 84. B
 Oculorum lachrymæ prodest lapis galactites. de simp. med. Sp. 86. H
 Oculis lachrymantibus psyllium cito prodest. de simp. med. Sp. 89. A
 ad Oculorum lachrymas. de dyn. 24. G/secretorum. Sp. 97. C
 de Oculorum Liuoribus. de med. fac. par. 7°. 162. H
 ad Oculorum liuiditates ualet centaureæ succus. de uirt. cent. Sp. 93. D
 contra Oculorum Maculam succus yari. de med. exper. Sp. 106. D
 Oculorum Meatum affectus. intr. 1sa. 58. D
 ad Oculorū Mēbranarū exuberantias. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 156. D
 Oculorum Nerui quo modo cognoscantur mollificati, & aliter affecti. de oculis. 7°. 187. G
 Oculi Mordentur in tempestate aquilonia. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 Oculos mordicant acida, & amara. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. C
 Oculorum morsus quibus curandi. 13°. meth. med. 7°. 86. B
 Oculi peius Mouētur in tempestate australi. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 Oculorum motus amissus unde. 4°. de loc. aff. 4°. 21. G
 Oculorum motus uoluntarij passio. de ocul. 7°. 186. E
 Oculorum Obtenebrationem patiētes solis purgationibus sanati sunt. de purgand. med. 5°. 87. G
 Oculi Oedema quid. intr. 1sa. 58. E
 ad Oculorum œdemata. de rem. par. fac. 156. F/ 7°. 157. A
 Oculorum frequentissima affectio est Ophthalmia, siue lippitudo. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. F
 Oculos infirmisimos habent qui sunt opportuni lippitudinibus. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. G
 in Oculorum ophthalmia quæ apponenda in calidis, & frigidis humori bus. de ocul. 7°. 190. C
 ad Oculorum ophthalmias fœnugræci succus sanguine columbino præstat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. H
 ad Oculorum lippitudinem præsidia. de dynam. Sp. 24. G
 in Oculis fit Palpitatio. de trem. palp. conuul. & rig. 3°. 52. B
 ad Oculorum Panum. de ocul. 7°. 191. E/de dynam. Sp. 24. G
 ad Oculorum panum, & sanguinem præsidia. de dynam. Sp. 24. H
 Oculū in aliquibus offendit Paralyti, à generatione. de ana. ocul. Sp. 57. G
 Oculorū paralyti, & spasmus quot sint, & quō fiunt. de ocul. 7°. 187. E
 Oculi quando dicitur resolutus. intr. 1sa. 58. G
 ad Oculorum Pediculos. de med. fac. par. 7°. 163. C
 ad Oculorum Pellicularum eminentias. 4°. de comp. medicamentorum sec. loc. 152. H/ 5°. 155. H
 ad Oculorum pelliculas confestim auferendas. 4°. de comp. medicamen. secundum locos. 5°. 158. A
 Oculi Perturbatio initium phlegmonis est. in 6^m. de morbis uulgarib. cōmentario 5°. 3°. 189. A
 ad Oculorum Petiam quæ conueniant. de ocul. 7°. 190. D
 ad Oculorum petia. de ocul. 7°. 191. A
 Oculi Phthisis quid. intro. 1sa. 59. B/10°. de usu par. 1°. 179. F
 Oculorum tabitudines, quæ. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 de Oculorum pillorum ablatione. de ocul. 7°. 190. E
 ad Oculū infestates pilos palpebris innatos. de remed. par. fac. 7°. 156. G
 Oculorum pituita quid, & unde. in progn. com. 1°. 4°. 192. G
 Oculi cur Procidit, & à sua sede mouetur. 4°. de loc. aff. 4°. 21. H
 Oculi quō à sua sede remoueat. 4°. de loc. aff. 4°. 21. H
 ad Oculorum prolapsus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. C/D/F
 ad Oculos qui extra exeunt. de ocul. 7°. 191. A
 Oculi Profluium quod. intr. 1sa. 58. E
 ad Oculorum Pruritus confert succus Centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. B
 ad Oculorum intensos pruritus collyrium. 4°. de composit. medicamen. secundum locos. 5°. 157. A
 ad Oculorū intensos pruritus. 4°. de cōp. med. se. lo. 156. G/H/ 5°. 157. B

ad Oculorum pruritus, & pinguem pituitam. de dynam. Sp. 24. H
 ad Oculorum pruritus. de ocul. 190. D/ 7°. 191. E
 ad Oculos Purulentos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. A/D
 ad Oculorum purulentiam recentem. de remed. par. fac. 7°. 157. A
 ad Oculos purulentos cum molli tumore. de remed. par. fac. 7°. 157. A
 in Oculis pus quō digerendum. 14°. meth. med. 7°. 93. G
 in Oculo existens pus quō uacuetur. 14°. meth. med. 7°. 93. G
 Oculorum Pustulæ quibus indigeant medicamentis. 4°. de comp. medic. secundum locos. 5°. 151. B
 ad Oculorum pustulas. 4°. de cōp. med. sec. lo. 154. G/H/ 5°. 155. A/B/C/ D/F/H/ de ocul. 189. C/ 7°. 191. E
 Oculi quare Retractus uideatur. 4°. de loc. aff. 4°. 21. H
 in Oculo rhyas quid. 10°. de usu par. 1°. 181. G/in 6^m. de morb. uulgar. comment. 2°. 3°. 166. B
 ad Oculorum rhœadas, hoc est, angulos antrofos. 4°. de comp. medica. secundum locos. 5°. 156. A
 Oculi Rubicundior factus est indicationis signum. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 100. D
 Oculorum rubor à uomitu, malum, & quare. com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 Oculos rubicundos, & sanguinosos curat succus Centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. C
 ad Oculorum Rupturas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. A
 Oculis Sanguinolentis, subflauis, & subpallidis quid adhibendum. de re= med. par. fac. 7°. 157. A
 ad Oculos sanguinolentos. de ocul. 7°. 191. E/de dyna. Sp. 24. G
 ad Oculorum sanguinem, & uulnus præsidium. de dynam. Sp. 24. G
 ad Oculorum sanguinem, & dolorem præsidium. de dynam. Sp. 24. G
 ad Oculorum sanguinem præsidium. de dynam. Sp. 24. H
 in Oculis cruentis sanguis columbæ ex pennis teneris. 4°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 157. G
 ad Oculos cruentatos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. G
 ad Oculorum Scabies duras. de ocul. 7°. 190. H
 ad Oculorum scabiem. de ocul. 7°. 191. E
 ad Oculorum pruriginosam scabiem. de remed. par. fac. 7°. 156. F
 Oculorum Scabræ affectiones quibus sanentur. 4°. de composit. medica. secundum locos. 5°. 151. B
 ad Oculorum Scabrities. 4°. de com. med. sec. loc. 5°. 156. B
 ad Oculorū scabras affectiones. 4°. de cōp. me. s. l. 156. E/F/H/ 5°. 157. A
 ad Oculos scabros propter solē, & puluerē. 4°. de cōp. m. s. l. 5°. 157. H
 ad Oculos Scabros. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. A
 ad Oculorū Staphylomata. 4°. de cōp. med. sec. loc. 155. A/D/ 5°. 158. C
 in Oculo quæ sit causa Strabismi, & spasmī. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Oculi Soli Suffusione laborant. 1°. de loc. aff. 4°. 6. C
 Oculis qualia accidentia accidunt per suffusiones. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E
 in Oculo qd faciat humor euaporans in uentriculo. 1°. de lo. aff. 4°. 4. A
 Oculi affecti in suffusiones incidunt ob uentriculi affectū. d. cōst. ar. 1sa. 41. B
 Oculos, & cerebrum quæ efficiant symptomata uitiosorum humorū uaporationem sequuntur. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 ante Oculos symptomata suffusioni similia apparent cum sunt excremēta in ore uentriculi. 1°. de loc. aff. 4°. 3. F
 Oculi infestantur suffusioni similibus affectibus stomacho affecto. 3°. de locis affectis. 4°. 14. E
 Oculorum suffusiones adhuc tenues aufert myrrha. 1°. de anti. 5°. 105. C
 Oculorum suffusiones ex ictu iuuat stœbe. 3°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 ad Oculos multo sanguine in æstate suffusos. 4°. de cōp. me. s. l. 5°. 155. B
 ad Oculos Suppuratos. 4°. de cōp. med. sec. loc. 154. F/G/ 5°. 155. H
 Oculorum Sycofes quæ sint, & quibus sanentur. 4°. de comp. med. secū= dum locos. 5°. 151. A
 Oculorum sycofi quæ conueniant. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. B
 ad Oculorum sycofes confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. B
 Oculis obortæ Tenebræ, quando bonæ, & quando non bonæ considerā= dum. 1°. de cri. 4°. 128. B
 Oculis obortæ tenebræ signa crisis indicatiua. 1°. de cris. 4°. 130. C
 circa Oculos quid tenebricosum. in prognost. com. 3°. 4°. 210. E
 ad Oculis tenebras offundentia. de med. fac. par. 7°. 170. E
 ad Oculorum Tubercula. de remed. par. fac. 7°. 156. H
 Oculorum Tumores myrta compefcit. de simp. med. Sp. 87. E
 Oculorum tumorem fertula sedat. de simp. med. Sp. 90. H
 ad Oculorū tumorem calidū, & sanguinem ipsorum. de ocul. 7°. 191. F
 ad Oculorum tumores ex plaga. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. H
 ad Oculorum molles ex ictu tumores. de remed. par. fac. 7°. 156. F
 ad Oculorū tumore, et caliginē, et sanguinē præsidia. de dyn. Sp. 24. G
 ad Oculorum

ad Oculorum tumores. de ocul.	7 ^a .190.D	cuandum est. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .149.F
ad Oculorum Tunicas induratas. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .151.G	Oculos curans capite non purgato quæ incurrant. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .149.F
Oculi Turbulenti quibus. in 1 ^m . prorrh. Hipp. com. 2 ^o .	4 ^a .170.F	Oculis danda sunt purgatoria medicamenta. de cathar.	Sp.94.G
Oculorum Vacillatio quibus eueniat. præs. exper. conf.	Sp.78.E	Oculorū cenotica, quæ ex oculis lachrymas educunt. de cathar.	Sp.95.B
ad Oculorum Vertiginem remouendam. de med. fac. par.	7 ^a .172.F	ad OCVLOS medicamenta extrinsecus. intr.	Is.58.A
ad Oculos qui non Vident uesper. de ocul.	7 ^a .191.A	Oculorum pharmacorum septem species. intro.	Isa.58.C
Oculis cur res duplæ uideantur. 4 ^o . de loc. aff.	4 ^a .22.A	Oculorum pharmaca ad lippitudines incipientes. intr.	Is.58.O
Oculorū Vitia expurgat dracūculi succus. 6 ^o . de simp. me. fa.	5 ^a .46.D	Oculorum pharmaca ad eorum dispositiones. intr.	Isa.58.C
Oculorum uitij maxime idoneum est sceniculum. de simp. med. Sp.84.D		Oculorum pharmaca ad eorum fluorem. intr.	Isa.58.O
ad Oculorum uitia præsidia. de dynam.	Sp.24.G	Oculorum pharmaca ad eorum scabritiem. intro.	Isa.58.C
ad Oculorum uaria uitia. de med. fac. par.	7 ^a .170.D	Oculorum pharmaca ad lippitudinē siccam, & scabiosam. intr.	Isa.58.O
in Oculo Vnguem pterygion uocant græci. de diff. mor.	3 ^a .4.F	Oculorum pharmaca ad suffusiones. intr.	Isa.58.C
in Oculo unguis, lippitudo, cornea excisa, ragoidis procidentia, & suffu- sionis initium non est simplex morbus, sed compositus, uel multi, de diff. morb.	3 ^a .5.H	Oculorū pharmaca ad eos inflammatos, & circūdolentes. intr.	Isa.58.O
in Oculo unguis, suffusio, & rhoeas morbi sunt non ex accidenti sed pri- mo totius instrumenti. de diff. morb.	3 ^a .6.B	Oculorum medicina qualis debeat esse. de ocul.	7 ^a .190.B
in Oculo unguis est ex genere naturali. de diff. mor.	3 ^a .4.F	Oculi requirunt suauissima medicamenta. 11 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .81.D
Oculorum pterigia ulcera ambigua. 14 ^o . meth. med.	7 ^a .90.H	pro Oculis odorata medicamenta. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .151.G
in Oculo ungula. de ocul.	7 ^a .186.F	supra Oculos quō imponenda medicamenta. 13 ^o . meth. med.	7 ^a .86.A
Oculorum unguis quibus attenuentur. 4 ^o . de cōp. med. sec. lo.	5 ^a .151.A	in Oculo quod inijcitur debet esse leue. 13 ^o . meth. med.	7 ^a .86.B
Oculorū unguis attenuare potest Thyites lapis. 9 ^o . de simp. m. f. 5 ^a .67.E		pro Oculis terrea ad unguem leuiganda. 13 ^o . meth. med.	7 ^a .86.F
Oculorum pterygijs quæ conueniant. 4 ^o . de cōp. med. sec. loc.	5 ^a .81.B	Oculorū medicamēta i cote terūt. d uic. ra. i mor. acu. c. 4 ^o . 7 ^a .152.G	
Oculorum unguis eliquat sepiarum testa. 11 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .81.B	in Oculos quō inijcienda medicina. de ocul.	7 ^a .190.C
Oculorum unguis auferunt tithymalli. 8 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .62.D	Oculis qñ debemus uti repercussiu. com. 6 ^o . aph. 31 ^o .	Ex.49.D
ad Oculorum ungulas dura. de ocul.	7 ^a .190.H	Oculis apposita styptica quid agant. de ocul.	7 ^a .189.B
ad Oculorum pterygia. 4 ^o . de comp. med. sec. loc. 5 ^a .158.D/ de remed. par. fac. 7 ^a .156.H/ de dyna.	Sp.24.H	de Oculorum medicinarum potentijs. de ocul.	7 ^a .189.A
de Oculorum Vlcerebus. de med. fac. par.	7 ^a .163.A	Oculis quō ualeat medicina aperitiua & dissolutiua. de ocul.	7 ^a .189.B
in Oculis differentia ulcerationum. fin. med.	Isa.48.D	in Oculis quid agant molliuina, dissolutiua, & maturatiua medicamēta. de oculis.	7 ^a .189.B
Oculorum ulcera quo modo sanentur, & quibus. 4 ^o . de comp. medicam. secundum locos.	5 ^a .150.H	in Oculo medicamentū dissolutiū, & maturatiuum. de ocul.	7 ^a .190.C
Oculo exulcerato quid agendum. 5 ^o . meth. med.	7 ^a .34.B	ad Oculos quid faciant medicamenta contractiua. de ocul.	7 ^a .189.C
Oculorum ulcera inflammata quid petant, quando sunt recentia. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .151.B	ad Oculos quid faciant concoquentia. 4 ^o . de cōp. med. sec. loc.	5 ^a .150.C
Oculorum ulcera cum acri fluxione quæ curare possunt. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .150.C	ad Oculos quid faciant medicamenta maturatiua. de ocul.	7 ^a .189.D
Oculorum ulcera uetusta quid petant. 4 ^o . de comp. med. sec. loc. 5 ^a .151.B		in Oculo quō ualeat oppilatiua medicina. de ocul.	7 ^a .189.B
Oculorum ulcus mundum seruari debet. 4 ^o . de compositione medicamē. secundum locos.	5 ^a .151.A	pro Oculis puerorum medicamentum. 4 ^o . de cōp. med. sec. loc.	5 ^a .152.F
ad Oculorum ulcera multa, fluxiones, bullas, siue pustulas accomoda sunt remedia ocularia, quibus ebenus mistus est. 6 ^o . de simp. me. fa.	5 ^a .46.D	Oculorum medicamentis adhibetur aqua pluuialis. in 6 ^m . de morb. uulg. commentario 4 ^o .	3 ^a .184.F
ad Oculorum ulcera lapidem hæmatitem expertus est Galenus. 9 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .68.D	ad Oculos quæ ualent. 5 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .38.E
Oculorum ulcera per se cicatrice includit hæmatites lapis. 9 ^o . de simplic. med. facul.	5 ^a .68.D	Oculis de nascentibus terræ quæ conueniant. de ocul.	7 ^a .188.G
Oculorum ulcera expurgant, & implent myrrha, styrax, & thuris ra- mus. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .54.E	Oculis quæ animalia conueniant. de ocul.	7 ^a .98.G
ad Oculorū sordida ulcera, & serpentia. 4 ^o . de cōp. me. se. l. 5 ^a .154.H		pro Oculis balneum. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .154.C
ad Oculorum sordida ulcera. 4 ^o . de comp. med. sec. loc. 151.A/ 5 ^a .155.F		Oculis conferunt balnea. 13 ^o . meth. med.	7 ^a .86.B
ad Oculorum ulcera repurgata. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .155.F	ad Oculos quæ biles, & feles recipiantur. 10 ^o . de simp. med. fa. 5 ^a .74.F	
ad Oculorum ulcera. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .155.F	ad Oculos fel laudatorum animalium. 10 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .74.H
ad Oculorum omnis generis ulcera. 4 ^o . de comp. medicamentorum secū- dum locos.	5 ^a .154.G	Oculorum medicamēta, quæ fel recipiunt, debent aliud simul habere, & quod. 10 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .74.H
de Oculorum Vulneribus, & eorum curatione. de ocul.	7 ^a .190.C	Oculis cū melle illinūt cētaurij minoris succus. 7 ^o . de simp. me. f. 5 ^a .50.H	
in Oculo quid faciat uulnus magnum. 1 ^o . de symp. cau.	3 ^a .15.D	ad Oculos qualis lapis hæmatites. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .151.C
Oculi humor ē pupilla ubi effluxit qd sequatur. 1 ^o . de symp. cau.	3 ^a .15.D	ad Oculos quale sit scenugracum. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .149.F
contra Oculorum uulnera quæ ualeant. de ocul.	7 ^a .189.C	pro Oculis lac quale esse debet. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .150.G
in Oculo uulnerato quid agant acetosa frigida. de ocul.	7 ^a .189.B	ad Oculos cur ualeat lapis hæmatites. 9 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .68.C
ad Oculorum uulnera simplicia. de ocul.	7 ^a .190.G	Oculorū bonū remediū est lapis phrygius coctus. de ther. ad Pis.	5 ^a .97.E
ad Oculorum uulnera cum tumore, et dolore. de ocul.	7 ^a .190.G	Oculis grata sunt semina marathri. de ther. ad Pis.	5 ^a .92.B
ad Oculorum uulnera cum putredine. de ocul.	7 ^a .190.G	Oculis quæ metalla conueniant. de ocul.	7 ^a .188.G
ad Oculos. de med. fac. par.	7 ^a .173.C	Oculorum medicamenta sunt sepiissime metallica. de ocul.	7 ^a .189.B
in OCVLIS diligenter agendum est. de anat. ocul.	Sp.57.H	Oculi liliorum oculis conueniunt. de ocul.	7 ^a .188.G
Oculos qui curare uult debet illos cognoscere sanos. de ana. ocul.	Sp.57.B	pro Oculis oua. 13 ^o . meth. med.	7 ^a .86.B
Oculos qui curare uult quid agere debet. de ocul.	7 ^a .182.F	in Oculis multum ualeat oui humor. 13 ^o . meth. med.	7 ^a .86.A
Oculi quō præparandi ad curationem. 4 ^o . de cōp. med. sec. loc.	5 ^a .150.B	ad Oculos ouorum liquor subtenuis, & qualis. 4 ^o . de comp. medicamē. secundum locos.	5 ^a .149.F
pro Oculis curadis purgandum prius totum corporis, deinde caput. 14 ^o . methodi medendi.	7 ^a .92.B	supra Oculum oui luteum assum. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .157.D/H
Oculus non potest sanari ante totum corpus. 4 ^o . meth. med.	7 ^a .25.E	supra Oculos expressus succus pennarum pullorum iuuat. 9 ^o . de simplic. med. facul.	5 ^a .72.H
in Oculis primo caput sanandum. 13 ^o . meth. med.	7 ^a .86.D	Oculos posca fouet. de remed. par. fac.	7 ^a .155.H
Oculis antequam aliquid adhibeamus caput corpusq; totum primo cura-		Oculis pdesse cōprobatu sanguis foras illinitus. de simp. med.	Sp.90.B
		Oculis imponuntur folia uiolæ. 6 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .48.F
		pro Oculis arida medicamenta. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .151.H
		ad Oculos siccum medicamentum Galeni. 9 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .67.G
		ad Oculorum ualitudinem tuendam Galeni aridum. 4 ^o . de compositione med. sec. loc.	5 ^a .152.A
		pro Oculis collyrium ex cinnamomo. 12 ^o . meth. meth.	7 ^a .79.H
		pro Oculis quæ collyria arida cōueniūt. 4 ^o . de cōp. med. se. lo.	5 ^a .151.H
		Oculis ualde commoda confectio. 7 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .185.D
		Oculorum empla-	

Oculorum emplastrum. de rem. par. fac. 7^a. 156. E
 supra Oculos fomenta ex aqua calida. 13°. meth. me. 7^a. 86. C
 Oculis quæ fomenta adhibenda per spongiā mollem, non per sacculos, &
 cataplasmata. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 196. A
 supra Oculos cataplasmata qualia. de ocul. 7^a. 190. C
 Oculi quibus debent calefieri. de ocul. 7^a. 190. C
 pro Oculis linimentum. de remed. par. fac. 7^a. 156. E
 pro Oculis quæ fugienda. de reme. par. fac. 7^a. 156. C
 Oculis non conueniunt acrida. 4°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 150. B
 Oculorū aegritudines cur nō sunt acribus excitāde. 10°. d. us. p. 1^a. 181. G
 Oculi nō tollerāt acrida medicamēta, et cur. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 103. D
 Oculus afficitur acribus. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 159. H
 Oculus habet acerrimū sensum. 13°. meth. me. 7^a. 86. A
 Oculi hñt sensum acutū. de ocul. 7^a. 189. B
 in Oculis repercutientibus non utimur. 13°. meth. me. 7^a. 86. C
 in Oculis si quis opio utatur quid facit. 3°. meth. me. 7^a. 17. E
 in Oculis cuiāda sunt stupefaciētia quātū fieri pōt. secretorū. Sp. 97. B
 Oculorum tunica duram dispositionem acquirunt insanabilem à stupefa-
 cientibus. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Oculis nullum stomaticum conuenit. 13°. meth. me. 7^a. 83. C
 Oculo nō confert absinthium. 14°. meth. me. 7^a. 98. D
 Oculis non adhibetur acetum cum rosaceo. de sect. 15a. 18. C
 Oculis quæ mire obsunt frigidissima. 3°. meth. me. 7^a. 17. D
 Oculis frigidum mordax. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 24. C
 Oculis nō cōueniūt nitrosa salsa, et austera. 4°. de cōp. me. se. l. 5^a. 150. C
 Oculo oleum nocet, non alijs partibus. de opt. sect. 15. 21. D
 nec Oculis nec ori oleū adhibēdum in phlegmone. 13°. meth. med. 7^a. 83. C
 Oculis ab inunctionibus molestat. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 103. D
 in Oculis non conueniunt relaxātia, & discussoria. 4°. de compositione
 medi. secun. loc. 5^a. 150. C
 Oculis contrarium est uinū nigrum dulce. de simp. me. Sp. 92. B
 Oculis non adhibemus tragi succum, capræ adipem, & ceratum morfu
 carens. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 196. D
 Oculis non adhibetur fructus spinæ ægyptiæ, & alumen scissile. de
 sectis. 15a. 18. C
 supra Oculos stillicidium fieri non debet. 13°. met. me. 7^a. 86. A
 pp Oculos, & partes anteriores cur apponātur cucurbitulæ supra occi-
 put. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 137. H
 OCULORVM morbi qui manu indigent. intro. 15a. 59. G
 Oculorum morborū qui manu indigent curatio. intro. 15a. 59. G
 Oculos ambiētū in idē coagmētatio partiū manu indiget. intr. 15a. 59. G
 Oculorū appūctiua qualis pars i arte medica. de part. art. med. Sp. 17. A
 in Oculorum uitij quādoque fit arteriarum sectio. 4°. de compositione
 medicamen. sec. loc. 5^a. 150. B
 in Oculo quando debet fieri incisio circa crassitiem musculorum. de ana-
 tom. ocul. Sp. 57. H
 Oculi sublinuntur sine scalpello. ad Thras. 2^a. 104. H
 OCULVS uocata deligatio quæ, & cui. de ijs, quæ in med. fiunt, com-
 mentario 2°. 7^a. 206. D
 Oculi simplex, uel tenue uinculum ocularium. de fascijs. 7^a. 297. D/ idē
 ab inferiori parte sursum. ibidem. Sp. 57. H
 Oculi duplex à superiori parte ductus. de fascijs. 7^a. 297. E
 Oculi duplex in utrāq; pte deorsum. de fasc. 7^a. 297. F/ aliter. ibidem.
 Oculi rectus ad alterā partem. de fascijs. 7^a. 297. G
 Oculi duplex ex eodem ductus. de fascijs. 7^a. 297. G/ idem ab inferiori
 parte H/ idem in utranq; partem ductus. ibidem.
 Oculi cuidam procedere, cui caput fuit uario uinculo deligatum. de fa-
 scijs. 7^a. 293. D
ODIO nimio cuiuscunq; rei detineri est affectus, & pertur-
 batio animi. de cog. cu. animi morbis. 2^a. 50. H
 Odium meretur contentio. de caus. morb. 3^a. 7. A
 ad Odium nihil, nec ad gratiā Galenus loqui solet. 5°. meth. me. 7^a. 33. C
ODONTALGIA unde nomen habuit. 2°. meth. me. 7^a. 9. B
ODONTICAE facultates quæ dicantur. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 32. B
ODONTOIS processus qui. de oss. 1^a. 41. H
ODOR quibus noibus dicatur. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 Odores non habent nomina, ut sapores. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 Odores consequuntur missionem ex qualitatibus. 1°. de usu par. 1^a. 115. D
 Odores sciendi sunt. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. A
 Odorum cogniti o quid iuuat. 8°. de usu par. 1^a. 168. F
 Odores omnes r educuntur ad beneolentiam, & graueolentiam. 4°. de
 simp. med. fac. 5^a. 31. A

Odores qui suaues sunt, & qui non. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 Odorum substantia est uaporosa. de instr. odor. 1^a. 110. H
 Odores nō ostendunt locū unde ueniant. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 272. B
 Odor quando non sentitur. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 271. G
 Odor non sentitur nisi spiritu attracto. de instr. odor. 1^a. 110. C
 Odores cur nō sentiant nisi spiritū attrahamus. de instr. odor. 1^a. 111. D
 Odorem sentimus inspirando. 8°. de usu par. 1^a. 168. F
 Odor sentitur solum attrahendo spiritum, ideo sensus odoratus est intus,
 de instr. odor. 1^a. 110. H
 Odoris cur nulla pars in cerebrum impellatur in motu spiritus per nasi
 tunicas. de instr. odor. 1^a. 111. G
 Odor per quod foramen intrat, & exit. de ana. uiu. Sp. 49. A
 Odoris sentiendi instrumentū, quod. de instr. odor. 1^a. 110. F
 Odoris sensus est in cerebri uentriculis. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 Odoris sensus inest i anterioribus cerebri uentriculis. d. instr. odo. 1^a. 111. C
 Odoris sensus similis est sensui gustus. 4°. de simp. me. fa. 1^a. 30. H
 Odorum semita est nasus. de instr. odor. 1^a. 110. C
 Odores an cognoscat membrana nasi. de instr. odor. 1^a. 110. C
 inter Odores medios non discernit odoratus hois. de ana. ui. Sp. 49. B
 Odoris Boni uinum leue, in quo est dulcedo pauca bonū generat humorē
 inter crassum, & tenuem. de dis. cont. Sp. 73. H
 Odoris boni uinum persicum uel citrinum est boni chymi, & subtilis. de
 dissolutione continua. Sp. 73. H
 Odorem bonum quæ dent medicinis. de dyn. Sp. 21. B
 Odor bonus cur in medicamentis ponatur. 8°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 190. C
 Odores Calidi capitis dolorem faciunt. 3°. de lo. af. 4^a. 20. G
 Odore Carentia habent crassam essentiam. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. B
 Odoris carentia in uino significat imbecillitatem. de uict. ratio. in morbis
 acu. com. 3°. 7^a. 128. H
 Odorem Fœdissimū habentia adhibenda naribus in defectu animi ex ute-
 ro. 1°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 99. B
 Odoris fœditatem, & oleaceam pinguedinem. i. ελαιώδη habens urina
 mortem minatur. de tot. morb. temp. 3^a. 89. G
 Odore Graui opoponax. de simp. med. Sp. 88. B
 Odor grauis significat propriæ exulcerationem uesticæ, si talis odor sit in
 urina. com. 4°. aph. 31°. Ex. 36. H
 Odorem grauem in sputis considerat Galenus, & in sputo, & in uestica.
 com. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
 Odor Hircinus qualis. 1°. de antid. 5^a. 105. C
 Odor Lucernæ extinctæ. de dyn. Sp. 24. F
 Odor corporis Malus generatur ex abundante frigore, & calore. de
 dynamidijs. Sp. 19. D
 Odor Medicamenti non considerandus. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 10. A
 ex Odoribus non quærenda medicamentorum facultas. 2°. de simpliciu
 medicamen. facul. 5^a. 10. C/D
 Odor, & gustus adiuuant experientiā. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. D
 Odor indicat de temperamento plantæ. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. E
 Odor Castorei uidetur naturæ humanæ aduersissimus. 11°. de simplicium
 medicamen. fac. 5^a. 80. C
 Odor, & gustus docent ea, quæ sunt aromata. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. C
 Odore uiscidum est Laser. de simp. med. Sp. 85. G
 Odores, & colores non considerant, qui quærent facultates rerum. 2°.
 de simp. med. fac. 5^a. 16. E
 Odore non sunt quærendæ qualitates rerū. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 17. C
 ex Odore non potest dari iudicium de qualitatibus rerum. 4°. de simpli.
 medicam. facul. 5^a. 31. B
 Odore, sapore, colore eodē q̄ sūt, tñ nō hñt easdē uires. 1°. d. ali. f. 2^a. 7. D
 Odores præter naturā morbos necessario sequunt. de symp. dif. 3^a. 13. F
 Odor in Pure unde. in prognost. com. 1°. 4^a. 197. C
 Odores Validi caput lædunt. de instr. odor. 1^a. 112. E
 Odores Validi inducunt delirium. de instr. odor. 1^a. 112. E
 Odor in Vino significat robur. de uic. ra. in mor. ac. cō. 3°. 7^a. 128. H
 Odor citissime nutrit. com. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
 Odores exiccant. 4°. de loc. aff. 4^a. 28. D
 Odore nauseam prohibet pulegium. de simp. me. Sp. 88. H
 Odores iuuat, et obsunt p accidēs. de uic. ra. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 125. F
 Odore ipso quæ cū homine pugnant naturæq; humanæ contraria sunt.
 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. E
 Odores fugiendi qui sint. de subf. emp. 15a. 32. C
ODORABILIS spiritus unde feratur. de cōpagine membrorum, si-
 ue de natura humana. Sp. 58. D
 Odorabiles differentiæ, quæ. de symp. dif. 3^a. 13. B

Odorabilia cū gustabilibus hnt proportionē. de symp. caus. 3^a. 17. E
 Odorabilia hnt uaporosam substantiā. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 ab Odorabilibus qño moucatur sensus. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 ODORAMENTVM pro somno. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 157. G
 Odoramentum ad spasmum, & torturam. secretorū. Sp. 103. D
 de ODORANDI sensu laeso, casus. de instr. odor. 1^a. 111. B
 ODORATORIA simplicia semp sumēda sūt. 1°. de antid. 5^a. 105. D
 ODORATISSIMVM non potest extēplo fieri grauissime olens. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. D
 ODORATRIX uis quo modo afficiatur. 1°. de sympt. cau. 3^a. 15. H
 Odoratricem uim impediētia. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. H
 ODORATVS significat sensum odoris, & uim ipsam odorandi. de instr. odor. 1^a. 110. B
 Odoratus sensus est halitus. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. D
 Odoratus sensus propter quid factus. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. H
 Odoratus cum gustu cognati generis est. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. D
 Odoratus, & gustus consentiunt. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. H
 Odoratus, & gustus in odore suauissimo ut rose dissentiunt. 4°. de simp. medicamen. facul. 5^a. 30. H
 in Odoratu idem quod in gustu in extrinsecis. 1°. de sympt. caus. 3^a. 17. D
 Odoratus instrumentum quale. de instr. odor. 1^a. 110. F
 Odoratus instrumentū nō est palati tunica. de instr. odor. 1^a. 111. A
 Odoratus instrumentum non sunt fauces. de instr. odor. 1^a. 111. A
 Odoratus instrumentum an colatorium. de instr. odor. 1^a. 111. A
 Odoratus instrumentū non sunt asperae arteriae. de instr. odor. 1^a. 111. A
 Odoratus proprium instrumentū quod. de instr. odo. 1^a. 111. B
 Odoratus instrumentum cur medium inter tenue ut aer, & ita crassum ut humor. de instr. odor. 1^a. 110. F
 Odoratus sensorium uentriculi cerebri. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. G
 Odoratus instrumentū est nasus. de instr. odor. 1^a. 110. B
 Odoratus, & respiratus facultati subseruit nasus. 1°. de sym. cau. 3^a. 15. H
 Odoratus instrumentū non est os nasi. de instr. odor. 1^a. 110. B
 Odoratus qualiter adueniat naribus. q̄ cōp. mē. siue de nat. hu. Sp. 58. D
 Odoratus quo modo moucatur ab odorabilibus. 4°. de simplicium medica mentorum facul. 5^a. 31. A
 Odoratus sensus unde perficiatur. 3°. de lo. af. 4^a. 21. D
 Odoratus quo modo sentiat in se halitus graueolentes, & beneolentes. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. E
 in Odoratu est delectatio, & dolor post tactum, & gustum, post odora tum uero est in auditu. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. F
 in Odoratu quo modo uoluptas. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. D
 in Odoratu, & in gustu qño delectamur. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. E
 per Odoratum nutriuntur bruta quēdam. 1°. de ana. uiu. Sp. 49. B
 Odoratum mouent acida omnia. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. H
 Odoratum, & gustum mouet acetū. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. H
 Odoratu gustūq; monēt acida, allia, et cepa. 4°. de sim. me. fac. 5^a. 30. H
 Odoratu odorata sunt cognata. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. F
 Odoratu quae medicamenta cognoscamus. de the. ad Pis. 5^a. 90. E
 ad Odoratum nigella medicamentū. de instr. odor. 1^a. 111. B
 Odoratus quo modo uitiosus. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. A
 Odoratus hebetior ostendit futurā aegritudinē. ars med. Isa. 67. F
 ex Odoratu signa futurae aegritudinis. ars med. Isa. 67. G
 ODORATA omnia habent quandam partium tenuitatem. 7°. de sim pli. medi. fac. 5^a. 49. E
 Odorata tenuia sunt, & calida. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. B
 Odorata omnia calida sunt. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 Odorata sunt myrrha, thus, storax. com. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C
 Odoratum est pistachium. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. F
 Odoratorū oium semen cōuenit i diata attenuate. de attē. uic. 2^a. 44. E
 Odorata stomachum corroborant. 3°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 190. B
 Odorata adiuuant coctionem. de subfig. emp. Isa. 32. C
 Odorata nocent capiti. de subfig. emp. Isa. 32. C
 Odorata omnia capitis dolorem pariunt. 3°. de lo. aff. 4^a. 20. G
 Odoratum insuauissimū sentiētes gustare relinquimus. 4°. de simplicium medicam. fac. 5^a. 30. H
 Odorata aromata quae sint miscenda purgantibus medicamentis. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a. 190. B
 Odorata cur medicamētis miscēda. de uic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 118. A
 Odoratas compositiones quae reddant. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 128. C
 Odorata medicamenta pro oculis. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 151. G
 Odoratum aliquod & adstringens superponimus in dolore uentriculi. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 196. D

Odorata uero adhibenda sunt in animi defectu ex utero. 1°. de arte cura. ad Glauconem. 7^a. 99. B
 i Odoratis uersari i somnijs quid significet. de praesa. ex insom. tu. 4^a. 213. E
 ODORIFERA sunt odorati cognata. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. F
 Odoriferae radices de Ponto expurgat i icteris. de cura icte. Sp. 111. B
 Odoriferum Lucij praeceptoris. 5°. de cōp. me. per ge. 5^a. 254. B
 Odvuyxai facultates quae sint, quae contra ἀνιδυνοί. 5°. de simplicium medicam. facul. 5^a. 32. B
 OE id est, sorbus. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. B
 OECETAI uxoris ex abortu casus. in 3^m. de morb. uulg. commentario 2°. 3^a. 139. E
 ad OECONOMICAM quae necessaria. in 6^m. de morbis uulgari. commentario 2°. 3^a. 168. H
 Oeconomia medica. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 169. A
 Oedema unde habeat nomen. 2°. meth. me. 7^a. 9. E
 Oedema quid sit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. F
 Oedema quid sit, & quibus fiat. 14°. meth. me. 7^a. 87. E
 Oedema pprie qd. in progn. cō. 1°. 4^a. 196. D / de frac. cō. 3°. 7^a. 243. C
 Oedema est morbus euident. de diff. mor. 3^a. 3. D
 Oedema morbus instrumentalis. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. G
 Oedema affectus totius corporis. intro. Isa. 59. C
 Oedematis, et tumoris noie prisci idē intelligebat. c. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 Oedema quid apud Hippocratem. in progn. com. 1°. 4^a. 196. A / de ijs, quae in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. D
 Oedema quid significet apud Hippocratem, et recentes tempore Galeni. in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3^a. 179. E
 Oedema apud Hippocrate oēm tumorem praeter naturā signat. in 6^m. de mor. uul. c. 1°. 152. H / cō. 3°. 3^a. 172. B / cō. 5°. apho. 65°. Ex. 44. H
 Oedemata sūt tiores molles sine dolor fm iuniores. c. 4°. 4. 34. Ex. 31. C
 Oedema apud recentes laxus tumor. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 172. B
 Oedema indolens, ac laxus tumor. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. C
 Oedema pro omni tumore. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 158. A
 Oedema tumor mollis. de dif. morb. 3^a. 5. B
 Oedemata quae sint, & quo modo distinguantur ab inflationibus. 14°. methodi medendi. 7^a. 88. E
 Oedema quo modo fiat. de tum. praeter naturam. 3^a. 84. D
 Oedemata facit fluxio ad membra. in progn. cō. 2°. 4^a. 202. D
 Oedema, erysipelas, inflamatio, & scirrhus a quo fiant humore. de tum. praeter naturam. 3^a. 84. C
 Oedema inflammatorium quod. de tum. praet. na. 3^a. 84. B
 Oedema quando fiat. 3°. de symp. caus. 3^a. 26. C
 Oedema quibus contingat. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 103. F
 Oedema, & scyrrhus quid hnt cōe. de tum. praet. na. 3^a. 84. C
 in Oedematibus proprie arteriarū motus non faciunt dolorem. 2°. de locis affectis. 4^a. 8. H
 Oedema oculi totum oculum exercet. intro. Isa. 58. D
 ad Oedemata oculorum. de rem. par. fac. 156. F / 7^a. 157. A
 Oedema pituitosum cur nunquam in thorace nascatur, & iecore. 4°. de praesag. ex puls. 4^a. 120. B
 Oedema in succingente mēbrana nō facit febrē. de cōst. ar. Isa. 40. D
 pp Oedema febris nō fit. de uic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 128. A
 Oedema in ilijs quid significet. in progn. com. 1°. 4^a. 196. A
 Oedema in hypochondrijs cur facile suppuratur. in prog. c. 1°. 4^a. 196. G
 Oedema sub umbilico raro in pus uertitur. in progn. cō. 1°. 4^a. 196. F
 Oedematū quod letale, & quod non. in progn. com. 1°. 4^a. 196. E
 Oedematis pulsus qui. 4°. de praesag. ex puls. 4^a. 121. B
 Oedematum diuersarū partū pulsus. 4°. de praesag. ex puls. 4^a. 121. C
 ob Oedemata unde pulsus molles. 4°. de psag. ex puls. 119. H / 4^a. 120. A
 Oedema, ramex, struma, melliceris magna similitudine cōueniunt, in cu ratione maxime distant. de opt. sect. Isa. 24. A
 Oedema quo modo curetur. 14°. meth. me. 87. F / 7^a. 88. D
 in Oedemate intentio curationis quae. 2°. de arte cu. ad Gla. 7^a. 103. G
 Oedema ex pituita in loco, qño curetur. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 103. F
 Oedema in praecordijs qño curatur. 14°. met. me. 7^a. 88. D
 Oedema in prauis affectibus qño curetur. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7^a. 103. F
 in Oedemate diuturno quid agendū. 2°. de arte cu. ad Gla. 7^a. 103. G
 Oedemati conuenit succus Centaurae. de uirt. cen. Sp. 94. A
 Oedemata mitigat Damasium. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. A
 Oedemata illius sanat orchis serapias. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. F
 Oedemata illitu contrahit spina alba. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 41. H
 Oedemata laxa adiuuat lutum aegyptiae terrae. 9°. de sim. me. fac. 5^a. 65. F
 Oedematum, & phlegmonum cataplasma. 4°. meth. me. 7^a. 27. E
 p Oedemate

p Oedemate quō acetum, & aqua temperanda. 14°. meth. med. 7°. 87. F
 ad Oedema glaucium medicamentum. 14°. meth. me. 7°. 87. G
 Oedema cū non sanat primis p̄sidijs, adde alumen. 14°. met. me. 7°. 87. G
 ad Oedemata ualet glaucium. 14°. meth. me. 7°. 87. G
 ad Oedemata omnia. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 211. F
 supra Oedemata quō deliganda spongia. 14°. meth. me. 7°. 87. F
 in Oedemate quō fasciandum. 14°. meth. me. 7°. 87. G
 in Oedemate quō fieri debet ligatura. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 103. G
 OEDEMATOSI tumoris facies. de bo. & ui. suc. 2°. 34. A
 Oedematodes tumores mirifice digerit Isatis. 6°. de sim. me. fa. 5°. 48. G
 Oedematofum erysipelas quod. 14°. meth. me. 7°. 87. E
 Oedemofa inflammatio. de tum. præt. nat. 3°. 84. B
 OENANTHE quid sit. 8°. de cōp. me. secun. loc. 5°. 187. E/ de simp. medicam. Sp. 85. E
 Oenanthe refrigerantes uires habet, & stomacho præstantes. de simpli. medic. Sp. 85. E
 Oenanthe ad refrigerādū, & firmādū uentriculū. 8°. meth. me. 7°. 53. D
 Oenanthe iecori inflāmato conuenit. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 104. D
 ex Oenanthe uitū aqua. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 149. B
 Oenanthos usus in balneo. 8°. meth. me. 7°. 51. C
 Oenanthe catagmaticum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 225. G
 OENELAEVM leum. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 131. C
 Oenelæum prodest fractis. intro. Isa. 60. F
 Oenelæum phthifico non dandum. de med. fac. par. 7°. 171. D
 ex Oenelæo, & argēti spuma emplastrū. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 213. C
 OENOPIA radix tollit omnem tristitiam, sed & uinum quotidie idē præstat. quod animi mores. 1°. 318. A
 Oenos id est uinum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. B
 de OESOPHAGO. de compag. memb. siue de na. hu. Sp. 58. H
 Oesophagus quid. 1°. de motu musc. 1°. 309. F
 Oesophagus quæ pars secundum antiquos. 5°. de loc. aff. 4°. 32. A
 Oesophagus canalis colli qui ad anteriora fertur. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. F
 OISOΦΑΓΟΣ uentriculi pars est ab ore ad uentriculum. 4°. de usu partium. 1°. 136. H
 Oesophagi situs, & processus. 6°. de usu par. 1°. 149. C
 Oesophagus trachæa arteria ubi sint. de ana. parua. Sp. 42. H
 Oesophagus transit per thoracem, tamen non lēdit thoracem. 6°. de usu partium. 1°. 149. C
 Oesophagus extenditur in medio quatuor primarum dorsi uertebraū. 6°. de usu partium. 1°. 149. D
 Oesophagus quibus alligē. 6°. de uf. par. 1°. 148. F/ de cōp. me. Sp. 58. H
 Oesophago quæ membra continuantur. de mo. man. & obs. Sp. 70. A
 Oesophagus ex quibus componatur. de mo. man. & obs. Sp. 68. F
 Oesophagus frigidus ē, et siccus. de cōp. me. siue de na. hu. Sp. 58. H
 ad Oesophagum cur uenæ obscuræ. 4°. de usu par. 1°. 137. C
 per Oesophagum transitus accidens inuitabile est eleuatio nodi guttu- ris. de motu man. & obs. Sp. 70. F
 Oesophagi quæ tunica magis agit in transglutiendo. de motibus manife- stis & obscuris. Sp. 68. F
 Oesophagus & stomachus quo modo obediunt uoluntati. de motibus ma- nifestis & obscuris. Sp. 68. E
 OESYPVM quid. 2°. de cō. me. se. lo. 5°. 138. E/ de sim. med. Sp. 92. D
 Oesypon ex quo fiat. 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. E
 Oesypon quō adulteretur. de simp. me. Sp. 92. D
 Oesypon atticus oēs antecellit. 14°. meth. me. 7°. 88. G
 Oesypon atticus meminit. 4°. de cōp. me. p gen. 237. H/ 272. C/ 5°. 273. H
 Oesypon malthacodes. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 238. E
 Oesypon fit tenuius, & calidius uetustate. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. C
 Oesypon uires habet cum aliqua acrimonia mollientes, & relaxantes. de simp. med. Sp. 92. D
 Oesypon ad quæ in lana. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. B
 Oesypon per lanam. 14°. meth. me. 7°. 88. F
 Oesypon in ulceribus ualet ubi ora dura. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 237. H
 ex Oesypon, resina, et cera cerata qualia. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 264. E
 Oesypon ceroti compositio. de dyn. Sp. 22. D
 Oesypon ceratum ad phlegmonas præcordiorū. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Oesypon fit mentio. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 268. A
OFFA quo modo fiat. de uenæ sectione aduersus Erasistratæos. 6°. 12. A
OFFENDENTIA euidenter sunt euitanda. de uict. rati. in morbis acut. com. 1°. 7°. 109. E

OFFENSIONIS in respiratione eius differētiā cognoscit qui effici- cientem causam depræhendit. de caus. resp. 1°. 226. H
 OFFICIUM cerebri. de ana. uiu. Sp. 47. D
 OFFICIALIA membra in perfectis aialibus. de ana. uiu. Sp. 45. G
 Officium dentium incisorum quod. de anat. uiu. Sp. 49. D
 Officium dentium caninorū quod. de ana. uiu. Sp. 49. D
 Officium dentium molarium quod. de ana. uiu. Sp. 49. D
 Officium glandulæ in lingua quod. de uti. resp. Sp. 63. A
 Officium pulmonis quod. de uti. resp. Sp. 63. H
 Officium uenæ arterialis quod. de ana. ui. Sp. 52. G
 Officium uenalis arteriæ quod. de ana. uiu. Sp. 52. G
 Officiū ieiunii intestini quale sit. de cōpag. mēb. siue de nat. hu. Sp. 59. A
 OFFUSCATIONIS uisus curatio. 4°. de compositione medica- mentorum sec. locos. 5°. 158. C
ΟΓΚΟΣ, id est tumor, quid sit. de tumoribus præter natu- ram. 3°. 82. F
ΟΙΔΟΣ appellat intumescētiā. de fracturis, commenta- rio 3°. 7°. 243. C
 ΟΙΩΜΕΛΙ quo modo in missione accipiat unam formam. de theriaca ad Pisonem. 5°. 94. C
 ΟΙΩΝΙΣΑΙ quid significet. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. A
 ΟΙΩΝΙΣΙΝ. de uic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 110. A
 ΟΙΩΝΟΣΚΟΠΟΙ quid significet. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 100. A
OKIS lenit uentrem. de diff. cont. Sp. 75. A
OLEA quam terram desideret. 9°. de simplicium medicamen- torum facultatibus. 5°. 64. F
 Oleas excolendi artis finis, & bonum idem sunt, & propositū unum. ad Thrasylbulum. 2°. 103. E
 ex Olea teneris germinibus apparatus repellit in capitis doloribus. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 137. D
 Olea Aethiopica lachryma. 5°. de cōp. me. se. loc. 160. H/ 5°. 161. E
 Olea lachryma. 4°. de cōp. me. se. loc. 153. A/ 5°. 157. A
 OLEACEAM pinguedinem. i. ελαωδν, & odoris fœditatem habēs urina mortem minatur. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 OLEAGINEA demunt famem inde collige quod demant appetitū. com. 2°. apho. 21°. Ex. 14. H
 Oleaginea urina unde gignantur. quæf. in Hipp. Sp. 113. C
 Oleaginea urina quid significant. de urinis. 4°. 124. D
 ὠλέεσθαι quid. intr. 15. 53. B/ 2°. de uf. p. 1°. 121. B/ d. fra. c. 2°. 7°. 240. C
 OLENTIA cur purgantibus medicamentis admisceantur, & quæ olentia. de purg. med. 5°. 89. C
 oia Olentia bene, non sunt calida, neq; omnia graueolentia. 2°. de simp. medicamen. fac. 5°. 10. D
 Olentia graue stomachum subuertunt. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 190. B
 Olentes aquæ ledunt uentrem, & splenem. de aere aq. & loc. 2°. 6. D
 Olens grauitur urina puris est particeps. de urina sig. ex Hipp. Sp. 79. C
 Olens grauitur urina quid significet. quæf. in Hipp. Sp. 113. D
 Olens male urina cū hypostasi atra in morbo acuto mortem haud dubiā significat. quæf. in Hipp. Sp. 113. E
 OLEOSA quæ uocentur. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 220. F
 Oleosa omnia aquea sunt, & aerea. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. H
 Oleosum quid faciat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 39. A
 Oleosum an pingue dicas in saporibus nihil refert, sicut etiam dulce an melleum. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. H
 Oleosi fructus edendi sunt, & dulces. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. G
 Oleosa uitanda in ulceribus, & quæ. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 236. H
 Oleosum nihil apponendum ulceri. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 101. H
 Oleosum Cyprini mitigat medicamēta. 2°. de cōp. me. p gen. 5°. 220. D
 Oleosum rosaceum mitigat medicamēta. 2°. de compositione medicamē- torum per genera. 5°. 220. D
 Oleosum myrticū mitigat medicamēta. 2°. d. cōp. me. p ge. 5°. 220. D
 Oleosum emplastrum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. G
 Oleosaurina non est unius coloris, ut nec oleum. in 3°. de mor. uulgari. commen. 3°. 3°. 147. H
 Oleosa urina. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 225. C
 Oleosa urina. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 225. D
 OLEVUM aliquid quando dicitur quid significet. 4°. de compositi. medi- camentorum per genera. 5°. 240. H
 Oleum est corpus molle. 3°. de diff. puls. 4°. 63. D
 Olea ex quibus fiant. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. G
 Oleum proprie est quod ex oliuis fit alia per translationem dicuntur. tt ij 2°. de simp.

2°. de simp. me. fac. 11. G/6°.	5°. 46. F	Oleum temperatum est. 2°. de simp. me. fac. 15. C/3°.	5°. 19. A/D
Olea quæ non sunt ex oliuis dicuntur abusive olea. 3°. de sa. tuen. 2°. 79. B		Oleum humidum est. 1°. de tēp. 1°. 12. G/cō. 1°. apho. 14°.	Ex. 7. F
Oleum omne quo fiat. de dy.	Sp. 23. F	Oleum, & aqua natura humida. 11°. de simp. me. fac.	5°. 80. B
Oleum per cōbustionē expressum. de me. fac. par.	7°. 173. E	Oleum medium inter humectantia, & exiccantia. 2°. de simplicium medi	
Oleum quo probetur esse optimum. 6°. de simp. med. fac.	5°. 46. G	camentorum facul.	5°. 15. H
Oleum crasse, & lenta substantiæ. 1°. de simp. me. fac.	5°. 4. H	Oleū humectat, & calefacit, & quo modo. 5°. de simp. me. fa.	5°. 33. A
Oleum quo modo lentum. de ptis.	2°. 47. E	Oleum humectatorium est, & calidum moderate. 6°. de simplicium medi	
Oleum quale. 1°. de comp. me. sec. lo. 129. F/2°.	5°. 136. D	camentorum facul.	5°. 46. F
Oleum ex gustu quale sit potest deprehendi. 3°. de sa. tuen.	2°. 79. B	Oleo magis penetrat, & humectat rosaceum. 3°. de simplicium medica-	
Oleum ex gustu deprehendit Galenus. 3°. de sa. tuen.	2°. 79. B	mentorum facul.	5°. 21. F
Olei expiundæ facultatis recta rō. 2°. de simp. med. fac.	5°. 14. H	Oleū humectat, & facit sordidū. 6°. de cōp. me. se. loc.	5°. 176. G
Oleum unum est, qualitas diuersa. 2°. de comp. me. per gen.	5°. 220. A	Oleū humectat. 5°. de sa. tu. 2°. 92. D/5°. de simpl. me. fac.	5°. 32. A
Oleum materia quatuor qualitatum. 2°. de simp. me. fac.	5°. 16. B	Oleū nō pdest senibus, si humectatiōe nō indigēt. 5°. de sa. tuen. 2°. 92. D	
Oleum quo modo uideatur habere contrarias facultates. 2°. de simpliciu		de Oleo problemata quo modo proponenda. 2°. de simp. me. fa.	5°. 11. A
medicamen. facul.	5°. 11. E	Oleum habet nobiscum familiaritatem non tantam, quantum habet uinū.	
Oleum quot qualitates habeat secundum diuersos. 2°. de simplicium medi		de ren. aff. dig. & med.	7°. 195. G
camen. facul.	5°. 14. C	Oleum conuenit sanis, & aegris. de cog. cur. ani. mor.	2°. 54. H
Oleum acreum cur. 2°. de simp. me. fac.	5°. 14. B	Oleum minime mordax omnium medicamentorum quale. 2°. de simplic.	
Olei uis qualis. de fract. com. 2°.	7°. 241. D	medicamen. facul.	5°. 13. G
Oleum quid faciat. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°.	7°. 148. F	Oleum durescere, & urere cutem dicebat Archidamus. 2°. de simpliciu	
Oleū excafactorias uires hēt, quæ penitus relaxāt. de sim. me. Sp. 88. D		medicament. facul.	5°. 10. G
Oleum an calidum sit cur in dubium uenit. 3°. de temp.	1°. 24. F	Oleum his infunditur, qui grauiter mordicatur propterea q. sit ex nume	
Oleum potestate calidum est. 3°. de temp. 21. G/	1°. 23. D	ro adstringentium. 1°. de simp. me. fac.	5°. 8. B
Oleum esse calidum ex quo probatur. 3°. de temp.	1°. 24. F	Oleo sanatur stomachus mordens. 2°. de simp. me. fac.	5°. 12. E
Oleum quo argumento calidum ab aliquibus dicatur. 2°. de simplicium		Oleum facit ad debilitatem stomachi, & uentositatem, & debilitatem he	
medicam. fac. 14. B/3°.	5°. 17. G	patis. de dynam.	Sp. 27. C
Oleum calidū esse apparet quia in flāmā uertitur. 4°. de usu p. 1°. 137. D		Oleum lenit omnes mordicationes. 2°. de simp. med. fac.	5°. 12. E
Oleum facile in flammam uertitur, sed celeriter non calefacit, & cur. 1°.		Oleo sanantur mordicationes factas à Thapsia, scilla, & urtica. 2°. de	
de simp. med. fac.	5°. 4. H	simplicium med. fac.	5°. 12. A
Oleum est aptissimum ignis nutrimentum. 3°. de temp.	1°. 22. G	Oleum scyllæ morsus sanat. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. A
ut. Oleo flamma, ita calor uitalis qui est in corde sanguine pingui, &		Oleum urticæ morsus sanat. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. A
unctuoso nutritur. de uti. resp.	Sp. 62. C	Oleum interimit insecta animalia. 1°. de simp. me. fac.	5°. 2. E
Oleum non semper flammam accendit. 3°. de temp.	1°. 22. G	Oleum infecta interimit. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. A
Oleum uniuersum flammæ additum extinguit lucernam. commenta. 7°.		Oleo apes, muscæ, uespæ, & formicæ obeunt. 2°. de simp. me. fa.	5°. 14. E
aphorismo 7°.	Ex. 54. D	Oleum guttur exasperat. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. A
Oleum, mel, uinum diutius seruantur. quàm alij succi. 3°. de simplicium		Oleum quo modo tuſim excitat. 2°. de simp. me. fac.	5°. 13. E
medicam. facul.	5°. 20. F	ex Oleo capparis sumptū citra calorē extenuat. 4°. de sa. tuen. 2°. 85. G	
Oleum fit calidius etate. 2°. de comp. me. per gene.	5°. 220. A	Oleum minuit robur attenuantium. de atten. uic.	2°. 44. C
Olei ad mel, & uinū in pondere differentia. de pond. & mens. 5°. 276. F		cum. Oleo, & garo conditum cerebrum, quale. de uictus ratione in mor-	
Oleū tenuiū partiū facit uetustas. 1°. de cōp. me. per ge.	5°. 21. A	bis acu. com. 1°.	7°. 111. G
Oleum longa uetustate in crassatur. 3°. de ali. fac. 2°. 27. D/2°. de cōposi		cū Oleo, & garo maluæ subuertit uētriculū. 2°. de ali. fac.	2°. 20. B
tione medi. per ge.	5°. 223. G	Oleum bibendum dedit Galenus. 2°. de simp. me. fac.	5°. 13. G
Olei crassum amurca dicitur. 1°. de simp. me. fac.	5°. 5. D	Oleum simplex datur bibendum uel ex aqua temperatum in dolore uen-	
Oleum habet duplex excrementum, ut & alij omnes plantarum succi te-		tris superioris. in 6°. de mor. uul. com. 6°.	3°. 196. D
nue uidelicet, & crassum. 2°. de simp. me. fac.	5°. 13. F	Oleum epotum quid faciat. 1°. de arte cu. ad Glau.	7°. 99. D
Olei pars tenuis, quæ. 2°. de simp. me. fac.	5°. 13. F	Oleum uerum humectat, & emollit. 2°. de simp. me. fac.	5°. 13. G
in. Oleo, lacte, et in succis recrementa. 4°. de simp. me. fac.	5°. 24. H	Oleum uentrem subducit. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. A
Oleum, & uinum eliquata parum relinquunt excrementi, sed tendit in		Oleo ante cibū assumpto soluitur senū alui. 5°. de san. tuen.	2°. 92. E
aerem, & uapores. 2°. de dif. feb.	3°. 41. E	ex Oleo, et garo olera faciūt deicere alui. 6°. de sa. tu. 97. F/	2°. 99. D
ab Oleo quo serosum excrementū remoueat. 2°. de simp. me. fac.	5°. 13. F	Oleum cur aptum ad subducendū. 5°. de sa. tu.	2°. 92. G
Oleū an calefaciat, uel refrigerat, ambiguit. 5°. de simp. me. fac.	5°. 32. A	Oleū quid faciat ad deiectionē. de uic. ra. in mor. acu. cō. 1°.	7°. 111. G
Oleum cur calefacere uideatur. 2°. de simp. me. fac.	5°. 15. H	ex. Oleo solo quo modo conficiantur placenta. 1°. de ali. fac.	2°. 10. D
Oleum quo modo calefacit. 2°. de simp. me. fac.	5°. 15. F	ex. Oleo crassi succi placenta uentrem cohibet, & crudos succos gignit.	
Oleum calefacit ut alimentum. 2°. de simp. me. fac.	5°. 15. E	1°. de alimen. facul.	2°. 10. E
Oleum ut tegmentum calefacit. 2°. de simp. me. fac.	5°. 15. F	ex. Oleo uel pinguedine panes calidos dat in hydrope. de uictus ratione	
Oleum ex his est quod æque nos recalfacit ubi excafactionis principium		in mor. acu. com. 4°.	7°. 152. E
à nobis accepit. 2°. de simp. me. fac.	5°. 15. H	Oleum non incidit crassos succos. de atten. uic.	2°. 44. C
Oleum tuetur à frigore. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. A	Oleum lassitudines sanat. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. A
Oleum cur defendat à frigore. 2°. de simp. me. fac.	5°. 14. F	Oleum medicamentum simplex omnium lassitudinum. 7°. de compositio-	
Oleum prodest algentibus. 2°. de simp. me. fac.	5°. 15. A	ne medic. per genera.	5°. 269. F
Oleum inæqualiter nos calefacit. 2°. de simp. me. fac.	5°. 15. B	Oleum cum lauacro aquæ dulcis adhibetur lassitudinibus. 2°. de simpliciu	
Oleum continet multam bilem. 2°. de na. fac.	1°. 300. A	medicamen. facul.	5°. 11. H
Oleum frigidum, & calidum esse quo modo ab antiquis probaretur. 2°.		cū. Oleo frictio conuenit lassatis, & quo. 1°. de symp. cau.	3°. 17. E
de simp. me. facul.	5°. 10. E	Oleum cur sanat lassitudines. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. B
Oleum quo argumento frigidum ab aliquibus dicatur. 2°. de simplicium		Oleum prohibet uaporosas expirationes. 2°. de sim. me. fac.	5°. 16. A
medicamen. fac.	5°. 14. B	Oleum lassos iuuat inunctos. 2°. de simp. me. fac.	5°. 16. A
Oleum promptius congelatur, quam uinum, acetū, uel aqua. 2°. de simpl.		Oleū, & resina quo dealbatur, & lauatur. 2°. de simp. med. fac.	5°. 12. H
medicamen. fac.	5°. 14. B	Oleum quo in lotionē uerberandum. 2°. de simp. me. fac.	5°. 13. A
Oleo frigidior est rosa. 3°. de simp. me. fac.	5°. 19. D	Oleum in frictione quando adhibendum. 3°. de sa. tuē.	2°. 76. H
Oleo calidius est scœnum græcum. 3°. de simp. me. fac.	5°. 19. D	Oleo probe terra non irrigatur. 2°. de simp. me. fac.	5°. 14. G
Oleum est tanquam medicamentum temperatum. 2°. de simplicium medi		Oleum aqua mixtum in terra effusum oleum uadit huc, illuc aqua. 1°. de	
camentorum facul.	5°. 15. E	naturalibus facultatibus.	1°. 296. D
		cur. Oleum	

cur Oleum alijs nō commisceatur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. G
 Oleum in quo uino super natet. de uti. resp. Sp. 64. F
 Oleū nihil delet ī libris atramēto scriptis. 2°. d. sim. me. fac. 5°. 14. F
 Oleo extinguitur lapis thracis. de simp. me. Sp. 86. G
 Oleum lora, & coria emollit, & quæ in ipso coquantur duriora omnia efficit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. A
 Oleo, & seuo delibuta, & aqua madefacta coria, & pelles laxa fiunt. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 177. A
 Oleo magis tum emollit, tum concoquit adeps suis. 11°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 78. H
 Oleo propinqua pinguedo suum omnium humidissima. 11°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 78. H
 ut Oleum non calfacit pinguedo suum, sed largius humectat. 11°. de simplicium medic. facul. 5°. 79. A
 Oleum, & adeps suillus similia, & quo differant. 1°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 211. A
 cur Oleo illinunt coqui carnes, & pisces, quæ assantur. 2°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 11. A/B
 in Oleo coctæ carnes quales. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. E
 Oleo perfundebantur ante balneum. 6°. de sa. tuen. 2°. 97. C
 Oleo quando unguendum corpus. 2°. de sa. tuen. 2°. 69. H
 Oleo post lotionem unguendum cur. 7°. meth. me. 7°. 45. C
 Oleo post lintheum corpus fricandum. 2°. de sa. tuen. 2°. 69. H
 Oleo perfricandi aquam frigidam ingressuri. 3°. de san. tuen. 2°. 78. C
 Oleo gymnastæ fricant Athletas cur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. B
 Oleo liniendum corpus infantis. 1°. de sa. tuen. 2°. 66. C
 Oleo fricant pueros pædotribæ cur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 11. B
 ex Oleo mollis frictio satisfacit impense calide. 6°. de sa. tuen. 2°. 96. A
 Oleū post balneū qñ adhibedū ut sudet. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. H
 Oleo inungendi sunt sani corpus exhaustum habentes. 2°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 15. H
 ex Oleo, & aqua balneum multum humectat, & calefacit. 5°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 33. A
 cum Oleo frictio ictericorum. de cura icteri. Sp. 111. B
 ex Oleo frictio magis quàm sicca lassitudinem aufert, & emollit. 2°. de simplicium medi. facul. 5°. 13. H
 Oleum cur cum sale perfricant podagræ, & arthritidi. 2°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 13. H
 ex Oleo frictio equalis sicca inæqualis est. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. A
 Oleo multo, & tepido, & manibus molliibus perfricare quam plurimum oportet ex lassitudine febricitantes. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 95. E
 Oleum in aqua infundendum in febre Tertianā, in quo ægri quantū possunt innatent. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C
 Oleo inungendi sunt febricitantes omnes post tertiā accessionē. 11°. methodi medendi. 7°. 72. A
 Oleum est solatium in ardoribus. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. B
 Oleū, et aqua remediū exiccatis corporibus. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. C
 Olea quæ non ualent in frictione. 3°. de sa. tuen. 2°. 79. B
 Oleum materia aliorum medicaminū. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. C
 ab Oleo fit mollities in medicamentis. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 230. F
 Oleum mitigat medicamenta. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. D
 Oleum uim fortium medicamentorum exoluit. 1°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 122. F
 Oleum uincit acetum in hebetanda acrimonia. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. H
 Oleum in medicamento digerit fortius. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 264. G
 Olei plus hyeme, quàm æstate in emplastris ponendū. 2°. de cōp. med. per ge. 223. G/3°. 235. F/5°. 249. B/6°. 258. H/ 5°. 261. F
 Oleo debent esse infectæ uestes æstate. de sal. diæ. 2°. 41. A
 Oleo infectæ uestes sordidæ. de sal. diæ. 2°. 41. A
 Olei plus coctionem retardat. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 259. F
 in Olea quæ ingradientur contundenda. 4°. de sa. tuen. 2°. 86. G
 Oleum quod debet ingredi acopi compositionē habet uim relaxandi. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. H
 Olei mensura unde sumatur in medicamentis. 4°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 241. A
 in Oleis coquendis quātū aquæ uel succi miscedū. 4°. de sa. tuē. 2°. 87. A
 Olei coctura in medicamēto quid faciat. 7°. de cō. me. p ge. 5°. 264. G
 cum Oleo cur misceri non debet ladanum, sed cum uino. 4°. de compositione medicamen. per ge. 5°. 250. D
 Olea sine spissamentis parata. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. D
 Oleum potes dimittere, si resinis liquidis utaris. 2°. de cōpositione medicamentorum per genera. 5°. 220. F

ex Oleo tetrapharmacum pro dolore. 13°. meth. me. 7°. 81. B
 ex Oleo, & argenti spuma cruda acopum. 7°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 264. H
 ex Oleo rosaceo arnoglossō, & pane, cataplasma. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 101. G
 Oleum quale pro emplastro candido. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 215. A
 Oleum fluxionibus aduersatur. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 101. G
 ex Oleo calente lana apponitur adeni, quæ caput phlegmone urgeri. 13°. methodi medendi. 7°. 81. B
 Oleum optimum in inflammationum statu. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. E
 Oleum oculos duntaxat mordicat non corpus uniuersum. 2°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 11. A
 Oleum ad inflationem musculorum. 4°. meth. me. 7°. 89. F
 Oleum oculo nocet non alijs partibus. de opt. sect. 1sa. 21. D
 Oleum, & aqua aptissima sunt ad puris generationem. 5°. de simplicium medicam. facul. 5°. 34. A
 Oleum cum aqua calida maturat. de ocul. 7°. 188. E
 ex Oleo, & aqua panis cito pus mouet. 4°. meth. me. 7°. 27. D
 ex Oleo farina, & aqua cataplasma pro inflammatione ad pus ducendum. 2°. de arte curatiua ad Glau. 7°. 102. A
 ex Oleo aqua, & farina hordei cataplasma pus cito mouet. 4°. methodi medendi. 7°. 27. D
 ex Oleo aqua, & farina triticea cataplasma, citius ad suppurationem perducit quā quod ex pane. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 105. C
 ex Oleo, & caricarum decocto farina frumenti mire suppuratoria est. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 146. F
 Oleum, & aqua si coquantur. prius aqua consumitur. 1°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 4. H
 cum Oleo pluri uel minori quid faciat medicamentum pus mouens. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 cum Oleo cera maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Oleum, & aqua mixta, tepidam generant caliditatem, & molliunt. de uietus ratio. in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. H
 Oleo aqua, & lini semine hypochondria sunt illinenda quando sunt tenfa. de uic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. H
 Oleum cum sale pro oedemate. 14°. meth. me. 7°. 87. F
 ex Oleo, & sale frictio oedema in prauis affectibus curat. 2°. de arte curatiua ad Glau. 7°. 103. F
 Oleo perfundenda particula scirrhusa. 14°. meth. me. 7°. 88. B
 Oleo, & uino intinctis lanis succidis tumores ex deligatione curantur, de frac. com. 2°. 7°. 241. C
 Oleum ulcera lenit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. A
 Oleum perfusum cum aqua moderate calida adhibetur ulceribus phlegmone affectis. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. A
 Oleo, & uino lanam succidam madentem alligat super ulcera. 4°. de compo. med. per ge. 5°. 244. E
 Oleo simplici uti in uulneribus capitis. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 133. H
 Oleo quo utendū ubi durities in ulcere sit. 4°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 237. A
 Oleum non imponendum ulceri. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. H
 Oleū est medicamentū aduersissimū cauo ulceri. 3°. meth. me. 7°. 17. A
 Oleum impedit partes uniendas. ars med. 1sa. 69. H
 Oleum glutinationem prohibet. 4°. meth. me. 7°. 23. C
 Oleum insensissimum Aphthæ. 6°. de comp. med. secun. loc. 5°. 176. G/de reme. para. fac. 7°. 158. C
 Oleo augetur erysipelas. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. B
 Oleum ad caliginem oculorum facit, ad diuturna, & indurata uitia neruorum lenitiem stomacho, & uentri reddit stricturas leniendo relaxat. de simpl. med. Sp. 88. D
 Oleo calente perfunde dolentem partem non putrescentem in contusionibus neruorum. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. A
 Oleo eluendum uulnus neruorum à principio nisi adest sanguis. 3°. de cōposi. med. per genera. 5°. 229. F
 Oleum quale pro neruis detectis. 6°. meth. me. 7°. 38. B
 Oleum pro neruis non sit adstringēs. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 229. G
 ex Oleo, cera, & ærugine fit medicamentum carnem conficiens. 3°. methodi medendi. 7°. 17. B
 Oleum in uenæ sectionem instillatus reddit fluidum sanguinem. 2°. de compo. med. fac. 5°. 14. D
 Oleum hirudinum appetentiam subuertit. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Oleo fotus lanæ hapsō mitigat. de reme. par. fac. 7°. 154. A
 ex Oleo, aqua, & melle clyster. 8°. meth. me. 7°. 53. F

ex Oleo cum aqua malsa clyster. 11°. meth. me.	7°. 69. G	Oleum quo fiat Candidius, & dulcius. 2°. de simp. me. fac.	5°. 13. G
ex Olei hemina clyster. 12°. meth. me.	7°. 79. F	Olea candida. 2°. de simp. me. fac.	5°. 12. D
ex Oleo puro clysteres in abdomine uulnerato. 6°. meth. med.	7°. 39. G	Oleum candidum, & cera expers mordacitatis ad eadem ualent. 2°. de simp. med. facul.	5°. 12. D
Oleo simplici partem primo lauato ubi medicamentum mutare uolueris. 7°. de comp. me. per gen.	5°. 264. C	Oleum Caryinum. 6°. de simp. me. fac.	5°. 46. H
Olei quidam limus in abscessibus iuuentus. 14°. meth. med.	7°. 90. E	Oleum caryinū, quale. 6°. de simp. me. fac.	5°. 46. H
Oleorum differentia, & quomodo unum pro alio poni potest. 3°. de comp. pos. medi. per ge.	5°. 233. H	Oleo ex Castoreo incallescunt aures. 12°. meth. med.	7°. 79. G
Olei differentia. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. G	Oleum Cedrinū, quale. 6°. de simp. me. fac.	5°. 46. H
Olea diuersa quorum facultas medico est cognoscenda. 2°. de simplicium medicam. facul.	5°. 11. F	Oleū cedrinū refrigeratos calefacit. 2°. de simp. me. fac.	5°. 15. A
Olea fm prouincias probantur. 6°. de simp. me. fac.	5°. 47. A	Oleū cedrinū pro doloribus. in 6°. de mor. uul. cō. 6°.	3°. 196. B
Oleū uariat fm res, quæ illi imponunt. 6°. de simp. me. fac.	5°. 47. A	Oleū Chamæmelinū, quale. 12°. meth. me.	7°. 75. F
Oleum quod sine morsione per balitum digerit ut abietinum. 4°. de sanitate tuenda.	2°. 86. H	Oleū chamæmelo decoctū metasyncreticū ur̄. de simp. med.	Sp. 88. D
Oleum ex absinthij coma feruescens pro stomachi ore. 8°. de compositio. medi. secun. locos.	5°. 187. D	Oleū chamæmelinum rosaceo persimile est. 3°. de simp. me. fac. 18. G/2°.	5°. 132. E
Oleum in quo absinthium ebullierit, pro uentriculo in quo pituita frigida sit acruata. de arte cu. ad Glau.	7°. 99. D	Oleo chamæmelino uti qm̄ calidior rosaceo. de rem. par. fac.	7°. 153. H
ex Oleo absinthij fomentetur uenter. 8°. meth. me.	7°. 53. B	Oleum chamæmelinum discussorium, & rarefaciens cutim. 9°. de compositio. med. sec. loc.	5°. 197. F
ex Oleo adhibebimus absinthium cum icur, & uenter laborabit. 11°. meth. med.	7°. 72. F	Oleum ex chamæmelo humores lentos ac crassos in carne, & cute euapo rare facit. 4°. de sa. tuen.	2°. 87. E
ex Oleo absinthij pro iccoris phlegmone. 11°. meth. me.	7°. 73. A	Oleum chamæmelinum sudorem prouocat. de cathar.	Sp. 95. D
Oleū quod habet uim adstringendi. 11°. meth. me.	7°. 72. G	Oleū chamæmelinū mitigatoriū est. 3°. de comp. me. per ge.	5°. 235. A
Olea adstringētia. 1°. de cō. me. p ge. 5°. 211. D/13°. meth. me.	7°. 83. G	Oleū Cicinū, & raphaninū habetur in ægypto. 3°. de san. tuen.	2°. 81. C
Oleū quatenus gustu adstringens uidetur, eatenus etiam est frigidū. 6°. de simpl. med. fac.	5°. 46. G	Oleū cicinū ubi, & quale. 7°. de comp. me. per ge.	5°. 269. E
Olea quæ parum adstringunt. 4°. de comp. me. per ge.	5°. 237. F	Oleum cicinū, quale. 6°. de simp. me. fac.	5°. 46. H
Olei albificationem multi scripsere. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. G	Oleū cicinū simillimū oleo uetusto. 6°. de sim. me. fac.	5°. 46. H
Oleū album quod. 1°. de comp. me. sec. loc.	5°. 130. B	Oleo cicino simile oleum lucernarū. 1°. de cōp. me. se. loc.	5°. 123. A
Oleū ex Althea. 3°. de comp. me. per ge.	5°. 235. A	Oleum tenue est cicinū, raphaninū, sicyoninū, uetus, & sabinum. 6°. de simp. med. fac.	5°. 40. H
Oleum ex althea mitigatorium in punctis neruis. 3°. de compo. medicam. per genera.	5°. 235. A	Oleum cicinū discussorium est, & rarefaciens cutim. 9°. de compositio. medicam. sec. loc.	5°. 197. F
Oleū Amygdalinū quale. 6°. de simp. me. fac.	5°. 46. H	Oleum cicinū digerit. 1°. de comp. me. per ge.	5°. 211. E
Oleū amygdalinū quale. 6°. de simp. me. fac.	5°. 46. H	Oleū cicinū uentrē subducit. 6°. de simp. med. fac. 46. H/	5°. 47. A
Oleū amygdalinum est oculorum cenoticū. de cath.	Sp. 95. B	pro Oleo cicino utaris cōmuni oleo, & e contra. 6°. de simplicium medicam. sec. loc.	5°. 46. H
Oleum amygdalinum purgat aures. de cathar.	Sp. 95. B	Oleū cicinū pro uetere sumi potest. 2°. de cōp. me. p ge.	5°. 223. G
Oleū amygdalinū frangit lapidem renū, & uesticæ. de cath.	Sp. 95. D	Oleū cicinū naturā habet sabini inueterati. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 122. A	5°. 269. F
Oleum in quo Anethū maduerit thermanticū comprobatur. de simplicibus medicaminibus.	Sp. 88. D	Oleum Comagenū acopum. 7°. de comp. me. per ge.	5°. 264. E
Oleū anethinū facile paratur. 4°. de sa. tuen.	2°. 87. B	Oleum comagenum laxat. 7°. de cōp. me. per ge.	5°. 264. C
Oleū anethinū discussorium est, & rarefaciens cutim. 9°. de compositio. medicam. sec. loc.	5°. 197. F	Oleū comagenū ad sicca liquanda. 7°. de cōp. me. per ge.	5°. 52. B
Oleum in quo anethum ebullierit, euacuat, & dissoluit. 1°. de arte curati. ad Glauconem.	7°. 100. A	Oleum Conizæ sanat rigores. 7°. de simp. me. fac.	5°. 52. F
Oleū anethinū relaxat. 12°. meth. me.	7°. 75. F	Oleum costinum exulcerat. 7°. de simp. med. fac.	5°. 52. F
Oleū anethinū ualet ad dolorē capitis ex frigore. de rem. pa. fa.	7°. 153. F	Oleum costinum rigores tollit. 7°. de simp. med. fac.	5°. 52. F
Oleum anethinum est oculorū cenoticum. de cathar.	Sp. 95. B	Oleum Crudum omphacinum, & omotribes græce uocant. 6°. de sanitate tuenda.	2°. 98. H
Oleū anethinū prouocat sudorem. de cathar.	Sp. 95. D	Oleum crudum, & acerbum ἀποτρίβει, & omphacinum uocant. 6°. de sanitate tuenda.	2°. 100. F
Oleum anethinum pro lapide, & dolore renum. de renum affectuū dignotione atque medela.	7°. 193. H	Oleū crudū, quale sit. 2°. de cōp. me. sec. loc.	5°. 132. E
Olei anethini meminit. de reme. para. fac.	7°. 159. E	Oleum crudū adstringit. 13°. meth. me.	7°. 83. G
Oleum ex Aristolochia. 3°. de comp. me. per gen.	5°. 235. A	Oleum crudum, & absinthinū applicabant ipsi uentriculo extra antiqui. 7°. methodi medendi.	7°. 43. H
Oleum ex Aro. 3°. de comp. me. per ge.	5°. 235. A	Oleo crudo utimur i fluxioibus acerbis ad oculos. 13°. met. me.	7°. 86. D
Oleum Balaninum. 6°. de simp. me. fac.	5°. 46. H	Oleū crudū, & acerbū conuenit lūbis. 6°. de sa. tu.	2°. 100. F
Oleum ex Bryonia. 3°. de comp. me. per ge.	5°. 235. A	Oleum ex radice Cucumeris agrestis decocta. 3°. de compositione medic. per genera.	5°. 235. A
Oleum in quo est cocta bryonia ad acopa facit, & malagmata. de simplic. medicaminibus.	Sp. 81. D	Oleum, in quo cucumeris agrestis radix admista, & decocta sit, cathartica, & thermantica uirtutem habet, & quidē proprie attritis inūctio facit. de simp. med.	Sp. 88. D
Oleum Calidum, & frigidum contraria facit. 3°. de compositione medic. per genera.	5°. 229. E	Oleum in quo mala Cydonia sint per tempora madefacta paregoricū, uel stypticum aliquantum inuenitur. de simp. med.	Sp. 88. D
Oleū calidū quo efficiū, & quibus ualet. 2°. de simp. me. fac.	5°. 11. E	Oleum cotoicorum uentriculo conuenit. de rem. par. fac.	7°. 158. F
Oleo quo uti debemus cum indigemus caliditate. 2°. de compositione medicament. secun. loc.	5°. 133. A	Oleum Cyprinum, & unguentum cyprinum quo modo differant. 4°. de comp. med. per gene.	5°. 240. H
Oleum calidum digerit. 6°. meth. me.	7°. 37. D	Oleū cyprinū adstringit cū caliditate. 2°. de cōp. me. per ge.	5°. 220. G
Oleū calidū euacuat, & dissoluit. 1°. de arte cu. ad Gla.	7°. 100. A	Oleum cyprinum emollit. 4°. de comp. me. per ge.	5°. 241. H
Olea calida pro doloribus. in 6°. de mor. uul. com. 6°.	3°. 196. B	Oleum cyprinum. 8°. de comp. me. sec. loc.	5°. 193. A/B/C
Oleis calidis mouetur pus si sit frigidus abscessus. 5°. de simplicium medicamentorum facul.	5°. 34. B	Oleū Dadinū minus laurino calidū. 6°. de simp. me. fac.	5°. 46. H
Oleo calido, & anetho succurrit dolori ex frigore interno. 2°. de simpl. medicam. facul.	5°. 12. C	Olea Digerentia. 1°. de comp. me. per ge.	5°. 211. E
ex Oleo calido quo urinā reddere fecerit Galenus. 1°. de lo. af.	4°. 3. C	Olea Discussoria. 9°. de comp. me. sec. loc.	5°. 197. F
Olea pro lapide, & dolore renū. de ren. aff. dig. & me.	7°. 193. H	Oleum ex Dracunculo. 3°. de cōp. me. per ge.	5°. 235. A
		Oleum perfectum Dulcissimū quæ faciunt oliuæ. 6°. de simplicium medicamentorum facul.	5°. 46. G
		Oleū dulce quo modo temperatum. 4°. de simpl. me. fac.	5°. 25. D/E
		Oleum dulce	

Oleum dulce expers adstrictionis. 3°. de san. tuen. 2°. 82. A
 Oleum dulce non adstringens gustu calidum modice. 6°. de simplicium me-
 dicament. facul. 5°. 46. G
 Oleum dulcissimū calidum discutit, & magis inueteratum, & siccyonium.
 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 137. D
 Oleum dulce mitigans est. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. H
 Oleo dulci mitigantur medicamenta. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 139. F
 Oleū dulce qñ opportunū sit asperitati. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. G
 Oleū dulcissimū morfibz solū succurrit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. C
 ex Oleo dulci ceratū succurrit morfibz. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. C
 Oleum dulce acridinem remouet. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. F
 Oleū dulcissimū optimū ad sensum ulceris. 3°. de sa. tuen. 2°. 79. B
 Oleo dulci egelido utitur in frictione. 3°. de sa. tuen. 2°. 79. C
 Oleum dulce mundificat. de diss. cont. Sp. 74. F
 Olea quæ Emolliunt, & adstringunt. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum Emplasticum, quale. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 255. E
 Oleum habet uim emplastici medicamenti. 6°. de sa. tuen. 2°. 98. C
 Olea quæ Exiccant. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. A
 Olei cum Euphorbio mixtio qualis. 1°. de cōp. me. se. loc. 5°. 122. B
 Olea cum sunt Fluida ceram adde. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 122. B
 Oleum occludit quidquid natum est à nobis extra fluere. 2°. de simpliciu
 medicam. facul. 5°. 13. H
 Oleum Frigidum quo modo paretur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. D
 Oleum frigidum obstruit. 6°. meth. me. 7°. 37. D
 Oleum frigidissimum ad febres. de dyn. Sp. 32. H
 Olea ex Fructibus expressa. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum Frumenti ad scabiem. de dyn. Sp. 30. D
 Oleum frumenti ad herpetas. de dyn. Sp. 30. D
 Oleum tritici. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 227. G
 Oleum Gleucinum acopum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. F
 Oleum ex Grano gnidio soluit uentrem. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleū ex Herbis cū aromatibus sunt ungueta. 6°. de simp. me. fa. 5°. 47. A
 Olea ex herbis, & floribus. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleum hispanum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 Oleum hispanum adstringit. 1°. de cōp. me. per ge. 211. B/D/5°. 214. A/
 8°. meth. me. 51. D/11°. 72. G/12°. 75. F/13°. 7°. 83. G
 Oleū ex Iberia portatū adstringēs frigidū. 6°. de simp. me. fa. 5°. 46. G
 Oleū hispanū pro capillis fluētibus. 1°. de cōp. me. se. loc. 5°. 125. F
 Oleo hispano utimur i fluxuibus acribus ad oculos. 13°. met. m. 7°. 86. D
 Oleum hispanum fugiendum. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 122. A
 Oleū hispanū. 2°. de cōp. me. per ge. 224. A/3°. 5°. 229. G
 Oleū Histricū adstringit. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 211. B/D/12°. metho=
 di medendi. 75. F/13°. 7°. 83. G
 Oleum histricum adstringit uehementer. 11°. meth. me. 7°. 72. G
 Oleum histricum parum adstringit, & amāricat. 1°. de cōpositione medi-
 camen. per genera. 5°. 214. A
 Oleum Hydreleum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. C
 Oleum in quo cocta Hyæna, quale. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. H
 Oleum Hyoscyaminum emollit, refrigerat. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum hyoscyaminum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum Immaturum repellit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. A
 Oleū immaturū p dolore capitis ex aestu solis. de reme. par. fac. 7°. 153. E
 Oleū immaturum pro rosaceo. de remed. par. fac. 7°. 153. E
 Oleum Insulsum. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 128. A
 Oleum ex Iride. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 235. A
 Oleū irinū pro dolore capitis ex frigore. de rem. par. fac. 7°. 153. F
 cū Oleo irino uinum sudorem prouocat. de cathart. Sp. 95. D
 Oleum irinum. de rem. par. fac. 7°. 153. H
 Oleum Iuniperinum refrigeratos calefacit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. A
 Oleum Laurinum, & laurinum simpliciter quo modo differant. 2°. de cō-
 post. med. sec. loc. 5°. 135. F
 Oleum laurinum, quale. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum cum bacca lauri decoctum thermaicum esse plus quā oportet,
 certum est. de simp. me. Sp. 88. D
 Oleum laurinum refrigeratos calefacit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. A
 Oleum laurinum sufficienter calfacit. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 122. B
 Oleum laurinum quo loco reponatur inter calida, quæ ualent alopecijs,
 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. D
 Oleum laurinum & cedrinum exiccāt. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. A
 Oleum laurinum est oculorum cenoticum. de cathar. Sp. 95. B
 Oleum laurinum pro doloribus. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. B
 Oleum laurinum. 6°. de simplicium medic. facul. 5°. 46. H/2°. de arte cu=

ratia ad Glauconem. 7°. 104. G
 Olei laurini loco, pix liquida. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 122. E
 Olea Laxantia. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. E
 Oleum Lentiscinum, quale. 5°. de comp. me. sec. lo. 5°. 162. H
 Oleum lentiscinum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum omne siue lentiscinum siue cicinum, siue raphaninum, siue ipsum,
 quod ex oliuis conficitur uetustate fit calidius, & tenuius. 11°. de sim-
 plic. medic. facul. 5°. 79. C
 Oleū semini lentisci mistū stypticā uirtutē affert. de simp. me. Sp. 88. D
 Oleum lentiscinum adstringit. 13°. meth. me. 7°. 83. G
 Oleū lentiscinū adstringit cū caliditate. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 220. G
 Oleum lentiscinum acopum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. F
 Oleo lentiscino oris, & lingue dolores curantur. 5°. de cōpositione medi-
 camentorum secun. locos. 5°. 162. H
 Oleum lentiscinum ut ladanum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 125. F
 Oleum lentiscinum cum ladano pro capillorum defluuio optimum. 1°. de
 compo. med. sec. loc. 5°. 125. F
 Oleum lentiscinum pro absinthio. 11°. meth. me. 7°. 72. G
 Oleū lentiscinum debet eē recēs. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 162. H
 Oleum Liliorum digerit, & emollit. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. B
 Oleū liliorum uteri est duritiebus aptissimum. 7°. de sim. me. fac. 5°. 53. B
 Oleum liliaceum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleum Lotum non mordicat. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 Oleum Lucernarum quale sit. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 223. A
 Oleum lucernarum simile oleo ueteri, & cicino. 1°. de cōpositione me-
 dicamentorum secun. loc. 5°. 123. A
 Oleum ex lucernis. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 123. A
 Oleum Malthacodes. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 238. E
 Oleum Mastichinum, quale. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. C
 Oleum mastiche admistum colleticum uidetur. de simp. me. Sp. 88. D
 Oleum mastichinum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum mastichinum acopum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. F
 Oleum mastichinum pro absinthio. 11°. meth. me. 7°. 72. G
 Oleum Melanthinum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum Melinum pro absinthio. 11°. meth. me. 7°. 72. G
 Oleum melinum adstringit. 13°. meth. me. 7°. 83. G
 Oleum melinum magis adstringit oleo hispano, & histrico. 1°. de compo.
 medi. per genera. 5°. 211. B
 Oleū melinū adstringit, & refrigerat. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 237. A
 Oleū melinū. 6°. de simp. me. fac. 47. A/7°. de cōp. me. p gen. 5°. 270. D
 Oleum Mitigans quod. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. D
 Oleum non esse Mordax quō probetur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. E
 Oleum esse mordax quibus probetur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. E
 Oleum mordicans quod. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. D
 Olea quæ mordicant. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. F
 Oleum Musellinum. de dyn. Sp. 27. B
 Oleum Myrtinum quo modo fiat. de dyn. Sp. 23. F
 Oleum myrteum, quale. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 129. E
 Oleum myrteum adstringit. 13°. meth. me. 7°. 83. G
 Oleū myrteū adstringit, & refrigerat. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 237. A
 Oleum myrteum emollit. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 241. H
 Oleum myrteum magis adstringit oleo hispano, & histrico. 1°. de comp.
 medic. per genera. 5°. 211. B
 Oleum myrtinum ualet in defluuio capillorum. 1°. de cōpositione medi-
 camentorum sec. loc. 5°. 125. F
 Oleum myrtinum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum Nardo decoctum metasyncreticam uirtutem habere incipit. de
 simplicibus medi. Sp. 88. D
 Oleum ex Nucibus quo modo fieri debet. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50. B
 Oleum nucinum est oculorum cenoticum. de cath. Sp. 95. B
 Oleum nucinum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 Oleum ex nucibus gangrænas, carbūculos, & ægilopas sanat. 7°. de sim-
 plicium medi. facul. 5°. 50. B
 Oleum ex agresti Oliua, quale. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleum ex maturis oleis pressum calidius omphacino. 2°. de cōposi. medi.
 per genera. 5°. 220. A
 Oleum habens surculos oleæ, quale. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 220. A
 Oleum ex frondibus oleæ adstringit. 11°. meth. me. 7°. 72. G
 Oleum Omotribes, quale. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 122. A
 Oleū omotribes, id est crudū est frigidū. 2°. de simp. me. fa. 5°. 11. D
 Oleū omotribes adstringit, et refrigerat. 4°. de cōp. me. p gen. 5°. 237. A
 Oleum omotribes adstringit. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 211. D

tt iij Oleum omotribes.

- Oleum omotribes. 6°. de simp. me. fac. 46. G/2°. de cōp. med. se. locos. 5°. 132. E/6°. meth. me. 7°. 37. D
 Oleum Omphacinum, quale. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. A
 Oleum omphacinū est frigidius oleo ex maturis oleis pressō. 2°. de com-
 posi. med. per genera. 5°. 220. A
 Oleum omphacinum adstringit. 2°. de simp. me. fac. 13. B/1°. de compo-
 si. me. per gen. 5°. 214. A/11°. meth. me. 7°. 72. G
 Oleum omphacinum adstringit, & refrigerat. 4°. de compositione me-
 dic. per genera. 5°. 237. A
 Oleo omphacino fit refrigeratio. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 220. F
 Oleum Omphacinum tantum est frigidum quantū adstringit. 6°. de simpli-
 cium medic. facul. 5°. 46. G
 Oleum omphacinum repellit in capitis doloribus. 2°. de compositione me-
 dicamen. secun. locos. 5°. 137. D
 Oleum omphacinum obstruit. de ocu. 7°. 187. H
 Olei omphaci fit mentio. 6°. de simp. medic. fac. 5°. 46. G/2°. de compo-
 si. medi. secun. loc. 5°. 132. E
 Oleū simile omphacino nō quō fiat. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 Oleum ex Panace. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 235. A
 Oleum Pinsum in plumbo nigrum fit. 1°. de cōp. me. se. loc. 5°. 130. C
 Oleum Pingue unde probatur. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleum ex nigra Pice, quale. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum, & pix mixta qualia sunt. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 173. H
 Oleum picinum refrigeratos calefacit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. A
 Oleum ex Populi flore. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 235. A
 Oleū Ponticū rectificat stomachū mollē, & debile. de dis. cōt. Sp. 74. D
 Oleum Raphaninum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum raphaninum acopum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. E
 Oleū raphaninū pro doloribus in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. B
 Oleis quibus Rarefiat cutis. 9°. de cōp. me. se. loc. 5°. 197. F
 Oleū Recens humidū, & modice frigidū. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 212. H
 Oleum recens magis cōuenit in phlegmone cum magno dolore, quam an-
 tiquum. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 211. A
 Oleo refrigerato caput ardore grauatum Galenus obliniuit. 2°. de simpli-
 cium medic. facul. 5°. 11. D
 Oleum Ricinum, quale. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. C
 Oleum ricinum, quale. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 132. G
 Oleum ricinū non est expertus Galenus. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 132. G
 Oleum ricinum digerit. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 235. A
 Oleum ricinum pro doloribus in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. B
 Oleum ricinum emollit. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 258. A
 Oleū ricinū in ulcere ubi durities fit. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 237. A
 ex Oleo ricino, & gutta ammoniaci medicamentum quale. 6°. de cōpo-
 si. med. per genera. 5°. 258. B
 p Oleo ricino oleum uetus. 4°. de cōp. me. p ge. 245. F/6°. 5°. 258. A
 Oleum Rosaceum, & unguentum rosaceū quomodo differant. 4°. de cō-
 positione med. per genera. 5°. 240. H
 Oleum rosaceum quid. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. F
 Oleum rosaceum quō cōficiendum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. E/F
 in Oleum rosatum aliqui ponunt salem. 6°. de sa. tuen. 2°. 98. H
 Oleum rosatum ex oleis sine frondibus. 6°. de sa. tuen. 2°. 98. H
 Oleū rosaceū quale. 2°. de sim. me. fa. 16. F/2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 136. C
 Oleum rosaceum dubium facit apud medicos an calidum potestate, an fri-
 gidum. 3°. de temp. 1°. 24. G
 Oleum rosaceum tenuis substantiæ, & tepidæ. 3°. de simp. me. fac. 5°. 21. G
 Oleum rosaceum in primo ordine frigidum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. G
 Oleo rosaceo calidior oleum chamælinum. de reme. par. fac. 7°. 153. H
 Oleum rosaceū bonū quale esse debet. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 141. A
 Oleum rosaceum perfectum quale, & quomodo fiat. 2°. de compositione
 med. per ge. 132. E/ 5°. 220. A
 Oleum rosaceum quomodo odoratum per multum tempus maneat. 2°. de
 compo- si. med. sec. loc. 5°. 141. A
 Oleum rosaceum purum adstringit. 3°. de simp. me. fac. 5°. 21. G
 Oleum rosaceum repellit. 1°. de art. cu. ad Glau. 7°. 100. A
 Oleum rosaceū cōcoquit, & repellit. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 220. G
 Oleum rosaceum debet esse recens. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 132. E
 Oleo rosaceo in quibus uti licet. 2°. de simp. me. fac. 5°. 10. A
 Oleum rosaceum quomodo refrigerandū in affectu frigido. 2°. de compo-
 si. tione med. sec. loc. 5°. 132. F
 Oleo rosaceo quæ frigida adhibēda. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 132. F
 Oleo rosaceo nō debet admisceri succus mali punici, mali mespili, & sola-
 ni, quā caput refrigerare uolumus. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 132. G
- Oleo rosaceo iuuantur adusti. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. F
 Oleum rosaceum quō calefacit, & refrigerat. 3°. de sim. me. fac. 5°. 19. B
 Oleum rosaceum leuiter refrigerat. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. A
 Oleum rosaceum quomodo refrigerat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. A
 Oleum rosaceum quomodo refrigeret in calidis locis. 2°. de compositione
 medicamentorum sec. loc. 5°. 132. F
 Oleum rosaceum cum aceto inflammationibus incipientibus conuenit. 2°. de
 comp. me. se. locos. 5°. 134. C
 Oleum rosaceū solū in uigore ualet. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 134. C
 Oleū rosaceū repellit in capitis doloribus. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 137. D
 Oleo rosaceo utitur in capitis dolore ex plaga. 2°. de compositione medi-
 camentorum sec. loc. 5°. 133. F
 Oleum rosaceum in principio in dolore capitis, & in qua parte ponen-
 dum. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 132. D
 ex Oleo rosaceo capitis optia refrigeratio. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 132. E
 Olei rosacei mensura in refrigerando caput. 2°. de compositione medica-
 mentorum sec. loc. 5°. 132. F
 Oleum rosaceum, & acetum in capite uulnerato. 2°. de compositione me-
 dicamentorum sec. loc. 5°. 134. A
 Oleum rosaceū supra membrā nūdā. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 134. B
 Oleū rosaceū cū aceto supra caluariā. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 134. B
 Oleo rosaceo nihil melius in fractura cranei, si sit optimum rosaceum. 1°. de
 simp. med. fac. 5°. 72. H
 Oleo rosaceo, & aceto in lethargicis, & phreniticis utimur. 2°. de com-
 positione med. sec. loc. 5°. 134. A
 Oleum rosaceum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 Oleo rosaceo utimur in fluxionibus acerbis ad oculos. 13°. me. m. 7°. 86. D
 Oleum rosaceum mitigatorium est in neruis punctis. 3°. de compositione
 medicamentorum per ge. 5°. 235. A
 Oleum rosaceum emollit. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 241. H
 Oleum rosaceum humectat. 9°. de simp. me. fac. 5°. 65. H
 Oleo rosaceo cōtēperāda sunt medicamēta astate. 6°. met. me. 7°. 38. E
 Oleum rosaceum uincit acetum in hebetanda acrimonia. 1°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 5. H
 Oleum rosaceū mitigat medicamēta. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 220. D
 ex Oleo rosaceo, et cera, ceratū liquidū. 1°. de cōp. me. per gen. 5°. 218. H
 Oleum rosaceum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleo incoquenda Rosmarini herba. 4°. de sa. tuē. 2°. 87. B
 Oleum Rutaceum ad dolores intestinorū, & coli. 12°. met. me. 7°. 78. H
 Oleū rutaceū pro dolore capitis ex frigore. de rem. par. fac. 7°. 153. F
 Oleo rutaceo in quo dolore utatur Galenus. 2°. de lo. af. 4°. 9. D
 Oleo in quo ruta cōcta pro clysteri utitur Galenus in dolore ex flatu &
 humore. 12°. meth. me. 7°. 79. H
 Oleum rutaceum flatus sanat. 8°. meth. me. 7°. 53. F
 Oleum rutæ cum anserino adipe in eo liquato sanat dolores ex intempe-
 rie cum mordicatione. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. C
 Oleum Sabinum optimum ubi. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 133. B
 Oleum sabinum optimum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 Oleum sabinum optimum in Italia. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. G
 Oleum sabinum quale. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 232. F
 Oleū sabinū tenuiū partiū. 1°. de cōp. me. se. lo. 122. A/2°. 5°. 141. F/10°. meth. me. 65. A/11°. 72. G/2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 104. A
 Oleum sabinum tenuissimum omnium. 6°. meth. me. 7°. 37. D
 Oleum sabinum non adstringit. 3°. de sa. tuen. 2°. 79. A
 Oleum sabinum dilatat. 8°. meth. me. 7°. 51. D
 Oleum sabinum in Italia relaxat. 3°. de sa. tuen. 2°. 81. B
 Oleum sabinum habet uim relaxandi. 4°. de sa. tuen. 2°. 85. H
 Oleum sabinum relaxat. 7°. de compo. medica. per gene. 269. F/12°. me-
 thodi medendi. 7°. 75. F
 Oleum sabinum uetus melius. 3°. de sa. tuen. 2°. 81. C/2°. de compositione
 medic. per genera. 5°. 223. G
 Oleum sabinum uetus. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 271. B
 Oleo sabino cōtēperanda sunt medicamēta astate. 6°. met. me. 7°. 38. B
 ex Oleo sabino, & anseris pinguedine clyster ad morsus. 8°. methodi
 medendi. 7°. 53. F
 Oleum sabinum pro uetere. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 209. C
 Olei sabini meminit. 1°. de compo. medic. sec. locos. 131. A/B/7°. 269. H/
 271. A/C/D/H/ 5°. 274. B
 Oleo sabino quod oleum simile. 4°. de sa. tuen. 2°. 86. H
 Olei sabini inueterati naturam habet oleum cicinum. 1°. de compositione
 medicamen. sec. loc. 5°. 122. A
 Oleum debet esse citra Salem confectum. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Oleum expers

Oleum expers salis ἀνάλων. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. B
 Oleū quod nihil hēat salis magis refrigerat. 2°. de simp. me. fa. 5°. 11. D
 Oleum habens salem calidius est. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. A
 Oleum cum sale habet mordacitatem. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. G
 Oleum Salsum, & nō salsum quomodo uentrem ducit. 2°. de simplicium
 medicamentorū fac. 5°. 12. B
 Oleum Scissile de med. fac. par. 7°. 172. H
 Oleum Sesaminum quale. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. D
 Oleum sesaminum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum sesaminum acopum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. E
 Oleum Sicyonium quale. 12°. meth. me. 7°. 75. F
 Oleum Sicyonium digerit. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 235. A
 Oleū sicyoniū, euacuat, & dissoluit. 1°. de ar. cu. ad Glau. 1°. 100. A
 Oleum sicyonium discutit. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 137. D
 Oleū sicyoniū recēs magis emollit, quā uetus. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. F
 Oleum sicyonium sudorem prouocat. de cathar. Sp. 95. D
 Oleum Sinapinum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum sinapinū acopū. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. E
 Oleū sinapinū pro doloribus. in 6°. de mor. uul. cō. 6°. 3°. 196. B
 Oleū, in quo Spondylium, uel serpillum, uel pulegij coma, uel calamentū,
 uel menta, uel sisymbrium decocta sint, euacuat, & dissoluit. 1°. de ar=
 te curatiua ad Glau. 7°. 100. B
 Oleum Styracinum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 270. F
 Oleū Susinū recēs magis emollit, quam uetus. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. F
 Oleum susinū acopum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. F
 Oleum susinum laxat. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. E
 Oleū susinū ad sicca liquāda. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 264. C
 Oleū Tēperatū aptissimū ad puris generationē. 5°. de sim. me. f. 5°. 34. A
 Oleum Tenue unde probatur. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleū Tepidū pro febricitatibus ex obstructione. 8°. meth. me. 7°. 51. E
 Oleo tepido perfundatur hecticus. 10°. meth. me. 7°. 66. H
 Oleū tepidum, ubi omnes hirudines i haerint, particula, ne refrigescat,
 infundemus. de cucur. sca. 6°. 4. C
 Oleum Terebinthinum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleū Venafranū. 7°. de cōp. me. per ge. 269. G/ 5°. 272. G
 Oleum Vetus Galenus seruauit. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 240. B
 Oleū quod pro ueteri Galenus faciebat. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 258. A
 Oleum uetus quale. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 211. A
 Oleum uetus ex immaturo, quale. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 Oleum uetus calidius est. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 pro Oleo ueteri uenditur adeps suillus uetus. 4°. de compositione medi=
 camentorum per genera. 5°. 240. A
 ab Oleo ueteri quo differat adeps suillus. 4°. de cōp. me. p g. 5°. 240. A
 Oleū inueteratū rosonē acquirit. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 240. B
 Olei ueteris, & noui uires. de simp. me. Sp. 88. D
 Oleum uetus, & recens facit quatuor differentias in cōpositionibus. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. G
 Oleum uetus digerens. 1°. de comp. me. per ge. 211. E/3°. 5°. 235. A
 Oleū uetus abūde digerit sine erosione. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 239. E
 Oleum uetus rarefacit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. F
 Oleum uetus magis exiccat. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. B
 Oleum uetustum est unū ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de cō
 posi. medic. sec. loc. 5°. 129. D
 cū Oleo ueteri abrotonō ualet ad alopecias. 6°. de simp. me. fac. 5°. 40. H
 Oleum uetus prodest phlegmoni contumaci. 1°. de compositione medica=
 mentorum per genera. 5°. 211. A
 Oleū uetus in ulcere ubi durities fit. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 237. A
 Oleū quadraginta annorū ulcera sanat. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 240. B
 Oleum quando debet esse uetus in neruorū uulneribus. 3°. de compositio.
 medic. per genera. 5°. 229. H
 ab Oleo ueteri robur fit medicamento. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 230. F
 Oleum uetus pro ricino. 4°. de cōp. me. per ge. 245. F/6°. 5°. 258. A
 Oleo uetusto simillimū est oleū cicinū. 6°. de sim. me. fac. 5°. 46. H
 Oleo ueteri simile est oleū lucernarū. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 123. A
 pro Oleo ueteri cicinū sumi potest. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 223. G
 pro Oleo ueteri sabinum. 10°. de comp. me. se. lo. 5°. 209. C
 Oleū Viride cōtra spasmū exsiccat. de me. exper. Sp. 106. F
 Oleum in quo cocta est Vulpis, quale. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. H
 OLFACTVS quid. fin. me. Isa. 45. B/ de hist. philo. Sp. 9. H
 Olfactus ubi habeat sedem. 7°. de decr. Hipp. 1°. 271. C
 Olfactus cur in cerebro. 8°. de usu par. 1°. 168. C
 Olfactus sensorij natura. 8°. de usu p. 1°. 168. A/4°. de loc. af. 4°. 22. G

Olfactus instrumentum uaporosum est. 7°. de decr. Hipp. 1°. 271. B
 Olfactus sensorium habet spiritū uaporosum. 8°. de usu par. 1°. 168. A
 Olfactus fumosus. de ocul. 7°. 185. B
 Olfactus quo modo fiat. de hist. phil. Sp. 9. F
 Olfactus fit in pelliculis plenis spongiosa carne, quæ sunt intra nares. de
 utilitate respirationis. Sp. 63. D
 Olfactus instrumēto os ppositū ὑποειδὲς δῖ. 11°. de usu part. 1°. 188. H
 Olfactum auferunt ossai thmoide, id est colla. 3°. de loc. af. 4°. 21. D
 Olfactus tertio adiungitur, cum natura incedit à plantis ad animal. 2°. de semine. 1°. 339. G
 Olfactus qualitates totidem sunt, quot gustus, sed non sunt sortitæ pecu=
 liaria uocabula. de na. hu. com. 1°. 1°. 28. H
 in Olfactu non sunt nomina. 3°. de diff. puls. 4°. 63. H
 Olfactus iudicat de qualitatibus. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. D
 per Olfactum deuenimus in cognitionem qualitatis, & substantiæ ali=
 mentorum. 3°. de ali. fac. 2°. 28. F
 Olfactu primo probandæ sunt plantæ, deinde comedendæ. 2°. de alimen=
 torum facultatibus. 2°. 24. E
 Olfactus docet discernere cibos attenuantes. & atten. uic. 2°. 43. G
 Olfactu regula inueniendi habentia uim attenuandi, & incidendi. de at=
 tenuante uic. 2°. 44. B
 Olfactu, & gustu simplex medicamentum excellens est ualidius. 1°. de
 antidotis. 5°. 100. E
 Olfactus quid percipiat in morbis. de ijs, quæ in me. fi. cō. 1°. 7°. 199. D
 Olfactus quibus contristatur. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 Olfactū angit humor acris. 15°. de usu par. 1°. 211. H
 Olfactus potentiæ læsio unde fiat. 3°. de loc. aff. 4°. 21. D
 OLIBANI electarium. de med. exper. Sp. 108. A
 OLIGOPHORA uina unde dicta. de bo. & ui. suc. 2°. 38. G
 Oligophorum uinum, quale sit. 7°. meth. me. 7°. 45. E
 Oligophora uina non sunt noxia capiti. de bo. & uit. succ. 2°. 38. G
 Oligophora uina sedant dolorem capitis, qui fit ab humoribus in uentri=
 culo collectis. de bo. & uit. suc. 2°. 38. G
 OLIGOSCHOENOS. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. A
 Oligoschoeni fructus somnum affert. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. A
 ΟΛΥΓΟΤΡΟΦΙΑΝ nutritionem parciorē uocat. 3°. de san. tuē. 2°. 80. C
 OLIVAE acerbæ, et siccæ sunt nuper enatæ, ubi maturuerint dulces,
 & progressu temporis humidiores redduntur. 4°. de simplicium me=
 dicamentorum facul. 5°. 25. F
 Oliua primo pontica est, deinde dulcescit. de ocul. 7°. 188. B
 Oliuæ palam ab acerbitate in dulcedinem transeunt. 4°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5°. 25. F
 Oliuarum partes solidæ quo modo uocentur. 2°. de ali. fac. 2°. 18. C
 Oliuarum nuclei terreni sunt. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. H
 Oliuarum matura calida est moderate. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. F
 Oliuæ caducæ habent multum pinguedinis. 2°. de ali. fa. 2°. 20. H
 Oliua pinguis exacte. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. F
 Oliua immatura adstringit, et refrigerat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 46. F
 Oliuæ non caducæ succū habent adstringentē. 2°. de ali. fac. 2°. 20. H
 Oliuas caducas cum pane mandunt. 2°. de ali. fac. 2°. 20. H
 Oliuæ albæ. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 164. E
 Oliuæ colymbades. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 176. C
 Oliuæ druppæ. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 Oliuæ nigræ uitandæ in capitis doloribus à stomacho, & ab alijs parti=
 bus. 2°. de composit. me. sec. loc. 5°. 137. B
 Oliuæ smaragdina. de dyn. Sp. 24. B
 Oliuæ numerant inter cibos, qui prius sumebant. 2°. de ali. fac. 2°. 18. G
 Oliuæ cum garo ante cibos deijcere faciunt. 2°. de ali. fac. 2°. 20. H
 Oliuæ cum tertia parte panis uentrē molliunt. de pue. epil. 7°. 180. C
 Oliuæ muria conditæ quales. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 176. B
 Oliuarum muria. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 175. H
 Oliuæ cum aqua, quando comeduntur ante cibum cum muria, leniūt uen=
 trem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Oliuæ post cibum sine muria, & maxime quæ sunt ponticæ quid faciant.
 de dissol. cont. Sp. 75. A
 Oliuæ parum nutriunt. 2°. de ali. fac. 2°. 20. H
 cur Oliuæ parum nutriunt. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Oliuæ rectificant stomachū mollem, & debile. de dis. cont. Sp. 74. D
 Oliuæ stomachum roborant. 2°. de ali. fac. 2°. 20. H
 Oliuæ appetentiam excitant. 2°. de ali. fac. 2°. 20. H
 Oliuæ cum oleo repositæ stomachum roborant, & appetentiam excitāt
 de alimentorum fac. 2°. 20. H
 Oliuæ obsonium

Oliuæ obsoniū in capitis dolore ex stomacho. 2°. de cōp. me. f. l. 5°. 135. B
 Oliuas in prandio dat epilepticis. de puer. epil. 7°. 180. F
 Oliuæ quales in diætā attenuante. de atten. uic. 2°. 46. A
 Oliuæ ante balneum sumendæ sunt. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
 ex Oliuæ teneris germinibus quæ fiunt, repellunt. 1°. de arte cura. ad
 Glauconem. 1°. 100. A
 ex Oliuis proprie dicitur oleum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
 quæ Oliuæ oleum perfectum dulcissimum faciunt. 6°. de simplicium me-
 dicament. fac. 5°. 46. G
 ex Oliuis olea quæ nō sunt, dicuntur olea abusiue. 3°. de san. tuen. 2°. 79. B
 Oliuæ sarmentorum cinis qualis. de simp. med. Sp. 86. A
 Oliuæ radices pituitam purgant. de dynam. Sp. 22. A
 Oliuæ radices dosis. de dynam. Sp. 22. A
 Oliuæ lachryma uires hēt uehemēter excafactorias. de simp. m. Sp. 83. F
 Oliuæ lachryma ad oculorum caliginem facit. de simp. med. Sp. 83. F
 OLLAM nouam pro medicamento accipi iubet. 4°. de compositione
 medicament. per gene. 5°. 243. C
 Olla æris rubri. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. E
 Ollarum flos. de med. fac. par. 7°. 174. B
 per Ollam fomentum quomodo fiat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. C
 in Ollam iubet inspici propter nyctilopas. de remed. par. fac. 7°. 156. H
 OLOSTIVM exsiccāt adstringens. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
 Olostium ad rupta potui exhibent. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
 OLVS quod nomen sit, & quid significet. de atten. uic. 2°. 44. B
 Olerū speciebus nō erāt imposita noīa antiquitus. de atten. uic. 2°. 44. B
 Olerum facultates scire satis est, quamuis singulas species non agnoscas.
 de attenuante uic. 2°. 44. B
 ne Olus quidem absq; definitione aliqui emerēt. 2°. de diff. pul. 4°. 53. E
 in Oleribus caulis est annuus. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 Olerū caulis habet tpturā foliorū sed sicciore. 2°. de alim. f. 2°. 24. A
 Olerum omnium radices quales. de atten. uic. 2°. 45. G
 Olerum qualitas nobis familiaris est pro alimento ut etiam leguminum,
 & huiusmodi, contraria uero cantharidis. 7°. de usu par. 1°. 159. B
 Olera, quibus nō est multa acuitas, sunt de cibarijs medijs. de dissolutione
 continua. Sp. 74. B
 Olera sunt cibi imbecilli. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 192. E
 Oleribus & succo ptisanæ, si exercens se, utatur, cito labefactatur. 1°. de
 aliment. facul. 2°. 10. B
 Olera omnia uitio digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. E
 Olera facile nutriunt, sed parum. 8°. meth. med. 7°. 50. H
 Olera omnia cur parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. G
 Olera omnia habent alimentum paucissimum, tenue, & aquosum. 2°. de
 aliment. facul. 2°. 23. D
 Olera quos faciant humores. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. B
 Olera nulla habent bonum succum. de bon. & ui. suc. 2°. 37. F
 Olera omnia generant malos humores. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Olera quæ sunt uitiosissimi succi. de bon. & ui. suc. 2°. 37. G
 Olerum radices, germina, stipites, & folia succum gignunt pituitosum,
 de attenuan. uic. 2°. 45. G
 Oleribus paucis uere utendum est. de sal. die. 2°. 40. C
 Oleribus crudis, & elixis æstate utendum. de sal. die. 2°. 40. C
 Olera quæ edenda illis, qui semel tantum comedunt in die. de uict. rat. in
 mor. acu. com. 4°. 7°. 145. B
 Olera cruda q̄ stomachicis conueniunt. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Olera cocta q̄ stomachicis cōueniunt. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Olus uentrem mollit. de puer. epil. 7°. 180. C
 quæ Olera deiectionem faciunt. 2°. de alim. fac. 2°. 23. C
 Olera ex oleo, et garo faciūt deijcere aluū. 6°. de sa. tuen. 97. F/ 2°. 99. H
 Oleribus ex oleo, & garo assumptis ante cibū soluitur senū aluus. 5°. de
 sanitate tuenda. 2°. 92. E
 post Olera ex oleo, & garo sumenda sunt mala punica. 3°. de sympto-
 matum causis. 3°. 24. H
 Olera suauissima mouentia urinam. de cura icter. Sp. 111. D
 quæ Olera epilepticis conueniunt. de puer. epil. 7°. 180. C/F
 ex Oleribus qui humiditatem contraxerunt, & uolunt exerceri, incidūt
 in febrem ephemeram. 3°. de san. tuen. 2°. 81. G
 Olerum acrium radices sunt mali succi. de bon. & ui. suc. 2°. 37. G
 Olerum agrestium aliud genus. de atten. uic. 2°. 44. B
 Olera syluestria quæ. de atten. uic. 2°. 44. C
 Olera agrestia pariunt malos succos. de bon. & ui. suc. 2°. 33. G
 ex Oleribus agrestibus omnia sunt uitiosissimi succi. de bonitate & ui-
 tio succorum. 2°. 37. G

Oleris atri semen frangit lapidem renum, & uesticæ. de cath. Sp. 95. D
 ex Oleribus brassica potius siccatur quam malua. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
 Oleribus oibus multi medici anteposuerūt lactucā. 2°. de ali. f. 2°. 22. D
 Olerum sola lactuca detergit. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
 Olera hortētia cur cū aceto, & oleo māduntur. de atten. uic. 2°. 44. C
 Olus iamenum est humidum. de diff. cont. Sp. 74. D
 Olus iamenum est de cibarijs medijs. de diff. cont. Sp. 74. B
 Olus iamenum est malum stomacho, & cur. de diff. cont. Sp. 74. E
 Olera spinosa mediocriter iuuant stomachum. 2°. de alim. fac. 2°. 23. D
 Olerū halitus inficit uicinū aerē. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 133. F
 ex Olerū putredine aer coinquinatus fit pestilēs. 1°. de san. tuen. 2°. 67. B
 Olerum putredinis aer euitandus. 12°. meth. med. 7°. 77. E
 OLYMPIACVS Milesius methodicæ sectæ auctor. intr. 1f. 51. E
 Olympicus nugax. 1°. meth. med. 7°. 6. H
 in Olympijs se exercētes non curāt filios suscipere. 1°. de sem. 1°. 334. A
 ab Olympio usitatum malagma. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. D
 OLYNTHI grossi. 8°. de simp. med. fac. 57. B/ 5°. 61. F
 OLYRA. 1°. de alim. fac. 2°. 12. C
 Olyra color albus. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Olyra ubi plurima. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Olyra in Asia frequens. 1°. alim. fac. 2°. 12. G
 Olyra frequens in Asia, qualis. de atten. uic. 2°. 44. H
 Olyra media est inter triticū, & hordeū. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
 Olyra quanto sit tritico deterior. de atten. uic. 2°. 44. H
 Olyra & Typha sunt zea. de atten. uic. 2°. 44. H
 Olyra, & tragi semina idē ab aliquibus putātur. 1°. de alim. fa. 2°. 12. H
 ex Olyra tragus quomodo. 1°. de alim. fac. 2°. 12. H
 Olyra cortice emundanda. de atten. uic. 2°. 45. A
 Olyrini panes quales. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G

OMATARICHON

id est crudum sal
samentum. 5°. de

comp. med. sec. loc. 5°. 159. D
 Omelyseos meminit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. A
 OMENLYSIM quid uocent Græci. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 229. A/ 14°. meth. med. 7°. 87. E
 OMENTVM & epiploon, idem. 6°. de ana. adm. 1°. 91. D
 Omentum uocatur uiscus. 3°. de nat. fac. 1°. 304. B
 Omentum quomodo gignatur. de foet. for. 1°. 322. H
 Omenti sectio. 6°. de anat. adm. 1°. 91. D
 Omentum facile eximi potest ab animali. 6°. de anat. adm. 1°. 91. F
 Omentum ubi sit. de anat. parua. Sp. 43. B
 Omenti ortus. 6°. de ana. adm. 91. F/ 4°. de usu par. 1°. 138. B/ commē. 7°. aphorismo 55°. Ex. 58. H
 Omentū qbus cōnectatur. 6°. de ana. adm. 91. F/ 4°. de usu par. 1°. 138. C
 Omenti figura quæ. 6°. de ana. adm. 1°. 91. F
 Omentum cur extensum est ad omnia intestina. 4°. de usu par. 1°. 137. E
 Omenti essentia eadem cum essentia peritonei. 6°. de ana. adm. 1°. 92. A
 Omentum quibus constet. 4°. de usu par. 1°. 137. D
 Omenti compositio unde. 6°. meth. med. 7°. 40. A
 Omentum habet duas tunicas. 4°. de usu par. 1°. 137. D
 Omentum est solidum, & firmum undequaq; ita ut nihil in ipsum ex ali-
 qua parte possit incidere. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 Omento uenæ inter texta unde. de uen. art. diff. 1°. 56. B
 ad Omentum uena unde oriatur. 16°. de usu par. 1°. 220. H
 in Omentum uenarum omnis distributio fit simul cum arterijs. 16°. de
 usu partium. 1°. 220. H
 in Omento quid agat pinguedo. 4°. de usu par. 1°. 138. C
 Omenti usus qualis. 6°. meth. med. 7°. 40. A
 Omentū factū esse gratia calefaciēdi quō pbetur. 4°. de usu pa. 1°. 137. D
 Omentum calidum est. 4°. de usu par. 1°. 137. D
 Omentum est cibi instrumentum. 6°. de ana. adm. 1°. 90. F
 Omentum quid agat. 6°. de ana. adm. 1°. 90. F
 in Omētum quibus hepar aqua plenū eruperit his ueter aqua repletur,
 & moriuntur. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 Omēto nō pōt aqua effluere, nisi aliquo mō exeat. c. 7°. a. 55°. Ex. 58. H
 Omentum cum ad inferiores testiculorū tunicas deuoluitur est agritudo
 in situ. de diff. mor. 3°. 5. C
 Omentum deuolutum ad inferiores testiculorum tunicas appellant græ-
 ci epiplocelem. de diff. mor. 3°. 5. C
 Omento dissecto intestina suis sedibus mouentur. de cau. mor. 3°. 9. E
 Omētū si p uulnus exeat significat pitoneū eē decisū. 1°. d. lo. af. 4°. 2. F
 Omentum excidit peritonæo uulnerato. 6°. meth. med. 7°. 39. H
 Omentum si

Omentum si excidat necessario putrescit. com. 6°. aph. 58°. Ex. 53. F
 Omentum si exciderit quid agendum. 6°. meth. med. 7°. 39. A
 si Omentum quod exciderat putrescit, quid agant medici. comment. 6°. aphorismo 58°. Ex. 53. F
 Omentum non adimitur etiam si exiuerit, nisi sit liuidum effectum. 4°. de usu partium. 1°. 137. D
 Omentis pars nigra amputanda est, quando abdominis uulnus exit. 6°. meth. 7°. 40. B
 Omentum quibus excidit, & uulneratum sit, & abscissum, sentiunt in uetulo frigiditatem. 4°. de usu par. 1°. 137. E
 in Omento si dimidia pars abscindatur partis quæ superfuerit ægritudo mutilatio erit. de diff. mor. 3°. 5. A
 in Omento mutilato erit aliqua diminutio magnitudinis, tamen ipsum animal necessario non dicitur mutilatum. de diff. mor. 3°. 5. A
 Omentum aufertur. de diff. mor. 3°. 4. G
 Omētū totū ferē Galenus abscidit cuidā gladiatori. 4°. de usu p. 1°. 137. E
 OMNINO uocabuli expositio. de nat. hum. com. 1°. 1°. 27. B
 Oīno si habeat ante se negationē quid significet. cō. 2°. ap. 19°. Ex. 14. C
 OMNIA sunt in omnibus sed inæqualiter, ut sanguis quoque in arterijs, aer quoque in uenis, et uentriculo. 6°. de usu par. 1°. 154. H
 Omnia fiunt tribus artificibus instrumentis, & materia. de uocalium instrumentorum diff. 1°. 106. C
 Omnia compatiuntur, & consentiunt in cōpagine totius corporis. 1°. de usu partium. 1°. 114. F
 Omnia inter se mutuo afficiuntur. 1°. de nat. fac. 1°. 293. H
 ad Omnes Aegritudines emplastrum. secret. Sp. 102. B
 Omne Animal habens calorem magnum necessarium fuit habere pulmonem magnum. de ana. uiu. Sp. 47. F
 Omne animal abundans in sepo, & pinguedine, abundat & in medulla. de anatomia uiuorum. Sp. 44. D
 Omne animal est particeps rationis quāquam de homine solo dicitur per excellentiam. in oratione exor. Isa. 2. B/C
 Omnes Aquæ tarde descendunt. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Omnes aquæ paludose sunt pessimæ. de bon. aquæ. Sp. 75. D
 Omnium Arteriarū truncus est arteria maxima. 1°. de dec. Hip. 1°. 232. D
 Omnes arteriæ à magna arteria, quæ in sinistro cordis uentriculo est, oriuntur. 1°. de Hipp. & Plat. decre. 1°. 233. C
 Oīs Cadmia styptica est, et uehementer stringit. de simp. med. Sp. 81. F
 Omnis Caro quiescens non uelociter exercitij est multarum superfluitatū. de dissol. cont. Sp. 73. E
 Omnis Castia fistula acriter calfacientes, & stringentes uires habet. de simp. med. Sp. 82. H
 Omnis Cera remollit, & laxat durities. de simp. med. Sp. 82. B
 Omnes Chamæpithios species uires habent acres, & diureticas. de simplic. medic. Sp. 85. F
 Omnes Cibi dulces sunt mali hepatis, & renibus. de diff. cont. Sp. 74. G
 Oībus Corporis mēbris cor est calidius. de cōp. mēb. si. de na. hu. Sp. 58. G
 Omnes corporis partes habent colligantiam ad cor per uenas pelliculas, & neruos. de util. resp. Sp. 62. G
 Omne Costum uires habet acriter stringentes. de simp. med. Sp. 82. D
 Omne Crocum uires habet leuiter stypticas. de simp. med. Sp. 81. E
 Omne Daucū uires habet acres, et excofactorias. de simp. med. Sp. 83. E
 Omnis finis efficacissime tumorem lenit, & ueteres durities remollit. de simplic. medic. Sp. 84. E
 Omnis finis podagricos in accessionibus iuuat. de simp. med. Sp. 84. E
 Omne quod fit ex alio minus est eo à quo generatur. de uti. resp. Sp. 62. E
 Omnia ob aliquem finem facta. 1°. de nat. fac. 1°. 291. H
 Omnis Galla stringit uehementer. de simp. med. Sp. 84. F
 Omnes Glandulæ sunt insensibiles. de util. resp. Sp. 62. H
 Omnia instrumenta sensuum continentur pelliculis. de uti. resp. Sp. 63. D
 Omne Lignū durū est secundū Hippocratem, et tactu lædit. de ma. 7°. 319. E
 Omnia Mala de corpore tollit radix cucumeris agrestis siccata, & rasa, & cribrata. de simp. med. Sp. 83. A
 Omnis detractio Medicinæ est calida, & humida. de cathar. Sp. 94. D
 Omnis Medulla leniter mollit, & relaxat durities, & tumores. de simplic. medic. Sp. 87. D
 Omne Membrum congelatum terrestre priuatum sensu ex melancholia est. de anat. uiu. Sp. 45. F
 ad Omne mēbrū instrumentale ueniūt duæ uenæ. de anat. uiu. Sp. 44. B
 Omne membrum intēdit suo commodo, & reparationi. de motibus manifestis, & obscuris. Sp. 68. A
 Omnia habent sanitatis tuendæ prouidentiam. 6°. de san. tuen. 2°. 95. B

Oē mēbrū attrahit sibi quod cōuenit ei. de mot. man. & obscu. Sp. 68. A
 Omnis motus fit per uillos. de ana. uiu. Sp. 44. G
 Omnis Myrrha styptica est, acris, excofactoria. de simp. me. Sp. 87. B
 Omne Nutrimentum simile fit ei cuius est nutrimentum. de utilitate respirationis. Sp. 63. H
 Omne nutrimentū influēs refrigerat id quod nutrit. de util. resp. Sp. 63. A
 Omnia Oua dura elixa, & assa tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74. H
 Omne Piper Syncere stringit, excofacit, totū corpus uehementer commouet. de simp. med. Sp. 88. F
 Omnis Prauitas est extra naturam. de sperm. Sp. 40. D
 Omnis Resina efficaciter relaxat, & remollit. de simp. med. Sp. 89. D
 Omnia Salsamenta pruritum mouent. de cathart. Sp. 95. D
 Omnis Sensus, & motus influens influit per neruū. de ana. uiu. Sp. 48. A
 Omnes sensus particulares reducuntur ad sensum communem. de anatomia uiuorum. Sp. 45. G
 Omnis substantia corporea animata ex elementis est. de sperm. Sp. 39. A
 Oīs substantia corporea animata teste Hippocrate iuncta est, & ligata in planetis, & signis, quatuorque elementorum nexibus. de sperm. Sp. 38. G
 Ομογενής, id est eiusdem generis. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. G
 Ομοειδής, id est eiusdem speciei. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. G
 Ομοιομερής similes partes uocat Aristoteles. 6°. de san. tuen. 2°. 95. C
 Ομοπλαταί quid. intro. Isa. 63. E/13°. de usu p. 1°. 202. D/10°. meth. medendi. 7°. 64. G
 in Omplatis uenæ, & arteriæ se contingunt. 9°. de usu par. 1°. 172. H
 OMOTONA febris quæ. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 160. A
 Omotonos spiritus synochi. 9°. meth. med. 7°. 57. A
 OMOTRIBES uocat oleū crudū. 6°. de san. tuen. 98. H/2°. 100. F
 Omotribes oleum, quale. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. A
 Omotribe, id est oleo omphacino fit refrigeratio. 2°. de compositione medicamen. per genera. 5°. 220. F
 Omotribes oleum non ualet in frictione. 3°. de san. tuen. 2°. 79. B
 Omotribes oleum. 6°. de simp. med. fac. 46. G/2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. E/6°. meth. med. 7°. 37. D
 OMPHA dicta nardus, quæ. 1°. de antid. 5°. 106. F
 OMPHACINVM uocat oleū crudū. 6°. de sa. tuen. 98. H/2°. 100. F
 Omphacinum oleum, quale. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. A
 Omphacinum oleum non ualet in frictione. 3°. de san. tuen. 2°. 79. A
 Omphacinum oleum. 6°. de simplic. medic. facul. 46. G/2°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 132. E
 OMPHACITIS galla desiccata, & indurata. 5°. de simplicium medic. facultatibus. 5°. 36. C
 OMPHACIVM quo modo fiat. de dyna. Sp. 23. A
 Omphacium, & acetum differunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. D
 Omphacio tenuius est acetum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. E
 Omphacium neque habet calorem, neque acrimoniam. 4°. de simplic. medic. facultatibus. 5°. 27. D
 Omphacium, & sal contraria sunt. 6°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 174. D
 Omphaciū est acidū, & acerbū. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. F
 Omphacium numeratur inter adstringentia parabilia. 6°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 169. G
 Omphacium adstringit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 Omphaciū uehementer adstringit. 5°. de simp. med. fac. 39. B/4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 149. H
 Omphaciū adstringens uehementē iudicat Galenus. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 Omphacium uinum plus adstringit quàm oportet. 1°. de composi. medic. per genera. 5°. 211. G
 Omphacium conuenit dysenteria. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 Omphacium exiccata in tertio ordine non tamen urit. 5°. de simplicium medic. facul. 5°. 39. B
 Omphacio refrigerantur ardores. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. G
 Omphacium ad hypochondria ardentia magis conuenit, quàm acetum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. F
 Omphacium ulcera glutinare non potest. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H
 Omphacij meminit. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 pro Omphacio succus Rheis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. D
 Omphacium rosaceum. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 OMPHACOCARPVM idem cum apparine herba. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 43. D
 OMPHAX quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 88. B
 Omphax uua acida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. D
 Omphax gustu est styptico ualde linguam submordet potenter stringit, Omne pro=

omne profluuium confestim tenet. de simp. med. Sp. 88. B
 Omphaciurum uuarum differentia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. F
 Omphax quomodo ab aceto differat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. A
 Omphaxis succus perfecte refrigerat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. A
 Omphax quo modo prodest ardoribus. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. A
 OMPHACOMELI quo modo fiat. de dynam. Sp. 22. C
 Omphacomeli ad quæ ualeat. de dynam. Sp. 22. C
 Omphacomeli alia compositio. de dynam. Sp. 22. D
ONAGRON habet uini facultatem, et uini olet. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
 O'νερσπόλοι qui dicantur. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 110. B
 O'νερσπομπών meminit. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. D
 ONERATA facultas, et ibecilla quō differat. 3°. d. cau. p. 4°. 99. B
 ONESIDEMI ad Nephriticos. 10°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 206. D
 Onesidemi confectio. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. D
 ONETRI pharmacum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. A
 ONISCOS in albo iure dabis in febre si gustare uelit carnem. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 87. G
 Onisci ad aurium dolores ualent. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 ONOBRYCHIS rarefacit, et digerit. 8°. de simp. me. fa. 5°. 57. C
 Onobrychis folia phymata digerunt, et stranguurias sanant. 8°. de simp.
 medic. facul. 5°. 57. C
 Onobrychis sudores elicit cum oleo iuncta. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. C
 ONOCHOS anchusa calidior est, anchusa lycopso. 6°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 41. C
 Onocha, anchusæ qualitates. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 ONONIS calida est in tertio ordine. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 Ononis urinas prouocat, et lapides confringit, crustas detrahit, et ad
 dentium dolores ualeat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 ONOSMA acris, et amara. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
 Onosma factus necare, et eicere creditur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
 ONOTHERA aut onotheris, aut onagron idem est. 8°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 57. C
 ONERIS gestatio est exercitatio et opus. 2°. de san. tuen. 2°. 23. G
 Onus non est idem puero, et iuueni. de mult. 3°. 76. H
 ad Onus portamen ægri comparatio. 3°. de crisi. 4°. 141. D
 ONYCHIS bdelli, meminit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. C
 ONYX qualis, et eius uires. de incant. adiur. et susp. 7°. 182. A
 ONYCHITES cadmia quæ. de simp. med. Sp. 81. F
OPERARI quid sit. in 6°. de morbis uulgaribus, cō=
 mentario 2°. 3°. 161. D
 Operari ut possimus structura efficit naturalis. de diff. morb. 3°. 2. C
 Operari secundum naturam est bene ualere. ad Thras. 2°. 103. B
 OPERATIO quid. 6°. de decr. Hipp. 1°. 260. F/de sper. Sp. 39. A
 Operatio, et affectio quando una et eadem res. 6°. de decr. 1°. 260. H
 Operatio corporeæ materiæ ligata est quatuor elemētis. de sper. Sp. 40. D
 Operatio secundum naturam. 6°. de decr. Hipp. 1°. 260. G
 Operationes cuiuscūq; partiæ aialis quatuor. cō. 2°. aph. 7°. Ex. 11. H
 Operationes naturales, uirtutes uitales reducenda ad unum principium.
 de anatomia uiuorum. Sp. 45. G
 Operationum naturalium auctor est calor naturalis. in 6°. de morbis
 uulgar. com. 5°. 3°. 190. A
 Operationes per solidas animalis partes fiunt. cō. 1°. aph. 17°. Ex. 23. G
 Operatio animæ in corporibus perficitur. de ana. uiu. Sp. 55. B
 Operationes obtinentes principatum quæ. ars med. Isa. 63. E
 Operationes cordis, iecoris, et cerebri. in 1°. prorrh. cō. 2°. 4°. 169. F
 Operationem membrorum debet inuestigare medicus. de renum affectuū
 digno. et med. 7°. 192. B
 Operationum per sanitatem modum cognoscere est principium inueniē=
 di, quæ nocent uirtutibus. 3°. de symp. caus. 3°. 24. F
 Operatio omnis ab aliqua ægritudine leditur. de diff. morb. 3°. 4. H
 Operationes nisi sint lesæ nulla alteratio est morbus. 1°. met. me. 7°. 8. C
 Operationum lesio est morbus. com. 5°, aph. 57°. Ex. 42. H
 Operatio tripliciter leditur, ars med. Isa. 67. C
 Opatioñ sēsibilis lesio distinguit salubria salubribus, ars med. Is. 62. H
 Opatioñes oēs immodica intēperies exoluit. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F
 Operationes leduntur a uehementibus intemperaturis. commētario 2°,
 aphorismo 22°. Ex. 15. B
 Operationes multum leduntur, si exeat sanguis, aut ex hæmorrhoidibus
 uel uenis, uel utero muliebri. com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. B
 Opatioñis lesio sequit̃ nervo, qui sit uia, obstructo. 1°. de sym. c. 3°. 16. C
OPERCULUM nomen uinculi ab euentis. de fascijs. 7°. 293. H

Operculum scissum in partes octo ad caput. de fascijs. 7°. 294. G
 Opculū ex fascia lata triū capitū uocatur οκεπάρσα. de fas. 7°. 294. H
 Operculum in organis ad quid. de machin. 7°. 310. E
 Opercula cur habeant organa. de machin. 7°. 316. G
 de OPHIASI 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. E
 Ophiasis unde nomen habuit. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Ophiasis unde dicta, et quā formā habeat. de remed. par. fac. 7°. 154. E
 Ophiasis quid. fin. med. Isa. 48. C/de remed. par. fac. 7°. 154. E
 Ophiasis qui morbus sit, et quomodo differat a ptilosi, myrmecia, leuce,
 uitiligine, sphacelo, alopecia, elephante, scabie, et lepra. 14°. metho=
 di medendi. 7°. 92. C
 Ophiasis qualis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. E
 Ophiasis pilorum affectus, fin. med. Isa. 48. B
 Ophiasis est capillorum passio. com. 6°. aph. 34°. Ex. 50. C
 Ophiasis affectus superioris partis capitis, et menti. introd. Isa. 59. C
 Ophiasis ppter quid fiat, et unde dicat̃. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 121. E
 Ophiasis quo modo fiat. 14°. meth. med. 7°. 93. D
 Ophiasis incipiens non est ophiasis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. G
 in Ophiasis amittitur particula utilis. 14°. meth. med. 7°. 93. C
 Ophiasim hēre medicū ē turpissimū. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 181. H
 in Ophiasis colores considerandi. de reme. par. fac. 7°. 154. E
 ad Ophiasim pilulæ. de remed. par. fac. 7°. 154. G
 ad Ophiasim localia medicamenta. de remed. par. fac. 7°. 154. G
 Ophiasis meminit. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 160. H
OPHIOSCORODON agreste allium est. 8°. de simplicium medi=
 cament. fac. 5°. 60. H
OPHITES lapis qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. D
 Ophites lapis collo suspensus morsus a uipera sanauit. 9°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 67. E
 Ophites lapis uesticæ lapides confringit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. D
OPHTHALMIA a lesa particula nomen sortita est. 2°. methodi
 medendi. 7°. 9. D
 Ophthalmia quid. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. F/2°. de arte cur. ad
 Glauc. 101. D/de ocul. 7°. 189. B/D/de part. art. med. Sp. 17. C
 Ophthalmia siue lippitudo oculorum frequentissima affectio. 4°. de com=
 post. med. sec. loc. 5°. 150. F
 Ophthalmia morbus coniunctiuæ. de ocul. 7°. 186. F
 Ophthalmia triplex, et eius causa. de ocul. 7°. 186. F
 Ophthalmia est inflammatio. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. C
 Ophthalmia ponitur iter morbos q̃ uere apparēt. 5°. de san. tu. 2°. 94. D
 Ophthalmia ab aliquibus symptoma dicitur. 12°. meth. med. 7°. 74. F
 Ophthalmia a quo humore fiat, et quibus curet̃. 7°. d. simp. me. f. 5°. 51. E
 in Ophthalmia cur ptes circa malas itumescāt. 4°. de cōp. me. f. l. 5°. 150. F
 Ophthalmia insipientes cur incidāt ophthalmia. de motu man. Sp. 69. D
 Ophthalmia graui laborantibus q̃ exercitatio uitāda. 5°. d. sa. tu. 2°. 90. A
 Ophthalmia laborantibus capilli auferendi sunt. 11°. de usu par. 1°. 189. F
 in Ophthalmia seca uenæ extrinsecā ē directo. 2°. d. ar. c. ad G. 7°. 102. G
 Ophthalmijs uehementibus affici consuetis sanguinem mittendum persua=
 sit Galenus. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 18. E
 Ophthalmia confert sectio arteriarū post aures. de ana. uiuo. Sp. 55. B
 Ophthalmia antiquæ cōfert sectio uenarum temporū, et quæ sunt in an=
 gulis oculorum lachrymantibus. de ana. uiu. Sp. 55. A
 in Ophthalmia quibus utendum medicamētis. 4°. de cōp. me. f. l. 5°. 150. F
 Ophthalmia quæ sanāt quō concinnari debeāt. 9°. de simp. me. f. 5°. 67. G
 Ophthalmia laborantibus damus cholagoga. de dy. Sp. 20. F
 Ophthalmicis datur aloë. de dynam. Sp. 20. G
 ad Ophthalmias utile est gypsum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. A
 ad Ophthalmias quō sit usus gypso Galenus. 9°. de simp. me. fa. 5°. 69. A
 pro Ophthalmia lac mulieris. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
 Ophthalmias sanare non potest ladanum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. E
 ad Ophthalmiam ualeat Antidotus Archiuij. 2°. de antid. 5°. 115. H
 in Ophthalmia oculorum ex calidis, et frigidis humoribus quæ apponē=
 da. de ocul. 7°. 190. C
 in Ophthalmia fomēta p sphōgiā qualia eē debēt. 4°. d. cōp. m. f. l. 5°. 150. H
 de Ophthalmijs incipientibus. de med. par. fac. 7°. 162. G
 in Ophthalmia initio collyriū. de ocul. 7°. 191. A
 in Ophthalmia initio collyrium Oribasij. de ocul. 7°. 191. D
 in Ophthalmia dolores augumento collyriū diarhodon. de ocu. 7°. 191. A
 in Ophthalmia augumento collyrium. de ocul. 7°. 191. A
 Ophthalmia duræ collyrium. de ocul. 7°. 191. D
 ad Ophthalmiam secretorum. Sp. 97. D/E
OPHTALMICA facultates quæ dicātur. 5°. d. simp. m. f. 5°. 32. B
 Ophthalmica medi=

Opthalmica medicamenta. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. B
 OPIATA quō dici possint sanare dolorē. 3°. d. cō. me. se. lo. 5°. 141. E
 Opiata, & frigida quid faciant in doloribus. 3°. meth. med. 7°. 17. D
 Opiatis quæ misceri debeant. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. D
 OPILIONES quo modo differunt à bubulcis. 9°. de dec. 1°. 281. H
 OPINABILE quid. fin. med. 154. 43. F
 Opinabilia quæ. de ijs, quæ in med. fiunt, com. 1°. 7°. 199. C
 OPINIO quid secundum Democritum. 1°. de elem. 1°. 2. F
 Opinio in anima consistit, & quo modo deliria fiant in morbis thoracis. 2°. de loc. aff. 4°. 13. E
 Opinionem, & phantasmam nobis afferentes muscoli tres secundū Plato= nem. de uoc. instr. diff. 1°. 106. D
 Opinio sequenda, quæ & si non habet demonstrationem, tamen à nulla evertitur. de util. resp. 1°. 225. E
 Opinio potius prodēda est ciuitas iuxta Archigenē. 2°. d. dif. p. 4°. 58. F
 Opiniones falsæ animas hominum præoccupantes non solū surdos, sed et cæcos faciunt, ita ut uidere nequeant quæ alijs conspicue appareant. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. C
 Opiniones prauas cur antiqui nō reprehendere. de purg. med. 5°. 86. B
 Opiniones quatuor de elemētis p diuisionē inueniuntur. 1°. de elem. 1°. 3. C
 Opinionem nullam refellit Galenus in opere. 2°. de symp. caus. 3°. 21. B
 OPISTHOTONICORVM pulsus. de dynam. Sp. 35. D
 ad Opisthotonicos. 7°. de compositione medicamentorum per genera. 265. C/270. A/C/D/ 5°. 272. G
 OPISTHOTONVS quid. fin. med. 47. B/introd. 154. 56. B
 Opisthotonos, id est tentio ad posteriora. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Opisthotonos symptoma ipsius ægri est, non autem causæ, non loci, nō fa cultatis. de opt. sect. 15. 24. B
 Opisthotonos uidetur totius corporis conuulsio. de sympt. diff. 3°. 11. F
 Opisthotonus morbus acutus. intr. 15. 55. E
 Opisthotonos est perpetuus. 3°. de loc. aff. 4°. 17. G
 in Opisthotono capiti præsidia adhibenda. 3°. de loc. affe. 4°. 17. B
 Opisthotonon sanat triphyllum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 OPIVM quid sit. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 201. E/de simp. m. Sp. 88. A
 Opium est lachryma papaueris, non succus. 2°. de antid. 5°. 114. B
 Opium quomodo fiat, & quo tempore. de dynam. Sp. 21. C
 Opium Thebaicum optimum est. 1°. de antid. 5°. 100. A
 Opij hispanij meminit. 4°. de cōp. med. sec. loc. 156. A/7°. 5°. 184. F
 Opium quale. 8°. de comp. med. sec. loc. 190. F/9°. 5°. 201. F
 Opium soporiferum est etiam partibus extrinsecis applicatum, & quo= modo. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. F
 Opium soporiferum est. de ocul. 7°. 189. D/de simp. me. Sp. 88. A
 Opium stupefacit. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 161. B
 Opium mortificat corpora, & reddit in frigiditatem immedicabile. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. H
 Opium quomodo necet. de theria. ad Pifo. 5°. 94. B
 Opium si qui biberint quid eos adiuuet. 2°. de antid. 5°. 114. B
 Opium quō dici possit sanare dolorē. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. E
 Opio quæ sint miscenda. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. F
 cū Opio, et stupefaciētibus cur ponatur calida. 8°. d. cōp. m. s. l. 5°. 190. H
 cum Opio cur ponitur Castoreum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. A
 Opio in facultate oppositū est castoreū. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 190. C
 Opium quibus cōueniāt, & quibus non. 7°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 184. C
 Opium oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 ex Opio collyria p doloribus oclorū uehementissimis. 12°. me. m. 7°. 79. G
 Opium collyrijs admistum lachrymam stringit. de simp. med. Sp. 88. A
 Opium mire oculis obest. 3°. meth. med. 7°. 17. D/E
 ex Opio collyria multis fuere detrimēto. 2°. de cōp. m. se. lo. 5°. 134. G
 Opium quō adhibetur in aurium dolore. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 140. G
 Opium circum linnitum refrigerat, auricularum dolorem totum corpo= ris languorem mitigat. de simp. med. Sp. 88. A
 Opium curat phrenitim. de theria. ad Pifo. 5°. 94. B
 Opiū cur cœliacis dat, et i affectiōib⁹ stomachi. 8°. d. cō. m. s. l. 5°. 190. C
 Opiū uitādū ubi stomachus male affectus est. 7°. d. cōp. me. se. l. 5°. 178. E
 Opium non sanat pleuritidē. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 114. A
 Opium qua modo debet seruari præparatū. 2°. de cōp. m. s. l. 5°. 140. G
 Opio quando uti debemus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. C
 ex Opio pharmacararo debentesse in usu, & quando. 2°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 134. G
 Opium semper fugit Galenus quādo pōt. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 142. H
 Opium torrefacit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. F
 Opij torrefacti sit mentio. 4°. de composit. medicamentorum secundum

locos. 154. F/156. A/9°. 5°. 203. C
 Οπλα, id est armamēta nauū funes appellāt. de art. cō. 4°. 7°. 291. F
 OPOBALSAMVM quid. de simp. med. Sp. 88. C
 Opobalsamum quale sit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. F
 Opobalsamum quale esse debet. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. C
 Opobalsamum optimum ē iudæa aduehitur. 1°. de antid. 5°. 105. E
 Opobalsamum sagadinum. 1°. de antid. 5°. 101. F
 Opobalsama adulterantur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. B
 Opobalsami differentia. 1°. de antid. 5°. 101. E
 Opobalsamum calidum facit. 7°. meth. med. 7°. 47. A
 Opobalsamum est tenuium partium non multum calefaciens. 3°. de com= post. med. per gen. 5°. 228. E
 Opobalsamum uires habet aliquatenus aciores, quæ uiscide excaleface= re, & relaxare efficaciter possunt. de simp. med. Sp. 88. C
 Opobalsamum non confert quando indigemus calfactione. 2°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 133. A
 Opobalsamum ponitur in Theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. E
 Opobalsamum syriacum unū ex simplicibus theriacam ingredientibus, quæ Galeno uidentur difficulter haberi. 1°. de antid. 5°. 101. E
 Opobalsami syriaci meminit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. C
 Opobalsamo mitigātur medicamēta. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 139. H
 Opobalsamū ultimo ponitur in cōpositione. 7°. de cōp. m. p. g. 5°. 272. A
 Opobalsamum est oculorum cenoticum. de cathart. Sp. 95. B
 Opobalsamum purgat gibbam hepatis partem. de cathart. Sp. 95. C
 Opobalsamo perungit siccos, & frigidos. 7°. meth. med. 7°. 46. H
 Opobalsamum pro assaro. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. F
 OPOCALPASVM repitur in myrrha optima. 1°. d. anti. 5°. 105. B
 secundum Opocalpasum, sagapenum, & cinnamomū quædā proueniunt quæ neq; myrrha neq; chalbanū, neq; castia quidē amplius sunt nondū tamen sagapeni cinnamomi ue, aut opocalpasi naturam perfecte con= sequuta. 1°. de antid. 5°. 105. B
 Opocalpasum uenenosum est. 1°. de antid. 5°. 105. C
 OPOPANAX. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. G
 Opopanax quid. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 265. F/de simp. me. Sp. 88. B
 Opopanax ex quo fiat panace. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. G
 Opopanax quo modo fiat. de dynam. Sp. 22. H
 Opopanax qualis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. C
 Opopanax calidum est in tertio ordine siccum in secundo. 8°. de simplic. med. facul. 5°. 57. H
 Opopanax odore graui qdē uiscide pōt laxare, calefacere, mollire stru= cturas, et durities fugare uiperas, & omnem serpentum accessum. de simp. med. Sp. 88. B
 Opopanax mollificat. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. B
 Opopanacis, & chalbani differentia in emolliendo, & coquendo. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. C
 Opopanax trahit ex profundis. 6°. meth. med. 7°. 37. D
 Opopanax liquatur aqua, aceto, & uino. 3°. de cōp. me. p. gen. 5°. 233. G
 Opopanax ingreditur Theriacam. de theria. ad Pifo. 5°. 92. G
 OPORAE principū quando sit. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 99. B
 Opora est pars id est secunda æstatis post ortum canis, quando fructus inchoant. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Οπος succi genus uno nomine cōprehensum. 1°. de simp. me. fa. 5°. 8. H
 Opos siue succus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 Opos tithymalli cum dactylis comestus purgat indigestibiles humores, et lumbricos rotundos. de cathart. Sp. 95. C
 OPPANGERE, id est ἐγχεῖν πτεν, de ijs dicitur, quæ inter se cō= nituntur, & se se contingendo allidunt. de artic. com. 3°. 7°. 282. E
 OPPILATIONEM si patiantur membra attrahentia, stomachus fastidium patitur. de anat. uiu. Sp. 49. G
 Oppilationē faciūt cibi crassi uiscosi nisi coquātur. de diff. cōt. Sp. 72. G
 Oppilatio facit putrefactionē. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. G
 ex qua Oppilatione fiat somnus, epilepsia, apoplexia. de uti. re. Sp. 63. E
 Oppilatio omnimoda tracheæ arteriæ suppositæ uulua fit in omni cona= tu. de util. resp. Sp. 63. F
 Oppilationes aperit motus uehementia in potatione uini. commentar. 6°. aphorismo 31°. Ex. 49. G
 Oppilationes quæ accedunt in membris interioribus aperiunt drachmæ duæ cubearum. de med. exper. Sp. 106. E
 Oppilationes aperit decoctio squinanthi. de med. exper. Sp. 107. A
 Oppilationes aperiens decoctiones. de med. exper. Sp. 107. B
 Oppilationes aperiens electarium. de med. exper. 107. D/F/ Sp. 108. C
 Oppilationes

Oppilationes aperiens medicamentum, secretorum. 101. G/104. E/ de med. exper. 105. G/106. D/107. G/ Sp. 108. A/H
 ad Oppilationes chronicas ualet electariū laccae. de me. exp. Sp. 107. A
 ad Oppilationes antiquas medicina. de med. exper. Sp. 104. B
 Oppilationi narium quid ualeat. de cura lap. Sp. 112. G
 Oppilationis hepatis aut splenis generationem timenti conueniunt cibi subtiliantes. de diff. cont. Sp. 72. D
 Oppilationem in iecore generat lac. de diff. cont. Sp. 75. C
 ob Oppilationem iecoris aut renum mingitur urina tenuis, quæ sita in Hippocratis. Sp. 113. C
 Oppilationes hepatis, et splenis aperiūt amygdalæ propriæ amaræ. de dissol. continua. Sp. 74. G
 ad Oppilationes hepatis datur decoctio castih. de med. exper. Sp. 106. F
 Oppilationem hepatis aperiunt fictici. de diff. cont. Sp. 74. G
 Oppilationem hepatis, et splenis aperit lac, si comedatur cum origano, mentastro syluestri, pipere. de diff. cont. Sp. 74. H
 ad Oppilationem hepatis faciūt drachmæ duæ laccae. de me. ex. Sp. 106. D
 Oppilationem hepatis, et splenis aperit secaniabin. de diff. cōt. Sp. 74. G
 Oppilationibus hepatis, et splenis ualēs electariū. de med. ex. Sp. 107. A
 ad Oppilationes matricis. de me. exper. Sp. 107. D
 Oppilatio, lege obstructio.
 OPPILATIVA medicina quæ sit, et quomodo ualet in oculo. de oculis. 7^a. 189. A/B
 ex OPPLETIONE pulsus, et repulsio. de frac. c. 3°. 7^a. 243. D
 OPORTUNITAS temporis multum facit. de pue. epi. 7^a. 181. B
 OPPOSITIO secundum Aristotelem est contrarietas in quantitate. 11°. meth. med. 7^a. 71. B
 Oppositio utraq; quæ sit. 6°. de san. tuen. 2^a. 95. E/H
 Oppositiones duæ inter se permutatæ quatuor constituunt coniugia. 1°. de diff. resp. 62. E/3°. 3^a. 69. F
 ex Oppositis iudicat Hippocrates. in progn. com. 2°. 4^a. 199. E
 Oppositæ partes corporis quæ sint. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
 Oppositi debent esse cibi naturis, præter temperatos. de diff. cōt. Sp. 71. G
 OPTICVS neruus ad oculum uenit. de ana. parua. Sp. 43. D
 Opticorum neruorum figura. 10°. de usu par. 1^a. 182. B
 Optici nerui unde oriuntur. 16°. de usu par. 1^a. 215. D
 Optici nerui omnium molliores, et maiores. 16°. de usu par. 1^a. 215. C
 Optici nerui cur crassi. 16°. de usu par. 1^a. 215. D
 Optici nerui sunt perforati uel habent meatus. 16°. de usu p. 1^a. 215. D
 Optici nerui cur caui. 16°. de usu par. 1^a. 215. D
 Opticorum neruorum incessus, et quid agant. 10°. de usu par. 1^a. 183. E
 Optici nerui unā cum arterijs ascendunt. 16°. de usu par. 1^a. 220. C
 Optici nerui cur pertingūt in uentriculū cerebri. 16°. de usu p. 1^a. 115. D
 Optici nerui cur cocant secundum antiquos. 10°. de usu par. 1^a. 183. G
 Optici nerui cur uniunt suos meatus, deinde iterum separantur. 10°. de usu par. 182. B/ 1^a. 184. A
 OPTIME quid significet. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. B
 Optimum quid existet. de diff. mor. 3^a. 2. E
 Optimum est unū in oī gñe. 7°. de decr. 1^a. 268. B/ 6°. de san. tuē. 2^a. 95. D
 Optimum, et pessimum sunt contraria. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
 Optimum dicitur minus malum. in 6^m. de mor. uulg. com. 2°. 3^a. 167. G
 Optimum est ubiq; quod est moderatum. de cura icteri. Sp. 111. E
 Optima aqua quæ. de bon. aquæ. Sp. 75. D
 Optime sunt aquæ, quæ estate frigide sunt, hyeme calide. de bon. Sp. 75. A
 Optime sunt aquæ uernales, et hyemales. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Optimi sunt fontes uersus orientem fluentes. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Optima urina quæ. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 78. F
 Optima urina sanorum qualis. de urin. sign. ex Hip. Sp. 79. A
 Optima urina ægotantium quæ. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
 OPVS, et actionem dicere nihil refert. 1°. meth. med. 7^a. 5. H
 Opera ab actione procedunt. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. D
 Opus ipsum est finis artium, nō aut operis actio. ad Thras. 2^a. 105. G/H
 Opus quod est tantum exercitatio. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. G
 Operum exercitatio ad quæ iuuat. 3°. de cris. 4^a. 142. D
 ab Operibus inchoandum. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. D
 Operibus non uerbis gloria comparanda. de subfig. emp. Isa. 34. E
 in Operum multitudine opifices uel optimi allucinantur interdum nunq̃ tamē Deus nostri opifex ob summam ipsius tum sapientiam, tum potentiam. 5°. de usu par. 1^a. 213. B
 Opera esse uoluntaria quo iudicari debet. 2°. de motu musc. 1^a. 314. G/H
 Opera naturæ a quibus nunq̃ desistit quæ, et quot sint. c. 1°. ap. 3°. Ex. 3. F
 ex Operibus naturalibus est in pus conuersio. 5°. de simp. me. f. 5^a. 34. A

Opus commune quæ membra habeant. 7°. meth. med. 7^a. 49. B
 Operum naturæ imitator est medicus. de uoc. instr. dissect. 1^a. 106. B
 Opera docent facultates. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. D
 ab Operibus symptomata bene distinguenda. de symp. diff. 3^a. 13. F
 Opus quq; putatur symptoma, et symptoma opus. de symp. diff. 3^a. 13. G
ORACVLA interdum silent. de theriaca ad Pifo- nem. 5^a. 97. H
 cum Orali cribari iubet medicamentum, secretorum. Sp. 101. G
 ORANDI ars iuxta est ac etiam arithmetica, geometria, musica. ad Thrasibulum. 2^a. 105. E
 ORATIO quid. de sophis. Isa. 7. G/2°. de decre. Hipp. 1^a. 237. C
 Orationem quid quandoq; uocet Galenus. 8°. de usu par. 1^a. 166. D
 Oratio unde procedit. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 237. C
 Orationis, uocis, et mentis eadem origo est. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 237. C
 Orationis elementa. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 274. H
 Oratiō, et uoci tria membra necessaria sunt. de uoc. et an. Sp. 60. H
 Oratio nulla magis exprimit rē, quā uisus, et tactus. 12°. de usu p. 1^a. 195. B
 Orationis uirtus est perspicuitas. 2°. de alim fac. 2^a. 21. G
 Orationis perspicuitas uirtus est. de uict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7^a. 136. B
 Orationis obscuritas uitii est. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 136. B
 Oratio breuissima quæ. 7°. de decre. Hipp. 1^a. 272. C
 Orationis affectio quædam esse uidetur. de symp. diff. 3^a. 10. C
 ORATIONE dominica utitur ad colligēdo carduum *Quide si liber hic de dynamidijs est Galeni. de dynam.* Sp. 28. B
 ORATORES differunt a philosophis, demonstrationibus, dialecticis, et sophistis. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 241. H
 ad Oratorem spectat uel potius Dialecticū nomina imponere rebus. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. B
 Oratores indigent etiam exercitatione post artis præcepta. 2°. de decre. tis Hippocratis. 1^a. 235. E
 Oratores quo modo se exercent. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 280. D
 ORATORIA, arithmetica, et edificatoria nullum commune positum habent. ad Thras. 2^a. 105. C
 Oratoriam facultatem primus philosophiæ coniunxit Protagoras. de historia philosophica. Sp. 2. G
 Oratoriæ scientiæ quæ. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. A
 Oratoriæ partes quæ. ad Thras. 2^a. 105. C
 Oratoria lēmata nō assumuntur in demonstratiōibus. 2°. de dec. 1^a. 234. D
 ab Oratorijs differunt lēmata facientia scientiā. 2°. de decre. 1^a. 235. F
 in ORBANVM indum relatus Antidotus ad foetus eijciendos. 2°. de antidotis. 5^a. 110. E
 ORBICVLARIS musculus ani relaxatur in excretionē. 6°. de anatomis adminis. 1^a. 93. H
 Orbicularis debet esse simplex species uinculi. de fascijs. 7^a. 293. E
 ORBICVLI unde dicuntur. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 251. B
 Orbiculi pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
 Orbiculi ad quid in organis. de machin. 7^a. 310. A
 ORBIS lunæ quantitas. de hist. phil. Sp. 7. B
 ORBIS quadrididus etiam in septem diuisus est partes secundum septem planetas. de spermate. Sp. 40. B
 Orbis terrarum compendium, et breuiarium Roma dicta est à Polemone. de fract. com. 1°. 7^a. 256. A
 in ORBEM iunctura, quā adijciūt auctore Hipp. de fasc. 7^a. 304. H
 in Orbem faciei, et capiti circumdata fascia longior dicitur uā TOXOS, de fascijs. 7^a. 294. H
 Orbis intestini dictum ubi sit. de anat. par. 43. A/ de ana. uiuo. Sp. 50. B
 ORCHIS quid. intr. Isa. 53. D
 Orchis herba. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 224. H
 Orchis cynos. i. testiculus canis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. F
 Orchis serapias sicca est in secundo ordine. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. F
 Orchis serapias cedemata illitus discutit, ulcera sordida expurgat, herpes sanat, siccatus putrescentia contumaciā; ulcera sanitati restituit, et uenerem sistit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. F
 ORDINATVM omne pulchrum, et artificiosum ex Deo, et cælo est. 2°. de dieb. decre. 4^a. 151. H
 Ordinata quō sint à Deo uocis instrumenta. de uoc. et anhel. Sp. 60. H
 ORDO quid. 2°. de dign. puls. 4^a. 95. A
 Ordo naturæ familiaris est. 2°. de præfag. ex puls. 4^a. 114. C
 Ordo partium mundi. de hist. philos. Sp. 6. A
 Ordo stellarum. de hist. philos. Sp. 6. E
 Ordo eorum hominum, qui sunt prope Deū Mercuriū literis artibusq; præstantium. in oratione suas. Ex. 2. F

Ordo in rerum qualitatibus noscendus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. G
 Ordo in simplicium facultatibus est spectandus, etiā quintus si fieri possit.
 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. G
 Ordines quatuor qualitatū medicamentorū. 7°. de simp. me. f. 5°. 49. B
 Ordines quatuor temperaturarum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 in Ordine quolibet tres differentie. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. C
 in Ordine primo quæ uocet calida, & frigida. 2°. de simp. m. fa. 5°. 16. F
 de Ordine, & natura uniuscuiusq; corporis. de nat. & ord. un. Sp. 41. D
 Ordinē dētiū multiplicē sed eiusdē gñis hñt pisces. d anat. uiu. Sp. 49. D
 Ordinem multiplicē dētiū habent lupi. de anat. uiu. Sp. 49. E
 Ordinis tunicarum in stomacho ratio. de ana. uiu. Sp. 45. B
 Ordo attrahendi in appetentia. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Ordo mesaraicarū multiplex, & qui, & uñ oriatur. de ana. ui. Sp. 50. B
 Ordo naturalis foetus in exeundo est ut præcedat caput, & sequatur cæ-
 tera membra. de ana. uiu. Sp. 52. D
 Ordo procedendi in signis Criseos. 1°. de cris. 4°. 131. D
 Ordo seruandus in cibis. de diff. cont. Sp. 71. G
 Ordo est in omni scientia, & arte. 2°. de diff. puls. 4°. 58. B
 Ordo seruandus in disputatione. 6°. de usu par. 1°. 152. E
 Ordo in rebus tractandis non sequitur ordinem enumeratorum. de fra-
 cturis. com. 1°. 7°. 223. G
 Ordo, & diffinitio philosophiæ. de hist. philos. Sp. 2. H
 Ordo philosophorum antiquorum. de hist. philos. Sp. 2. D
 ORECTICA quæ dicantur. de dynam. Sp. 18. G
 Orecticis rebus curantur fastidia morborum. de dynam. Sp. 19. A
 OREOSELINVM quale. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 ORESTINI ad alopecias inueteratas. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 123. C
 Orexis quid. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259. B
 Orexis petitio dicitur à græcis. 4°. de decr. Hipp. 1°. 249. H
 Orexim facit mel. de simp. med. Sp. 87. A
 Orexim facit sal. de simp. med. Sp. 90. A
 Ogyā quid significet. de fract. com. 3°. 7°. 244. C
 ORGANICI medici qui. 7°. de usu par. 1°. 161. G
 Organicus modus reponēdi laxat, et ad quos ualeat. de mach. 7°. 309. C
 ORGANA diuersa in homine cur. de ana. uiu. Sp. 47. B
 Organorum distinctio in regalia, & seruilia. de anat. uiu. Sp. 45. D
 Organa regalia quæ. de anat. uiu. Sp. 45. D
 Organa particularia hñt particulares texturas. de anat. uiu. Sp. 43. F
 Organa oia debet scire q uult scire oēs facultates. 1°. de nat. fa. 1°. 292. F
 in Organis sunt figura, particularum numerus, quantitas cuiusq; par-
 tis, & positura. 2°. meth. med. 7°. 13. D
 circa Organorum actiones errarunt omnes, qui circa partium utilitatē
 peccarunt. 1°. de usu par. 1°. 114. H
 Organum organorum manus cur. 1°. de usu par. 1°. 112. G
 Organum apprehensoriū quō optime constitutū. 1°. de usu pa. 1°. 112. H
 Organorum locutionis uas est os. de ana. uiu. Sp. 49. B
 Organa locutionis in homine, & uociferationis in brutis sunt dentes, la-
 bia, palatum, lingua, uua, & duæ amigdale. de ana. uiu. Sp. 49. B
 Organa linguæ quodammodo sunt dentes nostri. de na. et ord. Sp. 42. D
 Organum non sensibile est cerebrum à natura. de uoc. & anh. Sp. 60. C
 Organorum respirationis qualitas. de compag. memb. Sp. 58. F
 Organa spiritus sunt pectoris muscoli. de spermate. Sp. 36. G
 Orgāorū fm genus p cōsuādis nutrimenti excrementis. 1°. d n. f. 1°. 292. E
 Organum motus uoluntarij est musculus. de uoc. & anhel. Sp. 60. F
 Organa spermatis sunt uenæ, & arteriæ. de sperm. Sp. 36. E
 Organorum tertium genus pro deferendis bonis succis per totum cor-
 pus. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E
 Organorū lesiones uariæ fm qd mēbra hñt officia. d ut. resp. 1°. 226. D
 Organum in id ipsum per quod sanum existens actionē uiuit, & egrotans
 læditur. 1°. de diff. resp. 3°. 61. C
 Organa & materiæ quō dicantur causæ. de cau. procatar. 3°. 96. F
 in Organis quā respirationem dolor faciat. 1°. de diff. resp. 3°. 61. G
 ut Organū est pars corporis, ita & pars artis in arte. de part. ar. Sp. 17. C
 Organorum affectiones præter dolorem quā respirationem faciāt. 1°.
 de diff. resp. 3°. 59. B
 ORGANORVM medicinalium differentie in genere. de machina-
 mentis. 7°. 309. C
 quæ Organa sint machinamenta. de machin. 7°. 309. D
 Organa ex qua fiunt materia. de machin. 7°. 309. D
 quæ Organa ex robustiori materia fieri debeant. de machin. 7°. 309. D
 quæ Organa esse debeant ærea, & ferrea. de machin. 7°. 309. D
 Organa an ferrea, uel ænea potius esse debeant. de machin. 7°. 309. D

Organa ex quibus consistunt partibus. de machin. 7°. 309. E
 in Organis quid sint. Alæ, calces. de machin. 7°. 309. F
 in Organis alæ, dracones, fibulæ. de machin. 7°. 310. B
 in Organis Anuli ad quid. de machin. 7°. 310. E
 in Organis Axes ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis Bacula uersantia ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis Catenæ ad quid. de machin. 7°. 309. G
 in Organis Chinisci ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis Clauī ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis Columbaria cur inscripta. de machin. 7°. 310. B
 in Organis quæ sint Crura. de machin. 7°. 309. F
 in Organis quid faciant adiuncta crura. de machin. 7°. 310. F
 in Organis ad quem usum sint Cubiti. de machin. 7°. 309. F
 in Organis ad quem usum sit cuneus. de machin. 7°. 310. A
 in Organis Delphines dētibz inclusi qd, et ad qd. de machin. 7°. 310. B
 in Organis Dens quid sit. de machin. 7°. 310. D
 in Organis Epipoma, & epipigma quid, & ad quid. de mach. 7°. 310. A
 in Organis Forfices ad quid. de machin. 7°. 310. F
 in Organis ad quid Lunatum lignum. de machin. 7°. 310. A
 in Organis Manubriola ductoria ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis quæ in eodem loco Mouentur. de machin. 7°. 310. F
 in Organis locum mutantia quæ. de machin. 7°. 310. F
 Organa cum mouentur quæ partes sint usui. de machin. 7°. 310. F
 in Organis immobiles partes quæ. de machin. 7°. 310. F
 eorum quæ in Organis immobilia sunt, quædā semp, & ubiq; immobilia
 sunt, quædam & eximi, & inferi possunt. de machin. 7°. 310. F
 in Organis periculum ad quid. de machin. 7°. 310. E
 Organa cur habeant opercula. de machin. 7°. 316. G
 in Organis Orbiculi ad quid. de machin. 7°. 310. A
 in Organis Phliæ ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis Polus quid & ad quid. de machin. 7°. 311. A
 i Organis Priapiscus, stiliscus, et scalmus qd, et ad qd. d mach. 7°. 310. E
 in Organis ad quid Radices, & fibulæ. de machin. 7°. 309. G
 in Organis ad quid Spatha. de machin. 7°. 309. G
 in Organis testudines ad quid. de machin. 7°. 310. B
 in Organis, quæ sint Transuersaria. de machin. 7°. 309. F
 in Organis Trochleæ ad quid. de mach. 7°. 309. H
 in Organis Tympanus quid sit, & propter quid. de machin. 7°. 310. B
 in Organis Vertebræ ad quid. de machi. 7°. 309. G
 in Organis Vnci ad quid. de machin. 7°. 309. G
 Organa erecta quæ sint. de machin. 7°. 309. D
 Organa Fabri, atq; Andreæ. de machin. 7°. 309. F
 Organi fabri compositio. de machin. 7°. 317. A
 in Organo fabri sedile quid. de machin. 7°. 317. A
 de Organi fabri motu. de machin. 7°. 318. A
 per Organum fabri quo modo restituatur humeri caput ubi in alā pro-
 lapsum sit. machin. 7°. 318. A
 Organa plana quæ sint. de machin. 7°. 309. D
 Organa cur plana collocantur. de machin. 7°. 310. E
 Organa tractoria quæ. de machin. 7°. 309. C
 Organa tractoria imperfecta sunt. de machin. 7°. 311. E
 Organi tractorij motus quomodo fiat. de machin. 7°. 311. E
 quod Organum tristastum sit appellatum, & cur. de machin. 7°. 316. F
 Organorum usus qui. de machin. 7°. 309. E
 ORICVLARIA nomen instrumenti. 6°. de anat. adm. 1°. 92. H
 Oricularium specillum est syringa. de opt. sect. 15a. 25. B
 Oricularij clysteres. 5°. meth. med. 7°. 34. C
 Oricularium clysterem quo modo uocabant. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B
 ad ORIENTEM, et occidentem sitæ urbes differunt, & ad austrū,
 & septentrionem. de aere, aquis, & locis. 2°. 2. C
 uersus Orientē fontes fluētes sunt optimi, et quales. de bon. aq. Sp. 75. E
 ORIENTIVM à cerebro neruorum prima coniugatio. de musculo
 rum dissectione. 1°. 53. C
 Orientium à cerebro neruorum secunda cōiugatio qualis, & ubi. de ner-
 uorum dissectione. 1°. 53. D
 Orientium à cerebro neruorum tertia coniugatio qualis, & quorsum tē-
 dat. de neruo. dissect. 1°. 53. D
 Orientium à cerebro neruorum quarta coniugatio qualis, & quorsum
 tendat. de neru. dissect. 1°. 53. D
 Orientium à cerebro neruorum coniugatio sexta. de ner. diff. 1°. 53. H
 Orientium à cerebro neruorum coniugatio septima. de ner. diff. 1°. 53. H
 Orientium à capite neruorum miscella qualis. de neru. dissect. 1°. 54. A
 Orientium à capite

- Orientium à capite neruorum plurima portio in os uentriculi inseritur. de neru. dissect. 1^a.54.C
- Orientium neruorum à spinali medulla, quæ in collo est prima coniugatio quomodo procedat. de neru. dissect. 1^a.54.D
- ORIENTALES clara uoce, & solertia meliores his, qui habitant ad Aquilonem. quod animi mores. 1^a.319.H
- Orietales sunt aries, sagittarius, leo, calidi, ignei, sicci. de sper. Sp.38.H
- ORIFICIUM inferius stomachi dilatando, & construngendo mouetur horis determinatis. de anat. uiu. Sp.56.E
- Orificia uentris duo, & ad quid. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp.42.A
- Orificia quæ quandoq; aperiunt, & claudunt uenæ mesaraicæ. de anatomia uiuorum. Sp.56.E
- Orificia uasorum spermatis alarum formam habent. de cõp. mēb. Sp.59.C
- Orificium matricis quando phlegmone laborat iuuat succus centaureæ. de uirt. centau. Sp.94.A
- Orificia uenarum quid aperiatur. de cura lap. Sp.112.H
- Orificia hemorrhoidum aperit sectio saphenæ. de anat. uiu. Sp.55.H
- ORIGINALE mel. secretorum. Sp.102.G
- Origani copia ubi proueniat. 1°. de antid. 5^a.101.E
- Organum in tertio gradu calidus, siccus, extenuans, & incidens. 8°. de simp. medic. fac. 5^a.57.E
- Organum est planta calida, & sicca. de diff. cont. Sp.74.G
- Organum acre. de atten. uict. 2^a.43.H/9°. de simp. medic. fac. 5^a.64.C/13°. meth. med. 7^a.84.H
- Organum uires habet excalfactorias, acres, relaxantes, euaporantes, suspiriosis, tussientibus prodest, serpentes fugat, biles detrahit, uentre detrahit, urinam, & menstrua prouocat. de simp. med. Sp.88.E
- Organum exiccat. 3°. de alimen. fac. 2^a.26.D
- Organum hēt uim subtiliadi. de at. ui. 2^a.43.H/c. 1°. ap. 24°. Ex.10.G
- Organum est tā cibus quam medicamentum calidum. 3°. de temp. 1^a.24.D
- Organum potius pro obsonio comeditur, quam pro alimento. 2°. de alim. mentorum facultatibus. 2^a.22.H
- Organum inter obsonia connumeratur. 2°. de alim. fac. 2^a.23.F
- Organum uiride obsonium est, quod sponte prouenit. 2°. de ali. fac. 2^a.25.D
- cū Origano ficus ante cibum quando cōueniāt. 2°. de alim. fac. 2^a.17.F
- cum Origano sunt comedenda cerebra. de diff. cont. Sp.74.E
- Organum est cibus acutus incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp.72.E
- Organum incidit. de curan. rat. per sang. miss. 6^a.19.A
- Organum detergit. 8°. meth. med. 7^a.52.G
- Organum mundificat, & subtiliat. de diff. cont. Sp.74.H
- Organum in aceto coctum naribus applicandum in lethargo. 13°. methodi medendi. 7^a.85.F
- Origani decoctum in aqua mulsa discussorium parabile moderatum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.169.G
- Organum mulsa aqua infundens, & concoquens, bibendum propina in tertiana notha. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.97.E
- Organum in phlegmonis iecoris declinatione. 13°. meth. med. 7^a.84.A
- ex Origano oxymel pro animi defectu, ex obstructione membri principis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.99.F
- Organum in mellicrato ebullitum pro potu in animi defectu à multitudine. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.99.B
- Organum in sapa in Diamoro. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.168.F
- ex Origano, & sapa confectum medicamentum. de cucur. scar. 6^a.4.E
- ex Origano Pastillus. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.252.A
- pro Origano hyssopum, pulegium, thymum, tymbra, calamintha, aut menta odorata. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.168.F
- Origano assimilis est centaurea. de simp. me. Sp.82.A
- Origano similes flores habens amomum reprobatur. de simp. med. Sp.80.G
- ORIGENIAE compositio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.182.A
- Origenie arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.184.E
- Origenie ad stomachi subuersiones. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.188.F
- ORIGINEM compactionis, & formationis solidorum caput esse facit Hippocrates probabiles sequutus rationes. bre. den. dog. 1^a.231.B
- Origo duorum neruorum colli ubi. de uoce, & anhel. Sp.61.G
- Origo respirationis uocis, & omnium uirium corporis. de util. ref. Sp.63.F
- Origo uenarum, & arteriarum unde. de util. resp. Sp.63.G
- Origo fluminum est à montibus. de util. resp. Sp.63.H
- ORIONIS Pexoris acopon. 7°. de comp. med. per ge. 5^a.272.D
- ORIRI idem quod procedere. 4°. de ana. adm. 1^a.82.G
- Oriri neruos alios ex ipso cerebro, alios ex dorsali medulla dicendum est. de neruo. dissect. 1^a.53.C
- Oriuntur duo nerui à cerebro, qui diuiduntur in quatuor ramos tendentes supra costas. de uoc. & anhel. Sp.61.H
- non Oriri neruos à corde contra Aristotelis rationem. de decre. 1^a.233.D
- Oritur arteria maxima à sinistro cordis sinu. de decr. Hippoc. 1^a.232.D
- unde Oriatur arteria mamarum, & quorsum tendant. de decr. 1^a.232.G
- ORITYPEI qui dicantur. in 6^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a.173.F
- ORIZA est contraria alicæ. introd. 1^a.51.B
- Oriza coquitur ut alica. 1°. de alim. fac. 2^a.13.D
- Oriza minus alitur quam alica. 1°. de alim. fac. 5^a.13.D
- Oriza suauior alica. 1°. de alim. fac. 2^a.13.D
- Oriza tarde digeritur. de dissol. cont. Sp.73.D
- Oryza cibus crassus. 1°. de alim. fac. 2^a.28.B
- Oriza sistit aluum. 1°. de alim. fac. 5^a.13.D
- Oriza mediocriter uentrem sistit. 8°. de simp. med. fac. 5^a.57.F
- Oriza stringit uentrem cum siccitate. de diff. cont. Sp.75.B
- Oryza succus quid operetur. de simp. med. Sp.90.A
- Oriza cibus conueniens stomachicis. 8°. de comp. med. sec. lo. 5^a.192.C
- Oriza cocta cum butyro ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de cõp. medic. sec. loc. 5^a.192.A
- ORMINVM cuius substantiæ, & naturæ, et usus sit. 1°. de alimen- torum facul. 2^a.15.B
- Orminum acre. de atten. uict. 2^a.43.H
- Orminum attenuat. de atten. uict. 2^a.43.H
- Orminum urinam mouet. de cura icteri. Sp.111.D
- ORNATISSIMAM unam linguam discere procliuius est, quam sexcentas deprauatas. 2°. de diff. puls. 4^a.55.A
- ORNAMENTVM capitis quod κεφαλον appellatur. de fas. 7^a.297.B
- de ORNATV corporis librum fecit Cleopatra. 1°. de comp. medic. sec. loc. 123.D/126.A/ 5^a.131.C
- de Ornatu librum fecit Crito. 1°. de comp. med. sec. loc. 123.B/126.C/ 5°.159.F/160.D/7°. de comp. med. per ge. 5^a.273.F
- de Ornatu librum fecit Moschio. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a.124.E
- OROBANCHE id est Eruangina. 8°. de simp. med. fac. 5^a.57.E
- Orobos id est Eruum. 8°. de simp. med. fac. 5^a.57.E
- Oroborum colores. 1°. de alim. fac. 2^a.15.D
- Orobus insuauissimus, & prauus succi. 1°. de alim. fac. 2^a.15.C
- Orobo uestuntur boues non homines. 1°. de alim. fac. 2^a.15.C
- Orobus quo modo comedatur. 1°. de alim. fac. 2^a.15.C
- Orobo si uestamur genua dolent. com. 3°. aph. 16°. Ex.23.B
- Orobum esse cibum crassum collige. com. 4°. aph. 76°. Ex.36.C
- Orobus quid faciat. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a.116.H
- Orobus facit capillitium dictum morbum. com. 4°. aph. 76°. Ex.36.C
- Orobis sedimina aliqua sunt similia. com. 4°. aph. 76°. Ex.36.E
- Orobo similes subsidentia quales. in 6^m. de mor. uulg. com. 1°. 3^a.155.F
- Orobo similes hypostasis quid significet. de uri. 4^a.124.D
- Orobus aperit. de ocul. 7^a.188.E
- Orobus desiccatur. de alim. fac. 2^a.15.D
- Orobus purgat pulmonem, & thoracem. 1°. de alimentorum facultatib. 2^a.15.D/de cathar. Sp.95.B
- Orobo erratico utitur in cura uesticæ. de dynam. Sp.20.A
- ex Orobo fotus quales. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a.116.F
- Orobi farina uires quales. de simp. med. Sp.88.E
- ex Orobi farina, & oxymele cataplasma. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7^a.102.D
- cum Orobi farina, et lolij oxymel ad putrescentia ualet. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.106.H
- Orobi farina cum melle crustas optime dirumpit. 2°. de arte curatiua ad Glauc. 7^a.107.B
- pro Orobi farina, farina fabarum. 2°. de art. cur. ad Glauc. 7^a.106.H
- OROBVS nomen ponderis. de pond. & mens. 5^a.277.F
- ORONTIVS herba. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.198.C
- ORPHEVS Theologus uenenorum compositiones scripsit. 2°. de antidotis. 5^a.114.F
- ORPHITI meminit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.271.F
- Ορθύκυλλον quid sit. de artic. com. 3°. 279.F/ 7^a.280.G
- Orthosis ad alopecias inueteratas medicamentum. 1°. de compo. medic. secundum locos. 5^a.123.D
- de ORTHOPNOEA 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.186.C
- Orthopnoea quæ sit. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a.176.A
- Orthopnoea quæ, & unde fiat. in 6^m. de mor. uulg. com. 4°. 3^a.180.A
- Orthopnoea asthmatis species. com. 6°. aph. 46°. Ex.52.A
- Orthopnoea meminit. in 3^m. de mor. uulg. com. 2°. 3^a.136.B
- Orthopnoea quando fiat. 4°. de loc. aff. 4^a.28.F
- Orthopnoea in quibus fiat morbis. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a.176.A
- Orthopnoea sequitur

Orthopnoea sequitur ad pulmonis inflammationē. 2°. de loc. aff. 4°. 13. A
 Orthopnoea quo modo fiat. 1°. de dif. resp. 3°. 59. D / de ana. par. Sp. 43. A
 Orthopnoea respiratio qualis. 1°. de dif. resp. 3°. 59. D
 Orthopnoea pulsus qualis. de pul. ad tyr. 46. B / 4°. de cau. p. 4°. 103. A
 Orthopnoea laboranti cathartica adhibemus. de dyn. Sp. 20. E
 Orthopnoea sicca quæ. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 137. D
 Orthopnoea sicca in qua pus non subit sanguinis missione prius indiget q̄
 euacuatione. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 137. B
 in Orthopnoea cauenda sunt ualde refrigerantia, & calefacientia. 7°. de
 comp. med. secundum loc. 5°. 186. G
 Orthopnoeam iuuat nigella. 7°. de simp. med. fa. 5°. 55. D
 Orthopnoea prodest rha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 Orthopnoeis competit feseli. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. C
 pro Orthopnoea urina pueri. 10°. de simp. me. fac. 5°. 75. F
 ad Orthopnoeam Andronici. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. A
 ad Orthopnoeam Apollonij. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. A
 ad Orthopnoeam Soficratis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. A
 ORTHOPNOICI qui dicantur, & uocentur. 7°. de comp. medica.
 secundum locos. 5°. 186. C
 Orthopnoici quo modo spūm hñt. in 3^m. de morb. uulg. cō. 2°. 3°. 136. B
 in Orthopnoeis densus, & magnus fit spūs. 3°. de dif. resp. 3°. 71. C
 Orthopnoicis quæ conueniant. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. G
 Orthopnoicos iuuat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 94. A
 Orthopnoicis utiliter datur colocynthis. de dyna. Sp. 21. D
 ad Orthopnoicos Valentis. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 187. A
 ad Orthopnoicos. 7°. de cōp. med. se. lo. 185. H / 186. H / 187. A / 5°. 198. G
 ORTVS, & interitus an sint. de hist. philof. Sp. 5. D
 Ortus animalium quo modo fiat. de hist. philo. Sp. 11. D
 Ortus corneæ tunicae. de anat. uiuo. Sp. 48. F
 Ortus corneæ unde sit. de anat. ocul. Sp. 57. D
 Ortus tunicae secundinae. de anat. uiuo. Sp. 48. D
 Ortus secundæ tunicae oculi. de anat. ocul. Sp. 57. E
 Ortus tertiæ tunicae oculi. de anat. ocul. Sp. 57. E
 Ortus araneæ tunicae. de anat. uiuo. Sp. 48. E
 Ortus retinæ tunicae. de anat. uiuo. Sp. 48. E
 Ortus uueæ. de anat. uiuo. Sp. 48. F
 Ortus scleroticæ tunicae. de anat. uiuo. Sp. 48. F
 Ortus albuginis oculi. de util. resp. Sp. 63. D
 Ortus caloris, & omnium est à corde, fm Arist. de anat. uiuo. Sp. 45. H
 Ortus duarum arteriarum cordis unde. de anat. uiu. Sp. 47. E
 Ortus quatuor musculorum asperæ arteriæ peculiariū, qui illam cōtra=
 hunt, & arctant. de musc. diff. 1°. 46. A
 Ortus musculorū propriorū gutturis. qui sūt duo. de musc. diff. 1°. 46. B
 Ortus musculi ab osse guttur ambiente. de musc. diff. 1°. 45. C
 Ortus musculorum mouentium linguam. de musc. diff. 1°. 46. G
 Ortus lacerti mouentis linguam. de mot. man. & obs. Sp. 68. D
 Ortus musculorum facientium obliquum linguæ motum. de musculorum
 dissectione. 1°. 46. F
 Ortus musculorum mouentium maxillam inferiorem, et posteriorem par
 tem, ubi. de musc. diff. 1°. 44. H
 Ortus arteriarum crurum. 1°. de decret. Hipp. 1°. 233. B
 Ortus caue uenæ unde. de anat. ui. Sp. 50. H
 Ortus mesaraicarum. de anat. ui. Sp. 50. B
 Ortus neruorum unde. de anat. ui. Sp. 43. H
 Ortus neruorum partim à cerebro, partim à spinali medulla. de motibus
 manifestis, & obscuris. Sp. 66. F
 Ortus primi paris neruorum, secundi, tertij, quarti, ultimi, unde sit. 1°. de
 decretis Hipp. 1°. 232. F / G
 Ortus quintæ neruorum coniugationis à cerebro orientium, unde. de ner
 uorum dissectione. 1°. 53. G
 Ortus nerui auditorij qui. de ner. diff. 1°. 53. G
 Ortus triginta parium neruorum, & unius sine pari à spinali medulla. de
 anatomia qui. Sp. 53. H
 in Ortu dorsi medullæ uulnerati boues habent sanguinem in aliquo uen=
 triculo. de decretis Hipp. 1°. 231. G
 Ortus musculorum ossis lambdæ. de musc. diff. 1°. 46. E
 Ortus musculorum, qui ex occipitio nascuntur. de musc. diff. 1°. 45. F
 Ortus à capite musculorum, qui inseruntur ceruici, sunt communes capi=
 ti, & ceruici. de musc. diff. 1°. 46. H
 Ortus musculorū, qui dant capiti propriū motū. de musc. diff. 1°. 45. D
 Ortus musculorum qui sunt proprii ceruicis. de musc. diff. 1°. 46. H
 Ortus musculorum, qui trahunt scapulas ad caput. de musc. diff. 1°. 45. A

Ortus musculorum qui retro abducunt scapulam. de musc. diff. 1°. 45. C
 Ortus parui musculi, qui in humeri dearticulatione situs est. de musculo=
 rum dissectione. 1°. 47. G
 Ortum unde habeat Zigoma, id est iugale. de musc. diff. 1°. 44. H
 Ortus musculi qui est sub unaquaq; clauicula. de musc. diff. 1°. 46. C
 Ortus musculi mouētis brachiale apud parū digitū. de musc. diff. 1°. 48. H
 Ortus musculi mouētis brachiale apud magnum digitum. de musculo=
 rum dissectione. 1°. 48. H
 Ortus musculorum cubiti. de musc. diff. 1°. 48. B
 Ortus musculorum mouentium dearticulationem cubiti. de musculorum
 dissectione. 1°. 47. G
 Ortus musculorū obliquorum mouentiū radium. de musc. diff. 1°. 49. A
 Ortus musculi, qui magnum digitum longissime ab indice abducit. de mu=
 sculorum dissectione. 1°. 49. B
 Ortus musculi thoracem dilatātis magna dilatatiōe. de musc. diff. 1°. 47. A
 Ortus fibrarum dilatantium thoracem. de musc. diff. 1°. 49. D
 Ortus musculorum spinam flectentium. de musc. diff. 1°. 49. G
 Ortus psoæ, seu lumbi, qui est musculus haud exiguus. de musculorum
 dissectione. 1°. 50. G
 Ortus octo musculorum abdominis. de musc. diff. 1°. 49. H
 Ortus duorum musculorū descendentiū ad testes. de musc. diff. 1°. 50. D
 Ortus maximi musculi abdominis. de musc. diff. 1°. 47. B
 Ortus pleiadum quando. de dynamidijs. Sp. 20. B
 Ortus coralli in luto. de anat. ui. Sp. 50. G

OS quod. introductio.

Isa. 53. B

Os paruum cur homini datum. 11°. de usu par. 1°. 187. F
 Os maximum, & dentibus refertum habent animalia mordentia. 11°. de
 usu partium. 1°. 187. F
 Os conuenienter fuit in capite. 8°. de usu par. 1°. 167. A
 Oris moli debet esse adaptata lingua. 11°. de usu par. 1°. 187. G
 in Ore conuenienter lingua. 8°. de usu part. 1°. 167. A
 Oris Cameli membrana interior cur aspera est. 6°. de anat. adm. 1°. 90. E
 Oris cornigerorum membrana interior cur aspera. 6°. de anatomicis
 administrationibus. 1°. 90. E
 de Oris anatomia. de anat. ui. Sp. 49. B
 Oris omnium partium cur una tunica continua. 4°. de usu par. 1°. 137. B
 Ori, & naribus tunica communis quæ. 9°. de usu par. 1°. 176. E
 Oris partes calidæ, & humidæ sunt. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. B
 Oris spatium irrigant glandulæ. 2°. de sem. 1°. 340. D
 in Os cur saliuam mittunt glandulæ. 2°. de semine. 1°. 340. D
 in Ore duo foramina quæ. de anat. ui. Sp. 49. B
 Oris officia. intro. Isa. 54. A
 Os propter quid creatum. de anat. ui. Sp. 49. B
 in Ore quinque functiones. 4°. de anat. adm. 1°. 80. A
 Os est uas nutrimenti. introd. Isa. 54. B
 Os est ciborum introitus. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 Os uia nutrimenti maxima communis, & publica ad uentriculum. 4°. de
 usu partium. 1°. 135. G
 Os primum alimenti principium. 2°. de decre. Hipp. 1°. 240. F
 Ori præparant alimentum, elixatio, assatio, & madefactio. de bonitate
 & uitio succorum. 2°. 37. A
 Os præparat alimentum uentriculo. de bon. & ui. suc. 2°. 37. A
 in Ore fit aliqua coctio. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
 in Ore ciborum alteratio quanta. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
 ad Os usq; peruenit stomachus in quibusdam piscibus. de motibus manife
 stis, & obscuris. Sp. 71. A
 in Os quibus animalibus uentriculus fertur in magna cibi appetentia. 3°. de
 nat. fac. 1°. 304. H
 Os idē deseruit diuersis tpibus iccori, et medicamento. 3°. de na. f. 1°. 306. C
 Os principium spiritus. 2°. de decre. Hip. 1°. 240. G
 per Os, & nares fit respiratio. in tim. Plat. 1°. 288. G
 per Os, nares, & pharyngha animalia inspirantia habent pulmonem, et
 dextrum cordis uentriculum. 6°. de usu partium. 1°. 150. F
 per Os quo tempore animalia spirant. 11°. de usu partium. 1°. 188. F
 per Os asthma cogit inspirare. 11°. de usu partium. 1°. 188. F
 Os est secundum instrumentum respirandi quando nasus est affectus. 11°. de
 usu partium. 1°. 188. F
 per Os spiritus partim ad cerebrum, partim ad cor accedit. de causis re=
 spirationis. 1°. 226. H
 Os contrahitur in trahendo spiritu. de usu puls. 1°. 228. E
 Os neque odorat, neque sentit. de instr. odor. 1°. 110. F

uu Os est ut

- Os est ut receptaculum uocis. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. E
 Os est uas organorum locutionis. de anat. uiuo. Sp. 49. B
 Oris partes habent quinq; motus diuersos. 4°. de anat. adm. 1^a. 80. F
 in Ore quinq; musculorum genera. 4°. de anat. admin. 1^a. 80. B
 Oris labra absq; offe mouentur. 1°. de motu musc. 1^a. 309. E
 Os animalis quomodo aperiatur. 11°. de usu par. 1^a. 185. D
 Os animalis quo modo claudatur. 11°. de usu partium. 1^a. 185. D
 Os quibus claudatur, & aperiatur. 11°. de usu part. 1^a. 192. E
 Os aperiens musculi dissimiles ab omnibus alijs musculis. 11°. de usu partium. 1^a. 185. G
 in Ore multum aperto possumus fauces diligentius inspicere. commentario 4°. apho. 34°. Ex. 31. C
 Os & oculi cur in aliquibus teneantur aperti. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
 Os clausum habere sitim prohibet. in 6^m. de morb. uulg. cō. 3°. 3^a. 178. A
 Os per eandem uiam attrahit, & expellit. 3°. de nat. fac. 1^a. 306. H
 p Os, & p nares cur ampli sint meatus cerebri. 9°. de usu part. 1^a. 171. D
 per Os cerebri mucus excernitur. de instr. odor. 1^a. 110. D
 Oris excrementū recipitur in gula, et i aspa arteria. 6°. de sa. tu. 2^a. 98. E
 in Os promptissime caput transmittit. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. E
 per Os purgatur superiores partes laborantes. 13°. meth. med. 7^a. 84. G
 per Os sumpta quas partes purgent. 13°. meth. med. 7^a. 84. G
 per Os, & nares deriuandum si fluant succi ad oculos, uel aures. de curbitulis scarificatione. 6^a. 4. E
 ad Os auertēda materia auriū ex ulceratiōibus. 6°. de san. tu. 2^a. 100. C
 p Os respirationē habet phlegma. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 p Os, & per anū quō curentur ulcera intestinor. 5°. meth. me. 7^a. 34. D
 in Ore sentiuntur quae in angulis oculorū ponūtur. de ana. ui. Sp. 49. A
 per Os semen accipit uipera. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. C
 Os humectant & sitim extinguunt balnea ex aquis potabilibus. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 6°. 3^a. 195. B
 quibus Os, & lingua facile desiccatur aloem damus. de dyna. Sp. 20. G
 ad Os & nares si odor suffitus per corpus ascendat, mulier quae non concepit, ex se non est sterilis. commen. 5°. apho. 59°. Ex. 43. C
 ex Ore sanguis expellitur simplici expuitione. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. F
 p Os emissus sāguis qualiscūq; sit, malus. c. 4°. aph. 17°. 18°. Ex. 29. A/B
 per Os, pus, aqua uel sanguis effluens caput dolenti morbum sanat. commentario 6°. aphorismo 10°. Ex. 47. C
 Oris excretionē etiam paruae si exeant ad bonum terminantur. commentario 4°. aphor. 47°. Ex. 32. H
 Ore quidā sanabat acrocordonas, & myrmecias. 14°. meth. me. 7^a. 92. H
 Ore quidam uirus exugunt. 13°. meth. med. 7^a. 82. D
 in Ore spūtum, & pituita est lichenū remedium. 3°. de nat. fa. 1^a. 304. B
 Os cur spūto plenum uomitur. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 167. E
 Ori non confert absinthium. 14°. meth. med. 7^a. 88. D
 Ori frigidum mordax. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 24. C
 pro Oris affectibus gradus ponit medicamentorum. 6°. de composit. medica. secundum locos. 5^a. 171. F
 ad Os medicamēta dicūtur stomatica cur. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 166. H
 Os gaudet similibus medicamentis. 9°. de simpl. med. fac. 5^a. 69. B
 ad Oris curationem cur non sunt accipienda fortia, & uenenosa. 6°. de composit. medica. secundum locos. 5^a. 167. B
 Oris morbi qui. introductio. Ifa. 59. C
 Oris aegritudo erit dentis amissio. de diff. morb. 3^a. 4. H
 in Ore partes existentes si ex capite egrotent, quomodo curandae. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 100. A
 in Oris affectibus uenam humeralem incide. 13°. metho. med. 7^a. 83. B
 ad Oris affectus, & ptiū eius ualet succus cētaureae. de uir. cen. Sp. 93. D
 ad Oris affectus dianicum. de remed. par. fac. 7^a. 157. H
 ad Oris affectiones. 6°. de comp. med. sec. loc. 172. A/ 5^a. 176. C
 Oris Amaritudo unde fit, & quō fiat. com. 4°. aph. 17°. Ex. 29. B
 Os amarū, & siccū semper hēt conceptus in horis bilis. de sper. Sp. 37. C
 Os amarum est in morbis ex thorace. de dynamidijs. Sp. 19. G
 Oris amaritudo significat purgationem per superiora fieri debere. com. men. 4°. aph. 17°. Ex. 29. B
 per Os purgatio particularis ex apophlegmatismis facienda est post uersalem purgationem. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 121. F
 ad Oris Ariditatem. de med. fac. par. 7^a. 173. E
 in Ore ossa ubi carie tentantur quid agendum. 5°. meth. med. 7^a. 34. C
 de Oris Crustis. 6°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 171. G
 ad Oris crustas Archigenis. 6°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 172. B
 ad Oris crustas Critonis. 6°. de compo. med. secundum locos. 5^a. 172. A
 ad Oris crustas pastillus. 6°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 172. A
 ad Oris crustas. 6°. de compo. med. secundum locos. 171. D/ 172. A/ 8°. 5^a. 188. G/ de remed. par. fac. 7^a. 158. A
 Os saepe Dolet hōi concepto in tribus horis sanguinis. de sper. Sp. 37. B
 Oris, & linguae dolores lētiscino oleo curātur. 5°. de cō. me. s. l. 5^a. 162. H
 Oris faetor non debet inesse medico. in 6^m. de morb. uulg. c. 4°. 3^a. 181. H
 Oris bonus odor debet adesse medico. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a. 181. H
 pro Oris putore Amomum, & folium malabathri. in 6^m. de morb. uulgaribus, commentario 4°. 3^a. 182. A
 Oris faetoris confert sectio uenae quae est inter mentum, & labium inferius. de anatomia uiuorum. Sp. 55. B
 ad Oris faetorem. 5°. de comp. med. se. lo. 5^a. 165. D/ de dynam. Sp. 25. C/ 5°. de compositione medicam. secundum locos. 5^a. 166. B/ de remedijs paratu facilibus. 157. F/ 7^a. 164. B
 ad Oris tetros absq; ulcere odores. de med. par. fac. 7^a. 164. A
 ab Ore sanguinis fluxus remedia. de med. fac. par. 7^a. 164. B
 Os humidum, & foetidum iuuat succus centaureae. de uirt. cent. Sp. 93. D
 Oris inflammatio quid efficiat. in prognost. com. 2°. 4^a. 203. A
 ex Oris phlegmone exit aliquid. 13°. metho. med. 7^a. 84. H
 ad Oris inflammationem quomodo inuenienda medicamenta. 6°. de composit. medica. secundum locos. 5^a. 166. H
 Oris inflammationes quo modo fm tpa curandae. de rem. par. fac. 7^a. 157. G
 in Oris inflammationibus mustum quo modo in principio augmento, & statu bonum. 6°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 169. C
 in Oris inflammationum statu quibus utendum in. 6°. de composit. medicamentorum secundum locos. 5^a. 168. F
 in Oris phlegmone deriuandum ad nares. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
 in Oris phlegmone euitanda q̄ p os pituita euocat. 13°. meth. me. 7^a. 83. A
 nec Ori nec oculis oleū adhibendū in phlegmone. 13°. meth. med. 7^a. 83. C
 ad Oris phlegmonas congruit aloē. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. C
 Oris phlegmonas sanat butyrum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. C/D
 Oris phlegmonas mitigat lac gargarizatum. 10°. de sim. me. fac. 5^a. 73. H
 ad Oris phlegmonas ualet Lycium. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. G
 ad Oris inflammationes. 6°. de comp. med. secundum locos. 169. G/ 171. D/ 5^a. 172. A/ de rem. par. fac. 7^a. 157. G
 Oris Mollities in pueris non sustinet tactum, neq; lac praesertim si habent multam serositatem. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
 Oris partes ne remollescant facit acetū scillinū. de med. fac. par. 7^a. 78. C
 ad Oris nomas. 6°. de composit. medic. secundum locos. 172. A/ 7°. 181. G/ 5°. de compo. medic. per genera. 5^a. 254. D
 ad Oris Pustulas. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 260. B
 in Ore cur Putredo cito fiat. 6°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 171. G
 Oris putredinibus, & depascentijs malignis confert succus centaureae. de uirtute centaureae. Sp. 93. D
 ad Oris putrefactiones. 5°. de compo. med. secundum locos. 5^a. 165. H/ 6°. 172. D/ de remed. par. fac. 157. H/ 7^a. 158. A
 in Ore fit relaxatio. de mult. 3^a. 78. G
 ad Oris paralytim. de cura. lap. Sp. 112. F
 Ori quando Rheuma frequenter nocet. de dynam. Sp. 20. E
 Os tortum quo modo fiat. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 127. F/ 3^a. 128. A
 Oris tortura quid ualeat. de cura lap. Sp. 112. F
 Oris uitio aut uulneri unguentum bonum. de dynamidijs. Sp. 25. D
 ad Oris uitia. 5°. de cōp. me. per ge. 5^a. 251. E/ de med. par. fa. 7^a. 164. A
 ad Oris omnia uitia. 5°. de comp. med. secundum locos. 165. H/ 6°. 5^a. 171. C
 Oris Vlceras morbus paruus. de theria. ad Pifo. 5^a. 99. A
 Oris ulcera cur aestate fiant. com. 3°. aph. 21°. Ex. 24. D
 in Ore ulcera, & putredies efficit sanies a capite. 6°. de san. tu. 2^a. 98. F
 Oris ulceribus confert sectio uenarum labiorum. de anat. uiuo. Sp. 55. A
 in Ore ulcera maligna atramento sutorio utuntur. 6°. de composit. medica. secundum locos. 5^a. 169. B
 Oris ulcerationi confert succus centaureae. de uirt. cent. Sp. 93. D
 Oris ulceribus aphthodesi, & ipsis aphtis accommoda sunt cyperi folia commansa. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 53. H
 Oris ulceri conueniunt cyperi radices. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 53. H
 ad Oris ulcera putrescentia ualet dyphruges post cadmiam repertus. 9°. de simp. med. fa. 5^a. 69. B
 Oris ulcera sanant rubi folia & germina recenter nata si mandantur. 6°. de simp. medicament. facult. 5^a. 44. F
 ad Oris ulcera, & aphthas. 6°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 170. C
 ad Oris putrescentia ulcera competit terra armenia. 9°. de simplic. medicam. facultatibus. 5^a. 66. G
 ad Oris ulcera, & putredines. de med. par. fac. 7^a. 164. B
 ad Oris ulcera serpentia. 4°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 152. G
 ad Oris

ad Oris ulcera. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. A/5°. methodi medendi. 34. C/ de med. fac. par. 164. B/ 7°. 174. G
 an o s gulae sunt duae amygdalae quasi duae auriculae. de an. ui. Sp. 49. F
 Os uentris cor uulgo dicitur. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. G
 Os uentriculi cor dicitur, & cur ualde sentit. in progn. cō. 3°. 4°. 110. F
 Os uentriculi cor ab antiquis dicebatur. 3°. de crisibus. 4°. 144. E/ com-
 mentario 4°. aph. 65°. Ex. 34. D
 Os uentriculi cur ab antiquis cor dictum. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E
 pro Ore uentriculi stomachus accipitur. 3°. de lo. aff. 20. A/ 1°. de puls. ad Tyron. 4°. 46. D/ de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 140. G
 Os uentriculi quando stomachus dicitur. 6°. de lo. aff. 4°. 41. B
 Os uentriculi stomachus dicitur usitato noīe. de praesag. ex inf. 4°. 217. F
 Os uentriculi uulgu stomachum uocauit. 4°. de caus. puls. 4°. 103. C/ 12°. methodi medendi. 7°. 80. A
 Os uentriculi tempore Galeni stomachus uocabatur. 5°. de lo. af. 4°. 32. F
 Os uentris quō stomachus dicitur. de uenae sect. adu. Eras. 14. G/ 6°. 15. G
 Os uentriculi stomachus per abusum dicitur. 8°. meth. med. 7°. 53. C
 Os uentriculi distinguitur à spatio ipsius. 1°. de loc. aff. 4°. 6. C
 Os stomachi duplex, & eorum natura. de anat. uiu. Sp. 49. G
 Os, stomachus, uentriculus una tunica iunguntur. 7°. de usu p. 1°. 157. D
 Ori toto, & uentriculo communis est tunica. in progn. cō. 3°. 4°. 210. G
 ante Os stomachi cur posita fuerit chartilago. de anatom. uiuo. Sp. 55. D
 Os stomachi ubi incipit. de anatom. parua. Sp. 43. A
 Os stomachi est in duodecimo spondyli. de anat. uiuo. Sp. 49. F
 Os uentris manifeste sentit. de uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 127. H
 Os uentris exactissimum habet sensum. 1°. de symp. caus. 3°. 17. G
 Os uentriculi cur excellenter sentit. 1°. de symp. caus. 3°. 17. H
 Os stomachi sensibile est maxime, & quid sentiat. de ana. ui. Sp. 49. G
 Os uentriculi propter quid habet sensum potiore omnibus partibus cor-
 poris. 3°. de lo. affect. 4°. 18. C/ de uoce & anhel. Sp. 61. H
 in Os uentriculi inseritur plurima portio neruorum orientium à capite, de neruorum dissectione. 1°. 54. C
 Os uentriculi magnos habet neruos à cerebro. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. A
 ad Os uentriculi à cerebro neruorum magnitudo. 3°. de lo. aff. 4°. 18. C
 ad Os uentriculi à cerebro nerui multi. 5°. de loc. affect. 4°. 32. G
 Os stomachi est magis neruosum gula. de anat. uiu. Sp. 49. F
 Oris stōi sensus in quibusdā nō fert acetū uel sinapi. 3°. de lo. aff. 4°. 20. G
 Os uentriculi acra medicamēta nō fert. 2°. de arte. cur. ad Gla. 7°. 103. D
 Oris stomachi actio est desiderium. de motibus man. & obse. Sp. 70. H
 Os uentriculi instrumentum appetentiae. 5°. de lo. affect. 4°. 32. H
 Os uentriculi appetit, nō cōcoquit. de uict. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7°. 111. F
 Oris uentriculi quinque symptomata pro fame inducenda. 1°. de sympto-
 matum causis. 3°. 18. A
 Oris uentris symptomata pertinent ad tactum. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. G
 Oris uentriculi symptomata lōge maiora sūt q̄ fundi. 5°. de lo. aff. 4°. 33. A
 Os suum uentriculus claudit post cibum sumptum, intellige inferius. 2°. de symptomatum causis. 3°. 21. F/ C
 Os uentriculi inferius q̄n apiatur nō cocto cibo. 2°. de symp. cau. 3°. 21. C
 de Oris uentriculi affectibus. de remed. par. fac. 7°. 158. F
 Oris uentriculi affectus unde. 4°. de lo. aff. 4°. 29. C
 ob Oris uentriculi affectus qui morbi sequantur. 5°. de lo. aff. 4°. 32. E
 Os uentriculi appetentiam prohibet, & cibos natantes corrumpit pro-
 pria ratione. 4°. de loc. affe. 4°. 32. E
 Os uentriculi per seipsum inducit inappetentiam diminutam, & uitiosam inappetentiam. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. H
 ex Ore uentriculi citra, & pica. 5°. de lo. aff. 4°. 32. H
 Os uentriculi la sum significat appetentiam canum, et ciborum malorum. 5°. de locis affectis. 4°. 32. H
 in Ore uentriculi quo sit appetentia canina. 6°. de lo. aff. 4°. 37. H
 Os uentris nausaeas habentis, & uentrem retinentem quid adstringēs post cibum sumptum deijcere faciat. 6°. de san. tuen. 2°. 99. E
 Os uentriculi cibos corrumpit natantes. 5°. de lo. affe. 4°. 32. E
 Os uentriculi supinat, & humectat chondri sorbitio. de uict. rat. in mor-
 bis acutis, commentario 1°. 7°. 111. F
 ex Ore uentriculi symptomata. 5°. de lo. affe. 4°. 32. G
 Oris uentriculi affectus qui. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. F
 Os uentriculi affectus sunt nausea, cordis dolores, & singultus. 5°. de lo-
 cis affectis. 4°. 32. H
 Os uentris quibus refrigeretur. 1°. de symp. caus. 3°. 18. G
 Oris uentriculi perfrigerationem facit uiduarum perfrigeratio in utero, & ijs quae non purgantur. 1°. de sympt. caus. 3°. 18. G
 Os uentriculi stomachum ue perfrigerant fungi buprestes, cerusa, gyl-

psum, & lac coagulatum. 1°. de sympt. caus. 3°. 18. G
 in Ore uentriculi bilis magis colligitur. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 135. D
 Os uentris cum amara bili abundat, aut imbecillum est, aut supra modum sensibile est sanguis non detrahendus. 9°. meth. med. 7°. 57. B
 Oris uentriculi imbecilli curatio. in progn. com. 1°. 4°. 191. G
 ad Oris uentriculi imbecillitatem chia mastiche in nardino. 8°. methodi medendi. 7°. 53. C
 pro Ore uentriculi imbecillo ceratum. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 Os uentriculi roborant adstringentia, & plus iusto exiccāt. de uictus ra-
 tione in morbis acutis, commen. 1°. 7°. 111. F
 Ori uentriculi quae sint adstringētia cōueniētia. de rem. par. fac. 7°. 158. C
 ad Os uentriculi ualet acetum scillinum. de med. fac. par. 7°. 178. C
 Os stomachi confortant drachmae duae aloes. de med. exper. Sp. 106. E
 Ori uentriculi apponēdū lanae manipulū nardino pigmento calido inun-
 ctum quando non est facta coctio. de praes. ex infom. sum. 4°. 219. A
 Ori uentriculi quando prius roborandum quā medicamētum exhibea-
 tur. 1°. de arte curatiua ad Glau. 7°. 98. B
 Oris uentriculi morsus cur dolor cordis dicatur. i pgn. cō. 3°. 4°. 210. F
 Os uentriculi quibus mordetur, & quō. com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
 Oris stōi mordicationibus cōfert sectio uenae furculae. de ana. uiu. Sp. 55. B
 Oris stomachi dolores quando boni, & quando non boni, consideran-
 dum. 1°. de crisibus. 4°. 128. B
 Os uentriculi cum quibus cōueniat mēbris. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. B
 Os uentriculi afficit utrunq; principium. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. G
 Os uentris trahit secū ad sympathiam principalia membra, & quae sym-
 ptomata faciat. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 123. H
 Oris uentriculi, & cerebri quantus consensus. 5°. de lo. aff. 4°. 32. H
 Ori uentriculi consentit cerebrum. in progn. com. 1°. 4°. 195. H/ de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. B
 Oris uentriculi & cordis quantus consensus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 Os uentriculi in cōsensum ducit aiam. in 6°. de morb. uulg. c. 4°. 3°. 186. F
 Os uentriculi syncopas, & symptomata non parua incurrit ob sensum exquisitum. 12°. meth. med. 7°. 77. F
 Os uentriculi quibus laborat solet animae defectus superuenire. de articu-
 lis, comment. 2°. 7°. 264. H
 in Ore uentriculi humor acris saepe facit animi defectum. 2°. de arte cu-
 rat. ad Glauconem. 7°. 103. C
 Os uentriculi plenū humoribus facit ai defectū. cō. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
 Ore uentriculi uexato syncopi detinetur hoies. 11°. meth. med. 7°. 74. D
 ex Ore uentriculi defectus animi, quo modo curetur. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 99. B
 circa Os uentriculi syncopi ex flaua bile quomodo curanda. 12°. metho-
 di medendi. 7°. 76. C
 circa Os uentriculi syncope quae uina cōueniant. 12°. meth. me. 7°. 76. D
 in Ore uentriculi, cur singultus fiat. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 in Os uentriculi humores mali quos casus faciat. c. 4°. ap. 67°. Ex. 34. G
 Os uentriculi compatiens quo modo conuulsionem faciat. commentario 5°. aphorismo 1°. Ex. 37. C
 Os uentriculi habet societatem in patiēdo ex elleboro cum neruis. com-
 mentario 5°. aphorismo 1°. Ex. 37. C
 Os uentriculi ratione societatis facit dispnaeas, apnoeas, morsus, epilep-
 sias, deliria & melancholias. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. H
 ex Ore uentriculi somni tumultuosi. 5°. de lo. aff. 4°. 32. H
 in Ore uentriculi cum sunt excrementa apparent symptomata suffusio-
 ni similia. 1°. de locis affectis. 4°. 3. F/ H
 ab Ore uentriculi quō cognoscatur fieri uertigo. 3°. de lo. aff. 4°. 20. D
 pro Oris uentriculi morbo comitali uinum album modice adstringens. 5°. de locis affectis. 4°. 32. F
 ex Ore uentriculi comitali morbo correpto datur medicamentum ama-
 rum ex aloe. 5°. de locis affectis. 4°. 32. G
 ob Oris uentriculi uitium deliria generantur. 5°. de loc. affect. 4°. 31. F
 ex Oris uentriculi amentia. 5°. de loc. affe. 4°. 32. H
 ad Oris uentriculi incontinentiam. de remed. par. fac. 7°. 158. F
 cum Oris uentriculi offensione febris uel ex cruditate qualis. 12°. metho-
 di medendi. 7°. 75. E
 Os uentriculi quomodo causum facit. de uict. rat. in morbis acutis, com-
 mentario 4°. 7°. 134. E
 Oris uentris magnae affectiones quibus curentur. 8°. de composit. medica-
 ment. secun. locos. 5°. 192. F
 Os uentriculi calefactum quibus refrigerantibus curetur. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 99. C
 Oris uentriculi inflammatio quid faciat. de puls. ad tyro. 4°. 45. B
 u u ij Oris uen-

Oris uentriculi inflammatio eget adstringentibus non solis relaxantibus.
de remed. par. fac. 7^a. 158. F
Oris uentriculi ulcera insanabilia quo modo. 6°. meth. med. 7^a. 39. G
Oris uentriculi ulcus ob nimium sensum non sanatur. 6°. meth. med. 7^a. 39. G
ad Oris stomachi uitio uexatos. de med. fac. par. 7^a. 173. F
Os uesticæ quibus constet. de anatomia uiu. Sp. 51. D
Os uesticæ intrat collum matricis. de anat. uiu. Sp. 51. G
Os uteri quod sit. com. 5°. aph. 46°. Ex. 41. H
Os matricis duplex est. de anatom. uiu. Sp. 51. E
Os matricis comparatur rosæ. de anatom. uiu. Sp. 51. E
Os uteri in pignate nec styli mucro ingrederet. 2°. de symp. caus. 5^a. 21. B
Os uteri quomodo nouem mensibus clauditur. 6°. de loc. affect. 4^a. 42. D
Os matricis constringitur ante horam partus. de anat. uiu. Sp. 51. E
Os uteri affectum quæ aperiant. 5°. de comp. med. fac. 5^a. 35. G
in Ore matricis sit uehemens dolor, cui nisi cito occurratur, exulcerat. de pass. muli. Sp. 95. F
in Ore matricis hæmorrhoidibus quid prodest. de pass. mul. Sp. 96. B
in Ore matricis rhagadijs quid conferat. de pass. mul. Sp. 96. C
ORIS uasorum apertio ἀνάσσωσις appellatur. 4°. met. m. 7^a. 23. E
Oscillorum uenarum, & arteriarum apertio in toto corpore anastomosis dicitur. 6°. de usu partium. 1^a. 151. H
Ora uasorum aperire est intentio in prouocandis menstruis, & purgandis decoloribus. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. H
Ora uasorum referat ficus arbor. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. F
Ora uenarum quo modo aperiantur in pulmone. 4°. de loc. aff. 4^a. 28. A
ORA ulcerum indurata adeps uitulinus emollit. 4°. de compositione medicam. per genera. 5^a. 240. A
de OSSIBVS de anatom. uiu. Sp. 55. C
Ossa quid. fin. med. 44. D/49. D/ Isa. 52. F
Ossa qualia singula sint, & quam structuram habeant medicus scire debet. de ossibus. 1^a. 39. G
Ossa, & ossium nomina sciri debent. 1°. de anat. adm. 1^a. 64. B/C
Ossium anatomia primo spectanda est. de anat. admin. 1^a. 63. F
Ossium anatomiam auditoribus ante oculos ponunt medici Alexandrini. 1°. de anat. admin. 1^a. 63. F
Ossa mortuorum quomodo uidit Galenus. 1°. de anat. adm. 1^a. 63. F
Ossium dissimilitudinem ab hominibus non habent Cynocephali. 1°. de anat. adm. 1^a. 63. H
Ossa simiarum pro humanis ostendit Galenus. de art. com. 2°. 7^a. 262. H
Ossium natura primo spectanda in homine, & simia. 1°. de anat. ad. 1^a. 63. H
Os est inter similia ac prima & simplicissima sensui elementa. 1°. de elementis. 1^a. 7. E
Os membrum simile. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 26. C/de diff. mor. 3^a. 2. F/de anat. uiu. Sp. 43. G
Ossa sunt inter primas partes quæ generantur. 8°. de decret. 275. C/1°. de natu. fac. 1^a. 291. F
Ossa ultime sunt partes quæ perficiuntur. 2°. de temp. 1^a. 16. A
Os ex quo fit. 1°. de semine. 1^a. 331. D/3°. de simplic. medic. fac. 5^a. 17. D/de hist. philos. Sp. 11. F
Ossa fiunt ex quatuor humoribus & grauiore sang. nat. de sper. Sp. 36. C
Os quo modo fiat ex sanguine. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. D
Os exanguis tamen ex sanguine factum. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. E
Ossa calore fiunt. 1°. de semine. 1^a. 332. B
Ossa crassescunt ex calore ueniente à matrice per spiritum naturalem. de spermate. Sp. 36. C
Ossa citius concresecunt caliditate, & siccitate. 2°. de sem. 1^a. 339. B
Ossa sunt corpus terrestre in animali. 1°. de elem. 1^a. 5. D
Ossa terrena sunt. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 64. H
Ossa etiam in nuper natis humida sunt. 2°. de temp. 1^a. 16. A
Ossa in pueris magis sunt cærea quàm lapidea. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B
Ossa porcellorum nuper natorum cui similia. 2°. de temp. 1^a. 16. A
Ossa ueterum animalium siccissima. 2°. de temp. 1^a. 16. B
Os siccum. 1°. de temp. 1^a. 12. G
Os quando siccum dicitur simpliciter cui comparatur. 1°. de temp. 1^a. 13. A
Os cur siccum. de anat. ocul. Sp. 58. B
Ossa in uarijs animalibus sunt magis sicca, & minus. 1°. de temp. 1^a. 13. A
Ossa dicuntur sicca & humida in diuersis hominibus. 1°. de temp. 1^a. 13. B
Os ubi minus aridum, & cur. 1°. de sem. 1^a. 332. C
Os frigidum. de inæq. intemp. 3^a. 44. A
Os siccum & frigidum. 1°. de elem. 1^a. 6. E/de anat. uiu. Sp. 44. E
Os est minus frigidum, & siccum pilo. 1°. de temp. 1^a. 15. C
Os omnium durissimum. 2°. de temp. 1^a. 18. A

Ossa durissima aridissima terrestria. de ossib. 1^a. 39. G
Os est os propter duritiem. 1°. de usu partium. 1^a. 115. E
Ossa cur dura. 1°. de sem. 1^a. 332. B/de anatom. uiu. Sp. 43. G
Ossa insensibilia sunt. de util. resp. Sp. 62. G
Os capitis sensu caret. 13°. meth. med. 7^a. 86. A
Ossa non sentiunt acum. 1°. de elem. 1^a. 2. H
Ossa si debent nutriri opus est nutrimentum habere multas mutationes. 3°. de nat. facul. 1^a. 308. B
Ossa quo nutriantur. de inæq. intemp. 3^a. 43. D
Ossium nutrimentum quale. 6°. meth. med. 7^a. 40. D
Ossis nutrimentum proprium quod. 2°. de usu partium. 1^a. 126. G
Ossium proprium nutrimentum est medulla. 11°. de usu part. 1^a. 191. E
Ossium medulla quantum humida. 2°. de temper. 1^a. 17. G
Ossium medulla differt à Cerebro. 2°. de temp. 1^a. 17. G
Ossium medulla differt à spinali medulla. 2°. de temperamentis. 17. H/8°. de usu partium. 1^a. 166. D
Ossa sunt perforata. de anatomia uiuorum. Sp. 44. G
Ossa ostendunt sua spatia. de inæq. intemp. 3^a. 43. D
Ossium cauernæ plenæ crasso, & albo humore. de inæq. intemp. 3^a. 43. D
Ossium extrema cur caua. de anatom. uiu. Sp. 43. G
Ossis extremum ὀψέων δῖ. de uictus rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 144. F
Ossis uacuitates extremitatum buccularum ingredientium iuuamentum sunt cartilagine quædam. de anat. uiu. Sp. 55. D
Os à seipso gubernatur. ars med. Isa. 63. B
Ossa qualiter in hominum substantia. 1°. de anat. adm. 1^a. 63. E
Ossium substantia propter quid. 16°. de usu partium. 1^a. 214. G
Ossa propter quid sint. 11°. de usu partium. 1^a. 191. B
Ossium duplex est scopus. 11°. de usu partium. 1^a. 191. E
Os habet functionem similem in omni parte. 9°. de decr. 1^a. 266. B
Ossa in quibus facta sunt propter motum. 11°. de usu part. 1^a. 191. B
sine Ossibus polypi mouentur. 1°. de usu partium. 1^a. 115. H
absq; Ossium motu qui musculi mouentur. 1°. de motu musc. 1^a. 309. E
Ossa uirtutem corpori præstant. de dynamidijs. Sp. 19. D
Ossa & musculi totius corporis fundamenta sunt. 1°. de anat. ad. 1^a. 64. B
Ossa fundamenta totius corporis. de oss. 1^a. 39. G/de anat. uiu. Sp. 55. C
Ossium firmitas quæ in toto corpore. 1°. de usu partium. 1^a. 115. H
Ossa, quæ sustinent laborem sunt sicca. de dynamidijs. Sp. 19. D
Ossibus quomodo circumponuntur carnes. 1°. de semine. 1^a. 332. B
Ossium inuolucrum quomodo fiat, & ex quo. 1°. de sem. 1^a. 332. B
Ossium figuræ sequuntur quæcunq; sunt in aiali. 1°. de anat. admin. 1^a. 63. E
Ossibus inhaerent musculi, ideo magnitudinem sequuntur, & figuram illorum. 1°. de anat. adm. 1^a. 63. E
Ossium respectu musculi sunt actores. 17°. de usu partium. 1^a. 221. C
Ossibus qui incumbunt musculi quos se habent. 2°. de motu m. 1^a. 316. E
Ossa cum alternantur musculi in se ipsos concurrunt. de fra. c. 3°. 7^a. 248. B
Os unum ubi est, ibi adsunt musculi recti, & obliqui. 6°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 90. A
Ossa duo ubi sunt, ibi unum extendit & flectit membrum, aliud in latera circumagit. 6°. de anatomicis administ. 1^a. 90. A
Ossi catenam ligat ut experientia motus musculorum ostendat. 1°. de motu musculorum. 1^a. 312. D
Ossium exercitatio fit p accns à motibus uoluntarijs. 2°. de san. tu. 2^a. 75. A
Ossa cur non habeant motum uoluntarium. 16°. de usu par. 1^a. 214. H
cur Ossa non possunt moueri. 1°. de usu partium. 1^a. 117. C
ex Ossibus, carne, uenis, neruis, & arterijs compositum incorruptibile esse non potest. 14°. de usu partium. 1^a. 204. D
Ossa in quibus facta sunt propter perspiratum. 11°. de usu par. 1^a. 191. C
Ossa in quibus facta sunt pp difficultatē, & securitatē. 11°. de usu p. 1^a. 191. C
in Ossibus squamosis propter discrimen partium in ossibus compositiones factæ sunt. 11°. de usu partium. 1^a. 191. C
in Ossa magna cur inferuntur uasa tenuia. 13°. de usu par. 1^a. 202. B
Os breuissimum sub longiori uehi conuenit. 2°. de usu par. 1^a. 125. B
in Ossis terminum inferitur tendo. 1°. de motu musc. 1^a. 309. D
Os quo modo disponatur quando tendo circa os. 2°. de usu part. 1^a. 123. C
in Ossa nullus neruus inferitur. 16°. de usu partium. 1^a. 214. G
ex Ossibus nerui qui producantur. 15°. de usu partium. 1^a. 210. D
Os quomodo disponatur qñ neruus est circa os. 2°. de usu par. 1^a. 123. C
ab Ossibus cartilagine quandoq; procedunt. de util. resp. Sp. 62. H
ex Osse ligamenta emergunt. 15°. de usu part. 1^a. 210. F
ex Ossibus oriuntur ligamenta. 3°. de composit. medic. per gen. 5^a. 231. F/6°. methodi medendi. 38. H/de ocul. 7^a. 183. G
Ossium ligamenta sensus expertia sunt. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. F/de utilitate

litate respirationis. Sp. 62. G
 Ossium ligamenta duplicia quæ. de utilit. ressp. Sp. 62. G
 Ossium articulationes quomodo esse debeant. de const. ar. Isa. 37. B
 in Ossium articulis unum mouetur, aliud stat, ut faciunt cardines ostio-
 rum. 1°. de motu musculorum. 1°. 312. C
 Offa dura cur exigunt articulationes. 11°. de usu partium. 1°. 191. F
 Offa quod adiumentum habeant. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Offa habent uenas exiguas. 16°. de usu partium. 1°. 220. G
 Offa quædam grandia, caua medullosa, alia parua solida, et sine medul-
 la. de ossibus. 1°. 39. H
 Ossibus magnis appendices adnascuntur. de ossib. 1°. 39. H
 OSSIVM diuersitas. de anatom. uiu. Sp. 55. C
 Ossium ὀστέων uocat græci capitū processus. 11°. de usu part. 1°. 191. F
 Ossium eminentiæ unde. 16°. de usu partium. 1°. 218. A
 Os hñs medullā, habet duo capita ueluti duo opcula. 11°. de us. p. 1°. 191. C
 Ossium capita non sunt in omnibus habentibus medullam, quia non est me-
 dulla in maxilla inferiori. 11°. de usu partium. 1°. 191. F
 in Ossibus caput quid sit. de ossib. 1°. 40. B
 in Ossibus corone quid sit. de ossibus. 1°. 40. B
 Os paruum non habet medullā, neq; sinū magnum. 11°. de usu p. 1°. 191. D
 Offa grādia caua facta sūt ne nimis eēnt pōderosa. 11°. de usu p. 1°. 191. D
 Offa cur laxiora ac caua aialibus imbecillioribus. 11°. de usu p. 1°. 191. D
 Offa cur caua, et laxa in hominibus. 11°. de usu par. 1°. 191. E
 Offa cauitate carentia habent tale quid, ut medulla in suis cauernulis. 11°. de usu partium. 1°. 191. F
 Os cur sine medulla. 11°. de usu partium. 1°. 185. D
 Offa cur densiora animalibus fortioribus. 11°. de usu part. 1°. 191. D
 Offa in quibus animalibus densiora sint. 11°. de usu part. 1°. 191. H
 Ossium concretio in aquilis densissima est. 11°. de usu partium. 1°. 191. E
 Ossis cauitas quomodo uocetur. 1°. de motu muscu. 1°. 312. C
 Ossium concauitates cotylas uocant. de caus. morb. 3°. 9. E
 Ossis cauitas quantum profunda. 1°. de motu musc. 1°. 312. C
 Ossium concauitatibus fractis membrorum capita facile excidunt. de cau-
 sis morborum. 3°. 9. E
 Ossis conuexitas quomodo uocetur. 1°. de motu musc. 1°. 312. C
 OSSA ducenta sunt, et amplius. de foet. for. 1°. 325. F
 Offa plus quam trecenta in homine. 9°. de decret. Hipp. 1°. 284. G
 Ossium omnium compago sceletos dicitur. de ossib. 39. H/ 1°. 43. G
 Offa duobus modis in nobis coniuncta. fin. med. 50. C/Introd. Isag. 54. F/
 de ossibus. 1°. 39. H
 Ossium compositio naturalis dicitur articulus. de ossibus. 1°. 39. H
 Ossium unio naturalis dicitur symphysis. de ossibus. 1°. 39. H
 Os capitis caluaria dicitur. de ossib. 1°. 40. D
 Os cranij est ad tuendum. de anatom. uiuo. Sp. 55. C
 Os capitis cur cauernosū est, et hñs multas suturas. 9°. de usu p. 1°. 171. F
 Ossibus quomodo iungatur crassa meninx. 9°. de usu par. 1°. 176. E
 Ossium materia unā cum capite augetur, et roboratur. in 6°. de morbis
 uulgaribus, com. 1°. 3°. 154. E
 Os in toto corpore non superat tantum alterum, quantum os capitis offa
 primorum spondylorum. 12°. de usu par. 1°. 195. H
 Offa capitis futuris constant. introd. Isa. 54. F
 Offa quæ habent futuram obscuram, tamen per cocturam uidetur. 11°. de
 usu partium. 1°. 192. A
 Offa capitis excepto sphenoide sunt sex. de ossibus. 1°. 40. G
 Offa caluariæ septem. introductio. Isa. 54. F
 Os sphenoide quod. de ossib. 1°. 40. F
 Os lithoide quod. de ossibus. 1°. 40. H
 Os belonoide quod. de ossibus. 1°. 40. H
 Os styloide quod. de ossibus. 1°. 40. H
 Os à literæ y similitudine hioeides appellatum. de musc. diff. 1°. 46. A
 Os hyoide stue hypsiloeides non nulli lambdoeides nominant. de muscu-
 lorum dissectione. 1°. 46. D
 Os hyoide, et pharyngethron idem. de uoc. instr. disse. 1°. 107. B
 Os uoeide quod. introd. Isa. 54. F
 Os uoeide quale, et eius usus. 7°. de usu partium. 1°. 163. D
 Os hyoide ligantes musculi inferiori maxillæ, et eorum processus. de
 musculorum dissectione. 1°. 46. D
 Os hyoide q musculi sursum ad maxillā retrahat. de mus. dif. 1°. 46. F
 Os Labdæ q musculi mouet, et uñ oriant, ac desināt. de mus. di. 1°. 46. E
 Os lambdoeides qui musculi retrahunt. de musc. dif. 1°. 46. E
 Os graphoide quod. de ossibus. 1°. 40. H
 Os Zygomata quod. de ossibus. 1°. 40. H

Offa alaria et πτερυγοειδὴ quæ. de art. com. 2°. 7°. 263. D
 Os iugale, et iugamentum quid sint. de artic. com. 2°. 7°. 263. A
 Os iugale quod. de ossibus. 1°. 40. H
 Os frigidum et siccum auri supponitur. de anat. ocul. Sp. 58. B
 Os petrosum quale. de anatom. uiuo. Sp. 48. G
 ab Offe petroso incipit foramen auris. de anat. uiu. Sp. 48. G
 Ossis petrosi pars interior se habet ea comparatione ad auditum in qua se
 habet crystallinus humor ad uisum. de anat. uiu. Sp. 48. G
 Offa cur dura circa musculos temporales. 11°. de usu partium. 1°. 185. B
 Offa maxillarum sunt malæ. de nat. et ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
 Offa suillarum maxillarum qualia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. G
 Offa superioris maxillæ constant coagmentatione. introd. Isa. 54. G
 Offa maxillæ superioris. de ossibus. 1°. 41. A/D
 Offa terna maxillæ superioris ab utraq; parte. de ossibus. 1°. 41. B
 Offa faciei duodecim. introd. Isa. 54. G
 sine Offe mouetur frontis, cutis, et faciei partes. 1°. de motu m. 1°. 309. F
 cur Offa ueluti spongia ante nares sint sita. 8°. de usu part. 1°. 168. D
 Offa ante menyngas cur foraminulenta. 8°. de usu par. 1°. 168. D
 Ossium σπογγοειδὴν, et ῥημοειδὴν, usus. 8°. de usu part. 1°. 168. E
 Os olfactus instrumēto ppositū ῥημοειδὲς dicit. 11°. de usu par. 1°. 188. H
 Offa ithmoide, id est cola dicta olfactum auferunt, et quo modo. 3°. de lo-
 cis affectis. 4°. 21. D
 per Offa colatoria spiritus halituosi exturbantur à cerebro. de sympto-
 mat. caus. 3°. 21. G
 Os nasi ab alio offe pendet. in 6°. de morbis uul. com. 1°. 3°. 154. G
 Offa nasi duo. de ossibus. 1°. 41. C
 in Ossis nasi concauitate iacent duæ caruncule spongiosæ. de anatomia
 uiuorum. Sp. 49. A
 Offa duo in naso foramen triangulare habentia. de anat. uiuo. Sp. 49. A
 Offa phatnia quibus insunt dentes. de ossibus. 1°. 41. F
 Offa in quibus dentes quæ. 11°. de usu partium. 1°. 192. D
 Offa non sunt dentes ipsi. de nat. et ord. cuiusl. corp. Sp. 42. D
 absq; Offe mouentur oris labra. 1°. de motu musc. 1°. 309. E
 Offa maxillæ inferioris quot. de ossibus. 1°. 41. G
 Os inferioris maxillæ coctum aperitur. de ossib. 1°. 41. G
 Os capiti gutturis incumbens quo modo uocetur. de mus. diff. 1°. 46. D
 ab Offe guttur ambiente musculi exortus et insertio scapulā in priorem
 regionē ceruicis uersus ppriū principium abducit. de mus. diff. 1°. 45. C
 Os membrana et aden satis sunt ad palati meatū. 9°. de usu p. 1°. 172. C
 Offa Thoracis quot. de ossibus. 1°. 42. E
 Offa thoracis quæ. de ossibus. 1°. 42. E
 Offa thoracis quomodo glutinentur. de ofs. 1°. 42. E
 Ossium pectoris motus. de ossibus. 1°. 42. E
 Ossis pectoralis tota figura Xiphoeides. de ofs. 1°. 42. F
 Ossis furculæ iuuamentum. de anat. uiuo. Sp. 43. H
 Offa ex diametro opposita pulmoni. 16°. de usu partium. 1°. 220. G
 Os in elephantis corde inuenit Galenus. 7°. de anat. admin. 1°. 96. F
 Os cordis cerui. de med. fac. par. 7°. 175. B
 Offa clauiculæ forma. 1°. de anat. adm. 1°. 67. H
 Ossium clauiculæ ad summum humerum ligantur. Intro. Isa. 54. G
 Os humeri maximum est. de ofs. 1°. 42. H
 Os humeri quod. de ossibus. 1°. 42. H
 Os humeri cui alligetur. de ossibus. 1°. 42. H
 Os unum in brachio. 2°. de usu par. 1°. 126. A
 Os brachij cur gibberosū ē exterius, simū iterius. 2°. de usu p. 1°. 126. A
 Os maius cubiti proprie ulna dicitur. 2°. de usu par. 1°. 121. B
 Os cubiti longius est quam os radij. de frac. com. 1°. 7°. 224. F
 Offa cubiti inæqualia sunt. de fract. com. 3°. 7°. 249. D
 Os paruum in cubito radius. 2°. de usu partium. 1°. 121. B
 Offa quæ fiunt radius, et cubitus. de frac. com. 1°. 7°. 227. B
 Offa brachij, et crurum à quibus moueantur. 17°. de usu par. 1°. 221. C
 Offa totius manus. 2°. de usu par. 1°. 123. D
 Offa manus cur multa, et ita composita. 2°. de usu part. 1°. 123. H
 Offa octo in carpo. 2°. de usu par. 1°. 123. D
 Offa carpi cur octo. 2°. de usu partium. 1°. 124. B
 Os octauum carpi quale. 2°. de usu par. 1°. 124. F
 Offa carpi omnia se contingunt. 2°. de usu par. 1°. 124. C
 Offa carpi cur duos habent ordines. 2°. de usu par. 1°. 124. C
 Offa quatuor sunt in metacarpio. 2°. de usu partium. 1°. 123. D
 Offa metacarpi cur quatuor. 2°. de usu par. 1°. 124. B
 Offa palmæ. introductio. Isa. 54. H
 Offa χαλκοειδὴ quæ. introd. Isa. 55. A

Ossa digitorum partes. de inæqu. intemp.	3 ^a . 43. D	in Ossibus quæ fiunt. introd.	Isa. 59. F
Ossa digitorum internodia dicuntur. 1 ^o . de anat. adm.	1 ^a . 66. B	Os affectum esse quo modo cognoscatur. de fract. com. 3 ^o .	7 ^a . 244. C
Ossa cur in digitis. 1 ^o . de usu partium.	1 ^a . 115. H	Ossa non dolent quia non sentiunt. de const. ar.	Isa. 38. C
Ossa si deessent tremere digiti. 1 ^o . de usu part.	1 ^a . 116. A	Ossa dolent concepto in bilis horis. de sperm.	Sp. 37. C
fine Ossibus non possemus scribere neq; incidere. 1 ^o . de usu par.	1 ^a . 116. A	Ossium omnium harmonia dolet conceptis in horis melancholice. de spermate.	Sp. 37. D
Ossa digitorum quot. de ossibus.	1 ^a . 43. B	Ossium dolores qui. 2 ^o . de loc. aff.	4 ^a . 11. E
Ossa digitorum manus sunt uigintiseptem. de frac. com. 2 ^o .	7 ^a . 233. B	Ossium dolor quo modo fiat. 3 ^o . de san. tuen.	2 ^a . 78. H
cur Ossa multa sint, et non unum in digitis. 1 ^o . de usu part.	1 ^a . 116. A	ad Ossa pertinentium membranarum dolores qui. 2 ^o . de lo. aff.	4 ^a . 11. E/H
Ossa tria in omni digito. 2 ^o . de usu par.	1 ^a . 123. D	Os quidam sibi grauari sensit. de mult.	3 ^a . 77. F
Ossa digitorum neque plura, neq; pauciora tribus esse debere. 1 ^o . de usu partium.	1 ^a . 116. E	Ossibus nocet frigus, et prodest calor. com. 5 ^o . aph. 18 ^o .	Ex. 39. A
Ossa digitorum inferiora cur maiora superioribus. 1 ^o . de usu par.	1 ^a . 116. F	Os non palpitatur, neq; cartilago. 2 ^o . de symp. cau.	3 ^a . 20. F
Ossa digitorum cur rotunda. 1 ^o . de usu par.	1 ^a . 116. F	Os palpitare non potest, et cur. de palp. trem. conuuls. et rig.	3 ^a . 52. H
Ossa digitorum cur in lateribus, et intus non sint conuexa. 1 ^o . de usu partium.	1 ^a . 116. F	Ossa non consumuntur. in progn. com. 1 ^o .	4 ^a . 191. C
Ossium digitorum figura cur talis, et tanta esse debet. 1 ^o . de usu p.	1 ^a . 116. F	ad Ossa usq; inflammatio. de tum. præter naturam.	3 ^a . 83. D
ab Ossibus tribus digitorum sex figurarum differentie fiunt. 1 ^o . de usu partium.	1 ^a . 116. B	ad Os rodentia uulnera. de ocul.	7 ^a . 191. D
Ossium digitorum labia cur non sunt æqualia. 1 ^o . de usu part.	1 ^a . 117. A	Ossium morbi qui. introductio.	Isa. 59. D
Ossa digitorum cur dura, densa, et sine medulla. 1 ^o . de usu par.	1 ^a . 117. A	in Osse unitatis solutio quid sit. 3 ^o . meth. med.	7 ^a . 16. D
Os spinæ propter fundamentum corporis factum est. de anat. uiuo. Sp. 55. C		in Osse continuitatis solutio dicitur fractio. de differ. morb. 3 ^a . 5. D/ 4 ^o .	7 ^a . 23. B
Os quod supra spondylium excrescit est ad replendum. de anat. uiuo. Sp. 55. C		in Osse solutionis continui proprium nomen est medicis apagma inusitatum uulgo. 6 ^o . methodi medendi.	7 ^a . 40. B
Ossa uertebrae per neruos, et ligamenta habent quandam societatem cum partibus gulæ. com. 3 ^o . aph. 26 ^o .	Ex. 25. D	in Osse solutio continuitatis est catagma, et ita ab omnibus grecis proprio nomine uocatur. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 40. E
Os renum duplex. de anat. uiuo.	Sp. 51. C	in Osse est fractura. 6 ^o . meth. med. 36. G/ de art. com. 2 ^o .	7 ^a . 267. F
Os sacrum quod. intro.	Isa. 53. E	in Osse fractio, et caries. de cau. morb.	3 ^a . 9. F
Os sacrum coccix. 3 ^o . de anat. adm.	1 ^a . 71. A	de Ossium fractura. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 40. B
Os sacrum quod, et latum dicitur. 6 ^o . de anat. admin. 1 ^a . 93. G/ de fract. commentario 3 ^o .	7 ^a . 245. D	in Osse fractura, et disruptio. de const. ar.	Isa. 37. D
Os sacrum quale. de ossibus.	1 ^a . 42. D	Ossium fracturarum differentie quinque. intro.	Isa. 59. D
Ossi sacri spina similis est ei, quam ceteræ hñt uertebrae. de oss.	1 ^a . 42. D	Ossium scissurarum uaria nomina. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 40. C
Os sacrum pars spinæ. 12 ^o . de usu par.	1 ^a . 196. G	in Osse quæ scissura caledon dicatur. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 40. B
Os sacrum quibus compositum. de ossibus.	1 ^a . 42. D	Ossis fracturæ καυλίδου dictæ curatio. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 40. E
Os sacrum ex uertebis connatis constat. introd.	Isa. 54. H	in Osse quæ scissura schidacedon dicatur. 6 ^o . metho. me.	7 ^a . 40. B
Os sacrum ex quatuor spondyliis uel ossibus constat. 12 ^o . de usu p.	1 ^a . 196. G	in Osse quæ scissura raphanedon dicatur. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 40. C
Os sacrum unde oriatur. 12 ^o . de usu part.	1 ^a . 196. G	Ossium fractura faciei affectus. introd.	Isa. 59. C
Ossis sacri articulatio, et epiphyyses. 13 ^o . de usu par.	1 ^a . 201. F	Ossibus fractis, aut luxatis quō afficiatur nerui. 1 ^o . de sympt. cau. 3 ^a . 16. C	
Ossis sacri cum alijs iunctio. 14 ^o . de usu partium.	1 ^a . 208. H	Ossa in pedibus, et manibus non admodum franguntur. de fracturis. commentario 2 ^o .	7 ^a . 233. C
Ossis sacri ligamentum quale. 13 ^o . de usu part.	1 ^a . 201. F	Ossa nigrescunt in fracturis. introductio.	Isa. 59. E
Ossis sacri utilitates. 13 ^o . de usu par.	1 ^a . 201. E	Ossa fracta luxata quo modo uniuntur. de ossibus.	1 ^a . 40. A
Ossa ilium quæ. de ossibus.	1 ^a . 43. C	Os fractum non pot corrigere natura, sed bñ medicus. de const. ar.	Isa. 39. F
Ossa ilium quæ ingradientur. de oss.	1 ^a . 42. D	Ossium fractorum coniunctio est species cōponis chirurgiæ. introd.	Isa. 59. E
Os coccix quod nam sit. de ossibus.	1 ^a . 42. D	Ossium omnium fractorum curatio. intr. Isa. 60. D/ de fract. cō. 3 ^o .	7 ^a . 242. B
Os coccix quale. de ossibus.	1 ^a . 42. D	Ossis fracti curatio, et curationis intentio. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 40. D
Os coccix quibus constet. de ossibus.	1 ^a . 42. D	in Osse fracto duplex intentio. ars med.	Isag. 69. H
Ossa pubis quo modo incidenda pro uidendis sedis musculis. 6 ^o . de anat. micis administrationibus.	1 ^a . 93. G/F	ad Ossa fracta ratio medendi. de dyna.	Sp. 31. D
Ossi pubis multa caro superest. 6 ^o . de anat. adm.	1 ^a . 93. G	Ossium longarum fracturarum curatio. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 41. F
per Ossis pubis foramen uenæ. de uen. et art. diff.	1 ^a . 58. F	Ossium longis fracturis medicamenta siccantia. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 41. G
Os, caro, glandula, et cartilago non possunt esse utiles ad confectionem pudendi. 15 ^o . de usu partium.	1 ^a . 210. D	Osse fracto indicationes duæ. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 41. C
ex Osse pudendi corpus emergit, ut alia ligamenta. 1 ^o . de usu p.	1 ^a . 210. F	Ossis cubiti fractura. de fract. com. 3 ^o .	7 ^a . 250. E
ab Osse cur emergit pudendum. 15 ^o . de usu par.	1 ^a . 210. F	Os brachij fractum circa appendicem. de frac. com. 3 ^o .	7 ^a . 250. B
Ossa coxendicum quæ. de oss.	1 ^a . 43. C	Os fæmoris fractum quo modo curetur. de fract. com. 2 ^o .	7 ^a . 240. D
Ossis coxæ natura. de artic. com. 3 ^o .	7 ^a . 280. H	Ossa Tibiæ, et cubiti fracta breuiora redduntur. de fra. cō. 3 ^o .	7 ^a . 242. F
Ossium cruris differentia. de fract. comment. 3 ^o .	7 ^a . 249. B	Ossa confracta, et luxata cur prius extēdēda. de fra. com. 1 ^o .	7 ^a . 224. B
per Ossa innituntur cruribus. 17 ^o . de usu par.	1 ^a . 222. F	Os cruentum, et humidum detergens. de med. fac. par.	7 ^a . 172. G
Os aliquod i crure si tollat, tollitur ambulatio. 17 ^o . de usu par.	1 ^a . 222. F	Ossium fractorum deligatura species cōpositionis chirurgiæ. intro. Isa. 59. E	
Os fæmoris quod et quale. de oss.	1 ^a . 43. D	Osse fracto deligatura fieri debet. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 40. G
Ossa tibiæ, os suræ uocat. Hippocrates, et quod communi totius membri nomine tibia nuncupatur. de artic. com. 4 ^o .	7 ^a . 284. E	Ossa fracta quomodo deliganda. introd.	Isa. 60. E
Os tibiæ interius maiore oneris partem fert. de frac. com. 2 ^o .	7 ^a . 240. A	in Osse deligando fascia sit latissima. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 40. G
Ossa pedis quæ, et quot. de oss.	1 ^a . 43. F	Ossibus fractis quando fascia debet esse stricta. 6 ^o . metho. med.	7 ^a . 40. H
Ossa digitorum pedis quatuordecim sunt. de fract. com. 2 ^o .	7 ^a . 233. B	in Osse fracto unde debet incipere deligatura. 6 ^o . metho. med.	7 ^a . 40. H
Ossi calcis cōmunicationem nerui magni habent. de fra. cō. 2 ^o .	7 ^a . 234. D	ab Ossis deligatura nō dēt creari dolor, et pruritus. 6 ^o . me. me.	7 ^a . 41. D
Ossa pectinis quæ. de oss.	1 ^a . 43. C	in Ossis deligatura aqua infundenda. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 41. D
Ossis cyboidis situs. 3 ^o . de usu partium.	1 ^a . 130. B	in Ossium ligatura ponendæ ferulæ. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 41. D
Os scaphoides, quod. de oss.	1 ^a . 43. F	supra Ossium extuberationes ferulæ non imponende. de ijs, quæ in medicatrina fiunt, com. 2 ^o .	7 ^a . 215. C
Ossa sesamina quæ. de anat. uiuo. 49. C/	Sp. 55. C	Os latum scapularum iuxta iugulum quo sit uinculo deligandum. de fascijs.	7 ^a . 301. E
Ossa pedum, tibiæ, et crurum sunt ad sustentamentum sensus, et motus. de anat. uiuo.	Sp. 55. C	Ossium ligaturæ tertio die soluendæ. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 41. D
Os sesamois quale. 2 ^o . de usu partium.	1 ^a . 124. H	in Osse fracto uictus ratio. ars med.	Isa. 70. A
		Ossa quibus deligata, cibandi tenuissime. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 41. E
		Osse fracto uena secanda, et purgandum. 6 ^o . meth. med.	7 ^a . 41. E
		ad Ossa	

ad Ossa fracta inunctio. intro. Isa. 60. F
 Osum fracturam sanat emplastrum diachrysu. de dynam. Sp. 32. B
 ad Osum fracturas. 1°. de composit. medic. per genera. 5°. 211. C/ de me-
 dic. fac. par. 7°. 177. E/ de dynam. Sp. 32. A
 ad Os fractum, uel scissum remedium. de dynam. Sp. 32. C
 ad Osum crassa fragmenta innatantia. 5°. de cōp. me. p gen. 5°. 248. A
 Osi quando inheret caro. 6°. meth. med. 7°. 42. B
 ex Osibus per fractis qui male conformati fuerunt usum membri pro-
 bum non habent. de diff. morb. 3°. 4. B
 Ossa tardius curantur nisi à naturali situ pmaneat. de frac. c. 2°. 7°. 241. H
 in Osibus quid prolapsio, & quid dimotio. de fract. com. 3°. 7°. 248. E
 de Osibus denudatis cum luxatione. de artic. com. 4°. 7°. 284. E
 ad Ossa nuda ualet cortex radices panacis heraclij. 8°. de simplic. medi-
 cam. facult. 5°. 57. H
 ad Ossa carne denudata. 5°. de compo. med. per genera. 5°. 257. D
 Os quando à suo loco mouetur. de fract. com. 2°. 7°. 233. F
 Os brachij extra non euadit. de fract. com. 3°. 7°. 248. A
 Os femoris extra non euadit. de fract. com. 3°. 7°. 248. A
 Osum prolapsiones in genu benigniores. de fract. com. 3°. 7°. 248. E
 Ossa in pede, & manu à sua sede dimota in ea restitui debent. de fractu-
 ris, commentario 2°. 7°. 233. F
 Ossa genuum facile redeunt. de frac. com. 3°. 7°. 249. F
 Ossa cui reponuntur ligandus est. de machin. 7°. 312. B
 ad Osum, quæ restituntur intentione utilis laqueus. de laq. 7°. 307. G
 ad Ossa reponenda machine. de artic. com. 4°. 7°. 289. H
 Osum antiqui restauratores. de artic. com. 4°. 7°. 288. H
 Osum restauratores ignari. de artic. com. 1°. 7°. 256. B
 Ossa cubiti quot diebus corroborant, et restitunt. d fr. c. 1°. 7°. 229. H
 Osis brachij primus repositionis modus. de art. com. 1°. 7°. 252. E
 Ossa pedis, & manus luxata quot diebus sanantur. de frac. c. 2°. 7°. 233. H
 Os brachij in quadraginta diebus corroborat. de frac. cō. 2°. 7°. 232. G
 Os Tibiæ in quadraginta diebus corroboratur. de fract. c. 2°. 7°. 239. H
 Os tenue qñ debet recedere quid agendum. de frac. com. 3°. 7°. 244. D
 Os magnum si recedere debet quid agendum. de frac. com. 3°. 7°. 244. E
 Osum recessio futura quō cognoscatur. de frac. com. 3°. 7°. 244. C
 Ossa reducens. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 254. F
 Ossa facile reducens. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 226. B
 Os ex loco ubi pulsus est, sanguis detrahendus absq; syndrome plethori-
 ca. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 136. H
 de Osibus excidentis. de artic. com. 4°. 7°. 287. F
 Os excidere numeratur inter primas medicæ artis actiones. 2°. ad Thra-
 sybulum. 2°. 108. F
 in Osum excisione quæ contingant. 2°. de anat. adm. 1°. 68. H
 Ossa excidentes in quem errores ueniant. 4°. de anat. admin. 1°. 79. H
 in Osis præcisione desipientia si in uacuum apprehenderit. commenta-
 rio 7°. aphor. 24°. Ex. 55. F
 ad Ossa præcisa. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 227. E
 Osse capitis perforato quando curatio adhibenda. 6°. met. med. 7°. 42. G
 in Osibus nudatis capitis, & aliarum partium pingua pharma uita-
 mus, siccis solis utimur. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. D
 in Osibus capitis denudatis fugimus emmota medicamenta quoniam li-
 neamentis inunctis offerantur. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 253. D
 Osum fracturis, & præsertim capitis prodest calidum. commentario
 5°. aphorismo 22°. Ex. 39. E
 Os uehementer cōfractū in capite totū auferendū. 6°. met. med. 7°. 42. E
 Ossa caluariæ cur constringantur, & auferantur quando sunt fracta.
 6°. methodi medendi. 7°. 42. G
 Osis fracti ad medullam ipsam, casus. 6°. meth. med. 7°. 42. E
 Osis sincipitis fracti, casus. 6°. meth. med. 7°. 42. E
 Ossa ex capite educens. 5°. de comp. medi. per gen. 5°. 246. H
 ad Ossa capitis innatantia, & ab alijs separata. 2°. de composit. medica-
 mentorum per genera. 5°. 225. D
 ab Osibus squammas detrahunt, quæ ualide desiccant. 8°. de simp. medi-
 cament. facult. 5°. 58. D
 ex Osibus squammas celerrime detrahit Peucedani radix. 8°. de simpli-
 cium medicament. facult. 5°. 58. D
 ad Ossa separanda. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 245. G
 Ossa cranij cum medicamento aliquo uolumus pertransire quid agendum.
 11°. meth. medendi. 7°. 73. E
 Os cubiti crassius uulneratum facilius sanatur. de fra. com. 1°. 7°. 227. B
 Os sacrum habet ulcera difficilia. de frac. com. 3°. 7°. 245. D
 Osis tibiæ portione abscisa, quid agendum. 14°. meth. med. 7°. 92. B

in Osse caro liuida malum est. com. 7°. aph. 2°. Ex. 54. B
 Ossa quo modo putrescant. de frac. com. 3°. 7°. 246. H
 in Osse foratio fit ab acutis humoribus. de caus. morb. 3°. 9. G
 Osis caries quid sit. 6°. meth. med. 7°. 41. A/ de caus. morb. 3°. 9. C
 in Osibus cariem inducunt exasperantes causæ. de caus. morb. 3°. 9. E
 in Osse caries, quæ tere don greca dicitur, an sanari queat, sicut erosio in
 carne, non est compertum. 3°. meth. med. 7°. 16. E
 Ossa in ore ubi carie tentantur quid agendum. 5°. meth. med. 7°. 34. C
 Osis asperitas. de caus. morb. 3°. 9. G
 Ossa leuigata, & asperata sunt euidentissima. de diff. morb. 3°. 4. E
 in Osibus ob quæ fiat asperatio, & leuitas. de caus. morb. 3°. 9. C
 circa Os existentium asperitatum remedium. 6°. de cōp. me. sc. lo. 5°. 175. D
 Ossa leuigantur humidis. ars med. Isa. 70. E
 in Osse quid sit collisio. de caus. morb. 3°. 9. G
 Ossa non dicuntur collidi, sed musculi partes neruosa, & cutis. de fractu-
 ris, commentario 2°. 7°. 240. A
 Os corrumpere quod ulcus possit. 4°. meth. med. 7°. 28. C
 Ossa putrida qualia. de diff. morb. 3°. 3. G
 Osis corrupti passio facit ulcera difficulter sanabilia. commentario 6°.
 aphorismo 45°. Ex. 51. E
 Os corruptum in parte penitiori iterum facit inflammationem, & san-
 guinem corrumpit, & rumpit cicatricem. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Os corruptum uel patiens in ulceribus siccitate indiget, & quanta. com-
 mentario 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 ad Ossa corrupta dirimenda. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. A
 ad Ossa corrupta educenda. 10°. de composit. med. sec. loc. 207. G/ 4°. de
 compo. med. per gen. 243. H/ 5°. 249. A/B/ 5°. 253. D
 ad Ossa corrupta reducenda. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 243. A/H
 ad Ossa educenda. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 250. B
 ad Ossa corrupta. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. B
 Ossa in quibus partibus tota quandoq; eximantur. de diff. mor. 3°. 4. G
 in Osis exustione Erysipelas, malum. com. 7°. aph. 19°. Ex. 55. C
 Os in adustione non debet calefieri. de artic. com. 2°. 7°. 276. C
 Ossa combusta. 4°. de composit. med. per genera. 5°. 242. C
 Ossa humana uita qualia. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. E
 Ossa hominum sanant epilepsiam, & arthritim. 11°. de sim. me. f. 5°. 80. E
 Os discissum non coalescit, neq; augetur. com. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
 Os qñ abscinditur non augetur, nec coalescit. cō. 7°. aph. 28°. Ex. 55. H
 Os non generari est in confesso. com. 6°. apho. 19°. Ex. 48. B
 Os ablatum cur non crescat. 1°. de sem. 1°. 332. D
 Os cauatum non curatur. 3°. meth. med. 7°. 16. F
 Os pueri potest coalescere. ars med. Isa. 69. H
 Ossa uniuntur in puerulis, & mollibus. 6°. meth. med. 7°. 40. D
 Ossa glutinans, & reducens. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 249. D
 Osse deperdito an aliud gignatur. de const. ar. Isa. 39. G
 Osse ablato generatur altera substantia eius loco. ars med. Isa. 71. C/ 14°.
 methodi medendi. 7°. 93. B
 Ossa contrahunt aliquē callum, et nō coalescūt. cō. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
 in Osse quando maxime fit callus. 6°. meth. med. 7°. 41. D
 Ossa quo modo coniungantur per porum. 5°. meth. med. 7°. 32. B
 Osse fracto ex quo callus generetur. de frac. com. 1°. 7°. 230. A
 ad Ossa callo obducenda. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 235. C
 Ossa cum conuenienti ligatura ad callum perducens. 2°. de composit. me-
 dicamentorum per genera. 5°. 225. E
 Ossa quo modo siderentur. de frac. com. 2°. 7°. 235. A
 Osis siderationes fiunt à carne mucosa. de artic. com. 3°. 7°. 276. A
 Os sideratum. de artic. com. 3°. 7°. 276. C
 Os calcis sideratur. de frac. com. 2°. 7°. 235. A
 in Osis callo quo modo sanguis effundatur. 5°. meth. med. 7°. 32. G
 ad Ossa deuorata ex gutture excutienda. de med. fac. par. 7°. 159. A
 Ossa inuenta in abscessibus. 14°. meth. med. 7°. 92. D
 Osibus similia in abscessibus inueniuntur. de tum. præter nat. 3°. 83. G
 Osum perforum nucleus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. E/F
 OSCITATIONIS, conuulsionis, tremoris, palpitationis, rigoris,
 horrores, singultus, tusis, ructus, sternutationis, pādicationis, Try-
 sim id est dentium concussionis genus commune est motus illegitimus,
 & quo modo hæc in genere differant. 2°. de symp. cau. 3°. 19. E
 Oscitatio quō fiat. 3°. de diff. resp. 3°. 74. A/ com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. A
 Oscitationes quo modo fiant in febribus. præf. exper. confir. Sp. 77. E
 Oscitatio est nuntius febris. præf. exper. confir. Sp. 77. E
 Oscitatio cuius symptoma. de sympt. diff. 3°. 11. G
 Oscitatio facultatis opus. 2°. de sympt. caus. 3°. 19. F

Oscitatio est expultricis uirtutis mediocris motus. 2°. de sym.ca. 3°. 23. G
 Oscitatio cur fiat. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 189. B
 Oscitationibus continuis medetur anhelitus longus. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 162. D
 Oscitatio sanatur longa aspiratione. 3°. de diff. resp. 3°. 74. A
 Oscitare uidentur nec oscitant, sed tantum os diducunt quibus morbus in uesica nascitur. de dynamidijs. Sp. 19. H
 Oscitatio uino soluitur. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. A
 οσχιον quid. introductio. 53. D/ Isa. 54. E
 ad Osches glandulas pp quid trāsīt pars spermatis. de anat. uiu. Sp. 55. H
 OSCVLORVM conuenientia quo modo fiat. 1°. de fa. tu. 2°. 68. C
 Osculorum uenarum relaxatio fit in quibus partibus. de mult. 3°. 78. G
 OSIRIS obstructions expediendi facultatem habet, & in iocinore consistentes obstructions sanat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 Osiride fiunt cacoremata. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 Osmas, onasma idem est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C/E
 οσφύς quid. introductio. Isa. 53. E
 OSSSEA, & dura circumplicari nequeunt. 1°. de usu par. 1°. 114. C
 Osseum cur non sit corpus Laryngis. de uoc. instr. diff. 1°. 107. B
 Osseum uel chartilagineum quid est in corde. 4°. de anat. adm. 1°. 79. H
 in Osseis locis ulcera sunt dolorosa, spasmosa, & deliria facientia. 4°. methodi medendi. 7°. 28. B
 Osseæ partes multum exiccandæ. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. E
 OSSICVLVM in corde. de ofs. 1°. 43. G
 Ofsiculum in naso. de ofsibus. 1°. 43. G
 Ofsiculum in gutture. de ofs. 1°. 43. G
 Ofsiculum in digito. de ofsibus. 1°. 43. G
 Ostentare quid significat apud Atticos. de artic. com. 4°. 7°. 289. A
 Ostentare, & nihil efficere turpe est in oī arte. de art. cō. 2°. 7°. 271. A
 OSTIARIORVM ars conseruatiua. ad Thrasyb. 2°. 104. C
 OSTIOLVM uentriculi quiduis patiens in similem affectum facile cerebrum ducit. de mel. ex Gal. & Poss. Sp. 109. B
 ΟΣΟΚΟΠΟΝ ofsium dolorem appellant. 3°. de san. tuen. 2°. 78. H
 Ostocopi id est ofsium dolores qui. 2°. de locis affectis. 3°. 11. E
 Ostocopos cōtinetur sub lasitudine phlegmonode. de symp. cau. 3°. 22. C
 OSTRACITIS cadmia quæ. de simp. med. Sp. 88. F
 Ostracites qualis. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 67. D
 Ostracitatem uberum testiumq; phlegmonas sanare inquirunt aliqui. 9°. de simpl. med. facult. 5°. 67. D
 OSTRACODERMA cur uocentur. 3°. de alim. facult. 2°. 32. B
 ΟΣΤΡΑΚΟΔΕΡΜΑ habent naturam compositam ex repugnantibus facultatibus. 1°. de aliment. facult. 2°. 7. G
 Ostracoderma sunt admodum crassi succi. de bon. & uitio succ. 2°. 35. E
 Ostracoderma duriora difficiliter coquantur, sed firmioris sunt nutrimenti. 3°. de aliment. facult. 2°. 32. D
 Ostracoderma habent succum salsum in carne qui aluum subducit. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 32. B
 Ostracodermatum succus deicit aluum ut serum lactis. de bonitate & uitio succorum. 2°. 35. E
 Ostracoderma cur fugienda. de atten. uic. 2°. 45. E
 Ostracoderma quomodo parata dantur his quibus cibi in uentriculo corrumpuntur. 3°. de alim. fac. 2°. 32. C
 OSTRACON. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G
 OSTAGRA. 6°. methodi medendi. 7°. 42. D
 OSTREA quæ dicuntur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. F
 Ostrea sunt animalia. 14°. de usu partium. 1°. 205. G
 Ostrea media inter animal, & plantam. de foet. for. 1°. 323. F
 Ostrea non habent uim uitalem. 4°. de præag. ex puls. 4°. 122. C
 Ostrea non habent sensum nisi unicum. s. tactum. de anat. uiu. Sp. 45. G
 Ostrearum pleraq; genera oculis carent. 2°. de semine. 1°. 339. G
 Ostrea omnia cauenda in epilepsia. de puero epilep. 7°. 180. H
 Ostreis non oriuntur pili. 2°. de temp. 1°. 18. G
 Ostrea quales sint. 3°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 147. B
 Ostrearum corpus humidissimum. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Ostrearum caro humidior, & tenacior. de bon. & uitio succ. 2°. 35. E
 Ostrea inter testacea habet carnem mollissimam. 3°. de alim. fac. 2°. 32. B
 Ostrea sunt admodum crassi succi. de bon. & uitio succ. 2°. 35. E
 Ostrearum partes solidiores serius ob crassitatem concoquantur. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 35. E
 Ostrearum partes solidiores generant humorem crudum, crassum, & frigidum. de bon. & uitio succ. 2°. 35. E
 ab Ostrearum multo usu senex cauere debet. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D

Ostrea plurima cur non edenda. de atten. uict. 2°. 45. B
 Ostrearum succus educit, & adstringit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
 Ostrea ualentius aluum subducunt. 3°. de alim. fac. 2°. 32. C
 Ostrearum testa qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. H
 Ostrearum testa siccissima. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Ostrea citra elixationem mandunt. 3°. de alim. fac. 2°. 32. C
 Ostreis dentes splendidi fiunt. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. A
 Ostrea, & similia quo modo cōcrementur. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 216. E
 Ostrea concremata quales. 1°. de compo. med. per genera. 5°. 216. E
 Ostrearū teste ustæ p ulceribus exiccādis. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 236. F
 ex Ostreis combustis, & fermento medicamentum pro humore suppurato. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. G
 Ostreis concrematis fit album emplastrū. 1°. de cōp. med. p gen. 5°. 217. C
 Ostrea cur habent duos oculos. 8°. de usu partium. 1°. 166. F
OTALGIA unde nomen habuit. 2°. methodi medendi. 7°. 9. E
 Otagia aurium dolor. de sympt. diff. 3°. 11. F
 ΟΤΕΥΧΥΤΑ oricularium clysterem uocant. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B/
 5°. methodi medendi. 7°. 34. C
 ΟΤΕΛΑΙ, id est cicatrices. de artic. com. 1°. 7°. 258. C
 Otica facultates quæ dicantur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. B
OVILLA caro est in magno usu. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 16. B
 Ouilla caro qualis. de ren. aff. dign. & med. 7°. 195. F
 Ouillæ carnes calidæ sunt, & ægre coctiles. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 4°. 3°. 180. C
 Ouilla caro difficulter coquitur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Ouilla caro parum nutrit. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 170. F
 Ouilla caro iuuenibus non est malus cibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Ouilla caro senibus non est commoda. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 ab Ouillarum carniū esu prima uice quis læditur, postea per mensem edens non læditur. de consu. 2°. 60. C
 Ouillum cerebrum ualet ad dentitionē puerorū. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E
 OVILLI lactis usus apud non nullos. de bon. & uitio succ. 2°. 35. B
 Ouillum lac multo minus pingue quam bubulum. 3°. de alim. fa. 2°. 27. H
 Ouillum lac habet in se crassitiem. de bon. & uitio succ. 2°. 35. B
 Ouillum lac habet plus casei. de bon. & uitio succ. 2°. 35. B
 OVILLI pulmonis pars supra nares. de artic. com. 2°. 7°. 267. D
 supra OVILLVM fel, est fel caprae, post urforum, ac boum. 10°. de simplic. medicament. facult. 5°. 74. H
 Ouillum stercus ad quæ ualet. 10°. meth. med. 7°. 76. H
 Ouilla pellis recens detracta uerberatos sanat. 11°. de simp. me. f. 5°. 80. E
 OUES frigida sunt. 2°. de simpl. med. fac. 5°. 14. E
 Oues sunt naturaliter humida. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Ouis est siccior sue. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
 Oue siccior est capra. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
 Oues pingues sunt. 2°. de simp. med. fac. 2°. 14. E
 Ouem si caper inierit fit ouis duriori lana. 2°. de sem. 1°. 336. G
 Oues à natura hominis non longe aliene in foetu. de foet. for. 1°. 322. E
 Oues geminos utero ferre solent. 6°. de locis affectis. 4°. 41. E
 Oues propter quid castrantur. 3°. de alim. fac. 2°. 27. B
 Oues habent ofsium substantiam minus densam, ac duram canibus, lupis, & pardalis. 11°. de usu partium. 1°. 191. H
 Ouis, & leonis dentes differunt. 11°. de usu par. 1°. 187. C
 Ouium dentes similes sunt dentibus caprarum. 11°. de usu part. 1°. 187. C
 Oues habent tantum dentes incisivos, & molares. de anat. uiu. Sp. 49. E
 Ouium musculus temporalis qualis. 11°. de usu par. 1°. 184. G
 Ouium caro excrementosior, & prauis succi. 3°. de alim. fac. 2°. 26. A
 Ouium oē genus nō undequaq; laudabilis ē alimēti. de atten. uic. 2°. 45. E
 Oues primo ac medio uere præstantiores sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 26. B
 Ouis carnem dat pro cibo. secretorum. Sp. 102. E
 Ouis adeps acer est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Ouium fel acrius suillo. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. H
 ex Oue non fit butyrum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. C
 Ouium lana ē ex ijs est q̄ familiaria sunt aialibus. 11°. de sim. me. f. 5°. 81. C
 Ouis pili. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. H
 Ouis à lupo laniat & lana. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. D
 ex Oue à lupo comesta ligula lanca. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. B
 Ouium lanarum sordes qualis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. E
 Ouium uulnera sanat pix humida. 7°. de simpl. medi. fac. 5°. 50. F
 Ouium uulnera à forfice facta sanat cedrea. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
 ad Ouium scabiem cedrea ualet. 7°. de simpl. medi. fac. 5°. 50. F
 ad Ouium

ad Ouium ricinos cedrea ualet. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. F
 Ουλομελίν quid significet. de artic. com. 1°. 7°. 258. D
 Ο'νραχον quid uocant anatomici. intr. 15a. 54. E
 Ο'ραζον appellant ofsis extremū. de uict. rat. in morb. acut. 7°. 144. F
 Ο'ρηματτα non dixisset Hippocrates & Polybus. de natura humana, commentario 2°. 7°. 180. G
 Ο'ρητ'ηες meatus qui. introductio. 15a. 54. E/1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Ο'ρηθρα quæ pars sit. introd. 15a. 53. D
 de OVIS & lacte multa distincte dicenda. de bo. & uitio suc. 2°. 34. G
 Ouum quid. de simplic. medic. Sp. 88. E
 Oua an partes animalium. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. C
 Oua habent pportionē his quæ agnoscuntur. 11°. de simp. med. f. 5°. 81. C
 Ouum est factū ad generis ppetuā, ppagationē. 11°. de simp. me. f. 5°. 81. C
 in Ouis est caro alba, & mollis. de anat. uiuo. Sp. 44. D
 Ouorū albumē quale. 11°. de simp. med. f. 5°. 81. D/F/de ocul. 7°. 189. A/B
 Oui albumen magis terrenum oleo est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Oui albuminis temperiem lac sæpe habet. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 81. D
 Oui albo tenui similis est secundus humor oculi. de compag. membrorum, siue de natura humana. Sp. 58. C
 Ouorum candido comparat humorē tenuem. in progn. cō. 1°. 4°. 194. E
 Oua Zephyria subuentanea quæ. 2°. de sem. 1°. 337. G
 Oua auiū, & pisciū nō nullorū cur genita sine mare. 2°. de sem. 1°. 338. D
 Oua facientes sine mare aues & pisces sunt sicca temperatura. 2°. de semine. 1°. 338. D
 Oua sine mare cur faciant gallinæ & nihil tale faciant ullæ fœminæ inter gresilia. 14°. de usu partium. 1°. 206. D
 ex Ouis subuentaneis animal gigni non potest. 14°. de usu p. 1°. 206. D
 Oua gallinarum sine mare non generant. 14°. de usu part. 1°. 206. D
 de Ouis tribus exemplo aquilæ, anatis, serpētis sine matre exclusis ostenditur naturam doctore non egere. 1°. de usu partium. 1°. 113. F
 Ouis gallinæ tantum cur utamur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 Ouum gallinarum est cibus medium, inter crassum, & subtilem. de dissolutione continua. Sp. 73. A
 in Ouō primo apparet caput pulli. de anat. uiu. Sp. 51. H
 ut in Ouis pellicula est ita in foetu. de anat. uiuo. Sp. 52. B
 Oua sunt boni succi. de remed. par. fac. 7°. 159. C
 Oua sunt crassi succi & boni, & humorū acrimoniam in frenat. de uictus rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 149. D
 Oua ab aliquibus difficulter coquuntur. 1°. de loc. affe. 4°. 5. C
 Ouorum uires proprie accedunt ad alicam. de bon. & uitio suc. 2°. 34. G
 Oua dant humens alimentum. de ptissa. 2°. 48. B
 Oua multum nutriunt. 8°. meth. med. 7°. 50. H
 Oua faciunt uictum plenum. com. 1°. aph. 4°. Ex. 4. C
 Oua languentibus dari consueuerūt. de uic. rat. i morb. ac. cō. 1°. 7°. 112. F
 Oua dedit ante quartum diem, & post quartum dat carnem in febre cum syncope in tenuibus succis. 12°. methodi medendi. 7°. 78. A
 Oua purgatis tuto exhibentur. præ sag. exper. conf. Sp. 78. D
 ab Ouorum multo usu senex cauere debet. 5°. de sanit. tuen. 2°. 91. D
 Ouorū uitella facilius coquūtur, q̄ albumina. 1°. de arte c. ad G. 7°. 97. D
 Ouorū uitella danda in tertiana pro cibo. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 97. D
 Ouorum uitelli dandi in syncope ex tenuibus humoribus. 12°. methodi medendi. 7°. 78. A
 post Oua dat carnem in syncope. 12°. meth. med. 7°. 78. A
 Ouorum album ægre concoquitur. 12°. meth. med. 7°. 78. A
 Oua albificat semen. de anat. uiuo. Sp. 44. D
 Oua recentissima optima. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua uetustissima pessima. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua uetusta quæ praua. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 81. D
 Ouorum tres differentiæ. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Ouum crudum raucos emendat, lachryma quoq; tepida in oculis dolentibus inuncta salutem restituet. de simp. med. Sp. 88. E
 Ouum si crudum bibatur sitim prohibet. de simp. med. Sp. 88. E
 ad Oua multum facit coctura. 3°. de aliment. fac. 2°. 29. G
 Oua cocta qualia. 3°. de aliment. facult. 2°. 29. G
 Ouum gallinæ semicoctum uirtutem stomacho præbet, & non permittit corpus debilitari. de simp. med. Sp. 88. E
 Oua semicocta ad tormina siue febre. de uic. ra. i mor. ac. c. 4°. 7°. 149. C
 Oua tremula qualia. 3°. de alim. facult. 2°. 29. G
 Oua mediocriter cocta tremula pstatia ad multa. de bo. et ui. suc. 2°. 35. D
 Ouis tremulis utendum ex balneis redeunti. de bon. & uit. suc. 2°. 39. C
 Oua sorbilia qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Ouum sorbile cibus leuissimus. de dynamidijs. Sp. 19. H

Oua sorbilia cibi sunt boni succi. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Oua sorbilia boni succi, & non calefaciunt. de remed. par. fac. 7°. 153. G
 Oua sorbilia uires possunt reficere. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. E
 Oua sorbilia in inflammationum arteriæ principijs lenissima. 7°. de composit. medicam. secundum loc. 5°. 177. H
 Oua sorbilia antiquitus accipiebant cū garo. 2°. de cōp. me. f. lo. 5°. 133. D
 Oua cum sale. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Ouum cum melle, uel garo, uel sale coctum, est compositum ex diuersis facultate. de uict. rat. in morbis, com. 1°. 7°. 111. H
 Oua sorbilia leniunt gutturis asperitates. de bon. & uitio succ. 2°. 35. E
 cum Ouō sorptum sulfer expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Oua in calidis cineribus assata qualia. 3°. de aliment. fac. 2°. 29. G
 Oua frixa tarde descendunt. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Oua frixa sunt mali succi. de bon. & uitio succ. 2°. 35. D
 Oua frixa corrūpunt & secum admixtos cibos. de bo. & uit. suc. 2°. 35. D
 Oua frixa inter deterrima earum rerum habetur, quæ concoqui nequeūt. de bon. & uitio succ. 2°. 35. D
 Oua frixa pessime nutriunt. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua frixa sunt fumosa coctura in stomacho. de bon. & uit. suc. 2°. 35. D
 ut ab Ouis frictis ructum fumosum sentit quis. 1°. de loc. affe. 4°. 5. C
 Oua suffocata qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Ouorum suffocatorum præparatio. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua supramodum crassa qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua mediocriter crassa qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua crassitie temperata quæ. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Oua superne caldarijs imposita qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua cocta in degamine, uel intestis generant nutrimentum crassum, & corruptibilem. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Oua non dura uelocius digeruntur quam dura. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Oua omnia non dura bene parata, & cocta generant bonum humorem inter crassum, & tenue. de dissol. cont. Sp. 73. H
 Oua in aqua durata sunt fugienda in epilepsia. de puero epil. 7°. 180. H
 Oua in aqua durata sunt difficilis coctionis. de pue. epil. 7°. 180. H
 Oua dura tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Oua elixata usq; quo induruerint tarde, & paulatim nutriunt. commentario 2°. aphor. 18°. Ex. 13. G
 Oua dura elixa aut assa, cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. G
 Oua omnia dura elixa, & assa tarde descendunt. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Ouum coctū in aceto fluxiones uētris desiccant. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. E
 Ouum coctum perdurum dysentericis prodest. de simp. med. Sp. 88. E
 Oua adiunctis aliquibus quæ ualeant ad dysenteriam, & coeliacum affectum ad illos affectus ualent. 11°. de simp. med. 5°. 81. E
 Oua elixa qualia. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Oua, quæ elixa, uel tosta penitus densata sint, crassi succi censentur. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 35. D
 Oua assata. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. F
 Oua tosta. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 217. B
 Ouum cur materia medicamentorum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. F
 Oua non extergunt. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. D
 Ouorum liquor tenuis est, acrimonie exps. 4°. de cōp. me. f. lo. 5°. 151. C
 Ouorum liquor subtennis ad oculos optimus, & qualis. 4°. de composit. medicament. sec. loc. 3°. 149. F
 Oui humor in oculis multum ualet. 13°. meth. med. 7°. 86. A/B
 Oui albumen ad quorum usus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 Oui candidum lenitiuus liquor. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. G
 Oui albumen collinit, & mitigat acres mordicationes. 10°. de simplic. medicam. facult. 5°. 73. F
 Oui albumen oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 cum Ouō, & rosaceo lac ualet ad oculorum phlegmonas. 10°. de simplic. cib. medicam. 5°. 73. H
 Oui candidum ad aurium dolores, & ad lippitudines. 2°. de composit. medicament. sec. loc. 5°. 140. G
 Oui albugo obstruit. de ocul. 7°. 187. H
 Oui albumē misceat medicamentis, pfluuiū sanguinis ex cerebri inuolucris supprimētibus, & ad ulcera rebellia ualet. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. D
 ex Ouorum albumine medicamentum ad sanguinem sistendum. de curan. ratione per sang. miss. 6°. 21. F
 cum Oui candido mista, & pilis leporis excepta, aloes partes unius semissi, & thuris pars una sunt medicamentum optimum ad sanguinem supprimendum. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 Oui candidi meminit. de remed. par. fac. 7°. 156. A
 Oui uicellus misceatur cataplasmatibus phlegmonem extinguentibus. 11°. de simplic. 5°. 73. H

<i>simplic. medicamentorum facultatibus.</i>	5 ^a . 81. E	OXYGARVM. de remed. par. fac.	7 ^a . 157. D
Ouorum uitellorum elixorum, & afforum differentia. 11 ^o . de simplic. me-	5 ^a . 81. E	Oxyglycy cum melicrato incidit. de curan. rat. per sang. miss.	6 ^a . 19. A
dicam. facult.	5 ^a . 81. E	OXYLAPATHVM quid sit. 4 ^o . de simp. med. facult.	5 ^a . 28. C
Ouorum uitellus quibus misceatur uitellis. 11 ^o . de simpl. med. fac.	5 ^a . 81. E	Oxylapathon habet caulē inutile post semē effusū. 2 ^o . de ali. fa. 2 ^a . 24. B	
Ouorum uitella emplastro de meliloto miscetur. 11 ^o . de sim. me. f.	5 ^a . 81. E	Oxylapathon quale. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 54. B
Oui uitellus extrinsecus illinitus patergoricus, uel stypticus inuenitur. de	Sp. 88. E	Oxylapathon frigidum est. 4 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 26. D
simplic. medic. fac.	5 ^a . 157. D/H	Oxylapathon acidum tantum est frigidum. 4 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 25. B
Oui luteum assum ad oculos. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a . 251. G	Oxylapathon comedunt rusticae mulieres pica laborantes, & gulosi pue-	2 ^a . 23. D
Ouorum affatorum uitellis utitur. 5 ^o . de comp. med. per gen.	5 ^a . 192. B	ri. 3 ^o . de aliment. facult.	2 ^a . 23. D
Oui uitellus tostus, & in farina comminutus. 8 ^o . de cōp. me. f. l.	7 ^a . 156. E	Oxylapathon parum nutrit. 3 ^o . de alim. fac.	2 ^a . 23. D
Oui candidi luteo utitur. de remed. par. fac.	5 ^a . 81. E	Oxylapathi semen dysenterias, diarrhoeas, siue profluvia sanat. 7 ^o . de	5 ^a . 54. B
Oua cruda tota cum rosaceo ualent ad palpebrarum aurium, & mamma-	5 ^a . 264. E	simplic. medicam. facult.	7 ^a . 65. A
rum phlegmonas, & ad illos qui sunt in cubito, digitis, tendonibus &	7 ^a . 160. G	Oxylapathi meminit. 10 ^o . meth. med.	7 ^a . 53. D
articulis. 11 ^o . de simp. med. fac.	7 ^a . 160. A	Oxylape panis. 8 ^o . metho. med.	
ex Ouis cerata qualia. 7 ^o . de comp. med. per genera.	5 ^a . 163. E	OXYMELI unum ex auxilijs morbi. de uictus ratio. in morbis acutis,	7 ^a . 115. C
Oui aquatum accipi iubet. de remed. par. fac. 156. C/ 159. A/	5 ^a . 158. C/	commentario 1 ^o .	7 ^a . 83. E
OVI anserini putamen. de remed. par. fac.	7 ^a . 156. G	Oxymeli numerat iter pharmaca. 8 ^o . met. m. 52. G/ 13 ^o . met. me.	7 ^a . 136. E
Oua araneorum. 5 ^o . de comp. med. sec. loc.	7 ^a . 169. E	Oxymeli qualia dici potest. de uict. rat. in morb. acut. com. 4 ^o .	7 ^a . 129. E
Ouum nyctitoracis. 4 ^o . de composit. medicam. secundum locos.	5 ^a . 161. B	Oxymelitis compositio quo. de uic. ra. in mor. ac. cō. 3 ^o . 125. D/ 7 ^a .	2 ^a . 85. E
de remed. par. fac.	5 ^a . 204. B	Oxymeli non est conficiendum semp eodem modo. 4 ^o . de san. tu.	7 ^a . 181. A
Oua perdicis. de med. fac. par.	5 ^a . 28. C	Oxymelitis differentia. de puero epilep.	7 ^a . 181. A
Oui testa pro medicamento conseruando. 5 ^o . de cōp. med. sec. loc.	5 ^a . 25. B	Oxymeli ex factis. de puero epilep.	7 ^a . 130. B
ex Oui putamine facit mensuram. 9 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a . 26. D	Oxymeli fit ex mulsā. de uict. rat. in morb. acu. com. 3 ^o .	2 ^a . 85. F
OXALIS quid sit. 4 ^o . de simplicium medicamentorum	7 ^a . 65. A	Oxymelitis mistio q̄ multis cōueniat, qualis eē debet. 4 ^o . de sa. tu.	2 ^a . 85. F
facultatibus.	4 ^a . 18. F	Oxymelitis alia compositio. 4 ^o . de san. tuen.	7 ^a . 129. E
Oxalis acida tantum est frigida. 4 ^o . de simp. med. fac.	7 ^a . 87. E	Oxymeli cur coquendum. de uic. rat. in morbis acutis, com. 3 ^o .	2 ^a . 85. E
Oxalyda refrigerare comperit Galenus. 4 ^o . de simp. med. fac.	7 ^a . 155. C	Oxymeli magis forte q̄ uinum, & minus familiare. 4 ^o . de san. t.	2 ^a . 85. E
Oxalidis meminit. 10 ^o . meth. med.	5 ^a . 229. H	Oxymeliti aqua miscenda est. 4 ^o . de sanit. tuen.	7 ^a . 180. E
OxALME, uel mīria condita arborum germina sanguinem melanco-	5 ^a . 212. F	Oxymeli dilutum quomodo fiat. de pue. epilep.	2 ^a . 85. E
licum faciunt. 3 ^o . de locis affectis.	5 ^a . 213. A	Oxymeli quo modo egregie praearetur. 4 ^o . de san. tuen.	7 ^a . 130. B
Oxalme quando imponendum erysipelati. 14 ^o . meth. med.	5 ^a . 25. B	Oxymeli ualde acre sputum non educit, sed uiscosum redditur. de uictus	7 ^a . 129. F
OxALME, de remed. par. fac.	5 ^a . 57. D	ratione in morbis acutis, com. 3 ^o .	7 ^a . 129. F
Oxeleum pro neruorum uulnere. 3 ^o . de comp. med. per gen.	5 ^a . 24. B	Oxymeli acre q̄ uim habet. de uic. rat. in morb. acut. com. 3 ^o .	7 ^a . 129. H
Oxeleum pro Argenti spuma fundendū. 1 ^o . de cōp. med. p gen.	5 ^a . 57. D	Oxymeli acre quo dandū. de uictus rat. in morbis acutis, cō. 3 ^o .	7 ^a . 130. A
ex Oxelao, & argenti spuma emplastrum. 1 ^o . de cōp. m. p ge.	5 ^a . 57. D	Oxymeli parū acre quale sit. de uictus rat. in mor. acu. com. 3 ^o .	7 ^a . 130. B
Oxida eandem esse cum oxalide. 4 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 57. D	Oxymeli parum acre flatum discutit, & urinas mouet, de uictus ratione	7 ^a . 130. B
OxOS, id est acetum. 8 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 57. D	in morbis acutis, comment. 3 ^o .	7 ^a . 130. B
Oxyacantha asparagorū genus i plātis fruticosis. 3 ^o . de alim. f.	5 ^a . 62. F	Oxymeli non acre humidam reddit partem unāq; intestini facit, & ra-	7 ^a . 130. C
Oxyacanthus piro syluestri similis. 8 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 62. F	menta. de uict. rat. in morbis acutis, com. 3 ^o .	7 ^a . 130. C
Oxyacanthus fructus fluxionum omnes affectus cohibet. 8 ^o . de simplicium	5 ^a . 62. F	Oxymeli abradit intestina. de uic. rat. in morb. acut. com. 3 ^o .	2 ^a . 85. F
medicament. facult.	5 ^a . 62. F	Oxymelitis iudicium ex gustu sumendum. 4 ^o . de sanit. tuen.	2 ^a . 85. F
OXYBAPHI mensura. 6 ^o . de simp. me. fa. 41. D/ 48. D/ 8 ^o .	5 ^a . 62. F	Oxymele iucundissimum utile. 4 ^o . de san. tuen.	2 ^a . 85. F
Oxybaphum quantum capiat. de pond. & mens. 5 ^a . 275. D/ de uict. ratio-	5 ^a . 62. F	Oxymeli iniucundum aduersissimum. 4 ^o . de sani. tuen.	Sp. 75. H
ne in morbis acutis, com. 1 ^o .	5 ^a . 62. F	Oxymeli cur praebeatur egrotantibus. de bon. aquae.	7 ^a . 180. F
Oxybaphi meminit. 7 ^o . de simp. med. fac. 54. B/ 2 ^o . de antid.	5 ^a . 62. F	Oxymeli non ualde dulce sitim maxime sedet. de puero epil.	7 ^a . 52. G
OXYCRATVM aliquos refrigerat, sed dubium an ratione acet. 1 ^o .	5 ^a . 62. F	inter Oxymeli, & mulsam medium est apomeli. 8 ^o . meth. med.	7 ^a . 181. A
de simplic. medicam. facult.	5 ^a . 62. F	Oxymelitis uariis usus in diuersis humoribus. de puero epil.	2 ^a . 48. B
Oxycratum aquosum. 7 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 62. F	Oxymel incidit. de ptiff.	6 ^a . 19. A
Oxycratum quibus concedi. de marc.	5 ^a . 62. F	Oxymel cum melicrato incidit. de curan. rat. per sang. miss.	2 ^a . 99. D
Oxycratum aquosum ualeat ad digerendum uiscosos, & crassos succos. de	5 ^a . 62. F	Oxymeli diffecat, et detergit pituitā, et nō calefacit. 6 ^o . de sa. t.	2 ^a . 44. C
uict. rat. in morb. acut. com. 1 ^o .	5 ^a . 62. F	Oxymel mixtum cum attenuatibus auget illis uim. de atten. uic.	7 ^a . 52. G
cum Oxycrato, & aceto ab omni terra leui iuuantur ambusta, & prohi-	5 ^a . 62. F	Oxymeli detergit. 4 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 84. F/ 8 ^o . metho. med.	7 ^a . 83. E
bentur bullae. 9 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 62. F	Oxymeli sine morfu detergit. 13 ^o . meth. med.	7 ^a . 51. B
Oxycratum pro ablucendo uulnere. 2 ^o . de arte cur. ad Glau.	5 ^a . 62. F	ex Oxymelite radícula glutinosa detergit. 8 ^o . meth. med.	7 ^a . 48. E
Oxycratum ulcerum congelatorium dicendum est non acetum. 1 ^o . de sim-	5 ^a . 62. F	ex Oxymelite, & radícula uomitus. 5 ^o . meth. med. 34. E/ 7 ^o .	Sp. 95. C
plic. medicament. facult.	5 ^a . 62. F	cum Oxymelite cedri cortex uomitum facit. de cathart.	7 ^a . 69. G
OXYDERICA medicamenta quae. 10 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 62. F	Oxymeli calefacit, & euacuat. 11 ^o . metho. med.	Sp. 32. E
Oxyderica facultates quae. 5 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a . 62. F	Oxymeli catharticum quo modo fiat. de dynamidijs.	2 ^a . 97. H
Oxydericum collyrium. 4 ^o . de comp. med. sec. loc. 156. G/	5 ^a . 62. F	Oxymeli obstruit Iecur. 6 ^o . de san. tuen.	2 ^a . 96. B
Oxydericon iuuat lippitudinem siccam, & scabiosam. introd.	5 ^a . 62. F	in Oxymelite sumi debent, quae dantur pro iecoris obstructione. 6 ^o . de	2 ^a . 97. H
OXYGALA quale. 3 ^o . de alim. fac.	5 ^a . 62. F	sanitate tuenda.	2 ^a . 91. H
Oxygala frigidum est, & crassi succi. 3 ^o . de alim. fac.	5 ^a . 62. F	Oxymeli conducit concoctionis tarditati. 6 ^o . de sanit. tuen.	2 ^a . 95. G
Oxygala quid agat. 3 ^o . de aliment. fac.	5 ^a . 62. F	ex Oxymelite capparis conuenit ubi grauitas in praeordijs. 14 ^o . me-	7 ^a . 104. C
ex Oxagalacte dentium stupor. 3 ^o . de alim. fac.	5 ^a . 62. F	thodi medendi.	7 ^a . 84. F
Oxygala conuenit calidis uentriculis. 3 ^o . de alim. fac.	5 ^a . 62. F	Oxymeli suaue lieni, & hepatis. de uic. rat. in mor. acut. com. 3 ^o .	7 ^a . 73. D
Oxygala niue refrigeratū ferūt uentriculi calidiores. 3 ^o . de al. f.	5 ^a . 62. F	ex Oxymelite capparis sumptum citra calorem extenuat. 4 ^o . de sanita-	7 ^a . 130. E
Oxygala frigidis uentriculis aduersissimum. 3 ^o . de alim. fac.	5 ^a . 62. F	te tuenda.	
Oxygala, & si non coquatur quibus non uertitur in nidorem, & cur. 3 ^o .	5 ^a . 62. F	Oxymeli in splene duro. 2 ^o . de arte cur. ad Glau.	
de aliment. facult.	5 ^a . 62. F	ex Oxymelite capparis pro liene. 13 ^o . meth. med.	
OXYGALACTINON genus casei. 1 ^o . de alim. fac.	5 ^a . 62. F	ex Oxymelite, absinthio et cappari cataplasma p liene. 11 ^o . me.	
Oxygalactinus caseus qualis. 3 ^o . de alim. fac.	5 ^a . 62. F	Oxymeli qm bibendum. de uict. rat. in morb. acu. com. 3 ^o .	
Oxygalactinus caseus uulnus magnū curauit. 10 ^o . de sim. me. fa.	5 ^a . 62. F	Oxymeli dandum	

Oxymeli dādū post cremoris coctionē. de uic. ra. i mor. ac. c. 3°. 7^a. 130. F
 Oxymeli hyemæ calidum, æstate frigidum. de uict. rat. in morbis acutis, commentario 1°. 114. F/ de puero epilep. 7^a. 180. E
 Oxymelite quando utendum. 11°. metho. med. 70. F/ de uictus ratione in morbis acutis, comment. 2°. 7^a. 121. F
 Oxymeli quibus conueniat, & quibus non. 4°. de san. tuen. 2^a. 85. E
 Oxymeli quibus conueniat. 4°. de sanit. tuen. 2^a. 84. F
 Oxymelite cibandi crassos, & multos humores in primis habentes. 4°. de sanit. tuenda. 2^a. 84. H
 Oxymeli per se, & cum hyssopo, & origano crassos humores incidit. 2°. de aliment. facult. 2^a. 25. C
 Oxymeli bibunt in pituitæ uitio. de uic. rat. in mor. acut. cō. 1°. 7^a. 136. E
 Oxymeli pro uentriculo in quo pituita frigida sit acruata. 1°. de arte cur. rat. ad Glauconem. 7^a. 99. D
 Oxymeli conuenit in epilepsia. de puero epilep. 7^a. 180. E
 Oxymeli in pleuritide ualet. de uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7^a. 129. D
 Oxymeliti misceri debent medicamenta thoracis, & pulmonis. 5°. de simplic. medicament. facult. 5^a. 35. C
 Oxymeli ex marrubio pus ē thorace ualde educit. 13°. meth. me. 7^a. 85. A
 Oxymeli facit expuere uiscosos humores. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 3°. 7^a. 126. B
 Oxymeli tussēs incitat quomodo. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 127. E
 Oxymeli acceptum ante euacuationem in pleuritide obest. de uictus ratione in morbis acutis, comment. 1°. 7^a. 114. B
 ex Oxymelite abrotanum in peripneumonia. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4. 7^a. 144. C
 ex Oxymelite panax qbus profit. de uic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 144. C
 Oxymel p potu in ai defectu ex multitudine. 1°. de art. cu. ad. G. 7^a. 99. D
 Oxymel ex hyssopo, origano, pulegio, & melle epotū, ai defectus ex obstructione quo modo curetur. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 99. F
 Oxymeli in syncope. 12°. meth. med. 7^a. 76. A
 ex Oxymelite, & fabacea farina cataplasma. 6°. metho. med. 7^a. 38. G
 Oxymel cum farina orobi, & lolij, ad putrescentia ualet. 2°. de arte cur. rat. ad Glauconem. 7^a. 106. H
 Oxymeli ualet ad grumos. 6°. de loc. affe. 4^a. 39. A
 Oxymelite uel melicrato excipitur agaricum. de dynamid. Sp. 21. G
 Oxymelitis noxæ omnes. 11°. meth. med. 7^a. 70. C
 Oxymeli quibus nō conueniat. de uic. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 113. C
 Oxymeli non dat febricitantibus. de remed. par. fac. 7^a. 159. F
 Oxymeli potione plurimos iuuat in tertiana notha. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 97. E
 pro Oxymelite confectio ex marrubio, & iride. de uictus rat. in morbis acutis, commentario 1°. 7^a. 113. C
 Oxymyr sine asparagorū genus i plātis fruticosis. 2°. de ali. fa. 2^a. 24. B
 OXYPHILLVM. 8°. de simp. med. facult. 62. F
 OXIPORIVM ad inflationes. de mel. ex Gal. Ruf. & Pos. Sp. 110. E
 Oxyporiū ad concoctionē adiuuandā. de mel. ex Gal. Ru. & P. Sp. 110. E
 Oξυγερμια id est, ructus acidus. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Oξυγερμια uocat græci acidū ructates. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 51. A
 pro OXYRODINO pportio olei ad acetū. de rem. par. fa. 7^a. 133. E
 Oxyrhodinum repellit. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 100. A
 Oxyrhodinū non refrigerat fm Herodotum. 3°. de simp. med. fa. 5^a. 18. E
 Oxyrhodinū p dolore capitis ex febre. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 100. B
 Oxyrhodinum debet applicari causæ phrenitidis. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. H
 Oxyrhodinum capiti phreniticorū applicatur. 13°. meth. med. 7^a. 85. D
 Oxyrhodinum in principio phrenesis. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 18. E
 Oxyrhodinum pro œdemate. 14°. meth. med. 7^a. 87. F
 Oxyrhodinum sal habens pro œdemate. 14°. meth. med. 7^a. 87. F
 ex Oxyrhodino sola frictio œdema in prauis affectibus curat. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 103. F
 OXYSCHENOS. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. A
 de OZAENA de med. fac. par. 7^a. 163. D
 Ozena quid. fin. med. Ifa. 47. H
 Ozena quæ in naribus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. F
 Ozena ex quibus fiant. 3°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 147. F
 Ozena curatio difficilis est. introd. Ifa. 59. H
 Ozena curatio quæ. introductio. Ifa. 59. H
 Ozena, & polypi curatio cōmunis utriq. 3°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 147. F
 ad Ozenas. Archigenis. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. G
 in Ozenis nariū q Galenus iuenit pbatissima. 3°. de cōp. m. se. l. 5^a. 148. E
 ad Ozenas Asclepiadis. 3°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 148. B

in Ozenis, & polypis sternutatoria. 3°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 148. B
 in Ozena diuitis casus q uolebat odorata. 3°. de cōp. med. se. l. 5^a. 148. G
 ad Ozenas, & polypos. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. H
 ad Ozenas. 3°. de comp. med. sec. loc. 148. A/B/5°. 165. H/5°. de compo. med. per genera. 5^a. 251. B/de remed. par. fac. 155. F/ 7^a. 163. E
 OZANORSI, idest squinanthi. secretorum. Sp. 98. H

Plitera scribunt aliqui numerum nongentesimum. in 3^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 136. E

ACCIANVM

croceū. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 151. A
 PACCII Antiochi medicamentum ad colicos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. F
 Paccij Asclepiadeū ad oculorum affectus. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 155. H
 Paccij Ophthalmici medicamentum ad oculorum affectiones intensas. 4°. de compos. med. sec. loc. 155. H/ 5^a. 156. F
 ex Paccij collectaneis malagma Callinici. 7°. de cōp. me. p ge. 5^a. 266. H
 Paccij Sphragis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. B
 PAEDAGOGI qui fm Zenonem. de cog. cur. an. mor. 2^a. 51. D
 Pedagogum in lingua græca habuit Galenus patrem suum. 2°. de differentijs pulsuum. 4^a. 55. A
 PAEDEROTA uocant acanthon, hoc est uulgarem spinam. 6°. de simplic. medicam. facult. 5^a. 41. H
 PAEDICON medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153. H
 PAEDOTRIBA est gymnastæ minister. ad Thrasyb. 2^a. 109. B
 Pædotriba differt à gymnasta, ut coquus à medico. 2°. de sa. tu. 2^a. 74. F
 Pædotribam magis quàm gymnastam appellabat Plato gymnasticæ artis professorem. ad Thrasyb. 2^a. 107. B
 Pædotriba esse debet, qui præsit exercitationi. de par. pil. ex. 2^a. 49. E
 Pædotribam prudentem inuenire difficile est. de puero epil. 7^a. 179. G
 Pædotriba quos motus sciat, & quos ignoret. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. E
 de PAEDOTRIBICA arte. ad Thrasyb. 2^a. 109. A
 PAEDOTROPHICA ars. de part. art. med. Sp. 16. D
 PAEONIA temperata est in actiuis qualitatibus, & sicca, ac tenuium partium. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. H
 Pæonia uesticam purgat. de cathart. Sp. 95. D
 Pæonia prouocat menstrua. de cathart. Sp. 95. D
 Pæonia radix menses cit, iecur obstructum & renes purgat, ac uentris prouenientes fluxiones sistit. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. G
 Pæonia radix leniter adstringit. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. G
 Pæonia radix suspensa collo comitalem morbum sanat. 6°. de simplicium medicamentorum facult. 5^a. 45. H
 PAEONIVM dictū catapotiu Andreæ. 9°. de cōp. me. se. l. 5^a. 198. G
 Pæonia medicamenta pro efficacissimis. 1°. de sem. 1^a. 332. D
 PAGRVS piscis est duræ carnis. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. E
 Pagrus ægre conficitur, & succos crassos, & salsos gignit. 3°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 31. E
 Pagri piscis fel ad quid utile. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153. C
 PAGVRVS fluuiatilis ad quid utilis. de med. fac. par. 7^a. 176. E
 Paguri habent tenuem testam. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. C
 Paguri mollem testam habent. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. F
 Paguri non habent collum, neq. caput. 8°. de usu part. 1^a. 164. H
 Paguri non habent palpebras. de instr. odor. 1^a. 112. B
 ex PALAESTINA Syriæ balsamū habuit Gal. 1°. de ant. 5°. 100. C
 in Palestina uina tenuia reperit Galenus. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 3°. 7^a. 127. C
 Palæstinorum, & Indorum anni, & menses qui. in 1^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 102. E
 PALAESTRA laborātes ad qd exerceat. de par. pi. ex. 2^a. 49. D
 in Palæstra exercentur pueri, ut per funem manibus ascendant ad robur. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. D
 in Palæstra alteres qui. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. H
 in Palæstra puluere alto utebantur. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. E
 in Palæstra percussi quandoque expuunt cum tusi sanguinem bene coloratum. com. 5°. aph. 13°. Ex. 38. F
 in Palæstra luxationem summi humeri habuit Galenus anno ætatis suæ trigesimo quinto. de artic. com. 1°. 7^a. 260. C
 PALAESTRICAE insertiones, quæ. intro. Ifa. 60. G
 PALAESTRITAE qui. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. B
 à Palæstris

- à Palestrita longe differt gymnasta. ad Thrasib. 2^a. 108. G
 Palestrita, & gymnasta calidi ob uitae institutum. in 1^m. de morbis uul-
 garibus, commentario 1°. 3^a. 105. A
 Palestritas damnat Galenus. de par. pil. exer. 2^a. 49. G
 Palestrita ut sues sunt. de par. pil. exerc. 2^a. 49. C
 Palestrita somniabat se esse in cisterna sanguinis ob sanguinis copiam. de
 dignotione ex insom. 4^a. 213. D
 PALAESTRICVS modus reponendi luxata est magis in usu in
 principio, & qui illo reponantur. de machin. 7^a. 309. B
 PALATII bibliotheca conflagrauit Galeni tempore. 1°. de compo-
 sitione medic. per genera. 5^a. 209. G
 PALATVM quid, & quale esse debet. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 1°. 3^a. 155. B
 in Palato cur perforatio. 11°. de usu part. 1^a. 188. D
 per Palatum cur duo meatus, & quo modo. 9°. de usu par. 1^a. 172. A
 ad Palati meatum tria satis sunt, aden, os, & membrana. 9°. de usu par-
 tium. 1^a. 172. B/C
 Palati quatuor ossa. intro. Isa. 54. G
 Palato, lingua, gula, toti ori, & uentriculo communis est tunica. in pro-
 gnostica, commentario 3°. 4^a. 210. G
 Palati tunica non est odoratus instrumentum. de instr. odor. 1^a. 111. A
 Palati ossa habent suturam obscuram. 11°. de usu par. 1^a. 192. A
 Palati ossis natura, & cur densum, ac rarum. 11°. de usu par. 1^a. 192. B
 Palato subiacet lingua. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. H
 Palato cur sit suspensa uulua. de comp. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. F
 Palato aegritudinem affert uuae abolitio. de diff. morb. 3^a. 4. H
 Palato pstatutur gustabilis qualitas. de cōp. memb. siue de na. hum. Sp. 58. D
 Palatum debet habere sensum exactiorem. 16°. de usu par. 1^a. 215. D
 Palatum quales neruos habeat. 16°. de usu part. 1^a. 215. D
 Palatum ab irritatibus cibis abstinentū est. de cogn. cur. ai mor. 2^a. 53. D
 Palatum explere cupientes placentis, & edulij, latantur. de cognoscen-
 dis curandisq; animi mor. 2^a. 53. D
 Palatum est organum locutionis. de anat. uiu. Sp. 49. B
 ad Palatum, & Paristhymia, & pulmonem cur à capite materia trans-
 mittatur. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. H
 Palatum expurgat caput. ars med. Isa. 71. E/com. 6°. apho. 2°. Ex. 46. E
 Palatū locus est, p quem fit euacuatio cōueniens. c. 1°. apho. 21°. Ex. 10. A
 p Palatū, & nares caput purgatur. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 100. B
 p Palatū, nares, et aures purgat cerebrū. 7°. me. m. 49. D/11°. 7^a. 73. E
 p Palatum humor excrementitius ex cerebro. 2°. de sem. 1^a. 340. C
 in Palato sunt duo canales, qbus cerebrū expurgat. 8°. de us. p. 1^a. 168. C
 p Palatum expurgatio naturae conuenit. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 per Palatum exeuntia ostendunt quale sit cerebri robur. de constitutio-
 ne artis medicae. Isa. 42. B
 per Palatum exeuntia ostēdunt futuram aegritudinem. ars med. Is. 67. F
 in Palato cur exeat plerunq; sanguis. de anat. uiu. Sp. 44. C
 Palatum sanguinem effundens difficulter compefcitur. fin. med. Isa. 50. A
 iuxta Palatū illitio pro capite purgādo. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 139. D
 in Palati phlegmone euitanda sunt quae pituitam per hos euocant. 13°.
 methodi medendi. 7^a. 83. A
 Palatum acribus ungendum est in lethargo. 13°. meth. med. 7^a. 85. F
 in Palato fluxio, ad aures deriuatur. 5°. meth. med. 7^a. 30. F
 Palato, uel gurgulione fluente deriuatio per nares facienda est, & qui-
 bus. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 Palati cancri usti uel disecti non possunt ad cicatricem peruenire. com-
 mentario 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
 Palato confert succus centaureae. de uirt. cent. Sp. 93. D
 PALEA est terrestris, & sicca essentia. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. G
 Palea est cibus familiaris equis. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. B
 ex Palea nutrimentum diuersum est ab his, quae ex carne, & ossibus. 6°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 96. D
 Paleas trahit electrum fricatum. de cathart. Sp. 94. H
 Πάλιγκοτα appellat maligna uitia recrudescētia. de fra. c. 2°. 7^a. 235. G
 PALINODIAM aliquam emeruisse, dictum Stesichori. de uena se-
 ctione aduers. Erasist. 6^a. 10. B
 PALIVRS habet lignum. de remed. par. fac. 7^a. 157. C
 Paliuri folia adstringunt ualde. 8°. de simpl. med. fac. 5^a. 57. G
 Paliuri folia uentrem fluentem cohibent, phymata curant, 8°. de simpli-
 cium medic. facult. 5^a. 57. G
 Paliuri folia ualent in doloribus oculorum. 4°. de compositione medica-
 mentorum sec. loc. 5^a. 157. F
 Paliuri fructus calculos uesicae comminuit, pectoris, pulmonisq; excretio-
 nibus auxiliatur. 8°. de simpl. med. fac. 5^a. 57. G
 Paliuri semen lapide potenter frangit. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 196. D
 Paliuri meminit. de remed. par. fac. 7^a. 156. E
 PALLA maris. de dynam. Sp. 24. B
 PALLAS dedit leges Atheniensibus. an animal sit. 1^a. 328. E
 PALLERE. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 197. B
 PALLIDVM, & ærugineum significat χαλκόν. in 1^m. prorrhethici.
 commentario 3°. 4^a. 180. A
 Pallidum quid. in prognost. com. 1°. 4^a. 191. D/ de uictus ratione in mor-
 bis acutis, com. 2°. 7^a. 119. E
 Pallidus color quo modo fiat. de uict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 119. E
 Pallido, & flauo colori contrarius color liuidus, & niger. 14°. methodi
 medendi. 7^a. 87. E
 Pallidus color tantum à flauo in albiorem tendit quantum flauus à rubro.
 de uict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 119. E
 ex Pallido flauum ὡς χαλκὸς ἐκ χρυσοῦ dicunt. 4°. de sa. tuen. 83. G/5°. 2^a. 91. A
 ex Pallido flauum. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 217. C
 ex Pallido albicans ὡς χαλκὸς ἐκ λευκοῦ dicitur. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. A
 pro Pallido uiride. in 6^m. de mor. uulg. com. 2°. 163. C/ cō. 5°. 3^a. 191. G
 Pallida quandoq; est bilis amara. 1°. de crisibus. 4^a. 130. A
 Pallida, et amara dicitur bilis flaua. de uic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 120. D
 Pallida bilis, & flaua differunt. 3°. de loc. affect. 4^a. 18. B/ 5°. 4^a. 29. H/
 de fract. com. 2°. 7^a. 236. D
 Pallidum facit bilis. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. G
 inter Pallidum, & flauum humor acris. 4°. de loc. affe. 4^a. 28. C
 Pallidius solito corpus effectum indicat succum biliosum abundare. 4°. de
 san. tuen. 83. B/ 2^a. 84. A
 Pallidior color quam pro naturae habitu bilem purgandam indicat. 14°.
 methodi medendi. 7^a. 93. D
 Pallidus tumor bilem significat. 14°. meth. med. 7^a. 89. D
 Pallidum colorem qualem Ictericus, Phasiani populi semper habent. de ae-
 re, aquis, & locis. 2^a. 4. H
 Pallida omnia uident morbo regio laborantes. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. C
 Pallidum aut flauum sputum est, si bilis abundat. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. H
 Pallidus est saepe conceptus in phlegmatis hora. de sperm. Sp. 37. C
 Pallidus est color timentibus. 1°. meth. med. 7^a. 7. H
 Pallidis ex longa aegritudine caricae utiles sunt. de simpl. med. Sp. 84. C
 ad Pallidos. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 196. H
 Pallida urina quid significet. 1°. de crisibus. 4^a. 130. A
 Pallida, & tenuis urina quid significet. quae. in Hipp. Sp. 113. A
 Pallidam esse urinam, aut rufam, aut flauam, & simul in tenui, quae rema-
 neat tenuis esse sedimento impossibile est. de urin. 4^a. 124. G
 Pallida, & densa urina melior est. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 PALLOR corporis ex ijs est, quae absolute dicuntur. 2°. me. m. 7^a. 10. A
 Pallor quibus accidant. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 178. D
 Pallorem praefert bilis flauae copia. de mult. 3^a. 81. E
 Pallorem, & capitis dolorem conciliat luna dormientibus sub ipsa. 3°. de
 diebus decretorijs. 4^a. 157. B
 Pallorem facit cuminum, si bibatur. de simp. med. Sp. 82. E
 Pallor accidit in colore hominis uidentis serpentem subito. de motibus ma-
 nifestis, & obscuris. Sp. 69. D
 Pallor quo modo curandus. 6°. de decr. Hip. 1^a. 267. B
 ad Pallorem malo cādentia mēbra ualet Theriaca. de ther. ad Pis. 5^a. 91. F
 ad Pallorem mulieris à partu. de med. fac. par. 7^a. 169. A
 PALMA qualis sit. 8°. de simp. medic. fac. 63. C/1°. de composit. medic.
 per genera. 5^a. 210. H
 Palmae pticulati à palmis nō leuiter differūt. de bon. & uit. suc. 2^a. 36. D
 Palmarum differentia. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. G
 Palmae praestantissimae quae in Syria palestina in hierichonte proueniunt.
 2°. de aliment. facult. 2^a. 20. G
 Palmarum syriacarum meminit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. D
 Palmae aegyptiae, quales. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. G
 Palmae Thebaicae sunt obscurae dulcedinis. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. G
 Palmae καρυωταί sunt molles, humidae, & dulces. 2°. de ali. fa. 2^a. 20. G
 Palmae tenerum germen quod elatem uocant, quale. 8°. de simplicium me-
 dic. facult. 5^a. 63. C
 Palmae elate. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 188. F
 Palmae cerebrum quid. de atten. uic. 2^a. 44. D/4°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5^a. 28. G
 Palmae cerebrum est eius uertex. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. B
 Palmae uerticem mandunt quidam. 2°. de alim. fa. 2^a. 22. B
 Palmae cerebrum uiride nutrit. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. G
 Palmae fructus

Palmae fructus palnam appellare eodem cum tota arbore nomine græcis omnibus mos est. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmarum fructus quales. de bonitate, & uitio succo. 2°. 36. D/8°. de simplici medicamentorum facult. 5°. 63. C
Palmae fructus, & radix est frigidus. de diff. cont. Sp. 74. D
Palmae fructus austerus una, & dulcis est. 4°. de simpl. med. fac. 5°. 26. F
Palmarum fructus sunt crassi succi. de bon. & uitio succ. 2°. 36. C
Palmarum succus crassus est, & iecur facile obstruit. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 36. E
Palmae non maturefcunt in regionibus non ualde calidis. 2°. de alimento = rum facultatibus. 2°. 20. H
Palmae possunt conseruari. de pueri epi. 7°. 180. D
Palmae omnes adstringunt. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmae adstringentes hnt succum frigidiorum. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmae dulces habent succum calidiorum. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmae succus dulcis celerrime obstruit. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmae difficulter coquuntur. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmae copiose sumptae incoctiles sunt. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmae capiti dolorem inferunt. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmarum glandes à proprietate dolorem capitis pariunt. 2°. de compo = sitione medic. sec. loc. 5°. 133. D
Palmae quædam sensum cuiusdam morsus in ore uentriculi inducunt. 2°. de alimentorum facult. 2°. 20. G
Palma habet succum crassum, lentum. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmae uirides multo maxime ad omnia noxiæ sunt si paulo largius sumantur. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmae uirides proportionem respondent alijs palmis, ut ficus caricis. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 20. H
Palmae uirides flatus gignunt, ut ficus. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmae immaturæ crudis succis implent, rigores inducunt qui ægre calefiunt, & hepatis obstructions pariunt. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmas passas accipi iubet. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. A
Palmae radix est humida. de diff. cont. Sp. 74. D
Palmae radix exiccat sine morsu. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
Palmae uelut tegumentum est usui ad ulcerum putrescentia, articulos plus iusto laxatos contrahentibus medicamentis miscetur, & facultatibus hepaticis, & stomachicis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
à Palma an phoenix color sit dictus. in progn. com. 2°. 4°. 201. G
ex Palma ramusculo rudicula. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 239. C
ex Palma spatula. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. B
PALMAM quilibet desiderat in proprio catu. 1°. meth. med. 7°. 3. H
PALMAE ossa. introd. Isa. 54. H
ad Palmam, uel primam palmam partem alligandam uinculum. de fasc. 7°. 305. B
ad Palmam partem primam iunctura. de fascijs. 7°. 305. C
Palma habena. de fascijs. 7°. 305. E
PALMOS saltus, tremor, spasmus circa quas fiat particulas. compendium pulsuum. Sp. 65. B
Palmos unde nomen habuit. 2°. meth. med. 7°. 9. D
Palmos, id est palpitatio, quid. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 186. C
PALMVLA mascula ad quid utilis. 2°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 138. C
Palmulae quales. de atten. uic. 2°. 46. C
Palmularum fyriacarum meminit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. D
Palmulas Thebaicas accipi iubet. de med. fac. par. 7°. 173. E
Palmula nup enatae acerbæ, et siccae snt, ubi maturuerint, dulces, & progressu temporis humidiores redduntur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. F
Palmulas passas maximas græci patetos uocant. 8°. de compositione medic. sec. loc. 189. F/9°. 5°. 202. E
Palmulae ubi condi non possunt. de atten. uic. 2°. 46. C
Palmulae quæ possunt condi, quales. de atten. uic. 2°. 46. C
Palmulis utuntur aliqui ante balneum. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
Palmularum caro ualeat ad refrigerandum, & firmandum uentriculum. 8°. methodi medendi. 7°. 53. D
ex Palmulis pinguibus infrigidans epithema quo modo fiat. 10°. methodi medendi. 7°. 65. A
Palmularum cremoris sorbitio ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 191. H
Palmulae sunt conuenientes stomachicis in cibo. 8°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 192. C
Palmulae obsonium in capitis dolore ex stomacho. 2°. de compositione medicament. sec. loc. 5°. 135. B
Palmulae sua natura faciunt capitis dolorem. de remed. par. fac. 7°. 153. H

Palmulae recentes rigorem fecerunt. de palp. 3°. 55. G
ex Palmulis decoctum adstringens moderatum pro gargarismis. 6°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 172. F
ex Palmulis aqua qualis. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 149. C
Palmularum ossa qualia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. A
PALPEBRAE quæ. introd. Isa. 53. A
Palpebrae substantia, quæ. introd. Isa. 54. A
Palpebrae cartilagineae sunt. de uoc. instr. diff. 1°. 107. C
Palpebrae sunt natura siccae. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
sub Palpebras cõtegente cute mēbranae snt tenues. 10°. de usu p. 1°. 181. C
Palpebrae propter quid factae. 10°. de usu part. 1°. 180. A
in Palpebrarum creatione, quæ intentio. de anat. uiu. Sp. 45. C
Palpebrae propter quid insunt oculis. de instr. odor. 1°. 112. C
Palpebrae non insunt duris oculis. de instr. odor. 1°. 112. B
absq; Palpebris oculos esse indecorum est. 1°. de cōp. med. se. lo. 5°. 126. B
Palpebrae cur cohaereant albo, uel nigro oculi. introd. Isa. 58. G
in Palpebris pilorum generatio. 17°. de usu part. 1°. 222. B
Palpebrarum pili propter quid facti sint. 10°. de usu part. 1°. 180. D
Palpebrarum pili utilitatem magnam animalibus pariunt. 1°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 121. D
Palpebrarum pili faciunt ad sanitatem. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 126. B
Palpebrarum pili cur semper aequales. 11°. de usu par. 1°. 189. F
de Palpebrarum motu. de mot. man. & obsc. Sp. 69. F
Palpebrae habent musculos quibus mouentur. 10°. de usu par. 1°. 180. G
Palpebras mouentes muscoli teguntur à mēbranis. 10°. de usu pt. 1°. 181. C
Palpebrarum musculorum situs. 10°. de usu part. 1°. 181. C
Palpebrae habent motum uoluntarium. 10°. de usu par. 1°. 180. E / de motibus manifestis, & obscuris. Sp. 69. G
Palpebrae superiores mouentur motu uoluntario. 10°. de usu par. 1°. 181. A
Palpebrae inferiores unde. 10°. de usu par. 1°. 180. C
Palpebra inferior est immobilis. 10°. de usu partium. 1°. 180. H/4°. de locis affectis. 4°. 22. A
Palpebra inferior cur non mouetur. 10°. de usu par. 1°. 181. E
Palpebra inferior cur minor. 10°. de usu par. 1°. 181. E
Palpebrae superioris, & inferioris pars communis angulus est. quod animi mores. 1°. 319. F
in Palpebris ppter quid sint foramina tenuia. 10°. de usu part. 1°. 181. H
Palpebrae quibus extendantur. 10°. de usu par. 1°. 181. C
Palpebrarum motus sursū, et deorsū à quo fiat. 10°. de usu pt. 1°. 181. C/D
Palpebrae figura curua, uel inflexa. 10°. de usu part. 1°. 181. D
Palpebrae cur non patent semper. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 188. F
Palpebrae unde accipiunt neruos. 9°. de usu par. 1°. 176. C
Palpebrae acumen quid. de ocul. 7°. 186. H
Palpebrae ala. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. C
Palpebrarum phsyssonomia. quod animi mor. 1°. 319. F
Palpebrae graues sunt concepto in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
ad Palpebras exornandas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. F
Palpebras nutrit à proprietate minium. de simp. med. Sp. 81. C
PALPEBRARVM passionem quæ, & quales. de ocul. 7°. 186. G/H
Palpebrarum partium exteriorum affectus qui. introd. Isa. 58. D
Palpebrarum partium interiorum affectus qui. introd. Isa. 58. D
Palpebrae superioris mala. de ocul. 7°. 186. H
Palpebrae toti communis affectus qui. introd. Isa. 58. D
Palpebrae asperæ quæ. introd. Isa. 58. F
Palpebrarum asperitas lachrymas prouocat. cō. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
in Palpebrarum asperitatibus quid agant medici ad consilij inopiam reddendi. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. D
ad Palpebrarum asperitatem collyrium. de ocul. 7°. 191. E
ad Palpebrarum asperitudines. 4°. de composit. med. secun. loc. 150. D/154. A/5°. 156. B/D/ de ocul. 7°. 189. C
ad Palpebrarum scabras affectiones. 4°. de compositione medicamentorum sec. loc. 151. G/ 5°. 152. E
Palpebrarum scabies quotuplex. de ocul. 7°. 186. H
Palpebrarum scabiei confert sectio uenarum temporum, & quæ sunt in angulis lachrymalibus oculorum. de anat. uiu. Sp. 55. A
ad Palpebrarum scabiem quæ ualeant. de ocul. 189. C/ 7°. 191. D
Palpebrae crassæ, quæ. introd. Isa. 58. F
ad Palpebras crassas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. A
Palpebrae dense quæ. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. E
ad Palpebrarum uitia. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. A
in Palpebris fit palpitatio. de palp. 3°. 52. B
Palpebrae rasura quæ. de ocul. 7°. 186. H

- Palpebrarum pili quandoq; cadunt. de ocul. 7^a.186.H
 Palpebrarum pili difficilius defluunt, q̄ capilli. 11°. de usu par. 1^a.190.B
 Palpebrarum pili non defluunt nisi in magnis partium affectibus. 11°. de usu partium. 1^a.190.B
 ad Palpebrarum pilos deciduos in principio. 1°. de cōp. me. s. l. 5^a.123.E
 Palpebrarum pili adglutinantur albumine oui. 11°. de simplicium medica-
 mentorum facult. 5^a.81.F
 Palpebre dormientiū agglutinātur i lippitudine. de tot. mor. tēp. 3^a.88.H
 Palpebris quæ uiscosa aduersantur, & cur. 11°. de simp. med. fac. 5^a.81.F
 ad Palpebrarum defluuia. 4°. de compositione med. sec. lo. 152.F/156.B/
 157.B/5^a.158.A/de ocul. 7^a.190.E
 ad Palpebras carentes pilis. de remed. par. fac. 7^a.156.G
 in Palpebris lac caninum non sinere renasci pilos, est falsum. 10°. de sim-
 plicium medic. facult. 5^a.74.A
 de Palpebrarum hordeolis. de med. fac. par. 7^a.170.E
 in Palpebra pediculi, & hordeoli quid sint. de ocul. 7^a.186.H
 ad Palpebrarū pilos inutiles pungētes. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5^a.158.B
 ad Palpebrarum pilos enascentes, & pungentes. 4°. de compositione me-
 dicamentorum sec. loc. 5^a.153.B/C
 ad Palpebrarum pilos oculum infestantes. de remed. par. fac. 7^a.156.G
 in Palpebra inuersi pili. de ocul. 7^a.186.H
 ad Palpebrarum pilos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.158.A
 Palpebræ relaxatio quomodo fiat. de anat. ocul. Sp. 57.H
 Palpebra quō laxa fiat ut oculus aperiri nō possit. 4°. de lo. aff. 4^a.22.A
 Palpebrarum relaxationis curatio. intro. 154.59.G
 Palpebrarum calculi manu indigent. intro. 154.59.G
 Palpebrarum calculorum curatio. intro. 154.59.H
 Palpebras cur repente claudimus læsi à luce. 10°. de usu par. 1^a.179.B
 Palpebra quo modo inuertatur. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a.213.D
 Palpebra quo modo conuertatur. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a.213.D
 Palpebræ peruerso unde. in prognost. com. 1°. 4^a.193.C
 Palpebræ euersio, ἵλασις alicubi nominat Hippocrates, 10°. de usu
 partium. 1^a.181.D
 ad Palpebras distentas. de remed. par. fac. 7^a.156.D
 ad Palpebræ utriusq; distortionem, & inflammationem. 4°. de compositi-
 one medic. sec. loc. 5^a.157.E
 Palpebra liuida quid significet. in prognost. com. 1°. 4^a.193.C
 Palpebris nocēt nimie siccitates, & humiditates. 10°. de usu p. 1^a.181.H
 Palpebrarū siccitas, & potētia mouēs ibecillis, faciūt ne oculi possint pfe-
 cte claudi, ideo aliqd albi in ipsis uidetur. com. 6°. apho. 52°. Ex. 53.A
 Palpebrarum humiditatem siccit aloe. quod animi mor. 1^a.317.D
 Palpebris commissis, si quid albi in oculis dormientium subinspicitur, neq;
 ex alui profluvio, aut medicamenti potione istud contingat, malum est
 signum, & letale ualde. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53.A
 Palpebræ clauduntur in sopore. 4°. de loc. aff. 4^a.23.A
 Palpebræ sunt apertæ in catalepsi. 4°. de loc. aff. 4^a.23.A
 Palpebrarum tumores quid faciant. 1°. de symp. cau. 3^a.15.E
 ad Palpebrarum tubercula instar grandinis. 4°. de compositione medi-
 camentorum sec. loc. 5^a.183.D
 Palpebrarum tubercula prius exasperanda, deinde medicamentis oblinen-
 da. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a.160.H
 ad Palpebrarum phlegmonas ualet ouum totum crudum. 11°. de simpli-
 cium medic. facult. 5^a.81.E
 Palpebræ ulcera caua quo implentur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.150.E
 Palpebræ, si præter naturam copulerint, hoc ad quam ægritudinis diffe-
 rentiam attineat. de diff. morb. 3^a.5.C
 Palpebrarum connatarum curatio. introd. 154.59.H
 ad Palpebras ficosas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.152.D/G
 ad Palpebrarum affectus inueteratos. de remed. par. fac. 7^a.156.G
 Palpebræ illinuntur in principio repellentibus. intro. 154.58.D
 Palpebra quo modo fracta uidebitur. 4°. de loc. aff. 4^a.22.A
 Palpebræ consuuntur. ad Thrasymb. 2^a.105.D
 Palpebras qua actione consuimus. ad Thrasymb. 2^a.104.H
 PALPITANTES particule an dilatentur ut folles. 2°. de sympto-
 matum causis. 3^a.20.G
 PALPITATIO quid apud antiquos. 1°. de puls. diff. 4^a.47.B
 Palpitatio quid sit. 2°. de symptomatum caus. 3^a.20.F / in 1^m. prorrh. et.
 commentario 3°. 4^a.186.C
 Palpitatio qui affectus sit. 6°. de decr. Hipp. 1^a.260.G
 Palpitationes sunt affectus frigidityte uincente. de palp. 3^a.54.D
 Palpitationem, tremorem, & conuulsionem arteriarum affectus putat
 Praxagoras. de palp. 3^a.52.E
 Palpitatio nō ē motus pulsus, & cuius sit passio. 2°. de sym. cau. 3^a.29.F
 Palpitatio differt à pulsu. 6°. de decr. Hip. 1^a.265.D
 de Palpitationib; librū fecit Aegimius. 1°. de pul. diff. 47.A / 4°. 4^a.65.H
 de Palpitatione, & pulsu scripsit Aegimius. 4°. de diff. puls. 4^a.68.G
 Palpitatio, & pulsus habent aliquid commune. in 3^m. de morb. uulg. com-
 mentario 1°. 3^a.129.H
 Palpitatio cuius symptoma sit nullus ante Galenum dixit. 1°. de sympto-
 matum causis. 3^a.19.D
 Palpitatio est morbi opus. 2°. de symp. cau. 3^a.19.F
 Palpitationis, conuulsionis, Tremoris, rigoris, horroris, singultus, tussis,
 ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, Trysmu, id est den-
 tium concussionis genus commune est motus illegitimus, & quo modo
 hæc in genere differant. 2°. de symp. cau. 3^a.19.E
 Palpitationis motus qui. 2°. de symp. cau. 3^a.22.G
 Palpitatio, conuulsio, & resolutio noxæ sunt instrumentorum. de palpi-
 tatione. 3^a.53.C
 Palpitatio, & conuulsio, & rigor, quo modo fiant, & differant. in 3^m. de
 morb. uulg. com. 1°. 3^a.129.E
 Palpitationis, & conuulsionis differētia unde. 2°. de symp. cau. 3^a.20.H
 Palpitationis, & tremoris dīa. 2°. de symp. cau. 20.H / de palp. 3^a.51.G
 Palpitationi assimilatur rigor concutiens. 2°. de symp. cau. 3^a.21.D
 Palpitatio quo modo fiat. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a.168.E
 Palpitationis causæ, quæ. 1°. de symp. cau. 3^a.19.D
 Palpitationes quæ faciunt omnia frigida sunt. de palp. 3^a.52.F
 Palpitationis materia, quæ. 2°. de symp. cau. 3^a.20.G
 Palpitatio fit ex substantia aerea crassa. 2°. de symp. cau. 3^a.20.G
 Palpitationis causa quō ad quantitatem. de palp. 3^a.52.E
 Palpitatio quando fiat. 3°. de præfag. ex puls. 4^a.116.D
 Palpitatio à quo duplicetur. 2°. de symp. cau. 3^a.20.H
 Palpitatio cuius partis affectus sit fm diuersos. de palp. 3^a.52.C
 Palpitatio in quibus fiat, & quid sit. de palp. 3^a.52.B
 Palpitatio in quibus fiat particulis. 2°. de symptomatum caus. 3^a.20.F/
 4^a. de differentijs pulsuum. 4^a.66.D
 Palpitatio in quibus partibus non fiat. 2°. de symp. cau. 3^a.20.F
 Palpitatio in partibus perfrigeratis fit. 2°. de symp. cau. 3^a.20.H
 Palpitatio oculi totum oculum exercet. intro. 154.58.D
 Palpitatio palpebrarum unde. 2°. de symp. cau. 3^a.20.F
 Palpitatio superciliorum unde. 2°. de symp. cau. 3^a.20.F
 Palpitatio frontis unde. 2°. de symp. cau. 3^a.20.F
 Palpitatio malarum unde. 2°. de symp. cau. 3^a.20.F
 Palpitationes in præcordijs sunt motus non naturales. de ijs, quæ in medi-
 fiunt, commentario 3°. 7^a.222.E
 Palpitatio cordis quæ, & quo modo fiat. 5°. de loc. aff. 4^a.29.D
 in Palpitationibus cordis motus est affectio, non operatio. 6°. de decretis
 Hippocratis. 1^a.260.G
 Palpitatio cordis in sanis quandoq; 5°. de loc. aff. 4^a.29.E
 Palpitationem cordis patientis, casus. 5°. de loc. aff. 4^a.29.E
 Palpitationis præsidium sanguinis missio. 5°. de loc. aff. 4^a.29.E
 Palpitatio ad umbilicum. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a.134.C
 Palpitatio colis assidua unde. 6°. de lo. aff. 4^a.42.F
 Palpitationem tollentia, quæ. de palp. 3^a.52.F
 Palpitationis remedia. de palp. 3^a.52.G
 in PALPITATORIIIS affectionibus apparet elementum acreum
 in homine. 8°. de decr. Hip. 1^a.275.D
 PALPITAT sæpe cutis. 2°. de sympt. cau. 3^a.20.F
 Palpitant mollia. 2°. de symp. cau. 3^a.20.F
 Palpitare nō possunt os, mēbrana, & neruus, & cur. de palp. 3^a.52.B
 PALVDOSA qualia. de cura icteri. Sp. 111.D
 Paludosa aquæ omnes sunt pessimæ. de bon. aquæ. Sp. 75.D
 Paludosa aquæ Aegypti solæ sanæ, cur. de bon. aquæ. Sp. 75.D
 Paludosa aquæ æstate uentres perturbant, à uesica tarde pertranseunt,
 multoties dyssenterias faciunt. de bon. aquæ. Sp. 75.D
 Paludosa aquæ hyeme rupturas, & pleureses, & tusses, faciunt: conuer-
 tuntur uero ad splenem, & aliquando desinunt ad hydropem. de boni-
 tate aquæ. Sp. 75.D
 PALUMBARIUS accipiter habet osium concretionem minus du-
 ram, ac densam aquilis. 11°. de usu par. 1^a.191.E
 PALUMBI caro durior est carne turturis, & anatis. 3°. de alimento-
 rum facultatibus. 2^a.29.C
 Palumbes habent carnem duriorē columbis, perdicibus, & turturibus.
 de atten. uic. 2^a.45.F
 Palumbes sunt difficiles coctu, & excrementitij. de atten. uic. 2^a.45.F
 Palumbes con=

Palumbes conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Palumbi sanguis supra duram membranam in fractura cranei. 10°. de simp. medic. facult. 5°. 72. G
 ex Palumbium stercore medicamentum supra caput habētis catharrum. 5°. methodi medendi. 7°. 35. D
 PALOS educit Helurorū salitorū caro. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. F
 ad Palos eximendos utuntur Limacibus totis unā cum testis ad leuorem tritis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. F
 Palos, & alia id genus infixa ad extimam cutem elicit Pynocomum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Palos extrahit Saurarum caput. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
 Palo infixo similis dolor. 2°. de loc. aff. 4°. 9. E
 PALVDVM aer euitandus est. 12°. meth. med. 7°. 77. E
 Paludum uaporationes sunt causae morborum uulgarium. de natura humana commentario 2°. 7°. 184. D
 ex Paludibus spirantes uenti quales. 1°. de sem. 1°. 329. F
 ē Paludibus aues sunt multarum superfluitatum. de diff. cont. Sp. 73. E
 extra Paludes aues sunt commodae seni. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 PALVSTRIA, & lacustria omnia sunt excrementosa. 8°. meth. me. 51. B/ de puero epil. 7°. 180. H
 Palustris terra pp humiditatem cur nō generet. cō. 5°. aph. 62°. Ex. 43. G
 Palustris asparagus. de mel. ex Gal. Ru. & Pos. Sp. 110. D
 Palustrium auium cerebri natura. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F
 Palustres pisces non sunt boni succi. de bon. & uitio succ. 2°. 37. G
 Palustris febris. in 6°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 160. A
 PAMPHILIAE uinum quale. de atten. uic. 2°. 46. E
 Pamphilianus quid significet. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. C
 PAMPHILION emplastrum. 2°. de cōpo. med. per gen. 5°. 224. D
 Pamphilion medicamentum. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. A
 PAMPHILVS de herbis per alphabetum scripsit. 6°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 39. F
 Pamphili pharmacopolae cōfectio finiens febrem. 7°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 183. A
 Pamphilus medicus quo medicamento plurima lucratus est in mentagra, nouo Romae morbo. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 161. F
 Pamphilus cur fugiendus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. A
 Pamphilus nugax. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. G
 PAMPINORVM uitis succus oleo rosaceo addendus est. 2°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 132. F
 Pampinorum succus uitis ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 191. H
 Pampinorum uitis decoctum adstringens moderatum pro gargarismis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. F
 PANACEA antidotus. 2°. de antid. 5°. 110. F
 Panacea Andromachi. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 225. A
 Panacea Antonij musae. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 186. B
 Panacea Herae. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 245. H
 Panacea Mithridatis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. G
 ex Panacea catapotium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 PANARITIIS prodest myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 p PANACEM quid itelligere oporteat. 2°. de cōp. me. se. l. 5°. 136. G
 Panax, & meu pro eodem habet. de dynam. Sp. 22. H
 Panax quid sit. 5°. de cōp. med. p gen. 5°. 250. C/ de simp. med. Sp. 89. B
 Panax asclepium quale. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. H
 Panacis asclepij flores ad ulcera, phymata, & phagedenas ualent. 8°. de simplic. med. facult. 5°. 57. C
 Panax chironium, quale. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. H
 Panaces heraclium. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 57. E
 Panacis Heraclij fructus mēsisbus mouēdis ualet. 8°. de simp. me. f. 5°. 57. H
 Panax quale. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Panax ulcera abstergit, & expurgat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. F
 Panacis radix magis detergit moderatissime detergentibus. 8°. methodi medendi. 7°. 52. H
 Panacis radix digerit. 14°. meth. med. 7°. 91. E
 Panacis radice sanantur ulcera. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 240. G
 Panacis radix ulceri cauo conuenit. 2°. de comp. med. p gen. 5°. 218. G
 Panacis radix ulcera exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. G
 Panax sarcoticum est. 3°. meth. med. 16. G/ 7°. 18. A
 Panacis radix cephalica est. 6°. meth. med. 7°. 42. B
 Panacis radix ad nervos uulneratos. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. B
 Panacis radice cortex ad nuda ossium, & ad ulcera maligna, & contumacia ualet, carnemq; procreat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. H

Panacis radix optime crustas disrumpit. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 107. B
 Panacis succus, & radix quo modo differant. 2°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 136. G
 ex Panacis heraclei radicibus, & caulibus excisis fit opopanax. 8°. de simplic. med. facult. 5°. 57. G
 Panax cyreneo, & medico collata differūt. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 210. C
 Panacis succus nihil habet cum chalbano simile. 1°. de antid. 5°. 105. A
 Panacis liquor est tenuium partium. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. E
 Panacis succus pro doloribus. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. B
 ex Panace oleum mitigatorium ualentius in duris corporibus. 3°. de compositione medic. per genera. 5°. 235. A
 Panax ex oxymelite qbus pfit. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 144. C
 Panax pro uentre expurgando debet misceri mulsae aquosae multae. de uictus rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 144. C
 PANCHRESTVM Athenipion. 4°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 157. B
 Panchrestum collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. G
 Panchrestus dicta cōfectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 152. G/ 5°. 185. H
 Panchrestum medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. E
 PANCRATIASTAE. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B
 Pācratiastarum, siue Athletarū emplastrū. 5°. de cōp. me. se. l. 5°. 162. A
 PANCRATIVM species artis Athleticae. in or. suasor. 1sa. 5. A
 Pancratium genus exercitij. 2°. de san. tuen. 73. G/ 2°. 75. G
 Pancratio certare ē exercitatio magna. in 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 156. A
 Pancratij radice pro scilla quidam utuntur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. G
 Πάγκρεας quid. 4°. de usu partium. 1°. 138. C
 Πάγκρεας propter quid generatum. 5°. de usu par. 1°. 142. D
 Pancreon, uel caliceon quid sit. de uen. art. diff. 1°. 55. G
 PANDICVLATIO quid sit. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 189. E
 Pandiculationis, conuulsionis, palpitationis, tremoris, rigoris, horrois, singultus, tussis, ructus, sternutationis, oscitationis, trysmu, id est dentium concussionis genus commune est motus illegitimus, & quo modo haec in genere differant. 2°. de symp. cau. 3°. 19. E
 Pandiculatio est facultatis opus. 2°. de symp. caus. 3°. 19. F
 Pandiculatio cuius symptoma sit. de symp. diff. 3°. 11. G
 Pandiculatio est expultricis uirtutis mediocris motus. 2°. de symptomatibus causis. 3°. 23. G
 Pādiculatio à natura ē data ad seruādas partes. 2°. de symp. cau. 3°. 22. B
 Pandiculatio cur fiat. in 6°. de morb. uul. com. 5°. 3°. 189. B
 Pandiculatio cur post somnum maxime fiat. 2°. de symp. cau. 3°. 22. B
 Pandiculatio quibus eueniat. de praesag. exper. conf. Sp. 78. E
 Pandiculationes agentē uidens puocatur ad hoc. de mot. man. Sp. 69. D
 PANICVM ab aliquibus dicitur meline. de bon. & uit. suc. 2°. 37. D
 Panicū inter cerealia semina numerat. de uic. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 111. B
 Panicum inter legumina numeratur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. D
 Panicum Italicum melius est Asiatico. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panico praefertur milium. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panicum est frigidum. de diff. cont. Sp. 74. D
 ex Panico panes frigidi sunt, & exigui alimenti. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panicum est asperum multum. de diff. cont. Sp. 73. B
 ex Panico panis arenam, uel cinerem sapit, dum estur. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 36. F
 ex Panici farina cibi fiunt apud rusticos. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panici panis in penuria editur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panicum est flatulentum, & concoctu difficile. de atten. uic. 2°. 45. B
 Panicum pauci nutrimenti est, & exiccat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. D
 Panicum cur parum nutrit. de diff. cont. Sp. 73. F
 Panicum dat prauum succum. de atten. uic. 2°. 45. B
 Panicum generat sanguinem crassum. de diff. cont. Sp. 74. B
 à Panico penitus abstinendum est. de bon. & uit. suc. 2°. 37. D
 ex Panico panes friabiles exiccant aluum. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panicum sistit nonnihil uentris fluxum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. D
 Panicum stringit uentrem cum siccitate. de diff. cont. Sp. 75. B
 Panici farina reficcat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Panicum magis siccatur quam Zea. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
 Panici farina exiccat, & quo modo. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 Panicū si foris illinat exiccat, atq; refrigerat. 6°. de sim. me. fa. 5°. 47. D
 Panici farina non mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 PANIFEX quae de pane non nouit. ad Thrasymb. 2°. 108. G
 Panifici similis luctator. ad Thrasymb. 2°. 108. G
 PANIS dicitur βέλος more phrygum. 2°. de diff. puls. 4°. 54. G
 Panes ex tritico significāt Cibaria. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 146. F
 Panis solus

Panis solus est nutrimentum simplicissimum. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
 Panum esus utilissimus inter alimenta. 2°. de alim. fac. 2°. 16. A
 Panis qualitas est nobis familiaris. 7°. de usu par. 1°. 159. B
 de Panis bonitate maior cura habenda, quam de bonitate mellis. 5°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 91. E
 Panis optimus qui. 1°. de alim. fac. 10. F de bon. & uitio succ. 2°. 34. E
 Panes optimi neq; tenues, neq; crassi sunt. de bon. & uit. suc. 2°. 34. H
 Panum proborum differentia. de bon. & uitio succ. 2°. 34. E
 Panes qui non sunt boni. de diff. cont. Sp. 72. H
 Panes pessimi qui. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Panes medij. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Panu diuersoru comoda, & incomoda. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. E
 Panes ex quibus conficiantur. de uict. rat. in morb. acut. co. 4°. 7°. 146. F
 Panes quo modo fermententur. de assuetud. 2°. 60. H
 in Pane qui modus salis, & fermenti. 1°. de alim. fac. 2°. 10. F
 Panes qui multo fermento indigeant, & longa fermentatione. 1°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 9. F
 in Pane debet addi sal. de bo. & uit. succ. 34. E/15°. de sa. tuen. 2°. 91. E
 Pani addebant salem. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 in Pane de sale, & fermento quo iudicat gustus. 1°. de alim. fac. 2°. 10. F
 Panum differentia. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. E
 Panis, & pisces crudi sunt inutiles, cocti utiles sunt, & nutrimenta. de
 theriaca ad Pisonem. 5°. 97. D
 Panis bene preparatus arte, est cibus medius inter subtilem, & crassum.
 de dissolutione continua. Sp. 73. A
 ex Pane optime pparato fit sanguis laudatissimus. 3°. de ali. fa. 2°. 30. E
 Panes quo frumentarij dicantur coquere collige. de assuetud. 2°. 60. H
 Panum coctionum ratio. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Panum diuersitas per cocturam. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 Panes optimi coctura. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 Panes pessimi coctura. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 in Pane coquendo in clibano ignis sit moderatus. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Pani in coctura quid agat ignis moderatus. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Pani in coctura quid ebsit ignis ardens. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Panis prauus ex nimio igne fit dupliciter. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Pani in coctura quid agat ignis imbecillus. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Panē clibano coctū accipi iubet p cataplasmate. 14°. meth. me. 7°. 90. B
 Panis in furno non sub clibano coctus. 1°. de antid. 5°. 104. B
 Panis furno coctus, & fermentatus, & modice purus detergit. 4°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 84. F
 Panis coctus in furno utilis est calidis, & siccis. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Panes clibanitæ ex tritico. de atten. uic. 2°. 45. C
 Panis non bene conditus facit succum crassum, glutinosum, & tenacem.
 de bon. & uitio succ. 2°. 35. B
 Panes non bene in clibano asii sunt crassi succi. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
 Panes non multa trituratione elaborati sunt crassi succi. 3°. de alimento-
 rum facultatibus. 2°. 28. B
 Panes non multo sale aut fermento mediocri saturati sunt crassi succi. 3°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 28. B
 Panis furni in exterioribus est crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
 Panis in testis cum oleo, & sine oleo cibus crassus, & cur. de dissolutione
 continua. Sp. 72. H
 Panis male coctus nō coquitur probe in corpore. 4°. de sa. tuen. 2°. 88. B
 Panis nimis coctus siccus est. 5°. de simpl. med. fac. 5°. 34. B
 Panis habens acetum. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 Panis Alexandrinus siccus est. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. G
 Panes ex Alica sunt plurimi nutrimenti. 1°. de alim. fac. 2°. 10. H
 Panis ex aqua. 2°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 133. D/1°. de arte cura-
 tiua ad Glauconem. 7°. 98. C
 Panis ex aqua cibus est boni succi. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Panis aqua maceratus ē boni succi, et nō calefacit. de rem. pa. fa. 7°. 153. G
 Panis ex aqua in febribus continuis. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 98. A
 Panis commodus Athletæ qui. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Panis athletarum qualis. 5°. de san. tuen. 2°. 91. F
 Panem, & carnes edunt Athletæ. de sal. dieta. 2°. 39. H
 Panem prandent, & cenant carnem luctatores. de uictus ratio. in morbis
 acutis, commentario 1°. 7°. 111. H
 Pane ex caseo cur soli Athletæ uestuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B
 Panis Auenæ in suaui. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Panes non fiunt ex auena nisi in extrema fame. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Panis Autopyrus qui. de uictus rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 121. C
 Panis autopyrus, qualis. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 105. H

Panem Azimum accipi iubet. de dynam. Sp. 31. E
 Panes ἀλυποι ex caseo. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Panes Calidi qui boni. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 Panis calidus qui multum nutrit. 1°. de alim. fac. 2°. 12. H
 Panis calidus qui expetit caseum. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 Panes calidos ex oleo uel pinguedine datur in hydropo. de uictus ratio. in
 morbis acutis, com. 4°. 7°. 152. E
 Panis calidus sitim infert. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 121. B
 Panis Confusanei quid agant. de uict. rat. in morb. acut. co. 2°. 7°. 121. B
 Panes Dulciarij lenissimi in arteria inflammationum principijs. 7°. de
 composit. medic. sec. loc. 5°. 177. H
 Panis Epicerasticus. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. F
 Panis de Farina est cibus medius. de diff. cont. Sp. 74. C
 Panes Festiui rusticani ex caseo omnes lædunt. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Panis ex seminibus Frumētaceis familiaris cibus hoī. 2°. de ali. f. 2°. 17. C
 Panes uarios facit tritici differentia. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
 Panis comparandus tritico. 1°. de alim. fac. 2°. 12. H
 Panis frumenti mundi bene factus arte sua generat bonum humorem in-
 ter crassum, & tenuem. de dispo. cont. Sp. 73. H
 Panis frumenti generat chymum bonū, & crassum. de dis. cōt. Sp. 74. A
 Panis frumenti est cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. D
 Panis ex tritico quæ excrementa faciat. in 1°. prorrh. co. 3°. 4°. 182. G
 Panis tritici pus facit. 5°. de simpl. med. fac. 5°. 34. A
 Panis Furfuraceus qualis. 14°. meth. med. 7°. 90. B
 Panis furfuraceus facit humorem melancholicum. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Panis multi furfuris lenit uentrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Panes furfurei cur cito excernuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
 Panis furfuraceus pro calculo renum. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. E
 Panes Hordeacei ex bono hordeo minus nutriunt triticeis. 1°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 11. G
 Panes hordeacei friabiles non habent lentorem, ut olyrini, & Typhini.
 1°. de alimentorum facultatibus. 2°. 11. F
 Panes ex laxo, leuiq; hordeo furfuraceis rident. 1°. de alim. fac. 2°. 11. G
 Panes hordeacei exiguum præbent alimentum. 1°. de alim. fac. 2°. 11. F
 Panis hordei cur parum nutrit. de diff. cont. Sp. 73. F
 Panes hordeacei per aluum citissime subducuntur. 1°. de alim. fa. 2°. 11. G
 Panis ex hordeo, quæ excrementa faciat. in 1°. prorrh. co. 3°. 4°. 182. G
 Panis Iuuenum, qualis. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. E
 Panis cur non fit ex Lente. 1°. de alim. fac. 2°. 13. D
 Panis habentium lapidem. de cura lap. Sp. 112. B
 Panis lotus propter quid inuentus. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Panis in aqua frigida est frigidus, & humidus. 10°. meth. med. 7°. 67. A
 Panis Lotus neq; calefacit, neq; refrigerat. 1°. de alim. fac. 2°. 11. C
 Panis lotus succū habet minimū, crassum, & lentū. 1°. de ali. fac. 2°. 10. G
 Panis lotus ex terrestri factus aereus. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Panis lotus leuis est. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Panis lotus supernat ut suber. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Panis lotus minus alit. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Panes loti minus nutriunt, q̄ non loti. 1°. de alim. fac. 2°. 11. C
 Panis lotus est boni succi. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. H
 ex Pane loto stōus uni mordetur, alteri nō. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. E
 Panis frumēti fermētati loti medulla ē cibus subtiliās. de dis. cōt. Sp. 72. D
 Panis medulla lota bene est nutrimenti pauci. de diff. cont. Sp. 73. G
 Panis Loti meminit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. E/H
 in Panes fingitur loti semen. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. H
 Pane Masticato, non tritico sanantur furunculi puerorum. 10°. de sim-
 plicium medic. facul. 5°. 75. G
 Panes Medij ex farina non separata à fursure. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
 Panis ex Melle siccatur præcordia. 10°. meth. med. 7°. 64. A
 Panes Miliacei friabiles sunt, & exiccant aluum. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panis miliaceus uituperandus est. 1°. de alim. fac. 2°. 12. H
 Panis genus Νάσδον dictum. 4°. de dignos. puls. 4°. 84. A
 Panes Olyrini, quales. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 Panis Oxylipē in diaria ex cruditate cū profluuiō. 8°. meth. me. 7°. 53. D
 Panes Panici frigidi, & exigui alimenti. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panis ex panico arenam, uel cinerem sapit dum estur. de bonitate, & ui-
 tio succorum. 2°. 36. F
 Panes panici in penuria. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panis ex panico quæ excrementa faciat. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 182. G
 Pani inspergitur Papauer & edunt melle maceratum. 7°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 55. F
 Panibus, & placentis miscet papaueris semen. de atten. uic. 2°. 44. E
 Panibus cur

Panibus cur inspergunt papauer. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. G
 Panis condimentum papaueris semen. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
 Panis Purissimus σιλγις. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
 Panis purus quid faciat. 14°. methodi medendi. 90. B/ de uictus ratione in mor. acu. com. 2°. 7°. 121. B
 in Pane puro est multum nutrimentum. 8°. meth. med. 7°. 50. H
 Panes purissimi ponderosi, & tarde deijciuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
 ex Pane puro fiunt deiectiones albæ. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. A
 Panes non multum puri faciunt ad secesiones. de cura icteri. Sp. 111. C
 Panis commodus Seni qui. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Panis senum, qualis. 5°. de san. tuen. 2°. 91. E
 Panis senum suas dotes non habens quid faciat. 5°. de san. tuen. 2°. 91. F
 Panis quo modo præparetur iuueni. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
 Panis qualis dandus in siccitate. 7°. meth. med. 7°. 45. C
 Panis Siligineus alium retinet. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. E
 Panis de Simila bene paratus ex arte est boni chymi, ac subtilis. de dissolu-
 tione continua. Sp. 73. H
 Panis similæ bene paratus, & ex arte coctus generat chymum bonum, et
 crassum. de diss. cont. Sp. 74. A
 Panis similæ multum nutrit. de diss. cont. Sp. 73. E
 Panis simulagineus alium retinet. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. E
 Panes Sordidi qui. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Panis Stomachicorum qualis esse debet. 8°. de cõp. med. se. lo. 5°. 192. C
 Panes omnium deterrimi Subcineritij. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 Panis subcineritius, qualis. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. C
 Panis Syncomistis qui. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 121. C
 Panis syncomistus, qualis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. H
 Panis quantum debeat poni in Theriaca. 1°. de antid. 5°. 104. G
 Panis miscendus uiperæ. de ther. ad Piso. 5°. 95. F
 Panis non debet uiperarum iure macerari. 1°. de antid. 5°. 104. C
 Panis exiccandus per aliquot dies. 1°. de anti. 5°. 104. C
 Panis siccus ponitur in pastillis theriacæ. de theria. ad Piso. 5°. 92. C
 Panes Typhini, quales. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 Panis ex typha facit humorem melancholicum. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 cum Pane uinum calidum quando in syncope dandum. 1°. de arte curati-
 ua ad Glauconem. 7°. 99. E
 Panis ex uino quado in syncope dandus. 12°. meth. med. 75. H/ 7°. 76. C
 Panum diuersitatis ratio in nutriendo. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
 Panis uirtute ptissanam antecellit. de ptiss. 2°. 47. F
 Panis magis nutrit, quam ptissana. de bon. & uitio suc. 2°. 37. D
 Panis cum duræ coctionis cibis numeratur uidelicet suilla, & bubula car-
 ne. 2°. de temp. 1°. 20. E
 Panis in ibecillū uentriculū demissus ab eo nō superat. 3°. de tēp. 1°. 23. G
 Panis ubi uentriculus habet igneū calorē nō coquitur. 1°. de lo. af. 4°. 5. E
 Panes aggrauantes uentriculum ut lutum uideatur qui. 1°. de alimentorū
 facultatibus. 2°. 12. G
 Panes qui non seruandi. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 qui Panis habet in iucunditatem. de ptiss. 2°. 47. F
 Panis insuauis dum sumitur. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. D
 Panes nulli conuenientes qui. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Panes qui ledunt fossiores, & messoris. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Panis roborat, sed non humectat, nec secat. de uictus ratione in morbis
 acutis, comment. 1°. 7°. 113. C
 ex Pane quod accipitur generat atram bilem. de diss. cont. Sp. 74. A
 Panis dat alimentum humens. de ptiss. 2°. 48. B
 ex Pane, Ptissana, & lente fit sanguis, pituita, bilis tum flaua, tum atra.
 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
 Panis continet parum bilis. 2°. de nat. fac. 1°. 300. A
 Panis fit sanguis. 1°. de nat. fac. 1°. 291. E
 ex Pane quo modo fiat sanguis. 1°. de nat. fac. 1°. 292. D
 Panis indiget multa alteratione si debet fieri sanguis. 1°. de naturalibus
 facultatibus. 1°. 292. D
 Panis in pituitam primo trāsit deinde in sanguinem. de uictus ratione in
 mor. acu. com. 2°. 7°. 120. F
 Panis generat carnem compactam ac firmam. 2°. de alim. fac. 2°. 17. E
 Panis ut caro fiat exigit tres mutationes tamen est caro potestate. 3°. de
 temperamentis. 1°. 21. G
 cū Pane, & carnibus scāmonij, & ueratri proportio eadē est, q̄ secundi
 libri de differentijs pulsū cū libro primo. 2°. de diff. pul. 4°. 53. C
 Panis uentrem mollit. de puero epil. 7°. 180. C
 Panis dandus his qui cibum uertunt in fumum. 1°. de loc. aff. 4°. 5. E
 Panis in acutis morbis datur. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. B.

citra Panem salsamentum edat splenicus. 9°. de cõp. me. se. l. 5°. 199. B/F
 Panis in quibus stomachi affectibus sit odorandus. 8°. de compositione
 medic. sec. loc. 5°. 192. D
 Panis ex aqua mulsa pro cataplasmate. 5°. de compositione medicament.
 secundum locos. 5°. 161. G
 ex Pane cataplasma, quale. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Panis pro cataplasmate, qualis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. D
 ex Pane cataplasma magis digerit quam ex tritico. 8°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 59. D
 Panis cataplasma cur maxime dissoluat. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 105. C
 ex Pane cataplasmate citius ad suppurationē perducit quod ē ex aqua,
 oleo, & farinam triticea. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. C
 Panis ex aqua, & oleo cito pus mouet. 4°. meth. med. 7°. 27. D
 ex Pane decocto, & hydrelæo medicamentum ad crustas excidentis.
 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. B
 Panis tritus cum apio, uel ocymo crustas optime dirumpit. 2°. de arte
 cur. ad Glauconem. 7°. 107. B
 ex Pane, lente, arnoglossa, & oleo rosaceo cataplasma. 2°. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7°. 101. G
 ex Pane, & melle cataplasma. 13°. meth. med. 7°. 83. F
 Panis mica maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Panis micula tussire facit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 13. E
 pro Pane maza liquidior. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 145. B
 Panis calefacit, & secat magis, quā maza. de sal. dieta. 2°. 40. A
 pro Pane polenta utuntur rustici cyprij. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
 PANNICULI qui sint. de anat. uiu. Sp. 44. C
 Panniculi omnes sunt membra completa, quæ tamen simplicia uocantur.
 de ana. uiu. Sp. 44. G
 Panniculorum iuuamentum. de ana. uiu. Sp. 44. C
 Panniculorum necessitas. de ana. uiu. Sp. 55. F
 Panniculorum diuersitas. de ana. uiu. Sp. 55. F
 Panniculi distinguentes qui. de ana. uiu. Sp. 44. C
 Panniculi quibus componantur. de ana. uiu. Sp. 44. G
 Panniculi sensum dantes qui. de ana. uiu. Sp. 55. F
 Panniculi cerebri duo, & quales, & eorum officiū. de ocul. 7°. 183. A
 Panniculus inter phantasiā, & rationalem habet carnem aliquam. de
 anatomia uiuorum. Sp. 58. B
 Panniculi cur plēs, et pauciores i oculo ponant à diuersis. de ocul. 7°. 183. D
 Panniculi oculorum propter quid sint. de ocul. 7°. 182. G
 Panniculo tecti sunt nerui à cerebro prodeuntes quo ad exeant os capi-
 tis. de oculis. 7°. 183. B
 Panniculi oculorum quo modo iuncti sint. de ocul. 7°. 183. B
 de Panniculis tribus ante crystallinum. de ocul. 7°. 183. B
 Panniculorum iuxta pupillam morbi. de ocul. 7°. 186. C
 Panniculus præstans sensibilitatem auri ubi sit. de ana. uiu. Sp. 48. H
 Panniculis quot componatur gula. de ana. uiu. Sp. 49. F
 Panniculus stomachi quibus, & quō nutriatur. de ana. uiu. Sp. 49. H
 ex Panniculis duobus cõponit stomachus, et quā sint. de ana. ui. Sp. 49. G
 Panniculus stomachi exterior cõponitur ex filis latitudinalibus. de anat.
 uiuorum. Sp. 49. H
 Panniculus stomachi interior componitur ex quibusdam filis longitudi-
 nalibus, & ex quibusdam transversis. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Panniculus quidam diuidit membra nutritiua à spiritalibus ut diaphra-
 gma, quidam est sensificans ut pulmonis, hepatis, splenis, renum. de
 anatomia uiuorum. Sp. 55. F
 Panniculus cor ambiēs inter ptes ignobiles numerat. 5°. de lo. a. 4°. 29. E
 Panniculus cordis est densior quocunq; alio. de ana. uiu. Sp. 46. E
 Panniculus cordis ubi illud tangat. de ana. uiu. Sp. 56. B
 per Panniculum suspenduntur renes in dorso. de ana. uiu. Sp. 55. F
 Panniculos quatuor habent testiculi. de sperm. Sp. 36. F
 de Panniculorum fœtus anatomia. de ana. uiu. Sp. 52. C
 Panniculis tribus cur inuoluatur fœtus. de ana. uiu. Sp. 52. C
 Panniculus ex filis. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 244. E
 Panniculi filatim excerpti. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 242. F
 Panniculus Ampelinus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. E
 PANNIO lacero similis efficitur cutis colliquata. 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 105. G
 Pannus ex pilis, uel setis compositus. 3°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 149. A
 Pannus setaceus ad quid utilis. de med. fac. par. 7°. 175. E
 Panni sordidi pro fomento. de remed. par. fac. 7°. 157. D
 PANNVS ad uentrem soluendum. de dynam. Sp. 27. F
 Pannum blattæ bisantiæ. de dynam. Sp. 24. B

Pannus Sabini. secret.	Sp. 97. E	trarius. 4°. de simp. med. fac.	5°. 29. E
PANNVS in oculorum albedine quō curetur. de ocul.	7°. 190. H	Papaueris succus est homini contrarius. 3°. de temp.	1°. 23. F
Panno confert sectio uenarum temporum, & quæ sunt in oculorum an-		Papaueris succus non est acidus. 4°. de simp. med. fac.	5°. 28. C
gulis lachrymalibus. de ana. uiu.	Sp. 55. A	Papaueris succus modice sumptus iuuat. d. ui. ra. i. mo. ac. c. 2°. 7°. 118. D	
ad Pannum oculorum. de ocul.	7°. 191. E	Papauer dolores mitigat, et quō. 6°. de cōp. med. per genera.	5°. 255. C
Panni oculorum remedium. de dynam.	Sp. 24. G	Papaueris succus aufert dolorem. 2°. de comp. med. sec. loc.	5°. 138. G
Panni, & sanguinis oculorum remedium. de dynam.	Sp. 24. H	Papauere fiunt emplastica anodyna, & reprimantia. commentario 6°. aphorismo 31°.	Ex. 49. E
PANTHEMINVM atram bilem educit. de dynam.	Sp. 21. C	Papaueris succus numeratur inter anodyna, in quibus errant medici. 12°. methodi medendi.	7°. 75. B
PANTHERIS non nulli uescuntur. 3°. de alim. fac.	2°. 26. A	ex Papaueris capitibus quæ fiunt repellunt. 1°. de arte cur.	7°. 100. A
Pantherarum lien non est esculentum. de atra bile.	1°. 36. E	ex Papaueris capitibus apparatus repellit in capitis doloribus. 2°. de comp. med. sec. loc.	5°. 137. D
apud PANTIMEDEM mulicris decumbētis casus. in 3 ^m . de morbis uulg. com. 2°.	3°. 139. B	ex Papauerum capitibus infusiones ad capitis dolores ex febre. 1°. de arte cur. ad Glau.	7°. 100. B
ubi PANNVS, seu bubon struma fit. 1°. de lo. aff.	4°. 4. H	Papauer obest in processu doloris capitis. 2°. de cōp. me. se. lo.	5°. 137. F
Panus siue bubon ingēs ab ulcere in pleno corpore. 1°. de lo. aff.	4°. 4. H	Papauer cōuenit catarrho tenui à capite defluente. 1°. de alim. f.	2°. 15. E
Panus, siue bubon fit ob ulcus, & post ulceris curationem diutius perma-		Papauer cōfert tussi ex thorace, & pulmone. 1°. de alim. fac.	2°. 15. E
net. 2°. de loc. aff.	4°. 14. C	Papauer purulentis cōuenit. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. G	
Panus in extrema ilium parte in uiris. 6°. de loc. aff.	4°. 41. C	Papauera non sunt sumenda in humidis, & palustribus locis in Diaco-	
Panus suppuratus si incidatur, & exeat stercus, significat in colo esse		dio. 7°. de comp. med. sec. loc.	5°. 180. H
abscessum. 1°. de loc. aff.	4°. 2. E	Papauera quantæ magnitudinis esse debent in Diacodio. 7°. de composit.	
Pani quo modo curentur. 6°. de loc. aff.	4°. 41. C	med. sec. loc.	5°. 180. H
ad Panos. 6°. de comp. med. per ge.	5°. 259. E	Papaueris succus in Theriaca quantū tps durat. 5°. meth. med.	7°. 35. D
quā PANIS distortio spinæ fit in anteriorem partem. de articulis, cō-		Papaueris succus ualet in coli dolore. 12°. meth. med.	7°. 79. G
mentario 3°.	7°. 268. F	Papauera nec duriora, nec molliora esse debent in Diacodio. 7°. de cōp.	
à Panis nō subuertitur, neq; trahuntur ossa. de art. com. 3°. 7°. 268. G		medic. sec. loc.	5°. 180. G
Πάνυργον quid significet. de fract. com. 3°.	7°. 247. E	ex Papauere medicamentis quo modo uti debemus. 3°. de compositione	
PAPAUERIS species, quæ. 7°. de simp. med. fac.	5°. 55. F	medic. sec. loc.	5°. 142. C
Papaueris satiui semen somnū conciliat. 7°. de simp. med. fac.	5°. 55. F	Papaueris succus alexiterias antidotos ingredi non potest. 5°. de simpli.	
Papaueris semen est soporiferum. de atten. uic.	2°. 44. E	medic. facul.	5°. 37. C
Papaueris semen somnū profundum inducit. 1°. de alim. fac.	2°. 15. E	Papaueris succum semper fugit Galenus, quando potest. 3°. de composit.	
ex Papauerum capitibus profusio in delirio, & uigilijs. 13°. methodi me-		medic. sec. loc.	5°. 142. H
dendi.	7°. 85. E	ex Papaueris succo composita aures offendunt. 2°. de compositione me-	
Papauer cur somnificum. 2°. de temp.	1°. 16. F	dicamen. sec. loc.	5°. 134. G
Papaueris semen caput grauat. de atten. uic.	2°. 44. E	ex Papauere unctiones frigidae quibus cauēda. 6°. de sa. tuē.	2°. 100. G
Papaueris semen condimentum panibus. 1°. de alim. fac.	2°. 15. E	Papaueris succus quæ mala faciat. 3°. de comp. med. sec. loc.	5°. 142. C
Papaueris semen miscet panibus, & placentis. de atten. uic.	2°. 44. E	Papauer facit morbos frigidos. de caus. mor.	3°. 7. D
Papaueris satiui semen pani inspergunt, et edunt melle maceratū. 7°. de		Papauer quātā pariat refrigerationē. 1°. de cōp. med. per ge.	5°. 210. A
simp. med. fac.	5°. 55. F	Papauer nō citra damnum refrigerat. 2°. de comp. med. sec. loc.	5°. 152. F
Papauer cur inspergant itrijs, bellarijs, & panibus. 7°. de simpli. medic.		Papaueris succus stupefacit. in 6 ^m . de mor. uulg. com. 6°.	3°. 196. E
facultatibus.	5°. 55. G	ex Papaueris succo medicamenta omnia stupefaciunt. 3°. de composit.	
Papauer non dat alimentum. 1°. de alim. fac.	2°. 15. E	medic. sec. loc.	5°. 142. B
Papauer cur parum nutrit. de diff. cont.	Sp. 73. F	Papauer obstupefacit, & necat. 5°. de simp. med. fac.	5°. 35. G
Papauer album tostum. 7°. de comp. med. sec. loc.	5°. 185. F	Papauer inducit mortem. 7°. de simp. med. fac.	5°. 55. G
Papauer nigrum tostum. 10°. de comp. med. sec. loc.	5°. 206. C	Papaueris liquor quō necet, & obsit. de ther. ad Pifo.	5°. 94. B
Papaueris succum cur torrefaciant, & an bene faciant. 3°. de compositi-		Papaueris succus deleterius est. 3°. de temp.	1°. 23. F
one medic. sec. loc.	5°. 142. C	Papauer habet naturam exitialem, tamē non nocet sine quantitate. com.	
Papauer nigrum purgat pulmonem, & thoracem. de cathar.	Sp. 95. B	2°. aphor. 17°.	Ex. 13. B
Papaueris agrestis. 7°. de comp. med. sec. loc.	5°. 180. C/D	Papaueris succus si largius bibatur aut dementat, aut mortem infert. 5°.	
Papauer cornutum unde dictum. 7°. de simp. med. fac.	5°. 55. G	de simp. med. fac.	5°. 37. C
Papauer ceratitidis. 6°. de comp. med. per ge.	5°. 255. B	Papaueris succus cur si uino mistus bibatur necet citius. 3°. de simpliciū	
Papaueris cornuti radix hepaticos affectus adiuuat. 7°. de simpli. medic.		medic. facul.	5°. 22. E
facultatibus.	5°. 55. G	Papaueris succus liquatur sapa. 12°. meth. med.	7°. 79. G
Papaueris cornuti folia, & flores sordida admodum, & contumacia ulce-		Papaueris succi poti noxā uinum uetus sanat. 3°. de simp. me. f.	5°. 22. E
ra iuuant. 7°. de simp. med. fac.	5°. 55. G	Papaueris succū q̄ biberūt ijs cōfert hydrelæon. 2°. de antid.	5°. 114. B
Papauer herculeum pituitam expurgat. 7°. de simp. med. fac.	5°. 55. H	Papaueris lachrimam qui biberūt quid adiuuet. 2°. de antid.	5°. 114. B
Papauer frigidum est. 3°. de tēp. 1°. 21. G/3°. de simp. medic. fac.	5°. 21. H/	i PAPILLIS mariū raro sūt glādulosa corpa. 2°. de sem. 1°. 336. D	
de dissol. cont.	Sp. 74. D	Papillæ mammæ ligandæ papyro in sanguinis profluuiio. de remedijs	
Papauer frigidum iudicatur ab omnibus. 3°. de simp. med. fac.	5°. 17. H	paratu facilibus.	7°. 163. F
Papaueris succus frigidus est in quarto ordine. 3°. de simplic. medicamen-		PAPVLAE quæ uocantur petechie uulgo. in 1 ^m . de mor. uulgaribus	
facul. 19. G/7°.	5°. 55. G	comment. 3°.	3°. 121. G
Papaueris succus magis refrigerat quā semen. de atten. uic.	2°. 44. E	Papule parue quæ euanescebant, & forte petechie dictæ à nobis. > in	
Papaueris semen melius herba. de atten. uic.	2°. 44. E	1 ^m . de mor. uulg. com. 1°.	3°. 111. D
Papaueris semen quō refrigerare probetur. de atten. uic.	2°. 44. E	Papule unde fiant, & unde dictæ. in 3 ^m . de mor. uulg. cō. 3°.	3°. 145. A
Papauer quō in frigidet. 1°. de simp. med. fac.	5°. 4. E	Papularum prouentus quando fiat. 3°. de symp. cau.	3°. 26. C
Papauer quo modo calefaciat, & quo modo calida refrigeret. 1°. de cōp.		Papule Hydatides, quæ. 6°. de lo. aff.	4°. 29. D
med. per genera.	5°. 209. H	ad Papulas feruidas circa caput existentes. 1°. de cōp. me. se. l.	5°. 129. B
Papaueris succus, et si detur calefactus, tamen postea fit frigidus. 3°. de tē-		ad Papulas feruidas. 1°. de comp. med. sec. loc.	5°. 130. F
peramentis.	1°. 23. G	ad Papulas oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc.	5°. 154. F
ex Papaueris succo medicamenta refrigerant, & siccant. 12°. methodi		ad Papulas genarum. de remed. par. fac.	7°. 157. C
medendi.	7°. 79. C	ad Papularum in mento eruptiones. 5°. de comp. med. sec. loc.	5°. 162. C
Papaueris lachryma est opium non succus. 2°. de antid.	5°. 114. B	ad Papularum	
Papaueris lachryma refrigerat, & siccit. 1°. de temp.	1°. 10. E		
Papaueris succus odore cū homine pugnat quippe hominis naturæ con-			

ad Papularū menti ficosas eruptiones. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 160. F
 ex Papyracea charta uita medicamentum ualde siccatur. 5°. me-
 thodi medendi. 7°. 36. D
 Papyrus per se non ingreditur usum medicinale. 8°. de simplic.
 medic. facul. 5°. 57. G
 Papyri cinere infirmius exiccat cartæ cinis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. G
 Papyro ligandum penis extremum in sanguinis profluio. de remedijs pa-
 ratu facilibus. 7°. 163. F
 PAR numerus foemina impar marē refert. 3°. de dieb. dec. 4°. 158. H
 Pares, & ipares dies cōsiderādi sunt. de uic. ra. in mor. ac. c. 1°. 3°. 112. H
 Pares dies si habeant uehementiores acceffiones morbus est longus. com-
 ment. 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Paribus diebus magna ex parte iudicari diuturnas ægitudines inqt Hip-
 pocrates. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 Paribus diebus acceffiones, et dolores. i. 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 150. F/H
 Paribus diebus afflicti. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 148. H
 Paribus diebus non fit perfecta iudicatio. com. 1°. aph. 20°. Ex. 9. H
 de PARABILIBVS medicamentis librum scripsit Apollonius. 11°. de simp. med. fac. 82. H/2°. de comp. medic. sec. loc. 132. B/3°. 141. F/
 144. G/148. D/5°. 163. H/6°. 174. D/ 5°. 175. H
 PARACENTESIS, id est punctiones fiunt qñ hydropici perfo-
 rantur. 14°. meth. med. 7°. 90. G/com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 PARACENTETICEN uocat perforatorium artem. ad Thrasy-
 bulum. 2°. 105. B
 Παράκέντησις quid significet. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 Παράκέντησις inclinante etate græci uocant. 5°. de san. tuen. 2°. 89. A
 PARACMATICA febris. in 6°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 160. A
 Paracmatica species synochi. 9°. meth. med. 7°. 57. A
 Paracmaticas febres facit humoris in caua uena putrefactio. 2°. de diffe-
 rentijs febrium. 3°. 42. H
 PARACMASTICVS pulsum tenet mitiorem homotono, & ac-
 mastico in secundo uel tertio die cum declinatione, licet in principio
 fuerit uehemens. de dynam. Sp. 34. C
 PARACOPEM, phrenitim, dementiam siue cardiacam significat
 urina tenuis, maxime si dolor capitis, & scapularum, & insomnia
 fuerit. de dynam. Sp. 34. E
 Paracopē aut phrenitim uenturā ostēdit in synocha urina quæ ueluti flo-
 rem uini supernatantem habuerit. de dynam. Sp. 34. F
 Παράκοπος quid significet. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 PARADOXOLOGVS, & paradoxopæus à quibus sit dictus Ga-
 lenus. 10°. meth. med. 7°. 63. C
 PARAGOGAE articularum affectus. intr. Isa. 59. E
 Παράγωγος quid significet. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 PARALIVM, id est papauer. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. G
 PARALLELI ab aliquibus zonæ dicuntur. c. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Paralleli sunt lineæ imaginariæ. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 PARALIVS, siue marinus Tithymallus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. E
 Παράλογος, id est pter rationē quō dicat. in 1°. prrh. c. 2°. 4°. 172. F
 PARALYSIS unde dicta. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Paralysis quid. fin. med. Isa. 47. H/1°. de symp. cau. 3°. 16. C
 Paralysis in corpore sequit ad dominiū phlegmatis. de ana. uiu. Sp. 45. E
 Paralysis cōtingit cōceptis in phlegmatis hora. de sperm. Sp. 37. C
 Paralysis passio atræ bilis. de sperm. Sp. 38. B
 Paralysis cōtingit cōceptis in horis melancholiæ. de sperm. Sp. 37. D
 de Paralysis librum fecit Erasistratus. de assuet. 2°. 60. D
 Paralysis quorum sit neruorum. 3°. de loc. aff. 4°. 17. C
 Paralysis qua parte cerebri affecta fiat. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 Paralysis typum non habet. de typ. 3°. 90. D
 Paralysis quædam leuis est torpor. 2°. de symp. 3°. 19. H
 Paralysis, & torporis differentia. 1°. de symp. cau. 3°. 16. C
 Paralysis qñq; à generatione offendit oculum. de ana. ocul. Sp. 57. G
 Paralysis oculorum quotuplex sit, & quo modo fiat. de ocu. 7°. 187. E
 Paralysis coronæ affectus. intr. Isa. 58. D
 Paralysis affectus communis toti palpebræ. intro. Isa. 58. D
 Paralysis linguae nullum nomen habet. 2°. de symp. cau. 3°. 19. G
 Paralysis stomachi. 3°. de symp. cau. 3°. 25. G
 Paralysis qua causa fiat. 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
 Paralysis pariunt lenti, & crassi humores. de atra bile. 1°. 35. H
 Paralysis qñ sequitur ad cōpressionē uertebrae. 4°. de loc. aff. 4°. 24. C
 Paralysis fit ex solo morbo. 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
 Paralysis sequitur apoplexiam. 4°. de loc. aff. 4°. 22. H
 Paralysis totius corporis est apoplexia. 2°. de symp. cau. 3°. 19. H

Paralysis nunquam uisa secundum aliquos. 4°. de loc. aff. 4°. 25. E
 in Paralysis nullum adest loci affecti signum. 3°. de lo. aff. 4°. 16. B
 ad Paralysis tendit pulsus stupidus, et significat dispositionē esse in ner-
 uis musculi. 1°. de loc. aff. 4°. 8. H
 Paralysis significat urina spissa cardiacorum. de dynam. Sp. 34. H
 in Paralysis urina rubra prædicit futurā mortem. de dynam. Sp. 35. D
 Paralysis quo modo mortem inferat. 1°. de symp. cau. 3°. 16. D
 in Paralysis sanguinea quid agendum. de cura lap. Sp. 112. F
 Paralysis infestante cathartici utimur. de dynam. Sp. 20. E
 ad Paralysis oris. de cura lapidis. Sp. 112. G
 Paralysis quæ conueniant. de dynam. Sp. 31. C
 Paralysis conueniunt euphorbium, & adarce. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G
 Paralysis quid ualeat. de cura lapidis. Sp. 112. F
 pro Paralysis salua. de dynam. Sp. 35. E
 ad Paralysis potio Ioannis filij Ligorij medici. de dynam. Sp. 31. C
 ad Paralysis unguentum. de dynam. Sp. 31. D
 ad Paralysis ualens medicamen. de med. exper. Sp. 105. G/H
 ad Paralysis longo tempore infestatos. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 270. F
 ad Paralysis resolutos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A
 ad Paralysis. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 273. B/secret. Sp. 96. H
 ad Paralysis compositio. secretorum. Sp. 97. A
 PARALYTICA naturaliter puella quō sit. de sperm. Sp. 38. B
 Paralyticus quidam qui fiebat se crus lapideū habere somniabat. de præ-
 sag. ex. infomn. 4°. 213. D
 Paralyticus nemo fit per excauationem. 4°. de lo. aff. 4°. 24. A
 Paralyticis unde grauitas. de mult. 3°. 77. H
 Paralytica si est una medietas linguae, reliqua motū, & sensum nō amit-
 tit propter diuisionē eius i duas partes cōsimiles. de ana. ui. Sp. 49. D
 Paralytica fit sola lingua, tñ seruat tactū, et gustū. 4°. de l. af. 4°. 22. G
 Paralyticorū pulsus qualis. de pul. ad ty. 46. A/4°. de cau. p. 4°. 102. G
 Paralyticis damus phlegmagoga. de dynam. Sp. 21. C
 Paralyticis succurrit potio sancti Pauli. de dynam. Sp. 31. C
 ad Paralyticos acopon. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 273. A
 Παράμεσος digitus qui. intro. Isa. 53. C
 Παράφρονος quid significet. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 Παράφρονας quid sint. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. E
 PARAPHROSYNE 2°. meth. med. 7°. 9. E
 PARAPLEGIA quid. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 4°. 183. E
 Paraplegia quæ sint. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 113. D
 Paraplegia quæ, & quod parotides in ipsis uitiosæ fiant. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 187. G
 Paraplegia quæ, et quod qñq; apoplexia dicat. i. 1°. prh. c. 2°. 4°. 175. F
 Paraplegia quō ex uētis frigidis fiant. in 1°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 113. G
 Paraplegia i mēbri resolutionē decūbit. in 1°. d. mor. uul. c. 2°. 3°. 113. G
 PARAPLEXIA quid. in 1°. prorrh. com. 3°. 7°. 183. E
 Paraplexia quō differt ab apoplexia. fin. med. Isa. 46. B
 Paraplexia quō fiat, & quæ sit. de uict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 138. D
 Paraplexia ex immodico uini potu. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Paraplexia meminit. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 138. A
 Παράματα quæ. de ijs qñ med. fi. cō. 3°. 214. H/de ar. c. 2°. 7°. 265. G
 PARARHYTHMVS qui. fin. med. Isa. 46. G/1°. de puls. diff. 4°. 48. G/comp. pul. Sp. 65. H
 Παράρρυθμος quid. de fascijs. 7°. 294. H
 PARASTATAE latine astites. fin. med. Isa. 44. A
 PARASYNANCHE seu paracynanche quo modo fiant, & in qua
 parte. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 Parasinanche morbus peracutus. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 ex PARATV facillimis remedia melius est componere pro pauperi-
 bus. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. D
 PAREXILLAE meminit. præfag. exper. conf. Sp. 78. B
 PARDALIS habet osium substantiam densiorem, ac duriorē ca-
 pris, suis, & ouibus. 11°. de usu par. 1°. 191. D
 Pardalis adeps qualis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. C
 Pardalinus adeps tenuiū partiū. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 233. H
 Pardalis adeps quo loco reponatur inter calida, quæ ualent alopecijs. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Pardaleon dentes similes leoninis. 11°. de usu par. 1°. 187. C
 Pardales calidi. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 Pardales aridi. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 PARDALIANCHES 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. A
 PARDI cur noctu uident. 7°. de dec. Hipp. 1°. 270. B
 Pardi caro qualis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. A

Pardorum esus hominibus feris relinquendus. de atten. uic. 2^a. 45. E
 Pardi pingue quale. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 269. F
 Pardi adeps qualis. 4°. de comp. med. per ge. 242. A/7°. 5^a. 263. E
 Pardi adeps tenuium partium. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 232. H
 Pardi adeps mollificat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. A
 Pardi adeps sequitur leoninum. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. A
 PAREGORICAE facultates. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. A
 Paregorica quæ. de reme. par. fac. 7^a. 154. C/155. E/de dynam. Sp. 18. H
 Παργυρικόν. i. leniēs medicamētū est lac. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. H
 Paregoricus est uitellus oui extrinsecus illinitus. de simp. med. Sp. 38. E
 Paregoricum inuenitur oleum ubi mala sydonia per tempus maduerint. de simp. med. Sp. 88. D
 Paregoricis rebus mitigātur dolores uetusti, et isanabiles. d. dy. Sp. 19. A
 Παρεγας uinculum à malis per quas ducit nomē habet. de fa. 7^a. 295. A
 PAREMPTOSIS affectus meatuum oculorum. intro. Isa. 58. D
 Parempiosis transsultus spirituum. de uenæ sect. aducr. Eras. 6^a. 5. F
 Parempiosis quid. 13°. meth. med. 7^a. 80. E
 PARENCHYMA quid. 6°. de de ana. adm. 93. A/7^a. 95. E/6°. de de cre. Hip. 1^a. 266. A/14°. meth. med. 7^a. 87. B
 Parenchyma quæ caro. de mult. 3^a. 81. D
 Parenchyma seu affusio dicitur proprie uiscerum caro. de partibus ar. medicæ. Sp. 17. A
 Παρεγχυμα cur uocetur uiscerū caro. 11°. de simplicium medicamentorū facultatibus. 5^a. 77. F
 Parenchyma dicitur caro in gibba iecoris parte. de mul. 3^a. 77. G
 Parenchymatum meminit. de mult. 3^a. 80. E/8°. de comp. med. sec. locos. 5^a. 194. A/10°. meth. med. 7^a. 67. D
 PARENTIBVS unde filij similes. de hist. philos. Sp. 10. G
 Parentibus cur dissimiles filij. de hist. philos. 10. G/de sperm. Sp. 38. G
 Parentibus cur foetus quique non sint similes. de sperm. Sp. 37. A
 Parentibus sanis cur foetus quique prauis sint affecti. de sperm. Sp. 37. A
 Παρεργον έργον ποιέσθαι. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 108. E
 Pareusa. de med. par. fac. 7^a. 176. G
 PARIENTI difficulter mulieri sternutatio superueniens bonum. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 ad Parientes egre suffitus. de med. fac. par. 7^a. 168. G
 quæ Peperūt mulieres ob frictionē nō rubescūt. de cucur. scarifi. 6^a. 3. C
 PARIPIPHIMOSIS quid. fin. med. Isa. 49. C
 PARIETARIA pro urina pronocāda. de med. fac. par. 7^a. 168. C
 ex Parigenis libris concoctorum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. A
 PARILITAS consequenter habens quæ. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. F
 Parilitas iuxta circuitus quæ. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. F
 PARIDIS saltatoris Psilothrum. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 127. H
 Παρίσθια tonsillas uocant greci. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. A
 Παρίσθια qd. 11°. de usu p. 185. G/16°. 1^a. 216. H/3°. d. sym. ca. 3^a. 29. F
 Paristhmia, uuæ, et tōsilla qd. et quo fiāt loco. de tum. præ. nat. 3^a. 84. H
 ad Paristhmia glandule sunt magnæ. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. G
 Paristhmia cōsequūtur sanie à capite defluētē. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. F
 ad Paristhmia, et palatum, et pulmonem cur à capite materia trāsmit-
tatur. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. H
 ad Paristhmia quō tendantur medicamenta. 4°. meth. med. 7^a. 29. A
 ad Paristhmia elxines succum gargarizandum non nulli exhibēt. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. C
 ad Paristhmia gargarizata. 4°. meth. med. 7^a. 29. A
 Paristhmia, et morbis colli quo modo profunt purpuræ marinæ. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. H
 Paristhmiorū phlegmonas tollit scarificatio omnē. de cucur. sca. 6^a. 4. B
 ad Paristhmia phlegmone conflūctantia confert succus cētauræ. de uir-
tute centaureæ. Sp. 93. D
 Paristhmiorum escharis confert succus cētauræ. de uirt. cent. Sp. 93. D
 PARI casus. in 3^m. de mor. nulg. com. 3°. 3^a. 147. E
 Parij multum uiuātur sanguinis missione auctoritate Asclepiadis. in 3^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 147. F
 PARMENIDES primus terram extra duos circulos habitabilem dixit. de hist. philos. Sp. 8. E
 Παροχητέειν est à riuus ad latera diuertere. de cucur. sca. 6^a. 4. F
 PAROCHETEVSIM uocat Hippocrates deriuationem ad par-
tes propinquas. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. B
 Procheteusis. i. deriuatio est eiusdem generis cum euacuatione facta per
particulam, quæ fluxionem suscipit. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 Parocheteusis. 5°. meth. med. 7^a. 30. D
 PARONYCHIA unde dicta. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. H

Paronychias sanat paronychia. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. H
 Paronychia calida est sicca in tertio ordine, et substantiæ tenuis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. H
 Paronychia est tenuium partium, exiccat sine morfu. 8°. de simplicium medic. facul. 5^a. 57. H
 Paronychia fauos sanat. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. H
 ad PARONYCHIAS utuntur Lycio. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 54. G
 Paronychis conferunt sordes aurium. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. E
 ad Paronychias. 8°. de comp. med. sec. loc. 188. G/2°. de comp. med. per ge. 223. A/4°. 5^a. 244. B/de med. fac. par. 7^a. 174. A
 Parorasis id est uisus prauitas. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. B
 de PAROTIDIBVS de reme. par. fac. 7^a. 155. D
 Parotides quid. fin. med. Isa. 48. H
 Parotides. i. abscessus iuxta aures. com. 4°. aph. 74°. Ex. 36. A
 Parotides ab aliquibus symptomata dicuntur. 12°. meth. med. 7^a. 75. F
 Parotides uitiosæ paraplegicis. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 187. G
 Parotides quō fiant, et quā. de dynam. Sp. 34. A
 Parotides fiunt in febribus laboriosis, et quo modo, et ex qua materia. com. 4°. aph. 74°. Ex. 36. A
 Parotides à quibus fiant succis. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 188. G
 Parotides fiunt in adenibus aurium. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 104. H
 Parotides quibus signis cognoscūtur futuræ. in 1^m. prorrh. c. 3°. 4^a. 187. E
 Parotidas quō cognoscet futuræ ex facie. in 1^m. prorrh. c. 3°. 4^a. 188. E
 Parotidum signum præcipuum. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 188. H
 Parotides simplices quibus curentur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. E
 Parotidibus inchoatibus præsidium. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 146. H
 in Parotidibus nunquam est usus repulsoriorum. 3°. de compositio. med. secundum locos. 5^a. 146. H
 Parotides non sunt reperiendæ, sed attrahendæ. 3°. de compositio. med. sec. loc. 5^a. 146. E
 Parotides quibus digerantur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. E
 Parotides tolluntur à tussicula cum spūto frequenti. in 1^m. prorrheticum. commentario 3°. 4^a. 188. G
 in Parotidibus quā uenæ sectio exercenda sit. 3°. de compositio. med. secundum locos. 5^a. 146. E/F
 ad Parotidas cucurbitula. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 146. D
 Parotides quo modo incidendæ. de dynam. Sp. 32. C
 Parotides quo modo finiant. 3°. de cris. 4^a. 139. E
 Parotidas citra suppurationem curari per inferiora rarissimum est. in 1^m. de mor. uulg. com. 2°. 3^a. 116. F
 Parotides euanescentes reuertūtur. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a. 179. E
 in Parotidibus durities quō curāda. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 146. F
 ad Parotidas butyro utuntur. 10°. de simp. med. fac. 73. G/ 5^a. 74. C/D
 Parotidas soluunt caricæ sicut Iris. de simp. med. Sp. 84. C
 Parotidas induratas uiuat erysimum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. E
 ad Parotidas caprinum stercus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. E
 Parotidas sanat urtica. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. C
 Parotidibus inueteratis qd cōpetat. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 147. A/D
 Parotidas sanat emplastrum diachrysu. de dynam. Sp. 32. C
 ad Parotidas Archigenis medicamētū. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 146. H
 ad Parotidas. 2°. de cōp. med. per ge. 223. A/3°. de comp. med. sec. loc. 146. D/242. H/5°. 246. E/247. A/D/F/6°. 256. H/259. E/261. H/5^a. 262. A/de med. fac. par. 7^a. 162. G/de hist. philos. Sp. 8. E
 PAROXYSMVS lege circuitus, et accessio. 7^a. 6. A
 PARS et totum sunt ad aliquid. 1°. meth. med. 7^a. 6. A
 Partes illa dicuntur, quæ totum cōplent. in tim. Pla. 1^a. 287. A
 Pars quæ sit. 1°. meth. med. 7^a. 6. A
 Pars, et species in anima idem. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 286. C
 Partes minimas simul ponere non est tota per tota miscere. 1°. de tempe-
ramentis. 1^a. 14. G
 Partes uicinæ qualitate in se agūt. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 238. A
 Partes animalium sunt membra. in tim. Plat. 1^a. 287. A
 Partes corporis sunt loci. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 138. B
 Partium inter se differentia. 16°. de usu par. 1^a. 215. B
 Pars animalis quō ab alia differat. 7°. meth. med. 7^a. 43. F
 Parti omni quatuor qualitates dant certam quandam temperaturam. 1°. de usu partium. 1^a. 115. D
 Partium symmetria qualis. 11°. de usu par. 1^a. 188. G
 Partes omnes inueniendi methodus. 1°. de usu par. 1^a. 114. G
 Partis substantia debet sciri ad usum adiumentorum. de cōst. ar. Is. 41. C
 Partis cuiusq; essentia primo, deinde actio, et societas, quam cum proxi-
mis habet cognosci debet ex anatome. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. E
 Partis substantia

Partis substantia quid doceat. de const. ar. Isa. 41. C
 Partes quō sint factae tales non inquirendum. 15°. de usu par. 1°. 210. F
 Partis formatio quid doceat. de const. ar. Isa. 41. C
 à Partibus secunda utilitas animalibus puenit. 17°. de usu par. 1°. 221. C
 Partium utilitatem scire oportet. de sect. 15. 18. F
 Partium singularum actio, & utilitas necessario sciri debent. de consti-
 tutione artis. 15. 40. G
 Partis utilitas non potest inueniri nisi cognita actione. 1°. de usu partiū.
 114. H/14°. 1°. 205. B
 Partis utilitas cognosci non potest nisi totius instrumenti actio fuerit no-
 ta. 16°. de usu par. 1°. 215. F
 Partis usus pendet ex utili actione. 17°. de usu par. 1°. 221. D
 Partis actio, & usus quō differant, & quid sint. 17°. de usu pa. 1°. 221. B
 de Partium omnium utilitate nullus antiquorum dixit, neq; Aristoteles.
 1°. de usu par. 1°. 115. A
 de Partium usu imperfecta, & quandoq; falsa dixit Aristoteles, et Ero-
 phylus. 1°. de usu par. 1°. 115. A
 de Partium usu imperfecte, & obscure, tamen non perperam, scriptum
 est ab Hippocrate. 1°. de usu par. 1°. 115. A
 de Partium usu propter quid scripserit Galenus. 1°. de usu pa. 1°. 115. A
 de Partium usu utilitates. 17°. de usu par. 1°. 222. E
 de Partium usu tractare pertinet ad philosophum, non solum ad medi-
 cum. 17°. de usu par. 1°. 222. D
 de Partium usu liber principium theologiae. 17°. de usu par. 1°. 222. D
 Pars nulla habetur propter se ipsam, aliter esset frustra, & abscindenda.
 17°. de usu par. 1°. 221. C
 Partes simplices primo considerandae sunt. 5°. meth. med. 7°. 29. G
 Partes simplices habent particulas fibrosas, membranosas, & carnosas.
 10°. meth. med. 7°. 67. D
 Partes dissimilares quae sint. 7°. meth. med. 7°. 44. H
 Partes primae quae formentur. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Partes ultimae quae formentur. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Partes magnae animalis quae. 1°. de usu par. 1°. 114. G
 Partium solidarum qualitas, ex quibus sit. 11°. meth. med. 7°. 68. B
 Partium solidarū quantitas semper eadem manet. 11°. meth. med. 7°. 68. B
 Partis cuiusq; quantitas est in organis. 2°. meth. med. 7°. 13. D
 Partes pro dignitate considerandae. 7°. meth. med. 7°. 49. B
 Partes quae ad uitam conferunt sunt principes. 6°. de usu par. 1°. 150. B
 Pars principalis quot nominibus possit dici. 2°. de decre. Hip. 1°. 238. F
 Pars princeps in corpore quae sit habenda. 6°. de usu par. 1°. 150. A
 Partium principaliorū providentiā habet natura. 2°. de usu pa. 1°. 123. B
 Partes principales à natura sunt maiore robore dotatae. q. ca. mor. 3°. 8. D
 Pars una sola satis est ad naturā ostendendum. 17°. de usu par. 1°. 222. A
 Partes principales sunt in profundo. 2°. de usu par. 1°. 123. B
 Partes minus principales sunt in superficie. 2°. de usu par. 1°. 123. B
 Partes principales quibus cor gubernatur tres sunt. 5°. de lo. aff. 4°. 28. H
 inter Partes ignobiles numeratur panniculus cor ambiens. 5°. de locis
 affectis. 4°. 29. E
 Partes corporis summae quae sint. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. A
 Partes extremae habent parum carnis, & pinguedinis. 3°. de alimentorū
 facultatibus. 2°. 26. F
 Partes extremae nervosae, & cutaceae. 3°. de alim. fac. 2°. 26. F
 Pars corporis inanis quae. in progn. Hipp. com. 2°. 4°. 197. F
 Partes corporis cassae quae sint. de ijs, quae in med. fi. com. 2°. 7°. 209. B
 Partes quae quiescunt. de ijs, quae in med. fi. com. 2°. 7°. 209. H
 Partes corporis lapae quae. in prog. com. 2°. 4°. 197. F
 Partes externae ut aures, nasi primae debent esse factae ex substantia, quae
 non facile contundatur, uel frangatur. 11°. de usu par. 1°. 188. H
 Partes cur calidae, uel frigidae. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 16. G
 Pars dextera quō sinistra calidior. 14°. de usu par. 1°. 206. F
 Partes secundum rectitudinem sitae plus inter se communicant. 14°. de
 usu partiū. 1°. 206. G
 Partes contrariae non possunt bene uniri. 11°. de usu par. 1°. 191. F
 Partium quae connexu uniuntur proprium. 3°. de ana. adm. 5°. 74. C
 Pars quae non habet coniugē debet esse in medio. 15°. de usu pa. 1°. 210. G
 Partis positio obliqua duplex. 2°. de usu par. 1°. 125. B
 Partes cur tenuiores in medio radij, & ulnae. 2°. de usu par. 1°. 125. B
 Partes cur crassiores in cubito, & carpo. 2°. de usu par. 1°. 125. B
 Partes, quae non habent operimentum in homine, remedium in constru-
 ctione habent difficultatem ad patiendum. 1°. de usu par. 1°. 117. A
 Partes sub facie habent nervos à spina. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Partes infernae à spinali medulla accipiunt vires, ac robur. 16°. de usu

partium. 1°. 216. F
 Partes habentes magnos nervos propter sensum. 5°. de usu par. 1°. 145. C
 Partibus habentibus sensum exactiorem maiores, & molliores nervi à ce-
 rebro immittuntur. 16°. de usu par. 1°. 215. B
 Partes praeter uentriculum, & eius os non habent sensum indigētiā. 4°.
 de usu par. 1°. 136. E
 Partes oēs consequenter exugunt à uentriculo. 4°. de usu par. 1°. 136. E
 Partes sub facie quae habeant nervos à cerebro. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Partes intra peritonaeū unde nervos accipiant. 16°. de usu par. 1°. 216. F
 Partes quae multum moventur habent nervum durum, & magnum. 16°. de
 usu par. 1°. 215. B
 Pars motu uoluntario non mouetur sine musculo. 11°. de usu p. 1°. 190. C
 Partes, quae moventur motu uoluntario, habent ad minus duos musculos.
 10°. de usu par. 1°. 180. G
 Partes animalis quae sunt utiles generare humores ad qd ipsos generent.
 com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Partes aliquae recipiunt semen. 15°. de usu par. 1°. 210. A
 Partes aliquae eijciunt semen. 15°. de usu par. 1°. 210. A
 Partes quae totius habent cognitionem. 4°. de diff. puls. 4°. 67. E
 Partium superiorum exercitatio quā maior. de par. pil. exer. 2°. 49. E
 Partium robur quō exercetur, & firmatur. 2°. de san. tuē. 2°. 74. D/E
 Partes simul attritae quid acquirant. 1°. de san. tuen. 2°. 68. C
 Partiū proximarum compressio quo modo fiat. 1°. de san. tuen. 2°. 68. C
 Partes nostri corporis quae recipiant, & transmittant recrementa. de cu-
 ran. rat. per sang. mis. 6°. 17. H
 per Partes inferiores exit status inutilis. 4°. de usu par. 1°. 138. A
 Partes corporis quo modo à uirtutibus uarijs gubernantur. 2°. de arte
 cur. ad Glauc. 7°. 103. B
 Partes omnes à quatuor naturalibus facultatibus gubernantur. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 75. A
 Pars quaelibet habet quatuor facultates. 8°. de compos. medic. sec. locos.
 194. A/9°. 5°. 198. D
 Pars quaelibet animalis habet quatuor potentias, & quae sint. de causis
 mor. 3°. 8. D/com. 1°. aph. 22°. Ex. 10. C
 Pars quaelibet animalis habet naturales potētias. c. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Partes omnes habent uim attractricē, retentricem, excreticem, altera-
 tricem. 4°. de usu par. 1°. 136. E
 Partes oēs hnt uim expultricē, & attractricem. de instr. odor. 1°. 112. F
 Partium animalium opus quod. in prog. com. 1°. 4°. 197. B
 Partes quaedam corporis quibus priuatim fruatur, & quibus uniuersum
 corpus, sexto loco est considerandum. 2°. de loc. aff. 4°. 13. D
 Partium omnium communes actiones quae. 5°. de loc. aff. 4°. 34. D
 Partium animalis munia quae. de diff. mor. 3°. 4. H
 Pars quaelibet aialis habet propriam actionem. 7°. meth. med. 7°. 43. F
 Partes corporis sine doctrina suas faciūt actiōes. 6°. de lo. af. 4°. 42. A
 Pas quaelibet habet humorem similem. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Partes omnes non aluntur eodem alimento. 6°. de usu par. 1°. 155. B
 Pars unaquaq; proprium habet nutrimentum. cō. 2°. aph. 12°. Ex. 12. E
 Pars quaelibet trahit proprium alimentum. 6°. meth. med. 7°. 40. D
 Partes omnes corporis sanguinem sibi familiarem trahunt. 9°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 198. C
 Partes, quae nutriuntur, trahunt ex proximis uasis alimētum. 4°. de usu
 par. 140. B/9°. 1°. 172. G
 Partes, quae trahunt à longinquo, habent instrumentum adiuuans. 9°. de
 usu partiū. 1°. 172. G
 Pars quaelibet trahit ad se succum adglutinat, & assimilāt. de naturalib.
 facultatibus. 1°. 293. B
 Partes, quae uolunt succum, quo nutriuntur, alteratum: habent aliquando
 cauernulā, uel sinum, uel penu, in quo alterat. 3°. de nat. fa. 1°. 308. B
 Partes singulae habent uim primum attrahendi nutrimentum, postea al-
 terandi, postea in partem propinquam transmittendi. 6°. de sanitate
 tuenda. 2°. 100. C
 Partes quō transmittant ad alias partes. 6°. de sa. tuen. 2°. 100. C
 Partes primo sumunt pro suo alimento, postea ad alias partes mittunt.
 4°. de san. tuen. 2°. 88. A
 Partes corporis augentur in longum, latum, & profundum. 1°. de usu
 partiū. 1°. 115. H
 Partium magnitudo à quibus augetur. de cau. mor. 3°. 9. D
 Partes omnes indigent calore naturali semper, sed secundum modum.
 16°. de usu par. 1°. 220. D
 Partium calor quo modo feruetur. de usu puls. 1°. 228. C
 Partes solidae quo modo custodiantur. 11°. meth. med. 7°. 68. E
 xx iij Partes carnosae

Partes carnosae quo modo custodiantur. 11°. meth. med. 7°. 68. E
 Partes semper magis siccantur in processu aetatis. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Partes quod ob uictum, & non ob imbecillitatem laborent argumentum. 6°. de san. tuen. 2°. 100. D
 à Partibus longinquis quò trahunt medicamenta. de cathar. Sp. 94. H
 Partes quasdam corporis priuatim uitiant medicamenta quaedam. de the-
 ria. ad Pisonem. 5°. 91. A
 Partes effoeminantur à medicamentis adstringentia non habentibus. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 212. C
 Partes corporis priuatim iuuat quaedam medicamēta. de the. ad Piso. 5°. 91. A
 à Partibus denominata quò sunt medicamēta. 5°. de simp. me. fa. 5°. 38. E
 in Partibus omnibus corporis qui fiant morbi. 3°. de lo. aff. 4°. 18. C
 à Parte patiente, ut plurimum nominantur morbi. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 95. F
 Partes quae primo frigescent. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. A
 Partes extremas corporis frigidas esse quando malum, & quando non. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Partium extremarum frigiditas in forti dolore uentris, malum. com. 6°. aphorismo 16°. Ex. 47. F
 Partes insensibiles non dolent. 12°. meth. med. 7°. 78. C
 Pars corporis dolens, dura, renitens in tumorem eleuata quo modo fiat, & curetur. de sect. Isa. 16. D
 Partibus dolentibus cur inflammationes fiant. cō. 5°. aph. 53°. Ex. 42. E
 Partibus dolentibus quippiam influit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. D
 Partes quae à fluxione incalescent. de ineq. intemp. 3°. 43. E
 Partes cur mittunt sanguinem. 11°. meth. med. 7°. 80. F
 Partes cur attrahunt sanguinem. 13°. meth. med. 7°. 80. F
 Partes ualēiores supflua mittūt ad ibecilliores. 13°. meth. med. 7°. 80. H
 Partes quo modo contendant transmittere nocuum ad alias. de cur. rat. per sang. mis. 7°. 17. H
 Partes debiliores cur primae morbis excrementitijs corripuntur. de cu-
 ran. rat. per sang. mis. 6°. 17. H
 in Partem agram semper deferuntur humores. 11°. meth. me. 7°. 74. B
 ad Partes imbecillas descendit quod in corpore redundat. 1°. de alimen. facultatibus. 2°. 10. H
 Pars infirma proptē grauatur. de curan. rat. per sang. mis. 6°. 17. G
 Partiu grauitas significat imbecillitatē facultatis. in pg. c. 2°. 4°. 198. F
 Partes aliquae cur alijs imbecilliores. de cau. mor. 3°. 8. D
 Pars imbecilla quae sit. 11°. met. me. 7°. 74. A
 Pars imbecilla quò leditur ab extrinsecis. 6°. de san. tuen. 2°. 100. D
 Partis imbecillitas non est satis ad inducendum, sed oportet etiam humo-
 rem adesse. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Partes quò intelligantur per consensum affici. 2°. de loc. affe. 4°. 14. C
 Pars laesa per consensum nondum habet permanentem dispositionē. 2°. de loc. affe. 4°. 14. D
 Partes corporis quā compatiuntur alijs. com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. F
 Partibus quae sentiendi, & mouendi uim habent solis accidit, ut ipsis ne-
 quaq̄ affectis earum pereat actio. 1°. de loc. affe. 4°. 8. A
 in Partibus animalibus symptomata sunt diuersa, ratione qua sunt ani-
 mata, & ratione qua sunt naturalia. 1°. de loc. affe. 4°. 8. B
 pp Partium circumiacentium innixum uasorum angustia. 1°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 68. C
 Partes superficiae, et ipsarum affectus facile cognoscuntur, partes in-
 timae non item. 1°. de lo. affe. 4°. 2. C
 Partes in imo corpore expetunt uirum exercitata cogitationis. 1°. de lo-
 cis affectis. 4°. 2. B
 Pars principalissima grauiter affecta mortem inducit. commentario 7°. aphorismo 50°. Ex. 58. B
 Parte principali male affecta necesse est cito terminari. commentar. 4°. aphorismo 74°. Ex. 36. A
 à Parte principali ad minus principalem fieri diuersionem bonum est, e-
 contra malum. com. 6°. aph. 25°. Ex. 48. F
 de Partium usu sciētia ad curationē conuenit. 17°. de usu par. 1°. 222. G
 ad Partem affectam cognoscendam cognitio utilitatis, & actionū con-
 fert. 17°. de usu par. 1°. 222. F
 à Parte indicatio curatiua. 5°. meth. med. 31. F/9°. 58. G/13°. 7°. 85. G
 Partium affectarum notio semper inuenienda. 3°. de loc. affe. 4°. 15. B
 Partis affectae indicium est proprietas essentiae. 6°. de loc. affe. 4°. 39. B
 Partium affectarum semper memoria est habēda in omnibus morbis. 13°. methodi medendi. 7°. 88. A
 Partium corporis naturas sciat, qui uulnera neruorum curat. 3°. de cōp. med. per genera. 5°. 231. B

Partium utilitatem noscere oportet in eximēdis sagittis, aut iaculis. 17°. de usu par. 1°. 222. G
 Partem patientem, & passionem significantes morbi. 2°. de arte curati. ad Glauconem. 7°. 100. D
 Partem cui applicanda remedia, scire ualde confert ad curandi rationē. 2°. de loc. affe. 4°. 13. G
 in Partibus similaribus scopi curatiui qui. de const. ar. Isa. 39. H
 in Partibus quae ad numerum spectat curatiui scopi. de cōst. ar. Isa. 39. H
 Parti cui adhibenda remedia quando per consensum sit affectio. 2°. de lo-
 cis affectis. 4°. 13. G
 Pars anteq̄ remedijs subijciat, totū est purgandū. 4°. meth. me. 7°. 26. F
 Pars non potest sanari ante totum. 4°. meth. med. 7°. 25. E
 Partes corporis quo modo praeprandae ad curationem. 4°. de compositi. medic. sec. loc. 5°. 150. B
 ad Partium numerum aegritudo quae. de cau. mor. 3°. 9. C
 Partes deficientes quae possunt corrigi, & quae non ars med. Isa. 69. A/B
 de Partibus faciei, quae intrinsecus afficiuntur in quarto libro de locis affectis agit Galenus. 4°. de loc. affe. 4°. 21. F
 Partium seruiuentium respirationi, & pulmonis passio, et inflammatio fa-
 ciunt spirandi difficultatem. com. 4°. aph. 50°. Ex. 33. C
 Partes oēs laesae non sunt roborandae. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B
 Partes corporis à quibus statim est euacuandum, & à quibus non. 7°. me-
 thodi medendi. 7°. 49. A
 Pars uulnerata altiore locum occupat. 6°. metho. med. 7°. 39. A
 Parti aduersae loci laesi medicamentum ponit in laeso neruo. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 229. F
 Partes in profundo acrius sanantur, q̄ in superficie. fin. med. Isa. 50. A
 Pars incurabilis à corpore demenda est. 6°. de compositione medicamēt. per genera. 5°. 255. D
 Partes quae exciduntur in affectibus. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 Partes quibus exciduntur à corpore. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. D
 Pars agitur cum toto. de art. com. 3°. 7°. 275. G
 Parte secta tutius est urere, ut i pudēdis. 2°. de arte cu. ad Gl. 7°. 107. A
 Partium differentiae ratione febris. 2°. de diff. feb. 3°. 42. F
 Partes inferiores pulsuum quae dicantur, & quae superiores. 3°. de di-
 gnosc. puls. 4°. 80. H
 Partis nota in ponderibus graecis. de pond. & mens. 5°. 275. H
 PARTICHVVS succus pro doloribus. in 6°. de morbis uulgaribus. commentario 6°. 3°. 196. B
 Particha lachryma per se obest, cum alio, & paucha conducit. 3°. de tēpe-
 ramentis. 1°. 23. B
 PARTICVLAE quae sint. 1°. de usu par. 1°. 113. B/1°. methodi me-
 dendi. 7°. 6. A
 Particula animalis propter quid dicitur una. 1°. de usu par. 1°. 113. C
 Particula alijs proxima ποσειδών grāce dicuntur. de ineq. intēp. 3°. 43. C
 Particulae corporis apud antiquos loci dicuntur. 1°. de loc. affe. 4°. 2. B
 Particularum propriam substantiam complent temperamenta. 1°. de usu partium. 1°. 115. D
 Particulae formantur quā utilitas adest. an omn. animalis par. 1°. 326. E
 Particulae multae fiunt ex semine tanquā ex materia quae denuo fieri non
 possunt. de const. ar. Isa. 39. G
 Particulae prominentes animalium ex qua substantia creatae sunt. 1°. de usu partium. 1°. 115. G
 Particulae aialium differunt, quia & aia differunt. 1°. de usu p. 1°. 113. E
 Particularum diuersus sensus. de mult. 3°. 77. F
 Particulae omnes animae utiles sunt. 1°. de usu par. 1°. 113. C
 Particula cuiuscūq; cōstōnē cognoscere oportet. 2°. de usu pa. 1°. 123. B
 Particulae perfectae politicae assimilantes. an oēs animalis par. 1°. 326. F
 de Particularum utilitate antiqua disputatio, & diffensiones. 1°. de usu partium. 1°. 114. F
 Particularū usum antiquorū pauci mouere. 3°. de usu par. 1°. 128. G
 Particulae utilitas nō potest bene inueniri antequam eius actio noscatur. 1°. de usu par. 117. A/4°. 1°. 139. C
 Particulam ostendere uolens cito illam detegat, & uario modo demon-
 stret. 1°. de ana. adm. 1°. 64. B
 Particula quaelibet multo ocio inspicienda est. 1°. de ana. adm. 1°. 63. H
 Particula nulla est oscitanter consideranda. 5°. de usu par. 1°. 144. B
 Particula à quodam Atticissante putabatur uua. 6°. de compositione me-
 dic. sec. loc. 5°. 173. E
 Particula quaelibet corporis quo modo superet cor duplicem commodita-
 tem recipiens. 5°. de usu par. 1°. 228. C
 Particula quaelibet musculi habet motum connatum in se ipsam. sc. coitio-
 nem. 1°. de

nem. 1°. de motu mus. 1°. 310. F
 Particulæ oēs trahūt nutrimentū sibi cōueniēs. 3°. de symp. cau. 3°. 26. A
 Particula quælibet nutrimentum sibi familiare attrahit. 3°. de simpliciū
 medic. facul. 5°. 23. D
 Particula quælibet nutritur sibi simili. 6°. de usu par. 1°. 151. D
 Particularū diuersitas secundū sanguinē nutrientem. de cōsue. 2°. 61. D
 Particulæ per ampla orificia trahentes succum non trahunt ipsum purū.
 5°. de usu par. 1°. 144. G
 Particulæ per parua orificia trahentes succum trahunt ipsum sincerum.
 5°. de usu par. 1°. 144. G
 Particula aliqua corporis potest esse plena, tamen corpus non erit ple-
 thoricum. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Particularū tēperies nō est filis excrementōrū naturæ. 2°. de tēp. 1°. 21. C
 in Particula potest colligi pituita tamē non erit humida, sed frigida. 2°. de
 de temperamentis. 1°. 21. C
 Particula una ppria ē singulariū aīalis corpis actionū. 1°. d. l. aff. 4°. 3. H
 non Particulis, sed functionibus egemus. 7°. meth. med. 7°. 8. C
 Particula agit secundū proprietatem tēperamenti. 5°. de loc. aff. 4°. 35. F
 Particulæ actio quō defendatur. 7°. meth. med. 7°. 43. F
 Particulæ quæ excitantur quales. de consuet. 2°. 61. E
 Particulæ duræ, & siccæ ostendunt sua spatia. de ineq. intēp. 3°. 43. D
 Particula, quæ parum trahit, habet intemperiem, quæ est morbus. de
 symp. diff. 3°. 13. A
 Particularum trahentiū cibum symptomata. 3°. de symp. cau. 3°. 26. A
 Particulæ oēs quæ nutriūtur, excrementū creant. 1°. de na. fa. 1°. 296. E
 in Particula omni adest facultas, quæ expellit, quod est præter naturam
 in ea. 2°. de symp. cau. 3°. 21. C
 Particulæ quō expellant superflua. 2°. de symp. cau. 3°. 22. G
 Particularum robur, & imbecillitas diuersa gignunt symptomata. 3°. de
 sympt. cau. 3°. 30. C
 Particulæ semper transmittūt ad imbecillissima. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
 ob Particularum, quæ excrementa expurgant imbecillitatē bilis ama-
 ra. & nigra, & serosum excrementum parum commode purgātur.
 3°. de symp. cau. 3°. 26. B
 ob Particulæ unius imbecillitatem omnes thoracis partes dilatantur. 4°. de
 de locis affectis. 4°. 25. A
 à Particula lesa morbi nominati. 2°. meth. med. 7°. 9. D/F
 Particula qñ sola est causa affectionis. 4°. de loc. aff. 4°. 23. C
 Particulæ duplicē usum habentes sæpe in duplices ægritudines, uel cau-
 sas incidunt. de diff. mor. 3°. 4. H
 de Particularum notis affectibus non loquitur Galenus in libris de locis
 affectis, sed de occultis. 4°. de loc. aff. 4°. 22. F
 Particula cotilis in quibus morbis ammittitur. 14°. meth. med. 7°. 93. C
 Particulæ affectæ natura curationē indicat. 1°. de compositio. medicamē.
 secundum locos. 5°. 121. B
 Particula si sit sicca, & morbus sit humidus quid agendum. 3°. methodi
 medendi. 7°. 21. F
 Particula gibbosa quō curetur. de const. ar. 15. 39. D
 Particula compressa quō curetur. de const. ar. 15. 39. D
 Particula lenis quō curanda. de const. ar. 15. 39. D
 Particula aspera quo modo curanda. de const. ar. 15. 39. D
 in PARTICULARES distinguuntur uniuersales differentie. in
 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 174. G
 Particularia artis scienda sunt. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 257. C
 in Particularibus nisi exerceatur, non sat est euenisse in uniuersalia. 13°. de
 methodi medendi. 7°. 83. D
 Particularia addiscenda post uniuersalia. i. 1°. prr. Hip. c. 3°. 4°. 184. H
 circa Particularia debet exerceri medicus. 4°. de loc. aff. 4°. 21. E
 in Particularibus consistit exercitatio. 9°. meth. med. 7°. 58. C
 Particulares naturas cognoscere difficillimū est. 3°. meth. med. 7°. 20. F
 in Particulari non addiscuntur artes, neq; pleuritis addiscitur in pleuri-
 tico Dione. 2°. diff. puls. 4°. 57. B
 nō Particularē, sed gñalē hoīem curabāt Methodici. 3°. met. m. 7°. 20. F
 à Particularibus fit uniuersalium doctrina. de uictus ratione in mor. acu.
 comment. 1°. 7°. 111. A
 Particularia in ulibus cōtinētur. de uict. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 124. G
 Particularibus sermonibus pro uniuersalibus utitur Hippocrates. de uic.
 rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. A
 ex Particulari exemplo communis sermo declaratur. de uict. ra. in mor.
 acu. com. 1°. 109. G/111. A/de arti. com. 3°. 7°. 277. D
 Particularia ad unū nomē reducit Hippocrates. 2°. de diff. resp. 3°. 66. B
 Particularia organa hñt particulares texturas. de anat. uiu. Sp. 43. F

Particulares sensus oēs ad cōmunē sensum reducūtur. d. ana. ui. Sp. 45. G
 à Particularibus quæ ducunt membris medicamenta, localia esse certum
 est. de cathar. Sp. 94. H
 Particularia remedia quæ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. H
 PARTITIONEM quoddam exercitiū uocabāt Theon, & Thry-
 phon. ad Thrasy. 2°. 109. E
 PARTVS quo modo incipiat, & quo tempore, et quō cognosci pos-
 sit. com. 5°. aph. 37°. Ex. 40. H
 Partus ex uehementissimis motibus. 3°. de na. fac. 1°. 305. H
 Partus quanto fiat. 3°. de nat. fac. 1°. 305. G
 Partus fit qñ fœtus per os potest nutriri. 15°. de usu par. 1°. 213. A
 Partus temporis diuersitas. de ana. uiu. Sp. 52. C
 de Partu septimestri. de septim. par. 1°. 340. H
 Partus septimestres cur uiuunt. fin. med. 15. 49. G
 Partus octimestris cur non uiuunt. fin. med. 15. 49. G
 Partus i cētesimo octuagesimo quarto dies semel uisus. d. se. pa. 1°. 341. A
 Partū duodecim gestari mēsis credit Timæus. de hist. phil. Sp. 11. D
 Partibus mulierum conuenit natura constitutionum. de decub. progno.
 ex math. scientia. Sp. 16. B
 in Partu dilatatur collum matricis ut concauitas. de anat. uiu. Sp. 51. E
 in Partu matricis collum plurimū distenditur. 14°. de usu p. 1°. 204. F
 in Partu matricis prægnātis collū summe aperit. 15°. de usu p. 1°. 213. A
 in Partu fœtus caput quō in collo matricis. 15°. de usu par. 1°. 213. A
 Partus tempore in matrice conuertit se puer ad exitum. s. caput inferius,
 & extremitates superius. de anat. uiu. Sp. 52. D
 Partus boni duo exigunt, uigorem infantis, & prægnantis. commen. 5°. aphorismo 53°. Ex. 42. D
 Partus non sine periculo qui. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 Partus præter naturam obliqui per longum. 15°. de usu par. 1°. 213. A
 in Partu manus, et crus quandoq; exeūt ante caput, sed sunt partus dif-
 ficiles. 15°. de usu par. 1°. 213. A
 in Partu quando pedes præcedunt timendum est ne brachia frāgātur. de
 anat. uiu. Sp. 52. D
 in Partu qñ pes unus præcedit timēdū est de alio. de anat. uiu. Sp. 52. D
 Partus cur ægre exeant. fin. med. 15. 49. H
 in Partu rumpuntur cotylidones, & exit sanguis. de anat. uiu. Sp. 52. D
 in Partu profluuium ab antiquis dictū purgatio. de atra bile. 1°. 36. H
 post Partum profluuium sanguinis quid proffit. de pass. mul. Sp. 96. B
 in Partu quæ nō expurgātur, qd faciāt. in 1°. prorrh. cō. 2°. 4°. 175. E
 à Partu purgationes non habentium remedium. 7°. de compositio. med. sec.
 loc. 5°. 185. F/de med. fac. par. 7°. 169. A
 à Partu relicta educens confectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. H
 à Partu si alba retineātur cū febre, insaniūt. i. 1°. prorr. cō. 2°. 4°. 175. D
 à Partu ex retēta purgatione mortua. in 1°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 122. D
 Partus qua tempestate difficiles. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. F
 ad Partus difficultatem. de med. fac. par. 7°. 168. E
 Partus ut acceleretur. de med. fac. par. 7°. 168. G
 ad Partum retinendum remedium. de dynam. Sp. 30. A
 Partus expellit Artemisia. de simp. med. Sp. 80. F
 Partum expellit Cardamomum. de simp. med. Sp. 82. F
 Partui medicamentum Cedrea. de simp. med. fac. 5°. 50. A
 Partum expellit Centaurea. de simp. med. Sp. 82. A
 Partum expellit Chamædrys. de simp. med. Sp. 82. G
 Partum deicit Daucum. de simp. med. Sp. 83. D
 Partum expellit Gentiana. de simp. med. Sp. 84. G
 Partum expellit Holonium. de simp. med. Sp. 83. H
 Partum deicit Lilium. de simp. med. Sp. 86. D
 Partum expellunt Lipstiani. de simp. med. Sp. 86. C
 Partum expellit Nepita. de simp. med. Sp. 87. H
 Partum expellit Pulegium. de simp. med. Sp. 88. H
 Partum expellit Ruta si plus sumatur. de simp. med. Sp. 89. D
 Partum expellit Sauina. de simp. med. Sp. 85. C
 Partum expellit semen Violarum. de simp. med. Sp. 91. H
 Partum uiuum necat filix mortuum autem eicit. 8°. de simplicium medic.
 facultatibus. 5°. 59. C
 Partum uiuentem interficit, et mortuū eicit Leucoij semen. 7°. de simp.
 medic. facul. 5°. 54. C/D
 in Partibus cur refrigerentur mulieres. 14°. de usu par. 1°. 204. H
 post Partū dolori mulieris datur decoctio sgnāti. de med. exp. Sp. 106. F
 ex Partu molestiarum remedium. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. B
 à Partu palloris remedia. de med. fac. par. 7°. 169. A
 ex Partu ulceri matricis quid succurrat. de pass. mul. Sp. 96. B

- in Partu factæ plagæ quid conferat. de pass. mul. Sp. 96. B
 cur à Partu foemina celeriter augeatur. i. 6^m. d. mor. uul. cō. 3°. 3^a. 169. E
 à Partu numeradæ sunt iudicatioes i mulieribus. in pgn. c. 3°. 4^a. 208. A
 PARVILIDES, epulides, & thymi quid. de tumo. præ. nat. 3^a. 84. H
 Parulis oris affectus. intro. Isa. 59. C
 Parulides consequuntur saniam à capite defluentem. 6°. de sa. tu. 2^a. 98. F
 Parulidarum curatio. intr. Isa. 59. H
 ad Parulidas confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. D
 ad Parulidas. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 165. H
 PARVITAS non est simpliciter inditium siccitatis. de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. H
 Paruitas cordis non est causa timiditatis. de ana. uiu. Sp. 53. A
 Paruitatis membrorum causa est uel paucitas materiæ, uel naturæ debilitas, uel incisio. de ocul. 7^a. 185. G
 PARVO contrarium est magnum. 11°. meth. med. 7^a. 71. B
 de Paruo, & magno disputatur an qualia, uel ad aliquid sint. 2°. d. diff. rentijs pulsuum. 4^a. 54. E
 Paruum, & magnum sunt ad aliquid, & significant quantitatem. 2°. de diff. puls. 4^a. 55. G
 Paruum, & magnum significat magnitudo. de ijs, quæ in med. fiunt commentario 2°. 7^a. 206. G
 Paruum, & magnū dicuntur in qualitatibus. 3°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 228. H
 Paruum quo termino statuatur. 2°. de dign. puls. 4^a. 76. E
 Parua, & magna quæ. 2°. de diff. puls. 4^a. 56. A
 Parua non sunt magnorum principia. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 262. F
 Parua illa sunt præstatißima quæ magna cōtinēt. 8°. de usu pa. 1^a. 169. H
 Parua sensum effugiunt. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. E
 i Paruis aialibus uidet unus solus uētriculus cordis. d. util. resp. Sp. 64. D
 Paruorum animalium caro lenit uentrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Paruum quod est ex aialibus siccis uelocius digeritur, quam magnum. de dissol. cont. Sp. 73. C
 ad Parua, spissa, & rubicunda ulcuscula capitis confert succus centaureæ. de uir. cent. Sp. 93. B
 ad Parua incisa apostemata ualet succus cētaureæ. de uir. cent. Sp. 93. H
 Paruarū auium caro generat sanguinem calidiorem, & crassio rem temperato. de diff. cont. Sp. 73. A
 Parua Cheme drachmas habet duas, magna uero treis. de ponderibus, & mensuris, 5^a. 276. D/G
 Paruum cor non timidum. de anat. uiu. Sp. 46. G
 Paruum cor licet habeant tyrys, serpens, mustella, & aialia quedā alia, tñ quia calidum habent, audacia sunt. de ana. uiu. Sp. 53. A
 Parui cordis animalia cur audacia. de ana. uiu. Sp. 46. H
 Paruum corpus propter quod sit. de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. G
 Paruis pisces, quibus non est pinguedo multa, & sunt teneri, sunt boni chymi, & subtilis. de diff. cont. Sp. 73. H
 Parui homines cur. de aeræ aqu. & loc. 2^a. 6. D
 Paruus mons quō dicatur. 2°. de dignos. pul. 4^a. 76. D
 Paruus mons, & magna formica ad aliquid. in 1^m. de morbis uulgaribus commentario 1°. 3^a. 104. A
 ad Parua, spissa, & rubicunda phygetbla capitis ualet succus cētaureæ, de uirtute cent. Sp. 93. B
 Paruorum piscium caro est cibus subtilians. de diff. cont. Sp. 72. D
 Paruæ pile lus conuenit senibus, & pueris. de par. pil. exer. 2^a. 49. E
 Γάργυρον emplastrum glutinatorium. 8°. de ana. adm. 1^a. 103. E
 Parygron medicamentum. 11°. de simp. med. fac. 78. H/7°. de compositi. med. per gen. 5^a. 263. G
 Parygrū medicamētū ad arcendū dolorē. 1°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 129. B
 ad PASCENTIA ulcera. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 216. D
 ad Pascens omne malignum. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 244. E
 ex PASCVO uitioso lac quāle. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. G
 Pascua habentia animalia in locis desertis, & siccis, sunt cibi superfluitatibus carentes. de diff. cont. Sp. 73. E
 Pascua in locis siccis efficiūt carnem uelocioris digestionis, quam pascua in locis humidis. de diff. cont. Sp. 73. C
 Pascua multum faciunt ad lac. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. G
 Pascua si habeat in locū boni nutrimenti mūdi aeris, et sicci, quis multi motus, est melior multum, & subtilior. de diff. cont. Sp. 73. A
 PASICRATES quæ confectione usus est ad urinam ciendam. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195. G
 PASIONIS uiride. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 221. B
 Pasionis medicamentum ulceribus protractis in longum conuenit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 102. C
 Pasionis medicamētum supra ulcus carbunculi. 14°. meth. med. 7^a. 90. B
 Pasionis melinum emplastrum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 130. H
 Pasionis pastillo utendum in sanguinis profluuio ex erosione. 5°. meth. di medendi. 7^a. 31. H
 Pasionis pastillus. 5°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 254. C/6°. meth. med. 7^a. 38. E
 Pasionis pastillo ulcera in naris meatibus à Galeno curata. 3°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 148. G
 Pasionis troscisci ad putrescētia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 107. A
 PASSERES caput paruum habent. 2°. de temp. 1^a. 19. F
 Passeres sunt uolucres laudabiles. de ren. aff. dig. & me. 7^a. 195. F
 Passer laudatissimam carnem habet autumnno. de uict. rat. in morb. acut. commentario 4°. 7^a. 147. B
 Passerum paruorum caro durior est q̄ perdicis. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. C
 Passerculi oēs neq; tenues, neq; crassi sunt. de bon. & ui. succ. 2^a. 34. H
 Passeres montanæ edendæ in uictu attenuante. de atten. uic. 2^a. 45. C
 Passeres montanæ utiles in calidis, & siccis. 8°. meth. med. 7^a. 51. B
 Passerculi in siccitate dantur. 7°. meth. med. 7^a. 45. D
 Passerculi in turribus nidificātes siccis cōueniūt. 6°. de san. tu. 2^a. 99. G
 Passeres turritæ nominatæ aues sunt laudabiles. de renum affectuum diagnosis, & medela. 7^a. 195. F
 Passer troglodytes à proprietate agit in renum calculis. de renum affectuum dign. & medela. 7^a. 194. H
 Passerum stercore utitur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. B
 PASSER, piscis, et solea similia sunt sed diuersæ speciei. 3°. de alimētorum facul. 2^a. 31. D
 Passeres pisces molles carne. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. A
 Passeres pisces facilius cæteris conficiuntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. A
 PASSIBILIA maxime instrumenta hñt homines liquidioris sanguinis, & molles carne. de util. resp. Sp. 64. F
 PASSIO latine, græce pathema. de symp. diff. 3^a. 10. C
 Passio quid significet. 3°. de præ sag. ex pul. 4^a. 114. E/de ijs, quæ i med. fiunt. com. 1°. 7^a. 197. G
 de Pasionis curatiōe, & cā librū fecit Diocles. cō. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Pasionis uocabulum fm aliquos de longa solum ægritudine apud Hippocratem dicitur, quos reprehēdit Galenus. cō. 3°. aph. 28°. Ex. 26. A
 Pasionem quid uocet Galenus. de symp. diff. 3^a. 11. A
 per Pasionem quid intelligat. de motu man. & obs. Sp. 66. D
 Pasionum significatio quid. fin. med. Isa. 46. A
 Passio quid sit. de symp. diff. 3^a. 10. F
 Passio quid. de symp. diff. 3^a. 11. B
 Passio est motus qui ab alio prodit. de motu man. & obs. Sp. 66. G
 Passio quō distinguitur ab actione. de symp. diff. 3^a. 10. E
 Pasionis nomen de morbo dictum. 2°. meth. med. 7^a. 10. D
 Passio, & affectus, & ægritudo idem. de diff. morb. 3^a. 5. A
 Passio est affectus permanens. de sympt. diff. 3^a. 10. D
 Pasionis, & affectus differentia. de symp. diff. 3^a. 10. D
 Passio, et symptoma qñq; eadem res. de sympt. diff. 3^a. 11. A
 Passio quæ potest accidens uocari. de diff. mor. 3^a. 4. D
 Passio quando non potest esse symptoma. de symp. diff. 3^a. 11. A
 Pasionis, & symptomatis differentia. de symp. diff. 3^a. 11. B
 de Pacione Asclepiadis opinio. 1°. de na. fac. 1^a. 293. H
 de Pasionibus librum fecit Polybus. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. D
 Passio in quo consistit. de symp. diff. 3^a. 10. E
 Paciones quæ sint. 2°. meth. med. 7^a. 10. B/C
 Passio est, quod deficit alicui quocunq; ad naturalem eius gubernationē. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. F
 Passio est nauis uehi. 1°. meth. med. 7^a. 6. C
 Paciones appellantur sensuum alterationes. de symp. diff. 3^a. 10. D
 Passio unde habet generationem. de symp. diff. 3^a. 10. D
 Pasionis signa quæ. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. H
 Pacionē, et ptē patiētē significātes morbi. 2°. d. arte cu. ad G. 7^a. 100. D
 Passiōes passiōibus supuenire qd sit apud antiquos. c. 6°. a. 35°. Ex. 50. C
 cū Pasionis magnitudine symptomata sunt magna. de symp. cau. 3^a. 15. B
 Paciones ex principalibus partibus ad cutem transferri confert. cō. 6°. aphorismo 37°. Ex. 50. D
 Pacionē aliq̄ q̄ faciūt passiōes, nō dicūtur sanare. c. 6°. a. 26°. Ex. 48. G
 Pasionis mutatio dicitur proprie, & abusue. com. 5°. aph. 7°. Ex. 37. H
 Passio quonā pacto duntaxat contingit in compositione, & formatione. de diff. mor. 3^a. 2. E
 cū Pacione forti detinentur partes corporis, non semper patiuntur cum aliæ patiuntur. com. 6°. ap. 16°. Ex. 47. F
 Passio aliqua nunquā fiet ex sola membri imbecillitate, nisi humor fluat. comment. 6°.

com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Passio facit abortum. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 Passio aliqua in utero facit abortum. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 à Passionibus diuturnis quò Galenus præseruauit multos per euacuatio-
 nem. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 ad Passionem omnem uberum. de pass. mul. Sp. 96. D
 PASSIVS motus qui sit. 1°. meth. med. 7°. 6. C
 Passiuus motus est alteratio. 2°. meth. med. 7°. 10. A
 PASSVLAE sunt frigidae. de diff. cont. Sp. 74. D
 Passulae dulces, cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. D
 Passulae dulces leniunt uentrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Passulis sine acinis utitur. de remed. fac. par. 7°. 158. E
 PASSAE uuae quales. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. A
 Passa uua habet passi facultatē. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. A
 Passe uuae ponticae parum nutriunt, cur. de diff. cont. Sp. 73. F
 Passae palmae. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. A
 Passum uinum creticum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. A
 Passum creticū uinum est molle. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. F/H
 Passum creticum. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. H/6°. 177. C/7°. 178. C/
 179. F/9°. 204. D/10°. 206. A/ 5°. 209. A
 Passum hispanum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. H
 Passum protropum. 3°. de comp. med. sec. loc. 143. G/7°. 5°. 181. D
 Passum scybelitae. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. C
 Passum Theracum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. C/D
 Passum inuat oculos inflammatos, & circūdolentes. intro. 1sa. 58. C
 Passi facultatem habet uua passa. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. A
 PASTA tritici holcima quae tractiua est. 2°. de loc. aff. 4°. 12. B
 Pasta hordeacea non holcima. i. tractiua. 2°. de loc. aff. 4°. 12. B
 Pasta milij non holcima. i. tractiua. 2°. de loc. aff. 4°. 12. B
 PASTILLATVM. de dynam. Sp. 26. E
 PASTILLI unde dicuntur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 251. B
 Pastillorum forma. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. H
 Pastilli qua magnitudine formentur. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. E
 Pastillus unus quo modo fieri possit fortior, & imbecillior. 3°. de comp.
 medic. sec. loc. 5°. 141. F
 Pastillus Achille. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. B
 Pastillus Amazonū ad quid utilis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. D
 Pastillo Andronij ulcera in naris meatibus à Galeno curata. 3°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 148. G
 Pastilli Andronis. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Pastillus Andronicus. 3°. de cōp. med. sec. loc. 141. D/6°. 167. E/174. G/
 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. B
 Pastillus amarus Aphrodae. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. H
 Pastillus Apollonij Archistratoris similinus. 5°. de cōp. me. p. g. 5°. 252. C
 Pastillus Aristarchi Tharsei ad plura utilia. 5°. de cōp. me. p. g. 5°. 251. B
 Pastillus Aromaticus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. C
 Pastillus cognomento Bithynus in Sicilia confectus. 5°. de comp. medica.
 per genera. 5°. 252. E
 Pastillo Bithyno ulcera in naris meatibus à Galeno curata. 3°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 148. G
 Pastillus Bithynus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. F
 Pastillus Cephalicus. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 226. B
 Pastillus Chrysermi. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. H
 Pastillus est Corallo. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. F
 Pastillus Croceus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. H
 Pastilli Diobolares. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. B
 Pastilli Drachmales. 7°. de comp. med. sec. loc. 184. A/ 5°. 185. B/F
 Pastilli ponderis Drachmae dimidia. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. F
 Pastilli unius drachmae, & trium obolorū. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 185. C
 Pastillus Disentericus. introd. 1sa. 57. E
 Pastillorum Fabae magnitudo. de med. fac. par. 7°. 172. D
 Pastillus Galeni ex charta usta. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. F
 Pastilli Gilui Hieracis Thebani. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. F
 Pastillus Glaucij ad multa faciens. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. D
 Pastillus Haemoptoicus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. E
 Pastillus Hepaticus. 8°. de cōp. me. f. l. 5°. 195. D/de rem. par. f. 7°. 159. E
 Pastillus Iuppiter appellatus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. B
 Pastilli Lichenici. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 161. A
 Pastillus ex Mandragora. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. G
 Pastillus Musae. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. D
 Pastillus Neapolitanae. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. F
 Pastillus Neapolitani. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. C

Pastillo quo utitur in Neruo apparente. 3°. de cōp. med. p. ge. 5°. 229. D
 Pastillus Niger quo utitur Galenus ad nomas. 5°. de compositione medic.
 per genera. 5°. 252. A
 Pastillus ad Nomas Isidori celebris. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. C
 Pastillus ad Nomas. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. D
 Pastilli Obolares. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. G
 Pastilli oboli unius, & dimidij. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. C
 Pastillus ex Origano. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. A
 Pastillus Pasionis ulcera in naris meatibus à Galeno curata. 3°. de comp.
 medic. sec. loc. 5°. 148. G
 Pastillis, Pasionis, Andronis, & Polyade utēdum in sanguinis profluio
 ex erosione. 5°. meth. med. 7°. 31. H
 Pastilli Pasionis. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Pastillus Petronij. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. H
 Pastillus Philippi. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. C
 Pastillo Polyade ulcera in naris meatibus à Galeno curata. 3°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 148. G
 Pastillus polyade. 3°. de cōp. me. se. loc. 5°. 141. F/6°. met. me. 7°. 38. C/E
 Pastillus Pudendus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. B
 Pastillus ex Rhu. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. B
 Pastillorum ē Rosi confectio. 2°. de antid. 5°. 113. D
 Pastillus ad Serpentina. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. E
 Pastilli Scillitici quò fiant. de theri. ad Piso. 5°. 95. C
 Pastillorum scilliticorum compositio. de usu theria. ad Pamph. 5°. 99. B
 Pastilli scillitici quo loco seruandi. 1°. de antid. 5°. 104. E
 Pastillus Splenicus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 Pastillus ex Stirpibus inscriptus. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. D
 Pastillos, ex Succino. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. E
 Pastillus ex Succis. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. H
 Pastilli Theriacae quò conficiantur. de Theria. ad Pisonem. 95. F/de usu
 theria. ad Pamph. 99. B/1°. de anti. 5°. 104. A/D
 p Pastillis Theriacae conficiendis quae addenda. de theri. ad Pi. 5°. 92. C
 Pastillorum theriacae puluis abstergendus linteo. 1°. de antid. 5°. 104. D
 Pastilli Theriaci quo uase recondi debeant. 1°. de antid. 5°. 104. D
 Pastilli debet aequaliter utraq; ex parte siccescere. 1°. de antid. 5°. 104. C
 Pastilli theriaci quanto tempore durant. 1°. de antid. 5°. 104. D
 Pastillus Threpti ad serpentina ulcera. 5°. de cōp. med. per gene. 5°. 251. E
 Pastillus Trigonus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. H
 Pastillos facit Triobolares in multis compositionibus. 7°. de compositio.
 med. sec. loc. 5°. 183. G
 Pastilli triobolares. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A/B/D
 Pastillus ex Vesicarijs. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. A
 Pastilli qui seruantur in Vinatijs. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. H
 Pastilli ex uipera quanti esse debeant. 1°. de anti. 5°. 104. C
 PASTINACA qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Pastinacae uires quae. de simp. med. Sp. 89. B
 Pastinacae radices quales. de atten. uic. 2°. 45. G
 Pastinaca acris est, excafactoria, diuretica. de simp. med. Sp. 89. B
 Pastinaca cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. D
 Pastinacae sunt cibi subtiliantes secundi generis. de diff. cont. Sp. 72. E
 Pastinacae tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. E
 Pastinacae parum nutriunt propter multitudinem superfluitatum. de dif-
 solutione continua. Sp. 73. G
 Pastinacae radix minus nutrit quā rapae, et orū. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Pastinacae sunt mali succi. de diff. cont. Sp. 74. C
 Pastinaca calefacit. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Pastinaca aromaticon quoddam ostentat. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Pastinaca urinam ciet. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B/de cura icteri. Sp. 111. D
 Pastinaca frequentes urinas ducit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. E
 Pastinaca urinas, mensesq; prouocat, & phagedenica ulcera pura red-
 dit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Pastinaca pruritus mouet. de cathar. Sp. 95. D
 PASTINACA habet carnem mollem. 3°. de alim. fac. 2°. 32. D
 Pastinacae marinae uenenum alia educunt, & alia surculos, & uiperae ue-
 nena. 1°. de nat. sau. 1°. 295. B
 ad Pastinacae uenenum trahens. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246. E
 ad Pastinacae morsum. 3°. de comp. med. per ge. 235. B/5°. 5°. 248. H
 ad Pastinacae percussionem. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. E
 ad PASTIONEM sistendam. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. E
 ad Pasionem communem. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 245. H
 ad Pasionem omnem, maxime phagedenicam. 5°. de compositione medi-
 cament. per genera. 5°. 248. D

- PASTORALIS** est uinculū simul, & laqueus. de fascijs. 7°. 293. H
Pastoralis laqueus. de fascijs. 7°. 297. C
Pastoralis laqueus, q. & sandalus dī qño inijciat. de laqueis. 7°. 307. C
PATARICAE succi meminit. 2°. de antid. 5°. 113. B
PATELLA quid sit. de oss. 1°. 43. E
Patella quod nam os sit. intro. 1sa. 55. A
Patella quid. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 212. B/ de frac. c. 3°. 7°. 249. H
Patella quid, et qño ligetur. de ijs quæ in me. fiunt. cō. 2°. 7°. 209. A
in Patella uulnerati gladiatoris male curati, casus. 3°. de compositione medicamentorum per ge. 5°. 228. C
PATELLA media est inter animal, & plantā. de foet. for. 1°. 323. F
Patellarum succus ducit aluum non secus ac lactis serum. de bonitate & uitio succorum. 2°. 35. A
Patellæ sunt crassi admodum succi. de bo. & ui. sue. 2°. 35. E
PATELLA ad eliquandum. 7°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 272. B
PATETOS qd i palmulis. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 189. F
Patete uocantur Palmulæ maximæ. 9°. de compositione medicamentorū secundum locos. 202. E/ 5°. 203. A
PATRI cur foetus similis. de sperm. Sp. 37. A
Patris sperma si superabundet, infans plus figuram habet à patre. de spermate. Sp. 38. E
Pater si fuderit semen in horis sanguinis quid sequatur. de sper. Sp. 38. F
si Pater & auus infans uel puer concepti sunt in horis sanguinis infantis, quid sequatur. de sperm. Sp. 38. E
Patres cur agant aliquid ad dispositionem filiorum. commentario 6°. aphorismo 28°. Ex. 49. B
cur Patres podagrici filios generāt podagricos. c. 6°. ap. 28°. Ex. 49. B
Patris, et matris uitio fiūt errores, et nō naturæ. 11°. de usu par. 1°. 188. B
Pater qui nō curat erudire filios nō est nutriēdus. i orat. suas. 1sa. 3. E
PATHE quæ sint. 2°. meth. me. 7°. 10. C
PATHEMA quid solent nominare. de symp. dif. 3°. 10. C
Pathema latine passio. de symp. diff. 10. C/ in 1°. de morbis uulgaribus. commentario 1°. 3°. 106. B
Pathemata appellantur sensuum alterationes. de symp. dif. 3°. 10. D
à Pathematis ad patiētes, & è cōtra transferuntur appellationes. de uictus ratio. in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. C
PATHOGNOMONICA symptomata q. de const. ar. 1sa. 40. D
Pathognomonica dicta symptomata causam indicantia. de uic. ratione in morb. acu. com. 4°. 7°. 134. G
παθωνομονικὰ quæ dicatur. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 134. G
Pathognomonicum signum quod. fin. med. 1sa. 46. A/ in 1°. prorrheti. commentario 1°. 4°. 163. D
Pathognomonica syndrome. de uic. ra. in morb. acu. cō. 4°. 7°. 142. C
Pathognomonicis signis remotis an affectus possit seruare speciem suam. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 143. H
PATHOLOGICA medicinæ pars. de part. art. med. Sp. 16. E
παθοποια medicamenta. 10°. de simp. me. fac. 5°. 72. D
PATHOS latine passio. de symp. diff. 3°. 10. C
Pathos quid. de symp. dif. 3°. 10. D/ 2°. meth. me. 7°. 10. B
Pathos quid solent nominare. de symp. dif. 3°. 10. C
Pathos quid significet apud ueteres. 2°. meth. me. 7°. 10. B
Pathos quid fm Olympicum. 1°. meth. me. 7°. 8. F
Pathos quid secundum Theffallum. 1°. meth. med. 7°. 8. F
Pathos nomen de morbo dictum. 2°. meth. me. 7°. 10. D
in PATINIS cōdita quale nutrimentū dāt. 3°. de ali. fac. 2°. 26. C
in Patinis qui fiunt apparatus in totum sunt causæ cruditis. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 31. D
Patina area. 9°. de comp. me. se. loc. 5°. 199. D
in PATIENDO sensus, motus uero in faciendo aliquid, fit. 1°. de locis affectis. 4°. 7. D
PATIENTES à pathematis transferuntur appellationes. de uictus ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. C
Patiens nisi sit aptum causa non agit. 1°. de dif. feb. 3°. 32. C
ex Patientibus & sentientibus uel transmutabilibus fiunt corpora. 1°. de elementis. 1°. 3. F
PATITVR aliquid dupliciter, principaliter, & per compassionem, collige ex Galeno. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
Pati secundum totam substantiam quid. 4°. de simp. me. fac. 5°. 28. D
Pati quæ possunt magis quam agere in nos. 3°. de temp. 1°. 23. H
non Patitur natura diu passiones magnas, immo nec diem septimam. cōmentario 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
- pro PATRIAE** salute uita despicienda. 4°. de decr. Hipp. 1°. 249. B
Patriam potius proderent Stoici, quam dogma defererent. quod animi mores. 1°. 321. F
Patria qñq; ad discēdā medicinā oppitulat. de ther. ad Pis. 5°. 89. G
Patria noia nō sunt confundēda, neq; corrūpēda. 2°. de loc. aff. 4°. 11. F
PATROCLUS uir potens. de cog. cur. animi mor. 2°. 51. F
Patroclus Cæsaris libertus. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 270. G
PATRONAE uictus ratio in febre acuta. de uict. rat. in mor. acut. commentario 1°. 7°. 109. G
PATVLAE cur sint aures, & nares. de anat. ui. Sp. 49. B
PAVCIBIBI qui apud Hippocratem. de diff. resp. 3°. 60. B
PAVCIFERVM uinum quid. de uinis. Sp. 76. C
Pauciferum uinum stipticum. de uinis. Sp. 76. C
Pauciferum uinum uirtuti simile aquæ. de uinis. Sp. 76. C
Pauciferum uinum ad quæ ualeat. de uinis. Sp. 76. C
PAVCIORIBVS signis plurima non sunt semper potentiora. 1°. de crisibus. 4°. 130. G
PAVCO contrarium multum. 11°. meth. me. 7°. 71. B
Paucum & multum in sola quantitate. cō. 1°. aph. 14°. Ex. 7. C
Pauca multi uolunt addiscere, & nihil ptermittere. 2°. de cris. 4°. 136. B
Paucis datum omnia percurrere. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. D
Paucus, & leuis qñ est somnus subtilibus nutriatur. de dif. cōt. Sp. 71. G
Paucus uapor satis est piscibus respirantibus. de anat. ui. Sp. 48. C
PAVIMENTA quibus frigidis herbis consternebant. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 99. B
PAVLINVS Valerius. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 271. C/D
Paulina compositio. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 186. A
Paulini Eclegma hepaticum. 8°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 195. F
PAVLVS rethor flauam bilem euomebat. de uict. rat. in mor. acutis, commentario 2°. 7°. 120. D
Pauli sancti antidoti fit mentio in libro de dynamidijs < hoc inter reliqua ostendit librum illum non esse Galeni. > de dyn. Sp. 24. A
PAVONIS caro durior est, & fibrosior carne phasianorum. 3°. de alimen. facul. 2°. 29. C
Pauonis caro coctu difficilior carne phasianorū. 3°. de ali. fac. 2°. 29. C
Pauones tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
PAVOR in somnis fit conceptis in bilis horis. de sper. Sp. 37. C
Pauores per somnum cur fiant infantibus. cō. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
Pauor in corde. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. C
Pauor facit abortum. cō. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
Pauor lege timor.
PAVPER qño dicatur diues. de cog. cur. animi mor. 2°. 55. C
Pauperes sunt magis Deorum neglectores, quam diuites. de aeræ aquis, & locis. 2°. 6. A
Pauperes Deos detestantur. de aeræ aquis, et locis. 2°. 6. A
Pauperes sunt multi medici, & egri. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 168. B
Pauperibus medicis utilia. 6°. de cōp. me. se. loc. 5°. 168. A
Pauperibus sunt magis pleni diuites. 11°. meth. me. 7°. 72. B
Pauperes habent pauciores morbos, q̄ diuites. de aeræ aq. & lo. 2°. 6. A
Pauperibus medicis Galenus respōdet. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 168. A
Pauperes obediunt medicis, non autem diuites. 3°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 231. A
pro Pauperibus, & diuitibus materiam parare debet scribens de re medica. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 168. B
PAVPERTAS non timenda quando indifferēs habetur. 1°. de decretis Hipp. 1°. 268. E
PAVSANIAE syri sophistæ casus, qui amiserat sensum minimorū digitorum sinistrae manus. 3°. de lo. af. 4°. 21. C
PACIS delubrum tempore Galeni deflagrauit. 1°. de compositione medicam. per genera. 5°. 209. G
PAXAMADVM uocatorū purgatoria. de med. fac. par. 7°. 174. B
ad PAXILLOS in fixos medicamentum dictum Isis. 5°. de compo. med. per genera. 5°. 246. E
- PECCATVM** accipitur latius, & contractius. cuius. ai pec. no. atq; me. 2°. 56. B
Peccata quid sint. 4°. de decr. Hipp. 1°. 249. B/ de cuiusq; animi peccatorum notitia, atq; medela. 2°. 56. A
Peccata quæ sint. de cogn. cur. animi morb. 2°. 50. D
Peccatum, & perturbatio quo modo differant. de cuiusque animi peccatorum notitia atque medela. 2°. 57. H
Peccati consensus omnibus notus. de cuius. ai pec. no. atq; med. 2°. 56. C
Peccati con=

Peccati consensus imbecillus, & titubans qui. de cuiusq; peccatorum noti-
tia atque medela. 2^a.56.C
 sine Peccato nullus inuenitur. de cog. cur. animi mor. 2^a.51.E
 sine Peccato putant se esse homines. de cog. cur. animi mor. 2^a.50.D
 Peccata sua cognoscere difficile est. de cog. cur. ani. mor. 2^a.50.G
 Peccata nostra cur non intelligamus. de cog. cur. animi mor. 2^a.50.G
 Peccata ex falsa opinione committunt. de cog. cu. ani. mor. 2^a.50.C/G
 Peccatorum multorum causa est opinio de fine uitae. de cuiusque animi pec-
catorum notitia atque medela. 2^a.57.H
 Peccata infra modum non laedunt, sed supra. 1°. de compositione medica-
mentorum secun. locos. 5^a.122.C
 Peccatis qui uult esse mundus quid agere debet. de cuiusque animi peccato
rum notitia atque medela. 2^a.56.D
 à Peccatis quò quis se abducatur. de cog. cu. ani. mor. 2^a.50.C
 Peccata quae in infortunijs conueniunt seipsum corrigere oportet. de cog.
curan. animi mor. 2^a.50.C
 PECCARE quid sit. de cog. cur. animi mor. 2^a.50.D
 Peccant raro qui permittunt se ab alijs iudicari. de cognoscendis curan-
disq; animi morbis. 2^a.50.D
 Peccant frequenter qui se optimos existimant, nec uolunt iudicari. de co-
gnoscendis curandisq; ani. mor. 2^a.50.D
 PECTINES sunt crassi admodum succi. de bo. & ui. succ. 2^a.35.E
 Pectines conueniunt stomachicis. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a.192.C
 Pectinū succus ducit aluū nō secus ac lactis ferū. de bo. & ui. suc. 2^a.35.A
 PECTEN digitorum quod. intro. 1^a.53.C/D
 Pectinis ossa quae. intro. 1^a.54.H/de ossib. 1^a.43.C
 Pectinis dolor significat laborē aliquorū instrumētōrū deseruiētū uri-
nae, uel ulcus uesicae. c. 4°. ap. 80°. 39. H/c. 7°. aph. 39°. Ex. 57. A/B
 ad Pectinis dolores uti uespa incidens. de pas. mul. Sp. 95.G
 ad Pectinis dolorem. de pass. mul. Sp. 95.H
 quo PECTINE utendum. de puero epil. 7^a.180.B
 PECTEN, seu uinculum suspendens ad colem. de fascijs. 303.H/
aliter. 7^a.304.A
 PECTORALE os propinquius caue uenae. 16°. de usu pa. 1^a.218.G
 PECTVS quid sit in quodam loco. de arti. com. 1°. 7^a.261.C
 Pectus pedis quid sit. de arti. com. 3°. 7^a.278.G
 Pectus quod. intro. 1^a.53.C/6°. de decr. Hippo. 1^a.265.E
 à Pectore cur plurimū distat humeri summitas. 2°. de usu p. 1^a.200.H
 Pectoris longitudo. 13°. de usu par. 1^a.202.H
 Pectus cur hominibus latum, brutis angustum. 13°. de usu par. 1^a.202.H
 Pectus latissimum habet homo oīum aīalium. de arti. com. 2°. 7^a.272.C
 Pectus maius alijs animalibus habet simia excepto homine. de articulis,
commentario 3°. 7^a.272.C
 Pectore lato quod est ad plerasque exercitationes ineptum est. 5°. de sa-
nitate tuenda. 2^a.89.H
 Pectoris sectio quo modo fieri debeat. 5°. de ana. adm. 1^a.84.F
 in Pectore quo modo incidendum ne sanguis profluat. 7°. de anatomicis
administrationibus. 1^a.97.C/D
 Pectoris sectionis modus quidam sine sanguine. 8°. de ana. adm. 1^a.102.G
 Pectoris musculi quomodo secandi. 5°. de ana. adm. 1^a.84.G
 Pectus quo modo aperiendum. 7°. de ana. adm. 1^a.97.C
 Pectus quo instrumento aperiendum. 7°. de ana. adm. 1^a.97.C
 Pectoris os sternon dicitur. 8°. de usu par. 1^a.164.D
 Pectoralis ossis tota figura Xiphoedes. de ossib. 1^a.42.F
 Pectoris os cur unum uidetur. 8°. de anat. adm. 1^a.99.D
 Pectoris ossa quot sint. 8°. de anat. adm. 1^a.99.D
 Pectus ex septem ossibus constat. introd. 1^a.54.H
 Pectoris os cur ex multis ossibus factum. 7°. de usu par. 1^a.164.A
 Pectoris medij os quò arteriam recipiat. 16°. de usu part. 1^a.218.F
 ad Pectoris ossa aperienda qui culter sit aptus. 7°. de ana. adm. 1^a.94.C
 Pectoris ossium motus exiguus. de oss. 1^a.42.E
 in Pectoris osse membrana. 7°. de ana. adm. 1^a.94.D
 Pectori cur non iunctus stomachus. 16°. de usu par. 1^a.218.G
 Pectorali osse propinquior stomacho spina. 16°. de usu par. 1^a.218.G
 ad Pectoris spōdylum duodecimum procedit gula. de ana. ui. Sp. 49.F
 Pectoris pars est diaphragma. de mot. man. & obs. Sp. 66.H
 in Pectore aīalia mammas habentia, quae. 7°. de usu part. 1^a.164.C/D/F
 in Pectore cur mammae in hominibus. 8°. de usu par. 1^a.164.C
 Pectore, & mammis affinitatis indicium est si tussientes habent testiculū
tumefactum. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a.178.G
 in Pectore cur profectum lac. 8°. de usu part. 1^a.164.D
 Pectus continet in se uiscera. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48.G

Pectus quale, et quātū eē debet. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a.154.B
 Pectus longum, & angustum uitiosum est. in 6^m. de morbis uulgaribus,
commentario 1°. 3^a.154.B
 Pectus angustum habentes sunt inclinati in phthisim. com. 2°. apho. 34°.
17.D/com. 3°. 22.C/com. 4°. Ex. 28.B
 Pectus angustum, & compressum qui habent ineptissimi sunt ad uomitū.
quos purg. quibus med. & quo temp. 5^a.88.E
 Pectora exusta quibus sint populis. de aer. aq. & loc. 2^a.5.F
 in Pectore esse animae principatum quibus argumentis probet Chrysip-
pus. 3°. de decr. Hipp. 1^a.234.F
 in Pectore esse animae principatum nullo sensu percipimus. 2°. de decre-
tis Hippocratis. 1^a.235.H
 Pectus hirtum cur audaciam significat. 2°. de tempe. 1^a.19.G
 sub Pectore furor. 3°. de decr. Hipp. 1^a.242.D
 sub Pectore bilis. 3°. de decr. Hippoc. 1^a.242.D
 sub Pectore ira. 3°. de decr. Hipp. 242.D/ 1^a.246.G
 sub Pectore mens. 3°. de decr. Hipp. 1^a.242.D
 in Pectore consilium. 3°. de decr. Hippo. 1^a.242.D
 in Pectore sententia. 3°. de decr. Hipp. 1^a.242.E
 Pectus cū corde auget, & minuit. i. 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a.174.B
 Pectori motus principium dat caput. 2°. de symp. caus. 3^a.21.G
 Pectoris motus ad quod instrumentum spectet, medici est querere. de
mot. man. & obs. Sp. 66.H
 de Pectoris motu an naturalis, uel uoluntarius. de motibus manifest. &
obscuris. Sp. 69.G
 de Pectoris clibani motu in tussi, risu, & sternutatione. de motibus mani-
festis, & obscuris. Sp. 69.G
 in Pectore, ac pulmone talis est actio in tussi, qualis expultricis faculta-
tis in uentre cum euomitur. 2°. de symp. caus. 3^a.21.D
 Pectus pulmonem dilatat, & contrahit. 2°. de symp. caus. 3^a.21.G
 Pectus in spiritu recipiendo dilatatur. de usu puls. 1^a.228.F
 Pectore dilatato non fit inspiratio. de praecogn. ad Posth. 4^a.216.D
 Pectore constricto non fit expiratio. de praecogn. ad Posth. 4^a.216.D
 Pectoris actio flatus. de usu puls. 1^a.229.D
 Pectoris actionis remissio est spiritus emissio. de usu puls. 1^a.229.D
 Pectus à musculis dilatatur. de inst. odor. 1^a.111.F
 Pectoris musculi sunt organa spiritus. de sper. Sp. 36.H
 Pectoris musculi nisi extendantur non fiunt anhelitus neque uox. de uoce
& anhelitu. Sp. 61.A
 Pectoris musculi in intemperie inaequali quem habeant motū. 2°. de sym-
ptomatum causis. 3^a.22.H
 Pectoris musculi habentes similem dispositionem conuulsioni interrump-
punt inspirationem. com. 6°. aph. 54°. Ex. 53.C
 Pectus totū si impleret aīal ilico periret. 1°. de na. fac. 1^a.296.E
 à Pectore ascendentes musculi intrinsecus quas motiones excipiant. de
muscul. dissect. 1^a.47.G
 Pectori brachium abducens musculus qui. de muse. diff. 1^a.47.G
 ad Pectoris musculos qui perueniunt nerui à dorsi medulla oriuntur. de
praecogn. ad Posth. 4^a.216.D
 ex Pectore neruorum primiparis egressio ubi. de ana. ui. Sp. 54.B
 à Pectore uestiū reiectiones quid significant. de uic. ra. in morbis acutis,
commentario 2°. 7^a.122.F
 in Pectore est potestas phlegmatis. de sper. Sp. 36.G
 in Pectore semen mutatur in frigidum, & humidum. de sper. Sp. 36.H
 Pectori nocent frigida: ut nix, & glacies. com. 5°. aph. 24°. Ex. 39.G
 Pectori nocent dura, aqua, & frigida. de bon. aquae. Sp. 75.G
 Pectus refrigerat uua radicitus dempta. de diff. mor. 3^a.4.H
 Pectus imbecille habentibus ualens antidotus. 2°. de antid. 5^a.111.F
 Pectoris dolores unde hyeme oriantur. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24.H
 Pectoris dolores fiunt, & uigent in tempestate aquilonia. commentario
3°. aphorismo 17°. Ex. 23.F
 Pectoris dolores in aquilonijs cur fiant. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20.C
 Pectorū dolores si multū differāt pascēdū. cō. 6°. aph. 5°. Ex. 46.G
 Pectoris dolorē mulcet balneū. de uic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7^a.132.H
 Pectoris dolore laborantibus auxiliatur Theriaca. de usu ther. 5^a.98.F
 ad Pectoris dolores omnes inueteratos. 2°. de antid. 5^a.113.D
 Pectoris instrumenta laborant ob sanguinem, uel humorem ingredientē.
8°. de decret. Hipp. 1^a.274.E
 in Pectore generationem phlegmatis timenti conueniunt cibi subtilian-
tes. de diff. cont. Sp. 72.E
 Pectus quibus phlegmate abundat plegmagoga danda. de dyn. Sp. 21.C
 ad Pectus à capite in fluxionibus quo medicamento utendum. 4°. de sani-
tate tuenda

tate tuenda. 2^a.85.B
 in Pectus quæ fluxerunt trahuntur ad manus, de Hirud. reuuls. scarific. & cucurbi. 6^a.2.D
 ad Pectoris fluxionem, de med. fac. par. 7^a.172.A
 in Pectus quæ dicuntur descendere de quibus intelligatur, 3°. de decretis Hippocratis. 1^a.244.E
 Pectoris superfluitates per quæ expurgantur, ars med. Isa.71.E
 Pectus per quam uiam purgetur, & transmittat aliquid in cavitatē, 13°. methodi medendi. 7^a.84.H
 Pectus per eandē uiam expurgat, per quam pulmo, 13°. meth. me. 7^a.84.B
 Pectus per asperam arteriam, & fauces purgatur, 7°. methodi medendi. 49.D/11°. 7^a.73.F
 in Pectore quando continentur humores remedia, de medicinis facile parandis, 171.G/ 7^a.179.D
 ex Pectore tripliciter educuntur materiæ, 5°. meth. me. 7^a.33.B
 in Pectore contenta per tussim educuntur, ars med. Isa.70.D
 in Pectore, & pulmone contenta indicant tusses, in 1^m. de morbis uulg. commentario 2°. 3^a.108.C
 in Pectore contenta ab attenuantibus educuntur, ars med. Isa.70.D
 Pectus, & pulmonem expurgat amara, 8°. de simp. me. fac. 5^a.59.B
 ex Pectore pulmoneq; excreationibus crassorum lentorumq; humorum impendio conferunt amygdalæ amaræ, 6°. de simplicium medicamento- rum fac. 5^a.42.G/de dis. cont. Sp.74.G
 Pectus expurgat Betonica, 7°. de simp. me. fac. 5^a.51.A
 ad Pectus purgandū drachmæ tres radices lilij coelestis, de med. Sp.106.D
 contra Pectoris infirmitates dantur penidiæ, de me. exper. Sp.106.F
 Pectora constipata mollit diapenidion minus, de dyn. Sp.26.D
 ex Pectore, et pulmōe excreationibus idonea ē faba, 7°. & sim. me. 5^a.53.D
 Pectus mundificat secaniabin, de dis. cont. Sp.74.G
 à Pectore superflua mundificans electariū, de me. exper. Sp.107.G
 q̄ i Pectore est humoris crassi purgās medicamen, de med. exp. Sp.107.H
 Pectoris inflamatio mortifera est, in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a.162.H
 in Pectoris phlegmone artus uinciuntur, 13°. meth. me. 7^a.83.B
 Pectoris qua parte patiente manus patiatur, in 6^m. de morbis uulgarib. commentario 4°. 3^a.180.B
 Pectus cōpatitur patiēte hepate, & ē contra. cō. 6°. apho. 16°. Ex. 47.G
 Pectus cōicat cū genitalibus, in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a.180.A
 Pectus cum coxendice nihil habet commune, in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 4°. 3^a.180.A
 à Pectore qui sanguinem reiecerunt debent phlebotomari uere, de cur. ratione per sang. miss. 6^a.17.E
 Pectoris, pulmonisque excretionibus auxiliatur paliuri fructus, 8°. de simpl. med. facul. 5^a.57.G
 Pectore, & pulmone sanguinem reicientibus conuenit Theriaca, de usu theria. ad Pamph. 5^a.98.G
 ad Pectoris sanguinis reiectiones, 2°. de antid. 5^a.113.C
 inter Pectus, & pulmonem sanguis collectus facit tabem, 8°. de decretis Hippocratis, 1^a.275.F
 ex Pectoris interna facie, cum phlegmone premitur excernitur aliqua sanies, 13°. meth. med. 7^a.84.H
 ad Pectoris labem saniosam ualet Theriaca, de ther. ad pāph. 5^a.91.G
 Pectus, & thoracem suppurari dicuntur, com. 6°. aph. 27°. Ex. 48.G
 Pectori quam noxam faciat in pulmonia cubare supine, in prognostica, commentario 1°. 4^a.194.A
 Pectus facit profluuium alui, com. 6°. aph. 16°. Ex. 47.G
 ex Pectore fit quandoq; hectica febris, 10°. meth. me. 7^a.64.F
 in Pectoris affectibus à quibus cibis præcipit abstinendum esse Hippo- crates, in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a.180.C
 Pectus ubi affectum quæ uena secanda, 13°. meth. me. 7^a.83.B
 Pectoris superiores partes ubi laborant humerales uenæ secandæ sunt, de curan. rat. per sang. mis. 6^a.20.D
 ad Pectus, & pulmonem sanguinis declinantis exemplum, in 6^m. de mor- bis uulg. commen. 3°. 3^a.179.A
 Pectus quibus æstate, & quibus hyeme ungendū, 5°. meth. med. 7^a.32.H
 ad Pectus quo modo tendant medicamenta, 4°. meth. me. 7^a.29.A
 in Pectus quæ tendere debent medicamenta quomodo sub lingua continē- da, de usu theria. ad Pamph. 5^a.98.G
 Pectus est in medio eorum membrorum quæ indigent adstrictione, & eo- rum quæ minime, 11°. meth. me. 7^a.73.B
 Pectus non indiget adstrictione, 11°. meth. me. 7^a.73.B
 in Pectore quæ sunt quid expetant, 5°. de simp. me. fac. 5^a.38.B
 in Pectore tumor, aut rubor superueniens ab angina habito bonum, com.

men. 7°. aphorif. 49°. Ex. 58.A
 si Pectus habet magnum tumorem, periculosum est pus totum una uice exire, com. 6°. aph. 27°. Ex. 48.G
 Pectore perforato aer exufflat, an sang. in art. continetur, 1^a.60.E
 ex Pectore quidam mulsam expuit, 5°. meth. me. 7^a.32.G
 in Pectoris uulneribus sæpius exit pulmonis fibra, de cau. morb. 3^a.9.E
 ex Pectore perforato quibus medicamentis Galenus utitur, 5°. methodi medendi, 7^a.33.C
 in Pectore uulnerati historia, 7°. de anat. adm. 1^a.97.F
 Pectoris ulcera curantur per ea, quæ comeduntur, & bibuntur, 5°. me- thodi medendi, 7^a.34.D
 ad Pectoris causas facit Diaprasiu, de dyn. Sp.26.F
 ad Pectoris affectiones ualens antidotus, 2°. de antid. 5^a.111.F
 ad Pectoris passiones decoctio, de me. exper. Sp.107.C
 Pectoris uitia, de med. fac. par. 7^a.175.A
 ad Pectus, de med. fac. par. 7^a.173.B
 ad Pectus deligandum uinculum, de fascijs. 7^a.301.E
 ad Pectus, & alam Sostrati uinculum rectum, de fascijs. 7^a.301.F
 ad Pectus, & alam uinculum in speciem literæ x, de fascijs. 7^a.301.G
 ad Pectus medium uinciendum uinculum, de fascijs. 7^a.301.G
 de PECVNIIIS opinio quod bonæ sunt, quādo sit ægrotatio, 4°. de decretis Hippocratis, 1^a.251.C
 Pecuniam insatiabiliter cupientes ad annum quadragesimum sunt insana- biles, de cog. cur. animi mor. 2^a.55.F
 Pecunia quærebatur tempore Galeni, 1°. meth. me. 7^a.2.C
 ob Pecuniæ amissionem Galenus non afficiebatur, de cognoscendis cu- randisq; animi mor. 2^a.54.F
 ob Pecuniam amissam animi cōmotio, de cog. cur. ani. mor. 2^a.50.E
 PECVDES pro omnibus animalibus, de arti. cō. 1°. 7^a.256.F
 Pecudes depascuntur herbam breuem, de arti. com. 1°. 7^a.256.F
 Pecudibus castratis prodest cinis impositus, de simp. me. Sp.86.A
 Pecudibus prodest lixiuū lauri, de simp. me. Sp.85.H
 Pecudis caro humidior, & frigidior, de const. ar. Isa.38.G
 Pecudū caput, & caro cibus humidus, & uiscosus, de dis. cont. Sp.73.A
 Pecudis caro est de cibarijs medijs, de dis. cont. Sp.74.C
 Pecudum caro tarde digeritur, de dis. cont. Sp.73.D
 Pecudum multorum annorum caro mala est, de diff. cont. Sp.74.A
 Pecudis caro facit pituitam, de diff. cont. Sp.74.A
 per PEDESTRE bipes hominem definit, 2°. meth. me. 7^a.15.E
 Pedestre bipes animal quæ diffinitio sit, 1°. de dis. puls. 4^a.48.A
 Pedestria omnia animalia sanguinea homini similia habent quatuor pe- des, 3°. de usu partium, 1^a.128.C
 ex Pedestrium & uolatilium genere uentriculus maxime differt, de bon. & uitio succorum, 2^a.37.B
 in Pedestribus omnibus præter sues, hœdos, ac uitulos abstineat qui cupit boni succi generationem, de bon. & uitio suc. 2^a.37.C
 in Pedestribus unum cæcum intestinum, 4°. de usu par. 1^a.141.E
 PEDICVLI de cute corporis educuntur, de cathar. Sp.94.G
 Pediculi quō fiāt, & eorū curatio, 1°. de cōp. me. sc. loc. 5^a.128.F
 Pediculorum ad cutim protusorum causa in quibus sit uiperarum caro, 11°. de simp. me. fac. 5^a.78.D
 Pediculos gignit caricarum usus, 2°. de ali. fac. 2^a.17.F
 Pediculorum copiam gignunt carica, de bon. & ui. suc. 2^a.37.F
 Pediculos interficit cedrea, 5°. de simp. me. fac. 5^a.50.A
 Pediculos occidit miricæ succus, de simp. med. Sp.87.G
 Pediculos occidit staphysagria ex oleo leuigata, & corpori illinita, de simpli. medic. Sp.90.C
 ad Pediculos capitis, de rem. par. fac. 7^a.154.C
 Pediculi in palpebra quid sint, de ocul. 7^a.186.H
 ad Pediculos oculorum, de med. fac. par. 7^a.163.C
 Pediculi canini sanguis ad pilos palpebris innatos oculum infestantes, de remed. par. fac. 7^a.156.G
 Pedivov quid, introd. Isa.53.F
 Pedivov pars pedis ante digitos, 3°. de usu par. 1^a.129.C
 Pedivov planum pedis, 3°. de usu par. 1^a.129.C
 Pedivov simile metacarpio, 3°. de usu par. 1^a.129.F
 Pedion quot ossibus constat, introd. Isa.55.A
 PEDITORVM, siue crepituum, & flatuum inferiorum differen- tia ex sonitu, 3°. de symp. caus. 3^a.27.G
 PEDVNCVLI excunt ex esu salium, de ther. ad Pis. 5^a.97.E
 PEGANON id est ruta, 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.D
 Peganon agrion, id est ruta sylvestris, 7°. de simp. me. fac. 5^a.56.F

PEGVLAE meminit. de dyn. Sp. 25.F
 PELAGII pisces qui dicantur. 3°. de ali. fac. 2°. 30.E
 Pelagij pisces inter congeneres nulli hñt discrimē. 3°. de ali. f. 2°. 30.H
 Pelagij pisces ceteris præstantiores. de bo. & ui. suc. 2°. 38.G
 Pelagici pisces neq; crassi, neq; tenues sunt. de bo. & ui. suc. 2°. 34.H
 Pelagij pisces sunt innoxii. de bo. & ui. suc. 2°. 38.G
 Pelagij pisces sunt propinqui pani bene præparato, & per dici. 3°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 30.E
 ex Pelagij piscibus sanguis laudatissimus. 3°. de ali. fac. 2°. 30.E
 ex Pelagia terra emplastrum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 261.C
 Pelagia terra. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 261.C
 Pelagij uenti quales. 1°. de sem. 1°. 329.F
 PELAMIDES unde habentur. 3°. de ali. fac. 2°. 31.G
 Pelamides cur iure in pretio. 3°. de ali. fac. 5°. 31.G
 Pelamides ad mediocritatem tendunt. de bo. & uitio suc. 2°. 35.E
 Pelamides ad salendum apppositi. 3°. de ali. fac. 2°. 33.C
 Pelamides falsæ laudatissimis salsamētis nō cedūt. 3°. de ali. fac. 2°. 31.G
 PELARGITIS herba. 9°. de cōp. me. se. loc. 5°. 198.G
 PELECINVS quid. de simp. med. Sp. 89.B
 Pelecinus reperit in tritico. de simp. me. fac. 5°. 26.E
 Pelecinus acrimonia uiscide stringit. de simp. me. Sp. 89.B
 Pelecinus amarus. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26.E
 Pelecinus amarus, & subacerbus est. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48.B
 Pelecinus gratus est stomacho, & uiscerum obstructiones expurgat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48.B
 Pelecinus in antidota mittitur mēstrua prouocat. de simp. med. Sp. 89.B
 PELICON continuum dicitur apud græcos. de dif. mor. 3°. 5.A
 PELIDNON quid. 14°. meth. med. 7°. 89.D
 p PELLICVLAS, neruos, & uenas colligantiā habent cum corde omnes partes corporis. de util. resp. Sp. 62.G
 Pelliculæ quæ uocantur muscoli. de anat. par. Sp. 43.D
 ad Pelliculam omnem coniungitur aliqua uena, quæ diuiditur in multas paruas. de util. resp. Sp. 63.C
 Pelliculis continentur omnia instrumenta sensuū. de util. resp. Sp. 63.D
 in Pelliculis ipsis fiunt sensus. de util. resp. Sp. 63.D
 in Pelliculis oculi fit uisus, non in crystallino. de util. resp. Sp. 63.C
 in Pelliculis fit gustus. de util. resp. Sp. 63.D
 in Pelliculis carni cōmistis fit tactus, nō in carne. de utili. resp. Sp. 63.D
 Pelliculis ualde subtilibus, quæ à crassis uenis procedunt, et ab eis depor- tant subtilem sanguinem ad nutrimentū carnis, reticulatam esse car- nem manifestum est. de util. resp. Sp. 63.D
 Pellicula est intra aurē plena aere, i qua fit auditus. de uti. resp. Sp. 63.D
 Pelliculæ plenæ spongiosa carne sunt intra nares, in quibus fit olfactus. de utilitate respirationis. Sp. 63.D
 Pellicula quæ est sub cranio dicitur dura mater. de anat. par. Sp. 43.D
 Pelliculæ coopiētis cerebrū duplex est iuuamētū. de anat. uiu. Sp. 53.D
 Pelliculæ subiectæ uulue dicuntur Galsamach. de anat. uiu. Sp. 49.E
 Pellicula quæ ualet ad uomitum. de mot. man. & obs. Sp. 70.H
 Pellicula succingens peritoneo similis. 7°. de anat. adm. 1°. 94.B
 Pellicula succingens quid sit. 7°. de anat. adm. 1°. 94.C
 Pellicula aliqua circa præcordia quibus inflammata est, his paruus, & densus fit spiritus. 2°. de diff. resp. 3°. 65.H
 Pelliculas multas cur habeat collum matricis. de anat. ui. Sp. 51.D
 Pelliculis tribus inuoluitur foetus in utero. de anat. uiu. Sp. 52.C
 Pellicula prima uersus foetum tenuissima est, & dicitur camisia pueri, uel profundatio sudoris. de anat. uiu. Sp. 52.C
 Pellicula ut in ouis quæ in foetu. de ana. uiu. Sp. 52.C
 in Pelliculis foetus cur aqua colligatur. de ana. uiu. Sp. 52.C
 ad Pellicularum oculorum eminentias. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 154.A
 ad Pellicularum eminentias. 4°. de comp. me. se. loc. 5°. 155.H
 ad Pelliculas oculorū cōfestim auferēdas. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 152.H
 ad Pelliculas educendas. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 185.G
 ad Pelliculas disparandas. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 175.D
 Pelliculæ in uētre gallinarū p urina puocāda. de med. fac. par. 7°. 168.D
 Pellicula pro uasē. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 162.C
 PELLIS uena, neruus sunt receptacula sanguinis, & spiritus. de ana- tomia uiuorum. Sp. 46.F
 Pellis ambiens caput unde habeat sensum. 4°. de lo. aff. 4°. 25.D
 Pellem plenā fistulis facit trachea arteria, quæ aerem, & non sanguinē recipiunt. de uti. resp. Sp. 64.C
 Pelles duas plenas uenis, & arterijs faciunt circa pulmonem uena, & ar- teria, quæ ueniunt à corde. de util. resp. Sp. 64.C

Pelle duplici tegitur medulla spinalis, ut cerebrū. de uti. resp. Sp. 62.G
 Pellis duplex spinalis medullæ, et cerebri qñ istent. de uti. resp. Sp. 63.D
 Pellis in qua sunt mesaraicæ appellatur mesenterium, siue mesareum. de utilitate respirationis. Sp. 64.D
 Pellibus duris similiter riget corpus senum. 5°. de sa. tu. 2°. 92.G
 Pellem siccam se habere cur quisspiā putaret. de mel. ex G.R. Sp. 109.D
 Pellis ouina recens detracta uerberatos sanat. 11°. de sim. me. fa. 5°. 80.E
 Pelles optime maceratæ plurimū distendūtur. de arti. cō. 2°. 7°. 263.G
 Pellis pro seruando medicamento. 6°. de compositione medicamentorum per genera. 256.H/ 5°. 262.G
 Pellis alba in qua ponitur medicamentum ut exeat. 9°. de composit. medi- camen. secun. locos. 5°. 199.A/D
 Pellis superior spissior omni parte subiecta. 2°. de lo. aff. 4°. 11.H
 Pelles, & coria aqua madefacta fiunt laxa quando oleo, & seuo delibū- tur. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 177.A
 PELOPS interpres Hippocratis. de ord. libr. suorum. Isa. 15.C
 Pelops nouus scriptor anatomie. de na. hu. com. 2°. 7°. 183.F
 Pelopis, & Lyci, & Aeliani musculorum dissectio in pretio iure habita est. de muscul. diff. 1°. 44.B
 Pelops linguā dissecuit bubulā, sed Galenus simia. de musc. dif. 1°. 46.G
 fm Pelopē q nerui in musculos oculorū dispergant. 6°. de dec. 1°. 262.F
 fm Pelopem dorsi medulla à cerebro oritur, à qua nerui. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 262.F
 Pelops uasorū omniū initiū cerebrū esse uolebat. 6°. de decre. 1°. 262.D
 Pelops pceptor Galeni. de ord. lib. suo. Isa. 15.C/de musc. dif. 46.E/1°. de ana. adm. 1°. 63.B/i 1°. prr. c. 1°. 4°. 163.F/11°. de simp. me. fa. 5°. 82.A/de arti. c. 3°. 7°. 272.F/cō. 6°. aph. 18°. Ex. 48.A
 Pelopem audiuit Galenus adolescentulus. 6°. de decre. Hippo. 1°. 262.D
 Pelopis præceptoris error. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263.H
 fm Pelopem docendi ratio differt à re ipsa. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263.H
 PELTALIS chartilago quæ sit. de ana. uiu. Sp. 53.D
 PELVIS ubi sit. 9°. de usu par. 1°. 173.F
 PELVSIO TA ut Lampon. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 188.F
 Pelusiotæ Protæ medicamentum. 10°. de comp. me. se. loc. 5°. 207.D
 Περματὰ ἀρῦμα. 1°. de ali. fac. 2°. 10.E
 Περματὼν est uocabulum senis Acherontij. 5°. de sa. tuen. 2°. 94.H
 Περματὼν nnde dicatur. 5°. de sa. tuen. 2°. 94.H
 PEMPHIGODES febris quæ. fin. med. Isa. 46.C
 Pemphinx quot significet. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 159.A
 PENETRANS in altum medicamentum quale. 3°. de compositione medicamen. per genera. 5°. 228.D
 Penetrat totam substantiam natura incorporea. de sper. Sp. 40.F
 Penetrat magis acris succus quàm acidus. 4°. de simp. me. fac. 5°. 27.E
 Penetret cur acetosum. de ocul. 7°. 188.B
 Penetrare facit acetū mistū aqua tanq̃ ala. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7.D
 cur Penetret acetum. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 228.D
 Penetrare facit acetū caliditas à putrido calore. 4°. de sim. m. f. 5°. 27.E
 cur Penetrare nō pōt aqua frigida. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 135.A
 PENICILLVM ex intorto panno lineo. de reme. par. fac. 7°. 155.G
 PENICVLVS ex purpura tyria, uel marina cuius usus. 8°. methodi medendi. 7°. 53.C
 PENIDIARVM marmaridarum confectio. de dyn. Sp. 26.H
 Penidiæ danī cōtra ifirmitates pectoris, et asthma. de med. ex. Sp. 106.F
 PENIS siccior carne. 5°. meth. me. 7°. 36.D
 Penis habet in se fistulā urinariam. com. 4°. aph. 82°. Ex. 37.A
 ex Pene quomodo res in uesticam iniiciantur. 4°. meth. me. 7°. 29.B
 in Pene, oculis, & mammis uenæ quales. de tumore præ. na. 3°. 83.D
 Penis musculi unde. 1°. de mo. musc. 1°. 309.G
 Penis musculi mouentur sine offe. 1°. de mot. musc. 1°. 309.F
 Penis musculi non mouent. 1°. de mo. musc. 1°. 309.G
 Penis uietus. de hist. philos. Sp. 10.H
 ad Penem roborandum. de me. fac. par. 7°. 176.G
 Penis ne cui erigi possit. de me. fac. par. 7°. 169.D
 Penis magnus cuidā effectus ē ob abstinentiā à coitu. 6°. de lo. af. 4°. 42.G
 ad Penis dolorem, & inflammationem. de rem. par. fac. 7°. 179.B
 Penis ulcera nullum cataplasma desiderāt. 5°. meth. me. 7°. 36.D
 Penis integer quandoq; aufertur. de dif. morb. 3°. 4.G
 PENNARVM pullorum succus expressus supra oculos iuuat. 10°. de simp. medic. facul. 5°. 72.H
 Penna apposita naribus puocat sternutamētū. cō. 7°. aph. 51°. Ex. 58.C
 Penna illinitiones facit. 6°. de comp. me. se. lo. 176.C/10°. 5°. 209.B
 PENSILIS uua quid agat. 2°. de ali. fac. 2°. 18.A

PENTAPHYLLVM non adulteratur. 1°. de antid.	5°. 107. B	Percutens pulsus à cholera rubra fit. de dyn.	Sp. 19. F
Pentaphyllum siccum est in tertio ordine, calidum in primo. 8°. de simp. medicamen. facul.	5°. 58. A	PERCVTERE ut possit aerem lingua à natura constituta est. de uoc. instr. diff.	1°. 106. D
Pentaphyllum quod dicitur eupatorium, 5°. de compositione medicamen- torum secundum locos.	5°. 163. B	PERCVSSIO uitanda in capitis dolore ob ardorem. 2°. de compo. medi. secundum locos.	5°. 132. C
PENTOROBON aliqui appellant pæoniam. 6°. de simplicium me- dicamen. facul.	5°. 45. G	ex Percussione stupidus sopor. 2°. de loc. aff.	4°. 13. G
PENYRIAE sensus est appetentia. 1°. de symp. caus.	3°. 18. A	in Percussionibus gladij quid fieri debeat. de uirt. cent.	Sp. 93. G
à Penuria dissolutæ facultatis pulsus qui. de puls. ad Tyro.	4°. 44. G	PERCVSSVS, & ictus idem. 4°. de diff. puls.	4°. 67. B
in Penuria quæ obseruauit Galenus. de bo. & uitio suc.	2°. 34. B	Percussus aer est uox. de uoc. instr. diff.	1°. 106. D
in Penuria pistores publici lolium tritico miscet. 1°. de ali. fac.	2°. 15. H	ad Percussus uenenatos. 5°. de comp. me. per ge.	5°. 250. F
in Penuria panes panicei, & milij. 1°. de ali. fa.	2°. 13. C	PERDICIVM docent, & parthenium, & sideritium, & herocleā, & elxinem. 6°. de simp. me. fac.	5°. 47. C
PEPLIVM, & elleborus qualia sint. de uic. ratione in morbis acut. commentario 2°.	7°. 118. B	PERDISCERE quid sit. com. 6°. aph. 5°.	Ex. 46. G
Peplij semen purgat. 8°. de simp. me. fac.	5°. 58. A	PERDITOS cur occidimus. quod animi mores.	1°. 321. C
Peplio quæ miscenda, & quæ dosis. de dyn.	Sp. 21. A	PERDICES uolunt uincere. 5°. de decre. Hipp.	1°. 256. G
Pepliu educit bilem, atram bilem, pituitā, & flatum. de dyn.	Sp. 21. A	Perdix non est edenda recens mactata. de atten. uic.	2°. 45. F
Pepliu pro potione in hydrope. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°.	7°. 152. G	Perdicum caro qualis. de atten. uic.	2°. 45. G
Pepliu dat Hippocrates in pleuritide. de uic. ra. i mor. ac. c. 2°.	7°. 117. H	Perdices neq; crassæ neq; tenues sunt. de bo. & uitio succ.	2°. 34. H
PEPLOS lac emittit tamen non est Tithymallus. 8°. de simplicium medicamen. facul.	5°. 58. A	Perdices caro coctu facilis. 3°. de ali. fac.	2°. 29. C
Peplos purgat ut Tithymallus. 8°. de simp. me. fac.	5°. 58. A	Perdices iuuenes sunt boni succi. de reme. par. fac.	7°. 159. C
PEPIRA .i. matura dñr pira, et cucurbita. 2°. de ali. fac.	2°. 17. A	Perdices sunt uolucres laudabiles. de ren. affe. dign. & me.	7°. 195. E
Πῆπων noiari nō pōt racemus cū exacta ē maturus. 2°. de ali. fa.	2°. 17. A	ex Perdice fit sanguis laudatissimus. 3°. de ali. fac.	2°. 30. E
Pepones dicuntur olera hortensia. 2°. de ali. fac.	2°. 16. D	Perdices montanæ edendæ in uictu attenuante. de atten. uic.	2°. 45. C
Pepones quando idonei. de bo. & ui. suc.	2°. 39. B	Perdices conueniunt stomachicis. 8°. de comp. me. sec. loc.	5°. 192. C
Pepones non possunt conseruari. de bo. & ui. suc.	2°. 36. H	Perdices conueniunt siccis. 6°. de sa. tuen.	2°. 99. G
Pepon qualis. 8°. de simp. me. fac.	5°. 60. E	Perdices in siccitate dantur. 7°. meth. me.	7°. 45. D
Pepones frigidi sunt & ualde humidi. 2°. de ali. fac.	2°. 16. H	Perdices utiles in calidis, & siccis. 8°. meth. me.	7°. 51. B
Pepones sunt magis humidi cucumeribus. 2°. de ali. fac.	2°. 17. B	Perdices oua ad quid utilia. de me. fac. par.	7°. 169. E
Pepones abstergunt. 2°. de ali. fac.	2°. 16. H	Perdices fel ad oculos. 10°. de simp. me. fac.	5°. 74. B/F
Pepones abstergere cutem patet. 2°. de ali. fac.	2°. 16. H	Perdices syluestris fel. 4°. de comp. me. se. loc.	5°. 153. A
Peponis semen magis detergit quàm caro. 2°. de ali. fac.	2°. 16. H	Perdicum, & gallinarum fel probatius in re medica alijs. 10°. de simpli. medicamen. facul.	5°. 74. H
in Peponibus non editur caro propter semina. 2°. de ali. fac.	2°. 17. B	PEREGRINATIONES tentande sunt in longa icteritia. de cu- ra icteri.	Sp. 111. E
Peponis caro ad quid utilis. de rem. par. fac.	7°. 156. E	in Peregrinatiōe in hyeme theriaca est optima. de the. ad Pis.	5°. 96. H
Peponis caro in oculorum doloribus. 4°. de comp. me. se. lo.	5°. 157. F	Peregrine non nunquam se se gerunt hirudines nisi mitescant. de cucurb. scarific.	6°. 4. B
Peponis succus nunquam crassus & terreus fit. 2°. de ali. fac.	2°. 17. C	PEREVNT confidentes in medicis, & non obsequentes. in 6 ^m . de mor. uulg. commen. 2°.	3°. 168. G
Pepones mouent urinam. 1°. de ali. fac. 8. C/2°.	2°. 16. H	quā Perire sine spe, periculosa potius agēda sunt. 10°. met. me.	7°. 66. E
Pepones expeditius cucurbita deorsum permeāt. 2°. de ali. fac.	2°. 16. H	PERFECTE, & suauiter educit cholera in stomacho, uentre, & intestinīs existentem aloē. de dyn.	Sp. 20. H
Pepones subducunt uentrem, tamen etiam abstergūt unde sunt media. 1°. de alimen. facul.	2°. 8. C	PERFECTIO, uirtus, et cuiusq; rei bonū idē. ad Thras. 2°. 103. G	
Pepones teneri carent ferē nutrimento. de uen. sect. adu. Eras.	6°. 14. C	Perfectio hominis quando sit. de hist. philos.	Sp. 11. F
Pepones parum nutriunt. 2°. de ali. fac.	2°. 19. A	Perfectio arborum quando sit. de hist. philo.	Sp. 11. F
Peponis usus est qñ uētricus squalore aestuat. 2°. de ali. fac.	2°. 18. H	Perfectio unius ut se habet ad perfectionem alterius, ita se habet unum perfectum ad aliud perfectum. de ana. uiu.	Sp. 46. B
Pepones ledunt uentriculum. 2°. de ali. fac.	2°. 19. A	PERFECTISSIMO nō potest esse deterius. de cōst. ar. Isa. 38. H	
Pepon inducit uomitum. 2°. de ali. fac. 16. H/	2°. 19. A	PERFECTVM refertur ad artem. 9°. de decr. Hip.	1°. 284. G
Pepones non sunt boni succi. de bo. & uitio suc.	2°. 37. F	in Perfectis animalibus membra officialia quæ. de ana. uiu.	Sp. 45. G
Pepones facile corrumpuntur in uentriculo. 2°. de ali. fac.	2°. 17. B	Perfectus sanguis fit in corde. de anat. uiu.	Sp. 46. B
Pepon quando generat succum uitiosum. 2°. de ali. fac.	2°. 16. H	Perfectū uocabāt quoddā exercitiū Theō, et Tryphū. ad Th.	2°. 109. E
Pepones nisi digerantur uertuntur in succum letalibus uenenis similem. de boni. & uitio succorum.	2°. 37. F	PERFICITVR in corporibus opatio animæ. de ana. uiu.	Sp. 55. B
Peponis usus cholera generat. 2°. de ali. fac.	2°. 16. H	PERFIDOS facit cholera nigra. de dyn.	Sp. 19. F
Pepones cucumerini conueniunt epilepticis. de puero epi.	7°. 180. C	PERFLATVS sensum latens quid. 1°. de sa. tuen.	2°. 67. H
PEPTICA medicamenta quæ sint. 5°. de simpli. medicamen. faculta.	5°. 38. D	Perflatus sensum latens perspiratio, & transpiratio idem est. 1°. de sa- nitate tuenda.	2°. 67. H
de dynamidijs.	Sp. 18. G	ad PERFORANDVM. 10°. de comp. me. se. locos. 207. G/6°. de comp. med. per genera.	5°. 256. H
Peptica id est concoquentia sunt medicamenta parum calefacientia, & adstringentia. 7°. de simp. me. fac.	5°. 53. D	PERFORATIO quid sit. 7°. de anat. adm.	1°. 97. H
PERACVTVS morbus qui. 2°. de dieb. decre.	4°. 155. F	PERFORATORES, calculi detractores, herniæ, dissectores com- muni nomine medici uocantur. ad Thras.	2°. 105. B
Peracutus morbus exacte qui. 2°. de dieb. decre.	4°. 155. F	PERFORATORIAM artē uocat paracēteticē. ad Th.	2°. 105. B
Peracutus morbus non exacte qui. 2°. de dieb. decre.	4°. 155. F	PERFORATVM est cerebrum. de ana. uiu.	Sp. 56. F
Peracutorū priā differētia ē ucluti una accessio. 3°. de die. dec.	4°. 159. B	Perforatum non est cor. de anat. uiu.	Sp. 56. F
Peracuti morbi habent statim primam accessionem uehementissimam. cō- mentario 4°. aph. 36°.	Ex. 32. A	cur Perforata est cutis ut cribellum. de ana. uiu.	Sp. 45. B
Peracuti morbi ex sudore plurimo tertia & quinta die iudicantur, non autem quarta. Cui uidetur quasi ponere quartam non esse iudicato- riam. com. 4°. aph. 36°.	Ex. 31. H	Perforata quando uidentur omnia. de ocul.	7°. 186. D
PERCA piscis saxatilis. 3°. de ali. fac.	2°. 30. G	PERFORARE in hydrope magis quā urere est in usu apud medi- cos. com. 6°. aph. 27°.	Ex. 48. G
Perca in tertio loco suauitatis sunt inter pisces saxatiles. 3°. de alimento- rum facultatibus.	2°. 30. H	Perforantur quæ facile. 6°. de simp. me. fac.	5°. 47. H
Perca est mollis carne. 3°. de ali. fac.	2°. 31. A	ad PERFRITIONEM in itinere per hyemem. 7°. de composi- med. per genera.	5°. 274. A
Perca ceteris facilius conficitur. 3°. de ali. fac.	2°. 31. A		
PERCVTIENTIA omnibus sunt nota. 1°. de sa. tuen.	2°. 63. B		

ad Perfrictiones

ad Perfrictiones molestias. 7°. de cōp. me. per ge. 271. A/ 5°. 273. C
 ad Perfrictiones. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 272. G
 Perfrictis prodest emplastrū Azanite. 5°. de comp. me. p gen. 5°. 247. D
 PERFRIGERATIONEM facit dolor unius partis. 2°. de sym- 3°. 23. F
 ptom. caus.
 ad PERFRIGERATOS. 7°. de cō. m. se. l. 181. D/ 10°. 5°. 208. G
 in PERGA fit Irinum unguentū. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 135. F
 PERGAMO uicina est Mysia. 5°. de sa. tuen. 2°. 90. H
 Pergamus patria Galeni probe temperata est. 2°. de sa. tuen. 2°. 23. C
 in Pergamo, & Romæ est niuis ubertas. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 132. F
 Pergami caseus præstantissimus. 3°. de ali. fac. 2°. 29. A
 Pergami hyperberetæus mēsis dī q Romæ septēb. 4°. de sa. tu. 2°. 86. G
 PERICALAMITIS qd sit, et uñ dicat. 1°. de cō. me. se. l. 5°. 125. C
 PERICARDIVM quid. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. A
 Pericardū quibus constet, & eius utilitas. de comp. membr. Sp. 58. G
 PERICARIA. 12°. meth. med. 7°. 77. D
 Περίχροι excretiones quæ sint. in 1°. prorrh. com. 2°. 2°. 172. A
 PERICLES habuit magnū caput. i 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 154. C
 Pericles olympius nondum natus ob insomnium terrebant græcos. an ani- 1°. 328. F
 mal sit.
 Periclis casus. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 149. H
 PERICLITARI, uel agendum aliquid. consilium Thucididis. 10°. 7°. 66. D
 methodi medendi.
 Periclitant i morbis robusti qui diu sani uixere. 1°. dī pfa. ex p. 4°. 110. E
 PERICLYMENOS id est uolucrū maius. 8°. de sim. me. fa. 5°. 58. B
 PERICOCHLIADES id est circumtortuosa tunica testiculorum. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. B
 Περίκχλιον quid. de machin. 309. E/ 7°. 310. C
 PERICRANIVM quid. fin. me. 43. H/ introd. Isa. 53. H
 Pericranij generationis causa futuræ capitis. 11°. de usu par. 1°. 191. C
 Pericranio uocata tunica inuolucrum cerebri crassum quædam membra- 3°. 153. E
 nula connectunt. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 153. E
 PERICVLOSISSIMA omnium hominum sanat mirifice empla- Sp. 35. F
 strum barbarum. de dyn.
 Periculosa potius agenda sunt quam sine spe pire. 10°. met. me. 7°. 66. E
 Periculosa est in synocha urina nigra, aut liuida. de dyn. Sp. 34. E
 Periculosam ægritudinem crudam, diuturnam significat urina tenuis, & 3°. 133. A
 rutila. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Periculosum exponit dictionem letale. com. 5°. aph. 2°. Ex. 37. E
 Periculosum, & nō cōcoqui multū differūt. cō. 2°. aph. 34°. Ex. 17. D
 Periculosum est corpa excafacere in lunæ augumēto. de decub. Sp. 16. B
 Periculosum est refrigerare corpa iminuēte luna. de decub. pgn. Sp. 16. B
 PERICVLVM morbi in quo consistat. com. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
 Periculi discrimine laborantibus ptissana nō est dāda. de ptis. 2°. 47. H
 PERIGENIS arteriaca. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 179. G
 Perigenis catapotium. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 183. D
 Perigenis galea gladiatoria. de fascijs. 7°. 297. B
 Perigenis Thais. de fascijs. 7°. 295. D
 PERIMITVR ac corrumpitur quidquid à dissimilibus. de inæqu. 3°. 44. C
 intemp.
 PERINEOS appellatur à quibusdam laqueus eius nomen est simplex 7°. 307. F
 nodus. de laqueis.
 Περίνοον quid. de artic. com. 4°. 7°. 289. E
 Perineum totum cur à collo uesticæ occupatur. 15°. de usu part. 1°. 211. A
 in Perineo mulier habet pudendum. 14°. de usu par. 1°. 205. G
 Perineo, & lumbis adhibēda sunt calida flatuosa pro coitu, frigida pro 4°. 42. F
 contrario. 6°. de loc. aff.
 ad Perineum, ac epigastrium si dolor incidat, si stranguria affligatur, 3°. 78. H
 si sanguinem meiat, & grumos, significat circa uesticam ægritudinem 3°. 78. H
 esse. de urin. sign. ex Hipp.
 PERIODVS quid. fin. med. 46. D/ Isa. 50. B/ de typ. 90. D/ ad eos 3°. 91. G
 qui de typ. scrips.
 Periodus quid apud ignaros. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 93. G
 Periodi complexio quo modo se habet. de mor. temp. 3°. 87. D
 Περίοδος quid. in tim. Plat. 1°. 289. G
 PERIOSTEAE membranæ quæ. fin. med. Isa. 44. D
 Περίοσται quid. 10°. de usu par. 1°. 178. C
 Περίοσται membrana unde oriatur. 10°. de usu par. 1°. 177. H
 PERIPATETICI distincti sunt à stoicis & platonis. de libris 1°. 13. G
 proprijs.
 Peripateticus mundum unum esse, & extra non uacuum, sed totum plenū 2°. 59. H
 esse disputabat. de cuiusque ani. pec. not. atq; med.

Peripateticorum quoq; ipsorum doctrinis animæ principatum in capite 1°. 235. F
 ponitur. 2°. de decre.
 Peripatetici irascendi uim in corde ponunt. 2°. de decr. Hippo. 1°. 235. F
 Peripatetici cupiendi uim in iocinore ponunt. 2°. de decr. Hip. 1°. 235. F
 Peripateticus quidam contra Galenum de membranula à corde ad cere- 1°. 268. A
 brum. 7°. de decre. Hipp.
 Peripatetici quidam putarunt semen uiri solum ingredi uterum, ut men- 1°. 329. C
 struo det principium motionis, postea excerni. 1°. de sem.
 PERIPHERIA id est circūferentia. 10°. de usu par. 1°. 182. C
 PERIPNEVMATICI affectus quādam respirationem faciant. 1°. 3°. 59. D
 de differentijs resp.
 Peripneumonicus pulsus raro dicrotus. 4°. de caus. puls. 4°. 102. B
 PERIPNEVMONIA unde habuerit nomē. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Peripneumonia à parte patiente noiatur. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 95. F
 Peripneumonia nominatur, nō febrilis morbus, ab antiquis pulmonis in- 3°. 118. H
 flammatio. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 118. H
 Peripneumonia quid. fin. med. 47. B/ introductio. Isa. 55. G/ 2°. de arte cu 7°. 181. D
 ratiua ad Glauconem.
 Peripneumonia est inflāmatio. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 100. C
 Peripneumonia ponunt iter morbos uere appntes. 5°. de sa. t. 2°. 94. D
 Peripneumonia morbus acutus. fin. med. 45. F/ introd. Isa. 55. E/ de uictus 7°. 108. G
 ratione in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. G
 q Peripneumonia letalis est lethargia. 4°. de caus. puls. 4°. 102. A
 Peripneumonia & pleuritis cur non factæ in constitutione frigida, et hu- 3°. 108. H
 mida. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 108. H
 Peripneumonia causa. introd. Isa. 55. G
 Peripneumoniam uehementem patiens quid symptomatum passus sit. 4°. 4°. 25. B
 de locis affectis.
 Peripneumonia quo modo cognoscatur. de subfig. emp. Isa. 32. E
 Peripneumonia notæ. 1°. de lo. aff. 4°. 6. C
 Peripneumoniam significat urina alba pinguedinosa. de dyn. Sp. 35. E
 Peripneumonia & pleuritidi communia. de subfig. emp. Is. 32. E
 in Peripneumonia inuenitur syndrome. 5°. de sa. tuen. 2°. 93. E
 Peripneumonia, pleuritidis, & anginae concursus quo modo differant. 4°. de locis affect. 4°. 24. D
 Peripneumonia, & pleuritis quo modo differant. de uictus rat. in morbis 3°. 133. A
 acutis, com. 3°. 4°. 116. C
 Peripneumonia afficitur pulmo. 3°. de præf. ex pul. 4°. 116. C
 Peripneumoniam faciens materia colligitur in capsula pulmonis. de ana- Sp. 42. H
 tomia parua.
 in Peripneumonia nō sentitur dolor, sed grauitas sola. de utili. Sp. 63. G
 i Peripneumonia nō pōt cōtigere dolor pulsatorius. 2°. de loc. af. 4°. 9. A
 in Peripneumonia semp caput leditur. 4°. de caus. puls. 4°. 100. H
 ex Peripneumonia fiunt deliria. 5°. de loc. aff. 4°. 31. F
 i Peripneumonia cū ad uigorē febris puenit fit deliriū. 2°. dī lo. 4°. 14. B
 Peripneumonia facit tussim. 2°. de symp. caus. 3°. 21. G
 in Peripneumonia quæ spiratio. 4°. de loc. af. 4°. 26. H
 Peripneumonia quæ habeat pulsum. 4°. de caus. pul. 100. H/ 4°. 101. F
 in Peripneumonia nulla pulsus durities apparet. 5°. de lo. aff. 4°. 29. H
 Peripneumonia respiratio quæ. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 136. B/ 4°. de lo. aff. 4°. 25. A
 in Peripneumonijs densus, & magnus sit spūs. 3°. de dif. resp. 3°. 71. C
 Peripneumonia nō expurgata qualē hēat respirationē. dī dif. ref. 3°. 60. H
 Peripneumonia non repente strangulat, sed paulatim crescens usque ad 3°. 136. A
 consistentiam. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 à Peripneumonia qui suffocantur pinnae nariū mouent. in 3°. de morb. 3°. 136. A
 uulgaribus, com. 2°. 3°. 136. A
 in Peripneumonia sputorū colores uarij. 2°. de lo. af. 4°. 13. A
 in Peripneumonia sputū tenue significat principium. de tot. m. 3°. 98. G
 in Peripneumonia sputa letalia quæ. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 Peripneumonia, & pleuritides grauissimæ sunt in quibus nihil expuitur. 3°. 128. A
 in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 128. A
 Peripneumonia sicca quæ. de uic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 112. F
 in Peripneumonia urina rubra prædicit futurā mortē. de dyn. Sp. 35. D
 Peripneumonia quomodo finiat. 3°. de cris. 4°. 139. E
 in Peripneumonia qñ angina mutabitur. de puls. ad tyro. 4°. 46. B
 Peripneumonia curatio. introd. Isa. 55. H
 in Peripneumonia quæ cōsiderāda. de uic. ra. i mor. ac. cō. 4°. 7°. 143. H
 Peripneumonias magis iuuat balneum quā febres ardentes. de uictus ra- 3°. 132. H
 tione in mor. acu. com. 3°. 3°. 132. H
 in Peripneumonia sanguis mittendus est. de uen. sect. adu. Eras. 6°. 7. D
 in Peripneumonia qui prompte incidunt illis uere uena secanda. de cu- ran. rat. per

ran.rat.per sang.mis.	6 ^a .17.E	Peritonæum unde accipiat nervos.16 ^o .de usu par.	1 ^a .218.D
Peripneumonia affici consuetis sanguinem mittendum persuasit Galenus.		Peritonæi usus.4 ^o .de usu partium.	1 ^a .137.F
de curan.ra.per sang.mis.	6 ^a .18.E	Peritonæum quæ membra tegat.6 ^o .de anat.adm.	1 ^a .91.B
Peripneumonij prodest chrysocome.8 ^o .de simp.me.fac.	5 ^a .63.H	Peritonæum tegit naturalia membra, ut membrana spiritalia.7 ^o .de anat.adm.	1 ^a .94.D
Peripneumonia qñ dandū uinū dulce.de uic.ra.ī mor.ac.c.3 ^o .7 ^a .126.H		Peritonæum mouetur ad motum respiratorium organorum.1 ^o .de diff=	3 ^a .59.H
Peripneumonia eclegma.de uic.ra.ī mor.acu.com.4 ^o .	7 ^a .144.C	rentijs resp.	3 ^a .65.H
PERIPNEUMONICI, & pleuritici dicuntur qui habent hos mor		ad Peritonæū inflamatū sequit spiratio difficilis.2 ^o .de dif.resp.	1 ^a .293.D
bos,et licet habeāt febrē,nō dñr febriētes.cō.4 ^o .aph.73 ^o .	Ex.35.H	inter Peritonæum,& intestina fit hydrops.1 ^o .de na.fac.	5 ^a .256.D
Peripneumonici oēs febrē habēt acutā.4 ^o .de caus.puls.	4 ^a .101.H	in Peritonæo latētes abscessus phibet.6 ^o .de cōp.me.p.ge.	7 ^a .39.H
Peripneumonica febris quæ.ī 6 ^m .de mor.uul.cō.2 ^o .	3 ^a .159.D	Peritonæo uulnerato omentum excidit.6 ^o .meth.me.	7 ^a .28.B
Peripneumonicorū pulsus qualis.đ pu.ad Ty.4 ^a .45.A/F/đ dy.Sp.35.A		intra Peritonæum uulnus quale.4 ^o .meth.me.	4 ^a .2.F
Peripneumonicis cur pulsus duriores habeant pleuritici.4 ^o .de præ=	4 ^a .120.B	Peritonæum esse discissum indicant omentum, & intestina si per uulnas	1 ^a .60.E
sag.ex puls.		excant.1 ^o .de lo.aff.	1 ^a .137.G
Peripneumonicis cur anhelitus difficilis inest.7 ^o .de cōp.me.f.l.5 ^a .186.C		Peritonæo uulnerato aer exufflat.an sang.in ar	4 ^a .3.C
Peripneumonicorum urina qualis.de dyn.	Sp.35.A	Peritonæo uulneratis,et nō bñ curatis qd cōtigat.4 ^o .de usu p.	7 ^a .33.C
Peripneumonici,& phrenitici si qui non sint,an possint contingere spu=		in Peritonæo percussus casus, qui urinam reddere non poterat & quomo	7 ^a .90.G
ta subrubra.in 3 ^m .de mor.uul.com.1 ^o .	3 ^a .127.G	do cognoscatur.1 ^o .de locis affe.	1 ^a .252.F
Peripneumonicis una salus est uirium robur.10 ^o .meth.me.	7 ^a .63.H	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Sp.42.B
in Peripneumonicis, & pleuriticis affectibus expuitionibus ex pulmo=		natura,& ord.cuiusl.corp.	ex PERMANENTIVM genere sunt sanitas,morbus,symptoma,
ne confert butyrum.10 ^o .de simp.me.fac.	5 ^a .74.D	PERIVRIUM cōceditur à Dijs Amantibus.4 ^o .de decr.	& causæ.2 ^o .meth.med.
Peripneumonicis subuenit diapenidion magnum.de dyn.	Sp.26.D	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	7 ^a .10.B
ad Peripneumonicos.7 ^o .de composi.me.se. locos.181.E/182.C/185.G/		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Permanēs est quædam dispositio,quædā adhuc fies.1 ^o .de loc.af.4 ^a .4.A
186.A/187.A/8 ^o .193.C/9 ^o .	5 ^a .203.C	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PERMEAT exquisite acetū,& in frigidat.1 ^o .de simp.me.fa.5 ^a .8.E
ex PERIPTOSI, id est incidētia, seu casu Empirici plurima cōpo		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PERMUTATIO quid.in 1 ^m .prorrh.com.1 ^o .
storiū medicaminū inuēta esse putāt.3 ^o .de cōp.me.p.gen.	5 ^a .230.G	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Permutationes qualitātū exiguæ in corporibus nō facile deprehēdi pos=
Periptosis empiricorum.1 ^o .de comp.me.per ge.	5 ^a .210.H	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	sunt.de dif.morb.
ex Periptosi fit spasmus,& tractus oculi.de anat.ocul.	Sp.57.G	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	3 ^a .3.G
Periptosis quid significet.de ijs quæ in medic. fiunt.cō.3 ^o .7 ^a .214.G		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Permutatiōes qualitātū magnæ ī corpibus māifeste patēt.đ dif.m.3 ^a .3.G
PERISCYTHISMVS quid.intr.	Isa.59.G	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Permutatio fit in morbis malignis in hora caliditatis, et frigiditatis.in 1 ^m .
Periscythismus species diuisionis chirurgiæ.introdu.	Isa.59.E	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	prorrh.commen.2 ^o .
Periscythismus sistit fluorem.introd.	Isa.59.G	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	4 ^a .170.B
Periscythismo in quibus locis utendum.introd.	Isa.59.F	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Permutatio sitis quæ intelligenda.in 1 ^m .prorrh.com.2 ^o .
PERISTEREON colūbina,et uerbena dr.de simp.med. Sp.89.C		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	4 ^a .170.B
Peristereon unde dicta.8 ^o .de simp.me.fac.	5 ^a .58.C	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PERMUTARI in morbis crebro ē malū.in 1 ^m .pr.c.1 ^o .4 ^a .164.H
Peristereon herba tota uulnera glutinat,alienationes stringit, ad omnia		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PERNIONES rapa sanantur.de opt.sect.
uenena potui datur, tertianis, & quartanis apta est, eius succus in		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	ad Perniones uiri semen quod in mulieris congressu intus non remansit.
collirijs mittitur.de simp.me.	Sp.89.C	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	10 ^o .de simp.me.fac.
Peristereon uulnera conglutinat.8 ^o .de simp.me.fac.	5 ^a .58.C	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Perniones sanat unguium asinorum cinis.11 ^o .de simp.me.fac.
PERITIAM ex experientia acquisiuit Galenus. in 6 ^m . de morbis		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	ad Perniones.1 ^o .de comp.me.per ge.211.C/4 ^o .241.D/5 ^o .5 ^a .246.H/
uulga.commen.3 ^o .	3 ^a .171.C	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	de reme.par.fac.
PERITONAEVM unde dictum.6 ^o .de anat.adm.90.G/4 ^o .de		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	ad Perniones ulceratos.1 ^o .de comp.me.per ge.
usu partium.	1 ^a .137.G	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PERNITIOSVM non oē prauū est.in 1 ^m .pr.cō.2 ^o .
Peritonæi nomina.4 ^o .de usu partium.	1 ^a .137.G/H	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	4 ^a .171.D
Peritonæum quomodo hic interpretetur.1 ^o .de diff.resp.	3 ^a .59.H	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Pernitiosā cruditatē significat urina admodum tenuis,quæ.in. Sp.113.B
PERITONAEVM quod.introd.	Isa.53.C	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Pernitiosi morbi.in 1 ^m .de morb.uulg.com.1 ^o .
Peritonæū id est membrana abdominis interior.c.6 ^o .aph.58 ^o .	Ex.53.F	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	3 ^a .101.G
Peritonæum est membrana supra lumbos.5 ^o .de ana.adm.	1 ^a .88.H	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	in Pernitiosis febribus ardentibus cōuulsioni contrarium euenire solet.
Peritonæi membrana uertex dicta.5 ^o .de anat.adm.	1 ^a .88.E	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	de palp.trem.
Peritonæum tertia uentriculi tunica.6 ^o .de ana.adm.	1 ^a .92.D	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Pernitiose minus sunt in lienosis atræ urinae.quæ.in Hipp. Sp.113.E
Peritonæum non habet fibras.6 ^o .de ana.adm.	1 ^a .92.D	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Pernitiosa ut plurimum est in acutis ægitudinibus urina atra. quesita
Peritonæum cur tunica dicatur.6 ^o .de anat.adm.	1 ^a .91.B	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	in Hippocratis.
Peritonæi sectio.6 ^o .de anat.adm.	1 ^a .90.G	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Sp.113.E
Peritonæi sectionis perfectio.6 ^o .de ana.adm.	1 ^a .91.G	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PERNOCTATIONES quæ sint. in 6 ^m . de morbis uulgaribus,
Peritonæum apparet dissectis musculis.6 ^o .de anat.adm.	1 ^a .90.G	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	commentario 4 ^o .
Peritonæi figura.5 ^o .de anat.adm.	1 ^a .87.E	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	3 ^a .185.C
Peritonæum quibus partibus circūtedat,& quō.4 ^o .de usu pa.1 ^a .138.A		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PEROSIS quid.fin.med.
Peritonæū cuius substantiæ sit.4 ^o .de usu part.	1 ^a .137.F	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Isa.47.H
Peritonæū compositum est ex duobus corporibus.6 ^o .meth.me.	7 ^a .39.B	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PERPERINA quod uinum ferat.de bon.& ui.suc.
Peritonæi essentia eadem est cum essentia omēti.6 ^o .de ana.adm.1 ^a .92.B		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	2 ^a .38.C
cum Peritonæo eandem naturam habet exterior uesicæ tunica.1 ^o .de na		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Perperinæ uina prouenientia media inter thereum,& cilicium. de boni=
tural.facul.	1 ^a .293.D	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	tate & uitio succorum.
in Peritonæo oritur exterior uesicæ tunica.1 ^o .de na.fac.	1 ^a .293.D	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	2 ^a .38.C
Peritonæū in duplo excedit interna uesicæ tunica.1 ^o .de na.fa.5 ^a .293.D		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Perperinium uinum in Asia quale.3 ^o .de sa.tuen.
Peritonæo similis est pellicula succingens.7 ^o .de anat.adm.	1 ^a .94.C	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	2 ^a .91.B
Peritonæi,& succingentis membranæ differētia.7 ^o .de ana.ad.1 ^a .94.C		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Perperinum uinum nigrum.de bon.& uit.suc.
Peritonæi crassities,& tenuitas in quibus ptibus.6 ^o .de ana.adm.1 ^a .91.F		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	2 ^a .38.C
sub Peritonæo duplici uenæ.6 ^o .de ana.adm.	1 ^a .91.D	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PERPETVITATEM, & robur dāt testes.1 ^o .de sem.
circa Peritonæum partes unde nutriantur. de uen.art.diff.	1 ^a .58.E	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	1 ^a .334.B
Peritonæo quantum arteriæ crassiores.4 ^o .de dignof.puls.	4 ^a .85.G	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PERPETVO opponit interdū.de uic.ra.ī mor.ac.c.4 ^o .7 ^a .134.H
circa Peritonæū partes unde nervos accipiāt.16 ^o .de usu par.	1 ^a .216.F	PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PERSARVM linguæ si sit uocabulū, ab ipsis persis res discenda est.
		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	ad Trasylulum.
		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	2 ^a .106.H
		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Per se debet distingui ab eo quod est ex accidenti.1 ^o .de simplic. medica.
		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	facul.2.E/2 ^o .11.H/
		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	5 ^a .12.F
		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	PERSEA in sola est Alexandria.2 ^o .de comp.me.se.loc.
		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	5 ^a .137.H
		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Persea fructus in persea letalis.2 ^o .de comp.me.se.loc.
		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	5 ^a .137.H
		PERITOMA id est circumcinctorium tertia testiculorum tunica.de	Persea ad=

Persea adstringit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. B
Persea sanguinis eruptio affectis ptibus iponi. 8°. de simp. m. f. 5°. 58. B
PERSICA lingua melior q̄ æthiopica. de sophis. 1sa. 7. F
Persicu uinū boni odoris, est boni chymi, & subtilis. de dis. cōt. Sp. 73. H
Persica planta, qualis. 3°. de symp. cau. 3°. 26. E
Persica arbor translata in Aegyptum non mutat formā, sed acquirit bonum alimentum. 2°. de semine. 1°. 336. F
Persica amara in folijs. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. A
Persici folia trita, & super umbilicum imposita lumbricos necant. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. A
Persica sunt frigida. de diff. cont. Sp. 74. D
Persica sunt humida. 2°. de alim. fac. 2°. 17. D
Persicum frigidum, & humidum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 56. A
Persica humida sunt, & aquosa. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
Persica non possunt siccari. de bon. & uitio succ. 2°. 36. H
Persica non possunt conseruari. de bon. & uitio succ. 2°. 36. H
Persicorū caro praua est ac facile corrūpitur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D
Persica in uentriculo corrūpuntur. & acescunt. 2°. de alim. fa. 2°. 19. E
Persica non sunt post alios cibos edenda, quia corrumpuntur in superficie natantia. 2°. de alim. fac. 2°. 19. E
Persica non faciunt ad sanitatem. de atten. uic. 2°. 45. H
Persica refrigerata exhibentur. de bon. & uitio succ. 2°. 39. B
ex Persicorum genere armeniaca. 2°. de alim. fac. 2°. 19. E
Persicis suauiora sunt uulgo apparēt armeniaca. 2°. de alim. fa. 2°. 19. E
PERSICVM piscis qualis. de atten. uict. 2°. 45. E
PERSIVM est ex magnis arboribus. 2°. de ali. fac. 2°. 21. F
Persium uenenum est in Persia. non in Aegypto. 2°. de alim. fa. 2°. 21. F
Persium in Alexandria uidit Galenus. 2°. de alim. fac. 2°. 21. F
Persia habent magnitudinem piri, & mali, & eodem modo manduatur. 2°. de alim. fac. 2°. 21. F
Persorum osium nucleus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. F
Persorum osium siue macherarū nuclei. 5°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 163. F
de PERSPICVIS contentio potest iudicari. de sect. 1sa. 17. C
Perspicuorum intellectui quō iudiciū habeatur. de opt. sect. 1sa. 19. H
quibus Perspicue urinae albae, improbæ: præcipue in phreniticis apparēt. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
PERSPIRABILE quomodo sit corpus. de usu puls. 1°. 228. H
PERSPIRATIO fin. med. 1sa. 44. H/3°. de decr. Hipp. 1°. 278. C/
 de sal. dieta. 40. B/1°. de san. tuen. 2°. 67. H
Perspiratio, & difflatio idem sunt, & semper sunt in hominibus. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3°. 186. H
Perspiratio, persflatus, sensum latens, & transpiratio idem. 1°. de sanita- te tuenda. 2°. 67. H
Perspirationes ignotas habere corpus necesse est. in tim. Pla. 1°. 287. B
Perspiratio insensibilis fit quotidie. 2°. de symp. caus. 3°. 22. G
Perspiratio inuisibilis quando fit uisibilis. 3°. meth. med. 7°. 17. H
de Perspiratione egit Plato, non de respiratione. 8°. de decr. 1°. 278. A
Perspiratio, quando fit per totum corpus quomodo fiat per circūpulsio- nem. in tim. Plat. 1°. 289. G
Perspiratione, & difflatione indigent humores serosi de fracturis com- mentario 1°. 7°. 229. G
2 Perspiratione impedita indicationes duæ. 11°. meth. med. 7°. 70. D
propter PERSPIRATVM ossa in quibus facta sint. 11°. de usu partium. 1°. 191. C
PERSSTREPERE quid significet. in 6^m. de mo. uul. c. 3°. 3°. 175. G
PERSVASIO quid sit. 9°. de decr. Hipp. 1°. 279. E
Persuasio etiam in brutis. 9°. de decr. Hipp. 1°. 272. E
Persuasio scientifica distincta est à demōstratione. de uti. resp. 1°. 225. A
PERSVLATIO i. diapedesis quid. 5°. de cōp. med. se. lo. 5°. 158. F
PERTVRBATIO quid sit. 4°. de dec. Hipp. 1°. 249. B/G/ de cog. cur. animi mor. 2°. 50. C/in prog. com. 1°. 1°. 252. C
Perturbatio. 4°. de decr. Hipp. 1°. 252. C
Perturbatio, & peccatum quo modo differant. de cuiusque animi pecc. not. atq; medel. 2°. 57. H
Perturbatio animi quid. 5°. de decr. Hippo. 1°. 254. D
Perturbationes animi quæ. de cog. cur. animi morb. 2°. 50. H
Perturbationes qui incurrant. 4°. de decr. Hipp. 1°. 251. D
Perturbationū motus causa secundū Stoicos. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. G
in Perturbationibus animæ motus. 2°. de sympt. cau. 3°. 23. D
Perturbationem facit facultas irrationalis. 4°. de decr. Hipp. 1°. 251. B
Perturbatio fit ob expertem rationis appetitum. de cogn. curan. animi morbis. 2°. 50. G

in Perturbationibus stultorū animus qualis. 5°. de decr. Hipp. 1°. 254. E
Perturbationem non habent sapientes. 5°. de decr. Hipp. 1°. 254. D
ad Perturbationum motus maximam uim habent tempus, & consuetudo. 4°. de decr. Hipp. 1°. 253. H
Perturbationis proprium quid. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. E
Perturbatio animi pulsus mutat. in progn. com. 1°. 4°. 192. B
Perturbationem cur aliqui difficulter euitent. 5°. de decret. 5°. 257. C
Perturbationes temporis diuturnitate sedantur. 4°. de decr. 1°. 253. D
Perturbatio mentis uitanda in capitis dolore ob ardorem. 2°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 132. C
Perturbatio ex multis fit edulijs. de uict. rat. in mor. acu. c. 1°. 7°. 111. G
Perturbatio est bona quando natura properat ad excretionem. de uictus ratio. in mor. acu. com. 2°. 7°. 123. E
Perturbatio est mala quando non nihil excernit. de uictus rat. in morbis acut. comment. 2°. 7°. 123. E
quibus PERTVRBATAE urinae ueluti iumentorum ijs cephalalgia aut ad sunt, aut aderunt. de urin. sign. Hipp. Sp. 78. G
quibus PERTVRBETVR & moueatur uehementer corpus. de puero epilep. 7°. 175. E
PERVERSIONES partium cur, & quomodo fiant. commen. 4°. aphorismo 49°. Ex. 33. B
Peruersio oculorum malum signum. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 175. E
Peruersio palpebrae unde. in progn. com. 1°. 4°. 193. C
Peruersiones uteri unde. 6°. de loc. aff. 4°. 41. E
PERVSTIS quæ uina non conueniāt. de bon. & uitio suc. 2°. 38. E
PES cruris pars. de ineq. intemp. 3°. 43. D
Pes à coxa ad ultimas pedum partes. 3°. de ana. adm. 1°. 73. A
Pes pars parua, & abiecta in animali. 3°. de usu par. 1°. 133. E
Pes magna pars animalis. 1°. de usu par. 1°. 114. G
Pes non est deterius constructus cerebro, uel oculo. 3°. de usu pa. 1°. 133. G
Pes in crure talis, qualis in manu extrema manus. 3°. de ana. ad. 1°. 73. A
Pes inter secunda instrumenta ponitur. de diff. mor. 3°. 3. B
Pedes sunt partes ad comode uiuendum. fin. med. 1sa. 45. E
Pes factus est proptor actionem totius animalis. 1°. de usu par. 1°. 114. G
Pes est organum ambulandi. 2°. de usu par. 124. A/12°. 1°. 194. A
Pes instrumentum firmationis. 3°. de usu par. 1°. 129. B
Pes omnis basis est, & fundamentum. 3°. de usu par. 1°. 129. F
Pedes stabilitatis gratia sunt facti. 3°. de usu par. 1°. 129. B
Pedum ossa sunt ad sustentamentū sensus, & motus. de ana. uiu. Sp. 55. C
Pes terræ fixus facit ne cadamus. 3°. de usu par. 1°. 129. B
Pedes quod sint ut non cadamus duo exempla. 3°. de usu par. 1°. 129. B
Pedes sunt duo pp æqualē utilitatē actionis. 6°. de usu par. 1°. 149. A
Pedes quatuor habent omnia animalia sanguinea homini similia. 3°. de usu partium. 1°. 128. C
Pedibus quatuor aialia ambulare quō est tutius. 3°. de usu par. 1°. 128. C
Pedibus animalia quæ utuntur pro manibus. 11°. de usu par. 1°. 185. A
Pedibus anterioribus pro manu ad quid utuntur carniuora animalia. 3°. de usu par. 1°. 128. B
Pedes cur tot in Iulo & scolopendra. 3°. de usu par. 1°. 128. C
Pedis simiæ, & humani differentia. 2°. de anatom. adm. 1°. 72. A
Pes simiæ cur multum differt ab humano. 3°. de usu par. 1°. 130. H
Pedes rotundos, et duos cur nō habuit hō, ut equus. 3°. de usu p. 1°. 128. H
Pes equi ad leuitatem, & promptitudinem aptus. 3°. de usu pa. 1°. 129. B
Pes hominum cur multifidus, & in medio cauus. 3°. de usu par. 1°. 129. E
Pedes cur caui. 3°. de usu par. 1°. 129. D
Pedis cavitates propter tria. 3°. de usu par. 1°. 130. H
Pedis concauum quod. introd. 1sa. 53. E
Pes humanus imitatur manum. 3°. de usu par. 1°. 129. E
Pedes luporum, leonum, & canum cur medij sunt inter pedes hominum, & equorum. 3°. de usu par. 1°. 129. E
Pes quodammodo apprehensorius est. 3°. de usu par. 1°. 129. E
ad Pedē tibiā habere symmetriā quō probatur. 3°. de usu par. 1°. 134. D
Pedum interna pars cur altiora. 3°. de usu par. 1°. 129. H
Pedum externa pars cur humiliora. 3°. de usu par. 1°. 129. H
Pedum internis partibus pilorum priuatio. 17°. de usu par. 1°. 222. B
Pedum inferna pars cur glabra. 2°. de temp. 1°. 19. E
Pedis partem de pilem tres muscoli constituunt. 3°. de usu par. 1°. 132. G
Pedis pars cruri subiecta non habet nomen, sed cōponitur ex tribus ossibus. 3°. de usu par. 1°. 129. G
Pedis ossa quot. de off. 1°. 43. F
Pedis digitorum ossa sunt quatuordecim. de fract. com. 2°. 7°. 223. B
Pedis ossa quæ. de ossibus. 1°. 43. F

Pes quibus ossibus non participet cum manu. 3°. de usu par. 1°. 129. G
 ad Pedes mouendū principalissimū os astragalus. 3°. de usu p. 1°. 130. G
 in Pede quomodo astragalus. 3°. de usu par. 1°. 130. B
 Pedis planum πειδίον. 3°. de usu par. 1°. 129. C
 Pedis planum an conueniat metacarpo manus. 3°. de usu par. 1°. 130. D
 in Pede quid sit Tarsus. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 216. D
 Pedis pars ante planum τάρσος dicitur. 3°. de usu par. 1°. 129. C
 Pedis prima pars tarsus. de off. 1°. 43. G
 in Pede τάρσος similis carpo in manu. 3°. de usu par. 1°. 129. F
 Pedis tarsus an conueniat carpo. 3°. de usu par. 1°. 130. D
 Pedis pecten quod. intr. 1°. 53. E
 Pedis pectus quid sit. de arti. com. 3°. 7°. 278. G
 in Pede talum ponit. de fract. com. 2°. 7°. 223. C
 Pedis summum quid. de ar. com. 3°. 7°. 281. H
 Pedum sectio. 2°. de anat. adm. 1°. 71. F
 Pedum cutis qualis. 3°. de usu par. 1°. 133. B
 Pedis cutis est mollis, & dura moderate. 3°. de usu par. 1°. 133. H
 Pedis cutis adheret exacte omnibus particulis. 3°. de usu par. 1°. 133. H
 Pedum plantæ cutis est iuncta musculis. 11°. de usu par. 1°. 190. C
 Pedū cutis inferna nō potest excoriari, et cur. 2°. de usu par. 1°. 122. E
 Pedum sectio quomodo fieri debeat pro uidendis uenis, neruis, & arte-
 rijs. 3°. de anat. adm. 73. H/ 1°. 74. A
 Pedum, et crurum neruorum forma differt à forma neruorum brachio-
 rum, & manuum. de ana. uiu. Sp. 54. D
 ad Pedes cur non mittantur nerui à cerebro. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Pes sentit, sed non ut manus. 3°. de usu par. 1°. 133. H
 Pedes quomodo differant à sensibus. 16°. de usu par. 1°. 215. D
 Pedes fissos in digitos animalia habentia cur habent collum breuius. 11°.
 de usu partium. 1°. 187. D
 de Pedum digitis. 3°. de usu par. 1°. 130. C
 in Pedibus cur digiti. 3°. de usu par. 1°. 129. H
 in Pedibus cur digiti minores quàm in manu. 3°. de usu par. 1°. 129. H
 Pedum digiti sunt in minori usu, quàm manuum. 3°. de usu par. 1°. 131. H
 Pedum digiti quot habent ossa. intr. 1°. 55. A
 Pedum digiti ex quot ossibus constant. de off. 1°. 43. G
 in Pede homines habent maiore digitū grandē. 6°. de ana. adm. 1°. 89. E
 Pedis magnus digitus cur maior pollice. 3°. de usu par. 1°. 130. C
 Pedis magnus digitus cur ex duab⁹ cōstet phalāgibus. 3°. de usu p. 1°. 130. C
 Pedum digiti simiæ cur deducti. 15°. de usu par. 1°. 213. D
 in Pedibus cur uariæ dearticulationes. 3°. de usu par. 1°. 129. C
 in Pedibus ungues eadem ut in manibus. 3°. de usu par. 1°. 133. A
 de Pedum unguium manuumq; generatione. 3°. de ana. adm. 1°. 73. A
 ad Pedes uenæ quatuor descendunt. de uen. art. diff. 1°. 58. G
 Pedis inferior regio qua uena alatur. 3°. de anat. adm. 1°. 77. F
 in Pede ad mittendū sanguinē uena cōmodissima. de uen. art. diff. 1°. 58. E
 ex Pedis uenis q̄ phlebotomātur una ē ischiadica dicta. de ana. ui. Sp. 55. H
 Pedum uenæ in quibus affectibus sint secāde. præ sag. ex. conf. Sp. 78. D
 Pedum uenarum sectio confert ægritudinibus, quæ fiunt ex materiebus
 ad caput declinātibus, & ægritudinibus matricis. de ana. uiu. Sp. 55. A
 in Pede sectio uenæ quādo uterus est male affectus. de trem. et p. 3°. 53. A
 Pedum uenarum sectio quo modo fieri debet. de ana. uiu. Sp. 54. H
 Pedis uenæ sectio magis debilitat q̄ uenæ brachij. de ana. uiu. Sp. 54. H
 Pedis arteria quo modo ramificetur, & eat. 3°. de ana. adm. 1°. 73. C
 in Pede pulsus unde sit. 3°. de ana. adm. 1°. 79. D
 Pedum fm plātas arteriæ illustrē habent motū. de pul. ad tyr. 4°. 43. C
 per Pedum tarsos arteriæ pulsant. de uen. art. diff. 1°. 59. D
 Pedes, & manus mouētur, & non mouent. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
 Pedis motus præter digitos quatuor. 3°. de usu par. 1°. 132. D
 Pedis motus quibus fiant. 3°. de usu par. 1°. 132. D
 Pedum motus quo modo fiat. de mot. man. & obs. Sp. 66. D
 Pedum actiones sunt uoluntariæ per intentionem primam. de mot. mani.
 & obscuris. Sp. 69. A
 Pedum actiones manifestæ sunt. 1°. de usu par. 1°. 114. G
 Pedis motus actio musculi. de const. art. 1°. 36. B
 Pes scalas ascendens quo modo se habeat. 3°. de usu par. 1°. 129. D
 Pedes sani non aque currunt. 1°. de san. tuen. 2°. 63. E
 Pedibus parum ualemus, si cū iphiclo cōferamur. 1°. de san. tuē. 2°. 63. H
 Pedum plantas leuigatas habentes deterius eunt. de diff. mor. 3°. 4. A
 Pes non debet repente moueri ad actiones. de uictus ratione in mor. acu.
 commentario 2°. 7°. 124. C
 Pedis digitus quō mouetur per uim transmissam. an sang. in ar. 1°. 62. H
 Pes quibus extendatur, & flectatur. 3°. de usu par. 1°. 130. E

Pedum musculi sunt diuersi natura & numero ab illis manuum. de mu-
 sculorum dissectione. 1°. 52. F
 Pedū, & manū musculi sunt neruofiores. 4°. de præ sag. ex pul. 4°. 121. D
 in Pede genera quatuor musculorum, & quæ. de musc. diff. 52. G/2°. de
 anat. administ. 1°. 72. D
 Pedis tres digitos maiores musculus mouens. 2°. de ana. adm. 1°. 71. F
 Pedum digiti habent quatuor motus. 3°. de usu par. 1°. 131. G/H
 Pedum digiti quibus tendonibus moueantur. 3°. de usu par. 1°. 131. G
 Pedis uestigium qui musculus solidum faciat, tensum, durum pilis nudum
 facile sentiens. de musc. diff. 1°. 52. A
 Pedū digitorū mediū articulum musculi mouētes. 2°. de ana. ad. 1°. 72. D
 Pedē retrorsum simulq; extrorsū abducēs musculus. de musc. diff. 1°. 52. B
 Pedum digitos flectentes musculi. 3°. de usu par. 1°. 132. A
 Pedis paruum digitū, & indicem flectens musculus. de musc. diff. 1°. 52. C
 Pedis magnum digitum flectens musculus. de musc. diff. 1°. 52. D
 in Pede digitos qui musculi agunt obliquo motu. de musc. diff. 1°. 52. G
 Pedem totum sursum tendens musculus. de musc. diff. 1°. 52. D
 Pedis totius dearticulationem flectens musculus. de musc. dissect. 1°. 51. H
 Pes totus, tum digiti à quibus musculis moueātur. 1°. de musc. diff. 1°. 51. H
 Pedē totū simul cū osse retrorsum abducēs musculus. de musc. diff. 1°. 52. D
 Pedum digitorum tendones sunt multo minores, quàm manuum. 3°. de
 usu partium. 1°. 131. H
 ad Pedis omnes particulas tendonis germen in calcaneo disseminatū est.
 3°. de usu par. 1°. 133. H
 in Pede humano tendo nō existēs, sed bñ i simia. 2°. de ana. ad. 1°. 72. A
 in Pede quæ inuenerit Galenus in Anatomia. 1°. de ana. adm. 1°. 64. H
 circa Pedem errores antiquorum. 3°. de ana. adm. 1°. 73. E
 Pedes cum præcedunt in partu timendum est ne brachia frangantur. de
 anatomia uiuorum. Sp. 52. D
 Pes unus qñ præcedit in partu timendū est de alio. de ana. uiu. Sp. 52. D
 Pedes debent esse natura imbecilliores his, qui debent podagrā pati. com.
 6°. aphorif. 28°. Ex. 49. A
 de PEDE, & quæ in eo contingant. de artic. com. 4°. 7°. 292. E
 Pedis summæ partis morbi. intr. 1°. 59. D
 ad Pedis plantæ uitia. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. D
 Pedes cum sunt calidi cibus dādus. de uict. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 139. F
 Pedis callum mire curat emplastrum diachrysu. de dynam. Sp. 32. C
 ad Pedum excrescentias callosas. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 235. C
 ad Pedum, & manuum clauos. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 225. E
 Pedū distētiōes i muliere, q̄ morbis uteralibus uexabat. 2°. de se. 1°. 336. C
 Pedes dolent concepto in bilis horis. de spermate. Sp. 37. C
 Pedis dolor. in 1°. de mor. uulga. com. 3°. 3°. 124. G
 Pedum dolores incidunt multum equitantes. de aer. aq. & loc. 2°. 6. A
 Pedum, & articulorum dolores cur quibusdam per circuitus exacerbā-
 tur. 2°. de diff. feb. 3°. 41. H
 ad Pedū dolorē antidotus Amarāthi grāmatici. 2°. de antid. 5°. 120. G
 ad Pedū dolorē antidotus, qua Galenus utebatur. 2°. de anti. 5°. 120. H
 ad Pedum dolorem ex offensione, aut casu aliquo uiolento. de medic. faci-
 le parandis. 7°. 174. A
 ad Pedum dolorem. de remed. par. fac. 7°. 160. C
 ad Pedes si sit fluxio, sanguis mittendus est ex cubiti uenis, uel uomitus p-
 uocandus. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 162. C
 ad Pedum fluxiones utilis est Plumbi succus. 9°. de simp. me. fa. 5°. 70. F
 Pedes cur frigescent in febribus. de uictus ratione in morbis acutis, com-
 mentario 4°. 7°. 139. F
 Pedum frigiditas significat febrem accessuram. de uictus rat. in mor. acu.
 comment. 4°. 7°. 139. F
 Pedibus frigentibus in febre nihil dandum. de uictus ratione in mor. acu.
 comment. 4°. 7°. 139. F
 Pedes cum sunt frigidi quæ sequuntur. de uict. rat. in morbis acutis, com-
 mentario 4°. 7°. 139. F
 Pedes sanguine derelinquuntur. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 Pedes mortui ē frigore. 2°. de loc. aff. 4°. 8. E
 Pedes frigidi quandoq; malū, & quandoq; non. cō. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 ad Pedes incrassatos. 7°. de simp. med. fac. 5°. 273. G
 Pedum intertrimenta. de med. fac. par. 176. B/ 7°. 178. A
 Pedes nigri minus pestiferi quàm liuidi. in prognost. com. 2°. 4°. 198. G
 Pes solus in crure quandoq; resoluitur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. H
 ad Pedum scissuras. de med. fac. par. 7°. 178. A
 Pedes incedentis super apicem pinnaculi, aut montis excelsi tremunt. de
 mot. man. & obs. Sp. 69. D
 Pedum tremores ex defectu quo modo fiant. com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Pedes intumescunt

Pedes intumescunt in omni aqua inter cutem. in progn. cō. 2°. 4°. 197. G
 Pedes cur primi intumescant in aqua inter cutem. in pg. c. 2°. 4°. 198. B
 Pedes purulentorum cur tumidi. in progn. com. 2°. 4°. 204. E
 ad Pedes laesos à uento. de med. fac. par. 7°. 176. B
 in Pedum digitis ulcera quo modo fiant. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 123. A
 propter Pedis, et manus ulcus cur intumescunt glandulae inguinum, et
 alarum. 13°. meth. med. 7°. 81. A
 Pedis digitorum ulcera sanat urina humana. 10°. de simp. me. f. 5°. 75. E
 ad Pedum digitorum ulcera. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. A
 in Pede uulnerati aqua abstineant. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 231. A
 è Pede surculus medicamento euulsus. 1°. de nat. fac. 1°. 295. A
 à Pede ascendente fumo crasso fit qñq; epilepsia. de util. resp. Sp. 63. E
 Pedis digiti affectionem quō sentiat cerebrum. in progn. c. 1°. 4°. 194. F
 Pes indiget cerebro. 3°. de usu par. 1°. 133. G
 in Pedes summos seua pestis grassata. 3°. de usu par. 1°. 129. B
 ob Pedis digitum mortui secanda die casus. 2°. de diff. resp. Sp. 68. B
 ad Pedes humores ferri prohibentia medicamenta, faciunt ipsos ire ad
 pulmonem, et suffocant. de ther. ad Pis. 5°. 96. C
 cur in Pedibus, et manibus utimur repercutientibus, nō autem in coxa.
 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. A
 Pedes fouendi pro capite. de dynam. Sp. 23. C
 Pedes quo modo fouendi. de med. fac. par. 7°. 176. B
 Pedes in aquam frigidam pro capitis dolore. de dynam. Sp. 23. C
 Pedum lotio pro somno inducendo. de dynam. Sp. 23. D
 Pedes, et brachia acerrimo aceto usq; ad excitatas bullas madesunt pro
 stomacho. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. D
 Pedes unguntur in dolore capitis ex stomacho. 2°. de cōp. me. f. l. 5°. 135. F
 Pedibus, et manibus quando sunt hirudines admoventur quid agendum.
 de cucur. scar. 6°. 4. C
 in Pede ossa à sua sede dimota restitui in eū debet. de fra. c. 2°. 7°. 233. F
 Pes maiorem diligentiam exegit, q̄ manus. de fract. com. 2°. 7°. 223. A
 Pedis, et manus comparatio. de fract. com. 2°. 7°. 223. A
 in Pede curatio. de fract. com. 2°. 7°. 233. G
 Pes quomodo debet manere in Thoro. de frac. com. 2°. 7°. 236. D
 Pedis os luxatum quot diebus sanetur. de fract. com. 2°. 7°. 233. H
 Pes quomodo debet esse altior crure. de fract. com. 2°. 7°. 238. E
 in Pedibus non admodum franguntur ossa. de fract. com. 2°. 7°. 223. C
 Pes quandoque aufertur. de diff. mor. 3°. 4. G
 PEDES cibo inepti. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F
 Pedes quo modo edantur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. E
 Pedum uariae conditurae. 3°. de alim. fac. 2°. 26. E
 Pedes quadrupedū sunt cibi supfluitates nō habētes. de diff. cōt. Sp. 73. E
 Pedes, maxime pedes uaccæ non uelociter corrumpuntur in stomacho. de
 dissol. cont. Sp. 75. A
 Pedes ponit pro bono nutrimento quibus stomachus ob bilem atram infla-
 tur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Pedes cur parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
 Pedibus suillis licet uesci in uictu attenuante. de atten. uict. 2°. 45. D
 Pedes suum, et crura cōcedit in siccis qui sanantur. 7°. met. m. 7°. 45. H
 Pedes suum dandi pro cibo in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C
 PES Romanus. 1°. de antid. 5°. 106. A
 PESSARIUM cinnamomi purgat matricem. de cathar. Sp. 95. C
 Pessarium pro uteri suffocatione. de pass. mul. Sp. 95. G
 PESSIMA optima sunt contraria. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
 in Pessimis, optimis, bonis, multis, et ualde talibus Hippocratis loquen-
 di modi. 1°. de crisi. 4°. 131. E
 Pessimæ sunt aquæ consimiliter se habentes omnibus horis in caliditate,
 et frigiditate. de bon. aquæ. Sp. 75. H
 Pessima est urina atra in uiro, et muliere. de urin. sign. ex Hipp. 78. G/
 quæf. in Hippoc. Sp. 113. E
 Pessima est in infantibus urina aquosa. de urin. sign. ex Hippoc. 78. G/
 quæf. in Hippoc. Sp. 113. E
 PESSI ad uulnam dupliciter agunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. E
 Pessi adhibiti citant menses, colores non decolores faciunt. comment. 5°.
 aphorismo 36°. Ex. 40. G
 Pessus pro diutinis, et recentibus uteri inflammationibus. 7°. de compof.
 medic. per gen. 5°. 268. H
 Pessus emolliens. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 215. G
 Pessi ex medulla uitulina, et ceruina uterum mollientes. 11°. de simplic.
 medic. facul. 5°. 79. E
 Pessi per sanguifluas uenas. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 160. H
 Pessum qui mitigat, et inflammationem discutit intelligunt quidam no-

mine balani. in 1°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 122. D
 PESTIFERI morbi sunt rari. de uict. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 109. F
 ad Pestiferam luem, quæ spiratu grauis est, ualet theriaca. de theriaca
 ad Pisonem. 5°. 91. G
 à Pestiferis, ac putridis febribus interierūt quidam, qui coacti fame pra-
 uos cibos comederunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 in PESTILENTI tempore solet esse temperamentum calidū, et
 humidum. 1°. de temp. 1°. 11. H
 in Pestilenti aeris statu calor extrinsecus sanguinem opprimit. 2°. de
 differentiis febrium. 3°. 40. B
 Pestilens aer febrem facit. de diff. feb. 3°. 31. B
 PESTILENS febris quæ. fin. med. 1sa. 46. D
 Pestilentes febres non sunt calore uehementes. 9°. de simp. me. fa. 5°. 66. H
 Pestilens febris nō habet calorem extra. in 6°. de mor. uulg. cō. 1°. 3°. 159. F
 Pestilentis febris calor differt ab aliarum calore per excellentiā putredi-
 nis. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 159. F
 Pestilēs febris putridū calorem habet. in 6°. de mor. uulg. cō. 1°. 3°. 159. D
 Pestilentis febris fit mentio. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 160. A
 Pestilentis febris symptoma proprium est syntaxis. in 3°. de mor. uulg.
 commentario 3°. 3°. 145. D
 Pestilentes non pauci ab initio hecticae. 3°. de præfag. ex pul. 4°. 116. H
 Pestilenti morbo qui tenentur quibus inditijs cognoscantur. 3°. de præ-
 sag. ex pul. 4°. 116. G
 Pestilentium urinæ quales. 3°. de præfag. ex pul. 4°. 116. G
 in Pestilenti morbo deiectiones nigrae uisæ sunt tam in seruandis, quam
 in his, qui mori debebāt. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 in Pestilenti quodam morbo hic erat ordo excrementorum, prius exi-
 bant flaua, et ruffa colliquamenta, deinde nigra, ut sanguinis fex. cō-
 ment. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
 in Pestilenti morbo straguria bonū. in 1°. de mor. uulg. cō. 2°. 3°. 111. F
 in Pestilenti morbo cum uirium precessit imbecillitas cur uena non secā-
 da. de bon. et uitio succ. 2°. 33. H
 PESTILENTIA quid. fin. med. 1sa. 45. H
 Pestilentia contagiosa est ut scabies, et lippitudo. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 Pestilentia causa. 1°. de diff. feb. 3°. 32. B
 in Pestilentia aer corruptus est. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. D
 in Pestilentia oēs ab eadē causa nō æque patiūtur. 1°. de diff. feb. 3°. 32. F
 Pestilentia ex humoribus. de bon. et uitio succ. 2°. 33. H
 in Pestilentia ex inopia cur morbi, et symptomata diuersa. de bonit. et
 uitio succorum. 2°. 33. H
 Pestilentiam patientium color qualis. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 116. G
 in Pestilentia quæ seruanda. 1°. de diff. feb. 3°. 32. F
 cum Pestilentibus non conuersandum. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 in Pestilentia humida corpora exiccanda sunt. 1°. de diff. feb. 3°. 32. E
 in Pestilentia sicca corpora ita seruanda. 1°. de diff. feb. 3°. 32. E
 in Pestilentia purgandi sunt pleni. 1°. de de diff. feb. 3°. 32. E
 in Pestilentia obstructions aperiendæ. 1°. de diff. feb. 3°. 32. E
 à Pestilentia liberat crurum scarificatio. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Pestilentiam minuit secta uena ad duas libras. præf. ex. conf. Sp. 78. C
 in Pestilentia uena secta ægre ad cicatricem perducitur. de bonitate et
 uitio succorum. 2°. 33. H
 in Pestilentia sanguis qualis. de bon. et uitio suc. 2°. 33. H
 à Pestilentia liberat theriaca. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. D
 Pestilentia à Thucydide relata symptomata. q̄ animi mor. 1°. 319. A
 Pestilentia apud Athenienses à Thucydide descripta. 1°. de diff. febr. 3°. 32. B/2°. de diff. resp. 65. F/ in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 183. C/ de
 artic. com. 4°. 7°. 288. D
 in Pestilentia à Thucydide descripta qualis febris. in 6°. de morb. uulg.
 comment. 1°. 3°. 159. D
 Pestilentia uehemens in Asia quando. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Pestilentia maxima quæ in Asia fuit mentio fit. præf. ex. conf. Sp. 78. C
 Pestilentia grauis tempore Galeni. 5°. meth. med. 7°. 34. F
 in Pestilentia maxima quæ fuit tempore Galeni pulsus quales fuerint.
 3°. de præfag. ex pul. 4°. 115. D
 Pestilentia fuit tempore Galeni, in qua ethici ad tabem non tendebāt. 1°.
 de differ. febr. 3°. 35. E
 Pestilentia magna adhuc uigebat quando Galenus librum de præfagitio-
 ne ex pulsibus fecit. 3°. de præf. ex pul. 4°. 116. H
 Pestilentia erat quo tempore Galenus librum de simplicium medicamēto
 rum facultate scribebat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. G/H
 Pestilentia in Italia. de usu theria. ad Pamph. 5°. 98. D
 in Pestilentia quidam uomere, quidam habuere alui profluvia. 5°. me-
 22 ij thodi medendi.

thodi medendi. 7^a.35.B
 in Pestilentia fortissimi supstitites fuere. in 3^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a.145.E
 à Pestilentia qui ulceribus scatebant sanabantur. 5°. meth. med. 7^a.34.F
 in Pestilentia pustula nigra per totum corpus, & sanabantur. 5°. meth. med. 7^a.35.B
 in Pestilentia carbunculi citra pustulas, quibus cutis statim excoriata est. 14°. meth. med. 7^a.90.A
 PESTIS qui morbus. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a.142.E/de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a.109.A
 Pestis morbus communis. in 1^m. de mor. uul. comment. 1°. 101.E/in 3^m. commentario 3°. 3^a.140.G
 Pestis morbus exitialis. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a.101.E
 Pestis refertur ad Deos. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a.101.E
 in Peste aer corruptus est. de theria. ad Pis. 5^a.96.G
 Pestis quando nulla. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a.103.B
 Pestis longissima tempore Galeni. in 3^m. de morb. uul. com. 3°. 147.H/in 6^m. com. 1°. 3^a.159.F
 Pestes sequuntur ad expurgationem nimiorum humorum. in 1^m. de morbis uul. com. 2°. 3^a.111.A
 Pestis tanquam bestia ciuitates depascitur. de theria. ad Pifo. 5^a.96.G
 Pestem quo modo curauerit Hippocrates. de theria. ad Pifo. 5^a.96.G
 contra Pestem mira est terra armenica. 9°. de simp. med. fac. 5^a.66.H
 à Peste præsuerat hyacinthus. de incant. adiur. & susp. 7^a.182.A
 Pesti optimum remedium est Theriaca. de ther. ad Pis. 5^a.96.H
 à Peste liberat theria. de usu ther. ad Pamph. 5^a.98.D
 Pestis quæ sanabatur ex urinae potu in Syria. 10°. de simp. m. f. 5^a.75.D
 in Peste per excrementa alui multi periere. in 3^m. de morb. uulgaribus, commentario 3°. 3^a.145.D
 Pestis sæua in summos pedes grassata. 3°. de usu par. 1^a.129.B
 Pestis similis pesti à Thucydide descripta. 9°. de simp. med. fac. 5^a.66.H
 Pestis quæ fuit tempore quo Galenus scribebat methodum medendi. ethi cas inducebat. 10°. meth. med. 7^a.67.F
 in Peste quæ fuit tempore Galeni quæ excrementa fiebant. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a.147.H
 PETALOIDES sunt ueluti squammæ. de urin. 4^a.124.E
 Petaloides hypostasis quid significet. de urin. 4^a.124.E
 PETASITES in tertio ordine desiccant. 8°. de simp. m. f. 5^a.58.C
 Petasites ad cacoethe, & phagedanica ulcera adhibetur. 8°. de simplic. medic. facul. 5^a.58.A/C
 PETECCHIE quomodo apud Hippocratem, & Galenum sint uocata. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a.121.G
 PETIA est morbus coniunctiue oculi tunice. de ocul. 7^a.186.F
 ad Petiam oculi quæ conueniant. de ocul. 190.G/ 7^a.191.A
 PETRA lapidum durissima est ex qua calx. 9°. de simp. m. f. 5^a.67.B
 Petreæ asie flos qualis. 9°. de simp. med. fac. 5^a.67.H
 Petreæ asie flos cineritius est. 9°. de simp. med. fac. 5^a.68.H
 Petra asie subtilium partium. 3°. de comp. med. per gene. 5^a.228.E
 Petreæ asie flos calidus, & subtilissimus omnium terrestrium. 3°. de cõp. med. per gene. 5^a.228.E
 Petreæ asie flos septicum medicamentum. 5°. de simp. med. fac. 5^a.36.C
 Petreæ asie flos siccatur ut sal, & non habet uim adstringendi. 2°. de comp. medic. per gen. 5^a.222.A
 Petreæ asie flos carnes molles, et fluidas eliquat. 9°. de simp. m. f. 5^a.67.H
 Petreæ Asie flos. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.168.F
 Petreæ de corde Ceruino. de dynam. Sp.23.B
 Petreæ de Capite Corui marini nigra. de dynam. Sp.24.B
 Petreæ capitis Gruis. de dynam. Sp.30.H
 Petreæ de Lucubio. de dynam. Sp.29.B
 Petra Molendini. de dynam. Sp.28.A
 Petreæ sancti Sepulchri mentio fit libro de dynamidijs & propterea non est Galeni. > de dynam. Sp.24.B
 PETRA in Renibus fit ex superfluo bilis. de sperm. Sp.36.H
 Petra quam homo mingit. de dynam. Sp.28.C
 ad Petram uestica remedium. de dynam. Sp.29.B
 ad Petram rumpendam potiones probatissimæ. de dynam. Sp.28.D
 ad Petram Diachryson. de dynam. Sp.29.B
 ad Petram medicamentum. secretorum. Sp.101.D
 PETRAPII semen calidum est cum subtili substantia. 2°. de arte curatiua ad Glau. 7^a.104.G
 PETROLAEVM exhibet in potu. de dynam. Sp.33.B
 PETRONAS medicamentorum scriptor. 3°. de cõp. m. p. g. 5^a.234.G
 Petronas de medicamentis egregie pertractauit. 2°. de compositi, medi-

cament. per genera. 5^a.222.A
 Petronas uinum & carnem febrientibus dabat. de uict. rat. in mor. acut. commentario 1°. 7^a.109.F
 Petronij pastillus. 5°. de comp. med. per ge. 5^a.251.H
 PETROSELINVM amat loca edita, et sicca. 4°. de fa. tu. 2^a.86.D
 in Petroselini, & Apij genere est smyrnium. 8°. de simp. m. f. 5^a.60.E
 à Petroselini uiribus non multum differt smirnon. 8°. de sim. m. f. 5^a.58.C
 Petroselinum, anisum, ligusticum, caron, cuminum sunt in eodẽ usu. 7°. de simp. med. fac. 5^a.53.F
 Petroselinum est in tertio ordine calidum, & siccum. 8°. de simp. m. f. 5^a.58.C
 Petroselini uires quæ. de simp. med. Sp.89.C
 Petroselini semine calidum est et acre, urinam citius. 5°. de simp. m. f. 5^a.35.D
 Petroselinum menses, & urinas affatim prouocat, & flatus extinguit. 8°. de simp. med. fac. 5^a.58.C
 Petroselinum urinam citius. 14°. meth. med. 91.D/1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.99.F/de mel. ex Gal. R. & Pos. Sp.110.A
 Petroselini semine urinam prouocat, et attenuat. 9°. de cõp. m. f. l. 5^a.201.H
 Petroselinum menstrua prouocat. de ocul. 7^a.188.G
 Petroselinum caput replet, & inflamat. de puero epil. 7^a.180.E
 Petroselinum inflationem sedat. 13°. meth. med. 7^a.88.F
 Petroselinum stomachi, & colli inflationibus, & tensionibus remedium est. de simp. medic. Sp.89.C
 Petroselinum in phlegmone gibbae partis iecoris. 13°. meth. m. 7^a.83.H
 Petroselinum expurgat ictericos. de cura icteri. Sp.111.B
 Petroselini semen conuenit attenuate dieta utenti. de atten. uic. 2^a.44.E
 Petroselinum attenuat, & acre est. de atten. uict. 2^a.43.H
 Petroselinum iniicitur in uinum pro articularibus morbis. 5°. de sanitate tuenda. 2^a.91.C
 Petroselinum lapidem comminuit. de ren. aff. dign. & med. 7^a.194.C
 Petroselinum ingreditur Theriacam. de ther. ad Pis. 5^a.92.F
 Petroselinum quale accipiendum pro theriaca. 1°. de antid. 5^a.106.H
 Petroselinum estreaticum. 1°. de antid. 5^a.106.H
 Petroselinum macedonicum probatissimum. 4°. de san. tuen. 2^a.86.D
 Petroselinum optimum in macedonia prouenit. 1°. de antid. 5^a.105.E
 Petroselinum macedonicum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.192.F
 Petroselinum amarum. 1°. de antid. 5^a.107.A
 è Petroselino Theriaca est amara. 1°. de antid. 5^a.107.A
 Petroselinum exhibetur melancholicis. de mel. ex G. R. & Po. Sp.110.D
 PETROSITAS morbus palpebrae superioris. de ocul. 7^a.186.H
 PETROSA terra non gignit. 11°. de usu par. 1^a.190.B
 in Petrofa terra plantæ parua, ac dura. 11°. de usu par. 1^a.190.H
 PETROSVN os quale. de ana. uiu. Sp.48.G
 à Petroso osse incipit foramen auris. de ana. uiu. Sp.48.G
 Petroso osis pars interior ita se habet ad auditum, ut cristallinus humor ad uisum. de ana. uiu. Sp.48.G
 PETVLANTIS hominis proprium quid. 8°. de decr. Hipp. 1^a.278.F
 PETVLCA quid. de fract. com. 3°. 7^a.245.C
 PEUCEDANVM quid. de simp. med. Sp.89.B
 Peucedani radix calida est in secundo ordine, sicca in tertio. 8°. de simp. medic. facul. 5^a.60.H
 Peucedani radix calfacit, & digerit. 8°. de simp. med. fac. 5^a.58.D
 Peucedanum omnibus circa neruos consistentibus affectibus conuenire creditur, & etiam morbis in pulmone, thoraceq; ex crassitudine, & uiscositate humorum prouenientibus, detum perforatorum dolores sedat, lienes induratos iuuat, squamas celerrime ab oculis detrahunt, et ulceribus contumacibus remedium est. 8°. de simp. m. f. 5^a.58.D
 Peucedanum ad gustum exalfacit, facit ad uulnera antiquata, expurgat uiscide, in aliquibus emplastris, & malagmatibus mittitur, serpentes, & uiperas fugat. de simp. med. Sp.89.B
 Peucedanum olfactu prodest. 8°. de simp. med. fac. 5^a.58.D
 Peucedanum mentem perturbat. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.137.B
 Peucedanum purgat gibbam hepatis partem. de cathar. Sp.95.C
 PEXORIS Orionis acopon. 7°. de comp. med. per ge. 5^a.272.D
 PHACOPTISSANA cibis ex læte, et ptissana qualis. 1°. de alim. fac. 2^a.13.E
 Phacoptissana confectio. 1°. de alim. fac. 2^a.13.F
 Phacoptissana mediocris. 1°. de alim. fac. 2^a.13.G
 PHACOS id est lenticula palustris. 8°. de simp. med. fac. 5^a.63.B
 Phaci id est lentes. 8°. de simp. med. fac. 5^a.63.B
 PHACOSIS affectus albi oculorum. introd. 1^a.58.D
 PHACOTIS nomen scalpri à lenticulae similitudine. 6°. m. m. 7^a.42.A
 PHAEON medi-

PHAEON medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. H
 PHAETON quatuor eqs in anulo isculptus. 17°. d. usu p. 1°. 222. D
 PHAGEDAENAE nomen inditum est à symptomate. 12°. metho-
 di medendi. 7°. 9. F
 Phagedæna quid. fin. med. 1sa. 47. E/49. A/de tum. præt. nat. 3°. 84. E
 Phagedæna affectus totius corporis. introd. 1sa. 59. D
 Phagedæna dicta ulcera qualia. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
 Phagedæna quid essent apud antiquos, & quid apud Galenum, & quo-
 modo fiant. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
 Phagedæna quæ sint. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 254. H
 Phagedæna, & Herpetis differentia. 2°. meth. med. 7°. 9. F
 Phagedæna morbus ex inequali intemperie. de inæq. intemp. 3°. 44. H
 Phagedæna in pte est inæqualis intemperies cū fluxione. de inæq. 3°. 43. B
 Phagedæna ex qua fiat materia. 2°. de cris. 4°. 138. C
 Phagedæna ex cacochymia. 3°. de tēp. 1°. 23. A/3°. d. symp. cau. 3°. 25. B
 Phagedæna accidebant ijs, qui malos cibos ob annonæ caritatem ederāt.
 de bon. & uitio suc. 2°. 33. G
 Phagedæna ex commixtis humoribus. de caus. mor. 3°. 8. B
 Phagedæna, & cancri respondent herpetibus, & erysipelatibus ex fla-
 ua bile. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
 Phagedæna meminit. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 178. D
 Phagedæna quomodo curatur. 14°. meth. med. 7°. 92. D
 ad Phagedænas ualent panacis heraclij flores. 8°. de simp. me. f. 5°. 57. H
 ad Phagedænas. 4°. de comp. med. per ge. 242. G/5°. 5°. 251. B
 PHAGEDAENICA ulcera quæ in 6°. de mo. uul. c. 3°. 3°. 178. D
 Phagedænica ulcera, id est carnem comedētia. cō. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 Phagedænica ulcera ab humoribus mixtis. de bon. et uitio succ. 2°. 39. D
 Phagedænica ulcera sanat chamelæontis radix. 8°. de simp. m. f. 5°. 63. F
 Phagedænica ulcerum pura reddit pastinaca. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. C
 ad Phagedænica ulcera adhibetur petasites. 8°. de simp. med. fa. 5°. 58. C
 Phagedænica ulcerum, anthracode, & gangrænode iuuāt tithymali. 8°.
 de simp. med. fac. 5°. 62. E
 ad Phagedænica ulcera. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 243. D
 cum Phagedænicam passionem. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248. D
 PHAGRI marini piscis fel. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 158. B
 PHAGI decoctum inter adstringentia fortiora pro gargarijs. 6°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G
 PHALANGIA non fiūt ab eodē opifice quo hō. de fœt. f. 1°. 326. B
 Phalangia cur necamus. quod animi mores. 1°. 321. C
 Phalangij ictu totum corpus afficitur. 6°. de lo. aff. 4°. 40. A
 Phalangij ictus quomodo totum corpus afficit. 3°. de loc. affe. 4°. 19. F
 à Phalangijs morsis medetur phalangites. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
 Phalangiorum ictuum dolorem sedans antidotus. 2°. de antid. 5°. 117. D
 ad Phalangiorum morsus antidotus Andreæ. 2°. de antid. 5°. 117. G
 ad Phalangiorum morsus Antidotus alia. 2°. de antid. 5°. 117. G
 ad Phalangiorum morsus antidotus Charitonis circulatoris. 2°. de an-
 tidotis. 5°. 117. F
 ad Phalangiorū morsus antidotus Heraclidis tarētini. 2°. d. ant. 5°. 117. G
 ad Phalangiorū ictus antidotus. 2°. d. antid. 117. D/G/H/118. F/5°. 120. C
 contra Phalangia ualet theriaca. de theria. ad Pison. 5°. 91. E
 ad Phalangiorum percussiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. G
 ob Phalangij morsum qui in periculum deuenere adiunās antidotus. 2°.
 de antidotis. 5°. 117. D
 ad Phalangij morsus ualens medicina. 2°. de antid. 118. H/5°. de compo.
 med. per gen. 5°. 246. H
 ad Phalangia. 2°. de antid. 5°. 118. C
 PHALANGITES unde dicta. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
 Phalangites morsis à phalangijs medetur, et tormina patientibus succur-
 rit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
 PHALANGOSIS quid. intro. 1sa. 58. G
 Phalangosis coronæ affectus. intr. 1sa. 58. D
 Phalangosis Trichiaspos differentia. fin. med. 1sa. 48. F
 PHALANX digitorum quid. de osib. 1°. 43. C
 PHALERA, seu uallum. de fasc. 7°. 299. B
 PHALERIS tenuis est & calida. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
 Phaleris ualet ad uesticæ dolores. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
 PHALERNVM uinum calidum est. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Phalernum uinum bibere debent senes ualentius caput habentes. 5°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 90. H
 PHANII infessio. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. H
 Phanium serapiacum medicamentum. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 154. E
 PHANTASIA est prima cerebri diujsio. de ana. ocul. Sp. 58. B

inter Phantasiā, & rationalem panniculus habet carnem aliquam. de
 anatomia ocul. Sp. 58. B
 PHANTASIA apud Stoicos quæ. 9°. de decr. Hipp. 1°. 286. B
 Phantasia ubi sit. de ocul. 7°. 183. G
 Phantasia est actio dependens à capite per se. de uirt. nost. cor. Sp. 60. C
 Phantasiā & opinionem nobis afferentes muscoli tres secundum Plato-
 nem. de uoc. instr. diff. 1°. 106. D
 Phantasiæ fons & radix est sensus. 1°. de elem. 1°. 3. H
 Phantasia & uisu immutantur res. de ther. ad Piso. 5°. 94. E
 Phantasiæ contingunt conceptis in horis melancholiæ. de sper. Sp. 37. D
 Φαρμακεία duplex est. intro. 1sa. 57. H
 Φαρμακείων quid significet apud Hippoc. de fract. com. 2°. 7°. 235. H
 Φαρμακείων quid proprie significet. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 174. B
 Φαρμακείων, & καθάρσεων. idem significant. de uictus ratio. in morbis
 acutis. com. 4°. 7°. 150. F
 PHARMACEVTICE quæ sit. de ui. ra. i mor. ac. c. 1°. 7°. 108. G
 PHARMACION cognomento, Asclepiades. 1°. de composi. medic.
 per genera. 5°. 216. F
 PHARMACOPOLIS ac simplicium institoribus ne credāt phar-
 macorum compositores. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 240. A
 Pharmacorum librum fecit Archigenes. 6°. de composi. medicamentorū
 sec. loc. 173. D/5°. 176. D
 de Pharmacis secundum genus librum facit Archigenes. 1°. de composi.
 medicam. sec. locos. 125. H/3°. 142. D/146. G/4°. 157. C/5°. 160. A/
 8°. 191. F/9°. 198. A/5°. 200. E
 de Pharmacorum compositione scripsit Archigenes. de remedijs para-
 tu facilibus. 7°. 156. C
 de Pharmacis exterioribus librum fecit Asclepias. 3°. de composi. medi.
 secundum locos. 5°. 148. B
 de Pharmacis proprijs librum fecit Anus Asclepias. 4°. de comp. med.
 sec. locos. 5°. 156. B
 Pharmacorum optimorum librum fecit Menecrates. 6°. de compositio.
 medic. sec. loc. 5°. 175. C
 Pharmacorum insignium locupletissimus Thesaurus inscriptū librum fe-
 cit Menecrates. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. A
 Pharmacorum quorundā promissiones magnæ sunt, effectus autē nullus
 aut exiguus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. H
 de Pharmacorum parabilium descriptione librum fecit Apollonius. 3°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 141. F
 in Pharmacis eadem methodus est componendi, & utendi. 4°. de comp.
 medic. sec. loc. 5°. 149. C
 Pharmaca componendi scopus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. C
 in Pharmacis componendis quid maxime agendum. 1°. de composi. med.
 sec. locos. 5°. 130. E
 in Pharmacis quæ consideranda. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. B
 Pharmaca habent diuersas ætates. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. C
 Pharmaca quo modo cognoscantur esse in uigore. 1°. de composit. medic.
 secundum locos. 5°. 122. C
 Pharmacum quo modo seruetur diu. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
 in Pharmacis qualitates quo modo noscendæ. 1°. de cōp. m. f. l. 5°. 122. C
 in Pharmacis contrariæ facultatis quid agendum. 2°. de composi. medi.
 secundum locos. 5°. 136. E
 Pharmaca cur plura fiant ad eundem affectum. 2°. de composit. medica.
 secundum locos. 5°. 136. B
 Pharmaca quo modo misceat Galenus. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 136. B
 Pharmaca in libellis inueniebat, & inuenta examinabat Galenus. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 125. B
 Pharmaca quæ accepit Galenus ab amicis, & præceptoribus. 1°. de cōp.
 medic. sec. loc. 5°. 124. F
 Pharmaca mitigat Thus. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 240. C
 Pharmaca non sunt administranda citra methodum. 1°. de composi. med.
 secundum locos. 5°. 121. D
 Pharmaco recte uti non potest qui uim ipsius ignorat. 9°. de compositio.
 medic. sec. loc. 5°. 167. A
 Pharmaca quæ secundum uaria tempora exhibenda. 2°. de compositio.
 medic. sec. loc. 5°. 136. C
 Pharmacum prorumpens abscessus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. F
 Pharmacum Acre in ulceribus quid agat. de palp. 3°. 55. B
 Pharmacum acre ulceri suppositum facit rigere. in 6°. de morbis uulg.
 comment. 3°. 3°. 174. D
 Pharmaca in Alopecia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. H
 Pharmaca debilia ad Alopeciam, & quæ fortia, et quæ media. 1°. de cōp.
 yy ij medicament.

medic. sec. loc.	5 ^a .123. A	aliment. facul.	2 ^a .15. B
Pharmaca admiranda ad Alopeciam. 1 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .124. H	Phaseli sunt dolichi apud Dioclem. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a .15. B
Pharmacum pro alopecia quantum debet esse calidum. 1 ^o . de comp. med. sec. locos.	5 ^a .121. H	Phaseli eandem habent facultatem cum dolichis. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a .15. B
Pharmacum Herae pro alopecia puerorū. 1 ^o . de cōp. med. se. lo.	5 ^a .123. B	Phaselus fuluus, flauus, & ruber calidior albis. 4 ^o . de simp. me. f. 5 ^a .31. D	
Pharmaca ex Alto euocantia. 1 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .124. E	Phaseli sunt medium edulium inter oēs qualitates. 1 ^o . de alim. f.	2 ^a .14. G
Pharmaca Calida quo modo faciant frigus euacuando. 1 ^o . de simplicium medic. facul.	5 ^a .2. H	Phaselos comedendi modus. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a .14. F
Pharmaca in Cephelea. de dynam.	Sp.23. B	Phaseli quo modo mandantur, & eorum usus. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a .14. F
Pharmacum pro Cutis morbis debet esse tenuium partium. 1 ^o . de compo. medic. sec. loc.	5 ^a .121. H	Phaseli copiosius nutriunt, quā foenu græcum. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a .14. F
Pharmacis Efficacia humiditates ex neruis ad se attrahens facit conuul- sionem. com. 5 ^o . aph. 1 ^o .	Ex.37. D	Phaseli quo modo subducatur uenter. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a .14. F
Pharmaca Fortissima cur debeant haberi parata. 3 ^o . de composit. medic. secundum locos.	5 ^a .141. F	Phaseli quidam utebatur ut esset sanus. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a .14. F
Pharmacis fortibus quo modo uti debemus, & quando. 2 ^o . de composit. medic. sec. loc.	5 ^a .139. F	Φασίολος quid. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a .14. H
Pharmacis fortibus indiget pulmo. 7 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .178. E	Phaseoli deteriores fabis. de atten. uic.	4 ^a .45. A
Pharmacorum fortium uim exoluentia. 1 ^o . de cōp. med. se. lo.	5 ^a .122. H	Phaseolus flatulentus, & ad coquendum difficilis. de atten. uic.	2 ^a .45. B
Pharmacis fortibus qui uti debet incipiat à mollioribus, & addat quæ eorum uim exolunt. 1 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .122. F	Phaseoli siliqua sola est esculenta. 2 ^o . de alim. fac.	2 ^a .16. D
Pharmaca fusca multiplicis usus. 6 ^o . de comp. med. per ge.	5 ^a .257. E/G	PHASGANIVM seu Xanthium semen digerendi uim obtinens. 8 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .57. A
Pharmaca in Hemisrania. 2 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .139. H	PHASIANI forma sūt diuersi ab alijs hoibus. d aer. aq. et l. 2 ^a .4. G	
quæ Pharmaca danda in Ictero. de cura icteri.	Sp.111. A	Phasianis uentus frequens auster. de aere, aquis, & locis.	2 ^a .5. A
ad Pharmaca Lætalia quid sit agendum. de remed. par. fac.	7 ^a .160. G	Phasianorum peculiaris uentus Cenchron. de aere, aq. & loc.	2 ^a .5. A
ad Pharmaca lætalia. 7 ^o . de comp. med. sec. loc. 186. A/8 ^o .	5 ^a .195. B	PHASIANI neq; crassi, neq; tenues sunt. de bo. & ui. suc.	2 ^a .34. H
Pharmacum Medea quale. de bon. aquæ.	Sp.76. A	Phasianorum caro in coctione & nutrimento similis gallinæ. 3 ^o . de alim. facultatibus.	2 ^a .29. C
Pharmaca Media qualia sint. 2 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .179. H	Phasianorum caro suauior, quā gallinæ. 3 ^o . de alim. fac.	2 ^a .29. C
Pharmaca medias facultates habentia cur excogitata. 6 ^o . de compositio. medic. sec. loc.	5 ^a .168. A	Phasiani sunt boni succi. de remed. par. fac.	7 ^a .159. C
Pharmaca Mortifera non sunt tractāda. de remed. par. fac.	7 ^a .160. G	Phasiani sunt boni chymi, & subtilis. de diff. cont.	Sp.73. H
Pharmacum Nilci quale. 2 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .137. G	Phasiani sunt uolucres laudabiles. de ren. aff. dign. & med.	7 ^a .195. F
inter Pharmaca numerat Oxymeli. 8 ^o . meth. med. 52. G/	7 ^a .83. E	Phasiani caro est cibus subtilians. de dissol. cont.	Sp.72. D
Pharmacum Parabile quod naribus infunditur. 2 ^o . de composit. medica. sec. locos.	5 ^a .139. G	Phasiani utiles in calidis, & siccis. 8 ^o . meth. med.	7 ^a .51. B
Pharmaca Purgatoria faciūt speciē euacuationis manifeste differentem. com. 4 ^o . aph. 2 ^o .	Ex.27. D	Phasianorum oua præstantissima. 3 ^o . de alim. fac.	2 ^a .29. G
Pharmaco purgatorio proprium attrahere humorem appetente, uel fla- uam bilem, uel atram, uel pituitam, uel aquosam superfluitatem, quia uero iste non adest, sanguinem colliquante, & carnes, ut ex his quod sibi proprium est attrahat, sit in sanis corporibus purgatio difficilis. com. 2 ^o . aph. 37 ^o .	Ex.17. G	Phasiani adeps in renum calculo ualet. de ren. af. dig. & med.	7 ^a .193. H
Pharmaca quando exhibenda. com. 1 ^o . aph. 22 ^o .	Ex.10. C	PHASIOLVN sub amarum, & sub acerbum. 6 ^o . de simplicium me- dicament. facul.	5 ^a .48. H
Pharmaca purgantia cur non debemus exhibere nisi ex interuallis, cō- ment. 3 ^o . aph. 15 ^o .	Ex.22. G	Phasiolum incidit humores crassos, excreationibus pectoris conducit, iecur expurgat, & sanguinem expuentibus non est aduersum. 6 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .48. H
Pharmaca nō debēt dari nisi ualde indigētibus. cō. 3 ^o . aph. 15 ^o .	Ex.22. G	Phasiolum cur contrarijs conueniat. 6 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .48. H
Pharmacum præbendi tempus. de spermate.	Sp.39. F	PHASIS qualis regio. de aere, aq. & loc.	2 ^a .4. H
Pharmaca frequenter sumpta nocent, & trahunt corpus in malam con- suetudinem. com. 3 ^o . aph. 15 ^o .	Ex.22. G	Phasis stagnantissimus omnium fluuiorum. de aere, aq. & loc.	2 ^a .4. H
Pharmacum sumere assueti quid agere debent. de assuet.	2 ^a .61. H	Phasim habitantes quales. de aere, aq. & loc.	2 ^a .4. H
Pharmacis non obediunt humores crudi, & fixi. 1 ^o . de crisi.	4 ^a .128. G	Φατρία quid. 11 ^o . de usu par.	1 ^a .187. B
Pharmaca rudicula agitantur. 5 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .165. H	Phatnia oĩa quibus insunt dentes. de osibus.	1 ^a .41. F
Pharmacum ex Succis. 7 ^o . de comp. med. per ge.	5 ^a .269. B	Φάυλος quid significet. de fract. com. 1 ^o . 227. C/230. E/com. 3 ^o . 248. E/de arti. com. 3 ^o .	7 ^a .275. D
Pharmacum lege medicina, medicamentum, medicamen.		PHHEREA tentio oblōga dicitur. in 6 ^m . de mor. uulg. c. 3 ^o . 3 ^a .172. G	
PHARMIANVM malagma. 7 ^o . de comp. med. per ge.	5 ^a .265. G	ad PHHEREIDEN, & Philistionem Hippocrates scripsit. cō. 6 ^o . aphorismo 1 ^o .	Ex.46. D
PHARNACES herbarius. 8 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .195. A	Phernij succus. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .153. B
PHARYNX quid. intr. 54. E/de mus. diff.	1 ^a .46. G	PHIALA argentea. 7 ^o . de comp. med. per ge.	5 ^a .274. F
Pharynx est aspera arteria. 2 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a .236. G	PHIDIAS bonus artifex. 15 ^o . de usu par.	1 ^a .213. B
Pharynx etiam est larynx, tamen pharynx est ante laryngem. 8 ^o . de usu partium.	1 ^a .165. A	Phidia, Praxitelis, & naturæ differentia in condendis rebus. 2 ^o . de natu- ralibus facul.	1 ^a .297. D
propter Pharyngem collum factum. 8 ^o . de usu par.	1 ^a .165. A/B	Phidias materiā auri nō mutabat, sed formā solū. 2 ^o . de na. fa. 1 ^a .297. D	
Pharynx inferne sursum fertur. 8 ^o . de usu par.	1 ^a .165. A	PHILADELPHI magni ad Hæmopticos. 7 ^o . de composit. medica. secundum locos.	5 ^a .184. A
circa Pharynga glandula. 3 ^o . de alim. fac.	2 ^a .26. H	Philadelphus magnus. 9 ^o . de composit. med. sec. loc. 203. F/5 ^o . de compos. med. per genera.	5 ^a .251. F
Pharyngi propugnaculum est uua. 15 ^o . de usu par.	1 ^a .211. A	Philadelphum medicamentum. 4 ^o . de comp. med. sec. loc.	5 ^a .154. E
Pharyngis musculi quo modo se habent. 1 ^o . de motu musc.	1 ^a .309. B	PHILANTROPOS & aparine idem. 6 ^o . de simp. me. fa. 5 ^a .43. D	
Pharynx est uocis, & respirationis instrumentū. 8 ^o . de usu par.	1 ^a .165. B	Philantropon utile est Nephriticis turbulentam urinam facientibus, lapi- dem in uestica habentibus. de dynam.	Sp.28. B
ex Pharynge aer solus ad tracheas arterias. 7 ^o . de usu par.	1 ^a .159. F	Φιλιάτρης medicorum studiosos uocant. 4 ^o . de san. tuen.	2 ^a .95. C
Pharyngis asperitates leuigant oua sorbilia. 3 ^o . de alim. fac.	2 ^a .29. G	PHILIATRVS inscriptum librum fecit Damocrates. 7 ^o . de comp. medic. sec. loc.	5 ^a .180. D
PHARYNGETHRON id est os hyodes. de uo. instr. dif.	1 ^a .107. B	PHILINVS cou auctor sectæ Empiricæ. introd.	Isa.51. D
PHASELVS differt à phasiolo. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a .14. H	Philini medicamentum. 7 ^o . de comp. med. sec. loc. 186. H/5 ^o . de composit. medic. per genera.	5 ^a .253. B
Phaselus idem cum cicercula. 1 ^o . de alim. fac.	2 ^a .14. H	Philini uxoris casus. in 1 ^m . de mor. uulg. com. 3 ^o .	3 ^a .122. C
Phaseli cicercula, eruiala sunt unum genus habens plura nomina. 1 ^o . de		PHILETERIVM à quibusdam dicitur polemonium. 8 ^o . de simplic. medic. facul.	5 ^a .59. A
		PHILIPENDVLA. de dynam.	Sp.35. G
		à PHILIPPO uitreus humor dicitur crudus. 2 ^o . de diff. feb.	3 ^a .37. E
		fm Philippum quid sit marasmus. 7 ^o . meth. med.	7 ^a .46. E
		Philippus balnea	

Philippus balnea negabat. 10°. meth. med. 7°. 65. C
 Philippus medicamentorum scriptor. 3°. d. cōp. m. p. g. 234. H/7°. 5°. 178. E
 Philippus egregie de medicamentis pertractavit. 2°. de composi. medic. per genera. 5°. 222. A
 Philippi macedonis antidotus Ambrosia. 2°. de antid. 5°. 115. A
 à Philippo Trallianis data antidotus. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 186. B
 Philippi medicamentum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. G
 Philippi pastillus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. C
 PHILISCI casus. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3°. 121. A
 PHILISTAE casus. in 3^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 135. A
 PHILISTION unus ex primis Empiricis. de sub. emp. Isa. 31. D
 Philistion utitur calido, & frigido, humido, sicco alijs ueluti agentibus, alijs ueluti patientibus. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 fm PHILISTIONEM respiratio est innati caloris uentilatio. de utilit. resp. 1°. 223. C
 PHILOCALVS 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. C
 à PHILOCLE acceptum acopon. 7°. de cōp. med. p. gen. 5°. 272. B
 PHILOMELAE linguam abstulit Tereus: fabulae huius alegoria. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
 PHILONIS scopus qualis sit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. G
 PHILONIDES sicut scripsit de re medica. 4°. d. dif. p. 4°. 68. E
 ut Philonides malagma. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 266. B
 PHILONIVM à Philone inuenta compositio. in 6^m. de mor. uulgar. commentario 6°. 3°. 196. E
 Philonium celeberrimum. 12°. meth. med. 7°. 75. C
 Philonium fieri potest ex simplicibus nō oīno bonis. 1°. de anti. 5°. 101. F
 Philonij compositio examinatur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. F
 Philonio uti debemus in doloribus. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. H
 à Philonio cito sanatur dolores Tenuium intestinorum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. H
 Philonium in colica. introd. Isa. 61. C
 Philonis etas quando eo uti debemus. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 104. H
 Philonij etas. 12°. meth. med. 7°. 75. C
 Philonium antidotum in cephalica. de dynam. Sp. 23. C
 Philoniū hepatici intemperiem semel exhibitum sanauit. 8°. de composi. medic. sec. loc. 5°. 194. G
 Philonio utitur cito Galenus. 2°. de loc. aff. 4°. 9. F
 Philonium. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. A
 PHILOPATOR stoicus. de cogn. cur. animi mor. 2°. 54. D
 PHILOSOPHYCVS dicitur Asclepiades. 7°. de composi. medica. sec. loc. 185. H/8°. 5°. 192. G
 Φιλόσοφος quid significet. 4°. de diff. puls. 4°. 64. D
 Philoristia morbus. 4°. de diff. pul. 4°. 69. H
 PHILOSOPHIA maximum in diuinis bonis. in orat. su. Isa. 2. C
 Philosophia artium omnium parens. de præcogn. ad Posth. 4°. 214. C
 Philosophiam simpliciter quid uocet Galenus. 3°. de diff. puls. 4°. 59. B
 Philosophiae ortus. de hist. phil. Sp. 3. C
 Philosophiae ordo, & definitio. de hist. phil. Sp. 2. H
 Philosophiae primū iuētor apud Iones Thales Milesius. d. his. ph. Sp. 2. D
 Philosophiae Italicae princeps Pythagoras. de hist. philos. Sp. 2. G
 Philosophiae cognomina. de hist. philos. Sp. 2. G
 Philosophia quae apud stoicos. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. E
 Philosophia Erytriaca unde. de hist. philos. Sp. 2. F
 Philosophiā Antisthenes primus in opus deduxit. de hist. phil. Sp. 2. D
 Philosophiae septicae auctor Pyrrho. de hist. phil. Sp. 2. F
 Philosophiam qui potius dubitando quam statuendo secuti sint. de historia philosophica. Sp. 2. G
 Philosophiā contentiosam Zeno Elæates inuexit. de hist. philos. Sp. 2. G
 in Philosophia cur sint multa ambigua. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. F
 in Philosophia cur non sunt sedate discordiae. 9°. de dec. Hip. 1°. 283. A
 in Philosophia similitudines difficultatem pariūt. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2°. 56. F
 Philosophiae finis uoluptas secundum Aristippū. de hist. philos. Sp. 2. G
 Philosophiae partes. de hist. philos. Sp. 3. A
 Philosophia speculatiua, & actiua. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. F
 ad Philosophiam speculatiuam quae pertineant. 9°. de decr. 1°. 284. C
 de Philosophia morali tractat Galenus. de sub. fac. nat. 1°. 230. E
 ad Philosophiā morālē nihil facit aīe essentia. de sub. fac. na. 1°. 230. F
 ad Philosophiam moralem inutile est scire an plantae sentiant. de sub. facul. nat. 1°. 230. G
 Philosophiae morali utile est scire animae facultates, et loca. 9°. de decr. Hippocratis. 1°. 285. E

Philosophiae necessarium scire si plures sint hominum facultates. 8°. de decretis Hipp. 1°. 273. B
 Philosophiae incumbendum est. si quis opt. med. Isa. 6. H
 Philosophiam, & medicinam qui aggrediuntur, absque grammatica, & alijs disciplinis damnat Galenus. de lib. prop. Isa. 10. G
 Philosophiae partes ceteras dialectica pcedere debet. de hist. phil. Sp. 3. A
 Philosophia ad re medicā necessaria est. 3°. met. m. 18. G/d. ocu. 7°. 185. C
 Philosophia naturalis prae discenda rei medicae. 6°. de decr. 1°. 264. G
 cum Philosophia medicinā iunxit Galenus. de ord. lib. suo. Isa. 15. D
 Philosophia medicinalis. de sub. fac. nat. 1°. 230. G
 Philosophiae quomodo subiectum est nostrum corpus. ad Thr. 2°. 106. B
 Philosophiae oratoriam facultatē primus coniunxit Protagoras. de historia philosophica. Sp. 2. G
 Philosophicae quaestiones ignotae. de cuiusq; animi pec. atq; me. 2°. 57. A
 Philosophiae quaestiones controuersae. 9°. de decr. Hipp. 1°. 248. A
 PHILOSOPHI differunt à sophistis oratoribus, demonstrationibus & dialecticis. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. H
 Philosophus simul grammaticus, & Arithmeticus si fuerit idem homo poterit quispia unius artis has omnes particulas existimare. ad Thra= sybulum. 2°. 105. G
 Philosophi in prima sede prope Deum Mercurium scite olim pingebantur. in oratione suas. Isa. 2. F
 Philosophorum antiquorum ordo. de hist. phil. Sp. 2. D
 Philosophorum genera duo Ionicum, Italicum. de hist. philos. Sp. 2. G
 Philosophorum quatuor sectae distinctae. de ord. lib. suo. Isa. 14. F
 Philosophi sceptici unde dicti. de sub. fig. emp. Isa. 31. C
 Philosophi singuli extra proprium gregem à nullo alio laudari. de cuiusq; animi pecc. not. atque med. 2°. 60. A
 Philosophus unus in scythia. quod animi mor. 1°. 321. H
 Philosophus non debet habere uestem diuersam ab alijs sed animum. de hist. philos. Sp. 2. D
 Philosophorum uerorum, & apparentium differentia. 8°. de decr. 1°. 273. E
 Philosophorum eminentissimus Plato. 3°. de decr. Hipp. 1°. 244. B
 Philosophi studio ueritatis incumbunt. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. D
 Philosophi debent esse magis exercitati in demonstratione, quam alij. 8°. de decr. Hipp. 1°. 273. E
 Philosophis magis, quā geometris, aut arithmeticis, aut ratiocinatoribus aut astronomis, aut architectis cōuenit. dem. 8°. de decr. 1°. 276. B
 à Philosophis argumenta sunt ppinqua captiosis. 2°. de dec. 1°. 235. H
 Philosopho non conueniunt argumenta per translationem. 3°. de decret. Hippocratis. 1°. 244. G
 Philosophi nihil possunt uniuersale, & indefinitum pronunciare. 9°. de decr. Hippoc. 1°. 283. G
 Philosophorum rationes rethoricae, de mundo, & uacuo. de cuiusque animi pec. not. atque med. 2°. 60. A
 Philosophorum controuersia de quibus non habetur euidens coniectura. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 109. D
 Philosophus de animae facultatibus agere debet. 6°. de decr. 1°. 266. G
 ad Philosophum nihil facit scire in quo loco sit principalis animae pars. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. B
 Philosophus curat animi mores. 1°. de san. tuen. 2°. 65. E
 Philosophus q alios docet qualis esse debet. de cog. cur. ai mor. 2°. 54. D
 Philosophus quō loquatur de moribus animi. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Philosophus iudicat de moribus. de opt. sect. Isa. 23. D
 Philosophi non plorant. 13°. meth. med. 7°. 84. B
 Philosophi in ocio degunt. 3°. de loc. aff. 4°. 17. B
 Philosophi abundant atra bile. 2°. de nat. fac. 1°. 301. D
 Philosophi omnes putant esse eundem usum respirationis, & pulsuum. de usu pulsuum. 1°. 227. D
 Philosophorum, & medicorum cōmunis consideratio. 3°. de decr. 1°. 241. B
 Philosophi non damnarunt Hippocratis opinionem de natura hominis. 1°. meth. med. 7°. 3. A
 Philosophi omnes emulati sunt Hippocrate de humoribus. 8°. de decret. Hippocratis. 1°. 276. B
 Philosophi antiqui incubuerunt anatomiae. 1°. de ana. adm. 1°. 68. D
 Philosophis utile, & necessarium est scire materiam de foetuum formatione. de foet. form. 1°. 324. A
 ad Philosophū pertinet de usu partium tractare. 17°. de usu p. 1°. 222. D
 Philosophi de qua parte pulsuum tractarunt. 1°. de digno. pul. 4°. 70. C
 Philosophi, & medici egere de lassitudine. 3°. de san. tuen. 2°. 78. E
 ad Philosophos qd iudiciū spectat, nō ad medicos. de opt. sect. li. Is. 23. C
 apud Philosophos quae difficultia sunt soluta problemata facilia sunt apud γγ iij medicos.

medicos. 2°. de simp. med. fac. 5°. 11. F
 Philosophorum sententiæ contrariæ non possunt omnes esse ueræ, sed bene omnes falsæ. de cuiusque animi pec. not. atque med. 2°. 56. D
 Philosophi multa propter ignorantiā præterierunt. 3°. de lo. af. 4°. 19. D
 Philosophi quæ ignorarunt. de foet. for. 1°. 324. H
 Philosophi, & medici tempore Galeni nomina ignorabant, & distingue re nesciebant. 1°. meth. 7°. 6. B
 Philosophi qui in inani opinione uersabantur. de cuiusque animi peccat. not. atque med. 2°. 57. G
 Philosophi duo altercabatur an aqua lignis grauior esset. de cuiusque ani mi pec. not. atque med. 2°. 59. G
 Philosophos deridēs Architectus. de cuiusq; ai pec. not. atq; me. 2°. 59. H
 Philosophos uomitū impediētes spernit Galenus. 6°. de san. tuē. 2°. 95. H
 Philosophi Azariconis medicinæ. de med. exper. Sp. 105. F
 Philosophorum quod dicitur Turpilliani medicamentum. 4°. de compo. medic. per gen. 5°. 245. A
 PHILOTAE cephalicum. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 243. H
 PHILOTIMVS medicus grauiissimus. 8°. de decr. Hip. 1°. 276. B
 Philotimus antiquus medicus qua ætate floruerit. c. 6°. ap. 1°. Ex. 46. C
 Philotimus author legitimæ gymnasticæ. ad Thras. 2°. 108. A
 Philotimus callebat totam artē corpori præsidē. ad Thras. 2°. 109. E
 Philotimus antiquus scriptor anatomie. de nat. hu. com. 2°. 7°. 183. E
 Philotimus ignorauit uasorum seminalium coniunctionem in muliere. de diffec. uul. 1°. 109. C
 fm Philotimum uitreus humor qui. 1°. de alim. fac. 2°. 12. A
 fm Philotimū ptissima triticea est alica. 1°. de alim. fac. 2°. 10. H
 fm Philotimum falsus succus fit ex duris cibis omnibus qui supra modum coquuntur. 3°. de alim. fac. 2°. 31. H
 Philotimus falsum humorem ex diuturniori coctione fieri arbitrabatur. 3°. de alim. fac. 2°. 31. H
 PHILOXENVS grammaticus. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. C
 Philoxeni Claudij chirurgi Aegyptiū. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 235. B
 Philoxenus medicamento ex chamæleonte ad fluentia, & ægre curabi lia ulcera usus est. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 243. C
 ex Philoxenis collectancis medicamentū. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 243. F
 PHILOXENIS medicamentū ad neruos præcisos. 5°. de composit. medic. per gen. 5°. 250. E
 Φίλαρον medicamentorum meminit. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. D
 Φίλωσις qd, et in qbus fiat partibus. de ijs quæ i me. fi. c. 2°. 7°. 213. D
 PHISEMA. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. B
 PHISICAE finis in contemplatione. ad Thras. 2°. 106. D
 PHISIOLOGICA medicinæ pars. de part. art. med. Sp. 16. E
 Φλάσμα quæ sint. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. C
 Φλεβοδονώδης nomen peregrinum ostēdēs uenas agitari. in 1°. pror= rheticorum. com. 3°. 4°. 180. C
 Phleborragia significat uenarū ruptionē. de uict. rat. in morbis acutis, comment. 4°. 7°. 144. H
 PHLEBOTOMIA unum ex auxilijs morbi. de uict. ra. in mor. acu. comment. 1°. 7°. 115. C
 Phlebotomiam qua omne simul educitur non patiuntur sempiternis in colæ, & Aegypti, nec meridionales. de sect. 15. 18. B
 Phlebotomia in maximis affectibus non omittenda. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Phlebotomiam esse magis securam purgatione potest colligi. commēt. 1°. aphorismo 3°. Ex. 3. G
 Phlebotomia in basilica quando fieri debet. secr. Sp. 97. D
 Phlebotomia in cephalica quando fieri debet. secr. Sp. 97. D
 Phlebotomiam debere fieri à latere diuerso, & quod sit latus diuersum collige. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
 Phlebotomia in contraria parte quid faciat. de cathar. Sp. 94. G
 Phlebotomia nihil aptius est in dolore uiscerū. de cura icteri. Sp. 110. H
 Phlebotomia necessaria est ad icteri curam. de cura icteri. Sp. 110. G
 Phlebotomia quando fieri debeat in icteritia. de cura icteri. Sp. 110. H
 Phlebotomia fieri debet post purgationem cholerae rubrae in Erysipela te. de ocul. 7°. 189. G
 Phlebotomia facit animi defectum. com. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
 Phlebotomia aborsum facit. com. 5°. aph. 31°. Ex. 40. D
 PHLEBOTOMANDI debent iacere, ne animo deficiant. com. 1°. aphorismo 23°. Ex. 10. E
 Phlebotomari debent uere qui sanguinem reiecerunt. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. E
 Phlebotomari non debet æger cum inedia. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 PHLEGMA à nobis dictum Prodicus βλεῖν, id est muccum dixit.

2°. de nat. fac. 1°. 301. D
 Phlegma quid significet. in prognost. com. 2°. 4°. 205. C
 Phlegma appellatur sanguinis aquosa superfluitas admixta sanguini. de anat. uiu. Sp. 50. H
 Phlegma album quid. 8°. de decr. Hip. 1°. 277. D
 Phlegma frigidum est, & humidum. de dynam. Sp. 19. E
 Phlegma est frigidū, falsum, & humidū. de nat. & ord. cuiusl. Sp. 41. D
 Phlegmatis alia pars in capite, alia in stomacho, alia i uestica uel ut alij le gunt in pulmone. de dynam. Sp. 19. E
 Phlegmatis potestas est in pectore. de spermate. Sp. 36. G
 Phlegmatis propria sedes est pulmo. de spermate. Sp. 36. H
 Phlegma dominatur ab hora noctis tertia usq; in horam noctis nonam. de dynamidijs. Sp. 19. E
 in Phlegmatis horis concepti pueri natura. de spermate. Sp. 37. C
 in Phlegmatis horis si cōceptio sit parentum, et infantis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. C
 in Phlegmatis horis si sit conceptus puer & sit in sinistra, parentes in horis sanguinis, quid sequatur. de sper. Sp. 38. D
 in Phlegmatis uel sanguinis horis si sit puer cōceptus, parentes horis bi lis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. D
 Phlegma dominatur i pueris ab ineūte ætate usque ad quatuordecim an nos. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 Phlegma cum parte sanguinis dominatur usque in annum decimum quar tum. de dynam. Sp. 19. E
 Phlegma dominatur ab annis cholerae nigrae usque in summam ætatē. de natura, & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 Phlegma in quibus gignatur. 2°. de nat. fac. 1°. 301. D
 Phlegma crescit in hieme. de dynam. Sp. 19. E
 Phlegma fit in temporibus pluuiosis. com. 3°. aph. 7°. Ex. 20. F
 Phlegma generat cerebrum, & cur. de diff. cont. Sp. 74. A
 Phlegma generant uentres & cur. de diff. cont. Sp. 74. A
 Phlegma gñant pisces duri, qbus dominat uiscositas. de dif. cōt. Sp. 74. B
 Phlegma per os respirationē habet. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 per Phlegma & saliuam purgatur os. de cathart. Sp. 94. G
 Phlegma per os, & nares respirationem habet. de dynam. Sp. 19. E
 Phlegma facit compositos corpore, inuigilantes, & intra se cogitantes, & canos cito producentes. de dynam. Sp. 19. E
 Phlegma honestum pulsum facit, plenum, & æqualem. de dyn. Sp. 19. F
 Phlegma quō uertit ab hepate in sanguinē uirtute fellis. de spe. Sp. 36. B
 Phlegma falsum uertitur in bilem adustam. de sperm. Sp. 40. A
 à Phlegmate, & atra bile diuturnos morbos prouenire inquit Hippo crates. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 ex Phlegmate superfluo qui affectus nascuntur. de sper. Sp. 36. G
 ex Phlegmate fiunt febres quotidianæ. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. B
 Phlegma quo modo cognoscatur abundare. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Phlegma quos tumores generet. de ocul. 7°. 189. E
 Phlegma si sit scirrhostor adde sal. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 Phlegma si fuerit ægritudinis causa, da ei assidue dulce calidum, & sic cum. de dynam. Sp. 19. F
 Phlegma si generat in stomacho oportet ipsum lauare, & abstergere. de diff. cont. Sp. 71. F
 Phlegma qñ generatur in stomacho, ac reliquo corpore ex crassitie ci borū assumptorum, aut ex multitudine eorum conueniunt cibi aceto si. de diff. cont. Sp. 72. G
 Phlegmatis generationem in renibus, in pectore, in cerebro, in iuncturis timenti conueniunt cibi subtiliantes. de diff. cont. Sp. 72. E
 Phlegma educitur de stomacho. de cathar. Sp. 94. G
 Phlegmata quibus abundant in uentre, & pectore & stomacho, danda phleamagoga. de dynam. Sp. 21. C
 Phlegma quod incrassatur in stomacho quid resoluat. secret. Sp. 101. F
 Phlegma à stomacho, & à iuncturis resoluens cōpositio. secre. Sp. 101. H
 Phlegmate laborantem thoracē raphanus emundat. de simp. me. Sp. 89. F
 Phlegma in canalibus pulmonis quid agat. de ana. uiu. Sp. 45. E
 Phlegmata pinguia multum, & frequenter mingentibus danda phlegma goga. de dynam. Sp. 21. C
 Phlegma deponit agaricum. de simp. med. Sp. 80. E
 Phlegma purgat, & deorsum deducit clematis. de simpl. med. Sp. 83. B
 Phlegma, & cholera deponit cnicum. de simp. med. Sp. 83. B
 Phlegma purgat colocynthidis. de dynam. 21. D/de cath. Sp. 95. A
 Phlegma deponit lathyris. de simp. med. Sp. 86. E
 Phlegma cum cholera purgat scammonia. de cathar. Sp. 95. A
 ex Phlegmate uiscoso, quo destruitur motus, dolori iuncturarum ualēs medicamentum

medicamentum. de med. exper. Sp. 108. E
 ad Phlegma deponendum catharticum. de dyn. Sp. 32. F
 Phlegma uiscosum scindens electarium. de me. exper. Sp. 107. D
 Phlegma subtilians, & attenuans, & allucians exitum eius ex corpore
 medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 Phlegma uiscosum liquefaciens electarium. de me. exper. Sp. 108. D
 Phlegma liquefaciens electarium. de med. exper. Sp. 107. A/G
 Phlegma liquefaciens medicamen. de me. exper. Sp. 108. A
 Phlegma laxans electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 Phlegma, uide pituita.
 PHLEGMA GOGA quæ, & in quibus usus. de dyn. Sp. 21. C
 Φλεγμαγοντα quid significet apud Hippocratem. de uictus ratione in
 morbis acu. com. 4°. 7°. 137. B
 PHLEGMASIA quid. com. 1°. aph. 7°. Ex. 4. E
 PHLEGMATICI humoris purgatoria est lacterida. de cathar=
 tics. Sp. 95. B
 Phlegmaticis superfluitatibus abundantibus mulieribus optimum medica
 men. de med. exper. Sp. 108. F
 Phlegmatica puella unde fiat. de sperm. Sp. 38. C
 Phlegmaticis idoneum est uinum falernum molites, auriusum, lesbium. de
 uinis. Sp. 76. G
 Phlegmatico accidentales infirmitates sunt in æstate synochus, & cau=
 sus. de spermate. Sp. 39. G
 Phlegmatica urina si apparuerit sicut sol in limpidis coloribus indigna=
 tionem renum significat. de dyn. Sp. 34. G
 Phlegmatica tertiana si acuitur in bilis horis minus periculosa. de spermate. Sp. 40. A
 cōtra Phlegmaticas febres ualēs medicina. de me. ex. 104. H/ Sp. 106. C
 Phlegmatica tussis. secretorum. Sp. 100. F
 ad Phlegmaticas ægrotudines. secre. 102. D/103. C/ de me. ex. Sp. 107. B
 Phlegmatica apostemata quomodo curentur. de ocul. 7°. 190. G
 PHLEGMAENON non est differentia ulceris & cur. 3°. methodi
 medendi. 7°. 22. D
 Phlegmaenon est morbus. 3°. meth. med. 7°. 22. E
 PHLEGMATODES erisypelas. 1°. de dif. feb. 3°. 32. A
 à PHLEGMONE incipit Galenus acturus de tumoribus præter na
 turam. 13°. meth. med. 7°. 80. D
 Phlegmone ex ijs est quæ absolute dicuntur. 2°. meth. me. 7°. 9. H
 Phlegmone phlogosis apud Antiquos. 3°. de dif. resp. 3°. 71. D
 Phlegmon quid significet. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 263. G/ de uictus ra
 tione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 137. B
 Phlegmone quid significet apud Hippocratem. in 6^m. de morbis uulgarib.
 bus, commen. 3°. 3°. 179. E
 Phlegmone qd. de opt. sec. 20. C/ fin. me. 15. 48. H/ d. tu. pt. nat. 3°. 82. H
 Phlegmone quid sit secundum Erasistratum. 7°. meth. me. 7°. 43. E
 Phlegmone quid proprie sit. de frac. com. 3°. 7°. 243. C
 in Phlegmone partibus affectis intemperies adest. 2°. de temp. 1°. 21. D
 Phlegmone in parte est inæqualis intemperies cum fluxione. de inæq. in
 temper. 3°. 43. B
 Phlegmon an sit morbus. 1°. meth. me. 7°. 7. D
 Phlegmoni quæ affectio. 1°. de simp. me. fac. 5°. 2. H
 Phlegmon est affectus præter naturam. 1°. meth. me. 7°. 8. A
 Phlegmon duplici ratione à natura recessit. 13°. meth. me. 7°. 82. E
 Phlegmon est morbus. 1°. de sa. tuen. 2°. 68. C
 Phlegmone q morbus sit. de inæq. int. 3°. 43. E/ 13°. meth. me. 7°. 80. D
 Phlegmones sunt morbi flammantes. de uictus ratione in morbis acutis,
 commentario 4°. 7°. 137. B
 Phlegmones calidi. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. H
 Phlegmone morbus instrumentalium partium. de symptomatum differen
 tijs. 14. G/ 3°. de symp. caus. 3°. 24. G
 Phlegmō nō durus, sed resistēs tumor. i 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 160. C
 Phlegmone ponit inter morbos uere apparētes. 5°. de sa. tuen. 2°. 94. D
 Phlegmones quo aspectu fiant Martis cum luna. de decub. progn. ex ma
 thematici scientia. Sp. 12. H
 Phlegmone quo modo fiat, & quid sit. de inæq. intemp. 3°. 43. B/ de cur.
 ra. per sang. mis. 6°. 17. A/ 10°. meth. me. 64. C/ 14°. 7°. 87. A
 Phlegmon fm Erasistratum quō accendatur. 6°. de usu p. 1°. 155. A
 Phlegmon quō fiat à ui expultrice. 13°. meth. me. 7°. 80. G
 Phlegmon ex quibus fiat. de symp. dif. 3°. 14. G
 Phlegmon à sanguine fit. 1°. de dif. feb. 3°. 32. A/ 13°. meth. me. 7°. 80. E
 Phlegmonem generat sanguis temperati caloris. de ocul. 7°. 189. E
 Phlegmones quō fiant ex sanguine. 13°. meth. me. 7°. 80. F

in Phlegmonis locum quō influit sanguis. 13°. meth. me. 7°. 80. F
 Phlegmonas, & profluuium sanguinis incitat super omnia dolor. 5°. me=
 thodi medendi. 7°. 31. A
 Phlegmonis causæ sunt calor loci, & dolor. 13°. meth. me. 7°. 80. H
 Phlegmonem quo modo augeat calor. 13°. meth. me. 7°. 82. F
 Phlegmon quomodo dolorem faciat. 1°. de symp. caus. 3°. 16. H
 Phlegmon ex calida fluxione. 3°. de temp. 1°. 25. B
 Phlegmones excitant acria. 11°. meth. me. 73. F/ 13°. 7°. 81. D
 Phlegmonas feruentes iritat acerbaturq; sœnu græcum. 8°. de simplicium
 medicam. facul. 5°. 62. D
 Phlegmonem augent cibi mordaces. 13°. meth. me. 7°. 83. E
 Phlegmonas inciderant qui malos cibos ob annonam caram ederant. de
 boni. & uitio suc. 2°. 33. G
 Phlegmone excitatur de industria ad morbum simulandū. intro. 15. 61. B
 Phlegmone qui tentabitur. 6°. meth. me. 7°. 36. H
 in Phlegmone duplex affectus. 3°. de temp. 1°. 25. B
 Phlegmones sensus nō est affectus. sed symptoma. 3°. de sa. tuen. 2°. 78. G
 in Phlegmonis parte est rubor. 13°. meth. me. 7°. 80. E
 Phlegmone frequentissime fit, & cum febre. 14°. meth. me. 7°. 86. H
 Phlegmone pulsationem habet. 14°. meth. me. 7°. 87. A
 Phlegmon quando habet pulsum. 13°. meth. me. 7°. 80. D
 Phlegmonis diuersitas. 14°. meth. me. 7°. 89. E
 Phlegmones cur uariæ. de inæq. intemp. 3°. 43. H
 Phlegmon magna quæ. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 263. G
 Phlegmon parua quæ. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 263. G
 Phlegmones quæ siccæ. de uict. ra. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 112. F
 Phlegmones quomodo siccæ sint. de ptif. 2°. 48. B
 à Phlegmone quō differat siccitas. de uic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 125. A
 Phlegmone partibus affectis calida, & humida admota superuacua, quæ
 media similium spatia occuparunt, euocant, & partes non exiccant,
 sed potius humectant. 2°. de temper. 1°. 21. D
 Phlegmonis, et erysipelatis ppria, et dñæ. 14°. meth. me. 7°. 87. A
 Phlegmōe erisypelatodes qd. 1°. d. dif. feb. 3°. 32. A/ 14°. meth. m. 7°. 87. C
 Phlegmone erisypelatodes, & e contrario quando sint. 7°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 52. E
 Phlegmon, & scirrhus in multis persimiles sunt, tamen curam habent
 contrariam. de opt. sect. 15. 24. A
 Phlegmon scyrrhosis, & phlegmonosis scirrhus quid. 7°. de composit.
 medicam. per genera. 5°. 263. G
 ex Phlegmone quando scirrhi fiunt, & quando non. 7°. de compositio.
 medicamen. per ge. 5°. 267. H
 ex Phlegmone scirrhi. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 267. H
 Phlegmones uitio fit uasorum angustia. 1°. de sa. tuen. 2°. 68. C
 Phlegmon facit impedimentum in motibus. 1°. de mo. musc. 1°. 308. G
 Phlegmon ut scirrhus priuat membrū motu. 1°. de mo. musc. 1°. 310. G
 ob Phlegmonem aliqua ægre mouentur. 2°. de sa. tuen. 2°. 72. F
 Phlegmonis lassitudo an cōposita sit ex tenode, & ulcerosa. 3°. de sanita
 te tuenda. 2°. 79. E
 Phlegmōis sensus diuersitas ab alijs lassitudinibus. 3°. de san. tu. 2°. 79. E
 Phlegmones lassitudinis uictus ratio. 3°. de sa. tu. 2°. 79. G
 Phlegmōes lassitudo aquas tepidiores desiderat. 3°. de sa. tuen. 2°. 79. H
 in Phlegmonarū gñibus cōuulsio ex repletione. 2°. de symp. ca. 3°. 20. A
 Phlegmonis quæ sit curatio. 13°. meth. me. 7°. 80. F
 Phlegmonis curationis duplex genus. de inæq. intemp. 3°. 43. F
 Phlegmonis curatio quibus potissimum consistat. 13°. meth. me. 7°. 82. F
 Phlegmonis curatio propria. 3°. de temp. 1°. 25. B
 in Phlegmone curatio obseruata. de opt. sect. 15. 22. C
 Phlegmonem curans recte quid agere debet. 13°. meth. me. 7°. 83. D
 Phlegmonis curandi prima intentio quæ. 13°. meth. me. 7°. 80. E
 Phlegmonis in fieri curatio. 13°. meth. me. 7°. 80. E
 in Phlegmone quæ sit sanguinis inhibitiō. 13°. meth. me. 7°. 81. G
 à Phlegmone præseruans diuisionem, & contusionē. 6°. de compo. me=
 dicamen. per ge. 5°. 258. G
 à Phlegmone præseruans diuisa qualibet, & contusa. 6°. de compositi.
 medica. per genera. 5°. 260. C
 ad Phlegmonem arcendam præsertim ubi contusio fuerit. 5°. de compo.
 medicamen. per ge. 5°. 248. D
 citra Phlegmonē suās uulnera recentia. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 268. G
 Phlegmonem quæ deligatio prohibet. 6°. meth. me. 7°. 41. B
 Phlegmonem prohibet ceratum humidum. 6°. meth. me. 7°. 41. B
 contra Phlegmonarum generationes ualet Tribolus. 8°. de simplicium
 medicam. facul. 5°. 62. F

Phlegmonas arcens

- Phlegmonas arcens emplastrum. 2°. de cōp. me. per gen. 5°. 226.D
 ad Phlegmonem arcendam. 2°. de compositione medicamentorum per genera. 227.E/6°. 259.E/ 5°. 261.G
 i Phlegmone qñ facilis, & qñ difficilis curatio. 13°. meth. med. 7°. 81.A
 Phlegmon omnis non potest curari. contra Iulianum. Ex. 69.D
 Phlegmon quæ est cum periculo mortis. 10°. meth. me. 7°. 63.H
 Phlegmonem si habeat calidum & siccum corpus febricitans, morietur. 10°. meth. medendi. 7°. 63.H
 in Phlegmonis solutione saniosæ urinæ. de cau. procath. 3°. 98.C
 Phlegmones iam factæ curatio. 13°. meth. me. 7°. 81.H
 à Phlegmone arcenda dura. 13°. meth. me. 7°. 81.D
 Phlegmones inter initia quandoque per adstringentia, & reprimentia de finunt. de opt. sect. Isa. 29.E
 Phlegmone incipiente adstringentia admoucant. de opt. sect. Isa. 29.G/ 6°. de simp. me. fac. 5°. 46.E
 ad Phlegmonas incipientes frigidis, & adstringentibus potius utendum, quàm digerentibus. 12°. meth. med. 7°. 82.C
 in Phlegmone quæ adstringentia danda. 13°. meth. me. 7°. 85.C
 Phlegmonis, & phygethliis incipientibus gliscentibus, & emollibus etiã num, ac uelut feruentibus atriplex, & malua hortensis sunt commo- diores quam sylvestres, uigentibus autem, ac declinantibus ac indure- scentibus contra. 6°. de simp. me. fac. 5°. 44.C
 ad Phlegmonas incipientes, & crescentes non nulli medici fructu robo- ris utuntur. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46.E
 in Phlegmone primo reprimentia, post cataplasmata, & resoluētia ad- hibemus. de opt. sect. Isa. 22.D
 Phlegmones incipientes potissimum in partibus neruosis debent repercu- ti, postea digeri. 9°. de simp. me. fac. 5°. 67.A
 in Phlegmonis pñcipio cur reperiētibus utimur. 13°. met. m. 7°. 84.D
 in Phlegmonarū principio influxionem repercutere possunt mala auste- ra. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55.H
 in Phlegmōis uigore cur reperiētibus nō utamur. 13°. met. me. 7°. 84.E
 in Phlegmone quantum refrigerandum. 13°. meth. me. 7°. 82.F
 q̄ Phlegmone amplius refrigerādū est erysipelas. 14°. met. me. 7°. 87.D
 in Phlegmone euacuationis indicatio uincit refrigerationis indicationē. 13°. methodi medendi. 7°. 82.E
 à Phlegmone sumpta indicatio quæ. 13°. meth. me. 7°. 84.E
 Phlegmonis corporis cōis indicatio est euacuatio. 13°. met. me. 7°. 81.G
 in Phlegmone curationis principiū est ab euacuatione. de curā. ratione per sang. miss. 6°. 18.A
 Phlegmone non est in principio euacuanda. de dyn. Sp. 20.D
 in Phlegmone prius oportet euacuare, quàm uti euaporāte aliquo. 13°. methodi medendi. 7°. 86.C
 in Phlegmone uacuatio duplex. 13°. meth. me. 7°. 82.F
 Phlegmoni non est contraria euacuatio. de opt. sect. Isa. 25.F
 in Phlegmonis initio aut propter ictum, aut propter dolorē, aut partiū debilitatē, uenæ sectio conuenit. de cu. ra. per sang. mis. 6°. 17.G
 Phlegmone affectas partes scarificamus. de cucurb. scarif. 6°. 3.F
 Phlegmonem minuunt cucurbitula. de Hirud. reuuls. cucurb. & scarifi. 2.F/ de cucurb. scar. 6°. 3.F
 in Phlegmones principio cucurbitula non debet apponi. 13°. methodi medendi. 7°. 85.A
 in Phlegmone quando digerendum. 12°. meth. med. 7°. 82.C
 Phlegmonis feruor ubi mitigatus est transeundum ad digerentia. 13°. me- thodi medendi. 7°. 81.C
 in Phlegmone quando est pus quid agendū. 13°. meth. me. 7°. 81.D
 in Phlegmone quō pus coctū dicat. de uic. ra. i mor. acu. c. 2°. 7°. 122.H
 Phlegmone laborās mēbrū oē nisi cutim sibi circumdatā habeat spissam, tenuis saniei aliquid dimittit, ac laxat. 13°. meth. me. 7°. 84.H
 Phlegmones medicamenta sunt diuersa ab euellentibus furculos. 1°. de natura. facul. 1°. 295.A
 Phlegmone afflictis partibus semper iucundiora, & gratiora sunt mitio- ra remedia. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68.D
 Phlegmone superficialis, & profunda quō curet. de const. ar. Isag. 41.E
 Phlegmones parue quomodo curandæ. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 221.H
 Phlegmone in superficie, & profundo, quō curet. 13°. met. me. 7°. 85.A
 Phlegmoni superficiali cucurbitula insensa est. de const. ar. Isa. 41.E
 i Phlegmōe itrinsco qbus uti debemus medicamētis. 13°. me. m. 7°. 85.C
 Phlegmone in supernis partibus quō curetur. 13°. meth. me. 7°. 82.A
 in Phlegmone incisa ordo medendi. 13°. meth. me. 7°. 81.F
 Phlegmonis familiarissimus est adeps suillus, gallinaceus, & anserinus. 5°. de simp. med. facul. 5°. 34.B
 in Phlegmone cum magno dolore cōueniunt Adeps, & oleum recentia. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 210.H
 Phlegmoni contumaci prosunt adeps, & oleum uetera. 1°. de compositi. medicam. per genera. 5°. 210.H
 Phlegmonas concoquentibus medicamētis miscetur adeps taurinus. 11°. de simpl. med. facul. 5°. 79.B
 in Phlegmone liberat Ageratum. 6°. de simp. me. facul. 5°. 41.E
 in Phlegmonis declinatione Aloes bona. 13°. met. me. 7°. 85.C
 Phlegmone quando est irritata mitiga fomento ex spongia, & aqua dul- ci. 13°. methodi medendi. 7°. 81.D
 Phlegmonē aqua pfundūt calida, et humor euacuat. 2°. de tēp. 1°. 21.C
 in Phlegmone Artomeli pro cataplasmate. 11°. met. me. 7°. 73.C
 Phlegmonas induratas sanat Avena. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41.F
 ad Phlegmonas feruentes competit Auricula muris. 6°. de simplic. me- dicamen. facul. 5°. 42.D
 Phlegmoni aduersa est Beta. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62.A
 Phlegmonas iam induratas, & ægre solubiles sanat Brassica. 7°. de sim- plic. medicam. facul. 5°. 52.G
 in Phlegmone usus Castorei. 11°. met. me. 7°. 73.F
 Phlegmoni omni conuenit Ceratum humidū. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3.C
 Phlegmonas erysipelatodes, & erysipelata phlegmonode curat Cotyle- don. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52.F
 Phlegmonas calidas mediocriter refrigerat Cucurbita. 7°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 52.A
 aduersus Phlegmones igneas Cyperi foliorum decocto utuntur. 7°. de simpli. medi. facul. 5°. 53.H
 Phlegmōas oēs i initio & aug° sanat Elxine. 6°. de simp. me. fa. 5°. 47.C
 Phlegmone ex ictu occupatis imponitur farina fabacea cum polenta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53.E
 in Phlegmone quando uti debes Fœnū græco. 11°. met. me. 7°. 73.C
 ad Phlegmonas ualet Glaucium. 14°. met. me. 7°. 88.G
 ad Phlegmonas calidas accōmoda est Lactuca. 6°. de cōp. me. f. 5°. 48.E
 Phlegmoni, quod aphlegmaton uocatur, aduersus est Leichen. 7°. de sim- plic. medicam. facul. 5°. 54.B
 Phlegmonū nō malū medicamē est Leucoion. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54.D
 Phlegmones induratae curant radicibus leucoij. 7°. de sim. m. f. 5°. 54.D
 Phlegmonis cōuenit Mastiche. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59.F
 pro Phlegmone coquendo Mel, & farina hordei non triticea. 13°. me- thodi medendi. 7°. 81.C
 Phlegmones gratia Oleum datur bibendum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12.A
 ad Phlegmonas Pinguedo suis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 78.H
 Phlegmonas calidas sanat Polygonon. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58.H
 in Phlegmone quando Salis usus. 13°. met. me. 7°. 81.B
 ad Phlegmonas à fluxiōe natas accōmodatur Semperuiuum. 6°. de simp. medicamen. facul. 5°. 41.F
 Phlegmonas sedat, & glutinat Sideritis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60.D
 Phlegmone obseſis partibus rusticorum Stercus bubulum impositum. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76.G
 ad Phlegmonas calidas utilis est Terra samia. 9°. de simp. me. fa. 5°. 65.H
 Phlegmonas ueteres adiuuat lutū ægyptiæ terræ. 9°. d. sim. me. f. 5°. 65.F
 Phlegmone cruda obseſas partes illitu extrinsecus adiuuant Tuſſilaginis folia uirentia. 6°. de simp. me. fac. 5°. 44.H
 Phlegmonas calidas mitigant uiolæ folia. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48.F
 Phlegmonem extinguentibus cataplasmatibus miscentur Vitella ouorum. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81.E
 Phlegmones diuersarum partium diuersa indigent curatione. de partibus arti. medic. Sp. 17.C
 Phlegmone i particulis circa artus quō curāda. 13°. met. me. 7°. 83.C
 Phlegmone in glandulis quō curetur. 13°. met. me. 7°. 83.D
 in Phlegmone glandularum, uel artuū cibus. 13°. met. me. 7°. 83.C
 Phlegmone cum distentæ sunt glandulæ, aut aliqua alia pars, debet cor- pus euacuari, & locus scarificari. 13°. met. me. 7°. 81.C
 Phlegmone quæ capit urgeri adeni, est apponenda lana ex oleo calente. 13°. met. medendi. 7°. 81.B
 p Phlegmone i adenibus macedonicū medicamētū. 13°. met. med. 7°. 81.B
 ad Phlegmonas tendonum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269.D
 cū Phlegmone induratis musculis malagma conueniens. 7°. de compositio- na medic. per genera. 5°. 267.C
 Phlegmonem in cerebro, et eius inuolucris facit phrenitis. 2°. de sympto- matum causis. 3°. 24.C
 Phlegmone laborante cerebro, aut eius mēbranis, aut alia particula cu- curbitulis in principijs uti non debemus. de cucur. & scar. 6°. 3.B

PHLEGMONE affectus oculorum. fin. med. Isa. 48. D
 Phlegmone in oculo quid. fin. med. Isa. 48. D
 Phlegmonis initium est oculi perturbatio. in 6^m. de mor. uul. c. 15°. 3^a. 189. A
 Phlegmones oculorum sicca quæ. de uic. ra. in morb. acu. cō. 1°. 7^a. 112. F
 i Phlegmone oculi, et oris oleum non est adhibendum. 13°. meth. med. 7^a. 83. C
 Phlegmonas oculorum mitigat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
 in Phlegmone oculorum fœnigræci decoctum optimum, et quo modo fiat. 13°. meth. med. 7^a. 86. C
 Phlegmon corneæ. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. E
 ad Phlegmonas palpebrarum, aurium, et mammarum ualet ouum totum crudum. 11°. de simpl. med. fac. 5^a. 81. E
 de Phlegmone oculorum casus. de cur. ra. per sang. mis. 6^a. 20. B
 Phlegmone laborantes aures mitigat succus centaureæ. de uirt. cēt. Sp. 93. C
 Phlegmonas quæ fiunt in poro auditus mitigat succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. C
 Phlegmone i naribus orto per os inspirare cogimur. 11°. de usu p. 1^a. 188. F
 in Phlegmone circa fauces euitanda sunt quæ pituitam per os euocant. 13°. methodi medendi. 7^a. 83. A
 in Phlegmone circa linguam, et palatum, et os euitanda sunt quæ pituitam per os euocant. 13°. meth. med. 7^a. 83. A
 in Phlegmone oris deriuandum ad nares. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
 Phlegmonas i ore, naribus, et oculis aloë sanat. 6°. de sim. me. f. 5^a. 42. C
 Phlegmonas oris sanat butyrum. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 74. C
 ad Phlegmonas oris, et sedis utuntur lycio. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 54. G
 Phlegmone laborantibus gingiuis prodest succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. D
 Phlegmoni in columella quæ conueniant. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 51. H
 Phlegmone affecta uulua curat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. D
 Phlegmonas paristhmiorum tollit crurum scarificatio. de cucur. sca. 6^a. 4. B
 Phlegmone conflictantibus paristhmijs confert succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. D
 Phlegmoni in tonsillis quæ conueniant. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 51. H
 ad Phlegmonas tonsillarum. 5°. de cōp. med. per ge. 5^a. 251. C
 ad Phlegmonas gutturis ualet stercus humanum. 10°. de sim. m. f. 5^a. 76. B
 Phlegmonas uberum, et testium sanat ostracites lapis. 9°. de simplicium medicamen. facul. 5^a. 67. D
 ad Phlegmonas mamillarum remedium est sordes in palæstris facta. 8°. de simp. medic. fac. 5^a. 59. H
 in Phlegmonis uberum sole exercitatorum sordes impositæ efficaciori sunt remedio. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. C
 in Phlegmone pectoris, uentriculi, colli, et capitis artus uinciuntur. 13°. methodi medendi. 7^a. 83. B
 Phlegmonem in partibus supra septum significat spiritus creber. in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 162. D
 Phlegmon musculorum præcordiorum ab ignavis existimatur iecoris, et ita relaxantia adhibent. 11°. meth. me. 7^a. 72. F
 ad Phlegmonas præcordiorum, æsypi ceratum. 14°. meth. me. 7^a. 88. G
 in Phlegmone uentriculi, et iecoris una salus est uirium robur. 10°. methodi medendi. 7^a. 63. H
 Phlegmonem hñtium ptiū oium robur non est considerandum. 13°. met. m. 7^a. 84. E
 Phlegmone si laboret uentriculus quid agendum. 2°. meth. med. 7^a. 11. H
 in Phlegmone uentriculi uictus qui. 13°. meth. me. 7^a. 83. D
 in Phlegmone uentriculi non purgandum. 13°. meth. me. 7^a. 83. A
 i Phlegmone pulmonis non utendum adstringentibus. 11°. meth. me. 7^a. 73. D
 Phlegmones hepatis, et hypochondriorum sunt hæmorrhagicæ. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 186. D
 Phlegmones i palpitatioe non sunt hæmorrhagicæ. i 1^m. pr. c. 3°. 4^a. 186. E
 Phlegmone gibbi iocinoris facit tuſsim. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Phlegmone i iecoris cauo afficit meseraicas uenas. 13°. meth. me. 7^a. 83. F
 Phlegmone iecoris quō curetur. 13°. meth. me. 82. G/ 7^a. 83. C/D
 i Phlegmone iecoris si eū cōueniat q̄ cōsiderāda. 13°. meth. me. 7^a. 82. H
 i Phlegmone iecoris uena interna cubiti secanda. 13°. meth. me. 7^a. 82. H
 Phlegmone iecoris caui quibus euacuanda. 13°. meth. me. 7^a. 84. A
 Phlegmone iecoris una die per purgationē leuata. 13°. meth. med. 7^a. 83. A
 i Phlegmone cauæ ptis iecoris clyster ex mīsa, et sale. 13°. me. m. 7^a. 84. A
 in Phlegmone iecoris qui uictus conueniat. 13°. met. me. 7^a. 83. D
 in Phlegmone iecoris remedia. 11°. meth. me. 7^a. 73. A
 Phlegmoni iocinoris non conueniunt adstringentia quia bilis meatum arstant. 13°. meth. med. 7^a. 83. E
 i Phlegmone iecoris qñ adstringētia sunt i augēda. 11°. met. me. 7^a. 73. A
 i Phlegmone iecoris gibbæ quæ admiscenda. 13°. meth. med. 7^a. 83. H
 in Phlegmone iecoris q̄ extrinsecus applicanda. 13°. meth. me. 7^a. 84. D

pro Phlegmone iecoris cataplasma. 13°. meth. me. 7^a. 83. G
 in Phlegmone iecoris absinthij comæ. 13°. meth. med. 7^a. 83. G
 pro Phlegmone iecoris filicula. 13°. meth. me. 7^a. 84. A
 i Phlegmone iecoris hyssopi atticū misce i ceratis. 13°. met. m. 7^a. 83. G/H
 Phlegmoni iecoris, stomachi, ac uentris prodest schini flos. 8°. de simpli. medicamen. facul. 5^a. 61. H
 pro Phlegmone iecoris ueratri nigri cortex in ptissana coctus. 13°. methodi medendi. 7^a. 84. A
 in Phlegmone iecoris medici ægri casus. 11°. meth. me. 7^a. 73. A
 i Phlegmone iecoris casus Theagenis philosophi cynici. 13°. me. m. 7^a. 83. F
 in Phlegmone iecoris scyrrhosa quæ miscenda in declinatione. 13°. methodi medendi. 7^a. 84. A
 Phlegmone lienis quō curetur. 13°. meth. me. 7^a. 84. F
 Phlegmonem i uisceribus ichoatē augēt cibi dulces. d bo. et ui. suc. 2^a. 36. E
 Phlegmon qñ ē i uisceribus aloë non cōuenit et cur. 13°. met. me. 7^a. 85. C
 in Phlegmone intestinorum non purgandum. 13°. meth. me. 7^a. 83. A
 in Phlegmone in uesica cole, et renibus non sunt danda quæ urinam prouocant. 13°. meth. me. 82. A/ 7^a. 83. A
 Phlegmone correpto utero calidissimæ fiunt febres. in 6^m. de morb. uul. commentario 5°. 3^a. 191. H
 Phlegmone uteri non contingit multum distentio, et conuulsio. in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 153. B
 in Phlegmone os uteri conuiuet. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. A
 i Phlegmone uteri, et pudēdi mēses non sunt prouocādi. 13°. met. m. 7^a. 82. A
 Phlegmone uteri mēses non sunt prouocādi. 13°. meth. me. 7^a. 83. A
 ad Phlegmonas uteri ualet calamus odoratus. 7°. de sim. me. fac. 5^a. 49. E
 Phlegmone laborantem matricem, et orificium eius iuuat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 94. B
 Phlegmonas uteri sanat decoctum leucioij. 7°. de sim. me. fac. 5^a. 54. D
 ad Phlegmonem uteri. 7°. de comp. me. per genera. 5^a. 273. G
 in Phlegmone pudendorum uomitus conuenit. 13°. meth. med. 7^a. 83. A
 ad Phlegmonas pudendorum circa initia ualet infrigidans Galeni. 10°. methodi medendi. 7°. 65. A
 in Phlegmone circa sedem non est purgandum. 13°. meth. me. 7^a. 82. A
 Phlegmonas ani, et pudendorum iuuat aloë. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 42. C
 Phlegmonas ani mitigat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. E
 Phlegmonarum sedis non instrenuum remedium est galla cocta. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. B
 Phlegmonas ppetiētia sedis ulcera mitigat lac. 10°. d sim. me. fa. 5^a. 73. H
 ad Phlegmonas in sede cū ulcere, aut rugis, et ad eas quæ in pudēdis testibusq; et uberibus consistunt, utilis est plumbi succus. 9°. de simp. medicam. facul. 5^a. 70. F
 in Phlegmone crurum quid agendum. 13°. meth. me. 7^a. 82. A
 cum Phlegmone ulcera caua quō curanda. 11°. meth. me. 7^a. 70. G
 Phlegmonum, et œdematum cataplasma. 4°. meth. me. 7^a. 27. E
 a Phlegmone secura uulnera recte glutinat diachylon Damocratis ex Menecrate. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 268. B
 Phlegmonas sine ulceribus factas iuuans medicamē. 6°. de compositione medicamentorum per ge. 258. G/ 5^a. 260. C
 cū Phlegmone uulneris symptomata. 7°. de cōp. me. per ge. 5^a. 268. B
 ad Phlegmonas nondū uehemēter dolētes. 7°. de cōp. me. p g. 5^a. 268. A
 ad Phlegmonas crispelatos. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 211. G
 ad Phlegmonas curandas. 1°. de comp. med. per gene. 210. H/ 211. C/ 2°. 225. B/ 5°. 247. F/ 6°. 5^a. 262. B/ de med. fac. par. 7^a. 171. H
 Phlegmone, uide inflammatio.
 PHLEGMONODES tumorū species. de bo. et uit. suc. 2^a. 34. A
 Phlegmonodes durities hēt duplicē scopū. 7°. de cōp. me. p ge. 5^a. 263. G
 Phlegmonodes eryspelas quid. 14°. meth. me. 7^a. 87. C
 PHLEGMONODES lassitudo cur ita uocata. 4°. de sa. t. 2^a. 87. E
 Phlegmonosa lassitudo quæ. in 1^m. prorrh. cō. 2°. 4^a. 169. B
 Phlegmonodes lassitudo qualis. et unde fiat. 3°. de sa. tuen. 2^a. 79. A
 Phlegmonodes lassitudo ex quo fit. 4°. de sa. tuen. 2^a. 82. F
 Phlegmonodes lassitudo non fit ab abundantia. 4°. de san. tuen. 2^a. 82. F
 Phlegmonodes lassitudo quibus contingat. 3°. de sa. tuen. 2^a. 79. D
 Phlegmonodes lassitudo facit corpus, quā pro natura amplius. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 79. A
 Phlegmonodes lassitudo sola attollit musculos supra naturalem habitum. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 79. D
 Phlegmonodes lassitudinis curatio. 3°. de sa. tuen. 79. D/ 4°. 2^a. 87. F
 in Phlegmonode lassitudine cibi glutinosi sunt prohibendi. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 79. G
 in Phlegmonode lassitudine non debemus uti aquis medij temperamenti. 3°. de

3°. de sa. tuenda. 2°. 79. H
 in Phlegmone lassitudine uenam incide si uires constant. de curan. rati. per sang. miss. 6°. 17. E
 à Phlegmonode lassitudine liberant sanguis à naribus, & sudor effusus. 4°. de san. tuen. 2°. 87. F
 PHLIAE ad quid in organis. de machin. 7°. 309. H
 Phlia media. de machin. 7°. 309. H
 Φλῖα ligna sunt in Hippocratis scamno. de machin. 7°. 318. H
 PHLISTION, Dioscorides, & Euriphon de substitutis medicinis scripsere. de constitutis med. 5°. 84. B
 PHLISTONICVS antiquus medicus. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 183. E
 PHLOGINVS lapis quid. de simp. me. Sp. 86. H
 Phloginus lapis illinitus seniū facere dicitur. de simp. me. Sp. 86. H
 Phloginum medicamentum. 4°. de comp. me. se. loc. 5°. 153. E
 PHLOGOSIS quid. 2°. de dif. resp. 65. H/ de morb. tēp. 3°. 86. A
 Phlogosis quid sit apud antiquos. 13°. meth. me. 7°. 80. D
 Phlogosis apud antiquos phlegmone. 3°. de dif. resp. 3°. 71. D
 PHLOMI id est uerbasci duae species, & quales. 8°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 63. C
 Phlomi albæ & nigræ folia digerēdi uim hñt. 8°. de sim. me. fac. 5°. 63. C
 Phlomi albæ, & nigræ radix fluxionis affectibus prodest, ad dentiū dolores colluitur. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. C
 PHLONITIS quid sit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
 PHLYCTAENA in oculo quid. intro. Isa. 58. H
 Φλυκταῖνα. de uic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 142. E
 PHLYCTIDES quid. fin. med. Isa. 46. C
 Phlyctides affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
 PHLYCTIS ulceratio oculorum. fin. med. Isa. 48. D
 Phlyctis affectus iridis oculorum. intro. Isa. 58. D
 Φλυκτίς quid uocent. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 142. E
 PHOCAE inter cetacea numerantur. 3°. de ali. fac. 2°. 32. E
 Phoca pulmonē hñt, & plus caloris quā reliq. pisces. de uti. res. Sp. 64. C
 Phocæ quo modo parantur. 3°. de ali. fac. 2°. 31. F
 Phocæ coagulum uires habet castorei. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. C
 PHOENICEVS color an à palma dictus sit. i. pg. cō. 2°. 4°. 201. G
 Phoeniceus coloris quousque euadāt partes spongijs fouendæ sunt, & ita deinceps scarificandæ. de cucur. scar. 6°. 3. C
 PHOENICINVM emplastrum unde dictum, & quale sit. 1°. de cō. poss. me. per genera. 5°. 210. H
 Phoenicinū optimū contra rheumatica. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 215. C
 PHOENICITES lapis. de med. par. fac. 7°. 168. H
 PHOENICOBALANORVM Thebaicorum fit mentio. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 189. F
 ex Phoenicobalanis adstringens moderatū pro gargarismis. 6°. de cōp. medic. secun. locos. 5°. 172. F
 in PHOENICA uina tenuia reperit Galenus. de uict. rat. in morbis acu. commen. 3°. 7°. 127. C
 PHOENICES amatores affici ita perhibentur ut cibari nolint. 6°. de locis affectis. 4°. 40. F
 Phoenix, id est palma. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. C
 PHOENIX collyriū Hieraciū. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 156. B
 Φοινικῶς rubrificationem significat. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 PHONASCI αἰαφώνοις appellant uociferationes. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 93. A
 ad Phonascos ante, & post certamē. 7°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 181. C/D
 ad Phonascos. 7°. de comp. me. se. loc. 177. A/ 5°. 180. A
 in Φωνῆς genere est λόγος. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 177. A
 PHORBIVM tenuum est partium attrahit, & digerit. 8°. de simp. medic. facul. 5°. 63. D
 Phorbij semen ad leucomata & albugines applicatur, & spicula attrahere creditur. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. D
 PHORIMON alumē uilis pretij, & parabile. 6°. de compositione medicamentorum sec. locos. 5°. 168. G
 PHORONEVS, et Deucaliō primi hoies fuere. 3°. me. m. 7°. 20. H
 PHORTES, seu Frontinus curatus à Galeno. 7°. de cōpositione medicamen. per genera. 5°. 273. B
 Φωτὶ quid significet. de machin. 7°. 311. E
 Φοῖοι acuti capite dicuntur. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 154. F
 Φρεῖς, νοῖς, & δίαφοις idem. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 163. A
 Phrenes quæ secundum Platonē. 5°. de ana. adm. 1°. 86. H
 Phrenes quid. 8°. de decre. Hipp. 1°. 278. G
 Phrenes, uel septū trāsuersum dicere nihil refert. 6°. de ana. ad. 1°. 91. B

Phrenes cur dictū septum trāsuersum. 5°. de loc. af. 4°. 31. E/H
 Phrenes cur nō oriantur in summis costis nothis. 7°. de usu par. 1°. 163. H
 i Phrenū subsidiū cōstructi sūt musculi iter costales. 5°. de us. p. 1°. 147. C
 Phrenes instrumenta animæ. 2°. de motu musc. 1°. 316. A
 à Phrenibus fit respiratio. 2°. de motu musc. 2°. 314. H
 Phrenes quō agant. 2°. de motu musc. 1°. 316. A
 PHRENITICI obscuri qui. in 1°. prorrh. Hippo. cō. 1°. 4°. 168. A
 Phreniticorum differentia. 4°. de loc. af. 4°. 22. D
 Phreniticorum proprium est uigilia ταραχῶδης. i. turbulenta. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. H
 Phrenitici nō sunt comate laborātes. de comate. 3°. 49. A
 Phrenitici similes lethargicis. de comate. 3°. 50. A
 i Phreniticis rōne deprauata aliqd i uite emittit. 2°. de mo. mus. 1°. 314. F
 Phrenitici ex acutis faucium morbis. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 164. F
 Phreniticus fieri pōt quis corde affecto. 13°. meth. me. 7°. 85. D
 Phrenitici iditiū. i. 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 121. G/ 5°. de loc. af. 4°. 31. F
 Phreniticum signum. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. A
 i Phreniticis futuris somnia fiunt. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. G
 Phreniticorum aspectus qui. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. A
 Phrenitici symptomata. de comate. 3°. 49. B
 Phreniticorū symptomata. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 139. F
 Phrenitici multum loquuntur. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 151. F
 in Phreniticis cur uisa sint uaria. 4°. de loc. aff. 4°. 22. F
 Phreniticorum, et melancholicorum proprium cooperiri. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 151. F
 Phrenitici fiunt conuulsiones. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 112. H
 Phrenitica signa non in urinis, neque in sputis, neque in sudoribus, neque in uomitibus. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. G
 Phrenitici cur non hñt sitim, & sint timidi. in 1°. prorrh. c. 1°. 4°. 165. G
 Phrenitici oculi puluerulenti. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 165. H
 Phreniticorū febris qualis. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 159. E
 Phreniticorū pulsus qualis. de pul. ad Tyr. 4°. 45. G/ cōp. puls. Sp. 65. G
 Phreniticorum pulsus rarissime est undosus. 4°. de cau. puls. 4°. 102. B
 Phreniticorum spiratio qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 31. H
 Phrenitica sunt linguæ densæ, & aridæ. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 162. C
 Phrenitici habent uomitum fastidiosum. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 165. H
 Phrenitici quæ uomunt. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 112. H
 in Phreniticis qñ uomitus niger. in 1°. prorrh. Hipp. cō. 1°. 4°. 167. E
 Phrenitici, & peripneumonici si qui non sint, an possint contingere spu- ta subrubra. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 127. G
 Phrenitici apparentes urinæ albæ perspicuæ improba. de urinæ signifi- catione ex Hipp. Sp. 78. G
 Phrenitica urina alba aut subliuida significat mortem. de dyn. Sp. 35. D
 Phreniticum nullum seruatum uidit Galenus, in quo urina aquosa, alba s. & perspicua apparuisset. com. 4°. aph. 72°. Ex. 35. E
 in Phreniticis alba deiectio, mala. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. A
 Phrenitici damus cholagoga. de dyn. Sp. 20. G
 Phrenitici datur lapis armenus. de dyn. Sp. 21. C
 Phrenitici capiti remedia applicantur. 3°. de loc. af. 4°. 17. B
 Phreniticorum capiti imponunt serpillum, Castoreum, & cucurbitam. 13°. meth. meden. 7°. 85. D
 Phreniticorū capitis fomētatiōibus adhibet spillus. de simp. me. Sp. 84. B
 Phreniticorum capiti oxyrhodinū applicatur. 13°. meth. me. 7°. 85. D
 Phrenitici cur ualeat acetum. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 134. B
 in Phreniticis mentis alienationem generose sedauit Theriaca somnum inducens. de theria. ad Pis. 5°. 96. A
 Phrenitici somnum suauiter præstat triphera magna. de dyn. Sp. 26. D
 Phrenitico, qui loquelam amisit, quid prosit. de dyn. Sp. 24. D
 Phrenitici casus qui habebat lesam cogitationem, & sensus. 4°. de locis affectis. 4°. 22. D
 Phrenitici casus. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 149. C
 de PHRENITIDE uaria Hippocratis dicta. de comate. 3°. 50. C
 Phrenitis à parte patiente nomen habuit. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 95. F
 Phrenitis, et peripneumonia quid noietur. i. 1°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 118. H
 Phrenitis quæ uocetur. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. A
 Phrenitis quid. fin. med. 47. A/ intro. Isa. 55. F/ de ocul. 7°. 187. D
 Phrenitis quid in epidemijs. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 161. A
 Phrenitides sunt ægri tudines capitis. de uirt. nost. corp. dispen. Sp. 60. B
 Phrenitis est ex causa calida, & facit phlegmonem in cerebro, & inuolu- cris. 2°. de symp. caus. 3°. 24. C
 Phrenitides sunt deliria cum febre. 2°. de symp. cau. 3°. 24. C
 ex Phrenitide, & melancholia deliriū. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 151. E
 in Phrenitide

in Phrenitide à cerebro, & septo transuerso delirium perpetuum. 5°. de locis affectis. 4°. 31. G
 Phrenitis fit in septo transuerso. intro. 1sa. 55. F
 à Phrenitide quō differat deliriū septi transuersi. 5°. de lo. aff. 4°. 31. H
 Phrenesis, & ifania solū febre differūt. i. 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 144. F
 Phrenitis est cum febre. 3°. de loc. af. 4°. 17. A
 Phrenitis, peripneumonia ut plurimum habent febres tertianas. commē-
 tario 1°. apho. 12°. Ex. 5. D
 Phrenitis affectio hectica. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 168. C
 Phrenitis est morbus acutus. fin. med. 45. F/introd. 1sa. 55. E/de uict. rat.
 in morb. acu. com. 1°. 7°. 108. G
 Phrenitis, & lethargus sunt morbi acuti, & periculosi. in 1°. de morbis
 uul. com. 3°. 3°. 117. C
 Phrenitidis causa. intro. 1sa. 55. F/1°. de symp. caus. 3°. 19. C
 Phrenitis quō fiat. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 109. G/ 3°. 114. G/H
 Phrenitis accidit cerebro affecto, aut per se, aut per consensum. 17°. de
 usu partium. 1°. 222. F
 in Phrenitide mens primo laesa est. 2°. de loc. aff. 4°. 13. E
 Phrenitides à quibus fiant. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 167. F
 Phrenitis potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. af. 4°. 20. B
 Phrenitis exquisita ex quo humore fiat. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 161. D
 Phrenitidem, & ardentem febrem idem facit humor. in 1°. de mor. uul.
 commenta. 2°. 3°. 114. G
 Phrenitides, & causi ab eadem causa. de comate. 3°. 49. F
 Phrenitis à flaua bile. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 162. C/de sper. Sp. 38. B
 Phrenitis à bile fit, & unde. 4°. de caus. puls. 4°. 102. B
 Phrenitis à flaua bile in corde. 2°. de lo. af. 4°. 13. H
 Phrenitum facit sanguis, & flaua bilis. de uti. resp. 1°. 226. B
 Phrenitides inducunt calidi, & biliosi morbi. 3°. de loc. af. 4°. 16. F
 Phrenitis fit à uaporibus. de uti. resp. 1°. 226. C
 Phrenitum facit pulmonis inflammatio à calido humore uapore multos
 mittens ad cerebrum. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Phrenitidum genus catochi. fin. med. 1sa. 47. B
 Phrenitidis, & lethargus qñ mixta. de comate. 3°. 50. A
 inter Phrenitidem, & lethargum morbi descriptio. hūc nos mazuchi
 morbum appellamus. 4°. de caus. puls. 4°. 102. C/D
 Phrenitidis affectus per se ardens febris, per accidens sopor. in 3°. de
 morb. uul. com. 3°. 3°. 145. F
 Phrenitis calida, & sicca in actionibus practicis maximum habet robur.
 3°. de symp. caus. 3°. 29. C
 Phrenitidis ex siccitate dolor letalis est. 12°. meth. me. 7°. 80. B
 in Phrenitide uehemēti cōuulsioni cōtrariū euenire solet. de palp. 3°. 56. C
 in Phreniti quid cōuulsionem significet. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 167. A
 in Phrenitidibus quæ egimus cur in posterum non recordamur. 2°. de
 motu musculorum. 1°. 315. B
 Phrenitis à pulmonis inflāmatione malum. cō. 7°. aph. 12°. Ex. 54. G
 Phrenitis quæ mitior, & quæ uehementior. 3°. de lo. af. 4°. 18. B
 Phrenitis quo lunæ aspectu fiat. de decub. pgn. ex math. scia. Sp. 12. G/H
 Phrenitis quō fieri cognoscatur. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 151. G/in
 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 Phrenitides cur iuuenibus potius quā consistentibus accidant. commenta-
 rio 3°. apho. 30°. Ex. 26. E
 Phrenitidis signa. intro. 1sa. 55. F
 Phrenitidis proprium. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 144. G
 Phrenitidis propria, & præcipua nota. 5°. de lo. af. 4°. 31. F
 Phrenitidis signa in separabilia quæ. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 163. E
 Phrenitum quæ urinæ significet. in 1°. prorrh. cō. 1°. 162. E 4°. 163. F
 Phrenitum ostēdi ab urinis aquosis, ut q signent nō solū magnā cruditatē,
 sed flauā bilē totā ad caput rapi collige. c. 4°. aph. 72°. Ex. 35. F
 Phrenitum, & paracopem, & dementiam, siue cardiacam significat uri-
 na tenuis maxime si dolor capitis, & scapularum, & insomnia affue-
 rit. de dynam. Sp. 34. E
 Phrenitum ostēdit urina nigra, tenuis cū nebulis. de dyn. Sp. 34. B
 Phrenitum significat urina rosea, & obscura in febribus. de dyn. Sp. 35. F
 Phrenitis in caufonide qua urina significatur. de urinis. 4°. 123. C
 in Phrenitum incedit homo de synocha. de dyn. Sp. 35. E
 Phrenitum, aut paracopem uenturā ostēdit in synocha, urina quæ ueluti
 florem uini supernatantē habuerit. de dyn. Sp. 34. F
 Phrenitum futuram in synocha denuntiat urina colore liuida, & tenuis
 constitutione. de dy. Sp. 34. C
 Phrenitum, aut mortem, aut spasimum in synocha significat urina tenuis
 cum nebulis non bonis. de dyn. Sp. 34. C

Phrenitum futuram denuntiat in synocha urina rubra, & spissa si fuerit
 egesta frequentius, & si dolor capitis, & scapularum affuerit, & au-
 ditum patiens obtusum habuerit, & hypochondriorum dolorem sen-
 serit. de dynam. Sp. 34. D
 Phrenitum purgat in synocha urina alba, & aquosa, & nebulam bonam
 habens, & cum odore bono egesta. de dynam. Sp. 34. D
 Phrenitum uenturā ostēdit in synocha urina ualde lucida. d. dyn. Sp. 34. F
 Phrenitum futurā nunciat urina tenuis, & saniosa in pleuritidis si in ini-
 tio egritudinis uenerit. de dyn. Sp. 34. H
 Phrenitum cum morte significat urina nigra per uarios colores frequen-
 ter mutata cum nebulis non bonis, & ueluti concisis, & separatis, &
 frequenter in nigrum colorem conuersa. de dyn. Sp. 34. E
 in Phrenitide aurium tinnitus, & caligato cur fiat. in 1°. prorrh. com-
 mentario 1°. 4°. 166. A
 Phrenitum in ueternum uerti malum. in 6°. de mor. uul. cō. 6°. 3°. 197. E
 Phrenitis ueternū tollit. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 197. E
 in Phrenitibus apparet animā affici malis corporis. q. ani. mor. 1°. 319. A
 Phrenitide capti quarto decimo finiunt. 2°. de dieb. decre. 4°. 156. F
 Phrenitidis acutissimæ exemplum qua omnes infra septimam diē mortui
 sunt. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 149. D
 Phrenitidis admirandæ meminit. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 149. D
 in Phrenitide quō deprehēdat syncope futurā. de puls. ad Tyr. 4°. 45. G
 Phrenitis potest prohiberi. 4°. de lo. aff. 4°. 22. E
 Phrenitides in capite sanantur. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
 Phrenitum sudoribus soluit criticus rigor. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 165. C
 PHRENITIDIS curatio. intro. 1sa. 55. F/de dyn. Sp. 24. D
 in Phrenitide statim ab initio uena secanda est. 13°. meth. med. 7°. 85. E
 in Phrenitide poplitem secari oportet, & in talis uenas. præfag. exper.
 confr. Sp. 78. C
 in Phrenitide, & lethargo, cucurbitæ. 13°. meth. me. 7°. 85. F
 in Phrenitide caput radebant. 13°. meth. me. 7°. 85. D
 Phrenitidis causæ debet applicari oxyrhodium. 2°. de lo. af. 4°. 13. H
 in Phrenesis principio oxyrhodini. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. E
 in Phrenitide imponebat capiti spondylium. 13°. meth. med. 7°. 85. D
 Phrenitum opium curat. de ther. ad Pis. 5°. 94. B
 Phrenitum infantum sanat emplastrum diachrysu. de dyn. Sp. 32. B
 si Phrenitis loquēdi ipotentia induxerit quod remediū. d. dyn. Sp. 35. H
 ad Phrenitum. de dyn. 52. E/secret. Sp. 97. C
 Φρενιτις quid sit. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 Φρενιδως febrem horridam appellat. de morb. temp. 3°. 87. E
 Φρυκτη resina quæ. 4°. de sa. tuen. 2°. 87. C
 Phryæ, & colophonia melior terebinthina. 1°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5°. 215. D
 PHRYGIAE Asiatica ultimū oppidū Doryle. 1°. de ali. sa. 2°. 12. E
 PHRYGIVM canere. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. H
 Phrygium canebat tibicina temulentis, & infants quæ iussu Damones
 musici mutauit in Dorium, ac cessarunt tumulenti ab illa insania. 5°. de
 decre. Hippo. 1°. 257. H
 PHRYGIVS lapis quid. de simp. me. Sp. 86. G
 Phrygius lapis nimium stringit, et exulcerare solet. de simp. me. Sp. 86. G
 Phrygio lapide usto semp usus est Galenus. 9°. de simp. me. fa. 5°. 67. G
 ex Phrygio lapide collyriū siccum, & eius usus. 6°. de sa. tuen. 2°. 100. B
 PHRYGES omnes ex igne nondum genito calamitates acceperunt.
 an animal sit. 1°. 328. F
 Phrygium multa nomina cur collegit Galenus. ad Thras. 2°. 107. A
 Phryges serui. 1°. meth. me. 7°. 2. E
 Phrygium more panis dicitur βέκος. 2°. de dif. puls. 4°. 54. G
 PHRYNAE iussu cum facies lauissent fucatæ mulieres. in oratione
 suasoria. 1sa. 4. E
 PHTHARTICAS facultates phthoropæas, & deleterias dicere
 nihil interest. 5°. de simp. me. fac. 5°. 36. H
 Φθαγες unde nomen habuere. de ther. ad Pis. 5°. 97. E
 PHTHIRIASIS quid. intro. 1sa. 58. G
 Phthiriasis ubi sit. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 128. F
 Phthiriasis oculi, & genarum quid. fin. med. 1sa. 48. F
 Phthiriasis affectus partium exteriorum palpebrarū. intro. 1sa. 58. D
 Phthiriasis affectus circa genas, & angulos oculorū. fin. med. 1sa. 48. F
 PHTHIROPHAGI. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 259. D
 PHTHISICA puella naturaliter unde sit. de sper. Sp. 38. C
 Phthisicis fit fluxus capillorū, et deiectiones humidæ. c. 7°. a. 16°. Ex. 55. B
 Phthisicis profluuium capillorum fit propter siccitatē, fluxus aut ppter
 potentiæ imbecillitatem. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. B
 Phthisicorum pulsus

Phthysicorū pulsus qualis. de puls. ad Ty. 45. E/4°. de caus. p. 4°. 101. F
 Phthysico non dandum ceneleum. de med. fac. par. 7°. 171. D
 Phthysicum quid iuuat. de cathar. Sp. 95. C
 ad Phthysicos brassica. de med. par. fac. 7°. 172. C
 Phthysicis dandum lac mulieris. 5°. meth. me. 7°. 35. A
 Phthysicis lac sugendum ē mamma. de marc. 3°. 48. D
 pro Phthysicis Tabiæ locus Neapoli. 5°. meth. me. 7°. 34. G
 Phthysicis prodest raphanus. de simp. me. Sp. 89. F
 Phthysicis subuenit diapenidion magnum. de dyn. Sp. 26. D
 Phthysicis prodest electarium dianthu. de dyn. Sp. 26. D
 ad Phthysicos in principio. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. B
 ad Phthysicos suppuratos. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 191. E
 ad Phthysicos. 7°. de comp. me. se. lo. 182. F/183. D/184. E/F/185. D/F/5°. 186. A/B/ de med. par. fac. 165. G/ 7°. 178. C/G
 Phthysici casus. 4°. de loc. aff. 4°. 28. C
 Phthysicus lege Tabidus.
 PHTHISIS græce tabes latine. com. 4°. apho. 8°. Ex. 28. B
 Phthysicis in oculo quid. intro. Isa. 59. B/10°. de usu par. 1°. 179. F
 Phthysis affectus pupillæ. intro. Isa. 58. D
 Phthyses tres. de uic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. H
 Phthysis est morbus longus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Phthysis unde oriatur. fin. med. Isa. 47. E
 Phthysi afficitur pulmo. 3°. de præag. ex puls. 4°. 116. C
 Phthysis pulmonis ulcera insanabilia consequitur, et totius corporis cum parua febre inflammationes. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 Phthysis ex bile in stomacho quō fiat. de sper. Sp. 36. H
 ad Phthysim inclinati qui. in 1°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 105. G
 in Phthysim sunt inclinati qui habent pectus angustū. commentario 2°. aphorismo 34°. Ex. 11. D
 Phthysis habet febrem quotidianā, et magis noctu. c. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 cum Phthysi sunt febres acutæ præter naturam. in 6°. de morbis uulga. commentario 1°. 3°. 105. H
 Phthysis à puris sputo, q. si sputum retineatur, moriuntur. commentario 7°. aphorismo 16°. Ex. 55. A
 in Phthysi urina rubra prædicit futuram mortem. de dyn. Sp. 35. D
 ad Phthysim ualeat Theriaca. de the. ad Piso. 5°. 91. G
 ad Phthysim ualens antidotus. 2°. de antid. 5°. 111. E
 ad Phthysim. de med. fac. par. 7°. 165. G
 Phthysim incipientem. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 183. B
 Phthysis, Lege Tabes.
 PHTHOE quid. fin. med. Isa. 47. E/ in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 105. F
 Phthoen Athenienses dicunt, quam phthysim Hippocrates nominat. com. men. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 Phthoe laborantes iuuat armenica terra. 9°. de simp. me. fac. 5°. 66. H
 pro Phthoe lac mulieris optimum. 7°. meth. me. 7°. 44. G
 PHTHOROPEAS facultates phtharticas, et deleterias dicere nihil interest. 5°. de simp. me. fac. 5°. 36. H
 Phthoropius dinames. i. facultates corruptionē inducentes attrahere potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 PHV quid, et eius uires. de simp. med. Sp. 84. D
 Phu calidum est, et acre, urinam ciens. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. D
 Phu uires habet excalfactorias, et diureticas. de simp. med. Sp. 84. D
 Phu nardo similis uiribus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. D
 Phu urinas mouet plus quam indica, aut syriaca nardus. 8°. de simpliciu. medicamen. facul. 5°. 63. D
 Phu ponticu Theriacam ingreditur. de theria. ad Pis. 5°. 92. F
 Phu ponticum quale sit. 9°. de comp. me. se. loc. 5°. 202. A
 Phu ponticum accipi iubet. 8°. de comp. med. se. locos. 195. A/9°. 198. E/200. H/ 5°. 202. A/C/H
 Phu ualeat in phlegmone gibbæ partis iecoris. 13°. meth. me. 7°. 83. H
 Phu radix ad neruos uulneratos. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 234. B
 pro Phu Carpesium. 1°. de antid. 5°. 106. E
 PHYCOS id est alga. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. D
 Phycos ex cerussa quō. 9°. de simp. me. fac. 5°. 71. F
 Phycos. 9°. de simp. me. fac. 5°. 71. B
 PHYCVM medicamētū paratū ex metallis. 9°. de simp. me. f. 5°. 68. E
 PHYGETHLON quid. fin. med. Isag. 49. B/1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 101. A
 Phygethlon et bubo quid. de tum. præ. natu. 3°. 84. F
 Phygethlon morbus euidens. de dif. morb. 3°. 3. D
 Phygethlon adenarū passio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. D
 Phygethla sunt inflammationes. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 100. C/H

Phygethla calida sunt. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. H
 Phygethla calefaciunt corpus. de cau. morb. 3°. 6. F
 Phygethla excitant febrem. de cau. morb. 3°. 6. F
 Phygethlon affectus totius corporis. intro. 15. 59. D
 Phygethla ex commixtis humoribus. de cau. mor. 3°. 8. B
 Phygethla curatio qualis. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 102. B
 ad Phygethla spissa, et parua, et rubicunda capitis ualeat succus centauræ. de uirt. cent. Sp. 93. B
 Phygethlis incipientibus cataplasmatibus ritu illinitur elxine. 6°. de simpl. medicam. facul. 5°. 47. C
 Phygethlis, et phlegmonis incipientibus gliscentibus, et emollibus etiā num, ac ueluti feruentibus atriplex, et malua hortensis sunt commo- diores q. syluestres. 6°. de simp. me. fac. 5°. 44. C
 Phygethlis cōuenit ceratū humidū. 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. C
 ad Phygethla. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 247. F
 PHYLACI fit mentio. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 249. C
 PHYLLITIS est qualitatis acerbæ. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. E
 Phyllitis diarrhæas, siue profluvia, et dysenterias iuuat. 8°. de simpliciu. med. facul. 5°. 63. E
 PHYLLON malabathru. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. E
 PHYMA unde habuit nomen. 2°. meth. me. 7°. 9. F
 Phymata et tubercula unde dicta, et quid proprie sint. in 6°. de morb. uulg. commen. 1°. 3°. 157. C
 Phyma quid sit. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 101. D
 Phymata sunt inflammationes. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 101. C
 Phymata morbus euidens. de diff. mor. 3°. 3. D
 Phyma affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
 Phyma adenarum passio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. D
 Phymata affectus partium exteriorum palpebrarū. intro. Isa. 58. D
 Phymatum differentia. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 216. B
 Phymata purulenta affectus inguinum. intro. Isa. 59. D
 Phymata quo modo fiunt. 13°. meth. me. 7°. 81. C
 Phymatum curatio qualis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. B
 Phymata in alis exciduntur. intro. Isa. 59. H
 Phymatibus conueniunt acria. de atten. uic. 2°. 43. G
 Phymata digerit Abrotonon tritum, ac coctum cum farina hordeacea. 6°. de simp. med. facul. 5°. 40. D
 in Phymatū augmento, et statu, folia Ephemeris cōgruūt. 6°. de simp. medicamen. facul. 5°. 47. G
 Phymata digerit Hypotami cutis. de ther. ad Pis. 5°. 93. F
 Phymata iuuat Lupinorum farina. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. D
 Phymata digerunt folia Onobrychis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. C
 Phymata curant Paliuri folia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. G
 ad Phymata ualeat Panacis Asclepij flores. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. H
 Phymata discutiunt Pycnocomi folia. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. D
 Phymata digerit Sordes circa statuas existēs. 8°. de simp. m. fac. 5°. 59. H
 Phymata sanat Vrtica. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41. C
 Phymata discutiens. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 250. B
 ad Phymata auferenda. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 215. G
 ad Phymata. 1°. de cōpositione med. per ge. 211. C/2°. 223. A/226. C/5°. 246. E/247. D/F/6°. 5°. 256. H
 PHYMI differentia. fin. med. Isa. 49. C
 PHYSEMA quid proprie. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. C
 Physema pitynon. i. germinatio picea. 3°. de cōp. me. per gene. 5°. 230. C
 Physema Pitynon quale. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 219. E
 Physema quo modo lauandum. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 213. H
 PHYSICAM Hippocratis adducit author, libro de spermate, quam Hipp. nunquā scripsit. de sper. Sp. 40. D
 PHYSICVS qui solus, et uere habendus. 11°. de usu par. 1°. 191. B
 Physicam speculationem scire oportet. de sect. Isa. 18. F
 Physica problemata qualia. 15°. de usu part. 1°. 210. G
 Physica problemata intricata. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. E
 PHYSIOGNOMIA quid. de decub. pgn. ex math. scia. Sp. 12. D
 Physiognomica euidencia unde. 5°. de decre. Hip. 1°. 257. B
 ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΝ quid significet. 14°. meth. me. 7°. 91. B
 ΦΥΤΑΛΙΑ hyemis pars. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 102. A
 PHYTICOS, i. nutritrix animæ pars. de sper. Sp. 37. H
 PIAE matris nomina. 9°. de ana. adm. 1°. 103. H
 Pia mater est sub dura matre. de ana. par. Sp. 43. D
 PICA est appetitus pessimus in gravidis, qui fit laeso ore uentriculi. com. 5°. apho. 61°. Ex. 43. E
 Pica quo modo

Pica quo modo fiat pręgnantibus. fin. med. 1^a. 49. H
 Pica ex ore uentriculi. 5°. de lo. af. 4^a. 32. H
 Pica quo modo uiris accidat. 1°. de symp. caus. 3^a. 18. D
 PICATIO. citra. 1°. de symp. caus. 3^a. 18. C
 Picatio fit toti corpori. 1°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 127. G
 nō PICATVM uas fictile. 10°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 209. A
 Picata dolia uina syncera diutius seruat. i 6^m. d mor. uul. c. 4°. 3^a. 183. A
 Picata medicamenta. de ijs, quę in med. fiunt. com. 3°. 7^a. 215. D
 Picatum ceratū quod. de fract. com. 1°. 7^a. 222. D
 Picatū ceratū. de frac. cō. 3°. 241. C / 245. B / de art. cō. 2°. 7^a. 267. E
 PICEAE cortex qualis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. F
 Piceae cortex intertrigenes sanat, uentrem sistit, ambusta cicatrice inclu-
 dit. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. F
 Piceae germinatio. 3°. de cōp. me. per gen. 5^a. 230. D
 Piceae & tede folia ulcerū glutinatoria. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. F
 Picearum fructus Pityides. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. F
 Picearum fructus thoracis ac pulmonis expuitionibus confert. 8°. de sim-
 plicium medica. fac. 5^a. 58. F
 Picea resina qualis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59. F
 Piceae fuligo qualis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. F
 Piceae fuligo accōmoda est ad pilos superciliorū ad angulos oculorū ero-
 sos lippientes, & lachrymantes. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 PICEVM quod uocatur in Cilicia capnelæo. in 6^m. de morbis uulga.
 commentario 6°. 3^a. 196. C
 PICINVM oleum refrigeratos calefacit. 2°. de simplicium medicamē-
 torum facultatibus. 5^a. 15. A
 Picra Romę dicitur Hiera. 8°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 188. D
 Picra compositio q̄ Romę pręparant. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. C
 Picra alię duę compositiones, & quales. 6°. de sa. tuen. 2^a. 99. C
 Picra quę. de dyn. Sp. 18. H
 Picra uocata cur inuenta. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. C
 Picra uocata quas habeat uires. 6°. de sa. tuen. 2^a. 99. C
 PICRA cum scammonio bilis euacuatur. 2°. de compositione medica-
 mentorum secundum locos. 5^a. 136. H
 Picra antidoto bilis euacuatur. 2°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 136. H
 Picra ex aloë purgandus cui biliosus humor in uentre colligitur. 6°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 99. A
 Picra dialoes modice purgat. 6°. de sa. tuen. 2^a. 98. A
 Picra ex aloë quantum purgat. 6°. de sa. tuen. 2^a. 99. A
 Picra assidue uti non debemus. 6°. de sa. tuen. 2^a. 99. C
 Picra meminit. de dyn. Sp. 32. F
 Picrocholę naturę quę fm Hippocratem. de uict. ratio. in
 morb. acu. com. 3°. 7^a. 130. H
 Picrocholi qui sint. 8°. meth. med. 50. G / de uict. rat. in mor. acu. com. 3°.
 126. C / de fract. com. 3°. 7^a. 248. D
 Picrocholi parte supiori qui sint. de uic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 120. D
 Picrocholis toto habitu q̄ cōtingūt. de uic. ra. i mor. acu. c. 2°. 7^a. 120. D
 Picrocholis sanguis, est sanguis cum amara bile mixtus. 10°. de simpliciū
 medicamen. facul. 5^a. 72. F
 Picrocholi qui non prandent, quę incidunt. de uictus ratione in morbis
 acutis, commen. 2°. 7^a. 120. A
 Picrocholis non dandum uinum dulce. de uic. ra. in mor. acut. commē. 3°.
 7^a. 125. F / de uinis. Sp. 76. E
 in Picrocholis melicratum, & mulsā non sunt idonea. de uic. ra. i morb.
 acut. commen. 3°. 7^a. 127. C
 Picrocholis prodest aceti acredo. de uic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 130. G
 PICTORES sunt in secunda sede prope Deum Mercurium. in ora-
 tione suas. Isa. 2. F
 Pictores faciunt quę pulcherrima in spetie medium aspicientes. 1°. de tē-
 peramentis. 1^a. 15. A
 ad Pictorem dicebat Quintus ptinere nosse urinas. 3°. de sa. tuē. 2^a. 81. H
 PICTVRA ars nobilis. in oratione suas. Isa. 5. G
 Pictura in medicis necessaria. 1°. meth. me. 7^a. 6. H
 Picturę floriditas. de caus. procatar. 3^a. 96. E
 PIESMA myrobolani pro iecoris phlegmone. 11°. methodi medendi.
 73. A / 13°. 7^a. 83. G
 PIETAS sequitur ad dominium pituitę. de anat. uiu. Sp. 45. E
 PIGMENTO nardino lanę manipulum inunctum apponendū ori-
 uetriculi qñ non est facta coctio. de pręcog. ad Posth. 4^a. 219. A
 PIGROS quid faciat. quod animi mor. 1^a. 320. C
 PIGRITIES fit à causa frigida. 2°. de lo. af. 4^a. 14. B
 Pigrity a in motu sequitur ad dominium phlegmatis. de ana. uiu. Sp. 45. E

Pigrities mentis, profunditas somni, pustulę significant pituitam. com-
 mentario 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Pigritia cur fiat ab austro. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. C
 Pigritiam ad actiones uel pectoris dolores non est necessarium sequi si qs
 male concoxit. 3°. de symp. caus. 3^a. 30. B
 Pigrityem qui sentiunt tñ sani. de cu. ra. per sang. mis. 6^a. 16. E
 PILA quid sit. de art. com. 1°. 7^a. 255. C
 Pila uel parua, uel magna fatigare corpus est exercitatio. 2°. de sanitate
 tuenda. 2^a. 73. G
 Pila qui exercere instituit σφαιριστικόν uocant. 2°. de sa. tuen. 2^a. 75. E
 Pila parua optimus lusor Epigenes. de par. pil. exerc. 2^a. 48. G
 Pila parua exercitatio oēs alias antecedit. de par. pil. exerc. 2^a. 48. F
 Pila parua lusus non indiget apparatu. de par. pil. exerc. 2^a. 48. H
 Pila parua exercitatio tutissima. de par. pil. exerc. 2^a. 49. G
 p Pilam exercitatio fit celeriter, & pter robur. 2°. de sa. tuen. 2^a. 74. F
 Pila parua exercitatio mouet totū corpus. de par. pil. exerc. 2^a. 49. A
 Pila parua exercitatio supernę partes potius exercentur. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2^a. 100. F
 in Pila parua ludo quō exerceatur, caput, ceruix, latera, thorax, &
 uenter. de par. pil. exerc. 2^a. 49. A
 in Pila parua lusu, quō exerceantur crura. de par. pil. exerc. 2^a. 49. A
 in Pila parua lusu exercitatio brachiorū q̄. de par. pi. exerc. 2^a. 49. B
 in Pila parua lusu quō oculi exercentur. de par. pil. exerc. 2^a. 49. B
 Pila qui exercet quos motus sciat, & quos ignoret. 2°. de sa. tu. 2^a. 75. E
 post Pila parua lusu frictionibus ex oleo, et balneis calidis utebantur.
 de par. pil. exerc. 2^a. 49. E
 PILOSELLA, & melangia cuius usus. de dyn. Sp. 35. F
 Pilosella pro ulcere. de dyn. Sp. 35. E
 Pilosellę meminit. de dyn. Sp. 31. F
 PILOSI cur euadant plurimi melancholicorum. de melancholia ex
 Galeno, Rufo, & Posj. Sp. 109. E
 ad Pilosa supercilia. de med. fac. par. 7^a. 163. B
 Pilosa cutis unde habet nervos pro sensu. 9°. de usu par. 1^a. 176. D
 Pilosa pars minus prompte secatur quā depilis. 3°. de anat. admi. 1^a. 73. A
 PILVLAE ex Aloe, colocynthide, & scāmōnio exceptę succo brassi-
 cę. 1°. de comp. me. se. loc. 5^a. 131. F
 Pilulę Galeni, ex aloë, scāmōneo, & colocynthide. 14°. met. m. 7^a. 89. C
 Pilulę ad Alopeciam, & ophiasim. de reme. par. fac. 7^a. 154. G
 Pilulę ad Dysenteriam probatę. de dyn. Sp. 28. A
 Pilulę Galeni ad purgandas multas materias. 5°. meth. me. 7^a. 35. G
 Pilulę ad Hemicraniam. de dyn. Sp. 23. G
 Pilulę ad Hydropem. secretorum. Sp. 101. C
 Pilulę Laxatiuę. de dyn. Sp. 27. E
 Pilulę Marrubij. 7°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 185. H
 Pilulę ad Ophiasim. de reme. par. fac. 7^a. 154. G
 Pilulę purgantes Pituitam. de med. fac. par. 7^a. 173. F
 Pilulę Platani desiccant. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. G
 Pilulę ad Tusim probatę. de dyn. Sp. 26. C / F
 Pilulę ad omnem Ventris solutionem. de dyn. Sp. 27. G
 Pilulas nouem, & uiginti dat. de med. fac. par. 7^a. 173. F
 PILVS quid. fin. med. Isa. 44. D
 Pili animalium sunt ex his, quę familiaria sunt animalibus. 11°. de simpli.
 medicam. facul. 5^a. 81. C
 Pili cutis, unguis cur i extremis ptibus sint genita. in tim. Pla. 1^a. 286. G
 Pilorum radices cōplecti cutis, ut gingiue dentes. in tim. Pla. 1^a. 286. H
 Pilus siccus est. 1°. de temp. 1^a. 12. G
 Pilus siccissimus est. 2°. de temp. 1^a. 18. A
 Pilus siccissimus, & frigidissimus est. 1°. de temp. 1^a. 15. C
 Pilos, & capillos generare naturę opus est. 14°. meth. me. 7^a. 93. C
 Pili cur à natura multiplicentur. de ana. uiu. Sp. 45. C
 Pilorū generatio cōparatur terrę nascentibus, & quo modo. 1°. de cōp.
 medicam. sec. locos. 5^a. 121. C
 Pili quibus cōparentur herbis. 5°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 121. C
 Pili senum ut herbę quę nascuntur uere, & in æstate perseuerant. 2°.
 de temperamentis. 1^a. 21. A
 Pili cōparantur arboribus ualentes radices hñtibus. 2°. de tēp. 1^a. 21. B
 Pili quo modo generantur. 2°. de temp. 1^a. 19. E
 Pili ex quo fiant, & crescant. 14°. meth. med. 7^a. 93. C
 Pili unde originem habeant. 1°. de sa. tuen. 2^a. 67. H
 Pilorum origo duplex, & à prouidentia Dei: à loci natura. 11°. de usu
 partium. 1^a. 190. A
 Pili indicant raritatem cutis. cō. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Pili fiunt

Pili sunt ab humiditate. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. E
 Pili ex fumis q ex capite, et ex toto corpore ascēdūt. 2°. de tēp. 1°. 19. D
 Pilos faciens excrementū quale. 2°. de temp. 1°. 21. B
 Pilorū gñatio ubi necessaria, & ubi nō debet eē. 17°. de usu p. 1°. 222. B
 Pili magis nascuntur in siccis, & calidis. 2°. de temp. 1°. 18. G
 Pili in quibus non oriantur. 2°. de temp. 1°. 18. G
 Pilos non facit cutis nimis humida, & nimis sicca. in 6^m. de morbis uulga-
 ribus, commen. 3°. 3°. 170. A
 Pili nuda temperamenta frigida. 2°. de temp. 1°. 18. G
 Pilus niger quo modo fiat. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Pilus flauus quo modo fiat. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Pilus albus quo modo fiat. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Pilus rufus quo modo fiat. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Pili crispī propter quid fiant. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Pili quales sunt in radice, tales sunt per totum. 2°. de temp. 1°. 19. C
 Pili æthiopum quo modo se habeant. 2°. de temp. 1°. 19. C
 Pili arabum quo modo se habeant. 2°. de temp. 1°. 19. C
 Pili indorum quo modo se habeant. 2°. de temp. 1°. 19. C
 Pili eorum qui calidam, & siccam habitāt regionem quo modo se habeāt.
 2°. de temperamentis. 1°. 19. C
 Pili habitantium inter calidas, & frigidas regiones quales sint. 2°. de
 temperamentis. 1°. 19. C
 Pili sū naturam, & ætatis temperamentū. 2°. de temp. 1°. 19. D
 Pili in naturis cōparantur ætati, & regioni. 2°. de temp. 1°. 19. D
 Pili quare sint subruſi. 2°. de temp. 1°. 19. D
 Pili cur subruſi, boni cremēti, & modice craſsi. 2°. de temp. 1°. 19. D
 Pilos qui imbecillos habent, & canos propter quid. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Pili frequentes, & nigri bonam temperaturam in cerebro significant.
 2°. de temperamentis. 1°. 20. F
 Pili cur densantur in uigentibus, & non in pueris. fin. med. Isa. 44. E
 Pili plures sunt in calidis. 11°. de usu par. 1°. 190. B
 Pili nulli, aut pauci in frigidis. 11°. de usu par. 1°. 190. B
 Pilosus in iuuenta non est melancholicus, nec in senio sed in declināte æta-
 te. 2°. de temperamentis. 1°. 21. B
 Pili aliquibus pmanēt usq; i seniu, aliquibus nō. 2°. de tēp. 1°. 21. B
 Pili mutant colores arte, & fiunt longi, & crispī. 1°. de compositione me-
 dicamentorum secun. locos. 5°. 126. B
 Pili cedunt sed non sunt molles. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. G
 Pili non dolent, quia non sentiunt. de const. ar. Isa. 38. C
 Pili non sentiunt acum. 1°. de elem. 1°. 2. H
 Pili qui innascuntur nobis. 2°. de temp. 1°. 19. D
 Pilorum in corpore iuuamentum. de ana. uiu. Sp. 53. D
 Pili sunt plurimi incrementi in capite, axillis, & pudendis. 11°. de usu
 partium. 1°. 190. A
 Pili sunt in capite pro ornamento. fin. med. Isa. 44. D
 Pili capitis, & maxillarum cur crescant. 11°. de usu par. 1°. 189. F
 Pili augentur in longum. 1°. de usu par. 1°. 115. H
 Pili cur in supercilijs. 11°. de usu par. 1°. 189. A
 Pili in genis, & supercilijs ad utilitatem. fin. med. Isa. 44. D
 Pili superciliorum utilitatem magnam animalibus pariunt. 1°. de compo.
 medi. secun. locos. 5°. 121. D
 in Pilorū superciliorū creatione quæ intētio. de ana. uiuo. Sp. 45. C
 Pili capitis, ciliorū, & superciliorū non ut herbæ, sed ut stirpes nascun-
 tur. 2°. de temp. 1°. 19. D
 Pili cur circa oculos. introd. Isa. 53. A
 Pili qui in oculis nascuntur prodest lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
 Pili palpebrarum sunt in omnibus calidis, humidis, frigidis, & siccis. 11°,
 de usu partium. 1°. 190. B
 Pili palpebrarum utilitatem magnam pariunt animalibus. 1°. de compo.
 medic. sec. locos. 5°. 121. D
 Pili palpebrarū faciūt ad sanitatē. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 126. B
 Pili palpebrarum cur semper æquales. 11°. de usu par. 1°. 189. F
 Pili palpebrarū difficiliter defluunt, q̄ capilli. 11°. de usu part. 1°. 190. B
 Pili superciliorum, aut palpebrarum non defluunt nisi in magnis ægritu-
 dinibus. 11°. de usu par. 1°. 190. B
 absq; Pili supercilia esse indecorum est. 1°. de compositione medicamen-
 torum secundum locos. 5°. 126. B
 Pili ex cilijs quō restaurantur. 14°. meth. med. 7°. 93. E
 ad Pilorum in supercilijs incrementum ualet armeniacum. 9°. de simpl.
 medicam. sec. locos. 5°. 68. F
 Pili in palpebra quandoque cadunt. de ocul. 7°. 186. H
 ad Pilos palpebrarum deciduos in principio. 1°. de compositione medica-

menorum secundum locos. 5°. 123. E
 ad Pilos cadentes palpebrarum. de ocul. 7°. 190. E
 Pili palpebrarū adglutinātur albumine oui. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. F
 Pilorum in supercilijs præter naturam gluten est mucus cochlearum. 11°. de
 simp. med. fac. 5°. 78. G
 Pilorum agglutinatoria. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 153. C
 ad Pilos pungentes in palpebris enascentes. 4°. de cōpositione medica-
 mentorum sec. loc. 153. B/C/ 5°. 153. B
 Pili in palpebra inuersi. de ocul. 7°. 186. H
 ad Pilos palpebrarū. 4°. de cōp. me. se. loc. 5°. 158. A
 de Pilorum ablatione ab oculis. de ocul. 7°. 190. E
 ad Pilos palpebris innatos oculū infestātes. de rem. par. fac. 7°. 156. G
 Pilos non sinere renasci in palpebris lac caninum est falsum. 10°. de sim-
 plicium med. facul. 5°. 74. A
 Pili ad malas quid agant. 11°. de usu par. 1°. 189. D
 Pili cur non in naso, & malis. 11°. de usu par. 1°. 189. D
 Pili cur non in fronte. 11°. de usu par. 1°. 189. E
 Pili menti parum habent utilitatis. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 121. D
 ad Pilorum menti casum. de med. fac. par. 7°. 173. E
 Pili agranones qui sint. de sper. Sp. 36. E
 Pili cur circa pudenda. 11°. de usu par. 1°. 190. C
 Pili pudendorū parum habent utilitatis. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 121. D
 Pilorum in pudendis exortum reprimere lac caninum est falsum. 10°. de
 simp. medic. fac. 5°. 74. A
 Pili nudum pedis uestigium qui musculus faciat. de musc. dis. 1°. 52. A
 Pilos cōseruās medicamētū. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 126. D
 PILORVM affectus nouem. fin. med. Isa. 48. B
 Pilorum affectus qui. intro. Isa. 59. E/1°. de comp. med. se. loc. 5°. 121. D
 Pili quō corrumpantur. 14°. meth. me. 7°. 93. C
 Pili ob quas causas corrūpanī. 1°. de cōp. me. se. loc. 5°. 121. E
 Pilos corrumpentia pharmaca. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 127. E
 Pilos tollit auripigmentum. de simp. med. Sp. 80. B
 Pilorum Psilothra. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 127. E
 Pilos aufert Psilothrum. de dyn. Sp. 23. G
 Pili glabram cutem efficit filicula. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 Pilos tollit succus tithymalli inunctus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. D
 Pilos tollit tithymallum quasi psilothrum. de simp. me. Sp. 91. E
 Pili nudat Hederæ lachryma. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. F
 Pilos sub alis euulsos crescere non sinere adipem uiperarum, & etiā sus-
 fusionum initia sanare falsum est. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. D
 Pilos nō phibet sanguis ramarū uiridiū. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. D
 Pilos quæ disperdant. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 128. A
 Pili ablati ut nunquam renascantur. de dyn. Sp. 23. G
 Pilos ne pueri faciant in pube. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. E
 Pilos nasci phibēt tellinæ falsæ ustæ. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. D
 Pili quibus non oriuntur, quibus medicamentis usus sit Galenus. in 6^m. de
 mor. uul. com. 2°. 3°. 160. H
 Pilorū attenuatio quibus cōueniat. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 127. F
 Pilorum attenuatoria. 1°. de cōp. me. se. loc. 127. E/ 5°. 128. B
 Pilos attenuantibus medicus uti potest. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 128. B
 Pilos attenuant extersoria. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 128. B
 Pilos extirpantia. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 127. E
 ad Pilos nasci faciendos. secretorum. Sp. 97. A
 Pili ut nascantur ubi uolueris præsidia. de dyn. Sp. 23. F
 Pili ut mirifice renascantur. de theria. ad Pifo. 5°. 93. F
 Pilos defluentes cohibet lotus arbor. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. A
 Pilos defluere prohibentia sunt sicca, & adstringentia quodammodo. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 55. A
 ad Pili denudatam partem quāuis ualet auripigmentum. 9°. de simplic.
 medicam. facul. 5°. 68. H
 Pili quō nascātur in Alopecia. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 124. C
 Pilos restituit Alcyonium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 Pilos restituit capra. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. D
 Pili quibus cadebant. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3°. 142. E
 PILI circa ulcus indicant prauos humores confluere, qui ulcus ero-
 dunt. com. 6°. aph. 4°. Ex. 46. G
 Pili uulnera uacantia praua sunt. com. 6°. aph. 4°. Ex. 46. G
 Pilos ipedit partes uniedas. ars med. Isa. 69. H/4°. meth. med. 7°. 23. C/
 com. 6°. aphor. 4°. Ex. 46. G
 Pilos radit in uulneribus capitis. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 138. B
 Pili auferendi à parte incidenda. 4°. de anat. adm. 1°. 80. C
 Pili facile accēdūt, tñ nō calefaciūt. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. E
 Pilos quale

Pilos quale alcyonium urere potest. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. C
 PILI usti quales. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. C
 Pili usti excitant strangulatus uteri olfactu. 9°. de compositione medica-
 mentorum secundum locos. 5°. 205. G
 Pili caprarum, & urforum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. F
 ex Pilis leporum molliusculis medicamentum ad sanguinem sistendum. de
 cura. rat. per sang. mis. 6°. 21. F
 Pili leporis excepta thuris pars una, & aloes partis unius semisse cum
 oui condido mista, medicamentum optimum ad sanguinem supprimen-
 dum. 5°. meth. med. 7°. 30. H
 Pili ouis ad quid utiles. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. H
 Pilum suillum in fistulam ponebat. 1°. de compo. med. per gen. 5°. 213. B
 ex Pilis, uel setis pannus compositus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. A
 PILIS similia in urina. 6°. de loc. aff. 4°. 37. D
 Pili qui exeunt per urinas in uenis oriuntur. 6°. de loc. aff. 4°. 37. E
 Pilorum instar minutæ carunculae urinis crassiss aduenientes, à renibus ex-
 cernuntur. de urina sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Pili quo modo nascantur in urina, & quo modo curetur illa affectio. 6°.
 de locis affectis. 4°. 37. E
 Pilis similia in abscessibus inueniuntur. de tum. præter naturam. 3°. 83. G/
 14°. methodi medendi. 7°. 92. D
 PINDEMONTIS meminit. de dynam. Sp. 35. F
 PINAE animalia qualia. de foet. for. 1°. 323. F
 PINEA nux qualis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. A
 Pineae nux uidetur dura sed elixa est mollis. de bon. & uit. suc. 2°. 36. F
 Pineae nux difficulter coquitur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D
 Pineae nux non est mali succi, sed crassi. de bon. & uit. suc. 2°. 35. F
 Pineae nux boni ac crassi succi est, & multum nutrit. 2°. de alimentorum
 facultatibus. 2°. 19. D
 Pineae nuxes ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de compositione medi-
 camentorum secundum locos. 5°. 191. H
 Pineae nuxes in inflammationum arteriarum principiis lenissimæ. 7°. de com-
 positione medicamentorum secundum locos. 5°. 177. H
 Pineae nuxes tostæ. 6°. de comp. med. sec. loc. 171. C/ 5°. 182. B
 Pineam syncomistem quam uocet Galenus. 3°. de compositione medica-
 ment. per genera. 5°. 233. D
 Pineae nucleus, & galbanum ex melle attico pro eclegmate in pleuritide.
 de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 144. C
 Pineae cor assimilatur. de anat. uiu. Sp. 46. C
 Pineae resina qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Pineae resina humida pro terebinthina. 6°. meth. med. 7°. 37. G
 Pineae colophonia, & fricta resina pro eodem accipiuntur. 7°. de compo.
 med. per genera. 5°. 264. B
 Pineae resina. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B/ 2°. de simp. med. fa. 5°. 15. A
 Pineae spatula. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 268. E
 PINEALIS glandulae suppositæ cerebro iuuamentum. de anatomia
 uiuorum. Sp. 44. D
 PINGVEDO quid. fin. med. 1/2a. 44. D
 Pinguedo, & adeps differunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. C
 Pinguedo, & adeps quo differant. 10°. de simpl. med. fac. 5°. 78. H
 Pinguedo, & adeps confunduntur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Pinguedo terrestris dicitur sepum. de util. resp. Sp. 64. F
 in Pinguedine, & sepo abundans animal omne, abundat & in medulla.
 de anat. uiu. Sp. 44. E
 Pinguedo cuius sit temperiei. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. D
 Pinguedo calida, quia ea uice olei utimur. 4°. de usu part. 1°. 137. D
 Pinguedo oleosa. 3°. de alim. fac. 2°. 27. D
 Pinguedo humida quædam res est oleo longa uetustate incrassato similis.
 3°. de alim. fac. 2°. 27. D
 Pinguedo sensu caret. de mult. 3°. 77. G/ de util. resp. Sp. 62. H
 de Pinguedinis genere sunt glandulae. de util. resp. Sp. 62. H
 Pinguedinem quæ faciant. 2°. de temp. 1°. 18. B
 Pinguedo in his est, qui bene nutriuntur. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 78. G
 Pinguedine abundant ociosi. 6°. de anat. adm. 1°. 92. B
 Pinguedo quas partes obducere soleat. 4°. de anat. adm. 1°. 80. D
 Pinguedo cur in nervosis partibus sit magis. 6°. de anat. adm. 1°. 92. B
 Pinguedo super omnia nervos occultat. 4°. de anat. adm. 1°. 80. D
 Pinguedo quandoq; uasa conscendit. 6°. de anat. adm. 1°. 92. B
 Pinguedines propter quid in corpore sint. de util. resp. Sp. 62. H
 Pinguedo cur in oculis circumfusa. 10°. de usu par. 1°. 181. H
 Pinguedo musculorum in oculis cur sit. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Pinguedine supra uentriculum ablata uentriculus redditus est frigidus.

de utilit. respir. Sp. 62. H
 Pinguedo quid agat in omento. 4°. de usu par. 1°. 137. D
 Pigueto omēti nō finit mulieres pigues cōcipe. cō. 5°. aph. 46°. Ex. 41. H
 Pinguedo causa cur semen non contineatur. de aere, aqu. & loc. 2°. 5. G
 Pinguedo renum. de anat. uiu. Sp. 44. D
 Pinguedo non habet robustas uires. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. H
 Pinguedine abundantes nimis non sunt purgandi. de dynam. Sp. 20. F
 Pinguedo est pauci nutrimenti. 3°. de alim. fac. 2°. 27. D
 cur Pinguedo parum nutriat. de diff. cont. Sp. 73. F
 Pinguedo qualibet carne sui generis est deterior. de uictus rat. in morbis
 acutis, com. 4°. 7°. 147. C
 Pinguedinis paucae leuis carnis saliti pisces sunt cibi falsi dissoluentes, ac
 attenuantes. de diff. cont. Sp. 72. F
 Pinguedinem multam non habentes pisces parui teneri sunt boni chymi,
 & subtilis. de diff. cont. Sp. 73. H
 Pinguedo est potius carniū condimentum, quàm alimentum. 3°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 27. D
 cum Pinguedine, uel oleo dat panes calidos in Hydroke. de uict. rat. in
 morb. acut. com. 4°. 7°. 152. E
 Pinguedo omnis calfacit, & humectat. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. A
 Pinguedinis suum caliditas talis est, qualis est in nobis. 11°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 79. B
 Pinguedo suum largius humectat, sed non calfacit ut oleum. 11°. de simpli-
 cium medicamentorum facultatibus. 5°. 79. B
 Pinguedo suum omnium humidissima propinqua oleo. 11°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 78. H
 Pinguedinem multam cur habet sus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Pinguedo mitigans est. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. H
 Pinguedo suis ad phlegmonas. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Pinguedo anseris, & gallinacei calidior, & siccior est, q̄ suū, & tenuior,
 & minimum terrestris. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 ex Pinguedine anseris, & oleo sabino clyster ad morsus. 8°. methodi
 medendi. 7°. 53. F
 pro Pinguedine anseris pinguedo gallinacea. 8°. methodi medendi.
 53. F/ 12°. 7°. 79. F
 pro Pinguedine gallinacea pinguedo caprina. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 Pinguedines nondum ullam naturæ sunt acrimoniam, emplasticam & illi-
 nendi poros facultatem obtinent. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Pinguedo collinit, & mitigat acres mordicationes. 10°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 73. F
 Pinguedo tauri, & hirci acrimoniam, & multam, & igneam possidet.
 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Pinguedines diuersorum animalium quo modo digerunt, & emolliunt.
 7°. de comp. med. per genera. 5°. 264. A
 Pinguedo cur adhibenda in frictionibus, & copiose. 2°. de sa. tu. 2°. 77. A
 Pinguedo à calore liquefit. 6°. de anat. adm. 1°. 92. B
 Pinguedo quo modo liquefiat calore. in 3^m. de morb. uulg. c. 3°. 3°. 147. H
 Pinguedo cur celeriter in igne liquefit. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Pinguedo à frigidityte conseruatur. 6°. de anat. adm. 1°. 92. B
 Pinguedinem oleaceam. i. ελαιώδη urina habens mortem minatur. de tot.
 morb. temp. 3°. 88. G
 Pinguedines superne urinis innatantes araneosas lucebit improbare. de
 urina significatione ex Hipp. Sp. 78. G
 Pinguedinosa, & alba urina peripneumoniam significat. de dyn. Sp. 35. E
 Pinguedinosa urina, alba, uel iumentina significat dolorem renum, & ue-
 sicæ, & capitis aliquantum. de dynam. Sp. 35. E
 Pinguedo quo fiat in fructibus. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Pinguedo quibus mala. com. 2°. aph. 44°. Ex. 18. F
 PINGVEFACIT exercitatio tarda. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 3°. 3°. 170. E
 PINGVESCIT in matrice uiri semen muliebri associatum cum spi-
 ritu quodam in ea receptum. de sperm. Sp. 36. B
 PINGVE, & oleosum idem. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. H
 Pingue significat etiā dulce. in 6^m. de morb. uulg. cō. 5°. 191. G/ 3°. 196. G
 Pingue dulce est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. H
 Pingua quæ sint. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. H
 quæ Pingua efficiantur uetustate. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. G
 Pingue abdomen habentia corpora non rubescunt ob frictionem. de cu-
 curbitulis & scarificatione. 6°. 3. C
 Pingue ob crassitatem dicitur adeps. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Pingue agninum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. D
 Pingui nō tm nutritur flāma, sed et ab aere uicino. de util. resp. Sp. 62. D
 ex Pinguibus

ex Pinguibus rebus exit fuligo. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. H
 Pingue Suillum quale. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. F
 Pingue Taurinum oium maxime siccatur. 4°. de cōp. med. p ge. 5°. 241. D
 Pingue Vituli marini. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. H
 pro Pingui uituli marini medulla Cerui uetustissima. 7°. de compositione
 medicamentorum per genera. 5°. 270. H
 Pinguium, & iuuenum Auium axillae facilius digeruntur quam axillae ma-
 crarum, & antiquarum. de diff. cont. Sp. 73. C
 Pinguibus cibus dulcibus, & nulla uehementi qualitate praeditis delectan-
 tur, qui naturaliter se habent. in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 191. G
 Pingue nihil ad gustum attinet. 1°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 Pingua gratissima gustui, & cōuenientia naturae. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 Pingua quid agant in linguam. 1°. de simp. med. fac. 5°. 9. A
 Pingua quid faciant. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 Pingua non roborant stomachum. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
 Pingua si offerantur ante reliqua edulia tollunt famem caninam. cōmen-
 tario 2°. aphorismo 21°. Ex. 14. H
 ex Pingui alimēto bilis poreatur. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 191. G
 Pingua & dulcia supra modum calefacta in amaram bilem uertuntur.
 1°. de crisibus. 4°. 130. A
 Pingua mouent tussim. 2°. de simp. med. fac. 5°. 13. D
 Pingua quomodo tussim excitant. 2°. de simp. med. fac. 5°. 13. F
 Pingua leniunt. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 Pingues cur deiectiones. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 146. G
 Pingua quaedam in difficultatibus intestinorum excunt primo. com. 4°. 4°. 130. A
 aphorismo 26°. Ex. 30. C
 Pingue Excrementum quid significet. 1°. de cris. 4°. 129. E
 Pingua qui excreant phlegmagogis sunt purgandi. de dynam. Sp. 21. C
 PINGVE humorum species in animalibus, plantis, & in terra. 1°. de
 nat. hum. com. 1°. 1°. 31. H
 Pingue omne inuchitur humoribus. in 3°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 147. G
 Pingua omnia, & uiscosa educit lapis armenus. de dynam. Sp. 21. C
 Pingua phlegmata multum, & frequenter pinguentibus danda phleg-
 magoga. de dynam. Sp. 21. C
 Pinguis pituitae oculorum praesidium. de dynam. Sp. 24. H
 Pingues homines qui. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 Pingues homines fiunt locis frigidis, graciles uero calidis. 2°. de simplic.
 medic. fac. 5°. 14. E
 Pingues natura quo distinguatur à pinguibus occasio. 2°. de tēp. 1°. 18. C
 Pinguis habitus cum uenarum angustia. 2°. de temp. 1°. 18. C
 Pinguium cutis qualis. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 176. E
 ad Pinguem hominem attenuandum. de dynam. Sp. 30. B
 Pingues homines extenuans medicamen. de med. exper. Sp. 104. H
 Pingues multi redditi graciles. 2°. de temp. 1°. 18. B
 Pingue quo Galenus breui duxerit ad mediocritatē. 6°. de sa. tu. 2°. 98. C
 Pingues mulieres non habent purgationes lunares ut est necesse, de aere,
 aquis, & locis. 2°. 5. G
 pro Pinguibus uina qualia esse debent. 14°. meth. med. 7°. 91. F
 Pingues non concipiunt. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. G
 Pingues lege crassi.
 Pingua sint an lenta uel leuia non sunt consideranda quae calefacere, re-
 frigerare, exiccare, uel humectare corpus humanum debent. 1°. de sim-
 plic. medic. facult. 5°. 2. E
 PINGUIVS uocatur à recētibus Medicamentum emollientius, quod
 & humidius quoque est. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. C
 Pingua sunt materia apta ad emplastra, & qualia. 6°. de compositione
 medicamentorum per genera. 5°. 255. C
 Pingua pharmaca uitamus in capitis, & aliarum partium ossibus denu-
 datis, siccis solis utimur. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 253. D
 Pinguis galli compositio. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. C
 Pinguis compositio ad achoras, et ad pforas. 9°. de cōp. me. se. l. 5°. 204. H
 Pingua quae refrigeratos calefaciunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. A
 Pingua mēbra nō distēdunt, nec cōtrahūt. i. 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 153. B
 non Pinguibus locis propinquis affectis applicandae hirudines. de cucur-
 bitulis scarificatione. 6°. 4. D
 ad Pingui Mucore obfessa. 10°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 207. G
 Pingui re, et oleo utitur i capitis fractura. 6°. de cōp. med. p ge. 5°. 255. G
 Pinguis Regio q̄ à ueteribus appellata. in 6°. de morb. uul. c. 5°. 3°. 191. G
 Pinguis Sanguine, & unctioso nutritur calor uitalis, qui est in corde. de
 util. resp. Sp. 62. D
 Pinguis sapor, & unctuosus à Theophrasto additus. 1°. de simplicium
 medic. facult. 5°. 8. G

Pinguis, & dulcis terra aquam bonam facit. de bon. aquae. Sp. 76. B
 Pinguis Vrina significat consumptionem. in progn. com. 2°. 4°. 201. C
 Pinguis urina, uel alui excrementum fit ex colliuatione adipis. com. 7°. 7°. 56. F
 aphorismo 35°. Ex. 56. F
 Pingue insidens significat uitium renum acutum. c. 7°. aph. 35°. Ex. 56. E
 Pinguis hypostasis, & accumulata quid significet. de urinae significatione
 ex Hippocrate. Sp. 78. H
 Pinguis urina sine febre senibus eueniēs apoplexiā facit. de dyn. Sp. 34. B
 Pinguis urina sine febre senibus eueniēs soluta apoplexia, caliginē oculo-
 rum cito transeuntē, & delectationē cibi ostēdit. de dynam. Sp. 34. B
 Pinguis urina, & rufa in pleuriticis mortem futuram ostendit. de dyna-
 midis. Sp. 34. H
 Pinguis urina in causo mortem significat. de dynam. Sp. 34. B
 PINGUITUDO est qualitas gustus. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 PINNAE sunt crassi admodum succi. de bon. & uit. suc. 2°. 35. E
 Pinnarum succus ducit aluum non secus ac lactis serum. de bonitate, & ui-
 tio succorum. 2°. 35. E
 PINNAE narium à lato musculo mouentur. 4°. de loc. aff. 4°. 23. D
 Pinnae narium cur contrahantur in inspiratione. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 Pinnae naris quo conuellantur. de uict. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7°. 141. G
 Pinnae narium cur dilatentur in spiratione. 4°. de lo. aff. 4°. 25. A
 PINNAE commodae ad uerrucas tollendas. 14°. meth. med. 7°. 93. A
 super PINNACULI apicem incedens timet, & pedes eius tremunt.
 de mot. man. & obsc. Sp. 69. D
 PINNULA quid. fin. med. 48. G/intro. Isa. 53. A
 Pinnula oculorum ulceratio. fin. med. Isa. 48. D
 PINI grana cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
 pro Pini fructu Pityides quandoque. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. F
 Pini cortex qualis. 5°. meth. med. 7°. 36. E
 Pini cortex unum ex medicamentis mistionem contrariorum non habent-
 tibus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. E
 Pini cortex adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 Pini cortex arefacta. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 203. D
 Pini cortex ulceribus humectioribus conuenit. 9°. de compositione me-
 dicamentorum secundum locos. 5°. 205. D
 Pini corticis decoctum reprimat. de remed. par. fac. 7°. 157. G
 Pini resina humida. 4°. de san. tuen. 2°. 87. C
 pro Pini resina terebinthina. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H
 Pini resina fricta. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 199. A
 PIPER quid, & eius species. 8°. de simplic. medic. facult. 5°. 58. A / de
 simplic. medic. Sp. 88. F
 Piperum trium differentiae colliguntur. 4°. de san. tuen. 2°. 85. A
 ut Piper tenuium partium est zingiber. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. H
 PIPERIS Albi, piperis nigri, & zingiberis differentia. 6°. de sim-
 plicium medicamentorum facult. 5°. 47. H
 Piper album est fructus omphax. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. B
 Piper album calidum est, quamuis album. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. C
 Piper album puluerizatum in potibus, & cibus assumat senex, qui cibus
 obstruentibus sit usus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Piper puluerizatum attrahitur ab arterijs simul cum aere. 1°. de simplic.
 medic. facult. 5°. 4. D
 Piper album in roborando uentre alia excedit. 4°. de sa. tuen. 2°. 85. A
 Piper album melius est, & aptius stomacho. 6°. de san. tuen. 2°. 99. B
 Piper album commodius stomacho, et acrius est quam nigrum. 9°. de com-
 posit. medic. sec. loc. 5°. 201. D
 ex Pipere albo, melle, succo cydoniorum, zingibere, & aceto medica-
 mentum ad appetentiam deiectam. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
 Piper album digerit. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. B
 ex Pipere album emplastrum. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. B
 PIPER Longum est fructus immaturus piperis. 8°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 58. B
 Piper longum est maturo humidius. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. B
 Piper longum quo modo probetur. 4°. de san. tuen. 2°. 85. C/D
 Piper longum facile perforari solet. 4°. de san. tuen. 2°. 85. C
 Piper longum cur perforatur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. H
 Piper longum dupliciter alteratur. 4°. de san. tuen. 2°. 85. C
 Piper longum quo modo adulteratur. 1°. de antido. 105. A / de theriaca ad
 Pisonem. 5°. 94. H
 Piper longum adulteratum quo modo cognoscatur. 4°. de sanitate tuen-
 da. 2°. 85. D / 1°. de antid. 5°. 105. A
 Piper longum gustum uiscide mordet, & calefacit. de simp. med. Sp. 88. F
 Piper longum dandū cruditatū copiam habentibus. 4°. de san. tu. 2°. 85. A
 Piper longum

Piper longum quid agat. 4°. de san. tuen. 2°. 85. A
 PIPER Nigrum quo modo probetur. 4°. de sa. tuen. 85. D/ 2°. 86. D
 Piper nigrum optimum quale. 4°. de san. tuen. 2°. 85. A
 Piper nigrum purgat nares. de cathart. Sp. 95. B
 Piper graue, quale. 1°. de antid. 5°. 106. G
 Piper rotundum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. A
 Piper frictum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. D
 Piperis radix costlo similis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. B
 Piper quale. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 170. E
 Piper acre. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 135. C
 Piper acre est. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 à Pipere experimentum sumendum de acredine. 4°. de simplicium medi-
 camentorum facult. 5°. 26. B
 Piper proportionem respondet aeri calidiori. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. G
 Piper omne sincere stringit, & excofacit, & totum corpus uehementer
 commouet. de simp. med. Sp. 88. F
 Piper tam cibus, quam medicamentum calidum. 3°. de temp. 1°. 24. D
 Piper calefaciendo iuuat. de opt. sect. 15a. 23. H
 Piper ualenter calefacit. 3°. de temp. 1°. 24. F
 Piper magis agit in nrm corpus quā patiat. ab illo. 3°. de tēp. 1°. 23. H
 Piper quo modo applicatum extra calefacit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. E
 Piper integrum nullam caliditatem præstat, sed in puluerem redactum
 manum etiam calefacit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. A
 Piper cōminutū in minimas partes calefacit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. C
 Piper fortiter dum gustatur excofacit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. D
 Piper adiectum temperamento calido facit febrem. præfagium experien-
 tia confirmatum. Sp. 77. D
 cum Pipere ficus ante cibum quando conueniant. 2°. de alim. fa. 2°. 17. F
 Piper miscendum in piscium præparatione. de atten. uic. 2°. 45. E
 qui Piperis, alteriusue perinde calidi medicamenti multum, & semel li-
 beraliter sumpserunt, deinde super id calidam potionem biberunt sin-
 gultum incidunt. 3°. de symp. cau. 3°. 25. F
 Piper si quis deglutuerit cum melle, & bibat uinum mixtum aqua calida,
 singultit. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. H
 Piper ad subtilissimam puluerem redactum facit maiorem singultum. 3°. de
 de symptomatum causis. 3°. 25. F
 ex Pipere nimium ingesto singultus continebat Galeno. 3°. de locis af-
 fectis. 4°. 20. A
 Pipere, & uino singultiebat Galenus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. E
 Piper ponitur in theriaca. de theria. ad Pis. 5°. 92. E
 Piper quibus conuenit. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
 Piper confert medio tēperamento uentrē hñti. 6°. de san. tuen. 2°. 101. C
 Piper uentriculo auxiliatur. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Piper prodeſt illis, qui frigiditatem in uentriculo sentiunt. 1°. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7°. 99. C
 Pipere insperſum uinum dandum his, qui non concoxere. de præcognitio-
 ne ad Posth. 4°. 219. A
 Piper communiter concoquere facit. 4°. de san. tuen. 2°. 85. A
 Piper pro uentriculo in quo pituita frigida sit aceruata. 1°. de arte cura-
 tiua ad Glauconem. 7°. 99. D
 Piper mundificat, & subtiliat. de diff. cont. Sp. 74. H
 Piper attenuat humores. de atten. uic. 2°. 44. G
 Piper quidam dixere adstringere. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 Piper iuxta Herodotum adstringebat. 1°. de simpl. med. fac. 5°. 7. H
 Piper cur ptissanæ quandoq; miscetur. de atten. uic. 2°. 44. G
 cum Pipere ptissanæ succus datur in Tertianā nōn legitima. 1°. de arte
 curatiua ad Glauconem. 7°. 97. E
 cum Piperis polline ptissana. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
 Piper aquæ mistum quibus bibere liceat. 6°. de san. tuen. 2°. 99. B
 Piper cum aqua pro potu in quartana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. F
 Piper purgat caput. de cathart. Sp. 95. B
 Piper, & niger elleborus in pleuritide. de uictus ratione in morbis acutis,
 commentario 4°. 7°. 144. C
 Piper purgat pulmonem, & thoracem. de cathart. Sp. 95. B
 cum Pipere mel per sedē impositū in coli dolore. 12°. met. med. 7°. 78. G
 cū Pipere cremor cocti foenu græci in coli dolore. 12°. me. me. 7°. 79. G
 Piper prouocat menstrua. de cathart. Sp. 95. D
 Piper ulceribus non conuenit. 4°. de comp. medi. per gen. 5°. 236. H
 ex Piperibus duobus ad Tusim. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. E
 Piperum diatrium duplex compositio. 4°. de san. tuen. 2°. 85. B
 Pipercon diatrium simplex compositio qualis natura sit. 4°. de sanitate
 tuenda. 2°. 85. B

Pipereon diatrium compositioni quæ miscenda. 4°. de san. tuen. 2°. 87. D
 Pipercon diatrium potest esse in continuo usu. 6°. de san. tuen. 2°. 99. C
 ex Piperibus tribus medicamentū quibus cōueniat. 4°. de san. tu. 2°. 85. B
 Pipercon diatrium simplex assumant qui egent concoctione. 4°. de sanita-
 te tuenda. 86. F/ 6°. 2°. 97. H
 Pipercon diatrium dat cruditatibus i primis uenis. 4°. de sa. tu. 2°. 87. D
 Pipercon diatrium eget pituita in uentrem defluens. 6°. de sa. t. 2°. 99. D
 Pipercon diatrium nō perfertur per totū corpus. 4°. de san. tuē. 2°. 85. E
 Pipercon diatrium iccoris obstructions expedit. 6°. de sa. tuen. 2°. 97. H
 Pipercon diatrium assumat senex qui cibis obstruentibus sit usus. 5°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 91. D
 ex Piperibus tribus medicamentum ex aqua uel uino accipitur. 1°. de lo-
 cis affectis. 4°. 5. F
 PISCATIO est uitæ ratio, siue genus, ut cætera quæ corpore exer-
 centur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Piscatio est exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 73. G
 PISCATORES duri, & aridi. 6°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Piscatores ignorant uires motuū quos exercent. 2°. de san. tuen. 2°. 75. E
 Piscatores cur stupeſcunt ex torpedine. de util. resp. 1°. 225. D
 Piscatorum ulcera sicca, ac si forent salita loquitur depiscatoribus ma-
 ris. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. D
 Piscatoris emplastrum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. E
 PISCATORIAE nassæ, (νῆστος uocant) exemplum. in Timæum
 Platonis. 1°. 288. D
 PISCES secuit Galenus. 6°. de anatom. admin. 89. G/ 8°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 274. A
 in Piscibus squamarum iuuamentum. de anat. uiu. Sp. 53. D
 Piscibus non oriuntur pili. 2°. de temp. 1°. 19. G
 Pisces habent caput, non collum. 8°. de usu par. 1°. 164. H
 Pisces cur non habent collum, neq; crura. 11°. de usu part. 1°. 187. D
 Pisces cur non habent collum uel breue ex duabus uertebis. 8°. de usu
 partium. 1°. 165. B
 in Piscibus albugo est ualde dura. de util. resp. Sp. 63. D
 Piscium oculi non discernunt inter medios colores. de anat. uiu. Sp. 49. B
 Pisces habent multiplicem ordinem dentium, sed eiusdem generis. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 49. D
 Pisces cor habent in thorace. 6°. de usu par. 1°. 148. A
 Pisces uel carent sanguine, uel parū sanguinis hñt. 6°. de usu p. 1°. 150. H
 Pisces non habent dextrū cordis uentriculū. 8°. de decre. Hipp. 1°. 274. A
 Pisces sunt natura frigidiores, ideo eorum cor non eget magna refrigera-
 tione. 6°. de usu part. 1°. 150. H
 ad Piscium cor aer peruenit, & non aqua. de util. resp. Sp. 63. B
 Pisces habent branchias p refrigeratione cordis. 7°. de usu par. 1°. 158. A
 Pisces respirant uaporem per branchias. de anat. uiu. Sp. 48. C
 Piscibus respirantibus satis est paucus uapor. de anat. uiu. Sp. 48. C
 Pisces non habent Pulmonem. 8°. de decre. Hipp. 1°. 274. A
 Pisces habent branchias uice pulmonis. 6°. de usu partium. 1°. 150. H/ de
 anatomia uiuorum. Sp. 48. C
 ad Pisces ut branchia se habent ita pulmo se habet ad terrestria. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 53. B
 Piscium pori in branchijs sunt adeo tenues, ut non recipiant nisi aerem.
 de utilitate respirationis. Sp. 64. C
 Pisces sunt sine uoce quia pulmone carent. 6°. de usu part. 1°. 148. A
 Piscibus cur nulla uocis utilitas. 6°. de usu par. 1°. 150. G
 Pisces qui habent pulmonem. de util. resp. 63. B/ Sp. 64. C
 Pisces pulmonē habentes multo plus habēt caloris quam cæteri pisces: ut
 delphini, & phoca, & canis, & cete omnia. de util. resp. Sp. 64. C
 Pisces maiores spirare aerem extra aquam constat. de util. resp. Sp. 63. B
 cur Pisces aliqui spirant extra aquam. de util. resp. Sp. 64. C
 in Piscibus quibusdam stomachus peruenit usque ad os. de motibus mani-
 festis, & obscuris. Sp. 71. B
 in Piscibus duplex hepar unde. de anat. uiu. Sp. 48. B
 ex Piscibus, & auibus cognoscitur quod magnitudine uasorum sperma-
 ticorum in mare natura prouiderit. 14°. de usu par. 1°. 208. G
 in Piscibus cur uasa spermatica sunt iuncta diaphragmati. 14°. de usu
 partium. 1°. 208. G
 in Piscibus uasa spermatica longa. 14°. de usu par. 1°. 208. G
 Pisces aliqui cur gignunt oua sine mare. 2°. de sem. 1°. 338. D
 Pisces multum differunt humiditate, & siccitate. 3°. de compositione me-
 dicamentorum per genera. 5°. 230. C
 Pisces non pauci qui sunt sicciore tēperatura oua gignere sine maris con-
 cubitu solent. 2°. de sem. 1°. 338. D

<i>Pisces omnes etiam ignoti quo modo probentur an sint boni succi. de bonitate, & uitio succorum.</i>	2 ^a .34.H
<i>de Piscibus ignotis quæ consideranda. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.C
<i>Pisces ubi sint capti quærendum est. de bon. & uitio succ.</i>	2 ^a .37.H
<i>Pisces meliores qui ad Boream. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.C
<i>in Piscibus cunctisq; animalibus bonum succum facit exercitatio. 3°. de alimentorum facultatibus.</i>	2 ^a .30.C
<i>Pisces sunt tanto peiores, quanto minus exercitantur, & sunt in mari quieto. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.A
<i>Pisces secundum alimenta sunt peiores, & meliores. 3°. de alim. fa. 30.B/ de bon. & uitio suc.</i>	2 ^a .37.H
<i>Pisces ex pastu probantur odore, & gustu. de bon. & uitio suc. 2^a.37.H</i>	2 ^a .37.H
<i>Pisces experiendi gustu, & olfactu. de bon. & uitio succ.</i>	2 ^a .37.H
<i>Pisces malarum aquarum quales. de bon. & uitio succ.</i>	2 ^a .37.H
<i>Pisces, qui sunt de sordidis aquis thermarum sunt multarum superfluitatum. de dissol. cont.</i>	Sp.73.B
<i>Pisces mali qui. de dissol. cont.</i>	Sp.73.H
<i>Pisces in fluminibus urbium quales. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.B
<i>Pisces prauī, qui in fluminibus sunt ubi urbium sordes quæcunq; defluūt. de bonitate, & uitio succorum.</i>	2 ^a .37.G
<i>Pisces degentes in immundis, ac turbidis fluminibus sunt mali succi. de bonitate, & uitio succorum.</i>	2 ^a .37.G
<i>Pisces pessimi gignuntur in ostijs fluuiorum, qui latrinas purgant, aut culinas, aut balnea aut sordes. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.B
<i>Pisces pauci fluuiales ingrediuntur mare. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.D
<i>Pisces in fluuijs, & stagnis ingredienti mare habent plures paruas spinas. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.D
<i>Pisces tyberini, quales. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.B
<i>Piscium in stagnis degentium natura. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.C
<i>Pisces quo modo in stagnis capiuntur. 8°. de simp. med. fac.</i>	5 ^a .62.E
<i>Pisces marini non habent paruas spinas. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.D
<i>Piscium marinorum differentia à fluuialibus, & stagnantibus in numero spinarum. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.D
<i>Pisces omnes marini gaudent fluuijs. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.D
<i>Pisces qui uiuunt aqua salsa, & dulci. de bon. & uitio succ.</i>	2 ^a .37.H
<i>Pisces qui uiuunt in mari, & fluminibus inter congeneres sunt differentes, & quo modo. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.A
<i>Pisces in mari mortuo moriuntur. 4°. de simp. med. fac.</i>	5 ^a .30.F
<i>Pisces ex puro mari quales. de bon. & uitio succ.</i>	2 ^a .37.H
<i>Pisces bonos, & malos facit mare purum. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.G
<i>Piscis omnis deterior est, qui propè lacum, qui mari coniungitur, aut magis fluminis ostium pascit. 8°. meth. med.</i>	7 ^a .51.B
<i>Pisces qui meliores ex aquis. de bon. & uitio succ.</i>	2 ^a .37.G
<i>Pisces marini præstantissimi quales. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.B
<i>Pisces marini non immiscentes se aquæ dulci sunt innoxij. de bonitate, & uitio succorum.</i>	2 ^a .37.G
<i>Pisces ponti quales. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.C
<i>Pisces pelagij qui dicantur. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .30.E
<i>Pisces pelagij inter congeneres nullum habent discrimen. 3°. de alimentorum facultatibus.</i>	2 ^a .30.H
<i>Pisces pelagij neq; crassi, neq; tenues sunt. de bon. & uit. succ.</i>	2 ^a .34.H
<i>Pisces pelagij sunt propinqui pani bene præparato, & per dici. 3°. de alimentorum facult.</i>	2 ^a .30.E
<i>ex Piscibus pelagij fit sanguis laudatissimus. 3°. de alimen. fac.</i>	2 ^a .30.E
<i>Pisces littorales neq; crassi, neq; tenues sunt. de bon. & uit. suc.</i>	2 ^a .34.H
<i>Pisces saxatiles qui, & unde dicantur. 3°. de alimen. fac. 30.G/ de atten. uic. 2^a.45.D/ 8°. meth. med. 50.B/ de ren. aff. dig. & med. 7^a.195.F</i>	7 ^a .195.F
<i>Pisces saxatiles inter congeneres nullum habent discrimen. 3°. de alimentorum facultatibus.</i>	2 ^a .30.H
<i>Pisces saxatiles semper optimi. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.B
<i>Pisces saxatiles ubi prauī. 8°. meth. med.</i>	7 ^a .51.B
<i>Pisces saxatiles facillimæ coctiois. 2°. de tēp. 1^a.20.E/ 1°. de ali. f. 2^a.8.G</i>	2 ^a .8.G
<i>Pisces saxatiles cur aliqui difficiliter concoquant, quàm bubulam carnem. 1°. de alimentorum facultatibus.</i>	2 ^a .7/8.G
<i>Pisces saxatiles cur difficiliter digerantur, quàm bouinæ carnes ab aliquibus. de consuetud.</i>	2 ^a .60.H
<i>Pisces saxatiles neq; crassi, neq; tenues sunt. de bon. & uit. succ.</i>	2 ^a .34.H
<i>Pisces saxatiles quos humores faciant. com. 2°. aph. 18°.</i>	Ex.14.B
<i>ex Piscibus saxatilibus sanguis habet mediam consistentiam. 3°. de alimentorum facultatibus.</i>	2 ^a .30.H
<i>ex Piscibus saxatilibus alimentum saluberrimum, & quale. 3°. de alimentorum facultatibus.</i>	2 ^a .30.H
<i>Pisces saxatiles sunt boni succi, & non glutinosi. 4°. de san. tuē. 2^a.86.C</i>	2 ^a .86.C
<i>Pisces saxatiles detergunt. 4°. de san. tuen.</i>	2 ^a .84.F
<i>Pisces saxatiles pnt gustari in uictu attenuante. de atten. uic.</i>	2 ^a .45.D
<i>Pisces saxatiles utiles in calidis, & siccis. 8°. meth. med.</i>	7 ^a .51.B
<i>Pisces saxatiles in siccitate dantur. 7°. meth. med.</i>	7 ^a .45.C
<i>Pisces saxatiles pro nimia humiditate. de præcogn. ad Posth.</i>	4 ^a .217.H
<i>Pisces petrosi pro cibo in cancro. 2°. de arte cur. ad Glauc.</i>	7 ^a .107.E
<i>Pisces petrosi dandi his, quibus dolet caput. 2°. de compositione medicamentorum secundum locos.</i>	5 ^a .133.E
<i>Pisces saxatiles dat in febre, si petat carnem. 4°. de sanit. tuen.</i>	2 ^a .87.G
<i>Pisces saxatiles dadi pro cibo in Tertiana. 1°. de arte cur. ad Gl.</i>	7 ^a .97.C
<i>Pisces saxatiles conueniunt siccitati præter renum noxam. 6°. de sanitate tuenda.</i>	2 ^a .99.G
<i>Pisces saxatiles ualent in renum affectu. de ren. aff. dig. & med.</i>	7 ^a .195.F
<i>Pisces ferem omnes boni succi censentur. de bon. & uit. succ.</i>	2 ^a .37.G
<i>Pisces dant alimentum humens. de ptiff.</i>	2 ^a .48.B
<i>ex Piscibus alimentum tenuius est, quàm ex pedestribus animalibus. 3°. de alimentorum facultatibus.</i>	2 ^a .30.E
<i>Piscium quorum frequens usus tutissimus. de bon. & uitio suc.</i>	2 ^a .37.G
<i>Pisces qui facilius cæteris conficiantur. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.A
<i>Pisces molles carne qui. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.A
<i>Pisces mollem testam habentes. de ren. aff. dig. & med.</i>	7 ^a .195.F
<i>Pisces molles accommodati ociosis senibus, imbecillis, & ægrotis. 3°. de alimentorum facultatibus.</i>	2 ^a .31.E
<i>Pisces parui, quibus nō est pinguedo multa, & sunt teneri, sunt boni chy mi, & subtilis. de diss. cont.</i>	Sp.73.H
<i>Piscium paruorum caro est cibus subtilians. de diss. cont.</i>	Sp.72.D
<i>Pisces omnes non duræ carnis, nec multæ uiscositatē sunt temperati. de dissolutione continua.</i>	Sp.73.A
<i>Pisces non cum duritie, nec multæ uiscositatē generant humorem bonum inter tenuem, & crassum. de diss. cont.</i>	Sp.73.H
<i>Pisces duræ carnis qui sint. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.E
<i>Pisces duri, & uiscosi sunt crassi, & cur. de diss. cont.</i>	Sp.72.H
<i>Pisces duræ carnis ægrius coquuntur q̄ mollis carnis. 3°. de ali. fa. 2^a.31.G</i>	2 ^a .31.G
<i>Pisces duræ carnis ægre conficiuntur, & pariunt succos crassos, & sal sos. 3°. de aliment. facult.</i>	2 ^a .31.F
<i>Pisces crassæ, & uiscosæ carnis nutriunt eum qui digerit illos nutrimento multo crasso. de diss. cont.</i>	Sp.73.E
<i>Pisces duri, quibus dominatur uiscositas, generant phlegma. de dissoluitione continua.</i>	Sp.74.B
<i>Pisces duræ carnis succum crassum generant. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.H
<i>Pisces qui perdurāt magis à putredine illæsi. de bon. & uit. suc.</i>	2 ^a .37.H
<i>Pisces seruat nix. de bon. & uitio succ.</i>	2 ^a .37.H
<i>Pisces duri quo modo fiant friabiliore. de bo. & uit. suc.</i>	2 ^a .37.H
<i>Piscium uiscositatem remouet furfur hordei. de diss. cont.</i>	Sp.73.H
<i>Piscium uiscositatem sal remouet. de diss. cont.</i>	Sp.73.H
<i>Pisces crudi sunt inutiles, cocti utiles sunt, & nutrimenta. de theriaca ad Pisonem.</i>	5 ^a .97.D
<i>Pisces molles quo meliori modo coquantur. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.E
<i>Pisces parantur aut beta trita, aut iure albo, uel porro, uel pipere. de attenuante uic.</i>	2 ^a .45.E
<i>in Piscium intinctus garus frequentissime adhibetur. 3°. de ali. f. 2^a.31.E</i>	2 ^a .31.E
<i>Piscibus magnis acre condimentum adhiberi debet, & quale. de attenuante uic.</i>	2 ^a .46.B
<i>Pisces qui indigent aceto, aut sinapi, aut origano, & qui non. 3°. de alimentorum facult.</i>	2 ^a .31.D
<i>Pisces cur oleo inungantur anteq̄ assentur. 2°. de simpl. med. fac.</i>	5 ^a .11.A
<i>Piscibus mollibus carne quidam frixis in sartagine uescuntur: alij assant, aut in pabnis condiunt. 3°. de aliment. facult.</i>	2 ^a .31.D
<i>Pisces frixi quid expetant simul. 3°. de alim. facult.</i>	2 ^a .31.D
<i>Piscium quedam frixi ex uino, & garo. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.E
<i>Pisces frixos possunt edere sani. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .31.D
<i>Pisces in craticula secundo loco possunt edere sani. 3°. de alim. f. 2^a.31.D</i>	2 ^a .31.D
<i>Pisces nutriunt multum. de uen. sect. aduers. Eras.</i>	6 ^a .14.C
<i>Pisces faciunt uictum plenum. com. 1°. aph. 4°.</i>	Ex.4.C
<i>Pisces parum nutriunt, & cur. de diss. cont.</i>	Sp.73.F
<i>Piscium caudæ cur magis nutrant. de theria. ad Piso.</i>	5 ^a .93.D
<i>Pisces apti, & inepti ad salendum qui. 3°. de alim. fac.</i>	2 ^a .33.C
<i>Pisces mollis carnis ad salendum non sunt accommodi. 3°. de alimentorum facultatibus.</i>	2 ^a .33.C
<i>Pisces quando sunt saliti leuis carnis, & pauca pinguedinis sunt cibi salis dissoluentes, ac attenuantes. de diss. cont.</i>	Sp.72.F
	<i>Pisces falsi</i>

Pisces falsi faciunt melancholicum humorem. 3°. de locis affect. 4°. 18. E /
 de dissolutione continua. Sp. 74. B
 Piscium salforum sal sugo accommodatur ad putredines. 11°. de simpli-
 cium medic. facult. 5°. 83. H
 Pisces secundo loco comedebat Protas rhetor. 2°. de alim. fac. 2°. 20. A
 Pisces post ptissanam. 12°. meth. med. 7°. 78. H
 Pisces ex iure albo dandi in ptissanæ fastidio. de uictus ratione in morbis
 acutis, commentario 1°. 7°. 113. C
 Pisces languetibus dari cōsueuerūt. de uict. rat. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 113. C
 Pisces qui eligendi pro attenuante uictu. de atten. uic. 2°. 46. B
 Pisces aridi, atq; exucci humores crassos, ac lentos uehemēter attenuant.
 de attenuante uic. 2°. 46. B
 Pisces qui conueniunt ex balneis redeunt. de bon. & uit. succ. 2°. 39. C
 Pisces dat in catharro, & sputo sanguinis. 5°. meth. med. 7°. 35. F
 Pisces qui molli carne sunt pro obsonio in cubiti fractura. de fracturis,
 commentario 1°. 7°. 230. G
 Pisces qui cōueniant epilepticis. de pue. epil. 7°. 180. G / de dyn. Sp. 24. A
 Pisces elixos dat febrientibus, non febrientibus affos. de uictus ratione in
 morb. acut. com. 4°. 7°. 149. B
 Pisces dat in febre ex obstructione. 8°. meth. med. 7°. 50. B
 Pisces quartanariorum, quales. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. F
 Pisces coctos dat in pleuritide. de uic. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7°. 138. D
 Pisces qui ualent in renum affectu. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
 Pisces conuenientes stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Pisces retibus, & hamo captans ars inter acquisitiuas numeratur. ad
 Thrasybulum. 2°. 106. D
 Piscium diuersæ qualitates. de util. resp. 1°. 225. D / E
 Pisces qui soporem inferunt. de util. resp. 1°. 225. E
 Piscis callionymus. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 151. H
 Piscis pagri fel. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. C
 Piscium adeps ad suffusiones. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. E
 ad Piscium seuorum ictus. 3°. de cōpo. med. p. gene. 235. B / 5°. 248. H
 PISCIS, scorpio, cancer, aquatici sunt, frigidi, humidi septentriona-
 les. de spermate. Sp. 38. H
 Piscium natura, quæ. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 15. G
 PISISTRATVS nōdū natus, & erat tyrānus. an aīal sit. 1°. 328. F
 PISA urbs. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. E
 Pisa id est pix. 8°. de simpli. med. fac. 5°. 58. E
 PISSANTHOS quid sit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. G
 Πισσανθος picis flos dicitur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. A
 PISSAELEVM quid sit. 8°. de simp. med. fac. 58. E / 1°. de composit.
 med. sec. loc. 126. G / 2°. 5°. 135. F
 PISTACIA inter nuces numerantur. 3°. de cōp. me. p. ge. 5°. 228. F
 Pistacia uberiora in Berrhœa urbe Syriæ. 2°. de alim. fa. 2°. 21. C
 Pistacia non sunt improbanda. de atten. uic. 2°. 45. H
 Pistacium tenuis substantiæ. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. F
 Pistacia parum nutriunt. 2°. de alim. fac. 2°. 21. C
 Pistacia qualitatem habent aromaticam sub amaram, & sub adstringen-
 tem. 2°. de alim. fac. 2°. 21. C
 Pistacium sub amarum odoratum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. F
 Pistacia ad hepar roborandum, & succos in ipsius uis infarctos purgan-
 dos utilia sunt. 2°. de alim. fac. 2°. 21. C
 Pistacium obstructiones iecoris, thoracis, & Pulmonis liberat. 8°. de sim-
 plicium medic. facult. 5°. 58. F
 Pistacia neq; profunt, neq; obsunt uentriculo. 2°. de alim. fac. 2°. 21. C
 Pistacia neq; aluum deiciunt, neq; sistunt. 2°. de alim. fac. 2°. 21. C
 PISTILLVM ligneum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 262. A
 Pistillo uel mortario plumbeo utitur. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 130. C
 Pistillus cyprino inungitur. 7°. de compo. med. per gene. 5°. 265. B
 PISTORES publici lolium tritico miscent in penuria. 1°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 15. H
 Pistor dulciarius comparatur naturæ. 1°. de sem. 1°. 330. B
 PISVM inter cerealia semina numeratur. de uictus ratione in morbis
 acutis, commentario 1°. 7°. 111. B
 Pisum habet siliquas. 1°. de alim. fac. 2°. 15. A
 Pisa quō expertus est Galeni pater. de bon. & uit. suc. 2°. 36. G
 Pisa sumuntur ut fabæ, & parum differunt in substantia. 1°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 14. A
 Pisa præstantiora fabis in omnibus. de atten. uic. 2°. 45. A
 Pisa minus flatulenta, quā fabæ. 1°. de alim. fac. 2°. 14. A
 Pisum inflatione caret. de bon. & uitio succ. 2°. 37. D
 Pisis satius est uesci quam fabis. de atten. uic. 2°. 45. A

Pisum exterendi uim non habet ut faba. de bon. & uit. succ. 2°. 37. D
 Pisa non detergunt. 1°. de alim. fac. 2°. 14. A
 Pisa tarde excernuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 14. A
 Pisa deteriores ochri, & dolichi. de bon. & uit. succ. 2°. 37. D
 Pisum conuenit epilepticis. de puero epil. 7°. 180. H
 Πισκοειδής quæ. 6°. de anat. adm. 1°. 90. F
 Πισυγες. 4°. de diff. puls. 4°. 65. G
 PITHIONIS emplastrū ad fracturas. 2°. de cōp. me. p. ge. 5°. 225. D
 Pithionis casus. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 127. C
 PITHIVS dedit leges Lacedemonijs. an animal sit. 1°. 328. E
 PITVITA quid sit. in prognost. Hipp. 4°. 192. G
 Pituita, & atra bilis quid sint, & quos pariant morbos secundum Plato-
 nem. contra Iulianum. Ex. 67. E
 Pituitæ genus crudus humor. de mult. 3°. 81. F
 Pituita, & succi crudi idem. 4°. de san. tuen. 2°. 84. B
 Pituita cur est succus crudus, frigidus, & non crassus. 1°. de alimentorum
 facultatibus. 2°. 10. C
 Pituita differt à succo crudo. 3°. de alim. fa. 2°. 32. C
 Pituitæ omnimoda cruditas quō intelligenda. 2°. de nat. fac. 1°. 302. B
 Pituitæ species. de mult. 3°. 81. F / 3°. de loc. affe. 4°. 18. A
 Pituitæ innumeræ fere species. 4°. de sanit. tuen. 2°. 84. C
 Pituitarum differentia. 1°. de alim. fac. 2°. 8. A
 Pituitæ tres differentia. fin. med. Isa. 44. C / de uictus ratione in morbis
 acutis, commentario 4°. 7°. 136. E
 Pituitæ tres numero dīa, acida, dulcis, & salsa. de atra bile. 1°. 34. E /
 2°. de diff. feb. 3°. 37. G / de uictus ratione in morbis acutis, commen-
 tario 4°. 7°. 136. E / contra Iulianum. Ex. 67. D
 Pituita mō dulcis, modo acida, modo salsa. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. A
 Pituita acida, salsa, dulcis, insipida, unde generentur. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31. H / aphorismo 12°. commentario 3°. Ex. 21. F
 Pituitæ acidæ, & salsæ. quod animi mor. 1°. 319. A
 Pituita acida, salsa, praua. 2°. de nat. fac. 1°. 302. B / in 6°. de morb. uul-
 garibus, commentario 2°. 3°. 167. G
 Pituita acida qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
 Pituita acida est maxime frigida. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 ex Pituitæ gñe est salsus humor. de uict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 136. A
 Pituita salsa qualis, & unde fiat. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
 Pituita salsam morbosum humorem esse perspicuū est. de atra bile. 1°. 34. E
 Pituitæ species est dulce quod in lingua. 1°. de sympt. cau. 3°. 17. D
 ex quo Pituitæ genere sit salina, quæ neq; fluida admodum est, neq; aquo-
 sa. 3°. de loc. aff. 4°. 18. A
 Pituita dulcis quæ non est frigida exquisite. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
 Pituita dulcis salutaris, & naturalis. 2°. de nat. fac. 1°. 302. B
 Pituita uitrea. 3°. de loc. aff. 4°. 18. A
 Pituita uitrea fortē acidum participat. 2°. de diff. feb. 3°. 37. G
 Pituita alba. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. E
 Pituita alba leucophlegmatia à Græcis dīr. com. 7°. apho. 76°. Ex. 60. G
 Pituitæ natura. fin. med. Isa. 44. B
 Pituitæ qualitas. fin. med. Isa. 44. B
 Pituita qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 39. C
 Pituita qualis secundum Hippocratem. bre. denot. dogm. Hip. 1°. 231. B
 Pituitæ humor cur albus. 8°. de decre. Hipp. 1°. 277. C
 Pituita qualitatis expers. de atra bile. 1°. 34. E
 Pituita ut aqua in sapore. de atra bile. 1°. 34. E
 Pituita frigida. de inæq. temp. 3°. 43. H
 Pituita tangentibus frigida sentitur in quacunq; sit corporis parte. 3°. de
 temperamentis. 1°. 23. G
 Pituita frigida, & humida. de natura humana, commentario 1°. 32. D /
 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. D / de diff. morb. 5. G / 3°. 8. B
 Pituita frigida, humidaq; potestate. 2°. de nat. fac. 1°. 301. C
 Pituita humidissima est, & frigidissima. 1°. de temp. 15. C / 2°. 1°. 18. B
 Pituita frigidissima. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31. H
 Pituita oīum, q̄ in corpe sunt, frigidissima. 8°. de decre. Hip. 1°. 276. D / E
 Pituita frigida, & humida est, ac ueluti ex dimidio coctum nutrimentum.
 2°. de naturalibus facult. 1°. 302. A
 post Pituitam atra bilis frigida. de inæq. intemp. 3°. 43. H
 Pituitæ atra bilis affinis. de sperm. Sp. 38. B
 Pituita humida. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Pituitæ genus minus humidum, q̄ pituita. 4°. de san. tuen. 2°. 84. B
 Pituita quo modo frigida, & humida, tamen habet in se etiam ignem. de
 natura humana, com. 1°. 1°. 33. A
 ad Pituita reducitur humor frigidus, et humidus. 2°. de dif. feb. 3°. 37. E
 Pituita est,

Pituita est, & ex pituita genere id, quod in corpore frigidum est, & humi-
midum, etiam si sit ualde crassum frigidumq; de cau. mor. 3^a. 8. C
Pituita correspondet aquae. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 275. D
Pituita proprium non gelascere. de atrabile. 1^a. 34. E
Pituita omnium tenacissima. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. E
Pituita serum, quale. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 167. F
Pituita serum quid faciat. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 167. G
Pituita quando generetur. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 110. A
Pituita qua tempestate plurimum generetur. cō. 3°. apho. 12°. Ex. 21. G/
de natura, & ord. cuius. corp. Sp. 41. D
Pituita, & phlegma fiunt in temporibus pluuiosis. commentario 3°.
aphorismo 7°. Ex. 20. F
Pituita frigidissimus humor hyeme frigidissima tempestate abundat. 8°.
de decr. Hipp. 1^a. 276. D/in 1^m. de morb. uulg. commēt. 1°. 100. H/3^a.
104. B/com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
Pituita plus hyeme medicamentis euacuatur. 1°. de nat. fac. 1^a. 294. C
Pituita cur maior hyeme. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. C/D
Pituita imbecillissima in aestate. de natura humana, com. 1°. 32. C/8°. de
decretis Hippocratis. 1^a. 276. E
Pituita in quibus redundat. fin. med. 1^a. 44. D
Pituita abundat in senectute, & hyeme. bre. denot. dog. Hip. 1^a. 231. B
Pituita est in senibus plurima, tamen non facit febrem, & cur. commen-
tario 3°. aphorismo 30°. Ex. 26. F
Pituita plus seni medicamentis euacuatur. 1°. de nat. fac. 1^a. 294. C
Pituita quibus horis dominetur. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. E
Pituita ex quibus fiat. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 17. D
Pituita fit ex cibis non ex corpore. 2°. de temp. 1^a. 21. C
Pituita in prima mutatione ciborum gñatur. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 33. C
Pituita ex pituitosis cibis fit i prima coctione uentriculi. de atrab. 1^a. 37. A
Pituita generatio in cibis pituitosis, antecedit cibum. de uictus ratione in
morbis acutis, com. 2°. 7^a. 120. F
Pituitam cibi generantes. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. B
Pituitam facit caro pecudis. de diff. conti. Sp. 74. A
Pituitam facile generat uinum nouum. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. B
Pituita ex sanguine nondum cocto. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. B
in Pituitam qui cibi primo transeunt, postea in sanguinem. de uict. ra. in
morb. acut. com. 2°. 7^a. 120. F
Pituita temporis processu coquitur, & sanguis efficitur. de uict. rat. in
morb. acut. com. 2°. 7^a. 120. F
Pituita cocta corpus nutrire pōt. de uic. rat. i mor. acu. c. 2°. 7^a. 122. H
Pituita in sanguinem uertitur. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. E
in Pituita & sanguinis medio est lac. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. F
Pituita aggregat aliqui, quocūq; gñe uictus utatur. de atrabile. 1^a. 35. H
in Pituitam desciscunt amara cum ab aceto in sublime attolluntur. de ui-
ctus rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 130. G
Pituita adiuvat cibos sibi similes ad excernendum. 1°. de alimen. fa. 2^a. 3. A
Pituita alba abundantes sunt frigidi. in 3^m. de morb. uul. cō. 3°. 3^a. 146. D
in Pituita, et sanguine suba caloris naturalis. 8°. de decr. Hip. 1^a. 277. F
Pituita nullum instrumentū habet quo purgei. 2°. de nat. fac. 1^a. 302. A
Pituita quo modo cognoscatur praeualere. 6°. de composit. med. sec. loc. 5^a. 176. E/com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
Pituita superante homines fiunt albiores. 4°. de sanit. tuenda. 2^a. 84. A/
de multitudine. 3^a. 81. E
Pituitam significat tumor subalbidus laxis. 14°. meth. med. 7^a. 89. D
Pituita signat de niue, glacie, & gradine somniū. de pc. ex iso. 4^a. 213. C
Pituita alba quid quandoq; significet. com. 7°. aph. 29°. Ex. 56. A
Pituita quid faciat in humano corpore. bre. deno. dogm. Hipp. 1^a. 231. C/
3°. de symptomatum causis. 3^a. 26. B
Pituita quos faciat mores. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. E
Pituita natura nihil facit ad parandos mores & cur. de natura humana,
commentario 1°. 1^a. 33. C
Pituita pulsus qui. de mult. 3^a. 82. A/4°. de praesag. ex puls. 4^a. 121. A/
de natura, & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. F
Pituitam qui motus sequantur. de anat. uiu. Sp. 45. E
de Pituita morbis secundum Platonem. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. A
Pituita morbi. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 275. F
ex Pituita morbi frigidi. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
Pituita morbos longos parit. intro. 1^a. 55. E/cō. 2°. apho. 19°. Ex. 14. C
Pituita crassa, & lenta quos morbos faciat. com. 7°. apho. 42°. Ex. 57. E
Pituita uirilignes procreat, cuius species sunt leuce, & alphi. contra Iu-
lianum. Ex. 67. E
Pituita procreatur tumor laxis. de diff. morb. 3^a. 5. E

ex Pituita oedema quo modo curetur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. F
Pituita ebullitio qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. D
Pituita non facit febrem nisi putrescat. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. D
Pituita quandoq; puris imaginem refert. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 30. H
Pituita putrefactio in humorem biliosum conuertitur. commentario 7°.
aphorismo 42°. Ex. 57. E
ex Pituita quo modo febris exquisita. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. A
ex Pituita putredine quotidiana febris fit. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. E
Pituita redundat in quotidiana febre laborantibus. 2°. de cris. 4^a. 134. G
ex Pituita salsa febris qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. F
à Pituita salsa quando fit quartana. de spermate. Sp. 40. A
Pituitam salsam qñ mixtam habeat synocha. de sperm. Sp. 40. A
Pituita abundantibus fiunt febres ardētes, si aestas pluuiosa sit, & austro
multū psetur & autumnus similis sequatur. de ae. aq. & loc. 2^a. 4. C
ex Pituita salsa febris ardens non petit balneum. de uictus ratione in mor-
bis acutis, com. 3°. 7^a. 133. E
Pituita acida, & uitrea quales faciant febres. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. G
à Pituita uitrea fit rigor. de palp. 3^a. 55. F
Pituita dulcis quo modo faciat febrem. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. G
ex Pituita, & bilis commistione febris qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. H
ex Pituita febres per abscessus magis quam per excretionem soluuntur.
de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 136. C
ex Pituita putredine quae fiat febris. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. A
ex Pituita dulci somnolenti, ex acida famelici, ex salsa siticulosi, ex cru-
da minime appetentes. de mult. 3^a. 81. G
Pituita acida, salsa & dulcis uomitū preparat. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. B
Pituita exuberat in capite. intro. 1^a. 55. B
Pituita in qua parte cerebri dominetur. de anat. uiu. Sp. 45. E
Pituita à cerebro maxime generatur. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. G
Pituita in capite dominatur. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. D
Pituita quō cognoscitur in capite corrumpi. de remed. par. fac. 7^a. 154. F
Pituita à cerebro non est pituita. 2°. de nat. fac. 1^a. 302. A/B
Pituita à capite descendens ructum acidum facit. 2°. de temp. 1^a. 20. E
Pituita acida facit ructus acidus. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
Pituita fons distillationis. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. A
Pituita destillationibus prodest styrax. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. E
Pituita à capite in uentriculum saepe confluit. 2°. de temp. 1^a. 20. C
Pituita ex capite defluit quibus in fluxibus excrementa spumosa sunt. cō-
mentario 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
Pituita à capite ad uentrem fluens facit fluxum. cō. 3°. aph. 12°. Ex. 21. F
Pituita salsa est ea potissime quae facit fluxum. cō. 3°. aph. 12°. Ex. 21. F
Pituita facit comitalem morbum, & quo modo. 3°. de lo. affec. 4^a. 18. B/C/
commentario 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
Pituita plenus si exerceatur periculum imminet morbi comitialis, aut apo-
plexiae, aut morbi alicuius insanabilis ob uas in pulmone ruptum. com-
ment. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
Pituita facit apoplexiam, conuulsionem, cecitates oculorum, & etiam
fiunt à melancholico humore. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53. D
à Pituita fit lethargus. 4°. de caus. puls. 4^a. 102. B
à Pituita frigida cur ad lethargum trahamur nesciuit Galenus. quod ani-
mi mores. 1^a. 318. A
Pituitam à capite purgat hiera ex colocynthide. 1°. de compositione me-
dicamentorum sec. loc. 5^a. 121. F
non Pituita tantum, sed & alij humores purgantur hiera ex colocynthi-
de. 1°. de composit. medic. sec. loc. 5^a. 121. F
Pituitam, & bilem à toto corpore, & à capite educunt catapocia ex
aloe, scamonia, & colocynthide. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 121. F
Pituita quo mō ex capite detrahatur māducatu. de med. fac. pa. 7^a. 170. F
Pituitam à capite extrahens medicamentum per manducationem. de me-
dicinis facile parandis. 7^a. 171. F
Pituitam per os euocantia in quibus sit euitanda. 13°. meth. med. 7^a. 83. A
Pituita oculorum quid, & unde. in prognost. com. 1°. 4^a. 192. G
Pituitam pinguem oculorum quid tollat. de dynam. Sp. 24. H
Pituita exiccata ob magnum calorem facit lentiores circa dentes. commen-
tario 4°. apho. 53°. Ex. 33. D
Pituita quae facit dentes torpescere. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. H
Pituita & sputo miscentur cibi. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. B
Pituita & sputum in ore lichenum est remediū. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. B
Pituita superabundantes raro à morbo laterali offenduntur, praesertim
si sit salsa, aut acida. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
Pituita facit sputa spumosa. com. 6°. apho. 33°. Ex. 50. A
Pituita si abundat sputū est spumofum, & cādicas. 5°. de loc. af. 4^a. 29. H
Pituita proprium

Pituita proprium uas est pulmo. de anat. uiu. Sp. 52. G
 Pituita abundat in pulmone ex accidenti descendens quasi pluuia à capite ad eum. de anatomia uiu. Sp. 52. H
 ex Pituita superfluitate fit. asthma. de sperm. Sp. 37. C
 ex Pituita destillate arterie laborantis remedia. de med. fac. par. 7°. 171. F
 Pituita potest causare strangulationem sine dolore, & quo modo. commentario 4°. aphorismo 34°. Ex. 31. E
 Pituita in fundo uentriculi magis colligatur. 2°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 135. D
 Pituita in uentriculo, & in intestinis qualis. 2°. de nat. fac. 1^a. 302. B
 Pituita in uentriculo proprietas. de anat. uiu. Sp. 45. E
 Pituita plenus uentriculus quæ symptomata faciat. 5°. de usu p. 1^a. 143. A
 Pituita multa ubi in uentriculo fuerit accruata, quid agendum. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 99. D
 Pituita quando hyeme in uentre generatur uomitibus expurganda. de salubri dieta. 2^a. 41. E
 ad Pituita uomitum citandum. de med. fac. par. 7^a. 173. F
 Pituita in stomacho calido quid faciat, & quibus mundificetur. de dissolutione continua. Sp. 74. F
 Pituita plenus uentriculus quo modo abstergetur. in 6^m. de morb. uulgaribus, commentario 2°. 3^a. 160. H
 Pituitam cibi incidentes mundificant stomachum, & qui sint. de dissolutione continua. Sp. 74. D
 Pituita pleno stomacho uictus ratio quæ. de med. fac. par. 7^a. 175. H
 à Pituita accruata in ore uentriculi, sinapi, porrum, & beta liberarunt quendam. 1°. de alim. fac. 2^a. 8. G
 Pituitam in uentriculo detergit post succum ptissanæ uomitus. 1°. de alim. mentorum facultatibus. 2^a. 12. B
 Pituitam diffecat, & detergit oximeli. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. D
 Pituita uitio oxymeli bibunt, & edunt cremorem ptissanæ. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 136. E
 pro Pituita lenta diffecanda syropos dat. 7°. meth. med. 7^a. 48. D
 Pituita in uetrem defluens dia trion pipercon, diacalaminthe, & diaspolitico medicamento eget. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. D
 ad Pituita extenuanda diaspolitico medicamento. 6°. de sa. t. 2^a. 99. D
 Pituita attenuata nunquam adeo tenuis est ut attenuata bilis. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 23. C
 Pituita tenuis in uentriculo quando fuerit, absinthium in malsa coctum conuenit. 7°. meth. med. 7^a. 48. D
 Pituita pleno uentri frigido non conducit aloë. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. C
 Pituitam in uentre existentē capparis subducit. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. F
 Pituita quando plenus est stomachus quæ ponenda extra. 8°. de compositione medic. sec. loc. 5^a. 192. A
 Pituitam cur nunquam recipiat septum transversum. 4°. de præfagitione ex pulsibus. 4^a. 120. C
 Pituita inter uentriculum, & septum transversum posita faciens dolorem, quo modo transeat per uenas ad uesticam, & soluat morbum. commentario 7°. aphor. 54°. Ex. 58. F
 à Pituita alba aqua inter cutem superuenit. com. 7°. aph. 70°. Ex. 60. G
 Pituita alba est quandoq; in uasis, & in toto corporis habitu. commentario 7°. aphorismo 70°. Ex. 60. G
 Pituita collecta facit ileū, licentia, & tenesmon. 5°. de usu par. 1^a. 143. B
 ex Pituita frigida, & acri tenesmus. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 146. H
 Pituita frigida facit leuitatem intestinorum. commen. 3°. aph. 30°. 26. F / commentario 4°. aphor. 12°. Ex. 28. E
 Pituita in uentriculo, aut intestinis, leuitatem intestinorum facit. commentario 6°. aphor. 1°. Ex. 46. A
 Pituita cur facit difficultatem intestinorum, & cholera non ita. commentario 3°. aphorismo 12°. Ex. 21. G
 Pituita alba qui detinentur, fortis si uentris fluxus fiat, liberantur. commentario 7°. aphor. 29°. Ex. 55. H
 Pituita liuida. com. 7°. aph. 29°. Ex. 56. A
 Pituita syncera quid significet. in prognost. com. 2°. 4^a. 201. F
 Pituita uitrea facit tormina. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. F
 Pituita facit menses decolores. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Pituita si sit multa in acetabulis uteri menstrua sunt pauca. commentario 5°. aphorismo 45°. Ex. 41. G
 Pituita aquosa descendit cum uero spermate. de sperm. Sp. 36. F
 Pituita per nares descendit. 2°. de sem. 1^a. 340. C
 Pituita nonnunquam cum melancholico humore influit dum uarices generantur. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 237. B
 Pituita quando euacuanda, & quando bilis in podagra, & in arthritide

quos purg. oport. quib. med. & quo temp. 5^a. 88. D
 ex Pituita lapides quales. de ren. affec. dig. & med. 7^a. 192. E
 cum Pituita bilis erit, si biliosus fuerit color urinae, hypostasis autem alba. de urinae significatione ex Hipp. Sp. 79. D
 Pituita, & bilis quæ mixta quid faciant. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 161. D
 Pituita purganda cum uincit. 4°. meth. med. 7^a. 28. E
 Pituita salsa purganda. de const. ar. Isa. 42. F
 Pituita acida alteranda est. de const. ar. Isa. 42. F
 Pituita dulcis facilius concoquitur. de const. ar. Isa. 42. F
 Pituita non debet euacuari, sed coqui. 2°. de nat. fac. 1^a. 302. A
 Pituita non est euacuanda nisi cocta. quos purgare oportet quibus medicamentis, & quo tempore. 5^a. 88. G
 Pituita in uenis non debet euacuari. 2°. de nat. fac. 1^a. 302. B
 Pituita quibus educi debeat per multas partes. quos purgare oportet quibus medicamentis, & quo tempore. 5^a. 88. E
 Pituita quando per superiora debeat purgari. quos purgare oportet quibus medicamentis, & quo tempore. 5^a. 88. E
 Pituitam elicientia sunt apophlegmatismata. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. B
 Pituita per inferiora excernit. quos purg. oport. quib. med. & quo tēp. 5^a. 88. E
 Pituita cur per intestina facilius euacuetur. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 135. D
 Pituita mordet intestina, et irritata ad deiectionē. c. 6°. a. 33°. Ex. 50. B
 Pituitam educientia quæ de cathart. Sp. 94. F
 Pituitam aquosam quæ educant. de dynam. Sp. 22. B
 Pituita pinguis quo modo detrahatur. de med. fac. par. 7^a. 171. H
 Pituitam, & aquosos humores educit Aeris squamma. de dyn. Sp. 22. A
 Pituitam Allium educit. de dynam. Sp. 21. H
 Pituita tentatos gallinaceos sanant allia, & cæpe. 2°. meth. med. 7^a. 12. D
 Pituitam euocat cōmansa Anemone. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
 Pituitam, & cholera purgat Aristolochia rotunda. de dynam. Sp. 21. G
 Pituitam educit Bdelium. de dynam. Sp. 22. A
 Pituitam purgat Chamælea. de dynam. Sp. 22. B
 Pituitam educit Chamepitys. de dynam. Sp. 22. A
 Pituitam mediocriter purgat Cnicus. de dynam. Sp. 21. G
 Pituita simile Cnicum sed efficacius. 3°. de simpl. med. fac. 5^a. 23. D
 Pituitam educit Cnidium granū, & cnicum. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 23. C
 Pituitam, & aquosos humores ducit Coccus cnidius. de theriaca ad Pisonem. 5^a. 90. F / de dynam. Sp. 21. F
 Pituitam non trahunt cnicus, coccus cnidius, & hippophaes, secundum Asclepiadem sed augent. 1°. de nat. fac. 1^a. 294. B
 Pituitam educit Cucumerus agrestis, & qua dosi. de dynam. Sp. 21. G
 Pituitam, & bilem purgat Ciclamen. de dynam. Sp. 21. H
 Pituitam & bilem purgat Elaterium. de dynam. Sp. 21. F
 Pituitam & bilem educit Empetron. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. D
 Pituitam maxime aquosam educit Euphorbium. de dynam. Sp. 22. B
 Pituitam purgant Gallæ grana quadraginta excoctata si comedantur. de dynamidijs. Sp. 22. A
 Pituitam purgat Hiera sola. 1°. de compos. med. sec. loc. 5^a. 121. E
 Pituitam magis purgat Lathiris quæ Cnicus. de dynam. Sp. 21. G
 Pituitam purgant Oliuæ radices. de dynam. Sp. 22. A
 Pituitam ex purgat Papauer herculeum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. H
 Pituitam educit Peplium. de dynam. Sp. 21. A
 Pituitam purgant Pyrethri radices. de dynam. Sp. 22. A
 Pituitam educit Styrax cum terebinthina. de dynam. Sp. 21. H
 Pituitam & bilem purgat Thymus. de dynam. Sp. 21. H
 Pituitam educit Tithymalum. de dynam. Sp. 21. E
 Pituitam purgat Ysion. de dynam. Sp. 21. E
 Pituitam detrahentia Aenæ. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 139. E
 Pituitam purgantes pilulæ. de med. fac. par. 7^a. 173. F
 Pituita in quibus morbis euacuanda. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 in Pituitam quibus resoluuntur solida corporis partes, ijs pituita per multas ptes educi debet. quos purg. oport. quib. med. & quo tēp. 5^a. 88. E
 Pituita euacuationē exigunt morbus comitialis, attonitus, & difficultas anhelitus. quos purg. oport. quib. med. & quo temp. 5^a. 88. C
 Pituitam educente medicamento purgantur comitiales morbi. quos purgare oportet quibus med. & quo temp. 5^a. 88. F
 Pituitam medicamentum educens quo ordine trahat alios humores. 2°. de elementis. 1^a. 9. E
 Pituita trahēs medic^m est pituitosum, nō pituita. 3°. de sim. ma. fa. 5^a. 23. E
 Pituita trahēs medicamentū nō inuat arquatos. 1°. de nat. fac. 1^a. 294. B
 Pituitam educens medicamentum si icterico detur quid agat. 1°. de naturalibus facultatibus. 1^a. 294. A
 Pituitam educens medicamentum non est dandum iuueni gracili, calido,

- qui non uixit in ocio, nec in ciborum satietate tempore æstatis, aliter multum ledet, sed debet dari medicamentum bilem euacuans. 1°. de naturalibus facultatibus. 1°. 294.C
- Pituita purgata non facit sitim. com. 4°. aph. 19°. Ex. 29.C
- PITUITOSI cibi non facit mentionem sed tantummodo melancholici, biliosi, & aquosi. 3°. de simp. cau. 3°. 26.B
- Pituitosam naturam habentes cibi febrem quotidianam generant. 2°. de differentiis febrium. 3°. 36.D
- Pituitosa, & frigida est citri caro. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56.A
- Pituitosum uel aquosum facit humorem alteratrix potentia frigida. 3°. de symptomatum causis. 3°. 26.C
- Pituitosum humorem generant humida. 3°. de alim. fac. 2°. 27.A
- Pituitosi humores generantur in humidis temporibus, & longi morbi. commentario 3°. aphor. 16°. Ex. 22.H
- Pituitosi humores qui proprie. 3°. de locis affectis, 4°. 17.H
- Pituitosum succum gignunt ociosi. 4°. de san. tuen. 2°. 83.G
- Pituitosus humor quique uisitur supnatans sanguini. de atra bile. 1°. 34.D
- Pituitosi succi omnes albi, & crudi. 4°. de san. tuen. 2°. 84.B
- Pituitosus humor uiscosus cur in epiglottide generetur. de uoce, & anhelitu. Sp. 61.C
- Pituitosi humores crassi in capitibus musculorum, & tendinum. 5°. de simplic. medic. facult. 5°. 35.H
- Pituitosus humor quæ faciat. de uict. rat. in morb. acut. cõ. 4°. 7°. 136.E
- Pituitosa materia facit comitiales morbos. com. 5°. aph. 7°. Ex. 38.A
- ex Pituitoso humore ubi fit lethargus. 4°. de caus. puls. 4°. 101.H
- Pituitosus, & biliosus humor cum abundauerit fit uigilans sopor. 3°. de locis affectis. 4°. 16.H
- Pituitosus humor facit uentositatem. com. 5°. aph. 72°. Ex. 45.F
- Pituitosi humores in neruis faciunt cõuulsionem. cõ. 5°. apho. 70°. Ex. 45.E
- Pituitosus humor sepe in articulis acruatur. cõ. 6°. aphor. 59°. Ex. 53.G
- Pituitosi humoris in thorace inditia. 4°. de loc. aff. 4°. 27.G
- Pituitosus humor cur in pleuritide qualis. de const. ar. Isa. 40.H
- Pituitosi succi in uentrem calidiorem decedentes difficulter curantur. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99.B
- Pituitosi humores si diu i uentre maneant corrumpunt. 6°. de sa. tu. 2°. 99.B
- Pituitosi humores i uentre corrupti quid mali agant. 6°. de sa. tu. 2°. 99.B
- Pituitosus humor à capite in uentrem frigidum decedens remouetur ex diatrion pipereon. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99.B
- Pituitosus humor nunquam facit furorem. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53.E
- Pituitosum humorem quæ mulieres aggregant in utero. commentario 5°. aphorismo 62°. Ex. 43.G
- Pituitosum succum abundare indicat corpus solito albius effectum. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84.B
- Pituitosi humoris purgationem fieri debere indicat color cutis albidior quæ pro naturæ habitu. 14°. meth. med. 7°. 93.D
- Pituitosorum humorum duplex sanatio. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45.E
- Pituitosi humores calefiunt, & extenuantur, & resoluuntur à febre. cõmentario 6°. aphorismo 51°. Ex. 52.H
- Pituitosus humor non euacuatur per cutim ut biliosus. de uict. ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 133.F
- Pituitosa substantia aggregata à uenis per renes expurgatur. commentario 4°. aphorismo 76°. Ex. 36.D
- Pituitosus humor intestinis adherens nunquam debet per superiora purgari. com. 4°. aphor. 12°. Ex. 28.E
- Pituitosi succi debent detergi. 4°. de san. tuen. 2°. 84.E
- Pituitosum succum habentibus quod medicamentum dandum. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85.B
- pro Pituitosa materia resoluenda fomentum ex aqua, & aceto. 14°. methodi medendi. 7°. 87.F
- Pituitosus sanguis est sanguis cum pituita mistus. 10°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 72.F
- Pituitosus sanguis ex desidia. de mult. 3°. 79.H
- Pituitosus sanguis facit pituitosam carnem. 3°. de symp. cau. 3°. 26.C
- ex Pituitoso sanguine nutritur cutis. in prognost. com. 2°. 4°. 198.B
- Pituitoso sanguine aliqua membra indigent. 1°. de sem. 1°. 332.E
- Pituitosus sanguis quod sputum faciat. 2°. de loc. aff. 4°. 13.B
- Pituitosus sanguis tardius corrumpitur. 2°. de diff. feb. 3°. 42.B
- Pituitosus sanguis est per totum corpus in anasarca, & leucophlegmatia. 5°. de locis affectis. 4°. 33.H
- Pituitosum sanguinem habentibus cibi calidi & sicci exhibendi sunt. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 38.A
- Pituitosa caro non idem est quod caro. 3°. de symp. cau. 3°. 26.D
- Pituitosa caro qualis sit. 3°. de symp. cau. 3°. 26.H
- Pituitosi muci hyeme. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276.E
- Pituitosum excrementum in senibus colligitur. 5°. de sanit. tuen. 2°. 92.E
- Pituitosum excrementum in uentriculo generatur. 5°. de usu p. 1°. 143.F
- Pituitosum magis est sputum in peripneumonia. 2°. de loc. affec. 4°. 13.B
- Pituitosæ fluxiones et sanguineæ modestæ, biliosæ uero difficiles. in prognost. commentario 2°. 4°. 202.D
- Pituitosi, & frigidi morbi quæ symptomata faciunt. 3°. de loc. aff. 4°. 16.F
- Pituitosis morbis mel amicum. 2°. de nat. fac. 1°. 300.H
- ad Pituitosos morbos quæ ualeat uenus. in 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 192.F
- Pituitosa febris quæ sequatur. 2°. de diff. feb. 3°. 37.B
- Pituitosa febris quibus accidat. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96.C
- Pituitosa exquisita intermittens quæ incipiat. 2°. de diff. feb. 3°. 37.A
- Pituitosæ mista tertiana, quæ facilis cognitu, & quæ difficilis. 2°. de differentiis febrium. 3°. 37.H
- Pituitosa continua, & tertiana continua simul mixta quando sint. 2°. de differentiis febrium. 3°. 39.D
- Pituitosæ febris pulsus qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 37.A
- in Pituitosa febre intermissio percipitur. 2°. de diff. feb. 3°. 37.B
- Pituitosæ febris calor qualis. 2°. de diff. feb. 37.B/ 3°. 40.C
- in Pituitosis febribus fumosa est caliditatis substantia. de uictus ratione in morb. acut. com. 4°. 7°. 136.B
- Pituitosa febris quo modo accenditur. 2°. de diff. feb. 3°. 40.C
- in Pituitosa febre minus euacuatur, quæ in quartana. 2°. de diff. feb. 3°. 37.C
- Pituitosam superante tertiana quid contingat. 2°. de diff. feb. 3°. 39.C
- Pituitosæ febres quo modo sanentur. 3°. de cris. 4°. 139.E
- PITUITOSI unde quidam sint, quidam biliosi, quidam sanguinei, quidam melancholici. de sperm. Sp. 37.B
- Pituitosus infans quibus horis efficiatur. de sperm. Sp. 38.A
- Pituitosum frigidumque, qui motus efficiant. 1°. de san. tuen. 2°. 65.F
- Pituitosorum indicia. 2°. de temp. 1°. 20.C
- Pituitosi molles. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236.F
- Pituitosus qui bilem euomebat. ars med. Isa. 66.H
- Pituitosus qui habebat multam bilem in uentriculo. 2°. de temp. 1°. 20.C
- Pituitosi quidam biliosi existimantur per uomitum bilis. 2°. de temp. 1°. 20.C
- Pituitosarum carnium mulieres per uterum purgantur. 6°. de loc. aff. 4°. 41.D
- Pituitosi inedia facilius ferunt. de uict. rat. in morb. acu. cõ. 2°. 7°. 120.E
- Pituitosi cur facilius inedia ferunt biliosis. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 120.F
- Pituitosi melius se habent æstate. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23.H
- Pituitosi qua difficultate intestinorum capiuntur. cõ. 3°. apho. 12°. Ex. 21.F
- Pituitosis quando magis superueniunt febres. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21.A
- si Pituitosi causum, & synocham incidant quid agendum. de sperm. Sp. 39.G
- Pituitosos humores his euacuare conuenit qui pituitosas ægrotudines incidere consueuerunt. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52.B
- Pituitosis qui cibi conueniant. de diff. cont. Sp. 71.E
- Pituitosis acria conueniunt. 2°. de alim. fac. 2°. 25.E
- Pituitosis, excrementosisque stomachis apta sunt austera humida. 7°. de simplicium medic. facult. 5°. 50.H
- Pituitoso uentriculo agnum dant. de med. fac. par. 7°. 176.A
- Pituitoso mel salubre. 2°. de nat. fac. 1°. 300.H/ 1°. de alim. fa. 8.F/ 9.H/ de bonitate, & uitio succorum. 2°. 39.A
- Pituitosis quod unum conueniat. de bon. & uitio succ. 2°. 38.E
- Pituitoso morbo non est facies Hippocratica. in progn. cõ. 1°. 4°. 191.F
- PITYIDES fructus piccarum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58.F
- ΠΙΤΥΙΔΩΝ meminit. de remed. par. fac. 7°. 157.H
- PITYINON physena, id est picea germinatio. 3°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 230.C
- Pityinon physema quale. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 219.E
- PITYLAE non fiunt ab eodẽ opifice quo modo. de foet. for. 1°. 326.B
- ΠΙΤΥΛΙΣ quid sit. 2°. de san. tuen. 2°. 74.F
- PITYOCAMPÆ quales. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82.F
- Pityocampes minimum si sumatur lædit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37.C
- Pityocampe genere non quantitate obest. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37.C
- Pityocampis uescuntur uiperæ. de theria. ad Piso. 5°. 95.D
- Pityocampe scepticum medicamentum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36.B
- Pityocampe ualet ad depilationem. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82.F
- ΠΙΤΥΓΕΑ qui panes sint. 1°. de alim. fac. 2°. 9.F
- PISYROIDES. i. surfurea farina quid signet. de urin. 4°. 124.E
- Pitys, id est picea. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58.E
- PITYVSA species tithymalli putatur, quoniam lac habet, & purgat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58.G

P I X qualis. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. F
Pix potestate calida. 3°. de temp. 21. G/ 1°. 23. D
Pix sicca qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. E
Pix ut calidior, ita acrior cera. de fract. com. 3°. 7°. 244. B
Pix, & resina paulum excedunt ceram. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. C
Pix, & resina calefaciunt applicata parti. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
Pice mediocriter calida fit calefactio mēbrorum. 2°. de diff. feb. 3°. 41. F
Pix cito ignem accipit. 3°. de temp. 1°. 22. F
Pix humida. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. F
Pix à calore extrinseco in spiritum soluitur. com. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
Pix congelatur. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. B
Pix optima quæ. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. C
Pix Arida qualis. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
Pix arida glutinādis uulneribus magis cōgruit. 8°. de simp. me. f. 5°. 58. E
Pice aride meminit. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. E
Pix Brutia qualis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. B
Pix brutia pellucida sicca. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. B
Pix brutia arida. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. A
Pix brutia liquida. 5°. de compositione medicamentorum secundum locos. 161. E/7°. 185. F/10°. 5°. 208. F
Pice brutie meminit. 3°. de cōp. me. se. lo. 147. D/8°. 192. H/9°. 199. E/200. C/10°. 207. F/2°. de compositione medicamentorum per genera. 225. E/227. D/4°. 243. E/244. G/7°. 5°. 266. C
Picem crudam accipit. 3°. de comp. med. sec. loc. 149. A/5°. 5°. 161. D
Pice Flos Πίσσαυδος uocatur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. A
Pix Humida minus siccatur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. E
Pix humida asthmaticos, & purulentos adiuuat. 8°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 58. E
Pix humida sanat uulnera ouium. 7°. de simpli. med. fac. 5°. 50. F
Pici Liquida similis sanguis. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 176. D
Pix liquida calida, & uiscosa. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. D
Pix liquida calefacit, & exsiccatur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. D
Pix liquida quo loco reponatur inter calida, quæ conueniunt alopecijs. 1°. de composit. med. sec. loc. 5°. 122. D
Pix liquida pro capillis illinendis. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 126. G
Pix liquida cum fermento pro uulnere neruorum. 3°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 229. H
Pix liquida loco laurini olei. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 122. D
Pice liquida mentionem facit. in 6°. de morb. uulgar. com. 6°. 3°. 196. C/6°. methodi medendi. 7°. 38. G
Pix non potest per angustia transire, nisi liquida. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 173. D
Pice liquida fuligo qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
Pix Nigrum medicamentum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. E
ex Pice nigra oleum quale. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. H
ut Pix, & bitumen nigra & splendens est atrabilis. de tumoribus præter naturam. 3°. 83. H
Pix Nitida. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 267. D
Pix Pinguis unde apportetur. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. G
Pice Serum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 144. H
Pix Sicca, & non sicca. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. A
Pix sicca glutinatoria est in corporibus admodum duris, quæ uulnus habent aut sinum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. E
Pix Vinaria unde accipitur. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. H
Pix uinaria. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. H
ex Pice fricatio. de præcog. ad Posth. 4°. 217. G
Pix emollit. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 268. A
Pice delinendi sunt macilenti. 14°. meth. med. 7°. 91. F
Pice totum corpus illinitur pro gracilitate. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B
Pici nullum remedium pōt æquari pro gracilitate. 6°. de san. tu. 2°. 98. B
Pices leprosos unguis eximunt, lichenas deterunt, duos, & crudos tumores concoquunt. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
Pix commoda est pro ceratis, & malagmatibus. 9°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 198. D
Pix cerati consistentiam seruat. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. C
Pix non potest ostendi in tetrapharmaco, tamen propter hoc non est dicendum, quod non insit. de nat. hum. com. 1°. 1°. 27. B
Pix ualet in medicamentis quæ pus mouēt. 4°. de cōp. me. p. g. 5°. 240. F
Pix quo modo mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. C
Pix maturat. de ocul. 7°. 188. E
Pix ad carnem restaurandam optima. 14°. meth. med. 7°. 91. F
ex Pice, resina fricta, cera, & euphorbio emplastrum Galeni pro neruis

uulneratis. 6°. meth. med. 7°. 37. F
Pix fugienda in ulceribus. 3°. meth. med. 7°. 21. C
Pice quæ plus exsiccent. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 240. H
Pix, & oleum mista qualia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. H
ex Pice, resina, terebinthina, & adipe leonino, atq; taurino medicamentum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. H
Pix, resina & oleum lauatur, & dealbatur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. H
Pix quo modo lauanda. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. H
Pice, uel gypso obturanda uasa uinaria, ne uinū ace scat. de uin. Sp. 77. B
pro Pice resina fricta. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. F

PLACENTARVM

Placentæ azimæ ex melle. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
Placentæ ex butyro, & similagine sunt pessimi cibi, nisi mel recipiant. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. E
Placenta ex lacte, & caseo crassi succi est. de bon. & uit. suc. 2°. 35. D
Placenta ex lacte, & caseo iecoris meatus obstruit. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 35. D
Placenta dicta maza modice nutrit. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 170. F
Placentæ ex solo oleo quō conficiuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. D
Placenta ex oleo crassi succi uentrem cohibet, et crudos succos gignit. 1°. de alimentorum facult. 2°. 10. D
Placenta ex oleo, & itrijs facile corrumpitur. 1°. de loc. aff. 4°. 5. C
Placentis, & panibus miscent papaueris semen. de atten. uic. 2°. 44. E
Placentis, & edulij latantur palatum explere cupientes. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2°. 53. D
Placenta in omnium conspectu non est auidius deuoranda. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2°. 53. C
PLACENTVLA ad tussientes. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
PLACINI diuitis maxillæ hiando luxata casus. de articulis, commentario 2°. 7°. 263. G
PLACITIS cadmia quæ. 9°. de simp. med. fa. 5°. 69. E
PLACITORVM librum fecit Alexander Philalethes. 4°. de differentijs pulsuum. 4°. 66. F
Placitorum diuersitas. 3°. de loc. aff. 4°. 16. D
Placita sua omnes uolunt defendere. 1°. de diff. puls. 4°. 52. B
Placitis nostris non debemus fauere. in 6°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 177. D
PLADAROTES quid. introd. Isa. 58. F
Pladarotes affectus partium interiorum qui. introd. Isa. 58. D
Πλάδον qd significet. de uict. rat. in mor. ac. c. 2°. 121. D/c. 3°. 7°. 130. C
Πλάδον nimia humiditas unde. in 1°. de morb. uulgar. com. 2°. 3°. 109. C
PLAGAE sunt, quæ fiunt ab alto in terram ruptiones. 3°. de symptomatibus causis. 3°. 26. H
Plagarum diuersitas. de uirt. cent. Sp. 93. F
ex Plaga inflammatio fit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. G
Plagæ curandæ intentiones. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. G
Plagarum curatio. de med. fac. par. 7°. 173. A
in Plaga sanguis mittendus. 4°. meth. med. 7°. 27. H
Plaga numeratur inter causas extrinsecas doloris capitis. 2°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 131. H
ad Plagam capitis remedia. de dynam. Sp. 31. G
ad Plagam sanguinantem remedium. de dynam. Sp. 31. F
ad Plagas superficiales. de uirt. cent. Sp. 93. F
ad Plagas profundas. de uirt. cent. Sp. 93. F
ad Plagam profundam ex lancea. de dynam. Sp. 31. H
ad Plagas internarum partium. 8°. de simp. med. sec. lo. 5°. 188. G
ad Plagam in partu factam. de pass. mul. Sp. 96. B
ad Plagas succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. F
Plagas ueteres, & fistulas consolidat emplastrū barbarū. de dyn. Sp. 35. F
ad Plagam compositio. de dynam. Sp. 35. F
ad Plagam sanandam emplastrum. de dynam. Sp. 32. A
ad Plagam sanandam potio. de dynam. 31. G/ Sp. 32. A
ad Plagam omnem Tractum. de dynam. Sp. 32. C
ad Plagas unguenta. de dynam. Sp. 31. F
ad Plagam remedium. de dynam. Sp. 31. F
ad Plagas qualescunq; 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. F
ad Plagas reptilium omnium. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. E
ad Plagas ferarum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. B
PLAGELLA. de dynam. Sp. 33. E
Πλάγιον quid nominat Galenus. 2°. de san. tuen. 2°. 70. B
PLAGVLAE quæ sint. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 214. C
Plagula & splenia idem. de fract. com. 1°. 7°. 228. D
 Plagulae quantæ

Plagulae quantae esse debent. de fract. com. 3°.	7 ^a . 244. F	Plantae cibi omnium animalium. 1° de elem.	1 ^a . 7. F
Plagulae quo a sciatim ligandae. de ijs, quae in med. fi. com. 2°.	7 ^a . 208. G	Plantae integrae comeduntur. 2° de alim. fac.	2 ^a . 22. B
Plagulae uino madescunt. de fract. com. 3°.	7 ^a . 241. C	Plantae prius probandae gustu, & olfactu quam comedantur. 2° de alim. facult.	2 ^a . 24. E
PLANCI qui sint. de art. com. 3°.	7 ^a . 278. H	de Plantae temperamento indicant odor, & sapor. 2° de alim. fa. 2 ^a . 24. E	
PLANETAE quibus facti. de hist. phil.	Sp. 4. E	de Plantae temperamento indicant succus, & consistentia. 2° de alim. torum facultatibus.	2 ^a . 24. E
Planetarum ceteros superat luna uicinitate non potentia. 3° de diebus de-cretorijs.	4 ^a . 157. B	Plantarum succi gustandi. 2° de alim. fac.	2 ^a . 24. E
fm Planetarum rationem sunt septem mundi climata. de sper.	Sp. 39. D	Plantarum singulae partes examinandae sunt. 2° de alim. fac.	2 ^a . 24. E
de Planetarum errantium septem climatum qualitate, & efficacia. de spermate.	Sp. 40. B	Plantae aliae hnt uim i caule, ac stipite, aliae i radice. 2° de ali. fa. 2 ^a . 24. D	
Planetis, & signis elementa reguntur. de sperm.	Sp. 40. B	Plantae agrestes quae. 2° de alim. fac.	2 ^a . 21. H
in Planetis, & in signis, quatuor quae elementorum noxijs iuncta est, & ligata ois substantia corpea aiaa teste Hippocrate. de sper.	Sp. 38. H	Plantae agrestes sunt prauis succi. 2° de alim. fac.	2 ^a . 22. C
fm Planetas homo mutatur. de sperm.	Sp. 37. D	Plantae spinosae quae. 2° de alim. fac.	2 ^a . 22. C
fm Planetas bruta non mutantur. de sperm.	Sp. 37. D	Plantae domesticae sunt longa experientia a nobis comprobatae. 2° de alim. mentorum facult.	2 ^a . 22. C
fm Planetarum, & Lunae stationes homines bene, & male se habent. 3° de diebus decretorijs.	4 ^a . 157. H	a Platis postq fuerint collectae ac repositae primo defluit quicquid aquo- sum est, ac tenue, post et aliquid humidi naturalis. 1° de ali. fa. 2 ^a . 11. F	
fm Planetam, diem, & horam aegritudinis cognitio. de sperm.	Sp. 40. B	Plantarum succi habent duplex excrementum tenue, aereum, crassum, & terrestre. 2° de simp. med. fac.	5 ^a . 13. F
de Planetarum etate in embrione. de cop. me. b. siue de nat. hum.	Sp. 59. F	in Plantis, & metallis sunt recrementa. 4° de simp. med. fac.	5 ^a . 24. H
Planetae septem quo modo in embrione dominantur. de compagine mem- brorum, siue de nat. hum.	Sp. 59. F	Plantae imuria uel acetu seruatae puocant appetentia. 2° de ali. f. 2 ^a . 22. C	
Planetae septem quid faciant singulatim in formatione. de compagine mem- brorum, siue de na. hum.	Sp. 59. F	Plantarum fructus sunt ab arboribus. 2° de alim. fac.	2 ^a . 16. D
Planetis comparantur septem membra regalia, & famosa. de anat. ui. Sp. 56. A		in Plantarum folijs mel oritur. 3° de alim. fac.	2 ^a . 32. F
fm Planetarum motus Rex quida cum uxore concubuit. de sper. Sp. 38. G		Plantae mannae, & melli dant aliquid. 3° de alim. fac.	2 ^a . 32. F
PLANTA est corpus uegetabile. 1° de sem.	1 ^a . 331. G	Plantae medicamentosae habent radices folijs praestantiores. 2° de alim. torum facult.	2 ^a . 24. D
Plantae, semina, & animalia tantum uiuere dicuntur. de marc.	3 ^a . 45. B	Plantae uiridis corona ob aestum. de caus. procatar.	3 ^a . 96. A
Plantarum, & animalium differentia. 4° de usu par.	1 ^a . 136. E	in Plantis quo modo uermes. an animal sit.	1 ^a . 328. B
i Platis, & i aialibus diuerso mo facit opa Aristoteles. 1° de sem. 1 ^a . 331. B		PLANTA quae introd.	1 ^a . 53. E
Plantae ex quatuor elementis componuntur. 1° de elem. 5. F/	1 ^a . 7. F	Planta in pede quid sit. de osibus.	1 ^a . 43. G
Plantas, & aialia fingens facultas nunquam sistit. de foet. for.	1 ^a . 334. F	Planta ex quibus composita. de osibus.	1 ^a . 43. G
Plantas, & animalia fingens facultas omnes partes simul fingit. de foet. tuum formatione.	1 ^a . 324. F	Plantae pars prima dicitur tarsus. de musc. diff.	1 ^a . 52. B
a Plantis ad aial cum incedit natura habet gradus. 2° de sem.	1 ^a . 339. G	Plantae pedum cutis est iuncta musculis. 11° de usu partium.	1 ^a . 190. D
de Plantis, & herbis quantum loquutus est Galenus. 10° de simplicium medicamentorum facult.	5 ^a . 72. A	ad Plantam spica. de fascijs.	7 ^a . 306. B
Plantae semen terra indiget. 1° de sem.	1 ^a . 331. G	PLANTAGO quid & eius uires. de simp. med.	Sp. 89. A
Plantis terra est ut mater. 2° de sem.	1 ^a . 338. E	Plantago ex quibus composita. 3° de comp. med. sec. loc.	5 ^a . 146. H
Plantarum semina si producere debeant indigent externo humore, & ca lore moderato. de nat. hum. com. 1°.	1 ^a . 29. C	Plantago est frigida, & sicca in secundo ordine. 6° de simp. me. f. 5 ^a . 43. G	
Plantae in terra humida crescunt altissime. 11° de usu par.	1 ^a . 190. A	Plantago excedit omnia medicamenta refrigerantia, & adstringentia. 6° de simp. med. fac.	5 ^a . 43. G
Plantae in terra petrosa paruae sunt ac durae. 11° de usu par.	1 ^a . 190. A	Plantaginis succus refrigeratorius est. 8° de cop. med. sec. loc.	5 ^a . 189. A
Plantae cur in terra dura, & arida habent generationem difficilem, & interitum difficilem. 11° de usu par.	1 ^a . 190. B	Plantaginis succus pro dolore capitis calido. de rem. par. fac.	7 ^a . 153. E
Plantae semē qñ seminatur quo germinet. 6° de decr. Hipp.	1 ^a . 262. A	Plantago ad constringendum. de dynam.	Sp. 35. F
Plantae semen radices facit. 1° de sem.	1 ^a . 331. G	Plantago adstringens leue. 5° methodi medendi.	7 ^a . 31. G
in Plantis radicis officium. 6° de decr. Hipp.	1 ^a . 262. B	Plantaginis succus sistit sanguinem. introd. Isa. 56. F/ 5° met. me. 7 ^a . 31. G	
quod Platis in inferiori parte radicatio est, id est in foetu arteriarum, & uenarum chorij, uuluae in herentia. 1° de sem.	1 ^a . 331. F	Plantaginis succus sanguine excreatibus utiliter dat. de sim. me. Sp. 89. A	
Plantarum, & arteriarum comparatio. 8° de decr. Hipp.	1 ^a . 273. G	Platagis folia cotrita cu pane iposita strigunt, et siccat. de sim. m. Sp. 89. A	
Plantae habent quatuor uirtutes attractricem, retentricem, alteratricem, & excrettricem. 4° de usu partium.	1 ^a . 136. E	ex Plantagine cataplasma reprimunt, & simul digerit carbu nculos. 14° methodi medendi.	7 ^a . 90. B
Plantae quo modo nutriantur. 4° de usu partium.	1 ^a . 136. E	Plantago discutit. de remed. par. fac.	7 ^a . 155. E
Plantae terrae succu nutriuntur. 2° de semine.	2 ^a . 338. E	Plantagini simile in uiribus sedum. de simpl. med.	Sp. 91. A
Plantae trahunt a terra humorem sibi amicum. de na. hum. co. 1°.	1 ^a . 31. G	PLANICIES in homine quae introd.	Isa. 53. F
Plantae trahunt nutrimentum ex terra. 3° de simp. med. fac.	5 ^a . 17. G	PLANI pedes qui sint. de artic. com. 3°.	7 ^a . 278. H
Plantae, & animalia habent simile alimentu. 6° de decr. Hipp.	1 ^a . 264. G	PLANA est intrinsecus figura cordis qñ dilatat. de anat. uiu. Sp. 56. C	
in Plantis sensus genus diuersum est. de subs. fac. nat.	1 ^a . 230. F	Plani ossa qualia. 3° de usu partium.	1 ^a . 130. C
Plantarum sensus in quo consistat. de subs. fac. nat.	1 ^a . 230. F	PLANA organa quae sint. de machinam.	7 ^a . 309. D
Plantae hnt sensum propriorum, & alienorum. de subs. fac. na. 1 ^a . 230. C		cur Plana collocantur organa. de machin.	7 ^a . 310. E
Plantae habent sensus rerum cognatarum & externarum. de subs. facul- tat. natur.	1 ^a . 230. G	Plana scala quo modo collocanda. de machin.	7 ^a . 313. G
Platae an sentiant inutile scire ad morale philosophia. de sub. fa. 1 ^a . 230. H		in Plana scala ad humeri caput restituendum quando in alam excedit. de machinam.	7 ^a . 313. G
in Plantis, & innobis uis concupiscibilis est. in timaeum Pla.	1 ^a . 287. C	PLASTAE in secundo ordine prope Mercurium iuxta ueterem pi- cturam. in orat. suaso.	Isa. 2. F
Plantae principium in se motus habent. de subs. facul. nat.	1 ^a . 230. C	Platae faciunt quae pulcherrima in spe mediu aspicientes. 1° de tep. 1 ^a . 15. A	
Plantae habent motum internum. de subs. fac. nat.	1 ^a . 230. G	PLASTICE ars nobilis in orat. suas.	Isa. 5. G
Plantae proprium habent motum, externu minime. in tim. Pla.	1 ^a . 287. E	ΠΛΑΤΥΣΙΝΟΥ malum uocatum, & cur. 2° de alim. fac.	2 ^a . 19. H
Plantae habent motum progressuum. in timaeum Pla.	1 ^a . 287. E	PLATANVS arbor frigida p capite. 2° de cop. me. se. lo. 5 ^a . 132. H	
Plantae a natura reguntur. contra Iulianum.	Ex. 68. A	Platanus humida, & frigida parum recedit a mediocritate. 8° de simpli- cium medicament. facul.	2 ^a . 19. H
Planta perfecta quae. de marc.	3 ^a . 46. B	Platani folia habent gustum pomi. 2° de alim. fac.	5 ^a . 58. G
Plantae sunt numerosissima. 6° de simp. med. fac.	5 ^a . 39. F	Platani foliorum puluis arteriam offendit, & omnes sensus. 8° de simpli- cium medicament. fac.	5 ^a . 58. G
a Plantis alimenta sumuntur. 2° de alim. fac.	2 ^a . 16. A	Platani cortex ulcera uetera, & sordida sanat. 8° de simp. me. f. 5 ^a . 58. G	
		Platani cortex ad dentiū dolores adhibetur. 8° de simp. med. fac. 5 ^a . 58. G	
		Platani cortex	

Platani cortex ambustus lepras sanat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. G
 Platani pilule ad ulcera ambusta adhibetur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. G
 PLATO fuit post Homerum. 6°. de decret. Hippo. 1°. 267. D
 Plato philosophorum eminentissimus. 3°. de decre. Hipp. 1°. 244. B
 Plato Socraticus. de hist. philos. Sp. 2. E
 Plato confirmavit dogma stoicum. 4°. de decret. Hippo. 1°. 253. H
 Plato, & Hippocrates dedere exempla ad artes, & uitæ actiones. 9°. de decretis Hippocratis. 1°. 280. C
 Plato imitator Hippocratis. 1°. de usu partium. 1°. 114. E
 Plato aduersatur Hippocrati. 8°. de decre. Hipp. 1°. 278. B
 Plato, & Hippocrates ponunt tria principia. 6°. de dec. Hipp. 1°. 260. E
 Plato nusq̃ recedit ab Hippocratis placitis. contra Iulianum. Ex. 67. D
 Plato habet diuersam familiam cum Hippocrate. 3°. de usu part. 1°. 133. C
 Plato multa docuit non scripta. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. H
 Plato cur Timæo Timæum applicauit, & Parmenidem Parmenidi, & Zenoni, & non Socrati. 9°. de decret. Hipp. 1°. 284. D
 Plato senex Timæum scripsit. 8°. de decret. Hipp. 1°. 277. A
 fm Platonē aer ambiens corpus thoracem replet. in tim. Plat. 1°. 289. F
 Plato, & Hippocrates primi omnium de anima recte senserunt. 5°. de decretis Hippocratis. 1°. 258. D
 Plato inuenire uult naturam animæ, ut Hippocrates inuenit naturam corporis. 1°. methodi medendi. 7°. 3. D
 Platonis testimonium librum de natura humana esse Hippocratis. de natura humana, com. 1°. 1°. 33. G
 Plato aiarum facultates uocat animarum species. in tim. Plat. 1°. 287. D
 Platonis opinio de animæ partibus. 5°. de decret. Hipp. 1°. 258. E
 Plato tres animæ partes posuit. de hist. philos. Sp. 5. A
 Plato, & Aristoteles de partibus animæ non multum differunt. 7°. de decretis Hippocratis. 1°. 268. C
 Platonis uisum non est eandem esse substantiam rationalis partis animæ, & irascibilis, ac concupiscibilis. in tim. Plat. 1°. 287. C
 fm Platonem animæ pars appetitrix, & concupiscibilis ubi sit sita. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 267. A
 fm Platonem pulchritudo animæ quæ. 5°. de decret. Hipp. 1°. 256. A
 Plato semper dicit animalia animata. de subs. fac. nat. 1°. 230. B
 Plato appellat lapides, herbas, & ligna inanimata. de sub. fa. 1°. 230. B
 fm Platonem morbus animi qui. 5°. de decret. Hipp. 1°. 256. A
 Plato pertractauit quæ pertinerent ad remedia perturbationum animi. de cog. cur. animi morb. 2°. 50. D
 Plato fecit similitudinē animæ ad fabulosa aialia. in tim. Plat. 1°. 287. D
 Plato uocauit aquæ ductū sanguinis lationē p uenas. in tim. Plat. 1°. 288. C
 fm Platonem ars, τέχνη, id est exercitatio, experientia in quo consistat. aduers. emp. med. 1sa. 35. E
 Plato quid sentiat de bile, & quos gignat morbos. contra Iul. Sp. 67. F
 Plato utitur calido, frigido, humido, sicco alijs ueluti agentibus, alijs ueluti patientibus. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 Plato uocat calorem ignem. 8°. de decret. Hipp. 1°. 277. E
 Plato uocat ignem caliditatem in corpore. in tim. Plat. 1°. 288. C
 Platonis collustratio quid sit. de hist. philos. Sp. 9. D
 Platonis libri de definitione. 4°. de diff. puls. 4°. 67. D
 Platonis diuina uia. 1°. de arte curat. ad Glau. 7°. 94. E
 Platone climatiu egit de duro, & molli Aristoteles. 3°. de dif. p. 4°. 63. E
 Plato dicebat expirationē, & receptionē aeris p insensibiles meatus fieri per duos semicirculos, Erasistratus p circulum. in tim. Plat. 1°. 290. A
 Plato idem cum Hippocrate sentiret si poneret attractionem, & non circumpulsionem. in tim. Plat. 1°. 290. C
 Platonis errores in febribus, & humoribus. 8°. de decre. Hippo. 1°. 277. B
 Plato gymnasticā nō salubrē, sed exercitatoriā uocat. ad Thr. 2°. 107. D
 Plato magis pædotribam, quā gymnastam appellabat. ad Thr. 2°. 107. B
 Plato solus ideas introduxit. de hist. philo. Sp. 3. G
 Platonis error de inspiratione. 8°. de decret. Hipp. 1°. 278. D
 Platonis logicam adducit author libri de spermate. de sperm. Sp. 40. D
 Plato posuit recti motus genera sex. de hist. philo. Sp. 8. F
 Plato quo modo tractet res naturales. de subs. facult. nat. 1°. 230. B
 Plato de nominibus nō esse habendam curam cui multarum ac magnarum rerum inuestigatio præponitur dicit. 2°. de diff. feb. 3°. 38. C
 Plato passionē noīat oēm motū ab altero in alterū. de sympt. dif. 3°. 10. D
 Plato de perspiratione, non de respiratione egit. 8°. de decre. 1°. 278. A
 Plato quid sentiat de pituita, & atra bile, & quos pariant morbos. contra Iulianum. Ex. 67. E
 fm Platonem potius fertur ad pulmonem. 8°. de decret. Hipp. 1°. 278. H
 Plato egit de cura uictus prægnantis. 5°. de decre. Hipp. 1°. 257. D

Plato egit de puerorum in utero formatione, et de cura cum orti sunt Platonem
 to egit. 5°. de decret. Hippo. 1°. 257. D
 Plato optime tractauit de simili, & dissimili. 9°. de decre. Hipp. 1°. 280. F
 Plato, & Hippocrates inuētores ascensus, et descensus similium, & dissimilium ab ulali & gñalissimo ad singulare. 9°. de decre. 1°. 283. G/H
 fm Platonem stirpes sentiunt. in timæum Plat. 1°. 287. C
 Plato uocauit uenas maximas dorsales. in tim. Plat. 1°. 287. G
 Plato Aristoteles, & Chrysippus de uirtutum differentia discrepant, sed conueniunt in conclusione. 5°. de decret. Hipp. 1°. 258. F
 Plato dicit ungues esse munimentum. 1°. de usu partium. 1°. 114. F
 Plato mire errat in unguum utilitate. 1°. de usu partium. 1°. 114. E
 Plato nominat uoluptatem passionem. de symp. diff. 3°. 10. D
 Plato quo modo laudetur à Galeno. 3°. de decret. Hipp. 1°. 244. B
 Platonem non semper probat Galenus. de subs. facult. nat. 1°. 230. C
 Plato in quibus negligens. 8°. de decre. Hipp. 1°. 277. A
 Platonis error. 8°. de decret. Hipp. 1°. 277. G
 Platonis catapotium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. C
 Platonis catapotium ex Marrubio. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 182. C
 PLATYCORIASIS affectus pupillæ. introd. 1sa. 58. D
 ΠΛΑΤΥ os id est latum, pars spina. 12°. de usu par. 196. G/13°. 1°. 201. E
 PLATYSMA qd. 2°. de cōp. me. p ge. 226. C/4°. 237. G/5°. 245. B
 Platysma emplastrum à latitudine. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 237. G
 PLAVSTRUM quot lignis parandum. 9°. de decret. 1°. 284. F
 PLEBEIORVM, & doctorum inter se ipsos pugna. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 79. G
 Plebeius secundum naturam se habens opiniones habet quouis sophista meliores. 8°. methodi medendi. 7°. 54. A
 Plebei quæ non intelligunt admirantur. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 142. A
 Πλέγμα δίκτυοειδές, hoc est plexus retiformis. 4°. de usu p. 1°. 139. B
 Πλειάδα, & Πλειάδας in utroq; numero Vergilias græci appellant. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 101. H/com. 2°. 3°. 107. G
 Pleiadum ortus quando. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Pleiadum ortus est principium æstatis. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Pleiadum occasus quando. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Pleiadum occasus est principium hyemis. com. 3°. apho. 14°. Ex. 22. F
 Pleiadū occasus cōsiderādus ad morborū crises. de aere, aq. & l. 2°. 4. D
 cum PLENILVNIO principium mensis habet proportionem æstatis ad hyemem. 3°. de diebus decret. 4°. 158. B
 Plenilunij breues mutationes. 3°. de dieb. decret. 4°. 157. C
 PLENITVDO, & multitudo noīa cognita apud medicos, & ignorata. de mult. 3°. 76. B
 de Plenitudine liber ante librum de curandi ratione per sanguinis missio nem legendus. de curandi rat. per sang. miss. 6°. 16. D
 de Plenitudine Galeni opinio. de mult. 3°. 76. H
 Plenitudo continens causa morborum fm Iulianum. contra Iul. Ex. 68. D
 Plenitudo morborū continens causa fm Thessalum. contra Iul. Ex. 68. E
 Plenitudo causa antecedens. contra Iulianum. Ex. 68. G
 Plenitudo fm Asclepiadem nunq̃ est causa continens. cont. Iul. Ex. 68. H
 Plenitudini contraria est euacuatio. de opt. sect. 1sa. 25. F
 Plenitudo duplex. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. E
 Plenitudo duplex quo ad uires, & quo ad cavitatem uasorum. de natura humana, com. 2°. 7°. 181. F/contrā Iulianum. Ex. 69. A
 Plenitudinis qualitas unde cognoscatur. de cur. rat. per san. miss. 6°. 17. C
 Plenitudinis uentris sensus non est idem apud omnes. de mult. 3°. 76. F
 Plenitudo quo ad uasa quō aucta cognoscatur. de cur. ra. p sang. m. 6°. 17. C
 Plenitudo quo ad uasa statim euacuanda, & quas facere possit ægritudines. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. B
 Plenitudo quoad uires quomodo aucta cognoscatur. de cur. rat. 6°. 17. C
 Plenitudine uasa robustiora non fiunt. de mult. 3°. 78. D
 Plenitudo quo ad uires facile in putredinem uertitur. de curandi ratione per sang. miss. 6°. 17. A
 Plenitudo quo ad uires inanitione non dissoluitur. contra Iul. Ex. 69. F
 Plenitudo in quo sit. de mult. 3°. 81. G
 Plenitudo quibus magis aggregatur, & qñ, & ubi. de mult. 3°. 82. D
 ob Plenitudinem sanguinis solum uenæ rumpuntur. 5°. de lo. af. 4°. 32. D
 Plenitudo aliorum humorum à sanguine quæ sit. 2°. de compositio. medicam. secundum locos. 5°. 132. D
 Plenitudo humorū crudorum qualis. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 18. F
 Plenitudo ad ὑγρὰ id est infusionem. de mult. 3°. 78. D
 Plenitudinē boni habitus senes nō possunt suscipere. 2°. de loc. af. 4°. 11. F
 Plenitudo à morbis quid faciat. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
 Plenitudo

Plenitudo uarios parit morbos. com. 6°. aph. 47°.	Ex. 52. B	Plethora meminit. 11°. meth. med. 73. E/13°. 80. H/	7°. 81. H
à Plenitudine grauitas, & distentio uasorum est. de opt. sect. Isa. 23. B		Plethora qui affectus sit. de mult.	3°. 78. D
Plenitudine distendi ac rûpi, ipsorum cōtinentium uasorum est affectus, non aut cuiuspiā ex quatuor pticularum ptuū facultatibus. de mul. 3°. 77. E		Plethora & cacochymia differunt. de mult.	3°. 81. E
in Plenitudine Thorax uehementer dilatatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. A		Plethora ex recentibus cruditatibus. 1°. de arte cur. ad Glauc.	7°. 98. A
Plenitudinem antecedere grauitatem, & plenitudinem sequi grauitatem differunt. de mult.	3°. 77. H	Plethoram cito incurrunt aliqui ex carnibus suillis, & panibus, & ex ca	
à Plenitudine uirtutem uelut onere aggrauante & ad officia inuolidam efficiente fit tremor. de trem. palp.	3°. 52. H	seo. 1°. de alim. facult.	2°. 10. B
in Plenitudine suffusioni similia symptomata. 4°. de loc. affe. 4°. 22. D		Plethoris quæ lassitudo superuenit. 4°. de san. tuen.	2°. 82. F
ex Plenitudine morbus quo modo in iecore. 5°. de loc. affect. 4°. 33. H		ī Plethora cur islāmatioēs, Erisipelata, et herpes. 2°. de dif. f. 3°. 40. G	
à Plenitudine dolores quales. 3°. de loc. affect. 4°. 20. F		à Plethora qñq; fit febris. 6°. de usu par. 1°. 155. B/1°. de diff. feb. 3°. 31. C	
ob Plenitudinē uesticæ urina quādoq; supprimitur. 6°. de lo. af. 4°. 38. H		Plethoram qui uult cognoscere quid agere debet. de mult.	3°. 78. C
ex Plenitudine laborantium cura. introd.	Isa. 55. E	Plethora inditia. in 3°. de morb. uulg. com. 3°.	3°. 151. A
Plenitudo quibus exhauriatur. de curan. rat. per sang. miss.	6°. 18. E	Plethora quibus curetur. 13°. meth. med.	7°. 81. H
in Plenitudine utraq; opus est euacuatione. de cur. ra. p sang. m. 6°. 16. E		in Plethora quomodo procedendum. de const. ar.	Isa. 42. E
in Plenitudine cur purgatio non facienda ante uenæ sectionem. de ren. affect. dign. & med.	7°. 193. E	in Plethora primo totū euacuandū, quā pars laxetur. de sect. Isa. 18. D	
Plenitudo uenæ sectione euacuatur. de uen. sect. aduers. Era. 6°. 15. A/com mentario 6°. aph. 47°.	Ex. 52. B	in Plethora cucurbitularum usus non conuenit. de cuc. scar.	6°. 3. B
pro Plenitudine sola demenda in uere quæ uena secanda. de curan. rat. per sang. miss.	6°. 21. A	in Plethora sāguis mittit p uenā, & p scarificationē. 13°. me. m. 7°. 81. B	
Plenitudo crudorum humorum nunquā est tanta, ut uenæ sectionē pro hibere possit. de curan. rat. per sang. miss.	6°. 19. D	in Plethora uena secanda est. de remed. par. fac.	7°. 160. C
PLENIUS pro fortius com. 4°. aph. 9°.	Ex. 28. B	Plethora non existente uenam secat Hippocrates in costarum ictu. de ar=	
pro PLENO Tò vāsōv. 4°. de dignosc. puls.	4°. 84. A	tic. commentario 3°.	7°. 275. G
de Pleno. 3°. de diff. puls.	4°. 62. B	Plethora non existente uena quandoq; secanda. de artic. cō. 3°. 7°. 275. G	
Plenum, & uacuum quæ sint uocabula. 4°. de dignosc. puls.	4°. 85. C	Plethora etiam absq; sanguinis missione sanatur. de uictus ratione in mor bis acutis, com. 4°.	7°. 136. H
Plenum contrarium laxo. 4°. de dign. pul.	4°. 85. C	Plethora uel cachomia quando non adfunt statim deueniendum ad localia remedia. 6°. de comp. med. sec. loc.	5°. 166. H
Plenum quid significet. 4°. de digno. pul.	4°. 84. F	Plethoram, & cruditatem habentes non sunt in balneo inungendi. 2°. de simplicium medicamentorum facultatibus.	5°. 15. H
Plenum quid sit. 3°. de diff. puls.	4°. 62. B	PLETHORICVM corpus quid sit. 7°. meth. med.	7°. 48. A
Plena loca quæ dicantur. 3°. de diff. pul.	4°. 62. B	Plethoricum quod corpus breui fiet. de caus. morb.	3°. 7. F
Plena, & uacua loca quæ. 4°. de dign. pul.	4°. 85. B	Plethorici ignaui, & pigri ad motum sunt. 2°. de san. tuen.	2°. 73. E
Plenum uinum quod dicatur. 3°. de diff. pul.	4°. 62. C	Plethorica dispositio quando fiat. 1°. de diff. feb.	3°. 31. F
Plena, & uacua uina quæ. 4°. de dign. pul.	4°. 85. B	Plethorici facile ex morfu phlegmonem recipiunt. 4°. de compositione medicam. per genera.	5°. 236. F
Pleni homines quomodo intelligantur. 3°. de diff. pul.	4°. 62. C	Plethoricos morbos facit incidere uacuatio sanguinis retenta. in 1°. pror	
Pleni magis pauperibus sunt diuites. 11°. meth. med.	7°. 72. B	rhet. commentario 3°.	4°. 185. D
Pleni uidentur quibus nascitur morbus in uestica. de dynam.	Sp. 19. H	Plethoricus morbus ut sit phlegmone quid exigit. contra Iulia. Ex. 69. D	
Plena, & graues sunt uenæ temporum edito hoī, si conceptū fuerit sper=		Plethoricum corpus multi cibi calefaciunt. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°.	7°. 145. D
ma à muliere in tribus horis sanguinis. de spermate.	Sp. 37. B	Plethoricis dispositionibus somni caput implentes aggrauant cerebrum.	
Plenas uenas habet conceptus in horis bilis. de spermate.	Sp. 37. C	comment. 4°. aph. 67°.	Ex. 34. F
in Plenorum urinis est subsidentia multa. 1°. de crisibus.	4°. 130. C	Plethoricum. com. 6°. aph. 31°. com. 4°. aph. 73°. 35. H/	Ex. 49. F
Plena urina, & subnigra superius, & inferius claritatem habens inferius		in Plethorico morbo non est facies ab Hippocrate in prognosticis descri	
dolorem renum, & superius grauitatem capitis significat obturatio=		pta. in prognost. commentario 1°.	4°. 191. F
nemq; aurium, & narium. de dynamidijs.	Sp. 35. D	Plethorici casus sunt tubercula, & dolores articularum, commentario	
de Pleno pulsu secundum Galenum. 4°. de digno. puls.	4°. 85. D	4°. aphorismo 45°.	Ex. 32. G
Plenus, & uacuus pulsus qui. 3°. de dif. puls. 62. D/4°. de dignosc. puls.	4°. 84. E/comp. puls.	Plethorico an uena secanda. de subfig. emp.	Isa. 32. E
4°. 84. E/comp. puls.	Sp. 65. H	Plethoricū, uel cacochimū qñ fuerit corpus statim utimur uenæ sectione,	
Plenus, & humidus pulsus à sanguine fit. de dynamidijs.	Sp. 19. F	purgationibus, clysteribus, ac inedia. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 166. H	
Plenus pulsus, honestus, & æqualis à phlegmate fit. de dynam.	Sp. 19. F	Plethoricis morbis qui corripuntur æstate, illis uere uena secanda. de cu=	
Pleni quæ appetant. 4°. de simp. med. fac.	5°. 26. H	randi rat. per sang. miss.	6°. 17. E
Plenum corpus quid expetat. 5°. de simp. med. fac.	5°. 32. H	ex Plethorica uocata syndrome sanguinis mittendi quantitas sumitur. de	
Pleno corpori cur non debent applicari digerētia. 13°. meth. me. 7°. 86. C		curan. rat. per sang. miss.	6°. 18. D
Plenis crudis humoribus adeo ut robur uirium absit non est secanda uena.	6°. 18. C	absq; Plethorica syndrome quando sanguis detrahatur. de uictus ratione	
de curan. rat. per sang. miss.		in morbis acutis, com. 4°.	7°. 136. H
Pleni qui sunt debent uenæ sectione purgari, non pharmaco. commenta=		Plethoricus febricitans quibus curādus, et quibus nō. 13°. me. m. 7°. 82. A	
rio 6°. aphorismo 47°.	Ex. 52. B	Plethoricis non sunt tuta medicamenta nihil repulsoriae facultatis habentia. 1°. de comp. med. per gen.	5°. 215. H
Pleni in pestilentia purgandi. 1°. de diff. feb.	3°. 32. E	ad Plethoricos. 1°. de comp. med. per gen.	5°. 214. B
Plenū corpus carne carens quomodo ab aquæ calidæ mediocri perfusione tractetur. de ijs, quæ in medicat. fiunt. comment. 3°.	7°. 215. H	PLETHOS est cum inter se succi æqualiter sunt adaucti. 13°. metho=	
non Plenum corpus carne carens quo modo ab aquæ calidæ mediocri perfusione tractetur. de ijs, quæ in med. fi. commentario 3°. 7°. 215. H		di medendi.	7°. 81. H
PLEONASMO figura usum esse Hippocratem iudicat Galenus. com mentario 4°. apho. 48°.	Ex. 33. D	PLETHRV M quid sit. 2°. de san. tuen.	2°. 74. F
PLETHORA quid significet fm Erasistrata eos. 2°. de compositione medicam. secundum locos.	5°. 132. D	Plethrum dicitur sexta stadij pars. 2°. de san. tuen.	2°. 73. F
Plethora ab Erasistrato dīr multitudo in uenis. de caus. procat.	3°. 99. D	PLEVRITICI, peripneumonici dicuntur qui laborant pleuritide,	
Plethora quo modo ab Empiricis intelligatur. de mult.	3°. 79. H	& peripneumonia, & licet habeant febrem, non dicuntur febrientes.	
Plethora quid. 3°. de sanitate tuenda. 81. A/6°. 2°. 100. D/4°. methodi medendi. 25. B/13°.	7°. 81. H	com. 4°. apho. 73°.	Ex. 35. H
Plethora propria quæ. contra Iulianum.	Ex. 69. G	Pleuriticis quibusdam cur dolet iugulum. 2°. de loc. affect.	4°. 11. C
Plethora est sanguinis abundantia. 13°. meth. med.	7°. 80. H	Pleuriticorum dolor cur quandoq; ad præcordia. 2°. de loc. affe. 4°. 11. C	
		Pleuritica febris. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 1°.	3°. 159. D
		Pleuriticorum spiritus qualis. 3°. de diff. resp.	3°. 72. B
		Pleuriticorum pulsus qualis. de puls. ad Tyr. 45. A/B/4°. de caus. puls.	4°. 100. F/de dynam. 34. H/comp. puls.
		Pleuriticorum proprius est pulsus ferrans. de puls. ad Tyro. 4°. 45. C	
		Pleuritici cur pulsus duriores habeant peripneumonicis. 4°. de præsa=	
		gitione	

gitione ex pulsibus. 4^a. 120. B
Pleuriticorū urina pinguis, te rufa mortē futurā ōndit. de dyn. Sp. 34. H
Pleuriticorū urina alba, & subliuida mortē demōstrat. de dyn. Sp. 34. H
Pleuriti corum urina tenuis habens ueluti limum liuidum indigestionem
aut mortem nunciat. de dynamidijs. Sp. 34. H
Pleuriticorū urina tenuis, & saniosa si in initio ægritudinis uenerit & p
multos dies manserit phrenitim futuram nunciat. de dynam. Sp. 34. H
in Pleuriticis urina alba aut subliuida significat mortē. de dyn. Sp. 35. D
Pleuriticorum sputa qualia & quid significant. 2°. de crisi. 4^a. 137. F
Pleuriticis una salus est uirium robur. 10°. meth. med. 7^a. 63. H
Pleuriticum si quid fuerit quid fieri debeat. præfag. exper. confir. 78. E/
de cathartics. Sp. 95. C
Pleuriticorū tñ cibus est chōdrus. de uic. ra. in morb. acu. cō. 1°. 7^a. 115. D
Pleuriticorum tantum medicamentum est oxymeli. de uictus ratione in
morbis acutis, commentario 1°. 7^a. 115. D
Pleuriticis damus cholagoga. de dynamidijs. Sp. 20. G
Pleuritico medic^m purgans. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 144. C
Pleuriticæ facultates. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 32. B
Πλευριτικὰ medicamenta quæ dicantur. introd. Isa. 55. G
Pleuritica cur dicta medicamenta. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. E
Pleuritico puero & seni non est secanda uena. de subfig. emp. Isa. 32. E
Pleuritici senes ualde non phlebotomandi. de sect. Isa. 18. B
in Pleuriticis, & peripneumoniacis affectibus expuitionibus ex pulmone
confert butyrum. 16°. de simp. med. fac. 5^a. 74. D
Pleuriticis prodest diapenidion magnum. de dynamidijs. Sp. 26. D
Pleuriticis datur Theriaca Euclidis Palatiani. 2°. de antid. 5^a. 116. B
ad Pleuriticos. 7°. de composi. medic. sec. loc. 181. F/185. B/8°. 195. B/9°.
202. D/203. C/5°. de comp. med. per genera. 249. B/7°. 5^a. 265. G
Pleuritici natura siccī & pleuritici natura humidī, casus. de uictus ratio.
in morbis acutis, comment. 1°. 7^a. 115. A
de PLEVRITIDE potissimum agit Galenus. de uict. rat. in morbis
acutis, comment. 3°. 7^a. 133. C
Pleuritis unde nomen sortita. 2°. meth. med. 7^a. 9. D
Pleuritis à parte patiente nominatur. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 95. F
Pleuritis quid. fin. med. 47. C/intro. Isa. 55. G/4°. de caus. puls. 4^a. 100.
G/2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 101. D
Pleuritis, & peripneumonia quo modo differant. de uict. ratione in mor=
bis acutis, commentario 3°. 7^a. 133. A
Pleuritidis, peripneumoniæ, & anginae concursus quomodo differant.
4°. de locis affectis. 4^a. 24. D
Pleuritidi, & peripneumoniæ communia. de subfig. emp. Isa. 32. E
Pleuritis est morbus acutus. introd. Isa. 55. E/ de uict. rat. in morb. acutis,
com. 1°. 7^a. 108. G/com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
Pleuritis est islāmatio. de ar. cur. ad Gl. 7^a. 100. C/c. 1°. aph. 12°. Ex. 6. C
Pleuritidis causa. introd. Isa. 55. G
Pleuritis ex sanguine. 4°. de caus. puls. 4^a. 100. H / de sperm. Sp. 38. B
Pleuritim faciens humor ubi colligatur. de anat. par. Sp. 43. A
Pleuritis affectio quæ, & qualis casus. 2°. de loc. affect. 4^a. 14. G
Pleuritides faciunt aquæ paludosa hyeme. de bon. aquæ. Sp. 75. D
Pleuritis non addiscitur in Dione pleuritico nec artes addiscuntur in par
ticulari. 2°. de diff. puls. 4^a. 57. B
Pleuritis quo modo fiat. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 113. H
Pleuritis habet notas perfectas. 12°. metho. med. 7^a. 79. A
Pleuritidem quatuor perficiunt. 2°. de diff. resp. 3^a. 66. E
Pleuritidis signa propria. 2°. de dif. resp. 3^a. 66. C/1°. de crisi. 4^a. 126. H
in Pleuritide symptomata necessaria. de const. ar. Isa. 40. E
Pleuritis exquisita ubi fiat. 5°. de loc. affe. 4^a. 29. G
Pleuritis cur non facta in constitutione frigida, & humida. in 1^m. de mor
bis uulgaribus, commentario 2°. 3^a. 108. H
in Pleuritide diuersi decubitus. de const. ar. Isa. 40. E
in Pleuritide cur dolor. de const. ar. Isa. 40. D
Pleuritidē non statim significat dolor in costarū notharum loco, & quan
do est iudicandus pleuriticus. 2°. de loc. affe. 4^a. 13. D
in Pleuritide q̄ pars patiat, & qd' genus doloris. 2°. de crisi. 4^a. 137. E
in Pleuritide membrana cingens costas erosa. 5°. de loc. affect. 4^a. 29. H
à Pleuritide diuersi sunt dolores laterum. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. D
quæ Pleuritis afficiat partes inferiores, & quæ superiores. de uict. rat.
in morb. acut. commentario 2°. 7^a. 117. C
Pleuritis mittit dolorē ad iugulū, uel præcordia. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. D
Pleuritis quæ ad iugulum, & quæ ad præcordia. 5°. de lo. aff. 4^a. 29. G
in Pleuritide cur dolor quandoq; ad hyppocondrium, quandoq; ad cla
uiculam. de const. ar. Isa. 40. F

Pleuritis ad clauiculam. 2°. de diff. puls. 4^a. 57. B
Pleuritis ad præcordia. 2°. de diff. puls. 4^a. 57. B
Pleuritidis dolores qñ desinunt. de uic. ra. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 113. B
Pleuritis habet febrem acutam. de caus. puls. 4^a. 100. G
in Pleuritide cur febris. de const. ar. Isa. 40. D
Pleuritides diuersas hñt febres. de uic. rat. in morb. acut. cō. 2°. 7^a. 121. F
Pleuritis, & phrenitis ut plurimum habent tertianas febres. commenta=
rio 1°. aphorismo 12°. Ex. 5. D
in Pleuritide quando febris uehemens, & cur. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. G
in Pleuritide cur pulsus alteratur. de const. ar. Isa. 40. E
Pleuritidis pulsus qualis, & quid significet. 2°. de crisi. 4^a. 137. G
in Pleuritide semper caput læditur. 4°. de caus. puls. 4^a. 100. H
ex Pleuritide fiunt deliria. 5°. de loc. affect. 4^a. 31. F
in Pleuritide cur fiant deliria. 2°. de diff. resp. 3^a. 66. G
in Pleuritide cur spiratio ægra. de const. ar. Isa. 40. D
in Pleuritide spiritus paruus ac creber. de const. ar. Isa. 40. E
in Pleuritide, & peripneumonijs densus, & magnus sit spiritus. 3°. de
difficultate respirationis. 3^a. 71. C
Pleuritis pernitiōsa qualem habet respirationē. 1°. de diff. resp. 3^a. 60. H
Pleuritis quando præcessit humores in pulmone. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. F
Pleuritis quando dicitur incipere. 1°. de crisi. 4^a. 127. F
in Pleuritide secūda accessio ut plurimū sit tertia die. 1°. de cri. 4^a. 127. G
in Pleuritide principium quantum duret. 1°. de crisi. 4^a. 132. D
in Pleuritide, & Peripneumonia sputum tenue significat principium. de
tot. morb. temp. 3^a. 88. G
in Pleuritide augmentum quando. 1°. de crisi. 4^a. 132. D
in Pleuritide status quando. 1°. de crisi. 4^a. 132. E
in Pleuritide inclinatio quando. 1°. de crisi. 4^a. 132. E
Pleuritis magna quæ, & quæ parua. 1°. de crisi. 4^a. 126. A
Pleuritidis magnæ omnia symptomata habet septum transuersum affe=
ctum. 4°. de præfag. expuls. 4^a. 120. C
in Pleuritide quando dolet septum transuersum. 2°. de loc. affe. 4^a. 11. C
in Pleuritide qñ dolor augetur. de uic. ra. in mor. acut. cō. 2°. 7^a. 116. C
in Pleuritide grauitas qñ fiat. de uic. rat. in morb. acut. cō. 2°. 7^a. 117. C
Pleuritis quot diebus habeat iudicationem. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. B
Pleuritis magna, & breuis quo modo iudicetur. 2°. de crisi. 4^a. 137. G
in Pleuritide quando citius, & quando tardius fiat iudicatio. de uictus
rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 112. G
in Pleuritide qui obeūt septimo die. de uic. rat. i mor. ac. cō. 1°. 7^a. 114. A
Pleuritis quæ signa habeat concoctionis. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. B
Pleuritis quo modo finiat. 3°. de cri. 4^a. 139. E
Pleuritis facit tuſim. 2°. de symp. caus. 3^a. 21. G
in Pleuritide cur statim tuſis adest nō tñ statī sputa. 2°. de cri. 4^a. 137. F
in Pleuritide cur multū aliqui expuunt, alij parū. de const. ar. Isa. 40. G
in Pleuritide primo sputa, deinde urinæ considerandæ, quia pleuritis est
cum febre. 1°. de crisi. 4^a. 128. D
in Pleuritide, & pulmonis passionibus sputa comparantur urinæ substi=
dentijs. 1°. de crisi. 4^a. 132. D
in Pleuritide cur sputū sanguinolentū, & biliosum. de cōst. ar. Isa. 40. G
in Pleuritide cur sputum cruentum. de const. ar. Isa. 40. G
in Pleuritide humor sanguineus cur æquisimū. de cōst. ar. Isa. 40. H
in Pleuritide cur sputum flauum. de const. ar. Isa. 40. G
in Pleuritide sputum magis biliosum. 2°. de loc. affe. 4^a. 13. B
in Pleuritide cur humor biliosus, & pituitosus medij sint inter bonos, et
prauos. de const. ar. Isa. 40. H
in Pleuritide cur sputum spumosum. de const. ar. Isa. 40. G
in Pleuritide cur sputum nigrum. de const. ar. Isa. 40. G
i Pleuritide cur pnitiōsissimus humor melācholicus. de cōst. ar. Isa. 40. H
in Pleuritide cur sputa uaria. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. B
in Pleuritide sputa uaria quid significant. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. C
Pleuritidis morosa signum est sputum glutinosum. de uict. rat. in morbis
acutis, commentario 1°. 7^a. 113. H
in Pleuritide sputa letalia quæ. de tot. morb. temp. 3^a. 89. G
in Pleuritide sputa mitiora, & exitialia. 2°. de crisi. 4^a. 137. G
Pleuritidis exitialis signum. 4°. de præfag. expuls. 4^a. 120. C
in Pleuritide nihil expuere exitiale est. de const. ar. Isa. 40. H
in Pleuritide facile expuere, & sine dolore optimum, & potissimum si
coctum sit sputum. de const. ar. Isa. 40. H
Pleuritis sicca q̄. 2°. de cri. 4^a. 137. F/de uic. rat. i mor. acu. c. 1°. 7^a. 112. F
Pleuritis sine sputo quæ. 5°. de loc. affect. 4^a. 31. D
Pleuritides, & peripneumoniæ grauissimæ sunt in quibus nihil expuitur.
in 3^m. de morb. uulg. comment. 1°. 3^a. 128. A
in Pleuritide

- in Pleuritide cruditas extrema est nihil expuere, & est ut in urinis aquo
sum. 1°. de crisibus. 4°. 132.D
- Pleuritides incertæ quæ. 5°. de locis affectis. 4°. 31.D
- Pleuritis quo modo finiat quandoq; 1°. de crisibus. 4°. 139.E
- ex Pleuritide iuuenes raro moriunt, senes at raro euadunt. de dy. Sp. 35.E
- in Pleuritide quid agendum. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 137.A
- Pleuritidis curatio. introductio. Isa. 55.G
- in Pleuritide q̄ consideranda. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 143.F
- in Pleuritide curanda Medicorum diuersitas. 9°. de decre. 1°. 282.F
- in Pleuritide antiquorum differentia in uictu instituendo. 9°. de decretis
Hippocratis. 1°. 283.A
- in Pleuritide quidam cibum non mutant. 9°. de decre. Hippo. 1°. 282.F
- in Pleuritide cibandi ordo. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 115.H
- in Pleuritide quo modo cibandum post septimam. de uictus rat. in morbis
acutis, commentario 4°. 7°. 143.H
- in Pleuritide oxymeli ualet. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 129.D
- in Pleuritide dat oxymeli in potu. de uict. rat. in morb. ac. c. 4°. 7°. 138.D
- in Pleuritide si uires consent usque ad uigorem oxymeli & aqua mulsa
danda. de uictus rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 115.D
- in Pleuritide dat pisces coctos. de uict. ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 138.D
- in Pleuritide uinum aliquibus dandum, aliquibus non. 9°. de decretis Hip
pocratis. 1°. 282.G
- in Pleuritide quando dandum uinum dulce. de uictus ratione in morb. acu=
tis, commentario 3°. 7°. 126.B
- in Pleuritide dat uinum. de uictus rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 138.D
- in Pleuritide quando obsunt uinum, mulsa, & oxymeli accepta ante eua
cuationem. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 114.B
- in Pleuritide quando abstinendum à sorbitione. de uictus rat. in morbis
acutis, commentario 1°. 7°. 114.E
- Pleuritis, & sputum sanguinis quo modo curentur, cum sint morbi con=
trarij. comment. 1°. aph. 16°. Ex. 9.A
- in Pleuritidis principio fomētis calidis experiūdū. 9°. de dec. 1°. 282.G
- in Pleuritide tentandum est resolvere in principio fomentis. de uict. rat.
in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 116.B
- in Pleuritide hyssopus ex aqua mulsa datur. 5°. de loc. affe. 4°. 34.H
- in Pleuritide quandoq; balnea. 9°. de decre. Hippo. 1°. 282.G
- in Pleuritide sedatio doloris per sanguinis missionem, uel per medica=
mentum non est curatio symptomatis. 12°. meth. med. 7°. 74.G
- in Pleuritidibus sāguinē mittēdū p̄suasit Galenus. de cu. rat. p̄ san. 6°. 18.E
- in Pleuritide quando uena secanda. de uictus rat. in morbis acutis, com=
mentario 2°. 117.C/de med. fac. par. 7°. 165.H
- in Pleuritide uena secanda uiribus, anni tempore, & ætate non prohiben
tibus. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 179.B
- in Pleuritide quando uena brachij interna secanda. de uictus ratione in
morbis acutis, comment. 4°. 7°. 143.G
- in Pleuritide sanguis ab eodem latere mittendus. de curan. rat. per sang.
miss. 6°. 20.A/de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 143.G/Sp. 78.B
- in Pleuritide sanguinis mittendi quantitas. de uict. rat. in morbis acutis,
comment. 2°. 117.C/com. 4°. 7°. 143.G
- in Pleuritide Hippocrates secuit octaua die uenam in cubito. commenta=
rio 1°. aphorismo 12°. Ex. 6.A
- in Pleuritidem qui prompte incidunt illis uere uena secanda. de curan.
rat. per sang. miss. 6°. 17.E
- in Pleuritide an medicamentum dandum sit in principio. de uict. ratione
in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 144.A
- Pleuritici qñ sint purgandi. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 143.H
- in Pleuritide quando dandum medicamentum. de med. fac. par. 7°. 165.H
- in Pleuritide quomodo subducendus uenter. de uictus rat. in morbis acu=
tis, commentario 2°. 7°. 117.H
- in Pleuritide hiera ex colocynthide quæ habet elleborum, & non sca=
monium. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 118.C
- in Pleuritide dat Hippocrates ueratrum nigrum, & peplium. de uictus
rat. in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 117.H
- de Pleuritidis medicamento Hippocratem reprehendit Galenus. de uict.
rat. in morb. acut. comment. 2°. 7°. 118.B
- ad Pleuritidem ualet Theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91.G
- cōtra Pleuritim lenticula ex aceto. de uic. rat. in morb. ac. cō. 1°. 7°. 113.C
- pro Pleuritide tenericula. de dynamidijs. Sp. 35.F
- in Pleuritide utitur ceromate. de uict. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7°. 144.B
- in Pleuritide electarium. de med. fac. par. 7°. 166.A
- in Pleuritide unguentum bonum. de med. fac. par. 7°. 166.A
- in Pleuritide unctiones. de uictus rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 144.B
- ad Pleuritidas. 7°. de compo. medicament. sec. lo. 184.H/9°. 5°. 201.A/
de med. fac. par. 7°. 165.G/de dynam. Sp. 33.E
- Pleuritis. uide lateralis morbus.
- PLICATVRAE foetus naturales. de anatom. uiu. Sp. 52.D
- ΠΙΛΙΧΑΪΔΑ quid appellet Hippocrates. de fract. com. 2°. 241.B/com. 3°. 247.D/de artic. comment. 4°. 7°. 289.E
- ΠΛΙΝΘΙΑ quid significet. de fract. com. 3°. 7°. 247.D
- ΠΛΗΜΥΝΗ quid appellent Iones. de frac. com. 2°. 7°. 237.A
- ΠΛΗΜΥΝΕΙΣ significat humidi cuiuspiam copiam. de uictus ratione in mor
bis acutis, commentario 3°. 7°. 131.D
- PLINTHII laquei ratio qui dicitur etiam quadruplex. circulus. de
laqueis. 7°. 308.C
- Plinthium Nilei ad quid factum, & quō factum. de machin. 7°. 311.A
- PLISTONICVS medicus grauiissimus. 8°. de decretis. 1°. 276.B
- Pistonius de medicamentis scripsit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 39.H
- ΠΛΗΘΟΣ quid significet. 4°. de dign. puls. 4°. 86.B
- PLORANTES pueri inspirant inspiratione interrupta, & quare.
comment. 6°. aphorismo 54°. Ex. 53.C
- PLORATVS quomodo sedatur. 4°. de decr. Hipp. 1°. 253.D
- non PLORANT philosophi. 13°. meth. med. 7°. 84.B
- PLVMA utitur ad illinendum. de remed. par. fac. 7°. 158.B
- PLUMBAGO per cocturā fit melior. 6°. de cōp. med. se. lo. 5°. 168.E
- Plumbago lithargyri uires habet. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70.D
- per PLUMBVM canalem deriuata aqua fit dysenteria. 7°. de com
posit. med. secundum locos. 5°. 180.H
- per Plumbeum canalem deriuata aqua fugienda & ideo aquæ à lam=
bico fugienda. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180.H
- Plumbea galea p̄ remedio in melancholicis. de mel. ex Gal. R. Sp. 109.C
- Plumbeum mortarium cum pistillo plumbeo reddit res frigidiore. 9°. de
simpl. med. facult. 5°. 70.E
- Plumbeo mortario & pistillo utitur. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 130.C
- Plūbeo mortario uti. 1°. de cōp. me. sec. loc. 125.B/127.H/9°. 5°. 205.E
- Plumbea pixis cuius usus. 1°. de comp. med. sec. loc. 126.E/3°. 148.C/2°. 224.F
- de composit. medicam. per genera. 5°. 224.F
- Plumbeum uas quod non respiret. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271.C
- Plumbeum uas. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148.C
- Plumbea statuarum uincula crescunt. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70.E
- PLUMBVM est substantia aereæ. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 70.E
- Plumbum quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70.E/de ocul. 7°. 188.H
- Plumbum frigidum est, & humidum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70.E
- Plumbi colorem aliqui habent. 4°. de san. tuen. 2°. 84.B
- Plumbum cur celeriter fundatur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70.E
- Plumbum quo modo coalescit cum alio. 3°. de symp. caus. 3°. 29.A
- Plumbo adulteratur stannum. 1°. de antid. 5°. 104.D
- Plumbum rumpit adamantem. de incant. adiur. & susp. 7°. 182.D
- Plumbum oculis conuenit. de ocul. 7°. 188.G
- Plumbi bractea ganglio illigata ipsum dissipat. 9°. de simp. me. f. 5°. 70.F
- Plumbi lamina supra lumbos refrigerat. 9°. de simpl. medi. fac. 5°. 70.F
- Plumbi lamina super renes nocturnas imagines inhibet, & quibus. 6°. de
sanit. tuen. 2°. 100.G/9°. de simp. med. fac. 5°. 70.F
- Plumbum ustum, & cera tyrrhenica ex eadem materia sunt. 4°. de com=
posit. medicament. per genera. 5°. 240.E
- Plumbum ustum quale sit post uctionem, & lotionem. 4°. de composit. me=
dicam. secundum locos. 5°. 150.A
- Plumbum ustum bonum est ad ulcera rebellia. 9°. de simplic. med. facult. 5°. 236.F
- 70.G/4°. de comp. med. per ge. 5°. 236.F
- Plumbum ustum lotum. 3°. de composit. med. sec. loc. 148.C/D/4°. 152.F/
154.E/9°. 5°. 204.H
- Plumbum incensum. de ocul. 7°. 191.D
- Plumbum lotum optimum est medicamen ad ulcerum impletionem, & ad
eadem cicatrice obducenda. chironiis ulceribus, cancris omnibus,
& putredinosis conuenit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70.G
- in Plumbo pinsum oleum fit nigrum. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 130.C
- Plumbi succus ad phlegmonas in sede cum ulcere, aut rugis, et ad eas, quæ
in pudendis, testibusq; & uberibus consistunt, similiter aduersus om=
nes fluxiones incipientes, quæ in inguina, aut pedes decumbunt, & ul=
ceribus rebellibus utilis est. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70.F
- Plumbum liquefactū quō adhibeat. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160.B
- Plumbi recrementū quō fiat leuissimū. 3°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 148.C
- Plumbi recrementū ad ulcera maligna. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 236.F
- Plumbum contundendo alterat at eius species non mutatur, ut mutantur
in uentre cibi alterantes. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17.D

Plumbo non

Plumbo non sunt imponenda antidota. 1°. de antid. 5°. 104.D
PLVRIMA signa non sunt semper paucioribus potentiora. 1°. de crisi-
 fibus. 4°. 130.G
PLVS ad aliquid. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13.A
Plus, & minus quo modo usurpatur, & recte. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7.C
PLVIA quid. de hist. philos. Sp. 7.H
Pluuia congelata fit grando. de util. resp. Sp. 62.E
Pluuia quando ex luna cognoscatur. de dieb. decret. 4°. 157.F
Pluuia fiunt oriente arcturo. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 103.B
Pluuia Austro flante fiunt, & quales. in 1°. de morb. uul. c. 1°. 3°. 101.H
cum Pluijs magnis aquilo. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 113.E
Pluuia sub canicule ortu non ita speratur, ut hyemali solstitio. 6°. de com-
 posit. med. per genera. 5°. 257.B
Pluuia quo modo dicantur multae. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 107.H
Pluuia multae tribus modis fiunt. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 103.G
Pluuia multae ubi. de aer. aqu. & loc. 2°. 6.B
Pluuia multae, continentes, lenes. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 101.H
Pluuia largae quae. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 107.H
Pluuia mutationes sentiuntur in seie & in gnatione. de aer. aqu. & loc. 2°. 6.B
in Pluijs aquae quales. de bon. aquae. Sp. 75.G
Pluuia infrigiditati casus. 4°. de loc. affe. 4°. 25.D
Pluuia. lege imbres.
PLVIALIVM aquarum melior est tonitrualis quam procellaris.
 de bonit. aquae. Sp. 75.G
Pluuialis aqua non probatur à Galeno. 4°. de san. tuen. 2°. 85.G
Pluuias aquas cur summe laudat. de bon. aquae. Sp. 75.F
Pluuias aquae incommoda quae. de bonit. aquae. Sp. 75.F
Pluuias aqua cur putrescat citissime omnium. de bon. aquae. Sp. 75.F
Pluuias aqua quae bona, & quae nō. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 184.E
Pluuias aqua medicamentis oculorum adhibetur. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, commentario 4°. 3°. 184.F
ex Pluuias aqua fit medicamentum aqueum. in 9°. de morbis uulgari-
 bus, commentario 4°. 3°. 184.F
Pluuias aqua aliquo modo adstringit. 7°. de compo. med. se. lo. 5°. 178.D
Pluuias aqua cur utatur auctor. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 178.D
Pluuias aqua utitur. de med. fac. par. 7°. 170.E
PLVIVS annus austrinus sine uentis. in 3°. de morbis uulgaribus,
 commentario 3°. 3°. 140.F
Pluuiosum id est austrinum. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21.A
Pluuiosa tempora sunt insalubriora siccis. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21.A
in Pluuiosis temporibus fiunt plures morbi, & magis mortiferi quam in
 siccis. comment. 3°. aph. 7°. Ex. 20.F
Pluuiosa tempora faciunt morbos longos. com. 3°. aph. 7°. Ex. 20.F
Pluuiosis temporibus fiunt humores pituitosi, & longi morbi. commen-
 tario 3°. aphorismo 16°. Ex. 22.H
in Pluuiosis temporibus fiunt longae febres, & alui fluxus, & putredini-
 nes. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21.A
Pluuiosa tempora. lege tempora pluuiosa, & humida tempora.

MNEVMATICA id est spirabilia.

peccat. not. atq; med. 2°. 57.B
Pneumaticus canalis qui. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41.H
Pneumaticus canalis colli quem spiritualement latini uocant. de compagine
 memb. siue de nat. hum. Sp. 58.F
PNEVMATICA secta. 3°. de diff. puls. 4°. 60.A
de Pneumatica secta qui erit censendus. 3°. de diff. puls. 4°. 63.C
Pneumatici qui. introd. Isa. 52. G/3°. de diff. puls. 4°. 62.D
Pneumatici qui fuerint. 4°. de diff. puls. 4°. 68.E
Pneumatica secta Athenæus. 2°. de sympto. caus. 3°. 21.H
Pneumatici quid sentiant de pulsu. 4°. de diff. puls. 4°. 65.E
Pneumaticorum descriptiones complectitur Architectonica. de cuiusque
 animi pecc. not. atq; med. 2°. 57.B
PNEVMATODES qui. 3°. de diff. resp. 3°. 75.A/de uict. ratione in
 morbis acutis, com. 4°. 7°. 151.A
PNEVMATOMPHILI qui dicantur. introd. Isa. 60.A
Πνευματωδεις qui. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 142.C
Πνευματωδεις quos uocet. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 188.D
PNEVMOMPHALON est dilatatio umbilici. fin. med. Isa. 49.B

POCVLVM ex thamarisco pro splenetici. de

dynamidijs. Sp. 26.G
Pocula aquosiora qualia. de uictus rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 145.B
Pocula meraciora quid faciant, de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 145.B

Pocula multa neruis, & cerebro obsunt. in 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 151.G
Poculum balneum, quomodo necant. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24.E
PODAGRA unde nomen habuit. 2°. meth. med. 7°. 9.D
Podagra quid. fin. med. 47.H/intro. Isa. 57.F
Podagra affectus summæ partis pedis. introd. Isa. 59.D
Podagra ex genere arthritidis. 10°. de compo. med. sec. loc. 5°. 206.G
Podagra quomodo differat ab articularum doloribus quomodo cum his
 conueniat. introd. Isa. 57.F
Podagra quo modo differat à coxarum doloribus, & quo modo cum his
 conueniat. introductio. Isa. 57.F
Podagra morbus longus intrinsecus. introd. Isa. 56.B
Podagra morbus hereditarius cur. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49.B
Podagra morbus senum. 5°. de san. tuen. 2°. 92.B
Podagra senes ad mortem comitatur. com. 2°. aph. 40°. Ex. 18.A
Podagra per totam uitam durat. 6°. de san. tuen. 2°. 98.A
Podagras non uidit in pueris Galenus sed plenitudinis morbos. commen-
 tario 6°. aphorismo 30°. Ex. 49.C
Podagra non laborabant eunuchi tempore Hippocratis. commentario 6°. aphorismo 28°. Ex. 48.H
Podagra laborabāt mulieres añ mēstrua qñq; c. 6°. aph. 29°. Ex. 49.B
Podagram qui debent pati, his pedes debent esse natura imbecilliores. cō-
 ment. 6°. aphorif. 28°. Ex. 49.A
ad Podagras non sufficit debilitas pedum, sed requiruntur humores de-
 fluentes. comment. 6°. aph. 28°. Ex. 49.A
Podagra turpe est uirum robustum egrotare. 5°. de sanit. tuen. 2°. 88.H
Podagra causa. introd. Isa. 57.F
Podagra unde fit, à quo modo, in qua parte, & ex quo humore. commen-
 tario 6°. aphorismo 49°. Ex. 52.D
ad Podagram dispositis quae noceant, & quae podagram facere possint,
 & q. una causa intensa sit satis. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49.A
Podagra unde proueniant. de bon. & uitio succ. 2°. 39.D
Podagra quibus fiat humoribus. 10°. de compo. med. sec. loc. 5°. 206.H
Podagra propter otium immodicum propter uictum intemperatum. com-
 ment. 6°. aphorismo 28°. Ex. 48.H
Podagra erat ppe modū ifinitæ tpe Galeni. cō. 6°. aph. 28°. Ex. 49.A
Podagra pcedit ut plurimū morbū articulare. cō. 6°. aph. 28°. Ex. 49.B
in Podagris quomodo cognoscantur humores peccantes. 10°. de compo.
 medicament. sec. loc. 5°. 206.H
Podagra quandoque incipit ab uno articulo, & tendit in omnes. 10°. de
 compo. med. sec. lo. 5°. 206.G
in Podagra quando humores transmittuntur ad membrum nobile sequi-
 tur mors. de natu. hum. com. 2°. 7°. 183.B
in Podagra quando humores transmittuntur ad membrum nobile spes sa-
 lutis est reuocare humores ad pedes. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183.B
PODAGRAE curatio. introductio. Isa. 57.F
Podagrae calidae quibus curatur. in 6°. de morb. uul. com. 6°. 3°. 196.B
Podagrae suspitio quibus inest quae uina bibere debet. 5°. de san. tu. 2°. 91.C
Podagram quo modo quis uitare poterit. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49.A
Podagrae quibus sanentur, & fiant. 10°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 208.H
in Podagra picipiū curationis ab eūone. 10°. de cōp. me. sl. 5°. 207.A
in Podagra quando bilis, quando pituita euacuanda. quos purg. oport.
 quibus med. & quo temp. 5°. 88.C
à Podagra multos sanauit Galenus eos ineunte uere euacuās. quos purg.
 oport. quibus med. 5°. 88.B
Podagram incipientem per multos annos quō prohibuit Galenus. cōmen-
 tario 6°. aphorif. 47°. Ex. 52.B
in Podagra dolore multū prodest sectio ischiadicæ. de ana. uin. Sp. 55.H
Podagras tollunt uarices. in 6°. de morb. uul. com. 6°. 3°. 197.F
Podagra à coitu leditur. in 6°. de morb. uul. com. 5°. 3°. 193.B
Podagrae generationem prohibet quis si uenere non utatur. commenta-
 rio 6°. aphorismo 30°. Ex. 49.C
Podagra si quis labore cathartici utimur. de dynamidijs. Sp. 20.E
Podagris facit cucumer erraticus. de simp. med. Sp. 83.A
à Podagra penitus liberauit theriaca. de theria. ad Piso. 5°. 96.C
Podagrae, & arthritidi cur pficiat oleū cū sale. 2°. de simp. me. f. 5°. 13.H
ad Podagrae exacerbationem. de remed. par. fac. 7°. 160.E
pro Podagrae dolore remedium. de dynamidijs. Sp. 30.B
ad Podagram calidam remedium. de dynamidijs. Sp. 30.B
Podagram frigidae causae quid dissoluat. secretorum. Sp. 101.F
ad Podagra toto corpore distortos. 7°. de compo. med. per ge. 5°. 271.D
ad Podagram malagma Nicostrati. 7°. de compo. med. per ge. 5°. 267.A
Podagrae praesidium suspensum. de incant. adiur. susp. 7°. 182.C
ad Podagras.

- ad Podagras. 1°. de cōp. me. p. ge. 211. C/2°. 226. C/227. G/6°. 5°. 261. B/G/de medic. fac. par. 7°. 178. B/D/secretorum. 102. H/de medicinis expertis. 107. G/ Sp. 108. E
- PODAGRICORVM morborum est quasi genus morbus articula- ris. commentario 6°. aph. 55°. Ex. 53. D
- Podagrici dolores uere, & autumno magna ex parte mouentur. commen- tario 6°. aphorif. 55°. Ex. 53. D
- Podagrici habent pedes imbecillissimos. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. G
- Podagricæ non sunt mulieres ratione menstruorum euacuationis. com- mentario 6°. aphorif. 29°. Ex. 49. B
- Podagrici patres filios gñant podagricos. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. B
- Podagricum pati conuulsionē nunq̄ uisum est. cō. 6°. apho. 49°. Ex. 52. E
- Podagricorum dolor unde sit. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. G
- Podagrici quibus neglectis fiant. de dynamidijs. Sp. 19. H
- Podagrici morbi sedata inflammatione in quadraginta diebus finiuntur. commentario 6°. apho. 49°. Ex. 52. D
- Podagrici purgari debent in principio ueris. quos pur. op. quib. 5°. 88. D
- Podagrici in principio ueris euacuandi uel sectione uenæ, uel medicamen- to. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. F
- Podagricis unde secanda uena. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. H
- Podagricis sanguinē mittendū psuasit Galenus. de curan. rat. p. 6°. 18. E
- PODAGRICAÆ facultates. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. B
- Podagrica antidota à Nephreticis differūt, et quō. 6°. de sa. tu. 2°. 99. H
- Podagricos iuuat Antidotus Mithridatis Eupatoris Diascinci nominata. 2°. de antidotis. 5°. 115. C
- Podagricos iuuans Antidotus. 2°. de antidotis. 5°. 116. D
- Podagricis idonea est Aristolochia rotunda, si cum aqua bibatur. 6°. de simpl. medic. facult. 5°. 43. E
- Podagricis sunt commoda Balnea propter febrē. 11°. met. med. 7°. 74. A
- Podagrico dolore non molestabitur qui utetur puluere Cirico. de dyna- midijs. Sp. 30. B
- Podagrico cōferens Collinitio. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 270. G
- ad Podagricos Epithema. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. H
- Podagricis remedium ex Faba. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
- Podagricos in accessionibus mitigat simus omnis. de simp. med. Sp. 84. E
- ad Podagricas arthritides simus colūbinus. 10°. de simp. me. fa. 5°. 76. H
- Podagricis Lenticula prodest cum polline mista. de simp. med. Sp. 86. B
- ad Podagricos Malagma. 10°. de comp. med. sec. lo. 5°. 209. C/D
- Podagricis quolibet tempore conferens Medicamentum. 1°. de composit. medicament. per genera. 5°. 211. D
- Podagricorum medicamenta, quæ prohibent humores ferri ad pedes, ip- sos faciunt ire ad pulmonem, & suffocant. de ther. ad Pifo. 5°. 96. C
- Podagrici medicamenti laudator. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. B
- ad Podagricorum medicamentū uinū utilius. 4°. de san. tuen. 2°. 87. A
- Podagricis medicamentis ebibitis carnosī, crassi, & pingues nullum sen- tiunt incommodum. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G
- Podagricis auxiliatur Milui caput. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
- Podagricos mitigans Hellephantia Heræ. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 259. F
- contra Podagricos cinis Mustelæ. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. D
- ad Podagricos Pastillus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. B
- Podagricos Psyllium remediat. de simp. med. Sp. 89. A
- Podagricis optimum fomentum est Rapa. de simp. med. Sp. 89. F
- Podagricos adiuuat Theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96. C
- Podagricis cur alia medicamenta obsint præter Theriacam. de theriaca ad Pisonem. 5°. 96. C
- ad Podagricas fluxiones ualet Terra samia. 9°. de simp. med. fa. 5°. 65. H
- ad Podagricos. 8°. de comp. med. sec. loc. 191. F/2°. de compo. medicam. per gene. 225. H/5°. 248. E/6°. 255. A/256. A/262. B/7°. 268. D/269. H/270. H/271. D/5°. 273. G/de cura lap. Sp. 112. G
- Podagrici casus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. B
- Podagrici Historia. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. B
- PODANITHAÆ ad Dyspnœam. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 187. A
- PODARCE. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. H
- ad PODICIS inflammationes. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. G
- ad Podicis ulcera. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 211. E
- ad Podicem prolabantem. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. A/C
- POETA per excellentiam Homerus intelligitur, quod animi mores, 1°. 317. E/1°. de dic. decret. 4°. 149. B
- Poetæ uolunt reddere auditores attonitos mira narrantes. 3°. de usu par- tium. 1°. 127. G
- Poetæ uolunt delectare, non docere. 3°. de usu partium. 1°. 127. G
- Poetis quæ metaphoræ non conueniant. 3°. de diff. pulf. 4°. 63. A
- Poetæ cognoscunt uenam maximam. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. G
- ex Poetis Chrysippus probabat argumenta. 2°. de decret. 1°. 234. E
- Poetæ non possunt probare. 2°. de decre. Hippoc. 1°. 234. E
- Poetæ quid parum probant. 2°. de decret. Hipp. 1°. 234. E
- Poetæ non aduertendi. 3°. de decret. Hippoc. 1°. 247. G
- Poetæ non sunt adducendi in testimonium. 6°. de decre. Hipp. 1°. 267. C/ in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 166. D
- à Poetis argumenta sunt propinqua captiosis. 2°. de decret. 1°. 235. H
- POETICA musa miraculo indiget ut mirum quid ac inauditum ca- nens delectet. 3°. de usu partium. 1°. 127. G
- POETRIA per excellentiam Sappho intelligitur. q. ani. mo. 1°. 317. E
- POLEMONIUM desiccans tenuium partium. 8°. de simplicium medicament. facult. 5°. 59. A
- Polemonij radix ad Ischiadicos, dysenteriam lienemq; induratum exhibe- tur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
- POLENTA quomodo fiat. de dynamidijs. Sp. 23. A
- Polentæ magnitudo qualis sit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. D
- Polenta ex hordeo. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 149. D
- Polenta ex hordeo frixo. de atten. uic. 2°. 44. H
- Polenta ex hordeo frixo exiccat. 1°. de alim. fac. 2°. 11. D
- Polenta ex hordeo optimo, ac recenti habente aristam non admodum sic causa in suaue olentissima est. 1°. de alimen. facultatibus. 2°. 11. G
- Polenta ex alijs etiam præter hordeum fit. 1°. de aliment. fac. 2°. 11. G
- Polenta qualis ratione panum. de atten. uic. 2°. 44. H
- Polenta magis sicca quam panis ex hordeo. de atten. uic. 2°. 44. H
- Polenta plus desiccatur hordeo. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
- Polenta ex tritico. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 149. D
- Polenta non habet lentorem. 1°. de alim. fac. 2°. 12. B
- Polenta ποτάννις, quæ. de uict. rat. in morbis acut. com. 2°. 7°. 121. C
- Polentæ recentes quid agant. de uict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 121. B
- Polenta tenuis. de remed. par. fac. 7°. 156. C
- Polentæ quæ misceantur. 1°. de aliment. fac. 2°. 11. H
- Polenta cum uino austero uentrem desiccatur. 1°. de alimen. fac. 2°. 11. H
- Polenta cum uino. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. A
- Polentæ nutrimentum quale, & quibus. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
- Polenta plus nutrit Crimnon. 7°. de simpl. medi. fac. 5°. 53. A
- Polenta pro pane utuntur rustici Cyprij. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
- Polenta dabatur militibus. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
- Polentam damnant Romani. 1°. de aliment. fac. 2°. 11. H
- ex Polenta frixa fiunt mazæ. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
- Polenta exiccat humores. 2°. de alim. fac. 2°. 20. E
- Polenta quomodo paranda in diaria cū profluuio. 8°. meth. med. 7°. 53. D
- Polentā coctā dat in cōuulsione. de uict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 144. E
- cum Polenta coriandrum pro erysipellate. 14°. meth. med. 7°. 87. E
- cum Polenta rosarum succus frigidus. 10°. meth. med. 7°. 65. B
- Polenta punici succo aspersa cardialgiā sanauit. 2°. de alim. fa. 2°. 20. E
- Polenta triticea mista hordeacea ad tormina sine febre. de uictus ratione in morbis acutis, comment. 4°. 7°. 149. C
- Polentæ farina. 4°. de comp. med. sec. loc. 153. E/9°. 5°. 204. A
- Polentæ farinæ flos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. D
- Polentæ tenuiori puluere usus est Galenus in neruorum uulneribus. 3°. de composit. medicam. per genera. 5°. 229. H
- Polentæ meminit. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G/10°. meth. med. 7°. 65. A
- POLITICAÆ assimilantur particulæ pfectæ. an om. ani. 1°. 326. F
- POLIUM quid. de simpl. medicam. Sp. 89. A
- Polium non adulteratur. 1°. de antid. 5°. 107. A
- Polium in Italia nascitur, & quando est optimum. 1°. de antid. 5°. 105. D
- Polium Romæ inuenit Galenus. 1°. de antid. 5°. 102. B
- Polium amarum. 3°. de alim. fac. 2°. 32. A
- Polium amarum est, & modice acre. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
- Polium medicamentarium est & calidum facultate. 9°. de composit. me- dicament. sec. loc. 5°. 197. F
- Polium numeratur inter ea quæ minus sunt calida cum hoc quod incidere ualeant. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. E
- Polium minus calidum est in secundo ordine ficcum in tertio. 8°. de simpl. medicam. facult. 5°. 59. A
- Polij minoris usus ad antidotos. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
- Polium ingreditur Theriacam. de theria. ad Pifo. 5°. 92. F
- Polium omnem uiperam fugat, & uenenosa extinguit, laxat stomachum caput purgat, urinam & uentrem mouet. de simp. med. Sp. 89. A
- Polium lac purgat, & multiplicat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. G
- Polium obstructione liberat uiscera omnia, urinam, mensesq; ciet. 8°. de simplic. 5°. 59. A

simp. medic. facul. 5^a.59.A
 Polium urinam ciet. 14°. meth. me. 7^a.91.D
 Polium urinam bene prouocat. 5°. de simp. me. fac. 5^a.35.E
 Polij radix tenuiū partiū est absq; morsu, et lapidē atterit in renibus & aurīū meatus obturatōe liberat. 3°. de cōp. me. se. loc. 5^a.141.B
 Polium digerit. 14°. meth. me. 7^a.91.E
 Polium uiride magna ulcera glutinat. 8°. de simp. med. fac. 5^a.59.A
 Polium aridum ulcera rebellia sanat. 8°. de simp. me. fac. 5^a.59.A
 Polium ulcera exiccat. 4°. de comp. me. per ge. 5^a.236.G
 Polium numeratur inter herbas quibus ulcera maligna curari debent. 5°. de comp. me. per ge. 5^a.246.A
 Polium ad neruos uulneratos ualeat. 3°. de comp. me. per ge. 5^a.234.B
 POLICEM Hippocrates Μὲγαν nominat. 1°. de usu part. 1^a.120.A
 Pollex cur uocatur ἀντίχειρ. 1°. de usu par. 1^a.120.A
 Pollex qui intro. 1^a.53.C
 Pollice manus cur maior pedis pollex. 3°. de usu par. 1^a.130.C
 Pollex quo modo annexus post brachiali. de ofsi. 1^a.43.C
 Pollex quot habet ossa. de ofsi. 1^a.43.C
 à Pollice multum distare debebat index. 1°. de usu par. 1^a.117.G
 Pollex cur in latere extrinseco connexus. 1°. de usu par. 1^a.116.G
 Pollex conuenienter alijs digitis oppositus. 1°. de usu par. 1^a.115.B
 Pollex cur nō est positus i ordine aliorū digitorū. 2°. de usu p. 1^a.124.A
 Pollex quomodo moueatur. 1°. de anat. adm. 1^a.65.F
 Pollex cur uersus indicem, & non uersus auricularem digitum positus est. 2°. de usu par. 1^a.124.A
 Pollicem, indicē, et mediū digitū mouētes muscoli. de musc. diff. 1^a.48.E
 Pollicē, indicē, & mediū unus musculus mouet. 1°. de ana. adm. 1^a.65.C
 Pollicem obliq; mouens musculus. de musc. diff. 1^a.48.D
 Pollex ad nullam aliam actionem flectendus est, nisi quando alijs curuatis illum super iniicimus. 1°. de usu par. 1^a.117.F
 Pollicis articulatio qualis. 2°. de usu par. 1^a.124.B
 Pollicis duo articuli superiores quando agunt. 1°. de usu par. 1^a.117.F
 de Pollicis tendonibus. 1°. de usu par. 1^a.117.F
 Pollicem mouentis tendonis caput cur in media cauitate manus. 1°. de usu partium. 1^a.118.A
 Pollicis tendo it modo per simili iugorum habentis. 1°. de usu par. 1^a.118.A
 Pollicis tendo cur super alio. 1°. de usu par. 1^a.118.A
 Pollex in constrictione manus duo agit, & à quibus tendonibus fiant. 1°. de usu partium. 1^a.119.H
 Pollice perduto quæ actiones perduntur. 1°. de usu par. 1^a.120.C
 inter Pollicem & indicem uena secta uetustum dolorem sanat. præ sag. exper. confir. Sp.78.C
 inter Pollicem & indicem arteria secatur. de ana. uiu. Sp.55.H
 in POLLINEM tenuissimū sunt redigenda lapidosa et testacea. 11°. de simp. med. fac. 5^a.80.G
 ex Polline pharmacum quale. 3°. de comp. me. se. loc. 5^a.146.F
 ex Polline emplastica pro sanguine sistendo. 5°. meth. me. 7^a.30.G
 POLLUX & Castor quæ stellæ. de hist. philos. Sp.6.F
 POLYAEMA uulnera. de simp. med. Sp.83.F
 POLYARCHION malagma ad quid ualeat. 8°. de compo. medic. sec. loc. 5^a.196.D/de cura icteri. Sp.111.C
 ex Polyarchi epistola malagma ad omnia interna. 8°. de cōp. me. se. loc. 193.D/7°. de comp. med. per ge. 5^a.266.D
 Polyarchi pharmacum. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a.193.C
 POLYBUS discipulus Hippocratis. de sect. for. 1^a.322.C
 Polybus nō discedit ab Hippocratis uia. de na. hu. cō. 1°. 1^a.26.F
 Polybi liber de ualentium uictu fuit simul positus cū libro de natura humana Hippocratis. de na. hu. com. 2°. 7^a.181.D
 Polybi non est liber de uenarum sectione. 6°. de decre. Hip. 1^a.262.E
 Polybi liber. de sal. dieta. 2^a.39.G
 Polybus nunq; dixit ὀνεια, sed ὀνρα. de na. hu. com. 2°. 7^a.180.G
 POLYCLETUS bonus artifex. 15°. de usu par. 1^a.213.B
 Polycletus naturæ imitator. 17°. de usu par. 1^a.221.F
 Polycletus librum fecit de corporis congruitate, & fecit statuam. 5°. de decretis Hippocratis. 1^a.255.H
 Polycleti statua canon appellata. 1°. de temp. 1^a.15.A
 Polycleti statua regula appellata. 17°. de usu par. 1^a.221.F
 Polycleti liber, & statua uocata norma. 5°. de decre. Hipp. 1^a.255.H
 ut Polycleti regula est pulsus naturalis. 2°. de caus. puls. 4^a.94.B
 POLYCNEMON calidum est & siccum in secundo ordine. 8°. de simp. med. facul. 5^a.59.A
 Polycnemon ulcera glutinat. 8°. de simp. me. fac. 5^a.59.D

POLYCHRESTOTATA medicamenta quæ sint. 1°. de compo. medi. per genera. 5^a.210.G
 Polychresta quæ sint medicamenta. 8°. de comp. me. sec. lo. 5^a.188.G/5°. de comp. med. per gene. 5^a.245.E
 Polychrestū medicamentū. 2°. de cōp. me. per ge. 221.H/5°. 5^a.252.B
 Πολυχρόνιος morbus. 3°. de dieb. decre. 4^a.160.C
 POLYDAMAS erat Milone maior. 2°. de dignos. pul. 4^a.76.F
 Polydamas iracundiæ dominabatur. 3°. de decre. Hip. 1^a.242.G
 POLYGALVM lac generat, & est calidum & humidum. 8°. de simp. pli. med. facul. 5^a.58.H
 POLYGONATON. 7°. de simp. me. fac. 5^a.54.C
 Polygonatum habet amaritatem fastidiosam. 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.H
 Polygonatum uulneribus illinitur. 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.H
 Polygonatum nauos in facie ilico detergit. 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.H
 POLYGONOIDES. 7°. de simp. me. fac. 5^a.51.G
 POLYGONIVM leuigatum ex lactis crema pro dolore capitis. de reme. par. fac. 7^a.154.B
 Polygonij, id est sanguinariæ succus pro dolore capitis calido. de remed. paratu facilibus. 7^a.153.E
 Polygonium quibus doloribus capitis conueniat. 2°. de compo. medica. secundum locos. 5^a.138.C
 Polygonon refrigerans. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a.132.H
 Polygonon in secundo ordine refrigerat. 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.G
 ut Polygonon adstringit, & refrigerat Potamogitum. 8°. de simpliciu medicamen. facul. 5^a.59.A
 Polygonum est minus frigidum Portulaca. 2°. de compo. medicamentorum secundum locos. 5^a.136.C
 Polygoni succus frigidus est. 6°. de sa. tuen. 2^a.100.G
 Polygoni succus oleo rosaceo addendus. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a.132.F
 Polygonon prodest ijs qbus stomachus æstu feruet, erysipelata, ac calidas phlegmonas iuuat, & fluxiōes reprecutit. 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.H
 Polygonon herpetum & ulcerum bonum est remedium & efficacissimū est in inflammatis partibus, & est cruentorum uulnerum glutinatoriū, aurīū ulceribus prodest, profluuiū muliebre, dysenteria, & sanguinis eiectiones sistit, urinam prouocat, exhibitum stillicidio, et strā guria affectis. 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.H
 Polygonū uitādū in herpete exedēte. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7^a.102.B
 Polygoni duo ranuli cur esse debent in capitis dolore. 2°. de compo. medicamen. secun. loc. 5^a.138.C
 POLYIDE medicamentū ulceribus protractis in longum tempus cōuenit. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a.102.C
 Polyidæ pastillo ulcera in naris meatibus à Galeno curata. 3°. de compo. medicam. sec. locos. 5^a.148.G
 Polyidæ pastillorum usus est ad ulcera contumacia. 9°. de simplicium medicamentorum facul. 5^a.65.F
 Polyidæ pastillis utendum in sanguinis profluuio ex erostone. 5°. methodi medendi. 7^a.31.H
 Polyidæ pastillus ad neruos. 3°. de comp. me. per ge. 5^a.229.D
 Polyidæ pastillus. 3°. de cōp. med. secundum locos. 5^a.141.F/6°. methodi medendi. 7^a.38.C/E
 Polyidæ sphragis. 5°. de comp. me. per ge. 251.C/ 5^a.252.B
 Polyidæ ad putrescentia trocisci. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7^a.107.A
 Πολύμορφον quid. introd. 1^a.54.G
 Polymorphi unum os. introd. 1^a.54.F/G
 POLYPHARMACVS quid. 1°. de comp. me. per ge. 5^a.210.A
 POLYPODIUM quid. de simp. me. Sp.89.C
 Polypodium desiccatur citra morsum. 8°. de simp. me. fac. 5^a.59.B
 Polypodij radix gustu styptica est, uentrem soluit, bilem distrahit. de simplic. medicam. Sp.89.C
 Polypodium purgat hepatis simam. de cathar. Sp.95.C
 Polypodium educit atram bilē. de dyn. 21.B/de cathar. Sp.94.F
 Polypodium purgat splenem. de cathar. Sp.95.C
 Polypodij dosis, & quibus miscendum. de dyn. Sp.21.B
 Polypodes pisces. de uti. resp. Sp.63.B
 POLYPI inter aquatilia mollia numerant. de bo. et ui. suc. 2^a.35.E
 Polypi molles. 3°. de ali. fac. 2^a.32.D
 Polypi mouentur sine ossibus. 1°. de usu par. 1^a.115.H
 Polypodis caro qualis. 3°. de symp. caus. 3^a.26.D
 Polypodes cibi multi seminis. 5°. de simp. me. fac. 5^a.38.C
 Polypi acetabula corripiunt quicquid attigerint. 1°. de sem. 1^a.331.B
 POLYPVS morbus unde dictus. 2°. meth. me. 7^a.9.E
 Polypus quid. de tum. præter naturam. 3^a.84.H

Polypus qui, & quō curetur. 3°. de comp. me. se. loc. 5°. 147. H
 Polypodes qui in naribus. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. F
 Polypus quō differat à sarcomate. fin. me. Isa. 48. G
 Polypus obstruens nares uocem impedit. 4°. de lo. af. 4°. 26. F
 de Polypo, de med. fac. par. 7°. 163. D
 Polypi qui in naribus nascitur curatio. intro. Isa. 59. H
 Polypi & Ozænæ curatio cōis. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 147. F
 in Polypo tunica in naso exciditur. 14°. meth. me. 7°. 90. G
 in Polypis Galeni probatissima cōpositio. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 148. E
 in Polypis, & ozænis sternutatoria. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 148. B
 ad Polypos, Antipatri. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 148. C
 Polypodas, & caneros eliquare creditus est Dracunculi fructus. 6°. de
 simpli. medic. fac. 5°. 46. D
 ad Polypum, & carnē in naribus excrescētē. 3°. de composit. medica=
 mentorum secun. loc. 5°. 148. D
 ad Polypodas. 3°. de composit. medicamē. secundum locos. 148. A/B/de
 rem. par. fac. 155. F/ 7°. 163. G
 ad Polypos, & ozænas. 3°. de comp. me. se. loc. 5°. 147. H
 in Polypo casus eunuchi, qui nihil poterat ferre, & rosis sanatus est. 3°.
 de comp. me. se. loc. 5°. 148. F
 POLYSPASTON machinamētū ita appellant, quoniā multis orbi=
 culorū circuitiōibus facilitatem præstet. de machin. 7°. 310. G
 POLYSTOMI medicamen. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 261. F
 POLYTRICHON lapidem cōminuit. de ren. aff. dig. 7°. 194. C
 Polytrichi meminit. de rem. par. fac. 7°. 179. D
 PPLYXENA cū decoro cadere studuit. de the. ad Pis. 5°. 93. B
 POMORVM differentia. aduersus Lycum. Ex. 63. G
 Poma quæ in arbore non maturescunt ab ijs, quæ maturescunt multum
 differunt. de puero epil. 7°. 180. D
 Poma debent in arbore maturescere. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma immatura quid habeant incommodi. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma possunt conseruari. de puero epil. 7°. 180. D
 Poma matura seruantur in hyemem, & uer. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma omnia habere recrementitiam, frigidam humiditatem probatur. 7°.
 de simp. me. facul. 5°. 55. H
 Pomorum succi non possunt durare. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. H
 Pomorum succi omnes acescunt ob humiditatem. 2°. de ali. fac. 2°. 20. C
 Pomorum succus feruet ut mustum. 4°. de simp. me. fac. 5°. 28. A
 Poma sunt humida. 2°. de ali. fac. 2°. 17. D
 Poma sunt frigida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Poma non faciunt ad sanitatem. de atten. uic. 2°. 45. H
 Poma in morbis multum iuuant. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma in aquæ bullientis uaporibus coquuntur. 2°. de ali. fa. 2°. 19. H
 Poma post cibum dari debent. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma cū pane iuuant quibus appetentia deiecta est & uomitu diarrhoea
 & dysenteria infestatur. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma acerba ualent ad uomitum diarrhoeam, & dysenteriam. 2°. de ali=
 mentorum facul. 2°. 19. H
 Poma acetosa si inueniunt in stomacho humorem malum, & crassum inci=
 dunt, & expellunt, & leniunt uentrem, sin mundum inueniunt, strin=
 gunt. de dissol. cont. Sp. 75. C
 Poma pontica tarde descendunt. de dif. cont. Sp. 74. H
 Poma adstringentia. 13°. meth. me. 7°. 83. G
 Pomū adstringēs sanat symptomata scāmōnij. 2°. de ali. fac. 2°. 20. C
 Poma adstringentia quibus subducunt uentrē. 2°. de ali. fa. 2°. 20. A
 Poma austera cocta amittunt adstrictionē. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma austera subducebant. 2°. de ali. fac. 2°. 20. A
 Poma austera cocta idem ualent quod aquea. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma cestiana quō coquenda. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 133. D
 Poma cestiana adstringunt. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 176. F
 Pomum coctum ad uentriculum subuersum. de rem. par. fac. 5°. 153. H
 Poma cur parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
 Poma si comedant matura generāt chymū frigidū. de dif. cont. Sp. 74. B
 Poma gñant uiscosos, crassos, et frigidos humores. de pue. ep. 7°. 180. D
 Poma non danda epilepticis nisi raro. de pue. epil. 7°. 180. D
 Poma pro syncopa mediocri. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. E
 Pomi folia sternenda ad refrigerandum. de rem. par. fac. 7°. 153. E
 Pomi gustum habent platani folia. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Pomorum succo excipiunt simplicia medicamenta pilularum ad alope=
 ciam, & ophiastm. de rem. par. fac. 7°. 154. G
 cum Pomis eandē hñt facultatē pira, & punica. 2°. de ali. fa. 2°. 20. D
 Pomorum usui similis pirorum usus. 2°. de ali. fac. 2°. 20. E

Pomorum usui similis punicorum usus, & in quo discrepat. 2°. de ali=
 mentorum facultatibus. 2°. 20. E
 POMPEVS sabinus. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 271. D
 Pompei præiosa. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 270. H
 POMPHOLYX masculino, & foeminino genere dicitur. 3°. de com=
 posi. medi. per gen. 5°. 234. F
 Pompholix quid. de simp. med. Sp. 88. G
 Pompholix quō modo fiat. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. H
 Pompholix adulteratur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. C
 Pompholygem ex cypro asportauit Galenus. 1°. de anti. 5°. 100. C
 Pompholix qualis. 5°. meth. me. 7°. 36. E
 Pōpholix qualis sit. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 149. F/ 3°. met. me. 7°. 18. A
 Pompholix tenuium partiū citra calorē. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 228. F
 Pompholix medicamentum præstantissimum omnium siccans sine morsu
 elota. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. H
 Pompholix adstringens siccum. 5°. meth. me. 7°. 32. E
 Pompholix acoribus conuenit. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 129. H
 Pompholix carnem producit. 3°. metho. med. 18. A/ 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 107. E
 Pompholix in extrinsecis ulceribus usui est, in intrinsecis sumi nō debet.
 4°. methodi medendi. 7°. 28. H
 Pompholix ad ulcera cancrofa idonea est, & ad alia omnia maligna, in=
 datur collyrijs, quæ ad oculorū imponūtur fluxiones, & ad pudendo=
 rum, ac sedis ulcera optimū est medicamē. 9°. de simp. me. f. 5°. 70. H
 Pompholix cruda. 4°. de comp. me. se. loc. 5°. 155. F
 Pōpholix lota mordacitas expers, & lenis. 4°. de cō. m. se. lo. 5°. 149. F
 Pompholix lota deobstruit. 4°. de comp. me. se. loc. 5°. 150. A
 Pompholix uista, & lota. 4°. de comp. me. se. loc. 5°. 154. B
 Pompholix post uisionem, & lotionem qualis. 4°. de composit. medica=
 mentorum secun. loc. 5°. 150. A
 Pōpholix elota emplasticū est medicamētū. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. D
 Pompholix elota medicamen. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 Pompholix elota pro neruo nudato. 6°. meth. me. 7°. 38. C
 ex Pompholyge in rosaceo medicamentum pro neruo detecto. 6°. me=
 thodi medendi. 7°. 38. B
 Pompholix omniū maxime dolorē sedat. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 205. D
 ex Pompholyge anodyna medicamenta. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. H
 Pompholyge fit album emplastrum. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 217. C
 Pompholygem cū haberet Galenus nunq̄ usus est antispodio. 9°. de simpl.
 medicamen. facul. 5°. 70. H
 PONDERALIS libra quid sit apud Romanos. 1°. de compositiōe
 medic. per genera. 5°. 214. C
 PONDEROSIVS tanto est uinū quāto fortius. de uti. ref. Sp. 64. F
 ad PONDVS collatio uirtutis. in progn. cō. 2°. 4°. 198. E
 Ponderis comparatio ad hominē. de cu. ra. per sang. mis. 6°. 16. E
 ob Pondus aliqua ægre mouentur. 2°. de sa. tuen. 2°. 72. F
 Ponderis sensus quando incidit. in progn. com. 2°. 4°. 204. C
 ob Pondus tremor. 2°. de symp. caus. 3°. 20. D
 ex Pondere uas ruptum in pulmone. 5°. meth. med. 7°. 30. C
 Pondus abortus causa. 3°. de nat. fac. 1°. 305. H
 ad Pondus ani remedium. de dyn. Sp. 28. A
 PONDVS quō iudicatur. de pond. & mens. 5°. 275. B
 Pōdere q̄ iudicari debet, p̄ lācē iudicent. cō. 5°. aph. 26°. Ex. 39. H
 Pondera sunt in uarijs regionibus diuersa. de pond. & mens. 5°. 275. B
 Ponderū æquiocatio apud Romanos. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 214. C/F
 Ponderat Romanorum more. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 214. A
 Pondera in duodecim diuidunt. de cuiusq̄ animi pecc. not. atq̄. 2°. 58. D
 Pondera non equaliter respondent mensuris propter materiæ differen=
 tiam. de pond. & mens. 5°. 275. H
 Pondere, gustu, statione, & uirtute differunt aquæ. de aer. aq. 2°. 2. C
 Pondus in aqua unde accipitur. com. 5°. aph. 26°. Ex. 39. H
 Ponderis eiusdem est acetum, & aqua pluuialis. de pōd. et mēf. 5°. 277. C
 de Pondere mellis. de pond. & mens. 275. F/ 5°. 277. D
 Ponderum notæ. de pond. & mens. 5°. 277. F
 non Ponderum notis, sed integris uocabulis esse scribenda medicamenta
 uoluit Menecrates. 1°. de antid. 5°. 102. C
 Pondera medicinarum syncerius seruantur si carmine scribantur. 2°. de
 antidotis. 5°. 118. G
 Ponderis uictorialis fit mentio. de dyn. Sp. 32. D
 PONITIVM quō fiat & eius uires. de simp. med. Sp. 88. F
 Pōnos quid hic significet. de uic. ra. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 124. B
 PONTICITAS quibus cibis adstet. de diff. cont. Sp. 75. B
 cum Ponticitate,

eū Ponticitate, & stypticitate uentrē stringētia quæ. de dif. cō. Sp. 75. B
 Ponticus, & acetosus sapor quō cōueniāt, et quō differāt. d. oc. 7^a. 188. B
 Ponticus sapor qualis sit. de ocul. 7^a. 188. A
 Pontici qualitates, & operationes. de ocul. 7^a. 188. A
 Pontica sunt, & cōstrictiua multū terrestria. de ocul. 7^a. 188. A
 Ponticum linguam constringit, & exiccat. de ocul. 7^a. 188. B
 Pontica uictui attenuanti contraria. de atten. uict. 2^a. 45. H
 Pōtica uētriculo ibecilli, & uētris fluxui cōueniūt. de attē. uic. 2^a. 45. H
 Ponticum Absinthium uesciam purgat. de cathart. Sp. 95. D
 Ponticum absinthium. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. F
 Pōticas Auellanas quō exptus est Galeni pater. de bo. & ui. su. 2^a. 36. G
 Pontica cera alba uel attica. 10°. meth. me. 7^a. 65. A
 Pontici fructus in principio quo modo post dulcescūt. de ocul. 7^a. 188. D
 Pontici fructus quomodo dulcescunt, quomodo pontici restent, quō fiant
 acetosi, & quomodo fiant unctuosi. de ocul. 7^a. 188. B
 Pontici fructus ac duri omnes prauī. de atten. uic. 2^a. 46. A
 Pontica Granata sunt frigida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Pontici Homines pingues. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 14. E
 Ponticum Medicamentum Arrhabiani. 7°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 184. C
 Ponticae Nuces quales. de atten. uic. 2^a. 45. H
 Pontica nux Dosis nomen. 9°. de comp. me. se. loc. 5^a. 202. D
 Pōticū Oleū rectificat stomachū mollē, & debilē. de dif. cōt. Sp. 74. D
 Pōtica oliuæ si cū aceto post cibū edant quid faciāt. de dif. cōt. Sp. 75. A
 Pontica Pira, & poma tarde descendunt. de dif. cont. Sp. 74. H
 Pontica pira parum nutriunt, & cur. de diff. cont. Sp. 73. F
 Pontica Punica mala uentriculum iuuant. de atten. uic. 2^a. 46. A
 Ponticum Vinum ubi copiose proueniat. de atten. uic. 2^a. 46. E
 Ponticum uinum solemne, & quale. de atten. uic. 2^a. 46. E
 Ponticum uinum euidenter nutrit. de atten. uic. 2^a. 46. E
 Ponticum uinum quando non inflat. de diff. cont. Sp. 74. F
 Ponticum uinum albū est minus calidū uino albo. de dif. cont. Sp. 74. D
 Ponticum uinum subtilis odoris rectificat stomachum debilem, & mollē.
 de dissol. cont. Sp. 74. E
 Ponticum uinum mundificat stomachum. de dif. cont. Sp. 74. E
 Ponticum uinum, nouum, nigrum, crassum uelociter acescit in stomacho
 & incensionem facit. de diff. cont. Sp. 74. E
 Ponticū uinū, dulce, crassum, nouū, tarde descēdit. de dif. cōt. Sp. 74. H
 Ponticum uinum stringit uentrem cum stypticitate, & ponticitate. de
 dissol. cont. Sp. 75. B
 Ponticum uinum nimis est abominabile. de dif. cont. Sp. 73. B
 Ponticae Vuæ cur parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
 PONTIFICIUM sex mensiū in Pergamo Galeni patria. 3°. de cō=
 post. medi. per genera. 5^a. 231. C
 Pontificium inscriptum malagma. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 193. B
 PONTVS regio frigida & humida, præterquā in locis maritimis.
 com. 3°. apho. 14°. Ex. 22. E
 de Ponto radices odoriferæ expurgāt in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 PONTI pisces quales. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. C
 ex Ponto myli præstantissimi adferuntur. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. G
 ex Ponto plurimæ pelamides aduehuntur. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. G
 POPLES quid significet apud antiquos. de frac. com. 2°. 7^a. 240. D
 Poples quid proprie significet. de frac. com. 2°. 7^a. 240. C
 Poplites qui. introd. Isa. 53. E
 Poplitis flexura leuis & infirma. 2°. de ana. adm. 1^a. 70. E
 à Poplite presuram qui nerui incedant. 16°. de usu par. 1^a. 218. B
 Poplitem secari oportet in phrenitide. præf. exper. conf. Sp. 78. C
 circa Poplitem, aut talos uenæ secantur in ischia. 10°. de compo. medic.
 secundum locos. 5^a. 207. A
 Poplitis uena potius incidenda, quam malleoli in ischia. de curandi ratio.
 per sang. mis. 6^a. 20. F
 à Poplite sectio uenæ in utero. de trem. palp. 3^a. 53. A
 Poplitis uenæ maxime prouocant menses. de cur. ra. p. san. mis. 6^a. 301. D
 Poples quomodo ligetur. de ijs, quæ in med. si. com. 2°. 7^a. 208. H
 Poples, et cubiti gibbus dissimili mō implent. de frac. cō. 2°. 7^a. 240. B
 Poples, et cubiti gibbus diuerso mō flectūtur. de frac. cō. 2°. 7^a. 240. C
 Poplitis morbi qui. introd. Isa. 59. D
 POPULI folia qualia. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 136. F
 Populi albe fructus qualis. 2°. de comp. me. se. loc. 5^a. 136. F
 Populus alba abstergit. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. D
 Populus nigra pro sampsuco. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 271. D
 ex Populi floribus medicamentum. 4°. de sa. tuen. 2^a. 86. H
 ex Populo medicamentum. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 270. H

ex Populi flore oleum. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 235. A
 Populus arbor nocet capiti. de subfig. emp. Isa. 32. C
 ex Populo nō debet fieri lecti nec fores, nec uasa. de subf. emp. Isa. 32. C
 PORCELLORVM carnes quales. de uic. ratio. in morbis acutis,
 commentario 4°. 7^a. 147. B
 Porcellorū paruulorū caro excrementis scatet. de bo. & uit. su. 2^a. 37. C
 Porcelli habent carnem magis excrementosam suibus, & magis humidā.
 3°. de alim. facul. 2^a. 25. H
 Porcelli minus nutriunt suibus. 3°. de ali. fac. 2^a. 25. H
 Porcelli caro æstate debet esse occisa eadem die. 7°. meth. med. 7^a. 46. A
 Porcelli absq; cute edendi sunt. de uic. rat. in mor. acu. c. 4°. 7^a. 147. C
 Porcellorum pedes in ptissana meliores. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. E
 ex Porcellorum pedibus ptissana fit melior. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. E
 Porcellus inuentus sine liene inuentus est ex potu triduo cuiusdam me=
 dicamenti. 9°. de comp. me. se. lo. 5^a. 198. H
 PORCINVS adeps mollissimus tempore acrimoniam acquirit. 3°.
 de comp. med. per genera. 5^a. 233. H
 Porcinus adeps emplasticam uim habet. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 34. D
 Porcinus pulmo intertrigines à calciamentis sanat. 11°. de simplicium me=
 dicamentorum facul. 5^a. 79. H
 Porcina uulua qualis. de dissect. uul. 1^a. 108. E
 PORCOS disseccuit Galenus pro instrumentis uocis. de præcogn. ad
 Posthum. 4^a. 216. B
 Porci domestici castrati similem habēt temperaturam cum homine. 10°.
 de simplicium med. fac. 5^a. 75. D
 Porcorum gena inferior maximo. 11°. de usu par. 1^a. 185. A
 Porcorū musculus maxius, sed nō æque nervosus. 11°. de usu p. 1^a. 184. F
 Porcorum caro in quartana euitanda. 1°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 97. F
 Porcorum extrema mandenda. de atten. uic. 2^a. 45. F
 Porci extremæ partes boni succi sunt. de rem. par. fac. 7^a. 159. C
 Porci ne ægrotent quid fieri debet. de rem. par. fac. 7^a. 173. A
 Porci castrati fel. 3°. de compos. me. se. lo. 5^a. 143. D
 Porci uirginis axungia. de pass. mul. Sp. 95. G
 Porcorum adipēs præsertim in ulceribus uitandi. 4°. de compos. medi=
 camen. per genera. 5^a. 236. H
 Porci adeps in capite ulcerato. de rem. par. fac. 7^a. 154. H
 Porcinum seuum maturat. de ocul. 7^a. 188. E
 PORIASIS affectus partium interiorū palpebrarū. intr. Isa. 58. D
 POROCELE affectus scroti. introd. Isa. 59. D
 Poroccele tumor scroti. fin. med. 49. C/intro. Isa. 60. B
 Poroccele laborantium curatio. introd. Isa. 60. B
 POROMPHALON quid. fin. med. Isa. 49. B
 POROPOEIA quid. 4°. meth. med. 7^a. 26. D
 POROSIS articulorum affectus. introd. Isa. 59. E
 Porosa substantia in aure. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. F
 PORPHYRIANORVM philosophorū scrutatio. d. sper. Sp. 37. E
 PORPHYRII opinio de cōiunctiōe aīæ cū corpore. de sper. Sp. 37. F
 Porphyrij Isagogarum intentio. de sper. Sp. 37. F
 PORRYM an dictū à colore, uel è cōtrario. i. pgn. cō. 2°. 4^a. 201. G
 Porri, & ampeloprasidis differentia. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. E
 Porrum calidum est, & acre. de caus. morb. 3^a. 6. G
 Porrum nunquā erit frigidum, sed plus, minus ue calidum. de bonitate
 & uitio succorum. 2^a. 38. H
 Porri cibus calidus est. de diff. cont. Sp. 74. D
 Porra calefaciunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. E
 Porrum immoderate sumptum, ut & reliqua acria febrem facit. de cau=
 sis morborum. 3^a. 6. G
 Porrum acre est. 2°. de alim. fac. 25. E/3°. 32. A/de atten. uic. 2^a. 43. H/
 9°. de simp. me. facul. 5^a. 64. C
 Porrum habet radicē caule, & folijs acriorē. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. D
 Porra quō deponant acritudinem. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. E
 Porrum est cibus acutius incidens, & aperiens. de dif. cont. Sp. 72. E
 Porrum aperitiuū est. & facit excernere. cō. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D
 Porra tenuant crassos humores, & lentos incidunt. 2°. de alimentorum
 fac. 2^a. 25. E/de dif. cont. Sp. 74. G
 Porrum attenuat. de atten. uic. 2^a. 43. H
 Porrum exiccat. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. D
 Porra parum alunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. E
 Porri cibus prauus est. 1°. de dif. feb. 3^a. 31. G
 Porra quādo comeduntur cruda non bene nutriunt, sed quando coquun=
 tur in cibus nutriunt nutrimento pauco bono. de diff. cont. Sp. 73. G
 Porra non nutriunt, nisi coquantur. 2°. de ali. fa. 2^a. 19. D

Porri radices malum succum gignunt. de bo. & ui. succ.	2 ^a .37.G	Portulaca est de cibarijs medijs. de diff. cont.	Sp.74.D
Porra si bis elixentur succi prauitate deponunt. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a .25.E	Portulaca ut cibus parum nutrit. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a .23.C
Porrum bis coctum quale. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a .23.A	Portulaca media in bonis, & malis succis. de bo. & uitio suc.	2 ^a .37.F
Porrum inter obsonia connumeratur. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a .23.F	Portulaca cur parum nutrit. de diff. cont.	Sp.73.G
Porru potius p obsonio comedit, q p alimeto. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a .22.H	Portulacae alimentum frigidum & lentum. 2 ^o . de ali. fac.	2 ^a .23.C
Porrum miscendum in piscium preparatione. de atten. uic.	2 ^a .45.E	Portulaca infrigidat, postea concocta calefacit. 3 ^o . de temp.	1 ^a .24.C
cum Porro, & anetho uis album. 12 ^o . meth. me.	7 ^a .78.A	Portulaca calefaciendi uim non habet. de bo. & ui. suc.	2 ^a .38.H
Porrum addendum farri. 4 ^o . de sa. tuen.	2 ^a .84.E	Portulacae admistus cremor succi ex uuis immaturis qualis.	3 ^a .48.B
Porrum expetit ptissana. 1 ^o . de ali. fac.	2 ^a .13.F	Portulacae meminit. 10 ^o . meth. me.	7 ^a .65.A
Porri succus post adustionem. 2 ^o . de arte cu. ad Glau.	7 ^a .107.A	PORTVM latine dicas λιμὲνα. ad Thras.	2 ^a .107.A
Porrum conuenit epilepticis. de puero epil.	7 ^a .180.C	PORI quid sint. de uti. resp.	Sp.64.D
Porrum, & brassicam dat in arteriae affectione. 7 ^o . de compos. medica-	5 ^a .178.A	Pori quod sint uenae subtilissimae unde pateat. de uti. resp.	Sp.62.F
mentororum secundum locos.	5 ^a .178.A	Pori sunt uenae subtilissimae per quas effluit calor. de util. resp.	Sp.62.F
Porri coma in sanguinis profluuiio. de opt. sect.	Isa.23.H	Poris plenum est totum corpus. & tota cutis. 1 ^o . de san. tuen.	2 ^a .67.G
Porrum, sinapi, & beta quendam liberarunt, qui de ore uentriculi quae	2 ^a .8.G	p Poros carnis inspiratione etiam fieri probatur. de utili. resp.	Sp.63.B
rebatur ob aceruatam pituitam. 1 ^o . de ali. fac.	2 ^a .8.G	per Poros corporis quam ob causam exeat sudor. de uti. resp.	Sp.64.D
Porrum pruritus mouet. de cathar.	Sp.95.D	Poros qui habent oclusos. in 1 ^m . de mor. uul. com. 2 ^o .	3 ^a .115.E
Porri capita purgant thoracem, & pulmonem. de cathar.	Sp.95.C	Pori obstructi faciunt calorem augeri. de uti. resp.	Sp.62.F
Porri capitati succus sanguine purgat. de dyn. 22.C/de cath.	Sp.94.G	Poros purgans medicamentum quale esse debet. 5 ^o . de sim. me. fa.	5 ^a .34.H
PORTA nomen accepit a uiro quodam antiquo perito. 4 ^o . de usu	1 ^a .135.H	Poros purgantia nitrosa, & amara sunt. 5 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .35.A
partium.	1 ^a .135.H	Porus ab Herophilo uocatur neruus a cerebro ad oculum. de symptoma-	tum differentijs.
Porta stomachi quae, & ubi. de compag. memb.	Sp.58.H		3 ^a .14.D
PORTA uena propter quid dicta ab antiquis. de uen. art.	1 ^a .56.B	Pori cur dicti oculorum meatus. 10 ^o . de usu par.	1 ^a .182.A
Portae uena quo modo ducit materiam a capite ad intestina. commen. 7 ^o .	Ex.56.B	Pori oculorum cur uariant suas productiones. 10 ^o . de usu p.	1 ^a .182.A
aphorismo 30 ^o .	Ex.56.B	Pori oculorum cur non eunt directi. 10 ^o . de usu par.	1 ^a .182.A/B
PORTANS det esse firmitus, et fortius portato. 3 ^o . de us. p. 1 ^a .135.C	1 ^a .135.C	Pororum oculorum mutua coitio quid faciat. 10 ^o . de usu par.	1 ^a .183.D
PORTENTA a non nullis contemnebantur. 1 ^o . de na. fac. 1 ^a .293.A	1 ^a .293.A	Pororum conuiuentia unde. 3 ^o . de symp. cau.	3 ^a .28.G
PORTONARIUM quod, et quo noie dicat. 5 ^o . de usu p. 1 ^a .142.E	1 ^a .142.E	Pori cordis impenetrabiles sunt ob sui paruitate. de util. resp.]	Sp.64.D
Portonarium intestinum ubi sit. de ana. parua.	Sp.43.A	Pori propter quid sint in uesica bilem recipiente. 4 ^o . de usu pa.	1 ^a .138.F
Portonarium intestinum siue duodenum primum est. de ana. ui.	Sp.50.B	Pori qui sunt in brachijs piscium sunt adeo tenues, ut non recipiant nisi	aerem. de uti. resp.
Portonarium cur in dextris. 5 ^o . de usu par.	1 ^a .142.F		Sp.64.C
PORTULACA quid, & eius uires. de simp. med.	Sp.81.A	p Poros cineris influens aer igitur ad restorationem euaporationis	ignis. de utilitate respirationis.
Portulaca aquea austera parum. 6 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .43.A		Sp.64.A
Portulaca frigida est aquosae substantiae. 2 ^o . de cop. me. se. lo.	5 ^a .136.C	Poros metallorum non intrat aer, sed ignis, de uti. resp.	Sp.64.A
Portulacae sunt frigidae. de dis. cont.	Sp.74.D	per Poros uentosae exit ignis. de uti. resp.	Sp.64.D
Portulaca frigida est in tertio ordine, sicca in secundo. 6 ^o . de simplicium	5 ^a .43.A	POROS tophos appellant. 6 ^o . de sa. tuen.	2 ^a .99.F
medicamentorum fac.	5 ^a .43.A	Pori sunt toto genere praeter naturam. de dis. mor.	3 ^a .4.F
Portulaca, & psyllium sunt indurantia frigida, & humida. 5 ^o . de simpli.	5 ^a .34.G	Poros quando maxime fit in osse. 6 ^o . meth. me.	7 ^a .41.D
medicamentorum fac.	5 ^a .34.G	Pori, id est calli. 14 ^o . meth. me.	7 ^a .93.C
Portulaca minus frigidum est Polygonon. 2 ^o . de cop. me. se. loc. 5 ^a .136.C	5 ^a .136.C	Γῶρος, id est tophus quo in renibus gignatur. 1 ^o . de ali. fac.	2 ^a .10.G
Portulacae succus frigidus. 6 ^o . de sa. tuen.	2 ^a .100.G	Γῶποι, id est tophi in arthritide. 1 ^o . de ali. fac.	2 ^a .10.G
Portulaca facile in succum non soluitur. 9 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .70.F	Pori subsidens tubercula fieri ad crassam uenam significant. de natura hu-	mana, com. 2 ^o .
Portulaca quo succum remittat. 6 ^o . de sa. tuen.	2 ^a .100.G		7 ^a .180.F
Portulaca refrigerat. 5 ^o . de sim. me. fa. 5 ^a .32.A/14 ^o . meth. me. 7 ^a .87.D	7 ^a .87.D	POSCA quo modo fiat. de dyn.	Sp.23.B
Portulacae succus refrigerat, et adstringit. 1 ^o . de ar. cu. ad Gla.	7 ^a .99.C	Posca quando potui danda. 5 ^o . meth. me.	7 ^a .32.H
Portulacae succus pro ore uentriculi super calefacto. 1 ^o . de arte curatiua	7 ^a .99.C	Posca fouet oculos. de rem. par. fac.	7 ^a .155.H
ad Glauconem.	7 ^a .99.C	Posca sistit sanguinem. introd.	Isa.56.F
Portulaca infrigidat inflammationes. 6 ^o . de cop. me. se. loc.	5 ^a .176.F	Posca lauandum ulcus humidum. 4 ^o . meth. me.	7 ^a .23.E
Portulaca cuitada in Herpete exedete. 2 ^o . de arte cu. ad Glau.	7 ^a .102.B	POSITIO necessario est accidens. 1 ^o . de usu par.	1 ^a .115.E
Portulacae succus pro dolore capitis calido. de rem. par. fac.	7 ^a .153.E	Positio membrorum quot modis accipiat. de ijs q in me. fi. co. 3 ^o .	7 ^a .216.A
Portulacae succus oleo rosaceo adhibendus. 2 ^o . de cop. me. se. lo.	5 ^a .132.F	Positio sitalis membri qualis sit. de ocul.	7 ^a .189.E
Portulacae succus cur solus non debet accipi, & quo modo debet accipi.	5 ^a .211.G	Positio mollis, & equalis, & sursum uersa semper est bona. de ijs, quae in	med. fi. commen. 3 ^o .
1 ^o . de comp. me. per genera.	5 ^a .211.G		7 ^a .216.A
Portulaca condensat. 5 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .35.G	Positio inaequalis cur mala. de ijs, quae in med. fi. com. 3 ^o .	7 ^a .216.A
Portulaca indurat. de ocul.	7 ^a .188.E	Positio obliqua partis duplex. 2 ^o . de usu par.	1 ^a .125.B
Portulaca uiscide stringit. de simp. me.	Sp.81.A	Positionem obliquam habentes quid agant. 16 ^o . de usu par.	1 ^a .216.H
Portulaca adstringit, & reprimut. de rem. par. fac.	7 ^a .156.D	Positio infantis in utero. de na. & ord. cuius. cor.	Sp.42.C
Portulaca fluxiones repellit, aestuantes adiuuat tum uentris osculo im-		a Positione cordis quae argumenta ducant. 2 ^o . de decr. Hipp.	1 ^a .236.A
posita, tum totis hypochondrijs, maxime in febribus hecticis, & detum		POSITURA est in organis. 2 ^o . meth. me.	7 ^a .13.D
stupores sanat. 6 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .43.A	ex Positura loci indicatio sumitur. 4 ^o . meth. me.	7 ^a .29.B
Portulaca utiliter datur dysentericis, & profluuiio muliebri, & sangui-		ex Positura indicatio quarta in uentriculo. 7 ^o . meth. me.	7 ^a .49.A
nis reiectionibus. 6 ^o . de simp. me. fac.	5 ^a .43.B	a Positurae partis uicinitate argumentum quod ducatur. 2 ^o . de decretis	Hippocratis.
Portulaca masticata sanat dentium offensam, quae ab immaturis fit. de			1 ^a .240.C
simplicibus medicaminibus.	Sp.81.A	a POSITV, & figura indicatio. 4 ^o . meth. me.	7 ^a .28.G
Portulaca medetur stupori dentium. de sect.	Isa.16.H	a Positu indicatio qualis. 2 ^o . de arte cur. ad Glau.	7 ^a .102.F
Portulacam stuporem dentium soluere. de opt. sect. 21.E/	Isa.22.E	Positus significat partem affectam. 1 ^o . de loc. af.	4 ^a .6.B
Portulacam soluere stuporem dentium obseruatum est sine cognitione		in Positu aegritudines quae euariante compositura secundum naturam.	de differentijs morborum.
causae. de opt. sect.	Isa.22.E		3 ^a .5.C
Portulaca suo lentore morsus experte sanat stuporem. 2 ^o . de alimento-		ex Positu ac formatione desumitur partium, quae phlegmone laborant	sanatio. de const. ar.
rum facultatibus.	2 ^a .23.C		Isa.41.D
Portulaca non sanat stuporem dentium a uomitu, distillatione, & obso-		POSSESSIO hominum qualis esse debet. 7 ^o . meth. me.	7 ^a .43.B
nitum ferrae secantis. de opt. sect.	Is.22.H	POSSIDONIVS ab incunte aetate in Geometria uersatus. 4 ^o . de	decretis

decretis Hippocratis. 1^a.250.F
 Posidonius eruditissimus, & in geometria exercitatus. 8°. de decretis Hippocratis. 1^a.273.D
 Posidonius erubuit de contradictionibus quas dicebat. 4°. de decretis Hippocratis. 1^a.250.F
 Posidonius appellat animæ facultates, quas Plato partes, & species. 6°. de decretis Hippocrates. 1^a.261.D
 Posidonius quid sentiat de ratiocinatrice parte irascibili, & concupiscibili. 5°. de decretis Hippocratis. 1^a.259.F
 Posidonius librum fecit de affectibus. 5°. de decr. Hipp. 1^a.257.F
 Posidonius iubet, si educatione sanguinis in melancholia quæ idigeat, primo se cādā uenā postea euacuādū. de mel. ex Ga. Ru. & Pos. Sp.109.H
 POST cur flecti nō possumus, et añ possumus. 12°. de usu p. 1^a.197.C
 POST brachialis cum brachiali motus latens est, & obscurus, de musculorum dissectione. 1^a.49.D
 POSTERIORES debent esse acutioris ingenij & priorū scripta examinare. 2°. de comp. me. se. loc. 5^a.135.A
 Posteriores medici prioribus addere debent. 2°. de composi. medicamentorum secundum locos. 5^a.135.C
 Posteriorum & priorum libros unum esse librum in duas partes distinetum, collige. 4°. de diff. puls. 4^a.69.H
 Posteriorū libri secūda resolutoria dicunt. 2°. de decr. Hippo. 1^a.235.D
 in Posteriori parte cur cerebrum sit durius. de ana. ui. Sp.53.H
 Posterioris partis capitis grauitati confert sectio uenæ frontis. de anatomia uiuorum. Sp.55.A
 in Posteriorum partiū capitis ulceribus sit uenarum sectio post aures. de anatomia uiuorum. Sp.55.A
 in Posteriora trahens fœmur & exacte extendens musculus. de musculorum dissectione. 1^a.50.H
 Posteriora neruosa sunt. com. 5°. aph. 65°. Ex.45.A
 in Posteriori parte corporis cur fiāt rigores. cō. 5°. aph. 69°. Ex.45.D
 in Posterioribus partibus neruosis cur fiunt conuulsiones, & distentiones. com. 5°. aph. 65°. Ex.45.A
 Posteriora dolentia anteriora incisa curant. com. 5°. aph. 68°. Ex.45.D
 Posteriora diuertunt ab anterioribus. com. 5°. aph. 68°. Ex.45.D
 in Posteriora reuellendæ sunt fluxiones quæ inclinant in priora. de curbitulis scarificationibus. 6^a.4.G
 Posteriora cominus solum trahunt alimentū. 3°. de na. fac. 1^a.308.A
 POSTES quid. de arti. com. 4°. 7^a.290.B/F
 POSTHIA quid. introduct. Isa.58.F
 Posthia coronæ affectus. intro. Isa.58.D
 Posthiæ, & crithæ sunt hi abscessus, qui uulgo dicuntur horzaroli. 4°. de comp. me. se. loc. 5^a.153.C
 ad Posthias. 4°. de comp. me. se. loc. 5^a.158.D
 POSTPOSITIO multa signat declinationē. 1°. d. cris. 4^a.126.A
 POSTVLATA quæ sint. de uic. ra. in mor. acu. cō. 2°. 7^a.119.B
 POTABILES aquæ carnes corrumpunt, & putrefaciunt. 2°. de naturalibus facul. 1^a.301.C
 POTAMOGETVM adstringit & refrigerat ut Polygonon. 8°. de simp. medic. facul. 5^a.59.A
 Potamogeton habet quid refrigeratiuū. 2°. de cōp. me. se. loc. 5^a.132.G
 POTANT celeriter & crebro sitientes. 1°. de caus. puls. 4^a.87.D
 ad POTATIONEM aquarum metalla nocua sunt. de bonitate aquæ. Sp.75.E
 Potatione debemus intelligere non aquæ, sed uini potionem. commēt. 7°. aphorismo 7°. Ex.54.D
 Potationes implent caput plurimo sanguine, & spiritu calido. commentario 7°. apho. 7°. Ex.54.D
 à Potatione multa rigor, & desipiētia, malū. cō. 7°. apho. 7°. Ex.54.D
 ob Potationem uini meri dolori capitis confert succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp.93.B
 POTATVRIS allū est optimū. d. uic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a.145.C
 POTENTES quomodo sint animæ brutōrū. de mot. man. Sp.67.E
 POTENTIA & facultas idem. 9°. de decr. Hipp. 1^a.286.C
 de Potentijs nemo ante Galenū exacte egit. 3°. de na. fac. 1^a.305.D
 Potentia est una genere, plures specie. com. 2°. aph. 16°. Ex.12.H
 Potentias quatuor habet quælibet animalis pars. de caus. mor. 3^a.8.D
 Potentia res facit. 9°. de decr. Hip. 1^a.286.C
 Potentia, & habitus adsunt in anima irrationali. 7°. de decret. 1^a.268.C
 Potentia, qua ani malia reguntur, quæ sit. com. 2°. aph. 17°. Ex.13.A
 Potentia nostrum regens corpus de quibus dicatur. com. 2°. aphor. 17°. 13.B/aphorif. 31°. Ex.16.H

Potentia animalis regitiua semp seruāda est. cō. 2°. aph. 16°. Ex.12.H
 Potentiæ uitalis essentia est naturalis calor. in 6^m. de morbis uulgaribus commentario 3°. 3^a.174.B
 Potētia sanguifica est illa, quæ digerit in uētriculo. c. 2°. aph. 17°. Ex.13.A
 Potentia retentiua intestini, aut uentriculi, leuitatem intestinorum facit. commen. 6°. aph. 1°. Ex.46.C
 Potentia excretiua una est ex potētijs corporis. cō. 6°. aph. 55°. Ex.53.D
 Potētia primo est actiōis, deinde opis ex accidētī. 1°. de na. fac. 1^a.291.D
 Potentia propria ratione iuuat, & obest. de uic. ratio. in morbis acutis, commentario 3°. 7^a.125.F
 Potentiæ robur minus diuturnas facit accessiōes. 2°. de dif. feb. 3^a.42.A
 Potentiæ imbecillitas in longius tempus producit accessiōes. 2°. de dif. ferentijs febrium. 3^a.42.A
 fm Potentiam quid sit. ars med. Isa.69.D
 Potentia tale quot modis distinguatur. 3°. de simp. me. fac. 5^a.17.B
 Potentia quandoq; aliquid debere subintelligi in dictis Hippocratis collige. com. 7°. aph. 11°. 54.G/18°. Ex.55.C
 POTENTIA ciuilis quærebatur tpe Galeni. 1°. meth. me. 7^a.2.C
 POTENTILLA. de dyn. Sp.31.B
 POTENTIORA non sunt semper paucioribus signis plurima. 1°. de crisibus. 4^a.130.G
 POTERIVM desiccatur absq; morfu. 8°. de simp. me. fac. 5^a.56.H
 Poterū neruos incisos glutinare credit. 8°. de simp. med. fac. 5^a.57.A
 Poterij radices decoctum ijs adhibetur, quibus affecti sunt nerui. 8°. de simpl. med. facul. 5^a.57.A
 POTESTATE quod est debet considerari ab eo, quod est per se, & non per accidens. 3°. de temp. 1^a.23.D
 Potestate quod dicitur est ad aliquid. 3°. de temp. 1^a.25.D
 Potestate tale esse quid. 3°. de temp. 1^a.21.F/G
 Potestate quod est imperfectū est tñ habile perfici. 3°. de temp. 1^a.21.F
 Potestate sunt materiæ, quæ debet transire in aliud. 3°. de temp. 1^a.21.G
 Potestati nos regentium dignitates. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a.188.E
 POTI Hippocrates quandoq; utitur pro præcipue, & maxime. de articulis, commen. 3°. 7^a.268.H
 POTIONES tempore differūt. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a.138.C
 Potiones sint frigida æstate. 12°. meth. me. 7^a.76.C
 Potiones sint calida hyeme. 12°. meth. me. 7^a.76.E
 Potiones calida quæ. de dyn. Sp.32.F
 Potio sit mediocris. 2°. de sa. tuen. 2^a.69.D
 Potio temperata. 1°. de sa. tuen. 2^a.64.B
 pp Potionis immodicā copiam coctio ab extrinseco impedit. 3°. de symptomatum causis. 3^a.24.H
 Potiones pariunt morbos. de na. hu. com. 2°. 7^a.182.B
 pp Potionis qualitatem alienam incongruū ordinem & intempestiuitatem coctio ab extrinseco impeditur. 3°. de symp. caus. 3^a.24.H
 à Potionis penuria siccitas inducta quō corrigat. 3°. de sa. tuē. 2^a.81.G
 Potiones quæ abominandæ. 10°. de simp. me. fac. 5^a.72.B
 Potiones medicamenti quæ proprie sint apud Hippocratem. commentario 7°. aphorismo 25°. Ex.55.G
 Potio eadem quater in anno data ostendit diuersos euomi humores. 8°. de decretis Hippocratis. 1^a.276.F
 Potiones sanant uulnera intrinseca. com. 6°. aph. 18°. Ex.48.B
 Potiones pro morbis acutis. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a.131.G
 Potio Antipatri. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a.182.G
 Potio Cletij abascanti. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a.183.C
 Potio ad eas quæ non Concipiunt, & quibus menstrua non apparent. de dynamidijs. Sp.29.G
 Potio Dauit ad Iliacos. de dyn. Sp.28.D
 Potio ad Epilepsiam. de dyn. Sp.24.B
 Potio probata ad Frigiditatem & febrem. de dyn. Sp.32.D
 Potio ictericorum. de cura icteri. Sp.111.A/B
 Potio probata ad Ilij dolorē, & ad lapidem frangendū. de dyn. Sp.28.B
 Potio probatissima ad ilij dolorem, ad petram rumpendam ad eos qui inuunt difficulter. de dyn. Sp.28.D
 Potio ad matricis suffocationem. de pass. mul. Sp.95.G
 Potio Opopyri. de dyn. Sp.31.C
 Potio sancti Pauli paralyticis, arthriticis succurrit. de dyn. Sp.31.C
 Potio ad Paralytim Ioannis filij Ligoris medici. de dyn. Sp.31.C
 Potio ad petram frangendam probata mirabiliter. de dyn. Sp.28.D
 Potio ad Plagam sanandam. de dyn. Sp.32.A
 Potio ad plagatos. de dyn. Sp.31.G
 Potio rubra. de dyn. Sp.32.D/F

non potant aues quedam, & cur. de ana. ui. Sp. 47. F
 POTVS est cibo oppositus. 3°. de ali. fac. 2°. 33. A
 Potus unus ex sex rebus non naturalibus. ars med. Isa. 68. B
 Potus, et cibus significant p uiuēdi rationē. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 182. D
 Potus necessario nostro corpori occurrit. ad Thras. 2°. 104. D
 Potus, & cibus quare sint necessarij. de mo. man. & obs. Sp. 71. C
 Potu quid refarciamus in nobis. 1°. de san. tuen. 2°. 62. G
 Potus, et cibus suppleat locū eius quod dissoluitur. de mot. man. Sp. 71. C
 Potus gignunt humores. 1°. de elem. 1°. 7. E
 Potus maxime nutrit, & qui potus. cō. 2°. aph. 11°. Ex. 12. D
 Potibus cōuenientibus uires roborantur. de ren. aff. dign. et me. 7°. 199. F
 Potus ualet ad animi uirtutem. quod animi mor. 1°. 317. C
 Potus materia rei medica. ad Thras. 2°. 106. A
 Potus, & cibus quomodo sint medicinalia. 2°. de sa. tuen. 2°. 68. B
 Potus natura debet sciri secundū Rationales. de sect. Isa. 16. D
 Potuum ratio habenda. 6°. de sa. tu. 2°. 101. A
 Potus quomodo desideratur. 6°. de lo. af. 4°. 38. A
 Potus defectum percipit uētriculus per neruū. 9°. de usu part. 1°. 174. G
 Potum, & cibum appetens uentriculi cupiditas animale officium est. 6°. de locis affectis. 4°. 37. H
 Potus appetitus habet tot species quot fames. 1°. de symp. caus. 3°. 18. D
 Potus paucioris appetitus ostēdit futurā aegritudinē. ars med. Isa. 67. F
 Potus pluris appetitus ostēdit futurā aegritudinē. ars med. Isa. 67. F
 Potus quando magis desideratur. 1°. de symp. caus. 3°. 18. B
 Potū cur appetat plurimū melācholici. de mel. ex G. R. et P. Sp. 109. D
 Potus inappetentia quæ. 1°. de symp. caus. 3°. 18. D
 Potus diminuta appetentia quæ. 1°. de symp. caus. 3°. 18. D
 Potus uitiosa appetentia quæ. 1°. de symp. caus. 3°. 18. D
 Potus facultatis fatiscens. de puls. ad Tyro. 4°. 44. F
 Potum, aut cibum non petunt animo uacillantes. 1°. de dif. resp. 3°. 60. A
 de Potu somnium quid significet. de præfag. ex in som. sum. 4°. 213. D
 Potus, & cibus trahatur à uētriculo uillis rectis. 4°. de usu p. 1°. 137. A
 Potus seruari potest longo tempore in uētriculo. 6°. de lo. af. 4°. 38. A
 Potus diutius quā par est in uētriculo manere potest siti infectatis. 6°. de locis affectis. 4°. 38. B
 Potus qui et cur facit remorari excrementa i uētre. 1°. de sa. tuē. 2°. 68. A
 Potus, et cibus expellū à uētriculo uillis trāuersis. 4°. de usu p. 1°. 137. A/B
 Potus, & cibus per fauces descendit. 2°. de sem. 1°. 340. C
 Potus it per collum. 11°. de usu par. 1°. 186. B
 Potus si ingredit guttur strāgulatiōes, et tusses excitant. intr. Isa. 54. C
 Potus qui sumitur quomodo non eat in thoracem. 4°. de usu p. 1°. 137. B
 Potus ad pulmonē fertur fm Platonē. 8°. de dec. Hipp. 1°. 278. H
 Potus aliqua portio exudat ad pulmonē. 8°. de dec. Hipp. 1°. 278. H
 Potus semper percolatur per asperam arteriam ad pulmonem uel parū uel multum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. E
 Potus affatim influens tussire facit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. E
 Potus cur uenit in nares. in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 136. C
 Potus exit per intestina. 6°. de lo. aff. 4°. 37. G
 añ Potū, & cibū clara est uox post minus clara. de uo. & anh. Sp. 61. G
 ob Potum fit uox rauca. de uoc. & anh. Sp. 61. G
 Potus modus. ars med. Isa. 68. F
 Potibus in congrua mensura utendum. de assuetud. 2°. 61. G
 Potus hyemis quantus, & qualis. de ren. affe. dig. & med. 7°. 195. B
 Potus ueris. de ren. aff. dign. & med. 7°. 195. C
 Potus æstatis. de ren. affect. dig. & med. 7°. 195. C
 Potus multus dandus est his, qui habent aluum siccam, è cōtra his qui humidam. com. 4°. aph. 83°. Ex. 37. B
 Potus an debeat dari sitiētibus, et qñ, et quō. cō. 5°. aph. 27°. Ex. 40. A
 Potum accipiat corpus exiccatum. ad Thras. 2°. 104. F
 Potus modus in siccis qualis. 7°. meth. me. 7°. 45. G
 Potus quomodo alteret corpus. fin. med. Isa. 68. C
 à Potu quomodo abstinendum temperato. 2°. de sa. tuen. 2°. 73. F
 à Potu per quindecim dies abstinerunt quidam Galeni iusu. in 6°. de mor. uulga. com. 4°. 3°. 180. G
 Potu multo se explentes quid incurrant. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 191. D
 Potu qui se repleuerunt illis casus est deterrimus. de uict. rati. in morbis acutis, commen. 4°. 7°. 145. D
 Potus ualidus qui. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 192. G
 Potus fm naturā utentiū dari debet. de bon. & ui. suc. 2°. 38. H
 Potus diuersi in diuersis hominibus. 7°. meth. me. 7°. 46. C
 Potus consuetus minus molestat incōsuetu. com. 2°. aph. 50°. Ex. 19. B
 Potus consueti etiam prauī facile feruntur. de uic. rat. in morbis acutis,

commentario 2°. 7°. 121. A
 Potus inconsumti etiam boni difficulter feruntur. de uictus ratio. in mor. acu. commen. 2°. 7°. 121. A
 Potus naturam aduentitiā efficit in stomacho. cō. 2°. aph. 50°. Ex. 19. B
 Potus aquæ pulsus qui. de puls. ad Tyro. 4°. 44. E
 Potum frigidum qui cauere debent. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 99. A
 Potum frigidum qui sumere debent. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 99. A
 Potus lactucarum somnum conciliat. 2°. de loc. af. 4°. 14. A
 Potus calidarū aquarū somnum conciliat. 2°. de lo. af. 4°. 14. A
 Potus habentium calidum uentrem inferiorē cum acribus deiectionibus. de uic. ra. in morb. acu. cō. 4°. 7°. 149. C
 Potus minor copia datur aluum supra modum humidum habentibus in quibus uero siccior est contra. com. 4°. aph. 83°. Ex. 37. B
 Potus uini pulsus qui. de puls. ad Tyr. 4°. 44. E
 Potus uini intempestiuus quos pulsus faciat. 1°. de dignos. puls. 4°. 73. C
 in Potu stomachicis uinum prodest quod unusquisq; libenter bibit. 8°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 192. D
 Potus lactis equini. de aer. aqu. & loc. 2°. 5. D
 in Potibus piper album puluerizatum assumat senex qui cibis obstruentibus sit usus. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. D
 Potus qui non conueniant à balneo. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. C
 Potus crudos reddit uigilia fortis. de uic. ra. i mor. acu. cō. 2°. 7°. 125. B
 à Potu & à cibo morbi quales. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 101. D
 ex Potibus, aere, & cibus quid habeat iecur. 10°. meth. med. 7°. 64. F
 Potus dulces obsunt iecori, & lienī inflammatis. 2°. de ali. fac. 2°. 17. F
 Potus potest facere profluuium alui. com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
 Potus quam leuitatem intestinorū sanet. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Potus recenter assumptus corrigitur ab euacuatione. ars med. Isa. 70. D
 Potus habent uim emplasticam. 5°. meth. me. 7°. 31. E
 Potus solus qñ dat in acutis. de uic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 133. D
 Potus tenuissimi uictus apud Hippocratē qui. de frac. cō. 2°. 7°. 235. H
 Potus salubris ad sanitatem perpetuam. de dyn. Sp. 20. B
 Potui quæ narcotica sunt non sunt danda. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. C
 Potibus uenenosis resistit agaricum. de simp. me. Sp. 80. E
 pro Potu Syrupus de melle. secretorum. Sp. 102. E
 ex Potu aliquid tendit cum sanguine, quod & per urinas, & per sudorem, & per insensibilem transpirationē meat. de atra bile. 1°. 34. D
 Potus qualis ad urinam ciendam. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. C
 Potui qñq; similis est urina. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 192. A

PRAECEDENTES

causæ quæ. introduct. Isa. 52. B/4°. 2°. 82. E
 de san. tuen. 2°. 82. E
 PRAECEPTOR qualis esse debet. de cuiusq; ai pec. not. 2°. 57. C
 ex Praeceptoribus addiscere melius, quā ex libris. 3°. de loc. aff. 4°. 15. A
 sub Praeceptoribus malis tempus perditur. 8°. meth. me. 7°. 52. B
 in Praeceptores pessimos incidentium infelicitas dolenda. de bonitate & uitio succorum. 2°. 34. B
 à Praeceptoribus quæ danē discipulis sunt examinandæ. de cuiusq; animi pecc. not. atq; med. 2°. 57. C
 Praeceptorem in re medica habere oportet exptū. 2°. de cris. 4°. 133. G
 Praeceptor Galeni Pelops. de musc. diffec. 1°. 46. E
 Praeceptores Galeni Quintus & Satyrus. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 134. D
 Praeceptorem interrogauit Galenus adolescēs. de mult. 3°. 80. B
 Praeceptores multos contēpsit Galenus adolescens. de cuiusq; 2°. 57. C
 Praeceptorem in quibus arguit Galenus. de mult. 3°. 80. B
 PRAECEPTA in quibus consistunt. de opt. sect. Isa. 20. B
 Praecepta ad pricipia referunt ut subditi ad principē. d opt. sec. Is. 19. G
 Praecepta uia si sint uera, multa paucis docēt. 2°. de ali. fac. 2°. 24. C
 Praecepta uia si sint falsa multū sunt pnitiosa. 2°. de ali. fac. 2°. 24. C
 Praecepta medica omnia debent esse uera, utilia, consentanea principijs. de opt. sect. Isa. 19. F/G
 Praeceptum utile quo modo agnoscat. de opt. sect. Isa. 20. A
 Praeceptorū oium salutarū semita est Hippocrates. 7°. met. me. 7°. 43. C
 Praecepta illa uera esse asserunt empirici, quæ constituuntur ab experientia. Galeno uero adeo numerosa praecepta inuenta esse rōne uidetur: quorū tamē de ueritate iudicium facimus, pro ut stabiliuntur ab experientia, & fidem accipiunt. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 101. G
 Praecepta eadem de iisdem rebus intelligenda esse colligitur. in prognostica comment. 2°. 4°. 198. E
 PRAECINCTVS quidam, & acribus usus priapismo laborauit. 6°. de locis affectis. 4°. 42. F

PRAECISIO species diuisionis chirurgiae.introd. Isa.59.E
Præcisio in quibus fiat locis.introd. Isa.59.E
ad PRAECLVSIONEM uesticæ probatissima antidotus. de dy-
 namidijs. Sp.29.A
PRAECONES idigēt uehemēti ispiratiōe.2°.de mo.mus.1°.316.C
Præcones præparant materiā uoci.8°.de ana.adm. 1°.101.F
Præcones cur multis utantur balneis, et cibos lenes, et laxantes edant.
 7°.de comp.me.se.loc. 5°.177.E
PRAECOGNITIO an sit.de const.ar. Isa.41.G
Præcognitio futurorum in quibus.de const.ar. Isa.41.H
Præcognitio duplex ex signis iudicatorijs.com.1°.aph.12°. Ex.6.D
ad Præcognitionem capita magna.com.4°.aph.71°. Ex.35.C
Præcognitiones fiunt diligentiores si medicus separet quod ab extrinse-
 ca causa fit, et non ratione morbi.com.3°.aph.5°. Ex.20.C
ad Præcognitionem eorum quæ circa ægrum futura sunt, quid exigat-
 tur.com.6°.aph.5°. Ex.46.G
Præcognitio, et curatio exterioribus rumpitur.cō.1°.apho.1°. Ex.3.B
Præcognitiones cur non sunt certæ.com.2°.aph.19°. Ex.14.C
Præcognitio certa nō fit à casibus extrinsecis.cō.4°.aph.41°. Ex.32.D
Præcognitiones in acutis non omnino sunt certæ, sed bene in longis mor-
 bis.com.2°.aph.19°. Ex.14.C
PRAECOGNOSCENS bonus medicus raro aberrat. commenta-
 rio 2°.aphorif.19°. Ex.14.C
PRAECORDIA, et septum transversum idem appellauerunt an-
 tiqui.in prognost.com.1°.4°.194.H/de na. et ord.cu. Sp.42.A
Præcordia quæ.3°.de decret.Hipp.241.G/6°.266.H/7°.267.A/8°. 1°.278.C/1°.de diff.feb. 3°.34.G
Præcordia pprie, et improprie quæ.in 3°.de mor.uul.cō.2°. 3°.128.E
Præcordia ubi sita.6°.de decret.Hip.263.F/8°. 1°.278.G
inter Præcordia, et umbilicū pars qualis censenda.6°.de decr.1°.261.D
Præcordiorū musculi mouent ad motum respiratoriorum organorum.
 1°.de diff.resp. 3°.59.H
Præcordiorum Abscessus.6°.de comp.me.per gen. 5°.262.F
in Præcordijs existentem multam aquam nequeunt curare malagmata.
 8°.de comp.me.sec.loc. 5°.197.B
Præcordia celerius pertrāsens aqua optima est.1°.de sa.tuē. 2°.67.A
Præcordiorū Consensus unde.in 3°.de mor.uul.com.2°. 3°.135.D
Præcordia trahūt in cōsensum cerebrū.de mel.ex G.R.et Po.Sp.109.B
Præcordiorum sub mollis Cōtentio quo modo intelligatur.in 1°.de mor-
 bis uulgaribus.com.3°. 3°.121.G
Præcordiorū cōtentio submollis qd.in 3°.de mor.uulg.cō.1°.3°.130.D
ad Præcordiorum distentiones.7°.de compo.me.sec.locos.185.H/8°. 193.A/9°.199.A/E/10°. 5°.207.F
ad Præcordia, uel iugulū mittit dolorē pleuritis.5°.de loc.af. 4°.31.D
ad Præcordia pleuritis.2°.de dif.puls. 4°.57.B
ad Præcordia cur qñq; attingit dolor pleuriticorū.2°.d lo.af.4°.11.C
Præcordia cum dolore extensa quid significet.3°.de crisi. 4°.144.F
supra Præcordia dolores indicāt purgationes p superiora fieri debere,
 infra per inferiora.com.4°.aph.18°. Ex.29.B
ad Præcordiorum dolores.7°.de compo.medicamen.se.loc.182.G/7°. 5°.266.G
de comp.medi.per gen. 5°.266.G
ad Præcordia indurata uisceris inflāmatiōe.6°.d cōp.m.p ge. 5°.263.B
Præcordiorū durtiē tollens.6°.de cōp.me.per gen. 5°.263.B
Præcordia quo modo eleuantur in cruditatibus cibos postridie eructan-
 tibus.de sal.die. 2°.43.A
ex Præcordijs febres malæ.in 3°.de mor.uul.com.2°. 3°.135.A
in Præcordijs ubi est Grauitas, capparex ex oxymelite cōueniunt.14°. 7°.91.H
methodi medendi. 7°.91.H
in Præcordiorum dextera parte respirādi grauitas quid significet.2°. 4°.12.H
de locis affectis. 4°.12.H
Præcordia Inflāmata quid faciāt.in 1°.de mor.uul.com.3°. 3°.121.G
Præcordiorū musculorū phlegmon ab ignaris existimatur iecoris, et
 ita relaxantia adhibent.11°.meth.me. 7°.72.F
Præcordiorum musculi inflāmati non possunt in ferre mortem.in pro-
 gnostica commen.1°. 4°.196.B
circa Præcordia pellicula aliqua, aut musculus, quibus inflāmatu est,
 his paruus, et densus sit spiritus.2°.de dif.feb. 3°.65.H
Præcordia quō se habent in inflammatione septi transversi.in 1°.de mor-
 bis uulga.commen.3°. 3°.121.G
in Præcordijs inflāmatio quō curetur.2°.de cōp.me.se.lo. 5°.137.G
ad Præcordiorū phlegmonas æsypi ceratum.14°.meth.me. 7°.88.G
sub Præcordijs inflāmationes quō finiant.3°.de crisi. 4°.139.E

ad Præcordia inflāmata.8°.de comp.me.se.loc. 5°.193.B
Præcordiorum inflatione uexatis epithymū dabis.de sim.me. Sp.84.A
Præcordia Intenduntur cerebro.affecto.5°.de lo.aff. 4°.31.H
in Præcordijs œdema quo modo curetur.13°.meth.me. 7°.88.D
in Præcordijs Palpitationes sunt motus non naturales.de ijs, quæ in me.
 fi.commen.3°. 7°.222.E
Præcordiorū palpitatio signū delirij.in 1°.de mor.uul.cō.3°. 3°.121.G
Præcordia Retracta iudicationis signū.1°.de art.cu.ad Glau.7°.100.D
Præcordiorum Sudores à partu.de med.fac.par. 7°.169.B
ad Præcordiorum Tensiones.7°.de comp.me.per ge. 5°.265.B
Præcordiorum dextrae partis Tumor significat iecinoris affectum, sini-
 stræ uero lienis.5°.de loc.aff. 4°.6.B
ex Præcordijs morituri quibus cognoscantur.de dyn. Sp.26.C
i Præcordijs cucurbita sistit sāguinē nariū.5°.me.m.30.E/15°. 7°.85.B
Præcordiorū musculi nō sūt admouēda adstrigētia.11°.met.me. 7°.73.B
Præcordijs semper calida applicanda.intro. 15.55.F
Præcordia calefacere quibus tutū, et quibus nō.11°.meth.me. 7°.72.A
circa Præcordia calefactio iuuat in tertianis.1°.de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°.97.E
Præcordijs impositum refrigerans facit difficultatē respirandi.10°.me-
 thodi medendi. 7°.65.C
Præcordia siccant panis ex melle.10°.meth.me. 7°.64.B
ad Præcordia epithema in febre synocha.de dyn. Sp.33.C
Præcordiorū unctio in febre synocha.de dyn. Sp.33.C
Præcordia unguento nardino conficauit Galenus. de præcognitione ad
 Posthumium. 4°.217.F
Præcordiorum cura in melancholicis.de mel.ex G.R. et Pos. Sp.110.B
p Præcordijs fomenta in melancholicis.de mel.ex G.R. et P. Sp.110.B
ad Præcordia.8°.de comp.me.se.loc. 5°.196.D
ad Præcordiorum passionē remedia de dyn. Sp.26.C
PRAECOCIA armeniāci præstantiora.2°.de ali.fac. 2°.19.E
Præcocia humida, et aquosa.1°.de ali.fac. 2°.8.C
Præcocia non possunt siccari.de bon. et ui.suc. 2°.36.H
Præcocia refrigerata exhibentur.de bo. et uitio suc. 2°.39.B
Præcocia non faciunt ad sanitatem.de atten.uic. 2°.45.H
Præcocia conueniunt epilepticis.de puero epilep. 7°.180.C
PRAECYSTODIA dicta curatio ē quodā mō.1°.de dif.f. 3°.32.F
PRAEDICAMENTA diuidere ē logicæ initiū.2°.me.m.7°.15.E
in Prædicamētis hō sit exercitatus p pulsibus.2°.de dif.puls. 4°.57.H
in Prædicamētis quæ sint, et quo mō differant.2°.de dif.puls. 4°.58.G
Prædicamentum qualitatis quibus cōmune.2°.de dif.puls. 4°.58.A
Prædicamento ad aliquid quæ attribuant in pulsu.2°.de dif.p.4°.58.A
PRAEDICIMVS illa quæ sunt in aīa.in 1°.pr.cō.1°. 4°.160.G
Prædicere gloriosum et splēdidum est.de art.com.3°. 7°.281.D
Prædicere debet medicus, et tūc est immunis à culpa.12°.met.me.7°.75.H
Prædicere quo modo debeat Medicus.de const.ar. Isa.41.H
Prædicēda nō sunt quæ iterū dici debent.cō.1°.aph.12°. Ex.6.F
quæ Prædicēdi ansam medico præstent.de na. et ord.cuiusl. Sp.42.E
Prædicere quō faciunt oblata.in 1°.de mor.uul.com.3°. 3°.117.C
Prædicebat Galenus diuinandi arte, non medicinæ scientia.2°.de diffe-
 rentijs febrium. 3°.38.B
in Prædicēdo semp debemus ēē cōpotes uoti.in 1°.pr.c.2°. 4°.169.D
PRAEDICTIO quid fin.me.15.46.A/in 1°.pr.cō.1°. 4°.160.G
Prædictio quid proprie sit.in 1°.prorrh.com.1°. 4°.160.G
Prædictio, et prænotio sunt ad artem necessaria secundum Hippocra-
 tem.bre.denot.dogm.Hipp. 1°.231.D
Præditiones cur utiles.in 6°.de mor.uul.com.4°. 3°.180.G
Præditionis usus qui sit.in prognost.com.3°. 4°.208.A
de Prædictiōibus liber nō ē Hippocratis.de præco.ad Poslh. 4°.215.E
Præditionum liber, et præditiones coacæ scatent erroribus.in 3°.de
 mor.uul.commen.2°. 3°.134.G
in Prædictiōnū libro quid agat Hippocrates.3°.de dif.feb. 3°.73.F
Prædictio ostēdit Medicum uacare culpa.de const.ar. 15.41.A
Prædictio debet esse aut semper uera, aut mentiri raro.in 6°.de morbis
 uulg.commen.1°. 3°.157.H
Prædictiōes ueræ sūt eclipsiū, horologiorū, clepsidarū. d lib.p. Isa.13.F
Prædictio abscessus ab urinis quando.de uri.sign.ex Hip. Sp.78.H
PRAEDICTIVA pars honoratissima.1°.de dign.puls. 4°.70.C
PRAEFATIONIBVS non utitur Hippocrates. in prognostica.
 commentario 1°. 4°.189.C
PRAEFERRENT cur cœnā prædio antiqui.de dif.cōt. Sp.72.B
PRAEFOCATIO matricis quō fiat.de uti.resp. Sp.63.B
 a a a iij Præfocatio fit

Præfocatio fit magis à semine retento quàm à mēstruis. 6°. de lo. af. 4°. 39. G
 Præfocationis symptomata qualia, et cur. 6°. de lo. af. 4°. 41. B
 Præfocationis pulsus qualis. de puls. ad Tyr. 4°. 46. C
 Præfocationis uteri curatio. de pass. mul. Sp. 95. F
 PRAEFOCATAE in frigidantē uniuerſim. 6°. de lo. af. 4°. 39. F
 in Præfocatis mulieribus cur corpus refrigeret. 6°. de lo. af. 4°. 40. D
 in Præfocatis cur spiratio impediatur. 6°. de lo. af. 4°. 41. A
 Præfocatae an spirent ut deprehendatur lanæ flocculi ponuntur ante os,
 et poculum ponunt super uentriculum. 6°. de lo. af. 4°. 39. E
 PRAEFOCANTVR uiduæ potissimum. 6°. de lo. af. 4°. 39. F
 Præfocentur cur uiduæ. 6°. de lo. af. 4°. 39. F
 PRAEGNANTES quæ mulieres possint fieri, et quæ non. com=
 men. 5°. aph. 62°. Ex. 43. E
 in Prægnantibus an restet semen. 1°. de sem. 1°. 328. H
 Prægnans mulier quo modo cognoscatur. com. 5°. aph. 61°. Ex. 43. D
 Prægnantis notæ. 6°. de lo. aff. 4°. 41. B
 Prægnantem fœminam aliquantum significat urina alba sine febris. de
 dynamidijs. Sp. 35. D
 Prægnantium pulsus qui. de puls. ad Tyr. 4. 4. C/3°. de caus. p. 4°. 97. D
 Prægnantium spiratio quæ. 6°. de lo. af. 4°. 40. E
 Prægnans habet os uteri compressum. com. 5°. aph. 54°. Ex. 42. F
 in Prægnantibus quo modo compressio uteri differt ab inflammatione.
 commentario 5°. aph. 54°. Ex. 42. F
 Prægnantes in principio conceptus sentiunt uterum in se ipsum concur=
 rere. 3°. de na. facul. 1°. 302. H
 Prægnans habet tumorem, qui extenditur usque ad ilia, tamen non habet
 ileon. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 in Prægnante tumor uteri quandoque intestina gracilia potest comprimere
 atque angustare. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 Prægnantis matricis collum ne specilli quidem acumen ingreditur. 15°.
 de usu partium. 1°. 213. A
 in Prægnante nec styli mucro os uteri ingrediatur. 2°. de symp. c. 3°. 21. B
 in Prægnantibus quomodo se habent muscoli epigastrii. 2°. de mo. m. 1°. 316. F
 Prægnans si marem gerat, bene colorata est, et contra fœminam. com=
 men. 5°. aph. 42°. Ex. 41. D
 in Prægnantibus nunquam est sanguis ille purus sed alijs humoribus mistus.
 de nat. hum. com. 1°. 1°. 31. D
 à Prægnantis uenis alimentum auget ipsum fœtum. 2°. de sem. 1°. 338. G
 de Prægnante sanguis optimus cur tendit ad fœtum, et non ad lac. 1°. de
 sanitate tuenda. 2°. 66. B
 in Prægnantibus lac quo modo. 14°. de usu par. 1°. 207. C
 Prægnantes quales mammas habere debent. com. 5°. aph. 52°. Ex. 42. B
 Prægnantes quæ nondum fuerunt mulieres cur mamma illis contractæ.
 6°. de locis affectis. 4°. 42. H
 in Prægnantibus cur māmæ quæque implentur. 14°. de usu par. 1°. 207. C
 in Prægnantibus cur māmæ quæque gracileſcant. 14°. de usu p. 1°. 207. C
 Prægnante nutrice nihil deterius. 1°. de sa. tuen. 2°. 66. B
 Prægnantes quæ appetant. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. H
 Prægnantes cur extranea appetant. 1°. de symp. caus. 3°. 18. C
 Prægnantes edunt cibos præter naturam. 6°. de lo. af. 4°. 41. B
 in Prægnantibus quomodo fiat pica. fin. med. Isa. 49. H
 Prægnantes quanto tempore habent citam. 1°. de symp. caus. 3°. 18. C
 Prægnantes cur prauis humoribus implentur. in 3°. de morbis uulgarib=
 bus, com. 3°. 3°. 148. D
 de Prægnantis uictu egit Plato. 5°. de decret. Hipp. 1°. 257. D
 Prægnantes ægræ quomodo cibandæ. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 126. F
 Prægnans ob plures causas potest abortum parati. cō. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Prægnans solo tonitruo, et horribili spectaculo uiso infantem eiecit. de
 theria. ad Pisonem. 5°. 94. D
 Prægnantes tenues præter naturam abortiunt priusquam crassescant.
 com. 5°. aph. 44°. Ex. 41. F
 Prægnans misso sanguine ex uena abortit, præsertim si fœtus sit maior.
 com. 5°. aph. 31°. Ex. 40. D
 Prægnans habet periculum abortus si alius plurimum profluat. com=
 mentario 5°. aph. 34°. Ex. 40. E
 Prægnans si habeat mammas graciles, repente abortit. commentario 5°.
 aphorismo 37°. Ex. 40. H
 Prægnans quæ geminos gerat si mamma dextra gracilis fiat abortit ma=
 rem, si sinistra, fœminam. com. 5°. aph. 38°. Ex. 41. A
 Prægnantes quæ corrupturæ sunt fœtus ijs mammae extenuantur si uero
 rursus duræ fiant, dolor aut mammas, aut coxas, aut oculos, aut ge=
 nua infestabit, et non corrumpent. cō. 5°. aph. 53°. Ex. 42. C

Prægnanti si tentio supuenerit, facit abortum. cō. 7°. aph. 27°. Ex. 55. I
 Prægnantes qua tempestate maxime patiuntur abortum. commenta. 3°.
 aphorismo 12°. Ex. 21. F
 Prægnans quæ secundo, tertio, aut quarto mense abortit propter quid
 abortiat. 6°. de loc. aff. 4°. 41. E
 Prægnantes quæ abortiunt sine occasione manifesta, habent in acetabulis
 uteri muccorem. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Prægnantes quæcumque à febris corripiuntur et fortiter caleſcunt sine
 occasione manifesta, difficulter pariunt, et cum periculo aut abortu
 facientes periclitantur. com. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 Prægnantē capi ab aliquo acuto morbo letale est. cō. 5°. aph. 30°. Ex. 40. C
 si Prægnantis in utero sit erysipelas letale est. cō. 5°. aph. 41°. Ex. 41. E
 Prægnantis quæ non est aborta, cum multis symptomatibus uexaretur,
 casus. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 126. E
 Prægnantes cur quandoque sanguinem excernant. 6°. de lo. aff. 4°. 41. D
 Prægnans si multum purgetur, impossibile est fœtum esse sanum. com=
 men. 5°. aph. 60°. Ex. 43. D
 Prægnantes quare, et quando sint purgandæ. cō. 4°. aph. 1°. Ex. 27. A
 Prægnantes purgare turgente materia à quarto mense usque ad septimū,
 minus uero has, recentiores autem, et seniores uereri oportet. com=
 men. 5°. aphorismo 29°. Ex. 40. C
 Prægnantibus medici non possunt aliquod ualidū auxilium adhibere, aut ex
 quisiſta uictus ratione in ipsis uti. com. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 Prægnantis casus. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 122. F
 Prægnans, lege Grauida.
 ad PRAEGNATIONEM optimum fomentum est rapa. de sim=
 plic. medicam. Sp. 89. F
 PRAEIMMORARI quid significet. 4°. de decre. Hipp. 1°. 253. B
 PRAEINCIPIENS, siue procatactica causa quæ. 1°. de differen=
 tijs febrium. 3°. 33. D
 PRAEIVDICANTVR difficulter morbi longi. in prognostica.
 commentario 3°. 4°. 207. E
 Præiudicantur facile acuti morbi. in progn. com. 3°. 4°. 207. E
 Præiudicari possunt quartanæ, ut tertianæ. in prog. com. 3°. 4°. 207. F
 PRAEMIGENES primus peripateticus. 5°. de sa. tuen. 2°. 93. F
 Præmigenes Mitylenæus nisi lauisset, febricitabat. 5°. de sa. tuen. 2°. 93. E
 PRAEMISSAE debent semper probari. 2°. de decre. 1°. 238. F
 PRAENOSCERE sanguinem fluxurum quibus non est difficile.
 1°. de arte cu. ad Glauc. 7°. 100. E
 Prænoscendæ sunt affectiones futuræ. in progno. com. 1°. 4°. 189. D
 Prænoscendæ sunt causæ procatacticae, et accidentia euidencia. in pro=
 gnostica. com. 1°. 4°. 189. D
 Prænoscendus quo modo sit sudor criticus. præſag. exper. cōf. Sp. 77. F
 PRAENOTIONIS diuisio secundum Hippoc. bre. den. dog. 1°. 231. D
 Prænotionis optimum principium. 1°. de cris. 4°. 125. G
 Prænotionis uerba propria sunt expectare, sperare, timere. 3°. de diffe=
 rentijs respirationibus. 3°. 73. E
 Prænotiones non sunt ex numero eorum, quæ raro fiunt, sed quæ semper,
 uel plurimum. de uic. ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 141. F
 Prænotionis usus potissimum in his quæ mouentur per tertium. ad eos
 qui de typ. scrips. 3°. 92. B
 Prænotio, et prædictio sunt ad artem necessaria secundum Hippocratem.
 bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 Prænotio ad curationem necessaria est. de uic. ra. in m. acu. c. 1°. 7°. 108. D
 Prænotio est per curationem. de uic. ra. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 108. D
 Prænotionem, et dignotionem curatio consequitur. 10°. meth. me. 7°. 64. B
 Prænotio uel dignotio non est finis artis, sed curatio. de uictus ratione in
 morbis acut. com. 1°. 7°. 108. E
 ad Prænotionem nihil facit scire qui et quot muscoli moueant linguam.
 17°. de usu partium. 1°. 221. E
 Prænotionum liber est Hippocratis. 3°. de dif. resp. 3°. 69. E
 Prænotionum liber quibus careat. 3°. de dif. resp. 3°. 73. C
 PRAEPARANDA est materia, potissimum si elleborum dederis,
 et quomodo. quos purg. oportet. quib. med. et quo temp. 5°. 88. D
 Præparandum primo corpus uenæ sectione, medicamento, uel utroque.
 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. C
 Præparanda quomodo sit pars scarificanda. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Præparandus quomodo sit locus cui applicandæ hirudines. de cuc. scar. 6°. 4. C
 PRAEPARATIONVM differentia. 3°. de ali. fac. 2°. 26. C
 Præparatio quæ facit substantiam tenuem. 6°. de cōp. me. p. ge. 5°. 256. F
 Præparatio ante purgationem qualis fieri debet in crassis humoribus. de
 dynamidijs. Sp. 20. D

Præparatio sumpturi

Præparatio sumpturi elleborū. quos purg. opor. quib. med. 5^a. 88. D
 Præparatio fieri nō pōt materia urgente. quos purg. op. q. b. me. 5^a. 88. H
 Præparatio, & rectificatio spiritus antequā cor ingrediatur fit in pul-
 mone. de ana. uiv. Sp. 47. C
 PRAEPARATORIAE exercitationis cōtinui, & uehementes
 motus sunt proprii. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. E
 Præparatoria exercitatio corpus cogit. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. E
 Præparatoria exercitatio sola raritati medetur. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. E
 PRAEPARATA materia nō existēte si quis purget quæ mala se-
 quuntur. quos purg. op. 5^a. 88. D
 Præparata male non coquūtur probe in corpore. 4°. de sa. tu. 2^a. 88. B
 Præparat medicamentū sub canicula. 4°. de cōp. med. per ge. 5^a. 241. D
 PRAEPOLLENT dextræ partes leuis, superiores inferioribus
 secundum Hippocratem. bre. denot. dogm. Hip. 1^a. 231. C
 PRAEPONENDI sunt in fundo stomachi cibi duræ, & tardæ di-
 gestionis. de diff. cont. Sp. 71. H
 PRAEPTIVM quod. intr. 1^a. 53. D
 Præputiū mariū in foeminis muliebri cunnū efficit. 2°. de sem. 1^a. 339. D
 Præputium cur circa pudenda. 11°. de usu par. 1^a. 190. C
 Præputium occlusum quibus aperiatur. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. G
 Præputium quot causis sit breuius. 14°. meth. med. 7^a. 92. A
 Præputium quando deest quid agendum. 14°. meth. me. 7^a. 91. H
 in Præputio quæ sunt inueterata ea probe cicatrice includit anethum.
 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
 pro Præputij fulcimento charta utebat Galenus. 14°. met. m. 7^a. 96. A
 Præputijs pudendorum accidentibus ulceribus conuenit cucurbita usta
 sicca. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. H
 Præputium non potest consolidari. 3°. meth. med. 7^a. 16. E
 Præputium quando incidendum. intr. 1^a. 60. A
 Præputium quandoq; aufertur. de diff. mor. 3^a. 4. G
 PRAESAGIRE unde poterimus. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. C
 Præfagisse de quibus Galenus se iactat. 3°. de diff. pul. 4^a. 60. G
 de Præfagiendo scripsit Hippocrates. 5°. de san. tuen. 2^a. 93. C
 Præfagienda quō sint præsentia, præterita, & futura. in 1^m. de morbis
 uulg. com. 2°. 3^a. 112. E
 ad Præfagiendū multū facit loci forma. i. 1^m. d. mor. uul. cō. 3°. 3^a. 117. E
 ad Præfagiendum facit cōsuetudo. in 1^m. de mor. uulg. com. 3°. 3^a. 117. F
 in Præfagiendo, et curando semper Galenus se exercuit. in 6^m. de mor.
 uulg. com. 2°. 3^a. 167. A
 Præfagitionis sūma i morituris, et cōualituris q. in pg. c. 2°. 4^a. 198. D
 ad Præfagiendū ualet distictio princeps pars pulsus. 2°. d. dig. p. 4^a. 75. A
 PRAESAGIA putabāt diuinationē medici qdā. de cau. p. 3^a. 95. E
 Præfagia liber proprius Hippocratis. in 3^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 131. C
 de Præfagijs liber Hippocratis exactum opus. in 6^m. de morb. uulgari.
 comment. 2°. 3^a. 169. B
 de Præfagijs ex pulsibus liber præcedit librum prognosticorum. in p-
 gnost. com. 1°. 4^a. 191. H
 post Præfagiorum librum liber de diebus decretorijs sequitur. in pro-
 gnostica com. 1°. 4^a. 196. C
 Præfagiū de egrotante. de med. fac. par. 7^a. 174. H
 Præfagia uera quas habeant conditiones. de const. ar. 1^a. 41. H
 Præfagia ex aeris temperamento. in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 117. D
 Præfagia ex uictus ratione sumuntur. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 117. F
 Præfagia dant uitæ instituta. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 117. F
 Præfagia faciunt somnia, uigilia, & insomnia. in 1^m. de morbis uulgarib.
 comment. 3°. 3^a. 117. H
 Præfagium in febricitantibus. de med. fac. par. 7^a. 172. D
 Præfagia ex pulsibus unde. 2°. de dignof. puls. 4^a. 77. F
 PRAERVBRVM à subrubro differt. in 1^m. pror. cō. 1°. 4^a. 167. F
 PRAESCIENDA quæ de futuris. 4°. de præf. ex puls. 4^a. 121. F
 ad Præscienda futura qui peritissimus. 4°. de præf. ex puls. 4^a. 121. H
 PRAESCIENTIA est de præsentibus, & futuris. 1°. de præfag.
 ex pulsibus. 4^a. 104. B
 PRAESCIERE et prædicere quæ futura sunt debet qui remedio ma-
 gno uti uult. 10°. meth. med. 7^a. 64. B/C
 de PRAESSENTIBVS, præteritis, & futuris, est præscientia, et
 & prognosticatio. 1°. de præf. ex pul. 4^a. 104. B
 de Præsentibus est dinotatio. in progn. com. 1°. 4^a. 190. H
 Præsentia, præterita, & futura quo modo præfagienda. in 1^m. de morb.
 uulg. com. 2°. 3^a. 112. E
 tanq̃ Præsentia uates dicit præterita. in progn. com. 1°. 4^a. 189. H
 Præsentia præsentium signa. fin. med. 1^a. 46. B

Præsentia præteritorum signa. fin. med. 1^a. 46. B
 Præsentia futurorum signa. fin. med. 1^a. 46. B
 Præsentium cognitio est affectuū inuentio. 4°. de præf. ex p. 4^a. 121. F
 Præsentis rei est curatio. 4°. meth. med. 7^a. 24. B
 Præsentium est historia. de opt. sect. 1^a. 23. A
 PRAESENTIRE unde dicatur. in progn. com. 1°. 4^a. 189. F
 Præfensio quid. in 1^m. pror. com. 1°. 160. G/in pgn. com. 1°. 4^a. 189. C
 Præfensio quid apud medicos. in progn. com. 1°. 4^a. 190. B
 Præfensio est prouidentia, & unde dicatur. in progn. com. 1°. 4^a. 189. F
 Præfensio duplex. in progn. com. 1°. 4^a. 190. A
 Præfensio maxime ex tribus. de const. ar. 1^a. 42. B
 in Præfensione continetur sensio. in progn. com. 1°. 4^a. 190. A
 PRAESEPIOLA. quid fin. med. 1^a. 44. D
 PRAESERVATIO quid proprie sit, ex quibus conueniat. com-
 ment. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 Præseruationi, et curatiōi nō habemus nomē. c. 2°. ap. 22°. Ex. 15. C
 in Præseruatione uenæ sectio fiat uere. præfag. exper. conf. Sp. 78. D
 Præseruatiua pars medicinæ salubris. de subf. emp. 1^a. 32. A
 Præseruatiua causa triplex. ars med. 1^a. 71. D
 Præseruatiua euacuatio quæ uocetur. de assuet. 2^a. 62. A
 Præseruatricis quæ. intr. 1^a. 51. C
 Præseruare quid sit. 4°. meth. med. 7^a. 24. E
 Præseruauit Galenus plures, qui singulis annis ægrotabāt, uere eos eua-
 cuans. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 in PRAESIDIORVM materiæ uiribus consistit omnis affectiōis
 prouidentia. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. H
 Præsidij morbi sunt præoccupandi. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 18. B
 Præsidiorum materiam oportet inuenire primo scopo curationis inuen-
 to. de marc. 3^a. 47. C
 Præsidiorū indicatio unde sumeretur ab antiquis. 2°. meth. med. 7^a. 11. C
 Præsidiorum quantitas artificiosa coniectura eget. de uictus ratione in
 morb. acu. com. 2°. 7^a. 122. A
 ad Præsidia tempus conducit. de tot. morb. temp. 3^a. 88. E
 Præsidia non sunt infamanda apud uulgus. 11°. meth. med. 7^a. 70. B
 Præsidia non facienda morituris. 11°. meth. med. 7^a. 70. B
 Præsidium unū mitigans, curatiū, & pgnosticū. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. G
 Præsidia contra capitis dolorem, & calorem. de dynam. Sp. 23. C
 PRAESSIONIS prauæ pulsus. 4°. de caus. puls. 4^a. 103. H
 PRAESSE partes difficulter euacuatur. ars med. 1^a. 70. H
 PRAESVCCVM gaziricū conuenit ictericis. de cura ic. Sp. 111. C
 PRAESTIGIATORES per erectum lignum repunt & tenuē
 funiculum ingrediuntur. 9°. de decr. Hip. 1^a. 280. C
 PRAESTIGIA uocat loqui de nominibus. 3°. de diff. pul. 4^a. 59. C
 Præstigia. de med. fac. par. 7^a. 176. F
 PRAETER naturā cōtrariū ei qd est fm naturā. 11°. me. m. 7^a. 71. B
 Præter naturā quæ sunt in duplici differētia sunt. 11°. met. me. 7^a. 70. H
 Præter naturam dupliciter dicitur. com. 5°. aph. 44°. Ex. 41. F
 Præter naturam quæ sint. 3°. de præf. ex pul. 4^a. 114. F
 Præter naturam quæ sunt i animali sunt aut morbus, aut causa, aut sym-
 ptoma. 1°. meth. med. 7^a. 8. G
 Præter naturam quatuor sunt, morbus, actio lesa, causa morbi, & sym-
 ptoma. 2°. meth. med. 7^a. 12. E
 à Præter naturā quæ sunt indicationes sumūtur. 11°. meth. me. 7^a. 71. E
 Præter naturalū affectiōnū causas cognoscat medicus, qui ratione cura-
 turus est, ut illas e corpore eicere possit. de uoc. inst. diff. 1^a. 106. B
 Præter rationem quomodo dicatur. in 1^m. prorh. com. 2°. 4^a. 172. F
 PRAETEREA quid significet. de artic. com. 3°. 7^a. 268. H
 PRAETERFVSIO. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 194. A
 PRAETERITORVM est historia. de opt. sect. 1^a. 23. A
 de Præteritis, præsentibus, & futuris est præscientia, & prognostica-
 tio. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 104. B
 Præterita dicit uates tanquā præsentia. in progn. com. 1°. 4^a. 189. H
 Præterita, pñtia, et futura quō psagiēda. i. 1^m. d. mo. uul. c. 2°. 3^a. 112. E
 Præteritorum prognosticatio cui utilis. in progn. com. 1°. 4^a. 189. H
 Præteritorū cognitio est inuētiō causarū affectus. 4°. d. præf. 4^a. 121. F
 Præterita præteritorum signa. fin. med. 1^a. 46. B
 Præterita præsentium signa. fin. med. 1^a. 46. B
 Præterita futurorum signa. fin. med. 1^a. 46. C
 PRAETERMITTERE nihil multi uolunt, & pauca addiscere.
 2°. de cris. 4^a. 136. B
 Prætermittere qd iuuatiū ppter gustū ingnōsū ē. de cur. icte. Sp. 111. A
 PRAETEXTAE quæ sint. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 211. F

PRANDENT panem, & cenant carnes luctatores. de uictus rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. H
 de Prædere cōsuetis q nō prādēt. de uict. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 145. B
 Prandere qui non consueti, & prandent, quæ incidunt discrimina. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 119. C/de diff. cont. Sp. 72. C
 nō Prandētes picrocholi quæ icidāt. d uic. ra. i mor. ac. c. 2°. 7°. 120. A
 cur PRANDIO perferretur cæna ab antiquis. de diff. cōt. Sp. 72. B
 Prandium simile quomodo esse debet. 5°. de san. tuen. 2°. 90. G
 ante Prandium bis balneum adhibet. 8°. meth. med. 7°. 50. D
 Post Prandium difficulter inspirant, & expirant rotundum stomachū habentes. de ana. uiu. Sp. 49. G
 post Prandium pulsus rarior. de usu puls. 1°. 227. G
 PRAMNIVM uinum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. D
 PRASINAE, id est porri colorem præferentis cholerae meminit Galenus. com. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
 Prasini, & Veneti studiosi sectatores, equorum stercore, quò intelligāt quæadmodū alimenta concoxerint, odorantur, tunquā ex eo omnē eorum bonam habitudinem cognituri. 7°. meth. med. 7°. 45. A
 PRASIONIS pastillorum usus ualet ad ulcera contumacia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. F
 PRASSIVVM. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. B
 Prassij succus educit atram bilem. de cathar. Sp. 94. G
 Prassium purgat thoracem, & pulmonem. de cathar. Sp. 95. B
 PRASII morsibus confert centaurea. de uir. cent. Sp. 93. G
 PRATENSIA loca caua habitantes quales. qd ai morb. 1°. 320. A
 PRAVITAS omnis est extra naturam. de sperm. Sp. 40. D
 Prauitas tāta ē in rebus, quātū recedūt à natura. c. 7°. a. 63°. Ex. 60. A
 PRAVE imbuti duobus indigēt laboribus. 7°. meth. med. 7°. 43. H
 PRAVVM & non prauum ad aliquid. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 216. H
 Praui dupliciter prauī fiunt præter uoluntatem. qd animi mor. 1°. 321. A
 Prauum non omne est perniciosum. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. D
 Praua aqua quo modo bona efficiatur. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 Praua aqua quando est cocta bibenda est calida. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 PRAXAGORAS cōs princeps sectæ rationalis. intro. Isa. 51. D
 Praxagoras ab Aesculapio originem traxit. 1°. meth. med. 7°. 4. F
 Praxagoræ discipulus Herophilus. 4°. de diff. pul. 4°. 66. D
 Praxagoræ laus. de palp. 3°. 51. C
 Praxagoras medicus grauiissimus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. B
 Praxagoras callebat totam artē corpori præsidē. ad Thras. 2°. 109. E
 Praxagoras interpretatus est Hippocratem, & Platonem. 2°. de natura libus facul. 1°. 300. H
 Praxagoras antiquus scriptor anatomiae. de nat. hum. com. 1°. 1°. 36. H
 Praxagoras ignorauit uasorum seminalium coniunctionem in muliere. de dissol. uul. 1°. 109. C
 Praxagoras auctor legitimæ gymnasticæ. ad Thras. 2°. 108. A
 Praxagoras librū scripsit de usu inediae. de uen. sec. aduer. Eras. 6°. 8. C
 Praxagoras librum fecit de assidentibus. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Praxagoras de medicamentis scripsit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 39. H
 Praxagoras fecit librum de naturalibus. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Praxagoras librum fecit de superuenientibus. com. 6°. aph. 35°. 50. C/cōmen. 7°. aph. 15°. Ex. 55. A
 fm Praxagoram respiratio est corroboratio. de util. resp. 1°. 223. C
 Praxagoras utitur calido, frigido, humido, sicco alijs ueluti agentibus, alijs ueluti patientibus. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 Peaxagoras putauit arterias transmutari in neruos. 1°. de decretis Hippocratis. 1°. 232. C
 Praxagoras negat humores esse in arterijs. 4°. de dign. pul. 4°. 84. H
 fm Praxagoram falsus succus fit ex his, quæ supra modum coquuntur. 3°. de alim. fac. 2°. 31. H
 Praxagoras falsum humorem ex diuturniori coctione fieri arbitratur. 3°. de alim. fac. 2°. 31. H
 Praxagoras quem succū uitreum appellabat. 4°. de san. tuen. 2°. 84. B/
 2°. de diff. feb. 3°. 37. E/3°. de locis affect. 18. A/1°. de prælag. ex pul. 107. F/in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 168. F
 PRAXITELIS, Phidiae, et naturæ differentia in condendis rebus. 2°. de nat. facul. 1°. 297. D
 PRAYNTICAE facultates. i. leniētes. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. A
 PRETIOSVM ualde est in antidotis cinnamū. d sim. me. Sp. 83. A
 Pretiosum pharmacum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 271. D
 PRIAMVS obstrictus, Dyonisijsq; corithi puerbiū. i or. sua. Is. 2. F
 PRIAPISCI pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Priapiscus quid, & ad quid in organis. de machi. 7°. 310. E

Priapisci in organis immobiles sunt. de machin. 7°. 310. F
 PRIAPISMVS uñ dicat. 6°. de loc. aff. 4°. 41. F. 2°. me. m. 7°. 9. E
 Priapismus quid sit. 6°. de loc. aff. 4°. 41. F
 Priapismus est de genere inflationum. 14°. meth. med. 7°. 88. H
 Priapismus quid sit & quo modo fiat. 9°. de comp. med. se. lo. 5°. 205. E
 Priapismus quo modo fiat, & cur. 6°. de loc. aff. 4°. 42. E
 Priapismus cuius loci est affectus. 6°. de loc. aff. 4°. 41. H
 Priapismus est naturalis pudendorum distentio non desistens. de tumori-
 bus præter naturam. 3°. 84. E
 Priapismus quibus contingat maxime. 14°. meth. med. 7°. 89. B
 in Priapismo fiunt augmenta. de diff. mor. 3°. 5. B
 Priapismus unde sit. 3°. de symp. cau. 3°. 29. H
 Priapismo aliqui uexati ob abstinentiam à coitu. 6°. de loc. aff. 4°. 42. F
 in Priapismo quæ danda. 14°. meth. med. 7°. 89. B
 in Priapismo uomitorijs utaris. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 p Priapismo medicamentū ex chamæmelo. 14°. meth. med. 7°. 89. B
 PRIAPVS ex quibus componatur. de ana. uiu. Sp. 52. E
 Priapus habet omnes bonas conditiones. 14°. de usu par. 1°. 204. E
 in Priapo sunt duo meatus. de ana. uiu. Sp. 52. E
 Priapo comparatur collum matricis. de ana. uiu. Sp. 51. D
 in Priapo idem contingit quod in collo matricis. de ana. uiu. Sp. 52. E
 Priapi diuersitas. de ana. uiu. Sp. 51. F
 in Priapo arteriæ magnæ. 6°. de loc. aff. 4°. 41. H
 Priapi, & linguae arteriæ sunt maiores quā in reliquis membris. de mo-
 tibus manifestis, & obsc. Sp. 67. H
 in Priapo duo paria musculorum. de ana. uiu. Sp. 52. E
 Priapus per quas partes augeatur. de mot. man. & obsc. Sp. 68. B
 Priapus cur maxime crescat. de mot. man. & obsc. Sp. 69. E
 Priapus longitudo quanta esse debet. de ana. uiu. Sp. 52. E
 Priapi motus difficilis est. de mot. man. & obs. Sp. 67. D
 Priapi erectio est uoluntaria. de mot. man. & obs. Sp. 67. H
 Priapus quo modo erigatur. de mot. man. & obsc. Sp. 67. F
 Priapi extensionis causa. 6°. de lo. aff. 4°. 42. A
 Priapus cur erigitur. 14°. met. me. 7°. 89. A/de mo. ma. et obs. Sp. 67. H
 Priapum qui muscoli faciant erigere. de ana. uiu. Sp. 52. E
 Priapus quo modo erigatur in amantibus. de compagine membrorū slue
 de nat. hum. Sp. 59. C
 in Priapo extenditur neruus fistulosus. 6°. de loc. aff. 4°. 42. D
 Priapi musculorum qui nerui. de ana. uiu. Sp. 54. D
 Priapus fistulosus præter glandem. 6°. de loc. aff. 4°. 41. H
 Priapū extēdere cur faciat decubitus supinus. 6°. de loc. aff. 4°. 42. A
 Priapus à spiritu in tumorem attollitur. 6°. de loc. aff. 4°. 41. H
 in Priapo etiā magnificato glans semp est æqualis. 6°. de l. af. 4°. 41. H
 Priapi per nimium coitū exiccati curatio. 14°. de usu par. 1°. 208. D
 PRIMARIOS affectus ipse uocat proprios. 1°. de loc. aff. 4°. 6. D
 PRIMATIBVS, & exercituum ducibus conuenit theriaca. de the-
 riaca ad Pisonem. 5°. 91. D
 ex PRIMIONIS collectaneis medicamentum ad desperata. 4°. de
 comp. med. per ge. 5°. 239. D
 PRIMITIVAE causæ quæ. 1°. meth. med. 7°. 7. H
 Primitiuo audacter uti poterit qui deriuatiū inuenerit. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 138. F
 PRIMOGENITA quæ uocat Plato, Aristoteles uocat similia.
 quod animi mor. 1°. 317. F
 PRIMVM, similex, & elementū idē sunt. 3°. meth. med. 7°. 22. F
 Primum, per se, & nullo medio, idem. 3°. de temp. 1°. 25. C
 Prima causa uocis est epiglottis. de ana. uiu. Sp. 49. E
 Primus dies quo modo decernat in morbis. 1°. de die. decr. 4°. 148. H
 Primo die partim, & partim secundo diariæ febres soluuntur. 1°. de die-
 bus decretorijs. 4°. 149. A
 Prima figura est figura cordis. de ana. uiu. Sp. 47. B
 Primum & uniuersale instrumentum omnium sensuum est cor. de utili-
 tate respirationis. Sp. 62. F
 Primum instrumentum formationis uocis est canna pulmonis. de anatomi-
 a uiuorum. Sp. 53. D
 Prima iudicia mittendi sanguinis. prælag. exper. conf. Sp. 77. H
 Primum membrum quod in utero generatur. de hist. phil. Sp. 11. B
 Prima membra post cor. de ana. uiu. Sp. 47. B
 Primus motus est cordis. de ana. uiu. Sp. 47. B
 Primum quod mouetur motu uoluntario est cerebrum. de motibus mani-
 festis, & obscuris. Sp. 66. G
 Primæ, & maximæ partes medicinae. de part. art. med. Sp. 17. E
 Primæ, propriæ,

Prima, propria, et maxime medicatiue partes. de par. ar. med. Sp. 17. H
 Primus, & melior thesaurus naturæ. de ana. uiu. Sp. 45. A
 PRINCIPES cur creati. ad Thras. 2^a. 104. C
 Principes habeant semper suspectos omnes qui secum loquuntur ne sint
 adulatores. de cog. cur. animi mor. 2^a. 51. D
 Principes & diuites causæ malorum. de præcog. ad Posth. 4^a. 214. B
 Principum mores diuites imitantur uel imitari uideri uolunt. 1°. de anti-
 dotis. 5^a. 101. F
 PRINCIPALE membrum est unum secundum Aristotelem. f. cor.
 de anat. uiu. Sp. 56. B
 Principalia membra sunt duo secundum aliquos, cerebrū, & cor. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 56. A
 Principalia mēbra non etiā principalissima tria. de anat. uiu. Sp. 45. D
 Principalia membra sunt quatuor secundum aliquos, cerebrum, cor, he-
 par, & stomachus. de ana. uiu. Sp. 56. A
 minus Principalia mēbra sunt renes, uescica, testiculi. de ana. ui. Sp. 56. A
 Principalia mēbra nouē spheris cōparat Galenus. de ana. uiu. Sp. 45. C
 Principale instrumentum respirationis est solum diaphragma. de utilita-
 te respirationis. Sp. 64. A
 Principali parte inflammata febris accidit. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. F
 Principalia membra secū trahit ad cōpassionem os uentris, & quæ sym-
 ptomata faciat. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 123. H
 à Principali parte ad minus principalem fieri diuersionē bonū est, con-
 tra uero malum. com. 6°. aph. 25°. Ex. 48. F
 à Principalibus partibus ad cutem passiones transferri cōfert. com. 6°.
 aphorif. 37°. Ex. 50. D
 ex Principalibus partibus quæ uena uelocissime & plurimum euacuat.
 de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. F
 PRINCIPALISSIMA mēbra quatuor. de ana. uiu. Sp. 45. D
 Principalissimum spiritualium membrorum est cor. de compagine mēb.
 siue de nat. hum. Sp. 58. G
 PRINCIPATVS appetitus est animi affectus. de cognoscendis cu-
 randisq; animi mor. 2^a. 53. G
 Principatus animæ in cerebro. comment. 7°. aph. 14°. & commenta. 6°.
 aph. 50°. 52. F/ Ex. 54. H
 de PRINCIPIS lōgus sermo habēdus. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 6. B
 Principium quid sit. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 264. F
 Principium, & causa quo modo differunt. de hist. phil. Sp. 4. A
 Principij, et elemēti differētia. 1°. de elem. 6. G/ de na. hu. cō. 1°. 1^a. 28. B
 Principium, & elementum quō differunt. de hist. phil. Sp. 4. B
 Principium in animantium corporibus aer. in 3^m. de morbis uulgaribus,
 comment. 1°. 3^a. 129. C
 Principia generationis unde sint. de ana. uiu. Sp. 47. D
 Principia generationis quo ad materiā quæ sint. de curandi ratione per
 sanguinis mīss. 6^a. 16. D
 Principia duo exiguntur ut animal fiat. 1°. de sem. 1^a. 331. H
 Principium hominis est ex sanguine, & spermate. secret. Sp. 96. G
 à Principijs tribus dispensatio consistens generatio est. de uirtutibus no-
 strum corpus dispens. Sp. 60. C
 PRINCIPIA uniuersi corporis quæ sint. 2°. de arte cur. 7^a. 103. B
 Principia tria, cerebrum, cor, & iecur, & quarum sint operationum. in
 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 169. F
 Principia tria, & alia membra quo tempore in foetu uideantur. 1°. de se-
 mine. 1^a. 331. E
 Principiorum trium progerminationes in foetibus sunt qualis truncus in
 plantis. 1°. de femine. 1^a. 331. F
 Principia regalia, quæ. de ana. uiu. Sp. 45. G
 ad Principium unum reducendæ sunt uitales uirtutes operationes natu-
 rales. de ana. uiu. Sp. 45. G
 Principium regale est unum solum. cor. f. de ana. uiu. Sp. 45. G
 Principium uniuersale ad omnia mēbra est cor. de ana. uiu. Sp. 56. H
 Principia debēt se obsequi, & inter se cōmunicare. 6°. de usu p. 1^a. 155. G
 Principio uno affecto afficiūtur alia. de uic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 123. H
 Principium utrumq; afficit os uentriculi. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. B
 Principiū laesum ostendunt colli dolor, & manus tremulæ. in 1^m. pror-
 rhetici, com. 3°. 4^a. 178. H
 Principium à lese actionis instrumento 1°. de loc. aff. 4^a. 4. A
 Principia quæ ablata, alia auferunt. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 169. F
 Principiū neruorū nō esse cor cōtra Arist. 1°. de decr. Hipp. 1^a. 232. C
 Principium neruorum cor ponens Aristoteles quo modo errauerit. 1°. de
 decr. Hipp. 233. H/ 1^a. 234. A
 Principium neruorum quod uocet Galenus. in 6^m. de morbis uulgaribus

commentario 1°. 3^a. 153. B
 Principium neruorum est caput. com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Principium neruorum, uolūtariorumque motuum, ac quinque præterea
 sensuum est in cerebro. in Tim. Plat. 1^a. 287. D
 Principium neruorum esse cerebrū collige. com. 6°. aph. 26°. Ex. 48. F
 Principium neruorum & spinalis medullæ cerebrum esse dicendum est.
 de neruo. dissect. 1^a. 53. B
 Principiū arteriarum, & innatæ caliditatis, pulsusq; ac iræ est in cor-
 de. in Tim. Plat. 1^a. 287. D
 Principium caliditatis esse ijs, quæ secundum partem particulis, & arte-
 rijs motionis pulsatis est, dependet à corde. de uirtutibus nostrū cor-
 pus dispensantibus. Sp. 60. D
 Principiū aliorū calorū est calor naturalis cordis. de ana. ui. Sp. 45. G
 Principium motus est anima. in Tim. Plat. 1^a. 287. B
 Principia tria placet Galeno ut dicantur, non tres facultates animæ, nec
 tres animæ. in Tim. Plat. 1^a. 287. D
 Principium motus cordis est uirtus motiua. de ana. uiu. Sp. 56. D
 Principium motus in se ipsis habent stirpes. in Tim. Plat. 1^a. 287. B
 Principium motus, & sensus secundum Aristotelem est à corde. de utili-
 tate respirationis. Sp. 63. D
 Principium sensus, & motus est cerebrum. de ana. uiu. Sp. 45. H
 Principiū sensus, et motus nō esse cor. pbat Galenus. de ana. ui. Sp. 45. H
 Principium sensus & motus esse cor probatur contra Galenum. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 45. H
 Principium sanguinis & uenarum, nutriendique corpus, ac familiarem
 substantiam agnoscendi est in iecore. in Tim. Plat. 1^a. 287. D
 Principium primum sanguinis mediātū est cor, hepar immediatum. de
 anatomia uiu. Sp. 50. G
 Principiū sanguinis est cor fm Aristotelem, & cur. de ana. uiu. Sp. 50. F
 Principiū uenarū nō esse hepar, suadetur. de ana. uiu. Sp. 56. F
 Principium uenarum, & arteriarum esse cor tribus rationibus proba-
 tur secundum Aristotelem. de ana. uiu. Sp. 56. E
 Principium uenarum non esse cor probatur. de ana. uiu. Sp. 56. E
 Principium nutritionis secūdū Galenū est hepar. de ana. uiu. Sp. 45. H
 Principium digestionis quō sit hepar, & cor. de ana. uiu. Sp. 56. H
 Principium uocis cur sit uuula. de util. resp. Sp. 63. F
 PRINCIPIVM quid significet. 1°. de cris. 127. D/ in 1^m. prorrheti-
 com. 1°. 161. D/ in prognost. com. 1°. 4^a. 192. D
 Principium quot habet significata. 1°. de cris. 4^a. 128. D
 Principium in morbis tripliciter dicitur. 1°. de crisibus. 4^a. 133. A/ com-
 ment. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B
 Principium an determinatum. 1°. de cris. 4^a. 128. B
 Principiū secūdū latitudinem, & sine artificio. 1°. de cris. 4^a. 128. D
 Principiū ad quartū usq; diem extēditur. in 1^m. prorrh. co. 1°. 4^a. 161. D
 Principiū morbi quid sit. 1°. de cris. 4^a. 126. D/ de uict. ra. in morb. acut.
 comment. 2°. 7^a. 123. D
 Principium, & augmentum non uidentur quandoque distingui posse. de
 totius morbi temporibus. 3^a. 89. D
 Principium dari in morbis probat. de mor. temp. 3^a. 85. F
 Principium quando apud Hippocratem. de mor. temp. 3^a. 86. E
 Principium morbi unde sumēdū. 1°. de dieb. decr. 147. E/ 2°. 4^a. 151. G
 Principium decubitus qualis. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. E
 Principium morbi quale intelligendum. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. F
 Principium, augmentum, statum, & declinationē quādoque morbi ha-
 bent. de tot. morb. temp. 3^a. 89. D
 Principium febris non est ubi capite doluit, sed ubi febricitans cogitur de
 cubere. 1°. de dieb. dec. 4^a. 147. F
 Principium tertianæ quid. de mor. temp. 3^a. 86. B
 Principium febris quando. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. D
 in Principio febris quid considerandum. 11°. meth. med. 7^a. 74. D
 Principium febris cum horrore obstruit. 10°. meth. med. 7^a. 61. G
 Principij, et remissionis frigus multū differūt. i. 1^m. d. m. uul. c. 3°. 3^a. 118. B
 in Principijs morborū accidētia sunt debiliora. c. 2°. ap. 29°. Ex. 16. G
 Principiū accessionis quō fiat. de uict. rat. in mor. acut. cō. 1°. 7^a. 115. G
 sine Principij inditijs millies fit insultus. de mor. temp. 3^a. 87. B
 Principium quo modo cognoscatur. 1°. de cris. 4^a. 132. A
 Principium ægritudinis scire est præcipuum. de uictus rat. in mor. acut.
 comment. 4°. 7^a. 141. D
 Principiorum cognitio. 1°. de cris. 4^a. 132. B
 Principium unde cognoscitur. 1°. de cris. 4^a. 132. C
 Principij cognitionem ostēdit in longis morbis quodam exemplo. 1°. de
 crisibus. 4^a. 132. C
 Principium quo

Principiū quo modo ex coctione p̄cognoscatur. 1°. de cris. 4°. 133. B
 Principium est morbi cruditas. de tot. morb. temp. 3°. 88. E / 1°. de cris. 4°. 128. G / com. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Principij finem quæ urina significat. de urin. 4°. 132. D
 Principium determinatur signis coctionis. 1°. de cris. 4°. 128. D
 Principiū esse perfectū coctione cognoscitur. 1°. de cris. 4°. 133. B
 Principiū exq̄site nō cognoscit̄ añ signa coctionis. 1°. de cris. 4°. 128. E
 in Principio nihil debet iudicari. de uic. ra. i mor. acu. cō. 2°. 7°. 123. E
 in Principio colliquefactionis urina qualis. quæ. in Hipp. Sp. 113. C
 Principiū melācholiæ qđ ex cruditate. de mel. ex G. R. & P. Sp. 109. C
 Principij accessionis pulsus qui. 3°. de p̄sag. ex puls. 118. A / G / de p̄sag. cogn. ad Posth. 4°. 219. C
 in Principio si quid excernitur, nihil tūc excernitur nature ratione, sed sunt casus p̄ter naturā dispositionē corporis. c. 4°. a. 22°. Ex. 29. G
 Principio quæ apparent nunq̄ per crisim decernūt. 1°. de cris. 4°. 128. C
 in Principio non fit crisis. 3°. de cris. 4°. 143. D
 in Principio sudare exitiosum symptoma in ardentibus. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 115. A
 in Principijs uomitus, & sanguis narium quandoque fiunt. quos purgare opor. quib. med. & quo temp. 5°. 88. G
 in Principio deiectiones nigre sunt male. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
 in Principio morbi si atra bilis uel supra uel infra exierit letale est. cōment. 4°. aph. 22°. Ex. 29. F
 in Principio quo modo moriantur ægri. 3°. de cris. 4°. 142. G
 in Principio, statu, & augmento mors fit. 3°. de cri. 4°. 142. E
 in Principio aliud agendum, aliud in augmento. de opt. sect. Isa. 22. C
 in Principijs accessionū cur interiora calent, & exteriora frigent. comment. 4°. aph. 48°. & aph. 22°. 29. G / Ex. 33. B
 in Principijs accessionum cerebrum refrigeratur. 2°. de lo. aff. 4°. 14. C
 in Principijs accessionum somni cur, & quō fiat. 2°. de lo. aff. 4°. 14. C
 in Principijs morborū uel accessionū cur uigilādū. c. 2°. ap. 1°. Ex. 11. A
 in Principio cuiusq; morbi subtrahendum est secundum methodicos. de optima secta. Is. 28. G
 in Principio nihil porrigendū. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 139. F
 Principijs accessionum nihil dandum, nec ante principia statim. commentario 1°. aph. 19°. Ex. 9. F
 in Principijs cibi obsunt. de uict. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 115. G
 in Principijs diuersorum morborum uictus ratio inuenienda est. 1°. de crisib. 4°. 131. F
 in Principio accessionis quidam sunt cibandi. 10°. meth. med. 7°. 62. G
 in Principio febrium qui debent cibari. 10°. meth. med. 7°. 63. H
 in Principio horroris cibauit Galenus. 10°. meth. med. 7°. 63. B
 in Principio cibandum potius, quā ante iudicationem. de uict. ratio. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. F
 in Principio error minus grauis q̄ i uigore. d̄ ui. ra. i m. ac. c. 2°. 7°. 122. C
 in Principio morbi q̄ humores euacuādi, & q̄ nō. c. 1°. a. 22°. Ex. 10. B
 in Principio quando humores sunt purgādi. com. 4°. aph. 1°. Ex. 27. B
 à Principio nebulosas uel crassas urinas habentes sunt purgandi. de urinis significatione ex Hipp. Sp. 79. A
 à Principio soluendum in morbis acutis, si humores sint concitati. quos purg. opor. quib. med. & quo temp. 5°. 88. H
 Principio, id est, primo die in acutis est euacuandum, uel non post secundum. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 in Principio in acutis solum datur occasio purgādi. in 1°. prorrhetici, commentario 2°. 4°. 174. D
 in Principio morbi nulla facta coctione euacuari debent tenues, et aquo si humores. quos purg. opor. quib. med. & quo temp. 5°. 88. F
 in Principio clystere utimur, & purgamus, si opus sit, et secamus uenā. de tot. mor. temp. 3°. 88. E
 à Principio si tenues fuerint urinae medicamentum ne p̄beto. de urinae significatione ex Hipp. Sp. 79. A
 nec in Principio, nec in augmento cur balneū fiat. 10°. met. m. 7°. 65. E
 in Principio, et augmento mittitur sanguis. de opt. secta. Isa. 27. G
 PRINCIPIVM inflammationis inquiri singit. de totius morbi temporibus. 3°. 88. E
 Principium non uidetur habere inflammatio. de mor. temp. 3°. 85. D
 Principium in pleuritide quantum. 1°. de cris. 4°. 132. D
 Principium in pleuritide & peripneumonia sputum tenue significat. de totius morbi temp. 3°. 88. G
 in Principijs quibus uti debemus. 1°. de composit. medic. sec. loc. 130. B / 5°. 159. C / 6°. 5°. 167. A
 in Principijs fluxionum semper reperiuntur uti nō debemus in omni

loco. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. A
 in Principio repellentibus utendum est. de cucur. & scar. 6°. 3. B
 in Principio phlegmonis cur reperiuntur utimur. 13°. met. me. 7°. 84. D
 in Principio adstringentibus, & reperiuntur uti oportet. 4°. de cōp. medic. sec. loc. 5°. 157. D
 in Principijs cur idonea adstringētia, et reprimētia. 11°. me. m. 7°. 72. D
 in Principijs repellendum, refrigerandum potius, quā calefaciendum, uel laxandum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. F
 in Principio sale uti non debemus ad columellam inflammata. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. D
 in Principio quō Diamoro uterē Galenus. 6°. de cōp. me. f. l. 5°. 167. D
 in Principio affectuū capitis usus aceti, & rosacci. 11°. met. me. 7°. 73. E
 in Principijs acetū non sit ualde acre. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 159. C
 post Principiū capiti dolenti apponit reperiuntur. 2°. de compositio- ne medic. sec. loc. 5°. 133. C
 Principijs relaxantia non sunt adhibenda. 11°. meth. med. 7°. 72. D
 in Principijs reuulsio & euacuatio fiat. de cur. ra. per san. mis. 6°. 20. F
 in Principio phlegmones cucurbitula nō dēt apponi. 13°. met. me. 7°. 85. A
 in Principio cucurbitulis uti non debemus ubi cerebrum, & eius mem- brana phlegmone laborāt, nec in ulla alia parte phlegmone laboran- te. de cucur. & scar. 6°. 3. B
 PRINCIPIVM dimidium totius. 9°. de decret. Hipp. 279. C / 1°. de semine. 1°. 330. D
 Principium bonum quo modo dimidium totius. 5°. de anat. adm. 1°. 87. F
 Principium totum est potestate. 1°. de sem. 1°. 330. D
 Principijs male positis nō pōt quis recte ratiocinari. 6°. de usu p. 1°. 153. C
 Principium quō debet inueniri. 9°. de decret. Hipp. 1°. 279. C
 Principia inuentionis, & demonstrationis quæ. 1°. de simp. me. f. 5°. 8. E
 Principijs suis multum attribuit Aristoteles. 1°. de sem. 1°. 330. D
 Principia Asclepiadis quæ. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 129. B
 Principiū semp̄ noscēdū de quo p̄posita est questio. 1°. meth. me. 7°. 4. E
 Principium optimum dicendorum est notitia rei, quæ inquiritur. in 1°. prorrhetici, com. 1°. 4°. 163. A
 circa Principia primo in dialectica exercitādū. 2°. de diff. pul. 4°. 58. B
 Principiorū demonstrationis uaria nomina. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. C
 Principia demonstrationis, & omnium rerum quæ. 1°. meth. me. 7°. 5. F
 Principia demonstrationum à sensibus. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9. G
 Principia demonstrationum certiora sunt his, quæ demonstrantur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9. H
 Principia demonstrationum ex se noscūtur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9. H
 Principium unum prauorum dogmatum quod. 2°. de temp. 1°. 17. A
 Principia artis uulgo ignota. de opt. sec. Isa. 20. B
 Priorum & posteriorumq; analyticorū libri sunt unus liber in duas par- tes distinctus collige. 4°. de diff. pul. 65. A / 4°. 69. H
 Priora sunt componentia composito. de ana. uiu. Sp. 50. F
 Priora non probantur ex posterioribus. 2°. de temp. 1°. 17. C
 Priora possunt trahere minus alimentum posteriora cominus dūtaxat. 3°. de nat. fac. 1°. 308. A
 Priores musculi tibiæ tres secundum antiquos, tamen Galenus septē esse ponit. de mus. diff. 1°. 52. C
 in Priora reuellendæ sunt fluxiones, quæ retro inclinant. de cucurbitu- lis scarificatione. 6°. 4. G
 in Priora si inclinat fluxiones, in posteriorem regionem abducendæ sunt. de cucur. scar. 6°. 4. G
 Prioribus posteriores addere debent. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 133. C
 p PRIVATIONEM et p negationē est idē. 4°. d̄ sim. m. f. 5°. 28. E
 p Priuationē, & negationē aliqd dici multū differt. 1°. de lo. aff. 4°. 5. B
 Priuatio defectus, et amissio actionis in omnium symptomatuū genere. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
 PRIVATVR particula sensu, ac motu statim, si neruus incisus fue- rit. de ner. diff. 1°. 53. B
 PROAVIS quandoq; similes sunt filij, non solum parentibus. de the- riaca ad Pisonem. 5°. 94. E
 Proauus sectæ Archigenis Chrysippus. 2°. de diff. pul. 4°. 58. F
 PROBABILITY quæ. de art. com. 1°. 7°. 256. F
 PROBABILITY lēmata apud Aristotelē q̄ sint. 2°. d̄ dif. p. 4°. 54. D
 PROBABILITYTIS causa quibus deficit illa non sunt tollēda. 2°. de semine. 1°. 338. A
 pro Probabilitate æquitas. de frac. com. 3°. 7°. 246. D
 PROBATIO propria melior, q̄ illa, quæ ab externo. 3°. de tempe- ramentis. 1°. 25. D
 PROBLEMATVM differētia fm Aristotelē. 8°. d̄ usu p. 1°. 165. G
 Problema dialecticum

Problema dialecticum nihil facit ad rem. 1°. de loc. aff. 4°. 7. B
 Problemata hypothetica. de marc. 3°. 46. E
 Problemata physica qualia. 15. de usu par. 1°. 210. G
 Problemata physica intricata. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. E
 PROBOSCIS elephanti ad quid. 17°. de usu par. 1°. 221. D
 p Proboscidem respirat elephas. 17°. de usu par. 1°. 221. D
 Proboscidis meatus quò tendat. 17°. de usu par. 1°. 221. D
 Proboscide elephas accipit numisma. 17°. de usu par. 1°. 221. D
 PROBI Deo noti & amici. de prog. ad Posth. 4°. 214. B
 Probus qui uult fieri quid agere debet. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. F
 Probi uiri quid agere debent. de præcog. ad Posth. 4°. 214. B
 Probus esse non potest insatiabilitatem in animo habens. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2°. 55. F
 Proborū collegium suadet quæ probentur scripta recentiorum. contra Iulianum. Ex. 66. C
 PROCATARTICA causa externa, nō tamen primaria ac per se. 1°. de symp. cau. 3°. 17. F
 Procatartica causæ, id est initiatrices. 6°. de loc. aff. 4°. 38. G
 Procatartica siue principiens causa quæ. 1°. de diff. feb. 3°. 33. D
 Procatartica causæ quæ. intro. 1sa. 52. B/4°. de san. tuen. 2°. 82. E
 Procatartica causa est extrinseca. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. H
 Procatartica causæ sunt prænoscentæ. in prognost. com. 1°. 4°. 189. D
 Procatartica causæ multum faciunt ad cognitionem morbi. 2°. de cōp. medic. sec. loc. 5°. 132. A
 Procatartica causæ doloris capitis quæ. 2°. de compositione medicam. secundum locos. 5°. 131. H
 PROCACIS hominis quid est. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. F
 PROCEDERE idem quod oriri. 4°. de ana. adm. 1°. 83. G
 PROCELLA quid. in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 108. A
 Procellari aqua melior est tonitrualis. de bon. aquæ. Sp. 75. G
 PROCELLOSA aqua quæ horæa, id est tēporaria dicitur. in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 184. E
 PROCESSVS musculorum trahentiam scapulas ad caput. de musculorum dissect. 1°. 45. A
 Processus musculi, qui scapularū basem ē directo capitis attollit. de musculorum dissect. 1°. 45. A
 Processus musculi à prima uertebra. de musc. diff. 1°. 45. B
 Processus musculorū qui retro abducūt scapulā. de musc. diff. 1°. 45. C
 Processus musculorū qui dāt capiti propriū motū. de musc. diff. 1°. 45. D
 Processus musculorum qui ligant os hyoides maxillæ inferiori. de musculorum dissect. 1°. 46. D
 Processus musculorum qui faciunt obliquum linguæ motum. de musculo- rum dissect. 1°. 46. F
 Processus musculorum mouentium linguam. de musc. diff. 1°. 46. G
 PROCIDENTIA in oculo quid. fin. med. 1sa. 48. E
 Procidentia ulceratio oculorum. fin. med. 1sa. 48. E
 Procidentia pertinet ad ragoidem. de diff. mor. 3°. 5. H
 Procidentia affectus communis toti palpebræ. introd. 1sa. 58. D
 Procidentia in oculo totum oculum exercet. introd. 1sa. 58. D
 Procidere oculi cuidam cui caput fuerat uario uinculo deligatum. de fascijs. 7°. 293. D
 PROCIDENTIA uulue affectus. intro. 1sa. 59. D
 Procidentia sedis affectus. introd. 1sa. 59. D
 ad Procidentias sedis, & uulue idoneus est lentiscus. 8°. de simplic. medicament. facul. 5°. 61. H
 Procidentiarum sedis nō instrenuum cataplasma est galla cocta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 PROCLVS methodicæ sectæ auctor. introd. 1sa. 51. E
 PROCREENT quæ mulieres, & qui uiri, & qui quandoq; cō. 5°. aphorif. 62°. Ex. 43. F
 PRODENDA potius ciuitas, quàm opinio iuxta sectam Archigeni- cam. 2°. de diff. pul. 4°. 58. F
 PRODICVS solus curiosus in nominibus. de art. c. 4°. 7°. 284. G
 Prodicus in libro de natura hominis. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
 Prodicus meminit. 8°. de decr. Hipp. 277. C/2°. de nat. fac. 1°. 301. C/D
 Prodidiū quid significet. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 178. A
 PRODROMI, & Etesia differunt. in 3°. de morbis uulgaribus cō- mentario 3°. 3°. 141. D
 PRODUCI quid significet. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 189. F
 PROETI filia à Melapode helleboro purgatæ. de atrab. 1°. 36. E
 per quos PROFECERIMVS fatendum. 2°. de diff. resp. 3°. 63. H
 Proficere minime corpus est corporis affectus. c. 2°. aph. 31°. Ex. 16. H

PROFITENTVR omnia intrepide sectam sequentes. 4°. de locis affectis. 4°. 25. E
 PROFLVENTIA omnia adstringunt acerbam multum. 6°. de simp. medic. facul. 5°. 48. E
 PROFLVIVM quid sit secundum methodicos. de secta. 1sa. 18. G
 Profluuium & adstrictionem in eodem esse foramine qui temere dicant. de secta. 1sa. 18. H
 Profluuium à uarijs partibus potest oriri. de secta. 1sa. 18. F
 ad Profluuium capillorum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. E
 Profluuium & uomitum facit cibis supra modum sumptus. 2°. de diffe- rentijs febrium. 3°. 40. G
 Profluuij hepatici, & dysenteria differentia. 6°. de loc. aff. 4°. 36. E
 Profluuijs frequenter surgere febrem auget. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 Profluuium alui phlegmonem oculorum sanat. in 6°. de morb. uulgarib. comment. 6°. 3°. 197. E
 Profluuium longo laborantes hectica capti. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
 Profluuium ab atra bile letale. de atra bile. 1°. 35. F
 Profluuium ab flaua bile difficile. de atra bile. 1°. 35. F
 Profluuium alui & uomitum faciunt excrementa tenuia, quæ in uentre defluunt in animæ defectu. de art. com. 2°. 7°. 264. H
 Prouiorū ualidorū uentris pulsus qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 44. H
 Profluuiorū uētris diuersæ causæ uariāt curationē. de me. ex. Sp. 103. H
 ex Profluuium alui animi defectus quo modo curetur. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 98. G
 cū Profluuium uentris febris non eget euacuatione, aliter obest. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 98. B
 ad Profluuium uentris immoderatū adstringentium usus conuenit. de ui- ctus ratio. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. G
 Profluuium uentris sanat Adiantum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E
 Profluuium uentris prodest Amylum. de simp. med. Sp. 80. A
 Profluuium sanant folia Anchusæ onocleæ pota cum uino. 6°. de simpli. medic. facul. 5°. 41. D
 ad Profluuium uētris, uteriq; usi sunt Balustio omnes medici. 6°. de simp. medic. facul. 5°. 44. F
 Profluuium uentris iuuat Bromus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. D
 Profluuium uentris humoris, & sanguinis Chalcitis utilissima est. de simp. medicaminibus. Sp. 81. G
 Profluuijs Clematis daphnoides prodest. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. G
 Profluuium omni utilissimū habetur Coagulū. de simp. med. Sp. 83. C
 Profluuium utissimum est Cornu ceruinum. de simp. med. Sp. 83. C
 i Profluuijs alui Ferrū cādēs debet poni i lac. 10°. de simp. me. f. 5°. 73. G
 Profluuium uentris reprimit Hypocistis. de simp. med. Sp. 92. E
 Profluuium omne Myrta stringit. de simp. med. Sp. 87. E
 Profluuium omne confestim tenet Omphax. de simp. med. Sp. 88. B
 Profluuium iuuat Phyllitis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 ad Profluuium uentris idonea remedia sunt Rubi fructus, & flos. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. G
 Profluuiū oē idonee strigūt flos, folia, et mora rubi. d simp. me. Sp. 89. E
 ad Profluuium uētris cōpetit armenica Terra. 9°. de simp. me. fa. 5°. 66. G
 Profluuium omni fortiter prodest terra samia. de simp. med. Sp. 84. H
 Profluuiū alui qdā habuere, qdā euomere i pestilētia. 5°. met. m. 7°. 35. B
 ad Profluuium alui suppressendum. de med. fac. par. 7°. 170. A
 Profluuium alui, lege Alui profluuium.
 Profluuium seminis utero non affecto. 6°. de loc. aff. 4°. 41. D
 Profluuium genituræ cohibet lactuca. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 PROFLVVIORVM mēsiū pulsus qualis. d pul. ad Ty. 4°. 44. H
 in Profluuijs mēsiū immodicis fiunt pulsus uermiculantes. 2°. de præsa- gitione ex pul. 4°. 113. A
 in Profluuijs sanguinis ab utero fiunt pulsus uermiculantes. 2°. de præsa- gitione ex pul. 4°. 113. A
 ex Profluuijs muliebribus fit defectus animi. 1°. de arte cur. 7°. 98. E
 Profluuium muliebri aquæ intercutem causa. 5°. de loc. aff. 4°. 33. H
 ad Profluuium sanguinis ex utero ualent Aer samius, & terra lennia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
 ad Profluuium muliebri Caprinum stercus. 10°. de simplicium medica- mentorum facul. 5°. 76. F
 ad Profluuium muliebri, potissimum rubrum, optimum remedium est Cauda equina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. F
 Profluuium mulierum curat Idea radix. 6°. de simplicium medicamēto- rum facul. 5°. 48. E
 Profluuium muliebri desiccatur Iuncus leuis. 8°. de simplicium medicamēto- rum facul. 5°. 62. A
 ad Profluuium

ad Profluuium muliebre sistentes facultates adhibentur Lapides. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
 Profluuiū muliebre iuuat Lemonij fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
 Profluuiū muliebre Lens utilisima. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 Profluuiū muliebre accommodantur Loti lignorum assulae derafae. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. A
 Profluuium muliebre sanare dicitur coagulum Leporis. 10°. de simplic. medic. facul. 5°. 74. D
 Profluuiū muliebre adhibetur Lycium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. H
 Profluuium muliebre sanat Lysimachios. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. H
 Profluuium muliebre cohibet Medion. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. F
 Profluuiū muliebre medetur Nymphaea, quae candidam radicem habet. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. A
 Profluuium muliebre sistit Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
 in Profluuiū muliebre utiliter edit Portulaca. 6°. de simp. m. f. 5°. 43. B
 ad Profluuium muliebre commoda est membrana, quae sub cortice Roboris est, et sub glande eius. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 ad Profluuium muliebre congruit Sideritis achilleis. 8°. de simplicium medic. facul. 5°. 60. D
 Profluuium muliebre iuuat radix Spinae aegyptiae. 6°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 41. H
 ad Profluuium muliebre exhibetur Symphytum petraeum. 8°. de simpli. medic. facul. 5°. 61. G
 ad Profluuium muliebre. de med. fac. par. 169. C/ 7°. 176. D
 ad Profluuium sanguinis post partum. de pass. mu. Sp. 96. B
 Profluuium in partu dictum ab antiquis purgatio. de atra bile. 1°. 36. H
 Profluuij menstruorum casus. de praecog. ad Posth. 4°. 216. D
 PROFLUVIUM sanguinis simpliciter intelligit de naribus, in alijs partibus additur nomē partis. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 175. F
 Profluuij sanguinis signa. 3°. de cris. 4°. 144. E
 ex Profluuiū sanguinis narium iudicatio futura quo modo cognoscatur ex pulsu. 4°. de praesag. ex pul. 4°. 122. F
 Profluuium sanguinis narium aut abscessum qui capitis dolor significet. in progn. com. 3°. 4°. 208. F
 Profluuium sanguinis narium significant lacrimae spontaneae. in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 116. A
 Profluuium sanguinis est ardentium febrium familiare. in 1°. de morbis uulg. com. 2°. 3°. 115. C
 Profluuiū sanguinis quando in principio apparent nunquam per crisim decernunt. 1°. de crisibus. 4°. 128. E
 ad Profluuiū sanguinis ex naribus. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 254. E
 Profluuium sanguinis quibus fiat modis. 5°. meth. med. 7°. 30. B
 Profluuiū sanguinis quādo bonū, et quā nō bonū. 1°. de cris. 4°. 128. B
 Profluuiū sanguinis, et phlegmonas incitat super omnia dolor. 5°. methodi medendi. 7°. 31. A
 Profluuium sanguinis malum. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Profluuiorum sanguinis pulsus qualis. de puls. ad Tyr. 4°. 44. H
 in Profluuijs sanguinis sunt pulsus uermiculatēs. 2°. de ps. ex pul. 4°. 113. A
 Profluuium sanguinis cur sit bilis faciat ardentem febrem. in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 114. C
 ex Profluuiū sanguinis, et euacuatione suffocatio. 1°. de die. dec. 4°. 146. F
 Profluuiū sanguinis quō sistantur. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. H
 Profluuiū sanguinis ex erosione quibus curandū. 5°. meth. med. 7°. 31. H
 in Profluuiū sanguinis uena secāda. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 186. E
 in Profluuiū sanguinis narium uena secāda ab eodem latere. 5°. methodi medendi. 7°. 30. E
 in Profluuiū sanguinis ligatura quō faciēda. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 in Profluuiū sanguinis particula sit supina. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 ad Profluuiū sanguinis conueniunt medicamenta, quae cum eo, quod refrigerant, unā adstringunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
 Profluuium sanguinis ex cerebri inuolucris supprimētibus medicamentis miscetur albumen oui. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 in Profluuiū sanguinis crustae non sunt temerē remouendae. 5°. methodi medendi. 7°. 31. D
 Profluuiū sanguinis prorumpenti ē naribus prodest caudae equinae succus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. F
 Profluuijs sanguinis cōpetere uidetur flos gallij. 6°. de simp. m. f. 5°. 45. D
 Profluuiū sanguinis curat Idaea radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Profluuiū laborantibus partibus utiliter illinitur Isatis. 6°. de simplicium medic. facul. 5°. 48. G
 in Profluuiū sanguinis porri coma. de opt. sec. 15. 23. H
 ad Profluuium sanguinis thus quale esse debet. 5°. meth. med. 7°. 31. A

ad Profluuium sanguinis. 2°. de antid. 113. H/5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. H/ de dynam. Sp. 29. F
 Profluuiū sanat semen lapathi, oxylapathi, et Hippolapathi. 7°. de simp. medic. facul. 5°. 54. B
 Profluuium sanguinis. lege Sanguinis fluxus.
 Profluuium urinae pessimum quod. 1°. de cris. 4°. 129. H
 PROFUNDATIO sudoris quae dicatur. de ana. uiu. Sp. 52. C
 PROFUNDITAS non est magnitudo. 2°. de diff. pul. 4°. 56. F
 Profunditas in corpore est ante, et retro. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Profunditatem superat longitudo. 2°. de cau. pul. 4°. 94. A
 Profunditas superat latitudinem. 2°. de cau. pul. 4°. 94. B
 Profunditas somni, pigrities mentis, et pustulae significant pituitam. commentario 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 PROFUNDI fontes cur hyeme calidissimi sint, aestate frigidissimi. de bon. aquae. Sp. 75. H
 à Profundis partibus ad extra fieri motū, bonum, ē contra, malum. comment. 6°. aph. 25°. Ex. 48. F
 in Profundis medicamenta fortiora sunt applicanda. 4°. met. m. 7°. 29. C
 à Profundis trahūt ppolis, sagapenū, et oponax. 6°. met. med. 7°. 37. D
 in Profundo residentia ceteris resinis magis attrahit Terebinthina. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 à Profundo sine morfu trahunt terebinthina, et euphorbium. 6°. methodi medendi. 7°. 37. D
 à Profundo quae saniem trahere possunt. 6°. meth. med. 7°. 37. D
 quae in Profundo sunt ad superficiem transferre potest cucurbitula. de cucur. scarifi. 6°. 3. F
 ad Profundas plagas. de uirt. cent. Sp. 93. F
 PROFUSIO quod uitium sit. de cogn. cur. animi mor. 2°. 54. G
 ad Profusiones sanguinis thuris cortice utitur. 13°. meth. med. 7°. 81. F
 ΠΡΟΥΨΟΨΙΣ id est uentre prominulo. 1°. de alim. fac. 2°. 8. D
 PROGNOSTICA, et prorrhetica ars differunt. in 1°. prorrhetic. comment. 2°. 4°. 177. D
 PROGNOSTICANDI artem tradidit Hippocrates. de praecognitione. ad Posth. 4°. 213. H
 Prognosticanda quae sint à doctis. 3°. de diff. res. 3°. 73. B
 Prognosticari debet medicus. in progn. com. 1°. 4°. 189. C
 Prognosticaturus quid agere debet. in progn. com. 3°. 4°. 211. D
 PROGNOSTICATIO quō fieri debeat. in 1°. pr. c. 1°. 4°. 161. G
 Prognosticatio portentū esse uidetur aliquibus qui eam negant. de praecognitione ad Posth. 4°. 213. H
 Prognosticatio est de praesentibus, praeteritis, et futuris. de praesagit. ex puls. 104. B/ in progn. com. 1°. 4°. 190. H
 Prognosticatio praeteritorum cui utilis. in progn. com. 1°. 4°. 189. H
 Prognosticatio quid boni faciat. in progn. com. 1°. 4°. 189. C
 Prognosticationes quo modo ratae sint. in progn. com. 3°. 4°. 212. H
 ex Prognostico quae agrotatio grauis, et quae nō. in 1°. de morb. uulg. commentario 3°. 3°. 117. C
 Prognostica morborū ex lumine, et lunae cursu. de decub. pgn. Sp. 12. E
 Prognosticatio ex sudore. in progn. com. 1°. 4°. 195. C
 quae Prognosticant urinam. de diff. cont. Sp. 75. B
 in Prognosticis quibus oportet esse exercitatu. in 1°. prrh. c. 1°. 4°. 162. H
 Prognosticorum librum praecedere debet liber de diebus decretorijs. in progn. com. 1°. 190. E/ 2°. 203. E/ 3°. 206. D/ H/ 4°. 210. D
 Prognosticorum librum praecedit liber de iudicationibus, et de praesagijs ex pulsibus. in progn. com. 1°. 4°. 191. H
 Prognosticorum librum praecedit liber de curandi ratione. in progn. comment. 1°. 4°. 190. H
 añ Prognosticos libri epidemici scripti sunt. 2°. de dieb. dec. 4°. 154. C
 post Prognosticorum librum sequitur liber de morbis uulgaribus. in progn. com. 1°. 190. G/ 3°. 4°. 212. B
 in Prognosticis doctrina ab Hippocratis tradita optima est. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 4°. 128. H
 Prognostica Hippocratis relegenda sunt. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. F
 Prognosticorum libri intentio. in progn. com. 3°. 4°. 213. A
 in Prognosticis quid agat Hippocrates. 2°. de dieb. decr. 4°. 154. A
 in Prognosticis quō intelligendus Hippocrates. 1°. de cri. 4°. 129. E
 Prognosticorum liber de solis morbis acutis. 1°. de cris. 4°. 128. A/ B
 in Prognosticis loquitur Hippocrates de acutis, et longis, qui ex acutis dependent. 2°. de dieb. decr. 4°. 155. H
 in Prognosticis cur sexagesimus inter acutos numeratus. 2°. de diebus decretorijs. 4°. 156. A
 Prognosticorum libri signa sunt uera in Libya, in Delo, in Scythia. in prognost.

prognost.com.3°. 4°.212.G
 Prognosticorum librum exposuit Galenus ante librum de ratione uictus
 acutis.de uict.rat.in mor.acu.com.2°. 7°.123.E
 Prognostica signa.de subf.emp.32.D/fin.med. 1sa.46.A
 Prognosticum Galeni.de præcog.ad Posth. 4°.218.D
 Prognosticum,mitigans,et curatiuū præsidium.6°.de loc.aff. 4°.36.G
 PROGRESSIVVM motū habet plātæ.in Tim.Plat. 1°.287.E
 PROHIBENDVM quo modo sit ne hirudines amplius trahant. de
 cucur.scarifi. 6°.4.C
 Prohibentes respirationem musculi.de uoc.instr.diff. 1°.107.F
 Prohibitia lapidis generationem.de cura lap. Sp.112.B
 Prohibitio uocis quo modo fiat.de uoce et anhel. Sp.61.B
 Προγνώσεις. i. antegrediētia. de uict.ra. i mor.acu.com.4°. 7°.134.G
 PROLAPSIO quid in osibus.de fract.com.3°. 7°.248.E
 Prolapsiones osium in genu benigniores.de fract.com.3°. 7°.248.E
 ad Prolapsus oculorum.4°.de comp.me.se.lo.154.F/ 5°.155.C/D/F
 PROLATIONIS uocum quæ causa sit.de util.resp. Sp.63.E
 ad Prolationem spiritus.7°.de comp.med.sec.loc. 5°.182.B
 Prolatu difficiles uoces sphinx,et strox.in 6°.q mo.uul.c.5°.3°.188.G
 PROLEM aliquā uolentes conseruare si aliquis coniugatorum erat
 sterilis,faciebant diuortium.com.5°.aph.59°. Ex.43.C
 de PROLIXITATE se excusat Galenus.i.1°.præ.c.1°.4°.165.E
 Prolixitatem reprehendit Galenus.3°.de dec.Hipp. 1°.243.E
 cur PROLIXVS sit Lyci liber de musculorum dissectionibus.de mu-
 sculorum dissect. 1°.44.C
 Prolixis febribus affligentibus cathartici utimur.de dynam. Sp.20.E
 PROLOQUIA quæ sint.de uict.ra.in mor.acu.com.2°. 7°.119.B
 PROLVVIES uentris quid sit.in 1°.prorrh.com.1°. 4°.162.B
 Proluuius biliosa quæ.in 1°.prorrh.com.1°. 4°.162.B
 Proluuius uentris rubra cur mala.in 3°.de mor.uulg.com.2°.3°.139.H
 Proluuius rubra quid significet.in 1°.prorrh.com.1°. 4°.162.A
 Proluuiū rubidū excernētis adoleſcētis casus.in 1°.prorrh.c.2°.4°.171.F
 PROMINENTES oculos cur habent melancholici. de melanchol.
 ex Gal.Ru. et Poſſ. Sp.109.E
 ad Prominentias ani internas.de med.par.fac. 7°.178.H
 ad Prominentias ani interiores,et exteriores.de me.fac.pa.7°.179.A
 PROMPTE quid significet.in progn.com.2°. 4°.201.A
 Pröpte inijciēdū est uinculū ut ubiq; sit in pröptu.de fascijs. 7°.294.B
 PROMPTITVDO ad ablata bonū signū.c.2°.aph.33°. Ex.17.B
 PROMPTI magis sumus ad laudem benefactorum,quā ad uitupe-
 rationem peccatorum.1°.de usu par. 1°.119.H
 Promptus spiritus pro sublimi.in 1°.prorrh.com.1°. 4°.166.E
 PRONERVATIONES, id est musculorū neruosa partes τένονες
 τες uocant.de fract.com.3°. 7°.249.C
 Pronervationes. i. ἀπὸ νεύρωνες quas uocent.de art.cō.2°. 7°.263.B
 Pronervatio neruosa,et carnosā quæ.de art.com.2°. 7°.263.B
 PRONIORES in uenerem euadunt pleriq; melancholici.de melan-
 cholia ex Gal.Ru. et Poſſ. Sp.109.C
 PRONVBA ars quæ sit.com.5°.aph.59°. Ex.43.D
 PRONVS nemo quicquam molitur.3°.de usu par. 1°.128.A
 in Pronam radium circumagere quorum musculorum est officium. de
 musc.diffect. 1°.48.F
 in Pronum cum declinatione qui musculus flectat brachiale. de muscul.
 dissectione. 1°.48.G
 tanq; in Pronū radij os qui musculus circumagat. de musc.diff. 1°.49.A
 in Pronum flectens brachiale apud magnum digitum musculus. de mu-
 sculorum dissect. 1°.49.A
 ad PROPAGATIONEM generis generatur ab aliquibus parti-
 bus animalis aliqui humores.com.5°.aph.39°. Ex.41.B
 PROPE quæ sunt largius uñr.de cōp.mēb.sive de nat.hum. Sp.58.C
 PROPENSIVS quid significet.in progn.com.3°. 4°.207.H
 PROPHANIS imperabantur in sermonibus mysticis,ut aures obtu-
 rarent.12°.de usu par. 1°.194.C
 Προφάσεις causas quas uocet Hippocrates.in 1°.de mor. uulg.com.1°. 3°.104.H/de uic.ra.in mor.acu.c.1°.114.A/c.4°.141.C/7°.150.G
 PROPHYLACTICE, id est præseruatoria medicinæ pars. ad
 Thras.2°.106.F/11°.meth.med. 7°.68.D
 Prophylactice quæ pars artis.11°.meth.med. 7°.68.D
 Prophylactice prima ps artis.de cōst.ar.42.C/4°.met.m. 7°.24.E/F
 Prophylactice medicinæ pars quid agat.6°.de san.tuen. 2°.100.A
 PROPINABANT inuicem tempore Galeni.1°.meth.me. 7°.2.D
 ut i PROPINQVAS ita i remotas ptes agit calor. q an.u. Sp.49.H

in Propinquas tantum partes agit tactus.de ana.uui. Sp.49.H
 PROPOLIS quid.de simp.med. Sp.88.H
 Propolis quando est in melle est malum.7°.meth.med. 7°.44.H
 Propolis Attica.5°.de comp.med.per ge. 5°.250.H
 Propolis qualis sit.3°.de comp.med.per ge.230.F/5°. 5°.246.C
 Propolis calida est i secūdo ordine cōpleto.8°.de simp.med.fac. 5°.59.B
 Propoleos essentia attrahēs spēte natū.5°.de simp.med.fac. 5°.36.E
 Propolis trahit à profundis.6°.meth.med. 7°.37.D
 Propolis pinguis omnē resinā excedit.3°.de cōp.med.per ge. 5°.230.E
 Propolis uetusta quo modo fiat noua.3°.de comp.med.per ge.5°.229.H
 Propolis liqueſcit igne.3°.de comp.med.per ge. 5°.233.F
 Propolis in neruorū uulneribus usui est.3°.de cōp.med.p ge.5°.229.G
 cum Propoli eandem uim habet gutta ammoniaci.7°.de composit. medic.
 per genera. 5°.264.C
 PROPORTIO communis quid.3°.de decr.Hipp. 1°.241.E
 Proportio multiplex in pulsu.1°.de puls.diff. 4°.48.G
 Proportio à qbus etiā ex tpe colligit. in 1°.de mor.uul.cō.1°. 3°.103.C
 PROPOSITIONVM demonstrationis uaria nomina.1°.de simp.
 medic.facul. 5°.4.C
 Propositiones æquipollentes quæ.de subf.emp. 1sa.33.A
 ad Propositiones indemonstrabiles in medicina perueniendum.1°.meth.
 medendi. 7°.5.B
 Propositiones medicorū magna ex pte ueræ sunt.c.4°.a.44°. Ex.32.F
 de Propositis librum uocat librum problematum. in 6°.de morb. uulg.
 commentario 3°. 3°.172.A
 Propositum,et finis quo modo differant.ad Thrasylb. 2°.103.E
 Propositi consecutio est finis.ad Thrasylb. 2°.103.E
 Propositum quælibet ars appetit.ad Thras. 2°.103.E
 in PROPRIE,et in improprie distinctio.1°.de diff.pul. 4°.47.A
 PROPRIETAS naturæ est inconuertibilis.de sperm. Sp.37.B
 Proprietates quatuor à tota substātia. i 6°.de mor.uul.c.6°. 3°.196.H
 à Proprietate substātiæ agentium librum promittit Galenus se factu-
 rum.11°.de simp.med.fac. 5°.82.A/G
 à Proprietate substātiæ quæ agunt experientia iudicantur. 1°.de cōp.
 medic.per gene. 5°.216.A
 à Proprietate agentibus non magna fiducia adhibenda.de renum affect.
 dign. et med. 7°.194.H
 à Proprietate substātiæ agit stercus bubulum.10°.de simplicium medi-
 camentorum facul. 5°.76.G
 à Proprietate substātiæ cancri agūt cōtra canis rabidi morsum.11°.de
 simp.med.fac. 5°.82.A
 fm Proprietatem temperamenti particula agit.5°.de loc.aff. 4°.35.F
 Proprietates rerū particulares unde certæ.4°.de simp.me.fac.5°.28.D
 Proprietas aeris faciūt discrimen in maribus,et fœminis.breuis denota-
 tio dogmatum Hipp. 1°.231.C
 Proprietates bonarum aquarum.de bon.aquæ. Sp.75.H
 Proprietates sanguinis.de ana.uui. Sp.45.D
 Proprietas essentia est inditium partis affectæ.6°.de loc.affe. 4°.39.B
 PROPRIA ratione,et per consensum eadem pars potest laborare.
 1°.de loc.affect. 4°.4.H
 Propria nunquā, aliena semper spectamus.de cogn.cur.ai mor. 2°.50.F
 Proprium omne est inseparabile.2°.de diff.resp. 3°.64.E
 ex Propriorum à communibus distinctione ars oritur.de uict.ratio.in
 mor.acu.com.1°. 7°.109.G
 Propria sunt in primo usu,cōmunia in secūdo.1°.de arte cur. 7°.94.C
 Proprio ignorato ad cōmune cōfugiēdū.1°.de ar.cur.ad Glau.7°.94.D
 Proprio sermone explicari nō possunt.1°.de arte cur. ad Gla. 7°.94.C
 Propria homini q; insunt soli speciei,et nō oī.2°.de diff.resp. 3°.64.E
 Proprium ratione est.2°.de diff.resp. 3°.64.E
 Proprios affectus uocat primarios.1°.de loc.aff. 4°.6.D
 Propria figura linguæ.de ana.uui. Sp.49.C
 PROPTOMA affectus iridis oculorum.intro. 1sa.58.D
 PTOPTOSIS quid.intro. 1sa.58.E
 PROPLTRIX facultas quiescit cum retentrix agit.3°.de natu-
 ralibus facul. 1°.302.G
 PRORITATIO qd signet.de uic.ra. i mor.acu.c.2°. 7°.124.H
 PROROGATIONIS febriū triplex cā,in pgn.c.3°. 4°.209.F
 PRORRHETICA,et prognostica ars differunt. in 1°.prorrh-
 tici,comment.2°. 4°.177.D
 Prorrhetica doctrinæ proprium quid.in 1°.prorrh.com.3°. 4°.186.E
 Prorrhetica non sunt,quæ raro fiunt.in 1°.prorrh.com.3°. 4°.180.H
 Prorrheticus liber non est Hippocratis.in 1°.prorrheti.com.1°.162.E/
 165.G/com.3°.

- 165.G/com.3°. 4^a.180.H
 Prorrhethici liber cuius sit authoris.in 1^m.prorrh.com.2°. 4^a.171.G
 Prorrhethici liber ex particulari obseruatione factus.in 1^m.prorrhethici
 commentario 1°. 4^a.165.G
 Prorrhethici doctrina nō hēt uniuersale.in 1^m.prorrh.cō.3°. 4^a.179.G
 in Prorrhethici libro sunt inusitatae dictiōes.ī 1^m.prorrh.cō.3°. 4^a.179.E
 Prorrhethici libri tota ferē intentio.in 1^m.prorrh.com.3°. 4^a.182.F
 Prorrhethici libri interpretes.ī 1^m.prorrh.c.3°.180.F/H/184.D/ 4^a.188.F
 PRORVMPERE quid significet apud Hippocratem. contra Iu-
 lianum. Ex.66.F
 Prorsus uocabuli expositio.de nat.hum.com.1°. 1^a.27.B
 Πρὸς Ἀρχαγόργου, id est sensim.de uict.rat.in mor.acu.com.1°. 7^a.112.D
 PROSARTESIS, id est appensio quid.fin.med. 1sa.48.H
 Πρὸς Ἐλπίδα græce dicuntur particula alijs pximæ.de ineq.intēp.3°.43.C
 Πρὸς Φύσιν quid.3°.de nat.fac. 1^a.307.B
 Prosthysis affectus angulorum oculi.introd. 1sa.58.D
 Prosthysis cibi assumpti sit uirtute proueniente ex hepate.de uirtutibus
 nostrum corp.diffens. Sp.60.B
 Πρὸς Θείας quid.3°.de nat.fac. 1^a.307.B
 PROSTRATORIA ars uocabulum nuper inuentum à Galeno.
 ad Thrasylulum. 2^a.109.A
 PROTAE Pelusiotæ medicamentū.10°.de cōp.me.se.lo. 5^a.207.D
 Protæ rhetoris casus.2°.de alim.fac. 2^a.20.A
 PROTAGORAS primus oratoriam facultatem philosophiæ con-
 iunxit.de hist.philos. Sp.2.G
 Πρὸς Ταρχίωνα ὁ Σάτυρος. i. exiccates.de uict.ra.ī mor.acu.c.2°. 7^a.122.G
 PROTEVS incōparabile collyriū.4°.de cōp.me.se.loc. 5^a.157.A
 Proteus dictū excoiatorium.5°.de comp.med.sec.loc. 5^a.162.B
 PROTEI transformationes.an quali.incorp.sint. 1sa.10.A
 PROTORRHYTOS resina quæ.3°.de cōp.med.p.gen. 5^a.233.D
 PROTOTOMI meminit.10°.de comp.med.sec.loc. 5^a.206.G
 PROTRAHI cur possit uox absq; iterpollatiōe. d util.re.Sp.64.B
 PROTROPVM passum.3°.de comp.med.sec.loc. 5^a.143.G
 Protropū uinū.de atten.uic.2°.46.E/7°.de comp.me.se.lo. 5^a.184.E
 PROVECTI qui.de art.com.4°. 7^a.283.D
 PROVERBIVM de Asini umbra.3°.de diff.pul. 4^a.59.D
 Prouerbiū dulce bellum inexperto.de diff.puls. 4^a.69.G
 Prouerbiū ex libro gubernare.3°.de comp.med.per.ge. 5^a.231.F
 Prouerbiū Moysi, & Christi schola.2°.de puls.diff. 4^a.54.D
 Prouerbiū in puteo opprimi.2°.de diff.puls. 4^a.58.F
 Prouerbiū secare glaciem.4°.de digno.pul. 4^a.85.E
 Prouerbiū in puncto tēporis mutata pelle.2°.de diff.pul. 4^a.53.F
 Prouerbiū cū aqua suffocet qd inclāmabimus.2°.de diff.puls. 4^a.54.C
 PROVIDENTIAE nomē quid signet.in progn.cō.1°. 4^a.189.F
 Prouidentia quid.in prognost.com.1°. 4^a.189.C
 Prouidentia est ipsa presentio, & unde dicat.in progn.cō.1°. 4^a.189.F
 Prouidentia de quibus sit.8°.meth.med. 7^a.51.D
 Prouidentia est rei futuræ.4°.meth.med. 7^a.24.B
 Prouidentia & arte quod sit contrariū est ei, quod casū & fortuito sit.
 11°.de usu par. 1^a.186.E
 Prouidentia cōtraponitur fortuna, uel casus.in progn.cō.1°. 4^a.189.G
 Prouidentia Dei erga nos.9°.de decr.Hipp. 1^a.284.E
 Prouidentia uniuersi nō est malorum.in progn.com.1°. 4^a.189.H
 Prouidentia laude quo superari possit nihil à natura relictū est.de uoca-
 lium instr.diff. 1^a.106.F
 Prouidentia indagare confert.9°.de decr.Hipp. 1^a.284.C
 PROVISIO quō sit mista cū medēdo.12°.meth.med. 7^a.74.G
 PROVOCAANTIA menstrua quæ.de cathar. Sp.95.D
 Prouocant menstrua drachmæ duæ assari.de med.exper. Sp.106.E
 Prouocat menstrua decoctio iuniperi.de med.exper. Sp.106.F
 Prouocant menstrua drachmæ tres maioranæ cum duabus drachmis ru-
 biæ.de me.exper. Sp.106.E
 Prouocans menstrua confectio.secr. Sp.99.C
 Prouocans menstrua decoctio.de med.exper.105.D/ Sp.107.C
 Prouocat menstrua electarium laccæ.de med.exper. Sp.107.A
 Prouocans menstrua, & urinam electariū.de med.exper. Sp.107.D
 ad Prouocationem menstruorum ualens medicina. de medicinis exper.
 104.H/106.H/ Sp.107.H
 ad Prouocandos menses.de pass.mul.96.B/ de medicinis exper. 108.A/
 de cura lapidis. Sp.112.H
 Prouocantia sudorem quæ.de cathar.95.D/de melancholia, ex Galeno,
 Rufo, & Poss. Sp.110.B
- Prouocantia sudorem per os, quæ.de cathar. Sp.95.D
 Prouocantia sudorem per suffumigationem, quæ.de cathar. Sp.95.D
 PROVOCATVR ad mingendum, egerendum, ad pandiculationes
 uidens talia agentem.de mot.man.& obsc. Sp.69.D
 PROVOCAT lotium decoctio Absinthij. de melacholia ex Galeno
 Rufo, & Poss. Sp.110.A
 Prouocat urinam Chamæmelum puluerizatū, & malaxatum cum mele.
 de med.exper. Sp.106.D
 Prouocant urinam Dactyli ad sanguinem usq; de cura icteri. Sp.111.D
 Prouocat urinam Galbanum.de med.exper. Sp.106.F
 Prouocat urinam decoctio Squinanti.de med.exper. Sp.107.A
 Prouocans urinam electarium.de med.exper.107.A/G/ Sp.108.B
 Prouocans urinam compositio.secr. Sp.101.H
 Prouocans urinam decoctio.de med.exper. Sp.107.C
 Prouocans urinā medicina. de med.exper. 104.A/E/F/H/105.B/C/D/
 106.F/107.G/ Sp.108.F
 Prouocat urinā, et mēstrua fortiter decoctio asari. d me.ex. Sp.104.D
 Prouocat urinam, & mēstrua fortiter decoctio carui, & seminis apij.
 de med.exper. Sp.104.D
 Prouocat urinā, & mēstrua electariū iridis.de med.exper. Sp.105.E
 Prouocās urinā fortiter, & mēstrua electariū.de med.exper. Sp.105.F
 Prouocās urinā, & mēstrua medicamen.de med.exper. Sp.106.B
 PROXENI confectio quæ fuit in usu Antonij musæ.7°.de composi-
 medic.sec.loc. 5^a.182.D
 PROXIMO succurrendum esse.de mot.man.& obsc. Sp.69.B
 PROXIMAM fore mortē qñ prædicēdū. quæf.in Hip. Sp.113.C
 PRVDENTES quō sint brutorū animæ.de mot.man. Sp.67.E
 Prudentem uocat Archigenem.3°.de diff.puls. 4^a.59.F
 Prudens quo modo effectus Chrysippus.quod animi mor. 1^a.318.F
 ad Prudentē uirum spectat diuidere in minima, & paruos excessus ob-
 seruare.2°.de diff.puls. 4^a.57.F
 Prudentes homines non parum lucrantur si incidāt in libros nō obscure
 conscriptos.5°.de comp.med.sec.loc. 5^a.166.G
 Prudentes quæ didicerunt sciunt referre, uel scribere.de cuiusq; animi
 pecc.not.atque med. 2^a.56.G
 Prudentibus uera dicēda in morbis.in 6^m.de mor.uulg.cō.2°. 3^a.168.F
 Prudentibus pauca dicenda.2°.de symp.cau. 3^a.21.A
 Prudens, & modestus audacter respondens iudicandus amens.in 6^m.de
 mor.uul.com.2°. 3^a.168.G
 PRVDENTIA quid.fin.med. 1sa.45.D
 Prudentia uirtus animi.fin.med. 1sa.45.D
 Prudentia sola esset, si esset sola aīa rationalis.7°.de decr.Hip. 1^a.267.G
 ad Prudentiā iuuatū aliqui ex tēperatione locorū. qd ai mor.1^a.320.D
 ad Prudentiam agitur animus à siccitate. quod animi mor. 1^a.318.D
 Prudentia in tantum minus nocumentum afferunt uina dulcia in quantū
 deficiunt à uehementi caliditate.de uinis. Sp.76.E
 Prudentia nocent uina uehementer calida.de uinis. Sp.76.E
 ad Prudentiā, & acrimoniā aī ualeat theriaca.de theria.ad Pis.5^a.96.H
 Πρὸς Πυρρον appellant prunū syluestrem.2°.de alim.fac. 2^a.21.H
 Prunum quæ planta dicatur in Asia.7°.de simp.med.fac. 5^a.51.H
 PRUNA, & flamma ignis genera.4°.de simp.med.fac. 5^a.24.G
 Pruna, & flamma quo modo differant.3°.de temp. 1^a.21.H
 Pruna fit terra accensa.4°.de simp.med.fac. 5^a.24.G
 Pruna non fit nec flamma ipsa aqua, quamuis uehementem accipiat cali-
 ditatem.4°.de simp.med.fac. 5^a.24.G
 Prunarum ignis sine fumo est.11°.de simp.med.fac. 5^a.81.E
 supra Prunas coquere quid sit.7°.de comp.med.sec.loc. 5^a.179.C
 ad Prunas ardentes medicamenta non sunt facienda.7°.de compositio-
 medic.sec.loc. 5^a.179.C
 Prunarum ignis lentus.4°.de san.tuen. 2^a.86.H
 Pruna non nimis acri coquitur Argenti spuma.6°.de compositio.med.
 per genera. 5^a.257.A
 à Prunis extinctis foetore cur suffocamur.de uti.resp. 1^a.225.D
 PRVNELLAE fit mentio.de dynam. Sp.27.G
 PRVNVS syluestris planta agreilis.2°.de alim.fac. 2^a.21.H
 Prunus qualis.7°.de simp.med. 5^a.51.H
 Pruna habent acorem, acerbitem, et amarorem ante maturitatem. 2°.
 de alim.fac. 2^a.21.C
 Pruna raro acida, uel austera, uel insuauia post maturitatem.2°.de ali-
 ment.facul. 2^a.21.C
 Pruna agrestia adstringunt.7°.de simp.med.fac. 5^a.51.H
 Pruna optima magna, laxa, mediocriter adstringētia.2°.d al.f.2^a.21.D
 Pruna praua

Pruna praua exigua, dura, & acerba. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
 Pruna quando idonea. de bon. & uitio succ. 2°. 39. B
 de Prunis seruandis. de bon. & uitio succ. 2°. 36. H
 Pruna quæ uocantur damascena pñt cõseruari. de puero epil. 7°. 180. D
 Pruna parũ nutriunt. 2°. de alim. fac. 2°. 21. C/ de diff. cont. Sp. 73. F
 Pruna secũdũ locũ hñt inter fructus minus noxios. de attẽ. uic. 2°. 45. H
 Pruna elixa minus obsunt. de atten. uic. 2°. 44. A
 Pruna sunt frigida. 4°. de sim. me. fa. 5°. 26. D/ de diff. cont. Sp. 74. D
 Pruna sunt humida, frigida, & pituitosa, potissimum si cruda, & elixa
 mandantur. de atten. uic. 2°. 44. A
 Pruna humectant, & refrigerant uentrem. 2°. de alim. fac. 2°. 21. C
 Pruna minus siccant q̃ amygdalæ, et terebithi semẽ. 5°. de sa. tu. 2°. 92. C
 Pruna subducũt uentrẽ humiditate, & lẽtore. 2°. de alim. fa. 2°. 21. D
 Pruna humida & sicca quando infunduntur in aqua mellis leniunt uen-
 trem. de dissolutione continua. Sp. 75. A
 Pruna uentrem subducunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
 Pruna damascena oĩum prẽstantissima. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
 Pruna damascena subducunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
 Pruna damascena, & Iberica prẽmanduntur hydromeliti incocta sub-
 ducendi gratia. de atten. uic. 2°. 45. B
 Prunis æstate soluenda aliis in senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E
 in Prunis Damascenis Galenus reprehendit Dioscoridem. 7°. de simpli-
 cium medicamentorum facul. 5°. 51. H
 Pruna hispanica qualia. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
 Pruna iberica, id est catalonica subducunt magis. 7°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5°. 51. H
 Pruna hispanica maxime deicere faciunt. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
 Pruna hispana ad deiciendam alium meliora damascenis. 5°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 92. E
 Pruna cocta in melicrato deicere faciunt. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
 post Pruna uinum dulce deicere faciunt. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
 Pruna siccata habent usum ficus. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
 PRVNORVM gummi lapides confringit. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. H
 Prunorum gummi puerorum lichenas sanat. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. H
 PRVRIENTIVM succus qualis. 2°. de symp. cau. 3°. 23. H
 Prurientes aures curat myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 PRVRIGINOSI sunt humores si modice mordeãt. de mul. 3°. 79. E
 Pruriginosus sensus in superficie est, & quõ. 2°. de loc. aff. 4°. 11. H
 Pruriginosus sensus quo humore fiat. 2°. de loc. aff. 4°. 11. H
 Pruriginosus curat ciricus puluis. de dynam. Sp. 30. B
 ad Pruriginosos, & cir cum rosos oculorũ angulos & uisum obtusum.
 4°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 152. G
 PRVRIGINIS sensus quando fiat, & quo modo procedat, & se-
 quatur ulceratum sensum. 2°. de loc. aff. 4°. 11. G
 Pruriginem intolerabilem facit scylla. de simp. med. Sp. 90. H
 Prurigini ualent putrefactiua. de ocul. 7°. 189. C
 ad Pruriginem ceratum picatum. de fract. com. 3°. 7°. 243. G
 Prurigini matricis quid proſit. de pass. mul. Sp. 96. A
 PRVRIVNT calida moderate. in 6°. de mor. uul. cõ. 2°. 5°. 165. G
 nō Pruriũt multũ postula late. in 6°. de morb. uulg. cõ. 2°. 3°. 165. F
 PRVRITVS ex quo genere symptomatũ sit. de symp. diff. 3°. 11. E
 Pruritus est sensus pituitosorũ excrementorũ. 2°. de symp. cau. 3°. 23. G
 Pruritus mouentia quæ sint. de cathart. Sp. 95. D
 Pruritus concitat bilis. de dynam. Sp. 19. D
 Pruritus faciunt salsa, nitrosa, & amara, urtica, muria, scilla, marc. 2°. de symptom. cau. 3°. 23. H
 Pruritu exercentur illoti, sordidi, cruditate laborantes, & edentes nu-
 trimenta mali succi. 2°. de symp. cau. 3°. 23. H
 Pruritu cur excitentur scabiosi, & leprosi, & non iuuentur etiam si ex-
 corientur. 2°. de symptom. cau. 3°. 23. H
 Pruritus perfricationem concitat. de dynam. Sp. 19. D
 Pruritu crebro an sit affectus lassitudine laborans percunctandum est.
 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. B
 ex Pruritu ulcus cacoethes factum. 4°. meth. med. 7°. 25. F
 Pruritus oculorum & pituitam pinguem quid curet. de dyn. Sp. 24. H
 ad Pruritus oculorum ualet succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. B
 ad Pruritus oculorum. de ocul. 190. D/ 7°. 191. E
 ad Pruritus intensos oculorum. 4°. de compositione medicamentorum
 secundum locos. 156. H/ 5°. 157. A/B
 ad Pruritus faciei. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. E
 ad Pruritus testiculorum. secret. Sp. 100. B
 ad Pruritus ani. 9°. de comp. med. sec. loc. 204. F/ 5°. 205. C

Pruritus quo modo fiat in ulceribus. de fract. com. 1°. 7°. 230. B
 Pruritus cur fiat in primis diebus fracturæ maior, post minor. de fractu
 ris commentario 1°. 7°. 230. E
 Pruritus non debet creari sub ligatura ossis. 6°. meth. med. 7°. 41. D
 ad Pruritus quæ faciant. de ocul. 7°. 179. C
 Pruritus sanat aphronitrum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. H
 ad Pruritus cõueniũt balani recremẽta. 6°. de simp. med. fa. 5°. 44. D
 Pruritus quæ balnea cessare faciant. de cura icteri. Sp. 111. C
 Pruritus prohibet herbam. de simp. med. Sp. 85. B
 ad Pruritus. de med. fac. par. 172. C/ 7°. 175. F
 ad Pruritus unguentum. de dynam. 30. C/ secret. Sp. 97. G

PSALTRIAE

quæ conceperat, casus. 1°. de se-
 mine. 1°. 330. A

PSELLIZESTHAE, id est balbutire, est uitium prolationis, non
 uocis. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. G

ΨΕΦΑΙ tenebræ. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 182. H

PSEVDONIVM ad similes caliditatis est Bunio. 6°. de simpli-
 cium med. facult. 5°. 45. B

Pseudonij sit mentio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. C

PSEUDOCASIA quõ distinguat à casia. de ther. ad Pis. 5°. 94. H

PSEUDOCINNAMOMVM. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. C

PSEVDODIALECTICVS. 2°. de diff. puls. 4°. 57. H

PSEVDODICTAMNVN habet uim dictami imbecillam. 8°. de
 simplic. medic. facult. 5°. 64. A

PSILOTHRVM qd. 6°. de sim. m. f. 5°. 42. F/ de sim. m. Sp. 80. B

Psilothra quæ uocentur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. F

Psilothrum ualet ad auferendos pilos. de dynam. Sp. 23. G

Psilothra pilorum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. E

Psilothra quo modo adhibenda. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. A

Psilothra Critonis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. H

Psilothrum Heraclide. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. H

Psilothrum Paridis saltatoris. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. H

Psilothrum bibentibus quid utile sit. 2°. de antid. 5°. 114. D

PSIMYTIVM, id est cerussa. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. F

Psimythium prẽparatur arte. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B

PSITTACES medicamentũ. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. F

Psittacinum Scribonij Largi. 4°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 155. B

PSOAE nominati musculi. de muscul. dissect. 1°. 49. G/ de articulis.
 commentario 3°. 7°. 272. D/H

Psoæ lumbus haud exiguus musculus est, & unde oriatur ac desinat. de
 musculorum dissectione. 1°. 50. G

PSORA affectus cutis. introd. Isa. 59. D

Psora morbus contagiosus. 4°. de diff. puls. 4°. 64. D

Psora quæ affectiones sint leuiore. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. E

Psora à quibus fiant humoribus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E

in Psoram facile transeunt lichenes. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. C

Psora quo modo curetur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. C/H

Psoras quæ Alcyoniæ species sanent. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. C

Psoras extergit Amaritas. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E

ad Psoram conueniunt Balani recremẽta. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. D

Psoras excoſant caulis, & folia uirentia Batrachij. 6°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5°. 44. G

Psoris congruentibus facultatibus miscentur Cantharides. 11°. de simpli.
 medic. facult. 5°. 82. E

ad Psoras Caprinum stercus. 10°. de simp. med. facul. 5°. 76. E

Psoras detergit Cardamomum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. A

ad Psoras adhibetur Chameleontis radix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F

Psoras extergit Cicerum genus orobieum appellatum. 6°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 47. E

ad Psoras accõmodi sunt utriq; Ellebori. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. C

Psora extergitur Liliorũ radice cũ melle. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. B

Psoras iuuat Lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D

ad Psoras ualet Sepiarum testa. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. A

ad Psoras ualet Sulphur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. D

Psoras sanat Terebinthina. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F

Psoras detergunt Tithymalli. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. D

Psoram sanat Vitis alba. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F

Psoras detergit Vrina humana. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. D

ad Psoras accõmoda est Vua agrestis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B

ad Psoras curadas citra exulcerationẽ. 10°. de cõp. me. se. lo. 5°. 208. A

ad Psoras. 5°. de comp. med. sec. loc. 162. D/ 9°. 5°. 204. C

PSORIASIS quid. fin. med. Isa. 49. D

Psoriasis coronæ affectus. intro. *Isa. 58. D*
PSORICVM quid sit. 4°. de comp. med. sec. loc. *5°. 151. G*
Psoricum præparatur arte. 9°. de simp. med. fac. *5°. 71. B*
Psoricum quo modo fiat. 9°. de simp. med. fac. *5°. 71. G*
Psorici essentia est attrahens natum ex putrefactione. 5°. de simplicium medicamentorum facultatibus. *5°. 36. E*
Psoricis facultatibus miscetur salamandræ cinis. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. *5°. 82. F*
Psoricum medicamentum. intro. *Isa. 60. D*
Psoricum medicamentum paratum ex metallis. 9°. de simp. me. fac. *5°. 68. E*
Psoricum est tenuium partium citra calorem manifestum. 3°. de comp. med. per genera. *5°. 228. F*
ad Psoricos affectus. 1°. de comp. med. per gene. *5°. 217. A*
PSORODEIS ungues sanant cantharides. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. *5°. 82. E*
PSOROPHTALMIA scabiei palpebrarum species. de ocul. *7°. 186. H*
Psorophthalmia totum oculum exercet. intro. *Isa. 58. D*
ad Psorophthalmiam. de remed. par. fac. *7°. 156. F*
PSYCHROPHOBVS quid significet. 9°. meth. med. *7°. 58. B*
Psychrotrophum quid. 7°. de simp. med. fac. *5°. 51. A*
PSYCTICA quæ. de dynam. *Sp. 13. H*
de PSYDRACIIS. de med. fac. par. *7°. 161. G*
Psydracion quid. intro. *Isa. 58. H*
Psydracion affectus albi oculorum. intro. *Isa. 58. D*
Psydraces, myrmecia, acrochordones, epigmytides notæ sunt. de tum. præter naturam. *3°. 84. F*
ad Psydracas. 1°. de compositione medicamento. sec. loc. 131. F/131. E/F/ *5°. 251. F/6°. 5°. 256. A*
PSYLLIVM quid. de simp. med. *Sp. 89. A*
Psyllium dicitur herba pulicaris. de simpl. med. *Sp. 89. A*
Psyllium quale. 8°. de comp. med. sec. loc. *5°. 190. F*
Psyllium frigidus est in secundo ordine, et temperatum in passivis qualitatibus. 8°. de simp. med. fac. *5°. 64. A*
Psyllij succus frigidus. 6°. de san. tuen. *2°. 100. G*
Psyllij succus frigidus, et viscosus. 2°. de simp. med. fac. *5°. 14. D*
Psyllium refrigerat. 14°. meth. med. *7°. 87. D*
Psyllium refrigerat efficaciter, et stringit, oculis lachrymantibus cito prodest, dysentericis, et podagricis remedium est, capitis dolorem sedat. de simpl. med. *Sp. 89. A*
Psyllium, et portulaca sunt indurantia frigida, et humida. 5°. de simpl. medic. facul. *5°. 34. G*
Psyllium indurat. de ocul. *7°. 188. E*
Psyllij succus oleo rosaceo adhibendus. 2°. de comp. me. se. loc. *5°. 132. F*
Psyllium euitandum in Herpete exedente. 2°. de arte cur. ad Gl. *7°. 102. B*
Psyllij mucilago quomodo fiat. 7°. de comp. med. sec. loc. *5°. 184. F*
Psyllium pro solano. 1°. de comp. med. per gen. *5°. 211. G*
PSYLLI quæ gens. 2°. de antid. *5°. 119. A*
PTARMICE à sternutamento dicta. 8°. de simpl. med. fac. *5°. 59. C*
Ptarmice calida est, et sicca in secundo, et in tertio ordine. 8°. de simpl. medic. fac. *5°. 59. C*
PTELEA quid. 8°. de simplicium med. fac. *5°. 59. C*
Ptarmice sugillata, et ecchymosæ sanant. 8°. de simp. med. fac. *5°. 59. C*
Ptarmici meminit. de dynam. *Sp. 24. F*
de PTERYGIIS. de med. fac. par. *7°. 162. H*
Pterygia quid sint. 4°. de compos. medica. secundum locos. *5°. 151. H/de med. fac. par. 7°. 162. H*
Pterygion uocant græci unguem in oculo. de diff. morb. *3°. 4. F*
Pterygion affectus angulorum oculi. introd. *Isa. 58. D*
Pterygia in qua fiant tunica. de anat. ocul. *Sp. 57. C*
Pterygion affectus albi oculorum. intro. *Isa. 58. D*
Pterygia prima ratione pupillam obtenebrant. 1°. de symp. cau. *3°. 15. E*
Pterygia in oculis sunt ulcera specie ambigua. 14°. meth. med. *7°. 90. G*
Pterygium à sanitatis habitu alienum est. 14°. meth. med. *7°. 93. F*
Pterygia quæ sanent. 4°. de comp. med. sec. loc. *5°. 151. B/H*
Pterygiorum, seu unguium oculorum idoneum remedium illi est Glycyrrizæ radix sicca. 6°. de simp. med. fac. *5°. 45. G*
Pterygia attenuare potest Thyites lapis. 9°. de simplicium medicamento rum facultatibus. *5°. 67. F*
Pterygia auferunt tithymalli. 8°. de simp. med. fac. *5°. 62. D*
ad Pterygia oculorum. 4°. de compositione medica. sec. loc. *5°. 158. D*
ad Pterygia. 5°. de comp. med. per gen. 251. B/252. E/F/G/5°. 254. F/

de rem. par. fac. 7°. 156. H
πτερυγίδες habent scapulas modum alarum. in 3^m. de morb. uulga. commentario 3°. *3°. 146. G*
πτερυγοειδῆ ossa id est alaria. de art. com. 2°. *7°. 263. D*
PTERYGOMATA affectus aurium. intro. *Isa. 59. C*
PTERYGODEIS explanationes in mundum alarum. de osib. 1°. *40. D*
PTERIS .i. Filix. 8°. de simp. med. fac. *5°. 59. C*
πτερυγὶ calcaneum. 3°. de usu par. *1°. 129. D*
ad PTELEA uocata utuntur fuligine acriori. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. *5°. 54. F*
πτεῖλοι qui nominantur. 14°. meth. med. *7°. 93. E*
PTILOSI qui morbus sit, et quo modo differat ab aphiasi, alopecia, myrmecia, leuce, uutiligine, sphacelo, elephante, scabie, et lepra. 14°. meth. med. *7°. 92. C*
Ptilosis quid. fin. med. 48. G/intro. *Isa. 58. G/de med. fac. par. 7°. 163. B*
Ptilosis coronæ affectus. intro. *Isa. 58. D*
in Ptilosi amittitur particula utilis. 14°. meth. med. *7°. 93. C*
de PTISSANA inscriptus liber. de uictus ratio. in morbis acutis. commentario 1°. *7°. 109. H*
de Ptissana Hippocrates obscurius loquutus est. de ptif. *2°. 47. H*
Ptissana, ptissana cocta, et hordeacea ptissana, idem significat. de uict. rat. in morb. acut. cō. 1°. *7°. 113. B*
de Ptissana quæ consideranda. de ptif. *2°. 46. H*
Ptissanæ confectio. 1°. de alim. fac. *2°. 11. D*
Ptissanæ confectio apud quosdam est alica. 1°. de alim. fac. *2°. 10. H*
Ptissana alicæ cibis egrorum secundum aliquos. 1°. de alim. fac. *2°. 10. H*
Ptissana triticea est alica secundum Dioclem, et Philotimum. 1°. de alim. facul. *2°. 10. H*
Ptissana à coquis cur male paretur. 1°. de alim. fac. *2°. 11. D*
Ptissanā nō coquunt coqui diuitiū. de ui. ra. in mor. acutis. cō. 1°. *7°. 112. A*
Ptissana quo modo fiat. de dynam. *Sp. 22. H*
Ptissana quo modo præparanda. 5°. de san. tuen. *2°. 92. D*
Ptissanæ præstantissima præparatio qualis. de ptif. *2°. 47. D*
Ptissana optima quomodo conficienda. de uict. rat. in mor. acut. c. 1°. *7°. 113. D*
Ptissana quæ probatissima, et quæ non. de bon. et ui. suc. *2°. 36. G*
Ptissana pessima quæ. 1°. de alim. fac. *2°. 11. E*
Ptissana non bona quo modo probetur. de bon. et uit. suc. *2°. 37. D*
ad Ptissanam conficiendam aqua qualis. de atten. uic. *2°. 46. H*
pro Ptissana conficienda hordeum integrum sumi debet. de attē. uic. *2°. 47. C*
ad Ptissanam conficiendam quidam conerunt hordeum. de ptif. *2°. 47. D*
Ptissanæ quidam addunt amyli, ciminum, mel, et sapam. de ptif. *2°. 47. D*
Ptissanæ aliqua miscet Galenus. 1°. de alim. fac. *2°. 11. D*
Ptissana cum amylo flatulenta. 1°. de alim. fac. *2°. 11. D*
Ptissana expetit porrum, et anethum. 1°. de alim. fac. *2°. 13. F*
Ptissanæ quandoque miscetur piper. de atten. uic. *2°. 44. G*
Ptissanæ mel non miscendum nisi in thorace, et pulmone contenta expetere uelimus. de atten. uic. *2°. 44. G*
Ptissana fit melior ex pedibus procellorum. 3°. de alim. fac. *2°. 26. E*
Ptissana petit suillam carnem recentem. 1°. de alim. fac. *2°. 13. F*
Ptissana debet esse ualde cocta. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. *7°. 112. A*
Ptissanæ laus. 8°. metho. medē. 51. A/ de uictus ratione in morbis acutis. commentario 1°. *109. H/ 7°. 113. E*
Ptissana quibus præferatur. de uict. rat. in morb. acu. c. 1°. *7°. 111. B*
Ptissana habet uim cibi, et med. de uict. ra. in morb. acu. cō. 1°. *7°. 115. D*
Ptissana omnia excedit, quæ uel tanquam alimentum, uel medicamentum dantur. de ptif. *2°. 48. B*
Ptissana cur uideatur lenta. de ptif. *2°. 47. E*
Ptissana lenis quo modo. de ptif. *2°. 47. E/F*
Ptissana perfecte cocta humectat. 1°. de alim. fac. *2°. 11. D*
Ptissana nō diligenter cocta uentosa est. de puero epil. *7°. 180. H*
Ptissana detergit. 1°. de alim. fac. 13. H/4°. de san. tuen. *2°. 84. F/80. methodi medendi. 7°. 52. G*
Ptissana quæ magis detergit. 1°. de alim. fac. *2°. 11. E*
Ptissana detergit sine acrimonia. 7°. de comp. medica. sec. loc. *5°. 177. F/13°. meth. med. 7°. 83. D*
Ptissana quomodo magis abstergit. de ptif. *2°. 47. D*
Ptissanæ succus sordes eluit, quæ in cute sunt. 1°. de alim. fac. *2°. 12. B*
Ptissana per se abstergit sine hyssopo. de atten. uic. *2°. 44. G*
Ptissanæ de hordeo relaxare possunt. de simpl. med. *Sp. 90. A*
Ptissana cur humida, et flaccida. de ptif. *2°. 47. F*
Ptissana cur sitim reprimat. de ptif. *2°. 47. F*
Ptissana plus quam aqua sitim reprimat. de ptif. *2°. 67. F*

Ptissana cur blandi

Ptissana cur blandi saporis. de ptif. 2^a.47.F
 Ptissana dulcis blanda egrotantibus. de ptif. 2^a.47.F
 Ptissana magis coctu facilis, q̄ typha, & auena. de attē. uic. 2^a.44.H
 Ptissana in imbecillum uentriculum demissa ab eo non superatur. 3°. de temperamentis. 1^a.23.G
 Ptissana cibus omnibus omni noxa uacat immo prodest. de bonitate, & uitio succorum. 2^a.37.D
 Ptissana magis patit̄ à nro corpore, q̄ agatur in illud. 3°. de tēp. 1^a.23.H
 Ptissanae succus cibus est qui nulla indiget contritione. 7°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a.197.H
 Ptissana boni succi. 2°. de simp. medica. fac. 12.F/H / 2°. de compo. medi. secundum locos. 5^a.133.D
 Ptissana est boni succi, & non glutinosi. 4°. de san. tuen. 2^a.86.C
 Ptissana boni succi, & non calefacit. de remed. par. fac. 7^a.153.G
 Ptissana probe coctus cibus optimus. de bon. & uit. succ. 2^a.37.D
 Ptissana etiam quotidie sumpta non impedit boni succi generationem. de bon. & uic. succ. 2^a.37.D
 ex Ptissana, pane, & lente fit sanguis, pituita, bilis tum flaua, tum atra, & species una in aliam per alterationem calidi, frigidi, humidis, sicci. 3°. de simp. med. fac. 5^a.17.D
 ex Ptissana, & faba quæ caro generatur. 1°. de alim. fac. 2^a.13.G
 cū Ptissana faba pro gladiatoribus. 1°. de alim. fac. 2^a.13.G
 Ptissana minus nutrit, quàm panis. de bon. & uit. succ. 2^a.37.D
 Ptissana minus efficax pane. de ptif. 2^a.47.F
 Ptissana in robur, et alimētū corporis maxime cōfert. de ptif. 2^a.48.C
 Ptissanae succo, & oleribus si utatur se excercens cito labefactatur. 1°. de alim. fac. 2^a.10.B
 Ptissana reuocat lac in mamillis. de cathart. Sp.95.B
 ut Ptissana humectat, & secat aqua mulsa, nō tamen roborat. de uictus ratione in morbis acutis. com. 1°. 7^a.113.C
 Ptissana non minus q̄ mulsa ualet ad uomitum. 8°. meth. med. 7^a.51.A
 Ptissana mulsa posterius exhibēda. de uic. r. in mor. acu. c. 4°. 7^a.140.C
 Ptissanae cremor, & aqua mulsa detergunt humorem in uentre infarctum. de uic. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a.111.E
 Ptissanae cremor in pituita uitio pro alimento. de uictus ratione in morbis acutis. com. 4°. 7^a.136.E
 Ptissanae, & aquæ mulsæ comparatio. 8°. meth. med. 7^a.51.B
 Ptissana cum cremore complicata. de ptif. 2^a.46.H
 Ptissanae cremor quæ sorbitio sit. de uict. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a.130.F
 Ptissanae cremor quō conficiatur. 10°. meth. med. 7^a.67.A
 Ptissanae cremor qualis. de ptif. 2^a.48.C
 Ptissanae cremor qualis in uentriculo. 4°. de san. tuen. 2^a.84.E
 Ptissanae succus cur apparet lentus. 1°. de alim. fac. 2^a.12.B
 Ptissanae cremor frigidus, & humidus. 10°. meth. med. 7^a.67.A
 Ptissanae cremore condita alica cibus est frigidus, & humidus. 10°. meth. med. 7^a.67.A
 Ptissanae cremor calefacit, & euacuat. 11°. meth. med. 7^a.69.G
 Ptissanae cremor morsu caret. 12°. meth. med. 7^a.80.A
 Ptissanae cremor eluit. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a.196.C
 Ptissanae succus nihil habet glutinosum, neq; emplasticum, sed contra de terforium, & incisorium. 1°. de alim. fac. 2^a.12.B
 post Ptissanae succū acceptum, si quis euomat, pituita detergebatur quæ in uentriculo est. 1°. de alim. fac. 2^a.12.B
 Ptissanae succus nutrit cito, sed non multum. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13.H
 Ptissanae succus in quo genere uictus sit. com. 1°. aph. 4°. Ex. 4.B
 de Ptissanae usu quæstiones unde ortæ. 9°. de decr. Hipp. 1^a.283.H
 Ptissanae cremor cui dandus. 4°. de san. tuen. 2^a.84.E / de uictus ratione in morb. acut. com. 1°. 7^a.112.B
 Ptissana cocta qui uti debet. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a.112.B
 Ptissana cruda pro uitis cutis. de uict. rat. in mor. acut. cō. 1°. 7^a.111.E
 Ptissanam qui debet accipere. de uict. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7^a.113.B
 Ptissana cibandi sunt crassos, & multos humores in primis uenis habentes. 4°. de san. tuen. 2^a.84.H
 Ptissanae succus exhibendus in febre continua quibus non acescit in uentriculo. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.98.A
 Ptissana in quibusdam facile acescit. 7°. meth. med. 7^a.46.D
 Ptissanae succus æstate citius acescit quā hyeme. 4°. de sim. me. f. 5^a.28.C
 Ptissanae succus seruatur in locis frigidis. 4°. de simp. med. fac. 5^a.28.C
 à Ptissanae cremore uomitus. 7°. meth. med. 7^a.48.D
 Ptissana etiam tempore Galeni nausæ faciebat. 7°. meth. med. 7^a.46.D
 in Ptissana fastidio pisces dandi ex iure albo. de uictus ratione in morbis acutis. com. 1°. 7^a.113.C

post Ptissanam pisces. 12°. meth. med. 7^a.78.H
 ex Ptissanae succo stomachus uni mordetur, alteri non. 2°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a.12.E
 Ptissanae succus epicurasticus. 2°. de simp. med. fac. 5^a.12.F
 Ptissanae cremor frigidus, & humidus in febribus conuenientissimus. 8°. meth. med. 7^a.51.A
 Ptissanae cremor cōuenit siccitati p̄ter renū noxā. 6°. de sa. tuē. 2^a.99.G
 Ptissanae cremore quando utendum. 11°. meth. med. 7^a.71.F
 Ptissanae succi exhibendi ordo. de ptif. 2^a.48.C
 Ptissanae cremorem quando transeundum. de uictus ratione in morbis acutis. com. 2°. 7^a.124.H
 Ptissanae cremorem dat per horam post cibum. 9°. meth. med. 7^a.56.H
 Ptissanam dat frigidam. 7°. meth. med. 7^a.44.B
 Ptissanae quantitas danda. de ptif. 2^a.47.H
 Ptissana quantum in principiis dandum. de uictus ratione in morbis acutis. commentario 1°. 7^a.112.D
 Ptissanae cremoris dandi quātitas. de uict. ra. in mor. acu. c. 1°. 7^a.112.D
 Ptissanae cremor prohibet ægro p̄ quantitate. 2°. de dig. puls. 4^a.76.G
 Ptissana tota quibus porrigatur. de uict. rat. in mor. acut. cō. 3°. 7^a.133.C
 Ptissana pro semel tantū in die comedentibus. de uictus ratione in morbis acutis. com. 4°. 7^a.145.B
 Ptissana in siccitate. 7°. meth. med. 7^a.45.C
 Ptissanae cremor satis fuit Galeno æstus, & calores perpeſso. de bonitate, & uitio succorum. 2^a.39.C
 post Ptissanam alica in calidis, & siccis. 8°. meth. med. 7^a.51.B
 cur post Ptissanae sorbitionem non est sumenda mulsa, sed ante. de uictus ratione in morbis acutis. com. 3°. 7^a.129.C
 Ptissana in febre danda est. 4°. de san. tuen. 2^a.87.G
 Ptissana melior est mulsa in febribus. de uic. ra. in mor. acu. c. 1°. 7^a.111.E
 Ptissanae cremore utemur in colliuationibus. de uictus ratione in morbis acutis. com. 1°. 7^a.128.E
 Ptissana fermentaceis præferenda in acutis. de uictus ratione in morbis acutis. com. 1°. 7^a.109.H
 Ptissana nō est danda in acutis morbis sine distinctione. de ptif. 2^a.47.H
 Ptissanam non colatam quidam in acutis dant. de uictus ratione in morbis acutis. com. 1°. 7^a.109.D
 Ptissanae succus dandus pro cibo in tertiana. de arte cur. ad Gla. 7^a.97.C
 Ptissanae succus cū pipere in tertiana notha. 1°. de ar. cur. ad Gl. 7^a.97.E
 Ptissana cur febribus ardentissimis accommodata. de ptif. 2^a.47.F
 Ptissanae cremor quando pro aqua mulsa. 12°. meth. med. 7^a.75.H
 Ptissanae cremor in syncope pro mulsa, uel alica. 12°. meth. me. 7^a.76.A
 Ptissanae cremore nutriendi, qui syncope ex tenuibus humoribus correpti sunt. 12°. meth. med. 7^a.78.A
 Ptissanae cremore quos cibauit Galenus usq; ad septimum diem. 10°. meth. med. 7^a.63.H
 Ptissana conuenit in epilepsia. de puero epil. 7^a.180.H
 Ptissana quando non est danda in lateris dolore. de uictus ratione in morbis acutis. com. 1°. 7^a.113.H
 Ptissana thoraci conuenit. de ptif. 2^a.47.F
 Ptissana misceri debent medicamenta thoracis, & pulmonis. 5°. de simp. med. facul. 5^a.35.C
 Ptissanae cremor est inter mediocria, quæ pus educunt ē thorace. 13°. meth. med. 7^a.84.H
 Ptissana facit expuere. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a.126.B
 Ptissana quō in thoracis morbo danda, & augenda. de ptif. 2^a.48.B
 Ptissana, & lac, & chondrus cibi tabidorum. de marc. 3^a.48.E
 Ptissana, lac, et chondrus asperitati medent̄. 2°. de simp. me. fac. 5^a.12.G
 Ptissana, & chondrus cur acetum recipere debent. de marc. 3^a.48.E
 ut Ptissana præparata alica in diaria sistēte fluxu. 8°. meth. me. 7^a.53.E
 Ptissana in phlegmone glandularum, & artuum. 13°. meth. me. 7^a.83.D
 in Ptissana coctus ueratri nigri cortex in iecoris phlegmone. 13^a. meth. med. 7^a.84.A
 i Ptissana coctæ amygdalæ amaræ expurgāt ictericos. d̄ cu. iſt. Sp. 111.B
 Ptissana cur post medicamētū deī. de uic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7^a.118.D
 Ptissanae succus pro cibo in cancro. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a.107.E
 Ptissana quibus non danda. de ptif. 2^a.47.H
 Ptissana in aridioribus morbis non danda. de ptif. 2^a.47.H
 Ptissana quando interfici hominem. de ptif. 2^a.48.C
 Ptissanae succus ex aqua decoctus p̄ aluū purgat. de art. c. 2°. 7^a.267.H
 Ptissana, lac, & chōdrus per sedē iniiciuntur. 2°. de sim. me. fac. 5^a.12.G
 in Ptissana cnicum soluit aluū in senibus. 5°. de san. tuen. 2^a.92.F
 in Ptissana modicū scāmoneum parcissime ducit. 1°. de ali. fac. 2^a.8.D
 bbb ij inter

inter PTOLEMAEVM & Attalum reges fuit certamen de li-
bris comparandis. de nat. hum. com. 2°. 7°. 181. D
Ptolemæi Euergetis liber epidemiorum. in 3^m. de mor. uul. c. 2°. 3°. 136. F
Ptolemæi medicamentum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. G
Ptolemæi familiaris medicamentum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. G
Ptolemæi celeberrimi medicamentum ad ulcera curatu difficilia. 5°. de comp.
med. per genera. 5°. 253. G
PTYAS aspis qualis. de theria. ad Pifo. 5°. 93. A
ΠΤΥΕΛΕΩΝ quid significet. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 167. E
PTYELON siue sielon. i. salua. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. F
ΠΤΥΕΛΩΝ. i. peluis. 9°. de usu par. 1°. 172. A
PVBERES incipiunt minus augeri. commentario. 3°. apho. 9°. Ex. 26. B
Puberes cur minus, & rarius inspirant. de util. resp. 1°. 225. F
Puberes quos pilos faciunt. 2°. de temp. 1°. 19. D
Puberes incipiunt superabundare sanguine. com. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
Puberibus sanguis mitti potest. 13°. meth. med. 7°. 82. H
Puberes quos morbos incidunt. com. 3°. aph. 28°. Ex. 26. A
PVBERTAS quando incipiat. com. 3°. apho. 26°. 25. D/ com. 5°. aphorismo 7°. Ex. 38. A
Pubertatis non est unus omnium terminus. cō. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
in Pubertate magna fiunt mutationes corporis, præsertim in mulieribus, quibus erumpunt menses. com. 3°. aph. 28°. Ex. 26. A
in Pubertate uox acuta fit grauior. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 186. H
ante Pubertatem cur moriuntur qui gibbi ex asthmate, & tussi fiunt. com. 6°. aph. 46°. Ex. 51. G
PVBS quid proprie significet. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 174. C
Pubes quæ intro. Isa. 53. D
Pubem tarde faciunt gibbi circa lumbos. de art. cō. 3°. 7°. 269. H
in PVBE quō fornix osseus magnus. 14°. de usu par. 1°. 208. H
Pubis ossa quæ intro. Isa. 54. H
Pubis ossis cur magnum foramen. 16°. de usu par. 1°. 218. D
per Pubis ossis foramen uenæ. de uenæ ar. dissect. 1°. 58. E
Pubis ossa quæ incidenda p uidebis sedis musculis. 6°. de anat. ad. 1°. 93. F
Pubis ossium musculi neruis indigent. 16°. de usu par. 1°. 218. D
ad Pubis ossa à Thorace musculi medij quo tendant. in 1^m. prorrh. com. mentario 3°. 4°. 186. D
à Pubis ossibus corpus neruosum cauum, & omni humore uacuum uenit quale pudendo conuenit. 15°. de usu par. 1°. 210. E
in Pubis osse ē corpus neruosū cauum, & uacuum. 15°. de usu par. 1°. 210. E
Pubis ossi multa caro superest. 6°. de anat. adm. 1°. 93. G
supra Pubem cur non debeat esse pudendum. 15°. de usu par. 1°. 210. C
in Pube ne pueri faciant pilos. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. E
in Pube cucurbitula qñ menses puocare uolumus. 13°. meth. me. 7°. 85. B
Pubes, & pudenda leuissime putrescunt. in 3^m. de mor. uul. c. 3°. 3°. 142. F
in Pube si tumor sit, & nō emittat urina qd signet. 1°. de lo. aff. 4°. 2. G
Pubes parum dolentes purgandi nō sunt. in 1^m. prorrh. cō. 2°. 4°. 174. B
PVBESCERE quando incipiunt pueri. cō. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
Pubescere incipiunt aliqui ubi quartum decimum annum expleuerunt. 6°. de san. tuen. 2°. 95. F/G
Pubescunt facile calidi, frigidi difficulter. cō. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
PVBLICE quibus dicere permittitur. 1°. meth. med. 7°. 3. A
Publici morbi qui græce ἐνδύμοι. in 1^m. de morb. uul. c. 1°. 3°. 101. E/G
PVBLII præceptoris medicamentū. 5°. de comp. me. p ge. 5°. 254. A
ut Publius in putiolo & Apollonio Colica. 9°. de compositione. medica-
mentorū secundum locos. 5°. 202. D
Publij emplastrum ex uino. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 225. B
Publij ad nomas. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. A
PVDENDVM inest mulieri ut uiro. 14°. de usu par. 1°. 205. F
Pudendum uiri quo modo uocetur. 14°. de usu par. 1°. 208. E
Pudenda in mulieribus quæ sint, & q distinguantur ab utero. com. 5°. aphorismo 46°. Ex. 41. H
in Pudendum mulieris desint collū matricis. 14°. de usu par. 1°. 204. F
Pudenda uiri uertendo fiunt foemina pudenda, & quo modo. 14°. de usu partium. 1°. 205. F
Pudendi fabrica admirabilis est. 15°. de usu par. 1°. 210. A
Pudendū habet oēs bonas conditiones. 14°. de usu part. 1°. 204. E
Pudendū cur uiris factum. 14°. de usu par. 1°. 207. H
Pudendæ partes ad generis instaurationem. 14°. de usu part. 1°. 204. C
Pudenda uiri, & mulieres in loco sunt comodissimo, & nō possunt etiam per minimum transponi. 15°. de usu par. 1°. 210. B
Pudendum cur non in dextra parte, uel sinistra, potius quàm in medio

est situm. 15°. de usu partium. 1°. 210. G
Pudendum quod non habeat esse supra pubem, uel ad hypogastrium. 15°. de usu partium. 1°. 210. C
Pudendi uirilis corpus propriū durū, & cauum. 15°. de usu par. 1°. 210. F
Pudendi uirilis corpus ex osse emergit, ut alia ligamenta. 15°. de usu partium. 1°. 210. F
Pudendum uirile cur emergit ab osse. 15°. de usu par. 1°. 210. F
Pudendorum ossium compositio mirabilis. 14°. de usu par. 1°. 208. H
ad Pudendi uirilis confectionem, neq; caro, neq; glandula, neq; os, neq; carthilago utilis. 15°. de usu par. 1°. 210. D
Pudendum non debuit uenosum. 15°. de usu par. 1°. 210. C
Pudendū an ex ullo neruorū gñe fieri potuerit. 15°. de usu par. 1°. 210. D
in Pudendo ubi sit neruus. 15°. de usu par. 1°. 210. H
in Pudendis nerui mediocres. 14°. de usu par. 1°. 209. B
ad Pudendum nerui utilitas. 14°. de usu par. 1°. 209. D
Pudendi muscoli duo obliqui quales, & ubi sint. de mus. diff. 1°. 50. D
in Pudendo duo muscoli ubi. 15°. de usu par. 1°. 210. H
ad Pudendū musculus qui deducit urinā à uestica. 5°. de usu par. 1°. 147. G
in Pudendis cur uenæ, & arteriæ maximæ, & duplices, & quorsum eant. 14°. de usu par. 1°. 209. B
Pudendi arteriæ cur ampliores. 6°. de loc. aff. 4°. 42. E
Pudendæ partes mulierum, & iuniorum quibus uasis nutriuntur. 14°. de usu partium. 1°. 209. B
Pudendi extremi cutis qualis. 11°. de usu par. 1°. 189. C
circa Pudendum cur præputium. 11°. de usu par. 1°. 190. C
in Pudendi finibus epiphyses cutis cur in mulieribus, & uiris. 15°. de usu partium. 1°. 211. A
Pudendo germina adnascuntur ut in aure naribus sede ceterisq; extrinsecus. 3°. de symp. cau. 3°. 28. D
in Pudendo cur glandula. 14°. de usu par. 1°. 208. C
in Pudendorū glādulosi ptibus humor qd agat. 14°. de usu p. 1°. 208. B
Pudendi uirilis glandulosos meatus Herophilus appellabat παραστάτας. 14°. de usu par. 1°. 208. C
in Pudendi partibus inferioribus meatus seminis. 15°. de usu p. 1°. 210. H
ad Pudendum maris descendere semen à dorsali medulla arbitratu Hipocrates. in tim. Plat. 1°. 287. H
Pudendum uiri cur longum, & tale. 14°. de usu par. 1°. 206. B
Pudendum uiri quod non debeat semper esse oblongum, & intensum. 15°. de usu par. 1°. 210. B/C
circa Pudenda cur pili. 11°. de usu par. 1°. 190. C
in Pudendis pili sunt plurimi incrementi. 11°. de usu par. 1°. 190. A
Pudendorum pili parum habent utilitatis. 1°. de compositione medica-
mentorū secundum locos. 5°. 121. D
in Pudendis pilorum exortum reprimere lac caninum est falsum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. A
Pudendum quo modo erigatur scire spectat ad speculationem naturalem. 15°. de usu par. 1°. 210. H
Pudendum cur intenditur nobis uolentibus. 15°. de usu par. 1°. 210. G
Pudendum cur absq; nostra uoluntate intendit. 15°. de usu par. 1°. 210. G
ad Pudendi tensionem fortis, & neruosa substantia requiritur. 15°. de usu partium. 1°. 210. C
Pudendū intendit ex spiritu impleto cauum neruū. 15°. de usu par. 1°. 210. G
Pudendo qui musculi dant rigiditatem. de musc. diff. 1°. 50. E
Pudendum cur tensum esse oportet in coitu. 15°. de usu par. 1°. 210. H
Pudenda habent maiorem sensum, q cutis, propterea, et delectatio maior est in coitu, q in pruritu scalpendo. 14°. de usu par. 1°. 207. E
Pudendi per nimium coitum exiccati curatio. 14°. de usu par. 1°. 208. D
Pudenda in embryo non generantur statim. 14°. de usu par. 1°. 206. E
Pudendorum satyrismus. de tum. præter naturam. 3°. 84. E
cū Pudendi tensione gonorrhæa cur sit. 3°. de symp. cau. 3°. 29. H
Pudendorū nexus imodici in quo genere ægritudinis. de diff. mor. 3°. 5. C
Pudenda intendit cicer. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7°. 146. F
ad Pudendi erectionē uti pudendi ceruini scobe. de med. fa. par. 7°. 169. E
Pudenda intendunt renes scincorum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. D
Pudenda laxat semen lactucæ. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. D
Pudenda laxat lenticulæ decoctū cū melle. 11°. de simp. med. fa. 5°. 80. D
Pudenda exilia, & rugosa senes habent, qui uenere non utuntur. 6°. de loc. affe. 4°. 42. G
cur Pudendū retractū ē foetui frigidiori, et hūidiori. 2°. de sem. 1°. 339. C
PVDENDÆ, & pubes leuissime putrescunt. in 3^m. de morbis uulgaribus. com. 3°. 3°. 142. F
Pudenda cur leui de causa putrescant. 5°. meth. med. 7°. 31. D
Pudenda sunt

Pudenda sunt calida, & humida. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. B
 Pudenda facit multum humida Galenus. 5°. meth. med. 7°. 31. D
 Pudendis putredine affectis infunditur urina humana. 10°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 75. E
 Pudendis calidum amicum, frigidum inimicum. cō. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 Pudenda habet eandem indicationē cū urinae uasis. 13°. meth. me. 7°. 83. A
 ad Pudendorū affectus centaureæ succus. de uirt. cent. Sp. 93. D
 Pudendū ubi affectum est quæ uena secunda. 13°. meth. med. 7°. 83. B
 ad Pudendi dolores. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. D
 ad Pudendum intumescens. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. D
 ad Pudendorum tubercula. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. D
 Pudendorū, & ani phlegmonas iuuat aloë. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. C
 ad Pudendorum phlegmonas circa initia ualet in frigidans Galeni. 10°.
 meth. med. 7°. 65. A
 ad Pudendorum phlegmonas utilis est plumbi succus. 9°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 70. F
 in Pudendorum phlegmone uomitus conuenit. 13°. meth. med. 7°. 83. A
 ad Pudendorum inflammationes. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. E
 in Pudendi phlegmone menses nō sunt puocandi. 12°. meth. me. 7°. 82. A
 Pudendi exulcerati cognitio. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. C
 Pudendi exulcerationes quō cognoscantur, & quibus distinguantur. 9°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 205. D
 Pudendarū partium ulcera quo indigeant. 5°. meth. med. 7°. 36. D
 Pudendorum ulcera requirunt suauissima medicamenta. 11°. de simpli.
 medic. faculta. 5°. 81. E
 Pudendorum, & oris ulcera gaudent similibus medicamentis. 9°. de sim-
 plicium medicamentorum facultatibus. 5°. 69. B
 Pudendorum ulcera sanat aloë. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C
 ad Pudendorum ulcera omnia ualet dyphruges post cadmiam repertus.
 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. A
 ad Pudendorum ulcera ualet lac. 10°. de simp. med. fa. 5°. 73. H
 ad Pudendorum, ac sedis ulcera optimum est medicamen Pompholyx.
 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. H
 ad Pudendi ulcera. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. A
 ad Pudendi rimas. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. C
 ad Pudendorum fissuras, & rimas. 9°. de compositione medicamentorū
 secundum locos. 5°. 205. E
 Pudendis sectis tutius est urere. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. A
 PVDICVM circulum uocat anum. de cōp. memb. Sp. 59. G
 Pudicus circulus quō formetur. de comp. memb. Sp. 59. E
 PVELLAE in umbra degunt. ars med. Isa. 65. F
 Puellis uirginibus māmā crescunt. in 6^m. de morb. uul. c. 4°. 3°. 186. H
 Puellæ, cui cum menses primo prouenerunt iudicata est, casus. in 3^m. de
 morb. uul. com. 3°. 3°. 150. H
 Puella si sit concepta in horis sanguinis, & parentes in horis phlegmatis
 quid sequatur. de sperm. Sp. 38. D
 Puella si concepta sit in horis phlegmatis, parentes in horis sanguinis
 quid sequatur. de sperm. Sp. 38. D
 Puella naturaliter phlegmatica, debilis, quotidianaria, lienterica, phthi-
 sica, cephalalgica, dolens in omni mēbro, in renibus, in matrice unde
 fit. de spermate. Sp. 38. C
 Puella naturaliter, melancholica, paralytica, splenitica, quartanaria, epi-
 leptica, stulta, & iners unde. de sperm. Sp. 38. B
 PVELLVIS quō indicetur dolor. 1°. de san. tuen. 2°. 65. H
 PVELLI admoti uentriculo faciunt perfectam concoctionem. 5°. de
 simp. med. fac. 5°. 33. D
 PVERORVM diuersæ appellationes. de cog. cur. ai morb. 2°. 54. A
 Pueros appellat Galenus infantes usq; ad pubertatem, & infra. com. 3°.
 aphorismo 24°. Ex. 25. A
 Pueri quando transeunt in adolescentiam, in 6^m. de morbis uulgaribus.
 commentario 4°. 3°. 186. H
 de Puerorum in utero formatione, & de cura cum orti sunt, Plato egit.
 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. D
 Pueri camista quæ. de anat. uiu. Sp. 52. C
 Puerum stellæ alterant in conceptu. de sperm. Sp. 38. G
 Pueri concepti in horis sanguinis natura. de sperm. Sp. 37. B
 Pueri concepti in horis bilis natura. de sperm. Sp. 37. C
 Puer in dextra parte si sit conceptus in horis phlegmatis omnium, quid
 euenit. de sperm. Sp. 38. C
 Puer conceptus si fuerit in horis phlegmatis in sinistra matricis parte,
 parentes in horis sanguinis, quid sequatur. de sperm. Sp. 38. D
 Puer si sit conceptus in horis cholerae nigrae, pater in horis cholerae ru-

brae, mater in horis sanguinis, quid sequatur. de sperm. Sp. 38. D
 Puer si conceptus sit in horis sanguinis, uel phlegmatis, & parentes in
 horis bilis, quid sequatur. de sperm. Sp. 38. D
 Puer in partu conuertit se in caput. de anat. uiu. Sp. 52. D
 Pueri nati in leone figura. de sperm. Sp. 38. G
 Puer aui figuram retinet quando habet principium ab horis sanguinis si
 sicut auus eius. de sperm. Sp. 38. F
 Pueri parui cur non habent pilos. 2°. de temp. 1°. 19. D
 Pueri cur in fasciis retineantur. 2°. de motu musc. 1°. 315. F
 Puerorum natiuus calor qualis. de sal. dieta. 2°. 40. E
 Puerorum calor qualis. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Pueri calor salubris est. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. B
 Puerorum calor halituosior est. 3°. de symp. cau. 3°. 29. C
 à Pueri calore iuuatur uentriculus. 7°. meth. med. 7°. 47. B
 Pueri admoti uentriculo calor superat omnem calorem fomentorum. 5°.
 de simp. med. fac. 5°. 33. D
 Pueri an calidiores iuuenibus. 2°. de temp. 1°. 16. D
 Puerorum calor differt qualitate à calore iuuenum. 2°. de temp. 1°. 17. C
 Puer plus habet caloris insiti, q̄ iuuenis. 2°. de temp. 1°. 17. F
 Pueri calidiores adolescentibus. de util. resp. 1°. 225. F
 Puer quō iuuenes calidior, & è contrario. in 6^m. de morb. uul. commen-
 tario 1°. 154. H/com. 3°. 3°. 173. A
 Pueri minus sunt calidi adolescentibus fm aliquos. de util. resp. 1°. 225. F
 Pueri calor in quo sit in æqualis cum iuuenili. 2°. de temp. 1°. 17. F
 de Puerorum, & iuuenum caloribus exemplum. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Pueri quibus excedant iuniores, & quibus excedantur. in prognost. com-
 mentario 3°. 4°. 211. B
 Pueri quando quo ad qualitates simul comparantur debent similes simili-
 bus comparari. 2°. de temp. 1°. 17. A
 Pueri habent plurimum sanguinis. in prog. com. 3°. 4°. 210. C
 in Pueris dominatur phlegma ab ineunte ætate usq; ad quatuordecim an-
 nos. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. E
 Puerorum ætas temperata. 1°. de temp. 1°. 11. C
 Pueri nuper nati maxime hñt corpus humidum. c. 3°. ap. 24°. Ex. 25. B
 Pueri humidi. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. F
 Pueri cur humidi. de sal. dieta. 2°. 40. E
 Pueri quo modo humidi. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. G
 Pueri molles. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. F
 Pueri humidi, & molles. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
 de Pueris quæ dicuntur possunt transferri ad eunuchos, mulieres, humi-
 dos, & molles. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. B
 Pueri, eunuchi, & mulieres similem habent cuticulam mollem. 1°. de com-
 positione medicamentorum sec. loc. 5°. 123. B
 Puerorum ossa potius cerea quàm lapidea uidentur. commentario 3°.
 aphorismo 24°. Ex. 25. B
 Pueri tolerant nimiam extensionē. de ijs, quæ in med. fi. cō. 3°. 7°. 218. A
 Puerorum substantia omnium humidissima. 9°. meth. med. 7°. 60. H
 Puerorum ætas calida est, & humida. 1°. de temp. 11. C/1°. 12. D/1°. de
 san. tuen. 2°. 66. G
 Pueri calidi. & humidi cur. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. D
 Puerorum temperies calida. & humida facile absuitur. de curan. rat.
 per sang. miss. 6°. 19. F
 Puerorum substantia omnium facillime digeritur. 9°. meth. me. 7°. 60. H
 in Pueris, ut causa resolutionis est substantia mollis, ita in regionibus, et
 anni temporibus res habet. de uict. rat. in morb. acut. cō. 1°. 7°. 115. F
 Pueri sunt propensi ad succos corporis exhalandos, & digerendos. 9°.
 meth. meden. 7°. 57. H
 Pueri raritas naturalis est. de opt. secta. Isa. 26. B
 in Pueris densitas est præter naturam. de opt. secta. Isa. 26. B
 in Pueris capitis cutis humida est. in 6^m. de morb. uul. com. 3°. 3°. 170. A
 Pueri quamuis humidi, cur tamen non siccandi. de sal. dieta. 2°. 40. F
 Pueri in nimia humiditate sunt siccandi. 1°. de san. tuen. 2°. 65. C
 Pueri humidi, & tenelli paucis frictionibus mollescent. 2°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 73. D
 Pueris natis membra non crescunt supra naturalem quantitatem nisi ra-
 ro, sed frequentius minuuntur. de diff. morb. 3°. 5. B
 Pueri trahendi uim uigentibus habent imbecilliores, sed tamen ad usum
 suum sufficientem. 3°. de symp. cau. 3°. 29. B
 Pueri habent retentricem, & expultricem uim debiliorem q̄ ætate ui-
 gentes. 3°. de symp. cau. 3°. 29. B
 Puerorum alteratrix facultas est fortior q̄ ætate uigentium. 3°. de sym-
 ptomatum causis. 3°. 29. B

Pueri propter incrementū uehemēter cōcoquunt. de usu puls. 1 ^a . 229. E	ren. aff. dig. & med. 7 ^a . 192. E
Puerorum cōctio in humilis, & mollibus rebus est ut uigentium, in duris uero deterior. 3 ^o . de symp. cau. 3 ^a . 29. C	Pueri cur patiuntur lapidem uesticæ non renum. in 6 ^m . de morbis uulgar. commentario 3 ^o . 3 ^a . 173. D
Pueri diductionis, siue digestionis instrumenta habent imbecillia, sed sufficientia. 3 ^o . de symp. cau. 3 ^a . 29. A	Pueris cur calculi nascunt. d. na. h. c. 2 ^o . 7 ^a . 184. H / i. p. c. 2 ^o . 4 ^a . 206. C
in Pueris cur actiones naturales adauctæ. 5 ^o . de simp. med. fac. 5 ^a . 33. H	in Pueris causa efficiens calculi. de nat. hum. com. 2 ^o . 7 ^a . 180. B
Pueri actionibus corporalibus magis uigent, animalibus uero proxima deinde ætas. 6 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 95. F	Puerorū urinæ crassæ. de ren. aff. dig. & med. 7 ^a . 192. F
Pueri cur plurimo egeant nutrimento. com. 1 ^o . aph. 13 ^o . Ex. 6. H	Pueris urinæ crassissimæ fiunt. in 6 ^m . de mor. uulga. com. 3 ^o . 3 ^a . 173. B
Pueris cur cibos multos concedit Galenus. de puero epil. 7 ^a . 180. F	in Puerorū urinis est subsidia multa. 1 ^o . de cris. 4 ^a . 130. C
Pueris natura consuluit lac dando. 1 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 65. C/D	Puerorū urinæ cur crassæ. in 6 ^m . de morb. uulga. com. 3 ^o . 3 ^a . 173. D
Pueri lac matris exugentes consueti, & proprio utuntur alimento. 1 ^o . de sanitate tuenda. 2 ^a . 65. C	in Pueris urinæ pessimæ quæ. 1 ^o . de cris. 4 ^a . 130. F
Pueris quæ edulia competunt. 3 ^o . de symp. cau. 3 ^a . 29. C	in Pueris urina aquosa deterrima. in prog. com. 2 ^o . 4 ^a . 201. B
Pueri nates mango breui crassas reddidit. 14 ^o . meth. med. 7 ^a . 91. G	Puerorū urina optima quæ sit. de urinis. 4 ^a . 125. B
Pueri qñ primum per se moueri debent. 1 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 65. E	Pueri uenerē expertis urina cuius usus. 9 ^o . de cōp. me. sec. lo. 5 ^a . 200. F / de med. fac. par. 7 ^a . 170. E
Pueri cur non sunt cogendi imature moueri. 1 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 65. E	in Pueris cur cruditates. in prog. com. 3 ^o . 4 ^a . 210. C
Pueri cur sapius uomunt, atq; deiiciunt quàm ætate florentes. 3 ^o . de symptomatum causis. 3 ^a . 29. C	Pueri cur crudos acruant humores. in prog. com. 2 ^o . 4 ^a . 206. C
Puero, uiro, seni, mulieri, æstate, hyeme in loco calido, in loco frigido non æque conueniunt capilli. 11 ^o . de usu par. 1 ^a . 189. E	Pueri quia uoraces crudum humorem colligunt. de nat. hu. c. 2 ^o . 7 ^a . 180. E / com. 3 ^o . aph. 26 ^o . Ex. 25. F
Puerorum ætas uere, & æstatis principio maxime uiget. commentario 3 ^o . aphorismo 18 ^o . Ex. 23. G	Pueri sunt uoraciores. 1 ^o . de cris. 4 ^a . 130. C
Pueris febres fiunt æstate, si hyems borealis, & sicca fuerit, & uer autumnum. de aere aqu. & loc. 2 ^a . 4. C	Pueri ut bruta saturitati uacant. 5 ^o . de decr. Hipp. 1 ^a . 258. G
Pueri cur plus, & frequentius inspirant. de util. resp. 1 ^a . 225. F	Pueri cur nutrimenta sæpe corrumpunt. in 3 ^m . de mor. uul. c. 3 ^o . 3 ^a . 145. B
Pueri in respiratione cur excellant. de usu puls. 1 ^a . 229. E	Pueris increscunt testes. in 6 ^m . de morb. uul. com. 4 ^o . 3 ^a . 186. H
Pueri cur uocem habent acutam. in 1 ^m . pror. com. 2 ^o . 4 ^a . 170. E	Puerorū testiculi impuberes seruantur. 1 ^o . de cōp. med. sec. loc. 5 ^a . 127. E
Pueri pulsus qualis. 3 ^o . de caus. puls. 4 ^a . 96. D	Pueri impuberes seruantur hyacintho. 8 ^o . de simp. med. fac. 5 ^a . 62. H
Pueris sunt pulsus parui. 2 ^o . de dignos. puls. 4 ^a . 77. E	Pueri ne faciant pilos in pube. 7 ^o . de simp. med. fac. 5 ^a . 53. E
in Pueris pulsus intermittētes nō piculosi. 1 ^o . de psag. ex puls. 4 ^a . 110. F	Pueris qñ aduenit hircire. in 6 ^m . de morb. uul. com. 3 ^o . 3 ^a . 175. F
Pueri dormiunt maiori parte temporis. cō. 3 ^o . aph. 24 ^o . Ex. 25. A	Puerorū, & amantium satyriasis quæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. D
Pueris cur apparent idola à somno. de symp. cau. 3 ^a . 15. A	Pueri qui inuitus excernebat musculo derepente circa sedem resolutos casus. 1 ^o . de locis affectis. 4 ^a . 7. H
Pueri dentientes plorant. 1 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 65. H	Pueri quibus temporibus habeant iudicia morborum longorum. com. 3 ^o . aphorismo 28 ^o . Ex. 26. A
Pueri plorantis desiderium perspexit Galenus. 1 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 66. A	Puerorum dispositiones facile alterantur, tū propter corporis humiditatem, tū propter imbecillitatem naturalis potētiae. c. 3 ^o . ap. 26 ^o . Ex. 25. F
Pueri plorantes cur ispirāt inspiratione interrupta. c. 6 ^o . aph. 54 ^o . Ex. 53. C	Pueris cito morbi coquuntur. in 1 ^m . de morb. uulga. com. 2 ^o . 3 ^a . 116. G
Pueri cur balbutiunt, & cur nequeant crura firmiter stabilire. com. 6 ^o . aphorismo 32 ^o . Ex. 49. H	Pueri qua tempestate maxime moriant. cō. 3 ^o . aph. 11 ^o / 12 ^o . Ex. 21. D / F
Pueri cur singultiant maxime. 8 ^o . de cōp. med. sec. loc. 5 ^a . 190. F	Pueri nutriendi statim inuadente morbo. intro. 1 ^a . 55. E
Pueri nuper nati quos morbos patiantur. cō. 3 ^o . aph. 24 ^o . Ex. 25. A	Pueri non sunt purgandi. de dynam. Sp. 20. F
Pueri quot mala patiantur. cō. 3 ^o . aph. 26 ^o . Ex. 25. E	pro Pueris quo modo lac purgatorium reddatur. in 6 ^m . de morb. uulga. commentario 5 ^o . 3 ^a . 193. G
Pueri sunt ad sentiendum admodū habiles. 4 ^o . de cōp. me. p. ge. 5 ^a . 236. B	Pueri parui non sunt phlebotomandi. de secta. 1 ^a . 16. E / de uict. rat. in morb. acut. com. 4 ^o . 7 ^a . 137. H
Puerorum partes molles, nec tactum, nec lac, præsertim in ore sustinent, maxime si lac habeat multum serum. cō. 3 ^o . apho. 24 ^o . Ex. 25. A	Pueri cur sanguis non mittendus usq; ad annum quartum decimum præfag. exper. confir. Sp. 77. H
ad Puerorum crustas in faucibus. de med. fac. par. 7 ^a . 165. D	in Puero quatuordecim annorum sanguis non est mittendus, & cur. 11 ^o . methodi medendi. 7 ^a . 71. F
Pueri multos habent catarrhos. com. 3 ^o . aph. 26 ^o . Ex. 25. E	Puero quando sanguis mittendus. de curan. rat. per sang. miss. 6 ^a . 19. D / præfag. exper. conf. Sp. 77. H
Pueri neruos habent infirmos. in 1 ^m . de morb. uul. com. 2 ^o . 3 ^a . 110. B	Pueri ualde non sunt phlebotomandi. de sectis. 1 ^a . 18. B
Pueri propter infirmitatem simul ac neruosi generis mollitiem sunt conuulsionibus opportunissimi. in 1 ^m . de morb. uulga. com. 2 ^o . 3 ^a . 113. C	Puero cotyla sanguinis primo auferēda. de cur. rat. p. sang. mis. 6 ^a . 19. D
Pueris conuulsio quando & cur accidat. in prog. cō. 3 ^o . 4 ^a . 211. B / C	Pueris quæ conueniant in ulceribus. 4 ^o . de cōp. med. per gen. 5 ^a . 236. B
Puerorum comitiales morbi unde. in 6 ^m . de mor. uul. cō. 1 ^o . 3 ^a . 154. G	Puer denudato corde salutem consequutus est. 1 ^o . de decr. 1 ^a . 231. F
Puerorū comitialis cur finiat in pubescencia. in 6 ^m . de morbis uulgaribus. com. 1 ^o . 3 ^a . 154. G	Pueri quæ medicamenta requirant. 1 ^o . de cōp. med. per ge. 5 ^a . 212. C
ad Puerorum epilepsiam. de incant. adiur. & susp. 7 ^a . 182. C	Pueris quæ adstringentia conueniant. 6 ^o . de cōp. me. sec. loc. 5 ^a . 176. F
Pueri à crure comitalē morborū patientis casus. 3 ^o . de loc. aff. 4 ^a . 19. E	Pueris satis est butyrum ad parotidas. 3 ^o . de cōp. med. sec. loc. 5 ^a . 146. H
Puerorum dolores à quibus causis fiant. 1 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 65. H	Pueris cadmia confert. 9 ^o . de simp. med. fac. 5 ^a . 69. E
in Pueris sinciput dolētibus quid agendū. 2 ^o . de cōp. me. se. lo. 5 ^a . 134. D	in Pueris uehemens infrigidatio non est inducenda. 2 ^o . de compositione medicamentorum secundum locos. 5 ^a . 132. E
Puerorum furūculi pane masticato non tritico sanantur. 10 ^o . de simpli. medicamentorum fac. 5 ^a . 75. A	P U E R O R U M natura. de cog. cur. animi morb. 2 ^a . 53. H
Puerorū lichenæ saliuæ sanantur. 10 ^o . de simp. med. fac. 5 ^a . 75. F	in Pueris natura ad uitā pficienda plurimū pōt. de cog. cur. ai. 2 ^a . 53. H
Pueri gibbi cur non crescunt in spina. de art. com. 3 ^o . 7 ^a . 269. C	Puerorum ut etiam uirorum ingenia plurimum distant. de cogno. curan. animi morbis. 2 ^a . 53. H
Pueris gibbis supra septum non crescunt costæ in latitudinem. de art. commentario 3 ^o . 7 ^a . 269. C	Pueri fiunt senes. 1 ^o . de diff. feb. 3 ^a . 34. F
Pueri thoracem quō Galenus deduxit per artem ad symmetriam. 5 ^o . de sanitate tuenda. 2 ^a . 92. H	Pueri differunt substantiis animarum. quod animi mor. 1 ^a . 317. C
Pueri prius moriuntur q̄ patiuntur tonsillas, & luxationem uertebrae. com. 3 ^o . aph. 26 ^o . Ex. 25. D	Pueri duo eiusdem ætatis quantū differant. 1 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 64. D
Puerorum morbus est lithiasis uesticæ. de ren. aff. dig. & me. 7 ^a . 192. F / commentario 3 ^o . aph. 26 ^o . Ex. 25. F	in Puerorum diuersorum comparationibus eiusdem ætatis quot sunt cōsideranda. 2 ^o . de temp. 1 ^a . 17. B
Pueris creatur in uestica lapillus sed haud ita multos, ut sacer morbus inuadit. in 6 ^m . de morb. uulga. com. 5 ^o . 3 ^a . 193. B	de Puerorum animorum dispensatione. 5 ^o . de decr. Hipp. 1 ^a . 256. G
Pueris cur lapis in uestica fiat in 6 ^m . de morb. uulga. com. 3 ^o . 3 ^a . 173. B / de	Pueri ratione minimum utuntur. 3 ^o . de decr. Hipp. 1 ^a . 245. G
	Pueri ratione carent. 5 ^o . de decr. Hippo. 1 ^a . 260. C
	Pueri habent rationem, quæ ab ira uincitur. 3 ^o . de decr. Hipp. 1 ^a . 242. F
	Pueri cupiditatibus, & ira, quasi bestie seruiunt. 3 ^o . de decretis Hippo. 245. G / 5 ^o . 1 ^a . 260. B

Pueri timent in tenebris, & ex adultis non consueti. de melancholia ex Galeno, Rufo, & Possidonio. Sp. 109. D
 Pueros blandos, moderatos, formosos efficit sanguis. de dynam. Sp. 19. E
 Pueros acutos, ingeniosos, & leues, macilentos, comedentes multum facit cholera rubra. de dynam. Sp. 19. E
 Pueri optimis moribus instituendi. de cog. cur. animi morb. 2^a. 54. B
 Puerorum natura diuersa. de cogno. cur. animi morb. 2^a. 54. B
 Pueri quæ attenderint imitantur. de cog. cur. animi mor. 2^a. 54. C
 Pueri fugiunt quæ cū molestia inspexerint. de cog. cur. ai morb. 2^a. 54. C
 in Pueris duplex malorum causa. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 257. A
 Pueri cur non habent odio uitia. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 257. A
 Pueri qua necessitate illiciuntur à uoluptate, tanquam à bono aliquo. 5°. de decr. Hippo. 1^a. 257. A
 Pueri cur latentur honoribus, & laudibus. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 257. A
 Pueri debent doceri artem, ad quam natura sunt propensi. 9°. de decretis Hippocratis. 1^a. 284. D
 Puerorum discendi ordo qualis. de assuet. 2^a. 61. E
 Pueris conuenit parua pilæ lusus. de parua pil. exer. 2^a. 49. E
 Pueri exercentur in palestra, ut per funem manibus ascendant ad robur. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. D
 Pueri non debent exerceri in labore. 1°. de san. tuen. 2^a. 66. G
 Pueri cur à pædotribis oleo inungantur, & ante, & post exercitia. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 11. B
 Pueris uinum alienissimum. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. H
 Pueri non gustent uinum nisi post decimum octauum annum. quod animi mores. 1^a. 320. G
 Pueris cur non dandum uinum. 1°. de san. tuen. 2^a. 66. G
 Pueri grāmatici casus, q ob uinū incidit in uigilias. 2°. de lo. af. 4^a. 14. A
 Puer bibere non debet post cibum, quando balneum excipiet illum. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 66. E
 Pueri non prohibendi à frigida potione. 1°. de san. tuen. 2^a. 66. H
 Puerorum ad diuersa loca missorū exēplū. 3°. de dignos. puls. 4^a. 79. G
 PVERILI etate abundat sanguis fm Hippocratem. breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1^a. 231. B
 Puerilem etatē calidiorē iuuenili dicētes falsa dicūt. 2°. de tēp. 1^a. 17. C
 in Puerili etate febres quotidianæ fiunt. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
 Puerilis etas cur morbis extenuetur. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
 Puerilis caloris æqualitas, & differentia cū iuuenili. 2°. de tēp. 1^a. 17. F
 Puerilis morbus qui sit, & unde ortus. cō. 3°. aph. 29°. Ex. 26. B
 Puerilis affectus dictus sacer morbus. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a. 193. A
 Puerilis morbus cur dictus comitialis. in 6^m. de mor. uul. cō. 6°. 3^a. 197. C
 ad Puerilia corpora aptatur palæstricus modus reponendi luxata. de machinamentis. 7^a. 309. C
 PVERITIA quæ, & q pueri minus possunt tolerare famem. cō. 1°. aphorismo. 13°. Ex. 6. G
 Pueritia propter humorem somnolenta est. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. F
 in Pueritia cur dentes renascantur. de anat. uiu. Sp. 44. G
 in Pueritia renum morbus non fit. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 155. C
 in Pueritia lapis uesticæ. in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 155. C
 in Pueritia quantum ualeat exercitatio. 2°. de anat. adm. 1^a. 68. F
 à Pueritia disciplinas didicisse, & ingeniosum esse multum præstat ad artes addiscendas. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 134. H
 in Pueritia ars numerorū addiscenda. ad eos, qui de typ. scrip. 3^a. 93. F
 PVERPERARVM urinae quales. in 3^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 148. E
 in Puerperis nō incipit à febre dierū numeratio. in pg. c. 3°. 4^a. 208. F
 à PVERPERIO sanguis ut plurimum est melancholicus. in 3^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 148. E
 PVERVLIS quō possunt obesse obstetrices. de caus. mor. 3^a. 8. F
 Puerulus cū audit panis uocē mirū quō illdexprimat. d fœ. for. 1^a. 325. D
 Puerulus binus cognoscit panē noiati. in 6^m. de mor. uul. c. 5°. 3^a. 188. F
 Pueruli maiores quō regendi. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. F
 Pueruli qui incipiunt parere monitis quo tempore debent fricari, & lauari. 1°. de san. tuen. 2^a. 66. D
 Pueruli temperati ne gustent uinum. 1°. de san. tuen. 2^a. 66. G
 in Puerulis, & mollibus ossa uniuntur. 6°. meth. med. 7^a. 40. D
 Pueruli potest coalescere. ars med. 154. 69. H
 PVGILES. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. B
 Pugil strenuus Epeus. ad Thras. 2^a. 107. C
 PVGILATVS genus exercitij. 2°. de san. tuen. 2^a. 33. G
 PVGNARE aduersus euidentia est maxima uituperatio. aduersus empi. med. 154. 35. C
 PVLCHRVM quō improprie accipiat. de fract. cō. 3°. 7^a. 248. E

Pulchrum omne ordinatum, & artificiosum ex Deo, & coelo est. 2°. de dieb. decre. 4^a. 151. H
 Pulchrum nihil fit casu. de hist. philos. Sp. 4. G
 Pulchrū esse iterficere se qdā existimāt. de mel. ex G. R. & P. Sp. 109. E
 Pulchri qui. fin. med. 154. 45. C
 PVLCHRITVDO qui. fin. med. 154. 45. C
 Pulchritudo uirtus corporis. fin. med. 154. 45. C
 Pulchritudo, robur, & sanitas sunt bona corporis. ad Thras. 2^a. 103. F
 Pulchritudo corporum in quo consistat. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 255. H
 Pulchritudo quibus integretur. ad Thras. 2^a. 103. F
 Pulchritudo quantum laudanda. in oratione suas. 154. 3. E
 Pulchritudo uera quæ. 1°. de usu par. 1^a. 115. C
 Pulchritudo uera quibus iudicatur. 1°. de usu par. 1^a. 115. C
 Pulchritudo uera ad utilitatis successum, ac bonitatem refertur. 11°. de usu partium. 1^a. 189. C
 Pulchritudo naturalis quæ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 126. B
 Pulchritudo adulterina quæ. 1°. de usu par. 1^a. 115. C
 Pulchritudo acquisititia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 126. B
 Pulchritudo actio, & sanitas quō se habent inuicē. ad Thras. 2^a. 104. A
 circa Pulchritudinē, et actionē secūdo uersat ars. ad Thras. 2^a. 104. B
 Pulchritudo aīe quæ secūdu Platonē. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 256. A
 PVLEGIVM amat edita, & sicca loca. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. D
 Pulegium potissimum ex Creta. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. D
 Pulegij semen fuluū. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. F
 Pulegium semen non gerens. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 186. E
 Pulegiū potius p obsonio comedit q̄ pro alimēto. 2°. de ali. fa. 2^a. 22. H
 Pulegium tā cibis, quam medicamentū calidum. 3°. de temper. 1^a. 24. D
 Pulegium obsonium est sponte proueniens. 2°. de alim. fac. 2^a. 25. D
 Pulegium expetit lens. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 cū Pulegio ficus ante cibum quando. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
 Pulegium acre. de atten. uic. 2^a. 43. H/9°. de simp. med. fa. 5^a. 64. C/13°. methodi medendi. 7^a. 84. H
 Pulegium acre, & sub amarū est. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. F
 Pulegium cum aliqua acrimonia calefacit, diureticum est, menstrua prouocat, partum expellit, tuſſientibus prodest, odore nauseam prohibet, de simp. med. Sp. 88. H
 Pulegium incidit. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 19. A
 Pulegium attenuat. de atten. uic. 2^a. 43. H/cō. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 Pulegium exsiccat. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
 Pulegium siccum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 165. H
 Pulegium excreatu facilia facit crassa, & lenta, quæ sunt in thorace, & pulmone mensesq; mouet. 6°. simp. med. fac. 5^a. 45. F
 Pulegium menses prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. A/de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. F
 Pulegium urinas prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. A
 Pulegium uesticam purgat. de cathart. Sp. 95. D
 ex Pulegio oxymel pro animi defectu ex obstructione. 1°. de arte cur ad Glaucnem. 7^a. 99. F
 Pulegiū i aceto coctū naribus applicadū i lethargo. 13°. met. me. 7^a. 85. F
 Pulegium coctum in melicrato pro potu in animi defectu ex multitudine. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 99. B
 Pulegium, & acetum odoranda, ne animi deliquium sequatur in balneis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 199. B/F
 Pulegij decoctum in aqua mulsæ est discussorium parabile moderatum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. G
 cū Pulegio castoreū p suffumigationē puocat sudorē. d catha. Sp. 95. D
 Pulegiū per eos prouocat sudorem. de cathart. Sp. 95. D
 Pulegium illitum rubrificat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. F
 cū Pulegio sal glebosus medicamentum apophlegmaticū, de remediis paratu facilibus. 7^a. 154. F
 ex Pulegij coma oleū euacuat, et dissoluit. 1°. d arte cu. ad Gl. 7^a. 100. B
 Pulegium educit atram bilem. de dynam. Sp. 21. C
 Pulegij dosis. de dynam. Sp. 21. C
 Pulegium pro origano. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168. F
 PVLICES non dissecuit Galenus. 6°. de anat. adm. 1^a. 89. G
 Pulicis crus præstantius omni sculptura. 17°. de usu par. 1^a. 222. E
 Pulices fugat myricæ succus. de simp. med. Sp. 87. G
 ad Pulices fugandos. de med. fac. par. 7^a. 174. C
 ad Pulices, & uermiculos in auribus. 3°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 145. H
 PVLICARIS herba, & psyllium idem. de simp. med. Sp. 89. A
 PVLLOVM caro est cibus subtilians. de diff. cont. Sp. 72. D
 Pullorū carnes cur aliqui nō digerāt sed bouinas. de diff. cont. Sp. 72. C
 bbb iij Pullorum hepata

Pullorum hepata sunt temperata. de diff. cont.	Sp. 73. A	Pulmonis caro quam habeat naturam. 2°. de temp.	1°. 17. H
Pullorum axillae sunt temperatae. de diff. cont.	Sp. 73. A	Pulmonis caro mollis est. de anat. ui.	Sp. 55. H
Pullorum anserum caro est multarum superfluitatum praeter axillas. de diff. cont.	Sp. 73. B/E	Pulmo cur mollis. de anat. ui.	Sp. 47. H
Pulli anserum sunt tardae digestionis. de diff. cont.	Sp. 73. D	Pulmonis corpus leue, & rarum est. 6°. de usu par.	1°. 151. D
Pullorum anserum hepata, & earum axillae sunt uelocis digestionis. de dissolutione continua.	Sp. 73. C	Pulmo cur leuis & rarus. 15°. de usu part. 1°. 212. F/ de anat. uiu. 47. H/ de util. resp.	Sp. 63. H
Pulli coluborum sunt boni chymi, & subtilis. de diff. cont.	Sp. 73. H	Pulmo oī in parte est rarus & laxus. cō. 6°. aph. 33°.	Ex. 50. A
Pullorum colubarum caro generat sanguinem calidiorem, & crassiore	Sp. 73. A	Pulmo mollis, & laxus. 2°. de motu musc.	1°. 316. F
Pulli colubarum dandi his quibus dolet caput. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 133. E	Sp. 73. A	Pulmonis caro laxissima. 4°. de usu par.	1°. 140. C
Pullorum penarum succus expressus supra oculos iuuat. 10°. de simpli. medic. facul.	5°. 72. H	Pulmo molliissimus, & leuissimus oīum uiscerū. 2°. de mo. mus. 1°. 316. D	Sp. 43. A
PULMENTA ictericorum. de cura icteri.	Sp. 111. C	Pulmonū caro minus humida est, quā adeps. 1°. de temp.	1°. 15. D
PULMO non habet nomē propriū substantiae. 8°. de usu par. 1°. 166. D	Sp. 111. C	Pulmo humidus est propē adipem. 2°. de temp.	1°. 17. G
Pulmo quid. fin. med.	Isa. 43. H	Pulmonis corpus, ut spuma sanguinis. 6°. de usu par.	1°. 151. D
Pulmo quid, & qualis. de anat. uiu.	Sp. 53. A	Pulmoni spongiam cōparat. de anat. uiu.	Sp. 47. H
Pulmo inter instrumentales partes numeratur. de dif. morb.	3°. 2. E	Pulmo comparatur cineri. de util. resp.	Sp. 63. H
Pulmo, hepar, cerebrum, stomachus, prima mēbra post cor. de anatomia uiuorum.	Sp. 47. B	Pulmonis caro cur ita. 7°. de usu par.	1°. 158. G
Pulmonē hnt animalia ambulabilia, & sanguinea. de anat. uiu.	Sp. 48. B	Pulmonis caro dat qualitatem spiritui. 7°. de usu par.	1°. 159. A
Pulmo se habet ad animalia ambulantia, ut branchae piscium ad ipsos pi-	Sp. 53. B	Pulmonū structura eadē aīalium trabentiū aerē. 7°. de anat. ad. 1°. 96. H	Sp. 53. B
scēs. de anatomia uiuorum.	Sp. 53. B	Pulmonis distinctiones quae, & quot. de anat. ui.	Sp. 47. H
Pulmonem magnum necessarium fuit habere omne animal habens calo-	Sp. 47. F	in Pulmone diuiditur in duos canales spiritalis canal. de comp. memb. siue de natura humana.	Sp. 58. F
rem magnum. de anat. uiu.	Sp. 47. F	Pulmo uasis plurimis est contextus, ut hepar. 7°. de usu par.	1°. 157. B
Pulmonē paruū hnt aues cū sint frigidioris naturae. de anat. ui.	Sp. 47. F	Pulmonis uasa tria. 7°. de usu par.	1°. 157. B
Pulmonē non hnt aquatica & ex aere nō respirant. 6°. de decr. 1°. 263. F	Sp. 47. F	in Pulmone uas exiguum quod. 15°. de usu par.	1°. 212. G
Pulmonem non habent pisces. 8°. de decr. Hipp.	1°. 274. A	Pulmonis uas occaecatur in natis. 15°. de usu par.	1°. 212. F
Pulmone carent pisces propterea sunt sine uoce. 6°. de usu par. 1°. 148. A	Sp. 48. C	Pulmonis lobi quales. 7°. de usu par.	1°. 157. B
Pulmonis uice pisces habent branchias. 6°. de usu par. 1°. 150. H/ de ana-	Sp. 48. C	Pulmo cur in lobos distinctus. 7°. de usu par.	1°. 159. H
tomia uiuorum.	Sp. 48. C	Pulmonis quintus lobus propter quid factus. 6°. de usu par.	1°. 148. H
Pulmonis loco sunt canales in aīalibus quibusdā. de anat. ui.	Sp. 48. C	Pulmo ambit cor suis lobis ueluti digitis. 6°. de usu par.	1°. 149. H
Pulmonem habent quidam pisces. de util. resp.	Sp. 63. B	Pulmonis diuisiones tanquam digiti. de anat. ui.	Sp. 48. A
Pulmonem habentes pisces qui. de util. resp.	Sp. 64. C	Pulmonis lobi in omni animali sunt plures in dextera parte, quā in si-	1°. 149. A
Pulmonem habentes pisces multo plus habent caloris quam ceteri pisces. de util. resp.	Sp. 64. C	nistra. de usu par.	Sp. 53. B
fine Pulmone, & corde cur uiuant aīalia quaedā. de util. resp.	Sp. 63. B	Pulmonis quinq; distinctiones quae. de anat. ui.	Sp. 47. G
Pulmonem non habentia non habent collū. 8°. de usu par.	1°. 164. H	Pulmonis partes quae. de anat. ui.	Sp. 47. G
PULMO potest uideri extra animal. 4°. de anat. adm.	1°. 81. H	Pulmoni in dextera parte cur aliquid adiectū sit. de anat. ui.	Sp. 48. A
de Pulmonis anatomia. de anat. uiu.	Sp. 53. A	Pulmo quo loco sit crassior, & spissior, & pp quid. de anat. ui.	Sp. 48. B
Pulmonis descriptio. de anat. uiu.	Sp. 47. G	Pulmonis fibrae in oī animante aequales numero. 7°. de anat. ad. 1°. 97. A	1°. 97. A
Pulmo figuram unguae bubulae habet. intro.	Isa. 54. A	Pulmonis quintae fibrae locus. 7°. de anat. adm.	1°. 97. A
Pulmo est in uentre superiori. com. 7°. aph. 38°.	Ex. 57. A	Pulmonem cingens mēbrana dura, & nervosa. 5°. de loc. aff.	4°. 30. H
Pulmo est in dextera parte. de anat. parua.	Sp. 42. H	ad Pulmonis uas mēbrana instar operculi. 15°. de usu par.	1°. 212. G
Pulmonis gibbositas est à parte dorsi. de anat. uiu.	Sp. 48. A	in Pulmone mēbrana, q̄ mirabiliter coalescit. 15°. de usu par.	1°. 212. G
Pulmonis concavitas respicit anteriora magis. de anat. uiu.	Sp. 48. A	Pulmonis mēbrana coalescit tempore. 15°. de usu par.	1°. 212. H
Pulmo, & cor quilibet in sua capsula continet. de anat. parua.	Sp. 42. H	Pulmonis mēbranae quo loco suspendant. 4°. de loc. aff.	4°. 27. E
in Pulmonis capsula colligitur materia, quae facit peripneumoniam. de anatomia parua.	Sp. 42. H	Pulmo requirit operimentū, sed tenue. 6°. de usu par.	1°. 148. F
Pulmoni coniungitur gula. de nat. & ord. cuiuslibet corp.	Sp. 41. H	Pulmonis cooperimentū quale, & cur. de anat. ui.	Sp. 48. A
Pulmo cur ruber in his, qui geruntur utero, postea subalbus. 15°. de usu partium.	1°. 212. F	Pulmonibus quod septum circūdatum 6°. de usu par.	1°. 148. D
Pulmo cur albus. de anat. uiu.	Sp. 47. H	Pulmo quibus alligatur. 6°. de usu par.	1°. 148. F
Pulmonis magnitudo quanta. 13°. de usu par.	1°. 201. D	PULMO qūo nutriatur. 4°. de usu par.	1°. 140. C
Pulmo collapsus, et exiguus apparet post mortē. 7°. de anat. ad. 1°. 97. B	1°. 201. D	Pulmoni nutriendi rō cōtraria ē ac oībus ptibus aīalis. 6°. de usu p. 1°. 151. E	1°. 140. D
Pulmonis magnitudinē seq̄ thoracis magnitudo. 13°. de usu p. 1°. 201. D	1°. 148. D	Pulmonis alimenta quae. 4°. de usu par.	1°. 151. D
Pulmonem, & cor thorax ambit. 6°. de usu par.	1°. 201. D	Pulmo nutrit tenui, leui, & uaporoso alimēto. 6°. de usu par.	1°. 212. F
Pulmo implet cavitatem thoracis. 7°. de usu par. 159. E/ 13°. 1°. 201. D	1°. 149. H	Pulmo nutritur calido, & sicco sanguine. de anat. ui.	Sp. 52. G
Pulmo circūdatur à thorace. 6°. de usu par.	1°. 103. B	ē Pulmone sanguis exiens spumofus est. 4°. de loc. aff.	4°. 25. G
Pulmo an thoraci iunctus, uel disiunctus. 8°. de anat. ad.	1°. 103. C	in Pulmone est spumofus humor quo nutritur. cō. 5°. aph. 39°.	Ex. 41. C
Pulmo qua sectione uidetur iunctus thoraci. 8°. de anat. adm.	1°. 103. D	in Pulmone sanguis cur spumofus. 15°. de usu par.	1°. 212. F
Pulmo in omni morte uidet̄ seiunctus à septo. 8°. de anat. adm.	1°. 159. E	Pulmo uaporoso sanguine indiguit. 6°. de usu par.	1°. 155. E
Pulmo tribus uasis contextitur. 7°. de usu par.	1°. 103. B	in Pulmonem nulla uena transit à uena magna quae spinae incūbit. 5°. de locis affectis.	4°. 30. G
Pulmonis caro iter primas partes quae generant. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G	1°. 103. C	pro Pulmonis nutrimento tria alimenta. 6°. de usu par.	1°. 151. E
Pulmonis caro qūo uocetur. 10°. meth. med.	1°. 103. D	Pulmo ab arteriis nutritur. 6°. de usu par.	1°. 155. C
Pulmonis caro qualis. 7°. de usu par. 1°. 159. E/ 2°. de ar. cu. ad. G. 7°. 102. F	7°. 67. D	Pulmonis propria particula arteria est. 7°. de usu par.	1°. 158. A
Pulmonis substantia talis, ut in nullo alio talis repiat. 6°. de dec. 1°. 266. B	Sp. 47. H	Pulmonis generatio sequitur arteriam. 13°. de usu par.	1°. 201. D
Pulmonis carnis utilitas. de anat. uiu.	Sp. 44. D	ad Pulmones duae arteriae quales. de art. diff.	1°. 58. H
Pulmo cur nō habet carnē similē aliis uisceribus. 15°. de usu p. 1°. 212. G	Sp. 55. H	Pulmonis arteriae qūo se habent. 7°. de anat. adm.	1°. 94. F
in Pulmone est caro rufa, seu rosea. de anat. ui.	1°. 278. H	in Pulmone arteriae radici arboris comparatur. 6°. de decr.	1°. 262. B
Pulmonis caro flammeola est. de anat. ui.	1°. 278. H	ad Pulmones sparsae arteriae sunt ueluti radices. de uen. art. diff.	1°. 55. G
Pulmo qūo deprehenditur coloratus. 8°. de decr. Hipp.	1°. 278. H	in Pulmonem lata uena magnam arteriam nectens uas semper tenuius efficitur. 15°. de usu par.	1°. 58. H

in Pulmone

in Pulmone arteria uenosa, & uena arteriaca. 6°. de usu par. 1°. 151. A
 ad Pulmonem tendens arteria minor est illa, quæ est in corde. 6°. de usu partium. 1°. 155. D
 in Pulmonē quædā arteria uenit à magna arteria. 5°. de lo. af. 4°. 30. G
 in Pulmone arteria tenuis. 6°. de usu par. 1°. 151. A
 Pulmonis arteriæ unde oriantur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. A
 Pulmonis arteriæ factæ sunt à natura ex uenosis cordis partibus. 6°. de usu partium. 1°. 133. B
 in Pulmone arteriarum tunica cur tenuis. 7°. de usu par. 1°. 159. D
 in Pulmonis arterias quō deueniat sanguis. 6°. de usu par. 1°. 151. H
 in Pulmone uena est crassa. 6°. de usu par. 1°. 151. A
 Pulmonis uenæ factæ sunt à natura ex arteriosis cordis partibus. 6°. de usu partium. 1°. 153. B
 Pulmo nutritur à corde. 6°. de usu par. 150. H/ 1°. 152. C
 Pulmoni præparat alimentum cor. 6°. de usu par. 1°. 155. E
 ad Pulmonē cor transmittit per uenā arteriālē. 2°. de nat. fa. 1°. 296. H
 Pulmoni subministratur sanguis ex corde per uenam magnam. de natura humana. com. 2°. 7°. 184. A
 Pulmo habet uenam magnam. 16°. de usu par. 1°. 220. G
 in Pulmone uenæ, & arteriæ se contingunt. 9°. de usu par. 1°. 172. H
 Pulmonis canna quæ compositio. de ana. uiu. Sp. 53. C
 circa Pulmonem pelles duas plenas uenis, & arterijs faciunt uenā, & arteria quæ ueniunt à corde. de util. resp. Sp. 64. C
 ad Pulmonem à corde uena minor est, quā illa quæ cordi inseritur. 6°. de usu partium. 1°. 155. D
 Pulmo sanguinem recipit à dextro cordis uentriculo per unum os. 5°. de loc. aff. 4°. 30. G
 Pulmonis gratia factus dexter cordis uentriculus. 6°. de usu partium. 105. F/G/ 1°. 152. D
 cū Pulmone generari, & interire dextrum cordis uentriculum certum est. 6°. de dec. Hipp. 1°. 263. F
 cum Pulmone cur oriatur, & intereat sinister cordis uentriculus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 274. A
 Pulmo cor ambit. 6°. de usu par. 1°. 148. D
 Pulmo cur circa cor. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
 Pulmo substernitur cordi sicut culcitra sustentās, & leniens ipsum. de ana. uiu. Sp. 48. A
 uersus Pulmonem positus est sinister uentriculus cordis attrahēs ab eo. de anat. uiu. Sp. 56. C
 Pulmonem non habentia animalia non habent duos uentriculos in corde. 6°. de usu par. 1°. 152. D
 Pulmonem nutriendus uena cur à natura ducitur à corde, & non à iecore. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. D
 Pulmonē ambientes mēbrana unde nutriātur. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. B
 Pulmonem & cor qui neruus intret. de uoce & anhel. Sp. 61. H
 Pulmoni distribuuntur nerui à cerebro. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Pulmo, ac cor à sexta cōiugatione quandam neruorum portionē in collo suscipiunt. de neru. diff. 1°. 54. D
 in Pulmonē nerui duo tenues sunt à sexta coniugatione deducti superficialij, unde pulmo non sentit. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 Pulmo cur habet aliquos paruos neruos. 6°. de usu par. 1°. 155. G
 Pulmoni melius fuit habere neruos minimos. 7°. de usu par. 1°. 159. H
 p Pulmonis totū corpus nullus neruus dispersus est. 2°. de lo. af. 4°. 9. B
 in Pulmone nō est pulsatio, quia non habet neruum dispersum per totū. 2°. de loc. aff. 4°. 9. A
 PULMO calidus est, & siccus. de ana. uiu. Sp. 52. G
 Pulmo ex accidenti est frigidus, & humidus. de ana. ui. Sp. 52. G
 Pulmo cur à Deo genitus frigidum membrum. de ana. ui. Sp. 45. E
 Pulmo frigidus uel calidus facit appetentes calidum uel frigidum. ars medicinalis. Isa. 66. D
 Pulmo calidus facit sitibundos. ars med. Isa. 66. D
 Pulmonis frigidi signa. ars med. Isa. 66. E
 Pulmo frigidus facit minime sitientes. ars med. Isa. 66. D
 Pulmo, & totus thorax frigidus, & uentriculus calidus sunt morbis obnoxij. 3°. de alim. fac. 2°. 28. F
 Pulmonis siccij signa. ars med. Isa. 66. E
 Pulmonis siccij pulsus qui. 4°. de præf. ex pul. Isa. 119. H
 Pulmonis humidi pulsus. 4°. de præf. ex pul. 4°. 119. H
 PULMONIS ministerium necessarium est. 7°. meth. med. 7°. 49. B
 Pulmo pars propria ad uitam. fin. med. Isa. 45. E
 Pulmo propter quid factus. 6°. de usu par. 1°. 150. G
 Pulmo cur sit factus. de ana. ui. 47. F/ Sp. 53. A

Pulmonis officium quod. de util. resp. Sp. 63. H
 Pulmo exigitur propter aerem. de ana. uiu. Sp. 47. D
 Pulmo instrumentum est. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
 Pulmo instrumentum spiritus. 7°. de ana. adm. 1°. 94. B
 Pulmo cur dicitur receptaculum spiritus. de util. resp. Sp. 64. B
 Pulmo uocis, ac respirationis instrumentū. 6°. de usu par. 1°. 148. A
 Pulmo respirationis instrumentū. 3°. de usu par. 1°. 202. E/4°. de præf. sag. ex pul. 4°. 119. F
 Pulmonē habent animalia respirantia per os, nares, & pharyngā. 6°. de usu partium. 1°. 150. F
 Pulmo recipit aerem. an oēs animalis par. 1°. 326. E
 p Pulmonē mediū aerē immitti fuit necessariū. 6°. de usu par. 1°. 148. C
 Pulmonis actiones non ualde manifestæ sunt. 1°. de usu par. 1°. 114. G
 Pulmonis actio perpendenda quæ spiritum attrahit, & humores expellit. 5°. de loc. aff. 4°. 30. F
 Pulmo est insensibilis in se. de ana. uiu. Sp. 48. A
 Pulmo est immobilis sibi seipsum, et insensibilis. de util. resp. Sp. 63. G
 Pulmo sensum non habet. 2°. de loc. af. 4°. 9. A
 Pulmo non sentit uel difficulter. in prog. Hip. com. 3°. 4°. 210. F
 Pulmo ferē est sensus expers. 1°. de diff. resp. 3°. 59. G
 Pulmonis caro est insensibilis. de util. resp. Sp. 62. H
 Pulmo, & iecur quō sentiant. de mul. 3°. 77. G
 Pulmonis paniculus est sensificans. de ana. uiu. Sp. 55. F
 Pulmo habet sensum in superficie. de ana. uiu. Sp. 44. C
 PULMO ex sese expers motus. 6°. de usu par. 1°. 151. C/de anatomia uiuorum. 48. A/ Sp. 53. B
 Pulmo an habeat aliquem motum. de motu thor. 1°. 316. G/H
 Pulmo motu perpetuo agitur. 6°. de usu par. 1°. 148. G
 Pulmonis quatuor motus. de hist. phil. Sp. 10. B
 Pulmo nullum motum proprium habet. 5°. de loc. aff. 4°. 31. C
 Pulmo cur ex se non mouetur. de ana. uiu. Sp. 53. F
 Pulmo nullum habet motum innatum, sed mouetur à thorace. de motu thoracis. 1°. 316. G/H
 Pulmonis motus à thorace. 6°. de usu par. 148. A/151. C/155. E/ de util. resp. 226. B/2°. de decr. 1°. 236. G/6°. de dif. resp. 3°. 61. B
 Pulmo quō moueatur à thorace. de motu thor. 1°. 316. H
 Pulmonem mouent thoracis muscoli. de cau. resp. 1°. 226. H
 Pulmo mouetur ad motum thoracis. 7°. de usu par. 1°. 159. F/1°. de differ. resp. 3°. 57. D/de ana. uiu. Sp. 47. H
 Pulmo mouet ad dilatationē, et cōstrictionē thoracis. d ana. ui. Sp. 47. H
 Pulmo quō dilatetur, & constringatur. 5°. de loc. aff. 4°. 31. C
 i Pulmonis dilatatiōe, quā prius ingrediatur, et quā postea. 7°. de usu p. 1°. 159. F
 e Pulmone aliquid spiritus in amplam thoracis capacitatem pertransit. 8°. de ana. adm. 1°. 103. E/G
 Pulmones in spiritu recipiendo dilatantur. de usu pul. 1°. 228. F
 Pulmo dilatatur cum pectore. de instr. odor. 1°. 111. F
 Pulmonem dilatat, & contrahit pectus. 2°. de symp. cau. 3°. 21. G
 Pulmo quō mouetur cum diaphragmate. de util. resp. Sp. 63. G
 Pulmo non mouetur in utero collige. 15°. de usu par. 1°. 212. F
 Pulmo quid agat in respiratione. de caus. resp. 1°. 226. H
 ad Pulmonem aeris attractio est per cannam magnam, & per canales nasi. de ana. uiu. Sp. 47. C
 Pulmo positus est in protectione, & custodia cordis: ut folium in custodia, & protectione fructus. de ana. uiu. Sp. 49. B
 Pulmo cui assimilatur in respiratione. de util. resp. 1°. 224. H
 Pulmo comparatur ad folles fabri Ferrarij. de nat. et ord. cu. Sp. 42. A
 Pulmo similis folli in actionibus. intro. Isa. 54. A
 in Pulmonē attrahēdi spūs rō primaria, et secūdaria quæ de uoc. 1°. 106. F
 Pulmo requirit plus ceteris aerē refrigerantem. 10°. met. me. 7°. 64. G
 Pulmo indiget uehementi refrigeratione: ut splen purgatione. 4°. de usu partium. 1°. 140. D
 Pulmo refrigeratus causa necis in aliquibus. 11°. de usu par. 1°. 188. D
 Pulmo parat spiritum cordi. 6°. de usu par. 1°. 148. D
 in Pulmone sit præparatio, & rectificatio spiritus, antequam cor ingreditur. de ana. uiu. Sp. 47. C
 p Pulmonē frigidū peruenit ad cor, nō per cutim. 10°. met. m. 7°. 64. E
 Pulmo dat spiritum cordi. fin. med. Isa. 50. C
 à Pulmone attrahit cor. de util. resp. 1°. 226. E
 ex Pulmonis omni parte cor trahit spiritum. 6°. de usu par. 1°. 148. D
 à Pulmone cor trahit spūm, & in ipsum imittit. 6°. de usu p. 1°. 148. C
 à Pulmone cor attrahit spiritum. de uti. resp. 1°. 64. D
 à Pulmone cor trahit ubi distenditur. de util. resp. 1°. 224. B
 in Pulmonem

- in Pulmonem à corde, non à pulmone in cor transit spiritus in embrio-
ne. 6°. de usu par. 1°. 156. A
- à Pulmone, & à capite uno impulsu spūs emittit. 2°. de sympt. 3°. 21. F
- Pulmo celerrimā, ex maximā noxā dat cordi. 4°. de p̄s. ex pul. 4°. 119. F
- ob Pulmonē refrigerati cordis pulsus. 4°. de p̄s. ex pul. 4°. 119. G
- in Pulmonis carne primo cōfiscitur spiritus tractus ab asperis arterijs.
7°. de usu par. 1°. 159. B
- in Pulmone per quā arteriam trahunt spiritum animalia cuncta. 8°.
de usu par. 1°. 165. A
- in Pulmone & collo asperæ arteriæ. 8°. de usu par. 1°. 164. H
- Pulmonis motui seruiunt asperæ arteriæ. 7°. de usu par. 1°. 159. G
- Pulmo quæ agat per asperam arteriam. 7°. de usu par. 1°. 158. G
- Pulmōis caro qñ, & quo loco tegat asperā arteriā. 13°. de usu. 1°. 201. D
- ī Pulmone cur uenæ nō dilatātur, nec cōprimātur. 7°. de usu p. 1°. 159. D
- ad Pulmonem fertur potus secundū Platonē. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. H
- in Pulmonem quomodo tendat potus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. F
- in Pulmonem potus aliqua portio exudat. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. H
- ad Pulmonem si debeant deferri medicamenta quæ exigant. 7°. de cōp.
medic. sec. loc. 5°. 184. B
- ad Pulmonem tendens medicamentū per quot partes trāseat. 2°. de arte
cur. ad Glauc. 7°. 103. A
- Pulmonis exercitationes quæ. 2°. de san. tuen. 2°. 74. H
- de PULMONIS affectibus et potissimū de pleuritide agit Galenus.
de uict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 133. C
- Pulmo qbus affectibus uitiāt, et quē pulsū habet. 3°. de p̄s. ex p. 4°. 116. C
- Pulmo quo modo afficiatur. 3°. de loc. aff. 4°. 14. H
- Pulmonis affectus ex sola intemperie æquali, & non æquali, quomodo
cognoscatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
- in Pulmonis morbis quæ signa consideranda. 3°. de crisib. 4°. 139. D
- ex Pulmonis morbo lingua fit atra. 4°. de p̄sag. ex pul. 4°. 119. G
- Pulmonis p̄siones cur fiant hyeme. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
- Pulmo, & thorax frigore laborāt. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. B
- ad Pulmonem à capite destilat humor quasi pluuia, & ideo ex acciden-
ti in illo abundat pituita. de ana. uiu. Sp. 52. G
- Pulmo sedes propria phlegmatis. de sper. 36. H/ de ana. uiu. Sp. 52. G
- Pulmo est propria sedes aquæ. de ana. uiu. Sp. 47. H
- in Pulmonis canalibus quid agat phlegma. de ana. uiu. Sp. 45. E
- Pulmo patit ex materia descendēte à cerebro. cō. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
- in Pulmonē à capite destillatio tripliciter cōtingit. 5°. met. med. 7°. 35. G
- ad Pulmonis arterias quo modo materiæ transcant, quæ à capite descē-
dunt. com. 7°. aph. 30°. Ex. 63. B
- Pulmo prompte suscipit omnes humores. com. 6°. aph. 33°. Ex. 56. B
- Pulmo prōptissimū ē ad recipiēdas fluxiones. d. cu. rat. p. sang. 6°. 18. A
- Pulmo & membrana subcingens nō æque, sunt apta suscipere humores.
commen. 6°. aphor. 33°. Ex. 50. A
- ad Pulmonem si potæ humiditatis paucillū per asperā arteriā dilabere
pulmo quo ad hoc non ægrotaret. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. B
- Pulmo effundit à destillatiōe, q̄ sit pp frigus. cō. 5°. aph. 24°. Ex. 39. G
- ad Pulmonem, & Paristhmia, & Palatum cur à capite materia trans-
mittatur. 2°. de dif. feb. 3°. 40. H
- in Pulmonem fluxio quo modo cognoscatur. 4°. de loc. af. 4°. 27. F
- in Pulmone humores crassi quō cognoscantur. 4°. de lo. af. 4°. 27. F
- in Pulmonis bronchijs qñ sunt humores crassi. 4°. de lo. af. 4°. 27. F
- in Pulmone destillationis pulsus. 4°. de p̄s. ex pul. 4°. 119. H
- in Pulmonem fluxionum omnium communis est pulsus inæqualitas. 4°.
de p̄sag. ex pul. 4°. 119. H
- in Pulmonem à capite destillatiōes quæ malignæ. in 6°. de morbis uulga-
ribus, commen. 3°. 3°. 174. B
- ad Pulmonem per quā uiam mittantur excrementa fuliginosa. 6°. de
usu partium. 1°. 154. D
- ad Pulmonem faciunt ire humores medicamenta quæ prohibent humo-
res ferri ad pedes. de ther. ad Piso. 5°. 96. C
- in Pulmonem ex Thorace materiæ deducuntur. 5°. de lo. aff. 4°. 30. A
- in Pulmone humores qñ p̄cessit pleuritis. 4°. de loc. aff. 4°. 27. F
- à Pulmone in quibus ad testiculos peruenit materia. in 1°. de mor. uulg.
commentario 1°. 3°. 105. C
- Pulmo cū ex capite ægrotat quō curandus. 6°. de san. tuen. 2°. 100. A
- Pulmo recipit ab hepate. com. 6°. aph. 12°. Ex. 47. E
- PULMONIS tensione uexatis pecoribus p̄stat lixiuium lauri. de
simp. med. Sp. 85. H
- in Pulmone grauitatis sensus fit. de mult. 3°. 77. G
- Pulmo uñ sentiat grauitatē ex tumoribus p̄ter naturā. 2°. d. l. af. 4°. 9. B
- Pulmonē degrauantia purgat Myrrhis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. E
- PULMONIS dolores quales. 4°. de loc. aff. 25. G/ 4°. 27. E
- circa Pulmonem, & Thoracem dolor qui non deserit quid significet. in
progno. com. 2°. 4°. 203. D
- Pulmonis dolor. secr. Sp. 100. H
- Pulmone dolente uena cubiti secanda. de curā. rat. p. sang. mis. 6°. 20. A
- ad Pulmonis dolorem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. G
- ex Pulmonis affectu deliria. in progn. Hipp. com. 2°. 4°. 205. G
- PULMONIS inflammationem patientes peripneumonici dicuntur.
com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. H
- Pulmonis inflammatio fit ex calido humore in aliquo loco cū febre conti-
nua. com. 2°. aph. 19°. Ex. 14. B
- Pulmonis inflammatio à calido humore uapores multos mittit ad cere-
brum, phrenitimq; facit. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
- Pulmonis inflāmatio quō fiat ex morbo laterali. cō. 7°. ap. 11°. Ex. 54. F
- Pulmonis inflāmatio quibus inditijs deprehēdatur. 4°. d. lo. af. 4°. 27. H
- Pulmonis inflammatione quo modo, & cur plus capiuntur consistentes,
quā iuuenes. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. E
- Pulmonis inflammatio quid faciat. de pul. ad Tyro. 4°. 45. B
- Pulmone inflāmato quid sequatur. in prog. Hipp. com. 2°. 4°. 203. A
- ad Pulmonis inflāmationē sequitur orthopnea. 2°. de loc. aff. 4°. 13. A
- Pulmonis inflāmatione laborās quō deprehēdatur. 2°. de lo. aff. 4°. 13. A
- Pulmonis inflammationes, pulmonis p̄siones, partium seruientū inspi-
rationi p̄sio faciunt spirandi difficultē. com. 4°. aph. 50°. Ex. 33. C
- à Pulmonis inflāmatione phrenitis malum. com. 7°. aph. 12°. Ex. 54. G
- Pulmonis inflammationē habentes rarius expuunt spumofum, et quare.
com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
- in Pulmonibus, & laterum inflammationibus in accessionum principijs
tumores increscunt, in declinationibus autem euaporant ac submittū-
tur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. F
- Pulmonis inflammatio habet breue tempus. 1°. de cris. 4°. 126. F
- Pulmonis phlegmone est cum periculo mortis. in 6°. de mor. uul. cō. 2°.
3°. 162. H/ 10°. meth. med. 7°. 63. H
- in Pulmonis inflammatione cur in principio interdicitur cibus. de opti-
ma secta. 1sa. 28. G
- in Pulmonis phlegmone nō utendū adstringētibus. 11°. met. m. 7°. 73. D
- in Pulmonis inflammatione cucurbitula. 11°. meth. med. 7°. 73. E
- in Pulmonis inflammatione extrinsece fortiora applicari debent. 2°. de
arte cur. ad Glauc. 7°. 102. B
- ad Pulmonum inflammationes. de med. fac. par. 7°. 176. C
- Pulmonis Erysipelas quibus inditijs deprehēdatur. 4°. d. lo. af. 4°. 27. H
- Pulmonem refrigerat uua radicitus dempta. de diff. mor. 3°. 4. H
- PULMONIS sputum purulentum malignum existit. commenta. 7°.
aphorismo 15°. Ex. 55. A
- ex Pulmone quæ excunt probantur igne ex odore. in 6°. de mor. uulg.
comment. 5°. 3°. 191. D
- inter Pulmonem, & thoracem pus effunditur in morbo laterali. cō. 5°.
aphorismo. 8°. Ex. 38. C
- inter Pulmonis, & thoracis spatium pus suppuratorum cōtinetur. cō. 5°.
aphorismo 15°. Ex. 38. F
- per Pulmonem pus in empyis transit. 5°. meth. med. 7°. 32. F
- in Pulmonē et latera quō pus facile demittatur. 5°. de loc. aff. 4°. 30. F
- in Pulmonem quō pus recipiatur qñ est in thorace. 5°. de lo. af. 4°. 31. B
- Pulmo exedit ex pure in p̄cessu t̄pis putrescēte. cō. 5°. aph. 15°. Ex. 38. G
- in Pulmonis putredine à nimia humiditate fiunt pulsus uermiculantes.
2°. de p̄sag. ex pul. 4°. 113. A
- inter Pulmonem, & thoracem concrescit sanguis. de atra bile. 1°. 34. D
- inter Pulmonem, & pectus sanguis collectus facit tabem. 8°. de decretis
Hippocratis. 1°. 275. F
- in Pulmone concrescit sanguis. de atrab. 1°. 34. D
- ad Pulmonis reiectiones sanguinis. 2°. de antid. 5°. 113. C
- PULMONIS ulcus quomodo differat ab ulceribus asperæ arteriæ.
4°. de locis affectis. 4°. 28. B
- Pulmonis ulcera sine dolore. 4°. de lo. aff. 4°. 28. B
- Pulmonis ulcus facit tabem, cui prodest lac. cō. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
- in Pulmone ulcus habentibus lac conuenit. 3°. de alim. fac. 2°. 28. H
- Pulmonis ulcera solum lac sanat. de bon. & uitio succ. 2°. 36. A
- Pulmōis ulcera hñtes lac muliebre sugere debēt. de bo. et ui. su. 2°. 36. A
- Pulmonis ulcera curantur per ea, quæ comeduntur, et bibuntur. 5°. me-
thodi medendi. 7°. 34. D
- Pulmoni omni lac utile. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
- Pulmonis ulcerosas dispositiōes tabes nomināt. cō. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
- Pulmo facit

Pulmo facit quandoq; hecticam. 10°. meth. med. 7°. 64. F
 Pulmone, iecore, et uentriculo affectis febres ardētes. 5°. d. lo. aff. 4°. 33. D
 Pulmo causum quarto loco facit. de uict. ra. in mor. ac. c. 4°. 7°. 134. E
 in Pulmone sedē habētes causi quales. de uic. ra. i. mo. ac. c. 4°. 7°. 136. C
 Pulmonem exulcerat lepus marinus. de theriaca ad Pisonem. 91. A/ 1°. de
 comp. med. per ge. 5°. 209. H
 à Pulmone febres malae. in 3^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 135. A
 Pulmonis ulcus cū habet phlegmonē difficulter curat. 5°. met. m. 7°. 33. B
 Pulmonis ulcera cur difficilia. 5°. meth. med. 7°. 34. E
 i Pulmone ulcera an sanētur. 4°. de lo. aff. 4°. 25. H/ 5°. met. m. 7°. 32. E
 Pulmonis ulcus cur non possit curari. 5°. meth. med. 7°. 33. A/ F
 Pulmonis ulcera insanabilia consequitur totius corporis cū parua febre
 inflammatio. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 in Pulmone cur ulceratio sine animalis morte. 1°. de loc. aff. 4°. 2. C
 ad Pulmonis ulcera medicamenta qualia. 5°. meth. med. 7°. 34. D
 ad Pulmonis ulcera. 7°. de comp. med. sec. loc. 179. D/ 5°. 181. E
 Pulmonis fluxus inclinatur ad tabem. com. 3°. aph. 13°. Ex. 22. B
 Pulmo, & pectus angustum notant naturam inclinatam ad tabem. com=
 ment. 4°. aph. 8°. Ex. 28. B
 ad Pulmonem in quibus angina conuersa est in septem diebus pereunt, et
 si hos effugerint, suppurantur. com. 5°. aph. 10°. Ex. 38. D
 in Pulmone pustula ex bile in stomacho quomodo. de sperm. Sp. 36. H
 in PULMONE uenarū ora quō aperiātur. 4°. de loc. aff. 4°. 28. A
 in Pulmone uenarum erosio quo modo fiat. 4°. de loc. aff. 4°. 28. B
 in Pulmone uenae ruptionis cause praecedentes. 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
 Pulmonis uas propter exercitium in pleno potest rumpi. commentar. 3°. aphorismo 20°. Ex. 24. C
 in Pulmone uas ruptum ex clamore, ex pondere, ex cursu, & ex saltu.
 5°. meth. med. 7°. 30. C
 in Pulmone uenae ruptio quomodo cognoscatur. 4°. de lo. aff. 4°. 27. H
 ex Pulmone non indicatur sanguinem fluere ex multitudine, uel pauci=
 tate. com. 5°. aph. 13°. Ex. 38. E
 ex Pulmonis uase quomodo cognoscatur fluere sanguis. commentar. 5°. aphorismo 13°. Ex. 38. E
 Pulmo omnino nō expuit spumofum sanguinē. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 Pulmone nihil patiente quādoque est spūm sanguinis ex sola costarum
 affectione. de artic. com. 3°. 7°. 275. D
 in Pulmone uas ruptū est letale nocumentum. de ue. sec. ad. Er. 6°. 9. E
 in Pulmone rupto aliquo uase fiunt morbi insanabiles. commentario 3°. aphorismo 20°. Ex. 24. C
 in Pulmone uas ruptum quando curauit Galenus. 5°. meth. me. 7°. 36. B
 ē Pulmonē exiens sanguis sanatus. 5°. meth. med. 7°. 32. G
 ē Pulmone sanguis dolorem non facit. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 ex Pulmone sanguinem tussientibus adstringentia aduersantur. de con=
 stitutione art. 1f. 41. F
 Pulmonis affectus incurabilis qui. 4°. de loc. aff. 4°. 28. C
 Pulmonis suppuratio rupta quō cognoscatur. cō. 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
 inter Pulmonem atq; thoracem media regio plena causat angustia anhe=
 litus. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 inter Pulmonem, & thoracem spatium plenum strangulat hominem,
 sed longo tempore. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 in Pulmonis caueris inflammatio causat angustiam anhelitus. com. 4°. aphorismo 34°. Ex. 31. B
 Pulmo quo modo suffocat. de util. resp. 1°. 224. H
 Pulmonis abscessus diuturna est stragulatio. cō. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 Pulmonis abscessus fit in bile abundantibus. de aere, aq. & loc. 2°. 4. C
 Pulmo non potest pati abscessum. 1°. de loc. aff. 4°. 6. D
 in Pulmonis apostemate secantur iugulares. de ana. uiu. Sp. 55. A
 in Pulmone tuberculum quem spiritum facit. 4°. de loc. aff. 4°. 27. A
 in Pulmone tuberculi crudi indicia. 4°. de loc. aff. 4°. 27. F
 Pulmo propter quid quandoq; coarctatus non potest multum aerem su=
 scipere. 1°. de diff. resp. 3°. 59. F
 Pulmonis affectus quibus impeditur spiratio. 4°. de loc. aff. 4°. 27. F
 circa Pulmonem strangulosa uexatus angustia quo modo sit curatus. de
 cucur. scar. 6°. 4. A
 per Pulmonis uiam expurgatur pectus. 13°. meth. med. 7°. 84. H
 Pulmonis pericula ubi insideant puero sanguis detrahendus. praesagium
 exper. conf. Sp. 78. A
 ē Pulmone sanguinis curatio. 5°. meth. med. 7°. 32. H
 Pulmonis excrementa deorsum trahi debent. 3°. de san. tuen. 2°. 77. B
 Pulmonis excrementa non ita facile exeunt, ut excrementa uentris. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 77. B

Pulmo habet oīa quae ptinēt ad celerē uacuationē. 16°. d. usu. 1°. 220. G
 in Pulmone existens materia quomodo euacuetur. 10°. de simpli. medic.
 fac. 5°. 76. C/ 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. H
 Pulmo per asperam arteriam, & fauces purgatur. 7°. methodi medendi.
 49. D/ 11°. 7°. 73. F
 Pulmo per aluum, & renes purgatur raro. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 à Pulmone ad aluum uia. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 à Pulmone per renes pus quandoque exit. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 ex Pulmone in renes uia. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 Pulmonis pus cur saepe non it per urinam. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 in Pulmone cōtenta per tussim educuntur. ars med. 1f. 70. A
 Pulmo, & pectus purgantur per tussim. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 in Pulmone materia per tussim euacuatur. de const. ar. 41. D/ 1f. 42. B/ com. 7°. aph. 37°. Ex. 56. H
 Pulmo per tussim expurgare à crassīs & glutinosīs humoribus. de uictus
 rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. A
 p Pulmonem cur non expurgētur humores tenues. de uict. rat. in morb.
 acu. com. 3°. 7°. 126. A
 Pulmo per tussim solam expurgatur. 5°. meth. me. 7°. 33. A
 in Pulmone cōtēta indicāt tusses. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 112. A
 i Pulmōis affectibus spūta cōparātur urinae subsidētis. 1°. d. c. 4°. 132. D
 in Pulmone ac pectore cum tussitur talis est actio, qualis expultricis fa=
 cultatis in uentre cum euomitur. 2°. de sympt. caus. 3°. 21. D
 per Pulmonem quae spūta eiiciantur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 in Pulmonis morbo quid significet scretio flaua cum paucō sanguine. in
 progn. com. 2°. 4°. 203. A
 inter Pulmonem, & thoracem humor existens in suppuratis per tussim
 exit. com. 7°. aph. 54°. Ex. 58. G
 Pulmonis pars quandoque expuitur. 4°. de locis affectis. 4°. 28. B/ 3°. de
 praef. ex pul. 4°. 116. C
 Pulmonis particulae eiectae cum sanguine. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 de Pulmone quod expuitur, bronchion appellant. 1°. de lo. affe. 4°. 2. C
 per Pulmonem quae medicamenta trahant crassos humores. de uict. rat.
 in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. A
 in Pulmone contenta ab attenuantibus educūt. ars med. 1f. 70. D
 ex Pulmone expuitionibus in pleuriticis, & peripneumonicis affectibus
 confert butyrum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D
 Pulmonis medicamenta quibus paranda. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. C
 Pulmo non indiget adstrictione. 11°. meth. med. 7°. 73. B
 PULMONEM, & thoracem purgantia quae. de cathar. Sp. 95. B
 Pulmonē, & pectus expurgāt Amara. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. B
 ex Pulmone succos crassos, & lentos educunt Amigdalae amarae. 2°. de
 alim. fac. 21. B/ 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. G
 ex Pulmone humiditates ut aliquis spuat adiuuant amygdalae propriae
 amarae. de diff. cont. Sp. 74. G
 Pulmoni benigna erit Aqua bona, si modicū uino permiscueris. de boni=
 tate aque. Sp. 75. F
 Pulmoni aquae autumnales. & aestiuae non bonae. de bon. aquae. Sp. 75. F
 Pulmonem expurgat Betonica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. A
 Pulmo ubi affectus est ponūtur Calida tenuiū partiū, cum tamen sint in=
 festissima sanguinis reiectioni. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. E
 Pulmonum uitia mundant Caricae. de simp. med. Sp. 84. C
 Pulmonis affectus iuuat Castorei suffitus. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. D
 Pulmonis canales mūdificat decoctio corticis Fistici. d. me. ex. Sp. 104. D
 Pulmonem expurgat Marrubium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. B
 in Pulmonis, & thoracis medicamentis Mel misceri debet. 4°. methodi
 medendi. 7°. 29. A
 in Pulmone contenta si expectorare uelimus mel ptissanae addendum. de
 atten. uic. 2°. 44. G
 Pulmoni & interioribus omnibus per totum mel leniendo medetur. de
 simp. medic. Sp. 87. A
 Pulmonem mollit Mulsa. de uictus ratione in morbis acutis, commenta=
 rio 3°. 127. E/ 7°. 128. A
 Pulmonis humores crassos expurgat Orobus. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
 Pulmo cum habet humores crassos da Oxymeli meratius. de uictus ratio=
 ne in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. G
 Pulmonis pectorisq; excretiōibus auxiliatur Paliuri fructus. 8°. de sim=
 plic. med. facul. 5°. 57. G
 ex Pulmone tussi confert Papauer. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
 Pulmonis, thoracisq; morbis ex crassitudine uiscositatēque humorū pro=
 uenientibus conuenit Peucedanum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. D
 Pulmonis expuitionibus cōfert Picearū fructus. 8°. d. simp. me. f. 5°. 58. F
 Pulmonis obstru=

- Pulmonis obstructions liberat Pistachii. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58.F
 Pulmonem mundificat Secaniabin. de diff. cont. Sp. 74.E
 Pulmonis pus expurgat Symphytū petræū. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61.F
 ex Pulmōe thoraceq; educēdis cōfert Thymū. 6°. de sim. me. fa. 5°. 48.E
 Pulmonis affectibus conducunt Vuæ passæ. de atten. uic. 2°. 46.A
 Pulmo à Vinis crassi nō lēdūt. de uic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 126.A
 ex Pulmone humiditatem ut aliquis spuat adiuuat uinum subtile aquo-
 sum. de dissol. cont. Sp. 74.G
 in Pulmonis affectibus uina crassa, & dulcia iuuant, si cum medicamen-
 tis attenuantibus adhibeantur. de atten. uic. 2°. 46.D
 Pulmonem non lēdunt lagana cum melle. 1°. de alim. fac. 2°. 10.F
 Pulmonis siccitati proprie confert butyrum. de simp. med. Sp. 81.D
 Pulmo fortibus indiget pharmacis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178.E
 p Pulmōe exiccādo medicamētū hedychrōū utile. 4°. de l. af. 4°. 28.E
 Pulmonis uitio laborātibus subueniens antidotus. 2°. de antid. 5°. 116.D
 à Pulmone superflua mundificans electarium. de med. exp. Sp. 107.G
 ad Pulmonis uitium electarium. de dynam. Sp. 26.C
 ad Pulmonis affectus longos sine febre. de atten. uic. 2°. 46.D
 ad Pulmonis inueteratas affectiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179.C
 in Pulmones incidentes calli, quos poros necant est morbus, qui ante non
 fuit. 14°. meth. med. 7°. 93.C
 in Pulmone quomodo uulnus esse cognoscatur. 5°. meth. med. 7°. 32.G
 Pulmonis fibra si exeat Thorax est uulneratus. 1°. de loc. affec. 4°. 2.F
 Pulmonis fibra sæpius exit in uulneribus pectoris. de cau. mor. 3°. 9.E
 Pulmonis fibra per magna uulnera procidit. 5°. de locis affect. 4°. 31.C
 ad Pulmonē uulnus habentē ualet Cyphi antidotus. 2°. de antid. 5°. 111.E
 in Pulmone affectus rari casus. 4°. de loc. aff. 4°. 28.D
 Pulmone affecto quæ uena secanda. de const. ar. Isa. 41.E/13°. meth. me.
 7°. 83.B/præfag. exper. conf. Sp. 78.B
 à Pulmone non extrahuntur tela. 4°. de anatom. adm. 1°. 79.F
 PVLMO facilius coquitur iecore, & liene. 3°. de alim. fac. 2°. 27.E
 Pulmo parum nutrit & cur. de diff. cont. Sp. 73.F
 Pulmo minus nutrit iecore. 3°. de alim. fac. 2°. 27.E
 Pulmo habet pituitosum alimentum. 3°. de alim. fac. 2°. 27.E
 Pulmo Agninus intertrigenes à calciamentis factas sanat. 11°. de simpli.
 medic. facul. 5°. 79.H
 Pulmo Caprinus ustus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159.G
 Pulmonis Ouilli pars supra nares. de artic. com. 2°. 7°. 267.G
 Pulmo porcinus itertrigenes à calciamētis scās sanat. 11°. d. sim. 5°. 79.H
 Pulmo Vulpinus si bibatur reficcatus asthmaticos iuuat. 11°. de simpliciū
 medic. facul. 5°. 79.H
 in PVLMONIAM conuerti uarices malum. in 6°. de mor. uulgar.
 comment. 6°. 3°. 179.E
 Pulmonia sanat lateris phlegmone. in 6°. de mor. uul. cō. 6°. 3°. 197.E
 Pulmonia morbus siccus. de ptiff. 2°. 48.A
 in Pulmonia maxilla fit rubicunda. in progn. com. 1°. 4°. 189.D
 in Pulmonia sanguis qualis. in progn. com. 2°. 4°. 203.A
 in Pulmonia in utraq; parte pus colligitur. in progn. c. 2°. 4°. 204.D
 ex Pulmonia abscessus quomodo erupturi cognoscuntur. in prognosti.
 commentario 2°. 4°. 205.A
 in Pulmonia abscessus quando bonus, & quando malus. in prognostica
 commentario 2°. 4°. 205.D
 ex Pulmonia qui abscessus infestant. quandoq; ad aures, quandoq; deor-
 sum eunt. in progn. com. 2°. 4°. 205.H
 à Pulmonia habito alui pfluuiū adueniēs malū. c. 6°. aph. 16°. Ex. 47.F
 ex Pulmonia qui purulēti sunt, si maiores natu fuerint, potius intereūt,
 per alias uero suppurationes minores natu potius moriuntur. in pro-
 gnost. com. 2°. 4°. 205.G
 PVLMONICI & peripneumatici affectus quā respiratiōem fa-
 ciant. 1°. de diff. resp. 3°. 59.D
 PVLIS non fit ex ciceribus. 1°. de alim. fac. 2°. 72.H
 Pultes cur sint crassi cibi. de diff. cont. Sp. 72.H
 ut Puls fabacea sedimen in urinis. de mul. 3°. 81.F
 PVLSEANDI eandem rationem habent cor, & arteriæ, de pulsibus
 ad Tyrones. 4°. 43.B
 Pulsandi facultas à corde in arterias. 1°. de semine. 1°. 335.B
 PVLSEANS uiscus dicitur cor. 7°. de anat. adm. 1°. 94.F
 Pulsantia uasa sunt arteriæ. 7°. de anat. admin. 1°. 94.F
 Pulsans omne est arteria. 7°. de ana. admin. 1°. 94.G
 PVLSEATILIS uirtus à corde. 1°. de usu par. 1°. 117.B
 Pulsatilis motionis arteriarū principiū qđ. de uir. no. cor. dif. Sp. 60.D
 Pulsatilis uena, & uena quieia sunt coniunctæ. de ana. uiu. Sp. 56.E
 Pulsatilis uena in mēbris interioribus superposita est uenæ quieia, in ex-
 terioribus supposita est. de ana. uiu. Sp. 56.E
 Pulsatiles aliæ sunt uenæ capitis quæ phlebotomātur, aliæ quieia. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 55.A
 à Pulsatili inflammatione dolor non sanatur à calidis. 3°. de compositi.
 med. sec. loc. 5°. 141.C
 non Pulsatiles inflammationes moderatæ quibus curentur. 3°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 141.C
 PVLSEATILITATES male dependent à corde. de uirt. nostrū
 corpus dispenf. Sp. 60.B
 PVLSEATIO cordis quid. de ana. uiu. Sp. 46.H
 Pulsatio non est in Hepate, renibus, & pulmone, quia non habent neruū
 dispersum per totum. 2°. de loc. aff. 4°. 9.B
 Pulsationem non habent mēbrana cutis, et adenes. 2°. de lo. affe. 4°. 9.B
 Pulsationem habet phlegmone. 14°. meth. med. 7°. 87.A
 Pulsatio ubi uehemens, ibi particula suppuratur. 2°. de lo. aff. 4°. 9.A
 PVLSEATIVVS dolor à quo fiat. 2°. de loc. aff. 4°. 9.A
 Pulsatiuus dolor est in inflammatione. 2°. de loc. aff. 4°. 9.H
 Pulsatiui dolores quid significant. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137.C
 PVLSENT quomodo arteriæ. 4°. de diff. puls. 4°. 64.F
 Pulsant citra dolorem arteriæ solæ. 4°. de loc. aff. 4°. 8.G
 Pulsant qui cordis uentriculi. 4°. de diff. pul. 4°. 64.F
 Pulsant tempora à potu meri, & in ardente febre, & in capitis dolori-
 bus. 4°. de diff. pul. 4°. 64.C
 cur Pulsent tēporū uenæ in capitis dolore. in 1°. pro. cō. 3°. 4°. 180.D
 Pulsant quandoq; uenæ iugulares. in 1°. pro. rrrh. com. 3°. 4°. 180.E
 PVLSEVS Hippocrates primus nominauit. 1°. de pul. dif. 4°. 47.A
 Pulsus nomen quid significet. 1°. de puls. dif. 4°. 47.A
 Pulsus quid significant. 6°. de decre. Hipp. 1°. 260.G/ de ui. ra. in morb.
 acu. com. 4°. 7°. 138.A
 Pulsus homonymum esse quis putarit. 4°. de diff. pul. 4°. 68.G
 Pulsus significat dolorem quandam. 2°. de loc. aff. 4°. 8.H
 Pulsus quid sit secundum antiquos. 4°. de diff. pul. 4°. 64.D
 Pulsus quid apud ueteres, & apud recentes. 2°. de lo. aff. 4°. 8.H
 Pulsus qui attribuant cerebro. 4°. de diff. pul. 4°. 64.E
 Pulsus nō pōt dari definitio essentialis, uel est lōga. 4°. de dif. p. 4°. 65.B
 Pulsus descriptiones. 4°. de diff. pul. 4°. 65.C
 Pulsus definitiones Agathini. 4°. de diff. pul. 4°. 68.F
 Pulsus definitiones Alexandri philalethis. 4°. de diff. pul. 4°. 66.F
 Pulsus definitio Asclepiadis & discipulorum. 4°. de diff. pul. 4°. 69.C
 Pulsus definitio Archigenis. 4°. de dif. pul. 4°. 68.H
 Pulsus definitio Aristoxeni. 4°. de dif. pul. 4°. 67.C
 Pulsus definitio Athenæi. 4°. de diff. pul. 4°. 69.B
 Pulsus definitio Bacchij. 4°. de diff. pul. 4°. 67.B
 Pulsus definitio Chrysermi. 4°. de dif. pul. 4°. 67.H
 Pulsus definitiones Demosthenis philalethis. 4°. de dif. pul. 4°. 66.G
 Pulsus definitio discipulorum Erasistrati. 4°. de dif. puls. 4°. 69.D
 Pulsus definitio Heraclidis erythrei. 4°. de dif. pul. 4°. 68.A
 Pulsus definitio Heraclidis Tarentini. 4°. de dif. pul. 4°. 66.B
 Pulsus quid apud Herophilum. 4°. de dif. pul. 4°. 65.H
 Pulsus definitio Magni. 4°. de dif. puls. 4°. 69.B
 Pulsus definitio Moschionis correctoris. 4°. de dif. pul. 4°. 69.D
 de Pulsu quid sentiant Pneumatici. 4°. de dif. puls. 2°. 65.E
 Pulsus definitio Zenonis. 4°. de dif. pul. 4°. 67.E
 Pulsus quid. fin. me. Isa. 44.H/ de usu pulsū. 1°. 228.F/ de tumore præ-
 ter naturam. 3°. 84.A/ comp. pul. Sp. 65.B/C
 Pulsus inest animali quando est in uentre. de fœt. for. 1°. 323.F
 Pulsus dum fit est. de dif. pul. 4°. 67.H
 de Pulsibus quot scripsere. 4°. de dign. pul. 4°. 86.A
 de Pulsuum qua parte philosophi tractarunt. 1°. de dign. pul. 4°. 70.C
 de Pulsu, & palpitatione scripsit Aegimius. 4°. de dif. pul. 4°. 68.G
 de Pulsu, & respiratione scripsit Asclepias. 4°. de dif. pul. 4°. 69.C
 de Pulsibus liber Archigenis. 2°. de locis aff. 9.H/12.H/ 2°. de differ.
 puls. 54.B/55.F/4°. 68.H/4°. de dignos. puls. 85.C/ de præcogn. ad
 Posth. 4°. 219.B/8°. meth. med. 7°. 52.A
 de Pulsibus scripsit Athenæus. 3°. de dif. pul. 4°. 62.D
 de Pulsibus librum scripsit Galenus. 2°. de dign. pul. 4°. 75.D
 Pulsuum libri Galeni. 1°. de dif. feb. 3°. 34.B
 de Pulsibus libri in quot partes diuidantur. 3°. de dif. pul. 4°. 59.D
 de Pulsibus librorum ordo. 1°. de præf. ex pul. 4°. 104.C
 de Pulsibus quas notiones tradat Galenus. 3°. de dif. pul. 4°. 63.C
 de Pulsibus librum fecit Heraclides contra Herophilum. 4°. de differē-
 tijs pulsuum.

tijs pulsum. 4^a.66.F
 de Pulsibus scripsit Herophilus. 2°. de dif. pul. 4^a.55.E
 de Pulsibus nihil dicit Hippocrates. 1°. de pul. dif. 47. A/ de præcognit. ad Posth. 4^a.219.E
 de Pulsibus scripsit Magnus. 3°. de dif. pul. 4^a.59.D
 Pulsuum scientiā q uult addiscere qd agere debet. 1°. de cau. p. 4^a.86.H
 Pulsuum difficultates. 2°. de dign. pul. 4^a.77.G
 Pulsuum optimum considerandi methodus. 2°. de dign. pul. 4^a.77.H
 de Pulsibus dignoscendis digni nihil scripsere antiqui. 4°. de dignotio-
 ne pulsum. 4^a.83.H
 ante Pulsuum cognitionem quæ prius ediscenda. de puls. ad Tyrone. 44. A/ 2°. de dign. pul. 4^a.78.A
 in Pulsibus dignoscendis quō procedēdū. 1°. de præf. ex pul. 4^a.107.B
 de Pulsibus liber sciendus. 1°. de diff. feb. 3^a.34.B
 de Pulsibus liber. de præcogn. ad Posth. 4^a.218.C
 Pulsus ignorantia quid faciat. de mor. temp. 3^a.87.C
 ad Pulsuū cognitionē requirit tota humana uita. 1°. de dig. p. 4^a.70.E
 pro Pulsibus homo sit exercitatus in prædicamentis. 2°. de differentiis pulsum. 4^a.57.H
 in Pulsu quæ attribuatur prædicamēto ad aliqd. 2°. de dif. p. 4^a.58.A
 p Pulsibus opus est tactu exercitato. 1°. de dign. p. 70. D/ 2°. 4^a.75.H
 Pulsus frequenter tangendus in sanitate, & inquiete tum animi, tum cor-
 poris. de pul. 4^a.44.A
 Pulsus quo modo debent tangi. 1°. de dign. pul. 4^a.73.C
 Pulsus bis tangendus cur. 1°. de præf. ex pul. 4^a.107.H
 Pulsus qui sint leniter tangendi. 3°. de dign. pul. 4^a.81.H
 Pulsus qui in brachio tangitur cuius sit arteriæ. 3°. de ana. adm. 1^a.77.F
 Pulsus in quibus sentiatur, & non sentiatur à medicis. 1°. de dignoscendis pulsum. 4^a.73.E
 pro Pulsu sentiendo experimentum. 1°. de dign. pul. 4^a.73.G
 Pulsus per experiētiā quō cognoscatur. 2°. de dign. pul. 4^a.77.B
 Pulsus qui uario modo didicerint adolescentium duorum casus. 4°. de differentiis pul. 4^a.69.F
 Pulsus unde constet. comp. pul. Sp.65.C/H
 Pulsus partes. fin. med. Isa.44.H
 Pulsus quatuor partes, & quo modo. 3°. de dign. pul. 4^a.82.B
 Pulsus similiter generat cū animali, & moritur cū eo. cōp. pul. Sp.65.C
 Pulsus quo modo fiat. comp. pul. Sp.65.C
 Pulsus quomodo fiat, & nutriatur. de nat. & ord. cuiusl. Sp.42.A
 Pulsus à ui uitali fit. 4°. de præf. ex pul. 4^a.122.C
 per Pulsus quid excernat uis uitalis. 4°. de præf. ex pul. 4^a.122.C
 Pulsus fit circa arterias solum, & cor. comp. pul. Sp.65.C
 Pulsuum organum arteria. 1°. de dif. resp. 3^a.58.G
 Pulsus fit arterijs repletis corde euacuato. comp. pul. Sp.65.D
 Pulsus, & arteriarum origo. de marc. 3^a.46.G
 Pulsus origo cor. de usu pul. 1^a.228.F
 Pulsuum habemus in ipso corde, & omnibus arterijs uirtute proveniente ex corde. de uir. nost. corp. disp. Sp.60.B
 Pulsus proprius motus cordis. 6°. de decr. Hip. 1^a.260.G
 Pulsuum sons cor. 2°. de decr. Hip. 237. A/ in Tim. Plat. 1^a.287.D
 in Pulsibus cordis motus est operatio. 6°. de decr. Hip. 1^a.260.G
 Pulsus à corde & arterijs. 8°. de decr. Hipp. 1^a.278.B
 Pulsuum nō facit cor pro alio mēbro sed pro se. de mot. m. et ob. Sp.68.A
 ad Pulsus motum cor non indiget cerebro. 2°. de decr. Hipp. 1^a.239.C
 Pulsus uis uitalis quæ à corde emanat est effectrix respirationis anima-
 lis quæ à cerebro procedit. de usu pul. 1^a.229.B
 Pulsus mutāt nō solū cor, sed & uicina cordi. 3°. de præf. ex p. 4^a.117.B
 in Pulsibus apparet elementum aeris in homine. 8°. de decr. 1^a.275.D
 Pulsuum cum respiratione pōt seruari similitudo. de usu pul. 1^a.229.D
 Pulsus ac respirationis unus usus, & finis. de usu pul. 1^a.228.D
 Pulsus id dat oibus partibus qd respiratione dat cordi. de usu p. 1^a.228.D
 Pulsui quæ respiratione æqualis. 4°. de præf. ex pul. 4^a.119.H
 Pulsus, & respiratione quæ habeat communia. 1°. de dif. resp. 3^a.57.H
 à Pulsu quomodo differt respiratione. 4°. de dif. pul. 4^a.66.H
 Pulsus cui actioni comparentur exspiratio, & respiratione. 1°. de differen-
 tiis respirat. 3^a.57.H
 in Pulsu, & respiratione caliditas acuta quid faciat. 1°. de differentiis re-
 spirationis. 3^a.56.E
 Pulsui non adequatur inspiratio, aliter multæ perirent operationes. de
 anat. uiu. Sp.48.B
 ex Pulsu, & respiratione nutritur spūs animalis. de usu pul. 1^a.228.D
 Pulsus, & respiratione mutatur iisdē causis. de usu pul. 1^a.227.G

Pulsus, & respiratione non possunt in totum perire donec superfuerit ani-
 mal. 1°. de dif. resp. 3^a.58.E
 Pulsus, & palpitatio hñt aliqd cōe. in 3^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a.129.H
 Pulsus differt à palpitatione. 6°. de decr. Hip. 1^a.265.D
 Pulsuum arterijs attribuit Praxagoras palpitacionem, tremorem, & cō-
 uulsionem arteriarum affectus putat. de palp. trem. 3^a.52.E
 pro Pulsu comparatio iter agentium. 1°. de cau. pul. 4^a.89.B
 ad Pulsus uirgarum tenellarum comparatio. 2°. de cau. pul. 4^a.93.D
 Pulsus comparatur spondeo. comp. pul. Sp.65.E
 in Pulsu multiplex proportio. 1°. de pul. dif. 4^a.48.G
 ex Pulsuum functionibus cognoscuntur uires debiles, uel robustæ in arte
 rijs, uel corde. de cur. rat. per sang. miss. 6^a.17.D
 Pulsus quod significet uires robustas. de curā. rat. per sang. mis. 6^a.19.E
 à Pulsu non parua signa futurorū sumuntur. 4°. de dif. pul. 4^a.67.A
 de PULSVVM nominibus. comp. pul. Sp.65.H
 Pulsuum uaria nomina. 3°. de differentiis pulsum. 61. F/ 4°. 66. E/ 4°.
 de dignos. pul. 4^a.84.H
 Pulsus absurda nomina quæ. 3°. de dif. pul. 4^a.61.D
 Pulsus quomodo considerandus. de sper. Sp.39.F
 de Pulsibus tractatio quo modo ordinanda. 3°. de differ. pul. 61. H/ 4°.
 64. B/ 1°. de dign. pul. 70. C/ 4^a.86.D
 Pulsus Abolitio differt à pulsu deficiente. 2°. de cau. pul. 4^a.92.A
 quos Pulsus faciat Abscessus. 2°. de cau. pul. 4^a.91.F/ de dyn. Sp.35.C
 de Pulsus æqualitatibus, & inæqualitatibus. 1°. de pul. dif. 4^a.49.D
 Pulsus æqualitas quid. fin. med. Isa.46.F
 Pulsus æquales qui. de pul. ad Tyr. 4^a.43.H
 Pulsus æqualis, & inæqualis nō habet mediū. de pul. ad Tyro. 4^a.43.H
 Pulsus æqualitas, & inæqualitas in quo consistant. de pulsibus ad Tyro. 43. E/ 1°. de pul. dif. 4^a.48.H
 Pulsus æqualitas, et inæqualitas quot fiāt modis. 1°. de pul. dif. 4^a.48.H
 Pulsuum suum habet quælibet Aetas. 1°. de pul. dif. 4^a.48.G
 Pulsus diuersarum ætatum qualis. de pul. ad Tyr. 4^a.77.E
 Pulsuū secundū ætates diuersorum causæ. 3°. de cau. pul. 4^a.96.D
 Pulsus dicitur Albus, & niger, sicuti uox dicitur alba, & nigra. 3°. de
 differen. pul. 4^a.62.H
 Pulsus à quibus Alterantur. de usu pul. 1^a.229.E
 Pulsus alterare ualent, non efficere humorum crassitudo, abundantia, &
 lentor, & acredo, item balneum frigidū, balneum calidum, hyems, &
 æstas. 1°. de cau. pul. 4^a.86.G
 Pulsus Altus qui. 2°. de dif. pul. 56. A/ 1°. de dign. pul. 4^a.71.A
 Pulsus altus angustusq; quomodo fiat. 3°. de dign. pul. 4^a.81.C
 Pulsus alti causæ. 2°. de cau. pul. 4^a.93.H
 Pulsus cur altus & eceler in contractione promittat decretorias excre-
 tiones. 4°. de præf. ex pul. 4^a.122.B
 Pulsus altus quid significet. 1°. de præf. ex pul. 106. F/ 4°. 4^a.122.D
 Pulsus altus quid significet in crisi. 3°. de crisi. 4^a.144.D
 Pulsus altus, et latus quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4^a.106.F
 Pulsus qui alti tantum, & qui simul magni. 2°. de cau. pul. 4^a.94.C
 Pulsus altissimi, & maximi quibus affectibus fiant. de usu pul. 1^a.229.C
 Pulsus Amarus dici non potest. 3°. de præf. ex pul. 4^a.117.G
 Pulsus Amoris nullus proprius. in progn. com. 1°. 4^a.192.B
 Pulsus Amantis. de præcogn. ad Posth. 4^a.216.F/G
 Pulsus Anasarce qualis. 4°. de cau. p. 103. E/ 2°. de præf. ex p. 4^a.112.H
 Pulsus Anginæ qualis. de pul. ad Tyr. 46. B/ 4°. de cau. pul. 4^a.102.H
 Pulsus morientium in angina qualis. 4°. de cau. pul. 4^a.102.H
 Pulsus Angustus qui. de pul. ad Tyr. 4^a.43.D
 Pulsus angustus latitudine. 1°. de præf. ex pul. 4^a.106.H
 Pulsus angusti causæ. 2°. de cau. pul. 4^a.93.H
 Pulsus angustus, altus quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4^a.106.H
 Pulsus in Animo perturbato immutatur. de præcogn. ad Posth. 4^a.216.G
 Pulsus potus Aquæ qui. de pul. ad Tyr. 4^a.44.E
 Pulsus Arachnoides qui. fin. med. Isa.46.H
 Pulsus Arteriarum compositus motus. 2°. de sympt. cau. 3^a.20.C
 in Pulsu quantum dilatatur arteria. 2°. de dign. pul. 4^a.79.D
 Pulsuum quæ faciat arteria dura, & frigida. 1°. de cau. pul. 4^a.89.D
 Pulsus quales facit arteria calida, & mollis. 1°. de cau. pul. 4^a.89.E
 Pulsus quales facit arteria calida, & dura. 1°. de cau. pul. 4^a.89.E
 Pulsus quales facit arteria mollis, & frigida. 1°. de cau. pul. 4^a.89.F
 Pulsus quales facit arteria mollis cum imbecillitate facultatis. 1°. de cau-
 sis pulsum. 4^a.89.H
 Pulsus quales facit arteria mollis cum facultate imbecilli. 1°. de causis
 pulsum. 4^a.89.H
 Pulsus quales

Pulsus quales facit arteria dura cum facultate imbecilli. 1°. de causis pulsum.	4°. 89. H	Pulsuū causæ primæ, & cōtinētes quæ. 3°. de præf. ex pul.	4°. 119. D
Pulsus duræ arteriæ qualis. 1°. de præfag. ex pul.	4°. 107. C	Pulsuum causā continens. 1°. de cau. pul.	4°. 86. G
in Pulsu à sede arteriæ inæqualitas quæ. 1°. de dif. pul.	4°. 51. G	Pulsuum generationis tres continentes causæ. 2°. de cau. pul.	4°. 91. B
Pulsus arteriarum sentitur cum dolore in inflammatione Erysipelate, et abscessu. 2°. de locis affectis.	4°. 8. H	Pulsus causā continens ex instrumentis. 1°. de cau. pul.	4°. 87. B
Pulsus maiores partium arteriosarum, & uenosarum. 4°. de præfagitione ex pulsibus.	4°. 121. E	in Pulsibus causarum continentium cōplexiones. 1°. de cau. pul.	4°. 89. H
Pulsus arteriæ in dorso quando sentitur. 1°. de dignos. pul.	4°. 73. G	Pulsus faciens causā ignota. 1°. de cau. pul.	4°. 87. A
Pulsus Arhythmici quo modo intelligantur. 1°. de pul. dif.	4°. 48. G	Pulsus Celer qui. fin. medic. Isa. 46. F/ de pulsibus ad Tyro. 43. H/ 2°. de dignos. pul. 75. B/ 3°.	4°. 79. G
Pulsus arhythmus qui. 1°. de pul. dif.	4°. 48. G	Pulsus celeres qui & unde. 1°. de cau. pul.	4°. 98. E
Pulsus arhythmici tres differentie, & quæ. 1°. de pul. dif.	4°. 48. G	Pulsus celeritas unde. 1°. de cau. pul. 87. C/	4°. 88. D
Pulsus Ascitis qualis. 4°. de cau. pul.	4°. 103. E	Pulsus celerrimi à quibus fiant. 1°. de cau. pul.	4°. 87. E
Pulsus Asperitas cū tensione, & dolor lateris pungitius pleuritē indicat. de subst. emp.	Isa. 32. E	Pulsus celerrimi creberrimiq; unde. 1°. de cau. pul.	4°. 89. F
Pulsus Atræ bilis. de mult. 3°. 81. H/ de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. F	4°. 46. B	Pulsus celeritas ad quæ pertinet. de pul. ad Tyro.	4°. 43. D
Pulsus Attonitorum quales. de pul. ad Tyro.	4°. 46. B	Pulsus ut celeriter fiat uel magnus quid exigat. 1°. de cau. pul.	4°. 87. D
Pulsus Balnearum frigidarum qualis. de pulsibus ad Tyrones. 44. E/ 3°.	4°. 98. G	Pulsus celeritas facultati ualide peculiaris est. 3°. de cau. pul.	4°. 99. C
Pulsus balnearum calidarum quales. de pul. ad Tyr.	4°. 44. D	ad Pulsus celeritatem iter facientis comparatio. 1°. de cau. pul.	4°. 88. G
Pulsuum mutatio ex balneis calidis. 3°. de cau. pul.	4°. 98. F	Pulsuū cōtinuorū, sed disparis celeritatis causæ. 2°. de cau. p.	4°. 92. F
Pulsus qui à balneis. 3°. de dif. pul.	4°. 61. F	Pulsus ratio respirationis celeris eadem. 1°. de cau. pul.	4°. 88. G
Pulsus Bilis flauæ. de mul. 3°. 81. H/ de natura, & ord. cuiusl. Sp. 41. E	4°. 111. D	Pulsus celer, & tardus quid significet. 1°. de præfagitione ex pulsibus.	108. D/ 2°.
Pulsus qui non boni sunt simpliciter. 1°. de præfag. ex pul.	4°. 50. G	Pulsus celerior calidius tēperamētū declarat. 1°. de præf. ex p. 4°.	4°. 108. D
Pulsus bis Feriens est unus. 1°. de pul. dif.	4°. 116. A	Pulsus celeriorē frequentiorē, & maiorem qui habeant. de usu pulsum.	1°. 227. F
Pulsus bis feriens cuius symptoma sit. 3°. de præf. ex pul.	4°. 116. A	Pulsus celeris casus. 1°. de cau. pul.	4°. 90. G
Pulsus bis feriens, & dicroti differentia quæ. 3°. de præf. ex p.	4°. 112. E	Pulsus caliditatis Cerebri. 4°. de præf. ex pul.	4°. 120. G
Pulsus bis feriens unde. 1°. de præf. ex pul.	4°. 50. H	Pulsus cerebri calidi, & sicci. 4°. de præf. ex pul.	4°. 120. G
Pulsus bis pulsantis differentia. 1°. de pul. dif.	4°. 80. E	Pulsus in membranis cerebri est motus naturalis. de ijs qui in med. fiunt.	comment. 3°.
Pulsus brevis quis. de pul. ad Tyro. 43. D/ 3°. de dign. pul.	4°. 106. B	Pulsus quando meninges sunt affectæ qui. 4°. de præf. ex p.	4°. 121. B
Pulsus breues habent corpulenti. 1°. de præfag. ex pul.	4°. 94. H	Pulsus Certantis de aliqua re. de præcogn. ad Posth.	4°. 216. F
Pulsus brevis causa. 2°. de cau. pul. 93. H/	4°. 106. H	Pulsus Cholerae qualis. de pul. ad Tyr.	4°. 44. H
Pulsus brevis quid significet. 1°. de præfag. ex pul.	4°. 106. H	Pulsus mutationis Cibi qualis. 3°. de cau. pul.	4°. 98. H
Pulsus brevis latus, & altus quid significet. 1°. de præf. ex p.	4°. 106. H	Pulsus cibi largi qui. de pul. ad Tyro.	4°. 44. E
Pulsus brevis latus, & humilis quid significet. 1°. de præfagitione ex pulsibus.	4°. 106. H	Pulsus cibi modici qui. de pul. ad Tyr.	4°. 44. E
Pulsus brevis, & altus quid significet. 1°. de præfag. ex pul.	4°. 106. H	Pulsus cibi modicissimi qui. de pul. ad Tyr.	4°. 44. E
Pulsus brevis, angustus, et humilis quid significet. 1°. de præf. 4°.	4°. 107. A	Pulsus Circumnuentes in quo sint genere. 1°. de dif. pul.	4°. 51. E
de Pulsu Cachectici. de dynam.	Sp. 35. A	Pulsus circumnuentes qui. de pul. ad Tyr.	4°. 45. D
Pulsus proprii in Cacochemijs. de mul.	3°. 81. H	Pulsuum circumnuentium causæ. 2°. de cau. pul.	4°. 93. F
Pulsus Calidiorū natura. de pul. ad Ty. 44. A/ 3°. de cau. pul.	4°. 96. A	in Pulsu quid sit Collectiua. 1°. de pul. dif.	4°. 48. H
Pulsus eius qui calefit. 1°. de præf. ex pul.	4°. 105. G	in Pulsu collectiua inæqualitatis differentia. 1°. de pul. dif.	4°. 49. D
Pulsus à calore facti qui. 1°. de cau. pul.	4°. 87. C	Pulsus Coli inflammati qualis. de pul. ad Tyr.	4°. 45. A
Pulsus quos faciat calor. 1°. de cau. pul.	4°. 88. E	Pulsus Comatosi hominis qui. 4°. de præf. ex pul.	4°. 121. A
Pulsus caliditatis crescentis, et facultatis. 1°. de cau. pul.	4°. 89. A	Pulsus desipientium cum comate qualis. in 1°. prorr. com. 1°.	4°. 168. B
Pulsus defectus natiui caloris quales. 1°. de cau. pul.	4°. 87. F	Pulsus Comitium quales. de pul. ad Tyr.	4°. 46. B
Pulsus caloris diuersi à natiuo. 3°. de præfag. ex pul.	4°. 115. B	Pulsus Comitium, & attonitorum qualis. 4°. de cau. pul.	4°. 102. G
Pulsus intemperiei caloris quales. 3°. de præf. ex pul.	4°. 114. G	Pulsus Contentus qui. 3°. de dif. pul.	4°. 61. H
Pulsus Caninae famis qualis. de pul. ad Ty. 46. D/ 4°. de cau. p.	4°. 103. C	Pulsus Contractio quid. 1°. de præf. ex pul.	4°. 109. F
de Pulsu Caprizante. 1°. de dif. pul.	4°. 52. D	in Pulsu Contractio interuallumue quid sit. 1°. de pul. dif.	4°. 48. C
Pulsus caprizans. fin. med. Isa. 46. H/ de pul. ad Tyr.	4°. 43. G	Pulsus contractionis finis non sentitur. 1°. de dign. pul. 73. E/	4°. 74. H
Pulsus caprizantis causæ. 2°. de cau. pul.	4°. 93. B	Pulsus contractio quo modo inuenta à Galeno. 1°. de dign. pul.	4°. 72. B
Pulsu caprizante deterior qui nomine caret. 2°. de cau. pul.	4°. 93. B	Pulsus contractio declaratur per alia uasa. 1°. de dign. pul.	4°. 72. C
Pulsus caprizans quid significet. 1°. de præfag. ex pul.	4°. 112. C/ de uetus rat. in mor. acu. com. 4°.	Pulsus contractio in languido non sentitur. 1°. de dign. pul.	4°. 72. G
Pulsus caprizans præsentē mortē denūtiat. 1°. de præf. ex pul.	4°. 111. G	Pulsus habentes contractionem manifestam. 1°. de dign. pul.	4°. 72. H
quibus Pulsatus Capitis, febriū uertigines & urina tenuis à principio sunt, eis expectanda est ad crises febris acumine augeri. de urin. sign. ex Hippocr.	Sp. 78. H	ad Pulsus contractionem percipiendam durities aliquid facit. 1°. de dignoscendis pul.	4°. 73. B
cum Pulsu dolor capitis significat inflammationem. 1°. de arte curatiua ad Glauconem.	7°. 99. H	Pulsus contractio excernit. 2°. de cau. pul.	4°. 95. B
Pulsus Cardiacorum. de dyn. 34. H/ comp. pul.	Sp. 65. G	Pulsus contractio quibus eueniat. præf. exper. conf.	Sp. 78. E
Pulsus Cathocorum qualis. de pulsibus ad Tyrones. 45. H/ 4°. de causis pulsum.	4°. 102. D	de Pulsu Conuulsio. 1°. de dif. pul.	4°. 52. C
Pulsus catoryctus id est defossus uel deciduus. de dyn.	Sp. 34. G	Pulsus cōuulsorū qualis. de pul. ad Tyr. 45. H/ 4°. de cau. pul.	4°. 102. F
in Pulsuum Causis usus exercitationis. 1°. de cau. pul.	4°. 90. G	in Pulsu conuulsio quō percipiatur distentio. 1°. de dign. pul.	4°. 71. C
Pulsus uariantes causæ quæ sint. 1°. de cau. pul.	4°. 86. G	Pulsus conuulsui cur uolenter tactū feriunt. 4°. de dign. pul.	4°. 83. C
Pulsus causa efficiens quæ. 4°. de dif. pul.	4°. 65. F	Pulsus conuulsui causæ. 2°. de cau. pul.	4°. 93. G
Pulsus causæ materiales quæ. 4°. de dif. pul.	4°. 65. F	Pulsus cordis motus diuersus est à motu uoluntario. 2°. de dec. 1°. 240. D	
Pulsuum causæ naturales. 3°. de cau. pul.	4°. 95. C	Pulsus quem facit cordis corpus qualitate extranea affectū. 1°. de præfagitione ex pul.	4°. 107. D
Pulsuum causæ præter naturam. 3°. de cau. pul.	4°. 95. C	Pulsus frigida intemperiei cordis qualis. 3°. de præf. ex pul.	4°. 115. F
Pulsuum causæ non naturales. 3°. de cau. pul.	4°. 95. C	Pulsus cordis ob pulmonem refrigerati. 4°. de præf. ex pul.	4°. 119. G
		Pulsus cordis calidi, & arteriarū frigidarū. 3°. de præf. ex p.	4°. 115. C
		Pulsus mutatio ex siccitate, & humiditate cordis, & arteriarum. 3°. de præfag. ex pul.	4°. 119. B
		Pulsus Crassus, turgidus. 2°. de cau. pul.	4°. 94. H
		Pulsus Creber qui. de pul. ad Tyro.	4°. 43. E/ H
		Pulsus creber	

Pulsus creber est pulsus parvus. 1°. de præf. ex pul. 4°. 109. C
 Pulsus creberrimi à quibus fiant. 1°. de cau. pul. 4°. 87. E
 Pulsus crebritas peculiaris imbecillæ facultati. 3°. de cau. pul. 4°. 99. C
 Pulsus creberrimi, celerimiq; unde. 1°. de cau. pul. 4°. 89. F
 Pulsus crebri, tardi, & parui unde. 1°. de cau. pul. 4°. 89. H
 Pulsus crebritas, & raritas qd significant. 1°. de præf. ex pul. 4°. 109. H
 Pulsus crebri quid significant. 1°. de præf. ex pul. 4°. 111. A
 Pulsus crebrum habent febres ardentes. 1°. de præf. ex pul. 4°. 111. B
 Pulsus crebri sunt in syncope. 1°. de præf. ex pul. 4°. 111. B
 Pulsus Crescentium qualis. comp. pul. Sp. 65. E
 Pulsus semper debilis est periculosior quandoq; debili, & quandoq; non debili. de urinis. 4°. 123. H
 Pulsus qui in Decretorijs expulsionibus. 2°. de cau. pul. 4°. 94. C
 Pulsus Decurtati in quo sint genere. 1°. de pul. dif. 4°. 51. E
 Pulsus decurtati reciproci qui uocentur. 2°. de cau. pul. 4°. 91. H
 Pulsus decurtati unde. 2°. de cau. pul. 91. H/ 4°. 93. E
 Pulsus decurtati quid significant. 2°. de præf. ex pul. 4°. 113. B
 Pulsus deficiens qui. fin. med. 1sa. 46. H/ 2°. de cau. pul. 4°. 92. A
 Pulsus deficientes decurtati qui. 1°. de pul. dif. 4°. 49. D
 à Pulsu deficiente differt abolitio pulsus. 2°. de cau. pul. 4°. 92. A
 Pulsus dicrotus qui. fin. med. 1sa. 46. H/ de pul. ad Tyr. 43. G/ 1°. de pul. dif. 4°. 50. G/ comp. pul. Sp. 66. A
 Pulsus dicroti differentia. 1°. de pul. dif. 4°. 50. H
 Pulsus dicrotus uibratus qui. 2°. de cau. pul. 4°. 93. A
 Pulsus quidam dicrotus uibratus. 1°. de præf. ex pul. 4°. 112. D
 Pulsus dicroti, & collectiue inæqualitatis differentia. 1°. de pulsum dif-ferentijs. 4°. 51. A
 Pulsus dicrotus quando facile oritur. 3°. de præf. ex pul. 4°. 116. A
 Pulsuum dicrorum causæ. 2°. de cau. pul. 4°. 92. G
 Pulsus dicroti causæ continentes. 3°. de præf. ex pul. 4°. 116. B
 Pulsus dicrotus quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 112. C
 de Pulsuum Differentijs libri Titulus. 2°. de dif. pul. 4°. 58. H
 Pulsus differentia quæ. 4°. de dif. pul. 4°. 65. F
 Pulsuum primæ differentie tot, quot causarum. 1°. de cau. pul. 4°. 87. B
 in Pulsuum differentijs oportet medicum esse exercitatum. 2°. de cri-sibus. 4°. 133. G
 Pulsuum differentie difficulter cognoscuntur. de mor. temp. 3°. 86. A
 Pulsus differentie in arteriæ corpore. 1°. de pul. dif. 4°. 48. B
 Pulsus differentie ab infusione arteriæ. 1°. de pul. dif. 4°. 48. B
 Pulsuum differentie collectiue duæ. 1°. de pul. dif. 4°. 47. D
 Pulsus differentie in contentione. 1°. de pul. dif. 4°. 48. B
 Pulsus differentie à dimensionibus. 1°. de pul. dif. 4°. 47. E
 Pulsus differentie in tribus dimensionibus sunt uiginti septem. 1°. de pulsum differ. 4°. 47. E
 Pulsuum dimensionum propria quæ. 3°. de dign. pul. 4°. 80. F
 de Pulsuum differentijs in distentione. 1°. de præf. ex pul. 4°. 108. H
 Pulsus differentia ex infusione. 4°. de dign. pul. 4°. 84. G
 Pulsus differentie à motu. 1°. de pul. dif. 4°. 47. D
 Pulsus differentie in tempore quietis. 1°. de pul. dif. 4°. 48. C
 Pulsus Distentio quid. 1°. de præf. ex pul. 4°. 109. F
 Pulsus distentionis initium non sentitur. 1°. de dign. pul. 4°. 73. E
 Pulsus distentionis principium non sentitur. 1°. de dign. pul. 4°. 74. H
 Pulsus distentio est pars maximæ princeps, & plurimam habet cogni-tionis uarietatem, plurimum etiam ad præfagiendum ex se præstat usum. 2°. de dign. pul. 4°. 75. A
 Pulsus distentio intro trahit. 2°. de cau. pul. 4°. 95. A
 Pulsus distentionis dimensiones non semper tantæ apparent, quæ sunt. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. A
 in Pulsu quanta distentionis, & contractionis pars non sentiatur. 1°. de dignos. pul. 4°. 74. E
 Pulsus, qui una distentione habent duos ictus, quid significant. 1°. de præ-sagatione ex pul. 4°. 111. G
 Pulsus Diurnus, & tardus differunt. 1°. de cau. pul. 4°. 88. C
 Pulsus Doloris. de pul. ad Tyr. 4°. 44. H
 Pulsus qui dolor uariet. de pul. ad Tyr. 4°. 44. H
 Pulsus ex dolore qualis. 4°. de cau. pul. 4°. 100. A
 Pulsus dolorum in parte prædita sensu. de pul. ad Tyro. 4°. 45. B
 Pulsus cum dolore factus quid sequatur. 2°. de loq. affect. 4°. 3. H
 Pulsus Dorcadizon qui. comp. pul. Sp. 66. A
 Pulsus Dormientium quo modo differat à pulsu uigilantium. 3°. de cau-sis pulsum. 4°. 97. H
 Pulsus Dulcis, & amarus. 3°. de dif. pul. 4°. 62. H

Pulsus Duplus quo modo apparet. de util. resp. 1°. 224. A
 Pulsus Durus qui. fin. med. 46. F/ 1°. de dign. pul. 4°. 71. A
 Pulsus durities in quo consistat. de pul. ad Tyr. 4°. 43. D
 Pulsus durus qualis non putridus. 1°. de dif. feb. 3°. 34. C
 Pulsus durum quæ faciant. 1°. de dif. feb. 3°. 34. B/ 1°. de cau. pul. 87. B/ 1°. de præf. ex pul. 4°. 107. F
 Pulsus duri causa continens. 1°. de præf. ex pul. 4°. 109. A
 cum Pulsibus duris crebritas. 1°. de cau. pul. 4°. 89. D
 Pulsus durus cuius proprium. 1°. de dif. feb. 3°. 34. C
 Pulsus durities unde in hecticis. 2°. de dif. feb. 3°. 35. E
 Pulsus durities nulla apparet in peripneumonia. 5°. de lo. aff. 4°. 29. H
 Pulsus duriores peripneumonici cur habeant pleuritici. 4°. de præsa-gitione ex pul. 4°. 120. B
 Pulsus durissimus maxime esse non potest. 1°. de dign. pul. 4°. 72. F
 Pulsuum solum duo genera uolenter tactum feriunt duri, & uehemētes. 4°. de dign. pul. 4°. 83. C
 Pulsus durus uomitum futurum significat. 3°. de crisi. 4°. 144. D
 Pulsus Dysentericorum, & iliacorum. de dyn. Sp. 35. A
 Pulsus quos habent Dyspnæ. 4°. de præf. ex pul. 4°. 120. A
 Pulsus Ecrhythmus qui. 1°. de pul. dif. 4°. 48. G
 Pulsus Elephātiāsis qualis. de pul. ad Tyr. 46. D/ 4°. de ca. p. 4°. 103. F
 Pulsus magis Eleuati in humili quàm in superbo quo casu essent. de ana-tomia uiu. Sp. 47. B
 Pulsus Epilepticorum qui. comp. pul. Sp. 65. H
 Pulsus Erythoides inflammata qui. 4°. de præf. ex pul. 4°. 121. E
 Pulsus Eterorhythmus qui. fin. med. 46. G/ 1°. de pul. dif. 4°. 48. G
 Pulsus Eurhythmus qui. 1°. de pul. dif. 4°. 48. G/ comp. pul. Sp. 65. H
 Pulsus quos habeant Excretiones pessimæ. 4°. de præf. ex p. 4°. 122. E
 Pulsus Exercitantium se. de pul. ad Tyr. 4°. 44. D
 Pulsus ab exercitationibus qui. 3°. de dif. pul. 4°. 61. F
 Pulsus mutatio pro exercitationibus. 3°. de cau. pul. 4°. 98. E
 Pulsus quales eorum qui Expergiscantur. de pulsibus ad Tyro. 44. C/ 3°. de cau. pul. 4°. 98. B
 Pulsus Facultatis imbecillæ qualis. 1°. de præf. ex pul. 4°. 107. C
 Pulsus à debili facultate, & caliditate. 1°. de cau. pul. 4°. 88. G
 Pulsus ab imbecilli facultate, & refrigeratione. 1°. de cau. pul. 4°. 88. H
 Pulsus infirmæ facultatis, & maioris usus. 1°. de cau. pul. 4°. 90. E
 Pulsus quem faciat facultas grauata. 4°. de cau. pul. 4°. 103. D
 Pulsus facultatis depresso. de pul. ad Tyr. 4°. 44. F
 Pulsus facultatis dissolutæ à penuria. de pul. ad Tyr. 4°. 44. G
 Pulsus ex facultate robusta, & deficiente calore. 1°. de cau. p. 4°. 89. A
 Pulsus facultatis concitata qualis. 4°. de cau. pul. 4°. 103. H
 Pulsus facultatis ruentis qualis. 4°. de cau. pul. 4°. 103. H
 Pulsus Febris est iudex. de dyn. Sp. 34. A
 ex Pulsibus, & urinis febricitantiū maxima signa sumuntur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 94. H
 per Pulsus quo modo febres dignoscantur. 3°. de præf. ex pul. 4°. 117. H/ præf. ex p. cons. Sp. 77. E
 Pulsus qui est febris nota qui. de marc. 3°. 46. H
 Pulsus febrium quid commune habent. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. B
 in Pulsu febris quælibet habet celeritatem. 3°. de præf. ex pul. 4°. 115. E
 Pulsus febricitantium secundū tēpus febris qui. comp. pul. Sp. 65. F
 Pulsus principij accessionis qui. 3°. de præf. ex pul. 4°. 118. A/ G
 Pulsus principij qualis. de præcogn. ad Posth. 4°. 219. C
 Pulsus declinationis optimæ qualis. 3°. de crisi. 4°. 142. E
 Pulsus declinationis mortalis qualis. 3°. de crisi. 4°. 142. E
 ex Pulsu quō cognoscat febris prima die. 3°. de præf. ex pul. 4°. 118. D
 Pulsus ephemeræ qualis. 1°. de dif. feb. 3°. 33. D/ 3°. de præf. ex pul. 4°. 117. H/ 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 94. H/ de dyn. Sp. 33. H
 Pulsus ephemeræ ex tristitia, & cupiditate. de dyn. Sp. 33. H
 Pulsus ephemeræ ex iracundia. de dyn. Sp. 33. H
 Pulsus in quibus ephemeris sint minores. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 95. D
 Pulsus durus in ephemeris quando. 1°. de dif. feb. 3°. 34. C
 Pulsus i sola ephemerā ad naturalē reuertū. 1°. d. ar. cu. ad G. 7°. 95. A
 Pulsus febriū leniū, ut ex bubonibus, quales. 2°. de cau. pul. 4°. 91. B
 Pulsus febrium ex inflammatione inguinū. 1°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 95. D
 Pulsus in febre ex inguinum dolore quis. de dyn. Sp. 34. A
 Pulsus febrium ex adustione quales. 2°. de cau. pul. 4°. 91. B
 Pulsus ex frigore qualis. de marc. 3°. 46. H
 Pulsus febrium ex frigore quales. 2°. de cau. pul. 4°. 91. B
 in Pulsu quādo nō est putredinis sensus cruditis, nec in urinis in febre ex obstructione. 8°. meth. med. 7°. 52. E
 Pulsus febrium

- Pulsus februm putridarum. 1°. de differentiis februm. 3°. 34. A/3°. de
 præsag. ex pul. 4°. 117. H
 Pulsus durus in putridis quando. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
 Pulsus februm urentium. de usu puls. 1°. 227. F
 Pulsus februm acutarum, exitialium, & syncopalium. de puls. 4°. 44. G
 Pulsus qui in februm magnarum initijs. 2°. de præs. ex pul. 4°. 114. A
 Pulsus, & symptoma tertianæ. de typ. 3°. 90. F
 Pulsus syncerarum tertianarum quales. 2°. de caus. puls. 4°. 91. B
 Pulsus tertianarum. de dynam. Sp. 34. F
 Pulsus principij tertianæ. de mor. temp. 3°. 85. G
 Pulsus tertianarum in principio, et in progressu. 2°. de crisi. 4°. 134. G
 Pulsus augmenti in tertiana. de mor. temp. 3°. 85. H
 Pulsus intermissionis febris qualis in tertiana. 2°. de diff. feb. 3°. 36. H
 Pulsus in integritate naturali. de mor. temp. 3°. 85. H
 Pulsus tertianæ, quartanæ, & quotidianæ differentiæ. de typis. 3°. 91. A/
 de dynamidijs. Sp. 34. F
 Pulsus synochi qualis. 9°. meth. med. 7°. 56. D
 Pulsus habent synochæ cōsimilē causus, & synochus. de dyn. Sp. 34. B
 Pulsus post quartanam qualis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96. B
 Pulsus quartanæ febris. de dyn. Sp. 34. F
 Pulsus quartanarum in principio, & in pcessu. 2°. de crisi. 4°. 134. G
 Pulsus quartanæ est inæqualis. de præcogn. ad Posth. 4°. 214. D
 Pulsus quotidianæ. de dyn. Sp. 34. G
 Pulsus pituitosæ febris qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 37. A
 Pulsus q̄ febris hecticæ. 2°. de p̄f. ex pu. 113. A/3°. 115. E/117. H/4°. 118. F
 Pulsus qui in febris cum cor calidius sit quā uicina frigida. 3°. de præsa
 gitio. ex pul. 4°. 117. B
 Pulsus cū cor frigidius et uicina calidiora. 2°. de præs. ex pul. 4°. 117. B/
 Pulsus Formicans qui. fin. med. Isa. 47. A/ de puls. ad Tyro. 4°. 43. G/
 2°. de dig. pul. 4°. 76. A
 Pulsus formicans unde sit. de pul. ad Tyro. 44. G/1°. de dif. p. 4°. 52. B
 Pulsus formicans quibus constet fm Galenum. 2°. de dign. pul. 4°. 75. C
 Pulsus formicantis pueri, respectu pulsus iuuenis ualentis. 2°. de digno=
 scendis pul. 4°. 75. H
 Pulsus formicantes quando prodibunt. 3°. de cau. pul. 4°. 98. G
 Pulsus formicantes quæ sequuntur. 3°. de cau. pul. 4°. 99. D
 Pulsus formicans exigit tactum exercitatum. 2°. de dign. pul. 4°. 75. C
 Pulsus formicinus non facit sentire quietē. 2°. de symp. cau. 3°. 20. C
 Pulsui formicino similis tremor. 2°. de symp. cau. 3°. 20. C
 à Pulsu Forti in ulceribus, sanguinis profluent. cō. 7°. ap. 21°. Ex. 55. D
 Pulsus quos faciat Frigus. 1°. de cau. pul. 4°. 88. F
 Pulsus quos faciant frigidi affectus. 4°. de præsag. ex pul. 4°. 121. D
 Pulsus frigefactorum ex itinere. 1°. de præsag. ex pul. 4°. 107. E
 Pulsuum Genera, species, qualitates, & differentiæ idem. 1°. de pulsuum
 differentiis. 4°. 47. B
 Pulsuum genera, & differentias dici negabant quidam. 2°. de differen=
 tiis pulsuum. 4°. 55. B
 Pulsus genus quid. 4°. de diff. pul. 4°. 65. F
 in Pulsibus genera quæ. 2°. de diff. pul. 4°. 55. C/comp. pul. Sp. 65. H
 Pulsuum genera uniuersalia. 1°. de pul. diff. 4°. 47. C
 in Pulsu quid τὸν ὄντος. 2°. de præsag. ex pul. 4°. 114. A
 in Pulsu quid faciat Gracilitas. 2°. de præs. ex pul. 4°. 113. F
 Pulsus graciliorum natura. de pul. ad Ty. 44. A/3°. de cau. pul. 4°. 96. C
 Pulsus gracilium corpore cū irascuntur. 2°. de cau. pul. 4°. 94. F
 Pulsus gracilis qui quadratus euaserit. 3°. de cau. pul. 4°. 98. D
 Pulsus Grauis non datur. 3°. de diff. pul. 4°. 60. H
 Pulsus grauem, spissum, et sordidū habet homotonus. de dyn. Sp. 34. C
 Pulsus Habitudinum ascititiarum quales. de puls. ad Tyro. 44. D/3°. de
 causis pul. 4°. 98. D
 Pulsus pro temperamenti ascititijs. 3°. de cau. pul. 4°. 98. D
 Pulsus hecticus unde dicatur. 4°. de cau. pul. 4°. 101. F
 Pulsus hecticus qui. de pul. ad Tyro. 43. G/ 4°. 45. D
 Pulsus hecticus qualis, & quorum. 4°. de cau. pul. 4°. 101. B
 Pulsus hectici. 1°. de diff. feb. 3°. 35. E
 Pulsus hectici tabidi. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
 Pulsus debilitas unde in hecticis. 1°. de diff. feb. 3°. 35. E
 Pulsus Humidus qui. fin. med. Isa. 46. F
 Pulsus Humilis qui. de puls. ad Tyr. 4°. 43. D
 Pulsus humilis causæ. 2°. de cau. pul. 4°. 93. H
 Pulsus humilis quid significet. 1°. de præs. ex pul. 4°. 106. G
 Pulsus Humorū quales. de dyn. Sp. 19. F
 Pulsus habentium humores crudos. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 18. F
 Pulsus Hydropicorum in omni spetie qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 46. E
 Pulsus Ictericorum qualis. de pul. ad Ty. 46. D/4°. de cau. pul. 4°. 105. F
 Pulsus Ictus quid. de pul. ad Tyro. 43. E/ 4°. 48. C
 Pulsus ictuum interuallum, quies, & contractio idem sunt. de pulsibus ad
 Tyrones. 4°. 43. E
 in Pulsu quo modo cognoscatur ictus. 4°. de dign. pul. 4°. 82. H
 in Pulsu ictus, & distentio à tactu sentitur. 1°. de dign. pul. 4°. 71. D
 in Pulsu robur ictus in quo consistat. 3°. de dif. pul. 4°. 60. A
 in Pulsibus multis cur ictus uiolētus, et i quibus. 4°. d̄ dign. p. 4°. 82. H
 Pulsus qui sequuntur Iecur affectum. 4°. de præs. ex pul. 4°. 120. B
 Pulsus Iecoris inflammati qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 45. A
 Pulsus Iliacorum. de dynam. Sp. 35. A/B
 in Pulsu Iliorum cur fiat delirium. in progn. com. 1°. 4°. 195. G/H
 Pulsus in Ilijs quid significant. in progn. Hipp. com. 1°. 4°. 195. H
 Pulsus Imbecillus tactu amittitur. 3°. de dif. pul. 4°. 62. A
 Pulsus Impares non sunt inæquales. 2°. de cau. pul. 4°. 91. C
 Pulsus Inæqualitas quid. fin. med. Is. 46. F
 in Pulsu inæqualitas collectiua quæ. 2°. de cau. pul. 4°. 91. B
 Pulsus inæqualis qui. fin. med. 46. F/de pul. ad Tyro. 4°. 43. H
 Pulsus inæqualis & æqualis non habet mediū. de pul. ad Tyr. 4°. 43. H
 de Pulsu inæquali in crebritate, & raritate rhythmī in diuersis pulsib=
 bus. 1°. de diff. pul. 4°. 52. D
 de Pulsu inæquali in crebritate, & raritate rhythmī in uno pulsu. 1°. de
 differ. pul. 4°. 52. E
 Pulsus inæquales celeritate, & tarditate oriuntur ex qualitate motus.
 3°. de dign. pul. 4°. 80. C
 Pulsus inæqualis raro ordinatus. de puls. ad Tyr. 4°. 45. F
 Pulsuū inæqualiū quot differentiæ sūt tot respirationū. 1°. dif. re. 3°. 60. G
 in Pulsu inæqualitatis uitalis cōtētōis differentiæ. 1°. de diff. p. 4°. 51. E
 Pulsuū inæqualitatis motus tres differentiæ. 1°. de pul. dif. 4°. 49. G
 Pulsus, & respirationis inæqualitates unde. 1°. de dif. resp. 3°. 60. H
 de Pulsuū inæqualiū causis. 2°. de cau. pul. 4°. 91. B
 Pulsus inæquales quo modo faciant instrumenta. 2°. de cau. pul. 4°. 91. E
 de Pulsus unius inæqualitatis causis. 2°. de cau. pul. 4°. 92. B
 de Pulsus unius inæqualitatis differentiis. 1°. de pul. dif. 4°. 49. F
 Pulsus unius inæqualitatis causa duplex cur lateat. 2°. de præs. 4°. 113. F
 in Pulsu omnigena inæqualitas cur. 4°. de loc. af. 4°. 28. F
 Pulsus inæqualitas ex situ arteriæ. 2°. cau. pul. 4°. 93. G
 Pulsus inæquales ob facultatis offensionem. 2°. de cau. pul. 4°. 91. H
 Pulsus fiūt inæquales stomacho grauato, ac morso. 3°. de cri. 4°. 144. E
 Pulsus inæquales diuersarū partiū in una distēsiōe. 1°. de pul. 4°. 51. C
 Pulsus unius inæqualitas in quo consistat. de pul. ad Tyr. 4°. 43. F
 in Pulsu quæ inæqualium inæqualitātū differentiæ. 1°. de pul. 4°. 49. E
 Pulsuū cōpositæ inæqualitates in quibus cōsistāt. d̄ pul. ad Ty. 4°. 43. G
 Pulsuum inæqualitatum inæqualium in una parte differentiæ. 1°. de pul=
 suum differ. 4°. 50. B
 Pulsuum in una parte inæqualiū tertia differentiæ. 1°. de diff. p. 4°. 50. G
 Pulsus inæquales deficientes qui. 1°. de pul. diff. 4°. 49. E
 Pulsus inæqualitas est cōis oīum fluxionū in pulmone. de præs. 4°. 119. H
 in Pulsu inæqualitatis oē genus quid significet. 4°. de loc. af. 4°. 28. F
 Pulsus inæqualis quid significet, & unde sit. 1°. de præsag. 4°. 110. C
 Pulsus inæqualis quid significet in crisi. 3°. de cris. 4°. 144. D
 inter Pulsus inæquales cur pessimus pulsus intermittens. 1°. de præsagi=
 tione ex pul. 4°. 110. E
 Pulsus Inanis. qui. fin. med. Is. 46. F
 Pulsus Incorporeus qui. comp. pul. Sp. 65. G
 Pulsus infantis qualis. 3°. de cau. pul. 4°. 96. D
 Pulsus in Inflammatis partibus motus non naturalis est. de ijs quæ in me=
 dic. fi. com. 3°. 7°. 222. D
 Pulsus inflāmatiois. de pul. ad Tyr. 45. A/2°. de cau. p. 4°. 4°. 100. B
 Pulsus partium inflammatarum. 1°. de differ. resp. 3°. 58. F/4°. de causis
 pulsuum. 4°. 100. D
 Pulsus inflāmationis diuersarū partiū. 4°. de præsag. ex pul. 4°. 121. C
 Pulsus in toto corpore, & in partibus inflāmatis. 4°. de dif. p. 4°. 64. C
 à Pulsu habet inditiū firmū, & solidū in inflāmationibus iecoris, mēbra
 næ tegentis costas, & taliū partium. 2°. de loc. af. 4°. 13. E
 Pulsus diuersus in inflammatione Iecoris, & membranæ costas succin=
 gentis. 2°. de loc. 4°. 13. D
 Pulsus inflammationis marcidæ. de puls. ad Tyr. 4°. 45. E
 Pulsus est in magnis inflammationibus. in progn. com. 1°. 4°. 195. G
 Pulsus in ulceribus inflāmatis quid sit, et cur. cō. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Pulsus inflammationum omnium cum febre. de pul. ad Tyr. 4°. 45. A
 Pulsus Inguinū

Pulsus Inguinum & alarum affectarum. 4°. de præf. ex pul. 4°. 120. F
 in Pulsibus Initiatis quid agendum. 3°. de caus. pul. 4°. 95. D
 Pulsus Innaturales qui. 6°. de decret. Hipp. 1°. 260. G
 Pulsus Innuentes in quo sint genere. 1°. de diff. pul. 4°. 51. E
 Pulsus innuentes qui. de pul. ad Tyro. 4°. 45. D
 Pulsuum innuentium causæ. 2°. de caus. pul. 4°. 93. F
 Pulsus Inordinatus qui. de pul. ad Tyro. 4°. 43. F
 Pulsus iordinatus, & ordinatus nō habet mediū. de pul. ad Ty. 4°. 43. H
 Pulsus inordinati causa. 2°. de caus. pul. 4°. 94. H
 Pulsus mollitiei Instrumenti qualis. 1°. de caus. pul. 4°. 89. C
 Pulsus duritiei instrumenti qualis. 1°. de caus. pul. 4°. 89. C
 Pulsus Intercidens qui. fin. med. Isa. 46. H/comp. pul. Sp. 66. A
 Pulsus Intercurrens qui. 1°. de pul. diff. 4°. 49. E
 Pulsus intercurrentes in quo fiat. 1°. de præf. ex pul. 4°. 111. B
 Pulsus intercurrentes quid significant. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 111. A
 Pulsus Intermittens qui. fin. med. Isa. 46. H/1°. de pul. diff. 4°. 49. E
 Pulsuum intermittendum differentie. 2°. de cau. pul. 4°. 92. A
 Pulsus intermittens cui proprius. 4°. de caus. pul. 4°. 102. A
 Pulsus intermittens in uno quid significet. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 111. E
 Pulsus intermittentes in pueris nō periculosi. 1°. de præf. ex p. 4°. 110. F
 Pulsus intermittentes in iuuenibus piculosi. 1°. de præf. ex pul. 4°. 110. F
 Pulsus intermittentes in senio non perniciosi. 1°. de præf. ex p. 4°. 110. F
 Pulsus intermittentes perniciosissimi. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 111. A
 Pulsus intermittēs cur inter in æquales pessimus. 1°. de præf. ex. 4°. 110. F
 ad Pulsuum intermittētē quō sequatur mors. 1°. de præf. ex p. 4°. 110. H
 Pulsus interrupti motus differentie. 1°. de pul. diff. 4°. 51. D
 Pulsus interuallum quid. de pul. ad Tyr. 4°. 43. E
 Pulsus motus comparatio ad Iram. 6°. de decret. Hippo. 1°. 260. H
 Pulsus iratorum qui. 2°. de symptomat. caus. 3°. 23. D/ de pul. ad Tyro. 44. H/3°. de diff. pul. 61. F/2°. de cau. pul. 91. D/94. C/4°. 4°. 99. F
 Pulsus iratorum altus. 2°. de cau. pul. 4°. 94. D
 Pulsus qui sequatur in ira, & exercitationibus. 1°. de cau. pul. 4°. 87. H
 Pulsus reprimētis iram. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 105. A
 ex Pulsibus signa Iudicationis non posuit Hippocr. 3°. de cri. 4°. 144. E
 quo Pulsu iudicetur iudicatio optima. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 122. B
 ex Pulsu quomodo cognoscatur iudicatio ex profluvio sanguinis narium. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 122. F
 ex Pulsu iudicatio futura per abscessum quomodo cognoscatur. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 122. E
 Pulsus iuuenum qualis. 3°. de cau. pul. 4°. 96. D
 Pulsus iuuenis ualentis respectu formicantis pueri. 2°. de dign. 4°. 75. H
 Pulsus iuuenis currentis qualis. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 111. D
 Pulsus eorum qui ex Labore sudantes deficiunt, & frigescent, qui. de dynamidijs. Sp. 34. H
 Pulsuum habet maiorem, & laßiorem qui nimia fatigatione fuerint laßi. de dynamidijs. Sp. 34. A
 Pulsus letitiæ qui. de pul. ad Tyro. 44. H/4°. de caus. pul. 4°. 99. G
 Pulsus Languidus qui. 3°. de diff. pul. 4°. 62. A
 Pulsus languidus nunquam altus. 4°. de præf. ex pul. 4°. 122. A
 Pulsus languidus unde. 1°. de cau. pul. 4°. 88. H
 Pulsus languidi causa continens. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 109. A
 Pulsus languidi causa continēs est causa infirma. 1°. de caus. pul. 4°. 88. C
 Pulsus languidus immotus uidetur premendo. 1°. de dign. pul. 4°. 71. A
 Pulsus languidi sensum fugiunt cum premuntur. 1°. de digno. p. 4°. 72. E
 Pulsus Latus qui. de pul. ad Tyro. 43. D/ H/2°. de diff. pul. 55. H/3°. de digno. pul. 4°. 80. E
 Pulsus latus quomodo fiat. 3°. de digno. pul. 4°. 81. C
 Pulsus lati causæ. 2°. de cau. pul. 93. H/ 4°. 94. F
 Pulsus latus humilis quid significet. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 106. F
 Pulsus lator in carpo quid significet. 2°. de præf. ex pul. 4°. 113. G
 Pulsus Lethargicorum qualis. de pul. ad Tyron. 45. F/1°. de digno. pul. 71. A/3°. 80. D/4°. de cau. pul. 101. H/4°. de præfag. ex p. 4°. 121. A/comp. pul. Sp. 65. G
 Pulsus Lienis inflammati qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 45. A
 Pulsus Longus qui. de pul. ad Tyro. 4°. 43. D/H/2°. de differ. pul. 55. H/3°. de dignosc. pul. 4°. 80. E
 Pulsus longos habent graciles. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. B
 Pulsus longitudo optima quæ. 3°. de dign. pul. 4°. 80. G
 Pulsus longi causæ. 2°. de cau. pul. 93. H/ 4°. 94. G
 Pulsus longus quid significet. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 106. D
 Pulsus longus, & latus quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. B
 Pulsus longior effectus, & lator qd signet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. B

Pulsus longus, & altus quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. D
 Pulsus longus, & humilis quid significet. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 106. C
 Pulsus longus, angustus, & altus quid signet. 1°. de præf. ex p. 4°. 106. E
 Pulsus longus, & angustus quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. E
 Pulsus lōgus, angustus, et humilis quid signet. 1°. de præf. ex p. 4°. 106. F
 Pulsus lōgus, angustus, humilis in lōgis morbis. 1°. de præf. ex. 4°. 107. E
 Pulsus Magni nomen ab omnibus probatur. 1°. de pul. diff. 4°. 47. H
 Pulsus magnus quot dicitur modis. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 105. D
 Pulsus magnus qui. fin. med. Isag. 46. E/ de pul. ad Tyro. 43. D/ G/ 1°. de digno. pul. 71. A/2°. de cau. pul. 94. D/1°. de præfagitione ex pulsibus. 4°. 106. D/comp. pul. Sp. 65. H
 Pulsus magnus à quibus causis fiat. 1°. de caus. pul. 88. D/1°. de præfagitione ex pulsibus. 4°. 104. F
 Pulsus magni sunt proprii ualidarum uirium. 3°. de cau. pul. 4°. 95. G
 Pulsus magni, celerisq; causa. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 122. C
 Pulsus magnos, & celeres facit usus. 1°. de cau. pul. 4°. 90. H
 Pulsus magnus ob instrumentum unde. 1°. de cau. pul. 4°. 89. C
 Pulsus magnus quomodo ob iram. 1°. de præf. ex pul. 4°. 104. H
 Pulsuum habet magnum inflammatio. de tum. præf. nat. 3°. 94. A
 Pulsus magnus ex mltō iteruallo, patiēte cerebro. c. 4°. 49. 50°. Ex. 33. C
 Pulsus magnus quo modo cognoscitur. 4°. de dign. pul. 4°. 83. B
 Pulsus magnus languidus quo modo cognoscatur. 3°. de dig. pul. 4°. 81. H
 Pulsus magnus quid significet in crisi. 3°. de crisi. 4°. 144. D
 Pulsus maiores, celeriores, & crebriores unde. 2°. de cau. pul. 4°. 91. C
 Pulsuum iustū maiorem habentis ægri casus. 1°. de præf. ex pul. 4°. 105. E
 Pulsus uarij si Manus sit prona uel supina. 1°. de digno. pul. 4°. 74. B
 Pulsus Marscentiū qualis. de pul. ad Tyro. 45. D/ 4°. de caus. 4°. 101. C
 Pulsus Maximi à quibus fiant. 1°. de cau. pul. 4°. 87. E
 Pulsus affectus ex phrenitide, & lethargo quem nos uocamus malum Mazuchi. 4°. de cau. pul. 4°. 102. C
 Pulsus mazuchi morbi deprehenditur. de pul. ad Tyro. 4°. 45. H
 Pulsus auctus à Medicamento quomodo cognoscitur, & quomodo differat ab accessione. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 105. B
 Pulsus Medius qui. fin. med. Is. 46. E/F
 Pulsus medius iter uehemētē, et lāgidiū ē naturalis. 1°. de ca. p. 4°. 87. G
 Pulsus Minimi unde. 1°. de cau. pul. 4°. 90. B
 Pulsus minimus intermittens, & deficiens unde. 1°. de cau. pul. 4°. 88. H
 Pulsus minor solito unde. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 105. F
 Pulsus minor à quibus fiat causis. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 107. C
 Pulsus Moderatus est prior immoderato intelligentia, & cognitione. 3°. de digno. pul. 4°. 79. F
 Pulsus moderatæ naturæ qualis. 2°. de digno. pul. 4°. 78. B
 Pulsus moderatus solus naturalis est. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 109. A
 Pulsus moderatos habent quadrati. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 106. E
 Pulsus moderatus simpliciter quid significet. 1°. de præf. ex p. 4°. 106. G
 Pulsus Mollis qui. fin. med. Isa. 46. F/ de pul. ad Tyr. 4°. 43. H
 Pulsus mollitudo in quo consistat. de pul. ad Tyro. 4°. 43. D
 Pulsus mollis unde. 1°. de cau. pul. 4°. 87. B
 Pulsus molles unde ob œdemata. 4°. de præf. ex pul. 4°. 120. A
 Pulsuum cur emolliant œdemata. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 120. A
 cum Pulsibus mollibus raritas. 1°. de cau. pul. 4°. 89. D
 Pulsus mollis causa continens. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 109. A
 Pulsus mollis causæ præcedētes, & externæ. 1°. de præf. ex p. 4°. 109. D
 Pulsus mollis nunquam fit ex Thoracis, uel Iocinoris tumore. 4°. de præfagitione ex pulsibus. 4°. 120. B
 Pulsus mollis, & undosus sudorem significat. 3°. de crisi. 4°. 144. D
 Pulsus mollißimus periculosus perinde ut durissimus. 1°. de præfagitione ex pulsibus. 4°. 111. D
 de Pulsus Motu sentit Galenus cum Athenæo. 4°. de diff. pul. 4°. 69. A
 Pulsus motus uidetur uoluntarius. fin. med. Isa. 44. H
 Pulsus à quo moueatur. 1°. de cau. pul. 4°. 96. H
 Pulsus ex contrarijs partibus constitutus geminum motum habet semper. 1°. de pul. differ. 4°. 47. C
 Pulsus Mulierum qualis. 3°. de caus. pul. 4°. 95. D
 Pulsus Muris modo qui. comp. pul. Sp. 66. A
 Pulsuum minus intēdūt, & indurant Musculi affecti. 5°. de l. af. 4°. 29. H
 Pulsus triplex Mutatio. de pul. ad Tyro. 4°. 43. H
 Pulsus per quot causas mutetur. 2°. de san. tuen. 2°. 75. A
 ad Pulsus mutantes causas tria consideranda instrumentum, usus, & facultas. 3°. de præfag. ex pul. 4°. 118. A
 Pulsuum mutat animi perturbatio. in progn. com. 1°. 4°. 192. B
 Pulsus mutatio quæ est diuturna, quæ non. 1°. de præf. ex pul. 4°. 104. H
 ccc Pulsus quo

Pulsus quo modo mutetur colore acuto, et diminuto. 2°. de sa. t. 2°. 75. A		de Pulsu Pleno, & uacuo. 4°. de dign. puls.	4°. 83. F
Pulsus mutatio per accidens quæ. 2°. de dign. puls.	4°. 77. C	de Pulsu pleno secundum Galenum. 4°. de dign. pul.	4°. 85. D
Pulsus mutati euacuationis terminū obtinet. de uen. sect. adu. Era. 6°. 7. H		Pulsus plenus qui. fin. med. Isa. 46. E/1°. de pul. diff. 48. B/4°. de digno.	4°. 65. H
Pulsus Myrmehizon qui. de comp. puls.	Sp. 66. B	puls. 4°. 84. E/comp. puls.	4°. 65. H
Pulsus Myurus qui. fin. med. Isa. 46. H/1°. de pul. diff.	4°. 49. D	Pulsus plenus, & humidus à sanguine fit. de dynam.	Sp. 19. F
Pulsus Naturales qui. 1°. de cau. puls.	4°. 87. F	Pulsus cur alteretur in Pleuritide. de const. ar.	Isa. 40. E
Pulsus naturales sunt medij inter excessus. 1°. de cau. pul.	4°. 89. G	Pulsus pleuriticorum qualis. de pul. ad Tyro. 45. A/B/4°. de caus. puls.	4°. 100. F/de dynam. 34. H/comp. puls.
Pulsus naturalis est solus moderatus. 1°. de præf. ex puls.	4°. 109. A	Pulsus post prandium rarior. de usu pul.	1°. 227. G
Pulsus proprius naturæ considerandus non quem sciamus. 2°. de digno=		Pulsus præfocationis qualis. de pul. ad Tyro.	4°. 46. C
tione pulsuum.	4°. 77. A	Pulsus Prægnantium qui. de pul. ad Tyr. 44. C/3°. de cau. pul.	4°. 97. D
Pulsus natiui cognitio necessaria est ad pulsus noscendos. 2°. de præfag.		ex Pulsibus Præfagia unde. 2°. de dign. pul.	1°. 77. F
ex puls.	4°. 113. H	ex Pulsu quo modo maxime præfagimus. de usu pul.	1°. 227. E
Pulsus naturalis est regula Polycleti. 2°. de cau. puls.	4°. 94. B	ex Pulsu prædicat, ut ex curuis, et nigris unguibus mors. d. usu p. 1°. 227. E	
Pulsus naturaliter quomodo debeat comparari. 1°. de cau. pul.	4°. 87. H	ex Pulsibus præfagiorum liber præcedit librum prognosticorum. in pro=	
Pulsus naturalis nota. 2°. de caus. pul.	4°. 94. A	gnost. commentario 1°.	4°. 191. H
Pulsus quando natura aggreditur eijcere id quod corpus lædit. de præco=		de Pulsus præfagatione cum librum fecit Galenus pestilentia adhuc uige	
gnitione ad Posth.	4°. 215. D	bat. 3°. de præfag. ex pul.	4°. 116. H
Pulsus Nephriticorum. de dynamidijs.	Sp. 35. C	Pulsus Presionis prauæ. 4°. de cau. pul.	4°. 103. H
Pulsus Neruofarum partium. de puls. ad Tyro.	4°. 45. A	Pulsus Priuatio quid. 1°. de præfag. ex pul.	4°. 106. A
Pulsus aut paruos, aut nullos faciunt partes neruofæ. 4°. de pñ. 4°. 121. F		Pulsus priuatio unde proueniat. 1°. de sympt. cau.	3°. 18. F
Pulsus Obliquatus qui. fin. med.	Isa. 46. G	Pulsu quomodo priuabis crura, & brachia. de usu pul.	1°. 227. D
Pulsus Obscurus qui. fin. med.	Isa. 46. F	Pulsu adempto non adimitur motus, & sensus. de usu pul.	1°. 227. D
ex Pulsu quomodo cognoscatur Obstructio membri principalis. 1°. de ar		Pulsus Profluuiorum sanguinis qualis. de pul. ad Tyro.	4°. 44. H
te curat. ad Glaucnem.	7°. 99. F	Pulsus profluuiorum mensium qualis. de pul. ad Tyro.	4°. 44. H
Pulsus Oedematis qui. 4°. de præfag. ex pul.	4°. 121. B	Pulsus profluuiorum ualidorū uentris qualis. de pul. ad Tyro.	4°. 44. H
Pulsus oedematum diuersarum partium. 4°. de præf. ex pul.	4°. 121. C	Pulsus Profundus qui. de pul. ad Tyro.	4°. 43. D/H
Pulsus Opisthotonicorum, & emprosthotonicorum. de dynam.	Sp. 35. D	Pulsus puerorum nuper genitorum qualis. comp. puls.	Sp. 65. D
Pulsus ex Oppletione qui. de frac. com. 3°.	7°. 243. D	Pulsus pueri qualis. 3°. de cau. pul.	4°. 96. D
Pulsuum Opera quomodo distinguenda. 3°. de diff. pul.	4°. 61. A	Pulsus cum pulmo calefacit cor. 4°. de præfag. ex puls.	4°. 119. G
Pulsus Ordo qui. fin. med.	Isa. 46. F	Pulsus pulmonis sicci qui. 4°. de præfag. ex pul.	4°. 119. H
Pulsus ordinatus qui. de puls. ad Tyro.	4°. 43. H	Pulsus humidi pulmonis. 4°. de præfag. ex pul.	4°. 119. H
Pulsus ordinatus, et iordinatus nō habet mediū. de pul. ad Tyr.	4°. 43. H	Pulsu quē habet pulmo in diuersis morbis. 3°. de præf. ex pul.	4°. 116. C
Pulsus ordinati causa. 2°. de cau. pul.	4°. 94. H	Pulsus destillationis in pulmone. 4°. de præfag. ex pul.	4°. 119. H
Pulsus ordo & perturbatio. de puls. ad Tyro.	4°. 43. F	ex Pulsu, urina, & calore cognoscitur Putredo an sit in succis. 10°. me=	
Pulsus ordo & pturbatio ordinis quot fiāt modis. 1°. de diff. p. 4°. 48. H		thodi medendi.	7°. 63. D
Pulsus ordo, & perturbatio quid significant. 2°. de præf.	4°. 114. C	Pulsus Quies quid. de puls. ad Tyro.	4°. 43. E
Pulsus perturbatio ordinis. de pul. ad Tyro.	4°. 45. F	Pulsus quies ictuum interuallum, & contractio idē sunt. de pul.	4°. 43. E
Pulsus ordinis priuatio. fin. med.	Isa. 46. F	in Pulsu duplex quies, & quo modo. 1°. de pul. diff.	4°. 47. C
Pulsus ordine carens. fin. med.	Isa. 46. F	in Pulsu quietes sunt partes per accidens. 1°. de dign. pul.	4°. 74. F
Pulsus Orthopneæ qualis. de pul. ad Tyr. 46. B/4°. de cau. p. 4°. 103. A		in Pulsu, quiete tres differentie sunt rarus, creber, & medius. 1°. de dif=	
Pulsu tenet mitiorem Paracasticus in secundo uel tertio die cum decli=		fer. pulsuum ad Tyrones.	4°. 48. F
natione quā homotonus, & acasticus, quamuis in principio uehe=		in Pulsu quies sentitur. 2°. de sympt. cau.	3°. 20. C
mens fuerit. de dynamidijs.	Sp. 34. C	Pulsus quies supra tactu percipitur. 1°. de pul. diff.	4°. 48. F
Pulsus Paralyticorū qualis. de pul. ad Tyr. 46. A/4°. de cau. 4°. 102. G		Pulsus quies infera non sentitur. 1°. de puls. diff.	4°. 48. F
Pulsus Pararrhythmus qui. 1°. de pul. diffe. 4°. 48. G/cōp. pul. Sp. 65. H		Pulsus quies externa quomodo sentiat. 1°. de digno. puls.	4°. 74. F
Pulsus Parui nomen ab omnibus probatur. 1°. de pul. diff.	4°. 47. B	Pulsus quies interna quomodo cognoscatur. 1°. de dign. pul.	4°. 74. F
Pulsus paruus qui. fin. med. Isa. 46. E/de pul. ad Tyro.	4°. 43. D	Pulsuum quies quæ longa, & quæ breuis. 1°. de præf. ex pul.	4°. 110. G
de Pulsuum commutatione in paruitate. 1°. de præf. ex pul.	4°. 105. F	Pulsus rarus qui. de puls. ad Tyro.	4°. 43. E
Pulsus paruos habent mulieres, tamen habent arterias molles. 3°. de cau=		Pulsu rarum, & tardum efficit tristitia. de anat. uiuo.	Sp. 47. A
sis pulsuum.	4°. 95. H	Pulsu rariore, tardiore, ac minore habet algētes. de usu pul.	1°. 227. F
Pulsus paruitas unde proueniat. 1°. de sympt. cau.	3°. 18. F	Pulsus rari pernitiosi qui. 1°. de præfag. ex pul.	4°. 111. A
Pulsus paruus ob instrumentum unde. 1°. de cau. pul.	4°. 89. C	Pulsus raritas, & crebritas quid significant. 1°. de præf. ex p.	4°. 109. H
Pulsus paruus est creber. 1°. de præfag. ex pul.	4°. 109. C	Pulsus raritas quibus grauis. 1°. de præfag. ex pul.	4°. 110. G
Pulsus parui sunt pueris. 2°. de digno. pul.	4°. 77. E	Pulsus raritas nunquam uacat periculo. 1°. de præf. ex pul.	4°. 111. C
Pulsus parui tardi, & crebri unde. 1°. de cau. pul.	4°. 88. G/H	Pulsus Reciproci decurtati qui. 1°. de puls. diff.	4°. 49. D
Pulsus nullus paruus pōt in partes duas diffecari. 2°. de cau. p. 4°. 92. C		Pulsus reciproci deficientes qui. 1°. de puls. diff.	4°. 49. F
Pulsus parui, & imbecilli quō debeant tangi. 3°. de digno. pul.	4°. 80. H	Pulsus Recurrens qui. fin. med.	Isa. 46. H
Pulsu paruū cur habent crassi. 1°. de digno. pul.	4°. 74. A	Pulsus eius qui Refrigeratur quō mutetur. 1°. de præf. ex pul.	4°. 105. H
Pulsus Peripneumaticus raro dicrotus. 4°. de cau. pul.	4°. 102. B	Pulsus uarij diuersarum Regionum. de puls. ad Tyro.	4°. 44. C
Pulsus Peripneumonicorum. de pul. ad Tyro. 45. A/F/4°. de causis pul.		Pulsuum mutatio ex regionibus, & statibus. 3°. de cau. pul.	4°. 97. D
100. H/4°. 101. F/de dynamidijs.	Sp. 35. A	Pulsus Remissio in quo consistat. de pul. ad Tyro.	4°. 43. D
Pulsus in Pede unde fit. 3°. de anat. admin.	1°. 79. D	Pulsus eorum qui Renibus patiuntur. de dynam.	Sp. 35. B
Pulsus Pessimus qui, & eorum inter se ordo. 1°. de præf. ex pul.	4°. 111. D	Pulsus renum inflammatorum qualis. de puls. ad Tyro.	4°. 45. A
Pulsuum pessimus primo est languidissimus, tardissimus, rarissimus, dein=		Pulsus Repletionis immodicæ. de usu pulsuum.	1°. 227. F
de minimus, mollissimus, durissimus, Tertio creberrimus. 2°. de præ=		Pulsus Retracti ac inordinati quo lunæ aspectu fiant. de decub. progn. ex	
fag. ex pul.	4°. 111. D	mathematica scientia.	Sp. 12. G
Pulsus Pestilentie maximæ tempore Galeni. 3°. de præf. ex p. 4°. 115. D		Pulsus retracti fiunt luna in & solis, Saturno in tetragono. de decub. pro=	
Pulsus Phreniticorū qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 45. G/cōp. pul. Sp. 65. G		gn. ex math. scientia.	Sp. 13. A
Pulsus phreniticorum rarissime undosus. 4°. de cau. puls.	4°. 102. B	in Pulsibus Rhythmi quid significant. 1°. de præfag. ex pul.	4°. 110. B
Pulsus Phtisicorum qualis. de pul. ad Tyr. 45. E/4°. de cau. p. 4°. 101. C		in Pulsu quid sit rhythmus. 1°. de puls. diff.	4°. 48. D
Pulsus Pituitæ. de mult. 3°. 82. A/de nat. & ord. cuiusl. corp.	Sp. 41. F	de Pulsuum rhythmis egit abūde Herophilus. 1°. de præf. ex.	4°. 110. B
Pulsus abundantis pituitæ qui. 4°. de præfag. ex pul.	4°. 121. A	in Pulsu	

in Pulsu rhythmorum differentia. 1°. de puls. diff. 4°. 48. G
 in Pulsibus solis uehementissimis rhythmi noscuntur. 3°. de dig. p. 4°. 82. A
 in Pulsibus rhythmorum mutatorum causa. 2°. de caus. pul. 4°. 95. A
 Pulsus sanguinis. de mult. 3°. 82. A/ de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 Pulsus sanguis. de mult. 3°. 82. A/ de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 Pulsus quem faciat sanguinis copia. 2°. de cau. pul. 4°. 91. G
 Pulsus quem faciat sanguis in arterijs quandoque crassus, & lentus. 2°. de causis pulsuum. 4°. 91. G
 Pulsus tangendus dum sanguis mittitur. de cur. ratione per sang. missio- nem. 6°. 19. B/ præs. exper. conf. Sp. 77. H
 Pulsus quos faciat Scyrrhus. 2°. de caus. pul. 4°. 91. F
 Pulsus scyrrhorum diuersarum partiū. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 121. C
 Pulsus Senioris qualis. 3°. de caus. pul. 4°. 96. D
 Pulsus senum quibus constet temporibus. comp. pul. Sp. 65. E
 Pulsus Septi transuersi affecti. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 120. B
 Pulsus ferrans. de puls. ad Tyro. 4°. 45. A
 Pulsus ferrantis proprius pleuriticorum. de puls. ad Tyro. 4°. 45. C
 Pulsus Siccus qui. fin. med. Isa. 46. F
 in Pulsibus Sistolae quid. de usu puls. 1°. 229. D
 Pulsuum mutatio ex Somno. 3°. de cau. pul. 4°. 97. H
 Pulsus in somnis. in progn. Hippoc. com. 1°. 4°. 192. A
 Pulsus soporum profundorum qualis. de puls. ad Tyro. 4°. 45. F
 Pulsus soporis ex imbecillitate. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. H
 Pulsus cum Spasmo qui. comp. pul. Sp. 65. H
 Pulsus spissus est qui continue per eundem locum deuenit. cōp. pul. Sp. 65. H
 Pulsus Status quales. 1°. de diff. resp. 3°. 58. D
 Pulsus stomachi affecti qualis. de pul. ad Ty. 46. C/ 4°. de cau. 4°. 103. C
 Pulsus stomachicorum affectuum. 2°. de dign. pul. 4°. 76. A
 Pulsus Stupidus significat dispositionem esse in neruis musculi, & ad pa- ralytim tendit. 2°. de locis affectis. 4°. 8. H
 Pulsus Sudoris qui. præs. exper. conf. Sp. 77. F
 Pulsus Suppuratorum qualis. de pulsibus ad Tyrones. 45. D/ 4°. de cau- sis pulsuum. 4°. 101. A
 Pulsuum Symptomata manifestant morbos. de const. ar. Isa. 40. H
 de Pulsu Synanchicorum. de dynam. Sp. 34. G
 ex Pulsu quo modo cognoscatur Syncopa. 4°. de cau. pul. 4°. 102. C
 Pulsus quem habet syncopa. 4°. de cau. pul. 4°. 100. H
 Pulsus habentium Syncopem cum cruditate. 12°. meth. med. 7°. 35. E
 Pulsus syncopis cardiacæ. de pul. ad Tyro. 4°. 44. H
 Pulsus syncopis ex corde, uel stomacho. de puls. ad Tyro. 4°. 45. E
 ex Pulsu quo cognoscatur syncopis periculum. 4°. de præf. 4°. 122. E
 Pulsus Tardus quid sit. 2°. de digno. pul. 75. B/ 3°. 4°. 79. G
 Pulsus tardi qui, & unde. 1°. de cau. pul. 4°. 88. E
 Pulsus tardus, & diuturnus differunt. 1°. de caus. pul. 4°. 88. C
 Pulsus tarditas ad quæ pertinet. de puls. ad Tyro. 4°. 43. D
 Pulsus tardi, parui, & crebri, unde. 1°. de cau. pul. 4°. 89. H
 Pulsus tarditas quid significet. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 109. E
 Pulsus tardior frigidius tēpamētū declarat. 1°. de præf. ex pul. 4°. 108. D
 Pulsus tardus, & segnis fit à cholera nigra. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Pulsus tardissimi, languidissimi, & minimi unde. 1°. de præf. ex. 4°. 110. H
 Pulsu tardo securior est pulsus uelox. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 111. D
 in Pulsu quid faciat Tempus. 2°. de dignos. pul. 4°. 75. A
 Pulsus temporum anni quo modo uariant. de puls. ad Tyro. 4°. 44. B
 Pulsus diuersarum partium anni. 2°. de dignos. pul. 4°. 78. E
 Pulsus oēs non afficiuntur ab anni temporibus. 2°. de dign. pul. 4°. 78. F
 Pulsuum mutatio pro temporibus anni. 3°. de cau. pul. 4°. 97. A
 Pulsus in temporum arterijs cum dolore maximo est motus non naturalis. de ijs quæ in med. fi. com. 7°. 7°. 222. D
 in Pulsibus Temporum uinum euitandum. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 95. F
 Pulsus Tenuior asper pereutens à cholera rubra fit. de dynam. Sp. 19. F
 Pulsus Testium affectorum. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 121. E
 Pulsus affectus Thoracis qui. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 120. B
 Pulsus Timentium qui. 2°. de symp. cau. 3°. 23. D/ de pul. ad Tyr. 44. H/ 2°. de cau. pul. 91. D/ 4°. 4°. 99. H
 Pulsus Tremulus quando appareat. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 114. B
 Pulsus tremulus quid significet. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 114. B
 Pulsus Tristitiæ qualis. 4°. de caus. pul. 4°. 99. H
 Pulsus turgidus qui. 1°. de digno. pul. 4°. 71. A
 Pulsus Tympanitis qualis. 4°. de cau. pul. 4°. 103. E
 Pulsus Vacuus qui. 1°. de pul. diff. 48. E/ 4°. de digno. pul. 4°. 84. E
 Pulsus uacuuus, & plenus qui. 3°. de diff. pul. 4°. 62. D
 de Pulsu uehementi, & languido. 4°. de dign. pul. 4°. 84. F

Pulsus uehementia nomina antiquorum. 3°. de diff. pul. 4°. 59. G
 Pulsus uehemens qui dicatur à uarijs. de pul. differen. 4°. 46. D
 Pulsus uehemens qui. fin. med. Isa. 46. F/ de puls. ad Tyron. 43. H/ 1°. de digno. pul. 71. A/ 3°. de diff. pul. 4°. 61. H
 Pulsus uehementia in quo consistat. de pul. ad Tyro. 4°. 43. D
 in Pulsibus uehementibus percipimus motus initium, sed non quantita- tem. 3°. de digno. pul. 4°. 81. G
 Pulsus uehementis causa secundum antiquos quæ. 3°. de diff. pul. 4°. 59. H
 Pulsus uehementissimi, & maximi unde. 1°. de cau. pul. 4°. 89. A
 Pulsus uehementis causa continens. 1°. de præf. ex pul. 4°. 109. A
 Pulsus uehementis causa continens est facultas ualens. 1°. de cau. 4°. 88. C
 Pulsus uehemens quo modo cognoscitur. 3°. de diff. pul. 60. E/ 4°. 62. A
 Pulsus uehemens cognoscitur premendo. 1°. de dign. pul. 4°. 70. H
 Pulsus uehementes soli premi debent. 3°. de dign. pul. 4°. 81. B
 Pulsus uehementes uiolenter tactum feriunt. 4°. de digno. pul. 4°. 83. C
 in Pulsu uehementia requiritur ut tactu repellat. 4°. de dig. pul. 4°. 83. C
 Pulsus uehementes habent contractionē sensibile. 1°. de dign. p. 4°. 72. E
 Pulsus uehementem, & magnum qui habent. 1°. de dign. pul. 4°. 73. A
 Pulsus uehementem, & insignem habent graciles. 1°. de dign. 4°. 74. B
 Pulsus p bonas iudicationes fiunt uehementes. 4°. de caus. pul. 4°. 99. G
 Pulsus uehemens cum humiditate quomodo fiat. 3°. de diff. pul. 4°. 61. E
 Pulsus Velox est qui in paruo tpe longitudinē explet. cōp. pul. Sp. 65. H
 in Pulsu uelocitatis, & spissitudinis differentia. comp. pul. Sp. 65. H
 Pulsus uelox unde fiat. 1°. de diff. resp. 3°. 57. E
 Pulsus uelox Securior tardo. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 113. C
 Pulsus Ventriculi inflammati qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 45. A
 Pulsus uentriculi affecti. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 120. D
 Pulsus affectorum locorum nutritionis dempto uentriculo. 4°. de præsa- gitione ex pulsibus. 4°. 120. E
 Pulsus eorum qui Veratrum sumpserunt. de pulsibus ad Tyron. 46. D/ 4°. de causis pulsuum. 4°. 103. G
 de Pulsu Vermiculante. 1°. de diff. pul. 4°. 51. H
 Pulsus uermiculans qui. de pul. ad Tyro. 4°. 43. G/ cōp. pul. Sp. 66. B
 Pulsus uermiculans qui, & unde sit. de pul. ad Tyro. 4°. 44. H
 Pulsus uermiculantis, & undosi differentia, & causa. 2°. de cau. 4°. 93. C
 Pulsus uermiculans ceteris tardior. 2°. de dign. pul. 4°. 76. A
 Pulsus uermiculans quo modo fiat. de puls. ad Tyro. 4°. 46. D
 Pulsus uermiculantes unde. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 113. A
 Pulsus uermiculantes quæ sequuntur. 3°. de cau. p. 99. D/ 4°. 4°. 103. D
 Pulsus uermiculans quid significet. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 112. G
 Pulsus Vesicæ inflammatae qualis. de puls. ad Tyro. 4°. 45. A
 de Pulsu Vibrato. 1°. de diff. pul. 4°. 52. C
 Pulsus uibratus cur uiolenter feriat. 4°. de dign. pul. 4°. 83. C
 Pulsuum uibratorum causa. 2°. de cau. pul. 4°. 92. G
 Pulsus uibratus dicrotus unde. 3°. de præfag. ex pul. 4°. 116. A
 Pulsus uibratus quid significet. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 108. A
 Pulsus carens uibratione quid significet. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 108. A
 Pulsus dura uibratione longior, angustior, & humilior. quid significet. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 108. A
 Pulsus Vigentem, & sordidum sine intermissione habet Acmaisticus. de dynamidijs. Sp. 34. C
 à Pulsu Vigilantium quo modo differat pulsus dormientium. 3°. de causis pulsuum. 4°. 97. H/ de anat. uiu. Sp. 45. H
 Pulsus quales faciat Vindictæ cupiditas. 2°. de cau. pul. 4°. 91. D
 Pulsus potus Vini qui. de puls. ad Tyro. 4°. 44. E
 Pulsus qui sequatur uino potato. 1°. de caus. pul. 4°. 87. H
 Pulsuum mutatio ex uino qualis. 3°. de caus. pul. 4°. 99. C
 Pulsus quos faciat uini intempestiuus potus. 1°. de dign. pul. 4°. 73. C
 Pulsus quem facit à uino noxa. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 107. G
 Pulsus Virorum qualis. 3°. de caus. pul. 4°. 95. D
 Pulsus uirorum respectu mulierum. de puls. ad Tyro. 4°. 44. A
 de Pulsu Vndoso. 1°. de diff. pul. 4°. 51. H
 Pulsus undosus qui. de puls. ad Tyro. 4°. 43. G
 Pulsus undosi, & uermiculatis differentia, et causa. 2°. de cau. p. 4°. 93. C
 Pulsus undosus qui morbi habeant. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 112. G
 Pulsus undosi unde. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 113. A
 Pulsus undosus quid significet. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 112. G
 Pulsus undosus, & mollis sudorem significat. 3°. de crisi. 4°. 144. D
 Pulsuum Vtus qui. de usu puls. 229. G/ 4°. de differ. pul. 65. E/ F/ 1°. de præfagitione ex pulsibus. 4°. 104. E
 Pulsuum, & respirationis usum eundem esse putant omnes medici, et phi- losophi. de usu puls. 1°. 227. D

Pulsus, et respiratonis quod non idem usus. de usu puls. 1^a. 227.D
Pulsus Vteri suffocati qualis. 4°. de caus. puls. 4^a. 103.B
Pulsus vrygoφavū quem uocent Græci. 3°. de dif. puls. 4^a. 62.D
PVL TICVLA Athera dicitur. 14°. meth. med. 7^a. 90.F
PVLVERIZARI debent adstringentia cur, et quo modo. 2°. de
 composit. medic. per genera. 5^a. 225.C
Puluerizata, et malaxata cum melle chamæmelum quis dabat ad do-
 lorē uentris, et renū ppter humores frigidos. de med. exp. Sp. 106.D
PVLVERVLENTA urina, et maxime si frigus, et lippitudo ocu-
 lorum fuerit, et caligo, et superiores partes in sudorem ueniant uen-
 turum spasium denuntiat. de dynam. Sp. 34.D
in Puluillum redigi quid sit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 152.D
PVLVINO magis quam canali tibia collocanda. de fra. c. 2°. 7^a. 239.B
PVLVERE alto utebantur in palæstra. 2°. de san. tuen. 2^a. 74.E
Pulvere quando utendum temperato. 2°. de san. tuen. 2^a. 76.B
Pulvere qui utuntur lauari debent. 2°. de san. tuen. 2^a. 76.B
Pulvere Athletæ suffocati. 11°. de usu partium. 1^a. 188.E
Pulueris quo antiquitus utebantur differentia. 5°. de san. tuen. 2^a. 90.D
Puluis habet uim emplastica, refrigeratoria, et percussoria. 8°.
 de simplic. medicament. facult. 5^a. 60.A
ex Pulvere contingunt asperitates. de caus. mor. 3^a. 9.C
Puluis ab aliquo animali edi non potest. 4°. de comp. med. fac. 5^a. 30.C
Puluis ad cancrum. de dynamidijs. 30.G/ Sp. 31.A
Puluis Ciricus utilis est ad pingues hoies attenuandos, curat leprosos her-
 niosos, pruriginosos, scabiosos, hoc si quis usus fuerit, podagrico, uel
 arthritico, uel alio dolore non molestabitur. de dynam. Sp. 30.B
Puluis Gariophilorum confert debilitati uirtutis digestiue. de medicinis
 expertis. Sp. 106.E
Puluis Ireos cum mulsu uomitum facit. de cathart. Sp. 95.C
Puluis pro Mensibus ciendis debet esse tenuissimus. de curandi ratione p
 sangu. miss. 6^a. 20.F
Puluis Nitrosus extenuat. 5^a. de san. tuen. 2^a. 90.D
Puluis Pinguis qui. 5°. de san. tuen. 2^a. 90.D
Puluis supra folia Platani arteriam offendit, et omnes sensus. 8°. de sim-
 plic. medicament. facult. 5^a. 58.G
Puluis Punicosus extenuat. 5°. de san. tuen. 2^a. 90.D
Puluis Triconizatus. de dynam. Sp. 32.B
Puluis adstringendam Vuluam. de dynamidijs. Sp. 29.C
Pulueres melli quando miscendi. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 106.H
Pulueres per linteolum concernit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 175.D
Puluis per arundinem in nares in sufflatus. 2°. de compositione medica-
 mentorum secundum locos. 5^a. 139.B
Pulueres seruandi ne transpirent. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 191.A
Puluerem expuunt, et emungunt qui ambulant per puluerem. 11°. de usu
 partium. 1^a. 188.E
PVMEX quid. de simp. med. Sp. 88.H
Pumex in quo sit genere. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68.F/G
Pumex qualis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67.C
Pumex cur leuis. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 4.G
Pumex διακεν fistulis plena, non κενη id est uacua. 3°. de dif. 4^a. 62.C
in Pumice non est uacuum. in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3^a. 182.H
Pumex ad dentifricia facit, et scriptoribus usui est ad calamos temperan-
 dos, in malagmata ponitur. abradit, et sua asperitudine leuigat. de sim-
 plic. medicaminibus. Sp. 88.H
Pumex dentes extergit, et splendorem conciliat. 9°. de simplic. medicam.
 facult. 69.G/11°. 5^a. 81.A
Pumex sarcotica est. 9°. de simpl. med. fac. 5^a. 69.G
Pumex ustus qualis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67.C
Pumex ustus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 164.A
Pumex torrefactus uino restrictus. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 253.G
Pumex pro ulceratis tuberculis, in 6^m. de morb. uulg. cō. 1°. 3^a. 161.A
ex Pumice collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 150.E
PVMICOSVS puluis extenuat. 5°. de san. tuen. 2^a. 90.D
in PVMILIVM fructibus aquea essentia. 4°. de simp. me. f. 5^a. 28.G
PVNCTIO quid sit. de ocul. 7^a. 187.H
Punctiones sunt qñ hydropici pforantur. com. 6°. apb. 27°. Ex. 48.G
PVNCTIO in capite quid significet. 2°. de comp. med. se. lo. 5^a. 135.H
Punctio à quo fiat. 2°. de sympt. caus. 3^a. 22.C
Punctionis calor. de simp. med. Sp. 80.H
Punctioni similis dolor mēbranarū, et qualis. de cu. rat. p san. m. 6^a. 21.F
Punctiones in acceffionibus discutit thlaspi. de simp. med. Sp. 91.G
ad Punctionem in stomacho. secretorum. Sp. 102.F

ad PUNCTIONVM suffusionum artem quæ requirantur. de par.
 art. med. Sp. 18.D
Punctorius dolor qui sit, et unde sit. 2°. de loc. affect. 4^a. 11.H
Punctorius dolor qualis. 2°. de loc. affect. 4^a. 9.G
Punctorius dolor est in morbo laterali. 2°. de loc. af. 4^a. 9.H
PVNCTVRA quid. de const. ar. 15.37.D
in Puncturis neruorum utaris acrioribus, quæ uulnus seruent apertum.
 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 234.F
in Punctura nerui initio sine phlegmone quæ conueniant. 3°. de compo-
 sitio. medicam. per genera. 5^a. 235.A
in Puncturis neruorum quæ sint digerentia. 3°. de cōp. me. p g. 5^a. 235.A
ad Puncturas neruorum. 2°. de comp. med. per gene. 5^a. 226.D
in Punctura nerui casus. 6°. meth. med. 7^a. 37.B
ad Puncturam sub ubere remedium. de dynam. Sp. 27.G
ad Puncturam uentris. secretorum. Sp. 99.G
Puncturis mortiferis ualens electarium. de med. exper. Sp. 107.A
Puncturis mortiferis omnibus ualens electarium. de med. exp. Sp. 107.B
ad Puncturas scorpionis. de med. exper. Sp. 104.F
contra Puncturam tyri electarium. de med. exper. Sp. 107.A
PVNCTVM quid. de const. ar. 15.37.D/de hist. philos. Sp. 4.C
Punctum cū superficie quæ figura egregie coniungat. de anat. uiu. Sp. 52.F
Puncto signum accipitur. de sept. par. 1^a. 341.C
PVNCTI in brachio pueri emplastico curati qui periit casus. 3°. de
 comp. med. per genera. 5^a. 231.G
Puncto capite nerui fit cōuulso, quæ ut sanetur debet fieri alter morbus.
 3°. methodi medendi. 7^a. 21.H
Punctorum neruorum curatio. 6°. methodi medendi. 7^a. 37.C
Puncto neruo metalla non conueniunt, nisi præparata. 3°. de compositio.
 medicament. per genera. 5^a. 235.A
in Punctis neruis mitigatoria. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 235.A
Puncti acu in cute casus. 6°. methodi medendi. 7^a. 36.H
Punctorum, et grauatorum duorum hominum casus. de mult. 3^a. 79.D
ex PVNCTV, et morfu animalis dolor quomodo curetur. 12°. me-
 thodi medendi. 7^a. 82.C
ad Punctus neruorum. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 235.E
ad Punctus omnes. 5°. de comp. med. per gene. 147.C/234.H/246.E/
 11 6°. 256.H/258.H/7°. 5^a. 269.C/de remed. par. fac. 7^a. 163.F
PVNGENS aut mordens molestum dicimus. de mult. 3^a. 79.E
Pungentia quo modo faciant dolorem. 1°. de sympt. caus. 3^a. 16.G
ad Pungendam cutim quo modo colligande sunt acus. 1°. de compo. me-
 dicament. secundum locos. 5^a. 124.D
Pungentes cibi qui. de diff. cont. Sp. 74.H
Pungentes, et lenientes cibi dari debent si superflua ciborū tarde descen-
 dant. de diff. cont. Sp. 74.H
Pungit stomachum mel in copia, et facit incisionē. de diff. cont. Sp. 74.F
PVNICORVM multiplex genus. 2°. de alim. fac. 2^a. 19.F
Punicorum malorum differentia. 3°. de composit. medica. secundum locos.
 5^a. 148.E/aduersus Lycum. Ex. 63.G
Punicorum malorum tres differentia. 6°. de cōpo. med. sec. loc. 5^a. 168.H
Punicorum tria genera quæ quandoq; Galenus miscuit simul, et cur. 6°.
 de comp. med. secundum locos. 5^a. 171.F
Punicorum differentia ex saporibus. 2°. de aliment. fac. 2^a. 20.D
Punica satiua. de remed. par. fac. 7^a. 156.E
Punica aquea idest qualitatis expertia carent ui roborandi. 2°. de alimen-
 torum facultatibus. 2^a. 20.E
Punica sunt humida. 2°. de aliment. fac. 2^a. 17.D
Punica mala frigida. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26.D
Punicum malum adstringit. 13°. meth. med. 7^a. 83.E
Punicū adstringens sanat symptomata scāmonij. 2°. de alim. f. 2^a. 20.C
Punica austera magis adstringunt. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168.H
Punici mali grana austera. 2°. de loc. affe. 4^a. 12.D
Punicum austerum. 12°. methodi medendi. 7^a. 79.A
Punica dulcia suauiora. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168.H
Punica acida fortiora. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168.H
Punica acida pro duris, et pro mollibus austera. 3°. de composit. medica-
 mentorum secundum locos. 5^a. 148.E
Punica eandem facultatem habent cum pomis. 2°. de alim. fac. 2^a. 20.D
Punicorum usus pomorum usui similis. et in quo discrepat. 2°. de alimen-
 torum facultatibus. 2^a. 20.E
Punica parcissime alunt. 2°. de aliment. fac. 2^a. 20.E
Punicis utimur ut medicamento non ut alimento. 2°. de alim. fa. 2^a. 20.E
Punicis utimur ut medicamentis. de bon. et uitio succ. 2^a. 37.F
 Punice utimur

Punicis utimur ad stomachi uentrisq; firmitatem, ac robur. de bonitate
 & uitio succorum. 2^a. 37. F
 Punica mala pontica uentriculum iuuant. de atten. uic. 2^a. 46. A
 Punica roborant stomachum. 6°. de sanit. tuen. 2^a. 99. E
 Punicum malum optimus cibus bilioso stomacho. 10°. meth. med. 7^a. 62. E
 Punicum malum ad uentriculum subuersum. de rem. par. fac. 7^a. 153. H
 Punici mali nucleo carentis grana conuenientia stomachicis in cibo. 8°. de
 composit. medic. sec. loc. 5^a. 192. C
 Punicum malum carens nucleo accipi iubet. 3°. de compo. med. secundum
 locos. 145. H/ 5^a. 148. D
 Punicum nucleum non habens. 8°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 191. H
 Punica sumenda post olera ex oleo & garo. 3°. de sympto. caus. 3^a. 24. H
 cum Punici granis alica. 12°. meth. med. 7^a. 79. A
 Punica mala pro syncope mediocri. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 99. E
 Punicum malum in phlegmone glandularum, & artuum. 13°. meth. me. 7^a. 83. D
 Punica mala uitanda sunt in siccitate. 7°. metho. med. 7^a. 44. C
 Punica succum copiosorem habent, piris, & pomis, & gustu suauiore.
 2°. de alimentorum facult. 2^a. 20. E
 Punica mala quomodo exprimenda. 6°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 169. A
 Punicorum succus in uase aeneo ponitur. 3°. de comp. med. se. lo. 5^a. 147. G
 Punici mali succum seruat in uase stanneo. 3°. de cop. med. se. l. 5^a. 148. E
 Punicum malum semper in uas aeneum ponitur. 3°. de cop. med. sec. loc. 5^a. 148. D
 Punici succus uentriculum roborat. 2°. de aliment. fac. 2^a. 20. E
 Punici mali succus ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de compositio=
 ne medicament. secundum locos. 5^a. 191. H
 Punici succo polenta aspersa cardialgia sanauit. 2°. de alim. fa. 2^a. 20. E
 Punicorum cortices quando seruandi. 6°. de copo. med. sec. loc. 5^a. 168. H
 Punicorum cortices adstringunt sufficiens. 6°. de cop. me. se. lo. 5^a. 168. H
 Punica cum corticibus tundit, ut magis adstringant. 6°. de composit. me=
 dicament. secundum locos. 170. C/ 5^a. 171. F
 ex Punicis malis medicamentum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168. H
 ex Punicis medicamentum quibus conueniat. 6°. de cop. me. sec. lo. 5^a. 169. E
 ex Punicis stomatichum Andromachi. 6°. de cop. med. sec. loc. 5^a. 170. A
 ex Punicis stomatichum Critonis. 6°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 170. B
 Punicorum cytini internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7^a. 28. H
 Punicorum acidorum acerborum cytini. 6°. de cop. med. sec. lo. 5^a. 168. H
 Punicorum malorum putamina ulcera glutinare non possunt. 1°. de sim=
 plicium medicament. fac. 5^a. 7. H
 PUNIVNTVR per membra quae peccarunt. 6°. de decr. 1^a. 267. D
 PUPILLA quae sit apud quosdam. de fract. com. 2°. 7^a. 238. C
 Pupilla quae introd. Isa. 53. A
 ut Pupilla se habet ad oculum, ita foramen auris ad aurem. de anat. ui. Sp. 48. H
 ad Pupillam tunica foramen quale. 11°. de usu partium. 1^a. 179. B/C
 a Pupilla distare corneam apparet ex acu in suffusionibus imposita. 10°.
 de usu partium. 1^a. 179. C
 in Pupilla crassus humor quid faciat. 1°. de loc. aff. 4^a. 4. A
 Pupilla continet spiritum. 10°. de usu partium. 1^a. 179. D
 ante Pupillam cornea quid faciat ad uisionem. 1°. de sympt. caus. 3^a. 15. C
 Pupilla nihil uidetur nisi directum. 10°. de usu partium. 1^a. 180. E
 Pupillam non ingreditur magnitudo rei uisae. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 172. B
 Pupilla una compressa aut sursum aut deorsum adducta duplicia appa=
 rent quae simplicia uidebantur. 10°. de usu partium. 1^a. 182. E
 Pupilla deorsum tracta facit uidere rem deorsum, et e contra. 10°. de usu
 partium. 1^a. 183. A
 cum Pupillam ad maiorem aut minorem angulum adducimus, facimus ut quod
 cernitur sinistrum aut dextrum. 10°. de usu partium. 1^a. 183. B
 Pupillae quo nigrae reddantur. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 153. B
 PUPILLAE affectiones. introd. Isa. 58. D
 Pupillae affectus nonnulli. 10°. de usu partium. 1^a. 179. F
 Pupillae quatuor modis offendit. de sympt. dif. 3^a. 14. D/de ocul. 7^a. 186. B
 Pupillae angustia quae. de ocul. 7^a. 186. B
 Pupillae angustia quando bona. de ocul. 7^a. 186. C
 Pupilla arcta cur quandoq; proficit. de sympt. diff. 3^a. 14. F
 Pupillae paruitas naturalis bona. de sympt. diff. 3^a. 14. G
 Pupilla diminuta ab ortu acutissimum uisum facit. de sympt. dif. 3^a. 14. E/D
 Pupilla parua praeter naturam est mala. de sympt. diff. 3^a. 14. G
 Pupilla ob morbum minor cur minus uideat. de sympto. cau. 3^a. 14. E
 Pupillam minorem quid sequatur. 1°. de sympt. cau. 3^a. 15. D
 Pupillae largitas quae. de ocul. 7^a. 186. B
 Pupillae laxitas semper mala. de sympt. dif. 3^a. 14. G/de ocul. 7^a. 186. C
 Pupilla lata cur semper noxia. de sympt. dif. 3^a. 14. D
 in Pupilla laxitas minus mala paruitate. de sympt. diff. 3^a. 14. G

Pupillae nimia dilatione quam mydriasis appellant, afficiuntur qui opio
 utuntur. 3°. methodi medendi. 7^a. 17. E
 Pupillae corrugatione, quam rhetidosin appellant, afficiuntur qui opio
 utuntur. 3°. methodi medendi. 7^a. 17. E
 Pupillae mutatio ad locum qualis. de ocul. 7^a. 186. C
 Pupillam prima ratione obtenebrant chymosae, & pterigia. 1°. de sym=
 ptomatum causis. 3^a. 15. E
 Pupillam obtenebrat unguis. de dif. morb. 3^a. 4. F
 Pupillam offuscantia absq; phlegmone purgat, & abstergit Thyites. 9°.
 de simp. medicam. facult. 5^a. 67. F
 Pupillas offuscantia extergere creditur ebenus. 6°. de simp. m. fa. 5^a. 46. F
 Pupillas expurgat Geodes lapis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. D
 ad Pupillas offuscantia utuntur succo salicis dum floret. 6°. de simplic.
 medicam. facult. 5^a. 48. H
 Pupilla potest pati conuulsionem. de dif. morb. 3^a. 5. H
 iuxta Pupillam panniculorum morbi. de ocul. 7^a. 186. C
 Pupillae suppuratio quid. introductio. Isa. 59. B
 Pupillae abruptio quid. introd. Isa. 59. B
 Pupillae coincidentia quid. introductio. Isa. 59. B
 in Pupilla praetensa cornea uulnus introrsum descendens magna ex par=
 te occaecat. 1°. de symptomatum causis. 3^a. 15. D
 in Pupilla puncti pueri qui tamen conualuit casus rarus. 1°. de sympto=
 matum causis. 3^a. 15. D
 Pupilla laesa manifesta apparet, sed causa latet. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. F
 PUPILLARIS sedes. de artic. com. 4°. 7^a. 292. A
 PURCANDVM non est & simul uena secanda. de ren. affect. digno.
 & med. 7^a. 193. E
 Purgandum aestate per superius, hyeme per inferius magis. commentario
 4°. aphorismo 4°. Ex. 27. H
 Purgandum in principio acutorum morborum. de dynamidijs. Sp. 20. D
 Purgandum prima die in pacutis si materia turgat. c. 4°. ap. 10°. Ex. 28. C
 Purgandum si urinae sint nebulosae, & crassae. de uict. rat. in morbis acu=
 tis, comment. 4°. 7^a. 140. B
 Purgandum non est in principio si urina sit tenuis. de uictus ratio. in mor=
 bis acutis, commentario 4°. 7^a. 140. B
 Purgandum est totum corpus ante quemcunque particularem affectum.
 6°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 166. H
 Purgandum est totum antequam pars remedij subijciatur. 4°. methodi
 medendi. 26. F/de remed. par. fac. 7^a. 154. F
 Purgandum est primo totum corpus deinde caput, pro curandis oculis.
 14°. methodi medendi. 7^a. 92. B
 ad Purgandum peccus drachmae duae lilij coelestis. de med. ex. Sp. 106. D
 Purgandum non est in uentriculi, & intestinorum phlegmone. 13°. me. me. 7^a. 83. A
 Purgandum non est in phlegmone circa sedem. 13°. metho. med. 7^a. 82. A
 Purgandum quo modo si causus superuenerit liquidam aluum habenti. de
 uict. rat. in morbis acutis, comment. 4°. 7^a. 139. E
 Purganda est bilis, atra bilis, & pituita cum uincunt. 4°. met. me. 7^a. 28. E
 Purgandum in quibus ulceribus. 4°. meth. med. 7^a. 28. B
 Purgandum in osse fracto. 6°. meth. med. 7^a. 41. E
 Purgandi qui non sint in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 174. B/E
 Purganda non sunt sana corpora, & cur. de dynamidijs. Sp. 20. D
 Purgandi non sunt nimis pingues, neq; nimis graciles, neq; multo sangui=
 ne abundantes, neq; frequenter deficientes, neq; uix curabiles, neq; pro
 qualibet occasione cito mouentes, neq; pueri, neq; senes, neq; mulieres
 quae habent fortiter menses, neq; ualde purum corpus habentes, neq;
 qui bene se rexerint, neq; quibus ualde restringitur uenter fm natu=
 ra, neq; dysenterici, neq; qui colica leuiter capiuntur. de dyn. Sp. 20. F
 Purgandi non sunt imbecilli. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 174. E
 Purgandi non sunt exoluti. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 174. E
 Purgandi sunt qui aegrotaturi sunt ineunte uere. quos purg. op. quibus
 med. & quo temp. 5^a. 88. B
 Purgandi sursum sunt graciles, & facile uomentes, uitandos hyemem. de
 cathart. Sp. 94. C
 Purgandi sunt deorsum difficile uomentes, & mediocriter crassi aetatem
 uitandos. de cathart. Sp. 94. C
 Purgaadi humores in ictero. de cura icteri. Sp. 111. F
 Purgandi quando sint pleuritici. de uict. rat. in mor. ac. co. 4°. 7^a. 143. H
 Purgandi sunt a principio qui habent urinas nebulosas, uel crassas. de uri.
 sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 Purgandi occasio datur solum in principio in acutis. in 1^m. prorrhetic.
 commentario 2°. 4^a. 174. D
 Purgandi qui sint ueratro, et in quo casu. in 6^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 156. B
 ccc ij Purgandi

Purgandi tempus, uer, & autumnus. de dynamidijs. Sp. 20. G
 Purgandi esse homines uere collige, & quod ita multos Galenus seruauerit. comment. 6°. apho. 47°. Ex. 52. B
 Purganda est mulier quæ habet menses decolores, nec solito tempore uenientes. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Purganda per renes gibba iecoris pars. 13°. meth. med. 7°. 84. F
 Purganda per aluum caua iecoris pars. 13°. meth. med. 7°. 84. F
 pro Purganda materia quot sint considerata. de cathart. Sp. 94. H
 Purgandi uim habet aloë. quod animi mor. 1°. 317. D
 ad Purgandas multas materias pilule Galeni. 5°. meth. med. 7°. 35. G
 ad Purgandum, Tractum. de dynamidijs. Sp. 31. F
 Purgandi, & glutinandi quō sint situs. de ijs quæ i me. fi. cō. 2°. 7°. 211. H
 PURGANTI contrarium est adstringēs. 3°. de simp. me. fa. 5°. 20. E
 Purgans medicamentum quid sit. de fract. com. 3°. 7°. 247. D
 Purgantia medicamenta sunt inter uenena. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 6°. 3°. 196. G
 Purgantia medicamenta, & deleteria quomodo differant. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 6°. 3°. 196. G
 Purgantia omnia latentem caloris excitandi potestatem habent. quos purg. op. quibus med. 5°. 58. G
 Purgantia medicamenta quæ. intro. 57. H/Isa. 58. A/de sal. die. 2°. 41. E
 Purgantium quæ non purgant alia nutriunt, alia nocent. 3°. de simpl. medicament. facult. 5°. 23. F
 non Purgantia medicamenta in uenenum mutantur. quos purg. oport. quibus med. & quo temp. 5°. 89. B
 Purgantia medicamenta quedam purgant, aliqua offendunt, aliqua ueniant. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. C
 de Purgantium medicamentorum facultatibus librum fecit Galenus. 13°. methodi medendi. 7°. 82. B
 Purgantis medicamenti facultas est pars, uel species uis attrahentis. de purgan. med. facult. 5°. 87. H
 Purgantia trahendi uim habent omnia. 5°. de simpl. med. fac. 5°. 37. E
 Purgantia medicamenta quō attrahant. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. F
 Purgantia proprias sibi qualitates attrahunt. 1°. de nat. fac. 1°. 295. A
 Purgantia medicamenta quos humores per ordinem trahunt. 3°. de simp. medicament. facult. 5°. 23. G
 Purgantia medicamenta sunt familiaria humoribus, quos purgant. 3°. de simp. medicament. facult. 5°. 23. D
 Purgantia medicamenta sunt efficaciora humoribus, quos purgant: ut magnes ferro. 2°. de simp. med. fac. 5°. 23. D
 Purgantia non possunt ante experientia cognosci. de atten. uic. 2°. 44. D
 de Purgantibus medicamentis caput uniuersum non sine modestia euerit Erasistratus. de purgand. medic. 5°. 86. C
 Purgantia medicamenta cur uentriculū lādūt, & potissimū os eius. quos purg. op. quib. med. 5°. 89. C/de uict. ra. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 118. A
 Purgantia medicamenta sunt caco stomachica præter aloë. de dy. Sp. 20. H
 Purgantibus medicamentis cur olentia admisceantur, & qualia olentia, quos purg. oport. quibus med. 5°. 89. C
 Purgantibus medicamentis quæ sint miscenda odorata aromata. 8°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 190. B
 Purgantia medicamenta coctionibus aduersantur. de uictus ratio. in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 140. E
 Purgantia medicamenta acria et calida. de uic. rat. i mor. ac. c. 4°. 7°. 135. C
 Purgantium medicamentorum acritudinem non fert natura exusta tempore æstatis. com. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 Purgantibus medicinis aliqui magis propensi sunt quàm uena sectioni. de purgan. med. fac. 5°. 86. D
 Purgantia per uomitum medicamenta quæ, & qualia. de cath. Sp. 94. F
 Purgans per urinam medicamentum. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 200. G
 Purgantia per secessum medicamenta quæ, & qualia. de cath. Sp. 94. F
 Purgans Phlegma uiscosum electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 Purgantia bilem flauam quæ. de cathart. Sp. 94. F
 Purgans choleram rubeam pharmacum primo dandum in erysipellate, post phlebotomia fienda si opus est. de ocul. 7°. 189. G
 Purgans choleram medicamen. de med. exper. Sp. 105. A
 Purgantia crudos humores. de cathart. Sp. 95. C
 inter Purgantia mitius est lac asine. de uic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7°. 148. F
 Purgans aniceton. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 256. D
 Purgantia caput quæ. de cathart. Sp. 95. B
 Purgantia pulmonem, & thoracem quæ. de cathart. Sp. 95. B
 Purgantia uentrem superiorem quæ. de cathart. Sp. 95. C
 Purgantia intestina tenuia quæ. de cathart. Sp. 95. C

Purgantia siman hepatis partem quæ. de cathart. Sp. 95. C
 Purgantia splenem quæ. de cathart. Sp. 95. C
 Purgantia uentrem quæ. de cathart. Sp. 95. D
 Purgantia renes quæ. de cathart. Sp. 95. C
 Purgantia uescam quæ. de cathart. Sp. 95. D
 Purgans urinam electarium. de med. exper. Sp. 105. B
 Purgantia matricem quæ. de cathart. Sp. 95. C
 Purgans matricem mulierum decoctio. de med. exper. 105. D/ Sp. 107. B
 Purgans matricem electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 ob Purgantia medicamenta subinspici in oculis dormientium quoddam album, collige. com. 6°. apho. 52°. Ex. 53. A
 Purgantia medicamenta siccant totū corpus. com. 6°. apho. 52°. Ex. 53. A
 Purgans medicamentum quando dandum. 6°. meth. med. 7°. 37. C
 Purgans medicamentū pleuritico. de uict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 144. C
 Purgans medicamentum ponit supra ulcus. de frac. com. 2°. 7°. 244. B
 PURGATIO quæ secundum antiquos. de purgan. med. fac. 5°. 86. D
 Purgatio dictum ab antiquis profluuium in partu. de atra bile. 1°. 36. H
 Purgatio dicta ab Erasistrato mensium excretio. de atra bile. 1°. 36. H
 Purgatio est λογία. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 175. D
 Purgatio, & euacuatio est menstruū. in 3°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 148. E
 Purgationis tempore per urinam menstrua nigra. de atrab. 1°. 37. A
 Purgationes quæ sint in mulieribus habentibus uteros frigidos. commentario 5°. apho. 62°. Ex. 43. G
 Purgationes menstrua minores, & intempestiue causa sunt nō continendi semen. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. H
 i Purgationibus mensuris cur refrigeret mulieres. 14°. de usu p. 1°. 204. H
 ad Purgationes non habentes a partu. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 185. F
 ex Purgatione a partu retenta mortua. in 1°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 122. D
 PURGATIO quid apud Hippocratem. com. 2°. apho. 17°. Ex. 13. D
 Purgatio quid significet apud Hippocratem, & Thucydidem. in 6°. de morb. uul. comment. 4°. 3°. 138. C
 Purgatio quid. com. 1°. apho. 2°. Ex. 3. E
 Purgationes in plurali quid significant. com. 5°. aph. 60°. Ex. 43. D
 Purgatio unū ex auxilijs morbi. de uic. rat. in mor. acut. com. 1°. 7°. 115. C
 Purgatio quomodo sit secundum genus, & non secundum speciem. commentario 6°. apho. 47°. Ex. 52. B
 Purgationes quæ faciunt, sunt contraria his, quæ sistunt. commentario 4°. aphorismo 15°. Ex. 28. H
 Purgationes sunt contraria coctioni humorum. de uictus ratio. in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 140. E
 Purgatio est euacuatio. 14°. methodi medendi. 7°. 89. A
 Purgationes sunt euacuationes communes. ars med. Isa. 71. E
 Purgatio, & euacuatio quomodo differant. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 182. A/com. 2°. aph. 17°. & aph. 16°. 12. H/ Ex. 13. D
 Purgatio, & medicatio quo modo differunt. com. 2°. apho. 37°. Ex. 17. G
 Purgationem aliquam esse cum medicamento, aliquando non collige. commentario 6°. aphorismo 47°. Ex. 52. B
 Purgationem distinguit contra uomitum. com. 2°. aph. 9°. Ex. 12. B
 Purgatio quomodo fiat a simili, & a contrario. de cathart. Sp. 94. D
 ad Purgationem quo modo se habent anni tempora, ætates, et regiones. quos purg. oport. quibus med. 5°. 88. E
 Purgatio una uere aliquibus satis est. 6°. de sani. tuen. 2°. 100. E
 Purgationes duas aliqui expetunt, unam scilicet uere, alteram uero autumno. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100. E
 Purgationē debere fieri in principijs ex his Galeni uerbis Vt coctiones citius eueniat melius est in principijs euacuare, quo minorē iam factam materiā facilius natura possit cōcoquere. cō. 2°. aph. 29°. Ex. 16. F/G
 Purgationes raro sunt in usu in acutis morbis. cō. 1°. aph. 24°. Ex. 10. F
 Purgatio per superius est contraria ei, quæ per inferius. commentario 4°. aphorismo 9°. Ex. 28. B
 Purgatio p supiora quæ, & quando agenda. com. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Purgationibus pro superiora obsistit hyems. com. 4°. aph. 6°. Ex. 28. A
 Purgatio quō fieri debet p supiora. de uict. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 151. A
 Purgationes in tabidis superiores malæ. com. 4°. aphor. 8°. Ex. 28. B
 Purgatio quando per inferiora fieri debeat colligi potest. commentario 4°. aphorismo 2°. Ex. 29. C
 in Purgationibus p inferiora caueda est æstas. c. 4°. aph. 7°. Ex. 28. B
 Purgationes sunt difficiles sub cane, et ante canē. cō. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 Purgationes æstate dissolunt corpora, faciunt febres, & trahunt humores in contrarium caloris ambientis. com. 4°. apho. 5°. Ex. 28. A
 Purgatio male toleratur, si partes corporis sunt tenues, bene si crassæ. comment. 2°. aph. 35°. Ex. 17. E
 ad Purgationem

ad Purgationem inepti. quos purg. oportet. quibus med. 5^a. 88. H
 ad Purgationes inepti signa. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 in Purgationibus ut quis sit aptus, tria requirunt. c. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 Purgatione non indiget morbus, qui non est à cacochymia. de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 150. H
 solum Purgatione indigentes debet purgari. cō. 4°. aph. 18°. Ex. 29. B
 Purgationem cur ægri desiderant. 4°. meth. med. 7^a. 28. A
 Purgationem qui affectus desiderant. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 16. F
 Purgationes sunt utiles corporibus in multa humorum copia. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 165. G
 Purgatione utimur statim cum corpus fuerit plethoricum, uel cacochymum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 166. H
 Purgatio euacuat biliosa in uenis. de const. ar. Isa. 42. E
 Purgationibus quique uti debet humidum temperamentum. 6°. de san. tu. 2^a. 96. G
 de Purgatione, et sanguis missio indicat morbi uis. 4°. me. me. 7^a. 28. D
 Purgatio per spiritus detentionem qualis. 3°. de diff. resp. 3^a. 74. B
 Purgatio per alium fiat capite utiatio. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 162. C
 Purgationes per alium quibus fiant. de artic. com. 2°. 7^a. 267. H
 in Purgationibus quæ præexigantur. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 post Purgationem uniuersalem facienda est particularis per os ex apophlegmatismis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 121. F
 Purgatio prius mollienda quam ad cutem te conferas. 14°. met. med. 7^a. 93. D
 Purgatio si fiat sine digestionem, quæ accidentia sequantur. commentario 2°. aphorismo 9°. Ex. 12. B
 Purgatio nunquam fieri debet nisi sit factum fluidum corpus. commentario 2°. aphorismo 9°. Ex. 12. B
 Purgationem præcedit uenæ sectio. 10°. de cōpo. med. sec. loc. 5^a. 207. A
 Purgatio tantum sanat quæ corrupta sunt, et non uenæ sectio. commentario 6°. aphorismo 47°. Ex. 52. B
 Purgatio, et uenæ sectio utraq; agēda. 10°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 207. A
 ante Purgationem uenæ secanda. de ren. affect. dign. et med. 7^a. 193. E
 ad Purgationem à missione sanguinis quantum tempus inter ponendum. de ren. affect. dign. et med. 7^a. 193. F
 ante Purgationem fomenta capiti. 4°. de locis affectis. 4^a. 22. E
 Purgatio cur non facienda ante uenæ sectionem in plenitudine. de ren. affect. dign. et med. 7^a. 193. E
 Purgationes alium subducentes sunt remedia lippitudinum. commentario 6°. aphorismo 17°. Ex. 47. H
 Purgatio totius corporis quas dissonas sanat. cō. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Purgatio affectum adimit non symptoma. 12°. meth. med. 7^a. 75. D
 Purgatione sanauit Galenus oculorum dolores. 3°. metho. med. 7^a. 17. D
 Purgatione sola qui morbi sint sanati. de purgand. med. fac. 5^a. 87. G
 Purgatione sola defluuii capillorum sanauit Galen. de purg. med. 5^a. 87. G
 Purgatione sola curata alopecia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 121. G
 quando Purgatione indiget morbus lateralis, et non phlebotomia. commentario 6°. aphorismo 5°. Ex. 46. G
 Purgatio medicamentum morbi lateralis. 9°. de decre. Hippoc. 1^a. 282. F
 Purgatio necessaria est ad icteri curam. de cura icteri. Sp. 110. G
 Purgatio ad icteri curam est magis necessaria quando bilis peccat. de cura icteri. Sp. 110. H
 Purgatio uentris rheumatismos stringit. de dynamidijs. Sp. 20. E
 Purgatio quando fienda calculosis. de ren. affect. dign. et med. 7^a. 194. F
 Purgatio nisi facta fuisset cuidam melancholiam patiebatur singulis annis. quos purg. oportet. quibus med. 5^a. 88. C
 Purgatione quomodo prohibuit Galenus cancerum in mamilla aduentantem. quos purg. oportet. quibus med. 5^a. 88. C
 Purgationibus unde proueniat uasorum imbecillitas, et mordicatio, et apertio uasorum. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 23. H
 in Purgationis initio ob ueratrum est periculum ne homo stranguletur. comment. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 in Purgationibus ualidis fiunt pulsus uermiculantes. 2°. de præf. 4^a. 113. A
 Purgationes superflue ostendunt medicamenta trahere proprium humorem. 2°. de aliment. fac. 1^a. 9. E
 in Purgatione cur sanguis sit semp ultimus qui exeat. 2°. de ele. 1^a. 9. G
 ex Purgationibus superfluis nullus mortuus ex uno solo humore purgato. 1°. de elem. 1^a. 4. D
 ex Purgationibus à defectus quo curadus. 1°. de ar. cur. ad Gl. 7^a. 99. F
 Purgatio diminuta quomodo sit adiuuanda. præfag. exper. Sp. 78. D
 Purgationis adstrictiones i tabidis sequit mors. c. 7°. aph. 74°. Ex. 60. H
 Purgationem quæ prohibeant. quos purg. oportet. quibus med. 5^a. 89. B
 Purgatione indigenti ptissana non danda. de ptiss. 2^a. 47. H
 Purgatio dum sit nihil dādū. de uic. ra. i m. ac. c. 2°. 113. E / c. 4°. 7^a. 143. H

Purgatio cum incipit nihil edendum. quos purg. oportet. quibus med. 5^a. 89. B
 Purgatio cum est facta minus dandum quam consuetum sit. de uictus ratione in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 118. E
 post Purgationem tantum balneo, et relaxantibus utitur Galenus in febre putrida. 11°. methodi medendi. 7^a. 73. D
 Purgatio. lege Medicatio, Euacuatio.
 PURGATORIA facultas duo significat. 5°. de simp. me. f. 5^a. 37. D
 Purgatoria pharmafaciunt speciem euacuationis manifeste differentem. com. 4°. aphor. 2°. Ex. 27. D
 Purgatoriu omne medicamentum attrahit aliquem humorem. 1°. de elem. 1^a. 9. E
 Purgatoria medicamenta quibus partibus danda. de cathar. Sp. 94. G
 Purgatoriu quo reddatur lac pro pueris. i 6^m. de mor. uul. c. 5°. 3^a. 193. G
 Purgatoria est humoris phlegmatici lacterida. de cathart. Sp. 95. B
 Purgatorias uires habet lapis magnes. de simp. med. Sp. 86. G
 Purgatorium ualentissimum est ueratrum. in 6^m. de morbis uulgaribus, comment. 5°. 3^a. 193. B / de simpl. med. Sp. 91. H
 Purgatorijs miscetur apium. de simpl. med. Sp. 80. D
 in Purgatorijs, et in antidotis mittitur careum. de simpl. med. Sp. 82. C
 Purgatorijs miscetur silphis radix. de simpl. med. Sp. 90. D
 Purgatoriu medicamentu quoniam dari potest, et debet. cō. 2°. aph. 8°. Ex. 12. A
 Purgatorium medicamentum ictericorum. de cura icteri. Sp. 110. H
 Purgatoriu alui medicamentu ano imittendū. de med. fac. par. 7^a. 167. E
 PURGATI sani qui incidant mala. quos purg. oportet. quibus m. 5^a. 88. B
 Purgati supra modum sunt sistendi. præf. exper. conf. Sp. 78. C
 Purgati non quiescunt priusquam sitiant. com. 4°. aph. 19°. Ex. 29. C
 Purgati nimium ex quocumque pharmaco cur couellunt. c. 5°. ap. 4°. Ex. 37. F
 Purgato supra modum singultus supuenies, malū. c. 7°. aph. 43°. Ex. 57. C
 Purgatis nimis qualis clyster conueniat. præfag. exper. confir. Sp. 78. D
 Purgatis oua, et alicam, et sorbitiones, et uinum dulce tuto exhibere expedit. præfag. exper. conf. Sp. 78. D
 Purgatis solum debent apponi cucurbitule. de Hirud. reuuls. cuc. 6^a. 2. E
 non Purgatum si aliquid steterit in continuis febribus, malum. commentario 7°. aphor. 65°. Ex. 60. E
 per PURGARI quid intelligat Hippocrates. cō. 5°. aph. 8°. Ex. 38. B
 Purgatur quo modo corpus. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. F
 per quæ Purgantur oculi. de cathart. Sp. 94. G
 per quæ Purgatur os. de cathart. Sp. 94. G
 Purgantur mammillæ per lac. de cathart. Sp. 94. G
 Purgatur thorax per tussim, et sputum. de cathart. Sp. 94. G
 Purgatur per alium Iecoris cauum. 13°. meth. med. 7^a. 83. H
 Purgatur per urinam iecoris gibba pars. 13°. meth. med. 7^a. 83. H
 Purgatur lien solum per alium. 13°. meth. med. 7^a. 84. G
 Purgatur per intestina lien, et iecoris pars caua. 13°. met. med. 7^a. 84. H
 Purgantur partes aliquæ per hepar. 5°. de loc. affect. 4^a. 35. D
 Purgatur sanguis per hepar. de spermate. Sp. 37. G
 Purgat totum corpus stranguria. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 111. F
 Purgantur ut plurimum per uterum mulieres laxarum carniū, et pituitosarum. 6°. de locis affectis. 4^a. 41. D
 Purgantur per os superiores partes laborantes. 13°. meth. med. 7^a. 84. G
 Purgantur quæ partes per ea, quæ per os sumuntur. 13°. meth. m. 7^a. 84. G
 Purgatur per clysteres inferiores partes laborantes. 13°. met. med. 7^a. 84. G
 Purgari debent succi uitiosi. 13°. meth. med. 7^a. 81. B
 Purgari in principio æstatis debet morbi flauæ bilis. quos purg. 5^a. 88. C
 Purgari in principio ueris debet morbi ab humoru crassiti, ut podagrici, arthritides, et melancholici. quos purg. oportet. quibus med. 5^a. 88. D
 Purgari hyeme malum eos, qui laborant leuitate intestinorum. commentario 4°. apho. 12°. Ex. 28. E
 Purgari quæ debeant per superiora, et quæ per inferiora. quos purg. 5^a. 88. E
 Purgari per superiora debet humor acris et tenuis, sed non hyeme. commentario 4°. aphor. 7°. Ex. 28. B / C
 Purgatur deorsum humor melancholicus. de cathart. Sp. 94. C
 Purgantur cur feces deorsum. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. F
 Purgantur cur spiritus per superiora. de uoc. instr. diff. 6^a. 106. F
 Purgare magis et minus faciunt humores tenues. et humores crassi, et succi familiaritas. 3°. de simp. med. facul. 5^a. 23. H
 Purgari si quis uoluerit corpa, oportet fluida facere. c. 7°. a. 66°. Ex. 60. E
 Purgamus in principio si opus sit. de tot. morb. temp. 3^a. 88. E
 Purgare debemus quando in dispositionibus oculorum dolentium humores alij præter sanguinem infestant. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. G
 Purgari qui debent, his ante dari non debet ptissana nec cremor. de uict. ratione in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 112. B
 Purgari non debet æger cum inedia. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H

Purgari debet eger per aluum in capitis affectibus. 13°. met. me. 7°. 83. A
 Purgaueris si minime aluum, quanto plures dederis sorbitiones, tãto magis nocebis. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. A
 Purgare si uis p uomitũ, siste aluũ, si iſi a humecta. c. 7°. a. 66°. Ex. 60. E
 Purgetur si inflãmata qd sequatur. de uic. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 137. E
 si Purgentur qualia oportet, confert, & leuiter ferunt, contraria uero grauitur. comment. 4°. aphor. 3°. Ex. 27. H
 quæ non Purgantur mulieribus scarificatio prodest, & quantum sanguinis educendum sit. de cucur. scarif. 6°. 4. A
 Purgant à propinquiore medicamenta pròptius. 4°. meth. med. 7°. 28. C
 Purgant quæ corpora Adstringentia. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. C
 Purgat Aeris squama. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
 Purgat, & adstringit corpora squamma eris. 3°. de simp. me. f. 5°. 20. C
 Purgat minus squamma aeris elota. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. C
 Purgat & adstringit corpora Acs uſtum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. C
 Purgat minus as uſtum clotum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. C
 Purgat Aloe & adstringit corpora. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. C
 Purgat minus Aloe elota. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. C
 Purgat Centaurea uentrem. de simp. med. Sp. 82. A
 Purgat choleram cum melicrato succus centaureæ, & soluit crassos, & uiscosos humores. de uirt. cent. Sp. 94. A
 Purgat uentrem Chamælea. de simp. med. Sp. 85. F
 Purgat Clematis phlegma, & deorsum deducit. de simp. med. Sp. 83. B
 Purgat totum uentrem Cnicum. de simp. med. Sp. 83. B
 Purgat uehementer Coccum cnidium. de simp. med. Sp. 82. C
 cur Purget caput Colocynthis. de cathart. Sp. 94. F
 Purgat colocynthis caput, & phlegma. de cathart. Sp. 95. A
 Purgat uentrem colocynthis de simp. med. Sp. 89. C
 Purgat caput Cyclaminos. de simp. med. Sp. 82. C
 Purgat Ficus arbor. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. F
 Purgat ut Elleborus sesamoides. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. D
 Purgauit totum corpus Hiera. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. E
 Purgat in caſo lac asinae. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 135. C
 Purgat maxime semen Lathiris. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. A
 Purgat uentrem uiscide lathyrus. de simp. med. Sp. 86. E
 Purgat Peplij semen. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. A
 Purgat peplos ut tithymallus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. A
 Purgat Pithyusa, & lac habet: unde tithymalli species putatur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. G
 Purgat caput Polium. de simp. med. Sp. 89. A
 Purgat uiscide uentrem scammonium. de simp. med. Sp. 90. D
 Purgat scammonia corpus superius & inferius, & caput, & phlegma cum cholera. de cathart. Sp. 95. A
 PURGAT uulnera erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 Purgat, & glutinat uulnera lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 PURPURA quales sint. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. B
 Purpure hnt carnẽ durã. 3°. de alim. facul. 32. B/ de bo. & uit. f. 2°. 35. E
 Purpure sunt admodum crassi succi. de bon. & uitio succ. 2°. 35. E
 Purpure sũt crassi succi sed nõ glutinosi, et tenacis. de bo. et ui. f. 2°. 35. F
 Purpure conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Purpurarum opercula qualia. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. B
 Purpurarum testa qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. G
 Purpurarũ testa uſta p ulceribus exiccãdis. 4°. de cõp. me. p. g. 5°. 236. F
 Purpure concremate quales. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. E
 Purpure uſta. 3°. de compo. med. sec. loc. 5°. 146. G
 Purpuris fit album Emplastrum. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. C
 Purpure laconicæ tomenta. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 152. E
 Purpura infecta lana utitur. 3°. de compo. med. sec. loc. 5°. 143. E
 Purpure lana. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. F
 Purpure marinæ meminit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. H
 ex Purpura marina paniculus. 8°. meth. med. 7°. 53. C
 ex Purpura Tyria paniculus. 8°. meth. med. 7°. 53. C
 Purpura Tyria adstringit. 7°. methodi medendi. 7°. 46. H
 Purpura modicam adstringendi uim habet. 8°. meth. med. 7°. 53. C
 Purpura tyria. 9°. de compo. med. per genera. 5°. 259. G
 Purpura excipit unguentum. 7°. meth. med. 7°. 46. H
 Purpure fit mentio. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 211. F
 PURPURA lanam accipiebant forte ob chermes. de præcogn. ad Posth. 4°. 219. A
 Purpureo panno utitur. de dynamidijs, Sp. 27. H
 Purpurea est hepatis caro. de anatom. uiu. 44. D/ Sp. 55. H
 Purpurea uena cuius sit ramus. de anatomia uiuorum. Sp. 54. E

Purpurea uena siue nigra una est ex quinque uenis, quæ in brachio fecantur. de anatom. uiu. Sp. 54. G
 Purpurea appellata uasa fictilia Alexandrotica. 1°. de composit. medicamentorum secundum locos. 5°. 128. B
 PURPURISVM quid. de simpl. medic. Sp. 88. G
 Purpurissum uires habet aliquantum stypticæ. de simp. med. Sp. 88. G
 PURULENTI qui sint. in progn. com. 2°. 4°. 204. D
 Purulenti quibus inditijs cognoscatur. in prognost. com. 2°. 4°. 204. D
 in Purulentis cur pustula erumpant. in progn. com. 2°. 4°. 204. F
 Purulenti cur non expuant. in prognost. com. 2°. 4°. 204. E
 in Purulentis cur rubeant genæ. in prognost. com. 2°. 4°. 204. E
 in Purulentis cur ungues curuantur. in prognost. com. 2°. 4°. 204. E
 Purulentorum pedes cur tumidi. in prognost. com. 2°. 4°. 204. E
 Purulenti qui ex angina. in prognost. com. 3°. 4°. 209. D
 Purulenti ex pulmonia fm ætates iudicatio. in progn. cõ. 2°. 4°. 205. G
 Purulenti qui supersunt. in prognost. com. 2°. 4°. 204. G
 Purulenti qui moriuntur. in progn. com. 2°. 4°. 204. G
 Purulentis quæ conueniant. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 152. F
 Purulenta reficcat alumen scissile, & fortiter adstringit. 3°. de composit. medicament. secundum locos. 5°. 143. A
 Purulentis accomodus est con fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. A
 Purulentos adiuuat pix humida. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. E
 ad Purulenta sputa. de med. fac. par. 7°. 165. G
 PURI qui intelligendi. 2°. de diff. puls. 4°. 54. D
 Pura debet esse aqua, & non laxa secundum colorem, neq; malam habere hypostasim. de bonit. aquæ. Sp. 75. H
 Puriores aquæ sunt in summitatibus. de bon. aquæ. Sp. 75. E
 non Pura corpora non sunt nutrienda. com. 1°. aph. 10°. Ex. 4. H
 Purum ualde corpus habentes non sunt purgandi. de dynam. Sp. 20. F
 Purum sanguinem, mundum, & clarum non generat cibi non temperati. de diff. cont. Sp. 74. A
 non Puri admodũ panes ad secessiones faciunt. de cura icteri. Sp. 111. C
 PVS dicitur crudus humor ubi admiserit coctionem. de natura humana, commentario 2°. 7°. 180. C
 Pus quomodo differat à crudis humoribus. de nat. hum. cõ. 2°. 7°. 180. D
 Pus quomodo distinguatur i urinis à crudo succo. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 Pus dicitur ab Erasistrato subſidẽtia in urinis. de na. hu. cõ. 2°. 7°. 180. C
 Pus quandoq; accipitur pro hypostasi alba. de urin. 4°. 125. C
 Pus quid sit, & quomodo cineri in adustione respondens. 3°. de præſagitione ex pulsibus. 4°. 119. A
 Pus est toto genere præter naturam. de diff. morb. 3°. 4. F
 Pus aliquid habet præter naturam. in progn. com. 1°. 4°. 197. C
 in Pus conuersio est ex naturalibus operibus. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. A
 Pus alteratio media facit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. C
 Pus quo modo fiat. 4°. meth. med. 7°. 27. C/ com. 2°. aph. 47°. Ex. 18. H
 Pus quõ fiat natura uincẽte. 1°. de diff. feb. 33. B/ de tum. pter nat. 3°. 83. E
 Pus ex sanguine ortum habet. com. 2°. aph. 47°. Ex. 18. H
 Pus cum fit, cur dolores excitentur. com. 2°. aph. 47°. Ex. 18. H
 in Pus generatione cur febres fiant. com. 2°. aph. 47°. Ex. 18. H
 Pus quomodo expellitur. de tum. præter naturam. 3°. 83. E
 Puris generatio in inflãmatione est terminus uigoris. de tot. m. 3°. 89. H
 Pus quando est in phlegmone quid agendum. 13°. metho. med. 7°. 81. D
 Pus quandoque fit ex abscessu disrupto bene expurgans partes. commentario 4°. aphorif. 47°. Ex. 33. A
 Pus in phlegmone quomodo coctum dicatur. de uict. rat. in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 122. H
 Pus quando emittimus in abscessu distento, & dolore pulsante, non est curatio symptomatis. 12°. meth. med. 7°. 74. G
 Pus in oculis quo modo digerendum. 14°. meth. med. 7°. 93. G
 Pus quomodo ab oculo euacuatur. 14°. meth. med. 7°. 93. G
 Pus exiens per nares, aut os, aut aures dolenti caput morbus soluitur. cõmentario 6°. aphorismo 17°. Ex. 47. C
 Pus quibus in pectus influit suppurantur. de nat. hum. com. 2°. 7°. 184. G
 Puris multitudinis in thorace inditium. 4°. de loc. affect. 4°. 27. G
 Puris ex Thorace expuitioni quæ contraria. 5°. de simp. med. fa. 5°. 35. D
 ad Pus educendum è thorace quæ sint mediocria. 13°. meth. me. 7°. 84. H
 ad Pus educendum è thorace quæ ualentiora. 13°. meth. med. 7°. 84. H
 ad Pus educẽdũ è thorace medicamẽtũ ualde icidẽs. 13°. met. me. 7°. 85. A
 Pus è thorace ualde educit oxymeli ex marubio. 13°. metho. med. 7°. 85. A
 Pus thoracis ac pulmonis expurgat symphytum petræum. 8°. de simplicium medicament. facult. 5°. 61. F
 Pus quõ facile inter latera, & pulmonẽ demittat. 5°. de loc. aff. 4°. 30. A
 Pus effunditur

Pus effunditur inter thoracem, & pulmonem, in morbo laterali. commentario 5°. aphorismo 5°. Ex. 38. B
ad Pus transmutatio fit in morbo laterali nisi in quatuordecim diebus sanentur. com. 5°. apho. 8°. Ex. 38. B
Pus habentes inter pectus, & thoracem, suppurati dicuntur. commēt. 6°. apho. 27°. 48. G/ com. 7°. aphor. 45°. Ex. 57. F
si Pus purum, & album ijs fluxerit quicunq; suppurati, aut uruntur, uel secantur euadunt, si uero subcruentum, & fœculentum, & foetidum, percunt. com. 7°. aph. 44°. Ex. 57. F
si Pus aut aqua uniuersi effluxerit ijs qui suppurati, aut aqua inter cutē patietes uruntur aut secantur, oēs moriuntur. cō. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
Pus totū cum exit abscessum fit ai defectus. 1°. de art. cur. ad Gl. 7°. 98. G
Pus quō in pulmonem recipiatur qñ est in thorace. 5°. de lo. af. 4°. 31. B
Pus e pulmone educunt amari saporē. 4°. de simpl. med. fac. 5°. 29. G
Pus quomodo eat à costis ad os. 5°. de loc. aff. 4°. 30. G
Puris purgatio supra in sanguinis uomitu. com. 7°. apho. 74°. Ex. 60. H
Puris sputum à sanguinis sputo. com. 7°. apho. 15°. Ex. 55. A
Puris sputum in sputo sanguinis, cum sputum retinetur, moriuntur. com-mentario 7°. aph. 74°. Ex. 60. H
Pus expuentes extra febrē spontaneis ægitudinibus affliguntur. de natura humana, com. 2°. 7°. 184. G
Pus expuentes extra febrē quō uiuere debent, de na. hu. cō. 2°. 7°. 184. G
qui Puris plurimum habent quod nō potest per spuitiones excerni ustione indigent. com. 6°. aphorif. 27°. Ex. 48. G
Pus in suppurationibus hepatis quale est his, qui moriuntur, & qui sanantur. com. 7°. aphor. 45°. Ex. 57. F
Pus ueluti amurca in suppuratione hepatis adusta, letale. commentario 7°. aphorismo 45°. Ex. 57. F
ad Puris & sanguinis reiectiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. D
Pus mistum sanguini quō secernatur tacuit Erasist. 5°. de lo. af. 4°. 30. G
Puris mictio unde fit, & per quæ loca. com. 7°. apho. 15°. Ex. 55. A
Pus in urina quid significet. 6°. de locis affectis. 4°. 37. E
Pus uel sanguinē si quis mingat qd signet. de urin. sign. ex Hip. Sp. 78. H
Pus si quis mingat, est signum malæ affectionis instrumentorum deseruientium urinae. com. 4°. aphor. 81°. Ex. 36. A/H
Pus e renibus purgatur per uescicam. com. 5°. aphor. 58°. Ex. 43. B
Pus à qua parte cognoscatur fluere quando per renes purgatur. 6°. de locis affectis. 4°. 39. A
Pus pulmonis cur sepe non it per urinam. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
Pus exiguum cum sanguine excretum cur. 3°. de symp. caus. 3°. 28. B
Pus cum urina excernitur quandoq; iecore aut renibus languentibus & subsidendo fallit minus acutum artificem. de urinae sign. Sp. 79. C
Pus quō, & cur exit cum urina, & sine urina. cō. 4°. aph. 75°. Ex. 36. A
Puris cum urina miscella consideratio. 6°. de loc. affec. 4°. 39. B
Pus quibus in urina citra dolorem subidet, spontaneis ægitudinibus affliguntur. de natu. hum. com. 2°. 7°. 184. G
Puris est particeps grauitur olens urina. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
ex Pure urinae suppressio. 6°. de loc. affect. 4°. 38. H
Pus quomodo cognoscatur obstruxisse meatū urinae. 1°. de loc. aff. 4°. 3. B
Puris deiectiones faciunt intestina suppurata. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
in Pus raro uertitur oedema sub umbilico. in progno. com. 1°. 4°. 196. F
Pus ex utero & uescica sponte exit. 5°. meth. med. 7°. 33. A
Pus quomodo cognoscatur fluere à superioribus excrementis, & quomodo ab inferioribus. 6°. de loc. affec. 4°. 39. B
Puris crassitudo est causa cur non cognoscatur suppuratio aliqua in corpore. com. 6°. aphor. 41°. Ex. 51. A
pro Pure uel sanguine expellendo quinquefolia. de dynam. Sp. 35. F
Pus ut exire possit emplastra. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. D
Pus acre corrodit. in prognost. com. 2°. 4°. 204. G
Puris acritudo ora quorundā uasorū adapit. cō. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
Pus extrahens pyulcon græce dicitur. 5°. meth. med. 7°. 32. G
Pus trahentia medicamenta. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. G
Pus educens pastillus. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 251. H
Pus educens medicamentum. 5°. de compo. med. per genera. 5°. 253. B
Pus educens celerrime medicamentū. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246. E
Pus euacuans sine ruptura. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 261. F
Pus quibus iam est in uaporem digerens. 6°. de cōp. med. per g. 5°. 259. G
Pus an spirando, uel quiescendo attrahatur. 5°. de loc. affect. 4°. 31. B
Pus quando expirat, & quando exit. de tum. præter naturam. 3°. 83. E
Pus in intermedijs musculorum per halitum digerit pyrites lapis. 9°. de simplic. medic. fac ult. 5°. 67. F
ad Pus discutiendum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 261. D

Pus putrescit in processu temporis. com. 5°. aph. 15°. Ex. 38. G
Puris gñatio sequitur ad corruptionem ossis. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
Pus in ulcere est magnum securitatis signum. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
Pus optimum quale. 1°. de diff. feb. 3°. 33. C/ in prog. com. 1°. 4°. 197. A
Pus minime foetidum esse debet. in prog. com. 1°. 4°. 197. B
Pus cur candidum. in prog. com. 1°. 4°. 197. D
in Pure color & odor unde. in prog. com. 1°. 4°. 197. C
Puris color debet esse semini similis. in prog. com. 1°. 4°. 197. D
Puris color cineris est. de fract. com. 2°. 7°. 236. D
Puris imperfecti diuersitas. 1°. de diff. feb. 3°. 33. C
ad Pus medicamenta extrinsecus intro. 1sa. 58. A
Pus mouens medicamentum dicitur esse emplasticum. 5°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 33. G
à Pus mouētibus quo mō differant emollientia. 5°. de simp. me. fa. 5°. 33. F
Pus mouens medicamentum quale esse debet. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. D
Pus mouentium natura qualis in genere. 5°. de simp. med. facult. 5°. 34. C
*in Pus quod uerti debet ocysime concoquunt medicamenta simillima bo-
minus temperaturæ. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. G*
Pus mouens medicamentum singulatim hominis cuiusq; proprium est. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. D
*Pus mouens medicamentum in calido homine quale esse debet. 5°. de simplici-
cium medicamentorum facultatibus. 5°. 33. D*
Pus mouetur ex ijs, quæ sunt crassæ substantiæ. 11°. metho. med. 7°. 72. H
Pus mouentia sunt calida & humida. 5°. de simp. med. fac. 32. D/ 5°. 34. B
*Pus mouentia medicamenta humorem per halitum digerunt. 5°. de simplici-
cium medicamentorum facultatibus. 5°. 33. C*
Pus mouentia medicamenta. 4°. meth. med. 7°. 27. D
Pus quomodo breui tempore moueatur. de remed. par. fac. 7°. 155. F
Pus maturans. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 259. E
Pus mouent adeps uitulinus, & suillus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
*ad Puris generationem aptissima est aqua temperata, aqua et oleum tem-
perata. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A*
Pus mouetur cera liquefacta ex oleis calidis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. C
Pus quando adest hordeacea farina. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. H
Pus faciunt farina tritici & panis tritici. 5°. de simp. med. fa. 5°. 34. A
*ad Pus ducendum cataplasma, ex farina, oleo, & aqua. 2°. de arte curat.
ad Glaucem. 7°. 102. A*
*Pus mouet, concoquit, & carnem gignit Manna thuris. 2°. de composit.
medic. per genera. 5°. 221. E*
Pus mouet calidis oleis, si sit frigidus abscessus. 5°. de simp. me. f. 5°. 34. C
Pus mouens cū pluri, & minori olei quid faciat. 5°. de sim. me. f. 5°. 34. B
in Pus mouentibus medicametis pix ualeat. 4°. de cōp. me. p g. 5°. 240. F
Pus quomodo moueat pix. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. C
Pus mouet thus. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 239. G
Puris quantitas quanta uisa à Galeno. 5°. de loc. aff. 4°. 30. H
PVSILLANIMITAS accidit p melancholiā. de anat. ui. Sp. 45. F
PVSILLANIMI ac timido cor deesse dicunt. 3°. de loc. af. 4°. 16. E
PVSILLA etiam non spernenda. in 6°. de mor. uulg. cō. 2°. 3°. 165. B
*PVSIONES, & qui habent humidum & calidum corpus, conco-
quunt, apponunt, agglutinant, & nutriunt præ alijs optime. 3°. de
sympt. caus. 3°. 29. A*
PVSTVLARVM ortus. 14°. meth. med. 7°. 90. A
Pustula fiunt à calido, humores humiles à frigido. c. 6°. aph. 9°. Ex. 47. C
*Pustulas instar scabiei, ac lepræ in corpore contraxerunt qui prauos ci-
bos comederunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G*
Pustula cur erumpant in purulentis. in prog. com. 2°. 4°. 204. E
Pustularum aliqua sublimis, aliqua humiles. com. 6°. apho. 9°. Ex. 47. C
Pustulas turgere quō cognoscatur. in 6°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 165. G
Pustula acuta ex quo succo fiat. in 6°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 165. G
Pustula lata ex quo succo. in 6°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 165. G
Pustula lata cūr Simoni sint factæ. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 165. F
Pustula lata non multum pruriunt. in 6°. de morb. uul. cō. 2°. 3°. 165. F/
comment. 6°. aph. 9°. Ex. 47. C
Pustule ulcerosæ cur fiant uere. com. 3°. apho. 20°. Ex. 24. A
ad Pustulas ulcerosas. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. F
*ad Pustulas ulcerosas in toto corpore habentis casus. de purgantium me-
dicamentorum facult. 5°. 87. F*
Pustula biliose p totū corpus notant cholera. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
Pustula nigra fiunt ex atra bile, ideo atram bilem significant. com. 4°. aphorismo 2°. Ex. 27. F
*Pustula nigra in pestilentia tempore Galeni, & ueluti squamma decide-
bat. de atra bile. 1°. 35. B*
Pustula in

- Pustula in pestilentia per totum corpus nigra, & sanabantur. 5°. metho-
 di medendi. 7°. 35. B
 Pustula nigra. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 124. G
 Pustulas liuidas habentes in superficie optime purgat colocynthis. de dy-
 namidijs. Sp. 21. D
 Pustulae milliariae sensibilibiter exasperantur & cur. in 6°. de morbis uul-
 garibus, comment. 2°. 3°. 160. H
 Pustulae crebrae an male habuerint lassitudine laborantem percunctan-
 dum est. 4°. de san. tuen. 2°. 83. C
 Pustulae quae terebinthus dicuntur, quare ita dicantur. in 6°. de morbis
 uulgaribus, comment. 3°. 3°. 178. E
 Pustulae, profunditas somni, pigrities mentis significant pituitam. com-
 ment. 4°. aphor. 2°. Ex. 27. F
 cum Pustulis febres quae. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 159. D
 in Pustulis cancris cur adfit febris. 14°. meth. med. 7°. 90. A
 in Pustula crusta color. 14°. meth. med. 7°. 90. A
 ex Pustula & pruritu factum ulcus. 4°. meth. med. 7°. 25. F
 Pustulae ad cutem enatae, deinde intro regredientes. in 1°. prorrh. com-
 mentario 1°. 4°. 161. F
 Pustulas quae prohibent. de ocul. 7°. 189. C
 Pustulas quomodo curetur Galenus. de fract. com. 3°. 7°. 247. E
 contra Pustulas crassas quae faciant. de ocul. 7°. 189. C
 in Pustulis uena incidenda primo. 14°. meth. med. 7°. 90. B
 Pustulas iuuat lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
 ad Pustulas unguentum. de dynam. Sp. 30. E
 PUSTULA in oculo quid. fin. med. Isa. 48. D
 PUSTULA ulceratio oculorum. fin. med. Isa. 48. D
 Pustulae oculorum quibus indigeant medicamentis. 4°. de compositione
 medicamentorum secundum locos. 5°. 151. B
 contra Pustulas oculorum quae ualeant. de ocul. 7°. 189. C
 ad Pustulas in cornea nascentes. de ocul. 7°. 190. H
 ad Pustulas oculorum accommoda est ebenus mista remedijs ocularibus.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
 ad Pustularum oculorum eruptiones. 4°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 154. E
 ad Pustulas oculorum. 4°. de compositione medicamentorum secundum
 locos. 154. F/H/5°. 155. A/B/C/D/E/H/ de ocul. 7°. 191. D/E
 Pustulis oris confert sectio uenarum labiorum. de anat. ui. Sp. 55. B
 ad Pustulas quas habet infans in manibus, & pedibus ultra modum. de
 dynamidijs. Sp. 30. E
 ad Pustulas oris. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 260. B
 Pustula in pulmone ex bile in stomacho. de sperm. Sp. 36. H
 Pustulas in combustis fieri prohibet terra cimolia. de simpl. med. Sp. 85. B
 PVTAMINA nucum & conorum terrena sunt. 9°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 64. H
 Putaminis nucis succo cur fullones utuntur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. B
 PUTEOLI dicearchia est. 1°. de comp. med. per gene. 5°. 214. C
 Putcoli habentur, erugo, cerussa, aes ustum, & aeris squamma. 1°. de an-
 tidotis. 5°. 100. D
 Puteolis cerussa alba fiebat. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 214. C
 PUTEORVM aqua hyeme tepida uidetur. 3°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 19. D
 Puteorum aquae quare hyeme calidae. 3°. de simpl. med. fac. 5°. 18. C
 in Puteo aqua dupl. refrigeratur. in 6°. de morb. uul. cō. 4°. 3°. 185. D
 Putei in Pytho abundant aqua in estate, & non in hyeme. de bonitate
 aquae. Sp. 75. H
 ex Puteis profundis uidentur stellae interdiu, modo nō sit merides. 10°. de usu partium. 1°. 179. A
 in PVTIOLIO, & Apollonio Colica ut Publius. 9°. de compositio-
 ne medicamentorum secundum locos. 5°. 202. D
 PUTO uerbum cur ab Hippocrate ponatur. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, comment. 3°. 3°. 171. F
 PUTREDINOSAS facultates corrigit cinnamomum. 8°. de cōpo-
 sitione medicamentorum secundum locos. 5°. 194. E
 PUTREDO affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
 Putredinis duplex genus. 1°. de diff. feb. 3°. 33. B
 Putredo non fit à frigido, & sicco. 1°. de temp. 1°. 12. B
 Putredines non fiunt flante Borea. 1°. de temp. 1°. 12. B
 Putredines fiunt flante austro. 1°. de temp. 1°. 12. B
 Putredines inducunt austrinae tempestates diuturnae. in 1°. de morb. uulg.
 commentario 1°. 3°. 105. D
 Putredinis materia quae sit. 11°. meth. med. 7°. 70. A
 Putredo ex materia humida fit. in 3°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 141. A

- Putredines fiunt magis temporibus humidis. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
 Putredines fiunt in temporibus pluuiosis. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. B
 Putredini maxime dediti sunt calidi, & humidi. 8°. meth. med. 7°. 54. B
 ad Putredinem facit locus. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 103. F
 Putredo sola non est ad generandum sufficiens, sed indigemus magno ca-
 lore. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. F
 Putredinis causa efficiens est calor extraneus. in 3°. de morb. uulgaribus,
 commentario 3°. 3°. 141. A
 Putredo ab aliena caliditate oritur. 2°. de different. feb. 40. A/5°. 41. C/
 commentario 3°. 3°. 142. D
 ex Putredine accenditur calor. de caus. mor. 3°. 6. D
 Putredo humorum igneum calorem accendit. cō. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 ex Putredine quomodo fiat caliditas. de caus. morb. 3°. 6. D
 in Putredine calor qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 41. D/de cur. rat. per san-
 guinis missionem. 6°. 16. H
 Putredinis caliditas potest esse uehementissima, tamen naturalis erit, uel
 nulla, uel pauca. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. C
 Putredo in qua fit parte, pars calidior est. de cur. rat. p san. miss. 6°. 16. H
 Putredo humorum in uasis qualis. 1°. de diff. feb. 3°. 33. B
 ob Putredine cibi crassi, & glutinosi causae febris. 1°. de diff. fe. 3°. 32. A
 ex Putredine febris unde. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 ob Putredinem fit febris & quo. praesag. exper. conf. Sp. 77. D/E
 ex Putredine fumi tendunt ad cor. 1°. de diff. feb. 32. D/2°. 3°. 41. C
 Putredinis humorum comes acuta febris. in 3°. de morbis uulgaribus, cō-
 mentario 1°. 3°. 127. D
 à Putredine per totum corpus synochus. 11°. meth. med. 7°. 69. G
 Putredinis causam habet febris quae continuat. 10°. meth. med. 7°. 61. B
 Putredinem causam effectricem, & febrem inter se conferre difficile est.
 11°. methodi medendi. 7°. 70. A
 ex Putredine febris quomodo differat ab his, quae sunt ex inguinum tu-
 moribus. 1°. de diff. feb. 3°. 32. G
 per Putredinis excellentiam differt pestilentis febris calor ab aliarum
 calore. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 159. F
 Putredinis principium in pestilentia unde. 1°. de diff. feb. 3°. 32. B
 sine Putredine febris ex siccitate sanatur frigidis, & humidis. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 64. D
 in Putredinem facile uertitur plenitudo quod ad uires. de curan. rat. per
 sang. miss. 6°. 17. A
 Putredo humorum est causa antecedens. 11°. meth. med. 7°. 70. C
 Putredo causa, & effectus simul. 11°. meth. med. 7°. 71. C
 Putredo maligna humorum facit morbos piculosos. c. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
 Putredo humorum uidetur corrumpere propinqua capitis terribiliter.
 in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 142. E
 Putredo ab erysipellate. com. 7°. aph. 20°. Ex. 55. D
 in Putredinem uel in gangrenam terminatur inflammatio. de totius mor-
 bi temporibus. 3°. 89. H
 Putredo circa ulcera quando significetur in difficultatibus intestinorum.
 comment. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 Putredo potest esse absque ulcere. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Putredo uiridis χλωρα. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 180. A
 Putredo an sit in succis cognoscitur ex pulsu, urina, & calore. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 63. D
 Putredinis inditium est graueolentia. in progn. com. 1°. 4°. 197. B
 à Putredine indicatio quae, & unde sumatur. 11°. meth. med. 7°. 69. D
 à Putredine indicationes duae. 11°. meth. med. 7°. 70. D
 Putredo antequam incipiat uena incidenda. 9°. meth. med. 7°. 56. G
 Putredo non curatur per sanguinis missionem. 11°. meth. med. 7°. 71. G
 Putredini quid contrarietur. 11°. meth. med. 7°. 71. E
 ad Putredines conueniunt medicamenta, quae cum eo quod refrigerant
 una adstringunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
 Putredines sanat aristolochia rotunda. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
 ad Putredines ualet aspalathos. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Putredines purgat diapenidion minus. de dynam. Sp. 26. D
 ad Putredines ualet lycium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
 Putredines curat succus mororum. de simp. med. Sp. 87. G
 Putredines curat raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 Putredinibus conuenit sabina, ut cupressus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. B
 Putredo in quibus suspecta est, in his ualet salis usus. 11°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 83. D
 ad Putredines accommodat salsugo piscium salsorum. 11°. de sim. m. f. 5°. 83. H
 Putredinem purgans. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 246. E
 Putredo in oculo totum oculum exercet. intro. Isa. 58. D

ad Putredines

ad Putredines narium confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
 Putredo cur cito fiat in ore. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. G
 Putredinibus oris confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. D
 ad Putredinis oris. 6°. de comp. med. sec. loc. 171. D/ 5°. 172. D
 ad Putredines partium quarundam. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. H
 Putredines ani mitigat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. E
 ad Putredines. 6°. de cōp. med. sec. loc. 172. D/ 5°. de comp. med. per ge-
 nera. 246. E/ 254. D/ 6°. 255. C/ 256. D/ 257. A/ 5°. 259. B
 ad Putredinem factum medicamentum extemplo in neruo uulnerato. 6°.
 methodi medendi. 7°. 37. F
 PUTREFACIENDI uim habent aliqua medicamina. de causis
 morborum. 3°. 9. D
 ad Putrefaciendum extra os, et sedem aptū est aconitum pardalianches.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. A
 PUTREFACIENTIA sunt calida potestate. 3°. de temp. 1°. 23. F
 Putrefacientes sunt acres saporis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. G
 PUTREFACIT causa præter naturam. in progn. cō. 1°. 4°. 197. C
 Putrefacit humores auster, & qñ. in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 114. A
 non Putrefacit calor absq; humiditate. 3°. de cōp. med. p gen. 5°. 228. D
 Putrefaciunt citra dolorem carnem mollem calida in quarto ordine, quæ
 sunt tenuium partium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
 Putrefaciunt mollia dolorē leuantia. 3°. de cōp. med. per gene. 5°. 231. G
 Putrefacit carnē mollem cedrea sine dolore. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. D
 Putrefacere non debet medicamentum applicandum ulceri in cancro.
 comment. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
 Putrefacit farina triticea cum oleo. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 Putrefacit uestes immobilitas. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 141. A
 PUTREFACTIO ex quibus fiat. 4°. metho. med. 7°. 27. D
 Putrefactio alteratio præter naturam. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. C
 Putrefactio tarde fit in frigidis, breui autem fit in calidis hepatis tempe-
 raturis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. A
 Putrefactionē nō fieri ab aliquo humido, collige. c. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
 Putrefactio sequitur obstructionē. 8°. de cōp. med. sec. lo. 193. H/ 5°. 194. G
 Putrefactio cur fiat in inflammatione. 2°. de crisi. 4°. 138. B
 Putrefactio facit impedimentum in motibus. 1°. de mot. musc. 1°. 308. G
 à Putrefactione leuat farina erui cum lixiuio. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 à Putrefactione leuat farina hordeacea cū lixiuio. 6°. meth. me. 7°. 37. F
 ex Putrefactione partium diminutio. de cau. mor. 3°. 9. D
 in Putrefactione sectionis ordo. 5°. de anat. adm. 1°. 87. B
 Putrefactiones corrigit Aspalathus, & crocus. 8°. de compositione medi-
 camentorum secundum locos. 5°. 194. F
 ad Putrefactiones oris, & reliqui corporis. 5°. de compositione medica.
 secundum locos. 165. H/ 6°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 172. D
 contra Putrefactionem ualens medicamentū. de med. exper. Sp. 104. H
 PUTREFACTIVA potentia est una ex potentijs medicinarum
 oculi. de ocul. 7°. 189. A
 Putrefactiua qualia. de ocul. 7°. 188. F
 Putrefactiua ualent scabici uetustæ asperitati, ungulæ uetustæ, & pruri-
 gini. de ocul. 7°. 189. C
 Putrefactiua curatio quomodo incedat. contra Iulianum. Ex. 68. G
 in PUTREFACTO sanguine an febres contingant. 2°. de diffe-
 rentijs febrium. 3°. 40. A
 PUTREFIUNT promptissime calida et humida in locis calidis, nisi
 diffentur ac refrigerentur. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 Putrefit dupliciter sanguis. 2°. de diff. feb. 3°. 41. D
 ad PUTRESCENDVM paratos humores si habeamus ægri tem-
 pore pestilenti non sunt nobis uisendi, ne & nos inficiamur, collige.
 1°. de differentijs febrium. 3°. 32. B
 Putrescentia nō pñt dici cōcoqui. de uict. rat. in mor. acu. c. 5°. 7°. 122. H
 Putrescentia quæ sint. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. D
 Putrescentia qualia esse debent. 9°. meth. med. 7°. 56. D
 Putrescentia oia caliditatem acquirunt. 4°. de simp. med. facul. 5°. 24. H
 Putrescentia unde id patiantur. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. C
 Putrescens sanguis transit in alteram naturam, in bilem flauam, uel atrā.
 2°. de diff. feb. 3°. 42. F
 à Putrescentibus sol euitandus. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 202. A
 Putrescentium curatio. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 255. G
 Putrescentia curari debent siccantibus, & refrigerantibus. 3°. de compo.
 medic. per genera. 5°. 228. D
 Putrescens pars cataplasmate ex lixiuio stillatitia, & farina hordei fo-
 menta in cōtusionibus neruorum. 3°. de cōpo. med. per gen. 5°. 229. A
 ad Putrescentes musculos, & carthilagine in alto corpore. 5°. de com-

posit. medic. per genera. 5°. 250. G
 ad Putrescentia utilia. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. H
 ad Putrescentia. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 152. D
 PUTRESCIBILE semper ad continua habet dispartitam calidi-
 tatem. 1°. de diff. feb. 3°. 32. H
 PUTRESCERE est corrumpere. 2°. de diff. feb. 3°. 40. A
 Putrescunt quæ. in prog. cō. 1°. 4°. 197. C/ 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. I
 Putrescunt res quot modis. de inæqu. intemp. 3°. 44. D
 Putrescunt quæ facile. de tum. præter naturam. 3°. 83. C
 Putrescunt quæ corpora. 11°. meth. med. 7°. 68. G
 Putrescunt omnia medicamenta putredine necantia non statim in uentre
 sed temporis spatio, at contrario modo se habent refrigerantia, tem-
 poris enim spatio debilitantur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. B
 Putrescunt promptissime calida, & humida nisi diffentur ac refrigeran-
 tur. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 Putrescunt omnia magis cum fuerit humidior locus, et calidior. 3°. de sim-
 plic. med. fac. 5°. 22. B
 Putrescunt facile calida humida in locis calidis. de curan. rat. per sangui-
 nis missionem. 6°. 16. G
 cum Putrescunt calida, fiunt calidiora. de cur. rat. p sang. mis. 6°. 16. H
 Putrescunt res & à quibus. de cau. mor. 3°. 9. C
 ne Putrescant uestes cum tempus est humidum & calidum quatiuntur. in
 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 141. A
 Putrescit cibus nō supatus à naturali calore. de cu. ra. p san. mis. 6°. 16. H
 Putrescit necessario, scilicet peritonæum omentum si excidat. commen-
 tario 6°. aphor. 58°. Ex. 53. F
 Putrescunt leuissime pubes, et pudenda. in 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 42. F/
 5°. methodi medendi. 7°. 31. D
 Putrescant qñ distillantes humores. in 1°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 105. F
 Putrescit humor non bene diffusus. 1°. de diff. feb. 3°. 32. A
 Putrescunt humores quandoque in toto corpore, quandoq; in solis uasis.
 comment. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B
 Putrescit necessario quandoq; sanguis. 2°. de diff. feb. 3°. 40. A
 cur Putrescant materiæ in inflammationibus. 2°. de dif. feb. 3°. 41. C
 Putrescunt ossa & quomodo. de fract. com. 3°. 7°. 246. H
 Putrescere quæ non possunt. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. D
 Putrescit nihil penitus siccum. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 141. A
 Putrescunt tardius frigida. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 141. A
 Putrescere corpus facientibus medicaminibus aduersatur scordium. 1°. de
 antidotis. 5°. 105. F
 cur Putrescat aqua pluuialis citissime omnium. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 PUTRIDORVM ciborū odores uarij et cur. 3°. de sym. ca. 3°. 25. D
 Putridas superfluitates generant siccæ ficus. de disso. cont. Sp. 74. B
 PUTRIDARVM febrium differentia. 11°. meth. med. 7°. 69. D
 Putridarum febrium sex differentia. 2°. de dif. feb. 3°. 39. F
 in Putridarū genere sunt febres ob inflātionē. 10°. met. me. 7°. 64. C
 Putridarum febrium tot differentia, quot formæ in urinis apparent. 1°.
 de dif. feb. 3°. 33. C
 Putridæ sunt lypiriæ, & hepaliæ. 1°. de dif. feb. 3°. 34. A
 Putrida febris ardens. 1°. de dif. feb. 3°. 34. A
 à Putridis ephemeræ differentia quæ. 1°. de dif. feb. 3°. 33. D
 in Putridam potest transire diaria. 9°. meth. med. 7°. 55. G
 in Putridā trāsit diaria ex obstructione si sequatur. 9°. met. me. 7°. 58. B
 in Putridam cur transeat diaria. 10°. meth. med. 7°. 61. E
 in Putridam febris ephemeræ conuersa signa. 1°. de dif. feb. 3°. 33. F
 Putridarum febrium inditia. 1°. de dif. feb. 3°. 33. F
 Putridarum febrium caliditas qualis. 1°. de dif. feb. 3°. 33. H
 Putridum expirantium consuetudo non secura. 1°. de dif. feb. 3°. 31. C
 Putridarum febrium pulsus. 1°. de differentijs febrium. 3°. 33. H/ 3°. de
 prælag. ex puls. 4°. 117. H
 in Putridis pulsus durus quando. 1°. de dif. feb. 3°. 34. C
 Putridarum febrium urinæ. 1°. de dif. feb. 3°. 34. A
 in Putrida febre indicatio. 11°. meth. med. 7°. 69. D
 in Putridis agēdorum indicatio à tribus sumitur. 10°. meth. me. 7°. 61. E
 Putridæ habet prouisionē, quæ causam remouet. 11°. meth. med. 7°. 68. D
 in Putrida sanguis mittendus constantibus uiribus. 11°. meth. me. 7°. 71. F
 in Putrida febre non utitur balneo, & relaxantibus Galenus, nisi post
 purgationem. 11°. meth. med. 7°. 73. D
 Putrida coniuncta hectica balneum prohibet. 10°. meth. med. 7°. 66. G
 in Putrida febre exemplum medicationum. 11°. meth. med. 7°. 68. G
 Putridi humores in cinerem uertuntur. 2°. de dif. feb. 3°. 41. D
 Putridus sanguis est sãguis cū putredine mistus. 10°. de sim. me. f. 5°. 72. F
 Putridis

Putridis morbis & carbunculis quæ urbes sint obnoxie. in 1^m. de morbis uulg. comment. 1°. 3^a. 103. F
 Putrida pars debet incidi. 13°. meth. med. 7^a. 81. E
 Putrida præcisa inurebant. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 142. F
 Putrida ulcera quæ sint, & quid, & quo modo, & ex quo fiant. com. 6°. aphorismo 45°. Ex. 51. F
 ad Putrida ulcera. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 148. A
 ad Putrida quæ conueniant. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 242. F
 Putrida adiuuant anagallides. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. H
 PYTRILAGO in humidis nascitur corporibus. 4°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 30. C
 PYTREM particulam habentis casus. 6°. meth. med. 7^a. 37. F
PYCNOCOMI uires quales. 8°. de simp. med. facul. 5^a. 59. D
 Pycnocomi folia phymata, & furunculos discutiunt, palos, & alia id genus infixa ad extimam cutem elicit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D
 Pycnocomi radix bilem flauam purgat. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D
 ΠΥΚΝΩΤΙΚΑ medicamenta. i. condensantia. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. H
 ΠΥΚΝΟΥ, & ΤΑΧΕΩΣ usus. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 132. E
 PYELI qui. 7°. meth. med. 7^a. 44. E
 PYLIDES sedis affectus. intro. Isa. 59. D
 ΠΥΛΩΡΩΝ quid uocent græci. intro. Isa. 54. D
 Pyloron imus terminus uentriculi. 6°. de anat. adm. 1^a. 91. F
 Pyloron locus quo uentriculus cum intestino coniungitur. 3°. de natura libus facultatibus. 1^a. 303. E
 Pyloron inferior terminus uentriculi situm habet prope iecur ad dexteram. de uen. art. diff. 1^a. 55. H
 Pyloron quid faciat uentriculo. 8°. de usu par. 1^a. 170. D
 Pyloros in uentriculo factus est, qui retardet descensum chyli. 4°. de usu partium. 1^a. 139. B
 Pyloron aperit uentrem cum est satur, & superfluum transmittit. 4°. de sanit. tuen. 2^a. 88. B
 Pyloron clausum est, ut os uteri quando cibus est in uentriculo. 3°. de naturalibus facultatibus. 1^a. 303. E
 ad Pyloron mittitur alimentum. intro. Isa. 54. E
 ad Pyloron bilis meatus ex uesica. 6°. de anat. adm. 1^a. 93. C
 PYOSIS affectus iridis oculorum. intro. Isa. 58. D
 PYRACINVM. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 273. C
 PYRAMIDIS forma ex quibus composita. 8°. de decr. 1^a. 274. G
 PYRENOIDES uertebra. de oss. 1^a. 41. H
 PYRETHRVM quid. de simp. med. Sp. 88. H
 Pyrethrum cur uocet Nauplion euboicum. 9°. de cõp. me. se. lo. 5^a. 201. C
 Pyrethri asparagus est humidior, q̃ folia. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. A
 Pyrethrum obsonium sponte proueniens. 2°. de alim. fac. 2^a. 25. D
 Pyrethrum manditur ut cibus. de atten. uic. 2^a. 44. A
 Pyrethrum fame comeditur. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. C
 Pyrethrum à rusticis in muria, uel aceto seruatur. 2°. de ali. fa. 2^a. 22. C
 Pyrethrum parum nutrit. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. C
 Pyrethrum proportionem rñdet aeri calidiori. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 15. G
 Pyrethrum calidum. 3°. de temp. 1^a. 21. G
 Pyrethrum nobis admotum uidetur calidum. 3°. de temp. 1^a. 21. H
 Pyrethrum uim habet calefaciendi. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. C
 Pyrethrum acre. de atten. uic. 2^a. 43. H / 6°. de cõp. med. p gen. 5^a. 256. F / de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 135. C
 à Pyrethro experimētū sumēdū de acredine. 4°. de simp. me. f. 5^a. 26. B
 Pyrethrum ad quid utile. de cucur. & scar. 6^a. 4. F
 Pyrethrum habet facultatē icidēdi ubi cōmaturuerit. de attē. ui. 2^a. 44. A
 Pyrethrum attenuat. de atten. uic. 2^a. 43. H
 Pyrethrum fortiter calfacit dum gustatur. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 29. D
 Pyrethrum gustu exalfacit uehementer, saluam copiosam prouocat, efficaciter relaxat, & calefacit acriter. de simp. med. Sp. 88. H
 Pyrethrum exalfacit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 32. A
 Pyrethrum exiccat. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 16. C
 Pyrethrum dentes refrigeratos mitigat, stupidos & resolutos adiuuat. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D
 Pyrethrum mordicat carnem. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. D
 Pyrethrum discutit nec sumptuosum est discussorium pro pauperibus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. D
 Pyrethrum & piper palpitacionis remedia. de trem. & palp. 3^a. 52. G
 Pyrethrum ad rigores cum oleo. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D
 Pyrethri radix caustica. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D
 Pyrethrum urere potest. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. F

Pyrethri radices pituitam purgant. de dynam. Sp. 22. A
 Pyrethri dosis & quibus miscetur. de dynam. Sp. 22. A
 Pyrethrum purgat caput & nares. de cathart. Sp. 95. B
 Pyrethrum medicamentum apophlegmaticū. de remed. par. fa. 7^a. 154. F
 ΠΥΡΕΤΟΣ quomodo fiat. de curan. rat. per sang. mis. 6^a. 17. A
 PYRIASTEN lac quod uocent. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. G
 PYRICAVTON dictum medicamentum. 2°. de compositione medicamentorum per genera. 5^a. 224. D
 ΠΥΡΙΝΟΕΙΣ productio quæ. 12°. de usu part. 1^a. 194. E
 ΠΥΡΙΝΩΝ. i. nucleorum. de remed. par. fac. 7^a. 158. D
 ΠΥΡΙΦΛΕΥΗ quid significet. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 142. E
 Pyrion meminit. de remed. par. fac. 7^a. 163. E
 PYRITES lapis quid, & eius uires. de simpl. med. Sp. 86. F
 Pyrites lapis acres uires habet confert proprie ad oculorum claritatem. de simp. med. Sp. 86. F
 Pyritis lapidis usus & aptatio. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. C
 ex Pyrite lapide in fornacibus fit cadmia. 9°. de simpl. med. fac. 5^a. 69. E
 Pyrites in Emplastro digerente ponitur. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. F
 Pyrites lapis pus & consistentia grumosa in spatijs intermedijs muscolum nata per halitum digerit. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. F
 Pyrites lapis extinctus in aceto p magnis scirrhis. 13°. meth. me. 7^a. 88. B
 Pyrites lapis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. B
 pro Pyrite lapis molaris. 13°. meth. med. 7^a. 88. B
 PYRITIS dicta nardus quæ. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 56. H
 PYRRHO auctor philosophiæ septiciæ. de hist. philos. Sp. 2. F
 Pyrrhonis laus. de subfi. empi. Isa. 34. E
 Pyrrhon totus integer. de subfi. empi. Isa. 34. D
 PYRRHONII qui. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. H
 Pyrrhonij hæsitatores erant. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. B
 Pyrrhonis dubium quod sensus non percipiant propria sensibilia. 2°. de temperamentis. 1^a. 16. H
 Pyrrhoneia dubitatio. 1°. de dieb. decr. 1^a. 146. A
 Pyrrhonei negant haberi scientificā ostensionē. de cuius. ai pecc. 2^a. 56. D
 Pyrrhonij rudes. de præcog. ad Posth. 4^a. 216. C
 Pyrrhonica rusticitas tanquam asylum ad quod confugiunt ignari. an sang. in arte. 1^a. 62. C
 Pyros. i. triticum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D
 Pyri fructus pyrum dicitur. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. C
 Pyrorum multiplex genus. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. F
 Pyrorum differentia ex saporibus. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. D
 Pyra sunt frigida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Pyra humida sunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. D
 Pyra syluestria acerba sunt. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 9. A
 Pyri agrestis fructus acerbus, & dulcis est. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. F
 Pyra syluestria acerba dulcedine participant. 4°. de sim. me. fac. 5^a. 26. H
 Pyra syluestria quo magis coques eo dulciora efficies, & decoctum fit acerbum. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. A
 Pyra acerba, & sicca sunt nuper enata, ubi maturuerint dulcia, & progressu temporis humidiora redduntur. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. F
 Pyrorum acerborum decoctum adstringēs moderatum pro gargarismis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. F
 Pyra pontica parum nutriunt. de disso. cont. Sp. 73. F
 Pyra pontica tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74. H
 Pyrum adstrictionis particeps. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. E
 Pyri adstrictio suavis est. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 20. D
 Pyra adstringentia quibus aluum subducunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. H
 Pyra austera subducebant. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. A
 Pyra austera comedebat Protas rhetor. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. A
 Pyri austeri meminit. 12°. meth. med. 7^a. 79. A
 Pyra magna nutriunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. F
 Pyra si comedatur matura generant chymū frigidū. de diff. cõt. Sp. 74. B
 Pyra gñant uiscosos, crassos, & frigidos humores. de pue. epil. 7^a. 180. D
 Pyra matura dicuntur pepera. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. A
 Pyra aquea, terrea, inæqualia. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. D
 Pyra aquea. i. qualitatis exptia carēt uī roborādi. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. E
 Pyra tarentina. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 203. A
 Pyra eandem habent facultatem cum pomis. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. D
 Pyrorum usus pomorum usui similis. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. E
 Pyris utimur ut medicamentis. de bon. & uit. suc. 2^a. 37. F
 Pyra elixa minus obsunt. de atten. uic. 2^a. 44. A
 Pyra quo modo seruentur exiccata, postea elixantur. 2°. de alimētorum facultatibus. 2^a. 20. F

Pyra sitim

Pyra sitim prohibent, desiccant, & modice refrigerant. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 43. D
 Pyra adstringunt. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Pyra quædam adstringunt euidenter. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H
 Pyra syluestria adstringunt, & exiccant. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D/
 de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 111. D
 Pyra stringunt uentrē cū stypticitate, & ponticitate. de dif. cōt. Sp. 75. B
 Pyrum adstringens sanat symptomata scammonij. 2°. de ali. fa. 2°. 20. C
 Pyra stomacho grata. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D
 Pyris utimur ad stomachi uentrisq; firmitatem ac robur. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 37. F
 Pyra roborant stomachum. 2°. de san. tuen. 2°. 99. E/ 2°. de cōpositione medic. sec. loc. 5°. 133. D
 Pyrum ad uentriculum subuersum. de remed. par. fac. 7°. 153. H
 Pyrorum cremoris sorbitio ad stomachi ardorem cū syncope. 8°. de composit. med. sec. loc. 5°. 191. H
 Pyra pro syncopi mediocri. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. E
 Pyris uulnus glutinauit Galenus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D
 Pyra syluestria maiora uulnera glutinant, fluxusq; repellunt. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 43. D
 ex Pyrorū syluestrium succo medicamentū. 6°. de cōp. me. f. l. 5°. 169. A
 Pyra non danda epilepticis nisi raro. de puero epil. 7°. 180. C
 Pyrus planta agrestis. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Pyro syluestri similis oxyacanthos. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 191. H
 Pyri folia austera. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D
 Pyri semina tria aut quatuor grana. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 PYSSELAEVM. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 272. D
 PYTHAGORAS Italicæ philosophiæ princeps. de hist. phi. Sp. 2. G
 Pythagoras instituit dogma stoicum. 4°. de decr. Hipp. 1°. 253. H
 Pythagoræ dogma scitur ex discipulorum scriptis. 5°. de decr. 1°. 258. D
 Pythagoras nihil reliquit scriptum. de nat. humana. com. 6°. 30. H/ 6°. de decret. Hippoc. 1°. 258. D
 Pythagoras primus inuenit Zodiaci obliquitatem. de hist. philos. Sp. 6. C
 Pythagoras haruspicinam tantum improbat. de histo. philos. Sp. 10. C
 PYTHIONIS casus. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 148. G
 PYTHICVM inscriptum librum fecit Damocrates. 5°. de composit. med. sec. loc. 5°. 165. B
 Pythij ad dentes motos. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. C
 in PYTHO putei sunt abundantes aqua æstate, & non hyeme. de bonitate aquæ. Sp. 75. H
 PYTIA. i. coagulum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D
 Τὸ ΠΥΤΙΛΙΣΤΑΝ est exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 73. G
 PIVLCON quasi significet. 5°. meth. med. 7°. 32. G
 Pyulca. i. medicamenta trahentia pus. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 221. G
 Pyulcum instrumentum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. H
 PYXACANTHON. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
 PYXIDIS æræ meminit. 2°. de compositione medic. sec. loc. 139. B/
 4°. 152. H/ 153. A/ 5°. 158. C
 Pyxis æris cyprij. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 161. F
 Pyxis æris rubri. de med. fac. par. 7°. 162. G
 Pyxidis argenteæ fit mentio. 7°. de comp. med. sec. loc. 179. E/ 5°. 186. A
 Pyxis cornea. 2°. de comp. med. sec. loc. 139. A/ 4°. 5°. 153. C
 Pyxis ilicea. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. H
 Pyxis lignea ad quæ medicamenta seruāda. 6°. de cōp. me. f. l. 5°. 172. C
 Pyxis lignea. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 243. G
 Pyxis lignea irino illita. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. E
 Pyxis plumbea, ilicea, uel cyprina. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. E
 Pyxidis plumbeæ meminit. 3°. de comp. med. sec. loc. 148. C/ 2°. de comp. med. per genera. 5°. 224. F
 Pyxis rubra. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 257. B
 Pyxidis uitreæ fit metio. 7°. de cōp. med. sec. lo. 179. E/ 186. A/ 5°. 274. F
 PYZARCATVM. de med. fac. par. 7°. 176. G

VADRAGENA-

rij casus, qui in intestinis noxam contraxerat ex scammonia. 11°. meth. med. 7°. 78. G

QVADRAGESIMVS & octogesimus dies sunt decretorij. in 3^m. de morb. uulgarib. commentario 3°. 3°. 123. A

Quadragesimo die infra ponit ordinem dierum indicatoriorum. com. ment. 4°. aphorismo 36°. Ex. 32. A

Quadragesimus dies est initium morborum longorum, qui non iudicantur per sudorem. com. 4°. aph. 36°. Ex. 32. B

post Quadragesimus Hippocrates uidetur despicere dies. 1°. de diebus decretorij. 4°. 149. D

Quadragesimus dies qualis sit. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. C

Quadragesimo die qui morbi nō citius finiant. 1°. de dieb. decr. 4°. 151. D

post Quadragesimum diem quo modo morbi soluantur. 1°. de diebus decretorij. 149. D/ 4°. 151. D

QVADRANS uncias tres continet. 3°. de cōp. med. p gen. 5°. 233. G

Quadrantis fit mentio. 3°. de composit. medic. sec. loc. 147. E/ 4°. 153. D/ 7°. 185. E/ 9°. 5°. 199. D

QVADRATVM quibus constat. 8°. de decr. Hipp. 1°. 274. G

QVADRATI hñt pulsus moderatos. 1°. de psag. ex puls. 4°. 106. B

Quadratus factus gracilis, assimilis est gracilibus natura. 3°. de digno. pulsuum. 4°. 98. D

QVADRATI acopon. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. A

QVADRATVS lapis quid. de simp. med. Sp. 86. G

Quadratus lapis uires habet uiscidas, et adstringētes. de simp. me. Sp. 8. G

QVADRATA cochlea quæ. de machin. 7°. 310. C

Quadrata cochlea quō testudinem habeat. de machin. 7°. 310. C

QVADRIGA dicitur ab aliquibus duplex spica. de fasc. 7°. 301. D

QVADRVPEDIA & uolatilia dum ambulant habent eandem figuram, quam habent homines sedentes. 3°. de usu par. 1°. 128. D

Quadrupedia, & uolatilia nunq̄ stant recta. 1°. de usu part. 1°. 128. D

Quadrupedum carnibus uelocius digeruntur carnes auium. de dissolutione continua. Sp. 73. C

Quadrupedum carnes uitent epileptici. de puero epil. 7°. 180. G

Quadrupedum pedes & genua sunt cibi superfluitates non habentes. de dissolutione continua. Sp. 73. E

ad Quadrupedum morsus. 6°. de cōp. med. per gene. 259. G/ 5°. 260. C

ad Quadrupedum ictus & morsus. 5°. de cōp. med. per gene. 5°. 248. H

QVADRVPLEX circulus dñr laqueus Plinthij. de laqueis. 7°. 308. C

QVAERENDVM potius quomodo quæ fiunt, fiant, quam negare quod fiant. 3°. de loc. aff. 4°. 31. B

QVAESITVM inuenire docet logica. 1°. metho. med. 7°. 4. F

Quæsitum quomodo paulatim inueniuntur. 1°. de digno. puls. 4°. 70. G

Quæsitum quodlibet discutere sciunt rationalem contemplationem diligenter tractantes. ad Thrasy. 2°. 102. A

QVAESTIONES quæ logicæ & dialecticæ sint, & quæ non. 3°. de locis affectis. 4°. 14. E

Quæstiones dialecticæ. 3°. de loc. aff. 4°. 14. E

Quæstio quædā logica quæ sit. de uict. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7°. 109. D

Quæstiones logicas & obscuras scribebat Archigenes. 1°. de lo. af. 4°. 3. C

Quæstio de quo proposita est cognoscere id oportet, estq; unum hoc principium optimum de re qualibet. 1°. metho. med. 7°. 4. E

ad Quæstiones publicas respondere quotidie mos antiquus Romæ. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 10. A

i Quæstionibus iprouis piculū fecit Galenus sæpe. 4°. de puls. 4°. 69. G

Quæstionis inuentio duplex. in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 120. H

in Quæstionem uenientia, habent duo organa rationem, & experientiam. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. B

Quæstionem quamlibet perperam pertractantes quibus utantur rationibus. 2°. de decr. Hippo. 1°. 234. D

Quæstionem satis solutam putabat Chrysippus, si causam se ignorare fateretur. 4°. de decr. Hipp. 1°. 253. D

Quæstiones de anima quæ sciendæ. de motu man. & obs. Sp. 67. G

Quæstione dignū est quod ab Hippocrate hoc loco pponit, quauis logicæ speculationē sapere uideat. de uic. rat. i mor. acu. cō. 1°. 7°. 109. D

Quæstiones uanæ quæ. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 110. G

QVALI rei attribuitur quāti nomē à Medicis. 1°. de diff. feb. 3°. 30. H

Quale, & qualia significant qualitatem, & non quantitatem. commē. 1°. aphorismo 2°. Ex. 3. C

ad Qualia sint, uel ad aliquid, magnum, & paruum disputatur. 2°. de diff. puls. 4°. 52. E

si Qualia purgari oportet purgentur confert, & leuiter ferunt, contra grauius. com. 4°. aph. 3°. Ex. 27. H

Qualitatem & quantitatem simul confundunt antiqui medici. commē. 6°. aphorismo 5°. Ex. 46. H

Qualitatis prædicamentum quibus sit cōmune. 2°. de diff. puls. 4°. 57. H

in Qualitate quantitates dicuntur. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 228. H

in Qualitatibus magnū, & parū dicūtur. 3°. de cōp. me. p g. 5°. 228. H

Qualitates quo mō possint dici magnæ, uel paruæ. c. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D

Qualitas est

- Qualitas est triangulare. 2°. de puls. 4°. 58. H
 Qualitas non sumitur sine substantia. 1°. de elem. 1°. 7. B
 Qualitate prius essentia rei requiritur. 3°. de dignos. puls. 4°. 81. H
 Qualitate pro elemento quicquid intelligit Hippocrates. 1°. de elem. 1°. 7. C
 Qualitates, et differentie elementorum. de spermate. Sp. 40. H
 Qualitates primae elementorum quatuor sunt. 3°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 17. D
 Qualitates quae. fin. med. Isa. 48. C
 Qualitates primae sunt caliditas, frigiditas, humiditas, et siccitas. 3°. de
 simp. med. fac. 5°. 17. C
 Qualitates solas quandoque significant calidum, frigidum, humidum, sic-
 cumque, quandoque uero et subiecta quae suscipiunt qualitates. 1°. de
 temperamentis. 1°. 13. G
 Qualitates elementorum unde. de spermate. Sp. 38. H
 Qualitates ex atomis fiunt secundum Democritum. 1°. de elem. 1°. 2. E
 Qualitates an sint corpora quod qualitates in corpore sint. Isa. 8. H
 ex Qualitatibus aliquibus aer bonus. 1°. de sani. tuen. 2°. 67. B
 Qualitates sunt contrariae. 1°. de elem. 1°. 7. B
 in Qualitate, et in loco motus. 2°. meth. med. 7°. 10. A
 Qualitates quatuor elementorum uocat agentes Galenus. 10°. de simpli.
 medic. facult. 5°. 71. H
 Qualitates effectrices sunt caliditas, et frigiditas. 2°. de sem. 1°. 339. A
 Qualitates effectrices nominantur caliditas, frigiditas, humiditas, et sic-
 citas. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. C
 Qualitates actiuae sunt humiditas, et siccitas. 3°. meth. med. 7°. 18. F
 Qualitates quomodo possint dici actiuae, et passivae. 1°. de nat. fac. 1°. 291. C
 in Qualitate contraria nihil totum simul migrat. 1°. de nat. fac. 1°. 304. B
 Qualitatum amicitia et pugnantia est in omni re. 3°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 17. H
 Qualitates quatuor quae possunt in se inuicem agere, et pati. 1°. de tem-
 peramentis. 1°. 10. H
 Qualitates omnes in se agunt. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. A
 Qualitates praeter caliditatem, frigiditatem, humiditatem, et siccitatem,
 non alterant tota. de const. ar. Isa. 38. E
 Qualitates ut citius penetrent facit raritas. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. B
 Qualitatibus quatuor mutat suba generabilis. de mot. man. et obs. Sp. 67. G
 in Qualitatibus mutatur substantia generabilis. secretorum. Sp. 96. F
 Qualitates solae tota substantiam transmutantes quae. 1°. de elem. 1°. 7. A
 Qualitates quatuor esse a quibus omnia gignuntur, et pereunt, quae ge-
 nerationi, corruptioni, et obnoxia sunt, primus omnium Hippocrates
 demonstrare tentauit. 1°. de nat. fac. 1°. 291. A
 Qualitates quae per se agunt quo modo cognoscantur. 1°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 2. F
 Qualitatibus duabus uel tantum una, quaedam agunt, et patiuntur in se se
 mutuo, quaedam uero a tota substantia. 1°. de simplic. med. fac. 5°. 2. G/
 11°. methodi medendi. 7°. 82. C
 Qualitates contrariae uel omnino multum differentes a nulla re recipiun-
 tur, nisi per media prius iter fecerint. 4°. de usu part. 1°. 138. E
 per Qualitatis uim res quaedam solo tactu quae eis uicina sunt alterare
 possunt. 6°. de locis affectis. 4°. 40. A
 Qualitates primas quatuor misceri totas per totas primus inuenit Hippo-
 crates. 1°. de nat. fac. 1°. 291. A
 Qualitates quatuor in omni parte dant certam quandam temperaturam.
 1°. de usu partium. 1°. 115. D
 Qualitates sequentes complexionem quae. secret. Sp. 96. F
 Qualitates, seu naturae corporum nouem sunt, octo intemperatae, una
 temperata. de spermate. Sp. 41. A
 Qualitates quomodo sint in mistis. 1°. meth. med. 7°. 3. F
 Qualitatum quatuor mistio est secundum naturae substantiam. 1°. de usu par. 1°. 115. D
 Qualitatem intendere, et substantiam augere non idem sunt. 5°. de simp.
 medic. facult. 5°. 33. B
 ex Qualitatibus mistionem consequuntur necessario odores. 1°. de usu
 partium. 1°. 115. D
 ex Qualitatibus consequuntur mistione saporis. 1°. de usu par. 1°. 115. D
 Qualitates quae gustu sentiuntur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 212. F
 Qualitas gustabilis quibus partibus praestetur. de compag. memb. Sp. 58. D
 Qualitatem gustabilem sentit lingua praeter oib. de compag. memb. Sp. 58. D
 Qualitas gustabilis cur sit frigida, et humida. de compag. memb. Sp. 58. D
 Qualitatum gustabilium medium est aqua. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. D
 Qualitate insigni carens est frigidum aqueum. 5°. de simp. me. fa. 5°. 38. H
 Qualitatis expertia a poia dicuntur. 2°. de alim. fac. 2°. 16. F
 Qualitate nulla insignia quae sunt praedita uarie coduntur. 2°. de ali. fa. 2°. 25. B
 Qualitates non dulces multae. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G
 Qualitas amara siccit corpora. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Qualitates omnes exoluit aqua admista. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. C
 ex Qualitatibus mistionem consequuntur colores. 1°. de usu par. 1°. 115. D
 Qualitas uisibilis unde adueniat oculis. de compag. memb. Sp. 58. C
 Qualitas uisibilis cur sit calida, et sicca. de compag. memb. Sp. 58. C
 ex Qualitatibus mistionem consequuntur durities, mollities. 1°. de usu
 partium. 1°. 115. D
 Qualitas audibilis est calida, et humida. de compag. memb. Sp. 58. B
 Qualitatum tangibilem, gustabilem, uisibilem, et audibilem habemus
 nomina. 2°. de locis affectis. 4°. 12. E
 Qualitates quae solae tactiles. 1°. de elem. 1°. 8. A
 Qualitates tactiles impropriae quae. 1°. de elem. 1°. 8. A
 Qualitas tactibilis toti corpori praestatur. de compag. memb. Sp. 58. E
 Qualitatum oium ferme media est natura tactilis. de compag. memb. Sp. 58. E
 Qualitates quae habent molliissimas, et iucundissimas non adstringunt. 1°. de
 simp. med. fac. 5°. 7. H
 Qualitates secundas habent medicamenta a primis agentibus. 10°. de
 simp. med. fac. 5°. 71. H
 Qualitates medicamentorum quatuor distinctae. 1°. de comp. me. p. g. 5°. 210. C
 Qualitatum medicamentorum ordines quatuor. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. C
 Qualitatum gradus unde sumendi. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 210. E
 Qualitatum gradus uerbis exprimi non possunt. 1°. de antid. 5°. 100. F
 Qualitates multae circa unam essentiam ubi fuerint, ibi et proprietatem
 fieri contingit, ut in gustatu patet, ineffabilis illa quidem, si unico no-
 mine uelis eam explicare, sed tamen quae per singulas qualitates di-
 scurrendo dici possit. 2°. de loc. aff. 4°. 12. E
 Qualitatum quantitas est ineffabilis, nisi per latitudinem explicetur. 2°. de
 locis aff. 4°. 12. E
 Qualitas simplicium quibus probetur. de dynam. Sp. 18. H
 Qualitates, et facultates medicamentorum non sunt querendae ex consi-
 stentia, colore, odore, sapore, grauitate, et leuitate. 3°. de simpli. me-
 dic. facult. 5°. 17. C
 Qualitates in pharmacis quomodo noscendae. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. C
 Qualitates medicamentorum probandi experientia. 1°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 6. F/3°. 5°. 18. E
 Qualitates aequales quo modo faciant mista medicamenta. 1°. de compositi.
 medic. per genera. 5°. 210. E
 Qualitates expertia medicamenta quae. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. B
 Qualitates quae insunt cibis, non ac si sint alimenta, sed tanquam sint medica-
 menta quales. 1°. de alim. fac. 2°. 14. D
 Qualitates sunt lentitia, et crassities. 11°. meth. med. 7°. 71. D
 Qualitas fortis quae sit potest colligi. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Qualitates primas inuenire tractationis est tertij libri de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. C
 Qualitates sunt noscendae ad minima, non in genere. 1°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 6. G
 in Qualitatibus rerum ordo noscendus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. G
 Qualitates rerum inueniendi una est sola regula, et quae. 3°. de simplic.
 medic. facult. 5°. 17. H
 pro Qualitatibus dignoscendis in omni generatione querenda media.
 1°. de temperamentis. 1°. 12. H
 Qualitates ad mediam temperiem referendae. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. F
 in Qualitate materia superflua. de caus. morb. 3°. 8. D
 in Qualitate redundantia quae. 11°. meth. med. 7°. 71. C
 Qualitates ex applicatione ad nostrum corpus iudicantur. 1°. de simpli-
 cium medic. facult. 5°. 2. F
 Qualitates non solum simplices nos attingentes, sed et per totam substan-
 tiam iuuamenta, et noxae corporibus nostris, adueniunt. in 6°. de mor-
 bis uulg. com. 6°. 3°. 196. H
 ob Qualitatum intemperie instrumentorum fit imbecillitas. de dif. morb. 3°. 3. H
 ex Qualitatum quatuor intemperie fit morbus primus in similaribus
 partibus. 2°. meth. med. 7°. 12. E
 a Qualitatibus omnia membra patiuntur, etiam si illas non sentiant. 3°. de
 simp. med. fac. 5°. 21. B
 Qualitatis acqisitae prius occursum corpus sensu afficit. 3°. de temp. 1°. 24. G
 ob Qualitatis alicuius penuriam suffocatur aialia. de util. resp. 1°. 224. D
 Qualitatis alteratio quomodo fiat in corpore continuo. 7°. de decre. 1°. 270. G
 ob Qualitatem malam fit dolor. 6°. de decre. Hippoc. 1°. 271. H/de fract.
 com. 3°. 7°. 246. E
 Qualitas praua est solutio continui: ideo dici poterit omnem dolorem esse
 solutionem continui. de fract. com. 3°. 7°. 246. E
 Qualitates

Qualitates extraneae uirtutes dissolvere possunt. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 103. C
 Qualitas humorum si peccet, uidetur secū afferre quantitatem, quia inquit Galenus, q. enim dicitur qualia superabundantia significat supfluitatem sua qualitate infestantium egrotantem. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. E
 ad Qualitates humorum cognoscendas conducunt insomnia. de digno. ex infomn. 4^a. 213. D
 Qualitates quomodo se habere ad curationem debeant. 3°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 19. B
 per Qualitates curatio quō facienda. 1°. de cōp. med. per gen. 5^a. 210. C
 a Qualitatis unice indicatione non sequitur curatio perfecta. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 194. G
 Qualitate simplici curatur intemperies simplex. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 103. D
 Qualitas cibi offerendi febricitantibus. com. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H
 Qualitas mala, egestas, & copia humores occupant. de mult. 3^a. 79. C
 Qualitas euacuationis quae, & quō. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. C
 Qualitas nō pdest ubi quātitate labefactetur. de par. pil. exer. 2^a. 49. F
 Qualitatem genitoris infans trahit. de sperm. Sp. 37. A
 Qualitatem trahit qñq; infans ex lacte matris. de sperm. Sp. 37. A
 Qualitas potius bonitatem, ac perfectionem intellectus parit, q̄ multitudine spiritus animalis. 4°. de usu par. 1^a. 170. D
 Qualitas partium solidarum ex quibus sit. 11°. meth. med. 7^a. 68. B
 Qualitas uulue, & organorum respirationis. de compag. memb. Sp. 58. F
 Qualitas cordis. de compag. memb. Sp. 58. G
 de Qualitate stomachi. de compag. memb. Sp. 58. H
 ex Qualitatibus contrariis iusto modo natura temperauit collum matris ad contrarias utilitates, & quō. 14°. de usu par. 1^a. 204. G
 Qualitates, gñā, spēs, & differētiā pulsū sunt. 1°. de puls. diff. 4^a. 47. B
 Qualitates duodecim signorum. de sperm. Sp. 38. H
 de Qualitate, & efficacia errantium planetarum septem climatum. de spermate. Sp. 40. B
 QVAMMINIME quid significet. in prog. com. 1°. 4^a. 197. D
 in QVANDO gñe est tardius, & maturius. 2°. de puls. diff. 4^a. 55. F
 QVANTITATEM, & qualitatem simul confundunt antiqui medici. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 Quantitates in qualitate quomodo dicatur, quāuis non ita proprie. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 228. H
 Quantitatem significant magnum, & paruum, & sunt ad aliquid. 2°. de puls. diff. 4^a. 55. G
 Quantitas indefinita est magnum. 2°. de digno. puls. 4^a. 76. E
 Quantitatis alia continua, alia discreta. de diff. morb. 3^a. 5. A
 Quātitas oīs in multitudinē innumerabilem secari pōt. ad Thra. 2^a. 106. E
 Quantitatem cur solus uisus sentiat. de ocul. 7^a. 185. A
 in Quantitate cōtrarietas est, quae oppositio fm Aristotelem dicitur, nō contrarietas, & quae nām hāc sit. 11°. meth. med. 7^a. 71. B
 in Quantitate contrarietas est, & qualis. 11°. meth. med. 7^a. 71. B
 Quantitas partium solidarū semper eadē manet. 11°. meth. med. 7^a. 68. B
 Quantitas infantis unde fiat. de spermate. Sp. 36. D
 Quantitate redundantia quae. 11°. meth. med. 7^a. 71. C
 in Quantitate materia superflua. de cau. morb. 3^a. 8. D
 ex Quantitate alterum, alterum uero ex sui qualitate est extraneum in omnibus entibus. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. F
 ad Quantitatis praepraementum pertinet passio ad numerum, et ad magnitudinem. de diff. morb. 3^a. 5. A
 Quantitatis partium errores. ars med. Isa. 69. A
 in Quantitate morbus in totis organis spectatur. 2°. meth. med. 7^a. 13. D
 Quantitas ciborū nocet, & non qualitas, collige. cō. 2°. aph. 17°. Ex. 13. B
 Quantitas praesidiorum artificiosa coniectura eget. de uict. rat. in morb. acut. comment. 1°. 7^a. 122. A
 Quantitate ptissanae cremor egro prohibetur quandoq; quia supra mediocritatem. 2°. de digno. pul. 4^a. 76. G
 Quantitas euacuationis, quae, & quō. com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. G
 Quantitas euacuationis respicit uirtutē, & humorē. c. 1°. aph. 3°. Ex. 3. G
 Quantitas sanguinis scarificatione educendi in mulieribus quae non purgantur. de cucurb. sca. 6^a. 4. A
 Quantitas excretionis ab hirudinum excretionē conspicitur. de cucurbitulis scarificatione. 6^a. 4. E
 Quantitas hierae amarae sumenda à melancholico. de melancholia ex Galeno, Rufo, & Poss. Sp. 109. H
 Quantitas hierae, Rufi, Archigenis, Iusti. de melancholia ex Galeno, Rufo, & Possidonio. 109. H/ Sp. 110. A

Quantitas feri sumēdi in melancholicis. de mel. ex Ga. R. & P. Sp. 110. A
 Quantitas solis. de hist. philo. Sp. 6. F
 Quantitas orbis lunae. de hist. philo. Sp. 7. A
 QVANTI nomē rei quali attribuit, nō tñ pprie. 1°. d. dif. fe. 3^a. 30. A
 Quanta esse debeat longitudo priapi. de anat. uuu. Sp. 52. E
 Quanta sit materia purganda considerandum est. de cathar. Sp. 94. H
 QVARTANA febris quae. fin. med. 46. A/introd. Isa. 55. D
 Quartanus, & quotidianus typus qui. de typ. 3^a. 90. F
 Quartanus typus qui. de typ. 90. F/ 3^a. 91. C
 Quartanae tres circuitus quandoq; habent. 2°. de cris. 4^a. 136. A
 Quartana morbus est intermittens. fin. med. 45. F/intro. Isa. 55. D/ 2°. de diff. feb. 3^a. 36. E
 Quartanae ueniunt ad integritatem. in 1^m. de morb. uulg. cō. 3°. 3^a. 118. D
 Quartana exquisita intermittens quae. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. C
 Quartana exquisita. 2°. de cris. 4^a. 135. B
 Quartana febris exquisita, quae, & q̄ spuria. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 96. H
 Quartana exquisita longa est. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 96. H
 Quartanae continuae raro fiunt. de diff. feb. 36. G/de morb. temp. 87. A/ in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 118. E
 Quartana intermittens raro aduenit quin patiatur os uentriculi. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 95. H
 Quartana non inuadit à principio, sed alias sequitur. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 95. G
 Quartana sequitur erraticas febres. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 95. H
 Quartanae multis ab initio incipiunt. in 1^m. de morb. uulg. c. 2°. 3^a. 110. A
 ad Quartanam propius accedit quotidiana, & quo modo differat. 2°. de crisibus. 4^a. 134. D
 Quartanae causa. introd. Isa. 55. D/de nat. hum. com. 2°. 7^a. 180. H
 Quartanae quibus neglectis fiant. de dynam. Sp. 19. H
 Quartana febris melancholicus affectus est. 3°. de alim. fac. 2^a. 25. G
 Quartanae febres ab humore melancholico fiunt. de bo. & uit. suc. 2^a. 39. D
 Quartana ex bile nigra fit. 2°. de differ. feb. 3^a. 36. E/com. 3°. aphor. 11°. com. 4°. aph. 2°. 21. D/ Ex. 27. F
 Quartana fit ab atra bile. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. A
 in Quartana febre atra bilis redundat. 2°. de cris. 4^a. 134. G
 Quartana grauissime ex liene aliqui laborarunt, & collecta aqua intercutem tādē obierunt. in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 118. H
 Quartanae quibus etatibus contingant. in prog. com. 3°. 4^a. 210. C
 Quartana ex splene male affecto gñatur. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 95. H
 Quartana quo tpe, & qua etate capimur. de nat. huma. cō. 2°. 7^a. 181. A
 Quartana febris contingit senioribus. in progn. com. 3°. 4^a. 210. D
 Quartanae passioēs cōtingūt cōceptis i hora melacholiae. de sper. Sp. 37. D
 Quartana contingit conceptis in hora phlegmatis. de sperm. Sp. 37. C
 Quartanae cur in autumnno contingant. in progn. com. 3°. 4^a. 210. B
 Quartana ex terrae abundantia excitatur. de natu. hum. cō. 2°. 7^a. 181. B
 Quartana quō deprehenditur esse ex bile adusta. de sperm. Sp. 39. H
 Quartana quando à salsa pituita. de sper. Sp. 39. H
 Quartana quomodo transit in tertianam. de spermate. Sp. 39. H
 Quartana propria, & firma, quae non mutabitur. de sper. Sp. 40. A
 in Quartanam quando uertatur tertiana. de sperm. Sp. 40. A
 in Quartanam quō descendit continua. in progn. com. 3°. 4^a. 210. A
 in Quartanam quando transeat synocha. de sperm. Sp. 40. A
 in Quartanam desinunt abscessus. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 110. A
 Quartana si in horis sanguinis acuitur, qualis. de sperm. Sp. 38. H
 Quartanae febris inditia quae. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 96. A/E
 Quartanam febrem inuadentem quō cognoueris. 2°. de cris. 4^a. 135. C
 Quartanam primo die nouit Galenus. 1°. de cris. 4^a. 133. E
 Quartanam, & tertianam in prima acceptione nouit Galenus. 1°. de diebus decretorijs. 4^a. 150. H
 Quartanae calor qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. C
 in Quartanis, & tertianis cur fiat rigor. de trem. & palp. 3^a. 55. F
 Quartanarū rigor diuersus ē à rigore tertianarū. 2°. de dif. feb. 3^a. 36. E
 Quartanae, & tertianae faciunt cum rigore accessionem, & quomodo differant. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 95. G
 Quartanae rigor qualis. 2°. de differ. febr. 36. E/ 3^a. 37. C/ 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 95. H
 Quartanarū rigor mistus ē ex frigore, & calore. 2°. de sym. ca. 3^a. 23. C
 Quartanae rigor uehemens qualis. de trem. & palp. 3^a. 56. A
 Quartanae rigor cui similis. de trem. & palp. 3^a. 56. A
 Quartana primo die non adest cum rigore uehemēti, sed in processu. 2°. de crisibus. 4^a. 134. G
 Quartanarum frigus quale. 2°. de cris. 4^a. 134. G
 post Quartanam

- post Quartanā pulsus qualis. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 96. B/ de dy. Sp. 34. F
 Quartanā pulsus est inaequalis. de prægog. ad Posth. 4^a. 214. F
 Quartanā, & quotidianā, & tertianā pulsus differētiā. de typ. 3^a. 91. A
 Quartanā, quotidianā, & tertianā pulsū cōparatio. de dyna. Sp. 34. F
 Quartanarū pulsus i principio, & i pcessu quales. 2°. de cris. 4^a. 134. G
 Quartanarum urinā quales. 2°. de cris. 4^a. 135. D/ 1°. de arte curat. ad
 Glauc. 7^a. 96. D/ de dynam. 34. F/ quæsta in Hippo. Sp. 113. C
 Quartanam nunciat urina nigra. de dynam. Sp. 34. G
 Quartanis urina crassa alba sit. in 6^m. de morb. uul. com. 4°. 3^a. 179. F
 in Quartanis febribus quæ urinā obstructionem hepatis indicent. 1°. de
 urinis. 4^a. 123. B
 Quartanarum declinantium urina qualis. 1°. de urinis. 4^a. 123. F
 Quartana, & quotidiana laborantes, non uomunt bilem, nec sudant, nec
 habent urinas biliosas, nec excrementa. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
 Quartanā febris accessio, tēporis spacia similis est tertianā nonnunquam
 & longior, & quare. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. C
 Quartana est diuturna. in 1^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 117. C
 Quartana morbus omnium longissimus. com. 2°. aph. 25°. Ex. 16. A
 Quartani circuitus horarū sunt septuaginta duorū. de mor. tēp. 3^a. 85. G
 Quartanā cur longā. in 1^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 110. A
 Quartanā cur longiores aliquæ. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. C
 Quartana in quibus etatibus, & quo anni tempore sit breuior. de natu-
 ra humana, com. 2°. 7^a. 181. A
 Quartana febris longior, sed non periculosa quantum in seipsa est. 1°. de
 arte cur. ad Glauc. 7^a. 96. E
 Quartanā præiudicari possunt ut tertianā. in prog. com. 3°. 4^a. 207. F
 Quartana securissima. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 196. E
 Quartana, & tertiana sunt sine periculo. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 117. C/
 118. H/ in 3^m. com. 3°. 3^a. 147. B
 in Quartanā sepe munia ppria obimus. i 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 118. H
 Quartana liberat ab alijs morbis. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 118. H
 Quartana superueniens liberat magnos morbos. in 6^m. de morb. uulgar.
 commentario 6°. 3^a. 196. D
 Quartana comitalem morbum sanat. in 6^m. de mor. uul. cō. 6°. 3^a. 196. E
 Quartana comital morbus fuit expulsus. i 1^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 118. H
 Quartana multi periere, & quo tpe. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 147. A
 Quartanā febres quō finiant. 3°. de cris. 4^a. 139. G
 Quartanā non sanantur, nisi rigor cessauerit. in 6^m. de morb. uulgarib.
 commentario 1°. 3^a. 156. F
 Quartana qua tempestate in aqua intercutem terminatur. commentario
 3°. aphor. 11°. Ex. 21. D
 Quartanā curatio. intro. Isa. 55. H/ 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. E
 Quartanā auxilium. intro. Isa. 56. G
 in Quartanā statu quō procedendum. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. F
 in Quartana uictus qualis instituendus. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. F
 in Quartana uinum quale. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. F
 in Quartana male dat anseres, & anates auctor libri de dynamidijs. de
 dynamidijs. Sp. 33. A
 in Quartana euitanda caro porcorum, omniaq; edulia tenacia, & quæ
 refrigerant, & exiccant. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. F
 Quartanarij non sunt penitus prohibendi à frictionibus, ambulationibus,
 & balneis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. F
 in Quartana pro potu piper cum aqua exhibendum. 1°. de arte curatiua
 ad Glauc. 7^a. 97. F
 in Quartanis conueniunt dia trion pipereon, & diospoliticom. 1°. de ar-
 te cur. ad Glauc. 7^a. 97. F
 ad Quartanas disposita est peristereon herba. de simp. med. Sp. 89. C
 in Quartana clysteres quales. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. F
 in Quartanis uiscera ungenda, & emplastranda. 1°. de arte curatiua ad
 Glauc. 7^a. 97. G
 ad Quartanam unguentum. de dynam. Sp. 33. B
 in Quartana sanguis in principio mittendus si abundet, & quantum san-
 guinis mittendum. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. F
 in Quartana quæ uena secanda. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. F
 in Quartanis febribus utimur catharticis. de dynam. Sp. 20. E
 in Quartana nullum forte medicamentum exhibendum à principio. 1°. de
 arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. F
 i Quartana nunq purgādū, nisi facta coctiōe. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 97. G
 in Quartana copiosius euacuatur, quā in pituitosa. 2°. de dif. fe. 3^a. 37. C
 in Quartana elleborus albus dandus, primo radicibus mistus, postea per
 se. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. G
 in Quartana uomitus post cibū cōuenit. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 97. G
 in Quartana succus cyrenaicus optimus. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 97. G
 ad Quartanam febrē pulchre cōuenit Theriaca. de ther. ad Pi. 5^a. 96. D
 in Quartana Theriaca danda. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. G
 Quartana quo die uentura erat dabant Theriacam. de prægog. ad
 Posthu. 4^a. 214. G
 Quartanā duplicauit Theriaca, & cur. de pægog. ad Posthu. 4^a. 214. F/ G
 in Quartana Theriaca ante statum hominem necauit. 1°. de arte cur. ad
 Glauc. 7^a. 97. H
 in Quartanā principio qui medicamenta calida dedere, quæ discrimina
 fecerint. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. G
 ad Quartanam uinum uetus trisaginem incoctam habens, ter potui da-
 tum confert. de med. fac. par. 7^a. 177. E
 ad Quartanam maxime facit hydropoton. de dynam. Sp. 32. D
 ad Quartanam febrem troisci. secretorum. Sp. 101. B
 Quartanis summæ præsentaneū remedium qd. de trem. & palp. 3^a. 55. H
 ad Quartanam cum typo remedium. de dynam. Sp. 33. A
 ad Quartanam febrem. de med. fac. par. 7^a. 170. H/ secretorū. Sp. 98. G
 ad Quartanam duplicem remedium. de dynam. Sp. 33. A
 à Quartanis tribus non liberantur senes in hyeme profunda. de prægog.
 ad Posthu. 4^a. 215. E
 Quartanas tres habuit Eudemus. in 1^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 120. F
 Quartanam nunq habuit Galenus. de trem. & palp. 3^a. 56. A
 Q V A R T A N A R I I ex atra bile. de sperm. Sp. 38. B
 Quartanaria naturaliter puella unde. de sperm. Sp. 38. B
 Quartanarium quendam primo nouit Galenus. de prægog. ad Posthu-
 mum. 214. F/ 4^a. 215. H
 Quartanarij nō capiunt magno morbo. i 6^m. de mor. uul. c. 6°. 3^a. 197. C
 Quartanarijs aues, et pisces quales cōueniāt. 1°. de ar. cur. ad Gl. 7^a. 97. F
 ad Quartanarios antidotus Arpuli. 2°. de antid. 5^a. 116. F
 ad Quartanarios ualet Theriaca Euclidis Palatiani. 2°. de ant. 5^a. 116. B
 Quartanarijs quō theriaca exhibenda. de theria. ad Pi. 5^a. 96. D
 Quartanarijs electarium conferens. de dynam. Sp. 32. D
 ad Quartanarios. 7°. de comp. med. sec. loc. 182. G/ 5^a. 185. C
 Q V A R T A R I V S habet uncias quatuor & semis. de ponderibus &
 mensuris. 5^a. 277. D
 Q V A R T V S instituit uiperas arte cape. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 78. A
 Q V A R T A E tres sunt Denarij quindecim. 5°. de compositione medi-
 camentorum per genera. 5^a. 250. E
 ad Q V A R T A M partem quid coquatur, & in quo casu. 8°. de com-
 po. med. sec. loc. 5^a. 196. B
 Quarto quoque die, uel quotidie fiunt accessiones in acutis. 3°. de diebus
 decretorijs. 4^a. 158. G
 Quarto die omnis species morbi cognoscitur. 2°. de cris. 4^a. 136. E
 Quartæ diei potentia quæ. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 161. E
 Quartus dies quid agat. in progn. com. 3°. 4^a. 206. F
 Quartus iudex est septimi sua natura. 1°. de dieb. decr. 4^a. 149. G
 Quartus indicat de sexto, & de septimo. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
 Quartus dies non uidetur ferè computari inter iudicatorios. commē. 4°. aphorismo 36°. Ex. 32. A
 in Quarto finiunt synochi per crisim. 3°. de cris. 4^a. 140. D
 Quarto die rarissime fit crisis. 3°. de cris. 4^a. 140. D
 Quarto die raro uidit Galenus iudicari peracutos morbos, sed ut pluri-
 mum in quinto per sudorem solui. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
 Quartus & tertius dies qñ habent grauiā symptomata, breui expectan-
 dum iudicium. in 1^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 121. B
 Quartæ diei crisis cur transmutatur ad tertium, & ad quintum. 3°. de
 crisibus. 4^a. 140. D
 Quarto die qui sanatur, & qui moriatur. 1°. de dieb. decr. 4^a. 150. H
 Q V A R T O D E C I M O, & septimo proximi sunt dies hi: nonus, un-
 decimus, & uigesimus. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
 Quartus decimus imitatur naturam septimi. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
 Quartusdecimus dies, & quartus quorum sunt indices, & iudicatiui.
 com. 4°. aphor. 71°. Ex. 35. E
 Quarto decimo die, uel decimo septimo, quando fiet crisis. 1°. de diebus
 decretorijs. 4^a. 151. B
 Quartodecimo die iudicatur phrenitide capti. 2°. de dieb. decr. 4^a. 156. E
 Quartusdecimus dies bonus si sudores, uel alia appareant. commentario
 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Quartidecimani sudores boni. præ sag. exper. conf. Sp. 77. G
 Q V A S S A N T I A quō faciant dolorem. 1°. de sympt. cau. 3^a. 16. G
 Q V A S S A T I O quid. fin. med. Isa. 48. C
 Quassatio unus est pilorum affectus. fin. med. Isa. 48. B
 Quassatio quid

Quassatio quid sit in uertebis. de art. com. 3°. 7°. 268. H
 Quassationes aurium mitigat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
 Quassationes ani mitigat succus centaureæ. de uirt. cen. Sp. 93. E
 QUATERNARIUM conficitur duplicato binario. de cognoscen. dis curan. animi mor. 2°. 54. G
 Quaternarius non est integrorum dierum. in prog. cō. 3°. 4°. 207. C
 Quaternarij circuitus qui dicantur. de morb. temp. 3°. 85. G
 Quaternarij bene considerandi in morbis. 1°. de cris. 4°. 133. C
 Quaternarij singuli considerandi, & quare. 1°. de cris. 4°. 131. H
 per Quaternarios numeratio subsequens est digestionum circuituum per septenarios. in prog. com. 3°. 4°. 206. G
 per Quaternarios quo primo iudicationes, postea per septenarios, uige narios, & menses fiant. in prog. com. 3°. 4°. 208. C
 in QUATERNIONE secundo qui morbus erit in statu, & qui ultra. 1°. de dieb. decre. 4°. 150. H
 in Quaternionibus paruas fiunt mutationes. 3°. de dieb. dec. 4°. 158. H
 QUATRIVNICALIS cur uideatur arteria. de partibus ar- ti. medic. Sp. 16. H
 QVATVOR tutius, & fortius mouet quā duo. 2°. d. us. p. 1°. 126. C
 Quatuordecim diebus ardentes febres quo iudicabantur. in 1°. de mor- bis uulg. com. 2°. 3°. 116. G
 Quatuordecim annis finiunt aliqui morbi. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. D
 QVERCINVS cinis qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 QVERCVS est planta agrestis. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Quercus sicca, & tepida. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 Quercus est acerba. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Quercus adstringit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 Quercus folijs uulnus glutinauit Galenus, & quo. 6°. de simplicium me- dicamentorum facultatibus. 5°. 46. E
 Quercubus agnoscitur uiscus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. C
 QVERIMONIIS non uocat senū sanitas. 6°. de san. tuen. 2°. 95. G
 in QVERNIS glandibus, acylis, & castaneis priuatim pro arbo- rum diuersitate non multum inest discriminis in fructu. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 36. D
 Quernacaries ad quid utilis. de med. fac. par. 7°. 170. B
 QVIES quid significet. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 170. D
 Quies est otium, & ab excitatione uacatio. c. 4°. aph. 13°. Ex. 28. F
 Quies an contraria motui, uel priuatio. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
 Quietem inter omnes duos motus contrarios interuenire necesse est. de anatomia uiuorum. Sp. 46. H
 Quies unum est ex rebus sex non naturalibus. ars med. Isa. 68. B
 Quies necessario nostro corpori occurrit. ad Thras. 2°. 104. D
 Quies est laboris remedium. com. 2°. aph. 48°. Ex. 19. A
 Quies statim lassitudines aufert. com. 2°. aph. 48°. Ex. 19. A
 Quietē quo soluitur lassitudo. 3°. de san. tuen. 2°. 79. H
 Quies in eodem statu conseruat. com. 4°. aph. 14°. Ex. 28. G
 Quies quo modo alteret corpus. ars med. Isa. 68. C
 Quies corpora humectat. quos pur. opor. qb. med. & quo tēp. 5°. 89. D
 Quies humectat corpora per accidens. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. F
 Quies diuturnior molesta est. 1°. de san. tuen. 2°. 65. H
 Quies maxime obest sanitati. de bon. & uitio succ. 2°. 35. A
 Quies reddit membra imbecilla. de iis, quæ in med. fi. cō. 3°. 7°. 220. B
 Quietē membra omnia fiunt tenuia. de frac. com. 2°. 7°. 238. G
 Quies imodica causa est frigidorum morborū. de caus. morb. 3°. 7. B
 Quies mors est substantiæ semper mobili. de trem. palp. 3°. 54. G
 Quies si sistit uomitum, motus ipsum facit. com. 4°. aph. 15°. Ex. 28. H
 Quies præter consuetudinem non est repente mutanda. de uictus ratio- ne in morb. acut. com. 2°. 7°. 124. C
 in Quietem mutatio ex motu minus ledit, quā a contrario. de uictus ratione in morb. acut. com. 2°. 7°. 124. G
 Quies semicoctos humores perficit. 4°. de san. tuen. 2°. 83. E
 per Quietem cōcoquantur quæ in uētriculo, & in iecore. in 6°. de mor- bis uulgaribus, com. 5°. 3°. 194. A
 Quies melancholicæ naturæ cōdonāda est. de mel. ex G. R. & P. Sp. 110. E
 Quietē indigent dolores aurium. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. D
 Quietes tres in brachio quo modo à diuersis fiant, & ita in aliis mem- bris. 2°. de symptom. cau. 3°. 20. B
 Quies quæ præcedit receptum spiritus, qualis. de usu pul. 1°. 228. F
 in Quietē respirationis lesiones quæ, & quare contingant. 1°. de diffi- cultate respirationis. 3°. 58. D
 Quies duplex in respiratione. 4°. de diff. puls. 4°. 66. H
 QVIETES in pulsu sunt ptes p accides. 1°. de dign. pul. 4°. 74. F

Quies duplex in pulsu, & quo modo. 1°. de pul. diff. 4°. 47. C
 Quies in pulsu externa quo sentiat. 1°. de dign. pul. 4°. 74. F
 Quies pulsus interna quo cognoscatur. 1°. de dign. pul. 4°. 74. F
 Quies pulsus quæ supera dī tactu percipitur. 1°. de dif. pul. 4°. 48. F
 Quies pulsus infera nō sentitur tactu, & quare. 1°. de dif. pul. 4°. 48. F
 Quies exigua est in motu cordis. 4°. de usu part. 1°. 150. E
 Quies in tertianis iuuat. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. E
 Quies primo febrienti iniugenda. in 6°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 178. A
 Quietē indigent sananda. 3°. meth. med. 7°. 32. E
 QUIESCENTIVM respiratio qualis. 1°. de dif. resp. 3°. 58. D
 in Quiescentibus nonnullis nullus fit grauitatis sensus, cum autem moueri uoluerint, mēbrum uel corpus uniuersum grauant. de mult. 3°. 78. B
 Quiescente maxilla mouetur tota cutis frontis. de musc. diff. 1°. 44. F
 Quiescens caro nō uelocis exercitij est multarum superfluitatum. de dif- solutione continua. Sp. 73. E
 QUIESCERE qd. 1°. de nat. fac. 1°. 290. G/de sal. dia. 2°. 43. C
 Quiescere dupliciter intelligitur. in 6°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 165. C
 Quiescere naturaliter conuenit calido. de sal. dieta. 2°. 43. C
 Quiescere est bonum signum in morbis. com. 2°. aph. 27°. Ex. 16. C
 Quiescere, & esse plenum facit tormina. cō. 5°. aph. 41°. Ex. 41. D
 Quiescere opus est si quid sanari debeat. com. 6°. aph. 6°. Ex. 47. B
 Quiescant quæ partes. de iis. quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 209. B
 QVIETAE aues sunt peiores, & imundiores. de diff. cōt. Sp. 73. A
 Quietē aliæ sunt uenæ capitis, quæ phlebotomantur, aliæ pulsatiles. de anatomia uiuorum. Sp. 54. H
 Quieta uena est uena frontis quæ inter duo existit supercilia. de anatomi- a uiuorum. Sp. 55. A
 Quieta uena, & pulsatilis sunt coniunctæ. de anat. uiu. Sp. 56. D
 Quieta uena in membris interioribus pulsatili supposita est in exterioribus superposita. de anatomia uiuorum. Sp. 56. D
 QVINQVAGESIMVM annum attingere menses in mulieribus colligitur ex Galeno. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. E
 ut QVINQVE calidum ponit. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 210. E
 QVINQVEFOLIVM ingreditur in theriacam. de theriaca ad Pisonem. 5°. 92. F
 Quinq; folia pro expellendo sanguine uel pure. de dynam. Sp. 35. F
 QVINTANVS typus qui. de typ. 3°. 90. F
 Quintana febris est intermittens. fin. med. 45. F/introd. Isa. 55. D
 Quintanarum coniugationes quæ. ad eos qui de typis scrip. 3°. 94. A
 de Quintanis, & septimanis dicit Galenus Hippocratem in aphorismis nō meminisse, tñ de ipsis ibi meminit. in 1°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 120. G
 Quintanam non uidit Galenus. in 6°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 120. A
 Quintanam non uidit Galenus nec putat Hippocratem uidisse. in 3°. de morbis uul. com. 3°. 3°. 145. G
 Quintanam uidit Galenus obscuram. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 118. E
 Quintana pessima omnium. in 1°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 120. A
 QVINTANI sudores boni. præfag. exper. conf. Sp. 77. G
 QVINTVS ordo & recessus à medio planè discernendus est, & co- gnoscendus in simplicibus medicamentis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. G
 Quintus dies qualis. 2°. de dieb. decr. 4°. 154. F
 Quinta die si quid terrificum uideatur in febribus quid significet. de ui- ctus rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 141. H
 Quintus dies est iudicatiuus, & non quartus in tardioribus morbis. com- mentario 4°. aphor. 36°. Ex. 31. H
 Quintus dies quo modo decernat. 3°. de dieb. decr. 4°. 158. D
 Quintus cur decernat. 3°. de dieb. decr. 4°. 158. H
 Quinto die crisis plurimis contingit. 11°. meth. med. 7°. 72. C
 in Quinto ut plurimum per sudorē soluuntur peracuti morbi, sed quar- tum diem raro uidit Galenus iudicare. cō. 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
 ad Quintum, & ad tertium cur transmutantur quartæ dici crises. 3°. de crisis. 4°. 140. D
 Quintus dies est propenonum, undecimum, & uigesimum. 1°. de diebus decreturiis. 4°. 147. B
 post Quintū & decimūtertium quartus dies. 1°. de dieb. decr. 4°. 147. B
 in Quinto quando homo moriat ex errore. 1°. de dieb. decr. 4°. 150. C
 QVINTVS Galeni præceptor fuit. in 3°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 134. D
 Quintus interpres Hippocratis non planè illius sententiam assequutus fuit. de ordine librorum suorum. Isa. 15. C
 Quintus medicus Roma pulsus fuit, et quare. d. p̄cog. ad Post. 4°. 214. A
 Quintus nullum reliquit scriptum. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. H
 Quintus ut dissectionum nullum, ita nec ullum alium scripsit librum. de natura humana. com. 2°. 7°. 183. F

Quinti falsum responsum quod. 4°. de san. tuen. 2°. 81. H
 Quintus dicebat ptinere ad pistorē nosse urinas. 4°. de san. tuē. 2°. 81. H
 fm Quintum balnearum nomina. 4°. de san. tuen. 2°. 81. H
 QUID est querendum post questionem si est secundum Aristotelem. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 153. F
 Quid sit quod queritur, primo noscendum. ad Thrasyb. 2°. 101. F
 QVI sint in prima sede apud Deum Mercurium. in or. suas. Isa. 2. F
 Qui sint in secunda sede ex iis qui in Mercurij choro continentur. in oratione suasoria. Isa. 2. F
 Qui sint in tertia sede ex choro Mercurij. in or. suas. Isa. 2. F
 QVOMODO quid significet. de iis, q in med. fi. c. 1°. 7°. 200. G
 Quomodo incedere debet causas inquirens. aduer. empir. med. Isa. 35. C
 Quomodo quæ fiunt fiant querendum potius, quam negare quod fiant. 5°. de locis affectis. 4°. 31. B
 QVOTIDIANI circuitus qui. de morb. tēp. S3. F/90. F/3°. 91. C
 Quotidianus, & quartanus typus. de typ. 3°. 90. F
 Quotidianis febribus tertianarum circuitus comparatus quantus sit. de morb. temp. 3°. 87. H
 Quotidiani circuitus sunt horarū uiginti quatuor. de mor. tēp. 3°. 85. F
 Quotidiana Cathemerina à Iunioribus medicis proprio nomine appellatur. 2°. de diff. pul. 2°. 38. B
 Quotidianam quæcūq; febrem non esse, quæ quotidie quolibet modo accessione faciat, collegitur. ad eos qui de typis scrip. 3°. 91. G
 Quotidiana febris quæ. fin. med. Isa. 46. D
 Quotidiana febris morbus est intermittens. fin. med. 45. F/ introd. Isa. 55. D/ 2°. de differentiis febrium. 3°. 36. E
 Quotidiana febris intermittens longior est, sed non sine periculo. 1°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 96. E
 Quotidiana febris exquisita quæ, & q spū. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 96. H
 Quotidiana quæ longissima. 2°. de diff. feb. 3°. 37. E
 Quotidiana cum tertiana distinctio. 2°. de cris. 4°. 135. D
 cū Quotidianis tertianarum duplex coniunctio. 2°. de diff. feb. 3°. 37. H
 Quotidiana propius accedit ad quartanā, & quo modo differat. 2°. de crisibus. 4°. 135. D
 Quotidiana febris à quo humore fiat, & qñ. de nat. hu. c. 2°. 7°. 95. H
 Quotidiana febris ex pituita putredine fit. 2°. de diff. feb. 3°. 36. E
 Quotidianæ febres ex phlegmate fiunt. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. B
 Quotidiana febris pituita abundat. 2°. de cris. 4°. 134. G
 Quotidianæ passiones contingunt conceptis in hora melancholice. de spermate. Sp. 37. D
 Quotidiana inducit humiditatem. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96. C
 Quotidianæ febres ex aeris redundantia excitantur. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 277. B
 Quotidiana febris ex aeris abundantia excitatur secundum quosdam ueteres. de nat. hum. com. 2°. 7°. 181. B
 Quotidianæ sub uesperam inuadunt. 2°. de cris. 4°. 135. E
 Quotidiana nocturna. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 145. G
 Quotidianæ febres quo modo fiant. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Quotidianæ febris interminenti inditia. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 96. C
 Quotidianam primo die nouit Galenus. 1°. de cris. 4°. 133. E
 Quotidianarum rigor quo modo fiat. 2°. de cris. 4°. 134. G
 Quotidiana, & quartana laborantes non uomunt bilem, nec sudant, nec habent urinas biliosas, nec excrementa. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Quotidianarū febrium urine quales. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96. D
 Quotidianæ quibus superueniant, & quæ habent symptomata. 2°. de crisibus. 4°. 135. D
 Quotidianæ symptomata quæ. de morb. temp. 3°. 87. E
 Quotidianæ febris rigor qualis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. H
 Quotidianæ pulsus, & urina. de dynam. Sp. 34. F
 Quotidianæ, quartanæ, & tertianæ pulsū cōparatio, de dyn. Sp. 34. F
 in Quotidiana lien durefcit. de typ. 3°. 90. F
 Quotidiana si acuitur, & mutatur in horis cholerae rubra cito uertitur in tertianam. de spermate. Sp. 39. H
 in Quotidianam quando mutabitur synocha. de sperm. Sp. 40. A
 in Quotidianam mutabitur tertiana phlegmatica, quæ acuitur in horis bilis, de quotidiana in quartanam. de sperm. Sp. 40. A
 Quotidianæ febres quo modo finiant. 3°. de cris. 4°. 139. G
 Quotidianæ febris curatio. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. H
 in Quotidianis febribus cathartici utimur. de dynam. Sp. 20. E
 in Quotidiana uomitus post cibum conuenit. 2°. de arte cur. 7°. 97. H
 in Quotidianæ febris declinatione decoctio. de med. exper. Sp. 105. D
 in Quotidianæ sine ualens electarium. de med. exper. Sp. 108. D

ad Quotidianam febrem facit hydropoton. de dynam. Sp. 32. D
 ad Quotidianam febrem troscisci. secret. Sp. 101. A
 ad Quotidianas acutas in æstate remedium. de dynam. Sp. 32. D
 ad Quotidianam. de dynam. 32. D/secret. Sp. 99. F
 cū Quotidiana tertianæ intermittenti casus. 2°. de diff. feb. 3°. 37. H
 in Quotidiana, & tertiana casus adolescentis. 2°. de diff. feb. 3°. 38. C
 QVOTIDIANARIA puella unde. de sperm. Sp. 38. C
 Quotidianariis electarium conferens. de dynam. Sp. 32. D
 QVOTIDIE creari animas stoici dicebant. de sperm. Sp. 38. A
 Quotidie, uel quarto quoq; die fiunt accessiones in acutis. 3°. de diebus decretoriis. 4°. 158. G

cū **P**litera græca finientia emplastra recensere sibi propositum esse dicit Galenus. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. E

ABIDI canis morsus periculosissimus est. 1°. de compositione ne medic. per genera. 5°. 216. A

Rabidi canis morsus quo modo inficiat. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 149. D

à Rabido cane morfi post quatuor, uel sex menses, uel longius lempus pereunt. in 2°. prorrhetici, commentario 2°. 4°. 171. E

à Rabido cane morfi qñ nō pñt curari. in 2°. prorrhe. cō. 2°. 4°. 171. E

à Rabido cane ulcus illatū quo modo tractandū. de uirt. cent. Sp. 93. H

ex Rabidi canis morfu ulcus cicatricem ducere non sinens medicamentum quod. 3°. de compo. medic. per gen. 5°. 233. G

Rabidi canis morsus sanatur à centaurea. de uirt. cent. 92. G/ Sp. 93. H

ad Rabidos morsus album piper. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. C

Rabidos morsus sanās ex Asclepiade. 1°. de cōp. med. per gen. 5°. 217. A

à Rabido cane morsorum medicamentum ex cancris à Galeno probatum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 216. A

ad Rabidorum morsus candidum emplastrum. 1°. de compositione medicamentorum per gene. 5°. 215. F

ad Rabidi canis morsum electarium. de med. expe. Sp. 106. H

à Rabido cane morsui facto medicina conferens. secret. Sp. 97. A

ad Rabidi ex canis morfu aquam expauescentes. 1°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 215. F

ad Rabidi canis morsum. secret. Sp. 102. B

ad Rabidorum morsus. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. E

Rabidam profluuiem excernentis adolescentis casus. in 1°. prorrhetici, commentario 2°. 4°. 171. F

RABIENTIS canis morsum sanare dicitur terra lemnia in uino diluto epota. 9°. de simplic. med. fac. 5°. 65. E

RABIE afficiū solus canis, & qd sit rabies. 6°. de loc. aff. 4°. 40. C

Rabiem excitare potest canis sputum. 6°. de loc. af. 4°. 40. C

ad Rabiei uirus comparatio lignorum. in 2°. prorrh. c. 2°. 4°. 171. E

Rabies post sex menses quandoq; detergitur. 6°. de loc. aff. 4°. 40. C

ῥάχιται muscoli qui. 12°. de usu part. 1°. 195. C

RADICALI humido assimilantur duo uasa, in quorum unum defluat alterius humor. ad Thrasyb. 2°. 104. F

RADICATIO quid. 6°. de decr. Hipp. 1°. 262. G

RADICULA agrestis quid dicatur. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B

Radiculæ asparagus est humidior quā folia. 2°. de alim. fac. 2°. 24. A

Radicula habet radicē caule, & foliis acriorē. 2°. de alim. fa. 2°. 24. D

Radiculæ acris est. 2°. de alim. fac. 2°. 25. D

Radiculæ caulis in aqua acrimoniam deponit. 2°. de alim. fac. 2°. 25. A

Radicula cuius sit facultatis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E

Radiculæ caulis, & folia non nisi cum necessitate manduntur. 2°. de alimentorum facult. 2°. 25. D

Radicula nutrimur sed non ut carne. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E

Radiculæ, & carnis differentia in nutriendo. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E

Radiculæ caulis uerē magis nutrit, quā radicula. 2°. de alim. fa. 2°. 25. A

Radicula potius pro medicamento, quam pro cibo habenda. de attenuante uictu. 2°. 45. G

Radicula obsonium potius est quā alimentū. 2°. de alim. fac. 2°. 25. D

Radicula pro obsonio rusticis. 2°. de alim. fac. 2°. 25. D

Radicula tota paulo minus excrementosa est. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E

ex Radicula exiguus sanguis nec in totū utilis. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E

Radicula inter cibos, qui prius assumebantur. 2°. de alim. fac. 2°. 18. G

Radicula primo comedebatur ante alios cibos. 2°. de alim. fa. 2°. 20. A

Radicula cruda cum garo, & aceto ante cibum sumpta facit deicere. 2°. de aliment.

2°. de aliment. facult. 2°. 25. D
 Radicula post cenam sumpta non adiuuat coctionem, ut multi putarunt. 2°. 25. D
 2°. de alimentorum facult. 2°. 25. D
 Radiculae radices concoctu difficiles sunt, & turbant uentericulum. 2°. de alimentorum facult. 2°. 24. C
 Radicula in aliquibus non coquitur. 1°. de loc. aff. 4°. 5. C
 à Radicula post cenā sumpta multi sunt læsi. 2°. de alim. fa. 2°. 25. D
 ex Radicula, & oxymeli uomitus prouocatur. 5°. methodi medendi. 34. E/7°. 7°. 48. D
 Radicula ex oxymelite glutinosa detergit. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Radicula calefacit, & attenuat. 2°. de alim. fac. 2°. 25. D
 RADIVS quod os sit. de frac. com. 1°. 7°. 227. B
 Radius os est quod cubito subest. de os. 1°. 43. A
 Radius est os paruum in Cubito. 2°. de usu par. 1°. 121. B
 Radius os est paruum ulnæ. 2°. de mot. musc. 1°. 313. F
 Radij osse longus est cubitios. de frac. com. 1°. 7°. 224. E
 Radij constructio differt à constructione fibulæ. 3°. de usu par. 1°. 134. E
 Radij conformatio qualis. 2°. de usu part. 1°. 125. A
 Radij positio qualis. 2°. de usu part. 1°. 125. A
 Radius cum ulnæ incumbit. 2°. de usu part. 1°. 125. B
 in Radij medio partes cur tenuiores. 2°. de usu part. 1°. 125. B
 Radij finis in carpo crassior est. 2°. de usu part. 1°. 125. B
 Radij officium quod, 2°. de mot. musc. 1°. 313. F
 Radium mouentes sunt obliqui musculi. 2°. de usu par. 1°. 122. F
 Radium in obliquum uertentes musculi. qui. 2°. de usu part. 1°. 126. E
 in Radio osse uenæ rami duo figuram facere uidentur similem tertiæ græcorum literæ γ, & ubi. 3°. de anat. adm. 1°. 76. F
 Radium in pronam circumagere quorum musculorum sit officium. de musculorum dissectione. 1°. 48. F
 inter Radium, & cubitum mediam regionem totam replentes musculi. de musculorum dissectione. 1°. 48. H
 Radiū mouentiū obliquorū musculorū exortus. de muscul. diff. 1°. 49. A
 Radij os tanquā in pronū circumagens musculus. de muscul. diff. 1°. 49. A
 Radio inuiolato cubitus per se lædi potest. de machin. 7°. 320. D
 Radius, & cubitus quo modo restaurentur. de machin. 7°. 313. D
 RADIVS aeris rubri ad medicamenta agitanda. 3°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 148. A
 RADICIS officium in plantis quod. 6°. de decr. Hipp. 1°. 262. B
 Radix, & truncus quo modo ex magnæ alicuius arboris semine fiant processu temporis. 6°. de decr. Hipp. 1°. 262. A
 Radix in hyeme magna uere cum semen parat producere caulem profert. 2°. de alimentorum facult. 2°. 24. D
 Radicum excisores inter ministros ignobiliores medicinae numerantur. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 198. D
 Radices quo modo mudentur. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. F
 Radices quales esse debent. 1°. de antid. 5°. 107. D
 Radicibus facultates in esse alias à caulibus, quemadmodum foliis, & fructibus, & seminibus alias quo modo Mnesitheus ostenderet. 1°. de alimentorum facult. 2°. 7. E
 Radicis Acori succus claritatē oculis mirifice facit. de sim. me. Sp. 81. A
 Radices Asphodeli combustæ, & incinerem reductæ alopeciam emendant, & maculas albas. de simp. med. Sp. 81. B
 Radix cucumeris agrestis hydropicis utilissima est. de dynam. Sp. 23. A
 Radices Dracontij purgant uescicam. de cathart. Sp. 95. D
 Radicis dulcis decoctum lenissimum & commodum in inflammationum arteriæ principis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. H
 Radices Ellobori quō dentur, & quæ miscenda illis. de dynam. Sp. 21. A
 Radix colchici seu Ephemeris, dicitur uicem fungi strangulatoris facere & ferro præcisos sanare linita. de simp. med. Sp. 83. B
 Radix Eringij urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Radix Erythrodani ad quid ualeat. de cura icteri. Sp. 111. B
 Radicis Glycyrrhizæ succus dulcis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 Radices Glycyrrhizæ sitim sedant, renum & uescicæ dolorem mitigant, prouocant urinam & menstrua, omnem tumorem placant. de simplicibus medicaminibus. Sp. 84. G
 Radicum Lapathij decoctio prouocat menstrua, frangit lapidem renum, & uescicæ. de cathart. Sp. 95. D
 Radicis Lilij coelestis drachme tres ad purgandum pectus. de medicinis expertis. Sp. 106. D
 Radicem diureticam habet Lonchitis. de simp. med. Sp. 86. D
 Radix Lupinorum urinam mouet. de simp. med. Sp. 86. C
 Radices Men ex calefacientes sunt. de simp. med. Sp. 87. F

Radices Odoriferæ de poto expurgant in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Radix Palmæ est frigida & humida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Radix Polypodij styptica gustu est. de simp. med. Sp. 89. C
 Radices Rapi concoctu difficiles & turbant. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 Radix Rhodia est in secundo ordine calida, & digerentis est facultatis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. G
 Radicis corticibus Rumicis hortensis utitur, quo modo, & in quo casu. 5°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 161. A
 Radicum Rumicis siluestris corticibus utitur. 5°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 161. C
 Radix Sacra ad quid utilis. de remed. par. fac. 7°. 160. E
 Radices molles Smyrni expurgant in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Radices Staphylini expurgant in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Radices quæ theriacam ingrediuntur. 1°. de antid. 5°. 107. D
 Radix Tithymalli cū caricis siccata in umbra reponit. de dyn. Sp. 21. E
 ex Radicibus oleum dicitur oleum abusive. 3°. de san. tuen. 2°. 79. B
 Radices quæ efficaciter euaporent. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
 Radices quæ suspectæ esse debent. de atten. uic. 2°. 45. G
 Radices quandoq; manduntur ob necessitatē. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Radices habent plurimum humoris crudi secundum Mnesitheum. 2°. de alimentorum facult. 2°. 24. D
 Radices q; non habeant crudum humorem contra Mnesitheum. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 24. D
 Radices quæ manduntur crassos habent succos, & sunt difficilis coctionis. de puero epil. 7°. 180. D
 Radices q; non generant crassos humores quales. de puero epil. 7°. 180. D
 Radices tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. E
 à Radicibus, quæ mandi solent, debet abstinere epilepticus. de puero epileptico. 7°. 180. D
 RADICES stirpium comparat cordi. de anat. uiu. Sp. 47. B
 Radix, & basis uirtutum moralium est cor. de anat. uiu. Sp. 46. B
 Radix ultima erectionis totius animalis est cor. de anat. uiu. Sp. 47. B
 Radicibus stirpium comparant uenæ uentriculi. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 per Radices ut arbor à terra, ita cibum per meseraicas trahit Iecur à uentriculo. 6°. de locis affectis. 4°. 37. G
 Radix uenæ, uasis, & arteriæ quæ. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 Radices pilorum cōplecti cutis, ut gingiue dētes. in Tim. Pla. 1°. 286. H
 Radicis uice fungitur Mesenterium. de util. resp. Sp. 64. D
 Radices capillorum à uitiosis humoribus corrumpuntur. commentario. 6°. aphorismo 34°. Ex. 50. B
 Radices plures hnt dētes maiores, minores è cōtrā. de ana. uiu. Sp. 49. D
 ad Radicem linguæ confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. D
 in Radice canna non est sonora, quia carnosæ & humida est. de uoce & anhelitu. Sp. 61. F
 RADICES pars organum. de machin. 7°. 309. E
 Radices aeræ, uel ferreæ comparantur. de machin. 7°. 309. D
 Radices ad quid in organis. de machin. 7°. 309. G
 Radices in organis semper immobiles manent. de machin. 7°. 310. F
 Radices quas habeant cancri. com. 6°. aph. 38°. Ex. 50. F
 RADEBANT qui caput in phrenitide. 13°. meth. med. 7°. 85. D
 Radit pilos in uulneribus capitis Galenus. 2°. de cōp. me. se. l. 5°. 138. E
 Radit, & secat capillos Galenus in inueteratis capitis doloribus, & affectionibus, & diuersis utitur in his. 2°. de cōp. med. se. loc. 5°. 133. A
 Radi nouacula quidam timent. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. G
 ad RAGADES ani intumescences mitigatoria. 1°. de compositione ne medic. sec. loc. 5°. 130. C
 P'xyoed'is tunica quæ intro. Isag. 53. H
 ad RAGOIDEM pertinet procidentia. de diff. morb. 3°. 6. A
 Ragoidis procidentia est morbus in oculo. de diff. morb. 3°. 6. A
 RALIA sunt dura, & concoctu difficilia. 3°. de alim. fac. 2°. 32. E
 P'außòs, id est uarus. de frac. com. 3°. 7°. 240. G
 RAMEX scroti est affectus. fin. med. Isag. 49. C
 Ramices in inguine. de tum. præter naturam. 3°. 8. G
 Ramex testiculorum. secret. Sp. 100. B
 Ramex, oedema, struma, melliceris magna similitudine conueniunt, tamē curam dissimilem habent. de optima secta. Isag. 24. A
 Ramex quo modo fiat. 5°. de anat. adm. 1°. 87. C
 Ramices quō fiant, & qui musculi patiantur. de tum. pter nat. 3°. 84. G
 Ramex quo modo curandus. 14°. meth. med. 7°. 92. C
 ad Ramicem aquosum. de remed. par. fac. 7°. 174. F
 RAMENTA quædam sunt in difficultatibus intestinorum post pingui excrementa. com. 4°. aph. 26°. Ex. 30. C

q d d ij Ramentum in

Ramentum in dysenteria si excernatur significat intestinum laesum. 6°. de locis affectis.	4°. 36.E	garibus, commentario 6°.	3°. 196.B
Ramenta etiam in urina expelluntur. 6°. de loc. aff.	4°. 37.D	Raphaninum oleum in Aegypto habetur. 3°. de san. tuen.	2°. 81.C
Ramenta urinarum ex uestica exesa, uel resoluta. c. 4°. a. 76°. Ex. 36.C		Raphanini olei meminit. 2°. de simp. med. fac.	5°. 11.F
Ramentum est inditium ulceris. 6°. de loc. aff.	4°. 39.B	RAPHANINVM unguentum habetur Alexandriae copiose. 3°. de cō-	
Ramenta quā miscentur his, quae expuuntur. 4°. de loc. aff.	4°. 25.H	positione medic. per gen.	5°. 233.H
Ramenta facit oxymeli parum acre, et intestini unam partem humidam reddit, et quo modo. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°.	7°. 130.C	RAPHANIS calida est in tertio ordine, sicca in secundo. 8°. de simp-	
quae Ramenta eluere solet affectio, quarum sit partium ulceratio. de uictus rat. in morb. acut. com. 3°.	7°. 130.B	plicium medic. facult.	5°. 59.E
RAMIFICATIO tibiae pulmonis quō fiat. de anat. uiu.	Sp. 53.C	Raphanis digerendi uim habet, ad sugillata, et ad alia id genus liuida ac	
RAMIFICARI quid apud Hippocratem. 1°. de sem.	1°. 331.F	commoda existit. 3°. de simp. med. fac.	5°. 59.E
RAMULI extremi pariunt malos succos. de bon. et uit. suc. 2°. 33.G		Raphanis urinam mouet. de cura icteri.	Sp. 111.D
RAMI quō in pristinum tendant locum. de diff. puls.	4°. 51.A	ex Raphanidae fit oleum. 4°. de simplicium med. facult.	5°. 26.G
Ramo quō cōparetur conuulsio particularis. 3°. de loc. aff.	4°. 17.D	Raphanides expurgant ictericos. de cura icteri.	Sp. 111.B
RANAE magnae rubetae. 7°. de comp. med. per. gen.	5°. 271.B/E	P'αφανov antiquitus uocant brassicam. 2°. de alim. fac.	2°. 23.B
p Ramis rubetis magnis paruae sumunt. 7°. de cōp. med. p. ge. 5°. 271.B		Raphanus aeris est. de atten. uic.	2°. 43.H
Ranae minimae ad quid utiles. 1°. de comp. med. sec. loc.	5°. 123.D	Raphani uires quae. de simp. med.	Sp. 89.F
Ranarum uiridium sanguis non prohibet pilos. 10°. de simplicium me-		Raphanus est cibus calidus. de diff. cont.	Sp. 74.C
dicamentorum facultatibus.	5°. 73.D	Raphanus est cibus subtilians secundi generis. de diff. cont.	Sp. 72.E
Ranarum uiridum sanguis ad quid utilis. 4°. de cōp. med. sec. loc.	5°. 158.B	Raphanus incidit phlegma, et mūdificat stomachum. de dif. cōt.	Sp. 74.E
Ranae sanguis cuius usus. de remed. par. fac.	7°. 163.C	Raphanus incidit, et attenuat humores crassos. de diff. cont.	Sp. 74.G
Rana habens longa crura. de remed. par. fac.	7°. 160.E	Raphanus attenuat. de atten. uict.	2°. 43.H
Ranae uisae meminit. de remed. par. fac.	7°. 160.G	Raphanus cur parum nutrit. de diff. cont.	Sp. 73.G
Ranarum cinis sanguinis eruptionem sanat. 11°. de simp. me. fa.	5°. 82.D	Raphanus est mali chymi. de diff. cont.	Sp. 74.C
Ranarum cinis alopecias sanat. 11°. de simpli. med. fac.	5°. 82.D	Raphani non generant crassos humores. de puero epil.	7°. 180.E
Ranae. 7°. de comp. med. per. gen.	5°. 271.D	Raphanorum succus per aluum purgat. de art. com. 2°.	7°. 267.H
RANUNCULI parui. 1°. de comp. med. sec. loc.	5°. 123.G	Raphanus, in quo ueratri albi surculi fuerint, si postero die solus, aut ex	
RAPAE oleraceum est quod terra extat, radix autem quae terra con-		aceto mulso comedendus pbeatur, quid efficiat. de art. c. 2°. 7°. 267.H	
tinetur. 2°. de aliment. facult.	2°. 24.E	ex Raphano uomitus quando bonus. 2°. de cōp. med. sec. loc.	5°. 133.A
Rapae quo modo seruentur in totum annum. 2°. de alim. fac.	2°. 24.F	a Raphano uomitus conuenit in dolore capitis ex crassis, et glutinosis	
Rapae habent radicem, quae habet plus uirium, quam folia. 2°. de alimen-		humoribus in stomacho. 2°. de comp. med. sec. loc.	5°. 137.A
torum facultatibus.	2°. 24.D	Raphanus pruritus mouet. de cathart.	Sp. 95.D
Raparum folia, et caules abiiciuntur et quandoque in penuria comedun-		Raphano cur non sanantur perniones. de opt. sect.	Isa. 23.H
tur. 2°. de alimentorum facult.	2°. 22.B	Raphanus an conueniat sugillatis. 5°. de comp. med. sec. loc.	5°. 158.H
Rapae caulis quo modo comeditur. 2°. de alim. fac.	2°. 25.D	Raphanus oblique concisus quid faciat. 1°. de cōp. med. se. loc.	5°. 123.G
Rapae quales. de atten. uic.	2°. 45.G	Pαφv quae pars colis sit. intro.	Isa. 53.D
Rapae asparagus est humidior quam folia. 2°. de alim. fac.	2°. 24.A	Raphis marinus pisciculus. de med. fac. par.	7°. 179.B
Rapas uidetur facere calidas, enumerans eas inter cibos calidos. de dispo-		RAREFACIENDVM non est corpus prius quam sit euacuatum.	
sitione continua.	Sp. 74.C	11°. methodi medendi.	7°. 69.G
Rapa satiua cibus est hyemis. de nat. bum. com. 1°.	1°. 32.F	Rarefacendi non sunt immodice aegri. 11°. meth. med.	7°. 77.E
Rapa est cibus subtilians secundi generis. de diff. cont.	Sp. 72.E	Rarefacendi uim habet anthemis. 6°. de simp. med. fac.	5°. 43.C
Rapa cur cibus crassus. de diff. cont.	Sp. 72.H	RAREFACIENTIUM natura qualis. 5°. de simp. me. f.	5°. 35.F
Rapae sunt mali chymi. de diff. cont.	Sp. 74.C	Rarefacientia calefaciunt, et qualia esse debent. 5°. de sim. me. f.	5°. 36.A
Rapae sunt cibi pessimi. de puero epil.	7°. 180.D	Rarefacientia quae sint. 5°. de simp. med. fac. 35.F/	5°. 36.A
Rapae quando non ualde coquuntur et sunt male stomachus cur. de dis-		Rarefacientia, et discutientia olea quae. 6°. de cōp. med. se. lo. 5°. 197.E	
solutione continua.	Sp. 74.E	Rarefacientes unctioes prohibet febris magnitudo, qualis est in conti-	
Rapa dura est, nisi coquatur, et non esculenta. 2°. de alim. fac.	2°. 24.F	nuis. 11°. methodi medendi.	7°. 69.H
Rapa crudior difficulter coquitur. 2°. de alim. fac.	2°. 24.F	Rarefacientia quid faciant. 7°. meth. med.	7°. 46.H
Rapa longa indiget coctione. 2°. de alim. fac.	2°. 24.F	Rarefacientibus quando uti debemus. 11°. meth. med.	7°. 70.A
Rapa minus nutrit aliis congeneribus. 2°. de alim. fac.	2°. 24.F	RAREFACERE, et aperire densata mediocriter calefaciendo	
Rapae a rusticis in aceto, uel muria seruantur. 2°. de alimentorum facult-		oportet. in 6°. de morbis uulg. com. 2°.	3°. 160.F
tatibus. 22.C/ 23.H/	2°. 24.F	RAREFACIANT quae. 5°. de simp. med. fac.	5°. 35.F
Rapa bis coquenda. 2°. de alim. fac.	2°. 24.F	Rarefaciunt quae sunt tenuium partium. 6°. de simp. med. fac.	5°. 40.H
Rapae tarde digeruntur. de dissol. cont.	Sp. 73.E	Rarefacit onobrychis. 8°. de simp. med. fac.	5°. 57.C
Rapa facit crudum succum. 2°. de alim. fac.	2°. 24.F	RAREFACTIO quō fiat. in 6°. de morb. uulg. cō. 5°. 3°. 190.D	
Rapae nutriunt eum qui digerit eas nutrimento multo, crasso. de dissolu-		Rarefactio humorum in capite quō faciat sternutamentum. commenta-	
tione continua.	Sp. 73.E	rio 7°. aphorismo 52°.	Ex. 58.C
Rapa neque deicit aluum neque sistit. 2°. de alim. fac.	2°. 24.F	Rarefactio est omni febre utilisima. 10°. meth. med.	7°. 65.H
Rapa flatulenta est, et stomacho noxia. 2°. de alim. fac.	2°. 24.F	Rarefactio causa est morborum frigidorum. de cau. mor.	3°. 7.B
Rapa nonnunquam uentrem mordicat. 2°. de alim. fac.	2°. 24.F	ad RARIBARBOS bonum quid. de remed. par. fac.	7°. 173.E
Rapa inflationes facit, et multum carnis est eius aqua podagricis, et ad		RARIORES sunt alia membra, alia densiora, quae indigent uario mo-	
praeagnationem optimum fomentum est. de simp. med.	Sp. 89.F	do euacuationis. 14°. meth. med.	7°. 88.A
Rapa quō uulnerosus curet. de simp. med.	Sp. 89.F	RARITAS, et densitas sunt nomina excessum in paruis spiramen-	
Rapa sanat perniones. de optima secta.	Isa. 23.H	tis. 10°. meth. med.	7°. 71.A
Rapa urinam mouet. de cura icteri.	Sp. 111.D	iuxta Raritatem, et densitatem una sola spirandi difficultas consistit	
RAPARA. de med. fac. par.	7°. 176.B	incessionibus, et quare. 1°. de diff. resp.	3°. 60.F
RAPVM siue tuber terrae cuius facultatis. 70. de sim. me. fa.	5°. 53.E	ex Raritate spirituum substantia digeritur. 11°. meth. med.	7°. 77.E
RAPHANEDON dicta scissura in osse quae. 6°. met. me.	7°. 40.C	Raritas cum mollibus pulsibus haeret. 1°. de cau. pul.	4°. 89.D
RAPHANINVM oleum uetustate fit calidius, et tenuius. 11°. de sim-		Raritas corporis in calidioribus, et humidioribus prouenit tempera-	
plicium medic. facult.	5°. 79.C	turis, quae potissimum plurimo semine, et foecundissimo abundant.	
Raphaninum oleum calidum pro doloribus bonum. in 8°. de morbis uul-		commen. 5°. aphor. 63°.	Ex. 44.C
		Raritas pueri naturalis est, senum uiolenta. de opt. sec.	Isa. 26.B
		Raritas cutis unde sit. de uen. sec. aduers. 6°. 8.H/ de anat. uiu.	Sp. 45.C
		Raritas cutis euacuat, non inedia. de uenae sec. aduers. Eras.	6°. 8.H
		Raritas pulmonis	

Raritas pulmonis quare, & eius utilitas. de anat. uiu. Sp. 47. H
 Raritas membri qualis sit. de ocul. 7^a. 189. C
 Raritas facit ut qualitates citius penetrent. 3°. de simp. med. fa. 5^a. 21. B
 Raritas affectus membranarum. introd. 154. 58. D
 Raritati sola medetur exercitatio preparatoria. 3°. de san. tu. 2^a. 81. E
 RARO ab Hippocrate notatur pro particula non ualde. commenta-
 rio 6°. aphorismo 32°. Ex. 49. H
 Raro eueniens pronunciat Hippocrates quandoq; et id, quod crebro eue-
 nit, despicit. 2°. de dieb. decr. 4^a. 156. E
 Raro quæ fiunt non sunt prorrhetica. in 1^m. prorrh. cō. 3°. 4^a. 180. H
 Raro cōtingunt quidā morbi, & quidā frequēter. 3°. de lo. aff. 4^a. 15. B
 Raro eueniētes dispōnes negligūt experimētatores. 3°. de lo. aff. 4^a. 15. B
 Raro euenientes affectus quō deprehendantur. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. B
 Raro euenientium rationem habere non possunt experimentatores. 5°.
 de locis affectis. 4^a. 35. E
 RARVM quid sit, & quid significet. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. F. 1°. de
 simplicium medic. fac. 5^a. 4. F
 Rarum denso contrarium est. 10°. meth. med. 7^a. 71. B
 Rarum cum denso non habet societatem. 11°. de usu par. 1^a. 191. F
 Raram esse rem ostendit leuitas. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 4. G
 Rari duplex usus. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. F
 Rarum, & siccum prompte accenditur. 3°. de temp. 1^a. 22. E
 Rarū corpus facilius, q̄ spissum accēditur, & cur. 1°. de sim. me. f. 5^a. 4. F
 Rara, & crassa, quæ facile alterantur ab igne, à nostro calore non facile
 alterantur, nec recalc faciunt nos. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 4. G
 Rarum, & molle corpus facile patitur. de consuet. 2^a. 61. D
 Rara & mollia quæ à frigore patientur. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 24. D
 Raro habitu existentes propensi sunt ad digerēdos succos corporis. 8°.
 methodi medendi. 7^a. 58. E
 Rarum corpus habentes cum humorum tenuitate in febre extenuantur.
 com. 2°. aphor. 28°. Ex. 16. E
 Rara cutis cognoscitur ex pilis. com. 5°. aphor. 69°. Ex. 45. D
 Rara cutis facit sudores collige inde. com. 5°. aph. 71°. Ex. 45. F
 Rari cur sint nerui. de anat. uiu. Sp. 53. G
 Rarus cur sit pulmo. de util. resp. Sp. 63. H
 Rarū ē unū genus affectū i instrumentis ptibus. 2°. de sa. tu. 2^a. 72. G
 Rarum corpus quibus sit nutriendum. de diss. cont. Sp. 71. E
 Raram habentia substantiam uelocius digerūtur quam habentia spissam.
 de dissolutione continua. Sp. 73. C
 Rarus, celer, tardus, & creber pulsus quid sint, & unde accipiantur. de
 differentiis pulsuum. 4^a. 48. D
 Rarum pulsus efficit tristitia. de anat. uiu. Sp. 47. A
 Rara sint, an densa medicamēta cōsiderāda sunt. 1°. de simp. me. f. 5^a. 4. F
 Rara non admirabilia uulgo admiratur. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. C
 Rara inutilia ad scientiam. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7^a. 142. H
 ad RASA. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 241. D
 RASCETA quid. de mot. man. & obse. Sp. 66. D
 RASIO species diuisionis chirurgiæ. intro. 154. 59. E
 Rasso utilis in ostibus. intro. 154. 59. E
 RASORIA istrumēta chirurgica. de ijs, q̄ in me. fi. c. 1°. 7^a. 200. H
 RASVRA facit statim capillos crescere. 1°. de cōp. me. f. l. 5^a. 123. H
 Rasuram quodāmodo habens urina, & arenā, & in nebulis quasi sangui-
 nem colligationem renum ostendit. de dynam. Sp. 34. G
 Rasura naualis ad quid utilis. 7^a. de comp. med. per gen. 5^a. 272. D
 RATIO & anima non sunt idem. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 255. F
 Ratio est iudicium naturale. 9°. de decr. Hippo. 1^a. 279. D
 Ratio q̄ iudicium sit. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
 à Ratione sola iudicium in rebus fit. de sect. 154. 17. F
 Ratio duplex. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 53. E
 Ratio, mens & intellectus cōmuniter dicitur ab hominibus. de ijs, quæ in
 med. fi. commentario 1°. 7^a. 199. B
 Ratio ultima gignitur, tñ omnibus imperat. de foet. for. 1^a. 324. A
 Ratio quando completur. de hist. phil. Sp. 9. B
 Ratio ex superioribus prouenit. de sperm. Sp. 40. E
 Ratio cōmunis est hominibus & Dijs. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 9. G
 Ratio quando scēlix, & infcēlix. de foet. for. 1^a. 324. A
 Ratione, & manibus oīa aīalia domat homo. 11°. de usu par. 1^a. 184. H
 Rationis usum an habeant sensu prædita. de hist. phil. Sp. 11. E
 Rationis participes est omne animal & quo modo hoc intelligendum. in
 oratione suasoria. 154. 2. B
 Ratio aliqua an insit brutis. in ora. suas. 154. 2. B
 Ratio ubi sit. de ocul. 7^a. 183. G

Rationem non esse in corde ratio probans. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. E
 Rationis propria sedes est caput. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. E
 Rationibus quibus efficias aliquid scire magnum est, non quid fieri opor-
 teat, siquidem omnibus hoc natura inest. 6°. meth. med. 7^a. 37. A
 Ratione laesa memoria simul leditur. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. E
 Ratio, & memoria ledūtur in morbo comitiali. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. G
 Ratio, & memoria amittūtur in lethargo, & sopore. 3°. de l. a. 4^a. 16. E
 Ratio, & memoria leduntur ob laborem in studiis, atq; uigiliis. 3°. de
 locis affectis. 4^a. 17. A
 Rationem, & memoriam uitiatam habuit agricola ob laborem in colen-
 dis uitibus & ob tenuem uictum. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. A
 Ratione deprauata in phreniticis aliquid superfluitatum inuite emitti-
 tur. 2°. de motu musculorum. 1^a. 314. F
 Rationis expers in nobis animi uis duplex. de cog. cur. ai morb. 2^a. 53. A
 Rationem absolutam quisq; se habere putat. 3°. de san. tuen. 2^a. 79. H
 Ratio præter sua negocia, & suos terminos amplius redundare non po-
 test. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 249. F
 Ratione minime utuntur pueri. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 245. G
 Ratione qui plurimum utuntur, minimum afficiuntur cupiditatibus, &
 ira. 3°. de decretis Hippocratis. 1^a. 245. G
 Ratio quando resistit affectui. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 249. D
 à Ratione iracūdiam differre p se notū est. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 260. D
 Ratio, & iracundia se habent ut eques, & equus, & ut uenator, & ca-
 nis. 3°. de decretis Hippocratis. 1^a. 242. F
 Rationis, & iracundiæ certamen. 3°. de decr. Hippo. 1^a. 242. G
 Ratio potest cohibere iram. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 242. F
 Ratio cur trahatur ab ira. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 242. F
 Ratio quæ ab ira uincitur quibus insit. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 242. F
 Ratione uincitur ira à Græcis, & eruditis. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. B
 Ratio in irascibilem partem quandoq; maxime imperat, sed hoc rarif-
 simum est, & in quibus hoc eueniat. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. B
 Ratio sequitur concupiscibilem sponte. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 259. G
 cū Ratione irascibilis accedit. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 259. G
 Rationi ut opitulei iracundia data à natura. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 260. A
 Rationi quando opitulatur iracundia. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 260. A
 Ratione homini prædito non est magno usui habere densum tergus. 1°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 66. F
 Ratione, et sensu comprehenduntur omnia, quæ in cognitionem ueniunt.
 an sang. in art. natura cont. 1^a. 61. F
 Ratio dux est, & sensus sequitur. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. E
 Ratio cur est ars artium. 1°. de usu part. 1^a. 113. G
 Ratio instrumentū ad remedia capeffenda. cō. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
 Ratione inuenienda sunt, quæ possunt inueniri. de ther. ad Pif. 5^a. 90. E
 Ratio est istrumētū ad inuētiōē quorūdā plogorū. 1°. de elem. 1^a. 2. H
 Rationem aliqui satis esse uolunt in re medica. de sect. 154. 15. H
 Ratio quæ inuenire non potest sensuum experientia iudicams. de theria
 ca ad Pisonem. 5^a. 90. E
 Ratio, & experientia duo sunt instrumenta inuentionis. 1°. methodi me-
 dendi. 4. F. 3°. 7^a. 16. G
 Ratio & experimentū duo sunt instrumenta inueniendi quæ spectant ad
 artem in progn. com. 2°. 4^a. 208. D. 8°. de cōp. me. se. l. 5^a. 187. C
 Ratio, et experientia ut duo crura sunt, quibus medicina innititur. 8°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 193. F
 Ratio cum experientia sequenda. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
 Rationem sequitur experientia. 6°. meth. med. 7^a. 37. E
 Ratione multa sunt inuenta præcepta, experientia aliqua. in 1^m. de mor-
 bis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 101. G
 Ratione aliqua quando non mouetur Hippocrates, sed sola experien-
 tia. com. 6°. aphor. 31°. Ex. 49. C
 Ratio quid magni faciat ad experientiam uel ornandam, uel corrumpen-
 dam. 2°. meth. med. 7^a. 13. B
 Ratione, & experientia oīa inueniēda, sed distincte. 3°. met. me. 7^a. 16. D
 quæ per Rationem, & quæ per experientiam inuenta sunt, non confun-
 denda simul, sed cum seorsum fuerint tractata, tunc postea iungenda
 simul. 2°. meth. med. 7^a. 13. C
 Rationi quandoq; adstipulatur experientia. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 per Rationem quæ inueniuntur quo modo inueniantur. de uenæ sectio-
 ne aduers. Eras. 6^a. 16. D. 1°. meth. med. 7^a. 4. H
 Ratio ex quibus procedat. de uen. sect. aduers. Eras. 6^a. 16. D
 Rationis ordo. 4°. de anat. adm. 1^a. 79. G
 Ratio inuestigat quod fama est fieri. in 6^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 174. F
 Ratio p̄cipit pperare ad finē, & ab eo artes iudicare. ad Thr. 2^a. 106. B
 d d d — iij in Rationibus

in Rationibus similitudines decipiunt. de cuius. an. pecc. not. 2^a. 56. F
 per Rationem inuentum medicamentum præstat illi quod per experien-
 tiam est inuentum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 166. G
 Rationem naturarum negligunt empirici. de ther. ad Pis. 5^a. 90. E
 Rōni nulli credēdū, sed experiētia fm empiricos. 1°. de na. f. 1^a. 294. B
 Ratione inuenta conantur empirici destruere. 1°. de alim. fac. 2^a. 7. D
 Rōne remota, ars cōstitui non pōt obseruatione. 2°. de dig. pul. 4^a. 77. G
 Rōne corū q raro fiūt nō pnt habere experimētatores. 5°. d. l. a. 4^a. 35. E
 Ratio rem humidam iudicat. 1°. de temp. 1^a. 13. B
 Ratio, & tactus iudices sunt corporis humidi & sicci. 2°. de tēp. 1^a. 17. F
 Ratio non est iudex rerum euidenter apparentium, sed experientia. in
 6^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 164. F
 Ratione non sensu motus cognoscitur. 3°. de dign. pul. 4^a. 9. B
 Ratione & sensu motus deprehenditur. 4°. de diff. pul. 4^a. 66. B
 Ratione non sensu cognoscuntur resolutio neruorum, conuulsio, & ri-
 gor. 3°. de locis affectis. 4^a. 20. G
 Ratio coniuncta sensui quid iudicet de occurſu arteriæ in pluribus aut
 paucioribus partibus. 3°. de dign. pul. 4^a. 81. B
 Rationem præuertit sensus euidentia. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. D
 Ratio nisi iusserit non excernimus. 4°. de usu part. 1^a. 141. E
 Ratione debet uti medicus pter experientiā. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 283. B
 Ratione curare uolens medicus causas cognoscat actionum naturalium,
 & affectionum præter naturā. ut illas seruare, has e corpore eicere
 possit. modos item secundum quos actio fit & locos in quibus, & in-
 strumenta per quæ de uoc. instr. diff. 1^a. 106. B
 Ratio ostēdit scopū curationis oīum affectionū. 1°. de cō. m. f. l. 5^a. 132. A
 Ratio uictus facit discriminē in maribus, & scēminis. bre. denot. 1^a. 231. C
 Rationis uinciendi diuersitas. de fasciis. 7^a. 293. H
 Ratio primaria & secundaria attrahendi spiritus in pulmonem. de uoca-
 lium instrumentorum dissectione. 1^a. 106. F
 Ratio nominis quæ apud Antiquos. 2°. meth. med. 7^a. 15. G
 Ratio uera breuis quæ euadat. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 273. F
 sine Ratione autoritatibus nō credendum. 2°. meth. med. 7^a. 12. B
 Ratione uolētes res probare quales esse debeāt. 1°. de alim. fac. 2^a. 7. C
 Ratio foretes dicta quo modo confecta. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. C
 RATIOCINANDI anima ubi sit. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 267. F
 Ratiocinādi operationē hēt aīa in cerebri corpe. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. G
 RATIOCINATIO quæ sit. de hist. phil. Sp. 9. B
 Ratiocinatio est pars rectricis actionis. de symp. diff. 3^a. 11. D
 Ratiocinatio inuenit quod queritur. 5°. de san. tuen. 2^a. 93. G
 Ratiocinatio mouetur a uisu. 8°. de usu part. 1^a. 167. E
 Ratiocinationem affectam phreneticus habet. de symp. diff. 3^a. 11. H
 RATIOCINATIVAE ignaros damnat. aduers. Lycū. Ex. 65. H
 RATIOCINATORES inter rationales numerātur. de cuius. ani-
 mi pecc. not. atq; med. 2^a. 58. B
 RATIOCINATORIA indiget multa exercitatione. 9°. de de-
 cretis Hippocratis. 1^a. 28. C
 Ratiocinatoriā ut prorsus nō attingas in morali ciuiliq; contemplatione
 fieri non potest, & quare. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 284. D
 RATIOCINATRICEM aīam qdā negarūt. 1°. d. na. f. 1^a. 293. A
 Ratiocinatrix anima quæ sit. quod animi mor. 1^a. 317. D
 de Ratiocinatrice parte quid sentiant Aristoteles, & Posidonius. 5°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 259. E
 Ratiocinatrix anima immortalis secundū Platonē. qd animi mor. 1^a. 317. F
 Ratiocinatrix anima mortalis secundū Galenū. qd animi mor. 1^a. 317. G
 Ratiocinatrix anima est quoddam cerebri temperamentum & est mor-
 talis. quod animi mor. 1^a. 317. G
 Ratiocinatrix aīa in cerebro est. 9°. de usu part. 172. E/17°. 1^a. 222. F
 Ratiocinatrix anima habet plures facultates. qd animi mor. 1^a. 317. E
 Ratiocinatricis functionis quæ ueluti paralyſis est anœa siue amētia dici-
 tur. de sympt. diff. 3^a. 11. G
 Ratiocinatricis functionis læſio quæ ueluti deficiens motus est, moria,
 morosis, siue fatuitas dicitur. de symp. diff. 3^a. 11. G
 Ratiocinatricis functionis læſio quæ ueluti errans est paraphrosyne, si-
 ue delirium dicitur. de symp. diff. 3^a. 11. G
 RATIOCINIA dñr cogitationes. in 6^m. de mor. uul. c. 5°. 3^a. 191. A
 Ratiocinium quibus fiat instrumentis. ad eos, qui de typ. scrip. 3^a. 91. H
 RATIOCINARI & loqui sunt conuenientiores actiones homini.
 de mot. man. & obfc. Sp. 67. F
 RATIOCINAMVR uirtute proueniente ex capite. de uirtutibus
 nostrum corp. dispenf. Sp. 59. H
 RATIONABILE est estimare unum potius errare, quam omnes

alios. 2°. de usu partium. 1^a. 121. E
 RATIONALIS anima una cum sit, habet multas facultates. 9°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 286. D
 Rationale proprium hominis esse sumi posse uidetur. de soph. Isa. 8. A/
 2°. de diff. resp. 3^a. 64. E
 Rationalis, & irrationalis animæ partes. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 259. D
 Rationalis sola in Dijs reperitur. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 261. F
 Rationalis aīa si esset sola, sola prudētia esset. 7°. de dec. Hip. 1^a. 267. G
 Rationalis, irascibilis, concupiscibilis tres facultates animæ sunt. in Ti-
 meum Platonis. 1^a. 287. C
 Rationalis partis aīæ, & irascibilis, ac cōcupiscibilis eādē esse substantiam
 Platoni non est uisum. 5°. de decr. Hip. 259. G/in Tim. Plat. 1^a. 287. C
 Rationali facultati aduersus concupiscibilem in corpore habitantem ira-
 scibilis opitulatur. in Tim. Plat. 1^a. 287. C
 in Rationali anima adest scientia. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 268. C
 Rationalem animam esse in corde argumentum commune antiquorum
 probans. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. E
 Rationalis uis in cerebro. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. D
 Rationalis est secunda cerebri diuſio. de compag. memb. Sp. 58. B
 inter Rationalem & phantasiā panniculus habet carnem aliquam. de
 compagine memb. Sp. 58. B
 Rationalis animæ actiones principales uocātur. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. G
 Rationalis anima quæ habet opera. 8°. meth. med. 7^a. 58. H
 Rationalis anima mittit semen in cerebrum. 12°. de usu part. 1^a. 193. E
 ex Rationali ui trahimur ad honestatem. 5°. de decr. Hippo. 1^a. 256. H
 Rationalis, & irrationalis facultatis bellū. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 258. H
 Rationalem irascentem priorem esse nō indiget multa probatione. 5°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 260. D
 Rōnalē aīæ ptē hebetē, & turbidā reddit uinū. 1°. de san. tuē. 2^a. 66. H
 Rōnali ui, & irrationali quō utātur currētes. 4°. de dec. Hip. 1^a. 249. E
 Rationales artes quæ de cuius. animi pecc. not. atq; med. 2^a. 60. B
 Rōnales artes multi tractāt, q nō itelligūt qd dicāt. 9°. d. dec. 1^a. 284. D
 Rationalem contemplationem diligenter tractantes quodlibet quæſitum
 discutere sciunt. ad Thrasylb. 2^a. 102. A
 Rationalis disciplina. i. logica nō despicienda. an sang. in arte. 1^a. 62. D
 Rationalis scientiæ ignorantia quid faciat. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. C
 RATIONALIS una ex tribus sectis medicorum. intro. Isa. 51. A
 Rationalis secta quæ. fin. med. Isa. 43. E
 Rōnales medij sunt inter Methodicos, & empiricos. de op. se. Is. 20. G
 Rationales unde. de sect. Isa. 16. A
 de Rationali secta Galeni dictum. de sal. dieta. 2^a. 42. A
 Rationalis secta quatuor cognoscitur. introd. Isa. 51. A
 Rationalis quid complectatur. de sect. Isa. 16. A
 Rationalis sectæ principes qui. introd. Isa. 51. D
 Rationales quō differant ab empiricis. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 188. C
 Rationales dissentiant ab empiricis in ratione inueniendi methodos. de
 sect. Isa. 16. F
 Rationalis methodi munus quod. ad Thrasyl. 2^a. 104. G
 Rationalis methodus quantum ualeat ad medicamentorum copiam paran-
 dam. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 166. G
 Rationales unde sumunt indicationem. de sect. Isa. 16. F
 Rationalis indicatio ditior est nuda experientia citra methodum. 2°. de
 comp. medic. per genera. 5^a. 229. G
 Rationalis cōcursus accidentium indicat euacuationē. de sect. Isa. 16. F
 Rationales dispositiones dñr concursus. cō. 6°. aph. 31°. Ex. 49. C
 Rationales utuntur eadem medela cū empiricis. de sect. Isa. 16. F
 Rationales quid laudent. de sect. Isa. 17. A
 Rationalis quid dicat de medicamentis. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 11. F
 Rationales qui uenæ sectionem exercuere. de uen. sec. aduers. 6^a. 6. G
 Rationalis medicus facilius cognoscit cōmunia & propria q ille qui ex-
 perientia tantum meminerit. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 198. G
 RAVCEDINE capiuntur senes. 1°. de temp. 1^a. 16. D
 Raucedines sunt morbus senum. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. B
 Raucedo cur senibus contingat. de uoc. & anhel. Sp. 61. G
 Raucedines quō non maturentur in ualde senibus, & q sunt ægritudines
 conuenientes senibus. com. 2°. aph. 40°. Ex. 17. H
 Raucedo quando fiat. de uoc. & anhel. Sp. 61. E
 Raucedines fiunt hyeme, quando æſtas fuit ſicca, & autumnus pluuiosus.
 commentario 3°. aph. 13°. Ex. 21. H
 Raucedines cur & quō hyeme fiant. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
 Raucedines cur fiant uere cū sint morbi hyemis. c. 3°. a. 20°. Ex. 24. B
 Raucedines qua tempeſtate fiant. de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. C
 Raucedo quo

Raucedo quo modo fiat. de uoce, & anhel. 60. G. Sp. 61. G
 sine Raucedine quo modo fiat uox. de uoce, & anhel. Sp. 61. G
 Raucedo accidit qñ musculi colli extenduntur, & inchoantur, ut extē
 duntur in assumptione cibi, & potus. de uoce, & anhel. Sp. 60. F
 Raucedo accidit qñ humescit epiglottis. de uoce, & anhel. Sp. 61. F
 Raucedo unde. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 105. C
 Raucedinis cā est iter. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7^a. 144. H
 Raucedinē facit uulua incisa, aut ablata. de anat. ui. Sp. 49. E
 Raucedinibus prodest styrax. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. E
 ad Raucedinem remedium. de dynam. Sp. 26. C
 in Raucedine uocis minuuntur uenae iugulares. de anat. uiu. Sp. 55. A
 RAUCITAS quid. introd. Isa. 56. E
 Raucitas est morbus longus intrinsecus. introd. Isa. 56. B
 Raucitatis causa. introd. Isa. 56. E
 post Raucitates, & grauedines febris adueniens illas concoquit. in 6^m.
 de morb. uul. com. 3°. 3^a. 171. E
 Raucitatis curatio. introd. Isa. 56. E
 Raucitas, id est branchas quid. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. F
 RAUCI quō fiant, & sanent. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7^a. 150. H
 Raucē uoces quorum symptomata sint. de symp. diff. 3^a. 13. E
 Raucē uoces uñ. i 1^m. prr. c. 1°. 162. D / 4^a. 166. B / 4°. uo. & anhel. Sp. 61. F
 Raucā fit uox ob potum. de uo. & anhel. Sp. 61. G
 Raucam faciunt uocem destillationes. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. C
 Raucā uocē hēt hō cōceptus in tribus horis sanguinis. de sperm. Sp. 37. B
 Raucis nō est medicamētū exhibēdū. de uic. ra. i mor. acu. c. 4°. 7^a. 150. F
 Raucos emēdat ouū crudum potatū. de simp. med. Sp. 88. E
RECALESCANT in sudoribus uigiles, malum. in 1^m.
 prorrhethici, com. 2°. 4^a. 174. A
 RECALEFACIENDA & fouēda est pars ab hirudinibus tracta,
 quia refrigerascit. de cucur. scar. 6^a. 4. D
 RECENTIORVM qui scriptis examinatis quae bona sunt in pu-
 blicū exponāt, mala uero quaecūq; fuerint perdāt collegium proborū
 doctorūq; hoīum apud nos oportuit esse. contra Iulianū. Ex. 66. C
 Recentia cicera sunt multarū superfluitatū. de diff. cont. Sp. 73. E
 Recētes dolores circa latera tollit scarificatio crurū. de cuc. scar. 6^a. 4. B
 in Recentium uulnerum profundo positus cinis sanguinem statuit à cur-
 su. de simpli. medic. Sp. 86. A
 Recentia uulnera glutinat cytinus. de simpli. med. Sp. 87. C
 ad Recentia uulnera oīa facit emplastrū Barbarū. de dynam. Sp. 35. F
 ad Recentia uitia quibus utendum. de remed. par. fac. 7^a. 154. H
 Recens cū est medic^m eo uti nō debemus. 7°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 183. C
 Recentia magis emolliunt inueteratis. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. F
 RECEPTACVLVM & locus quō differant. de hist. phil. Sp. 5. C
 Receptacula sanguinis & spūs sunt uena, neruus, pellis. de util. Sp. 63. C
 Receptaculū spiritus cur dicitur pulmo. de util. resp. Sp. 64. B
 Receptaculū amoris ē sanguis terrestris plurimū calidus. d. uti. Sp. 64. E
 ut Receptaculū uocis est os. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. E
 RECESSVS & accessus maris quō fiant. de hist. phil. Sp. 8. G
 RECIDIVAS facere consueuerunt quae relinquūtur in morbis post
 iudicium. com. 2°. aphor. 12°. Ex. 12. D
 Recidiuam faciunt quae sine ratione leuant. in prog. c. 2°. 4^a. 209. F
 Recidiua in quibus morbis timenda. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. B
 in Recidiuas desleētū cruda & icōcocta. in 1^m. de m. uul. c. 3°. 3^a. 123. E
 Recidiuā multae fiunt in tēporibus incōstātibus. c. 3°. aph. 8°. Ex. 20. G
 Recidiua fit si sexta die iudicium fiat. cō. 3°. aph. 8°. Ex. 20. G
 Recidiuā symptomata quae. in 3^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 132. F
 RECIDIVARE solet febricitans, nisi diebus imparibus febris reli-
 querit. com. 4°. aph. 61°. Ex. 34. A
 Recidiuauit quando febris. in progn. com. 2°. 4^a. 209. E
 Recidiuauit in febrē saepe Boethi filius et q casus. de pc. ad Post. 4^a. 16. H
 RECIPROCI deficientes pulsus qui. de puls. diff. 4^a. 49. F
 RECLVDATVR cur facile imbecillū, molle, & tenue. 3°. de sym-
 ptomatum causis. 3^a. 27. A
 Recludat cur difficulter firmū, crassū, & durū. 3°. de sym. cau. 3^a. 27. A
 RECLVSIO est morbus instrumentalium. de symp. diff. 3^a. 13. E
 Reclusio quo modo fiat. de symp. diff. 3^a. 13. E
 Reclusio uasorum quibus fiat causis. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. B
 ad RECOLLIGENTES se egre ex morbo. 8°. de compositione
 medicamentorum sec. loc. 5^a. 195. G
 RECORDATIO quid. fin. med. Isa. 45. B
 Recordationis fons, & radix est sensus. 1°. de elem. 1^a. 3. H

Recordationes rerum sunt disciplinæ. de theria. ad Pifo. 5^a. 89. H
 RECORDANTVR, & cognoscunt asini. 2°. meth. med. 7^a. 14. B
 RECREMENTORVN natura in oleo eadem est tum in lacte tum
 in alijs omnibus succis, multoq; magis in totis plantis, metallicisq; om-
 nibus. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 24. H
 Recrementa fuliginosa, fauilliosa, ac fumosa, oīa sunt terrea ac ueluti se-
 micocta cū inato calore, ut fumus cū igne. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. A
 Recrementa semper facit caliditas in animalis corpore, quae indiget eua-
 cuatione. in 6^m. de morb. uul. com. 6°. 3^a. 195. F
 Recrementorum instrumenta quae. 6°. de anat. adm. 1^a. 90. C
 RECRVDESCENTIA uitia maligna appellantur. de fracturis
 commentario 2°. 7^a. 235. G
 RECRVDESCANT quae minime. de frac. com. 2°. 7^a. 236. A
 PECTE quid se habet. 4°. meth. med. 7^a. 23. G
 Recte intelligit iniectum, quod confert. de fascijs. 7^a. 293. E
 Recte uiuere, recteq; meditari uolentes debent cerebri temperiem serua-
 re. de uirt. nost. corp. dispens. Sp. 60. C
 RECTIFICATIO, & preparatio spiritus antequam cor ingre-
 diatur in pulmone fit. de anat. uiu. Sp. 47. C
 RECTIFICAT aquā ducere illā de loco ad locū. d. bo. aq. Sp. 76. B
 in RECTITVDINE, duobus dicitur modis, & quibus. de ijs, quae
 in med. fi. commentario 1°. 7^a. 202. F
 fm Rectitudinem partes sitae, plus inter se communicant, ac fruuntur.
 14°. de usu partium. 1^a. 206. G
 Rectitudo fm Hippocrate & t^o l^o uoiat. in 6^m. d. m. uul. c. 1°. 3^a. 152. H
 Rectitudinem non uult esse seruandā Galenus in affectibus, in quibus dif-
 ficile aut nullo modo cognoscitur membri languentis rectitudo uultq;
 Hippocratem praecepisse rectitudinem considerandā in quibus ipsam
 dignoscere licet. in 6^m. de morb. uul. cō. 2°. 3^a. 163. A
 fm Rectitudinē distēctōnes uētris docēt an in dextrā, uel sinistrā corpo-
 ris partē abscessus morbi sit futurus. in 6^m. de m. uul. c. 2°. 3^a. 163. F
 Rectitudo membri in abscessibus à superioribus ad inferiora an semper
 seruanda. in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 162. F/G
 Rectitudinem loci patientis seruat in cucurbitulis Galenus. de remed. pa-
 ratu facilibus. 7^a. 163. D
 de RECTRICE uirtute dicitur natura. secret. Sp. 96. F
 Rectrix actio in quot partes diuiditur. de symp. diff. 3^a. 11. D
 Rectricis actionis symptomata quae, & quot. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
 Rectricis actionis amissio consistit in stoliditate, & obliuione. 2°. de sym-
 ptomatum causis. 3^a. 24. B
 RECTVM in omnibus est medium. 4°. meth. med. 7^a. 23. G
 Rectum est iudex sui & obliqui. de opt. doc. gen. Isa. 31. A
 Recti cur magis spina laboramus, quam sedentes, aut iacentes. 2°. de mo-
 tu musculorum. 1^a. 315. G
 Rectum ad costas brachium extendens musculus. de musc. diff. 1^a. 47. G
 Recta ceruix quo modo moueatur. de musc. diff. 1^a. 47. A
 Rectam cubiti extensionem qui musculus faciat. de musc. diff. 1^a. 48. B
 Rectum cur sit duodenum. de anat. uiu. Sp. 50. C
 Rectum intestinum uidetur distingui ab intestinis. de foet. for. 1^a. 322. H
 Rectum intestinum unde dicatur. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. F
 Rectum intestinum est sextum in ordine. 5°. de usu part. 1^a. 142. E
 Rectum intestinum quō generatur. de foet. for. 1^a. 322. H
 Rectum intestinum cur habet uillos rectos. 4°. de usu par. 1^a. 141. C
 in Recto intestino qui musculi sunt. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. F
 Recti intestini os habet musculos in orbem. 4°. de usu part. 1^a. 141. E
 Recto itinere sanguinem fluere cōmendandum. in pgn. cō. 1°. 4^a. 196. C
 Rectum cur sit longaon. de anat. uiu. Sp. 50. E
 Recti motus genera sex fm Platonem. de hist. phil. Sp. 8. F
 Recti musculi & obliqui adsunt ubi est unū os. 6°. de anat. adm. 1°. 9. A
 Rectus est motus capitis si musculi duo agant. de musc. diff. 1^a. 45. H
 Recti musculi ex ijs, qui totam ceruicem occupant rectum caput abnuen-
 do mouent. de musc. diff. 1^a. 45. H
 Rectus musculus quo modo eleuandus. 5°. de anat. adm. 1^a. 88. A
 Rectam attolendo tibiam qui musculus illam introrsum inuertat. de mu-
 sculorum dissectione. 1^a. 51. D
 Rectus oculus ad alteram partem. de fascijs. 7^a. 297. G
 à Recta uia recedere non debemus. com. 2°. aph. 52°. Ex. 19. D
 RECRVATIONES comitantur senes ad mortem. commenta-
 rio 2°. aphorismo 40°. Ex. 18. A
 REDARGVTIO, et methodus qd. i 6^m. de m. uul. c. 3°. 3^a. 174. H
 REDOLENTIA bene oīa nō sunt calida. 2°. de sim. mc. f. 5^a. 10. C
 REDVNDANS quod est in corpore ad partes imbecillas semp de-
 d d d iij scendit.

- scendit. 1° de alim. fac.* 2°. 10. H
Redundantem in corpore materiam minuere ubi uolumus, scarificatione utimur. de cucur. scar. 6°. 3. F
REDVNDANTIA in quantitate & qualitate quæ. 10°. methodi medendi. 71. C/ 7°. 72. A
Redundantia sanguinis eorū est quæ absolute dñr. 2° met. me. 7°. 10. A
Redundantiæ morbis tentatur calidi, & sicci. 6° de san. tuen. 2°. 93. F
Redundantiæ uitij si quid abūdet, quid agēdū. 6° de san. tuē. 2°. 97. D
Redundantiæ morbi unde oriantur. 6° de san. tuen. 2°. 97. D
Redundantiæ morbi quo modo curentur. 6° de san. tuen. 2°. 97. D
REDVNDANT quæ. 14°. meth. med. 7°. 93. B
REDVPLICATIO, & repetitio quid. de morb. temp. 3°. 87. E
REDVVIÆ affectus digitorum. introd. Isa. 59. C
REFECTIO quid. de marc. 3°. 48. C
Refectio indiget non medela, qui à morbo graui conualefcit. ad Thra sybulum. 2°. 102. D
Refectioes corpibus extenuatis quātæ eē dñt. c. 2° aph. 7°. Ex. 11. H
Refectioes cum extremæ fuerint, & euacuationes quæ ad extremum de ducunt periculose sunt. com. 1° aph. 2°. Ex. 3. E
REFECTORIA uictus ratio qualis, & quibus conueniat. 7°. methodi medendi. 7°. 45. H
Refectoria uictus rō quō in siccis est faciendā. 7° meth. med. 7°. 45. H
REFECTRIX medicinæ pars, analeptice à nonnullis dicitur. ad Trasylulum. 2°. 106. E
Refectrix ars quæ. de const. ar. Isa. 42. G
REFICIENDA quæ sint. 14°. meth. med. 7°. 91. C
Reficiendi quo modo extenuati. 14° meth. med. 7°. 91. G
Reficiēdi quō sint qbus uenæ exinanitæ. d'ui. r. i mor. ac. c. 1°. 7°. 120. B
REFICIENS pars artis ad quos pertinet. ars med. Isa. 71. F
Reficientes corpus fortibus catharticis utimur. de dynam. Sp. 20. H
ad Reficientes se ex infirmitate potio iuuās. 8° de cōp. me. se. l. 5°. 195. B
Reficiens male curata Cyzicēnū Heræ. 5° de cōp. me. per. ge. 5°. 250. B
REFICIUNTVR carnosā. 14°. meth. med. 7°. 93. B
Reficiant quō emaciata corpa māgonēs. in 6° de m. uul. c. 3°. 3°. 176. D
Reficit quod ē corpore dilapsū est, ciborum assumptio. in 6° de morb. uulgaribus, com. 5°. 3°. 190. F
Refici qui dñr, illis debet dari uinū, nisi febricitet. 7° met. med. 7°. 45. E
Reficiuntur qui facile. 8° meth. med. 7°. 54. F
Reficiunt cū agre mēbra, Thapsia ex melle cōuenit. 14° me. m. 7°. 91. H
REFLEXIO ad anteriora quare fiat in duris mediocriter extensis. com. 6°. aphor. 46°. Ex. 51. H
REFRICTIO quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. E
REFRIGERASCIT pars ab hirudinibus tracta ideo fouenda, & recalcificanda est. de cucur. scar. 6°. 4. C/D
REFRIGERANDI, & humectandi materiæ sex. 10°. methodi medendi. 7°. 64. D
ad Refrigerandum & humectandum cur solo aceto non utimur. 10° methodi medendi. 7°. 64. H
Refrigerando repellitur. ars med. Isa. 70. G
Refrigerando, & adstringendo repelli debent morbi ex influxu humorum. 1° de comp. med. sec. loc. 5°. 121. F
Refrigerandum & repellendum est in principijs, potius quā calefaciendum uel laxandum. 3° de simp. med. fac. 5°. 18. F
Refrigeranda est calida dispositio. 1° de loc. aff. 4°. 5. B
Refrigerandum quantum sit in erysipellate, & in phlegmone. 13° methodi medendi. 7°. 82. E/F
Refrigerandi sunt omni ratione hectici. 10° meth. med. 7°. 66. E
pro Refrigerādo capite, mali punici acidi succus præstantior est q̄ alijs succis adstringentibus, & quare. 2° de cōp. me. sec. loc. 5°. 132. G
pro Refrigerādo capite, cucurbitæ ramentis ex succatis quō Ruri quādoq; usus fuerit Galenus. 2° de comp. med. sec. loc. 5°. 132. G
ad Refrigerandū quæ folia debent sterni. de remed. par. fac. 7°. 153. E
Refrigerando qñq; prodest coitus. in 6° de morb. uul. cō. 5°. 3°. 193. B
REFRIGERANTES causæ tot sunt, quot calefacientes. 1° de præfag. ex puls. 4°. 105. H
Refrigerantium diuersitas quæ. 11° meth. med. 7°. 70. C
Refrigerantia sunt frigida potestate. 3° de temp. 1°. 23. F
Refrigerantia quæ sint. 14° meth. med. 7°. 87. D
Refrigerantia, & adstringentia quæ. 4° de cōp. me. per. gē. 5°. 237. A
Refrigerantes & adstringentes succi. 1° de arte cur. ad Glau. 7°. 99. C
Refrigerātia quō cognoscātur per adstrictionē. 4° de sim. m. f. 5°. 26. B
Refrigerans cibusest melca. 7° meth. med. 7°. 44. B
Refrigerās tenuiū ptiū ē acetū, iō penetrat. 2° d' cōp. m. p. g. 5°. 228. D
Refrigerantes bene uires habet cuculus. de simp. med. Sp. 83. C
Refrigerantes uires habet hyoscyamus. de simp. med. Sp. 92. D
Refrigerantes uires habet mandragora. de simp. med. Sp. 87. C
Refrigerantes uires habet cenanthe. de simp. med. Sp. 85. E
Refrigerātia, et adstringētia oīa excedit plātago. 6° d' sim. m. f. 5°. 43. G
Refrigerantes uires habet sedum. de simp. med. Sp. 91. A
Refrigerātia imoderate lædunt facile cerebrum. de instr. odor. 1°. 112. F
Refrigerātia supramodū natiūū calorē extinguit. 2° d' ar. cu. 7°. 103. C
Refrigerans multū medicamentum quō sit. 9° de simp. me. fa. 5°. 70. E
Refrigerans medicamentum quō efficies. 10° meth. med. 7°. 65. A
Refrigerantia sine adstrictione etiam repellunt. 14° meth. me. 7°. 92. G
Refrigerantia caput calidius, ex arboribus & fructibus quæ cōueniant. 2° de compo. medic. sec. loc. 5°. 132. H
Refrigerantia quæ capiti adhibentur, non debent multum adstringere. 2° de compo. medic. sec. loc. 5°. 132. F
Refrigerātibus uti debemus in uomitu sanguinis. c. 7° ap. 37°. Ex. 56. H
Refrigerātibus, & dēsantibus uētris fluxus augei. 1° d' arte cu. 7°. 99. B
Refrigerātibus & adstringētibus curāda diapedesis. 5° met. m. 7°. 32. A
Refrigerantia, & unā adstringentia medicamenta, ad ulcera rebellia omnia sunt, & ad fluxiones, & ad putredines conueniunt, ac proinde et ad dysenterias. 6° de simp. med. fac. 5°. 43. G
Refrigerantibus, & siccantibus debent curari putrescentia. 2° de compositione medic. per genera. 5°. 228. C
Refrigerantibus, quibus os uentriculi super calefactum curetur. 1° de arte curatiua ad Glau. 7°. 99. C
Refrigerantibus & uim corroborandi habentibus, exolutiones curantur, quæ ex nimio calore accidunt. 1° de arte cur. ad Glau. 7°. 99. D
Refrigerans præcordijs impositum, facit difficultatem spirandi. 10° methodi medendi. 7°. 65. C
Refrigerantia ualde cauenda sunt in orthopnœa, & asthmate. 7° de compositione medic. sec. loc. 5°. 186. G
Refrigerantē aerē plus ceteris requirit pulmo. 10° meth. med. 7°. 64. G
Refrigerantia humectantiaq; desiderat febris. 8° meth. med. 7°. 53. G
Refrigerantia sine uehementi adstrictione in febre hectica conueniunt. 10° methodi medendi. 7°. 64. G
Refrigerantia tenuis substantiæ citra adstrictionem febrī conueniunt hectica. 10° methodi med. 7°. 64. H
Refrigerantia, et exsiccātia euitāda in quartana. 1° de arte. cu. 7°. 97. F
Refrigerationis cā putant quidā aerē esse necessariam ad conseruationē ignis, sed falso cum sit nutrimenti cā. de util. resp. Sp. 64. A
Refrigeratione nō indiget uitalis calor, sed nutrimento. de util. Sp. 64. B
Refrigeratio cordis cōparat refrigerationi stomachi. de ana. Sp. 47. G
Refrigeratio extremorū quibus eueniat. præfag. exp. conf. Sp. 78. E
inter Refrigerationē, et rigore mediū ē horror. 2° d' diff. fe. 3°. 39. B
Refrigerationes ex rigore male. in 1° prorrh. cō. 2°. 4°. 173. G
Refrigeratio cum duritie mala. in 1° prorrh. com. 2°. 4°. 175. B
Refrigeratio per humida qualis. in 6° de morb. uul. cō. 4°. 3°. 184. D
Refrigeratio insignis est stupor. 2° de loc. aff. 4°. 8. E
Refrigeratio cōpleta, & sensum, & motū tollit. 2° de loc. aff. 4°. 8. E
Refrigeratio soporem inducit. 3° de loc. aff. 4°. 16. F
ex Refrigeratione fatuitas, et obliuio puenit. 2° de symp. cau. 3°. 24. B
Refrigeratio cur parui tēporis sit, & periculosa. 10° met. m. 7°. 64. D
Refrigeratione non egent itinerantes. 10° meth. med. 7°. 66. C
Refrigeratio cui proprie adhibēda. in 6° de mor. uul. cō. 6°. 3°. 196. B
Refrigeratio cur propriū sit remediū febrī. 10° meth. med. 7°. 65. D
Refrigerationē protinus ab initio ustio desiderat. 8° meth. med. 7°. 51. E
Refrigerationis indicationem, uincit uacuationis indicatio in phlegmone & erysipellate. 13° meth. med. 7°. 82. E
Refrigeratio & repletio est cā fluxus sanguinis in iuuenibus. commentario 3° aphorismo 29°. Ex. 26. C
Refrigeratio capitis fieri nō debet, sanguine ē naribus profluente. 5° methodi medendi. 7°. 31. H
Refrigeratio ad Thoracem, & ad uentriculum in sanguine profluente obest. 5° methodi med. 7°. 31. H
Refrigeratio in sanguinis profluuiū qñ faciendā. 5° met. med. 7°. 32. A
Refrigeratio optima capitis ex rosaceo. 2° de cōp. med. se. loc. 5°. 132. E
Refrigeratio sit omotribæ. i. omphacino oleo. 2° d' cō. m. p. g. 5°. 220. F
Refrigeratio extrinseca uentrē siccāt. in 6° de mor. uul. cō. 5°. 3°. 193. C
Refrigeratio intrinseca uentrem humectat, & lenit. in 6° de morbis uulgaribus, commentario 5°. 3°. 193. C
Refrigeratio uescica quō fiat. in 1° prorrh. com. 2°. 4°. 171. C
 Refrigeratione raro

Refrigeratione raro utimur pro doloribus soluendis. in 6^m. de morbis uulg. com. 6°. 3^a. 196. A
 Refrigeratio uehemens nō est inducēda in fœminis, eunuchis, pueris, & mollibus carne, & albis colore. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. E
 REFRIGERATORIA, & emplastica est cerussa. 9°. de simplic. medic. facul. 5^a. 71. G
 Refrigeratorius est plātiginis succus. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 189. A
 Refrigeratoriam, percussoriam, & emplasticam uim habet puluis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. A
 REFRIGERARE & replere plurimum et repente cur nocuū sit. com. 2°. aph. 51°. Ex. 19. C
 Refrigerant quæ. 1°. de præf. ex pul. 4^a. 105. H
 Refrigerant quædam dum concoquuntur. 3°. de temp. 1^a. 24. B
 Refrigerare, calefacere, exiccare, & humectare corpus humanum, quæ debent non est considerandum an pinguia, uel lenta, uel leuia sint. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. E
 Refrigerant & exiccant acerba. 7°. meth. med. 7^a. 46. H
 Refrigerat, & calfacit Acetum. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 6. B
 Refrigerat ualde acetum. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 18. A
 Refrigerat uehementer Adstringentia. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 125. E
 Refrigerat Aer inspiratus. de util. resp. Sp. 63. B
 Refrigerat altercū potētia nō actū. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. C
 Refrigerat semper, & humectat aqua. 1°. de cōp. med. per ge. 5^a. 212. H
 Refrigeret & calefaciat quomodo aqua calida. de ijs, quæ in medicat. fiunt. com. 2°. 7^a. 215. H
 Refrigerant statim Balnea frigida. 3°. de cau. pul. 4^a. 98. G
 Refrigerant potentia balnea calida. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 97. B
 Refrigerat quomodo calidum. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 161. F/ com. 5°. 3^a. 194. F/ 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. D
 Refrigerat Ceratum Chamæmelinum. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 205. E
 Refrigerat Coriandrum, & stringit uiscide. de simp. med. Sp. 82. E
 Refrigerat Diphryges in modum niuis. de simp. med. Sp. 83. D
 Refrigerat Faba. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. D
 Refrigerat mediocriter faba ægyptia. d̄ uic. rat. i m. ac. c. 4°. 7^a. 149. D
 Refrigerat cutaneas ptes Frigidū exterius. i 6^m. d̄ m. uul. c. 6°. 3^a. 195. G
 Refrigerat Hæseg. de simp. med. Sp. 85. C
 Refrigerat, & exiccat in primo ordine Hordeū. 7°. d̄ simp. m. f. 5^a. 53. A
 Refrigerat leuiter, & percutiendi uim habet Lac recens coagulatum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. C
 Refrigerat, & exiccat Lini semē. de uic. rat. in mo. acu. c. 4°. 7^a. 149. D
 Refrigerare corpa Luna imminuēte piculosum. d̄ d̄c. pg. ex m. Sp. 16. F
 Refrigerant etiā extrinsece Medicamenta stupida. 2°. de lo. af. 4^a. 8. E
 Refrigerat metus diuturnus. 1°. de præfag. ex pul. 4^a. 105. H
 Refrigerat, & siccāt Millū. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 149. D
 Refrigerat omne Nutrimētū influēs id quod nutrit. de uti. re. Sp. 63. C
 Refrigerat Opium circumlinitum. de simp. med. Sp. 88. A
 Refrigerant et siccant ex Papaueris succo, & alterco medicamenta. 11°. methodi medendi. 7^a. 79. C
 non Refrigerant citra damnum papauer, & mandragora. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. C
 Refrigerant modice Pira. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. D
 Refrigerat in secundo Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. C
 Refrigerat, et adstringit potamogitū, ut polygonō. 8°. d̄ simp. m. 5^a. 59. A
 Refrigerat Psyllium. de simp. med. Sp. 89. A
 Refrigerat & reparat febricitantes succus Ptissanæ, si oleum rosaceum admisceas. de simp. med. Sp. 90. A
 Refrigerat Rosa suauiter. de simp. med. Sp. 89. E
 Refrigerare rosaceum elicitur. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. D
 Refrigerat, & adstringit in tertio ordine Solanū hortense. 8°. de simp. medic. facul. 5^a. 62. G
 Refrigeret quomodo Somnus. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 184. A
 Refrigerat aliquatenus Spuma argenti. de simp. med. Sp. 90. F
 Refrigerat Stibium. de simp. med. Sp. 90. A
 Refrigerant potius, quam calefaciāt Sudores, qui noctu perfunduntur. 7°. meth. med. 7^a. 47. B
 Refrigerat mediocriter Terra samia. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 65. H
 Refrigerat Tristitia. 4°. de cau. pul. 4^a. 99. H
 Refrigerat uniuersum corpus Venæ sectio frequēter eodem anno facta. de Hirud. reuuls. cucur. & scarif. 6^a. 2. G
 Refrigerat ex accidente sanguinis missio. 10°. meth. me. 7^a. 65. E
 Refrigeret cur Vigilia. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 183. H
 REFRIGERARI pro nudari accedit. de fract. com. 3°. 7^a. 243. H
 Refrigerari, & accendi sunt contraria. de util. resp. 1^a. 224. C

Refrigerari, & congelari quo modo differant. 1°. de simp. me. f. 5^a. 5. B
 Refrigerat aqua i puteo dupliciter. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a. 184. D
 Refrigerat quomodo aqua in Alexandria, & Aegypto. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 182. B
 Refrigeretur cur aqua calefacta. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 182. C
 Refrigerari quo modo aliquid possit. 10°. meth. med. 7^a. 65. A
 Refrigeratur cur corpus in præfocatis. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. F
 qñ Refrigeratur corpus quō pulsus eius mutet. de præf. ex p. 4°. 105. H
 Refrigeratur quibus caput ruri. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. G
 Refrigerantur cur extrema in morbo maligno. de uict. rat. in mor. acu. comment. 4°. 7^a. 136. B
 Refrigerant qui in principijs accessionū, et ai defectū patiūtur ob inflā- mationibus magnitudinem, aut febris malignitatem, quomodo tractā- di. 1°. de art. cur. ad Glau. 7^a. 99. E
 Refrigerari quantum debet erysipelas. 14°. meth. med. 7^a. 87. D
 REFRIGERATI minus inspiramus. de util. resp. 1^a. 224. E
 Refrigeratis sūt in æquales intēperies sine materia. d̄ ieq. itēp. 3^a. 43. B
 ad Refrigeratos quid conferat. de remed. par. fac. 7^a. 159. G
 Refrigeratos calefaciūt pinguia. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 15. A
 in Refrigeratis oleo rosaceo uti licet. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 10. A
 Refrigeratos a papaueris succo sanat uinū. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 22. F
 Refrigeratis purgatio sistenda. de præf. exper. conf. Sp. 78. C
 Refrigerati non rubescunt. de cucur. scarif. 6^a. 3. C
 REGALIA principia quæ sint. de ana. uiu. Sp. 45. G
 Regalia organa quæ. de ana. uiu. Sp. 45. D
 Regalia membra intrinseca septem. de ana. uiu. Sp. 45. D
 Regalia membra, et famosa septem planetis comparata sunt cerebrum, cor, hepar, stomachus, renes, uescica, testiculi. de ana. uiu. Sp. 56. A
 REGIBVM opponitur gibbo, & q̄ sit spina passio. commenta. 6°. aphorismo 46°. Ex. 51. G
 REGINA compositio quā reparatricem dicimus qualis. 4°. de comp. medic. sec. loc. 5^a. 153. A
 Regine Cygnus inscriptus ad maximos dolores, & affectiones. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. G
 REGIO, & tēpus āni cōtinent sub aeris tēperie. 8°. met. m. 7^a. 58. A
 Regionum diuersitates per qualitates. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
 Regio temperatissima quæ. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
 Regio Galeni temperata. 2°. de temp. 1^a. 20. A
 Regionis temperatæ descriptio. quod animi mor. 1^a. 319. G
 in Regione temperata debent intelligi qualitates omnes tēpestatum de quibus loquitur Hippocrates. com. 3°. aph. 13°. Ex. 22. B
 Regiōes bñ tempate quod tps habeāt cōueniēs. cō. 3°. aph. 18°. Ex. 23. G
 Regiones quas tempora exigant. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
 Regio æqualissima ubi. de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. G
 Regio media inter frigidum, et calidū fertilissima est. d̄ aer. aq. 2^a. 4. E
 Regiones irriguas faciunt imbres, & niues. de aere, aq. & loc. 2^a. 4. E
 Regio agrestis & maximæ inæqualis ubi. de aer. aq. & loc. 2^a. 4. F
 Regionum aliquarum uenti proprii. de aere, aquis, & locis. 2^a. 2. E
 Regionis naturā formæ, et homines sequūtur. quod animi mo. 1^a. 320. B
 Regionum situs facit differentiam in maribus & fœminis. breuis denota- tio dogma. Hipp. 1^a. 231. C
 Regionē altam leuē, uentosam colētes quales sint. q̄ ani. mor. 1^a. 320. B/ de aere, aquis & loc. 2^a. 6. D
 Regionem nudam habitantes, niue oppressam, uel sole exustam, quales. quod animi mores. 1^a. 320. C/ de aer. aq. & loc. 2^a. 6. E
 Regio temperata facit mores temperatos. quod ani. mor. 1^a. 319. H
 Regionem temperatā incolentes sunt corpore, animi moribus, ingenio, prudentia, præstantiores alijs. quod ani. mor. 1^a. 320. D
 Regiones faciunt ad timiditatem, & audaciam. 5°. de decre. 1^a. 257. B
 Regiones quæ ob inertiam bellicam, atq; otium à plerisq; relinquātur. de aere, aquis, et loc. 2^a. 5. B
 Regionis naturæ compares ac similes ferē semper sunt hominum forma, & mores. de aere, aq. et loc. 2^a. 5. B
 Regio in qua quis nutritur, & potissimum temporum uarietates naturā permutant. de aer. aq. & loc. 2^a. 6. E
 fm Regionem in qua iam diu habitat habet medium proprium unus ho- mo. 3°. de alim. fac. 5^a. 33. D
 Regio intemperata mutat cutem. ars med. Is. 68. F
 in Regione frigida, ut sub urfa ex cute non potest iudicari de tempera- tura. 2°. de temper. 1^a. 20. A
 in Regione calida ut in meridie ex cute non potest iudicari de tempera- tura. 2°. de temp. 1^a. 20. B
 in Regiōibus intemperatis nō pñt gigni tēperati. 2°. de san. tu. 2^a. 73. B
 fm Regionem,

- fm* Regionem, & colorem differunt aqua. de bon. aqua. Sp. 76. A
in Regionibus calidis gignuntur una crassa, odora, & fortia. de uictus
 rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 127. B
i Regionibus nō ualde calidis palmae nō maturescūt, 2°. d. ali. f. 2°. 20. H
ad Regiones Boream uersus astate adeundū. de cau. procatar. 3°. 93. F
 Regio notat humorem peccantem. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Regiones calidiores sunt biliosae. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Regiones frigidiores sunt pituitosae. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Regio frigida facit pituitam. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
in Regionibus calidioribus morbi calidi magis generātur, et minus sunt
 periculosi magis quā sanā sunt in frigidis regionibus etates calidio=
 res, & in alijs proportionaliter. com. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
 Regionibus calidis cōuenientiores sunt morbi calidi, frigidis frigidi, sic=
 cis sicci, humidis humidi, com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
 Regiones quae extenuant corpora. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
 Regionum caliditas est causa exolutionis uirium. de uict. rat. in mor. acu.
 commentario 1°. 7^a. 115. F
 Regio facit ad auxiliorum inuentionem. 8°. meth. med. 7^a. 58. G
 Regio coindicat. 13°. meth. med. 7^a. 84. D
 Regio consideranda in omni cibo. 1°. de alim. fac. 2°. 13. F
 Regio ostendit uictus rationem. 7°. meth. med. 7^a. 46. D
 Regio cōfert ad cognoscendā euacuationē. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Regiones, anni tempora, & etates, quo modo se habeāt ad purgationes.
 quos purg. opor. quib. med. 5^a. 88. E
 Regio p sanguine mittēdo cōsiderāda est. de cur. rat. per sang. 6^a. 18. B
in Regione ualde frigida, & ualde calida etiam in febre acuta non est se=
 canda uena. de sect. Isa. 16. E
in Regionibus diuersis febricitantium duorū casus. 8°. met. m. 7^a. 55. A
 Regio mutat pulsus, de usu pul. 1°. 229. E
in Regionibus uarijs pulsus uarij. de pul. ad Tyr. 4^a. 44. C
ex Regionibus, & statibus pulsū fit mutatio. 3°. de cau. pul. 4^a. 97. D
 Regiones mutant respirationem. de util. resp. 1°. 225. G
in Regione quadam uinū suspensum ad ignē in utribus indurefcit in mo=
 dum salis euaporante aqua. de util. resp. Sp. 64. F
 Regiones quot pagratu sit Galen. collige. d. uic. r. i. m. ac. c. 3°. 7^a. 127. B
 REGIONALES morbi in quo differant a paſſim grassantibus. i. i. m.
 de mor. uul. com. 1°. 3^a. 100. G
 Regionales aegritudines docet Hippocrates libro de aquis, aere, et locis.
 de mor. uul. com. 1°. 3^a. 100. G
 REGIIS foeminis nihil negandum. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 126. B/H
 REGIUS morbus icteros dicitur. de symp. diff. 3^a. 12. A
 Regius morbus quid. fin. med. Isa. 47. D
 Regius morbus est morbus acutus. intr. Isa. 55. C
 Regij morbi quatuor gēa fm Cnidios. d. uic. rat. in m. ac. c. 1°. 7^a. 108. H
 Regius morbus quando fit, 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 101. A
 Regius morbus quomodo generetur. com. 4°. aph. 64°. Ex. 34. D
 Regius morbus unde. 3°. de sympt. cau. 3^a. 30. D
 Regio morbo laborātes id hēnt a flaua bile. d. ijs, q̄ i. m. fi. c. 1°. 7^a. 197. E
 Regius morbus accidit ex bile. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Regius morbus quando bilem amarā comitat. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. B
in Regio morbo laborantibus bilis augetur. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. C
 Regius morbus fit quando ad cutem per totum corpus flaua bilis effer=
 tur iudicatione. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Regius morbus in omnibus partibus corporis fit. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. D
 Regius morbus corporis colorē alterat. 3°. de sympt. cau. 3^a. 30. A
 Regij morbi passionibus diurnae, et melancholicae splenis aegritudines
 & foedi in toto corpore colores respondent. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. D
 Regius morbus respondet cancris, & phagedenis. 2°. de diffe. 3^a. 37. D
 Regio morbo laborantes uident oia pallida et quare. 1°. de symp. 3^a. 15. C
 Regius morbus an semper a lecore fiat. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. A
 Regius morbus fit quandoq; quando hepar male se habet, quod triplici=
 ter cōtingit, uel propter tumorē durum, uel propter inflammationē
 uel propter obstructionem. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Regius morbus fit uario modo per oppilationem, & per inflammationē.
 com. 6°. aph. 42°. Ex. 51. A
 Regius morbus ex duro tumore longus est morbus, uel sequitur longū
 morbum. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. C
 Regius morbus ex inflammatione & obstructione potest fieri repente.
 com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Regius morbus ab atra bile, caret nomine. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. H
 Regij morbi alia species. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. G
 Regius morbus a liene niger est. 2°. de nat. fac. 1°. 301. E
 Regius morbus a liene procedens nigrior. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B
 Regius morbus si sit ante septimum, sit aut ex obstructione, uel inflama=
 tione. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. C
 Regius morbus ante diē septimū i febris malū. c. 4°. a. 62°. Ex. 34. B
 Regius morbus ē post septimū piculo nō uacat. c. 4°. ap. 62°. Ex. 34. C
 Regio morbo aliqui afficiebantur sexto die, & quibus iuuari illos con=
 tingeret. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 114. B
 Regius morbus cum rigore, in febre libiosa ante septimum die m febre
 soluit. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 143. D
 Regius morbus quō supueniat. de uict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7^a. 143. D
 Regius morbus quibus in febris nono, undecimo, quartodecimo super=
 ueniet, bonū, nisi dextrū iliū obduruerit. cō. 4°. aph. 64°. Ex. 34. D
 Regio morbo q laborāt nō multū sunt uentosi. cō. 4°. ap. 2°. Ex. 27. E
 Regio morbo cōtrarius est uetus qui fit ex pituita. c. 4°. a. 2°. Ex. 27. F
 Regio morbo laborantes habent quandoq; partes ini uentri imbecilles.
 com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Regio morbo laborātib; si fiat hepar durū, malū. c. 6°. a. 42°. Ex. 51. A
in Regio morbo deiectiones albae quō fiunt. in 1^m. pr. cō. 1°. 4^a. 165. A
in Regio morbo pprietas excrementorū cōsiderāda. 5°. de l. af. 4^a. 35. G
 Regio morbo laborātes habēt sudorē amarū. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. G
 Regius morbus indicat bonas excretiones. com. 4°. aph. 47°. Ex. 33. A
 Regio morbo affecti quando febricitant. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. D
 Regio morbo laborantes cum febre qui, & qui sine febre. 9°. de comp.
 med. sec. loc. 5^a. 197. F
ex Regio morbo fatuitas mala. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 167. F
 Regius morbus sine febre dextra praecordiorum parte grauata, quomo=
 do curetur. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. H
in Regio morbo quō euacuandū sit. quos pur. op. quibus. med. 5^a. 88. F
 Regio morbo profunt medicamēta trahētia flauā bilē. de atrab. 1°. 36. B
 Regio morbo laboranti se medicamentum bilem educens dederis, pluri=
 mum bilis educet. 1°. de elem. 1^a. 9. A
 Regio morbo laborantibus non est medicamentum exhibendū nisi super
 uicerint, & cur. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 150. F
 Regio morbo laborās una purgatione sanatus. de pur. med. fac. 5^a. 86. F
 Regio morbo laborantes sanat Agaricum. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 41. E
 Regio morbo laborātibus bonū ē elateriū, et quō. 8°. d. sim. m. f. 5^a. 60. E
 Regio morbo laborātibus exhibet Hyacinthus. 8°. de simp. m. f. 5^a. 62. E
 Regium morbum Nepita emendat. de simp. med. Sp. 87. H
in Regio morbo ualet Rosmarinus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. E
 Regio morbo laborantem liberabit Scorpius, & intestinum terrae, &
 quomodo. de ther. ad Pis. 5^a. 93. F
 Regio morbo prodest Spondylium. de simp. med. Sp. 91. A
ad Regium morbum ualet Theriaca. de theriaca ad Piso. 91. F/ de usu
 Theria. ad Pamph. 5^a. 98. G
ad Regiū morbū Vella cum melle optime facit. de simp. med. Sp. 92. A
 Regium morbū emendat Vrtica. de simp. med. Sp. 92. A
ad Regium morbum. 9°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 197. H/ de remedijs pa=
 ratu facilibus. 159. E/ 7^a. 175. F/G
 REGIUM myracopon. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 271. G
 REGIA scopa quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 91. C
 REGIUM est uinculum tantum. de fascijs. 7^a. 293. H
 Regium uinculum quale. de fascijs. 7^a. 296. A
 REGITIVA actio per se solū tribus modis est. de ocul. 7^a. 183. G
 REGNI maxima pars est cōmunis salus. de ther. ad Piso. 5^a. 90. C
 REGVLA Polycleti quae. 2°. de cau. pul. 4^a. 94. B
ut Regula Polycleti est pulsus naturalis. 2°. de cau. pul. 4^a. 94. B
 Regulae quatuor ciborum praebendorum. de diff. cont. Sp. 71. G
 REGVLAE pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
 REIECERE quid significat. 3°. de decr. Hip. 1^a. 244. G
ad Reiectantes uiscosum, et glutinosum echlegma Nicerati. 7°. de com=
 post. med. sec. loc. 5^a. 185. E
ad REIECTIONES Cyphoides ex libris Galli. 8°. de composit. med. sec. loc. 5^a. 194. H
ad REICIENTES cibum ex Mantiae compositionibus Attalica. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 191. C
 RELATIVA ad singulorū naturā accōmodant. de bo. hab. 1^a. 39. C
 Relatiua nō sentiūtur ut huiusmodi sed ipsa quae ad aliquid referuntur,
 sed sensibus conspicua. de opt. sect. 1^a. 21. A
 RELAXANDO, & remittendo mitigans medendi ratio. 4°. meth. medendi. 7^a. 28. G
 Relaxantes uires habet Cardamomum. de simp. med. Sp. 82. F
 Relaxantes, & acres uires habet Chamadrys. de simp. med. Sp. 82. G
 Relaxare acriter, & efficaciter potest Chisien. de simp. med. Sp. 82. H
 Relaxantes acriter uires Cridrium habet. de simp. med. Sp. 83. E
 Relaxantes leniter

Relaxantes leniter uires habet Fœnum græcum. de simp. med. Sp. 84. G
 Relaxantes uires habet Filix. de simp. med. Sp. 84. D
 Relaxantes uires habet Gentiana. de simp. med. Sp. 84. G
 Relaxantes uires Ladanum habet. de simp. med. Sp. 86. D
 Relaxantes uires habet Lapis batrachites. de simp. med. Sp. 87. A
 Relaxantes uires habet Laurus. de simp. med. Sp. 85. H
 Relaxantes efficaciter uires Marubium habet. de simp. med. Sp. 87. D
 Relaxantes uires habet Meu. de simp. med. Sp. 87. F
 Relaxantes uires Ocimum habet. de simp. med. Sp. 88. E
 Relaxantes cū aliqua acrimonia uires Oesipū habet. de simp. m. Sp. 92. A
 Relaxans est Oleum sabinum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 269. F
 in Relaxantium oleorum aliquo quando remittere aliquid anethi conue-
 nit, & quomodo eo utamur postea. 11°. meth. med. 7°. 75. F
 Relaxantes uires habet Origanum. de simp. med. Sp. 88. E
 Relaxantes leniter uires habet Sertula. de simp. med. Sp. 90. H
 Relaxantes uires habet Stocchas. de simp. med. Sp. 90. F
 Relaxantes uires habet Thlapsi. de simp. med. Sp. 91. G
 Relaxans uiribus est Vella. de simp. med. Sp. 92. A
 RELAXANTIA q̄ uocētur medicamēta. 7°. d̄ cō. m. p. g. 5°. 267. F
 Relaxantia medicamenta (quæ Chalaistica græce dicuntur) quorum sint
 remedia. 4°. meth. med. 7°. 29. C
 Relaxantia hēt cerati specē. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 268. A
 Relaxans cataplasma quod. 5°. meth. med. 7°. 36. D
 Relaxans pastillus. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. H
 Relaxantia quid proprie agant. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. F
 Relaxantia quid mali faciant. 11°. meth. med. 7°. 74. A
 Relaxantia quod in præcordijs faciunt, id balneum in toto efficit corpo-
 re. 10°. meth. med. 7°. 73. H
 Relaxantibus aliqui putant se curare phlegmonē Iecinoris, qui in agni-
 tione falluntur, & quare. 10°. meth. med. 7°. 72. F
 Relaxantia in principijs non sunt adhibenda. 10°. meth. med. 7°. 72. D
 Relaxantibus, & balneo nō utitur Galenus in febre putrida, nisi post pur-
 gationem. 10°. meth. med. 7°. 73. D
 Relaxantia non conueniunt oculis. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 150. C
 Relaxantibus solis curantur bubones. 13°. meth. med. 7°. 83. F
 RELAXATIO est ita opposita tensioni, ut duritiei molliet. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 79. C
 Relaxatio est omni febre utilissima. 10°. meth. med. 7°. 65. H
 Relaxatio palpebræ quomodo fiat. de ana. ocul. Sp. 57. G
 ad Relaxationem columellæ, & inflammationē. de rem. par. f. 7°. 158. A
 RELAXATVM, & contentum contraria sunt. in 6°. de mor. uul. 3°. 160. B
 commentario 1°. 7°. 71. B
 Relaxatum contrarium contracto. 10°. meth. med. 7°. 71. B
 Relaxatæ partes facile euacuantur. ars med. Isa. 70. H
 Relaxatam uulnam curat succus centaureæ. de uir. cent. Sp. 93. D
 RELAXARE non solum, sed ex absynthio mediocriter perfunderē,
 quando liceat, si febris non sit magna. 11°. meth. med. 7°. 76. A
 Relaxat, aperit, & dilatat aqua temperata. 7°. meth. med. 7°. 75. F
 Relaxat Artemisia. de simp. med. Sp. 80. F
 Relaxat duritiem asparagus. de simp. med. Sp. 80. G
 Relaxat stricturas Bdelium. de simp. med. Sp. 81. C
 Relaxat Git. de simp. med. Sp. 84. F
 Relaxat & molli duritiem & rigorem Ibiscus. de simp. med. Sp. 85. E
 Relaxat uiscide Lapis asius. de simp. med. Sp. 86. F
 Relaxant acriter Lipsiani. de simp. med. Sp. 86. C
 Relaxat durities, & tumores Medulla omnis. de simp. med. Sp. 87. D
 Relaxant penitus excofactoria uires Olei. de simp. med. Sp. 88. D
 Relaxat stricturas leniendo oleum. de simp. 7°. 75. F
 Relaxat oleum sabinum. 11°. meth. med. Sp. 88. C
 Relaxat efficaciter Opobalsamum. de simp. med. Sp. 90. A
 Relaxant Ptiisanæ de hordeo. de simp. med. Sp. 88. H
 Relaxat efficaciter Pyretrum. de simp. med. Sp. 89. F
 Relaxat uentrem Raphanus. de simp. med. Sp. 89. D
 Relaxat efficaciter omnis Resina. de simp. med. Sp. 89. E
 Relaxat Rosmarinus. de simp. med. Sp. 90. G
 Relaxat acriter Sapo. de simp. med. Sp. 90. C
 Relaxat uiscidissime Staphysagria. de simp. med. Sp. 90. E
 Relaxat leniter Styra. de simp. med. Sp. 90. C
 Relaxat uiscide sulfur. de simp. med. Sp. 90. H
 Relaxat acriter Syrum. de simp. med. Sp. 92. C
 Relaxat Xilobalsamum. de simp. med. Sp. 92. C
 Relaxatur quæ repletioe intēta si euacuent. de ijs, q̄ in m. c. 3°. 7°. 215. G

Relaxantur, & molliuntur minus muscoli cum extenduntur. de uict. ra.
 in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. C
 RELEVANTIBVS non fm rationem non habenda fides. in 3°. de
 mor. uul. com. 1°. 3°. 132. C
 Remediū quod nam dicatur. fin. me. Isa. 46. B/11°. meth. med. 7°. 68. A
 Remedia quæ. de sect. Isa. 15. H
 Remediorum exteriorum undecim species. intro. Isa. 58. A
 Remediorū nā necessaria ad cōstitutionē artis curatricis. d̄ cōf. 15. 40. B
 de Remediorum inuentione primus Hippocrates recte dixit post eum
 Aristoteles recte interpretatus est. 2°. de nat. fac. 1°. 297. H
 in Remedijs morborū inuestigandis duo cogitauit Galenus, an logica de
 mōstratiōe idigeret, an illis q̄ ab expiētia habēt. 3°. d̄ lo. af. 4°. 14. H
 Remedia per duo instrumenta inueniuntur per rationem, & experien-
 tiam. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
 Remediorum inuentio, quæ ex uera demonstratione procedit, experien-
 tia præstat. 3°. de loc. aff. 4°. 15. B
 Remedijs experiētia nō inuentis curati sunt morbi. 3°. d̄ lo. aff. 4°. 15. B
 Remedia unde inueniantur. 3°. meth. med. 7°. 16. C
 Remedia quæ inuenire docent. 8°. meth. med. 7°. 39. G
 Remedia omnium morborum unde inuenienda. 4°. meth. med. 7°. 25. E
 Remediorum indicatio unde. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 93. B/5°. methodi
 medendi. 29. H/11°. 7°. 69. B
 Remediorū indicationes, & morborū differētiās ut medicus cognoscat,
 Rōnālē eū cōtemplationē exercere oportet. si quis opt. med. Isa. 6. G
 Remediorum materiæ quæ. de const. ar. Isa. 40. A
 Remediorū materia est morbi cognitio, non ipsorum cognitio. 1°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 9. D
 Remedia à morbo sumuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 9. D
 Remediorum indicatio nō sumit à differētia morborū. 1°. me. m. 7°. 3. H
 Remedia applicantur morbo non læsæ actioni. 2°. meth. med. 7°. 10. E
 Remedia notat corporis intēperies. 5°. de san. tuen. 2°. 93. B
 ad Remediorum inuentionem multam indicationem faciunt loci affecti
 cum affectione. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. C
 Remedia ex paratu facillimis composita pauperculis magis conueniunt
 quā sumptuosa. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. D
 Remedium nullum inuenitur sine noxa. 11°. meth. med. 7°. 70. G
 Remedia non sunt infamanda apud uulgos. 11°. meth. med. 7°. 70. B
 Remediorum usus fm Hippocratem qui. bre. denot. dogm. 1°. 231. D
 Remedijs utendi modi qui. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. D
 Remedijs non potest uti quisq̄ ut Plato de noibus. 11°. meth. me. 7°. 69. A
 Remedia eē cōtraria cōtrariorū cōis ē scopus. d̄ ijs q̄ in m. c. 2°. 7°. 213. G
 Remedia uaria fm uaria fiunt tempora. intro. Isa. 55. E
 Remedia fiunt potissimū in declinationibus. de opt. sect. Isa. 28. B
 Remedia oia noctu, et quocūq; tpe fiūt. d̄ cur. rat. p sang. mis. 6°. 19. B
 Remediorum uniuersalium tempora describi possunt, non autem parti-
 cularium. de opt. sect. Isa. 28. B
 Remedia partialia quæ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. H
 Remedium locale quod. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 161. C
 Remedia eadem nō postulat idem affectus in diuersis locis. in 6°. de mor
 bis uul. com. 6°. 3°. 196. D
 Remedia cui parti applicanda scire ualde confert ad curandi rationem.
 2°. de locis aff. 4°. 13. G
 Remedia cui parti corporis admoenda, conueniens est, & necessarium
 scire. de fœt. form. 1°. 324. B
 Remedia cui parti adhibenda quando per consensum fit affectio. 2°. de
 locis affectis. 4°. 13. G
 Remedia facile applicantur in laterali morbo, colica, Iecoris, splenis, &
 præcordiorum inflammatione. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
 Remedia quando Iecori, & qñ mesenterio aptāda. 5°. de lo. aff. 4°. 35. C
 Remedia cui parti applicētur, i cōuulsioe uniuersali. 3°. d̄ l. aff. 4°. 17. D
 Remedium præsentaneum elephantiasis quod. intro. Isa. 57. G
 Remedia qualia esse debent. 3°. de loc. aff. 4°. 15. C
 à Remedijs maioribus inchoandum, ubi morbus est maximus. 5°. metho-
 di medendi. 7°. 162. H
 Remedijs ualētioribus idiget hebetioris sensus pars. 4°. me. m. 7°. 28. F
 Remedia quō applicāda carne mollioribus. de remed. par. fac. 7°. 154. E
 Remedio magno qui uult uti debet præscire, & predicere quæ futura
 sunt. 10°. meth. med. 7°. 64. B
 Remedia quod nō debeat eē penitus intensa. 5°. de cōp. me. sc. l. 5°. 162. H
 Remedia duo ad impetum morborum. de dyn. Sp. 20. A
 REMIGANTIVM naturalis habitus qui. ad Thras. 2°. 102. H
 Remigantibus presto adsunt lassitudines, nisi apothērapia deuitentur.
 3°. de san. tuen.

3°. de san. tuen.	2°. 76. F	Renum substantia qualis, & cur. de ana. uiu.	Sp. 51. C
REMIGATIO est exercitatio & opus. 2°. de san. tuen.	2°. 73. G	Renū substantia talis, ut in nullo alio talis reperiat. 6°. de dec.	1°. 266. A
Remigatio mouet eruptionem sanguinis. intro.	Isa. 52. B	Renes carnosī sunt, & carne constant friabiliore. fin. med.	Isa. 44. A
REMINISCENTIA opus animæ. 2°. de loc. aff.	4°. 13. F	Renum caro quā habet naturam. 2°. de temp.	1°. 17. H
Reminiscētia actio est depēdens à capite p se. de uirt. nost. cor.	Sp. 60. C	Renum caro quomodo humida & calida sit. 2°. de temp.	1°. 17. H
ad Reminiscētiā fecit Hippocrates sextū librum epidemiorum, nō ut		Renum caro cute est humidior. 1°. de temp.	1°. 15. D
ederetur. in 6°. de mor. uul. com. 4°.	3°. 194. E	in Renibus semen mutatur in frigidum et siccum. de sperm.	Sp. 36. H
REMITTENDO, & relaxando mitigans medendi ratio quibus		in Renibus cholera habet potestatem. de sper.	Sp. 36. G
tutō adhibeatur. 4°. meth. med.	7°. 28. G	Renum spissitudinis causæ. 5°. de usu par.	1°. 144. F
Remittens, calefaciēs, et emolliens cōfectio. 7°. d cōp. m. p g.	5°. 272. G	Renum pinguedo. de ana. uiu.	Sp. 44. D
REMITTI quid sit in febribus. in 1°. de mor. uul. cō. 2°.	3°. 110. F	Renes cur generati. de ana. uiu.	Sp. 51. B
Remitti de quibus dicatur. 2°. de san. tuen.	2°. 72. F	Renum duo uasa unde oriuntur. 5°. de usu par.	1°. 144. H
Remissionis, & principij frigus multum differunt. in 1°. de mor. uulgar.		Renes propter quid instrumenta concaua. 4°. de usu par.	1°. 136. D
commentario 3°.	3°. 118. B	Renum duplex os. de ana. uiu.	Sp. 51. C
Remissio non datur in declinatione. de mor. temp.	3°. 86. G	ad Renes sunt meatus quidam non solum à uena hepatis, immo etiam ab	
REMOLLIT, & laxat durities cera omnis. de simp. me.	Sp. 82. B	arteria. de util. resp.	Sp. 64. G
Remollit ueteres durities simus omnis. de simp. med.	Sp. 84. E	Renum arteriæ omnium maximæ, quæ à magna arteria deducuntur. 2°.	
Remollit leniter fœniculum. de simp. med.	Sp. 84. C	de nat. facul.	1°. 298. B
Remollit efficaciter omnis resina. de simp. med.	Sp. 89. D	Renis dextri arteria unde. 16°. de usu par.	1°. 219. B
REMOVERE pōt cucurbitula animi defectiones. de cuc. sca. 6°. 3. F		ad Renes arteriæ quæ deueniant cur, & quo modo. de renum affectum,	
REMOTIONEM sui penitus indicātia quæ. 14°. meth. m. 7°. 90. F		dign. & med.	7°. 192. A
in REMOTAS ut i ppinquas ptes agit calor. d anat. uiu.	Sp. 49. H	in Renibus cur tam magnæ arteriæ. 5°. de usu par.	1°. 144. B
REMORVM extremitates in triremibus ad æqualitatem unam per		ad Renes arteria quæ peruenit unde. 16°. de usu par.	1°. 219. A
ueniunt, cum oēs tamen ipsi non sint æquales. 2°. de usu pa.	1°. 120. E	in Renum arterijs sanguis continetur. 5°. de usu par.	1°. 144. C
RENASCUNTUR ex sanguine generata. de ana. uiu.	Sp. 44. F	Renum arteriarum ora quomodo aperiātur. com. 7°. aph. 34°. Ex. 56. E	
cur Renascuntur dentes in pueritia. de ana. uiu.	Sp. 44. G	in Renibus uenæ, & arteriæ se contingunt. 9°. de usu par.	1°. 172. H
RENALIS morbi signum. com. 7°. aph. 35°.	Ex. 56. E	Renum uenæ quæ & unde oriuntur. de uen. art. diff.	1°. 58. C
Renalis morbus & longus significatur à bullis in urinis insidentibus. cō-		Renum uenæ cur latæ. 16°. de usu par.	1°. 22. H
ment. 7°. aph. 34°.	Ex. 56. E	ad Renes descendunt rami à uena concaua, & ab arteria magna. 6°. de	
Renali morbo laborantibus abscessus exterius & interius futuros quo		locis affectis.	4°. 39. C
modo cognoscatur. com. 7°. aph. 36°.	Ex. 56. G	Renum uenæ ampliſsimæ quæ à caua propagantur. de uen. art.	1°. 58. C
Renalis dolor factus ob clausas euacuationes hæmorrhoidarum. de ren.		in Renes uenæ cauæ dilatatio quid agat. 6°. de loc. aff.	4°. 37. F
sect. aduer. Eras.	6°. 7. E	ad Renes uenæ non mittunt sanguinem. 1°. de nat. fac.	1°. 295. D
Renalem dolorem esse dolorem in intestinis putauit Galenus. 2°. de locis		Renes ipsi trahunt, uenæ non mittunt. 1°. de nat. fac.	1°. 295. E
affectis.	4°. 9. E	Renum uenæ tanquam stomachi attrahentes. 16°. de usu par.	1°. 221. H
Renales hñtes affectus, quō curandi. de uen. sect. aduer. Eras.	6°. 14. E	Renū à caua uena attractio, primæ deglutitiōi siliis. 6°. de lo. af.	4°. 38. A
Renales confectiones ab Andromacho conscriptæ. 10°. de comp. medic.		RENES sani quid agant. 3°. de symp. cau.	3°. 28. E
secundum locos.	5°. 206. A	Renum officium quale. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 67. G/ de renum affect.	
ad Renales affectiōes Antidotus Biennitæ. 10°. d cōp. m. se. l. 5°. 206. F		dign. & med.	7°. 192. B
RENES à quibusdā inter uiscera numerātur. 3°. de alim. fac.	2°. 27. E	Renes sunt instrumenta nutritionis. 4°. de præs. ex pul.	4°. 119. F
Renes, uesica, testiculi, sunt mēbra minus picipalia. de ana. ui.	Sp. 56. A	Renes alio mēbro non indigent pro sua functione. de fœt. for. 1°. 324. G	
Renes sunt ex instrumentalibus partibus. de nat. hum. com. 1°.	1°. 26. C	Renum opus, cum quibus partibus sit commune. 7°. meth. med.	7°. 49. B
Renes inter glandulas ab aliquibus numerātur. 3°. de alim. fa.	2°. 27. A/	Renum opus est indefinens. com. 6°. aph. 6°.	Ex. 47. B
de util. resp.	Sp. 63. A	Renum desiderium naturale est, & quod. 6°. de loc. aff.	4°. 37. H
Renum natura consideranda intestinis exēptis. 6°. de ana. adm.	1°. 92. B	Renes expurgant substantiam quā uenæ aggregant. commentario 4°.	
Renes possunt uideri extra animal. 4°. de ana. adm.	1°. 81. H	aphorismo 76°.	Ex. 36. C
RENVM sectio. 6°. de ana. adm. 1°. 93. C/ de ana. uiu.	Sp. 51. B	ad Renes mittitur aquosus humor postq̄ suo officio functus est. 4°. de	
Renes cur prima die secaret Galenus. 5°. de ana. adm.	1°. 87. B	usu partium.	1°. 136. D
Renum consideratio. 6°. de ana. admin.	1°. 93. C	ad Renes d aquositate tēdēte opinio Lyci macedōis. 1°. d na. f. 1°. 295. D	
Renum situs qui. de nat. & ord. cuiusl. cor. 42. A/ de ana. uiu.	Sp. 51. B	Renes quid attrahant. in 6°. de mor. uul. com. 1°.	3°. 155. G
Renum situs cur talis. 16°. de usu par.	1°. 219. B	Renes trahunt ad se sanguinis serum. 5°. de loc. aff.	4°. 35. F
Renum situm, & meatus sciunt coqui. 1°. de nat. fac.	1°. 293. B	à Renibus purgatur serum sanguinis. 5°. de usu par. 144. C/ F/ 6°. de de-	
Renes in dorso suspenduntur per panniculum. de ana. uiu.	Sp. 55. F	cretis Hippocratis.	1°. 263. C
Renes quomodo intestino lōgo iūgātur. in 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 155. E		Renes excipiunt quod aquosum est, & serosum. 6°. de anat. administra.	
Renes cur duo. 1°. de usu par. 1°. 144. D/ de ana. uiu.	Sp. 51. B	1°. 90. C/ 3°. de symp. cau.	3°. 26. A
Renes duos nō unū cur natura fecit. de ren. aff. dign. & med.	7°. 192. A	Renes secernunt urinam à sanguine. 1°. de nat. fac.	1°. 293. B
Renum figura quæ. de ren. aff. dign. 7°. 191. H/ de ana. uiu.	Sp. 51. D	Renes habent qualitatem trahendi urinam. 1°. de nat. fac.	1°. 295. D
Ren unus cur altero altior. 5°. de usu partium. 1°. 144. C/ de ren. & af-		Renes trahunt urinam. 4°. de usu par.	1°. 139. A
fect. dign. & med.	7°. 192. A	Renes trahunt urinam. 1°. de sem.	1°. 335. B
Ren dexter eminet in omnibus animantibus. 6°. de ana. adm.	1°. 93. C	Renes quo modo urinam trahant. 6°. de loc. aff.	4°. 37. G
Ren dexter cur superior sinistro. 5°. de usu par.	1°. 144. A/ D	ad Renes urina per quas uenas ueniat. de ana. par.	Sp. 43. B
Ren dexter adiacet ad dextram uenæ cauæ, & qua parte. 14°. de usu		Renes trahūt præter aquā multū bilis, et sāguinis. 5°. d usu p. 1°. 144. G	
partium.	1°. 106. E	Renes non sunt instrumenta coctionis urinæ. de uri.	4°. 124. E
Ren sinister adiacet ad leuam uenæ cauæ paulo infra q̄ dexter. 14°. de		Renū nutrimēti excrementū urinā eē dicētes errāt. 5°. d usu p. 1°. 144. C	
usu par.	1°. 206. E	Renes expurgant hepar. com. 1°. aph. 21°.	Ex. 10. A
Ren sinister qñq; dextero ppinquior ē iecori. 14°. d usu par. 1°. 206. E		per Renes purganda est gibba iecoris pars. 13°. meth. med.	7°. 84. F
in Renes uasa seminaria quomodo insigantur. 14°. de usu p. 1°. 206. F		per Renes euacuatur quandoq; totum corpus. 6°. de loc. aff.	4°. 41. D
Renum partes quales. 6°. de loc. aff.	4°. 39. B	per Renes, & per uescicam totum corpus repurgatur. in 1°. de morbis	
Renum caro quomodo uocetur. 10°. meth. med.	7°. 67. D	uulg. com. 1°. 109. B/ com. 2°.	3°. 111. F
Renū caro est inter primas partes quæ generātur. 1°. de nat. f. 1°. 291. G		Renes purgant totū corpus à supfluitatibus. cō. 4°. aph. 69°. Ex. 34. H	
Renum caro qualis sit. 2°. de arte cur. ad Glauc. 102. F/ de renum affe-		pp Renes, & uescicam urina acris, foetida, & biliosa redditur. in prog.	
ctuum dign. & med.	7°. 191. H	comment. 2°.	4°. 201. E
		per Renes	

per Renes uis pertranseunt urinæ crassæ.com. 4°.aph.69°. Ex.35.A
 à Renibus fit, si urina crassa sit, & ueluti curuncula exeat, aut ueluti
 capilli unà exeant.com. 4°.aph.76°. Ex.36.C
 ex Renibus, & uestica ramenta cū urina eiiciuntur. 4°.d lo.af. 4°.25.H
 à Renibus excernitur si urina sit crassa, & caruncula parua in ipsa
 sint.com. 4°.aph.76°. Ex.36.C
 Renum substantia sunt caruncula parua.com. 4°.aph.76°. Ex.36.C
 à Renibus excernitur quibus in urina crassa existente minutæ caruncu-
 læ tanquam pili adueniunt.de urin.sig. ex Hipp. Sp.78.H
 Renes nō possunt dissolui i partes ueluti capillos.c. 4°.ap.76°. Ex.36.C
 ex Renibus ægritudinem significant bullæ in urinis insidentes. de urin.
 sign. ex Hipp. Sp.78.H
 Renes sentiunt in superficie, non in cavitatē.de ren. affect. dign. & med.
 7°.193.A/de ana. uiu. Sp.44.C
 Renum panniculus est sensificans. de ana. uiu. Sp.55.F
 Renibus cur sensus paruus datus est. 5°.de usu par. 1°.147.F
 Renes unde habent sensum. de ana. uiu. Sp.51.D
 in Renibus an sint nerui, dubitatur. de mul. 3°.77.G
 Renibus distribuuntur nerui propages à cerebro.16°.d usu p. 1°.215.E
 ad Renes, uentrem, uiscera, iecur, lienem perueniunt nerui à cerebro à
 prima, tertia, & sexta coniugatione. de ner. diff. 1°.54.D
 Renes cur habent aliquos paruos neruos. 6°.de usu pa.155.F/7°.159.H/
 14°.1°.209.D/in 6°.de mor. uul.com.1°. 3°.155.D
 Renum neruus quantus & ubi. 5°.de usu par. 1°.145.C
 in Renibus nerui quō in mēbrana dispergantur. 2°.de loc. aff. 4°.9.B
 in Renibus non est pulsatio, quia non habent neruum dispersum per to-
 tum. 2°.de loc. aff. 4°.9.A
 ad RENES et hepar dirigitur materia à corde, quæ his uitā desert.
 de anat. uiu. Sp.51.C
 Renes quo nutriantur. de ren. aff. dign. & med. 7°.192.A
 Renes non egent multo alimento.16°.de usu par. 1°.220.H
 Renum alimētum est sanguis attractus cū urina. 5°.de usu p. 1°.144.G
 Renes non habent interius uenas, sed nutriuntur à sanguine, quem attra-
 hunt per canales cum aquosa superfluitate. de ana. uiu. Sp.51.D
 Renes sanguinem rubrum quasi similem in colore, & natura magis appe-
 tunt. de ana. uiu. Sp.44.D
 Renes unde expurgentur. 2°.de loc. aff. 4°.13.C
 Renes expurgantur per urinæ meatum.10°.meth. med. 7°.74.F
 in Renibus cōtenta per urinas exeunt. de cōst. ar. 42.B/ars me.15.71.E
 Renes si multos habent succos prauos per secessum euacuantur, si paucos
 per urinam. 7°.meth. med. 7°.49.D
 à Renibus non trahit uestica. 6°.de loc. aff. 4°.37.G
 ex Renibus quæ educantur. de catbar. Sp.94.G
 per Renes quando pus expurgatur, à qua parte cognoscatur fluere. 6°.
 de locis affe. 4°.39.A
 Renibus aut iecore languentibus quandoq; pus cum urina excernitur, &
 subsidēdo fallit etiā minus acutū artificē. de uri. sig. ex Hipp. Sp.79.C
 per Renes quandoque pus ex pulmonibus expurgari potest. 6°.de locis
 affectis. 4°.39.C
 ad Renes uia pulmonis. 6°.de loc. aff. 4°.39.C
 Renū partes superiorū exercitatione iuuantur. 5°.de san. tuen. 2°.90.B
 Renibus si benigna erit aqua bona eam uino misceas. de bo. aq. Sp.75.F
 Renibus quæ aues non aduersentur. 6°.de san. tuen. 2°.99.G
 Renibus prosunt carica. de simp. med. Sp.84.C
 ad Renes ualet Solanum alicacabum. 8°.de simp. med. fac. 5°.62.G
 Renes sunt in medio eorum membrorum, quæ indigent adstrictione, &
 eorum quæ minimæ.10°.meth. med. 7°.73.B
 RENES quomodo introrsum quandoq; quandoq; extrorsum habeāt
 abscessum.com. 7°.aph.36°. Ex.56.G
 Renum abscessus quo modo cognoscantur. 6°.de loc. aff. 4°.36.D
 ex Renum abscessu uermes. de spermate. Sp.36.H
 Renem Affectum quomodo ex testiculo cognoscamus. de ren. affect. dig.
 & med. 7°.192.H
 in Renum affectibus, urina cruenta quando. in 6°.de mor. uulgaribus,
 comment.1°. 3°.155.G
 Renum affectorum curatio. intr. 15.57.A
 Renū affectibus utilis est radix anchusæ onocleæ. 6°.d sim. m. f. 5°.41.C
 in Renū affectibus quod uinū conuenit. de ren. aff. dig. et me. 7°.195.G
 in Renum affectu, quando uomitus prouocandus. de ren. aff. 7°.193.D
 in Renum affectu, qñ alius prouocandus. de ren. aff. dig. et me. 7°.193.D
 in Renum affectu cur sanguis non est copiose mittendus. de ren. affect.
 dign. & med. 7°.193.D

in Renum affectu, quæ uenæ secandæ.13°.methodi medendi.7°.83.B/de
 ren. aff. dign. & med. 7°.193.F
 ad Renes affectos medicamenta. intr. 15.57.H
 ad Renum affectiones ex Archigenæ.10°.de cōp. me. sec. loc. 5°.106.F
 ad Renum affectus longos. 8°.de comp. med. sec. loc. 5°.196.H
 ad Renum affectus inflammationis participes potio. de remedijs paratu
 facilibus. 7°.160.B
 ad Renum affectiones.10°.de comp. med. sec. loc. 5°.206.A
 in Renum affectibus hectica sequitur.1°.de dif. feb. 3°.35.F
 Renibus affectis quando fit hectica.10°.meth. med. 7°.64.F
 in Renibus quomodo fiant Arenule & lapides. in 6°.de mor. uulgar.
 comment.1°. 3°.155.G
 Renes Calefaciens electarium. de med. exper.107.H/ Sp.108.C
 ad Renum Callosas concreciones Onesidemi compositio.10°.de compo.
 med. sec. loc. 5°.206.D
 à Renibus fit Capillitū quo modo, & quid sit, & à quibus fiat, & quo
 modo curetur.com. 4°.aph.76°. Ex.36.D
 Renū capillitū patietes urinā habet crassam.cō. 4°.aph.76°. Ex.36.D
 Renum Colliquationem significat urina uelut rasuram habens, & in ne-
 bulis quasi sanguinem. de dyn. Sp.34.G
 Renum colliquatus adeps quō cognoscitur.com. 7°.aph.35°. Ex.56.E
 Renes affecti Dolores magnos pariunt. introd. 15.56.H
 inter Renes, & uesticam dolor acutus, cum calculus tendit in uesticam. 1°.
 de nat. facul. 1°.293.C
 in Renē dolor grauis, primus Hippoc. dixit. 2°.d lo. aff. 9.B/4°.12.C
 in Renibus cur grauiissimi dolores contingāt. d ren. aff. dign. 7°.191.H
 in Renibus cur dolor uehementissimus fiat. de ren. aff. dign. 7°.193.B
 Renum dolores, & rigores non sequuntur necessario male cōcoquentē.
 3°.de symp. cau. 3°.30.C
 Renū dolores quō fiāt. in 6°.de mor. uul.com.1°. 5°.155.C/D
 in Renibus dolens puella unde naturaliter sit. de sper. Sp.38.C
 Renum dolor quibus neglectis fiat. de dyn. Sp.20.A
 Renū dolor contingit conceptis in horis melancholiæ. de sper. Sp.37.C
 Renum duorum doloris meminit. secr. Sp.100.H
 Renum dolor quo modo fiat. de ren. aff. dign. & med. 7°.193.A
 in Renibus petra, spma iuiscatū, dolor fit ex supfluo bilis. d sp. Sp.36.G
 Renum dolores sunt morbi longi.1°.de crisi. 4°.126.F
 Renum, & coli dolores desipiunt medicos nec requirūt multa uaria præ-
 sidia. 6°.de loc. aff. 4°.36.F
 Renum, & coli communicatio in symptomatibus. 6°.de lo. aff. 4°.36.G
 Renū symptomata, & differentia considerari debent, & quare. 6°.de
 locis affectis. 4°.36.F
 Renum dolorem, et indignationem significat in synocha urina colore al-
 ba, & constitutione tenuis cum nebulis non bonis. de dyna. Sp.34.C
 Renum dolorem inferius, capitis grauitatem aurium, & narium obtura-
 tionem superius significat urinam inferius claritatem habes superius
 subnigra, & plena. de dyn. Sp.35.D
 Renum dolorem, & uesticæ, & capitis aliquantum significat urina alba
 pinguedinosa, uel iumentina. de dyn. Sp.35.D
 Renū dolorem aliqñ significat urina alba sine febris. de dyn. Sp.35.D
 Renum dolorem significat urina, quæ superius claritatem habuerit, infe-
 rius nebulosa sit, & subliuida. de dyn. Sp.35.D
 Renum dolores ob crassos uiscososq; humores sanant amygdalæ amaræ.
 6°.de simp. med. fac. 5°.42.G
 pro Renum dolore cataplasma. de ren. aff. dig. & med. 7°.194.A
 in Renum dolore balneum calidū ualet. de ren. aff. dig. et me. 7°.196.D
 ad Renum dolorem propter frigidos humores chamæmelum pulueriza-
 tum, & malaxatum cum melle. de med. exper. Sp.106.D
 in Renum dolore, clysteres faciendi, & cur. de ren. aff. dign. 7°.193.G
 ad Renum dolorem clyster. de dyn. Sp.27.G
 ad Renes dolentes fomentum. de med. fac. par. 7°.179.D
 Renum dolorem mitigāt Glychyrrhizæ radices. de simp. med. Sp.84.G
 Renibus doxiosos emundant folia helenij. de simp. med. Sp.83.H
 in Renū dolore lotiones quales. de ren. aff. dig. & med. 7°.194.B
 in Renum dolore, quando stupefacientibus uti debemus. de renum affe-
 ctuum dignotione, & med. 7°.194.B
 ad Renum dolores ualet Theriaca. de Ther. ad Pis. 5°.91.G
 ad Renum dolorem. de dynam. 28.B/secr. 97.B/ Sp.99.E
 in Renum parte sepe dolentis casus, qui febre cum horrore correptus
 est. 6°.de locis aff. 4°.39.A
 Renes Exasperantur stercore. de ren. aff. dig. & med. 7°.193.G
 ad Renum Frigus. secr. Sp.101.E

Renum ægritudi-

Renū aggritudines frigidae quibus cognoscantur. cō. 7°. ap. 34°. Ex. 56. E
 in Renibus grauitatis sensus fit. de mult. 3°. 77. F
 Renes uñ sētiāt grauitatē ex tumoribus pter naturā. 2°. d. lo. af. 4°. 9. B
 in Renibus grauitatem uel dolorem non nunq̄ facit alicā, & suilla car-
 nis usus uberior. de bon. & uitio succ. 2°. 34. B
 Renum Indignationem significat urina phlegmatica, si apparuerit sicut
 sol in limpidis coloribus. de dyn. Sp. 34. G
 Renum Inflammatio quid faciat. de pul. ad Tyr. 4°. 45. B
 Renū inflāmatiois dolor qualis, et i qua pte acutus. c. 6°. 4. 5°. Ex. 46. H
 Renibus inflammatis pulsus qualis. de pul. ad Tyr. 4°. 45. A
 in Renū inflāmatione nō semp dāda, q̄ urinā puocat. 13°. me. m. 7°. 82. A
 in Renibus ubi est inflāmatio, medicamenta urinā cientia non sunt exhi-
 benda. 13°. meth. med. 7°. 83. B
 ex Renibus Lapis dicitur non quia sit substantia renum, sed quia in ipsis
 consistit: ita de capillitis. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 in Renū cavitatē an i carne lapides oriātur. i 6°. d. m. uul. c. 1°. 3°. 155. C
 in Renum lapides sit generatio substantiæ, quæ prius non fuerat. 14°. methodi medendi. 7°. 93. C
 in Renibus lapides quō gignātur. de bo. & uit. succ. 2°. 34. G/ in 6°. de
 mor. uul. cō. 1°. 3°. 155. F/ 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. H
 Renum lapides cur fiant. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Renum lapides quibus generentur. 3°. de alim. fac. 2°. 28. F
 Renes calorem igneum habentes faciunt tophū. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Renū lapides gignūt satietas, & cruditas. de ren. aff. dign. 7°. 194. A
 Renum lapides quō & cur generetur in senibus. cō. 3°. ap. 31°. Ex. 26. G
 Renum lapidis quatuor causæ. de ren. aff. dign. & med. 7°. 192. B
 in Renibus quo uictu generantur lapides. 14°. meth. med. 7°. 91. G
 in Renibus lapis gñatur ex cōtinuo usu ciborū acutorū. de dis. Sp. 72. F
 Renū lapides gignit cascus. 3°. de alim. f. 2°. 28. F/ de diff. cōt. Sp. 74. G
 in Renibus lapides ex casei succo fiunt. 3°. de alim. fac. 2°. 28. H
 in Renibus lapides gignunt itria ex similitudine. 1°. de alim. fa. 2°. 10. E
 i Renibus lapis sit ex usu lactis. 5°. d. san. tu. 2°. 91. B/ d. diff. cōt. Sp. 75. B
 Renum lapides gignit lac elixum. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
 in Renibus lapides gignūt edulia ex triticea farina, & lacte. 11°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 10. G
 in Renibus lapidem facit uinum dulce. de diff. cont. Sp. 74. H
 in Renibus uel uestica lapidem esse quō cognoscit. 1°. de loc. affe. 4°. 2. F
 Renum lapidis signum proprium. de ren. aff. dign. & med. 7°. 192. G
 Renum lapis, uel uestica significatur si quis mingat arenosa. commēt. 4°. aphorismo 29°. Ex. 36. H
 Renum lapides acuti, & asperi exulcerationem significant. commēt. 4°. aphorismo 75°. Ex. 36. B
 in Renū lapidibus cur sanguis mingitur. i 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 155. G
 Renū lapis emittitur ante mictū. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 173. C
 in Renū lapide cur crura doleāt. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 155. H
 in Renū lapide quō fiat stupor in crure. de ren. affe. dign. 7°. 192. H
 Renum lapides cur magna ex parte minores sunt, æquales & molliores.
 de ren. aff. dign. & med. 7°. 193. B
 à Renū lapide præsēratio qualis. de ren. aff. dig. & me. 7°. 194. D
 in Renibus quō nō generabitur lapis. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 156. H
 Renū lapides quid expetant. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. B
 Renū lapidē qui habet exerceri debet. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 155. H
 p Renū lapide, & dolore quæ cōueniāt. de re. aff. dign. et me. 7°. 193. H
 in Renū lapide cibi cōueniētes. de ren. affe. dign. et med. 7°. 194. B/C
 in Renū lapide nihil æque conducit, quam uentrem leuē habere. de ren.
 aff. dign. & med. 7°. 195. E
 in Renū lapide quædā agunt à proprietate. de ren. aff. dign. 7°. 194. H
 in Renū lapide subito inuadente quid agendū. de ren. aff. dig. 7°. 196. C
 Renibus qbus inest lapidis suspitio, quo uino uti dēcāt. 5°. d. sa. t. 2°. 91. C
 Renū calculo phasiani adeps cōfert, et quō. d. re. aff. dig. et m. 7°. 193. H
 Renes degrauatos lapidibus expurgat carpesiū. 7°. d. simp. m. f. 5°. 50. C
 contra Renum lapidem datur castoreum. de med. exper. Sp. 106. E
 pro Renū lapide panis surfuraceus conuenit. de ren. aff. dig. 7°. 195. E
 pro Renū lapide cucurbitula faciunt. de ren. affe. dig. & med. 7°. 193. H
 in Renū lapide quæ decocta conueniant. de re. aff. dig. et me. 7°. 196. D
 pro Renum lapide fomenta conueniunt. de ren. affe. dign. 7°. 193. H
 pro Renum lapide fomentum quale. de re. aff. diff. & med. 7°. 194. A
 in Renum lapide quādo uena secāda. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 156. A
 Renes an sint superiores uel inferiores, & quæ uena pro ipsis secāda.
 de cur. rat. per sang. miss. 6°. 302. G
 Renū lapidē quæ potenter frangunt. de re. aff. dig. & med. 7°. 196. D
 Renum lapides confringit altheæ semen. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F

Renum lapides frangere apparet bdellium arabicum, & urinas ciere in
 potu sumptum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. H
 in Renibus lapides rumpit Betonica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. A
 Renibus prodest peculiariter Betonica. de theria. ad Pison. 5°. 91. A
 Renū lapidem cōminuunt cicera parua nigra. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
 in Renibus generatum lapidem frangūt cicera nigra. de diff. Sp. 74. G
 Renum lapides confringit decoctū ciceris. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 in Renibus constitutos lapides comminuit Damafonium aqua in qua de
 coctum fuerit epota. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. A
 ad Renum lapides proficit lapis indicus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. F
 in Renum lapide facit lapis iudaicus. secr. Sp. 102. D
 Renum lapides rumpunt lapides in spongijs reperti. 9°. de simp. medic.
 facultatibus. 5°. 67. C
 Renibus lapide infestatis semē peponis cōuenit. 2°. de alim. fac. 2°. 16. H
 Renum lapides comminuit rubi radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. G
 Renum lapides expurgat Theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 96. B
 Renum & uestica lapidem quæ educunt. de cathar. Sp. 95. D
 ē Renibus lapides extrahens Antonij Musæ Panacea. 7°. de composit.
 med. sec. loc. 5°. 186. B
 ad Renum, & uestica lapidem ualens medicamen. de med. ex. Sp. 105. G
 ad Renum lapidem. secretorum. 99. H/ de med. exper. Sp. 105. C
 Renes quorum sunt apposti gignendis lapidibus ij alicā usum uitare de
 bent. 1°. de alim. fac. 2°. 10. H
 Renes lapidi obnoxij, qbus aqs ledant. in 6°. d. mo. uul. c. 4°. 3°. 182. D
 Renibus aquæ autumnales, & æstiuæ non bonæ. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Renes calculosos offendit lac caseosum. 3°. de alim. fac. 2°. 28. A
 Renibus mali sunt omnes cibi dulces. de diff. cont. Sp. 74. G
 Renum, & intestinorum leuitatis differentia. 6°. de loc. aff. 4°. 38. A
 Renum quatuor morbi secundum Cnidos. de uictus ratione in mor. acu.
 commentario 1°. 7°. 108. H
 Renum morbus est diuturnus. fin. med. Isa. 45. F
 Renum morbus non contingit in pueritia, sed in declinante potius etate.
 in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 155. B
 Renū morbi non nullis superueniūt quibus giber est infra septū. de artic.
 comment. 3°. 7°. 269. G
 Renum morbo uexatos antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5°. 115. B
 in Renum morbis quæ uena secari debeat. præsag. exper. conf. Sp. 78. C
 Renes facile obstruuntur senibus, si crassum humorem facientibus utā-
 tur. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Renes Obstruunt cibi crassi succi. de bon. & uitio succ. 2°. 36. B
 Renes obstruunt alicā, & suilla caro. de bon. & uitio succ. 2°. 34. E
 in Renibus qui panis faciat obstructions. 5°. de san. tuen. 2°. 91. F
 Renum obstructionem quæ urina significet. de urin. 4°. 123. B
 ob Renum, aut iecoris oppilationem mingitur urina tenuis. quæ sita in
 Hippocratis. Sp. 113. C
 ad Renum obstructionem. de remed. par. fac. 7°. 160. H
 Renum passio quæ Nephritis dicitur, comitatur senes ad mortem, & fit
 frigidus humore. com. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
 Renū qs nā patit, ostendit stupor cruris. de re. aff. dig. & m. 7°. 192. H
 Renes patientes quid agant. 3°. de symp. cau. 3°. 28. E
 ob Renes patientium qualis pulsus. de dyn. Sp. 35. B
 Renes pati demonstratur ab urina. com. 4°. aph. 77°. Ex. 36. E
 Renum passiones ostenduntur ab urina mediocri si intus aliquid habeat.
 com. 4°. aph. 77°. Ex. 36. E
 Renū passioibus æmorrhoides supueniētes bonū. c. 6°. ap. 11°. Ex. 47. D
 Renibus, et uestica diu patiētibus utilis dat colocynthis. de dyn. Sp. 21. D
 in Renibus generationem phlegmatis timenti conueniunt cibi subtilia-
 tes. de diff. cont. Sp. 72. D
 Renes Purgantia quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Renes, & iecur expurgāt acria, & subamara. 6°. de simp. m. f. 5°. 45. H
 Renes expurgat amaritas. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 Renes in fartu liberat asparagus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Renes purgat cardui decoctum. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. F
 Renes expurgant caricæ. 2°. de alim. fac. 2°. 17. F
 Renes mundificant cicera nigra. de diff. cont. Sp. 74. G
 Renes expurgat cicerū genus orobiciū appellatū. 6°. d. sim. m. f. 5°. 47. E
 Renes mūdificāt, et abstergūt ficus humida. et sicca. d. diff. cōt. Sp. 74. G
 Renes purgat Iuniperi fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Renes obstructos expurgat peoniæ radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. H
 Renes Purulenti, & renum passiones sunt causæ stillicidij urinæ, et cur.
 com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. B
 Renum Rigorem remollit meu. de simp. med. Sp. 87. F
 in Renibus

in Renibus Sanguis crassius exustus facit sedimina in modum orobi, & in quibus febribus. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36.E
 Renes cum lateant, tactum effugiunt, facile tamen scyrrhis illos deprehendi ratio docet. 13°. meth. med. 7°. 84.C
 Renum siccatio ex bilis superfluo provenit. de dyn. Sp. 36.H
 in Renibus quo modo cognoscatur esse Suppuratio. 6°. d. l. aff. 4°. 39.B
 Renes quas habeat Venas quo modo distinguantur à uenis uesticæ, & quo modo rumpi possint. com. 4°. aph. 78°. Ex. 36.G
 in Renibus uenam rumpi significatur si quis mingat sanguinem sponte. com. 4°. aph. 78°. Ex. 36.F/de urin. sign. ex Hipp. Sp. 78.H
 Renum uena sistenda, frigida non danda & quare. de ren. affect. dignotione & med. 7°. 192.H
 Renum uitium Nephritis dicitur. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56.F
 Renum uitia quæ. introd. Isa. 57.A
 Renum uitia quibus urinis significantur. de urin. sign. Sp. 78.H
 in Renibus uitium, aut morbum articulare significat caruncula cum urina crassa in speciem pilorum. de nat. hum. com. 2°. 7°. 180.G
 Renum uitium acutum significatur his, quibus insidens pingue, ac simul totum. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56.E
 Renum uitia longa sunt. com. 6°. aph. 6°. Ex. 47.B
 Renum uitia in ualde senibus difficulter sanantur. cō. 6°. ap. 6°. Ex. 47.B
 Renes si uitio careant uinum dulce assumat qui refici indiget. de bonita. & uitio succ. 2°. 38.D
 in Renū uitij quæ sunt miscenda medicamentis. 4°. meth. med. 7°. 29.A
 Renum uitio laborantibus subueniens antidotus. 2°. de antid. 5°. 116.D
 ad Renum uitia clyster. de rem. par. fac. 7°. 173.B
 Renum uitij prodest Theriaca. de usu theria. ad Pamph. 5°. 98.H
 ad Renum uitia. de med. fac. par. 7°. 175.G/de dynam. Sp. 28.B
 in Renibus existentia Vlcera quomodo distinguantur ab ulceribus uesticæ. 1°. de loc. aff. 4°. 2.D
 Renum exulceratio quibus significatur, & quo modo à uesticæ exulceratione distinguatur. com. 4°. aph. 75°. Ex. 36.B
 Renum ulceratarum urina. de dyn. Sp. 35.C
 Renum, & uesticæ Vlcera quæ urinam faciat. de urin. sign. Sp. 78.H
 Renū exulceratio uel uesticæ significatur si quis sanguinem uel pus mingat. com. 4°. aph. 75°. Ex. 36.A
 inter Renes, & uesticam partes exulceratæ sanguinem aut pus mittunt. com. 4°. aph. 75°. Ex. 36.B
 Renum magna exulceratio læditur ab extenuantibus & incidentibus, et in uictu humido. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36.C
 Renes iuuans antidotus. 2°. de antid. 5°. 111.F
 supra Renes plumbi lamina inhibet nocturnas imagines. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100.G
 sub Renibus rosæ pro imaginibus nocturnis substernunt. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100.G
 RENES sunt mali chymi. de diff. cont. Sp. 74.B
 Renes sunt prauis succi, & coctui difficiles. 3°. de alim. fac. 2°. 27.A
 Renes sunt crassi succi. de bon. & uitio succ. 2°. 35.F
 Renes sapiunt nescio quid urinæ. 3°. de alim. fac. 2°. 27.A
 Renes gallinaceorum, præsertim altitium sunt boni succi. de bonitate & uitio succorum. 2°. 35.F
 Renes scincorum pudenda intendunt. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80.D
 ex Renibus aliquæ partes inferiores imbecilliores redduntur. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100.B
 in RENIBVS ictus quid significet. 4°. de dign. pul. 4°. 85.G
 RENITENS quid sit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32.G
 Renitens opponitur molli. com. 5°. aph. 67°. Ex. 45.C
 Renitentes dispositiones corporum difficulter læduntur. 1°. de diff. 3°. 32.D
 ad RENVTRIENDVM ligatura qualis. 6°. meth. med. 7°. 41.B
 ad RENVTTRITIONEM nihil melius conducit quam sanguinis per scarificationem exauritio. de cucur. scar. 6°. 4.B
 RENVTTRITORIA uictus ratio quo modo in siccis est facienda. 7°. meth. med. 7°. 45.H
 REPANDITAS quid sit. de art. com. 3°. 268.F/ 7°. 273.E
 REPARATIONI suæ intendit mēbrū oē. de mot. man. Sp. 68.A
 REPELLENDI, nec trahendi, nec tenēdi uim habet, qđ ita est molle ut tū humidū sit, tū fluxibile & nulli innitēs. 3°. de symp. ca. 3°. 28.H
 Repellendum primo à parte post dispergendum. ars med. Isa. 70.G
 Repellendum, et refrigerandum in principijs, potius quàm calefaciendū, uel laxandū. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18.F
 REPELLENTIA medicamenta in principio sunt frigida. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167.A

Repellentibus in principio utendum est. de cucur. scar. 6°. 3.B
 Repellentia adduntur abstergentibus ut eorum facultatem in profundū ducant. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 125.C
 Repellentia acerbæ, adstringentia non recte sine discrimine iunguntur discussorijs. 6°. comp. med. sec. loc. 5°. 176.A
 cur Repellentia adduntur cephalicis. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 225.C
 Repellentia in ulceribus quā conueniunt. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 220.B
 Repellentia cur in principio exhibeantur ulceribus. 1°. de composi. med. per genera. 5°. 214.A
 Repellens, & digerens emplastrū qđ. 2°. de comp. med. p. ge. 5°. 221.A
 REPELLI debent refrigerando, & adstringendo morbi ex influxu humorum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121.F
 Repellant quæ. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100.A
 Repellit acetum, & digerit. 14°. meth. med. 7°. 88.G
 Repellunt magis adstringentia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167.A
 Repellit lens imposita inflammationibus per modū cataplasmati. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 194.C
 Repellunt, & refrigerant sine adstrictione quæ. 14°. meth. me. 7°. 92.G
 Repellit & concoquit rosaceum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 220.G
 Repellit uinum nigrum austerum. 14°. meth. med. 7°. 88.G
 Repellant quæ in capitis doloribus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137.D
 Repentia ulcera herpes ab antiquis quid sint, quo modo ex quoque in qua parte. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51.F
 REPENTINA mutatio ad contraria maxime in autumno, iam magis fiunt morbi. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24.G
 Repentinæ mutationes acutorum sunt. 3°. de crisi. 4°. 139.F
 REPERCVSSIO ex oppletionē oritur. de frac. cō. 3°. 7°. 243.D
 REPERCVSSORIVM est gypsum ustū. 9°. d. simp. m. f. 5°. 69.A
 Repercussorijs quando uti debemus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130.B
 Repercussorijs, & adstringentibus in principio uti oportet. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 157.D
 REPERCVTIENDI & leuiter refrigerandi uim habet lac recens coagulatum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74.C
 Repercutiendum in principio fluxus. 1°. de cōp. med. per ge. 5°. 212.D
 Repercutiendum in principio doloris capitis. 2°. de cōp. m. f. l. 3°. 132.D
 REPERCVTIENTIBVS solis, aut solis discussorijs raro indiget affectio. 6°. de simp. med. fac. 5°. 173.C
 Repercutientia adduntur abstergentibus, ut eorum facultatem in profundū ducant. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 225.C
 Repercutientibus quod in omni loco non semper uti debemus in principijs fluxionum. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207.A
 Repcutiētibus cur utamur in phlegmōis principio. 13°. met. me. 7°. 84.D
 Repercutientibus cur nō utamur in phlegmonis uigore. 13°. methodi mēdendi. 7°. 84.E
 Repercutientia Galenus capiti dolenti apponit etiam post principium. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133.C
 Repercutientibus non utimur in oculis. 13°. meth. med. 7°. 86.C
 Repercutientibus non est utendum in ischia, & quare. de remedijs paratu facilibus. 7°. 160.D
 Repercutientibus utimur in pedibus, & manibus, non autem in coxa, & cur. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207.A
 Repercutientia quæ, & qualia sint. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36.E
 Repercutientes, & adstringentes herba quæ. 4°. d. cōp. m. f. l. 5°. 157.D
 Repcutiētia. et digerētia optima medicamēta q. 9°. d. simp. m. f. 5°. 67.F
 REPERCVTI & digeri debent phlegmones incipientes, potissimū in neruosis partibus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67.A
 Repercutere uis est adstringentium. 5°. de cōp. med. per ge. 5°. 249.E
 Repercutiunt adstringentia. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 235.H
 Repercutiunt quæ uehementius. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36.E
 Repercutiunt frigida mediocriter. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 213.A
 Repercutit fluxiones galla. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51.B
 Repercutit fluxiones Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58.H
 Repercutiunt plus, digerunt minus sordes excrementum se in palæstris sine sudore, & cū sudore multum digerunt. 10°. d. simp. m. f. 5°. 75.C
 Repercutit, & elidit quod in loco est spongia aqua frigida humens. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 213.A
 REPETENDA quæ sunt maxime necessaria ut Hippocrates fecit. 10°. meth. med. 7°. 63.E
 Repetēda sunt necessaria. 7°. me. m. 7°. 47.A/cō. 4°. ap. 22°. Ex. 28.F
 Repetēda bis, & ter utilia & cur. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237.D
 REPETITIO & Reduplicatio quid. de mor. temp. 3°. 87.E
 quæ Repetūtur semel, atq; iterum intelliguntur licet semel lecta nō percipiantur.

cipientur. de fract. com. 1°. 7^a. 227. B
 Repetit sepe Galenus. 10°. meth. med. 7^a. 71. D
 ad REPLENDVM est os qđ supra spōdylū excreſcit. d. ana. Sp. 55. C
 Replenda non sunt intemperanter uiscera, & uasa totius corporis, &
 quare. de cucur. scar. 6^a. 3. H
 REPLENTIBVS quando utendum. introd. Isa. 58. B
 REPLERI denuo desiderat, qđ est inanitū. de ue. sec. ad. Er. 6^a. 9. A
 Replere plurimum, atque repēte nocuum est. com. 2°. aph. 51°. Ex. 19. C
 Replet thoracem ambiens corpus aer. in Tim. Pla. 1^a. 289. F
 Replet & mitigat in omnibus extrinsecis succus centaureæ. de uirtute cē
 taureæ. Sp. 94. A
 REPLETIO quid. com. 2°. aph. 17°. & com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. H
 Repletio quæ dicitur ab Hippocrate. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. E
 Repletionem parit otium. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. H
 Repletio non est morbus. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. F
 Repletio multa, & subita euitatur ab Hippocrate. de uictus rat. in mor.
 acu. com. 1°. 7^a. 112. E
 Repletio, & euacuatio præter modum noxia est. in 6^m. de mor. uulgari.
 com. 3°. 3^a. 170. H / com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. G
 Repletio & indigentia ppter quid istericis male. de cura iste. Sp. 111. D
 Repletio quò ad uasa quæ habet symptomata. 8°. meth. med. 7^a. 57. C
 à Repletionem immodica respirationes cur minores, & pulsus maiores ui
 deantur. de usu pul. 1^a. 227. F
 ob Repletionem aliqua ægre mouentur. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. F
 Repletio tardū reddit articularū motū. i. 6^m. de mor. uul. c. 5°. 3^a. 190. H
 Repletio quo modo dolorē faciat. in 6^m. de mor. uulg. com. 6°. 3^a. 196. F
 Repletio facit singultū, & conuulsionē. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Repletio facit genus spasmi. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 ex Repletionem, et euacuationem fit cōuulsio. 8°. de cōp. me. se. l. 5^a. 190. E
 ex Repletionem conuulsio quomodo fiat. de palp. 3^a. 56. D
 ex Repletionem conuulsio curatur, & quo modo. de palp. 3^a. 56. D
 Repletio conuulsionem facit sanabilem, & quò. cō. 5°. ap. 1°. Ex. 37. C
 ex Repletionibus febres cur cito fiant. 1°. de dif. feb. 3^a. 31. H
 ex Repletionem, & otio febricitantes si sanitati restitui debent, plurimū
 subsideat in urinis necesse est. 1°. de cris. 4^a. 130. C
 ex Repletionem ut plurimum fiunt inflammationes quæ febres faciunt. de
 uen. sect. aduer. Eras. 6^a. 12. F
 Repletionem multam significat, si quis habeat febrem magnam, & non
 contabescat. com. 3°. aph. 28°. Ex. 26. C
 Repletio, & refrigeratio est causa fluxus sanguinis in iuuenibus. cō. 3°.
 aphorismo. 29°. Ex. 26. C
 Repletionem plus nocent consistentibus quàm iuuenibus. commentar. 3°.
 aphorismo 30°. Ex. 26. D
 Repletionem deprauatur figura. de caus. mor. 3^a. 8. H
 Repletio immodica, immodica euacuatione sanatur. ars med. Isa. 70. D
 à Repletionem dura quomodo curentur. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 32. G
 ex Repletionem intēta quæ euacuata relaxatur. de ijs, quæ in medicatrina
 fiunt, comment. 3°. 7^a. 215. G
 Repletio in uulneribus duplex. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 191. B
 ad Repletionem. de med. exper. Sp. 108. E
 REPLETVS uenter inſrigidatur. de ana. uiu. Sp. 47. G
 si Repleti fuerint cibo cōualeſcētes, rōnabile ē eos incidere in casus ple
 thoricos, in tubercula, et articularū dolores. c. 4°. ap. 45°. Ex. 32. G
 Repleti cur non habeant insomnia. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 163. G
 in Repletis particulis, & ubi est corrupta materia incidēda sunt cucur
 bitulæ. de cucur. & scar. 6^a. 3. B
 REPLICANDAE sunt cucurbitulæ si non sit satis euacuatum. de
 cucur. & scar. 6^a. 3. D
 quò REPVNT humores per opportuna loca, per ea euacuandum.
 com. 6°. aph. 22°. Ex. 49. E
 REPONI in suum locum quæ desiderant. 3°. meth. med. 7^a. 16. C
 REPREHENDENS sedulo quæ nulla sūt digna sedulitate, se ipsū
 afficit contumelia. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 130. D
 in REPREHENSIONIBVS quorū uerba sunt attendenda. de
 cur. animi mor. 2^a. 51. E
 pro Reprehensione apprehensio sumitur ab Hippocrate secundum Ga
 lenum. de artic. com. 3°. 7^a. 274. F
 REPRESSIO fit cum inſrigidantibus, & adstringentibus medica
 mentis. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Reprimēdi, et adstringēdi quæ uim habēt. de rc. pa. far. 155. D / 7^a. 157. G
 REPRIMENTIA medicamenta extrinsecus quæ. intr. Isa. 58. A
 Reprimentia inſrigidant. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E

Reprimentibus quando utendum. intro. Isa. 58. B
 Reprimentia adhibentur in phlegmone incipiēte. de opt. sect. Isa. 22. D
 per Reprimentia quandoq; phlegmones incipientes desinunt. de optima
 secta. Isa. 29. E
 Reprimentia cur in principiis sint idonea. 10°. meth. med. 7^a. 72. D
 Reprimentia Galenus in principio habuit suspecta in doloribus oculorū.
 com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Reprimentia non possunt reprimere uehementes fluxiones in oculis. com
 ment. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Reprimentia quæ simul digerunt carbunculos. 14°. meth. med. 7^a. 90. B
 REPRIMERE, & resiliere uerba uetera sunt. de palp. 3^a. 54. H
 Reprimit, incidit, & discutit acetum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 128. H
 Reprimunt sanguinem gallæ combustæ. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. B
 REPTILIA ualent ad confectionem. 6°. de ana. adm. 1^a. 89. F
 in Reptilibus ubi scindatur uena caua. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 263. F
 Reptilia quæ ueris tempore gignuntur, & habent colorem herbarum ui
 ridium. 3°. de sympt. cau. 3^a. 26. D
 ad Reptilium omnium ictus antidotus Dorothei. 2°. de antid. 5^a. 118. D
 ad Reptilium morsus Antidotus Heraclidis. 2°. de antid. 5^a. 117. G
 ad Reptilium quoruncunq; ictum ualens antidotus. 2°. de ant. 5^a. 117. D
 ad Reptilium ictus antidotus. 2°. de antid. 5^a. 117. G
 ad Reptilium omnium ictus Emplastrum. 2°. de antid. 5^a. 117. H
 ad Reptiliū plagas Antonij Musæ Panacea. 7°. de cōp. m. f. lo. 5^a. 186. B
 ad Reptilium omnium plagas. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 191. E
 ad Reptilium morsus ualeat antidotus Zopyria. 2°. de anti. 5^a. 115. A
 ad Reptilium morsus. 2°. de antid. 5^a. 117. H
 ob REPVLISAM animi perturbatio. de cog. cur. ai mor. 2^a. 50. E
 REPVLSORIA exiccant. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 247. C
 Repulsoria pharmacis parotidibus destinatis admisceri non debent. 3°.
 de comp. med. sec. loc. 5^a. 146. H
 REPVLSVRA tractura, & tentura aliquid eorum actionem cum
 loci mutatione necesse est fieri. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. H
 REPVRGANTIA medicamenta extrinsecus. introd. Isa. 58. A
 de Repurgantibus, & extergentibus. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 149. G
 Repurgantia, & extergentia non differūt. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. A
 Repurgantia, & extergentia quæ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 129. H
 Repurgans sufficienter catapotium Scribonij largi. 7°. de comp. medic.
 secundum locos. 5^a. 185. F
 Repurgantia collyria quæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. A
 Repurgans cyzicenum quale. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 250. B
 Repurgantibus quando utendum. introd. Isa. 58. B
 REPVRGATIONEM impediunt simplicia medicamenta crassi
 succi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. A
 REPVRGATVR totum corpus per renes, & per uescicam. in 1^m.
 de mor. uul. com. 2°. 3^a. 109. B
 pro REQVIE multo tempore indiget cerebrum. 1°. de symptoma
 tum causis. 3^a. 19. A
 Requies memoriæ conuenit. de ocul. 7^a. 183. H
 pro Requie multo tempore non indiget cor. de symp. cau. 3^a. 19. A
 RES, uox, & sermo differunt. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. B
 Res quid sit, dici potest de notitia sola, & de essentia. ad Thra. 2^a. 101. F
 Rerum omnium est causa affectrix quæ estimatur in collatione ad aliqd.
 quod animi mores. 1^a. 317. D
 Res sensui euidentes aliæ per se innotescunt, aliæ non per se. de optima
 secta. Isa. 19. G
 Res sensum latentes aliæ intellectui perspicue, aliæ per ostensionem co
 gnoscuntur. de opt. sect. Isa. 19. G
 à Rebus euidentibus iudiciū quod sit in rebus cōe est oibus. d. sec. Is. 17. F
 Res naturalis duobus est modis. de ocul. 7^a. 185. D
 Res naturales sunt septem. de ocul. 7^a. 185. E
 Res non naturales considerandæ sunt. 1°. de cōp. med. per ge. 5^a. 210. D
 Res non naturales sex sunt, & quæ. ars med. Isa. 68. C / de ocu. 7^a. 185. E
 Res non naturales quando salubres & quando non. ars med. Is. 68. C
 Res extra naturam duplex est. de ocul. 7^a. 185. E
 Res extra naturam tres. de ocul. 7^a. 185. E
 Res adherentes essentia proprietatem obtinent. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. E
 Rerum, non nominum sunt definitiones. 2°. de pul. dif. 4^a. 53. H
 Res quot sunt, tot sunt diffinitiones. 2°. de pul. dif. 4^a. 54. H
 Res positæ in generatione, si deffiniuntur, deffinitio recipit causam effi
 cientem. 4°. de pul. dif. 4^a. 67. H
 Res nulla incerta natura habet demonstrationē. de sect. Isa. 17. B
 pp Res nominibus uti necesse est. 2°. meth. med. 7^a. 9. D

Res difficilius

Res difficilius cōficitur, quā uerbis explicat. 10°. de usu par. 1°. 210. E
 Res cum particulares ab antiquis ignorarentur alias non nominarunt,
 alias non recte. de sympt. diff. 3°. 12. D
 ad Rei corruptionem nomen corrumpitur. de sophis. 154. 7. G
 à Re non à nomine doctrina scientifica puenit. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 Res intelligendæ, & de nominibus non cōtendēdū. 1°. de lo. aff. 4°. 6. D/
 10°. methodi medendi. 7°. 71. B
 ad Res properandum, & de nominibus semper conueniendum. de sym-
 ptomatū differentiis. 3°. 10. D
 in Rebus consistit opus, non in nominibus. de sympt. diff. 3°. 10. E
 Res maiori studio inquirenda est quā nomina. de opt. nost. cor. 1°. 38. A
 Res pertracta, & nomina contemne. 14°. meth. med. 7°. 89. E
 Res considerantes non considerant uoces. de ijs quæ in medicatrina fiunt.
 commentario 1°. 7°. 200. E
 Res negligunt, & de nominibus contendunt sophistæ, et contumelijs dis-
 putant. 2°. de diff. puls. 4°. 53. D
 Rei natura indaganda est cuius artem inuenire uolumus. 9°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 283. H
 in Rebus inueniendis quō incedebat Hippocrates. de foet. for. 1°. 322. C
 Rerum memoria assiduam requirit consuetudinē. 1°. de ana. ad. 1°. 63. H
 ex Rerum distincta & indistincta cognitione oritur dissidentia artis
 per experientiam iudicantis sua theorematā. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, commentario 1°. 7°. 110. C
 Res nulla sensibilis cognoscitur exquisite, & subito, nisi sæpius uisa. 3°. de
 de anatomicis administrationibus. 1°. 77. A
 de Re bis aut semel uisa, non est dubitandum pronunciare secundum ali-
 quos, quod tamen Galeno non placet. de foet. for. 1°. 322. C
 Rerum quæ sitarum ueritas quō potest inueniri. 9°. de decret. 1°. 279. B
 Rerū quæ sitarū initium primo debet cognosci. 9°. de decr. 1°. 279. B
 Rei initium si ignores, in multos incidis errores. 2°. de decr. 1°. 279. C
 à Rei quæ sita substantia lēmata sumi debent. 2°. de decr. Hip. 1°. 235. A
 à Rei substantia quæ queritur absunt captiosa, & cauillatoria argumē-
 ta. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 235. D
 in Rebus quæ ueniunt in controuersiam, unde ueniat deceptio. 9°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 286. C
 Res apud philosophos difficiles, apud medicos faciles sunt. 2°. de simpli-
 cium medicamentorum facultatibus, 5°. 11. F
 de Rebus medicinalibus nihil ferē iter medicos cōuenit. d. op. se. 15. 23. D
 Res omnes habent multas uires. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. E
 de Rebus experiētia nō debet fieri citra limitationē. 1°. de ali. fa. 2°. 7. E
 Res agit ex potentia quam habet. 9°. de decr. Hip. 1°. 286. C
 Res patitur non ex potentia, sed ex imbecillitate potius. 9°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 286. C
 REIPUBLICAE gubernatoria ars est conseruatric. ad Thrasy-
 bulum. 2°. 104. C
 in Reipublica administranda uiris occupatis præcepta quæ seruanda. de
 bonitate, & uitio succorum. 2°. 39. C
 Respublica bene instituta odit artē Athleticā, & luctā. ad Th. 2°. 109. B
 RESARCIUNT cor distemperatum, coralli, margaritæ, hiacin-
 thi. de anatomia uiuorum. Sp. 56. A
 RESICCANDI, & calefaciendi uim habet myrrha. 2°. de compo-
 sit. medicament. secundum locos. 5°. 134. F
 RESICCANTIVM natura, & diuisio. 8°. de compo. medicamen-
 torum secundum locos. 5°. 188. A
 Resiccantia adstringentia sine morsu quæ. 7°. de cōp. m. se. lo. 5°. 183. E
 Resiccans emplastrū Chalcidei quale. 5°. de cōp. me. per. ge. 5°. 249. A
 RESICCATORIA confectio. 7°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 185. B
 Resiccatoria ad aures. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 144. H
 RESICCAT ualde medicamentum ex charta. 9°. de composit. medi-
 camentorum secundum locos. 5°. 205. D
 Resiccet humores, & discutit citra adstrictionem myrrha. 4°. de com-
 posit. medica. secundum locos. 5°. 151. D
 RESIDENTIA in urinis diuersa in biliosis morbis, & in cruditati-
 bus. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 Residentia, lege Hypostasis, Sedimen, Sublimamentum, Nubes.
 RESILIRE & reprimere sunt uerba uetera. de palp. 3°. 54. H
 Resilientem hominem inspicere est Iudicationis signum. 1°. de arte curati-
 ua ad Glauconem. 7°. 100. D
 RESIMANS pedem musculus. de mus. diff. 1°. 52. E
 RESIMI possunt esse ex ui formatrice, et non ex temperamento. 2°. de
 de temperam. 1°. 20. G
 Resimi humidi secundum aliquos, quod non placet Galeno, & quare. 2°.

de temperamentis. 1°. 20. G
 RESINA quid. de simp. med. Sp. 89. D
 Resinarum ordo in bonitate. de simp. med. Sp. 89. D
 de Resinis contra Dioscoridem quid sentiat Galenus. 3°. de compositio-
 ne medica. per gene. 5°. 230. D
 Resinarum differentia. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 269. F
 Resinarum differētia in acris, & molli. 3°. de comp. me. per. ge. 5°. 232. F
 Resinarū differentia secundū calorē. 3°. de comp. me. per. ge. 5°. 230. D
 Resinarū differentia in odore, et calore. 3°. de cōp. me. per. ge. 5°. 233. E
 Resinæ multum differunt humiditate, & siccitate. 3°. de cōpositione me-
 dicamentorum per genera. 5°. 230. C
 Resinarū differētia penes siccitatē quæ. 3°. de cōp. me. per. ge. 5°. 230. C
 Resinarū differentia in emolliendo. 7°. de comp. med. per. ge. 5°. 264. B
 Resina quæ sponte sua emanat quæ. 2°. de cōp. med. secū. loc. 5°. 135. F
 Resina potestate calida est. 3°. de temp. 21. G/ 1°. 23. E
 Resina calida, & uiscosa est. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. D
 Resinæ sicca, & calida sunt. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Resinæ non sunt oleosæ. 4°. de comp. med. per. gen. 5°. 237. F
 Resina Abietina qualis. 8°. de simp. med. facult. 59. F/ 2°. de compositio-
 ne medicamentorum per gen. 5°. 219. E
 Resina abietina pro terebinthina quando sumatur. 7°. met. me. 7°. 37. G
 Resinæ abietinæ meminit. 4°. de sanita. tuen. 2°. 87. B
 Resina Arida ad quid utilis. 2°. de comp. me. per. ge. 221. D/ 5°. 222. F
 Resina græce uocatur αὐτόρ ῥῆτος & quare. 2°. de sim. me. f. 5°. 15. A
 Resinæ authorrhætæ quæ. 3°. de comp. med. per. gen. 5°. 233. D
 Resina quomodo Coquatur. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. E
 Resinæ costæ probatio. de dynamidijs. Sp. 23. B
 Resina Colophonia quæ & qualis. 2°. de comp. med. per. ge. 5°. 219. E
 Resina Cupressi non nihil adstringit. 3°. de comp. me. per. ge. 5°. 230. D
 Resina cyparissina qualis. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 59. G
 Resina quæ habetur in Fictilibus. 4°. de sanit. tuen. 2°. 87. C
 Resina Φευκτὴ quæ dicatur. 4°. de sanit. tuen. 2°. 87. C
 Resina fricta pinæ, & colophonia pro eodem accipiuntur. 7°. de comp.
 medic. per genera. 5°. 264. B
 Resina fricta id est colophonia omnium resinarum siccissima est. 3°. de
 compo. medic. per gene. 5°. 230. C
 ex Resina fricta, euphorbio, cera, & pice emplastrum Galeni pro ner-
 uis uulneratis. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 Resina fricta ad fracturam conuenit quæ glutinari non potest & quō.
 de remed. par. fac. 7°. 154. A
 Resinæ frictæ sit mentio. 5°. de comp. med. sec. loc. 161. H/ 8°. 193. C/ D/
 9°. 200. B/ 10°. 207. F/ 209. C/ 2°. de composit. medicam. per gen.
 220. G/ 221. C/ 224. C/ 225. C 5°. 227. D/ G/ H
 Resina Frixia quomodo fiat. de dynamidijs. Sp. 23. B
 ex Resina frixa emplastica. 5°. metho. med. 7°. 30. G
 Resina Humida est. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. F
 Resina humida quæ in uasis fictilibus continentibus pineam resinam substi-
 det. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 219. F
 Resina aliqua humida non acris accipitur, deficiente medulla uitulina.
 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. A
 Resina Laryx dicta duplex est. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 219. F
 Resina Laricina humidissima oīum est. 2°. de comp. me. per. gen. 5°. 219. F
 Resina Laricina mitissima est. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. H
 Resina laricis est Terebinthina similis. 2°. de comp. me. per. g. 5°. 219. A
 Resina laricis pro Terebinthina quando sumi possit. 1°. de composit. me-
 dicamentorum per genera. 5°. 215. D
 Resina quæ laryx uocatur ualet ad ulcera maligna. 1°. de compositio-
 medicam. per genera. 5°. 217. D
 Resina quo modo Lauanda. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. H
 Resina, & oleū quō lauantur, & dealbantur. 2°. de simp. me. f. 5°. 12. H
 Resina Lentiscina mastiche est, & primas omnium obtinet. 8°. de simpli-
 cium medicament. facult. 5°. 59. F
 Resina lentiscina stomachi, uentris, & iecoris imbecillitatibus, & phleg-
 monis confert. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Resina Lignosa cuius usus. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 262. B
 Resina nō pōt p angustā trāsire nisi liquata. i. 6^m. d. m. uul. c. 3°. 3°. 173. D
 Resina Liqatur igne. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. F
 Resinis liquidis si utaris, oleum potes dimittere. 2°. de compositio-
 medicamen. per genera. 5°. 220. F
 Resina liquida. 2°. de compo. med. per genera. 5°. 220. H
 Resina liquida pro Thure quā usus Galenus. de artic. com. 2°. 7°. 267. A
 Resinæ Mitissimæ quæ. 1°. de comp. med. per. gen. 5°. 213. H

Resina Millicina malthacodes greca dr. 4°. de cōp. m. per. ge. 5. 238. C
 Resina Pineae qualis. 8°. de simp. med. fac. 5. 59. F
 Resina pinea humida est 4°. de san. tuen. 2. 87. B
 Resina pinea humida pro terebinthina qñ sumatur. 6°. met. me. 7. 37. G
 Resina pinus fricta. 9°. de comp. med. se. loc. 5. 199. A
 pro Resina pini ponitur Terebinthina. 4°. de san. tuen. 2. 86. H
 Resina Pitryina sicca. 2°. de comp. med. per gen. 222. D/ 5. 223. A
 Resina Protorrhya quæ. 3°. de comp. med. per gene. 5. 233. D
 Resina sicca pauco indigent oleo. 3°. de comp. med. per gen. 5. 230. C
 Resina non debet esse sicca nec antiqua. 2°. de cōp. me. per. ge. 5. 219. B
 Resina sicca fit mentio. 10°. de comp. me. sec. loc. 207. G/H/2°. de com
 positi. medicam. per gen. 5. 220. H
 Resina Strobilina qualis. 8°. de simp. med. fac. 5. 59. F
 Resina strobilina oñum est calidissima. 2°. de cōp. med. per gen. 5. 219. E
 Resina strobilina in duris tantū corporibus conuenit. 6°. me. m. 7. 37. G
 Resina Terebinthina qualis & unde. 4°. de sanitate tuenda. 2. 87. C/
 1°. de antidotis. 5. 107. A
 Resinarum optima Terebinthina quomodo intelligi debet. 3°. de compo.
 medicam. per genera. 5. 230. D
 Resina terebinthina mitissima. 1°. de comp. med. per gen. 5. 213. H
 Resina terebinthina magis digerit, quā mastiche & cur. 8°. de simpli-
 cium medicamē. facult. 5. 59. F
 Resina terebinthina pforas sanat, & quæ in profundo sunt, ceterisq; re
 sinis magis attrahit. 8°. de simpli. med. fac. 5. 59. F
 Resina terebinthina ualet ad ulcera maligna. 1°. de cōp. m. p. g. 5. 217. D
 Resina terebinthina fricta. 3°. de comp. med. sec. loc. 5. 149. B
 cū Resina Vsta parum habente cerato rosaceo rosa sicca quando con-
 ferat stomacho. 8°. de comp. med. sec. loc. 5. 192. H
 Resina usta fit mentio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5. 196. E
 Resina congelatur. 1°. de simpli. med. fac. 5. 5. B
 Resina habet quid mordax. 1°. de comp. med. per genera. 5. 213. G
 Resina omnes calefaciunt. 1°. de comp. med. per genera. 5. 210. C
 Resina calefacit, & exiecat. 2°. de simpli. med. fac. 16. D/de compositio.
 medicam. per genera. 5. 219. E
 Resina, & pix calefaciunt applicata parti. 2°. de diff. febr. 3. 41. A
 Resina si perungas membrum aliquod calefit, & in tumorem attollitur,
 & quare. 2°. de diff. febr. 3. 41. A
 Resina à calore extrinseco in spiritū soluitur. cō. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
 Resina omnis efficaciter relaxat, & remollit. de simp. med. Sp. 89. D
 Resina emolliunt. 7°. de comp. med. per gen. 5. 268. A
 Resina pro doloribus conuenit. in 6°. de morb. uul. com. 6. 3. 196. B
 Resina concoquit. intro. Isa. 58. B/de oculis. 7. 188. E
 Resina quomodo mouet pus. 5°. de simpli. med. fac. 5. 34. C
 Resina propter quid ponitur in medicamentis ad ulcera. 4°. de compo-
 siti. medicam. per genera. 5. 237. H
 Resina glutinatoria est in corporibus admodum siccis, quæ uulnus habent
 aut sinum. 6°. de simpli. med. fac. 5. 42. E
 Resina in ulceribus uitanda. 4°. de compo. med. per genera. 5. 236. H/
 3°. methodi medendi. 7. 21. C
 Resina, & pix paulum excedunt ceram. 5°. de simp. med. fac. 5. 34. C
 Resina, & cera in quo emplastro non debet esse æqualis portio. 1°. de cō
 positi. medic. per genera. 5. 215. D
 ex Resina, & sypo, & cera cerata qualia. 7°. de cōp. me. p. ge. 5. 264. E
 Resina cur ponantur in medicamenta. 3°. de cōp. med. per ge. 5. 230. E
 Resina cur adiuncta medicamēto. 3°. de cōp. m. p. g. 233. C/4°. 5. 241. G
 Resina cur ponitur in medicamento, & cur liquida. 1°. de compositione
 medicam. per genera. 5. 213. G
 Resina omnes agglutinant medicamenta humiditate, & uiscositate. 4°. de
 compositi. medic. per genera. 5. 240. A
 Resina cōmoda p ceratis et malagmatibus. 9°. de cōp. me. se. lo. 5. 198. D
 Resina ad emplastro pœian facit. 6°. de cōp. med. per gen. 5. 258. B
 Resina ponitur pro forma emplastri in emplastris. de compo. medicamē.
 per genera. 5. 246. B
 Resina quæ debent poni in emplastris. 1°. de cōp. me. per gen. 5. 213. H
 Resina nō est emplastica, & qualis sit. 6°. de comp. me. per. ge. 5. 255. D
 Resina quid faciat in unguentis. 4°. de san. tuen. 2. 87. B
 Resina dosis in unguentis. 4°. de san. tuen. 2. 87. B
 ex Resina, pice, et terebinthina, adipe leonino, atq; taurino medimen-
 tum. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7. 104. H
 Resina non potest ostendi in tetrapharmaco, tamen propter hoc non est
 dicendum quod non insit. de nat. hum. com. 1°. 1. 27. B
 ex Resina, & pice inunctio. de præcog. ad Posth. 4. 217. G

ex Resinis medicamentū qd' hēt uim euaporandi. 4°. de sa. tuē. 2. 87. C
 Resina uinis imittitur, ne acefiant. 2°. de alim. facult. 2. 18. E
 Resinam oēm excedit propolis pinguis. 3°. de compositione medicamen-
 torum per genera. 5. 230. E
 Resina quæ in defectu aliarum sumuntur. 4°. de san. tuen. 2. 87. C
 pro Resina melle quando utendum. de artic. com. 2°. 7. 267. A
 pro RESOLVENDA materia quando caput dolet, quæ capitis fa-
 cienda. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7. 100. B
 pro Resoluenda materia pituitosa fomentum ex aqua, & aceto conue-
 nit. 14°. methodi medendi. 7. 87. F
 ad Resoluendum. 2°. de comp. med. per gene. 5. 222. G
 RESOLVENTIA adhibentur post reprimētia in phlegmone.
 de opt. sect. 15a. 22. D
 Resoluens compositio corruptas humiditates. secretorum. Sp. 101. H
 Resoluens phlegma à stomacho & in iuncturis cōpositio. secr. Sp. 101. H
 RESOLVI de quibus dicatur. 2°. de san. tuen. 2. 72. F
 Resoluit althea. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7. 105. F
 Resoluit fortiter dracontij radix. 2°. de art. cur. ad Glauconem. 7. 105. F
 Resoluit febris phlegma. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Resoluit plurimū hordeacea farina. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7. 105. F
 RESOLVATVR adustione lentus humor si medicamentis non po-
 test. de artic. com. 3°. 7. 276. C
 qñ Resoluitur tumor, ne aliquid duri remaneat, quid agendum. 2°. de
 arte cura. ad Glauconem. 7. 105. F
 Resoluantur quibus uires. 10°. meth. med. 62. B/11°. met. med. 7. 77. D
 Resoluantur qui ægri, nisi frequentius nutrantur 11°. meth. me. 7. 77. F
 Resoluantur partes inferiores spinali medulla affecta in uertebra. 1°. de
 locis affectis. 4. 7. E
 Resoluitur interdum totum crus. 3°. de loc. affectis. 4. 20. H
 Resoluantur cum fractura à medicis aqua calida perfunduntur. de ijs,
 quæ in medicat. fiunt, com. 3°. 7. 215. E
 RESOLVTIO quæ sit secundum quosdam philosophos. de cuiusq;
 animi pecc. not. atq; med. 2. 58. A
 Resolutione quæ inueniantur. de cuiusq; ani. pec. not. atq; me. 2. 58. G
 ex Resolutione domus cognoscitur ab eo, qui illam uult accuratius co-
 gnoscere qualis nam sit. de const. ar. 15a. 36. G
 in Resolutione quod est ultimum, id est primum in curatione. 10°. me-
 thodi medendi. 7. 70. D
 de Resolutione librum fecit Erasistratus. in 1°. pror. com. 2°. 4. 175. F
 in RESOLVTIONE Tumoris quæ addenda. 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7. 105. E
 in Resolutionibus duritierum q; mollientia semper miscenda. 2°. de ar-
 te curatiua ad Glauconem. 7. 105. F
 Resolutio neruorum quæ propria. 3°. de loc. affect. 4. 21. C
 Resolutio, palpitatio, & conuulsio noxæ sunt instrorū. de palp. 3. 53. C
 Resolutiones affectus sunt frigidityte uincēte. de palp. 3. 54. D
 Resolutio neruorū est uolūtaria potētia lesio. 2°. de symp. caus. 3. 19. G
 Resolutiones ex Apoplexia in partem aliquam decubentes paraplexias
 uocat Hippocr. fm Galenū. in 3°. de morb. uul. cō. 2°. 3. 113. D
 in Resolutionem membri paraplegia decumbit. in 1°. de morbis uulga-
 ribus, cōmentario 2°. 3. 112. G
 inter Resolutionem & integram ualeitudinem media est stuporis dispo-
 sitio. 2°. de locis affectis. 4. 8. H
 Resolutionis cā ut in pueris est substantia mollis, & humida ita in regio-
 nibus & anni tēporibus res se habet. de uic. rat. in m. ac. c. 1°. 7. 115. F
 Resolutio potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. affect. 4. 20. B
 in Resolutionibus cur Tremor fiat. de palp. 3. 51. F
 Resolutio ē una spēs ulcerationis i oculis sine pcussione. fi. me. 15a. 48. D
 Resolutione quō infestatur facies. 3°. de loc. affect. 4. 21. A
 Resolutiones sepe curauit Theriaca. de theria. ad Pison. 5. 96. D
 ad Resolutionē neruorum prius tentatos Bassi pharmacum. 7°. de com-
 positi. medicam. per genera. 5. 270. E
 Resolutionibus diutinis acopon bonum. 10°. de cōp. med. se. loc. 5. 215. C
 ad Resolutionem neruorū uiride Acopon. 7°. de cōp. me. p. g. 5. 273. B
 ad Resolutiones. 10°. de comp. med. sec. loc. 5. 208. G
 RESOLVTORIA uia admirabilis est. de cuiusq; ani. pec. 2. 58. F
 Resolutoria facultatis præstātia. de cuiusq; ai. pec. not. atq; m. 2. 58. G
 Resolutoria speculatio distinguitur à Dialectica. 1°. meth. med. 7. 4. G
 Resolutoria secūda dicūtur libri posteriorū. 2°. d. dec. 134. E/1°. 235. D
 Resolutoria nō solus Arist. scripsit, sed multi alij. 2°. de decr. 1°. 235. D
 RESOLVTIS purgatio sistenda est. præf. exper. conf. Sp. 78. C
 Resoluta frigida sunt omnia. de palp. 3. 53. D

Resolutæ particulæ

Resolutæ particule tamen sentiunt. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. E
 quâdo Resoluta est dimidia pars uniuersi corporis, remedia primis uer-
 tebris adhibenda. 3°. de locis. affect. 4°. 17. C
 Resoluti in omnibus partibus, præter quàm in facie, & respiratione, ca-
 sus. 3°. de locis affectis. 4°. 21. B
 Resoluti in oibus partibus, deptis manibus, casus. 3°. de loc. aff. 4°. 21. B
 Resoluta in qua angina manus. 4°. de loc. affect. 4°. 24. C
 Resoluta crura sanata p medicamentū aptatū lūbis. 4°. d' lo. af. 4°. 24. C
 Resoluta non semper sunt crura ob spinam. 5°. de lo. aff. 4°. 35. C
 ut Resoluta manus, & crura iactare quid significet. de ijs, quæ in medi-
 cat. fiunt, com. 1°. 7°. 198. B
 Resoluto ani musculo de repente circa sedem pueri inuitus exercuit, ca-
 sus. 1°. de locis affectis. 4°. 7. H
 in Resolutis ualet costum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. F
 Resolutos adiuuat Pyrethrum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 ad Resolutos paralyti Aster appellata confectio. 7°. de compo. medica.
 ment. secundum locos. 5°. 185. A
 RESPIRANDI primum instrumentū nasus. 11°. de usu p. 1°. 188. F
 Respirandi secundum instrumentum os quando nasus est affectus. 11°. de
 usu partium. 1°. 188. F
 Respirandi grauitas in dextra præcordiorum parte quid significet. 2°.
 de locis affectis. 4°. 12. H
 RESPIRANS minusq; oportet non potest p minimam dici partē ui-
 uere. 1°. de diff. resp. 3°. 60. B
 Respirantes si habet dispoñē, qualē flētes, qd sit. cō. 6°. aph. 54°. Ex. 53. D
 Respirantibus piscibus satis est paucus uapor. de anat. uiu. Sp. 48. C
 RESPIRATIO tota quandoq; uocatur spiritus. de uictus ratione
 in morbis acutis. com. 1°. 7°. 113. G
 pro Respiratione spiritus sumitur ab Hippocrate. in 6°. de morb. uulg.
 commentario 4°. 3°. 79. H
 Respiratio quid sit. fin. med. Isa. 44. G/8°. de decr. Hippo. 1°. 278. C/de
 sal. diet. 2°. 40. B/6°. de loc. affect. 4°. 39. F
 Respiratio, & inspiratio quō differant. in tim. Plat. 1°. 289. E
 Respiratio est animæ gñatio fm Asclepiadem. de util. resp. 1°. 223. B
 Respiratio est corroboratio quædā fm Praxagorā. de util. re. 1°. 223. C
 Respiratio est innati caloris uentilatio secundum Philistionem, & Dio-
 clem. de utilitate respirationis. 1°. 223. C
 Respiratio est nutritio, & refrigeratio fm Hippoc. de util. 1°. 223. C
 Respiratio naturale opus est, non animale. 8°. de anat. adm. 1°. 99. F
 Respiratio est motus uoluntarius. 2°. de mot. musc. 1°. 314. H
 Respiratio est nostra actio semper seruiens uoluntati animalis. 7°. de
 usu partium. 1°. 159. G
 Respirationem nemo potest cohibere < ex quo elice non esse motum
 uoluntarium > com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
 Respirationē sponte continens seruus mortuus est. 2°. de mo. m. 1°. 315. D
 Respiratio actio est composita. introd. Isa. 55. C
 Respiratio à quibus fiat, & quō. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. C
 Respiratio quo modo fiat. de hist. philos. Sp. 10. A
 Respiratio, & inspiratio quo modo fiant. de util. resp. Sp. 63. H
 Respiratio, & difflatio unde. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 185. E
 Respiratio per totum corpus propter quid effecta. in 6°. de morb. uul-
 garibus, commentario 6°. 3°. 195. E
 Respiratio refertur ad uitam. de util. resp. 1°. 223. B
 Respiratione aereā igneā quæ substantiam tuemur. 1°. de sa. tu. 2°. 62. G
 ex Respiratione, & pulsu nutritio sit spūs aialis. de usu pul. 1°. 228. D
 Respiratio an nutriat spiritum animale. de util. resp. 1°. 225. G
 in Respiratione quō se habeant cor, & arteriæ. 8°. de decr. 1°. 278. D
 Respiratio fit propter cor, sed non ab illo. 2°. de decr. Hipp. 1°. 237. A
 Respirationem à corde fieri demonstrantes quo modo errent. 2°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 237. B
 Respiratione quantum indiget cor. de util. resp. 1°. 226. B
 Respiratio quod dat cordi, id dat calori, qui in toto est animali pulsus. de
 usu pulsum. 1°. 228. D
 Respiratio, & pulsus quæ habent cōia. 1°. de diff. resp. 3°. 57. H
 Respiratio quo modo differt à pulsu. 4°. de puls. diff. 4°. 67. A
 in Respirationibus apparet in hoie elemētū aereū. 8°. de dec. 1°. 275. D
 Respiratio, & pulsus non possunt in totū perire. 1°. de diff. resp. 3°. 58. E
 Respirationis actio, an spūs attractio, & redditio. de usu pul. 1°. 229. A
 ex Respiratione utilitatis capita. 7°. de usu par. 1°. 163. F
 sine Respiratione animal uiuere non potest. 4°. de loc. affect. 4°. 27. D
 Respiratio quō urgeat nos operari fm ipsam. 2°. de motu mu. 1°. 315. E
 Respiratio quo modo percipiatur in ægro. 3°. de diff. resp. 3°. 74. D

Respirationes Aetatum quæ. 1°. de diff. resp. 3°. 58. C
 Respiratio in Angina quæ. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 136. C
 Respiratio in aqua intercute qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. C
 Respiratio ob Ardorem cordis qualis gñetur. 1°. de diff. resp. 3°. 59. A
 Respiratio ex Balneis tum calidis tū frigidis qualis. 1°. de diff. 3°. 58. D
 Respiratio Bilis ubi sit. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Respirationem qualē faciunt Calor, & frigus. 2°. de diff. resp. 3°. 65. C
 Respiratio quomodo se habet caliditate abundante, & frigiditate. 1°. de
 difficultat. respi. 3°. 58. C
 in Respiratione, & pulsu caliditas acuta quid faciat. 1°. de diff. 3°. 58. A
 in Respiratione caliditas iminuta quid faciat. 1°. de diff. resp. 3°. 58. B
 Respirationem quā faciat fumosa caliditas. 1°. de diff. resp. 3°. 62. A
 Respirationis Cause. 1°. de diff. resp. 3°. 57. D
 Respirationis cause tres in genere. de caus. resp. 1°. 226. H
 Respirationis tria pricipalia sunt causarū gñā. 1°. de diff. resp. 3°. 62. G
 Respirationis causam efficientem qui depræhendit, differentiam offen-
 sionis cognoscit, & curandi modum. de caus. resp. 1°. 226. G
 Respirationis cause quæ priores. de caus. resp. 1°. 226. H
 Respirationis celeris eadem ratio quæ in pulsu. 1°. de cau. p. 4°. 88. G
 Respirationem celeriore, frequentiore, & maiorem qui habeant. de
 usu pulsum. 1°. 227. F
 in Respiratione Cessatio duplex. 1°. de diff. resp. 3°. 63. A
 Respiratio Deficiēs suffocationē indicat. i 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 136. C
 Respiratio Deliriorum qualis apud Hippocra. 2°. de diff. resp. 3°. 64. H
 Respiratio in delirijs qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 61. G
 Respiratio propria in delirijs magna ac rara. 1°. de diff. resp. 3°. 62. G
 Respiratio Densa quid significet. 1°. de diff. resp. 3°. 62. D
 Respirationis Differentiæ quot sint. 3°. de diff. resp. 3°. 70. B
 Respirationum tot sunt differentiæ, quot pulsum inæqualium. 1°. de dif-
 ficultat. respirationum. 3°. 60. G
 Respirationis Difficultates fm Hippocrat. quæ. 3°. de diff. 3°. 68. F
 Respirationis læsio est respirandi difficultas. 1°. de diff. resp. 3°. 56. F
 Respirandi difficultas in quibus consistat. 1°. de diff. resp. 3°. 56. G
 Respirationis difficultas simplex quæ. 1°. de diff. resp. 3°. 56. H
 Respirationis difficultas composita quæ. 1°. de diff. resp. 3°. 56. H
 Respirationis difficultas ob ardorem qualem efficiat spiritum. 1°. de dif-
 ficulta. respir. 3°. 59. A
 Respiratio difficilis ob dolorem, & ardorem. 1°. de dif. resp. 3°. 59. A
 Respirationis difficultas ex frigore qualem spiritum efficiat. 1°. de dif-
 ficulta. resp. 3°. 59. A
 Respirationis una sola difficultas iuxta raritatem, & densitatem in Cef-
 sationibus. 1°. de diff. respir. 3°. 60. F
 de Respirandi difficultatibus compositis. 1°. de diff. resp. 3°. 60. F
 Respiratio cur hominibus difficilis sit, præcipue gibbis ante puberta-
 tem. com. 6°. apho. 46°. Ex. 51. H
 Respiratio in affectibus cum Dolore qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. F
 Respirationem qualem faciunt dolor, et delirium quando iunguntur. 2°. de
 diff. resp. 3°. 65. E
 Respiratio propria dolorum, parua, & densa. 1°. de diff. resp. 3°. 62. G
 Respirationem quam faciat in organis dolor. 1°. de diff. resp. 3°. 61. G
 Respiratio Exercitatorum quæ. 1°. de diff. resp. 3°. 58. D
 Respiratio cur ampla & uehemens fiat in exercitationibus. de utilitate
 respirationis. 1°. 225. E
 Respiratio in febribus & morbis qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 58. E
 Respiratio in febribus urentibus qualis. de usu puls. 1°. 227. F
 Respiratio cur ampla & frequens fiat in febribus æstuosis. de utilitate
 respirationis. 1°. 225. F
 Respiratio offendens in febribus conuulsionem significat. commentario
 4°. aphorismo 68°. Ex. 34. G
 in Respiratione frequenti quæ partes exsiccentur. de uict. rat. in mor-
 bis acutis. com. 1°. 7°. 113. G
 Respiratio frequens quid significet. 4°. de locis affectis. 4°. 27. C
 Respirationem quam faciant hepatis, splenis, & coli tumores. 1°. de dif-
 ficulta. respirationibus. 3°. 59. C
 Respirationes propriæ Humorū. de nat. et ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 Respiratio Ignauorum qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 61. B
 Respiratio simplr duplices habet Immoderantias. 1°. de dif. resp. 3°. 56. G
 Respiratio inæqualis quo modo fiat. 1°. de dif. resp. 3°. 61. C
 Respirationis, & pulsus inæqualitates unde. 1°. de dif. resp. 3°. 60. H
 Respiratio eximium quiddam habet inæqualitatis generationem præter
 pulsum rationem. 1°. de dif. resp. 3°. 61. D
 Respirationis inæqualitas ob deliria quæ et qualis. 1°. d' dif. r. 3°. 61. D/E
 e e e ij Respirationis inæqualitas

Respirationis inaequalitas ex doloribus qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 61. E
 Respiratio iratorum qualis. 3°. de diff. resp. 3°. 74. B
 Respiratio Laboriosorum qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 61. B
 Respiratio qualis si ea affuerint propter quæ saepe tum in posteriorem, tum anteriorem partem luxantur quæ circa spinam sunt, & in obliquum etiam torquentur. 1°. de diff. resp. 3°. 59. D
 Respirationis magnitudo, & uelocitas unde. 1°. de diff. resp. 3°. 58. A
 Respirationis magnitudo per se quædam est respirandi difficultas, & quæ. 1°. de diff. resp. 3°. 62. D
 Respiratio magna, & frequens necessario sequitur ad caloris multitudinem. de utilitate respirationis. 1°. 225. F
 Respiratio magna, & parua respiratio differunt iuxta quantitatem distinctionis organorum respirationis. 1°. de diff. resp. 3°. 57. A
 Respirationum magnarum differentia quæ. 4°. de loc. aff. 4°. 27. C
 Respirationis magnæ duæ differentie. 4°. de loc. aff. 4°. 27. R
 Respiratio maior & densior est in calidis. de util. resp. 1°. 225. G
 Respiratio in Mente captis qualis. 1°. de diff. resp. 60. B/ 3°. 62. F
 Respiratio Minor est crebrior. de usu puls. 1°. 227. F
 Respiratio minor & frequentior, idem ualet quod maior infrequentior. de usu pulsuum. 1°. 227. G
 de Respirationis Motu qui notior uisus est ueteribus. de motibus manifestis & obscuris. Sp. 66. H
 Respiratio habet duplicem motum, inspirationem, quæ est tractio spiritus ad interiora, & expirationem, quæ est motus spirituum ad exteriora. com. 4°. aph. 68°. Ex. 34. G
 per Respirationem motus suspirando accenditur. de util. resp. 3°. 224. A
 Respirationis in motu lesiones. 5°. de diff. resp. 3°. 57. D
 Respiratio Multa, aut modica ob spatium dicitur. 1°. de diff. resp. 3°. 57. A
 Respiratio, & pulsus Mutantur eisdem causis. de usu puls. 1°. 227. G
 Respiratio à quibus mutatur. de util. resp. 1°. 225. G
 Respirare summis Naribus, quid. in 3°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 136. A
 Respiratio per nares & os. in tim. Plat. 1°. 288. G
 ad Respirationem multa Organa necessaria. de caus. puls. 1°. 226. B
 Respiratiōis organa cerebri, cordis, et totius corporis. d'uti. resp. 1°. 226. C
 in Respiratione quibus assimilantur cor, pulmones, & sanguis. de utilitate respirationis. 1°. 224. H
 Respirationis organum quod. 7°. de usu partium. 1°. 158. A
 Respirationis organorum qualitas. de compag. memb. Sp. 58. F
 Respiratio per quas partes fit. 7°. de usu partium. 1°. 158. H
 ad Respirationem primum mouet uis animalis. 1°. de diff. resp. 3°. 61. B
 in Respiratione quid agat uoluntas. de caus. resp. 1°. 226. H
 in Respiratione uoluntas similis est equiti. de caus. resp. 1°. 227. B
 Respirationi duæ sunt seruientes partes. 4°. de prælag. exp. 3°. 119. F
 in Respiratione quæ partes moueant de ui. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 113. G
 Respirationis proprium organum quod. 5°. de loc. aff. 4°. 29. F
 Respirationis organum principalissimū qd. 2°. de diff. resp. 3°. 67. G
 Respirationis principale organum solum est diaphragma. de utilitate respirationis. Sp. 64. A
 Respirationis organum est septum transversum. de caus. resp. 1°. 226. H/ de utilitate respirationis. Sp. 63. F
 Respiratio fit à phrenis, & thoracis musculis. 2°. de mot. mu. 1°. 314. H
 Respirationis, & uocis organum pharynx. 8°. de usu par. 1°. 165. B
 Respirationis organum est Thorax post partū. 1°. de semine. 1°. 331. D
 Respiratorium organum est thorax. 1°. de diff. resp. 3°. 58. G
 Respiratio in Thoracis pulsibus motus naturalis est. de ijs, quæ in medic. fi. commentario 3°. 7°. 222. D
 Respirationis organum est thorax, ut pulmones qui in eo continentur. 13°. de usu partium. 1°. 202. C
 Respirationem per thoracem efficit cerebrum. 4°. de lo. aff. 4°. 27. E
 Respirationis organum sunt pulmones. 6°. de usu part. 1°. 148. A
 in Respiratione quid agant pulmones. de caus. resp. 1°. 226. H
 Respirationi musculi subseruientes uiginti duo. de caus. resp. 1°. 226. H
 Respirationis opifices sunt musculi. 5°. de anat. adm. 1°. 86. C
 in Respiratione musculi similes equis. de caus. resp. 1°. 227. B
 Respirationem prohibentes musculi. de uoc. instr. diff. 1°. 107. F
 de Respirationis neruis. de caus. resp. 1°. 227. B
 in Respiratione nerui similes habenis. de cau. resp. 1°. 227. B
 Respirationem quam, & quomodo faciant organorum affectiones præter dolorem. 1°. de diff. resp. 3°. 59. B
 Respiratio ob organorum affectus qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. C
 Respiratio qualis sit quando affectus principio propinquus est. 1°. de diff. resp. 3°. 59. C

Respiratiōis organa à frigore, et hyeme ledūt. c. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
 Respirationi seruientium partium passio, spirandi difficultatem facit. com. 4°. aphor. 50°. Ex. 33. C
 Respirationi seruientia organa intemperata faciunt siccam tuſsim. com. men. 4°. aphor. 54°. Ex. 33. E
 Respirationis organa patiuntur patiente hepate, & e contra. com. men. 6°. aphor. 16°. Ex. 47. G
 Respirationis organorum laborem cur spiritus frequens significet. 4°. de locis affectis. 4°. 27. D
 Respiratio in Orthopnea qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. D
 Respirationis partes quatuor. de cau. resp. 1°. 227. A
 Respirationis partes quæ. 3°. de diff. resp. 3°. 70. A
 Respirationis duæ sunt ptes ispiratio, et exspiratio. 1°. de diff. r. 3°. 56. H
 Respirationis Paruitas, uelocitas, & densitas quibus mutantur de causis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. E
 Respiratio parua cur. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 139. B
 Respirationem parua, tardam, ac raram creat frigida intemperies non aliter, atq; pulsus. 4°. de prælag. ex puls. 4°. 119. H
 Respirationis prauitas quid significet. 1°. de diff. resp. 3°. 62. D
 Respiratio parua, & frequens in quibus sit. de util. resp. 1°. 225. G
 in Respirationibus paruis quō neruo aīa utat. 8°. de ana. ad. 1°. 101. D
 Respiratio in peripneumonia & suppuratione qualis. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 136. A
 Respirationem qualem habet Pleuritis pernitiōsa. 1°. de diff. r. 3°. 60. H
 Respiratio cur minor, & rarior in pueribus. de util. resp. 1°. 225. F
 Respiratione Pueri cur excellent. de usu puls. 1°. 229. E
 Respiratio cur ampla & frequens sit in pueris. de util. resp. 1°. 225. F
 Respirationem quam faciant affectus Pulmonici, & peripneumonici. 1°. de diff. resp. 3°. 59. D
 Respiratio Quiescentium quæ. 1°. de diff. resp. 3°. 58. D
 in Respiratione quies duplex. 4°. de puls. diff. 4°. 66. H
 Respirationis in quiete lesiones. 1°. de diff. resp. 3°. 57. D
 Respirationem Rariorem, tardiorē, ac minorem habent algentes. de usu puls. 1°. 227. F
 Respirationis raritas, & densitas in quo cōsistat. 1°. de diff. resp. 3°. 57. A
 Respiratio rara crebra unde appellantur. 4°. de diff. puls. 4°. 66. H
 Respiratio rara, quid significet. 1°. de difficultate respirationis. 3°. 62. D/ 4°. de loc. affectis. 4°. 27. C
 Respiratio Repletionis imodice quæ. de usu puls. 1°. 227. F
 in Respiratione Rythmus quid. 1°. de diff. resp. 3°. 62. B
 Respiratio in Somnis consideranda & quare. 1°. de diff. resp. 3°. 38. D
 Respiratio qualis, quando periculum iminet ne animal suffocetur. 1°. de difficultat. respirationis. 3°. 61. F
 Respiratio Suppuratorum qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. E
 Respirent quō suspiriosi. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 136. C
 Respirationis Tarditas, & paruitas unde. 1°. de diff. resp. 3°. 58. A
 Respiratio tarda, & uelox iuxta temporis quantitatem dicitur. 1°. de diff. resp. 3°. 56. A
 Respirationes Thoracis coarctati quales. 1°. de diff. resp. 3°. 59. D
 Respiratio Vtero gestantium qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. C
 Respirationis Utilitas maxima. de util. resp. 1°. 226. E
 Respirationis usus qui. 7°. de usu partium. 159. D/ de util. resp. 1°. 226. D/ 1°. de diff. resp. 3°. 57. E
 Respirationis, & pulsus eundem esse usum medici omnes, & Philosophi putant. de usu puls. 1°. 227. B
 Respirationis & pulsus unus usus, & finis. de usu puls. 1°. 228. D
 Respirationis, & pulsus q. non est idem usus. de usu puls. 1°. 227. C
 Respiratio propter quid comparata à natura. in 6°. de morb. uulgaribus, commentario 5°. 3°. 188. E
 Respirationis usus duplex. de usu puls. 1°. 227. G
 Respirationis utilitas ad uentilationem facit. 11°. meth. med. 7°. 68. G
 Respiratio fit propter cor. 6°. de usu partium. 1°. 148. B
 Respiratione sola seruatur cordis calor. de usu puls. 1°. 228. C
 Respiratio est instituta ut cordis calor in quadam moderatione seruetur. de instrum. odor. 1°. 112. E
 Respiratio moderatur caliditatem ingenitam. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 5°. 3°. 190. B
 Respiratio fit gratia frigerationis. de util. resp. 1°. 224. D
 per Respirationem dupliciter frigescit cor. 8°. de usu par. 1°. 165. E
 Respirationis utilitas extremum est uotum. de util. resp. 1°. 227. B
 de Respirationis usu duæ sniæ, quorū ad substantiam aeris qui inspiratur, alia ad qualitatem respicit. de utilitate respirationis. 1°. 223. D
 circa Respirationem

circa Respirationem errores unde procedant. 2°. de diff. resp. 3°. 64. F
 Respiratio lœditur ex spinæ affectu, thorace nihil laborante. 5°. de locis affectis. 4°. 29. F
 Respiratione quot modis priuatur cor. de fœt. for. 1°. 324. H
 Respirationem nō priuat arteria seclta sed obest uoci. 1°. de lo. af. 4°. 7. A
 Respiratio demitur ex uulnere factō in utraq; thoracis parte. 6°. de usu partium. 1°. 148. C
 in Respirationis priuatione cur animal pereat. de uictus ratione in morbis acutis, cōment. 4°. 7°. 139. C
 Respiratio quo modo restituitur. 8°. de anat. adm. 1°. 100. D
 ad RESPIRATORIORVM organorum motum, quæ membra mouentur. 1°. de dif. resp. 3°. 59. H
 RESPIRATIVS, et odoratus facultatem habet nasus. 1°. de symptomatibus causis. 3°. 15. H
 Respiratum quid uocat Galenus. de sympt. diff. 4°. 13. C
 Respirata substantiæ q. cura habenda. 11°. meth. med. 7°. 77. E
 RESPIRARE nusquam à quoquam discimus, sed statim à principio in nobis facultates habemus quæ hoc perficiunt. 1°. de sa. tu. 2°. 62. G
 Respirant propter quid animalia. de util. resp. 1°. 225. A
 an Respirant animalia, quæ degunt in cauernis. 4°. de lo. aff. 4°. 27. D
 Respirant uaporem per branchias delphinus, lepus marinus, & animalia alia, quæ sunt cōmunia terræ, & mari quæ arabice cenalia dicuntur, & pisces. de anatomia uiuorum. Sp. 48. C
 Respirare, & trāsglutire non fiunt eodē tēpore. 7°. de usu par. 1°. 158. D
 Respirant difficulter plures ægri, prope iudicationem ut plurimum. cōment. 4°. aphorif. 71°. Ex. 35. C
 Respirant quo pacto qui suffocantur. in 1°. prorrh. cō. 2°. 4°. 176. C
 RESPONDET qui modeste, & est ferox, in quem morbum speretur cum uenturum effe. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. C
 RESPONSIONIS uelocitas sequitur ad dominium bilis. de anatomia uiuorum. Sp. 45. F
 Responsionis taciturnitas sequitur ad dominium phlegmatis. de anatomia uiuorum. Sp. 45. G
 Responsio ferox in hoie modesto malum. in 1°. prorrh. cō. 2°. 4°. 170. C
 RESPVERE quid significat. 3°. de decret. Hippoc. 1°. 244. G
 ad RESTAVRANDAM carnē, pix optima. 14°. met. me. 7°. 91. F
 RESTAVRATIO duplex. 1°. de element. 1°. 7. B
 Restauratio circumtendit cutim, postea laxat. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 177. A
 RESTAVRATORES ossium ignari tempore Galeni. de articulis, commentario 1°. 7°. 256. B
 RESTAVRATIS cibo corpus sanguinosius redditur. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 177. B
 Restaurati est subruer color. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 177. B
 Restaurari minime corpora etiā si bene cibentur. cō. 2°. aph. 31°. Ex. 16. H
 Restaurare ex additione quid sit. de fract. com. 1°. 7°. 230. G
 RESTITVI quæ non possunt. 14°. meth. med. 7°. 93. B
 RESTITVTIO quid. fin. med. 1sa. 50. C
 RESTRINGENTIA fluxum quæ. de remed. par. fac. 7°. 156. F
 Restringtonia non deleteria quæ. 7°. de simpl. me. fac. 5°. 56. E
 RESTRINGIT dentes agitados gagates lapis. de sim. me. Sp. 86. G
 RESVMPTIVA pars est medicinæ salubris. de sub. emp. 1sa. 32. A
 Resumptiua, & geroco mica medicæ artis partes. de par. ar. m. Sp. 18. A
 ex RESVPINANTIVM genere est uomitus. 8°. de composi. medicament. secundum locos. 5°. 196. H
 RESVPINATIO quid sit. de fracturis. com. 2°. 7°. 235. B
 RETARDATIONIS motum in lingua qui muscoli faciant. de anatomia uiuorum. Sp. 49. C
 RETIBIS & hamo pisces captās ars inter acquisititias numeratur. ad Thrasybulum. 2°. 106. D
 RETE quæ in oculo. de ocul. 7°. 183. A
 RETE mirabile non est simplex rete. 9°. de usu part. 1°. 172. C
 Rete mirabile ex quo fit. de ue. art. dif. 59. B/9°. de usu part. 1°. 172. C
 Rete mirabile unde nascatur. de ocul. 7°. 183. G
 Rete mirabile arteriam habet sine uena. de uen. art. diff. 1°. 59. H
 in Rete mirabili belle cōfiscitur spiritus, et quo. 9°. de usu par. 1°. 172. G
 RETENTIO est motus naturalis. de anatom. uiuorum. Sp. 44. G
 Retentio, & attractio nodi gutturis unde sit. de mot. mu. & ob. Sp. 70. F
 in Retentione anhelitus clauditur cooperculum epiglottidis. de uoc. & anhelitu. Sp. 61. C
 Retentioni transpirabiliū quid contrarietur. 10°. meth. me. 7°. 71. D
 Retentio transpirabilis excrementi symptoma, simul & causa est. 10°.

methodi medendi. 7°. 72. A
 Retentio quomodo fiat. 6°. de loc. aff. 4°. 41. G
 Retentionis causæ contrariam causam adhibe. 1°. de san. tuen. 2°. 68. F
 ad Retentionem urinæ. secretorum. Sp. 98. D
 Retentio mensium unde, & quot fiat causis. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. F
 ad Retentionem mensium, & dolores. secretorum. Sp. 102. H
 ad Retentionem menstruorum. secretorum. Sp. 99. B
 RETENTIVA est potentia in omni particula corporis. commentario 1°. aphorif. 22°. Ex. 10. C
 Retentiua, et expulsiua quo mō, et in quibus fiat. c. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Retentiua uis oibus imbecillior est expultrice cur. de symp. cau. 3°. 29. B
 Retentiua uirtus in iuuenibus fortis. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F
 Retentiua fit humiditate debilior, & fortior siccitate. commentario 2°. aphorismo 20°. Ex. 14. F
 Retentiua est imbecillis in frigidioribus, & humidioribus instrumentis. 3°. de symptomatum causis. 3°. 29. D
 Retentiua uis fortis calidioribus, et siccioribus instrumentis est ualidior. 3°. de symptomatum causis. 3°. 29. D
 Retentiua potentia debilis & expulsiua fortis faciunt multa excernere. comen. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Retentiua potentia debilis facit leuitatem intestinorum, & quo modo cognoscatur. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Retentiue uirtutis uesticæ imbecillitas causa stillicidij urinæ. commentario 3°. aphorismo 16°. Ex. 23. D
 Retentiua uirtutem confortans medicamē. de med. exper. Sp. 106. D
 Retentiui uilli sunt in monoculo. de anat. uiuo. Sp. 44. H
 RETENTRIX uis quæ. 3°. de nat. fac. 1°. 302. F
 Retentrix actio est naturalis. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. F
 Retentricem uim inueniendi methodus. 3°. de nat. fac. 1°. 302. F
 Retentrix uis est in uentriculo. 3°. de nat. fac. 1°. 203. B
 Retentrix uis uentriculi symptomata. 3°. de symp. caus. 3°. 25. D
 Retētrix uis clarius uidet in utero, q̄ in uētriculo. 3°. d' nat. fa. 1°. 302. G
 Retentrix uirtutis uteri opus quod. 3°. de nat. facul. 1°. 302. H
 q. Retentrix uis sit in intestinis colligitur. 6°. de loc. affec. 4°. 37. A
 Retentricem uim habet uesticæ. 1°. de crisi. 4°. 129. H
 Retentrix uis in omni cavitatē. 3°. de nat. fac. 1°. 303. F
 Retentrix uis necessaria est. 3°. de nat. fac. 1°. 302. F
 Retentrix facultatis finis. 3°. de nat. fac. 1°. 303. H
 Retentrix uis, & expultrix, quo modo se habent. 5°. de loc. aff. 4°. 35. E
 Retentrix uis cum agit quiescit propultrix. 3°. de nat. fac. 1°. 302. G
 Retentrix cedit expulsiua, & e contra, quando est opus. 3°. de naturæ libus facultatibus. 1°. 302. H
 Retentrix officium quod. 5°. de locis affect. 4°. 35. B
 Retentrix sibi trahit quod optimum est in cibis. 3°. de nat. fa. 1°. 303. H
 Retentrix uis diuturna est. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. B
 Retentrix, & expultrix fortiores in iuuenibus sunt, quàm in pueris. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. B
 Retentrix uis imbecillior est in puero. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. B
 Retentrix imbecillitas quando fiat. de sympt. diff. 3°. 12. D
 Retentrix imbecillitas quid faciat. 11°. meth. med. 7°. 77. H
 Retentrix facultatis priuatio quando cōtingit. de sympt. diff. 3°. 12. D
 Retentrix uis habet duo symptomata. de sympt. diff. 3°. 12. B
 Retentrix uirtutis, & expultricis morbi, & symptomata simul miscentur. 3°. de sympt. caus. 3°. 25. E
 RETICVLARIS plexus ubi, et à quo fiat. 7°. de decre. 1°. 269. D
 Reticularis plexus cur in cerebro. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. E
 Reticularis plexus utilitas. de usu puls. 1°. 227. H
 RETICVLATAM carnem esse pelliculis ualde subtilibus, quæ à crassis uenis procedunt, & ab eis deportant subtilem sanguinem ad nutrimentum carnis. de util. resp. Sp. 63. D
 RETIFORMIS plexus qui, & ubi. 9°. de usu partium. 172. C/ 16°. 1°. 220. C
 Retiformis plexus cur in loco tutissimo. 16°. de usu partium. 1°. 220. C
 Retiformis plexus ex quibus generetur arterijs. 16°. de usu part. 220. C/ 1°. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 233. A
 in Retiformi plexu uenæ, & arteriæ plicantur. 16°. de usu par. 1°. 219. C
 Retiformis plexus etiam ex uenis fit. 16°. de usu part. 1°. 220. C
 Retiformis tunica quæ sit. de anat. ocul. Sp. 57. E
 Retiformis tunica unde. 8°. de usu partium. 1°. 167. D
 Retiformis propter quid in cerebro sit. de uirt. nost. cor. diff. Sp. 60. C
 RETINA tunica unde sit dicta. de anat. ocul. Sp. 57. F
 Retina quæ tunica sit, & unde nascatur. de anat. uiuo. Sp. 49. E
 eee iij Retina est

- Retina** est pāniculus quidam oculi, qui uitreum humorem circumdat quā si rete. de ocul. 7^a.182.H
- Retina** partes habet innumerabiles. de anat. uiuo. Sp.48.E
- ad RETINENDAS** feces longaon habet quatuor lacertos. de anat. tomia uiuorum. Sp.50.C
- RETINENTES** uilli qui. de anat. uiuo. Sp.44.H
- RETINENT** uilli transuersales. de anat. uiuo. Sp.55.H
- Retinet** uis uitalis. 4°. de præsag. ex puls. 4^a.222.C
- que Retinentur** præter naturam in corpore, symptomata dicuntur. 2°. methodi medendi. 7^a.9.H
- quod Retinetur**, non est affectus. 2°. meth. med. 7^a.9.H
- RETRACTIO** ab utero quō fiat. 2°. de arte cur. ad Gl. 7^a.102.F
- RETRAHENTES** os lādoēdes musculi. de musc. diff. 1^a.46.E
- Retrahēs** os hyoēdes sursum ad maxillā musculus q. de mus. di. 1^a.46.F
- RETRAHVNTVR** hūores fluētes. 2°. de art. cu. ad Gl. 7^a.102.F
- Retrahi** quidam dolētes uidentur. 2°. de loc. affec. 4^a.12.F
- RETRO** partes sunt neruosa, idco conuulsiones, & distentiones in ipsis fiunt. commēt. 5°. aph. 65°. Ex.44.H
- Retro** si inclinant fluxiones, in priora reuellēde sunt. de cuc. sc. 6^a.4.G
- Retro** diuertunt ab anterioribus. com. 5°. apho. 68°. Ex.45.D
- RETROCEDERE** in tumoribus quid sit. in prog. c. 2°. 4^a.205.F
- RETRORSVM** dilatātes de articulationē musculi. de mus. 1^a.46.B
- Retrorsum**, & introrsum femur abducēs musculus. de mus. diff. 1^a.50.F
- Retrorsum** magis femur abducens musculus ad alterum femur leniter abducens, & aliæ eius actiones. de mus. diff. 1^a.50.H
- Retrorsum** parūper & introrsum simul femur agens musculus. de musculorum diff. 1^a.51.F
- Retrorsum** totū pedē unā cū ossē abducens musculus. de mus. diff. 1^a.52.A
- Retrorsū**, simulq; extrorsum pedē abducētes musculi. de musc. 1^a.52.B
- REUELLENDVM** qñ sit. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a.165.E
- Reuellenda** quæ sint. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a.165.E
- Reuellendum** semper ad contraria fluxione procedente et ualenter irruēte. 4°. methodi medendi. 7^a.28.C
- Reuellēdum** à parte ad quā fluit materia lōgissime. 13°. met. me. 7^a.83.A
- Reuellēde** sunt in priora fluxiones quæ retro inclināt. de cuc. sc. 6^a.4.G
- Reuellēde** sunt in Posteriora fluxiones quæ uergunt in priora. de cucurbitulis scarificationis. 6^a.4.G
- Reuellēde** sunt per urinas, ac sudores inclinationes ad superiorem uentrem, & ad inferiorem. de cucur. scar. 6^a.4.G
- pro Reuellendo** ab utero concurbitula sub mammis apponenda. 5°. methodi medendi. 7^a.30.E
- in Reuellendo** uenæ sectio præstantior, & efficacior aliis. de uen. sect. aduers. Eras. 6^a.8.D
- Reuellendo** euacuatur inflāmatio, incipiens ab inueterata ex affectis partibus, uel saltem ex uicinis. de cur. rat. per sang. miss. 6^a.20.G
- REVELLVNT** uincula brachiorū, & crurū. de cucur. sc. 6^a.4.F
- Reuellunt** à capite, & uisceribus medicamenta acria. de Hirud. reuul. cucurb. & scarif. 2.E/de cucur. scar. 6^a.4.G
- Reuellunt** acres clysteres quod per uomitū exit. de cucur. scarif. 6^a.4.F
- Reuelles** urinas ad sudores, & ad alui deiectiones. de cuc. scar. 6^a.4.G
- Reuellit** immodicas per uterum irruptiones affigere cucurbitulas hypochondrijs. de cucurb. scarif. 6^a.4.G
- REVERSIVAE** febres quales. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a.164.A
- Reuersiui** nerui unde oriantur. de uoc. & anhel. Sp.61.B
- Ρεϋρα** quid uocant græci. 3°. de san. tuen. 2^a.78.A
- REVOCANTIA** lac in māmellis quæ sint. de cathart. Sp.95.B
- REVOCARE** potest appetentiam cucurbitula. de cuc. scar. 6^a.3.F
- Reuocant** ad contrarium frictio, & uinculo stricta. 5°. met. me. 7^a.30.F
- REVOMENTES** nigra, purgādi nō sunt. in prog. c. 2°. 4^a.174.B
- de REVVLSIONE.** de Hirud. reuul. cucurb. scar. 6^a.2.D
- de Reuulsione**, ex libris Galeni. de cucurb. scarif. 6^a.4.F
- Reuulsio** quid sit. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a.161.C
- Reuulsio** à quibus fiat partibus. de Hirud. reuul. cuc. scarif. 6^a.2.E
- Reuulsio** per quæ loca fiat. 5°. meth. med. 7^a.30.E
- Reuulsio** ad quas ptes fieri debet. d' Hir. re. c. 6^a.2.D/5°. me. m. 7^a.30.F
- Reuulsio** debet eē ad mēbra ignobiliora. i 6^m. d' mor. uul. c. 2°. 3^a.166.B
- Reuulsio** ad exteriora fiat ubi introrsum uergunt succi. d' cuc. sc. 6^a.4.G
- Reuulsio** ad iteriora fiat, ubi extrorsum uergūt succi. de cuc. sc. 6^a.4.G
- Reuulsio** fiat in sinistra si dextrorsum inclinant succi. de cuc. sc. 6^a.4.G
- Reuulsio** fiat ad dextrā, si sinistrorsum uergant succi. de cuc. sc. 6^a.4.G
- Reuulsio** deorsum fiat ubi succi ad superiora uergunt, sursum ubi ad inferiora. de cucurb. scarif. 6^a.4.G
- Reuulsio**, et euacuatio in principijs fiāt. de cur. rat. per san. m. 6^a.20.G
- Reuulsione** cohibētur fluxiones uehementes. de Hiru. reu. cuc. 6^a.2.D
- Reuulsione** causa cucurbitula imponēda est. de cucurb. & scar. 6^a.3.B
- Reuulsio** p sectionē uenæ confestim confert. præsag. exp. cōf. Sp.78.A
- Reuulsio** per sanguinis missionem, quomodo reiteranda. de curand. rat. per sang. miss. 6^a.21.C
- Reuulsio** à capite quibus fiat. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.137.D
- Reuulsionem** si uereamur facere, sanguis deriuandus, et totum corpus innaniendum. in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a.166.C
- REVVLIVA** uenæ sectio, non est euacuatiua. in 1^m. prorrhethici. commentario 3°. 4^a.186.F
- REVVLORIA** præsidia quæ sint. de cucur. scar. 6^a.4.F
- Reuulsoriū** præsidium est cucurbitula iuxta māmās. de cuc. sca. 6^a.4.F/G
- Reuulsorijs** cohibētur fluxus succorū uehementissimi. de cuc. scar. 6^a.4.F
- Reuulsorijs** præsidijs qñ uti oportet. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a.161.D
- REX** potest alia scire extra artem regiam. in 6^m. de morbis uulgaribus. commen. 5°. 3^a.187.D
- Rex** qui cum uxore concubuit fin motus planetarū. de sperm. Sp.38.G
- sub Regibus** maxima Asiæ pars. de aere aqu. & loc. 2^a.6.C
- sub Regum** potestate hoīes non sunt solliciti quō se ad bellū apparent. imo in id magis incūbunt ut bellicosi non uideantur. de aer. 2^a.5.B
- Regi** assimilatur septimus dies, & quare. 1°. de dieb. decre. 4^a.146.G
- RHA** mista qualitatis est particeps. 7°. de simplic. medicamentorum facult. 5^a.59.E
- Rha** conuulsis, ruptis, & orthopnoeæ prodest, liuentia, & lichenas sanatur, sanguinem expuentibus, coeliacis, & dysentericis confert. 8°. de simplicium medicament. facult. 5^a.59.E
- RHACOSIS** quid. fin. med. 15a.49.D
- RHAGAS** quid. fin. med. 15a.49.C
- ad Rhagadias** digitorum emplastrum ex chamæleonte. 2°. de comp. medicamentorum per genera. 5^a.223.D
- ad Rhagadias** in ore matricis. de pass. mul. Sp.96.C
- ad Rhagadias** ani. 4°. de comp. med. per gen. 5^a.241.B
- ad Rhagadas**, & nomas ani. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.251.H
- Rhagadas** absq; rosione quid persanct. 6°. de cōp. me. per ge. 5^a.260.B
- ad Rhagadas** pastillus Gilui Hieracis Thebani. 5°. de composit. medicamentorum per genera. 5^a.251.F
- ad Rhagadas** Menesthei Pharmacum. 5°. de com. med. per ge. 5^a.251.G
- ad Rhagadas** Menati ēplastrū coloris aurei. 2°. d' cō. m. p. g. 5^a.223.A
- ad Rhagadas** Moschionis catagmaticū. 3°. de cōp. med. per g. 5^a.235.C
- ad Rhagadas** Moschionis pharmacū. 2°. de cōp. med. per ge. 5^a.225.E
- ad Rhagadas** aliud Petronij pastillus, qui uirtus appellatur. 5°. de composit. medicament. per gene. 5^a.251.H
- ad Rhagadas** contumaces. 4°. de comp. med. per gen. 5^a.243.C
- ad Rhagadas**. 1°. de comp. med. per gen. 5^a.215.G
- ad Rhagadas**. 2°. de cōp. med. per gen. 225. B/5°. 251.F/ 5^a.252.H
- RHAGOIDES** tunica pars, & particula est, non autem instrumentum. 1°. methodi medendi. 7^a.6.D
- Rhagois** idest uuea est panniculus oculi qui Albuginæo coniungitur, eūque circumdat. de ocul. 7^a.182.H
- Rhagoidis** tunica cur nigra, & cerulea. de sympt. caus. 3^a.14.G
- Rhagoidis** tunica affectus qui. de sympt. caus. 3^a.14.E
- Rhagoidis** foramen quatuor modis impeditur. de symp. caus. 3^a.14.D
- Rhagoidis** ampliatio semper incōmodat. de sympt. caus. 3^a.14.D
- q. Rhagoide** procidente uisus non sit impeditus. de sympt. caus. 3^a.14.D
- Rhagoidis** tensio dupliciter fit. de sympt. caus. 3^a.14.G
- Rhagois** quo modo ex accidenti tendatur. de sympt. caus. 3^a.14.G
- in Rhagoide** unitatis diuisio. de sympt. caus. 3^a.14.H
- Rhagoide** uulnerata, quid sequatur. de sympt. caus. 3^a.14.H
- Rhagoidis** ruptura quid faciat. de sympt. caus. 3^a.15.B
- Rhagoidi** auris comparatur. 1°. de sympt. caus. 3^a.15.F
- RHAMNVS** siccus est & digerens excessu secundo refrigerat in primo completo aut secundo incipiente. 8°. de simp. med. fac. 5^a.59.E
- Rhamni** semen quale. de remed. par. fac. 7^a.174.G
- Rhamnus** herpetes sanat, & erysipelata non magnopere calida. 8°. de simpl. medicam. fac. 5^a.59.E
- RHAPHANINVM** oleum quomodo se habebat ad alia comparatū. 6°. de simpl. med. fac. 5^a.46.H
- Rhaphaninum** oleum tenue est. 7°. de simp. med. fac. 5^a.40.H
- Rhaphaninum** oleum rarefacit. 5°. de simp. med. fac. 5^a.35.F
- cū Raphanino** oleo abrotonō ad alopecias ualet. 6°. d' sim. m. f. 5^a.40.H
- RHAZANI.** de med. fac. par. 7^a.177.H
- Rhegmata quæ

Rhegmata quæ græci uocent. 4°. meth. med. 7°. 29. B
 Rhegma quid. fin. med. Isa. 50. D
 Rhegma id est ruptum. 2°. meth. med. 7°. 16. E
 Rhegma quod genus morbi. 4°. meth. med. 7°. 23. B
 Rhegma appellatur solutio continui in uase. 4°. meth. med. 7°. 23. B
 RHETIDOSIS corrugatio uocatur. 3°. meth. med. 7°. 17. E
 RHETINE cuius sint facultatis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 RHETORES inter rationales numerantur. de cuiusq; animi pecc. not. atq; med. 2°. 58. B
 Rhetoris munus de nominibus disputare quō. 1°. de dieb. dec. 4°. 146. H
 Rhetori non cōueniunt argumēta per trāslationē. 3°. de dec. 1°. 244. H
 RHETORICA ars nobilis. in oratione suasoria. Isa. 5. G
 Rhetorica ars est coniecturalis. introd. Isa. 51. F
 Rhetoricam tractaturus quid agere debet. 9°. de decr. Hipp. 1°. 280. A
 Rhetorica indiget multa exercitatione. 9°. de decr. Hipp. 1°. 280. B
 Rhetorica nō debet sola expientia et exercitatione. 9°. de dec. 1°. 282. C
 Rhetoricam qñ quis erit executus. 9°. de decr. Hipp. 1°. 282. B
 Rhetoricæ dialecticæ, & grāmaticæ nullam cognitionem habebant me- dici tempore Galeni. 1°. de dieb. decr. 4°. 146. H
 RHETORICI qui dicantur. 1°. de nat. fac. 1°. 295. G
 Rhetorica epicheiremata in dicto, & sententia. 4°. de dign. p. 4°. 85. H
 RHEVM cuius sit tēperaturæ, & facultatis. 8°. de simp. m. f. 5°. 59. E
 Rheum adstringit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 Rheum uehementer adstringit. 1°. de antid. 5°. 106. G
 Rheum inter arida adstringentia fortiora ponitur. 6°. de compositione medicam. secundum locos. 5°. 172. G
 Rheum ponitur in Theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. E
 Rheum elixant, ut succum faciant. 1°. de antidotis. 5°. 106. G
 Rheum adulteratum quo modo cognoscatur. 1°. de antid. 5°. 106. G
 Rheum ulcera exsiccant. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. G
 REVMA siccum per corpus saepe currit homini concepto in bilis ho- ris. de spermate. Sp. 37. C
 ex Rheumate sicco nascitur homini in bilis horis concepto gutta, passio- nes uētris, dolores, ut dysenteria, trāsuerſio uentris, lienteria fiunt in somnis pavor, in fronte dolor, ambulatio acuta. de spermate. Sp. 37. C
 Rheuma qñ frequēter nocet auribus, uel naribus, uel oculis, uel stomacho uel ori, uel oī superficie utimur cathartici. de dynam. Sp. 20. E
 ad Rheuma omne descendens à capite ad thoracem electarium exper- tum. de dynamidijs. Sp. 26. C
 Rheumata uteri cur contingant. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. G
 Rheuma ex sanguine patiuntur concepti in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 RHEVMATICA facta mulier. de pass. muli. Sp. 96. A
 Rheumaticus affectus à fluxionibus appellat. 2°. de diff. febr. 3°. 40. G
 Rheumatici affectus unde proueniant. de cur. rat. per san. mis. 6°. 17. H
 Rheumatici affectus quō curentur. 2°. de arte. cur. ad Gla. 7°. 103. E
 Rheumaticis affectibus q̄ medicamēta cōueniant. 7°. de si. m. f. 5°. 50. G
 Rheumaticis affectibus quæ medentur, ijs misceatur cō. aurei minoris ra- dix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. G
 Rheumaticis affectionibus quo medicamine usu fuerit Galenus, & quo modo. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 213. C
 ad Rheumaticas affectiones plures quo medicamento sanauerit Galenus. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 212. B
 cōtra Rheumatica phœnocinū optimū, et quō. 1°. de cō. m. p. g. 5°. 215. C
 Rheumaticis utilissima est Thriphera magna. de dynam. Sp. 26. D
 ad Rheumaticos affectus. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. C
 ad Rheumatica. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. H
 RHEVMATISMI subtiles qui ad oculos descendunt, ut constrin- gantur quid fiat. de anatom. uiu. Sp. 55. B
 ad Rheumatismum faucium suffumigium. de dynam. Sp. 35. G
 ad Rheumatismum stomachi, & intestinorum Malagma. 7°. de compo. medicam. per genera. 5°. 266. E
 Rheumatismi articulorum affectus. introd. Isa. 60. D
 Rheumatismi affectus genu. introd. Isa. 59. D
 Rheumatismos stringit uentris purgatio. de dynam. Sp. 20. E
 ad Rheumatismum album, uel aquosum, uel rubrum, uel sanguineū, aut nigrum. de pass. mul. Sp. 96. B
 Rheumatismum uulnere emendant caricæ. de simp. med. Sp. 84. C
 Rheumatismum uulnere sanat myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 RHEVMATIZANTIBVS oculis bdeliū ppriū ē. d' dy. Sp. 22. A
 Rheumatizantibus mulieribus dāda phlegmagoga. de dynam. Sp. 21. C
 Rheumatizantibus mulieribus datur hydragoga. de dynam. Sp. 22. A

Rheumatizantibus uenositatibus crassis utile est omphacomeli. de dy- namidijs. Sp. 21. C
 RHEXIX quid. introd. Isa. 59. A
 RHINEMA, hoc est lima inscriptum collyrium quo modo conficia- tur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. C
 Rhinion id est limula Phœdri. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. H
 RHIPALI potio quæ Menodorios, & Ambrosia appellatur. 7°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 182. F
 RHIZA rhodia cuius sit facultatis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. G
 RHODIA radix est in secundo ordine calida aut certe in tertio inci- piente. 8°. de simp. med. facult. 5°. 59. C
 RHODIACVM medicamentum sūm Asclepiadem. 1°. de comp. me- dicam. per genera. 5°. 217. B
 RHODODAPHNE frutex uenenosus, quare perniciosus, si intro in corpore sumatur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. A
 Rhododaphne tota essentia sua est uenenum hominibus, et brutis quibus- dam. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. G
 Rhododaphne calida ē in tertio, et sicca i primo. 8°. de sim. m. f. 5°. 59. G
 Rhododaphnis terga dirūpuntur athletis. in oratione suasoria. Isa. 4. G
 RHODOS cuius sit facultatis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. G
 RHODOSACARA ad omnes acutas febres. de dynam. Sp. 32. H
 in RODOSCOMATE guttatim impositum ualet ad tumoris cali- di dolorem. de ocul. 7°. 191. F
 in RHODO Coo, Cnido, & Italia certabant medici honesto certami- ne. 1°. methodi medendi. 7°. 2. F
 RHOEA cuius sit facultatis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. G
 Rhoeas fructus acidus tantum, frigidus est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. B
 Rhoeas papauer alterū dicitur, & quare. 9°. de simp. med. fac. 5°. 55. F
 RHOEAS quid. introd. Isa. 58. G
 Ροις in oculo quid. 10°. de usu partium. 1°. 181. G
 RHOEAS affectus est angulorum oculi. introd. Isa. 58. D
 Rhoeada uocant diminutionem angulorū in oculo. de diff. mor. 3°. 5. C
 Rhoeada quæ uocent in maiore oculi angulo. 14°. meth. med. 7°. 92. B
 Rhoeas in oculo ægritudo est. de diff. morb. 3°. 6. B
 ad Rhoeadas hoc ē angulos antrosos oculorū 4°. d' cōp. m. se. l. 5°. 156. A
 RHOGME quid. introd. Isa. 48. C
 Rhogme genus fracturæ capitis. introd. Isa. 59. F
 Rhogme est una fractura caluariæ. introd. Isa. 59. C
 RHOMBALE interuallum quid. de art. com. 2°. 7°. 266. D
 RHOMBO adsimilis citharus. 3°. de alimen. fac. 2°. 31. D
 Rhombus in patinis coquitur. 3°. de alim. fac. 2°. 31. D
 RHOMBVS deligationis species. de ijs, quæ in m. fi. c. 2°. 7°. 205. E
 Rhombus uinculi nomen. de fasc. 7°. 295. B
 Rhombus simplex. de fascijs. 7°. 302. E
 Rhombus duplex ad idem. de fascijs. 7°. 302. F
 Rhombus ad medium membrum. de fascijs. 7°. 305. D
 Rhombus multipliciter ad unicum membrum. de fascijs. 7°. 305. E
 Rhombus æqualium crurum. de fascijs. 7°. 305. G
 Rhombo utimur in capite. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 206. B
 RHOPALOSIS quid. fin. med. Isa. 48. B
 Rhopalosis pilorum est affectus, & qualis affectus. fin. med. Isa. 48. B
 Rhopopolæ qui à grecis uocentur. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 228. G
 RHOPOPOLAE d' primo loco i medicina certat. 1°. met. m. 7°. 2. E
 RHV quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 89. E
 Rhus masculino an fœminino genere uocetur nihil refert. 6°. de compo- sit. medicam. secundum locos. 5°. 169. C
 Rhus duplex. 6°. de comp. sec. loc. 5°. 169. C
 Rhus qualis. 6°. de comp. med. sec. 5°. 170. E
 Rhus frigida in secundo ordine, sicca in tertio. 8°. de simp. me. f. 5°. 59. H
 Rhus acerbum. 2°. de locis affectis. 4°. 12. D
 Rhus summe acerbum est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. H
 in Rhu et galla deprehenditur adstrictio. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. C
 Rhus adstringit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 in Rhu succo adstricto consideranda. 4°. de sim. med. fac. 5°. 26. A
 Rhus uires habet efficaciter adstringētes, inflationē siccant, uulnera gluti- nat, sāguinis abūdantiā reprimit, mittit in antidotis. d' sim. m. Sp. 89. E
 Rhus adstringit uehementer. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Rhus esse adstringēs uehemēs iudicat Galenus. 5°. met. med. 7°. 31. G
 Rhus adstringens summum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. E
 Rhus habet diuersum effectum ab alijs adstringentibus. 3°. de simplic. medicam. facult. 5°. 20. D
 Rhus frutuosa planta, desiccatur, & adstringit. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. H
 eee iij ex Rhu, &

ex Rhu, & melle medicamentū adstringit. de præc. ad Posth. 4^a. 219. C
 Rhu siccum, cum melle adstringit, & abstergit, sistit, & euacuat. 3°. de
 simplic. medic. facul. 5^a. 20. A
 Rhus adstringens pro dysenteria conuenit. 11°. de simpl. med. fa. 5^a. 81. E
 Rhus exsiccatur non in summe, & non urit. 5°. de sim. me. fa. 5^a. 39. B
 Rhus suppositivus id est excoriaria uocatur. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 59. H
 Rhus Coriariorum, & rhus obsaniorū differūt. de rem. par. f. 7^a. 158. A
 Rhus Culinarius, et coriarius inter adstringentia parabilia connumeran-
 tur. 6°. comp. med. sec. loc. 5^a. 169. F
 Rhois Culinarij, & coriarij decoctum inter adstringentia fortissima pro
 gargarisimus est generosissimum. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 172. G
 Rhus obsaniorum siue culinarij inter arida adstringentia fortiora col-
 locatur. 6°. de cōp. med. secundū locos. 5^a. 172. G
 Rhus pro medicamento potius q̄ cibo est in usu. 4°. de sim. m. f. 5^a. 27. H
 Rhus pro cibis Erythros dicitur. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. E
 Rhois eupatoricæ succus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. F
 Rhu Ponticum adstringit. de subf. emp. 15a. 33. D
 Rhu Ponticum deiectionibus sanguinis confert. de subf. emp. 15a. 33. C
 Rhu Ponticæ radix. 8°. de comp. med. sec. loc. 3^a. 195. G
 Rhois Ponticæ succus. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 180. F
 Rhu Ponticum. 7°. de comp. med. sec. loc. 181. G/182. H/184. F/185. C/
 8°. 191. C/9°. 5^a. 203. B
 de Rhu Rubum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 48. B
 Rhois Syriacæ, ac coriariæ cremor ad qd̄ utilis. 6°. de cō. m. f. l. 5^a. 173. G
 Rhus syriacus cū melle ad quid conferat. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 172. B
 Rhois syriacæ succus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 184. E
 Rhois syriacæ, & coriariæ mentio. 9°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 203. C
 Rhus syriacus culinarij. 8°. de comp. med. sec. loc. 191. C/9°. 5^a. 204. E
 Rhois syriacæ fit mentio. 8°. de compos. medicament. secundum locos
 189. E/9°. 203. A/B/C/G/204. A/B/C/D/ 5^a. 205. A
 Rhois succus ad quid utilis. 5°. metho. med. 7^a. 34. B
 Rhois succus internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7^a. 29. B
 Rhois cremor pro potu cui fuerit, datur à Galeno. 11°. met. me. 7^a. 79. A
 Rhois succus euitandus est in siccitate. 7°. meth. med. 7^a. 44. C
 Rhus quō accipitur in cōpositione. 6°. de cōp. med. se. loc. 5^a. 169. F
 Rhu in emplastro apponendum in principio inflammationum. 2°. de arte
 curatiua ad Glauconem. 7^a. 101. F
 ex Rhu passillus. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 252. B
 Rhois succus pro omphacio qm̄ sumi possit. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 168. D
 RHVBARBARVM fert ad debilitatem hepatis de frigida causa.
 de medicinis expertis. Sp. 106. E
 Rhubarbari electarium. de med. exper. Sp. 105. F
 Rhubarbari electarium. de med. exper. Sp. 108. A
 Rhubarbari fit mentio. de med. par. fac. 7^a. 171. C
 RHYAS oculi, & genarum affectus est. fin. med. 15a. 48. F
 Rhyas oculorum est morbus. in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 166. B
 RHYEMATA tempore Galeni ab antiquis itria dicebantur. de bo-
 nitate, & uitio succorum. 2^a. 35. D
 Rhyemata sunt itriorum species. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. E
 Pυρματα sunt alimenta quæ hyeme assumuntur, & quæ nam sic uoca-
 ta alimenta. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. F
 Rhyemata ex tritico sine fermentatione, siue caseo sunt crassioris succi
 de bonitate, & uitio succorum. 2^a. 35. D
 Rhyemata sunt crassi succi. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. B
 RHYPODE quæ græce appellata emplastra à similitudine sordium.
 2°. de comp. med. per genera. 5^a. 218. C
 RHYPHOS. quā Vim obtineat. 8°. de simplicium medicamentorū
 facultatibus. 59. H/10°. 5^a. 77. E
 RHYPTICON græce, latine detergium interpretatur. 10°. me-
 thodi medendi. 7^a. 71. D
 Rhyptica quæ sint. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. A
 Rhyptica quæ sint, & quod ualeant ad cicatrices crassas. 4°. de compo-
 sit. medicament. sec. loc. 5^a. 151. G
 RHYTHMVS quid. fin. med. 15a. 46. F/de puls. diff. 48. F/3°. de di-
 gnosc. puls. 4^a. 82. B
 Rhythmus in respiratione quid sit. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. B
 Rhythmi in pulsibus quid significant. de puls. diff. 48. D/2°. de præsa-
 git. ex puls. 4^a. 110. B
 Rhythmus in quo consistat. 3°. de dignosc. puls. 4^a. 81. F
 Rhythmorum in pulsu differentie. de puls. diff. 4^a. 48. G
 de Rhythmi pulsus inæqualitate in crebritate, & raritate in diuersis
 pulsibus. de diff. puls. 4^a. 51. E

de Rhythmi pulsus inæqualitate in crebritate, et raritate, in uno pulsu.
 2°. de pulsum different. 4^a. 52. E
 de Rhythmis dignoscendis. 3°. de dignosc. puls. 4^a. 81. E
 Rhythmi in solis uehementissimis pulsibus noscuntur. 3°. de dig. p. 4^a. 8. A
 Rhythmorum in pulsibus mutatorum causæ. 2°. de caus. puls. 4^a. 95. A
 de Rhythmis in pulsibus abunde Herophilus scripsit, & quo modo. 2°.
 de præfagitione ex puls. 4^a. 110. B
 de Rhythmis duæ sectæ. 3°. de caus. puls. 4^a. 96. H
 RHYTIDOSIS affectus pupillæ. intro. 15a. 58. D
RICINI fructus qualis. 7°. de simplicium medicament.
 facult. 5^a. 51. C
 Ricini facultatem ualde non est expertus Galenus. 2°. de compositione
 medicament. sec. loc. 5^a. 132. G
 Ricinum non adulteratum. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 226. F
 Ricinum unguentum habetur Alexandriæ copiose. 3°. de compos. me-
 dicam. per genera. 5^a. 233. H
 ex Ricino efficitur oleum. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. G
 Ricinum oleum quale. 7°. de simplic. medic. facult. 51. C/2°. de compo.
 medicam. sec. loc. 5^a. 32. G
 Ricinum oleū calidū pro doloribus. in 6^m. de mor. uul. cō. 6°. 3^a. 196. B
 Ricinum oleum emollit. 6°. de cōp. med. per gene. 5^a. 258. G
 Ricino oleo utendum, ubi durities in ulcere sit. 4°. de compo. medica-
 mentorum per genera. 5^a. 237. A
 ex Ricino oleo, & gutta ammoniaci medicamentum quale. 6°. de com-
 posit. medicamen. per genera. 5^a. 258. E
 pro Ricino oleo oleum uetus. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 256. H
 Ricini à cane foemina adempti sanguis cuius sit usus. 4°. de compos. me-
 dicamentorum secundum locos. 5^a. 158. B
 ad Ricinos ouium cedrea ualet. 7°. de simpl. med. fac. 5^a. 50. F
RIDICVLVM esse, & falsum esse differunt. 8°. de dec. 1^a. 278. E
RIGARI quid sit. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 66. A
RIGENTES aliqui cur frigeant. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. F
 Rigentes si non calefiant, malum. de palp. 3^a. 55. A
 Rigentes cur sudant. 2°. de sympt. caus. 3^a. 22. F
 Rigentium dolores quales. 2°. de sympt. caus. 3^a. 23. F
 Rigentes cur tecti, non lædantur. de util. resp. 1^a. 225. C
 Rigentes quo modo moueantur. 2°. de sympt. caus. 3^a. 22. G
 Rigentes prohibendi à motu. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. D
RIGERE, horrere, & frigefieri, non sunt idem in ægotantibus.
 de palp. 3^a. 53. G
 Rigent quid de palp. trem. 3^a. 55. C
 Rigent ambusti, & exusti ex uestione, & incisione. in 6^m. de morb. uul-
 garibus. commentario 3°. 3^a. 174. D
 Rigere facit pharmacum acre, ulceri suppositum. in 6^m. de morbis uul-
 garibus. comment. 3°. 3^a. 174. D
 Rigent stomachici, & cardiaci ualde frigefacti. de palp. 3^a. 53. D
 Rigerit si quis uehementer huic cutis adstringitur. de caus. mor. 3^a. 6. F
RIGIDITATEM pudendo qui musculi dent. de musc. diff. 1^a. 50. E
RIGOR quid sit. 4°. de san. tuen. 2^a. 82. G/de palp. 53. D/3^a. 54. C
 Rigor est motus, quo natura intendit superflua expellere. commentario
 6°. aphorismo 39°. Ex. 50. H
 Rigor excrementis motis sit. 2°. de sympt. caus. 3^a. 22. H
 Rigor expultricis uirtutis est ualidus motus. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. G
 Rigoris, conuulsionis, tremoris, palpitationis, horroris, singultus, tussis,
 ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, Trysmi. i. den-
 tium concussionis genus comune est motus illegitimus, & quō hac in
 genere differant. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. H
 Rigor conuulsio, & palpitatio quō fiant, & differant. in 1^m. de morb.
 uulg. commentario 3°. 3^a. 119. G
 Rigor quō sit motus mistus. de palp. 3^a. 54. G
 Rigoris motus, ut in uerecundia, & lauatiōe frigida, non ut in timore.
 2°. de sympt. caus. 3^a. 23. F
 inter Rigorē, et refrigerationē medius ē horror. 2°. de diff. fe. 3^a. 39. B
 Rigor maior est q̄ horror. 2°. de sym. ca. 22. D/E/de mor. tēp. 3^a. 85. G
 Rigor dicitur horror auctus. de mult. 3^a. 79. F
 Rigores paucissimos habet horror. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 110. F
 in Rigorem quando transeat horror. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. H
 Rigor symptoma est & signum. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. E
 Rigor quale symptoma sit nullus añ Galenū dixit. 1°. de sym. ca. 3^a. 19. D
 Rigoris naturas quod antiqui non nouerunt. & quod nouerunt. 2°. de
 sympt. caus. 3^a. 22. C
 Rigores quos non uiderint antiqui, & quare. de palp. 3^a. 55. H
 Rigor natiui

Rigor natiui caloris affectus est. de palp. 3^a.53.H
 in Rigore quō fiat affectus dolorificus. de palp. 3^a.54.G
 Rigore, qui interpretati sunt tremore esse cū perfrictione, aberrarunt. de palpitacione. 3^a.53.D
 Rigor & tremor idem sunt apud Platonem: quāq; id non probatur à Galeno. de palp. 3^a.53.D
 Rigores, passiōes à corde proueniētes. de uirt. nost. corp. disp. Sp.60.B
 Rigor cui comparetur. de palp. 3^a.54.F
 Rigoris causa q. 1°. de symp. cau. 19. D/ i 6^m. de morb. uul. c. 5°. 3^a.193.H
 Rigoris causa effectrix quæ. de palp. 3^a.55.B
 Rigor fit sine uoluntate mouendi partes. de palp. 3^a.53.E
 Rigoris agitatio non potest contineri. de palp. 3^a.53.D
 Rigor uibrat totum corpus. 2°. de symp. cau. 3^a.22.G
 Rigor fit ab inæquali intemperie. de inæq. intemp. 3^a.44.D
 Rigorem facit frigus, & calor mordax. 2°. de symp. cau. 3^a.22.E
 Rigor est cum sensu frigoris. de palp. 3^a.53.F
 Rigor quæ frigiditas sit. de palp. 3^a.54.D
 Rigor non est frigidus simpliciter. de palp. 3^a.53.D
 Rigor non est frigidus simpliciter. de palp. 3^a.53.F
 in Rigore quæ partes refrigerētur, & quare. 2°. de symp. cau. 3^a.23.C
 in Rigoribus cur extremæ partes frigeant. 2°. de symp. cau. 3^a.23.F
 Rigore nō est necesse sequi si quis male cōcoxit. 3°. de sym. cau. 3^a.30.C
 Rigor ab acri succo in multis fit. de palp. 3^a.55.B
 Rigor ex mordentibus fit excrementis, et quo modo differat ab horrore. 2°. de symp. cau. 3^a.22.D
 Rigorem, horrorem & febrem faciunt excrementa subcalida & putrida. 4°. de san. tuen. 2^a.82.H
 Rigoris succus qualis. 2°. de symp. cau. 3^a.23.H
 Rigor à bile quandoq; fit. de palp. 3^a.55.B
 Rigor à bile uehementer mota, fit. 3°. de cris. 4^a.144.C
 Rigores fiunt ob flauam bilem uelociter motam supra membra sentientia. com. 4°. aph. 58°. Ex. 33.G
 Rigor quo modo fiat. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a.116.H
 Rigor quot modis fiat. 2°. de cris. 4^a.134.F
 Rigores fiūt bile per oēm corporis habitū mota. c. 4°. ap. 63°. Ex. 34.C
 Rigor est corporis uniuersi. de palp. 3^a.53.D
 Rigor facit bilis uomitum. in progn. com. 2°. 4^a.210.G
 Rigor ex uitreo humore fit. de inæq. intemp. 3^a.44.F
 Rigor à pituita uitrea fit. de palp. 3^a.55.G
 Rigor incitatur frigida aqua infusa, nudo corpore, & balneo frigido. 2°. de symp. cau. 3^a.22.F
 Rigor nō ex frigida solū, sed ex calida causa puenit. 2°. d. sy. ca. 3^a.22.F
 Rigor qui nunq; à succis fiat frigidis. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigorem solum, qui nunquam à frigidis fit succis, qui ordine præcedant motus in corpore. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigorem facit causa calida. 4°. de san. tuen. 3^a.82.G
 Rigor & calor quō eodem tēpore sentiuntur. de inæq. intēp. 3^a.44.F
 Rigorem fecere palmule recentes. de palp. 3^a.55.G
 Rigores qui ægre calefiūt, iducūt palmæ imaturæ. 2°. d. ali. f. 2^a.20.B
 Rigor quq; sequitur timorem. 2°. de symp. cau. 3^a.23.D
 Rigor & horror à spectaculis horridis. de palp. 3^a.55.B
 Rigoris initium unde incipiat. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a.193.H
 Rigores qua parte incipiunt uiris, & qua parte mulieribus. commē. 5°. aphorismo 69°. Ex. 43.D
 Rigores mulieribus à lūbis magis icipiūt. i 6^m. d. mo. uul. c. 3°. 3^a.174.D
 Rigor, & horror quibus accidunt. de palp. 3^a.55.F
 Rigor quibus magis contingit. de palp. 3^a.55.A
 Rigor mulieribus magis q̄ uiris, et his qui degunt ociosius, præterea his, qui post cibos balneis utuntur, magis accidere solet. de palp. 3^a.55.G
 Rigor quibus ex desidia, hi non sunt mente constantes. in 1^m. prorrhēti. commentario 1°. 4^a.168.D
 in Rigore casus mulieris in Asia. de palp. 3^a.55.H
 Rigoris casus in iuene. de palp. 3^a.55.G
 Rigorem quæ fecerint & horrorem in quodam adolescente in Alexandria. de palp. 3^a.55.G
 Rigores Aestuarii perniciosi. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a.173.H
 Rigor Anæthermanton qui uocetur. i 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a.156.F
 Rigor breuis, quanto maior. 2°. de symp. cau. 3^a.23.F
 Rigorem Concutientem uocat cum uenia. 2°. de symp. cau. 3^a.21.B
 Rigor concutiens palpitacioni assimilatur. 2°. de symp. cau. 3^a.21.A
 Rigor concutiens est compositus ex re præter naturam, & uirtute animi. 2°. de symp. cau. 3^a.21.A

de Rigore concutiente medicos reprehendit Athenæus. 2°. de sympto-
 matum causis. 3^a.21.B
 in Rigore, in morbis concussio quō fiat. i 3^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a.129.G
 Rigores concutientes etiam sine febre fiunt. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigorem concutientem facit horroris affectus quando uehementior est. 2°. de symp. cau. 3^a.22.D
 Rigoris concutientis causa, quæ. 1°. de symp. cau. 3^a.19.D
 Rigor Criticus quō soluit phrenesim. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a.165.C
 Rigor criticus quō cognoscatur. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a.156.G
 Rigor Magnus in morbis est malum signū. com. 2°. aph. 27°. Ex. 16.C
 Rigoris Maximi, & minimi differentia cur. 2°. de symp. cau. 3^a.23.H
 Rigor Morbidus qui. de palp. 3^a.53.H
 Rigores Spontanei, qui. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a.122.G
 Rigores Valentes in quibus fiant. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigor Vehemens sudores facit. de palp. 3^a.54.H
 Rigor ratione, non sensu cognoscitur. 3°. de loc. aff. 4^a.20.G
 Rigor in sanis alio modo euenit, q̄ in ægrotantibus. de palp. 3^a.53.G
 Rigor sine febre potest contingere. 2°. de diff. feb. 3^a.37.E
 Rigor sine febre quō. de inæq. intemp. 3^a.44.G
 Rigorum sine febre causa. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigor sine febre cur non fuit antiquitus. de inæq. intemp. 3^a.44.G
 Rigores sine febre non incidebant antiqui, quia uiuebant moderate. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigor sine febre raro contingit. 2°. de inæq. intemp. 3^a.44.G
 Rigorem sine febre uidit Galenus et alij quoq; de inæq. intēp. 3^a.44.G
 Rigore sine febre qui hoīes incidāt, & pp quid. de inæq. intēp. 3^a.44.G
 Rigoris humidā causam concomitatur febris. 2°. de symp. cau. 3^a.23.A
 Rigori febre supuenire cur medici antiq; dixere. de inæq. intēp. 3^a.44.G
 Rigoris comes febris. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a.122.G
 Rigori febris semper succeditur ut uetus est sermo, quod tamen non est omnino uerum. 2°. de symp. cau. 3^a.23.A
 Rigores, quos sequantur febres, quales. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigor & febris à diuersis fiunt causis. 2°. de diff. feb. 3^a.37.G
 Rigores febriles fiūt ex frigido. cō. 5°. ap. 17°. 38.H/ap. 20°. Ex. 39.A
 cum Rigore febris à quo humore fiat & qualis sit. in 1^m. de mor. uul. comment. 3°. 3^a.119.B
 Rigores quales à diuersis humoribus. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a.156.F
 Rigor quem non sequitur febris, ex quo humore fiat. in 1^m. de mor. uul. comment. 3°. 3^a.122.G
 Rigorem habent tertianæ. 2°. de symp. cau. 3^a.22.E
 Rigor post horrorem in tertianæ principio fit. de morb. temp. 3^a.85.G
 Rigor est nota in tertianis. de palp. 3^a.55.A
 Rigor tertianarū ē diuersus à rigore quartanarū. 2°. de diff. fe. 3^a.36.E
 Rigor tertianarū qualis. 2°. de diff. feb. 3^a.36.E/1°. de cris. 4^a.134.G/1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.95.H
 Rigore uehementē cur habet tertiana ex flaua bile. 1°. de cris. 4^a.134.F
 Rigor ualidus significat tertianā. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.95.H
 Rigor tertianæ cui similis. de palp. 3^a.56.A
 Rigore in causo quid de necessitate sequatur. de uict. rat. in morbis acu. comment. 3°. 7^a.135.F
 Rigor statim à primo proprium malignitatis est in ardētibus, et quare. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a.115.A
 Rigor iudicat in ardentibus. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a.115.A
 Rigor nō sanat ardētem febrem permutationem ad habitum contrariū, & cur. 2°. de symp. cau. 3^a.22.F
 Rigores iudicatorij, quō fiant in ardentibus febribus. in 6^m. de morbis uul. com. 1°. 3^a.157.A
 Rigor in quartanis & tertianis cur fiat. de palp. 3^a.55.F
 Rigor quartanarum qualis. 2°. de diff. feb. 3^a.36.E/3^a.37.C/1°. de arte cu. ad Glauconem. 7^a.95.H
 Rigor uehemens quartanæ qualis. de palp. 3^a.56.A
 Rigor quartanarū mistus ē ex frigore et calore. 2°. d. symp. ca. 3^a.23.C
 Rigor quartanæ cui similis. de palp. 3^a.56.A
 Rigoris agitatio in febre quartana excernit humores crassos. commē. 5°. aphorismo 70°. Ex. 45.E
 Rigor nisi cessauerit, quartanæ nō sanāt. i 6^m. d. mor. uul. c. 1°. 3^a.156.F
 Rigor paruus potest esse incontinuis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.95.H
 Rigoris humidæ causæ sanatio, est euacuatio, & quādoq; concoctio. 2°. de symp. cau. 3^a.23.A
 Rigor in febre continua nec mortem nec bonum significat. commēt. 4°. aphorif. 46°. Ex. 32.G
 Rigor quotidianarum quando fiat. 1°. de cris. 4^a.134.G
 Rigores quibus

Rigores quibus accidunt in febribus quotidie, quotidie etiā febres soluantur. com. 4°. aph. 63°. Ex. 34. C
 Rigores superuenientes febre, eam soluant. com. 4°. aph. 58°. Ex. 33. G
 Rigor si incidat febrilis non deficiente agro iam debili, letale est. cō. 4°. aphorif. 46°. Ex. 32. G
 Rigor cur letalis in febre non intermittente. 2°. de symp. cau. 3°. 23. C
 Rigoris agitationē nō pōt ferre uis ibecillis. c. 4°. aph. 46°. Ex. 32. H
 Rigorem quando necessario sequitur mors. 2°. de symp. cau. 3°. 23. G
 Rigor si non sit nec febris in muliere, cui defuerint menstrua, & fastidium habeat, est prægna. com. 5°. aph. 61°. Ex. 43. D
 Rigor fit suppurantibus ulceribus & abscessibus. in 6^m. de morb. uulg. comment. 3°. 3°. 174. D
 Rigor quō fiat in suppuratione. in prog. com. 2°. 4°. 204. A
 Rigor cum est in febribus, nō fuit abscessus, & cur. in 6^m. de mor. uulg. commentario 1°. 3°. 157. A
 Rigor oritur in lassitudine ulcerosa. 3°. de san. tuen. 2°. 78. G
 Rigor quando expectandus, prægna. exper. confir. Sp. 77. F
 in Rigoribus, & conuulsionibus qui articulus primum incipere conspiciatur, & significationem faciat. de art. com. 2°. 7°. 263. F
 Rigores qñ faciūt bonū iudiciū, & qñ nō. cō. 4°. aph. 29°. Ex. 30. D
 Rigores i febribus sexto die difficile iudiciū notāt. c. 4. a. 29. Ex. 30. D
 cū Rigore urinae retētio quid significet. in 1^m. pror. com. 3°. 4°. 181. H
 ex Rigore quid sequatur. in 1^m. pror. com. 3°. 4°. 186. H
 Rigorem solet sequi euacuatio, q, si non sequatur est signum debilitatis uirtutis. com. 4°. aph. 46°. Ex. 32. H
 Rigores sequuntur alui solutiones, sudores, uomitus biliosi. commēt. 4°. aphorismo 58°. Ex. 33. G
 Rigorem sudor comitatur. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 114. B
 Rigor sine sudore malus. in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 73. D
 Rigorem sequūt uomitibus biliosis, & deiectiones biliosae. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 114. B
 cū Rigore ignorantia & obliuio mala. in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 173. F
 ex Rigore refrigerationes malae. in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 173. G
 Rigor ex multa potatione malum, & quare. c. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
 Rigores mitescent prope statum. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3°. 156. E
 ad Rigorem quid faciendum. de med. fac. par. 7°. 175. B
 Rigoris ex frigore remedium quale. 2°. de symp. cau. 3°. 23. A
 Rigores per circuitum recurrentes ex crassis aut uiscosis humoribus natos sanat Agaricum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E
 cōtra Rigores per circuitum repetentes adhibetur Calamintha. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. C
 Rigores soluit Calor. com. 5°. aph. 22°. Bx. 39. D
 Rigores sanat Conyzae oleum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. B
 Rigoribus finem imponere pōt Cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Rigoribus utilia sunt diatrion pipereon, Diacalaminthes tū ex cyrenais co succo & ex castoreo cōpositio. de palp. 3°. 55. H
 Rigori omni prodest foenum graecum. de simp. med. Sp. 84. G
 ad Rigores Gleucini confectio. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. G
 Rigorem, mollit & relaxat Ibiscus. de simp. med. Sp. 85. E
 Rigorem uescia remollit Meu. de simp. med. Sp. 87. F
 ad Rigores cum oleo ualet Pyrethrum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 ad Rigorem ualde idonea est Sampucus. de simp. med. Sp. 90. G
 ad Rigore per circuitum infestatos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. B
 P'iyos est inaequalis totius corporis concussio. 10°. meth. med. 7°. 63. A
 P'iyos cōcussio totius corporis a graecis noia. 1°. de die. dec. 4°. 148. A
 P'iyon graece dicūt inaequales totius corporis cōcussiones, quas mordēs halitus, succusq; facit, ubi p sensibilia corpa ferūt. 10°. met. me. 7°. 62. H
 P'iyon. i. concussiones faciunt mordicantia. 10°. meth. med. 7°. 65. G
 RIMAS ac fissuras sedis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. C
 RINGENS. i. ois ngōs de labijs oris dicit qd. d. frac. c. 3°. 7°. 247. D
 à RIHPEIS montibus spirat boreas. de acre aqu. & loc. 2°. 5. D
 ΡΙΠΤΑΛΟΥ. i. implacidi, et inquieti fiūt hoies in malignis, maleficisq; biliosis deiectionibus. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. D
 RISOR propter splenem à quo procedit risus est conceptus in horis melancholiae. de sperm. Sp. 37. C
 RISVS an sit motus uolūtarius, uel naturalis. d. mo. m. et ob. Sp. 69. H
 in Risu quis motus clibani pectoris. de mot. man. & obs. Sp. 69. G
 Risus procedit à splene. de sperm. Sp. 37. C
 Risus proprietas est sanguinem consequens. de ana. uiu. Sp. 45. D
 cū Risu quae fiūt desipientiae securiores sunt. c. 6°. aph. 53°. Ex. 53. A
 RIVARE, graece οχτείνειν p riuos ducere. de cucur. sca. 6°. 4. F
 in RIVIS quae herbae nascantur. de bon. aquae. Sp. 75. E

à Riuis ad latera deductio est deriuatio. de cucur. scar. 6°. 4. F
 Riuis in hortis cōparat uenas et nutrimentū aquae. in Tim. Plat. 1°. 287. F
 Riui qui sint. de art. com. 3°. 7°. 275. E
ROBORANTIA stomachum & corrugantia quae. de dissoluitione continua. Sp. 74. D/E
 ROBORATIO corporis in fluxionibus fieri debet non euacuatio. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 300. D
 Roboratio esse debet. de ijs, quae in med. fi. com. 3°. 7°. 220. C
 ROBORARE imbecillitatem quid sit. 2°. meth. med. 7°. 11. D
 Roborare in quibus uolumus uehementibus cucurbitulis utendum est. de cucur. & scar. 6°. 3. C
 Roborare stomachum imbecillum, & exolutum potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Roborant mēbrum affectū adstringētia. 1°. de cōp. med. se. lo. 5°. 128. D
 Roborant uentriculum uina austera. de uinis. Sp. 76. G
 Roborat oia mēbra absinthii. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. D
 Roborat panis, & chondrus, non tamen humectāt, nec secant. de uictus rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 113. C
 Roborare uiscera oia, et totū corpus pōt stoechas. 8°. d. sim. m. f. 5°. 61. D
 Roborat motus. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3°. 170. D
 quae Roborent cor dissolutum. de ana. uiu. Sp. 46. D
 ROBORIS fructus acerbus, & dulcis. 4°. de simp. med. fa. 5°. 26. F
 Roboris partes omnes adstringentes sunt, quāq; aliqua magis alijs. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 sub Roboris cortice mēbrana ualde adstringit. 6°. de sim. me. f. 5°. 46. D
 Robore uehementius adstringit Fagus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 Robore uehementius adstringit Ilex. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 an Roboris genera sint fagus, & Ilex uel toto genere ab illo differant, non determinat Galenus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 ROBUR quid. ad Thrasy. 2°. 103. G
 Robur uirtus est corporis. fin. med. 154. 45. D
 Robur est bonum corporis. ad Thrasy. 2°. 103. F
 Robur qui actionū perfectionem nominant, defectiue enunciant & quare. ad Thrasy. 2°. 103. H
 ex Robore uirium actionum firmitas sequitur, non ex corporis incremento. de mul. 3°. 78. H
 Robur ad quid referatur. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 137. G
 Robur quibus comparatur. ad Thrasy. 2°. 103. G
 Robur membrorum causa quae fm Aristotelem. 1°. de sem. 1°. 334. G
 Robur, & perpetuitatem dant testes. 1°. de sem. 1°. 334. B
 Robur partium quō exercetur, & firmatur. 2°. de san. tuen. 2°. 74. D
 Robur à qbus causis augeat, et opprimat. 1°. de psag. ex pul. 4°. 109. C
 Robur crescit sanguine cum uiribus crescente. de mult. 3°. 78. H
 Robur significat sanguinis copia. de uict. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 137. G
 Robur augeat exercitium. de consuet. 2°. 61. E
 Robur quō augeatur luctantibus. 2°. de san. tu. 2°. 74. E
 ad Robur, & nixum facit stecitas. 3°. de symp. cau. 3°. 29. E
 Robur firmum exigunt actiones firmae. de mult. 3°. 7. G
 Robur uirū quae lotio facit. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. D
 Robur & firmitatē dant adstringētia. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 139. H
 Robur addunt adstringentia. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 187. C
 Robur per cibū efficit in sanis, è cōtra in aegris. c. 7°. ap. 62°. Ex. 59. G
 Robur qto augeat cibi, tātō actiōes ipediūt. 1°. d. arte cu. ad Gl. 7°. 97. D
 Robur additur corpori ab Aquilone. c. 3°. aph. 14°. Ex. 22. D
 Robur à Leone tenuit Alexander. de sper. Sp. 38. G
 Robur, et ifirmitates elucescūt i oculis. i 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3°. 187. A
 Robur solui i uentriculo, & iecore est piculosum. 10°. met. me. 7°. 73. B
 Robur uteri pōt esse cā paucorū menstruorū. cō. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 Robur potētiē maius, diuturnas facit accessiōes. 2°. d. diff. fe. 3°. 42. A
 Robur uirū exoluit emollitio, et laxatio imoderata. de renum affectuū dignotione & med. 7°. 193. H
 Robur corporis exoluit uinū dilutū. d. uic. rat. in mor. acu. c. 1°. 7°. 120. C
 Robur quarū partium phlegmonem habentium non sit considerandum. 13°. meth. med. 7°. 84. E
 Robur membri semper seruandum. 4°. meth. med. 7°. 28. G
 ad Robur seruandum, quid agendum. 11°. meth. med. 7°. 79. C
 quō ad Robur, & ad uasa multitudo cum spectetur, erunt multitudinis duae differentiae. de mult. 76. H/ 3°. 77. A
 ad Robur deperditum idonea remedia sunt rubi flos, & fructus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. G
 Robur medicamēto fit ab oleo ueteri. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 230. F
 ROBVSTE,

ROBVSTE, & ualēter dicere nihil refert. 2°. d. san. tu. 2°. 74. C
 ROBVSTIVS, & ualentius idem. de mul. 3°. 79. F
 ROBVSTA esse debent instrumenta motura membra animalis. 1°. de decr. Hipp. 1°. 234. A
 Robustam facultatem plus et celerius attollere arterias. infirmam autem parum, & tardius probabile est. 1°. de cau. pul. 4°. 88. A
 Robustorum oculi quales. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 187. B
 Robustis quid accidat si aqua frigida lauentur. cō. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
 Robustos calefacit coitus. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 192. F
 Robustis concubentibus corpora rarefcunt. 3°. de san. tuen. 2°. 81. E
 Robusti concubentes quō corrigantur. 3°. de san. tuen. 2°. 81. E
 Robustum uinū quibus morbis turpe est egrotare. 5°. de sa. tu. 2°. 88. H
 Robusti qui sani uiuūt, piclitātur i morbis. 2°. de p̄sag. ex pul. 4°. 110. E
 Robusti, quibus multum sudor calidus, uel frigidus, debent per superius euacuari. com. 7°. aph. 62°. Ex. 59. G
 Robustis uirtute præbenda cathartica. de dynam. Sp. 20. F
 Robustum stomachum habentibus cathartica damus. de dynam. Sp. 20. F
 Robustum inscriptum medicamentum. 5°. d. cōp. med. per gen. 5°. 253. H
 RODENS quid sit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. H
 Rodentia sunt calida potestate. 3°. de temp. 1°. 23. F
 Ροικωειδης τῶπος qui. de art. com. 3°. 272. C/ 7°. 275. E
 ROMAM compendium, & breuiarium orbis terrarum appellauit Polemo orator. de art. com. 1°. 7°. 256. A
 Roma, & Alexādria alit multitudinē hoīum. de par. art. med. Sp. 16. G
 Romæ boni non fiunt mali, sed mali qui prius fuerāt materiam male agē di Romæ nanciscuntur. de præcogn. ad Posth. 4°. 215. E
 Romæ uicus sutorum erat. de præcogn. ad Posth. 4°. 215. E
 Romæ fontiu elegātia admirabilis. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 182. F
 Romæ aquæ, tyburtinæ crudiusculæ. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 182. F
 Romæ frigidi fontes multi. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. F
 Romæ præparabant aquam frigidam niue. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Romæ niuis ubertas, & in pergamo. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. F
 Romæ Cæsus præstantissimus, & quō appellet. 3°. de ali. fac. 2°. 29. A
 Romæ maximi dies, ac noctes paulo maiores quindecim æquinoctialibus horis, sunt: contra minimi paulo intra nouem. 6°. de sa. tuē. 2°. 97. B
 Romæ simplicia optima habentur. 1°. de antid. 5°. 101. F
 Romæ quas herbas inuenit Galenus. 1°. de antid. 5°. 102. E
 Romam ē creta singulis annis mittuntur uasa herbarum plena. 1°. de antidotis. 5°. 10. D
 Romæ melior, quam in Creta est chamepitys, & chamedrys. 1°. de antidotis. 5°. 107. A
 Romæ habetur lithargyrium. 1°. de antid. 5°. 100. D
 Romæ unguentarij cognoscunt succorū fraudes. 1°. de antid. 5°. 100. D
 Romæ crematus est liber de Catharticis. de cathar. Sp. 94. D
 Romæ romano more uiuendum. 6°. meth. med. 7°. 42. H
 Romā bis profectus est Galenus primo nauī, postea pedestri itinere. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. B
 Romæ præceptores habuit Galenus. de usu Theria. ad Pamph. 5°. 98. H
 Romæ semitertiana frequentissima & familiarissima. in 1°. de mor. uul. commen. 2°. 3°. 110. E
 Romæ semitertianæ peculiare. de mor. temp. 3°. 87. F
 contra ROMANOS belli historia cum nouo telorū genere. de theriaca ad Pisonem. 5°. 91. C
 Romanorum annus est duodecim mensium. in 1°. de morbis uulgaribus. comment. 1°. 3°. 102. D
 Romani in duodecim partes hereditates distribuunt. de cuius. animi pecc. notitia atq; medela. 2°. 58. D
 Romanus cibus est aphrogala. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Romani damnarunt polentam. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
 Romanorum more ponderat. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 214. A
 Romani salis. secr. Sp. 98. G
 ROMANI irini experimentum. de med. exper. Sp. 104. F
 Ρωδεις affectus quos uocēt græci. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 ROPVS. de remed. par. fac. 7°. 173. C
 ROS est nebula decidens. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. C
 Ros quidam est humiditas in omni aialis parte. 7°. meth. med. 7°. 44. D
 ex Roris specie est intemperatum quoddā quod intēperie efficit, et quo modo. 2°. de symp. cau. 3°. 22. A
 Roris meminit. de dyn. Sp. 28. B
 ROSA quid. de simp. med. Sp. 89. F
 Rosæ babilonica. de dyn. Sp. 26. E
 Rosæ quales. 6°. de comp. med. sec. loc. 170. H/ 7°. 183. H/ 8°. 5°. 190. F/

de ocul. 7°. 188. H
 Rosæ quales, & quæ colligendæ. 1°. de antid. 5°. 105. D
 Rosa est dissimilans substantiæ, & de eius partibus. 4°. de simplicium medic. facul. 5°. 31. B
 Rosa mistæ facultatis, & qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. F
 Rosa partim temperata partim paulum recedit à media temperie. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. B
 Rosa frigida est. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. G
 Rosæ frigide sunt in primo ordine, & tepidæ caliditatis. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 44. C
 Rosa olco est frigidior. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. D
 Rosa quō probetur frigida. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. E
 Rosas quō quidam probabant calidas. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. G
 Rosæ quod non calidæ, quoniam rubræ. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. B
 Rosa non calida quoniam rubra. de theria. ad Pifo. 5°. 90. E
 in Rosæ natura aliud gustantibus acerbum est, quod terrenū, crassum, frigidumq; sit necesse est, aliud uero amarū quod tenue est, & calidū, 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. C
 Rosa dulcis & amara. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. F
 Rosa mordicat ferē. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. G
 Rosæ odor suauissimus est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. H
 Rosarum odor sanat laborantes exustione solis. de instr. odor. 1°. 112. E
 Rosa cur odorata, & cur celerrime exiccatur. 4°. de simplicium medica- mentorum facul. 5°. 31. C
 Rosæ cum exiccantur minores fiunt, quia exhalat ex eorum substantia pars humidior. de instr. odor. 1°. 110. F
 ex Rosis coronæ in conuiuijs fiebant. de cau. procatar. 3°. 96. A
 ex Rosis corona refrigerat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. E
 ex Rosis corona pro capitis dolore. de remed. par. fac. 7°. 154. B
 Rosa mansa adstringit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. F
 Rosa adstrictionis est particeps. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. E
 in Rosa minimū est quod adstringit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. E
 Rosæ parum adstringunt. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. C
 Rosarum folia, flores, & succus mediocriter adstringunt. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. G
 Rosarum decoctum adstringens moderatum pro gargarismis. 6°. de cō- posti. med. sec. loc. 5°. 172. F
 Rosæ inter adstringentia parabilia numerātur. 6°. de compositio. medi. secund. loc. 5°. 169. F
 Rosæ inter adstringentia moderatæ arida numerātur. 6°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 172. G
 Rosa suauiter stringit & refrigerat. de simp. med. Sp. 89. E
 Rosæ exigue adstringunt, & discutunt. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 59. B
 Rosarum flos adstringit magis, quā rosa, & exiccat. 8°. de simplicium medic. facul. 5°. 59. G
 Rosa inflammationibus hypochondriorum conueniret, nisi adstringeret. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 Rosa medella est inflammationum in principio & augmento. 3°. de simp. medic. facul. 5°. 21. E
 Rosa stomachum confirmat. de med. fac. par. 7°. 175. H
 Rosæ oculis conueniunt. de ocul. 7°. 188. G
 Rosæ flos, frondes. foliū aut lignū oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Rosa prohibet humore fluentē, pustulas, & uulnera. de ocul. 7°. 189. C
 Rosis consternebant pauimenta, cum herbis frigidis indigebāt. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. B
 Rosæ plurimæ sternēdæ in cubiculo febricitantiū. 10°. met. me. 7°. 64. E
 Rosæ sub renibus p imaginibus nocturnis cōueniūt. 6°. d. sa. t. 2°. 100. G
 Rosas accipit uel siccās uel uirides sine discrimine in quo casu. 4°. de cō- posti. med. sec. loc. 5°. 153. D
 Rosarum uiridium aut siccārum non facit differentiam. 2°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 138. G
 Rosarum uiridium refecat extremitates in quo casu. 4°. de comp. medi- cament. sec. loc. 5°. 153. H
 Rosis uiridibus ungues refecat & in quo casu. 4°. de compositio. med. sec. loc. 153. D/ 8°. 5°. 189. F
 Rosarum comæ. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. B
 Rosæ sicca odoratas reddunt cōpositiones. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 128. C
 Rosæ sicca folia ponuntur in theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. D
 Rosa sicca cum rosaceo cerato parum resinæ uisæ habēte ad quid ualeat. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. B
 Rosis aridis quō sanatus Eunuchus in Polypo, qui nullum poterat ferre medicamentum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. F
 pro Rosarum

p Rosarum folijs, flore rosarum usus est quādoq; Galenus, et in quo ca= su. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. D
 Rosæ succus tres habet ptes immo quatuor. 3°. de simp. me. fa. 5°. 120. F
 Rosarum succi tria excrementa. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. C
 Rosæ succus quo modo seruetur. 3°. de simpl. medic. facul. 20. F / 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. C
 Rosarū succus tenuis substantiæ, et exq̄sitæ. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. G
 Rosarum succus frigidus est in secundo. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. F
 Rosarum succus omnes odores obscurat cur. 3°. de simp. med. fa. 5°. 18. G
 Rosarū succus frigidus unā cū polēta ad qd cōferat. 10°. met. m. 7°. 65. B
 cū Rosarū succo refrigerat opobalsamū. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. E
 Rosarum succus internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Rosarum electarium. de med. exper. Sp. 108. D
 ē Rosis pastillorum confectio. 2°. de antid. 5°. 113. D
 Rosæ comparatur os matricis. de ana. uiu. Sp. 51. E
 ROSACEVM ceratū, cui aliquid calcis inmixtum, non est Erysipe= latis medela priusquā mutatum ab eo quod fuerat, contrarium eua dat. 14°. meth. med. 7°. 87. E
 Rosaceum ceratum ualet in dysentericorum deiectionibus, ubi uehemen= ter rodunt. 11°. meth. me. 7°. 74. H
 ex Rosaceo simplici ceratū fit pro priapismo. 14°. meth. med. 7°. 89. B
 Rosacæ coronæ iuuant ad capitis dolorem ex ardore. 2°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 138. C
 ROSACEVM oleum, et rosaceum unguentum in quo differāt. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 239. H
 Rosaceum oleum ubi cum aromatibus præparatur, unguentū efficitur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 138. C
 Rosaceū oleū ex rosis sine frondibus. 6°. de san. tuen. 2°. 98. H
 Rosaceum oleum quod optimum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. E
 Rosaceū oleū pfectū quale, et quō fiat. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 220. A
 Rosaceū oleū bonū, quale esse debet. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 141. A
 Rosaceū oleum debet esse recens. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. E
 Rosaceū oleum quo modo odoratum per multum tempus maneat. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. A
 Rosaceum qualē esse debet, et quo modo fiet magis frigidum. 8°. metho= di medendi. 7°. 51. F
 Rosaceum omphacinum citra salem confectum, in quo casu conueniat. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Rosaceum cur terræ samiae, et lemniae misceatur. 9°. de simp. medicamē torum facul. 5°. 65. H
 Rosaceum simplex quid sit. 10°. meth. med. 7°. 65. B
 Rosaceum oleum quale sit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. C
 Rosaceum ut in medio eorum consistit, ex quibus est confectum, ita utili tatem præbet in medio tempore. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. E
 Rosaceum et acetum quo modo neutra. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. B
 Rosaceum oleum tenuis est substantiæ, et tepidæ. 3°. de simplicium medi cament. facul. 5°. 21. G
 Rosaceum an calefaciat, uel refrigeret, ambiguum. 5°. de simplicium me= dicament. facul. 5°. 32. A
 Rosaceum frigidum est in primo ordine. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. F
 Rosaceum refrigerare elicitur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. D
 Rosaceum refrigerat, et calefacit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. B
 Rosaceū oleū quo calefacit, et refrigerat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. B
 Rosaceo, proximum oleum chamæmelinum, quando uehementem frigidi tatem in ducere nolumus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. E
 Rosaceū in quibus præfertur chamæmelo. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 Rosaceum in quo excellit myrteum. 2°. de comp. med. p gen. 5°. 224. A
 Rosaceum oleum purum adstringit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. F
 Rosacei adstrictio quo modo penetrare faciat. 3°. de simp. me. f. 5°. 21. G
 Rosaceum frigidum sensit Galenus in se ipso penetrare. 13°. methodi me= dendi. 7°. 85. H
 Rosaceum penetrat, et humectat magis, quam oleum. 3°. de simpli. medi cament. facul. 5°. 21. F
 Rosaceum oleum humectat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
 Rosaceo teruntur prædense coriaceæ tunice, quas neq; oleum, neq; hy= dreleum mollire potuerit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. F
 Rosaceum quando est potius oleo. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. E
 Rosaceum concoquit, et repellit. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. G
 Rosaceum repellit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. A
 Rosaceum repellit in capitis doloribus. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 137. D
 ex Rosaceo oleo, et passo, ac pauca cera, quæ in utroq; sit liquefacta conficiuntur quæ dolorem mitigant, et quo modo hæc excipiantur.

2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. G
 ex Rosaceo oleo, pane, et arnoglossio cataplasma dolorem mitigās. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. G
 Rosaceo utitur in capitis dolore ex plaga. 2°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 133. F
 Rosaceū oleum immaturū quādo sumi debet in capitis dolore conuenit. de remed. par. fac. 7°. 153. E
 Rosaceū oleū, in principio in dolore capitis calido conuenit et in qua par te ponendum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. D
 Rosaceo optima capitis refrigeratio. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. E
 Rosacei olei mensura in refrigerando caput, unde sumenda. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. F
 Rosaceo admisceri nō debet succus mali punici, mali, mespilii, et solani qñ caput refrigerare uolumus, et quare. 2°. de cōp. med. se. lo. 5°. 132. G
 Rosaceum oleum quo modo refrigerandum in affectu calido. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 132. F
 Rosaceum oleum quo modo refrigerat in calidis locis. 2°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 132. F
 Rosaceo oleo quæ frigida adhibeantur in regionibus calidis. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 132. F
 Rosaceum cum aceto inflammationibus incipientibus conuenit. 2°. de cō positi. med. sec. loc. 5°. 134. C
 Rosacei, et acetii usus in principijs affectuum capitis conuenit. 10°. me= thodi medendi. 7°. 73. E
 Rosaceum infundit supra caput in febre ex obstructione, ante declinatio nem. 8°. meth. med. 7°. 51. F
 Rosaceum in inflammationum augmentis optimum est remedium. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. E
 Rosaceum solum in uigore ualet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. C
 Rosaceo, et aceto utimur in lethargicis, et phreniticis. 2°. de compositi. medic. sec. loc. 5°. 134. A
 cū Rosaceo acetū conuenit auri. 13°. meth. med. 7°. 83. C
 Rosaceum oleum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 Rosaceum pro capite ulcerato conuenit. de remed. par. fac. 7°. 154. H
 Rosaceū, et acetū i capite uulnerato cōuenit. 2°. de cōp. me. f. l. 5°. 134. A
 Rosaceum oleum supra crassam mēbranam nudam ponitur leniter tepe= factum, et in quo casu. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 134. B
 Rosaceum conuenit in fractura cranei super meningā, ut columbæ san= guis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 72. H
 Rosaceo oleo cū aceto utimur qñ salua existēte caluaria, uolumus rosa= ceū ad mēbranā cerebri peruenire. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 134. B
 Rosaceo oleo nihil melius in fractura cranei, si sit optimū rosaceū. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. H
 ex Rosaceo cū melino caro procreatur. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 222. C
 Rosaceum ex chalcitide ad fluxiones ualet. 2°. de arte cur. 7°. 101. H
 Rosaceum oleosum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. F
 Rosaceū oleosum mitigat medicamēta. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 220. D
 Rosaceum acedinem remouet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. F
 Rosaceo contēperanda sunt medicamenta æstate. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Rosaceū uinū infrigidat urinā procurai et uētrē. de simp. me. Sp. 92. C
 Rosaceum uinum album. 2°. de anti. 5°. 116. F
 Rosaceum uinum. 2°. de anti. 5°. 120. F
 Rosaceum unguentum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. C
 Rosaceo unguento pectus æstate ungendum. 5°. meth. med. 7°. 32. H
 ROSEVM sacharum. de med. fac. par. 7°. 175. H
 Rosea caro in pulmone. de ana. uiu. Sp. 44. D
 Rosea urina, et obscura in febribus phrenitim signat. de dyn. Sp. 35. E
 ROSIO in uentriculo auget febrem. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 ad Rosiones stomachi facit sum. de simp. med. Sp. 91. D
 contra Rosionem in dysenteria quæ ualeant. 11°. meth. med. 7°. 74. H
 Rosionis curatio in dysenteria, non est curatio symptomatis. 11°. metho= di medendi. 7°. 74. G
 ROSMARINVS quid. de simp. med. Sp. 89. D
 Rosmarinus quid differat à cachry. de simp. med. Sp. 89. D
 Rosmarinum montanum. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. F
 Rosmarinus ad quid ualeat. de cura icteri. Sp. 111. B
 Rosmarinus efficaciter stringit et relaxat, urinā mouet, antidotis con= tra maligna admiscetur. de simp. med. Sp. 89. E
 Rosmarinus ualet in regio morbo. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. E
 Rosmarina herba est oleo coquenda. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
 p Rosmarino quæ accipi possunt. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
 ROSTRVM magnum cur inest gruribus, et ciconijs. 11°. de usu par tium. 1°. 187. D

Rostra sicciſſima ſunt. 2°. de temp. 1°. 18. A
 Rostra quo modo mandantur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. E
 Roſtrorum uariæ condituræ. 3°. de alim. fac. 2°. 26. C
 Rostra ponit pro bono nutrimento inter carnes conuenientes ſtomachi
 cis. 8°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 19. 2. C
 Roſtris ſuillis licet uſei ei, qui ſe exerceat. de atten. uic. 2°. 45. D
 à ROTIS deraſa axiſgia & manu emollita ad quid iuuat, & quomo
 do. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 12. 4. G
 ROTULA ſupra genu quid ſit & cur. 3°. de uſu par. 1°. 13. 4. F
 Rotula à genu euulſa fuit in quodam adoleſcēte, & quo modo. 3°. de uſu
 partium. 1°. 13. 4. F
 Rotulæ. de dynam. Sp. 29. F
 ROTUNDITAS cito pati non poteſt. de ocul. 7°. 18. 2. G
 ROTUNDA figura impatibilis eſt & capaciſſima. 7°. de uſu par=
 tium. 1°. 15. 8. A
 Rotundum eſt remotiſſimum ab iniurijs. 11°. de uſu par. 1°. 18. 9. B
 Rotunda facies, & in ſtata magis apparere deberet in triſtitia, quam in
 ira ſecundum aliquos. de ana. uiu. Sp. 47. A
 Rotundus cur ſit ſtomachus. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Rotundum ſtomachum habentes poſt prandium difficulter inſpirant &
 expirant. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Rotunda ariſtoloſchia aſthmatico data. de med. exper. Sp. 10. 4. C
 Rotundi lumbrici de ſtomacho educuntur. de cathar. Sp. 9. 4. G
 Rotundos lumbricos quid excludat. de cathar. Sp. 9. 5. C
RVBEDO eſt uſus qualitas. de natura humana com=
 mentario 1°. 1°. 28. H
 ad Rubedinem & dulcedinem declinans uinum eſt magis nutritiuum. de
 diſſolutione cont. Sp. 73. F
 in Rubedinem tendunt capilli ſi conceptus homo ſit in tribus horis ſan=
 guinis. de ſper. Sp. 37. B
 Rudebo faciei in longo morbo, ſignificat futurum abſceſſum. in 6^m. de
 mor. uul. com. 2°. 3°. 163. F
 Rubedo in urinis quid ſignificet, & cur. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 Rubedo nebulæ quid ſignificat, & quo modo ſe habeat. commēt. 4°. aphoriſmo 71°. Ex. 35. C
 RVBENS color calidum temperamentum ſignificat. in 3^m. de morbis
 uulg. com. 3°. 3°. 146. D
 Rubens eſt conceptus in horis bilis. de ſperm. Sp. 37. C
 Rubens color nocet ſanguinem expuentibus. de ſubſ. emp. 1/4. 32. B
 Rubens ſanguis exiens per os, malus, per inferiora, bonus. comment. 4°. aphoriſmo 25°. Ex. 30. A
 Rubēs deiectio mala in omnibus morbis. in 1^m. prorrh. cō. 1°. 4°. 161. F
 à RVBRO in albiorē quantum color flauus recedit, tantū à flauo
 pallidus. de uic. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 119. E
 Rubrum ſit flauū una ſimplici alteratione. 1°. de nat. fac. 1°. 29. 2. D
 Rubrum ualde procliuē ad melancholiā. in 1^m. prorrh. cō. 2°. 4°. 170. H
 Rubrum omne non eſt calidum. 1°. de ſimp. med. fac. 2. E/2°. 5°. 10. B
 Rubrum ex partibus corporis, uel humoribus nihil eſt præter ſanguinē,
 & carnem. de tum. præter nat. 3°. 82. H
 Rubra eſt caro communis. de ana. uiu. Sp. 55. H
 Rubra caro eſt ut in pluribus membris. de ana. uiu. Sp. 44. D
 Rubrū, peculiariſ ſanguinis Color eſt. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 121. C
 Ruber color à quo gignatur in ſanguine ſecundum Platonem. 8°. de de=
 cretis Hip. 1°. 277. H
 Ruber color cur uere fiat. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. B
 Ruber eſt color lotis. 1°. meth. med. 7°. 7. G
 Ruber color familiaris in febrilibus. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 159. G
 Rubra qui uidere ſe putent. 1°. de ſymp. cau. 3°. 15. C
 Rubræ ut res appareant, faciunt uenæ ex plaga ruptæ in prima tunica.
 1°. de ſymp. cau. 3°. 15. C
 Rubra facies ē hominis cōcepti in tribus horis ſanguinis. d ſper. Sp. 37. B
 Ruber eſt editus homo ſi conceptū ſperma fuerit à muliere in tribus ho=
 ris ſanguinis. de ſper. Sp. 37. B
 à Rubro colore faciei, ſignificatur ſanguis ē naribus, & abſceſſus poſt
 aures. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 171. A
 Rubræ & impetigoſæ faciei remedium. de dyn. Sp. 25. E
 ad Rubras Maculas præſidium. de dynam. Sp. 25. E
 Rubra Mēbra rubrificāt materiā quā cōuertūt. de anat. uiuo. Sp. 44. D
 Rubra Potio. de dyn. Sp. 32. D/F
 ad Rubrum Rheumatismum. de paſſ. mul. Sp. 96. B
 Rubrum Sanguinem magis appetunt ſplen & renes quaſi ſimilem in co=
 lore, & natura. de ana. uiu. Sp. 44. D

Rubri ſanguinis ſtilla nunquā uiſa eſt in exitiali morbo ſed atri. in 1^m.
 de mor. uul. com. 3°. 3°. 121. C
 Rubrum eſt Sputum, ſi ſanguis abundat. 5°. de loc. aff. 4°. 29. H
 Rubra ſputa ex ſanguine fiunt. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
 Ruber Tumor ſignificat ſanguinem. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 Rubra Vina ſunt craſtiora flauis & rutilis. de bon. & ui. ſucc. 2°. 38. D
 inter Rubra uina ſunt craſtiora, quæ ad nigrum uergunt. de bonitate,
 & uitio ſuccorum. 2°. 38. D
 Rubrū uinū craſſum dulce magis eſt nutritiuū. de diſſ. cōt. Sp. 73. F
 Rubrū uinū craſſum aſperū in nutriendo quale. de diſſ. cont. Sp. 73. F
 Rubra, & ſubrubra Vrina differūt. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 173. A
 Rubram & obſcuram urinam habet hepatis uitium. de dynam. Sp. 35. E
 Rubra urina mala, quæ. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 172. H
 Rubra urina in quibus affectibus prædicat futurā mortē. d dy. Sp. 35. D
 Rubra urina, & ſpiſſa cum ſudore in februm ſynocharum augmenta
 mortem ſignificat. de dyn. Sp. 34. C
 Rubra urina mortē ſignificat i Phthiſi, Hidrope, Apoplexia, Epilepſia,
 Peripleumonia, Paralyſi, Cholica, Dyſenteria. de dyn. Sp. 35. D
 Rubra urina & ſpiſſa frequentius egeſta in ſynocha phrenitim denun=
 ciat. de dynam. Sp. 34. D
 RVBESCAT, & tumeſcat prius pars cui apponenda cucurbitula
 eſt. de cucur. ſcar. 6°. 3. C
 quæ non Rubefcant corpora ex friſtione. de cucur. ſca. 6°. 3. C
 Rubefcunt multi ante abſceſſus, præſertim poſt aures. in 6^m. de morbis
 uulg. com. 2°. 3°. 163. F
 RVBETAE ranæ magnæ. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 271. D/E
 contra Rubeta ualet theriaca. de theria. ad Piſo. 5°. 91. F
 ex Rubetis ranis acopon. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 271. B
 RVBIA tinctorū acerbæ eſt & amara. 6°. de ſimp. med. ſa. 5°. 47. F
 Rubiæ radix lienem, & iccur expurgat, urinas craſſas multasq; et non
 nunquā, ſanguinolentias mouet, menſes & uirilignes albas iuuat, et
 iſchiadicis exhibetur. 6°. de ſimp. med. ſa. 5°. 47. F
 Rubia urinam craſſam ducit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. D
 Rubiæ drachmæ duæ, & maioranæ drachmæ tres prouocant menſtrua.
 de med. exper. Sp. 106. E
 Rubia ualet ad dyſenteria. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. F
 RVBICUNDIVS ſolito corpus effectum ſanguinis abundantia in=
 dicat. 4°. de ſan. tuen. 2°. 84. B
 Rubicundior ſanguis qualis. 1°. de criſ. 4°. 130. B
 RVBICUNDA caro eſt in corde. de ana. uiu. Sp. 44. D
 Rubicunda eſt caro cordis. de ana. uiu. Sp. 55. H
 Rubicūdi, molles, et corpulēti quo uictu nutriēdi. de ſal. diæ. 2°. 40. D
 Rubicūdi, molles & corpulenti unde habēt hoc. de ſal. diæta. 2°. 40. D
 Rubicundos oculos curat ſuccus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. B
 ad Rubicunda, parua, et ſpiſſa phygethla capitis ualet ſuccus cētaureæ.
 de uirt. cent. Sp. 93. B
 ad Rubicunda, parua, & ſpiſſa ulcuſcula capitis ualet ſuccus cētaureæ.
 de uirt. cent. Sp. 93. B
 RVBIDVS color eſt indicium conuulſionis, & quid ſignificet. in pro=
 gnoſt. com. 2°. 4°. 211. C
 RVBIEN & eſt ſepia. ſecret. Sp. 97. F
 RVBIGINOSVS humor quō fiat. in progn. com. 2°. 4°. 202. E
 Rubiginosa bilis. in progn. com. 2°. 4°. 199. F
 Rubiginē cito cōtrahūt uafa ex nō puro argēto. 1°. de antid. 5°. 104. D
 à Rubigine quo modo ferrū præſeruetur. de machin. 7°. 309. E
 RVBIFICANTIA in melācholicis qñ. de mel. ex G. Ru. Sp. 110. C
 Rubificās ſinapiſmus qbus cōficiatur. de mel. ex Gal. R. & Po. Sp. 110. B
 Rubificat ſanguinem hepar. de ana. uiu. Sp. 44. D
 Rubificat pulegium illitum. 6°. de ſimp. med. ſa. 5°. 45. F
 RVBOR corporis quid ſignificet. de mul. 3°. 81. C
 Rubor quid ſignificet in membro. de fract. com. 2°. 7°. 235. G
 Ruborem præſert ſanguinis copiam. de mul. 3°. 81. E
 Rubor ex multo calore exoritur. de frac. com. 3°. 7°. 243. D
 Rubor floridus exit in friſtione. 2°. de ſan. tuen. 2°. 69. H
 Ruborem facit acetum. 1°. de ſimp. med. ſa. 5°. 6. E
 Rubores aurium mitigat ſuccus centaureæ. de uir. cent. Sp. 93. C
 Rubor oculorum à uomitu malum. com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 Rubor malarū in muliere fuit quæ cum antea febre acuta oppreſſa fuiſ=
 ſet ſexto die ſopore præmebatur. ſaſtidiſa horrens, & quare. in 1^m.
 de mor. uul. com. 3°. 3°. 126. H
 Rubores faciei quibus eueniant. præſ. exper. conf. Sp. 78. E
 Rubor i pectore ueniēs ab angina habito, bonū. c. 7°. ap. 49°. Ex. 58. A
 Rubor eſt

Rubor est in parte phlegmonis. 13°. meth. med. 7°. 80. E
 RVBREFACIENDO quæ curari debet. 4°. meth. med. 7°. 25. E
 RVBRICA lemmia quid. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. A
 Rubrica lemmia quo modo differat à terra lemmia. 9°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5°. 65. B
 Rubrica lemmia qualis et unde. 1°. de antid. 5°. 107. B
 Rubrica sinopis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. G
 Rubrica lenia, sinopica quæ uti possimus. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 183. F
 RVBRIFICANTIA trahunt, ut cucurbitula à toto corpore. 4°. methodi medendi. 7°. 25. E
 RVBRIFICATIO est commune remedium uentriculi imbecillita-
 ti. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Rubrificatio quibus fiat. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 RVBVS quid. de simp. med. Sp. 89. E
 Rubus frutex est sylvestris. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Rubum fruticè in colle Tabiano reperiri supponit ut indicet lac à pascuis
 alterari. 5°. meth. med. 7°. 35. A
 Rubus pro lenticula in quibus sumat. 9°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 204. A
 Rubus nunquam feret uiam. de cog. cur. animi mor. 2°. 54. B
 Rubus qualis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. D
 Rubum unum ex medicamentis missionem contrariorum non habenti-
 bus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. E
 Rubi folia substantiæ aqueæ sunt, et adstringunt parum. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 44. F
 Rubi folia, et germinarecens nata aphthas, et alia oris ulcera sanant
 si madantur, ac alia uulnera glutinare ualent. 6°. de simp. me. f. 5°. 44. F
 Rubi canini folia in Herpete exedente adhibenda. 2°. de arte cur. 7°. 102. B
 Rubi folia, flos, et mora ad uulnè et fauces euidenter faciunt omne pro-
 fluuium idonee stringunt. de simp. med. Sp. 89. E
 Rubi folia sternenda ad refrigerandum. de remed. par. fac. 7°. 153. E
 Ruborum sumitates sternenda in cubiculo febricitantium. 10°. methodi medendi. 7°. 64. E
 Rubi germina muria, uel oxyhalme condita sanguinem melancholicum
 gignunt. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Rubi germina iter oïum præstatißima numerantur. 2°. de ali. f. 2°. 24. C
 Rubi tenera germina quibus incoquenda, et quare. 13°. met. me. 7°. 83. G
 Rubi germinorum decoctum est adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 Rubi summorum decoctum adstringit. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Rubi asparagi austeri et adstringentes. de atten. uic. 2°. 44. D
 Rubi ramuli conuenientes sunt stomachicis in cibo. 8°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 192. C
 Rubi ramuli pro spatula. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. A
 Rubi fructus quo modo appelletur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. F
 Ruborum fructum et RVCTVOS appellant. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
 Rubi fructus immaturus acerbus est, et ualde exiccat. 6°. de simplicium medic. facul. 5°. 44. G
 Rubi fructus maturus est calidus temperatus. 6°. de simp. me. f. 5°. 44. G
 Rubi fructus exiguum habet alimentum. 2°. de alim. fac. 2°. 22. A
 Rubi fructus est prauis succi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Rubi canini fuluo fructu comesto, probe iuuantur qui in febribus incidunt
 in morbum regium. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. A
 ex Rubi fructu medicamentum quod. 5°. meth. med. 7°. 34. C
 Rubi mora innoxia si edantur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. A
 Rubi mororum succus habet aliquid quo roborat stomachum. 6°. de cõp. medic. sec. loc. 5°. 169. A
 Rubi mororum succus qualis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. F
 Rubi acinus acidus tantum, frigidus est quicquid enim est acidum tantum,
 id plane et frigidum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. B
 Rubus caninus adstringit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. B
 Rubus multum adstringit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. F
 Rubus inter adstringentia parabilia numeratur. 6°. de compositione me-
 dicament. sec. loc. 5°. 169. F
 Rubi canini decoctum adstringens moderatum pro gargarismis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. F
 Rubi radices incidentes sunt minus calidæ. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. E
 Rubi radix lapides renum comminuit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. G
 Rubis spinis ac hamis Galenus sophismata comparat. de cau. pcat. 3°. 95. H
 RVCTANTES biliosa, non sunt lauandi. de uict. rat. in mor. acu. comment. 3°. 7°. 133. A
 Ructantes acidum uentriculi uitio iuuat antidotus Zopyria. 2°. de anti-
 dotis. 5°. 115. A
 Ructantibus acidum, auxilio est betonica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. A

RVCTVOSIS prodest lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
 RVCTVS, rigoris, conuulsionis, tremoris, palpitationis, horroris,
 singultus, tussis ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis,
 dentium concussionis (trifmon græci uocant) genus comune est motus
 illegitimus, et quò hæc in genere differat. 2°. de sympt. cau. 3°. 19. E
 Ructus est in genere spirituum. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 118. C
 Ructus symptoma dici potest. 2°. de symp. cau. 3°. 21. E
 Ructus unde creatur. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 Ructus excernit uentum flatuosum. com. 5°. aph. 72°. Ex. 45. F
 per Ructus exit flatus inutilis. 4°. de usu par. 1°. 138. A
 in Ructibus, et deiectionibus naturæ providentia conspicitur. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 189. D/E
 Ructus Acidi quo modo fiant. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. B
 Ructus acidus quò fiat, et ex qua materia. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 Ructus acidi quo modo ex frigore. 3°. de symp. cau. 3°. 25. D
 Ructus acidi propter quod fiant. de uict. rat. in mor. acu. cõ. 1°. 7°. 119. E
 Ructus acidi quid significant. 2°. de temp. 1°. 20. B
 Ructus acidus significat pituitam. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Ructus acidus in longis leuitatibus intestinorum, bonum. commentar. 6°. aphorismo 1°. Ex. 45. G
 Ructum acidum habentes non ualde morbo laterali corripiuntur. cõ. 6°. aphorismo 33°. Ex. 50. A
 ex Ructu acido cruditates nunquam consequitur febris diaria. 8°. me-
 thodi medendi. 7°. 53. G
 ad Ructum acidum, et falsum ualet acetum scillinum. de me. fa. par. 7°. 178. C
 ad Ructibus acidis egrotantem stomachum Aster inexpectabilis phar-
 macum accommodatum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. E
 Ructum acidum habentes coriandro sanantur. 8°. de cõp. med. sec. lo. 5°. 191. G
 Ructus Foetidos facit raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 in Ructu foetoris symptoma adest quando. de symp. diff. 3°. 13. D
 Ructus foetentes non sentiunt ructantes. 3°. de loc. aff. 4°. 20. G
 Ructus Fumosus unde proueniat. 1°. de loc. aff. 4°. 5. D
 Ructus Fumosi et acidi in diuersis fiunt. 1°. de loc. aff. 4°. 5. F
 Ructus fumosus signat ignem calorem esse in uentriculo. 1°. de lo. af. 4°. 5. D
 Ructum fumosum si quis sensit ut ab ouis frictis, indicatur non bene esse
 concoctos cibos. 1°. de loc. aff. 4°. 5. C
 Ructui malo ab ardore stomachi electarium utile. de dyn. Sp. 26. C
 Ructus nidosi quibus contingat. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 Ructus nidosi et fumosi quid significant. 2°. de temp. 1°. 20. B
 Ructus docet bonitatem casei. 3°. de alim. fac. 2°. 29. B
 Ructus plures ostendunt futuram ægritudinem. ars med. 1f. 67. F
 Ructus mouendi inflatum habentibus uentrem. in 6°. de morb. uulgarib. comment. 2°. 3°. 166. C
 Ructus quò mouet ex uasculo agusti oris. in 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 166. D
 RVDES iidem et formosi despiciendi, et quare. in or. suas. 1fa. 3. F
 Rude Læde. de remed. par. fac. 7°. 157. E
 RVDICVLA pharmaca supra prunas posita in olla agitantur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. H
 quæ Rudiculæ esse palme ramum laudat. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 239. G
 RVFVS color qui sit. 1°. de cri. 4°. 130. B
 Rufum colorem habet sandaracca. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 155. F
 Rufum non significat cinereum colorem. in 6°. de mor. uul. cõ. 1°. 3°. 155. G
 Rufum et flauum esse distincta, potest colligi. cõ. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Rufum est albius flauo. 1°. de cris. 4°. 130. B
 Rufis sunt colore finitimo flauis. de sal. dieta. 2°. 40. E
 Rufi non sunt temperamento sicco. de sal. dieta. 2°. 40. E
 Rufi semper ferè uti debent uictu humidiori. de sal. dieta. 2°. 40. D
 Rufa aliquando fit bilis amara, et quò. 1°. de cris. 4°. 130. B
 Rufa caro in pulmone. de ana. uiu. Sp. 44. D
 Rufus color in toto corpore, ut regius morbus notat choleram peccare. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 de Rufis et gallorum cristis insomnium, quid significet. in 1°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 117. H
 Rufum Excrementum quid significet. 1°. de cri. 4°. 129. D
 Rufa Sputa fiunt ex biliosis humoribus in morbo laterali. comment. 6°. aphori. 33°. Ex. 50. A
 Rufum Vinum austerum quale. 9°. de decr. Hip. 1°. 283. F
 Rufa Vrina in quibus inueniatur. de dyn. Sp. 34. B
 Rufa magis fit urina, quando sine cibo manemus. 1°. de cris. 4°. 130. A
 Rufum non potest esse cum urina tenui. de urin. 4°. 124. G
 Rufa urina quid significet. quæf. in Hipp. Sp. 113. B
 Rufa nebula in urina signum coctionis. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Rufa urina,

Rufa urina, et crassa cum hypostasi rufa quid significet. quæsta in Hippocratem. Sp. 113. B
 Rufa si fuerit hypostasis color autem urinae albicans quid fieri debeat. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. D
 Rufa urina subalbida, et spumosa in synocha mortem significat. de dynamidijs. Sp. 34. C
 Rufa urina dolentibus caput si sanguis de naribus fluxerit huius doloris fiet solutio. de dyn. Sp. 34. G
 Rufa, et pinguis urina in pleuriticis mortem futuram ostendit. de dynamidijs. Sp. 34. H
 Rufa quæ sint medicamenta. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 221. E
 Rufum, cicatricem ducens. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 253. G
 RVFVS interpret Hippocratis. ord. lib. suo. 1sa. 15. C
 Rufus Ephesus diligētissime fuit uersatus in Hippocratis libris. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 156. G
 Rufus Ephesus scriptor simplicium fuit. 1°. de antid. 5°. 100. B
 Rufus quid de herbis uersibus scripserit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 39. H
 Rufus Ephesus optime scripsit. de atra bile. 1°. 34. C
 Rufi hieræ melancholicis exhibendæ quantitas. de melancholia. ex Galeano, Rufo, et Poso. Sp. 109. H
 Rufi potio sedans dolorem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. B
 Rufi hiera scabiosis, et leprosis utilissima est. de dyn. Sp. 30. D
 ad RVGAS de facie tollendas. de dynam. Sp. 25. G
 RVGOSITAS arteriæ, auget numerum corporum impositorum rugis cutem conduplicans. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 106. D
 Rugosum corpus quod dicitur à græcis. in 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 177. A
 Rugosa cutis quæ dicitur à græcis. in 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 177. A
 Rugosi cur senum oculi. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 158. D
 Rugosa est figura cordis intrinsecus quæ constringit. de anat. ui. Sp. 56. C
 ad RVGITVS uentris ualens antidotus. 2°. de antid. 5°. 111. H
 ad Rugitum stomachi remedium. de dyn. Sp. 26. H
 ob RVINAS laceßiti quid dicant. 3°. de decret. Hipp. 1°. 244. F
 RVMEX medius in bonis et malis succis. de bon. et ui. suc. 2°. 37. F
 Rumex ex oleribus conuenit illis, qui semel tantum in die comedunt. de ui. etus rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 145. B
 RVMINANTIA animalia habent tantum dentes inferiores. de articulis, com. 1°. 7°. 256. G
 Ruminantia animalia an habeant quatuor uentriculos sensus indicat. de natura humana. com. 2°. 7°. 183. D
 Ruminantia habent sextum locum inter animalia pro dissectione faciendâ. 6°. de ana. adm. 1°. 90. D
 RVMINATIO in ruminante animali cuius sit actio. de motibus manifestis, et obsc. Sp. 68. F
 RVMINANT cur animalia. 6°. de ana. adm. 1°. 90. D
 Ruminant boedi. 6°. de loc. aff. 4°. 42. B
 ad RVMPENDVM apostema præsidium. de dyn. Sp. 30. E
 Rumpentia qualia sint. 5°. meth. med. 7°. 30. B
 Rumpens emplastrum Aniceton dictum. 6°. de cōp. me. p. gen. 5°. 256. D
 Rumpens Hellebontia Heræ. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 259. E
 cur RVMPATUR facile tenue. 3°. de symp. cau. 3°. 77. A
 Rumpitur æs conflatile facilius ductili. de machin. 7°. 309. E
 Rumpi uenam facit uox uehemens. 4°. de lo. aff. 4°. 27. H
 Rumpantur cur partes quedam luctatoribus. 4°. de loc. aff. 4°. 28. A
 RVPTIO Rhegma dicitur. 3°. meth. med. 7°. 16. E
 Ruptio quod sit. de cau. mor. 3°. 9. F/3°. meth. med. 7°. 16. E
 Ruptio est morbus partium simularium. de sympt. diff. 3°. 13. E
 Ruptio est solutio continuitatis in partibus carnis. de diff. morb. 5. D/ de caus. morb. 3°. 9. H
 Ruptio et ulcus sunt in musculis. 6°. meth. med. 7°. 36. G
 Ruptio appellatur solutio continui in osse. 4°. meth. med. 7°. 23. B
 cū Ruptione et contusione plurimum fit Ecchymosis. 4°. met. m. 7°. 23. B
 Ruptio unde proueniat. 11°. meth. med. 7°. 78. F
 Ruptioes in thorace suscitât aqua dura, et frigida. de bon. aq. Sp. 75. G
 Ruptiois uenæ causa. 4°. de loc. aff. 4°. 28. A
 Ruptio uenæ in Pulmonibus quomodo cognoscatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
 Ruptio intus suppurationis quo modo secundum uarias partes distinguatur. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
 Ruptione sanguis uidetur in loco collectus, qui per discessionem sanatur. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 Ruptione intus à tuberculi exolutio, uomitio, aut animi defectio fit. com. ment. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
 ad Ruptiones confert succus centaureæ. de uir. cent. Sp. 94. A

RVPTURA quid sit. de cau. mor. 3°. 9. F
 Ruptura est affectus irridis oculorum ac membranarum. intro. 1sa. 58. D
 Rupturis inflammatio quomodo fiat, et cur. de fract. com. 3°. 7°. 249. G
 Ruptura causat dolorem. com. 2°. aph. 6°. Ex. 11. G
 Rupturæ quibus dolorem afferant. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 149. F
 Rupturæ quibus ligantur ligamenti. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. F
 Rupturas per sanare apparet bdellium arabicum. 6°. de simp. m. f. 5°. 44. H
 RVPTVM quid et quo modo. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 Ruptum in musculosis partibus quid uocetur. de const. ar. 1sa. 37. D
 Ruptum est in parte carnea musculi. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 in Ruptis sunt plures indicationes. 4°. meth. med. 7°. 29. B
 ad Rupta Aclij Galli theriaca bona. 2°. de antid. 5°. 116. A
 ad Rupta Antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. C
 ad Rupta Antidotus Aristarchi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. A
 ad Rupta Antonij musæ Panacea. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. B
 Ruptis idonea est Aristolochia rotunda. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
 Ruta curat Betonica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. A
 Ruptis auxiliatur Capparis cortex. 7°. de simp. med. fa. 5°. 41. G
 Ruptis conuenit Centaurium maius. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
 ad Rupta resiccatoria Confectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. B
 ad Rupta congruit Costus. 7°. de simp. med. 5°. 52. F
 ad Rupta Emplastrum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 226. E
 Ruptis prodest Helenium. de simp. med. Sp. 83. H
 ad Rupta potui exhibeatur Olostium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
 Ruptis prodest Rha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 Rupta sanat Scordion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 ad Rupta cum oxymelite bibitur Symphitum petrum. 8°. de simplic. medic. facul. 5°. 65. G
 Rupta quæcunque ex dorso ad cubitum descendunt, uenæ sectio soluit. cōmentario 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 Ruptum descendere est impossibile. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 ad Rupta. 8°. de cōp. me. se. lo. 188. G/7°. de cōp. me. per ge. 5°. 271. G
 RVRSVS duo significat. com. aph. 53°. Ex. 42. E
 RVRI faba comeditur cum ouilla, et caprina carne. 1°. de alimentorum facul. 2°. 14. A
 Ruri tempore æstiuo manens aliquis quos humores coaceruet. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 117. F
 Ruri quibus caput refrigeretur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. G
 Ruri quomodo curauit se Erasistratus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. E
 Ruri quid agebat hyeme Galenus. 2°. de san. tuen. 2°. 73. H
 RVSTICANVS quidam cibus apothermus. 1°. de alim. fa. 2°. 12. H
 RVSTICIS cutis spissescit ex ratione uitæ. de opt. secta. 1sa. 26. B
 Rustici semper peiora comedunt. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 apud Rusticos cibi fiunt ex farina milij et panici lacti incocta. 1°. de alimentorum facul. 2°. 13. C
 Rustici tritico elixo offenduntur. 1°. de alim. fac. 2°. 11. B
 Rustici Cyprij polenta pro pane utuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
 Rustici lini semine quomodo utantur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 Rustici casus in coli dolore. 11°. meth. med. 7°. 79. E
 Rustici fortissima medicamenta petunt. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. A
 RVSTICVS Isidori familiaris fuit. 2°. de cōp. me. p. ge. 5°. 222. F
 Rustici medici antidotus ad morsus uiperæ. 2°. de antid. 5°. 118. B
 à Rustico sedis medicamentum quo utitur Galenus. 9°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 204. G
 RVTA gerens semen. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. B
 Ruta uiridis, et arida multum differunt. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 136. D
 Ruta uiridis qualis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. C
 Ruta cur debeat esse parum sicca. 4°. de san. tuen. 2°. 85. A
 Ruta folia uiridia ad quid utilia. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. D
 Ruta humida sub amara est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. A
 Ruta sicca exacte amara, et acris est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. A
 Ruta semen amarum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E
 Rutam præfert cinnamomum mansum. de theria. ad Piso. 5°. 94. H
 Ruta est tam cibus, quam medicamentum calidum. 3°. de temp. 1°. 24. D
 Ruta est cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. C
 Ruta est cibus acutus, incidens, aperiens. de diff. cont. Sp. 72. F
 Ruta anethum, et cæpa inter ea, quæ eduntur, differunt caliditate. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 210. C
 cū Ruta, carica, et nuges si edantur ante cibum, ualent contra medicamenta letalia. 2°. de alim. fac. 2°. 21. A
 Ruta, et centaurea decoctio datur contra morsum rutelæ. de medicinis expertis. Sp. 106. F
 Ruta calida

Ruta calida est cū subtili substantia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. G
 Ruta uires, de simp. med. Sp. 89. D/ de remed. par. fac. 7°. 174. G
 Ruta semen exiccat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
 Ruta calefacit, incidit, & attenuat de atten. uic. 2°. 44. B
 Ruta præsertim syluestris semē icidit corpulentiā. 14°. met. me. 7°. 91. D
 Ruta stomachū erigit, tussitibus prodest, colli dolore sedat, urinā et mē
 strua puocat, partū si plus sumat expellit. de simp. medic. Sp. 89. D
 Ruta urinas mouet, flatus extinguit, & ad inflationes competit. 8°. de
 simp. med. fac. 5°. 58. D
 Ruta inflationem sedat. 14°. meth. med. 7°. 88. F
 Ruta minuit inflationem. de diff. cont. Sp. 74. G
 Ruta digerit inflationem. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. B
 Ruta excitat strangulatus uteri, olfactu. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 205. G
 Ruta pro doloribus internis ex frigore facit qā medetur frigori. 2°. de
 simp. med. fac. 5°. 12. C
 Ruta ualet in frigida dispoñe dolētis partis. 2°. de arte cur. 7°. 104. G
 Ruta frondes sternendæ pro his qui nocturnas habent ueneris imagi-
 nes. 6°. de san. tuen. 2°. 100. G
 Ruta semen pro priapismo. 14°. meth. med. 7°. 89. B
 Ruta succus est oculorum cenoticus. de cathar. Sp. 95. B
 Ruta in oleo coquitur, atq; eo pro clysteri utitur Galenus in dolore ex
 flatu, & humore. 11°. meth. med. 7°. 80. A
 ex Ruta cōpositio qualis, & ad quē usum. 9°. de cōp. me. s. l. 5°. 204. H
 Ruta facit dolere caput. de diff. cont. Sp. 74. E
 Ruta pruritus mouet. de cathar. Sp. 95. D
 RUTA syluestris est moly, & Befanū. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. E
 Ruta syluestris cuius sit uirtutis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. F
 Ruta syluestris semen calidissimum. 10°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 207. C
 Ruta semen fortissimum ut medicamentum. de atten. uic. 2°. 44. E
 Ruta syluestris semine utitur. 7°. de comp. me. se. lo. 185. C/ 5°. 186. G/H
 Ruta ramulo utitur pro spatula. 7°. de compositione med. secund. locos.
 180. A/ 182. A/ 9°. 5°. 202. E
 RUTABVLVM ferreū quare delinendum. 1°. de antid. 5°. 107. G
 RUTACEVM oleum flatus sanat. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 Rutaceum oleum pro capitis dolore ex frigore bonum. de remedijs para-
 tu facilibus. 7°. 153. H
 Rutaceo oleo in quo dolore utatur Galenus. 2°. de loc. aff. 4°. 9. D
 Rutaceum oleum facit ad dolores coli. 11°. meth. med. 7°. 79. A
 Rutaceum per sedem impositū in coli dolore quid effecerit. 11°. methodi
 medendi. 7°. 78. H
 contra RUTELAE morsum datur decoctio rutæ, & centaureæ. de
 medicinis exper. Sp. 106. F
 RUTILA uina flaua sunt mediocriter dulcia. de bonitate, & uitio
 succorum. 2°. 38. C
 Rutila, & tenuis urina quid significet. de uri. sign. ex Hip. Sp. 78. G
 PYMMATOS. 8°. de simplicium medicamentorum
 facultatibus. 5°. 60. E

ABANIS balnei fit mentio. de
 dynam. Sp. 29. D/G

SABERNIO ualenti composita podarx cui
 titulus est Pompei pretiosa. 7°. de composit.
 med. per ge. 5°. 270. H

SABINA calida et sicca est in tertio ordine.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C

Sabina aromatica est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C

Sabina fortiter exiccat ut cupressus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. A

q̄ Sabina magis adstringit cupressus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C

Sabina cōuenit putredinibus ut cupressus. 6°. de simpli. med. fac. 5°. 45. C

Sabina carbunculos soluit, mēses prouocat, & sanguinem per urinas mo-
 uet, foetum etiā uiuentem interficit, et mortuum educit. 6°. de simp.
 medic. facul. 5°. 45. C

Sabina menses, & urinas prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A

Sabina matricem purgat. de cathar. Sp. 95. C

Sabina gleucino unguento inditur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C

Sabina cur ingrediat in multas antidotos. 6°. de simpli. med. fac. 5°. 45. C

Sabinæ duplum pro cinnamomo quidam subiiciunt. 6°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5°. 45. C

Sabina herba meminit. de remed. par. fac. 7°. 156. E

SABINVM oleum optimum ubi. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. B

Sabinum oleum tenue est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. H

Sabinum oleum tenue partium est. 1°. de compositione medicamento-
 rum secundum locos. 122. A/ 3°. 5°. 140. F/ 10°. methodi med. 65. A/
 11°. 72. G/ 14°. 7°. 88. B

Sabinum oleum tenuissimum est omnium. 6°. meth. med. 7°. 37. D

Sabinum oleum non adstringit. 3°. de san. tuen. 2°. 79. B

Sabinum oleum dilatans est. 8°. meth. med. 7°. 51. D

Sabinum oleum habet uim relaxandi. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H

Sabinum oleum in Italia relaxat. 3°. de san. tuen. 2°. 81. B

Sabinum oleum uetus melius est. 3°. de san. tuen. 2°. 81. C

Sabinum oleum pro uetere. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. C

Sabino oleo temperanda medicamenta hyeme. 6°. met. me. 7°. 38. E

cū Sabino oleo abrotonum ad alopecias conuenit. 6°. de simplicium me-
 dicament. facul. 5°. 40. H

Sabini olei meminit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. A/B

Sabino oleo quod simile. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H

SABINVM uinum nobile appellat. 7°. meth. med. 7°. 45. F

Sabinum uinum quale. 4°. de san. tuen. 85. G/ 5°. 2°. 90. H/ 1°. de antido-
 tis. 5°. 100. H/ 12°. meth. me. 76. D/ 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 102. E

Sabinum uinum austerum & dulce est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F

Sabinum uinum pauciferum. de uinis. Sp. 76. D

Sabinum uinum imbecillum in Italia. de uinis. Sp. 76. D

Sabinum uinum in Italia aquosum est. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D

Sabinum uinum aquosum facile fit acidum, & amarū. de uinis. Sp. 77. A

Sabinū uinū i Italia pro siccis bonū est, & quale sit. 7°. met. m. 7°. 45. E

ex Sabinis uinis non nulla tutò bibuntur. de bon. & uit. suc. 2°. 38. F

ex Sabinis uinis nō nulla sunt oīo exinanita. de bon. & uit. suc. 2°. 38. F

Sabinum uinum est aptissimum cōpositioni mellis. 5°. de san. tu. 2°. 91. C

Sabino uino similia sunt Titacazēnū, et Ariusū. 2°. de san. tu. 2°. 90. H

SABINVS interpretis fuit Hippocratis. de or. lib. suo. 1sa. 15. C

Sabinus, & Metrodorus Hippocratis interpretes, & quales. in 3^m. de
 mor. uul. com. 1°. 3°. 129. D

Sabinus in Hippocratis libris diligentissime uersatus fuit. in 6^m. de mor.
 uul. com. 1°. 5°. 156. G

Sabini Pōpei pretiosum quod inscribitur. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 271. D

Sabini pannus. secre. Sp. 97. E

SACCHAR unde uebatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. E

Sacchar minus dulce melle est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. E

Sacchar non est inimicum stomacho, nec facit sitim ut mel facit. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 55. E

Saccharum est inter detergentia. 8°. meth. med. 7°. 52. G

de Saccharo meminit. de ren. aff. dign. & med. 7°. 196. D

Sacchar tritum. de med. fac. par. 7°. 174. A

de Saccharo syrupus. de cura lap. Sp. 112. B

Saccharum cautium. de med. fac. par. 7°. 175. C

Saccharum roseum. de med. fac. par. 7°. 175. H

SACCULI à medicis uocati. 9°. de decr. Hip. 1°. 282. F

Sacculi pleni milio calido cuius sint usus. de ijs. q̄ i me. fi. c. 3°. 7°. 222. E
 per SACCVM colat. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. E

SACCVS intestinum ubi sit. de ana. parua. Sp. 43. A

SACRA herba acetosula. de cura iſteri. Sp. 111. B

SACER ignis à qua materia fiat. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3°. 141. F

Sacrum ignem facit fluxio. in prog. com. 2°. 4°. 202. D

Sacro igni proprie facit coriandrum. de simp. med. Sp. 82. E

Sacrum ignem curant folia myrtæ. de simp. med. Sp. 87. F

ad Sacrum ignem illinitur terra cimolia. de simp. med. Sp. 85. B

ad Sacrum ignem remedium. de dyn. Sp. 30. D

ad Sacrum ignem, uel calorem membrorum remedium. de dyn. Sp. 30. E

SACRVM medicamentum ex dictamno uirtute mirandum. 5°. de cō-
 positio. med. per ge. 5°. 249. A

Sacrum ex dictamno uocatum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 223. F

Sacrum ex uulcani templo in Memphi. 5°. de cōp. me. per ge. 5°. 246. H

SACER morbus cur dictus morbus comitialis. in 6^m. de morb. uulg.
 comment. 6°. 3°. 197. D

de Sacro morbo liber est Hippocratis. in prog. com. 1°. 4°. 190. D

SACRVM os coccygem græci appellant. 2°. de ana. adm. 1°. 71. A

Sacrum os quod etiam latum dicitur. 6°. de ana. adm. 1°. 93. G

Sacrum os quale. de ossi. 1°. 42. D

Sacrum os est spina pars. 12°. de usu par. 1°. 196. G

Sacri ossis spina similis alijs. de ossi. 1°. 42. D

Sacrum os quibus compositum. de ossi. 1°. 42. D

Sacrum os ex quatuor spondylis, uel ossibus est constitutum. 12°. de usu
 partium. 1°. 196. G

Sacrum os

Sacrum os unde oriatur. 13°. de usu part. 1°. 201.E
 Sacri ofsis ligamentum quale. 13°. de usu par. 1°. 201.G
 Sacri ofsis cum alijs iunctio. 14°. de usu par. 1°. 208.H
 Sacri ofsis de articulatione, & epiphysis ubi est. 13°. de usu par. 1°. 201.F
 Sacri ofsis utilitates quot sint. 13°. de usu par. 1°. 201.E
 Sacrum os cur maximum, & infernum. 12°. de usu part. 1°. 197.H
 SACRIFICIORVM mos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236.H
 Sacrificijs quæ sint meliora scire, & edocere. 3°. de usu par. 1°. 133.C
 Sacrificiorum cibis curabant medici altarium. de med. exper. Sp. 104.A
 Sacrificiorum cibis curantes medicos altarium non dānat. de me. ex. Sp. 104.A
 SACRILEGIS in admiratione est Salmoneus. 1°. meth. med. 7°. 3.G
 SADIB. i. folia nucellæ. de dynam. Sp. 24.B
 SAEPENVMERO quid significet apud Galenū. 5°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 36.D
 SAGADINVM opobalsamum cur dictum. 1°. de antid. 5°. 101.F
 SAGAPENI quid. de simp. med. Sp. 90.B
 Sagapenum quomodo adulteratur. de simp. med. Sp. 90.B
 Sagapenum chalbano adulteratur, & quomodo cognoscitur adulteratū,
 & quid sit sagapenum. 1°. de antid. 5°. 105.A
 in Sagapenum transit chalbani pars quedam quæ spumosa, & levis est.
 1°. de antidotis. 5°. 105.A
 fm Sagapenum, cinnamomum, & opocalpasum, quedam proueniunt,
 quæ neq; chalbanum, neq; myrrha, neq; casta sunt, tamē non sunt per-
 fecte sagapenum, opocalpasum, aut cinnamomum. 1°. de ant. 5°. 105.B
 Sagapenum ē chalbano, quomodo cognoscatur, & in quo differt à uero sa-
 gapeno. de antidotis. 5°. 105.C
 inter Sagapenum, & chalbanum quid inter sit. 1°. de ant. 5°. 105.C
 Sagapeni essentia attrahens est, & sponte nata. 5°. de simp. me. f. 5°. 36.E
 Sagapenum attrahit. de ocul. 7°. 188.F
 Sagapenum trahit à profundo. 6°. meth. med. 7°. 37.D
 Sagapenum quale. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60.A/de ocul. 7°. 188.G
 Sagapenum pro succo cyrenaico sumitur, & est tenuium partium, & ca-
 lidum. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 228.E
 Sagapeni liquor acris est. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149.F
 Sagapenum cum acrimonia uiscide laxat. de simp. med. Sp. 90.B
 Sagapeni succus ad quid utilis. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196.B
 Sagapenum oculis conuenit. de ocul. 7°. 188.G
 Sagapenū oculorū cicatrices expurgat, & extenuat, suffusionibus et he-
 betudinibus ob humorū crassitiē remediū ē. 8°. de simp. m. f. 5°. 60.A
 Sagapenum maturat. de ocul. 7°. 189.C
 Sagapenum ingreditur theriacam. de theri. ad Pifo. 5°. 92.F
 Sagapenum liquatur aqua, aceto, & uino. 3°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5°. 233.F
 SAGAX uir qua una distinctione reddetur peritus demonstrandi.
 9°. de decr. Hipp. 1°. 285.G
 in SAGINATIS bene cutis est distenta. in 6°. de morb. uulgaribus,
 commentario 3°. 3°. 176.E
 SAGINAT boues erbum. de simp. med. Sp. 85.B
 ex SAGITTIS ad plagas quid prodest. de uirt. cent. Sp. 93.G
 pro Sagittis eximendis opus est noscere partium utilitatem. 17°. de usu
 partium. 1°. 222.G
 SAGITTANDI arti præfunt Apollo & Aesculapius. in oratio
 suaforia. Isa. 2.C
 Sagittandi ars coniecturalis est. intro. Isa. 51.F
 Sagittandi artis ad medicinam comparatio. 2°. de crisi. 4°. 134.A
 SAGITTARIVS, aries, leo sunt planetæ orientales, calidi, ignei, et
 fleci. de sperm. Sp. 39.A
 Sagittarius calidus est in primo gradu, sicus in secundo. de sperm. Sp. 38.H
 Sagittarij natura circa ægri tudines. de dec. prog. ex math. sci. Sp. 15.B/C
 SAL est genus terræ. de util. resp. Sp. 64.F
 Sal est terra incensa. de util. resp. Sp. 64.F
 Sal quomodo fiat ex incensis calamis. de util. resp. Sp. 64.F
 Salis in modum indurefcit uinum suspensum ad ignem in uatribus euaporā-
 te aqua in quadam regione. de util. resp. Sp. 64.F
 in Sale calor egit. de util. resp. Sp. 64.F
 à Sale quō differat nitri spuma, et laxū aphronitrum. 3°. de ali. f. 2°. 33.C
 inter Salem, & aphronitrum est aphrolitrum. 9°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 68.G/H
 in Salis, & aphrolitri medio est nitrum. 11°. de simp. med. fa. 5°. 83.E
 Salis differentie quæ. 4°. de simp. med. fac. 30.G/9°. 5°. 68.F
 Salis Albi meminit. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 262.G
 Salem Amarum habet mare mortuum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30.C

Sal Ammoniacum quale sit. de ocul. 7°. 188.H
 Sal ammoniacus acris est. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256.F
 Sal ammoniacum extrahit, & digerit. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 221.B
 Sal ammoniacus qualis ad ulcera. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255.C
 Sal ammoniacum oculis conuenit. de ocul. 7°. 188.G
 Sal ammoniacum ualet contra ungulas, scabies, palpebrarum, pruritus, et
 crassas pustulas. de ocul. 7°. 189.C
 Salis Armeniaci sit mentio. de simp. med. Sp. 90.A
 Sal Assatum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160.E
 Salis flos, & spuma qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83.E
 Salis flos qualis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104.D
 Salis flos aquæ marinæ mistus pro corpulentis, & hydropicis idoneus est.
 14°. meth. med. 7°. 91.E
 Salis flos sanat splenes dueros. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104.D
 Salis flos cuius usus. 3°. de cōp. med. sec. loc. 143.D/8°. 193.A/7°. de com-
 po. med. per gen. 275.H/5°. 266.C/6°. meth. med. 7°. 37.G
 Sal Fosfilius uel fosfiliis. 6°. de compositione medic. per genera. 261.E/H/
 262.A/D/ 5°. 271.A/D/F/H
 Sal fosfiliis inter metalla numeratur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68.F
 Sal fosfiliis qui. de simp. med. Sp. 89.H
 Sal fosfiliis qualis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30.F
 Sal quisque siue fosfiliis sit, siue ē Mari oriundus ad similem habet uim. 9°. de
 simp. med. fac. 5°. 68.F
 Salis fosfiliis meminit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148.B
 Sal fosfilius. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267.B
 Sal Glebosus cum pulegio quo modo medicamentū est apophlegmaticum.
 de remed. par fac. 7°. 154.F
 Sale Hispano utitur. 9°. de comp. med. sec. loc. 200.C/5°. de comp. medi.
 per genera. 251.E/6°. 5°. 261.F
 Salis Inquinatis meminit. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270.G/H
 Sale Loto utitur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166.A
 Salis Marini, & fosfiliis differentie. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 83.C
 Sal marinus qualis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30.F
 Salis Romani. secret. Sp. 98.G
 Salem Sodomenum qualem esse dicat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30.F
 Sal ex stagnis qui nascitur eiusdem speciei est cum marino. 11°. de simplic.
 medic. fac. 5°. 83.C
 Sal, & anethum miscenda in coctione uiperæ pro Theriaca. de theriaca
 ad Pisonem. 5°. 95.F
 Sal qñ ponendum in uiperarum coctione, & qñ non. 1°. de anti. 5°. 104.B
 Sal theriacæ cur imponitur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78.D
 Sal aufert uenenum uiperæ. de theria. ad Pifo. 5°. 94.A
 Sal uenenis aduersatur, & quō. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196.G
 Sal theriacum quo modo conficiatur. de subfi. empi. Isa. 34.B/11°. de sim-
 plicium medicamentorum facultatibus. 5°. 78.D
 Sales theriaci quomodo conficiuntur, et quando eorum coctura perfecta.
 de ther. ad Pisonem. 5°. 97.F
 Sales theriaci quales. de ther. ad Pifo. 5°. 97.D
 Sales theriaci ad quæ conferant. de ther. ad Pifo. 5°. 97.D
 Sal ex uiperis potenter extenuat. 14°. meth. med. 7°. 91.E
 Sal theriacum sanat elephantiasim. de subfi. empi. Isa. 34.B
 Sale Torrefacto utitur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164.A
 Sal Tragastus qualis. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 83.C
 Sal Vstus qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83.E
 Sal Vstus in his conuenit in quibus putredo suspecta. 11°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 83.D
 Salis usti meminit. de med. fac. par. 7°. 174.A
 SAL quale sit. de ocul. 7°. 188.H
 Salis facultas quæ. 3°. de alim. fac. 2°. 33.C/de simp. med. Sp. 89.H
 Sal non excedit fines tuendæ sanitatis. 1°. de san. tuen. 2°. 68.H
 Sal, & omphacium contraria. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174.D
 Sal calefacit ualde & adstringit parum. 6°. de cōp. med. per ge. 5°. 256.B
 Sali omni inest uis quædā adstringendi obscura. 4°. de sim. me. fa. 5°. 30.F
 Sal adstringit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68.G
 Sal adstringit potius q purget. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 222.A
 ut Sal siccat, & non habent uim adstringendi Asia petreæ flos, nitrum,
 & aphronitrum. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 222.A
 Sal orexim facit fastidiū, auertit, nauseā prohibet. de simp. me. Sp. 89.H
 Sal omnibus cibis admistus conuenit. de simp. med. Sp. 89.H
 Salis loco medicamentum ad obsonia. 4°. de san. tuen. 2°. 86.E
 cum Sale sunt comedenda cerebra. de diff. cont. Sp. 74.F
 cum Sale coctum ouum, habet partibus facultates diuersas. de uictus ra-
 tione in fff

- tione in morbis acutis, commentario 1°. 7^a. 111. H
 Sal in quibus cibis positū est, si dissoluūt, ac attenuāt. de diff. cōt. Sp. 72. F
 Sal mistum cum attenuantibus, auget illis uim. de atten. uic. 2^a. 44. C
 Sale gustato q̄ gustatur salsa uidetur. in 6^m. de mor. uulg. cō. 5°. 3^a. 192. C
 Salis minimū in aqua dulcissima si bulliat fit falsior. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. B
 Salis & anethi parum habet alica. 8°. meth. med. 7^a. 51. B
 cum Sale tenuato, aceto, & garo preparatis ficibus uulgo uescuntur, et
 quare. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
 Sal quando debet poni in iusculis. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 133. E
 Sal debet addi in pane. de bon. & uit. succ. 2^a. 34. E
 Sale debet recipere panis fenum. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. E
 Sale panis addebant. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D
 Salis modus in pane qui. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. G
 de Sale in pane quomodo iudicet gustus. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. G
 Sale in pane ponit etiam in siccitate. 7°. meth. med. 7^a. 45. C
 cum Sale panis sumendus ante balneum. 6°. de san. tu. 2^a. 96. G
 Sal non est balneis inspergendū, & quare. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 97. B
 Sale cur inspergendus infantulus. 1°. de san. tu. 2^a. 65. A
 ex Salium esu pediculi exeunt. de ther. ad Pifo. 5^a. 97. E
 Sal cur carnes seruet. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 30. F
 ob Sale temperaturam mutat caro. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. E
 Sal remouet uiscositatem piscium. de diff. cont. Sp. 73. H
 Sal lacti admiscetur, ne fiat caseus in uentriculo. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. G
 Sal facit ne lac coaguletur in uentriculo. 10°. metho. med. 7^a. 67. B
 Salis aliquid & mellis miscendum lacte asinae. de uictus rat. in morb. acu-
 tis, comment. 4°. 7^a. 138. E
 cum Sale lac ad aluum citius descendit. 5°. metho. med. 7^a. 35. A
 Sal, & mel qñ maxime admiscetur caseo lenit uentrē. de diff. cō. Sp. 75. A
 Sale, & melle conditum serum lactis citat aluum, & ualet suspensio ilijs.
 com. 5°. apho. 64°. Ex. 44. F
 Sal & mel simul, qualia sint. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. D
 Sal, mel, & aloē uentrem purgant. de cathar. Sp. 95. D
 ex Sale uel nitro uel aphronitro cum mulsā fit clyster pro phlegmone
 caue partis iecoris inter initia. 13°. meth. med. 4^a. 84. A
 Sal euacuat scybala. de cathar. Sp. 95. D
 ex Sale emplastrum digerens. 6°. de compo. med. per gene. 5^a. 258. G
 ex Sale emplastrum ad extrahendum. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 261. C
 Sal digerit. introd. Isa. 58. B
 Sal discutit cum pauca adstrictione. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 173. E
 ex Sale discufforia Damocratis. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 262. G
 Sal medicamentum fortissimum est ad achoras. 1°. de compositione medi-
 camentorum secundum locos. 5^a. 129. D
 ex Sale fotus quales. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 116. F
 ex Salibus fomēta cur nō bona in capite. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 137. F/G
 Sal capiti imponendum pro resoluenda matēria, quando dolet. 1°. de arte
 cur. ad Glauc. 7^a. 100. B
 ex Sale, & milio fomentum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 163. F
 ex Sale, & milio fomentū quale. de uict. rat. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 117. A
 ex Sale frictio fomenta ad dentium dolorem. de rem. par. facil. 7^a. 157. D
 ex Sale calefacto fomenta fiunt in dolore mediocri. 2°. de arte curat. ad
 Glaucōnem. 7^a. 104. G
 citra Sale debet esse confectum oleum. 10°. meth. med. 7^a. 65. A
 ex Sale oleum dicitur oleum abusive. 3°. de san. tu. 2^a. 79. B
 Sale ponunt aliqui in oleum rosatum. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. H
 cum Sale oleum pro œdemate facit, si his perfricentur crura, & in quo
 genere œdematis. 14°. meth. med. 7^a. 87. F
 cū Sale habēte oxyrhodino confert perfricare crura in œdemate quod
 multitudinis ē, quæ hōiem premit, symptoma. 14°. met. med. 7^a. 87. F
 ex Sale iniecto oxyrhodino, œdema in prauis affectibus curatur. 2°. de
 arte cur. ad Glauc. 7^a. 103. F
 ex Sale, & oleo frictio œdema in prauis affectibus curat. 2°. de arte cur.
 ad Glaucōnem. 7^a. 103. F
 Sal ad gangrenas quomodo confert. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 107. A
 Sale adde si phlegmon sit scirrhorior. 12°. meth. med. 7^a. 81. D
 Salis usus quando in phlegmone conueniens. 13°. meth. med. 7^a. 81. B
 Sale in principio uti non debemus in quo casu. 6°. de compositione medi-
 camentorum secundum locos. 5^a. 174. D
 Sales quomodo iuuēt ad exiccandum uehementius tumorem. 2°. de arte
 cur. ad Glaucōnem. 7^a. 105. E
 SALAMANDRA animal est frigidum, & frigida iudicatur ab om-
 nibus. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 17. H
 Salamandra est frigida. 3°. de temp. 1^a. 21. G
- Salamandra ad certum tempus non uritur ab igne, postea uritur si lon-
 giori tempore igni admouetur. 3°. de temp. 1^a. 23. H
 Salamandræ cinis quibus ualeat. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. F
 Σαλεύω quid significet. de art. com. 3°. 7^a. 279. E
 SALIENTIBVS uiscera præcipue agitantur. 2°. de sa. tu. 2^a. 75. C
 SALINAE halæ à grecis dicuntur. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. F
 Saliti casei aqua est cibus falsus dissoluēs, ac attenuās. de diff. cōt. Sp. 72. F
 Salitæ carnes potius siccant q̄ recentes. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. D
 Salitæ carnes sunt tarde & paulatim nutriētes. cō. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Saliti pisces leuis carnis, & pauca pinguedinis sunt cibi falsi dissoluentes,
 ac attenuentes. de diff. cont. Sp. 72. F
 Saliti pisces & antiqui generant melancholiam. de diff. cont. Sp. 74. B
 Salita omnia recentibus meliora sunt pro senibus. 5°. de san. tuē. 2^a. 91. D
 à Salitis abstinendum in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. D
 Salita plura cōmedunt Alexandrini. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 107. E
 SALIVA est pituita, & quot genera pituitæ. 3°. de loc. affe. 4^a. 18. A
 Salina excernitur in corpore humano. intro. Isa. 55. B
 Salinae generatio numeratur inter ea, quæ prouide à natura fiunt. in 6^m.
 de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 189. B
 Salina unde feratur. 2°. de semi. 1^a. 340. C
 Salinam in os cur mittant glandula. 2°. de sem. 1^a. 340. D
 Salinae hauritorium dicitur glandula quæ posita est in radice lingue. de
 anat. uiu. Sp. 55. H
 Salinam generantes glandulae sunt magno usui. 14°. meth. med. 7^a. 90. C
 Salinae qualitas circa linguam mutatur. de symp. diff. 3^a. 13. C
 Salina est in lingua, & ipsam sibi assimilatur. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 Salinam copiosam prouocat Pyrethrum. de simp. med. Sp. 88. H
 Salinam expuere facit glacies. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. H
 per Salinam purgatur os. de cathar. Sp. 94. G
 Salina copia ostendit temperamentum cerebri. 2°. de temp. 1^a. 20. F
 Salina quas uires det rebus masticatis. 5°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 159. C
 Salinae differentia. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. F
 Salina quando imbecilla, quando ualida. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. F
 Salina q̄ iuuēt, probatur. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. G
 Salina sanantur lichenæ puerorum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. F
 Salina multa in aphthis quid significet. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 175. F
 Salina aduersa est tota substantia uenenosus bestijs. 10°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5^a. 75. G
 Salina hominis uiperam necat. de ineq. intemp. 3^a. 44. C
 Salina esurientium cito necat scorpionem. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. G
 Salina quando est amara. de pass. mul. Sp. 95. F
 Salinam salsam habent ieiunantes, amaram plus ieiunantes. 4°. de simpl.
 medic. facult. 5^a. 29. A
 Salina matutina utitur, & ad quid faciendum. 4°. de compositione medi-
 camentorum secundum locos. 5^a. 158. B
 Salinae uenenatorum animalium minimum si sumatur, lædit. 5°. de simpli.
 medic. facult. 5^a. 37. C
 Salina uenenatorum animalium, genere, non quantitate obest. 5°. de sim-
 plicium medic. fac. 5^a. 37. C
 Salina utitur ad medicamentum humectandum, & coniungendum. 5°. de
 comp. med. per genera. 5^a. 253. H
 Salinam multam qui in stomacho aggregant, quomodo curandi. 8°. de cō-
 posit. medic. sec. loc. 5^a. 192. A
 ad Salinam nimiam ex uentriculo. de rem. par. facil. 7^a. 159. B
 SALIVINAE fit mentio. de dynam. Sp. 31. D
 SALIX sicca sine morfu est. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. H
 Salicis folijs ad uulneris cruenti glutinationem uti possumus. 6°. de simpl.
 medic. facult. 5^a. 48. H
 ex Salice medicamentum quale. 5°. meth. med. 7^a. 34. B
 ex Salice medicamentum exiccatorium. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. H
 Salicis succus dum floret, ad ea quæ pupillas offuscant ualet. 6°. de simp.
 medic. facult. 5^a. 48. H
 Salicis succus dum floret, qualis. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. H
 Salicis corticis cinere utuntur aliqui ad clauos, quos uocant callos, et myr-
 mecias tollendas. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. H
 ex Salicibus emplastrum. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 248. F
 ex Salicibus lite, ut Herodotus. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 248. G
 SALMONEVS Iouem est imitatus. 1°. meth. med. 7^a. 3. G
 Salmoneus in admiratione est sacrilegis. 1°. meth. med. 7^a. 3. G
 SALOME melinum. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 222. E
 SALSAMENTA sardica omnium præstantissima sunt. 3°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2^a. 33. D
 cum Salsamentis

cum Salsamentis ex ponticis illis quæ $\mu\lambda\lambda\alpha$ appellantur apparatus cucurbita fit cibus suauissimus. 2°. de alim. fac. 2°. 16. G
 Salsamentum uentrem mollit. de pueri epil. 7°. 180. C
 Salsamenta omnia pruritum mouent. de cathart. Sp. 95. D
 Salsamentū citra panē edat spleneticus. 9°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 199. B/F
 SALSEDO una quædam qualitas est. fin. med. 1sa. 50. B
 Salsedo est qualitas gustus. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 Salsedo maris quomodo fiat. de hist. philos. Sp. 8. F
 ob Salsedinem nimiam in mari mortuo nihil uiuit. de atra bile. 1°. 34. G
 in Salsedine nimia nullum animal uiuit. de atra bile. 1°. 34. G
 Salsedo in cibis quid faciat. de diff. cont. Sp. 75. A
 SALSILAGINOSA & salsa differunt. aduersus Lycū. Ex. 63. G
 Salsilaginosi & salsi sapes. aduersus Lycum. Ex. 63. G
 SALSITATES differentiam faciunt in dissimilibus partibus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. G
 SALSIVS decoctum, non mutata aqua fit amarum. 3°. de alimento= rum facultatibus. 2°. 31. H
 SALSUGINOSVM, & falsum pro diuersis accipit. 2°. de præfag. ex puls. 4°. 117. E
 Salsuginosæ febres quæ. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 159. A
 SALSUGO moderata ad salendum est, quando in ea uidetur ouum supernatare. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. D
 Salsugo piscium salforum garo similis est. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. H
 Salsugine salforum silurorum, & manidum maxime utebantur antiqui. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. H
 Salsugo piscium salforum ad quæ ualeat. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. H
 Salsugo silurorum & manidū ad quæ ualeat. 11°. de simp. me. fa. 5°. 83. H
 Salsugo, & serum lactis, mordicationes qñq; sanant, & salsuginosa sunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. B
 SALSUA aqua medicamentosa est. de uict. rat. i mor. acut. c. 3°. 3°. 131. B
 Salsa unde cognoscantur. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 135. C
 Salsæ Aquæ rectificant stōm debilem, & mollem. de dissol. cōt. Sp. 74. D
 Salsæ aquæ, præter mare palpitatiōis remedia. de trem. palp. 3°. 52. G
 Salsæ aquæ balneum non debet fieri febricenti. 11°. meth. med. 7°. 69. H
 Salsæ aquæ balnea ducunt plus bilis: sed multo minus prosunt q̄ potabilis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. B
 Salsam Carnem suillam expetit lens. 1°. de alim. fac. 2°. 13. F
 Salsæ carnes gñant sanguinē crassum melancholicū. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Salsæ carnes & pisces faciunt melancholiam. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Salsa carne quibus utendum, & quibus non. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Salsi cibi dissoluunt ac attenuant, & qui sint. de diff. cont. Sp. 72. F
 Salsi cibi mundificant stomachum & intestina & leniunt naturam. de dissol. cōt. Sp. 72. F
 Salsus cibus exiccat. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Salsa amara exiccant absteruntq; 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. H
 Salsa magis siccant acribus. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 135. C
 Salsa cur grata. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. E
 Salsa stomacho inimica. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. G
 Salsa uellicant gulam. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
 Salsa ad coquendū difficillima, quæ & q̄ facilia. 3°. de ali. fac. 2°. 33. C/D
 cum Salso cucurbita salsos succos generat. 2°. de alim. fac. 2°. 16. G
 Salsis debent misceri aquea. 2°. de alim. fac. 2°. 16. H
 Salsa faciunt pruritum. 2°. de symp. caus. 3°. 23. G
 Salsa lac prohibent. de med. fac. par. 7°. 166. E
 ex Salforum usu immoderato causus factus est. de uict. rat. in mor. acut. commentario 4°. 7°. 134. F
 Salsis cibis utendum in quartana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. F
 Salsum Emplastrum ad multa. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. A
 Salsæ febres quæ. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 159. E
 Salsus Humor ex gñe pituitæ est. de uict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 136. A
 Salsum humorem, nitrosum appellant Philotimus, & Praxagoras. 3°. de alim. fac. 2°. 31. H
 Salsum humorem cur generant cibi duri secundum Philotimum & Praxagoram. 3°. de alim. fac. 2°. 31. H
 Salsa Medicamenta non conueniunt oculis. 4°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 150. C
 Salsus Odor non dicitur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. A
 Salsa exacte non habent odorem. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. B
 Salsæ, & salsilaginosæ pituitæ meminit. contra Iulianum. Ex. 67. D
 Salsa pituita species pituitæ est. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
 Salsum est aliquod phlegma. de nat. & ord. cuius corp. Sp. 41. D
 Salsa pituita qualis, & unde fiat. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F

Salsa pituita est uitiosa. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 167. G
 Salsum phlegma uertitur in bilem adustam, quæ uertitur in melancholiam. de spermate. Sp. 40. A
 Salsa pituita superante, siticulosi fiunt. de mult. 3°. 31. F
 Salsa pituita quomodo uomitum prouocat. 3°. de sympt. caus. 3°. 27. B
 à Salsa pituita quando fit quartana. de sperm. Sp. 40. A
 ex Salsa pituita febris ardens non petit balneum. de uict. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 133. E
 Salsam pituitam mistam quando habeat synocha. de sperm. Sp. 40. A
 Salsa pituita non est causa lateralis morbi. com. 6°. apho. 33°. Ex. 50. A
 Salsæ pituitæ meminit. q. animi mor. 1°. 318. H
 Salsa pituita descendens à capite, difficultates intestinorum facit. com. 6°. aphorismo 2°. Ex. 46. E
 Salsa Qualitas dicitur fortis. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Salsa qualitas digerit, & contrahit. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. D
 ad Salsum Ructum ualet acetum scillinum. de med. fac. par. 7°. 178. C
 Salsus Sapor qualis sit, & unde oriatur. de ocul. 7°. 188. A
 Salsus sapor fit ex miscella calidi, frigidi, humidi, & sicci. 1°. de alimento= rum facultatibus. 2°. 9. A
 Salsum quid faciat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. A
 Salsum, terrestre, calidum nondū tñ igneum est. 5°. de simp. me. f. 5°. 38. H
 Salsa calida & sicca sunt, & quomodo. de ocul. 7°. 188. C
 Salsus sapor est propinquus amaro si quidem calidi & terreni ambo differunt tamen. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. G
 Salsum super calefactum amarū redditur. 4°. de simpl. med. fac. 5°. 30. E
 Salsus sapor aut nitroso ibecillior est, aut adstrictionis quoq; assumēs aliquid. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. G
 Salsus habet aliquid adstrictionis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. G
 Salsus adstringentibus oppositus est. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. G
 Salsi saporis operationes. de ocul. 7°. 188. B
 Salsum saporem habentia incidunt. de atten. uic. 2°. 44. B
 Salsum saporem habentia plurima aluū deiiciunt. de atten. uic. 2°. 44. B
 Salsa quomodo adstringunt & euacuant. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. A
 SALSVM frigidum calidumq; non dant, ut aliquod aluum aut urinam moueat. 1°. de alim. fac. 2°. 7. D
 Salsus Succus ex quibus fit secundum Philotimum, & Praxagoram. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 31. H
 Salso succo & bilioso uentrem mordente potus magis desideratur quam cibus. 1°. de symp. cau. 3°. 18. B
 Salsus succus facit sitim, si in uentris uenis sit. de symp. cau. 3°. 18. D
 Salsos, & biliosos succos abstergit, & abluat acerba qualitas amaritudinis mista. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. B
 SALTANTIBVS erumpit sanguis. 3°. de symp. caus. 3°. 26. H
 Saltantium ruptiones tensione fiunt. 3°. de symp. cau. 3°. 26. H
 SALTATOR qui est in saltu exercitatus. 2°. de sanit. tu. 2°. 75. G
 Saltatores ignorant uires motuum, quos exercent. 2°. de san. tu. 2°. 75. E
 Saltatoribus facile flectitur crus. 2°. de motu musc. 1°. 315. F
 SALTARE est uehemens exercitatio. 2°. de san. tu. 2°. 74. G
 Saltare est causa fluxus sanguinis in iuuenibus. c. 3°. aph. 29°. Ex. 26. C
 Saltare est causa abortus. com. 4°. apho. 1°. 27. A/cō. 5°. aph. 45°. 41. G/aphor. 53°. Ex. 42. D
 SALTVS, spasmus, tremor pulsui similia, & eorum differentia. comp. pul. Sp. 65. B
 Saltus est exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 73. G
 Saltus, tremor, spasmus, palmos, circa quas fiat particulas. compendium pulsuum. Sp. 65. B
 Saltus fit circa musculos & neruos. comp. puls. Sp. 65. C
 Saltus quid mali fecerint. de par. pi. exer. 2°. 49. G
 Saltus uehemens facit mictum sanguinis. com. 4°. apho. 78°. Ex. 36. G
 ex Saltu uas ruptum in pulmone, ad actionis uiolentiam refertur. 5°. methodi medendi. 7°. 30. C
 in Saltibus loci affecti nullum adest signum. 3°. de lo. aff. 4°. 16. B
 SALVATELLA uena cuius sit ramus. de anat. ui. Sp. 54. F
 Saluatella in quibus affectibus secatur. de anat. ui. Sp. 54. H
 ex Saluatellæ sectione lien iuuatur. præf. exper. conf. Sp. 78. A
 SALVBERRIMI qui maxime egrotarunt. 5°. de sa. tu. 2°. 88. H
 SALVBER uocatur, & professor artis. ad Thrasy. 2°. 108. B
 Salubre à subiecta materia nominatum est. ad Thrasyb. 2°. 108. F
 Salubria, quæ. de sect. 1f. 15. H
 Salubre dicitur de corpore, de causa, de signo. ars med. 1f. 62. A
 Salubre simpliciter corpus, quid. ars med. 1f. 62. C
 Salubre nunc corpus quid. ars med. 1f. 62. C

Salubre simpliciter semper, quid. ars med.	Is. 62. C	SAMITHRE medicamentum ad multa commodum. 9°. de compositione medicamentorum secundum locos.	5°. 204. G
Salubre simpliciter ut multum, quid. ars med.	Is. 62. C	SAMIVS aster deobstruit, & est magis tenuium partium, q̄ samia terra. 4°. de comp. med. sec. loc.	5°. 150. A
in Salubri, & morbida natura distantia magna. de diff. mor.	3°. 2. H	Samius aster emplasticum est clotum. 4°. de simp. med. fac.	5°. 25. D
Salubri salutare obsonium ars culinaria concinnat. ad Thrasy.	2°. 109. B	Samius aster leuissimus est in principijs inflammationum in arteria. 7°. de comp. med. sec. loc.	5°. 177. G
Salubribus quod ad sanitatem bonum est luctatoria adipiscitur. ad Thrasyb.	2°. 109. B	Samius aster. 7°. de comp. med. sec. loc.	5°. 183. E
Salubria signa quæ. ars med. 62. F/	Is. 67. H	Samius aster tenax & viscosus est. 9°. de simp. med. fac.	5°. 66. A
Salubris habitus totus quomodo sit. de sal. diæ.	2°. 42. H	SAMIA terra quid, & eius uires. de simp. med.	Sp. 84. H
Salubris status habet latitudinem. 6°. de san. tuen.	2°. 97. A	Samia terra non debet lauari. 9°. de simp. med. fac.	5°. 65. H
Salubris pars ut potior ei quæ medetur præponit. intro.	Is. 52. C	Samia terra mediocriter refrigerat. 9°. de simp. med. fac.	5°. 65. H
Salubre quomodo salubrius. in progn. com. 2°.	4°. 199. H	Samia terra internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. med.	7°. 28. H
SALVBRE an pars medicinæ. ad Thrasyb.	2°. 102. F	SAMIVS circulator qua antidoto utebatur. 2°. de antid.	5°. 117. H
Salubris est una pars totius artis. ad Thrasyb.	2°. 108. C	SAMPSYCHINVM unguentum ad quid ualet, & quo anni tempore commodum. 4°. de san. tu.	2°. 87. B
Salubris dicitur ars sanis consulens. ad Thrasyb.	2°. 108. C	SAMPSVCVS quid. de simp. med.	Sp. 90. G
Salubris medicinæ pars inter Euecticem, & Analepticem collocatur. ad Thrasyb.	2°. 106. E	ex Sampsuco acopon. 7°. de comp. med. per ge.	5°. 272. A
Salubris pars minus parua castigat q̄ euectice. ad Thrasy.	2°. 106. E	Sampsucus uiribus acris est, & excelsa factoria, ad omnem duritiem, uel rigorem ualde idonea. de simp. med.	Sp. 90. G
Salubris est pars medicinæ ex una diffinitione, ex altera non. ad Thrasybulum.	2°. 102. A	Sampsucus adstringens & repercutiens est. 4°. de cōp. me. se. lo.	5°. 157. D
Salubris pars medicinæ, in quot partes diuidatur. de subfi. emp.	Is. 32. A	ex Sampsuco malagma ad multa. 7°. de comp. med. per ge.	5°. 266. B
Salubris pars an ad medicum, an ad gymnasticum pertineat. ad Thrasybulum.	2°. 106. G	Sampsucus pro populo nigra q̄ sumatur. 7°. de cōp. med. p ge.	5°. 271. C
de Salubri diæta liber ferè caret uitio. de sal. diæta.	2°. 39. G	pro Sampsuco populus nigra. 7°. de comp. med. per gen.	5°. 271. D
Salubris uictus caput quod. in 6°. de morb. uulg. com. 4°.	3°. 185. G	SAMPSYCHON habet uim adstringendi, & reprimendi. de remedijs paratu facilibus.	7°. 156. D
Salubris uictus duplex scopus est & reficere quod est exhaustum, & excrementa expellere. 1°. de san. tu.	2°. 63. A	Sampsychon desiccatur, & calefacit ordine. 3°. de simp. med. fac.	5°. 60. A
in Salubri uictu duo præcipue obseruanda, ne cibus sit mali succi, & ne faciat obstructions. de bon. & uit. succ.	2°. 37. D	SAMVS insula est in mari ægeo, quæ unam solam habet ciuitatem ex nomine insulæ. 9°. de simp. med. fac.	5°. 65. C
Salubris cibus cui curæ est, quid agere debet. de atten. uic.	2°. 45. G	ad SANABILIA uix, Cephalicum melanchlaron. i. ex nigro uiride. 4°. de comp. med. per genera.	5°. 243. H
Salubrium ciborum exacta cura non habetur, nisi corporum naturæ cognoscantur. de bon. & uit. suc.	2°. 38. A	SANATIO quid sit. 9°. meth. med.	7°. 60. C
Salubrem uiuendi rationem ignorantes, citius pereunt q̄ pro naturæ ratione. 6°. de san. tu.	2°. 95. B	Sanatio quomodo fiat. 4°. de san. tu.	2°. 82. H
Salubria medicamina tenuandi potestatem hñt. de bo. et uit. suc.	2°. 39. A	Sanationes e quibus consistant. de dynam.	Sp. 18. H
cum Salubribus noxia non sunt miscenda. 5°. de san. tu.	2°. 91. E	Sanatio de quibus sit. 8°. meth. med.	7°. 51. D
SALVBRTATEM sed longitudinem significat urina subrubra, & sedimentum subrubrum. in prog. com. 2°.	4°. 200. E	Sanatio celeriter facta est cum delectatione. 1°. de sympt. cau.	3°. 17. F
SALVIA agrestis, & Eupatoriū pro eodē ponitur. de dyn. Sp. 28. E	Sp. 22. C	Sanatio paulatim facta insensibiliter fit. 1°. de sympt. cau.	3°. 17. F
Salvia sanguinem purgat. de dynam.	Sp. 22. C	Sanatio per epicrasim quæ. 12°. meth. med.	7°. 79. C
Salvia colorem expurgat, & sudorem mouet. de cura icteri.	Sp. 111. C	SANATI nulli subito sine crisi, sed bñ mortui. 3°. de crisi.	4°. 142. F
Salvia pro paralyfi. de dynam.	Sp. 35. E	Sananda quæ sunt, quiete indigent. 5°. meth. med.	7°. 32. E
SALVICULA quid, & eius uires. de simp. med.	Sp. 89. H	ad Sanandum hædera terrestris. de dynam.	Sp. 35. E
SALVS communis, regni maxima pars est. de ther. ad Pifo.	5°. 90. C	SANCTI Pauli potio palyticis, arthriticis succurrit. de dyn. Sp. 31. C	Sp. 26. F
Salus dubia debet potius accipi, quam dimitti. 10°. metho. med.	7°. 66. D	Sancti Petri electarij confectio, & ad quæ ualeat. de dynam.	Sp. 26. F
de Salute, & morte unde coniectandum. 3°. de crisi.	4°. 140. C	SANDALOS non cognouit Galenus, ideo liber de dynamidijs non est Galeni. de dynam.	Sp. 23. D
ad Salutem magnam uim obtinet modus loquendi Hippocratis in signis salutaribus. in prog. com. 2°.	4°. 203. F	SANDALVS dictus laqueus quō iniiciatur. de laqueis.	7°. 307. C
Salutem significant coctionis signa non tamen per crisim necessario. 1°. de crisisibus.	4°. 128. C	SANDARACHA quid, & eius uires. de simp. med.	Sp. 90. A
Salutem promittit urinæ bonus color. in 1°. de mor. uulg. cō. 3°. 3°. 125. A	4°. 128. C	Sandaracha flaua est & rufa. 2°. de comp. med. per gen.	5°. 221. E
Salutis spes, ex quibus spūtis habeatur in morbo laterali. commentario 6°. aphorismo 33°.	Ex. 50. A	Sandaracæ color, est rufus color. in 6°. de morb. uulg. com. 1°.	3°. 155. F
Salutis omnia signa habentis ægri, exemplum. 3°. de crisi.	4°. 140. D	Sandaracha qualis. 9°. de simplicium med. fac. 70. H/4°. de comp. medic. per genera.	5°. 242. D
Salutem consequutus est puer denudato corde. 1°. de decr. Hipp. 1°. 231. F	4°. 140. D	Sandaracha uehementer calefacit, & exiccat. 2°. de simp. me. fa.	5°. 16. D
SALVTARIVM omnium præceptorum semita est Hippocrates. 7°. methodi medendi.	7°. 43. C	Sandaracha septicum medicamentum est. 5°. de simp. med. fac.	5°. 36. B
Salutaris admodum est modus loquendi Hippocratis, & quando eautatur. in progn. com. 2°.	4°. 203. F	Sandaracha adurit. introd. Isa. 58. B/1°. de compo. med. sec. loc.	5°. 127. F/
de Salutaribus librū fecit Erasistratus. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 8. E	4°. 203. F	2°. de arte cur. ad Glauc.	7°. 102. D
Salutaris est color ruber in urina. com. 4°. aph. 71°.	Ex. 35. D	Sandaracha erodit. 4°. de comp. med. sec. loc.	5°. 149. G
SALVTATIONIBVS simul omnes occupati erant mane Galeni tempore. 1°. meth. med.	7°. 2. D	Sandaracha fortiter stringit. de simp. med.	Sp. 90. A
SALVTATORIUS digitus. de med. fac. par.	7°. 166. C	Sandaracha in uulneribus neruorū ualet. 3°. de cōp. med. p gen.	5°. 230. G
SALVTANTES mane medici tempore Galeni uesteri ebrij erant. 1°. methodi medendi.	7°. 8. H	Sandaracæ similes hypostasēs quid significant. de urinis.	4°. 124. F
SAMBVCATVM uinum uentrem procurat, choleram rubram temperat. de simp. med.	Sp. 92. C	SANDIX est medicamentum paratum ex metallis. 5°. de simplicium medicament. facultatibus.	5°. 68. E
SAMBVCELAEON mundificat. de ocul.	7°. 188. E	in Sandicem transit cerussa adusta. 9°. de simp. med. fac.	5°. 71. G
SAMBVCVS siccus conglutinatius & digerens est. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus.	5°. 42. A	Sandix qua sit facultate prædita, ubi dicturus Galenus. 9°. de simplicium medicamentorum facultatibus.	5°. 71. A
Sambucus educit aquas. de dynam.	Sp. 22. C	Sandix ualet ad formæ decorem, quod elegantie potius artis, q̄ medicinæ proprium uidetur. intro.	Isa. 58. C
Sambuci dosis. de dynam.	Sp. 22. C	ex Sandice collyrium. 5°. de comp. med. sec. loc.	5°. 158. G
		ex Sandice medicamēto i herpete usus est Galenus. 14°. me. me.	7°. 92. F
		SANGVIFICATIO quid sit. 2°. de nat. fac.	1°. 298. A
		Sanguificatio est mutatio alimenti in sanguinem. fin. med.	Is. 44. F
		de Sanguificatione, Asclepiadis opinio. 1°. de nat. fac.	1°. 293. H
		i Sanguificatione quot sint humorū driæ et succorū. 4°. de sa. tu.	2°. 84. C
		Sanguificatio	

Sanguificatio cibi assumpti fit uirtute proveniente ex hepate. de uirtutibus nostrum corp. disp. Sp. 60.B
 Sanguificatio fit bona, si partes corporis sint crassae, mala si tenues. com. 2°. aphor. 35°. Ex. 17.E
 Sanguificationi prodest calor mediocris in motibus remissioribus. de salubri dieta. 2°. 41.A
 Sanguificatio uitatur, iecore uitato. 5°. de loc. aff. 4°. 33.F
 Sanguificatio uitata est in senibus. 2°. de temp. 1°. 16.D
 SANGVIFICA facultas quae uocetur. 5°. de loc. aff. 4°. 34.D
 Sanguifica facultas in uenis est. 1°. de nat. fac. 1°. 291.D
 Sanguifica uirtus est ea quae concoquit, et in sanguinis naturam transmutat alimentum. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13.A
 Sanguifica uis propter quid data. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 188.E
 de SANGVINALI herba coronapro capitis dolore ex ebrietate, uel solis aestu ualet. de remed. par. fac. 7°. 154.B
 Sanguinaria succus pro dolore capitis calido ualet, et quo modo. de remed. par. fac. 7°. 153.E
 ad SANGVINANTEM plagam remedium. de dynam. Sp. 31.F
 Sanguinantis fici remedium. de dynam. Sp. 28.H
 SANGVINARIA emplastra. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226.H
 Sanguinarium medicamentum enamon à grecis dicitur. 3°. de composit. medic. per genera. 5°. 228.C
 SANGVINEA Aegritudo mutationi temporum concordare solet. de spermate. Sp. 39.F
 Sanguineae aegritudines et fluxiones modestae habentur. in prognost. commentario 2°. 4°. 202.D
 Sanguineorum Aialium proprium elementorum genus quid. 2°. de elem. 1°. 8.F
 Sanguineis omnibus animantibus communia quae. 6°. de anat. adm. 1°. 92.G
 Sanguinea omnia animalia pedestria quae homini similia habent quatuor pedes. 3°. de usu part. 1°. 128.C
 Sanguinea, et ambulabilia aialia pulmonem habent. de anat. uiu. Sp. 48.C
 Sanguineae Carnosae partes longius tempus requirunt ad generationem. de foetuum formatione. 1°. 322.G
 Sanguineae Dysenteriae quibus contingant. 3°. de sympt. cau. 3°. 27.H
 Sanguineae Gingivae sunt si conceptum sperma sit à muliere in tribus horis sanguinis. de sperm. Sp. 37.B
 Sanguinei unde quidam homines sint, quidam melancholici, quidam pituitosi, quidam bilioti. de sperm. Sp. 37.B
 Sanguineus naturaliter est iracundus, tñ iram deponit à corde procedentem naturaliter, aliqua occasione superueniente. de sperm. Sp. 37.B
 Sanguineo qui cibi conueniant. de diff. cont. Sp. 71.E
 Sanguineo et cholerico causus et synochus in aestate sunt infirmitates naturaliter. de sperm. Sp. 39.G
 Sanguineus infans quibus horis efficiatur. de sperm. Sp. 38.A
 Sanguineus Humor cur equissimus in pleuritide. de const. ar. Isa. 40.H
 Sanguinei Oculi sunt si sperma conceptum à muliere fuerit in tribus sanguinis horis. de sperm. Sp. 37.B
 in Sanguinea Paralyti quid agendum. de cura lap. Sp. 112.F
 ad Sanguineum Rheumatismum. de pass. mul. Sp. 96.B
 Sanguineas Sputiones suscitatur aqua dura et frigida. de bo. aquae. Sp. 75.G
 ad Sanguinea sputa. de med. fac. par. 165.G/171.D/G/ 7°. 173.H
 absq; Sanguinea Substantia nullum membrum fieri potest. de foet. for. 1°. 322.F
 Sanguineus Sudor quomodo fiat. de util. resp. Sp. 64.D
 Sanguinea Urina cur contingat. de anat. uiu. Sp. 51.B
 ad Sanguineum lotium. de med. fac. par. 7°. 178.F
 Sanguinea urina cum dolore capitis, et hypochondrij dextrae partis statim subitanam mortem significat. de dynam. Sp. 34.B
 Sanguineam quasi nebulam habens urina, quae uelut rasuram et arenam habuerit renem ostendit colliquationem. de dynam. Sp. 34.F
 Sanguinea urina synochon causon significat. de dynam. Sp. 35.E
 SANGVINOLENTI oculi praesidium. de dynam. Sp. 24.G
 Sanguinolentis gingiuis prodest succus centaureae. de uirt. cent. Sp. 93.D
 Sanguinolenta excretio in quadruplici differetia est. 3°. de sym. cau. 3°. 28.E
 Sanguinolenta excrementa quid significant apud antiquos. commentario 6°. aphor. 1°. Ex. 46.C
 Sanguinosos oculos curat succus centaureae. de uirt. cent. Sp. 93.B
 SANGVIS et humor pro eodem sumuntur à Galeno. de mult. 78.E/ 3°. 80.H
 Sanguis nomine quid sit intelligendum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72.F
 Sanguis complectitur omnes humores. 1°. de elem. 1°. 9.A
 Sanguis significat omnes humores in uasis. in 6°. de mor. uul. c. 4°. 3°. 187.C
 Sanguis nunquam est exquisitus in uenis. de mult. 3°. 80.H

Sanguis melancholicus, picrocholicus, pituitosus, serosus, et putridus, est sanguis cum his mistus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72.F
 Sanguis participat pituitam, et utranque bilem. 1°. de elem. 1°. 8.G
 Sanguinem solum in nobis esse quidam putarunt. de nat. hu. cō. 1°. 1°. 27.H
 Sanguinem quidam putarunt solum esse in homine. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276.D
 Sanguinem esse unum humorem tantum potest colligi. commentario 4°. aph. 25°. 30.A/aph. 64°. Ex. 34.D
 Sanguis distinctus est ab alijs humoribus. 8°. de decr. Hippo. 1°. 276.B/C
 Sanguinem non esse humorem distinctum ab alijs tribus simul mistis uidetur colligi. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27.D
 Sanguis dicitur duobus modis. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 167.F
 Sanguinis differentiae. de inaequ. intemp. 3°. 44.H
 Sanguis duplex exiens uenas et mistus alijs humoribus et purus distinctusque ab alijs humoribus. de nat. hu. com. 1°. 1°. 31.D
 Sanguis uocatur qui ex uenis effunditur. de atra bile. 1°. 34.D
 Sanguis uocatur qui ex arterijs exit. de atra bile. 1°. 34.D
 Sanguis primum gignitur in uenis. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240.F
 Sanguis ex uenis, qui. de atra bile. 1°. 34.D
 Sanguis ex arterijs. de atra bile. 1°. 34.D
 Sanguis multus, ac spissus est in uena. de util. resp. Sp. 64.E
 Sanguinis differentia in uenis. 2°. de nat. fac. 1°. 299.F
 Sanguis uena non potest coagulari in ceruo, et lepore, quia tenuius est. de util. resp. Sp. 64.F
 Sanguis cur apparet solus in uenis. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275.A
 Sanguinis receptaculum est uena. de uena sect. aduer. Eras. 6°. 5.G
 Sanguinis, et spiritus receptacula sunt uena nervus pellis. de uti. resp. Sp. 63.C
 Sanguis in arterijs continetur. de usu puls. 1°. 228.G
 Sanguis naturaliter continetur in arterijs. 4°. de usu par. 1°. 141.H
 Sanguine uacua arteria magna esse dicentes errant. 7°. de anat. adm. 1°. 98.D
 Sanguinem esse in arterijs quo ostenditur per sectionem. 7°. de anat. ad. 1°. 98.H
 Sanguinem esse in arterijs, experimento deprehenditur. an san. in ar. nat. cont. 1°. 61.H
 Sanguinem esse in arterijs, quo deprehenditur. an san. in ar. nat. cōt. 1°. 61.H
 Sanguis in arterijs paucior est quam in uenis. fin. med. 1°. 44.B
 Sanguis in arterijs qualis. de usu puls. 1°. 228.A/ de inaeq. intemp. 3°. 43.G/ 5°. methodi medendi. 7°. 32.C
 Sanguis arteriarum est calidior illo uenarum. de tum. praeter nat. 3°. 84.D
 Sanguis arteriarum est calidior, et subtilior uenarum sanguine est. de semine. 1°. 331.C
 Sanguis arteriarum subtilior est et uaporosior, quam uenarum. 4°. de usu partium. 1°. 140.B
 Sanguis arteriae liquidior est quam uena. de util. resp. Sp. 64.E
 Sanguinem tenuissimum, et calidissimum habent arteriae. 6°. de decr. 1°. 266.D
 Sanguis tenuis propter quid in arterijs. 6°. de usu par. 1°. 155.C
 Sanguis arteriarum est fomentum spiritus. 6°. de usu par. 1°. 155.C
 Sanguini mistus est aer in arterijs. 1°. de diff. feb. 3°. 31.A
 Sanguis continetur in arterijs renem. 5°. de usu par. 1°. 144.C
 Sanguis in arterias ex uenis fertur. 3°. de nat. fac. 1°. 307.G
 Sanguis in arterias transfertur. de uena sect. aduer. Eras. 6°. 5.G
 Sanguis quomodo intret arteriam. de util. resp. Sp. 64.F
 Sanguis arteriarum ubique similis est etiam in corde. 6°. de decr. 1°. 263.C
 Sanguis qualis qui in arteria uenali defertur. de anat. ui. Sp. 47.E
 Sanguine praedita sunt animalia calidiora. 2°. de nat. fac. 1°. 300.C
 SANGVINIS natura quae. fin. med. Isa. 44.B
 Sanguis ex oibus elementis procreatus est. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277.H
 in Sanguine plus aquae substantiae et terrae. 1°. de san. tuen. 2°. 63.E
 Sanguis qualis secundum Hippocratem. bre. den. dogm. Hipp. 1°. 231.B
 Sanguis qualis sit. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73.B
 Sanguis calidus et humidus est. 2°. de temp. 16.A/ de natu. hu. cō. 1°. 32.D/ bre. denot. dogm. Hip. 1°. 231.B/ de diff. morb. 3°. 5.G/ de dyn. Sp. 19.E
 Sanguis calidus et humidus potestate est. 2°. de nat. fac. 1°. 301.C
 Sanguis non est calidus et humidus, sed temperatus, si uer sit temperatum. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32.D/E
 Sanguis post bilem calidus maxime est. de inaeq. intemp. 3°. 43.H
 Sanguis calidissimus est non tñ humidus ut pituita. de temp. 1°. 15.C
 Sanguis debet esse calidus, sed non nimis. de util. resp. 1°. 226.B
 Sanguis quem habet calorem. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37.F
 Sanguis humidus est. 1°. de temp. 1°. 12.G
 Sanguis est feruens humidus, et dulcis. de na. et ord. cuius. corp. Sp. 41.D
 Sanguis cur humidus dicatur. 1°. de san. tu. 2°. 62.E
 Sanguis humidus et ruber est. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266.C
 Sanguinis color peculiaris rubor est. in 6°. de mor. uulg. cō. 3°. 3°. 121.C
 fff ij Sanguis

- Sanguis naturalis ruber est. in 3^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 133. G
 Sanguinis humor cur ruber. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 275. H
 præter Sanguinem & carnem nihil rubrū ex partibus corporis. de tum. præter naturam. 3^a. 82. H
 Sanguis ruber & purus ut ignis i humido uidetur. 4°. de usu p. 1^a. 136. C
 Sanguis i qua uena sit plenus humore aquoso et tenui. 4°. de usu p. 1^a. 136. C
 Sanguis qui proprie dicitur non potest habere alium colorem, q̄ rubrum. in 6^m. de morb. uul. com. 4°. 3^a. 187. C
 Sanguis non semper ruber, & qualis. in 6^m. de morb. uul. cō. 1°. 3^a. 155. H
 in Sanguine color ruber à quo gignatur. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 277. H
 Sanguis rubicundior, qualis. 1°. de cris. 4^a. 130. B
 Sanguis flauior, qualis. 1°. de cris. 4^a. 130. B
 Sanguis siccior est flauior. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 266. C
 Sanguis humidus ruber est. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 266. C
 Sanguis antiquus non habet colorem floridum. cō. 5°. apho. 23°. Ex. 39. G
 Sanguis idem non pōt esse ruber, & niger. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
 Sanguis est carne mollior, & calidior. 2°. de elem. 1^a. 8. G
 Sanguis est bonus humor. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
 Sanguis optimus est succus. 1°. de temp. 1^a. 18. A
 Sanguis dulcis est. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. E
 Sanguis in totum dulcis uidetur. de atra bile. 1^a. 34. E
 Sanguis dulcissimus est cum est naturalis. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. A
 Sanguis temperatissimus qui. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 33. B
 Sanguis quomodo in medio aliorum humorum. 4°. de san. tu. 2^a. 84. B
 Sanguis attenuatus & absolutus est gradu tertio tenuissimum & leuissimum eorum quæ in corpore sunt. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. F
 Sanguis bonus quando. in 6^m. de morb. uul. com. 4°. 3^a. 186. D
 Sanguis optimus qui. de atra bile. 1^a. 34. D
 Sanguis optimus unde nascatur. 1°. de san. tu. 2^a. 66. B
 Sanguis exquisitus quomodo gignatur. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 275. E
 Sanguis cū sit optimus inter omnes humores, ubi est frige factus, cur multa pathemata inferat, considerandum. de bo. & uit. suc. 2^a. 35. C
 Sanguis laudatissimus fm consistentiam, qualis. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. E
 Sanguis medius in consistentia, qui. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. H
 Sanguinem quæ gignat moderatæ consistentiæ. de bo. & uit. suc. 2^a. 36. E
 SANGVIS ex quibus fiat. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 17. D
 Sanguis bonus gñatur ex cibarijs recte confectis. cōtra Iulianū. Ex. 69. F
 Sanguinis complexionem uicina non indigent magna conuersione sanguinis ad sui nutritionem contra quæ remota sunt. de anat. uiu. Sp. 44. G
 Sanguinis conuersione multa indigent ad sui nutritionem spermata à sanguinis conuersione remota. de anat. uiu. Sp. 44. G
 Sanguinem bonum sed uiscosum generant alica, & bouinæ carnes. de puer. epil. 7^a. 180. H
 Sanguis fit panis. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. B
 Sanguis laudatissimus ex pane optime præparato & animalibus uolucibus. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. E
 Sanguis quomodo fiat ex pane. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. D
 Sanguis facile fit ex carne. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. D
 Sanguis laudatissimus fit ex perdica. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. E
 Sanguis laudatissimus fit ex piscibus pelagijs. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. E
 Sanguis ex piscibus saxatilibus generatus habet mediam consistentiam. 2°. de alim. fac. 2^a. 30. H
 ad Sanguinē creandum prodest uinū. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3^a. 185. C
 Sanguinem nutrit uinum nigrum dulce. de simp. med. Sp. 92. C
 Sanguinē augent uina pallida, uel flaua pinguis subæ. 5°. de san. tu. 2^a. 91. B
 Sanguinem plurimum gignit uinum nigrum sed superfluum, & melancholicum. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 149. A
 Sanguine crasso uenas implent uina crassa, nigra, & dulcia. de atten. uic. 2^a. 46. C
 Sanguis crassus qui. in prog. com. 2°. 4^a. 202. E
 Sanguinem purum, mundum, & clarum non generant cibi non temperati. de diff. cont. Sp. 74. A
 Sanguinem calefaciunt calefactione nimia cibi acuti, & redit plurimum eius cholera citrina. de diff. cont. Sp. 72. F
 Sanguinem non admodum probū gignunt carica. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
 Sanguinem calidiorem & crassorem temperato generat caro pullorum, columbarum, & paruorum auium. de diff. cont. Sp. 73. A
 Sanguis ciborum inopia arefit, & densior seipso redditur. de uenæ sectione aduer. Eras. 6^a. 11. A
 Sanguis purus excrementoso est calidior. 14°. de usu par. 1^a. 206. F
 Sanguinem crassum & nigrum generantia quæ. de atra bile. 1^a. 35. A
 Sanguinem crassum cum bono succo quæ faciant carnes. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 175. C
 Sanguinem crassum generant milium, & panicum. de diff. cont. Sp. 74. B
 in Sanguinē uertit mel à natura, et etate frigida. 2°. de nat. fa. 1^a. 300. G
 SANGVINIS generandi causa. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. C
 Sanguis non fit in ieiuno. intro. Isa. 54. D
 Sanguinem gñare uenarū tunicas dicentes, errant. 6°. de decre. 1^a. 265. G
 Sanguis non potest generari in uestica fellis. 4°. de usu par. 1^a. 138. D
 Sanguinis principium est hepar fm Galenum. de anat. uiu. Sp. 50. F
 Sanguinem à iecore non fieri contra Galenum. de anat. uiu. Sp. 46. B
 Sanguinis potestas in hepate. de sperm. Sp. 36. G
 Sanguinis propria sedes est hepar. de sperm. Sp. 36. H
 Sanguinis alentis principium iecur est. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 264. C
 Sanguinis gñandi primū instrumētum in iecore est. 4°. de usu p. 1^a. 138. D
 Sanguinis generatio est actio hepatis. de uirt. nost. corp. disp. Sp. 60. D
 Sanguinem generare proprium iecoris est. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. D
 Sanguinis prima generatio in iecore fit. fin. med. Isa. 43. H
 Sanguinis principium est in iecore. in Tim. Plat. 1^a. 287. D
 Sanguis in iecore perficitur. intro. Isa. 54. D
 Sanguis in iecore, & uenis coquitur. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 188. B
 Sanguis ex mora in uasis coquitur. 1°. de semi. 1^a. 333. F
 Sanguinis generandi instrūm est iecoris caro. 4°. de usu part. 1^a. 138. E
 Sanguinis generandi primū instrūm est caro hepatis. 4°. de usu p. 1^a. 138. E
 ad Sanguinis generationem caro iecoris conueniens est. 6°. de decretis Hippocratis. 265. H/ 1^a. 266. C
 in Sanguinem cibus mutatur à carne hepatis. 7°. de usu part. 1^a. 159. A
 Sanguis crassus uidetur caro iecoris. 4°. de usu partium. 138. E/ 6°. de decre. Hipp. 1^a. 265. H
 Sanguinem rubrificat hepar. de anat. uiu. Sp. 44. D
 ob Sanguinem exigitur hepar. de anat. uiu. Sp. 47. C
 Sanguis, & bilis in iecore dominantur. de nat. et ord. cuius. corp. Sp. 41. D
 in Sanguinem alteratio, actio naturæ est. intro. Isa. 55. B
 Sanguis mutatio i iecoris subam ē naturæ opatio. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 266. C
 Sanguinis concoctio, generatio, distributio, adiectio, agglutinatio, assimilatio, semper fiunt à natura. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Sanguis qui perficitur in iecore, præparatur in uenis meseraicis. 4°. de usu partium. 1^a. 135. H
 Sanguis in uenis generatur. 1°. de usu par. 1^a. 117. B
 Sanguis in omnibus uenis etiam coquitur. 4°. de usu par. 1^a. 140. F
 in Sanguinem cibus uertunt uenæ. de ther. ad Pifo. 5^a. 96. H
 Sanguinē p totū corpus trāsmitti facit theriaca. de ther. ad Pif. 5^a. 96. H
 Sanguis pertinet ad primam generationem & non ad secundam. 8°. de decretis Hippocratis. 1^a. 275. G
 Sanguinē nō facit iecur propter oīa mēbra. de mo. man. & obs. Sp. 68. A
 Sanguinem utiliore iecur sibi seruat ad nutrimentum. de comp. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 Sanguinis eius utilioris, quem ad sui nutrimentum seruat hepar, quod tenuius est cordi ministrat. de comp. memb. Sp. 59. B
 Sanguis est nutrimentū hepatis, & in ipso est. cō. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 Sanguis iecoris non est spirituosus. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 266. D
 an Sanguis perfectus recurrat per illas uenas, per quas fertur nutrimentum ad hepar. 4°. de usu par. 1^a. 141. F
 Sanguinem in hepate generari collige. com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
 Sanguinis maior copia gñatur, q̄ aliorum humorū. 8°. de decre. 1^a. 275. A
 Sanguinis generatio est magis necessaria animali, q̄ uentriculi operatio. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 264. F
 Sanguinis generatione ablata, aufertur uita. 6°. de decre. 1^a. 264. F
 Sanguis quot modis frustretur. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. C
 in Sanguinis generatione quæ symptomata fiāt. 3°. de symp. dif. 3^a. 12. A
 Sanguis à cauo iecoris, ad gibbū ascendit. 4°. de usu part. 1^a. 136. C
 Sanguinem superaffantis iecoris signum quod. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. E
 Sanguinis gñatio si non fiat, aqua intercus fit. cō. 6°. apho. 12°. Ex. 47. E
 Sanguinem bonum non gigni, uel nutrimentum in uentre probe in chylum uerti, non est paris momenti. 2°. de nat. fac. 1^a. 299. E
 Sanguinis prauæ generationis ordo quidam. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. E
 Sanguis non est unum quid est exquisitum. 2°. de elem. 1^a. 9. A
 Sanguis, & bilis contrarijs generantur. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. H
 in Sanguinē uertit hepar phlegma uirtutis fellis, & quō. de sper. Sp. 36. B
 in Sanguinē trāsīt pituita i media cibi. de uic. ra. i mor. ac. c. 2°. 7^a. 120. F
 Sanguis efficitur pituita tps pcessu. de uic. rat. i mor. acu. c. 2°. 7^a. 120. F
 in Sanguinē cur nulla bilis trāsire pōt. de uic. ra. i mor. ac. c. 2°. 7^a. 120. F
 ex Sanguine plus calefacto bilis flaua generatur. de uict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 120. F
 ex Sanguine

ex Sanguine affato crasso, & adusto fit atra bilis. de uictus rat. in morb. acutis, commentario 2°. 7°. 120.F
 Sanguinem antecedit pituita generatio in cibus pituitosis. de uictus rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 120.F
 in Sanguine pars quæ est liquor sanguinis qualis. 2°. de elem. 1°. 8.H
 Sanguis purgatur per hepar. de sperm. Sp. 37.G
 à Sanguine bilem segregat iecur. de ther. ad Pifo. 5°. 96.H
 Sanguis qua bile indigeat. 2°. de nat. fac. 1°. 302.A
 Sanguinem cholicum falso uocat illum, qui in uestica fellis continetur, auctor libri de anatomia uiuorum. de anat. uiu. Sp. 50.G
 Sanguis biliosus qualis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206.H
 à Sanguine tres superfluitates exeunt, & quæ. de anat. uiu. Sp. 50.H
 SANGVIS omnium quæ in corpore sunt maxime familiaris est nobis. 6°. de loc. aff. 4°. 38.H
 Sanguis est nobis amicus. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44.G
 Sanguis est melior thesaurus naturæ. de anat. ui. Sp. 46.B
 de Sanguine sollicita est natura. de anat. uiu. Sp. 46.C
 Sanguis quo calore fiat. 2°. de cris. 4°. 138.D
 Sanguis est corpus calidum innatum. aduer. Lycum. Ex. 65.D
 Sanguis generatur à calore naturali, quia calore deficiente non fiet sanguis. com. 6°. aph. 12°. Ex. 47.E
 Sanguinem gignit calor natiuus temperatus. in 3°. de morb. uulgaribus, commentario 3°. 3°. 142.D
 Sanguis à mediocri calore fit. 2°. de nat. fac. 1°. 300.C
 Sanguis & spiritus sunt materia in qua habitat calor naturalis, collige. com. 2°. aph. 1°. 3.D/com. 3°. aph. 2°. Ex. 11.B
 ex Sanguine & pituita substantia caloris naturalis consistit. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 277.E
 in Sanguine & uenis caliditatem habet animal omne, ueluti fontem ignis. in Tim. Plat. 1°. 289.H
 Sanguis anima est secundum aliquos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240.H
 Sanguis cur anima existimatus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276.D
 Sanguine alitur anima secundum aliquos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240.H
 Sanguis regit animam. de dynam. Sp. 19.D
 Sanguis quos faciat mores. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41.E
 Sanguis facit pueros moderatos, blandos, & formosos. de dyn. Sp. 19.E
 Sanguine uitatur animus. de dynam. Sp. 19.D
 à Sanguine proficiuntur simplicitas & stoliditas animi. de natura humana, commentario 1°. 1°. 33.B
 Sanguine quomodo fiat desipientia. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 184.C
 Sanguine plurimo & spiritu calido pleno capite desipientia fiunt. com. ment. 7°. aphor. 7°. Ex. 54.D
 SANGVIS ad quid utilis. de cucur. scar. 6°. 3.G
 Sanguis quid faciat in animali. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16.G
 Sanguis quid agat in corpore humano. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231.C/
 secretorum. Sp. 96.G
 Sanguinis uires quæ. de simp. med. Sp. 90.B
 Sanguis ultimum alimentum est. q. animi mor. 1°. 312.F
 ex Sanguine fit nutritio. 2°. de decre. Hipp. 1°. 240.H
 Sanguis bonus nutrit corpus. com. 2°. aph. 47°. Ex. 18.H
 Sanguis qui defertur p. alimentum, non est filis usquequaq. 2°. de dif. f. 3°. 41.H
 Sanguis diuersus in diuersorum membrorum nutritione. 8°. de decr. 1°. 275.G
 Sanguinis nutrientis diuersitas. 3°. de nat. fac. 1°. 307.H
 Sanguis tenuis facilius trahentem sequitur. 3°. de nat. fac. 1°. 308.D
 fm Sanguine nutritiæ particularum diuersitas oritur. de consuet. 2°. 61.B
 Sanguinis uas si esset unum, omnes partes simili alimento nutrentur. 6°. de usu partium. 1°. 155.B
 Sanguinem puriorem exigunt aliqua membra. 1°. de semi. 1°. 332.F
 Sanguinem serosiores exigunt aliqua membra. 1°. de semi. 1°. 332.F
 Sanguis in perfectis animalibus accipitur ex sanguineis instrumentis. 6°. de usu partium. 1°. 156.E
 Sanguis in imperfectis animalibus & foetibus accipitur ex spirituosissimis instrumentis. 6°. de usu partium. 1°. 156.E
 Sanguis confectus in uenis datur arterijs. 6°. de usu par. 1°. 155.C
 Sanguis optimus nullo inquinatus humore, quem uaporem faciat. 3°. de caus. mor. 3°. 7.F
 Sanguis bonus ob calorem fumosos uapores emittit. de util. resp. 1°. 226.C
 Sanguinis euaporatione ad nutritionem spiritus aialis idiget. de uti. r. 1°. 226.B
 Sanguinis benigni exhalatio est spiritus animalis. 6°. de usu par. 1°. 155.C
 Sanguis optimus uenit ad nutriendum uentriculum in longis ieiunijs. de atra bile. 1°. 36.G
 Sanguinem cur attrahunt partes. 13°. meth. med. 7°. 80.F

Sanguinem sibi familiarem trahunt omnes corporis partes. 9°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 198.C
 ex Sanguine debet nutriri caro. de anat. uiu. Sp. 49.H
 Sanguinem caro trahit, ut magnes ferrum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23.E
 Sanguinis potestate caro est. 3°. de temp. 1°. 21.F
 Sanguis attrahitur p. tunicam uasorum in nutritione. 6°. de usu p. 1°. 151.D
 SANGVINEM in cerebro non contineri experimentum. 1°. de decretis Hipp. & Plat. 1°. 231.F
 Sanguine in cerebri sinibus quo inuenies. 1°. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 231.F
 Sanguis non potest uenas meningum subintrare, nisi fuerit plurimum digestus. de util. resp. Sp. 63.A
 Sanguinis principium est cor fm Aristotelem, & cur. de anat. ui. Sp. 50.F
 Sanguinis primum principium mediate est cor. de anat. uiu. Sp. 50.G
 Sanguinis alentis principium non est cor. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264.C
 Sanguinis alicuius cor est initium, & cuius. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264.C
 cuius Sanguinis sit initium cor. 3°. de decr. Hipp. 241.F/ 6°. 1°. 266.D
 Sanguinis cuiusdam. i. arteriarum principium est cor. 6°. de decr. 1°. 266.D
 Sanguis in corde, non dissimilis est ab illo iecoris. 6°. de decr. 1°. 263.C
 Sanguis cordis, flauior est Sanguine iecoris. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266.C
 Sanguis cordis spirituosus est. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266.D
 Sanguis perfectus fit in corde. de anat. uiu. Sp. 46.B
 Sanguinis uirtus est circa cor. de dynam. Sp. 19.E
 Sanguis à corde suum accipit calorem. 1°. de temp. 1°. 15.C
 Sanguis gignatur in uentriculis cordis fm Aristotelem. de util. resp. Sp. 62.F
 Sanguis exuberat in corde. intro. Isa. 55.B
 Sanguine nihil utilius cordi ad nutritionem. 6°. de usu part. 1°. 154.A
 Sanguine attracto, & spiritu cibatur cor. de anat. uiu. Sp. 56.D
 Sanguis flauior in sinistro cordis uentriculo gignit. 6°. de decr. 1°. 266.C
 Sanguinem fluiorem habet uiscus calidius. 6°. de decr. Hippo. 1°. 266.C
 Sanguis sinistri uentriculi cordis semper calidior est. 6°. de decr. 1°. 263.C
 Sanguis sinistri cordis uentriculi quique; tenuior & flauior, quique; crassior, nigriorque; est. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263.C
 Sanguis semper in sinistro cordis sinu adest aiali mortuo. 1°. de dec. 1°. 231.F
 Sanguine plenum est cor in utrisque sinibus dum aial uiuit. 1°. de decr. 1°. 231.F
 Sanguine plenum esse sinistru cordis uentriculu pbat. 1°. de decr. 1°. 231.G
 Sanguine pleno sinistro cordis uentriculo, animal moritur. an sang. in ar. nat. cont. 1°. 61.B
 Sanguis est copiosior in dextro cordis uentriculo. 6°. de usu p. 1°. 154.H
 Sanguinem habent in aliquo uentriculo boues uulnerati in dorso medullæ exortu. 1°. de decret. Hipp. 1°. 231.G
 Sanguinem attrahit cor ab hepate. de util. resp. Sp. 64.D
 à Sanguine uenæ causæ nutritur cor. 6°. de usu par. 1°. 155.C
 Sanguine pingui, & unctioso nutritur calor uitalis qui est in corde. de util. resp. Sp. 62.C
 Sanguis est humidus quo alitur uita. de dynam. Sp. 19.D
 ex Sanguine, & inspirando nutritur spiritus uitalis. 12°. meth. med. 7°. 77.C
 Sanguinis uitalis & nutrimentalis differentia. de anat. uiu. Sp. 53.A
 in Sanguine habentibus est uis uitalis. 4°. de præ sag. ex puls. 4°. 122.C
 ex Sanguinis penuria cor refrigeratur. i. 6°. de mor. uul. cõ. 4°. 3°. 186.F
 Sanguinem præparatum ministrat cerebro cor. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 59.B
 Sanguis unde deducatur per totum corpus. intro. Isa. 54.E
 Sanguis unde eat à corde ad superiores partes. intro. Isa. 54.D
 Sanguis habet potestatem eundi per totum corpus. de sperm. Sp. 37.A
 Sanguis subministratur pulmone ex corde per uenam magnam. de natu. humana, com. 2°. 7°. 184.A
 Sanguine calido, & sicco nutritur pulmo. de anat. uiu. Sp. 52.G
 Sanguis quo deueniat in arterias pulmonis. 6°. de usupar. 1°. 151.D
 Sanguine purissimo, et tenuissimo nutritur pulmo. 15°. de usu p. 1°. 212.F
 Sanguis cur spumofus in pulmone. 15°. de usu par. 1°. 212.F
 Sanguine ire ad membra, quæ indicia. de ijs, quæ in med. fi. cõ. 3°. 7°. 216.C
 Sanguinem in totum corpus una uena riuat, ex qua multæ educuntur uenæ. de nat. hum. com. 2°. 7°. 184.B
 Sanguis qui per totum corpus eat. 2°. de nat. fac. 1°. 302.A
 Sanguis ea ratione fertur per oēs animalis partes, qua per renes urina in uesticam. 2°. de nat. fac. 1°. 296.G
 Sanguis crassior ad quas partes deferatur. 5°. de loc. affec. 4°. 33.H
 Sanguis non est in neruis, tñ nutriuntur, & quo. 2°. de nat. fa. 1°. 298.E
 Sanguinis fece nutritur lien, et ex ea fit atra bilis. 9°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 198.C
 Sanguinem rubrum magis appetunt renes, & splen quasi similem in colore & natura. de anat. uiu. Sp. 44.D

Sanguine nutriuntur renes. de anat. uiu. Sp. 51. C
 Sanguis per quandā decoctionē in mamillis uertit in lac. de sper. Sp. 36. E
 in Sanguinis medio et pituita est lac. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. F
 Sanguis de albatu ad nutrimentum cerebri defertur ad testes. de anatom. uiuorum. Sp. 51. G
 Sanguis acris serofus debet ire ad testiculos. 14°. de usu par. 1°. 209. B
 Sanguis albescit in uenis, et arterijs testium. 1°. de semi. 1°. 332. G
 Sanguis quomodo fiat albus. 14°. de usu par. 1°. 207. G
 Sanguis cur in folis testibus fiat albus. 14°. de usu part. 1°. 207. G
 ex Sanguine principaliter fit sperma, secundo ex alijs humoribus. de spermate. Sp. 36. F
 Sanguis ubi fit sperma, et quomodo. de spermate. Sp. 36. E
 ex Sanguinis subtilitate fit sperma. de spermate. Sp. 37. A
 ex Sanguine exacte cocto gignuntur semē, et lac. 16°. de usu p. 1°. 219. C
 Sanguis et spiritus ad spermatis generationem ubi præparantur, et eius usus. 9°. de usu par. 1°. 172. A
 Sanguis est semen uiri. de nat. et ord. cuius. corp. Sp. 42. C
 Sanguis cū sit spma ipsum, cur albū. de nat. et ord. cuius. corp. Sp. 42. C
 Sanguis terrestris plurimum calidus est pro eo, quod est receptaculum amoris. de util. resp. Sp. 64. E
 Sanguine pituitoso nutritur cutis. in prog. com. 2°. 4°. 198. B
 SANGVINIS parum habent frigida. 6°. de usu part. 1°. 150. H
 Sanguinis paruitas signat frigiditatem temperaturæ. 6°. de usu par. 1°. 150. H
 Sanguine carent pisces, uel parum habent. 6°. de usu part. 1°. 150. H
 Sanguis quibus differētijs diuersus sit in animalibus. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. B
 Sanguine frigidū et aquosum hñtia animalia timida sunt. de util. re. Sp. 64. E
 Sanguis qui nimium dilutus est, facit animalia timidiora. q. ai mor. 1°. 319. D
 Sanguinis liquidioris homines sunt timidi, et boni sensus, quia molles carne. de util. resp. Sp. 64. F
 Sanguis dilutior est frigidior. q. animi mor. 1°. 319. C
 in Sanguine liquido nulli inueniuntur neruuli. de util. resp. Sp. 64. F
 Sanguis qui terrenus est, nimirum coit, cum humor euaporatur. q. animi mores. 1°. 319. C
 in Sanguine spisso inueniuntur neruuli. de util. resp. Sp. 64. F
 Sanguis aliquis habet fibras, aliquis non. q. animi mor. 1°. 319. C
 in Sanguine fibræ sunt terræ opificium. q. animi mor. 1°. 319. D
 cum Sanguine tenui animalia sunt sapientiora. q. animi mor. 1°. 319. D
 Sanguinem tenuē habent mulieres albæ. de cur. ra. per sang. mis. 6°. 18. G
 Sanguinem non habentia animalia quædam prudentiora sunt aliquibus sanguinem habentibus. q. animi mor. 1°. 319. D
 Sanguinem melancholicum dari. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. F
 inter Sanguinem melancholicum, et atram bilem ponit differentiam. 5°. de locis affectis. 4°. 34. B
 Sanguinem melancholicū quē appellet Galenus. 3°. de loc. affec. 4°. 18. A
 Sanguinem melancholicum magis admistum cum bile pallida habent uirides, et nigri. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 175. A
 Sanguis cholericus est alia superfluitas sanguinis quæ continetur in cisti fellis. de anat. uiu. Sp. 50. F
 Sanguis in longis uigilijs efficitur biliosior. com. 7°. aph. 18°. Ex. 55. C
 Sanguinem humorem copiosorem habent rubri et uirides. in 6°. de morbis uulg. com. 3°. 7°. 175. A
 Sanguis crassus et niger in siccorum calidorumq; corporum naturis conspicitur. de atra bile. 1°. 35. A
 Sanguine melancholicū hñtibus q. cibi exhibēdi. de bo. et ui. suc. 2°. 38. A
 Sanguinem plus iusto melancholicum habentes alimentis egent calidis, et humidis. de bon. et uit. suc. 2°. 38. A
 Sanguine biliosum hñtibus qui cibi exhibēdi. de bo. et uit. suc. 2°. 38. A
 Sanguis pituitosus ex desidā generatur. de mult. 3°. 78. H
 Sanguis pituitosus carnem facit pituitosam. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. C
 Sanguine pituitosum hñtibus qui cibi exhibēdi. de bo. et ui. suc. 2°. 38. A
 Sanguinem Ichoroidea quem appellet Hippocrates. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 167. E
 Sanguis aquosus quā carnē gignat. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 156. D
 Sanguine probato abundantes quo modo nutriendi. de bonitate, et uitio succorum. 2°. 38. B
 in Sanguine redundante congruus cibus qui. de art. com. 4°. 7°. 288. E
 Sanguinis locus qui. de anat. uiu. Sp. 45. D
 Sanguinis proprietates. de anat. uiu. Sp. 45. D
 Sanguis quot modis mutatur. de spermate. Sp. 39. H
 SANGVINIS horæ quæ. de spermate. Sp. 38. A
 Sanguis quibus horis dominetur. de nat. et ord. cuius. corp. Sp. 41. D
 Sanguis dominatur ab hora noctis nona usque in horam dici tertiam. de

dynamidijs. Sp. 19. E
 in Sanguinis horis concepti pueri natura. de spermate. Sp. 37. B
 in Sanguinis horis tribus conceptū sperma quid efficiat. de spermate. Sp. 37. B
 in Sanguinis naturam mutatur, et informatur à muliere conceptū sperma in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 in Sanguinis horis si in sinistra parte matricis conceptus maneat, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. A
 in Sanguinis horis in dextra matricis parte si sit infans conceptus, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. B
 in Sanguinis horis si sit concepta puella, parentes uero in horis phlegmatis quid eueniat. de spermate. Sp. 38. C
 in Sanguinis uel phlegmatis horis si puer sit conceptus, parentes in horis bilis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. D
 in Sanguinis horis si sit conceptio omnium, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. D
 Sanguinis infantis hora si pater et auus infans uel puer concepti sunt quid contingat. de spermate. Sp. 38. E
 Sanguinis horis si pater semen fuderit mater uero concepta sit in eisdem horis quid sequatur. de spermate. Sp. 38. F
 à Sanguinis horis quando principium habet puer sicut auus eius, retinet ab eo figuram. de spermate. Sp. 38. F
 in Sanguinis horis synocha quæ acuitur qualis sit. de spermate. Sp. 39. H
 in Sanguinis horis quartana quæ acuitur qualis. de spermate. Sp. 39. H
 Sanguinis incrementum duplex. de mult. 3°. 81. B
 Sanguinis commoditas ex qualitate et quantitate exacte secundum naturam existit. de mult. 3°. 80. F
 Sanguis quantus esse debeat. 2°. de temp. 1°. 19. E
 ex Sanguinis copia, carnis abundantia uel corpulentia nascitur. 2°. de temperamentis. 1°. 18. D
 Sanguinis abundantia nutrimenti copiam soboles est. introd. Isa. 52. C
 Sanguis qui utilis ad implendum carnem. 4°. methodi med. 7°. 23. D
 Sanguinem tuentur carne impleant. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 227. A
 Sanguine cum uiribus crescente, robur crescit. de mult. 3°. 78. H
 Sanguinis copia significat robur. de uict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 137. H
 Sanguis bonus facit ut calor et frigus facile feramus. de dyn. Sp. 19. D
 Sanguis crassior, et calidior efficacior ad robur est ex Aristotele. quod animi mores. 1°. 319. C
 Sanguis tenuior, et frigidior habet pleniorē uim sentiendi, et intelligendi. q. animi mores. 1°. 319. C
 inter Sanguinem habentia ingeniosiora suis contrarijs sunt, quæ habent sanguinem tenuiorem et frigidiorē. q. animi mores. 1°. 319. C
 SANGVIS dupliciter fit inutilis. 9°. meth. med. 7°. 59. D
 Sanguinis si sit redundantia absolute dicitur. 2°. meth. med. 7°. 10. A
 Sanguis dicitur abundare cū humores oēs æque abundāt. de cu. rat. 6°. 17. F
 Sanguis ex quibus abundat et corrumpitur. de dynam. Sp. 19. D
 Sanguis quo tempore crescat. de nat. et ord. cuius. corp. Sp. 41. D
 Sanguis temperatissimus humorum, uere quidem, in temperatissima constitutione abundat. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 100. H
 Sanguis uere redundat. 8°. de decret. Hipp. 1°. 276. D
 Sanguis cur in uere abundat. 8°. de decret. Hippocr. 1°. 276. E / in 1°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 101. C
 Sanguis etiam in æstate abundat. 9°. de decr. Hipp. 1°. 276. E
 Sanguine, et flaua bile æstate perustis atra bilis abundat autumno. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 100. H
 Sanguis habet partem humidam, et aquosam, quæ in æstate absunt. comment. 3°. aphor. 14°. Ex. 22. D
 Sanguis cur paucus in autumno fiat. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. B
 Sanguini contrarius autumnus. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. B
 Sanguis et spiritus quibus abundat. com. 2°. aph. 44°. Ex. 18. F
 Sanguis in quibus redundat. fin. med. Isa. 44. G
 Sanguis plurimus quæ ætate abundet. in progn. com. 1°. 4°. 196. C
 Sanguinis plurimum quæ ætas gignit. in progn. com. 3°. 4°. 210. C
 Sanguinis plurimum habent pueri. in progn. com. 3°. 4°. 210. C
 Sanguis quibus adolescentibus. in progn. com. 3°. 4°. 210. C
 Sanguis incipit superabundare in ætate pubertatis. cō. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
 Sanguine non abundant consistentes. com. 3°. apho. 30°. Ex. 26. D
 Sanguinis magna pars dominatur ab anno trigesimo uel quadragesimo usque in suam ætatem cum nigra colera. de dynamidijs. Sp. 19. E
 Sanguinis maxima pars cum choleris nigris dominatur ab anno uigesimo quinto usque in annos quadragesimū secundū. de nat. et ord. Sp. 41. E
 Sanguine plenior est mas femina. in 6°. de morb. uulg. cō. 2°. 3°. 169. F
 Sanguine aliqui gracilissimi abundant. in 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 176. C
 Sanguine carent aliqui crassi. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 176. C
 Sanguis gymnæ

Sanguis gymnasticorum qui. de atrab. 1^a. 35. C
 Sanguis athletarum qui. de atrab. 1^a. 35. C
 Sanguinis plenæ uenæ quibus uidentur. 1°. de diff. febr. 3^a. 36. A
 Sanguis si præualeat, quales ex eo pulsus. de mult. 3^a. 82. A
 Sanguinis copia quem pulsus faciat. 2°. de caus. puls. 4^a. 90. G
 Sanguinis pulsus qui. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 Sanguis facit pulsus plenum, & humidum. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Sanguis in arterijs quandoq; crassus, & lentus, quem faciat pulsus. 2°. de causis pulsuum. 4^a. 90. G
 Sanguis cui assimilatur in respiratione. de util. resp. 1^a. 225. A
 Sanguinis fuligo euacuatur per expirationem. de util. resp. 1^a. 225. A
 Sanguis quo mō cognoscatur præualere. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 176. E
 Sanguinem homini abundare quando iudicandum secundum Galenum. de multitudine. 3^a. 82. B
 Sanguinis abundantia ruborem præfert. de mult. 3^a. 81. E
 Sanguinis abundantiam significat corpus ad rubicundius, q̄ pro natura est, mutatum. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 84. B
 Sanguis in facie abundans satis euidenter non apparet in nigrioribus natura. in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 163. F
 Sanguis abundantia est plethora. 13°. methodi medendi. 7^a. 80. H
 Sanguinis solius plethora est. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. D
 Sanguinis euacuatio retenta, facit incidere in morbos plethoricos. in 1^m. prorrh. commentario 3°. 4^a. 185. D
 Sanguis in plethoricis dispositionibus quid potest, quod alij humores non possint. de mult. 3^a. 81. H
 Sanguis abundans ualeitudinem uitiat. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Sanguinis multitudo præcipua est causa morborum. de uen. sect. aduersus Erasistratum. 6^a. 9. H
 ex Sanguinis superfluo qui affectus fiant. de spermate. Sp. 36. G
 à Sanguine fiunt morbi acuti ferè & à flaua bile. intr. 15. 55. E
 à Sanguine, & bile fieri ut plurimum morbos acutos inquit Hippocrates. bre. deno. dogm. Hipp. 1^a. 231. D
 Sanguis sepe conuulsione causa est. de opt. sect. 15. 24. C
 Sanguis quomodo pōt esse causa letaliū morborum. 8°. de decr. 1^a. 275. E
 Sanguis facit nouos dolores plerūq; in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 156. E
 Sanguinis multitudo, & spiritus flatuosus faciunt capitis dolorem. commentario 6°. aphorif. 16°. Ex. 47. D
 Sanguis probus in loco collectus dolorem parit uehementem. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 100. H
 Sanguis quando faciat morbos. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Sanguine abundantes, si corpus exerceant, incidunt in apoplexiam, morbum comitiale, uel uasis alicuius in pulmone fractionem. commentario 3°. aphorismo 20°. Ex. 24. C
 Sanguinis abundantia non potest rumpere uenā uesicæ sicut renum. commentario 4°. apho. 73°. Ex. 35. G
 Sanguis pituitosus per totum corpus est in anasarca, & leucophlegmatia. 5°. de locis affectis. 4^a. 33. H
 Sanguinis redundantia ubi sit, quid agendum. 4°. de sani. tuen. 2^a. 87. E
 Sanguine exuberante, quomodo procedendum. de const. ar. 15. 42. E
 ex Sanguinis abundantia factus dolor quō sanet. 12°. met. med. 7^a. 79. B
 Sanguine multo abundantes non sunt purgandi. de dynam. Sp. 20. F
 Sanguis si abundet, mittendus est sanguis. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. E
 Sanguis abundans minuendus est. de cucurb. scar. 6^a. 3. G
 Sanguis corruptus alterandus est. de cucurb. scar. 6^a. 3. G
 Sanguinis culpa si fuerit ægritudo, da ei frigida & sicca & amara. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Sanguinis abundantiam reprimit hypocythibis. de simp. med. Sp. 92. E
 Sanguinis abundantiam ualde stringit menta. de simp. med. Sp. 87. D
 Sanguinis abundantiam reprimit Rhu. de simp. med. Sp. 89. E
 Sanguine plenæ particule casus. ars med. 15. 70. E
 ex Sanguinis penuria siccitas quæ. 7°. meth. med. 7^a. 44. D
 Sanguine deficere signant febres liuidæ. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 159. G
 Sanguinem multum calidum habentes, melancholici facile fiunt. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 146. G
 Sanguinis multum habentibus, & pituitosis cibi parcitas lassitudinem tollit, & stim extinguit. in 6^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 176. A
 Sanguinis defectu laborantibus, & biliosis cibi parcitas neq; lassitudinem tollit, & neq; stim extinguit. in 6^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 176. A
 Sanguis quos tumores faciat fm suam diuersitatem. de ocul. 7^a. 189. E
 SANGVINEM significat tumor rubeus. 14°. meth. med. 7^a. 89. D
 à Sanguine fit inflammatio. de differentijs morborum. 5. G/1°. de differ. febr. 3^a. 32. A/13°. meth. med. 7^a. 81. E

à Sanguine proprie fit inflammatio. 2°. de crisi. 4^a. 138. C
 Sanguinem in inflammatione esse probat. de tum. præ. nat. 3^a. 83. B
 ex Sanguine bono fit inguinis inflammatio. 2°. de crisi. 4^a. 138. C
 ex Sanguine, & flaua bile inflammatio. 6°. de cōp. med. se. loc. 5^a. 176. E
 ex Sanguine phlegmones quo modo fiant. 13°. meth. med. 7^a. 80. E
 Sanguis quo modo influat in locum phlegmonis. 13°. metho. med. 7^a. 80. F
 Sanguis trahitur ad locum patientem. com. 4°. aph. 48°. Ex. 33. B
 Sanguinem ad se trahit dolor, & facit inflammationem sine plenitudine. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 17. G
 Sanguis, & spiritus illuc tendunt quò natura expellit uiolenter, unde ibi fiunt inflammationes. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 Sanguis, & spiritus sunt duo instrumenta, quibus natura utitur, et expellit per uim ea quæ infestant. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44. C
 Sanguis, & spiritus cōcurrunt in omni naturali motione. de ren. affectuū dignotione, & medela. 7^a. 192. H
 Sanguinis inflm diuersum est ab instrumento spūs. 6°. de usu p. 1^a. 154. H
 Sanguis in inflammationibus dispartitur per minimas partes ad cavitates quæ sunt in musculis. com. 6°. apho. 20°. Ex. 48. C
 Sanguis crudior antea rubrior, & flauior efficitur in Phlegmone. de cur. ran. ratio. per sang. miss. 6^a. 19. E
 Sanguinis inhibito fit prius quàm euacuatio in phlegmone, quæ fit, & adhuc est in generatione. 12°. meth. med. 7^a. 81. G
 SANGVIS quomodo alteratur duplici de cā. 2°. de diff. 2^a. 42. B/C
 Sanguis quomodo inhibeatur. 12°. meth. med. 7^a. 81. G
 Sanguinis alteratio fit per similitudinem ad uinum quod accessit. commentario 2°. aphorismo 22°. Ex. 15. C
 Sanguis quomodo humidior seipso redditur. de mult. 3^a. 82. A
 Sanguis quomodo calidior efficitur. de mult. 3^a. 82. A
 Sanguis quo modo frigidior fit. de mult. 3^a. 82. A
 Sanguis quomodo siccior redditur. de mult. 3^a. 82. A
 Sanguis est flatulentus aliquando. de mult. 3^a. 81. A
 Sanguinem habet caliditas materiā unde accendit. de util. ref. 1^a. 224. H
 Sanguinem calefacit bedarus calefactione forti. de diff. cont. Sp. 74. C
 Sanguis arteriarum cur primo calefiat. de inæq. intempe. 3^a. 43. G
 Sanguine maxime sinistri sinus in corde inflammato efficitur inæqualis corporis intemperies. 1°. de inæq. intemp. 3^a. 44. A
 Sanguis necessario quandoq; putrescit. 2°. de diff. febr. 3^a. 40. A
 Sanguis dupliciter putrefit. 2°. de diff. febr. 3^a. 41. D
 Sanguis duplicem ob causam corrumpitur in inguinum tumoribus, & inflammationibus. 2°. de diff. febr. 3^a. 40. B
 Sanguinem opprimit calor extrinsecus quō. 2°. de diff. fe. 3^a. 40. A
 Sanguis corrumpitur acruatus aliqua in parte, & quot modis, & quomodo. 2°. de diff. febr. 3^a. 40. B
 SANGVINE putrefacto an febres cōtingāt. 2°. de dif. feb. 3^a. 40. A
 Sanguis corrumpitur, & facit febrem. 2°. de diff. febr. 3^a. 42. B
 Sanguis pituitosus tardius corrumpitur. 2°. de diff. febr. 3^a. 42. B
 Sanguinis coagulatio extra, est uia ad putredinem. 6°. de dec. 1^a. 266. B
 Sanguis incidens in arterias inter alas & inguina, febrem facit. an san. in ar. nat. cont. 1^a. 61. B
 Sanguis in febribus quo mō calefiat, & usquequo. de inæq. itēp. 3^a. 44. A
 ex Sanguine putrescente quæ fit febris biliosa quodammodo est. 2°. de crisi. 4^a. 138. D
 ex Sanguine febres simpliciores fiunt quàm ex alijs humoribus. 2°. de differentijs febr. 3^a. 40. B
 ex Sanguinis transmutatione consequuntur febres quæ calorem habent mitiorem, & simpliciores ipsæ sunt. 2°. de diff. febr. 3^a. 40. C
 in Sanguinis febre calor mitis est qualitatis. 2°. de differ. febr. 3^a. 40. C
 ex Sanguine calor febris, est ut calor balnei. 2°. de differ. febr. 3^a. 40. C
 Sanguis quomodo comparetur lignis humidis. 2°. de differ. febr. 3^a. 42. C
 ex Sanguine febres sunt ualde rubentes. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 159. G
 ex Sanguine febres, & aliorum humorum, solum differunt bonitate, & malitia. 2°. de diff. febr. 3^a. 40. C
 Sanguinis febres similes sunt tertianæ. 2°. de diff. febr. 3^a. 40. B
 ex Sanguine putrido synochus accedit. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 153. D
 ex Sanguinis abundantia synochus. 9°. meth. med. 7^a. 56. F
 Sanguinis ui excitatarū febriū continuariū urinæ. quæ. in Hip. Sp. 113. B
 ex Sanguine putrido febris fit complicata, & ex superfluitate putrida, & quo modo. 2°. de diff. febr. 3^a. 42. C
 Sanguis cum putrescit trāsit in alteram naturam, uel in bilem flauam, uel in atram. 2°. de diff. febr. 3^a. 42. F
 Sanguis quo modo in bilem, & atrā bilem transeat. 2°. de crisi. 4^a. 138. D
 ex Sanguine

- ex** Sanguine supra modum cocto bilis fit. 4°. de sanit. tuen. 2°. 84. C
cum Sanguis affatur tenuis uertitur in flauam bilem, crassus uero in atra. 2°. de differentiis febrium. 3°. 40. C
à Sanguine nascitur bilis acida, et amara quæ dicitur mater morborum, de dynamidijs. Sp. 19. D
Sanguis q. nō purgāt bilem, et i. qbus. de uic. ra. i. m. ac. cō. 2°. 7°. 123. B
Sanguis fit bilis ferarum morsu. 5°. de loc. affect. 4°. 34. A
Sanguis humanus quæ attigerūt uirulētæ bestię, necat. de the. ad P. 5°. 93. G
Sanguine nisi attigerint uenena spiculorū nō necāt. de the. ad Pif. 5°. 93. G
Sanguini atra bilis contraria est. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. C
Sanguis qui facillime bilis nigra efficitur. 13°. meth. med. 7°. 84. C
Sanguis, et bilis transeunt in melancholiam. de spermate. Sp. 40. G
in Sanguinem non transit melancholia. de spermate. Sp. 40. G
ex Sanguine quo modo atra bilis fiat. 3°. de symp. caus. 3°. 28. B
ex Sanguine crasso fit atrabilis. in primum prorrh. com. 1°. 4°. 164. D
Sanguis crassus facit humorē melancholicum. cō. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
Sanguis melancholicus crassus est. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 18. E
Sanguis quomodo crassior, et nigrior redditur. 2°. de nat. fac. 1°. 301. F
Sanguinis ueluti sedimentum, ac fex est atrabilis. 2°. de temp. 1°. 18. A
Sanguinis fex est humor melancholicus. com. 4°. aphor. 77°. Ex. 36. F/
commentario 6°. apho. 53°. Ex. 53. B
Sanguinis ueluti fex ut in uinis nigris crassis consistentibus fex, est imago
atræ bilis. com. 4°. aphor. 21°. Ex. 29. D
in Sanguine pars quæ est ueluti lutum et fex, caseo proportionē respon-
det. 2°. de elem. 1°. 8. H
in Sanguine est quedam pars ueluti lutum. 2°. de elem. 1°. 8. H
Sanguis quandoq; liquidæ pici similis est. de atrab. 1°. 34. D
Sanguis niger liquidæ pici similis. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 186. E
Sanguis liquidæ pici similis uisus fuit Galeno largiter euacuandus in qua-
dam muliere. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 176. D
Sanguinis fex omnis non est atrabilis. de tum. præter nat. 3°. 84. C
Sanguis niger, et splendens unde. 3°. de symp. caus. 3°. 28. A
Sanguine splendidior quo modo sit nigra bilis. 3°. de symp. caus. 3°. 28. A
ex Sanguinis adustioe melacholica fiunt temperamēta. 2°. de tēp. 1°. 21. B
Sanguis mistus nigræ bili qualis. 3°. de symp. cau. 3°. 28. A
Sanguis niger quo mō differat ab atrabile. com. 4°. apho. 23°. Ex. 29. H
Sanguis fit niger cum calorem amittit. 6°. de decre. Hipp. 1°. 266. B
Sanguis niger feci uini assimilatur. 14°. meth. med. 7°. 89. D
Sanguis decolor qualis. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 133. G
Sanguis merus frequentius solet appellari niger. in 3°. de morbis uulga-
ribus, commentario 3°. 3°. 133. G
Sanguis crassus ater, quos morbos faciat. de atrab. 1°. 35. C
Sanguis melancholice facit atram bilem. de util. resp. 1°. 226. C
Sanguis flauæ bilis facit phrenitim. de util. resp. 1°. 226. C
ex Sanguine calido ad atræ bilis naturam conuerso carbunculi fiunt. 1°. de differentiis febrium. 3°. 32. A
ex Sanguine nondum cocto pituita fit. 4°. de sanit. tuen. 2°. 84. C
Sanguine nascitur pituita quæ nauseam facit. de dynam. Sp. 19. D
ex Sanguine supra modum efferuescente, et ad atram bilem transmuta-
to, fiunt carbunculi. 2°. de diff. feb. 3°. 40. C
ad Sanguinis educationē ut Herophilus. 7°. de cōpo. med. sec. lo. 5°. 183. H
Sanguis crassus qñ est materia apostematis cum uulnere. de oc. 7°. 189. E
Sanguis extreme prauus fm consistentiam qualis. 3°. de alim. fa. 2°. 30. E
Sanguis prauus ut plurimum niger. de atrab. 1°. 36. H
Sanguis prauus quomodo fiat. in 6°. de morbis uulg. com. 4°. 3°. 186. D
Sanguis quomodo sit uitiosus. 3°. de symp. caus. 3°. 27. A
Sanguis quo modo fit uitiosus à uitiosis cibis. com. 2°. apho. 36°. Ex. 17. F
Sanguis malus ubi sit in corpore. 4°. de sanit. tuen. 2°. 83. G
Sanguine prauū non trahūt uenæ cuius cōtrarium habet in principio
quarti de uictu acutorum. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 186. E
Sanguis qualis in pestilenti tempore. de bon. et uitio succ. 2°. 33. H
à Sanguine crasso apostema, quomodo curetur. de ocul. 7°. 189. G
Sanguinis crassi auxilia quæ sint. commentario 2°. apho. 9°. Ex. 12. C
Sanguis qui in cerebro dupliciter alteratur. 3°. de loc. affect. 4°. 18. E
Sanguis qui in cerebro cōtentus est qñq; solus alteratur reliqui corporis
sanguine prorsus innocuo existente. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
Sanguis melancholicus si in uniuerso corpore sit, curatio debet incipere à
sectione uenæ, si in cerebro solum, non est opus quatenus spectat ad ta-
lem dispositionem. 3°. de loc. affect. 4°. 18. E
Sanguis melancholicus an sit in toto corpore, uel in cerebro, quomodo co-
gnoscat. 3°. de locis affectis. 4°. 18. E
Sanguis permistus quos faciat morbos. 2°. de crisi. 4°. 138. C
- Sanguis, et bilis æqualiter mista quid faciant. de tum. præter nat. 3°. 84. B
Sanguini an mixti humores quomodo noscendum. de mult. 3°. 82. B
Sanguinem esse causam morbi cognoscimus à grauitate quæ symptoma
est subsequens. de opt. sect. 1sa. 22. F
Sanguinis ægritudo quo modo curanda. de nat. et ord. cu. corp. Sp. 41. E
Sanguinis diapedesis quid. 3°. de symp. caus. 3°. 27. B
SANGVIS in somno refugit ad interiora. in 6°. de morbis uulgari-
bus, commentario 5°. 3°. 193. H
Sanguis ad uiscera se recipiens reddit aliquas partes præsertim extremas
frigidas. commentario 7°. aph. 1°. Ex. 54. B
Sanguis quando et quo modo relinquit extremas corporis partes, et in
se contrahitur. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
SANGVIS extra uenas sentitur à lingua, ut extrinseca quæ admo-
uentur. 1°. de symptomatum caus. 3°. 17. D
Sanguis extra sedē, nō pōt ad pristinā remeār naturā. i. pg. c. 1°. 4°. 197. C
Sanguis extra propria uasa durefcit. de atrab. 1°. 34. E
Sanguis extra uasa concrefcit. de atrab. 1°. 34. D
Sanguis extra uenas est concretus. 1°. de semine. 1°. 329. F
Sanguis in quibus locis etiam intra concrefcit. de atrab. 1°. 34. D
Sanguis concrefcit in regionibus uentriculi. de atrab. 1°. 34. D
Sanguis concrefcit in pulmone. de atrab. 1°. 34. D
Sanguis concrefcit in aspera arteria. de atrab. 1°. 34. D
Sanguis concrefcit inter thoracem et pulmonem. de atrab. 1°. 34. D
Sanguis concrefcit in regionibus intestinorum. de atrab. 1°. 34. D
Sanguis concrefcit in uteris in mulieribus. de atrab. 1°. 34. D
Sanguis quandoque concretus in abscessibus inuenitur. 2°. de arte curat.
ad Glauconem. 7°. 105. B
Sanguinis grumus ostendit particulam affectam. 1°. de loc. affe. 4°. 2. F
Sanguis coactus difficulter discutitur. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 158. F
Sanguinem cōgelatū in stō, et uestica quid dissoluat. de cura lapi. Sp. 112. H
Sanguine i. uētre cōcretū dissoluit coagulū leporis. 10°. de sim. m. 5°. 74. D
Sanguinis grumos liquare ac soluere creditur amaranthum. 6°. de sim-
plicium medic. facult. 5°. 42. C
ad Sanguinis solutionem. secretorum. Sp. 99. B
ad Sanguinis concretiones. de med. fac. par. 7°. 174. D
Sanguis ob oleum non exhalabit, et quare. 6°. de san. tuen. 2°. 98. C
Sanguinis multum digerit calor febrilis. de cur. rat. per san. mis. 6°. 19. F
SANGVIS melancholicus in cerebro quandoque fit, quando recipit
ab alia parte. de mel. ex Gal. Ruf. et Poss. Sp. 109. B
Sanguine plenæ oculorum uenæ, et squalidi oculi, si doleant, uini pota-
tione sanantur. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. D
Sanguinem, et uulnus oculorum quid tollat. de dynamidijs. Sp. 24. E
Sanguinis, et doloris oculorum præsidium. de dynamidijs. Sp. 24. G
Sanguinis, et pani oculorum remedium. de dynamidijs. Sp. 24. H
Sanguine, et caliginē, et tumorē oculorū quid tollat. de dyna. Sp. 24. H
ad Sanguinis ex auribus eruptiones ex Heraclida Tarentino remedia.
de composit. medic. sec. locos. 5°. 144. B
SANGVINIS lationem per uenas Plato aquæductum uocauit. in Ti-
maeum Platonis. 1°. 288. C
Sanguis uenæ caue comparatur fluuiio. de nat. hum. com. 2°. 7°. 184. B
Sanguis qui ex uena caua fluit in membra, comparatur canali. de natura
humana, commentario 2°. 7°. 184. B
ad Sanguinis ad interiora defluxum. de med. fac. par. 7°. 165. G
SANGVINIS emissio species est euacuationis. ars med. 1sa. 69. E
Sanguis uitiosus unde expellatur à natura. de atrab. 1°. 35. C
Sanguis potest per multa loca euacuari. com. 5°. aph. 33°. Ex. 40. E
Sanguis per tres locos educitur. introd. 1sa. 56. E
Sanguis exit aliquibus per uarias partes. 7°. metho. med. 7°. 48. A
Sanguis p. quæ signa cognoscat è uarijs ptibus exire. 4°. de lo. af. 4°. 25. F
Sanguis qñ à uarijs locis exit, qño prouidendū. de med. fac. par. 7°. 165. G
Sanguis cur exeat quandoq; per sudorem. de util. resp. Sp. 62. F
Sanguis qui exit ex affectu corporis, unde. 3°. de sympto. caus. 3°. 26. H
Sanguis qui exit ex affectu corporis, est à toto genere præter naturam.
3°. de symptom. differ. 3°. 26. H
SANGVINIS profluuium, opponitur alimento quod accipitur in
tertia significatione. 1°. de sanit. tuenda. 2°. 69. A
Sanguinis profluuii omnia sunt præter naturam, præterquam mensum
profluuium. 3°. de symp. caus. 3°. 26. H
Sanguinis profusio est à toto gñe præter naturā. de symp. dif. 3°. 13. E/H
Sanguinis eruptio morbus longus intrinsecus est. introd. 1sa. 56. B
Sanguinis profluuium ponitur inter morbos uere apparentes. 5°. de sani-
tate tuenda. 2°. 94. D
Sanguinis

Sanguinis profluuium cur fiant in uere. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. A
 Sanguinis profluuium cur uere & estate cōtingāt. de nat. hu. cō. 1°. 1°. 32. A
 Sanguinis insultus quo aspectu fiant Martis cum luna. de decub. progn. ex mathematica scientia. Sp. 12. H
 Sanguis qua etate fluat. in progn. Hipp. com. 1°. 4°. 196. C
 Sanguinis fluxus cur in pubertate fiant. com. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
 Sanguinis fluxus cur fiant iuuenibus, & per quas causas. commentario 3°. aphorismo 29°. Ex. 26. B
 Sanguinis profluuium unde proueniat. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. H
 Sanguinis profluuium quibus fiat modis. 5°. methodi medendi. 7°. 30. B
 Sanguis duobus modis erumpit. fin. med. Isa. 50. A
 Sanguis per erosionem quandoq; erumpit. de cur. rat. p. san. miss. 6°. 20. H
 Sanguinis uase erupto, incidit sanguinis effusio. de sympt. diff. 3°. 13. E
 Sanguinis effusio unde proueniat. de sympt. diff. 3°. 13. E
 Sanguis fluit uasis disruptis ex frigore. com. 5°. aph. 24°. Ex. 39. G
 Sanguinis ruptionem promouet remigatio. intro. Isa. 52. B
 Sanguis saltantibus erumpit. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. H
 Sanguis repente significat apertionem uasis. de art. com. 4°. 7°. 288. D
 Sanguis ex ruptione in loco collectus discussione sanatur. commentario 6°. aphorismo 22°. Ex. 48. D
 Sanguinis fluxus fit ex calore, ad quā sequitur mors. c. 5°. a. 16°. Ex. 38. G
 Sanguinis quibus fluit, aut fluxurus est calidū nocet. c. 5°. a. 19°. Ex. 39. A
 Sanguis pfluuiū, et phlegmonas incitat sup oia dolor. 5°. me. me. 7°. 31. A
 Sanguis sine alijs hūoribus fluēs qualis nā sit. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 103. E
 Sanguinis eruptio quō significetur. in 1°. pror. com. 3°. 185. F / 4°. 186. F
 Sanguinis profluuii signa. 3°. de crisi. 4°. 144. E
 Sanguis quō possit cognosci fluxurus multus. de præcog. ad P. 4°. 219. F
 Sanguinis profluuium ubi futurus est aut uomitus, apparent symptoma- ta interdum suffusioni similia. 1°. de locis affectis. 4°. 3. H
 Sanguinis fluxum imminere ostendit urina nigra, tenuis, cum aerium ob- tusione, & insomnia. de dynamidijs. Sp. 34. B
 Sanguis fm directum debet fluere. 3°. de crisis. 4°. 144. F
 Sanguinem fluere recto itinere cōmedandum. in prog. com. 1°. 4°. 196. C
 Sanguinis profluuium critica ex qua ui fiant. com. 7°. aphor. 21°. Ex. 55. D
 p Sanguis fluore uel sudore, acutis qñq; fit declinatio. de tot. m. t. 3°. 89. E
 Sanguis ater erumpit in morbis ardentibus. de atrab. 1°. 36. A
 per Sanguinis profluuium, & sudorem, iudicatus qui fuerit die quinto. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 123. D
 Sanguinis pfluuium i principio nunq; p crisis discernūt. 1°. de cri. 4°. 128. E
 Sanguinis profluuiū supueniēs, liberat hoīem habentem uasa distenta, & oppressa grauitate, ab instante noxa. de opt. sect. Isa. 23. B
 Sanguinis eruptiones quæ bonæ, quæ uel malæ. in 1°. pror. c. 3°. 4°. 185. E
 Sanguis ex uasis suis effusus, quorum malorū sit causa. de tum. p. 3°. 38. H
 Sanguinis profluuium mala. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Sanguinis fluxus & sudor plurimus faciunt corpora extenuata. commen- tario 2°. aphorif. 28°. Ex. 16. E
 Sanguinis profluuiū si aliquē debilitet non pōt cōcoquere cibos, nec sangui- ficare, nec distribuere, unde fiūt alui humidæ. c. 4°. ap. 27°. Ex. 30. C
 Sanguinis eruptio uires euertit. de uict. rat. in mor. ac. com. 3°. 7°. 128. E
 in Sanguinis profluuijs fiunt pulsus uermiculantes. 2°. de præf. 4°. 113. A
 ex Sanguinis superfluo fluxu color mutatus. secretorum. Sp. 98. G
 ex Sanguinis copioso fluxu tremor fit. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. G
 à Sanguinis pfluuii desipietia, ac cōuulsio, malū. cō. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Sanguis plurimus ubi fluxerit, singultus aut conuulsio superueniens, ma- lum. commentario 5°. aphorif. 3°. Ex. 37. F
 Sanguinis fluxus abortum facit. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 ex Sanguinis profluuium largo, & euacuatione immoderata, cōtingit suf- focatio. 1°. de dieb. decret. 4°. 146. F
 ex Sanguinis rheumate passionēs cōtingunt homini, si in tribus horis san- guinis conceptum sperma fuerit à muliere. de sperma. Sp. 37. B
 Sanguis quibus locis exiens difficulter sistatur. fin. med. Isa. 50. A
 Sanguis quibus etatibus difficulter reprimatur. fin. med. Isa. 50. A
 Sanguis quibus habitibus difficulter compefcatur. fin. med. Isa. 50. A
 Sanguis quo anni tempore difficulter compefcatur. fin. med. Isa. 50. B
 Sanguinis profluuium ex erosionem quibus curandū. 5°. meth. me. 7°. 31. H
 SANGVINEM sistentia quæ. intro. Isa. 56. F / de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 152. F / de med. fac. par. 7°. 163. F
 Sanguinis profluuium quo modo sistatur. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. H
 Sanguis intrinsecus quibus sistatur. 5°. meth. med. 7°. 31. E
 Sanguis sistitur ex appposito contrario. 5°. meth. med. 7°. 30. H
 Sanguinis eruptiones prohibet cucurbitula. de Hirud. reuuls. cucurb. & scar. 2. F / de cucurb. scar. 6°. 3. F

in Sanguinis pfluuium capiti cucurbitulam apponit. de med. fac. p. 7°. 163. F
 in Sanguinis eruptione, uena secanda. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 186. B/E
 Sanguinis immodicæ profusioni prodest uenæ sectio. in 6°. de morb. uul- garibus, commentario 3°. 3°. 175. A
 in Sanguinis profluuium frontis uenam secant. de med. fac. par. 7°. 163. F
 Sanguine obturat uinculū iniectū uasis pfluentibus. 5°. meth. me. 7°. 30. F
 Sanguinis uasorum deligatio est de genere obturantium, & claudentium remedium. 5°. meth. med. 7°. 30. F
 in Sanguinis profluuium ligatura quomodo facienda. 5°. met. me. 7°. 31. A
 ad Sanguinem fundētia uenarū capita uinciēda laqueus. de laq. 7°. 307. G
 in Sanguinis profluuium particula sit supina. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 Sanguinem sistit digiti compressio sine dolore. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 Sanguinis impetus irrationabiles sapius ligatis coxis retinemus. de ca- tharticis. Sp. 94. G
 in Sanguinis pfluuium pēnis extremū papyro ligādū. de med. fac. 7°. 163. F
 pro Sanguine sistendo emplastica faciunt. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 Sanguis potius sistendus emplasticis, quā crustam facientibus, & qua- re. 5°. methodi medendi. 7°. 30. H
 in Sanguinis profluuium crustæ non sunt temerē remouendæ. 5°. methodi medendi. 7°. 31. D
 Sanguinis suppressio multis fieri non potuit crusta ablata. 5°. methodi me- dendi. 7°. 31. C
 Sanguinem reuocant plerunq; sternutamenta. de med. fac. par. 7°. 163. F
 Sanguis subcruentus iuuatur à frigido. com. 5°. aph. 23°. Ex. 39. G
 in Sanguine profluente obsunt refrigerantia ad thoracem, & uentricu- lum applicata. 5°. methodi medendi. 7°. 31. H
 Sanguinem comprimens facultas. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 252. E
 Sanguinis profluuium sistunt medicamenta quæ cum eo quod refrigerant unā adstringunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. G
 Sanguinis fluxum prohibet Acetum adstringens. 1°. de sim. med. fa. 5°. 5. F
 pro Sanguinis eruptione aqua pluuialis frigida conuenit. 3°. de compo. medicam. secundum locos. 5°. 148. H
 Sanguinis humoris, & uentris profluuium Chalcitis utilissima est. de sim- plic. medicam. Sp. 81. G
 Sanguinis profluuijs uidetur cōpetere flos Gallij. 6°. de sim. me. f. 5°. 45. D
 ad Sanguinem sistendum quō paretur Galla. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. A
 ad Sanguinis eruptionem ualet Gypsum. 9°. de simplicium medicament. facultatibus. 5°. 69. A / de simp. med. Sp. 84. H
 ad Sanguinis eruptiones congruit Hideritis achilleis. 8°. de simplicium medicament. facult. 5°. 60. D
 Sanguinis profluuium curat Idea radix. 6°. de simpl. med. facul. 5°. 48. E
 ad Sanguinem sistentes facultates Lapides adhibentur, & quo modo. 9°. de simplic. medicament. facul. 5°. 67. G
 Sanguinis eruptionem supprimit cinis Lignorum acerborum. 8°. de sim- plic. medic. facul. 5°. 62. B
 Sanguinis eruptiones sistit Lisimachios. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. H
 ad Sanguinis fluorem ualet Mysis & squama. intro. Isa. 58. B
 Sanguinis eruptione affectis partibus imponitur Persea. 8°. de simpl. me- dicament. facultatibus. 5°. 58. B
 in Sanguinis profluuium Porri coma utitur Empirici. de op. sec. If. 23. H
 Sanguinis eruptionē sanat Ranarum cinis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 85. D
 ad Sanguinis eruptiones spongia ualet, & quo modo. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 83. G
 Sanguinem inhibent spongiæ contustæ cinis. de ther. ad Piso. 5°. 97. E
 Sanguinem erumpentem supprimit Stoebe. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 ad Sanguinis eruptiones ualet Stratiotes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Sanguinem cohibet Taurini cornu rasura. de theria. ad Piso. 5°. 93. E
 Sanguinem, & aluum cohibent tauri femora usta. de ther. ad Pis. 5°. 93. E
 Sanguinem quando multum sistit terra lemnia. 5°. metho. med. 7°. 32. D
 in Sanguinis profluuium Thus quale esse debet. 5°. meth. med. 7°. 31. B
 ad Sanguinis profusiones thuris cortice utitur. 12°. met. med. 7°. 81. F
 ad Sanguinis eruptiones Andromachi medicamentum. 4°. de composit. medicamen. secundum locos. 5°. 149. B
 Sanguinem cohibens Aphrodæ medicamentū. 5°. de cōp. m. p. ge. 5°. 252. F
 Sanguinem sistens Asclepiadis Lucij præceptoris medicamentum. 5°. de composit. medicam. per genera. 5°. 254. E
 Sanguinem quo modo suppressit Galenus. de præcog. ad Post. 4°. 219. F
 ad Sanguinem erumpentem cohibendum conuenit Nigrum emplastrum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 227. E/F
 Sanguinem supprimens magna. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. F
 ad Sanguinem sistendum medicamenta apta. de cur. rat. p. sang. 6°. 21. F
 ad Sanguinem supprimendū medicamentū optimū. 5°. meth. me. 7°. 30. H
 ad Sanguinem

ad Sanguinem sistendum medicamentū supra omnia. 5°. met. m. 7°. 31. B
 pro Sanguine sistendo, ad sanguinis fluxum, & ad sanguinem mingētes.
 7°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 183. G
 contra Sanguinis ruptiones lauacrum. de uen. sec. aduer. Eras. 6°. 8. F
 ad Sanguinem cohibendum. 5°. de composit. medic. per gene. 5°. 247. F/
 de med. fac. par. 7°. 174. H
 ad Sanguinem stringendum remedium. de dynamidijs. 27. B/ Sp. 29. E
 ad Sanguinem stringendum undecunque exeat. de dynam. Sp. 30. D
 ad Sanguinis profluuium. 2°. de antid. 5°. 113. H/ de dynamidijs. Sp. 29. F
 ad Sanguinis eruptiones Antidotus. 2°. de antid. 5°. 113. A
 ad Sanguinis eruptionem. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 245. H
 ad Sanguinis, & puris reiectiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. F
 ad Sanguinis eruptiones, & sanguinem sistens, medicamentum. 5°. de cō=
 posit. medic. per genera. 5°. 254. E
 ad Sanguinis uiolentas eruptiones. de med. fac. par. 7°. 172. H
 ad Sanguinis omnem fluxum. 8°. de compositione medicament. secundum
 locos. 5°. 191. E/ de med. fac. par. 7°. 165. G
 ad Sanguinis omnem eruptionem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. G
 ad Sanguinis ex qua uis parte eruptionem. de med. fac. par. 7°. 174. A
 Sanguinis emanantis prohibitio quocunq; uase disrupto. 8°. de anatomi=
 cis administrationibus. 1°. 101. G
 in Sanguinis fluxu cauteria candentia applicantur, & quare. 1°. de sim=
 plic. medic. facult. 5°. 5. E
 Sanguinis fluxui quo mō adhibeantur ferramēta cādētia. introd. Isa. 59. F
 in Sanguinis fluxibus, uinū quale cōueniat. 1°. de art. cur. ad Gl. 7°. 99. A
 Sanguinis eruptio meningum periculosa est. 10°. de simp. med. fa. 5°. 73. B
 Sanguinis profluuium ex cerebri inuolucris, supprimentibus medicamen=
 tis miscetur uitellus oui. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. C
 Sanguinē supra exire, quicūq; sit ille sanguis uel spumofus, uel rubeus, uel
 flauus, uel niger, uel aquosus, uel crassus, malū ē. c. 4°. a. 25°. Ex. 30. A
 Sanguis p nares respirationē habet. de dyn. 19. E/ de nat. & ord. Sp. 41. E
 per SANGVINIS profluuium simpliciter intelligit Hippocrates
 profluuium ex naribus. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 104. G
 Sanguinis profluuium simpliciter intelligitur de naribus. in alijs partibus
 additur nomen partis. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 175. F
 Sanguinem profundi, intelligitur ē naribus. in 1°. prorr. cō. 3°. 4°. 185. G
 Sanguis sine noxa euacuatur per nares. com. 5°. aph. 33°. Ex. 40. E
 Sanguis quibus facile ē naribus fluat. 1°. de art. cur. ad Glau. 7°. 100. E
 Sanguis sepe fluit à naribus si sperma sit conceptum à muliere in tribus
 horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 Sanguis ē naribus fluit adolescentibus. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26. B
 Sanguis ē naribus adolescentibus cur profluat, ex ratione patet. in 1°. de
 morb. uulg. comment. 2°. 3°. 114. C
 Sanguis ē naribus multis stillat per acceffiones. quos purg. op. 5°. 88. G
 Sanguis à naribus aliquibus quidem defluit per quasdam periodos, hoc ta=
 men illis non confert ex consuetudine. de consue. 2°. 61. H
 Sanguinis profluuium ē naribus non multum habet homo albus. in 6°. de
 morb. uulg. commentario 3°. 3°. 175. A
 Sanguinis ex naribus defluuia homines uere, & æstate patiuntur. 8°. de
 decretis Hippocratis. 1°. 276. E
 Sanguinem per nares euocantia quæ. de med. fac. par. 7°. 163. E
 Sanguinem trahit per nares crocodilij radix. 7°. de simp. med. fa. 5°. 53. C
 ad Sanguinem extrahendum de naribus. de med. fac. par. 7°. 163. D
 Sanguis ē naso quibus neglectis erumpat. de dynamidijs. Sp. 19. H
 Sanguis ē naribus cur effluat in febribus acutis. de uictus ratione in mor=
 bis acutis. commentario 4°. 7°. 135. D
 Sanguinis repentina destillatio in acutis quid significet in æstate, & in au=
 tumno. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 142. H
 Sanguinis profluuium ē naribus, peculiare est febrium uehementium ar=
 dentium. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 104. E/ com. 2°. 3°. 115. C
 Sanguinis per nares profluuijs iudicari, ardentium febrium peculiare est.
 in 1°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 114. A
 Sanguis ē naribus in ardentibus febribus quando profluit. in 1°. de mor=
 bis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 113. A
 Sanguis ē naribus cur in ardentibus febribus exeat. in 1°. de morbis uul=
 garibus, commentario 2°. 109. G/ 3°. 113. B
 Sanguinis profluuium non est in ardentibus mitibus febribus. in 1°. de mor=
 bis uulgaribus, com. 1°. 3°. 104. G
 Sanguinis profluuium febres ardentes lenes habent. in 3°. de morb. uulga=
 ribus, commentario 3°. 3°. 144. A
 Sanguis profluuium cur sit, si bilis faciat ardentem febrem. in 1°. de mor=
 bis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 114. C

per Sanguinis eruptionem sit febrium ardentium indicatio. in 1°. de mor=
 bis uulgaribus, com. 1°. 3°. 104. F
 p Sanguinis nariū fluxū soluitur causus. de uic. ra. i m. ac. c. 4°. 7°. 135. D
 Sanguinis narium fluxu sanatus quidam fuit à delirio sed non recordaba=
 tur præteritorum. 2°. de motu musc. 1°. 315. C
 in Sanguinis profluuiū abscessus fiebat Antiphontis Critobuli filio cir=
 citer quartum, et uigesimū diē. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 114. D
 Sanguis merus affatim profluxit ē dextra nare Metoni die quinto. in 1°. de
 morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 123. D
 Sanguis ē naribus Philisco quinto die effluxit, & qualis. in 1°. de morbis
 uulgaribus, commentario 3°. 3°. 121. A
 Sanguinis quatuor libræ & semis exiere ē naribus cuiusdam. de præco=
 gn. ad Posth. 4°. 219. F
 Sanguis quo modo ē naribus profluet si in febribus crura sint tuberculis
 affecta. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 142. C
 Sanguis ē naribus fluens liberat à lassitudine phlegmonodes. 4°. de sani=
 tate tuenda. 2°. 87. F
 Sanguis ē naribus fluens quando aures obsorduerunt soluit morbum. com=
 mentario 4°. aphorismo 6°. Ex. 34. C
 Sanguinis profluuium ē naribus quando bonum, & quando non bonum.
 1°. de crisibus. 4°. 128. B
 Sanguinis stillatio ē naribus semper malum signum cur. in 1°. prorrhet.
 commentario 1°. 4°. 161. F
 Sanguinis ē naribus stillationes semper malæ. de uict. rat. in morbis acu=
 tis, commentario 4°. 7°. 142. H
 Sanguis ē naribus exiēs instar fluoris letale. in 1°. prorr. cō. 3°. 4°. 186. A
 pro Sanguine ē naribus fluente aures obturandæ, & extrema constrin=
 genda. de rem. par. fac. 7°. 155. G
 Sanguis ē narib⁹ fluxurus ex quo gñe symptomatū sit. 3°. d sym. c. 3°. 15. B
 Sanguinis per nares profusio ex toto genere præter naturam est. de sym=
 ptomatum different. 3°. 13. G
 SANGVIS à qua nare fluxurus sit, prænosendum. 1°. de arte curat.
 ad Glauconem. 7°. 110. E
 Sanguinē fluxurū ē naribus quæ indicet. 1°. de art. cur. ad Gla. 7°. 100. D
 Sanguinis fluxus dolor capitis est inditum inseparabile. 1°. de arte cura=
 tiua ad Glauconem. 7°. 100. B
 Sanguinis narium profluuium, aut abscessum, qui capitis dolor significet.
 in progn. Hippo. com. 3°. 4°. 208. F
 Sanguinem de naribus fluxurum, qui dolor capitis significet. in progn.
 commentario 3°. 4°. 211. A
 Sanguinis fluxum, & uomitum significans dolor capitis, quomodo curan=
 dus. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 100. B
 Sanguis ē naribus fluxurus significatur à colore rubro faciei. in 1°. prorr=
 rhet. commentario 2°. 4°. 171. A
 Sanguinis narium profluuium significant spontaneæ lachrymæ. in 1°. de
 morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 116. A/ in progn. com. 3°. 4°. 211. A
 Sanguis ē naribus fluet, si manus tremulæ. d ui. ra. i mo. ac. c. 4°. 7°. 141. F
 Sanguinem exeuntem per nares necesse malum colligi potest. commenta=
 rio 4°. aphorismo 30°. Ex. 30. A
 Sanguis ē naribus liberat ab articularū abscessu. c. 4°. aph. 74°. Ex. 35. H
 Sanguis fluens per nares, aut os, aut aures sanat dolorem capitis, commen=
 tario 6°. aphorismo 10°. Ex. 47. C
 Sanguis si ē naribus fluxerit caput dolentibus, urina rufa, huius doloris
 fiet solutio. de dynamidijs. Sp. 34. G
 Sanguis ex naribus fluens mēstruis deficientibus bonum. commentario
 5°. aphorismo 33°. Ex. 40. E
 SANGVIS narium quō sistatur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. A
 in Sanguine ē naribus fluente duplex auersio. 5°. meth. med. 7°. 32. A
 in Sanguine ē naribus profluente, cucurbita super ceruicem confert. 5°. methodi medendi. 7°. 32. A
 à Sanguine narium reuellit cucurbitula apposta hypochondrijs. de hi=
 rud. reuuls. cucurb. & scarif. 6°. 2. E/ 5°. meth. me. 30. E/ 13°. 7°. 85. B
 Sanguinis ad nares impetum potenter reuellunt cucurbitulæ quæ hypo=
 chondrijs affiguntur, quemadmodum etiam immodicas per uterum
 eruptiones. de cucurb. scar. 6°. 4. G
 Sanguis fluens ex liene, & ex iecore sanatur per cucurbitulas supra locū
 positas. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. F
 in Sanguinis narium profluuiū uena secanda est ab eodem latere. 5°. me=
 thodi medendi. 7°. 30. B
 Sanguinis pfluuiū ē naribus sanatū uenæ sectiōe. de cu. ra. p san. 6°. 18. G
 Sanguinis profluuium irrestinguibile uena secta est sedatum. de uenæ se=
 ctione aduersus Erasistratum. 6°. 8. H

in Sanguinis

in Sanguinis profluio quando refrigeratio faciēda. 5°. me. me. 7°. 32. A
 Sanguine ē naribus exeunte, capitis refrigeratio fieri non debet. 5°. me-
 thodi medendi. 7°. 31. H
 in Sanguine narium infirma sunt medicamenta, quæ in frontem, & in na-
 res ponuntur. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 18. G
 Sanguis ē naribus quibus profluit, ij non sunt lauandi. de uict. rat. in mor-
 bis acutis, comment. 3°. 7°. 133. A
 in Sanguinis fluxu balnea obsunt. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. A
 Sanguis ē naribus quibus fluit non est medicamentum exhibendum. de ui-
 ctus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 150. F
 Sanguinis profluio ē naribus prodest succus caudæ æquinæ. 6°. de sim-
 plicium medicament. facult. 5°. 48. F
 Sanguinis narium fluxum sistit succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
 Sanguinem ex naribus profluentem emplastri modo illita reprimit lysi-
 machios. 7°. de simp. med. facult. 5°. 54. H
 ad Sanguinis eruptiones ē naribus Asclepiadæ pharmaca. 3°. de compo-
 sit. medicam. secundum locos. 143. G/ 5°. 149. A
 Sanguinis profluvia cōprimens medicamentū & ad sanguinis ex naribus
 profluvia ualens. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 254. E
 ad Sanguinis fluxum ē naribus. de medic. fac. par. 163. D/ E/ 172. C/ H/
 7°. 155. G/ de dynamidijs. 25. B/ secretorum. Sp. 98. B
 ad Sanguinis eruptiones ē naribus quæ suppressi nequeunt. de medic. fa-
 cil. paratu. 7°. 163. E
 SANGVIS cur plerūq; exeat i palato, naribus. de ana. ad. Sp. 44. C
 Sanguine incenditur hominis os. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Sanguine fœtet os hominis. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Sanguine guttur impeditur si in tribus horis sanguinis conceptum fuerit
 sperma à muliere. de spermate. Sp. 37. B
 Sanguis per os dulcis falsus amarus aliquibus uidetur. de symptomatum
 differentijs. 3°. 13. C
 Sanguis morbidus amarus, aut falsus est. 4°. de simpl. med. fac. 5°. 29. A
 Sanguis quandoq; falsus est. de atrab. 1°. 34. E
 Sanguis falsus est morbosus humor. de atrab. 1°. 34. E
 Sanguis qui ex ore exit, distinguendus ab eo qui uenit ex uentre. intr. 1f. 61. B
 Sanguis qui ex ore fluit distinguendus ab eo qui uenit ex uentriculo. in-
 troductio. 1f. 61. B
 Sanguis qui ex ore exit, distinguendus ab eo qui uenit ex partibus spiri-
 tualibus. introductio. 1f. 61. B
 Sanguis ē faucibus qualis. in progn. Hipp. com. 2°. 4°. 203. A
 ad Sanguinis ex ore profusionem. de med. fac. par. 7°. 165. F
 Sanguis quot modis per tuſim expuatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
 SANGVINIS sputum cur fiat iuuenibus. cō. 3°. aph. 29°. Ex. 26. B
 Sanguis non omnino à pulmone expuatur. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 Sanguis quo modo diuersus in sputis. 2°. de loc. affect. 4°. 13. B
 Sanguis si abundat, sputum est rubrum. 5°. de loc. affect. 4°. 29. H
 Sanguis biliosus quem sputum faciat. 2°. de loc. affect. 4°. 13. B
 Sanguis pituitosus quem sputum faciat. 2°. de loc. affect. 4°. 13. B
 Sanguis melancholicus quem sputum faciat. 2°. de loc. af. 4°. 3. B
 Sanguis purus quem sputum faciat. 2°. de loc. af. 4°. 13. B
 Sanguinis sputum quandoq; est ex sola costarum affectione pulmone nihil
 patiente. de artic. com. 3°. 7°. 275. D
 Sanguinem plurimum bene coloratum uidit Galenus expui cū tuſi quan-
 doq; & cur. comment. 5°. aphorif. 13°. Ex. 38. E
 Sanguinem floridum expuentis casus. 5°. meth. med. 7°. 35. A
 Sanguis quomodo liuidus efficiatur. quæſita in Hipp. Sp. 113. E
 Sanguinis in terrā effuſi colores cur ſiāt uarij. de fract. com. 2°. 7°. 236. C
 in Sanguine uarij afficiuntur colores, & quare. 2°. de elem. 1°. 8. H
 Sanguis sepe in cadentibus, calcitratis, in palestra percussis uisus est Ga-
 leno cum tuſi expui. com. 5°. aph. 13°. Ex. 38. F
 Sanguinis instrumentorum ruptio unde. 3°. de sympt. cau. 3°. 26. H
 ob Sanguinis solam plenitudinem uenæ rumpūtur. 5°. de lo. af. 4°. 32. E
 Sanguinem fundentibus ex ruptura uenæ remedium. de dynam. Sp. 27. C
 Sanguis propria cavitatem in aliam quācūque cavitatem peruenerit non
 remanet sanguis. commentario 6°. aphorismo 20°. Ex. 48. C
 Sanguis extra uenas, uel suppuratur, uel liuescit, uel in grumos uertitur.
 commentario 6°. apho. 22°. Ex. 48. D
 in Sanguine unius mutationis nomē ē suppurari. c. 6°. aph. 20°. Ex. 48. C
 Sanguine in grumos concreto, si is uel in uulnus defluat, uel uentrem, aut
 intestinorum aliquod exoluuntur homines, & refrigescunt, pulsusq;
 tum parui, tum mali euadunt. de bon. & uit. suc. 2°. 35. C
 Sanguis disruptus in magna copia & non paulatim exit. commentario
 4°. aphorismo 25°. Ex. 30. B

Sanguinis eiectio p erosione fit dolore præcedente. 5°. de lo. af. 4°. 32. E
 Sanguinis plures heminae eiectæ sunt ab aliquibus per sputum cum tuſi.
 5°. methodi medendi. 7°. 32. F
 Sanguinis duas cotylas tuſiendo quidam eiecit, & quo modo sanatus. de
 uen. sect. aduers. Eras. 6°. 13. C
 Sanguinis sputum sequitur tabes. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26. B
 in Sanguinis sputo, puris sputum, & fluxus, cum uero sputum retinetur
 moriuntur. com. 7°. apho. 74°. Ex. 60. H
 Sanguis à cerebro, et gurgulione quāq; expellit tuſiendo. 5°. de l. af. 4°. 25. F
 Sanguis tuſiendo quo modo eijciatur. 4°. de loc. affect. 4°. 25. F
 Sanguine frequenter expuetis inter tuſiendū, casus. 4°. de lo. af. 4°. 25. F
 Sanguis nō expuitur mensibus erupentibus. de uen. sect. adu. Eras. 6°. 11. B
 Sanguinis sputum in retentione mēstruorum. secret. Sp. 99. A
 in Sanguinis sputo qui nunquam sanantur. 5°. meth. med. 7°. 35. F
 Sanguinis sputū qui timet, quæ debet euitare. de uen. sec. adu. Eras. 6°. 9. A
 in Sanguinis sputo multū refert à principio curare. 5°. met. me. 7°. 33. A
 Sanguinis spuitiones incipientes quomodo prohibuit Galenus. commenta-
 rio 6°. aphorismo 47°. Ex. 52. B
 Sanguinem expuentes quid maxime facere debent. 5°. meth. med. 7°. 35. G
 in Sanguinis sputo uenā secuit Galenus, & pluries. 5°. meth. me. 7°. 35. E
 in Sanguinis sputo pisces dat in catharro, faciles tamen coctū. 5°. metho-
 di medendi. 7°. 35. F
 in Sanguinis spuitioe q medicamēta mollibus sint satis. 5°. met. m. 7°. 33. A
 in Sanguinis sputo ualens antidotus. 2°. de antidotis. 5°. 111. F
 Sanguinem expuentibus Amara sunt cōtraria. 4°. de sim. me. f. 5°. 29. G
 ad Sanguine spuētis Aromatica Mithridatis. 7°. de cō. m. f. l. 5°. 181. D/ E
 Sanguinem expuentibus, nocet color rubeus. de subf. empi. 1f. 32. B
 Sanguinem excreantibus mirè proficit Corallus. de simp. med. Sp. 83. C
 Sanguinem expuentibus Electarium utile. de dynam. Sp. 26. C
 Sanguine spuētibus conuenit Ferula medulla. 8°. de sim. med. fac. 5°. 56. H
 Sanguinis expuitioni competit Hematites. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. C
 Sanguine spuētibus exhibetur Lemonij fructus. 7°. de simp. me. f. 5°. 54. B
 ad Sanguinis expuitiones ualet Lentiscus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. H
 Sanguinem excreantibus Myrtha remedium est. de simp. med. Sp. 87. E
 Sanguine spuētibus nō est aduersum Phasolū. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. H
 Sanguine excreantibus utiliter dat Plātaginis succus. de sim. me. Sp. 89. A
 ad Sanguinis expuitiones cōmoda est membrana quæ est sub cortice Ro-
 bonis & sub glande eius. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 ad Sanguinis expuitionem idonea remedia sunt Rubi flos, et fructus. 6°. de
 simplic. medic. facult. 5°. 44. G
 Sanguinem excreantibus ad restringendum Symphytum datur. de simpli-
 cib. medicamin. Sp. 90. F
 ad Sanguinis expuitiones cōpetit terra Armenica. 9°. de sim. m. f. 5°. 66. H
 ad Sanguinis expuitiones ualent aster samius, & terra lemnia, et ad san-
 guinis ex utero profluvia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
 ad Sanguinem spuētes. 8°. de compositione medicament. secundum lo-
 cos. 5°. 191. D/ de med. fac. par. 7°. 165. H/ secre. 99. A/ B/ Sp. 100. H
 ad Sanguinis sreatum. de med. fac. par. 7°. 171. D
 cum Sanguinis sputo tuſis ortæ ex frigore, casus. 5°. meth. med. 7°. 35. E
 SANGVIS extra propria uasa, & inter pectus, & pulmonem colle-
 ctus, tabem facit. 8°. de decret. Hippoc. 1°. 275. E/ F
 Sanguis à capite in os delatum per palati foramina uidetur à pulmone
 quandoq; procedere. introductio. 1f. 56. E
 Sanguis ex pulmone aliqui extuſierunt. de mult. 3°. 76. H
 Sanguis qui ē longinquo uenit qualis. 5°. methodi medendi. 7°. 32. F
 Sanguis qui non procul uenit qualis. 5°. meth. med. 7°. 32. F
 Sanguis ex Thorace quomodo in arteriam asperam transmittatur. 5°. me-
 thodi medendi. 7°. 32. G
 Sanguinis in pectus, & pulmonem declinantis exemplum. in 6°. de mor-
 bis uulgaribus, comment. 3°. 3°. 179. A
 Sanguinem ex thorace tuſientes, quales. 4°. de loc. affect. 4°. 25. G
 Sanguis in pulmonia eueniens qualis. in progn. Hipp. cō. 2°. 4°. 203. A
 Sanguis ex pulmone exiens est spumofus. 4°. de loc. affect. 4°. 25. G
 Sanguis à pulmone cur sit spumofus. de util. resp. Sp. 64. C
 Sanguis qui ex pulmone educit similis uisceri. cō. 2°. apho. 43°. Ex. 18. D
 Sanguis spumofus quo modo fit. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 Sanguis spumofus potest esse multus & paucus. cō. 5°. apho. 13°. Ex. 38. E
 Sanguis uel multus uel paucus non attestatur supra pulmonem. commen-
 tario 5°. aphorismo 13°. Ex. 38. E
 Sanguis ē pulmone erupens dolore non facit. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 cum Sanguine pulmonis particula eiectæ fuere ab aliquibus. 4°. de locis
 affectis. 4°. 25. E

Sanguis cur

- Sanguis cur exeat ex destillatione in thoracē acri & salsa. intr. 1f. 56. E
 Sanguinem qui à pectore reiecerunt debent phlebotomari. de curandi ratione per sang. miss. 6^a. 17. E
 Sanguis cum ex locis circa stomachum educitur non indiget calidis tenuiū partium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. F
 Sanguinis ē stomachoeductio quomodo curetur. introd. 1f. 57. C
 Sanguis ne profluat, quō incidendum in pectore. 7°. de anat. adm. 1^a. 97. D
 Sanguinis profluuium perturbat sectionem. 7°. de anat. admin. 1^a. 97. C
 Sanguinis ē pulmone exeuntis curatio. 5°. meth. med. 7^a. 32. H
 Sanguinem qui expuissent, illis persuasit Galenus sanguinem mittendum. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 18. E
 Sanguinem ex pulmone tussientibus adstringentia aduersantur, & quare. de const. art. 1f. 41. F
 Sanguinem ē pectore, & pulmone reicientibus conuenit theriaca. de usu theriacae ad Pamphil. 5^a. 98. G
 Sanguis ē pulmone exiens sanatus. 5°. methodi med. 7^a. 32. F
 de SANGVINIS reiectione librum fecit Erasistratus, & de febribus. de uen. sect. aduers. Eras. 6^a. 8. A
 de Sanguinis reiectione, & quot modis reiectatur. 7°. de compositio. medicament. secundum locos. 5^a. 183. D
 Sanguinem reiectantes ex fractura, apertione, aut erosione, si etiam habeant singuli eandem tussim, & sanguinis copiam æqualem, tamen curatio est diuersa. de opt. sect. 1f. 24. B
 Sanguinis eruptiones quæ caperunt, & protinus desierunt, pessimæ. in 1^m. prorrhetic. com. 1°. 4^a. 161. F
 Sanguinem reicientes per tria seruantur. 5°. meth. med. 7^a. 35. H
 Sanguinem ex catharro reiecentes quomodo curandi. 5°. meth. med. 7^a. 35. C
 Sanguinem ex catharro reiecentis casus. 5°. meth. med. 7^a. 35. C
 Sanguinis reiectione affectis sectio uenæ conuenit. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6^a. 17. G
 Sanguinis reiectiones cohibet Acantha leuce. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 41. H
 in Sanguinis reiectionibus utitur Aqua pluuiæ. 7°. de composit. medicamentorum secundum locos. 5^a. 183. F
 ad Sanguinem reicientes usi sunt Balastio omnes medici. 6°. de simplic. medicam. facult. 5^a. 44. F
 ad Sanguinis reiectionem ualet Cauda equina. 6°. de sim. m. f. 5^a. 48. F
 Sanguinem reicientibus prodest Centauriū. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. F
 ad Sanguinis reiectiones efficax remedium est Hypocistis. 7°. de simplicium medicament. facult. 5^a. 51. D
 Sanguinem reicientibus prodest Lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
 Sanguinis ex thorace reiectiones Leporinum coagulum suppressere prodiderunt. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. D
 Sanguinis reiectiones sanat Lysimachios pota. 7°. de sim. med. fa. 5^a. 54. H
 Sanguinis recentes reiectiones reprimit Menta sua acerbitate. 6°. de simplic. medic. facult. 5^a. 49. B
 Sanguinem reicientibus offertur Myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 Sanguinis eiectiones sistit Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. H
 in Sanguinis reiectionibus utiliter editur Portulaca, quanquā efficacior succus eius. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
 Sanguinem expuentibus confert Rha (sic enim Rheum quidam nuncupant) 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. E
 Sanguinem reicientibus exhibetur Schini flos. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 61. H
 in Sanguinem ē pectore, uel pulmone reicientibus quidā Romæ eo utitur remedium, quod ē subere constat. de usu ther. ad Pamphil. 5^a. 98. H
 Sanguinis reiectatio offenditur Sulfure uiuo, euphorbio, & baccis lauri. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. C
 Sanguinis eiectionibus auxiliatur Symphytū petræū. de simp. m. f. 5^a. 61. F
 ad Sanguinem reicientes ut Acacios. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 184. A
 ad Sanguinis reiectionem quæ ab Andromacho scripta. 7°. de composit. medicamentorum secundum locos. 5^a. 183. F
 ad Sanguinem reicientem ualens antidotus. 2°. de antid. 5^a. 116. C
 Sanguinem reicientibus auxiliatur antidotus Athanasia mithridatis. 2°. de antidotis. 5^a. 114. H
 Sanguinē reicientes iuuat antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5^a. 115. A
 Sanguinē reiectionibus comodæ cōfectiones. 7°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 184. G
 ad Sanguinis reiectionē eclegma Amarāthi. 7°. de cō. m. f. l. 5^a. 184. D
 Sanguinem reicientes admodum iuuat theriaca. de ther. ad Pifo. 5^a. 96. A
 Sanguinē reicientibus dat theriaca Euclidis palatiani. 2°. de an. 5^a. 116. B
 ad Sanguinis reiectionem, educationem, & eruptionem. 7°. de compositio. medicament. secundum locos. 183. H/185. D/F/186. A/5^a. 190. F
 ad Sanguinis reiectionem, expuitionemq; de remed. par. fac. 7^a. 158. D
 ad Sanguinem reicientes ē uentre, gutture, pectore, & pulmone quid conferat. 2°. de antidotis. 5^a. 113. C
 in Sanguinis reiectionem. 7°. de compositio. medicament. sec. loc. 182. E/184. D/E/8°. 5^a. 188. G/de med. fac. par. 7^a. 171. C
 Sanguini mistum pus quo modo secernatur. 5°. de loc. affe. 4^a. 30. G
 pro Sanguine uel pure expellendo quinquefolia. de sper. Sp. 35. F
 Sanguis in aspera arteria facit tussim, & eiectionem sanguinis per os. 7°. de usu partium. 1^a. 159. A
 SANGVIS in uētriculū effusus uomitū facit. 3°. de symp. ca. 3^a. 27. C
 Sanguis ater, & crassus quandoq; euomitur, quandoq; concreuit, & est acidus & acerbus. de atrab. 1^a. 34. E
 Sanguinis uomitus unde fiat. com. 7°. apho. 37°. Ex. 56. H
 Sanguinis uomitus, & sputum contingit ob clausas euacuationes hæmorrhoidarum. de uen. sect. aduers. Eras. 6^a. 7. E
 Sanguinis ex uentriculo uomitus qualis. 5°. de locis affect. 4^a. 33. B
 Sanguinē quicūq; euomit si sine febre quidē, salutare, si uero cū febre malū, curare uero acerbis, & refrigerantibus. c. 7°. aph. 37°. Ex. 56. H
 à Sanguinis uomitu tabes et puris purgatio supra. c. 7°. a. 74°. Ex. 60. H
 Sanguinem euomenti mulieri menstrua erumpentia soluunt. commentario 5°. aphorismo 32°. Ex. 40. D
 Sanguinis uomitus quibus curetur. com. 7°. apho. 37°. Ex. 56. H
 Sanguinem uomentibus utile sclerosmon. de dynamidijs. Sp. 28. C
 ad Sanguinem uomentes. de med. fac. par. 7^a. 173. F
 ad Sanguinis uomitum & sputum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 201. A
 Sanguinem crassum, & pituitam cur nunquam recipiat septum transuersum. 4°. de præ sag. ex puls. 4^a. 120. C
 Sanguis emanat à iecore, ergo ab eo gignitur. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 262. H
 SANGVINE qui est in hepate, & bile translata ex eius uenis ad meatus bilē recipientes si obstructio fuerit in locis, ad quæ transfertur, siue inflammatio aliqua, uel durus tumor, necessarium oīno est nō expurgari sanguinem, & unā cum ipso bilem per totum corpus deferri, hinc que morbum regium generari. com. 4°. aph. 64°. Ex. 34. D
 Sanguis in hepaticis cur excernitur. 8°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 194. B
 à Sanguine quale initium habent plurimæ hepaticæ affectiones. 8°. de compo. medicam. sec. loc. 5^a. 194. C
 Sanguis à iecore exiens quō cognoscatur. de art. com. 4°. 7^a. 288. D
 Sanguinem nigrum quicūq; excernunt hepatici. 14°. meth. med. 7^a. 39. D
 Sanguis multus emanat in uulneribus hepatis, ideo prius moriūtur quam sanantur. com. 6°. aphorismo 18°. Ex. 48. A
 SANGVINIS eruptio diuersa liene tumefacto mala est. in 1^m. prorrhetic. com. 2°. 4^a. 184. E
 Sanguis fœculentus de splene educitur. de cathart. Sp. 94. G
 Sanguinis superfluitas est sanguis melancholicus, qui continetur in splene. de anatomia uiuorum. Sp. 50. F
 Sanguinis fœces ad se trahit splen. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. F/ cōmentario 4°. aphorismo 21°. Ex. 29. D
 Sanguinem melancholicum trahere lienis officiū ē. 6°. de lo. af. 4^a. 36. A
 Sanguis purgatur atra bile à liene. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. E
 Sanguine melancholico nutritur lien. 6°. de loc. affe. 4^a. 36. B
 Sanguinem melancholicum continet splen. de anat. uiu. Sp. 50. A
 Sanguis melancholicus, quo modo faciat appetitū. de anat. uiu. Sp. 50. A
 Sanguinis fœx inferius residet, q̄ melancholia appellatur. de anat. Sp. 50. H
 Sanguinem semp̄ tentat natura desecare, & expurgare. de atrab. 1^a. 35. C
 Sanguinem expurgant renes, & uestica fellis. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 263. C
 Sanguis cur impurus nōnunq̄ fiat ex uestica fellis. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. F
 SANGVINIS supfluitas de renibus educitur. de cathart. Sp. 94. G
 Sanguinis serum purgatur à renibus. 5°. de usu partium. 1^a. 144. C/F/5°. de loc. affe. 4^a. 35. F
 Sanguinis multum trahunt renes. 5°. de usu partium. 1^a. 144. G
 Sanguis attractus cum urina, est alimentū renū. 5°. de usu par. 1^a. 144. G
 Sanguis cur mingitur in renū lapidibus. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 155. H
 Sanguinem per renes purgant uina alba tenuia. de atten. uic. 2^a. 46. C
 cum Sanguine aliquid tendit ex potu, quod & per urinas & per sudorem, & per insensibilem transpirationem meat. de atrab. 1^a. 34. D
 Sanguinis una superfluitas est urina, quæ continetur in uestica. de anatomia uiuorum. Sp. 50. F
 Sanguinis triplex separatio ab aquositate. de anat. uiu. Sp. 51. B
 Sanguinis serosa superfluitas tingit urinas rubras. 1°. de cris. 4^a. 130. F
 Sanguis qui in uasis continetur qualis sit urina ostēdit. 4°. de sa. tu. 2^a. 83. H
 Sanguinis serum quale. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 167. F
 Sanguinis serosos humores exuens epithema. 10°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 209. B
 Sanguis si biliosus, eius serum est biliosum. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. H
 Sanguis si pitui-

Sanguis si pituitosus, eius serū est pituitosum. 4°. de sanit. tuen. 2°. 83. H
 Sanguis si atrabilarius, eius serū est atrabilarium. 4°. de sanit. tu. 2°. 83. H
 Sanguis dum coquitur, qualis debet esse urina. 1°. de crisi. 4°. 130. B
 Sanguine cocto, qualis debet esse urina. 1°. de crisi. 4°. 130. B
 Sanguis si sit coctus, qualis nubecula appareat in urina. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. H
 Sanguis ubi concoctus quæ in urina apparent. 4°. de san. tuen. 2°. 83. H
 Sanguis si sit crudus, urina apparet tenuis, & aquosa sine hypostasi. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. H
 Sanguinem abundare crudiores, & serosiores significat urina rubra. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 131. C
 Sanguinem incoctum uocat cruorem. de urin. 4°. 124. B
 in Sanguinis uasis cruditas accidit, & quæ eius exempla. 3°. de symptomatum causis. 3°. 24. H
 Sanguinē p̄ urinas q̄ purgat uoluerit, q̄bus uti debet. de att. uic. 2°. 44. E
 ad Sanguinem usq; urinam prouocant dactili. de cura icteri. Sp. 111. D
 Sanguinem educit per urinam erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 Sanguinem per urinas euocat eruum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. E
 Sanguinem per urinas mouet Sabina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C
 Sanguinem super urinam inducit sauina. de simp. med. Sp. 85. C
 SANGVIS ob quas causas mingatur. 6°. de loc. affect. 4°. 37. D
 Sanguinis mictio post quod medic^m sequat. 9°. de cōp. med. se. lo. 5°. 199. C
 Sanguinis mictio unde, & quid importet. com. 4°. aph. 75°. Ex. 36. B
 Sanguis quando uniuersim exit per urinam, & quando guttatim, quid significet, comment. 4°. aph. 73°. Ex. 35. G
 Sanguinis tenuis sanies q̄ mingit, quis affectus sit. 6°. de loc. af. 4°. 37. F
 Sanguinem uel pus si quis mingat quid significet. de urin. sign. Sp. 78. H
 Sanguinem aut pus si quis mingat renum, aut uescicæ exulcerationem significat. com. 4°. aph. 75°. Ex. 36. A
 Sanguinis mictus & stillicidium urinae, significant laborem aliquorum instrumentorum urinae, uel ulcus uescicæ. com. 4°. aph. 80°. Ex. 36. H
 Sanguinem si quis minxerit in grumos, & stillicidio laboret, & dolor inciderit in femur, & inum uentrem pectinemq; quæ circa uescicam male se habere significatur. commentario 7°. aphorismo 39°. Ex. 57. A / de urinae sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Sanguis quibus sponte mungentibus exit, eis uenulae à renibus fractura significatur. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Sanguis, & pus in quibus exeant cum urinis, & in quibus non. commentario 4°. aphorismo 75°. Ex. 36. B
 Sanguis crassus exustus in renibus, aut hepate facit carunculas in urina, & sedimenta similia orobo. com. 4°. aphorismo 77°. Ex. 36. F
 Sanguis contentus in uescica exustus ardenti febre facit fursura in urina. commentario 4°. aphorismo 77°. Ex. 36. F
 Sanguinem mingentis ex casu, casus. 6°. de loc. affect. 4°. 38. H
 ad Sanguinis profluvia ex uescica. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. A
 ad Sanguinis mictum. de med. fac. par. 7°. 178. E
 SANGVINIS crassioris obstructio facit urinae difficultatem, & quomodo sanetur. comment. 7°. apho. 48°. Ex. 58. A
 Sanguinis grumus urinam supprimit. 6°. de loc. affect. 4°. 38. H
 Sanguis concretus thrombus græce dicitur. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. B
 Sanguis concretus in grumos si in uulnus defluerit facit ut proxime partes celeriter putrescant. de bon. & uitio succ. 2°. 35. C
 ad Sanguinem coagulatum in uescica. de cura lap. Sp. 112. F
 SANGVIS cur non est in uentre, & intestinis. 1°. de semine. 1°. 333. C
 Sanguis præter naturam, si in uentrem infunditur necesse est suppurari. comment. 6°. aphorismo 20°. Ex. 48. C
 Sanguis in uentre, & intestinis inflationem facit. 5°. de composit. medicamentorum secundum locos. 5°. 149. A
 Sanguis ex uentre, qualis. comment. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 Sanguis concretus in uentre quid faciat. 8°. de decret. Hipp. 1°. 275. F
 Sanguinis excretio differt à reiectione sanguinis. introd. Isa. 56. E
 Sanguinis euacuatio quandoq; fit per intestinum absque exulceratione. comment. 5°. apho. 65°. Ex. 45. A
 Sanguis per intestina certis periodis uacuatur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. E
 Sanguinis deiectio est ex toto genere præter naturam. de symp. 3°. 13. G
 Sanguis exiens per intestina quo modo differat ab hæmorrhoidibus. de artic. comment. 4°. 7°. 288. A
 Sanguis fluens ad aliquod intestinum, quando paucus minus est malus q̄ quando multus. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 Sanguis exiens tarde denigratur. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 cum Sanguine excrementa quid faciant. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. C
 Sanguinis guttas habens sericus cur quandoque excernitur. 3°. de sym-

ptomatum causis. 3°. 28. C
 Sanguinis excretio qualis, & quanta fiat in quarta sanguinolentæ excretionis specie, & q̄ non raro etiam exiguum quid puris excernitur. 3°. de symptom. caus. 3°. 28. B
 cum Sanguine quandoq; crustæ ulcerum excernuntur in quarta sanguinolentæ excretionis specie. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. B
 Sanguis exiens p̄ inferiora bonus. i. nō ita malus. c. 4°. aph. 25°. Ex. 30. A
 Sanguinis excretiones in febribus non intermittentibus malæ, cum uero bene excernuntur, per uentrem, & per uescicam bonæ. commentario 7°. aphorismo 65°. Ex. 60. E
 Sanguis niger de subter exiens extenuatis est signum mortis. commentario 4°. aphorif. 23°. Ex. 29. H
 Sanguis cum merus dicitur, semper est prauus. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 121. C
 præter Sanguinem quilibet humor syncerus, est malus. in prognostica. commentario 2°. 4°. 202. E
 Sanguis syncerus à quibus mulieribus deijciatur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. D
 Sanguinem si deiecerint aliqui in acutis ex nigris deiectionibus, pernitiosum. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 185. B
 post Sanguinis uehementēs p̄fusiones cur tormia fiāt. de ar. c. 4°. 7°. 288. C
 Sanguinis excretionem sanat cornu ceruinū. 11°. de simp. med. f. 5°. 79. H
 Sanguinis deiectionibus, rhaponticū confert. de subf. emp. Isa. 33. D
 Sanguinis excretiones imoderatas cohibet theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 96. B
 Sanguinis multæ deiectioni nocet lac. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. D
 SANGVIS redundans cur in partes genitales mulierum feratur. 2°. de semine. 1°. 339. G
 Sanguis menstruus quo modo sit præter naturam, & quo modo non. 3°. de symptom. caus. 3°. 27. A
 ex Sanguine menstruo oē membrū sit fm Aristotelē. 1°. de sem. 1°. 325. G
 Sanguis menstruus materiale principium aialis est. 2°. de nat. fa. 1°. 297. F
 Sanguis menstruus non est primā neq; propria materia gignendi animal. 14°. de usu partium. 1°. 204. F
 ex Sanguine, & semine prima constitutio aialis fit. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Sanguis menstruus, & semen principium ex quo generatio. aduersus Lycum. Ex. 65. B / secretorum. Sp. 96. G
 ex Sanguine & genitura foetus fit in prima sui formatione. itr. Isa. 52. E
 Sanguis, & semē gñonis nræ primordia sunt, & quō. 1°. de sa. t. 2°. 62. E
 ex Sanguine menstruo, & spermate homo animal immortale. 3°. de usu partium. 1°. 133. D
 Sanguis qui est generationis hominis materia, est ex quatuor humoribus, sed à prædominio dicitur sanguis. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. A
 ex Sanguine qui ex quatuor humoribus constat, ortum habentes, principio lacte educamur. 8°. de decret. Hipp. 1°. 275. B
 ex Sanguine uteri constat sanguini nostro generatio fm Aristotelem. q̄ animi mor. 1°. 319. C
 Sanguis per quæ coquatur in mulieris utero, & ubi sit. 14°. de usu partium. 1°. 207. G
 Sanguine puro matrices nutriuntur. 14°. de usu partium. 1°. 209. E
 Sanguis prouenit ad uterum, sed non potest ad interna ipsius ingredi. 6°. de locis affectis. 4°. 40. G
 Sanguis qui à matre confluit ad Maris semen quo modo se habeat. 2°. de naturalibus facultatibus. 5°. 297. D
 Sanguis per orificia attrahitur à semine & quomodo. de sem. 1°. 330. G
 in Sanguinem uertitur sperma per matricis calorem. de sper. Sp. 36. B
 Sanguis qui trahitur à semine, qualis esse debet. 2°. de nat. fac. 1°. 297. F
 Sanguis grauidæ deterior fit rationabiliter, et quare. 1°. de sa. t. 2°. 66. B
 Sanguis solus purus nunq̄ est in prægnatibus. de natu. hum. cō. 1°. 1°. 31. D
 Sanguinem optimum uis formatrix in utero trahit. de atrab. 1°. 36. H
 Sanguis optimus in prægnante cur tendit ad foetum, & non ad lac. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 66. B
 Sanguine nutrimur in utero. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 65. C
 Sanguis ad foetum nutriendum unde ueniat. de anatom. uiu. Sp. 52. C
 Sanguis ex toto corpore manat ad uterum pro nutriendo foetu. commentario 5°. aphorismo 60°. Ex. 43. D
 Sanguis per quas partes tendat ad foetum. introd. Isa. 54. E
 Sanguis motus quando est ad uterum, mammae fiunt graciles. commentario 5°. aphorismo 53°. Ex. 42. D
 Sanguinis defectus significatur p̄ mamas tenues. cō. 5°. aph. 52°. Ex. 42. B
 Sanguine uteri nutritur conceptus. de uen. sect. aduers. 6°. 6. H
 Sanguis deputatus est ad alimentum cōceptus. cō. 5°. apho. 44°. Ex. 41. F
 Sanguinis quod dulcissimum est trahit infans. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
 Sanguis unde trahatur à foetu. 1°. de semine. 1°. 331. C
 Sanguis ex

Sanguis ex uenis attrahitur à foetu dum augetur. 3°. de semine. 1°. 330. H
 Sanguinis uasa sunt primæ partes quæ formantur. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Sanguine matris, omnes animalium sanguineæ partes sunt genitæ. 2°. de
 elementis. 1°. 8. G
 Sanguine sola caro fit. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31. D
 Sanguine generantur & nutriuntur carnea membra. 1°. de sem. 1°. 335. D
 ex Sanguinis parte membra. de anat. uiu. Sp. 45. D
 è Sanguine non fiunt uena, neruus, & arteria. 1°. de semine. 1°. 330. C
 è Sanguine uenarum & arteriarum corpus primam generationem ha-
 bet. de foet. forma. 1°. 322. G
 ex Sanguine menstruatio tunica gñata est & quò. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Sanguinem purgat grauior illa pars sanguinis ex qua fiunt ossa. de sper-
 mate. Sp. 36. C
 ex Sanguinis natura grauiore principaliter, et quatuor humoribus ossa
 fiunt. de spermate. Sp. 36. C
 ex Sanguine quomodo fiat os. 1°. de nat. fac. 1°. 292. D
 Sanguis si debet fieri os indiget multo tpe et labore. 1°. de nat. 1°. 292. D
 ex Sanguine facta pñt renasci. 1°. de sem. 1°. 335. E/de ana. uiu. Sp. 44. F
 Sanguinis ichores educuntur ex matrice. de cathart. Sp. 94. G
 Sanguinis aggrauatum corpus propter malum habitum si ad uenas uteri
 mittatur, causat fluxum menstruorum. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 Sanguine retrahunt à parte superiori mēstrua. cō. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 Sanguis mēstruus quò supfluit, & quibus de causis. 3°. de symp. ca. 3°. 27. A
 Sanguis è uulua quandoq; periculosus est. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 in Sanguinis ab utero profluuijs fiunt pulsus uermiculantes. 2°. de præ-
 sagitione ex puls. 4°. 113. A
 Sanguis multus ex utero mulieris, uel ex uenis, aut ex ulcere, aut ex hæ-
 morrhoidibus exiens multas ledit opatiōes. cō. 2°. aph. 22°. Ex. 15. B
 Sanguinem uulua sistit plantaginis succus. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 pro Sanguine uteri superfluo, cucurbitula ad mamillas posita confert.
 13°. meth. med. 7°. 35. B/de cathart. Sp. 94. G
 ad Sanguinis ex utero eruptiōes ualet lētiscus. 8°. de sim. med. f. 5°. 61. H
 ad Sanguinis profluuium muliebre. de med. fac. par. 7°. 176. D
 ad Sanguinis matricis effusionem. de pass. mul. Sp. 96. B
 in Sanguinis fluxu in mulieribus pupillæ mammarum deligande papyro.
 de medicam. fac. par. 7°. 163. F
 Sanguis ad mammas ueniens, & qui sanguis significat furorem, commen-
 tario 5°. aphorismo 40°. Ex. 41. C
 SANGVINIS crassitudo est causa retentionis menstruorum. com-
 mentario 5°. aphorif. 28°. Ex. 40. B
 Sanguinis crassitudo uel frigiditas facit paruitatem menstruorum. cōmen-
 tario 5°. aphorismo 57°. Ex. 43. A
 Sanguine extenuare est intēctio in citādis mēstruis. c. 5°. ap. 36°. Ex. 40. G
 Sanguis quibus extenuetur ac secernatur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
 SANGVIS exit in partu ruptis cotylidonibus. de anat. uiu. Sp. 52. D
 ad Sanguinis profluuium post partum. de pass. mul. Sp. 96. B
 Sanguis melancholicus est ut plurimum qui à puerperio euacuatur in mu-
 lieribus. in 3°. de morbis uulg. com. 3°. 3°. 148. E
 SANGVIS hæmorrhoidarum qualis. de atra bile. 1°. 35. C
 Sanguis crassus euacuatur per hæmorrhoidas mistus humori melanco-
 lico. commentario 6°. aphorif. 12°. Ex. 47. D
 Sanguinem per hæmorrhoidas futurum significant lumbi dolentes. in 1°.
 prorrh. commentario 3°. 4°. 185. B
 Sanguinis effusio per hæmorrhoidas, ostendit futuram ægitudinem. ars
 medicinalis. Isa. 68. F
 Sanguis exiens per hæmorrhoidas bonus. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 Sanguis p hæmorrhoidas seruat hoīem sanū. de uen. sect. adu. Er. 6°. 7. B
 Sanguis ex hæmorrhoidibus est potissimum remedium melancholice, imo
 eam prohibet futuram. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 Sanguis ex hæmorrhoidibus neq; in totum sistendus, neq; supra modum
 euacuandus. comment. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 ad Sanguinem per hæmorrhoidas fluentem. de dynamidijs. Sp. 28. F
 SANGVIS qui exit p anū quò distinguat. de art. cō. 4°. 7°. 288. D
 ad Sanguine reprimendū si anus procidat cū sanguine. de dyn. Sp. 27. H
 Sanguinem è sede perfundentibus non est medicamentum exhibendum. de
 uictus ratione in morbis acut. com. 4°. 7°. 150. F
 Sanguinem cur mittunt partes. 13°. meth. med. 7°. 80. F
 Sanguis qui emittitur, quo modo ab humoribus nominetur. in 6°. de mor-
 bis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 167. F
 de SANGVINIS detractio ex uenis. præf. exper. conf. Sp. 77. G
 de Sanguinis missione loquentes, quid agere debent. de cur. rat. 6°. 15. G
 de Sanguinis euacuatione librū fecit Erasistratus. 5°. de lo. aff. 4°. 30. A

de Sanguinis educatione Erasistratus scripsit. de lib. prop. Isa. 11. B
 Sanguinem nolebat extrahi Erasistratus. 4°. de san. tuen. 2°. 87. E
 Sanguinis missio quomodo nomen mutat. 11°. meth. med. 7°. 68. A
 Sanguinis missio euacuatio est. 14°. meth. med. 7°. 89. A
 Sanguinis detractio emittit succos è uasis. 4°. de sanit. tuenda. 2°. 87. H
 Sanguinis missio quæcunq; & quouis modo est euacuatio æqualiter, totū
 corpus euacuans. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. C
 Sanguinis missio excellentior è medicamento cur. de curā. ratio. 6°. 18. H
 Sanguine potest medicus sistere qñ uult. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 7. G
 Sanguinem à uenis quibus mittere confert, his secare opus uere uenam.
 comment. 7°. aphorismo 58°. Ex. 58. E
 Sanguis quando minuendus, & quomodo, & q non debeamus ita facile
 uenam secare. com. 2°. aph. 8°. Ex. 12. A
 Sanguinis multum mittit uena ligata. de uen. sect. aduers. Eras. 6°. 5. C
 Sanguinis mittendi scopi. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. B/ 9°. methodi
 medendi. 60. H/de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 136. E/ 7°. 143. G
 Sanguinis mittendi primi scopi. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 19. C
 Sanguinis mittendi prima iudicia. præf. exper. conf. Sp. 77. H
 Sanguinis mittendi rationes. 4°. meth. med. 7°. 27. H
 Sanguinis mittendi primi scopi, uis & morbi magnitudo. de curandi ra-
 tione per sang. miss. 6°. 18. B
 in Sanguinis missione cum magnus sit morbus considerantur ab Hippo-
 crate etas, & ægri uires. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 127. E
 pro Sanguine detrahendo ad uires respiciendū. 9°. meth. med. 7°. 59. D
 pro Sanguine trahendo temperies naturalis consideranda. de curandi ra-
 tione per sanguinis missione. 6°. 19. D
 pro Sanguine mittendo regio consideranda. de cur. rat. per san. 6°. 18. B
 Sanguinis missione, & purgationē indicat morbi uis. 4°. met. me. 7°. 28. C
 Sanguinis missionem indicat magnus morbus. de cur. rat. p sang. 6°. 18. E
 Sanguinis detractio fit i magnis morbis. de uic. ra. i mor. ac. c. 4°. 7°. 136. F
 Sanguis detrahendus est sanguine redundante. de trem. palp. conuulsione.
 3°. 53. A/ 4°. meth. med. 7°. 28. E/com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Sanguinis missio præstans est remedium in obstructione ea, quam copia fa-
 cit. 10°. meth. med. 7°. 62. A
 Sanguis mittendus est in multitudinis morbo. quos purg. op. quib. 5°. 88. B
 Sanguis mittitur i plethora p uenā, uel p scarificationē. 13°. me. m. 7°. 81. B
 Sanguinis missione plethora curatur. 12°. metho. med. 7°. 81. H
 absq; Sanguinis missione plethora etiam sanatur. de uictus ratio. in mor-
 bis acutis, commentario 4°. 7°. 136. H
 Sanguis non semper mittendus, sed per alias uias euacuatur, cum sanguis
 abundat. 4°. methodi medendi. 7°. 27. H
 Sanguis quando detrahatur absq; syndrome plethorica. de uictus ratione
 in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 36. H
 Sanguis ubi feruet, uenam seca. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 19. B
 Sanguinem mittendum urina suadens. de dynam. Sp. 32. D
 Sanguinem mitte si color urinae albicans fuerit, hypostasis rufa. de urin.
 sign. ex Hippoc. Sp. 79. D
 in Sanguinis cisterna se somniabat palestrita ob copiā sanguinis. de præ-
 sag. ex insom. sum. 4°. 213. D
 qui Sanguis debeat euacuari. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Sanguinis missione multum iuuantur Parij secundum aliquos. in 3°. de
 morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 147. F
 Sanguinis missionem cur non nominauit Hippocrates in tot ægris, inue-
 stigandum est. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 147. F
 Sanguis debebat detrahi ab Hippocrate in Pythionis morbo, nisi aliquid
 obstaret. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 127. E
 Sanguinis missionem prohibet magna copia crudorum humorum, & quo
 modo. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 18. D
 Sanguinis detractio malo prius occurrendū est. 4°. de san. tu. 2°. 87. F
 Sanguis propter quid detrahatur. fin. med. Isa. 48. H
 Sanguinis missione qui morbi indigent, et in quibus si prius euacuabis er-
 rabis. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 137. A
 Sanguinem ex uena detrahito p acutos morbos. præf. exp. conf. Sp. 78. E
 Sanguinis detractio egent quidam morbi longi. de uictus ratio. in mor-
 bis acutis, commentario 4°. 7°. 136. G
 Sanguinis detractio conuenit in Affectionibus inueteratis. 2°. de compo-
 sitione medicam. secundum locos. 5°. 137. H
 Sanguis quando mittendus Calculosis. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. F
 Sanguis mittendus in Cancris. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. E
 Sanguis mittendus in Casu ab alto, & in plaga. 4°. meth. med. 7°. 27. H
 Sanguis quibus habentibus Destillationem mittendus, & quibus non. 5°.
 methodi medendi. 7°. 35. H

Sanguis mittendus

Sanguis mittendus in Dolore ex sanguinis abundātia. 12°. met. m. 7°. 79. B
 Sanguinis missione oculorum grauiſſimos dolores sanauit Galenus. 3°. methodi medendi. 7°. 17. D
 Sanguis missus in parte opposita sanat oppositē dolorem. commentario 5°. aphorismo 68°. Ex. 45. D
 Sanguis detrahendus in inflammatione, uel dolore mitigato. præf. ex. Sp. 77. H
 à Sanguinis missione qñ primū cepisse conuenit. 11°. met. me. 7°. 69. A
 Sanguinis missio primo lōginquo fit, post ab ipsa parte exulcerata facienda. 4°. methodi medendi. 7°. 28. E
 Sanguis mittendus in Elephante ante purgationem. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 107. E
 Sanguinis opportuna missione interdum egent, qui ante cibum exerceri nō possunt, nec cibū aptis tēporibus sumere. de bo. et ui. suc. 2°. 34. E
 Sanguine misso Febris ex obstructione nunquam transit in putridam. 9°. methodi medendi. 7°. 57. B
 Sanguis in putrida febre mittendus est constantibus uiribus. 11°. methodi medendi. 7°. 71. F
 Sanguis mittendus in quartana à principio, si abundet. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 97. F
 Sanguis cum apparet flauus uel tenuis non amplius mittendus in quartana febre. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 97. F
 Sanguinem si detrahis febricitantibus aduertat uigorem accessionis cessantem. præf. ag. exper. conf. 66. G/ Sp. 77. H
 Sanguinē auferto Hæmorrhoidibus suppressis. de cu. ra. p sang. 6°. 18. F
 Sanguinē detrahēre in Hydrope potius obest q̄ proſit. de atrab. 1°. 37. E
 Sanguinis missione quæ Hydrops curari potest. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 148. D
 Sanguis quando mittendus Lassatis. 4°. de sanit. tuen. 2°. 83. E
 Sanguis mittendus non est uiribus existentibus imbecilibus. 4°. de sanit. te tuenda. 2°. 83. E
 cū Sanguis copia si uitiosus humor lassitudine creans cōsistat, aut uena incidēda, aut aliqd' qd' tantūde ualet agendū. 4°. de san. tuen. 2°. 83. F
 Sanguis in lassitudine quando euacuandus temperatis, et quando non. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84. D
 Sanguis nisi trahatur in lassitudine phlegmonodes, accendit febrem. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. E
 Sanguinis detractio cur iteranda in lassitudine phlegmonodes. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. H
 Sanguis etiam tertio mittendus in lassitudine phlegmonodes. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. H
 Sanguis unde trahendus Liene patiente. de curā. p sang. miss. 6°. 19. H
 Sanguinis libra demenda lienosis. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. A
 Sanguis consuetus restrictus facit Melancholiā. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Sanguis qñ mittendus in melancholia. de mel. ex Gal. R. Sp. 109. F/H
 Sanguinis missione soluantur spirituum interceptiones in melancholicis. de uictus rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 144. D
 Sanguis mittendus cum humor melancholicus abundat, aut utendum medicamento atram bilem euacuante. de cur. rat. per sang. mi. 6°. 18. E
 Sanguine melancholico abundante, cubiti uenam mediam secato. 3°. de locis affectis. 4°. 18. G
 in Sanguine melancholico si sanguis qui exit non uideatur melancholicus, sistendus est. 3°. de locis affectis. 4°. 19. G
 per Sanguinis missionem non curatur Obstructio, neq; putredo. 11°. methodi medendi. 7°. 71. G
 Sanguinis missio Palpantium præsidium est. 5°. de loc. aff. 4°. 29. E
 Sanguinis missio medicamentū pleuritidis ē fm aliquos. 9°. d' dec. 1°. 282. F
 Sanguis ab eodem latere mittendus in pleuritide. de cur. rat. 6°. 20. C
 Sanguinis missio in pleuritide quando debeat fieri, et quando purgatio. comment. 6°. aphor. 5°. Ex. 46. G
 Sanguis quando in pleuritide mittendus. de med. fac. par. 7°. 165. H
 Sanguinis detrahendi quantitas in pleuritide. de uictus ratione in morbis acutis, commen. 2°. 117. C/com. 4°. 7°. 143. G/H
 per Sanguinis missionem, uel per medicamentum sedatio doloris in pleuritide, non est curatio symptomatis. 12°. meth. med. 7°. 74. G
 Sanguinis missio in Priapismo quibus salutaris. 14°. meth. med. 7°. 89. B
 Sanguis cur non copiose mittendus in Renum affectu. de ren. affect. dignot. et med. 7°. 193. D
 Sanguinis euacuatione curatur Spasmus. de uen. sect. aduers. Era. 6°. 7. B
 Sanguinis multum non est mittendum in neruorum distentione, cum indigent missione Sanguinis, et quare. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. B
 Sanguis mittendus in Synanche et pipneumonia. d' ue. sec. ad. Er. 6°. 7. D
 Sanguinis missione indiget Tetanus lumborum. de uictus ratione in mor-

bis acutis, cōmentario 4°. 7°. 144. D
 Sanguinem mitte ubi thorax prauam habet structuram. de curandi ratione per sang. miss. 6°. 158. F
 Sanguinis copia si in thorace, uena incidēda est. de ue. sec. ad. Er. 6°. 8. H
 Sanguis non mittendus in tremore, hydrope, in frigido affectu, et quare. de uen. sect. aduers. Era. 6°. 6. F
 Sanguis mittendus in omni Vlcere. 4°. meth. med. 7°. 28. D
 Sanguinis missio quando facienda in ulcere. 4°. meth. med. 7°. 27. F
 Sanguis per uenam mitti debet quando mulier uomit sanguinem, quia ita naturam imitamur, recte agentem. com. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 Sanguinis missio ex uena abortum facit. com. 5°. aph. 31°. Ex. 40. D
 Sanguinem detrahit mulierculæ macilentæ, cui octo mensibus menses fecerunt. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 176. C
 Sanguis matutino tempore est detrahendus. præf. exper. cōf. Sp. 77. H
 Sanguis detrahendus cū hō uigilauerit p horā. præf. exp. cōf. Sp. 77. H
 Sanguis ē uena detrahendus post aliqua cōsuetā exercitia. præf. Sp. 77. H
 Sanguis mittendus si in uentre nō sit cibus crudus in acutis. in 3°. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 127. D
 Sanguis potest detrahi in omni hora quando oportet. præf. Sp. 77. G
 Sanguis est noctu mittendus quandoq; de cur. rat. p sang. miss. 6°. 19. B
 Sanguinem qua hora quidā mittebāt. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 19. B
 in Sanguinis missione dierum numerus non attendendus. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6°. 21. A
 Sanguis, et quinto et sexto die trahendus, imo et uigesimo ubi aderunt scopi. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. B
 Sanguis mittitur octauo die, sed prius est cōmodius. in 3°. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 127. E
 Sanguis mittitur in principio, et augumēto morbi. de op. sec. Isa. 27. G
 Sanguis quando sit mittendus sanis. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 18. B
 Sanguis quando mittendus, et quando non. 4°. de san. tuenda. 2°. 84. C/ 6°. methodi medendi. 7°. 37. C
 Sanguis quibus mittendus, et quibus nō. in 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 179. A
 Sanguis quibus est mittendus. 9°. meth. med. 58. A/11°. 7°. 71. G/F
 Sanguis quibus copiosius, et quibus parcius trahendus. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6°. 19. D/F
 Sanguinis parum cui detrahendum. 11°. metho. meden. 7°. 71. G
 Sanguinis parū habētibus in euacuatione parcēdū est. præf. ex. Sp. 77. H
 Sanguinis missionem non admittunt diuites. 11°. meth. med. 7°. 72. B
 Sanguinem qui nolūt sibi mitti, quō euacuandi. 4°. de san. tu. 2°. 84. C
 Sanguinem mittere quæ prohibeant. de præcog. ad Posth. 4°. 219. E
 Sanguis quibus non detrahendus. 9°. met. me. 57. H/58. A/12°. 7°. 75. E
 Sanguinis missione indigenti nō danda ptissana est. de ptiss. 2°. 47. H
 Sanguis non est mittendus frigidis, et quibus modis euacuantur. de curan. rat. per san. miss. 6°. 17. D
 Sanguinis detractio facienda est in ætatibus supra quartumdecimum annum, sicuti infra annos sexaginta. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Sanguis nō detrahendus puero, cur. de uict. rat. in m. ac. cō. 4°. 7°. 136. F
 Sanguis puero non mittendus, nec ante quatuordecim annum. de curan. ratione per sang. miss. 6°. 19. D
 Sanguis cur non mittendus pueris, et senibus. de uict. rat. in morbis acutis, commenta. 4°. 7°. 137. H
 Sanguis cur pueris non sit mittendus usq; ad quartumdecimum annum. præf. exper. conf. Sp. 77. H
 Sanguis non mittendus etiam in synocho in puero qui quartumdecimum annum nondum attigit, et quare. 11°. meth. med. 7°. 71. G
 Sanguis quando, et quō puero detrahendus sit. præf. exp. cōf. Sp. 78. A
 Sanguinis cotyla primo puero auferenda. de cur. rat. p sang. 6°. 19. D
 Sanguinis mediocris detractio ē triū heminarū. d' ue. sec. ad. Er. 6°. 8. A
 Sanguis non est extrahendus extenuatis. 2°. de elem. 1°. 90. C
 Sanguinis senibus cur minor copia detrahēda. de cur. rat. p san. 6°. 19. D
 Sanguis quo tēpore, et qua regione nō mittendus. 11°. met. med. 7°. 71. G
 Sanguis mittendus nō est si locus sit supra modū calidus, et tēpus consentiat, qd' si unū solū sit tale, parū mittēdū. 1°. de art. cu. ad G. 7°. 98. C
 Sanguis mittendus non est in locis supra modum calidis aut frigidis. 1°. de arte curat. ad Glau. 7°. 98. C
 Sanguis tempore calido et sicco non mittendus. de uictus rat. in morbis acutis, comment. 4°. 7°. 136. H
 Sanguis cur non demittatur in æstate, uel parum detrahatur, rationem collige. 9°. meth. meden. 7°. 60. H
 Sanguis ex secta uena, in diebus canicularibus causa mortis fuit. 1°. de arte curat. ad Glau. 7°. 98. C
 Sanguinis copia in frigore nō est educēda cur. de præf. exp. cōf. Sp. 78. A

Sanguis, si natura uult eum transmittere, non est arte mittendus. de præ-
cog. ad Posth. 4^a. 219. F
Sanguinem mittendi usus uerno tempore. 5°. meth. med. 7^a. 32. C
Sanguis quo modo trahendus uere, & quare. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
Sanguis non est trahendus alio fluente. de uic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 151. C
Sanguis puberibus mitti potest. 12°. meth. med. 7^a. 82. H
Sanguinis missio quibus utilis. 9°. meth. med. 7^a. 59. D
Sanguinem mittendū quibus persuaserit Galenus. de cur. rat. p. sang. 6^a. 18. D
Sanguis quando debet ex superioribus uenis duci, & quando ex inferio-
ribus. com. 6°. aphor. 36°. Ex. 50. D
Sanguinis mittendi tres loci ex cubito. de cur. rat. p. sang. miss. 6^a. 20. A
Sanguinis parum mittunt uenæ angulorum magnorum oculi. de cur. rat.
per sang. missionem. 6^a. 19. G
Sanguinis parum mittunt uenæ sub lingua. de cur. rat. per sang. 6^a. 19. G
Sanguis quando detrahendus est ex uena interiori brachij dextri. præ-
sag. ex per. conf. Sp. 78. E
ad Sanguinem mittendum uena commodissima in pede. de uen. ar. 1^a. 58. G
Sanguinis quātū trahendū per uenæ sectionē. de uē. sect. ad. Er. 6^a. 12. E
Sanguinis quantitas educēdi quāta sit. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 18. G
Sanguinis euacuandi copia, quanta esse debet. 8°. meth. med. 52. G. de ui-
ctus ratione in morbis acutis com. 4°. 7^a. 137. G
in Sanguine trahendo mensura facilius deprehenditur, q̄ in aliis quibus-
libet auxilijs. de uen. sect. aduers. Eras. 7^a. 7. G
Sanguinis euacuandi quantitas coniecturalis est cur. de cur. rat. 6^a. 19. F
Sanguinis mittendi quantitas unde sumatur. de cu. rat. per sang. 6^a. 18. D
Sanguis debet mutari in uenæ sectione sed non quia acutus, & quare. de
uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 143. G
in sanguine quō intelligitur coloris mutatio. de uē. sect. ad. Eras. 6^a. 7. G
Sanguis quando ad mutationem trahendus. de curā. rat. per sang. missio-
nē. 6^a. 19. E. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 117. H
Sanguinis mutatio ubi expectanda est, & ubi non. de curan. rat. per san-
guinis missionem. 6^a. 19. F
Sanguis liuidus in ea quæ à rubido fit ad nigrum transmutatione medium
obinet. de uict. rat. in morb. acutis, com. 2°. 7^a. 117. H
Sanguinis fluentis uigor labescens uacuationis terminum obinet. de uen.
sect. aduers. Eras. 6^a. 7. G
Sanguis usq; ad uirū imbecillitatē qñ mittendus. 9°. met. me. 7^a. 57. C
Sanguis, qñ ad animi defectum educi debet. 4°. de sa. tuē. 2^a. 87. F. de uic.
rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 143. H
Sanguis ad animi deliquium mittendus in febre acutissima. de curan. rat.
per sanguinis missionem. 6^a. 19. A
Sanguinem ducere usq; ad animi defectū est præsidū, quo maius nullū est in
maximis inflammationibus, et in maximis doloribus. præf. ex. Sp. 77. H
Sanguinis detracti quantitas cotylæ sex in quodam. de curā. rat. 6^a. 19. A
Sanguinis primo tres libras exausit Galenus postea unam. de curandi ra-
tione per sang. miss. 6^a. 20. C
Sanguis detractus fuit quandoq; usq; ad sex libras. de cur. rat. 6^a. 19. G
Sanguinis sex libris eductis quo casu æger confestim sanatus est. præfag.
exper. conf. Sp. 78. A
Sanguinis euacuatio usq; ad animi deliquium, quid boni fecerit. de cur.
ratione per sang. miss. 6^a. 19. B
Sanguis non mittendus usque ad animi deliquium nisi in magna necessitate.
de curandi rat. per sang. miss. 6^a. 19. B
Sanguis per plures uices cur trahendus. de cur. rat. per sang. 6^a. 19. B
Sanguis qñ est iterandus, quo tpe fieri debet. de cur. rat. 6^a. 21. C
per Sanguinis missionē reuulsio qñ reiterāda. de cu. rat. p. sang. 6^a. 21. C
Sanguis bis die mittendus quando. 4°. de sanit. tuen. 2^a. 87. F
Sanguis ubi detractus non est, prouidentia eorum quæ in medio sunt cor-
pore maximi plane mali est causa. 11°. meth. med. 9^a. 72. D
in Sanguinis detractio quæ cautio adhibenda. præf. exper. Sp. 78. D
Sanguis non est mittendus ægris simul cū inedia. cō. 2°. aph. 22°. Ex. 15. B
Sanguis longissime ab arteria detrahendus. 3°. de anat. admin. 1^a. 77. C
Sanguis longissime mittendus à loco in quo didicisti fieri posse dolorem,
& colligi sanguinem. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 184. F
Sanguis dum mittitur, pulsus tangendus. de curandi ratio. per sanguinis
missionem. 6^a. 19. B. præf. exper. conf. Sp. 77. H
Sanguinis missio affectum adimit, non symptoma. 12°. met. me. 7^a. 75. D
à Sanguinis euacuatione refrigeratur corpus. qd' animi mor. 1^a. 317. H
Sanguinis missio ex accidente refrigerat. 10°. meth. med. 7^a. 65. E
Sanguinis missio quando necat. 9°. meth. med. 7^a. 59. A
Sanguinis lōga euacuatio cur necat, si aīa est immortalis. q. ani. m. 1^a. 317. H
Sanguis ex secta uena habet tenuem humiditatem quæ supernatat. de

atrabile. 1^a. 34. D
Sanguini qñq; uidetur supernatās pituitosus humor. de atrab. 1^a. 34. D
à Sanguinis missione clyster exhibendus quod secūdū Galenū accipien-
dū uidetur cum additione. si nō probe, & sponte deiciat alius. de ui-
ctus ratione in morbis acut. com. 4°. 7^a. 143. H
à Sanguinis missione ad purgationem quantū temporis interponendum.
de ren. affect. dign. & med. 7^a. 193. F
Sanguinem mittebat Galenus, postea dabat medicamentum, expectata co-
ctione. 11°. de simpl. med. fac. 5^a. 78. A
post Sanguinis missionem homo reficiendus. de uictus ratione in morbis
acutis, commentario 4°. 7^a. 138. E
cū Sanguinis missione, quæ ualeant tantūde. 4°. de san. tuē. 2^a. 83. F
Sanguinem exhaustire possunt clysteri, inedia, frictio, & sudor. de uenæ
sectione aduers. Eras. 6^a. 8. A
Sanguinis missio, quæcūque rupta ex dorso ad cubitum descendit soluit.
com. 6°. apho. 22°. Ex. 48. E
SANGVINIS quantum educendum scarificatione sit in mulieribus
quæ nō purgentur. de cucurb. scarif. 6^a. 4. A
SANGVINIS uacuationem in quibus cucurbitulis considerare est
opus, uitreæ fiant. de cucurb. scarif. 6^a. 3. C
SANGVIS dādus est pro nutrimento hirudinibus nuper captis, ita
enim earum uirulentia respirabit. de cucurb. scarif. 6^a. 3. C
Sanguinem ubi gustarūt hirudines illū auidius trahūt. de cuc. sc. 6^a. 4. E
Sanguinem quem trahāt hirudines. de hir. reuuls. cuc. & scar. 6^a. 2. D
Sanguinem quo modo trahūt hirudines. de cucurb. scar. 6^a. 4. D
Sanguis ex hirudinibus nō debet quātūlibet effluere permitti. de hirud.
reuuls. cucurb. & scarif. 6^a. 2. D
Sanguis cum nimis effluat ex hirudinibus, quo modo sistendus. de hirud.
reuuls. cucurb. & scarif. 6^a. 2. C
Sanguis quibus sistendus in hirudinibus. de cucurb. scarif. 6^a. 4. C
Sāguis ab hirudinibus tractus, nō est frigidus sistendus qñ nimis fluit, sed ad
stringētibus, & emplastricis. de cuc. scar. 6^a. 4. D
Sāguis fluēs ab hirudinibus, digito sistitur. de cuc. scar. 6^a. 4. E
q SANGVIS trahatur à pharmaco quādo nō adsunt alij humores
potest colligi, nota q Sanguis uidetur esse secūdū Galenū unus humor
distictus ab alijs, cōtra illos qui dicūt esse tātū tres humores, et sangui-
nē nihil aliud eē q illos humores i unū mistos. c. 2°. aph. 35°. Ex. 17. F/G
Sāguinem & carnes colliquāt medicamēta, quādo nō adest humor euacuā-
dus. quos purg. op. quib. med. 5^a. 88. B
Sāguis ui medicaminis alteratus trāsit in biles. de atrab. 1^a. 37. D
Sāguinis corruptiua educūt à Scamoniō. de dynam. Sp. 21. A
Sāguis in super purgationibus postremus effunditur. 3°. de simplic. medi-
camētorum facultatibus. 5^a. 23. G
Sāguis semper ultimus exit in purgationibus, quia naturæ familiarissi-
mus. de natura humana. com. 1°. 1^a. 31. F
Sāguinem educit aliquod medicamētum, sed eo uti nō debemus, uenenum
nāque est. de purg. med. fa. 5^a. 87. C
de Sāguinem trahente herba, & homine qui multos necarat historia. de
purg. med. fac. 5^a. 87. D
Sāguinem trahētia medicamēta sunt reticēda. de pur. med. fac. 5^a. 87. D
Sāguinem quæ educūt. de cathart. Sp. 94. G
Sāguinem trahit serpens hamorrhūs. de opt. sect. Isa. 21. F
Sāguinem purgat succus porri capitati. de dynam. Sp. 22. C
Sāguinem purgat mercurialis, albæ uiolæ, aggregis maluæ, & saluia.
de dynamidijs. Sp. 22. C
Sāguis bonus quo modo fiat à theriaca. de usu the. ad Pamph. 5^a. 98. D
Sāguinem mūdificans medicamētum. secretorum. Sp. 101. G
SANGVINIS profluuium potissimum ex arterijs prouenit. 7°. de
anatomicis adm. 1^a. 97. C
Sāguis per arterias uacuatur, si uulneretur. 6°. de usu partium. 1^a. 155. A
Sāguis exit, arteria quæcūq; uulnerata. an. san. in ar. nat. cō. 1^a. 60. B
Sāguinem totum emittūt arteriæ uulneratæ. de usu puls. 1^a. 228. G
Sāguis totus incisa arteria illuc currit, nisi supprimatur. an. san. 1^a. 61. A
Sāguis arteriarum quo modo exit. de tum. præter nat. 3^a. 84. D
Sāguis quō cognoscatur exire ab arteria. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. E
Sāguinem eiaculari arteria perforata tenuissima acu. an. sangui. in ar-
ter. nat. con. 1^a. 60. E
Sāguine repletur arteria uulnerata tenuissima acu. fm Erasistratum. an.
san. in ar. nat. cō. 1^a. 60. H
Sāguis imodicus ex arteria, & ex uena quō curetur. 3°. met. me. 7^a. 21. H
Sanguinis profluuium quod sedari non potest fit, cum medici ignari ma-
gnas arterias secant. 3°. de anat. adm. 1^a. 73. F

Sanguis quando

Sāguis quādo effunditur, et quādo nō effunditur in animali iugulato uel mortuo in uasorum sectionibus. de anat. adm. 1^a. 91. G
 Sāguis qui exeat primo iugulatis et qui deinceps. de nat. hu. cō. 1^a. 1^a. 31. F
 Sāguis exit ab ulcere. 9°. de decret. Hipp. 1^a. 276. C
 de SANGVINIS fluxu et uulnere. de rem. par. fac. 7^a. 160. G
 Sāguinem mittūt uulnera recētia. de tum. præt. nat. 3^a. 83. A
 Sāguinis profluuium à forti in uulneribus pulsu. cō. 7°. ap. 21°. Ex. 55. D
 Sāguine manātia uulnera, quo medicamēto curētur. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 106. F
 Sāguis quomodo comprimitur in ulceribus. de tum. præt. nat. 3^a. 83. A
 Sāguis quādo retinetur, et sanies exit in uulneribus. de tum. p. 3^a. 83. B
 Sāguinem statuit à cursu cinis in profundum uulnerum recētium positus. de simplic. medic. Sp. 86. A
 Sāguine manātia loca sinapis exsiccat, et extrahit. de simp. Sp. 90. G
 Sāguine sanies nascitur quæ in uulneribus. de dynam. Sp. 19. D
 Sāguine tenuior et spiritu crassior est sanies. de tum. præt. nat. 3^a. 83. A
 Sāguis crassus in fracti ossis callo effunditur. 5°. meth. med. 7^a. 32. G
 Sāguis in quibus locis nō indiget calidis tenuium partium. 7°. de compo- sit. medicam. sec. loc. 5^a. 183. F
 SANGVIS oīum aīalium cur uitādus. de atte. uict. 2^a. 45. F
 Sāguis oīs ad coquēdum difficilis est. 3°. de alim. fac. 30. A/ 2^a. 29. B
 Sāguis crassus melācholicus difficulter coquitur. 3°. de alim. fa. 2^a. 29. B
 Sāguis oīs excrementitius est quocūq; mō paretur. 3°. de alim. fa. 2^a. 30. A
 Sāguis fortis illinitus stypticus iuenit, et oculis pdest. d' sim. me. Sp. 90. B
 SANGVINEM Agnorum epilepsie cōuenire Galenus negat. 10°. de simpl. medicam. facult. 5^a. 73. B
 Sāguis agninus nō incidit. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. C
 Sāguis Anatis aduersatur omnibus uenenosis, et mortiferis. de medicinis fac. para. 7^a. 169. F
 Sāguis Bubulus crassus, et melācholicus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. B
 Sāguis Caprarū in cibo iucūdus est apud Homerū. 3^a. de ali. fa. 2^a. 29. C
 Sāguis caprarum aqua intercutem laborātibus exhibetur. 10°. de simpli. medicam. facult. 5^a. 73. B
 Sāguis caprarum tostus ad dysenteriam et uētris fluxum, ut medicamē. cōuenit. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. B
 Sāguis Cimicum quid faciat. 4°. de compo. med. sec. loc. 3^a. 158. B
 Sāguis cimicis ad pilos palpebris inatos oculos infestātes. de remed. para- tu facilibus. 7^a. 156. G
 Sāguis Columbinus qualis. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 223. C
 Sāguis columbæ, an columbi, uel pulli, uel adultæ debeat poni supra du- ram miningam, controuersia fuit. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. H
 Sāguis columbæ supra duram membranam in fractura cranei effundi so- let. 10°. de simp. facult. 5^a. 72. H
 Sāguis columbæ ex pēnis teneris in cruētis oculis instillādus. 4°. de com- posit. medicam. sec. loc. 5^a. 157. G
 Sanguine columbæ ad hyposphagmata in oculis existentia quidam utū- tur, et quo modo. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. H
 Sāguis colūbæ instillatus ad noctylopos ualet. de rem. par. fa. 7^a. 156. H
 cum Sāguine columbino scēnugræci succus ad ophthalmias oculorū. 10°. de simplic. medicam. facult. 5^a. 72. H
 Sanguinis columbæ ad petiam oculi ualet. de ocul. 7^a. 190. D
 Sāguine cōchilij utitur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 143. E
 Sāguis Crocodili terrestris nō acuit uisū, ut fert. 10°. d' sim. m. f. 5^a. 73. D
 Sāguis Equi admissarij nō facit crustam, nec septicus est, ut quidam di- cūt. 10°. de simp. med. facult. 5^a. 73. D
 Sāguis fulicæ ad quid utilis. de med. fac. par. 7^a. 179. C
 Sāguinem Galli et gallinæ ad hæmorrhagiam meningum nō probat Ga- lenus. 10°. de simpl. med. fac. 5^a. 73. B
 Sāguis Hircinus purgat renes. de cathart. Sp. 95. C
 Sāguis hircorum frāgit lapidem renum, et uesticæ. de cathar. Sp. 95. D
 Sāguis hircinus à tota substātia agit in renum calculum. de ren. affec. dign. et med. 7^a. 194. H
 Sāguis Hædorū quo modo profit hæmoptoicis. 10°. de sim. me. f. 5^a. 73. C
 Sanguinem Leporinum comedebāt. in 1^m. prorrh. cō. 1°. 4^a. 165. A
 Sāguis leporinus cū iecore, et alijs uiscerib. elixat. 3°. de alim. f. 2^a. 29. B
 Sāguis leporinus ut suauissimus celebratur. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. B
 Sāguis Murium domesticorum fertur uerrucas decidere facere. 10°. de simp. medicam. fac. 5^a. 73. D
 Sāguis Mustellæ curiosum remediū est. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 147. C
 Sāguis Noctuæ ad difficulter spirātes, quo modo aliquibus in usu fuerit. 10°. de simpl. medicam. facult. 5^a. 73. A
 Sāguis Palūbi supra duram membranam in fractura cranei cōuenit. 10°.

de simpl. medicam. facult. 5^a. 72. G
 Sāguis Pauonis ad petiam oculi cōfert. de ocul. 7^a. 190. D
 Sāguis Pediculi canini ad pilos palpebris inatos, oculos infestātes. de re- med. para. fac. 7^a. 156. G
 Sāguine Ranarum uiridium ad quid uteretur Papias Laodicēsis Medi- cus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 158. B
 Sāguis uiridium ranarum nō prohibet pilos. 10°. de sim. me. f. 5^a. 73. D
 Sanguis ranæ. de med. fac. par. 7^a. 163. B
 Sāguis Ricini à cane scēmina adempti ad quid ualeat. 4°. de compositio. medicam. secūdum locos. 5^a. 158. B
 Sāguis Suum hūmidus, nimis calidus, et humano similis. 10°. de simpliciu medicamēt. facult. 5^a. 72. G
 Sāguis suum iuniorū, et seniorū castratorū edūt. 3°. de alim. fa. 2^a. 29. C
 Sāguis suillus pro humano accipiēdus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. G
 Sāguis Tauri uenenosus est. de util. resp. Sp. 64. E
 Sāguini taurino quid sit remedium. 2°. de antid. 5^a. 114. D
 Sāguis Testudinis qualis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 129. G
 Sāguis testudinis terrestris. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 271. B
 Sāguis testudinum plurium. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 271. D
 Sāguis testudinum decem. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 261. D
 Sāguis decē testudinū terrestriū. 7°. de cōp. med. per gen. 5^a. 271. D/E
 Sāguis testudinum quidecim. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 271. D
 Sāguis Turturis supra duram membranam, qñ caluaria est fracta, per- fundi solet in tota ferē Asta. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. G
 Sāguis Vespertilionis ad quid bonus, et quo modo. 4°. de composit. medi camētorum secūdum locos. 153. C/ 5^a. 158. B
 Sāguis urforū abscessus concoquit. 10°. de simpl. med. fac. 5^a. 73. D
 ex Sāguinibus antidotus ceteris melior ad uenena. 2°. de ant. 5^a. 112. C
 SANGVIS VGA qñq; nares ingreditur. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. A
 Sanguisugam in naso quidam habebat. 4°. de loc. affec. 4^a. 26. A
 Sāguisugam quidam ebibit. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. A
 Sāguisuga epota, ex uētriculo cruor euomitur. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. A
 SANICENA idest herba sanctæ mariæ. de dynam. Sp. 26. E
 SANIES in corpore fit ex aqueo et igneo elemēto inter se cōmix- tis, et quomodo. 8°. de decret. Hippo. 1^a. 275. F
 Sanies sanguine tenuior ē, et spiritu crassior. de tum. præt. nat. 3^a. 83. A
 Sanies fit ex omni humore. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 276. B
 Saniei differētia ex humoribus. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. H
 Sanies quæ in uulneribus ex sanguine nascitur. de dynam. Sp. 19. D
 Sanies aquosa tenuis apparet loco circum cruēto apparēte in inflamma- tiombus cum ulceribus. de tum. præt. nat. 3^a. 83. A
 Saniem à profundo quæ possint trahere. 6°. meth. med. 7^a. 37. D
 ad Sanie acri infestata ulcera optimū est serū. 10°. de sim. me. f. 5^a. 73. G
 Sanies in cācris saltem abluēda est. com. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
 Sanies quibus abluēda in cācris. com. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
 Sanies decidēs à capite, quid faciat. 6°. de sa. tuē. 2^a. 98. F
 Sanies corneæ propria passio est. de ocul. 7^a. 187. A
 Sanie manātibus auribus cōfert succus cētauræ. de uirt. cēt. Sp. 93. C
 ad Saniem aurium. de ocul. 7^a. 191. D
 Sanies uitiosa ex splene in uētriculum tēdit in flatu ex hypochondriaco. 5°. de locis. affec. 4^a. 32. H
 Saniei sputum in retēitione mēstruorum. secretorum. Sp. 99. A
 Saniem absq; mordicatione extenuat myrrha i collurijs. 1°. d' ant. 5^a. 105. C
 Sanies in thorace quo modo expuatur. 5°. de loc. affec. 4^a. 29. H
 Sanies sanguinis tenuis qñ migitur, quis affectus sit. 6°. d' loc. af. 4^a. 37. F
 Sanies cruoris tenuis similis ablutioni carniū euidentissimum est affecti Iecinoris indicium. 5°. de loc. affec. 4^a. 34. G
 in Saniem prauā trāsīt caro colliquefcēs. 4°. de cōp. me. per g. 5^a. 237. C
 in Saniem serosam solutis succis qui in uenis habētur, serum Renes à ue nis expurgāt. 3°. de sympt. caus. 3^a. 28. E
 Sanies, et pus ex utero. et uestica spōte exēūt. 5°. meth. med. 7^a. 33. A
 p Sanie et sordem an medicamētū bñ siccauit pbat. 3°. met. me. 7^a. 18. E
 ad SANIOSA uulnera. de ocul. 7^a. 191. D
 ad Saniosam labem pectoris ualet Theriaca. de theriac. ad Pifo. 5^a. 91. H
 Saniosæ urinæ in solutiōe phlegmonis quales. de caus. procat. 3^a. 98. C
 Saniosæ urinæ in solutiōe phlegmonis nō sunt similes ijs, quæ solutis febrī bus excernūtur, et quales sint. de caus. procathar. 3^a. 98. C
 Saniosa urina, et plurimū egesta, et uelut coagulata aut aliquā eruptio- nē i renibus aut calculi initū in pximo uēturū ostēdit. de dyn. Sp. 35. C
 SANITATEM significat. y. in 3^m. de morb. uulga. com. 1°. 130. G/ commētario 2°. 3^a. 136. E
 Sanitas, et morbus contraria sunt et quæ sint, et quod circa idem. 1°. 888 ii methodi

methodi medendi.	7 ^a .6.G	Sanitas dubia quæ.8 ^o .methodi med.	7 ^a .51.H
Sanitas quo modo distinguitur à morbo.de sympt.diff.	3 ^a .10.E	Sanitas inæqualis in quibus.ars med.	Isa.64.B
Sanitatem quam uocamus.1 ^o .de san.tuen.	2 ^a .63.G	Sanitas culpata, non est morbus ubi non est illustris offensio actionis. de natura humana, com.1 ^o .	1 ^a .30.E
Sanitas quid fin.med.Isa.45.C/1 ^o .de san.tuē.63.C/2 ^a .64.A/de sympt.diff.3 ^a .10.F/1 ^o .meth.med.5.G/7 ^a .8.D/secret.	Sp.96.G	Sanitas primorum corporum quæ.in 1 ^m .de mor.uul.com.1 ^o .	3 ^a .101.C
Sanitas quid secundum Chrysippum.5 ^o .de decret.Hipp.	5 ^a .255.B	Sanitas familiarium partium in quo consistat.1 ^o .de sanit.tuen.2 ^a .62.D/3 ^o .methodi medendi.	7 ^a .17.G
Sanitas, & morbus quid secundum Olympicum.1 ^o .meth.med.	7 ^a .7.A	Sanitas instrumentalium in quo consistat.1 ^o .de sanit.tuen.	2 ^a .63.C
inter Sanitatem, et ægritudinem esse medium dicentem Olympicum quare Galenus derideret.1 ^o .meth.med.	7 ^a .7.B	Sanitas in quibus consistat.5 ^o .de decre.Hipp.255.H/9 ^o .1 ^a .284.A/1 ^o .de sanit.tuen.2 ^a .64.C/de sympt.differ.10.E/in 1 ^m .de morbis uulgaribus, com.2 ^o .3 ^a .108.E/contra Iulia.	Ex.67.B
Sanitas nō est absolute elementorum ex quibus constamus medium temperamentum, aut debita conuenientia.1 ^o .de san.tuē.	2 ^a .63.C	Sanitas in duobus consistit.de diff.morb.	3 ^a .2.C
Sanitas nō est absolute medium temperamentum elementorum.1 ^o .de sanitate tuenda.	2 ^a .63.C	Sanitas consistit in temperamenti qualitate.1 ^o .de san.tuen.	2 ^a .93.D
Sanitas non est absolute debita conuenientia elementorum ex quibus constamus.1 ^o .de sanitate tuenda.	2 ^a .63.C	Sanitas quæ est finis, in quibus consistit.ad Thras.	2 ^a .106.B
Sanitate potimur ex commoda temperie elementorum. de natura humana.commentario 1 ^o .	1 ^a .30.D	Sanitas ex quibus efficitur.8 ^o .de decr.Hipp.	1 ^a .274.G
Sanitas quid sit proprie.in 1 ^m .de morb.uulg.com.1 ^o .	3 ^a .112.D	Sanitatis causæ quæ dicantur.11 ^o .meth.med.	7 ^a .68.A
Sanitas est corporum symmetria.in 1 ^m .de morb.uul.cō.1 ^o .	3 ^a .100.H	Sanitatis causæ quo modo sint ars, & fortuna.11 ^o .meth.med.	7 ^a .68.A
Sanitas est symmetria quedam.1 ^o .de san.tuē.	2 ^a .63.D	Sanitatis causa quō sunt ars, & artifex.11 ^o .meth.med.	7 ^a .68.A
Sanitas est symmetria quedam fm oēs sectas.1 ^o .de san.tuē.	2 ^a .63.E	Sanitatis causa est medicus.de caus.procathar.	3 ^a .96.B
Sanitatis symmetria duplex est.1 ^o .de san.tuen.	2 ^a .63.D	Sanitatem quæ causæ poterunt corrumpere.de const.ar.	Isa.42.G
Sanitas est quedam moderatio, & quorum sit.de diff.morb.	3 ^a .2.D	Sanitas, & morbus quibus fiant.de hist.philos.	Sp.12.B
Sanitas est in quodam moderatione.ad Thrasylbulum.2 ^a .107.G/in 1 ^m .de morb.uulg.com.1 ^o .3 ^a .101.A/com.2 ^o .aph.4 ^o .	Ex.11.F	Sanitatis & morborum authores sunt quatuor humores.in 3 ^m .de morbis uulgaribus, com.1 ^o .	3 ^a .129.C
Sanitas est temperies naturalis.com.4 ^o .aph.39 ^o .	Ex.32.D	Sanitatem cur requirimus.1 ^o .de san.tuen.	2 ^a .63.G
Sanitas est corpori naturalis modus.ad Thrasylb.	2 ^a .105.F	Sanitatem mutilam nemo cupit.ad Thrasylb.	2 ^a .103.B
Sanitas est uirtus corporis.fin.med.	Isa.45.D	Sanitate egemus propter actionem naturalem.2 ^o .meth.med.	7 ^a .10.D
Sanitas est unum bonum corporis.ad Thrasylb.	2 ^a .103.F	Sanitas nihil refert an ponatur in genere constitutionum uel functionum.1 ^o .de sanitate tuenda.	2 ^a .64.D
Sanitas siue appelletur naturalis oīum partium corporis constitutio, siue operationum causa, idem dicitur.de diff.morb.	3 ^a .2.C	Sanitas discernitur per functiones.1 ^o .de sanit.tuēda	2 ^a .63.C
Sanitas morbi præcedit dignitate & tempore.1 ^o .de san.tuē.	2 ^a .62.D	Sanitatem qui nolunt esse affectum corporis, unde actio proficiatur sed ipsas actiones, doctrinam de actionum lesione debent tradere, in morborum doctrina.de sympt.diff.	3 ^a .11.C
Sanitas quo modo sit antiquior ægritudine.secret.	Sp.96.F	Sanitas est communis apud omnes scopus, cuius causa fiunt oēs actiones.ad Thrasylbulum.	2 ^a .105.B
Sanitas secundum naturam est.fin.med.	Isa.45.D	Sanitatis actionis cōis noīa idem significātia, quæ.ad Thras.	2 ^a .105.H
Sanitas est ex genere permanentium.2 ^o .meth.med.	7 ^a .10.B	Sanitas nō operatione sed potētia diffinienda.de diff.morb.	3 ^a .2.C
Sanitati quæ accidunt.fin.med.	Isa.45.F	ad Sanitatis diuturnitatem, prior est securitas, posterior actio.12 ^o .de usu partium.	1 ^a .196.C
Sanitas, mors, & morbus, ut differunt, ita naturalis motus, imobilitas, et prauus motus.2 ^o .de præag.ex puls.	4 ^a .111.B	Sanitas actionis causa est.de sympt.diff.	3 ^a .13.A
Sanitas unum medicine propositum est.de opt.sect.	Isa.20.E	Sanitas, actio, & pulchritudo quō se habēt ad inuicē.ad Thr.	2 ^a .104.A
Sanitas primo à medico discenda quid sit.secretorum.	Sp.96.G	Sanitatis actio quibus nominibus significetur.ad Thrasylb.	2 ^a .105.H
circa Sanitatem primo uersatur ars.ad Thras.	2 ^a .103.B	in Sanitate sensus debet esse iudex, nō rerū natura.ars med.	Isa.63.A
Sanitas ipsa medicine finis ē q̄ q̄scēte medico demonstrat.ad Th.	2 ^a .105.H	Sanitatis operationes cognoscere, est principium inueniendi quæ nocent uirtutibus.3 ^o .de sympt.caus.	3 ^a .24.F
Sanitas siue sanū artis medicine finis.de ijs, quæ in med.fi. cō.1 ^o .	7 ^a .197.F	Sanitatem inueniendi, maxima pars sumitur ab assuetudinibus. de consuetudine.	2 ^a .60.C
Sanitatis cōsequutio est unius finis medicine, huius uerò consequutionis plures sunt modi.de opt.sect.	Isa.20.E	Sanitatis tuenda omnia habent prouidentiam.6 ^o .de san.tuen.	2 ^a .95.B
Sanitas una est simplex optima.1 ^o .de sanit.tuen.	2 ^a .63.C	Sanitatem cur homo procurare debet.6 ^o .de san.tuē.	2 ^a .95.B
Sanitas optima, est bona habitudo.de bon.hab.	1 ^a .39.C	Sanitas omnibus præponenda est.de sal.diæ.	2 ^a .42.G
Sanitas quō differat à bono habitu.fin.me.Isa.45.C.ad Thr.	2 ^a .103.C	Sanitati corporis, et animæ, honor, gloria, diuitiæ, et authoritas, aliquæ huiusmodi post ponenda uidentur.2 ^o .de alim.sa.	2 ^a .17.F
Sanitas quomodo perfecta.ad Thras.	2 ^a .102.E	Sanitatum corporis simul & animi Attici sermonis affectatores pro nihilo ducunt.2 ^o .de alim.facul.	2 ^a .18.F
Sanitas alia est deficiens.1 ^o .de san.tuen.	2 ^a .63.C	Sanitatis tuenda ratio est medicine pars.introd.	Isa.51.H
Sanitas fm habitū & fm affectionem, quæ.ad Thras.	2 ^a .102.E	Sanitatis tuenda pars ad medicum spectat.ad Thrasylb.	2 ^a .109.E
Sanitas in affectione producit actiones debiles.ad Thrasylb.	2 ^a .102.E	Sanitatem medicina intendit.de sect.	Isa.15.H
Sanitas in habitu nondum quidem firmas, nō amplius autem debiles actiones producit.ad Thras.	2 ^a .102.E	Sanitas quo modo medicine finis.ad Thrasylb.	2 ^a .102.G
Sanitas deficiens habet latitudinem.1 ^o .de san.tuen.	2 ^a .63.C	Sanitas est finis septem artium, quæ sunt circa corpus humanum.ad Thrasylbulum.	2 ^a .103.A
Sanitas habet latitudinem.2 ^o .de tempe.19.E/de opti.nof.corpo.conf.1 ^a .38.E/6 ^o .de sanit.tuen.	2 ^a .97.A	de Sanitate tuenda librum fecit Erasistratus.ad Thrasylb.	2 ^a .108.A
Sanitas amplam habet latitudinem.de bon.hab.39.B/	1 ^a .64.A	de Sanitate tuenda qui scripserunt, errarunt nullo facto nature discrimine.5 ^o .de sanitate tuenda.	2 ^a .93.D
Sanitatis latitudo ampla est.1 ^o .de san.tuen.	2 ^a .95.G	de Sanitate tuenda in libris finis qui.9 ^o .meth.med.	7 ^a .59.A
Sanitatis latitudo quantum habeat interuallum.2 ^o .de temp.	1 ^a .18.F	de Sanitate seruanda cur primo tractandum.1 ^o .de san.tuen.	2 ^a .62.D
Sanitatis latitudo in tres partes diuiditur.ars med.	Isa.62.H	Sanitatis tuenda ars, an spectet ad rem medicam, an ad exercitatoriam pars q̄ illius sit.ad Thras.	2 ^a .101.G
Sanitas habet latitudinem adeo ut in illa sint multæ pro magis, & minus differentie.de const.ar.	Isa.38.H	de Sanitate tuenda medicorum, & gymnastarum differentie.3 ^o .de sanitate tuenda.	2 ^a .76.D
Sanitatē habere magis et minus pbatum ætate.1 ^o .de san.tuē.	2 ^a .63.D	Sanitatem qui tuetur neq; medicus neq; gymnastes dici debet.2 ^o .de sanitate tuenda.	2 ^a .73.H
inter Sanitatem exactam & morbum sensibilem consistunt intemperata nature.5 ^o .de sanitate tuenda.	2 ^a .93.D	Sanitatē tuendā qui proficet ὕγιανός appellādus.2 ^o .de sa.tuē.2 ^a .73.H	2 ^a .73.H
Sanitatē habere magis & minus secūda pbatio.1 ^o .de san.tuē.	2 ^a .63.E	Sanitatis tuendæ perfectus artifex qualis esse debet. ad Thr.	2 ^a .104.E
inter Sanitatem exactam, et quæ iam ægrotant corpora, quæ media.6 ^o .de sanitate tuenda.	2 ^a .99.H		pro Sanitate
Sanitatem latam facere satius est, q̄ omnes homines perpetuo morbis premi.1 ^o .de sanitate tuenda.	2 ^a .63.G		
Sanitas est una secūdū aliquos, nec habet latitudinē.1 ^o .de sa.tu.2 ^a .63.D			

pro Sanitate tuenda quod sit uitam tuetur. 9°. meth. med. 7°. 59. A
 Sanitati tuendæ quæ ars præsidet, sanitatem constaturam promittit ijs qui
 sibi paruerint. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 98. A
 Sanitatis tuendæ præceptis cur aliqui uti nolint. 6°. de san. tuē. 2°. 98. A
 Sanitatis tuendæ non est postrema pars intemperiem corrigere. aduer=
 sus Lycum. Ex. 62. B
 Sanitatis tuendæ scopus qui. 1°. de san. tuen. 2°. 64. C
 Sanitatis custos optimus qui. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 62. E
 Sanitatis tuendæ artis quo modo peritus fuerit. 5°. de san. tuen. 2°. 89. E
 Sanitatis tuendæ studium, in quibus consistat. 1°. de san. tuen. 2°. 68. G
 ad Sanitatis tuendæ partem an spectent symptomata morbofa. 4°. de sa=
 nitate tuenda. 2°. 82. D
 ad Sanitatis tuendæ artificem non pertinent extrinsecus occurrentia. 1°.
 de sanitate tuenda. 2°. 65. E
 ad Sanitatis tuendæ artem quid faciat. 1°. de san. tuen. 2°. 63. A
 ad Sanitatem nihil facit animæ essentia. de sub. fac. nat. 1°. 230. F
 Sanitas duobus custodienda. de moti. manif. & obs. Sp. 71. D
 in Sanitate tuenda quo modo ualent signa, corpora, & causæ. 1°. de sa=
 nitate tuenda. 2°. 68. H
 Sanitatis tutela per similia perficitur. de inæq. intemp. 3°. 44. C
 Sanitas causæ quæ. com. 2°. aph. 3°. & 4°. Ex. 11. E/F
 Sanitas à contraria uiuendi ratione quo modo conseruetur. in 1°. de mor=
 bis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 101. A
 ad Sanitatē q̄ faciunt, sunt hoibus necessaria. de bo. et uitio suc. 2°. 36. D
 Sanitati studentes quid agere debent. de bon. & uitio succ. 2°. 35. A
 Sanitas quibus custodiatur. de ocul. 7°. 185. D
 Sanitati conueniens uictus ratio cur ab omnibus seruari non potest. de bo=
 nit. & uitio succorum. 2°. 36. D
 ad Sanitatem cibi accommodatissimi qui. de bon. & uitio succ. 2°. 36. E
 ad Sanitatem conferunt cibi molles, & friabiles. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E
 Sanitatem custodire potest uinum si cum modica aqua bibatur. de sim=
 plic. medicam. Sp. 92. B
 Sanitatis tuendæ gratia, acetū mulsū utilissimū. de bo. et uit. f. 2°. 39. A
 ad Sanitatē corporis cōseruādā ualeat acetosus syrupus. secr. Sp. 103. D
 Sanitatis magnum adiumentum est raphani radix à ieiunio comesta. &=
 simplic. medicam. Sp. 89. F
 Sanitatis tuendæ ratio in senibus, conatur senum sanitatem seruare. 6°.
 de sanitate tuenda. 2°. 95. G
 in Sanitatis conseruatione senex non indiget alio, si utatur remedio. se=
 cretorum. Sp. 101. F
 Sanitatis tuendæ fines medicamēta nō excedētia quæ. 1°. de sa. tu. 2°. 68. H
 ad Sanitatis tuendæ artem, qui motus spectant. 2°. de san. tuē. 2°. 75. E
 ad Sanitatis tuendæ rationē quæ actiones cōueniunt. 7°. met. me. 7°. 48. E
 ad Sanitatem confert exercitatio, quamuis multi negarint. 1°. de sanita=
 te tuenda. 2°. 65. E
 ad Sanitatē multū facit exercitiū moderatū. de bon. et uitio suc. 2°. 35. A
 Sanitati ante cibum exercitatio maximum affert commodum. de bonita=
 te, & uitio succorum. 2°. 35. A
 Sanitatis tuendæ artis magna portio ē exercitatio. 4°. de sa. tu. 2°. 82. D
 Sanitatis tuendæ artis magna portio est lassitudines præcauere. 4°. de sa=
 nitate tuenda. 2°. 82. D
 Sanitati maximi obsunt quies, & otium. de bon. & uitio succ. 2°. 35. A
 Sanitatē quidā tuētur in perpetua quiete degētes. 5°. de san. tuē. 2°. 93. E
 Sanitatis sumpto cibo qualiscūq; motus obnoxius. d'bo. et uit. su. 2°. 35. A
 ad Sanitatem calicem idoneum struere admonetur ab arte corporis gu=
 bernatrice. ad Thrasf. 2°. 109. B
 circa Sanitatem medicus, & exercitator uersantur, tamen nō habent cō=
 mune nomen. ad Thrasf. 2°. 107. E
 circa Sanitatem quid faciat gymnastica. ad Thrasf. 2°. 107. G
 Sanitatem quæ ars per accidens seruet. ad Thrasf. 2°. 104. C
 ad Sanitatē qd' bonū ē salubribus luctatoria adipiscit. ad Th. 2°. 109. B
 Sanitatem suam in carcere tuentes pereunt ex prohibitione unctionis &
 lotionis. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 94. A
 in Sanitate quos Galenus seruasset. 5°. de san. tuen. 2°. 94. A
 ad Sanitatis conseruationē tum ad eiusdē recuperationē optimū præsi=
 dium est scarificatio in cruribus. de cucurb. scarif. 6°. 3. H
 ad Sanitatem oculi cōseruandam alcohol. secretorum. Sp. 97. F
 Sanitas quo modo ægris timidis prædicenda. in 6°. de morbis uulgari=
 bus, commentario 2°. 3°. 168. F
 Sanitatis signa causæ dici possunt dies iudicatorij. 1°. de dieb. 4°. 147. C
 Sanitas quo modo cognoscatur futura. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 121. G
 Sanitatem significat urina alba, & spissa. de dynam. Sp. 33. H

Sanitatem futuram ostendentia, ostendunt præsentem ægritudinem, qua
 re salubria & ægra dicuntur et quō. ars med. Isa. 67. D
 Sanitatem certā pmittūt cōcoctiones. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 124. E
 Sanitas quo modo maxime sequitur. 2°. de diff. feb. 3°. 42. E
 Sanitas tempus quando. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 121. G
 Sanitas quando sit. de anat. uiuo. Sp. 46. H
 Sanitate optima quando fruemur. de sal. die. 2°. 40. H
 Sanitatem morbo pulso inducere, est actio sanitatis. ad Thra. 2°. 105. H
 ad Sanitatem ab ægritudine progressio quomodo, & qualis sit. ad Thra=
 sybulum. 2°. 102. E
 Sanitas quando inducitur. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 12. F
 Sanitas quomodo infirmo redditur. de ocul. 7°. 185. D
 Sanitas reducitur per contraria. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 Sanitas perpetua quomodo habenda. de dynam. Sp. 20. A
 Sanitatē stabilem facit theriaca. de usu theri. ad Pison. 5°. 98. C
 in Sanitate utendum theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. H
 Sanitatem quo mō qñq; inducit calor febrilis. cō. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A
 Sanitas ubi induci nō pōt, uita proroganda est. 5°. meth. med. 7°. 35. F
 Sanitas nōnullis noiata panacea heræ. 5°. de cōp. me. per gen. 5°. 245. H
 Sanitas inscriptum emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. F
 SANARE, sanitatem facere, sanitatis effectiōnem ad sanationem di=
 cere, idem significant. ad Thra. 2°. 105. H
 Sanare potest medicus magnus. 9°. methodi meden. 7°. 59. C
 Sanari non possunt ægri omnes. in progn. com. 1°. 4°. 189. D
 Sanantur plures q̄ moriantur, præter in pestilenti morbo. commentario
 2°. aphorismo 13°. Ex. 12. E
 Sanari quando possunt ægri, & quando nō. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Sanantur facile imbecilli q̄ sæpe ægrotāt. 2°. de præf. ex pul. 4°. 110. E
 Sanantur sua sponte qui. de nat. hum. com. 2°. 7°. 180. D
 Sanantur que ex morbis mortiferis. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 169. G
 Sanetur qui quarto die, & qui moriatur. 1°. de dieb. decre. 4°. 150. H
 Sanare recte morbos unde habeat. de uict. rat. in m. ac. cō. 1°. 7°. 109. D
 Sanentur quo modo ægri. 1°. meth. med. 7°. 5. H
 Sanari qui debent in morbis longis, habent appetitum uehementem. com=
 mentario 7°. aphorismo 6°. Ex. 54. D
 Sanari quod debet quiete indiget. com. 6°. aph. 6°. Ex. 47. B
 Sanari non dicuntur morbi qui alterum faciunt morbum. commentario
 6°. aphorismo 26°. Ex. 48. G
 Sanare marasimum habentes non est tentandum. 10°. meth. med. 7°. 66. E
 Sanatur à centaurea morsus canis rabidi. de uirt. cent. Sp. 92. H
 SANSVGIVM quomodo fiat. de anatom. p. Sp. 42. H
 SANTONICVM & abrotonō differunt. 6°. de sim. m. fa. 5°. 40. F
 Santonicum absynthium una est Absynthij species. 6°. de simplicium me=
 dicament. facult. 5°. 40. F
 SANTONICI qui. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. G
 SANI qui dicantur. 6°. de san. tuen. 2°. 97. A
 Sanus homo qui sit. introductiō. Isa. 15. C
 Sanum est moderatum, ægrum uero imoderatum. de const. ar. Isa. 39. C
 Sanum per excellentiam cōmoderatum est. de const. ar. Isa. 39. B
 Sani secundum naturam se habent. contra. Iulia. Ex. 68. B
 Sanis omnia sunt fm naturam. ars med. Isa. 67. D
 Sanis addenda uerba fm naturam. 1°. de san. tuen. 2°. 64. A
 Sanū ægrotanti dissimile. 9°. de decr. 1°. 281. B/c. 7°. ap. 64°. Ex. 59. H
 Sanū & ægrū medium habere, potest colligi. com. 2°. aph. 4°. Ex. 11. F
 Sanos cognoscere debet medicus quos ægros curaturus est. de ijs, quæ in
 med. fi. commentario 1°. 7°. 198. A
 Sanos oculos cognoscere debet q̄ illos est curaturus. de ana. ocul. Sp. 57. B
 ex Sanis argumētum sumitur ægrorum. de uictus ratione in morbis acu=
 tis, commentario 2°. 7°. 119. A
 Sanum propter quod existit organum, per id ipsum læditur ægrum. 1°.
 de differ. resp. 3°. 61. C
 Sanorum scientia quando habetur. de const. ar. Isa. 39. B
 Sanum quomodo sit animal. de diff. morb. 3°. 2. H
 Sanū quādo est animal. de atrab. 1°. 35. E/de trem. palp. cōuuls. 3°. 54. C
 Sanius quando quis degat. de natura hum. com. 1°. 1°. 28. G
 Sanum est aīal, cum densum, & rarum moderate est. op. sec. Isa. 26. B
 Sanus habet integras operationes. de consti. ar. Isa. 38. H
 Sanos esse qui omnes operationes necessarias exercere possunt, est princi=
 pium ab omnibus approbatum. de differ. morb. 3°. 2. C
 Sanum corpus non est unum tantum. ars med. Isa. 68. A
 Sanum habet magis, & minus, ut album. 1°. de san. tuen. 2°. 63. D
 Sanum, & ægrum corpus unde sit. de spermate. Sp. 40. C

Sanus nemo penitus est. de san. tuen. 2^a. 97. A
 Sanus erit nullus, si consideremus sanitatem ex qualitate, & non ex sensibili leſione. ars med. 1^a. 69. C
 Sanis quandoq; fortiores sunt aegri cur. 3°. de dieb. decret. 4^a. 158. F
 si Sanus nullus nostrum est, quid futurum. 1°. de san. tuen. 2^a. 63. E
 Sanum corpus quid agat. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 73. G
 Sani sanos generant, de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. G
 in Sanis duplex finis. 8°. met. med. 7^a. 154. G
 Sanis consulens ars salubris dicitur. ad Thrasib. 2^a. 108. C
 Sanis & aegris unus cibandi scopus, & qui nam sit. de uictus ratione in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 115. C
 Sani quo modo debeant cibari. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. D
 in Sanis integre debemus probare quae nutriunt cito, & quae uelociter, & ex quo elice ex sanis esse probanda quae pertinent ad uictum & commentario. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Sanis conuenit habere iecoris meatus apertos. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
 Sani iuuantur caricis quomodo. 2°. de alim. facul. 2^a. 17. F
 Sanis, & aegris hordeum dandum. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. A
 Sano cibus robur est. com. 7°. aph. 62°. Ex. 59. G
 Sani cum diu a cibo abstinerint praesertim cholerici, quae mala incur- runt. comment. 6°. aph. 51°. Ex. 52. A
 Sanis si repentinae ciborum mutationes leſione afferunt, ergo & aegris. de uic. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 119. A
 in Sano non est necesse fieri mucum. 8°. de usu par. 1^a. 168. C
 Sanis sanae, aegris male sunt lunae stationes. 3°. de dieb. decre. 4^a. 158. A
 Sanis, & aegris potest pronunciare dies quales futuri sint, luna. 3°. de diebus decretorijs. 4^a. 157. H
 Sani ualde & uenae a uehemeti quide ca alterantur. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. F
 Sani qui uiuunt robusti periclitantur in morbis. 2°. de praes. ex. 4^a. 110. E
 Sani hominis urina qualis. de dynam. Sp. 19. G
 Sanorum urina optima qualis. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 in Sanorum urinis succi crudi conspiciuntur. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. C
 in Sanis urina oleosa, & in morbi fine. in 3^m. de morbis uulgaribus, com. mentario 3°. 3^a. 147. G
 Sanis similia si sint quae per uesciam excernuntur, minime sunt morboſa, quae uera dissimilia, morboſa. com. 7°. aph. 63°. Ex. 59. H
 Sanis similia in toto corpe bona, dissimilia mala. c. 7°. aph. 93°. Ex. 59. H
 Sanorum excrementa cur sint bile infecta. 5°. de usu part. 1^a. 143. G
 Sana corpora siue ἀπὸ τῶν siue ἀπὸ τῶν siue ἀπὸ τῶν proprium habent perpetuum. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 112. C
 Sani indigent ea arte quae docet seruare sanitatem. de uictus rōne in morbis acutis. commentario 1°. 7^a. 110. E
 circa Sana corpora actionibus accommodatis omnibus communis conseruatio est. ad Thras. 2^a. 108. F
 Sanum moderate corpus non debet mutari. ad Thrasib. 2^a. 104. E
 Sani exquisite non sunt molestandi re aliqua. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. A
 Sanus & longaeuus quibus erit homo. 1°. de sanit. tuen. 2^a. 63. A
 Sani qui semper erunt. de bon. & uitio succ. 2^a. 34. G
 Sanū hoīem ſuat ſanguis p haemorrhoidas exiēs. de ue. ſec. ad. Er. 6^a. 7. B
 Sanus homo exercitijs consuetis est conseruandus. introd. 1^a. 55. C
 Sanorum gymnastica est. ad Thras. 2^a. 108. A
 Sanis non sunt praecipienda exercitia simul cum inedia. commentario 2°. aphorismo 16°. Ex. 12. H
 à Sano moderate corpus deficiens secundum defectum mutari debet. ad Thrasibulum. 2^a. 104. E
 Sanorum intemperies quo modo curandae. 5°. de san. tuen. 2^a. 93. C
 Sani habentes corpus exhaustū, oleo inungendi. 2°. de ſim. m. fa. 5^a. 15. H
 in Sanis uocatur accidētia, quae symptomata in aegris. 1°. met. m. 7^a. 8. D
 in Sanis qñq; fit palpitatio cordis, et quo sanetur. 5°. de lo. af. 4^a. 29. E
 in Sanis rigor qui. de trem. palp. conuuls. 3^a. 53. F
 Sani quicūque dolore capitis repente capiuntur, & statim muti fiunt, & ſtertunt, in ſeptem diebus pereunt niſi febris apprehenderit. commen- tario 6°. aphorismo 51°. Ex. 52. G
 Sana corpora non sunt purganda, & cur. de dynam. Sp. 20. D
 Sanis belleborus periculofus est, quia conuulſiones facit. commentario 4°. aphorismo 16°. Ex. 28. H
 cur Sani exoluunt in euacuationibus. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Sani si purgetur quae incidunt mala. quos purg. op. quib. me. 5^a. 88. B
 Sanus si purgetur quae accidentia incurrat. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Sani qui debent fieri aegri, si indigent purgatione, uel ſeſione uenae de- bent purgari, uel uena incidi. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 à Sano uiro aquoſa exhibunt, si hydragoga ſumet. de atrab. 1^a. 37. D

in Sano corpore nonnulli putarunt non generari atram bilem, ſed ſolum in corpore male affecto. de atrab. 1^a. 37. D
 Sanis quando ſit mittendus ſanguis. de cur. per ſan. miſſ. 6^a. 18. B
 Sano quo prodeſt theriaca. de theria. ad Piſon. 5^a. 96. C
 Sanae ſunt aquae paluſae Aegypti, & cur. de bon. aquae. Sp. 75. D
 in Sano & luxato, ala brachij quo ſe habeat. 9°. de decr. 1^a. 281. B
 S A P A quid. de atten. uic. 2^a. 46. B
 Sapa hepsēma dicitur, uel ſyreum. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 229. D
 Sapa uinum ſircon dicitur. de atten. uic. 2^a. 46. B
 Sapa qualis ſit. 7°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 177. F
 Sapa qualis, & quo modo fiat. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 125. G/ de dynamidijs. Sp. 22. F
 Sapa ex poſtremo fluore fiat, & ad quā cocturam coquenda. 3°. de cō- poſit. medicam. per genera. 5^a. 232. D
 Sapa, loco quorum uinorum ponenda. 14°. meth. med. 7^a. 90. B
 Sapa ſedat dolorem magis, quā dulcia uina. 3°. de cōp. me. ſe. l. 5^a. 140. H
 Sapa, et ſi mel. aequet dulcedine, tñ nō uellicat ſenſū. 1°. de ant. 5^a. 100. E
 ut Sapa craſſa uina quae. 12°. meth. med. 7^a. 76. F
 Sapa incrāſſat. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 Sapa conuenit in deſtillatione tenui. 7°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 181. A
 Sapa liquor eſt quo liquantur papaueris ſuccus & caſtoreum. 12°. me- thodi medendi. 7^a. 79. G
 Sapa lenit. 3°. de compoſit. medic. ſec. loc. 5^a. 145. H
 Sapa quando addit diamoro, eſt in declinatione. 6°. de compoſit. medica- met. ſecundum locos. 5^a. 167. E
 Sapa quidam addunt ptiffanā. de ptif. 2^a. 47. C
 Sapa mixta lens, cur peſſima, & quid mali agat. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 Sapa & lentem corrigit mel. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 ex Sapa & origano conſectum medicamentum. de cucurb. ſcar. 6^a. 4. E
 in Sapa origanum ſeruſaciendum iubet, & ſtomachico pharmaco ad- dendum. 6°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 168. F
 Sapa in neruorū uulneribus ualeat. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 232. C
 Sapa detergenda ſunt uulnera neruorum. 6°. meth. med. 7^a. 38. D
 Sapa ad inflationes muſculorū quo utendū. 14. meth. medē. 7^a. 88. F
 S A P H E N A cuius uenae ſit ramus. de anat. uiu. Sp. 54. G
 Saphenae ramus eſt uena ſupra calcaneum. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Saphena quando ſecanda ſit. de anat. uiu. Sp. 54. H
 S A P H I R I roborant cor diſſolutum. de anat. uiu. Sp. 46. D
 Saphyrus potus iſtos à ſcorpio iuuat. 9°. de ſimp. med. ſac. 5^a. 67. E
 S A P I D V S ſapor qualis ſit, & unde oriatur. de ocul. 7^a. 188. A
 Sapido propinqui ſunt fructus à terra ſublimis. de ocul. 7^a. 188. A
 Sapidi cibi, dulces, ſubtiles, abſtergunt, & qui ſint. de diſſ. cō. Sp. 72. E
 S A P I E N T E S non ſunt homines. de co. cu. ani. m. 2^a. 51. B
 Sapiens ſimilis Deo eſt. de cog. cur. animi mor. 2^a. 51. B
 Sapiens eſt ſine peccato. de cog. cur. animi mor. 2^a. 51. G
 Sapientes nō habent perturbationē. 5°. de decr. Hippo. 1^a. 254. D
 Sapientes abundant atrabile. 2°. de nat. ſac. 1^a. 301. D
 Sapientis liber ſi mendaciū habeat potius debemus noſtrae intellectioni at- tribuere, & autorē excuſare, q̄ ipſi derogare. cō. 6°. a. 34°. Ex. 50. B
 S A P I E N T I A M artificis nō ſolū homo, ſed omne animal clare oſtē- dit, & quanto ipſum minus fuerit, tanto maiorem admirationem ex- citare ſolet. 17°. de uſu partium. 1^a. 222. D
 Sapientia ſumma quae. de uſu partium. 1^a. 133. D
 Sapientiam perfectam non admittit ſubſtantia, qua fiunt animalia. 14°. de uſu partium. 1^a. 204. D
 Sapientia uera, ac prima eſt diuinarum humanarumq; rerum ſcientia. 1°. methodi medendi. 7^a. 2. C
 Sapientiae inanis cauſa qui bona aut mala conſtituunt maxime peccant. de cu. animi pecc. not. atq; med. 2^a. 56. F
 Sapientiae amor aufert contentionem. 3°. de diſſ. pulſ. 4^a. 59. B
 Sapientiae ſtudium qui querebat tempore Galeni, inſanus putabatur. 1°. methodi medendi. 7^a. 2. C
 S A P I E N T I S S I M V S ſolus ſeipſum perfecte cognoscit. de cog. cur. animi mor. 2^a. 50. E
 S A P E R E eſt in capite. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 131. F
 Sapis tu, ille uero eſt ignarus, quo modo uno carmine ab homero expri- matur. 2°. de diſſ. pulſ. 4^a. 56. D
 quae S A P I V N T, & appetuntur ſunt uelocioris coſtione. de diſſo- lutione continua. Sp. 73. B
 S A P O quo modo fiat, & eius uires. de ſimp. med. Sp. 90. G
 Sapo omnis acriter relaxat, omnē ſordē de corpore abſtergit uel de pan- nis, & exſiccāt, mittitur & in cauſtica. de ſimp. med. Sp. 90. G
 Sapo maxime

Sapo maxime detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. H
 Sapo pro abstergendis uaris faciei conuenit. de remed. par. fac. 7°. 157. B
 Sapo gallicus. 5°. de comp. medicamen. sec. loc. 5°. 160. E/F/ de medic. fac. par. 7°. 167. E/ de dynamidijs. Sp. 28. H
 Sapo sancus. de med. fac. par. 7°. 173. C
 Saponē spatarietū accipi iubet pro hæmorrhoidibus. de dyn. Sp. 28. G
 Sapo spatulanus. de dynamidijs. Sp. 31. C
 ex Sapone balanus in quo casu. de med. fac. par. 7°. 167. E
 Sapone utitur, et in quo casu, ac quō. 2°. de cōp. medi. fm locos. 5°. 139. D
 Saponis mistra forte est lixiuū quoddā. 3°. de cōp. med. p ge. 5°. 228. F
 Saponarij prima gutta est mistra saponis. de dynamidijs. Sp. 23. A
 Saponis ius primum ad quid utile. de med. fac. par. 7°. 70. G
 S A P O R sentitur quid sit. de ocul. 7°. 183. F
 Sapor ab antiquis dictus est chymus. de ocul. 7°. 183. F
 Sapores consequuntur mixtionem ex qualitatibus. 1°. de usu p. 1°. 115. D
 Saporum species enumerantur & inueniuntur. de ocul. 7°. 188. A
 Saporum nouem species. de comp. memb. Sp. 58. D
 Sapores qui dulces, qui non. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. A
 Sapor ponticus qualis. de ocul. 7°. 188. A
 Sapores falsi, & falsilaginosi. aduersus Lycum. Ex. 63. G
 Sapores non sunt alienæ qualitatis expertes. 3°. de simp. me. fac. 5°. 23. B
 Sapor medius inter sapores qualitatis expertes dici potest, & quare. 2°. de aliment. facul. 2°. 16. F
 in Saporum medio est aqua. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
 Sapores omnes retundit aquea humiditas. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Sapores sunt sciendi à Medico. 1°. de alim. fac. 2°. 9. A
 in Saporibus cognoscendis quid agendum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. C
 Sapores ut gustatu, ita febres tactu deprehenduntur. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 159. E
 Sapores cur lingua percipit. 2°. meth. med. 7°. 10. F
 Saporum nunciæ uenule tenduntur à lingua ad cor secundum Platonum. 1°. de simplic. medicam. facul. 5°. 8. D
 Sapores discernunt dentes cum lingua, non aliter quam aliæ oris partes. 19°. de usu partium. 1°. 215. A
 Sapores quomodo lingua uitiose sentiat. 1°. de sympt. caus. 3°. 15. G
 Sapores qui continuitatem diuidant. 1°. de symp. caus. 3°. 16. H
 Sapores uarios habent uinum, & liquores alij ex terra sibi admixta. de utilitate respirationis. Sp. 64. F
 Sapores diuersi sunt i uarijs alicuius fructus ptibus. de att. uic. 2°. 46. A
 ex Saporibus malorum species habentur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. F
 Sapores diuersarum aquarum. de bon. aquæ. Sp. 75. E
 Sapore non sunt querendæ qualitates rerum. 3°. de simp. me. f. 5°. 17. C
 Sapore eodē, odore, caloreq; aut huiusmodi alio prædita omnia q existimāt uires easdem obtinere, fallūtur, & quare. 1°. de alim. fa. 2°. 7. D
 Sapor indicat de temperamento plantæ. 2°. de alim. facul. 2°. 24. E
 sine Saporibus medicamentorum uires cognoscuntur. 4°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 26. C
 Sapor inuit uirtutem medicinæ. de ocul. 7°. 187. G
 Saporibus maxime ostenduntur uires medicinæ, de ocul. 7°. 187. G
 pp Saporē malū quæ miscenda medicamentis. 3°. de sim. me. fa. 5°. 20. C
 Saporis boni, & dulcia cur misceatur medicinis. de med. exp. Sp. 108. G
 Saporem abominabilē habentia, tarde digeruntur. de diff. cōt. Sp. 73. D
 de Sapore communi coitus. de compag. memb. Sp. 59. D
 S A P R O T E S xylon, id est caries lignorū, quæ particeps est adstritionis & absterisionis, ad quid ualeat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. A
 Σάραρον quid appellant Attici. 1°. de alim. fac. 2°. 15. G
 S A R A C E N I gummi. de dynamidijs. Sp. 27. B
 Σαράκιον quid significet. de artic. com. 1°. 7°. 256. G
 S A R C E V T H I T A E emplastrum ad extrahendū. 6°. de comp. me. dicamen. secundum locos. 5°. 261. B
 S A R C O C E L E quid. de tum. præ. nat. 3°. 84. F
 Sarcocoele eiusdem est generis cum scirrhis. 14°. meth. med. 7°. 92. C
 Sarcocoele affectus scroti. introd. 59. D/ 15a. 60. B
 S A R C O C E L I C O R V M curatio. introd. 15a. 60. B
 S A R C O C O L L A quid. de simpl. med. Sp. 89. G
 Sarcocolla quibus adulteretur. de simp. med. Sp. 89. G
 Sarcocolla qualis. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 151. D/ de ocul. 7°. 188. H
 Sarcocolla emplastica & amara est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 Sarcocolla medicamentum mite est. 4°. de cōp. med. per gene. 5°. 238. G
 Sarcocolla citra morsum siccatur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 Sarcocolla oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Sarcocolla stringit lachrymā, hilarē uisum facit. de simp. med. Sp. 89. G

Sarcocolla glutinare ulcera ualet. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 Sarcocolla ad ulcera maligna ualet. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. F
 Sarcocolla maturat. de ocul. 7°. 189. D
 S E R C O E P I P L O C E L E ē tumor scroti cōpositus. intr. 15a. 60. B
 S A R C O M A quid. fin. med. 15a. 48. G
 Sarcoma quomodo differt à polypo. fin. med. 15a. 48. G
 S A R C O M P H A L O N quid. fin. med. 15a. 49. B
 S A R C O P H A G O N appellant lapidem asiu. de simp. me. Sp. 86. F
 Sarcophagi Theudæ emplastrum. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. A
 S A R C O S I S quid fin. med. 15a. 50. A
 Sarcosis est affectus partium interiorū palpebrarum. introd. 15a. 58. D
 S A R C O T I C A E facultates quæ. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. C
 Sarcotica quæ sint. 3°. meth. med. 7°. 16. G
 in Sarcotica medicamenta pumex ponitur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
 S A R D A terra qua tinctorum utitur. 4°. de cōp. med. p ge. 5°. 242. H
 S A R D A E ad salendum appositæ sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 33. C
 circa S A R D E S aer pestilens sæpenumero habet. 1°. de sa. tu. 2°. 67. A
 Sardis copiosæ oriuntur castaneæ unde & sardianæ dictæ. de bonitate et uitio succorum. 2°. 36. C
 S A R D E N A E ad salendum appositæ sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 33. C
 S A R D I C A falsamēta oīum sunt præstātissima. 3°. de ali. f. 2°. 33. D
 ex S A R D I N I A plurimæ palamides adferuntur. 3°. de alim. f. 2°. 31. G
 S A R D O N I V S lapis. de med. fac. par. 7°. 168. G
 Sardonyches nō recte tāto studio appetuntur. de cog. cur. an. mo. 2°. 54. H
 Sardous lapis quarum sit uirium. de incant. adiu. fust. 7°. 182. A
 S A R M E N T O R V M oliuæ cinis qualis. de simp. med. Sp. 86. A
 Σαρπία id est marcida. de fract. com. 3. 7°. 247. G
 in S A R T A G I N E parata considerandum an qualitatis uehementiā deponant. 2°. de aliment. fac. 2°. 24. H
 in Sartagine frixa sunt sicciora. 3°. de alim. fac. 2°. 29. D
 in Sartagine frixa quale nutrimentum dant. 3°. de alim. facul. 2°. 26. C
 S A R X I P H A G O N uocant cestrum herbam. 5°. de san. tu. 2°. 91. C
 S A T I E T A S ad quid pertinet. de mult. 3°. 77. F
 Satiētas quæritur in omni particula in libro de multitudine à Galeno. de multitudine. 3°. 77. F
 Satiētatē arteriarum scientifica indicia ubi à Galeno tradita. de multitudine. 3°. 77. F
 Satiētatē quæ ad uenas refertur, signum nullum inuenit Galenus. de multitudine. 3°. 77. F
 Satiētas nimia naturales operationes impedit. de caus. mor. 3°. 8. F
 Satiētas calculos renum gignit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. D
 S A T I S unum faciunt modica multa. in 6°. de morbis uulgaribus. cōmentario 2°. 3°. 165. A
 S A T V R I cito sentiuntur quibus nascitur morbus in uestica. de dynamidijs. Sp. 19. H
 S A T V R E I A quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 91. A
 supra Satureiam superfluum quod nascitur purgat, ut epithymum, licet debilius. de dynamidijs. Sp. 21. B
 Satureia exsiccatur. 3°. de alim. facul. 2°. 26. D
 Satureia attenuatur. de attē. uic. 2°. 43. H
 Satureia obsonium est sponte proueniens. 2°. de alim. fac. 2°. 25. D
 cum Satureia ficus ante cibum quando cōueniant. 2°. de alim. fa. 2°. 17. F
 Satureiam aut pulegium postulat Edulium quod phacoptissana uocatur. 1°. de alimentorum facultatibus. 2°. 13. F
 S A T V R E L I, id est aceti acetosi fit mentio. sciet. Sp. 98. F
 S A T V R I T A T I uacant pueri, ut bruta. 5°. de decr. 1°. 258. H
 ad Saturitatem non utendum sericis nec sorbis. de atten. uic. 2°. 45. D
 S A T V R N V S frigidus est, & siccus. de comp. memb. Sp. 59. F
 Sub saturni potestate est terra illa quæ est frigida & sicca in quarto gradu. de spermate. Sp. 40. C
 Saturnus quæ appetere faciat. de decub. prog. ex math. scient. Sp. 13. A
 Saturni quo aspectu æger est in uitæ discrimine. de decub. progn. ex mathematica scientia. Sp. 12. F
 Saturnum efficere affectiones frigidas, & rheumaticas. de decub. progn. ex mathem. scientia. Sp. 12. H
 S A T Y R I A S I S quid. fin. med. 15a. 47. H
 Satyriasis ex quo genere sit. de caus. morb. 3°. 8. B
 Satyriasis puerorum & amantiū quæ. de moti. man. & obsc. Sp. 67. D
 Satyriasi laborantibus cathartica adhibemus. de dynamidijs. Sp. 20. E
 ad Satyriasm. secretorum. Sp. 100. A
 S A T Y R I C V M medicamentū multi seminis ē. 5°. de sim. m. f. 5°. 38. C
 S A T Y R I S M V S quæ affectio, & unde dicta. de tum. pr. 3°. 84. E
 ggg iij Satyrismi à

satyrisimi à similitudine nominantur. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Satyrismus pudendorū qd ab aliquibus uocet. de tum. prat. nat. 3°. 84. E
 SATYRIUM quid & eius uires. de simp. med. Sp. 91. B
 Satyrium humidū, & calidū tēperatura est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. B
 Satyrium potata uenerea prouocat, lippitudines optime curat. de simpli-
 cibus medicaminibus. Sp. 91. B
 Satyrium erythraicum. de simp. medic. Sp. 91. B
 SATYRI quomodo pinguntur & iudicantur. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, commentario 3°. 3°. 172. G
 SATYRVS nouus scriptor anatomie. de nat. hum. cō. 2°. 7°. 183. F
 Satyrus sumendus pro anatomia. 6°. de anat. admin. 1°. 89. F
 Satyrus præceptor fuit Galeni. de ord. li. suo. Isa. 15. D / de anat. 1°. 63. D /
 in 3°. de mor. uulg. cō. 1°. 3°. 134. D / in 1°. pror. Hip. cō. 1°. 4°. 163. F
 Satyrus magister Galeni, & quid diceret esse ex facetijs Quinti. 1°. de
 antidotis. 5°. 106. C
 sub Satyro quo tempore studeret Galenus. 1°. de anat. adm. 1°. 64. A
 SAVICH sicca est. cibus siccus. de diff. cont. Sp. 74. D
 Sauich ordeī stringit uentrem cum siccitate. de diff. cont. Sp. 75. B
 SAVINA quid. de simp. med. Sp. 85. C
 Sauina acres uires habet, & excaletorias, partum expellit, super uri-
 nam sanguinem inducit. de simpl. med. Sp. 85. C
 Sauina menses ualenter ciet. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 SAVRA, chalcidica suū ipsius tētū sanat. 11°. de sim. med. fac. 5°. 82. G
 Saurarū caput palos, & spicula extrahit. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
 Saurarum caput myrmecias, acrochordonas & clauos extrahit. 11°. de
 simpli. medicament. facul. 5°. 79. G
 SAVROMATAE foeminae equites sunt. de aer. aq. & lo. 2°. 5. C
 in Sauromatibus est locus super quem neq; auis uolare potest. de bonita-
 te aquae. Sp. 76. A
 SAXATILES pisces qui, & unde dicant. 3°. de alim. fac. 2°. 30. H
 Saxatiles pisces inter cōgeneres nullū hñt discriminē. 3°. de ali. fa. 2°. 30. H
 inter Saxatiles scarus præstantior est. 3°. de alim. fac. 2°. 31. A
 Saxatiles pisces semper optimi. 3°. de alim. fac. 3°. 31. C
 Saxatiles pisces cur perpetuo optimi. 3°. de alim. facul. 2°. 31. B
 Saxatiles pisces cæteris præstatiores sunt. de boni. & uit. succ. 2°. 37. G
 Saxatiles pisces optimi sunt ad detergendum. 4°. de sani. tuē. 2°. 84. F
 Saxatiles pisces sunt boni succi & non glutinosi. 4°. de san. tu. 2°. 86. B
 Saxatiles pisces non sunt crassi neq; tenues. de bon. & uit. suc. 2°. 34. H
 Saxatiles pisces non sunt ad saliendū accōmodi. 3°. de alim. fac. 2°. 33. C
 ex Saxatilibus piscibus alimentum saluberrimum, & quale. 3°. de alimen-
 torum facul. 2°. 30. H
 Saxatiles pisces quos humores generant. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. B
 Ex Saxatilibus piscibus sanguis generatus habet mediam consistentiam.
 3°. de alimen. fac. 2°. 30. H
 Saxatiles pisces coctu faciles sunt. 1°. de alim. fac. 2°. 8. G
 Saxatiles pisces quidam difficilius cōcoquunt quā carnem bubulam. 1°. de
 alimen. facul. 7. G / 2°. 8. G
 Saxatiles pisces cur difficilius cōcoquāt q̄ bubulā. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
 Saxatiles pisces in albo iure bene elixos dat in febre, si carnē petant. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 87. G
 Saxatiles pisces conueniunt siccitati præter renum noxam. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 99. G
 ex Saxatilibus piscibus obsonium pro siccis conueniens est. 7°. methodi
 medendi. 7°. 45. C
 SAXATINA ad saliendum apposita sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 33. C
 SAXIFRAGIA licnem iuuat peculiariter. de the. ad Piso. 5°. 91. A
 Saxifragia lapidem renum frangit. 7°. 192. C
 Saxifragia frangit lapidem renum, & uesticæ. de cathart. Sp. 95. D
 SAXA habent plurimum terræ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. G
 Saxa à mōtibus deuoluta cur nō sistāt nisi in plano. 4°. de dec. 1°. 249. C
 Saxum candens è cœlo decidit. de hist. philos. Sp. 6. D
SCABRAE affectiones oculorum quibus sanentur.
 4°. de com. med. sec. loc. 5°. 151. B
 SCABIES quid. introductio. Isa. 57. G
 Scabies est morbus euident. de diff. morb. 3°. 3. D
 Scabies fit in superiori cute, & etiam in uesticæ, & uenis, & quomodo ab
 inuicem distinguantur. com. 4°. aph. 77°. Ex. 36. F
 Scabies, Myrmecia, Leuce, uutiligo, Sphacellō, Elephas, & Lepra ex mu-
 tatione solidarum partium consistunt. 14°. meth. med. 7°. 92. C
 in Scabie lepra, atque lichenibus cutis superficies tenue quidam remittit,
 quale est quod serpentū senectā nominamus. cō. 4°. ap. 77°. Ex. 36. F
 Scabies est affectus melancholicus. 3°. de aliment. facult. 2°. 25. G

Scabies numerat inter passioēs melācholicas. cō. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Scabies, lepra, & elephas melancholici affectus sunt. de tum. 3°. 84. E
 Scabies unde proueniat. introductio. Isa. 57. G
 Scabies ab humore melancholico fit. de bon. & uitio succo. 2°. 39. D
 in Scabiem facile transeunt lichenosi tumores. 5°. de cōp. m. s. l. 5°. 160. C
 Scabies non est quæ fit ex impetigine. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. F
 Scabiem incidebant qui malos cibos ob annonam ederant. de boni. & ui-
 tio succorum. 2°. 33. G
 Scabies quomodo fiat propter exercitium. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Scabies sæpe affectus eorum est qui facile malum succum congerunt. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 83. B
 Scabiei instar, ac lepræ, pustulas in corpore contraxerunt aliqui, qui præ-
 uos cibos comederunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Scabiē habere medicū est turpissimū. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 181. H
 ut Scabies, & lippitudo pestilentia contagiosa est. 1°. de dif. feb. 3°. 31. B
 Scabiei curatio. introd. Isa. 57. H
 Scabie laborantibus cathartica adhibemus. de dynam. Sp. 20. E
 Scabiei uetustæ putrefactiua ualent. de ocul. 7°. 189. C
 Scabiei prodest fomentatio aquæ in qua decocti sint lupini. de simpli. me-
 dicament. Sp. 86. C
 ad Scabiem oleum frumenti. de dynamidijs. Sp. 30. D
 ad Scabiē smegma, & ad scabiem cutis. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 131. A/B
 ad Scabiem cur optimum sulphur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. D
 ad Scabiem sanandam. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 224. E / de med. fa.
 par. 172. E / 7°. 179. B / de dynamidijs. Sp. 30. E/H
 ad Scabiem equorum. de med. fac. par. 7°. 173. B
 SCABIES morbus est palpebræ superioris. de ocul. 7°. 186. H
 Scabies palpebræ quotuplex. de ocul. 7°. 186. H
 contra Scabiem palpebrarum quæ ualeant. de ocul. 7°. 189. C
 ad Scabiem palpebrarum collyrium. de ocul. 7°. 191. D
 SCABIES effectus est circa genas et āgulos oculorū. fin. m. Is. 48. F
 Scabies oculi, & genarum quid. fin. med. Isa. 48. F
 ad Scabiem pruriginosam oculorum à Sole, & puluere ortam. de reme-
 dijs paratu facilibus. 7°. 156. F
 ad Scabies duras oculorum. de ocul. 7°. 190. H
 ad Scabiem oculorum. de ocul. 7°. 191. E
 ad SCABIEM unguium. de med. fac. par. 7°. 176. G
 SCABIES est affectus scroti. fin. med. Isa. 49. C
 SCABIES uesticæ quomodo fiat. de dynam. Sp. 29. A
 Scabies uesticæ qua urina significetur. de dynamidijs. 35. C / de urina sign.
 ex Hippoc. Sp. 78. H
 SCABIOSIS cur pruritus excitetur, & non iuuantur etiam si ex-
 corientur. 2°. de symp. caus. 3°. 23. H
 Scabiosorum succus qualis. 2°. de symp. caus. 3°. 23. H
 Scabiosis utilissima est hiera ruffina. de dynamidijs. Sp. 30. D
 Scabiosos curat puluis ciricus. de dynam. Sp. 30. C
 ad Scabiosos affectus, candidum quod magnum dicitur, accōmodatum est
 medicamentum. 2°. de compo. medicamen. per genera. 5°. 224. D
 ad Scabiosos affectus. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 251. H
 SCALAE compositio ad humerum restituendum in alam prolapsam,
 de machinam. 7°. 311. F
 supra Scalas quomodo æger sit ligandus. de machin. 7°. 311. F
 Scala plana quomodo collocanda. de machin. 7°. 313. G
 in Scala plana ad hñeri caput restituendū, qñ i alā excidit. d. mac. 7°. 313. H
 per Scalam humeri repositio. de artic. com. 1°. 7°. 254. G
 Scalas utitur ad uertebras aptandas. de artic. com. 3°. 7°. 270. E
 SCALMVS quid, & ad quid in organis. de machin. 7°. 310. E
 SCALPELLVS instrumenti nomen. 6°. de anat. adm. 1°. 92. H
 Scalpellus qualis esse debet. 8°. de anat. admi. 1°. 101. A
 Scalpelli forma. 6°. methodi medendi. 7°. 39. D
 Scalpelli myrtei forma ad neruos intercostales inuiolato seruandos. 8°. de
 anatom. admin. 1°. 101. A
 Scalpello quæ absoluuntur. ad Thras. 2°. 104. H
 Scalpelli quales in fractura simplici ad cerebri membranas perueniente.
 6°. methodi medendi. 7°. 42. B
 Scalpellis angustis indigent simplices fracturæ, quæ ad secundam usq; la-
 minam perueniunt. 6°. meth. med. 7°. 42. A
 Scalpello magno & ualenti quando opus est. 7°. de anat. admi. 1°. 95. D
 Scalpello celerius aperuit locum abscessus emplastrum. de theriaca ad Pi-
 sonem. 5°. 90. D
 Scalpello id est smilio quandoq; euacuandum. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Scalpello in quibus non indigemus. ad Thras. 2°. 104. H
 Scalpello in

Scalpello in quibus uti non licet. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250. B
 SCALPRVM est instrumentum chirurgicum. de ijs, quæ in medica-
 trina fiunt. com. 1°. 7°. 202. H
 Scalprum habet lenticulæ speciem. 6°. meth. med. 7°. 42. D
 Scalprum ad Myrtacii folij speciem formatum. 14°. meth. med. 7°. 92. H
 Scalpra excisoria causa Cycliscus græce uocant. 6°. meth. med. 7°. 42. A
 SCALPTVRA per acutum cælum quo tempore assidue fiat, et in
 quo casu. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. C
 SCALPTVS quid sit. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 189. E
 SCAMMONIVM quid. de simp. med. Sp. 90. D
 Scammonium quo modo adulteretur. de simp. med. Sp. 90. D
 Scammonium multi possunt gustare et intueri, tamen utilitates, et ma-
 la quæ ex illo eueniunt, ignorant 1°. de elem. 1°. 5. H
 Scammonium aut mulsam bibere nulla societate participant. ad Thrasy-
 bulum. 2°. 105. A
 Scammonio purgare, inter primas actiones numerat. ad Thrasy. 2°. 108. F
 Scammonium est leuissimum et facile ad corpus attrahit. de dyn. Sp. 20. H
 Scammonij operatione plerumque febrilis impedit calor. de dyn. Sp. 20. H
 Scammonium aluum purgare oibus notum est. de sub. fac. nat. 1°. 230. D
 Scammonium plerumque purgat uentrem. de subf. emp. 1°. 32. D
 Scammonium subducit uentrem, quia medicamentosum est. 1°. de alim. fa. 2°. 8. D
 Scammonium in pristinam parcesime positum aluum subducit. 1°. de ali. f. 2°. 8. D
 ex Scammonio lac solutiuum fit. 5°. de san. tuen. 2°. 91. H
 Scammonium in sero clam posuit Galenus, ut inuitam purgaret mulierem.
 14°. meth. med. 7°. 92. F
 Scammonium purgat corpus superius, et inferius, et caput, et phleg-
 ma cum cholera. de cathar. Sp. 95. A
 Scammonium bilem flauam educit. de ther. ad Piso. 90. F/ 2°. de comp. medic.
 sec. loc. 5°. 136. H/ de dyn. 20. H/ de cathar. Sp. 94. F
 ex Scammonio hiera flaua bilem purgat. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 121. E
 Scammonium danda ubi bilis peccat. de uict. rat. in mor. ac. cõ. 4°. 7°. 142. F
 Scammonia bilem non attrahit ex arquatorum corpore secundum Asclepiadem, et bo-
 num sanguinem uertit in bilem, colligendo corpus. 1°. de nat. fa. 1°. 294. B
 Scammonium educit sanguinis corruptiua. de dynamidijs. Sp. 21. A
 Scammonium quibus dandum. de dyn. Sp. 20. H
 Scammonio addito elleborus niger fit fortior. de dynam. Sp. 21. A
 Scammonij, et ueratri comparatio cum pane et carnibus. 2°. de diff. 4°. 53. C
 Scammonij dosis quanta debeat esse. de dyn. Sp. 21. A
 Scammonium insuauis est, et grauiter olens. de dyn. Sp. 20. H
 Scammonium præ omnibus cathartici est cacosomachum. de dyn. Sp. 20. H
 Scammonium stomacho maxime dolorem infert. de dyn. Sp. 20. H
 Scammonium stomachum euertit, uentrem uiscide purgat. de simp. me. Sp. 90. D
 Scammonium effugiant qui habent stomachum debile. de dyn. Sp. 20. H
 Scammonio quæ miscenda. de dyn. Sp. 21. A
 Scammonium in malo cydonio quo modo præparetur. 1°. de alim. f. 2°. 9. B
 Scammonium propter quid non datur sed cydonium. 1°. de alim. fac. 2°. 9. B
 Scammonium in cydonio non obest stomacho. 1°. de alim. fac. 2°. 9. B
 Scammonium non dabant antiqui, sed malum cui inditum esset Scammo-
 nium. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. C
 Scammonium ualde sitim facit. de dyn. Sp. 20. H
 ex Scammonio noxam in intestinis habentis quadragenarij casus. 12°. de
 methodi medendi. 7°. 78. G
 Scammonij succus quid fecerit. 2°. de alim. fac. 2°. 20. B
 Scammonij symptomata, pira, poma punica austera adstringentia sanant.
 2°. de alim. fac. 2°. 20. F
 ex Scammonio affectui facto theriaca conuenit. 12°. meth. med. 7°. 79. A
 ex Scammonio, aloë, et colocynthide pilulæ succo brassicæ exceptæ quo
 casu conueniant. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. F
 ex Scammonio aloë, et colocynthide pilulæ Galeni, et quo illis usus sit
 in pratumida lingua. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 ex Scammonio, aloë, et colocynthide æqualiter contritis et succo brassi-
 cæ exceptis catapotia Galeni fiunt, et quæ ualeant ad Achoras. de re-
 med. par. fac. 7°. 154. D
 Scammonij et aloës partes duæ, medullæ colocynthidos pars una, et suc-
 ci absinthij pars una succo pomorum excepta pilulas faciunt ad alo-
 peciam, et opiliasin. de remed. par. fac. 7°. 154. G
 SCAMNVN Hippocraticum quid medici posteriores uocant. de ar-
 ticulis com. 1°. 7°. 251. D
 Scamni figura, et compositio qualis. de machin. 7°. 311. E
 Scamnum Hippocratis quo modo confectum. de machin. 7°. 318. H
 in Scamno Hippocratis ligna quæ dicuntur φλοιὸν. de mach. 7°. 318. H
 Scamnum Hippocratis ad articulos reponendos per se satis est. de machi-

namensis. 7°. 310. G
 per Scamnum Hippocratis repositio humeri capitis in alam prolapsi. de
 machinamentis. 7°. 319. D
 SCANDIX olus in genere agrestium est. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. G
 Scandix calida et sicca est in secundo, aut in tertio ordine incipiente. 8°. de
 simp. med. fac. 5°. 60. G
 Scandix urinam ualenter ciet, et uiscera obstructione liberat. 8°. de simp.
 medic. facul. 5°. 60. G
 Scandix urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Scandix est uitiiosissimi succi. de bon. et uitio suc. 2°. 37. G
 Scandicen comedunt homines fame adacti. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 SCAPHA est uinculum tantum. de fascijs. 7°. 293. H
 Scapha, seu tholus, diocleus quo modo fiant. de fascijs. 7°. 295. F
 Scapha, uel tholus uinculum ad caluariam. de fascijs. 7°. 295. C
 Σκαφία rustica instrumenta appellat Hippocrates Ligones. de fract.
 comment. 2°. 7°. 232. C
 Σκαφοειδὲς quid uocetur. de fract. com. 2°. 233. B/ 7°. 234. C
 Scaphoedis figura quæ. introd. 1°. 55. A
 Scaphoedis os quod. de ossibus. 1°. 43. F
 SCAPVLAS Græci ὠμοπλάτας noiant. 13°. de usu p. 1°. 202. D
 Scapulæ quæ. de ossibus. 1°. 42. G
 Scapulæ quibus componantur. de ossibus. 1°. 42. G
 ad Scapularum partibus, et cur ita necessario dispositæ. 13°. de usu. 1°. 202. E
 in Scapulis cur spodioli multi, et dispositi ut sunt. 13°. de usu. 1°. 202. F
 Scapulæ ceruix quid. de ossibus. 1°. 42. G
 in Scapularum et humerorum extremitatibus cartilagine quædam po-
 sitæ sunt: ut in hora percussione minor fiat læsio. de ana. ui. Sp. 55. D
 Scapulæ os paruum cartilaginofum neque in simijs, neque in alijs quibusdam
 reperitur, et cur sit in homine. 13°. de usu par. 1°. 203. B
 Scapularum latum os iuxta iugulum quo uinculo sit deligendum. de fas. 7°. 301. E
 Scapulæ cavitates cur superficiaria, et supina. 15°. de usu par. 1°. 203. C
 Scapularum diuisio à thorace quare à Galeno fiat. 5°. de anat. adm. 1°. 84. F
 Scapulas in modum alarum habent πτερυγώδεις. in 3°. de morbis uulg.
 comment. 3°. 3°. 146. G
 Scapulæ in more alarum tabidis fiunt. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 146. C
 Scapularum utilitates quales. 13°. de usu par. 1°. 202. E
 Scapulæ quibus uenis nutriantur. de uict. rat. in mor. acu. cõ. 2°. 7°. 117. E
 de Scapulæ motu. 13°. de usu par. 1°. 204. A
 Scapula magnis motibus agitur. 4°. de ana. adm. 1°. 82. D
 de Scapulæ musculo. 13°. de usu par. 1°. 204. A
 Scapularum gratia musculus qui natura formatus. 4°. de anat. 1°. 82. D
 Scapularum musculi qui. 4°. de ana. admin. 1°. 83. H
 Scapularum musculi lati sunt. 16°. de usu par. 1°. 216. A/G
 Scapularum musculi quo modo secandi. 8°. de ana. adm. 1°. 101. E
 Scapulas qui musculi moueant. de musc. diff. 46. E/ 4°. de anat. 1°. 84. D
 Scapulam utranque mouentes musculi sunt septem, et qui nã sint. de mu-
 sculorum dissect. 1°. 45. B
 Scapulis sex musculi sunt peculiares, et qui. 4°. de ana. adm. 1°. 84. D
 Scapulas ad caput trahentes musculi unde oriantur et procedant, et qua-
 les sint. de musc. diff. 1°. 45. A
 Scapulam in priorem regionem ceruicis uersus proprium principium ad-
 ducens musculus qui. de musc. diff. 1°. 45. C
 Scapulam totam ex inferiori, et priori parte deorsum, ac in priora ad
 seipsum trahens musculus. de musc. diff. 1°. 45. C
 Scapulam retro abducentes musculi ubi, et eorum processus ac exortus.
 de musc. dissect. 1°. 45. C
 circa Scapulas actio musculorum quomodo haberi, et cognosci possit.
 1°. de diff. resp. 3°. 62. H
 Scapulæ attolluntur in inspirationibus. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. E
 Scapularum dolorem in masculis significat Asterica urina. de dyn. Sp. 35. D
 ad Scapularum dolores inueteratos sterco columbinum confert. 10°. de
 simp. med. fac. 5°. 77. A
 ad Scapularum dolores. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. A
 SCARABEI non habent collum neque caput. 8°. de usu p. 1°. 164. H
 Scarabei ubi habent oculos. 1°. de usu par. 1°. 166. F
 Scarabeorum cutis insensibilis est. 3°. de usu par. 1°. 134. A
 Scarabeus aurium dolores finit. de theria. ad Piso. 5°. 93. F
 Scarabeus potui datus. de dyn. Sp. 28. E
 SCARIFICANDI sunt loci aliqui ubi hirudines applicandæ, quæ
 ubi sanguinem gustarint, illum audius trahunt. de cucur. scar. 6°. 4. E
 Scarificandum et incidendum animal infame, et siti est affligendum. de
 motibus manifestis, et obfc. Sp. 70. D
 Scarificandum quum

Scarificandum quando sit, 2°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 102. G
 Scarificanda pars, quomodo sit preparanda. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Scarificandi qui sint tumores. 14°. meth. med. 7°. 90. C
 Scarificanda crura ubi hemorrhoides desunt. de hir. reuul. cuc. 6°. 2. F
 SCARIFICANTES ministri sunt medicorum, in 6°. de morbis uulg. com. 5°. 3°. 188. D
 de SCARIFICATIONE seu cutis incisione & quæ scarificadæ corporis partes. de hirud. re. cucur. & scar. 6°. 2. F
 de Scarificatione ex Autyllo. de cucurb. scar. 6°. 3. F
 de Scarificatione ex libris Apollonij. de cucur. scar. 6°. 3. G
 Scarificatio non κατὰ πλῆγην idest per percussione sed κατὰ σφύρον, idest per tractum est faciendæ. de cucurb. scar. 6°. 3. G
 Scarificatione nihil melius cōducit ad renutritiōē. de cuc. scari. 6°. 4. B
 p Scarificatiōē, uel p uenā sanguis mittit̃ i plethora. 13°. me. m. 7°. 81. B
 Scarificatio in quibus faciendæ partibus, & qñ. de hir. re. cucur. 6°. 2. F
 Scarificatio quanta esse debet. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. C
 Scarificationum sectionibus dissoluimus uetustiores dolores capitis, & faucium inflammationes. præ sag. exper. conf. Sp. 78. C
 Scarificatione in quibus utamur affectibus, de cucurb. scar. 6°. 3. F
 Scarificatio in cruribus ad quid sit utilis. de cucur. scar. 6°. 3. H
 Scarificatione crurum qui affectus sanentur. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Scarificatio crurum à pestilentia liberat. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Scarificatio crurum quibus mulieribus conuenit. de cur. rat. p. 6°. 18. G
 Scarificatio mulieribus quæ non purgantur, prodest, & quantum sanguinis educendum sit. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Scarificatio tali prouocat menses. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 Scarificatio Ischiadicis nihil prodest. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 20. F
 Scarificatio fit in gangrenis. 2°. de art. cur. ad Glauc. 7°. 106. H
 Scarificatio uenæ sup ulcus qñ cōmoda. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 237. B
 Scarificatio adhibenda in alopecia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. D
 Scarificatio quando faciendæ in ulcere. 4°. meth. med. 7°. 27. F
 Scarificatio in ulcere quandoq; satis est. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 236. C
 in Scarificatione quomodo cibandum. de cucur. scar. 6°. 4. B
 SCARIFICATA crura capiti profunt. de hirud. re. cuc. 6°. 2. F
 SCARIFICAMVS partes affectas phlegmone, uel scirrho. de cucurb. scar. 6°. 3. F
 Scarificari, & euacuari debet locus quando glandulæ sunt phlegmone distentæ, aut aliqua alia pars. 13°. meth. med. 7°. 81. C
 Scarificetur tēsio cutis inflāmata parte. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 105. C
 Scarificamus crura capite affecto. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Scarifica crura manu laborante. 13°. meth. med. 7°. 81. B
 Scarifica alium locum crure laborante. 13°. meth. med. 7°. 81. B
 Scarificamus crura suppressis hæmorrhoidibus. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Scarificari quando possunt malleoli in menstruis suppressis. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 18. F
 SCARVS piscis saxatilis ē. 3°. de ali. f. 30. H/31. F/de att. 2°. 45. D
 Scarus suauissimus inter saxatiles pisces est. 3°. de alim. fac. 2°. 30. H
 Scarus inter molles carne, & inter saxatiles præstantior est. 3°. de alim. mentorum facul. 2°. 31. A
 Scari pisces duræ carnis sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E
 SCATARIGINOSAE aquæ quales, & quæ. bon. aqu. Sp. 75. D
 SCELESTOS cur occidimus. quod animi mor. 1°. 321. C
 Σκίλετος quid significet. de artic. com. 3°. 7°. 268. F
 Sceletos dicitur omnium ossium cōpago. de ossib. 39. H/ 1°. 43. G
 SCELOTYRBE quid. fin. med. Isa. 47. H
 SCELERA maxima cur antiq; legistatores multa reliquere, de purgand. med. 5°. 86. B
 Σκίπαρος quæ deligatio. de artic. com. 2°. 7°. 266. D
 Σκεπάσθαι uocat̃ operculū ex fascia lata triū capitū. de fa. 7°. 294. H
 SCEPTICI philosophi unde dicti. de subf. empir. Isa. 31. C
 Sceptici qui fuere. de hist. phil. Sp. 3. B
 Scepticæ philosophiæ author fuit Pyrrho. de hist. philos. Sp. 2. F
 Scepticus Pyrrhon qualis in omnibus uitæ muneribus, scepticus talis fuit in Medicina empyricus. de subf. emp. Isa. 34. D
 Sceptici nolunt posse cognosci facultatis essentiam. 1°. de simplicium medicament. facul. 5°. 2. D
 Σκεδόν exquisitum ab Ionibus dicitur. de fract. com. 1°. 7°. 230. E
 Σκασνίλαι quæ dicantur. de laqueis. 7°. 307. G
 Σκασνίλα quasi decussoriū dicit̃ instrumentū ut prætentus funis in curriculis, quo carceres statuunt. de artic. com. 2°. 7°. 263. H
 Σκᾶται quid significet. de artic. com. 2°. 7°. 263. H
 Σκεδῖον quid appellet Hippocrates. de machin. 7°. 318. H

SCHEMATA lunæ in Geminis. de decub. pgn. ex mat. sc. Sp. 13. D
 SCHEROMA quid. fin. med. Isa. 48. B
 SCHESIS qui affectus. 8°. meth. med. 7°. 51. H
 ἐν Σχέσει græce uocantur affectus qui facile discutiuntur. 8°. meth. di medendi. 7°. 49. G
 SCHIDACEDON quæ scissura in osse. 6°. meth. me. 7°. 40. B
 SCHISTON lac à quibusdam dicitur. 10°. de simp. me. fa. 5°. 76. A
 Schiston lac, quod schiston non est. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. A
 Schistos qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. D
 SCHISTVS lapis quid. de simp. med. Sp. 86. F
 Schistus lapis qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. D
 Schistus lapis uiscide stringit. de simp. med. Sp. 86. F
 SCHOLAE tres medicorum certantium. 1°. meth. med. 7°. 2. F
 Scholæ coæ fortuna optimos dedit discipulos. 1°. meth. med. 7°. 2. F
 SCIAE dolori mire confert sectio uenæ Ischiadicæ. de ana. Sp. 54. H
 SCIAMACHIAE sunt brachiorum & manuum propriæ exercitationes. 2°. de san. tuen. 2°. 74. H
 Σκιάξο id est umbrosa quæ à græcis appellantur. in 3°. de morbis uulg. comment. 3°. 3°. 141. C
 SCIENDA est diuersitas ciborum & naturarum. de motibus manifestis & obs. Sp. 71. D
 Sciendæ quæstiones de anima, quæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. G
 cum SCIENTE & discere uolente uno potius agendum est quàm cum mille oppositis. 1°. de dign. pul. 4°. 70. G
 SCIENTIA, notio, notitia, theorema idē. de par. art. me. Sp. 17. B
 Scientiæ nomen accipitur communiter propriæ. ars med. 1f. 62. A
 Scientia quid. fin. med. 1f. 43. D
 Scientia est principalis animi facultas. de hist. phil. Sp. 3. D
 Scientia est actio dependens à capite per se. de uirt. nost. corp. Sp. 60. C
 Scientia est uirtus. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. C
 Scientia est uirtus in anima rationali. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. B
 Scientia in anima rationali est hæc siquidem sola animæ pars est scientiæ capax. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. C
 Scientia una uirtus sola animæ secundum Aristonem, & quo modo. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. D
 Scientia quæ prudentia ab Aristone nominetur. 7°. de decr. 1°. 268. D
 Scientia una est uirtus. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. E
 Scientia in anima consistit, & quomodo deliria fiant in morbis thoracis. 2°. de loc. aff. 4°. 13. E
 Scientia diuinarum humanarumq; rerum est sapientia uera ac prima. 1°. meth. med. 7°. 2. C
 Scientiarum quatuor genera sunt, & quomodo ordinanda. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 240. A
 in Scientia omni, et arte est ordo. 2°. de diff. pul. 4°. 58. B
 in Scientijs quo ordine debet poni argumentationes. 2°. de dec. 1°. 235. B
 Scientiam facientia lemmata, differunt à dialecticis, oratorijs, & captiofis. 2°. de decr. Hipp. 1°. 235. F
 ad Scientiam rara sunt inutilia et quare. de uict. ratio. in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 142. H
 in Scientia quod à natura principium constitutum est, id à se fieri doctrinam etiam cogit. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264. A
 Scientiæ & ignorantie causæ sunt similitudo et dissimilitudo. 9°. de decretis Hipp. 1°. 286. C
 Scientiæ effectrices paucae. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. A
 Scientiæ effectrix ē demonstratio, ex natura rei pgrediēs. 7°. de dec. 1°. 268. B
 Scientiæ effectrix una sola ratio à substantia rei q̃sita. 8°. de dec. 1°. 273. B
 Scientiæ uaticinatoriæ. de præcog. ad Posth. 4°. 215. B
 Scientiæ quo modo se habent circa tempus. 4°. de decr. Hipp. 1°. 253. H
 Scientiæ incumbendum neglectis nominibus. 6°. de ana. adm. 1°. 93. D
 in Scientijs non curat atticā locutionē Galenus. de ord. lib. suo. Isa. 15. F
 Scientia oibus cōicanda, ne nobiscū pereat. 2°. de ana. adm. 1°. 68. G
 Scientia reguntur bene cognoscentes, & agentes. 6°. de decr. 1°. 268. D
 SCILLA quid. de simp. med. Sp. 90. H
 Scillæ quo tēpore colligendæ sunt. de usu ther. ad Pamph. 5°. 99. D
 Scilla quo modo est colligēda, & qñ est satis assa. 1°. de antid. 5°. 104. E
 Scilla quanto albior est tanto minus calida. 4°. de simp. me. fac. 5°. 31. D
 Scillæ radices præstantiores folijs sunt, & plus uirium habent. 2°. de alim. ment. fac. 2°. 24. D
 Scilla uires acerrimas, & excalfacientes habet tuſſientibus, & hydropicis utiliter dat̃, pruriginē intolerabilem facit. de simp. med. Sp. 90. H
 Scilla i secūdo ordine calida ē & multū incidēs. 8°. de simp. m. f. 5°. 60. H
 Scilla purgat pulmonem & thoracem. de cathar. Sp. 95. B
 Scilla mire

Scilla mire conuenit orthopnoicis & asthmaticis. 7°. de compoſi. medic. secundum locos. 5°. 186. E
 Scillæ orbiculi diſſecti quomodo faciunt pro purulentis. de uictus ratione in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. F
 Scillæ medicamento epilepsia ſanatur in quadraginta diebus. de puero epileptico. 7°. 180. H
 Scilla pruritus facit. 2°. de ſymp. cau. 3°. 23. H
 Scillæ morſus oleum ſanat. 2°. de ſimp. med. fac. 11. A/ 5°. 12. E
 Scillæ qualitas diſſicillime eluitur. 2°. de alim. fac. 2°. 24. H
 Scilla cruda. 3°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 186. E
 Silla quo modo paranda. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. F
 Scilla quæ in paſtillis theriacæ ponitur quomodo coquenda. de theriaca ad Piſonem. 5°. 92. C
 Scilla ſumi debet aſſa aut elixa, & quare. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 60. H
 Scilla quomodo aſſetur. 9°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 198. H
 Scilla aſſata purgata utitur. 9°. de cõp. med. ſec. loc. 5°. 198. H
 Scillæ aſſatæ meminit. 9°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 198. F
 ex Scilla cõſectũ acetũ incidens ẽ, et minus calidũ. 5°. d. ſim. m. f. 5°. 35. E
 ex Scilla cõſectũ acetũ bene urinã prouocat. 5°. de ſimp. me. f. 5°. 35. E
 pro Scilla pancratium ab aliquibus ſumitur, quando non adeſt, quamq̃ longe imbecillius operatur quã illa. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 57. G
 Scillæ ſimile eſt ſymphytum. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 61. G
 Scillæ ſuccus quo modo conſiciendus. de puero epilep. 7°. 181. B
 Scillæ electarium. de med. exper. Sp. 108. D
 Scillacium medicamentum euſtigio ſoluens Inflammationes. 4°. de cõp. med. ſec. loc. 5°. 154. D
 SCILLITICI acetu cõſectio. de dyn. Sp. 26. G
 Scilliticum mel qua quantitate dandum. de puero epilep. 7°. 181. C
 Scillitici paſtilli quõ fiant, & ſcylla quõ pareſt. de ther. ad Piſ. 5°. 95. C
 Scilliticorum paſtillorum compoſitio qualis. de uſu theria. ad Piſonem. 99. B/1°. de antid. 5°. 104. C
 Scillitici paſtilli quo loco ſeruandi. 1°. de antid. 5°. 104. E
 SCINCVS quid. de ſimp. med. Sp. 91. A
 Scincus medicamentum multi ſeminis eſt. 5°. de ſimp. med. fac. 5°. 38. C
 Scincus ad uenerea facit. de ſimp. me. Sp. 91. A
 Scincorum renes pudenda intendunt. 11°. de ſimp. med. fac. 5°. 80. D
 SCIENDI appetitus eſt communis omnium ſtudioſorum. 3°. de diff. reſpirationis. 3°. 69. C
 abſq; SCIENTIA non eſt credendum experimentatoribus. de medicinis exper. Sp. 103. H
 Scientiam oſtendunt medicorum conuenientiæ. de uict. rat. in morb. acu. commentario 1°. 7°. 109. H
 Scientiã curatiua minimas debet habere pticulas. d. par. art. me. Sp. 18. D
 Scientia conſtitutionum conueniens uulneribus illatis & partibus mulierum. de decub. progn. ex math. ſcient. Sp. 16. B
 in Scientia mala eruditi, diſcere erubeſcunt. 8°. meth. med. 7°. 52. B
 SCIENTIFICA doctrina eſt à re et nõ à noie. 14°. m. m. 7°. 89. D
 ad Sciẽtificas demõnes, inductiões nõ ſunt adhibendæ. ad Th. 2°. 102. C
 SCHINANTVM quid. 1°. de antid. 5°. 106. F
 SCHINVS quid. de ſimp. med. Sp. 87. D
 Schinos ex qua eſſentia compoſitus, & cuius temperaturæ. 8°. de ſimplicium med. fac. 5°. 61. H
 Schini florem cur recipiant hæmoptoica medicamenta. 8°. de ſimplicium med. facul. 5°. 61. H
 Schini flos urinam mouet, menſes ciet, iecoris ſtomachi ac uetris phlegmonis prodeſt, hæmoptoicisq; ſiue ſanguinem reiiciẽtibus medicinis commiſcetur. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 61. H
 Schinos leia duplex eſt, & qua temperie utraque conſtet, & ad quid ualeat. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 62. A
 Schoenos qualis, & unde. 1°. de antid. 5°. 106. F
 SCINDAPSON frigidum natura, ac humidum humorem permittit appellari Galerius, adeo parua ẽ illi noim cura. 2°. de dif. 3°. 37. F
 Σκινδαπος nihil ſignificat. 3°. de differen. pul. 61. D/2°. de præſag. ex pulſibus. 4°. 117. G
 SCINDENS humores craſſos decoctio. de med. exper. Sp. 107. B
 Scindens humores craſſos medicina. de med. exper. Sp. 106. G
 Scindens phlegma uiſcoſum electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 SCINTILLAE ignis in ſanũ infuſæ faciunt horrores. 2°. de ſymptomatum cau. 3°. 22. E
 SCIRE debet medicus tẽperie cauſas, et accidẽtia. d. me. exp. Sp. 103. H
 Sciãt & ſi multa Galenus, quid tamen ſeruet. 8°. meth. med. 7°. 52. A/E
 Scire tũc omnia animus præſert, quũ uſus poſtulat. de ther. 5°. 90. A

Scimus diſciplinã quando illis utimur. de theria. ad Piſo. 5°. 90. A
 Σκισδι quid apud græcos, qui Aſiã incolunt, ſignificet. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 141. C
 Τὸ Σκιομαχῆν eſt exercitatio. 2°. de ſan. tuen. 2°. 73. G
 SCIRRHOMA ſuræ affectus eſt. intr. 1f. 59. D
 SCIRRHOSIS quid. intr. 1fa. 58. D
 Scirrhoſis affectus eſt totum oculum exercens. intr. od. 1fa. 58. D
 SCIRROSI humores qui. 14°. meth. med. 7°. 89. E
 Scirrhoſi humores, aut pituitoſæ aut atrabiliaræ ſubſtantiæ ſunt. 5°. de ſimp. med. fac. 5°. 34. D
 Scirrhoſus phlegmon, ſcirrhus phlegmonoſus, & ſcyrhus quid ſignificet. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 263. F
 Scirrhoſa inflammatio quæ. de tum. præ. nat. 3°. 84. B
 Scirrhoſa quando eſt phlegmon iecoris, quæ miſcenda in declinatione. 13°. meth. med. 7°. 84. A
 Scirrhoſior ſi ſit phlegmon adde ſalem. 12°. meth. med. 7°. 81. D
 Scirrhoſum eryſipelas quod. 14°. meth. med. 7°. 87. E
 Scirrhoſa uitia proritant cibi dulces, & craſſi ſucci. de bonitate, & uitio ſuccorum. 2°. 36. E
 Scirrhoſis pathos frigidum eſt, & quomodo curetur. 5°. de ſimplicium medic. facul. 5°. 33. E
 Scirrhoſis omnibus aptiſſimus eſt leonis adeps. 11°. d. ſimp. me. f. 5°. 79. B
 Scirrhoſis medentibus medicamẽtis miſcetur taurinus adeps. 11°. de ſimp. medic. facul. 5°. 79. B
 Scirrhoſi tendones quibus indigeant, & quo modo uſus aceti illis conuenit. 14°. meth. med. 7°. 88. A
 Scirrhoſa particula oleo perfundenda quando, & quali oleo. 14°. meth. di. medendi. 7°. 88. B
 Scirrhoſa corpora emollit medulla. 11°. de ſimp. med. fac. 5°. 79. F
 ad Scirrhoſos omnes tumores ſtercus bubulum à quo adhiberetur. 10°. de ſimp. med. fac. 5°. 76. H
 ad Scirrhoſos uiſcerum affectus. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 271. G
 Scirrhus qui uocetur. 14°. meth. med. 7°. 88. D
 Scirrhus quid. ſin. med. 48. B/1fa. 49. A/1°. de ſan. tuen. 2°. 68. C
 Scirrhi qui. 14°. meth. med. 88. E/ 7°. 89. E
 Scirrhi qui proprie ſint. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3°. 152. H
 Scirrhus eſt morbus. 1°. de ſan. tuen. 2°. 68. H
 Scirrhus morbus eſt inſtrumentalium partiũ. 1°. de ſymp. cau. 3°. 14. G
 Scirrhus morbus inſtrumentalis eſt. 3°. de ſymp. cau. 3°. 24. G
 Scirrhus quo modo futurum ſit ut nõ dicatur morbus. 1°. met. m. 7°. 7. D
 Scirrhus ſpecies tumoris eſt. de bon. & uitio ſucc. 2°. 34. A
 Scirrhus qui tumor ſit. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 137. C
 Scirrhus, durum tumorem appellant. de diff. mor. 3°. 5. B
 Scirrhus græci uocãt tumore abſq; dolore durũ. cõ. 4°. a. 34°. Ex. 31. C
 Scirrhus & œdema quid habent commune. de tum. præ. nat. 3°. 84. C
 Scirrhus exquiſitus qui ſit, et qui non exquiſitus. 2°. de arte curatiua ad Glaucōnem. 7°. 103. H
 Scirrhus propinqua ſunt quæ effuſa uocantur, & nigriores ſenibus maxime contingentes collis ſi uenis. de tum. præ. nat. 3°. 84. C
 Scirrhus quomodo oriatur. 5°. de ſimp. med. fac. 5°. 33. E/ de cur. ratio. per ſang. miſſ. 6°. 17. A
 Scirrhum facit fluxio. in progn. com. 2°. 4°. 202. D
 Scirrhi quando ex phlegmone ſiunt, & quando non. 7°. de comp. medic. per genera. 5°. 267. H
 Scirrhi ex phlegmone. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. H
 Scirrhus inflammatorius qui. de tum. præ. nat. 3°. 84. B
 in Scirrhum uerſæ phlegmones molliuntur. in 6^m. de morbis uulgarib. comment. 2°. 3°. 161. A
 Scirrhus, & phlegmon in multis perſimiles ſunt, tamen curam habet diuerſam. de opt. ſect. 1fa. 24. A
 Scirrhi ex eryſipelatis immodice refrigeratis ſæpe oriuntur, curantium inſcitia. 7°. de cor. 2. med. per ge. 5°. 267. H
 Scirrhus ex qbus fiat. 1°. de ſympt. cau. 3°. 14. G/14°. meth. me. 7°. 87. H
 Scirrhus, eryſipelas, inflammatio, & œdema à quo ſiant humore. de tum. præ. naturam. 3°. 84. B/C
 Scirrhorum genus alterum efficit pituita craſſa, & glutinoſa. de tumore præ. naturam. 3°. 84. C
 Scirrhi ut efficiuntur quomodo cauſa eſt cutis dura. in 6^m. de mor. uulg. comment. 3°. 3°. 172. H
 Scirrhus eorum eſt morborum, qui nec locum affectum nec cauſam efficientem nomine repræſentant. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 pp Scirrhus uasorum anguſtia. 1°. de ſan. tuen. 2°. 68. C/D
 Scirrhus facit

Scirrhus facit impedimentū in moribus. 1°. de motu mus. 1°. 308. G
ob Scirrhum aliqua egre mouentur. 2°. de san. tuen. 2°. 72. F
Scirrho inato ī musculo, aut tēdone interno mēbri pars flexa nō extēdit
 āplius, ē cōtrario res se habet, si fuerit ī externo. 1°. d. mot. 1°. 310. G
Scirrhus fit tanquā ligamentum musculo. 1°. de motu mus. 1°. 310. G
in Scirrhis arteriarum motus non faciunt dolorē. 2°. de lo. aff. 4°. 8. H
Scirrhus quos pulsus faciat. 2°. de cau. pul. 4°. 90. F
Scirrhus ā grācis dictus, id est durus tumor & siccitas durum efficiunt
 pulsus. 1°. de diff. feb. 3°. 34. B
Scirrhorum diuersarū partium pulsus. 4°. de præs. ex pul. 4°. 121. C
ob Scirrhum non fit febris. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. A
SCIRRHUS in naribus orto, p os inspirare coguntur animalia. 11°. de usu par. 1°. 188. F
SCIRRHVS in subcingente membrana non facit febrem. de consti-
 tutione ar. 1°. 40. D
SCIRRHIS apta est iecinoris substantia. 13°. meth. med. 7°. 84. C
Scirrhus iecinoris facile deprehenditur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
Scirrhus iecoris quo modo deprehenditur. de tot. morb. temp. 3°. 89. D
Scirrhum iecoris aqua intercutem sequitur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
ad Scirrhum iecinoris sequit̃ necessario hydrops. 4°. d. p̃s. ex. 4°. 121. E
ad Scyrrhum iecoris, & lienis, sequitur aqua inter cutem. 2°. de arte
 cur. ad Glauc. 7°. 104. D
Scyrrhus iecoris an possit sanari. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. D
Scirrhum hepatis quæ sanant. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. D
SCIRRHOS patitur lienis substantia, quæ tamen est rarior iecore,
 13°. meth. med. 7°. 84. C
Scyrrhus lienis qui. fin. med. 1°. 47. E
ad Scirrhum lienis magnum, non semper consequitur hydrops. 4°. de
 præs. ex pul. 4°. 121. E
ad Scirrhum lienis quæ opportunissima. 13°. meth. med. 7°. 84. A
Scirrhus lienis quo modo curatur. 13°. meth. med. 7°. 84. F
Scirrho lienes induratos soluit theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96. A
SCIRRHIS tentantur renes. 13°. meth. med. 7°. 84. C
Scirrhos in cruribus ab initio sine inflammatione uidit Galenus tribus et
 quatuor annis paulatim augescētes absq; manifesto necessariarū cru-
 ris actionum impedimento. de tot. mor. temp. 3°. 89. C
Scirrhus ex iecoris humore in crure. de tot. mor. temp. 3°. 89. D
Scirrho tendonum quibus curentur, 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. B
Scirrho qui curantur, & qui non. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. G
Scirrho summe indurata, summe insanabilia sunt. 7°. de compo. medic.
 per genera. 5°. 267. G
Scirrhus penitus sine sensu insanabilis est. 14°. metho. med. 88. D/2°. de
 arte cur. ad Glauc. 7°. 103. H
Scirrho quibus curandi. 14°. meth. med. 7°. 87. H
Scirrho quibus uere curandi. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 103. H
in Scirrho euacuatione indigemus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. E
Scirrho affectæ partes scarificamus. de cucur. scar. 6°. 3. F
Scirrho quæ conueniant in principio. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 267. G
ad Scirrhum medicamenta molliificantia conferunt. 2°. de arte curatiua
 ad Glauc. 7°. 103. H
Scyrrhis quæ conueniant molliendo digerentia. 14°. meth. med. 7°. 87. H
in Scirrho Aceto utaris. 11°. meth. med. 73. C/14°. 7°. 88. B
in Scirrhis quando uti debemus cataplasmate ex Althea. 14°. methodi
 medendi. 7°. 88. C
Scirrhis quando Armoniacum confert. 14°. meth. med. 7°. 88. C
Scirrho in morem induratis tumoribus, aptissimus est Adeps leonis. 11°. de
 simp. med. fac. 5°. 79. B
Scirrhus quod non debet solis Calidis curari, sed humidis, & mollibus.
 14°. meth. med. 7°. 87. H
in Scirrho cur non ualeant calefacientia ualida. 5°. de simp. m. f. 5°. 33. E
Scirrhus non debet uehementer Dissolutiuis curari, aliter fit lapis. 2°. de
 arte curat. ad Glauc. 7°. 103. H
Scirrhum Emollientia quæ sint. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. F
in Scyrrho cur non ualeant Exiccantia fortiter. 5°. de simp. m. f. 5°. 33. E
Scirrhos non sanat Glaucium. 14°. meth. med. 7°. 87. G/H
ad Scyrrhum maluæ syluestris folia quō cōferāt. 14°. met. me. 7°. 88. C
Scirrho obsessis nocent quæ cū melle parantur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. F
pro Scirrhis quæ incoquenda oleo. 14°. meth. med. 7°. 88. B
Scirrhis Tendonum, & Ligamentorum conuenit Pyrites lapis extin-
 ctus in aceto. 14°. meth. med. 7°. 88. B
SCISSILE simpliciter signat alumē. 4°. de cōp. m. p. g. 5°. 239. G
Scissilis aluminis fit mentio. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 249. E/F

SCISSIONES hyeme faciunt aquæ paludosa. d. bo. aq. Sp. 75. D
SCISSURA, qua sanguis ē uasis profluit, quibus modis claudatur.
 5°. meth. med. 7°. 31. E
Scissurarum ossium uaria nomina sunt. 6°. meth. med. 7°. 40. B
Scissura in osse caledon dicta, quæ. 6°. meth. med. 7°. 40. B
Scissura in osse schidacedon uocata, quæ. 6°. meth. med. 7°. 40. B
Scissura in osse raphanedon dicta, quæ. 6°. meth. med. 7°. 40. C
SCISSURAE labiorū cōfert succus cetaurea. d. uirt. cēt. Sp. 93. D
Scissuris gingiuarū cōfert sectio uenarū labiorū. de ana. uiu. Sp. 55. B
ad Scissuras in sede. de med. fac. par. 7°. 170. B
ad Scissuras pedum. de med. fac. par. 7°. 178. A
ad Scissuras altiores. de med. fac. par. 7°. 164. A
SCISSAE fasciæ sunt quæ ex uno linteo extremis partibus, uel ali-
 bi scisso conficiuntur. de fascijs. 7°. 293. F
Scissum linteum ad summum caput, et ei proximam regionem quo modo
 fieri debeat. de fascijs. 7°. 294. D
Scissum linteū ad frontem, & partes quæ iuxta sunt. de fasc. 7°. 294. E
Scissum linteum ad totum caput. de fascijs. 7°. 294. F
Scissum operculum in partes octo ad caput. de fascijs. 7°. 294. G
Scissum linteum ad nasum. de fascijs. 7°. 298. A
Scissum linteum in quatuor partes ad aures. de fascijs. 7°. 299. E
Scissum linteum in partes sex ad regionē iuxta aurē. de fasc. 7°. 299. G
Scissa funda in partes quatuor ad labrum inferius. de fascijs. 7°. 300. A/
 eadem ad labrum superius. B
Scissa funda in partes quatuor ad occipitium. de fascijs. 7°. 300. E
Scissum uinculum ad scrotum. de fascijs. 7°. 304. F
SCITALIS quid. de ossibus. 1°. 43. C
Σκιθάλιον quid sit. de machin. 7°. 310. A
Σκιθάλιον & καλάρων communiter parata sunt, ut epipigma ferant. de
 machinamentis. 7°. 310. A
SCITV difficile quid sit. 11°. meth. med. 7°. 69. H
SCIVRI adeps in strigili tepesactus instillatus quibus conueniat. 3°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 142. G
SCLERIASIS quid. intro. 1°. 58. F
SCLIOS panniculos oculi est. de ocul. 7°. 182. H
SCLIOSMON faciens nephriticis, dysentericis, sanguinē uomen-
 tibus ad dolorē stomachi, arthriticis, et ischiadicis. de dyn. Sp. 28. C
SCLEROPHTALMIA est affectus totum oculum exercens. in-
 troductio. 1°. 58. D/E
Sclerotica, quæ tunica sit, & unde oriatur. de ana. uiu. Sp. 48. F
SCRIPAE sunt uermes in uitibus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. E
SCOBES ebeni collyrijs miscentur, & ad uulnera polyema. de simp.
 medicaminibus. Sp. 83. F
Σκοληκοειδὸς quid. 8°. de usu par. 1°. 170. E
Σκολιόσις quid apud grācos. de artic. com. 3°. 7°. 268. C
Σκολιόσις pro omni spina distortionē sumit. de art. cō. 3°. 7°. 273. E
Σκολιότης quid significet. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. E
SCOLOPENDRA corpore praelongo est, ob multitudinem crurū
 quam habet. 1°. de usu par. 1°. 128. C
Stolopendra morsibus confert centaurea. de uir. cent. Sp. 93. H
SCOLOPENDRIVM et hemionitis dicitur asplenium. 9°. de cōp.
 med. sec. loc. 5°. 198. E/H
Scolopendria quid. de simp. med. Sp. 91. C
Scolopendria splenem curat, calculos expellit, uires habet diureticas. de
 simplic. medicam. Sp. 91. C
Scolopendrium quale lieni est medicamētum, tale eupatorium iecori. 13°. meth. med. 7°. 84. F
Scolopendrium ad splenem iure cōuenit. 2°. de arte cu. ad Gl. 7°. 104. C
Scolopendrium lienis obstructions fortes curat. 5°. de simp. m. f. 5°. 35. C
Scolopendrium purgat splenem. de cathar. Sp. 95. C
Scolopendria dictum electarium. de med. exper. Sp. 108. C
SCOLOPENDRVS marinus ad auriū dolores ualet. 11°. de simp.
 medic. fac. 5°. 82. G
SCOLOPOMACHAERIVM quale instrumentum. 8°. de anato-
 micis administ. 1°. 101. G
Scolopomachæron ferramentum. 14°. meth. med. 7°. 92. H
SCOLIMOS spinosa planta. 2°. de alim. fac. 22. C/ 2°. 23. D
Scolimi radix calida est in secundo aut tertio incipiente, & sicca in secū-
 do. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
Scolimi succus purgat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
Scolimus urinam graue olentem elicit, & graue olentiam sanat, tum ala-
 rum, tum totius corporis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H

SCOPA regia quid & eius uires. de simp. med. Sp. 91. C
 Scopa regia uires habet acres, & diureticas. de simp. me. Sp. 91. C
 Scopus quo modo differt à fine. intr. Ifa. 51. G
 Scopi quo modo inueniantur. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. H
 Scopi tres primi in cōstruēdis partibus aīalis. 14°. de usu p. 1°. 204. C
 Scopi in partibus similaribus qui. de const. ar. Ifa. 39. H
 Scopi in his quæ ad numerum spectant, qui. de const. ar. Ifa. 39. H
 Scopi in his quæ formationis sunt, qui. de const. ar. Ifa. 39. H
 Scopus in compositionis morbo, qui. de const. ar. Ifa. 40. A
 Scopus in solutione continui, qui. de const. ar. Ifa. 40. A
 Scopus artis medicæ, qui. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. C
 Scopi in oībus docuit Hippocrates. d. uic. rat. i. mor. acu. cō. 1°. 7°. 115. C
 Scopi primo curationis inueniendi, postea materiam præsidiōrum inueni
 re oportet. de marc. 3°. 47. C
 Scopus cōmunis totius curationis qui. de ijs, quæ in me. fi. c. 1°. 7°. 197. G
 Scopus simplicem habet inflammatio, duplicem phlegmonodes durities.
 7°. de comp. med. per ge. 5°. 263. G
 Scopus omnium insanabilium. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. D
 SCORDIUM unde dictum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Scordium in Creta est optimum. 1°. de antid. 5°. 105. E
 Scordiū habet uarios sapes & facultates. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. H
 Scordium simile allio est in acrimonia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 supra Scordium existentia cadauera non cōputruere. 1°. d. ant. 5°. 105. F
 Scordium quibus aduersetur. 1°. de antid. 5°. 105. F
 Scordium prædicabatur contra ictus uenenosorum. 9°. de simp. m. f. 5°. 65. C
 Scordium ponitur in theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. E
 Scordiū expurgat et excalfacit uiscera, mēses, urināq; puocat, præterea
 cōuulsa rupta & laterū dolores ab obstructione & frigore natos sa=
 nat, magna uulnera conglutinat, uiride sordida purgat, & contuma=
 cia aridum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 SCORIA argenti hecysma dicitur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 Scoria ferri qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 Scoria ferri ad aures quæ longo tempore pure fluxerunt, ualet. 9°. de
 simp. med. fac. 5°. 71. A
 Scoria ferri quibus à Galeno adhibita, & quō. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 SCORODI uires. de simp. med. Sp. 90. H
 Scorodon uires habet acres, diureticas, ad uiperas facientes. de simplic.
 medicaminibus. Sp. 90. H
 Scorodō exiccatur, & calefacit quarto excessu. 8°. d. sim. me. fa. 5°. 60. H
 SCORODOPRASSON quale. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. A
 SCORPIOIDES calida in tertio ordine, sicca in secundo. 8°. de
 simp. med. fac. 5°. 61. A
 SCORPIONES nō fiūt ab eodē opifice quo hō. de fæt. f. 1°. 326. B
 Scorpiones non mansuescunt. de cog. cur. animi mor. 2°. 54. C
 Scorpionis uenenum est frigidum. 4°. meth. med. 7°. 24. B
 Scorpion ictus totum corpus quomodo afficit. 3°. de loc. aff. 4°. 19. F
 Scorpionis ictus maxima facit symptomata, et quæ. 6°. d. lo. af. 4°. 40. D
 à Scorpione ictus quibus symptomatibus uexabat. 3°. de lo. aff. 4°. 19. F
 Scorpiones cur necamus. quod animi mores. 1°. 321. C
 Scorpion ictus quo modo curandi. 3°. de loc. aff. 4°. 19. G
 à Scorpione ictus sanat Ascalabota. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 contra Scorpionis morsum Asa foetida. de med. exper. Sp. 106. D
 à Scorpione pcussis asiracus arefactus exhibet. 11°. de sim. m. f. 5°. 82. G
 Scorpionis morsibus confert Centaurea. de uir. cent. Sp. 93. H
 Scorpionum morsus curant Laureolæ drachmæ quatuor cum aceto. de
 med. exper. Sp. 106. E
 Scorpionum morsibus prodest Myrta, si imponatur, aut potui detur. de
 simp. med. Sp. 87. E
 Scorpion ictum sanant Mures domestici. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 à Scorpione ictus Saphyrus potus iuuat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. E
 Scorpion ictum sanat scorpis, & quomodo. 11°. de simp. me. fa. 5°. 82. G
 Scorpis sanat à uiperas morsos. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 Scorpis contra uescicæ calculos quomodo ualeat. de ther. ad Pif. 5°. 93. F
 Scorpis regio morbo laborantem liberat, & podagricorum inflamma=
 tionibus medetur. de ther. ad Pif. 5°. 93. F
 Scorpionem cito necat Salua esurientium. 10°. de simp. med. fa. 5°. 75. G
 Scorpis necat sputum. 3°. de nat. fac. 1°. 304. B
 Scorpionem interficientem incatationem quidam Galeno pollicitus est,
 quam dicebat esse ter in scorpionem expuens. 10°. de usu pa. 5°. 75. G
 Scorpis immobilis reddit, & perimitur à Stellione, si ipsum uideat. de
 theria. ad Pif. 5°. 93. F
 ad Scorpionis morsum quæ suspēsa ualeāt. de ica. adi. et susp. 7°. 182. C

contra Scorpionem ualet Theriaca. de theriaca. ad Pif. 5°. 91. E
 ad Scorpionis ictus Aellij Galli Theriaca optima. 2°. de antid. 5°. 116. A
 à Scorpione percussis quæ extra ponenda. 2°. de antid. 5°. 117. F
 ad Scorpionum ictus antidotus, etiā quando in periculum deuenere. 2°.
 de antidotis. 5°. 117. C
 cōtra Scorpionis Scorpiaca antidotus, et scorpiaca herba. 2°. d. at. 5°. 117. E
 pro Scorpionis punctura antidotus Zouli. 2°. de antid. 5°. 117. E
 ad Scorpionum ictus antidotus. 2°. de ant. 117. G/ 5°. 118. E
 ad Scorpionis morsum, electarium. de med. exper. Sp. 106. G
 Scorpion uenenum trahens medicamentum est à non nullis Isis. 5°. de cōp.
 medic. per ge. 5°. 246. E
 ad Scorpionis ictus Thebani medicamentum. 2°. de antid. 5°. 117. F
 contra Scorpionem. 2°. de anti. 5°. 118. C
 Scorpion puncturam sanans medicina. 2°. de antid. 5°. 118. G
 ad Scorpionis percussiones. 7°. de cōp. me. se. lo. 183. A/ de cōp. me. p. ge.
 5°. 246. H/ de me. fa. pa. 7°. 176. F/ de med. exp. 104. F/ Sp. 110. H
 ad Scorpionis morsum ualēs medicamē. de med. ex. 106. B/ C/ Sp. 108. D
 à Scorpione morsu casus. 3°. de loc. aff. 4°. 19. F
 SCORPII pisces duræ carnis sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E
 Scorpis cum sinapi manditur. de atten. uic. 2°. 45. E
 Scorpion marini inferior est bilis hyænarum. 10°. d. simp. me. f. 5°. 74. H
 Scorpion marini fel ad oculos ualet. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. H
 SCORPIO, cancer, piscis, aquatici sunt frigidi humidi septentrio=
 nales. de sper. Sp. 39. A
 Scorpis humidus est in primo gradu, calidus in secundo. de sper. Sp. 38. H
 Σκορπίωνος, id est tenebricosa uertigo. de ui. ra. i. mo. ac. c. 4°. 7°. 139. H
 Scotidinos ex quibus fiat. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 139. D
 SCOTOMATA uertigines Græci uocant. 5°. de sanitate tuenda.
 90. A/ 6°. 2°. 100. A
 ad Scotomata inueterata stercus columbinū ualet. 10°. de simplic. med.
 facultatibus. 5°. 77. A
 SCOTOMATICI qui. fin. med. Ifa. 47. D
 Scotomaticis atram bilem educimus. de dyn. Sp. 21. B
 SCOTOMIA quæ sit, & quo modo fiat. 3°. de loc. aff. 4°. 20. C
 Scotomiae letalis signa. de dyn. Sp. 23. H
 Scotomiae curatio. de dyn. Sp. 23. H
 in Scotomia cum quis uexatur, utimur cathartici. de dyn. Sp. 20. E
 Scotomiae ualens electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 SCOTOSIM infert uinum nigrum dulce. de simp. med. Sp. 92. B
 ad SCREANDVM quæ utilia. de ocul. 7°. 188. G
 SCREANTIBVS ægre datur theriaca Euclidis palatiani. 2°. de
 antidotis. 5°. 116. B
 SCREATIO qualis esse debet in doloribus costarum. in prognosti.
 comment. 2°. 4°. 202. C
 Sreatio debet habere permistam flauā bilē. in pgn. cō. 2°. 4°. 202. C
 Sreatio crocea rubea cum minori periculo est, & quando. in prognost.
 comment. 2°. 4°. 203. C
 Sreatio flaua sincera praua est. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 202. D
 Sreatio flaua cum pauco sanguine in morbo pulmonis, quid significet.
 in progn. com. 2°. 4°. 203. A
 Sreatio cādida glutinosa rotunda inutilis est. in pgn. cō. 2°. 4°. 202. D
 Sreatio uiscosa quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 202. A
 Sreatio uiridis spumosa, mala. in progn. com. 2°. 4°. 202. D
 Sreatio spumans quomodo fiat. in progn. com. 2°. 4°. 202. E
 Sreatio sincera nigra pessima est. in progn. com. 2°. 4°. 202. G
 Sreatio mala quæ non sedat dolorem. in progn. com. 2°. 4°. 203. B
 SCREATVS flauus rufus multo post ab initio doloris malū. in p=
 gnost. com. 2°. 4°. 202. C
 Sreatus frequens unde. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. H
 Sreatus qui significet cogitationem læsam. in progn. com. 2°. 4°. 163. H
 in Sreatu bilioso quæ suppuratur qd significet. in pg. c. 2°. 4°. 203. D
 Sreatus sanguis expellitur ex faucibus & gurgulione. 4°. de locis af=
 fectis. 4°. 25. F
 ad Sreatum sanguinis. de med. fac. par. 7°. 171. D
 SCRIBAE Hermionis sacri medicamentum uocatum. 5°. de compos.
 medic. per ge. 5°. 246. F
 SCRIBENTES necessario in multis peccant. 2°. de compos. med.
 secundum locos. 5°. 135. A
 Scribentes uera qui secundum aliquos Empiricorum. de opt. se. Ifa. 23. C
 Scribentium bene, & uiam à rubis, & spinis emundantium comparatio.
 de cau. procatar. 3°. 95. H
 à Scribēte quæ medicamēta cōsiderāda. 6°. de cōp. med. per ge. 5°. 175. F
 Scribere passim

Scribere passim omnibus licet, contra Iulianum. Ex. 66. C
 Scribere pro arbitrio in obscuris unicuique licitum est, cum nulla lex sit
 transcribentibus posita, com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. D
 Scribere facillimum quicquid libeat, in prog. com. 1°. 4°. 190. C
 Scribunt quedam quae nunquam uidere, et e contrario, quae sepius conspexere,
 nunquam uideri aut qui sectae alicui addicti, 4°. de loc. aff. 4°. 25. F
 Scribere multa non autem docere multa, quid sit, 8°. meth. med. 7°. 52. A
 Scripsit cur Galenus, in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 136. G
EX SCRIBONIO Largo, Asclepios machaonis, ad ueteres affectio
 nes, & oculos suppuratos, 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 155. H
 Scribonij Lari catapotiu. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 185. F
 ut Scribonius colica, 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. B
 Scribonij Lari compositio, 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. B
 ut Scribonius ad digerendum, 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. E
 Scribonij largi eclegma, 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. F
 Scribonij largi ad extuberantia omnia pharmacum, 3°. de compo. medic.
 secundum locos. 5°. 148. B
 Scribonij largi hypoglossis conferens ad uocem interceptam, 7°. de cōp.
 medic. sec. loc. 5°. 181. E
 Scribonij largi psittacinum inscriptum pharmacum, 4°. de comp. medic.
 secundum locos. 5°. 155. B
 Scribonij largi confectio ex salice, 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. E
 Scribonij pharmacum ad tuſim, 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. H
SCRIPTORES calamos sibi pumice temperantes bene scribunt.
 de simp. med. Sp. 88. H
 Scriptores celeres erant antiquitus, de praecog. ad Posth. 4°. 216. E
 à Scriptoribus omittuntur innumera, in prog. com. 2°. 4°. 202. H
 Scriptores debent esse modesti, in prog. com. 1°. 4°. 190. A
 Scriptores ex se ipsis debere declarari, collige, 4°. de dig. pul. 4°. 85. B
 Scriptores omnes mordentur, 2°. de crisi. 4°. 136. C
SCRIPTORIUM specillum, de med. fac. par. 7°. 163. F
SCRIPTURAS ueteres semper elegit Galenus et si difficilius ex=
 plantentur, in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 177. H
 Scripturas ueteres Rectores pro arbitratu mutabant in obscuris libris,
 in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 182. D
 Scripturarum paruorum cause, de cau. procatar. 3°. 96. F
SCRIPTIS q. mala tradeda non sint, 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. E
 Scripta proborum uirorum, modo non multum discrepant, ab optima do=
 ctrina non sunt reprehendenda, 1°. de ana. admin. 1°. 65. D
SCROPHYLAE, de uirt. cent. Sp. 93. G
 Scrophulas absq. plaga curare docet, de dyn. Sp. 35. F
 ad Scrophulas radices acetosae, & arnoglossae suspensae ualent, de inca=
 ta. adiur. & suspens. 7°. 182. B
 Scrophulas emollit lenticula, de simp. med. Sp. 86. B
 ad Scrophulas lotio, de dyn. Sp. 25. G
 Scrophulas accidit lupinus in modum cataplasmatum impositus, de simpli.
 medicam. Sp. 86. C
 Scrophulas dissoluit marubiastrum, de simp. med. Sp. 87. G
 Scrophulas dissoluens medicamen, de med. exper. Sp. 104. D
 ad Scrophulas, de med. fac. par. 7°. 162. G
 ad Scrophulas remedium, de dyn. 25. G / de med. exper. Sp. 105. D
SCROTUM quod, intr. Isa. 53. D
 Scrotum cum intus subsideat factum est matricum substantia, & instru=
 mentum aptum semini recipiendo, ac retinendo, de usu par. 1°. 206. B
 Scroti morbi qui, intr. Isa. 59. D
 circa Scrotum tres fiunt affectus, fin. med. Isa. 49. C
 Scroti tumores qui, fin. med. Isa. 49. C
 Scroti tumores septem, intr. If. 60. B
 ad Scroti dolores, 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. D
 in Scroto ulcera à sudoribus facta, quomodo curanda, 9°. de comp. med.
 secund. loc. 5°. 205. D
 in Scrotum facile descendit caecum intestinum solutum, in 6°. de morbis
 uulg. com. 4°. 3°. 179. G
 in Scrotum quod iam decidit intestinum reponi in suum locum desiderat,
 3°. meth. med. 7°. 16. C
 in Scroto luxatio quo modo curanda, ars med. Isa. 71. C
 in Scroto intestinum quo modo curandum, ars med. Isa. 71. D
 ad Scrotum uinculum scissum, de fascijs. 7°. 304. F
 ad Scrotum iunctura ex tribus capitibus, de fascijs. 7°. 304. G
SCRVPVLVS quid, & quomodo figuretur, de ponderibus & me=
 suris, 275. C / E / 276. A / D / 5°. 277. B
 Scrupuli tres dosi, 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. A

SCULPTORES sunt in secunda sede apud Deum Mercurium, in
 oratione suasoria. If. 2. F
SCULPTURAE in annulis an significant aliquid, & prosint, 9°.
 de simp. med. fac. 5°. 67. D
SCURILLAE qui dicant, 1°. de nat. fac. 1°. 295. G
SCUTIFORMIS chartilago quae, de uoc. instr. diff. 1°. 106. G
 Scutiformem chartilaginē qui muscoli coniungat, de mus. diff. 1°. 46. B
 Σκύβαλα excrementa quae graeci uocent, de uictus rat. in morb. acut.
 comment. 4°. 7°. 136. D
 Scybala, & lubrici lati educuntur ex maioribus intestinis, d. cat. Sp. 94. G
SCYBELITES uinum quale, 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Scybelites uinum nigrum est, de bo. & uitio succ. 2°. 38. C
 Scybelites uinum crassum est, et ualde nutriens, de bo. & uit. succ. 2°. 38. C
 Scybelites uinum non ualde crassum est nec ualde dulce, de uin. Sp. 76. H
 Scybelites uinum dulce solum est, 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Scybelites uinum absolutae dulcedinis est, de bo. & uitio succ. 2°. 38. C
 Scybelites uinum adstringit mire, 1°. de dign. pul. 4°. 70. H
SCYPHORVM mensura, de med. fac. par. 7°. 173. E
 Scyphi cerei ad quem usum essent preparati, & à quibus, & quod singu=
 li erant sexta pars heminae, de opt. sect. Isa. 23. B
SCYTHAE inter se frigore opprimuntur, de aer. aq. et loc. 2°. 5. C
 Scythiae hyems ferē perpetua est, de aere, aquis, & loc. 2°. 5. E
 Scythiae paucissimis diebus aestas, de aer. aq. & loc. 2°. 5. E
 Scythiae idem uictus, & amictus hyems, & aestate, d. aer. aq. et loc. 2°. 5. E
 Scythiae bibunt aquam resolutam à niuib. et glacie, de aer. aq. et l. 2°. 5. E
 Scythiae non exercentur, & quare, de aere, aq. & loc. 2°. 5. F
 apud Scythas nec per somnium quidem inuenies temperatum, 2°. de sa=
 nitate tuenda. 2°. 73. B
 Scythiae sunt humidi temperamento non tamen frigidi, in 3°. de morbis
 uulg. com. 3°. 3°. 146. F
 Scythiae mulieres formis sunt corporum admirandū usque fluxis, de aere,
 aquis & loc. 2°. 5. F
 Scythiarum corpora cur lata & fluida, 2°. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F
 Scythiarum cutis qualis, de temp. 1°. 20. A
 Scythiarum color rufus, 1°. de san. tuē. 2°. 64. A
 Scythiae fului pp. frigus ingens, sunt, de aer. aq. & loc. 2°. 5. F
 Scythiae oīum hoīm minime ualentes ad cutem sunt, de aere aq. & l. 2°. 6. A
 Scythiae plurimi eunuchi, 2°. de aer. aq. & loc. 2°. 5. G
 Scythiae nihil prius sibi aliud faciendum putant, q. ut euirati fiant, de aer.
 aquis, & loc. 2°. 6. B
 Scythiae feri sunt, 1°. de san. tuē. 2°. 66. F
 Scythiae habent rationem quae ab ira uincit, 1°. de decre. Hip. 1°. 242. F
 Scythiae iracundi, audaces sunt, & praecipitis consilij, 2°. de tēp. 1°. 20. A
 apud Scythas unus tantum uir philosophus extitit post hominum memo=
 riam, quod animi mores, 1°. 321. H
SCYTHIAE situs, de aere, aq. & loc. 2°. 5. D
 Scythia frigida est, in progn. Hip. com. 3°. 4°. 212. H
 ad Scythiam quantum accedat sol, de aere, aq. & loc. 2°. 5. E
 Scythiae montes cur inhabitabiles, de aer. aq. & loc. 2°. 5. E
 in Scythia non spirant uenti calidi, de aere aq. & loc. 2°. 5. E
 in Scythia perpetuo uēti frigidi ab urſis pcedūt, de aer. aq. et lo. 2°. 5. E
 Scythia non est fecunda regio, de aer. aq. & lo. 2°. 5. D
 Scythia non parit feras magnas, de aer. aq. & loc. 2°. 5. D / E
 Scythiae habitatores quales, de incant. adiur. & suspens. 7°. 181. F
 in Scythiā non fit Elephas morbus, 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. E
 in Scythia uera sunt signa libri pgnosticorū, in prog. cō. 3°. 4°. 212. G
 Scythicum genus hominum in Europa circa paludem Meotim habitat, de
 aere aq. & loc. 2°. 5. C
 Scythica planities qualis, de aer. aq. & loc. 2°. 5. C
SEIPSVM omnium maxime quisque diligit, de cogn.
 cur. animi mor. 2°. 50. F
 Seipsum cognoscere uel etatis maturae uiris difficile est, ne dum pueris,
 de cog. cur. animi mor. 2°. 54. C
 Seipsum indicans & coronans, ab aliorum iudicium omnibus suffragijs
 condemnabitur, de cur. animi pec. not. atq. med. 2°. 60. B
 Seipsum perfecte cognoscit sapientissimus, de cog. cur. ani. mo. 2°. 50. E
 in Seipsis esse quid, 4°. de decr. Hip. 1°. 252. F
 apud Seipsos esse quid, 4°. de decr. Hip. 1°. 252. F
 per Se idem quod primum significat, de symp. diff. 3°. 10. G
 per Se cur distinguendum à per accidens, de symp. diff. 3°. 10. F
SECANDA simia, et excorianda debet in aqua suffocari, de muscu=
 lorum dissectione. 1°. 44. D

Secandi tres modi in animali uiuo. 7°. de ana. admin. 1°. 97. G
 Secandi modus secundus sine sanguine. 7°. de ana. adm. 1°. 97. D
 Secandi modus tertius sine sanguine. 7°. de ana. admin. 1°. 97. E
 Secando alteratur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
 Secandæ uenæ in brachio tres. præf. exper. conf. Sp. 78. B
 qñ Secandæ uenæ post aures. de ana. uiu. Sp. 55. A
 qñ Secandæ sunt arteriæ post aures. de ana. uiu. Sp. 55. B
 Secandæ non sunt temerè arteriæ post aures. de ana. uiu. Sp. 55. B
 qñ Secandæ iugulares uenæ. de ana. uiu. Sp. 55. A
 Secandæ quando sint uenæ labiorum. de ana. uiu. Sp. 55. A
 Secandæ quando sit uena sub lingua. de ana. uiu. Sp. 55. B
 Secandæ quando sit uena inter mētum, & labium. de ana. uiu. Sp. 55. B
 Secandæ quando sit uena furculæ. de ana. uiu. Sp. 55. B
 Secandæ quando est saphena. de ana. uiu. Sp. 55. H
 Secandæ in quibus affectibus sint uenæ pedum. præf. exp. conf. Sp. 78. D
 Secandæ qñ sunt uenæ pedum obliquæ. præf. exp. conf. Sp. 78. D
 Secandæ uenæ secundum uarias aegritudines. secret. Sp. 97. D
 Secandæ uena in melancholicis, & quæ. de mel. ex. G. Ruf. Sp. 109. G/H
 Secandam esse uenam primo, postea euacuandam iubet Posidonius in melancholicis. de mel. ex Gal. Ru. & Poß. Sp. 109. H
 Secandæ est uena in oculorū doloribus, & quæ. præf. exp. cōf. Sp. 78. B
 Secandæ est uena in mulieribus atrabilarijs quibus menses defecerunt. de mel. ex G. R. & Poß. Sp. 109. H
 Secandæ quæ uena sit in morbis uesicæ, uulue, & renum. præf. agium experientia confir. Sp. 78. C
 SECANIABIN incidit & attenuat. de diff. cont. Sp. 72. F
 Secaniabin tenuat, & incidit humiditatem crassam, et aperit oppilationem hepatis, et splenis, mudificat pectus et pulmonem. de diff. cōt. Sp. 74. H
 Secaniabin facit quandoque tinesmon in intestinis. de diff. cont. Sp. 75. B
 à SECANTIBVS & digerentibus crassi & lenti humores euacuantur, & qualia esse debeant. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. E
 ad SECESSIONES faciunt panes nō multū puri. d. cu. iſt. Sp. 111. C
 p SECESSVM uel per urinam euacuandū esse notat urina magis biliosa. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. D
 per Seceſſum purgatiua medicamēta quæ, & qualia. de cath. Sp. 94. F
 per Seceſſum, renes, uesica, & Iecinoris gibba pars si multos habet prauios succos, euacuatur. 7°. meth. med. 7°. 49. D
 p Seceſſum euacuanda est iecoris caua pars. 2°. de arte cur. 7°. 102. G
 p Seceſſum qui nā exēūt humores. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 187. E
 per Seceſſum educenda est bilis, si deorsum repat. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 97. B
 per Seceſſum deorsum uergentia, euacuatur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. E
 nec per Seceſſum, nec per uomitū euacuadi sunt humores qui per cutim euacuadi. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 165. G
 p Seceſſum & uomitū iudicata quo modo fuerit. Epicratis uxor. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 122. G
 SECANTVR in brachio uenæ quinq; , nigra siue purpurea basilica, funis brachij, et axillaris, scilicet, & cephalica. d. ana. ui. Sp. 54. G
 Secare basilicam cur periculosum est. de ana. uiu. Sp. 54. G
 cū Secas basilicam tende uersus brachium. de ana. uiu. Sp. 54. G
 Secari debet super iūcturam uena basilica, axillaris, & cephalica. de anatomia uiu. Sp. 54. G
 Secetur in quibus affectibus basilica. de ana. uiu. Sp. 54. H
 Secetur in quibus affectibus cephalica. de ana. uiu. Sp. 54. G
 Secetur in quibus affectibus nigra uena. de ana. uiu. Sp. 54. H
 Secetur in quibus affectibus uena funis brachij. de ana. uiu. Sp. 54. H
 Secetur in quibus affectibus saluatella. de ana. uiu. Sp. 54. H
 Secetur saluatella in dextra i doloribus hepatis, et quæ in sinistra in doloribus splenis. de ana. uiu. Sp. 54. H
 Secatur etiam uenæ duæ super uentrem, una supra iecur, alia super lienem. de ana. uiu. Sp. 55. B
 qñ Secatur uenæ duæ supra uētre. de ana. uiu. Sp. 55. C
 qñ Secatur arteriæ temporū. de ana. uiu. Sp. 55. B
 Secat arteria manus quæ est inter pollicem, et indicem. de ana. uiu. Sp. 54. H
 Secare opus est uere uenam his, quibus sanguinem à uenis mittere confert. com. 7°. aph. 53°. Ex. 58. E
 Secare uenam oportet homine accumbente, ne fiat defectus animi commentario 1°. aph. 23°. Ex. 10. E
 Secare uenas sæpius eodē anno non est idoneum. de cucur. scar. 6°. 3. H
 Secare oportet poplitem, & in talis uenas in phrenitide. præf. agium experientia conf. Sp. 78. C
 Secatur quandoque suppurati. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G

Secuere quidam tumorem in quo nihil inuenere, nisi spiritum q per totā carnem erat disseminatus. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 137. C
 Secant, & extergunt amara cum manifesta caliditate. 4°. de composi. med. sec. loc. 5°. 205. H
 SECAT & humectat aqua mulsæ, ut ptissana, non tamen roborat. de uict. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 113. C
 in SECORDIA & ocio quid degerant, quādo moriebantur. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 115. D
 SECORDES dicunt ἀκαρδῖους. 3°. de decre. Hipp. 1°. 243. D
 Secors quid significet. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. B
 Secors qui. 3°. de decr. Hipp. 1°. 243. D
 SECRETIO ex genere diuidentū est. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 Secretio quo modo fiat. 6°. de loc. aff. 4°. 41. G
 SECRETORIA uis quid reiiciat. 1°. de nat. fac. 1°. 293. B
 SECTA quid fin. med. Isa. 43. E/de hist. phil. Sp. 3. A
 Sectarum differentia quæ. de opt. sect. If. 20. G
 Sectarum philosophorum distincta, quatuor. de ordine librorum suorum. 14. F/fin. med. Isa. 43. E
 Sectarum quatuor generales. de hist. phil. Sp. 3. A
 Sectarum dissidia unde orta. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 165. B
 Sectarum stoicæ author Zeno Citicus. de hist. phil. Sp. 2. E
 Sectarum Cyrenaica unde. de hist. phil. Sp. 2. E
 Sectarum tres in re medica. contra Iulianum. Ex. 68. C
 Sectarum trium nomina. de propr. libr. Isa. 11. A
 Sectarum tres celebres in medicina < rationalis, empirica, methodica. > de optima secta. Isa. 20. F
 Sectarum trium authores, & principes qui. introd. Isa. 51. D
 Sectarum rationalis quæ. fin. med. If. 43. E
 Sectarum rationalis principes qui. intr. If. 51. D
 de Sectarum rationali Galeni dictum. de sal. diæ. 2°. 42. A
 Sectarum empiricæ quæ. fin. med. If. 43. E
 Sectarum empiricæ principes quid. intr. Isa. 51. D
 Sectarum empiricæ quibus instituantur. de opt. sect. If. 24. E
 Sectarum methodicorum definitio quæ. de sect. Isa. 17. D
 Sectarum methodica quæ. fin. med. Isa. 43. E
 Sectarum pneumatica quæ. 3°. de diff. pul. 4°. 60. A
 de Sectarum pneumatica qui erit. 3°. de diff. pul. 4°. 63. C
 Sectarum omnes in quibus consentiant. de opt. sect. Isa. 20. G
 Sectarum optima quid faciat. de cu. animi pecc. not. atque med. 2°. 57. G
 de Sectarum aliqua quō quis possit iudicare an uera sit. 8°. met. me. 7°. 52. C
 Sectarum nouam erigere uolentes, labefactant antiquam. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 234. D
 Sectarum ambitio malum indelebile est. 1°. de nat. fac. 1°. 293. D
 Sectarum ambitio quauis scabie ad sanandum rebellionem. 1°. de natura libus facul. 1°. 293. D
 Sectarum alicuius principatum sibi arrogantes quædam scribunt quæ nunquid uiderunt ac si uidissent & e contrario. 4°. de loc. aff. 4°. 25. F
 Sectarum alicuius principatum sibi arroganter usurpantes omnia intrepide profitentur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. F
 Sectarum sectatores non adhibent mentem etiam si falsa dicant per sententia cōtra aliam. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. B
 Sectarum unum addicti cur mentiantur. 3°. de loc. aff. 4°. 15. A
 Sectarum addicti nolunt à falsitate sectæ dimoueri. 3°. de diff. pul. 4°. 60. H
 Sectarum alicui qui se addixere, difficulter reuocantur. 8°. de composi. med. secundum locos. 5°. 187. C
 Sectarum nullam sequebatur Galenus, & omnes optime callebat. 3°. de locis affectis. 4°. 15. A
 in Sectarum omnium scientia nemini se post habendum esse ostendit Galenus. 3°. de loc. aff. 4°. 15. A
 SECTA uena iuuat difficultatē urinæ, secare autē interiores. cō. 6°. aphorismo 36°. Ex. 50. D
 Sectarum uena ad duas libras pestilentiam minuit. præf. exper. cōf. Sp. 78. C
 Sectarum uena inter pollicem, & indicem uetustum dolorem sanat. præf. ag. exper. confir. Sp. 78. C
 Sectarum in cruribus uenarum adiumento non parum leuantur inflammationes in uuluis. præf. exper. conf. Sp. 78. C
 Sectarum parte emortua, et putrida tutius erit adurere id, quā uelut radix sanæ parti est adiumentū, ut in pudendis sit. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 107. A
 SECTIONVM librū scripsit Erasistratus. c. 6°. ap. 50°. Ex. 52. G
 SECTIO per serrā est species diuisionis chirurgiæ. intr. Isa. 59. E
 Sectio uñ incipiēda, & quo ingenio peragēda. 4°. de anat. adm. 1°. 80. C
 Sectio mediocris quæ. 3°. de ana. admin. 1°. 74. B
 Sectionem nihil

Sectionem nihil magis perturbat quam sanguinis profluuium. 7°. de anat. tomicis administr. 1°. 97. C
 Sectio uini animantis qualis fieri debet. 7°. de ana. admin. 1°. 97. D
 ad Sectionem animalium differentie. 6°. de ana. adm. 1°. 90. G
 ad Sectiones omnes quas administrare necessarium, citra neruorum læsionē, quæ totum thoracem efficit immobilem unum animal sufficit. 8°. de ana. adm. 1°. 102. F
 Sectio quanta fieri debet ne membrū restet turpe. 12°. met. me. 7°. 81. E
 Sectionis ordo pro putrefactione. 5°. de ana. adm. 1°. 87. B
 p Sectionem quo modo ostenditur sanguinem esse in arterijs. 7°. de ana. administr. 1°. 98. H
 Sectionibus scarificationum dissoluimus uetustiores dolores capitis, & faucium inflammationes. præf. exper. conf. Sp. 78. C
 s E C T I O uenæ creditur euacuare totum corpus æqualiter. commentario 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Sectio uenæ præstantissimum est remediū. de uen. sect. adu. Eras. 6°. 5. C
 à Sectione fit partium diminutio. de cau. mor. 3°. 9. D
 Sectio partis abundantis quō exercenda. ars med. Isa. 71. B
 in Sectione uenæ uires imbecillæ penitus obseruandæ sunt. præfag. exp. confirmatum. Sp. 78. D
 à Sectione uenæ famē qui diutius tolerare debet, periculum est ne dissoluatur. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 5. D
 in Sectione uenæ aliqui deficiunt animo. com. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
 Sectio uenæ usq; ad animi defectū quibus cōueniat. 14°. met. me. 7°. 90. B
 Sectio uenæ ppter quid facit membrum stupidū. 3°. de ana. adm. 1°. 78. A
 Sectio uenæ facit abortum. de sper. Sp. 36. D
 pro Sectione uenæ quæ agantur. 5°. meth. med. 7°. 35. C
 Sectio uenæ à communibus semper faciendā. de trem. palp. 3°. 53. B
 Sectio uenæ non prodest sed obest, si fiat in uenis quæ nullā habent communiatem cum parte affecta. de trem. palp. conuuls. 3°. 53. B
 per Sectionē uenæ reuulsio confestim confert. præf. exper. cōf. Sp. 78. A
 Sectio reuulsua non euacuatiua quæ. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 186. F
 ante Sectionem uenæ fiat clyster. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 post Sectionē uenæ, cibus illico dandus si in ediam non ferat ægrotans. de optima secta. Is. 28. B
 Sectionem uenæ quidam in omni morbo faciebant. de atra bi. 1°. 36. C
 Sectio quando fieri debet. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 6°. 3°. 196. A/secret. Sp. 97. D
 Sectio uenæ fit in declinatione, & quare. de op. sec. Isa. 28. B
 Sectio uenæ in initio à recētibus usq; ad tertiū diem statuit. intr. Is. 55. E
 Sectio uenæ à ueteribus post tertiū diem statuitur si uires adsint, & morbus postulet. introd. Isa. 55. E
 Sectio uenæ quibus decet, fiat, & pferim in uere. c. 6°. ap. 47°. Ex. 52. C
 Sectio uenæ in præseruatione fiat uere. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Sectio uenæ quo uis tempore fiat. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Sectio uenæ quo tempore prohibenda. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Sectio uenæ non est faciendā in regione ualde frigida, uel ualde calida. de secta. Isa. 16. E
 Sectio uenæ nō debet fieri in anni tempore multum calido, & multū frigidum, etiam in febre acuta. intr. Isa. 16. H
 Sectio uenæ non debet fieri pro sene, & puero pleuritico. de subfiguratione empirica. Isa. 32. F
 Sectio uenæ bis, terue quando faciendā. 5°. meth. med. 7°. 32. H
 Sectio quā fieri debet, & quando non in Cæris. c. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
 Sectio cuius uenæ in capite affecto bona. de const. ar. Isa. 41. E
 Sectio cuius uenæ in Collo affecto fieri debet. de const. ar. Isa. 41. E
 Sectio uenæ sanat Dolores oculorum. commentario 6°. aphorismo 31°. 49. C/com. 7°. aph. 46°. Ex. 57. G
 Sectione uenæ sanauit Galenus Elephantem incipientem. commenta. 6°. aphorismo 44°. Ex. 52. C
 Sectione uenæ quandoq; Flatusus spiritus, & crassi humores sanantur, & euacuantur. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 Sectio uenæ in fronte inuenta à fortuna. contra Iulianum. Ex. 66. E
 Sectio uenæ frontis cui conuenit. de ana. uiu. Sp. 55. A
 Sectio cuius uenæ conueniat in Ischia. de const. ar. Is. 41. E
 ex Sectione saluatiellæ Lien iuuatur. præfag. exper. conf. Sp. 78. A
 Sectio uenæ in Melancholia usq; ad animi deliquium. de melanch. ex Galeno Rufo, & Pos. Sp. 110. F
 Sectio uenæ debet fieri quando subiiciuntur Plenitudinis passionibus. commentar. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Sectio uenæ est commune auxilium his quæ fiunt ex plenitudine passionibus. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C

Sectio uenæ in Pleuritide fiat ab eodem latere. præfag. exp. cōf. Sp. 78. B
 Sectio uenæ in pleuritide quando debeat fieri, & quando purgatio. commentario 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
 Sectio cuius uenæ in Thorace, & pulmone affecto faciendā. de constitutione artis med. Is. 41. E
 Sectio cuius uenæ in Vteri affectioe fieri debeat. d. cōst. ar. Isa. 4°. 41. E
 Sectio uenæ à pede fieri debet quā uterus est male affectus. de tre. 3°. 53. A
 Sectio uenæ pedum quo modo fieri debeat. de ana. uiu. Sp. 55. H
 Sectio uenæ pedis magis debilitat quā uenæ brachij. de ana. uiu. Sp. 55. A
 Sectio uenæ in poplite aut circa Talum fieri debet Vtero affecto. de tremore palp. conuuls. 3°. 53. A
 s E C V N D A E sunt idem quod choria, quæ & loci, & uteri dicuntur. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Secundæ sunt purgamenta. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 6. G
 Secundæ ex quibus consent. fin. med. Isa. 49. H
 Secundæ sunt cavitates amplissimæ inter ptes aialis. 3°. de na. fa. 1°. 302. F
 Secundæ sunt ex multis arterijs, & uenis propinquis, & præterea mēbrana tenui media inter has, spacia cōtexente. 8°. de usu p. 1°. 168. G
 Secundæ unde pendeant. cō. 5°. aph. 49°. 42. A/aph. 60°. Ex. 43. D
 Secundarum fit mentio. de trem. palp. conuuls. 3°. 53. A
 ad Secundas ab utero nullus neruus peruenit. 6°. de decret. 1°. 265. A
 in Secundis nullus neruus apparet. 6°. de decret. Hip. 1°. 265. A
 circa Secundas quæ sunt, habent originem à uena iecoris. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 265. A
 Secundas eijcit Stachys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Secundæ per sternutationem emittuntur. com. 5°. aph. 35°. 40. F/aphorismo 49°. Ex. 42. A
 Secundas eiciens antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. D
 Secundas retentas trahit antidotus Mitridatis Eupatoris Diascini nominata. 2°. de antid. 5°. 115. C
 Secundas trahit antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5°. 115. B
 ad Secundas deducendas. 7°. de compositione medic. sec. lo. 5°. 185. E/H/de med. fac. par. 7°. 169. A
 s E C V N D I N A quæ. de ana. par. Sp. 43. C
 Secundina panniculus est oculi. de ocul. 7°. 182. H
 s E C V N D A uocis canna est uula. de ana. uiu. Sp. 49. E
 Secundæ digestionis uas uestica est. de ana. uiu. Sp. 51. D
 Secundus dies, et primus quō decernat morbis. 1°. d. die. dec. 4°. 148. H
 Secundo die partim, & partim primo, diarie febres soluuntur. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 149. A
 de Secūdo loco enumerato prius agat, & de priori posterius. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 201. C
 s E C V N D I athletæ casus, ex imbecillitate septi transuersi. 4°. de locis affectis. 4°. 25. A
 s E C V R I D A C A E semen proijcitur. 1°. de alim. fac. 2°. 14. H
 s E C V R I N V M in lente nascitur. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H
 s E C V R I T A T I S gratia neruorum missiones natura molita est. 16°. de usu par. 1°. 217. H
 Securitas est prior actioe ad sanitatis diuturnitatē. 12°. d. us. p. 1°. 196. C
 Securitatis magnum est indicium calidum in omni ulcere. commentar. 5°. aphorismo 22°. Ex. 39. D
 Securitatem salubrem, celeritatemq; indicij protendunt concoctiones. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 112. B
 s E D E N T E S quo modo dormiant. 2°. de motu mus. 1°. 314. D
 Sedium somnus hedæon dicitur. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 183. H
 s E D E R E facit ad uires recreandas. 8°. meth. med. 7°. 50. B
 Sedere si uelint ægri, malum. in progn. com. 1°. 4°. 194. A
 s E D E S aquæ pulmo. de ana. uiu. Sp. 47. G
 Sedes melancholiæ in splene. de ana. uiu. Sp. 45. F
 Sedes uirtutis concupiscibilis est iecur. in tim. Plat. 1°. 287. C
 Sedes quæ afficiatur uel alteri consentiat considerandum, primo actione uitata considerata. 3°. de loc. aff. 4°. 15. D
 Sedem affectam qui scire uult in quibus libris debet exercitari. 1°. de locis affectis. 4°. 7. G
 Sedes affecta unde dignoscatur. 3°. de loc. aff. 13. C/ 4°. 15. D
 Sedes affecta quō facile inueniatur. 4°. de lo. aff. 4°. 25. D
 Sedem affectam quo modo maxime ostendunt oculi, & lingua. 2°. de locis affectis. 4°. 13. C
 ad Sedem affectam inueniendam non solum symptomata præsentia consideranda, sed etiam præterita. 6°. de loc. aff. 4°. 39. A
 Sedes affecta à rebus contentis deprehenditur. 1°. de loc. aff. 4°. 2. E
 Sedes affecta ab excrementorum natura cognoscitur est dupliciter. 1°. de locis affectis.

locis affectis. 4°. 4. G
 Sedes affecta nota accipitur ex illis et quæ adnascuntur. 1°. de l. af. 4°. 2. F
 Sedes si coaluerint præter naturam ad quam ægritudinis differenciam at-
 tinent. de diff. morb. 3°. 5. D
 Sedes occlusa quibus aperiatur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. G
 SEDEM appellat Hippocrates abscedenti corpori subiectam partem.
 de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 212. A
 SEDES est pars neruosa. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Sedes siccior carne est. 5°. meth. med. 7°. 36. D
 in Sede musculorum consideratio. 6°. de anat. adm. 1°. 93. G
 in Sede musculorum sectio. 6°. de anat. adm. 1°. 93. G
 pro Sedis musculis uidendis, quomodo diffecanda sunt pubis ossa. 6°. de ana-
 tomicis administ. 1°. 93. G
 Sedis musculi circularis dissectio. 6°. de anat. admin. 1°. 93. H
 in Sede musculus est unus uel plures uniti. 1°. de motu musc. 1°. 309. F
 in Sede quo duo musculi obliqui, et quid agant. 5°. de usu par. 1°. 146. E
 Sedis musculus dici potest cuticulosus musculus uel carnosus cutis. de mu-
 sculorum dissectione. 1°. 50. E
 Sedis musculi quomodo mouentur. 1°. de motu musc. 1°. 309. F
 Sedem qui musculi sursum attollunt. de musc. diff. 1°. 50. E
 Sedem qui circulariter ambit musculus, quomodo quandoq; causa sit, ut
 excrementum reuertatur. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 130. D
 Sedis musculo subito resolutio pueri qui inuitus excernebat, casus. 1°. de
 locis affectis. 4°. 7. H
 Sedis uenarum purgatio et sulphurata balnea euacuant æqualiter totum
 corpus. com. 4. aph. 69°. et cõ. 7°. aph. 46°. 35. A/ Ex. 57. G
 Sedis uenæ fluor in mulieribus deriuandus est ad uenas uteri. de cucurbitu-
 lis scarificatione. 6°. 4. F
 Sedi calidum amicum, frigidum inimicum. cõ. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 per Sedem frigidum, et calidum ascendant in uentre. cõ. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 per Sedem, uel uterum transmittenda, quæ per urinas fluunt. 5°. methodi
 medendi. 7°. 30. E
 per Sedem digito in rectum intestinum immisso quomodo deprehendatur
 lapidem esse in uestica. introd. 1sa. 57. B
 de SEDIS affectibus, et cur difficilime curentur. 9°. de compositio-
 ne medic. sec. loc. 5°. 204. E
 Sedis morbi qui. introductio. 1sa. 59. D
 in Sede uel in sinu mulieris existens Cancer non uenit ad cicatricem. com-
 mentario 6°. aphorismo. 38°. Ex. 50. E
 ad Sedes Depastas. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 251. F
 ad Sedis Dolores erodentes, pruritus, et rimas. 9°. de compositio-
 ne medicamentorum secundum locos. 5°. 205. C
 ad Sedis Eminências internas scissuras et ficos in sede. de med. f. 7°. 170. B
 Sedem Euerfam coercere torpedinem est proditum. 11°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 82. F
 ad Sedis fissuras capitibus Menidum sale inueteratas uitis quidam uteba-
 tur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. F
 Sede, et uestica frigesfacta in quodam, excrementum recinere non poterat.
 4°. de locis affectis. 4°. 25. C
 per Sedem Fluxibilitas quomodo fiat. 11°. meth. med. 7°. 73. F
 in Sede Germina adnascuntur. 3°. de symp. cau. 3°. 28. D
 Sedis Hæmorrhoidas aperit Theriaca. de theria. ad Pison. 5°. 96. B
 ad Sedem Inflammatam ac prolapsam. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 205. C
 in Sede inflatis prodest achanta ægyptia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. A
 ad Sedis Obturatiões et ad alia uitia, cõpõ. 9°. de cõp. me. se. l. 5°. 204. B
 in Sedis phlegmone non est purgandum per aluum. 12°. met. me. 7°. 82. A
 Sedis phlegmonarum, et procidentiarum non strenuum cataplasma est
 galla cocta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 ad Sedis phlegmonas ualet lycium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
 ad Sedis uuluaq; procidentias dandus est lentiscus. 8°. de simplicium medi-
 camentorum facul. 5°. 61. H
 ad Sedem procidentem. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. A
 ad Sedem procidentem infantium. de med. fac. par. 7°. 174. F
 ad Sedis Rimas, fissuras, ulcera dolentia, et uitia. 1°. de composit. medica-
 mentorum secundum locos. 5°. 130. C/F
 per Sedem Sanguinem fluentem non esse malum ex Galeno colligi potest.
 comment. 5°. aphorismo. 33°. Ex. 40. E
 a Sede sanguinem perfundentibus non est medicamentum exhibendum. de
 uictus ratione in morbis acutis. com. 4°. 7°. 150. F
 ad Sedis tumores phlegmonodes. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. E
 Sedis Vlcera requirunt suauissima medicamenta. 11°. de sim. me. fa. 5°. 81. D
 Sedis ulcera nullum cataplasma desiderant. 5°. meth. med. 7°. 36. D

Sedis ulcera Phlegmomas aut stolidas propetientia mitigantur lacte. 11°.
 de simp. medic. facul. 5°. 73. H
 ad Sedis ulcera optimum est medicamen, pōpholyx. 9°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5°. 71. A
 ad Sedis Vitia. 2°. de comp. med. per gen. 224. D/5°. 5°. 251. C
 ad Sedis Vlcera stomaticum Critonis ex Musto. 6°. de compositio-
 nementorum sec. loc. 5°. 170. C
 Sedis medicamenta ab Andromacho conscripta. 9°. de composit. medica-
 mentorum secundum locos. 5°. 204. F
 Sedis medicamentum ex cerebellis, et à rustico medicamentum aliud. 9°.
 de compo. medic. sec. loc. 5°. 204. G
 Sedi conueniens emplastrum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 224. D/E
 Sedes, Lege Anus.
 SEDILIA pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Sedile in organis immobile est. de machin. 7°. 310. F
 Sedilia in organis semper immobilia manent. de machin. 7°. 310. F
 Sedile quid in Fabri organa. de machin. 7°. 317. A
 Sedile Theffalicum. de arti. commen. 1°. 7°. 255. E
 SEDIMEN q; significet hypostasim, collige. cõ. 4°. a. 69°. Ex. 35. A
 Sedimen non est bonum signum in aliquibus urinis, scilicet in principio
 morbi. commen. 4°. aphor. 69°. Ex. 35. A
 Sedimen non habentes urinæ, si uirtus constet, longus est morbus, si mi-
 nus, mortale. com. 4°. aphor. 69°. Ex. 35. A
 Sedimina biliosa supra tenuia acutum morbum significant. commentario
 8°. aphorismo. 32°. Ex. 56. D
 Sedimen biliosum, et superfluitans aquosum nunquam uidit Galenus. cõ-
 mentario 7°. aphor. 32°. Ex. 56. D
 Sedimen crassum habentes urinæ, solutum iri morbum significant. cõmen-
 tario 4°. aphor. 69°. Ex. 35. A
 Sedimina in urinis febricitantium ueluti farina crassior longam ægritudi-
 nem fore significant. com. 7°. aphor. 31°. Ex. 56. C
 Sedimen fabaceæ pulticulæ simile in quibus urinis. de mult. 3°. 81. F
 Sedimina similia orobis uisa sunt à Galeno in aliquibus febribus, et quo-
 modo fiant. com. 4°. aph. 71°. et 76°. 35. D/ Ex. 36. E
 Sedimen subrubrum, et leue, et urina subrubra notant longum morbum,
 sed ualde salubrem. com. 4. aph. 71°. Ex. 35. D
 SEDIMENTVM primo considerandum in urinis. in prognostica.
 commentario 2°. 4°. 200. C
 Sedimenti forma est maximum momentum in urina. in 1°. de morb. uulga-
 ribus, commentario 3°. 3°. 123. C
 Sedimenta docent modum et mensuram coctionis. de uri. 4°. 124. A
 Sedimenti concocti proprium quod. in progn. com. 2°. 4°. 200. F
 Sedimento quo indicetur uirtutis debilitas. de urin. 4°. 123. G
 in Sedimento quatuor consideranda. de urin. 4°. 124. B
 de Sedimenti colore. de urin. 4°. 124. B
 Sedimentum Albū, crassum in urina quid significet. de urin. 4°. 124. H
 Sedimentum album, supremum, planum, et inæquale, quid significet. de
 urinis. 4°. 123. G
 Sedimentum album non planum quid significet. de urin. 4°. 123. G
 Sedimentum Arenosum quando fit. de ren. aff. dig. et med. 7°. 192. D
 Sedimentū Candidū tenue quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 200. E
 Sedimentum cur candidum in urina. in progn. com. 1°. 4°. 197. D
 Sedimentum quando Copiosum, et qñ non. in progn. cõ. 2°. 4°. 200. D
 Sedimentū Crassum, et nigrū in urina quid signet. de urin. 4°. 124. H
 Sedimentuu crassum ut farina quid signet. in prog. com. 2°. 4°. 200. E
 Sedimentum fursureum quid significet. in prog. com. 2°. 4°. 200. E
 Sedimentum Liuidum quid significet. de urin. 4°. 124. C
 Sedimentum Nigrum quid significet. de urin. 4°. 124. C
 Sedimentum Optimum quod. 1°. de de diff. feb. 3°. 33. C
 Sedimentum Pesimum quod. 1°. de diff. feb. 3°. 33. C
 Sedimentum non planum æquale quid significet. de urin. 4°. 123. H
 Sedimentum non planum inæquale quid significet. de urin. 4°. 123. H
 Sedimentum Rubrum quid significet. de urin. 4°. 124. B
 Sedimentū rubrū grossum in urina quid significet. de urin. 4°. 124. H
 Sedimentū instar squamularū quid signet. in progn. cõ. 2°. 4°. 200. E
 Sedimentum subrubrum, et urina subrubra significant salubritatem, sed
 longitudinem. in progn. com. 2°. 4°. 200. E
 Sedimentū suspensum, albū, æquale, et planū qd signet. de urin. 4°. 123. H
 Sedimentum secundum Victum. in progn. com. 2°. 4°. 200. D
 SEDITIO morbus animæ est. 5°. de decret. Hipp. 1°. 256. C
 Seditioibus ægrotant ciuitates. 5°. de decret. Hipp. 1°. 255. C
 SEDITIOSOS efficit cholera nigra. de dynam. Sp. 19. F
 h h h SEDARE,

SEDARE, subsistere est, & esse in quiete. de dif. puls.	4 ^a .47.C	Semen album ubi fiat. 9 ^o . de usu partium.	1 ^a .172.E
Sedandi doloris uim habentia quæ. 11 ^o . de simp. med. fac.	5 ^a .83.A	Semen est in testiculis, & eo nutriuntur. com. 5 ^o . aph. 39 ^o .	Ex. 41.C
Sedant la. situdinem balnea. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss.	Sp. 110.D	ad Seminis generationem nihil faciunt testes secundum Aristotelem. 1 ^o .	1 ^a .332.G
Sedat cap. tis dolorem menta. de simp. med.	Sp. 87.D	de semine.	1 ^a .333.E
Sedat stæchas uitia thoracis. de simp. med.	Sp. 90.G	ad Seminis generationem non multum faciunt testes secundum Herophi-	1 ^a .333.E
SEDVM quid. de simp. med.	Sp. 91.A	lum. 1 ^o . de semine.	4 ^a .197.D
Sedum stringentes uires, & refrigerantes habet, similis est plantagini. de	Sp. 91.A	Semen cur candidum. in progn. Hipp. com. 1 ^o .	4 ^a .197.C
simpli. medicam.	3 ^a .48.B	Semini similis esse debet puris color. in prog. com. 1 ^o .	7 ^a .44.F
Sedi, & sereos succus cuti illitus quid faciat. de mar.	Sp. 19.F	Semen albificat oua. de dynamidijs.	Sp. 44.D
SEGETVM differentia per suã substantiã, quæ. 1 ^o . de ali. fa. 2 ^a .13.A	7 ^a .85.E	Semen calidum & humidum. 2 ^o . de temper.	1 ^a .16.A
SEGNIS, & tardus pulsus fit à cholera nigra. de dynam.	2 ^a .6.C	Seminis uasa referta semine in quibus inueniantur, & in quibus minime.	1 ^a .335.C
SEGNITIES fit ex frigore. 13 ^o . meth. med.	2 ^a .6.E	1 ^o . de semine.	1 ^a .335.C
Segnitiam parit similitudo perpetua. de aere, aquis, & locis.	Isa. 55.B	Seminis uena una, ppria quæ ab alijs quatuor recipit sem. de sp. Sp. 36.G	1 ^a .231.C
Segnities quibus multa. de aere, aquis, & locis.	3 ^a .128.G	Semen genitale ad quid sit utile. bre. den. dogm. Hipp.	Sp. 36.B
SEGREGATIO actio naturæ est. introd.	1 ^a .3102.A	Semen ex calfactione uiri & mulieris emittitur. de spermate.	4 ^a .39.H
Σελανός siue lunaticus. in 3 ^m . de morb. uulg. commen. 1 ^o .	7 ^a .180.H	Semen ut excernatur bruta coeunt, sicut etiam mingūt & caccant suapte	4 ^a .39.H
Σελίος est canicula stella. in. 1 ^m . de morbis uulgaribus, c. 1 ^o .	4 ^a .37.H	natura mota. 6 ^o . de locis affectis.	1 ^a .210.B
Σελάχια id est cartilaginea, in epilepsia uitanda. de pue.	5 ^a .217.B	Semen recipiunt aliquæ partes sicut aliquæ sunt ad illud excernendū ac-	1 ^a .335.B
SELEVCIDES aues edunt locustas, & per anū celeriter emittunt.	2 ^a .9.G	commodata. 14 ^o . de usu partium.	1 ^a .207.H
6 ^o . de locis affectis.	5 ^a .60.B	Semen quod in coitibus excernitur. 1 ^o . de semine.	1 ^a .333.G
SELIBRA uncias sex continet. 1 ^o . de cōp. me. p. ge. 211.C/ 5 ^a .	Sp. 85.A	Semen mas debet foras eiaculari. 14 ^o . de usu partium.	1 ^a .210.H
Σελίγυς non est nomen Græcum. 1 ^o . de alim. fac.	5 ^a .66.A	Semen eiacular. 1 ^o . de semine.	Ex. 44.D
SELINON adeo est calidum, ut urinam & menses cieat. 7 ^o . de sim-	5 ^a .127.A/H	Semen longinque eiacular in coitu. 15 ^o . de usu partium.	1 ^a .335.F
plic. medicam. facul.	1 ^a .327.F	Semen unde extra eiacular. com. 5 ^o . aph. 63 ^o .	1 ^a .338.F
SELINVSIA terra quid & eius uires. de simpl. med.	4 ^o .41.G	in Seminis emissionem fit uehementissima contentio. 1 ^o . de sem.	1 ^a .338.F
Selinusla terra qualis, & quod ad ambusta ulcerum remedia pulcherri-	Sp. 10.D	Semen quod primo exit uiribus spiritu, & calore longe præcellit, quod	1 ^a .338.F
ma est. 9 ^o . de simp. med. fac.	Isa. 44.E	uero secunda tertia aut quarta emissionem profunditur contrarijs qua-	1 ^a .338.F
Selinusla terræ sit mentio. 1 ^o . de comp. med. secundum loc.	Isa. 49.E	litatibus est præditum. 2 ^o . de semine.	1 ^a .338.F
cum SEMINE creatore uniuersi insita est anima ut corpus guber-	Sp. 10.D	Semē emittitur in comitali morbo, & in cōuulsione. 6 ^o . de l. af. 4 ^a .41.G	1 ^a .338.F
net. an animal sit.	1 ^a .337.E	Semen cur emittatur in epilepsis uehementibus. 14 ^o . de usu p. 1 ^a .208.A	1 ^a .338.F
SEMEN quo nomine dicitur à Græcis. 6 ^o . de loc. affec.	Sp. 42.C	Semen retardant uenæ, & arteriæ quæ multipliciter ante testiculos in-	1 ^a .338.F
Semen quid. fin. med. 44.E/Isa. 49.E/de hist. philos.	3 ^a .172.A	uoluuntur. 4 ^o . de usu partium.	1 ^a .338.F
Seminis diffinitio per suam uim. fin. med.	1 ^a .337.E	Semine emisso nō semper fit impregnatio. de nat. & or. cuiusl. Sp. 42.C	1 ^a .338.F
Semen differt à genitura. fin. med.	Sp. 42.C	Semen non emissum ad os, & spissitudo humoris sunt causa in uiris steri-	1 ^a .338.F
Semen an corpus sit. de hist. philos.	1 ^a .337.E	litis, lege Galenum improbantem. com. 5 ^o . aph. 63 ^o .	1 ^a .338.F
Semen est sanguis exquisitè confectus. 2 ^o . de sem.	1 ^a .337.E	Semen per eandem uiam recipitur ab utero, quæ foetus expellitur. 3 ^o . de	1 ^a .338.F
Semen uiri sanguis est. de nat. & ord. cuiusl. corp.	1 ^a .337.E	natural. facul.	1 ^a .338.F
Semen est spiritus excretio. in 6 ^m . de morb. uulg. com. 3 ^o .	1 ^a .337.E	Semen repente sumi debet in sinus matricis. 14 ^o . de usu par. 1 ^a .204.G	1 ^a .338.F
Semen constat ex serosa humiditate, & spiritu aduersus Lycū. Ex. 65.D	1 ^a .337.E	Semen unde accipitur in mulieribus. 1 ^o . de semine.	1 ^a .338.F
in Semine spiritus qualis. 1 ^o . de sem.	1 ^a .337.E	Semen succus est familiarissimus matrici. 14 ^o . de usu partium.	1 ^a .338.F
in Semine spiritus est, ut motus principium. 14 ^o . de usu partium.	1 ^a .337.E	Semē trahūt cōplectūtur, et cōtinēt, uulua, et uteri. 1 ^o . de sem.	1 ^a .338.F
in Semine humor est materia ad gnationē foetus. 14 ^o . de usu p. 1 ^a .204.F	1 ^a .337.E	ad Semen cum tendit uterus quo eat. 1 ^o . de semine.	1 ^a .338.F
Semen spumofum, & spirituosum est. 14 ^o . de usu partium.	1 ^a .337.E	Semen completi mirifice appetunt uulua partes. 1 ^o . de sem.	1 ^a .338.F
Semen spumæ comparatur, & quomodo. 1 ^o . de semine.	1 ^a .337.E	Semen cur non possit totam uuluam aspergere. 1 ^o . de semine.	1 ^a .338.F
Semen plenum est spiritu uitali. 1 ^o . de sem,	1 ^a .337.E	Semen maris uipera per os accipit. de theria. ad Pifo.	1 ^a .338.F
in Semine plus est igneæ substantiæ, & aereæ. 1 ^o . de sanit. tuen. 2 ^a .62.E	1 ^a .337.E	Semē cū est in utero, uterus claudit spatium et os. cō. 5 ^o . aph. 51 ^o . Ex. 42.B	1 ^a .338.F
Semen sanguine siccus, tū & ipsum est humidū. 1 ^o . de san. tu. 2 ^a .62.E	1 ^a .337.E	Semen an restet in foeminis prægnantibus. 1 ^o . de semine.	1 ^a .338.F
Semen habet paucam terrenam substantiã. com. 1 ^o . aph. 14 ^o .	1 ^a .337.E	Semen an in brutis retineatur, Galeni obseruatio. 1 ^o . de sem.	1 ^a .338.F
Semen qui spiritus conuertit in carnem. de spermate.	1 ^a .337.E	Semen maris debet manere in matricibus, si mulier debet concipere. 14 ^o .	1 ^a .338.F
Semen nihil habet præter naturā permistū. in prog. com. 1 ^o .	1 ^a .337.E	de usu partium.	1 ^a .338.F
Semen est facultas & materia. 2 ^o . de sem.	1 ^a .337.E	Semen continens animal degrauidum est. 1 ^o . de semine.	1 ^a .338.F
Semē fm Hippocrate habet uim materialē et effectiuā. 1 ^o . de se. 1 ^a .328.H	1 ^a .337.E	Semen exercens animal, nullum concipit. 1 ^o . de semine.	1 ^a .338.F
Semen fm Aristotelem habet solum uim effectiuam. 1 ^o . de semi. 1 ^a .328.H	1 ^a .337.E	Semen cur non contineatur causæ sunt pinguedo & humiditas. de aere,	1 ^a .338.F
Semen quomodo fiat à natura. 7 ^o . de decret. Hipp.	1 ^a .337.E	aquis, & locis.	1 ^a .338.F
Semē fit ex materia, & ex ui qua cōcoquitur. cō. 5 ^o . aph. 63 ^o . Ex. 44.C	1 ^a .337.E	Semen suscipere non potest os uentriculi præ pinguedine clausum. de ae-	1 ^a .338.F
Seminis procreatrix facultas quid. de historia philos.	1 ^a .337.E	re, aquis, & locis.	1 ^a .338.F
Semen generatur ex sanguine exacte cocto. 16 ^o . de usu par. 1 ^a .219.C	1 ^a .337.E	Semen non continendi causa sunt purgationes menstruæ quæ non eueniūt	1 ^a .338.F
Semē cur extra sit minus, & facile exsiccatur. 14 ^o . de usu par. 1 ^a .207.F	1 ^a .337.E	ut est necesse, sed minus & intempestiue. de aer. aq. & loc. 2 ^a .5.G	1 ^a .338.F
Semen cito & multum efficiunt testes. 1 ^o . de sem.	1 ^a .337.E	Semen in quod primo firmetur. 2 ^o . de nat. fac.	1 ^a .338.F
Semen paucū & tarde efficiunt uenæ & arteriæ. 1 ^o . de semi.	1 ^a .337.E	Seminis species adhuc apparet in primo tempore in fabrica foetus. 1 ^o . de	1 ^a .338.F
Seminis uenæ quatuor ubi sint. de spermate.	1 ^a .337.E	semine.	1 ^a .338.F
Seminis meatus in partibus pudēdi inferioribus ē. 14 ^o . de usu p. 1 ^a .210.H	1 ^a .337.E	Semen post tres aut quatuor dies excidit membrana circunvolutum mu-	1 ^a .338.F
Semen inferius exit. 17 ^o . de usu partium.	1 ^a .337.E	lieri. 1 ^o . de semine.	1 ^a .338.F
Semen quomodo à cerebro deducatur. de comp. memb.	1 ^a .337.E	Semen propter quid excidit. 1 ^o . de semine.	1 ^a .338.F
Semen à dorsali medulla descendere ad maris pudendum arbitratur Hip-	1 ^a .337.E	Semen propter quod non excidat. de sem.	1 ^a .338.F
pocrates. in tim. Hippo.	1 ^a .337.E	Semen cōtinere faciunt exercitium, & carnis gracilitas. de aere, aquis, et	1 ^a .338.F
Semen ab omnibus corporis mēbris procedit. de aere, aq. & lo. 2 ^a .4.G	1 ^a .337.E	locis.	1 ^a .338.F
Semen quomodo à toto decidatur. de spermate.	1 ^a .337.E	Semen ubi conceperint mulieres, quid sentiant. 1 ^o . de sem.	1 ^a .338.F
Semen ubi coquitur, & accipit formā seminis. de comp. memb.	1 ^a .337.E	Semen nisi extendatur ad uteri cavitatem, mulier non concipit. commen-	1 ^a .338.F
Semen genitale gnantes glādulæ, magno usui sunt. 14 ^o . met. m. 7 ^a .90.C	1 ^a .337.E	tario 5 ^o . aph. 62 ^o .	1 ^a .338.F
Semen in testibus solum sit secundū aliquos. 1 ^o . de semine.	1 ^a .337.E	Seminis hūditas. quō agglutinet tunicis matricū. 14 ^o . de usu. 1 ^a .204.F	1 ^a .338.F
Semen cur fiat album & quomodo. 12 ^o . de usu partium.	1 ^a .337.E	Seminis	1 ^a .338.F

Seminis humiditas crassa uiscosa est, & spiritu uitali plena. 14°. de usu partium. 1°. 207.F
 in Semine idem motus maris, & foeminae. 14°. de usu par. 1°. 206.C
 Semen maris quomodo se habet in generatione. 2°. de nat. fac. 1°. 297.D
 Semen maris habet facultates naturae quibus format, auget, & nutritur animal. 2°. de naturalibus facultatibus. 1°. 298.H
 Semen uiri solum ingredi uterum ut menstruo det principium motionis, postea excerni, putarunt quidam peripatetici. 1°. de sem. 1°. 329.C
 Semen maris motus principium est. 14°. de usu partium. 1°. 206.D
 Seminis motus ubi sint. 1°. de natu. fac. 1°. 293.F
 Semē in uuluis dissolui et in spūm ire uult Aristot. 1°. de sem. 1°. 329.D/E
 Semen uiri est principium effectiui animalis. 14°. de usu par. 1°. 206.B
 Semen principium est animalis efficiens. 2°. de natu. fac. 1°. 297.F
 Semen habet rationem opificis. de foet. form. 1°. 324.F
 Semen maris est principium membranarum ac uasorum omnium. 14°. de usu partium. 1°. 207.B
 Seminis pars quae attingit uterū, fit membrana. 1°. de semine. 1°. 330.G
 SEMEN an depromatur ē foemina ut à mare. fin. med. Sp. 49.E
 Semen an afferat foemina. de hist. philos. Sp. 10.D
 Semen à foemina non emitti quidam putarunt. 2°. de semine. 1°. 337.A
 Semen à foemina emitti quidā putarūt, sed infœcūdū. 2°. de se. 1°. 337.A
 Semen habere foeminam sensibus credendum est. 2°. de semine. 1°. 338.B
 Semen cur conseruatur in foemina. 2°. de sem. 1°. 338.B
 Semen excernunt mulieres in somnis, ut uiri. 2°. de semine. 1°. 136.D
 in Seminis effusioe in somnis quo tēdat semē muliebri. 2°. de se. 1°. 336.C
 Semen tenet foemina in seipsa. 14°. de usu partium. 1°. 207.H
 Semine solo in seipsam emissio mulier nō gignit. 14°. de usu p. 1°. 206.C
 Semen mulieris humidius, & frigidius est. 14°. de usu par. 1°. 206.B
 Semen mulieris est tenuius & frigidius semine uiri. 1°. de sem. 1°. 331.A/
 6°. de locis affectis. 4°. 39.G
 Semen foeminae non est existimandum foecundius semine maris. 2°. de se-
 mine. 1°. 337.B
 Semen mulieris cur minus coctum. 14°. de usu partium. 1°. 207.G
 Semen in testibus mulierum, & humor in glandosis partibus, sunt similli-
 ma, & cur. 14°. de usu partium. 1°. 208.B
 Semen muliebri unde effundatur. 2°. de semine. 1°. 336.C
 Semen foeminae aliquid confert ad generationē. 14°. de usu p. 1°. 206.E
 Semen foeminae ad quid utile. 14°. de usu partium. 1°. 208.A
 Seminis foeminei usus in foetu qui. 2°. de semine. 1°. 339.C
 ex Semine mulieris fit tunica ἀλλαντοειδής. 14°. de usu p. 1°. 208.B
 Semen mulieris facit intestinale inuolucrū. 2°. de sem. 336.D/1°. 338.C/F
 à Semine primo quae mēbrana fit cur perforata. 1°. de semine. 1°. 330.H
 Semen foeminae quid confert ad generationē. 14°. de usu par. 1°. 208.B
 Semen foemineum propria sua progressionē membranas efficit, & ad
 quem usum & quando. 1°. de semine. 1°. 331.A
 ex Semine solo cerebrum ortum est. de semine. 1°. 331.C
 Seminum membra ueterū animalium sunt siccissima. 2°. de tēpe. 1°. 16.A
 ē Semine fiunt uena, neruus, & arteria. 1°. de semine. 1°. 330.C
 in Seminis substantia inueniuntur omnia quae sunt necessaria ad genera-
 tionem neruorum, uenarum, & arteriarum. 1°. de semine. 1°. 330.E
 Semen accommodatum alendae arteriae & uenae. 1°. de semine. 1°. 325.G
 ex Semine facta non possunt renasci, nisi sit uena, quod est raro. 1°. de se-
 mine. 1°. 335.E
 ex Semine fiunt multae particulae tanquam est materia, quae denuo fieri nō
 possunt. de const. ar. 1sa. 39.F
 ex Semine quae fecit natura, non potest iterū illa facere. de cō. ar. 1sa. 39.G
 Semen foemininum masculo confert. 14°. de usu partium. 1°. 209.H
 Seminis nutrimentum quod & quale. 2°. de nat. fac. 1°. 297.G
 Semen mulieris est nutrimentū seminis uiri. 2°. de sem. 336.D/1°. 338.C
 Semen maris nutritur semine foeminae, tanquam re magis familiari, quam
 sanguis sit. 14°. de usu partium. 1°. 207.B
 Semen mulieris cur alimentum seminis uiri. 1°. de semine. 1°. 331.A
 Seminis prima facultas est trahere sanguinem sibi proprium. 2°. de natu-
 ral. facult. 1°. 297.F
 Semen, quod continetur, habet uires attrahendi, accommodandi, continen-
 di, & parandi sibi cibum. 1°. de semine. 1°. 330.G
 ad Semen maris confluit sanguis à matre, & quomodo se habeat. 2°. de
 natural. facult. 1°. 297.D
 Semen habet facultatem trahendi sanguinem, ut magnes ferrū. 2°. de na-
 turalibus facultatibus. 1°. 297.F
 à Semine sanguis qui trahitur, qualis esse debet. 2°. de nat. fac. 1°. 297.F
 Semen mulierum commiscetur cum uirili. 1°. de sem. 1°. 331.A

de Seminum miscella Empedoclis opinio. 2°. de semine. 1°. 337.F
 ex Seminum utrorumq; cōmixtione fit foetus. 2°. de sem. 1°. 337.H
 Semen maris, & foeminae simul mixta requiruntur ad generationē. 14°. de
 usu partium. 1°. 206.C
 ex Semine uiri & mulieris fit semen perfectum. 20. de sem. 1°. 336.D
 Semen uiri perfectum est. 14°. de usu par. 1°. 207.H
 Semen mulieris imperfectum est. 14°. de usu partium. 1°. 207.H
 Semen uiri, & semen foeminae eodem modo mouentur ad generationem.
 14°. de usu partium. 1°. 206.B
 ex Seminis motione forma habetur. 2°. de semine. 1°. 339.H
 Semini muliebri absque uirili comparat oua sine galli semine. 14°. de usu
 partium. 1°. 206.D
 ex Semine, & sanguine prima cōstitutio animalis fit. 2°. de tēp. 1°. 16.A/
 1°. de sanitate tuenda. 2°. 62.E/aduersus Lycum. Ex. 65.B
 Semine, et sanguine mēstruo nobis inest calidū innatū. adu. Lyc. Ex. 61.H
 Semen est, sed nutritur à sanguine, & ampliatur, propterea dici potest,
 omnes partes à sanguine fieri. de nat. huma. com. 1°. 1°. 31.D
 Semen genitale aliqui calidū, & copiosum hñt. 6°. de san. tu. 2°. 100.E
 Semen copiosum unde. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44.C
 Seminis multi quae medicamenta, qui cibi, & cbi simul, & medicamenta.
 5°. de simpli. medic. facul. 5°. 38.B
 Semen generant quae spiritum flatuosum prouocant. 6°. de simplic. medi-
 cament. facul. 5°. 46.A
 Seminis plurimum quae pariunt alimenta, excitant ad libidinem. 6°. de lo-
 cis affectis. 4°. 42.F
 Semē sanguinē & spiritū p orificia trahit, & quō. 1°. de sem. 1°. 330.G
 Semen prouocantia habent quandam affinitatem cum ijs quae prouocant
 sedantq; menses, & lac. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37.F
 Semen quae generent, & quae extinguant. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38.B
 Semen augent bulli. 2°. de alim. fac. 2°. 25.A
 Semen auget cicer. de bon. & uitio succ. 2°. 37.D
 ad Semē generandū aptū est cicer legumen. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47.E
 Semen generat crucea & ad coeundum excitat. 2°. de alim. fac. 2°. 23.G
 Semen quibus prouocetur. 5°. de simpli. medi. fac. 5°. 37.F
 Semen elicit cedrea pudendo circumlita. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50.E
 Semen copiosissimū & crassissimū in quibus reperiā. 1°. de se. 1°. 335.C
 Seminis copia non parua conspicitur in ijs quae conceperunt iam diu. 2°. de
 semine. 1°. 335.H
 Semen foecundissimum fit in calidioribus & humidioribus temperaturis.
 com. 5°. aphor. 63°. Ex. 44.C
 Semē quale eē debet, si debet esse foecūdū. 1°. de sem. 325.D/2°. 1°. 338.E
 Semine quod animal est plenum. 1°. de sem. 1°. 335.C
 Semen quae supprimunt, tñ non corrūpunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38.C
 Semen quae exsiccant. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38.C
 Semē quod facit marem, & foeminā sūm Stratoniciū. 2°. de sem. 1°. 338.H
 ex Semine uiri & partim à matre causam habet quod conceptum est ut
 mas uel foemina fiat. 14°. de usu partium. 1°. 206.E
 Semē maris quod requirā ad gñationē foeminae. 14°. de usu p. 1°. 206.C
 Semen uiri frigidū concipere facit foeminas. cō. 5°. aph. 42°. Ex. 41.E
 Seminis caloris ui subacta pro foemina masculus fit foetus sed raro. 14°. de
 usu partium. 1°. 207.A
 Semen genitale calidum, & copiosum proritat ad sui expulsionem. 6°. de
 sanitate tuenda. 2°. 100.E
 Semē mordax & calidum quomodo corrigitur. 6°. de san. tu. 2°. 100.E
 Semen mordax, & calidum cuiusdam, quomodo à mulieribus sentiretur.
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100.F
 Semen torretur & assatur propter calorem. cō. 5°. aph. 63°. Ex. 44.D
 Semen siccus qui habeant. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46.E
 Semen siccum, & humidum quomodo cognoscatur per maiorem & mino-
 rem ei aculationem. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43.G
 Semen aduritur siccitate. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43.G
 Semen extinguitur in humiditate. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43.H
 Semen qui habent humidum sunt minus sani. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46.E
 in Semine sentiuntur mutationes aestatis, hyemis, pluuiæ, & siccitatis. de
 aere, aquis, & locis. 2°. 6.B
 in Seminis genitalis mixturam lac compactionē, tempora similia non fa-
 ciunt corruptiones neq; malignitates. de aere, aq. & locis. 2°. 5.F
 à Semine radix essentiae prouenit in foetu. an animal sit. 1°. 328.D
 Semina parentū si equalia sint, & sana, quid sequatur. de sper. Sp. 38.E
 Semen si fuderit pater in horis sanguinis, quid sequat. de sper. Sp. 38.F
 à Semine si fit formatio, semp foetus erit similis patri. 2°. de se. 1°. 336.H
 Semen salubre à salubribus prouenit. an animal sit. 1°. 327.B
 h h h ij Semen

Semen morbosum à morboſis exit. an animal ſit. 1^a. 327. B
 Semina iacta uitioſam habentia quantitatem, & qualitatem foetus tales faciunt. an animal ſit. 1^a. 328. C
 Semen uitiatum in patre & auo generat malas diſpoſitiones in filiis. com mentario 6°. apbor. 28°. Ex. 49. B
 Semen ebriorum eſt uitioſum. 11°. de uſu partium. 1^a. 188. B
 Semen mutant morbi. de aere. aq. & loc. 2^a. 5. F
 ex Semine retento uiri etiam leduntur. 6°. de locis affectis. 4^a. 39. H
 Seminis retentio quid faciat diuerſis hominibus. 6°. de loc. affe. 4^a. 39. G
 Seminis retenti ſymptomata. 6°. de locis affectis. 4^a. 41. A
 à Semine retento ſit magis præſociatio, q̃ à mèſtruis. 6°. de lo. af. 4^a. 39. G
 Semen retentum ualde infeſtat, tamen hæc infeſtatio non poteſt compara ri delectationi eiectionis. 1°. de ſympt. cauſ. 3^a. 17. G
 ob Semen retentum mulieris affectus caſus. 6°. de loc. affe. 4^a. 40. A
 Semine retento caſus duo. 6°. de loc. affec. 4^a. 39. G
 Semen exiens facit uoluptatem etiam ſine uiro, cum ſponte exit. 2°. de ſe mine. 1^a. 336. C
 Semen quale, & quomodo effluxerit in muliere, quæ uteralibus uexaba= tur morbis, & conuulſa uidebatur. 2°. de ſemine. 1^a. 336. C
 Semē ſiue p inſomnia, ſiue alio pacto immodice profluēs retinet nymphae ſemen. 8°. de ſimp. med. fac. 5^a. 57. A
 SEMINA omnia ex quatuor ſunt elementis. de nat. hu. cō. 1°. 1^a. 30. B
 Semina plantæ, & animalia tantum uiuere dicuntur. de marc. 3^a. 45. B
 propter Semina uiuunt fructus. de marc. 3^a. 45. C
 Semina, ſtirpes, arbores prius ſuere agreſtia, quæ nunc ſunt domeſtica. in Timæum Plato. 1^a. 286. H
 Semina eligendo agricolæ ſeminant, & homines non conſiderant ſua ſe= mina. 11°. de uſu partium. 1^a. 188. C
 Semen ſeminatum quid agat. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. E
 Semina pleraq; non menſe ſed anno etiam ſupprimuntur. de natura huma= na commentario 1°. 1^a. 29. C
 ex Seminum putredine calor generatur. de cauſ. morb. 3^a. 6. D
 Semina ſunt ſimilia facultate ſuæ plantæ. de atten. uic. 2^a. 44. D
 Semina facultate in quo differant à planta. de atten. uic. 2^a. 44. D
 Semina, radices, caules, fructus, & folia habet diuerſas facultates in uno. 1°. de alimentorum facul. 2^a. 7. E
 à Semine differt fructus. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. C
 Semen durum, & arbor tenella cur. de marc. 3^a. 46. C
 Seminum differentia per ſuam ſubſtantiā, quæ. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. A
 Semina quæ intumeſcunt fructusq; ſi qd̃ priſtinā duriſſimē, & ſiccitatē cito exuat, ac mollitiē et hūiditatē acqrāt, meliora oīa hñr. de bo. 2^a. 36. F
 ex Seminibus quæ minime tument, & priſtinā duriſſimē retinent, ſunt de= teriora. de bon. & uitio ſucco. 2^a. 36. F
 Semina parua mole, quæ multam habent ſubſtantiā, craſſam, uiſcidam, ſunt optimi ſucci, ac multi alimenti, tamen cito non deſcendunt, cōtra ria contrario modo ſe habent. 3°. de alimen. fac. 2^a. 13. A
 Semina manduntur quarundam herbarum quorum herba non mandun= tur. de atten. uic. 2^a. 44. E
 Semina comeduntur urgente neceſſitate. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. B
 Semina omnia, quibus uſcunt homines, ſua natura ad ſiccius, & calidius magis quā herba ipſæ, ſemper ſunt propēſa. de atten. uic. 2^a. 44. E
 Semina non coquebat Galenus, ſed macerabat. 4°. de ſan. tuē. 2^a. 87. B
 Semina qualia eſſe debent. 1°. de antid. 5^a. 107. D
 Seminiū omnium inditum cōmune bonitatis quod. 1°. de alim. fac. 2^a. 11. F
 à Seminibus poſtq̃ fuerint collecta ac reſoſita primo deſluit quicquid eſt aquoſum, ac tenue, poſt aliquid ēt humidi naturalis. 1°. de ali. f. 2^a. 11. F
 Semina diutiſſime reſoſita uires habent imbecilliores. 1°. de ali. f. 2^a. 11. F
 Semina corrumpuntur quia non diſſtantur. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. B
 Semen Almaru. ſecretorum. Sp. 102. A
 Semina Amara quæ. 4°. de ſimp. med. fac. 5^a. 26. E
 Semen Apij renes purgat. de cathart. Sp. 95. C
 Seminis apij, & carui decoctio prouocat urinam & menſtrua fortiter, & ſubtiliat humores craſſos. de med. exper. Sp. 104. D
 Semen Baſami per ſuffumigationē prouocat ſudorē. de cath. Sp. 95. D
 Semen baſami purgat ueſicam. de cathart. Sp. 95. D
 Semen Baucie. de dynamidijs. Sp. 27. A
 Semina Cerealia quæ. de atten. uic. 2^a. 44. F/ de uict. ratione in morbis acutis, commentario 1°. 7^a. 111. B
 Semen Fœniculi reuocat lac in mamillis. de cathar. Sp. 95. B
 Semen fœniculi purgat renes. de cathar. Sp. 95. C
 à Seminibus Frigidis, & humidis cauendum eſt in diæta attenuante. de at= ten. uic. 2^a. 44. E

quæ Semina Frumentaria tenuium partium, & calida parum ſint. 3°. de compoſi. medica. per genera. 5^a. 228. F
 Semen Hippomarathri urinam mouet. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 110. B
 Semen Lini calorem temperatum habet. 11°. meth. meden. 7^a. 73. C
 Semen lini purgat pulmonem, & thoracem. de cathart. Sp. 95. B
 Semen lini ſrangit lapidem renum, & ueſicæ. de cathart. Sp. 95. D
 Semen Liquiritiæ purgat ueſicam. de cathart. Sp. 95. D
 Semen Maluæ quid faciat. de mel. ex Gal. Ruf. & Poſſ. Sp. 110. A
 Semina Odorata tenuium partium urinam cientia, quæ. 9°. de compoſi= tio. medica. ſec. locos. 5^a. 200. H
 Semen Oleris atri frāgit lapidem renum, & ueſicæ. de cathart. Sp. 95. D
 Semen Tithymalli purgat indigeſtibles ſuccos, & lumbricos rotūdos ex cludit. de cathart. Sp. 95. C
 Semen Vrticæ, & lini, toſtum. 7°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 182. A/G
 ex Seminibus confeſtio ſedans dolorem. 7°. de cōp. med. ſec. lo. 5^a. 184. H
 ex Seminibus malagma. 7°. de comp. med. per genera. 5^a. 266. A
 de Seminibus paſtillus ad tuſſientes. de med. fac. par. 7^a. 173. D
 ex Seminibus tuſſiculares compoſitiones. 9°. de cōp. me. ſe. lo. 5^a. 200. H
 SEMENTEM, anni partem Galenus uocat. in 1^m. de morbis uulga= ribus, commentario 1°. 3^a. 102. A
 ut SEMIASIANVS & ſemideus nomē tale ſortiuntur, ita & He= mitritæus. 2°. de diff. feb. 3^a. 38. E
 per SEMICIRCULOS duos dicebat Plato fieri expirationem, & receptionem aeris per inſenſibiles meatus. in tim. Pla. 1^a. 290. A
 SEMIGONGIVS libras quinq; habet. de pond. & menſ. 5^a. 277. C
 SEMICOTYLE menſura eſt. 10°. de ſimp. med. fac. 5^a. 73. C
 Σειδάλης Græcum nomen, & antiquum eſt. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. G
 Semidalis quid uocetur. de med. fac. par. 7^a. 163. H
 Semidalis primo in pituitam poſt in ſanguinem tranſit. de uictus ratione in morbis acutis. com. 2°. 7^a. 120. F
 Σειδάλιτης panis ſimilaceus dicitur. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. G
 SEMIDEI uocis meminit. 2°. de diff. feb. 3^a. 38. E
 SEMIMEDIMNVS quid. de pond. & menſ. 5^a. 275. F
 SEMINALIS in ſecundo eſt ordine medicaminum refrigerantium, aut etiam quodammodo in initio tertij. 8°. de ſimp. med. fac. 5^a. 58. G
 in SEMINALIBVS membris mulierum, non eſt adhibenda fides Athæneo. 2°. de ſemine. 1^a. 336. C
 Seminale uas ſeminis uas eſt. 1°. de ſemine. 1^a. 335. C
 Seminalibus meatibus teſtes quomodo iungantur. 1°. de ſemine. 1^a. 335. F
 Seminalium meatuū radix & origo eſt ſupergeminalis. 1°. de ſe. 1^a. 335. F
 Seminalis meatus in accenſis in Venerē, eſt plenus ſemine, & uacuuſ poſt coitum. 2°. de ſemine. 1^a. 335. H
 SEMINARIA uafa ſunt ea, quæ ſemen emittunt. commentario 5°. apboriſmo. 63°. Ex. 44. D
 Seminaria uafa antecedentia, & conſequentia, quæ. de anat. ui. Sp. 51. G
 Seminarijs uafis non motis, poſſunt eximi teſtes. 1°. de ſemine. 1^a. 333. H
 Seminaria uafa dependent à teſticulis. ars med. Iſa. 63. B
 Seminariam uafa quomodo inſigantur in renes, & unde oriantur. 1°. de uſu partium. 1^a. 206. E
 Seminariorum uaforum licet minus ſpaciū habeant aues, tñ quia ſunt in loco calidiori celerem ſemini gnationē præſtant. 1°. de ſem. 1^a. 333. H
 Seminaria uafa qualia in uiris, & in mulieribus, & cur. de ana. Sp. 51. G
 Seminaria uafa ſunt in uulua cornibus. 1°. de ſemine. 1^a. 331. A
 Seminarium uas cur inuolutum, & magnum. 1°. de ſemine. 1^a. 333. E
 Seminaria uafa ſunt plena, cum animal nō utitur uenere, & unde hoc ha= bent. 1°. de ſemine. 1^a. 335. E
 Seminaria uafa in fœminis nō tantum reperiuntur plena ſemine, ſed etiā teſtes earum. 2°. de ſemine. 1^a. 336. D
 in Seminarijs meatibus omnes fœminæ habet ſemē. 2°. de ſem. 1^a. 336. D
 Seminaria membra cur non renaſcantur. 1°. de ſemine. 1^a. 333. A
 SEMIOBOLVS habet pondere ſiliquā & ſemis. de ponderibus & menſuris. 276. A/D 5^a. 277. B
 Semibolus Atticus. de pond. & menſ. 5^a. 276. D
 SEMIRHOMBVS deligatio q̃. de ijs, q̃ in med. ſiūt, cō. 2°. 7^a. 205. F
 Semirhombus uinculum. de ſcijs. 7^a. 295. C
 Semirhombus, nauicula, lepus ſine auribus idem genus uinculi. de ſa= ſcijs. 7^a. 296. G
 SEMISEXTVM habet choas 2 chœnicas 4. de ponde. 5^a. 276. B
 SEMISSE. 3°. de comp. med. ſec. locos. 147. E/9°. 198. H/ de ponde= ribus & menſuris. 5^a. 275. H
 SEMITERTIANA uocabulum Galeni eſt. de mor. tēp. 3^a. 87. F
 Semitertiana unde dicta. de ty. 90. H/ in 1^m. de mor. uulg. cō. 3°. 3^a. 119. F
 de Semitertianis

de Semitertianis Agathinus scribens primum consumpsit librum in declarando uocabulum semitertiana quid significaret. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 110. D
 Semitertiana quæ uocentur ab ignaris. 2°. de crisi. 4^a. 137. B
 Semitertiana natura. in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 118. E
 Semitertiana non est in intermittentibus numeranda. in 1^m. de morb. uulgaribus, com. 3°. 3^a. 119. D
 Semitertiana modo continua, modo intermittens est. introd. Isa. 55. D
 Semitertiani typi quales. de typi. 3^a. 90. G/H
 Semitertiana febris q. si. me. Isa. 46. E/ in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 119. D
 Semitertiana nō est sine discrimine. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 164. D
 Semitertiana differentia. de typ. 3^a. 90. H
 Semitertiana quo cognoscatur, & quō mista. 2°. de crisi. 4^a. 136. E
 Semitertiana complicatio qualis. 2°. de crisi. 4^a. 136. E
 Semitertiana cū horrore uenit et quō. in 1^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a. 110. E
 Semitertiana horror qualis, & cur horrida à Galeno dicta. de morborū temporibus. 3^a. 87. E
 Semitertianus modus quando erat, et qualis. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 106. B
 Semitertiana ex quibus fiat. de morb. temp. 3^a. 87. E
 Semitertiana ex quo humore consistit. in 1^m. de morb. uul. cō. 1. 3^a. 106. B
 Semitertiana & alie febres iunguntur. de morb. temp. 3^a. 87. E
 Semitertiana quos inuadat, & quo tempore. de typ. 3^a. 90. H
 Semitertiana Romæ plurimæ fiunt. de morb. temp. 3^a. 87. F
 Semitertiana Romæ frequentissima, & familiarissima est. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 110. E
 Semitertiana periculum quod. de typ. 3^a. 90. G
 Semitertiana quando letalis. in 1^m. de morbis uulg. com. 3°. 3^a. 118. H
 Semitertiana febris meminit. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 160. A
 Semitertiana quomodo finiant. 3°. de crisi. 4^a. 139. F
 de Semitertiana, casus. 2°. de crisi. 4^a. 136. F
 SEMIUNCIA est denarij quatuor. 2°. de cōp. med. p. ge. 5^a. 223. D
 SEMPERVIVUM nō facit multū succū. 1°. de cō. m. p. ge. 5^a. 211. G
 Semperuiui succus frigidus est. 6°. de sanit. tuen. 2^a. 100. F
 Semperuiuum refrigerat. 14°. meth. med. 7^a. 87. D
 Semperuiuum est indurans, frigidū, & humidū. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 34. G
 Semperuiuum desiccatur tenuiter, mediocriterq; adstringit, & in eo aqua essentia abundat, & tertio ordine refrigerat. 6°. de sim. m. f. 5^a. 41. F
 Semperuiuum condensat. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. G
 Semperuiui succus quō debet accipi. 1°. de cōp. med. per gen. 5^a. 211. G
 Semperuiuum quale ad achoras. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 129. G
 Semperuiuum in emplastro apponendum in principio inflammationum. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 101. F
 Semperuiuum euitandum in Herpete exedente. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 102. B
 Semperuiui fit mentio. 10°. meth. med. 7^a. 65. A
 SEMPTERNAE quatuor res præter Deum, atomi, infinitum, uacuum similitudines. de histo. philos. Sp. 4. G
 SENECTION ubi nascatur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 196. B
 SENECTA anguis ad quid ualeat & quomodo. 3°. de compositione medicamen. secundum locos. 5^a. 142. F
 Senecta serpentis dentium doloribus medetur. 11°. de sim. med. fac. 5^a. 80. E
 in SENECTA affectiones animæ & corporis sedari dicentes, absurda afferunt. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 5°. 3^a. 190. D
 de Senectæ admirabili euitatione secundum editionem philosophus quidem fecit. de marc. 3^a. 45. F
 SENECTVS ætas est in qua diminuitur animal, ac deficit, & quare. fin. med. Isa. 44. G
 Senectus non est, ut augeri, ac nutriri, secundum naturam, & quare. de marc. 3^a. 45. E
 Senectus duplex, & qui senes possint tolerare ieiunium. commentario 1°. aphorismo 13°. Ex. 6. H
 Senectutis ætas prima, quæ. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. G
 Senectutis ætas media quæ. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. G
 Senectutis ætas tertia quæ. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. G
 Senectus quomodo fiat. de histo. philos. Sp. 12. B
 Senectus non accideret homini, si nihil deflueret, uacuareturque. 16°. de usu partium. 1^a. 220. F
 Senectus ne maturet difficile ē mediocritatē seruare. 6°. de sa. t. 2^a. 96. F
 Senectutem qualē nonnulli esse putauerunt. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. G
 Senectus frigida, & humida quomodo fit, & intelligi debeat. commentario 3°. aphorismo 31°. Ex. 26. H

Senectus fit arida. de marc. 3^a. 45. G
 Senectus arbori sicca comparata est. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. F
 in Senectute abundat pituita secundum Hippocratem. bre. deno. dogm. Hipp. 1^a. 231. B/ com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Senectus extrema minimum sanguinis obtinet. aduersus Lycū. Ex. 65. C
 Senectus neq; certa est ægritudo, neque integra sanitas. de partibus artis medicæ. Sp. 17. E
 Senectus ipsa morbus est. 1°. de san. tuen. 2^a. 63. H
 Senectus aliquibus uisa est morbus. 2°. de san. tuen. 2^a. 95. F
 Senectus inuitabilis est, & qui in ea Marcor cōtingit. de mar. 3^a. 45. D
 Senectus quæ ægritudo secundum Philippum. 11°. de diff. feb. 3^a. 34. F
 Senectus quæ proprie sit. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. G
 Senectus propria est uigilia. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Senectus plena curarum. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Senectus ex morbo febrili quandoq; accidit. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. H
 Senectuti obliuiosa cōmentarios sibi fecit Galenus. 3°. de dif. p. 4^a. 60. H
 in Senectute qui non caluescant. 1°. de temp. 1^a. 19. H
 in Senectute ex ægritudine pueri quoq; incidunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. F
 ad Senectutis ethicam. secretorum. Sp. 101. H
 SENESCENTIA corrumpuntur. de marc. 3^a. 46. B
 Senescentibus cur testes laxi reddantur. 1°. de semine. 1^a. 334. E
 SENESCERE cur sit necesse. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 96. F
 Senescentibus calido innato, & senescencia corrumpuntur. de mar. 3^a. 46. B
 Senescunt celeriter frigidi, & sicci. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
 Senescit cito, qui cito peruenit ad incrementum summum. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 96. E
 Senescerent cur nunquā homines. 10°. methodi medendi. 7^a. 66. E
 Senesceret animal nunquā, quomodo. de marc. 3^a. 46. C
 SENEX pro Hippocrate sumitur à Galeno. 3°. de dif. resp. 3^a. 74. G/
 11°. methodi medendi. 7^a. 71. C
 SENEX non est, qui uires habet integras. 11°. meth. med. 7^a. 70. A
 Senum natura quæ. fin. med. Isa. 44. G
 Senum inter se nō parua differentia est, & qualis. 5°. de san. tu. 2^a. 93. B
 Senes à senioribus ab aliquibus distinguuntur sed Galenus eos reprehendit. comment. 3°. aphor. 31°. Ex. 26. G
 Senis ut senex est, quid proprium. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. G
 Senes quales sint, & cur. de ren. affect. dign. & med. 7^a. 191. D
 Senes habent frigida corpora. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Senes frigidi, & sicci sunt. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. D
 Senum proprium temperamentum frigidum, & siccum est acquisitum uero humidum. de sal. diæ. 2^a. 40. G
 Senum temperamento similitum est siccum, & frigidum temperamentum. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 94. D
 in Senibus siccitas, & frigiditas nimis abundant. 1°. de san. tu. 2^a. 64. D
 Senes frigidiores multo sunt tum pueris, tum etiā adolescentibus. de utilitate respirationis. 1^a. 225. G
 Senes quomodo possint dici frigidi, & humidi, cum non sint. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 96. E
 Senes non sunt humidi. de marc. 3^a. 45. G
 Senes cur humidi uideantur. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. D
 Senes quomodo sint humidi, & quomodo sicci. de sal. diæt. 2^a. 40. F
 Senes humidi, molles, frigidiq; sunt. de sal. diæt. 2^a. 40. E
 in Senibus pituitosum, & serosum excrementum colligitur. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 92. E
 Seni plus pituitæ medicamentis iisdem trahitur, iuueni autem plus bilis secundum Asclepiadem. 1°. de nat. facul. 1^a. 294. C
 Senes cur semp accruat humiditates. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 142. D
 Senes aquoso excremento abundant. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. B
 Senex quomodo humidus. 2°. de temp. 1^a. 16. C/ 1°. de simp. me. fa. 5^a. 3. G
 Senes quomodo sicci, & humidi, & ubi. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. C
 Senes quomodo sicci. 2°. de temp. 1^a. 16. C
 Senes sunt sicci, non quia non abundant humiditate, sed quia membra minimum sicca sunt. 2°. de temp. 1^a. 16. C
 Senum corpus, duris pellibus similiter rigens est. 5°. de san. tu. 2^a. 92. G
 Senex his partibus est siccus, in quibus puer est humidus. 2°. de tēp. 1^a. 16. C
 Senes non habent adustos humores. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 96. F
 in Senibus densitas naturalis est, & innata. de opt. sect. Isa. 26. B
 Senum raritas uiolenta est non naturalis. de opt. sect. Isa. 26. B
 Senes habent minimum carnis. aduersus Lycum. Ex. 65. D
 Senum caro quibus rationibus praua. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. D
 Senibus cuncta exanguia. aduersus Lycum. Ex. 65. D
 Senes nō possunt boni habitus plenitudinē suscipere. 2°. de lo. af. 4^a. 11. F
 h h h iij in Senibus

in Senibus & nuper natis, euidentius conspiciuntur nerui & fibrae. 4°. 1°. 80.D
 de anato. admin. 1°. 80.D
 in Senibus foeminis quomodo sint uuluae. de diff. uul. 1°. 109.B
 Senex uitij affectus, non debet deterreri quin possit fieri probus. de cog. 2°. 51.E
 cur. animi mor. 2°. 51.E
 Senex consulendus de moribus, & uitij. de cog. cur. ani. mor. 2°. 53.G
 Senes ad aetatem melius se habent. com. 3°. aph. 3°. Ex. 20.B
 in Senibus cerebrum siccescens distat à caluaria. in 6°. de morbis uulgari 3°. 170.A
 bus, commentario 3°. 3°. 170.A
 Senes habent alios humidas, si iuuentute sint siccae, & è contra. commen- 2°. aphorismo 53°. Ex. 19.E
 tario 2°. aphorismo 53°. Ex. 19.E
 Senum pulsus quibus constet temporibus. comp. puls. Sp. 19.E
 Senum aetas habet sistolem tardam, & minorem. de usu puls. 1°. 229.E
 in Senes pulsus intermittentes non sunt pnitiosi. 2°. de præs. ex. 4°. 110.E
 Senes minus, & raro respirant. de util. resp. 1°. 225.G
 SENI qui medicus conueniat. 5°. de san. tuen. 2°. 92.H
 Senes quomodo regendi. 5°. de san. tuen. 2°. 89.F
 Senes ut conualescentes debent in uictu curari. 5°. de san. tuen. 2°. 90.F
 ad Senes pertinet pars artis reficiens & instaurans. ars med. 1sa. 71.F
 Senibus sanitatis tuendae ratio conatur senum sanitatem seruare. 6°. de sa- 2°. 95.G
 nitate tuenda. 2°. 95.G
 Senes quomodo seruandi. de marc. 3°. 47.A
 Seni uiro, puero, mulieri, aestate, hyeme, in loco calido, in loco frigido, non 1°. 189.F
 aequè conueniunt capilli. de usu partium. 1°. 189.F
 Senes diætandi duplex indicatio. de sal. diæt. 2°. 40.F
 Senes an exsiccandi uel humectandi, & ubi. 5°. de san. tuen. 2°. 92.C
 Senes qui calcificandi & humectandi. 5°. de san. tuen. 2°. 93.B
 Senum cibus & potus humidus & calidus esse debet. de sal. diæt. 2°. 42.G
 Senibus potiora sunt quae humectent. 5°. de san. tuen. 2°. 92.D
 Senibus, si humectatione non indigent, quae non possint. 5°. de sa. tuen. 2°. 92.D
 Senes siccior uictus plerumque decet, & quare. de sal. diæt. 2°. 40.E
 Senibus quidam dant cibos qui potius exsiccent. 5°. de san. tuen. 2°. 92.C
 Senibus qui cibi dandi ut exsiccent secundum aliquos. 5°. de san. tu. 2°. 92.C
 Seni qui panis commodus. 1°. de alim. facul. 2°. 10.A
 Senum panis qualis esse debet. 5°. de san. tuen. 91.E/ 2°. 92.D
 Senibus obstructions in iocinore liene & renibus facit panis suas dotes 2°. 91.F
 non habens. 5°. de san. tuen. 2°. 91.F
 Seni quae aues commodae. 5°. de san. tuen. 2°. 91.D
 Senex à quibus carnibus abstinere debet. 5°. meth. med. 2°. 90.D
 Senibus pisces molles accommodati. 3°. de alim. fac. 2°. 31.E
 Senex ab his quae testa teguntur abstineat. 5°. de san. tuen. 2°. 91.D
 Senibus uinum bibendum ut iuuenescant. quod animi mores. 1°. 320.G
 contra Senum austeritatem uini medicina est. quod animi m. 1°. 320.G
 Senes cur austeri, tediij pleni, & duri, quod animi mor. 1°. 320.G
 pro Senibus uinum quomodo eligendum. 5°. de san. tuen. 2°. 91.A
 Senibus aptissimum uinum est. 5°. de san. tuen. 2°. 90.H
 Seni uina calidiora, & urinas mouentia, comoda. 5°. de san. tuen. 2°. 92.A
 Senes cur uinis urinas cientibus indigeant. 5°. de san. tuen. 2°. 91.B
 Seni apta non sunt uina quae in uentre morantur. 5°. de san. tu. 2°. 91.B
 Seni egrotanti uinum aquosum quotidie quomodo exhiberet Galenus. de 7°. 131.D
 uictus ratio. in morb. acut. com. 3°. 7°. 131.D
 Senibus conueniunt uina dulcia pallida. 5°. de san. tuen. 2°. 91.C
 Seni quod uinum dulce optimum. 5°. de san. tuen. 2°. 91.C
 Senibus uinum quae bona faciat. 5°. de san. tuen. 2°. 91.B
 Senes caput ualentius non habentes, quae uina bibere possunt. 5°. de sanita- 2°. 90.H
 te tuenda. 2°. 90.H
 Senex quando uinum album bibere debet à balneo. 5°. de san. tuen. 2°. 91.C
 Senibus inutilia sunt uina nigra. 5°. de san. tuen. 2°. 91.B
 Senes uina nigra crassa bibentes, incidunt in aquam intercutem uel calcu- 2°. 91.B
 lum. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91.B
 Senes uinis melle conditis quando potissimum uti possunt. 5°. de sanitate 2°. 91.C
 tuenda. 2°. 91.C
 Seni mel salubre. 2°. de nat. fac. 1°. 300.H
 Senes comedant mel. 1°. de alimen. fac. 2°. 8.F
 Senibus mel accommodum est. 3°. de alim. facul. 32.H/ de bonitate, & ui- 2°. 39.A
 tio succorum. 2°. 39.A
 in Senibus mel uertitur in sanguinem. 2°. de nat. fac. 1°. 300.B
 Seni quando dandum far cum melle & aceto. 5°. de san. tuen. 2°. 92.D
 Senibus praeter ceteris autumnalibus fructibus fici maturi eligendi. 5°. de sa- 2°. 92.D
 nitate tuenda. 2°. 92.D
 Senibus hyeme carica eligenda. 5°. de sanit. tuen. 2°. 92.D
 pro Senibus omnia salita meliora recentibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91.D

Senes debent moueri ut iuuenes. 5°. de san. tuen. 2°. 89.F
 Senes nec debent quiescere, nec moueri nimium. 5°. de san. tuen. 2°. 89.F
 Senis motus qualis esse debet. 5°. de san. tuen. 2°. 89.G
 Senes indigent moderato motu. 5°. de san. tuenda. 2°. 92.D
 Senum exercitium quale. 5°. de san. tuen. 2°. 89.H
 Senibus quod genus exercitationis utilissimum. de par. pi. exer. 2°. 49.E
 in Senibus consuetudo multum facit ad exercitationis speciem eligendam. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 89.H
 Senes consueto opere exercitari debent, etiam si modice noxium sit. 5°. de 2°. 93.A
 sanitate tuenda. 2°. 93.A
 Senum exercitatio unde sumatur. 5°. de san. tuen. 2°. 89.H
 Senes non debent attingere illa, quae indigent arte. 5°. de san. tu. 2°. 89.H
 Senes omnes consuetis laboribus exercendi, sed eorum uehementia remissa. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90.A
 Senes non exerceant partes imbecilles. 5°. de san. tuen. 2°. 90.A
 Senum partes imbecillae non sunt roborandae, sed feriari illas permittere 2°. 93.A
 utilius uidetur. 5°. de san. tuen. 2°. 93.A
 Seni an exercenda frictio. 5°. de san. tuen. 2°. 90.F
 Senum exercitatio una est frictio cum oleo. 5°. de san. tuen. 2°. 89.G
 Senis corpus ubi nudatur, qualis debet esse locus. 5°. de san. tuen. 2°. 90.F
 Senes indigent somno. 5°. de sanit. tuen. 2°. 92.D
 Senes ob ariditatem uigilant. 3°. de loc. affect. 4°. 16.G
 Senes magis uigilant quando sunt sani. co. 3°. aph. 31°. Ex. 26.H
 Seni à cibis obstruentibus cauendum. 5°. de san. tuen. 2°. 91.F
 Senibus facile obstruuntur iecur, lien, & renes, si crassum humorem fa- 2°. 91.B
 cientibus utantur. 5°. de san. tuen. 2°. 91.B
 Senex si cibis obstruentibus sit usus, quibus uti debet protinus. 5°. de sani- 2°. 91.D
 tate tuenda. 2°. 91.D
 Senex centenarius quo uictu sit usus. 5°. de san. tuen. 2°. 91.F
 Senex octogenarius nullam artem discere debet, & quare. 5°. de sa. 2°. 93.B
 Senex cur non debet mutare consuetudinem. 5°. de san. tuen. 2°. 93.B
 Senex quid uti debeat ut non indigeat alio ad conseruationem sanitatis. 2°. 93.B
 secretorum. Sp. 101.F
 Senes & si habeant multam pituitam, cur non faciat febrem. commenta- 2°. 91.F
 rio 3°. aphorismo 30°. Ex. 26.E
 in Senibus si propter pituitam opus est aliquid incidere & dissecare petere, 2°. 92.D
 ad humectantem uictum reuertendum statim est. 5°. de san. tuen. 2°. 92.D
 Senes sunt sani sanitate senili. 5°. de san. tuen. 2°. 95.F
 SENVM corpus ad omnem ferme actionem male comparatum est. 3°. 3°. 29.C
 de sympt. caus. 3°. 29.C
 in Senibus quae actiones uitiat. 2°. de temp. 1°. 16.D
 Senes habent sensus uitiatos. 2°. de temp. 1°. 16.D
 Senes habent motus uitiatos. 2°. de tem. 1°. 16.D
 Senes nulli habent robur. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 18.C
 Senes inepti ad actiones uoluntarias sunt. 1°. de sanit. tuen. 2°. 64.D
 Senes habent appetentiam uitiatam. 2°. de temp. 1°. 16.D
 Senes propter quid non habeant appetitum. co. 2°. aph. 20°. Ex. 14.E/F
 Senibus deficiunt humores cholericus. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14.E/F
 in Senibus concoctio uitiat est. 2°. de temp. 1°. 16.D
 Senes cur non concoquunt. 3°. de symp. caus. 3°. 29.C
 Senes habent sanguificationem, appositionem, & nutritionem uitiatam. 2°. de temperamen. 1°. 16.D
 Senes cur non nutriuntur commode. 3°. de symp. caus. 3°. 29.C
 Senum totum corpus frigidum est, nec potens alimentum trahere, nec con- 2°. 89.F
 ficere nec nutriri. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 89.F
 Senum digestio qualis. 3°. de symp. caus. 3°. 29.C
 Senes multos habent crudos humores propter debilitatem uirtutis digesti- 2°. 25.F
 uae. com. 3°. apho. 76°. Ex. 25.F
 Senes habent contentiuam uirtutem imbecillam. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26.E
 Senum uis expultrix qualis. 3°. de symp. caus. 3°. 29.C
 Senes consueta melius tolerant iuuenibus insuetis. co. 2°. ap. 49°. Ex. 19.B
 ad Senem iuuenis comparatio in motu. 1°. de caus. puls. 4°. 88.A
 Senes non sunt comparandi adolescentibus. 3°. de alim. fac. 2°. 26.B
 cur Senes iuuenibus plurimum minus egrotant. co. 2°. aph. 39°. Ex. 17.H
 Senes possunt dici neutri. 5°. de san. tuen. 2°. 95.G
 Senum sanitas non absolute sanitas est. 5°. de sani. tuen. 2°. 95.G
 Senum sanitas querimonij non uacat. 5°. de san. tuen. 2°. 95.G
 Senes faciles morbos incurrunt. 5°. de sani. tuen. 2°. 90.F
 Senes minima causa mouet. 5°. de san. tuen. 2°. 90.F
 Senes à cibis facile laeduntur. 5°. de san. tuen. 2°. 90.F
 Seni imbecillo ter dandum in die exiguum cibi. 5°. de san. tuen. 2°. 90.F
 Senes magni efficiuntur gibbi, & qui. com. 2°. aph. 54°. Ex. 19.E
 in Senibus

in Senibus diuturnos morbos ut plurimum fieri inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hippoc. 1^a. 231. D
 Senibus morbi longi qui accidunt magna ex parte eos ad mortem comitantur. commentario 2°. aphor. 39°. Ex. 17. H
 Senes quibus morbis comitentur ad mortē. com. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
 Senes quos morbos difficulter concoquant. com. 2°. apho. 40°. Ex. 17. H
 Senes crudi qui. in prog. com. 2°. 4^a. 205. G
 Senes quos morbos incidunt. 5°. de sani. tuen. 2^a. 92. B
 Senes quibus morbis frigidis capiantur. 2°. de temp. 1^a. 16. D
 Senes capiuntur apoplexia. 2°. de tēp. 1^a. 16. D / cō. 6°. aph. 57°. Ex. 53. E
 Senibus eueniēs urina pinguis sine febre apoplexiā facit. de dyn. Sp. 34. B
 Senes capiuntur apoplexia, neruorum resolutione, stupore, tremore, conuulsione, destillatione, raucedine. 2°. de temper. 1^a. 16. D
 Senes cur tremuli. de trem. palp. conuuls. 3^a. 51. E
 Senes cur tremunt sub ponderibus. 2°. de symp. caus. 3^a. 20. D
 Senes habent raucedines & grauedines peculiares. cōmentario 2°. apho. rismo 34°. & 40°. Ex. 17. H
 Senibus cur contingat raucedo. de uoc. & anhel. Sp. 61. G
 Seniores qua tempestate distillationes incidunt subito perimentes. cōmentario 3°. aphor. 12°. Ex. 21. H
 Senibus frigide fluxiones nō concoquantur. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. H
 Senes non faciunt lapides, quia non habent calorem magnum. commentario 3°. aphorismo 26°. Ex. 25. F
 Senum oculi cur rugosi. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 158. D
 Senibus cur cornea corrugata. 10°. de usu partium. 1^a. 180. F
 Senes cur cæci nonnunquā fiant. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 113. D
 Senes ultimi quare nō uideant. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. D
 Senibus quod Marcoris genus proprium. de pul. ad Tyro. 45. E / 4°. de causis pulsuum. 4^a. 101. E
 Senes quomodo marasmo afficiantur. de marc. 3^a. 45. C
 Senibus quibus iā etate declinante inflari magis uentrē cōtingat cū uenere utūtur, & coitū assidue appetere. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 171. G
 Senibus contingunt effusa & nigriores collisus Venis. de tumoribus præter naturam. 3^a. 84. C
 in Senis habitu potius uiuendū, quā illico mori. 10°. meth. med. 7^a. 66. F
 Senex & egrotus debet sperare ualitudinē. de cog. cu. ani. mor. 2^a. 51. F
 in Senibus quotidie urinae mouendæ, & quibus. 5°. de san. tuē. 2^a. 92. E
 in Senibus quotidie soluenda aluus, & quibus. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. E
 Senes non sunt purgandi. de dynamidijs. Sp. 20. F
 Senes si alternis diebus egerant nihil medicamentosum illis dandum. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 92. F
 Senes quibus solui debeant. 5°. de sani. tuen. 2^a. 92. F
 Seni non danda aloes. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 92. E
 Senioribus supra modum purgatis singultus si superuenerit, non bonum. commen. 7°. aphorif. 41°. Ex. 57. C
 Senes in senium longe prouecti, nō sunt phlebotomandi. de sect. 15a. 16. E
 Senibus non est secunda uena. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 98. D
 cur Seni sanguis non est detrahendus. de uictus ratione in morbis acutis. commentario 4°. 136. F / 7^a. 37. H
 Seni pleuritico non est secunda uena. de subfig. emp. 15a. 32. F
 Senes ualde pleuritici existentes nō sunt phlebotomandi. de sect. 15a. 18. B
 Senibus qñ uenā secat Galenus. de curandi ratione p sang. miss. 6^a. 19. D
 Senibus cur in minori copia quā iuuenibus etiam in eadē affectione sanguis detrahendus. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 19. D
 Senes raro euadunt ē pleuritide. de dynamidijs. Sp. 35. E
 Senes in hyeme profunda non liberantur à tribus quartanis. de præcog. ad Posth. 4^a. 217. B
 Senis inuitus excernentis casus. 1°. de loc. affect. 4^a. 7. H
 ad Senum ulcera. 1°. de comp. med. per genera. 214. C / D / 5^a. 222. A
 Senibus conueniens medicamen. de med. exper. Sp. 108. A
 Senum calorem naturalem confortans medicamē. de med. exp. Sp. 108. A
 Senis medicamen. de med. exper. Sp. 104. D
 in SENILEM siccitatem siccī natura cito proueniunt. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 96. E
 Senili etati familiarissimus morbus est apoplexia. commentario 3°. apho rismo 31°. Ex. 26. H
 in Senili etate febres quotidianæ fiunt. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. E
 in Senili etate partes extremas frigesce nō malū. cō. 7°. ap. 1°. Ex. 54. A
 SENIORA animalia carnes modicas & aridas habent, & reliquas partes. 4°. de anat. admi. 1^a. 80. D
 Seniorum animalium partes duræ siccæ, & concoctu difficiles sunt. de bonit. & uitio succo. 2^a. 35. H

Seniorum complexio imperfecta, & quare. de incantatione adiuratione, & suspensione. 7^a. 181. F
 Senioris infra dignitatem est disputare cum adolescente. de uenæ sect. aduersus Erasī. 6^a. 10. A
 Senioris pulsus qualis. 3°. de caus. puls. 4^a. 96. D
 Senioribus contingentes morbi qui. in progn. com. 3°. 4^a. 210. D / cōmentario 3°. aphorismo 31°. Ex. 26. G
 qui Seniores assidue coitum appetant. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 171. G
 Senioribus omnia mala sunt peiora propter etatis debilitatem. commentario 7°. aphorismo 41°. Ex. 57. C
 Seniores difficulter sanantur à uesticæ & renum uitij, & longis morbis. commentario 6°. aphorismo 6°. Ex. 47. B
 Senium quando serpentes deponunt, & quale sit. de ther. ad Pis. 5^a. 95. D
 Senium in stirpibus quid sit. 1°. de san. tuen. 2^a. 62. F
 Senium in animalibus quid sit. 1°. de san. tuen. 2^a. 62. F
 Senium in etatibus quid. de marc. 3^a. 46. F
 Senium quid. de marc. 3^a. 45. E
 Senium quid sit proprie. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 89. A
 Senium quid existimetur à diuersis. de marc. 3^a. 46. E
 Senium indubitato frigidum est. 5°. de sani. tuen. 2^a. 92. B
 Senium non indubitato siccum, quia aliqui dixere humidum esse. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 92. C
 Senium humidum est secūdū aliquos antiquos celebres, & cur. 2°. de temperamentis. 1^a. 16. B
 Seniū quidā humidū & frigidū esse arbitrati sunt. de marc. 3^a. 46. D
 Senium frigidum & siccum. 5°. de sani. tuenda. 2^a. 89. E
 Senium est intemperies quædam ad frigidius, & siccus conuersa. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 20. E
 Seniū quod est in sanis, sicca intemperies est in aegris. 7°. met. me. 7^a. 44. D
 Senium non est corporis intemperies, ad quam primum omne remedium consilium dirigitur. 5°. de sani. tuenda. 2^a. 93. B
 Senium etas frigidissima est. 2°. de temp. 1^a. 16. D
 Senium quomodo secundum naturam sit. de marc. 3^a. 45. E
 Senium an morbus uel sanitas uel medium uocetur, parum refert. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 90. E
 Senium quidam esse morbum uolunt. da marc. 3^a. 46. E
 Senio carens quo nam modo quis perpetuo pmanere possit, philosophus quidā tempore Galeni in libro quem conscripsit, ostendit quod tamen ipse euitare non potuit. de marc. 3^a. 45. E
 in Senio caro impense sicca est. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. D
 Senium est uia ad interitum. 2°. de temp. 1^a. 16. D
 Senium est ueluti quædam tabes mortis. 2°. de temp. 2^a. 16. D
 Senium facere dicitur lapis phloginus illinitus. de simp. med. Sp. 86. H
 Senium cur consideratur. 5°. de sani. tuen. 2^a. 93. B
 Senium quicquid sit nihil refert. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. E
 Senium quomodo possit euitari. de marc. 3^a. 46. F
 Senium corrigi non potest. 7°. meth. med. 7^a. 45. H
 Senium marcescenti stygi assimilatur, ab Aristotele. 2°. de tēp. 1^a. 16. C
 in Senio facies ab Hippocrate in acutis descripta, non est exitiosa. in progn. commentario 1°. 4^a. 191. E
 in Senio quid fiat. 1°. de san. tuen. 2^a. 63. F
 Senium facit obliuionem. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. B
 Senij notæ sunt excrementa humida. de marc. 3^a. 46. E
 Senium qui melius tolerant, & qui facilius ad ipsum perueniant. com. 2°. aphorismo 49°. Ex. 19. B
 ad Senium cur cito ueniunt animalia. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. F
 Senium ex morbo, quid. 1°. de præsag. ex puls. 4^a. 107. F
 Senium corrigitur per calefactia & humectatia. 5°. de san. tu. 2^a. 89. E
 Seniū ex morbo q Marcor à Philippo dicat. 4°. de ca. expulsi. 4^a. 101. C
 Seniū uel marasmus siccitatem præcessisse debet. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. D
 Senio simili affectu detenti, marasmo afficiuntur. de marc. 3^a. 45. C
 Senio similis marasmus frigidus quibus fiat. de marc. 3^a. 47. C
 Senium ex morbo, est altera marasmi species. 10°. meth. med. 7^a. 66. F
 Senij marasmus potest prolongari, non euitari. de marc. 3^a. 46. E
 SENSIBILIORES sunt nerui molles. de ocul. 7^a. 183. E / F
 Sensibilia corpora magis dolores sentiunt. in 6^m. de morbis uulgaribus. com. 1°. 3^a. 153. E
 Sensibile quod. fin. med. 15a. 45. A
 Sensibilia quæ sint. de ijs. quæ in med. fin. com. 1°. 7^a. 199. B
 Sensibilia improprie quæ. de ijs. quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. B
 Sensibiles res q non fiant temere. 17°. de usu par. 1^a. 221. E
 Sensibilium cognitio in quot sit differentijs. 3°. de dign. puls. 4^a. 80. G

Sensibilium cognitio sedula inspectione confirmatur. 3°. de compositione medic. per gen. 5°. 228.E
 Sensibilis animæ actio in quinque sensus diuiditur. de diff. sympt. 3°. 11.D
 Sensibilia diuersa immutat sensus. 8°. de usu partium. 1°. 167.D
 Sensibile nihil est de corpore præter uenas, et arterias, pelliculas, et neruos. de util. resp. Sp. 62.G
 non Sensibile, sed sensuum organum à natura factum est cerebrum. de uirt. nostr. corp. diff. Sp. 60.C
 Sensibilis facultas per neruos ad instrumenta propria deferitur. 7°. de decretis Hipp. 1°. 270.F
 Sensibilis quidem meatus intus aperte solis oculorum neruis adest. de neruorum diff. 1°. 53.D
 Sensibile est maxime os stomachi. de anat. uiu. Sp. 49.G
 Sensibiles partes hepatis et splenis. de util. resp. Sp. 62.H
 Sensibiles motus in sanis animantium corporibus duplices ex arbitrio et impetu, et qui uitales dicuntur. de trem. palp. conuuls. 3°. 51.D
 in Sensibilibus partibus est dolor. 12°. meth. med. 7°. 78.C
 à Sensibilibus magnis dolent gustus et tactus. de symp. diff. 3°. 11.E
 Sensibilibus quale debet exhiberi medicamentum. 3°. de cō. me. p. ge. 5°. 232.G
 SENSIBILITATEM auri præstans panniculus ubi sit. de anatomia uiuorum. Sp. 48.H
 SENSIFICANS est panniculus quidam, ut pulmonis, hepatis, splenis, renum. de anat. uiu. Sp. 55.F
 SENSIFICI nerui quales et qui. 3°. de decre. Hipp. 1°. 270.F
 SENSIO continetur in præfensione. in prog. com. 1°. 4°. 190.A
 SENSITIVUM primo in somno deprehenditur. commentario 2°. aphorismo 3°. Ex. 11.E
 SENSORIUM quod. fin. med. Isa. 45.A
 Sensorium primum, et sensus communis idem. 7°. de decre. Hipp. 1°. 272.F
 Sensoria omnia poscunt neruum mollem. 8°. de usu par. 1°. 166.G
 Sensoria omnia cur prope cerebrum. 8°. de usu par. 1°. 167.A
 Sensoria omnia propter cerebrum in capite posita sunt. 8°. de usu par. 1°. 167.A
 ad Sensoria instrumenta differentie processum neruorum. 8°. de usu partium. 1°. 167.D
 Sensoria tactus quæ, et quæ uisus, et quæ gustus. 1°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 8.C
 Sensorium quod debet colores recipere, quale esse debeat. 8°. de usu par. 1°. 167.E
 Sensorium uisus, quale esse debeat. 8°. de usu par. 1°. 167.E
 Sensorium quod transmittitur ad uisum à cerebro. 8°. de usu par. 1°. 167.E
 Sensorium olfactus habet uaporosum spiritum. 8°. de usu par. 1°. 168.A
 Sensorij olfactus natura quæ. 8°. de usu par. 1°. 168.A
 Sensoria oblectamenta debent dari ægris. in 6°. de morb. uul. c. 4°. 3°. 181.A
 SENSUALE fieri corpus contingit in multis particularibus alterationibus elementorum, suppositis his uim sensualem non habere, sed posse inuicem agere, et pati multiformiter. 1°. de elem. 1°. 3.D
 SENSVS quid. fin. med. Isa. 45.A/de hist. philos. Sp. 9.A
 Sensus est aliud à coloribus, saporibus et uaporibus. 1°. de elem. 1°. 3.F
 de Sensibus animalibus. de comp. memb. siue de nat. hum. Sp. 59.B
 Sensus communis est hominibus et animantibus rationis expertibus. 2°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 9.G
 Sensus genus diuersum est in plantis quam in animalibus, et quale. de substantia facultatum naturalium. 1°. 330.G
 Sensus proprii animalium sunt et opera animæ. 1°. de fac. nat. 1°. 291.G
 Sensus, et affectus in qua sint animæ parte. de hist. philos. Sp. 10.B
 Sensus pauciores Dei habent quam bruta. de hist. philos. Sp. 9.B
 Sensu prædita an rationis habeant usum. de hist. philos. Sp. 11.E
 Sensus quot sint. de hist. philos. Sp. 9.A
 Sensus sunt quinque, et quæ singuli. fin. med. Isa. 45.B/aduer. Lyc. Ex. 63.H
 Sensus cur quinque, et elementa solum quatuor. 7°. de decre. 1°. 271.C
 Sensu uno quæ sentiuntur, non sentiuntur alio. 7°. de decre. 1°. 271.C
 Sensuum partes secundum Chrysippum. 3°. de decre. Hipp. 5°. 241.F
 Sensus quomodo fiat. 7°. de decretis Hipp. 1°. 272.F
 Sensus quomodo excitetur. in 6°. de morb. uulga. com. 2°. 3°. 161.A
 Sensus est in patiando. 16°. de usu par. 1°. 215.A
 Sensuum alterationes pathemata siue passionem appellantur. de symptomatum differentiis. 3°. 10.D
 Sensus est alterationis dignotio, non alteratio ipsa, ut quidam putant. 7°. de decre. Hipp. 1°. 271.H
 Sensus in patiando, motus uero in faciēdo aliquid, fit. 1°. de lo. af. 4°. 7.D
 Sensus per medium ueluti per baculum fit. de caus. pro catar. 3°. 100.C
 Sensus quod sentiant quæ in se ipsis sunt. 1°. de symp. caus. 3°. 17.D
 Sensuum ordo secundum perfectionem. de ocul. 7°. 183.F

Sensus primus est uisus, et qualis sit. de ocul. 7°. 183.F
 Sensus alij rem sentiendā ad se expectant, uisus ad illa accedit. de oc. 7°. 185.A
 Sensus immutat sensibilia diuersa. 8°. de usu par. 1°. 167.D
 Sensibus alijs crassior est tactus. de ocul. 7°. 183.F
 Sensu tactus qui sint excellentiores sensus. 16°. de usu par. 1°. 215.A
 Sensum tactus habent nerui omnes. de ocul. 7°. 183.F
 Sensum unum duntaxat habent ostrea, tactum scilicet. de anat. ui. Sp. 45.G
 Sensus omnes particulares ad communem sensum reducuntur. de anat. ui. Sp. 45.G
 Sensum communem ponit Galenus. de symp. diff. 3°. 11.F
 Sensus communis, et primum sensorium, idem. 7°. de decre. Hipp. 1°. 272.F
 Sensus communis cur in cerebro. 7°. de decre. Hipp. 1°. 272.E
 Sensus unde habeatur in animalibus. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269.F
 Sensus et motus origo unde ex uoluntate existit, is principatus est animæ. 8°. de decre. Hipp. 1°. 273.B
 Sensus principium est cerebrum. 3°. de usu par. 133.C/7°. de decre. 1°. 272.F
 Sensuum quinque principium est in cerebro. in Tim. Plat. 1°. 287.D
 Sensus et motus uniuersis corporis partibus à cerebro suppeditatur. 5°. de locis affectis. 4°. 28.H
 Sensus et motus principium est cerebrum. de anat. uiu. 45.H/de uirt. nost. corp. diff. Sp. 60.C
 Sensus, et uoluntarij motus principium est cerebrum. in 6°. de morb. uul. com. 5°. 3°. 189.G/de uoce, et anhel. Sp. 61.G
 ad Sensum faciendum in animali cerebrum non indiget corde. 2°. de decretis Hipp. 1°. 239.C
 Sensum et motum spina accipit à cerebro. 3°. de loc. aff. 4°. 20.H
 Sensui meatus patens, in spinalis medullæ ortu, sicut etiam in uisorijs neruis est. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270.C
 Sensus, et motus principium est cor contra Galenū. de anat. ui. Sp. 45.H
 Sensus, et motus principium est à corde. de util. resp. Sp. 63.D
 Sensum omnium primum et uniuersale instrumentum est cor. de util. resp. Sp. 72.F
 Sensus et motus principium non esse cor probat. de anat. uiu. Sp. 45.H
 Sensuum instrumenta cur duo. 10°. de usu par. 1°. 177.E
 Sensum instrumentis cur natura facit cooperimentum. 11°. de usu p. 1°. 188.H
 Sensus non debet habere tegmentum, ut aures, nares, et quare: quamque oculis operimenta data, quia mollis odor. de instr. odor. 1°. 112.A
 Sensus instrumenta quod sentiant. 1°. de symp. caus. 3°. 18.H
 Sensuum instrumenta neruis indigent. 16°. de usu par. 1°. 215.A
 Sensus et motus instrumenta nerui sunt. 3°. de decre. Hipp. 1°. 245.D
 Sensum ac motum omnes nerui habent. 16°. de usu par. 1°. 214.H
 Sensum accipit corpus à neruis post motum. 12°. de usu par. 1°. 193.D
 Sensus per neruos mittitur ad omnes particulas. 1°. de symp. caus. 3°. 18.H
 Sensus in nulla est animantis parte sine neruo. de ner. diff. 1°. 53.B
 Sensus non fit, nisi neruus afficiatur. 3°. de decre. Hipp. 1°. 270.F
 Sensus et motus omnis, influens influit per neruum. de anat. ui. Sp. 48.A
 Sensum ac motum exhibens nominatur neruus aut tendo. 1°. de decretis Hippocratis et Platonis. 1°. 233.G
 Sensum, et non motum habent partes que recipiunt neruos. 16°. de usu p. 1°. 214.H
 ad Sensum nerui molles apti. 3°. de anat. admi. 1°. 96.D
 pro Sensu nerui molles dati. 16°. de usu par. 1°. 215.A
 Sensus quinque faciunt nerui molles. de ocul. 183.F/ 7°. 184.H
 Sensus omnes habent neruos magnos et molles. 16°. de usu par. 1°. 215.D
 pro Sensu partes quod corporis habent magnos neruos. 5°. de usu p. 1°. 145.C
 Sensuum nerui quanti. de instr. odor. 1°. 110.G
 ad Sensum tantum idonei sunt nerui molles. de decre. Hip. et Plat. 1°. 233.G
 Sensus neruus cur mollior. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270.F
 ad Sensum non conuenit durum. 12°. de usu par. 1°. 193.A
 pro Sensu, et motu nerui duri, et molles effecti. 16°. de usu p. 1°. 215.A
 circa Sensus quod se habent membra durorum neruorum. 1°. de symp. caus. 3°. 16.E
 Sensum, et motum partium qui musculi faciant. 1°. de lo. aff. 4°. 7.E
 Sensum et motum quod dent musculi, semper indigent neruis. 1°. de lo. af. 4°. 8.B
 Sensus inest particulis que sentiunt, et sine musculis. 1°. de mo. mus. 1°. 309.C
 Sensus diuersus particulis datus est. de mult. 3°. 77.F
 Sensum dantes panniculi qui. de anat. uiu. Sp. 55.F
 Sensum exactiorem quibus partibus dat natura. 16°. de usu par. 1°. 215.A
 Sensum acerrimum habet oculus. 13°. meth. med. 86.A/de ocul. 7°. 189.C
 Sensum exactiorem debent habere nasus, palatum, et dentes. 16°. de usu partium. 1°. 215.D
 Sensum gingiuis, et cuti faciei qui musculi præstent. de ner. diff. 1°. 53.F
 Sensum habentia membra in superficie quæ. de anat. ui. Sp. 44.C
 Sensum unde habeat cutis. de anat. uiu. Sp. 45.C
 per Sensus tantum gratia cutis pilosa propages paucas tenues raras, et ægre conspicuas instar filorum cuiusdam araneæ ex subiectis omnibus

bus partibus recipit. 9°. de usu par. 1°. 176.D
 Sensum unde habeat pellis caput ambiens. 4°. de loc. aff. 4°. 25.D
 Sensus cutis imbecillitas unde. de ana. uiu. Sp. 45.C
 Sensum dant nerui per cutem manus dispersi. 3°. de loc. aff. 4°. 21.C
 Sensum exactissimum habet os uentris. 1°. de symp. cau. 3°. 17.G
 Sensum potiore omnibus partibus propter quid habet os uentriculi. 3°. de loc. aff. 4°. 18.C/de uo. et anhel. Sp. 61.H
 citra Sensum nostrum non est uentriculi cupiditas, qua cibum & potum appetit. 6°. de loc. aff. 4°. 37.G
 Sensum & motum diaphragmati qui neruus det. de ana. uiu. Sp. 53.F
 Sensum magnum unde habeat matrix. de ana. uiu. Sp. 51.F
 Sensuum distributio in foetum. an animal sit. 1°. 327.F
 Sensus cur paruus in renibus, in uestica urinæ, & uestica fellis. 5°. de usu partium. 1°. 145.F
 Sensum unde habent renes. de ana. uiu. Sp. 51.C
 Sensu caret particula, ad quam neruus non peruenit. de mult. 3°. 77.G
 Sensu caret ossa, pinguedo, adenes, & medullæ. de mult. 3°. 77.G
 Sensu caret os capitis. 13°. meth. med. 7°. 86.A
 Sensus cur non inest glândulis. 15°. de usu par. 1°. 214.H
 Sensu uacat copula. de decre. Hip. & Plat. 1°. 233.H
 Sensu priuatum membrum omne congelatum terrestre ex melancholia est. de ana. uiu. Sp. 45.F
 Sensus est fere expers pulmo. 1°. de diff. resp. 3°. 59.G
 Sensum non habet pulmo, quia duo tantum nerui tenues in ipso sunt, & superficiarij. 4°. de loc. aff. 4°. 25.G
 Sensu caret caro circa gibbam iecoris partem. de mul. 3°. 77.G
 Sensus intestinorum obtusus cuius sit. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 193.F
 Sensum non habet pulsus. 2°. de loc. aff. 4°. 9.A
 à Sēfibus quō differāt pedes, & summæ manus. 16°. de usu pa. 1°. 215.E
 Sensus duas species tantū hñt aiales actiones. de ocul. 7°. 186.A
 Sensui ratio coniuncta est. 3°. de dign. pul. 4°. 80.B
 Sensus sequitur, ratio dux est. de ther. ad Pifo. 5°. 90.F
 Sensus aduersus cogitationem loqui quo modo finxit Democritus. aduersus empir. med. Isa. 35.C
 Sensus boni sunt homines liquidioris sanguinis, eò quod molles carne. de util. resp. Sp. 64.F
 SENSVS quidam negabat posse experiri de rebus. 1°. de simplicium medic. facul. 5°. 7.C
 Sensus qui dicunt non percipere propria sensibilia, in Pyrronis dubium turpiter incidunt. 2°. de temp. 1°. 16.H
 Sensus iudex ad oia uitæ munia est nobis. 1°. de san. tuen. 2°. 64.B
 in Sēfibus consistunt iudicia naturalia. 9°. de decre. Hip. 1°. 279.D
 Sensus iudicium naturale est. 9°. de decre. Hip. 1°. 279.D
 Sensus iudicium rerū est, quæ sensui subiiciuntur. 9°. de decre. 1°. 279.D
 Sensui euidentiū & non per se cognitorū iudex obseruatio est. de optima secta. Isa. 19.H
 Sēfui res euidētes aliæ p se innotescūt, aliæ nō per se. de opt. sec. Isa. 19.G
 Sensum res latentes aliæ intellectui perspicuæ & sunt, & dicuntur, aliæ per ostensionem cognoscuntur. de optima secta. Isa. 19.G
 Sensui nota esse usui, cōcessum est ab oibus medicis. de opt. sec. Isa. 20.H
 Sēfui nota, sunt principium inuētionis præceptorum, sed non artis principium sunt. de opt. sec. Isa. 20.B
 Sensus euidētia præuenit rationis fidem. 3°. de simp. med. fac. 5°. 29.D
 de Sēfui euidentiū rebus qui demonstratione aliqua sententiam ferre conantur deridendi, & quare. de opt. sec. Isa. 19.H
 Sēfibus nō est habenda fides fm Asclepiadem. 1°. de nat. fac. 1°. 294.B
 Sensui qui non credit, explodendus est. 9°. de decre. Hip. 1°. 279.E
 Sēfibus quæ fides habenda sit probatur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9.G
 de Sensuum certitudine. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9.H
 Sensuum & imaginationum ueritas. de hist. phil. Sp. 9.A
 Sensu partim, & partim demonstratione, soluuntur artium controuersie. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183.C
 Sēfui uidetur quæ spectāt ad medicos. d̄ uict. ra. i mor. acu. c. 1°. 7°. 109.E
 Sēfibus subiecta nō tractat Galenus in libris de locis affectis. 5°. de locis affectis. 4°. 29.G
 Sensum quæ effugiūt, non indigēt breui methodo. de sec. Isa. 18.F
 Sēfibus aliqua si non percipiuntur, non creduntur, quæ tamen tentata certificant. de incant. adiur. & susp. 7°. 182.D
 Sensu opus est ad iudicādū, nō demōstratione. de na. hu. c. 2°. 7°. 183.D
 Sensu nō uidetur minimum. 1°. de elem. 1°. 2.C
 Sensus non est iudex uerorum elemētōrum. 1°. de elem. 1°. 2.C
 Sensu quæ iudicantur. de op. sec. Isa. 19.H

Sensuum experientia iudicamus quæ ratio non potest inuenire. de theria. ad Pisonem. 5°. 90.E
 Sensus iudicat pugnantia. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2.F
 Sensu cognoscimus durum, & molle. 4°. de dig. pul. 4°. 83.D
 Sensus iudicat simplicem, & cōpositam particulam. de diff. morb. 3°. 3.B
 nō Sensu, sed rōne qui motus deprehēdatur. 4°. de diff. pul. 4°. 66.C
 Sensu non cognoscitur motus, sed ratione. 3°. de dig. pul. 4°. 80.B
 Sensus iudicant, an animalia ruminantia habeant quatuor uentriculos. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183.C
 Sensus iudicat, an animalia utring; dentata habeant unum uentriculum. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183.C
 ex Sensu iudicium certum, exactumq; fieri potest de medicamentis, quæ adhibentur. 3°. de temp. 1°. 24.F
 ex Sensu iudicium si nō fiat, omnia externa sunt conferēda quæ ab ipsa quæstæ rei substantia sint de sumpta & ex ipsis iudicandum. 3°. de temperamentis. 1°. 24.F
 Sensibus quid attendēdum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3.C
 Sensu probatur medicamēta simplicia. de ther. ad Pifo. 5°. 90.F
 sine Sēfui nō secure probatur medicamēti uis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7.F
 Sēfui manifesti motus dicuntur motus ligidi. d̄ mot. man. et obsc. Sp. 66.D
 Sēfui iudicatur eucrafta, & discrafta. 1°. de san. tuē. 2°. 64.B
 Sensus debet esse iudex in sanitate, & ægritudine, non rerum natura. introd. Isa. 63.A
 à Sensu ut facilius dignoscatur affectio facit imbecillitas. 4°. de locis affectis. 4°. 25.E
 Sensibus oibus contingunt delectatio & dolor. 1°. de symp. cau. 1°. 16.F
 Sensus radix & fons doloris est. 1°. de elem. 1°. 3.H
 Sensum exigit dolor. 1°. de elem. 1°. 3.A
 Sensus radix & fons est recordationis, phantasiæ, uoluptatis & memoria. 1°. de elem. 1°. 3.H
 cur Sensus oēs uigēt in tēpestate aquilonia. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23.F
 Sensus ut in suis actionibus detineantur, natura semper intenta. de instrumento odoratus. 1°. 112.B
 Sensus oriantur in somno. com. 4°. aph. 15°. Ex. 28.H
 Sensus non bene sentiunt in somno. de instr. odor. 1°. 112.C
 Sensus semper sentiunt si uigilamus, & habent sensibilia propria. de instrumento odor. 1°. 112.C
 Sensus instrumentum cum est male affectum, est symptoma in sentiendi actione. 1°. de symp. cau. 3°. 14.B
 Sensus noxæ quæ. de symp. diff. 3°. 11.D
 Sensus uitiosus est ex communibus omnium sentiendi actionum noxis, & qui sit. de symp. dif. 3°. 11.D
 Sensus uitati sunt in senibus. 2°. de temp. 1°. 16.D
 in Sensu quolibet duplex uitium est. de symp. diff. 3°. 11.E
 Sensus facilitas, & difficultas qd faciat. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 103.C
 Sensus difficultas dysæsthesia dicitur. de symp. dif. 3°. 11.B
 Sensus hebetatio potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. aff. 4°. 20.D
 Sensum difficile inuehit frigefactio. de dif. mor. 3°. 4.E
 Sensus torpescere faciunt in frigidantia. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49.E
 Sensus hebetantur ex frigido, & ita ex torpore dolor non sentitur. cō. 5°. aphorif. 25°. Ex. 39.H
 Sensus similitudine aqua frigida uocat̄ mordax, & ex quo elice per similitudinem aliquas qualitates attribui uni, quæ tamē non sunt ipsi propria. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39.B
 Sensum auferentia, sunt frigida potestate. 3°. de temp. 1°. 23.F
 Sensum, & motum tollit refrigeratio cōpleta. 2°. de loc. aff. 4°. 8.E
 Sensum quæ amiserunt, & sentientia male frigida sunt omnia. de trem. palp. conuuls. 3°. 53.D
 à Sensus hebetudine & acuitate indicatio, quæ. 7°. meth. med. 7°. 49.D
 Sensum difficile habentia ferunt acia medicamenta. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 103.D
 Sensus nostros purgātia ac mordicātia, acia sunt. de atte. uic. 2°. 43.G
 Sensus hebetioris pas, ualētioribus indiget remēdijs. 4°. met. m. 7°. 28.F
 Sensus nimius quid faciat. 3°. de symp. cau. 3°. 27.E
 Sensus acuti pars, sine dolore curanda est. 4°. meth. med. 7°. 28.F
 Sensus acuti qd ē, et ibecillū, lenissima ex cā dolet. 2°. d̄ sym. ca. 3°. 22.D
 Sensus facilis quod non est & ualentissimum fuerit, magnam causam requirit ad hoc ut doleat. 2°. de symp. cau. 3°. 22.D
 Sensus facilis, particularū robur, atq; ibecillitas, & cruditatis magnitudo, & d̄ria, diuersa gignunt symptomata. 3°. de sympt. cau. 3°. 30.C
 Sensui euidens dolor est. 1°. de elem. 1°. 3.H
 Sensui tactus contingunt maximi dolores. de symp. dif. 3°. 11.E
 Sensus alij

Sensus alij habent dolorem præter tactum, sed est ab externis illis incidens. de symp. diff. 3^a. 11. E
 Sensus tonodes qui. de mul. 3^a. 77. G
 Sensus grauis, tristis, & dolorificus idē. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. G
 Sensus tristis ex quot causis fiat. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Sensus ponderis qñ incidit. in prog. com. 2°. 4^a. 204. B
 Sensus grauitatis circa pulmonē et sinistrū latus fit, Luna i & Solis pma nēs, Saturnus aut in tetragono. de decub. pg. ex math. scien. Sp. 13. A
 Sensus pruriginis quo modo fiat, & quo modo præcedat, & sequatur ulceratum sensum. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. H
 Sensus pruriginosus in superficie est, & qñ. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. G
 Sensus ulcerosus ad intima etiam extēditur. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. G
 Sensus ulcerosus qui. de mul. 3^a. 79. F
 Sensus tantum propemodum non motus uidetur quem inæqualitas ciet motus. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. G
 Sensus non motum habet lassitudo ulcerosa. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. G
 Sensus omnes quo modo offendit puluis supra folia platani existens. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. G
 Sensus auditus affectiones quæ rationali inuestigatione non indigēt. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. B
 de Senu odorandi laso, casus. de instr. odor. 1^a. 107. A
 Sensus nō adimitur membris pulsu adempto. de usu pul. 1^a. 227. D
 Sensus & motus defectus ex ebrietate qñ fiat. de cau. mor. 3^a. 7. D
 Sensus amissio quæ. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. C
 Sensus & motus cur fm antiquos deperdantur. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. D
 absq; Senu omni, & motu fit homo compressis quibusdam uenis colli. de util. resp. Sp. 63. G
 Sensus & motus priuationē facit cerebrū. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 245. D
 Sensus amittitur si cerebrum detractis oñibus aperueris, & aliquem ex eius uentriculis compresseris. 2°. de decr. Hip. 1^a. 236. H
 Sensus totus qñ amittitur per cōpressionē supra cerebrum factam. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. F
 Sensus & motus amittit uētriculo cerebri cōpresso. 1°. d. dec. 1^a. 232. A
 Sensus amittit ex uulnere uētriculorū spūs cerebri. d. util. res. 1^a. 225. G
 Sensus non amittitur si incidat cerebrum nisi uulnus penetret ad aliquē uentriculum cerebri. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. C
 Senu motuq; priuantur partes infernæ spina incisa ex transuerso, si tota fuerit defecta. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. H
 Sensus, & motum non amittit is, cui compressum forcipe fuit cor, tamē arteriæ non mouebantur. 1°. de decr. Hip. 1^a. 232. B
 Sensus quibus affectibus demit neruo affecto. 1°. de motu mus. 1^a. 309. A
 Sensus & motum tollunt nerui funiculo religati. de usu pul. 1^a. 227. D
 Senu ac motu statim priuatur particula, si neruus incisus fuerit. de neruorum dissectione. 1^a. 53. B
 Sensus qui iuuant nerui, idē uitati offenduntur. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. E
 Senu pereunte cur qñq; motus non pereat rationes uanæ ab aliquibus afferuntur. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. E
 Sensus trium digitorū amissi seruato motu, casus, & curatio. 1°. de locis affectis. 4^a. 7. B
 Sensus minimorū digitorum sinistræ manus amiserat Pausanias, casum considera. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. C
 Sensus digitis auferunt nerui primi à septima uertebra inflammati. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. C
 Sensus, & motum brachiorum perdere facit quinta uertebra uitata in spina. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D
 Sensus qñ pereat seruato motu. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. D
 Sensus, & motus in partibus faciei qñ amittit. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. H
 Sensus cernendi quibus causis amittitur. 4°. de loc. aff. 4^a. 21. G
 Sensus & cogitationē lasam phrenitici aliq hñt. 4°. de lo. aff. 4^a. 22. D
 Sensus, intellectus, & memoria perduntur in epilepsia. de comp. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. E
 Senu priuatis oleum ualet. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 11. E
 Sensus difficilem aut deperditum, oleum nec iuuat nec lēdit. 2°. de simplicium med. fac. 5^a. 15. C
 Sensus uegetes facit theriaca. de usu ther. ad Pamphi. 5^a. 98. C
 SENTENTIA quid significet. de ijs, quæ in med. fi. c. 1°. 7^a. 199. F
 Sententia in pectore secūdam Poetam. 3°. de decr. Hip. 1^a. 242. E
 Sententia Cnidia Euriphonti attributæ. i. 6^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 159. F
 Sententias Cnidas qui conscripserunt, quæ tradiderint, & omiserint in re medica. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 108. C
 Sententiæ, non uerba, sunt considerandæ. de util. resp. 1^a. 223. C
 Sententiam mutabat Galenus pro neliioribus. 1°. de antid. 5^a. 104. C

Sententiam mutabat saepe Iulianus in suis scriptis. 1°. meth. med. 7^a. 6. H
 Sententiam aliquā esse alicuius auctoris uel non, potest ex re ipsa & modo loquendi probari. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. D
 SENTIENDI operationem habet anima in corpore cerebri. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. H
 Sentiendi facultas à cerebro in neruos diffunditur. 1°. de sem. 1^a. 335. B
 ad Sentiendum admodum habiles qui. 4°. de cōp. med. per ge. 5^a. 236. C
 ad Sentiendum insigniter habilia corpora facile morsum recipiunt. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 236. F
 in Sentiendi pleniorē uim habet sanguis tenuior & frigidior. g. animi mores. 1^a. 319. C
 ex Sentiendi acrimonia, & hebetudine indicatio. 7°. met. me. 7^a. 49. A
 Sentiendi & mouendi uim solis habentibus partibus interdum hoc accidit: ut ipsis non affectis, eorum pereat actio. 1°. de loc. aff. 4^a. 8. B
 Sentiendi facultas cum est male affecta, est symptoma in sentiendi actione. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. B
 Sentiendi instrumento subseruientium cum aliquid male habet, est symptoma in sentiendi actione. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. B
 in Sentiendi actione triplex symptoma contingit. de symp. cau. 3^a. 14. B
 Sentiendi uis digitis non influit, spina lasa. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. F
 nō SENTIENS in tota uita sua quod cerebro omnes inuadit malū, fortunatus est. de multitudine. 3^a. 77. G
 ex Sentientibus & patientibus uel sensu carentibus sed transmutabilibus fiunt corpora. 1°. de elem. 1^a. 3. F
 Sētiētia facile acria medicamēta nō ferunt. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 103. C
 Sentientia male, & sensum quæ amiserunt, frigida sunt omnia. de trem. palp. conuuls. 3^a. 53. E
 Sentientibus agre olēum ualet. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 11. E
 Sentientia membra suscipientia flauam bilem faciunt rigorem. com. 4°. aphorismo 58°. Ex. 33. G
 SENTINAM quare nauis opifex molitur. an aīal sit. 1^a. 327. F
 SENTIUNT stirpes fm Platonem. in tim. Plat. 1^a. 287. C
 Sentire stirpes suadet. in tim. Plat. 1^a. 287. B
 Sentit mens fm Hippocratem. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. E
 Sentiēs facultas à cerebro per neruū mittitur. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. B
 Sentiunt partes quæ mouentur per neruum. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. E
 Sentire quæ possunt sentit cerebrū. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. H
 Sentimus uirtute pueniente ex capite. de uirt. nostr. corp. disp. Sp. 60. B
 Sentiuntur quæ per accidens. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 271. G
 Sentiunt maxime tactum manus. de comp. mēb. siue de nat. hu. Sp. 58. E
 Sentit maxime omnium tactum uola manus. de comp. memb. Sp. 58. E
 Sentiūt aliquæ cutes magis, aliquæ minus. 4°. de cōp. me. p ge. 5^a. 237. F
 Sentit lingua præ omnibus gustabilem qualitātē. de cōp. mēb. Sp. 58. D
 Sentiunt muti. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Sentiūt diuerso mō uētricus, uena, arteria, & neruus. de mul. 3^a. 77. F
 Sentiāt cur ualenter os uentriculi. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. H/ in prognost. comment. 3°. 4^a. 210. F
 Sentiunt in superficie non in cauitate cor, iecur, & renes, & quare. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 192. H
 non Sentit pulmo, uel difficulter. in prog. com. 3°. 4^a. 210. F
 Sentiant qñ pulmo, & iecur. de mul. 3^a. 77. G
 Sentiens facile pedis uestigium qui musculus faciat. de musc. dis. 1^a. 52. A
 non Sentiunt ligamenta. 6°. meth. med. 7^a. 38. G
 Sentiūt grauitas sola i peripneumonia, et non dolor. de uti. resp. Sp. 63. G
 Sentiunt cur aliqui rigentes. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. F
 Sentit qñ stupidum membrum. 2°. de loc. af. 4^a. 8. F
 Sentiant tantum cur partes resolutæ. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. E
 Sentit musculus qui mouetur, <nota>. 11°. de symp. cau. 3^a. 16. F
 Sentire non potest quod constat ex impatibilibus & insensibilibus elemētis. 1°. de elem. 1^a. 3. B
 Sentire nihil, gustus symptoma est. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. G
 non Sentire legitimæ, gustus symptoma est. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. G
 Sentire non legitimæ, dupliciter contingit. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. G
 cur Sētiātur dolores magis i nocte quā i die. de mot. man. et obs. Sp. 69. F
 SEORSVM excrementum à proprijs medicamentis euacuatur. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 18. H
 SEPARATIO sanguinis triplex ab aquositate. de ana. ui. Sp. 51. B
 Separationis excrementorum à sanguine frustratio quid agat. 3°. de symptomatium causis. 3^a. 30. D
 Separantia multum & nō multum qualia sint. de ocul. 7^a. 187. H
 Separationis iuncturæ causa triplex & qñ fiat. de ocul. 7^a. 185. H
 SEPARATVR aīa à corpore sine corruptione. de sper. Sp. 37. H
 Separentur

Separentur quō composita ex materijs diuersæ naturæ. in 6^m. de morbis
 uulg. com. 4°. 3^a. 182. E
 SEPIA quid. de simp. med. Sp. 90. C
 Sepiæ inter aquatilia mollia numerantur. de bon. & uit. suc. 2^a. 35. E
 Sepiæ molles sunt. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. D
 Sepiæ pisces cōueniētes sunt stomachicis. 8°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 192. C
 Sepiæ atramentum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 124. F
 Sepiarum testa qualis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. A
 Sepiarum testa uita ad utiligines, ephelin, lentes, psoras, utimur & fos=
 fili sali mista oculorum unguis eliquat, dentibus splendorem affert,
 ulceraq; desiccant & ad ingentes oculorum asperitates, quas sycoseis
 uocant, ualet. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. A
 Sepiæ testæ pro tuberculis ulceratis conueniunt. in 6^m. de morb. uulgar.
 comment. 2°. 3^a. 161. A
 Sepia collyrijs admiscetur: dentificiū est optimū. de simp. med. Sp. 90. C
 ex Sepiæ parte ossea fit albū emplastrū. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a. 217. C
 per SEPTEM dies quibus cibū non dedit Galenus, tamen dedit mul=
 sam. 10°. meth. med. 7^a. 63. G
 in Septem mensibus aliqui morbi finiunt. 1°. de dieb. decret. 4^a. 149. D
 in Septem annis aliqui morbi finiunt. 1°. de die. decr. 4^a. 149. D
 Septem receptacula spermatis in matrice. de sperm. Sp. 36. D
 SEPTENARIUS nō est integrorū dierū. i prog. c. 3°. 4^a. 207. C
 per Septenarios, uigenarios, et menses, & primo per quaternarios quō
 iudicationes & solutiones morborū fiant. in prog. cō. 3°. 4^a. 208. C
 Septenarius est ualidior circuitus decretoriorum dierum. in prognost.
 comment. 3°. 4^a. 206. F
 extra Septenarium primum qui nequit extendi, morbus nisi præcogno=
 scat à medico secūdo saltē die, p multū ē erraturus. 1°. d. cri. 4^a. 131. F
 Septenarij tertij finis uigessimus est dies. in progn. com. 3°. 4^a. 206. G
 SEPTENES quo motu debent moueri. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. E
 ad SEPTENTRIONEM montes sunt aucti à sole. 5°. methodi
 medendi. 7^a. 34. H
 Septentrionem uersus fluentes aquæ dulces quidē sunt, in frigiditate autē
 excedunt. de bon. aquæ. Sp. 75. E
 ad Septentrionem sitæ urbes, & ad austerum differunt, & ad orientem
 & occidentem. de arc. aq. & loc. 2^a. 2. C
 sub Septentrione uiuentes, oppositi sunt uiuentibus sub Zoa torrida. q
 animi mores. 1^a. 320. D
 ad Septentrionem degentes, agrestes mores habent. q. ai mor. 1^a. 319. H
 Septentrionis incolæ, non patiuntur phlebotomiam. de sect. 1^a. 18. B
 SEPTENTRIONALES sunt cancer, scorpio, piscis. de sperm.
 mate. Sp. 39. A
 SEPTICA medicamēta quæ uocentur. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 50. D
 Septica medicamenta quæ sint. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 210. C
 Septica medicamenta quæ pprie sint, & quæ improprie. 5°. de simpliciu
 medic. facul. 5^a. 36. B
 Septica medicamenta qualia sint. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. B
 Septicis facultatibus miscetur cantharides. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 82. E
 Septicam uim habet filicula. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. D
 Septicis miscetur lixiuum. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. G
 Septicis facultatibus miscet salamandræ cinis. 11°. de simp. me. f. 5^a. 92. F
 Septicus non est ut quidam dicunt sanguis æqui admissarij. 10°. de simp.
 medic. facul. 5^a. 73. D
 de SEPTIMANIS librū fecit Diocles. cō. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
 de Septimanis liber non est Hippocratis. i 6^m. d. mo. uul. c. 5°. 3^a. 189. G
 Septimana integris septē diebus non constat. 3°. de dieb. decr. 4^a. 159. D
 in Septimanis magnæ fiunt mutationes. 3°. de dieb. decr. 4^a. 158. H
 per Septimanas luna mutatur. 3°. de die. decr. 4^a. 157. D
 per Septimanas à luna mutatur mensis. 3°. de dieb. decr. 4^a. 157. E
 Septimane quō numerentur. in prog. com. 3°. 4^a. 206. F
 per Septimanas tres singulas, dies decretorij qui. in pg. c. 3°. 4^a. 206. G
 Septimana prima cur à secunda separata, & secunda tertiæ iuncta. 3°. de dieb. decr. 4^a. 160. B
 Septimane dant indicium septimanarum, & menses mensium, & anni
 annorum. com. 3°. aph. 28°. Ex. 26. A
 Septimana in acutis comparatur mutationi temporum anni in cronicis
 & diuturnis morbis. 3°. de dieb. decr. 4^a. 158. B
 Septimane quō numerentur in morbis, & quō principium unius ad alte
 ram se habeat. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. F/G
 per Septimanas criticorum dierum ordo. 1°. de die. decr. 4^a. 154. G
 Septimani sunt, & lunæ modo incedentes circuitus qui numero quodam
 dierum constant. 3°. de dieb. decr. 4^a. 158. A

SEPTIMANVS typus qui. de typ. 3^a. 90. F
 SEPTIMANI sudores boni. præfag. exper. conf. Sp. 77. G
 SEPTIMANA febris intermittens est. intr. 1^a. 55. D
 de Septimanis, & quintanis dicit Galenus Hippocratem in aphorismis
 non meminisse, tñ de ipsis meminit. in 1^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 120. F
 Septimanā, et nonanā nunq uidit Galenus. i 1^m. de mo. uul. c. 3°. 3^a. 118. E
 Septimanam, & nonanam esse non iudicat Galenus. in 1^m. de morb. uul.
 comment. 3°. 3^a. 120. A
 de SEPTIMESTRI partu. de septim. par. 1^a. 340. H
 Septimestris foetus editionis primus terminus est tēpus anni dimidij. de
 septim. par. 1^a. 340. H
 Septimestres quot diebus pariant. de septim. par. 1^a. 341. A
 Septimestris infans posset oriri in minori tempore q dimidio anni. de se=
 ptim. par. 1^a. 341. D
 Septimestris foetus quo tpe perfectus. de septim. par. 1^a. 341. D
 Septimestres partus cur uiuant. de hist. phil. Sp. 11. C
 SEPTIMVS, & septimus decimus dies iudicant. commentario 4°. Ex. 31. G
 aphorismo 36°. 4^a. 146. E
 Septimus dies primus est dierum iudicatoriorum, numero, ordine poten=
 tia, & dignitate. 1°. de dieb. decr. 4^a. 146. E
 Septimi naturam quartus decimus imitatur. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
 prope Septimum, & quartum decimum sunt nonus, undecimus, & uige=
 simus. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
 Septimus dies quō iudicet. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
 Septimus dies facile ad crisim paratur. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 100. C
 Septimi quartus ē index sua natura 1°. de die. dec. 149. G/2°. 4^a. 154. F
 Septimo die fit crisis si quarta habuerit urinam habentē nubeculam ru=
 bram. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Septimo die si appareant exeuntia rubra, quartodecimo sunt iudicati. cō
 ment. 4°. aph. 71°. Ex. 35. E
 Septimus dies, quando urina est rubra, non potest esse iudicatus undeci=
 mi. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. E
 Septimus dies semper bene iudicat. 1°. de die. decr. 4^a. 145. F
 Septimo die crisim esse tutam, simul ac perfectam quo argumento pro=
 bet. 2°. de dieb. decr. 4^a. 151. H
 Septimus dies quibus iudicijs præcognoscitur futura boni iudicij. cō. 4°. Ex. 35. C
 aphorismo 71°. 4^a. 154. F
 Septimus dies est fortissimus decretoriorum. 2°. de dieb. decr. 4^a. 154. F
 Septimus dies regi assimilatur. 1°. de dieb. decr. 4^a. 146. G
 Septimum unde antiqui laudabant. 3°. de dieb. decr. 4^a. 160. A
 in Septimo die quidam moriuntur. 1°. de die. decr. 4^a. 146. E
 Septimo die q in pleuritide obeūt. de uict. rat. i mor. acu. c. 1°. 7^a. 114. A
 in Septimo si adhuc adsit cruditas, nō potest morbus finire uigesimo die.
 1°. de dieb. decr. 4^a. 151. C
 añ Septimū diē q in statu sunt, quō cibādi. 1°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 97. H
 ad Septimū usq; diē quādo abstinendū à cibo. 1°. de dieb. decr. 4^a. 155. E
 ad Septimum usq; diē absq; cibo æger continendus, si uirtus non debet
 defuere, & quando. 11°. meth. med. 7^a. 74. C
 ad Septimum usq; diē solo cremore ptissanæ quos traxit Galenus. 10°. meth. med. 7^a. 63. G
 post Septimum uel nonum diē cibus dandus. de uict. rat. in morb. acut. comment. 1°. 7^a. 114. H
 post Septimū diē q i statu sunt quō cibādi. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 97. H
 post Septimum quō cibandum in pleuritide. de uict. rat. in morbis acutis, comment. 4°. 7^a. 143. H
 Septimo die iudicati cuiusdam casus. de præcog. ad Posth. 4^a. 219. H
 in Septimo casus crisis. 1°. de dieb. decr. 4^a. 148. F
 Septimodecimo die iudicatur alij, alij sexto. 2°. de dieb. decr. 4^a. 152. C
 i Septimodecimo qñ fit crisis, et qñ i quarto decimo. 1°. d. die. dec. 4^a. 151. B
 Septimo mense qui nascantur. de comp. memb. Sp. 59. E
 Septimo mense cur uiuere possit infans. de comp. memb. Sp. 59. G
 SEPTISTELLA urfa. 3°. de dieb. decr. 4^a. 159. H
 SEPTVAGENARIIS quando uenam secat Galenus. de cur. rat. per sang. mis. 6^a. 19. D
 de SEPTO transuerso. 5°. de ana. adm. 1^a. 88. D
 Septū trāsuersum uel phrenas dicere nihil refert. 6°. de ana. ad. 1^a. 91. B
 Septum transuersum cur dictum phrenum. 5°. de loc. affe. 4^a. 31. E/H
 Septum à Platone diaphragma uocari incēpit. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. E
 Septum transuersum ab Aristotele dī succintura. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. E
 Septum & præcordia idem appellauerūt maiores. i pg. c. 1°. 4^a. 194. H
 Septum transuersum uocatur uiscus. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. B
 Septum transuersum est neruosum, separans uiscera, quæ in thorace ab
 ijs, quæ

- Ijs, quæ sub thorace. fin. med. 1^a. 43. H
 Septi transuersi forma, & substantia quæ. de cau. resp. 1^a. 226. H
 Septum transuersum est musculus substantia & usu. 8°. de ana. adm. 1^a. 99. F
 Septi transuersi substantia, est musculus. 7°. de usu par. 1^a. 163. H
 Septi sectio quæ administranda. 5°. de ana. adm. 1^a. 88. D
 Septi transuersi origo. intro. 1^a. 53. G/8°. de ana. adm. 1^a. 99. E
 Septum transuersum unde incipiat. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 170. D
 Septum transuersum finis thoracis demissior omni animantium generi. 8°. de ana. adm. 1^a. 99. C
 Septi transuersi duæ sunt tunicæ. 7°. de usu par. 1^a. 163. H
 Septi duo foramina. 5°. de ana. adm. 1^a. 88. D
 Infra Septum transuersum mēbra sunt supra dimidiū. 6°. de decr. 1^a. 263. B
 Septi transuersi nerui unde oriuntur. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. H
 supra Septum partibus arteria longissime super uertebra ex porrigit. in tim. Plat. 1^a. 287. H
 Septum transuersum à caua uena nutritur. 6°. de decr. Hip. 1^a. 263. B
 sub Septo oia instrumenta uelantur aliqua tunica, habente initium à peritonæo. 4°. de usu par. 1^a. 141. C
 sub Septo uiscera quibus concutiantur. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. C
 sub Septo uiscera, quæ expurgentur. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. B
 Septum posuit natura, ne qd in uētriculū ascēderet. 5°. de usu p. 1^a. 147. C
 Septum ob saxa quæ sub mari latitant effectū. an aīal sit. 1^a. 327. F
 Septum transuersum est organum respirationis. de cau. resp. 1^a. 226. H
 Septum transuersum spirationis instrumentū est. 5°. de loc. affe. 4^a. 31. F
 Septum transuersum solum facit spirationem. 4°. de lo. aff. 4^a. 23. H
 Septum motu perpetuo agitur. 6°. de usu par. 1^a. 148. G
 Septi transuersi motus, & quō possit uideri. 1°. de motu musc. 1^a. 309. H
 in Septo transuerso adest palpitatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 Septum transuersum una cū musculis thoracē dilatat. de mu. diff. 1^a. 49. F
 Septum transuersum qñ indiget alijs musculis. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. G
 Septum transuersum habet partem neruosam, quæ potest affici. 4°. de præfag. ex pul. 4^a. 120. C
 Septum transuersum ualde aridum est in tēperie. 6°. de lo. aff. 4^a. 40. F
 ex Septi trāsuerſi ibecillitate secūdi athletæ casus. 4°. de lo. af. 4^a. 25. A
 Septo transuerso grauitas sæpenumero percipitur. de cur. rat. per sang. missionem. 6^a. 16. F
 Septi transuersi affecti signa. 10°. meth. med. 7^a. 64. F
 Septi transuersi affecti pulsus qualis. 4°. de præfag. ex pul. 4^a. 120. C
 Septum transuersum qñ in pleuritide dolet. 2°. de lo. aff. 4^a. 11. C
 circa Septum transuersum dolorē habet nō nulli, in quibus pus à renibus expurgatur. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. A
 circa Septum transuersum si dolor extet, spiritus densus, & paruus sit. 3°. de diff. resp. 3^a. 71. C/D
 supra Septum dolorem & inflammationem significat spiritus frequens. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 148. H
 Septo trāsuerſo, in qua parte cōmittitur iccur, dolor infixus, quō extin= ctus. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 21. F
 Septo superiores dolores sanguinis missione prius indiget q̄ euacuatio= ne. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. B
 Septo transuerso languēte q̄ uena secāda sit. de præfag. exp. cōf. Sp. 78. B/F
 Septo trāsuerſo dolēte, uena cubiti secāda. d. cu. rat. p. san. miss. 6^a. 20. A
 Septi transuersi dolore affectis prodest panax ex uino & melle. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. C
 Septum transuersum deorsum trahit, quando aliquis hydrops fuerit in totum euacuatus. cō. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
 Septum trāsuerſum quot modis tēditur. in 3^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 135. D
 Septi transuersi intensio sanguinis missione prius indiget, q̄ euacuatio= ne. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. B
 Septo uicinarū partiū cōuulsio qd faciat. i. 3^m. d. mor. uul. c. 2°. 3^a. 135. D
 in Septi transuersi inflammatione quo modo se habent præcordia. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 121. G
 Septi transuersi inflammatio, quid faciat. de pul. ad Tyro. 4^a. 45. B
 supra Septum phlegmonem esse significat spiritus creber. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 162. D
 Septum transuersum inflammātū stomachus aut uenter inducunt diffi= cilem respirationem. 2°. de diff. resp. 3^a. 65. H
 Septo transuerso consentit cerebrum. in prog. com. 1°. 4^a. 196. A
 Septum transuersum indicat bonas ac malas cerebri cōstitutiones. cō. 2°. aphorismo 33°. Ex. 17. B
 Septo transuerso affecto fiunt spirandi difficultas, & delirium. 10°. me= thodi medendi. 7^a. 64. G
 à Septi transuersi uitio deliria qualia fiant. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. G
 à Septi trāsuerſi uitio deliriū parū distat à cōtinuo. 5°. d. lo. af. 4^a. 31. H
 à Septi transuersi uitio deliriū factum quo modo differat à phrenitide. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. H
 à Septo delirium ubi oritur, spiratio qualis. 5°. de lo. aff. 4^a. 31. H
 ad Septi transuersi regiones infernas abscessum expectare debent, qui= bus urinæ tenues, & crudæ minguntur diuturnæ, si alia signa tanquā euasuris affuerint. de urinæ sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 inter Septum, & uētriculum pituita reposita, causans dolorem, quo mo= do sanetur. com. 7°. aph. 54°. Ex. 58. F
 inter Septum, & uentrem secundum Marinum Hippocratis interpretē non uidetur pituitam posse firmari. cō. 7°. aph. 54°. Ex. 58. F
 Septum transuersum cur nunq̄ recipiat sanguinem crassum, & pituitā. 4°. de præfag. ex pul. 4^a. 120. C
 in Septo transuerso marasimum non uidit Galenus: uidit tamen hecticā. 10°. meth. med. 7^a. 64. F
 Septi transuersi uulnera quæ curatu facilia sint, & quæ curari non pos= sint. 5°. meth. med. 7^a. 33. B
 Septum transuersum si discissum sit, letale. cō. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
 Septi neruosa pars non potest sanari. com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
 Septum transuersum non potest consolidari. 3°. meth. med. 7^a. 16. E
 Septum non sanatur ex iugi motu. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Septo trāsuerſo deperdito, an aliud gignatur. de const. ar. 1^a. 39. G
 à Septo in omni morte pulmo scīctus uidetur. 8°. de anat. ad. 1^a. 103. D
 SEPVLCRI sancti, Petre meminit < propterea collige non esse Galeni librum de dynamidijs. > de dynam. Sp. 24. B
 SEPI uires quæ. de simp. med. Sp. 90. B
 Sepum dicitur pinguedo terrestris. de util. resp. Sp. 64. F
 Sepi diuersitates adipi communes. de simp. med. Sp. 90. B
 Sepum mollit durities omnes. de simp. med. Sp. 90. B
 Sepo & pinguedine abundans animal omne, abundat & in medulla. de anat. uiu. Sp. 44. D
 Sepum cur mutat colorem. in prog. com. 2°. 4^a. 199. G
 SEQVENS ab aliquo tanq̄ à causa, est signū. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. C
 Sequentia necessario alia omittit Hippocrates. in prog. cō. 1°. 4^a. 195. D
 SEQVITVR in quo sensu accipiendum. de ijs, quæ in medic. fiunt. comment. 2°. 7^a. 211. B
 SERAPIACVM phanion medicamentum inscriptum quod. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. E
 SERAPIO unus fuit ex primis empiricis. de subf. empi. 1^a. 31. C
 Serapio empiricus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 207. G
 Serapion temerarius qui contra Hippocratē medicæ artis exornatorem impudenter ausus est oblatrare. de subf. empi. 1^a. 34. F
 Serapionis emplastrum. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 256. G
 Serapionis melinum ad uulnera & ad resoluendum. 2°. de compositione medic. per genera. 5^a. 222. H
 SERAPIS herba. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 221. A
 Serapis. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 253. E
 SEREMBLEGI meminit. secret. Sp. 103. B
 SERENITATEM, & frigus facit Boreas. 3°. de symp. ca. 3^a. 27. F
 SERENVM uidet significare pturbationē. cō. 3°. aph. 8°. Ex. 20. G
 Serenum cum pluuioso componit Hippocrates, & cum australi. com. 3°. aphorismo 12°. Ex. 21. E
 Serena tempestas quæ. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 140. H
 SERICA fructus infantium effrœnatorum edulium est & mulierū. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. D
 Serica exigui alimenti est, & concoctu difficilis. 2°. de alimentorum fa= cultatibus. 2^a. 21. D
 Serica non iuuat stomachum. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. D
 Sericis non utendum est in uictu extenuante. de atte. uic. 2^a. 45. H
 SERICA materia indiget ex longis regionibus importata. de cogno= scendis curandisq̄; animi morbis. 2^a. 54. H
 Sericum filum pro arteria deliganda bonum. 13°. meth. med. 7^a. 86. F
 SERIPHVM absinthio simile est tum specie, tum gustu: attamen di= screpat. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. C
 Seriphum calidum est in secundo ordine, & siccum in tertio. 8°. de simp. medic. facul. 5^a. 60. C
 Seriphum absinthium stomacho inimicum est, & quare. 6°. de simpliciu medic. facul. 5^a. 40. D/G
 Seriphum cum cibo, potuq̄; sumptum, meatus purgat. 5°. de simplicium medic. facul. 5^a. 35. C
 Seriphum lumbricos necat. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. C
 SERIS Cichorium aliqui uocant, cuius sit temperatura. 8°. de simp. medic. facul.

medic. facul. 5^a. 60. C
 Seris à quibusdam chondrila dicitur. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. H
 Seris in cibis editur, & qualis sit. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 195. B
 Seris est uitiosissimi succi. de bon. & ui. suc. 2^a. 37. G
 Sereos, & sedi succus cuti illitus quid faciat. de marc. 3^a. 48. B
 Sereos succus refrigerat, & adstringit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. C
 Seridis succo caput refrigerari pōt ruri. 2°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 132. G
 Seris unum est ex oleribus crudis, quæ stomachicis conueniunt. 8°. de cō-
 positione medic. sec. loc. 5^a. 192. C
 Sereos succus bonus est pro ore uentriculi super calefacto. 1°. de arte cu-
 ratua ad Glau. 7^a. 99. C
 Seri qua parte inuuetur iecur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195. C
 Seris quō iecoris frigidas affectiones non magnopere lædat. 8°. de cōpos.
 med. sec. loc. 5^a. 195. C
 Seris iecori præbet robur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195. C
 Seris infrigidat inflammationes. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 176. F
 Seris euitanda est in Herpete exedente. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 102. B
 SERMO quid apud antiquos. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 149. B
 Sermo habet esse in fieri. 2°. meth. med. 7^a. 10. A
 Sermo, uox, & res differunt. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. B
 Sermo ex uoce fit. de uoce & anhel. Sp. 61. A
 Sermonibus necessario est omisio longæ uocis. de ana. uiu. Sp. 48. B
 Sermo ut diutinus esset absq; continua inspiratione, quid effectum. 7°. de
 usu partium. 1^a. 159. E
 ad Sermonem musculus conferens & masticationem, anatomicis igno-
 tus fuit. 11°. de usu par. 1^a. 190. H
 Sermone mens explicanda est. 2°. de pul. diff. 4^a. 53. D
 Sermone exp̃ssa doctrina ē principiū exp̃ietie. d. pul. ad Tyro. 4^a. 45. C
 in Sermonibus optimum est quod seruat mediocritatem. comment. 7°.
 aphorismo 22°. Ex. 55. E
 Sermone qui optime utantur. 2°. de diff. pul. 4^a. 53. D
 Sermo in omni re est de optimo in suo genere. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. A
 Sermo iustus, æquusq; de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 135. F
 Sermonum apparatus, oportet esse opiparus. 2°. de diff. resp. 3^a. 168. E
 Sermo cōis de re cōmuni semel faciendus. in 6^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 152. F
 in Sermonibus mysticis, imperabant prophanis ut aures obturarēt. 12°.
 de usu par. 1^a. 194. C
 Sermones longi quō adducendi. cō. 6°. aph. 25°. & 26°. Ex. 48. F
 in Sermone diligentia exquisita, quæ de fract. com. 2°. 7^a. 240. D
 Sermonis dictiones considerandæ sunt. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. C
 Sermones quosdam uniuersales ponit Hippocrates tanq̃ exempla, & ē
 contra. com. 6°. aph. 25°. & 26°. Ex. 48. F
 in Sermonibus oibus quid subaudire opus est. cō. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
 Sermones obscuri quid faciant. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. C
 Sermo falsus uacuis dicitur, & quō. 3°. de diff. pul. 4^a. 61. D
 Sermonis falsitas, & nō obscuritas cogit addere prius inuentis. com. 7°.
 aphorismo 64°. Ex. 60. C
 Sermo acephalus. i. sine capite rei. d. uic. rat. i. mor. acu. c. 4°. 7^a. 145. A
 Sermo improuissus caret diligentia. q. quali. in corp. sint. 1sa. 9. G
 ex Sermone ingenii ægri cognoscimus. i. 6^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a. 169. G
 Sermones medicorum cum ægotantibus quales debeant esse. in 6^m. de
 mor. uul. com. 4°. 3^a. 181. F
 SERMOCINANDI artē uocat Logicā. 2°. de diff. resp. 3^a. 64. F
 SEROSITAS, amara bilis, & atra, sunt excrementa in concoctio-
 ne uenarum. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. A
 SEROSA humiditas i lacte quō insit. i. 6^m. d. mor. uul. c. 2°. 3^a. 167. F
 Serosum lac nihil habet periculi. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. A
 Serosus ac tenuis liquor est in omni humore, & differt. ut differunt hu-
 mores. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 167. F
 Serosi humoris substantiam fm Aristotelē gignunt arteria, & uena. 1°.
 de semine. 1^a. 332. G
 Serosus sanguis est sanguis cū sero mistus. 10°. de simp. med. fa. 5^a. 72. G
 Serosum excrementū colligitur in senibus. 5°. de san. tu. 2^a. 92. E
 Serosa supfluitas semp ē mista cholera i uomitu. c. 6°. aph. 50°. Ex. 52. F
 Serosa excrementa quid agant. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. C
 Serosa superfluitas in uenis est. com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. B
 Serosa superfluitas est gratia distributionis. com. 3°. aph. 15°. Ex. 22. H
 Serosum excrementum renes purgant. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. B
 Serosa supfluitas sanguinis p urinas purgat. c. 4°. a. 2°. et 3°. Ex. 27. D
 Serosa sanguinis supfluitas tingit urinas sub rubras. 1°. d. crisi. 4^a. 130. F
 Serosi humoris in thorace indicia. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. G
 Serosum humorem trahunt testes. 1°. de sem. 1^a. 335. B

Serosa sunt quæ sunt in sinistro testiculo. com. 5°. aph. 48°. Ex. 42. A
 à Seroso humore nutriuntur testes. 1°. de sem. 1^a. 335. A
 ex Seroso humore q nutriuntur, ex eodē sunt genita. 1°. de sem. 1^a. 333. A
 Serosi humores nullā relinquunt superfluitatē. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. E
 Serosa superfluitas debet euacuari, si homo cōsuetus est ægotare. cō. 6°.
 aphorismo 47°. Ex. 52. B
 Serosi humores in quibus difficulter remouentur cuti admodum insiden-
 tes. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 121. H
 Serosos humores sanguinis exuens epithema quo pro cucurbitis, & hi-
 rudinibus utimur. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 209. B
 Serosi humores & albi sunt in fracturis. de fract. com. 1°. 7^a. 229. G
 Serosi & albi humores indigent difflatione, & perspiratione. de fract.
 comment. 1°. 7^a. 229. G
 ex Serosa humiditate callus non gignitur, sed ex crassa, et quali. 6°. me-
 thodi medendi. 7^a. 41. F
 Seroso humore oēs animalis partes qñ priuatur. 1°. de sem. 1^a. 335. D
 Serosa sanies. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. E
 de SERPENTIBVS librū fecit Heraclides. 2°. de anti. 5^a. 118. D
 Serpentes sunt pronissimi. 3°. de usu par. 1^a. 128. F
 Serpentes non oriuntur pili. 2°. de temp. 1^a. 18. H
 Serpentes cur linguam habent diuisam. 11°. de usu par. 1^a. 187. H
 Serpens paucum cor habet, & tamen est audax: quia calidum cor habet.
 de ana. uiu. Sp. 53. A
 de Serpentis ouis exemplum, quo declaratur naturas animalium à nullo
 doceri. 1°. de usu par. 1^a. 113. F
 Serpentes oculos fricant marathro. de ther. ad Pifo. 5^a. 92. A
 Serpentes senectus quid. com. 4°. aph. 77°. Ex. 36. F
 Serpentes senectus dēntiū doloribus medetur. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 80. E
 Serpentes senium. de med. fac. par. 7^a. 167. H
 Serpētē quis cōspēctū uidens, tremens reddi. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. D
 Serpētē uidēs subito homo fit pallidus. de motib. man. & obs. Sp. 69. D
 Serpentes in Aegypto comeduntur. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. D
 Serpens sub cane furit. 2°. de loc. aff. 4^a. 14. B
 Serpens hæmorbus si quempiam mordeat, sanguinē facit largius efflue-
 re. de op. sec. 1sa. 21. F
 Serpentes uenena, aliqua educunt eo modo, quo magnes ferrum trahit.
 1°. de nat. fac. 1^a. 295. A
 Serpentes de cauernis spiritu suo trahit ceruus. de cathar. Sp. 94. H
 Serpens spiritu suo mures ad se trahit. de cathar. Sp. 94. H
 Serpentes quæ aduersantur, amara sunt. 1°. de antid. 5^a. 102. B
 Serpentes morsum facit lilium. de simp. med. Sp. 86. D
 Serpentes fugant conizæ folia. de simp. med. Sp. 83. A
 Serpentes fugat cornu ceruinum. de simp. med. Sp. 83. C
 Serpentes omnem fugat gentiana. de simp. med. Sp. 84. G
 Serpentes accessum fugat opopanax. de simp. med. Sp. 88. B
 Serpentes fugat origanum. de simp. med. Sp. 88. E
 Serpentes fugat Peucedanum. de simp. me. Sp. 89. B
 ad Serpentes abigendos. de med. fac. par. 7^a. 174. B
 Serpentes occidit dictamnium. de simp. med. Sp. 83. D
 à Serpētibz aut ferro uenenato uulneratorum communis curatio. 2°.
 de antidotis. 5^a. 122. B
 ad Serpētū noxas remedia ab Asclepiade scripta. 2°. de ant. 5^a. 116. F
 cōtra Serpētū iſtus antidotus Cæsari à Gallo data. 2°. de ant. 5^a. 118. F
 Serpentes morsum curat dictamnium. de dyn. Sp. 35. F
 Serpentes moribus utile est marubiastrum. de simp. med. Sp. 87. G
 ad Serpentes morsum sinyrnium facit. de simp. med. Sp. 91. B
 à Serpente uulneratis efficax remedium theriaca est. de usu theriaca ad
 Pamphilianum. 5^a. 98. E
 à Serpētibz pcussis dat theriaca Euclidis Platiani. 2°. de ant. 5^a. 116. B
 Serpentes iſtus sanans antidotus. 2°. de antid. 5^a. 116. E
 ad Serpentes percussiones. 2°. de antid. 5^a. 113. E
 ad Serpentes cuiuslibet iſtum. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 243. D
 ad Serpentes morsum. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 260. C/de me.
 fac. par. 7^a. 174. B/D
 ad SERPENTES. i. uermes in uentre. secre. Sp. 97. B
 in SERPENTIBVS ulcerum naturales colores mutatur. de sym-
 ptomatum diff. 3^a. 13. B
 ad Serpētia ulcera Threpti pastillus. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 251. E
 ad Serpētia ulcera. 3°. de comp. med. sec. lo. 148. A/5°. de comp. medic.
 per genera. 5^a. 251. E/F
 SERPIGINES à flaua bile fiunt. 8°. de decr. Hip. 1^a. 275. F
 ad Serpiginem remedium. de dyn. Sp. 25. G
 ad Serpiginem

ad Serpiginem unguentum. de dyn.	Sp. 30. G	in Sero lactis epithymo melancholicus humor quo modo euacuetur. 14°.	
SERPILLVM quid. de simp. med.	Sp. 84. B	meth. med.	7°. 89. G
Serpillum uiride, & aridum multum differunt. 2°. de compositio. medic.		Seru qd na i melancholicis magis coueniens. d mel. ex G. R. et P. Sp. 110. A	
secundum locos.	5°. 136. E	Serum quo fieri debet pro melancholicis. de mel. ex G. R. & P. Sp. 110. A	
Serpillum obsonium sponte proueniens est. 2°. de alim. fac.	2°. 25. D	Seru summendi quantitas i melancholicis. de mel. ex G. R. & P. Sp. 110. A	
Serpillum quale sit. 2°. de comp. med. sec. loc.	5°. 136. E	Serum lactis, & melle conditum citat aluum, & ualet suspensio. com. 5°.	
Serpillum multum acre est, mensesq; & urinas mouet. 6°. de simplicium		aphorismo 64°.	Ex. 44. F
medic. facul.	5°. 47. F	in Sero quantum mellis ponendu ut deijciatur. 3°. de alim. fac.	2°. 27. H
Serpillum urinam, & menstrua prouocat. de simp. med.	Sp. 84. B	in Sero quantum salis miscendu. 3°. de alim. fac.	2°. 27. H
Serpillu adstringens & reperiens est. 4°. de cop. me. sec. loc.	5°. 157. D/	Serum quo multum educet. 3°. de alim. fac.	2°. 27. H
de remed. par. fac.	7°. 156. D	in Sero Scammoniu purgada muliere posuit. 14°. meth. med.	7°. 92. F
Serpillum detergit. 8°. meth. med.	7°. 52. G	qn SERVVM picis infundendum in auribus. 3°. de compositione med.	
Serpillum ad quid ualeat. de cura icteri.	Sp. 111. B	secundum locos.	5°. 144. H
Serpillis quis sit usus in affectibus capitis. 11°. meth. med.	7°. 73. E	SERI gna sunt diuersa, fm diuersitate humoru. 2°. d na. fa. 1°. 301. H	
Serpillum capiti phreniticorum imponunt. 13°. metho. med.	7°. 85. D/ de	Seri genera quae sunt in corpore, sunt excrementa, & ab ipsis debet libe	
simp. med.	Sp. 84. B	rari animalis corpus. 2°. de nat. fac.	1°. 301. H
Serpillum si in oleo incoxeris & dissolues, & quod crassius etiam est eua		Serum atrae bilis quale. in 6°. de mor. uul. com. 2°.	3°. 167. F
cuabis. 1°. de arte cur. ad Glauc.	7°. 100. A	Serum bilis quale. in 6°. de mor. uul. com. 2°.	3°. 167. F
SERRAE usus utilis in osibus. intro.	Isa. 59. F	Serum pituitae quale. in 6°. de mor. uul. com. 2°.	3°. 167. F
ob Serrae sonitum secantis stuporem dentium factum portulaca non sa		Serum pituitae quid faciat. in 6°. de mor. uul. com. 2°.	3°. 167. F
nat. de op. sec.	Isa. 22. H	Serum sanguinis quale. in 6°. de mor. uul. com. 2°.	3°. 167. F
SERRANS pulsus in quibus. de pul. ad Tyr.	4°. 45. A	Serum sanguinis purgatur a renibus. 5°. de usu par.	1°. 144. C/F
Serrantes pulsus proprium sunt signu in primis pleuriticorum. de puls.		Serum sanguinis ad se trahunt renes. 5°. de loc. aff.	4°. 35. F
ad Tyro.	4°. 45. C	Serum sanguinolentum quo modo mingatur ex renum, & iecoris imbe	
SERRATA cur commissura est. 9°. de usu par.	1°. 171. F	cillitate. 3°. de symp. cau.	3°. 27. B
Serratos dentes habetia aialia magnas habet uertebras. d ner. dif. 1°. 54. E		Serum humorum in uenis contentorum est urina. in 3°. de morb. uulgar.	
SERTORIUS clemens curatus quo emplastro. 6°. de comp. medic.		commentario 1°.	3°. 131. D
per genera.	5°. 261. B	Seru aquosum aliter euacuat, q flaua & atra bilis. de const. ar. Is. 42. E	
SERTVLA quid, & eius uires. de simp. med.	Sp. 90. H	SERVI e quibus prouincijs emebantur. 1°. meth. med.	7°. 2. E
Sertula uires habet acriter relaxantes, oculoru tumorem sedat, neruosis		Seruorum uersutorum exemplum, quo declarantur uersutia Asclepia	
et delicatis partibus confert. de simp. med.	Sp. 90. H	dis, & impudentia. 1°. de nat. fac.	1°. 296. B
in SERVANDIS qbus folia lauri sicca poneda et cur. 11°. de simp.		Seruorum Menandri exemplum. 1°. de nat. fac.	1°. 296. B
medic. facul.	5°. 79. F	Serui qui ter fallunt herum, aliter nihil agunt. 1°. de nat. fac.	1°. 296. B
Seruade quae in aedibus siccis, ac aeditis, et plane humoris expertibus. 11°.		Serui fugitiui quo deprehendantur. 1°. de dign. pul.	4°. 70. H
de simp. med. fac.	5°. 79. F	Seruoru fugitiuoru crura adurebat, et lacerabat. 6°. de dec.	1°. 267. D
SERVILIA mebra q extrinseca, & itrinseca. de ana. uiu.	Sp. 45. D	Serui si puniatur ab heris qn irascantur, & qn no. 5°. de dec.	1°. 260. A
SERVIANI qui. 2°. de san. tuen.	2°. 69. C	Seruorum tuorum quenq peccante nunq tuis manibus corriges. de cogn.	
SERVITUTES quae sola existimantur. 2°. de san. tuen.	2°. 69. C	cur. animi mor.	2°. 52. B
Seruitute animi oppressi non libenter pro alijs se periculis exponunt. de		Seru nūq uerberauit Galenus, nec eius pater. de co. cu. ai mor.	2°. 51. G
aere aq. & loc.	2°. 6. C	Seruo oculū eruit Adrianus Impator suo stylo. d co. cu. ai mor.	2°. 51. H
SERVAUIT multos Galenus, qui longo ante tempore singulis an		Seruus si interiret dno praesente, debebat esse illi poena imposita. de cog.	
nis egrotabant. com. 6°. aph. 47°.	Ex. 52. B	cur. animi mor.	2°. 52. A
SERVVM quid sit. 1°. de nat. fac.	1°. 295. D	Serui nunq bibant uinum. q animi mor.	1°. 320. H
Serum quo a lacte separetur. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°.	7°. 135. C	Serui habentis statum corporis inculpatu in latitudine, qui ad extremu	
Serum frigidum & humidum est. 4°. de simp. med. fac.	5°. 29. C	die sit liber uictus ratio. 6°. de san. tuen.	2°. 97. B
Serum est humidum. 3°. de alim. fac.	2°. 27. G	Seruus mortuus est respiratione spote cotines. 2°. de motu mus. 1°. 315. D	
Seri humiditatem non fugiunt Medici sed acrimoniam cum sero cofum		Seruo libroru quo modo fiunt aliqui. in 6°. de mor. uul. co. 2°. 3°. 165. A	
pto rursus aquam infundunt. 3°. de alim. fac.	2°. 27. G	SESAMINA ossa quae. de ana. uiu.	Sp. 49. C
Serum est humiditas extergens. 10°. de simp. me. fac.	5°. 73. F	SESAMINVM oleum quale. 8°. de simp. med. fac.	5°. 60. D
Serum extergit. 4°. de comp. med. sec. loc.	5°. 150. D	Sesaminum oleum acopon. 7°. de comp. med. per ge.	5°. 269. E
Serum habet uim abstergendi. com. 3°. aph. 24°.	Ex. 25. A	Sesaminum oleum. 6°. de simp. med. fac.	5°. 46. H
Seru p clysteres extergit et abluit sine morfu. 10°. de simp. m. f.	5°. 73. G	Sesaminum dulce uinum in Lydia. 1°. de dig. pul.	4°. 70. H
Seru multu in lacte facit aphtas pueris. co. 3°. aph. 24°.	Ex. 25. A	Σεσμοειδν ossa quae, & unde dicta. 2°. de usu par.	1°. 124. H
Seru lactis & salsugo, mordicationes qnq; sanat. 2°. de simp. m. f.	5°. 12. B	SESAMOIDES anticyricos elleborus appellatur, & quare. 8°. de	
Seru optimu est ad ulcera q acri sanie ifestatur. 10°. de sim. m. f.	5°. 73. G	simp. med. fac.	5°. 60. D
Sero praestat diluere medicameta quae digerere solent ecchymomata &		Sesamoidis albi semen quale. 8°. de simp. med. fac.	5°. 60. D
atra. 10°. de simp. med. fac.	5°. 73. G	Sesamoides miscetur uer atris. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°.	7°. 152. F
Seru ad sugillata et hyposphagmata quo cofert. 10°. de sim. m. f.	5°. 73. G	Sesamoides purgat ut elleborus. 8°. de simp. med. fac.	5°. 60. D
Serum lactis pro cibo in cancris abundanter exhibendum. 2°. de arte cu.		Sesamoides uentrem superiorem purgat. de uict. ratio. in morbis acutis.	
ad Glauconem.	7°. 107. E	comment. 4°.	7°. 152. F
Sero uti poteris in causo. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°.	7°. 135. C	SESAME minuta species leguminis. 2°. de usu par.	1°. 124. H
cum Sero lac minus nutrit. 3°. de alim. fac.	2°. 28. G	SESAMVS pinguis est, & eius usus. 1°. de alim. fac.	2°. 15. D
Serum tenues succos gignit, & aluum ducit. 3°. de alim. fac.	2°. 28. B	Sesamum est unctuosum multum. de diff. cont.	Sp. 73. C
cū Sero qui lac comedut, subducitur ijs aluus magis, uel minus pro por		Sesamus calidus est. 1°. de alim. fac.	2°. 15. D
tionem quantitatis serosi humoris. 3°. de alim. fac.	2°. 28. G	Sesamum est cibus calidus. de diff. cont.	Sp. 74. C
Serum euacuat. 3°. de simplic. med. fac. 20. A/ de ther. ad Pifo.	5°. 90. H/	Sesamum cibus crassus, & cur. de diff. cont.	Sp. 72. H
de mel. ex G. R. & Pos.	Sp. 110. A	Sesamo quo uescantur homines. 1°. de alim. fac.	2°. 15. D
Serum aluum mouet egregie. de bon. & uit. suc.	2°. 35. D	Sesamum cur stomacho malum. de diff. cont.	Sp. 74. E
à Sero habet lac quod deijciat. 3°. de alim. fac.	2°. 27. G/H	Sesamum tarde digeritur. de diff. cont.	Sp. 73. D
Sero usi sunt antiqui ad deijciendum. 3°. de alim. fac.	2°. 27. H	Sesamum tarde descendit. de diff. cont.	Sp. 74. H
Sero utebatur Cnidij in no acutis. de uict. ra. in mor. acu. co. 1°. 7°. 109. F		Sesama immutata deiecta ostendunt nulla esse cruditate, sicut dixit Era	
Seri magna copia offerebat antiq pro purgatione. de sal. die.	2°. 41. G	sistratus. 1°. de lo. aff.	4°. 5. B

Sesamus sitim

Sesamus sitim excitat, et quare. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
 Sesamum urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Sesama alba quō conuenientia pro purulentis. de uict. rat. in morb. acut. comment. 4°. 7°. 152. F
 Sesamon emplasticum et emolliēs est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. D
 Sesama in inflammationum arterie principijs leuissima. 7°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 177. H
 ex Sesamo fit oleum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. G
 SESELI quid. de simp. med. Sp. 90. D
 Sefeli masiliense probatissimum est. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D
 Sefeli masiliense. 8°. de comp. med. sec. loc. 191. F/9°. 5°. 202. D
 Sefeli fructus qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. C
 Sefeli semen odoratum tenuium partium est, urinam ciens. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. H
 Sefelos semē calidū ē cū subtili substātia. 2°. de arte cu. ad Gl. 7°. 104. G
 Sefeli calidum et acre est, urinā ciens, sanguinem extenuat, et secernit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
 Sefeli diureticum est, tñ plurima antidota mittitur proprie ad colicū do-
 lorem facit. de simp. med. Sp. 90. D
 Sefeli menstrua prouocat. de ocul. 7°. 188. G
 Sefeli ingreditur theriacam. de ther. ad Pifo. 5°. 92. F
 Sefeli si sit crudum, longo tēpore in uentre durat. 4°. de san. tu. 2°. 85. B
 Sefeli miscetur medicamētis purgātibus. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 190. B
 ΣΙΝΓΓΟΣ. i. ringens. de fract. com. 3°. 7°. 247. D
 SESQVICYATHVS. 3°. de cōp. me. se. lo. 143. D/9°. 5°. 205. A
 SESQVIHEMINA. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. A
 SESQVIOBOLVS. 3°. de comp. me. se. loc. 5°. 143. D
 SESQVISEXTARIVM. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 144. A
 SESQVIVNCIA drachmas xij. facit. 4°. de cōp. me. se. l. 5°. 152. C
 SESSIO quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 240. A
 Sessio in homine quō fiat. 3°. de usu par. 1°. 128. E
 ex SETIS et pilis cōpositus pannus. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 149. A
 SETACEVS pannus. de med. fac. par. 7°. 175. E
 SETEFVSIAE meminit. secret. Sp. 97. A
 SEVERI, qui se ipsum mutato nomine Antoninum uocauit tempo-
 re, Galenus erat Romae. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 91. H
 Seuerus in imperij cōionē Luciū accepit. ad eos q. de typ. scrips. 3°. 91. H
 Seuero Imperatori theriacā fecit Galenus. 1°. de antid. 5°. 105. H
 SEVVM malthacodes. i. mollicinum dicitur. 4°. de compositione me-
 dicament. per ge. 5°. 238. E
 Seuum liquatur igne. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 233. F
 Seuum non potest per angustā transire, nisi liquidum. in 6°. de morbis
 uulg. com. 3°. 3°. 173. D
 Seuo, et oleo delibuta et aqua madefacta coria laxa fiūt. in 6°. de mor.
 uulg. com. 3°. 3°. 177. A
 Seuo utitur. 14°. meth. med. 7°. 90. E
 Seuū iniectū in deiectionibus alui, dolorē mitigat. 13°. meth. med. 7°. 86. A
 Seuū qñ ponendū ad ulcera. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 242. A
 Seuū Anseris est tenuiū partiū, et altius descendit. 14°. meth. med. 7°. 93. E
 Seuū anseris in clysteri incoli dolore ponitur. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 Seuum anserinum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 270. D
 Seuum Camelinum maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Seuum Caprinum uel uitulinum indifferenter accipitur. 5°. de compos. med. per ge. 5°. 249. E
 Seuū Galli est tenuiū partiū, et altius descendit. 14°. meth. med. 7°. 93. E
 Seuū Gallinacū pro anserino qñ sumitur. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Seuum Hircinum molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Seuum hircinum ualet in dysentericorum deiectionibus, ubi uehementer
 rodunt. 12°. meth. med. 7°. 74. H
 Seuum Leoninum molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Seuum Suillum maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Seuum suillum pro Galinaceo. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Seuum Taurinum molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Seuum taurinum odoramētis conditū. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 272. E
 Seuum Vitulinum molli et cōcoquit. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 221. D
 Seuum uitulinum curatum. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 243. H
 Seuo uitulino utitur. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 225. G
 SEVO qd simile inuenitur in ipsis steatomatis. de tum. pt. na. 3°. 83. G
 Seuū pingue quasi existens apostema quō generetur. de ocul. 7°. 189. G
 SEXAGENARIVS qui sit denso pilo, non est calidus et siccus
 nunc, sed fuit ante. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Sexagenario, qui denso sit pilo, eo modo consistunt prius geniti pili, quo

herbae, quae nascuntur uere, et in aestate perseverant. 2°. de tēp. 1°. 21. A
 SEXAGESIMVS dies cur inter decretorios numeratur in pigno-
 sticis. 1°. de die. decret. 4°. 156. A
 Sexagesimum diem terminum quandoque sint acuti ex decidentia. 1°. de
 dieb. decre. 4°. 156. D
 Sexagesimum diem ex uigesimo saepius aucto fieri contingit. 1°. de dieb.
 decretorijs. 4°. 154. H
 SEXTANS Pēdet uncias duas. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 244. H
 Sextans. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. E
 SEXTARIVS nomē Romanū. 1°. de cōp. med. per ge. 5°. 215. D
 Sextarium Romanum Athenienses hoc non habebant. 1°. de comp.
 medic. per ge. 5°. 215. H
 Sextarios sex Romanos significat Cōgius. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 170. A
 Sextarius Romanus. 6°. de san. tuenda. 2°. 101. B/3°. de compos. medic.
 per genera. 5°. 233. G
 Sextarius habet uncias octo. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. H
 Sextarium pendet uncias tres. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 262. B
 Sextarij Italici meminit. 11°. de simp. me. f. 82. H/de pōd. et mē. 5°. 275. E
 Sextariorum diuersitas. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 216. A
 Sextarij meminit. 2°. de antid. 117. A/1°. de comp. medic. sec. loc. 130. F/
 3°. 144. A/9°. 200. D/2°. de comp. med. per ge. 224. G/de pond.
 et mens. 275. E/F/276. B/H/ 5°. 277. C
 SEXTVS empiricam sectam exacte corroborauit. intr. 1sa. 51. D
 Sexti casus, qui incidit in morbum acutum, et quō prädixerit Galenus
 nō posse morbū ptendi ultra septimū diē. de pco. ad Posth. 4°. 218. C
 SEXTO die quidam, alij decimo septimo iudicantur. 2°. de diebus de-
 cretorijs. 4°. 152. C
 Sextus dies quō iudicet. 1°. de dieb. decret. 4°. 147. B
 Sexti naturā nullus aliorū dierū exacte imitat. 1°. de die. decret. 4°. 147. B
 Sextae diei crisis qualis. 1°. de dieb. decret. 145. F/146. G/4°. 154. G/1°. de
 arte cur. ad Glauc. 7°. 100. C
 Sexto die iudiciū malum, et casus difficiles. cō. 4°. aph. 29°. Ex. 30. D
 Sextus dies Tyranno assimilatur. 1°. de dieb. decret. 4°. 146. G
 Sextus cur male iudicat. in progn. Hip. com. 3°. 4°. 206. G
 Sextus dies quādoque necat: etiam si sit facta accessio in diebus impari-
 bus propter morbi celeritatem. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. F
 Sexto die qui moriebantur. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 115. A
 in Sexto pauci iudicantur, et peruerse, et quō. 1°. de die. dec. 4°. 146. E
 Sextus dies iudicauit fideliter morbum in uirgine quadam. in 3°. de mor-
 bis uulg. com. 3°. 3°. 150. H
 de Sexto iudicat quartus dies. 1°. de dieb. decret. 4°. 147. B
 in SEXTODECIMO morbi nō soluūtur. 1°. de die. dec. 4°. 147. B
 in Sextodecimo neminem uidit iudicatum Galenus. 1°. de diebus decreto-
 rijs. 145. F/ 4°. 146. G
 in Sextodecimo iudicati casum supponit, ut uim decretoriorum dierum
 ostendat. 1°. de dieb. decret. 4°. 148. E
 SEXVNX est mensura. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. E
 ΣΙΑΛΟΧΟΟΥΣ glandulas quas uocent. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. C
 SICCANDO quae ledunt, aut corrumpunt sanitatem non omnibus
 nota. 1°. de san. tuen. 2°. 63. B
 Siccandi uehementer uim habens medicamentum. 1°. de compos. medic.
 per genera. 5°. 273. B
 Siccandum esse unde sumatur. 5°. meth. med. 7°. 34. D
 Siccandum caput spongia. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. F
 SICCANTIA quae proprie sint, et quae per accidens. 1°. de comp.
 medic. per gen. 5°. 213. A
 Siccantia sine morsu quae. 9°. de simplicium med. facul. 5°. 64. E/ de art.
 comment. 2°. 7°. 268. A
 Siccans sine morsu praestantissimum omnium medicamentum est pom-
 pholyx elota. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. H
 Siccans modice in primo ordine, et detergens medicamentum est, quod
 carnem producit. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Siccantia modice quae. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 236. D/3°. meth.
 mēdendi. 20. A/5°. 7°. 34. C
 Siccans mediocriter medicamentum. 1°. de comp. med. per ge. 3°. 213. A
 Siccantia tertio ordine uehementer quidem, maxime tamen non exiccāt.
 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Siccantia quarto ordine urunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Siccantia euidenter quae. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 249. H
 Siccantia strenue quae. 5°. meth. med. 7°. 34. C
 Siccantia uehementius medicamenta quae. 3°. meth. med. 7°. 20. A
 Siccans uehementissi-

Siccans uehementissime medicamentum quod. 5°. meth. med. 7°. 34. A/B
 Siccantia calefacientia quō exiccent. 1°. de san. tuen. 2°. 68. C
 Siccantibus quā uti debemus. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. D
 Siccantia medicamenta in longis fracturis ossium conueniunt. 6°. metho-
 di medendi. 7°. 41. G
 Siccantibus, & refrigerantibus debent curari putrescentia. 3°. de comp.
 med. per ge. 5°. 228. C
 Siccantia detergētia mūdificāt ulcera. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. C
 Siccantia nō debēt poni inter molliētia. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. B
 SICCATIO corporum quo modo fiat citra congelationem. 5°. de
 simp. med. fac. 5°. 32. G
 Siccatio renum prouenit ex bilis superfluo. de sper. Sp. 36. H
 SICCATVM humectātia poscit remedia. 5°. de simp. me. f. 5°. 32. H
 SICCCESSIMVS oēs in ætatis succeſſione. 6°. de san. tu. 2°. 96. E
 Siccescentibus frictio pinguitur fit. 7°. meth. med. 7°. 45. B
 SICCIOR, & calidior est bilis omni humore Cubi dubitandum de
 atrabile, quæ est sicciior. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 97. B
 Siccior est calor uigentium. 3°. de symp. cau. 3°. 29. C
 Siccior temperamentum reddit calor multus, dum calorem absumit. 6°. de
 san. tuen. 2°. 95. H
 Sicciora redduntur corpora animalium per squalores. in 1°. de morbis
 uulg. com. 1°. 3°. 104. B
 Sicciores temperaturæ sunt salubriores. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. B
 Sicciora quæ membra corporis sint. 13°. meth. med. 7°. 21. E
 Sicciora carne sunt penis, & sedes. 5°. meth. med. 7°. 36. D
 Sicciora quanto sunt nerui, tendones, muscoli, & ligamenta, tanto sunt
 ualentiora. 3°. de symp. cau. 3°. 29. D
 Sicciora fiunt attrita uasa & uestes. in 6°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 170. B
 Sicciora mēbra facilius patiūtur à causis siccis. de na. hu. c. 2°. 7°. 182. H
 Siccior dulci oleo unguendus, & quō fricandus. 3°. de san. tuen. 2°. 82. A
 Siccioribus naturis conuenientiores morbi sunt sicciiores. comment. 2°. aphorismo 34°. Ex. 17. C
 Siccior morbus quō noscatur. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 112. F
 in Siccioribus ulcera magis siccentur. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 Sicciora uulneribus nō cōueniūt, & quare. 6°. de simp. med. fa. 5°. 46. D
 Sicciora postulant ij, quibus siccius est corpus. 3°. de symp. cau. 3°. 29. C
 Siccior quanto aliquod est membrum, tanto magis exiccantem postulat
 curationem. de art. com. 2°. 7°. 267. G
 Siccior, & frigidior tritico amyli est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Siccior, & calidior anseris pinguedo est quā suū. 4°. de simp. me. f. 5°. 5. F
 SICCISIME, & frigidissime arbores. 4°. de simp. me. f. 5°. 26. F
 Siccissimus, & calidus status non fit nisi æstate. 10°. meth. med. 7°. 63. E
 Siccissimis medicamentis indiget auris siccissima. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 SICCITAS, humiditas, caliditas, & frigiditas sunt qualitates pri-
 mæ. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. C
 Siccitas, & humiditas magis materiales sunt qualitates, quam caliditas,
 & frigiditas. 7°. meth. med. 7°. 44. D
 Siccitas est qualitas agens. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H/de cur. rat. per
 sang. miss. 6°. 16. C/3°. meth. med. 7°. 18. G
 Siccitas quo loco reponatur inter efficacissimas qualitates. de constituti-
 one artis. 15a. 38. E
 Siccitas quid faciat. 1°. de symp. cau. 3°. 19. C
 Siccitas alterat totam adnotam substantiam, sed non pari cum alijs effe-
 ctionis qualitibus celeritate. de const. art. 15a. 38. E
 Siccitas alterat totum per totum. 1°. de elem. 1°. 7. H
 Siccitas est differentia terræ. de sper. Sp. 41. B
 Siccitas diutina apud hominum genus in Europa, dissimile à Scythis. de
 aere, aquis, & locis. 2°. 6. B
 cū Siccitate frigiditatem esse non posse, non nulli putabant, et quare. 1°. de
 temperamentis. 1°. 10. D
 Siccitas, & humiditas mouent temperiem simplicium. 8°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 59. C
 Siccitas cōsequitur extergētia, et glutinātia. 6°. de simp. me. fa. 5°. 45. A
 cum Siccitate uentrem stringentia quæ. de diff. cont. Sp. 75. B
 Siccitates differentiam faciunt in dissimilaribus partibus. 3°. de simplic.
 medic. facul. 5°. 20. G
 fm Siccitatis gradus animalia cōparantur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. E
 Siccitatem in summo nullū animal habet. 1°. de temp. 1°. 10. C
 Siccitas ad robur, et nixum facit. 3°. de symp. cau. 3°. 29. E
 ob Siccitatem, & frigiditatem subiectum est constās, & stabile. 9°. me-
 thodi medendi. 7°. 60. H
 Siccitas facit uirtutem retentiuam fortem. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. C

Siccitas agit animum ad prudentiam fm Platonē. g. animi mor. 1°. 318. D
 Siccitas soluit morbum comitalem. com. 5°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Siccitas perducit ulcera ad cicatricem. com. 6°. aph. 8°. Ex. 47. C
 SICCITAS corporum quadruplex est. 7°. meth. med. 7°. 44. D
 Siccitatem quæ faciant. 1°. de san. tuen. 2°. 68. C
 Siccitas unde fiat. 1°. de diff. feb. 3°. 34. D
 Siccitatē & colorē cōsequit corpus ex bilis dominio. de ana. ui. Sp. 45. F
 Siccitas fit ob defectū, uel sequitur ad ipsum. cō. 5°. aph. 57°. Ex. 42. H
 Siccitas ex sanguinis penuria, quæ. 7°. meth. med. 7°. 44. D
 ex Siccitate asperitas oritur. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 115. F
 Siccitate, & caliditate ossa citius concreſcunt. 2°. de sem. 1°. 339. A
 Siccitas mire obest auctiori. de ren. aff. dign. & med. 7°. 191. D
 Siccitatis indicium non est simpliciter paruitas, & quare. de optima no-
 stris corp. const. 1°. 38. H
 in Siccitate generantur pauciores humores. com. 3°. aph. 7°. Ex. 20. F
 Siccitatem inducit tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96. C
 Siccitas habitus quid indicet. 5°. de san. tuen. 2°. 89. D
 Siccitas nimis abundat in senibus. 1°. de san. tuen. 2°. 64. D
 ad Siccitatē progressum effugere non licet. 6°. de san. tuen. 2°. 96. F
 Siccitatē debet uel senū, uel marasmus p̄ceſſisse. 3°. de symp. ca. 3°. 25. D
 à Siccitate quæ sunt corrupta, à marasmo, & tabe arripi dicuntur. de
 marc. 3°. 45. C
 Siccitatem quam habeāt tabidi. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 167. H
 in Siccitatibus multus uapor emanat ē corpore nostro, in humiditatibus
 paucus. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. C
 Siccitas, & frigiditas nō facile p̄ halitū digerūt. aduer. Lycū. Ex. 65. D
 Siccitas quarta ægritudo simplex est p̄tū similariū. de diff. mor. 3°. 2. H
 Siccitatis magna mutatio morbos facit. com. 3°. aph. 1°. Ex. 19. H
 Siccitas causat acutos morbos. cō. 3°. aph. 7°. 20. F/aph. 16°. Ex. 22. H
 Siccitas generat choleram. com. 3°. aph. 16°. Ex. 22. H
 Siccitates generant tabitudines, lippitudines, articulorum dolores, stilli-
 cidia urinæ, & difficultates intestinorum. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
 Siccitas i febris uehementibus cōuulsionē facit. c. 4°. ap. 66°. Ex. 34. E
 ex Siccitate febris sine putredine sanatur frigidis, & humidis. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 64. D
 Siccitates pluuijs sunt salubriores. c. 3°. ap. 11°. 21. B/aph. 15°. Ex. 22. G
 in Siccitatibus aues bene habēt et quare. i 6°. d. mo. uul. c. 4°. 3°. 186. H
 Siccitas facit profluuium capillorum. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. B
 Siccitatē esse causam caluitij CcolligeC quia humiditas est causa opposi-
 ti. com. 6°. aph. 28°. Ex. 48. H
 Siccitas nimia nocet palpebris. 10°. de usu par. 1°. 191. G
 à Siccitate fiunt uigiliæ. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. G
 Siccitas fit propter uigiliæ, quæ deinde faciunt desipientiam ac conuul-
 sionem. com. 7°. aph. 18°. Ex. 55. C
 Siccitas causa uigiliæ, & representationis somniorum est. in 1°. pror. rh.
 comment. 1°. 4°. 163. F
 ob Siccitatē melancholicis uidentur phantasmata in somnis. in 1°. pror.
 comment. 1°. 4°. 163. G
 Siccitas est causa catalepsis, id est deprehensionis. c. 2°. aph. 3°. Ex. 11. E
 Siccitas quo modo uisui obest. de ocul. 7°. 186. E
 Siccitas linguæ magna causat balbutiem. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 ex Siccitate linguæ cognoscuntur morbi sicci uenarum, & arteriarum.
 de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 112. F
 à Siccitate fit uox sonora, & acuta. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 143. E
 pp Siccitatem superfluam musculorū gutturis intrinsecorū supra mo-
 dum extenti impossibile non est meatum reddi angustiore. com. 4°. aphorismo 34°. Ex. 31. E
 Siccitas unde fiat in arteria. 1°. de præſag. ex pul. 4°. 107. F
 ob Siccitatem pulsus fit durus in ephemeris. 1°. de diff. feb. 3°. 34. D
 ob Siccitatem durities aduenit arterijs. 1°. de diff. feb. 3°. 34. D
 sine Siccitate hectica sapius consistunt, cum non transmutantur ad tabē.
 1°. de diff. feb. 3°. 35. C
 Siccitatis nō frigoris ratione durities fit. i 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 193. F
 Siccitas, & durus tumor Cà græcis schyrrhus dictusC durum efficiūt
 pulsus. 1°. de diff. feb. 3°. 34. B
 Siccitas quō differat à phlegmone. d. uict. ra. i mor. acu. c. 2°. 7°. 125. A
 ob Siccitatem aliqua egre mouentur. 2°. de san. tu. 2°. 72. F
 Siccitate durum quō curetur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. G
 à Siccitate & frigore quæ induruerunt, quibus curanda. 5°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 32. H
 ob Siccitatem intenta quō laxatur. de ijs, quæ in me. fi. cō. 3°. 7°. 215. G
 Siccitas neruorū facit conuulsionē, et distentionē. cō. 7°. ap. 13°. Ex. 54. H
 ex Siccitate

ex Siccitate conuulsio quomodo fiat. de trem. palp. & conuuls. 3^a. 56. C
 Siccitas facit spasmū, q̄ difficulter remouetur. cō. 2°. aph. 26°. Ex. 16. B
 ex Siccitate conuulsio letalis est. de trem. palp. & cōuuls. 3^a. 56. D/12°.
 meth. med. 7^a. 80. B/ com. 4°. aph. 57°. 33. F/ cō. 5°. apho. 1°. Ex. 37. D
 propter Siccitatem tremor insanabilis est. in progn. com. 1°. 4^a. 192. H
 Siccitas partium solidarū corrigi non potest. 7°. methodi medendi. 45. H/
 10°. 66. E/ 12°. 7^a. 80. B
 Siccitatibus solidorū, si pdurēt, succedūt frigiditates. 7°. me. m. 7^a. 46. F
 Siccitas non potest sola permanere. 7°. meth. med. 7^a. 46. F
 cū Siccitate uel humiditate frigus facit torporē. 3°. de symp. ca. 3^a. 29. D
 Siccitas consumata insanabilis est, & quæ nō sit. 7°. meth. me. 7^a. 44. D
 Siccitas magna cur difficulter curatur. 7°. meth. med. 7^a. 46. F
 Siccitas difficulter remouetur. com. 2°. aphor. 26°. Ex. 16. B
 Siccitatis curatio longi temporis est, & minus periculo exposita, q̄ refri-
 geratio. 10°. meth. med. 7^a. 64. D
 ex Siccitate dolor curatu difficilis est, uel etiam omnino curari non po-
 test, si febris occasione est contractus. 12°. meth. med. 7^a. 80. B
 ex Siccitate doloris curatio quæ. 12°. meth. med. 7^a. 80. B
 ex Siccitate qui dolor phrenitidi letali succedit. 12°. meth. me. 7^a. 80. B
 Siccitas quæ sanatu facillima sit. 7°. meth. med. 7^a. 46. E
 Siccitas succedit calori. 2°. de temp. 1^a. 21. D
 Siccitas caliditati pauca coniuncta, quō curetur. 7°. meth. med. 7^a. 47. C
 cum Siccitate caloris curatio quæ. 7°. meth. med. 7^a. 47. F
 Siccitatis, & caliditatis affectus febri proportionē respondet. 7°. metho-
 di medendi. 7^a. 47. C
 Siccitas, & frigiditas quomodo curentur. 7°. meth. med. 7^a. 46. F
 in Siccitate, & humiditate non possunt uentriculi adeo intemperantes
 esse, ut breui actionem amittant. 3°. de symp. caus. 3^a. 25. E
 Siccitatis curatio in uentriculo, quæ. 7°. meth. med. 7^a. 44. E
 Siccitati pulmonis proprie confert butyrum. de simp. med. Sp. 81. D
 Siccitas immodica prohibet prandium integrum, & cēnam differt. 3°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 82. B
 Siccitas quibus male habet, uespertina frictio utilis ē. 3°. de sa. t. 2^a. 82. B
 Siccitates omnes quæ balnea desiderant. de marc. 3^a. 47. H
 Siccitates omnes calidas & frigidas iuuant balnea. de marc. 3^a. 47. H
 Siccitas cutis est causa cur non sudemus. com. 5°. aphor. 71°. Ex. 45. F
 ex Siccitate animi defectus, quō curandus. 1°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 99. E
 Siccitas & spissitudo uteri sunt causæ ne mulier concipiat. comment. 5°.
 aphorismo 62°. Ex. 43. E
 Siccitas adurit semen. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. E
 Siccitatis mutationes sentiuntur in semine. de aere, aqu. & lo. 2^a. 6. C
 Siccitas nimia quo modo causa est cōiuentiæ, per quam clauditur collum
 uesciæ. 3°. de sympt. caus. 3^a. 28. D
 Siccitas inducta ab ira, & a penuria potionis, quo modo corrigatur. 3°.
 de sani. tuenda. 2^a. 81. G
 Siccitas præter renum noxam, qua uictus ratione possit corrigi. 6°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a. 99. F
 Siccitati medetur humidum nutrimentum. 3°. de sani. tu. 2^a. 80. A
 in Siccitate dabat lac asinum ab ubere. 7°. meth. med. 7^a. 44. F
 in Siccitate ptissana, & alica præparata ut ptissana conueniunt. 7°. me-
 thodi medendi. 7^a. 45. C
 in Siccitate qualis panis dandus. 7°. metho. med. 7^a. 45. C
 in Siccitate etiam ponit salem in pane. 7°. meth. med. 7^a. 45. C
 in Siccitatibus alas, & testes gallinaceorum lacte altorum dat. 7°. me-
 thodi medendi. 7^a. 45. D
 Siccitatem nimiam habentes cibi parum nutriunt. de dissol. cont. Sp. 73. F
 in Siccitate quæ adstringentia uitanda. 7°. meth. med. 7^a. 44. B
 Siccitatibus sunt contraria austeria. 7°. meth. med. 7^a. 44. D
 SICCAMVR semper. de marc. 3^a. 46. D
 Siccatur tabidis cor, & cun. de marc. 3^a. 45. D
 quæ Siccantur & quæ refrigerantur concresecunt. de uict. rat. in morb.
 acut. com. 4°. 7^a. 138. C
 Siccatur corpora quæ contingit acētum, licet ad imaginationem sit humi-
 dum. 10°. meth. med. 7^a. 64. H
 Siccant uiolenter adstringentia. 7°. meth. med. 7^a. 46. H
 Siccant magis amara magis. 8°. de simpl. med. fac. 5^a. 63. G
 Siccant ut sal & non habent uim adstringendi, Asie petræ flos, nitrum,
 & aphronitrum. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 222. A
 Siccant continuo si contactæ substantiæ quippiam digerant Calfacientia,
 nisi quid naturæ fuerit humidum, ut oleum, & aqua. 11°. de simpliciū
 medic. facul. 5^a. 80. B
 Siccatur ualde medicamentū ex Cartha papyracea uicta. 5°. met. m. 7^a. 36. D

Siccatur ualde medicamentū ex Cucurbita sicca uicta. 5°. meth. med. 7^a. 36. D
 Siccatur quæ plus Emplastra. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 223. F
 Siccatur corpora Fames. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. G
 Siccatur digerit & attrahit Gladiolus. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. B
 Siccatur Hafeg. de simp. med. Sp. 85. C
 ut Siccatur sine mordicatione Metalla oia, sint elota. 6°. meth. me. 7^a. 38. C
 Siccatur & refrigerat Miliū. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7^a. 149. D
 Siccatur genas proprietate Minium. de simp. med. Sp. 81. C
 Siccantur præcordia ex Pane & melle. 10°. meth. med. 7^a. 64. A
 Siccant & refrigerant medicamenta ex Papaueris succo & alterco. 12°.
 methodi medendi. 7^a. 79. C
 Siccatur minus Pix humida. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. E
 Siccant & stringunt Plataginis folia contrita cum pane imposita. de sim-
 plic. med. Sp. 89. A
 Siccatur uentrē Refrigeratio extrinseca. in 6^m. de morb. uul. c. 5°. 3^a. 193. C
 Siccatur inflationem Rhu. de simpli. med. Sp. 89. E
 Siccant Salsa magis quā acria. de uict. ra. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 135. C
 Siccatur citra morsum Sarcocolla. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. B
 Siccatur Sori uulnera, quæ luxuriantur. de simp. med. Sp. 90. F
 Siccatur omnium maxime Taurinum pingue. 4°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5^a. 242. A
 Siccatur totum corpus Vigilia. 7°. metho. med. 46. D/ de uict. rat. in morb.
 uul. com. 2°. 7^a. 125. B
 Siccatur immodice Vina amara. 7°. meth. med. 7^a. 47. B
 Siccatur adeo uiperarum caro, ut stim iducit. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. B
 Siccatur digerit & attrahit xyris. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. B
 SICCANT quæ ad plenū ulcera sanāt. 4°. de cōp. m. p. g. 5^a. 249. H
 Siccatur opus est omnia ulcera, & qui sit terminus exiccationis. commen-
 tario 6°. aphor. 45°. Ex. 51. G
 Siccatur præsertim opus, ubi os uitiatum est. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
 Siccantur magis ulcera in siccioribus. 3°. metho. med. 7^a. 18. B
 Siccantur minus ulcera in humidioribus. 3°. meth. med. 7^a. 18. B
 SICCANT an bene medicamentum per sordem, & saniem, proba-
 tur. 3°. metho. med. 7^a. 18. E
 Siccatur in sole. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 196. B
 Siccatur iumbra. 8°. de cōp. me. se. l. 192. G/ 4°. de cōp. me. p. g. 5^a. 243. H
 SICCVN nomen à qualitatibus est. 1°. de san. tu. 2^a. 62. E
 Siccum quot modis dicatur. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 17. A
 Siccum duo significata, quæ. 1°. de temp. 1^a. 12. G
 Siccum à natura duplex, à terra, & ab igne. de marc. 3^a. 46. C
 de Siccum, humidum, calidum, et frigidum quo modo tractent philosophi, ac me-
 dici. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 17. E
 Siccum, humidum, calidum, & frigidum elementa uocat Hippocrates ab
 effectricibus qualitatibus. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 275. D
 Siccum, humidum, calidum, frigidumq; causas ponit Hippocrates. in 3^m.
 de morb. uul. com. 1°. 3^a. 129. C
 Siccum, humidum, calidum, & frigidum primus Hippocrates inuexit. 1°.
 methodi medendi. 7^a. 3. E
 Siccum, humidum, calidum, frigidum quæ agant & patiantur inter se.
 2°. de nat. fac. 1^a. 297. H
 Siccum, humidum, frigidum, calidum, alijs ueluti agentibus, alijs ueluti patienti-
 bus q̄ in corpe dialis sunt oia gubernari dicāt. 2°. de na. fa. 1^a. 299. G
 Siccum, humidum, calidum, & frigidum constant animalium corpora, nō tamen
 æqualiter. 1°. de temp. 1^a. 10. B
 ex Siccum, humidum, calidum, & frigidum miscella fiunt salsum, dulce, amarum,
 austerum, acerbum, & acre. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. A
 Siccum in elementis syncerum est, in reliquis rebus in medio consistit con-
 trariorum, uel est ad alterum magis propensum. 1°. de temp. 1^a. 14. A
 Siccum opponitur liquidum. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 215. E
 Siccum, & duri differentia. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. G
 Siccū, & durū quod est, nihil in se ingredi finit, priusq̄ ipsum ex aliqua
 parte diuisum sit, ac ueluti exulceratum. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. A
 Siccum parum liquida uidentur humida. 3°. de temp. 1^a. 23. D
 Siccum quæ sint. in 3^m. de morb. uul. cō. 3°. 3^a. 141. A/ 8°. met. me. 7^a. 51. A
 Siccum energia uel actu quomodo intelligatur. 3°. de temp. 1^a. 21. G
 Siccum actu ac tactu discerni potest. 2°. de temp. 1^a. 16. H
 Siccum corporis iudices sunt tactus, & ratio. 2°. de temp. 1^a. 17. F
 Siccum iudicium unde sumatur. 3°. de temp. 1^a. 24. F
 Siccum facit pathemata in tactu. de symp. diff. 3^a. 10. D
 Siccum melius sonant q̄ madida. 7°. de usu par. 1^a. 158. F
 Siccum moderate, melius sonant q̄ siccissima. 7°. de usu par. 1^a. 158. F
 Siccum sunt clarioris uocis quam humida. de uoce & anhel. Sp. 61. G
 iii Siccum res

<i>Sicca res si talem sensum faciat, qualē præbet aqua oīs qualitatis expers, quō se habeat in qualitibus primis.</i> 4°. de simpl. med. fac.	5°. 25. D
<i>Sicca natura sunt stiptica.</i> 1°. de san. tuen.	2°. 68. A
<i>Sicca natura remoratur cibum in uentre.</i> 1°. de san. tuen.	2°. 68. A
<i>Sicci cibi quibus conueniant, & qui sint.</i> de diff. cont.	Sp. 74. D
<i>Siccis & melancholicis cibis abstinentiū in autūno.</i> 1°. de ali. fac.	2°. 13. G
<i>Siccis & melancholicis cibis utendum hyeme.</i> 1°. de alim. fac.	2°. 13. G
<i>Sicca immodice, cur non salienda.</i> 3°. de ali. fac.	2°. 33. D
<i>Sicca corpora salita qualia.</i> 3°. de alim. fac.	2°. 33. D
<i>Sicca tarde digeruntur.</i> de diff. cont.	Sp. 73. D
<i>Sicca dura tarde descendunt.</i> 1°. de alim. fac.	2°. 14. D
<i>Sicce res si coquuntur, firmitus alunt q̄ humidæ.</i> 2°. de ali. fac.	2°. 24. B
<i>ex Siccis animalibus omne quod est paruum, uelocius digeritur quā magnum.</i> de diff. cont.	Sp. 73. C
<i>Siccos cibos digerunt humidi.</i> de diff. cont.	Sp. 73. C
<i>Sicca est atra bilis.</i> de nat. & ord. cuius. corp.	Sp. 41. D
<i>Siccum præualet in partibus durioribus cute.</i> 1°. de temp.	1°. 14. G
<i>Sicca nimis cutis non facit pilos.</i> in 6 ^m . de morb. uulg. com. 3°. 3 ^m .	170. A
<i>Sicca sunt ossa quæ sustinent laborem.</i> de dynam.	Sp. 19. D
<i>Siccum cur sit.</i> de comp. memb.	Sp. 58. B
<i>Sicca & solida est caro cordis.</i> de anat. uiu.	Sp. 46. C
<i>Siccum instrumentum non debet habere siccum nutrimentum.</i> 3°. de symptomatum causis.	3°. 29. D
<i>Sicca si sit pticula, & morbus sit humidus, qd agēdū.</i> 3°. met. me.	7°. 21. F
<i>Siccum durum magis offenditur q̄ molle.</i> de usu puls.	1°. 229. G
<i>Siccum durum habet habitum ualentiorē, quā mollius & humidius.</i> de usu puls.	1°. 229. G
<i>ad Siccum semper tendunt temperati.</i> 1°. de sani. tu.	2°. 64. F
<i>Siccum fit in ætatis uigore, calidum corpus quod temperatum in passiuis.</i> 6°. de sanit. tuenda.	2°. 96. E
<i>Siccos oculos habet conceptus in horis melancholiæ.</i> de sperm.	Sp. 37. C
<i>Sicca & amara semper habet conceptus in horis bilis guttur, os, & spuitum.</i> de sperm.	Sp. 37. C
<i>Sicci sunt quibus crura sunt macra, si totius corporis temperies paritate se habeat.</i> 2°. de temp.	1°. 20. H
<i>Sicci natura sunt graciles.</i> de art. com. 1°.	7°. 256. E
<i>Sicca alius in iuuentute, efficitur in senectute humida, & è contra.</i> commentario 2°. aph. 53°.	Ex. 19. E
<i>Sicca alius unde fit.</i> com. 2°. aph. 20°.	Ex. 14. C
<i>Sicca temperies semper facit animal calidius in augmento, in decremento siccum & frigidum.</i> 6°. de san. tu.	2°. 95. E
<i>Sicce temperaturæ nihil per nares emittunt.</i> com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E	
<i>Sicca intemperies oīum pessima est in simplicibus.</i> 7°. meth. med.	7°. 47. H
<i>Sicca temperatura cur pessima.</i> 6°. de san. tuen.	2°. 96. G
<i>Sicci natura, cito in senile siccitatem perueniunt.</i> 6°. de sanit. tu. 2°.	96. E
<i>Sicca intemperies est i agris, quod senili est in sanis.</i> 7°. met. me.	7°. 44. D
<i>Siccis & carne oppletis maior superuenit inflammatio, q̄ humidis & macilentis.</i> de art. com. 1°.	7°. 256. G
<i>Sicca corpora siccis nutriuntur.</i> intro.	Isa. 68. G
<i>Sicci, & temperati in actiuis qualitibus, quarto loco sunt ad febrem proni.</i> 8°. meth. med.	7°. 54. E
<i>Siccum si sit corpus, quid considerandum.</i> 5°. de san. tuen.	2°. 89. D
<i>ex Sicco alteratio difficulter curatur.</i> 7°. meth. med.	7°. 44. D
<i>Sicca intemperies cur indiget longo tpe p curatiōe.</i> 7°. met. me.	7°. 44. D
<i>Sicca uentriculi intemperies solida parte nunquam sanabitur.</i> 7°. meth. med.	7°. 46. D
<i>in Siccis affectibus commode nunq̄ finitur accessio, nisi lauacro, aut humido uictu humectatio accesserit.</i> 10°. meth. med.	7°. 63. E
<i>Siccis sicca sunt apta.</i> 6°. de san. tuen.	2°. 96. C
<i>Sicca siccis citius assimilantur.</i> 6°. de san. tuen.	2°. 96. C
<i>Sicca præter naturam corpora curantur, humiditate admota.</i> de natura humana, comment. 1°.	1°. 28. H
<i>Sicca humiditate corrigi debet, & corrigūtur.</i> 4°. de sim. me. f. 5°.	28. H
<i>Sicce naturæ humidis sanantur.</i> com. 3°. aph. 3°.	Ex. 20. B
<i>Sicca intemperies carnis aqua corrigitur.</i> 4°. meth. med.	7°. 23. E
<i>Siccis conueniunt balnea natatoria.</i> 7°. met. med.	7°. 44. E
<i>Siccis lauatio quam frequenter fieri debet.</i> 7°. meth. med.	7°. 45. B
<i>in Siccis non desiderat balnei aerem Galenus.</i> 7°. meth. med.	7°. 44. F
<i>in Siccis quo modo facienda sit ratio uictus renutritoria, & refectoria.</i> 7°. methodi medendi.	7°. 45. H
<i>in Siccis qualis modus ciborum.</i> 7°. meth. med.	7°. 45. G
<i>Siccis cibis quomodo dandus.</i> 7°. meth. med.	7°. 45. G
<i>Sicci sæpe & parum cibandi.</i> 7°. meth. med.	7°. 46. A
<i>Siccorum obsonia quæ conuenientia.</i> 7°. meth. med.	7°. 45. D
<i>Sicci digerunt cibos humidos.</i> de diff. cont.	Sp. 73. C
<i>Siccis cur non detur suilla caro.</i> 7°. meth. med.	7°. 45. D
<i>Siccis quando danda suillæ carnes.</i> 7°. meth. med.	7°. 45. H
<i>Siccis, qui sanantur, dantur suum pedes, & crura.</i> 7°. met. me.	7°. 45. H
<i>pro Siccis hominibus aues quæ conueniant in cibo.</i> 7°. met. me.	7°. 45. D
<i>Siccis quæ aues sint accommodæ, & renibus non aduersentur.</i> 6°. de sanit. tuenda.	2°. 99. G
<i>in Siccis qualis modus potus.</i> 7°. meth. med.	7°. 45. G
<i>pro Siccis uina quæ conueniant.</i> 7°. meth. med.	7°. 45. E
<i>Sicci natura quæ uitare debent.</i> 6°. de san. tu.	2°. 96. E
<i>Siccis mel insalubre est.</i> 1°. de alim. fac.	2°. 10. A
<i>Siccis temperamentis uenus inimicissima est.</i> 6°. de san. tu.	2°. 96. E/H
<i>Siccorum domus qualis esse debet.</i> 7°. meth. med.	7°. 46. C
<i>ex Sicca uentriculi intemperie gracilem quo modo Galenus curauerit.</i> 7°. meth. med.	7°. 44. E
<i>Siccam pellem cur quis se habere putaret.</i> de melancholia ex Galeno, Rufo, & Posidonio.	Sp. 109. D
<i>Sicci natura hoīs pleuritici casus.</i> de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°.	7°. 115. A
<i>Sicca corpora, ita in pestilentia seruanda.</i> 1°. de diff. feb.	3°. 32. E
<i>in Sicco abunde flauæ urinæ fiebant & mordentes.</i> 8°. met. me.	7°. 50. C
<i>Sicce materiæ quomodo cognosci possint.</i> com. 6°. aph. 2°.	Ex. 46. E
<i>Sicca loca quales homines gignant.</i> 2°. de san. tuen.	2°. 73. B
<i>in Siccis locis pascua habens caro uelocior est coctionis, quā caro cuius pascua sunt in locis humidis.</i> de diff. cont.	Sp. 73. C
<i>in Siccis & disertis locis pascua habentia animalia, cibi sunt superfluitates non habentes.</i> de diff. cont.	Sp. 73. E
<i>Siccum. i. australe.</i> com. 3°. aph. 11°.	Ex. 21. A
<i>Siccum, squalidū, in aquosum idem significant.</i> cō. 3°. aph. 14°.	Ex. 22. C
<i>Sicce constitutiones corpora neruosa uiolentiū exiccant, ideo fit conuulsio.</i> com. 6°. aph. 39°.	Ex. 50. G
<i>à Sicco corruptiones oīs metaphorice marasmi sunt.</i> de marc.	3°. 45. G
<i>Siccum exiccat.</i> 1°. de temp.	1°. 10. D
<i>Siccum nihil penitus putrescit.</i> 1°. de temp. 1°. 12. B/in 3 ^m .	de morb. uulg. commentario 3°.
<i>Siccum exuperans, est morbus.</i> 1°. de temp.	1°. 11. B
<i>Siccum multum exuperans, est mors.</i> 1°. de temp.	1°. 11. B
<i>Sicci morbi in partibus corporis qui uocentur.</i> de uic. rat. in mor. acu. commentario 1°.	7°. 112. F
<i>Sicci morbi uenarum, & arteriarum cognoscuntur siccitate linguæ, & ariditate corporis.</i> de uict. rat. in mor. acu. com. 1°.	7°. 112. F
<i>Siccus affectus facit durum habitum.</i> 5°. de san. tu.	2°. 89. D
<i>Sicce ægri tudines sine materia aliquæ sunt.</i> de diff. morb.	3°. 3. G
<i>Sicce febres quæ aduersus Lycum.</i>	Ex. 62. A
<i>à Sicco dolor prouenit, & quomodo, quāq̄ siccatione etiam aliqui sedant dolores.</i> de nat. hum. com. 1°.	1°. 28. G
<i>Siccum rheuma per corpus sæpe currit concepto in bilis horis.</i> de spermate.	Sp. 37. C
<i>ex Sicco rheumate nascitur gutta homini concepto in horis bilis, passiones uentris, dolores ut dysenteria, transuersatio uētris, lienteria fiūt, in somnis pauor, in fronte dolor, ambulatio acuta.</i> de sperm.	Sp. 37. C
<i>ad Siccam tuſsim. secret.</i>	Sp. 97. C
<i>Sicca peripneumonia quæ.</i> de uict. rat. in mor. acu. com. 1°.	7°. 112. F
<i>Sicca pleuritis quæ.</i> de uict. rat. in mor. acu. com. 1°.	7°. 112. F
<i>Sicco indiget natura humida.</i> 3°. meth. med.	7°. 18. B
<i>Siccorum caliditas qualis.</i> 6°. de simp. med. fac.	5°. 47. H
<i>Siccorum, & calidorum ciborum paucitate assueta uita tertianas incurrit.</i> 2°. de diff. feb.	3°. 36. D
<i>Sicca, & calida cibaria prætermittamus, licet conueniant in reliquo corpore, qñ caput est calidum, suscipiens uapores.</i> de diff. cont.	Sp. 71. G
<i>Siccum & calidum sunt ex genere bilis.</i> de cau. mor.	3°. 8. C
<i>Siccus & calidus humor bilis pallida æstate gignitur.</i> in 1 ^m . de morbis uulg. com. 1°.	3°. 104. C
<i>Sicci, & calidi qui sint appellandi.</i> 10°. meth. med.	7°. 63. D
<i>Sicci, & calidi homines quales.</i> 8°. meth. med.	7°. 50. F
<i>Siccum, & calidum est cor.</i> de comp. memb.	Sp. 58. G
<i>Siccum, & calidum est cor fm Galenum.</i> de anat. ui. 46. D/	Sp. 56. B
<i>Siccus, & calidus est pulmo.</i> de anat. uiu.	Sp. 52. G
<i>Sicco, & calido sanguine nutritur pulmo.</i> de anat. uiu.	Sp. 52. G
<i>Siccum, & calidum temperamētum quæ faciant.</i> 14°. meth. med.	7°. 91. C
<i>Sicca, & calida intemperies facile cognoscitur.</i> 10°. meth. med.	7°. 63. D
<i>Siccus, &</i>	

Siccus, & calidus erit cito pilosus, & quare. 2°. de temp. 1°. 21.B
 in Siccis, & calidis urinæ biliosæ fiunt. 8°. meth. med. 7°. 50.F
 Sicca, & calida temperatura, à siccis & calidis nunq̃ ducetur in bonam
 temperaturam. ars med. 1sa. 68.G
 Sicci & calidi, quibus tenentur in pueritiam. 6°. de san. tu. 2°. 96.F
 Siccis & calidis inimicissima inedia est. 10°. meth. med. 7°. 63.D
 in Siccis, & calidis qui cibi utiles. 8°. meth. med. 7°. 51.B
 Sicca, & calida naturæ ad hyemem melius, ad æstatem peius, se habent.
 com. 3°. aphor. 2°. Ex. 2p. A
 Sicci, & calidi temperamenti quō quies fiet. 8°. meth. med. 7°. 54.H
 Sicci, & calidi ad febres opportunissimi sunt. 8°. meth. med. 7°. 54.E
 Sicco, & calido temperamēto iuuenis casus, qui correptus est febre. 10°. meth. med. 7°. 62.C
 Sicci, & calidi, qui febre corripiuntur, ex siccitate, & caliditate possunt
 in principio accessionis cibari. 10°. meth. med. 7°. 62.G
 Siccum, & calidum corpus febricitans, nō potest esse uiribus ualentibus.
 10°. meth. med. 7°. 63.H
 Siccum, & calidum corpus febricitans, si phlegmone laboret, morietur.
 10°. meth. med. 7°. 63.H
 in Sicca, & calida intemperie quæ Galenus adhibeat. 2°. de compositio-
 ne medic. sec. loc. 5°. 138.A
 in Siccis, & calidis ex uolatilibus quæ conueniunt. 8°. meth. med. 7°. 51.B
 Siccis, & calidis spūctus debent dari refrigerati æstate. de bonitate & ui-
 tio succorum. 2°. 39.B
 Siccis, & calidis æstate dāda lactis spuma. de bon. & uit. suc. 2°. 39.B
 Siccis, & calidis æstate, cibaria ex lacte exhibēda. de bo. et uit. f. 2°. 39.B
 Siccis, & calidis æstate, ficus, & cucurbitæ frigida exhibendæ. de boni-
 tate & uitio succorum. 2°. 39.B
 Sicci, & calidi ab euacuationibus plenis offenduntur. 1°. de arte curat. ad
 Glauconem. 7°. 98.C
 Siccus, & calidus uehementer uentericulus, non potest sanari. 7°. meth. med. 7°. 47.F
 Siccus, & calidus uentericulus, non debet temere refrigerari. 7°. meth. med. 7°. 47.G
 Sicci, & calidi uentriculi casus. 7°. meth. med. 7°. 47.C/E
 Sicca, & calida naturæ sunt animalia omnia, quæ peccinatum inferunt
 dentes. de atra bile. 1°. 36.A
 Siccorum, calidorumq̃; animalium lien niger est, & uix potest comedi. de
 atra bile. 1°. 36.E
 Siccum, & calidum est tempus æstiuum, quocunq̃ tempore sit. de uict. ra.
 in morb. acut. com. 3°. 7°. 134.B
 Sicca, & calida est æstas. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231.B
 Sicca, calidaq̃; ultra modum est æstas. in 1°. de morb. uul. cō. 1°. 3°. 101.C
 Sicca, & calida unde sit æstas. de sperm. Sp. 39.B
 in Sicco, & calido aere sectio uenæ non debet fieri. 1°. de arte curat. ad
 Glauconem. 98.C/de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 136.H
 Siccus, & calidus est Mars. de comp. memb. Sp. 59.F
 Siccus, & calidus minus Marte est Sol. de comp. memb. Sp. 59.G
 Siccus est Aries in tertio gradu, calidus in secundo. de sper. Sp. 38.H
 Siccus est, & calidus Leo in quarto gradu. de sperm. Sp. 38.H
 Siccus est in secūdo gradu Sagittarius, calidus in primo. de sper. Sp. 38.H
 Sicca, & calida est qualitas uisibilis, & cur. de comp. memb. Sp. 58.C
 Sicca, & calida regiones. com. 2°. aph. 26°. Ex. 16.B
 SICCVS, ac frigidus uictus febrem quartanam generat. 2°. de diffe-
 rentijs febrium. 3°. 36.E
 Sicca, & frigida sunt ossa. de anat. uiu. Sp. 44.E
 Sicca, & frigida est cerebri meninx. de comp. memb. Sp. 58.B
 Siccum, & frigidum os auri supponitur. de comp. memb. Sp. 58.B
 Sicca, & frigida sunt tunica narium. de comp. memb. Sp. 58.C
 Siccus, & frigidus est œsophagus. de comp. memb. Sp. 58.H
 Siccus, & frigidus est splen. de anat. uiu. Sp. 50.A
 Sicci, & frigidi senes sunt. 3°. de symp. caus. 3°. 29.D
 Siccum & frigidum temperamentum, senum temperamento simillimum
 est. 5°. de san. tuen. 2°. 94.D
 Sicci & frigidi celeriter senescunt. 5°. de san. tuen. 2°. 94.D
 Siccum minime est maxime diuturnum. 6°. de san. tuen. 2°. 96.G
 Siccus, & frigidus ab initio non est melancholicus, sed pituitosus ab ex-
 cremento. 2°. de temp. 1°. 21.C
 Siccus, & frigidus ex habitu melancholicus est. 2°. de temp. 1°. 21.C
 Sicca, & frigida intemperantia pessima est. 6°. de san. tu. 2°. 95.D
 Sicca, & frigida intemperies omnium pessima est in compositis. 7°. meth. med. 7°. 47.H

Sicca, frigidaq̃; corpora pessime nutriuntur. 3°. de sympt. cau. 3°. 29.A
 Sicci, & frigidi, quarto loco difficulter febriunt. 8°. meth. med. 7°. 54.E
 Siccis, & frigidis uenus aduersissima est. 6°. de san. tuen. 2°. 96.H
 Sicci, & frigidi, tarde ad temperiem ueniunt. 8°. meth. med. 7°. 54.F
 Sicca, & frigida naturæ ægre p̃ halitū digerūt. 9°. meth. med. 7°. 60.H
 Sicci, & frigidi quomodo curentur. 6°. de san. tu. 2°. 96.G
 Sicci, & multum frigidi, quomodo curandi. 7°. meth. med. 7°. 47.A
 Sicci, & parū frigidi uictus ratio qualis esse debet. 7°. meth. med. 7°. 46.G
 Siccus, & frigidus opobalsamo perungit. 7°. meth. med. 7°. 46.H
 Siccus, & frigidus qñ est ueter, nardino inungēdus. 7°. meth. med. 7°. 46.G
 pro Siccis, & frigidis multum conuenit unguentum nardinum. 7°. meth. med. 7°. 47.A
 Siccis, & frigidis cur obsint calida fomenta. 7°. meth. med. 7°. 47.B
 Siccus, & frigidus uenter quō pice illinendus. 7°. meth. med. 7°. 47.B
 Siccus, & frigidus est autumnus. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231.B
 Siccum, & frigidum in autumnno dominantur, licet inæqualis sit. in 1°. de
 morb. uul. com. 1°. 3°. 101.C
 Siccus & frigidus unde sit autumnus. de sperm. Sp. 39.B
 Siccus, & frigidus status, & partim inæqualis proponitur ab Hippocra-
 te. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 113.E
 Sicca, & frigida terra in quarto gradu est sub potentia Saturni. de sper-
 mate. Sp. 40.C
 Siccus, & frigidus est Saturnus. de comp. memb. Sp. 59.F
 Siccus est Taurus in secundo gradu, frigidus in tertio. de sperm. Sp. 38.H
 Siccus est Capricornus in tertio gradu, frigidus in secūdo. de sper. Sp. 38.H
 Sicca est Virgo in tertio gradu, frigida in secundo. de sperm. Sp. 38.H
 Sicci & frigidi sunt, Taurus, Virgo, Capricornus. de sperm. Sp. 39.A
 SICCO in quo præpolleat humidum. 1°. de san. tuen. 2°. 62.E
 Siccum & humidum contingunt corpus sine uiolentia, si absint calefactio
 & frigefactio. 1°. de symp. caus. 3°. 16.G
 cū Sicco et hūido stat cōcoctio, nō habeat calorē. 3°. de sym. c. 3°. 29.D
 Siccum & humidum an possit fieri corpus. de caus. mor. 3°. 8.C
 Siccum & humidum non possunt esse in eodem. 1°. de temp. 1°. 10.G
 Siccus, humidus, frigidus & calidus æque est Mercurius. de comp. memb. Sp. 59.G
 siue de natura humana. Sp. 59.G
 Siccum & humidum passiua ab alijs dicuntur. 1°. de nat. fac. 1°. 291.C
 Sicca & humida intemperies secundam facultatem sibi uendicat quate-
 nus pertinet ad uigilias soporesq̃; p̃ morbos. 3°. de loc. affec. 4°. 16.G
 in Sicco & humido qui modice se habent, & calidius temperamentum
 sortiti sunt, quales. 6°. de san. tuen. 2°. 95.H
 Siccis & humidis nutrimentis nutritur natura. an animal sit. 1°. 327.D
 à Sicco, & humido tenduntur chordæ, & quō. 2°. de loc. affe. 4°. 11.A
 in Sicco, & humido temperati, & frigidi quō curentur & quō se ha-
 beant ad corporis robur & sanitatem. 6°. de sanit. tuen. 2°. 96.H
 SICCAS non uirides herbas cognoscunt unguentarij. 1°. de anti-
 dotis. 5°. 102.B
 Sicca & uiridia quā qualitatē mutēt. 8°. de simp. me. fac. 60.G/5°. 62.A
 Siccum omne uiridi ualentius est. de atten. uic. 2°. 43.H
 Sicca herba accipitur, qñ recēs nō habetur. 1°. de cōp. med. p̃ ge. 5°. 211.F
 Siccum primi ordinis quod, quod secundi, quod tertij, & quod quarti. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39.B
 Siccum & frigidum Acetum est. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6.F
 Sicca & adstringentia sunt quodam modo pilos defluere prohibentia.
 7°. de simp. med. fac. 5°. 55.A
 Sicca & frigida est in secundo ordine Alga. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63.D
 Siccū & calidū in quarto ordine Allium est. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60.H
 Siccis corporibus inesse Amarum saporem unde colligitur. 4°. de simpl. medic. facul. 5°. 30.C
 Sicca sunt omnia amara. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30.C
 Sicca quo modo sit Aqua marina: cum maiorem partem humidi habeat.
 3°. de simp. med. fac. 5°. 17.E
 Sicca aqua marina quō est quō ad hoīem. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17.E
 Sicca quo modo probetur aqua marina per fomenta. 3°. de simpliciu me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 17.F
 Sicca, & calida est in tertio ordine Chamædris. 8°. de sim. me. fa. 5°. 63.E
 Sicca in secundo ordine temperata in actiuis qualitatibus est auricula mu-
 ris. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56.D
 Siccum & calidū est Bitumē in mari mortuo. 11°. de sim. med. fac. 5°. 83.F
 Sicca est Cadmia, & temperata in actiuis qualitatibus. 9°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 69.F
 Sicca in primo ordine, & calida in tertio est Chamæleuce. 8°. de simplicia medic. facult. 5°. 63.F

Sicca in tertio ordine, et calida in secundo est Chamaleontis radix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
 Sicca in tertio ordine, et calida in secundo est Chamapitys. 8°. de simpl. medic. fac. 5°. 63. F
 Siccum et calidum est in tertio ordine Chelidonium maius. 8°. de simplic. medic. fac. 5°. 63. G
 Siccū in secundo ordine, et frigidū Cichoriū est. 8°. de sim. me. f. 5°. 60. C
 Siccum et frigidum Citrij semen est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. A
 Siccus in secundo ordine est Citrij cortex in actiuis qualitatibus temperatus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
 Sicca et calida est Colocynthis in tertio ordine. de cathar. Sp. 94. E
 Siccum et calidum est Crocodilij semen. 7°. de simp. med. fa. 5°. 53. C
 Siccus in primo ordine, et calidus in secundo est Crocus. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 53. C
 Sicca et calida Cyperi radix est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 Sicca, et calida sunt Epithymum et elleborus, atram bilem educuntia. de cathartics. Sp. 94. E
 Sicca, et frigida i primo ordine est Eruangina. 8°. de sim. me. fa. 5°. 57. E
 Siccū in secundo ordine, calidū in primo Eruū est. 8°. de sim. me. f. 5°. 57. E
 Sicca Ficus sūt cibi dulces, sapidi, subtiles, abstergētes. d. diff. cō. Sp. 72. E
 Sicca, et humidā ficus maturā sunt cibaria media. de diff. cont. Sp. 74. C
 Sicca ficus non inflant. de diff. cont. Sp. 74. F
 Sicca ficus generant pediculos. de diff. cont. Sp. 74. B
 Sicca ficus generant putridas superfluitates. de diff. cont. Sp. 74. B
 Sicca, et humidā ficus renes mūdificāt, et abstergūt. de diff. cōt. Sp. 74. G
 Siccū i secundo ordine, et calidū i tertio Galbanū ē. 8°. d. sim. m. f. 5°. 63. E
 Siccū in prio ordine et calidū i tertio Fœniculū ē. 7°. de sim. me. f. 5°. 55. B
 Siccum multum non est fœniculum, quoniam lac procreat. 7°. de simplic. medic. fac. 5°. 55. B
 Siccum in primo ordine, et calidum in secundo fœnugracum est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. D
 Siccum, et calidum multum est Garum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
 Siccus in primo ordine, et frigidus in secundo Hyacinthus est. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 62. H
 Siccum et calidum est Hypericum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
 Siccum et calidū in tertio ordine Hyssopum est. 8°. de sim. me. f. 5°. 63. B
 Sicca in secundo ordine temperatā in actiuis qualitatibus sunt Lentesc. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 63. B
 Sicca est Lens. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 194. C
 Sicca natura sunt lenticulæ. de dispo. cont. Sp. 73. B
 Siccus in secundo ordine et temperatus in actiuis qualitatibus Lentiscus est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. H
 Sicca, et calida in tertio ordine Leucas est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. C
 Sicca et calida in secundo ordine Lychnis coronaria est. 7°. de simplicium medic. facult. 5°. 54. H
 Siccum in secundo ordine et temperatum in actiuis qualitatibus Lycium est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
 Siccum in tertio ordine in actiuis qualitatibus temperatum Macer est cortex quidam qui ex India uehitur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. A
 Sicca in tertio ordine et calida est Maiorana. 8°. de sim. me. fa. 5°. 60. A
 Siccum in tertio ordine et calidum in secundo est Marrubium. 8°. de simplic. med. fac. 5°. 59. B
 Sicca et calida in secundo ordine Mastiche est. 7°. de simp. me. f. 5°. 55. C
 Siccum et calidū in secundo ordine Mel est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D
 Siccum in secundo ordine et calidum in tertio est Meum. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 56. B
 Siccum ex primo ordine Mustū est, ut calidū. 8°. de simpl. med. f. 5°. 57. B
 Sicca, et calida in secundo ordine est Myrrha. 8°. de sim. me. fa. 5°. 61. A
 Siccum, et calidum in quarto ordine Napy est. 8°. de simp. me. f. 5°. 56. H
 Sicca et calida in tertio ordine Nigella est. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 55. C
 Sicca Nuces, qñ mollificātur in aqua, leniunt uentrē. de diff. cōt. Sp. 75. A
 Siccum in secundo ordine, et calidum in tertio est Opopanax. 8°. de simplic. medic. facult. 5°. 57. G
 Sicca in secundo ordine Orchis serapias est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 Siccus calidus extenuās et incidēs Origanus est. 8°. de sim. me. f. 5°. 57. E
 Sicca in tertio ordine et calida substantiæq; tenuis paronychia est, ita ab effectu nominata. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. A
 Sicca ex tertio ordine minimū habens euidētis caliditatis est Pentaphylli radix. 8°. de simplicium medic. fac. 5°. 58. A
 Siccū et calidum in tertio ordine Petroselinū ē. 8°. de sim. me. fa. 5°. 58. C
 Sicca in tertio ordine et calida in secundo Peucedani radix est. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 58. D

Sicca et calida in secundo ordine Pix sicca est. 8°. de simp. me. fa. 5°. 58. E
 Siccū i tertio, et calū in secdo ordie ē Poliū minus. 8°. de sim. m. f. 5°. 59. A
 Siccū et calū in secudo ordine est Polycnemon. 8°. de sim. me. f. 5°. 59. A
 Sicca Pruna qñ infundūtur i aqua mellis, leniūt uentrē. de diff. cō. Sp. 75. A
 Sicca et calida in secundo, et tertio ordine Ptarmice est. 8°. de simplicium medic. facult. 5°. 59. C
 Siccus digerens in secundo ordine Rhamnus est, et frigidus in primo. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 Sicca in secdo ordine, et calā i tertio Raphanus ē. 8°. de simp. m. f. 5°. 59. E
 Sicca et calida Resina omnes sunt. 8°. de simp. med. fa. 5°. 59. F
 Sicca in prio ordine, et calā i tertio Rhododaphne ē. 8°. d. st. m. f. 5°. 59. G
 Sicca adstringens Rhus planta est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. H
 Siccū in tertio ordine, et frigidum in secundo medicamentum ex fructu, uel succo plantæ quæ Rhus dicitur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. H
 Siccum rhu cum melle si mixtum fuerit, quod ex ambobus conficitur quæ facultatem habet. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. A
 Sicca et calida in quarto ordine ruta agrestis ē. 8°. de sim. me. f. 5°. 58. D
 Sicca Sauich est cibus siccus. de diff. cont. Sp. 74. D
 Sicca et calida in secundo ordine Sandix est aut in tertio incipiente. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
 Sicca et calida quomodo sunt Salsa. de ocul. 7°. 188. C
 Siccus et calidus in secudo ordine Solymos est. 8°. de simp. me. f. 5°. 60. H
 Sicca in secudo ordine calā i tertio Scorpioides ē. 8°. de sim. m. f. 5°. 61. A
 Siccum in tertio ordine et calidum in secundo Seriphum est. 8°. de simplic. medic. facult. 5°. 60. C
 Siccum in tertio ordine et calidum est Sisybrium quando est siccum, in secundo autem quando uiride. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 60. G
 Siccū et calidum in tertio ordine Smyrniū est. 8°. de sim. me. fa. 5°. 61. B
 Siccum in tertio ordine et frigidum in secundo Solanum manicum est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. H
 Siccus et uiridis Sonchus uarias habet facultates. 8°. de sim. me. f. 5°. 61. B
 Sicca in secudo ordine calā in prio ē Spica nardi. 8°. de sim. me. f. 5°. 56. G
 Siccum est Stercus bubulum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. G
 Siccū bouis stercus, p melācholicis, et quō. de mel. ex G. R. et P. Sp. 110. C
 Siccum in tertio ordine Stoebe est. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 61. D
 Siccū et calū in quarto ordine Struthion est. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. D
 Siccū et calū in secundo ordine Telephiū est. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. C
 Siccus et calidus i secudo ordine Terebinthus ē. 8°. de sim. me. f. 5°. 62. A
 Siccū et frigidum extreme corpus est Terra. 9°. de simp. me. fa. 5°. 64. G
 Sicca est citra morsum cumolia terra. 9°. de simp. me. fac. 5°. 66. E
 Siccum in tertio ordine et calidum in secundo est Teucrium. 8°. de simpl. medic. facult. 5°. 62. B
 Siccū in primo ordine est Thus, calidū in secudo. 7°. de sim. m. f. 5°. 54. D
 Siccus in secundo ordine thuris cortex est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. D
 Siccus et calidus i tertio ordine ē thuris ramus. 7°. de sim. me. fa. 5°. 54. E
 Siccus multum et parū frigidus est Tribulus. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. F
 SICCA simplicia ceræ mixta in mortario contundantur bene. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 244. H
 ad Sicca liquenda quæ oleosa ualeant. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 264. B
 Siccū medicamētū quod natura dicat. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 240. F
 Sicca potētia quæ medicamēta dicantur. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 106. F
 Sicca Andromachi medicamenta quæ. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 242. C
 Siccum medicamentum fit ex charta. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 221. H
 Sicca, et calida sunt digerentia per halitum. 14°. meth. med. 7°. 89. A
 Sicca et calida emollientia. 5°. de simpl. med. fac. 5°. 34. F
 Siccum et temperatum in actiuis medicamentum neruorum est. 3°. de compo. medic. per genera. 5°. 228. C
 Sicca magis exhibenda sunt duris corporibus. 2°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 220. D
 Sicca multum uulnera glutinantia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
 Sicca minus flatum generant. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 Sicca, frigida, et amara sunt danda, si culpa sanguinis fuerit egritudo. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Sicca, et calida Venerem cohibent. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 à Siccis, et calidis lasitudo non soluitur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. D
 Siccus indiget ulcus humidum. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 Sicca pars magis siccanda est. 5°. meth. med. 7°. 29. H
 Siccis salis utimur in ossibus capitis, et aliarum partium, pinguiā uero pharmaca euitamus. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 253. D
 in SIGILIA natus Chrysippus non habebat græcam linguam, et legem græcis de nominibus dare uoluit. 2°. de diff. puls. 4°. 58. G
 SICLIUM. i. siclicus est uncia dimidium. de pond. et mens. 5°. 276. H

SICLA est cibus falsus dissoluens, ac attenuans. de diff. cont. Sp. 72. F
Sicla cur est mala stomacho. de diff. cont. Sp. 74. E
Sicla cur parum nutrit. de diff. cont. Sp. 73. G
Sicla lenit uentrem. de diff. cont. Sp. 75. A
Sicla aperit oppilationem hepatis. de diff. cont. Sp. 74. G
Siculum ad abolendum colorem e facie icterici. de cura icteri. Sp. 111. F
Siculum urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
SICULA in scripta colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. G
SICYONIVM oleum prouocat sudorem. de cathar. Sp. 95. D
Sicyonium oleum digerens in puncturis neruorum conuenit. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 235. A
cū Sicyonio oleo abrotonū ad alopecias cōuenit. 6°. de sim. m. f. 5°. 40. H
Sicyonium oleum tenue est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. H
SICYOS quam facultatem habet. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. E
Sicyos agrios ad quid conferat, et quam uim obtineat. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 60. E
SIDERATIO quid sit. de fra. c. 2°. 235. A/ de art. c. 4°. 7°. 284. H
Sideratio quomodo de naribus etiam dicitur. de art. com. 2°. 7°. 267. C
Sideratio carnis. de art. com. 4°. 7°. 286. C
Sideratio ossium. de art. com. 3°. 7°. 275. A
Siderationes ossis fiunt a carne mucosa. de art. com. 3°. 7°. 276. A
Sideratio costarum. de art. com. 3°. 7°. 275. E
in Sideratione calcis quæ febres fiant. de fract. com. 2°. 7°. 235. C
SIDERATI qui sint. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 114. B
Sideratum os quō dicatur. de art. com. 3°. 276. C/ com. 4°. 7°. 292. E
Sideratum femur. de art. com. 3°. 7°. 279. B
SIDERITIS qualis sit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. D
Sideritis quam uim habet. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. C
Sideritis achilleis qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. D
Sideritis phlegmonem sedat et glutinat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. D
Sideritis achilleis ad sanguinis eruptiones, dysenterias, et muliebre profluuium congruit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. D
Sideritis herba quomodo proffit capiti dolenti, quando aliqua adest fractura. de rem. par. fac. 7°. 154. A
Sideritis terra quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. D
SIDERARI quid sit. de art. com. 1°. 7°. 260. F
Siderentur quomodo ossa. de fract. com. 2°. 7°. 235. A
Sideratur os calcis. de fract. com. 2°. 7°. 235. A
SIDIA, uel malicorium quid. de simp. med. Sp. 87. C
Sidia sunt putamina granatorum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. H
Sidia, hoc est mali granati putamina adstringunt dysenteriam. 11°. de simplic. med. fac. 5°. 81. E
à Sidere percussorum curatio. de remed. par. fac. 7°. 162. C
SIEF ad ophthalmiam. secret. Sp. 97. E
ad SIGILLVM ut comparatur cera, ita instrumentum generationis mulieris ad uirum. de anat. uiu. Sp. 51. D
SIGILLVM lemnium. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 65. A
Sigillum Dianæ habebat terra lemnia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. A
Sigillum lemnium adstringens leue est. 5°. meth. med. 7°. 31. G
Sigillum lemnium internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7°. 28. H
SIGIAE græce meminit. de dynam. Sp. 31. A
Sigia emollit et in quo gradu sit. de ocul. 7°. 188. D
ΣΥΡΡΟΕΔΕΙΣ cartilagine quæ, et quare sic uocatur. 7°. de usu p. 1°. 157. D
Sigmois cartilago ubi sit. 4°. de loc. affe. 4°. 26. D
ΣΥΡΡΟΕΔΕΙΣ membranae intus foras spectantes in uena arteriosa quæ pulmonem alit cur appellatur. 6°. de usu par. 1°. 153. F
SIGNA TIVA medicinæ artis pars. de part. art. med. Sp. 17. G
SIGNIFICATIO quid sit apud Hippocratem, et quomodo fiat. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 198. H
de Significatione sudorum. præfag. exper. confir. Sp. 77. F
SIGNIFICATIVA quæ sint apud recentes. de ijs, quæ in med. fi. commentario 1°. 7°. 197. G
Significatiua medicinæ pars. de part. art. med. Sp. 16. F
Significatiuæ partes. de part. art. med. Sp. 18. A
SIGNINVM uinum quale. 5°. de sanit. tuenda. 90. H/ 2°. 91. B/ 1°. de anti. 5°. 100. H/ 12°. meth. med. 7°. 76. D
Signinum uinum in Italia quale. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. D
Signinum uinum in Italia plurimo tēpore inueterascit. de uinis. Sp. 77. A
SIGNVM quid sit. de hist. philos. Sp. 3. C
Signum quod. fin. med. Isa. 46. A/ 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
Signum accipitur pro puncto. de septim. par. 1°. 341. C
Signorum observatio est medicinæ pars. intro. Isa. 51. H

Signa propter quid necessaria sint. intro. Isa. 51. H
inter Signa Hippocrates utitur uocibus causarum, et corporum. de ui-
 ctus rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 128. D
Signorum differentia. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 163. E
Signorum diuersitas. de ren. aff. dig. et med. 7°. 192. G
Signa salubria quæ. ars med. Isa. 62. F
Signa insalubria quæ. ars med. Isa. 62. F
Signa neutra quæ. ars med. Isa. 62. F
Signa prænunciatiua quæ. ars med. Isa. 62. F
Signa prænunciatiua, et indicatiua in magno usu sunt. ars med. Isa. 62. F
Signa eadem ostendunt sanum, neutrum, et ægrum. ars med. Isa. 67. E
Signa quomodo in tuenda sanitate ualent. 1°. de san. tuen. 2°. 68. G
Signa indicant. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 128. D
à Signo indicium certum τεκμήριον græci dicunt, differt. in prognost. commentario 3°. 4°. 212. C
Signum et indicium quō accipiantur. in prog. Hipp. com. 3°. 4°. 212. C
Signum de quibus dicatur, de quibus tamen non dicitur indicium. in progno. Hipp. commentario 3°. 4°. 212. D/ F
Signa simul, et indicia quæ. in prog. Hipp. com. 3°. 4°. 212. F
Signum indicatiuum quod. fin. med. Isa. 46. B
à Signo nullo fideliter indicantur tempora. 1°. de crisi. 4°. 130. G
Signū unū forte quāq; multis debilibus fidelius existit. 1°. de crisi. 4°. 130. G
Signa eiusdem speciei quæ. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 161. G
Signorū diuersarū spērū cōmissio inutilis est. in 1°. pr. c. 1°. 4°. 161. H
Signa quibus medicus fidere non debet, quæ à Galeno dicuntur infida. com. 2°. aphor. 27°. Ex. 16. C
Signorum genus quod nec decretorium est, neq; fidum, neq; infidum. 1°. de crisis. 4°. 131. D
Signa assidentia quæ. in 3°. de morb. uulgarib. com. 3°. 3°. 143. H/ com. 1°. aphorismo 12°. Ex. 6. F
Signa passionis quæ. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. F
Signa patognomonica quæ. in 1°. prorh. com. 1°. 4°. 163. D
Signis patognomonicis remotis an affectus possit seruare speciem suam. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 143. H
Signum suggerens memoriæ quod fin empiricos. fin. med. Isa. 46. B
Signa p̄sentia p̄sentium sunt affectuū indicatiua oīa. fin. med. Isa. 46. B
Signa p̄sentia p̄teritorum quæ. fin. med. Isa. 46. B
Signa p̄sentia futurorum quæ. fin. med. Isa. 46. B
Signa superuenientia p̄sentium quæ. fin. med. Isa. 46. B
Signa p̄terita p̄teritorum quæ. fin. med. Isa. 46. B
Signa p̄terita p̄sentium quæ. fin. med. Isa. 46. B
Signa mox apparentia quæ. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. G
Signa auxiliaria quæ. fin. med. Isa. 46. B
Signa et casus idem. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. G
ut Signū et ut causa symptoma quod prauū. in 1°. pror. cō. 3°. 4°. 183. B
Signum et symptoma est rigor. 2°. de sympt. cau. 3°. 22. E
Signa decretoria sunt in genere accidentium. in prog. com. 3°. 4°. 212. G
Signa iudicatoria quæ et quot, et q. nō sēp bona. c. 1°. ap. 12°. Ex. 6. D
Signorum triplex genus. 1°. de crisi. 4°. 131. A
Signa triplicia in quibus cognosci debeant. 1°. de crisi. 4°. 131. B
Signum aliquod modo est criticum, modo prauum. 1°. de crisi. 4°. 131. B
Signa decretoria nunq̄ male apparent. 1°. de crisi. 4°. 128. D
Signa indicatiua crisis non statim apparent in primo morbi tempore. 1°. de crisi. 4°. 128. E
Signa decretoria in statibus apparent. 1°. de crisi. 4°. 128. D
Signa sanitatis dies sunt iudicarij. 1°. de die. decr. 4°. 147. C
Signa iudicatoria duplicē p̄cognitionē faciūt. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 6. D
de Signis quæ sēp consideranda. 1°. de crisi. 4°. 130. H
Signa diagnostica, et prognostica quæ. de subf. empi. Isa. 32. D
Signa libri prognosticorum uera sunt in Libya, in Delo, et in Scythia. in progn. Hipp. com. 3°. 4°. 212. G
Signa multa in numero impari potius q̄ pari fiunt. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 142. D
absq; Signis solutorijs nō sanat morbus magnus. 1°. de di. dec. 4°. 145. C
Signa morborum. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
Signum morbi epidemici. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. C
Signum q. morbus sit ab aere. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. C
Signa morborum ex plenitudine quæ. intro. Isa. 55. D
Signa morborum ex indigentia quæ. intro. Isa. 55. D
Signa Bona in morbis, et mala quō sint itelligēda. c. 2°. ap. 35°. Ex. 17. E
Signa bona in quouis morbo quæ. com. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
Signa oīa salutis habentis ægri, exemplum. 3°. de crisi. 4°. 140. D
 iii iij de Signis

- de Signis salutaribus, qui Hippocratis loquendi modus in prognostica.
commentario 2°. 4°. 205.D
- Signum nullum affecti loci in quibus morbis non sit. 3°. de lo. af. 4°. 16.B
- Signa Colliquefactionis in urina quæ. de urina sign. ex Hip. Sp. 78.G
- Signa Coctionis semper bona sunt. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5.H
- Signa coctionis nunq̃ male apparent. 1°. de crisi. 4°. 128.D
- Signa inter debilis & pfectæ coctionis indicia, quæ. 1°. de crisi. 4°. 132.C
- Signa cruditatis longum morbum significant. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5.H
- Signa cruditatis in principio. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5.F
- Signa digestionis nunq̃ in principio apparent, sed in augmento uniuersa=
li. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5.C
- de Signis Febris librum scripsit Archigenes. 3°. de diff. puls. 4°. 64.A
- Signa febricitantium fm̃ uaria tempora, quæ. intro. 1sa. 55.D
- Signa febris futura. præf. exper. conf. Sp. 77.E
- Signa futurorū nō parua, ex pulsu dephēdunt. 4°. de dif. puls. 4°. 67.A
- Signa non bona imminere significat urina nigra cum sudore in synocha,
de dynamidijs. Sp. 34.D
- Signum non bonum est urina alba spumosa, & nebulosa. de dy. Sp. 34.D
- Signum non bonum in synocha est urina lactea si in initio ægritudinis in=
uenibus euenit. de dynam. Sp. 34.D
- Signum non bonum significat in synocha urina sine nebula turbulenta. de
dynamidijs. Sp. 34.E
- Signa mortē significātia cito oñdūt qđ fieri debeat. c. 1°. ap. 12°. Ex. 5.H
- Signa aliqua sunt utroq; modo parua, tum quia signa, tum quia causæ. in
progn. com. 2°. 4°. 202.G
- Signa mortifera, si per cutem uapor calidus exeat, cum prius per expi=
rationem anhelitus fuerit redditus frigidus. in 6°. de mor. uulgaribus,
commentario 4°. 3°. 187.C
- Signum pessimum est, si nares unguibus rescisse sanguinem non effundūt,
in 6°. de mor. uulg. com. 6°. 3°. 197.B
- Signum mortis in cephalca. de dynam. Sp. 23.C
- Signa letalis epilepsiæ. de dynam. Sp. 23.H
- Signa letalia hemicrania. de dynam. Sp. 23.G
- Signa Hepaticorum. de dynam. Sp. 27.D
- Signa flatus hypochondriaci. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109.B
- Signa communiā melancholiæ. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109.D
- Signa letalis scotomiæ. de dynam. Sp. 23.H
- Signa letalia in splenetica passione. de dynam. Sp. 27.D
- Signa stomachi inflammationis. introd. 1sa. 57.C
- Signa exulcerationis stomachi. introd. 1sa. 57.C
- Signum mania est calor cordis super excellens. de anat. uui. Sp. 53.A
- Signum audaciæ est calor excellens cordis. de anat. uui. Sp. 53.A
- Signa uentositatis matricis. de pass. mul. Sp. 96.A
- Signa matricis plenæ humoribus. de pass. mul. Sp. 96.B
- Signa hydropicæ matricis. de pass. mul. Sp. 96.A
- Signa canceri matricis. de pass. mul. Sp. 96.A
- Signa arenalis mictus. de dynam. Sp. 28.H
- Signa mingentis fursures. de dynam. Sp. 29.A
- Signa lapidem maiorem habentis in uesica. de dynam. Sp. 29.A
- Signa inflammationis uesicæ quæ. intro. 1sa. 57.A
- Signa exulcerationis uesicæ quæ. intro. 1sa. 57.B
- Signa languoris uesicæ quæ. intro. 1sa. 57.B
- SIGNORVM duodecim qualitates. de sperm. Sp. 38.H
- de Signorum alteratione. de sperm. Sp. 39.D
- à Signis, & planetis elementa reguntur. de sperm. Sp. 40.B
- in Signis & planetis & quatuor elemētorum nexibus iūcta est, & liga=
ta, teste Hippocrate substantia oīs corporea aiata. de sperm. Sp. 38.G
- SIGONIS colica. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 202.F
- SILENTIVM simile quid est in auditu, ut in uisu tenebra. 1°. de
sympt. caus. 3°. 17.C
- Silentium an uocis cōtrarium uel priuatio in quæstionem uenit. 1°. de sym=
ptomatum causis. 3°. 17.C
- SILENI casus febris ardentis. in 1°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 121.E
- in SILICE ignis est, quāuis non urat. an animal sit. 1°. 327.D
- Silices coquit in lacte. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192.B
- SILIGINEVS panis purissimus est. 1°. de alim. fac. 2°. 9.G
- SILIVITVS panis purissimus. i. siligineus. 1°. de alim. fac. 2°. 9.G
- SILIGOTRITICI uentrem stringit, & ardorem, & corruptio=
nem. de simp. med. Sp. 90.A
- Siligo pro amylo. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177.H
- SILIQVA quid sit, & quorum. 1°. de alim. fac. 2°. 14.H
- Siliquæ dulces ceratia dictæ. de rem. par. fac. 7°. 159.H
- Siliquæ quæ semina continent, ubi exaruerint, sunt inutiles hominibus.
2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 16.C
- Siliqua sola lobi est esculenta. 2°. de alim. fac. 2°. 16.C
- Siliqua totus dolichi fructus appellatur, et qua de cā. 1°. de ali. fa. 2°. 15.A
- Siliquæ hñt eandem facultatem cum dolichis. 1°. de alim. fac. 2°. 15.B
- Silicarum decoctum adstringens moderatum pro gargarismus. 6°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 172.F
- SILIQVA nomen ponderibus. de pond. & mens. 5°. 276.D
- Siliqua & chalcus idem. de pond. & mens. 5°. 277.B
- Siliqua habet atticos æreos duos, & duas tertias partes alterius ærei. de
pond. & mensuris. 5°. 276.A/D
- Siliquæ meminit. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 215.F
- Siliquæ, & siliquæ magnæ. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203.A
- SILIQVATA apud Theophrastum elloba quæ uocentur. 2°. de ali=
mentorum facultatibus. 1°. 16.C
- Silo quod commendaret emplastrum. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261.C
- SILPHIVM quid. de simpl. med. Sp. 90.D
- Silphij succus acer est. in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 192.G
- Silphiū calidissimū medicamentū est. 10°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 207.C
- Silphij liquor calidissimus est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60.F
- Silphium habet magnam incidendi facultatem, ubi commaturuerit. de
atten. uic. rat. 2°. 44.A
- Silphiū fortem habet facultatē. de uict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 121.C
- Silphij radix uirose & acriter excalfacit & uescicam lædit, antidotis &
purgatorijs admiscetur, & sale condita suauiter facit. de simplicibus
medicaminibus. Sp. 90.C
- Silphium manditur ut cibus. de atten. uic. 2°. 44.A
- Silphium uentriculum offendit. de uict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 121.B
- Silphium ad quid ualeat. de cura icteri. Sp. 111.B
- Silphij ad aurium dolores ualent. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82.G
- ex Silphio malagma Ischiadicis ualde commodum. 10°. de compositione
medicamentorum secundum locos. 5°. 208.B
- SILVORVM salforum & manidum salugine maxime utebantur
antiqui, & ad quæ. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83.H
- SIMIAE habent primum locum inter animalia pro dissectione. 6°. de
anat. adm. 1°. 90.D
- Simijs similia hñt secundū locū pro dissectione. 6°. de anat. adm. 1°. 90.D
- in Simia anatomiam facere cur Galenus elegerit. de musc. diff. 46.F/1°.
de anat. adm. 1°. 63.G
- Simiæ quæ eligendæ pro anatomia. 1°. de anat. adm. 1°. 63.H
- in Simijs disces hominum anatomen. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 231.F
- in Simia exerceri iubet Galenus. 3°. de anat. adm. 1°. 77. A/3°. de comp.
med. per genera. 5°. 232.A
- in Simia exercet anatomiam Galenus. 5°. de anat. adm. 1°. 87.B
- in Simijs exercitati. 6°. de anat. adm. 1°. 90.F
- in Simijs exercitati prompte singulas partes detegēt in sectione huma=
ni corporis. 3°. de anat. adm. 1°. 77.B
- Simiam disseccit Galenus. de art. com. 3°. 7°. 279.H
- Simia quando non adest, alia animalia accipienda sunt pro anatomen. 1°.
de anat. adm. 1°. 64.B
- Simiarū, & aliorum aīalium anatomē fecit Galenus. 5°. de lo. af. 4°. 33.E
- Simijs pro hominibus utitur. de art. com. 3°. 7°. 268.F
- Simiæ figura propinquæ homini sunt accipiendæ pro anatomia faciendā.
1°. de anat. adm. 63. G/6°. 1°. 89.A
- Simiæ figura propinquæ homini quæ sint. 1°. de anat. administ. 63. G/11°.
de usu par. 1°. 184.G
- Simias cynocephalas laudat pro anatomia. de motu ma. & obs. Sp. 70.E
- Simia in oibus sīs hoī est qā, et ossa sunt similia. 1°. de anat. adm. 1°. 63.E
- Simijs cum hominibus exacta est similitudo. de uen. art. diff. 1°. 57.G
- in Simijs uidentur omnia quæ in homine. de uen. art. diff. 1°. 56.F
- Simia homini similis est extrinsece. de ana. parua. Sp. 42.G
- Simia binis cruribus incedit. 1°. de anat. adm. 1°. 63.E/G
- Simia incedit manibus, & pedibus. 15°. de usu part. 1°. 213.D
- Simia utitur prioribus artubus pro manibus. 1°. de anat. adm. 1°. 63.E
- Simia quomodo utatur cruribus. 3°. de usu par. 1°. 135.F
- Simia cur apprehendat manibus. 15°. de usu part. 1°. 213.D
- Simiæ manum sepe diligenterq; incidi debere consulit Galenus, & quæ=
re. 3°. de anat. adm. 1°. 78.A
- Simiarum, & hominis differentia quæ. 1°. de anat. adm. 1°. 63. G/H
- Simiæ in quo diuersæ. de uen. ar. diff. 1°. 55.H
- in Simia tota manus non est penitus similis ei, quæ in homine. 15°. de usu
partium. 1°. 213.D
- Simiæ pedis

Simia pedis & humani differentia. 2°. de anat. adm. 1°. 72. A
Simia pes cur multum differt ab humano. 3°. de usu par. 1°. 130. H
Simia pedum digiti cur diducti. 15°. de usu part. 1°. 213. D
Simia non potest bene sedere, stare, & currere. 3°. de usu part. 1°. 130. H
Simia currens à longe, similis homini uidebitur. 6°. de anat. adm. 1°. 89. D
Simia cur uelocissime manibus apprehendit. 3°. de usu part. 1°. 130. H
Simia cur sublimia conscendat. 2°. de anat. adm. 1°. 72. A
Simia cur ut mures, ascendit. 3°. de usu par. 1°. 131. A
Simia cur ambulet, ut infantes faciunt. 15°. de usu part. 1°. 213. D
Simia articulus coxae est prope consimilis articulo hominis. 15°. de usu partium. 1°. 213. D
Simia est ridicula hominis simulatio. 4°. de anat. admin. 79. F / 11°. de usu part. 185. A / 15°. 1°. 213. D
Simia cur ridicula hois imitatio in plerisque est. 13°. de usu par. 1°. 202. H
Simia natura dedit corpus ridiculum, ut anima est ridicula. 1°. de usu partium. 1°. 120. A
Simia humanos omnes actus imitari satagit. 1°. de usu part. 1°. 120. B
Simia spectaculum est odiosum. 8°. de anat. adm. 1°. 102. E
Simia apud pueros pulchra est. 1°. de usu par. 1°. 20. A
Simia quomodo formosa. de bona hab. 1°. 39. C
de Simia sectio. 1°. de anat. adm. 166. B / 2°. 1°. 169. H
Simia sectio qualis fieri debet. 4°. de anat. adm. 1°. 80. B
Simiam secuit Galenus. de uen. art. diff. 1°. 55. F
de Simia incisa meminit Galenus. de ner. diff. 1°. 54. A
Simia debet in aqua suffocari in qua fieri debet sectio & excoriari. de musc. diff. 44. D / 1°. de anat. adm. 1°. 64. G
Simias suffocat Galenus in aqua, ne aliquod colli instrumentum offenda-
tur. 4°. de anat. adm. 1°. 80. B
Simiam secandi ordo. 1°. de anat. adm. 1°. 64. G
Simiam excoriare cuilibet non est concedendum ne musculos lacerent. de muscu. diff. 1°. 44. D
in Simia et hoie ofsiu natura primo spectada est. 1°. de anat. adm. 1°. 64. B
Simiarum ossa pro humanis ostendit Galenus. de art. com. 2°. 7°. 262. H
Simia excepto homine, ex omni animantium genere breuissimam habet
maxillam pro corporis portione, deinde lynces, et Satyri ita se habet,
postea & cynocephali, gradiuntur hac omnia binis innixa pedibus.
4°. de anat. adm. 1°. 80. G
Simia habent genam inferiorem minimam. 11°. de usu par. 1°. 185. A
in Simijs oibus nō est euidens maxilla cōmissura. 4°. de anat. adm. 1°. 81. F
Simia homini simillima sunt in collo. de ner. diff. 1°. 54. E
Simia differentia & aliorum animalium, quae longiora colla obtinent.
4°. de anat. adm. 1°. 80. F
in Simijs respicit rectitudinem ceruicis. de art. com. 3°. 7°. 273. B
in Simijs os paruū scapulae est, nō cartilagosum. 13°. de usu p. 1°. 203. A
Simia collum ex septem spondylis est. 13°. de usu part. 1°. 201. A
Simia habent uertebras paruas. de ner. diff. 1°. 54. E
in Simijs lumbus longior est q̄ in alijs aialibus. de art. com. 3°. 7°. 273. B
Simia pectus maius alijs aialibus hēt, excepto hoie. de art. c. 3°. 7°. 272. C
in Simia non sunt uidendi oculi, sed in maioribus animalibus. 4°. de anat. tomicis administrationibus. 1°. 81. H
Simia linguam dissecuit Galenus pelops bubulam. de musc. diff. 1°. 46. B
Simia est inter animalia parua uoce praedita. de uoce instr. diff. 107. A /
7°. de usu part. 1°. 160. D
in Simia musculorum dissectionem exercet. de musc. diff. 1°. 44. D
Simia habet musculos temporales debiles & exiles. 11°. de usu p. 1°. 184. F
Simia hominibus similes, habent musculos temporales hominibus similes,
disimiles uero, disimiles. 11°. de usu par. 1°. 184. G
in Simijs & hoibus musculus tpalis exiguus est. 16°. de usu p. 1°. 217. A
in Simijs & hominibus aurium substantia fere immobilis est. 16°. de usu partium. 1°. 217. A
Simia hnt in cubito alios musculos q̄ alia aialia. de musc. diff. 1°. 48. B
Simia musculi mouentes articulationem coxae cur multum descendunt.
15°. de usu part. 1°. 213. D
in Simiarum dissectione octo musculi ignorabatur ab antiquis. 1°. de anat. tomicis administrationibus. 1°. 64. E
Simiarum anatomia in quibus musculis fecerit errare. de motibus manifestis & obscuris. Sp. 70. E
in Simia, ablata membrana, non uidentur uenae uel nerui ob tenuitatem.
3°. de anat. adm. 1°. 74. D
Simia multo sanguine abundantis uenae cuti subiacentes omnibus appa-
rent. 3°. de anat. admin. 1°. 74. D
in Simijs uena quomodo sit. de uen. art. diff. 1°. 56. C

in Simijs omnibus partim commune quiddam nactae sunt uenae, quae ad te-
stes, deferunt, partim in singulis proprium. de uen. art. diff. 1°. 58. C
in Simia nerui duo, qui in sue tres. 8°. de anat. adm. 1°. 102. F
in Simia digitus magnus mutilus est. 4°. de anat. adm. 1°. 79. F
Simia non habet pollicem nisi uanū & ridiculū. 1°. de usu part. 1°. 120. A
Simia sola & homo tentantur hernia. 6°. de anat. adm. 1°. 91. D
Simia exemplum. de uen. art. diff. 1°. 57. E
Simia casus quae quotidie emaciabatur ob tumorem in tunica cordis. 5°. de locis affectis. 4°. 29. D
de Simia meminit. 3°. de anat. admin. 74. H / 1°. 77. A
SIMILAE panis multum nutrit. de dissol. cont. Sp. 73. F
Simila panis bñ paratus ex arte est boni succi, ac subtilis. de dif. Sp. 73. G
Simila panis bene paratus, & ex arte coctus, generat chymum bonum,
& crassum. de dissol. cont. Sp. 74. A
Simila est crassi succi, & boni, & humorum acrimonia infrenat. de uict. rat. in morbis acutis, comment. 4°. 7°. 149. D
Simila dat ad tormina sine febre. de uict. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 149. C
SIMILACEVS panis σμιδαλίτης dicitur. 1°. de ali. fac. 2°. 9. G
SIMILAGO multum alit. de atten. uic. 2°. 44. F
Similago cibus est crassi succi. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
Similago cibus est hyemis. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. F
Similago nihil detergit. 1°. de alim. fac. 2°. 13. H
ex Similagine & lacte placenta, aut ubi lagani, uel rhiematis quicquam
admistum, est cibus crassus, et qui meatus Iecoris infarciat. de bonitate & uitio succorum. 2°. 35. D
ex Similagine, & butyro placenta sunt pessimi cibi, nisi mel recipiant.
5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. E
ex Similagine itria qualia. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
Similagine, & carnibus concussis intestina implebant coqui. de fracturis, commentario 3°. 7°. 245. H
SIMILARIA uocat Aristoteles, quae Plato uocat primogenita. q̄ animi morb. 1°. 317. G
Similares res quo modo esse dicantur. 1°. de loc. affe. 4°. 4. D
Similares partes quae. 8°. de decret. Hippo. 1°. 275. B
Similaria membra quae. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
Similares partes quae sint. de inaequ. intep. 3°. 43. D / 1°. meth. me. 7°. 6. D
Similares partes primae, & simplicissimae quantum ad sensum, quae. 1°. de de elementis. 1°. 6. E
Similares partes quae uocantur, sunt propriae & minime particulae homi-
nis. 2°. de elementis. 1°. 8. F
in Similibus est prima compositio. de diff. morb. 3°. 2. F
Similares partes sunt per anatomen discendae. 1°. de natur. fac. 1°. 291. F
Similare membrum primum, est os. de anat. uiuo. Sp. 43. G
Similare membrum secundum, est chartilago. de anat. uiu. Sp. 43. G
Similarium corporu tria genera in animalibus sunt quae exanguia, & si-
nu carentia uidentur. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 153. A
Similarium membrorum materia, quae. de anat. uiu. Sp. 44. F
Similariu partiū substantia nulla fere inuenitur. 4°. de sim. m. f. 5°. 24. H
Similares partes ex humoribus factae sunt. 1°. de element. 1°. 7. E
Similaria ex tumoribus & meatibus constructa esse uolentes, falsa suppo-
nunt. de caus. morb. 3°. 9. B
in Similibus partibus q̄ qualitates dñam faciāt. 3°. de sim. m. f. 5°. 20. G
in Similibus solis partibus quod differt, non est species. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 261. C
ex Similibus partibus fit instrumentum primum, ac simplicissimum
efficitur. 1°. de element. 1°. 7. F
Similaris corporis forma anima est. quod animi mores. 1°. 318. G
à Similibus corporibus perueniunt actiones. 2°. meth. med. 7°. 13. D
in Similibus functionum causae quae. 1°. de san. tuen. 2°. 64. D
Similibus usum praestant instrumenta. 2°. meth. med. 7°. 13. D
à Similibus corpibus actiōes primae pueniūt. de cu. ra. p. s. m. 6°. 16. E
Similarium partium sanitas in quo consistit. 1°. de san. tuen. 2°. 62. D
in Similibus sanitas in quibus consistat. 3°. meth. med. 7°. 17. G
Similares partes quando habent suum robur. de diff. mor. 3°. 2. G
ex Similibus indicatio quae sit. 12°. meth. med. 7°. 82. E
in Similibus, & in instrarijs sunt diuersi morbi. 2°. met. me. 7°. 12. G
Similarium partium morbi quo modo cōsiderentur. de diff. morb. 3°. 2. F
in Similibus partibus duae aegritudines reperiuntur, & quae. 3°. de dif-
ferentijs morborum. 3°. 3. C
in Similibus morbus primus fit ex intemperie quatuor qualitatum.
2°. methodi medendi. 7°. 12. F
in Similibus sunt intemperantiae. 2°. meth. med. 13. D / 9°. 7°. 61. B
 iii iij Similaris

Similaris partis intemperies quorū symptomatū sit cā. de symp. ca. 3^a. 13. D
 Similiariū, & instrumentalium symptoma quod. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. B
 Similariū intemperies parua, parua noxam actioni afferunt. 1°. de
 symptom. caus. 3^a. 15. B
 Similares partes siccitas difficilius est humectare, quā humectatas sic-
 care. 1°. de sympt. caus. 3^a. 14. G
 Similiariū partiū morbi sūt uulneratio, ruptio, & erosio. de sym. 3^a. 13. B
 Similariū partium aegritudines nunq̄ possunt curari, nisi fuerit primo-
 rum elementorum animaduersio adiuncta. de diff. mor. 3^a. 3. H
 Similaria corpora non possunt curari, nisi cognoscas, an sint simplicia,
 uel composita. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 26. C
 Similibus, & instrarijs cōis est unitatis solutio. 2°. meth. med. 7^a. 13. D
 SIMILATIO eibi fit spatio temporis. in progn. com. 1°. 4^a. 197. B
 SIMILIA quæ apud Græcos. 9°. de decret. Hipp. 1^a. 281. H
 Similiū, et dissimiliū iuētores, Plato et Hippocrates. 9°. de dec. 1^a. 283. G
 de Simili et dissimiliū Plato et Hipp. recte tractarūt. 9°. de dec. 1^a. 281. F
 Simile, & idem differunt. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 23. E
 Simile duobus modis dī fm aliquos. de ijs, quæ in med. fi. cō. 1°. 7^a. 200. C
 Similia specie quæ. 4°. de anatom. adm. 1^a. 81. A
 Similia genere quæ. 4°. de anatom. adm. 1^a. 81. A
 Similia, & dissimilia primo in medicina sunt inspicienda. de ijs, quæ in
 medic. fi. comment. 1°. 7^a. 197. F
 Similium geminorū exemplum. 3°. de composit. medic. per gen. 5^a. 228. F
 Similes duo ab infuetis non cognoscuntur, sed a fuetis. quare hinc appa-
 ret q̄ facile uisa sepius cognoscantur. 3°. de anatom. adm. 1^a. 77. A
 Similis cum non est infans parentibus. de spermate. Sp. 38. G
 Similis hōi est simia extrinsece, sus intrinsece. de anat. par. Sp. 42. G
 Simile erit sibi quod prorsus æquale est. de fascijs. 7^a. 293. E
 Simile ad sibi simile natura fertur. 2°. de semine. 1^a. 337. H
 Simile ad suum simile tendit naturaliter. de util. resp. Sp. 64. A
 Simile est congruum, & amicum. de in. equ. intemp. 3^a. 44. C
 Simile simili notum ac familiare. 8°. de usu partium. 1^a. 167. E
 Similia similibus Deus adiungit. de theria. ad Pifo. 5^a. 90. G
 Similia similibus natura in nobis adiungit. de theria. ad Pifo. 5^a. 90. G
 à Similibus etiam quod est, conseruatur. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. G
 Similia seruantur similibus. 3°. meth. med. 7^a. 21. D
 Similibus seruatur quod temperatum est secundum naturam. 3°. de ali-
 ment. facult. 2^a. 33. D/8°. meth. med. 7^a. 54. G
 Similibus res seruatur. 1°. de san. tu. 2^a. 65. B/3°. meth. med. 7^a. 18. B
 à Similibus auget qdq; ac nutrit. de in. eq. 3^a. 44. C/ cō. 1°. a. 16°. Ex. 8. H
 Simile fit omne nutrimentū ei, cuius est nutrimentū. de util. resp. Sp. 63. H
 Similium adunatio quomodo fiat in nutrimento. de util. resp. Sp. 64. A
 Similia aggregat calor. de util. resp. Sp. 64. A
 Similia substantia facile inter se mutantur. 3°. de nat. fac. 1^a. 308. C
 Similia possunt efficere similia. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. G
 Similia corpa nō accipiūt mutationē à seipsis. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 15. G
 Similes nature & etates, et tempora ad similia male se habent, præterq̄
 si etas tēperata & uictui, & regioni, & loco temperato cōparetur,
 hoc. n. solo mō similes à similibus bñ afficiuntur. c. 3°. ap. 3°. Ex. 20. B
 Similia faciūt morbos, sanāt dissimilia fm Diocle. c. 2°. ap. 34°. Ex. 17. C
 Similes morbi fiunt naturis similibus. com. 2°. aph. 39°. Ex. 17. H
 Similium indicatio sumitur semper à consuetudine, quō ad ægrotent ho-
 mines. 8°. methodi medendi. 7^a. 55. B
 per Similia fit indicatio præsidiorum à tota natura, & à partibus. 4°.
 de composit. medicament. per genera. 5^a. 240. G
 Similium exhibitionem indicat custodia. 11°. meth. med. 7^a. 69. E
 ad Simile trāsitione utuntur empirici. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 134. E
 ad Simile transitus quot modis fiat fm Empiricos. de opt. sect. Isa. 23. G
 Similia gñe cur in cōpōnibus misceant empirici. 3°. de cōp. me. 5^a. 230. G
 à Simili, & à contrario purgatio quomodo fiat. de cathart. Sp. 94. D
 Similia pulsus sunt spasmus, saltus, tremor. comp. puls. Sp. 65. B
 SIMILITUDO quid. 9°. de decret. Hipp. 1^a. 283. G
 Similitudines, & dissimilitudines enunciatorum in exercitatis, et impræ-
 meditatis errorem exhibent. 9°. de decret. Hip. 1^a. 286. C
 Similitudo et æqualitas ppetua parit segniciem. de ac. aqu. & lo. 2^a. 6. C
 Similitudines i philosophis difficultatē pariūt. de cu. ai. pec. not. 2^a. 56. F
 Similitudines in rationibus quos decipiunt. de cui. ani. pecc. not. 2^a. 56. F
 ex Similitudinibus fiunt errores. 9°. de decret. Hip. 1^a. 279. H
 in Similitudinibus rerū discernendis hō exercēdus. 9°. de dec. 1^a. 280. B
 Similitudines qui exacte noscunt. de cu. ani. pec. not. atq; med. 2^a. 57. D
 Similitudines bonos etiam medicos in errores ducunt. de cui. animi pecc.
 not. atq; med. 2^a. 56. F/ com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E

Similitudo filiorum parentibus unde. de hist. philos. Sp. 10. G
 Similitudo natorum ex specie totius substantiæ magis prouenit à matre,
 q̄ à patre. de semine. 1^a. 338. D
 Similitudo cur qñq; ad matrē, qñq; ad patrē spectet. 2°. de sem. 1^a. 337. B
 quō Similitudinē facit dissimilitudo. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 174. G
 SIMITAS in quibus proprie, & per translationem. de ijs, quæ in
 medicatrina fiunt, com. 2°. 7^a. 205. H
 Simitas quæ, & quo modo fiat. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 154. G
 Simitas in naso quæ. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 205. H
 SIMONIS casus. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 165. F
 Simoni cur pustulæ latæ sint factæ. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 165. F
 SIMPLEX primum, & elementum sunt idem. 3°. meth. me. 7^a. 22. F
 Simplex quid significet. in progn. com. 3°. 4^a. 207. A
 Simplicibus composita semper posteriora sunt. 1°. de diff. resp. 3^a. 56. H
 Simplex omne prius composito est. 4°. de san. tuenda. 2^a. 86. B
 Simplex prius est quā compositū. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 203. E
 Simplicia constant ex primis elementis. de diff. mor. 3^a. 2. F
 Simplex pure, nullum corpus est. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 66. C
 Simplex corpus neq; intenditur, neq; minuitur. de diff. morb. 3^a. 2. D
 Simples partes quæ. 8°. de decre. Hip. 1^a. 275. B
 Simplicem & compositam particulam iudicat sensus. de diff. mor. 3^a. 3. B
 Simplicia uocata membra: cum tamen sint cōpleta. de anat. uiu. Sp. 44. G
 Simplicia membra quæ. de anat. uiu. Sp. 43. F
 Simplicium membrorum diuersitas. de anat. uiu. Sp. 55. G
 Simplicium, id est consimilium membrorum causa materialis est sperma,
 præterq; carnis, & adipis. de anat. uiu. Sp. 55. G
 Simples partes habent particulas fibrosas, membranosas, & carnosas.
 10°. methodi medendi. 7^a. 67. D
 Simples partes quomodo considerandæ. 5°. methodi medendi. 7^a. 29. F
 Simplicia instrumenta corporalia quæ sint. de anat. uiu. Sp. 55. B
 Simplex, & inculpatum est regula culpatis, & non simplicis. 2°. de sani-
 tate tuenda. 2^a. 69. C
 Simplex & inculpatum quid sit in corporibus. 2°. de sanit. tu. 2^a. 69. C
 Simplex, & inculpatū quid sit in generibus uitæ. 2°. de san. tu. 2^a. 69. C
 Simplicis particula aegritudines quæ. de diff. mor. 3^a. 3. B
 Simplicium corporū primæ aegritudines, duplices, et q̄. de dif. mor. 3^a. 2. F
 in Simplicium partiū numero quæ aegritudines fiāt. de diff. morb. 3^a. 4. E
 Simplicibus, & compositis particulis simul nulla egritudo propria est. de
 differentiis morborum. 3^a. 4. B
 in Simplicibus sicca intemperies omniū pessima est. 7°. meth. me. 7^a. 47. H
 SIMPLICIA medicamēta à græcis hapla dicūtur. de cath. Sp. 95. A
 Simplicia quō dicūtur medicamēta. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 194. C
 Simplicia quæ uidentur esse medicamenta, composita sunt. 3°. de simpli-
 cium medicament. facult. 19. H/ 5^a. 21. D
 Simplicia medicamenta cur dicantur: cum sint cōposita. 5°. de simplicium
 medicament. facult. 5^a. 31. G
 Simplicia debet noscere, qui composita facturū est. 7°. de compositione
 medicament. secundum locos. 177. G/ 5^a. 178. C
 sine Simplicium notitia, medicamētū cōponi nō pōt. 1°. de sim. m. f. 5^a. 6. E
 Simplicia qui nouit, habet ubiq; medicamēta. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 167. E
 Simplicia qui nouit, solus recte utitur compositis. 7°. de composit. medi-
 camentorum secundum locos. 5^a. 178. B
 ex Simplicibus uis est compositorū medicamentorū. 1°. de ant. 5^a. 102. C
 per Simplicium uariationem fit medicamentorum differentia. 7°. de cō-
 positione medicam. per genera. 5^a. 264. F
 ex Simplicibus quō cognoscā uis medicamēti. 6°. de cōp. m. p. g. 5^a. 257. F
 Simplicia scienda sunt. 8°. de cōp. med. se. lo. 188. A/ 1°. de comp. med. per
 genera. 210. A/ 2°. 5^a. 220. A/ 4°. meth. med. 7^a. 24. B
 Simplicia non sunt noscenda calida uel frigida, sed quantum calida uel fri-
 gida. 1°. de composit. med. per gen. 5^a. 210. B
 Simplicia debent sæpe tractari. 1°. de antid. 105. E/ 3°. de compositio. me-
 dicament. per genera. 5^a. 228. F
 Simplicia quæ scienda. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 219. E
 Simplicia discere à præceptoribus facile fit, à libris difficulter. 1°. de an-
 tidotis. 5^a. 100. B
 ad Simplicium loca accedendum, & inde asportandum quantum satis est
 in uita. 1°. de antidotis. 5^a. 100. B
 ob Simplicium medicamentorum cognitionē, ad uaria loca nauigauit Ga-
 lenus. 1°. de antidotis. 5^a. 100. C
 Simplicia ad Galenum singulis annis ferebantur ex omni natione. 3°. de
 compo. med. per genera. 5^a. 228. G
 Simplicia e quibus locis habuerit Galenus. 1°. de antid. 5^a. 100. C
 Simplicium opti-

Simplicium optimorum loca uerissime scripsit Dioscorides. 1°. de antid. 5°. 100.C
 Simplicia optima aliqua quæ in regionibus sint. 1°. de antid. 5°. 105.E
 de Simplicibus egit fm genus, & non exquisitè Dioscorides. 2°. de compos. medicament. per genera. 5°. 218.F
 Simplicia non cognoscenda ut Dioscorides scripsit, sed ut Galenus. 2°. de compos. medicament. per genera. 5°. 218.F
 Simplicium optima quæ sint in uno quoq; genere. 1°. de antid. 5°. 105.D
 Simplicia quo ad quantitatem quæ meliora. 1°. de antid. 5°. 105.E
 Simplicia semper odoratoria sumenda. 1°. de antid. 5°. 105.D
 cōtra Simplicium mercatores et herbarios. 3°. de cōp. med. p ge. 5°. 228.G
 Simplicium adulteratores qui. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 228.G
 Simplicia medicamenta à uēditoribus adulterantur. 1°. de antid. 5°. 100.B
 Simplicium facultates non ignorādæ. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 230.C
 Simplicium facultates quæ primæ, quæ secundæ, quæ tertiæ. 6°. de simplicium medicam. facult. 5°. 258.B
 de Simplicium medicamentorum facultate libri quot sint. 1°. de compo. medicament. per genera. 5°. 210.A
 de Simplicium medicamentorum facultate libri sunt undecim. 6°. de compos. medicament. per genera. 5°. 257.B
 de Simplicium medicamentorum facultatibus liber, cur accurate legendus, & ad quid ualeat eius doctrina. 1°. de sympt. caus. 3°. 17.D
 in Simplicium libris quid egerit Galenus. 6°. de cōp. me. p ge. 5°. 254.H
 Simplicium medicamentorum primi quinq; libri disci debent. 10°. de simplicium medicam. facult. 5°. 71.H
 in Simplicium libro sexto, septimo, & octauo quid agat Galenus. 7°. de compos. medicam. sec. loc. 5°. 178.H
 de Simplicium medicamentorum facultate liber præcedit methodū medēdi. 3°. de cō. m. se. l. 141.H/3°. 5°. 188.A/3°. met. m. 20.A/4°. 7°. 24.C
 de Simplicibus liber primo legendus est, post methodus medēdi, tertio libro de compositione medicamentorum. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 193.F
 Simplicium liber ponendus ante librum de compositione medicamentorum per genera. 2°. de compos. medicam. per gen. 5°. 218.G
 de Simplicibus medicamentis librum fecit Crito. 6°. de compos. medicamentorum per genera. 5°. 255.A
 Simplicium scriptores qui. 1°. de antidotis. 5°. 100.B
 Simplicium qualitas quibus probatur. de dynamidijs. Sp. 18.H
 de Simplicibus experientia quomodo sumenda. 2°. de sim. me. fa. 5°. 11.H
 Simplex gustu & olfactu medicamentum, excellens est, & ualidius alijs sui generis. 1°. de antidotis. 5°. 100.E
 Simplex optimum quò ad gustum. 1°. de antid. 5°. 105.E
 Simplicia quo modo probanda circa morbos. 7°. de simp. me. fa. 5°. 52.D
 ex Simplicibus paucioribus, & paratu facillimis eligenda medicamēta. 2°. de compos. med. per genera. 5°. 220.D
 ex Simplicibus quæ habentur medicamenta componenda. 4°. de compo. medicamentorum per genera. 5°. 239.H
 Simplicia quæ multis in locis reperiantur. 1°. de antidotis. 5°. 102.B
 Simplicia quædam non dant uim medicamentis, sed commoditatem. 1°. de compos. medicam. per gen. 5°. 212.E
 Simplicia sicca in mortario cōtūdātur bene. 4°. de cō. m. p g. 5°. 244.H
 Simplicia ex succis & liquoribus quæ facile leuigentur. 4°. de compositione medic. per genera. 5°. 237.H
 Simplicia minutissima, quæ ingrediuntur compositionem, prouocant urinam. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86.D
 Simplicia crassi succi ipediūt repurgationē. 7°. de cōp. me. se. l. 5°. 179.A
 Simplicia alicui quandoque apponuntur obtundentia, quandoq; suauiora reddentia. 1°. de compo. med. per genera. 5°. 210.B
 Simplicia illigat linteolo, & facit ebullire soranus. 7°. de compos. medicam. secundum locos. 5°. 180.G
 Simplicis unius medicamenti uitium oīa corrūpit. de ther. ad Piso. 5°. 95.A
 ex Simplicibus commistis tritis, nullum integrum seruatur in compositione. 1°. de elementis. 1°. 5.C
 Simplicia in compositione secundum aliquos corrumpuntur potestate. 1°. de compo. med. per genera. 5°. 210.A
 Simplicia in misto uirtualiter sunt. de ther. ad Piso. 5°. 94.C
 in Simplicium cōmistis speciebus non seruatur actio suæ cuiusq; substantiæ. 3°. methodi medendi. 7°. 16.H
 Simplicium uis exoluitur, quando debet penetrare in profundum. 2°. de compos. medica. sec. loc. 5°. 134.A
 Simplicia quò cōpositiones ingredi debeāt. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 179.C
 Simplicium ordo in compositionibus. 1°. de compos. medicam. per genera. 214.C/2°. 222.H/223.H/225.E/226.E/3°. 233.G/4°. 243.D/

245.C/H/5°. 246.H/248.F/6°. 255.C/256.H/260.E/262.E/7°. 265.F/271.B/E/273.E/5°. 274.D
 Simplex cū non habemus, cōposito utimur. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 218.G
 Simplicium diuersitas ad achoras. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 129.E
 Simplicia quæ ualēt in neruorū uulneribus. 3°. de cōp. m. p ge. 5°. 230.H
 SIMPLEX species uinculi debet esse orbicularis. de fasc. 7°. 293.E
 Simplex oculus, uel tenue uinculum ocularium. de fascijs. 7°. 297.D/
 idem ab inferiori parte sursum ibidem.
 Simplex rhombus uinculi genus. de fascijs. 7°. 295.B
 Simplex rhombus. de fascijs. 7°. 302.E
 Simplex uinculum ad ceruicem. de fascijs. 7°. 302.D
 Simplex nodus dictus laqueus qua rōne adhibeatur. de laqu. 7°. 307.F
 Simplex charchessius qua uia implicetur. de laqueis. 7°. 307.C
 ex Simplicibus charchessio quo modo fiat duplex. de laqu. 7°. 308.A
 Simplex cochlea quæ. de machinam. 7°. 310.D
 SIMPLICITAS animi proficiscitur à sanguine. de natura humana, commentario 1°. 1°. 33.B
 SIMPLICITER quid. in progn. Hipp. com. 3°. 4°. 207.A
 Simpliciter dicere & superlatiue dicere nō idē sunt. 1°. de cris. 4°. 131.G
 Simpliciter quod dicitur, & sine addito, de medijs corporibus intelligitur. 1°. de simpl. med. fac. 5°. 74.C
 ut SIMVLACHRA funiculis mouentur: ita Tendones omnes qui ad carpum apparent à cubiti musculis ad digitos natura exēdens inseruit in singulos articulos, & quomodo. 1°. de usu partium. 1°. 117.D
 ΣΙΜΩΝ quid appellat Galenus. 2°. de san. tuen. 2°. 70.B
 ex Simo hepatis humores per uentrem educendi sunt. de cath. Sp. 94.G
 Sima hepatis parti danda cathartica. de cathart. Sp. 94.G
 Sima hepatis purgantia quæ. de cathart. Sp. 95.C
 Sima est ascia. de fascijs. 7°. 293.E
 ΣΙΝΑΠΙΣ saepe numero appellauit Hippocrates nocua more ionico. de uictus ratione in morbis acutis, comment. 3°. 7°. 128.C
 SINAPI Alexandrinum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199.B/E
 Sinapi asparagus est humidior q̄ folia. 2°. de alim. fac. 2°. 24.A
 Sinapis est sicca. de diss. cont. Sp. 74.D
 Sinapi quo loco reponatur inter calida, quæ conueniunt alopetijs. 1°. de compos. medicament. secundum locos. 5°. 122.D
 Sinapi acre est. 6°. de compos. medicam. per genera. 5°. 256.F/de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 135.C
 Sinapi uires habet acriter & uiscide distinguentes, uitia longinqua eliminat, loca sanguine manantia exiccat, & extringit, & corroborat simul stomachum. de simplic. medic. Sp. 90.G
 Sinapi manditur ut cibus. de atten. uic. 2°. 44.A
 Sinapi caulis cum oleo, aceto, & garo manditur. 2°. de alim. f. 2°. 25.D
 Sinapis est cibus calidius. de dissol. cont. Sp. 74.C
 Sinapis est cibus acutus incidens & aperiens. de dissol. cont. Sp. 72.E
 Sinapi habet magnā icidēdi facultatē, ubi cōmaturuerit. de at. 2°. 44.A
 Sinapi incidit phlegma, & mundificat stomachum de diss. cont. Sp. 74.E
 Sinapi contritum quomodo est medicamentum apophlegmaticum. de re= med. par. fac. 7°. 154.F
 cum Sinapi, betam, & porum sumens quidā liberatus est, qui de ore uentriculi querebatur ab accruatam pituitam. 1°. de alim. fac. 2°. 8.G
 Sinapi & beta non leuarunt hominem post mordicationem in uentriculo ob cibos acres. 1°. de alim. fac. 2°. 8.G
 Sinapi discutit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169.D
 Sinapi attenuat. de atten. uic. 2°. 43.H
 cū Sinapi cucurbitæ succus fiet acris cū caliditate. 2°. de ali. fa. 2°. 16.G
 Sinapis caliditate ulcus facit. 6°. de comp. med. per genera. 1°. 256.B
 Sinapi ulceribus non conuenit. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 236.H
 Sinapi quo modo refrigerabit. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 209.H
 cum Sinapi manditur scorpius. de atte. uic. 2°. 45.E
 cum Sinapi sunt comedenda cerebra. de dissol. cont. Sp. 74.F
 Sinapi cur parum nutrit. de dissol. cont. Sp. 73.G
 Sinapi semen conuenit in dieta attenuante. de atten. uic. 2°. 44.E
 Sinapi qui uentriculi oris sensus non ferat. 3°. de loc. affec. 4°. 20.G
 Sinapi cum mulsu uomitum facit. de cathart. Sp. 95.C
 Sinapi adiectum temperamento calido facit febrem. præf. exp. Sp. 77.D
 à Sinapi abstinentum in tertiana. 1°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 97.D
 Sinapi non est balneo inspergēdū, & quare. 1°. de art. cu. ad Gl. 7°. 97.B
 Sinapi utendum in quartana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97.F
 Sinapi uetustum in quo casu conueniat, & quomodo. 4°. de compositione medicam. secundum locos. 5°. 157.H
 Sinapi facit dolere caput. de diss. cont. Sp. 74.F
 Sinapi caput

- Sinapi caput replet & inflammat. de puero epilep. 7^a. 180. B
 Sinapi purgat caput. de cathart. Sp. 95. B
 Sinapi oculorum cenoticum est. de cathart. Sp. 95. B
 Sinapi uti nō debemus i fluxuibus acerbis oculorū. 13°. met. m. 7^a. 86. D
 Sinapi purgat nares. de cathart. Sp. 95. B
 Sinapi germen urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Sinapi capiti imponendum est pro resoluenda materia, quando caput do-
 let. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 100. B
 Sinapi in lethargo quando usus bonus. 13°. methodi medendi. 7^a. 85. F
 ex Sinapi medicamentū pro comitiali quō cōuenit. 3°. de lo. af. 4^a. 19. H
 Sinapi cur dimittendum in epilepsia. de puero epilep. 7^a. 180. E
 Sinapi fit rubrificatio. 7°. methodi medendi. 7^a. 44. A
 ex Sinapi & aceto expimētū fit an ulcus sit in gula. 5°. met. m. 7^a. 34. F
 ex Sinapi constans medicamentum. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 ex Sinapi medicamēto qdā utūtur ad oia capitis uitia. 3°. de san. 2^a. 98. G
 Sinapi duplum pro cardamomo quando accipiendum, & in quo casu. 7°.
 de composit. med. secundum locos. 5^a. 182. B
 SINAPINVM oleum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. H
 Sinapium oleum oecupum. 7°. de comp. medi. per gen. 5^a. 269. E
 Sinapiū oleū pro doloribus cōuenit. in 6^m. de mor. uul. cō. 6°. 3^a. 196. B
 SINAPISMVS rubificās qbus conficiat. de mel. ex G. R. Sp. 110. C
 Sinapismus uehementissimum medicamentum est. 3°. de loc. affe. 4^a. 15. H
 Sinapismi uice lepidium, & iberis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 208. A
 SINGIPVT quod. introd. Isa. 52. H
 Sinciput describitur. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 169. H
 Sinciput sicciſſimum est omnium partium capitis. 2°. de temp. 1^a. 19. E
 in Sincipite futura latissima. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 153. E
 in Sincipite caluaria est subtilissima, plures habens meatus. in 6^m. de mor-
 bis uulgaribus, comment. 1°. 3^a. 153. E
 per Sinciput halitiosa cerebri excrementa difflantur. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, comment. 1°. 3^a. 153. E
 Sinciput iuxta coronalem suturam facile recipit alterationes. 2°. de com-
 posit. medicament. sec. loc. 5^a. 132. E
 Sinciput pars infirmissima est. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 153. A
 in Sincipite plurima pars cerebri. in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 153. A
 Sinciput cur magis doleat. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 152. H
 Sinciput cur maxime dolet in abortientibus. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 1°. 3^a. 153. E
 in Sinciput dolentibus pueris quid agendū. 2°. de cō. m. se. lo. 5^a. 134. D
 Sincipitis ossis fracti casus. 6°. methodi medendi. 7^a. 42. G
 SINCOPEM faciens materia colligitur in capsula cordis. de anato-
 mia parua. Sp. 42. H
 SINDONIBVS sicciſ caput perfricandum pro resoluenda materia
 quando dolet. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 100. B
 SINE cibo quæ animalia perdurent. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
 Sine sanguine optimo, corpus nutriri non ualeret. in 6^m. de morbis uulga-
 ribus, commentario 3°. 3^a. 177. C
 Sine pari uena ubi sit, & quomodo per Thoracem extendatur. de uictus
 rat. in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 117. D
 Sine pari uena nutriūtur octo costæ inferiores. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, comment. 2°. 7^a. 117. D
 Sive quid apud Hippocratē. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 128. C
 Sive quid apud Iones. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 128. C
 ex SINGULARIBVS uniuersalia fieri. in 6^m. de morbis uulgari-
 bus, commentario 3°. 3^a. 174. G
 Singularia conducunt ad uniuersalium cognitionem. in 1^m. de morb. uul-
 garibus, commentario 3°. 3^a. 120. H
 ad Singulare ab uniuersali & generalissimo descensus fuere inuētores
 Plato & Hippocrates. 9°. de decre. Hip. 1^a. 283. H
 Singularia, & uniuersalia colligenda in Hippocratis libris. in 1^m. de mor-
 bis uulgaribus, comment. 3°. 3^a. 120. H
 in Singularibus semper exercenda est medica ars. in 1^m. de morbis uulga-
 ribus, commentario 1°. 3^a. 101. G
 Singularibus exēplis. pbāda ē medicina. in 1^m. de mor. uulg. cō. 1°. 3^a. 101. G
 ex Singularibus experientiam fieri uolebant empirici, aduersus quos ar-
 gumentatur Galenus. adu. emp. med. Isa. 35. E
 SINGULTIENS uenter quō cibos cōplectat. 3°. de sym. 3^a. 25. F
 Singultientibus, & uomentibus non idem motus est quia neq; idem affe-
 ctus. 3°. de sympt. caus. 3^a. 25. E
 Singultientibus quæ conueniant. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. E
 Singultientibus idonea est aristolochia rotūda. 6°. de simp. me. f. 5^a. 43. F
 Singultientibus exhibetur sisymbrium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. G
 ad Singultientes. de med. fac. par. 7^a. 159. D
 cur SINGULTIUNT pueri crebro. com. 6°. apho. 13°. Ex. 47. E
 Singultiebat Galenus ex pipere, & uino. 8°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 190. E
 Singultiuunt cur quandoq; frigidam aquam potantes. de cōsuet. 2^a. 60. E
 Singultiuūt atq; stercus ascendit qui hnt ileum. cō. 7°. apho. 10°. Ex. 54. F
 SINGULTVOSA febres. de fract. com. 3°. 7^a. 248. A
 SINGULTVOSA febris curatio. de uictus ratione in morbis
 acutis, commentario 4°. 7^a. 143. C
 Singultuosa febre acetum formidandum, de uictus ratione in morbis acu-
 tis, commentario 4°. 7^a. 143. E
 SINGULTVS uocatur eructatio secundum aliquos. in 6^m. de mor-
 bis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 166. D
 Singultus qui sint, & quō fiant. de uic. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7^a. 143. C
 Singultus quid. 3°. de sympto. caus. 3^a. 25. F
 Singultus motus non naturalis est. de ijs, quæ in med. fi. cō. 3°. 7^a. 222. D
 Singultus, conuulsionis, tremoris, palpitationis, rigoris, horroris, tussis,
 ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, trysmu, idest den-
 tium concussionis genus commune est, motus illegitimus, & quomodo
 hæc in genere differant. 2°. de sympt. caus. 3^a. 19. E
 Singultus est facultatis opus. 2°. de sympt. caus. 3^a. 19. F
 Singultus expultricis uirtutis ualidus motus est. 2°. de symp. ca. 3^a. 23. G
 Singultum tussis similitudine quadam imitatur, cum sit naturale accidēs.
 5°. de locis affectis. 4^a. 31. C
 Singultus est motus quidam magnus cum generibus uomitus. commenta-
 rio 6°. aphorismo 39°. Ex. 50. G
 Singultus oritur ex gula affecta. de fract. com. 2°. 7^a. 235. C
 Singultus in uentriculo, & gula fieri contingit. 2°. de symp. c. 3^a. 24. A
 Singultus sunt affectus oris uentriculi. 5°. de loc. affect. 4^a. 32. H
 Singultus est cōuulsio stōi, uel pōt ita appellari. c. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Singultus talis stomacho est qualis cōuulsio neruis. c. 7°. ap. 3°. Ex. 54. B
 Singultus est conuulsio stomachi. com. 5°. aph. 4°. Ex. 37. F
 Singultus quomodo conuulsio sit. 3°. de sympto. caus. 3^a. 25. E
 Singultus frequenter fit affecto stomacho. 3°. de loc. affect. 4^a. 20. H
 Singultus cur fiat in ore uentriculi. com. 5°. apho. 1°. Ex. 37. D
 Singultus aliquibus uidetur prouenire ex conuulsione musculorum, qui
 inspiratum faciunt. 2°. de symp. caus. 3^a. 19. H
 de Singultus speciebus. de rem. par. fac. 7^a. 159. A
 Singultus unde fiunt. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. A
 Singultus quot fiat de causis. 3°. de symp. caus. 3^a. 25. F
 Singultus quibus fiat causis. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7^a. 143. C
 Singultus quot modis fiat, & curetur. de med. fac. par. 7^a. 176. H
 Singultus quibus fiat causis, & an fiat ob nimiam euacuationem, & cur
 maxime pueri singultiant. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 190. E
 Singultus cur fiat. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 189. B
 Singultus ex quibus fiat. 11°. de simp. med. fac. 80. C/8°. de compositione
 medicament. secundum locos. 5^a. 189. H
 Singultus quo modo possit excitari. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. H
 Singultus quomodo fiant. in 1^m. prorrh. com. 1°. 166. E/2°. 4^a. 177. G
 Singultus quo modo fiat. com. 7°. aph. 17°. Ex. 55. B
 Singultus ob inanitionem incurabilis. de uictus ratione in morbis acutis,
 commentario 4°. 7^a. 143. C
 Singultus ex plenitudine, & inanitione fit, sed magna ex parte ex reple-
 tione. com. 6°. aphor. 13°. Ex. 47. E
 cur Singultus continebat Galeno ob piperis immodicam qualitātē sum-
 ptam. 3°. de locis affectis. 4^a. 20. A
 Singultum & conuulsionem per totum corpus efficere potest acris hu-
 mor. 3°. de loc. affec. 4^a. 20. A
 Singultus non potest cognosci futurus. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 178. A
 cum Singultu aphonia pessima. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 166. E
 in Singultu, & uomitu quæ deiciantur. 3°. de sympt. caus. 3^a. 25. F
 Singultus ex hepate inflammato superuenit propter neruorum commu-
 nitatem. com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. C
 Singultus fit hepate patiente per compasione[m] stomachi. commentario
 6°. aphorismo 16°. Ex. 47. G
 Singultus quomodo fiat per compasione[m]. com. 7°. aph. 17°. Ex. 55. B
 Singultus in hepatis inflammatione malum. com. 7°. aph. 17°. Ex. 55. B
 Singultus ex superflua purgatione malus. com. 5°. aph. 4°. Ex. 37. F
 Singultus cur non sit bonus omnibus supra modum purgatis. commenta-
 rio 7°. aphorismo 41°. Ex. 57. C
 Singultus in senioribus supra modum purgatis, si superuenerit, non bo-
 num. comment. 7°. aph. 41°. Ex. 57. C
 Singultus a uomitu, & oculorū rubor, malū. com. 7°. apho. 3°. Ex. 54. B
 Singultus ab

Singultus ab ileo malum.com.7°.aph.10°. Ex.54.F
 Singultus malus est post plurimū fluxū sanguinis.cō.5°.aph.3°.Ex.37.F
 Singultus sanatur longa detentione spiritus.3°.de diff.resp. 3°.74.A
 Singultum sanat spiritus retentio.de med.fac.par. 7°.178.A
 Singultus sedare sternutamento tēpore facto.de med.fac.par.7°.159.A/
 com.5°.aphorif.35°. Ex.40.F
 Singultui cui conueniat sternutatio.de med.fac.par. 7°.178.A
 Singultus qui sanetur ex sternutatione.com.6°.aph.13°. Ex.47.E
 Singultus remediū quō sit sternutatio ex accidēti.2°.de sym.c.3°.24.A
 Singultui cui remedio sit uomitus.de med.fac.par. 7°.177.H
 Singultus cessat ex uomitu.de med.fac.par. 7°.159.A
 Singultus terrore sanat.de med.fac.par. 7°.166.D
 Singultus aceto sanatur.de med.fac.par. 7°.159.A
 Singultus ex repletionē sanatur castoreo.11°.de simp.med.fac. 5°.80.C
 Singultus ex uētre flatu distēto adiuuat castoreū.11°.de sim.m.f.5°.80.D
 Singultus reprimi menta.de simp.med. Sp.87.D
 ad Singultum pharmacum ab Asclepiade scriptum.8°.de compositione
 medicam.secundum locos. 5°.189.H
 ad Singultum.9°.de compositione medicamentorum secundum locos.
 5°.201.A/de med.fac.par.159.A/166.C/7°.167.D/de dynamidijs.
 27.C/secretorum. Sp.100.F
 ad Singultus intensos.8°.de comp.med.sec.loc. 5°.190.D/H
 Sinu nocumenta, & lēiones uocat.de fractu.com.2°. 7°.234.B
 SINIGMATA quæ.de simp.med. Sp.79.F
 SINIMPHA.de dynamidijs. Sp.31.E
 SINISTRIS,dextra contraria sunt.in 6°.de morbis uulgaribus,
 commentario 3°. 3°.174.E
 Sinistra pars corporis disidet cū dextra eiusdem corporis.q.ani.m. 1°.319.C
 Sinistra, & dextra mundi pars.de hist.philof. Sp.6.B
 Sinistri,uel dextri cerebri partes non sunt considerande in furore.in
 6°.de morbis uulgaribus,com.2°. 3°.162.H
 in Sinistra parte cor.de anat.par. Sp.42.H
 ad Sinistrā partē magis est declinatio cordis.de anat.ui.48.A/Sp.56.C
 Sinistram partem uersus,cur sit cor.de anat.uiu. Sp.52.G
 à Sinistris cur ponitur cor ab aliquibus.in 6°.de mor.uul.c.2°.3°.169.C
 Sinister uentriculus cordis est minor dextro, & superior uersus pulmo=
 nem positus,atrahens ab eo.de anat.uiu. Sp.56.B
 in Sinistro cordis sinu semper adest sanguis animali mortuo.1°.de decre
 tis Hippocratis, & Plato. 1°.231.F
 Sinistrū cordis uētriculū esse sanguine plenū, pbat.1°.de decre. 1°.231.G
 in Sinistro cordis latere quæ sint.de anat.uiu. Sp.46.E
 ē Sinistro cordis sinu oriū maxima arteria.1°.de decr.Hip. 1°.232.D
 in Sinistro cordis uentriculo est arteria magna, à qua omnes arteriæ ori
 untur.1°.de decret.Hip. 1°.233.C
 in Sinistra parte cordis sunt arteriæ.de anat.uiu. Sp.46.F
 Sinistri uentris cordis calor à quo nutriatur.de utilit.resp. Sp.63.A
 Sinistrum hepar est lien secundum Aristotelem.de util.resp. Sp.64.G
 Sinister si addatur lien est, ac si lacti addetur album.in 6°.de morbis uul
 garibus,com.6°. 3°.197.C
 Sinistra parte an calidior sit dextera,in 6°.de mor.uul.cō.2°.3°.169.C
 Sinistra pars ē magis frigida dextera,et quare.c.5°.aph.48°. Ex.41.H
 Sinistra pars quō dextera frigidior.14°.de usu partium. 1°.206.F
 in Sinistro uteri latere fœmine generantur fm Hipp.bre.den. 1°.231.C
 in Sinistra parte fiunt fœminæ.com.5°.aph.48°.Ex.41.H/de sperma=
 te.36.E/de nat. & ord.cuiusl.corp. Sp.42.D
 in Sinistris uteri cur concipitur fœmina.in 6°.de morbis uulgaribus,
 commentario 2°. 3°.169.B
 in Sinistra pte uteri fœminæ gñant,ideo sinistra māma gracilis ostēdit
 fœminæ abortū,si mulier geminos utero gerat.c.5°.a.38°. Ex.41.A
 Sinistræ ptis præcordiorū tumor,signat lienis affectū.de loc.af.4°.6.B
 in Sinistra parte matricis in horis sanguinis si conceptus maneat, quid
 sequatur.de spermate. Sp.38.A
 in Sinistra parte matricis si sit puella,quid sequatur.de sper. Sp.38.C
 in Sinistra matricis parte si sit conceptus puer horis phlegmatis, paren
 tes horis sanguinis,quid sequatur.de spermate. Sp.38.D
 Sinistra manu uti uult, & ad quid faciendum.3°.de cōp.me.f.l. 5°.142.G
 de Sinistra munu herba colligēda supstitio.9°.de cō.me.fe.l. 5°.198.G
 Sinistra diuertunt à dextris.com.5°.aph.68°. Ex.45.D
 SINISTORSVM si uergant succi reuulso ad dextram faciēda
 est.de cucurb.scar. 6°.4.G
 SINONIS semen calidum est cum subtili substantia.2°.de arte cu=
 ratiua ad Glauconem. 7°.104.G

Sinonis semen flatus sanat.8°.meth.med. 7°.53.F
 Sinon Hispanum.9°.de comp.med.sec.loc. 5°.202.G
 Sinon Syriacum.9°.de comp.med.sec.loc. 5°.202.D/F
 Sinon.7°.de comp.med.sec.lo.185.G/9°. 5°.202.B
 SINOPICA pro lemnia rubrica.7°.de comp.med.sec.loc.5°.183.G
 SINOPIS quid.de simp.med. Sp.91.D
 Sinopis uires habet efficaciter stringentes.de simp.med. Sp.91.D
 Sinopis.6°.methodi medendi. 3°.37.F
 SINVS cum format natura quid agat.2°.de semi. 1°.339.F
 Sinu carentium corporum simularium quot genera in animabus.in 6°.de
 morbis uulgaribus,com.1°. 3°.153.A
 in Sinibus cerebri quo modo sanguinē inuenies.1°.de dec.Hip. 1°.231.F
 in Sinu cordis sinistro semper adest sanguis animali mortuo.1°.de decre
 tis Hippocratis. 1°.231.F
 in Sinibus utrisq; cor sanguine plenum est dum animal uiuit.1°.de decre
 tis Hippocratis. 1°.231.F
 ē Sinu cordis sinistro oritur maxima arteria.1°.de dec.Hip. 1°.232.D
 Sinus duos habet uterus.in 6°.de mor.uulg.com.2°. 3°.169.C
 in Sinu mulieris existens cancer,non uenit ad cicatricem. commentario
 6°.aphorismo 38°. Ex.50.E
 SINVS quid sit.de tum.præter nat.3°.83.F/2°.de loc.affe.4°.11.H
 Sinus, & abscessus differentia.de ijs,quæ in med.fi.com.2°. 7°.212.A
 Sinus non est diuisio simplex.2°.de arte cur.ad Glau. 7°.106.B
 Sinus rectus qui.de ijs,quæ in medicatrina fiunt,com.2°. 7°.212.B
 Sinus obliquus qui.de ijs,quæ in med.fi.com.2°. 7°.212.B
 Sinus callū cōtrahit nisi quis celeriter eum curet.de tu.præter nat.3°.83.F
 Sinus quid sit, & eius curatio.2°.de arte cur.ad Glau. 7°.105.H
 Sinuum diuersa curatio.de ijs,quæ in med.fiunt,com.2°. 7°.212.H
 Sinus integri quibus medicamentis curandi.in 6°.de morbis uulgaribus,
 commentario 2°. 3°.160.H
 Sinus qui sunt deligandi.de ijs,quæ in med.fi.com.2°. 7°.212.B
 in Sinibus quomodo debet fieri ligatura.2°.de compo.med.per genera.
 5°.223.H/de ijs,quæ in med.fi.com.2°. 7°.213.B
 Sinus cubiti quomodo sanatus.de ijs,quæ in med.fi.com.2°. 7°.212.C
 Sinus in femore quo modo sanatus.de ijs,quæ in me.fi.com.2°. 7°.212.C
 Sinus in posteriore carnosā tibiæ parte quomodo sanatus. de ijs, quæ in
 medicatrina fiunt,com.2°. 7°.212.C
 in Sinum quidam lixiuium imponunt.2°.de arte cur.ad Gla. 7°.106.C
 Sinus quō purgandi, & cōglutinādi.de ijs,quæ in me.fi.cō.2°.7°.211.H
 Sinibus apponenda sunt puluinaria,ut expurgentur melius.2°.de arte
 curatiua ad Glauconem. 7°.106.C
 Sinus profundos expurgat melicratum.2°.de arte cur.ad Gl. 7°.106.C
 Sinus indigēt liquidioribus medicamētis.2°.de cōp.med. p ge. 5°.221.H
 Sinus exiccans est Telamonis pharmacū.2°.de cōp.me.p ge. 5°.224.E
 Sinus contrahens medicamentum.9°.de simp.med.fac. 5°.68.A
 Sinus quomodo carne implentur, & quomodo opplendi.2°.de composit.
 medicament.per gen. 5°.221.B
 ad Sinus glutinandos quæ ualeant.2°.de arte cur.ad Glau. 7°.106.G
 Sinus glutinant medicamenta quæ cum eo quod refrigerant,una adstrin=
 gunt.6°.de simp.med.fac. 5°.43.G
 Sinus glutinat aloe.6°.de simpl.med.fac. 5°.42.C
 ad Sinus glutinandos ualet medicamentum quod Pamphilion dicitur.2°.
 de comp.med.per genera. 5°.224.E
 Sinus conglutinans quid.2°.de comp.med.per genera. 5°.223.H
 ad Sinus conglutinandos.5°.de comp.med.per gen.248.C/5°.249.A
 in Sinum quō iniiciat emplastica medicamēta cum uestica suilla, & fistu=
 la directum foramen habente.2°.de arte cur.ad Glau. 7°.105.H
 Sinus iungens emplastrum.6°.de composit.med.per gen.5°.262.A/B
 Sinus iungit Andreæ emplastrum.4°.de cōp.med.per ge. 5°.243.A
 Sinus iungens Fuscum medicamentum.6°.de compositione medicamento=
 rum per genera. 5°.259.B
 ad Sinus iungendos.2°.de comp.med.per gen. 5°.221.A
 ad Sinus.5°.de comp.med.per genera. 5°.246.E
 Sinus profunda pars,an bene conglutinata sit inditia.2°.de arte curati=
 ua ad Glauconem. 7°.106.D
 ad Sinus ueteres.2°.de composit.med.per gen. 5°.223.A
 ad Sinus diuturnos.2°.de comp.med.per ge.223.C/231.C/5°.234.D
 ad Sinus callo undiq; circundatos.5°.de compo.med.per gen.5°.248.E
 SION lauer à Latinis dicitur.9°.de comp.med.sec.loc. 5°.200.F
 Sion habet caulem inutilem post semen effusum.2°.de ali.fac. 2°.24.B
 Sion numeratur inter obsonia.2°.de alim.fac. 2°.23.F
 Sion quale.8°.de simp.med.fac. 5°.60.F
 Sion digerit,

- Sion digerit, urinam mouet, calculos renum frangit, & menses euocat.
 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
- Sion mouet urinas, sed minus in usu est q̄ Apium. 2°. de alim. fa. 2°. 23. E
- Sion insuaue stomacho est. 2°. de alim. fac. 2°. 23. E
- Sion coctum manditur, & quare. 2°. de alim. fac. 2°. 23. F
- Sion comedunt homines fame adacti. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
- Sion lac purgat, & multiplicat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. G
- Σηπεδωνάδην medicamenta quæ uocata. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. H
- SIPHAC & girbus panniculi epatis. de anat. par. Sp. 43. B
- Siphac subtilis panniculus super hepar. de anat. par. Sp. 43. B
- SIPHONE immisso in hydrocele humor euacuatur. 14°. methodi mendendi. 7°. 90. G
- SIPHOTHERIVM arundinis cortex superior ab Aegyptijs appellatur. 1°. de compo. med. secundum locos. 5°. 123. G
- SIRAEVM hepsema dicitur in Asia Galeni. in 6°. de morb. uulgaribus, comment. 6°. 3°. 195. G
- Siræon quid. de atten. uic. 2°. 49. B/3°. de cōp. med. per gen. 5°. 232. C
- Siræon uinum sapa dicitur. de atten. uic. 2°. 46. B
- Siræum dicitur pingue. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 195. G
- in Siræo & melle deprehenditur dulcedo. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. C
- Σισαμίδας quid uocent. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
- SISAMI semen succum crassum & lentū gignit. de atten. 2°. 44. E
- SISARI radix est calida in secundo. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 60. G
- Sisarij uires quæ. de simp. med. Sp. 91. C
- Sisarium uires habet diureticas. de simp. med. Sp. 91. C
- Sisari radix cocta grata stomacho est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
- Sisarum stomacho gratum, & unum ex oleribus est quæ cocta stomachicis conueniunt. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
- SISON qualis & ad quid conferens. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
- Sison urinam mouet, menses prouocat, & omnes uiscerum obstructions deijcit. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 60. F
- SISTENDI sunt purgati supra modum, refrigerati, resoluti conuulsi. præfag. exper. conf. Sp. 78. C
- Sistendus non est sanguis tractus ab hirudinibus si nimis fluat frigidis, sed adstringentibus, & emplasticis. de cucurb. scar. 6°. 4. D
- Sistendus quibus sit sanguis in hirudinibus. de cucurb. scar. 6°. 4. C
- SISTATVR quomodo euacuatio. præfag. exper. conf. Sp. 78. C
- Sistitur digito sanguis fluens ab hirudinibus. de cucurb. scar. 6°. 4. E
- Sistit uiscide orobum. de simp. med. Sp. 88. F
- SISYMBRIVM quid. de simp. med. Sp. 91. B
- Sisymbrium calidum et siccū est in tertio ordiue. 8°. de sim. m. f. 5°. 60. G
- Sisymbrium cardaminē uocant aliqui calidum, & siccum in tertio ordine cum siccum est, uiride autem in secundo. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. G
- Sisymbrium singultientibus, & tormina patiētibus exhibetur. 8°. de simplic. med. facult. 5°. 60. G
- Sisymbriū excalfactoriū est, et diureticū, & ad apicularum & similiarum animalculorum puncturam confert præsidium. de simp. med. Sp. 91. B
- Sisymbrium per os prouocat sudorem. de cathart. Sp. 95. D
- Sisymbrium attenuat. de atten. uic. 2°. 43. H
- Sisymbrij comam si in olco incoxeris non dissolues modo, sed quod etiam crassius est, euacuabis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. A
- ex Sisymbrio parata repellunt. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. A
- SITANIVM nomē rarum est apud Antiquos. 1°. de ali. f. 2°. 10. H
- Σιτάριον quid appelletur. de artic. com. 2°. 2°. 267. B
- Sitanium communi nomine triticum uocatur. 1°. de aliment. fac. 2°. 10. H
- SITIBVNDI cur cito fiant aliqui, aliqui uero tarde. commentario 4°. aphor. 19°. Ex. 29. C
- Sitibundi admodum non sunt ij, quos in ardentibus febribus tusses aridæ parum irritant. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 164. E
- Sitibundus nō admodum in ardenti febre fuit Hermocrates. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 130. H
- Sitibundi dolentis casus. 12°. meth. med. 7°. 79. A
- SITICVLOSI fiunt, si salsa pituita superauerit. de mult. 3°. 81. F
- Siticulosus, si biberit uinum habens aquam marinam, eius corpus incenditur. de uic. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 134. D
- Siticulosus nocet lac. commentario 5°. aph. 64°. Ex. 44. D/F
- Siticulosus non est medicamentum exhibendum. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 150. F
- SITIENTES & non sitientes aliqui cur essent. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 141. H
- Sitientes primum in acutis, propter quid postea non sitiunt. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 115. B
- Sitientibus ualde potus est dandus, & quando aqua dari debeat, & quando uinum. comment. 5°. aph. 27°. Ex. 40. A
- Sitientibus remedium est aqua dulcis. 1°. de simpl. med. fac. 5°. 3. E
- à Sitientibus hominibus aqua sentitur attrahi, quando balnea ingrediuntur. in 6°. de morb. uulg. comment. 6°. 3°. 194. E
- Sitientes celeriter ac crebro potant. 1°. de caus. puls. 4°. 87. D
- Sitientibus admodum qui noctu bibere appetūt, si per dormierint bonum. comment. 5°. aph. 27°. Ex. 40. A
- Sitientibus propter cholerae abundantiam aloë damus. de dyn. Sp. 20. H
- ad Sitientes. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. B
- non Sitientes, & non appetentes in febre propter quid aliqui sint. in 3°. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 133. A
- Sitientibus minime q̄ q̄q̄ sit dandus potus. com. 2°. apho. 21°. Ex. 14. H
- SITIRE perpetuo ardētium proprium, et insigne est. in 3°. de morbis uulgaribus, comment. 3°. 3°. 143. G
- Sitiant quo modo à uiperis morfi. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. B
- Σιτίον quid. 1°. de aliment. facult. 2°. 8. B
- SITIS est casus. comment. 2°. aph. 30°. Ex. 16. H
- Sitis superficialis quæ. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 185. G
- Sitis rara ex humiditate, & caliditate prouenit. 1°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 7. E
- Sitis ex quot causis fieri possit, & quod sit etiam ex potu uini. commentario 5°. aphorismo 27°. Ex. 40. A
- Sitis duplici de causa prouenit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. E
- Sitis ingentis causa quæ. 6°. de loc. affec. 4°. 38. B
- Sitim eidem aliquando infert Acetum, aliquando sedat. 1°. de simplicium medicament. facult. 5°. 7. E
- Sitim Acria facere debet, aliter malū. in 1°. de morb. uul. cō. 1°. 3°. 106. F
- Sitim augment aquæ non dulces. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. E
- Sitis quæ in aqua intercutem effusionibus nonnunquam contingit. 1°. de simplic. medicament. facult. 5°. 7. E
- Siti carentes sitiunt à Balneo. de marc. 3°. 48. A
- Sitim continuam facit Bilis in uentriculo. 2°. de nat. fac. 1°. 300. H
- Sitim & uigilias faciunt Biliosa. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 123. B
- Sitis est unū signū ostēdens biliosum humorē. cō. 4°. apho. 2°. Ex. 27. E
- Sitim maiorem excitat Cæpa, quàm allium. 12°. meth. med. 7°. 79. E
- Sitim operantur Caricæ. de simp. med. fac. Sp. 84. C
- Siti qui uexentur ex cibis Calefactis. 3°. de sympt. caus. 3°. 25. C
- Sitis oritur, ubi Desiccatur. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
- Sitim ualidam infert Euphorbium. de dyn. 22. B/de simp. med. Sp. 83. F
- Sitis in quibus Febribus fiat. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96. C
- Sitis, & ardor p̄p̄riū ardētis febris. in 1°. de mor. uulg. cō. 2°. 3°. 115. A
- Sitis quando fuerit in Philisco, & febris acuta una cum sudore inuadens. in 1°. de morb. uulg. comment. 3°. 3°. 121. A
- Sitis si adsit habenti febrem continuam, cui partes interiores urantur, & exteriores frigescent, est letale. com. 4°. apho. 48°. Ex. 33. A
- Sitis mala in morbis malignis. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. B
- Siti carens febris ardens cur praua. in 1°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 106. F
- Sitis quæ soluitur in acutis præter rōnē, mala. i. 1°. pr. cō. 2°. 4°. 172. B
- Sitis permutatio in contraria celeriter facta, mala. in 1°. prorrh. cō. mentario 2°. 4°. 170. F
- Sitis cur absit in ardente cum lingua exusta sit. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 131. B
- Sitim qui non habent, lingua arida existente, moriuntur & quomodo. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 132. H
- sine Siti lingua arida in quo fuerit. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 125. D/comment. 1°. 3°. 132. G
- Siti non molestantur qui in febribus ardentibus siccis tusses habent. commentario 4°. aphorismo 58°. Ex. 33. G
- Sitim non facit ut mel, saccar, nec est inimicum stomacho. 7°. de simplic. medicament. facult. 5°. 55. E
- Siti qui caruit in ardente. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 123. A
- Sitis, & dolor lateris in Melancholia quō curetur. de dynamid. Sp. 24. E
- Sitis ex Pituita salsa, quæ. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. E
- Sitim facit Salsus & biliosus succus, si in uentris uenis sit. 1°. de symptomat. causis. 3°. 18. D
- Sitim magnam excitat Scammonium. de dynam. Sp. 20. H
- Sitim excitant Sesamus, & erysimum. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
- Sitim crescere facit Vinum, si acetum & uinum seorsum sumantur, & per se. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. E
- Sitim facit uinum meracius epotum & quomodo. in 6°. de morb. uulgar. commentario 4°. 3°. 185. H
- Sitis Galeno

Sitis Galeno acuta fuit ex potu uini ueteris meracioris. de uictus ratione in morbis acutis, comment. 4°. 7°. 134.D
 Sitis facit ad ebrietatem uinum uetus haustum. 1°. de symp. cau. 3°. 18.E
 Sitis facit uinum dulce. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 125.G
 Sitis cur faciat uina dulcia. de uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 126.B
 Sitis inducit uiperarum caro, adeo siccatur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78.B
 Sitis uehementi cruciatus fuit q uiperā comederat. 1°. de sympt. ca. 3°. 18.D
 Sitis à quibus non fiat. com. 4°. aph. 19°. Ex. 29.C
 Sitis inexplibilis in quibus fuerit. 1°. de sympt. caus. 3°. 18.D
 Sitis infestati pnt quatuor symptomatata incurrere. 6°. de lo. af. 4°. 38.A
 Sitis dolorem facit. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28.H
 Sitis immodica infestati, habent linguam tardam ad motus. 11°. de usu partium. 1°. 188.A
 Sitis, labore, & fame qm mutetur urina. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74.G
 Sitis, & fame est affligendum animal incidendum, & scarificandum. de motibus manifestis, & obs. Sp. 70.H
 Sitis qui uoluit pertinaciter ferre, multū passus ē. 1°. de sym. ca. 3°. 18.E
 quæ Sitis pati, potius moriendum quidam sibi proposuerat. 7°. methodi medendi. 7°. 47.D
 Sitis non pati finis eorum quæ possidetur. de cog. cur. ani. mor. 2°. 54.F
 propter Sitis instar sorbentium totum calicem exhaurire non decet. de cog. cur. animi mor. 2°. 53.C
 sine Sitis ut quis diu feruetur. de med. fac. par. 7°. 170.A
 Sitis extinguenda in febre. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 178.A
 SITIS quō extinguitur. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 178.B
 Sitis molestati cibos & labores minuant. de sal. diet. 2°. 43.B
 Sitis molestati uinum dilutum & frigidissimū bibant. de sal. diet. 2°. 43.C
 Sitis quam sanat acetum, & quam non. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7.E
 Sitis febrium ardentium aqua et aceto aufertur. 1°. de simp. me. fa. 5°. 7.E
 Sitis extinguit Aloe Can uerum sit ambigo de simpl. med. Sp. 80.A
 Sitis leuant Balnea. de marc. 3°. 48.A
 Sitis ex ardore extinguenda Catapotia. de remed. par. fac. 7°. 159.A
 Sitis extinguit, et lassitudinem tollit cibi parcitas pituitosis, et sanguinis multum habentibus. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 176.A
 Sitis non extinguit, neq; lassitudinem sedat cibi parcitas, sanguinis inopia laborantibus, et biliosis. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 176.A
 cōtra Sitis Cucurbitula ualet, cā enī ppeilit. 7°. de sim. me. fa. 5°. 52.A
 Sitis prohibent Ficus nimium comest. de simp. med. Sp. 84.C
 Sitis sedant Glycyrrhizæ radices. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45.G / de simplic. medicam. Sp. 84.G
 contra Sitis est Lactuca. 6°. de simp. med. facult. 5°. 48.E
 p Sitis i pleuritide Melicrato, et aqua utēdū. d ui. r. i. m. ac. c. 1°. 7°. 114.F
 Sitis prohibet Ouum si crudum bibatur. de simpl. med. Sp. 88.E
 Sitis sedat Oxyveli non ualde dulce. de puero epilep. 7°. 180.F
 Sitis prohibent Pira. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43.D
 Sitis medella est Somnus. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 185.G
 Sitis à sōno sedatur, & à uigilia, et quō. i 6°. de mor. uul. c. 4°. 3°. 185.G
 Sitis liberantur æstate qui per tres horas ante balneum bibunt sola aqua Polentam conspersam. 1°. de alim. fac. 2°. 11.H
 Sitis extinguit Symphytum petreum. 8°. de simp. med. fac. 3°. 61.G
 Sitis magnopere sedat Theriaca. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98.G
 Sitis intolerabilem temperat Triasandali. de dynam. Sp. 26.E
 ad Sitis sedandam solum sumendum est Vinum. de diff. cont. Sp. 72.A
 ad Sitis extinguendā. 8°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 189.G / secret. Sp. 98.E
 ΣΙΤΩΝ græce quid significet. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 111.B
 SITVANDAE quō sint ptes, quibus ponēda cucurbitula. d cu. 6°. 3.D
 SITVS terræ. de hist. philos. Sp. 8.C
 Situs regionū facit discriminē in uiris, et mulieribus. pre. den. do. 1°. 231.C
 Situs adipis. de anat. uiuo. Sp. 55.G
 Situs tunice secundine. de anat. uiu. Sp. 48.E
 Situs humoris albuginei. de anat. uiu. Sp. 48.E
 Situs labrorum musculi qui. de musc. diff. 1°. 44.E
 Situs musculorum ad uocem. de uoc. & anhel. Sp. 61.A
 Situs fibrarum thoracem contrahentium. de musc. diff. 1°. 49.E/F
 Situs cordis. de anatom. uiu. Sp. 46.E
 Situs stomachi. de anat. uiuo. Sp. 49.H
 Situs Mesaraicarum. de util. resp. Sp. 64.D
 Situs renum. de anatomia uiuorum. Sp. 51.B
 Situs uescæ fellis. de anatom. uiuo. Sp. 50.H
 Situs matricis. de anat. par. 43.C / de anat. uiu. Sp. 51.F
 Situs foetus fm plicaturas naturales qualis sit. de anat. uiu. Sp. 52.D
 Situs uulue. de anat. par. Sp. 43.C

ad Sitis spectantia instrumentorum signa. ars med. Isa. 66.F
 Situs quatuordecim musculorum tibiæ. de musc. diff. 1°. 51.H
 in Situ partium errores qui. ars med. Isa. 69.A
 in Situ errores quo modo corrigendi. ars med. Isa. 69.B
 Situs non nihil indicat ad euacuationem. 7°. metho. med. 7°. 49.D
 à Situ indicatio quæ Indicatio præbeatur. 7°. meth. med. 7°. 49.D
 à Situ loci indicatio, inuenit remedium salubre. ars med. Isa. 69.G
 à Situ & formatione simul, inuenitur remedium. ars med. Isa. 69.G
 ad Situs ac figuræ uariationē ptinebit qñ fibra cuiuspiā uisceris excide= rit ob uehementiores casus aut afflictationes. de cau. morb. 3°. 9.E
 Situs suis anatomizandi. de anat. uar. Sp. 42.G
 Situs uulnerati in abdomine qualis esse debet. 6°. meth. med. 7°. 39.D
 Situs chirurgici qualis esse debet. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 202.F
 SIVM in riuis plurimum nascitur. de boni. aquæ. Sp. 75.F
 Sium aquas iuuat. de bon. aquæ. Sp. 75.F
 SIVM quid, & eius uires. de simpl. med. Sp. 91.D
 Sium uiscide excofactorium ad inflationes, & rostones stomachi, & cholerae propriae facit. de simp. med. Sp. 91.D
 Sium attenuat. de atten. uic. 2°. 43.H

SMARAGDINAE

oliva. de dyna= mid. Sp. 24.B
 SMARAGDVS defendit ab epilepsia, collo suspensus, uel in digito abitus. de incant. adiur. & susp. 7°. 182.A
 pro SMEGMATE terra nigra aliqui utentes se confricant. 3°. de composit. medicament. sec. loc. 5°. 146.B
 Smegma ad decorem. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164.H
 Smegma gingiuis contrahendis. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 165.C
 Smegmate quō fiāt albi dētes, & odorati. 6°. de cōp. med. se. lo. 5°. 166.B
 Smegma dentiū quomodo efficacius reddatur. 11°. de simp. me. f. 5°. 81.A
 Smegma laxitatem molliemq; gingiuarum desiccans & ulcera putrescentia, quomodo adiuuet. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81.A
 Smegma ad uaros. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160.F
 Smegma. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131.C
 ΣΜΗΚΤΙΩΝ unde deducit. de uic. ra. in morb. acut. cō. 3°. 7°. 127.E
 ΣΜΗΚΤΙΩΝ quæ facultas dicitur. de uict. ra. in mor. ac. com. 3°. 7°. 127.E
 SMILAX uenenosa est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61.A
 Smilacis decoctum est inter adstringentia moderata pro gargarismis. 6°. de composit. medicament. sec. loc. 5°. 172.G
 SMILE futurius culter est. de foet. for. 1°. 325.G
 SMILINVS Apollonij Archistratoris pastillus. 5°. de composit. medicamentorum per genera. 5°. 252.D
 SMILIVM appellatum pharmacum quale. 3°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 146.F
 SMILIO quandoq; euacuandum est. de cucur. scar. 6°. 4.A
 SMIRIS lapis quid. de simp. med. Sp. 87.A
 Smiris lapis uiscide stringit, in caustica mittitur. de simp. med. Sp. 87.A
 Smiris qualis, & gingiuas laxas et mollietates fluuidas curantibus additur. 9°. de simp. medicam. facult. 5°. 67.C
 Smiris miscetur causticis, & desiccantibus medicamentis. 9°. de simplicium medicament. facult. 5°. 67.C
 Smiris qualis, & q dentes pueros efficit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68.B
 Smiris splendorem inducit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69.G
 SMIRNA ampla urbs. de art. com. 1°. 7°. 255.H
 Smirna in ionia spectaculū mirabile et incredibile. 8°. de usu p. 1°. 169.D
 Smyrnae ionia uidit Galenus cerebro uulneratum sanare. commentario 6°. aphorismo 18°. Ex. 48.A
 SMYRNA quam uim habeant. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61.A
 Smyrnidis meminit. de dynamidijs. Sp. 28.C
 SMYRNIVM Romæ olus atrum dicitur. 2°. de alim. fa. 2°. 23.F
 Smyrnium quid. de simp. med. Sp. 91.B
 Smyrnium non est inusitatum. 2°. de alim. fac. 2°. 23.F
 Smyrnium numeratur inter obsonia. 2°. de alim. fac. 2°. 23.F
 Smyrniij caulis uere manditur. 2°. de alim. fac. 2°. 23.F
 Smyrnium comedendi modus. 2°. de alim. fac. 2°. 23.F
 Smyrnium in eodem genere cum apio & petroselino, & menses mouet. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61.B
 Smyrniacum. de atten. uic. 2°. 43.H / 9°. de simp. med. fac. 5°. 64.C
 Smyrnium est acrius apio & calidius. 2°. de alim. fac. 2°. 23.F
 Smyrnium calidum & siccum est in tertio ordine. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 61.B
 Smyrnium non multum differt à petroselini uiribus. 8°. de simplicium medicament. facult. 5°. 58.C
 Smyrnium uires

Smyrnum vires habet acres, sudorem fuscitantes, tuſſientibus ſuſſpirioſis, hydropicis, coxiſis prodeſt, ad ſerpentum morſum facit. de ſimplici-
bus medicam. Sp. 91.B
Smyrniſ ſemen, calidum, & acre urinam ciens, ſanguinem extenuat, &
cernit. 5°. de ſimp. med. facult. 5°. 35.D
Smyrniū mouet urinas. 2°. de alim. fac. 2°. 23.F/de cura icteri. Sp. 111.D
Smyrnum urinas mouet, & indurata digerere poteſt, & eius ſemen ad
aſthma ſine anhelationes ualet. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 61.B
Smyrnum mouet menſes. 2°. de alim. facul. 2°. 23.F
Smyrnum lac purgat, & multiplicat. 5°. de ſimpl. med. fac. 5°. 37.G
Smyrnum ordine ſecundo attenuat. de atten. uic. rat. 2°. 43.H
Smyrnum epilepticis conuenit. de puero epilep. 7°. 180.C
Smyrnum pro phlegmone gibbae partis iecoris quando conueniens. 13°.
methodi medendi. 7°. 83.H
Smyrnum caput replet & inflamat. de puero epilep. 7°. 180.C
SOLIS dilectio. 1°. de naturalibus facultati-
bus. 1°. 293.A
SOBRIVS, cogitabundus, per uigil, & natura loquax, ſi tardus, &
torpens in loquutione, & reſponſione appareat mentem laſam eſſe ſi-
gnificat. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 168.G
SOCCVS genus eſt calciamenti. de artic. comment. 4°. 7°. 284.C
Socci lutigradi qui. de artic. com. 4°. 7°. 284.C
Socci luticalci qui. de artic. com. 4°. 7°. 284.C
SOCIETATEM quam cum proximis habet particula, debet co-
gnoscere medicus ex anatome. 1°. de locis affectis. 4°. 3.E
à Societate cum uicinis partibus indicatio quæ. 13°. meth. med. 7°. 84.F
SOCIONIS medicinae. de med. exper. Sp. 105.C
SOCRATIS descriptio. 2°. meth. med. 7°. 15.B
Socrates moraliſ inuentor. de hiſt. philoſ. Sp. 2.C
Socrates inuentor Dialecticæ. de hiſt. philoſ. Sp. 2.C
Socrates ſemper immiſcebat ſeria iocis. 1°. de uſu partium. 1°. 115.D
Socrates nihil reliquit ſcriptum. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30.H
Socratem lacerat Ariſtophanes in nebulis. in 6°. de morbis uulgaribus,
commentario 5°. 3°. 191.A
SODAE generatae ex humoribus frigidis. ſecretorum. Sp. 101.E
SODALIVM incontinentium conſuetudo uitanda. de bonitate & ui-
tio ſuccorum. 2°. 34.C
SODOMA quæ. 4°. de ſimp. med. fac. 5°. 30.F
Sodominae aquæ quales. 11°. de ſimp. med. fac. 5°. 83.D
Soeides quæ uocabat Herophilus. 14°. de uſu part. 1°. 208.C
SOLEM eſſe, nō pōt cōprehendi ſim Fauorini. de opt. do. gen. Iſ. 31.B
Sol & luna ueluti oculi mundi ſunt. an animal ſit. 1°. 327.B
Sol primo admirandus eſt. 17°. de uſu partium. 1°. 222.C
Solem putat Galenus meliōrē anima & mente. 17°. de uſu par. 1°. 222.C
Sole nihil præſtantiuſ eſt. 3°. de uſu partium. 1°. 133.F
Sol quid ſit & eius quantitas. de hiſt. philoſ. Sp. 6.F
Sol cur de medio eſt ſtellarum errantium. 3°. de uſu partium. 1°. 133.F
Solis magnitudo quæ. de hiſt. philoſ. Sp. 6.G
ad Solis magnitudinem cognitionem peruenit demonſtratio geometra-
rum. de cur. rat. per ſang. miſſ. 6°. 16.C
Solis figura quæ. de hiſt. philoſ. Sp. 6.H
Sol diuerſuſ à forma humana eſt. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 149.B
Soles duo cur quandoq; appareant. de hiſt. philoſ. Sp. 8.A
Solis diſtantiā ad nos. de hiſt. philoſ. Sp. 7.D
Sol, & ignis actū ſunt calida. 3°. de temper. 1°. 22.A
Sol minus marte calidus eſt, & ſiccus, & animā, & cor, & hepar creat,
& cerebrum. de compag. memb. Sp. 59.G
Solis conuerſio. de hiſt. philoſ. Sp. 6.H
Sol nullo indiget aſtro. 3°. de dieb. decret. 4°. 157.A
Solis opera maiora ſunt operibus lunæ. 3°. de dieb. decret. 4°. 157.A
Sole indiget luna. 3°. de dieb. decret. 4°. 157.A
cum Sole quando accidit luna. 3°. de dieb. decret. 4°. 157.C
Sol author eſt quatuor temporum anni. 3°. de diebus decret. 4°. 156.H/de
ſpermate. Sp. 40.E
ad Solē referuntur circuituſ mēſibus cōſtanteſ. 3°. de die. dec. 4°. 158.A
Solis nō lunæ rōne cōputandi menſeſ. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 102.D
Sol facit horaſ anni, non curans Diagoræ, Anaxagoræ, neq; Epicuri ca-
lumnias. 12°. de uſu partium. 1°. 194.D
Sol omnibuſ rebus quas illuminat ſplendorē affert. 1°. de loc. affe. 4°. 8.B
Solis fulgor ſenſitiuſ eſt. 7°. de decret. Hippo. 1°. 272.E
Solis lumen aerem mutat in inſtanti. de ocul. 7°. 518.C
à Sole aer ſumit lucem & uim. 17°. de uſu partium. 1°. 222.D

Solis ſplendor in aqua, & aere quō impeditur. 1°. de ſympt. cauſ. 3°. 16.C
ut Solis radij per aquam uel aerem, ita uirtuſ tranſit per neruoſ meatuſ
non habenteſ. 1°. de ſympto. cauſ. 3°. 16.C
SOLIS defectuſ reponitur inter ea, quæ manifeſto apparent. de cur.
animi pecc. not. atq; med. 2°. 57.B
Solis defectuſ. de hiſt. philoſ. Sp. 7.A
Solis deliquium non poteſt præcognoſci, niſi ſciueriſ numeroſ, & lineas.
de conſt. ar. Iſa. 38.F
in Solis eclipſi cur ſtellæ apparent. 10°. de uſu partium. 1°. 178.H
in Solis defectib; obſcæati ſunt multi, & quō. 10°. de uſu p. 1°. 179.A
Sol uiſui inimicuſ eſt. 1°. de ſympt. cauſ. 3°. 17.A
Sol cur uiſum offendat. 1°. de ſympt. cauſ. 3°. 17.B
Solem niſtando intuentibuſ quid contingat. 1°. de ſymp. cauſ. 3°. 14.F
Solis aſpectuſ cur excitat ſternutamenta. de inſtr. odor. 1°. 112.E
à SOLIS ortu ad auroram Aſiæ ſituſ eſt. de aere, aq. & loc. 2°. 4.E
à Solis ortu ad auroram omnia habentur magna, & benigna. de aere,
aquiſ, & lociſ. 2°. 4.E
à Solis ortu æqualitaſ per omnia uiget. de aere, aq. & loc. 2°. 4.E
ad Solis ortuſ hyberni dextram habitanteſ uſq; ad Mæotidem paludem,
qualeſ. de aere, aq. & loc. 2°. 4.F
Sol quantum accedat ad Scythiam. de aere, aquiſ, & lociſ. 2°. 5.E
à Sole ſunt auerſi monteſ ad ſeptemtrionem. 5°. meth. med. 7°. 34.H
Solis ardoribuſ extinguntur flammæ. de util. reſp. 1°. 224.F
Sole exuſtam regionem habitanteſ, qualeſ q; animi mor. 1°. 320.C
ſub Sole cur uelociter ambulandum. de ſal. diet. 2°. 40.H
SOL quomodo in noſ agat. de conſue. 2°. 61.C
Soli oppoſituſ corpū quid patiatuſ. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270.E
Soli expoſituſ permutat indicia quæ ex colore, & mollitie, ac duritie ſu-
muntur. arſ med. Iſa. 65.F
ſub Sole per puluerem iter longum diſpoſitionem ſqualidam efficit. 1°.
de differentiſ febrium. 3°. 34.F
Solē qui debet perferre quid agere debet. 2°. de cōp. med. ſc. lo. 5°. 132.H
ſub Sol factuſ iter quid agere debet. de med. fac. par. 7°. 164.A
ad Solis exuſtionem impediendam. de med. fac. par. 7°. 164.A
Sol lora & neruoſa corpora exiccat. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50.G
Sole uſti quid patiantuſ. 1°. de diff. feb. 3°. 36.A
in Sole æſtiuo cur nigri ſiant homineſ. in progn. com. 2°. 4°. 200.H
ex Sole nigritia non eſt morbuſ. 1°. de ſan. tuen. 2°. 64.A
Sole utebantur ad dealbandum. 1°. de compoſit. med. per gen. 5°. 214.D
ad Sole maculatam faciem. de med. fac. par. 7°. 163.H
ad Solis maculaſ. de med. fac. par. 7°. 163.G
Solis aduſtio in qua morborū differētia collocanda. 3°. de diſ. mor. 3°. 3.D
in Solis deuſtionibuſ calor extrinſecus ſanguinem opprimuſ. 2°. de diffe-
rentiſ febrium. 3°. 40.A
ſub Sole mora generat bilem. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 157.A
Soli æſtiuo caput exponere quid faciat. de cauſ. procathar. 3°. 96.B
Sol uitāduſ eſt in capitiſ dolore ab ardore. 2°. de cōp. me. ſc. lo. 5°. 132.C
in Sole qui ſuit, & i capitiſ dolore icidit, cuiuſdā cauſuſ. de cau. 3°. 98.A
ex Solis æſtu capitiſ dolor quomodo curetur. de rem. par. fac. 7°. 152.E
ex Solis æſtu capitiſ dolor quomodo tollatur amuletiſ dictiſ remediſ ſe-
cundum Archigenem. de remed. fac. par. 7°. 154.A
ob Solis aduſtionem multam capitiſ dolori confert ſuccuſ centaureæ. de
uirtute centaureæ. Sp. 93.B
à Sole uſti, quomodo tractandi. de marc. 3°. 47.D
p Solē q iter fecerit niſi lauērit ſe, quid ſequatur. 10°. met. me. 7°. 66.A
Soli ſeruēti expoſituſ quō balneo iuuatuſ ſit. 10°. meth. med. 7°. 66.A
à Sole calefacti balneo frigeſcunt. de marc. 3°. 47.H
Solem ingreſſi qui horruere. 2°. de ſympt. cauſ. 3°. 22.D
Solis exuſtione laboranteſ, ſanat roſarum odor. de inſtr. odor. 1°. 112.E
Sole exuſtiſ nec ſalernū nec tmoſiteſ fuluū, & dulce, nec ariuſium, nec le-
ſbiū illud qd odorū ac fuluū æque, ac p̄dicta, ē, cōuenit. de ui. Sp. 76.G
in Sole uerſari inimicuſ eſt iſ, quibuſ mordax calor natura eſt. 5°. de
ſanitate tuenda. 2°. 94.C
in Sole mora quomodo calefaciet. de cauſ. morb. 3°. 6.F
ex Solis ardoribuſ aliqui febricitant. 1°. de diff. feb. 3°. 31.B
in Sole ſi moratuſ quiſ fuerit quomodo fiat febris. de cauſ. mor. 3°. 6.F
ex Sole ephemeræ quo modo ſiant. 1°. de diff. febr. 3°. 32.G
ex Solis calore ephemeræ inditia. 1°. de diff. feb. 3°. 36.A
ob Solis nimium ſeruorem ſit pulſuſ duruſ in ephemeris. 1°. de differen-
tiſ febrium. 3°. 34.C
in Solis incendiſ uita aſſueta faciliſ tertianeſ incurrit. 2°. de differen-
tiſ febrib. 3°. 36.D
in Sole

in Sole nudari tentandum in longa ictēritia. de cura ictēri. Sp. 111. E
 Sol. & exercitia ualida efficiunt ualidiora corpora calida, & robusta. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. A
 Sol euitandus in putrescentibus. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 202. A
 Sol educit, & rapit quod est subtilissimum. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Soli æstiuo se exponentes post uehementes motus quicquid uitiatum est, in habitum corporis recipiunt. 1°. de diff. febr. 3°. 31. H
 Sol excrementa quieta calefaciendo, attenuando, & in spiritum uerten= do, excitat ad motum. 2°. de sympt. caus. 3°. 22. D
 ad SOLEM exiccat. 5°. de compo. med. sec. loc. 166. A/8°. 5°. 196. B
 absq; Sole siccantur herbæ. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. G
 Sol pro medicamentis concinnandis, et emolliendis, uel ignis cū sol abest, conueniens est. 4°. de composit. medicam. per gen. 5°. 237. D
 in Sole æstiuo, uel aere calido fieri iubet medicamentum. 9°. de composit. medicament. per genera. 5°. 245. B
 in Sole sub cane conficit medicamentū. 4°. de cōp. m. p. gen. 5°. 244. A
 Sole præparantur metalla melius quàm igne. 4°. de compositione medica= mentorum per genera. 5°. 241. D
 in Sole metalla præparanda. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 232. B/C
 in Sole quæ leuigentur. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 255. B
 SOLIS sponsa. de dynam. 27. H/ Sp. 29. E
 SOLANO utimur ut medicamento non ut alimento. 2°. de alimento= rum facult. 2°. 23. D
 Solanum est exigui alimenti. 2°. de alim. fac. 2°. 23. D
 Solani succus frigidus est. 6°. de san. tuen. 2°. 100. F
 Solanum refrigerat. 5°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 31. H/
 14°. methodi medendi. 7°. 87. D
 Solanum est indurans frigidum & humidum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. G
 Solanum indurat. de ocul. 7°. 188. E
 Solanum habet uim mediam inter siccum, & humidum. 5°. de simplic. me= dicam. facult. 5°. 34. G
 Solanum hortense refrigerat, & adstringit in tertio. 8°. de simplicium me= dicamentorum facultatibus. 5°. 62. G
 Solanum adstringit & infrigidat. 2°. de alim. facult. 2°. 23. D/ 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 99. C
 in Solano adstrictio consideranda est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. A
 Solanum tantum habet crassæ, & terreæ substantiæ, quantum adstrin= git. 2°. de composit. medic. secundum locos. 5°. 136. C
 Solanum adstringit supra omnia olera. 2°. de alim. fac. 2°. 23. D
 Solanum adstringens leue est. 5°. meth. med. 31. G/10°. 7°. 65. B
 Solanum habet uim adstringendi & reprimendi. de rem. par. fa. 7°. 156. D
 Solanum exiccat mediocriter. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 102. B
 Solani succus ad cancerum ualet. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 107. E
 Solanum infrigidat inflammationes. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 176. F
 Solani succi aut nihil penitus, aut paululum quandoq; rosaceo adhiben= dum, quando caput refrigerare uolumus, et quare. 2°. de compositio= ne medicamentorum secundum locos. 5°. 132. F
 Solani succus pro ore uentriculi supercalefacto conuenit. 1°. de arte cu= ratiua ad Glauconem. 7°. 99. C/D
 Solani succus quid faciat parti inflammata. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. B
 cum Solano chamæmelum quid faciant in inflammatione. 3°. de simpli= cium medicament. facult. 5°. 21. C
 Solano chamæmelum contrarium est. 3°. de simp. med. fa. 5°. 21. C
 Solani succus herpeti supficiario cōuenit. 2°. de arte cu. ad G. 7°. 102. D
 Solanum euitandum in herpete exedēte. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 102. B
 Solanum hypnoticum quale & unde dictum. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. G
 Solani hypnotici semen urinæ ciendæ potestatem habet. 8°. de simplicium medicament. facult. 5°. 62. G
 Solanum haliacabum in foliorum facultate hortensi solano simile est, & quo modo ciendæ urinæ est idoneum, ad iecur quam uesticam, & renes ualens. 3°. de simp. med. fac. 5°. 62. G
 Solani succus expurgat in ictēris. de cura ictēri. Sp. 111. B
 Solanum manicum quale. 3°. de simp. med. fac. 5°. 62. G
 à Solano quō fiat demētia, & in qua quātitate. 8°. de sim. me. f. 5°. 62. G
 Solanum manicum siccum est in tertio ordine, et frigidum in secundo. 8°. de simpli. medicament. fac. 5°. 62. H
 Solanum manicum genere non quantitate obest. 5°. de sim. me. f. 5°. 37. C
 Solani manici minimum si sumatur, lædit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. C
 Solani manici quatuor drachmæ mortē inferūt. 8°. de sim. me. f. 5°. 62. H
 Solanum manicum ulcera cacoethe, & nomode siue pascentia curat. 8°. de simplicium medic. facult. 5°. 62. H
 Solani succorum utitur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. D

pro Solano psyllium sumitur. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 211. G
 à SOLARI calore prouenit fructibus maturatio. 4°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 27. D
 Solaria horologia qualia. de cui. ani. pec. not. atq; med. 2°. 58. C
 Solaria horologia aqua probatur. de cui. ani. pec. not. atq; med. 2°. 58. C
 SOLEA inter pisces molles. 3°. de alimen. fac. 2°. 31. D
 Solea, & passer sunt similia, sed diuersæ speciei. 3°. de alim. fac. 2°. 31. D
 Solea suauior, & præstantior passeræ est. 3°. de alim. fac. 2°. 31. D
 Solea utilis in calidis & siccis pro cibo. 8°. metho. med. 7°. 51. B
 SOLENAS græci uocant instrumenta, quæ cruribus supponuntur. 6°. methodi medendi. 7°. 41. G
 Solena mechanicum. 6°. methodi medendi. 7°. 41. H
 SOLENARIUM quid. 14°. methodi medendi. 7°. 92. A
 SOLERTES ad artes qui homines. de aere aq. & locis. 2°. 6. E
 Solertes omnes non sunt, ut ex uniuersalibus solis præceptis possint singu= laria inuenire, nisi ducantur. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
 Solertes soli obseruāt quæ longo usu cognoscūtur. 2°. de ali. fa. 2°. 18. H
 SOLERTIA sequitur ad dominium bilis. de anat. uiuo. Sp. 45. F
 Solertiam naturalem debet habere homo. 9°. de decre. Hippo. 1°. 284. D
 SOLICITVDINES faciunt melancholiā. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
 Solicitudines maximæ uidentur sicci natura. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
 à Solicitudine fit conuulsio ex siccitate. 3°. de loc. aff. 4°. 17. F
 Solicitudo naturæ duplex. de anat. uiuo. Sp. 47. C
 SOLICITA est natura de sanguine. de anat. uiuo. Sp. 46. C
 Solicita est natura de membro nobili. de anat. uiuo. Sp. 45. C
 SOLIDATIO ulcerum quomodo fiat, & quando. in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 161. A
 SOLIDATIVUM, constrictiuum, & confortatiuum est uinū mix= tum cum lico, & nitro. de ocul. 7°. 189. G
 sine SOLIDITATE nihil tactile est. 7°. de decre. Hippo. 1°. 271. H
 circa SOLIDA etiā uersantes Geometræ dicunt ad Thr. 2°. 109. D
 Solida quæ. fin. med. 154. 43. G
 Solidum nihil sine terra. 7°. de decre. Hippo. 1°. 271. H
 Solidum, & terreum multum nutrit. 2°. de alim. fac. 2°. 16. E
 Solidum corpus cur sistit alium. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
 Solidi corporis sensus est tactus. 1°. de symp. caus. 3°. 17. C
 Solida partes quomodo ab Hippocrate uocentur. de trem. pal. 3°. 52. D
 Solida quæ sint apud Hippocratem. bre. denot. dogm. Hippo. 1°. 231. B
 de Solidorum natura ubi differuerit Hippocrates. bre. den. d. 1°. 231. B
 Solidorum compactionis, & formationis, Hippocrates probabiles sequu= tus rationes, caput originem facit. bre. deno. dogm. Hippo. 1°. 231. B
 Solidis, humidis, & spiritibus constant animalia. & homo. bre. denotatio dogmat. Hippoc. 1°. 231. A
 Solida partes solæ rectæ partes uocantur. de sal. diet. 2°. 40. G
 Solida corporis particula quæ uocantur. 1°. de nat. fac. 1°. 292. A
 Solida membra e semine generantur, & nutriuntur. 1°. de sem. 1°. 335. D
 Solida partes in prima formatione fœtus ex quatuor humoribus ortum habent. de nat. humana, com. 1°. 1°. 30. C
 Solida, & sicca est caro cordis. de anat. uiu. Sp. 46. C
 Solidum pedis uestigium qui musculus faciat. de muscu. diff. 1°. 52. A
 Solidorum corporum substantia crassissima est. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 Solidarum partium qualitas ex quibus sit. 11°. meth. med. 7°. 68. B
 Solida corpora habent certam quantitatem. 12°. meth. med. 7°. 77. C
 Solidarum partium quantitas semper eadē manet. 11°. meth. me. 7°. 68. B
 per Solida corpora natura est protensa, quæ est illorum uirtus. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 112. C
 ex Solidis corpis ptibus opationes aialis sunt. cō. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Solidorū corporū natura est uirtus. in 1°. de morb. uulg. cō. 1°. 3°. 112. C
 à Solidis corpibus sanis fit cōcoctio. in 1°. de mor. uulg. cō. 1°. 3°. 112. C
 Solida partes quomodo custodiantur. 11°. meth. med. 7°. 68. E
 Solida corpora pro uiribus quo modo seruanda. 12°. meth. med. 7°. 77. F
 Solida corpora in morbis quomodo custodienda. 12°. meth. me. 7°. 77. A
 Solida corpora cum ægrotant, morbus est in habitu. in 1°. de mor. uulg. commentario 1°. 3°. 112. D
 Solida corporis particule quibus resoluūtur in pituitam, ijs pituita per omnes partes educi debet. quos purg. oportet. quib. med. 5°. 88. E
 Solidarum partium siccitas non potest sanari. 10°. meth. med. 7°. 66. E
 Solidorum corporum siccitas est insanabilis. 12°. meth. med. 7°. 80. B
 Solidorum corporum ariditas quibus reparatur. de marc. 3°. 48. D
 Solida partes animalis quomodo humectentur per se, et quō per accides. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Solida rei uapores quales. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D/E
 Solidis partibus

- Solidis partibus conuenit fusio æqualis. 10°. meth. med. 7°. 65. H
 de Solidis membris dicitur mollire. in 6°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 156. B
 SOLIPEDA sunt ambidentata. de artic. com. 1°. 7°. 256. H
 Solipeda habent quintū locum pro dissectione. 6°. de anat. adm. 1°. 90. D
 SOLITUDO sequitur ad dominium melancholice. de anat. Sp. 45. F
 SOLOECISMVS in uoce committitur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 38. C
 Solæcismus ab Hippocrate committi uidetur. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 127. C
 Solæcismus. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 179. C
 SOLOECOPHANES q̄ figura sit. cō. 7°. aph. 56°. 59°. Ex. 59. A
 Solæcophanes. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. E
 SOLOECI figuræ in dictione in prorrhetic. lib. usus est frequens, adeo ut aliqui ob id suspicati sint non esse hunc Hippocratis librum. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. E
 Solæcum non habent aphorismi, & si breues. in 1°. pr. cō. 1°. 4°. 162. E
 Solæcæ figuræ. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 178. E
 SOLSTITIA & æquinoctia cur eadem in uarijs regionibus, & ortus syderum uarij. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 101. H
 à Solstitio hyemali secundus mensis est februarius, & ita uide quomodo solstitium erat in fine decembris, beneq; considera, qm̄ cum Christus natus est uigesimo secūdo die decembris, erat solstitium. in 1°. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 102. D
 SOLVENDVM à principio in morbis acutis, si humores sint concitati. quos purg. op. qui. med. 5°. 88. G
 SOLVIMORBIA medicamenta & febrisfigia secundum Aesclepiadem. 2°. de antidotis. 5°. 113. H
 non SOLVUNTUR morbi in duodecimo in sextodecimo, in decimo nono, in octauo, & in decimo die. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. B
 Soluuntur qui morbi sine crisi. 3°. de crisi. 4°. 141. F
 Soluere circuitus potest cucurbitula. de cucurb. scarif. 6°. 3. F
 Soluere dolorem potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Soluunt aluum catapotia ex castoreo. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 11. C
 ad Soluendum uentrem catapotia Galeni. de dynamidijs. Sp. 27. F
 Soluit uentrem polypodium. de simp. med. Sp. 89. C
 Soluit uentrem spondylium acrimonia sua. de simp. med. Sp. 91. B
 Soluit uentrem decoctio squinanti. de med. exper. Sp. 107. B
 ad Soluendum uentrem pannus. de dynamidijs. Sp. 27. F
 ad Soluendum uentrem aliud remedium. de dynamidijs. Sp. 27. F
 Soluit crassos & uiscosos humores succus centaureæ cum melicrato. de uirt. centaureæ. Sp. 94. A
 Soluens uentositates medicamen. de med. exper. Sp. 105. F
 Soluit uirtutem dolor etiam imbecillus. de cura lap. Sp. 111. G
 Soluant quæ continuum. 12°. meth. med. 7°. 78. E
 SOLVTIO naturalis contingit conceptis in hora phlegmatis. de dynamidijs. Sp. 37. C
 Solutio uentris superflua signum infrigidati, & humectati corporis. secretorum. Sp. 98. G
 ad Solutionem omnem uentris pillulæ. de dynam. Sp. 27. G
 ad Solutionem nimiam uentris clyster utile. de dynamidijs. Sp. 27. G
 ad Solutionem uentris. secretorum. 98. D/ Sp. 99. B
 ad Solutionem sanguinis. secretorum. Sp. 99. B/F
 ad Solutionem omnem antidotum utile. de dynamidijs. Sp. 27. G
 ad Solutionis uirium imbecillitatem. de ther. ad Pison. 5°. 94. H
 SOLVTIO in morbo quid significet. 1°. de dieb. decret. 4°. 149. A
 Solutio morbi simpliciter, quid. 3°. de cris. 4°. 141. F
 Solutio simplex quæ crisis dici non debet. 3°. de cris. 4°. 139. B
 Solutio qualis in octauo & decimo die fiat. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. B
 Solutionis modus qui in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 190. D
 Solutionis morbi primus modus. 3°. de crisibus. 4°. 141. F
 Solutionis morbi secundus modus. 3°. de cris. 4°. 141. F
 Solutiones morborum subitæ, excretionem euidentem requirunt, uel abfcessum. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. A
 Solutionē ægritudinis in synocha signat urina alba spumosa, et nebulosa, si in critico die, aut post criticū diem supuenerit. de dynam. Sp. 34. D
 Solutio est ægritudo partis in qua est. de diff. morb. 3°. 3. C
 SOLVTIONEM continui morbi similaribus, & instrumentalibus cōem primus appellauit Galenus. 9°. meth. med. 61. A/13°. 7°. 80. D
 Solutio continui est morbus communis partibus similaribus & instrumentalibus. ars med. 1sa. 69. C/2°. methodi medendi. 7°. 13. D
 Solutio unitatis & solutio continuitatis idem sunt, & in quibus sint partibus. 5°. methodi medendi. 7°. 29. H
 Solutio continuitatis est quintum genus ægritudinis. de dif. mor. 3°. 5. D
 Solutio continui in omni parte animalis contingit, tamen non est unum nomen in omnibus. 4°. meth. med. 7°. 23. B
 Solutio continui quo modo fiat. de uict. rat. in morb. acu. cō. 2°. 7°. 116. C
 Solutio continui in osse catagma dicitur, & est omnibus ferè qui græce loqui norunt uocabulum tritum. 6°. meth. med. 7°. 40. B
 Solutionis continui in osse proprium nomen apagma est apud medicos, plebi uero inusitatum, & quæ nam sic ab illis solutio appellatur. 6°. methodi medendi. 7°. 40. B
 Solutio unitatis in osse quid sit. 3°. meth. med. 7°. 16. D
 Solutio unitatis in carne quid sit. 3°. meth. med. 7°. 16. E
 Solutio continui dolores facit. de const. ar. 1sa. 38. C/12°. methodi medendi. 78. E/de fract. com. 3°. 7°. 246. E
 Solutio continuitatis, & intemperies sunt causæ generales dolorum. 3°. de composit. medicament. sec. loc. 5°. 141. G
 Solutio cōtinui, et alteratio duæ spēs doloris sunt. 2°. de loc. aff. 4°. 9. C
 p Solutionē continui et alterationē simul, dolor fit. 2°. de lo. af. 4°. 9. C
 Solutionem continui efficit qualitas, & repentina mutatio in temperaturæ. ideo dici poterit omnem dolorem esse solutionem continui. de fractu. commentario 3°. 7°. 246. E
 in Solutione continui scopus. de const. ar. 1sa. 40. A
 in Solutione continui quid agendum. ar. med. 1sa. 69. G
 Solutio unitatis unitationem postulat. 3°. meth. med. 7°. 16. D
 SOLVTIOR excretio quæ. in prog. Hipp. com. 2°. 4°. 205. B
 absq; SOLVTORIS signis nō sanatur morbus magnus. 1°. de diebus decret. 4°. 145. C
 ad SOLVTOS. 7°. de compositione medicam. per genera. 269. H/270. D/F/ 5°. 271. A/F/G
 SOMNIANTIBVS uenerea plumbi lamina prodest. 9°. de simplicium medicament. facult. 5°. 70. F
 SOMNICVLOSVM genus Catochi est. fin. med. 1sa. 47. B
 SONTIFERA creditur mandragora. de simp. med. Sp. 87. C
 Somnifera medicamenta qualia, & quos faciant morbos. 1°. de symptomatibus causis. 3°. 19. B
 Somnifera danda melancholicis. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. 1sa. 110. F
 Somnifera dantur hæmoptoicis. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 191. E
 SOMNIABAT quidam se lauare, instante crisi per sudorem. de dign. ex infom. 4°. 213. D
 Somniabat palæstrita se esse in cisterna sanguinis, ob copiam sanguinis. de dign. ex infom. 4°. 213. D
 Somniare se uolare quid significet. de dign. ex infom. 4°. 213. D
 Somniare se currere quid significet. de dign. ex infom. 4°. 213. D
 Sōniare esse in cœno in stercore, quid significet. de dign. ex infom. 4°. 213. D
 ne Somniet noctu homo. remedium. de med. fac. par. 7°. 173. B
 SOMNIA præfagia faciunt. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 117. H
 Somnia cōducunt ad cognoscēdas humorū qualitates. de dign. 4°. 213. E
 Somnia quæ incerta. de dignos. ex infom. 4°. 213. D
 Somnium incendij significat bilē abundare. de dign. ex infom. 4°. 213. C
 Somnium fumi significat atram bilem uexare. de dig. ex inf. 4°. 213. C
 Sōniū caliginis, et tenebrarū, signat atrā bilē. de dign. ex inf. 4°. 213. C
 Somnia imbrum significant humiditatem. de dign. ex inf. 4°. 213. C
 in Somnio nix, glacies, ut grādo signant pituitā. de dig. ex inf. 4°. 213. C
 Somnium rerum bene olentium quid significet. de dign. ex inf. 4°. 213. E
 Somnium de potu, de esu, aut de uenere, quid significet. de dignos. ex infom. 4°. 213. D
 in Somnio quidam uidebat crus sibi lapideum, qui paralyticus fiebat. de dign. ex infom. 4°. 213. D
 Somnia fiunt in phreniticis futuris. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. H
 Somnia morborum quid significant. de dign. ex infom. 4°. 213. C
 Sōnijs libidinosi qui uexant, lactuca exhibetur. 6°. de sim. m. f. 5°. 48. E
 Somnium Galeni. de anat. uiuo. Sp. 55. H
 per Somnium admonitus fuit pater Galeni ut illi iniungeret medicinam addiscere. de præcogn. ad Posth. 4°. 214. E
 SOMNOLENTIA quibus multa. de aere, aq. & loc. 2°. 6. E
 Somnolentia quomodo fit in senibus. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Somnolentia est nuntius febris. præf. exper. conf. Sp. 77. E
 SOMNOLENTIÆ dispositiones sunt somnus longus secundum prædictos. comment. 2°. aphorif. 3°. Ex. 11. E
 Somnolenta est pueritia propter humorem. 3°. de loc. affec. 4°. 16. G
 Somnolenti fiunt ex dulci pituita. de mult. 3°. 81. G
 Somnolenti ægroti quo lunæ aspectu fiant. de decu. progn. ex mathematica scientia. Sp. 12. G
 de SOMNO & uigilia, & qñ fieri debeant. in pgn. cō. 2°. 4°. 198. H
 Somnus quid.

Somnus quid. fin. med. Isa. 45. C
 Somnus est unū ex sex rebus non naturalibus. ars med. 68. C / Isa. 69. D
 Somnus necessario nostro corpori occurrit. ad Thras. 2^a. 104. D
 Somnus quomodo alterat corpus. ars med. Isa. 68. C
 Somnus sub quarta medicina parte continetur. ad Thras. 2^a. 108. D
 Somnū quendam esse epilepsiam dicit Aristoteles. de util. resp. Sp. 63. F
 Somno alto comparatur epilepsia. 1°. de symp. caus. 3^a. 19. C
 Sōnus, & epilepsia in eodē loco, & simili causa. de util. resp. Sp. 63. F
 in Somno fit ephialtes quæ est epilepsia quædam. de util. resp. Sp. 63. F
 in de Sōno sermone quō claudicauerit Aristot. 1°. de symp. caus. 3^a. 19. A
 Somnus quomodo fiat. de util. resp. Sp. 63. E
 Somnus, & mors quomodo fiant. de hist. philos. Sp. 11. G
 Somnus quomodo mortis frater dicatur. 3°. de caus. pul. 4^a. 97. E
 Somnus ex oppilatione fit. de util. resp. Sp. 63. E
 Somnus unde fiat. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 173. F
 Somnus & uigilia unde accipiantur. com. 2. apho. 1°. Ex. 11. C
 Somnus ad quod genus causæ ducendus. 1°. de sanit. tuen. 2^a. 68. H
 Sōnus fit ē frigore primo, ab humiditate secundario. 3°. de lo. aff. 4^a. 16. G
 Somni fiunt à causa frigida. 2°. de loc. affec. 4^a. 14. A
 Somnos longiores inducunt succi frigidi. 4°. de sani. tuen. 2^a. 84. E
 Somnum non faciunt frigida sed coma & carum. 1°. de symp. ca. 3^a. 19. B
 Somnum significat coma. de com. 3^a. 48. H
 Somnus ob stupidus coma interpretatur in prog. com. 1°. 4^a. 192. A
 Somnus altus, & coma propria humiditatis cerebri symptomata sunt. 4°. de præfag. ex puls. 4^a. 120. G
 Somnus profundus, & caros differunt. in 1^m. pgn. Hip. cō. 2°. 4^a. 173. E
 Somnum ex pulmonis humoribus potius fieri dicendū, quā ut dixit Aristoteles. 1°. de sympt. caus. 3^a. 19. B
 Somnum naturalem inducit cerebrū, ut quiescat. 1°. de symp. 3^a. 19. B
 ad Somnum requiritur humor. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. B
 Somnum uehementiorem faciunt humida. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. A
 Sōnus pfundus ob humiditatē. de uic. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7^a. 134. G
 Somnos profundos longos facit humiditas abundans uel sola uel cum materia. 3°. de locis affectis. 4^a. 16. G
 Somni profundi sunt unū signum pituitæ. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. F
 Somnus an naturale opus, uel affectio sit, iudicare difficile est. de instrum. odoratus. 1^a. 112. C
 Somni quomodo sint præter naturam. de puls. ad Tyr. 4^a. 44. F
 Somnum in qua figura corporis capimus. 2°. de motu musc. 1^a. 314. C
 Somnus sedētium hedreon dicitur, & unde. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 4°. 3^a. 183. H
 Somnum capiat in frigido cubili qui calidæ est naturæ in calido tempore. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 4°. 3^a. 185. E
 Somnus inest pueris pro maiori parte. com. 3°. apho. 24°. Ex. 25. A
 Somno indigent senes. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 92. D
 ex Somno & uigilijs capiuntur indicia succi redundantis. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 84. E
 Sōnus causa & signū speratæ utilitatis quando sit. 4°. de san. 2^a. 84. E
 in Somno animalis uis quiescit, & maxime uiget naturalis. 1°. de sympto. matum causis. 3^a. 18. H
 in Somno sensus non bene sentiunt. de instr. odor. 1^a. 112. C
 in Sōno cur seruatur motus musculorū thoracis. 5°. de lo. aff. 4^a. 29. B
 in Somnis cur non recordamur. 2°. de mot. musc. 1^a. 315. B
 in Somno calor naturalis est maior. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. C
 in Sōno naturalis calor introfertur potius quā extra. de usu p. 1^a. 229. E
 in Sōno calor extra est, in uigilia intus. in 6^m. de mor. uul. c. 5°. 3^a. 191. A
 in Sōno sanguis refulgit ad interiora. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a. 193. G
 Somnus semper nocet, quia trahit magis ad intra, sed plus adfert utilitatis ad concoctionem materiæ. com. 4°. apho. 67°. Ex. 34. G
 Somnus quid faciat in uisceribus. in 6^m. de morb. uulg. cō. 5°. 3^a. 190. H
 in Somnis uiscera exercitantur. in 6^m. de morb. uulg. cō. 5°. 3^a. 190. H
 Somnus potius facit indolentiam, quā dolorem. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 5°. 3^a. 190. H
 Somnus confert ad naturæ opera. com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. A
 Somni coctionem faciunt utilem. com. 4°. apho. 67°. Ex. 34. G
 Somnus concoquit. 12°. meth. med. 7^a. 75. G / cō. 5°. aph. 27°. Ex. 40. B
 Somnus quomodo concoquit. in 6^m. de morb. uul. com. 4°. 3^a. 185. B
 Somni profundi faciunt ad coctionem. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. B
 Somnus à balneo supra omnia concoquit, quæ concoqui possunt, & malos succos per halitum digerit. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. D
 in Somno cur coctiones meliores fiunt. 3°. de cau. puls. 4^a. 97. E
 Somnus semicoctos humores perficit. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. E

pp Sōnū exiguū coctio ab extrinseco impeditur. 3°. de symp. 3^a. 24. H
 Somnus in quibus nō sinat digeri succos crudos, & uiscera grauiora red- dat. 12°. methodi medendi. 7^a. 75. G
 Somnus humectat spiritumq; & effluua colibet. de uictus ratione in morbis acutis, comment. 2°. 7^a. 125. B
 Somnus semper humectat non tamen calefacit uel refrigerat. in 6^m. de morbis uulgaribus, com. 4°. 3^a. 184. A
 Somnus quomodo refrigeret, & calefaciat. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 4°. 3^a. 184. B
 Somnus est medella sitis. in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3^a. 185. G
 à Somno, & à uigilia sedatur sitis. in 6^m. de morbis uulgaribus, cōmen- tario 4°. 3^a. 185. G / com. 5°. apho. 27°. Ex. 40. B
 in Somnis respiratio qualis. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. D
 ex Somno pulsuum mutatio fit. 3°. de cau. pul. 4^a. 97. E
 in Somnis mulieres excernunt semen ut uiri. 2°. de semine. 1^a. 336. D
 in Sōnis semen muliebre quo tendat. 2°. de sem. 1^a. 336. C
 post Somnum cur maxime fiat pandiculatio. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. B
 à Somno fricari omnes non desiderant. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 89. F
 Somnus consuetus magis toleratur inconsueto. cō. 7°. aph. 67°. Ex. 34. F
 Somnus non cōsuetō tēpore ostēdit futurā ægritudinē. ars med. Isa. 67. E
 Somnus sit mediocris. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 69. D
 Somni mediocritas quæ. ars med. Isa. 68. D
 Sōnos moderari oportet ad uiriū modū respiciēdo. de sal. diæ. 2^a. 40. A
 Somnus mediocris adhibendus est temperato. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. H
 Somnus, & uigilia, utraq; modum excedentia, morbus, cōmentario 7°. aphorismo 67°. Ex. 60. F
 Somnus apud aliquos antiquos excedens semper est bonus ut signum, & ut causa. commen. 2°. apho. 3°. Ex. 11. E
 Somnus dupliciter excedit modum, & quomodo. cō. 2°. aph. 3°. Ex. 11. E
 Somnus longus est qui excedit modū naturæ, sed non habet difficilem ex- pergefactionem. com. 2°. aph. 3°. Ex. 11. E
 Somnus grauis est qui difficilem habet expergefactionem. commentario 2°. aphorismo 3°. Ex. 11. E
 Somnos graues infert uinum nigrum dulce. de simp. med. Sp. 92. B
 Somnus grauis quasi macri corporis inditium. de dynamidijs. Sp. 19. H
 Sōni multitudo est proprietas sanguinē cōsequens. de ana. uiu. Sp. 45. D
 Somni multi quid faciant. 9°. meth. med. 7^a. 60. D
 Somnus multus an lædat. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 181. H
 Somni multi inter causas numerantur quæ mollē pulsum & arteriam ef- ficiunt. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 109. D
 Somnus altior bene exercitatos præmit. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. A
 Somnus à quibus nutrimentis fiat intensior. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. A
 Somnus post cibum quid faciat. de dissol. cont. Sp. 72. A
 ad Sōnū conuersis post cibū caput impletur. cō. 4°. apho. 67°. Ex. 34. F
 Somni multi post cibum digerunt, & nutriunt corpus nutrimento pluri- mū adhærete, et cōfortāt cōformatione plurima. de diff. cōt. Sp. 72. G
 in Somnum propensio quid. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 131. G
 in Somnū ab inclinatione excitare pōt cucurbitula. de cuc. scar. 6^a. 3. F
 Somnus fortis corpus dissoluit, & capitis grauitatem facit. de uictus ra- tione in morbis acutis, commentario 2°. 7^a. 125. A
 Somno noxio grauato quomodo exhibendum medicamentum. 2°. de an- tidotis. 5^a. 116. C
 Somnos turbatos & imaginibus inquietos efficiunt succi calidi & morda- ces. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 84. E
 in Somnis pavor fit conceptis in bilis horis. de spermate. Sp. 37. C
 per Somnum imaginationes terribiles fiunt pueris, & his qui habent os uentriculi plenum multis, & uitiosis humoribus, qui mordicant. com- mentario 3°. aphorif. 24°. Ex. 25. B
 in Somno cur pueris idola apparent. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. A
 Somni tumultuosi fiunt propter humorem uitiosum coaceruatum in ore uentriculi. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. H
 in Sōnis representationis causa sunt uigiliæ. in 1^m. pror. cō. 1°. 4^a. 163. G
 in Somnis phantasmata uidētur melancholicis ob siccitatem. in 1^m. pror- rheti. commentario 1°. 4^a. 163. G
 in Somnis phantasmata uidentur cibatis parce, & ieiunijs. in 1^m. pror- rheti. commentario 1°. 4^a. 163. G
 Somnos multum turbulentos inducit styrax multus potatus. 2°. de compo- sitione medica. secundum locos. 5^a. 137. B
 Somni imaginationibus abundantes, ostendunt futuram ægritudinem. ars med. Isa. 67. F
 Somni implexas imaginationes theriaca. de ther. ad Pis. 5^a. 96. A
 in Somno terribilia quis non uidebit. de incant. adiur. & susp. 7^a. 182. A

Somni uarietates quomodo malæ.com. 2°. apho. 1°. Ex. 11. C
 ad Somnum fractum uocis arteriaca Charixenis. 7°. de compo. medica-
 mentorum secundum locos. 5°. 181. C/D
 in Somno turbulente excitationes quid significant. 3°. de cōp. 5°. 182. A
 Somni graues signa sunt indicatiua crisis. 1°. de crisi. 4°. 128. E
 Somni graues quando boni, & quando non boni. 1°. de crisi. 4°. 128. B
 Somni parui tenues quō fiant. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 145. F
 Sōnus qñ est paucus & leuis, subtilibus nutriatur. de diff. cont. Sp. 71. G
 Somnum impediri à curis collige. com. 3°. apho. 31°. Ex. 26. H
 Somnus quomodo inducatur. 10°. meth. med. 64. E/12°. 7°. 75. G
 Somnus infantulis tribus conciliatur. 1°. de san. tuen. 2°. 65. D
 Somnum prouocantia & deficcantia inferna qualia. 8°. de simp. medica-
 men. facult. 5°. 62. A
 Somnum conciliat Anethum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. B
 Somnos conciliare potest Cucurbitula. de cucurb. scarif. 6°. 3. F
 ad Sōnū conciliandū ualet Diacodion. 7. de cōp. med. sec. loc. 5°. 181. A
 Somnum facit Hydropoton. de dynamidijs. Sp. 32. D
 Somnum facit imbecillitas. de aere, aq. & loc. 2°. 5. H
 Somnum affert Iuncus leuis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. A
 Somnum conciliant Lactucæ, potus ipsarum calidarum aquarum, & ui-
 num modice dilutum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. A
 Somnum grauem inducit lactuca. 3°. de loc. affec. 4°. 16. F
 pro Sōno inducēdo Odoramentū. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 157. F
 Somnum facit Opium. de simp. med. Sp. 88. B
 Somnum conciliat Papaueris satiui semen. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. F
 Somnū profundum inducit papaueris semen. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
 Somnum ē uestigio inducens pharmacū. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 153. G
 Somnum inducens pharmacum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 ad Somnum inducendum pharmacum accommodatum. 8°. de compo. me-
 dicamen. secundum locos. 5°. 191. E
 Somnum accersit Solanum hypnoticum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. G
 Somnum inducit Theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96. A
 Somnum suauiter præstat Thriphera magna, phreniticis, et mulieribus,
 quæ ex melancholia de matrice insomnia patiuntur. de dyn. Sp. 26. E
 Somnum faciunt Venæ post aures incisæ. de aere, aquis, & loc. 2°. 5. H
 Somnum conciliat Vinum. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. E
 Somnum conciliat uinum liberalius sumptum, & balneum calidum capi-
 tis. 1°. de symp. cau. 3°. 19. A
 ad Somnum conciliandum in acuta febre remediū. de dynam. Sp. 32. G
 ad Somnum conciliandum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. H/de med.
 fac. par. 169. F/173. B/7°. 175. E/de dynam. 23. D/ Sp. 24. E
 ex Somno medicamentum inuenit quidā. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. B
 S O M N V S ledens egrotantē mortalis est. cō. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
 Somni cur, & quō in principijs accessionum. 2°. de loc. affec. 4°. 14. C
 Somnus in principio accessionum lædit, & quantum lædat. commentario
 2°. aphorismo 1°. Ex. 11. A
 Somnus in principijs accessionum non lædit, sed facit carētiā utilitatis.
 comment. 2°. aphorismo 1°. Ex. 11. B
 Somnus in principio accessionum facit crescere inflammationes circa uir-
 scera, nec humores tunc coquantur qui ad uentrem fluunt, & febris
 magis prorogatur. com. 2°. apho. 1°. Ex. 11. C
 Somnus in causa est, ut febres ad consistentiam non perueniant. uel uix.
 com. 2°. aphorif. 1°. Ex. 11. D
 Somnus utilis est in declinatione. com. 2°. apho. 1°. Ex. 11. C
 Sōnus utilis ē in ultima parte augmēti, et in statu. cō. 2°. aph. 1°. Ex. 11. C
 Somni qui sint lædentes magis, & perniciosi. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. C
 Somnus quas læsiones faciat. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. C
 Somnus in morbis exitalibus labores, timores, & conuulsiones quandoq;
 facit. com. 4°. apho. 67°. Ex. 34. F
 ex Somnis in febribus uehementibus conuulsiones uel timores malū. cō-
 mentario 4°. aphorismo 67°. Ex. 34. E
 Somnus quomodo timores, quomodo labores, quomodo conuulsiones fa-
 ciat. com. 4°. apho. 67°. Ex. 34. F
 in Somnis cum humor infestus peruenit ad cerebrum, tunc magis intra,
 quā extra natura mota. com. 4°. apho. 67°. Ex. 34. F
 in Somnis magis euaporant humores, ideo tunc os uentriculi patitur. cō.
 4°. apho. 67°. Ex. 34. G
 ex Somno factus sudor multus absq; causa manifesta corpus uti plurimo
 cibo significat, si uero non accipienti cibum hoc accadat, scire oportet
 q; euacuatione indiget. c. 4°. aph. 41°. Ex. 32. D/præf. exp. Sp. 77. G
 Somnus sedans delirium bonus. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
 Sōnus aliquis est qui nō sedat deliriū. sed facit. cō. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F

in Somno si oculorum candidum apparet, quid significet. in prognosti.
 commentario 1°. 4°. 193. B
 S O N C H V S editur ut olera, & qualis sit. 8°. de sim. me. fac. 5°. 61. B
 S O N I T V S quomodo Tymbauli uocati utuntur, qualis. 3°. de sympto-
 matum causis. 3°. 27. G
 Sonitus quorum sit symptoma. de symp. diff. 3°. 13. E
 Sonitus quot modis fieri potest in auribus, & qualis in febribus. 3°. de cō-
 posit. medicament. sec. loc. 5°. 144. D
 Sonitus quō in auribus fiat, qñ nihil extra sonet. 1°. de symp. cau. 3°. 15. H
 ad Sonitus aurium confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
 ad Sonitus aurium intra se ipsas & acres dolores. de rē. par. f. 7°. 162. D
 ad Sonitus ex profundo in auribus. de med. fac. par. 7°. 162. E
 Sonitus aurium diuturni præsidium. de dynam. Sp. 25. A
 Sonitus intestinorum unde. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 Sonitus fluctuantis humoris, est symptoma uentris imbecillis. 3°. de natu-
 ral. facul. 1°. 303. B
 Sonitus obflatus in ijs qui circa Ieiunum sunt locis maxime consistunt. 3°.
 de symptomatum causis. 3°. 27. F
 ex Sonitu præditorum differentia. 3°. de symp. cau. 3°. 27. G
 Sonitus quod nam genus sit borborygmon. 3°. de symp. cau. 3°. 27. G
 Sonitus qui trysmos dicitur, qualis, & ex quali spiritu conficiatur. 3°. de
 symptomatum causis. 3°. 27. G
 S O N O R A M habentes uocem quando moriebantur. in 1^m. de morbis
 uulgaribus, commentario 2°. 3°. 115. D
 nō Sonora ē cāna in radice qā carnosā, & humida. de uo. & an. Sp. 61. F
 Sonora fluctuationes in uentre fieri absq; potu non possunt. 3°. de symp-
 ptomatum causis. 3°. 25. E
 S O N V S aerē pcussus, siue aeris quædā pcussio. 8°. de usu p. 1°. 167. G
 Sonus diuersus quomodo accadat. 3°. de symp. caus. 3°. 27. F
 Sonorum dignotiones sunt operationes auris. 5°. de decre. Hipp. 1°. 255. F
 ex Sono magno aures dolent. de symp. diff. 3°. 11. E
 Sonum ædit exiguum sed nec prorsus acutum, nec tenuem spiritus flatuo-
 sior redditus. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 Sonum acutum, & tenuem reddit spiritus per uacuum, & prorsus angu-
 stum intestinum delatus. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 Sonorum symptomata à quo morbo pendeant. de symp. diff. 3°. 13. D
 S O P H I S M A T V M sex modi in dictione. de sophis. Ifa. 7. B
 Sophismata quid faciant, & qualia sint. de cui. ani. pec. not. 2°. 57. D
 Sophismata cōparat Galenus uepribus, spinis, et hamis. de ca. p. 3°. 95. H
 Sophismata succedunt omnibus quæ uel in artibus cūtis, uel in uitæ actio-
 nibus properam geruntur. 1°. de temp. 1°. 12. D
 Sophismata odio habere iustum est. de caus. procat. 3°. 95. E
 Sophismate aliquis à se ipso capitur. de sectis. Ifa. 18. F
 Sophismata facile soluuntur. de cau. procatar. 3°. 97. E
 Sophismata nescientes dissoluere, putant præceptores deos. de causis pro-
 catarcticis. 3°. 98. D
 S O P H I S M A T A E differunt à philosophis, oratoribus, demonstra-
 toribus, & dialecticis. 3°. de decre. Hipp. 1°. 241. H
 Sophistæ, & loquaces qui. 4°. de dign. pul. 4°. 83. H
 Sophistarum quid. in progn. com. 3°. 4°. 208. E
 Sophistarum duplex genus. de cau. procatar. 3°. 97. C
 Sophistarum mores. 1°. de nat. fac. 1°. 293. E
 Sophistæ nihil norunt recti, nec dignantur discere. 1°. de nat. f. 1°. 293. E
 Sophistæ quid tractent. 3°. de loc. affec. 4°. 15. H
 Sophistæ quid faciant. 2°. de diff. resp. 63. G/in 1^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 3°. 3°. 119. C/1°. de dieb. decre. 4°. 147. C
 Sophistarum importunitate meminit. 1°. de puls. 4°. 47. A
 Sophistæ habent curam gloriæ non ueritatis. 10°. de usu par. 1°. 181. A
 Sophistæ barbam nutriebant, & tetrici erant, quod habebatur pro gra-
 uitate. 2°. de diff. puls. 4°. 53. G
 Sophistæ miseri. 2°. de diff. puls. 4°. 53. E
 Sophistæ despicunt inuenire rerum differentiam. ars med. Ifa. 71. F
 Sophistæ in nominibus conterunt tempus. ars med. Ifa. 71. F
 Sophistæ de nominibus contendunt, neglectis rebus, & contumelijs dispu-
 tant. 2°. de puls. diff. 4°. 53. D
 Sophistis quæ dant occasionem garriendi. com. 8°. aph. 65°. Ex. 60. C
 Sophistæ de ijs contendunt, quæ neq; per somnium quidem uiderunt ac st-
 sexcenties uidissent. de diff. resp. 3°. 60. C
 Sophistæ artis optima conspurcant. 1°. de dieb. decre. 4°. 148. E
 Sophistæ nihil possunt facere in re medic. 2°. de anat. admi. 1°. 73. D
 Sophistæ disputans contra Galenū quid dicebat. 1°. de nat. fac. 1°. 293. E
 Sophistæ interrogati indignantur. de mult. 3°. 77. D
 Sophista fuit

Sophista fuit probans esse aues. & non esse aues struthocamelos. 3°. de aliment. facult. 2°. 29. E
 Sophistarum cauillationes dimittendæ. 4°. de sani. tuen. 2°. 82. C
 SOPHISTICA quæ sint. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 168. C
 ad Sophisticā ptinet disciplinā, uel definire oia. 4°. de dif. puls. 4°. 69. G
 Sophistica, & logica disputatio quæ. 9°. meth. med. 7°. 58. C
 Sophisticae apparentiæ ab ipsis quoq; dialecticis non facile soluuntur. de subfig. empir. 15a. 34. D
 Sophistica ars in Alexandria docetur. in 6°. de morb. uul. cō. 1°. 3°. 153. C
 Sophisticam artem sequebantur Galeni tempore medici. in 6°. de morbis uulgaribus. commentario 3°. 3°. 176. C
 Sophistica artē odio habuit Galenus. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 167. A
 Sophistica demittenda, & artis opera perquirenda. in 6°. de morbis uulgaribus. commentario 5°. 3°. 191. F
 Σοφιστικὸν qui dicantur. de fract. com. 1°. 7°. 225. B
 SOPHOCLIS libri quantum pignoriati. in 3°. de morbis uulgaribus. commentario 2°. 3°. 137. A
 SOPITI & dementes unde fiant. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 144. F
 SOPOR est res difficilis scitu. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. G
 Sopor circa primum sensorium, quod commune est omnibus, consistit. de sympt. differen. 3°. 11. F
 Sopor quando, & quomodo fiat. 4°. de loc. affect. 4°. 22. H
 Soporis causæ. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. H
 Sopor fit si medius cerebri uentriculus sit contusus, offe terebra perforata. 4°. de locis affectis. 4°. 23. A
 Soporem facit maxime uentriculus medius cerebri cōpressus ab offe Caluariæ uehementer attrito. 4°. de loc. affect. 4°. 23. A
 Sopor fit à causa frigida. 2°. de loc. affect. 14. A/3°. 4°. 16. F
 Sopor fit ob solum frigus. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. H
 Soporem efficiunt pituitosi & frigidi morbi. 3°. de loc. affect. 4°. 16. F
 Soporem stuporemq; faciunt, frigiditas, & humiditas intensæ. 3°. de locis affectis. 4°. 16. G
 Sopor nonnullis ebrijs cur eueniat. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. H
 Soporis aliæ causæ. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 132. A
 Sopor ob imbecillitatem uirium fit. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. H
 Soporis pulsus ex imbecillitate quales. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 131. H
 Sopor potissimū fit læsis musculis temporalibus. 11°. de usu par. 1°. 185. H
 Sopores fiunt ob oris uentriculi affectum. 5°. de loc. affect. 4°. 32. E
 Sopor uigilans quid. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 144. C
 Sopor coniunctus cum uigilijs & delirijs unde prouenit. 4°. de præfag. ex puls. 4°. 120. G
 Sopor uigilans fit, cum pituitosus & biliosus humor abundauerint. 3°. de locis affectis. 4°. 16. H
 Soporis uigilantis, cathochi, cataleptis, cari, apoplexiæ, & comitialis morbi differentiæ. 4°. de locis affectis. 4°. 23. A
 Sopor uigilans lædit uocem. 4°. de loc. affect. 4°. 26. D
 Sopor lædit uocem. 4°. de locis affectis. 4°. 26. D
 Sopor phrenitidis per se, ardentis febris per accidens, est affectus. in 3°. de morbis uulgaribus, cōmen. 3°. 3°. 145. F
 Sopor cur fit quandoq; in acutis, post sequitur uigilia. in 3°. de morb. uulgaribus. commentario 3°. 3°. 143. G
 Sopor uigilijs uacans, à qua materia fiat. in 3°. de morbis uulgaribus, cōmentario 3°. 3°. 142. A
 Sopori non confusæ uigiliæ à qua materia fiant. in 3°. de morbis uulgaribus. commentario 3°. 3°. 142. A
 Sopores alti qui. 13°. methodi medendi. 7°. 35. F
 Sopor grauis qui. in 3°. de morb. uulga. com. 3°. 3°. 145. F
 Sopores graues facit ultima stipatio. de cau. morb. 3°. 7. D
 Sopor stupidus qui. 2°. de locis affectis. 4°. 14. A
 Sopor stupidus ex percussione forti sequi uidetur. 2°. de loc. af. 4°. 13. G
 Sopor quid significet. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. G
 Sopor quid faciat. de arti. com. 2°. 7°. 264. G
 in Sopore ratio & memoria amittuntur. 3°. de loc. affect. 4°. 16. F
 in Sopore quomodo spiritus habeatur. 4°. de loc. affect. 4°. 27. E
 in Soporibus profundis pulsus qui. de puls. ad Tyro. 4°. 45. F
 in Sopore nullum adest affecti loci signum. 3°. de loc. affect. 4°. 16. B
 SOPORANS torpor quid significet. in 1°. de morbis uulgaribus. commentario 2°. 3°. 117. G
 SOPORARIAE arteriæ falso dictæ ubi, & quorsum tendant. 1°. de decre. Hippo. & Plat. 1°. 232. H
 SOPORATIVA quæ. de ocul. 7°. 189. D
 Soporifera sunt balnea qm caput madefaciunt. 3°. de loc. aff. 4°. 16. G

Soporifera lactuca est. de atten. uic. 2°. 44. E
 Soporifera est mandragora. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. B
 Soporiferum est opium etiam partibus extrinsecis applicatū. 9°. de composit. medicamen. sec. loc. 5°. 201. G
 Soporiferum papauer est. de atten. uic. 2°. 44. E
 Soporifera sunt uini moderata potio, & cibi humectantes. 3°. de locis affectis. 4°. 16. G
 Soporifera medicina quid faciat. de ocul. 7°. 189. D
 Soporifera uisum minuunt. de ocul. 7°. 189. D
 Soporifera exigit destillatio tenuis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. D
 Soporiferi morbi in cerebro fiunt. 3°. de loc. affect. 4°. 20. C
 SORANVS ephesus in methodica secta princeps fuit. intr. 15a. 51. E
 Soranus scripsit de medicamentis. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. H
 Soranus ad achoras pharmaca quædā tradidit & eius liber quomodo inscriptus. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 131. D
 Sorani medicamenta ad alopecias. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. D
 Sorani ad anginam. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. C
 Sorani ad columellas pharmacum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. A
 Sorani diacodion. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 180. F
 ex Sorano iunctura ad mentum. de fascijs. 7°. 300. G
 SORBENDVM uel bibendum non est confestim à balneo. de uict. ratione in morbis acutis. commentario 3°. 7°. 132. G
 SORBITIO ex alica est cibus qui nulla indiget cōtritione. 8°. de cōpositione medica. secundum locos. 5°. 187. H
 Sorbitio ex alica est cibus boni succi. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Sorbitionem facit ex amygdalis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. H
 Sorbitio est ptisanæ cremor & q. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 130. F
 Sorbitiones concoqui faciles iuuant in tertianis. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 97. C
 Sorbitiones quo tpe febris dādæ. de uic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 139. E
 Sorbitio quando danda. de uic. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 115. F
 à Sorbitione quando temperandum in pleuritidine. de uictus ratione in morbis acutis. com. 1°. 7°. 114. E
 Sorbitiones purgatis tuto exhibentur. præf. exper. conf. Sp. 78. C
 Sorbitiones alio non purgata quanto plures dederis, tanto magis lades. comment. 7°. aphoris. 65°. Ex. 60. A
 Sorbitiōes ad stomachi ardorē cū syncope. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 191. H
 Sorbitiones aliquando accescunt, & innatant. 10°. meth. med. 7°. 62. E
 SORBITIVVM ad ilij dolorem, & ad frangendum lapidem. de dynamidijs. Sp. 28. C
 SORBA quomodo antiquitus nominabantur. 2°. de ali. fac. 2°. 20. F
 Sorba ephesina. 9°. de comp. med. sec. locos. 5°. 203. A
 Sorba suauiora mēspilis sunt. 2°. de alim. fac. 2°. 20. F
 Sorbis parce uescendum, & quare. 2°. de alim. fac. 2°. 20. F
 Sorbis non utendum ad saturitatem. de atten. uic. 2°. 45. H
 Sorbis non utendum est ad uictum attenuantem. de atte. uic. 2°. 45. H
 Sorbis indigemus ut medicamēto, nō ut alimēto. 2°. de alim. fa. 2°. 20. F
 Sorborū succus accerbis sine ulla acerbitate est. 2°. de alim. fa. 2°. 20. F
 Sorba adstringunt. 2°. de alim. fac. 2°. 20. F/6°. de cōp. m. s. l. 5°. 176. F
 Sorba adstringunt euidenter. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H
 Sorbus minus stringit quā mēspilus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
 Sorborum decoctum adstringens moderatū pro gargarismis. 6°. de composit. medica. sec. loc. 5°. 172. F
 ex Sorbis aqua quibus danda. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 149. B
 SORDES est ex symptomatum genere. 3°. meth. med. 7°. 22. E
 Sordes hominum qualis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. E
 Sordes in summo corpore collecta est crassius excrementum. 3°. methodi medendi. 7°. 17. H
 Sordes cutis expelluntur superflua. de compag. memb. Sp. 59. B
 Sordes omnes de corpore abstergit aphronitru. de simp. med. Sp. 80. C
 Sordem oēm de corpore abluir, et abstergit fel omne. de sim. m. Sp. 84. E
 Sordem omnem de corpore, uel de pannis abstergit sapo, & exsiccatur. de simp. medicamen. Sp. 90. G
 Sordes aurium qui habent quales. in 6°. de morb. uulga. cō. 1°. 3°. 154. F
 ad Sordes omnes cutis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. B
 Sordes aurium obstruunt meatum. 1°. de sympt. cau. 3°. 15. F
 Sordes aurium paronychis conferunt. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. E
 ad Sordes aurium. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. H
 Sordē thoracis purgant caricæ. de simp. med. Sp. 84. C
 Sordes in ulceribus quid, & quid agant. 3°. meth. med. 7°. 17. H
 cum Sordē ulcus quomodo tractandum. 5°. metho. med. 7°. 29. G
 Sordē uulnerū mel adhibitū comedit adiuncto sale. de sim. m. Sp. 87. A/B
 k k k ij Sordes

Sordes ulceris quando expurgare uolumus quid addendum medicamēto.
 4°. de compo. med. per gene. 5°. 237. F
 Sordi balnei simile quid uidetur in abscessibus. 2°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 105. A
 Sordes glutinationem prohibet. 4°. methodi medendi. 7°. 23. C
 Sordē & saniē an medicamētū bene siccauit pbat. 3°. meth. med. 7°. 18. E
 Sordes balnearū excernuntur aphronitro. 9°. de sim. med. fa. 5°. 68. H
 ex Sorde balnei & calce medicamentū. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 105. A
 Sordes circa statuas gymnastorum quā uim obtinet. 8°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 59. H
 Sordes in palæstris qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. H
 Sordes digerit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. A
 Sordes palæstritarum sine sudore plus reperiuntur minus digerūt, cum
 sudore autem multum digerunt. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. C
 Sordes lanarum ouium qualis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. E
 Sordes lanarum concoquunt, ut butyrum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. E
 Sordes barbæ hircinæ in quibus affectionibus conueniunt. 1°. de composit.
 medicamen. secundum locos. 5°. 125. C
 Sordes solæ phlegmonis uberum efficaciori sunt remedio. 10°. de simpli-
 cium medicamen. facult. 5°. 75. C
 Sordes ad bubonem quomodo usui sunt. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. C
 à Sordiū similitudine rhyphode dicta ē plastra q̄. 2°. de cōp. m. p. g. 5°. 218. C
 ad Sordium crassitudinem confici iubet medicamentum. 1°. de composit.
 med. per gener. 215. G/2°. 223. G/224. F/3°. 232. C/6°. 255. B/5°. 262. C/E/5°. meth. med. 34. B/6°. 37. G/8°. 53. C/14°. 90. B/ de re=
 med. par. fac. 7°. 154. B/C/167. D/169. A/170. F/171. D/ 7°. 173. D
 SORDIDAE uestes urina expurgantur. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. D
 Sordidi pāniculi pbe calefacti pro fomēto. 5°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 163. F
 Sordidi pruritu excitantur. 2°. de symp. cau. 3°. 23. H
 Sordidi panes qui. 1°. de alim. facult. 2°. 9. H
 Sordidum quibus fieri potest ulcus, & quomodo cognoscendum. 4°. de cō-
 posit. medicamen. per genera. 5°. 237. C
 Sordidum ulcus facit cæra. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 218. G
 Sordida ulcera quibus curentur. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 218. F
 Sordida ulcera desiccans euidenter purgansq; medicamētum requiritur.
 2°. de compo. medi. per gene. 5°. 220. C
 Sordida ulcera Anemone purgat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. B
 Sordida ulcera repurgat aristolochia rotūda. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. F
 Sordida uulnera expurgat cadmia, & ad cicatricem perducit. de simpli-
 cibus medicaminibus. Sp. 81. F
 Sordida possunt purgari carne naturalem statum non seruante, & qua=
 re. 3°. methodi medendi. 7°. 21. B
 Sordida uulnera lauanda sunt acriore lixiua. de simp. med. Sp. 85. H
 Sordida longo tempore uulnera ad sanitatem perducit lixiuū. de simpli.
 medicami. Sp. 86. A
 Sordida uulnera purgat scordiū aridū illitū. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60. H
 Sordida purgans medicamentū ex silphio. 5°. de cōp. me. p. ge. 5°. 253. D
 Sordida purgans citra erosionem medicamentum Arci. 5°. de compo. me-
 dicamen. per genera. 5°. 254. A
 ad Sordida ulcera. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. A
 Sordidū pulsum, spissum, & grauem habet homotonus. de dyn. Sp. 34. C
 Sordidum pulsum sine intermissione & uigentem habet acmasticus. de
 dynamidijs. Sp. 34. C
 SORETICA ratio, ambigua quæ fuerit à quibusdā uocatur. de sub-
 fig. emp. 15a. 31. F
 Soretica ratio quomodo confecta. 1°. de loc. affec. 4°. 4. D
 Soretica dubitatio qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 39. G
 Soreticalis. de marc. 3°. 46. D
 Soretica dubitatio. 1°. de diebus decret. 146. B/156. D/ in prognostica. cō-
 mentario 3°. 4°. 208. C
 SORI quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 90. F
 Sori quale sit & quomodo funditur. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 212. F
 Sori, misy, & chalcitis sponte nascuntur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. E
 Sorichalcitidi genere cognatum est. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. E
 Sori, chalcitis & misy quomodo in uno sint loco. 9°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 70. B
 Sori, chalcitis, & misy, earūdem sunt uiriū, differunt tenuitate, & cras-
 situdine. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. B
 Sori ex Cypro Galenus asportauit. 1°. de antidotis. 5°. 100. C
 Sori ægyptium. 3°. de comp. med. sec. lo. 147. H/5°. 5°. 163. D
 Sori calidum est. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. G
 Sori adurit, & escharas efficit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. D

Sori gustu stypticum est, odore nauseosum est, uomitum quibusdam mo-
 uet uires ualde stypticas habet, & acres, alienationes continet, & uul-
 nera quæ lux uriantur exsiccat. de simpl. med. Sp. 90. F
 Sori adstringit, & mordicat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. A
 Sori adstringens eximium est. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 259. F
 Sori adstringens, noxium est deuoratum. 13°. meth. med. 7°. 85. C
 Sori per erosionem interimit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
 Sori extergit & repurgat. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. G
 Sori ut argenti spuma lauatur. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 213. E
 Sori combustum ad ulcera maligna confert. 4°. de compo. medicamento-
 rum per genera. 5°. 236. F
 SORTES uitæ alterant pulsus. de usu puls. 1°. 229. E
 SOSICRATIS ad orthopnæam. 7°. de comp. med. se. loc. 5°. 187. A
 SOSTRATI νεράνιος. de fascijs. 7°. 302. G
 Sostrati parua ara. de fascijs. 7°. 302. H
 Sofistrati paruum templum. de fascijs. 7°. 302. H
 SOTIRA dictū medicamentū asthmaticis auxiliā de dyn. Sp. 26. F
SPADONES cur uocem habet acutam. in 1°. prorrhet. commen. 2°. 4°. 170. E
 Spadonibus qui nam humor exiens uoluptatem afferat in coitu. 14°. de
 usu partium. 1°. 208. C
 ad SPANOPOGONAS idest raribarbos. de med. fac. p. 7°. 173. E
 SPANTAEI fit mentio. de med. fac. par. 7°. 173. F
 SPANTOS ad roborandū stomachum accipi iubet. de medicinis fa-
 cile parand. 7°. 177. G
 SPARGANIVM exsiccat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 ad SPARSAM icteritiam. secretorum. Sp. 101. C
 ex SPARTO neuntur iumentis soleæ. 1°. de alim. fac. 2°. 11. D
 Sparti fructus cuius sit facultatis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 SPASMA idest conuulsio. 2°. meth. med. 7°. 9. F
 Spasma conuulsio dicitur. & quod ad neruosas partes spectat. 3°. metho-
 di medendi. 16. E/6°. 7°. 36. G
 SPASMOSVS ex balneo qui effectus fuerit. de cau. p. ca. 3°. 97. F
 Spasmosa ulcera ubi fiant. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 Σπασμοποιῶδες quid significet. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 188. B
 Spasmus idest conuulsio nomen est ægritudinis à symptomate. 2°. metho-
 di medendi. 7°. 9. D
 Spasmus, saltus, tremor palmos circa quas fiāt pticulas. cōp. p. Sp. 65. B
 Spasmus fit circa musculos, & neruos. comp. puls. Sp. 65. C
 Spasmos, aut tetanos generant neruosas partes. 4°. de loc. affe. 4°. 121. F
 Spasmodum facit neruus inflammatus. 1°. de motu musc. 1°. 309. A
 Spasmodum, neruorum distentionem uocant Græci. de diff. morb. 3°. 3. E
 Spasmus musculorum passio quæ. de ocul. 7°. 187. F
 Spasmus caninus cuius musculi affectio sit. de musc. diff. 1°. 44. E
 Spasmus est morbus peracutus com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. F
 Spasmus oculorum quotuplex sit, & quomodo fiat. de ocul. 7°. 187. E
 Spasmi in oculo causa quæ. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Spasmus nascitur ex superfluitate sanguinis. de sperma. 36. G/ Sp. 38. B
 Spasmodum inducit frigida ebibita. de consuet. 2°. 60. E
 Spasmos suscitatur aqua dura, & frigida. de bon. aquæ. Sp. 75. G
 Spasmus quomodo ex periplo oculo adueniat. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Spasmus causa est lasitudinis. com. 2°. apho. 5°. Ex. 11. G
 Spasmus saltus tremor pulsui similia, & eorū differētia. cōp. p. Sp. 65. B
 Spasmo corripiedus musculus latus primo intēdit. de musc. diff. 1°. 44. D
 cum Spasmo pulsus qui. comp. puls. Sp. 65. H
 in Spasmodi loci affecti nullum adest signum. 3°. de loc. affec. 4°. 16. B
 Spasmodū significat urina æruginosum habens colorē. de dyn. Sp. 34. B
 Spasmodum, phrenitum, aut mortem in synocha significat urina tenuis cum
 nebulis non bonis. de dynamidijs. Sp. 34. C
 Spasmodum uenturum denuntiat in synocha urina puluerulenta, & maxi-
 me si frigus, & lippitudo oculorum fuerit, & caligo, & superiores
 partes in sudorem ueniant. de dynamidijs. Sp. 34. E
 Spasmodum aut mortem significat urina non bonum colorem habens, & si
 non fuerit digesta, uel constitutionem urinæ animalis similem habue-
 rit, & missa in calice cito resederit & amēs patiens fuerit, & insom-
 niam senserit. de dynamidijs. Sp. 34. E
 Spasmus sanguinis euacuatione curatur. de uen. sec. aduer. Eras. 6°. 7. B
 in Spasmo debet incidi neruus. 1°. de motu musc. 1°. 309. A
 contra Spasmodum ex siccitate datur oleū uiride. de med. exp. Sp. 106. E
 Spasmo conferens syrupus de calaminthe. secretorum. Sp. 103. E
 ad Spasmodum faciei. secretorum. Sp. 102. D
 ad Spasmodum & torturam oris odoramentum. secretorum. Sp. 103. D
 ad Spasmodum

ad Spasnum tendonum ualeat theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. G
 Spasmo ualens medicamen. de med. exper. Sp. 104. E
 Spasmus Lege, Conuulsio, Sp. 104. E
 SPATANA idest acorus. de med. exper. Sp. 104. B
 Spatana quid ualeat in medicamentis. de med. exper. Sp. 104. A
 Spatana meminit. de med. exper. Sp. 28. G
 SPATARENTICVM ad quid utile. de dynamidijs. 7°. 309. F
 SPATHA ad quid in organis. de machinam. 7°. 318. G
 Spatha proprie adhibetur ad cubitum restituendum. de mach. 5°. 216. D
 Spatha ferrea. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 273. A
 Spatha unguentaria bene detergenda, & quare. 7°. de compo. medica-
 mentorum per genera. 5°. 272. E/G
 Spatha utitur. 7°. de comp. med. per genera. 1°. 92. H
 SPATHOMELE instrumenti nomen. 6°. de anat. adm. 5°. 211. H
 Spathomela instrumentum. 1°. de comp. med. per genera. 154. 59. G
 Spathomela ferramentum. introd. 5°. 211. B
 SPATHA quid sit, & q. & ipsa debeat habere uim adiuuandi medi-
 canenta. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 161. F
 SPATHVLA quod instrumentū. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 211. C
 Spathula debet habere uim adiuuandi medicamenta. 1°. de compo. medi-
 camentorum per genera. 5°. 273. F
 Spathula parua. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 243. D
 pro Spathula radix arundinis uiridis. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 202. F
 pro Spathula croci fasciculus sumitur. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 257. A
 Spathula lignea. 6°. de compo. med. per genera. 5°. 211. B
 Spathula ex palma. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 268. E
 Spathula pinea. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 204. A
 pro Spathula rubi ramuli. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 202. E
 pro Spathula, rutæ ramulo utitur. 7°. de compositione medicamentorum
 secundum locos. 180. A/9°. 5°. 247. C
 Spathula ex tæda. 5°. de compo. med. sec. loc. 163. D/F/ 5°. de compositio.
 medicamen. per genera. 7°. 267. D
 Spathula. de artic. com. 2°. 7°. 119. E
 ΣΠΑΤΙΛΗ id est alui leuitas. de uic. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 102. E
 SPATHVLANS sapo ad quid utilis. de dynami. Sp. 31. C
 SPATIOSITATES quæ formationes habent intus, & quæ nō.
 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 57. A
 SPATIVM, & tempus à motu locali sunt inseparabilia. 1°. de diffe-
 rentijs respira. 3°. 43. D
 Spatia complura sunt inter particulas tum similes tum instrumētales.
 de inæqu. intemp. 3°. 43. D
 Spatia ostendunt particule duræ & siccæ. de inæqu. intemp. 3°. 43. D
 Spatia sua non ostendunt molles particule, & quare. de inæqu. 3°. 43. D
 Spatia sua ostendunt ossa. de inæqu. intemp. 3°. 57. B
 ob Spatium quomodo densa uel rara redditur Respiratio. 1°. de differen-
 tijs respira. 4°. 2. G
 in Spatio alieno quæ continetur, notitiam faciunt affectæ particule. 1°. de
 locis affectis. 5°. 80. H
 SPECARIVM q. implet carnem quid nominetur. 11°. de simpliciū
 medicamen. facul. 7°. 124. G
 SPECIALIA in generalibus continentur. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, commentario 2°. 1°. 282. A
 à Specialissimis descendimus ad generalissima. 9°. de decretis Hippocra-
 tis & Platon. 3°. 117. G
 SPECIEM, formam, & differentiam quod dicas, nihil refert, nam
 semper idem est. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 93. B
 Species, genus, forma, & natura pro eodem sumuntur. ad eos qui de typ.
 scrips. 7°. 101. A
 Species nomē generis qñq; accipiunt. 2°. de arte cur. ad Glau. 4°. 47. B
 Species, genera, qualitates, an differentias pulsuum dicas, nihil refert. 1°. de
 differentiis pulsuum. 4°. 22. D
 Spēs uel differentias phrenitidis dicas, nihil refert. 4°. de lo. af. 7°. 206. F
 Speciem, genus, uel differentiam quis dicat quomodo, nihil refert. 3°. de
 locis affectis. 4°. 19. E/9°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 169. A
 de ijs, quæ in med. fin. commen. 2°. 7°. 201. E
 Species, genus, differentia, idem significant in quodam casu. 6°. de com-
 posi. medicament. secundum locos. 7°. 14. C/H
 Species, differentia, modus, & facies idem sunt. de uic. rat. in morbis acu-
 tis, com. 4°. 141. B/de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 1°. 286. C
 Specie, genere, & numero idem dicitur. 2°. metho. med. 1°. 287. D
 Species & pars idem in anima fm Platonem. 9°. de decr. Hipp. 1°. 287. D
 Species animarum uocat Plato facultates animæ. in tim. Plat. 1°. 287. D

Specierum sunt, & non indiuiduorum ideæ. 2°. meth. med. 7°. 13. H
 Speciebus nomina imponuntur. 2°. meth. med. 7°. 14. A
 Specierum differentia detur à substantia. 1°. meth. med. 7°. 4. B
 ad Speciem non conducit omnis differentia generi addita, & quæ condu-
 cat. 1°. methodi medendi. 7°. 4. C
 Species enumerandæ cum quæritur de animali. 1°. meth. med. 7°. 4. A
 Speciei soli & non omni quæ insunt propria homini dicuntur, nō tamen
 inseparabilia. 2°. de diff. resp. 3°. 64. E
 Species animalis cur ad matrem magis spectat. 2°. de semine. 1°. 337. B
 Speciei prouenit forma ex mare. 2°. de semine. 1°. 337. D
 Specie manente ubi est auctio ibi duarum significationum præceptio non
 est. de mult. 3°. 78. F
 Species non dicitur in similaribus partibus id quod differt, siue sit carnis,
 seu uenæ pars. 6°. de decre. Hipp. 1°. 261. A
 Species quælibet est pars non è conuerso. 6°. de decret. Hippo. 1°. 261. C
 Species dentium tres. de anat. uiu. Sp. 49. D
 Specie similia quæ. 4°. de anat. adm. 1°. 81. A
 in Speciebus & generibus posita sunt artes. 2°. de diff. puls. 4°. 57. B
 Species omnes & genera morborum cognoscere debet uerus medicus. si
 quis opt. med. 154. 6. F
 pro Speciebus non sunt adducendæ diff. morb. 1°. meth. med. 7°. 4. B
 Species una est cataphoræ, quæ seruat nomen generis. de com. 3°. 50. C
 de Specie in speciem mutatio qualis. 3°. de simp. med. facul. 5°. 17. D
 SPECIES dissoluentes uentositatem. de diff. cont. Sp. 74. G
 SPECIFICAE quædam sunt differentie, quædam genericæ, quæ-
 dā magis specificæ, & quædā magis genericæ. 2°. de diff. p. 4°. 58. C
 Specificis differentiis per genera descenditur. 2°. de puls. diff. 4°. 56. C
 de SPECIOSITATE sceminarum formanda librum fecit Cleo-
 patra. de incant. adiur. & susp. 7°. 181. H
 Specilla instrumenti nomen. 6°. de anat. adm. 1°. 92. H
 Specillum instrumentum. 3°. de meth. med. 7°. 20. C
 Specillum instrumentum tenue est. 6°. de anat. adm. 1°. 93. D
 Specilla fabricantes, in re medica, sunt inter ministros ignobiliores. in 6°. de
 morbis uulgaribus, com. 5°. 3°. 188. D
 Specillorum differentie. de artic. com. 1°. 7°. 257. B
 Specilla leuiter utrinq; acuminata dicuntur dipyrena. 2°. de se. 1°. 135. H
 Specillum auricularium. 3°. de comp. med. sec. loc. 142. B/ 5°. 145. G
 Specilla aurifusoria. 3°. de compo. medi. sec. loc. 5°. 140. H
 Specillum concauum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. E
 Specillum litorium. de artic. com. 1°. 7°. 259. A
 Specillum latum. de artic. com. 1°. 7°. 259. A
 Specillum oricularium est syringa. de opt. sect. 154. 25. B
 Specillum scriptorium. de med. fac. par. 7°. 163. F
 Specilla ad formam spathæ in uacuum ponuntur. 2°. de semi. 1°. 336. A
 Specilli extremum dicitur nucleus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. C
 Specilli duos nucleos habēs, uel cuspides. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 148. F
 Specilli nucleus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. B
 Specilli cuspis. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. C
 Specilli mucro nō ingredituros uteri dum est prægnans mulier. 3°. de na-
 tural. facul. 1°. 302. H
 Specilli latus mucro. 12°. meth. med. 7°. 81. G
 Specilli mucro. 12°. meth. med. 81. F/de remed. fac. par. 7°. 156. B
 Specillo concretus in naribus sanguis quomodo abstergendus. de remed.
 par. facul. 7°. 154. G
 Specilli meminit. 3°. de compo. medica. secū. locos. 5°. 145. H/de articulis.
 commentario 2°. 7°. 267. D
 SPECIOSVM uinculum. de fascijs. 7°. 295. H
 SPECTACULO horribili uiso à solo tonitruo prægnans infantem
 eiecit. de theria. ad Pifo. 5°. 94. H
 SPECVLARES lapides hostijs antiquitus apponebātur. 9°. de ana-
 tom. admin. 1°. 105. A
 SPECVLATIO qd possit in artibus. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 193. F
 Speculationis professores quid agant. de fæt. for. 1°. 324. C
 Speculatio uulneraria. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 232. A
 SPECVLATIVA pars philosophiæ. 9°. de decre. Hipp. 1°. 285. E
 ad Speculatiuā philosophiam quæ pertineant. 9°. de dec. Hip. 1°. 284. C
 in SPECVLIS uiso quomodo fiat. 7°. de decre. Hipp. 1°. 272. B
 in Speculo cur uidetur figura. de ocul. 7°. 185. A
 in Speculis cur nos, & alios uidemus. 7°. de decre. Hipp. 1°. 272. B
 Speculorum imagines quomodo fiant. de hist. philos. Sp. 9. D
 in Speculis solus color reflectitur, sed forma & magnitudo non. 7°. de
 dec. Hippocratis. 1°. 272. B

- Speculo facile discernitur eclipsis. de hist. philos. Sp. 7. A
 Speculis urentibus triremes combustæ fuere ab Archimede. 3°. de tempe-
 peramentis. 1°. 22. E
 in SPECVBVS graucolēibus cur suffocamur. de uti. re. 1°. 225. D
 Σπερμα quid significet. in 1°. de morb. uulga. com. 1°. 3°. 100. G
 Sperma ex omni corporis humore deciditur. de spermate. Sp. 36. A
 Sperma fit ex subtiliori natura quatuor humorum. de sper. Sp. 36. B
 Sperma principaliter fit ex sanguine, secundo ex alijs humoribus. de
 spermate. Sp. 36. B
 Sperma ubi fiat ex sanguine, & quomodo. de spermate. Sp. 36. E
 Sperma fit ex sanguinis subtilitate. de spermate. Sp. 37. A
 ad Spermatem generationem spiritus, & sanguis ubi, & quæ eius gene-
 ratio. 9°. de usu partium. 1°. 172. F
 Sperma cur album cum sit sanguis. de nat. & ord. cuius corp. Sp. 42. C
 Sperma, & lac, quæ generent. de ocul. 7°. 188. G
 Spermatem organa sunt arteria, & uena. de spermate. Sp. 36. E
 Sperma habet neruos, & uenas proprias, quæ trahunt à toto corpore ad
 testiculos. de spermate. Sp. 36. B
 Spermatem nerui, & uenæ diuersi sunt à neruis, & uenis urinæ. de sper-
 mate. Sp. 36. B
 Sperma ducentes uenæ, quales. de nat. & ord. cuius corp. Sp. 42. B
 Sperma purgant & attrahunt adenes duo testiculorū. de sper. Sp. 36. F
 Spermatem uasorum orificia habent formam alarum. de comp. Sp. 59. C
 Spermatem pars ppter quid trahatur ad glādes oschei. de anat. uiu. Sp. 56. A
 Sperma deducitur ex cerebro. de nat. & ord. cuius corp. Sp. 42. B
 Spermatem iter. de spermate. Sp. 36. E
 Sperma cum descendit à capite, quid fiat. de spermate. Sp. 36. H
 cum Spermate uero descendit aquosa pituita. de spermate. Sp. 36. F
 Sperma quot mutationes faciat in diuersis membris. de spermat. Sp. 36. H
 Sperma à capite obturat nares, & aures. de spermate. Sp. 36. F
 Sperma intrat per uiam, per quam exit urina. de anat. uiu. Sp. 51. H
 Sperma habet potestatem excundi absq; hoīs uoluntate. de sper. Sp. 37. A
 Sperma animatum emittitur. de spermate. Sp. 36. B
 Sperma quando animatum uenit in uterum. de spermate. Sp. 38. A
 Sperma uiri comparatur coagulo. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Sperma mulieris comparatur lacti. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Sperma quō sit causa fm Aristotelem & Galenum. de anat. uiu. Sp. 55. H
 Sperma uiri fortius est & calidius muliebri. de spermate. Sp. 36. B
 Sperma mulieris humidius est, & frigidius. 1°. de usu part. 1°. 26. A
 Sperma quid efficiat in homine. secretorum. Sp. 96. G
 de Spermatem coniunctione, de compag. memb. Sp. 59. E
 Sperma uiri associatur spermati mulieris. de spermate. Sp. 36. B
 Sperma uiri muliebri associatur recipitur cum quodam spiritu in matri-
 ce, & ibi pinguescit calore matricis. de spermate. Sp. 36. B
 in Sperma mulieris quid faciat sperma uiri. de anat. uiu. Sp. 51. H
 Sperma muliebri nutritum est spermatem uirilis. de sper. 36. B / Sp. 37. A
 Sperma uiri est principium effectiuū animalis. 14°. de usu par. 1°. 206. B
 Sperma uiri quid faciat in sperma mulieris. de anat. uiu. Sp. 51. H
 Spermatem intentio quæ. de anat. uiu. Sp. 44. F
 Sperma maris naturaliter intendit imprimere formam eius, à quo decidi-
 tur. de anatomia uiuorum. Sp. 51. H
 Sperma mulieris intendit suscipere formam. de anat. uiu. Sp. 51. H
 Spermatem quæ concipiuntur. de comp. memb. Sp. 59. E
 Sperma hominis cur non recipitur ab equa. 7°. de usu par. 1°. 127. G
 Sperma asini recipitur ab equa. 3°. de usu partium. 1°. 127. G
 Sperma equi recipitur ab asina. 3°. de usu partium. Sp. 127. G
 Sperma canis recipitur à lupa. 3°. de usu partium. Sp. 127. G
 Sperma lupi recipitur à cane. 3°. de usu partium. 1°. 127. G
 Sperma uulpis recipitur à cane. 3°. de usu partium. 1°. 127. G
 Sperma canis recipitur à uulpe. 3°. de usu partium. 1°. 127. G
 Sperma cerui ad quid utile. de dynamidijs. Sp. 28. C
 Spermatem receptacula septem in matrice. de spermate. Sp. 36. D
 Sperma quomodo in utero disponatur. de comp. memb. Sp. 56. E
 Sperma uiri sicut potestatem habet in toto corpore: ita natura potestatem
 habet in matrice. de spermate. Sp. 37. A
 Sperma uertitur in sanguinem per matricis calorem. de sper. Sp. 36. B
 Sperma quomodo, & per quot dies in embrione terminatur. de compagi-
 ne membrorum. Sp. 59. E
 in Spermate generantur uesciæ tres. de anat. uiu. Sp. 51. H
 ex Spermate & sanguine menstruo animal immortale cōstitui posse ui-
 detur. 3°. de usu partium. 1°. 133. D
 ex Spermate, & sanguine est principium hominis. secre. Sp. 96. G
- ex Spermate moliebri & uirili fit foetus. de anat. par. Sp. 43. C
 Sperma est causa materialis membrorum consimilium præter quam car-
 nis & adipis. de anat. uiu. Sp. 55. G
 Sperma cōceptū in tribus horis sanguinis quid efficiat. de sper. Sp. 37. B
 Sperma si abundet & sanum sit, quid infanti cōtingat. de sper. Sp. 38. E
 Sperma patris si superabundet, infans plus figurā habet à patre, si sper-
 ma matris abundat, plus à matre. de spermate. Sp. 38. E
 Sperma quod facit marem, quodq; foeminam. de spermate. Sp. 36. E
 Sperma retentum id agit quod uenenum. de spermate. Sp. 36. F
 Sperma inuiscatum & dolor in renibus generatur ex superfluo bilis. de
 spermate. Sp. 36. H
 SPERMATICA uasa quæ dicantur, licet uere non sint. 14°. de usu
 partium. 1°. 208. C
 Spermaticorū uasorū situs in maribus. 14°. de usu partium. 1°. 209. A
 Spermaticum uas quale in uiro. 14°. de usu partium. 1°. 207. H
 Spermaticum uas quale in muliere. 14°. de usu partium. 1°. 207. H
 de Spermaticorum uasorum magnitudine, & de suo incessu, cur ita lon-
 ge eant. 14°. de usu partium. 1°. 208. H
 Spermatici meatus in maribus maiores sunt. 14°. de usu par. 1°. 208. E
 Spermatica uasa in mare quō maiora q̄ in foemina. 14°. de usu p. 1°. 208. E
 Spermatica uasa magna in mare, ex piscibus, & auibus cognoscuntur.
 14°. de usu partium. 1°. 208. G
 Spermatica uasa in piscibus & auibus cur iuncta diaphragmati. 14°. de
 usu partium. 1°. 208. G
 Spermatica uasa in piscibus, & auibus longa. 14°. de usu par. 1°. 208. G
 Spermatica uasa breuiora in homine quā in quocūq; alio animali. 14°. de
 usu partium. 1°. 208. G
 Spermaticum uas cur uaricosum. 14°. de usu partium. 1°. 208. A
 Spermaticū uas cur nō in testes locauit natura. 14°. de usu p. 1°. 209. G
 Spermatica uasa uirorum, sunt duriora uasorū spermaticorū mulierum.
 14°. de usu partium. 1°. 209. H
 Spermatica uasa sola afficiuntur gonorrhoea. 14°. de usu par. 1°. 208. A
 Spermatici spiritus tres uirtutes. de spermate. Sp. 37. F
 Spermatica a sanguinis complexionem remota indigent multis conuersio-
 nibus sanguinis ad sui nutritionem. de anat. uiu. Sp. 44. G
 SPERARE, timere, & expectare uerba sunt prænotionis propria.
 3°. de differen. respir. 3°. 73. E
 SPHACELATVM cerebrum, id est corruptū quibus est in tribus
 diebus pereunt, si uero hi euaserint, sani fiunt. c. 7. aph. 56°. Ex. 58. B
 SPHACELARE quid significet apud Hip. c. 7. aph. 50°. Ex. 58. B
 SPHACELOS quid significet. 2°. de locis affectis. 4°. 10. D
 Sphacelum etiam antiqui gangrenā noīabant. cō. 7. aph. 50°. Ex. 58. B
 Σφάκελον quid. 7°. de anat. admin. 1°. 97. F / 6°. metho. medē. 41. A / de
 fract. com. 2°. 7°. 235. A / com. 7°. aph. 50°. Ex. 58. B
 Sphacelus osium affectus est. introd. Isa. 59. D
 Sphacelus qui morbus sit, & quō differat ab ophiassi, alopecia, ptilosi,
 mirmecia, leuce, uiligine, elephāte, & lepra. 14°. met. me. 7°. 92. C
 ob Sphacelū (id est cariē) excisa costa est aliquādo. 5°. de lo. aff. 4°. 29. H
 SPHAERA quid fin. med. Isa. 49. G / de fract. com. 2°. 7°. 245. E
 Sphæra maxima est omnium figurarum solidarum, habentium æqualem
 mensuram. 4°. de usu paruuium. 1°. 136. G
 Sphæra animalia sunt. de hist. philos. Sp. 4. G
 Sphæra duæ. de fract. com. 3°. 7°. 245. E
 Σφαριστικὸν uocant, qui pila exercere instituit. 2°. de sani. tu. 2°. 75. E
 SPHAERITIS & quod genus cupressi sit, & ad quid ualeat illius
 folia, & quomodo. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 124. F
 Σφαρωματὰ, quæ introductio. Isa. 53. E
 Σφαγιτιδες iugulares uenæ à græcis nominantur. introd. Isa. 54. D
 SPHAGNUM cuius usus. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. F / G
 SPHENDAMNUM ad quid utile. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 195. D
 SPHENOS os quoddam est, quod à nonnullis inter capitis, ab alijs
 inter maxillæ superioris ossa numeratur, & quare. de ossib. 1°. 40. F
 SPHINCTER musculus ani est. 3°. de symp. cau. 3°. 25. H
 Sphincter (i. cōstrictorius) ē ad finē Recti Intestini. 9°. d. di. uul. 1°. 108. C
 SPHINCTERI nerui priapi uesciæ, matricis. de anat. ui. Sp. 54. D
 Σφιγκτικὰ quid appellant. de de artic. com. 3°. 7°. 272. G
 SPHINX & strax uoces difficiles prolatus. in 6°. de morbis uulgaribus,
 commentario 5°. 3°. 188. G
 SPHRAGIS appellata est terra lenia. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 183. E
 Sphragis lemnia quid à quibusdā appellet. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. A
 Sphragis lemnia adulteratur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. B
 Sphragis lemnia siccatur modice. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 236. D
 Sphragis

Sphragis quod medicamentum ab aliquibus uocatum. 4°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 154. A/B
 SPHRAGIS dicta Compositio ad quæ conferat. 7°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 185. A
 Sphragis inscribitur pastillus ex Mandragora. 7°. de compositio. medicamentorum secundum locos. 5°. 185. G
 Sphragis Polyidæ. 5°. de compositio. med. per gene. 251. C/ 5°. 252. B
 SPICAE quid sint, & quorum. 1°. de alim. fac. 2°. 15. A
 Spica Iatri. de ocul. 7°. 191. D
 SPICA nardi quæ nominanda. 9°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 201. D
 Spica nardi quid. de simp. med. Sp. 89. G
 Spica nardi cur nominetur. 1°. de antid. 5°. 106. F
 à Spica nardi distingui nardum celticam <collige>. 7°. de compositio. medicamentorum secundum locos. 5°. 182. H
 Spica celtica utitur. 8°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 196. E
 Spica indica qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
 Spica nardi inter aromata ponitur. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Spica nardi quid agat in medicamentis. de med. exper. Sp. 104. B
 Spica nardi, celtica, indica, & montana odoratas reddit compositiones. 1°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 128. C
 Spica nardi à quo medicamento nõ demenda. 4°. de san. tuen. 2°. 85. B
 Spica nardi qualis. 8°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 190. F/de ocul. 7°. 189. H
 Spica nardi sicca est in secundo ordine, calida in primo. 8°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 56. G
 Spica nardi uires habet suauiter stypticas, & leniter ex calfactorias. de simpli. medic. Sp. 89. G
 Spica nardi adstrictionis particeps est. 3°. de cõp. med. per ge. 5°. 234. F
 Spica nardi mediocriter adstringit. 4°. de compositio. med. sec. lo. 5°. 149. H
 Spica nardi oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Spica nardi ad iecur, & ad stomachũ rõnabiliter cõuenit, urinã ciet, morsus stomachi sanat, in uentre ac intestinis consistentes fluxiones desiccant, & et eas quæ in capite sunt, et in thorace. 8°. de sim. m. f. 5°. 56. G
 ex Spica nardi unguentum iecori inflammato apponitur. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 104. D
 Spica nardi uim habet ciendi urinam. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 99. F
 Spica nardi aliqd iniecit uino, p calculosis ab aliqb. 5°. de san. 2°. 91. C
 Spica maturat. de ocul. 7°. 189. C
 Spica nardi simillimũ è malabathrũ quò ad facultatẽ. 7°. d. sim. p. 5°. 55. A
 Spica electarium. de med. exper. Sp. 107. F
 SPICA Glauci unde dicta. de fascijs. 7°. 300. G
 Spica Glauci media primum iniecta. de fasc. 7°. 300. H/ eadẽ in utramq; partem ducta. 301. A
 Spica duplex quæ. de fascijs. 7°. 301. D
 Spica duplex ab aliquibus dicitur quadriga. de fascijs. 7°. 301. D
 Spica ad plantam. de fascijs. 7°. 306. B
 SPICATVM oleum ualeat in defluuio capillorum. 1°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 125. F
 SPICATVM uinum. 9°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 200. G
 SPICATVM unguentũ quod Romæ. 3°. de cõp. me. p ge. 5°. 234. E
 Spicata ungueta Romæ à diuitibus mulierib; fiebat. 6°. de sa. 2°. 100. C
 Spicata pretiosa mulierũ ungueta qd faciãt. 3°. de cõp. m. se. l. 5°. 141. A
 Spicata unguenta pretiosa. 4°. de loc. affect. 4°. 28. D
 Spicatum unguentum nardino prestantius est. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Spicato unguento solum diuites uti possunt. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Spicatum unguentum calidum est. 2°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 133. A
 Spicatum unguentum quas habeat uires. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Spicatu apud Romanos uocatu, quibus pfit. 3°. de cõp. me. se. l. 5°. 140. F
 Spicata unguenta roborant aures. 6°. de san. tuen. 2°. 100. C
 Spicata unguenta ualent ad uentriculi os imbecillius. 8°. met. me. 7°. 53. D
 Spicati unguenti fit mentio. 8°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 187. D
 SPICVLORVM uenena non necant, nisi sanguinem attigerint. de theriaca ad Pifo. 5°. 93. H
 à Spiculis uenenatis cerui trucidantur, tamen caro ipsorum non est uenenata. de theriaca ad Pisonem. 5°. 93. H
 Spicula defigentium animalium uirus sunt toto genere præter naturam. de constitutione art. Isa. 42. E
 ob Spicula infixæ cognoscere oportet neruum omnium musculorum. 3°. de anatomicis administrationibus. 1°. 77. H
 Spicula extrahit aristolochia rotunda. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
 Spicula extrahit cancer. de ther. ad Pifo. 5°. 93. F
 Spicula educere aut hælurorũ salitorũ carnẽ. 11°. de sim. me. fa. 5°. 78. F
 Spicula extrahit phorbium. 8°. de sim. med. fac. 5°. 63. D

Spicula & palos extrahit saurorum caput. 11°. de simp. me. fa. 5°. 79. G
 SPINAE ægyptiæ fructus siccus & terrestris est. 4°. de compositio. medicamen. per genera. 5°. 237. H
 Spinae ægyptiæ fructus adstringens leue est. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 Spinae ægyptiæ fructus est ex adstringentibus parabilibus. 6°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 169. F
 Spinae ægyptiæ decoctũ è inter adstringentiã. 6°. de cõ. me. se. l. 5°. 172. G
 Spinae ægyptiæ fructus est inter arida adstringentia fortiora. 6°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 172. G
 Spina ægyptia adstringit, & exsiccant. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Spinae ægyptiæ fructus modice siccant. 3°. meth. med. 7°. 20. A
 Spinae ægyptiæ fructus ulcera exsiccant. 4°. de compositio. me. p ge. 5°. 236. G
 Spinae ægyptiæ fructus cicatrici inducendæ sunt medicamina. 5°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 36. C
 Spinae ægyptiæ fructus adhibetur uix inflammata. de sect. Isa. 18. C
 Spina ægyptia columella prodest, & in sede inflatis, tum ulcera ad cicatricem ducit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. A
 Spinae ægyptiæ radix pfluuiũ muliebri iuuat. 6°. de sim. me. fa. 5°. 42. A
 Spinae ægyptiæ semine quædam mulier seruata fuit, quæ seruari debebat lysimachia. 11°. de substi. me. 5°. 84. B
 SPINA alba spinosa planta. 2°. de alim. fac. 22. C/ 2°. 23. D
 Spinae albæ radix desiccatoria, & adstringens est. 6°. de sim. m. f. 5°. 41. H
 Spinae albæ semen tenuis essentia, & calidũ est. 6°. de sim. me. f. 5°. 41. H
 Spinae albæ fructus stringunt uentrem cum stypticitate, & ponticitate. de dissolutione continua. Sp. 75. B
 Spina alba iuuat coeliacos, et dysentericos, sanguinis deiectiones cohibet, oedemata illitu contrahit, dentes dolentes iuuat, & illis qui conuelluntur conuenit. 6°. de simplicium med. facul. 5°. 41. H
 SPINA arabica cuius sit facultatis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 SPINAE cœruleæ lachryma ingreditur theriacã. de the. ad P. 5°. 92. F
 SPINA uulgaris quæ facultatẽ obtinet. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41. H
 Spinae teneræ manduntur cum aceto, & garo. 2°. de alim. fa. 2°. 22. B
 Spinis teneris coctis, & crudis utuntur aliqui. 2°. de alim. fac. 2°. 22. C
 Spinae asparagus aluum deiicit. de atte. uic. 2°. 44. D
 Spinae adstringunt. 5°. de compositio. med. per genera. 5°. 247. C
 Spinarum cinis. 5°. de compositio. med. per genera. 5°. 253. B
 Spinis, rubis, ac hamis comparat sophismata Galenus. de cau. 3°. 95. H
 in Spinis est uirus. de theria. ad Pifo. 5°. 92. C
 Spinas de corpore extrahit gladiolum. de simp. med. Sp. 84. H
 ad Spinam de gutture extrahendam. secretorum. Sp. 97. H
 SPINA quid significet in uertebis. de arti. com. 3°. 7°. 271. D
 Spina quæ sit. introductio. Isa. 53. E
 Spina proprie quæ sit. 12°. de usu par. 1°. 197. F/ 3°. de loc. aff. 4°. 20. H
 Spinae os fundamentum est. de anat. uiuo. Sp. 55. C
 Spinae forma quæ. 12°. de usu partium. 1°. 197. G
 Spina comparat fornici Galenus, & quare. 12°. de usu par. 1°. 197. G
 Spina est ueluti carina in homine. 12°. de usu par. 128. D/ 1°. 196. A
 Spina in brutis facit angulum rectum. 3°. de usu par. 1°. 128. D
 Spina in hominibus est linea recta. 3°. de usu par. 1°. 128. D
 Spina cũ femore facit angulũ rectũ dũ sedemus. 3°. de usu par. 1°. 128. D
 pp Spinam recti ambulamus. 12°. de usu par. 1°. 196. A
 in Spina qd ppius est flexioni, est doloris expers. 2°. de mo. m. 1°. 315. F
 Spinae medium non rectum est, sed aliquantum curuum, & quare. 2°. de motu muscul. 1°. 315. G
 Spina cur magis laboramus recti, quàm sedentes, aut iacentes. 2°. de motu musculorum. 1°. 315. G
 Spina quomodo, & ex quo fiat. 1°. de semi. 1°. 331. D
 Spina harmoniam habet. com. 7°. apho. 59°. Ex. 59. C
 Spina cur longior in dorso. 12°. de usu partium. 1°. 197. H
 Spina cur breuior in alijs partibus quàm in dorso. 12°. de usu. 1°. 197. H
 Spinae quatuor partes sunt, & quæ. 12°. de usu par. 196. G/ 1°. 197. H
 Spinae partes cur nõ habent equaliter spodylos. 12°. de usu pa. 1°. 198. A
 Spina est equaliter diuisa à natura, quæ considerauit spondylorum molẽ, non numerum. 13°. de usu partium. 1°. 199. A
 Spinae uertebrae quomodo intelligantur. de arti. com. 3°. 7°. 268. F
 Spinae pars est uertebra in ceruice. in prognost. com. 1°. 4°. 193. E
 Spinae uertebra quæ, unde pars detiformis pcedit. 4°. de lo. af. 1°. 23. G
 Spina quot habeat uertebrae. de ossibus. 1°. 41. G
 Spinae uertebrae uigintiquatuor. 12°. de usu partium. 1°. 194. H
 in Spina præter os latũ quatuor & uiginti ossa sunt in hominibus. 12°. de usu partium. 1°. 196. F
 Spinae quinque spondyli quomodo facti. 13°. de usu partium. 1°. 201. E
 k k k i i j Spina

Spina ossis sacri similis alijs. de ossibus. 1^a. 42. D
 Spina os ultimum cur maximum. 12°. de usu partium. 1^a. 197. B
 Spina fibræ quæ, & quomodo. 12°. de usu partium. 1^a. 197. A
 Spina chartilago qualis. 12°. de usu partium. 1^a. 197. F
 Spinae ligamentum quale. 12°. de usu partium. 1^a. 197. F
 Spinae cur non est unum os continuum. 12°. de usu partium. 1^a. 196. B
 Spinae cur non duæ. 8°. de usu partium. 1^a. 169. E
 Spinae quatuor sunt utilitates & quæ. 12°. de usu par. 1^a. 196. F
 ex Spinae lateribus oriuntur nervi. 13°. de usu par. 1^a. 202. D
 Spina accipit à cerebro sensum & motum. 3°. de locis affec. 4^a. 20. H
 in Spina loca unde exeunt nervi, qualia. 12°. de usu par. 1^a. 197. E
 à Spina suggeruntur nervi partibus sub facie exceptis intestinis, uisceribus & uocis instrumentis. 16°. de usu par. 1^a. 215. E
 à Spina nervorum coniugationes pdeutes, quales. 13°. de usu p. 1^a. 199. H
 ex Spinae primis uertebra ad caput ascendunt nervi quatuor. 4°. de locis affectis. 4^a. 25. D
 Spinae musculi quid efficiant. 12°. de usu par. 1^a. 197. A
 Spina quomodo incuruetur, & extendatur. de musc. diff. 1^a. 49. G
 Spina superior pars quibus musculis flectatur. 5°. de ana. admi. 1^a. 89. A
 Spinam flectentes musculi ubi oriatur ac desinant. de musc. diff. 1^a. 49. G
 Spinam musculi flectentes. 6°. de anat. admi. 1^a. 89. A
 ad Spinam quò feratur uena caua cū arteria. 16°. de usu par. 1^a. 219. E
 inter Spinam & cor brevisimum quod est interuallum, arteria occupat. 6°. de usu partium. 1^a. 149. F
 Spinae inherens arteria, ueluti truncus est. an sang. in art. 1^a. 61. E
 per Spinam quot arteriarum coniugationes. 16°. de usu par. 1^a. 219. D
 Spina ppinquior stomacho est q̄ pectorale os. 16°. de usu par. 1^a. 218. G
 Spinae incumbit gula. 5°. de locis affec. 4^a. 32. D
 Spina est propugnaculum uentriculi. 4°. de usu par. 1^a. 137. C
 Spinae superponitur cataplasma pro gula. 13°. meth. med. 7^a. 84. G
 Spinae partium transuersarum exercitatio quæ. 2°. de san. tu. 2^a. 74. H
 SPINAE imbecillitas unde. 4°. de locis affectis. 4^a. 24. G
 Spina habet proprias passiones, gibbum, regibbum, cauum, concauū, obliquum, concussum. com. 6°. apho. 46°. Ex. 51. G
 in Spina cur non crescant pueri gibbi. de arti. com. 3°. 7^a. 269. B
 Spina unde fiat gibba. com. 6°. apho. 46°. Ex. 51. H
 Spina sinuata fuit cuidam ob casum. 6°. de loc. affec. 4^a. 38. G
 Spina gibba ex ictu quomodo restituatur. de mach. 7^a. 314. H
 in Spina excauatio lordosis dicitur. 4°. de loc. affec. 4^a. 23. H
 pro Spinae omni distortionem Σκολιόσις sumit. de artic. cō. 3°. 7^a. 273. E
 Spina distorquetur, & quomodo. 2°. de cau. puls. 4^a. 93. G
 Spinae distortio in anteriorem partem fit ex panis, & tuberculis immaturis in spina exortis. de artic. com. 3°. 7^a. 268. F
 Spinae peruersio sanari non potest. introd. 1sa. 60. G
 Spinae curuitas sanari non potest. introd. 1sa. 60. G
 Spinae inclinatio sanari non potest. introd. 1sa. 60. G
 Spinae tortuositas sanari non potest. introd. 1sa. 60. G
 Spinae luxatio angulosa quæ, & quid ex ea incommodi sequatur. 4°. de locis affectis. 4^a. 24. B
 Spina luxata quomodo restituatur. de mach. 7^a. 320. H
 Spinae uertebrae qñ concussionem recipiant. cō. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
 Spinae euerfiones fiunt tuberculis crudis intra ipsam constitutis. commentario 4°. aphorismo 35°. Ex. 31. F
 Spinae tubercula quot modis, & quomodo ab inuicem differant. commentario 6°. aphorif. 46°. Ex. 51. H
 Spinae, & lesionis nervorum differentia. 1°. de loc. affec. 4^a. 7. F
 à Spina orti nervi non possunt aliquam imbecillitatem uesticæ inferre: ut urina propterea supprimatur. 6°. de loc. affec. 4^a. 38. D
 Spinae musculi dolentes in morbo renali quādo indicant futurum abscessum intus, & quando extra. com. 7°. apho. 36°. Ex. 56. H
 Spinae affectus non possunt aliquam imbecillitatem uesticæ inferre. 6°. de locis affectis. 4^a. 38. D
 circa Spinā æstus signat menses erupturos. in 1^m. prrh. cō. 3°. 4^a. 186. B
 pp Spinae inflammationem crurum resolutio, aliud symptoma facit quæ meatus à cerebro descendens obstructus. 1°. de loc. affec. 4^a. 6. G
 Spina læsa difficile est cognoscere exquisite in qua uertebra sit affecta, & quare. 1°. de locis affectis. 4^a. 7. E
 in Spinae principio quò cognoscatur esse affectio. 3°. de loc. af. 4^a. 21. B
 Spina in quinta uertebra uitiata, facit perdere sensum & motū brachiorum. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D
 Spina in sexta uertebra læsa, quid sequat. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. D
 Spina in septima uertebra uitiata quid sequat. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D

Spina in octaua uertebra læsa, quid sequatur. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. D
 ex Spina affectu respiratio lædit, thorace nihil laborate. 5°. d. l. 4^a. 29. F
 Spina in collo uitiata aufert uocem. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. D
 Spina tota quomodo lædatur. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 89. H
 Spina quomodo incisa in causa sit, ut infernæ partes sensu motuq; priuentur. 3°. de locis affectis. 4^a. 20. H
 ob Spinam non semper resoluta sunt crura. 5°. de loc. affec. 4^a. 35. C
 Spina læsa uis sentiendi digitis non influitur. 3°. de loc. affec. 4^a. 14. F
 ex Spina medulla etiam accipitur, & qualis. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 79. F
 SPINALIS medulla νωτιαίον μυελὸν nominatur, & est principalissima omnium quæ in spina partium. 12°. de usu part. 1^a. 196. D
 Spinalis medulla cur ita dicta. 3°. de alimen. fac. 2^a. 27. C
 Spinalis medulla quomodo appellata ob proprium substantiæ nomen. 5°. de locis affectis. 4^a. 31. E
 Spinalis medulla an sit medulla, & eius iuuamentum. de ana. ui. Sp. 44. E
 Spinalis medulla quæ propria sit. 3°. de loc. affec. 4^a. 20. H
 Spinalis medullæ principium unde. ars med. 1sa. 63. D
 Spinalis medulla cerebro continua est. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. C
 Spinalis medulla diuersa est à medulla aliorū ossiū. 8°. de usu p. 1^a. 166. D
 Spinalis medulla est eiusdem naturæ cū cerebro. 1°. de tempe. 1^a. 17. H
 Spinalis medulla eiusdē generis est cū cerebro. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. C
 Spinalis medulla similis est cerebro compacto. 2°. de mot. m. 1^a. 308. H
 Spinalis medullæ superabundantia non est cerebrū. 8°. de usu p. 1^a. 170. B
 Spinalis medulla cute humidior est & frigidior. 1°. de temp. 1^a. 15. C
 Spinalis medulla dependet à cerebro. ars me. 1sa. 63. E/ de ocul. 7^a. 183. F
 Spinalis medullæ, & nervorum principium esse cerebrum credendum est. de nervorum dissect. 1^a. 53. B
 Spinalis medullæ principium est cerebrum. 1°. de usu par. 1^a. 117. B
 Spinalis medulla à cerebro producitur. 15°. de usu par. 1^a. 214. F
 Spinalis medulla est tanquam aliud cerebrum sub collo & capite. 12°. de usu partium. 196. E/ 1^a. 197. F
 Spinalis medulla colli principium est. 16°. de usu par. 1^a. 217. C
 à Spinali medulla nō uident differre nervi molles. 1°. de mo. m. 1^a. 308. H
 ad Spinalem medullā ubi coniungitur cerebrū fit durius, cum incipitur molle in partibus anterioribus. 9°. de usu par. 1^a. 174. F
 Spinalis medullæ dissectio. 8°. de anat. admi. 1^a. 101. G
 Spinalis medulla ē cōuenientior i loco i quo ē q̄ alibi. 12°. de usu. 1^a. 196. E
 Spinalis medulla tutior ē in loco i quo est, q̄ alibi. 12°. de usu p. 1^a. 196. D
 Spinalis medulla munitur à spondilis. 8°. de usu par. 1^a. 165. B
 Spinalis medulla ne contunderetur quid egit natura in secunda uertebra. 12°. de usu partium. 1^a. 194. F
 Spinalium totorū processus quò considerandus. 5°. de ana. admi. 1^a. 89. B
 Spinalis medullæ ossa habent motus uehemētes. 13°. de usu par. 1^a. 201. H
 Spinalis medulla nec maior nec minor fieri debuit. 12°. de usu. 1^a. 197. E
 Spinalis medulla est ueluti truncus. 12°. de usu partium. 1^a. 193. D
 Spinali medullæ quæ tunica est circumdata. 13°. de usu par. 1^a. 201. H
 Spinalis medulla tegitur pelle duplici, ut cerebrum. de util. ref. Sp. 62. G
 Spinalis medullæ duplex pellis quando infletur. de util. resp. Sp. 63. D
 Spinalis medullæ membranæ quæ habent qualitatem. 2°. de temp. 1^a. 17. H
 Spinalis medulla cur habet membranas. 7°. de decre. Hipp. 1^a. 272. G
 Spinalis medulla cur facta. 12°. de usu par. 1^a. 197. D
 in Spinalis medullæ ortu meatus patens sensui est. 7°. de decre. 1^a. 270. C
 Spinalis medulla superne deorsum fertur. 8°. de usu par. 1^a. 165. A
 Spinalis medulla quanto magis descendit, tanto magis durefcit. 9°. de usu partium. 1^a. 174. G
 Spinalis medulla tm̄ durefcit quātū à cerebro discedit. 3°. de ali. 2^a. 27. C
 Spinalis medulla paulatim fit durior. 9°. de usu par. 1^a. 175. D
 Spinalis medulla, cerebrū, & musculi cōcant. 1°. de motu mu. 1^a. 308. H
 Spinalis medulla in quibusdam habet quædam cōmunia cum cerebro, & quædam propria. 13°. de usu partium. 1^a. 201. G
 Spinali medullæ & cerebro communia quæ. 13°. de usu par. 1^a. 201. H
 Spinalis medulla, & cerebrum sensum obtinent. de mult. 3^a. 77. G
 Spinali medullæ propria quæ. 13°. de usu par. 1^a. 201. H
 Spinalis medulla non pulsatur. 13°. de usu par. 1^a. 201. H
 Spinalis medulla ad partes gulæ per nervos & ligamenta habet quædam societatem, & ad membranas ambientes, & ad ossa uertebraarum. cōmentario 4°. aphorismo 35°. Ex. 31. F
 Spinali medulla & cerebro proprie nervi prodeūt. 15°. de usu. 1^a. 210. D
 à Spinali medulla nervos alios oriri, alios ex cerebro ipso, dicendum est. de nervorum dissect. 1^a. 53. C
 à Spinali medulla quidā nervi oriunt, qdam à cerebro. de mo. m. Sp. 66. F
 Spinalis medulla est principium nervorum. 1°. de usu partium. 117. B/ de ner.

de ner. diff. 1°. 53. B/C/3°. de comp. med. per ge. 5°. 231. E
 Spinalis medulla est principium neruorum duriorum. 9°. de usu p. 1°. 176. A
 à Spinali medulla nerui duri plus procedunt. de ocul. 7°. 183. G
 Spinalis medulla & cerebri medium, ubi scilicet ambo coniunguntur, est
 principium neruorum mediorum. 9°. de usu par. 1°. 176. A
 à Spinali medulla orientum neruorum anatomia. de ana. uiu. Sp. 53. H
 à Spinali medulla nullus neruus oritur non coniugatus. de ner. diff. 1°. 53. E
 à Spinali medulla nerui iustissime distributi sunt. 16°. de usu. 1°. 217. A
 Spinalis medulla diuidit in quinquaginta octo neruos. 12°. de usu p. 1°. 197. E
 à Spinali medulla triginta paria neruorum procedunt, & quod ana. Sp. 53. H
 à Spinali medulla præter triginta paria neruorum, oritur unus neruus
 sine pari. de ana. uiu. Sp. 53. H
 à Spinali medulla, quæ in collo est, orientum neruorum prima coniu-
 gatio quomodo procedat. de ner. diff. 1°. 54. D
 à Spinali medulla nerui quibus partibus suggeratur. 16°. de usu. 1°. 215. E
 Spinalis medulla dat neruos oibus partibus sub capite. 15°. de usu. 1°. 214. F
 à Spinali medulla aut cerebro peruenit neruus ad unumquemque muscu-
 lum. de uoce & anhelitu. Sp. 60. F
 à Spinali medulla solum ueniunt nerui ad musculos, qui sunt inter co-
 stas. de uoce & anhel. Sp. 62. A
 ex Spinali medulla non est natum ligamentum. 1°. de usu par. 1°. 117. B
 Spinalis medulla & septum transversum indicant bonas, & malas cere-
 bri constitutiones. com. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
 Spinalium musculorum genus duplex. com. 7°. aph. 36°. Ex. 56. G
 Spinalium musculorum fibrae cur oblique. 12°. de usu par. 1°. 196. A
 Spinales musculi incipiunt à secunda ceruicis uertebra, & quot sint. de mu-
 sculorum dissect. 1°. 49. F
 Spinalibus musculis uentriculus calefit. 4°. de usu par. 1°. 137. C
 in Spinali medullam arteria prorupit quæ. 16°. de usu p. 1°. 219. D
 à Spinali medulla sumuntur robur ac uires in infernis partibus. 6°. de
 usu partium. 1°. 216. F
 de Spinalis medullæ affectibus. 4°. de loc. aff. 4°. 23. E
 Spinalis medullæ symptomata. 4°. de loc. aff. 4°. 24. A
 Spinalis medulla quando laborauerit. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
 Spinalis medullæ frigidum inimicum. com. 5°. aph. 18°. Ex. 39. A
 Spinalis medulla frigida est. com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Spinali medulla læsa quid sequatur. 1°. de symp. cau. 3°. 16. D
 ad Spinalis medullæ, & cerebri læsionem anginae comparatio. 1°. de sym-
 ptomat. cau. 3°. 16. D
 Spinali medulla læsa quot partes ledantur. 1°. de symp. cau. 3°. 16. D
 in Spinali medulla an sit affectus uertebrae ut sciatur, in quibus oporteat
 exerceri. 1°. de loc. aff. 4°. 7. F
 Spinali medulla abscessa usque ad tertium spondylum quid sequatur. de uo-
 ce, & anhelitu. Sp. 62. B
 Spinali medulla læsa pro parte quid sequatur. 1°. de loc. aff. 4°. 7. F
 Spinali medulla incisa, quod inferius emittit uires. 1°. de mot. 1°. 309. A
 Spinali medulla tota affecta in uertebra aliqua, inferiores partes omnes
 resoluuntur. 1°. de loc. aff. 4°. 7. F
 Spinalis medulla quid agat, si spondylus exciderit. 12°. de usu p. 1°. 196. H
 Spinali medulla læsa quando omnino ledetur uox, & exufflatio. de uo-
 ce, & anhelitu. Sp. 62. A
 ex Spinali medulla uox animalis impedita. de mot. man. & ob. Sp. 67. C
 Spinali medulla fracta in costis non amittitur anhelitus, neque uox. de uo-
 ce & anhelitu. Sp. 60. F
 SPINALI medulla fracta curare non licet medico quomodo uerte-
 bram dirigat. de artic. com. 3°. 7°. 273. C
 Spinalis medulla seorsum reponenda. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. F
 Spinalis medulla non est pinguis. 3°. de alim. fac. 2°. 27. C
 Spinalis medulla nauseam non prouocat, & quare. 3°. de alim. f. 2°. 27. C
 Spinalis medulla si probe conficiatur, non exiguum dat corpori alimen-
 tum. 3°. de alim. fac. 2°. 27. C
 Spinalis medulla qualis circa generationem humorum. de bonit. & uitio
 succorum. 2°. 35. H
 SPINOSAE plantæ quæ sint. 2°. de alim. f. 22. C/ 2°. 23. D
 Spinosæ plantæ quæ in muria, uel aceto à rusticis seruantur. 2°. de alimē-
 torum facul. 2°. 22. C
 Spinosæ plantæ parum nutriunt, & prauum gignunt succum. 2°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 22. C
 Spinosarum plantarum tenellarum usus in cibo qualis. 2°. de alim. f. 2°. 23. D
 Spinosa olera stomachum mediocriter iuuant. 2°. de alim. fac. 2°. 23. D
 SPIRAMENTORVM tenuium symmetriam in affectibus intelli-
 gens ex utraque parte duo immodica, quæ inter se sint contraria inue-

niet. 11°. meth. med. 7°. 71. A
 SPIRANDI facilitas magnam habet uim ad salutem in omnibus mor-
 bis acutis. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. E
 Spirandi difficultas, quæ asthma dicitur ab Hippocrate, qualis sit. cō. 6°. Ex. 51. H
 Spirandi difficultas à cerebro qualis sit. & quomodo. cō. 4°. ap. 50°. Ex. 33. C
 Spirandi difficultas nulla oritur à corde. 5°. de loc. aff. 4°. 29. F
 Spirandi difficultas, & delirium fiunt septo transuerso affecto. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 64. G
 Spirandi difficultas à partibus respirationi seruientibus qualis. com. 4°. Ex. 33. C
 aphorismo 50°. Ex. 33. C
 Spirandi difficultas in febre continua letalis. cō. 4°. aph. 50°. Ex. 33. C
 Spirandi difficultate, uel ingenti dolore ægrum occupante, si nihil expuit,
 letale signum est. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 Spirandi difficultas est signum indicatiuum crisis. 1°. de crisi. 4°. 128. E
 Spirandi difficultatem facit refrigerans medicamentum præcordijs im-
 positum. 10°. meth. med. 7°. 65. C
 Spirandi difficultas uictu attenuante sanata est. de atten. uic. 2°. 43. G
 Spirandi partes, si ex capite ægrotet, quomodo curandæ. 6°. de san. t. 2°. 100. A
 in Spirandi difficultate secantur iugulares. de ana. uiu. Sp. 55. A
 Spirandi difficultati cōuenit centaurium maius. 7°. de simp. med. f. 5°. 50. F
 ad Spirandum aerem quod conferat thorax. 5°. de loc. aff. 4°. 29. A
 inter Spirandum thoracem totum mouere, quod signet. 4°. de loc. aff. 4°. 24. G
 SPIRANS difficulter, quomodo examinandus, & quæ in eo conside-
 randa. 4°. de loc. aff. 4°. 26. G
 ad Spirantes ægre. 7°. de cōp. me. se. lo. 182. C/G/ 5°. 187. A
 Spirantes difficulter lienosos iuuant fructus, et folia uolucris maioris. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
 ad Spirantes difficulter sanguis nocturnus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. A
 Spirantibus ægre, et difficulter, prædestinatio theriaca. de usu ther. ad P. 5°. 98. H
 Spirantis difficulter ex calcitro equi casus. 4°. de loc. aff. 4°. 25. B
 ad Spirantes recta ceruice. de med. fac. par. 7°. 165. F
 Spirans semper quomodo redditur animal. 8°. de ana. adm. 1°. 100. D
 Spirantes qui suffocari uidentur adiuuans antidotus. 2°. de ant. 5°. 116. D
 SPIRATIO à uita, & uita à spiratione separari non possunt. 6°. de
 locis affectis. 4°. 39. E
 sine Spiratione animal uiuere non potest. 4°. de loc. aff. 4°. 27. D
 absque Spiratione cur aliquis perduret. de util. resp. Sp. 64. B
 Spiratio potest effugere sensum, sed non abesse. 6°. de loc. aff. 4°. 39. F
 Spirationis maximus usus qui. 6°. de loc. aff. 4°. 39. F
 Spiratione seruata, & in facie non resolutus, in alijs uero partibus reso-
 lutus uisus quidam fuit à Galeno. 3°. de loc. aff. 4°. 21. B
 Spiratio non est à corde. 2°. de decr. Hip. 1°. 237. B
 Spiratiois Ablatio ob uterum qui nam affectus ab aliquibus uocetur. 6°. de loc. affec. 4°. 39. D
 Spiratio quo modo aboletur. 8°. de ana. adm. 1°. 100. D
 Spirationem qua uertebra læsa, amittat animal. 8°. de ana. adm. 1°. 103. A
 Spiratio non amittitur corde detecto, et compresso. 2°. de decr. Hip. 1°. 236. H
 Spiratio Breuis iuxta actionem, & quietem breuis est. 2°. de diff. 3°. 64. D
 Spiratio Crebra quid significet. in progn. com. 1°. 4°. 194. H
 Spiratio Delirij ex septo qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 31. H
 Spiratio Densa quo modo fiat à corde. 5°. de loc. aff. 4°. 29. F
 Spiratio Difficilis accidit thorace etiā non affecto. 3°. de loc. aff. 4°. 13. E
 Spiratio difficilis sequitur ad hepar inflammatum, & ad splenem inflā-
 matum, & ad peritonæum. 2°. de diff. resp. 3°. 65. G
 Spirationem habent difficilem ægri propter iudicationem. commen. 4°. aphorismo 70°. Ex. 35. B
 Spiratio difficilis malum est signum. com. 2°. aph. 27°. Ex. 16. C
 Spiratio Exigua quomodo fiat à corde. 5°. de loc. aff. 4°. 29. F
 Spiratio Facilis quid significet. in progn. com. 1°. 4°. 194. H
 Spiratio frigida quid significet. in progn. com. 1°. 4°. 194. H
 Spiratio ob uirum ibecillitatem quomodo differat à magna. 4°. de lo. af. 4°. 27. B
 Spiratio impedita significat læsionem in cerebro. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 Spiratio quæ contingat quando calor & angustia est in spiritalibus in-
 strumentis. 4°. de lo. aff. 4°. 26. H
 Spirationis instrumentum septum transversum est. 5°. de lo. aff. 4°. 31. F
 Spirationem solum facit septum transversum. 4°. de loc. aff. 4°. 23. H
 in Spiratione si omnes musculi mouentur, quod sequatur. 4°. de lo. af. 4°. 26. G
 Spirationis Interceptio unde. 4°. de loc. aff. 4°. 27. D
 Spirationem quæ partes affectæ ledant. in progn. Hipp. cō. 1°. 4°. 195. A
 Spiratione Longa sanatur oscitatio continua. 3°. de diff. resp. 3°. 74. A
 Spiratio magna et tarda quid significet. in prog. Hip. cō. 1°. 4°. 194. H
 Spiratio magna

Spiratio magna quo modo fiat à corde. 5°. de loc. aff. 4°. 29. F
 Spiratio Naturalis, idest facilis. in prog. Hipp. com. 1°. 4°. 195. A
 ex Spirationis Noxa quo modo cognoscitur magnitudo affectionis in
 Apoplexia. 3°. de loc. aff. 4°. 21. A
 Spiratio parua & rara non est alia à frigida. 3°. de diff. resp. 3°. 72. H
 Spiratio quæ in Peripneumonia. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 Spiratio Pessima quæ. 3°. de loc. affe. 4°. 21. B
 Spiratio Phreniticorum qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 31. H
 Spiratio ægra cur in Pleuritide fiat. de const. ar. Isa. 40. E
 Spiratio Prægnantium quæ. 6°. de lo. aff. 4°. 40. E
 Spiratio cur impediatur in Præfocatis. 6°. de loc. aff. 4°. 41. A
 Spiratione cur priuatur animal in præfocatione. 6°. de lo. af. 4°. 40. D
 Spiratione non Priuaretur animal corde detecto & manu apprehenso.
 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. H
 Spiratio quibus Pulmonis affectibus impediatur. 4°. de lo. aff. 4°. 27. F
 Spiratio Rara quomodo fiat à corde. 5°. de loc. aff. 4°. 29. F
 Spiratio in Sano à quo fiat, & in ægro. 4°. de loc. aff. 4°. 24. H
 Spiratio Sublimis quæ docetur à Galeno. 4°. de loc. aff. 4°. 27. B
 Spiratio Vehmētissima quā idigemus, qd cōcurrat. 4°. d. l. af. 4°. 23. H
 Spiratio quæ fiat pleno uentriculo. 6°. de loc. aff. 4°. 40. E
 Spiratione cur pinnae narium dilatantur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. A
 SPIRITALES quid. intr. Isa. 54. A
 SPIRITUALI aere & terrestri grauitate admista medicamenta
 purgant uentrem superiorem & inferiorem. de cathar. Sp. 94. F
 Spiritualis spiritus quando fiat, & ad quem finem. de ana. uiu. Sp. 52. A
 Spiritualis spūs intendit ad generationem cerebri. de ana. uiu. Sp. 52. D
 Spirituales uenæ cerebri. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. G
 in Spiritualem uitam mutatur spiritus à corde. de sper. Sp. 37. F
 Spiritualis canalis, & pneumaticus idem. de comp. memb. Sp. 58. F
 Spiritualis canalis qui, & qualis, & quō se habet. de cōp. mēbr. Sp. 58. F
 Spūalis canalis in pulmone in duos diuidit canales. de cōp. mēbr. Sp. 58. F
 Spirituale canalem aperit lingua quando loquimur, claudit quādo man=
 ducamus. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
 Spiritualis substantia, quam habent arteriæ, facit ad animale spiritum
 generandum. 4°. de diff. pul. 4°. 65. E
 in Spiritualibus instrumentis quando calor et angustia, quæ symptoma=
 ta contingant, & quæ spiratio. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 Spūaliū instrumentorū angustia quō deprehēdat. 4°. de lo. aff. 4°. 26. H
 ex Spiritualium inæquali intēperie, cur tuſſis fiat. 2°. de sympt. 3°. 21. H
 Spiritualium instrumentorum ulcerationem ostendit ephelcus tuſſiendo
 eiecta. 1°. de loc. aff. 4°. 2. F
 ex Spiritualibus partibus tuſſi eiſcitur sanguis. 4°. de loc. aff. 4°. 25. F
 supra Spiritualia significant spūta. 1°. de crisi. 4°. 128. A
 ex Spiritualibus nihil sine tuſſi expuitur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. H
 Spiritualium membrorū principalissimū est cor. de cōp. mēbr. Sp. 58. G
 à Spiritualibus diuidit nutritiua diaphragma. de ana. uiu. Sp. 55. F
 SPIRITVOSI qui sint. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 151. A
 Spirituosi qui moriuntur. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. H
 Spirituosus non est medicamentū exhibendum. de uictus ratione in morb.
 acutis, com. 4°. 7°. 150. F
 Spirituosus humor facit excrementa spumosa, et quo modo. commēt. 7°. aphorismo 30°. Ex. 56. A
 ex Spirituosus instrumentis accipitur sanguis in imperfectis animalibus
 & foetibus. 8°. de usu par. 1°. 156. E
 SPIRITVS est quid leuissimū & tenuissimum omnium quæ sunt in
 corpore humano. 3°. de natural. facul. 1°. 307. F
 Spiritus quid significet. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 118. C / in
 prognostic. commentario 1°. 4°. 194. H / de uictus rat. in morbis acu.
 comment. 4°. 7°. 139. B
 Spiritus quid quandoq; significet. 3°. de diff. resp. 3°. 75. F
 Spiritus quid sint. de uti. resp. Sp. 63. D
 Spūs primus in mūdo est, qui multis noibus uocatur. an aīal sit. 1°. 327. A
 Spiritus toti mundo infusus Deus est. de hist. phil. Sp. 4. G
 Spiritus est aer. de dyn. Sp. 19. D
 Spiritus uocat aer in nobis, & est uocis materia. de uoc. instr. 1°. 106. D
 Spiritus, & aer idem. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 Spiritui quedam aeris qualitas est familiaris & amica quedam contra=
 ria. 7°. de usu par. 1°. 159. B
 Spiritibus, solidis, et humidis cōstāt aīalia, & hō. bre. de dog. 1°. 231. A
 Spiritus qui. fin. med. Isa. 43. G
 Spū crassior, & sanguine tenuior sanies est. de tum. præ. nat. 3°. 83. A
 Spiritus ubi est, alter spiritus ingredi nō potest. de instr. odor. 1°. 111. B

Spiritus principia quæ. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. F
 Spiritus elemēta sunt calidū, & frigidum. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. H
 Spiritus habet duo elementa. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. H
 Spiritus elementa sunt aer, & ignis. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. H
 Spiritus tres quando fiant, & ad quem finem. de ana. uiu. Sp. 51. H
 Spirituum minera ubi sit. de ana. uiu. Sp. 52. G
 Spiritus duplex. intr. Isa. 55. B
 Spiritus duo, animalis, & naturalis. intr. Isa. 52. F
 Spirituum situs. intr. Isa. 55. B
 SPIRITVS animalis nomenclatura et potentia ubi discenda. 3°. de
 locis affectis, 4°. 17. H
 Spūs animalis qui. de util. resp. 1°. 225. G / 1°. de præ. ex p. 4°. 104. E
 Spūs animalis est exhalatio sanguinis benigni. 6°. de usu par. 1°. 155. C
 Spūs animalis multū discrepat ab alijs spiritibus. 16°. d. usu p. 1°. 219. C
 Spiritus animalis ubi oriat. 2°. de dec. Hipp. 1°. 240. F / de ocu. 7°. 183. G
 Spiritus in cerebro est animalis. 7°. de decr. Hippocratis. 1°. 269. D / de
 de uir. nost. corp. dispens. Sp. 50. B
 Spiritus animalis fons, est cerebrum. 12°. meth. med. 7°. 77. B
 Spiritus animalis quō conficiatur. 8°. de usu par. 1°. 168. D
 Spiritus animalis, ex qua materia fiat. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. E
 Spūs aīalis gñatio habet spūm uitale, ppriā materiā. 9°. d. usu. 1°. 172. E
 Spūs aīalis ex uitali elaborato habet generationē. d. uirt. corp. Sp. 60. C
 Spūs aīalis à qbus uenis & arterijs nutriatur. 6°. de usu par. 1°. 219. C
 Spūs animalis fit ex aere et arterijs attracto. 8°. de dec. Hipp. 1°. 278. C
 Spiritus animalis qualitatis proprietatem ex sui ipsius cōctione adipisci
 tur. 9°. de usu par. 1°. 172. F
 Spiritus tractus in asperas arterias primo in carne pulmonis conficitur,
 deinde in corde & arterijs, postea in rete mirabili, demum in uentri
 culis cerebri. 7°. de usu par. 1°. 159. C
 Spiritus belle conficitur in rete mirabili, & quō. 9°. de usu p. 1°. 172. G
 Spiritus in capite retinetur à plexu arteriarum retiformi, qui adest sub
 dura meninge. 4°. de usu par. 1°. 139. C
 Spiritus præparatio et rectificatio, antequam cor ingrediatur, fit in pul
 mone. de ana. uiu. Sp. 47. C
 ex Spiritu elaborato quicquid maxime necessarium est, ad sinistrū cor=
 dis uentriculum defertur. intr. Isa. 54. B
 Spiritus receptaculū cur pulmo dicatur. de util. resp. Sp. 64. B
 Spiritui dat qualitatem pulmonis caro. 7°. de usu par. 1°. 159. A
 Spiritus in pulmonem attrahendi ratio primaria & secundaria, de uoca
 lium instr. diff. 1°. 106. F
 Spiritus per quā arteriā attrahitur in pulmonē. 8°. de usu p. 1°. 165. A
 Spiritus animalis unde oritur & nutritur. 12°. meth. med. 7°. 77. B
 Spūs animalis per totum cerebrum continetur. 1°. de usu part. 1°. 170. C
 Spiritus in cerebri uentriculis oritur. 7°. de dec. Hipp. 1°. 269. D
 Spiritus animali pleni sunt uentriculi cerebri. de usu pul. 1°. 227. H
 Spiritus fit exacte animalis in uētriculis cerebri. 7°. de usu p. 1°. 159. C
 Spiritus est in cerebro qui omnes operationes facit. 3°. de l. aff. 4°. 17. H
 Spiritus est principalis facultas. de hist. phil. Sp. 3. D
 Spiritus animalis est primum animæ instrumentū. 7°. de decr. 1°. 269. E /
 4°. de loc. aff. 4°. 23. A
 Spūs est primū instrumentū animæ. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 189. G
 Spiritus qui in cerebri uentriculis est primum animæ domicilium, si aīa
 est incorporea, uideri posset, nō ē tñ, & quare. 7°. de decr. 1°. 269. C
 Spiritus qui in uentriculis cerebri est uel animæ substantia, uel primum
 organum. de util. resp. 1°. 226. D
 Spiritus substantia est aīa secundum aliquos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. H
 Spiritus dicitur anima à quibusdam. de mot. man. & obsc. Sp. 67. G
 Spiritus idem quod anima. de sper. Sp. 37. G
 Spūm ēē aīam & naturā uolūt stoici, et quomodo. q. animi mo. 1°. 318. E
 Spiritus ipse uidet esse aīa, si aīa corporea sit. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. C
 Spiritus animalis multitudini non uidetur potius tribuenda bonitas, &
 pfectio intellectus q̄ quātitati, & bonæ tēperiei. 8°. d. usu p. 1°. 170. C
 Spiritus est corporeus secundum plures. de sper. Sp. 37. G
 Spiritus transit per omnia organa animæ. de util. resp. 1°. 226. A
 Spiritu nutritur anima. an animal sit. 1°. 327. D
 Spiritus animalis quō sit in omni parte. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Spiritus animalis quō penetret ad membra. de ocul. 7°. 184. F
 Spiritus it per collum. 11°. de usu par. 1°. 186. B
 Spiritus est per se mobile animalis principium. 1°. de sem. 1°. 331. D
 Spiritus instrumenta quæ. 5°. de ana. adm. 1°. 94. A
 Spūs istrumētū ē diuersū ab istrumēto sanguinis. 6°. de usu p. 1°. 154. H
 Spiritus nutrimentum quid nam. de sper. Sp. 37. F

Spiritus animalis

Spiritus animalis nutritur, & ex quo nutriatur, & per quem locum. de utilit. resp. 1^a. 225. G
 Spiritus animalis alimentum, quod. de usu pul. 1^a. 228. A
 ad Spiritus nutrimentum est aer. de ana. uiu. Sp. 47. F
 Spiritus animalis an nutriatur à respiratione. de util. resp. 1^a. 225. G
 Spiritus animalis nutritur ex inspiratione per nares. de util. re. 1^a. 226. A
 Spūs per os, et narres fortiores emittūt uiri q̄ foeminae. de sper. Sp. 36. D
 Spiritus superius p nares ingredit in corpus. 17°. de usu par. 1^a. 222. B
 Spiritus per nares ad cerebrum attrahitur. de usu pul. 1^a. 227. G
 Spiritus per nares, & os, partim ad cerebrum, partim ad cor accedit. de cau. resp. 1^a. 226. H
 Spūs aialis nutritio, est ex pulsū, & respiratione. de usu pul. 1^a. 228. D
 Spiritus aialis nutritio est secūda utilitas respirationis. de util. 1^a. 226. E
 Spūs aialis idiget sanguinis euaporatione ad nutritionē. de util. 1^a. 226. B
 Spiritus animalis imbecillitates cerebri ingentem intemperiem comitantur. 4°. de prae. ex pul. 4^a. 121. G
 Spiritus animalis consumitur in motu uoluntario. de usu pul. 1^a. 227. H
 à Spiritu neruus mouetur, à neruo autem musculus, & à musculo tibia. de multitudine. 3^a. 78. A
 Spūs animalis si euacuetur, quid sequatur. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. E
 Spūs animalis qualis in oculo, & qualis esse debet. 1°. de symp. c. 3^a. 15. C
 Spūs multus aialis in oculo aethereus quid faciat. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. C
 Spiritus paucus purus quid faciat. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. C
 Spūs humidus multus in oculo quē faciat uisum. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. C
 Spūs lucidus per neruos oculorū trāsciat. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. H
 Spiritus oculorum fulgidus est. 7°. de decr. Hip. 1^a. 272. E
 Spiritum splendidum à cerebro defluentem habet uisus instrumentū. 16°. de usu partium. 1^a. 215. D
 Spiritus animalis luminosus à cerebro ad oculum proficiscitur. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 187. B
 Spiritus quo modo à cerebro ad oculū cant. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. D
 Spiritus animalis copia in oculo maior continetur, quā in alio instrumento. 7°. de decr. Hip. 1^a. 270. H
 Spiritus quid faciant in oculo. 10°. de usu par. 1^a. 180. F
 Spiritus quidam adest in neruis. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. G
 Spiritum capientes uenulas habet neruus. de util. resp. Sp. 63. C
 Spiritus, & sanguinis receptacula sunt uena, neruus, et pellis. de utilitate respirationis. Sp. 63. C
 Spiritus receptaculum est arteria. de uen. sect. aduer. Eras. 6^a. 5. G
 Spiritus, auditus & uisus sunt partes oculi et auris. 5°. de decr. 1^a. 255. G
 Spiritus uisorius, ut pote splendens, sibi medium assimilat crystalloidis, & pupillae humorem tenuem, ac mundū. in prog. com. 1°. 4^a. 194. E
 Spiritus uisuius unde nascatur. de ocul. 7^a. 184. E
 Spiritus substantialiter transeunt per oculos. de ocul. 7^a. 184. F
 Spiritus uisui iunguntur oculo. de ocul. 7^a. 184. G
 Spiritus uisuius per quas partes tendat. de ana. ocul. Sp. 57. D
 Spiritus qui ad oculos fertur cum aere ambiente unitur primo incurfu. 7°. de decr. Hip. 1^a. 70. C
 Spiritus uisibilis lumen aere mutatur in instanti. de ocul. 7^a. 185. C
 Spiritus uisuius gaudet colore cyaneo. de ana. ocul. Sp. 57. E
 Spiritum continet pupilla. 10°. de usu par. 1^a. 179. D
 Spiritus uisui accidentia. de ocul. 7^a. 186. E
 Spūs aialis praeat auribus uirtutē audiēdi. de compag. memb. Sp. 58. B
 Spiritus odorabilis unde feratur. de comp. memb. Sp. 58. C
 SPIRITVS duplex natiuus uel uitalis, et aereus, uel materialis. 4°. de dign. pul. 4^a. 84. E
 Spiritus cordis uitalis dicitur. de uirt. nost. corp. dispen. Sp. 60. B
 Spiritus uitalis ubi oriatur. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. F
 Spiritus uitalis ubi sit. de ocul. 7^a. 183. G / de ana. uiu. Sp. 56. C
 Spiritus uitalis ex qua materia fiat. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. E
 Spiritus uitalis intendit ad generationem cordis. de ana. uiu. Sp. 52. A
 ad Spūm, et calorem cōparat cor: ut ad ignē fornax. de ana. uiu. Sp. 46. D
 Spiritus in arterijs uitalis est. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. D
 Spiritus uitalis in corde, & in arterijs gignitur. 7°. de decr. 1^a. 269. E
 Spiritus uitalis in corde & arterijs. 12°. meth. med. 7^a. 77. C
 Spiritus uitalis in arterijs, & corde generatur, et habet materiā gñationis inspiratione, & humorū uapore. de uir. nost. corp. disp. Sp. 60. C
 Spiritus in qua parte cordis generetur. de ana. uiu. Sp. 52. G
 Spūs copiosior est in sinistro cordis uentriculo. 6°. de usu par. 1^a. 154. H
 Spiritus euacuato sinistro cordis uentriculo animal moritur, an sanguin. in art. 1^a. 61. B
 Spiritus qui contineatur in arterijs. 4°. de dign. pul. 4^a. 84. G

Spūs nō sunt solū in arterijs: ut Erasistratei putarūt. 6°. de l. af. 4^a. 39. C
 Spūm arteriarū altera introducit, altera educit. 6°. de decre. 1^a. 263. D
 Spiritus in arterijs quo modo clarificetur. de sper. Sp. 37. G
 Spiritus alimentum est sanguis arteriarum. 6°. de usu par. 1^a. 155. C
 Spiritus à quibus arterijs effluat, & à quibus nō. 9°. de usu p. 1^a. 172. G
 Spiritus à corde mutatur in calorem naturalem, & in spirituale uitā. de spermate. Sp. 37. F
 Spiritus duo quo modo à cordis amantis exeāt. de comp. memb. Sp. 59. C
 à Spiritu in tumorem attollitur priapus. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. H
 Spiritu uitali semen plenum est. 1°. de sem. 1^a. 330. E
 Spiritus & sanguis ad spermatis generationem ubi, & eius usus. 9°. de usu partium. 1^a. 172. F
 Spiritus miscetur cum semine. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44. C
 Spiritus in semine qualis. 1°. de sem. 1^a. 331. D
 Spiritus excretio est semen. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 172. A
 Spiritus qui conuertit semen in carnem. de sper. Sp. 36. B
 Spiritus duplex in matrice, & unde. de sper. Sp. 36. B
 Spiritus exterior matricis nō finit interiorem exire. de sper. Sp. 36. B
 Spiritus per orificia attrahitur à semine, et quō. 1°. de sem. 1^a. 330. G
 Spūs p quē coquat in muliere in utero, et ubi sit. 12°. de usu p. 1^a. 207. G
 in Spūm abire semen in uuluis affirmat Aristoteles. 1°. de sem. 1^a. 329. F
 in Spūm si genitura difflāt, cur uterus nō itumescit. 1°. de sem. 1^a. 329. F
 cum Spiritu quodam recipitur in matrice uiri semen muliebri associatū. de spermate. Sp. 36. B
 Spiritus in semine est: ut motus principium. 14°. de usu par. 1^a. 204. F
 Spiritus raritas, et spissitudo humoris sunt causae in uiris sterilitatis, (lege Galeni improbantem.) com. 5°. ap. 63°. Ex. 44. D
 Spiritus spermatici tres uirtutes. de sper. Sp. 37. F
 Spiritus ex arterijs attrahit à foetu, dū augetur. 1°. de sem. 1^a. 330. H
 Spiritus unde trahatur à foetu. 1°. de sem. 1^a. 331. C
 Spiritus qui oritur à corde quorsum tendat. de sper. Sp. 37. F
 Spiritus per quas uias à corde in totum transmittatur corpus. de comp. membro. Sp. 58. G
 Spiritu & sanguine attracto cibatur cor. de ana. uiu. Sp. 56. D
 Spū nihil familiarius ad cordis refrigerationē. 6°. de usu par. 1^a. 154. A
 Spiritum attrahit cor à pulmone. de util. resp. Sp. 64. D
 Spiritus attractus ubi excoquatur. de comp. memb. Sp. 58. F
 Spūm et humores attrahit ac expellit actio pulmōis. 5°. de lo. af. 4^a. 30. F
 Spiritus aliquid ex pulmone in thoracē pmeat. 8°. de anat. ad. 1^a. 103. E
 Spiritus aliquid ē pulmone in amplam thoracis capacitatem pertransit. 8°. de ana. adm. 1^a. 103. F
 Spūs per uulnus exiēs signat thoracē esse uulneratū. 1°. de lo. aff. 4^a. 2. E
 Spiritu arteriae non implentur à corde. an san. in ar. nat. cont. 1^a. 62. D
 Spūs trahit in arterias & à corde & undequaq; an sang. i art. 1^a. 62. F
 Spiritus nō fertur per arterias tanq̄ per canales lapideos. an sang. in ar. nat. cont. 1^a. 62. E
 Spiritu à corde allato, nō eget cerebrum. de util. resp. 1^a. 226. A
 Spiritus uitalis nutrit in spirādo, & ex sanguine. 12°. met. m. 7^a. 77. C
 Spiritus naturalis intendit ad gñationē hepatis. de ana. uiu. Sp. 52. A
 Spiritus naturalis si est in iecore, & in uenis est. 12°. meth. me. 7^a. 77. C
 Spiritus adsunt in uenis. fin. med. 1^a. 43. G
 Spiritus natiuus est calor innatus. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
 Spiritus innatus primum instrumentum animae est, si nō est animae essentia. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. A
 Spiritus intus seruādu, qñ aliquid cōcoquēdū. 5°. de sim. me. f. 5^a. 34. A
 Spiritus innatus secūdū Aristotelem causa roboris membrorum est. 1°. de semine. 1^a. 335. G
 Spiritus, & sanguis concurrunt in omni naturali motione. de ren. affec. dign. & med. 7^a. 192. H
 in Spū & sanguine habitare calorem naturalem (collige à Galeno) ubi inq̄ spūs & sanguis atq; caloris qui in eis. com. 2°. aphorif. 1°. Ex. 11. B
 Spiritus, & sanguis sunt duo instrumenta, quibus natura utitur cum expellit ea, quae infestant. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 Spiritus & sanguis illuc tendunt quō natura expellit uiolenter, ubi fiunt inflammationes. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. E
 Spiritus multi exeunt tum excrementis puris, unde periclitatur qui uersim euacuantur. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
 Spiritus ob duo patitur. de utilit. resp. 1^a. 226. D
 Spiritus substantia extenuata quid faciat. 12°. meth. med. 7^a. 77. D
 Spiritum substantia ex raritate digeritur. 12°. meth. med. 7^a. 77. E
 Spiritus substantia uariatur. 11°. meth. med. 7^a. 68. B
 Spiritus uitalis excretus facit exolutionem, & animi defectionem. com. mentario 7°.

mentario 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
 Spiritu omni emissio, animalia non possunt uiuere. an. sang. in ar. 1°. 60. F
 Spiritu uitali omnes animalis partes quoniam priuantur. 1°. de semi. 1°. 335. D
 ob Spiritus laesos cur mors sequatur. de util. resp. 1°. 226. D
 Spiritus substantia in morbis quo custodienda. 12°. meth. med. 7°. 77. B
 Spiritus quo modo custodiatur. 11°. meth. med. 7°. 69. E
 Spiritus diffusiones per omne corpus uocantur secundum aliquos eructationes. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 166. D
 SPIRITVS pro respiratione sumit ab Hippocrate. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 179. H
 Spūs uocat quicquid tota respiratio. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 113. G
 Spiritus attractio, an respirationis actio sit. de usu pul. 1°. 229. B
 Spiritu suo mures ad se trahit serpens. de cathar. Sp. 94. H
 Spiritus protensi qui sunt. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 137. D
 Spiritus organa sunt musculi pectoris. de sper. Sp. 36. G
 Spiritus it ad uentriculū nobis transglutientibus. 6°. de usu p. 1°. 154. H
 Spiritus cur per superiora purgantur. de uoc. instr. diff. 1°. 106. F
 in Spū trahēdo dilatatur os, et nares secundum aliquos. de usu p. 1°. 228. D
 in Spū trahēdo dilatatur fauces pulmones et pectus. de usu p. 1°. 228. D
 Spiritus receptū quae praecedit quies, qualis. de usu pul. 1°. 228. F
 ad Spiritus prolationē et Tussim. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 Spiritum quomodo non recipiat guttur. 3°. de loc. aff. 4°. 14. G
 Spiritus uiae obseratur, si tabidus non possit expuere. c. 7°. a. 16°. Ex. 55. B
 Spūm acutū quod exercitia et gymnasia reddat. 9°. de cōp. me. s. l. 5°. 199. C
 Spiritum acutum splenicis quae exercitia et gymnasia faciunt. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 199. F
 Spiritus per utranque nares aequalis, significat conuulsionem. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. G
 in Spiritu Alteratio quō fiat. 12°. meth. med. 7°. 77. C
 Spiritus est promptus ad alterandum, et cur. de ineq. intemp. 3°. 43. H
 Spiritus in Angina qualis. 4°. de loc. aff. 4°. 25. A
 Spiritus in angina qui. 3°. de diff. resp. 3°. 72. E
 Spiritus quo modo habeatur in apoplexia in sopore, comitiali, et catalepsi. 4°. de loc. af. 4°. 27. E
 Spiritum quomodo habent Asthmatici, et orthopnoeici. in 3°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 136. C
 Spūs Breuis qui. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 148. H
 Spiritus calidus quando sit. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 Spiritus calidior quid faciat. de util. resp. 1°. 226. A
 Spiritus Catalepsis, id est cohibitio quomodo fiat. q. ani. mor. 1°. 316. D
 Spūs Cohibitio, non exigua portio est apotherae. 3°. de sa. tu. 2°. 77. B
 Spiritus cohibitio ad apotheraem idonea. 3°. de san. tuen. 2°. 77. D
 Spiritus cohibitio quo modo fiat. 3°. de san. tuen. 2°. 77. B
 Spiritus cohibitio quando fiat et quot modis. de uoc. instr. diff. 1°. 107. G
 Spiritus quo modo cohibetur. 7°. de usu par. 1°. 160. H
 Spiritus cohibet, facta tensione musculorum costis insidentium, et abdomini. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
 Spiritus cohibitionem interponunt inter ipsam exercitationem optimi gymnastae. 3°. de san. tuen. 2°. 77. E
 Spiritus cohibitio, exercitatio est musculorum in abdomine, et thorace. 2°. de san. tuen. 2°. 75. C
 Spiritus cohibet fascicula circa collū. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 138. A
 Spiritus cohibitio ad quid ualet. 3°. de san. tuen. 2°. 77. E
 Spiritus cohibitionem caput opplere ex dictis Galeni reprehendi potest ut dixit Aesclepiades. 3°. de san. tuen. 2°. 77. G
 Spiritus cohibitio quomodo auget calorem in spiritualibus, et tussim sedat. 2°. de symp. cau. 3°. 21. H
 Spiritum et effluuiam cohibet somnus, et humectat. de uict. in mor. acu. comment. 2°. 7°. 125. B
 Spiritus Corruptio quo modo fiat. 12°. meth. med. 7°. 77. C
 Spiritus in cerebro corruptus, mortem inducit. in 6°. de morbis uulgar. comment. 5°. 3°. 189. H
 Spiritus Crassus in quibus partibus contineri possit. 2°. de arte curatua ad Glaucōnem. 7°. 104. F
 Spiritus Creber phlegmonem in partibus supra septū significat. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 162. D
 Spiritus crudi flatuosi, copia, dolorē facit. 4°. de loc. af. 4°. 27. D
 a Spirituum crudorum crassitie dolores curat aristolochia rotunda. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
 Spiritus Currentium qualis. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 136. B
 Spiritus hoīs Delirantis, et nundū delirantis, qualis. 5°. de lo. af. 4°. 31. F
 Spiritus proprii delirii non tamen inseparabiles, quales. 2°. de dif. 3°. 64. E

Spūs Densus, et frequens quod sit. de uic. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 114. D
 Spiritus densus, et paruus quibus sit. 3°. de dif. resp. 3°. 71. C
 Spiritus densus et paruus sit his, quibus uenter inflammatus est, et magis si os, et stomachus eius, et quibus pellicula aliqua, aut musculus circa praecordia, aut ipsum, septum transversum, et intestinum aliquod gracile. 2°. de diff. feb. 3°. 65. H
 Spiritus densus cur fiat. 1°. de diff. resp. 3°. 59. B
 Spiritus longa Detentione sanatur singultus. 3°. de dif. feb. 3°. 74. A
 per Spiritus detentionem purgatio. 3°. de diff. resp. 3°. 74. B
 Spiritus difficultatem quod partes possint facere. de op. sect. Isa. 22. F
 ad Spiritus difficultatem a stomacho. de med. fac. par. 7°. 171. G
 ad Spiritus Difficultatem. de med. fac. par. 165. F/ 7°. 173. G/H
 Spiritus in Dispnoea qualis. 4°. de loc. aff. 4°. 25. A
 Spūs Doloris inflammationis quid. in progn. Hip. com. 1°. 4°. 194. H
 Spiritus Erumpens prohibet alui humiditatem his, si quibus ilia suspensa ob murmurantia sunt laborum dolor supueniat. c. 4°. ap. 70°. Ex. 35. B
 Spiritus uelut foras expulsio propria est in totius simul spiritus efflatu. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C/D
 Spiritus citatiorem motum perficit Exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 69. F
 Spiritus ut facile ducat, facit acetum scillinum. de med. fac. par. 7°. 178. C
 Spūm facile reddit balneum. de uict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. H
 Spūs Flatuosus, qualis sit, et cui comparatus. 2°. d. ar. c. ad Gla. 7°. 104. E
 Spiritus flatuosi cum flatibus conueniunt. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 118. C
 Spiritus flatuosus quo modo gignatur. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. F
 Spiritus flatuosus a qua materia oriatur. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 168. F
 Spiritum flatuosum quae puocat, semē gignat. 6°. de simp. me. f. 5°. 46. A
 in Spiritum statim uertitur quicquid concretum, crassum, et modice frigidum fuerit in humoribus. 5°. de san. tuen. 2°. 94. D
 Spiritum flatuosum non necessarium est sequi, si male quis concoxit. 3°. de symp. cau. 3°. 30. B
 Spiritus flatuosus est causa cōtētiua pituitae. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Spiritus flatuosus quō facit bullas. com. 7°. aph. 34°. Ex. 56. E
 cum Spiritu flatuoso dolores grauissimi ex crassis, et glutinosis succis fiunt. 12°. meth. med. 7°. 79. C
 Spiritus flatuosus ad caput fertur una cum calore, et facit rem capitis. com. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
 Spūs flatuosus gignatur in capite facit dolorem capitis. c. 4°. a. 70°. Bx. 35. B
 Spiritus flatuosus facit capitis dolorem. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. D
 Spūs flatuosus facit dolorem capitis in sanis. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Spiritus flatuosus qui non possit egredi in inflammatione hepatis, dolorem auget. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 Spiritus flatuosus facit tormina. com. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D
 Spiritus flatuosus, qui non habet facilem exitum, facit tormina. com. 5°. aphorismo 41°. Ex. 41. D
 Spūs flatuosus facit suspensionē illū dupliciter, et quō. cō. 4°. a. 73°. Ex. 35. G
 ex Spiritu flatuoso dolor quo modo curetur. 12°. meth. med. 7°. 79. B
 ex Spiritu flatulento dolor quō curetur. 12°. meth. med. 7°. 82. B
 ex Spiritu flatuoso dolor curatur cucurbitula cum flama copiosa. 12°. methodi medendi. 7°. 79. H
 Spiritus flatuosior redditus sonum edit exiguum, sed nec prorsus acutum nec tenuem. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 Spiritus si acutus, et tenue sonat per uacuum, et prorsus, angustum intestina delatus est; tū purior tū magis aereus. 3°. d. symp. cau. 3°. 27. F
 Spiritus sonus cum nec magnus, nec multus est dicitur murmur. com. 4°. aphorismo 73°. Ex. 35. G
 Spiritus flatuosus cum urinis excretis significat frigidam renum aegritudinem. com. 7°. aph. 34°. Ex. 56. E
 Spūs flatuosus facit urinae difficultatē. com. 7°. aph. 48°. Ex. 58. A
 in Spūm flatuosum soluitur urinae iumentorum. cō. 4°. ap. 70°. Ex. 35. B
 Spiritus transit uesticam simul cum humore. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. G
 Spiritus flatuosus, et crassi humores per sectionem uenae quandoque sanantur, et euacuantur. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 Spiritus flatuosi in carnosissimis partibus quo modo curentur, et quibus. 2°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 104. H
 Spūs flatuosus dupliciter discutitur. in 6°. de mor. uul. cō. 6°. 5°. 196. D
 Spiritus flatuosus resoluitur a calore febrili. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 ex Spū flatuoso tumor quō curetur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. F
 Spiritu tumorem quidam secuerunt. de uict. ratione in morbis acu. commentario 4°. 7°. 137. C
 ob Spūs copia uenae rumpuntur. in 1°. de mor. uulgar. com. 1°. 3°. 104. G
 ob Spiritus copiam dolia, et utres in mustis rumpuntur. in 1°. de morb. uulgar. com. 1°. 3°. 104. G
 Spiritus quo

Spiritus quo modo habeatur in Febribus. de util. resp. 3^a. 226.B
 Spiritus in ardentibus febribus qualis. 4°. de loc. aff. 4^a. 25.A
 ad Spiritus Fœtorem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 181.D
 Spiritus Frequens, uel magnus offendens in ea quæ sursum fit Aeris la-
 tione quibus contingat. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 122.F
 Spiritum frequentem facit sputum retentum, & e contra. de uict. rat. in
 mor. acu. com. 1°. 7^a. 114.C
 Spiritus frequens significat dolorem & inflammationem supra septum.
 in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 148.H
 Spiritus frequens, cur laborem instrumentorum respirationis significet.
 4°. de loc. aff. 4^a. 27.D
 Spūs frequens quid mali faciat. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7^a. 113.C
 Spirituū Halituosorū generatio unde fiat. 3°. de symp. cau. 3^a. 27.E
 Spūs halituosus fit à crassis glutinosis cū calefiūt. 12°. meth. med. 7^a. 79.D
 Spiritus halituosi cur exire non possint. 12°. meth. med. 7^a. 79.D
 Spiritus halituosi per ossa colatoria emittuntur. 2°. de symp. cau. 3^a. 21.G
 Spiritus halituosus quandoq; in iecore cōcludit. 5°. de loc. aff. 4^a. 33.C
 Spiritus noster ex motu ignescit. de trem. palp. conuuls. 3^a. 54.H
 Spiritus facilius ab humoribus accenditur, non e contrario. 1°. de diffe-
 rentijs respirat. 3^a. 31.A
 Spiritus in pectus quid boni faciat. 2°. de san. tuen. 2°. 69.F
 Spiritus non uidetur in inflammatis partibus, ut in alijs tumoribus mul-
 tis. de tum. præ. nat. 3^a. 82.H
 Spiritus Infantiles sunt causa tensionis nervi. de uti. resp. Sp. 63.D
 Spiritu inflante neruum cauū, pudendū intendit. 15°. de usu p. 1^a. 210.G
 Spiritus Interceptio quæ sit. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7^a. 144.D
 Spirituum interceptiones in melancholicis sanguinis missione soluuntur.
 de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144.D
 Spiritus Magnus cur sit cū spiritus retinetur. 1°. de diff. resp. 3^a. 60.B
 Spiritus est magnus, & ex multo intervallo, idest magnus, & rarus, si
 cerebrum patitur. com. 4°. aph. 50°. Ex. 33.C
 Spiritus magnus longo intervallo factus, significat delirium. in 6^m. de
 mor. uul. com. 2°. 3^a. 162.D
 Spiritus magnus delirium significat. 4°. de loc. aff. 4^a. 27.B
 Spiritus ex longis interuallis qui. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 163.C
 Spiritus magnus & densus in quibus fiat morbis. 3°. de diff. resp. 3^a. 71.C
 Spiritus magnus, & densus quando. 1°. de diff. resp. 3^a. 63.A
 Spiritum quem facit Mentis affectio. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 121.D
 Spiritus nostri quō Nebulosi. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 104.C
 Spiritus qñ similis nebulae & caligini. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 104.C
 Spiritus Obscurus qui. 3°. de diff. resp. 3^a. 75.G
 Spiritus Offendens qui. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137.D
 Spiritus offendens apud Hippocrate quid. 2°. de symp. cau. 3^a. 19.H
 Spiritus offendens quō fiat. de uict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 123.C
 Spiritus offendens, idest interruptus existens siue in motu ad intus uel ad
 extra, uel ad utraq; com. 4°. aph. 68°. Ex. 34.G
 Spirilus offendens in febribus malum, cōuulsionē enim significat. cō. 4°.
 aphorismo 68°. Ex. 34.G
 Spiritus Paruus & densus qui. 1°. de diff. resp. 3^a. 59.H
 Spiritus paruus cur. 1°. de diff. resp. 3^a. 59.B
 Spiritus paruus ac creber in pleuritide fit. de const. ar. Isa. 40.E
 Spiritus paruus rarus quid significet. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 148.H
 Spiritus paruus, & densus quid significet. 1°. de diff. resp. 3^a. 59.H
 Spiritus paruus, & densus in quibus fiat. 2°. de diff. resp. 67. G/3^a. 71.C
 Spiritus quibus paucus, & quibus multus. com. 2°. aph. 44°. Ex. 19.F
 Spiritus Peripneumonix qualis. 4°. de loc. aff. 4^a. 25.A
 Spiritus promptus dicitur ab Hippocrate, qui alias sublimis, & elatus
 est uocatus. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 166.E
 Spirituum Protensiones sanguinis missione prius indiget quā euacua-
 tione. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137.B
 Spiritus Rarus qui. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 121.D/in 3^m. cō. 3°. 3^a. 151.F
 Spiritus rarus, & paruus unde. 3°. de diff. resp. 3^a. 72.H
 Spiritus rarus & magnus iuxta actionem, & quietem longus est. 2°. de
 diff. resp. 3^a. 64.D
 Spūm rarū et magnū delirantes habent. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 121.G
 Spiritus Philisco fuit perpetuo quasi reuocanti, rarus magnus. in 1^m. de
 mor. uul. com. 3°. 3^a. 121.B
 Spiritus rarus propriū & inseparabile desipientie signū est. in 1^m. pror-
 rhet. com. 1°. 4^a. 163.C
 Spiritus rarus quid significet. 4°. de loc. aff. 4^a. 27.D
 Spiritus Redditio, an respirationis actio sit. de usu pul. 1^a. 227.B
 Spiritus cum Retinetur, cur magnus efficitur. 1°. de diff. 3^a. 60.B

in Spūs retētiōe, attollunt iecur, liē, et uētriculus. 3°. de san. t. 2^a. 77.B
 in Spiritus retētiōe, leuiter contrahuntur muscoli abdominis. 3°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a. 77.B
 Spiritus retentio singultum sanat. de med. fac. par. 7^a. 178.A
 Spiritus Reuocans qui. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 121.D
 in Spirituū genere Ruētus quoq; sunt. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 118.C
 Spiritus quō habeat in Stupore attonito. de util. resp. 1^a. 226.B
 Spiritus sublimis qui apud Hippocratem. 4°. de loc. aff. 4^a. 27.C
 Spūs sublimis qui, & cur. in 3^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 136.A
 Spūs sublimior in exercitibus est. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198.C
 Spiritum Tarde recipientes iuuant caricae. de simp. med. Sp. 84.C
 Spiritum non Trabunt excernere uolentes. 5°. de usu par. 1^a. 147.C
 Spūm quem faciat Tuberculum in pulmone. 4°. de loc. aff. 4^a. 27.A
 Spiritus Turbidus qui. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 169.E
 Spiritus turbidus quid significat. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 177.F
 Spiritus Validus qui. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 169.D
 Spūm Vertiginosū parit cerebri inæqualis intēpies. 3°. de l. af. 4^a. 20.D
 non SPIRARE uiuentem, & spirantem non uiuere, est impossibile.
 6°. de loc. aff. 4^a. 39.E
 Spirare qā nō possunt apoplectici, moriuntur. 3°. de loc. aff. 4^a. 21.B
 Spirat dormientes, quāuis nihil aliud agāt à cōsilio. 3°. de lo. aff. 4^a. 20.B
 Spirare non uidentur animalia occlusa latebris. 6°. de loc. aff. 4^a. 39.F
 Spirare aerem extra aquam pisces maiores constat. de util. re. Sp. 63.B
 Spirent cur pisces aliqui extra aquam. de util. resp. Sp. 64.B
 Spiretur quō asperis arterijs plenis. 4°. de loc. aff. 4^a. 26.H
 Spirent quō suppurati. 4°. de loc. aff. 4^a. 26.H
 an Spirent præfocate ut deprehēdatur, lanæ flocculi ponuntur añ os, et
 poculū quæ ponunt supra uentriculum. 6°. de loc. aff. 4^a. 39.E
 Spirare bene facit acetum scilliticum. de med. fac. par. 7^a. 178.C
 SPISSAMENTA uocantur stymmata. 2°. de composi. medicam.
 per genera. 5^a. 220.D
 ad Spissamentum malorum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 203.E
 Spissandis capillis remedium. de dyn. Sp. 23.E
 SPISSIOR et crassior quo loco sit pulmo. et pp qd. de ana. Sp. 48.B
 SPISSITUDO arteriæ. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202.F
 Spissitudinis & uelocitatis in pulsu differentia. comp. pul. Sp. 65.H
 ad Spissitudinē cerati. 5°. de cōp. me. se. lo. 160.E/9°. 199.F/3°. de cōp.
 medic. per ge. 5^a. 232.H
 Spissitudo cerati humidi. 3°. de comp. med. per ge. 230.A/7°. 5^a. 271.C
 Spissitudo liquidi cerati qualis, et qualis eplāstri. 3°. de cō. m. p. g. 5^a. 230.C
 Spissitudo cerati liquidi. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 244.E
 Spissitudo emplāstri unde sumatur. 7°. de cōp. med. per ge. 5^a. 264.G
 Spissitudo emplāstri. 1°. de comp. med. per ge. 212.F/7°. 5^a. 268.E
 Spissitudo emplāstri liquidi. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 199.B
 ad Spissitudinē nō inquinantem coctura. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a. 211.C
 ad Spissitudinē sordium. 2°. de comp. med. p. ge. 224.F/3°. 232.C/6°.
 5^a. 262.E/6°. meth. med. 37.G/de remed. par. fac. 7^a. 154.C
 ad Spissitudinem sordium balnei. de med. fac. par. 7^a. 173.D
 ad Spissitudinem stigmatitiā. 5°. de cōp. med. sec. lo. 161.B/9°. 200.F/
 4°. de comp. med. per ge. 245.C/7°. 5^a. 273.C
 SPISSA q habet Corpora, lōgiore uitā uiuūt. de hist. phil. Sp. 12.B
 Spisso rarū facilius accenditur, & cur. 1°. de simp. med. fa. 5^a. 4.F
 Spissum corpus cum humoribus crassis nō sinunt extenuari febricitantē.
 com. 2°. aph. 28°. Ex. 16.F
 Spissa tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73.D
 Spissa Cutis unde. de ana. uiu. Sp. 45.C
 ad Spissa, parua, & rubicunda Phygethla capitis ualet succus centau-
 reæ. de uir. centau. Sp. 93.B
 Spissum Pulsum grauē, & sordidū habet homotonus. de dyn. Sp. 34.C
 Spissus pulsus est, qui cōtinue p eundē locū deuenit. comp. pul. Sp. 65.H
 Spissus sanguis ac multus est in uena. de util. resp. Sp. 64.E
 in Spisso sanguine inueniūtur neruuli. de util. resp. Sp. 64.F
 Spissam Substantiam habentibus uelocius digeruntur raram habentia
 substantiam. de diff. cont. Sp. 73.C
 Spissa quæ debeant esse Vasa. de ana. uiu. Sp. 45.A
 ad Spissa, parua, & rubicunda Vlcuscula capitis ualet succus cetauræ.
 de uir. cent. Sp. 93.B
 Spissa urina & alba bonam significat sanitatem. de dyn. Sp. 33.H
 Spissa urina, & rubra cum sudore in febrium augmento mortem cito fu-
 turam significat. de dyn. Sp. 34.D
 Spissa urina, & rubra si fuerit egesta frequentius futurā phrenitim de-
 nunciat. de dyn. Sp. 34.D
 Spissa urina

Spissa urina crocea in synocha laborē, grauitatē, dolorem, siue mortem ostendit. de dyn. Sp. 34.E
 Spissa urina et cholerica in synocha, si fuerit in augmento febris, mortem significat. de dyn. Sp. 34.E
 Spissa urina in cardiacis, si spissitudo uelut scissa apparet, paralytism significat. de dyn. Sp. 34.E
 Spissum, Lege, Densum,
 SPLACHNV M muscū interpretat. 7°. de cōp. me. p. g. 5°. 272.H
 Splanchnon quā uim obtinet, ac facultatē. 6°. de simp. med. fa. 5°. 45.D
 SPLEN inter partes instrumentales numeratur. de diff. mor. 3°. 2.F
 Splenis figura. de nat. et ord. cuiusl. corp. 42. A/de ana. uiu. Sp. 51.A
 Splen est mēbrū oblongū in sinistro latere positum. de ana. par. Sp. 43.B
 Splen est eleuatus orbiculari gibbositate. 2°. de diff. resp. 3°. 67.F
 Splen est hepar sinistrum secundum Aristotelem. de util. resp. Sp. 64.G
 Splen propter quid in sinistra parte est. 4°. de usu par. 1°. 136.B
 Splen cur inferius sit iecore. 4°. de usu par. 1°. 136.G
 Splen cur est inter duo membra calida. de ana. uiu. Sp. 51.A
 de Splenis, et uestica fellis anatomia. de ana. uiu. Sp. 50.H
 Splenis corpus quale. 4°. de usu par. 1°. 140.D
 Splenis corpus παρὲν χυμῶν, id est affusio, nominatur à non nullis. 4°. de usu par. 1°. 140.B
 in Splene caro subnigra seu nigra est. de ana. uiu. Sp. 44.D
 Splenis caro nigra est. de ana. uiu. Sp. 55.H
 Splen est melancholica complexionis. de ana. uiu. Sp. 51.A
 Splen est frigidus, et siccus. de ana. uiu. Sp. 50.A
 Splenis caro laxa est. 4°. de usu par. 1°. 140.C
 Splenis caro rarior, et leuior est carne iecoris. 4°. de usu p. 1°. 140.C
 Splen cur laxus et rarus. 5°. de usu par. 1°. 144.G
 Splen minime dolorosum uiscus est. 2°. de diff. resp. 3°. 67.F
 Splen non premit diaphragma. 2°. de diff. resp. 3°. 67.F
 Splenis compositio ex quibus, et cur. de ana. uiu. Sp. 51.A
 Splen duos habet meatus, et qui, et cur. de ana. uiu. Sp. 51.A
 in Splene nulla est arteria secundum Aristotelem. de util. resp. Sp. 64.G
 in Splenis curuatura inueniuntur tā arteria quā uenae. de util. resp. Sp. 64.G
 Splen cur habet magnas arterias. 4°. de usu par. 1°. 140.A
 in Splene non sunt simul uena et arteria. de util. resp. Sp. 64.G
 in Splenis gibbo nec uena est, nec arteria. de utili. resp. Sp. 64.H
 ad Splenem uena quae fertur, unde nascatur. 4°. de usu par. 1°. 141.G
 ad Splenem protenditur uena à corde: quemadmodum ad hepar, p. quam cor attrahit sibi succum cibi à splene. de util. resp. Sp. 64.G
 Spleni distribuuntur nerui propagines à cerebro. 16°. de usu p. 1°. 215.E
 Splen habet sensum in superficie. de ana. uiu. Sp. 44.C
 in Splene insensibili quae sint sensibilia. de util. resp. Sp. 62.H
 Splenis panniculus est sensificans. de ana. uiu. Sp. 55.F
 Splen, et stomachus mouentur ad motum respiratoriorum organorum. 1°. de diff. resp. 3°. 59.H
 Splenis utilitates, quae. de ana. uiu. Sp. 50.A
 Splē, et iecur cōsiderāda, qñ de coctione sermo fit. 1°. de loc. aff. 4°. 5.E
 Splenis officium quod. 4°. de usu par. 1°. 140.A
 Splen in omni parte suam faceret actionem. 6°. de loc. aff. 4°. 42.D
 Splen habet quatuor facultates. 3°. de nat. fac. 1°. 305.C
 Splen trahit ad se sanguinis fecem. 5°. de loc. aff. 4°. 35.F
 Splē trahit humorem melancholicum, qui est quasi fex sanguinis. cō. 4°. aphorismo 21°. Ex. 29.D
 Splen attrahit crassum et limosum. 4°. de usu par. 1°. 136.B
 Splen expurgat hepar. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29.D
 ob Splenem contingit error secundae coctionis. de ana. uiu. Sp. 51.A
 Splen si non bene expurget limum sanguinis, et hepar, uiscera magis debilitantur. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29.D
 ad Splenem ab hepate quō procedat melancholia. de ana. par. Sp. 43.B
 ex Splene uitiosa sanies in uentriculum irruit in flatu hypochondriaco. 5°. de loc. aff. 4°. 32.H
 Splenis alimenta, quae. 4°. de usu par. 1°. 140.D/C
 Spleni alimentum efficitur quod fuerit in succum sibi conuenientē trāslatum, quod uero inutile fuerit, ad uentriculum mittitur, et per quam uiam. 4°. de usu par. 1°. 140.A
 Splen appetit sanguinem rubrum quasi sibi similem in colore, et natura. de ana. uiu. Sp. 44.D
 Splen atra bile nutritur. 2°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 107.C/com. 4°. aphorismo 21°. Ex. 29.D
 in Splene dominatur atrabilis. de nat. et ord. cuiusl. corp. Sp. 41.D
 Splen propria sedes cholerae nigrae. de sper. 36.H/de ana. uiu. Sp. 45.F

Splen est proprium uas melancholiae. de ana. uiu. Sp. 51.A
 Splen cōtinet unam corporis superfluitatem, fecem, siue sanguinem melancholicum. de ana. uiu. Sp. 50.A
 in Splene continetur sanguis melancholicus, qui est alia sanguinis superfluitas. de ana. uiu. Sp. 50.F
 in Splene manet atra bilis quoad deiciatur. de ana. uiu. Sp. 51.A
 Splen expellit totam superfluitatem, postquam nutritus est, ad intestina. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29.D
 Splen trahit succum cibi ab intestinis. de util. resp. Sp. 64.G
 Splen immutat humores, quos habet. 4°. de usu par. 1°. 140.A
 Splen humores attractos in uētriculū trāsmitit. 4°. de usu pa. 1°. 140.A
 ex Splene quae educantur. de cathar. Sp. 94.G
 à Splene procedit risus. de sper. Sp. 37.C
 SPLEN habet morbos longos. com. 2°. aph. 40°. Ex. 18.A
 in Splenis passione cur patitur stomachus. de ana. uiu. Sp. 51.A
 Splenis aut hepatis affectus saepe febrem attulit. 2°. de diff. feb. 3°. 37.F
 Splene male affecto quartana generatur. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 95.H
 Splenis uitio Aqua intercutē qñq; euenire cōsueuit. 6°. de lo. af. 4°. 36.C
 in Splene affectus cognoscitur colorum uitij. 3°. de loc. aff. 4°. 18.E
 Splenis uitio fiunt colores nigriores. 5°. de loc. aff. 4°. 34.B
 Splenis aegritudines cancris et phagedenis rñdent. 2°. de diff. 3°. 37.D
 ad Splenis affectus aquosos. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 263.A
 Splenis Crasities auget lac, si solum comedatur. de diff. cont. Sp. 74.H
 Splenem crassum reddit uinum dulce. de diff. cont. Sp. 74.H
 Splen, et iecur à dulcibus uinis laeduntur. de uinis. Sp. 76.D
 Splenem aut hepar, aut aliud quoddā ex praedictis membris dolore uexatum habentes difficulter spirant. 1°. de diff. resp. 3°. 59.H
 circa Splenis caput, aut septum trāsuersum, si dolor extet, spiritus densus, et paruus fit. 3°. diff. resp. 3°. 71.C
 Splenis doloribus cōfert sectio saluatellae in sinistra. de ana. ui. Sp. 54.H
 ad Splenis dolorem. secr. 98.E/ Sp. 100.H
 Splenis Durities ex flatu quō cognoscitur, et curatur. 2°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 104.D
 Splenis indurati curatio. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104.C
 pro Splene duro quae coquenda in aceto, et oximelite, ut fiat potio. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104.C
 Splenes duos sanat salis flos. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104.D
 ad Splenis duritiem electarium. de med. exper. Sp. 108.B
 ad Splenis duritiem emplastrum. secr. Sp. 99.E
 ad Splenis duritiē remediū. de dy. 26. G/secr. 99. E/dm. ex. Sp. 105.D
 Splenem durum curans medicamen. de med. exper. Sp. 104.D
 Splenis duritiei medicamen bonum. de med. exper. Sp. 106.B
 ad Splenis duritiem, et oppilationem. de med. exper. Sp. 108.B
 ad Splenis induratas affectiones. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199.B
 ad Splenis affectiones inueteratas et induratas. 9°. de compositio. med. secundum locos. 5°. 199.E
 ad Splenem quibus it fluxio, quō curandi. de uen. sec. ad. Er. 6°. 14.E
 ad Splenem ceratum in lētero. de cura icteri. Sp. 111.A
 Splenis et iecinoris Imbecillitas. 3°. de symp. cau. 3°. 30.A
 Splenis, et iecoris Inflammationes unde. 2°. de diff. feb. 3°. 40.H
 in Splenis inflammationibus, respiratio qualis. de util. resp. 1°. 225.G
 ad Splenem inflāmatū sequitur spiratio difficilis. 2°. de diff. res. 3°. 65.H
 Splenis aut hepatis partes infernae quomodo densum ac paruum efficiunt spirituum. 3°. de diff. resp. 3°. 71.D
 ad Splenis recentes inflammationes, epithemata, et emplastra. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 198.H
 Splene inflammato, seca uenam internam sinistrae manus. 2°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 102.G
 Splenis inflammationibus facile applicatur remedia. 3°. de l. aff. 4°. 16.B
 ex Splenis Oppilatione accidit fastidium. de ana. uiu. Sp. 51.A
 Splenis, et iecoris obstructio deprehenditur ex dolore loci. quae sita in Hippocratem. Sp. 113.C
 Splenis oppilationes aperiunt amygdalae pprie amarae. de dissol. Sp. 74.G
 Splenis oppilationē timēti, cōueniūt cibi subtiliātes. de diff. cōt. Sp. 72.D
 Splenis oppilationibus ualens electarium. de med. exper. Sp. 107.B
 Splenis oppilationem aperit lac, si edatur cum mentastro syluestri, origano, et pipere. de diff. cont. Sp. 74.H
 Splenis oppilationem aperit secaniabin. de diff. cont. Sp. 74.H
 Splenis, hepatis, et coli Tumores quam respirationem faciant. 1°. de diff. feren. resp. 3°. 59.C
 pro Splene affecto flatuoso tumore, quo modo alumen conueniat. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104.D
 Splenis tumorem

Splenis tumorem eliquans pastillus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 ad Splenem eliquandum Malagma ex Cedria. 9°. de Sompofit. medica. 5°. 199. D
 secundum locos. 5°. 199. D
 Splenem tumentem eliquans & consumens medicamentum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. H
 ad Splenis tumorem eliquandum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. C
 ad Splenem quæ iure conueniant. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. C
 Spleni pdest modicū bonæ aquæ si uino miscueris. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 ad Splenem cōuertuntur aquæ paludosa hyeme. de bon. aquæ. Sp. 75. D
 Splenem ledunt stagnantes & olentes aquæ. de aere aq. & loc. 2°. 6. D
 ad Splenem pharmaca potabilia ab Asclepiade conscripta. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 Splenem uidetur consumere acori semen potum. de simp. med. Sp. 81. A
 Splenis in uitio prodest peplium. de dyn. Sp. 21. A
 Splenem minuit raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 Splenem curat scolopendria. de simp. med. Sp. 91. C
 ad Splenem Philonis antidotus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. A
 ad Splenem antidotus. de dyn. 26. F/ de med. exper. Sp. 105. C
 ad Splenem medicamen experimentatoris. de med. exper. Sp. 104. D
 Splenis ægritudinibus oibus conferens medicamentum. secret. Sp. 101. G
 ad Splenem probatum remedium. de dyn. 27. E/ secret. Sp. 97. B
 ad Splenis omnem affectionem. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. F
 in Splenis ægritudinibus secantur iugulares uenæ. de ana. uiu. Sp. 55. A
 in Splenis ægritudinibus secatur uena supra uentrem in sinistra. de anatomia uiu. Sp. 55. B
 Spleni quando apponendæ cucurbitulæ. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 200. A/
 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. G
 Spleni danda cathartica. de cathar. Sp. 94. G
 Splen indiget uehementi purgatione. 4°. de usu par. 1°. 140. D
 ut Splē, fortia medicamēta nō fert Iecur. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 104. D
 Splenem purgantia quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Splen non potest euacuari per uentosam. de cura icteri. Sp. 111. A
 Splen afininus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 124. H
 Splen, Lege, Lien.
 SPLENDENS album uisui inimicum est. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
 Splendidissimo minus obest uisui nigerrimum, & quare. 1°. de sympto-
 matum causis. 3°. 17. A
 Splendidissima multa frigidissima sunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9. F
 Splēdidū, et albū corp⁹ oppōit cito, et uelociter colorib⁹. 4. oc. 7°. 182. G
 Splendidum λαμπρόν dicitur. in 1m. prorrh. com. 2°. 4°. 178. B
 Splendidum tenuium est partium. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
 Splendidum uisus instrumentum est. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
 Splendidus color nocet lipientibus. de subfi. emp. 1fa. 32. B
 Splendidi ubi uiuant hoies, & incolumes. de aere, aq. & loc. 2°. 6. D
 Splendidū corpus reddunt cucumis & pepon. 8°. de simp. me. f. 5°. 60. E
 Splendidam cutem facit ichthiocolla. de simp. med. Sp. 85. E
 Splendidam cutem facit terra chia. de simp. med. Sp. 85. A
 SPLENDOR siccus animus sapientissimus fm Heraclitū. quod ani-
 mi mores. 1°. 318. G
 Splendorem affert Sol rebus quas illuminat. 1°. de loc. aff. 4°. 8. B
 Splendore quantum aer est crassior, tantum aere est crassior halitus. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 Splendoris sensus uisus est. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
 à Splendore magno corrumpitur uisus. 1°. de sympt. cau. 3°. 16. H
 Splendorem uidere si quis immaginetur, sanguinem è naribus fluxurum
 est signum. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. D
 Splēdores Lucis incerti quō fiāt. de uict. rat. in mor. acu. c. 2°. 7°. 123. A
 Splendores lucis incerti, & discurrentes quorum oculis obijciuntur. de
 uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. F
 Splendorem conciliat pumex. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
 Splendorem inducit smiris, & testa. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
 SPLENIA unde dicta. de ijs, quæ in med. fiunt. com. 3°. 7°. 214. C
 Splenia, & plagula idem. de fract. com. 1°. 7°. 228. D
 SPLENICAE à Liene facultates. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. B
 Splenica cur dicta sint medicamenta. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. E
 ad Splenicum epithema. de rem. par. fac. 7°. 159. F
 Splenicus pastillus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 Splenici qui. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. C
 Splenici qui proprie sint, & pro eis medicamenta potabilia ab Andro-
 macho. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. E/F/G
 Splenici ex flatu hypochondriaco plures sunt. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 Splenicis quæ exercitia et gymnasia faciunt spiritum acutum. 9°. de cōp.

medic. sec. loc. 5°. 199. F
 Splenicus bibat uinum mari mistū. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. C/F
 pro Splenicis lien asini, aut equi syluestris conuerit, & quo modo. 9°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 ad Splenicos stercus caprinum ualet. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. E
 pro Splenicis uulpis hepar quō conuenit. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 199. H
 ad Splenicos catapotium. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 ad Splenicos emplastrum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. C
 ad Splenicos malagma. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. C
 ad Splenicos Antonij Musæ Panacea. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 186. A
 ad Splenicos pharmacum insperfile. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 ad Splenicos per unam diem sanans. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. B
 ad Splenicos. 7°. de compofit. med. sec. loc. 181. F/ 9°. 198. H/ 199. B/D/G
 200. B/ 10°. 207. E/F/ 5°. 208. G
 ad Splenicos inueteratos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. F
 Splenicus Lege Lienofus.
 SPLENIVM quid. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. G
 Splenium. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. G/H
 Splenij forma trita faba in uino macerata donec dissoluatur in quo casu
 conueniat. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. B
 Splenium attrahens pus. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 259. E
 SPLENITICI ab atra bile. de sper. Sp. 38. B
 Splenitica puella quomodo naturaliter sit. de sper. Sp. 38. B
 Splenitica passionis signa latalia. de dyn. Sp. 27. D
 Spleniticorum urina qualis. de dyn. Sp. 35. B
 Spleniticis damus cholagoga. de dyn. Sp. 20. G
 Splenitico dantur drachmæ tres ammoniaci. de med. exper. Sp. 106. D
 Spleniticis prodest aqua, ubi cocti fuerint lupini. de simp. me. Sp. 86. C
 Spleniticis prodest centaureum minus. de dyn. Sp. 21. C
 Spleniticos curat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 94. A
 Spleniticis prodest raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 Spleniticus edat salsamentū citra panē. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 199. B/F
 pro Spleniticis poculum ex tamarisco. de dyn. Sp. 26. G
 Spleniticum mire curat emplastrum diachrysu. de dyn. Sp. 32. B
 ad Spleniticos Malagma Nilo inscriptū. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 193. A
 ad Spleniticos. 8°. de com. med. sec. loc. 5°. 195. G
 SPODIUM quid. de simp. med. Sp. 88. G
 Spodium quid, & quomodo fiat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G
 Spodium fit per fornaces. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. E
 Spodium ex cypro asportauit Galenus. 1°. de ant. 5°. 100. B
 Spodium cyprium. 4°. de compofit. medic. sec. loc. 152. D/ 153. H/ 154. B/
 155. B/ E/F/ H/ 156. A/ 5°. 164. A
 Spodium quale sit. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 149. F
 Spodiū quale post uestionem & lotionē. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 150. A
 Spodium tenuium partiū est citra calorē. 3°. de cōp. me. p gen. 5°. 228. E
 Spodiū stypticas uires habet, & quæ siccare possunt. de simpl. Sp. 88. G
 SPODOS quid sit. 9°. de simp. med. fa. 5°. 70. H
 SPONDEO comparatus pulsus qui. comp. pul. Sp. 65. E
 SPONDYLIVM quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 91. A
 Sqondylii semen calidum est cum subtili substantia. 2°. de arte curatiua
 ad Glaucnem. 7°. 104. G
 Spondylii semina amara. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E
 Spondylii fructus qualis sit, & qd ad asthma, comitialēque morbū aptū
 est, aurigini prodest, callos tollit, & ad diuturniora aurium ulcera cō-
 uenit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. G
 Spondylium bilem detrahit, uentrem soluit acrimonia sua, regio morbo,
 tussi, suspiriosis uidetur prodesse. de simp. med. Sp. 91. A
 Spondylium capiti imponebat in phrenitide. 13°. meth. med. 7°. 85. D
 Spondylii usus cum aceto et rosaceo quādo cōuenit. 11°. met. me. 7°. 73. E
 Spondylium sit in oleo incoxeris, etiam quod crassus sit, euacuabis. 1°. de
 arte cur. ad Glau. 7°. 100. A
 SPONDYLI cur distincti, & quare non est unum os continuum spi-
 næ. 12°. de usu par. 1°. 196. B
 Spondylos cur non æqualiter hñt spinae partes. 12°. de usu p. 1°. 198. A
 Spondyli cur perforati. 13°. de usu par. 1°. 199. E
 Spondyli omnes cur intus excavati. 12°. de usu par. 1°. 196. A
 Spondylorum locus posterior in tres partes diuiditur, & quales & quo
 modo. 13°. de usu par. 1°. 198. E
 Spondylorum productionum uarietates. 12°. de usu par. 1°. 198. B
 Spondylorū oīum pductiones p ordinē. 13°. de usu par. 198. H/ 1°. 199. A
 Spondyli aliqui cur habent productiones longas, & duplices, alij breues
 & simplices. 13°. de usu par. 1°. 198. F
 Spondylorum aliæ

Spondylorum alia productiones quō se habeant. 13°. de usu p. 1°. 198. G
 Spondylus medius totius spinæ, qualem productionem habeat posterior= rem. 13°. de usu par. 1°. 199. A
 Spondyli cur parui. 12°. de usu par. 1°. 197. B
 Spondyli inferiores cur maiores effecti. 12°. de usu par. 1°. 197. B
 Spondyli quo modo simul iungantur. 12°. de usu par. 1°. 198. D
 Spondylorum primorum ossa ualde superantur ab osse capitis. 12°. de usu partium. 1°. 195. H
 Spondyli primi cur parui. 12°. de usu par. 1°. 197. B
 Spondyli primi cur itus lati, et corporis mole tenues. 12°. de usu p. 1°. 197. D
 Spondyli primi cavitates cur duplex. 12°. de usu par. 1°. 194. E
 in Spondylis cur duo foramina. 16°. de usu par. 1°. 219. D
 Spondylo primo soli effecta sunt foramina obliqua, per quæ nerui à spi= nali Medulla excidunt, et quare. 13°. de usu par. 1°. 199. E
 Spondyli septē sunt in collo. 12°. de usu par. 196. G/13°. 1°. 201. F
 ex Spondylis septē cur collū multis aialibus factū. 13°. de usu p. 1°. 201. C
 ad Spondylium supremum colli procedunt magna uena et arteria à duo bus uentriculis cordis. de util. resp. Sp. 62. G
 Spondyli cur in scapulis multi, et dispositi, ut sunt. 13°. de usu p. 1°. 202. F
 Spondyli cur inter caput, et thoracem. 8°. de usu par. 1°. 165. B
 post Spondylum septimum oritur thorax. 13°. de usu par. 1°. 201. A
 Spondyli duodecim in dorso. 12°. de usu par. 1°. 196. G
 ex Spondylis duodecim thorax constat. 13°. de usu par. 1°. 201. F
 Spondyli duodecim cur requiruntur in thorace. 13°. de usu par. 1°. 201. E
 Spondylorum thoracis utilitas. 12°. de usu par. 1°. 198. B
 Spondyli quinq; in lumbo. 12°. de usu par. 196. G/13°. 1°. 201. F
 Spondyli in lumbis quales. 13°. de usu par. 1°. 199. G
 Spondylorum lumborum consideratio. 13°. de usu par. 1°. 200. A
 ex Spondylis quatuor est sacrum os. 12°. de usu par. 1°. 196. G
 Spondyli quinq; spinæ quomodo facti. 13°. de usu par. 1°. 201. E
 ad Spondylum quintū pertinet arteria magna. 6°. de usu par. 1°. 149. E
 Spondyli decimi dorfi et sequentium natura. 13°. de usu par. 1°. 199. E
 Spondyli quid agāt dū erigimur, et flectimur. 13°. de usu par. 1°. 199. A
 in Spondyli primo cur neruum tutum non esset producere neq; ex supe rioribus neq; ex inferioribus partibus neq; ex lateralibus. 13°. de usu partium. 1°. 200. D
 à Spondylis nerui qui deducantur. 16°. de usu par. 1°. 217. D
 Spondylorum ligamenta qualia. 13°. de usu par. 1°. 200. C
 ad Spondylum duodecimum pectoris pcedit gula. de ana. uiu. Sp. 49. F
 in Spondyli duodecimo est os stomachi. de ana. uiu. Sp. 49. F
 per Spondylos stomachi incessus qui. 6°. de usu par. 1°. 149. G
 Spondylis inuectus stomachus ab initio per totum collum fertur. 16°. de usu partium. 1°. 218. G
 in Spondylis ossa sunt facta propter motum. 11°. de usu par. 1°. 191. C
 Spondyli muniunt spinalem medullam. 9°. de usu par. 1°. 165. B
 Spondyli paulatim augentur. 13°. de usu par. 1°. 201. E
 Spondylos tunica colligati inest humor uiscosus. 13°. de usu p. 1°. 201. H
 in Spondylorum articulis humiditas crassa et uiscosa ē. 13°. de usu. 1°. 201. G
 prope Spondylos inter costas laxis neruis destruetur uox, et anhelitus. de uoce, et anhel. Sp. 60. F
 ad Spondylum tertium usque, si spinalis medulla sit abscisa, quid sequatur. de uoce, et anhel. Sp. 62. B
 SPONGIA διακρυα idest fistulis inanibus cauernosa est, non κρυα idest uacua. 3°. de diff. pul. 4°. 62. C
 Spongiæ comparatio ad pulmonem. de ana. uiu. Sp. 47. G
 in Spōgia exemplum, quo declaratur Raritatem foraminū non esse uni cam causam educendæ materiæ. de sect. Isa. 19. A
 de Spongia exemplum. de sect. Isa. 19. D
 Spongia plena melle aut pice nihil effundit, et quare. de sect. Isa. 19. D
 Spongia cruda pice imbuta, et spongia Africana. 4°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 149. A
 Spongiæ constringuntur, cum humor omnis fuerit expressus uinculis cir= cundatis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 Spongia qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. F
 Spongia sicca cur leuis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. G
 Spōgia cōbusta ad muliebri pfluuiū quō cōferat. de me. fa. pa. 7°. 169. C
 Spongiæ combustæ cinis sanguinem inhibet. de ther. ad Pison. 5°. 97. E
 in Spongijs reperti lapides quales. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. C
 Spongiæ lapis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. E
 Spongia nō est ut lana ad accipiendos humores irrigandos, sed et ipsa de= siccatur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
 Spongia aqua frigida humēs repercutit, et elidit ad uicina quod in loco

est. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 213. A
 Spongia siccandum caput. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. F
 Spongijs p strigili utaris in balneis. de uic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 132. E
 Spongijs utebantur ad detergendū in balneo. 10°. meth. med. 7°. 67. A
 per Spongijs fomenta. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. D
 ex Spongia fomentum. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 116. G
 Spōgia qñ faciebat Galen. fomēta oculis dolētibus. c. 6°. a. 31°. Ex. 49. F
 p Spongiā mollem non per sacculos, et cataplasma oculis fomenta ad hibenda sunt, et quæ. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. A
 Spongia ocularis Melle cocto, atque adhuc calido imbuta, quibus auxilie tur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. E
 Spōgia quæ in nares ponitur filo ligetur. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 148. H
 Spongiæ filum lineum uertit, ne nimis ascēdat per nares. de remedijs pa= ratu facilibus. 7°. 155. G
 Spōgijs faciēda fomētatio i lateris dolore fm aliquos. 9°. de dc. 1°. 282. F
 ex Spongia, et aqua dulci fomento mitiga, phlegmonem, quando irrita ta est. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 Spongia in aqua, quæ parum aceti habeat, curat oedema ex pituita in lo= co. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 103. F
 Spongia supra inflammationem ponenda in aqua et uino acerbo, cū mo dico aceti intincta. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. G
 Spongia quomodo deliganda supra oedema. 14°. meth. med. 7°. 87. F
 Spongia noua pro fomento in oedemate. 14°. meth. med. 7°. 87. G
 Spongia noua pro fomento utitur. 14°. meth. med. 88. F/2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. C
 Spongia noua, et candida in quo casu utitur. de med. fac. par. 7°. 171. G
 Spongiæ nouæ etiam ueteris usus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
 Spongia pro fomento sit noua, quod si noua non ad sit, quid agendum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 103. F
 Spōgiæ nouæ defectu, utaris nitro, aphronitro, uel lixiuio ad detergen= dum. 14°. meth. med. 7°. 87. G
 Spongia noua si non adsit, melius est elychnium accipere quod sit molle, quale est Tarsicum, siquidem hoc etiam utilius uidetur ad curandum oedema, quā sit spongia. 14°. meth. med. 7°. 87. G
 Spōgiam ulceri applicat madidam uino aut aqua, uultq; spongiā per= manere frigidam. 14°. de comp. med. per ge. 5°. 236. H
 Spōgijs partes fouēde sunt, quousque coloris euadāt punicei, et ita dein= ceps scarificandæ. de cucur. scar. 7°. 3. C
 Spōgijs fouendus est locus, ubi hirudo fuerit aut cucurbitula, ut uirus ex trahatur, admouenda est. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Spongia abstergendus est mucor hirudinum. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Spongiæ medicamentum quo modo ad auditum obtusum conferat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. D
 SPONGIOSVS, et calidus cum sit pulmo, uim habet attractiuā. de utilit. resp. Sp. 64. D
 Spōgiosa carne plenæ pelliculæ sunt intra nares, in quibus fit olfactus. de utilit. resp. Sp. 63. D
 Spōgiosæ carūculæ duæ iacēt in ossis nasi cōcavitatē. de ana. ui. Sp. 49. A
 Spongiolum et molle Stoebe comparat Galenus. 7°. de usu p. 1°. 158. G
 SPONGOEIDVM osium usus qui. 8°. de usu par. 1°. 168. E
 SPONGOS cuius sit facultatis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. F
 Spōsæ solis. de dyn. 27. H/ Sp. 29. E
 SPONTANEVM quid. com. 6°. aph. 14°. Ex. 47. F
 Spontaneum, et naturale. 4°. de diff. pul. 4°. 67. B
 Spontaneæ euacuationes quæ, et quare. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. C
 Spontanei labores qui sint, et quid causent. cō. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Spontaneæ lassitudines tres, et quæ. com. 2°. aph. 5°. Ex. 11. G
 SPONTE quādoque significat sine causa exteriori, quando repēte. com. 4°. aph. 78°. Ex. 37. F
 Σπογγιδιὰς agritudines quas uocet Hippocrates. i. 1°. de morbis uul. commentario 1°. 3°. 100. G
 Sporades morbi qui sint. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 109. B
 Sporadici morbi sunt frequētes. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 109. B
 SPORTVLAE quomodo fabricentur. ad Thras. 2°. 105. F
 Sportulis fit expressio. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 273. A
 ad SPVENDVM iuuat mel. de diff. cont. Sp. 74. G
 ad Spuendum humiditatem ex pectore, et pulmone, adiuuant amygdæ= læ proprie amaræ. de diff. cont. Sp. 74. G
 ad Spuendum humiditatem ex pulmone adiuuat uinum subtile aquosum. de diff. cont. Sp. 74. H
 SPVENTIBVS sanguinem conuenit ferula medulla. 8°. de simpl. medic. facul. 5°. 56. H
 Spuentibus

Spuentibus sanguinem exhibetur lemonij fructus. 7°. de simplicium medi-
 mentorum facultatibus. 5°. 54. B
 ad Spuentes sanguinem. 7°. de comp. med. sec. loc. 181. D/E/8°. 5°. 191. D
 SPVITIONES sanguis sunt morbus lōgus. c. 6°. ap. 47°. Ex. 52. B
 Spuitiones sanguineas suscitatur aqua dura, & frigida. de bo. aq. Sp. 75. G
 Spuitiones sanguinis incipientes phibuit Galenus. c. 6°. ap. 47°. Ex. 52. B
 in Spuitione sanguinis quæ medicamenta sint satis mollibus corporibus.
 5°. methodi medendi. 7°. 33. A
 SPVMA quid. de util. resp. Sp. 63. F
 Spuma habet plurimum aerem. de util. resp. Sp. 62. E
 Spumæ generatio unde sit. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. C
 Spuma quot fiat modis. de uict. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 128. A
 Spumæ duplex generatio. cōmen. 2°. aph. 43°. Ex. 18. C
 Spuma fit propter frigiditatem, & caliditatem. in 1°. pr. com. 1°. 4°. 166. D
 Spuma quō fiat in his quæ elixantur, et in mari. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 Spuma quomodo fiat. in progn. com. 2°. 4°. 202. E
 Spuma quomodo fiat in mari. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 Spuma in mari, cur celeriter soluat. in progn. Hipp. cō. 2°. 4°. 202. E
 Spumam albam facit uinum nigrum cōmotum. de nat. & ord. Sp. 42. C
 Spumam albam facit mare uiride. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. C
 ex Spumarum generatione color albus. 8°. de decret. Hip. 1°. 277. D
 ex Spuma Venus orta est. 1°. de semine. 1°. 330. F
 Spuma quomodo fiat in lebetibus. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 Spumam cur accipiat bilis. de uic. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 127. H
 Spumæ comparatur semen. 1°. de semine. 1°. 330. E
 Spuma quomodo fiat in epilepsijs. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 Spuma circa os cur in epilepsia. de util. resp. Sp. 63. E
 Spuma e pulmone quomodo distinguatur. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 Spuma oris quando signum mortis. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 SPVMA argenti quid. de simp. med. Sp. 90. F
 Spuma argenti quomodo funditur. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 212. F
 Spuma argenti quomodo cito liquecat. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 217. E
 Spuma argenti si cum oxaleo coquatur citius liquefcit. 1°. de comp. medi-
 camen. per genera. 5°. 212. F
 Spuma argenti cbrystis. 1°. de comp. med. per ge. 215. G/2°. 5°. 223. A
 Spuma argenti qualis. 1°. de comp. med. per gen. 212. E/4°. 240. H/5°. 247. D/5°. meth. med. 7°. 36. D
 Spuma argenti qualis, & eius usus duplex in emplastris. 6°. de composit. medicamen. per genera. 5°. 257. F
 Spuma argenti uenenum est. in 6°. de morb. uulga. com. 6°. 3°. 197. A
 Spumam argenti haurientibus, quid proffit. 2°. de antid. 5°. 114. D
 Spuma argenti stringit aliquatenus, & refrigerat. de simpl. Sp. 90. F
 Spuma argenti cruda quid agat, quomodo rofione carebit, & quomodo lauanda sit. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 213. D
 Ex Spuma argenti cruda & oleo, acopū. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 264. H
 Spuma argenti per cocturam fit melior. 6°. de cōp. med. se. lo. 5°. 168. E
 Spuma argenti fit nigrior coctione. 6°. de cōp. med. per gen. 5°. 257. H
 Spuma argenti torrefacta utitur. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 162. B
 Spumæ argenti, & ceruffæ comparatur molybdæna. 1°. de composit. medi-
 camen. per genera. 5°. 215. A
 Spuma argenti, & molybdæna ad eosdem usus adhibentur, & quomodo differant. 1°. de compo. med. per genera. 5°. 213. F
 Spuma argenti ad discutiendum melior quam Molybdæna. 1°. de compo. medicament. per genera. 5°. 213. G
 ex Spuma argenti & ceruffa emplastra alba fiunt. 1°. de compositio. me-
 dicamen. per genera. 5°. 213. G
 cum Spuma argenti quando est ceruffa quomodo ponenda in emplastrū. 1°. de composit. med. per genera. 5°. 215. G
 ex Spuma argenti, & œneleo emplastrum præparatur. 1°. de composit. medicament. per genera. 5°. 213. C
 ex Spuma argenti, & oleo emplastrum. 1°. de cōp. med. per ge. 5°. 213. A
 ut Spuma argenti quæ lauentur. 1°. de comp. med. per gene. 5°. 213. E
 Spuma argenti acoribus conuenit & mordacitatem aufert ex charta. 1°. de composit. medi. sec. loc. 5°. 128. D
 pro Spumæ argenti ceruffa uti absurdam est. 1°. de cōp. me. f. l. 5°. 130. B
 SPVMA nitri, nitrum, & aphrolitrum diuersa sunt. 3°. de composit. medicamen. sec. loc. 5°. 141. B
 Spuma nitri media est inter aphronitru & salē. 9°. de sim. m. f. 5°. 68. G
 Spuma nitri tenuem habet substantiā. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 228. E
 Spuma nitri quo loco reponatur inter calida, quæ ualent alopecijs. 1°. de compo. med. sec. locos. 5°. 122. D
 Spuma nitri discufforū parabile fortius est. 6°. de cōp. me. se. l. 5°. 169. G

Spuma nitri cum cibo potuq; sumpta meatus purgat. 5°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5°. 35. C
 Spuma nitri adhuc magis detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. H
 Spuma nitri in articularia medicamenta miscetur. 3°. de compositio. medi-
 camen. secundum locos. 5°. 141. B
 Spuma nitri. 6°. de comp. med. sec. loc. 168. E/10°. 5°. 207. C
 Spuma Salis qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. E
 SPVMANS scretio quomodo fiat. in progn. com. 2°. 4°. 202. E
 Spumans sputum quid significet. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 Spumans, & uiridis scretio mala est. in progn. com. 2°. 4°. 202. D
 SPVMEVS humor est in carne pulmonis, & eo nutritur. commen-
 tario 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 SPVMOSVS sanguis est spēs sanguinis. cō. 4°. aph. 25°. Ex. 30. A
 Spumosa superfluitas sanguinis superius calida & sicca, cholera appella-
 tur. de anat. uiuo. Sp. 50. H
 Spumofus sanguis quomodo sit. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 Spumofus sanguis potest esse multus, & paucus. cō. 5°. aph. 13°. Ex. 38. E
 Spumofus sanguis e pulmone exit. 4°. de loc. affec. 4°. 25. G/ commenta-
 rio 5°. aphorismo 13°. Ex. 38. E
 Spumofus sanguis nō oīno ex pulmone expuit. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 Spumofus cur sit sanguis a pulmone. de util. resp. Sp. 64. C
 Spumofum raro expuitur in morbo laterali. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 Spumofum, & cādicans est sputū, si pituita abūdat. 5°. de lo. af. 4°. 29. H
 Spumofæ tenues, & nigræ deiectiones in quo fuerint tertio die. in 3°. de morb. uulg. cōmen. 1°. 3°. 133. H
 Spumosa excrementa unde sint, & quō fiant. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Spumosa deiectio quæ. in 1°. pr. cōmen. 3°. 4°. 178. E
 Spumosa deiectio ad quid sequatur. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Spumofæ & syncræ deiectiones prauæ sunt. in 1°. pr. cō. 2°. 4°. 171. B
 Spumofæ albicantes deiectiones malæ. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. G
 Spumosa deiectio naturis est omnibus mala. in 1°. pr. cō. 2°. 4°. 171. H
 Spumofæ deiectiones damnandæ. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 128. C
 Spumofæ deiectiones puræ biliosæ habent graues offensas. de uict. ratio-
 ne in morbis acutis, com. 3°. 7°. 128. C
 Spumosa deiectio quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 199. G
 Spumosa excrementa quibus in alui profluuijs sunt, his ex capite pituita
 defluit. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Spumosa urina alba nebulosa in synocha nō bonū signat. de dy. Sp. 34. D
 Spumosa urina, subalbida, aut ruffa mortem significat in synocha. de dy-
 namidijs. Sp. 34. D
 Spumosa urina, alba, nebulosa si critico die, aut post criticum diem super
 uenerit, solutionem ægitudinis ostendit. de dyna. Sp. 34. D
 Spumosa urina superius significat stomachi uentositatē, & aliquando ue-
 neris desiderium, & tussim & frigiditatem. de dyna. Sp. 35. E
 SPVERE concoctionis inditium est in pectoris aut pulmonis morbis.
 in 6°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 163. E
 in SPVTATIONE elleborus dandus. de uictus ratione in morbis
 acutis, commentario 4°. 7°. 144. G
 SPVTVM proprie quid. 1°. de crisi. 4°. 126. H
 Sputa unde fiant. in 1°. pr. com. 1°. 4°. 163. H
 per Sputa expelluntur superflua. de com. memb. Sp. 59. B
 Sputa supra quid significant. in 1°. prorr. Hip. com. 1°. 4°. 161. G
 Sputa supra spiritalia mēbra quid significant. 1°. de crisi. 4°. 128. A
 Sputa in pleuritide, & pulmonis passionibus, comparantur urinarū sub-
 sidentijs. 1°. de crisi. 4°. 132. B
 Sputa primo, deinde urinae considerandæ in pleuritide; quia pleuritis est
 cum febre. 1°. de crisi. 4°. 128. C
 Sputa cur non statim adsunt in pleuritide, & tamen tussis adest statim.
 2°. de crisi. 4°. 137. F
 per Sputa euacuatio fit in morbo laterali. com. 5°. aph. 8°. Ex. 38. B
 Sputo ex purgat humor noxijs in laterali morbo, strangulat uero ægrū
 in pernitijs, antequā costæ patiantur. com. 7°. aph. 11°. Ex. 54. G
 Sputum ostendit causam morbi lateralis. com. 6°. aph. 8°. Ex. 50. A
 Sputum ostendit terminum morbi lateralis. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. A
 Sputa pleuriticorum qualia, & quid significant. 2°. de crisi. 4°. 137. F
 inter Sputa quæ mitiora, & quæ exitalia. 2°. de crisi. 4°. 137. G
 Sputa semper significant indicationes, sed non semper bonas. commenta-
 rio 4°. aphorismo 71°. Ex. 35. D
 ex Sputis sumuntur concoctiones. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 quod Sputum indicat bonam coctionem. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. B
 Sputum debilis coctionis quod. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. B
 Sputa qualia sequatur cruditas. de uic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 123. B

Sputum crudum quale. 1°. de crisi. 4^a. 127. D
 Sputa quæ liquida, & tenuia, significant aliquam coctionem mediocrem. 3^a. 163. E
 in 6^m. de morb. uul. commen. 2°.
 Sputum tenue significat principium in pleuritide, & peripneumonia. de tot. morb. tempe. 3^a. 88. G
 Sputo tenui plenū os uomiturus esse uidet. in 1^m. prorr. cō. 1°. 4^a. 167. E
 Sputum crassum perfectam coctionem significat. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3^a. 163. E
 Sputa cocta quæ sint. de uictus rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 143. B
 Sputum bonum. com. 1°. apho. 12°. Ex. 6. C
 Sputum facile, & sine dolore in pleuritide optimū. de cōst. ar. Isa. 40. H
 Sputa quæ facile expuantur. 4°. de loc. affect. 4^a. 27. G
 Sputum glutinosum, signum est morose pleuritidis. de uict. rat. in morbis acutis. commen. 1°. 7^a. 113. H
 ad Sputum glutinosum quid requiratur. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 3°. 7^a. 127. F
 Sputum crassum tenuat mel. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Sputa pessima quæ. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 106. E
 Sputum mortis. com. 1°. apho. 12°. Ex. 6. C
 de Sputa letalia in pleuritide, et peripneumonia. de tot. mor. tēp. 3^a. 89. G
 Sputum amarum uehementer uel spumās, uel admodum foetidum minatur mortem in pleuritide, & peripneumonia. de tot. morb. tēp. 3^a. 89. G
 Sputum coloratum est commune pleuritidi, & peripneumonia. de subfuguratione empirica. Isa. 32. E
 Sputum magis pituitosum in peripneumonia sequi conuenit. 2°. de locis affectis. 4^a. 13. B
 Sputum amarum semper, & siccum habet cōceptus in horis bilis. de spermate. Sp. 37. C
 Sputorum diuersitates ex coloribus quæ. 2°. de loc. affect. 4^a. 13. B
 Sputi differentia ex humoribus. 5°. de loc. affect. 4^a. 29. H
 Sputa quibus inditijs significant humores. in 6^m. de morbis uulgaribus, cōmentario 4°. 3^a. 190. B
 Sputum cur flauum in pleuritide. de const. ar. Isa. 40. G
 Sputum pallidum biliosum est. in 6^m. de morb. uulg. cōmen. 3°. 3^a. 179. A/
 5°. de loc. affect. 4^a. 29. H/com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
 Sputū magis biliosum in pleuritide fieri consuevit. 2°. de lo. aff. 4^a. 13. B
 ex Sputis biliosis lateris dolor si absq; ratione euauerit, quid futurum. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 179. B
 Sputum cur spumofum in pleuritide. de const. ar. Isa. 40. G
 Sputum spumans pituitosum est. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 179. A/
 5°. de loc. affect. 4^a. 29. H/com. 6°. apho. 33°. Ex. 50. A
 Sputum cur nigrum in pleuritide. de const. ar. Isa. 40. G
 Sputum nigrum est, si atra bilis abundat. 5°. de loc. affect. 4^a. 29. H
 Sputum nigrum melancholicum est. in 6^m. de morb. uul. cō. 3°. 3^a. 179. A/
 commen. 6°. aphor. 33°. Ex. 50. A
 Sputum nigrum in principio morborum malum significat. de ijs, quæ in medic. fi. commen. 1°. 7^a. 198. C
 Sputum nigrum letale est. 1°. de crisi. 4^a. 127. D
 Sputum cur rubrum in pleuritide. de const. ar. Isa. 40. G
 Sputum rubrum sanguineum est. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 179. A/
 5°. de loc. affect. 4^a. 29. A/com. 6°. apho. 33°. Ex. 50. A
 in Sputis quomodo diuersus sanguis. 2°. de loc. affect. 4^a. 13. B
 Sputa subrubra an possint contingere alijs, qui non sint pleuritici, atque peripneumonici. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 127. F
 Sputa subrubra & colore pallida citra febrem in duobus uidit Galenus. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 127. H
 Sputa uaria subrubra in Pythione fuere die sexto. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 127. F
 Sputa in pleuritide cur uaria. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. B
 Sputa in pleuritide uaria quid significant. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. B
 Sputum cur cruentum in pleuritide. de const. ar. Isa. 40. G
 Sputus cruentus ex pulmone exit. 2°. de præs. ex puls. 4^a. 116. C
 Sputa cruenta quando sunt in morbo laterali, est mitis morbus. in 6^m. de morbis uulga. commen. 3°. 3^a. 179. C
 Sputum cur sanguinolentum, & biliosum in pleuritide fiat. de constitutio ne artis medicæ. Isa. 40. G
 Sputa cruenta quando impediunt sanguinis missionem, & propter quas causas. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 179. C
 ad Sputum cruentum. de med. fac. par. 7^a. 173. H
 Sputa exsiccata quid mali faciant. de atten. uic. 2^a. 46. H
 sine Sputo pleuritis quæ. 5°. de loc. affe. 4^a. 31. D
 Sputa si non reddat æger, ingenti dolore, uel spirandi difficultate ipsum

occupante, letale est signum. de tot. morb. temp. 3^a. 89. G
 Sputum retentum facit spiritum frequentem, & e contra. de uict. ratio. in morb. uulga. commen. 1°. 7^a. 114. C
 cum Sputo frequenti a tussicula tolluntur parotides. in 1^m. prorrhetici. commentario 3°. 4^a. 188. G
 Sputū maturat, & educit balneū. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 132. H
 pro Sputo educendo butyrum cum melle, & amygdalis amaris conuenit. 10°. de simpl. med. fac. 5^a. 74. D
 Sputū mediocriter educit mulsa. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 127. D
 Sputū educit magis mulsa dilutior. de uic. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7^a. 128. H
 per Sputa exit aqua mulsa tussiendo in affectibus thoracis, si in thoracis spaciū infundat. 5°. de loc. affect. 4^a. 29. H
 Sputa mouet uinū dulce cæteris apti^o. de uic. rat. i mor. ac. c. 3°. 7^a. 126. E
 Sputum educit uinū aquosum post dulce. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 3°. 7^a. 126. F
 ad Sputum. de med. fac. par. 7^a. 176. G
 Sputa florida ab initio in muliere quadam quid significarent. 3°. de differentijs respirationum. 3^a. 75. F
 neq; in Sputis neq; in sudoribus, neq; in urinis, neque in uomitibus signa sunt phrenitica. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 162. H
 Sputa rotunda quō delirium signant. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 178. C
 Sputorū rotundorū causa materialis. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 178. C
 Sputorū rotundorū causa effectrix. in 6^m. de morb. uulg. cō. 3°. 3^a. 178. C
 per Sputum fructum grandinis grano per simile a quodam eiectum, magna ex parte æquabat erui magnitudine. 4°. de loc. affect. 4^a. 28. D
 Sputum falsum difficile. 5°. meth. med. 7^a. 35. F
 Sputi uitiosi erosione ulcus in pulmone habentes, & Salsuginem quadam in Sputo sentientes, insanabiles sunt, & quare. 5°. meth. med. 7^a. 35. F
 Sputa quæ per pulmonem eiciantur. 4°. de loc. affect. 4^a. 25. G
 Sputum sanguinis cur fiat iuuenibus. com. 3°. aph. 29. Ex. 26. C
 Sputum sanguinis quandoq; est ex sola costarū affectione, pulmone nihil patiente. de arti. com. 3°. 7^a. 275. D
 Sputum sanguinis, & lateralis morbus quomodo curentur: cum sint contrarij Galeni. commen. 1°. apho. 16°. Ex. 9. A
 Sputum sanguinis & saniei in retentione menstruorū secret. Sp. 99. A
 Sputum sanguinis euenit ob clausas euacuationes hæmorrhoidarum. de uen. sect. aduer. Erasf. 6^a. 7. E
 in Sputo sanguinis qui nunquam sanantur. 5°. meth. med. 7^a. 35. E
 Sputū sanguinis qui timet, quæ debet euitare. de ue. sec. ad. Erasf. 6^a. 9. A
 in Sputo sanguinis uenam secuit. 5°. meth. med. 7^a. 35. E
 in Sputo sanguinis pisces dat in catharro. 5°. meth. med. 7^a. 35. F
 Sputo sanguinis ualens antidotus. 2°. de antid. 5^a. 111. F
 ad Sputū sanguinis Philonis Antidotus. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 201. A
 ad Sputa sanguinea. de medic. facil. parā. 165. G/H/171. D/G/7^a. 173. H/
 secretorum. 99. A/B/ Sp. 100. H
 cū Sputo sanguinis tussis ortæ ex frigore casus. 5°. meth. med. 7^a. 35. E
 à Sputo sanguinis puris sputum. com. 7°. aphor. 15°. Ex. 55. A
 Sputū sanguinis sequens habet sputū purulentū. cō. 7°. aph. 15°. Ex. 55. A
 à Sputo puris phthisis. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 Sputum tabiorum si supra carbones positū graue oleat, & capilli fluant, letale est. com. 5°. apho. 11°. Ex. 38. D
 Sputum tabiorum grauiter olet. com. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
 ad Sputa purulenta. de med. fac. par. 7^a. 165. G
 in Sputo sanguinis puris sputum, & fluxus, cum uero sputum retinetur moriuntur. com. 7°. aph. 74°. Ex. 60. H
 Sputū si retineatur in phibiscis, moriuntur. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. B
 Sputum, & pituita in ore, lichenum remediū est. 3°. de nat. fa. 1^a. 304. B
 Sputum necat scorpios. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. B
 Sputo & pituita miscentur cibi mansi. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. B
 Sputo & cinere argentum uiuum extingui. de dynamidijs. Sp. 30. F
 SPYRALODI excrementa unde dicta. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7^a. 136. D
 Σπυράδους quid Græci nominent. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. E
 Σπυράδους caprarū deiectiones uocāt. in 1^m. prorr. cō. 2°. 4^a. 169. F
 & austrinus status. in 1^m. de morb. uulg. cō. 1°. 3^a. 104. B
 Squallidi oculi si doleāt, uini potatione sanant. cō. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Squallida febris quomodo curetur. de marc. 3^a. 47. F
 ad Squallidos. 2°. de antid. 5^a. 113. D
 SQUALLORES quid uocetur apud Hippocratem. in 1^m. de morbis uulgaribus, commen. 1°. 3^a. 103. H
 Squallor quomodo accipitur. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 104. A
 per

per Squallos sicciore redduntur animalium corpora. in 1^m. de morbis
vulgaribus, commentario 1°. 3^a. 104. B
S Q V A M A R V M in piscibus iuuentum. de anat. uiu. Sp. 53. D
S Q V A M A simpliciter significat squamam æris. 4°. de compo. medi-
camentorum per genera. 5^a. 239. G
Squamæ æris qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 151. E/ 6°. 255. C/ 5^a. 258. C
Squamæ æris qualis, et q. debet cribrari. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 232. B
Squamæ æris, et ferri quales. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. H
Squamæ æris medicamentum forte est, et quomodo eius erosio mitescat.
2°. de comp. med. per genera. 5^a. 219. G
Squamæ æris ut argenti spuma lauatur. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 213. E
Squamæ æris cyprij, et squamæ cypria. 5°. de compo. medicamentorum
secundum locos. 161. H/ 5^a. 162. A
Squamæ Cypriae meminit. 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 245. D
Squamæ æris cypria lota. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. H
Squamæ æris calida est tenuium partium, et parum adstringens. 3°. de
compo. medi. per genera. 5^a. 228. E
Squamæ æris ad scabritiem oculorum facit. introductio. 151. 58. C
Squamæ ualeat ad fluorem sanguinis. introductio. 151. 58. B
Squamæ æris adstringens, est uicina urentibus. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 39. B
Squamæ æris adstringit, et mordicat. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. A
Squamæ æris adstringens, noxiâq; deuorata. 13°. meth. med. 7^a. 85. C
Squamæ æris adstringit, et membra repurgat. de op. sect. 151. 23. H/ 4°.
de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. G
Squamæ æris euidenter siccatur, uehementerq; exsiccat et abstergit. 4°. de
compo. med. per genera. 5^a. 249. H
Squamæ æris quantum exsiccat. 3°. meth. med. 7^a. 20. A
Squamæ æris ulcerum carnes supercrescentes adstringit, et exsiccat. de the-
riaca ad Pisonem. 5^a. 90. H
Squamæ æris ulcera uix sanabilia curat. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 220. E
Squamæ æris in intrinsecis ulceribus sumi non debet. 4°. met. m. 7^a. 28. H
Squamæ æris per os sumpta aluum ducit. de theria. ad Pifo. 5^a. 90. H
Squamæ æris educit pituitam, et aquosos humores. de dyna. Sp. 22. B
Squamæ æris dosis, et quibus miscetur. de dynamidijs. Sp. 22. B
Squamæ æris nigra est. 2°. de comp. med. per gene. 223. G/ 4°. 5^a. 245. C
Squamæ æris parum obest candori emplastrorum alborum. 1°. de compo.
medicamen. per genera. 5^a. 217. C
Squamæ rubra. 2°. de compo. med. per gene. 225. E/ 5^a. 226. B
Squamæ æris debet leuigari aliquo humido. 6°. de comp. m. p. ge. 5^a. 259. H
Squamæ æris torrefacta. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 156. C
S Q V A M A chalbanii qualis. 6°. de compo. med. per ge. 5^a. 256. A
S Q V A M A ferri, et stomomatis, ad ulcera maligna ualeat. 4°. de co-
po. medicamen. per genera. 5^a. 236. F
Squamæ ferri lota. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 153. C
Squamæ helitis omnes superat in desiccando, et squamæ ferri adstringit
supra alias. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. H
S Q V A M A stomomatis qualis. 9°. de simp. medicamen. facul. 69. D/
4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 151. A
Squamæ stomomatis purgata. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. B
Squamæ in qua morborum differentia ponendæ. de diff. morb. 3^a. 3. E
Squamæ est affectus calcis. Introd. 151. 59. D
ad Squamas tollendas à capite sine foratione. 6°. de comp. me. p. ge. 5^a. 255. B
Squamas separans. 2°. de compo. med. per gene. 5^a. 234. C
Squamas ab ossibus detrahunt quæ ualide desiccant. 8°. de simplicium me-
dicamentorum facultatibus. 5^a. 58. D
Squamas tollens Aridum Cephalicum. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 253. D
Squamas celerrime ab ossibus detrahit peucedani radix. 8°. de simplicium
medicamen. facul. 5^a. 58. D
Squamas sistens. 5°. de comp. per gene. 5^a. 254. F
ad Squamarum abscessus. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 248. B
S Q V A M A E in urina indicant uescicam resolutam, aut extensam. com-
men. 4°. apho. 76°. Ex. 36. C
Squamas ueluti habent hypostases urinæ petaloides. de urin. 4^a. 124. E
S Q V A M A T A sunt nudata pilis. 2°. de temper. 1^a. 18. H
S Q V A M O S A E commissuræ quæ. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 169. H
S Q V A M V L A R V M instar sedimentum in urina quid significet. in
progno. com. 2°. 4^a. 200. E
Squamulæ in urina indicant uescicam resolutam, aut extensam. commen-
tario 4°. apho. 76°. Ex. 36. D
Squamulæ in urina exulcerationem propriæ uescicæ significant. commen-
tario 4°. apho. 81°. Ex. 36. H
Squamulæ circa ulcus prauos humores confluere notant ulcus erodentes.

commen. 6°. apho. 4°. Ex. 46. G
Squalētibus et aridis dānosē prebet lens, et quare. 1°. de ali. fa. 2^a. 13. E
S Q V A T I N A dura, et cōcoctu difficiliora sunt. 3°. de ali. 2^a. 32. E
Squatina habent alimentum copiosius quā torpedo, et pastinaca. 3°. de
alimentorum facultatibus. 2^a. 32. E
Squatina fractio usq; ad sanguinem. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 123. H
S Q V I L I T A dictum medicamen. de med. exper. Sp. 106. C
S Q V I L L A lumbricos educit. de ther. ad Pison. 5^a. 93. F
Squilla pisces conuenientes sunt stomachicis. 8°. de comp. me. f. l. 5^a. 192. C
Squilla duræ digestionis. com. 2°. apho. 18°. Ex. 13. F
S Q V I N A N T V M purgat hepatis gibbā partem. de cath. Sp. 95. C
Squinantum purgat renes. de cathar. Sp. 95. C
Squinanti decoctio ualeat ad febres chronicas, aperit oppilationes, prouo-
cat urinam, soluit uentrem. de med. exper. Sp. 107. B
Squinanti decoctio ualeat ad dolorem mulieris post partum. de medicinis
expertis. Sp. 106. F

STABILIMENTVM

quid signifi-
cet. de ijs, quæ
in medic. fiunt, com. 3°. 7^a. 222. D

Stabilimēta, et fulcimēta quō differant. de ijs, q̄ in m. fi. cō. 3°. 7^a. 222. E
Stabilimento quæ indigent. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 222. E
S T A B I L I R I membrū quid. de ijs, quæ in med. fi. cō. 3°. 7^a. 222. D
Stabilit, et restringit dētes q̄ agitant gagates lapis. de sim. me. Sp. 86. G
S T A B I L I T A S terræ. de hist. philos. Sp. 8. D
Stabilitas in opinioibus ostēdit frigidā cerebri substantiā. ars me. 151. 63. E
ad Stabilitatē accommodata ē altera ex cōpositioibus ossiū. intr. 151. 54. F
Stabilitatis species tres. introductio. 151. 54. F
S T A C H Y S nardu quibus constet facultatibus, et quā uim habeat.
8°. de simp. med. facul. 5^a. 56. G
Stachys est calida in tertio, menses prouocat, abortum affert, et secun-
das eijcit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. C
S T A C T E quid. de simp. med. Sp. 87. B
Stacte myrrha. 3°. de comp. med. sec. loc. 3^a. 148. B
Stacte refrigeratos calefacit. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 15. A
Stacte in uulneribus neruorum quomodo usus Galenus. 3°. de comp. medi-
camentorum per genera. 5^a. 229. H
de S T A D I I S, et nauigatione Galenus ex industria scripsit. 9°. de
simpl. medi. facul. 5^a. 65. C
Stadij sexta pars dicitur plethrum. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. F
S T A G N A N T E S aquæ à Sole putrefiunt et augētur ab imbris.
de aere, aq. et loc. 2^a. 4. H
Stagnantes aquas calidas qui bibant. de aere, aquis, et locis. 2^a. 4. H
Stagnantes aquæ lædunt uentrem et splenem. de aere, aq. et lo. 2^a. 6. D
S T A G N A N T I S S I M V S omnium fluuiorum Phasis est, et len-
tissimo cursu profluit. de aere, aq. et loc. 2^a. 4. H
S T A G N A quæ peiora, et quæ pessima. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. A
Stagnorum differentia. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. B
Stagnorum, et maris ratione qui pisces peiores. 8°. meth. med. 7^a. 51. B
ex Stagnis uenti spirantes quales. 1°. de semine. 1^a. 329. F
Stagnorum halitus euitandi sunt. 12°. meth. med. 7^a. 77. E
Stagnorum respirationes sunt morborū epidemicorum causæ. de natura
humana. commen. 2°. 7^a. 182. D
ob Stagnū uicinū, aer nebulosus, pestilensq; fit. 1°. de san. tu. 2^a. 67. A
extra Stagna aues degētes sunt commodæ seni. 5°. de san. tu. 2^a. 91. D
S T A L T I C A E facultates quæ. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. F
Staltica quæ. de dynamidijs. Sp. 18. H
Stalticis, et chatarticis, et acerrimis rebus curatur cancrofa causa. de
dynamidijs. Sp. 19. A
S T A N N E V M uas unguentarium exiguum. 7°. de compo. medica-
mentorum per genera. 272. F/ H/ 5^a. 273. F
Stanneum uas pro seruando medicamento. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 171. A
in Stanneo uase mali punici succum seruant. 3°. de compo. medicamen-
torum secundum locos. 5^a. 148. E
Stanneum uas in quo theriaca quō ex flatu ruptum. de mult. 3^a. 79. D
Stanneo uase utitur. 3°. de comp. med. sec. loc. 143. E/ 148. E/ 7°. de com-
po. medi. per gene. 5^a. 269. G/ de ocul. 7^a. 191. F
S T A N N V M plumbo adulteratur. 1°. de antid. 5^a. 104. D
S T A P H Y L E uua uocatur à Græcis, gigniturq; huiusmodi uua cum
in gargarionem fluxio procumbat. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. F
Staphyli quid sit. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. F
S T A P H I L I N V S quā facultatē obtinet. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 46. A
Staphilinus quā uim habet. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. C

Staphylinus urinam & menses ciet. 6°. de simp. med. fac.	5°. 46. A	Status potest præcognosci. 1°. de crisi.	4°. 131. F
STAPHILOMA à similitudine nominatur. 2°. meth. med.	7°. 9. E	Statum futurū cognoscere est officiū medici gñosi. 1°. de crisi.	4°. 126. D
Staphyloma quid. fin. me. 48. E/ intr. Isa. 59. A/ de tu. prat. nat. 3°. 84. H		ante Statum augmentum non cognoscitur. 1°. de crisi.	4°. 128. F
Staphyloma oculi & genarum affectus est. fin. med.	Isa. 49. F	Status semper primo cognoscendus. 1°. de crisi.	4°. 128. F
Staphyloma est affectus iridis oculorum. introd.	Isa. 58. D	Status morbi cur præcognoscendus. 3°. de crisi.	4°. 141. A
Staphyloma est ulceratio quædam oculorum. fin. med.	Isa. 48. D	Status quomodo cognoscantur. com. 1°. apho. 12°.	Ex. 5. D
Staphylomata oculorum affectus manu indigent. introd.	Isa. 59. G	Status tempore fit coctio exquisita. 3°. de crisi.	4°. 141. A
Staphylomata præciduntur. introd.	Isa. 59. G	in Statu somnus bonus. com. 20°. apho. 1°.	Ex. 11. B
Staphylomata ad ipsas radices per medium transiit. introd.	Isa. 59. G	in Statu semper fit crisis. 3°. de crisi.	4°. 141. B
ad Staphylomata oculorum. 4°. de compo. medicamen. secundum loc.		Statum quando crisis expectabit. 3°. de crisi.	4°. 141. E
154. H/ 155. D/ G/	5°. 158. C	ad Statum nisi quis respiciat, quid mali sequatur. 1°. de crisi.	4°. 131. A
ad Staphylomata. 4°. de comp. med. per genera.	5°. 243. C	Statu ignorato, quæ ignorantur. 3°. de crisi.	4°. 141. D
STAPHISAGRIA quid, & eius ures. de simp. med.	Sp. 90. C	sine Status præcognitione, uictus ratio institui recte nō potest. 1°. de die-	
Staphisagria ad quid utilis. de cucurb. scar.	6°. 4. F	bus decretorijs.	4°. 150. C
Staphisagria uiscidissime relaxat, pediculos ex oleo leuigata, & corpori		Statu ignorato, cognosci non potest an æger debeat mori uel superuiue-	
illinita occidit. de simp. med.	Sp. 90. C	re. 3°. de crisi.	4°. 141. C
Staphisagria detergens, & concoquens est. 6°. de cōp. me. p. ge. 5°. 256. F		in Statu, in principio & in augmento mors contingit. 3°. de crisisibus.	4°. 142. F
Staphisagria carnē colliquare potest. 4°. de simp. med. fac.	5°. 29. F	141. E/	4°. 142. F
Staphisagria purgat caput. de cathart.	Sp. 95. B	in Statu, & augmento moriuntur ægri. de tot. morb. temp.	3°. 88. C
Staphilini radices expurgant in ictis. de cura ictis.	Sp. 111. B	in Statu mori ægros collige. com. 4°. apho. 34°.	Ex. 31. D
Staphisagria per os prouocat sudorem. de cathar.	Sp. 95. D	in Statu deiectiones nigrae non præ se ferunt mortem. commentario 4°.	
STARNÆ caro est cibus subtilians. de dissol. cont.	Sp. 72. D	aphorismo 21°.	Ex. 29. D
Starnæ sunt uelocis digestionis. de dissol. cont.	Sp. 73. C	in Statu eorum qui debent sanari, non sunt magis seua accidentia. com-	
STATER pendit drachmas quatuor unde Tetradrachmon dicitur.		mentario 2°. apho. 29°.	Ex. 16. G
de pond. & mens.	5°. 276. D	in Statu etiam accidentia, & morbus ipse sunt fortiora. cōmentario 2°.	
Σβατρία pondera quæ. de frac. com. 2°.	7°. 232. E	aphorismo 29°.	Ex. 16. G
STATIM quid significet. 1°. de crisi.	4°. 128. B	Statu elapso nullum est mortis periculum. 3°. de crisi.	4°. 141. B
fm STATIONES lunæ, & planetarum, homines bene & male se		Status quandoq; momētaneus est, ut nō cognoscat. 1°. de crisi.	4°. 126. C
habent. 3°. de dieb. decre.	4°. 157. H	Status quomodo ex accessionibus accipiat. com. 1°. aph. 12°.	Ex. 5. E
Stationes lunæ tetragonæ, & diæmetræ in principijs bonis, bonas faciunt		Status accessionis quō fiat. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°.	7°. 115. G
alterationes, in malis malas. 3°. de dieb. decre.	4°. 158. A	Status in acutis raro habet tres accessiones. 1°. de crisi.	4°. 128. H
STATIO crurum actio est. 15°. de usu partium.	1°. 213. F	Status in longis habet multas accessiones. 1°. de crisi.	4°. 128. H
Statio quomodo fiat. 15°. de usu partium.	1°. 213. E	Status finitur per maximas accessiones, & qñ. de tot. mor. tēp.	3°. 89. G
STATIVA Polycleti regula appellata est. 17°. de usu par.	1°. 121. E	prope Statū mitescunt rigores ualidi. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 156. E	
STATVARI equalitatem difficulter assequitur, etiam multis in-		in Statu qui morbus erit in secundo quaternione, & qui ultra. 1°. de die-	
strumentis. 17°. de usu partium.	1°. 121. F	bus decretorijs.	4°. 151. A
Statuarij ad Erasistratum comparatio. 5°. meth. med.	7°. 36. C	Statum longum habet synochus febris. 3°. de crisi.	4°. 140. C
STATVENTI contraria euidētibus quis credat de rebus obscuris.		Status in qua febre per quatuor horas. 2°. de crisi.	4°. 136. G
aduers. empir. med.	Isa. 35. D	Status inflammationis qualis. de tot. morb. temp.	3°. 88. F
STATVS qd sit fm Hippocrate. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 140. E		Status in pleuritide quando. 1°. de crisi.	4°. 132. D
Status quilibet anni habet naturale temperamentum. in 3°. de morbis uul-		Status qui fuerit, & quantus in casu Anaxionis. 1°. de crisi.	4°. 132. F
garibus, commen. 3°.	3°. 140. F	ex Statibus & regionibus pulsuum mutatio fit. 3°. de cau. pul. 4°. 97. D	
sub Statu cœli cōprehēdit aeris tēperie. 9°. met. me. 57. H/ 10°. 7°. 63. D		fm Statum quales pulsus. 1°. de diff. resp.	3°. 58. D
Status temperati sunt tēperatis corporibus salubres. in 1°. de morbis uul-		in Statu colliquesactionis urina qualis. quæ. in Hipp.	Sp. 113. C
garibus, commen. 2°.	3°. 108. E	à Statu uictus ratio tota sumitur. 1°. de crisi.	4°. 126. D
Status austrinus, & tranquillius. in 3°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 140. G		in Statu nihil potest dari, nec euacuare, nec secare uenam. commentario	
Status humidi, & calidi temperamenta calida & humida offendunt. in		2°. aphorismo 29°.	Ex. 16. G
1°. de morb. uul. com. 2°.	3°. 108. F	in Statu quando cibandum. 11°. meth. med.	7°. 74. D
Status calidus, & siccissimus non fit nisi æstate. 10°. meth. med.	7°. 63. E	in Statu quandoq; nutrimus. com. 1°. apho. 9°.	Ex. 4. H
Status frigidus, & humidus nō fit nisi hyeme. 10°. meth. med.	7°. 63. E	in Statu quibus uti debemus. 6°. de comp. med. sec. loc.	5°. 167. C
Status humidi & frigidi maxime lædunt corpora humida, & frigida. in		in Statu tenuissimo uictu utaris. 1°. de arte cur. ad Glauconē. 7°. 97. H/	
1°. de morbis uulgaribus. com. 2°.	3°. 108. F	commen. 1°. aphor. 7°.	Ex. 4. F
Status frigidus, & siccus partim, & inæqualis describitur. in 1°. de mor-		in Statu qui sunt ante septimā quō cibādi. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 97. H	
bis uulgaribus, commen. 2°.	3°. 113. E	in Statu q sunt post septimā quō cibādi. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 97. H	
Status cœli facit ad auxiliorum inuentionem. 9°. meth. med.	7°. 58. G	Status, lege, Consistentia, Vigor.	
Statū morbosum auferunt æthēstæ. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 147. C		STEATOCELE affectus scroti. introd.	Isa. 59. D
in Statu omni ætas & natura consyderanda. in 1°. de morbis uulgarib-		Steatocele tumor scroti. introd.	Isa. 60. B.
bus, commentario 2°.	3°. 108. E	Steatocele laborantium curatio. introductio.	Isa. 60. B
Status leuis corporis cōparatur maris tranquillitati. in 3°. de morbis uul-		STEATOMA nomen est ægritudinis sumptum à similitudine ad ali-	
garibus, commen. 3°.	3°. 177. B	quid extra positum. 2°. meth. med.	7°. 9. E
Statū uitiosum in melius mutādi facultatē hēmus. 2°. de nat. f. 1°. 300. B		Steatoma quid. fin. med.	Isa. 48. H
STATVS quid sit. com. 1°. aphor. 7°.	Ex. 4. E	Steatomata quid. de tum. prat. na.	3°. 83. G
Status uehementissima pars morbi est. 1°. de crisi.	4°. 128. D	Steatoma quid, & unde. 14°. meth. med.	7°. 90. E
Statum inclinationem, principium, & augmentum quicumque morbi ha-		Steatomata sunt ceruicis affectus. intro.	Isa. 59. C
bent. de tot. morb. tempe.	3°. 89. E	Steatoma est affectus iuncturarum cubiti. introductio.	Isa. 59. C
Status morbi extrema appellat Hippocrates secundū Galenum. 1°. de die		Steatomata affectus sunt poplitis. introd.	Isa. 59. D
bus decretorijs.	4°. 151. A	Steatomata sunt à toto genere præter naturam. de diff. morb.	3°. 4. F
Status partes quatuor sunt. de morb. temp.	3°. 86. F	Steatomata enumerātur inter morbos qui oriuntur cum prius nō essent.	
Status semper eodem modo aliquādiu permanēt. de morb. temp.	3°. 87. B	14°. methodi medendi.	7°. 92. C
Status inæquales trifariam fiunt. 6°. de sani. tuen.	2°. 98. D	in Steatoma morbo substantiæ fit generatio quæ non fuit. 14°. metho-	
Statu simili opus non est ad alterandi actionem, atq; ad negociorum fun-		di medendi.	7°. 93. C
ctionem. 3°. de symp. caus.	3°. 28. G	Steatomata ex fluxionibus humorum fiunt. de caus. morb.	3°. 8. B

Steatomata diuerso modo tãgunt, q̃ reliqui tumores. ad Thr. 2^a. 105. A
 Steatomata indicant sui ablationem. 3°. meth. med. 7^a. 16. C
 in Steatomatibus inutile abijcitur à natura. de caus. morb. 3^a. 9. D
 Steatoma sola manus opera curatur, nec putrescit, nec digeritur. 14°.
 methodi medendi. 7^a. 90. E
 Steatomatum in ceruice curatio. introd. 154. 59. H
 ΣΤΕΥΩΝ quid sit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. H
 ΣΤΕΥΩΣΙΝ quid appellat Galenus. 3°. de sani. tuen. 2^a. 80. F
 Stegnosis quid sit, & quomodo fiat. 3°. de sani. tuen. 2^a. 81. B
 STEGNOTICA quæ sint. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. H
 STELACHIEA quæ uena. 6°. de anatomicis administ. 1^a. 92. H/
 6°. de locis affec. 4^a. 39. C
 STELLA quid significet. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 101. H
 Stellæ ac cœlū aīal immortale, & ratione præditū. de hist. phil. Sp. 11. E
 Stellæ cœlestes Deus. de hist. philos. Sp. 4. F
 Stellæ quibus constant. de hist. philos. Sp. 6. D
 Stella cuius rei desiderio tenetur, eadem reficitur. de decub. progno. ex
 mathematica scientia. Sp. 13. A
 Stellarum figura quæ. de hist. philos. Sp. 6. D
 Stellarum ordo qui. de hist. philos. Sp. 6. E
 Stellarum motus qui. de hist. philos. Sp. 6. E
 Stellarum lux unde. de hist. philos. Sp. 6. E
 circa Stellæ fixas & errantes quicquid apparet, reponitur inter ea quæ
 manifesto apparent. de cui. anim. pecc. not. atq; med. 2^a. 57. B
 Stellæ uidentur inter diu, modo non sit merides, ex puteis profundis. 10.
 de usu partium. 1^a. 179. A
 Stellæ cur apparent in solis eclypsi. 10°. de usu partium. 1^a. 178. H
 Stellæ discurrentes quid. de hist. philos. Sp. 7. F
 Stelle, aut luna, si uno oculo uideantur, in alio uidentur de loco ad locum
 transilire. 10°. de usu partium. 1^a. 183. A
 Stellæ fulgentes siccæ, & prudentes substantia animæ pro certa quadam
 Aeris, ac ignis tēperatura fit ex Stoicorū sciētia. q̃ ani. mor. 1^a. 318. F
 Stella σείριος est canicula. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 102. A
 Stellarum significatio qualis. de hist. philos. Sp. 6. F
 Stellæ alterant puerum in conceptu. de sperma. Sp. 38. G
 STELLA de fascijs. 7^a. 302. A
 Stella à posteriori parte se ostendens. de fascijs. 7^a. 302. B
 STELLIONES semper sunt proni, & omnia quæcunq; sunt bre-
 uium crurum. 3°. de usu partium. 1^a. 128. F
 Stellio à scorpionibus uisus ipsos substringit, & ita perimit. de theriaca
 ad Pisonem. 5^a. 93. G
 Stellionis caput. 3°. de compo. med. sec. locos. 5^a. 144. G
 ΣΤΙΜΦΥΛΙΤΙΣ lora appellatur ab Atticis. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. C
 ΣΤΙΜΦΥΛΑ oliuarum partes solidas Attici uocant cum oleum fuerit ex
 pressum. 2°. de alim. facul. 2^a. 18. C
 ΣΤΙΜΦΙΛΟΣ quid. 2°. de alim. facul. 2^a. 18. A
 ΣΤΙΝΥΓΡΟΧΩΡΙΑ quid significet. de arti. com. 1°. 7^a. 261. B
 STENYGRON dicitur angustum à Ionibus. in 6^m. de morbis uulga-
 ribus, commentario 2°. 3^a. 160. F
 ΣΤΙΦΑΝΙΑ quid. introductio. 154. 54. F
 ΣΤΙΦΑΝΙΑ tertia futura, quæ, & ubi, & cur. 9°. de usu par. 1^a. 173. E
 ΣΤΙΦΑΝΙΑΣ genus uinculi, & quod. de fascijs. 7^a. 295. A
 STEPHANON quæ locū in oculo aliq̃ uocet. 14°. met. me. 7^a. 93. G
 STERCUS quid. fin. med. 154. 44. A
 Stercus an fiat in tenui intestino. 3°. de nat. facul. 1^a. 306. A
 Stercus in tenuibus intestinis creatur. 3°. de natu. fac. 1^a. 304. C
 Stercus excernitur in corpore humano. introd. 154. 55. B
 Stercoris, urinæ, & genituræ euacuatio naturalis est. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 173. H
 Stercoris magna copia cur ex surfure fiat. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. A
 Stercus quando emittitur. 1°. de sani. tuen. 2^a. 67. F
 Stercus exire qui musculi adiuuant. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. F
 Stercus à uoluntate per sedem emittitur. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 237. F
 Stercus exiens ex panno super Inguina suppurato ac inciso, significat ab
 scessum in colo uesticæ. 1°. de loc. affec. 4^a. 2. E
 Stercus quomodo præter uoluntatem excernatur. in 6^m. de morbis uulga-
 ribus. com. 3°. 3^a. 173. H/6°. de locis affectis. 4^a. 38. F
 Stercus effluit inuitis nobis ani musculo exciso. 2°. de mot. mus. 1^a. 315. H
 Stercus in recto intestino collectum, facit dolorem. de mult. 3^a. 76. F
 Stercora quorum sint notæ. 6°. de loc. affec. 4^a. 41. E
 Stercus exiēs p uulnus significat intestinū uulneratū. 1°. de lo. af. 4^a. 2. E
 Stercora unde fiant in stomacho. de anat. uiuo. Sp. 50. E

Stercus in quibus doloribus euomatur. 6°. de locis affec. 4^a. 37. A
 Stercus euomitur in uoluulo. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 157. F
 Stercus reuoluitur in uoluulo. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 190. B
 Stercus per os emitti faciunt intestina tenuia affecta. in 6^m. de morbis uul-
 garibus, commentario 2°. 3^a. 139. A
 Stercus cum euomitur ileū dicitur, idest uoluulus. 6°. de loc. af. 4^a. 37. A
 Stercus siccum facit ileum. com. 6°. apho. 44°. Ex. 51. G
 Stercus ascendit, atq; singultiunt, qui hñt ileū. cō. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 Stercus euomitur in ileo. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. C
 Stercus cur euomatur in ileo. 3°. de natural. facul. 1^a. 306. F/3°. de sym-
 ptom. caus. 3^a. 25. H
 ex Stercus euomentibus uix unquam aliquis potuit sanari. 6°. de locis
 affectis. 4^a. 37. A
 ad Stercus sursum euomentes. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. B
 ad Stercus uomentes. de med. fac. par. 7^a. 166. E
 Stercora dura nō bona, & quid cōsiderādū indicet. 7°. met. m. 7^a. 45. A
 Stercus durum quid faciat. 3°. de symp. caus. 3^a. 25. H
 Stercus retentum subito suffocat. 3°. de sympt. caus. 3^a. 28. E
 à Stercore duro obstructio, quomodo emendatur. ars med. 154. 70. C
 Stercora durissima subducēs unguentū p ungēdo ano. de dyn. Sp. 27. G
 Stercora tantū mouentia medicamenta coprotica dñr. de cath. Sp. 95. A
 Stercorum eductiua pharmaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 178. F
 Stercus expellit linozostis idest mercurialis. de dynamidijs. Sp. 21. H
 Stercora humida olentia, & plena flatus, ostendunt malam coctionē. 7°.
 methodi medendi. 7^a. 44. A
 Stercus nigrum malum est propter colorem. in 3^m. de morbis uulgaribus
 commentario 1°. 3°. 134. C
 Stercus quandoq; excernitur habens guttas sanguinis, & cur. 3°. de sym-
 ptomatum causis. 3^a. 28. C
 Stercus quod supernatat. 6°. de loc. affec. 4^a. 36. G
 in Stercore esse somnare quid significet. de præf. ex insom. 4^a. 213. E
 Stercorum consideratio quō ad attractionē. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 36. F
 STERCORA laudat. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. F
 Stercora per os dabat Asclepias. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. H
 Stercus nō comedēdū quāuis ualeat in angina. 10°. de simp. m. f. 5^a. 72. C
 Stercus edere nunq̃ patitur Galenus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. C
 Stercoribus uti non debemus, cum alia multa habeantur. 10°. de simpli-
 cium medicamen. facul. 5^a. 76. F
 Stercus nullum refrigerat & humectat. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. F
 Stercus maxime digerit. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. G
 Stercore renes exasperantur. de ren. affec. dign. & med. 7^a. 193. G
 Stercora omnia qualia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 170. G
 Stercus Anserinum, accipitrinum, & aquilarum, ob nimiam acrimoniam
 inutile. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. B
 Stercus Asini recens. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 158. D
 Stercus Bubulum siccum, & à proprietate substantiæ agit. 10°. de simpli-
 cium medicamen. facul. 5^a. 76. G
 Stercore bubulo quomodo aqua inter cutem sanetur. 10°. de simplicium
 medicamen. facul. 76. G/ de theria. ad Pifo. 5^a. 93. F
 Stercus bouis armentariæ in hydrope, & caprinum quomodo cōueniunt.
 9°. de compo. medicamen. sec. loc. 5^a. 200. F
 Stercus armentariæ bouis aridum uino coctum quibus conueniat. 8°. de
 compo. med. sec. loc. 5^a. 192. C
 Stercus Bubulum ad choeradas, & tumores omnes scyrrhosos à quo adhi-
 beretur. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. H
 Stercus bouis siccum pro melancholicis, & quomodo. de melancholia ex
 Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. C
 Stercus bubulū, apū, uesp̃arumq; morsus iuuat: ut hinc cognoscas attra-
 ctionem ipsum uim habere. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. G
 Stercus bubulum partibus rusticorum phlegmone obsessis aptari debet.
 10°. de simplicium medicamen. facul. 5^a. 76. G
 Stercore canino Musa primus usus est. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 172. B
 Stercore canino utitur, & usum laudat. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 172. B
 Stercus caninum quomodo paretur, quomodo ad anginam, & quomodo
 ad disenteriam. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. A
 Stercus caninum album dat. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. B
 Stercus caninum quomodo in ulceribus malignis medicamentum sit mira-
 bile. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. A
 Stercus Caprinū bibere qui homines digni. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 76. F
 Stercus caprinum quale. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. D
 Stercus caprinum ustum ad alopecias, lepras, psoras, & lichenas cōfert.
 10°. de simpli. med. fac. 5^a. 76. E

Stercus caprinum ad aquam intercutem, & ad splenicos ualet. 10°. de simplici-
plicitate medicamen. facul. 5°. 76. B
Stercore caprino ad genu tumorem habes inueteratum usus est Galenus,
& quomodo. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. E
Stercus caprinum ad parotidas, & bubones, ad uiperarum morsus, ad au-
riginē, & profluuium muliebri ualet. 10°. de simp. med. fa. 5°. 76. F
cum Stercore caprino quale sit acetum. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 265. F
Stercus Ciconiarum epilepsie mederi quidam falso dicunt. 10°. de simpli-
medicamen. facul. 5°. 77. B
Stercus Columbarum non est foetidum, maxime arefactum. 10°. de sim-
plicitate medicamen. facul. 5°. 77. A
Stercus columbinum probatur esse calidū. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. G
Stercus agrestium columbarum accenditur, & plurimo tempore durat.
6°. de simplici. med. fac. 5°. 48. A
ex Stercoris putredine calor generatur. de caus. morb. 3°. 6. D
Stercus columbinum acre est. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 256. F
Stercus columbinum ad pilorum ablationem ab oculis quomodo ualet. de
ocul. 7°. 190. E
ex Stercore columbarū medicamentū, & quale sit Stercus colūbarū, &
q. est minus subtile euphorbio. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. A
Stercus columbarum ad rubrificandū ualet. 1°. de simp. me. fac. 5°. 76. H
Stercus columbarum ad coxendicem, hemiplegiam, scotomata, uertigi-
nes, cephalicam inueteratam, ad dolores inueteratos laterum, scapularū
cervicis & lumborum, ad hanc, ad nephritides, affectus caliacos, &
podagricas, arthritides ualet. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. A
Stercus columbinum quale sumi debet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139. F
Stercus columbarum domesticarum imbecillius est stercore montanarum.
10°. de simp. med. fac. 5°. 77. B
Stercore columbarum utitur. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 231. A
Stercus Crocodilorum terrestrium facit cutem tensam, & splendens.
10°. de simp. med. facul. 5°. 77. D
Stercus crocodilorum terrestrium à facie ephelen tollit, uutiliginem, &
lichenas. 10°. de simpli. med. fac. 5°. 77. D
ex Stercore odorato equorum quidam intelligebant quomodo alimenta
concoxerant, ut agnoscerent bonam habitudinem eorum. 7°. methodi
medendi. 7°. 45. A
Stercus Felis quomodo ualet ad Alopecias. 1°. de cōp. me. sc. lo. 5°. 124. E
Stercus Gallinarum conclusarum minus efficax est stercore non conclusa-
rum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. B
Stercus gallinaceum pro his qui à fungis suffocantur bonum. 10°. de sim-
plicitate medicamen. facul. 5°. 77. A
Stercus citrinum Gallinæ. de med. fac. par. 7°. 162. G
Stercus Leporinū quomodo Columellæ uitij, & spiritus difficultati opi-
tulatur. de med. fac. par. 7°. 171. B
Stercus humanum cur habeat plures differentias alijs. 10°. de simplici-
medicamen. facul. 5°. 76. G
Stercus humanum abominandum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. B
Stercus humanum ob foetorem abominandū. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. H
Stercus humanum canibus suauissimum. 3°. de nat. fac. 5°. 305. D
Stercus humanū potui dare ijs qui ppe suffocantur. de med. fa. p. 7°. 165. C
Stercus humanum ad gutturis phlegmonē quomodo conferat. 10°. de sim-
plicitate medicamen. facul. 5°. 76. A
Stercore utitur humano, & in quo casu. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 172. B
Stercus Lacertæ tollit Albugines. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. C
Stercora Luporum ossa comedentium quam uim habeant. de incanta. ad-
iur. & susp. 7°. 182. A
Stercus lupinum in colicis mirabile, & quale esse debeat. 10°. de simpli-
cium medicamen. facul. 5°. 76. C
Stercus lupinū quo loro apponeretur inguinibus pro colica. 10°. de sim-
plic. medic. facul. 5°. 76. D
Stercus Murium quo loco reponatur inter calida quæ ualent alopecijs.
1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 122. D
Stercus murium ad alopecias ualet. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. D
Stercus murium cum aceto tritum alopecias sanat. de the. ad Pis. 5°. 93. F
Stercus murii cōtritū ex aceto ad quid ualeat. de rem. par. fa. 7°. 154. H
Stercore murium pro balano quidā est usus. 10°. de sim. me. fa. 5°. 77. D
Stercora quæ non grauiter olent. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. H
Stercus Ouillum ad quæ ualet. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. H
ex Stercore Palumbium medicamento supra caput matronæ habentis ca-
tharrum usus est Galenus, nonnullis tamen prius peractis. 5°. metho-
di medendi. 7°. 35. C
Stercore Passerum utitur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. B

Stercus Plumbi. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 261. G
Stercus Sturnorum comedentium orizam, pro mulierum cute tendenda
& splendida reddenda, bonum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. D
STERILIS mulier quæ sit. com. 5°. apho. 59°. Ex. 43. C
Steriles quæ mulieres, & quæ non, & quæ semper generabunt, & quæ
non, & ita de uiris. com. 5°. apho. 62°. Ex. 43. G
Steriles ob humiditatem, & pinguedinem sunt mulieres Scythæ. de aere,
aquis & locis. 2°. 5. G
Sterilis si facta ē quæ prius fecunda fuerat qd agēdū. de pass. m. Sp. 96. C
Sterilis an sit mas, uel foemina, quō dignoscendū. de me. fa. p. 7°. 175. B
Steriles lege Infecundi. 7°. 64. E
STERILITAS mularum unde proueniat. de hist. phil. Sp. 11. A
Sterilitatem facit epimedium potum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. D
Sterilitatē bibētibus affert senē uoluci maioris. 8°. de sim. m. f. 5°. 58. B
Sterilitatem pariunt uenæ post aures sectæ. de aere, aq. & loc. 2°. 5. H
STERNENDA quæ sint in cubiculo febricitantium. 10°. methodi
medendi. 7°. 64. E
STERNUTAMENTVM Tusis cum sit naturale accidens simi-
litudine quadam imitatur, nam & sternutamentum uidetur esse natu-
rale accidens. 5°. de locis affectis. 4°. 31. C
Sternutamentū motus nō naturalis est, de ijs quæ, in m. fi. c. 3°. 7°. 222. D
Sternutamentum ex quot causis fieri potest. com. 7°. aph. 52°. Ex. 58. C
Sternutamenta ex quo humore fiant. com. 7°. aph. 52°. Ex. 58. D
Sternutamentum quomodo fiat. com. 7°. aph. 52°. Ex. 58. C
Sternutamentum excitatur p aspectū in Solē. de instru. odor. 1°. 112. E
Sternutamentum sequitur grauedines. in progn. com. 2°. 4°. 202. H
Sternutamentum expurgat narium meatus. cō. 7°. aph. 52°. Ex. 58. C
Sternutamenta faciunt exire muccum crassum, & glutinosum ex cere-
bro. de instru. odor. 1°. 112. E
Sternutamentū leuās caput quod, & qd nō leuās. cō. 7°. ap. 52°. Ex. 58. D
Sternutamenta quando bona, & qm mala. in prog. com. 2°. 4°. 202. G
Sternutamenta plura ostendunt futuram aegritudinē. ars med. Isa. 68. F
Sternutamenta quomodo grauedini capitis medetur. de inst. od. 1°. 112. D
Sternutamenta prouocanda in caro & lethargo. de instru. odo. 1°. 112. D
à Sternutamentis quæ medicamentis mouentur, non minimum curatio-
nis recipit carus. de instru. odor. 1°. 112. D
à Sternutamentis quæ medicamentis mouentur curatur lethargus. de in-
stru. odor. 1°. 112. D
Sternutamentū tēpore facto singultus sedatur. de med. fac. par. 7°. 159. A
Sternutamenta plerūq; sanguinem reuocant. de med. fac. par. 7°. 163. F
à Sternutamento dicta ptarmice. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. C
STERNUTATIO appellatur eructatio secundum aliquos. in 6°. de
morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 166. D
Sternutatio qui motus sit. 2°. de symp. caus. 3°. 22. H
Sternutationis, singultus, conuulsionis, tremoris, palpitationis, rigoris,
horroris, tussis, ructus, pandiculationis, oscitationis, trysmu, idest dē-
tium concussiois genus commune est motus illegitimus, & quomodo
hæc in genere differant. 2°. de symp. caus. 3°. 19. F
Sternutatio cuius motus, & ad quid instituta. 2°. de symp. cau. 3°. 21. D
Sternutatio est facultatis opus. 2°. de symp. caus. 3°. 19. F
Sternutatio an motus naturalis uel uoluntarius. de mot. man. Sp. 69. H
Sternutatio symptoma facultatis uoluntaria est. 2°. de symp. ca. 3°. 21. G
Sternutatio opus naturæ, & symptomata, quod est præter naturam, &
quare. 2°. de symp. caus. 3°. 21. D
Sternutatio non similiter ut tussis apparet præter naturam. 2°. de sym-
ptomatum causis. 3°. 21. E
Sternutatio est motus, quō natura conatur motu uiolentiore expellere.
commen. 6°. apho. 39°. Ex. 50. H
Sternutatio expultricis uirtutis ualidus motus est. 2°. de symp. 3°. 23. G
Sternutatio habet maiorem uim spiritus, quā tussis. 2°. de symp. 3°. 21. F
Sternutatio opus naturæ est, sed ab affectibus morbois prouenit. in 6°. de
morbis uulga. com. 5°. 3°. 189. A
in Sternutatione qui motus clibani pectoris. de mo. m. & obs. Sp. 69. G
Sternutatio cuius symptoma sit in symptomatū causis differitur. de sym-
ptoma. different. 3°. 11. G
Sternutationes unde fiant. 2°. de symp. caus. 3°. 24. A
Sternutatio fit naribus lacesitis. 2°. de symp. cau. 3°. 22. H
Sternutatio mouet à uehemēter desiccatis. 6°. de simp. me. f. 5°. 44. H
Sternutationē puocat radix arefacta batrachij. 6°. de sim. m. f. 5°. 44. G
Sternutationem prouocant struthium, & calida omnia gustu acris. 8°. de
simpli. m. dicamen. facul. 5°. 61. E
Sternutatio propter quid à natura tributa. 2°. de simp. med. fa. 5°. 13. E
Sternutatio

Sternutatio bonū signum, causa, & remedium. cō. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Sternutatio significat naturam ad opus accingi, & inde mortuum reuiv
 scere. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Sternutationis iuuamentum. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Sternutatio expurgat vias, & tibiæ expurgantur, & fistula ab opifici-
 bus. 2°. de symp. caus. 3°. 21. D
 Sternutatio humores in arteria adherentes magis expellit, quàm tusfis.
 2°. de symp. caus. 3°. 21. F
 Sternutatio quomodo capitis dolorem leuat. in 6°. de morbis uulgaribus
 commentario 6°. 3°. 196. G
 Sternutationes si ex catharro non fiunt sunt remedium maximum halitu
 repleti capitis. 2°. de sympto. caus. 3°. 21. F
 Sternutatione singultus sanatur. commentario 5°. aphorismo 35°. 40. G/
 commen. 6°. aphorif. 13°. Ex. 47. E
 Sternutatio cui singultui conueniat. de med. fac. par. 7°. 178. A/commen-
 tario 6°. aphorif. 13°. Ex. 47. E
 Sternutatio quō ex accidētī singultus remediū. 2°. de symp. ca. 3°. 24. A
 Sternutationem mouerunt quidam, ut materias à thorace educeret. 2°. de
 sympt. caus. 3°. 22. H
 Sternutatio ex accidenti est remedium humorum in pulmone existētium.
 2°. de symp. caus. 3°. 24. A
 Sternutatio superueniens mulieri, quæ uterinis molestat, aut difficul-
 ter parit, bonum. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Sternutatio non prodest uteri exulcerationibus inflammationibus erysi-
 pelatis neq; abscessibus. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Sternutatio pro uteri suffocatione. de pass. mul. Sp. 95. G
 Sternutatio ad tormina, & omnia interna uitia proficit. de medic. faci-
 le parandis. 7°. 167. D
 STERNUTATORIA qualia sint. de remed. fac. par. 7°. 156. B
 de Sternutatorijs caput purgantibus. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 139. B
 Sternutatoria in capitis dolore cōueniunt. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 157. H
 Sternutatoria Ptolemæi ad ueterem capitis dolorem. 2°. de compositio.
 medicamen. sec. locos. 5°. 139. B
 Sternutatorijs utendum in lethargo. 13°. meth. med. 7°. 85. F
 Sternutatoria in ozænis & polypis. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 148. B
 Sternutatorium. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139. F
 STERNUTARE copiose facit syriaci radix tunsa, & cribrata, &
 in naribus imposta. de simp. med. Sp. 90. C
 ΣΤΕΡΕΩΝ quod. introductio. Isa. 53. C
 ΣΤΕΡΕΩΝ quid proprie sit. de arti. com. 1°. 7°. 261. B
 STEREOMETRA nullus Galeni tpe dicebat. ad Th. 2°. 109. D
 ad STERTENTES. de med. fac. par. 7°. 163. F
 STERTERE unde fiat. de uoce & anhel. Sp. 60. H
 Stertunt qui dormiunt in bronchum. de arti. com. 3°. 7°. 269. E
 Stertant cur dormientes & apoplectici. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Stertere est indicium fortis apoplexiæ. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Stertere signū exolutionis ebrietatis & ignauie est. 2°. de mo. 1°. 314. D
 Stertit sæpe conceptus in hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C
 Stertit Delphinus. de anat. uiuo. Sp. 48. C
 STERTOR propter quid fiat. 2°. de motu mus. 1°. 314. D
 STERTOROSI qui fiant, & difficulter spirantes. 3°. de differen-
 tijs respirationum. 3°. 72. D
 STESIANI casus habent in profundis musculis abscessum. 5°. de lo-
 cis affectis. 4°. 34. B
 STIBIVM quid. de simp. med. Sp. 90. A
 Stibium uires habet stypticas refrigerare, & stringere, & lachrymas ue-
 luti oppilare potest. de simp. med. Sp. 90. A
 Stibium extergit & repurgat. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. G
 Stibi magis adstringit, & siccit q̄ fori. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 236. E
 Stibio mulieres antiquæ oculis gratiā cōciliabāt. 6°. de san. tu. 2°. 100. B
 Stibiū ustū & lotū. 3°. de cōp. med. se. lo. 148. D/4°. 154. C/5°. 157. B
 Stibium lotum, & non lotum quale. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 151. D
 Stibi cōbustū ad ulcera maligna cōducit. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 136. F
 Stibium ustum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. F
 STICVS medicamentum quod ab aliquibus inscribatur. 7°. de com-
 posi. medicamen. sec. loc. 5°. 182. C
 STILISCVS quid, & ad quid in organis. de machi. 7°. 310. E
 de STILLIS quæ per imbres cadunt qui futura prædicūt dictas es-
 se pemphyngas aiunt. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 159. C
 Stilla de naribus prauū est signū. in 3°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 144. A
 STILLATIO ē naribus comatosi quibus pernitiōsa est, & quan-
 do. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 160. H

Stillatio sanguinis ē naribus cur semper malum signum sit. in 1°. prorrh.
 commen. 1°. 4°. 161. F
 STILICIDIO aquæ assiduo lapis excuatur. 3°. de simpliciu me-
 dicamen. facul. 5°. 22. A
 Stillicidium ab alto supra caput magis imprimit. 13°. meth. me. 7°. 85. H
 Stillicidium supra oculos fieri non debet. 13°. meth. med. 7°. 86. A
 STILICIDIUM urinæ qd sit, et uñ sit. cō. 5°. aph. 58°. Ex. 43. B
 Stillicidiū urinæ p quot causas et qd significet, cō. 7°. aph. 48°. Ex. 57. H
 Stillicidium quot fiat modis. 6°. de loc. affec. 4°. 38. C
 Stillicidium quando est accidens uesicæ. 6°. de loc. affec. 4°. 38. C
 Stillicidium urinæ significat laborem aliquorum instrumētorum urinæ,
 uel ulcus uesicæ. commen. 4°. aph. 8°. Ex. 36. H
 ex Stillicidio urinæ quibus ilcos superuenerit in septem diebus pereunt,
 nisi febre superueniente, satis urina fluxerit. cō. 6°. ap. 44°. Ex. 51. C
 Stillicidio affectis urinā prouocat polygonon. 9°. de simp. me. fa. 5°. 58. H
 ad Stillicidium uesicæ Catapotia Heraclidæ Tarentini cōferunt. 10°. de
 comp. medi. sec. loc. 5°. 206. E
 Stillicidium urinæ. de med. fac. par. 178. F/ 7°. 179. A/B
 STIMMI quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 Stimmi ocularibus medicinis miscetur, & collyrijs sicck. 9°. de simplic.
 medicamen. facul. 5°. 71. A
 STIMVLANS dolor aliquis est. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Stimulans dolor est species doloris. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Stimulans dolor fm Archigenem, ubi. 2°. de loc. affec. 4°. 11. H
 STIMVLVS infixus carni minus stimulat quā dentes quando fiunt.
 com. 3°. aph. 25°. Ex. 25. C
 STIPATIO quot modis fiat. 9°. meth. med. 7°. 56. H
 Stipatio meatum prohibet transpirationem. 9°. meth. med. 7°. 58. A
 ex Stipatis augetur caliditas. de caus. morb. 3°. 6. D/E
 Stipatio sola meatum potest febrem accendere. 8°. meth. med. 7°. 50. A
 Stipatio ultima quid faciat. de caus. morb. 3°. 7. D
 Stipatio sæpius est refrigerationis causa. de caus. morb. 3°. 7. G
 Stipatio causa est frigide ægitudinis. de caus. morb. 3°. 7. B
 STIPATA cute statim febricitant calidi, & humidi. 8°. methodi me-
 dendi. 7°. 54. C
 STIPES in arboribus perpetuo manet & cui proportioni respon-
 deat. 2°. de alimen. facul. 2°. 24. C
 Stipiti comparatur matrix in conceptione foetus. de anat. uiu. Sp. 51. E
 Stipites smyrnij urinam mouent. de cura icteri. Sp. 111. D
 Stipites & hæretia corporibus extrahit tragiō. 8°. de sim. me. f. 5°. 62. E
 STIPENT quæ cutem. 8°. meth. med. 7°. 51. C
 Stipant offendit. 7°. meth. med. 7°. 44. F
 STIRPS quid significet. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196. C
 Stirpis genus est supra animal. 1°. de temp. 1°. 13. C
 Stirpium natura qualis. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. A
 Stirpes, arbores, semina prius fuere agrestia, quæ nunc effecta sunt dome-
 stica. in Timæum Plat. 1°. 286. H
 Stirpes an animalia. de hist. philos. Sp. 11. H
 Stirpes cur uocata animalia. in Timæum Plat. 1°. 287. B
 Stirpes quid habeant minus animalibus. de sub. fac. nat. 1°. 230. C
 in Stirpibus sola concupiscibilis anima reperitur ex Platone. 6°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 261. F
 Stirpes fm Platonem sentiunt. in Timæum Plat. 1°. 287. C
 Stirpes sentire suadet. in Timæum Plat. 1°. 287. B
 cum Stirpibus nobis cōmunis anima est ea, quæ ad nutriendum animal ne-
 cessaria, neq; refert animā hanc an facultatē uoces. 9°. me. m. 7°. 58. H
 Stirpes non habent uim uitalem. 4°. de præf. ex puls. 4°. 122. C
 Stirpes à sola natura reguntur. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Stirpes quatuor habent naturales uires, quibus gubernantur. 2°. de diff-
 rent. feb. 3°. 40. F
 Stirpes qui dixerint moueri. 4°. de diff. puls. 4°. 66. B
 Stirpes principium motus in seipsis habent in tim. Plat. 1°. 287. B
 Stirpes quomodo augeantur. de hist. philos. Sp. 11. H
 Stirpibus cur sit semper appetentia. 1°. de san. tuen. 2°. 62. G
 Stirpibus ut terra, ita uenter animalibus est tanquam penul. 1°. de sym-
 toma. caus. 3°. 18. A
 Stirpium radicibus cōparantur uenæ uentriculi. 1°. de sym. cau. 3°. 18. A
 Stirpium radices comparat cordi. de anat. uiuo. Sp. 47. B
 Stirpes, & herba transportatæ alterantur. 3°. de symp. caus. 3°. 26. E
 Stirpium mollium & durarum exemplum. de usu puls. 1°. 229. F
 Stirps quando bene se habere dicitur. 1°. de temp. 1°. 13. D
 Stirpes duplici de causa corrumpuntur. 14°. meth. med. 7°. 93. C

Stirpes quomodo pereant penuria alimenti. 1°. de symp. caus. 3^a. 18. A
 in Stirpibus marasimus quidam cōspicitur. 5°. de sani. tuen. 2^a. 92. H
 in Stirpibus senium quid sit. 1°. de sani. tuen. 2^a. 62. F
 Stirpium omnium peritiam habeat medicus. 1°. de antid. 5^a. 102. B
 Stirpes quæ e terra statim prodeunt peritis tantum rusticis notæ. 14°. me-
 thodi medendi. 7^a. 89. G
 Stirpium succi sunt pro medicina dolorum. in 6^m. de morbis vulgaribus,
 cōmen. 6°. 3^a. 196. B
 Ex Stirpibus pastillus inscriptus. 5°. de comp. medi. per ge. 5^a. 251. D
 STOEBE herba qualis. 1°. de antid. 5^a. 101. B
 Stœbe antiquitus implebant, & obturabant. de foet. form. 1^a. 323. D
 Stœbe herba cur lagenas uino plenas tum multa tum calida contextit pa-
 ter Galeni. 1°. de antidotis. 5^a. 101. A
 Stœbe adstringit sine morfu, est siccum in tertio, dysentericis, & auribus
 pure fluentibus iniicitur, uulnera magna conglutinat, erumpentem san-
 guinem supprimit, & oculorum ex ictu suffusiones iuuat. 8°. de simp-
 pli. medi. facul. 5^a. 61. D
 Stœbes semine in uino cocto, in quo casu utamur. 3°. de composit. medica-
 men. secundum locos. 5^a. 144. H
 Stœbe herba succus. 1°. de comp. medi. sec. lo. 5^a. 124. F
 Stœbe comparat Galenus molle, & spongiosum. 7°. de usu par. 1^a. 158. G
 Stœbe. de med. fac. par. 7^a. 167. G
 STOECAS quid, & eius uires. de simp. medi. Sp. 90. G
 Stœchas qualis, & quo loco sumenda. 1°. de antid. 5^a. 106. G
 Stœchas qualis. 8°. de simp. me. fa. 61. D/9°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 202. A
 Stœchas citrinus. de med. fac. par. 7^a. 161. D
 Stœchas uires habet relaxantes, menstrua prouocat, uitia thoracis sedat,
 in antidotis miscetur. de simpli. medicamen. Sp. 90. G
 Stœchas obstructione liberare, & roborare uiscera, & totum corpus po-
 test. 8°. de simp. medi. fac. 5^a. 61. D
 Stœchas ingreditur theriacam. de theria. ad Pifo. 5^a. 92. E
 STIPTERIA oculorum cenotica. de cathar. Sp. 95. B
 STOICAE sectæ author Zeno citieus. de hist. philos. Sp. 2. E
 Stoicorum pater Zeno. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 237. E
 Stoicum dogma à Pythagora institutum, & à Platone cōfirmatum fuit.
 3°. de decre. Hippo. 1^a. 253. H
 Stoici exercitati in inutilibus & in utilibus inexercitatisimi. 2°. de de-
 cretis Hippocratis. 1^a. 235. F
 Stoiei contentio si sunt. 4°. de decre. Hipp. 1^a. 254. D
 ex Stoicis aer frigidus est, ob ignē fit tēperatus. q. animi mor. 1^a. 318. E
 Stoicorum commentitia gutta quæ cum toto mari commiscetur. 7°. de de-
 cretis Hippocratis. 1^a. 270. D
 Stoicus nihil uacui in mundo ponebat, sed extra mundum uacuū esse asse-
 rebat. de cuiusq. animi pec. not. atq. med. 2^a. 60. A
 Stoici dicebant omne corpus nouum, & temporaliter creatum esse mor-
 tale. de spermate. Sp. 38. A
 Stoici dicebant animas quotidie creari. de spermate. Sp. 38. A
 Stoici uolunt animam esse spiritum quendam, & naturam, & quomodo.
 quod animi mores. 1^a. 318. E
 fm Stoicos animæ peculiaris materia, quæ. q. ani. mor. 1^a. 318. E
 Stoici quatuor animæ partes posuere. de hist. philos. Sp. 5. B
 à Stoicis contentrix facultas inuenta est. de mul. 3^a. 77. C
 STOLIDITAS animi proficiscitur à sanguine. 1°. de natura huma-
 na, commentario 1°. 1^a. 33. B
 in Stoliditate, et obliuione consistit amisio rectricis actionis. 2°. de sym-
 ptomat. causis. 3^a. 24. B
 STOLIDAS aut phlegmonas perpetientia sedis ulcera præ saniei
 acrimonia mitigat lac. 10°. de simp. medi. fac. 5^a. 73. H
 STOLONES manduntur ut cibus. de atten. uict. 2^a. 44. A
 Stolones habent magnam incidendi facultatem: ubi commaturuerint. de
 atten. uict. 2^a. 44. A
 STOMACHICI qui uocentur, & quod habeant significata. 8°. de
 compo. medi. secundum locos. 5^a. 188. C
 ex Stomachicis dispositionibus quomodo plures incidunt in melanco-
 liam. de const. art. Isa. 41. B
 Stomachici dicuntur appetitū caninū hñtes. 8°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 188. C
 Stomachici, & cardiaci ualide quidem algent, non tamen Rigorem patiū-
 tur. de trem. palp. conuuls. 3^a. 53. D
 Stomachica affectio in quo. 8°. de cōp. medi. sec. loc. 5^a. 193. G
 in Stomachicis affectibus pulsus qualis. 2°. de dign. puls. 4^a. 76. A
 Stomachici affectus prosternt uim uitale. 4°. de præf. ex p. 4^a. 121. G
 Stomachici, & cardiaci defectus robur uitale dissoluunt. de tremo. palpe,

conuuls. 3^a. 52. H
 in Stomachicis affectionibus suffusionis imaginatio oculis incidit. 1°. de
 sympto. caus. 3^a. 15. H
 Stomachicū affectū uocat eū, qui syncopim inducit. de præf. 4^a. 109. C
 Stomachica syncopa quæ. 6°. de locis affect. 4^a. 41. B
 Stomachica animi deliquia quæ, & qui stomachici. 2°. de compo. medica-
 men. secundum locos. 5^a. 135. C
 Stomachica syncopa ad quæ sequantur. 5°. de lo. affect. 4^a. 29. C
 Stomachica syncopa in quibus periculum sit ne succedat. de uictus ratio-
 ne in morbis acutis, commen. 3°. 7^a. 133. B
 Stomachica syncopes cuius sint. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. H
 Stomachica syncopa quid faciant. 1°. de motu musc. 1^a. 313. A
 Stomachica syncopa, qd signent. de uict. rat. in mor. ac. cō. 2°. 7^a. 123. B
 Stomachica anima linqi quid significet. 13°. meth. med. 7^a. 84. G
 Stomachicis quæ in cibo conueniant. 8°. de comp. medi. se. lo. 5^a. 192. C
 Stomachicorum panis qualis esse debet, & quæ olera cruda eis conue-
 niant, quæ cocta, quæ carnes, qui pisces, quæ testacea. 8°. de composit.
 medicamen. secundum locos. 5^a. 192. C
 Stomachica, & cœliacæ affectioni comparatur hepatica affectio. 8°. de
 compo. medi. sec. lo. 5^a. 194. C
 ad Stomachicis dolorem eximendum. 8°. de comp. medi. se. lo. 5^a. 192. D
 Stomachicis bibendus lapis alabastrites. 9°. de simp. medi. fac. 5^a. 68. B
 Stomachicis prodest succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 94. A
 Stomachicis gallinæ uentris tunicam iuuare uanum est. 11°. de simplicium
 medicamen. facul. 5^a. 80. A
 ad Stomachicos qua hiera usus Andromachus. 8°. de cō. m. f. l. 5^a. 188. B
 ad Stomachicos hiera Antipatri. 8°. de comp. medi. se. lo. 5^a. 189. A
 Stomachicis conueniens quid. 6°. de comp. medi. se. lo. 5^a. 170. H
 Stomachicos quid iuuat. de cathar. Sp. 95. C
 ad Stomachicos ex Mantie compositionibus Attalica. 8°. de composit.
 medicamen. secundum locos. 5^a. 191. C
 ad Stomachicos pastillus amarus. 8°. de comp. medi. se. lo. 5^a. 188. H
 ad Stomachicos. 7°. de composit. medicamen. secundum locos. 185. D/8°.
 193. A/B/C/195. B/9°. 5^a. 202. B
 ad Stomachicos ardorem sentientes. 8°. de cōp. medi. se. lo. 5^a. 190. H
 Stomachica cur dicta sint medicamenta. 5°. de simp. medi. fa. 5^a. 38. E
 Stomachica medicamēta qua crassitudine pparari solēt. ad Th. 2^a. 101. B
 in Stomachicis medicamentis qualitas adstrictoria prædominatur. 8°. de
 comp. medi. se. lo. 5^a. 193. A
 Stomachicus aster quomodo præparetur, & quibus conueniant. 8°. de cō-
 pos. medicamen. se. lo. 5^a. 191. D
 Stomachicis epithematis cōmiscet hypocisthis. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 51. D
 ad Stomachica medicamenta mororum succus est utilis. 7°. de simplicium
 medicamen. facul. 5^a. 56. C
 Stomachicis facultatibus miscetur palmæ decoctum. 8°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5^a. 63. D
 Stomachicis ualet thuris cortex. 7°. de simp. medi. fac. 5^a. 54. E
 ad Stomachica Galli. de comp. medi. se. lo. 5^a. 189. B
 Stomachica ut Nicostatus. 8°. de comp. medi. se. lo. 5^a. 189. B
 Stomachicum optimum medicamentum. de med. par. fa. 7^a. 157. H
 STOMACHVS quid significet. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. G/13°. meth.
 med. 84. G/de uictus ratione in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 111. F
 Stomachus quid sit, & quæ affectiones in eo fiant. 8°. de compositio. me-
 dicamen. secundum locos. 5^a. 187. F
 Stomachus quid quandoq. dicatur. 2°. de loc. affect. 4^a. 12. H
 Stomachus os uentriculi à medicis uocatur. 2°. de alim. fa. 2^a. 20. G
 Stomachus uentris os dicitur non modo à medicis, sed ab alijs hominibus
 etiam. 6°. de sanita. tuen. 2^a. 100. E/3°. de lo. affect. 4^a. 20. A
 Stomachus os uentris. 2°. de ali. fa. 2^a. 20. B/12°. meth. med. 7^a. 80. A
 Stomachum uilgus os uentriculi uocauit. 4°. de cau. puls. 4^a. 103. C
 Stomachus dicitur os uentriculi per abusum. de cur. rat. per sang. miss. 6^a.
 15. G/com. 7°. apho. 56°. Ex. 59. A
 Stomachus uocabatur tēpore Galeni os uentriculi. 5°. de lo. affe. 4^a. 32. F
 Stomachus quando dicitur uentriculi os. 6°. de locis affectis. 4^a. 41. B/de
 uen. sect. aduers. Erasistr. 6^a. 14. G
 Stomachus est os uentriculi. de puls. ad Tyr. 4^a. 46. C/2°. de cōpo. medi.
 sec. lo. 5^a. 135. C/de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 141. G
 Stomachus qui, & eius locus. introd. Isa. 54. C
 Stomachus, hepar, cor, cerebrum sunt membra quatuor magis principa-
 lia. de anat. uiuorum. Sp. 56. A
 Stomachus, hepar, pulmo, cerebrū sunt prima membra post cor. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 47. B
 Stomachus

Stomachus non est particula abiecta. 6°. de usu par. 1°. 149. F
 de Stomachi anatomia. de ana. uiu. Sp. 49. G
 de Stomachi qualitate. de comp. memb. Sp. 58. H
 Stomachi situs. de ana. uiu. Sp. 49. H
 Stomachus superne deorsum fertur. 8°. de usu par. 1°. 165. A
 Stomachus super hepar cur sit, & ad quid. de ana. uiu. Sp. 47. D
 Stomachus cur non iunctus pectori. 6°. de usu par. 1°. 218. G
 ante Stomachi os chartilago posita est ad defensaculum nocuenti ex-
 trinsicus aduenientis. de ana. uiu. Sp. 55. D
 Stomachi os ubi incipit. de ana. par. Sp. 43. D
 Stomacho spina ppinquior est pectorali offe. 16°. de usu par. 1°. 218. G
 Stomachus ab initio per totum collum spondylis inuectus fertur. 16°. de
 usu partium. 1°. 217. G
 Stomachi incessus per spondylos. 6°. de usu par. 1°. 149. G
 Stomachi os in duodecimo spondylo est. de ana. uiu. Sp. 49. F
 Stomachus in quibusdam piscibus peruenit usque ad os. de mot. manifestis
 & obscuris. Sp. 71. A
 Stomachus diaphragma non penetrat. 16°. de usu par. 1°. 218. H
 Stomachus uentri coniunctus est. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. A
 Stomachus est principium uentris, & intestinorum. introd. 154. 57. C
 Stomachus quale, & cur ita. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Stomachus cur rotundus. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Stomachum rotundum habentes, post prandium difficulter inspirant, &
 expirant. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Stomachus cur concavus & oblongus. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Stomachus quibus constet. de comp. memb. Sp. 58. H
 Stomachus componitur ex duobus panniculis, & qui nam sint. de anatomi-
 a uiuorum. Sp. 49. G
 Stomachi panniculus exterior componitur ex filis latitudinalibus. de ana-
 tomia uiu. Sp. 49. H
 Stomachi panniculus interior componitur ex quibusdam filis longitudi-
 nalibus, & ex quibusdam transuersis. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Stomachus habet magis de uillis transuersalibus, & latitudinalibus, quā
 de alijs. de ana. uiu. Sp. 55. H
 Stomachi panniculus quibus, & quō nutriatur. de ana. uiu. Sp. 49. H
 Stomachi substantia cur talis. de ana. uiu. Sp. 45. B
 Stomachus, os, uentriculusq; una tunica iunguntur. 7°. de usu p. 1°. 157. D
 Stomachus habet tunicas duas. de ana. uiu. Sp. 56. A
 Stomachi tunicae quales. 5°. de usu par. 1°. 145. H
 in Stomacho tunicarum ordinis ratio. de ana. uiu. Sp. 45. B
 Stomachi cur una tunica interna continua. 4°. de usu par. 1°. 137. B
 Stomachi partes internae cur duriores, & densiores partibus intestino-
 rum. 4°. de usu par. 1°. 137. B
 Stomachi duplex os, & eorum natura. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Stomachus cur magis neruosus interius, q̄ exterius. de ana. ui. Sp. 49. H
 Stomachus habet sensum excellentem. 8°. de compositione medicament.
 secundum locos. 5°. 189. H
 Stomachi os praeipuum habet sensum. com. 3°. aph. 2. 4°. Ex. 25. A
 Stomachi os cur sit maioris sensus, q̄ membra alia. d̄ uo. & anhel. Sp. 61. H
 Stomachi os qd sentiat, & quod sensibile maxime. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Stomachus neruosus est, & arteriosus, & cuius sit instrumentum. finitio-
 nes medicae. 154. 44. A
 Stomachi os est magis neruosum gula. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Stomachi nerui unde deducuntur. in 3^m. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 130. C
 Stomacho distribuuntur nerui p̄pagines à cerebro. 16°. de usu p. 1°. 215. E
 Stomachum qui neruus intret. de uoce & anhel. Sp. 61. H
 ad Stomachum est alter ex duobus meatibus, superior scilicet. 5°. de usu
 partium. 1°. 147. A
 Stomachi meatus quantus. 11°. de usu par. 1°. 188. G
 Stomachi porta quae, & ubi. de compag. memb. Sp. 58. H
 Stomacho quanto principalior arteria est ad uitam, tanto sedem tutiorē
 obtinuit. 6°. de usu par. 1°. 218. H
 Stomachus & arteria aspera comparantur tibi. in tim. Plat. 1°. 288. F
 ad Stomachum ita se habent hepatis additamenta, ut digiti ad manum. de
 anat. uiu. Sp. 50. G
 ut Stomachus ad hepar ita se habet ad Crystallinum humorem humor-
 uitreus. de ana. uiu. Sp. 48. D
 ad Stomachū paucae uel nullae ueniunt mesaraicae. de ana. uiu. Sp. 50. D
 ad Stomachum, & intestina mesaraicas euntes ab Hepate recipiunt glan-
 dulae quaedam. de ana. uiu. Sp. 44. D
 ut Stomachus quae uenae attrahunt. 16°. de usu par. 1°. 220. H
 ad Stomachū ita se habet monoculū, ut uesica ad hepar. de ana. Sp. 50. F

Stomachi motus qui. intr. 154. 54. C
 Stomachus & splen mouentur ad motum respiratoriorum organorum.
 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
 Stomachi orificium inferius dilatando, & constringendo mouetur, ho-
 ris tamen determinatis. de ana. uiu. Sp. 56. E
 Stomachi quae pars calidior. de ana. uiu. Sp. 50. A
 Stomachi officia quae. intr. 154. 54. B
 Stomachi oris actio est desiderium. de mot. man. & obs. Sp. 70. H
 Stomachum insatiabiliter cibum appetentē propter lumbricos intestina
 occupantes liberat Theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 96. A
 Stomachus et oesophagus obediūt uoluntati. de mo. man. et obs. Sp. 68. E
 Stomachi, & intestinorum uirtus naturalis. de mot. man. Sp. 69. C
 Stomachus naturaliter deducit in uentriculū. 15°. de usu par. 1°. 213. B
 Stomachus uas est nutrimenti. intr. 154. 54. B
 Stomachus habet triplex nutrimentum. de ana. uiu. Sp. 50. A
 Stomachus unde alatur. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 in Stomacho uertitur cibus in lacteum succum. de comp. memb. Sp. 58. H
 Stomachus non digerit ut nutriat oīa mēbra. de mot. m. & obs. Sp. 68. A
 in Stomachi fundo sunt praeposendi cibi durae & tardae digestionis. de
 diff. cont. Sp. 71. H
 Stomachus amplectitur cibos qui illi placent, & melius digerit: unde ex
 malis fiunt boni quandoq; com. 2°. aph. 38°. Ex. 17. G
 in Stomacho natans cibus non digeritur. de diff. cont. Sp. 71. H
 in Stomacho si cibus natet, quibus cibandum. de diff. cont. Sp. 71. F
 in Stomacho qui cibi uelociter corrumpantur. de diff. cont. Sp. 74. H
 in Stomacho qui cibi corrumpantur uti uenenum. de diff. cont. Sp. 75. A
 in Stomacho ciborum qui uelociter non corrumpuntur, qui meliores. de
 dissol. cont. Sp. 75. A
 de Stomacho si cibus ante digestionē descēdat, qd agēdū. de diff. Sp. 75. A
 Stomachus quando ante coctionem facit descendere cibum, quid agēdū.
 de diff. cont. Sp. 71. F
 de Stomacho & intestinis qñ difficulter descēdit supfluitas cibi, indige-
 mus his quae descēdere faciāt, et uētrē mollificēt. de diff. cōt. Sp. 71. G
 de Stomacho cibum facit descendere uinum. de diff. cont. Sp. 72. A
 Stomachi uis expulsiua naturalis est, non uoluntaria. de mot. Sp. 68. G
 p Stomachū deteri^r excrementa q̄ p anū trāsmittūtur. 5°. d̄ usu. 1°. 147. A
 ad Stomachū octo muscoli ita compressione sua pellūt, sicuti ad anum.
 5°. de usu par. 1°. 147. A
 Stomachus per quas partes expurgat. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 102. H
 de Stomacho quae educantur. de cathar. Sp. 94. G
 STOMACHVS cur patiat maxima symptomata. 1°. d̄ sym. 3°. 18. B
 in Stomacho uelociter Acescunt, & incensionem faciunt medullae, et ui-
 num nouum crassum nigrum ponticum. de diff. cont. Sp. 74. F
 Stomachi acetositati, & punctioni quid conferat. secr. Sp. 102. E
 Stomachi Aduersioni quid proffit. secr. Sp. 98. E
 Stomacho Aestuoso quid agendum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. A
 Stomacho ijs, qui exurūtur quid cōmodū. 8°. de comp. med. 5°. 189. G
 Stomachi aestu feruentibus pdest Polygonō. 8°. de simp. med. fa. 5°. 58. H
 ad Stomachum aestuantem ualet theriaca. de ther. ad Pison. 5°. 91. F
 Stomachi Affectiones uariae, quales. de pul. ad Tyr. 4°. 46. D
 Stomachi affecti pulsus qualis. de pulsibus ad Tyrones. 46. D/ 4°. de
 cau. pul. 4°. 103. C
 ad Stomachi affectus hectica sequitur. 1°. de diff. feb. 3°. 35. E
 in Stomachi affectibus, & coeliacis cur datur opium. 8°. de compositio.
 medic. sec. loc. 5°. 190. B
 ad Stomachi affectus longos. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. H
 Stomachi Ardore aestuantis admodum utile epiplasma est cotyledon. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 52. F
 ad Stomachi ardore oriza cum butyro conuenit. 8°. de composit. medic.
 secundum locos. 5°. 192. A
 ad Stomachi ardore cū syncope, sorbitioes. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 191. H
 ad Stomachi ardorem Adipson catapotiu sitim extingues. 8°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 189. G
 ad Stomachi ardorem. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. G
 Stomachi ardore ructui malo electarium utile. de dyn. Sp. 26. C
 Stomachus unde fiat Asper. de cau. mor. 3°. 9. C
 Stomachi asperitatis medetur ouum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 in Stomacho Bilis quid faciat. de sper. 36. H/ de ana. uiu. Sp. 45. F
 in Stomacho quando generatur bilis uelociter multa cōueniunt, quae ex-
 tinguunt acuitatem cholerae, aut quod praetermittantur res generan-
 tes ipsam. de diff. cont. Sp. 71. F
 Stomacho bilioso malū punicū est optimus cibus. 10°. met. me. 7°. 62. E
 ad Stomachi

ad Stomachi Calidā, & humidā affectionē. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 189. G
 ad Stomachū calidiore affectionē habētē. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 189. A
 in Stomacho calido pituita quid faciat, & quibus mundificetur. de diff. continua. Sp. 74. E
 Stomacho & reliquo corpe calido cōueniūt cibi acetosi. de diff. Sp. 72. F
 in Stomacho Carnosa nascūtur, quæ impediūt uīā. 3°. de symp. 3°. 25. G
 Stomachum Comburent ficus nimium comesta. de simp. med. Sp. 84. C
 Stomachi combustioni quid conferat. secr. Sp. 98. D
 Stomachi uitium facit Comitalem morbum carum, comam, catalepsi, delirium, & melancholiam. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. F
 Stomachus ad hepar quō quandoque cōpatitur. cō. 7°. aph. 17°. Ex. 55. D
 Stomachus cōpatit̃ patiēte hepate et ē contra. cō. 6°. aph. 16°. Ex. 47. F
 Stomachus cur patiatur in passione splenis. de ana. uiu. Sp. 51. A
 ad Stomachi Compresionem. de med. fac. par. 7°. 176. D
 Stomachum Corruptit uomitus frequens. de dyn. Sp. 19. H
 Stomacho laborātib⁹ abstinēdū à uomitu dcimo quoq; die. d dy. Sp. 19. H
 Stomachus intēdēs expellere quæ sunt infundo expellit per uomitū, quæ autē in ore per singultū, & ista sunt penitiora. c. 6°. a. 39°. Ex. 50. G
 Stomachi Conuulsio est singultus. com. 5°. aph. 4°. Ex. 37. F
 circa Stomachum Cruditates faciunt multos affectus. 8°. de compositio- ne med. sec. loc. 5°. 191. G
 Stomachi Debilitas signū humectati & in frigidati corpis. secr. Sp. 98. G
 Stomachus debilis quibus sit nutriendus. de diff. cont. Sp. 71. F
 Stomachū debile & mollē rectificat cibaria styptica. de diff. Sp. 74. D
 Stomachū debilem confortans electarium. de med. exper. Sp. 108. A
 Stomachum debilem confortans medicina. de med. exper. Sp. 105. A
 ad Stomachi debilitatem, & uentositatem. de dyn. Sp. 27. C
 ad Stomachi debilitatem. 8°. de composit. med. sec. loc. 5°. 189. G / de med. fac. par. 7°. 166. D / secr. Sp. 98. D
 Stomachis cibos nō Digerētibus ualet diatriō pipereō. de dyn. Sp. 26. H
 in Stomachi Distentione uenæ sectio conuenit. 8°. de composit. medicam. secundum locos. 5°. 192. D
 in Stomachi distentione aluum soluit glande per suppositū. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 192. D
 Stomacho Dolorem maxime infert scamonium. de dyn. Sp. 20. H
 Stomachum quibus dolorosa affectio infestat, illis paruus & densus spi- ritus est. 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
 circa Stomachum aut splenis caput, aut septū trāuersum, si dolor extet, spiritus densus & paruus fit. 3°. de diff. resp. 3°. 71. C
 Stomachi dolorē multū in fœmina signat urina asterica. de dyn. Sp. 35. D
 Stomachi dolorē supius, & genus, et coxæ, et renū signat urina si supius claritatē habuerit, et iferi⁹ nebulosa, et subliuida fuerit. d dy. Sp. 35. D
 Stomachi dolores significant lūbi dolentes. in 1°. prorr. cō. 3°. 4°. 185. B
 Stomachi oris dolores quando boni, & qñ nō boni. 1°. de cris. 4°. 128. B
 Stomachi dolores quibus leniuntur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. A
 Stomachi dolores mitigatorium. de med. fac. par. 7°. 159. C
 ad Stomachi dolorem mastiche. de med. exper. Sp. 106. D
 Stomachi, & capitis dolorē tollens electarium. de dyn. Sp. 23. D
 ad Stomachi dolorē ex frigiditate facit triphera magna. d dy. Sp. 26. D
 Stomachi doloris, & rugitus, remedia. de dyn. Sp. 26. H
 ad Stomachi dolorē et cōcussione cū uētris dolore, re^m. de dy. Sp. 27. A
 ad Stomachum dolentes. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. G
 ad Stomachi dolores, & displicentias sedandas bonū quid sit. 8°. de cō- posi. med. sec. loc. 5°. 192. B
 ad Stomachi dolores. 7°. de cōp. med. sec. lo. 182. G / 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 266. G / de med. f. p. 166. D / 7°. 176. C / secr. 98. E / Sp. 99. E / G
 ad Stomachi dolorem faciens sclerosmon. de dyn. Sp. 28. C
 ad Stomachi & hepatis dolorem, remedium. secr. Sp. 97. B
 Stomacho laborātibus caput dolere solet, cum surgunt ē lecto. de remed. par. fac. 7°. 153. G
 ex Stomacho dolor capitis quō fiat. 2°. de cōp. med. se. lo. 5°. 135. A
 ex Stomacho capitis doloris curatio. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 136. H
 Stomachus si ex capite agrotet, quō curādus. 6°. de san. tuen. 2°. 100. A
 ad Stomachū cur à capite materia trāsmittat̃. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
 Stomacho inanito fit Epilepsia. de uen. sect. aduers. Eras. 6°. 14. F
 pp Stomachi uitii q uexatur epilepsia. de ue. sect. aduers. Eras. 6°. 14. G
 Stomacho Exoluto, & nauseabundo facto quid conueniat. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. B
 Stomacho qui exoluuntur cum exolutione, aut animi deliquio, aut appe- tentia perdita, quid exhibendū. 8°. de comp. med. se. lo. 5°. 191. H
 Stomachum exolutum, & languidum roborare possunt mala austera, et acida. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. H

Stomachi Exulcerationis signa. intro. 1fa. 57. C
 Stomachi exulcerationis curatio. intro. 1fa. 57. C
 Stomachus Fastidiū patitur, si uenæ, hepar, mesaraicæ, intestina oppila- tionem patiuntur. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Stomachi fastidia creat, non nutrire. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
 Stomachi fastidia & σσσ Græci uocant. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
 Stomachi fastidio & debilitate utile est omphacomeli. de dyn. Sp. 22. C
 Stomachum fastidientem habuit Galenus. 2°. de loc. aff. 4°. 12. G
 in Stomacho Flammā habentibus medicina cōferens. de med. Sp. 104. H
 ex Stomacho Flatuoso ad capitis dolores. 2°. de cōp. med. se. l. 5°. 135. C
 Stomachi fluxibilitati ualens electarium. de med. exper. Sp. 108. B
 ad Stomachi fluxionem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A
 Stomachi fluxus resiccat graminis herbæ semen, quæ in Parnaso nasci- tur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 Stomacho fracto, & cibos fastidienti conuenit medicamentū ex prunis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. A
 ex Stomacho quō Frigescant cerebrū, & cor. 1°. de symp. 3°. 18. G
 Stomachus, & hepar qñ sunt frigidi, q cibi summēdi. de dis. cōt. Sp. 71. F
 Stomacho frigido ualens medicamen. de med. exper. Sp. 104. E
 ad Stomachi frigidi infirmitatem ualens medicamen. de med. Sp. 105. H
 ad Stomachi frigidos affectus. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 189. D
 ad Stomachi frigiditatem, et humiditatem. de med. exper. Sp. 107. E
 ad Stomachi frigus, & eius corruptionem. secr. Sp. 98. G
 Stomachi fumum quando caput recipit, fit sectio uenarum post aures. de ana. uiu. Sp. 55. A
 à Stomacho ascēdēte fumo crasso, fit qñq; epilepsia. d util. ref. Sp. 63. F
 Stomacho Grauato ac morso, pulsus fiūt iæuales. 3°. d cris. 4°. 144. E
 Stomachum grauant cibi multi nutrimenti. de diff. cont. Sp. 73. E
 Stomachi Humiditatis curatio. introd. 1fa. 37. C
 pro Stomacho ob multam humiditatē & exoluto pharmacū conueniens. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 191. D
 ad Stomachi humiditatem, medicamen. de med. exper. Sp. 108. A
 in Stomachum imbecillum habentibus fit ut uenter deiiciat cum postre- mis epulis adstringētū quidpiā sumpserint. 2°. de alim. fa. 2°. 20. C
 Stomacho imbecilli absynthium conuenit. de op. sec. 1fa. 23. H
 Stomachum imbecillum & exolutum roborare potest cucurbitula. de cu- curbi. scarif. 6°. 3. F
 circa Stomachum cucurbitula stomachicos iuuant in dolore. 8°. de cōp. medic. sec. loc. 5°. 192. D
 ad Stomachi imbecillitatē oēm ualet diatriō pipereō. de dyn. Sp. 26. H
 Stomachi imbecillitatibus conuenit resina lentiscina. 8°. de simpliciu me- dicament. fac. 5°. 59. F
 ad Stomachi imbecillitates. de med. fac. par. 7°. 166. C
 in Stomacho Incisionem facit batheca. de diff. cont. Sp. 74. F
 ad Stomachum Infirmitas, Antidotus. 2°. de antid. 5°. 113. D
 Stomachi Inflammationis signa. intr. 1fa. 57. C
 Stomachus aut uenter inflammatus aut septum trāuersum inducūt dif- ficilem spirationem. 2°. de diff. resp. 3°. 65. H
 Stomachi inflammationis magnitudine qui febricitant, ijs in principijs accessionū aduertit animi defectus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. F
 ex Stomachi inflammatione exit aliquid. 13°. meth. med. 7°. 84. H
 Stomachi, & iccoris inflammatio indurata, quibus curetur. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 187. E
 Stomacho inflammato cum humectatione, quid faciendum. 8°. de comp. med. se. lo. 5°. 192. B
 Stomachi inflammationibus cōpetit mastiche. 7°. de simp. med. f. 5°. 55. C
 Stomachis phlegmonis prodest Schini flos. 8°. de simp. med. fa. 5°. 61. H
 Stomachi inflationis curatio. intr. 1fa. 57. C
 Stomacho Inflatis, et distentis quæ conueniant. 8°. de composit. medicam. secundum locos. 5°. 192. C
 Stomacho inflato ob bilem atram quid conueniat. 8°. de composit. medic. secundum locos. 5°. 192. B
 Stomachi Inflatiōes, et tēsioes petroselinū remediat. de simp. m. Sp. 89. C
 Stomachi Languorem uinum absynthio medicatum epotum abstulit. de theria. ad Pisonem. 1°. 90. D
 in Stomacho quid faciat Melancholia. de ana. uiu. Sp. 45. F
 Stomachum ualde mordicat cedri fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Stomachum Mordet iuniperi fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Stomachi morsum, nauseam, & uomitum biliosum faciunt fracturæ capi- tis. 3°. de loc. aff. 4°. 18. C
 Stomachus uni mordetur, alteri nō ex succo ptissanæ, pane loto, et chon- dro. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. E
 Stomachi mor=

Stomachi mordicationi symptoma succedens uerbum $\kappa\alpha\theta\eta\lambda\alpha\tau\epsilon\upsilon$ signi-
ficat. 2°. de alim. fac. 2°. 20. E
Stomachi morsus signū est futuri uomitus. in 1°. pror. cō. 1°. 4°. 168. E
Stomachus mordens oleo dulcissimo est sanatus. 2°. de simplicium medic.
facultatibus. 5°. 12. E
Stomachi morsus sanat spica nardi. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. G
ad Stomachi morsum sentientes. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. G
Stomachi oris mordicationibus cōfert sectio furculæ. de ana. ui. Sp. 55. B
Stomachum Mundum si inueniunt poma, & granata acetosa stringunt
uentrem. de diff. cont. Sp. 75. B
Stomachum quæ aliquando mundificant. de diff. cont. Sp. 75. B
Stomachus quo abstergetur, & mundificetur. de diff. cont. Sp. 74. G
Stomachū mūdificāt cibi incidētes pituitā, & q̄ sint. d̄ dis. cōt. Sp. 74. E
Stomachum mundificant cibi salsi. de diff. cont. Sp. 72. F
Stomachi Paralysis quod nā symptoma uocāt. 3°. de symp. cau. 3°. 25. G
ad Stomachi Passionē ualet lapis coralli suspēsus super Stomachū. de in-
cant. adiur. & suspen. 7°. 182. C
in Stomacho quando generatur Phlegma, oportet ipsum lauare, & ab-
stergere. de diff. cont. Sp. 71. F
in Stomacho, ac reliquo corpore cū phlegma generatur ex crassitie ei-
borum assumptorum, aut ex multitudine eorum, conueniunt cibi ace-
tosi. de diff. cont. Sp. 72. G
in Stomacho pituitæ pleno, uictus ratio. de med. fac. par. 7°. 175. H
Stomachis pituitosis excrementosisq; austera acida sunt apta. 7°. de sim-
plic. medic. facul. 5°. 50. H
Stomachus quibus phlegmate abundat, ijs phlegmagoga danda sunt. de
dynamidijs. Sp. 21. C
in Stomacho quod ex phlegmate incrassatur, qd̄ resoluat. secr. Sp. 101. F
in Stomacho phlegma resoluens compositio. secr. Sp. 101. H
Stomachi pituitā detrahēs medicamētū lauātū. de med. fa. par. 7°. 178. E
Stomachum pituitæ plenum, & capiti dolorem inferentem roborantia.
quæ. de med. fac. par. 7°. 175. H
Stomacho quæ ponuntur extra, quando est plenus pituitæ. 8°. de cōposi.
medic. sec. loc. 5°. 192. A
Stomachū Pungit mel in copia, & facit incisionē. de diff. cont. Sp. 74. F
Stomachum purgans, unguentum. de dyn. Sp. 23. D
Stomachi Refrigerationi cōparatur refrigeratio cordis. d̄ ana. Sp. 47. F
ad Stomachū refrigerādū, et corroborādū. 8°. de cōp. me. s. l. 5°. 189. G
in Stomacho fit Relaxatio. de mul. 3°. 78. G
Stomachum relaxat polium. de simp. med. Sp. 89. A
Stomacho Rheuma nocet. de dyn. Sp. 20. E
ad Stomachi rheumatismū malagma. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 266. E
Stomachus Robustus per quæ cognoscatur. de const. ar. 1sa. 42. B
Stomachum robustum habentibus cathartica damus. de dyn. Sp. 20. F
ad Stomachi Rosionem sium facit. de simp. med. Sp. 91. D
in Stomacho Saliuam multam qui aggregant, quomodo curandi. 8°. de
comp. med. sec. lo. 5°. 192. A
in Stomacho sanguinem congelatū, quid dissoluat. de cur. lap. Sp. 112. H
Stomacho affecto, Singultus frequenter fit. 3°. de loc. aff. 4°. 20. A
Stomacho singultus talis est, qualis cōulsio neruis. c. 7°. 43°. Ex. 54. B
Stomacho Spiritus difficultatis remedia. de med. fac. par. 7°. 171. G
in Stomacho unde fiant Stercora. de ana. uiu. Sp. 50. D
Stomachum Stringi ab omnibus dicitur, et quid sit. 2°. de lo. af. 4°. 12. G
ad Stomachi Subuersiones, & quid sit Stomachi subuersio. 8°. de comp.
med. sec. loc. 189. E/F/G/
Stomachi subuersio fit aut propter calorem, aut propter anxietatē, siue
propter aliquam infirmitatem. de dyn. Sp. 20. H
Stomachum supinant languentibus aqua, melicratum, clondrus, & oua.
de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. E
Stomachum non euertit agrestis cucumerus. de dyn. Sp. 21. H
Stomachum subuertit fœnu græcum. 1°. de alim. fac. 2°. 14. E
Stomachum subuertunt graueolentia. 8°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 190. B
Stomachum subuertunt iniocunda. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. C
Stomachū subuertunt, resupinant, & uomitum cient insuauia. 2°. de ali-
mentorū facul. 2°. 19. E
Stomachum euertit scammonium. de simp. med. Sp. 90. D
Stomachi supinitates quibus curentur. 8°. de compositi. medicamentorum
secundum locos. 5°. 189. H
Stomachus quando subuertitur ex aquæ potu, da malum punicum. 2°. de
compositi. med. sec. loc. 5°. 133. D
Stomachi subuersio quibus fit, aloem damus. de dyn. Sp. 20. H
ad Stomachi subuersiones Origeniæ catapotia bona. 8°. de comp. med.

secundum locos. 5°. 189. F
ad Stomachi subuersionem. 7°. de compos. medicament. secundum locos.
186. A/8°. 192. G/9°. 5°. 203. A
ad Stomachi subuersiones doloresq; & inflammationes. 8°. de compos.
medic. sec. loc. 5°. 192. G
ad Stomachi subuersiones uoluulosas. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 190. A/D
ex Stomacho affecto oculi infestantur affectibus similibus Suffusioni. 3°.
de locis affectis. 4°. 14. E
ex Stomacho fiunt symptomata suffusorum. 2°. de compositi. medicamē.
secundum locos. 5°. 135. A
Stomachi suffusio quō cognoscatur. de ocul. 7°. 187. D
Stomachus Supinus quid, & quo modo fiat, & quo modo. 8°. de compos.
medic. sec. loc. 5°. 189. D
Stomachi uitio Syncope qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
ex Stomacho uel corde affecto i syncopis pulsus, q. de pul. ad. 4°. 45. E
ex Stomachi syncopa licet manus sint imbecilles, tamen non habent affe-
ctum. 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
Stomachi uitio syncope facta quō mori cōtingat. 5°. de loc. aff. 4°. 29. B
in Stomacho afflicto syncope quō curetur. 11°. meth. med. 7°. 70. F
Stomachus loco facit sitim. de uictus rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. E
ad Stomachi tensionem, remedium. de dyn. Sp. 27. H
Stomacho Turbationem infert uinū nigrū dulce. de simp. me. Sp. 92. B
in Stomacho Ventositatem generat lac & mel, quando non coquantur.
de diff. cont. Sp. 74. G
Stomachi uentositatem significat urina superius. de dyn. Sp. 35. E
ad Stomachi uentositatem, & dolorem, remedium. de dynam. Sp. 26. H
Stomachi uitia, quæ intro. 1sa. 57. C
ad Stomachi uitia ualet antidotus Archiuij quæ Ambrosia, & sacra di-
citur. 2°. de antidotis. 5°. 115. H
Stomachi uitijs mederi solet theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96. A
Stomachi uitijs thymus aptissimus. de simp. med. Sp. 91. G
ad Stomacho laborantes. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 256. A/de med.
fac. par. 166. C/172. E/173. F/G/175. G/7°. 176. D/de dyn. Sp. 26. H
ad Stomachi præcordiorūq; uitio laborātes. de med. fac. par. 7°. 166. C
ad Stomachi uoluulosas affectiones. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 190. H
ad Stomachum. de med. fac. par. 7°. 175. D/E
Stomacho quæ inimica. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. D
Stomachi oris sensus qui nō fert Acetū, & sinapi. 3°. de lo. aff. 4°. 20. G
Stomacho infesta est Amaranthum. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. E
Stomacho nocet Ampeloprasum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. E
Stomacho inimicum est Aphronitrum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. A
Stomachum non iuuat succus Aqueus, & qualitatis expers in omnibus
fructibus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
Stomacho insensus est Arbutus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
Stomacho noxiū est Atramētū sutoriū. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 169. A
Stomacho ualde obest atramentum sutorium, & est contrarium huma-
næ naturæ. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. A
Stomacho cur malum est Cathaf. de diff. cont. Sp. 74. E
Stomacho mala sunt Cerebra oia, & cū qbus edēda. de diff. cōt. Sp. 74. F
Stomacho minus grata sunt Dulcia, & quæ sunt in intestinis magis sub-
ducunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. H
Stomacho ingratus Epimelis fructus, et capitis dolorem facit. 6°. de sim-
plicium medic. fac. 5°. 47. D
cur Stomacho malum est Fœnum græcum. de diff. cont. Sp. 74. E
Stomachū afficiunt fungi, buprestes, cerussa, gypsum, et lac coagulātū.
1°. de symp. cau. 3°. 18. G
Stomacho Lac est malum propter uelocitatē immutationis eius naturæ.
de diff. cont. Sp. 74. F
in Stomacho ne caseetur lac, quid agendum. de diff. cont. Sp. 73. H
Stomachum lædit, non Nutrire. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
Stomacho cur malum est Oulus Iamenum. de diff. cont. Sp. 74. E
Stomachus ubi male affectus, uitandum est Opium & castoreum. 7°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 178. E
Stomacho cur Rapæ sunt malæ, qñ nō ualde coquunt. d̄ di. cō. Sp. 74. E
Stomacho non est inimicum Sacchar, nec facit sitim ut mel. 7°. de simpli.
medic. facul. 5°. 55. E
Stomacho non obest Scāmioniū in cydonio. 1°. de alim. fac. 2°. 9. B
Stomacho Sesamum cur est malum. de diff. cont. Sp. 74. E
Stomacho Siela cur est mala. de diff. cont. Sp. 74. E
Stomachum labefactat Venus. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 130. C
in Stomacho, & corde semen mutā in calidū & siccū. de sper. Sp. 36. H
Stomacho quæ qualitates conueniant. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
Stomachum

Stomachū iuuantia sunt mediocris facultatis. de atten. uict. 2°. 44. D
 Stomachū quæ roborent. 6°. de san. tuen. 2°. 99. D / 8°. de compos. med.
 secundum locos. 5°. 191. G
 Stomachum roborantia, & corrugantia. de diff. cont. Sp. 74. E
 pro Stomachi ore quæ faciant. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. D
 Stomachi summum remedium est Absinthium ex melicrato, ubi infestaue
 rit bilis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. B
 Stomacho grata sunt Adstringentia. 3°. de simplicium medicamentorum
 facul. 20. C / 6°. 42. F / 5°. 45. E
 Stomacho grata sunt adstringentia amara. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. G
 Stomachum roborandi uires habet Aloe. quod ani. mor. 1°. 317. D / 8°. de
 comp. medic. sec. loc. 5°. 183. F / de cathar. Sp. 94. E
 Stomachi os confortant drachmæ duæ aloes. de med. exper. Sp. 106. E
 Stomacho grata sunt Amara & subacriba. 6°. de simp. med. fa. 5°. 48. B
 Stomachum iuuans antidotus. 2°. de antid. 5°. 111. F
 Stomacho gratus est succus Austerus. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
 Stomachum magis iuuant Autumnales fructus melopeponibus. 2°. de ali=
 ment. facul. 2°. 17. B
 Stomacho Caricæ utiles sunt. de simp. med. Sp. 84. C
 Stomachū quō cortex Citri alleuiat, & aggrauat. de diff. cont. Sp. 74. E
 Stomacho quæ Crassa sint apta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. H
 Stomachum confortans Electarium. de med. exper. 107. B / Sp. 108. C
 Stomachum confortat decoctio corticis Fistic. de med. exp. Sp. 104. D
 Stomachus quō roboratur Fumoterræ. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
 Stomacho amicum Gingidium est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
 Stomachum adhæsum adiuuat Iaspis uiridis. 9°. de simp. med. f. 5°. 67. D
 Stomachum corroborat Lens bis cocta. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 Stomacho optimum Lentiscum. de simp. med. Sp. 86. A
 Stomacho utile est Libisticum. de simp. med. Sp. 85. H
 ad Stomachi firmitatem, & robur, utimur Malis, Pirris, Mespilis, &
 Punics, ut medicamentis. de bon. & uitio succ. 2°. 37. F
 Stomacho ualent mala cestiana cocta: cruda enim sunt austera. 2°. de cō=
 posit. medicam. sec. loc. 5°. 133. D
 Stomachum erigit Malum granatum. de simp. med. Sp. 87. C
 Stomacho commoda Mastiche est. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. A
 Stomachū debilem cōfortat decoctio mastiches. de med. exp. Sp. 104. D
 Stomachum calefacit mastiche. de med. fac. par. 7°. 175. H
 Stomachum confortans Medicamen. de med. exper. Sp. 105. G
 Stomacho Menta ualde apta est. de simp. med. Sp. 87. D
 Stomacho conueniens est Myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 Stomachū roborat Mororū rubi succus. 6°. de cōp. med. se. lo. 5°. 169. A
 Stomachum non roborat mororū succus. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 169. A
 pro Stomacho medicamētum ex Nucibus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. B
 Stomachum corroborant Odorata. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. B
 Stomacho conferentes uires habet Oenanthe. de simp. med. Sp. 85. E
 Stomachū mediocriter iuuant Olera spinosa. 2°. de alimen. fa. 2°. 23. D
 Stomachum roborant Oliuæ cum oleo repositæ, & appetentiā excitant.
 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
 Stomacho uirtutem præstat Ouum semicoctum. de simp. med. Sp. 88. E
 Stomacho gratum est Pelecini semen. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B
 Stomacho melius & aptius est album Piper, & ad quem usum. 2°. de sa=
 nitate tuenda. 2°. 99. B
 Stomacho commodius, & acrius piper album quàm nigrum. 9°. de cōp.
 medic. sec. loc. 5°. 201. D
 Stomacho grata sunt Pira. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D
 Stomacho gratum Protropum est. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. C
 Stomachum confirmat Rosa. de med. fac. par. 7°. 175. H
 Stomachum erigit Ruta. de simp. med. Sp. 89. D
 Stomachum corroborat Sinapis. de simp. med. Sp. 90. G
 Stomacho gratum Sisarum est. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Stomacho Sisari radix cocta grata est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
 ad Stomachū rationabiliter cōuenit Spica nardi. 8°. de sim. m. f. 5°. 56. G
 Stomacho omnia Suauia grata. 2°. de alim. fac. 2°. 19. E
 Stomachum corroborat uinum uiolaceum. de simp. med. Sp. 92. B
 Stomachum corroborat uinum cum pipere. de simp. me. Sp. 92. C
 Stomachū roborat Vue passæ, & pira. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Stomachum confirmat, & corroborat zingiber. de simp. me. Sp. 90. E
 ad Stomachum roborandum. de med. fac. par. 7°. 176. G
 Stomachum cuiusdam quō roborauit Galenus. 6°. de san. tu. 2°. 100. H
 Stomachus quomodo roboratus fuerit habenti assidue comitalem spaf=
 mum. 6°. de san. tuen. 2°. 100. H
 ad Stomachū facile descendūt medicamenta. 7°. de cōp. m. f. l. 5°. 184. B

ad Stomachum electarium. de dyn. Sp. 27. C
 Stomacho quo tempore apponenda malagmata, & inunctiones. 8°. de cō
 posit. med. sec. loc. 5°. 196. H
 Stomacho commodum pharmacum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. F
 Stomachi unctiones sint modice adstringentes, & quæ. 6°. de sanitate
 tuenda. 2°. 99. A
 Stomachus suis domestici epileptici conuenit. de puero epil. 7°. 180. G
 Stomachus uide Venterculus. introd. Isa. 57. H
 S T O M A T I C A medicamēta quæ. 5°. met. me. 34. C / 12°. 7°. 83. C
 Stomatica quæ proprie appellantur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. G
 Stomatica cur dicuntur medicamenta ad os spectantia. 6°. de compositio.
 medic. sec. loc. 5°. 166. H
 Stomatica per ordinē enumerat. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. F
 Stomatica cōponēdi ratio ex succis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. B
 pro Stomaticis mansuetissima sunt crocus, myrrha, & alumē. 6°. de sim=
 plicium med. fac. 5°. 171. E
 Stomaticum efficit medicamentum Rhus uterque musto incoctus. 6°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 169. C
 Stomatica illitio ad Anginas ex Besafa. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 170. F
 in Stomaticis medicamentis in quibus hoc & illud ponitur, considerare
 oportet quid redundat. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 170. D
 Stomatica medicamenta fiunt ex cornis, & brabylis, ac prunis. 6°. de cō
 posit. med. sec. loc. 5°. 169. B
 ut Stomaticum adstringens uehementissimum faciat, punica cum cortici=
 bus tundit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. F
 Stomaticum Aristoclis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. D
 Stomaticum Andromachi ex punicis. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 170. A
 Stomaticū Andromachi ex musto. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. B
 Stomaticum Andromachi. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. B
 Stomaticū Asclepiadæ ex hirudinibus. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 171. A
 Stomaticæ illitiones Asclepiadæ. 6°. de simp. med. fac. 5°. 171. D
 Stomaticum Critonis ex musto. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. C
 Stomaticū Critonis ex punicis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. B
 Stomaticum medicamentū id est ori gratum quod διαμύρον dicitur. 2°.
 de alim. fac. 2°. 18. G
 Stomaticū medicamētum efficacissimum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. D
 Stomatica Galeni pro delicatis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 171. E
 Stomaticum Harpocratis ex hirundinibus. 6°. de composit. medicamen=
 torum sec. loc. 5°. 171. B
 Stomaticum Meliti. 6°. de simp. med. fac. 5°. 171. D
 Stomaticum Menecratis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 171. D
 Stomaticum nullum conuenit oculis. 12°. meth. med. 7°. 83. C
 Stomatica quæ mulieres & qui uiri nō ferāt. 6°. de simp. me. f. 5°. 171. E
 S T O M O M A quale. 6°. de compos. med. per ge. 5°. 258. C
 Stomoma ferri ulcera uix sanabilia curat. 2°. de cōp. m. p. ge. 5°. 220. B
 Stomomatis squama qualis. 9°. de simplic. medicament. facul. 69. H / 4°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 151. E
 Stomomatis squama ad ulcera maligna confert. 4°. de compos. medic.
 per genera. 5°. 236. F
 Stomomatis purgatæ squamæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. B
 S T O R A X est odorata res & calida. com. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C
 S T R A B I L I S M I sunt eorum, qui in oculis habentur, musculorum
 conuulsiones. 2°. de symp. cau. 3°. 19. H
 S T R A B I S M V S quid. fin. med. Isa. 48. E
 Strabismus oculorum ulceratio quædam. fin. med. Isa. 48. D
 Strabismus est affectus totū oculum exercens. intr. Isa. 58. D
 Strabismi in oculo quæ causa sit. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Strabismus in generatione quo modo fiat. de ana. ocul. Sp. 57. G
 S T R A N G V L A N S minus proprie laqueus quomodo fiat. de la=
 queis. 7°. 308. F
 Strangulantis laquei propria ratio. de laqueis. 7°. 308. G
 S T R A N G V L A T I O quid sit, & unde, & quomodo fiat. commē=
 tario 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Strangulationis angustia unde sit, & quō. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Strangulatio ceruicis est affectus. introd. Isa. 59. C
 Strangulatio superueniens repente febricitanti, tumore non existente in
 faucibus, letale. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Strangulatio repente cum magna febre semper interficit. comment. 4°.
 aphorismo 34°. Ex. 31. B
 Strangulatio repente fit solum in gutture. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Strangulatio quando fiat tarde. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 Strangulatio sine dolore quomodo fieri possit. cō. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 Strangulatio fit,

Strangulatio fit, si tuſis fiat in hydrope, & tuſis ſuperueniat. commen-
tario 6°. aph. 31°. & com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
Strangulatio quo modo fiat a ſtate, ſi hyems aequilonia, & autumnus au-
ſtralis fuerit. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. A
Strangulationes excitantur, ſi cibus & potus guttur ingrediuntur. intro-
ductio. If. 54. C
ad Strangulationem ex fungis. ſecretorum. Sp. 102. C
ad Strangulationem à fungis deuoratis factā. de rem. par. fac. 7°. 160. H
STRANGVLATIO uterina quæ. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
Strangulatio uulvæ quomodo cognoscatur. de uictus rat. in morb. acutis,
commentario 4°. 7°. 152. G
in Strangulatu uteri quæ excitet olphatū. 9°. de cōp. m. ſ. lo. 5°. 205. G
ad Strangulationes uteri antidotus Apollodori. 5°. 117. G
ad Strangulationes uulvæ Colica Sigonis ualet. 9°. de compoſi. medicam.
ſecundum locos. 5°. 202. G
ad Strangulationes uteri. 7°. de compoſi. medic. ſec. loc. 5°. 182. G/ de
med. fac. par. 169. B/ 7°. 174. H
STRANGVLATORIS fungi uicem facere dicitur radix ephē-
meri. de ſimp. med. Sp. 83. B
STRANGVLATI quibus ſpuma circa os fuerit non referuntur.
com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. C
Strangulati moriuntur, quibus ab angina ad pulmonem materia tranſit.
com. 5°. aph. 10°. Ex. 38. D
Strangulati paucam habent inſpirationem. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
STRANGVLAT multitudo humorum: ideo extremas partes frigi-
das reddit. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
Strangulas ſæpius ſuppuratio pulmonis. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
Strangulantur tabidi qui non poſſunt expuere. cō. 7°. aph. 16°. Ex. 55. B
Strangulat quandoq; ueratrū album. de fract. com. 2°. 7°. 235. F
à STRANGVLOSA circa pulmonem anguſtia uexatus crurum
ſcarificatione ſanatus eſt. de cucur. ſcar. 6°. 4. A
STRANGVRIA quid, et unde dicta. ſin. med. If. 44. B
Stranguria quid. ſin. med. If. 47. G
Stranguria quæ. 6°. de loc. aff. 4°. 38. C
Stranguria ſymptoma eſt. 2°. de ſymp. cau. 3°. 21. E
Stranguria in quo genere ſymptomatum ſit. de ſymp. diff. 3°. 13. F
Stranguriæ quatuor morbi ſecundum Cnidios medicos. de uictus ratio-
ne in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. H
Stranguria quibus neglectis fiat. de dyn. Sp. 20. A
Stranguria unde fiat. 3°. de ſymp. cau. 3°. 28. E
Stranguriæ cauſa. intr. If. 57. B
Stranguria ab acribus fit excrementis. in 3°. de morbis uul. c. 1°. 3°. 128. D
in Stranguria ueſica quō det urinā. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 128. D
Stranguriam ſignificat urina æruginofa. de dyn. Sp. 34. B
Stranguria ſi affligat, ſanguinē mciat et grumos, dolorq; ad perinæū ac
epigaſtriū incidat, ſignat circa ueſicā ægritudinē eſſe. d. uri. Sp. 78. H
Stranguria repurgat totum corpus. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 111. G
Stranguria in morbo peſtilenti bonū. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 111. F
Stranguria affectis urinā puocat polygonon. 8°. de ſimp. me. fa. 5°. 58. H
Stranguriam curat drachma una aſari. de med. exper. Sp. 106. D
Strangurias ſanant folia onobrychis. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 57. C
ad Stranguriā, quæ ex phlegmate ſit, electariū utile. de dyn. Sp. 26. C
ad Stranguriam remedium. de dyn. Sp. 28. C
STRANGVRIOSVS, & nephriticus differunt. in 3°. de morb.
uulg. com. 1°. 3°. 128. D
STRATIOTES qualis. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 61. D
Stratiotes aquaticus frigida & humida qualitate eſt. 8°. de ſimplicium
medic. fac. 5°. 61. D
Stratiotes niliacus quiddam refrigeratiuum habet. 2°. de compoſi. medic.
ſecundum locos. 5°. 132. G
Stratiotes terreſtris ulcera glutinare poteſt, ad ſanguinis eruptiones, &
fiſtulas ualet. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 61. D
Stratiotē dictū librū fecit Heraclides. 4°. de cōp. med. p. ge. 5°. 242. A
STRATONICVS præceptor Galeni. de atra bil. 1°. 35. D
ſm Stratoniciū ſcēmina ex ſcēminā, mas ex maris ſemine inualeſcēte pro-
creatur. 2°. de ſem. 1°. 338. H
Στεβλός id eſt tortus. de fract. com. 2°. 7°. 240. G
STRENVVM quodpiam & audax animal non deſtituit nudū natu-
ra. 1°. de uſu par. 1°. 113. C
STREPITVS qd ſignificet. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 172. B
STRICTOR qui. intr. If. 53. E
STRICTVRAS relaxat bdellium. de ſimp. med. Sp. 81. C

Stricturas oleum relaxat leniendo. de ſimp. med. Sp. 88. D
Stricturas molit opopanax. de ſimp. med. Sp. 88. B
ad Stricturam anhelitus. ſecretorum. 98. E/ de cura lap. Sp. 112. B
STRICTI loci maris. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 140. H
Stricta uinculo reuocant ad contrarium. 5°. meth. med. 7°. 30. F
STRIDERE dentibus ex natura cui affectui ſimile. in prognostic.
comment. 1°. 4°. 194. C
Stridere dentibus ex natura accidens eſſe nouit Galenus. in prognostica
commen. 3°. 4°. 211. G
STRIDOR nomen poeticum eſt, non ciuile, neq; uulgare. 3°. de diſ-
ferent. pul. 4°. 60. B
Stridores quorum ſint ſymptomata. de ſymp. diff. 3°. 13. E
Stridor dentium quo modo fiat. in progn. com. 1°. 4°. 194. B
Stridores dentium quibus eueniant. præſ. exper. conf. Sp. 78. E
Stridor dentium malus, quibus non eſt ſanitatis tempore aſſuetus. in 1°.
prorrh. com. 2°. 4°. 170. G
Stridor dentium inſaniam ſignificat. in progn. com. 1°. 4°. 194. B
STRIGILE quod inſtrumentum ſit. de med. fac. par. 7°. 165. C
Strigile habebat concauitatem. 5°. de loc. aff. 4°. 35. G
Strigilis forma qualis eſſe debeat. 10°. de ſimp. med. fac. 5°. 75. C
per Strigilem ueratrū album cum roſaceo tritum tepidū auribus in-
ſillat. 3°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 142. E/ G
Strigili lauabantur Galeno tempore. 4°. de ſan. tuen. 2°. 83. G
Strigili ſudor auferabatur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. G
Strigili detergebant ſudorem in balneis. 13°. meth. med. 7°. 87. A
Strigili utebantur. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 128. A
Strigili ſpōgijs utaris in balneis. de uict. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 132. E
STRIGMENTOSA ſordes rhypode dicta. 2°. de compoſi. medic.
per genera. 5°. 218. C
Strigmentofum. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 131. D
Strigmentofum emplaſtrum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 249. C
STRIGMENTA quibus ſubſiſtunt in deiectionibus, ſi pauca, pau-
cus eſt morbus, ſi multa, multus: his confert alui purgatio, quod ſi de-
deris ſorbitiones alio non purgata, quanto plures dederis tanto ma-
gis lædes. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. A
Strigmentum purum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 224. H
Strigmentum puriſſimum. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 262. A
Strigmēta balnearum emolliunt. 6°. de ſimp. med. fac. 5°. 45. F
Strigmēta balnearū ad ſicca liquanda. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 264. B
Strigmenti craſtitudo. 1°. de comp. med. ſec. loc. 124. B/ 126. C/ 127. A/
131. F/ 2°. 133. B/ 139. C/ E/ 3°. 146. B/ 148. C/ 4°. 157. G/ 5°. 161. B/ E/
F/ 6°. 168. E/ 169. G/ 172. A/ 7°. 181. G/ 9°. 200. F/ 203. F/ 205. E/
4°. de comp. med. per ge. 245. C/ 7°. 5°. 273. C
ad STRINGENDAM nauſeam uel fluxum. de dyn. Sp. 27. H
ad Stringendum uomitum remedium. de dyn. 27. H/ Sp. 35. F
ad STRINGENDVM uentrem ex quacunq; cauſa antidotum. de
dynamidijs. Sp. 27. G
ad STRINGENDAM uuluam puluis. de dyn. Sp. 29. C
ad Stringendam uuluam quaſi uirgo ſit. de dyn. Sp. 29. C
ad Stringendam uuluam conſectio. de dyn. Sp. 29. C
ad STRINGENDVM ſanguinēq; undecūq; exeat. d. dy. Sp. 30. D
ad Stringendum ſanguinem excreantibus datur ſymphytum. de ſimpli.
medicamin. Sp. 90. F
ad Stringendum ſanguinem remedium. de dyn. 27. E/ Sp. 29. E
STRINGENDAE fiſtulæ remedium. de dyn. Sp. 27. B
STRINGENS uocabulum generale eſt. 2°. de loc. aff. 4°. 12. D
Stringentia uentrem ab craſſitiem, quæ. de diſſ. cont. Sp. 75. B
Stringentia uentrem cum ſiccitate, quæ. de diſſ. cont. Sp. 75. B
Stringētia uētrē cū ſtypticitate, & pōticitate, quæ. de diſſ. cōt. Sp. 75. B
Stringentes uiribus ſunt radicula Anagallidis. de ſimp. med. Sp. 80. G
Stringentes acriter uires, & quodammodo caſticas Canum habet. de
ſimp. med. Sp. 83. C
Stringentes uires & acriter caſfacientes habet Caſta fiſtula omnis. de
ſimp. med. Sp. 82. H
Stringentes acriter uires habet Chryſocolla. de ſimp. med. Sp. 82. E
Stringentes uires habet Cornu ceruinum. de ſimp. med. Sp. 83. C
Stringentes acriter uires habet omne Coſtum. de ſimp. med. Sp. 82. G
Stringētes & bñ refrigerātes uires habet Cuculus. de ſimp. me. Sp. 83. C
Stringentes aliquatenus uires habet Cyperus. de ſimp. med. Sp. 82. C
Stringentes leuiter uires Dictamum habet. de ſimp. med. Sp. 83. D
Stringentes ualde uires habet Huſtolex. de ſimp. med. Sp. 85. C
Stringentes uires habet Hyoſcyanus. de ſimp. med. Sp. 92. D
Stringentes

Stringentes uires habet Mandragora. de simp. med. Sp. 87. C
 Stringentes uires habet lapis Quadratus. de simp. med. Sp. 86. G
 Stringentes uires habet Sedum. de simp. med. Sp. 91. A
 Stringentes efficaciter uires habet Sinopsis. de simp. med. Sp. 91. D
 Stringentes ualde uires habet terra erethria. de simp. med. Sp. 85. A
 STRINGI Stomachū ab oibus dicit, et qd sit. 2°. de lo. aff. 4°. 12. G
 Stringit Argenti spuma. de simp. med. Sp. 90. F
 Stringunt uentrem Caricæ. de simp. med. Sp. 84. C
 Stringit uiscide Calcanthum optimum. de simp. med. Sp. 81. H
 Stringit uehementer sine mora Chalcitis. de simp. med. Sp. 81. G
 Stringere potest Coagulum. de simp. med. Sp. 83. C
 Stringit Coriandrum, & refrigerat uiscide. de simp. med. Sp. 82. E
 Stringit CrySTALLUS lapis. de simp. med. Sp. 86. H
 Stringit efficacissime Cytinus. de simp. med. Sp. 87. C
 Stringere uiscidissime potest Diphryges. de simp. med. Sp. 83. D
 Stringere acriter potest Eleliphacos. de simp. med. Sp. 84. A
 Stringit lachrymam oculorū Erythrodanum. de simp. med. Sp. 84. B
 Stringit uehementer Galla omnis. de simp. med. Sp. 84. F
 Stringit Glauciū impetū lippitudinis, & lachrymas. de simp. Sp. 84. E
 Stringit fluxum sanguinis Gypsum. de simp. med. Sp. 84. H
 Stringit uiscide lapis Hematites. de simp. med. Sp. 86. F
 Stringit uentrem succus Hordei immaturi. de simp. med. Sp. 90. A
 Stringentes acriter uires habet Hypericon. de simp. med. Sp. 92. E
 Stringit uehementissime Hypocisthis. de simp. med. Sp. 92. E
 Stringit uentrem Hypericon. de simp. me. Sp. 92. E
 Stringere potest Ichthiocola. de simp. med. Sp. 85. E
 Stringit uentrem Lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 Stringit uiscide Lepis. de simp. med. Sp. 85. F
 Stringit uentrem Malum granatum. de simp. med. Sp. 87. C
 Stringit Menta ualde sanguinis abundantiam. de simp. med. Sp. 87. D
 Stringit efficaciter lapis Morochthus. de simp. med. Sp. 86. H
 Stringunt fortiter Mora syluatica. de simp. med. Sp. 87. H
 Stringit uentrem apte succus mororū syluaticorū. de simp. me. Sp. 87. H
 Stringit omne profluuium Myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 Stringit potenter Omphax. de simp. med. Sp. 88. B
 Stringit lachrymam collyrijs admistum Opium. de simp. med. Sp. 88. B
 Struere uiscide pōt cū aliqua acrimonia Pelecinus. d simp. m. Sp. 89. B
 Stringit alienationes Peristereon. de simp. med. Sp. 89. C
 Stringit nimium lapis Phrygius. de simp. med. Sp. 86. H
 Stringit sincere Piper omne. de simp. med. Sp. 88. F
 Stringunt, et seccant Plantaginis folia cōtrita cū pane imposita. de simp. medicam. Sp. 89. A
 Stringunt uentrem Poma, et granata acetosa, si inueniunt Stomachū malis, & crassis humoribus mundum. de diff. cont. Sp. 75. B
 Stringit uiscide Portulaca. de simp. med. Sp. 81. A
 Stringit Psyllium. de simp. med. Sp. 89. A
 Stringit efficaciter Rhu. de simp. med. Sp. 89. E
 Stringit Rosa suauiter. de simp. med. Sp. 89. E
 Stringit efficaciter Rosmarinus. de simp. med. Sp. 89. D
 Stringunt profluuium oē flos folia, & mora Rubi. de simp. me. Sp. 89. E
 Stringit fortiter Sandaracha. de simp. med. Sp. 90. A
 Stringit lachrymam Sarcocolla. de simp. med. Sp. 89. G
 Stringit uiscide Schistus lapis. de simp. med. Sp. 86. F
 Stringit uiscide Smiris. de simp. med. Sp. 87. A
 Stringit minus Sorbus quā mēspilus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
 Stringit Stibium. de simp. med. Sp. 90. A
 Stringit uiscide Symphytum. de simp. med. Sp. 90. F
 Stringit efficaciter Terra chia. de simp. med. Sp. 85. A
 Stringit instantius Terra samia. de simp. med. Sp. 84. H
 Stringit fortiter Thus. de ocul. 7°. 189. C
 Stringentes uires Thymus habet. de simp. med. Sp. 91. G
 Stringit magis Tragacantha quā sarcocolla. de simp. med. Sp. 91. D
 Stringit uentrem Tritici siligo. de simp. med. Sp. 90. A
 Stringit sanguinem ex utero uentosa in mammis. de cathar. Sp. 94. G
 Stringit uentrem botrus uuæ immaturæ. de simp. med. Sp. 92. B
 STROBILINA resina qualis. 3°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Strobilina resina omnium calidissima est. 2°. de cōp. med. p ge. 5°. 219. E
 Strobilina resina in duris tantum corporibus cōuenit. 6°. met. 7°. 37. G
 ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ quid significet apud recentiores medicos. de uictus rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 143. D
 ΣΤΡΟΒΙΛΟΝ quid græci uocent. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D
 Strobilon nucem pineam Græci uocarunt. de bon. & uitio succ. 2°. 35. F

Strobilon coni fructus quibus qualitatibus præditus. 7°. de simplic. med. facultatibus. 5°. 53. H
 Strobili in inflammationum arterie principijs leuissimi. 7°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 177. H
 STRONGYLAE. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 ΣΤΡΟΦΗ quid. 17°. de usu par. 1°. 222. H
 ΣΤΡΟΦΩΜΑΤΑ quæ dicantur. de mach. 7°. 309. G
 STROPHOS & fortes tortiones inferuntur ob colocynthim. de dy namidijs. Sp. 21. D
 STROX & sphinx uoces difficiles prolata. in 6°. de morbis uulgar. commentario 5°. 3°. 188. G
 STVRINAE idest scrophule. de simp. med. Sp. 87. G
 ex STRVCTVRA fasciarum differentia. de fascijs. 7°. 293. G
 STRVMA quid. fin. med. 15. 49. B
 Struma, & choeras quid. de tum. præter. nat. 3°. 84. F
 Strumæ sunt morbus euidens. de diff. mor. 3°. 3. D
 Strumæ ceruicis affectus. intro. 15a. 59. C
 Struma non dicitur primarius morbus, & quare. 1°. de lo. aff. 4°. 4. H
 Strumæ quomodo fiant, & ex qua materia, & propter quid pueris. cōment. 3°. aph. 26°. Ex. 25. G
 de Strumis, & quō curentur. 14°. meth. med. 7°. 90. C
 Struma quæ fit in adenibus. 13°. meth. med. 7°. 81. A
 Struma quantum crescat. de diff. mor. 3°. 5. C
 Struma, oedema, ramex, & melliceris magna similitudine inter se cōueniunt, in curatione uerò maxime differunt. de opt. sect. 15a. 24. A
 Strumarum curatio. 2°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 107. F
 Strumæ quō sanentur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. C
 Strumarum in ceruice curatio. intr. 15a. 59. H
 Strumæ in alis exciduntur. intr. 15a. 59. H
 Strumas quidam incidens, læsit neruos recurrentes, & mutum reliquit hominem. 1°. de loc. aff. 4°. 7. A
 ob Strumas incisas uocis amissionis casus. 1°. de loc. aff. 4°. 7. A
 Strumas cū eregmo siue lamēto discutiit coriadrū. 7°. d sim. m. f. 5°. 52. E
 Strumæ à refrigerantibus medicamētis non possunt discuti, sed à calidis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. E
 Strumas digerentibus commiscetur succus cyclaminis. 7°. de simplicium medic. facul. 5°. 53. E
 Strumas digerit adiantum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E
 ad Strumas mustella ualet. de med. par. fac. 7°. 162. B
 ad Strumas quæ ab Hera conscripta. 2°. de compositione medicamento rum per genera. 5°. 223. A
 Strumas discutiens uiride Alcimonis, uel Nicomachi. 5°. de compositio. medic. per ge. 5°. 249. D
 ad Strumas contumaces. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 262. H
 ad Strumas non ueteres. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 262. D
 ad Strumas, Minutiani. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 261. E
 ad Strumas. 4°. de comp. med. per gen. 242. H/5°. 246. E/G/6°. 255. A/C/256. A/259. E/261. A/B/G/H/ 5°. 262. B
 ad Strumas dissipandas. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250. B
 STRUTHION medicamentarium & calidum facultate est. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. F
 Struthion calidum est. 3°. de temp. 1°. 21. G
 Struthium calidum & siccum est in quarto, et sternutationem prouocat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
 à Struthio experimentum sumendum de acredine. 4°. de simplicium me dicamen. fac. 5°. 26. B
 Struthion exiccat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. C
 Struthiū i auricularia medicamēta miscet. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 141. B
 Struthium purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
 Struthion p nares attractum, quō inuet in capitis dolore ex uaporibus. de remed. par. fac. 7°. 153. F
 Struthion ad quid ualeat. de cura icteri. Sp. 111. B
 Struthij germina urinam mouent. de cura icteri. Sp. 111. D
 è Struthio ad digerendum. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. E
 STRVTHIA in Asia quæ mala uocentur. 6°. de san. tu. 2°. 101. B
 Struthia mala adstringunt. 13°. meth. med. 7°. 83. G
 Struthia mala inter adstringentia optima. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 167. F
 Struthiorū succus cū melle coctus cur durat. 7°. de simp. med. fa. 5°. 55. H
 STRVTHIOMELORVM succus diu seruatur cū melle coctus. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
 Struthiomelorum succus inuentus post septennium optimus. 2°. de ali= mentorum facul. 5°. 20. D
 Struthiomelorum

Struthiomelorum & cydoniorum succorum differentia. 2°. de ali. f. 2°. 20. D
 Struthiomela adstringunt mire. 2°. de alim. fac. 2°. 20. C
 ex Struthiomelorum succo medicamentum. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
 ΣΤΡΥΘΟΚΑΜΗΛΩΝ est nomen insolens. 3°. de alim. fac. 2°. 29. D
 Struthocamelos esse aues & non esse aues sophista quidam probabat. 3°. de alim. fac. 2°. 29. E
 Struthocameli quales. de bon. & uitio suc. 2°. 37. B
 Struthocamelorum oua deteriora sunt phasianarum, & gallinarum ouis. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Struthocameli caro excrementitia est, & coctu difficilis. 3°. de alimento= rum facul. 2°. 29. E
 Struthocamelorum alæ non sunt ceterorum alis deteriores. 3°. de alimē= torum facul. 2°. 29. E
 Struthocameli uenterculus falso laudatur eeu medicamentum quod iuuat coctionem. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Struthocameli uenterculus epotus ad quid conferat, & quo modo. de me= dicament. fac. par. 7°. 167. G
 STRYCHNON quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 83. C
 Strychnon quidam uocant Trychnon: in hortis nascit, et ad omnia eo uti mur quæ refrigerari, adstringiq; postulat. 8°. de simp. me. f. 5°. 62. G
 ΣΤΡΥΦΝΑ uocant græci quæ ualenter adstringunt. 8°. met. me. 7°. 51. A
 Stryphnon quid sit. 4°. meth. med. 28. H/7°. 7°. 46. H
 STVDENTIVM mores. 2°. de crisi. 4°. 136. C
 STVDIOSI sequuntur demonstrationes. de nat. hu. cō. 1°. 1°. 29. A
 Studioforum oium commune est appetere scire. 3°. de dif. resp. 3°. 69. C
 STVDIA diuersa sequuntur homines & quæ. 1°. meth. med. 7°. 2. D
 Studia artium non sunt contemnenda propter genus gloriam aut formā. in orat. suasoria. Isa. 3. G
 Studia quæ non sint artes. in oratione suasoria. Isa. 4. A
 Studia abolent uitia, & pariunt uirtutem. quod animi mor. 1°. 321. A
 Studium durum per metaphoram dicitur. 3°. de diff. pul. 4°. 63. F
 de Studijs bonis actum esse dicit Galenus suo tempore, nisi fiat humana= rum rerum mutatio. 2. meth. med. 7°. 12. D
 Studijs humanis imbutos esse quanti referat. 2°. de pul. diff. 4°. 56. C
 Studijs deditus in quæ incurrat. 5°. de san. tuen. 2°. 93. F
 ob Studiōrū laborē atque uigilias memoria et rō lædiť. 3°. d lo. 4°. 17. A
 Studia uitæ indicant quid conducat. de sect. Isa. 16. E
 STULTITIA quæ sit, & quæ nominetur. 3°. de lo. aff. 4°. 16. E
 Stultitia est intellectus amissio. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 Stultitia potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 Stultitiam inducit frigiditas sine humore, & nocet memoriæ. 3°. de locis affectis. 4°. 16. G
 Stultitia ab atra bile. de sper. Sp. 38. B
 Stultitia cur fiat cicuta epota nesciuit Galenus. quod ani. mor. 1°. 31. A
 Stultitia ab abscessu in morbis facto non raro accidit. 2°. de symptoma= tum causis. 3°. 24. B
 STULTI ad cribrum quid. 1°. meth. med. 7°. 8. B
 Stulti ppter quid effecti filij Hippocratis comici fm Stoicos. quod animi mores. 1°. 318. F
 Stulta naturaliter puella quo modo fiat. de spermate. Sp. 38. B
 Stultorū animus qualis in perturbationibus. 5°. de decre. Hip. 1°. 254. E
 STUPAE cito ignem accipiunt. 3°. de temp. 1°. 22. E
 STUPEFACIENTIA enumerantur, & cur eis utimur in coli= cis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. H
 Stupefacientium diuersitas. 12°. meth. med. 7°. 75. C
 inter Stupefacientia uidetur styracem numerare. in 6°. de morbis uul. comment. 5°. 3°. 191. E
 Stupefacientia quædam. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. E
 Stupefacientia tres scopos habere debet. 9°. de cōp. med. se. lo. 5°. 201. F
 Stupefacientia sunt propria eorum, qui contra symptoma pugnant. 12°. meth. med. 7°. 75. D
 Stupefacientibus in quibus utamur. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 140. G
 Stupefacientia infestissima cur dentur hæmoptois. 7°. de compos. med. secundum locos. 5°. 183. F
 Stupefacientibus in quo dolore uti debeamus. 12°. meth. med. 7°. 79. C
 Stupefacientibus quando uti debemus in renum dolore. de renum affect. dignot. & med. 7°. 194. B
 Stupefacientibus in quibus uti non debemus. 12°. meth. med. 7°. 79. D
 Stupefacientia euitanda sunt in oculis quantum fieri potest. secr. Sp. 97. B
 Stupefacientia dolores impatibiles faciunt, præsertim in oculis. com. 6°. aphorismo 31°. Ex. 49. E
 Stupefacientia quæ demunt dolorem, uim uisoria offendunt. com. 6°.

aphorismo 31°. Ex. 49. B
 Stupefacientia quæ medicamenta in coli dolore obsint. in 6°. de morbis uul. com. 5°. 3°. 191. E
 Stupefacientium usus quid faciat. 12°. meth. med. 7°. 79. D
 Stupefacientia quid mali faciant. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 161. B
 Stupefacientia habitum lædunt. 12°. meth. med. 7°. 75. B
 à Stupefacientium usu abhorret Galenus. 12°. meth. med. 7°. 75. C
 Stupefacientia quando dat Galenus. 12°. meth. med. 7°. 75. C
 Stupefacientibus quando utendum, & cur. 12°. meth. med. 7°. 79. G
 Stupefacientium quando usus erit. 12°. meth. med. 7°. 75. B
 Stupefacientiū tempus quo illis uti debemus. 2°. de arte cur. 7°. 104. H
 Stupefacientia composita post annum dentur. 12°. meth. med. 7°. 75. C
 cum Stupefacientibus cur ponatur calida. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 190. G
 STUPEFACIUNT omnia medicamenta ex papaueris succo. 3°. ne comp. med. sec. loc. 5°. 142. B
 Stupefacere quando cerebrum oportet. 13°. meth. med. 7°. 85. F
 STUPEFACTIO quibus fiat, & quando. in 6°. de mor. uul. com= mentario 2°. 3°. 161. B
 STUPEFACTORIIS medicamentis quō uti debemus. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. E
 in STUPEO sacculo crocum bullit. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 181. C
 STUPIDA, & sensum quæ amiserint, & sentientia male, frigida sunt omnia. de trem. palp. conuul. 3°. 53. D
 Stupidi sunt quorū uena in cubito nō pulsāt. quod animi mor. 1°. 320. C
 Stupidus sopor ex percussione forti sequitur. 2°. de loc. aff. 4°. 13. G
 Stupidus sopor qui. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
 Stupidus tactus qui. de ocul. 7°. 185. H
 Stupidus pulsus in quibus significat dispositionem esse in neruis musculis atque ita ut ad paralytim tendant. 2°. de lo. aff. 4°. 8. H
 Stupidus dolor unde. 2°. de loc. aff. 4°. 8. E
 Stupidum membrum quō sentit. 2°. de locis aff. 4°. 8. F
 Stupida quæcūq; facta sunt pro uetustate, luxurijs uirtute auferuntur. de simp. med. Sp. 86. A
 Stupidis aliqua parte ualet oleum calidum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 11. E
 Stupidos adiuvat pyrethron. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Stupidos animos excitant exempla. 2°. meth. med. 7°. 10. G
 STUPOR quid sit, & quomodo fiat in crure, et in renum lapide. de renum affect. dign. & med. 7°. 192. H
 Stupor græcæ εὐλῆσις quid sit. com. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 Stupor est refrigeratio insignis. 2°. de loc. aff. 4°. 8. E
 Stupor proprie est totius corporis insensibilitas, & immobilitas repenti na. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Stuporis dispositio inter resolutionē & integram ualetudinē est media. 2°. de loc. aff. 4°. 8. H
 Stupor fieri potest in omni parte, & in quibus solum appareat. 2°. de lo= cis affectis. 4°. 8. G
 Stupor quō fiat. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Stupor quō corpus mutet. de incant. adiur. & susp. 7°. 191. G
 Stupor mentis cōtingit cōceptis in horis melancholice. de sper. Sp. 37. D
 Stupore si aliqua pars corporis elanguit, tale est melancholicum. cō. 7°. aphorismo 40°. Ex. 57. B
 Stupor alicuius partis non antecedit melancholiam. comment. 7°. apho= rismo 40°. Ex. 57. B
 Stuporem corporis significant in morbis melancholicis periculosi decu= bitus. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53. D
 Stupor fit à re frigida, & in quibus partibus. 2°. de loc. aff. 4°. 8. D
 Stuporem, & soporem inducunt frigiditas, & humiditas intensæ. 3°. de locis affectis. 4°. 16. G
 Stupor à torpedine animali etiā prouenit, & quō. 2°. de lo. aff. 4°. 8. F
 Stupore capiuntur senes. 2°. de temp. 1°. 16. D
 Stupor fit in animo ex his quæ audiuntur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. A
 Stupor est dispositionis indicium, non loci affecti. 2°. de loc. aff. 4°. 8. F
 Stupor totius coporis inditium morbi à uestica. de dyn. Sp. 19. H
 Stupor cruris ostendit renem qui patitur. de re. aff. dig. et me. 7°. 192. H
 in Stupore attonito spiritus quō habeatur. de util. resp. 1°. 226. B
 Stupor in ictu capitis malum. com. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 Stupor moderatus dolorem soluit. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 161. B
 Stupor mediocris dolorem soluit. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. C
 ad Stuporem quid faciat. secr. Sp. 96. H
 STUPOR dentium symptoma tactus est. 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
 Stuporem dentium quæ faciant. 2°. de loc. aff. 4°. 9. H
 Stupor dentium quō fiat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. A
 Stuporis dentium

Stuporis dentium non habet aliquid simile dolor membranarum. 2°. de locis affectis. 4°. 9. H	Stypticas suauiter uires habet Spica nardi. de simp. med. Sp. 89. G
Stuporem dentium faciunt acida & acerbata. de optima secta. Isa. 22. H/ 1°. de symp. cau. 3°. 16. B	Stypticas uires habet Spodium. de simp. med. Sp. 88. G
Stupori dentium medetur portulaca. de sect. 16. H/ de op. sec. Isa. 21. E/ 6°. de simp. me. fac. 5°. 43. A	Stypticas uires habet Stibium. de simp. med. Sp. 90. A
Stuporem dentium portulacam soluere obseruati est sine cognitione cau sa. de op. sec. Isa. 22. E	Styptica aperitiua extra posita non aperiunt, sed potata uiscerum ape riunt obstructionem. de ocul. 7°. 189. E
Stuporem dentium à uomitu aut à destillatione uel ob stridorem serræ se cantis factum portulaca non sanat. de opt. sect. 15. 22. H	Styptica medicamenta extrinsece etiã refrigerat. 2°. de lo. aff. 4°. 8. D
STURNI sunt calidi. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. H	Styptica oculis apposita quid agant. de ocul. 7°. 189. B
Sturnum non refrigerat statim cicuta. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. D	STYRACINVM oleum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 270. F/H
Sturnos cur cicuta non necat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. C	Styracinum fit in Cyzico. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. E
Sturni uescuntur cicuta. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C	Styracinum primum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 271. G
Sturnos nutrit, & calefacit cicuta. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. H	STYRAX quid. de simp. med. Sp. 90. E
Sturnu nutrit cicuta, nō etiã nutrit hominē. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. D	Styrax ualenter emollit, & ubi nascatur, & de eius colore, & de specie perfectiori. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. A/C
Sturnos nutrit cicuta, & homines necat. de theria. ad Pifo. 5°. 91. A	Styrax qualis accipiendus. 1°. de antid. 5°. 107. B
Sturni sunt accommodi siccis. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G	Styracis adulteratio quo modo fiat. de simp. med. Sp. 90. E
Sturni non aduersantur renibus. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G	Styrax inter aromata numeratur. 7°. meth. med. 7°. 44. A
Sturnoru comedentium orizam stercus pro mulierum cute tendenda, & splendida reddenda, utile. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. D	Styracis odor capitis dolorem facit. 3°. de lo. aff. 4°. 20. G
STYLOEIS os quod. de ossibus. 1°. 40. H	Styracem uidetur inter stupefacientia numerare. in 6°. de morbis uulg. commentario 5°. 3°. 191. E
Styloides processus qui. de ossibus. 43. A/ de musc. diff. 1°. 46. D	Styrax inter anodyna numeratur, in quibus errant medici. 12°. metho di medendi. 7°. 75. B
Σύλον quid significet. 1°. de alim. fac. 2°. 15. B	Styrax paucus potatus tristitia uultus discutit, multus uero somnos mul tum turbulentos inducit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
Stylo humili se scripsisse librum de uenæ sectione aduersus Erasistrateos conqueritur Galenus. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 10. B	Styrax si largius bibatur, aut dementat, aut mortem infert. 5°. de simplic. medic. fac. 5°. 37. C
STYLV. de remed. par. fac. 7°. 155. G	Styrax alexiterias antidotus ingredi potest. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. C
Stylos quinq; uidit Galenus à magnete depedere. 1°. de nat. fa. 1°. 294. E	Styrax debet prius macerari q̄ ponat in antidoto. 7°. de composi. medic. secundum locos. 5°. 179. E
STYMMATA seu spissamenta ponuntur odoris gratia, uel ut cōse= eta diutius feruentur. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. D	Styrax qualis, et quod tussibus, catarrhis, pituitæ destillationibus, et rau cedibus prodest, & menses prolicit, & eius fuligo similis fuligini thuris est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
STYMMI ut argēti spuma lauatur. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. E	Styrax leniter relaxat, calefacit, & lenit durities, & molli. de simplic. medicaminibus. Sp. 90. E
STYTHON quid sit. 4°. meth. med. 7°. 28. H	Styrax emollit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
Στύφον nomen est commune acerbis, & austeris. 1°. de alim. fac. 2°. 9. A	Styrax molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 88. A
Στύφον austerum nominat Plato. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. E	Styrax emollit scirrhum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. F
Στύφον adstringens à nobis dicitur. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. E	Styrax malaëticus ulceribus nō cōuenit. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 236. H
STYPTERIA, schiste, strongyle, & hygra. 9°. de simplic. medic. facultatibus. 5°. 71. A	Styrax quare ulcera oculorum expurgat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. E
STYPTICITAS quibus cibis adsit. de diff. cont. Sp. 75. B	Styrax cum terebinthina educit pituitam. de dyn. Sp. 21. H
cū Stypticitate, & ponticitate uentrem stringētia quæ. de diff. Sp. 75. B	Styracis dosis. de dyn. Sp. 21. H
Stypticus sapor qualis sit, & unde oriatur. de ocul. 7°. 188. A	Styrax ingreditur theriacam. de ther. ad Pison. 5°. 92. F
Sptyptica quæ. de dyn. Sp. 18. G	Styracis fuligo qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. E
Styptici cibi qui sint. de diff. cont. 74. D/ Sp. 75. B	Styracis malum ad quid utile. de dyn. Sp. 24. B
Sptyptica cibaria rectificat stomachū dbilē, et mollē. d̄ dis. cōt. Sp. 74. D	SVADEANT qui alijs facilius. in 6°. de morbis uul. com. 4°. 3°. 180. G
ante Stypticum leniens cibus, & e contrario, quid agant. de dissolutione continua. Sp. 71. G	SVAVE quid sit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. E
Styptica prouocant appetitum. de ana. uiuo. Sp. 50. A	Suauia omnia grata stomacho sunt. 2°. de alim. fac. 2°. 19. E
Styptica est omnis Cadmia, & uehementer stringere potest. de simplic. medicaminibus. Sp. 81. F	Suauius quod est facilius coquitur, æque salubri, quod sit insuauius. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Stypticis uiribus est Calamus aromaticus. de simp. med. Sp. 82. G	Suauiora reddentia quandoq; & quandoq; obtundentia uirium alicuius simplicis uehemētia adiiciuntur medicamēto. 1°. d̄ cō. m. p g. 5°. 210. F
Stypticas uires habet Cerusa. de simp. med. Sp. 81. F	Suauissime urinam mouentia olera. de cura icteri. Sp. 111. D
Styptica res, & acris est Cinis. de simp. med. Sp. 86. A	SVAVITER, & perfecte educere. de dyn. Sp. 20. H
Stypticas leniter uires habet Crocum omne. de simp. med. Sp. 81. E	SVBALBIDA urina, & spumosa aut rufa; & si ex cholerico hu more ipsa ægritudine fuerit, mortem significat. de dyn. Sp. 34. D
Stypticus est uehementissime Cytinus. de simp. med. Sp. 87. C	SVBAMARVM pistacium & odoratum fructū habet. 8°. de simp. medic. fac. 5°. 58. E
Stypticas aliquatenus uires Ebenum habet. de simp. med. Sp. 83. F	Subamara, & acria expurgant iecur, et renes. 6°. de simp. m. f. 5°. 45. G
Styptica est ualde Hyacinthus. de simp. med. Sp. 92. E	Subamara & subsalsa uentrem deiciunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. H
Stypticas uires habet Lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B	SVBBILIOSVS color est extenuati. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 177. C
Stypticas, & acres uires habet Lixiua. de simp. med. Sp. 86. A	SVBCHARTILAGIA appellat Hypochondria. intro. Isa. 53. D
Styptico gustu Omphax est. de simp. med. Sp. 88. B	SVBCRVNTVM sanguinem iuuat frigidum, uel aqua frigida com. 5°. aph. 23°. Ex. 39. F
Sptyptica est omnis Myrrha. de simp. med. Sp. 87. B	SVBDISVNCTIVA cōiunctio, nō disunctiua in quibus sit ser monibus. de mult. 3°. 78. C
Styptica sunt myrrha, castoreū, & Thus masculinū. de ocul. 7°. 190. C	SVBDITVM pro balano, & pro pessa accipitur. in 1°. de morbis uul. com. 3°. 3°. 122. H
Stypticas ualde uires habet Myrta. de simp. med. Sp. 87. E	SVBDOLOS facit cholera nigra. de dyn. Sp. 19. F
Stypticā uirtutē affert Oleū semini lentisci mistū. de simp. med. Sp. 88. D	SVBDVCIT gallorum ius. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. C
Sptypticum inuenitur oleū, ubi cydonia maduerint. de sim. me. Sp. 88. D	SVBDVCTIO & excretio eū differat. cō. 2°. aph. 18°. Ex. 14. B
Sypticus inuenitur uitellus Oui extrinsecus illinitus. d̄ simp. me. Sp. 88. E	Subductio fit solum per secessum. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. B
Stypticus à Terentio inscriptus Pastillus. 5°. de compositione medicamē, per genera. 5°. 251. D	
Sypticum tyrsulum habet Peristereon. de simp. med. Sp. 89. C	
Styptica gustu est radix Polypodij. de simp. med. Sp. 89. C	
Stypticas aliquantum uires habet Purpurissum. de simp. med. Sp. 88. G	
Stypticus est Sanguis foras illinitus. de simp. med. Sp. 90. B	
Stypticum est Sori gustu. de simp. med. Sp. 90. F	
Stypticas ualde uires habet Sori. de simp. med. Sp. 90. F	

SVBER ex dolo uini falerni uſtum. 9°. de cōp. med. ſec. lo. 5°. 203. H
 Suber uſtum cuius uſus. 9°. de compoſit. medicament. ſec. locos. 203. G/
 5°. de compoſit. med. per genera. 5°. 254. F
 Suberis meminit. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 127. A
 SVBFASCIATIO qd ſignēt. de ijs, quæ in me. ſi. cō. 2°. 7°. 211. C
 SVBHVMERATIO quid. de artic. commentario 1°. 7°. 254. C
 SVBIECTVM quod fuerit in qōne, unum à Platone dicitur, ſiue ha-
 beat ſubſtantiā, ſiue proprium accidens. 9°. de decret. 1°. 286. C
 SVBINTELLIGENDA ſunt in authoribus aliqua: licet ab ipſis
 non dicantur. commentario 4°. aphoriſmo 41°. Ex. 32. D
 SVBINTRANTES febres quomodo ſiant. 2°. de criſi. 4°. 137. B
 SVBITANEAM mortem ſignificat urina ſanguinea cum dolore ca-
 pitis, & hypochondrij dextræ partis. de dynamidijs. Sp. 34. B
 SVBIVGALIA naturaliter ueniunt ad herbas, paleas, ſcœnum, &
 hordeum. de conſue. 2°. 59. G
 SVBLATIO indicat exhibitionē cōtrariorū. 11°. meth. me. 7°. 69. E
 Sublatio in urina quo modo fiat. de urin. ſign. ex Hipp. Sp. 79. D
 Sublatio, & nebula uel ſubnebula ſi atra ſint minus malum quā hypo-
 ſtaſis. quæſita in Hippocratis. Sp. 113. E
 SVBLATA quibus ſunt hypochondria murmurantia, ilium dolore
 accedente, ijs alui humectantur, niſi ſtatus erumpant, uel urinae proue-
 niat copia. de urin. ſign. ex Hipp. Sp. 78. H
 SVBLIGAMEN quid ſignificet. de ijs, q̄ in med. ſi. com. 2°. 7°. 211. C
 Subligamina duo linteorum. de ijs, quæ in med. ſi. com. 3°. 7°. 214. E
 Subligamina ſcix dicuntur ab Hippocrate. de ijs, quæ in medicatrina
 ſiunt, commentario 3°. 7°. 214. E
 SVBLIGATIO quid ſignificet. de ijs, quæ in me. ſi. cō. 2°. 7°. 211. C
 Subligatio quorum ſit cauſa. de ijs, quæ in med. ſi. com. 2°. 7°. 211. C
 SVBLIMENTVM quid ſit. in progn. com. 2°. 4°. 200. D
 Sublimentum in urina eſt nubecula apud Hippocratem. in prognost.
 commentario 2°. 200. G/
 4°. 201. D
 Sublimentum ſimile genituræ quod uocat Hippocrates. in prognost.
 commentario 2°. 4°. 201. D
 Sublimentū bene conſiderandū in urinis. 2°. de præſ. ex p. 4°. 116. G
 Sublimentum album æquale atq; conſiſtens ſignificat bonum iudicium
 futurum, & cito. com. 4°. apho. 71°. Ex. 35. D
 SVBLIME in urinis, occultato dolore coxæ, ſignificat delirium. in
 1°. prorrh. comment. 2°. 4°. 168. G
 Sublimes dolores qui ſint, & qui non ſublimes. cō. 6°. aph. 7°. Ex. 47. B
 Sublimes puſtula quæ, & unde. com. 6°. aph. 9°. Ex. 47. C
 pro Sublimi ſpiritus promptus ſumitur ab Hippocrate. in 1°. prorrh. et.
 commentario 1°. 4°. 168. E
 Sublime quod fertur excrementum, quale. 2°. de præſag. ex p. 4°. 118. H
 Sublimia in urinis quid ſignificent. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 167. G
 SVBLIMITAS in urina quomodo fiat. de urinae ſign. Sp. 79. B
 SVBLINITORIVM quid ſignificet. de artic. com. 2°. 7°. 267. D
 SVBLIVENS deiectio uentris mala. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 181. F
 SVBLIVIDA urina aut alba in quibus affectibus mortem ſignificet.
 de dynamidijs. Sp. 35. D
 Subliuida, & alba urina in pleuriticis mortē demōſtrat. de dyn. Sp. 34. H
 Subliuida, & nebuloſa inferius urina, ſi ſuperius claritatem habuerit, ſi-
 gnificat dolorem renum, coxæ, & genu. de dynam. Sp. 35. D
 SVBLAXATIO cur non ſit in humero, & coxa. de artic. commen-
 tario 4°. 7°. 283. B
 SVBMORDENS guſtus eſt uella. de ſimp. med. Sp. 92. A
 SVBNEBVLA in urina quomodo fiat. de urinae ſign. Sp. 79. C
 SVBNIGRA ſeu nigra eſt caro in ſplene, et i uua. de anat. Sp. 44. D
 Subnigra urina ſuperius, & plena, & inferius claritatem habens, infe-
 rius dolorem renum ſignificat, & ſuperius grauitatem capitis, obtu-
 rationem aurium, & narium. de dynamidijs. Sp. 35. D
 SVBORTVS eſt trichiaſis differentia quædam. fin. med. Iſa. 48. F
 SVBPALLIDA urina quid ſignificet. 1°. de criſi. 4°. 130. A
 SVBRVBRVM non per inde quidem ac album frigidū denotat tem-
 peramentum, non tamen etiam calidum ſignificat. in 3°. de morbis uul-
 garibus, comment. 3°. 3°. 146. D
 Subruber color eſt reſtaurati. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 177. C
 à Subrubro differt prærubrum. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 168. F
 Subrubra, & rubra urina differunt. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 173. A
 Subrubra urina, & hypotaſis ſubrubra, & leuis quid ſignificet. de uri-
 nae ſign. ex Hippoc. Sp. 78. F
 Subrubra urina notat longum morbum, ſed ualde ſalubrem. commenta-
 rio 4°. aphoriſmo 71°. Ex. 35. D

SVBRVFA urina quid ſignificet. 1°. de criſi. 4°. 130. A
 Subruſa deiectio ſit, nec graue olens. in progn. com. 2°. 4°. 199. E
 SVBSALSA & ſubamara uentrem deiciunt. 7°. de ſimplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 52. H
 SVBSELIVM de machinamentis. 7°. 311. H
 SVBSICCANEAE membra quæ uocentur. de ijs, quæ in medicatrini-
 na ſiunt, comment. 3°. 7°. 214. D
 SVBSIDENS, & inſidens quō differant. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56. F
 Subſidens in urina farinae craſſiori ſimile fuit die decimo in Sileno. in 1°. de
 morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 121. F
 SVBSIDENTIA urinae quid ſit. in progn. com. 1°. 4°. 197. D
 Subſidentia quo modo conſideranda. 1°. de criſi. 4°. 130. E
 Subſidentiarum urinarum colores uarij unde. in 6°. de morbis uulgari-
 bus, commentario 1°. 3°. 155. F
 ad Subſidentias arenofas Paſtillus Chariclis. 10°. de compoſit. medicam.
 ſecundum locos. 5°. 206. E
 Subſidentia ueluti farina hordei quid ſignificet. 1°. de criſi. 4°. 130. D
 Subſidentia foetida quid ſignificet. 1°. de criſi. 4°. 130. D
 Subſidentia ueluti furfur quid ſignificet. 1°. de criſi. 4°. 130. D
 Subſidentia liuida quid ſignificet. 1°. de criſi. 4°. 130. D
 Subſidentia multa eſt in urinis puerorum, otioſorum uirorum, & pleno-
 rum. 1°. de criſibus. 4°. 130. C
 Subſidentia nigra quid ſignificet. 1°. de criſi. 4°. 130. D
 Subſidentia oroboides in urinis quales. i 6°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 155. F
 Subſidentia Sandaracodes in urinis, quæ ab aliquibus appellantur. in 6°. de
 morbis uulg. comment. 1°. 3°. 155. F
 Subſidentia ſquamis ſimiles quid ſignificent. 1°. de criſi. 4°. 130. C
 Subſidentia ſubrubens quid ſignificet. 1°. de criſi. 4°. 130. F
 cum Subſidentia ſanantur febricitantes ex otio, & repletionē. 1°. de cri-
 ſibus. 4°. 130. C
 Subſidentia uiridis quid ſignificet. 1°. de criſi. 4°. 130. D
 Subſidentijs urinarum comparantur ſputa in pleuritide, & pulmonis paſ-
 ſionibus. 1°. de criſi. 4°. 132. D
 SVBSIDENTIA quid ſit. de morb. temp. 3°. 86. D / de ijs, quæ in
 med. ſi. com. 1°. 7°. 203. F
 Subſidentia aboletur cavitās. de cauſ. morb. 3°. 9. A
 SVBSIDERE quid ſit. de ijs, quæ in med. ſi. com. 1°. 7°. 203. F
 SVBSIDIVM quid ſignificet. de cog. cu. an. mor. 2°. 50. C
 SVBSOLANVS uentus abortu ſtat. 5°. meth. med. 7°. 34. H
 SVBSTANTIA multis modis dicitur. 2°. de ſem. 1°. 337. C
 Subſtantia communius ſumpta quid ſignificat. 7°. de decretis. 1°. 268. B
 Subſtantia & naturæ nomen quando ſignificet. quod ani. mor. 1°. 317. C
 Subſtantia, nomine, forma, & materia, & utraque ſimul dicuntur. quod
 animi mores. 1°. 318. E
 Subſtantia & materia idem ſunt. 2°. de ſem. 1°. 337. C
 Subſtantia quid ſit. 9°. de decret. Hipp. 1°. 286. D
 Subſtantia diuiſio in genera, & ſpecies. 1°. de temp. 1°. 13. F
 Subſtantia prima non genita & perpetua, eſt ſubiecta q̄ omnibus corpo-
 ribus generabilibus & corruptibilibus. de nat. hu. com. 1°. 1°. 25. G
 de Subſtātia corruptibili et icorruptibili duæ ſectæ. 1°. de nat. 1°. 292. H
 Subſtantia omnis corporea animata ex elementis eſt. de ſper. Sp. 39. A
 Subſtantia omnis corporea animata, teſte Hippocrate, iniuncta eſt, & li-
 gata i planetis et ſignis quatuorq; elintorū noxijs. de ſper. Sp. 38. G
 Subſtantia ueris humiditas. de ſpermate. Sp. 41. B
 Subſtantia terræ humiditas. de ſpermate. Sp. 41. B
 Subſtantia aeris tenuiſſima eſt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 ad Subſtantiā Aeris qui inſpiratur reſpicit una ſententia de uſu reſpi-
 rationis. de utilit. reſp. 1°. 223. C
 ad Subſtantiā uia eſt generatio abſolute. 2°. meth. med. 7°. 10. B
 Subſtantia ſubiecta generationi, & corruptioni, quæ. de mult. 3°. 77. B
 Subſtantia alteratur in generatione. 1°. de nat. fac. 1°. 291. E
 Subſtantia gñabilis quatuor qualitibus mutatur. de mot. ma. Sp. 67. H
 Subſtantia generabilis mutatur in qualitibus ſecretorum. Sp. 96. F
 ex Subſtātia unde genitum eſt aial, ſit animalis ſpēs. 2°. de ſem. 1°. 337. C
 ex Subſtantiā habetur animalis genus. 2°. de ſemine. 1°. 339. H
 Subſtantia qua ſiunt animalia, non admittit perfectam ſapientiam. 14°. de
 uſu partium. 1°. 204. D
 Subſtantia ea qua primo genitum eſt unum quodq; ea etiam, ali perpe-
 tuo conſuevit. 1°. de ſemine. 1°. 335. E
 Subſtantia incorporea quomodo corporeæ copuletur. de ſper. Sp. 37. E
 Subſtantia incorporea non nutritur à corpore, nec e contrario. de ſper-
 mate. Sp. 40. G
 m m m Subſtantia

Substantia caloris nō cōtrariatur rōne molis corporis. adu. Lycū. Ex. 65. A
 Substantia quæ ex mole iudicari debet, & quæ nō. aduer. Lyc. Ex. 65. D
 Substantia spiritus uariatur. 11°. meth. med. 7°. 68. B
 Substantia uirtutis animæ an plures uel una, perscrutandum. 7°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 268. B
 Substantia una est humanæ animæ facultates tres, scilicet rationalis, ira-
 scibilis, & concupiscibilis. in tim. Plat. 1°. 287. C
 Substantiam totat penetrat natura incorporea. de spermate. Sp. 40. F
 Substantia ferè nulla inuenitur ad amūsim simularium partium. 4°. de
 simplic. medic. facult. 5°. 24. H
 Substantia humorum media est. 1°. de dif. febr. 3°. 31. B
 Substantia solidorum corporum crassissima est. 1°. de dif. feb. 3°. 31. B
 Substantia dura quid habeat. 16°. de usu partium. 1°. 220. G
 Substantia mollis humida quid habeat. 16°. de usu partium. 1°. 220. G
 Substantia carnis magnitudo uariatur. 11°. meth. med. 7°. 68. B
 Substantia musculoſa, uel musculoſa natura potest dici musculus latus sub
 cute in collo. de musc. dissect. 1°. 44. D
 Substantia musculi lati sub colli cute, quæ. de musc. disse. 1°. 44. D
 Substantia chordarum qualis. de anat. uiuo. Sp. 43. H
 Substantia sola crassescunt nerui & quali. 16°. de usu partium. 1°. 216. F
 Substantia similis neruis ubi, & qualis. 16°. de usu partium. 1°. 216. F
 Substantia cerebri ut conseruetur, indiget corde & hepate. de motibus
 manifestis & obscuris. Sp. 66. G
 Substantia aurium cordis. de anat. uiuo. Sp. 46. E
 Substantia stomachi cur talis. de anatom. uiu. Sp. 45. B
 Substantia renum qualis, & cur. de anatom. uiu. Sp. 51. B
 Substantia portio quotidie defluit ob calorem naturalem. 1°. de sa. t. 2°. 62. H
 Substantia defluens, quomodo seruetur. 1°. de san. tuen. 2°. 62. H
 Substantia assiduo fluore homo tendit ad interitū. 1°. de san. tu. 2°. 63. A
 Substantia familiarē agnoscēdi principium ē in iecore. in tim. 1°. 287. D
 per Substantia defluxum in locū, qui morbi fiant. de dif. morb. 3°. 3. D
 in Substantia facultatis noxæ, quæ. 3°. de sympt. caus. 3°. 24. G
 Substantia tenuis promptius alterat, quàm crassa. 1°. de dif. feb. 3°. 31. B
 Substantia tenuium partiū transpirationes facit. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, comment. 3°. 7°. 131. B
 Substantia rōne consideratur cibus ut nutrit. de util. resp. 1°. 223. D
 Substantia rarum habentia digeruntur uelocius, quàm habentia spissam.
 de dissolut. cont. Sp. 73. C
 per Substantiam totam, non solum per simplices qualitates nos attingen-
 tium iuuamenta, et noxæ corporibus nostris adueniunt. in 6^m. de mor-
 bis uulg. commentario 6°. 3°. 196. H
 ex Substantia tota proprietates progenitæ, aut corporibus nostris con-
 gruenter, aut alienæ quatuor materijs continentur, et quæ sint. in 6^m.
 de morbis uulgaribus, com. 6°. 3°. 196. H
 Substantijs totis quædam contraria sunt, quædam solis qualitatibus. 12°. de
 methodi medendi. 7°. 82. C
 Substantia tota cōtraria p experientiam sunt inuēta. 12°. met. m. 7°. 82. C
 à Substantia propriate quæ agunt, experientia iudicantur. 1°. de compo-
 sit. medicam. per gen. 5°. 216. A
 à Substantia tota, quædam agunt, quædam ab una, uel duabus qualitati-
 bus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. G
 Substantia tota aliqua agunt, ad quæ descendendum, & quando. de ren.
 affectuum dignot. & med. 7°. 194. H
 Substantijs contrarijs cibi quō turbent uentrem. 1°. de alim. fac. 2°. 8. A
 Substantia sua tota quæ medicamenta educant. de theria. ad Piso. 5°. 90. F
 à Substantia tota agentia medicamenta non secundum qualitatem unam,
 aut alteram. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. F
 Substantia similia facile inter se mutantur. 3°. de nat. fac. 1°. 308. C
 Substantiam augere, & qualitatem intendere, non idem sunt. 5°. de sim-
 plic. medicamen. facult. 5°. 33. B
 Substantiam frigidam, & terrestrem habent epithymum, & elleborus.
 de cathartics. Sp. 94. F
 Substantia lenticularum stringit uentrem cum stypticitate, & ponticita-
 te. de dissol. cont. Sp. 75. B
 à Substantia rei exordiri debent, aliquid demonstrare uolentes. 2°. de
 symptomatum causis. 3°. 21. H
 à Substantia rei quæſita debent sumi lemmata ad rem accommodata. 2°. de
 decret. Hippoc. 1°. 235. A
 à Substantia rei quæ queritur, absunt cauillatoria, & captiosa argu-
 menta. 2°. de decre. Hipp. 1°. 235. D
 à Substantia rei solum tres indicationes. 9°. meth. med. 7°. 59. D
 Substantiam urinæ quam uocet auctor de urinæ significatione ex Hip-

pocrate. de urinæ sign. ex Hippoc. Sp. 78. F
 Substantiarum crassarū in urinis tres differentia. quæſ. in Hip. Sp. 113. E
 Substantia defectus in urinis est alijs deterior. de urin. 4°. 123. H
 SVBSTANTIALES sunt infirmitates quibusdā. de sp. Sp. 39. H
 de SVBSTITVTIS medicinis scripsere Dioscorides, Philisition,
 & Euriphon. de subst. me. 5°. 84. B
 Substitutæ medicina quæ, & earum utilitas. de subst. med. 5°. 84. B
 SVBTERRANEAE domus quæ querēdæ. 10°. me. me. 7°. 64. D
 SVBTILIANDI humores quō uim habeāt. cō. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 ad Subtiliandum apostema. de dynamidijs. Sp. 30. E
 SVBTILIANTIUM ciborum tria genera, & quæ. de dissolutio-
 ne continua. Sp. 72. D
 cū Subtiliantibus, & mūdificātibus quid faciat lac. de diff. cont. Sp. 74. H
 Subtilians humores medicamentum. de med. exper. 104. G/ Sp. 108. E
 Subtilians phlegma medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 SVBTILIATIVA, & aquosa, uel crassa, & terrestria sunt con-
 stringentia. de ocul. 7°. 188. A
 SVBTILIAT caseus. de disso. cont. Sp. 74. G
 Subtiliat humores crassos decoctio carui, & feminis apij. de medicinis
 expertis. Sp. 104. D
 Subtiliora crassioribus præcellunt. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. G
 SVBTILIVS est lac asinæ lacte camellæ. de dissol. cont. Sp. 73. F
 SVBTILIVM partium quæ sint. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 228. E
 Subtilium partiū aliquid esse quō probetur. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. H
 Subtilium partium quæ sunt æqualia intemperatura plus ualent, quam
 quæ crassorum. 11°. de simp. med. facul. 5°. 80. A
 Subtilia, & ignea sunt Acuta. de ocul. 7°. 188. A
 Subtilium partium Amara necant foetum, quando sunt calida. 8°. de sim-
 plicium medicament. facul. 5°. 60. F
 Subtilis Aristolochia ad quid ualeat. de cura icteri. Sp. 111. B
 Subtilia Cibaria, & media de se sunt uelocis digestionis. de diff. Sp. 73. C
 Subtiles cibi sunt pauci nutrimenti. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Subtiles cibi sapidi dulces abstergunt, & qui sint. de disso. cont. Sp. 72. E
 Subtilibus est nutriendum, quando somnus est paucus, & leuis. de dissolu-
 tione continua. Sp. 71. G
 Subtilium Humorū non meminit in sermone de digestionē. commenta-
 rio 2°. aphorif. 9°. Ex. 12. B
 Subtilia primo euacua, post euacua parum, deinde mediocriter, deinde
 fortius. de med. exper. Sp. 108. H
 Subtile Lac, & multæ aquositatis lenit uentrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Subtile uinum in nutriendo, quale. de dissol. con. Sp. 73. F
 Subtile album uinum minus est nutritium. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Subtile uinum aquosum adiuuat ad spuendum humiditatem ex pulmone.
 de dissol. contin. Sp. 74. H
 Subtilia, & aquosa urina cum urina ciunt, paucissimum nutrimentum
 præbent corpori. de uinis. Sp. 76. D
 Subtilia uina crassum humorem hñtibz in uenis, utilia. de uinis. Sp. 76. G
 Subtilia uina alba subſtyptica non ualde antiqua optima ictericis. de cu-
 ra icteri. Sp. 111. D
 Subtilem uocem, non altam habet conceptus in horis melancholia. de
 spermate. Sp. 37. C
 SVBTILISSIMVS omnium terrestrium est Asiæ petra flos. 3°. de
 composit. medicament. per genera. 5°. 228. E
 SVBTILITAS sequitur ad dominium bilis. de anat. uiu. Sp. 45. F
 SVBTVSILLAE fit mentio. de dynamidijs. Sp. 30. F
 SVBVENTANEA & Zephyria oua quæ. 2°. de sem. 1°. 337. F
 SVBVERSIO quid sit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. F
 Subuersio stomachi fit aut propter calorem, aut propter anxietatem,
 uel propter aliquam infirmitatem. de dynamidijs. Sp. 20. H
 ad Subuersiones stomachi, & quid sit stomachi subuersio. 8°. de compo-
 medicam. sec. loc. 189. C/E/F/G/ 5°. 190. H
 Subuersiones uoluulose quæ. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. A
 ad Subuersiones stomachi uoluulosas. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 190. A
 ad Subuersiones stomachi, Asclepiadæ remedium. 8°. de composit. medi-
 camentorum secundum locos. 5°. 192. G
 ad Subuersiones stomachi Origeniæ. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. F
 SVBVERTO quid significet. in progn. com. 3°. 4°. 210. F
 Subuertit olcum appetentiam hirudinum. de cucur. scarif. 6°. 4. D
 SVBVIRIDIA quomodo fiant. de fract. com. 2°. 7°. 236. A
 SVCCENSA febris. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 160. A
 Succēſiua, aut hemitritea febres quos hñt casus. 1°. de dif. febr. 3°. 34. A
 in SVCCESIONIBVS qd faciat melacholia. de ana. ui. Sp. 45. F
 in Successione

in Successione ad id quod uacuatur prius sequitur id quod lenius est. 3°. de nat. facult. 1°. 307. F
 SVCCIDA est lana non lota. 14°. meth. med. 7°. 88. F
 Succida lana tenera utitur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. C
 SVCCINGENS pellicula est peritonæo similis. 7°. de anatomicis administrationibus. 1°. 94. B
 Succingentis membranae & peritonæi differentia. 7°. de anat. ad. 1°. 94. C
 Succingens membrana obducitur omnibus intra thoracem instrumentis. 7°. de anatom. admin. 1°. 94. C
 Succingentis membranae sectio. 7°. de anatom. admin. 1°. 94. C
 Succingente membrana inflāmata, quid sequatur. 2°. de lo. aff. 4°. 13. B
 in Succingentis membranae inflammatione, febris unde oritur. 2°. de locis affectis. 4°. 13. B
 Succingens membrana, patitur si in lateribus magnus sit dolor. commentario 6°. apho. 5°. Ex. 46. G
 Succingens membrana habet dolorem paucum, nec periculosum. commentario 6°. aphorismo 5°. Ex. 46. G
 SVCCINTE idest expedite. de ijs, quæ in med. si. cō. 1°. 7°. 202. F
 SVCCINTVRA ab Aristotele dicitur septum transversum. 5°. de locis affectis. 4°. 31. E
 SVCCINVM quomodo trahat festucas secundum æpicurum. 1°. de naturalibus facultatibus. 1°. 294. D
 Succinum frangit lapidem renum, & uesticæ. de cathar. Sp. 95. D
 ex Succino pastillus in quibus conueniat. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 184. E
 SVCCVRRENDVM esse proximo collige. de mot. man. Sp. 69. B
 SVCCVS quid simplr significet. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 173. D
 Succus apud Galenum quid significet. 2°. de alim. fac. 2°. 24. G
 Succus quid sit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. E
 Succus, & liquor sub humore comprehenduntur. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 6°. 3°. 196. C
 Succus ater, & atra bilis quomodo differant. 2°. de nat. fac. 1°. 301. G
 Succus est proprium sensibile gustus. 7°. de decre. Hipp. 1°. 271. A
 Succu boni & dulcis quæ sunt, Græci uocant ενχημα γλυκύχημα. 2°. de simpli. med. fac. 5°. 12. G
 Succus bonus, idest sanguis. com. 5°. apho. 64°. Ex. 44. G
 Succu boni quæ sint. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
 Succos bonos faciunt quæ probe cocta sunt. 2°. de simp. med. fa. 5°. 12. E
 Succu boni quæ sunt, eadem deterunt, nec sunt glutinosa, nec crassum succum efficiunt, nec ualenter nutriunt. 4°. de san. tuen. 2°. 83. F
 Succus crudus ex quibus cibus fiat. de bon. & uit. succ. 2°. 36. G
 Succos crudos gignit placeta ex oleo crassi succi. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 Succus crudus qui proprie sit. 1°. de aliment. fac. 2°. 10. C
 Succus crudus qui. 3°. de alimentorum facult. 2°. 28. E
 in Succum lacteum uertitur cibus in stomacho. de compagine membrorum, siue de natura humana. Sp. 58. H
 ad SVCCORVM generationem plurimum ualet calidum. 2°. de naturalibus facultatibus. 1°. 299. G
 Succorum generatio si à calido innato. 2°. de nat. fac. 1°. 298. A
 Succos auget tempestas unaquæq; pro ratione suæ temperaturæ, ac non propter rumen. in 1°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 100. H
 Succorū abundantiam parit humida uictus ratio. 6°. de sani. tu. 2°. 96. G
 Succos proprios trahunt membra, quæ aluntur. 4°. de san. tu. 2°. 87. H
 Succum sibi accommodatū à uenis accipiunt mēbra. 1°. de semine. 1°. 335. B
 Succo quā simillimo nutriuntur membra. 6°. de decre. Hippo. 1°. 266. C
 Succum cibi attrahit cor ab intestinis, aliunde, quā per hepar idest per mediam arteriam. de utilit. resp. Sp. 64. D
 Succum cibi attrahit cor à splene per uenam quæ protenditur à corde ad splenem. de util. resp. Sp. 64. H
 Succum cibi trahit hepar ab intestinis. de utilit. resp. Sp. 64. D
 Succum cibi non omnino trāsmitti ad uenam hepatis, immo etiam partim ad arteriam. de utili. resp. Sp. 64. G
 Succum, qui in gibbo iecoris sit sanguis, coquunt mesaraicæ. de compag. membrorum siue de nat. hum. Sp. 59. A
 Succorum differentie quot sint in sanguificatione. 4°. de sa. tu. 2°. 84. C
 Succum cibi trahit splen ab intestinis. de utili. resp. Sp. 64. G
 Succus si alium, & alium mutet locum, non fit agglutinatio, & assimilatio. 3°. de nat. facult. 1°. 302. E
 Succu cum omnino sunt crudi, actionis priuatio in uenis est. 3°. de sympto matum causis. 3°. 25. A
 Succu cū sunt semicocti, actio deficiēs in uenis est. 3°. de sym. cau. 3°. 25. A
 Succu cum sunt uitiosi, actio praua in uenis est. 3°. de sym. cau. 3°. 25. B
 Succu malum adauget, non nutrire. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E

Succi semicocti coquantur, & utiles redduntur. 4°. de san. tu. 2°. 83. E
 Succi crudi debent coqui. 4°. de sani. tuen. 2°. 84. D
 à Succis prouenit color. 4°. de san. tuen. 2°. 84. A
 Succorum notitiam quando dat color. 4°. de san. tuen. 2°. 84. A
 Succi crudi in urinis sanorū etiā conspicuuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 Succus crudus in urinis uidetur pus, quod ad crassitiam & colorem. 1°. de alimentorum facult. 2°. 10. C
 Succus crudus quō distinguatur à pure in urinis. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 Succi mali corrupti, qui concoqui non possunt, per sudorem, & urinam expelluntur. 4°. de san. tuen. 2°. 83. E
 Succus qualis in corpore, tale est eius serum. 4°. de san. tuen. 2°. 83. G
 Succorum, qui in uasis continentur, nota est urina. 4°. de sa. tu. 2°. 83. H
 Succorum totius corporis nota est sudor. 4°. de san. tuen. 2°. 83. G
 Succi redundantis indicia ex somno, & uigilijs capiuntur. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84. E
 Succorum abundantiam minuit exercitatio. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 170. C
 Succos detrahit uelox cursus, & exercitatio. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 170. E
 Succos è uasis emittit uenæ sectio. 4°. de san. tuen. 2°. 87. H
 Succus exiguus in una parte contentus, maxima facit symptomata. 6°. de locis affectis. 4°. 40. A
 Succi pituitosi omnes albi sunt, & crudi. 4°. de san. tuen. 2°. 84. B
 Succi crudi sunt de genere pituitæ, minus tamen humiditatis habet, quam quæ publice dicitur pituita. 4°. de san. tuen. 2°. 84. B
 SVCCIS malis pleni horrescunt, cum calefiunt. in 6°. de morb. uulgaribus, commentario 3°. 3°. 175. G
 Succo uitioso laborantes facile ex morfu phlegmonem recipiunt. 4°. de comp. medicament. per genera. 5°. 236. F
 Succi frigidi marcorem, & somnos longiores inducunt. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84. E
 Succi frigidi qui. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100. F
 Succi frigidi quo modo cognoscantur habere aliquam caliditatem. 2°. de aliment. facult. 2°. 25. B
 Succi calidi & mordaces inducunt uigilias. 4°. de sanit. tuen. 2°. 84. E
 Succi calidi, & mordaces, quando dormitur, efficiunt somnos imaginibus inquietos & turbatos. 4°. de sanit. tuen. 2°. 84. E
 à Succo uitioso intrinsece fit erosio. 4°. methodi medendi. 7°. 23. B
 Succi qui continuitatem diuidant. 1°. de symp. caus. 3°. 16. H
 Succi excelsi uehementius, in omnem corporis partem feruntur. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. H
 Succi quomodo nec intus, nec ad cutem tendunt. 4°. de sani. tu. 2°. 84. A
 Succi crassi & glutinosi tremorem faciunt. 2°. de sympt. caus. 3°. 20. E
 Succi crassi & glutinosi debent detergi. 4°. de sanit. tuenda. 2°. 84. F
 Succos crassos ac lentos diffecat, & detergit cinnamomum. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. C
 Succi uitium si sit, quid agendum. 6°. de sanit. tuen. 2°. 97. D
 Succi uitiosi debent purgari. 13°. meth. med. 7°. 81. C
 Succi acres, & mordaces sunt educendi. 4°. de sanit. tuen. 2°. 84. D
 Succi uitiosi non æque educuntur ex una parte, ut ex alia. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. A
 Succi familiaritas facit magis & minus purgare. 3°. de simplic. medicament. facult. 5°. 23. H
 Succos prauos habentium commune auxilium est alui deiectio. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. E
 Succorum qui accipiuntur quantitati respondet quantitas excrementorum. 2°. de caus. puls. 4°. 95. B
 Succos crudos multos intus habentes, & foris lassitudinis sensus, quo modo curandi. 4°. de san. tuen. 2°. 86. B
 Succi si fluant ad oculos, uel aures, deriuandum per nares, & os, & quibus. de cucurb. scarif. 6°. 4. E
 Succorum influxus uehementissimi reuulsorij cohibentur. de cucurbitulis scarificationibus. 6°. 4. F
 Succi ubi ad superiora uergunt, deorsum fiat reuulsio, ubi ad inferiora, sursum. de cucurb. scarif. 6°. 4. G
 Succos ad caput & uiscera uergentes reuellunt acia medicamentamantibus, & pedibus imposita. de cucurb. scar. 6°. 4. G
 Succi ubi introrsum uergunt, ad exteriora facienda est reuulsio, ubi extrorsum, ad interiora. de cucurb. scarif. 6°. 4. G
 Succi si dextrorsum inclinant, in sinistram, & si sinistrorsum, ad dextrā reuulsio facienda est. de cucurb. scar. 6°. 4. G
 Succi crudi non sunt foras trahendi. 4°. de san. tuen. 2°. 85. H

- Succi mordaces cauendum ne intro reuocentur. 4°. de san. tu. 2°. 85. H
 Succis non semper est utilis fusio. 10°. meth. med. 7°. 65. H
 Succorum fusorum symptoma. de symp. caus. 3°. 18. B
 Succi tripliciter esse possunt in uentriculo. 7°. methodi medendi. 7°. 48. E
 Succi prauī qui à toto corde defluunt, si confluunt in superiorem partem
 uentriculi, per uomitum uacuantur, qui autem tendunt in partem infe-
 riorē, pariunt diarrhoeam. 2°. de aliment. fac. 2°. 19. E
 Succum frigidum in uentre habentes, sunt segnes ad motum. 2°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 73. D
 Succus frigidus in toto corporis habitu, facit segnes ad motum. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 73. E
 Succi mordaces cum sint in intestinis, quid agendum. in 6°. de morbis uul-
 garibus, comment. 6°. 3°. 196. C
 Succi uitiosi in ulceribus, signum. 4°. meth. med. 7°. 24. D
 Succo mellito, & mucoso similia in abscessibus inueniuntur. de tumore
 præter naturam. 3°. 83. G
 SVCCVS indicat de temperamento plantæ. 2°. de alim. fa. 2°. 24. E
 Succi uires quæ. de simplic. med. Sp. 90. A
 Succorum differentia quod ad sapores. 2°. de alim. fac. 2°. 24. E
 Succus aqueus & qualitatis expers in omnibus fructibus stomachum non
 iuuat. 2°. de alimen. fac. 2°. 19. G
 Succum aqueum & tenuem habentia, sunt pauci alimenti. 2°. de alimen-
 torum facul. 2°. 16. G
 Succus frigidus postulat acria, non acida. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
 Succus dulcis si acrimoniam, & crassitiam habuerit, citius subducitur.
 2°. de alimen. facul. 2°. 19. G
 Succus dulcis celerius distribuitur, cum est sine acrimonia, & crassitie.
 2°. de alimentorum facul. 2°. 19. G
 Succus radicis Acori claritatē oculis mirifice facit. de simpl. me. Sp. 81. A
 Succus Absinthij marrubio miscet, cū adulterat. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Succus absinthij in aqua infusus cum nardo quibus conueniat. de cura
 icteri. Sp. 111. A
 Succus Agiolæ ad quid utilis. de dynamidijs. Sp. 24. H
 Succus Alicæ quid operetur. de simp. medic. Sp. 90. A
 Succus Anagallidis ad claritatem oculorum facit. de simpl. me. Sp. 80. G
 Succus Betæ purgat aures, & nares. de cathar. Sp. 95. B
 Succus Capæ est oculorum cenoticus. de cathar. Sp. 95. B
 Succus capæ cum adipe plurimo, purgat aures & nares. de cat. Sp. 95. B
 Succus Cantabri. de dynamidijs. Sp. 33. C/D
 Succus Carpasi. 5°. de composit. med. sec. loc. 5°. 164. C
 Succus Caulis expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Succus Centauræ quo extrahatur, & cōseruetur. de uirt. cent. Sp. 93. A
 Succi centauræ uis, quæ. de uirt. cent. Sp. 93. A
 Succus centauræ ad multos affectus capitis ualet. de uirt. cent. Sp. 93. B
 Succus centauræ ualet ad aurium affectus. de uirt. cen. Sp. 93. B
 Succus centauræ ualet ad affectus oris, & partium eius. de uirtute cen-
 taureæ. Sp. 93. C
 Succus centauræ ualet ad narium passiones. de uirt. cent. Sp. 93. C
 Succus centauræ ualet ad hypopia, id est liuiditates oculorum. de uirtute
 centaureæ. Sp. 93. D
 Succus centauræ ualet ad pudendorum affectus. de uir. cen. Sp. 93. D
 Succus centauræ ualet ad ani affectus. de uirt. cen. Sp. 93. E
 Succus centauræ ualet ad ungues conquassatas, & apostematas. de uir-
 tute centaureæ. Sp. 93. E
 Succus centauræ ualet ad combustos. de uirt. cent. Sp. 93. F
 Succus centauræ ualet ad ulcera antiqua. de uirt. cent. Sp. 93. F
 Succus centauræ ualet ad plagas. de uirt. cent. Sp. 93. F
 Succus centauræ ad apostemata incisa parua. de uir. cent. Sp. 93. H
 Succus centauræ ualet ad feras uenenosas. de uirt. cent. Sp. 93. H
 Succus centauræ oedemati conuenit. de uir. cent. Sp. 94. A
 Succus Chelidonie est oculorum cenoticus. de cathar. Sp. 95. B
 Succus chelidonie bibitur in icteritijs citrinis, & nigris. de simplicibus
 medicaminibus. Sp. 82. B
 Succus Cyclamini ad abolendū colorē facie icterici. de cura icteri. Sp. 111. F
 Succus Cyrenaicus quo modo augetur aqua. 3°. de composit. medicamen-
 torum per genera. 5°. 232. H
 Succorum cyrenaici, & medici essentia numeratur inter attrahentia,
 sponte nata. 5°. de simp. med. facul. 5°. 36. E
 Succus cyrenaicus tenuissima substantia calidæ est, & pro eo succus me-
 dicus, & sagapenum sumuntur quandoq; ob inopiam. 3°. de composit.
 medicamentorum per genera. 5°. 228. E
 Succus cyrenaicus discutit generose induratas inflammationes. 6°. de
 compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 169. D
 Succus cyrenaicus per halitum maxime digerit, calidusq; & tenuis est.
 8°. de simplic. med. facul. 5°. 57. D
 Succus cyrenaicus i urinā statim mittit suā qualitatem. 1°. de sem. 1°. 335. A
 Succi cyrenaici fit metio. 4°. de cō. me. f. l. 156. F/5°. 164. C/7°. 5°. 186. B
 Succus Fœniculi conuenit oculo inflammato. de opt. sect. Isa. 21. G
 Succus Glycyriæ pro ipsa radice ex creta portabatur. 7°. de composit.
 medicamen. secundum locos. 5°. 181. A
 Succus herbæ heliotropij purgat choleram. de cathar. Sp. 94. F
 Succus hordei imaturi uentrē stringit, & infrigidat. de sim. m. Sp. 90. A
 inter Succos Laurinus simul cum eo quod calefacit ualide tenuis est. 3°.
 de composit. medicamen. per genera. 5°. 228. F
 Succus Lybicus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. E
 Succus Medicus in urinā statim mittit suā qualitatem. 1°. de sem. 1°. 335. A
 Succo medico utitur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. F
 Succus Mororum debilis est. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. F
 Succus mororum curat synanche laborantes. de simp. med. Sp. 87. G
 Succus mororū syluestriū apte uentrem stringit. de simpl. med. Sp. 87. H
 Succus mororū uulnera attritiōes uel putredies curat. de sim. m. Sp. 87. G
 Succus Myricæ pediculos occidit, culices, & pulices fugat. de simplici-
 bus medicam. Sp. 87. G
 Succus ex corticibus nucum: quamuis non sit in gustu acerbus, nullo mi-
 nus est fortis. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 171. F
 Succus Orizæ quid operetur. de simpl. med. Sp. 90. A
 Succus Plantaginis sanguinē excreantibus utiliter dat. de simp. Sp. 89. A
 Succi Pomorum non possunt durare. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 55. H
 Succus Porri capitati sanguinem purgat. de dynamidijs. Sp. 22. C
 Succus porri educit sanguinem. de cathar. Sp. 94. G
 Succus Præsiij educit atram bilem. de cathar. Sp. 94. G
 Succus Ptissanæ de hordeo, si oleum rosaceum admisceas, febricitantes
 refrigerat, & reparat. de simpl. med. Sp. 90. A
 Succus Rubi mororum fortior est. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 171. F
 Succus Rutæ est oculorum cenoticus. de cathar. Sp. 95. B
 Succus Solatri expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Succus qui ex Syria affertur, est ex adstringentibus parabilibus. 6°. de
 composit. medicam. sec. loc. 5°. 169. F
 Succus Syriacus. 5°. de cō. m. f. l. 164. C/7°. 5°. 186. B/d m. f. p. 7°. 174. D
 Succus Tithymalli ulcerat linguam. de dynam. Sp. 21. E
 Succus tithymali cum caricis. de dynamidijs. Sp. 21. E
 Succus tithymali uirginalis antidotum in cephalæa. de dynam. Sp. 23. C
 Succus iari contra maculam oculorum. de med. expert. Sp. 106. D
 Succos exprimit per linteam. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. B
 in Succis, oleo, & in lacte recrementa sunt. 4°. de simp. me. fa. 5°. 24. H
 Succi plantarum duplex excrementum habent. 2°. de simp. me. f. 5°. 13. F
 Succi quales esse debeant. 1°. de antid. 5°. 107. D
 Succorum fraudes Romæ cognoscunt unguentarij. 1°. de anti. 5°. 100. H
 Succi tur uino macerentur. 1°. de antid. 5°. 107. E
 ex Succis, & liquoribus simplicia quæ facile leuigentur. 4°. de compo.
 medicamen. per genera. 5°. 273. H
 Succi debent ebulliri, si seruandi sint. 3°. de simp. med. fa. 5°. 20. F
 Succi corrumpuntur sine melle. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. H
 Succus ad mel quintuplus multitudine in quo pharmaco eē debet pro ser-
 uanda symetria. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. C
 Succi nimis cocti exiccantur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. H
 Succi ad solem siccati quales. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. H
 Succi qui tempore durefcunt. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. H
 Succus quō accipiat in os p arundinē. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 174. B
 Succi stirpiū p medicina dolorū faciūt. i 6°. de mor. uul. c. 6°. 3°. 196. B
 ex Succis appellatū medicamētū. 7°. de cōp. med. p g. 268. A/5°. 269. B
 SVCTVS uentris tertium symptoma est oris uentriculi pro fame in-
 ducenda. 1°. de symptom. caus. 3°. 18. A
 Suctus uentris sensus, quartum symptoma est oris uentriculi pro fame
 inducenda. 1°. de symp. caus. 3°. 18. A
 SVCCVLAM, & axem significat asellus. de arti. com. 3°. 7°. 270. H
 Succula quæ instrumenta sint. de fractu. com. 3°. 7°. 247. B
 Sudamina genus pustularū qd sint, et quō fiāt. c. 3°. ap. 21°. Ex. 24. D/E
 SVDANTES refrigerant potius, quā calefaciūt. 7°. met. 7°. 47. B
 Sudantis ratione accidentis, casus. in progn. com. 1°. 4°. 189. E
 Sudas qd frigidior efficit postea recalciscit, malū. i 1°. pr. c. 2°. 4°. 173. G
 SVDOR quid sit. 1°. de sanitate tuenda. 67. D/ de trem. palp. conuuls.
 3°. 54. H/ de util. respir. 62. F/ Sp. 64. D/G
 Sudor an naturæ lege incidat. de sympt. differ. 3°. 13. H
 Sudorem

Sudorem non esse naturalem uoluit Diocles. de symp. diff. 3^a. 13. H
 Sudores excernuntur in corpore humano. introd. 1^a. 55. B
 Sudores, & lachrymæ ex quibus constent. de hist. philos. Sp. 11. F
 Sudor ex aquosa & serosa humiditate prouenit. de atrabile. 1^a. 34. F
 de Sudoribus nihil, aut supuacua scripserunt medici. 10°. d. sim. m. f. 5^a. 75. C
 Sudores sunt euacuationes communes. ars med. 1^a. 71. E
 Sudores ex cute euacuatur. cō. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B/ de cath. Sp. 94. G
 Sudor quam ob causam exeat per poros corporis. de util. resp. Sp. 64. C
 per Sudorem quæ euacuentur. ars med. 1^a. 71. E
 p Sudores totius corporis excrementa cognoscunt. de const. ar. 1^a. 92. B
 per Sudorē aliquid, & per urinas, & per insensibilem transpirationem
 meat, quod cum sanguine ex potu tendit. de atrabile. 1^a. 34. D
 Sudor habet eandem materiam cum urina. 10°. de simp. med. fa. 5^a. 75. A
 Sudores purgant tenuia in toto habitu. de const. art. 1^a. 42. E
 per Sudores mittuntur superflua tenuis substantiæ. de atrab. 1^a. 35. C
 Sudor potest sanguinem exhaurire. de uen. sect. aduer. Eras. 6^a. 8. A
 per Sudorem cur exeat quandoq; sanguis. de utili. resp. Sp. 62. F
 Sudor sanguineus quomodo fiat. de util. resp. Sp. 64. D
 per Sudorem qui nam humores à natura expellantur. in 6^m. de morbis
 uulgaribus, com. 4°. 3^a. 187. E
 per Sudorem, & urinam expelluntur mali succi corrupti, qui concoqui
 non possunt. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. E
 Sudor mittitur ab oibus uenis, & arterijs corporis. de util. ref. Sp. 64. G
 Sudores, & eiectiones interdum ut superfluitatis humorum in corpore
 malorum symptomata, excerni, interdum expurgante natura. in 3^m.
 de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 144. D
 Sudoris qualitas quomodo cognoscatur ex colore. 4°. de sa. tu. 2^a. 83. G
 Sudorum differentie. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. B
 Sudor falsus gustu percipitur quomodo, & nolentibus. 10°. de simplic.
 medicament. facult. 5^a. 75. B
 Sudor quandoq; amarus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. B
 Sudorem amarum habet regio morbo laborantes. 4°. de san. tu. 2^a. 83. G
 Sudor modice pallidus. 10°. de simpl. med. facult. 5^a. 75. B
 Sudor habet aliquid biliosi misti. 10°. de simpl. med. fac. 5^a. 75. A
 cum Sudore exit bilis aquosa. 13°. meth. med. 7^a. 87. A
 Sudor in balneis est coloris urinae. 13°. meth. med. 7^a. 87. A
 Sudores excremento quod euacuatur odorem coloremq; similem habent.
 3°. de symp. caus. 3^a. 28. F
 Sudor quandoq; gustatur. de symptom. diff. 3^a. 13. C
 Sudorem suum gustare ægrotantem iubet medicus. 4°. de sa. tu. 2^a. 83. H
 Sudor propriam qualitatem indicat in os descendens ægrotantis. de ijs,
 quæ in med. fi. comment. 1°. 7^a. 199. D
 Sudor est nota succorum totius corporis. 4°. de sanit. tuen. 2^a. 83. G
 Sudores foetent in calidis, & humidis. 8°. metho. med. 7^a. 54. B
 Sudoris profundatio quæ dicatur. de anato. uiu. Sp. 52. C
 Sudor exercitationū signum est. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 171. B
 Sudores exercitiorum mediocrium balnearum, & caloris æstiuū quales.
 3°. de symp. caus. 3^a. 28. F
 Sudor ex magno exercitio aliquid trahit boni. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. F
 de SUDORVM significatione. præfag. exper. conf. Sp. 77. F
 Sudor omnis quid significat. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 184. F
 Sudor tāquam symptoma quid significet. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 179. D
 Sudoris prognosticatio quomodo sumenda. in progno. com. 1°. 4^a. 195. C
 Sudores ubi sunt, ibi morbum esse significatur. commentario 4°. aphorif
 mo 38°. Ex. 32. C/ præf. exper. conf. Sp. 77. G
 Sudor significat affectus p totum aialis habitum. 4°. de san. tu. 2^a. 84. A
 Sudores non iudicant morbos longos. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
 per Sudores raro inueniuntur iudicare trigessimū primum, & trigesi=
 mū quartū, & añ ipsos uigesimū septimū. cō. 4°. aph. 36°. Ex. 32. B
 Sudore iudicantur morbi acuti plurimi tertia, & quinta die, magisquam
 quarta. comment. 6°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Sudores critici ex qua ui fiant. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 per Sudorem uel sanguinis fluorem in acutis morbis quandoq; fit decli=
 natio. de tot. morb. temp. 3^a. 89. E
 Sudor criticus quando expectandus. præfag. exper. conf. Sp. 77. F
 Sudorem statim uenturum demonstrat urina tenuis in critico die si aspe=
 ra facta fuerit. de dynamidijs. Sp. 34. E
 Sudoris pulsus qui. præfag. exper. conf. Sp. 77. F
 Sudorem significat pulsus undosus, & mollis. 3°. de crisi. 4^a. 144. D
 per Sudorem instante crisi, quidam somniabat se lauare. de præfag. ex
 infom. sum. 4^a. 213. D
 Sudor criticus quid significet. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. F

Sudores quando boni & quando non boni. 1°. de crisi. 4^a. 128. B
 Sudores quarto die cum ratione apparentes bonum iudicium in septimo
 ostendunt secundum antiquos. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 Sudores proprii febribus omnibus sunt, & præcipue incendentibus. 3°.
 de crisisibus. 4^a. 139. F
 cū Sudore, et sine sudore febres qñ fiant. in pgn. Hip. cō. 3°. 4^a. 212. B
 Sudor cur in tertiana fiat. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. E
 Sudores soluunt febrem tertianam. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 per Sudorē & uomitum cur tertianæ finiantur. 2°. de crisi. 4^a. 134. E
 Sudor quomodo in tertianis nuntiatur. 2°. de crisi. 4^a. 134. H
 per Sudores iudicatorios soluitur causus. de uictus ratione in morbis acu
 tis, commentario 4°. 7^a. 135. D
 per Sudorem quomodo cognoscatur febrem debere solui. præfag. ex=
 per. conf. Sp. 77. F
 Sudor quando prædicendus in febre. 10°. meth. med. 7^a. 63. C
 Sudores febricitanti si inceperint in quibus diebus sint boni, & in quibus
 significant laborem, & longitudinem morbi, & recidiuam. commen=
 tario 4°. aphor. 36°. Ex. 31. G
 Sudores in principio nunquam critici. 1°. de crisi. 4^a. 128. E
 si à Sudoribus febricitantibus fuerit initium boni, et tertiani, et quintani,
 & septimani, & nonani, & undecimani, & quartidecimani, & uige
 simi septimani, & trigessimū quartani. præfag. exper. conf. Sp. 77. G
 Sudor superueniens febricitanti, si nō soluat morbum, longitudinem morbi si=
 gnificat. cō. 4°. aph. 36°. Ex. 33. F/ præfag. exper. conf. Sp. 77. G
 Sudores quas febres iuuant. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 per Sudores sanatae. de uictus ratione in morb. acutis, com. 4°. 7^a. 135. E
 Sudor effusus liberat à lassitudine phlegmonodes. 4°. de san. tu. 2^a. 87. F
 Sudorem in quibus facerent febres cum horrore. in 1^m. de morbis uulga=
 ribus, commentario 1°. 3^a. 106. H
 Sudores facit rigor uehemens. de trem. palp. conuuls. 3^a. 54. H
 Sudor rigorem comitatur. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 114. B
 Sudoribus phreniticorum morbum soluit criticus rigor. in 1^m. prorrh.
 commentario 1°. 4^a. 165. C
 sine Sudore rigor, malus. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 173. C
 neq; in Sudoribus, neq; in sputis, neq; in urinis, neq; in uomitibus, signa
 phrenitica sunt. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 162. H
 Sudores multi qñ expectadi sunt in febribus. com. 3°. apho. 6°. Ex. 20. E
 Sudor multus quando consequatur. præf. exper. conf. Sp. 77. F
 Sudor in quibus maximus fit, & quando. 2°. de dif. feb. 3^a. 42. D
 Sudor amplius quandoq; ualentibus incidit. de symp. dif. 3^a. 13. G
 Sudor tam copiosus à Galeno in aliquibus uisus fuit, ut plumas madeface=
 ret: tamen non erat sedandus, & quare. de opt. sect. 1^a. 18. E
 Sudores plures ostendunt futuram ægritudinem. ars med. 1^a. 67. F
 Sudores pauciores ostendunt futuram ægritudinem. ars med. 1^a. 67. F
 Sudoris copia unde proueniat. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. F
 Sudor minor aut frigidior notat corpus exhauriri, refrigerari, & sicca=
 ri. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 76. A
 Si doris inopia unde. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. G
 Sudoris tum retentio, tum expulsio incidit ex imbecillitate uirtutis in car
 ne. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. G
 per Sudorem qui iudicatus, & per sanguinis profluuium potissimum. in
 1^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3^a. 123. D
 Sudore quidā fuit sanatus fluxu sanguinis p nares copioso præcedente, sed
 nō meminerat earum, quæ sibi acciderant. 2°. de motu musc. 1^a. 315. C
 per Sudorem iudicatus est Herophon die nono. in 1^m. de morbis uulga=
 bus, commentario 3°. 3^a. 122. B
 Sudore iudicatus qui octogesimo die. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 123. B
 p Sudorem iudicatus qui fuerit, et qñ. in 3^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 134. D
 p Sudorē iudicatio in quo fuerit facta. in 3^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a. 135. E
 per Sudorem iudicata quæ fuerit. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 126. E
 per Sudorem iudicata est Melidia, & quando. in 1^m. de morbis uulgari=
 bus, commentario 3°. 3^a. 126. H
 Sudores fiunt quandoq; sine iudicatione. com. 4°. aph. 42°. Ex. 32. E
 Sudor per totum morbum sine iudicio, malum. in 1^m. de morbis uulgari=
 bus, commentario 3°. 3^a. 124. F
 SUDORES mali qui sint. de uict. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7^a. 143. B
 Sudores circa collum prauī. de uict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7^a. 122. F
 Sudor malus existit, qui morbum non soluit. com. 4°. apho. 56°. Ex. 33. F
 Sudore qui nō soluuntur in febribus ad hypochondria dolores sine uoce,
 mali. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 176. H
 Sudores non boni, qui non remouent caliditatem hypochondriorum. in
 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. B

Sudores qui ceperunt & protinus defuerunt pessimi. in 1^m. prorrhetic. commentario 1°. 4^a. 161. F
in Sudoribus prauis fiunt pulsus uermiculātes. 2°. de præsag. 4^a. 113. A
Sudores morbis crudis non profunt, nec sunt bonum signū. in 1^m. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3^a. 110. G
cum Sudore facies flammans, mala. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 173. H
in Sudoribus qui recalescunt, malum. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 174. A
Sudor multus ex somno factus absq; causa manifesta corpus uti pluri cibo significat, si uero non accipiente cibum hoc accidat, scire oportet q; euacuatione indiget. com. 4°. aph. 41°. Ex. 32. D
Sudor in somno sine causa sumpsisse plurimum cibum significat. præsagium exper. conf. Sp. 77. G
Sudor multus fit uel propter ciborum tunc sumptorum immoderantiam, uel propter eos qui antea. com. 4°. aph. 41°. Ex. 32. E
Sudores imodici uel retenti cuius symptomata sint. de sympt. diff. 3^a. 13. F
Sudor superfluens quid significet. com. 7°. aph. 69°. Ex. 59. F
Sudor superfluus noxius est. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 166. F
Sudor immodicus uires euerit. de uict. rat. in morb. acu. cō. 3°. 7^a. 128. E
ex Sudoribus immoderatis in robustiori corpore fit animi defectus. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 98. F
ob Sudoris multitudinem animi defectui balnea obsunt. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 99. A
Sudor resolutio corporis habitu proueniens, passionem inducit, quæ dicitur syncope. 3°. de sympt. cau. 3^a. 28. F
Sudor plurimus facit corpora extenuata. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. B
Sudor multus in acutis, malus. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 172. G
cum Sudore multo qui obeunt, ij crassius excrementum faciunt. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 83. G
sine Sudore qui percunt magis tenue excrementum faciunt. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 83. G
Sudor multus non fit propter uirium imbecillitatem, uel propter corporis raritatem. com. 4°. aph. 41°. Ex. 32. E
Sudor multus frigidus uel calidus, frigidus magis, calidus minus significat morbum. com. 4°. aph. 42°. Ex. 32. E
Sudor multus calidus uel frigidus superfluens humorem abduci robusto quidem supra, debili uero infra significat. com. 7°. aph. 61°. Ex. 59. F
Sudores frigidi quo modo fiant, & an in ea parte, in qua febris. commentario 4°. aphorismo 37°. Ex. 32. B
Sudores frigidi in acutis febribus cur letales. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B
Sudores frigidi cum acuta febre mortem, cum ardore morbi longitudinem significat. ~~Corruptus est textus~~ præs. exper. conf. Sp. 77. F
Sudores frigidi quo modo possint fieri in acuta febre, quæ est calidissima. com. 4°. aphorism. 37°. Ex. 32. B
Sudores frigidi si essent in partibus calidissimis, essent calefacti. commentario 4°. aphorismo 37°. Ex. 32. B
Sudores frigidi in mitioribus febribus longitudinem morbi significant. commentario 4°. aphorism. 37°. Ex. 32. B
Sudor frigidus in Philisco qñ fuerit. i. 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 121. B
Sudores ppetuo frigidi in Philisco. in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 121. B
Sudores in carnis colliquatione quo modo superueniant. 3°. de symptomatum causis. 3^a. 28. F
Sudor quando prouocetur. de melanch. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. B
Sudorem quæ moucant. de cura icteri. Sp. 111. C
Sudores ciendi uim habet acria tenuis eētiæ. 4°. de simp. me. f. 5^a. 29. G
Sudores graue olentes prouocant acria. de atten. uict. 2^a. 43. G
ad Sudores faciunt balnea aquæ calidæ. de cura icteri. Sp. 111. C
Sudoris uias aperit balneum: tamen non calefacit. 11°. met. med. 7^a. 70. E
Sudor ex balneo frigida quando fiat. 10°. meth. med. 7^a. 66. B/C
Sudores ciet calamintha. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 49. C
ad Sudores ualet succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. E
Sudorem prouocat chamæmelus. de simp. med. Sp. 82. G
Sudore maxime cyclamen educit bilem & pituitam. de dynam. Sp. 21. H
Sudorem prouocat ficus nimium comestæ. de simp. med. Sp. 84. C
Sudorem prouocat hydropoton. de dynamidijs. Sp. 32. D
Sudores elicit cum oleo iuncta onobrythis. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 57. C
Sudorem suscitât smyrnium. de simp. med. Sp. 91. B
per Sudores euacuat uinum. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 66. G
Sudorem promouet uinum. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. E
ad Sudorem citandum. de med. fac. par. 172. A/
ut Sudor febris exeat, epithema. de dynam. Sp. 32. D
Sudorem mouens antidotus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 194. H
Sudores excitans. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 263. B

ad Sudores foetidos. de med. fac. par. 7^a. 166. C
ad Sudores capitis confert centaureæ succus permistus cum uino. de uirtute centaureæ. Sp. 93. B
ad Sudorem & deiectionem alui reuocatur urinæ fluxus. de hir. reuuls. cucur. scar. 2. D/de cucur. scar. 6^a. 4. F
ad Sudorem & urinam reuocandæ fluxiones, quibus urgentur superior atq; una inferior uēter. de hir. re. cuc. & scar. 2. D/de cuc. sca. 6^a. 4. F
per Sudorē, & urinā diuertenda est bilis. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 97. B
Sudor strigili auferebatur. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. G
Sudorem in balneis detergebant strigili. 13°. metho. med. 7^a. 87. A
sine Sudore plus percipiunt, et minus digerunt sordes palæstritarum, cum sudore multum digerunt. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. C
Sudor sordibus in palæstris, Conisalon Attice dicitur à quibusdam. 10°. de simplicium medic. facult. 5^a. 75. C
Sudor digerit. 8°. de simp. med. fac. 60. A/10°. 5^a. 75. C
Sudor cum sordibus in palæstris tumores præter naturam in halitum digerit. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. C
à Sudore factam maculam lapathium tollit. de simp. med. Sp. 86. C
SVDENT qui secundum naturam. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 182. E
Sudent cur rigentes. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. F
Sudare non semp cōuenit à balneo. de uict. rat. in mor. ac. c. 3°. 7^a. 132. E
non Sudant quotidiana, & quartana laborantes. 2°. de diff. fe. 3^a. 36. D
Sudare in principio exitiosum symptoma est in ardentibus. in 1^m. de morbis uulg. com. 2°. 3^a. 115. A
Sudauit primo die Philiscus febrem habens acutam. in 1^m. de morbis acutis, comment. 3°. 3^a. 121. A
Sudare, sed non toto corpore, & extremitates multum frigiditas habere, symptomata sunt malignarū febriū. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 106. C
Sudare caput incipit, si morbus sit à thorace. de dynam. Sp. 19. H
Sudare nares perniciosum est in ardentibus febribus. in 1^m. de mor. uulg. commentario 2°. 3^a. 115. C
Sudant quidam iudicatorie per totum diem, & non suffocantur, & quomodo suffocantur. de util. resp. 1^a. 225. C
SVENDI modus antiquorum. 3°. de comp. med. per gene. 5^a. 231. D
Suendi abdominis ratio. 6°. meth. med. 7^a. 39. F
SVFFITVS quid proprie significet. com. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C
Suffitus aromatum caput grauatur. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. B
Suffitus aromatum ualet in omni dispositione frigida & humida, nisi graualet caput. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. B
Suffitus aromatum muliebria educit, & quæ. cō. 5°. aph. 28°. Ex. 40. B
Suffitus ad ægre parientes. de med. fac. par. 7^a. 168. G
Suffitus ad Tusin. de med. fac. par. 7^a. 165. E
SVFFOCANDO lucernæ flamma tollitur. de util. resp. 1^a. 224. H
SVFFOCATIO quō sequat fm Erasistratū. de util. resp. 1^a. 223. E
Suffocationis periculū in lucta. de uict. rat. in morb. acu. c. 4°. 7^a. 137. F
Suffocationis periculū nullū excipit sola intēperies. 4°. de pñ. 4^a. 120. A
Suffocationis causa fortis. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 137. G
Suffocatio ex largo sanguinis profluuiio, & euacuatione immoderata contingit. 1°. de dieb. decr. 4^a. 146. F
Suffocatiōis iditiū ē respiratio deficiēs. in 3^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a. 136. C
SVFFOCATIO uteri quid. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. D
Suffocatio matricis. de util. resp. Sp. 63. B
Suffocationis uteri differentia. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 205. F
Suffocationis uteri symptomata, quæ. 6°. de loc. af. 4^a. 39. D
in Suffocatione matricis quæ accidentia fiant. de pass. mul. Sp. 95. F
in Suffocatione uteri quæ contingant. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 205. F
Suffocationis uteri pulsus qualis. 4°. de cau. puls. 4^a. 103. B
Suffocatione uteri periclitantes, iuuant purpurarum opercula. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. B
ad Suffocationem matricis suffumigium. de pass. mul. Sp. 95. F
ad Suffocationem matricis potio. de pass. mul. Sp. 95. G
pro Suffocatione uteri sternutamentum. de pass. mul. Sp. 95. G
pro Suffocatione uteri pessarium. de pass. mul. Sp. 95. G
ob Suffocationē matricis aphonia quid succurrat. de pass. mul. Sp. 95. G
ad Suffocationes uteri. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 191. F
Suffocationis medella est expirare. de util. resp. 1^a. 224. A
contra Suffocationem uiperæ suffocata collum quo modo ualet. de incant. adiur. & susp. 7^a. 182. B
ad Suffocationes cōfectio Aster appellata. 7°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 185. A
ad Suffocationem. de med. fac. par. 7^a. 165. C
SVFFOCATIS suspendio hominibus, cor priuatur respiratione. de foet. for. 1^a. 324. H
Suffocatum

Suffocatum aial aqua, non habet membra maculata. 1°. de decr. 1°. 231. G
 Suffocatis uenae sectio & clysteres conueniunt mire. 6°. de compositione
 medicamentorum secundum locos. 5°. 174. C
 SVFFOCARI extreme molestum est. 2°. de motu musc. 1°. 315. E
 Suffocatur quomodo animal fm Erasistratum. de util. resp. 1°. 223. G
 Suffocatur magis cum plus inspiramus. de util. resp. 1°. 224. A
 quando Suffocat animal respiratio. 1°. de dif. resp. 3°. 61. F
 Suffocantur animalia, non quia desit substantia aeris, sed ob aliud quip=
 piam. de util. resp. 1°. 224. A
 Suffocatur aialia ob penuriam alicuius qualitatis. de util. resp. 1°. 224. D
 Suffocantur quo homines fm Galenum. de util. resp. 1°. 224. H
 Suffocantur aliqui ob immoderatam caliditatem. de util. resp. 1°. 226. D
 Suffocetur a quibus affectibus uis uitalis. 4°. de pr. esa. ex pul. 4°. 121. G
 Suffocant primo die angina. in 3°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 137. B
 Suffocantur qui a peripneumonia, ab angina, & suppuratione pennas na=
 rium mouent. in 3°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 136. A
 Suffocentur cur suppurati. 4°. de loc. af. 4°. 27. A
 Suffocatur uere, qui hyeme multum edit. de uenae sec. adu. Eras. 6°. 9. F
 Suffocat subito retentum stercus. 3°. de symp. caus. 3°. 28. E
 Suffocari in aqua debet simia, in qua fieri debet sectio, & excoriari. de
 musc. diffec. 1°. 44. D
 qui Suffocantur, quo pacto respirent. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 174. C
 SVFFVF ad lapidem. de cura lap. Sp. 112. D
 de SVFFVMIGIIS et unguentis documenta sunt extra medicinam.
 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. E
 Suffumigium quomodo factum ad dissoluendum Scyrrhum. 2°. de arte
 cur. ad Glauconem. 7°. 104. B
 Suffumigium ad uulue destillationem. de dynam. Sp. 35. G
 Suffumigium ad rheumatismum faucium. de dynam. Sp. 35. G
 Suffumigium ad lienteriam. de dynam. Sp. 28. B
 Suffumigium ad suffocationem matricis. de pass. mul. Sp. 95. F
 de SVFFUSIONIBVS humorum. 4°. de cõp. me. se. lo. 5°. 158. C
 Suffusio quid secundum aliquos. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 203. E
 Suffusio quid. fin. med. 48. G/ intro. Isa. 59. A
 Suffusio est affectus pupillæ. intro. Isa. 58. D
 Suffusio oculorum est ulceratio quædam. fin. med. Isa. 48. D
 Suffusio quomodo a glaucomate differt. fin. med. Isa. 48. G
 Suffusione tempore affecti fuere, qui opio usi sunt. 3°. meth. me. 7°. 17. E
 Suffusio est a toto genere præter naturam. de dif. morb. 3°. 4. F
 Suffusio ægritudo quæ est totius instrumenti. de dif. morb. 3°. 6. A
 Suffusiones ubi sint. 10°. de usu par. 1°. 177. F
 Suffusio in oculo. de dif. morb. 3°. 5. H
 Suffusione laborant oculi soli. 1°. de loc. af. 4°. 6. C
 Suffusionis initium in oculo esse potest alijs etiam malis unà oculum infe=
 stantibus. de dif. morb. 3°. 5. H
 Suffusio quibus obstructiõibus pportione respõdeat. 7°. de dec. 1°. 271. G
 in Suffusionem, si oculi consentiunt, qui nam incidunt, & qua de causa.
 de const. ar. Isa. 41. B
 Suffusio quo modo fiat. in prog. com. 1°. 4°. 194. E
 Suffusio quot modis fiat, & quo modo, & quid sit, & quomodo prædi=
 cenda. de ocul. 7°. 187. C
 in Suffusionibus humor tenuis est effectus crassus. de symp. cau. 3°. 14. H
 in Suffusionibus qui humor coaguletur. de anat. ocul. Sp. 57. F
 Suffusionum accidentia quæ appareant. 4°. de loc. af. 4°. 22. B
 in Suffusionem incidere solent qui lucem noctu uident in somnis, patefa=
 ctis subito palpebris. 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. B
 in Suffusione quo nam signo deprehendatur, an salua sit uidendi facul=
 tas, aut non. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. A
 Suffusio cerebri quomodo cognoscatur. de ocul. 7°. 187. D
 ante Suffusionem apparent cimices & flammæ. de ocul. 7°. 187. C
 per Suffusiones accidentia qualia oculis contingant, & quomodo etiam
 ab ore uentriculi induci possint. 5°. de loc. af. 4°. 32. E
 Suffusorū symptomata ex uapore ichorū oriuntur. 6°. de sa. tu. 2°. 98. H
 Suffusioni similibus affectibus oculi infestantur stomacho affecto. 3°. de
 locis af. 14. E/ 4°. 18. B
 Suffusionis speciem faciunt stomastica affectiones. 1°. de symp. ca. 3°. 15. H
 Suffusio stomachi quomodo cognoscatur. de ocul. 7°. 187. D
 Suffusiones imaginariæ in oculis unde proueniant. 3°. de compositione me=
 dicamentorum secundum locos. 5°. 144. D
 Suffusiones cur fiant in senibus. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Suffusionis speciem habent glaucedines. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Suffusioni similia quædam uidentur in ore uentriculi collecto tenui ex=

cremento, & quibus hoc contingat. 1°. de loc. af. 4°. 3. F/H
 Suffusioni similia symptomata apparent, ubi sanguinis profluvium futu=
 rum est, aut uomitus. 1°. de loc. af. 4°. 3. H
 Suffusioni similia uisa quomodo fiant. in prog. com. 1°. 4°. 194. F
 ut in Suffusionibus uisa tenebricosa unde proueniat. i. pg. c. 3°. 4°. 210. F
 Suffusiones curabiles & incurabiles quæ. de ocul. 7°. 187. D
 Suffusionum curatio. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. C
 Suffusio requirit curationē lōgiore. de ijs, quæ in med. fi. c. 1°. 7°. 201. A
 Suffusionis curatio quibus indigeat. de part. art. med. Sp. 17. B
 Suffusionis intentio. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 ad Suffusionem quæ agenda. de ocul. 7°. 191. A
 ad Suffusiones piscium adeps laudat. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 79. E
 Suffusionum principia adiuuant caules chamæsyces. 8°. de simplicium me=
 dicamentorum facultatibus. 5°. 63. G
 Suffusiones dissipat cyclaminos sup oculos inuctus. de simp. me. Sp. 82. D
 ad Suffusiones ualet hirundinis cerebrum. de ther. ad Piso. 5°. 93. E
 Suffusiones discutit fel hyennæ quomodo. de ther. ad Piso. 5°. 93. F
 Suffusiones oculorum adhuc tenues aufert myrrhain collyrijs, 1°. de an=
 tidotis. 5°. 105. C
 Suffusionibus ob humorum crassitiem remedium est sagapenum. 8°. de
 simp. med. fac. 5°. 60. A
 Suffusiones oculorum ex ictu iuuat stœbe. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Suffusionum uitia sanare adipem uiperarum est falsum. 11°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 79. D
 ad Suffusiones Collyrium Rhinema, hoc est lima inscriptum. 4°. de com=
 po. med. sec. loc. 5°. 156. C/E
 in Suffusionum principio quæ conueniant. 4°. de cõp. me. se. lo. 5°. 151. B
 ad Suffusionem incipientem Hermophili Collyrium Thalasseron. 4°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 156. E
 ad Suffusionem incipientem collyrium. 4°. de compositione medicamen=
 torum sec. loc. 156. E/ 5°. 157. A
 Suffusiones inueterascetes. de med. fac. par. 7°. 170. E
 ad Suffusiones Aelij Galli compositio. 4°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 153. A
 ad Suffusiones. de med. fac. par. 7°. 163. C
 ad Suffusionem, mirabile. de med. fac. par. 7°. 170. B
 Suffusiones qua actione detrahimus. ad Thrasy. 2°. 104. E
 Suffusiones sunt oculorum morbus, & manu indigent. introd. Isa. 59. G
 Suffusionum punctiõis arti quæ requirantur. de part. art. med. Sp. 18. C
 in Suffusione appungere unde inuentum. intro. Isa. 50. G
 Suffusiones ubi & quomodo pungantur. 10°. de usu par. 1°. 179. C
 in Suffusionibus ex acu imposita apparet corneam distare multum a pu=
 pillæ. 10°. de usu par. 1°. 179. C
 ob Suffusionem musculi inciduntur. de ana. adm. 1°. 64. D
 in SVFFVSIS uisua uis foris se iudicat uidere ea quæ in ipsi oculi=
 lis insunt. 1°. de symptomatum causis. 3°. 15. H
 Suffusis cur appareat muscæ, culices, & idola. 1°. de symp. cau. 3°. 15. A
 Suffusorum uisa quædam aliter apparent solo uapore per oculos tran=
 seunte, aliter caput dolet eleuatis ad ipsum humoribus in uentriculo
 contentis. 1°. de loc. af. 4°. 6. G
 Suffusi aliqui uidentur, cum uisum perfectissimum habeant, & quare. 1°. de
 sympt. caus. 3°. 15. B
 Suffusi aliqui uidentur cū non sint ob uentriculū. 1°. de symp. cau. 3°. 15. B
 Suffusis similia symptomata quo modo a uentriculo contingant. 3°. de lo=
 cis affectis. 4°. 19. B
 Suffusorū symptomata fiunt ex stomacho. 2°. de cõp. me. se. loc. 5°. 135. B
 Suffusis filia symptomata ppter quas causas fiât. 4°. de lo. af. 4°. 22. A
 Suffusi quæ cognoscantur an debeant sanari. 1°. de sympt. cau. 3°. 14. D
 pro Suffusis pharmacum quod erat in precio tempore Galeni. 4°. de cõ=
 po. med. sec. loc. 5°. 151. H
 Suffusis prodest capæ succus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 Suffusis cum melle illitus competit cyclaminis succus. 7°. de simplicium
 medic. fac. 5°. 53. E
 Suffusis auxiliatur fœniculum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. B
 SVGGERE mensium circuitus potest cucurbitula. de cucurbi=
 tulus scarificatione. 6°. 3. F
 SVGILLATIO quid sit & quo modo curetur. 5°. de compositione
 medicamentorum secundum locos. 5°. 158. F
 Sugillationibus quibus muria fugienda. 5°. de cõpo. med. sec. loc. 5°. 159. A
 SVGILLATA qualia esse debent. de fract. com. 2°. 7°. 235. G
 Sugillata digerit Calamintha. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. D
 Sugillata digerit Hydropiper. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. H
 ad Sugillata ualet Lycium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
 m m m iij Sugillatis

- Sugillatis quō ualeat Nux antiqua oleosa. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 159. H
 Sugillata digerit Ptarmice. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. C
 ad Sugillata accōmoda existit Raphanus. 8°. de simp. med. fa. 5°. 59. E
 ad Sugillata Archigenis pharmaca, et an sugillatis conueniat raphanus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. H
 ad Sugillata Serum ualeat. 10°. de simpl. med. fac. 5°. 73. G
 ad Sugillata recentia liuida pharmaca ab Apollonio conscripta. 5°. de compositione medic. sec. loc. 158. H/ 5°. 159. E
 ad Sugillata inueterata. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. E
 ad Sugillata cum tumore, cum inflammatione, et cum pertusione. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. E
 ad Sugillationes profundas et liuores. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 159. F
 ad Sugillata Heræ medicamentum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. H
 ad Sugillata digerenda. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. G
 ad Sugillatos. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 157. G
 ad Sugillata. 1°. de comp. med. per gen. 215. F/2°. 5°. 224. E
 SVILLVS sanguis pro humano accipiendus. 10°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 72. G
 Suillarū maxillarū ossa uita ad qd ualeant. 1°. de cōp. me. se. loc. 5°. 123. F
 Suilla cutis qualis. de bon. et uit. succ. 2°. 35. H
 Suilla caro est in magno usu. 2°. de alim. fac. 2°. 16. B
 Suilla caro qualis. de ui. rat. i mo. ac. c. 4°. 145. A/ de re. aff. dig. 7°. 195. F
 Suille carnis cum humana est magna similitudo. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Suilla caro densa est, et constricta. 1°. de alim. fac. 2°. 13. G
 Suilla caro est probatissimus cibus. de bon. et uit. suc. 2°. 37. C
 Suille carnes sunt cibus hyemis. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. F
 Suilla caro laudatur, et in quo casu. de ren. aff. dig. et med. 7°. 195. F
 Suillarum carnum optima montana est. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Suillam carnem falsam expetit lens. 1°. de alim. fac. 2°. 13. F
 Suillam carnem recentem, expetit ptissana. 1°. de alim. fac. 2°. 13. F
 Suille carnes ualide et egre coctiles sunt. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 4°. 3°. 180. C
 Suilla caro multum nutrit. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 170. F/ 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. E
 Suilla caro maxime nutrit, sed coctu non est facilis, et generat succum crassum et glutinosum. 7°. meth. med. 7°. 45. D
 Suilla caro difficulter cōcoquit, respectu carnis auis. 3°. de tēp. 1°. 22. C
 Suilla caro duræ coctionis est. 2°. de tēp. 1°. 20. E
 Suilla caro facilius concoquitur, quam pisces saxatiles ab aliquibus. 2°. de temperamentis. 1°. 20. E
 Suilla caro, si à uentriculo coquatur, et à iecore in sanguinem uertatur. probatissimos humores gignit, sed parum glutinosos. de bonitate et uitio succorum. 2°. 34. F
 Suilla caro est cibus crassi succi. de bon. et uit. suc. 2°. 34. F
 Suilla caro quos faciat humores. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Suille carnes gñant sanguinē bonū, sed uiscosum. de pue. epile. 7°. 180. H
 Suille carnes faciunt sanguinē crassum. in 6°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 175. A
 Suilla caro generat carnē compactam, et firmam. 2°. de ali. fac. 2°. 17. E
 Suilla caro magis lenta est bubula. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Suilla caro obstruit iecur, et renes quia uiscidi nescio quid retinet. de bonitate et uitio succorum. 2°. 34. F
 Suillam carnem in quo ordine ciborum comederet Protas rhetor. 2°. de alim. facult. 2°. 20. A
 Suilla carne utuntur athletæ. 3°. de san. tu. 2°. 77. G
 Suillis carnibus cur soli athletæ uescantur. 1°. de alim. fa. 2°. 10. B
 Suilla carne nutriti copiam plurimam acervant. 6°. de san. tu. 2°. 96. E
 Suillis carnibus et pane ex caseo uescentes multi incidunt pectoram, et quare. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B
 Suilla carne nutriti quibus indigeant. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
 Suilla caro à quibus demenda. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
 à Suille carnis multo esu abstineat senex. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Suilla carne quō uescendum in uictu attenuante. de atten. uict. 2°. 46. B
 Suille carnes in febre à quo darentur, et quo modo ægrum ad uomitum compellerent. de opt. sect. 15a. 23. A
 Suilla caro cur non detur siccis. 7°. meth. med. 7°. 45. D
 Suille carnes siccis quando dandæ. 7°. meth. med. 7°. 45. H
 Suillos pedes sumat à balneo rediens. de bon. et uitio suc. 2°. 39. A
 Suilla caro tosta cur danda, cum nimis detractum est. in 6°. de mor. uulgaribus, commentario 3°. 3°. 171. A
 Suille carnis ius et lac calidū sorbeat, Buprestin qui ebiberit, postquam passum multum hauserit, et euomuerit. 2°. de antidotis. 5°. 114. D
 SVILLAE glandule lacte plenæ à gulosis maxime expetuntur. 5°. de alimentorum facultatibus. 2°. 26. H
 SVILLVM iecur quando caricis nutritur, est boni succi. de bonitate et uitio succorum. 2°. 35. F
 Suillus lien minus obest. de bon. et uitio succ. 2°. 35. G
 SVILLVS adeps qualis. 7°. de compo. med. per gen. 5°. 263. F
 Suillus adeps in quo ordine inter acopa ponendus. 7°. de composit. medicamentorum per genera. 5°. 279. F
 in Suilli et anserini adipis medio est adeps gallorum et gallinarum. 11°. de simpl. medic. fac. 5°. 79. A
 Suillo adipe calidior est anserinus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. A
 Suillus adeps p anserino, et gallinaceo sumit. 2°. de ar. cu. ad G. 7°. 105. F
 Suillus adeps pro gallinaceo sumitur, nisi habeatur. 1°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 215. A
 iter Suilli et leonini adipē mediū est taurinus. 11°. de sim. m. f. 5°. 79. B
 Suillo adipe calidior, et siccior ē adeps taurorū. 11°. de sim. m. f. 5°. 79. B
 Suillus adeps antiquus pro uitulino quando sumatur. 4°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 239. E
 Suillo adipe cur potius imponatur adeps caprinus in tinesmis, et dysenterijs. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 78. H
 Suillus adeps antiquus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. A
 Suillus adeps quæ iuuat, et quibus obest. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 79. B
 Suillus adeps laxat. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 264. E
 Suillus adeps mouet pus, et est familiarissimus phlegmonibus. 5°. de simplicium medicament. facult. 5°. 34. B
 SVILLVM seuum pro Gallinaceo. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 SVILLO acrius est fel ouium. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. H
 Suillum fel. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. G
 SVILLVM stercus uincitur à columbino in attrahendo. 5°. de simpli. medicam. facult. 5°. 36. F
 in SVITIONE ulcerum quale esse debet filū. 6°. meth. me. 7°. 39. F
 SVLPHVRL quale. 9°. de simp. med. fac. 69. C/ 10°. 5°. 207. C
 Sulphur calidum tenuium partium est. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 228. E
 Sulphur calidum est. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. G
 Sulphur quo loco reponatur inter calida, quæ conueniunt alopecijs. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Sulphur caliditate ulcus facit. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. B
 Sulphur uiuum quale. 7°. de composit. med. per gen. 5°. 265. G
 Sulphur uiuū discussoriū parabile fortissimū ē. 6°. de cō. m. f. l. 5°. 169. G
 ex Sulphure uiuo pharmacū ad disipnoicos. 7°. de cōp. me. se. l. 5°. 186. F
 Sulphure uiuo offendit sanguinis reiectatio. 7°. de cōp. me. se. l. 5°. 183. C
 Sulphuris uiui meminit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. E
 Sulphuris uires quæ. de simp. med. Sp. 90. C
 Sulphur uiscide relaxat. de simp. med. Sp. 90. C
 Sulphur purgat pulmonem, et thoracem. de cathart. Sp. 95. B
 Sulphur cum ouo sorptum expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 ex Sulphure et alumine constans medicamentum splenis duritie ex flatu conuenit. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. C
 Sulphur aduersus turturem marinum et draconem ualeat, et ad multa uenenatorum animalium resistit, psoras, lichenas, et lepras sanat. 9°. de simpl. medicam. 5°. 69. C
 Sulphur cur optimum ad scabiem. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. D
 Sulphur ualeat ad neruorum uulnera. 3°. de composit. medicamentorum per genera. 5°. 230. F/ 6°. methodi medendi. 7°. 37. E
 Sulphuris aqua non est frigida. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. H
 SVLPHVREA aqua et aluminosa causarum est præcedentiū, quæ arterias indurant. 2°. de præfag. ex puls. 4°. 119. C
 Sulphurea et nitrosa aquæ quæ ex terra calidæ profluiunt, et marina calefacta sunt palpitationis remedia. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. G
 Sulphureum balneum fieri non debet febrienti. 11°. meth. med. 7°. 69. H
 Sulphurea balnea euacuāt equalr totū corpus. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Sulphurea aquæ balnea ducunt plus bilis: sed multo minus prosunt quam potabiles. 1°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 97. B
 Sulphurea aquæ exiccant. 1°. de sanit. tuenda. 2°. 65. C
 Sulphurea aquæ prauæ sunt. de ptiff. 2°. 47. B
 SVLPHVROSA aqua est mista. 1°. de simpl. med. fac. 5°. 3. A
 Sulphurosa aqua expugnantibus qualitatibus composita est. 1°. de simplicium medicament. facult. 5°. 6. F
 Sulphurosa aqua, ab aqua ad calidius recessit. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. C
 Sulphurosa aqua medicamentosa est. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 264. D
 Sulphurosa aqua, aut bituminosa, aut marina, aut muria si Erysipelas perfundas, adures partem. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. A
 Sulphurosa aquæ quibus malæ. 6°. de san. tuen. 2°. 98. G

SULPHURVLENTA balnea fortius resiccant. 7°. de compositio-
ne medicament. secundum locos. 5°. 177. E
SVMEN ubi sit. de anat. par. Sp. 43. B
in SVMMITATIBVS sunt aquæ meliores, & aquæ puriores. de
bonitate aquæ. Sp. 75. E
in SVMMAM colligit frequenter Hippocrates. in 1^m. de morb. uul-
garibus, commentario 1°. 3°. 107. D
ad Summū caput et ei proximā regionē linteū scissum. de fasc. 7°. 294. D
SVMPTIONES quæ sint. de uict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 119. B
Sumptionum quatuor genera. 2°. de decr. Hippoc. 1°. 237. E
Sumptionum quatuor differentiæ. 3°. de decr. Hip. 1°. 241. B
Sumptiones ueræ à quibus sumantur. 2°. de decr. Hip. 1°. 238. A
SVEBANT incisas partes. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. H
Suuntur aut ligantur ulcera magna. 4°. methodi medendi. 7°. 28. B
in SVPERBO minus eleuati pulsus quàm in humili secundum quos
esse deberent. de anat. uiuo. Sp. 47. A
SVPERCALEFACTIO totius corporis inordinata. de decub.
progn. ex math. scientia. Sp. 13. A
SVPERCILIA quæ. introd. Isa. 52. H
Supercilia propter quid facta. 10°. de usu partium. 1°. 180. A/ de natura
& ord. cuiusl. corp. Sp. 41. G
in Supercilijs pilorum generatio est necessaria. 17°. de usu p. 1°. 222. B
in Supercilijs cur pili effecti. 11°. de usu partium. 1°. 189. A
Superciliorum pili propter quid facti. 10°. de usu partium. 1°. 180. D/ de
anatomia uiuorum. Sp. 45. C
Superciliorum pili magnam utilitatem animalibus pariunt. 1°. de compo-
sit. medicament. sec. loc. 5°. 121. C
Superciliorum pilis si quid addideris, aut abstuleris, illorum utilitatem
corrumpes. 11°. de usu partium. 1°. 189. G
Supercilia cur stent recta, & equalia. 11°. de usu partium. 1°. 189. G
Supercilia non debent esse multū densa, uel longa. 11°. de usu p. 1°. 189. G
à Superciliorum situ quæ indicia sumantur. quod animi mor. 1°. 319. F
Supercilia si in rectum porriguntur, mollem animum significant. quod
animi mores. 1°. 319. F
Supercilia iuxta nasum inflexa, austerum & acerbum notant. quod ani-
mi mores. 1°. 319. F
Supercilia iuxta tempora inflexa derisorem, & dissimulatorem notant.
quod animi mores. 1°. 319. F
Supercilia in totum demissa notam inuidiæ habent. q. animi mo. 1°. 319. F
Supercilia grauiā habet homo, si sperma conceptum sit à muliere in tri-
bus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
Superciliorum pili cadunt, & quid conueniat. in 6^m. de morbis uulgari-
bus, commentario 2°. 3°. 160. H
Superciliorum pili non defluunt, nisi in magnis ægitudinibus. 11°. de usu
partium. 1°. 190. B
Supercilia quibus amplificetur. de uict. ra. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 122. F
ad Superciliorū pilorū icremētū ualet armeniacū. 9°. de sim. m. f. 5°. 68. G
ad Superciliorum raritatem pilorum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 124. H
in Supercilijs pilorum præter naturam gluten est mucus cochlearum.
11°. de simplic. medicam. fac. 5°. 78. G
ad Supercilia pilosa. de med. fac. par. 7°. 163. B
Superciliorum magnas asperitates extergunt auferuntq; collyria facta
ex flore aris. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. F
Supercilijs exasperatis conuenit hæmatites. 9°. de simpl. me. fac. 5°. 68. C
inter Supercilia duo est uena frontis. de anatom. uiu. Sp. 55. A
Supercilia, & quæ circa ipsa sunt, unde accipiant neruos. 9°. de usu
partium. 1°. 176. C
in Supercilijs fit palpitatio. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. B
Superciliorum palpitatio unde eueniat, & in quibus fiat. 2°. de sympto-
matum causis. 3°. 20. F
Supercilium si peruertatur in febre continua, homine debilitato, letale.
com. 4°. aph. 49°. 33. B/ com. 7°. apho. 66°. Ex. 60. F
Supercilium cur supertendatur, & quod malum. in 6^m. de morbis uulga-
ribus, comment. 1°. 3°. 153. C
inter Supercilia, uel medium nasum ubi deligare opus sit uinculum. de fa-
scijs. 7°. 299. B
SVPERCOMPOSITIVA quarta secta medicinæ quā inuenisse
uidetur Agathinus Lacedæmonius, est nominata. fin. med. Isa. 43. E
SVPERCRESCENTIA possunt minui sine naturæ ope, et quæ-
re. 3°. methodi medendi. 7°. 21. B
SVPERFICIALES fontes mutantur in horas. de bo. aq. Sp. 75. H
cum SVPERFICIE punctum quæ figura egregie coniungat, de

anatomia uiuorum. Sp. 52. F
Superficies plana quid. 10°. de usu par. 1°. 182. C
ad Superficiem transferre quæ in profundo sunt potest cucurbitula. de
cucur. scar. 6°. 3. F
SVPERFLUITATES rei originē illi² circūstāt. d. an. ui. Sp. 50. F
Superfluitatem multam habentia. de diff. cont. Sp. 73. D/ E
Superfluitatum plurimum est caro pullorum anseris. de diff. cont. Sp. 73. C
Superfluitates multas generant palustria. de puero epil. 7°. 180. H
Superfluitates putridas generant sicca ficus. de diff. cont. Sp. 74. B
Superfluitatem multam hñtes cibi, facile nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
Superfluitatibus carentes cibi, qui. de diff. cont. Sp. 73. E
ex Supfluitatibus natura iuuamentū accipit, & quō. de ana. ui. Sp. 53. D
Superfluitates tres à sanguine exeunt, & quæ sint. de ana. ui. Sp. 50. H
Supfluitas sanguinis est urina quæ cōtinetur in uescia. de ana. ui. Sp. 50. F
Superfluitas sanguinis de renibus educitur. de cathart. Sp. 94. G
Superfluitas alia sanguinis est sanguis cholericus, qui continetur in cisti-
fellis. de anat. uiu. Sp. 50. F
Superfluitas spumosa sanguinis superius calida & sicca cholera appella-
tur. de anat. uiuo. Sp. 50. H
Superfluitas alia sanguinis est sanguis melancholicus qui continetur in
splene. de anatomia uiuorum. Sp. 50. F
Superfluitas sanguinis aquosa quæ admista sanguini, phlegma appella-
tur. de anatomia uiuorum. Sp. 50. H
Superfluitas humoris crystallini est albugineus. de anat. uiu. Sp. 48. E
Superfluitatem paucam habent humores crassi. 2°. de diff. feb. 3°. 41. E
Superfluitatem nullā relinquunt humores serosi. 2°. de diff. feb. 3°. 41. E
Superfluitatibus uacat homo, qui bene concoquit, & mediocre facit exer-
citium. com. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A
Superfluitates corporis ab aquilone cōsumūtur. cō. 3°. aph. 17°. Ex. 23. E
Superfluitas acris, & mordax unde. 1°. de diff. feb. 3°. 31. F
Superfluitatibus phlegmaticis abundantibus mulieribus optimum medi-
camentum. de med. exper. Sp. 108. F
Superfluitates partium propin quarum mittuntur ad loca lesa. com. 6°. aphorismo 50°. Ex. 52. F
Superfluitates contentæ in uno loco, intentio est ablatio uel transpositio.
ars medicinalis. Isa. 71. C
Superfluitates eo q. uergant ducendæ per conuenientem regionem. com-
mentario 4°. aph. 2°. Ex. 27. G
Superfluitatū fluxiōes p musculos custodiūtur. 2°. de mo. musc. 1°. 314. F
Superfluitates cur emittuntur quandoque inter dormiendum. 2°. de mo-
tu musculorum. 1°. 314. F
Superfluitas cibi quando est difficilis descensus de stomacho, et intestinis,
indigemus his quæ descendere faciunt, & uentrem mollificent. de dif-
solutione continua. Sp. 71. F
Superfluitates educere ubi necesse est, & clystere pro aliqua occasione
intromittatur, aloe utimur. de dynam. Sp. 20. H
SVPERFLVVM quid sit. 1°. de dign. puls. 4°. 71. F
Superfluum esse melius est, q. diminutum. de atra bile. 1°. 39. B
à Superfluo facile est demere. de atra bile. 1°. 39. B
Superflua derelinquuntur à potentia naturali alteratiua. commentario
5°. aphorismo 39°. Ex. 41. B
Superfluus humor duplicem habet speciem in crassitie, & tenuitate. in
3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 144. G
Superfluum in quibus locis faciat dolorem. de mult. 3°. 76. F
Superfluum receptacula quæ & qualia. 5°. de usu par. 1°. 146. C
Superflua recipiunt adenes & glandulæ. 13°. meth. med. 7°. 80. H
ad Superflua recipienda quō præparetur membrum. de ocul. 7°. 189. E
Superfluū quod est membro, excernitur. 1°. de sem. 1°. 335. E
Superfluū omne euacuare conuenit, distinctione adhibita, an ut quantum,
an ut quale, an ut utrunq; sit superfluum. de const. ar. Isa. 42. E
Superfluum omnes partes expellere conantur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. F
Superflua quomodo expellantur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. E
Superflua per quas uias excernantur. de comp. memb. Sp. 59. B
Superfluum uia quæ & quales. 5°. de usu par. 1°. 146. C
Superflua expirando expellimus. 8°. de usu par. 1°. 168. F
ad Superfluum emissionem proprij meatus debent fieri fluxibiles. 11°. methodi medendi. 7°. 73. F
Superflua ciborū, si tarde descendant, dari debent cibi lenientes, & pun-
gentes. de disso. cont. Sp. 74. H
Superflua exeunt inuito homine resolutis ani musculis. 4°. de usu par-
tium. 1°. 141. E
Superfluum euacuatum alleviat animal. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. C
Superflua à

Supflua à pulmone, et pectore mūdificās electariū. de me. exp. Sp. 107. G
 SVPERGEMINALIS quid sit. 1°. de semi. 1°. 333. E
 Supgeminālis radix & origo meatuū seminalium est. 1°. de semi. 1°. 335. F
 Supergeminālis exhaurit in se semē ex toto testiculo. 1°. de sem. 1°. 335. F
 Supergeminālis cur pars addita. 1°. de sem. 1°. 335. F
 Supergeminālis semine plena in quibus sit propria. 1°. de sem. 1°. 335. C
 SVPERGEMINALE quid uocetur. de fract. com. 3°. 7°. 249. G
 SVPERHVMERALE quid sit. de art. com. 1°. 7°. 252. C
 Superhumerales muscoli tres sunt. de art. com. 1°. 7°. 252. H
 à SVPERIORIBVS originem capiunt inferiora. 3°. de diebus de-
 cretorijs. 4°. 157. H
 à Superioribus gubernantur inferiora. de sperm. Sp. 40. B
 Superiora gubernantur uirtute Dei. de sperm. Sp. 40. B
 à Superioribus ratio & quid faciat. de sperm. Sp. 40. D
 Superius & inferius sunt relatiua. in 6^m. de morb. uulg. cō. 2°. 3°. 162. G
 Superiora & inferiora quæ dicātur. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 162. G
 Superius & inferius in genere ubi sunt. 2°. de puls. dif. 4°. 55. F
 Supiores partes quæ dicātur, & quæ inferiores. 3°. de dig. puls. 4°. 81. A
 Superior pars corporis dissidet cum inferiore. q. animi mor. 1°. 319. C
 Superiora inferioribus contraria. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3°. 174. E
 Superiores partes inferioribus præpollent, fm Hippocratem. bre. denot.
 dogm. Hipp. 1°. 231. C
 Superius labrum quo sursum trahatur, quo ad latus, & quo deorsum. de
 muscu. disse. 1°. 44. E
 Superior uenter est domus cordis. de anat. uiuo. Sp. 47. C
 Superiora frigida, & inferiora calida habent, lienem decliuem habentes.
 in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 167. H
 Superiorum partium exercitatio qñ maior. de par. pi. exer. 2°. 49. F
 per Superiora quæ educenda & quæ per inferiora. quos pur. op. quib.
 me. & quo temp. 5°. 98. E
 per Superiora cur spiritus purgantur. de uoce instr. diff. 1°. 106. F
 Superiora tria intestina cur gracilia. de ana. ui. Sp. 50. B
 Superiori uentri danda cathartica. de cathar. Sp. 94. G
 Superioribus intestinis danda cathartica. de cathar. Sp. 94. G
 Superiores partes laborantes per os purgātur. 13°. meth. med. 7°. 84. G
 Superiora æstate purganda, hyeme inferiora. cō. 4°. aph. 4°. Ex. 27. H
 Superiora purganda gracilibus choleris ad uomendum facilibus, cauē-
 tes hyemem. com. 4°. aph. 6°. Ex. 28. A
 Superiores purgationes tabidis conueniunt. com. 4°. aph. 8°. Ex. 28. B
 Superius, & inferius corpus purgat scammonia. de cath. Sp. 95. A
 Superiorem uentrem purgantia quæ. de cathar. Sp. 95. C
 ad Superiorem & ad inferiorem uentrem inclinationes per urinas ac su-
 dores sunt reuellendæ. de cucur. scar. 6°. 4. F
 ad Supiora ubi uergūt succi, fiat reuulsio deorsum. de cucu. sca. 6°. 4. G
 per Superius euacuatio est contraria ei, quæ per inferius. commentario
 4°. aphorismo 9°. Ex. 28. B
 Superioribus - ctris partibus, æstate in iuuenibus impares dies criti-
 cc in contrarijs pares. bre. deno. dogm. Hip. 1°. 231. D
 in Superioribus ac, -ssus sunt difficiliore. in 6^m. de morb. uulgaribus,
 commentario 2°. 3°. 162. H
 SVPERLATIVE dicere, & simpliciter dicere, non idem sunt. 1°. de
 de crisi. 4°. 131. G
 SVPERNATANTIA p uomitū eijsiūtur. 2°. de ali. fac. 2°. 19. E
 SVPERNATAT oleū in uino q̄to ē fortius. de util. resp. Sp. 64. F
 SVPERNE quæ feruntur deorsum. 8°. de usu par. 1°. 165. A
 SVPERPVRGATIO qñ sit. 3°. de simpl. med. fac. 5°. 23. F
 in Superpurgationibus sanguis postremus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. F
 SVPERSTITIO ad dentis molaris dolorem. de medicinis facile
 parandis. 7°. 164. D
 Superstitio ad mulieris libidinem excitandam. de dynam. Sp. 30. A
 Superstitio est coquere caneros in aqua in qua nati sunt. 9°. de compo-
 sitione medicamentorum secundum locos. 5°. 200. F
 Superstitio ex luna. de med. par. fac. 7°. 162. B
 Superstitio de herba colligenda sinistra manu ante Solis ortum. 9°. de cō-
 positione medicamentorum secundum locos. 5°. 198. G
 Superstitio est habere acū in manu de qua re fit mentio. de dyn. Sp. 27. E
 Superstitio ad excutiendam ē gutture rem deuorata et strangulante.
 de med. fac. par. 7°. 165. D
 Supstitio de uenæ sectiōe in aure sinistra. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 200. A
 Superstitionem nota. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. C / de med. par.
 fac. 162. A / 163. B / 165. C / D / 166. D / 167. A / B / H / 168. A / B / E / G /
 H / 169. D / F / 171. B / E / 172. B / D / 173. A / D / 175. B / D / 176. F / 178. B /

F / de incant. adiur. & susp. 7°. 182. B
 SVPERVACVVM duplex est, quantitate, & qualitate. de sympto-
 matum differentijs. 3°. 12. G
 Supruacuum nihil fit à ui formatrice. 1°. de nat. fac. 1°. 291. H
 Supruacuum cur dictum quod superfluit. 1°. de san. tuen. 2°. 63. A
 Supuacua mittūt partes ualētiores ad ibecilliores. 13°. meth. me. 7°. 80. H
 Supruacua quibus causis excernuntur. 3°. de symp. caus. 3°. 27. H
 de SVPERVENIENTIBVS librum fecit Praxagoras. com. 6°. aphorismo 35°. Ex. 50. C
 Superuenientia signa quæ. fin. med. Isa. 46. C
 Supueniens uerbū cur ab Hippocrate ponatur. cō. 7°. aph. 52°. Ex. 58. E
 SVPERVENIRE passiones passionibus quid antiqui medici intelli-
 gant. com. 6°. aph. 35°. Ex. 50. C
 SVPERVIVERE an debeat eger, non potest cognosci, statu igno-
 rato. 3°. de crisi. 4°. 141. C
 SVPINE cubare quā noxā faciat pectori. in progn. c. 1°. 4°. 194. A
 SVPINITAS stomachi quō fiat. 8°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 189. D
 Supinitates stomachi quibus curentur. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 189. H
 SVPINENT quæ uentriculū. de uict. rat. in mor. acu. c. 1°. 7°. 111. F
 Supinat os uentriculi chondri sorbitio. de uic. ra. i mor. acu. c. 1°. 7°. 111. F
 SVPINVM respicere fm Platonem quid. 3°. de usu par. 1°. 128. G
 Supinus aut pronus nemo quicquam molitur. 3°. de usu par. 1°. 128. F
 Supini non possunt transglutire. 5°. de loc. af. 4°. 32. B
 ad Supinū cū iclinatiōe brachiale q musculus flectat. de mus. dif. 1°. 48. G
 in Supinum circumagens manum musculus. 1°. de musc. diff. 1°. 49. A
 Supinum iacere quid significet. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 198. B
 Supinum iacere est signum resolutionis. 2°. de motu musc. 1°. 314. D
 Supinum cubare non bonum. in prog. com. 1°. 4°. 195. E
 Supinum iacere damnat Hippocrates. 2°. de motu musc. 1°. 214. D
 Supinum iacere signum exolutionis, ebrietatis, & ignauia est. 2°. de mo-
 tu musculorum. 1°. 214. D
 Supinus decubitus cur faciat extendere priapum. 6°. de lo. af. 4°. 42. A
 de SVPPASCENTIA. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. H
 SVPELLEX duplex satis est. de cog. cu. animi mor. 2°. 54. H
 SVPPPLICIUM patitur membrum peccans. 3°. de decr. 1°. 246. C
 contra SVPOSITIONES dialecticas arguunt empirici. de se-
 ctis. Isa. 17. B
 SVPPOSITORIA acria, & acria chysteria mouent intestina. de
 dynamidijs. Sp. 20. E
 in SVPPRESSIONE urinæ, si à calculo proueniat talis suppres-
 sio, calculosum incidimus. de opt. sec. Isa. 21. D
 in Suppressione urinæ, si ab urinæ copia proueniat, fistulam demittimus.
 de opt. sec. Isa. 21. D
 in Suppressione urinæ, si à phlegmone procedat, cataplasma addimus.
 de opt. sec. Isa. 21. D
 Suppresis hæmorrhoidibus scarificamus crura. de cucur. scar. 6°. 3. F
 non SVPPVRABILIS dolor qui sit, & quod à frigido fiat. com-
 ment. 5°. aphorismo 20°. Ex. 39. B
 non Suppurabilia ulcera quæ sint. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 SVPPVRANTIS inflammationis indicium est rigor inuadens unā
 cum febre. 1°. de loc. af. 4°. 6. D
 Suppurantibus ulceribus, & abscessibus rigor fit. in 6^m. de morbis uulg.
 commentario 3°. 3°. 174. D
 Suppurans pharmacum ex fermento & ex polline. 3°. de compositione
 medicamentorum secundum locos. 5°. 146. F
 SVPPVRATIO quid apud Hippocratem. i. pg. Hip. cō. 1°. 4°. 196. H
 Suppurationes quæ sunt consuetæ nominari apud Hippocratem. com. 7°. aphorismo 44°. Ex. 57. F
 Suppurationem appellat tuberculum Galenus. cō. 7°. apho. 8°. Ex. 54. D
 Suppuratio quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. H
 Suppuratio quid sit, & quomodo fiat. com. 5°. aph. 8°. Ex. 38. B
 Suppuratio quomodo fiat. de uict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 117. B
 Suppurationibus humiditas alteratur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. C
 Suppuratio sequitur ingentes inflammationes. 2°. de loc. af. 4°. 9. A
 Suppuratiōis terminus apud Hippocratem. in prog. com. 3°. 4°. 208. D
 Suppuratio in oculo quid. fin. med. Isa. 48. E
 Suppuratio est differentia quædā ulceratiōis oculorū. fin. med. Isa. 48. D
 Suppuratio corneæ uisum impedit. 1°. de symp. cau. 3°. 15. E
 citra Suppurationem parotidas curatas, esse per inferiora rarissimum
 est. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 116. F
 Suppuratio fit si septima die non pereant quibus ab angina materia tran-
 siuit in pulmonem. com. 5°. aph. 10°. Ex. 38. D
 Suppuratio in

Suppuratio in thorace est morbus longus intrinsecus. intro. Isa. 56. B
 Suppuratio morbus chronicus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 ad Suppurationem uenit morbus lateralis. com. 5°. aph. 8°. Ex. 38. B
 Suppuratio quo signo cognoscatur esse in uno latere, uel altero. in prog.
 commentario 2°. 4°. 204. B
 Suppuratio pulmonem afficit. 2°. de presag. ex puls. 4°. 116. C
 Suppuratio in thorace qualē habeat respirationē. de diff. resp. 3°. 60. H
 à Suppuratione qui suffocantur pinnas narium mouent. in 3°. de morb.
 uulg. com. 2°. 3°. 136. A
 Suppurationes habent accessiones quotidie. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Suppuratio à uentris dolore diuturno. com. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
 Suppuratio breuis & longa quid. in prog. com. 2°. 4°. 204. C
 Suppuratio quæ optima, & quæ non. in prog. com. 1°. 4°. 196. H
 Suppuratio introrumpens bona, quæ. in prog. com. 1°. 4°. 197. A
 Suppuratio interior quomodo cognoscatur. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
 Suppuratio in pectore, pulmone, stomacho, intestinis, quomodo cogno=
 scatur, & quomodo differant. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
 Suppuratio non innotescit, uel propter crassitudinem puris, uel loci. com
 ment. 6°. aph. 41°. Ex. 51. A
 Suppurationes quando rumpuntur. in progn. com. 2°. 4°. 203. H
 Suppurationum cur aliquæ citius, aliquæ tardius rumpuntur. in progn.
 commentario 2°. 4°. 204. A
 Suppuratio quæ facilius rumpitur, quibus signis noscatur. in prognost.
 commentario 2°. 4°. 204. C
 Suppuratio si sit difficilis, notat humores compactos, crassos, glutinosos.
 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. D
 Suppurationis initia quō consideranda. in progn. com. 2°. 4°. 204. A
 in Suppuratione quomodo fiat rigor. in progn. com. 2°. 4°. 204. A
 Suppuratio infra umbilicū non fit. in 6°. de morb. uulg. cō. 2°. 3°. 168. A
 Suppurationem esse in uestica qñ cognoscatur. 6°. de loc. aff. 4°. 39. B
 Suppurationem qñ in renibus esse cognoscatur. 6°. de loc. aff. 4°. 39. B
 Suppurationem habentis in nate casus. 8°. de loc. af. 4°. 25. B
 Suppurationes in febribus quō fiunt. in 1°. de mor. uulg. cō. 1°. 3°. 104. H
 ad Suppurationem pducit ulcera natiuus calor. c. 5°. aph. 20°. Ex. 39. B
 Suppuratio fit si tumores in ulceribus repente euanescent. commentario
 5°. aphorismo 65°. Ex. 44. H
 Suppuratio dolor & febris in tumore cum absunt, pars putrescit adeo,
 ut cogamur qñq; solidā præcidere. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 132. D
 Suppurationem ponit narcissi bulbus. de simp. med. Sp. 87. H
 ad Suppurationem citius perducit cataplasma ex aqua, oleo, & farina,
 q̄ ex pane. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. C
 Suppurationē phibet hordeacea farina. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 105. C
 Suppuratio cum tarde fit cataplasma ex caricis in aqua decoctis cōuenit.
 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. D
 ad Suppurationem pducens emplastrū. 6°. de cōp. med. per g. 5°. 255. A
 Suppuratio fieret celerrime, si manus superimpositas assidue seruare pos=
 semus. 5°. de simpl. med. fac. 5°. 33. G
 Suppuratio ab Erysipellate. com. 7°. aph. 20°. Ex. 55. D
 Suppuratione facta et eruptione ijs soluitur dolor qbus in urinario me=
 tu tubercula fiunt. com. 7°. aph. 57°. Ex. 59. B
 SVPPVRATORIA mirē est frumenti farina cum caricarum de=
 cocto & oleo. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. F
 Suppuratoriam uim habet lens. in 5°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 194. C
 SVPPVRATI qui appellētur ab Hippocrate. c. 6°. aph. 27°. 48. G/
 com. 7°. aph. 44°. Ex. 57. F
 Suppurati qui, & quomodo fiant. 4°. de caus. puls. 4°. 101. A
 Suppurati cum tussi expuunt materiam inter thoracem & pulmonem.
 comment. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 Suppurati quomodo pus paulatim mittant. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 Suppurati in quadraginta diebus iudicantur. com. 5°. aph. 15°. Ex. 38. G
 Suppurati qui uruntur, uel secantur, si pus purum fluxerit, & albū eua=
 dunt, si uero subcruentū, & foetidū, pereūt. c. 7°. aph. 44°. Ex. 57. F
 Suppurati qui ægeant uestiōe, et qui incisione. cō. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 Suppuratorum respiratio qualis. 1°. de diff. resp. 59. E/ in 3°. de morbis
 uulg. com. 2°. 3°. 136. C/ 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 Suppuratis cur anhelitus difficilis fit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. C
 Suppurati cur suffocentur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. A
 Suppuratorū pulsus qualis. de puls. ad Ty. 45. D/ 4°. de cau. p. 4°. 101. A
 Suppurati si urantur, aut secantur, & pus totum exeat, omnes moriun=
 tur, & quare. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
 Suppurata membra facile curantur. 6°. de loc. aff. 4°. 41. C
 ad Suppuratas aures. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. E

ad Suppuratos in profundo. 7°. de compo. med. sec. loc. 182. A/ 184. E/
 185. E/ G/ 186. A/ B/ 179. C/ 8°. 191. E/ 10°. 5°. 207. G
 de Suppuratis tumoribus. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. G
 pro Suppurato tumore medicamentum ex fermento, & ostreis. 2°. de
 arte cur. ad Glauc. 7°. 105. G
 SVPPVRARI nomen est unius mutationis in sanguine. commenta=
 rio 6°. aph. 20°. Ex. 48. C
 Suppuratur ibi particula, ubi uehemens pulsatio. 2°. de loc. af. 4°. 9. A
 Suppurantur qui ex laterali morbo ad tabem transeunt, si in quadragin=
 ta diebus non purgantur. com. 5°. aph. 15°. Ex. 38. F
 Suppuratur quæ in screatu bilioso, quid signent. in pg. c. 2°. 4°. 203. D
 Suppurari necesse est, si sanguis præter naturam in uentrem effundatur.
 com. 6°. aph. 20°. Ex. 48. C
 Suppurantur qñ aliqui propter abscessum uel phleborrhagiam uel incon=
 tinentiam uel aliam quampiam fortem causam, illis elleborus non est
 dandus. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 144. G
 Suppurantur gibbi ex tussi & asthmate, ideo cito moriuntur. com. 6°. aphorismo 46°. 51. H/ Ex. 52. A
 Suppuretur facile cur œdema sub umbilico. in prog. com. 1°. 4°. 196. F
 cum Suppurantur abscessus bonum est manere humorem intus, & qua=
 re. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 212. G
 Suppurare est maximum signum in ulceribus ad securitatem. commēt. 5°. aphorismo 22°. Ex. 39. D
 Suppurat ulcera, & prohibet qñq; color. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 Suppurare faciunt & concoquunt dolores mitigantia. 3°. de compositio=
 ne medicamentorum secundum locos. 5°. 146. C
 Suppurari qui citissime debent, ijs ualet farina hordei & aqua. 3°. de cō=
 po. med. sec. loc. 5°. 147. D
 Suppurat multum farina triticea. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. G
 Suppurat plurimum triticea farina. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. E
 in SVPPVRATIONE methodus qualis. de cui. animi pecc. not. 2°. 57. B
 atq; medela. 2°. 57. B
 in Suppuratione cognoscunt uulgares homines se nullam supputandi pe=
 ritiam habere, & tamen demonstrationis usum sibi temere arrogant,
 de qua re miratur maxime Galenus. 2°. de decr. Hip. 1°. 235. E
 SVPPVTATOR quid agat. 2°. de decre. Hip. 1°. 235. D
 SVPPRA exire sanguinem, id est, per os. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. A
 Supra, infra quō intelligatur. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 222. D
 Supra aduerbium quomodo accipiatur. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
 Supra si uis purgare, siste aluum. com. 7°. aph. 66°. Ex. 60. E
 SVRA quid. intro. Isa. 53. E/ de ofsi. 1°. 43. D/ de art. com. 4°. 283. F/
 de fract. com. 2°. 7°. 236. E
 Suræ os uocat ossa tibiae. de art. com. 4°. 7°. 285. F
 Suræ qualis. de ofi. 1°. 43. E
 per Suram à poplite qui nerui incedant. 16°. de usu par. 1°. 218. C
 Suram musculus efficiens non est unus. 1°. de anat. adm. 1°. 65. B
 Surarum musculi frequenter conuelluntur patientibus choleram. com. 5°. aphorismo 1°. Ex. 37. D
 Suræ morbi qui. introd. Isa. 59. D
 Suræ quomodo iungantur. de fract. com. 2°. 7°. 236. F
 SVRCVLI manduntur qñq; ob necessitatem. 2°. de ali. fa. 2°. 22. B
 Surculos aliqua educunt. 1°. de nat. fac. 1°. 295. B
 Surculum euulsum fuisse è pede iuuenis medicamento testatur Galenus.
 1°. de nat. fac. 1°. 295. A
 Surculos euellētia pprias sibi qualitates attrahūt. 1°. de na. fac. 1°. 295. A
 Surculos, & spinas de corpore extrahit gladiolū. de simp. me. Sp. 84. H
 SVRDASTRI quo modo fiant, & quare purgandi. 3°. de composit. 5°. 145. B
 medic. sec. loc. 5°. 145. B
 Surdastri indigent motu uehementi, & contrarijs præsidijis his qui dolo=
 ribus aurium uexantur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. D
 SVRDITAS est affectus aurium. intro. Isa. 59. C
 Surditas unde fiat. 1°. de sympt. caus. 3°. 15. F
 Surditas aliqua ex habitu est. com. 4°. aph. 28°. Ex. 30. D
 Surditas quomodo fiat. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 167. H
 Surditas à quibus fiat succis. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 188. G
 Surditas fit si biliosa excrementa detineantur, & ad caput transeant. cō=
 mentario 4°. aph. 60°. Ex. 34. A
 Surditas in febribus recurrente cholera ad meatus auditórios quandoque
 fit. com. 4°. aph. 28°. Ex. 30. D
 Surditas in acutis mala. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 167. H
 Surditas si adsit in febre continua, uirtute debili, letale. commētario 4°. aphorismo 49°. Ex. 33. C
 Surditas super=

Surditas superueniens deicienti bilem, deiectione bilis cessat, & cur. com-
 mentario 4°. aph. 28°. Ex. 30. D
 Surditas facit cessare biliosas deiectiones. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. H
 Surditas q̄ a deiectionibus soluitur, & e contra. c. 4°. aph. 28°. Ex. 30. D
 Surditas soluitur aduenientibus biliosis excrementis, & fluxu sanguinis
 narium. com. 4°. aph. 60°. Ex. 34. A
 Surditas. 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
 ad Surditatem quæ Archigenes scripsit, & quomodo ex capitis dolore
 proueniens sanetur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. F
 Surditatis aurium remedium. de dynam. Sp. 25. A
 ad Surditatem naturalem. de remed. par. fac. 7°. 162. E
 ad Surditatem. de med. fac. par. 7°. 170. A
 SVRDVS uetustissimus quomodo emendetur. de dynam. Sp. 25. B
 SVRENTINVM uinum contendit cum falerno, & quale sit. 1°. de
 antidotis. 5°. 100. H
 Surrentinum uinum quale. 4°. de sanitate tuenda. 85. G / 5°. 2°. 90. H /
 12°. meth. med. 7°. 76. D
 Surrentinum uinum austerū, & dulce est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Surrentini uini ætas. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Surrentinum uinum ualde calefacit. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Surrentino uino similes uires habet uinū mysium. 5°. de san. tu. 2°. 90. H
 SVRGERE frequenter in profluuijs febrē auget. 8°. met. me. 7°. 53. B
 SVRRECTIONES bene se habentes in quarta, bonū iudiciū fa-
 ciunt in septima secundum antiquos. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 SVRSVM quo musculo trabatur supius labrū. de musc. diff. 1°. 44. E
 Sursum ad maxillā retrahēs os hyoëdes musculus q. de musc. dif. 1°. 46. F
 Sursum oblique introrsumq; digitos mouentes musculi quinq; de muscu-
 lorum dissectione. 1°. 49. A
 Sursum trahentes primas costas fibræ. de musc. disse. 1°. 49. E
 Sursum attollentes testem musculi. de musc. diff. 1°. 50. D
 Sursum attollentes sedem musculi. de musc. disse. 1°. 50. E
 Sursum simul, & extrorsum femoris caput trahens musculus. de muscu-
 lorum dissectione. 1°. 51. B
 Sursum tollens caput femoris, & unā ad interiora inuertens musculus.
 de musculorum dissectione. 1°. 51. B
 Sursum tibiam altam quo quomodo attollens musculus, & illam ad inte-
 riora simul flectens. de musc. diff. 1°. 51. D
 Sursum oblique leniter trahens magnum digitum, musculus. de musculo-
 rum dissectione. 1°. 52. D
 Sursum tendens totum pedem musculus. de musc. diff. 1°. 52. D
 Sursum ferri & eleuari non idem. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. C
 Sursum calida materia decumbit. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 105. A
 Sursum fiat reuulso, ubi succi ad inferiora uergūt. de cucur. sca. 6°. 4. G
 inter SVE M & ursum aīal mediū in Lucania. 3°. de ali. fa. 2°. 26. C
 Sues syali qui. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 147. B
 Suis Arcadiæ fabula. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. B
 Sues hñt quartum locum pro dissectione. 6°. de anat. adm. 1°. 90. D
 in Sue magno ppter quid in exerceri anatomē. 8°. de ana. ad. 1°. 100. C
 Sus anatomizandus quo modo debet situari. de anat. par. Sp. 42. F
 i Suibus sectis q̄ spectarit Galenus potius q̄ i Simia. 8°. d an. ad. 1°. 102. E
 Sues habent osium substantiam minus duram ac densam canibus, lupis, et
 pardialis. 11°. de usu par. 1°. 191. D
 Sus homini similis intrinsece. de anat. par. Sp. 42. G
 Sues a natura hoīs non longe alienæ in foetu sunt. de foet. for. 1°. 322. E
 in Suibus uuluarum differētia a uuluis mulierū. 9°. de dif. uul. 1°. 108. E
 Sues habent testes adstrictos ad uentrem. 1°. de sem. 1°. 334. F
 Suibus cur testes eximantur. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 Sues castratæ non amplius appetunt coitum. 2°. de semi. 1°. 338. C
 Sues castrant in Asia. 1°. de semi. 1°. 333. C
 Sues habent musculum temporalem maximum. 11°. de usu par. 1°. 184. G
 i Sue tres nerui sūt, qui i simia duo, et qnā hi sint. 8°. de ana. ad. 1°. 102. F
 Suum uesticæ quomodo a pueris extendantur. 1°. de nat. fac. 1°. 292. A
 Suum natura qualis. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 186. H
 Sues frigidi & pingues sunt. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. E
 Sues natura humidi sunt. de bon. & uit. suc. 2°. 36. A / 8°. me. me. 7°. 51. B
 Sus inferior est omnibus in caliditate & siccitate. 11°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 79. A
 Sus siccior est ouis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
 Suibus quæ animalia sint magis terrena, & calidiora. 4°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 25. E
 Suum sanguis humidus minus calidus est, & humano similis. 10°. de sim-
 plicium medica. facultatibus. 5°. 72. G

Suum iuniorū sanguis, et seniorū castratorū editur. 3°. de ali. f. 2°. 29. C
 Suum caro hominibus conuenit. de bonitate & uitio succorum. 2°. 37. C /
 10°. de simp. medicament. facultatibus. 5°. 72. G
 pro Suum carnibus qui hospites, & coqui carnes humanas uendidere.
 10°. de simp. medic. facultatibus. 5°. 72. G
 Sues habent carnem boni succi. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Suum quorum caro sit optima, & quorum deterrima. de uictus ratione
 in morbis acutis. com. 4°. 7°. 147. C
 Sues qui apti ad salendum, & qui non. 3°. de ali. fac. 2°. 33. C
 Suum domesticorum carnes supra prunas colliquantur, sed non sylue-
 strum. 10°. methodi medendi. 7°. 67. E
 Sues comedere Rustici initio hyemis, & postea cibum suum, glandes. s. in
 penuria. 2°. de alimen. facult. 2°. 22. B
 Sues syluestres quibus fructibus uestantur. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Suibus erant pabulum glandes. 2°. de ali. fac. 2°. 22. A
 Sus syluester siccior domestico est. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 78. E
 Suum domesticorum caro omnium aliorum ciborum firmissime nutrit. de
 atte. uict. 2°. 45. D
 Suum caro potentissime nutrit. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Suum carne uestebantur athletæ. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Suis domestici extremitates & stomachus epilepticis conueniunt. de pue-
 ro epileptico. 7°. 180. G
 Suum castratorum caro suauior. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 Suum caro ut alijs præstantior, ita et suum testes sunt alijs præstatores.
 3°. de aliment. facult. 2°. 27. A
 Suum caro qualis secundum ætates. de bon. & uit. suc. 2°. 37. C
 Suū iuniorū & ætate florētū carnes qbus cōueniāt. 3°. de al. fa. 2°. 25. H
 Sues senes quandoq; habent carnem siccam. 3°. de alim. fac. 2°. 26. A
 Suum pedes & crura dentur siccis qui sanantur. 7°. meth. med. 7°. 45. H
 Suum pedes dandi pro cibo in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C
 Suum pedes meliores sunt rostro. 3°. de alim. fac. 2°. 26. F
 Suum cerebrū dandū pro cibo in tertiana. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 97. C
 Suis cerebrum diligenter assum in syncope ex tenuibus succis conuenit.
 12°. methodi medendi. 7°. 78. A
 Suū paruorū caro liquefacta in tertiana cōuenit. 1°. de art. cur. 7°. 97. C
 Suis syluestris carnibus uniuersis uesti pōt epilepticus. de pu. e. 7°. 180. G
 Suū uiscera suauiora aliorū aīaliū uisceribus sunt. 3°. de ali. fa. 2°. 27. D
 SVVM uiscera caricas comedentium meliora. 3°. de alim. fa. 2°. 27. D
 Suis alti ficibus iecur ficatum dicitur. de boni. & uit. succ. 2°. 35. F
 Suum hepar ex caricarum pastu præparatū suauē. 3°. de ali. fa. 2°. 29. F
 Suum lien in cibo non ineptus. de atra bi. 1°. 36. E
 Suum lien non ualde niger. de atra bile. 1°. 36. A
 Sus habet lienem albicantem. 6°. de anat. adm. 1°. 92. G
 Sus habet intestinum equo simillimum. 6°. de anat. adm. 1°. 92. F
 post Sues hædi quibus præbeantur a Galeno. 8°. metho. med. 7°. 51. B
 SVS cur multam habeat pinguedinem. 10°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Suum pinguedo omnium humidissima est, & propinqua oleo. 11°. de sim-
 plicium medicamentorum facult. 5°. 78. H
 Suum pinguedinis caliditas talis est, qualis in nobis. 11°. de simplicium me-
 dicament. facult. 5°. 79. B
 Suis adeps cataplasmatibus commiscetur, quæ accommodantur ad phlegmo-
 nas. 11°. de simplic. medicament. facult. 5°. 78. H
 Suis piguedo oleo magis tū emollit, tū cōcoquit. 11°. de sim. me. f. 5°. 78. H
 Suum pinguedo largius humectat, sed non calefacit ut oleum. 11°. de sim-
 plicium medicament. facult. 5°. 79. A
 SVIS fel omnium moderatissimum. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 129. D
 Suis fel imbecillum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. H
 Suis quæ non peperit fel pari melle attico admixtum conuenit in dolore
 aurium. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. F
 Suum biles ad ulcera aurium. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. H
 SVIS feræ mascule urina. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. A
 SVVM domesticorum castratorum urina omnium est imbecillissima.
 10°. de simp. medicam. facult. 5°. 75. D
 Suis talus inflatos & tormina sanat. 11°. de simp. med. fa. 5°. 80. E
 Susceptuum quot modis diuidatur, & subdiuidatur. ars med. Isa. 62. B
 SVSINVM oleum acopum est. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. F
 Susinum oleum laxat. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 264. E
 Susinum unguentum optimum est. 3°. de sani. tuen. 2°. 81. C
 Susinum unguentum est calidius, & magis quàm gleucinum relaxans. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 81. C
 Susinum unguentum. 3°. de compo. med. sec. loc. 142. B / 5°. 5°. 164. G
 SVSIS est aqua, quam si quis biberit moritur. de bon. aque. Sp. 76. A

SVSPECTIO quid, & unde. in progn. com. 1°. 4°. 193. B
 SVSPENDENS uinculum sex habens capita. de fascijs. 7°. 303. E
 Suspēdens uinculum seu pecten ad colē. de fascijs. 7°. 303. H/āfr. 304. A
 SVSPENDICVLVM quid sit. 2°. de semine. 1°. 339. D
 SVSPENDIO suffocatis hominibus, cor respiratione priuatur. de
 foetuum formatione. 1°. 324. H
 SVSPENDVNTVR renes in dorso p pāniculū. de ana. ui. Sp. 55. F
 Suspenditur nubecula propter flatum. de urinis. 4°. 124. A
 Suspenduntur quæ collo quo uocentur. de remed. parat. fa. 7°. 154. A
 SVSPENSE agitari est exercitatiois genus. de bo. et ui. su. 2°. 35. A
 SVSPENSIO ilium quæ, & quō. com. 4°. aphor. 73°. Ex. 35. F
 SVSPENSIONES dispersæ in urinis non subsidentibus in Clazo=
 menio quando fuerint. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 125. A
 Suspensiones nubilosas continebat urina tenuis, & decolor. in 3°. de mor=
 bis uulgaribus, commen. 1°. 3°. 127. F
 Suspensiones nubilosæ in urinis quæ ab Hippocrate appellantur. in 3°. de
 morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 128. C
 Suspensio in urinis tenuibus pellucidis genituræ similis in Philista fuit. in
 3°. de morb. uulg. commen. 2°. 3°. 135. C
 Suspensiones urinarū deliriū significāt. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 151. B
 Suspensiones an prodesse possint se ostensurum pollicetur Galenus. de in=
 cant. adiur. & suspens. 7°. 181. F
 SVSPENSORES musculi qui. de musc. diff. 1°. 50. D
 Suspensoria aliorum corporum. de anat. uiu. Sp. 44. C
 ut Suspensorium carniū inferiorū posita sunt chartilagines quædam.
 de anatomia uiuorum. Sp. 55. D
 SVSPENSI qui dicantur hoies. de uic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7°. 151. C
 Suspēsa cur sit uuula palato. de cōp. mēb. siue de natura humana. Sp. 58. F
 Suspensarū nebularū in urinis significatio. de urin. sig. ex Hip. Sp. 78. G
 Suspensa collo quomodo adiuuant. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. H
 Suspense operant substantiæ, non uerba, & uoces barbaræ, ut præsti=
 giatores faciunt. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. D
 Suspensi lapides an iuuent. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. E
 SVSPIRIOSI quomodo euadant. de art. com. 3°. 7°. 269. D
 Suspiriosi quomodo respirent. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 136. E
 Suspiriosis facit centaurea. de simplicib. medicament. Sp. 82. A
 Suspiriosis prodest hysopum. de simplicib. medicament. Sp. 92. E
 Suspiriosis prodest marubiastrum. de simpl. med. Sp. 87. G
 Suspiriosis prodest origanum. de simplicib. medicament. Sp. 88. E
 Suspiriosis prodest smyrnium. de simpl. med. Sp. 91. B
 Suspiriosis prodest spondilium. de simplicib. medicament. Sp. 91. A
 Suspiriosos iuuat theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 96. A
 SVSPIRIA luctuosa in acutis passionibus quæ cum febre, malum.
 com. 6°. aphor. 54°. Ex. 53. B
 Suspirium si qui patiuntur, his da epithymum. de simp. med. Sp. 84. A
 Suspirium distillationem sanat. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 197. E
 SVSPIRENT quō hoies ob mœrorē, et luctū. 2°. d. dif. ref. 3°. 65. A
 SVSTENTAMENTVM sensus & motus sunt ossa pedum, ti=
 biarum, & crurum. de anat. uiu. Sp. 55. C
 SVTORES & fabri medicinam exercent. 1°. meth. med. 7°. 2. E
 Sutores ignorant uires motuum, quos exercent. 2°. de san. tu. 2°. 75. E
 Sutorum lapis quo utuntur ad calciamenta muliebria expolienda. 6°. de
 comp. medicament. sec. lo. 5°. 172. G
 SVTORIVS uicus Romæ. de præcog. ad posthu. 4°. 215. E
 Sutorium atramentum adstringit. 1°. de alim. fac. 2°. 9. B
 SVTVRAE cur ita dictæ. 9°. de usu partium. 1°. 171. F / de ijs quæ in
 medicatrina fiunt, commentario 3°. 7°. 222. F
 Sutura quid significet. de ossibus. 1°. 41. A
 Sutura quid sit. de ossibus. 1°. 40. B
 Sutura species est stabilitatis. introd. Isa. 54. F
 Suturarum capitis diuisio. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 169. H
 Suturarum modi & constitutiones & figuræ. de ossibus. 1°. 40. E
 Suture capitis tres. de ossibus. 1°. 40. D
 Suture capitis in masculis quinq; de natu. & ord. cuius. corp. Sp. 41. G
 Sutam unam rectam, et duas per transversum in capite esse rectū fuit.
 9°. de usu partium. 1°. 176. H
 Sutura labdois ad quid facta. 9°. de usu part. 1°. 173. B
 Sutura à uertice ad frontem cur à natura addita. 9°. de usu par. 1°. 173. E
 Sutura coronalis stephanica à græcis dicitur. 6°. de anat. adm. 1°. 89. E
 Sutura coronaria. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 169. H
 in Sutura coronali craniū tenuissimū et rarissimū. 13°. met. me. 7°. 85. H
 Sutura latissima in sincipite sunt. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 153. E

Suturarum numerum & positurā uariat figura capitis. de ossi. 1°. 40. D
 Suturarum capitis diuersitas in hominibus. 13°. meth. med. 7°. 85. H
 Suture capitis rotundi quam figuram hnt. 9°. de usu partium. 1°. 177. A
 Suture capitis nō hntes eminētiā i occipitio quales. 9°. de us. p. 1°. 177. A
 per Sutas quid euacuetur. 9°. de usu partium. 1°. 171. F
 Sutura capiti nisi essent medicamenta extrinsecus applicata nihil profi=
 cerent. 13°. methodi medendi. 7°. 85. G
 Sutura potissimum coronaria intromittit qualitates, & substantiam, si
 tenuis sit, suppositi medicamenti. 13°. metho. med. 7°. 85. G
 Sutura coronali capitis medici apponunt infusiones. 13°. me. me. 7°. 85. H
 supra Sutura coronalem quō ponēda medicamēta. 3°. meth. me. 7°. 85. H
 per Sutas linamentū qñ imponēdum. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 138. E
 Sutura lapidoidea uel conglutinationes à squāmā similitudine, à non nullis
 sunt appellate, non aut simpliciter suture, & quare. de ossi. 1°. 40. E
 Sutura nasi quot. de ossibus. 1°. 41. C
 p Sutas multa corpa sensibilia euadūt. i 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 153. E
 Suturarum distentio inter quos capitis affectus numeretur. intr. Is. 59. C
 ad Sutas ubi debescunt uinculum. de fascijs. 7°. 295. B
 SVTVRA abdominis quæ. 6°. de anatomi. administ. 1°. 40. H
 Sutura abdominis seu uētris uocatur gastrorhaphia. de mus. dif. 1°. 50. C
 SVTVRAE utiles ad unionem, & applicationem partium distantium
 sunt. ars medicinalis. Isa. 69. G
 Sutura qñ fieri debet in uulneribus. 3°. de comp. med per gen. 5°. 231. E
 Sutura in quibus ulceribus utendum. 7°. meth. med. 7°. 22. G
 Sutura non indigent ulcera per longitudinem musculorum facta. 3°. me=
 thodi medendi. 7°. 22. G
 sine Sutura in æqualibus cur debeant esse fasciæ. de fascijs. 7°. 293. G
 Sutura q altæ fieri debent, & q tendones non suuntur sine periculo. 3°. de
 compositione medicamentorum per genera. 5°. 231. E
 Suturarum interuallum quantum esse debeat. 6°. metho. med. 7°. 39. F
 Suturarum quando usus. 2°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 106. B
 SYALI Sues qui apud ueteres. de uict. rat. in morb. acut. 7°. 147. B
 SYBARIIS fluuius uiros infecundos facit. de bonitate aquæ. Sp. 76. A
 SYBATES unum in Cilicia quale. 5°. de sani. tuenda. 2°. 91. B
 SYCA cuius facultatis. 8°. de simplic. medicam. facult. 5°. 61. E
 SYCAMINA & mora eodē nomine appellatur. 2°. de ali. f. 2°. 19. B
 Sycamina celerrime pertransseunt, & alijs cibis præeunt, si in uentricu=
 lum purum inciderint. 2°. de aliment. facul. 2°. 18. H
 Sycamina post alios cibos sūpta, celerrime corrūpūt. 2°. d. ali. f. 2°. 18. H
 Sycaminum. i. mororum succus est aptus ad refrigerandum caput. 2°. de
 compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 132. G
 SYCE cuius temperaturæ. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. F
 SYCOMORVS dicitur, quia medius inter ficum, & morum est. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 21. F
 Sycomorus nascitur è ramis & stipitibus. 2°. de alimen. fac. 2°. 21. F
 Sycomorus humidior & frigidior est moro. 2°. de alim. fac. 2°. 21. F
 Sycomorus unum est ex medicamentis mistionem contrariorum non ha=
 bentibus. 1°. de compo. medicam. secundum loc. 5°. 129. E
 Sycomorus fructū habet paruæ ficui albæ adflem. 2°. de ali. fac. 2°. 21. F
 Sycomorus nō hēt acrimoniā, tñ est puæ dulcedinis. 2°. de ali. fa. 2°. 21. F
 ex Sycomoro medicamen. 14°. methodi medendi. 7°. 88. H
 SYCOSIS à similitudine nomen habet. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Sycofis quid. introductio. Isa. 58. F
 Sycofis est affectus partium interiorum palpebrarum. introd. Isa. 58. D
 Sycofis uocant magnas aspitates supciliorū. 9°. de simp. med. fa. 5°. 71. F
 Sycofis ingentes oculorum asperitates appellari cōsueuerunt. 11°. de sim=
 plicium medicamentorum facultatibus. 5°. 81. B
 Sycofis scabiei palpebræ species est. de oculis. 7°. 186. H
 Sycofis q sint, et quibus sanctur i oculis. 4°. de cōp. m. f. l. 5°. 151. A/B/H
 in Sycofi oculorum quæ conueniant. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 151. B/E
 ad Sycofis quæ adstringentia ualeant. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 151. F
 ad Sycofis oculorum confert succus centaureæ. de uirt. cen. Sp. 93. B
 ad Sycofim. 4°. de compositio. medicament. sec. locos. 5°. 152. D
 SYCOTON iecur suis alti ficibus dr. de boni. & uit. succo. 2°. 35. F
 ΣΥΚΩΤΩΝ iecur præstātissimū, et quō nā tale dicat. 3°. de ali. f. 2°. 27. D
 ΣΥΚΩΤΑ. i. ficata ex caricarum esu propter quod sunt suauissima. de ui=
 ctus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 127. H
 ΣΥΚΩΠΕΠΩΝ pepon cucumeralis uocatur secundum quosdam medicos.
 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 17. A
 SYDERATIO qd uocetur apud Galenū. de tum. præ. nat. 3°. 84. D
 Syderationum species quædam est gangrena. de tum. præ. nat. 3°. 84. D

SYDVS quid sit. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 101. H
Sydera diuersa à forma humana. in 3^m. de morb. uulga. com. 3°. 3^a. 149. B
Sydera non constant eadem substantia, qua & nos. 3°. de usu p. 1°. 143. C
Sydera illustra. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 102. F
Sydera tertio loco admiranda. 17°. de usu partium. 1^a. 222. C
Sydera putat meliora anima & mente. 17°. de usu partium. 1^a. 222. C
Syderum ortus, & occasus scire medicus debet in omni regione. in 1^m. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3^a. 99. B
Syderum ortus cur uariis in regionibus uarijs, & cur solstitia, & equinoctia eadem. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 101. H
Syderum ortus & occasus quibus cōes. in 1^m. de morb. uul. c. 1°. 3^a. 101. H
Sydu canis quid sit. in 1^m. de morb. uulgaribus, com. 1°. 3^a. 102. A
de SYLLABIS et noibus argumētānē recētes. 1°. d pul. dif. 4^a. 46. G
ad Syllabas grammaticas comparatio pulsus. comp. puls. Sp. 65. E
SYLLOGISMVS quid. fi. med. Isa. 43. F/ de histo. phil. Sp. 3. C
Syllogismorum diuisto. de historia philosophica. Sp. 3. E
Syllogismorum uaria species. 2°. de decretis Hippocratis. 1^a. 235. E
Syllogismi qui cōstāt ex tribus ppōnibus de mō. 2°. de dec. Hip. 1^a. 235. E
Syllogismi ex quarta positione. 2°. de decretis Hippocratis. 1^a. 235. E
Syllogismorum conditionalium species septem. de histo. philos. Sp. 3. E
Syllogismorum complexio quid. 2°. de decretis Hippocratis. 1^a. 235. E
SYLLOGISTICA quō sit coniunctio hēc, igitur. de com. 3^a. 50. F
SYLVANAE barbæ meminit. de dynam. 24. C/ Sp. 29. G
SYLVESTRIA domesticis efficaciora sūt. 7°. de sim. m. f. 5^a. 52. H
Syluestrium plantarum fructus mali sunt. de bonit. & uit. suc. 2^a. 37. F
Syluestre mentastrum mundificat & subtiliat. de dissol. cont. Sp. 74. H
cum Syluestri mentastro comedenda sunt cerebra. de diff. con. Sp. 74. F
Syluestre carnes domesticis meliores. de cura icteri. Sp. 111. D
Syluestres carnes elixæ magis q̄ affæ edēdæ sunt. de cura icteri. Sp. 111. D
Syluestris hirci caro mala. de dissolutione continua. Sp. 74. B
Syluestris, lege Agrestis.
SYMMETRIAM corporū, quæ sanitas est, aer nos continens, si imoderatius calefiat uel frigeat, humescat, uel frigeat, confundit, inturbat, & corrūpit. in 1^m. de morbis uulgar. com. 1°. 3^a. 100. H
Symmetria quibus perficiatur. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 63. D
Symmetriam egressū tpamentū est morbo ppinquū. 8°. met. me. 7^a. 51. H
SYMPATHIA 5°. methodi medendi. 7^a. 29. H
per Sympathiam patitur principium neruis & tendonibus affectis. 3°. de compositione medicamentorum per genera. 5^a. 231. E
ad Sympathiam omnem neruorū Diasmyrnon apolophonion. 7°. de cōpositione medicamentorum per genera. 5^a. 265. B
ΣΥΜΠΕΡΙΤΙΝΩΝ hoc est concoquens. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. E
SYMPHONOS & lexopyretos appellatur confectio quadam Proxeni. 7°. de compositione medicamentorum sec. locos. 5^a. 182. D
ΣΥΜΦΥΣΙΣ quid uocent. de fracturis, com. 3°. 7^a. 250. D
SYMPHYSIS naturalis unio ossium. de ossibus. 1^a. 40. H
Symphysis duplex. de ossibus. 1^a. 40. C
SYMPHYTVM quid. de simplicibus medicamentis. Sp. 90. F
Symphyti petræi uires quales. 8°. de simpl. med. facult. 5^a. 61. F
Symphytum petræum pus in thorace pulmoneq; expurgat, eiectionibus sanguinis auxiliatur, sitim extinguit, & arteriæ asperitates sanat. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 61. F
Symphytum petræum enterocalijs imponitur, ad conuulsa & rupta cum oxymelite bibitur, ad muliebre profluuium exhibetur, & ad nephritim. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 61. G
Symphytum ad restringendum sanguinem execrantibus datur, uiscide stringit & glutinat. de simplicibus medicaminibus. Sp. 90. F
Symphytū utile ad sinus glutinādos. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 106. G
Symphyton inter illas herbas est, quibus uel solis possunt ulcera maligna curari. 5°. de compositione medicamen. per genera. 5^a. 246. A
Symphytum magnum quale. 8°. de simp. med. facult. 5^a. 61. G
Symphytum est simile scyllæ. 8°. de simpli. med. fac. 5^a. 61. G
in SYMPHOSIIS lyra et cithara solebāt pulsari. 1°. me. m. 7^a. 2. D
in Symposijs qui sermones habendi. 1°. meth. med. 7^a. 2. D
SYMPTOMA etiam epigenema dicitur. de sympt. diff. 3^a. 10. C
Symptoma quid. de subfig. emp. 32. C/ fi. med. Isag. 46. B/ de sympt. diff. 3^a. 11. B/ H/ 1°. meth. med. 8. E/ 11°. 7^a. 71. D
Symptoma quid sit, per exempla ostendit. 2°. methodi medendi. 7^a. 9. H
Symptomata quæ uocet. de symptomatum differentijs. 3^a. 11. A
Symptoma quid secundum Thessalum. 1°. methodi medendi. 7^a. 8. F
Symptoma quid secundum Olympicum. 1°. methodi medendi. 7^a. 8. F
Symptomata quæ ab aliquibus dicantur. 12°. methodi medendi. 7^a. 74. E

Symptomata uocatur in ægris, quæ accidētia in sanis. 1°. met. m. 7^a. 8. D
per Symptoma cōiter quid intelligendum. de sympt. differ. 3^a. 11. C
Symptoma proprie quid. de symptomatum differentijs. 3^a. 11. C
Symptomata quæ sint. 1°. methodi medendi. 7. H/ 2°. 7^a. 10. C
Symptomata quæ proprie. de symptomatum differentijs. 3^a. 11. H
Symptomata quæ uere sint. 2°. methodi medendi. 7^a. 9. D
Symptomatis propria diffinitio. de sympto. differen. 3^a. 11. A
Symptoma est unū ex tribus gñibus præter naturā. de const. ar. 1^a. 40. C
Symptoma est unum ex gñibus præter naturam. de const. ar. 1^a. 42. C
Symptoma unū est ex illis q̄ sunt pter naturā in aiali. 1°. met. me. 7^a. 8. G
Symptoma est eorum quæ corporibus nostris à nature suæ modo egres-
 sis accidunt. 2°. methodi medendi. 7^a. 9. B
Symptomata sunt actionū læsiones. de symptoma. differentijs. 3^a. 13. A/ H/
 1°. methodi medendi. 7^a. 7. H
Symptoma pessimum læsæ actionis. 3°. de symptom. caus. 3^a. 26. H
Symptoma proprium cuiuscunq; partis est noxa propria actionis qualifi-
 cunq; sit speciei. 2°. de locis affectis. 4^a. 10. H
Symptomata sunt actionis amisio, actionis læsio, & actionis in aliam spe-
 ciem mutatio. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 24. B
in Symptomatibus qd docetur de actionū læsione, in morborū doctrina
 illi tradere debent, qui nolunt sanitatem esse affectum corporis, unde
 actio proficiscatur, sed ipsas actiones. de sympt. differ. 3^a. 11. C
Symptomata noia ignorantes dicunt se habere fastidiū. de mult. 3^a. 76. F
Symptomata cōmuni nomine sunt, quæ excernuntur immodice, quæ præ-
 ter naturam retinentur, & uitia functionum. 2°. meth. med. 7^a. 9. H
Symptoma est ex genere permanentium. 2°. meth. med. 7^a. 10. B
Symptoma à symptomate, quatenus symptoma, non differt. aduersus
 Lycum. Ex. 62. G
Symptomatum distinctio. 1°. methodi medendi. 7^a. 7. H
Symptoma duplex. 1°. methodi medendi. 7^a. 8. G
Symptomatum triplex differentia. de sympt. differ. 3^a. 11. B
Symptomatum tria gña. de const. ar. 1^a. 40. C/ 1°. de sympt. cau. 3^a. 14. B
Symptomatum tres differentie. 12°. methodi medendi. 7^a. 74. F
de Symptomatum & morborum differentijs liber, ante librum methodi
 legendus est. 2°. methodi medendi. 7^a. 9. G
Symptomatum omnium natura morbos præcedit. de sympto. diff. 3^a. 13. F
Symptomata quandoq; sibi inuicem succedunt. de sympt. diffe. 3^a. 13. F
Symptomata ab operibus debent bene distingui. de sympt. differ. 3^a. 13. G
Symptoma & opus sunt inter se similia. de sympto. differ. 3^a. 13. G
Symptoma & passio quandoq; sunt eadem res. de sympt. differ. 3^a. 11. A
Symptomatis & passionis differentia. de sympt. differ. 3^a. 11. B
Symptomatis & morbi differentia. de sympto. diffe. 3^a. 11. B
Symptomatis proprium quid sit. de sympt. differentijs. 3^a. 11. A
Symptomata ppria morbi, simul cū morbo icipiūt. 1°. de cris. 4^a. 126. G
Symptomata mox apparentia quæ. 1°. de crisi. 4^a. 126. G
Symptoma pōt habere unam causam, & plures. de sympt. differ. 3^a. 13. F
sub Symptomate quō sint morbus & causa. de sympt. diff. 3^a. 11. B
Symptomatis causæ, & morbi proprium quod, et quod commune. 2°. me-
 thodi medendi. 7^a. 10. C
Symptoma quandoq; habet locum causæ. 12°. meth. med. 7^a. 74. G
Symptoma simul & causa quid sint. 11°. metho. med. 7^a. 71. C
Symptoma quod non tantum, ut signum, sed etiam ut causa prauum est. in
 1^m. prorrh. commentario 3°. 4^a. 183. B
de Symptomatum causis libri institutum est indicare methodum per ge-
 nerales sermones. 1°. de symptomatum causis. 3^a. 15. E
de Symptomatum causis liber non est legendus ab hebetioribus. 2°. de
 symptomatum causis. 3^a. 22. A
de Symptomatum causis librū præcedit liber de uirtutibus naturalibus.
 2°. de symptomatum causis. 3^a. 21. B
in de Symptomatum causis libro nullam opinionem refellit Galenus. 2°.
 de symptomatum causis. 3^a. 21. B
in de Symptomatum causis primo, secundo, & tertio libro quid faciat
 Galenus. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 24. B
de Symptomatum & morborū causis & differentijs liber, debet librum
 methodi præcedere. 2°. methodi medendi. 7^a. 12. H
Symptomata sunt dolor & sordes. 3°. meth. med. 7^a. 22. E
Symptomata omnia unde proueniant. 3°. de sympto. caus. 3^a. 29. E
Symptomatum aliqua causas, alia locos passos, alia facultates, alia ægro-
 tantes sequuntur. de opt. sec. 1^a. 24. B/ D
Symptomatum omnium causæ sunt morbi. de sympt. dif. 3^a. 13. A
q̄ Symptomata morbus præcedat ex rerum essentia colligitur. de sym-
 ptomatum differentijs. 3^a. 13. A

Symptomata diuersa

Symptomata diuersa gignuntur pro cruditatis magnitudine ac differenti-
tia, naturaq; hominis facili, aut difficili sensu, ac singularum corporis
particularum robore, aut imbecillitate. 3°. de sympt. caus. 3°. 30. C
ad Symptomata facit natura hominis. 1°. de sympt. cau. 3°. 30. C
Symptoma ex natura esse quō cognoscatur. in progn. com. 3°. 4°. 211. H
ad Symptomatum diuersitatem faciunt male concoctorum differentiae.
3°. de Symptomatum causis. 3°. 30. C
Symptomatum cognitio utilis est. intro. Isa. 52. B
Symptomata morborum necessario sciri debent. de constit. art. Isa. 40. G
circa Symptomata medicus quæ scire debeat. 3°. de sympt. cau. 3°. 25. B
Symptomata iutilia ab inutilibus distigere oportet. de opt. sec. Is. 24. C
in Symptomatibus inueniendis exercitari debemus. 3°. de sym. c. 3°. 24. F
Symptomata quæ magis & clarius uideantur, & quæ non. 2°. de sympto-
matum causis. 3°. 21. E
Symptomata pulsuum manifestant morbos. de const. art. Is. 40. H
Symptomata in membris quō consideranda. 11°. meth. me. 7°. 73. C
Symptomata præsentia & præterita in quocunq; debet medicus conside-
rare, & quomodo. 1°. de loc. affe. 4°. 2. G
Symptomata non solum præsentia, sed & præterita consideranda sunt,
ad sedem affectam inueniendam. 6°. de loc. affe. 4°. 39. A
Symptomata supuenientia quæ. de uict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 142. B
Symptomata pathognomonica quæ. de const. art. Isa. 40. D
à Symptomatibus morbus cognoscitur. de const. ar. Isa. 40. C
Symptomata rara habent habitus rari. 6°. de loc. affe. 4°. 39. D
Symptomata multa. 2°. de sympt. causis. 3°. 21. E
Symptomata sunt magna ob magnitudinē passionis et morbi. 2°. de sym-
ptomatum causis. 3°. 15. B
Symptomata oia quæ modum seruent. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 120. B
Symptoma quo fit modus deducitur ad genus causæ effectricis. 3°. de sym-
ptomatum causis. 3°. 25. B
Symptoma unum aliud sequitur. de sympt. diff. 3°. 12. E
in Symptomatibus aliquibus cur concursus uariant, & in aliquibus non.
de optima secta. Isag. 24. B
Symptoma symptomatis causa est. de sympt. diff. 3°. 12. G
Symptomata cognata, & quæ affinia. de subfi. emp. Isa. 32. D
Symptomata quomodo à morbis dependant. de const. art. Isa. 40. C
Symptoma ab ægitudine distingui debet à medico. de subfi. emp. Is. 32. C
Symptomatum quorum morbi sunt causæ. de sympt. diff. 3°. 13. A
Symptomata quæ in corporis consistunt affectibus, quot distinguantur dif-
ferentijs. de symptomatum diff. 3°. 13. B
Symptomatum uitæ ratio causa est. 3°. de sympt. causis. 3°. 25. B
Symptoma instraliū & simularium partium. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
à Symptomatibus morbi nominati sunt aliqui. 2°. meth. med. 7°. 9. D
Symptomata ex influēte humore morbos quoq; suæ generationis causam
habent. de sympt. diff. 3°. 13. D
cum Symptomatibus febres quid sint. 12°. meth. med. 7°. 74. F
Symptomata & pulsus tertianæ. de typis. 3°. 90. F
Symptomata exitiosa in ardentibus. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 115. A
Symptomata causum indicantia parognomonica dicta. de uictus ratione
in morbis acutis, com. 4°. 7°. 134. H
Symptomata quotidianæ. de typis. 3°. 90. F
Symptomata marasmi syncoposi, quæ. de marc. 3°. 48. F
Symptomata morbose an ad artem medicam uel ad sanitatis tuendæ par-
tem, uel ad artem aliam spectent. 4°. de sani. tu. 2°. 82. D
Symptomata quæ cerebrum & oculos afficiunt, sequuntur uaporationē
uitiosorum humorum. 5°. de loc. affe. 4°. 32. H
Symptoma proprium desipientiæ, quod. 2°. de dif. resp. 3°. 63. H
Symptomata phrenetici quæ. de comate. 3°. 49. A
Symptoma non morbus est cataptosis. de tot. morb. temp. 3°. 89. C
Symptomata naturalium functionum, & animalium inueniendi eadem ra-
tio. 3°. de sympt. caus. 3°. 24. F
Symptomata maxima patitur stomachus, & cur. 1°. de symp. cau. 3°. 18. E
Symptomata uentriculi quā uehementiora. 1°. de symp. cau. 3°. 18. F
Symptomata tria habet uētris tractrix facultas. 3°. de symp. cau. 3°. 25. G
Symptomata retentricis uentriculi facultatis. 3°. de sympto. cau. 3°. 25. D
Symptomata rectricis facultatis q, et quot gñā. 2°. de sym. cau. 3°. 24. B
Symptomata & morbi expultricis uirtutis, & retentricis simul miscen-
tur. 3°. de symptomat. caus. 3°. 25. E
quodnam Symptoma accidat ijs, quibus uenterculus est perfrigeratus. 3°. de sympto-
mat. caus. 3°. 25. F
Symptoma in nutriendi actione. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
Symptomata particularum trahentium cibum. 3°. de symp. cau. 3°. 26. A

Symptomata suffusioni similia oculos infestant, cum in ore uentriculi ex-
crementa fuerit collecta. 1°. de loc. af. 4°. 3. F
Symptomata suffusioni similia interdum apparent, ubi sanguinis proflu-
uium futurum est, aut uomitus. 1°. de loc. af. 4°. 3. H
Symptomata coloris unde inducantur. 3°. de symp. cau. 3°. 30. D
Symptoma coctiois ē uētriculi frustratio i alterādo. 3°. de sym. c. 3°. 24. F
Symptoma nullum cruditatē necessario sequitur. 3°. de symp. ca. 3°. 30. D
Symptomata maiora & plura facit magna cruditas, parua autem con-
tra. 3°. de symptom. caus. 3°. 30. C
Symptoma qd ex cibis oriū, ex facili corrigitur. 3°. de sym. cau. 3°. 25. C
Symptoma succorum fusorum. 1°. de symp. cau. 3°. 18. B
Symptomata maxima succus atq; humor exiguus in una parte contentus
inferre potest. 6°. de lo. af. 4°. 40. A
Symptoma & signum est rigor. 2°. de sympt. cau. 3°. 22. E
Symptomata necessaria in pleuritide. de const. ar. Isa. 40. E
Symptomata quomodo sint motus intestinorum, uteri, & uesicæ. 2°. de
symptom. caus. 3°. 21. E
Symptoma in licteria. 3°. de sympto. caus. 3°. 25. F
Symptoma in uenis quod. 3°. de sympto. cau. 3°. 25. A
Symptomatum omnium genere, actionis amissio, defectus, & priuatio
eiusdem reperiuntur. 3°. de sympt. cau. 3°. 25. A
Symptomata facit scorpionis ictus, & quæ. 6°. de loc. af. 4°. 40. A
Symptomata sunt diuersa in partibus aialibus ratione qua sunt animata,
& ratione qua sunt naturalia. 1°. de loc. af. 4°. 8. B
Symptomata cur crescant, & minuantur. de opt. sec. Isa. 25. B
Symptomati non debetur curatio, sed affectui ipsum creanti. in 6°. de
morb. uulgaribus, com. 2°. 3°. 161. F
Symptoma ut Symptoma non indicat curationē. 12°. meth. me. 7°. 74. G
Symptomata in totum sunt inutilia ad curationem secundum methodicos,
quod negat Galenus, & quare. de opt. sec. Isa. 24. G
Symptomati non est attendendum, sed morbo cum uires consent. 12°. me-
thodi medendi. 7°. 74. H
Symptoma in cōtrariū ducitur, cū affectus sanatur. 11°. me. me. 7°. 70. H
Symptomata quandoq; graui sunt, & affectio mitior. de uictus ratione
in morbis acutis, com. 3°. 7°. 133. E
Symptomata pessima, & urina optima signant hoīem euasurum, sed acu-
te ægrotaturū, si urina praua breui interiturū, si mediocris, lōgiori
tpe supstitem eandem moriturū. in 6°. de morb. uul. cō. 6°. 3°. 197. B
Symptomata quæ neq; bonū neq; malū portendunt. 1°. de crisi. 4°. 131. C
Symptomata mala in die iudicatorio peiora. de uictus ratione in morbis
acutis, comment. 4°. 7°. 142. G
Symptomata docent morbum curandum, locum affectum, & dispositio-
nem. 1°. de locis af. 4°. 7. G
Symptomata duo si contingant contraria fortius considerandum est. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 98. E
Symptomati maximo primo occurrendum. 11°. meth. me. 7°. 69. H
Symptoma magis urgens quid sit, & quid considerandum semper. 7°. de
compositione medicamen. secundum locos. 5°. 181. B
Symptomata quæ trahunt ad se curationem. 12°. meth. med. 7°. 74. F
Symptoma trahens ad se curationem, quando incidit, necesse est curatio-
nis finis serius adueniat, & quare. 11°. meth. med. 7°. 70. E
Symptoma quod nullā seorsum curationē exigit. 12°. meth. me. 7°. 74. F
cōtra Symptoma q pugnāt, hñt stupefaciētia ppria. 12°. me. m. 7°. 75. D
Symptomatis curatio nō est, sedatio doloris per missionem sanguinis, uel
per medicamentum in pleuritide. 12°. meth. med. 7°. 74. G
Symptoma non adimentia, sed affectum quæ. 12°. meth. med. 7°. 75. D
SYMPTOMASIS quid. introductio. Isa. 59. B
SYMPTOSIS est affectus meatuum pupillæ. intro. Isa. 58. E
SINANCHE quid sit. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7°. 137. A
Synanche quid sit secundum Erasistratum. de uen. sect. 6°. 11. B
Synanches duas species. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 138. F
Synanchon, siue Cynanchon, aut Synanchen, uel Cynanchem dicas parui
refert, mō scias duas ēē synāches rōes. de ui. ra. i mo. a. c. 4°. 7°. 138. F
Synanche, non cynanche secundum aliquos, quamq; parū referre uidetur
apud Hippocratem quouis modo dicas. in progn. com. 3°. 4°. 209. C
Synanche iuxta synanche quid sit, quomodo fiat, quomodo appelletur ab
alijs. commenta. 4°. aphoris. 34°. Ex. 31. D
ΕΣΥΓΓΥΧΙΑ species anginae est, & qualis. introd. Isa. 55. G
Synanche ceruicis est affectus. introd. Isa. 59. C
Synanche est inflammatio faucium. 2°. de art. cur. ad Glauc. 7°. 101. D
Synanche morbus acutus est. introd. Isa. 55. E
Synanche morbus est peracutus. finitiones medicæ. Isa. 45. F
Synanche

- Synanche ponitur inter morbos uere apparentes, & qui ex plenitudine oriuntur. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 94.D
- in Synanche sanguis mittendus. de ue. sec. aduers. Era. 6°. 7.D
- in Synanche. i. angina quæ uenæ secandæ. 12°. metho. med. 7°. 83.B
- in Synanche seca uenâ extrinsecâ e directo. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 102.G
- in Synanche uena sub lingua cur incidenda. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 102.G
- Synanche si quis labore cathartici utimur. de dynam. Sp. 20.E
- ad Synanchen uisæ hirūdines quō conferat. 11°. de simp. me. fa. 5°. 82.B
- Synanchen siue anginam mitigat lac. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73.H
- Synanchē cū tumore ueniētē emēdat succus mororū. de simp. me. Sp. 87.G
- Synanchen curat raphanus. de simplicib. medicamen. Sp. 89.F
- ad Synanchen quæ in faucē rumpit electarium utile. de dyn. Sp. 26.C
- ad Synanchen. 2°. de compositione medic. per gen. 5°. 222.E
- ad Synanchas, & reliquas in ore affectiones stomatichum Aristotelis. 6°. de composi. medicament. secundum locos. 5°. 170.D
- Synanches meminit. 6°. de composi. medic. secun. loc. 5°. 174.B
- SYNANCHICORVM pulsus. de dynam. Sp. 34.G
- Synanchicis robur uirium est una salus. 10°. metho. med. 7°. 63.H
- Synanchici mortui quia uena non secta. de uen. sect. adu. Era. 6°. 9.F
- Synanchicis cur arteria ulceratur. de uic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 139.C
- Synanchicis damus cholagoga. de dynam. Sp. 20.G
- Synanchico iuuat succus centaureæ. de uir. centau. Sp. 93.D
- Synanchicos melius curant mora syluestria alijs. de simp. med. Sp. 87.H
- ad Synanchicos Pastillus Asclepiadis. 5°. de comp. me. p. ge. 5°. 251.B
- Synanchici casus. de uen. sectione aduer. Era. 6°. 9.H
- SYNAPI tam cibis q̄ medicamētum calidū est. 3°. de temp. 1°. 24.D
- Synapi nobis admotum calefacere aptum est. 3°. de temp. 1°. 21.H
- Synapi impositum cuti exulcerat & erodit. 3°. de temp. 1°. 22.G
- Synapi mistum cum re dulci extra nō exulcerat. 3°. de temp. 1°. 22.H
- in Synapi qm̄ ut nutrimentū sumitur, quod supuacuum et acre est, excernitur per aluum, urinas, & sudores. 3°. de temp. 1°. 22.H
- Synapi solū molestiam adferre uentriculo, comestū. 3°. de temp. 1°. 22.H
- Συναπῶσις quid apud græcos significet. i. tr. Is. 54.F de of. 1°. 40.A
- Synarthroseos triplex species. de of. 1°. 40.B
- SYNCERVVM quid significet. in progn. Hip. com. 2°. 4°. 201.F
- Syncerus qlibet hūor pter sanguinē ē malus. i. pg. Hip. c. 2°. 4°. 202.E
- Synceræ uomitiones atq; iplacida, mala. in 1°. pr. Hip. c. 2°. 4°. 173.D
- Syncera scretio nigra pessima est. in prog. Hip. com. 2°. 4°. 202.G
- Syncera deiectio quæ. in 1°. prorrh. com. 2°. 171.C / 4°. 205.B / com. 7°. aphorismo 6°. Ex. 54.D
- Syncera deiectio quæ, & quid agat. com. 7°. aphor. 23°. Ex. 55.E
- ex Syncera deiectione difficultas intestinorum. c. 7°. aphorismo 23°. 55.E / aphorismo 71°. Ex. 60.G
- Synceræ & spumose deiectiones prauæ sūt. i. 1°. pr. Hip. c. 2°. 4°. 171.B
- Syncera omnia mala. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 173.D
- SYNCRIMATA uocātur cōpositiones ex elemētis. de dif. mor. 3°. 3.C
- Συνχρίματα inunctiones Asclepiades uocat. 2°. de antid. 5°. 113.H
- SYNCHYSIS affectus pupillæ. intro. Isa. 58.D
- SYNCHRYMA 7°. de comp. med. per genera. 5°. 278.G
- Συνχυμῶσις appellabant antiqui panes medios inter puros, & sordidos. 1°. de ali. fac. 2°. 9.G
- SYNCOMISTE pinea qualis. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 233.D
- SYNCONDROSIS quid. de of. 1°. 40.C
- inter SYNCOPEM, et ai deliquit differētia. 12°. meth. me. 7°. 77.F
- Syncope antecedit animi defectus. 1°. de art. cur. ad Glau. 7°. 98.F
- Synopam qui facile incurrant. de uict. rat. in mor. acut. c. 2°. 7°. 123.H
- Syncope fit ob oris uentriculi affectum. 5°. de loc. aff. 4°. 32.E
- Synopas et symptomata non parua incurrat os uentriculi ob sensum exquisitum. 12°. methodi medendi. 7°. 77.F
- Syncope uitio stomachi qualis. 5°. de lo. aff. 4°. 32.H
- Syncope qui detinentur ore uentriculi uexato. 11°. meth. med. 7°. 74.D
- Synopes cum sudore in uentriculo affecto. 7°. meth. med. 7°. 48.G
- Syncope affectus nominatur, quando sudores proueniunt resoluti corporis habitu. 3°. de symp. caus. 3°. 28.F
- Syncope stomachica. de uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 133.B
- Synopim inducētē affectū, stomachicū uocat. 1°. de ps. ex pul. 4°. 109.C
- Syncope stomachica quæ. 6°. de lo. aff. 4°. 41.B
- Synopæ stomachicæ cuius sint. 1°. de symp. cau. 3°. 17.H
- Synopæ stomachicæ quæ sequantur. 6°. de loc. aff. 4°. 29.C
- Synopæ stomachicæ qd significet. de uic. ra. i. mor. acu. cō. 2°. 7°. 123.B
- in Syncope uitio stomachi quō mori contingat. 5°. de lo. affe. 4°. 29.B
- Synopæ cardiacæ unde oriantur. de uict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 137.F
- Synopæ sunt passionēs à corde prouenientes. de uirt. nostr. Sp. 60.B
- Syncope cardiaca quæ sequatur. 5°. de lo. affe. 4°. 29.C
- in Syncopi quæ est passio cordis imaginatur quidā. de util. resp. Sp. 63.F
- in Syncopa cordis uel stomachi licet manus sint imbecilles, tamen non habet affectum. 5°. de lo. affe. 4°. 35.C
- Syncope cardiaca quomodo animal moriatur. 5°. de lo. aff. 4°. 29.D
- Synopis ex corde uel stomacho affecto pulsus. de puls. ad Tyr. 4°. 45.E
- ad Syncopem euitandam quid agendum. 12°. meth. med. 7°. 77.F
- in Syncopis cardiacis pulsus. de puls. ad Tyro. 4°. 44.H
- Synopes alij modi. 12°. med. med. 7°. 78.B
- de Syncope ex tenuibus humoribus ocysime exhalantibus. 12°. methodi medendi. 7°. 77.G
- in Syncope ex tenuibus succis, si adsit phlegmon intrinseca, moriuntur. 12°. methodi medendi. 7°. 77.H
- in Syncope quando periculum extremum. 12°. meth. med. 7°. 75.G
- Syncope prostermit uim uitalem. 4°. de præsag. expul. 4°. 121.G
- Synopa intercepti cito obeunt. 5°. de lo. aff. 4°. 29.E
- Syncope arrepti de repente moriuntur. com. 2°. aph. 41°. Ex. 18.A
- Synopa correpti moriuntur frigidi. 1°. de præsag. expul. 4°. 107.H
- Synopis periculū quō pulsu cognoscatur. 4°. de psag. expul. 4°. 122.E
- Synopa qualem habeat pulsus. 4°. de cau. puls. 4°. 100.H
- Synopa quomodo cognoscatur ex pulsu. 4°. de caus. puls. 4°. 100.H
- in Syncopis quas concitant exitiales, & acutæ febres pulsus qualis. de pulsibus ad Tyrones. 4°. 44.G
- in Syncopa crebri sunt pulsus. 2°. de præsag. expul. 4°. 111.F
- Synopē futurā in phrenesi quō deprehendatur. de puls. ad Tyr. 4°. 45.G
- Synopem cū cruditate habentiū pulsus, qualis. 12°. meth. med. 7°. 76.B
- in Syncopa qui frigidos habent succos, pulsus paruum tardum & rarū habent. 12°. meth. med. 7°. 76.B
- in Syncope quando desperatus æger. 12°. meth. med. 75.H / 7°. 76.A
- in Syncope quando spes salutis. 12°. meth. med. 7°. 75.H
- Syncope quibus fiat. 12°. meth. med. 7°. 77.F
- Syncope cardiaca quando incidit. 1°. de sympt. cau. 3°. 18.F
- SYNCOPA præsens ipsa est curanda. 12°. meth. med. 7°. 78.A
- Synopes actu curatio. 12°. meth. med. 7°. 76.C
- Syncope quæ ab alimento sanatur, et quomodo. 12°. meth. med. 7°. 75.D
- Syncope in stomacho afflicto quō curetur. 11°. meth. med. 7°. 70.F
- Synopem cum affert stomachus ex ardenti febre offensus quibus utendum uinis. 12°. meth. med. 7°. 76.E
- Syncope ex flaua bile circa os uentriculi quomodo curanda. 12°. methodi medendi. 7°. 76.C
- Syncope ex cruditatibus quæ contraria. 12°. metho. med. 7°. 76.B
- Syncope ex dolore quomodo curetur. 12°. meth. med. 7°. 78.C
- in Syncope actu calida danda, & quando. 12°. meth. med. 7°. 76.C
- in Synopa mediocri quæ danda. 1°. de art. cur. ad Glau. 7°. 99.E
- in Syncope quando danda alica. 12°. meth. med. 7°. 75.H
- cum Syncope febre conuenit mulsa cum hyssopo. 12°. meth. med. 7°. 75.G
- in Syncope usq; ad septimam aqua mulsa cum hyssopo quando sufficiat. 12°. methodi medendi. 7°. 76.A
- Synopi patiētibus corporibus pdest omphacomeli. de dynam. Sp. 22.C
- Syncope ex tenuibus humoribus correpti, quibus nutriendi. 12°. methodi medendi. 7°. 77.G
- in Syncope ex tenuibus succis ouorum uitellos esse dandos. 12°. methodi medendi. 7°. 78.A
- in Syncope ex tenuibus succis cum febre oua dedit ante quartum diem, post quartum uero carnem. 12°. meth. med. 7°. 78.A
- in Syncope ex succis tenuibus carnē dat post oua. 12°. meth. med. 7°. 78.A
- in Syncope oxymeli quando conueniat. 12°. meth. med. 7°. 76.A
- in Syncope dandus panis ex uino diluto. 12°. meth. med. 7°. 75.H
- in Syncope panis ex uino dandus, eò quod celerem in corpus digestionē adiuuet. 12°. meth. med. 7°. 76.C
- in Synopa ptisanæ cremor pro mulsa uel alica quando conueniat. 12°. methodi medendi. 7°. 76.A
- in Syncope ex tenuibus succis testes gallorum lacte aliorum, & cerebrū suis diligenter assum conueniunt. 12°. meth. med. 7°. 78.A
- cum Syncope ad stomachi ardorem sorbitiones. 8°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 191.H
- in Syncope ex tenuibus succis laborantibus uinum aquosum conuenit. 12°. methodi medendi. 7°. 78.A
- in Syncope ex humoribus crudis uina qualia esse debent. 12°. methodi medendi. 7°. 76.E
- Syncope ex bile circa os uentriculi cōueniētia uina, q̄. 12°. meth. med. 7°. 76.D
- in Syncope uina

in Syncope uina qualia esse debent. 12°. meth. med. 7°. 76. D
 in Syncope fugienda uina austerā, & aqua. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 pro Syncope uina fulua tenuia faciunt. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 in Syncope omni cur uinum conueniat. 12°. meth. med. 7°. 76. D
 in Syncope dat uinum. 11°. meth. med. 7°. 70. F
 in Syncope uina fugienda quæ. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 in Syncope amara uina non sumenda. 12°. meth. med. 7°. 76. D
 in Syncope relaxantia ex absinthio mediocriter perfundere quando conuenit. 12°. metho. med. 7°. 76. A
 Synopam facile patienti, non est secunda uena. de subfi. emp. 154. 32. F
 SYNCOPOSI marasmi qui. de marc. 3°. 47. A
 Synoposi marasmi, symptomata quæ. de marc. 3°. 48. F
 Συνοπσις τοῦ τῶ σωματικῶ καὶ διαγνωστικῶ, quid significet uerba hæc. 4°. methodi medendi. 7°. 26. B
 de Syncriticis librum fecit Theſſalus. 1°. meth. med. 7°. 2. G
 Συνοπτικὸς quid. 1°. de motu muscu. 1°. 308. H
 Syndesmi dolorem non possunt pati cor & pulmo. 1°. de loc. aff. 4°. 6. D
 cum SYNDONE faciebant frictiones. de pue. epilep. 7°. 180. B
 SYNDROME qd sit. de mul. 76. D/in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 102. F
 Συνοδῶν concursus uocant empirici. 5°. de san. tuen. 2°. 93. B
 Syndrome empiricorum quid sit. 2°. meth. med. 7°. 11. C
 Syndromæ empiricorum sunt in paucissimis. 5°. de san. tuen. 2°. 93. E
 Syndromæ empiricorū rephendit. de uic. ra. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 121. G
 à Syndrome qui loquuntur deridendi. 3°. de san. tuen. 2°. 81. A
 absq; Syndrome plethorica quando sanguis detrahatur. de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 136. H
 ex Syndrome plethorica sanguinis mittendi quantitas sumitur. de curandi ratione per sang. mis. 6°. 18. D
 Syndrome pathognomonica symptomatum morbum indicatium concursus à græcis dicitur. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 142. A
 Syndromæ in peripneumonia, & laterum compunctione inueniuntur. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 93. E
 Συνοδῶν τῶν i. confident. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. H
 Συνοδῶν τῶν i. confidentia. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. G
 Synneurosis quid. de ofsi. 1°. 40. C
 SYNOCHA unde dicatur. 2°. de diff. feb. 3°. 36. F
 Synocha febris continuæ biliosæ species est. 2°. de diff. feb. 3°. 36. F
 Synochæ non habent circuitus. 3°. de crisi. 4°. 139. H
 Synochæ febris distinctio. in 6°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 160. A
 Synocharum tres differentie. 9°. metho. med. 7°. 56. B
 Synocharum triplices differentie sunt, homotonæ. s. uel acmasticæ, epacmasticæ, uel anabaticæ, & paracmaticæ hoc est decrecentes. 2°. de differentiis febrium. 3°. 36. F
 Synochæ quæ una accessione finiunt. 2°. de diff. feb. 3°. 42. G/H
 Synocharum febrium causam facilius est inuenire, quàm earum quæ per circuitus accessiones faciunt. 2°. de diff. feb. 3°. 40. E
 Synochæ in duobus cōcant cū diariis febribus. 11°. meth. med. 7°. 69. B
 Synocha quæ acuitur in horis sanguinis, qualis sit. de sperm. Sp. 39. H
 Synocha si magis acuitur in horis cholerae rubrae non est propria synocha. de spermate. Sp. 39. G
 Synocha quando habet mistam pituitam salsam. de sper. Sp. 40. A
 de Synocharum pulsu & urina. de dynam. Sp. 34. B
 Synochæ cōsimilem pulsum habent causus & synochus. de dyn. Sp. 34. B
 Synocharum febrium urinæ quales. de urinis. 4°. 124. H
 in Synocha urina alba aut subliuida mortē significat. de dyna. Sp. 35. D
 Synocha qñ mutabitur in quotidianā, uel tertianam. de sperm. Sp. 40. A
 Synocha quando transit in quartanam. de spermate. Sp. 40. A
 Synocha & causus phlegmatico si cōtingat, quid agēdū. de dyn. Sp. 39. G
 in Synocha febre epithema ad præcordia. de dynam. Sp. 33. C
 in Synocha febre unctio præcordiorum. de dyna. Sp. 33. D
 ad Synocham febrem. de dynam. Sp. 33. C
 SYNOCHVS quæ febris dicitur. 2°. de crisi. 4°. 135. G
 Synochi, quæ febres dicerentur apud iuniores medicos tempore Galeni. in 1°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 118. D
 Synochi febres quæ sint. 9°. meth. med. 56. A/11°. 7°. 68. G
 Synochus est febris ardens. 2°. de crisi. 4°. 135. G
 Synochi non habent circuitus. de morb. temp. 3°. 87. D
 Synochus hecticæ cōparat in cōtinuatione Galenus. 1°. de diff. feb. 3°. 35. C
 Synochus febris habet longum statum. 3°. de crisi. 4°. 140. C
 ad Synochus quanto tempore ad uigorem peruenit, & q. postea equalis sibi permanes continue ad iudicium pperat. de tot. morb. tēp. 3°. 89. B
 Synochus proprie est continua. 1°. de diff. feb. 3°. 35. C

Synochi non habent declinationem. de morb. temp. 3°. 86. D
 Synochi tres differentie, quæ. 2°. de crisi. 4°. 135. G
 Synochorum tres differentie. 9°. meth. med. 7°. 57. A
 Synochi genus quod habet cū diariis eandē naturā. 9°. meth. me. 7°. 56. C
 inter Synochos numerant febres liuidæ. in 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 159. G
 Synochi, & hecticæ differentie. 1°. de diff. feb. 3°. 35. C
 Synochi secundum genus. 9°. meth. med. 7°. 56. C
 Synochi causa. 2°. de diff. feb. 3°. 42. G/H
 Synochus à putredine per totum corpus. 11°. metho. med. 7°. 69. G
 Synochus ex sanguinis putredine fit. in 6°. de morb. uul. cō. 1°. 3°. 153. D
 Synochus passio ex sanguine. de spermate. Sp. 38. B
 Synochus ex sanguinis abundantia. 9°. meth. med. 7°. 56. E
 Synochus passio ex bile. de spermate. Sp. 38. B
 Synochus, & causus fiunt ex acuitate bilis. de sperma. Sp. 39. H
 Synochus quō ab utero pōt peruenire. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 153. D
 Synochus in quibus non fiat. 9°. metho. med. 7°. 56. H
 Synochus & causus sanguineo, & cholero sunt infirmitates naturales, phlegmatico uero accidentales. de spermate. Sp. 39. G
 Synochus in quibus fiat. 9°. meth. med. 7°. 56. C
 Synochus, & alia ex sanguine procedentia contingunt edito homini si cōceptū sperma sit à muliere in tribus horis sanguinis. de sper. Sp. 37. C
 Synochus cuius ætatis, & corporis propria. 11°. meth. med. 7°. 71. F
 Synochi pulsus qualis. 9°. meth. med. 7°. 56. D
 Synochus, & causus habet pulsum synochæ cōsimilē. de dyn. Sp. 34. A
 Synochum, & causum significat urina sanguinea. de dyn. Sp. 35. E
 in Synochis sunt morbi acutissimi. in 1°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 118. G
 Synochus breui finit. 11°. meth. med. 7°. 74. D
 Synochi finiunt in quarto per crism. 3°. de crisi. 4°. 140. D
 Synochus & causus quando letales. de dynam. Sp. 34. A
 de Synochis incidit homo in phrenitum. de dynam. Sp. 35. E
 Synocharū febrium duo maxima præsidia sunt, uenæ sectio, & potio frigida. 9°. metho. med. 7°. 57. H
 in Synochis quocūq; tempore fit uenæ sectio. 9°. meth. med. 7°. 57. H
 in Synochis si uenæ sectio ptereat, quid sequi pōt. 9°. meth. me. 7°. 57. C
 in Synochis non est mittendus sanguis in puero, qui annos adhuc nō attigit quatuordecim, & cur. 11°. meth. med. 7°. 71. F
 in Synochis duorum casus. 9°. meth. med. 7°. 56. D
 in Synochis & putredine casus. 9°. meth. med. 7°. 56. H
 in Synochis usq; ad animi defectum uenam secuit. 9°. meth. med. 7°. 56. H
 SYNODONTI uenter in ore rapitur. 3°. de nat. fac. 1°. 304. H
 SYNTATICA quæ uocant medicamenta. 4°. meth. med. 7°. 29. C
 SYNTAXIS cōstructio & ordinatio dī. in 1°. pror. c. 3°. 4°. 178. F
 SYNTESIS. i. compositio. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 170. F
 SYNTEXIM. i. colliuationem renum denunciat urina, quæ uelut rasurā habuerit, & arenā, & in nebulis quasi sanguinē. de dy. Sp. 34. F
 Syntexis. i. colliuatio proprium symptoma est pestilentis febris. in 1°. de morb. uulgaribus, com. 3°. 3°. 145. D
 Συνοδῶν τῶν i. medicamenta & epulatica quæ græce uocentur. 12°. methodi medendi. 7°. 81. F
 Synulotica emplastra quæ. 2°. de comp. medi. per genera. 5°. 223. H
 Συνοδῶν τῶν i. putredinosos græci uocant. 8°. meth. med. 7°. 54. C
 SYPHON rectus in quibus desideretur. 5°. metho. med. 7°. 32. D
 Syphones recti quibus in uescam aliquid infunditur catheteras dicunt. 5°. methodi medendi. 7°. 34. D
 SYRACI roris meminit. de dynam. Sp. 28. B
 SYRAEV M quid. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. F
 Syraeum sapa dicitur uel hepsēma. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 229. D
 Syraeum quale & quō fiat. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 125. G
 Syraeum uinum solum dulce. 4°. de simpl. medi. fac. 5°. 26. F
 SYRIAM cauam, & in Cyprum nauigauit Galenus discendi gratia. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 65. B
 in Syria caua nascitur bitumen. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 65. B
 SYRIACVS succus ex adstringentibus parabilibus. 6°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 169. F
 Syriaco succo utitur. 5°. de compo. medic. sec. loc. 164. C/7°. 5°. 186. B/de med. fac. par. 7°. 174. D
 Syriacum crocinum. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 272. E
 Syriacum unguentum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. E/F
 Syriacum malum. de dynam. Sp. 33. B/C
 SYRIA mala. de dynam. Sp. 24. D
 SYRICIUM quid. de simpl. med. Sp. 90. C
 Syricium urinam & calculum prouocat, sternutare copiose facit tunsā n n n & cribrata

& cribrata & in naribus imposita. de simp. med. Sp. 90. C
 SYRICVM quomodo fiat, & eius uires. de simpl. med. Sp. 89. H
 SYRINGOTOMA, quæ à græcis appellatur. 6°. met. me. 7°. 39. D
 SYRIX quid. fin. med. Ifa. 49. A
 Syringa est specillum oricularium. de op. sec. Ifa. 25. B
 Syringa cathetera nominatur. de op. sec. Ifa. 25. B
 Syringa catheterem græci uocant, nunc argentea, tempore Galeni erat
 aenea. 1°. de loc. affec. 4°. 3. A
 ex Syringa quò cognoscatur ulcus, quando fuerit. 1°. de loc. aff. 4°. 3. B
 Syringæ apponebant lanam & quare. introd. Ifa. 60. B
 Συριγμοί. i. tractus qui appellaret à græcis. de art. cō. 2°. 7°. 267. H
 κατὰ Συριγμόν. i. per tractum non κατὰ πλῆγὴν scarificatio facienda est.
 de cūcur. scar. 6°. 3. G
 SYRVPVS acetosus ad corporis sanitatē cōseruādā. secr. Sp. 103. D
 Syrupus de calamintha spāsmo conferens. secre. Sp. 103. E
 Syrupus de fructibus. secre. Sp. 98. D
 Syrupi Galenus facit mentionem simpliciter. de dynami. Sp. 26. E
 Syrupus mellis quomodo fiat. de medi. exper. Sp. 104. B
 Syrupus de melle pro potu. secre. Sp. 102. E
 Syrupus de sacharo. de cura lap. Sp. 112. B
 Syrupus dat pro pituita lenta diffecanda. 7°. meth. med. 7°. 48. D
 Syrupi quibus uti debemus in lapide. de cura lap. Sp. 111. H
 per Syrupos aufert dolorem lapidis. de cura lap. Sp. 111. H
 SYRVV uires habet acriter relaxantes, uesciam petit, urinam prouo
 cat, in antidota aduersus uenena mittitur. de simpl. medi. Sp. 90. H
 SYSSARCOSIS quid. de osfi. 1°. 40. C
 SYSTASIS emmoton quid sit. 2°. de comp. medi. per ge. 5°. 221. H
 Σύστημα quid significet. 2°. de præfag. ex puls. 4°. 110. C
 Σύστηματιν quid significet. 2°. de præfag. ex puls. 4°. 110. C
 Systematice dicitur à græcis inæqualitas. 12°. metho. med. 7°. 75. E
 Systemmatica quæ. de diff. resp. 3°. 61. A
 SYSTOLE quid. fin. med. Ifa. 46. G
 Systole an arteriarum actio sit. de usu puls. 1°. 229. A
 Systole in pulsibus quid. de usu puls. 1°. 229. D
 Systole quibus fiat. 6°. de usu par. 1°. 150. E
 per Systolem quid sequatur. de usu puls. 1°. 228. E
 Systole quid agat. 4°. de usu par. 1°. 140. D
 Systole dormientiū qui ample comederint, qualis. de usu puls. 1°. 229. E
 Σύστροφαι quæ dicantur. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 137. D
 Σύστροφαι sanguinis misfiōe iuuant. & uic. ra. i mor. ac. c. 4°. 7°. 137. D

& r, non potest lingua aliquorū exquisitè dearticu
 lare ut in uoce traulus, trepidus, tremis, tradit, tro
 chus, tristis & quæcūq; aliæ tales, hæc siquidem om=

nes exigunt linguam se ampliantē, ac prioribus den
 tibus innitentem. cō. 6°. apho. 33°. Ex. 49. G
 T & r, sonum articulare non potens lingua im=

becilla ad t, & l pronunciandum labitur. com
 mentario 6°. apho. 32°. Ex. 49. H

TABES quid. fin. med. 47. E/introd. Ifa. 56. F
 Tabes seu marasmus non est idem morbus ac passio cū febre marasmo=
 de, id est tabida. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
 Tabes numeratur inter motus. 4°. de pul. dif. 4°. 67. D
 Tabes morbus est diuturnus. fin. med. Ifa. 45. F/cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Tabes est morbus longus intrinsecus. intro. Ifa. 56. B
 Tabes Hippocrates appellat ulcerosas dispositiones in pulmone. com. 5°.
 aphorismo 11°. Ex. 38. D
 Tabes pulmonū, aut thoracis, uel faucium est ulceratio. fi. med. Ifa. 47. E
 Tabes est frustratio in nutriendi actione. de symp. diff. 3°. 12. A
 ad Tabem ueram accedunt fame pereuntes. de marc. 3°. 46. H
 in Tabem uera cor est debito frigidius. de marc. 3°. 46. H
 Tabes quibus ætatibus maxime fiat. com. 5°. apho. 9°. Ex. 38. C
 Tabes an fiat iuuenibus, & cur. com. 3°. apho. 29°. Ex. 26. C
 Tabes quomodo fiat in ætate consistentiæ. com. 3°. apho. 39°. Ex. 26. C
 Tabes sine febre in decrepitis. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
 à Tabem, & marasmo arripi dñr q̄ siccitas corruperit. de marc. 3°. 45. C
 ad Tabem inclinati qui. in 1°. de morb. uulga. com. 1°. 3°. 105. F/com. 3°.
 aph. 13°. 22. B/com. 5°. aph. 9°. Ex. 38. C
 ad Tabem producentibus febribus q̄ biliosa subducantur. de uictus ratio
 ne in morb. acut. com. 3°. 7°. 128. A

ad Tabem perducens febris quæ. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 128. A
TABES in oculo quid. fin. med. Ifa. 48. E
TABES uentriculi. de decub. prog. ex math. scien. Sp. 13. F
 Tabem solo erysipelate facit uenter. de marc. 3°. 47. G
 Tabes renum & φερίτιν nominata est ab Hippocrate. intr. Ifa. 56. G
 Tabes quomodo fiat. in 1°. de morb. uulga. cō. 1°. 3°. 105. E/2°. de præfag.
 ex puls. 4°. 109. G
 Tabes quomodo facta. in 3°. de morb. uul. cō. 1°. 127. H/cō. 3°. 3°. 146. A
 Tabis duæ differentiæ. in 1°. de morb. uulga. com. 1°. 3°. 105. F
 Tabis causa. in 1°. de morb. uulga. com. 2°. 3°. 109. D
 Tabes distillationem capitis sequitur. in 3°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 143. E
 Tabes fit à sanguine collecto iter pectus, et pulmonē. 8°. & decr. 1°. 275. F
 Tabes fit ex suppressione mensium. de opt. sect. Ifa. 26. F
 in Tabem transeunt suppurati à morbo laterali, si in quadraginta die=
 bus non purgantur. com. 5°. apho. 15°. Ex. 38. F
 Tabes sequitur sanguinis sputum. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26. B
 Tabes in sanguinis uomitu, & puris purgatio supra. commentario 7°.
 aphorismo 74°. Ex. 60. H
 ad Tabem balnea quendam duxere. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
 Tabes quem ordinem habeat quando fit. cō. 7°. aph. 74°. Ex. 60. H
 Tabes incipiens quæ. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
 Tabes cur & quomodo fiat autumno. com. 3°. apho. 22°. Ex. 24. E
 Tabes fiunt si æstas sicca austro perflante, & autumnus fuerit pluuiosus.
 de aere aquis, & locis. 2°. 2. F/com. 3°. aph. 13°. Ex. 21. H
 Tabes, tetanus, & tremor cur non facti fuerint in constitutione frigida
 & humida. in 1°. de morb. uulga. com. 2°. 3°. 108. H
 ad Tabem hectica quædam deductæ sunt medicorum inscitia. 1°. de diffe
 rentijs febrium. 3°. 34. E
 in Tabem uergētis hectica iditia facile cognoscunt. 1°. de diff. feb. 3°. 34. F
 Tabes figuram naturalem immutat. de caus. mor. 3°. 8. H
 Tabi quotidie & magis p noctē accessiones fiunt. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Tabes non est causa anasarcae. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 Tabem quomodo iuuenes moriantur. com. 3°. apho. 30°. Ex. 26. E
 qui Tabem molestatur, si sputum quod extussum graue olet iniectum car=
 bonibus, & capilli à capite defluunt letale. cō. 5°. apho. 11°. Ex. 38. D
 Tabem quibusq; laborantibus capilli à capite defluunt, ijs alui profluuium
 superueniente, moriuntur. com. 5°. apho. 12°. Ex. 38. D
 ex Tabem profluuiū est mala cā, & malū signū. cō. 5°. aph. 12°. Ex. 38. E
 à Tabem habito, profluuiū alui superueniens, letale. c. 5°. aph. 14°. Ex. 38. F
 in Tabem qui sint magis propinqui morti. com. 5°. apho. 14°. Ex. 38. F
 Tabis duratio. intro. Ifa. 56. G
 in Tabem lac asininum adhuc calidum dandum. de marc. 3°. 48. D
 ad Tabem. 7°. de compo. medic. secundum locos. 182. F/9°. 5°. 201. A/
 de rem. par. facilibus. 7°. 165. G
TABES lege Phthifis.
 ad **TABESCENTES** Arteriae Blasti ualde bona. 7°. de compo.
 med. sec. loc. 5°. 178. D
 Tabescentibus cōmodæ confectiones. 7°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 184. G
 ad Tabescentes. 7°. de comp. med. sec. loc. 179. F/181. E/F/183. C/185. C/
 D/H/187. A/8°. 5°. 191. D/de med. fac. par. 7°. 171. C
TABIDI qui uocent. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 105. F/cō. 2°. 3°. 109. D
 Tabidi qui sint. com. aph. 10°. 20. H/com. 4°. apho. 8°. Ex. 28. B
 si qua Tabida dispositio in dubio est, maxime autūno deprehenditur pro
 pter frigiditatem, siccitatem, & temporis inæqualitatem, & humorū
 prauitatem. com. 3°. apho. 22°. Ex. 24. F
 Tabidis scapulæ sunt in modū alarū. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 146. C
 Tabidis cur cor siccatur. de marc. 3°. 45. D
 Tabidi unde fiant. in 3°. de morb. uulga. com. 3°. 3°. 142. B
 Tabida febris qualis. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
 Tabida febris in affectibus præter naturā numeratur. de marc. 3°. 46. H
 à Tabidis febribus differunt hectica. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
 Tabidam hecticam qui ingrediantur. 1°. de dif. feb. 3°. 35. D
 Tabidi hectica laborant. in 1°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 120. A
 Tabidi fiunt uase aliquo pulmonis rupto. com. 6°. aph. 12°. Ex. 47. E
 Tabidi quæ habeant inditia. de caus. morb. 3°. 8. H
 Tabidorum indicium unguis adunci. 1°. de loc. af. 4°. 6. D
 Tabidis cur corpus glabrum. in 3°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 146. D
 Tabidi hectici pulsus. 1°. de dif. feb. 3°. 34. G
 Tabidi quā habeāt respirandi necessitatē. in 1°. pror. cō. 1°. 4°. 164. H
 Tabidis ad frigidum conuersiones infestissime sunt. in 3°. de morb. uulga.
 commentario 3°. 3°. 146. B
 in Tabidis extremum malum est casus capillorum & fluxus. cōmentario
 7°. apho.

7°.aphor.16°. Ex.55.B
 Tabidorum sputum grauiter olet.com.5°.apho.11°. Ex.38.D
 Tabidorum consuetudo non est secunda.1°.de diff.feb. 3°.31.C
 Tabidi non curantur.de marc. 3°.47.D
 Tabidi non debent purgari superius.com.4°.aph.8°. Ex.28.B
 Tabidis ex ulcere pulmonis prodest lac.cō.5°.aph.46°. Ex.44.G
 Tabidis conuenit lac.3°.de alim.fac. 2°.28.H
 Tabidorum cibi lac,ptissima, chondrus.de marc. 3°.48.E
 Tabidis lac quō, & quando conueniat.com.5°.aph.64°. Ex.44.E
 Tabidis balnea conueniunt.de marc. 3°.47.D
 quibus Tabidis febribus balnea cōueniant, & quibus nō.de mar. 3°.48.A
 Tabidis prodest Aelij Galli antidotus.2°.de antid. 5°.110.H
 ad Tabidos.7°.de cōp.med.se.loc.5°.179.C/de rem.par.fac. 7°.158.E
 Tabidis quomodo adhibeantur ferramenta candentia.intro. 1sa.59.F
 Tabidi mortui ex tristitia.6°.de cōp.med.per genera. 5°.254.H
 Tabidi lege Phthysici.
 TABIAE locus Neapoli.5°.meth.med. 7°.34.H
 Tabia ubi sūt.5°.meth.med. 7°.34.H
 in TABIANO colle quibus herbas & quos frutices esse supponat, ut
 lac fiat praestantissimum.5°.meth.med. 7°.35.A
 TABITVDINES unde fiant, & quot modis, quibus membris, &
 quibus temporibus.com.3°.aph.16°. Ex.22.H
 TACENT melancholici.in 3°.de morb.uulg.com.3°. 3°.151.G
 Tacere debet qui curatur.de ijs, quae in med.fi.com.1°. 7°.201.A
 Tacere sitim prohibet.in 6°.de morb.uulg.com.3°. 3°.178.A
 ΤΑΧΙΟΣ & ΠΥΚΝΟΥ nomina apud ueteres confunduntur.de uict.ratio.in
 morb.acu.com.3°. 7°.132.E
 TACITURNITAS accidit per melancholia.de anat.ui. Sp.45.F
 Taciturnitas respōsionis sequit̃ ad dñum phlegmatis.de an.ui. Sp.45.E
 Taciturnitas, & loquacitas pter naturā.in 1°.de morb.uul.c.3°. 3°.117.G
 TACTIBILIS qualitas toti corpori p̃stat. de cōp.mēb. Sp.58.E
 TACTIVORVM nomina.3°.de pul.differ. 4°.63.H
 TACTILES qualitates quae solae.1°.de elem. 1°.8.A
 Tactiles qualitates impropriae, quae.1°.de elem. 1°.8.A
 Tactilis natura est ferme media oīum qualitātū.de cōp.mēb. Sp.58.E
 Tactile nihil est sine soliditate.7°.de decre.Hipp. 1°.271.H
 TACTVS qui fin.med.1sa.45.B/de hist.philos. Sp.9.H
 Tactum solum animalia habentia, quae.14°.de usu par. 1°.105.G
 Tactum duntaxat habent ostrea.de anat.uiuo. Sp.45.F
 Tactus instrumentum est terreum.7°.de decre.Hipp. 1°.271.A
 Tactus cur dicatur terreus.de ocul. 7°.185.B
 Tactus crassior est alijs sensib. de ocul. 7°.183.A/B
 Tactus sensoria quae.1°.de simp.med.fac. 5°.8.F
 Tactus fit in carne totius corporis fm Aristotelē.de util.resp. Sp.63.D
 Tactus fit nō in carne, sed i pelliculis carni cōmixtis.de uti.resp. Sp.63.D
 Tactus noster est medium quoddam:5°.de simp.med.fac. 5°.32.F
 Tactum maxime sentiunt manus.de compag.memb. Sp.58.E
 Tactum maxime omnium sentit uola manus.de compag.memb. Sp.58.E
 Tactus sensum habent nerui omnes.de ocul. 7°.183.B
 Tactus qualitas quae.2°.de loc.affec. 4°.9.H
 Tactus qualitates, q̃ depēdēt à primis q̃litatibus.de nat.bu.c.1°. 1°.28.H
 Tactus pathemata, & passionēs quae.de symp.diff. 3°.10.C
 Tactu & gustu euidētia sunt delectatio, & dolor, postea in odoratu, po
 stea in auditu.1°.de symp.cau. 3°.16.F
 in Tactu Titillatio quid.de ocul. 7°.185.H
 ad Tactum pertinet coitus.1°.de symp.caus. 3°.17.F
 Tactu quae cognoscāmus.de ther.ad Pifo. 5°.90.E
 Tactu solum aut uisu quae cognoscuntur, uerbis accurate doceri nō pos
 sunt.7°.de anat.adm. 1°.95.G
 Tactus crebro fallitur.3°.de simp.med.fac. 5°.18.C
 Tactus, et uisus magis exprimūt rē q̃ aliqua oīo.12°.de usu p. 1°.195.A
 Tactus solus iudex est corporis calidi & frigidi.2°.de temp. 1°.17.F
 Tactus rem frigidam iudicat.2°.de temp. 1°.18.B
 Tactui alicuius quaedā sunt calida, quae alterius tactui sunt frigida.3°.de
 simp.med.fac. 5°.18.C
 Tactus, & ratio iudices sunt corporis humidi.2°.de temp.17.F/1°.18.B
 Tactus, & ratio iudices sunt corporis siccī.2°.de temp. 1°.17.F
 Tactus est solidi corporis sensus.1°.de symp.caus. 3°.17.C
 Tactus iudicat molliem, & duritiem.de sympto.differen.3°.13.C/3°.de
 puls.diff. 4°.63.D
 Tactus magnitudinē, & formā p̃cipit p accidens.7°.de decr. 1°.271.A
 Tactus quō sentiat corporis formā accidētaliter.de ocul. 7°.185.A

Tactus probatur simplicia medicamenta.9°.de simp.med.fac. 5°.6.C
 Tactus, & uisus pbat de calce, et de rosa qualitates. q̃ the.ad Pi.5°.90.E
 Tactum, & gustum dant linguae nerui à tertia coniugatione. 4°.de locis
 affectis. 4°.22.G
 Tactu & gustu seruat lingua, tñ paralytica fit.4°.de loc.aff. 4°.22.H
 Tactu laedit lignum omne fm Hippocratem.de machin. 7°.319.E
 in Tactu, & gustu acerbum.3°.de puls.diff. 4°.58.H
 Tactus agit in propinquas partes tantum.de anat.uiuo. Sp.49.H
 Tactus qui iudicare debet, expers esse debet omnis acquisitij caloris.3°.de
 de temperamentis. 1°.25.D
 in Tactu exercitato, opus est pro pulsibus noscendis.1°.de dignoscē. pul
 sibus.70.C/ 4°.75.C
 Tactum exercitatuū exigit pulsus formicans.2°.de dign.puls. 4°.75.C
 ad Tactu exercendū multo tēpore indigemus.1°.de dig.puls. 4°.70.D
 à Tactu sentiuntur distensio, & ictus pulsus.1°.de dig.puls. 4°.71.D
 Tactus quid patiat in distensione arteriae.4°.de dig.puls. 4°.84.C
 Tactu solo quid agat torpedo marina.6°.de loc.affec. 4°.40.A
 in Tactu quae sunt aegritudines.de symp.diff. 3°.11.E
 ex Tactu signa futurae aegritudinis quae habeantur.ars med. 1sa.67.H
 Tactu solo res quasdam per qualitatis uim alterare posse uicina uidetur
 quibusdam 6°.de loc.affec. 4°.40.A
 Tactus tria patitur.de ocul. 7°.185.H
 Tactus sensui contingunt maximi dolores.de symp.diff. 3°.11.E
 ad Tactum pertinent oculorum dolores, & dentium, & crassi intestini.
 de symp.diff. 3°.11.E
 Tactus habet dolores ab externis, & ab his quae sunt in corpore.de sym
 ptomatum differentijs. 3°.11.C
 Tactus dolet à magnis sensibilibus.de symp.diff. 3°.11.C
 Tactus habet egregium symptoma.de symp.diff. 3°.11.E
 ad Tactu pertinet oris, uentrisq; symptomata.1°.de symp.caus. 3°.17.G
 Tactus symptoma dentium.1°.de symp.caus. 3°.16.C
 Tactus corruptus quid.de ocul. 7°.185.H
 Tactus stupidus qui.de ocul. 7°.185.H
 TAFE A ex lepore.de cura lap. Sp.112.E
 ΤΑΥΝΙΤΑΙ seu ΤΙΥΑΝΙΤΑΙ placenta quō cōficiantur.de ali.fa. 2°.10.D
 TALENTII Marci Asclepiadis malagma.7°.de compo.medic.per
 genera. 5°.265.F
 Talentum argenti.in 3°.de morb.uulg.com.2°. 3°.137.A
 TALPARVM oculi habent, uitreum, & chrysellinum humorem,
 & tunicas, & tamen non sunt aperti.4°.de usu par. 1°.105.G
 Talpae cur habent oculos intus, & non foris.2°.de sem. 1°.339.G
 Talpae ex cecitate nihil habent cōmodi.2°.de semi. 1°.339.G
 ad TALPAS uocatas in capite.de med.fac.par.174.G/ 7°.176.C
 TALVS qui uulgo dicatur.de frac.com.2°. 7°.234.C
 Talus qui.intro. 1sa.53.F
 Tali qui sint.de ijs quae in med.fi.com.2°. 7°.209.E
 Talus ubi comprehendatur.de osf. 1°.43.F
 Talus ab imis tibiae, suraeq; processibus cōprehēditur.de osf. 1°.45.F
 Tali situs ubi.intro. 1sa.55.A
 Talus in pede ponit.de frac.cō.1°.232.B/com.2°. 7°.234.C
 Tali pars quae τὸ τῆρος dicitur sursum uergit.de osf. 1°.43.F
 in Talo uenae quando secari debent.com.6°.aph.36°. Ex.50.D
 de Tali uena secanda quid indicet.13°.meth.med. 7°.82.H
 circa Talos, aut poplite uenae secant̃ i Ischia.10°.q̃ cō.m.fl. 5°.207.A
 in Talis uenas secari oportet in phrenitide.praesag.exper.cōf. Sp.78.C
 Tali scarificatio menses prouocat.de cur.rat.per sang.miss. 6°.20.E
 Tali Hydropicorum scarificandi sunt.9°.de cōp.med.se.lo. 5°.200.H
 de Tali luxatione & repositione.de frac.com.3°. 7°.292.D
 Talus quot modis prolabatur, & quō restituatur.de machin. 7°.315.C
 Talus in quot partes procidat.de machin. 7°.321.H
 Talus qui prociderit, quomodo restituatur.de machin. 7°.321.H
 Talus difficulter uel nunquam restauratur, si magna sit luxatio, & uio
 lenta.introductio. 1sa.60.H
 ad Tali cōtōr̃sionem.2°.de comp.med.per gene. 5°.226.D
 ad Talos.de fascijs. 7°.306.B
 ad Talos uinciendos, uinculum.de fascijs. 7°.306.B/D
 ad Talum prolapsu ubi reponatur laqueus.de laqueis. 7°.307.C
 ad Talum suo loco motum ubi recondatur laqueus.de laqueis. 7°.307.E
 Talus suis inflatos, & tormina sanat.11°.simp.med.fac. 5°.80.C
 Talus bouis rotundos lumbricos educit, lienem consumit, & leucas tollit,
 & ueneris est.de ther.ad Pifo. 5°.95.C
 Talus bouis dentes uacillantes confirmat.de ther.ad Pifo. 5°.93.E

TAMARISCVS expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
Tamarix abstergit, incidit, parum desicat. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. D
Tamarix lixi idurato, pdest, et detiū dolores sanat. 7°. de simp. m. f. 5°. 56. D
ex Tamarisco poculum pro spleneticis. de dynam. Sp. 26. G
Tamarice utaris, galla deficiente. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
Tamarix gallæ omphacitidi similis est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
TANGENDI uis in homine est ualde hebes, et distributa per totū corpus. de instru. odor. 1°. 110. E
Tangendi sensorium quale. 4°. de loc. affec. 4°. 22. G
Tangendi instrumentum quale. de instru. odor. 1°. 110. F
Tangendi instrumentum terreum est. 3°. de decre. Hipp. 1°. 271. H
Tangēdi facultate sapius ledit gustadi facultas. 4°. de loc. af. 4°. 22. G
TANGENTIBVS rebus dolor. 2°. de loc. affec. 4°. 9. C
TANGIBILIVM qualitatum ppria hēmus noia. 2°. de lo. af. 4°. 12. E
Tāgibiles q̄litates post priā sequūt, et q̄ deide aliā. 1°. de na. fa. 1°. 291. F
Tangibiles qualitates, de quibus egit cōmodissime Aristoteles, quæ. 1°. de natur. facul. 1°. 291. F
Tangibilium qualitatum symptoma. de symp. diff. 3°. 13. C
Tangibilis actio nō fit absq; obuiatione rei tangēdæ. de anat. ui. Sp. 45. B
TANGIT, et gustat neruus idē in lingua. 4°. de loc. affe. 4°. 22. G
Tangere quomodo debemus arteriam. 1°. de dign. puls. 4°. 74. H
TANITRI Asclepiadis meminit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 39. H
Ταρχωδεις et παρχωδουτες i quo differāt. i 1°. pr. c. 1°. 4°. 162. F
TARATIT fit mentio. secreto. Sp. 102. G
TARAXIS quid. intro. Isa. 58. E
Taraxis affectus est, qui totum oculum exercet. intro. Isa. 58. D
TARDARVM caro media iter grues, et āseres. 3°. de ali. fa. 2°. 29. E
TARDE quæ digerantur, et cur. de diff. cont. Sp. 73. D
Tarde quæ aues digerantur. de diff. cont. Sp. 73. D
Tarde digeruntur oua dura. de diff. cont. Sp. 73. D
Tarde descendunt quæ sint. de diff. cont. Sp. 74. H
Tarde si descendant superfluitates ciborum, dari debent cibi lenientes, et pungentes. de diff. cont. Sp. 74. H
TARDIVS, et tardus differunt. 2°. de digno. puls. 4°. 76. B
Tardius, et maturius est in genere quando. 2°. de puls. diff. 4°. 55. F
Tardiores quando sunt ad agendum, et intelligendum homines. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 186. F
Tardior qui motus sit, et qui celerior. 2°. de dign. puls. 4°. 75. G
TARDITAS in motu sequitur ad dominium phlegmatis. de anatōmia uiuorum. Sp. 45. E
Tarditas accidit per melancholiam. de anatō. uiuo. Sp. 45. F
Tarditas concoctionis unde proueniat. 2°. de sympt. caus. 3°. 24. H
TARDAT canitiem quid. secret. Sp. 101. F
si Tardauerit matrix, quid fieri oporteat. de pass. mul. Sp. 96. A
TARDAE digestionis sunt pulli anserum. de diff. cont. Sp. 73. D
Tardæ, et duræ digestionis cibi sunt præponendi in fundo stomachi. de diff. cont. Sp. 71. H
Tardus motus qui. 3°. de dign. puls. 4°. 80. A
Tardus pulsus qui. 3°. de dign. puls. 4°. 79. G
Tardus, celer, et rarus, et creber quid sint, et unde accipiantur. 1°. de puls. diff. 4°. 48. E
Tardus pulsus et segnis fit à cholera nigra. de dynam. Sp. 19. F
Tardum pulsum efficit tristitia. de anat. uiu. Sp. 47. A
Tardus et torpens si appareat sobrius cogitabundus, peruigil, et loquax mentem lesam significat. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 168. G
Ταρχωδου quid significet. de uic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 122. G
TARSENSIA elychnia. 13°. meth. med. 7°. 81. G
Tarsensis magni extractorium hæmorrhoidum. 9°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 205. B
TARSI quæ partes iuxta oculos appellantur. intro. Isa. 53. A
Ταροδς quid à græcis uocatur. intro. Isa. 53. F
Tarsus quæ pars pedis. de osibus. 1°. 43. F/1°. de cōp. me. p ge. 5°. 216. D
Tarsus. i. prima pars plantæ. de musculorū dissectione. 1°. 52. B/ de fract. commentario 2°. 233. A/ 7°. 234. H
Ταροδς pars est ante planum pedis. 3°. de usu. par. 1°. 129. C
Tarsus in pede similis est carpo in manu. 3°. de usu. par. 1°. 129. F
Tarsus quibus constituatur. 3°. de usu. partium. 1°. 130. E
Tarsi ossa tria quomodo sita, et disposita. 3°. de usu. par. 1°. 130. C
Tarsi quartum os est calcaneo iunctum. 3°. de usu. par. 1°. 130. C
Tarsus ubi firmatur. 3°. de usu. par. 1°. 130. C
Tarsus pedis an conueniat corpori. 3°. de usu. par. 1°. 130. E
per Tarsos pedū excurrentes arteriæ pulsant. de uen. art. diff. 1°. 59. D

TAVRINAE carnes generant sanguinem crassum, et nigrum. de atrabile. 1°. 35. A
Taurina caro facit humorem melancholicum. 3°. de loc. affe. 4°. 18. F
TAVRINVS adeps qualis. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 233. H
Taurino adipe minus est calidus uiculinus. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. B
Taurinus adeps ualentior adipe caprarum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 34. E
Taurinus adeps medius ē iter suillū, et leoninū. 11°. de simp. me. f. 5°. 79. C
ex Taurino, et leonino adipe, et terebinthina, pice, et resina, medica-
 menta. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 105. A
Taurinū adipē sequitur pardi adeps. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. A
Taurinus adeps mollificat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. A
TAVRINVM pingue omnium maxime siccatur. 4°. de compo. medic. per genera. 5°. 242. A
TAVRINVM seuum odoramentis conditum. 7°. de compo. medic. per genera. 5°. 272. E
Taurinum seuum molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
TAVRINVM sanguinem si quis biberit quid sit remedium. 2°. de antidotis. 5°. 114. D
TAVRINVM Fel ad uisus obscuritatē facit. de re. par. fa. 7°. 156. G
Taurinum fel lumbricos infantibus necat. de dynami. Sp. 27. F
Taurinum fel aperit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. G
Taurino felle aperiunt hæmorrhoides. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. G
TAVRINI cornu rasura sanguinē cohibet. de ther. ad Piso. 5°. 93. E
TAVRO calidior est Canis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
Taurus calidior est boue ex ceto. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
Taurus quandoq; utitur ira. 3°. de usu. par. 1°. 128. B
Taurus quia utitur ira, habet cornua. 3°. de usu. par. 1°. 128. B
Tauri cur iracundi sunt, animosi, et furibundi. q. animi mor. 1°. 319. D
Tauri non facile domantur ab hominibus. 3°. de alim. fac. 2°. 27. B
Taurus terram findit ingenio simplici, et opere pio. de sper. Sp. 38. G
TAVRI sanguis uenenosus est. de util. respi. Sp. 64. E
Taurus habet sanguinem ualde spissum ac terrestrem, qui coagulatur. sta-
 tim. de util. respi. Sp. 64. E
Taurorum sanguis omnium celerrime coit. q. animi mor. 1°. 319. D
TAVRORVM caro qualis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. A
TAVRORVM testes insuauis, cōcoctu difficiles, et mali succi sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
TAVRORVM adeps qualis. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 265. E
Taurorum adeps calidior, et siccior suillo. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. A
Taurorū adeps minus est calidus quā leonū. 11°. de simp. me. fa. 5°. 79. B
Tauri adeps acrior. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
Tauri uetustum adipem accipi iubet. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 233. H
TAVRI et hirci pinguedo acrimoniam multam, et igneam habet. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E
TAVRORVM medulla aeris est. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. C
TAVRI bilem cæruleā uidit Galenus. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. F
Taurorū fel calidius est q̄ castratorū boum. 9°. de simp. med. fa. 5°. 74. F
Taurorum fel ualentior est felle caprarum, urforum, et boum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. H
Taurorū fel inferior est bile hyænnarum. 10°. de simp. med. fa. 5°. 74. H
Tauri fel incidit. de ocul. 7°. 188. F
TAVRI femora usta sanguinem cohibent, et aluum. de theriaca ad Pisonem. 5°. 93. E
TAVRO collæ meminit. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 252. B
TAVRVS, uirgo, capricornus sunt terrei, frigidi, et sicci meridio-
 nales. de sperma. Sp. 38. H
Taurus frigidus est in tertio gradu, siccus in secundo. de sper. Sp. 38. H
in Tauro conceptus ubi habebit mutationes. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. G
Taurus respicit caput. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 13. C
ex Tauro contraxit Alexander frontem cornutam. de sper. Sp. 38. G
Taurus tempestates, et uentos cōcitāt in mari, et in terra. de decub. pro-
 gno. ex math. scien. Sp. 13. C
Ταυρος quid. intro. Isa. 53. D
TAXIS est cosmos. in prog. com. 3°. 4°. 207. G
TEAPHEN adhibet in pulmonum inflammationibus. de med. fac. par. 7°. 176. C
Τεραπεις dicitur coniecturalis cognitio. de uict. rat. in morbis acutis. commentario 1°. 7°. 108. C
Τεραπεις quid sit. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. C
Τεραπεις, signum, et inditium differunt. in prog. com. 3°. 4°. 212. C
TECTVM aquilatum. de art. com. 3°. 7°. 270. F
Tectum testudinatum quid. de art. com. 3°. 7°. 270. F
 Tecti

TECTI cur debet esse dormientes. in 6^m. de mor. uul. cō. 4. 3^a. 183. F
 TEDAE folia ulcerum glutinatoria. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 Teda picea, & coni fuligo qualis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 Teda cortex qualis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. F
 Teda cito ignem accipiunt. 3°. de temp. 1^a. 22. F
 ex Teda spatulam laudat. 5°. de cōp. med. se. lo. 163. D/F/5°. de cōp. med.
 per gene. 247. B/G/5^a. 259. F/de rem. par. fac. 7^a. 157. E
 TEDIUM affert oleum. 12°. meth. med. 7^a. 75. F
 TEGENDVM corpus totum à balneo. de uict. rat. in morb. acutis,
 commentario 3°. 7^a. 132. G
 TEGENDA, & continenda lana alligabimus. de fascijs. 7^a. 293. F
 TEGVLAM esse siccam collige. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 141. A
 TEGVMENTA, medicamenta, & alimenta habent calidā potesta-
 tem. 2°. de simpl. med. fac. 5^a. 15. D
 ut Tegumentum calefacit oleum. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 15. F
 Teivay quid significet. 1°. de motu musc. 1^a. 308. H
 TELAS conficiendi ansas dedit aranea. de ther. ad Pifo. 5^a. 94. B
 Tela aranei à phlegmone tuetur ulcera cutis. 11°. de sim. med. fa. 5^a. 80. F
 Tela aranea panniculus oculi. de ocul. 7^a. 183. H
 TELAMONIS emplastrum. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 224. E
 TELEPHANI candidum. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 225. A
 TELEPHIVM calidū et siccū ē i scdo ordine. 8°. d sim. m. f. 5^a. 62. C
 Telephium ad putrida ulcera conuenit, & utiliginē utrāq; sanat. 8°. de
 simp. med. fac. 5^a. 62. D
 TELEPHIVM ulcus unde dictum. 2°. meth. med. 7^a. 9. F
 Telephia & chironia uocare ulcera superuacuū est: sat enim est oia cōi-
 ter cacoethe. i. maligna appellare. de tum. præter naturam. 3^a. 84. E
 Telephiū nomē ulcerū curiosū appellat Galenus. c. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Telephiū est nomē quod nihil facit ad curationē. 14°. meth. me. 7^a. 92. E
 Telephia ulcera à Galeno nominantur. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 Telephia ulcera ex cacoehymia nascuntur. 3°. de temp. 1^a. 23. A
 TELEPHVS grammaticus centum annorum qua uictus ratione usus
 fuerit. 5°. de sani. tuen. 2^a. 90. G
 Telephus grāmaticus bis terue mēse lauabatur. 2°. de san. tu. 2^a. 94. G
 TELINVM unguētū. i. ex scēnogræco. 7°. de cōp. me. p. g. 5^a. 267. A
 TELLINAE falsæ ustæ phibēt renasci pilos. 11°. d sim. m. f. 5^a. 82. D
 TELOSIS scabiei palpebrarum quarta species. de ocul. 7^a. 186. H
 Telis, id est scēnogræcum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. D
 TELVM quoduis graue iaculari, est uehemens exercitatio. 2°. de sani-
 tate tuenda. 2^a. 74. G
 Tela nō extrahunt à iccore, à corde, et à pulmone. 3°. de ana. ad. 1^a. 79. F
 Tela quibus modis extrahenda. 2°. de anat. adm. 1^a. 68. H
 Telum quomodo eximatur. 14°. meth. med. 7^a. 93. A
 Tela educens. 5°. de comp. med. per gen. 246. H/ 5^a. 250. B
 Telorum cuspides euellentia proprias sibi qualitates attrahunt. 1°. de na-
 tural. facul. 1^a. 295. A
 ad Telorum aculeos, & cuspides. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 249. A
 Telis uenena illata aliqua educunt eo modo, quo magnes ferrum. 1°. de na-
 turalibus facultatibus. 1^a. 295. A
 ad Telorum Toxico madefactorum uulnera. 2°. de antido. 5^a. 119. G
 ad Tela. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 247. F
 TEMERARIAE desipiētia sunt piculose. c. 6°. ap. 53°. Ex. 53. B
 Temeraria responsio mala semper. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. A
 Temerarij quomodo possunt respondere. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. A
 TEMERE quæ fiunt non ita uocantur ex ueritate, sed ex nostra co-
 gnitione. 4°. de decre. Hipp. 1^a. 250. H
 TEMERITAS, atq; immanitas, si mentis delirio iungatur, ab atra-
 bile sunt. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. F
 de TEMPERAMENTIS tractatus præcedere debet tractatum
 de simplicium medicamentorum facultatibus. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. D
 Temperamentum quid, & quomodo dicatur. 1°. de sani. tuen. 2^a. 64. B
 de Tēperamētis sciētia necessaria est in multis rebus. 2°. de tēp. 1^a. 16. F
 de Temperamentis liber sequitur librum de elementis. 1°. de tēp. 1^a. 10.
 C/de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 290. G
 Temperamētum est animæ essentia, uel quatuor qualitatū, uel quatuor
 corporum, calidi, humidi, frigidi, & sicci. q. animi mores. 1^a. 317. G
 Temperamentorum differentie sunt nouem. 1°. de temp. 1^a. 14. D
 Temperamentorum diuersitates tot sunt, quot functionum differentie.
 1°. de san. tuen. 2^a. 63. E
 in Temperamenti qualitate consistit sanitas. 1°. de sani. tu. 2^a. 63. D
 Temperamentum sanitatis symmetriam egressum est morbo propinquū.
 8°. meth. med. 7^a. 51. H

ex Temperamenti mediocritate prouenit mediocritas in carne. 1°. de tē-
 peramentis. 1^a. 15. A
 Temperamenta primo insunt corporibus. 1°. de usu par. 1^a. 115. D
 Temperamenta complent propriam substantiam particularum. 1°. de usu
 partium. 1^a. 115. D
 fm Temperamētī proprietatem particula agit. 5°. de loc. affe. 4^a. 35. F
 Temperamentum est causa, ut facile uel difficile homo patiat. in 1^m. de
 mor. uulg. commentario 2°. 3^a. 108. E
 Temperamenta hominum considerantes, singulas partes considerare de-
 bent. 2°. de temp. 1^a. 19. G
 ex Tēperamētis duobus immodicis unū fit modicū. 3°. met. med. 7^a. 17. B
 Temperamentum calidum nactō si fuerit adiectum piper, sinapi, allium,
 accenditur febris. præag. exper. conf. Sp. 77. D
 Temperamenti frigidi tres differentie. 6°. de sani. tuen. 2^a. 96. G
 Temperamentum calidum, & humidum optimum esse antiqui putabant.
 1°. de temperamentis. 1^a. 11. D
 Temperamentum calidum, & humidum pessimum est. 1°. de tēp. 1^a. 11. H
 Temperamentum calidum, & humidum aeris, quale. 1°. de tēp. 1^a. 12. D
 Temperamentū humidū in principio deterius est. 6°. de sani. tu. 1^a. 96. G
 Temperamenta anni temporum, non nomina ipsorum faciunt morbos. in
 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 147. C
 Temperamenti sicci notæ fm aliquos. 2°. de temp. 1^a. 20. G
 Temperamentum quæ immutent. 1°. de san. tuen. 2^a. 64. F
 pro Temperamentis ascitijs pulsus. 3°. de caus. puls. 4^a. 98. C
 Temperamentum quomodo seruetur. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. C
 Temperamentum præsens solum considerandum. 11°. meth. me. 7^a. 68. F
 à Temperamento corporis sumuntur medicatorie indicationes. 9°. me-
 thodi medendi. 7^a. 59. G
 Temperamentum curationem indicat. 1°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 121. B
 à Tēperamēto partis laborātis indicatio sumitur. 7°. met. me. 7^a. 49. A
 Tēperamentū oē nō restituit per cōtraria. de natu. hum. com. 1°. 1^a. 35. E
 Temperamentū inæquale habentes, ut iecur habeat aliam naturam, à uen-
 triculo, his, diuersum est quod accipitur iocundum, ab eo quod est par-
 ticulæ idoneum. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. C
 Temperamenta pugnantia à diuersis membris habens, quo medicamento
 ex malorum succo uti debet. 6°. de san. tuen. 2^a. 101. C
 Tēperamētū egrediētia corpora qbus cibis indigeāt. de diff. cōt. Sp. 73. G
 Temperamento uicina medicamenta, quæ. de ocul. 7^a. 189. B
 Temperamentum aquosum. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 154. C/D
 TEMPERANS qui. 4°. de decre. Hipp. 1^a. 249. E
 TEMPERANTIA non est, si tollatur facultas concupiscibilis. 8°.
 de decre. Hipp. 1^a. 257. B
 Temperantia medicamenta quomodo agant. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 12. D
 TEMPERATIO corporis animæ functiones immutat, & seiunge-
 re potest ipsas à corpore. q. animi mor. 1^a. 318. B
 Temperatio moderata in aere, quæ. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 15. F
 ex Tēperatione locorū aliqui iuuant ad prudentiā. q. ani. mo. 1^a. 320. D
 TEMPERATIVS lac quod nam sit. de diff. cont. Sp. 73. H
 TEMPERATISSIMVM oīum rerum hō est. 2°. de tēp. 1^a. 15. G
 Temperatissima pars in homine quæ. 2°. de temp. 1^a. 15. G
 Temperatissimus humorum sanguis in temperatissima cōstitutione abun-
 dat uere nimirum. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 100. H
 Temperatissimum corpus quale. de opt. nost. cor. const. 1^a. 38. G
 Temperatissima regio quæ sit, & ubi. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 TEMPERATURA quomodo fiat in quatuor qualitatibus, & in
 duabus solis. com. 5°. aphor. 62°. Ex. 43. F
 Temperaturas fieri qualitatibus per uadētibus se totas inuicem corporis
 substantijs probabilius est apud Galenū. de subs. facul. nat. 1^a. 230. F
 Temperatura corporalis quō fiat fm Aristotelem. q. ani. mo. 1^a. 317. G
 Temperaturam recipientia quomodo per totum temperentur, nō est ne-
 cesse sciri à medicis. 1°. de elem. 1^a. 8. C
 Temperatura quot modis diuisa sint. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 19. F
 Temperatura sunt nouē, una optima, & octo uitiosæ, inter uitiosas sunt
 quatuor simplices, & quatuor compositæ. cō. 3°. aph. 2°. Ex. 20. A
 Temperatura temperata una est. 1°. de temp. 1^a. 14. D
 Temperatura optima quæ sit. 2°. de puls. dig. 4^a. 78. B
 Temperatura æqualitas in quibus consistat. 1°. de temp. 1^a. 13. D
 Tēperatura pba fit ex quatuor elementis. 1°. de psag. ex puls. 4^a. 107. E
 Temperatura quatuor elementorum dicitur natura. com. 2°. apho. 34°.
 17. C/com. 3°. apho. 2°. Ex. 20. A
 Tēperatura significat naturā. de uict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 124. A
 Tēperatura comoda primorū sanitas ē. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 101. A
 n n n iij Temperatura

- Temperatura mulieris, & maris differunt. bre. denot. dog. 1°. 231. C
 Temperatura immoderata octo sunt. 1°. de temperamentis. 1°. 14. D/de
 mult. 3°. 82. A
 Temperatura simplices quatuor sunt. de cō. ar. 1s. 38. G/1°. de tēp. 1°. 14. D
 Temperatura cōposita quatuor sunt. de cō. ar. 1s. 38. G/1°. de tēp. 1°. 14. D
 Temperatura temperatissima est omnium prima. de cōst. ar. 1s. 38. G
 Temperaturas corrumpunt excessus, & defectus. 8°. de decretis Hippo-
 cratis. 271. A/ 1°. 274. E
 Temperatura commodae quae sint. 2°. de temp. 1°. 18. B
 Temperatura moderatae signa quae secundum totum animalis habitum.
 ars med. 1s. 65. F
 Temperatura deterioris cognitio quō habeatur. de const. ar. 1s. 38. H
 Temperatura sicca cur pessima sit. 6°. de sani. tuen. 2°. 96. H
 Temperatura sicciores natura salubrius degunt humidioribus. com. 6°.
 aphorismo. 2°. Ex. 46. E
 Temperatura magis, & minus possibilem faciunt naturam. commen. 3°.
 aphorismo 11°. Ex. 21. C
 Temperatura sicca quae in homine est, & huiusmodi animalibus cur per-
 ducit pilos. 2°. de temp. 1°. 18. G
 ob Temperaturas calidam efficitur iracundi. q. ani. mo. 1°. 322. G
 Temperatura calida & sicca à calidis & siccis nunquā ducetur in bonā
 temperaturam. ars med. 1s. 68. G
 Temperatura calida & sicca incidit tertianā. cō. 4°. apho. 59°. Ex. 33. H
 Temperatura hectica quae in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196. F
 ad Temperaturas aequalitatem quomodo perducatur calor febrilis. cōmen.
 6°. aphorif. 40°. Ex. 51. A
 Temperaturas opportunissimae agrotationibus ex partibus constant tem-
 peratura contrarijs. fin. med. 1s. 45. E
 Temperaturas naturales appetunt similia. ars med. 1s. 66. D
 Temperaturas male appetunt contraria. ars med. 1s. 66. D
 Temperaturas corporis animae facultates sequi, uerum est, & utile uo-
 lentibus suos animos excolere. q. animi mo. 1°. 317. B
 Temperaturis corporis anima ancillatur. q. animi mo. 1°. 318. C
 Temperatura est anima, aut uis temperatae comes. q. ani. mo. 1°. 318. D
 Temperatura ratione consistens substantia animae, fit à corpore naturali.
 quod animi mores. 1°. 318. G
 Temperatura seruata nō seiungit aia à corpore. de sub. fac. nat. 1°. 130. F
 Temperaturas quoque sequuntur artes. quod animi mores. 1°. 320. B
 Temperaturas eandem habent quādoque membra omnia, ut in cachexia,
 & elephantiasi. de mel. ex Gal. Ruf. & possf. Sp. 109. B
 à Temperatura indicatio qualis. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 102. E
 fm Temperaturas & etates, medicamentorum uariatio. 7°. de cōposi-
 tione medicamen. secundum locos. 5°. 181. B
 in Temperaturis conuenientibus nisi dentur medicamenta nō ualent. de
 medic. expertis. Sp. 106. F
 Temperaturas ad unguem scire est difficile. 9°. meth. med. 7°. 60. D
 in Temperaturis cognoscendis qui uult exercitari, unde incipere debeat.
 1°. de temperamentis. 1°. 14. D
 in Temperaturarum cognitione quō deuenimus. 1°. de temp. 1°. 14. E
 Temperatura quae sint temporibus aptae. com. 3°. apho. 2°. Ex. 20. A
 Temperatura mutat aer ambiens. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 134. C
 Temperatura anni, & temporum anni, causa est omnium bonorum in
 Asia. quod animi mores. 1°. 219. H
 Temperatura aeris siccae pluuiosis temporibus salubriores sunt, & mi-
 nus mortiferae. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. B
 Temperatura sunt causae morborū, nō tempora. cō. 3°. aph. 4°. Ex. 20. C
 fm Temperaturas temporū factas alterationes intelligit Galenus, dum
 inquit Hippocrates, mutationes temporum. com. 3°. aph. 1°. Ex. 19. H
 Temperatura humanae familiaris est glycyrrizae succus. 6°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 45. G
 Temperaturis medicamenta probanda. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. F
 Temperatura medicamenti Craasior. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 154. D
 Temperatura diluta. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. C
 Temperatura aquosa. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. A/D
 TEMPERATVM nihil est fm quosdā. 2°. de simp. me. fa. 5°. 15. E
 Temperatus non manet momento temperatus. 1°. de san. tuen. 2°. 64. F
 Temperata natura soli conuenit homini. de spermate. Sp. 41. B
 Temperatum in omnibus quod est. 1°. de temperamentis. 1°. 13. B
 Temperata natura omnium prima est uirtute, potentia, & ordine cogni-
 tionis. 2°. de temperamen. 1°. 15. F
 Temperatum simpliciter in natura quid. 2°. de temp. 1°. 15. F
 Temperata in singulis generibus, quae. 2°. de temp. 1°. 15. F
 Temperatum quid sit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. D
 Temperata quae sint. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. A
 Temperatum medicamentum quid sit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 ad Temperatum hominem referenda sunt medicamenta. 9°. de simplic.
 medicamen. facul. 5°. 69. F
 Temperatus homo pro mensura, & regula accipitur. 5°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 33. E
 Temperatum, & tepidum media sunt inter calidum, & frigidum. 1°. me-
 thodi medendi. 7°. 7. C
 Temperatum poculum, & balneum nonnunquam dicimus calidum appel-
 lationis abusu. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. E
 Temperatorum quatuor ordines. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Temperatum quomodo cognoscatur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. A
 Temperata non pariunt mordicationem. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. F
 Temperata res in actiuis qualitatibus sicca consistentia terrestris est, ac
 citra morsum desiccatur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Temperata in actiuis qualitatibus est & sicca cadmia. 9°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 69. F
 Temperatus est Conus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. A
 Temperatae in actiuis qualitatibus, & siccae in secundo ordine sunt Len-
 tes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
 Temperatus in passiuis qualitatibus est Leticus. 8°. de sim. me. fa. 5°. 61. H
 Temperatus est Lithargyrus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. A
 Temperatū est in passiuis qualitatibus psylliū. 8°. de sim. me. fa. 5°. 64. A
 Temperatus est calor natiuus. 3°. de caus. puls. 4°. 97. C
 Temperati nō possunt gigni in regionibus intemperatis. 2°. de sa. tu. 2°. 73. B
 Temperatum ne per somnium quidē inuenies apud Gallos, Scythas, Aegy-
 ptios, & Arabes. 2°. de sanit. tuen. 2°. 73. B
 Temperati absolutissimi qui credantur. 1°. de sani. tuen. 2°. 64. E
 Temperata natura una est. de spermate. Sp. 41. B
 Temperatum omnino quid sit. 1°. de temp. 1°. 14. A
 Temperatum corpus quae habeat. de opt. nostri corp. con. 1°. 38. E
 Temperatus in altera oppositione, in altera uero intemperatus, medius est
 inter omnino temperatum, & penitus intemperatū. 1°. de tēp. 1°. 14. D
 Temperatus in summo neutram habet oppositionem superantem. 1°. de
 temperamentis. 1°. 14. D
 Temperatus homo quibus inditijs cognoscatur. 2°. de temp. 1°. 15. H
 Temperatus optime est pulcherrimus. 1°. de sani. tuen. 2°. 64. G
 Temperatus, prudens, alacer, humanus amicorum amans erit. 2°. de se-
 mine. 1°. 15. H
 Temperati omnium mēsuras manifestas obtinēt. 2°. de san. tuē. 2°. 73. F
 Temperatis calor similis inest usque ad summum incrementum. 1°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 67. B
 Temperatus, qui nulli negotio sit adstrictus, quomodo tractandus, ut diu
 uiuat & sanus. 1°. de san. tuen. 2°. 67. D
 Temperatus debet seruari nō alterari. 2°. de san. tuē. 75. F/4°. 2°. 87. E
 Temperata consimilibus conseruantur. de natu. hum. com. 1°. 1°. 35. E
 non Temperata corriguntur contrarijs. de natu. hum. com. 1°. 1°. 35. E
 Temperatum fm naturam similibus seruatur. 3°. de alim. fac. 2°. 33. D
 male Temperatum à contrarijs ad proprium temperamentum adducitur.
 3°. de alimen. facul. 2°. 33. D
 Temperatum improprie corpus per contrariam reducitur ad tempera-
 tum, & quomodo. 1°. de alimen. facul. 2°. 9. F
 Temperato adhibenda sunt omnia mediocria. 2°. de san. tuen. 2°. 75. G
 Temperato homini qualis aer conueniat. 1°. de san. tuen. 2°. 67. B
 Temperatus aer cui comparatur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. F/G
 Temperata moderatio in aere. quae. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. F
 Temperatis sanis sunt temperati status. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 108. E
 Temperatus annus naturalē seruat temperiem. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, commentario 4°. 7°. 134. C
 Temperato homini dandus est locus temperatus, medium ueris, & meri-
 dies quando debet exerceri. 2°. de sani. tuen. 2°. 73. C
 Temperata regio facit mores temperatos. quod animi mores. 1°. 319. H
 Temperatae regionis descriptio. quod animi mores. 1°. 319. H
 Temperata est Delus. in prognost. com. 3°. 4°. 212. H
 Temperatas regiones incolentes, sunt corpore, animi moribus, ingenio,
 prudentia, quam prudentiores alijs. quod animi mores. 1°. 320. D
 Temperati nutritio à principio ortus incipiens. 1°. de san. tuen. 2°. 66. G
 Temperatū corpus cur seruatur alimentis temperatis. 1°. de ali. fa. 2°. 8. E
 Temperata corpora quibus indigeant cibis in tempore non temperato.
 de dissol. continua. Sp. 73. G
 Temperatus qui non multum mouetur cibandus est cibarijs medijs inter
 subtilia

subtilia & crassa. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Temperati augendi sunt potius quā siccandi. 2°. de sani. tuen. 2°. 73. A
 Temperati semper tendunt ad siccum. 1°. de san. tuen. 2°. 64. F
 Temperatorum ciborum diuersitas in crassum, subtile, et medium. de dissolutione continua. Sp. 73. G
 Temperata crassitiei oua quæ. de diss. cont. Sp. 73. A
 Temperata sunt hepata pullorum, & anserū, & axillæ ipsorum. de dissolutione continua. Sp. 73. A
 Temperato sanguine calidiorē & crassiorē generat caro pullorum co- lumbarum, & auium paruorum. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Temperati sunt pisces omnes non duræ carnis, nec multæ uiscositatis. de dissolutione continua. Sp. 73. A
 Temperatos cibos in subtilitate, & crassitie dabimus quando motus est conueniens. de dissol. cont. Sp. 71. G
 in Temperatis, cibi debent esse oppositi naturis. de dissol. cont. Sp. 71. G
 non Temperati cibi non generant sanguinem purum, mundum, clarum. de dissolu. cont. Sp. 73. H
 Temperatis quanto iucundius fuerit quod comedunt, tanto utiq; fit magis nutriens. 6°. de san. tuen. 2°. 96. C
 Temperatus usq; ad quartumdecimum annum quā seruare debet uictus rationem. 1°. de sani. tuen. 2°. 67. C
 Temperati quomodo regendi sunt ab anno decimoquarto usq; ad uigessimum primum. 1°. de san. tuen. 2°. 67. C
 Temperato qñ abstinendum à cibo, & potu. 2°. de san. tuen. 2°. 73. F
 Temperatum extrinseca facile offendunt. 2°. de san. tuen. 2°. 75. G
 Temperatis balnea pauca conueniunt. 3°. de sani. tuen. 2°. 78. B
 Temperatus & modice humidus aer balnei quomodo fiet. 10°. methodi medendi. 7°. 66. H
 Temperatus quomodo eat ad frigida. 3°. de san. tuen. 2°. 78. B
 Temperatus quando potest uti aqua frigida. 3°. de san. tuen. 2°. 78. B
 Temperato qualis lotio conueniat. 2°. de sani. tuen. 2°. 76. B
 Temperati ad labores quomodo se habeant. 5°. de sani. tuen. 2°. 89. H
 Temperati apothecia utantur. 3°. de sani. tuen. 2°. 76. G
 Téperatus quo gñe exercitationis sit exercēdus. 2°. de san. tu. 2°. 75. E
 Temperato quando utendum puluere. 5°. de san. tuen. 2°. 76. B
 Temperati quādo ad exercitium prodire debent. 2°. de san. tu. 2°. 75. F
 Temperatus non potest laborare plus iusto, nec cibis impleri. 2°. de sanitatē tuenda. 2°. 73. F
 Temperatus liber raro lassitudine tentatur. 3°. de san. tuen. 2°. 76. F
 in Temperato quomodo lassitudo curanda. 4°. de san. tuen. 2°. 84. D
 Temperatis quando sanguis mittendus est in lassitudine, & quando non. 4°. de sanitatē tuenda. 2°. 84. D
 Téperati aliqui ob prauū uictū facti intēperati. 2°. de sani. tu. 2°. 73. F
 Téperati facti quidā sunt, qui prius erāt intēperati. 2°. de sa. tu. 2°. 73. F
 Temperati nō debent abstinere à uenere ut sicci. 6°. de san. tu. 2°. 97. F
 Temperati quinto loco sunt proni ad febrem. 8°. meth. med. 7°. 54. E
 Temperatorum duorum hominum qui se contingant experientia. 2°. de simp. med. facul. 5°. 15. H
 Téperatis non indigent quæ curari debent. 3°. de simp. med. fa. 5°. 19. B
 TEMPERIEM, causas, & accidentia scire debet medicus. de medicis expertis. Sp. 103. G
 Temperies fm naturam cognoscenda est, & quare. ars med. Isa. 71. B
 Temperies est una. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. F
 ad Téperiem mediā qualitates sunt referendæ. 3°. de sim. me. fa. 5°. 19. F
 Temperie media est cutis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. E
 Temperies naturalis est sanitas. com. 4°. aph. 39°. Ex. 32. D
 Temperie optima constans unus, est ex salubribus habitibus. de constitutione artis medicæ. Isa. 38. H
 Temperiem optimā in adoleſcētia corpus obtinet. 6°. de sani. tu. 2°. 95. F
 Temperies proba unde. quod animi mores. 1°. 317. C
 Téperies bona fm Aristotelē est cā roboris mēbrorū. 1°. de se. 1°. 334. G
 Temperies bona corporis facit intellectum, non compositionis uarietas. 8°. de usu partium. 1°. 170. C
 Temperies corporis actiōes animæ uariare possunt. 3°. de lo. af. 4°. 19. C
 à Temperie manant actiones. 2°. de nat. fac. 1°. 300. F
 Téperies fm naturā in singulis instēis est cā actiōis. 2°. de na. f. 1°. 301. A
 Temperies cognoscitur ex functionibus partium principalium, & nō ex sensu. 2°. de temp. 1°. 20. A
 Temperiem naturalē seruat annus temperatus. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 134. C
 Temperiem naturalem inculpatam habentia animalia, debent similibus nutriri. 1°. de alimen. facul. 2°. 33. D

Temperiem cerebri seruare debent, qui recte uiuere, & recte meditari uolunt. de uirt. nostr. corp. dispens. Sp. 60. C
 Temperiem optimam qui non habent. 1°. de sanit. tuen. 2°. 64. E
 Téperie prauā aialibus hñtibus cibi cōtrarij cōueniūt. 3°. d. al. f. 2°. 33. D
 à Téperie deficiēs corpus, p quorū causas deficit. 5°. de san. tu. 1°. 89. E
 Temperies partium quando est uaria, ex una earum non licet pronunciare de toto. 2°. de temp. 1°. 19. H
 Temperies alia calida actu est. 1°. de tempe. 1°. 14. E
 Temperies alia calida potestate est, & quæ. 1°. de temp. 1°. 14. E
 Temperiei calidæ homo quibus sit nutriendus. de dissol. cont. Sp. 72. B
 Temperies calida, & humida, ut puerorum, facile absumitur. de curan. ratione per sanguinis missionem. 6°. 19. F
 Temperies sicca sepe facit animal calidius in augmento, in decremento fit siccum, & frigidum. 6°. de sani. tuen. 2°. 95. F
 ad Temperiem corpora ut reducantur quomodo seruanda æqualitas in calido, & frigido. 1°. de alim. facul. 2°. 8. F
 ad Temperiem tarde ueniunt frigidi, & sicci. 8°. meth. med. 7°. 54. F
 Temperies corporis facit ad inuentionē auxiliorū. 8°. meth. me. 7°. 58. G
 Temperies laborantis ostendit indicationes mensuræ contrarietatis. 11°. methodi medendi. 7°. 67. D
 Temperiem aeris comprehendit sub cœli statu. 8°. meth. med. 7°. 57. H
 sub Téperie aeris cōtinetur anni tēpus, & regio. 8°. meth. me. 7°. 58. A
 à Temperie loci laborantis indicatio prima in uentriculo affecto. 7°. methodi medendi. 7°. 48. H
 TEMPERARI æqualiter quid sit. 6°. de san. tuen. 2°. 95. C
 TEMPESTAS ualida quomodo ex luna cognoscatur. 3°. de diebus decretorijs. 4°. 157. F
 Tempestatem significat luna rutila. 3°. de dieb. decret. 4°. 157. F
 Tépestates et uētos cōcitāt taurus in mari, & in terra. de decub. Sp. 13. C
 Tempestas serena qualis. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 140. H
 Tempestas austrina qualis. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 140. H
 Tempestas aquilonia qualis. in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 140. H
 Tempestas unaquaq; pro ratione suæ temperaturæ, ac non propter nomen, succos auget. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 100. H
 Tempestate unaquaq; cur non omnes uno & eodem morbo capiuntur. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 101. A
 TEMPLVM paruum Softrati. de fascijs. 7°. 302. H
 Templum paruum Apollonij Thirij. de fascijs. 7°. 302. H
 TEMPORALES musculi qui. de muscul. dissectio. 44. G/ 4°. de anat. admin. 1°. 80. A
 Temporales musculi duo sunt. 11°. de usu part. 1°. 185. D
 Temporales musculi quales. 11°. de usu par. 1°. 184. F
 Temporalis musculi caput quale in animalibus habentibus maxillam magnā, & in ijs etiā quæ habent dentes ferratos. 16°. de usu p. 1°. 217. B
 Téporales musculi tendunt in unū magnū tēdonē. 11°. de usu pa. 1°. 185. H
 Temporalis musculus ubi. 11°. de usu partium. 1°. 184. G
 Tpales musculi ppinquiores sunt cerebro alijs. 11°. de usu par. 1°. 185. C
 circa Temporales musculos ossa cur dura in orbem quasi septum quoddam circumiecit. 11°. de usu partium. 1°. 185. B
 Temporalium musculorum tutamen. 11°. de usu partium. 1°. 185. C
 Temporalis musculus cur abditus solus omnium musculorum in ossibus capitis. 11°. de usu partium. 1°. 185. B
 Temporalis musculus magnus quorsum à natura effectus in quibusdā animalibus. 16°. de usu partium. 1°. 217. B
 Temporalis musculi tendo ex medio oculo. 11°. de usu par. 1°. 185. H
 Temporales musculi in hominibus minimi, & minimum neruosi sunt. 11°. de usu partium. 1°. 184. F
 Tpalis musculus in hoibus & simijs exiguus est. 16°. de usu pa. 1°. 217. A
 Téporalis musculus cur paruulus hominibus. 11°. de usu par. 1°. 184. H
 Temporalis musculus cur minimus hominibus. 11°. de usu p. 1°. 185. A/B
 Temporales musculi in quibus animalibus maximi sint, & neruosi. 11°. de usu partium. 1°. 184. F
 Temporalis musculus quibusdā animantibus est maximus. 16°. de usu partium. 1°. 217. A
 Temporales musculi cur magni in quibusdā animalibus à natura facti. 11°. de usu partium. 1°. 184. G
 Tpalis musculus p plures neruos cōicat cerebro. 11°. de usu par. 1°. 185. C
 Temporalium musculorum officium. 4°. de anat. administ. 80. A/ 2°. de motu musculorum. 1°. 314. E
 Temporalibus musculis lēsis, qui morbi contingant. 11°. de usu. 1°. 185. B
 TEMPORARIA aqua quæ. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 184. F
 TEMPVS quid. de hist. philos. Sp. 5. C

- Tempus non consumendum. 3°. de loc. affec. 4°. 17. D
 Tempus non conterendū in obscuris. in 6°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 179. C
 Tempus perditur sub malis præceptoribus. 8°. meth. med. 7°. 52. B
 Tempus habet omnes motus. 2°. de dignos. puls. 4°. 75. B
 Tēpus, & spatiū inseparabilia in motu diuisiui. 1°. de dif. resp. 3°. 57. A
 Tempus quid faciat in pulsū. 2°. de dignos. puls. 4°. 75. B
 Tēpus maximā uim habet ad perturbationē motus. 4°. de decr. 1°. 253. H
 Tempus formationis in tres partes diuiditur. de anat. uiuo. Sp. 52. B
 Tempus motus quando post formationem. de anat. uiuo. Sp. 52. B
 Tempus partus quando post motum. de anat. uiuo. Sp. 52. B
 Temporis partus diuersitas. de anat. uiu. Sp. 52. B/C
 Tempore uina fiunt flaua. de uinis. Sp. 76. G
 T E M P V S anni & regio cōtineat sub tēpie aeris. 8°. me. m. 7°. 58. A
 Temporum quatuor anni sol est auctor. 3°. de diebus decreto. 4°. 156. H/
 de spermate. Sp. 40. E
 Tempora anni quomodo mutentur in qualitatibus. de spermate. Sp. 39. B
 Temporeū mutationes obseruandæ, & quare. de aere, aqu. & loc. 2°. 2. D
 Temporum magnæ mutationes seruandæ. de aere, aqu. & loc. 2°. 2. G
 circa Tēporū mutationes quæ sint à medico cōsideranda. de sp. Sp. 39. F
 Temporum mutationes ubi non sunt, omnes ferè sunt similes. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. G
 Tēpora cū sint inter se similia, nullas corruptiones neq; malignitates inferunt in seminis genitalis misturā ac cōpactionē. de ae. aqu. et lo. 2°. 5. F
 in Tempore mutationes magnæ, & frequentes faciunt magnam diuersitatem in hominibus. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. F
 Tempora formarum naturam uariantia, sunt diuersa. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. G
 Temporum mutationes ubi fortes non fiunt, corpus, & animus nō fiunt apta exercitationibus. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. A
 Temporum mutatio facit generosiores. de aere, aqu. & loc. 2°. 5. B
 Temporis cōstitutionē qui poterit prædicere. de aere, aqu. & lo. 2°. 2. D
 Tempora quomodo à medicis distinguantur. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Temporum ordo qui fm medicos. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Tēpora omnia, ut æstas, hyems, quod possint in plures partes secari, potest colligi. com. 3°. apho. 23°. Ex. 24. H
 Temporis mutationis an hominis natura concordet considerandum est. de spermate. Sp. 39. F
 Temporis qualitates afficiunt corpus. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. D
 Temporum uarietates naturam permutant. de aere, aqu. & lo. 2°. 4. G
 Temporibus anni non afficiuntur omnes ætates, nec omnes naturæ, nec omnes pulsus. 2°. de dignos. puls. 4°. 78. F
 quæ Tempora cui ætati cōueniant, & cui non. cō. 3°. aph. 18°. Ex. 23. G
 Tempora optima, pessima, & media, quomodo inueniantur. commentario 3°. aphorif. 18°. Ex. 23. H
 Tempora sicca sunt magis salubria pluuiosis. commentario 3°. aphorif. mo 7°. 20. F/aphor. 11°. Ex. 21. B
 Tempora sicca generant paucos humores, sed biliosos. commentario 3°. aphorifmo 7°. Ex. 20. F
 Tempore sicco fiunt febres acutæ, sed nō multæ. cō. 3°. aph. 7°. Ex. 20. F
 Tempus notat humores peccantes. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. E
 Temporum mutationi concordare solet passio cholericæ, & sanguineæ. de spermate. Sp. 39. H
 Tempora cur humidiora. 2°. de temper. 1°. 19. E
 Tempora mutant respirationem. de util. resp. 1°. 225. G
 Tempora extenuant corpora, & quæ tēpora. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
 Tempora anni calida & regiones calidæ sunt causa exolutionis uirium in euacuatione, ut in pueris substantia mollis, & humida. de uict. rat. in morbis acutis. com. 1°. 7°. 115. F
 Tempore quolibet possunt fieri omnes morbi, tamen aliqui magis quàm alij. com. 3°. apho. 19°. Ex. 24. A
 Temporum anni mutatio præter naturā in causa est ut morbis corripimur. in 3°. de morb. uul. cō. 3°. 140. F/cō. 3°. aph. 4°. Ex. 20. C
 Tēporū mutationes ut plurimū morbū pariunt. cō. 3°. apho. 1°. Ex. 19. G
 Temporum mutationes, id est successiones faciunt, & soluunt morbos. com. 3°. apho. 1°. Ex. 19. G
 Temporum magnæ permutationes ut frigoris, caloris, humidi, sicci, morbos ut plurimum pariunt. com. 3°. apho. 1°. Ex. 19. G
 Temporum ratione morbi, qui. 6°. de decre. Hipp. 1°. 276. G
 Tēpora ad quæ morbi bene uel male se habeant. cō. 3°. aph. 3°. Ex. 20. A
 Tempora similia complexionis faciunt morbos, dissimilia soluunt, præter quàm si ætas temperata, & uictui, & regioni, & loco temperato comparetur, hoc enim solo modo similes à similibus bene afficiuntur. com-
 mentario 3°. aphorifmo 3°. Ex. 20. B
 Tempus quantum ualeat. de uic. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 115. F
 à Tempore anni indicatio oritur. de sectis. Isa. 16. E
 Tempus anni facit ad inuentionem auxiliorum. 8°. meth. med. 7°. 58. G
 Tempora anni quomodo ualent ad uictus rationem instituendam. cōmentario 1°. aphorifmo 15°. Ex. 8. A
 Tempora anni, partes, & regiones quomodo se habeant ad purgationes. quos purg. opor. quib. med. 5°. 88. E
 Tempora purgandi sunt uer, & autumnus. de dynamidijs. Sp. 20. G
 Tempus præbendi pharmacum quod. de spermate. Sp. 39. G
 in Tēpore debito nisi denī medicamēta nō ualent. de med. exp. Sp. 106. F
 Tempore quouis fiat uenæ sectio, si usus postulet. præf. exper. Sp. 78. D
 Tempus accommodatius uenæ sectioni in febre continua est matutinum. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Tempore matutino sanguis detrahendus. præf. exper. conf. Sp. 77. H
 Tempus quo uenæ sectio prohibenda est. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 in Tempore anni multum calido, & multum frigido non est secanda uenæ, & in febre acuta. de sect. Isa. 161. E
 Tempore calido, & sicco sanguis non est mittendus. de uictus ratione in morbis acutis, comment. 3°. 7°. 136. H
 à Tempore anni summitur etiam inditium bonæ excretionis, commentario 4°. aphorifmo. 47°. Ex. 33. A
 Temporum differentie duæ apud medicos celebrantur, siquidē aliqua dicuntur tempora morborū, & aliqua auxiliorū. de opt. sect. Isa. 27. E
 Tempora auxiliorum & morborum diuersa sunt. de opt. sect. Isa. 28. A
 Tempora auxiliorum eodem instrumento non iudicantur, & iudicatoria instrumenta particularium temporum ipsorū remedium scribi nequeunt. de opt. secta. Isa. 27. H
 Tempus in morbis est, ut ætas in animalibus. de morb. temp. 3°. 85. B
 Tempora morborū unde fm aliquos distinguantur. 1°. de crisi. 4°. 125. G
 Tempora morborum quatuor. 1°. de crisi. 4°. 125. G
 Tempora quatuor morborum quomodo distinguuntur. de opt. Isa. 28. A
 Tempora uia quō à particularibus distinguantur. de opt. sect. Isa. 27. H
 Tempora morborum uniuersalia, quæ non distinguuntur dierum numero. 1°. de crisi. 4°. 125. G
 Tempora omnia in alia distinguuntur. de morb. temp. 3°. 86. E
 quō ad Tēpora morborū differentie tres. in progn. com. 1°. 4°. 193. B
 Tempora sex morborum intermittentium. de morb. temp. 3°. 86. B
 per Tempora febris incessus quō se habeat. 3°. de præf. exper. 4°. 119. A
 Tempora tria simul in quibus sint febribus. de morb. temp. 3°. 87. B
 Tempora quatuor habet hæctica. 1°. de diff. feb. 3°. 36. C
 Tempora tria in continuis, & earum diuisio. de morb. tempe. 3°. 87. D
 Tempora morborum non sunt æqualia. 1°. de crisi. 4°. 126. D
 Tempora æqualia longo morbo habere non potest morbus breuis. 1°. de crisi. 4°. 125. G
 Tempora morborum habent latitudinem. de tot. morb. temp. 3°. 89. B
 Tempus breue qui morbi habeant. 1°. de crisi. 4°. 126. F
 Tempora quomodo habet apoplexia. de tot. morb. temp. 3°. 89. C
 Tempora habet comitialis morbus. de tot. morb. temp. 3°. 89. C
 Tēpora quatuor habet apata, & quæ cōueniant in illis. de ocul. 7°. 189. F
 Tempora quomodo habet scirrhus in cruribus. de tot. mor. tēp. 3°. 89. C
 Tempora quatuor habet ceruicis truncatio. de tot. mor. temp. 3°. 89. C
 Tempora morbi in morituris. de tot. morb. temp. 3°. 89. F
 Temporis inæqualitas inditium atræ bilis quæ dominatur. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 96. B
 Tempora mala cur dicantur. an qualitates incorporeæ sint. Isa. 10. B
 Temporibus certis natura ordinata semper agit, si materiam superet. 2°. de diebus decre. 4°. 151. H
 circa Tēpora oia uersatur prognosticatio. in progn. com. 1°. 4°. 190. H
 Tempus præfinitum unde cognoscatur à medico, quo euadendum uel pereundum est homini. de constit. art. Isa. 42. A
 Tempora à nullo signo fideliter indicantur. 1°. de crisi. 4°. 130. G
 Tempora morbi uia quō quis cognoscet anteq̃ sint. 1°. de crisi. 4°. 131. F
 Tempora morborum quantum debeant perdurare, quomodo coniectandum, & unde. 1°. de crisi. 4°. 128. E
 Tpe longo indiget fixi humores ut expellant. cō. 4°. aph. 30°. Ex. 30. F
 Temporis longitudo ab Hippocrate ostenditur per hæc uerba capti, & capiuntur. com. 5°. aphor. 70°. Ex. 45. E
 à Tempore nulla est indicatio. 4°. meth. med. 7°. 27. E
 à Tempore non est indicatio curadi sumenda, sed à morbo. 4°. methodi medendi. 7°. 24. H
 Tempus ad præsidia conducit. de tot. morb. temp. 3°. 88. E
 in Temporibus

in Temporibus diuersis auxilia diuersa adhibenda sunt. de totius morbi temporibus. 3^a.89.A
 Temporis occasio, & auxiliorum quantitas ad medendum conferunt. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.94.C
 Tēpus occasionis in medicina breue, & p̄cept est. cō. 1°. aph. 1°. Ex. 2.C
 Temporis opportunitas multum facit. de puero epilep. 7^a.180.B
 Temporis occasio unde habet ortum. ars med. 1^a.68.D
 Tempus ostendit uictus rationem. 7°. meth. med. 7^a.46.G
 sine Temporum cognitione uictus ratio institui nō potest. de totius morbi temporibus. 3^a.90.A
 pro Tempore uictus ratio immutanda est. de sal. diet. 2^a.40.H
 circa Tempora uaria quæ curatio adhibenda. de tot. mor. tēp. 3^a.90.A
 per Tempora quatuor asperæ arteriæ lasitudinibus tensiuis quid agendum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.177.G
 Temporum in morbo laterali casus. 1°. de crisi. 4^a.132.E
 TEMPORA quæ partes corporis appellatur. intr. 1^a.52.H
 Tempora subiacent ubi galea est. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41.H
 Temporum duo sunt offa. intr. 1^a.54.F
 Temporis ossis abscissio cōuulsionem facit. in 1^m. pror. cō. 3°. 4^a.183.H
 Temporiū musculus euidentis si os iugale duntaxat excideris. 4°. de anat. micis administ. 1^a.81.E
 circa Tempora musculorū motus duo sunt. 1°. de motu musc. 1^a.309.G
 Temporum uenæ duæ flexuosæ incedunt. de ana. uiu. Sp. 55.A
 Temporum uenæ graues & plenæ sunt edito homini si sperma conceptū fuerit à muliere in tribus horis sanguinis. de sper. Sp. 37.B
 Tempora pulsant à potu meri, & in ardentibus febribus, & in capitis doloribus. 4°. de pul. diff. 4^a.64.C
 Temporiū uenæ cur pulsent in capitis dolore. in 1^m. pr. cō. 3°. 4^a.180.D
 Temporum uenæ pulsantes iudicationis sunt signum. 1°. d. arte curatiua ad Glauconem. 7^a.100.D
 in Temporum pulsibus uinū euitandū est. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a.95.F
 Temporiū uenæ secantur, uel inciduntur, uel extrahuntur, uel aduruntur, ut rheumatismi subtiles qui ad oculos descendunt constringantur. de ana. ocul. Sp. 55.B
 Temporum arteriæ illustrem habent motum. de pul. ad Tyr. 4^a.43.C
 in Temporum arterijs cum dolore uehementi pulsus non naturalis motus est. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a.222.D
 Temporis arteria quandoq; secatur, quandoque inciditur, quādoq; extrahitur, quandoque aduritur. de ana. uiu. Sp. 55.B
 Temporum arteriæ secantur propter oculos, & fluxum calidum, & spumum. de cur. rat. per sang. mis. 6^a.303.F
 Tempora adstricta mala. in prog. com. 1°. 4^a.191.B
 Tempora quomodo adstringantur in acutis. in progn. com. 1°. 4^a.191.C
 ad Tempora, & ad Thoracem à capite cur materia transmittatur. 2°. de diff. febr. 3^a.40.H
 TEMULENTI cur nō habeāt insomnia. in 1^m. pr. cō. 1°. 4^a.163.G
 Temulenti calido quodam modo uicto, & grauato humoris copia dormiunt. 2°. de temp. 1^a.16.F
 TENACITAS in medicamentis facit substantiam emplasticam. 9°. de simp. med. fac. 5^a.66.B
 TENAX, & uiscosus est samius aster. 9°. de simp. med. fa. 5^a.66.A
 Tenacia omnia opplendo quippiā in transitu relinquūt. de ptif. 2^a.47.F
 Tenacis carnis animalia uitanda sunt in quartana. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a.97.F
 Tenax materia tarde dissoluitur. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52.E
 Tenax humor bullas facit stabiles. com. 7°. aph. 34°. Ex. 56.E
 TENDINES qui. introd. 1^a.53.B
 Tendines sæpius uidendi sunt. 3°. de comp. med. per ge. 5^a.231.F
 Tendines oriuntur ex musculis. 3°. de comp. med. per ge. 5^a.231.E
 ad Tendines capiendos hamo, & scalpello hebetiore utendū. 1°. de anat. micis administ. 1^a.65.H
 Tendines quales sint in partibus diuersis. 3°. de cōp. me. per ge. 5^a.231.B
 Tendines uiscide immodice, & glutinosæ sunt ubi elixæ fuerint. de bonitate & uitio succ. 2^a.35.H
 Tendines non uacant periculo. 3°. de comp. med. per ge. 5^a.231.D
 Tendines quid patiantur. 3°. de comp. med. per ge. 5^a.231.A
 Tendinibus affectis per sympathiam patitur principium. 3°. de composi. med. per genera. 5^a.231.E
 Tendines in anteriorem partem extensi, quo modo curentur. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a.144.E
 Tendines qui dilatantur, & qui non. 3°. de composi. med. p. gen. 5^a.231.E
 in Tendinis capite punctura aliquando adeo angusta fit, ut piculū sit ne

summis partibus cōglutinatīs profundiores adhuc non coaluerint. 1°. de anat. adm. 1^a.64.D
 Tendines quando amputandi in uulneribus, ut simus tuti. 3°. de composi. med. per genera. 5^a.231.B
 Tendines non suuntur sine periculo. 3°. de comp. med. per ge. 5^a.231.D
 TENDENS sursum totum pedem musculus. de mus. dis. 1^a.52.D
 Tendencia quo modo faciant dolorem. 1°. de symp. cau. 3^a.16.H
 Tendens dolor est species doloris. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47.A
 TENDUNTUR chordæ à sicco, & humido. 2°. de lo. aff. 4^a.11.A
 Tendi quidam dolentes uidentur. 2°. de loc. aff. 4^a.12.F
 TENDONES Τένοντες uocant græci. 5°. de san. tuen. 2^a.90.A
 Tendones dicuntur aponeurosis quasi eneruationes. 1°. de loc. aff. 4^a.7.D
 Tendones etiam nerui nominantur ab aliquibus. 3°. de composi. medicam. per genera. 5^a.229.B
 Tendones à quibus nerui dicantur. 2°. de loc. aff. 4^a.11.A
 Tendones ab ignaris nerui putantur. 6°. meth. med. 7^a.38.H
 Tendones qui uocentur. 3°. de comp. med. per ge. 5^a.229.B
 Tendo quid sit. 1°. de usu par. 117.C / 1°. de motu musc. 1^a.308.G
 Tendo quid nam sit, & à quo fiat. 1°. de decr. Hip. 1^a.234.B
 Tendones qui. fin. med. 1^a.44.C / 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a.104.B
 Tendones qui sint, & unde oriantur. de ossibus. 1^a.40.D
 Tendones sunt partes neruose. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37.D
 Tendones quo modo generentur. 2°. de usu par. 1^a.122.G
 Tendones quomodo ex cerebro oriantur. 6°. meth. med. 7^a.39.H
 Tendo ex ligamentis, & neruis est. 1°. de motu musc. 1^a.309.C
 Tēdo neq; in sensilis neq; sensilis est, ut neruus. 1°. de motu musc. 1^a.309.C
 Tendones quidam sensus expertes sunt. 3°. de alim. fac. 2^a.26.F
 Tendo quantum excedat neruum. 1°. de motu musc. 1^a.309.C
 Tendo cur neruo maior. 1°. de motu musc. 1^a.309.D
 Tendo multo maior est neruo, qui in musculum descendit. 1°. de motu musculorum. 1^a.309.C
 Tendo nascitur ex fine musculi. 1°. de motu musc. 1^a.309.C / de bonitate & uitio succorum. 2^a.35.G
 in Tendonem desinunt omnes musculi. 11°. de usu par. 1^a.185.G
 Tendo est in quod musculus desinit. 1°. de decr. Hip. 1^a.333.G
 in Tendonem non desinit omnis musculus. 1°. de motu musc. 1^a.309.E
 Tēdo nō oritur ex musculis mouētib; linguā. 1°. de motu musc. 1^a.309.E
 in Tendones desinunt musculi mouentes ossa. 1°. de motu musc. 1^a.309.F
 Tendo quando circa ossa quomodo os disponat. 2°. de usu par. 1^a.123.C
 Tendo ut plurimum in ossis terminū cartilagine illitum inseritur. 1°. de motu musc. 1^a.309.D
 Tendo musculum alligat ossibus subiectis in quæ inserit qua ratione nihil differt à ligamento. 1°. de motu musc. 1^a.309.D
 Tendo unde finiat. 1°. de motu musc. 1^a.308.G
 ad Tēdonē constituendū musculus fuit cōparatus. 12°. de usu p. 1^a.193.D
 in Tendones multos cum desinit unus musculus, non amplius unus esse uidetur, sed quot sunt tendones. 1°. de motu musc. 1^a.308.F
 Tendo ex quibus affectus. 1°. de sem. 1^a.332.C
 Tendo ex neruo, & ligamento constat. 1°. de motu musc. 1^a.309.C
 Tendo ligamenti, et nerui usum habet. 1°. de motu musc. 1^a.309.D
 Tendo medius est inter ligamentum, & neruū. 1°. de motu musc. 1^a.308.H
 Tendones quam qualitatem habeant. 2°. de temp. 1^a.18.A
 Tendo idem quod chorda. de ana. uiu. Sp. 55.E
 Tendo, copula, neruus quo modo differant, & quid sint. 1°. de decretis Hippocratis. 1^a.233.F
 Tendo, neruus, copula, alba sunt, exāguia, foraminibus carētia. 1°. de decretis Hippocratis. 1^a.233.H
 Tendo non omnis est teres neq; copula. 1°. de decr. Hip. 1^a.233.F
 Tendo minus siccus cartilagine est. 1°. de temp. 1^a.15.C
 Tendones sunt minus duri ligamenti, propterea sunt inutiles ad pudendorum constructionem. 14°. de usu par. 1^a.210.D
 Tendones non habent cavitatem. 14°. de usu par. 1^a.210.D
 Tendo primum instrumentum est motus. 12°. de usu par. 1^a.193.D
 Tendones, nerui, musculi, & ligamenta quanto sunt sicciora, tanto sunt ualentiora. 3°. de symp. cau. 3^a.29.D
 Tendones duos habet actio ualida. 5°. de usu par. 119.F / 2°. 1^a.123.D
 Tendones parui habent actiones imbecilles. 2°. de usu par. 1^a.123.D
 Tendonum media constitutio quæ. 1°. de usu par. 1^a.119.C
 Tendonum actiones uoluntariæ sunt. 2°. de san. tuen. 2^a.75.A
 Tēdonū exercitatio fit p se ex motibus uolūtarijs. 2°. de sa. tu. 2^a.75.A
 Tēdo tpalis musculi cur ex medio oculo emergat. 11°. de usu p. 1^a.185.H
 in Tendonem magnū tendunt musculi tēporales. 11°. de usu p. 1^a.185.H
 Tendo trahit

Tendo trahit particulam ad suum caput. 1°. de usu par. 1°. 117. H
 Tendones manus à quibus musculis oriantur. 2°. de usu par. 1°. 121. D
 Tendo caue manus diligenter inspiciendus est in dissectione. 1°. de anatomiis administrationibus. 1°. 66. B
 Tendo digitorum pars. de ineq. intemp. 3°. 43. D
 Tendones digitorum unde oriantur. 1°. de usu par. 1°. 118. F
 Tendones sunt nerui uocati ab antiq. digitos mouētes. 1°. de usu par. 1°. 117. C
 de Tendonebus mouentibus digitos. 1°. de usu par. 1°. 118. C
 Tendonum euntium ad digitos utilitas. 1°. de usu par. 1°. 117. C
 Tendones quatuor in unumquēq. digitum singulus produciens musculus. de musc. diff. 1°. 48. C
 Tendones produciunt unū quodq. caput digitis quos mouent numero æquales. de musc. diff. 1°. 48. C
 Tendones digitos extēdentes & incuruantes qui. 2°. de lo. aff. 4°. 11. A
 à Tendone exteriori fit digitorū extensio. 1°. de usu par. 1°. 117. D
 à Tendone interiori fit digitorum flexio. 1°. de usu par. 1°. 117. D
 Tendones à quibus digiti flectuntur interni sunt. 1°. de motu mu. 1°. 311. A
 Tendo unus sufficit ad extensionem digiti. 2°. de usu par. 1°. 121. D
 Tendo unus non sufficit ad flexionem digiti. 2°. de usu par. 1°. 121. D
 Tendone externo absciso particula flectitur. 1°. de motu mus. 1°. 311. G
 Tendone flectenti aliquis non est omnino exquiste oppositus in magno digito. 1°. de usu par. 1°. 117. G
 Tendones qui in orbem circūuoluuntur quales. 1°. de usu par. 1°. 214. C
 de Tendonebus pollicis. 1°. de usu par. 1°. 117. D
 Tendonis mouentis pollicem cur caput sit in media cavitare manus. 1°. de usu partium. 1°. 117. H
 Tendo pollicis it modo simili iugorū habentis. 1°. de usu par. 1°. 118. A
 Tendo pollicis cur super alios. 1°. de usu par. 1°. 118. B
 de Tendonebus quatuor aliorum digitorum. 1°. de usu par. 1°. 117. E
 Tendones aliorum digitorum quomodo locati. 1°. de usu par. 1°. 118. B
 de Tendonebus indicis. 1°. de usu par. 1°. 117. G
 Tendones interni cur duplices in digitis. 1°. de usu par. 1°. 117. F
 Tendo unusquisq. à musculis usque ad articulos exquiste est rotūdus. 1°. de usu par. 1°. 117. D
 à quo Tendone flectat primus & tertius articulus. de mus. diff. 1°. 48. H
 Tendo mouens primum articulum si patiat, quid sequitur. 1°. de usu partium. 1°. 118. D
 Tendones ad laterales partes digitorū unū oriatur. 1°. de usu par. 1°. 118. E
 Tendones cur in lateribus digitorum. 1°. de usu par. 1°. 118. E
 Tendones in manu summa male curati. 3°. de compositione medicamento rum per genera. 5°. 228. C
 Tendones ad carpū tēdētes quod officiū habeāt. 1°. de usu par. 1°. 117. D
 Tendones mouentes digitos Pedum qui, & quibus motibus. 3°. de usu partium. 1°. 133. G
 Tendones digitorum pedum sunt multo minores quā manuum. 3°. de usu partium. 1°. 131. G
 Tendonis germen in calcaneo disseminatū est ad omnes pedis particulas. 3°. de usu par. 1°. 133. H
 Tendo calcis cur robustus. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 231. E
 Tendo non existens in pede humano, sed bene in simia, qui. 2°. de anatomiciis admin. 1°. 72. A
 Tendonibus patientibus eadem fiunt, quæ fiunt patientibus musculis. 1°. de motu mus. 1°. 308. G
 Tendo seipsum grauare non potest. de mul. 3°. 78. A
 Tendones aliquibus ex leui qualibet causa dolēt. 5°. de san. tu. 2°. 90. A
 ex Tendonum doloribus animi defectus quomodo curetur. 1°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 99. G
 ad Tendonum phlegmonas. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 269. D
 Tendones scirrholi quibus indigeant, & quo modo usus aceti illis conueniat. 14°. meth. med. 7°. 88. A
 in Tendone interno scirrhus nato pars flexa nō extenditur, è contrario in externo. 1°. de motu mus. 1°. 310. H
 Tendonum scirrhi quibus curentur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. B
 Tendonis punctura facit conuulsionem. ars med. Isa. 70. A
 Tendo punctus ex euphorbio sanatur. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. B
 Tendonū uulnus quō nominandum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. B
 in Tendonebus ulcera sunt dolorosa, spasmiosa, et delirium facientia. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 ad Tendonum spasma ualet Theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. G
 TENEBRAE ἡ φῶς dicuntur à Pindaro. 11°. pr. cō. 3°. 4°. 182. H
 Tenebræ an uideantur. de hist. phil. Sp. 9. E
 Tenebris oppositis quid faciat lux. de hist. phil. Sp. 9. E

q. Tenebris altissimis circumdatum nobis aerem ad tempus occupantibus, nobis extrinsecus sit, id melancholiae uitio laborantibus ab interno & ipso corpore contingit. 2°. de symp. cau. 3°. 24. D
 Tenebræ formidolose sunt. de mel. ex Gal. Ru. & Pos. Sp. 109. D
 Tenebræ inducunt timorem. 3°. de loc. aff. 4°. 19. C
 in Tenebris pueri timent, & ex adultis non consueti. de melancholia ex Gal. Ruf. & Pos. Sp. 109. D
 Tenebræ terrent nos in anima, ideo atra bilis tenebrosa est. 2°. de symp. causis. 3°. 24. D
 Tenebræ animæ rationalis atra bilis. 2°. de sympt. cau. 3°. 24. D
 Tenebrarum somniū significat atrā bilē. de præs. ex insom. 4°. 213. C
 Tenebris similem mentem reddens, atra bilis color timorē efficit. 3°. de locis affectis. 4°. 19. C
 Tenebræ ueternum augent secundum methodicos. de op. sect. Isa. 25. A
 Tenebræ obortæ oculis qñ bonæ, & qñ non bonæ. 1°. de crisi. 4°. 128. B
 TENEBRICOSVM quod circa oculos à quo fiat. in prognost. cōmentario 3°. 4°. 210. E
 TENEBROSA uisa ut in suffusionibus. in progn. cō. 3°. 4°. 210. F
 TENENDI, nec repellendi uim habet quod ita est molle ut tum humidum tum fluxile tum nulli innitens sit. 3°. de symp. cau. 3°. 28. H
 Tenere fortiter, trudere uiolenter, & trahere ualenter quicquid uoluerit potest, quod ita durum est: ut nec difficile ad flectendum sit, & firmiter imitatur. 3°. de symp. cau. 3°. 28. H
 TENERA & uiridia participant substantiæ aquæ. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 45. A
 Tenera crescentia sunt moderata. de atten. uic. 2°. 44. A
 Teneri pisces, parui, quibus non est pinguedo multa, sunt boni chymi, & subtilis. de diff. cont. Sp. 73. H
 Tenera labia sunt hominis in tribus horis sanguinis à muliere concepti. de spermate. Sp. 37. B
 Tenera carne prædita corpora facile morsum recipiunt. 4°. de compos. medic. per genera. 5°. 236. F
 Teneris quale debet exhibi medicamentū. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 232. H
 Teneris non est adhibenda calx uiua, sed cocta. 1°. de composit. medicam. per genera. 5°. 212. A
 ad Teneros, & ulceribus magnis nimis grauiter confluentes. 4°. de cōposit. med. per ge. 5°. 245. D
 ad Tenerorum ulcera. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 214. D
 ad Teneros. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 223. A
 TENERICVLA pro pleuritide. de dyn. Sp. 35. E
 in TENERITVDINE quid agendum. 5°. de san. tuen. 2°. 89. D
 TENESMOSIS ualet adeps caprinus. 11°. de simp. me. fa. 5°. 79. A
 Tenesmosis, & dysenterijs cur imponatur adeps caprinus potius quā suillus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. A
 TENESMVS unde nomen habeat. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Tenesmus quid fin. med. Isa. 47. F in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 145. B
 Tenesmi qui sint. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 111. C
 Tenesmus symptoma est. 2°. de symp. cau. 3°. 21. E
 Tenesmus morbus longus intrinsecus. intr. Isa. 56. B
 Tenesmus cuius sit partis morbus. intr. Isa. 57. E
 Tenesmus dicitur intestini recti ulcus. 6°. de loc. aff. 4°. 36. F
 Tenesmus sedem habet cognitu facilem. 6°. de loc. aff. 4°. 36. D
 Tenesmus pertinet ad dysenteriam, & habet uehementiores nixus. 3°. de symp. cau. 3°. 28. C
 Tenesmus peior est dysenteria, & distinctus ab illa. in 3°. de morbis uul. commentario 3°. 3°. 146. H
 Tenesmi causa quæ. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 145. B
 Tenesmi fiunt ex defluxionibus ad partes imbecillas. in 1°. de mor. uul. comment. 2°. 3°. 109. A
 Tenesmus fit à pituita copiosius collecta ex prauo aliquo corporis affectu. 5°. de usu par. 1°. 143. C
 Tenesmus ex acri, & putrida pituita. in 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 146. H
 Tenesmon in intestinis facit quandoque secaniabin. de diff. cont. Sp. 75. A
 Tenesmo quæ emittuntur. 6°. de loc. aff. 4°. 36. F
 Tenesmi curatio. intr. Isa. 57. E
 ad Tenesmon. secr. Sp. 99. F
 Τένυς quid græci appellant. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. E
 Τένοντες Tendones uocant græci. 5°. de san. tuen. 2°. 90. A
 Τένοντες proneruationes idest neruosa musculorum partes uocantur. de fract. com. 3°. 7°. 249. C
 TENORES qui apud Hippocratem. de fract. com. 1°. 7°. 258. E
 Tenor aut neruus nominatur sensum ac motum exhibens. 1°. de decretis Hippocratis.

tis Hippocratis. 1°. 233. G
 Tenores cur uocentur nerui sub alis. de fract. com. 1°. 7°. 259. B
 Tenores quo modo accepti. de artic. com. 3°. 7°. 282. A
 TENSIONI opposita est relaxatio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. C
 Tensioni obstitit mollities. 15°. de usu par. 1°. 210. D
 Tensiones quo modo fiant. de uict. rat. in morbis acu. com. 2°. 3°. 117. C/
 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. H
 Tensio à quo fiat. 1°. de diff. feb. 3°. 34. B
 Tensio fit à multis causis. 2°. de cau. pul. 4°. 93. G
 Tensio à quibus musculis fiat. 1°. de mot. musc. 1°. 310. E
 in Tensione uehementi omnes musculorum fibræ tenduntur. 3°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 78. G
 Tensionis nerui causæ sunt spiritus instantes. de util. resp. Sp. 63. D
 ex Tensione neruorum sunt uires corporis. de util. resp. Sp. 63. D
 ob Tensionem aliqua ægre mouentur. 2°. de san. tuen. 2°. 72. F
 Tensionis lassitudo quid prædicat. 4°. de san. tuen. 2°. 87. E
 Tensionis lassitudo quomodo curetur. 4°. de san. tuen. 2°. 87. E
 Tensio arteriarum unde fit. 1°. de præf. ex pul. 4°. 107. G
 Tensio, & tumor durus à græcis schyrron dictus durum pulsum faciunt.
 1°. de diff. feb. 3°. 34. B
 Tensio neruorum, & tumor uiscerum durus, pulsum durum in putridis
 faciunt. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
 Tensio cutis inflamata scarificetur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. C
 Tensionū colli, et stomachi petroselinū remediū est. de simp. m. Sp. 98. C
 ad Tensionem stomachi. de dyn. Sp. 27. H
 ad Tensiones præcordiorum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 265. A/B
 Tensionē subito tollens malagma. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 267. A
 TENSIVVS motus. 2°. de symp. cau. 3°. 20. B
 Tensiva lassitudo ex quo fiat. 4°. de san. tuen. 2°. 82. F
 Tensiva lassitudo fit post celeres motus. 3°. de san. tuen. 2°. 79. D
 Tensiva lassitudo quo modo fiat. 3°. de san. tuen. 2°. 78. G
 Tensivæ lassitudinis curatio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. C
 Tensivæ lassitudinis uictus ratio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. G
 in Tensiva lassitudine dandi cibi glutinosi. 3°. de san. tuen. 2°. 79. G
 Tensui dolores ex nimis exercitationibus. 2°. de loc. aff. 4°. 11. E
 Tensui dolores quid significant. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C
 TENSVM pedis uestigiū qui musculus faciat. de mus. diff. 1°. 52. A
 ad Tensos musculos. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 274. E
 Tensa remittit chamæmalum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 TENTANDA sunt omnia. com. 2°. aph. 50°. Ex. 19. C
 TENTIO quæ sit apud Erasistratum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. B
 Tentio quid. fin. med. Isa. 50. C
 Tentio quid sit, & in quo fiat loco, & quare sic dicatur, & quas deie-
 ctiones habeat. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Tentio fit circa intestinum rectum. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Tentio si supuenerit prægnati, facit abortum. cō. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Tentio oblonga phereca dicitur. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 172. G
 Tentio rotunda gongrona dicitur. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 172. G
 Tentio causat lassitudinem. com. 2°. aph. 5°. Ex. 11. G
 Tentionis lassitudo quæ. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. B
 TENTURA & repulsura aguntur cum loci mutatione. 3°. de sym-
 ptomatum causis. 3°. 28. H
 TENVANTIA medicamenta habent uim calefaciendi. de bonitate,
 & uitio succ. 2°. 34. F
 TENVATORIA uictus ratio quibus apta. 1°. de san. tuen. 2°. 68. G
 TENVIVS dupliciter dicitur. 3°. de ali. fac. 2°. 30. E
 Tenuiorum partium est aer. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. F
 Tenuiora à crassioribus fuisse propagata ex quo sumatur. de foetū for-
 matione. 1°. 324. E
 Tenuius nutrimentum quid sit simpliciter. 3°. de alim. fac. 2°. 30. E
 Tenuius omphacio est acetum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. E
 Tenuiora, et calidiora oia fiūt uetustate. <nescio an uerū>. 11°. de sim-
 plicium medic. facul. 5°. 79. C
 Tenuior est anseris pinguedo quàm suum, & minimum terrestris. 4°. de
 simplicium medic. facul. 5°. 25. E
 Tenuiora sunt promptiora ad patiendum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. B
 Tenuiora habent parum limi. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. B
 Tenuius inter illa quæ sunt eiusdē generis minus est mordax. 9°. de sim-
 plicium medic. fac. 5°. 69. H
 Tenuior pulsus à cholera rubra fit. de dyn. Sp. 19. F
 Tenuius uidentur quæ longe sunt. de comp. memb. Sp. 58. D
 TENVE aliquo pacto opponi mediocri. cō. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E

Tenuium partium quæ sint. 1°. de simp. med. fa. 2. G/4. A/4°. 5°. 24. G
 Tenuia quæ sunt, ac cōtinua quæ facile acceduntur ab igne à nostro calo-
 re æque ut ab igne facile alterantur. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. G
 Tenuie omne non est ignis nec è contrario. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. C
 Tenuie omne & mordax non est calidum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. D
 Tenuis essentiæ multa frigida. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. F
 Tenuium partium exacte frigidum inueniri non potest. 9°. methodi me-
 dendi. 7°. 64. H
 Tenuium partium quod est, magis est actiuum, quàm quod est crassarum.
 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
 Tenuium quæ sunt partium rarefaciunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. H
 Tenuium partium frigidum plurimum, et parum calidum Acetum. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 128. H
 Tenuium partium, & frigidum acetum habet aliquam caliditatem. 9°.
 meth. med. 7°. 64. H
 Tenuie acetum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. D
 Tenuium partium acetum album. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. F
 Tenuium partium, & refrigerans acetum, ideo penetrat. 3°. de composi-
 med. per gen. 3°. 228. D
 Tenuiū partiū est Acida frigiditas. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. B/H
 Tenuiū partiū Adipes qui. 3°. de cōp. med. p ge. 232. H/7°. 5°. 263. E
 Tenuia quæ habent parum Adstrictionis, humectant efficacissime. 3°. de
 simp. med. fac. 5°. 21. G
 in Tenuiū partium substantia adstringendi uis multum proficit. 6°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 167. H
 Tenuium partium adstringentia pro capillis. 1°. de composi. medicamen-
 torum sec. loc. 5°. 126. G
 Tenuis quomodo intelligatur esse aer. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. C
 Tenuis non calidus est aer borealis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. D
 Tenuiū partium sunt quæ Alopeciam sanant, ut in profundū penetrent.
 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Tenuium partium sunt Amara omnia, & absque morsu aperiunt mea-
 tus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B
 Tenuium partium sunt Aromata. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. F
 Tenuium partium est balsamum, ad eo ut odoratum sit. 6°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 44. E
 Tenuium partium Calefacientia. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. D
 Tenuiū partiū calefacientia qualia sint. 8°. de cōp. med. se. loc. 5°. 196. A
 Tenuia penitus, & calida digerunt, & discutiunt. 3°. de simplicium med.
 facultatibus. 5°. 21. G
 Tenuium partium calida sunt infestissima sanguinis reiectioni: tamen
 ponuntur ubi pulmo aut thorax aut arteria affecta est. 7°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 183. E
 Tenuium partium calidis, quibus in locis indiget sanguis. 7°. de composi-
 med. sec. loc. 5°. 183. E
 Tenuies, & boni nutrimenti Cibi, qui. de diff. cont. Sp. 73. G
 Tenuiū partium cibi parum nutriunt. de mar. 3°. 48. D
 Tenuium partiū quodcunque parum alit. 2°. de alim. fac. 2°. 21. E
 quæ Tenuis succi sunt parum nutriunt, & corpora reddunt gracilia, et
 imbecilla. de bon. & uitio suc. 2°. 36. E
 Tenui et calida natura cōsistūt Epithymū, et elleborus. & cath. Sp. 94. A
 Tenuium partium quæ sunt, & excalfactoria dentes perforatos iuuant.
 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. D
 Tenuium partium, & calidus Euphorbij liquor. 2°. de composi. medic.
 per genera. 5°. 228. E
 Tenuies cur debeant esse Fasciæ. de fascijs. 7°. 293. G
 Tenuie uinculum ocularium, uel simplex oculus. de fascijs. 7°. 297. D/
 idem ab inferiori parte sursum ibidem.
 Tenuiū partiū Herba, quæ. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. B
 Tenuium partium Herba ualent ad neruos uulneratos. 3°. de composi-
 medic. per gen. 5°. 234. B
 Tenuies Homines non sunt præter naturam. de tum. præ. nat. 3°. 82. G
 Tenuies præter naturam prægnantes abortiunt priusq̃ crassescant. com-
 ment. 5°. aph. 44°. Ex. 41. F
 Tenuies multum sunt albæ. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 126. H
 Tenuies sunt pallidæ. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 126. H
 Tenuies, & humidi sunt duo canales in memoria. de ana. ocul. Sp. 58. B
 Tenuies, & musculoſa tota cutis frontis. de musc. diff. 1°. 44. F
 Tenuies mediocriter uenas habentibus, & atras ad euacuandū minus par-
 cendum est. præf. exper. conf. Sp. 77. H
 Tenuis tunica, ut asperæ arteriæ non potest habere inflammationē quæ
 strangulet. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 Tenuie inte=

Tenuie intestinum tertium est in ordine. 5°. de usu par. 1°. 142. E
 Tenuia intestina purgantia quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Tenuie recluditur facile. 3°. de symp. cau. 3°. 27. A
 Tenuie cur facile rumpatur. 3°. de symp. cau. 3°. 27. A
 Tenuia corpora non agglutinantur. 15°. de usu partium. 1°. 211. G/ com-
 mentario 6°. aph. 19°. Ex. 48. C
 Tenuia Humida et tepida possunt penetrare. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. G
 inter Tenuies, et crassos Humores qui cibi generentur. de dissol. Sp. 73. G
 Tenuis cum sit sanguis uenæ in ceruo, et lepore non potest coagulari. de
 util. respir. Sp. 64. F
 Tenuium humorum ebullitio qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 40. C
 Tenuies humores tubercula faciunt. in 6°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 164. F
 Tenuis, ac acidus humor exulcerationem facit. cō. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 Tenuies quo modo cognoscantur esse humores, et quo modo crassi. in 3°. de
 mor. uul. com. 3°. 3°. 145. G
 Tenuies et aquosi humores euacuandi sunt in principio morbi, nulla fa-
 cta coctione. quos purg. oportet. quibus med. 5°. 88. F
 Tenuies et calidi humores sunt paratissimi ad excretionem. in prognost. commentario 3°. 4°. 209. F
 Tenuium materierum morbi finiunt per excretionem. in prognostica comment. 2°. 4°. 201. C
 Tenuia exeunt hepaticis. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 175. B
 Tenuis humor cur difficulter expuatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. G
 Tenuies humores cur non expurgentur per pulmonem. de uictus ratione in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. B
 Tenuis materia dissoluitur cito. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 Tenuium partium quæ sunt absque morsu Lapidem afferunt in renibus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B
 à Tenuium partium existentibus et lapidem in renibus afferentibus, au-
 res deobturantur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B
 Tenuium partium quæ sunt lapides frangunt, et Lienes liquant. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Tenuium partium sunt Liquores calidi. 8°. de simp. med. fac. 5°. 70. A
 Tenuie est Lixiuum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
 Tenuis essentia Medicamenta non sunt solum calida. 5°. de simplicium me-
 dicament. facul. 5°. 38. D
 Tenuium partium debet esse medicamentum pro cutis morbis. 1°. de cōp. medic. sec. loc. 5°. 121. H
 Tenuium partium calida, et parum adstringentia Metalla. 3°. de comp. medic. per genera. 5°. 228. E
 Tenuiū partiū metalla citra calorem. 3°. de cōp. med. per gene. 5°. 228. E
 Tenuium partium est Myrrha: propterea in altum penetrat. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. D
 Tenuiū partiū est Nitru Bereniciū. 6°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 167. E
 Tenuiū partiū est Nucū succus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. G
 Tenuia sicut, et calida Odorata. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. B
 Tenuium partium, et urinam cientia odorata semina. 9°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 200. H
 Tenuium partium uetustas facit Oleum, et adipem. 4°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 211. A
 Tenuium partium oleum sabinum est. 1°. de compositio. medicam. sec. loc. 122. A/ 2°. 5°. 140. F/ 9°. meth. med. 65. A/ 11°. 73. G/ 14°. 7°. 88. B
 Tenuium partium Opobalsamum est non multum calefaciens. 3°. de cōp. medic. per gen. 5°. 228. E
 ut Tenuie oui album est secundus oculi humor. de comp. memb. Sp. 58. C
 Tenuium partium et calidi sunt Panacis liquor, et tithymallorum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. E
 Tenuium partium est Paronychia, et exiccat sine morsu. 8°. de simplic. medic. facul. 5°. 57. H
 Tenuis substantia calida, et sicca in tertio ordine est paronychia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. A
 Tenuis et calida est Phaleris. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. C
 Tenuium partium est phorbium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
 Tenuis substantia est Pistachium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 Tenuiū partiū et desiccans est Polemoniū. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
 Tenuie et acereū quod est in Rheo natura reluctat terrestri frigido immo
 eo quod deducat, et in altum perducatur ualētioris effectus causa exi-
 stit. 8°. de simp. med. fac. 3°. 59. E
 Tenuiū partiū, et calidū est Sagapenum. 3°. de cōp. m. p. g. 5°. 228. E
 Tenuium partium est Seuum galli, et anseris, et altius penetrat. 14°. me-
 thodi medendi. 7°. 93. E
 Tenuium partium est splendidum. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A

Tenuis substantia cogit languide ab eo quod crassum. 1°. de sym. 3°. 17. A
 Tenuium partium substantia transpirationes facit. de uictus ratione in mor. acu. com. 3°. 7°. 130. B
 Tenuem substantiam faciens preparatio. 6°. de cōp. med. per ge. 5°. 256. F
 Tenuium partium calidi succi qui. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. E
 Tenuis, et calidus est succus cyrenaicus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 Tenuis Victus ratio tripliciter intelligitur. de uen. sect. ad. Eras. 6°. 8. G
 Tenuie Vinū mūdificat uenas ab humore crasso. de diff. cont. Sp. 74. G
 Tenuie uinum confert habenti humorem crassum et frigidum in corpore. de diff. cont. Sp. 74. G
 Tenuis urina quæ intelligatur. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
 Tenuis integre urina est aquosa. de urin. sign. ex Hip. Sp. 79. A
 Tenuis urina in quibus affectibus mingatur. quæst. in Hippoc. Sp. 113. C
 Tenuis urina, et fortis turbulenta quid significet. quæst. in Hipp. Sp. 113. B
 Tenuis urina ita permanens unde fiat. quæst. in Hip. Sp. 113. B
 Tenuis urina permanens tenuis, quid significet. quæst. in Hip. Sp. 113. B
 Tenuies et albæ hypostases admodum malæ. de urin. sign. Sp. 78. G
 Tenuis urina et alba ob quid mingatur. quæst. in Hip. Sp. 113. C
 Tenuis admodum urina cruditate pñitiosam significat. quæst. Sp. 113. B
 Tenuis, et rutila urina ægritudinem significat crudam, ac diuturnā, et sine periculo esse non potest. de urin. sign. ex Hip. Sp. 78. G
 Tenuis urina et pallida quid significet. quæst. in Hip. Sp. 113. A
 Tenuie et fuluum in urina quid significet. quæst. in Hip. Sp. 113. B
 Tenuia sedimina supra et biliosa, longum morbum significant. com. 7°. aphorismo 32°. Ex. 56. D
 Tenuies urinae à quibus mingatur et crudæ diuturnæ, si alia signa tan-
 quā euasuris affuerint, hos abscessum ad septi transversæ regionem expe-
 ctare oportet. de urina sign. ex Hip. Sp. 78. G
 Tenuis urina copia adueniens illis, quibus non febricitantibus sunt urinae
 crassæ, grumosæ, paucae, prodest. de urin. sign. ex Hip. Sp. 78. G
 Tenuis aut raro aut nunquam est atra urina. quæst. in Hip. Sp. 113. E
 Tenuis, et nigra urina deterior est. de urin. sign. ex Hip. Sp. 79. A
 Tenuis urina nigra cum nebulis phrenitum significat. de dyn. Sp. 34. B
 Tenuis urina nigra cum aurium obtusione sanguinis fluxum imminere ostē-
 dit. de dynam. Sp. 34. B
 Tenuis urina cum nebulis non bonis phrenitum, siue mortem, aut spasmodum
 significat. de dyn. Sp. 34. C
 Tenuis urina nigra, et æstuosa in synocha, si æstusatio fuerit cum fastidio, et
 si turbatum sensum patiens habuerit, et non recte intelligat, et loquat
 aut malefactio non defuerit, mortem ostendit. de dyn. Sp. 34. E
 Tenuis urina si dolor capitis, et scapularum affuerit et insomnia, phreni-
 tim, paracopē, dementia siue cardiacā signat. de dynam. Sp. 34. E
 Tenuis urina in synocha, si dolor capitis scapularum et insomnia fuerit
 mulieribus mortem significat. de dyn. Sp. 34. E
 Tenuis urina in synocha, si aspera critico die facta fuerit, statim sudorem
 uenturum demonstrat. de dyn. Sp. 34. E
 Tenuis urina in synocha, si post crisim se mutauerit, eius febris fiet repeti-
 tio. de dynam. Sp. 34. E
 Tenuis urina, si post crisim uenerit, et longo tempore perseuerauerit, re-
 petitio cuiuslibet ægritudinis fiet. de dyn. Sp. 34. G
 Tenuis urina si in malum colorem se post crisim mutauerit, et ij qui patiunt
 prima ætate fuerint, contractionem corporis signat. de dyn. Sp. 34. G
 Tenuis urina ueluti limum liuidum habens in pleuriticis, indigestionem aut
 mortem nunciat. de dyn. Sp. 34. H
 Tenuis urina, pulsatus capitis, febrium uertigines quibus à principio sunt
 eis expectanda est ad crises febris acumine augeri. de urin. Sp. 78. H
 Tenuies si à principio fuerint urinae medice ne præbeto. de urinae. Sp. 79. A
 TENVISSIMUM, et leuissimum in corpore humano est spiritus. 3°. de natur. facul. 1°. 307. F
 Tenuissima substantia calida succus cyrenaicus. 3°. de cōp. me. 5°. 228. E
 Tenuissimarum partium est lixiuum. 14°. meth. med. 7°. 88. F
 TENVITAS unde proueniat. 3°. de symp. cau. 3°. 27. A
 Tenuitas ex tabe, et tumor aquæ intercutis præter naturam sunt. de tum. præter naturam. 3°. 82. G
 Tenuitas quid significet in urinis. de urinis. 4°. 124. G
 quibus Tenuitates in urinis supernæ, et hypostases biliosæ, celerem ægri-
 tudinem significant. de urin. sign. ex Hip. Sp. 78. H
 TENVARE dicitur de humoribus. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 156. B
 Tenuat utrū, et expellit iflationem Acetum mistum cum melle. de diff. Sp. 74. G
 Tenuat, et detergit Amarum. 11°. meth. med. 7°. 73. H
 Tenuant Amigdalæ proprie amaræ. de diff. cont. Sp. 74. G
 Tenuat mel sputum crassum. de diff. cont. Sp. 74. G
 Tenuat mel,

Tenuat mel, et mundificat, & quod mel hoc agat. de diff. cont. Sp. 74. G
 Tenuat, & incidit humiditatem crassam Secaniabin. de diff. cōt. Sp. 74. G
 TENVUS insula est in mari ægeo, quæ unam solam habet civitatem ex
 nomine insulæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. C
 TEPEFACIT med^m. in uase duplo. 6°. de cōp. me. se. loc. 5°. 168. F
 TEPIDVM & temperatum media inter calidum, & frigidum. 1°. meth. med. 7°. 7. C
 Tepidum ualde quid sit. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 129. H
 Tepidis existentibus febribus, si sudores frigidi adsint contingit saluari
 hominem concocta in processu temporis multitudine humorum frigi-
 dorum atque euicta à natura. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. C
 Tepida humida, & tenuia possunt penetrare. 3°. de simplicium medica-
 ment. facul. 5°. 21. G
 Tepida lapidē cōminuūt, et quæ sint. de ren. affe. dig. & med. 7°. 194. C
 Tepida attractione uentrem purgat chamælea. de simp. med. Sp. 85. F
 Tepidum oleum particulæ ne refrigescat infundemus, ubi omnes hirudi-
 nes iniecerint. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Tepidum nervis non utile. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. E
 TEREBELLI instrumenta chirurgica. de ijs, quæ in medicat. fiūt, commentario 1°. 7°. 200. H
 Terebella cur sunt suspecta in fracturis capitis, et quando illis utendum. 6°. meth. med. 7°. 42. B
 Terebellis contusum debet remoueri. 6°. meth. med. 7°. 42. B
 Terebellæ quæ mergi non possunt. 6°. meth. med. 7°. 42. C
 TEREBINTHINA liquida quādoq; larix dicitur. 4°. de compos. med. per genera. 5°. 244. G
 Terebinthina resina qualis. 1°. de antid. 5°. 107. A/8°. de comp. med. sec. loc. 194. G/5°. de comp. med. per ge. 246. C/247. C/6°. 5°. 258. B
 Terebinthina optima quæ. de simp. med. Sp. 89. D
 Terebinthinam optimam esse resinarum quomodo intelligi debet. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 230. D
 Terebinthina qualis. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. A
 Terebinthina recens liquidior est ueteri. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 233. C
 Terebinthina pellucida. 7°. de comp. med. sec. loc. 179. A/2°. de compos. med. per ge. 221. G/7°. 5°. 273. E
 Terebinthina est odorata. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 235. E
 Terebinthina melior colophonia, & phryctæ. 1°. de compos. medicamē. per genera. 5°. 215. D
 Terebinthina fricta quæ. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 233. C
 Terebinthina resina mitissima ē. 1°. de cōp. me. p. g. 213. H/2°. 5°. 219. E
 Terebinthina magis digerit quā mastice. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Terebinthina resina quibus, & quomodo, & propter quid danda. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 92. F
 Terebinthina ualet omnibus uisceribus. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
 Terebinthina admiscenda est omnibus medicamentis, quæ ulcera curant. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 219. F
 Terebinthina resina ualet ad ulcera maligna. 1°. de compos. medicamē. per genera. 5°. 217. D
 Terebinthina ad ulcera maligna minus idonea laricina. 4°. de compos. med. per genera. 5°. 241. H
 Terebinthina psoras sanat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Terebinthina trahit à profundo sine morfu. 5°. meth. med. 7°. 37. E
 Terebinthina elota pro nervis detectis. 5°. meth. med. 7°. 38. C
 Terebinthinæ fuligo qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Terebinthina quibusdam pharmacorū compositionibus materiæ locum obtinet, non secus ac cera. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 258. B
 Terebinthina uiribus est præstantior cera: etenim magis mollit quā illa, item calfacit, & digerit, ex quibus cera ne alterum quidem facit. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 258. B
 Terebinthina ingreditur Theriacam. de ther. ad Pifo. 5°. 92. F
 Terebinthina aloes insuauitatem remittit. de dy. Sp. 20. H
 Terebinthina styraei additur. de dyn. Sp. 21. H
 ex Terebinthina, pice, resina, adipe leonino, atq; taurino, medicamento quas passiones sanauerit Galenus. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 104. H
 Terebinthina facit ne rigidum sit pharmacum. 1°. de compos. medicam. per genera. 5°. 215. E
 Terebinthina fricta ingreditur compositionē dictam Ischæmos Aphro-
 de. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. B
 Terebinthinarum loco quid uendatur ignaris. 3°. de compos. medicam. per genera. 5°. 232. G
 Terebinthina ponitur pro resina pini. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H
 Terebinthina pro laricina. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. G

Terebinthinæ similis est larinx resina. 2°. de comp. me. per g. 5°. 219. A
 pro Terebinthina larix resina. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. D
 Terebinthinæ loco quando laricina sit usui in chironijs medicamētis. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 244. G
 pro Terebinthina resina pinæ humida, uel abietina. 5°. me. m. 7°. 37. G
 Terebinthina uera deficiente utitur resina fricta & colophonia. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. D
 TEREBINTHVS terminthos dicitur. 8°. de simp. med. fa. 5°. 62. A
 Terebinthi germina omniū sunt præstantissima. 2°. de alim. fa. 2°. 24. C
 Terebinthi teneri surculi quomodo manduntur. 2°. de alim. fac. 2°. 21. F
 Terebinthi germina in aceto uel in muria cōduntur. 2°. de ali. 2°. 24. C
 Terebinthi turiones seruantur in aceto, uel muria pro appetentia pro-
 uocanda. 2°. de alim. fac. 2°. 22. C
 Terebinthi germina, muria uel oxyalme condita, humorem faciunt me-
 lancholicum. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Terebinthi fructus exiguum habet alimentum. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Terebinthi fructus est prauus succi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Terebinthi fructus torrefacti ad quid utiles. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 164. A
 Terebinthi semen magis siccatur quā cucurbita, cucumeres maturi, prua-
 na, et mora. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
 TEREBINTHVS nomen pustularū unde dicta. in 6°. de morbis uulg. com. 3°. 3°. 178. E
 TEREbro perforanti similes sunt aliqui dolores. 2°. de locis affe-
 ctis. 9. E/ 4°. 11. F
 TEREDO quid & unde sic nominata. fin. med. Isa. 49. A
 Tere do in osse quid appelletur. de const. ar. 1/37. D
 ad Tere dines. 5°. de comp. med. per ge. 251. B/6°. 5°. 261. A
 TEREntivm collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. F
 Terentij pastillus. 5°. de comp. med. per. 5°. 251. D
 TERES non est omnis tendo neq; copula. 1°. de decr. Hip. 1°. 233. F
 Teres est neruus omnis. 1°. de decr. Hip. 1°. 233. F
 TEREVM fama est cum philomela uocem adimere uellet, uocis in-
 strumentum, linguam inquam abscidisse. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
 TERGVs quid significet. de artic. com. 2°. 7°. 265. D
 Tergus densum habere non est magno usui homini ratione prædito. 1°. de san. tuen. 2°. 66. F
 Tergus densum habere utilissimum Asino. 1°. de san. tuen. 2°. 66. G
 Tergus densum quid boni, & quid mali agat. 1°. de san. tuen. 2°. 66. F
 à Tergo quando fiant conuulsiones, & distentiones, & in qua parte, et
 quando. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 TERMINVS gñalior initio. de ijs, quæ in med. fi. cō. 1°. 7°. 207. H
 Termini uocis qui sint. de uoce & anhelitu. Sp. 61. H
 TERNarii circuitus. de mor. temp. 3°. 85. G
 TERRA nomen ab essentia. 1°. de san. tuen. 2°. 62. E
 Terræ nomine duo dicuntur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. F
 Terræ differentie. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. G
 Terra quæ sit secundū communem sententiā. 9°. de simp. me. f. 5°. 64. G
 Terræ differentie communes. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
 Terra secundum Agricolas quæ sit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. G
 Terra plantis est perinde ac mater animalibus. 2°. de sem. 1°. 338. E
 Terræ succo plantæ nutriuntur. 2°. de sem. 1°. 338. E
 Terra facile trāsit in triticū et hordeū. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. D
 Terris siccis ac nudis quorundam constitutio similis existit. de aere, aq; & locis. 2°. 4. G
 Terra ut stirpibus, ita uenter animalibus tanq; penu. 1°. de sym. 3°. 17. H
 Terra q̄ colitur quō ualeat ad medicationes. 9°. de simp. med. fa. 5°. 65. F
 Terra secundum philosophos quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. G
 Terra s̄m philosophos habet tres differentiās. 9°. de simp. me. f. 5°. 64. G
 Terra apud latinos quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
 Terræ natura quæ est elementum. 1°. de elem. 5°. 5. D
 Terra, & aqua sunt materialia. in tim. Plat. 1°. 287. B
 Terram elementum esse dicentes cui innituntur. 1°. de elem. 1°. 4. E
 ex Terra quo modo fiant alia elementa. 1°. de elem. 1°. 4. E
 Terram solam esse elementum nullus antiquus posuit. de natura huma-
 na, comment. 1°. 1°. 27. E
 Terram solam elementum ponentes accusandi sunt. de natura humana, commentario 1°. 1°. 27. C
 Terra sincera non potest ostendi in mundo. 1°. de elem. 1°. 5. D
 Terra sincera non potest ostendi in animali. 1°. de elem. 1°. 5. D
 Terra nusquā in corpore sola congregata uidetur. 8°. de decr. 1°. 275. F
 Terræ differentia ex mistiōe aliorū corporū. 9°. de simp. me. f. 5°. 65. A
 ex Terra et igne uniuersi corpus cōstat ut igit Plato. 7°. d. d. c. 1°. 271. H
 Terra ob

Terra ob pondus non miscetur alijs elementis. de sper. Sp. 40.F
 Terra quæ est in animali quomodo cognoscatur. 1°. de elem. 1°. 5.E
 Terra est corpus extreme frigidum, et siccū. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64.G
 Terra non est prorsus frigida, et sicca. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32.H
 in Terra frigida facies Hippoc. non est exitiosa. in pg. cō. 3°. 4°. 191.E
 Terra substantia, humiditas est. de sper. Sp. 41.B
 Terræ differentia est siccitas. de sper. Sp. 41.B
 Terra simpliciter sicca est, et non cōparata ad aliud. 1°. de tēp. 1°. 12.F
 Terra est pars uniuersi ignobilior. 17°. de usu par. 1°. 222.B
 Terram esse mediam mundi partem probatur ab Euclide. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 273.E
 Terra omnium mater, omnium nutrix, origo, et elementum est à cœlo genita. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31.A
 Terra ex quibus orta. de hist. phil. Sp. 4.E
 Terra immutabilis. de hist. phil. Sp. 5.C
 Terra an una an plures. de hist. phil. Sp. 8.C
 Terræ figura quæ. de hist. phil. Sp. 8.C
 Terræ partes cubicæ sunt secūdū Platonē, et quō. 8°. de decr. 1°. 274.G
 Terræ situs. de hist. phil. Sp. 8.C
 Terram, et aquam contineri, ignem, et aerem continere dicūt. de multitud. 3°. 77.D
 inter Terram, et ignē cur aqua et aer media. 8°. de usu par. 1°. 169.A
 Terram extra duos circulos habitabilē primus Parmenides dixit. de historia phil. Sp. 8.C
 Terræ inclinatio. de hist. phil. Sp. 8.D
 Terræ stabilitas. de hist. phil. Sp. 8.D
 Terræ diuisio. de hist. phil. Sp. 8.D
 Terræ metiendæ ars est illustris. ad Thras. 2°. 105.E
 Terræ concussio. de hist. phil. Sp. 8.E
 Terræ motus causæ. de hist. phil. Sp. 8.E
 Terrarum differentie. de acre, aq. et loc. 2°. 2.C
 Terræ sunt diuersæ secundum quatuor mundi partes. de sper. Sp. 39.F
 Terrarū diuersitates, et qd ex ipsis hoies sunt diuersi. de sper. Sp. 40.D
 Terram considerare debet medicus. de sper. Sp. 39.F
 Terræ passiones, in qua homines sunt geniti, considerare debet medicus. de spermate. Sp. 39.F
 ex Terræ natura, et planetarum mutatio in rebus in diuersis regionibus. de sper. Sp. 40.C
 Terra frigida et sicca in quarto gradu est sub potentia Saturni. de spermate. Sp. 40.C
 Terra calida in secundo gradu, humida in primo est sub Martis ditione. de spermate. Sp. 40.C
 Terra calida et sicca i quarto gradu, ē sub ditiōe Solis. de sper. Sp. 40.C
 Terra calida et humida i primo gradu, ē sub Mercurio. de spe. Sp. 40.C
 Terra humida in primo gradu, frigida in secundo, habens aliquantulum temperamenti calidi, subiacet Veneri. de sper. Sp. 40.C
 Terra Lunæ supposita quæ. de sper. Sp. 39.E
 Terra faciens homines bellicosos, quæ. de sper. Sp. 40.D
 Terra generat naturam corporis. de sper. Sp. 40.E
 in Terram uertuntur corpora nostra. de sper. Sp. 40.H
 in Terram redire humores mortuo homine inquit. de sper. Sp. 40.E
 in Terram cur omnia redigantur. de sper. Sp. 40.F
 Terræ et mari communia animalia respirant uaporem per branchias. de ana. uiu. Sp. 48.C
 fm Terræ naturam per quā transeunt aquæ, diuersificantur. de bonitate aquæ. Sp. 75.E
 Terra crassiorum est partium, aer tenuiorū, medium eorum tenet aqua. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24.G
 Terra quo modo densa. 1°. de san. tuen. 2°. 72.F
 sine Terra nihil solidum. 7°. de dec. Hip. 1°. 271.H
 Terræ plurimum habent durum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64.G
 Terra oleo probe non irrigatur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14.G
 Terra uino, aqua, et aceto madescit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14.G
 Terra aquæ permista lutum efficit. 1°. de elem. 1°. 5.E
 Terra ut fiat caro impossibile est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28.D
 Terra gustui insipida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28.F
 Terra quot sapes continet. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31.G
 ex Terra mista uinū et liquores, hnt sapes uarios. de util. Sp. 64.G
 Terra Accensa fit pruna. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24.F
 Terra est carbo. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4.G
 Terra incensa est sal. de util. resp. Sp. 64.F
 Terræ proprium est ut non fundatur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.C

Terræ Aegyptiæ luto quomodo curētur aqua inter cutem laborantes, et lienosi. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65.F
 Terra Ampelites, quæ et unde dicta. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.E
 Terra Ampelitis quid. de simp. med. Sp. 85.A
 Terra ampelitis qualis. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246.C
 Terra ampelitis nigra. 2°. de antid. 5°. 119.G
 Terra ampelitis nigrum medicamentū. 2°. de cōp. med. p ge. 5°. 220.F
 Terra ampelitis capillos inficit et in calliblephara mittitur. de simplici. medicaminibus. Sp. 85.A
 Terra ampelitis exiccat ulcera. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236.G
 Terra Arenosa non gignit. 11°. de usu par. 1°. 190.B
 Terra arenosa inutilis est ad multa. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64.G
 Terra Argillosa inutilis ad multa. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64.G
 Terra Argyritis quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.C/de simp. Sp. 85.C
 Terra Armenia, siue bolus armenus, siue lapis armenus uocet, nihil refert. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.G
 Terra armenia ad dysenterias, et uētris pfluia, tū sanguinis expuitiones, et catarrhos, ad hæc ad putrescētia oris ulcera in primis cōpetit qu et eos magnifice iuuat quibus ex capite in thoracē fluxio decūbit, et eos etiam qui phthoe laborant. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.G
 Terra armenia contra pestem mira. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.G
 Terra Aster dicta. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154.H
 Terra Atra pinguis, et uiscosa est. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64.H
 Terra Chia qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.A
 Terra chia stringit efficaciter, cutem purgat et extenuat, et splendendam facit. de simp. med. Sp. 85.A
 Terra Chrystes quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.C
 Terra Cimolia quid. de simp. med. Sp. 85.B
 Terra cimolia duplex. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.G
 Terra cimolia qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.B
 Terra cimolia sicca est citra morsum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.F
 Terra cimolia debet sæpe lauari. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.F
 Terra cimolia acoribus conuenit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128.H
 Terra cimolia ad ignem sacrum et combusta illinitur: pustulas eni fieri prohibet. de simp. med. Sp. 85.B
 Terra cimolia appetitur à grauidis. 1°. de symp. cau. 3°. 18.C
 Terræ cimoliæ fit mentio. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126.A
 Terra cretica qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.F
 Terra cretica acoribus conuenit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128.B
 Terra cretensis emplasticum est elotum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25.D
 Terra Dulcis dicitur ubi aqua melior est. de bon. aquæ. Sp. 75.E
 Terra dulcis et pinguis aquam bonam facit. de bon. aquæ. Sp. 76.A
 Terra Erethria quid. de simp. med. Sp. 85.A
 Terra erethria ualde stringentes uires habet. de simp. med. Sp. 85.A
 Terra erethriæ qualis, et q. debet sæpe lauari. 9°. de simp. m. f. 5°. 66.F
 Terra erethria exiccat ulcera. 4°. de cōp. med. per ge. 3°. 236.G
 Terra erethria generalis ad ulcera. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255.C
 Terra erethria odoratas reddit cōpositiones. 1°. de cōp. me. f. l. 5°. 128.C
 Terra erethria utitur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 161.E
 Terra Figularis frigida, et sicca est. 2°. de nat. fac. 1°. 301.H
 Terræ Francigenæ meminit. de dyn. Sp. 30.H
 Terra Friabilis nihil habet pinguedinis, talis est argilla quæ, et candida est. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64.H
 Terra Fullonum emplasticum est elotum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26.D
 in Terra Humida, et lacustri non admodum nasci possunt herbæ. 2°. de temperamentis. 1°. 18.H
 in Terra humida herbæ crescunt altissimæ. 11°. de usu par. 1°. 190.A
 Terram humidam exigunt triticum, hordeū, et crealia. 9°. de simplic. medic. facul. 5°. 64.F
 Terra Lēnia quō pararetur, et paretur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65.A
 Terra lemnia quomodo habebat sigillū dianæ. 9°. de simp. m. fa. 5°. 65.A
 Terra lemnia qualis, et unde. 9°. de simp. m. f. 66.A/1°. de ant. 5°. 107.B
 Terræ lemnie tres differentie. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65.B
 à Terra lēnia quō differat rubrica lēnia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65.A
 Terra lemnia semel solum debet lauari. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65.G
 Terræ lemnie usus qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65.D
 Terra lemnia achoribus conuenit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128.H
 Terra lēnia ad sanguinis expuitiones ualet. 9°. de simp. med. fa. 5°. 65.H
 Terra lemnia quando sanguinem multum sistat. 5°. meth. med. 7°. 32.E
 Terra lemnia sanguinis ex utero profluia, et fluxū muliebrem iuuat, exulcerationibus dysentericisq. prodest. 9°. de simp. med. fa. 5°. 65.H
 Terræ lemnie in ulceribus prauis usus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65.E
 Terræ lemnie

Terra lemnia pastillorum usus ad ulcera contumacia ualet. 9°. de simp. medic. facul. 5°. 65. F
ex Terra lemnia medicamentum ad uenena ualet. 9°. de simplicium medicament. facul. 5°. 65. E
Terra lemnia rabientis canis morsum sanare dicitur, in uino diluto epota, & ulceri ex aceto impense acri imposita, & aliarum ferarum ictus sanare. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. E
Terra lemnia quos offendat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
ab omni Terra Leui, & aceto uel oxicroto iuuantur ambusta, & prohibentur bullae. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. B
Terrae Lotio quomodo fieri debeat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. G
Terra Medicamentosa quae sit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. F
Terrae medicamentosa probandi ratio. 9°. de simp. med. 5°. 66. A
Terra Melina quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 85. A
in Terra Molli nascitur corallus arbor durissima. d. ana. uiu. Sp. 46. A
Terra nigra pro sinegmate. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. B
Terra nigra. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. B
Terrae genus Ochra. in progn. com. 2°. 4°. 201. G
Terra Palustris, harenosa, argillosa, calida ualde, cur non faciunt herbas. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. G
ex Terra Pelagia emplastrum. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. C
Terra petrosa non gignit. 11°. de usu par. 1°. 190. B
in Terra petrosa herbae, & plantae paruae & durae nascuntur. 11°. de usu partium. 7°. 190. A
Terram Pinguem, & mollem, & madidam habitantes, quales. quod animi mores. 1°. 320. B
Terra Plana deterior est ad effluxiones aquarum. de bon. aquae. Sp. 75. F
Terra Pnigites qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. G
Terra Samia quid. de simp. med. Sp. 84. H
Terra samia mediocriter refrigerat. 9°. de simp. me. fac. 5°. 65. H
Terra samia stringit instantius, coeliacis, dysentericis, & ad omne profluuium fortiter prodest. de simp. med. Sp. 84. H
Terra samia ad phlegmonas calidas, & bubones utilis est. 9°. de simplic. medic. facul. 5°. 65. H
Terra samia utilis est ad podagricas influxiones. 9°. de sim. m. f. 5°. 66. A
Terra samia, & non lemnia quibus conueniat. 9°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 65. H
Terrae samiae, & lemniae cur rosatum miscetur. 9°. de simp. me. f. 5°. 65. H
Terra samia internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7°. 28. H
ex Terra samia cygnus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. G
Terra samia non debet lauari. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. G
Terra Sarda dicta qua tintores utuntur. 4°. de comp. med. p. g. 5°. 242. H
Terra Selinusia quid. de simp. med. Sp. 85. A
Terra selinusia qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
Terra selinusia frigida est, quamuis alba. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
Terra selinusia, & chia pulcherrima sunt ad ambusta ulcerum remedia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
Terrae selinustiae meminit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. A
Terra Sicca non producit herbas. 2°. de temp. 1°. 18. H
Terram Sigillatam e lemnio accepit. 1°. de antid. 5°. 100. C
Terra sigillata adulterata difficilime cognoscitur. 1°. d. antid. 5°. 100. C
Terra simplex exiccat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. F
Terra glibet habet uim desiccandi sine morsu. 9°. de simp. me. f. 5°. 65. G
Terra simplex exiccat sine morsu. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. C
Terra exiccat, sed non sicut ignis. 1°. de san. tuen. 2°. 62. E
Terra sanantur dolores fixi diutini. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. G
Terra Scriptoria. de rem. par. fac. 7°. 166. A
Terra Sideritis quae. 9°. de simp. med. 5°. 66. C
Terra Viscosa quae. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
Terra Vsta qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. F
Terra usta ulceribus accommoda est, & ad ea quae carnem sibi restituere agere patiuntur, & ad ea quae ad cicatricem difficulter proueniunt magis congruit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. G
TERRAE intestina siue lumbrici. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. D
Terrae intestinum appellatum animalculum coctum, & excolatum auri bus instillat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. A
Terram abradit & fermentat atra bilis. com. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
TERRENS magis sapor est acerbus. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. G
Terrenum & frigidum esse probatur acerbum. 4°. de simplicium med. facultatibus. 5°. 25. G
Terrena magis, & calidiora suis animalia quae. 4°. de simplic. medic. facultatibus. 5°. 25. E

Terrena sunt ligna, fructuum partes, & animalium partes. 9°. de simplic. medic. facul. 5°. 64. H
Terrena & frigida est mirtus, & multum desiccatur. 7°. de simplic. med. facultatibus. 5°. 56. E
Terrenum magis oleo albumen. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
Terrenum corpus, & frigidum tripliciter soluit. 4°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 26. E
Terrenum disiungit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. H
TERRESTREM plagam luna immutat. 3°. de dieb. decr. 4°. 160. B
Terrestres essentia in palea superat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G
Terrestre frigus intus ducit tenuis substantia aerea. 8°. de simplic. medic. facultatibus. 5°. 59. E
Terrestres medicina quid agat. de ocul. 7°. 189. A
Terrestrem, & frigidam substantiam habent epithymum, & elleborus. de cathartics. Sp. 94. E
Terrestri grauitate, & aere spiritali admista medicamina superiorem purgant uentrem, & inferiorem. de cathar. Sp. 94. F
Terristis ericius conuenit icterico. de cura icteri. Sp. 111. C
Terrestria crassa, uel subtiliata, & aquosa sunt constringentia. de ocul. 7°. 188. A
Terrestria & crassa sunt costrictiua, et potica multum. de ocul. 7°. 188. A
Terrestrius tanto est uinum quanto fortius. de util. resp. Sp. 64. F
ad Terrestria ita se habet pulmo, ut brachia ad pisces. d. ana. uiu. Sp. 53. B
Terrestres sanguis plurimum calidus est pro eo quod est receptaculum amoris. de util. resp. Sp. 64. F
Terrestrem sanguinem ualde spissum qui coagulatur statim habent animalia quaedam, ut taurus. de util. resp. Sp. 64. F
Terrestres pinguedo sepum dicitur. de util. resp. Sp. 64. F
Terrestre corpus in aiali sunt ossa, & cartilagine. 1°. de elem. 1°. 5. D
Terrestre membrum omne priuatum sensu congelatum ex melancholia est. de ana. uiu. Sp. 45. F
Terrestri substantia quae constant egre coquuntur, & aiecore sanguine ficiantur. de bon. & uitio succ. 2°. 36. F
Terrestria dura cur plus dant alimenti. 1°. de alim. fac. 2°. 14. D
TERREA, & ueluti semicocta cum innato calore sint omnia uelut fuliginosa fauillosa ac fumosa recrementa. 1°. de diff. resp. 3°. 62. A
Terream substantiam habent graui. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. C
Terrea, & crassa substantiae tantum est solatium, quantum adstringit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. C
Terrea humiditate quae sunt, corrigi debet. 4°. de simp. me. fa. 5°. 28. H
Terreum est instrumentum tactus. 7°. de decr. Hip. 1°. 271. B/H
TERRIBILES aspectu qui. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 159. F
TERRI quae debeat sub canis aestu. 5°. de comp. med. p. gen. 5°. 252. C
TERROR unde fiat. 4°. de decr. Hip. 1°. 249. H
Terror exturbat cor. 6°. de decr. Hip. 1°. 261. G
Terrore sanatur singultus. de remed. par. fac. 7°. 166. C
ex Terrore animi defectus quo curetur. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 99. G
TERTIANA febris, quae. fin. med. 154. 46. D
Tertianae nomina. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 119. D/ in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 164. C
Tertiana febris morbus est intermittens. fin. med. 45. F/intro. 154. 55. D/ 2°. de differ. feb. 3°. 36. E
Tertianae ueniunt ad integritatem. in 1°. de mor. uul. co. 3°. 3°. 119. A
Tertiana febris ex intermittentibus breuissima, & mitissima est. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. E
Tertianae typi qui. de typ. 3°. 90. E/F
Tertianus typus qualis. de typ. 3°. 1. C
Tertianae periodi proprium. 2°. de cri. 4°. 136. F
Tertianarum febrium circuitus cum quotidianis comparatus, quantus. de mult. 3°. 87. H
Tertianum typum quae comitentur. de typ. 3°. 90. F
in Tertiana noctes ante febrem molestae. de typ. 90. F/in 6°. de morbis uul. com. 2°. 3°. 164. B
Tertianae distinctio. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 110. D
Tertianarum febrium differentia. in 1°. de mor. uul. co. 3°. 3°. 119. A
Tertianarum quo duo genera. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 135. H
Tertianae simplices quae. 2°. de diff. feb. 39. G/in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 119. D
Tertiana simplicissima quae. 2°. de crisi. 4°. 135. A
Tertiana exquisita quae. 2°. de diff. feb. 36. H/in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 119. D
Tertiana exquisita qualis. 2°. de diff. feb. 39. G/in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 39. G

Tertiana febris

Tertiana febris exq̄sita quot horis pduret. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 96. H
 Tertiana exq̄sita durat minus etiam duodecim horis, & qua de causa. 2°. de diff. feb. 3°. 36. H
 Tertiana in duodecim horis pficitur, & in minori spatio. in 6^m. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 164. B
 Tertiana non extenditur ultra duodecim horas. 2°. de crisi. 4°. 135. A
 Tertiani circuitus horarum quadraginta octo. de mor. temp. 3°. 85. F
 in Tertiana quæ consideranda. 2°. de crisi. 4°. 134. B
 Tertianæ febres ex bile flaua fiunt. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. B/2°. de different. febr. 3°. 36. E/de sper. Sp. 39. B
 Tertianæ omnium febrium biliosæ maxime, & calidæ sunt. 2°. de symptomatum causis. 3°. 22. E
 Tertianæ ueræ biliosissimæ sunt. in progn. com. 3°. 4°. 211. A
 Tertiana si acuitur in horis bilis, uera tertiana est, & propria. de spermate. Sp. 39. H
 Tertiana fit ex iecore laborante. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. H
 Tertianæ quo tempore, & qua regione fiant, & qua temperie, & quo uictu. 2°. de crisi. 4°. 34. D
 Tertianæ febres ex aquæ redūdātia, ex Platone. 8°. de decre. 1°. 277. B
 Tertianæ in quibus maximæ fiant. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Tertianæ quibus neglectis fiant. de dyn. Sp. 19. H
 ad Tertianas et quartanas disposita est peristereon herba siue columbaria. de simp. med. Sp. 89. C
 Tertianæ febres sunt ex genere ardentium. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. C/de trem. palp. conuuls. 3°. 55. A/2°. de crisi. 4°. 134. E
 Tertiana, & ardens febris quomodo differant, & conueniant. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 109. H
 Tertianæ fiunt cum totius corporis carnes affluant bile flaua. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 109. H
 in Tertianis, & ardentibus, bilis mouetur per carnes, et fit rigor. de tremore & palp. conuuls. 3°. 55. E
 Tertianæ, & causi differentia. 2°. de crisi. 2°. 134. E
 Tertiana quæcunq; habet, habet & hemitritæus. de typ. 3°. 85. G
 Tertianæ similes sunt sanguinis febres. 2°. de diff. feb. 3°. 40. C
 Tertiana notha exq̄sita ualde cōtraria ē. 1°. de arte. cu. ad Gl. 7°. 96. G
 Tertiana non exq̄sita duodecim horis durat. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 164. B
 Tertianæ extēsa quæ. 2°. de diff. feb. 39. G/in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 119. D/in 6^m. com. 2°. 3°. 164. C
 Tertiana phlegmatica si acuitur bilis horis minus periculosa est. de spermate. 39. H/ Sp. 40. A
 Tertiana febris nō exq̄sita per sex mēses durauit in iuvene, cuius historia adducitur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. F/G
 Tertianæ naturam quæ referant febres. in 1^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 110. D/com. 3°. 119. D/in 6^m. com. 2°. 3°. 164. B
 Tertianæ naturam referentes febres, deteriores fiunt diebus decretorijs. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 110. F
 Tertiana duplex quæ. 2°. de crisi. 4°. 136. H
 Tertianæ tres simul complicatæ. 2°. de crisi. 4°. 137. C
 cū Tertiana quotidianæ distinctio. 2°. de crisi. 4°. 135. D
 Tertianarum cum quotidianis duplex coniunctio. 2°. de diff. fe. 3°. 37. H
 Tertianarum implexum unam esse quotidianam medici putantes. ad eos, qui de typ. scrips. 3°. 92. F
 quæ Tertiana pituitosa mista difficilis cognitu sit, & quæ facilis. 2°. de different. feb. 3°. 37. H
 Tertiana superante pituitosam, quid contingat. 2°. de diff. feb. 3°. 39. B
 si Tertiana uehemētior sit quotidiana, qd contingat. 2°. de diff. 3°. 39. B
 Tertianæ intermittētis cū quotidiana casus. 2°. de diff. feb. 3°. 37. H
 in Tertiana, & quotidiana casus Adolescentis. 2°. de diff. feb. 3°. 38. C
 Tertiana continua, & pituitosa continua simul mista quando. 2°. de different. feb. 3°. 39. D
 in Tertianæ modum febris ex pituita, & bile mista. in 1^m. de morb. uul. commentario 1°. 3°. 110. E
 in Tertianam quando uertatur quotidiana. de sper. Sp. 39. H
 in Tertianam quo modo trāseat quartana, & cōtra. de sper. Sp. 39. H
 Tertianæ febris inditia. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. H
 Tertianæ pricipiū primo cū horrore, postea cū rigore. d mor. 3°. 85. G
 Tertianam significat rigor ualidus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. H
 Tertianarum nota est rigor. de trem. palp. conuuls. 3°. 55. A
 Tertiana ex bile flaua cur rigorē habeat uehemētē. 2°. d crisi. 4°. 134. F
 Tertiana, & quartana faciunt cum rigore accessionē, & quomodo differant. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. G

in Tertianis, & quartanis cur fiat rigor. de trem. palp. cōuuls. 3°. 55. F
 Tertianarum rigor qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 36. E/2°. de cri. 4°. 134. F
 Tertianarum rigor diuersus est à rigore quartanarum. 2°. de different. tijs febrium. 3°. 36. E
 Tertianæ habent rigorem. 2°. de symp. cau. 3°. 22. B
 Tertianæ rigor cui similis. de trem. palp. conuuls. 3°. 56. A
 Tertianarū ppriū est signū bilis uomitus. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 96. B
 in Tertiana integre expurgatur materia. 2°. de diff. feb. 3°. 37. B
 Tertiana cur per seipsam expurgetur. 2°. de crisi. 4°. 134. E
 in Tertianis uomitus in quibus fiat. in progn. com. 3°. 4°. 211. A
 Tertianæ cur per sudorem, & uomitum finiant. 2°. de crisi. 4°. 134. E
 in Tertiana cur fiat sudor. 2°. de symp. cau. 3°. 22. F
 in Tertianis sudor quo nunciatur. 2°. de crisi. 4°. 134. H
 Tertiani sudores boni. præs. exper. conf. Sp. 77. G
 Tertianæ calor qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 37. B
 Tertianæ, quartanæ, & quotidianæ pulsus differentia. de typ. 3°. 91. A
 Tertianæ, quartanæ, & quotidianæ pulsū cōparatio. de dyn. Sp. 34. F
 Tertianarū febrium syncerarū pulsus qualis. 2°. de cau. pul. 4°. 91. B
 Tertianarū pulsus in principio, & in pcessu, qui. 2°. de crisi. 4°. 134. G
 Tertianæ principij pulsus qui. de mor. temp. 3°. 85. G
 Tertianæ principium quod. de mor. temp. 3°. 86. B
 Tertianæ principium per duas horas. de mor. temp. 3°. 85. G
 Tertianæ augmenti pulsus, qui. de mor. temp. 3°. 85. H
 in Tertiana quod tempus inæqualitatis. de mor. temp. 3°. 86. B
 Tertianæ febris intermissionis pulsus, qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 36. H
 Tertianæ symptomata, & pulsus. de typ. 3°. 90. F
 Tertianarum pulsus, & urina. de dyn. Sp. 34. F
 Tertianam significat urina quasi ignea. de dyn. Sp. 35. E
 Tertianæ urina quæ. de typ. 3°. 90. G/1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. D
 in Tertianam conuertentur acutæ febres, si urina turbulenta, & tarde residens fuerit: maxime si adsit sanitas intraneorum, & per multos dies perseuerauerit. de dyn. Sp. 34. C
 in Tertiana urina alba, aut subliuida mortē significat. de dyn. Sp. 35. D
 Tertianam primo die nouit Galenus. 1°. de crisi. 4°. 33. E
 Tertianā & quartanam Galenus nouit in prima accessione. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 150. H
 ut Tertianæ præiudicari possunt quartanæ. in prog. cō. 3°. 4°. 207. F
 Tertiana in quot periodis terminetur. 2°. de crisi. 4°. 135. G
 Tertiana exq̄sita ultra quartū circuitū nō pgrediū. 2°. d cri. 4°. 135. A
 Tertiana febris exq̄sita non transit septimum circuitum. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 86. F
 Tertianæ puræ uacant discrimine. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 164. B
 Tertiana exq̄sita cito iudicat nec est letalis. in 1^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 119. H
 Tertiana, & quartana sunt sine periculo. in 1^m. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 117. C
 Tertiana exq̄sita subito iudicatur. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 117. C
 in Tertianis sola nubecula indicat solutionem. de urinis. 4°. 125. C
 Tertiana febre laborās singulis æstibus, quō sit seruatus à Galeno. quos purg. opor. quib. med. 5°. 88. C
 Tertiana quibus sanetur. 3°. de crisi. 4°. 139. D
 Tertiana exq̄sita refrigeranda, & humectanda est. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 97. A
 Tertiana siccitatem inducit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. C
 in Tertiana facta coctione utaris absinthio. 1°. d art. cu. ad Gl. 7°. 97. B
 in Tertianis quies, & calefactio circa præcordia iuuant, & sorbitiones concoqui faciles, & clystres non admodū molles. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 97. E
 in Tertiana clystres molles. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
 in Tertiana quibus prouocatur urina. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
 in Tertianis exquisitis statim balneandum, sed in inexquisitis nō statim sed apparentibus signis coctionis. 1°. de art. cur. ad Glau. 7°. 97. E
 in Tertiana quid faciat balneum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
 in Tertiana oleum in aqua perfundendum in quo ægri natent quantum possunt. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C
 in Tertianis inutilia sunt balnea ex aqua marina, salsa, nitrosa, atq; sulphurea. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
 in Tertiana febre qui cibi dādi, & quantū. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 97. C
 in Tertiana uinum non est dādum nisi post concoctionē. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 97. C
 Tertianā exq̄sitioni patienti quando bibendū. 2°. de crisi. 4°. 134. H
 in Tertiana abstinēdum est à melle, sinapi, salinis, acribus, uinisq; uetustis. 1°. de

flis. 1°. de arte cura. ad Glauc. 7°. 97. C
 in Tertianā febre tempus ad exhibendum cibū. 2°. de diff. feb. 3°. 39. H
 TERTIANAE nothae curatio. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 97. D
 in Tertianā non exquisita uenae sectio. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. E
 in Tertianā notha ptisanā succus cū pipe. 1°. de art. cur. ad Gla. 7°. 97. E
 in Tertianā notha bibendum propina hyssopū, origanū, & nardū, aqua
 mulsā infundens, & concoquens. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. E
 in Tertianā notha absinthij coma iugiter danda est post septimam. 1°. de
 arte curat. ad Glauconem. 7°. 97. E
 in Tertianā notha uentrem molliter subducentia exhibenda. 1°. de arte
 curat. ad Glauconem. 7°. 97. E
 ad Tertianam febrem decoctio secretorum. Sp. 101. A
 ad Tertianam facit hydropoton. de dynamidijs. Sp. 32. D
 ad Tertianam febrem troisci. secretorum. Sp. 98. E
 ad Tertianas cum typo. de dynamidijs. Sp. 32. F
 ad Tertianam mistam quotidianā. de dynamidijs. Sp. 32. F
 ad Tertianas acutas. de dynamidijs. Sp. 32. G
 ad Tertianas duplices. de dynamidijs. Sp. 32. G
 ad Tertianam febrem. de med. fac. par. 7°. 172. H/ de dyna. Sp. 32. D
 TERTIANARIIS damus cholagoga. de dynamidijs. Sp. 20. G
 TERTIAE diei inedia seruabāt, ut uiderent quid tertio die seque-
 retur. 8°. methodi medendi. 7°. 50. C
 Tertius dies qualis. 2°. de diebus decre. 4°. 154. F
 Tertius dies principii determinatū acutorū. 3°. de dieb. decre. 4°. 158. D
 Tertio quoq; die accessiones fiunt in acutis. 3°. de dieb. decre. 4°. 158. G
 per Tertium quae mouentur in his potissimū est praeuotionis usus. ad eos
 qui de typ. scrips. 3°. 92. B
 Tertius quomodo decernat. de dieb. decre. 4°. 158. D
 Tertius cur decernat. 3°. de dieb. decre. 4°. 158. G
 Tertio die morbi peracuti iudicantur per sudorem, magis quam quarto.
 commentario 4°. apho. 36°. Ex. 31. H
 Tertius dies iudicat morbos breues ante quartū. cō. 4°. ap. 36°. Ex. 31. H
 Tertius, & quartus quando habent grauiā symptomata, breui expectan-
 dum est iudicium. in 1°. de morbis uulg. com. 3°. 3°. 124. G
 ad Tertium, & ad quintum cur transmutatur crisi quartae diei. 3°. de
 crisi bus. 4°. 140. D
 Tertius decimus est post nonum, undecimum, & uigesimum. 1°. de diebus
 decretorijs. 4°. 147. B
 post Tertium decimū, & quintū est quartus. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. B
 Tertius decimus qualis. 1°. de dieb. decret. 4°. 147. C
 ad TERTIAS coctura quomodo intelligenda. 8°. de compo. medi-
 camen. secundum locos. 5°. 189. C
 ad TERTIAS coctura. 5°. de comp. med. sec. loc. 165. B/ 7°. 184. C/ 8°. 196.
 C/ 9°. 200. F/ 202. E/ 204. F/ 2°. de comp. med. per gen. 225. H/
 4°. 243. E/ 5°. 248. G/ de remed. parat. facilibus. 157. C/ 167. F/ de
 med. fac. par. 170. B/ 176. D 7°. 179. A
 TESTA proportionē respondet cuti. 3°. de alimē. fac. 2°. 32. B
 Testa qualis. 9°. de simp. med. facul. 5°. 70. G
 Testā pro cute habentia habet succū qui subducit. 3°. de ali. fa. 2°. 26. D
 Testa quae teguntur cuitet senex. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. D
 Testa buccinorū & purpurarum qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. G
 Testā callinā affatā ac tritā dētibus affricat. 5°. de cō. me. se. lo. 5°. 163. H
 Testa ostrearum qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. H
 Testa sepiarum qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. A
 Testa splendorem inducit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
 TESTA Attica. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. B
 Testa romana. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. B
 Testa area. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. E
 Testa clibani dentes splendidi fiunt. 11°. de comp. med. sec. loc. 5°. 81. A
 Testa figulina. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. E
 in Testis cocta oua generant sanguinem crassum, & corruptibilem. de
 dissol. conti. Sp. 75. A
 in Testis panis cum oleo, & sine oleo cibus crassus, & cur. de dissolutio-
 ne continua. Sp. 72. A
 Testarum fragmentis similia quandoq; in abscessibus inuenta sunt. 14°. de
 methodi medendi. 90. E/ 2°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 105. B
 TESTACEA animalia quae. 3°. de alimen. facul. 2°. 32. B
 Testacea duram carnem habentia, difficulter coquuntur, & difficulter
 corrumpuntur. 3°. de alimen. fac. 2°. 32. C
 Testacea quae conueniunt stomachicis. 8°. de comp. sec. loc. 5°. 192. C
 Testacea sunt in polinen tenuissimum redigenda. 11°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 80. G

Testacea uasa. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 273. A
 TESTICULI sunt earum partium in nostro corpore, quae princi-
 pia quaedam dicuntur. ars med. 1sa. 63. B
 Testiculi, renes, uescia sunt membra minus principalia. de ana. ui. Sp. 56. A
 Testiculorum officium. introd. 1sa. 54. E
 Testiculos habent foeminae. com. 5°. apho. 48°. Ex. 41. H
 Testiculorum uirorum, & mulierum differentia. de natura, & ordine
 cuiusl. corp. 42. B/ de anatomia uiuorum. Sp. 51. F
 Testiculi maris maiores q̄ foeminae testiculi. 14°. de usu. 206. E/ 1°. 208. E
 Testiculi mulierum minores, & imperfectiores sunt testiculis uiuorum.
 14°. de usu partium. 1°. 206. B
 Testiculi mulierum breuiiores, & frigidiiores. de nat. & ord. Sp. 42. B
 Testiculi matricis ubi sint. de anatomia parua. 43. C/ Sp. 51. F
 Testiculi mulierū qd̄ in loco sint opportunissimo. 14°. de usu. 1°. 208. G
 Testiculi mulierum duo sunt, quorum unus sub dextro rene, alter sub si-
 nistro tenetur. de compag. membr. Sp. 59. D
 in Testiculis foeminarum cur ἐπιδιδυμίδες non sunt manifestae. 14°. de
 usu partium. 1°. 209. G
 de Testiculorum compositione. de spermate. Sp. 36. F
 Testiculi quatuor habent panniculos. de spermate. Sp. 36. F
 Testiculorum tunicae quales. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Testiculi cur glandulosi. de util. resp. Sp. 63. A
 Testiculorum caro alba est. de anat. uiuo. Sp. 55. H
 Testiculus sinister habet sanguinem impurum excrementosum, humidum,
 & serosum. 14°. de usu partium. 5°. 106. F
 Testiculus sinister habet ea quae continentur in ipso serosiora, & frigidio-
 ra. comen. 5°. apho. 48°. Ex. 42. A
 in Testiculos debet ire sanguis serosus acris. 14°. de usu par. 1°. 209. B
 Testiculus sinister cur in aliquo pot̄ eē fortior. 14°. de usu p. 1°. 206. H
 Testiculus fortior quomodo cognoscatur. 14°. de usu par. 1°. 206. H
 Testiculos nutrientia uasa unde. 14°. de usu partium. 1°. 208. H
 Testiculi hnt̄ semē quo nutriunt, & qd̄ alterāt. cō. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 ad Testiculos à cerebro prodeunt uenae dicuntur uasa seminaria antee-
 dentia. de anat. uiuo. Sp. 51. G
 à Testiculis uasa spermatica, quae ex plātani, παρὰ τὰς σπυγγοειδῆς
 primus Herophilus nominauit. 14°. de usu partium. 1°. 208. B
 Testiculorum uenas, & arterias à longinquis partibus ducit natura, &
 quare. 16°. de usu partium. 1°. 219. C
 ad Testiculos arteriae quae feruntur eas ordine consequuntur, quae ad re-
 nes accedunt. 16°. de usu partium. 1°. 219. B
 Testiculorum arteriae debebant aliquid impuri & serosi recipere. 16°. de
 usu partium. 1°. 219. B
 in Testiculis plicatur uenae, & arteriae quoq; sicut uenae, sed plurimum
 arteriae inuoluuntur in retiformi plexu. 16°. de usu par. 1°. 219. C
 prope Testiculos cum accefferint arteriae cur multiplex plexu inuoluan-
 tur. 16°. de usu partium. 1°. 219. B/C
 ante Testiculos uenae, & arteriae multipliciter inuoluuntur, quae retar-
 dant semen. 14°. de usu partium. 1°. 139. B
 Testiculus totus & uas seminale in quibus sint semine repleta. 1°. de semi-
 ne, 1°. 335. D
 ad Testiculum sunt musculi parui. 16°. de usu partium. 1°. 218. D
 Testiculi habent nervos duos pendētes, & descendentes à principali osse
 colli & fundamēto corporis p̄ dorsum & renes, qui nerui alios habēt
 nervos coniunctos alijs ossibus totius corporis. de spermate. Sp. 36. F
 ad Testiculos ab omni parte corporis trahunt nerui, & uenae propriae
 sperma. de spermate. Sp. 36. A
 Testiculorum temperaturae simplices, quae. ars med. 1sa. 65. D
 Testiculorum temperaturae calidae, & siccae, quae. ars med. 1sa. 65. D
 Testiculorum temperaturae calidae, & humidae, quae. ars me. 1sa. 65. D
 Testiculorum temperaturae frigidae, & humidae signa. ars med. 1sa. 65. D
 Testiculorum temperaturae frigidae, & siccae signa. ars med. 1sa. 65. D
 Testiculi puerorum quomodo impuberes seruantur. 1°. de compo. medica-
 mentorum secundum locos. 5°. 117. E
 Testiculus alter quibusdam, alijs uterque cum dolore inflammabatur, &
 cur. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 105. C
 Testiculos ulcere Aphthae non absimili apprehensos ex terra cimolia cum
 aqua oblinito, & exsiccari finito. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. E
 ad Testiculorum Apostemata. secretorum. Sp. 100. B
 Testiculorum Carnem excresecētem cinis sarmētitijs cum nitro & aqua
 subactus sanat cataplasmatibus uice ipostus. 10°. de cō. m. f. l. 5°. 205. E
 Testiculorum Contusiones. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 235. C
 ad Testiculorū dolorē, & ap̄a, & uentositatē in eis. secreto. Sp. 100. B
 000 Testiculorum

Testiculorum Durities iuuat Erythrum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 ad Testiculorum Pruritus. secretorum. Sp. 100. B
 Testiculorum Ramex. secretorum. Sp. 100. B
 Testiculorum Tumores κηλας id est hernias siue ramices uocant. de tum. præter naturam. 3°. 84. F
 Testiculi quibusdam cur supra modum increuerunt. de diff. morb. 3°. 5. C
 Testiculus cum aliquando tumescit tuscentibus, est indicium affinitatis cū pectore & mammis. in 6°. de morb. uulga. com. 3°. 3°. 178. G
 ex Testiculo quomodo cognoscamus renem affectum. de renū affectuū dignotione & medela. 7°. 192. H
 in Testiculis Varices quandoq; exciduntur. 14°. meth. med. 7°. 90. G
 TESTICULI gallorum languentibus dari consueuerunt. de uictus ratione in morbis acutis, com. 1°. 7°. 113. C
 Testiculi gallorum dandi sunt his quibus dolet caput. 2°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 133. E
 Testiculi gallorū dādi in tertiana pro cibo. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 97. C
 TESTICULI castoris couulsionibus medent. de the. ad Pi. 5°. 93. E
 TESTIMONIUM quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 235. C
 TESTES honestius uocantur gemelli. 9°. de anat. admi. 1°. 105. F
 Testes inū principium uniuersi corporis. 2°. de art. cu. ad Gla. 7°. 103. B
 Testes sunt partes, ad generis instaurationem à natura constitutæ. 13°. de usu partium. 1°. 204. C
 Testes in maribus penduli sunt. 1°. de usu partium. 1°. 209. H
 Testes cur extra membranam abdominis sunt. 1°. de semi. 1°. 333. F
 Testes auium ubi sint. 1°. de semine. 1°. 334. F
 Testes intra membranam abdominis habent aues. 1°. de semi. 1°. 333. G
 Testes altiores sunt in auiibus quā uasa seminaria. 1°. de semi. 1°. 333. G
 Testes ad uentrem adstrictos habent fues. 1°. de semi. 1°. 334. F
 à Testibus in totum corpus uis quædam dispergitur, quæ quidem in maribus robusti ac masculi habitus, in foeminis ipsius foemineæ naturæ in causa est. 1°. de semi. 1°. 335. B
 Testium substantia qualis. 14°. de usu partium. 1°. 209. G
 Testes carnosī perfragilesq; sunt. fin. med. 1sa. 44. A
 Testes sunt ex genere glandularum. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 Testes cur glandulosi, & molles. 1°. de sem. 1°. 335. F
 Testes partes sunt in homine ex illis, quæ sunt laxiores, & humidiores. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
 Testes laxi, ac cauernosi sunt. 14°. de usu partium. 1°. 207. G
 Testium anfractus cur natura comparauit. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269. E
 Testes non sunt laxi iuuenibus, & ualidis. 1°. de semine. 1°. 334. E
 Testes cur laxi senescentibus, & imbecillis. 1°. de sem. 1°. 334. E
 Testes in muliere intrinseci sunt. 14°. de usu partium. 1°. 205. F
 Testes quō iungantur seminalibus meatibus. 1°. de sem. 1°. 335. F
 Testes intus, & uulua cur habeat foetus frigidior, & humidior. 2°. de semine. 1°. 339. C
 Testes extra cur habeat foetus calidior, & siccior. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Testes foemineæ quales. 9°. de diff. uul. 1°. 109. B
 Testes foemineæ minores sunt testibus masculorum. de dispo. uul. 1°. 109. B
 Testes marium maiores, ac perfectiores testibus foemineæ. 14°. de usu partium. 1°. 207. G
 Testis foemininus exiguus est. 14°. de usu partium. 1°. 209. B
 Testes mulierū minores & dēiores sunt q̄ mariū. de ue. ar. diff. 1°. 58. C
 Testes mulierum cur parui, & unde uincti. 14°. de usu part. 1°. 208. F
 Testes maiores habentes mulieres uiragines appellatur. de natura, & ordine cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Testes foemineæ imperfectiores testibus maris. 14°. de usu part. 1°. 207. G
 Testium foemineæ forma qualis. de diff. uul. 1°. 109. B
 Testes foemineæ ubi. de diff. uul. 1°. 109. B
 Testes quomodo uuluis sint annexi. 2°. de sem. 1°. 335. G
 Testes ianitores matricis. de anat. uiuo. Sp. 51. F
 Testes mulierum continent semen, ut uirorum testes in uasis seminarijs. de diff. uul. 1°. 109. C
 Testes mulierum reperiuntur pleni semine. 2°. de semine. 1°. 336. D
 in Testibus mulierum semen quod continetur, & humor qui in glandulis uirorū partibus, specie sunt simillima. 14°. de usu part. 1°. 208. B
 in Testes cur nō locauit natura uas spermaticū. 14°. de usu part. 1°. 209. G
 Testium uenæ quæ. de uen. art. dispo. 1°. 58. C
 Testium uenæ unde ducantur. de uen. art. diff. 1°. 58. C
 Testium arteriæ, & uenæ incessus, qui. 1°. de semine. 1°. 333. E
 Testiū uena, & arteria operiunt abdominis mēbrana. 1°. de se. 1°. 333. E
 ad Testem utrunq; uena & arteria cur descendunt, & non recto itinere. 1°. de semine. 1°. 332. F

in Testiū uenis, et arterijs paulatim albescit sanguis. 1°. de sem. 1°. 332. F
 Testes quibus alantur, & qualis in ipsis sanguis appareat. in prognosti. commentario 1°. 4°. 197. B
 ad Testes defertur sanguis dealbatus ad nutrimentum cerebri. de anatomia uiuorum. Sp. 51. G
 Testes nutriuntur à seroso humore. 1°. de semi. 1°. 335. A
 Testes trahunt serosum humorem. 1°. de sem. 1°. 335. C
 Testes nutrientia uasa unde oriantur. 2°. de sem. 1°. 339. D
 in Testibus fit alia coctio. 14°. de usu partium. 1°. 207. G
 Testes efficiunt semen cito, & multum, & exquisite confectum. 1°. de semine. 1°. 335. A
 Testes fm Aristotelē nihil faciūt ad gnationē seminis. 1°. de se. 1°. 332. G
 Testes fm Aristotelem quid faciant in generatione. 1°. de sem. 1°. 333. D
 de Testibus Aristotelis ignorantia. 1°. de semine. 1°. 333. B
 Testes non multum faciunt ad seminis generationem secundum Herophilum. 1°. de semine. 1°. 333. E
 in Testibus solum fit semen fm aliquos. 1°. de semine. 1°. 333. C
 ex Testibus qualis sit dexter in ijs, qui pcreāt mares. 2°. de se. 1°. 339. C
 Testis dexter qualis in ijs qui procreant foemina. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Testes duabus tunicis conteguntur. introd. 1sa. 54. E
 Testium bursæ comparatur cavitās matricis. de anat. uiuo. Sp. 51. E
 ad Testes maximus meatus pertinet unde oriatur. 1°. de semi. 1°. 333. E
 Testes habent quatuor uasa. de spermate. Sp. 36. F
 ad Testes & mamas uasa habent cōmunē usum. 16°. de usu part. 1°. 220. G
 ad Testes descendunt duo musculi, & eorum ortus, ac finis. de musculorum dissectione. 1°. 50. D
 Testium musculi unde. 1°. de motu musc. 1°. 309. F
 ad Testes musculus cur ab ilibus proueniat. 14°. de usu part. 1°. 209. H
 Testiū musculi mouēt aliud quippiā, & nō os. 1°. de motu musc. 1°. 309. F
 Testes cur habeāt neruos paucissimos. 14°. de usu part. 1°. 209. C
 à Testibus dependentiam quæ habeant, & ortum. ars med. 1sa. 63. B
 Testes habent motum uoluntarium. 14°. de usu partium. 1°. 209. G
 Testes sunt principium bene uiuendi. 1°. de semi. 1°. 334. C
 Testes dant robur, & perpetuitatem. 1°. de sem. 1°. 334. B
 in Testibus uniuersarū uiriū aialis principium apparet. 1°. de se. 1°. 334. C
 Testes quomodo per totum corpus mittant suā uim. 1°. de sem. 1°. 335. B
 Testes nonnunquam auferuntur à corpore. de diff. morb. 3°. 4. G
 Testes possunt eximi non motis uasis seminarijs. 1°. de sem. 1°. 333. H
 Testes possunt uideri extra animal. 4°. de anat. adm. 1°. 81. H
 Testes cur eximantur suis. 3°. de alim. fac. 2°. 27. B
 Testes cur eximantur bobus. 3°. de alimen. facul. 2°. 27. A
 Testibus excētis, quid sequatur. 1°. de semine. 1°. 333. H
 Testium naturam totum corpus alterare Galenus primus inuenit. 2°. de semine. 1°. 340. F
 Testibus excētis foemina fit similis mari castrato. 1°. de semi. 1°. 335. B
 Testes amittentes cur frigescent. 1°. de semine. 1°. 334. B
 Testes amittentes depiles non modo mento, sed toto etiam corpore euadunt. 1°. de semine. 1°. 334. B
 Testes amittentes habēt paruas uenas ut mulieres. 1°. de sem. 1°. 334. B
 Testibus excētis, aial amittit coeundi cupiditatē. 2°. de sem. 1°. 340. A
 Testes amittentes non appetunt uenerem. 1°. de sem. 1°. 334. B
 Testibus excētis uox exilis fit. 1°. de semine. 1°. 334. D
 in Testes abscessus quandoq; incidunt diutius tuscentes sine dolore costarum. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 162. H
 Testium Affectorum pulsus. 4°. de præf. ex puls. 4°. 121. F
 ad Testium Contusiones. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 225. E
 Testes conuulsi quid significant. in progn. com. 2°. 4°. 198. G
 in Testium Doloribus quæ uena secunda. de natu. huma. com. 1°. 1°. 36. F
 Testes induratos discutit cicerum genus orobieum appellatū. 6°. de simplicium medicamen. fa. 5°. 47. E
 Testes inflati refrigerari moderate amant. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. E
 Testis intentio unde fiat. de uict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 136. C
 Testium phlegmonas sanare ostracitem lapidem dicunt aliqui. 9°. de simplic. medicam. facul. 5°. 67. D
 ad Testiū phlegmonas utilis est plūbi succus. 9°. de simp. med. f. 5°. 70. F
 Testes quomodo non tumescant. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. D
 Testium tumores myrta curat. de simp. med. Sp. 87. E
 in Testibus & cruribus uarix. 13°. meth. med. 7°. 86. G
 Testium aptū cataplasma est fabæ farina. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. E
 TESTES gresilium sunt difficiles coctū. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 Testes gallinaceorum altitium suauissimi sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 Testes gallinaceorum altitium laudabile præbent corpori alimentum. 3°. de alimen=

de alimentorum facul. 2^a.27.A
 Testes gallorum gallinaceorum sunt prestantissimi & eorum maxime qui saginati fuerint. 3°. de alimen. facul. 2^a.27.B
 Testes gallinaceorum prestantissimi altilium sunt boni succi. de bonitate & uitio succorum. 2^a.35.F
 Testes iuniorum animalium sunt boni succi. 3°. de alimen. fac. 2^a.27.A
 Testes animalium adultiorum sunt mali succi. 3°. de alim. fac. 2^a.27.A
 Testes sunt crassi succi. de bonit. & uitio succ. 2^a.35.F
 Testes gallinaceorum lacte altorum dantur in siccitate. 7°. me. me. 7^a.45.D
 Testes gallorum altorum lacte dantur in syncope ex tenuibus succis. 12°. methodi medendi. 7^a.78.A
 TESTILIA uasa quare ita dicantur. 1°. de antid. 5^a.100.D
 TESTVDINATVM testum quid. de arti. com. 3°. 7^a.270.F
 Testudinem palustrem quidam amyda, hoc est lutariam uocant. 2°. de cō post. medicamen. sec. loc. 5^a.138.D
 Testudo lacustris pro capitis dolore. de reme. par. fac. 7^a.154.B
 Testudo ubi debet iugulari pro sanguine colligendo. 7°. de compo. me. dicamentorum per genera. 5^a.271.A
 Testudinis sanguis qualis. 1°. de compo. medic. sec. loc. 5^a.129.G
 Testudinis terrestris sanguis ad quid utilis. 7°. de compositio. medicamen. torum per genera. 5^a.271.A/B/C/D/E
 Testudinis marinae sanguis. 7°. de comp. med. per genera. 5^a.267.B
 Testudinum plurium sanguis. 7°. de comp. med. per genera. 5^a.271.D
 Testudinis marinae felle inferior est bilis hyenarum. 10°. de simplicium medicamen. facul. 5^a.74.H
 Testudinis unguis. de remed. par. fac. 7^a.164.E
 TESTVDO uinculi nomen. de fascijs. 7^a.293.H
 Testudo uinculum quale. de fascijs. 7^a.305.H
 TESTVDINES pars organorum. de machin. 7^a.309.E
 Testudines organorum ex robustiori mā fieri debent. de mach. 7^a.309.D
 Testudinum differentia. de machin. 7^a.310.B
 Testudinis prima pars frons dicitur. de machin. 7^a.317.A
 Testudines locum mutant in organis. de machin. 7^a.310.F
 Testudines usui sunt cum organa mouentur. de machin. 7^a.310.F
 TETANICOS haud raro sanauit theriaca. de the. ad Pi. 5^a.96.D
 TETANVS quid. fin. med. 47. A/ introductio. Isa. 56. B/ 1°. de motu musculorum. 1^a.311.G
 Tetanus id est equalis tentio, species conuulsionis quomodo fiat. commen. tario 4°. aphorismo 57°. Ex. 33.F
 Tetanus uidetur totius corporis conuulsio. de sympt. diff. 3^a.11.F
 Tetanus habet omnes ceruicis neruos extensos. de musc. diff. 1^a.47.A
 Tetanos, & spasmus fit in neruosis partibus. 4°. de p̄sa. exper. 4^a.121.F
 Tetanus est perpetuus. 3°. de loc. affec. 4^a.17.F
 Tetani tres morbi. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a.108.H
 Tetanus morbus est acutus. introd. Isa. 55.E
 Tetanus morbus est peracutus. fin. med. Isa. 45.F
 Tetani, et torpores affectus sunt frigiditate uincēte. de trem. p. 3^a.54.D
 Tetanus, tabes, & tremor cur non facti in constitutione frigida, & humida. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a.108.H
 Tetanos suscitatur dura aqua & frigida. de boni. aquae. Sp. 75.G
 Tetani ex immodico uini potu fiunt. 3°. de temp. 1^a.22.G
 Tetanus frigida lauacione curatur. 1°. de sympt. caus. 3^a.17.F
 ad Tetanum ualet theriaca. de theria. ad Pifo. 5^a.91.G
 Tetanus lumborum sanguinis misione soluitur. de uictus ratione in mor. bis acutis, commentario 4°. 7^a.143.H
 TETHALASSOMENON dicitur uinū, in quo aqua marina lar. gior mista est. de uic. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a.134.D
 TETRADRACHMON quid. de pond. & mensu. 5^a.276.D
 TETRAMYRON id est ex quatuor unguentis confectum. 7°. de cō post. medic. per genera. 5^a.270.A
 TETRAPHARMACVM ex quibus componatur. 1°. de elemētis. 1^a.5. C/ aduersus Lycum. Ex. 65.E
 Tetrpharmacum ex quibus confectum, & ad quid ualeat. 11°. de simpli. cium medicamen. facul. 5^a.79.C
 Tetrpharmacum ingredientia non possunt ostendi, tamen ob hoc non est dicendum q. non insit. de nat. hum. com. 1°. 1^a.27.B
 Tetrpharmacum est unum quid distinctum à cera, Pice, adipe, & resina quae in eo sunt. de nat. hum. com. 1°. 1^a.28.C
 Tetrpharmacum quale sit. 5°. meth. med. 7^a.33.H
 Tetrpharmacum quando utendum. introd. Isa. 58.B
 Tetrpharmacum ex oleo pro dolore. 13°. meth. med. 7^a.81.A
 Tetrpharmacū ad crustas excidentis. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a.107.B

Tetrpharmacū non apponendū ulceri. 2°. de art. cu. ad Glau. 7^a.101.H
 Tetrpharmacum ad quid utile. 3°. de compositione medicamentorum se. cundum locos. 5^a.140.G/ de fract. com. 3°. 7^a.247.E
 TETRICI erant, & barbam nutriebant sophistae. 2°. de pulsuū dif. ferentijs. 4^a.53.F
 Tetricum esse, & barbam nutrire pro dignotione habebatur. 2°. de dif. ferentijs puls. 4^a.53.G
 Τίτρωρον quae pars sit tali. de osibus. 1^a.43.G
 TEVCRIVM est in tertio ordine exsiccantium, secundo uero calfa. cientium. 8°. de simp. med. fac. 5^a.62.B
 Teucrium lienes sanat. 8°. de simp. med. fac. 5^a.62.B
 ΤΕΥΤΛΟΦΑΚΙΟ edulium est ex lente, & beta. 1°. de alim. fac. 2^a.9.C
 Teutlophace uocant edulium ex beta, & lente confectum. 1°. de alimento rum facultatibus. 2^a.13.G
 Teutlophace edulium est medium ex pugnantis compositum. 1°. de ali. mentorum facultatibus. 2^a.13.G
 Teutlophacem dabat Heraclides Tarentinus egrotantibus. 1°. de alimen. torum facultatibus. 2^a.13.G
 TEVTLON id est Beta. 8°. de simp. med. fac. 5^a.62.A
 TEXENDI ars ad mulierem spectare uidetur. 9°. de decr. 1^a.280.G
 TEXTILES nerui qui. de compag. memb. Sp. 58.H
 TEXTORIA ars cur inuenta. ad Thrasib. 2^a.106.C
 Textoriae arti respondet natura effectrix. ad Thrasib. 2^a.105.B
 TESTRIX ars quot artibus indigeat. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 5°. 3^a.188.C
 TEXTVRAS particulares habent organa particularia. de anatomi. a uiuorum. Sp. 43.F
 Textura tenuis, & rara facit ut corpora cito euacuentur, crassa uero & spissa contrarium. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16.D/F
 Θ. significat mortem. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 130. H/ 133. D/ commen. 2°. 3^a.136.E
 THAIS Perigenis, uel Molpi uinculum. de fascijs. 7^a.295.D
 Thais uinculum alterum quale. de fascijs. 7^a.295.E
 Thais uinculum alterum. de fascijs. 7^a.295.G
 THALASSERVVM collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.156.C
 THALASSOCRAMBEN marinam brassicam uocant. 5°. de sani. tate tuenda. 2^a.92.F
 Θ α λ ε ρ ο ν quid significet. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a.177.G
 Thales Milesius primus philosophiae inuētor apud Iones. de historia phi. losophica. Sp. 4.E
 de Thalete nihil in scriptis habetur. de nat. hum. com. 1°. 1^a.31.A
 THALIETRVVM exsiccatur citra morsum. 6°. de sim. me. f. 5^a.48.C
 Thaliolum ulcera inueterata ad cicatricem perducit. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a.48.C
 THALLI id est olea surculi. 2°. de comp. med. per ge. 5^a.220.A
 THAMYNAE infusum ad dysentericos. 9°. de compo. medicamen. torum secundum locos. 5^a.203.H
 THAPSIA quid. de simp. med. Sp. 91.F
 Thapsia est calida, & humida. 6°. de simp. med. fac. 5^a.48.C
 Thapsia cur facile corrumpatur. 6°. de simp. med. fac. 5^a.48.C
 Thapsia quot annis duret. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a.122.A
 Thapsia quanto duret tempore. 3°. de comp. med. per gene. 5^a.230.H
 Thapsiae recētis à uetustiori differentia. 1°. de cōp. me. se. loc. 5^a.122.A
 Thapsia uires habet acerrimas, & in modum ignis causticas, longinquis uitij prodest. de simp. med. Sp. 91.F
 Thapsiam gustare non audeas, tamen eius gustum esse acrem ex ijs cogno. scere licet, quae in toto agat corpore. 4°. de simp. med. fa. 5^a.29.E
 Thapsiam, aconitum erisicium proprio gustu probare de uita. de simpli. cibus medicaminibus. Sp. 93.H
 Thapsiae minimum si sumatur, laedit. 5°. de simp. med. fac. 5^a.37.C
 Thapsia genere non quantitate obest. 5°. de simp. med. fac. 5^a.37.C
 Thapsiam qui sumpserint, ijs exhibetur lac. 9°. de simp. fac. 5^a.73.H
 ad Thapsiam ualet Theriaca. de theria. ad Pifo. 5^a.91.E
 Thapsiae quae aduersentur. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a.196.H
 Thapsia quid faciat parti applicata. 2°. de dif. feb. 3^a.41.A
 Thapsia applicata parti excitat tumorem. introd. Isa. 61.D
 à Thapsia Tumor factus quomodo à Galeno per spaciū horae sanatus, dolore omni ablato. introd. Isa. 61.E
 Thapsia ad calefaciendū tempus requirit. 6°. de simp. med. fac. 5^a.48.F
 Thapsia accēditur & plurimo tēpore durat. 6°. de simp. me. fa. 5^a.48.C
 Thapsia urere potest. 5°. de simpl. med. fac. 5^a.38.F
 Thapsia facit exulcerationes in arte. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a.122.A

Thapsia ardor aceto restinctus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. G
 per Thapsiam fit rubrificatio. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Thapsia numeratur inter attrahētia sponte nata. 5°. de sim. me. f. 5°. 36. E
 Thapsia quomodo utendum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. C
 Thapsia admisionē regrētis pharmani regula. 1°. de cō. me. f. l. 5°. 122. C
 ex Thapsia medicamentum pro comitiali morb. 3°. de loc. af. 4°. 19. H
 ex Thapsia medicamento quidam ad omnia capitis uitia utuntur. 6°. de
 sanitate tuenda. 2°. 98. G
 cur Thapsia optimum sit medicamentum pro cute capitis. 1°. de compo-
 sitione medicamen. sec. loc. 5°. 122. A
 Thapsiam miscuit ad alopeciā, et ponit curationē. 14°. met. me. 7°. 93. D
 Thapsia quo loco reponatur inter calida quæ conueniunt alopecijs. 1°. de
 compo. medicamen. sec. loc. 5°. 122. D
 Thapsia miscet ceratū cū oleo, ne ulceret. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 122. A
 Thapsia sola in capite ob caliditatē nō uti. 1°. de cōp. me. se. l. 5°. 122. A
 Thapsia uti non debemus in fluxionibus acerbis oculorum. 13°. methodi
 medendi. 7°. 86. D
 Thapsia ceratum supra pectus in catharro. 5°. meth. med. 7°. 35. E
 Thapsia ex melle pro membris, q̄ agre reficiunt. 14°. meth. me. 7°. 91. H
 Thapsia meminit. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196. B
 pro Thapsia nasturtium, aut eruca. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. E
 Thapsia uice lepidium, et iberis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. G
 THARSEI chirurgi Indum. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 243. F
 THASVS quo loco sita. in 1°. de morbis uulg. com. 1°. 3°. 103. F
 THEAGENIS philosophi cynici casus in iecoris phlegmone. 13°. methodi
 medendi. 7°. 83. F
 THEATRIS multitudo exiens, in exitu hæret. 3°. de sanitate tu-
 enda. 2°. 77. F
 THEBAICAE palme quales. 2°. de alimen. facul. 2°. 20. G
 THEBAEI emplastrum ad Achoras. 1°. de cōp. med. se. lo. 5°. 130. H
 THEON id est sulphur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. C
 THELYPTERIS fœmina, filix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. C
 THEMISON laodiceus syrius methodicæ sectæ auctor fuit. introdu-
 ctio. Isa. 51. D
 Themison inuentor cōitatum. 1°. meth. med. 7°. 5. C / cōtra Iul. Ex. 68. D
 Themisonis Hiera antidotus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. H
 Themisonis hiera quomodo fiat. de mel. ex Gal. Ruf. et Poss. Sp. 109. H
 Themison quo acopo uteretur ad lassitudinum molestias. 7°. de compo-
 sitione medicamen. per genera. 5°. 269. G
 THEMISTOCHLES qualis fuerit. in 6°. de morbis uulgaribus,
 cōmentarto 5°. 3°. 188. H
 THENAR græce quod latine uola manus dicitur. introd. Isa. 53. C /
 2°. de usu partium. 1°. 117. H
 Θέλαρα quæ sint. de fract. com. 1°. 7°. 227. C
 THEODORICVM anacardinū ictericis medet. de dyna. Sp. 26. F
 Theodoricū emperisō magnū antidotū in cephalæa. de dyn. Sp. 23. C
 Theodoricon emperiston malecoloratis prodest. de dyna. Sp. 25. F
 THEODOTIA medicamēta ad oculorū dispositiōes. intr. Isa. 58. C
 THEOLOGIA præstātor medicina est. 17°. de usu par. 1°. 222. D
 Theologia uerū principiū ē liber de usu partiū. 17°. de usu p. 1°. 222. D
 Θεολογία, id est diuini uates. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 110. A
 THEON Alexandrinus bellissime totam exercitationis materiam do-
 cuit. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 77. H
 Theon uitiose athletarum artem tractauit. ad Thras. 2°. 109. E
 Theon, et tripho quomodo exercitia nominabāt. ad Thras. 2°. 109. E
 Theon rectius sensit de frictione q̄ Hippocrates. 2°. de san. tu. 2°. 70. F
 Theon Gymnastes fecit librū de Gymnasticis. 2°. de sani. tuen. 2°. 70. F
 THEOPHANI antidotus. 2°. de antid. 5°. 17. G
 THEOPHILI medici imaginatio parum proba. de symp. di. 3°. 11. H
 THEOPHRASTVS auscultationes fecit. de sub. fa. na. 1°. 230. B
 Theophrasti scripta sunt ceu commentaria physiologiae hippocratis. 2°. de
 naturalibus facultatibus. 1°. 297. H
 Theophrastus librum fecit de lassitudine. 5°. de san. tuen. 2°. 78. E
 Theophrastus, et Aristoteles non sunt legendi sine methodo. 3°. de sim-
 plicium medicamen. facul. 5°. 17. E
 Theophrastus omnes animæ facultates à corde oriri dicit. 6°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 260. E
 THEOREMA quid. fin. med. Isa. 43. F
 Theorema, notio, notitia, scientia idem. de par. art. med. Sp. 17. B
 Theorematum differentie quatuor. de subf. emp. Isa. 31. E
 THEORIA demonstratiua discenda. de lib. prop. Isa. 13. E
 THEOTROPI fit mentio. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 254. A

Theraeum uinum nigrum est. de bon. et uitio suc. 2°. 38. C
 Theraeum uinum crassum est. de boni. et uitio suc. 2°. 38. C
 Theraeum uinum solum dulce. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Theraeum uinum est dulce non acerbum. 3°. de puls. diff. 4°. 63. H
 Theraeum uinum est absolutæ dulcedinis. de boni. et uitio suc. 2°. 38. C
 Theraeum uinum nimis crassum, et dulce. de boni. et uitio suc. 2°. 38. F
 Theraeum uinum non ualde crassum est, et ualde dulce. de uinis. Sp. 76. H
 Theræi uini fit mentio de atten. uict. 2°. 46. E / 7°. de compo-
 sitione medicam. secundum locos. 5°. 177. F
 THERIACAM uocauit primus Crito. de usu ther. 5°. 99. C
 Theriaca unde dicta. de theria. ad Pifo. 5°. 91. D
 Theriaca nomina uaria. de theria. ad Pifo. 5°. 91. D
 Theriaca cur uocata à Galeno. de theria. ad Pifo. 5°. 95. H
 Theriaca Aelij Galli quam dedit Cæsari. 2°. de antidotis. 5°. 116. A
 Theriaca agrestium, allium uocatur à Galeno. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 Theriaca descriptio fm Andromachū. de ther. ad Pifo. 5°. 95. A
 Theriaca Andromachi cōpositione. uti debemus. de the. ad Pif. 5°. 95. E
 Theriaca Antiochi Philomitorkis cōtra uipæ morsus. 2°. d. anat. 5°. 118. B
 Theriaca nominata antidotus Antipatri. 2°. de antid. 5°. 115. H
 Theriaca est medicamentum Claudij Appollonij contra canem rabidum.
 2°. de antidotis. 5°. 117. A
 Theriaca Damocratis. 1°. de antid. 5°. 108. A
 Theriaca compositio Damocratis præstantissimi medici quo differat ab
 Andromachi compositio. de ther. ad Pifo. 5°. 95. B
 Theriaca compositio Demetrii primarij medici quo differat ab Andro-
 machi compositio. de theria. ad Pifo. 5°. 95. B
 Theriaca Euclidis palatiani ad dolores internos. 2°. de antid. 5°. 116. B
 Theriaca Eupatorios. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 259. B
 Theriaca Galli. 2°. de antidotis. 5°. 116. A
 Theriaca compositio Magni quo differat ab Andromachi cōpositione.
 de theriaca ad Pisonem. 5°. 95. B
 Theriaca Marij imperatoris. 2°. de antidotis. 5°. 120. C
 Theriaca Mithridatis. 2°. de antidotis. 5°. 115. D
 Theriaca Neronis scripta. de ther. ad Pifo. 5°. 91. D
 Theriaca Philonis similis uiribus, et gustu. 1°. de antid. 5°. 100. A
 Theriaca compositio Xenocratis quo differt ab Andromachi compo-
 sitione. de ther. ad Pifo. 5°. 95. A
 Theriaca Zenonis laodicej. 2°. de antid. 5°. 116. B
 Theriaca bona ē antidotus Zenonis ad canes rabidos. 2°. de ati. 5°. 116. H
 Theriaca. 6°. de compo. med. per genera. 5°. 269. B
 Theriaca pabāt à multis diuitib⁹ Romæ tpe Antonini. 1°. d. ati. 5°. 101. F
 Theriaca conuenit primatibus, et exercituum ducibus. de ther. 5°. 91. D
 Theriaca Galenus fecit Antonino Imperatori. 1°. d. ant. 99. H / 5°. 105. H
 Theriacam Antoninus accepit ante duos mēses factā. 1°. de ant. 5°. 105. H
 Theriacam sumebat quotidie Antoninus Imperator. 1°. de anti. 5°. 99. G
 Theriacam quare sumeret Antoninus. 1°. de antid. 5°. 99. H
 Theriacam accepit Antoninus accepta Hiera picra, et quid sequutum
 sit. de præco. ad Posth. 4°. 218. H
 Theriacam Cæsari confecit Galenus. 1°. de antidotis. 5°. 101. G
 Theriacam fecit Galenus Seuero Imperatori. 1°. de antid. 5°. 105. H
 Theriaca est usus M. Ant. Imper. de ther. ad Pifo. 5°. 90. B
 Theriacā q̄ principi cōpositurus est qualis esse debet. 1°. de ant. 5°. 101. G
 Theriaca compositio. 4°. de loc. aff. 4°. 28. D / 1°. de antid. 107. D / 1°. de
 compo. medicamen. per genera. 5°. 209. G
 Theriaca ex sola librorū lectione nō est conficienda. 1°. de ant. 5°. 100. F
 Theriacam uersibus scribere summo opere commendat Galenus. 1°. de an-
 tidotis. 5°. 102. C
 Theriaca compositio pedestri oratione. 1°. de antid. 5°. 103. H
 Theriaca confectio quo fiat. de usu ther. ad Pamph. 5°. 99. B
 Theriaca compositio exponitur. 1°. de antidotis. 5°. 104. H
 Theriaca conficiendi modus incipit. de theria. ad Pison. 5°. 94. F
 Theriacam conficere docet. de ther. ad Pifo. 5°. 95. C
 Theriaca compositio diuersa. de theria. ad Pifo. 5°. 95. A
 Theriaca cur ex uaria fiat mistura. de ther. ad Pifo. 5°. 91. C
 Theriaca exacta ratione composita. de ther. ad Pifo. 5°. 90. D
 Theriacam qui fructus cum uirgultis, quæ radices, et quæ semina ingre-
 diantur. 1°. de antidotis. 5°. 107. D
 Theriacam ingredientia simplicia quæ uidetur Galenus difficulter habe-
 ri. 1°. de antidotis. 5°. 101. F
 per Theriaca quo tempore herbæ sint colligendæ. 1°. de antid. 5°. 102. B
 Theriaca ex optimis præparata. de ther. ad Pifo. 5°. 91. B
 Theriaca debet fieri ex medicinis optimis. 1°. de antid. 5°. 101. F
 Theriaca

Theriaca cur Acida fiat. 1°. de antid. 5°. 100. G
 Theriaca recipit multa Amara. 1°. de antid. 5°. 102. A
 Theriaca amara à petroselino. 1°. de antidotis. 5°. 106. H
 Theriaca Artifici quomodo conficiendi. 1°. de simp. med. fac. 5°. 78. C
 in Theriacis artificia cur caput, & cauda uiperæ sunt abijciendæ. 10°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 78. C
 Theriacam inficit Chalcitidis etiam minima pars. 1°. de antid. 5°. 107. H
 Theriaca sine feris fiebat, & qui primus ipsas in illa posuit. de theriaca ad Pisonem. 5°. 91. D
 Theriaca quomodo proffit etiā si recipiat feras. de ther. ad Pis. 5°. 94. A
 Theriacam cur ingrediatur Hypocistis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. D
 Theriacæ mel quale imponendum. 1°. de antid. 5°. 101. C
 Theriacæ quantum mel debeat poni. de theria. ad Pifo. 5°. 95. G
 Theriaca quæ Myrrham sapiat. 1°. de antidotis. 5°. 100. A
 in Theriacam quantum Panis poni debeat. 1°. de antidotis. 5°. 104. B
 Theriacæ pastilli quomodo conficiantur. de usu ther. ad Pāph. 5°. 99. H
 Theriaci pastilli quo uase recondi debeant. 1°. de antidotis. 5°. 104. D
 Theriaci pastilli quanto tempore durant. 1°. de antid. 5°. 104. D
 à Theriacis pastillus puluisculus quidam qui ipsis obnasci confusum mun- dis mantilibus interdum abstergetur. 1°. de antidotis. 5°. 104. D
 Theriacæ Sal cur imponatur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. D
 Theriacum sal quomodo cōficiatur, & ad qd ualeat. de subfig. 1sa. 34. B
 Theriaci quomodo conficiantur. de theria. ad Pifo. 5°. 97. E
 Theriaci salis alia confectio. de ther. ad Pifo. 5°. 97. G
 Theriacorum salium quando perfecta est coctura. de the. ad Pis. 5°. 97. F
 Theriaci sales quales sint. de ther. ad Pifo. 5°. 97. C
 Theriaci sales ad quæ utiles. de theria. ad Pifo. 5°. 97. D
 Theriaco sale corpulentia curantur. 14°. methodi medendi. 7°. 91. B
 Theriacā quod uinū ingrediat. de ther. ad Pis. 95. F/1°. de ant. 5°. 100. G
 ad Theriacā uinū quale eē debeat, si falernū careat. 1°. de ant. 5°. 101. H
 pro Theriaca falernum quod eligendum. 1°. de antid. 5°. 101. C
 Theriacam non debet ingredi falernum uetus. 1°. de antid. 5°. 101. C
 Theriaca unde uinum redolet. 1°. de antid. 5°. 100. F
 pro Theriaca quō conduntur uiperæ. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. F
 Theriaca in sole miscenda. 1°. de antid. 5°. 107. G
 Theriaca debet fieri nigra. 1°. de antidotis. 5°. 107. H
 Theriaca quo uase reponenda. de usu ther. ad Pamph. 5°. 99. D
 Theriaca in quibus uasis reponi debeat, & quomodo sit aperienda, & quomodo claudenda. de ther. ad Pifo. 5°. 95. G
 Theriaca concoquitur ut plurimum intra annos duodecim. de theriaca ad Pisonem. 5°. 95. G
 Theriaca recens quæ. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. E
 Theriaca potens est usq; ad triginta annos. de theria. ad Pifo. 5°. 95. G
 Theriaca ueterascit sicut illa quæ ingrediuntur compositionē. de usu the- ria. ad Pamph. 5°. 98. E
 Theriaca quomodo deprehēdatur antiqua. de usu the. ad Pāph. 5°. 98. F
 Theriaca quomodo possit probari an bona. de ther. ad Pifo. 5°. 90. B
 Theriacam in gallis expertus est Galenus. de ther. ad Pifo. 5°. 90. A
 Theriacæ pbatio optima. de ther. ad Pis. 95. H/ de usu the. ad Pis. 5°. 98. E
 Theriaca praua multa pecunia emitur. de ther. ad Pifo. 5°. 90. B
 Theriaca cur quandoq; inutilis, & prauē facta. de the. ad Pifo. 5°. 94. G
 in Theriaca quot errores fiant. 1°. de antid. 5°. 100. A
 Theriaca quomodo sumenda. de ther. ad Pifo. 5°. 91. H
 Theriacæ quantum accipiendum. de theriaca ad Pisonem. 95. H/ 97. B/ de usu theria. ad Pamph. 5°. 98. D/ F
 Theriaca ad fabæ græce magnitudinem. 5°. meth. med. 7°. 35. D
 Theriaca quo tempore sumenda. de ther. ad Pifo. 5°. 97. B
 Theriaca non sumenda æstate. de theria. ad Pifo. 5°. 97. B
 Theriaca quando æstate exhibenda. de ther. ad Pifo. 5°. 97. B
 ex Theriaca puer dissolutus. de theria. ad Pison. 5°. 97. B
 Theriaca optima est in pegrinatōe hyemis tēpore. de the. ad Pi. 5°. 96. H
 Theriaca in qua regione sumenda. de ther. ad Pifo. 1°. 97. C
 Theriaca quibus diebus sumenda. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. D
 Theriacæ usus. de usu theria. ad Pamph. 5°. 98. F
 Theriacam laudat præ omnibus Galenus. 1°. de antidotis. 5°. 99. E
 Theriacam quid debet præcedere. 5°. de san. tuen. 2°. 91. E
 Theriaca ad quæ ualeat. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196. H/ de the- riaca ad Pifo. 91. E/ de usu theria. ad Pamph. 5°. 98. F
 Theriacæ, & Mithridati operatio. 1°. de antidotis. 5°. 99. G
 Theriaca ad Abscessus in uisceribus. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 Theriaca quas Aegritudines sanat post uenena. de ther. ad Pifo. 5°. 95. H
 Theriaca ualeat ad animi prudentiā, et acrimoniā. de the. ad Pis. 5°. 97. A

Theriaca auxiliatur animo affecto. de ther. ad Pifo. 5°. 96. D
 Theriaca Calefacit & exsiccat. 8°. methodi medendi. 7°. 54. D
 Theriaca quanti temporis uti debemus in morsis à Cane rabido, & à ue- nenosis. de ther. ad Pifo. 5°. 95. G
 Theriacam dat in Catharro. 5°. meth. med. 7°. 35. D
 Theriaca in Coli dolore. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 Theriaca Corpulentia curatur. 14°. meth. med. 7°. 91. E
 Theriaca exugit ut Cucurbita. de ther. ad Pifo. 5°. 96. G
 Theriaca in Desperatis ualet. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. H
 Theriaca sanat Elephantiasin. de subfig. emp. 1sa. 34. B
 Theriaca quomodo Febrem tollat. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. F
 Theriaca ad quos Morbos ualeat. 1°. de antid. 5°. 102. D
 Theriaca curatus Nephriticus affectus. de ther. ad Pifo. 5°. 90. D
 Theriaca utat senex, qui cibis obstruētibus sit usus. 5°. de sa. tu. 2°. 91. D
 Theriaca liberat à Peste, & ab aqs prauis. de usu ther. ad Pāph. 5°. 98. D
 Theriaca liberat à pestilentia. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. D
 Theriaca ad phalangiorum ictus. 2°. de antidotis. 5°. 120. C/ D
 Theriaca danda in Quartana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. G
 Theriaca quomodo quaternarijs exhibenda. de ther. ad Pison. 5°. 96. D
 Theriacā dabāt quo die quartana uentura erat. de præcogn. 4°. 214. F
 Theriaca cur duplicauit quartanam. de præcog. ad Posth. 4°. 214. F
 Theriaca in quartana ante statum hominem necat. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 97. H
 à Theriaca quomodo fiat Sanguis bonus. de usu the. ad Pāph. 5°. 98. D
 Theriaca utendum in Sanitate. de ther. ad Pifo. 5°. 96. H
 Theriaca quomodo proffit sano. de ther. ad Pifo. 5°. 96. C
 Theriaca sants in usu sit. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. C
 Theriacam dat in affectu ex Scammonio facto. 12°. meth. med. 7°. 79. A
 Theriaca Somnum inducit. de theria. ad Pifo. 5°. 96. A
 Theriaca facit hominem diu superuiuere. de theria. ad Pifo. 5°. 97. H
 Theriaca sani utantur, qui timent Venenari. de ther. ad Pifo. 5°. 90. B
 Theriaca qui utuntur, his uenena nihil faciunt. de ther. ad Pifo. 5°. 97. A
 Theriaca prodest ante, & post uenenum. 1°. de antidotis. 5°. 99. G
 Theriaca si solum ualeret ad uenena & morsum serpentum, esse nullius momenti. de usu theria. ad Pamph. 5°. 98. C
 Theriaca contra quæ uenena ualeat. de usu theria. ad Pamph. 98. E/ 1°. de antidotis. 5°. 102. D
 g Theriaca ualeat ad plura uenena Mithridatū, sed minus uiperæ ictus sanat. 2°. de antidotis. 5°. 110. C
 Theriaca sanatur uiperæ morsus. 5°. de locis affectis. 4°. 34. B
 Theriaca magis uiperæ ictum sanat q̄ Mithridatum: Mithridatū tamen ad plura uenena ualet. 2°. de antidotis. 5°. 110. C
 Theriacam qui statim biberit, nullus mortuus est à feris uenenosis mor- sus. de theriaca ad Pisonem. 5°. 90. A
 Theriacæ Vrinam cientes. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. G
 Theriacæ easdem uires habens antidotus. 2°. de antid. 5°. 112. H
 in Theriaca temperie medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 Theriaca medicamentum melius. de med. exper. Sp. 106. C
 THERINVM collyrium. i. æstiuū. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 154. H
 THERIOMA quid. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 164. F
 Therioma affectus est cuiuslibet partis corporis. introd. 1sa. 59. D
 THERMARVM aq̄ gbus in locis apud græcos. 6°. de san. 2°. 98. G
 Therमारum aquæ quō conficiantur arte. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. E
 Therमारum aquæ capiti obsunt. 6°. de san. tuen. 2°. 98. G
 ē Therमारū sordidis aqs pisces sūt multarū supfluitatū. de diff. Sp. 73. E
 THERMANTICA quæ. de dynam. Sp. 13. H
 Thermaticum esse plusquā oportet oleum cum bacca lauri decoctum cer- tum est. de simp. med. Sp. 88. D
 Thermaticam uirtutem habet oleum in quo radix agrestis cucumeris ad- mista & decocta fuerit. de simp. med. Sp. 88. D
 THERMINTES affectus est, qui corporis quācunq; partem infe- stat. introductio. 1sa. 59. D
 THERMOS agrios lupinus agrestis. 6°. de simp. med. fa. 5°. 48. D
 THERSITES fuit paruus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. H
 Ther sites corpus deforme. de cogno. cur. animi mor. 2°. 51. F
 TESSALICORVM nomina. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. F
 Thessalicum sedile. de artic. commen. 3°. 7°. 255. E
 à TESSALIIS quomodo sanetur ulcus. 4°. meth. med. 7°. 25. G
 TESSALVS filius Hippocratis. de ijs, quæ in medicatrina fiunt, commentario 1°. 7°. 200. E
 Thessalus clarissimus Hippocratis filius. in 3^m. de morbis uulgaribus, cō- mentario 2°. 3°. 134. G

- Theſſalus Hippocratis filius non diſcedit ab Hippocratica uia. de natura humana. com.* 1^a. 26. F
- Theſſali filij Hippocratis eſt ſextus epidimiorum. in 6^m. de morbis uulgaribus. commentario 1°.* 3^a. 152. E
- Theſſalus librum de chirurgia fecit. 4°. meth. med.* 7^a. 24. G
- Theſſalus librum fecit de medicamentis. 4°. meth. med.* 7^a. 25. C
- THESSALVS Trallianus meth. ſectam abſoluit. introd. Iſa. 51. D*
- THESSALVS contra Hippocratem contumelioſe ſcripſit. contra Iulianum.* Ex. 66. C
- contra Theſſalum Galenus cōiitijs agit. 2°. de criſibus. 4^a. 135. B/ 1°. methodi medendi.* 7^a. 2. H
- Theſſalum reprehendit Galenus. 1°. de comp. med. per gen.* 5^a. 212. A
- Theſſalus diatrion ideſt tridui inedia excogitauit. 4°. meth. me.* 7^a. 25. H
- Theſſalus exiſtimauit plenitudinem cauſam morborum continentem. contra Iulianum.* Ex. 68. F
- Theſſalus ſex menſibus artem medicam ſe docere profitebatur. 1°. methodi medendi.* 7^a. 2. E
- Theſſalus librum fecit de communitatibus. 1°. metho. med.* 7^a. 2. G
- Theſſalus librum fecit de ſyncriticis. 1°. meth. med.* 7^a. 2. G
- Theſſalus epiſtolam ſcribit ad Neronem. 1°. metho. med.* 7^a. 2. G
- THESAVRVS ex theſauris medicinae ſecretorum.* Sp. 99. F
- Theſaurus naturæ primus, & melior qui. de anat. uiuo.* Sp. 45. B
- Theſaurus naturæ melior eſt ſanguis. de anat. uiuo.* Sp. 46. B
- THESPESIANA antidotus ad qd utilis. 7°. de cōp. m. ſ. l. 5^a. 186. A*
- Theſpeſiana conſectio ſuppuratis faciens & ad abſceſſus occultos. 7°. de compoſi. medicamen. ſec. loc.* 5^a. 185. G
- THESPIANA Apollonij ad internos abſceſſus. 8°. de compo. medicamentorum ſecundum locos.* 5^a. 182. H
- THEVDAE ſarcophagi emplaſtrū. 6°. de cōp. me. per ge.* 5^a. 261. A
- THEVTAS diuidit medicinā in tres ptes, & qūo. de ſubſi. Iſa. 31. H*
- THEVTH literas inuenit apud Aegyptios. 9°. de decr.* 1^a. 282. E
- Θιγοειδὴν ideſt ſcutiformem quam chartilaginem appellant. 7°. de uſu partium. 160. A/ 16°.* 1^a. 215. F
- THYRII Apollonij paruum templum. de ſaſcijs.* 7^a. 302. H
- Θλάσμα appellatur ſolutio continui in muſculis. 4°. meth. me. 7^a. 23. B*
- Θλάσματ' ideſt contuſio eſt fractura in capite. ſin. med.* Iſa. 48. C
- Θλάσματ' ideſt contuſiones. de ijs, quæ in med. ſi. com. 3°.* 7^a. 219. C
- THLAPSI quid. de ſimpl. med.* Sp. 91. G
- Thlapſi qñ in Italia æquale illi, qd in Creta naſcitur. 1°. de antid.* 5^a. 105. D
- Thlapſi in Romæ uidit Galenus. 1°. de antidotis.* 5^a. 102. B
- Thlapſi quale. 1°. de antid.* 5^a. 107. C
- Thlapſi uires habet acres, & relaxātes, & ueluti mordentes, aſperitudines oculorū et cicatrices extenuat, uentrē ſurſum et deorſum purgat, pūctiones, frigora, et horrores in acceſſione diſcutit. de ſim.* Sp. 91. G
- Thlapſi ſemē potū internos abſceſſus diſrūpit. 6°. de ſim. me. ſ. 5^a. 48. D*
- Thlapſi euacuat bilioſos humores. 6°. de ſimp. med. ſac.* 5^a. 48. D
- Thlapſi menſes cit, & ſcētū necat, & per ſedem inſuſum ſanguinolenta euacuans iſchiadibus prodeſt. 6°. de ſimp. med. ſacult.* 5^a. 48. D
- Thlapſi ingreditur Theriacam. de theria. ad Piſo.* 5^a. 92. F
- Thlapſi quomodo contundenda. 1°. de antidotis.* 5^a. 107. F
- Θολαρόν. πνεύμα quid ſignificet. in 1^m. prorrh. com. 2°.* 4^a. 177. F
- THOLVS eſt uinculum ſecundum. de ſaſcijs.* 7^a. 293. H
- Tholus uinculum. de ſaſcijs.* 7^a. 295. C
- Tholus uinculum ad caluariam. de ſaſcijs.* 7^a. 295. C
- Tholus diocleus quomodo fiat. de ſaſcijs.* 7^a. 295. F
- THORAX quid. introd. Iſa. 53. C/ 6°. de uſu partium.* 1^a. 147. H
- Thorax quid proprie ſit. 7°. de anat. admin.* 1^a. 99. C
- Thorax qñq; uēter ſupior dictus. de uic. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 149. C*
- Thoracis ſectiōne aptū ē aīal habēs āplisimā uocē. 8°. de anat.* 1^a. 100. C
- Thoracem ſecandi tertius modus. 7°. de anat. admin.* 1^a. 98. H
- Thorax configitur ad eam ſpinæ partem, quæ metaphrenum id eſt doſum dicitur, tanquam ad carinam nauis. ars med.* Iſa. 64. E
- Thorax ſub ceruice eſt. 4°. de loc. affect.* 4^a. 24. C
- Thorax eſt poſt ſeptimum ſpondylum. 13°. de uſu partium.* 1^a. 201. B
- Thoracis uertebræ quot. de oſſi.* 1^a. 42. B
- Thorax ex duodecim ſpondylis conſtat. 13°. de uſu partium.* 1^a. 201. F
- in Thorace cur requirantur duodecim ſpōdylī. 13°. de uſu par.* 1^a. 204. E
- Thoracis uertebræ cuius figuræ ſint. de oſſi.* 1^a. 42. B
- Thoracis ſpondylorum utilitates, quæ. 13°. de uſu partium.* 1^a. 198. B
- Thoracis oſſa quot. de oſſi.* 1^a. 42. E
- Thoracis oſſa ſeptem ſunt. de oſſibus.* 1^a. 42. E
- Thoracis oſſa quæ. de oſſibus.* 1^a. 42. E
- Thoracis oſſa quomodo glutinentur. de oſſibus.* 1^a. 42. E
- Thorax quomodo fiat. 1°. de ſem.* 1^a. 331. D
- Thoraci quando ſuccinctorium ſubſternere opus ſit, & cum quibus eodē tempore fiat. 1°. de ſem.* 1^a. 332. A
- Thoracis elatior finis clauiculæ ſunt in ijs animalibus, quæ clauiculas obſinent. 8°. de anat. admin.* 1^a. 99. C
- à Thorace ſcapularum diuiſio. 5°. de anat. admin.* 1^a. 84. F
- Thoracis terminus in parte inferiori, qui. 5°. de loc. affect.* 4^a. 31. E
- Thoracis partes plerūq; à nutricibus deprauant, et qūo. de cauſ.* 3^a. 8. F
- Thorax eſt ex uenis, & arterijs, & neruis, ad reſpirationem incitādā à natura conſtitutus. ſin. med.* Iſa. 43. H
- Thorax debet eſſe pportionatus alijs partibus. 13°. de uſu par.* 1^a. 201. D
- Thoracis latitudo quæ. ars med.* Iſa. 64. F
- Thorax ſit latus ob ſpiritum calidum. 2°. de ſemine.* 1^a. 339. B
- Thorax quā magnitudinem habere debeat. 13°. de uſu par.* 1^a. 201. D
- Thoracis magnitudo quæ. ars med.* Iſa. 64. F
- Thoracis capacitas intrinſeca quanta. 6°. de uſu partium.* 1^a. 148. A
- Thoracis magnitudo ſequitur magnitudinē pulmōis. 13°. de uſu.* 1^a. 201. D
- Thorax quæ completatur. 8°. de anat. admin.* 1^a. 99. B
- Thoracis cauitatem implet pulmo. 7°. de uſu par. 159. E/ 13°.* 1^a. 201. D
- Thorax circundat pulmonem, & cor. 6°. de uſu partium.* 1^a. 149. H
- Thoraci an iunctus uel diſiunctus ſit pulmo. 8°. de anat. admin.* 1^a. 103. B
- Thoraci an iunctus pulmo qua ſectiōne uidetur. 8°. de anat.* 1^a. 103. C
- à Thorace diſtare uidetur pulmo. 8°. de anat. admin.* 1^a. 103. F
- Thorax cor ambit, & pulmonem. 6°. de uſu partium.* 1^a. 148. D
- in Thoracis amplam capacitatem aliquid ſpiritus ē pulmone pertransit. 8°. de anat. admin.* 1^a. 103. F
- Thoracis capacitas āplior apparet poſt curſū. 8°. de ana. admin.* 1^a. 103. E
- in Thoracis medio eſt cor. 6°. de uſu partium. 149. H/ 2°. de decretis Hippocratis.* 1^a. 240. B
- in Thoracis medio penitus eſt cor. 6°. de uſu partium.* 1^a. 148. D
- in Thoracis medio cur eſt cor. 6°. de uſu partium.* 1^a. 148. D
- in Thorace q pisces cor ſolū hñt, pulmone carēt. 6°. de uſu p.* 1^a. 148. A
- in Thoracis leua cur duo ſunt pulmonis lobi, in dextera tres. 6°. de uſu partium.* 1^a. 148. H
- Thoracis officia. 13°. de uſu partium.* 1^a. 201. D
- Thoracis actiones non ſunt ualde manifeſtæ. 1°. de uſu par.* 1^a. 114. G
- Thoracis opus cum quibus membris eſt cōmune. 7°. meth. me.* 7^a. 49. B
- Thorax, & genitalia habēt cōſortium. in 3^m. de mor. uul. cō. 3°.* 3^a. 148. E
- Thorax inſtrumentum ſpiritus eſt. 6°. de anat. admin.* 1^a. 93. H
- Thorax reſpirationis inſtrumētum eſt ſicut pulmo, qui in eo continetur. 13°. de uſu partium.* 1^a. 202. E
- Thorax animalis membrū organū reſpiratoriū. 1°. de diff. reſp.* 3^a. 58. G
- per Thoracē reſpirationē efficit cerebrum. 4°. de loc. affect.* 4^a. 27. E
- Thorax ſub tempore partus præcipuū eſſe debebat reſpirationis inſtrumentum. 1°. de ſemine.* 1^a. 331. D
- Thorax reſpirationi deſeruit. 4°. de præſag. ex pulſ.* 4^a. 119. F
- in Thoracis pulſibus reſpiratio motus naturalis eſt. de ijs, quæ in medi. ſiunt, commentario 3°.* 7^a. 222. D
- Thorax quid conſerat ad ſpirandum aerem. 5°. de loc. affect.* 4^a. 29. A
- Thoracem replet aer corpus ambiens ſm Platonē. in tim. Plat.* 1^a. 289. F
- Thorax diſtensus per aſperam arteriam neceſſario attrahit aerem exteriorem in os. 5°. de decre. Hipp.* 1^a. 278. B
- Thorax niſi permittat cor non attrahit quippiam aeris ſecundum Eraſiſtratū. de util. reſp.* 1^a. 223. E
- Thorax mouetur ut patet, de mot. thor. & pul.* 1^a. 316. G
- Thoracis motus ab anima ſit. 7°. de uſu partium.* 1^a. 159. G
- Thorax mouetur motu animali. 1°. de diff. reſp.* 3^a. 58. G
- Thorax motu perpetuo agitur. 6°. de uſu par. 148. G/* 1^a. 153. E
- Thoracis motus duplex cōtrarijs partibus cōſtās. 6°. de uſu p.* 1^a. 148. B
- Thoracis motui quæ ſubminiſtrent. 8°. de anat. admin.* 1^a. 99. F
- Thoracis motui quomodo gubernentur. 8°. de anat. admin.* 1^a. 99. G
- Thorax mouet pulmōnē. 6°. de uſu par. 1^a. 151. C/ 1°. de diff. reſp.* 3^a. 61. B
- à Thorace pulmōis motus initium eſt. 6°. de uſu partium.* 1^a. 148. A
- à Thorace mouetur pulmo. 6°. de uſu part. 155. F/ 2°. de decre. Hippoc.* 236. G/ de motu thor. & pul. 1^a. 316. H
- ad Thoracis motū mouet pulmo. 7°. de uſu. 1^a. 159. E/ 1°. de dif. 3^a. 57. D*
- Thorace indiget pulmo ut moueatur. de util. reſp.* 1^a. 226. B
- ob Thoracem mouetur pulmo. de anat. uiuo.* Sp. 47. H
- à Thorace quomodo moueatur pulmo. de mot. thor. & pul.* 1^a. 316. H
- ad Thoracis dilatationem & conſtrictionem mouetur pulmo. de anat. uiuorum.* Sp. 47. H
- in Thoracē

in Thoracē aliquid spūs ex pulmone permeat. 8°. de anat. adm. 1°. 103. E
 Thoracis motus magni quomodo fiant. 8°. de anat. admin. 1°. 99. F
 Thoracē circū dare uentrē cur nō fuit cōueniēs. 7°. de usu par. 1°. 164. B
 Thorax si circū daret uentrem, semel ne possemus quidem ad saturitatē
 comedere. 7°. de usu partium. 1°. 164. B
 Thorax si circū daret uentrē, scēminā nō cōciperēt. 7°. de usu p. 1°. 164. B
 per Thoracem quomodo transit oesophagus, & tamen non lēdit thora=
 cem. 6°. de usu partium. 1°. 119. C
 in Thoracis uia ad os tēdēt Erasistratus deceptus ē. 5°. de lo. af. 4°. 30. B
 inter Thoracem & caput cur spondyli. 8°. de usu par. 1°. 165. H
 i Thorace aliqd capiti sile hēnt aialia nō hēntia caput. 8°. de usu. 1°. 165. C
 intra Thoracem omnibus instrumentibus obducitur membrana succin=
 gens. 6°. de anat. admin. 1°. 94. C
 Thoracē inter sepiētēs mēbranā quō se habeāt. in pg. cō. 1°. 4°. 204. C
 Thoracem circūmiens mēbrana unde nutria. 6°. de decr. Hip. 1°. 263. B
 Thoracis membranarum utilitates. 6°. de usu partium. 1°. 148. D
 ad Thoracis anteriorem partem uenā quā feruntur quomodo consistēt.
 de uen. art. dissect. 1°. 57. B
 p Thoracē quō extēdāt uena sine pari. 2°. de art. cur. ad Gla. 7°. 117. D
 Thoracem nutriend uena per spinā sine arteria descendit. de uen. 1°. 59. E
 Thoracis partes inferiores alens uena sub corde emergit. de uict. ratione
 in morbis acutis. commentario 2°. 7°. 117. G
 ex Thorace primū par arteriarū quorsum tendat. 1°. de dec. 1°. 232. E
 ex Thorace fin par arteriarū quorsum tēdat. 1°. de dec. Hip. 1°. 232. E
 in Thorace musculorum differentia. 5°. de locis affectis. 4°. 29. G
 Thoracis, & uentris musculi carnosī sunt. 4°. de præsag. ex p. 4°. 121. D
 ad Thoracē a ceruice musculi sex descendūt. 8°. de anat. adm. 1°. 102. F
 Thoracis superni musculi sex sunt. 1°. de loc. affec. 4°. 6. F
 Thoracis musculi inter costales sunt uigintiduo. de musc. diff. 1°. 49. D
 Thoracis, et abdominis musculi tardi sunt trāsitus. 3°. de symp. 3°. 27. D
 a Thorace ad ossa pubis musculi medij quo tēdāt. i 1°. p. c. 2°. 4°. 186. D
 extra Thoracē musculi, qui supra musculos abdominis iacent. unde alāt.
 de uen. art. dissect. 1°. 58. D
 Thoracis omnes musculi non sunt propter motū. 8°. de anat. ad. 1°. 99. F
 Thorax quibus musculus moueatur. 5°. de anat. admi. 1°. 86. B
 Thoracis musculi quomodo uideantur moueri. 3°. de mo. mu. 1°. 309. G
 Thorax quō mouetur parte inferiore, & supiore. de mot. mus. Sp. 67. A
 Thoracis musculi mouent pulmonem. de caus. resp. 1°. 227. A
 Thoracis omnes musculi propter quid sint. 8°. de anat. adm. 1°. 99. F
 Thorax quibus dilatetur. de mot. man. & obs. Sp. 67. A
 Thoracē dilatāt septū trāuersum unā cū musculis. de mus. dif. 1°. 49. F
 Thoracem qui musculi dilatant. de mus. diffec. 1°. 49. E
 Thoracem dilatans musculus. de musc. dissect. 1°. 46. H
 Thoracem magna dilatatione dilatans musculus qualis, & unde oriatur.
 ac desinat. de musculo. dissect. 1°. 47. A
 Thorax quibus uehementer dilatetur. 4°. de loc. affect. 4°. 27. A
 Thoracis omnes partes dilatantur ob uirium infirmitatem, & ob unius
 particula imbecillitatem. 4°. de loc. affect. 4°. 25. A
 Thoracis dilatatio magnam inspirationem facit. 4°. de lo. affe. 4°. 27. B
 a Thoracis musculis fit respiratio. 2°. de mot. musc. 1°. 314. H
 Thorax quibus contrahatur. de musc. diff. 1°. 49. F
 Thoracis contractioni cōducūt musculi abdominis. de musc. dif. 1°. 49. F
 Thorax cur constringatur in egestionē. 2°. de mot. mus. 1°. 316. B
 in Thorace musculi in locis inter ossa medijs priusquam agunt, habent si
 guram totis costis similem, curui quidem extrinsecus, caui uero intrin=
 secus. 2°. de motu musc. 1°. 316. F
 Thoracis musculorū motus cur seruet in somno. 5°. de loc. aff. 4°. 29. B
 Thoracis musculi dum agūt intro cōpelluntur. 2°. de mo. mus. 1°. 316. F
 Thoracē dilatantes fibræ quæ, & earum exortus. de musc. diff. 1°. 49. D
 Thoracem contrahentes fibræ ubi sitæ. de musc. diff. 1°. 49. E
 Thoracem mouentes nerui oriuntur a medulla dorſi. de foet. f. 1°. 324. H
 ex Thoracis uertebriſ pdeūtū neruorū cōiugatiōes. de ner. dif. 1°. 54. H
 Thorace elatior est diaphragmatis neruorū origo. 8°. de anat. 1°. 101. C
 per Thoracem quomodo ferantur nerui. 16°. de usu par. 1°. 217. F
 Thoraci motū nerui dantes unde ducantur. 8°. de decre. Hipp. 1°. 278. B
 Thoracem mouentes nerui ubi. 3°. de loc. affec. 4°. 20. H
 ex Thorace uoces & gemitus non ex corde pdeūt. 3°. de decr. 1°. 246. F
 Thorax per quas partes expurgatur. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 102. H
 Thorax per sputum & tusim purgatur. de cathart. Sp. 94. G
 Thorax purgatur quandoq; per intestina. 6°. de loc. affec. 4°. 39. C
 Thorax per aluum purgatur raro. 6°. de loc. affec. 4°. 39. C
 Thoracis excrementa deorsum tendere debent. 3°. de san. tuē. 2°. 77. B

Thoracis excrementa non ita facile exeunt, sicuti uentris excrementa.
 3°. de sanitate tuenda. 2°. 77. B
 Thoracis excrementa quomodo excernantur. 3°. de san. tuen. 2°. 77. B
 Thoracis exercitationes quæ. 2°. de san. tuen. 2°. 74. H
 in Thorace musculorū exercitatio ē spūs cohibitio. 2°. de sa. tu. 2°. 75. C
 Thorax quō exerceatur in parua pile ludo. de par. pil. exer. 2°. 49. A
 Thoracis partes exercitatione inferiorū uiuāt. 5°. de san. tu. 2°. 90. A
 THORACE, capite, uentre, & uestica origo infirmitatis uel sanita=
 tis ostenditur. de dynamidijs. Sp. 19. G
 Thorax qualis, si tota temperies sit equalis. 2°. de tempe. 1°. 19. H
 Thorax si habeat omnia contraria, & temperies totius sit equalis, qua=
 lis erit. 2°. de temper. 1°. 19. H
 Thorax non lēditur a laganis cum melle. 1°. de alim. fac. 2°. 9. C
 Thoraci omne lac conuenit. 3°. de alimen. fac. 2°. 28. A
 Thoracis abscessus credita est rūpere tusis lago. 6°. de sim. me. f. 5°. 45. A
 Thoracis proprius affectus qui. 5°. de locis affect. 4°. 29. F
 de Thoracis affectibus agit Galenus & potissimum de pleuritide. de ui=
 ctus rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 133. C
 in Thoracis affectibus aqua mulsa per ulcus imposita exit per sputa. 5°. de locis affectis. 4°. 29. H
 Thorax quando deprehenditur primo infestari. 4°. de loc. af. 4°. 25. H
 Thoracis affectus pulsus. 4°. de præsag. ex puls. 4°. 120. B
 Thorace affecto tusis increſcit. 2°. de locis affect. 4°. 13. E
 Thorax ubi affectus, calida tenuium partium ponuntur, tamen sunt infe=
 stissima sanguinis reiectioni. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 183. E
 in Thoracis affectibus conueniunt uina crassa & dulcia, si cum attenu=
 antibus medicamentis adhibeantur. de atten. uict. 2°. 46. D
 Thoracis affectibus conducunt uua passæ. de atten. uic. 2°. 46. A
 supra Thoracem si sit affectio æger resideat. de uictus ratione in morbis
 acutis, commentario 4°. 7°. 151. D
 Thoraci cathartica danda. de cathart. Sp. 94. G
 Thoracem purgantia quæ. de cathart. Sp. 95. B
 Thoracis longi affectus sine febre quomodo scēnu græco curentur. 1°. de alimentorum facul. 2°. 14. E
 ad Thoracis affectiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 ad Thoracis oēs inueteratas affectiones. 7°. de cōp. med. se. lo. 4°. 179. C
 ad Thoracis affectos, molestos, & inueteratos. 7°. de composi. medica=
 mentorum per genera. 5°. 271. F
 Thoracem angustum habentes quō a græcis uocētur. 2°. de tēp. 1°. 19. F
 Thorax sit angustior propter gibbum. com. 6°. aph. 46°. Ex. 51. H
 Thorax non crescit gibbis ex tusi aut asthmate ante pubertatem. com=
 mentario 6°. aphorismo 46°. Ex. 51. H
 Thoracem exiguum et admodum angustum habēs, est ineptus ad pleraq;
 exercitationes. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H
 in Thorace caliditate parit allū. de uic. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 145. C
 circa Thoracem caliditas præter naturā fuit cōgregata in morbis æstuo=
 sis. de util. resp. 1°. 124. D
 in Thorace quomodo caliditas deprehendatur. 4°. de loc. af. 4°. 24. G
 Thorax Coarctatus quam faciat respirationem. 1°. de dif. resp. 3°. 59. D
 Thoracis coarctata Collapsio quid agat. 1°. de dif. resp. 3°. 62. H
 ad Thoracis Collectiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. A
 Thorax Confossus, & succingens membrana confossa quomodo depre=
 hendantur. 1°. de loc. affect. 4°. 2. E
 Thoracem offendunt distillationes ex capite propter frigus. commenta=
 rio 5°. aphorismo 24°. Ex. 39. G
 ad Thoracem a capite cur materia trāsmitat. 2°. de dif. feb. 3°. 40. H
 ex Thorace in pulmone materia deducuntur. 5°. de loc. affec. 4°. 30. A
 ad Thoracem si debeant deferre medicamenta quæ exigant. 7°. de com=
 posi. medicament. sec. loc. 5°. 184. B
 in Thoracem quomodo non eat potus qui sumitur. 1°. de usu pa. 1°. 137. B
 Thorax si ex capite ægrotet quō curandus. 6°. de san. tuen. 2°. 100. A
 Thoracis Dolores cur intensiores sunt pulmonis remissiores. 4°. de lo=
 cis affectis. 4°. 25. G
 Thoracis dolores cur fiant spirante aquilone. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. E
 Thoraci obest Aquilo uniuersaliter. in 3°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 146. B
 Thorax quomodo uexatur a dolore. 1°. de dif. resp. 3°. 58. H
 circa Thoracem & pulmonē dolor, qui nō deserit quid significet. in pro=
 gnosti. commentario 2°. 4°. 203. D
 in Thoracis dolore cur pulsus paucus, & uelox. 1°. de dif. resp. 3°. 59. A
 in Thoracis dolore coarctate respirationes. 1°. de dif. resp. 3°. 59. D
 ad Thoracis dolorem. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 266. G
 in Thoracem cum fluxerit materia ex abscessibus erumpens fit animi de=
 o o o iij factus.

- fectus. 1°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 98. G
 ex Thorace ut materias Educere quidam sternutationem mouerunt. 2°. de symptomatum causis. 3°. 22. H
 ex Thorace et pulmone educendis confert thymū. 6°. de sim. m. f. 5°. 48. E
 Thoracem expurgat marubium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. B
 Thoracis expuitionibus conferunt pini, et pitijdes fructus. 8°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 57. F
 ad Thoracis expuitiones medicamentū. de uic. rat. in m. ac. c. 4°. 7°. 143. H
 Thoracis uitioſa figura uocem offendunt. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H
 Thoracē pueri quō Gal. deduxit p. artē ad ſymetriā. 5°. de san. 2°. 92. H
 in Thorace ſape auditur fluctuatio. 4°. de locis af. 4°. 27. G
 i Thorace cōſiſtētes fluxiōes deſiccant ſpica nardi. 8°. de ſim. m. f. 5°. 56. H
 Thoracis fluxionibus ex capite prodeſt armenica terra. 9°. de ſimpl. me-
 dicamen. facul. 5°. 66. G
 circa Thoracem conſiſtentes fluxionum ſimpliciter omnium ſpecies quid
 iuuat. 7°. de compo. med. ſec. loc. 5°. 180. D
 in Thoracem fluxionum remedium. 7°. de compoſitio. medicamen. ſecun-
 dum locos. 179. D/182. H/ 5°. 185. E
 Thorax totus frigidus, et uentriculus calidus ſunt in corporibus morbis
 obnoxijis. 3°. de aliment. facul. 2°. 28. F
 Thoracis partibus ſunt inimiciſſima frigida, ut glacies. commentario 5°.
 aphoriſmo 24°. Ex. 39. G
 Thorax, et pulmo frigore laborant. in 1°. de morb. uul. cō. 1°. 3°. 101. C
 ad Thoracem applicata refrigerātia in ſanguineo profluuiū obſunt. 5°.
 methodi medendi. 7°. 31. H
 Thorax et pulmones refrigerati nonnullis fuere cauſa necis. 11°. de uſu
 partium. 1°. 188. D
 Thoracē, et pulmonē Grauiam purgat myrrhis. 7°. de ſim. m. f. 5°. 56. E
 in Thorace Humoris ſeroſi, et pituitoſi inditia. 4°. de loc. af. 4°. 27. G
 ex Thorace ſuccos craſſos et lentos educunt amygdalae amarae. 2°. de
 alimen. facul. 2°. 21. B
 Thoracis craſſos humores expurgat orobus. 1°. de alim. fac. 2°. 15. C
 in Thoracis inſtāmationibus quae ſint danda ſm uarias partes. 2°. de ar-
 te curat. ad Glaucem. 7°. 102. H
 Thoracē totū Mouere inter ſpirādū qd ſignificet. 4°. de lo. af. 4°. 24. G
 Thoracem mouentis potenti e imbecillitas facit anhelitus carentiam. com-
 mentario 4°. aphoriſ. 34°. Ex. 31. B
 Thoracis cauſa morbus eſſe quomodo cognoſcatur. de dynam. Sp. 19. G
 in Thoracis morbis quid conſiderandum. 3°. de criſi. 4°. 139. D
 Thoracis morbis ex craſſitudine uicoſitateq; humorum prouenientibus
 conuenire creditur peuced. num. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 58. D
 in Thoracis morbis quomodo delyria ſiant, et ledātur cogitatio, ſcien-
 tia, et opinio, quae in anima conſiſtunt. 2°. de loc. af. 4°. 13. F
 a Thorace, et capite attrahuntur biliſa et uigiliae accidunt. de uictus
 ratione in morbis acutis, com. 2°. 7°. 122. F
 Thoracis morbi uomitu ſanantur. de dynamidijs. Sp. 19. G
 in Thoracis morbis ptiſſana quō danda, et augenda. de ptiſſ. 2°. 48. A
 Thoraci conuenit ptiſſana. de ptiſſ. 2°. 47. G
 Thoracis muſculis affectis quomodo affectio inueſtiganda ſit. in 1°. pror-
 rhet. commentario 1°. 4°. 163. C
 Thoracem muſculi ac nerui mouentes iam conuulſioni parati oſtenduntur
 a ſpiritu offendente. com. 4°. aph. 69°. Ex. 34. G
 Thoracis muſculi frigore dureſcunt, et incidunt diſpoſitionem ſimilem
 conuulſioni. com. 6°. aph. 54°. Ex. 53. C
 Thoracis muſculi quando omnes moueantur. 4°. de loc. af. 4°. 26. G
 Thoracis muſculis inſtāmatis febris ſit. 4°. de praſa. ex pul. 4°. 121. D
 Thoracis obſtructiones liberat piſtacia. 5°. de ſimpl. med. fac. 5°. 57. F
 in Thorace, et iccore cur nunquam oedema pituitoſum naſcatur. 4°. de
 praſag. expulſ. 4°. 120. B
 Thoracis patientis ſigna. ars med. Iſa. 67. C
 Thoracis paſſiones difficultatē ſpirādī faciunt. cō. 4°. aph. 50°. Ex. 33. C
 ex Thoracis perforatione quō uox pereat. 1°. de loc. aff. 4°. 6. H
 Thoracem a Phlegmate laborantē raphanus emēdat. de ſim. me. Sp. 89. F
 inter Thoracem et pulmonē ſit puris effuſio. com. 5°. apho. 8°. Ex. 38. C
 inter Thoracis et pulmonis ſpaciū continetur pus ſuppuratorum ex
 morbo laterali. com. 5°. apho. 15°. Ex. 38. F
 in Thorace pus contineri cognoſcitur. 1°. de loc. affect. 4°. 2. F
 in Thorace puris multitudinis inditia. 4°. de loc. affect. 4°. 27. G
 inter Thoracem et pulmonem ſpaciū plenum ſtrangulat, ſed non cito.
 commen. 4°. aphor. 34°. Ex. 31. B
 inter Thoracem, et pulmonem inter media anguſtiam faciunt. commen-
 tario 4°. aphoriſmo 34°. Ex. 31. B
- Thoracis pus purgat ſymphytū petreum. 8°. de ſimpl. med. fac. 5°. 61. F
 ē Thorace pus educētia mediocria. 13°. meth. med. 7°. 84. H
 ē Thorace pus educētia ualentiora. 13°. meth. med. 7°. 84. H
 ē Thorace pus educit medicamentū ualde incidēs. 13°. met. me. 7°. 85. A
 ē Thorace pus ualde educit oxymeli ex marrubio. 13°. met. me. 7°. 85. A
 in Thorace Ruptiones ſuſcitāt, et ſpuitiones ſanguineas, et empyema-
 ta, aqua dura, et frigida. de bonitate aquae. Sp. 75. G
 in Thorace ſi rumpi debeat uena, noli exercere corpus. de uen. ſectio-
 ne aduerſus Eraſiſtra. 6°. 8. F
 inter Thoracem, et pulmonem concreſcit Sanguis. de atra bile. 1°. 34. D
 Thorax ubi prauā hēt ſtructurā, ſanguinē mitte. de cu. ra. p. ſan. 6°. 18. F
 ex Thorace ſanguinem tuſſientes quales. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 ex Thorace ſanguinis reiectiones leporinum coagulum ſupprimere ali-
 qui prodiderunt. 10°. de ſimp. med. fac. 5°. 74. D
 ex Thorace ſanguis quō in aſperā arteriā trāſmittat. 5°. meth. 7°. 32. F
 Thoracis Sorditiem purgant caricæ. de ſimp. med. Sp. 84. C
 ex Thoracis uel iccoris tumor cur pulſus nūq; mollis ſit. d. pſ. 4°. 120. B
 ex Thorace tuſſi confert papaueris ſemen. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
 in Thorace materia per tuſſim euacuatur. de conſt. ar. Iſa. 41. D
 in Thorace contenta per tuſſim excutiuntur. de conſt. ar. Iſa. 42. B
 Thoracis uitijis oibus magis noxia ſunt acerbā q̄ auſtera. de att. 2°. 46. E
 Thoracis uitijis omnibus opponūtur uina auſtera. de atten. uic. 2°. 46. E
 Thoracis ad uitia omnia facit caſſia. de ſimp. med. Sp. 82. H
 Thoracis uitijis omnibus daucum idonee facit. de ſimp. med. Sp. 83. E
 Thoracis uitia ſedat ſtecchas. de ſimp. med. Sp. 90. G
 Thoracis uitijis thymus aptiſſimus. de ſimp. med. Sp. 91. G
 ad Thoracis uitia. 8°. de cōp. me. ſ. l. 5°. 104. E/ de rem. par. fa. 7°. 158. E
 inter Thoracem Vlcera quālia. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 in Thorace ulcera ſanantur. 4°. de loc. affect. 4°. 25. H
 ad Thoracis ulcera medicamenta quālia. 5°. meth. med. 7°. 34. D
 in Thoracis, et pulmonis ulceris medicamentis mel miſceri debet. 4°. me-
 thodi medendi. 7°. 29. A
 Thoracis Vſtio ac ueluti flāma quo lunae aſpectu ſit. de decub. Sp. 12. G
 Thorace Vulnere, ſpiritus eſſatur per uulnus. 1°. de loc. af. 4°. 2. E
 Thorace uulnerati aquā mulſam iniectā expuunt. 5°. de loc. af. 4°. 31. A
 Thorax ē uulneratus ſi pulmōis fibra p uulnus exeat. 1°. de lo. af. 4°. 2. F
 in Thorace qñ eſt uulnus quō recipiat in pulmone. 5°. de lo. af. 4°. 31. B
 in Thoracis parte uulnus magnum penetrans dimidiam uocis partem de-
 mit. 6°. de uſu partium. 1°. 148. E
 Thoracis uulnera quō uocem impediāt. 4°. de loc. affect. 4°. 26. D
 in Thoracis utraq; parte uulnus demit uocem, et reſpirationem. 6°. de
 uſu partium. 1°. 148. E
 Thoracis neruis preciſis cor reſpiratione priuat. de ſcet. for. 1°. 324. H
 Thorace nihil laborātē ex ſpie affectu reſpiratio ledit. 5°. d. l. 4°. 29. F
 Thorace etiam non affecto ſpiratio difficilis. 2°. de loc. affect. 4°. 13. F
 in Thoracis cauitate uulnus tribus diebus conglutinatum. de uen. ſectio-
 ne aduerſus Eraſiſtra. 6°. 13. C
 Thoracis medicamenta quibus paranda. 5°. de ſimp. med. fac. 5°. 35. C
 THORAX Amintae. de ſcijs. 7°. 301. H
 Thorax ad idem x literam repraeſentans. de ſcijs. 7°. 301. H
 ad Thoracem uinciendum uinculum. de ſcijs. 7°. 301. G
 THOREXIS, id eſt, uini potio. com. 2°. apho. 21°. Ex. 14. G
 THRACIAE loca a mari diſtātia in frigidityte, et humiditate mo-
 dum excedunt. com. 3°. apho. 14°. Ex. 22. B
 in Thracia eſt aqua, quam ſi quis biberit moritur. de bo. aq. Sp. 76. A
 ex Theriaca litera Galeno afferrebantur. 4°. de loc. af. 4°. 22. C
 THRACIAS lapis quid, et eius uires. de ſimp. med. Sp. 86. G
 Thracias lapis accenditur aqua, extinguitur oleo. de ſimp. med. Sp. 86. G
 Thracias lapis qualis. 9°. de ſimp. med. fac. 5°. 68. A
 THRACES incolunt frigidam regionem. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 Thracibus cutis qualis. 2°. de temp. 1°. 20. A
 Thraces ſunt pingues. 2°. de ſimp. med. fac. 5°. 14. E
 Thraces iracūdi, audaces, et cōſilij praeſcriptis ſunt. 2°. de tēp. 1°. 20. A
 Thraces ſerui. 1°. methodi medendi. 7°. 2. E
 Thracum multa nomina cur colligit Galenus. ad Thrac. 2°. 106. H
 THREPTI paſtillus ad ſerpētia ulcera. 5°. de cōp. med. p. ge. 5°. 51. E
 THRIDAX quid ſit. 2°. de comp. med. ſec. loc. 132. G/10°. 5°. 211. H
 Thridax iſt eſt lactuca. 6°. de ſimp. med. fac. 5°. 48. E
 Θρίδαχα lactucā hortēſem noiare cōſueuerūt. 2°. de alim. fa. 2°. 22. F
 Thridacinae quid. 10°. de comp. med. per genera. 5°. 211. H
 Θρίδακινν genus oleris eſt inſtar lactucae. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
 THROMBOS ſanguis dicitur cōcretus. 1°. de ſemine. 1°. 329. G/3°. de ſymp.

de symp. cau. 3°. 28. B/1°. de loc. aff. 4°. 2. F/5°. meth. med. 7°. 30. D
 Θρόμβωσις quid significet. de fract. com. 2°. 7°. 234. C
 THRYALLIS species uerbasci. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. C
 Θρυπτικὰ λίθων facultates quæ uocentur. 5°. de simp. me. fa. 5°. 32. B
 THVCIDIDIS locus citatur. 5°. de decr. Hip. 1°. 260. D
 Thucides quæ scribat. 2°. de diff. resp. 3°. 65. F
 Thucididis cōsiliū, agendū aliquid uel periclitari. 9°. met. m. 7°. 66. D
 à Thucidide pestis descripta qualis. 2°. de differ. respir. 65. G/in 6°. de
 mor. uul. com. 4°. 3°. 183. C
 Thucides idiota. 2°. de diff. resp. 3°. 66. A
 THVNNI grādiore inter cetacea animalia numerantur. 3°. de alim.
 facultatibus. 2°. 32. E
 Thunni sunt in genere cetaceorum. de bon. & uitio suc. 2°. 35. E
 Thunnorum caro qualis. 3°. de alim. fac. 2°. 31. F
 Thunni caro salsa facit humorem melancholicū. 3°. de loc. affe. 4°. 18. F
 THVS quid. de simp. med. Sp. 91. D
 Thus quibus adulteretur. de simp. med. Sp. 91. D
 Thus quale. 4°. de comp. med. sec. loc. 151. E/5°. de comp. med. per gene.
 247. C/6°. 5°. 258. B/de ocul. 7°. 188. H
 Thus quale respectu hominis. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 Thus calidum est in secundo ordine, siccum in primo. 7°. de simplic. me-
 dicament. facul. 5°. 54. D
 Thus uires habet leniter exalfacientes. de simp. med. Sp. 91. E
 Thus est imbecillum medicamētū. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 240. G
 Thus ex aceto quo loco reponatur inter calida quæ ualent alopecij. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Thus est odoratum, & calidum. com. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C
 Thuris odor aliquibus dolorem capitis facit. 3°. de loc. aff. 4°. 20. G
 Thus uitandus est in capitis doloribus à stomacho & ab alijs partibus.
 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
 Thuris epitheton est nitor. 1°. de antid. 5°. 106. F
 Thus masculum. 7°. de comp. medic. secundum locos. 5°. 184. F/de medi.
 facil. par. 7°. 174. A
 Thus integrum non sectum. 4°. de comp. med. sec. loc. 159. G/7°. 181. D/
 10°. 206. F/209. C/1°. de comp. med. per ge. 5°. 215. G
 Thus per se solum in mortario comminui iubet. 1°. de antidot. 5°. 107. F
 Thus habet eadē uires chalbano, sed imbecilliores. 4°. de composi. me-
 dicament. per ge. 5°. 246. C
 Thure in uno præstantiora i alio inferiora, crocus, & myrrha. 4°. de cō-
 posi. med. sec. loc. 5°. 151. D
 Thus emplasticam uim habet. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. H
 Thus adstringit, concoquit, & discutit. 4°. de cōp. med. se. lo. 5°. 150. H
 Thus concoctorium est. 3°. de comp. me. sec. lo. 143. A/4°. 149. H/150.
 E/1°. de comp. med. per ge. 5°. 214. B
 Thus concoquit sufficienter. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. G
 Thus dolorem leuat, & concoquit. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 219. G
 Thus maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Thus pus mouet. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 239. G
 Thus mundificatiuum, & collatiuum est. de ocul. 7°. 189. C
 Thus emollit, & digerit. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. C
 Thus parum extergit, & quale sit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. C
 Thus ad oculos ualet. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. E/de ocul. 7°. 188. G
 Thus sistit oculorum fluorem. intr. 15a. 58. C
 Thus fortiter stringit. de ocul. 7°. 189. D
 Thus stypticum facit. de ocul. 7°. 190. C
 Thus prohibet humorem fluentem. de ocul. 7°. 189. D
 Thus ad pilos palpebrarum adglutinandos idoneum est. 11°. de simpliciū
 medic. facul. 5°. 81. E
 Thus ponitur in theriaca. de ther. ad Pison. 5°. 92. E
 Thus debet ingredi oia medicamēta metallica. 3°. de cōp. me. p. g. 5°. 232. F
 Thus uim fortitū pharmacorū exoluit. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 122. E
 Thus mitigat pharmaca. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 240. C
 Thus ponitur pro forma emplastri. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. B
 cū Thure, uel melle orobi farina crustas optime disrumpit. 2°. de arte
 curatiua ad Glauc. 7°. 107. B
 ex Thure medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 Thus & ærugo quomodo simul commisceantur in medicamentis. 2°. de
 comp. med. per ge. 5°. 219. E
 Thus quo medicamento miscēdū sit. 2°. de cōp. med. p. gen. 5°. 219. G
 Thus non fert coctionem. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. H
 Thus quale esse debeat in sanguinis profluuiio. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 Thuris pars una, & aloes partis unius semissi cum oui candido misto &

excepta pilis leporis medicamētum optimum sunt ad sanguinem sup-
 primendum. 5°. meth. med. 7°. 30. H
 cū Thure cochleæ mucositas siccatur sine morfu. de art. c. 2°. 7°. 268. A
 Thus exiccat sine morfu. de artic. com. 2°. 7°. 268. A
 Thus sarcoticū est. 1°. de cōp. med. p. gen. 5°. 214. B/3°. met. m. 7°. 16. G
 Thus carnem facit, & qualem. 13°. meth. med. 7°. 18. A
 ex Thure collyriū ulcera caua explet. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 150. E
 Thus ulceri cauo conuenit. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 218. F
 Thus coquit ulcera malefica. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. C
 Thus iungendum melli pro fistulis et lacerosis cutibus. 2°. de arte curat.
 ad Glauc. 7°. 106. G
 Thus subducit aluū. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. G
 Thuris meminit. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 268. A
 pro Thure liquida resina. de artic. com. 2°. 7°. 267. A
 THVRIS cortex qualis. 4°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 151. E/
 13°. methodi medendi. 7°. 81. F
 Thuris cortex siccus est in secundo ordine. 7°. de simp. med. fa. 5°. 54. D
 Thuris cortex oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Thuris cortex in hæmoptoicis, stomachicis, cœliacis, ad dysētericis mul-
 ti est usus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. E
 Thuris cortex maturat. de ocul. 7°. 189. D
 Thuris corticem accipit. 4°. de cōposit. med. se. locos. 156. D/7°. 184. C/
 5°. de cōp. med. per ge. 251. H/252. B/7°. 5°. 272. F
 Thuris cortice utitur ad profusiones sanguinis. 13°. meth. med. 7°. 81. F
 THVRIS ramus calidus & siccus est in tertio ordine. 7°. de simplic.
 medic. facul. 5°. 54. E
 Thuris ramus ulcera oculorum expurgat, & quare. 7°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 54. E
 THVRIS manna qualis. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. C
 Thuris manna quomodo adulteratur. de simp. med. Sp. 91. D
 Thure qualis manna sit utilior. 13°. meth. med. 7°. 81. B
 à Thure quomodo differat manna. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. E
 Thus pinguius est manna. de artic. com. 2°. 7°. 267. A
 Thus emplasticum magis est quam manna. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 Thus magis quā manna adstringit. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 Thuris plus quando immiscendū, & qñ plus mannæ. 5°. met. m. 7°. 31. A
 Thus pro manna. de arti. com. 2°. 7°. 267. A
 THVRIS fuligo ad quæ ualeat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Thuris fuligini similis est fuligo storacis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
 THYITES lapis quid. de simp. med. Sp. 86. H
 Thyites lapis qualis sit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. E
 Thyites ualet ad purgandū, & abstergendum quæ pupillam offuscant.
 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. F
 Thyites lapis acriter mordet caliginem, & cicatrices oculorū extenuat.
 de simp. med. Sp. 86. H
 Thyites lapis cicatrices recentes attenuare potest, & etiā oculorum un-
 gues. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. F
 THYLACITIS dicit nardus mōtana. 8°. de simp. me. fac. 5°. 56. H
 THYMBRA tam cibus q̄ medicamētū calidū est. 3°. de tēp. 1°. 24. D
 Thymbra pro origano. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. F
 THYMIAMA ammoniacū emollit scirrū. 5°. de simp. me. f. 5°. 33. F
 Thymiaa emollit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. F
 Thymiaa molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 88. A
 Thymiaa concoquit. intr. 15a. 58. A
 THYMVS quid. de simp. med. Sp. 91. F
 Thymus amat loca edita, & sicca. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D
 Thymi copia ubi proueniat. 1°. de antid. 5°. 10. E
 Thymus in quibus locis melior sit. 4°. de san. tuen. 2°. 85. C
 Thymus ex quibus prouincijs probatur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D
 Thymus atticus optimus est. 4°. de san. tuen. 2°. 86. C
 Thymum cretense. de remed. par. fac. 7°. 167. H
 Thymus pro origano. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. F
 Thymus tam cibus quā medicamentū calidum est. 3°. de temp. 1°. 24. D
 Thymus potius pro obsonio, q̄ p alimēto comedit. 2°. de ali. f. 2°. 22. H
 Thymus est obsonium quod sponte nascitur. 2°. de ali. fac. 2°. 25. D
 cū Thymo ficus añ cibū quādo cōueniat exhibere. 2°. de ali. fa. 2°. 17. F
 Thymus in tertio ordine calidus & siccus. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
 Thymus acris. de atten. uic. 2°. 43. H/9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 Thymus acres uires habet, exalfactorias, stringentes, stomachi & tho-
 racis uitij aptissimus. de simp. med. Sp. 91. G
 Thymus attenuat. de atten. uic. 2°. 43. H
 Thymus habet uim subtiliandi. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 Thymus urinam

Thymus urinam & menses prouocat, foetū euellit, uiscera potū expurgat ex thorace, & pulmone educēdis cōfert. 6°. de sim. m. f. 5°. 48. E
 Thymus exiccatur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. D
 Thymi decoctum in aqua mulsa discussorium est parabile moderatū. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. G
 Thymus in melicrato ebullitus pro potu in animi defectu ex multitudine. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. B
 Thymus in aceto coctus naribus applicandus est in lethargo. 13°. metho- di medendi. 7°. 85. F
 Thymus purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
 Thymus purgat pulmonem, & thoracem. de cathar. Sp. 95. B
 Thymi decoctio purgat cibos indigestibiles, & lumbricos rotundos. de cathartici. Sp. 95. C
 Thymus purgat pituitam, & bilem, & qua dosi, & cū quibus miscetur. de dynamidijs. Sp. 21. H
 THYMVM uocant glandium idest glandulam uel adenem. de uenarū arteriarumq; dissect. 1°. 56. C
 Thymum idest glandium maximum, & molliissimum adena nominat. 6°. de usu partium. 1°. 148. G
 Thymus propter quid factus. 6°. de usu par. 148. H/ 1°. 149. B
 THYMVS quid. fin. med. Isa. 49. B
 Thymi epulides, & parulides quid. de tum. prater nat. 3°. 84. H
 Thymi cutis affectus sunt & partium totius corporis. introd. Isa. 59. D
 Thymi curatio. intr. Isa. 60. D
 Thymos eijciunt grossi crudi. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
 Thymos auferunt tithymalli. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. D
 Thymi in sede excidendi sunt. 14°. meth. med. 7°. 91. G
 ad Thymos ualet stercus ouillum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. G
 THYNNI fel ad quid utile. de remed. par. fac. 7°. 161. E
 ΘΥΓΕΟΣ idest scutum. de uoc. instr. dissect. 1°. 106. G
 ΘΥΓΕΟΝ scutum non undiq; rotundum sed praelongum appellamus. 1°. de usu partium. 1°. 160. A
 THYRAEVM uinum quale. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
 THYRINVM uinum. de atten. uic. 2°. 46. E
 ΘΥΓΕΟΙΔΕΣ idest scuti formē chartilaginé quā appellet. d uoc. 1°. 106. G
 ΘΥΤΙΚΗ. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 110. A
TIBERIAS .de med. fac. par. 7°. 178. H
 TIBERII Caesaris ad Herpetas. 5°. de comp. med. p gen. 5°. 252. D
 TIBIA quid. introd. Isa. 53. E/ de ossibus. 1°. 43. D
 Tibia cruris pars. de inæqu. intemp. 3°. 43. C
 Tibiæ ossa quæ intro. Isa. 54. H
 in Tibia duo ossa sunt ut in ulna. 3°. de usu par. 1°. 131. A
 Tibia est unū ex ossibus Tibiæ uocatū à noīe totius. 3°. de usu p. 1°. 131. A
 Tibia os solum uocatur ab Hippocrate. de fract. com. 2°. 7°. 236. E
 Tibiæ ossa os suræ uocat. de frac. com. 3°. 7°. 284. F
 Tibia & sura quo modo iungantur. de fract. com. 2°. 7°. 236. E
 Tibia quot ossium sit. de fract. com. 2°. 7°. 236. E
 Tibia tota quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 236. E
 Tibiæ os maius quō uocatū, & quæ eius utilitas. 3°. de usu p. 1°. 134. A
 Tibiæ paruū os fibula dictū est, & q̄ eius utilitas. 3°. de usu p. 1°. 134. H
 Tibiarum ossa sunt sustentamentum sensus, & motus. de anat. Sp. 55. C
 Tibiæ os interius maiore oneris partē fert. de fract. com. 2°. 7°. 239. G
 in Tibiæ, & calcanei medio cur sit astragalus. 3°. de usu par. 1°. 130. G
 Tibiæ, & fibulæ cur calcanei os nō fuit articulatū. 3°. de usu. 1°. 130. G
 Tibiæ quibus ligetur calcaneus. 3°. de usu par. 1°. 130. G
 Tibia cur caua. 11°. de usu par. 1°. 191. D
 Tibia qualis. de ossibus. 1°. 43. D
 Tibia in crūre talis qualis cubitus in manu tota. 3°. de anatom. administ. 1°. 74. A/ de fract. com. 1°. 7°. 232. H
 Tibia cur minor femore. 3°. de usu par. 1°. 134. D
 Tibiam habere symetriad ad femur, & ad pedem quomodo probetur. 3°. de usu par. 1°. 134. D
 Tibia crassior uitiat motum. 3°. de usu par. 1°. 134. D
 Tibia tenuior debilitat motum. 3°. de usu par. 1°. 134. E
 ex Tibia duo motus fiunt, & unde. 3°. de usu par. 1°. 132. B
 in Tibia motus compositus qui. 2°. de ana. admin. 1°. 70. A
 Tibiæ uentrem gastronomiam appellant. de mus. diff. 1°. 51. F
 Tibiæ pars anterior sine carne ocrea dicitur. de ossib. 1°. 43. E
 de Tibiæ musculis. 2°. de ana. admi. 1°. 71. D
 Tibiæ non habent in anterioribus musculos in chordas ualidas destinen- tes. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A

in Tibia sunt tredecim capita tendonum. 3°. de usu par. 1°. 132. D
 Tibiæ priores musculi tres secundum antiquos: tamen Galenus septē esse ponit. de musc. dissect. 1°. 52. C
 Tibiæ posterioris musculi sex. 3°. de usu par. 1°. 132. H
 Tibiam mouentes musculi octo sunt. de mus. diff. 1°. 50. F
 Tibiam introrsum non nihil mouens musculus. de musc. diff. 1°. 50. F
 Tibiam ad interiora simul flectens musculus, & sursum ipsam quo quo- modo attollens. de mus. diff. 1°. 51. D
 Tibiam introrsum inuertens musculus, in rectum illum attollēdo. de mu- sculorum dissect. 1°. 51. D
 Tibiam ad internas partes trahens musculus. de mus. diff. 1°. 51. F
 Tibiam ad exteriora oblique inuertens musculus, & simul flectēs. de mu- sculorum dissect. 1°. 51. E
 Tibiam qui musculus extrorsum uertat. de mus. diff. 1°. 51. E
 Tibiam ad exteriora flectens musculus. de mus. diff. 1°. 51. E
 Tibiam sensim ad exteriora inclinantem qui musculus faciat. de musculo rum dissectione. 1°. 52. F
 Tibiæ nerui. 3°. de ana. adm. 1°. 74. F
 ad Tibiam anteriorem nullus neruus inuenitur. 16°. de usu p. 1°. 218. C
 Tibiæ cur inferuntur uasa quædam tenuia. 13°. de usu par. 1°. 202. B
 de TIBIARVM & genuum passionibus. de dyn. Sp. 30. A
 Tibiæ robur si phlegmonē habeat, nō ē cōsiderādū. 13°. me. m. 7°. 84. E
 Tibijs inflāmatis cōuulsione corripiē aeger. 4°. de præf. exp. 4°. 121. D
 in Tibiæ carnosā parte sinus quo modo sanatus. de ijs, quæ in medic. fi. commentario 2°. 7°. 212. C
 in Tibia ulcus quo modo sanetur. de atra bile. 1°. 35. D
 in Tibia ulcus mediocre si in quiete sanetur, non debet repente moueri. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 124. D
 ad Tibiarum ulcerationem, cicatricem, uel maculam nigram, uel albā. de dynamidijs. Sp. 30. A
 ad Tibiarum contumaces, & malignas nigritias. 4°. de compos. med. per genera. 5°. 242. G
 ad Tibiarum ulcera. de dyn. Sp. 30. A
 ad Tibias fractas de phlegmate falso remedium. de dyn. Sp. 30. B
 in Tibia quid sit discriminatio. de frac. com. 2°. 7°. 236. F
 Tibiæ prolapsus quo modo fiat. de fract. com. 2°. 7°. 236. H
 de Tibiæ musculo lato abrupto, casus. 2°. de ana. admin. 1°. 70. B
 Tibiæ ossis portione abscissa quid agendum. 14°. meth. med. 7°. 92. B
 Tibia molestior in curatione est. de fract. com. 2°. 7°. 239. G
 Tibiæ os in quadraginta diebus corroboratur. de fract. c. 2°. 7°. 239. G
 Tibiæ ossa fracta breuiora redduntur. de fract. com. 3°. 7°. 242. F
 Tibiæ ut femoris deligatio qualis esse debeat. de fract. cō. 2°. 7°. 238. G
 in Tibia quæ aptantur, minus molestæ aptātur, quā quæ in manu. de fra- cturis, com. 2°. 7°. 236. H
 Tibiæ prolapsæ ligatio quando aptetur. de fract. com. 2°. 7°. 230. H
 TIBIA pulmonis quo modo ramificetur. de ana. uiu. Sp. 53. C
 TIBIÆ, & citharæ sonus non est à tibia, & à cithara, sed à tibici- ne, & à citharedo. de trem. palp. conuul. 3°. 53. C
 Tibiam non debent attingere senes. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H
 Tibiam infantibus collum omne dilatatur, facies intumescit, et caput uali- disime impletur. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
 Tibiam inflantes quo modo respirent. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
 Tibiam inflantes quos musculos moueant. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
 ad Tibias flatus comparatio. 3°. de symp. cuu. 3°. 27. G
 Tibiæ comparantur stomachus, aspera arteria. in tim. Plat. 1°. 288. F
 Tibia qui cecinerint, fiunt quandoq; balbi. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 TIBICINES indigēt uehemētī ispiratiōe. 2°. de mot. ma. 1°. 316. C
 Tibicines putabat adesse qui nō aderunt Theophylus medicus egrotās. 1°. de symp. cau. 3°. 11. H
 TIBINVM uinum in Asia imbecille. de uinis. Sp. 76. D
 Tibinum uinum in Asia cito redditur idoneum, ut bibatur. de bonitate, et uitio suc. 2°. 38. G/ de uinis. Sp. 76. D
 Tibinum uinum exolutione languet. de bon. & uitio suc. 2°. 38. G
 Tibinum uinum quale. 1°. de antid. 5°. 100. H
 TIBII serui. 1°. meth. med. 7°. 2. E
 TIBURTINAE aquæ descendunt per lapideas fistulas. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 182. E
 Tiburtina aquæ Romæ crudiūsculæ. in 6°. de mor. uul. c. 4°. 3°. 182. E
 TIBURTINVM uinū i Italia octo annorū. uel ut alij legūt uigin- ti digestū est, pluribus uero durā nō amarefcens. de uin. Sp. 77. A
 Tiburtinum uinum duplex. 12°. meth. med. 7°. 76. D
 Tiburtinū uinū quale. 5°. de san. tu. 90. H/ 2°. 91. B/ 1°. da ant. 5°. 76. D
 Tiburtinum

Tiburtinū uinū conuenit in syncope ex bile circa os uentriculi. 12°. methodi medendi. 7°. 76.D
 TILIAE codicibus, & mēbris libros scribebant. de ijs, quae in me. f. comment. 1°. 7°. 197.E
 Tilia confecti canales. de fract. com. 2°. 7°. 239.E
 ΤΙΛΥΑΤΑ, hoc est uellicationes. de ijs, quae in med. fi. cō. 3°. 7°. 219.C
 TIMAEVS duodecim mensibus partum gestari credidit. de historia philosophica. Sp. 11.C
 TIMENTIBVS pallidus color. 1°. meth. med. 7°. 7.H
 Timentes facit cholera nigra. de dyn. Sp. 19.F
 TIMERE, sperare, & expectare sunt uerba praeotionis propria. 3°. de diff. resp. 3°. 73.E
 Timent pueri in tenebris, & ex adultis non consueti. de mel. ex Galeno Rufo, & Poß. Sp. 109.D
 Timet incedens super apicem pinnaculi aut montis excelsi, et pedes eius tremunt. de mot. man. & obs. Sp. 69.D
 TIMIDIORA animalia qui sanguis faciat. quod ani. mor. 1°. 319.D
 TIMIDISSIMI sunt qui uiuūt sub Regibus. d. aere, aq. et l. 2°. 5.B
 TIMIDITAS à quibus fiat. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 167.G
 ad Timiditatem, & audaciam regiones faciunt. 5°. de decre. 1°. 267.B
 Timiditatis causa non est paruitas cordis. de ana. uiu. Sp. 53.A
 TIMIDI qui dicantur. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 119.D
 Timidus dicitur sine corde. 3°. de decr. Hip. 1°. 243.F
 Timidū, & pusillanimitē sine corde esse dicunt. 3°. de loc. aff. 4°. 16.E
 Timidum propter quid sit animal. de ana. uiu. Sp. 56.E
 Timidum non est cor paruum. de ana. uiu. Sp. 46.G
 Timida animalia sunt lepores, & cerui. de ana. uiu. Sp. 46.G
 Timidi cum sint lepus, & ceruus magnum cor habent secundum mensuralem sibi proportionem. de ana. uiu. Sp. 53.A
 Timidi habent iccur magnum, & multifidum. 6°. de ana. adm. 1°. 92.D
 Timidum aliquod animal non armat natura. 1°. de usu par. 1°. 113.C
 Timida animalia hnt unguis latos molles, et obtusos. 11°. de usu p. 1°. 187.G
 Timida animalia non habent ungulam, neque cornua, sed ungulas scillas solum. 3°. de usu par. 1°. 128.B
 Timidis uelocitas conuenit. 1°. de usu par. 1°. 113.C
 Timida animalia sunt eo quod habent frigidum sanguinem, & aquosum. de util. resp. Sp. 64.E
 Timidi & boni sensus sunt homines liqioris sanguinis, quia molles carne. de util. resp. Sp. 64.G
 Timidis, & stultis solum illa dicenda, quibus meliori animo futuri sint. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 168.F
 Timidis aegris quo praedicenda sanitas. in 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 168.F
 Timidis ualens medicamen. de med. exper. Sp. 106.B
 TIMOCRATIS dentificium. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165.H
 TIMOR animi affectus, & perturbatio est. de cogn. cur. 2°. 50.H
 Timoris motus qui. 2°. de symp. cau. 3°. 23.D
 Timoris, & uerecundiae differentia. 2°. de symp. cau. 3°. 23.D
 Timor subitus & uehemens est animi affectus. 12°. meth. med. 7°. 77.D
 Timorem inducunt tenebrae. 3°. de loc. aff. 4°. 19.C
 Timorem efficit atra bilis color, mentem similem tenebris reddēs. 3°. de locis affectis. 4°. 19.C
 Timor accidit per melancholiam. de ana. uiu. Sp. 45.F
 Timor diuturnus significat melancholiam. 2°. de sympt. caus. 3°. 24.C/
 com. 6°. aph. 23°. Ex. 48.E
 Timor nunquam deserit melancholicos. 3°. de loc. aff. 4°. 19.B
 Timor melancholicorū. 2°. de sympt. cau. 24.D/in 6°. de morbis uulg. commentario 2°. 3°. 172.A
 ex Timore attoniti quibus comparantur. com. 7°. aph. 14°. Ex. 54.H
 Timor in ardētibus quid significet. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 115.A
 Timores in febribus ex somnis, mali. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34.F
 Timores ex somnis in morbis exitiis quo modo fiant, & ex quo huius more. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34.F
 Timorem quandoq; sequitur rigor. 2°. de symp. cau. 3°. 23.D
 Timoris similia symptomata facit dolor. 2°. de symp. cau. 3°. 23.E
 Timoribus cognatē sunt maelitia. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 115.A
 Timor quomodo corpus mutet. de incant. adiur. & susp. 7°. 181.G
 Timoris color & pulsus qui. 2°. de symp. cau. 5°. 23.E
 Timoris pulsus q. d. pul. ad Tyr. 44.H/2°. d. ca. p. 91.D/4°. 4°. 99.H
 in Timoribus quae facimus, cur in posterum nō recordamur amplius eorum. 2°. de motu mus. 1°. 315.B
 Timor deicit uirtutem. 2°. de symp. cau. 3°. 20.D
 Timor enervat tonum uirtutis. de trem. palp. conuuls. 3°. 51.E

Timor facit animi deliquium. 2°. de symp. cau. 3°. 23.E
 ex Timore animi defectus quo modo curet. 1°. de ar. cu. ad G. 7°. 99.G
 pro Timore, et gaudio excrementorum exitus praeter uoluntatem. 2°. de symp. cau. 3°. 23.F
 Timor facit abortum. 5°. aph. 45°. Ex. 41.G
 Timor quandoque interimit. 12°. meth. med. 7°. 77.D
 ex Timore graui quo modo mori contingat. 5°. de loc. aff. 4°. 29.B
 ex Timore aliqui mortui. 2°. de symp. cau. 3°. 23.E
 Timores euitandi. ars med. 15a. 58.E
 Timoris quae uoluptas opposita sit. 12°. meth. med. 7°. 77.D
 ad Timorem, & cogitationem. secr. Sp. 103.C
 Timor, lege Pauor.
 Τιμωρῆσαι pro βουδῆσαι. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 113.F
 Τιμωρεῖν. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 114.C
 Τιμωρούμενος ἑαυτὸν. de artic. com. 1°. 7°. 258.H
 TINCTORES utitur succo nucū. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 167.G
 Tinctores qui cognoscunt ex urina colores. de caus. procatar. 3°. 98.C
 TINCTURA nulla adeo inluibiliter imbuitur, ut affectio ad uitiosa dogmata. 2°. de diff. resp. 3°. 64.B
 TINEAS interficit cedrea. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50.E
 Tineas expellit filix. de simp. med. Sp. 84.D
 Tineas expellit nepita. de simp. med. Sp. 87.H
 TINEAE uelare quid aduersetur. de dyn. Sp. 23.D
 ad Tineam. secr. Sp. 97.G
 TINGIT capillos myrta. de simp. med. Sp. 87.E
 TINNITVS aurii cur in phrenitide. in 1°. pror. cō. 1°. 4°. 166.B
 ad Tinnitus & sonos repete exortos in auribus. de rem. pa. f. 7°. 162.E
 apud Tisamenum existentis mulieris historia. in 3°. de morbis uulgari. commentario 2°. 3°. 138.H
 TITACAZENVM uinum quale. 4°. de sanitate tuen. 2°. 85.G/
 1°. de antidotis. 5°. 100.H
 Titacazenum uinum in Asia imbecille. de uinis. Sp. 76.D
 Titacazenum uinum in Asia aquosum. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 133.D
 Titacazenum uinum aquosum in acidam & amarā qualitatem facile permutatur. de uinis. Sp. 77.A
 Titacazenum uinum austerum. 7°. meth. med. 7°. 45.F
 Titacazenum uinum simile adriano, & sabino. 5°. de san. tuen. 2°. 90.H
 Titacazenum uinum cito redditur idoneum ut bibatur. de bon. & uitio suc. 2°. 38.G/de uinis. Sp. 76.D
 TITANOS idest calx. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71.B
 TITANE elixa cum foeniculo absorpta lac generat. de medicinis facile parandis. 7°. 174.F
 TITHYMALLVM quid. de simp. med. Sp. 91.E
 Tithymallus characias dicitur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.E
 Tithymallus paralias siue marinus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.E
 Tithymallus myrsinites foemina dicitur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.E
 Tithymallus myrsinites ad quid utilis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165.F
 Tithymallus cyparissias. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.E
 Tithymallus helioscopus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.E
 Tithymalli species putatur Pitrysa, quoniam lac habet & purgat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 58.G
 Tithymallus nō est lathyris, tñ habet lac. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54.A
 Tithymallorum ordo in ualore. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.E
 Tithymallus characia ualentior est ceteris tithymallis. 8°. de simplicium medic. facul. 5°. 62.E
 Tithymallorum qualitates quales. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.D
 Tithymalli in quarto ordine calidi & adurentes sunt. 8°. de simplicium medic. facul. 5°. 62.D
 Tithymallum est quasi psilothrum pilos tollit, quasi causticum urit. de simplic. medic. Sp. 91.E
 Tithymalli succus pilos tollit. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62.D
 Tithymalli uerrucas, quas acrochordonas nominant, & myrmecias & pterygia, siue oculorum unguis, & thymos auferunt detergentque psoras & lichenas. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62.D
 Tithymalli radix dolores dentium sanat. 8°. de simp. med. 5°. 62.D
 Tithymallorum succus qualis. 2°. de alim. fac. 2°. 22.F
 Tithymallorum liquor tenuium partiū est, & calidus. 3°. de compositio. med. per genera. 5°. 228.E
 Tithymalli succus ulcerat linguam. de dyn. Sp. 21.E
 Tithymalli comae siccae debiliores sunt. de dyn. Sp. 21.E
 Tithymalli liquores ad foramina dentium ualent. 8°. de simplicium med. facultatibus. 5°. 165.A
 Tithymalli semen

Tithymalli semen & liquor eius purgat indigestibiles cibos, & lumbricos rotundos. de cathar. Sp. 95. C
 Tithymallum educit pituitam & atram bilem. de dyn. Sp. 21. E
 Tithymalli infusionis dosis. de dyn. Sp. 21. E
 Tithymalli uirginalis succus antidotum in cephealea. de dyn. Sp. 23. C
 ex Tithymalli lacte farina. de remed. par. fac. 7^a. 164. G
 Tithymalli succus pro uulnere neruorum. 3°. de compositione medicam. per genera. 5^a. 229. G
 Tithymalli ulcerum phagedanica, anthracode, & gangranode iuuant, & fistularum callos eximunt. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. E
 Tithymallorum cinks qualis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. C
 ex Tithymallis combustis fit lixiuium. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 228. F
 ex Tithymallis qui characias nuncupatur fit praestantissimum lixiuium. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 228. F
 ut Tithymallus peplum habet succum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. A
 ut Tithymallus purgat Peplos. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. A
 TITILLATIO in tactu quid. de ocul. 7^a. 185. H
 TITVLVM libri negligit Galenus. in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 160. G
 Titulus libri de differentiis pulsuum. 2°. de diff. pul. 4^a. 58. G
 Titulus libri Menecratis mirus. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 268. A
 TITVS Caesar. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 209. C
 TYTII Iecur ab aquila crosum dicunt. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. E
 Tytij flagitium apud Homerum. 6°. de decr. Hip. 1^a. 267. C
TMOLITES uinum celebratissimum. de attenuate uic. 2^a. 46. D
 Tmolites uinum quale. de atten. uic. 2^a. 46. E
 Tmolites uinum fuluum, & odoratum. 4°. de comp. med. se. lo. 5^a. 152. B
 Tmolites uinum austerum. de bon. & uitio suc. 2^a. 38. D
 Tmolites uinum rutilum, & dulce. de bon. & uitio suc. 2^a. 38. D
 Tmolites rutilum dulce non est idoneum biliosis uel natura, uel alia causa. de bon. & uitio suc. 2^a. 38. E
 Tmolites uinum est eiusdem generis cum falerno. de bo. et uitio suc. 2^a. 38. D
 Tmolites uinum simile falerno. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. H
 Tmolites uinum idoneum est senibus, si caput sit ualentius. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 90. H
TOLERANTIAE facilitas quid signat. c. 4°. d. 2°. Ex. 27. F
 Tolerantia bona notat bene excretum esse. com. 4°. aph. 47°. Ex. 33. A
 TOLLENS sursum caput femoris, & una ad interiora inuertens muscululus. de mus. diff. 1^a. 51. B
 TOLME carius meminit in quadam compositione ad sputum. de medicinis facile parandis. 7^a. 177. H
 TON quid significant, & unde. 3°. de ana. adm. 1^a. 74. B
 TONIS à grecis qui dicantur dentes, & quare. intr. Isa. 54. G
 TONIS dentes unde dicti. de osibus. 1^a. 41. F
 TONIS dentes qui. de osibus. 1^a. 41. F
 TONIS dentes quot. de osibus. 1^a. 41. F
 TONICVM officium habere debet musculus. i. prog. cō. 1°. 4^a. 198. E
 Tonicam dictam actionem habet oppositi musculi actio. 2°. de motu musculorum. 1^a. 313. C
 Tonici motus qui. 1°. de motu musc. 1^a. 311. D
 TONITRVALIS aqua melior est procellari. de bon. aq. Sp. 75. G
 Tonitrualis aqua cur approbetur ab Hippocrate. in 6^m. de morb. uulg. commentario 4°. 3^a. 184. H
 TONITRVA quid. de hist. phil. Sp. 7. G
 Tonitrua duorum sunt modorum. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 4°. 3^a. 184. H
 Tonitrua quo contingant. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 184. H
 Tonitruo solo, & horribili spectaculo uiso pregnans infantem eiecit. de theriaca ad Pis. 5^a. 94. D
 TONOS unde dicatur. 1°. de mot. musc. 1^a. 308. H
 Tonos quid apud Chrysippum. 4°. de decr. Hip. 1^a. 251. A
 Toni qui dicantur ab Hippocrate. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. E
 Tonos quid, & quod officium habeat. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 153. B
 TONOS unde oriatur. 1°. de motu musc. 1^a. 308. H
 Toni quo modo accepti. de artic. com. 3°. 7^a. 282. A
 Tonus hexameter. 1°. meth. med. 7^a. 3. C
 TONSILLAE quatuor cur genitae. intr. Isa. 54. A
 ad Tonsillas duo musculi quid agant. 16°. de usu par. 1^a. 216. H
 Tonsillae, paristhmia, & uuae quid, & quo fiant loco. de tumoribus praeter naturam. 3^a. 84. H
 Tonsillae quid sint, & quo in loco sint. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. D

Tonsillae os infestant. intr. Isa. 59. C
 Tonsillas pueri non patiuntur, quia prius moriuntur. commentario 3°. aphorismo 26°. Ex. 25. D
 Tonsillae quibus facile incidunt, exercitatio fieri non debet inclinatio capite uel dorso. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. A
 ad Tonsillarum fluxiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 383. G
 Tonsillis tumentibus optimum gargarismum carica cum hyssopo, & careno decoctae. de simp. med. Sp. 84. C
 ad Tonsillarum tumores. de remed. par. fac. 7^a. 165. B
 in Tonsillarum phlegmonis quae conueniant. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 51. H
 Tonsillarum idest paristhmia phlegmonas tollit scarificatio crurum. de cucur. scar. 6^a. 4. B
 Tonsillas phlegmone affectas mitigat lac. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 73. G
 ad Tonsillas inflamatas. 6°. de cōp. med. se. lo. 170. H/171. E/7°. 181. D/G/8°. 191. E/5°. d. c. m. p. 5^a. 251. C/d. re. p. f. 157. H/165. A/7^a. 171. E
 ad Tonsillarum abscessus. de rem. par. fac. 7^a. 165. B
 ad Tonsillarum uitia. de med. fac. par. 7^a. 171. H
 ad Tonsillas. 6°. de comp. med. sec. loc. 169. G/7°. 5^a. 183. A
 i Tonsillis et gladibus quae suffocant, quare curatus. 6°. d. cō. m. f. l. 5^a. 167. F
 Tonsillarum pharmacum. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 173. F
 TONSORIS appellatum emplastrum. 9°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 200. C
 TONSI oēs ad cuti erant tpe Antonini. i. 6^m. de m. uul. c. 4°. 3^a. 181. G
 Tonsos mimos uocabat Lucius. in 6^m. de mor. uulg. com. 4°. 3^a. 181. G
 ad TOPHOSAS concretiones. 8°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 206. E
 THOPHVS qd. fin. med. Isa. 49. A/de fract. com. 1°. 7^a. 230. A
 Tophos gignens compositio inaequalis. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. F
 Tophi in quibus gignantur. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. F
 Tophi qui nascuntur in aquis quales. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 155. F
 Tophi in uasis ubi aqua calefit. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 155. F
 Tophus affectus est albi oculorum. intr. Isa. 58. D
 Tophi in arthriticis generantur. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. G
 Tophi in arthritide ex qua materia fiat. i. 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 155. F
 pro Tophis in articulis medicamentum. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 74. B
 pro Tophis sanandis caseus decoctus in iure cruris suilli salsi ualet. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. B
 Tophi affectus genus. intr. Isa. 59. D
 Tophus quo modo gignatur in renibus. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. G
 Tophos faciunt renes habentes igneum calorem. 1°. de alim. fa. 2^a. 10. G
 Tophos uescit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 106. E
 ad Tophos dissoluendos. 10°. de comp. med. sec. loc. 206. F/5^a. 209. B
 TORCVLAR quid, & cur. 9°. de usu par. 1^a. 173. C
 TORDYLI semen amarum apparet gustantibus. 4°. de simplicium medicament. facul. 5^a. 26. E
 Tordyllo utitur. 5°. de comp. med. sec. loc. 159. G/9°. 5^a. 203. E
 TORMINA unde fiant. com. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D
 Tormina alui si fiant mulieri dormienti quae biberit aquam mulsam, coepit, si non, non concepit. com. 5°. aph. 41°. Ex. 41. D
 Torminum causae multae adducuntur. com. 5°. aph. 41°. Ex. 41. D
 Tormina facit pituita uitrea. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. F
 Tormina coli a pituita facta. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. F
 Tormina, et uertigines fiunt si quis sanus purgetur. c. 4°. ap. 2°. Ex. 27. F
 Tormina cur fiant post uehementes sanguinis profusiones. de articulis. commentario 3°. 7^a. 288. C
 Tormina faciunt animi defectus. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 98. G
 Tormina si accidunt sine febre notant per inferiora purgationem fieri debere. com. 4°. aph. 20°. Ex. 29. C
 ad Tormina sine febre. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 149. C
 ad Tormina sternutatio proficit. de remed. par. fac. 7^a. 167. D
 Tormina ex uentre flatu distento adiuvat castoreum. 11°. de simplic. medicam. facul. 5^a. 80. D
 Tormina, & inflatos sanat talus suis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. E
 Tormina uentris sedat Theriaca. de usu ther. ad Pamph. 5^a. 98. F
 ad Tormina intestinorum ualet theriaca. de theria. ad Pis. 5^a. 91. F
 ad Tormina uentris. de med. fac. par. 170. B/7^a. 173. A
 Torminibus intestinorum laborantes iuuat antidotus Zopyra. 2°. de antidotis. 5^a. 115. B
 ad Tormina intestinorum. 2°. de ant. 5^a. 115. H/de rem. p. f. 7^a. 167. D/E
 ad Tormina uteri. de remed. par. fac. 7^a. 169. B
 Tormina patientibus succurrit phalangites. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 63. B
 Tormina patientibus exhibetur sifymbrium. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 60. G
 ad Tormina. 7°. de composit. medicament. sec. loc. 185. A/8°. 5^a. 191. D/de remed. par. fac. 167. E/7^a. 168. A
 Tormina, lege

Tormina, lege Dolores.

TORMINOSI quibus neglectis fiant. de dyn. Sp. 19. H
 Torminosi prodest mēspilum. de opt. sect. Isa. 21. G
 ad Torminosos potiones. de remed. par. fac. 7^a. 167. F
 ad Torminosorum dolores. de remed. par. fac. 7^a. 167. H
 ad Torminosos. de remed. par. fac. 7^a. 167. F
 TORPEDINIS mediæ partes videntur habere chartilaginē quan-
 dam tabidam. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. E
 Torpedo marina quid agat solo tactu. 6°. de lo. aff. 4^a. 40. A
 Torpedinis marinae contactu fit torpor. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. B
 ex Torpedine cur piscatores extorpescent. de util. resp. 1^a. 225. D
 Torpedo proxime asellos utilis est in calidis, et siccis. 8°. me. m. 7^a. 51. B
 Torpedo ex chartilagineis sola cōuenit epilepticis. d. pue. ep. 7^a. 180. H
 Torpedo sanat capitis dolorem. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. F
 Torpedinē sedem euerfam coercere est proditum. 11°. de simplicium me-
 dicament. facul. 5^a. 82. F
 Torpedo habet carnem mollem. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. E
 Torpedines præcipue habent partes ad caudam corpulēiores his, quæ
 sunt in medio. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. E
 TORPEDO caput tenet correptis à morbo ex cerebro. de salubri
 dieta. 2^a. 43. D
 TORPENS & tardus si appareat sobrius, cogitabundus, perui gil
 & loquax mētē significat lesam. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 168. G
 Torpētū motus est opus morbi & facultatis simul. 2°. de symp. 3^a. 19. F
 Torpentibus non est medicamentum exhibendum. de uictus rat. in mor.
 acu. com. 4°. 7^a. 150. F
 TORPESCUNT sensus p. in frigidatā. cō. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 TORPIDAS animalis partes efficit frigida intemperies. 3°. de lo-
 cis affectis. 4^a. 16. F
 Torpidi cur digiti manus ex casu. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. F
 TORPOR quid significet. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 169. H
 Torporem inducere quid sit. 3°. de cau. pul. 4^a. 98. G
 Torpor quid, & quomodo fiat. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. C
 Torpor uoluntariæ potentie lesio est. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. G
 Torpor ex morbo & facultate est symptomā. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. H
 Torpor leuis quædam paraly sis. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. H
 Torporis et paraly sis differentia. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. C
 Torpor qua causa fiat. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. H
 Torporis continens causa quæ. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. B
 Torpor à quibus fiat. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 167. G
 Torpor à frigore fit. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. B
 Torporem facientia sunt frigida potestate. 3°. de temp. 1^a. 23. F
 Torporē facit frigus cū humiditate uel siccitate. 3°. de symp. c. 3^a. 29. D
 Torpor notat pituitam peccare. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Torporis quædam causæ. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. B
 Torpor mentis fit à calido. com. 5°. aph. 16°. Ex. 38. H
 à Torpore animali stupor etiam. 2°. de loc. aff. 4^a. 8. D
 Torpor ad motus ostendit futuram ægritudinem. ars med. Isa. 67. F
 Torpor est species doloris. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 cū Torpore lateris dolor firmatus, malus. in 1^m. pr. com. 2°. 4^a. 174. B
 Torpor modicus soluit dolorē sensus hebetādo. cō. 5°. aph. 25°. Ex. 39. H
 Torpor separans. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 117. G
 TORQVEM ex laspide uiridi ori uentriculi applicuit Galenus, &
 profuit. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. D
 TORTIONES fortes inferuntur ob colocynthim. de dyn. Sp. 21. D
 Tortiones, & inflationes uētris sedat cardamomū. de simp. me. Sp. 82. F
 Tortionibus, & inflationibus prodest cuminum. de simp. med. Sp. 82. E
 Tortionibus prodest erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 ad Tortiones uentris. de remed. par. fac. 7^a. 167. F
 TORTIO quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. C
 Tortio, & distortio quo modo differant, & quid significant. de ijs, quæ
 in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. G
 ad TORTVRAM in facie. secr. Sp. 103. D
 Torturæ oris quid ualeat. de cura lap. Sp. 112. F/G
 ad Torturam odoramentum. secr. Sp. 103. D
 TOSTA caro creat carnem non humidam nec laxam. in 6^m. de mor.
 uul. com. 2°. 3^a. 171. A
 TOTVM & uniuer sum differunt. de hist. phil. Sp. 5. F
 Totum & integrum idem. 1°. meth. med. 7^a. 6. A
 Totum, & pars sunt ad aliquid. 1°. meth. med. 7^a. 6. A
 Totum complentia dicuntur partes. in tim. Plat. 1^a. 287. A
 Totius cognitio quæ partes habeat. 4°. de pul. diff. 4^a. 67. E

Totius principium est dimidiū adagio dici solet. 9°. de decr. 1^a. 279. C
 Totius principium dimidium esse dicitur. 1°. de sem. 1^a. 330. D
 Totum primo euacuandū quā pars laxet in plethora. de sect. Isa. 18. D
 Totius corporis curationem primo molendam esse in morbis omnibus
 est commune præceptum. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. D
 Totum purgandum est antequam pars remedijs subijciatur. 4°. methodi
 medendi. 7^a. 26. F
 ante Totum sanari non potest pars. 4°. meth. med. 7^a. 25. E
 TOXICA quæ. de dynam. Sp. 18. H
 Toxicum bibentibus quid auxiliatur. 2°. de antid. 5^a. 114. B

TRABECULA quid significet. de fract. com-
 mentario 2°. 7^a. 237. G

TRABES quid. de hist. phil. Sp. 7. F
 TRACHEA quæ. de dynam. Sp. 18. H
 Trachea arteria & œsophagus ubi sint. de anat. par. Sp. 42. H
 Trachea arteria facit pellem plenam fistulis, quæ recipiunt aerem solū,
 & non sanguinem. de util. resp. Sp. 64. C
 Trachea arteria, lingua, epiglottis sunt necessaria uoci & oratioi. de uo-
 ce, & anhelitu. Sp. 60. H
 Tracheæ asperæ annuli nō sunt rotūdi pp cibū. 7°. de usu par. 1^a. 158. D
 ad Tracheas arterias solus aer ex pharynge puenit. 7°. d. usu p. 1^a. 159. F
 Tracheæ arteriæ motus uidet in aiali mortuo. 7°. de usu par. 1^a. 157. F
 TRACHOMATICA medicamēta dtergūt. 14°. met. m. 7^a. 93. F
 TRACHVRVS habet carnem duram. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. F
 Trachurus ægre conficitur, & parit succos crassos, & salsos. 3°. de ali-
 mentorum facul. 2^a. 31. E
 TRACTATIO iusta quæ. de fract. com. 1°. 7^a. 230. H
 TRACTIONVM duo genera sunt. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. G
 Tractionis ordo à membris. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. H
 TRACTORIA organa quæ. de machin. 7^a. 309. C
 Tractoria organa imperfecta sunt. de machin. 7^a. 311. E
 Tractorij organi motus quo modo fiat. de machi. 7^a. 311. E
 Tractus, idest συμμάσις, mediocres purgationes siue per aluum siue
 per uomitum fierent, à ueteribus uocabātur. de art. cō. 4°. 7^a. 267. H
 TRACTVS & expulsio per eundem sunt meatū in diuersis tēpo-
 ribus. 3°. de nat. fac. 1^a. 205. F
 Tractus fit ex periptosi. de ana. ocul. Sp. 57. G
 Tractus cucurbitularum ænearum quemadmodum etiam uinearum per
 ignem fit. de cucur. scar. 6^a. 3. E
 Tractus cornearum cucurbitularū fit sine igne. de cucur. scar. 6^a. 3. E
 Tracta ab hirudinibus pars refrigeratur, ideo fouenda est, & recalsa-
 cienda. de cucur. scar. 6^a. 4. D
 Tractus sanguis ab hirudinibus, quando nimis fluit nō est frigidis sisten-
 dus, sed adstringentibus, et emplasticis. de cucur. scar. 6^a. 4. D
 TRACTVM ad aperiendum, purgandum, sanandum dolorem, car-
 nem mortuam & carbunculum auferendum. de dyn. Sp. 31. F
 Tractum ad omnem plagam. de dyn. Sp. 32. C
 TRADVCERE ubi uolumus materiam ex alijs partibus, in aliam
 utimur scarificatione. de cucur. scar. 6^a. 3. F
 TRAGACANTHA quid. de simp. med. Sp. 91. D
 Tragacantha qualis. 7°. de composit. medicament. secundum locos. 179.
 A/5^a. 184. B/de ocul. 7^a. 188. H
 Tragacanthum uiscosum, & humidum. de ocul. 7^a. 189. B
 Tragacanthæ liquor acrimoniæ expers. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 151. C
 Tragacantha emplastra est. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. E
 Tragacantha magis stringit quam sarcocolla plus, et lachrymam repri-
 mit. de simp. med. Sp. 91. D
 Tragacanthum oculis conuenit. de ocul. 7^a. 188. G
 Tragacanthum ualet contra ungulas, scabies palpebrarum, pruritus, &
 crassas pustulas. de ocul. 7^a. 189. C
 Tragacantha exasperata mitigat. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 178. F
 Tragacantha asperitudines leuigat. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. E
 Tragacantha medicamentis admiscenda, quando ulcus est in gula. 4°. me-
 thodi medendi. 7^a. 29. A
 Tragacantha arteriæ asperitates sanat. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 49. F
 Tragacantha lenissima est in principijs inflammationum arteriæ. 7°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 177. G
 Tragacantha primo debet lacte macerari, quā ponat in antidoto. 7°.
 de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. E
 TRAGASIAE aquæ quæ, et quales. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. D
 TRAGEMATA quæ uocentur. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. F
 pro Tragematibus cicer elixum uel frixum in coena sumitur. 1°. de ali-
 mentorum

mentorum facul. 2^a.11.A
 de Tragematibus frixa cicera sunt optima ictericis. d. cura ic. Sp.111.D
 TRAGICI id solum quod dicenti personæ conuenire uidetur orna-
 tu orationis adhibito explicare consueuerunt. 5°.de decr. 1^a.259.D
 Tragici nihil probare uolunt. 1°.de decr. Hip. 1^a.259.D
 TRAGION solum in creta nascitur. 8°.de simp.med.fac. 5^a.62.F
 Tragion calidum in tertio ordine. 8°.de simp.med.fac. 5^a.62.E
 Tragion stipites hærentia corporibus extrahit, & lapides frangit. 8°.
 de simp.med.fac. 5^a.62.E
 Tragion mentes mouet. 8°.de simp.med.fac. 5^a.62.F
 Tragion ad fluxionum affectus conuenit. 8°.de simp.med.fac. 5^a.62.F
 TRAGOEDIAM agentes cur multis utantur balneis, & cibos le-
 nes, et laxantes edant. 7°.de comp.med.sec.loc. 5^a.177.E
 TRAGORIGANVM quale. 8°.de simp.med.fac. 57.E/ 5^a.62.F
 Tragoriganus habet uim subtiliandi. com. 1°.aph. 24°. Ex.10.G
 Tragoriganum atram bilem educit. de dyn. Sp.21.C
 TRAGI & olyre semen ab aliquibus idem genere putatur. 1°.de ali-
 mentorum facul. 2^a.12.H
 Tragus ex nobilissima olyra quo modo conficiatur, & quo modo eo ple-
 riq; utantur. 1°.de alim.fac. 2^a.12.H
 Tragus est eiusdem naturæ cum alica, & quomodo differat, de bonitate
 & uitio succ. 2^a.34.G
 Tragi semen alica simile est. 1°.de alim.fac. 2^a.12.G
 Tragus fit ex Zea. de uict.rat.in mor.acu.com. 1°. 7^a.111.B
 Tragi semen minus nutrit quàm Zea. 1°.de alim.fac. 2^a.12.G
 Tragi semen alium magis mollit quàm Zea. 1°.de alim.fac. 2^a.12.G
 Tragi semen difficile coquitur. 1°.de alim.fac. 2^a.12.G
 Tragus habet multum aceris. 1°.de alim.fac. 2^a.12.G
 Tragus cibus est crassus. 3°.de alim.fac. 2^a.28.B
 Tragus est ex genere euchymorum. 2°.de simp.med.fac. 5^a.12.H
 Tragus nihil detergit. 1°.de alim.fac. 2^a.13.H
 Tragi succum nõ adhibemus oculis. in 6^m.de mor.uul.cõ. 5°. 3^a.196.D
 ex Trago probe cocto sorbitio lenissima in principiis inflammationum
 arterie. 7°.de comp.med.sec.loc. 5^a.177.H
 Tragus cibus est conueniens stomachicis. 8°.de cõp.med.se.lo. 5^a.192.B
 Tragi succus ualet in dysentericorum deiectionibus, ubi uehementer ro-
 dunt. 12°.meth.med. 7^a.74.G
 TRAHENDI opus est naturale, non animale. 1°.de symp. 3^a.17.H
 Trahendi ad se conuenientia uim habent membra. de purg.m. 5^a.87.A
 TRAHENTES deorsum maxillam musculi ubi sint. de musculorũ
 dissectione. 1^a.44.G
 Trahentium scapulas ad caput musculorum ortus, & processus. de mu-
 sculorum dissectione. 1^a.45.A
 Trahens musculus ex inferiori, & priori parte totam scapulam deor-
 sum, ac in priora ad se. de musc.diff. 1^a.45.C
 Trahentes sursum primas costas fibræ. de musc.diff. 1^a.49.E
 Trahentes costam decimam & undecimam fibræ. de musc.diff. 1^a.49.E
 Trahens femur in posteriora, & exacte extendens musculus. de musculo-
 rum dissectione. 1^a.50.H
 Trahens caput femoris ad anteriorem regionem. de musc.diff. 1^a.51.A
 Trahens caput femoris sursum simul & extrorsum musculus. de muscu-
 lorum dissectione. 1^a.51.A
 Trahens tibiam ad internas partes musculus. de musc.diff. 1^a.51.F
 Trahens oblique leniter sursum magnum digitum musculus. de musculo-
 rum dissectione. 1^a.52.D
 Trahentium, & non trahentium constitutiones, & equaliter, et minus.
 2°.de motu musc. 1^a.311.E
 Trahētia attractrice uirtute præpollēt. 6°.de cõp.me.per g. 5^a.260.H
 Trahentium rerũ comparatio ad medicamentum. de cathar. Sp.94.H
 Trahens medicamentum quo modo agat. de cathar. Sp.94.D
 Trahentia ex alto humiditates cum acrimonia id efficiunt. 4°.de comp.
 med.per genera. 5^a.235.H
 Trahentem facultatem possidet lasserpitij liquor. 8°.de simplicium med.
 facultatibus. 5^a.60.F
 Trahentia digerunt. 4°.de comp.med.per ge. 5^a.235.H
 Trahentia discutunt. 6°.de comp.med.per ge. 5^a.250.H
 Trahens emplastrum. 6°.de comp.med.per ge. 5^a.261.D
 TRAHI, effringere, emergere, & exilire uerba uetera ad extra mo-
 tum. de trem.palp.conuuls. 3^a.54.H
 Trahis uis uitalis. 4°.de præfag.ex pul. 4^a.122.G
 Trahit quod est ualentius. 3°.de nat.fac. 1^a.306.C
 Trahatur quo musculo deorsum nasus. de musc.diff. 1^a.44.F

Trahatur quo musculo sursum labrum superius, quò ad latus, & quò
 deorsum. de musc.diff. 1^a.44.E
 Trahit cor in dilatatione quod repleturum est id, quod ex eo uacuatum
 fuit. in tim. Plat. 1^a.290.D
 Trahant quo modo carnes ex uentre, & extrinsecus. in 6^m.de morbis
 uulg.com. 5°. 3^a.194.H
 Trahunt etiam carnes aerem. in 6^m.de mor.uul.com. 5°. 3^a.194.H
 Trahunt ad se humores dolentia, & calentia. de ren.aff.dig. 7^a.193.G
 Trahit plus calida pars quàm euaporet. de uictus ratione in morbis acu.
 commentario 2°. 7^a.116.C
 Trahunt succum sibi cõuenientem medicamēta quadā facultate. de ther.
 ad Pisonem. 5^a.90.G
 Trahant quo modo humores medicamenta. de purg.med.fac. 5^a.86.H
 Trahunt medicamenta ob familiaritatem. 5°.de simp.med.fac. 5^a.37.E
 Trahunt acria medicamenta. in 6^m.de mor.uul.com. 2°. 3^a.166.B
 Trahunt discutientia. 6°.de comp.med.per ge. 5^a.250.H
 Trahunt cauterium. & escharam facientia. 13°.meth.med. 7^a.82.D
 Trahant quæ uehementius. 5°.de simp.med.fac. 5^a.36.E
 Trahit genista. 8°.de simp.med.fac. 5^a.61.C
 Trahere à profundo quæ possint. 5°.meth.med. 7^a.37.D
 Trahunt à pfundis ppolis, sagapenũ, & opopanax. 5°.met.me. 7^a.37.D
 Trahunt à profundo sine morsu Terebinthina, & euphorbium. 5°.me-
 thodi medendi. 7^a.37.D
 Trahūt à toto corpore rubrificātia, ut cucurbitula. 4°.met.m. 7^a.25.E
 Trahunt citra calefactionem cucurbitulæ, & cornua caua. 13°.methodi
 medendi. 7^a.82.D
 Trahant quo modo sanguinem hirudines. de cucur.scar. 6^a.4.D
 Trahūt sanguinē auidius hirudines, ubi illũ gustarint. d. cuc.sca. 6^a.4.E
 ne Trahant amplius hirudines quò prohibendũ sit. de cuc.scar. 6^a.4.C
 Trahit herculeus lapis ferrum ad se. de cathar. Sp.94.H
 Trahit electrum fricatum paleas. de cathar. Sp.94.H
 Trahit ceruus spiritu suo serpentem de cauernis. de cathar. Sp.94.H
 Trahit serpens spiritu suo mures ad se. de cathar. Sp.94.H
 TRAIANVS refecit uias Italiae. 8°.meth.med. 7^a.58.G
 TRALLIANIS à Philippo data antidotus. 7°.de composi. medic.
 secundum locos. 5^a.186.B
 TRAMIAE meminit. de med.fac.par. 7^a.175.C
 TRANQVILLVM & callidum, lenē uocat Hippocrates. in 3^m.de
 mor.uul.com. 3°. 3^a.141.E
 TRANSCRIBENTIBVS nulla est lex posita: ideo licet p. arbi-
 trio unicuiq; scibere in obscuris. com. 7°.aph. 64°. Ex.60.C
 TRANSEANT in se quæ facile, et quæ difficulter. 4°.de simplic.
 medic.facul. 5^a.28.D
 Transire quæ nõ possunt per angusta nisi eliquata. in 6^m.de morbis uul.
 commentario 2°. 3^a.173.D
 Transire medicamenta celeriter facit mel. 4°.meth.med. 7^a.29.A
 TRANSFERRE ad superficiem quæ in profundo sunt potest cu-
 curbitula. de cucur.scar. 6^a.3.F
 in TRANSGLVTIENDO quæ tunica oesophagi magis agat. de
 mot.man. & obsc. Sp.68.F
 Trāsglutire, & respirare non sunt eodē tēpore. 7°.de usu p. 1^a.158.D
 Trāsglutire non possunt supini. 5°.de loc.aff. 4^a.32.B
 Trāsglutire si non poterit homo febriēs, & collum peruertatur sine ali
 quo tumore, letale. com. 4°.aph. 35°. Ex.31.E
 Transglutiendi difficultas ex frigide potu. 7°.meth.med. 7^a.47.D
 TRANSITIVVS motus qui, & unde. fin.med. Isa.45.B
 TRANSITVS per oesophagum ineuitabile accidens est eleuatio
 nodi gutturis. de mot.man. & obsc. Sp.70.F
 Transitus angustia à quibus fiat. 1°.de san.tuen. 2^a.68.C
 à TRANSLATITIIS nominibus translationes fieri non pos-
 sunt. 3°.de diff.pul. 4^a.63.D
 TRANSLATIONES à nominibus proprijs fieri possunt, non à
 translatitijs. 3°.de diff.pul. 4^a.63.D
 per Translationem nomen dictum. com. 5°.aph. 16°. Ex.38.G
 per Translationem Argumenta nõ conueniunt philosopho, neque Rhe-
 tori. 3°.de decr. Hip. 1^a.249.G
 Translatio semper ad meliora fieri debet. ars med. Isa.68.H
 ex TRANSMVTABILIBVS & sensu carentibus uel ex sen-
 tientibus, & patientibus fiunt corpora. 1°.de elem. 1^a.3.G
 Transmutationes multas et oimodas faciūt uēti. de aer.aq.et lo. 2^a.6.B
 Transmutatio corporis fit per motum. com. 4°.aph. 14°. Ex.28.H
 Transmutatio in peregrinam qualitātē iuxta cruditatem peior est, quā
 si cibus

si cibis non mutatur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. B
 Transmutatio quæ dolorem facit, duplex est. de uictus ratione in morbis
 acutis, com. 2°. 7°. 116. B
 TRANSMTARE arterias in nervos putavit Praxagoras. 1°. de
 decretis Hipp. 1°. 232. C
 TRANSPIRABILE & fluxile debet esse corpus. 8°. methodi me-
 dendi. 7°. 51. F
 Transpirabilis excrementi retentio causa simul & symptoma. 11°. me-
 thodi medendi. 7°. 71. C
 Transpirabilem respirationi quid contrarietur. 11°. meth. me. 7°. 71. D
 TRANSPIRANDI defectus exercitio sarcitur. 2°. de sanitate
 tuenda. 2°. 72. H
 TRANSPIRATIO quid. 1°. de san. tuen. 2°. 67. D
 Transpiratio quid sit, & à quo fiat. 6°. de loc. aff. 4°. 39. F
 Transpiratio, pspiratio, pflatus sensum latēs, idē. 1°. de san. tuē. 2°. 67. H
 Transpiratio in nostro corpore duplex est qualis uapor, & qualis aer
 ficcus. aduer. Lycum. Ex. 72. E
 Transpiratio fit à corde per arterias. 4°. de loc. aff. 4°. 27. E
 per Transpirationem insensibilem mittuntur superflua tenuis substan-
 tiæ. de atra bile. 1°. 35. B
 Transpirationes facit tenuium partium substantia. de uictus rat. in mor.
 acutis, com. 3°. 7°. 130. B
 Transpirationem prouocantia. 8°. meth. med. 7°. 58. A
 Transpirationem quæ prohibeant. 8°. meth. med. 7°. 58. A
 Transpirationis prohibitio quibus fiat modis, & curetur. 11°. methodi
 medendi. 7°. 69. F
 Transpirationis retentio symptoma est obstructionis. 11°. met. m. 7°. 70. C
 TRANSPIRANT per cutim exteriorē animalia omnia. de ue-
 ne sect. aduer. Eras. 6°. 8. H
 Transpirat quibus aliqd acre à qbus debet abstineri. 8°. meth. me. 7°. 51. C
 Transpirent egre quæ. 8°. meth. med. 7°. 58. A
 TRANSPONUNTUR quæ non possunt auferri. ars me. 15. 71. C
 TRANSVERSALES musculi uulgo dicti, qui. 5°. de anatomicis
 administrationibus. 1°. 87. D
 Transuersales uilli retinent. de ana. uiu. Sp. 55. H
 TRANSVERSARIA pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Transuersaria quæ sint in organis. de machin. 7°. 309. F
 Transuersaria organorum ex robustiori materia fieri debent. de machi-
 namentis. 7°. 309. D
 Transuersaria in organis semper imobilia manēt. de machin. 7°. 310. E
 TRANSVERSIO uētris nascitur conceptis in bilis horis ob siccū
 rheuma per corpus currens. de sper. Sp. 37. C
 TRANSVERSOS, & longitudinales uillos magis habet membrū
 quoddam, ut stomachus. de ana. uiu. Sp. 56. A
 ex Transuersis quibusdam filis, & quibusdam longitudinalibus compo-
 nitur panniculus stomachi interior. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Transuersus musculus sedis ipsam claudens. de mus. diff. 1°. 50. E
 Transuersi nerui uindicāt sibi potestatem ancliticam idest retentiuam.
 de comp. memb. Sp. 58. H
 Transuersum septum cur dictum phrenæ. 5°. de loc. aff. 4°. 31. E
 ad TRANSUMPTIONEM oportet esse nō solum quod trahit,
 sed & quod tribuit. de util. resp. 1°. 223. E
 TRAVLIZEIN, idest balbutire est uitii lingue, non uocis. cō. 6°. aphorismo 32°. Ex. 49. G
 in TREMENTIBVS quō motus ē mistus. de tre. palp. 3°. 54. G
 Tremētibus ex plenitudine utilissimum est castoreum. 11°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 80. B
 ad Trementes. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. B
 TREMITVS ascendentes cur. 2°. de symp. cau. 3°. 20. D
 TREMUNT cur iuuenes. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
 Tremunt cur senes. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
 Tremunt cur senes sub ponderibus. 2°. de symp. cau. 3°. 20. D
 Tremunt qui in multorum conspectu loquuntur. 2°. de symp. 3°. 20. D
 Tremunt formidabilē magistratū adeuntes. 2°. de symp. cau. 3°. 20. D
 Tremunt serpentem uidens. 2°. de symp. cau. 3°. 20. D
 Tremunt pedes incedentes super apicem pinnaculi aut montis excelsi. de
 mot. man. & obsc. Sp. 69. D
 TREMOR quid. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. C
 Tremoris, conuulsionis, palpitatiois, rigoris, horroris, singultus, tuf-
 sis, ructus, sternutationis, pādiculationis, oscitationis, Trysmu idest
 dentium concussiois, genus commune est, motus illegitimus, & quo-
 modo hæc in genere differant. 2°. de symp. cau. 3°. 19. E

Tremor uoluntariæ potētiae læsio est. 2°. de symp. cau. 19. G/ 3°. 20. C
 Tremor non sine uoluntate. de trem. palp. conuuls. 3°. 53. D
 Tremor opus morbi & facultatis simul. 2°. de symp. cau. 3°. 19. F
 Tremor quo modo sit passio, & symptoma. de symp. diff. 3°. 11. A
 Tremorum affectio. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 129. E
 Tremor cuius symptoma sit nullus ante Galenum dixit. 1°. de symptoma
 tum causis. 3°. 19. D
 Tremor, et palpitatio quid sint, & quo differant. de trem. palp. 3°. 51. G
 Tremoris, & palpitatiois differentia. 2°. de sympt. caus. 3°. 20. H/ de
 trem. palp. conuuls. 3°. 51. G
 Tremor, palpitatio, et pulsus motus arteriarum secundū Praxagorā. de
 trem. palp. conuuls. 3°. 52. E
 Tremor, saltus, spasmus pulsui similia, & eorū differētia. d. cōp. Sp. 65. B
 Tremor, & rigor idem apud Platonem. de trem. palp. conuuls. 3°. 53. E
 cum Tremore motus frigidus est rigor. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. D
 Tremor & cōuulsio differūt toto genere. i. 3°. d. mo. uul. c. 1°. 3°. 129. D
 Tremores, conuulsionones, & cōcussiones musculorum propriæ affectio-
 nes sunt. 1°. de diff. resp. 3°. 61. C
 Tremorem quid faciat. de trem. palp. conuuls. 3°. 51. E
 Tremoris causæ. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 129. E
 Tremoris causæ tres. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 129. F
 Tremor semp ex imbecillitate oriū. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 129. E
 Tremor habet causam continentem uiriū imbecillitatem. in 3°. de morb.
 uul. com. 1°. 3°. 127. D
 Tremoris causa ē infirmitas musculorū. in 3°. d. mor. uul. c. 1°. 3°. 127. C
 Tremores quō fiant. 2°. d. symp. cau. 3°. 20. C/ i. 1°. pr. cō. 1°. 4°. 164. C
 Tremor ex duobus motibus quō constet. 2°. de symp. cau. 3°. 20. B
 Tremores fiunt quando materiæ in uenis traducuntur ad nervos. cō. 6°. aphorismo 26°. Ex. 48. F
 Tremor non fit à frigore, & à quo fiat. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. G
 Tremor, & tetanus, & tabes cur non facti in constitutione frigida, &
 humida. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 108. H
 Tremor ex aqua frigida. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
 Tremor in corpore sequit ad dominiū phlegmatis. de ana. uiu. Sp. 45. E
 Tremorē faciunt crassi, & glutinosi succi. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
 Tremore capiuntur senes. 2°. de temp. 1°. 16. D
 Tremorem facit uenus immoderata. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 127. C
 Tremoris causa in senibus, quæ. de trem. palp. conuuls. 3°. 51. F
 Tremor similis pulsui fornicanti. 2°. de symp. cau. 3°. 20. C
 Tremor, palmos, saltus, spasmus p quas fiant particulas. cōp. p. Sp. 65. B
 de TREMORE capitis. de remed. par. fac. 7°. 161. H
 Tremor lingue unde. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. B
 Tremores manuum ac pedum ex defectu. com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Tremor manuum. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. F
 Tremor à manibus primo die, et febris acuta. in 3°. de morbis uulgarib.
 commentario 1°. 3°. 122. F
 Tremor ob pondus. 2°. de symp. cau. 3°. 20. D
 Tremoris exemplum in homine onus gerente. de trem. palp. 3°. 51. E
 in Tremore quæ passio saepe accidat. de diff. morb. 3°. 3. F
 in Tremore cum absunt dolor, suppuratio, & febris, pars putrescit, ut
 cogamur quādoq; solidā p̄cidere. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 132. D
 Tremoris causa in morbo. de trem. palp. conuuls. 3°. 51. F
 Tremor in principio morbi, qui fit ob imbecillitatē, ob quæ fiat. in 3°. de
 mor. uul. com. 1°. 3°. 127. D
 Tremoris causa in resolutionibus. de trem. palp. conuuls. 3°. 51. F
 Tremorem quo modo cholerae habent. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. G
 TREMOR quandoq; calidis curatur, & qui. de trem. palp. 3°. 52. H
 Tremor quandoq; frigidis curat, & qui. de trem. palp. cōuuls. 3°. 52. H
 Tremor quo alimento curetur. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. H
 ad Tremores febrium per interualla inuadentiū, antidotus Mithridatis
 Eupatoris Diascini nominata. 2°. de antid. 5°. 115. C
 Tremores qui in febribus ardentibus fiunt, delirio soluantur. cōmen. 6°. aphorismo 26°. Ex. 48. F
 ad Tremores febrium tollendos ualet theriaca. de usu the. ad P. 5°. 98. F
 Tremores oleum neq; iuuat neq; lædit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. C
 Tremorem habenti secuit uenā Hippocrates. de uen. sec. ad. Er. 6°. 6. F
 Tremorem in febribus auferens medicamentū. de med. exper. Sp. 106. B
 Tremori membrorum quid ualeat. de cura lap. Sp. 112. F
 ad Tremorem cordis ualens electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 ad Tremorem cordis linimentum. secr. Sp. 100. H
 ad Tremorem cordis. secr. Sp. 100. G
 TREMVLA & tumida frigida sunt omnia. de trem. palp. 3°. 52. D
 Tremule manus

Tremula manus unde. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 127. G
 Tremulis oleum calidum ualet. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 11. E
 ad Tremulos. 7°. de cōp. me. per g. 269. H/270/D/5^a. 271. A/D/F/G
 TRIANGVLARE est qualitas. 2°. de diff. pul. 4^a. 58. H
 Triangulare foramen habent duo ossa nasi. de ana. uiu. Sp. 49. A
 TRIANGVLVS æqlaterus ex qbus constet. 8°. de decr. 1^a. 274. F
 TRIASANDALI confectio. de de dyn. Sp. 26. E
 Triasandali confert ad dolorem hepatis ex calore ictericorum, colorem
 emendat potenter, omnem calorem intraneorum usitatum extirpat,
 sitim intolerabilem temperat. de dyn. Sp. 26. E
 TRIATETTARA quid uocent græci. 4°. de composi. medicam.
 per genera. 5^a. 243. G
 Τριῖβη id est exercitatio, ars, experientia in quo consistant fm Platonē.
 aduer. emp. med. Isa. 35. E
 Τριῖβη id est exercitatio. de subf. emp. Isa. 11. G
 Τριῖβη id est trita experientia quæ. de subf. emp. Isa. 31. E
 Τριῖβον quid uocent. de artic. com. 1°. 7^a. 255. D
 Τριῖβον id est exercitatum. de subfig. emp. Isa. 31. G
 Tribones qui sint. de subfig. emp. Isa. 33. H
 TRIBOLVS parum est frigidus, & multum siccus. 8°. de simplic.
 medic. facul. 5^a. 62. F
 Tribulus refrigerat. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. H
 Tribuli succus frigidus est. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. G
 Tribulus ad phlegmonarū generationes, & contra omnes influxus con=
 gruit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. F
 Tribulus uiridis condensat. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 34. G
 Tribulus uiridis. 9°. meth. med. 7^a. 65. A
 Tribuli fructus lapides in renibus cōminuit. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. F
 Tribuli meminit. 4°. de comp. med. sec. loc. 157. D/9°. 5^a. 200. F
 per TRICAM quid intelligat. in tim. Plat. 1^a. 288. H
 TRICARDVMEAS ad quid utilis. de rem. par. fac. 7^a. 166. F
 TRICHIASIS quid. fin. med. Isa. 48. F
 Trichiasis genus est fracturæ capitis secundū nō nullos. intr. Isa. 59. F
 Trichiasis affectus est, qui contrahitur circa genas, angulosq; oculorū.
 fin. med. Isa. 48. F
 Trichiasis est coronæ affectus. intr. Isa. 58. D
 Trichiasis oculorum morbus manu indiget. introd. Isa. 59. G
 Trichiasis tres differentie. fin. med. Isa. 48. F
 ad Trichiasin. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 158. B
 Trichiasis Antonij musæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153. B
 non TRICHOMANES sed callithrichum appellatur Adiantum.
 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 138. C
 Trichomanes eadē præstat quæ adiantū. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. G
 TRICONIZATVS puluis. de dyn. Sp. 32. A
 TRICLOSIS qno modo curetur per chirurgiam. de uictus ratio=
 ne in mor. acu. com. 4°. 7^a. 152. F
 TRICVSPIS membrana quæ. 6°. de decr. Hip. 1^a. 264. C
 TRIENS ualet uncias quatuor. 4°. de cōp. med. per ge. 5^a. 245. A
 Trientis fit mentio. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. F
 TRIERARCHAS Triremiū principes græci uetes uocabant. ad
 Thrasybul. 2^a. 109. E
 TRIFOLINVS collis. 1°. de antid. 5^a. 101. B
 TRIFOLIUM quid. de simp. med. Sp. 91. G
 Trifolij herba uires diuersæ, & quales. de ther. ad Piso. 5^a. 91. H
 Trifolium odoratum quale. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. F
 Trifolij acidi meminit <quod uulgo dicitur alleluia>. 8°. de composi.
 medic. sec. loc. 5^a. 196. B
 Trifolium bituminosum. de med. fac. par. 7^a. 169. G
 Trifolij odorati radix fluxiones cohibet, & profluuium muliebre. 7°. de
 simp. med. fac. 5^a. 54. F
 Trifolij odorati semen menses cit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. F
 Trifolij folia uiperæ morsus remediunt. de simp. med. Sp. 91. G
 Trifolij radix in anti dōta mittitur. de simp. med. Sp. 91. G
 Trifolium ad uenenosorum serpētum morsus facit. de simp. me. Sp. 91. G
 TRIGEMINI, & gemini quomodo fiant, & cur. de hist. Sp. 10. G
 à TRIGESIMO anno ad trigessimū quintū declinatio est in ho=
 mine. in progn. com. 3°. 4^a. 210. C
 Trigesimus primus dies qualis sit. 1°. de dieb. decr. 4^a. 149. C
 Trigesimus quartus qualis sit. 1°. de dieb. decr. 4^a. 149. C
 Trigesimus primus, & trigessimus quartus sunt dies boni iudicatorij, qui
 raro per sudores iudicant. com. 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Trigesimi quartani sudores boni. præfag. exper. conf. Sp. 77. G

Trigesimus septimus qualis sit. 1°. de dieb. decr. 4^a. 149. C
 TRIGLA piscis pelagicus est. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. E
 Trigla celebrat tanq̃ alios pisces supet uoluptate. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. F
 Trigla caro qualis. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigila super omnes nutrit, si conficitur. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigla caro cur iniucunda aliquibus. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigla hepar propter uoluptatem à gulosis summopere expetitur. 3°. de
 alimen. facul. 2^a. 30. F
 Trigla iecur quomodo coquatur. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigla quo instinctu comedatur. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigla iecur non est uisum suauē Galeno. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigla caput gulosi laudant. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Triglas magnas quidam emerat ingenti pecunia propter iecur, & ca=
 put. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. G
 Trigla magnæ peiores sunt paruis. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. G
 Trigla prauæ sunt quæ cancellos uorant. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. G
 Trigla, quæ edūt cancellos, qūo cognoscātur. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. G
 TRIGLIA sanat morsum draconis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. G
 TRIGONOS confectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 185. B
 Trigona medicamenta. 12°. meth. med. 7^a. 75. C
 Trigonus pastillus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 136. H
 TRIMESTRES cur abortiāt sine causa. 5°. de usu par. 1^a. 211. H
 TRIOBOLVS. de pond. & mens. 5^a. 275. H
 TRYPERVM id est delicatū. 5°. de cōp. m. se. l. 162. A/5^a. 184. E
 Triperum collyrium id est delicatū. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. F
 Triperum collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. F
 Triperæ quedam compositio. secr. Sp. 102. F
 Triperæ alia compositio. secr. Sp. 102. F
 Triperæ magnæ confectio. de dyn. Sp. 26. D
 Triperæ magna facit ad dolorem stomachi ex frigidityte, sudorē pro=
 uocat phrenitis prodest, & mulieribus quæ ex melancholia de matri=
 ce insomnia patiuntur, suauiter somnum præstat, rheumaticis, &
 qui faciunt uentrē cū sanguine utilissima est, ascaridas, & lumbricos
 educit, menstrua prouocat. de dyn. Sp. 26. D
 TRIPHILENVN uinum quale. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. H
 TRIPHON archæus. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 243. H
 Tripho, & theon quo modo exercitia nominabat. ad Thras. 2^a. 109. E
 Tripho uitiosam athletarum artem tractauit. ad Thras. 2^a. 109. E
 TRIPHILLON hoc est trifolium nominant aliqui lotum domesti=
 cam. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. H
 Triphillon calidum, & humidum est. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. B
 Triphyllum calidum, & siccum est ut bitumen in tertio ordine. 8°. de
 simp. med. fac. 5^a. 62. F
 Triphyllum laterum dolores ab obstructione natos liberat, et urinas mē=
 sesque prouocat. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. F
 in TRIREMIBVS remorum extremitates ad æqualitatem unam
 perueniunt, cum tñ ipsi oēs nō sint æquales. 1°. de usu par. 1^a. 120. E
 Triremium principes trierarchas græci uocabāt. ad Thras. 2^a. 109. E
 TRISPASTVM quid appelletur. de machin. 7^a. 309. H
 Trispastum quod organum sit appellatum, & cur. de machin. 7^a. 316. F
 Trispastum quid sit, & quo modo confectum. de machin. 7^a. 316. G
 Trispastum Apellidis, seu Archimedis. de machin. 7^a. 316. C
 TRISTANS quibus curetur. de med. exper. Sp. 104. D
 TRISTICHIA est coronæ affectus. introd. 1f. 58. D
 TRISTES & amari qui fiant. de uictus ratione in morbis acutis,
 commentario 2°. 7^a. 122. F
 Tristes natura homines quales. de incant. adiur. & susp. 7^a. 181. H
 Tristes efficit cholera nigra. de dyn. Sp. 19. F
 Tristibus ualens medicamen. de med. exper. Sp. 105. H
 Tristis sensus, grauis, & dolorificus idem. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H
 Tristia non sunt ægro dicenda. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 181. A
 TRISTITIA est animi affectus. de cogn. cur. anim. mor. 2^a. 53. G
 Tristitia motus qui. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. E
 Tristitia unde. in progn. com. 1°. 4^a. 190. E
 Tristitia causa insatiabilitas est. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 55. B
 Tristitiæ euitandæ sunt. ars med. Isa. 58. E
 Tristitia introfert humores. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. A
 Tristitia quo modo corpus mutet. de incant. adiur. & susp. 7^a. 181. G
 Tristitia refrigerat. 4°. de cau. pul. 4^a. 99. H
 Tristitia accendit febres. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. F
 ex Tristitia quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B
 ex Tristitia febris quomodo fiat. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. F
 ex Tristitia

ex Tristitia ephemerā quē habeat colorē. 1°. de art. cu. ad Gla. 7°. 95. C
 ex Tristitia ephemerā quomodo cognoscatur. 2°. de crisi. 4°. 138. F
 à Tristitia corpus sit gracile, & aridum. 3°. de san. tuen. 2°. 81. F
 Tristitia uires resoluit. 12°. methodi medendi. 7°. 77. D
 ex Tristitia tabidi mortui. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 254. H
 in Tristitia magis inflata, & rotunda secundū quos esse deberet. de anatoma uiuorum. Sp. 47. A
 Tristitia pulsus qui. de puls. ad Tyron. 44. H/4°. de caus. pu. 4°. 99. H
 Tristitia efficit pulsum rarū, & tardum. de anat. uiuo. Sp. 47. A
 ex Tristitia & uigilijs & cogitationibus laborātes, urinam habent croceam & igneam, & extra consuetudinem cholericam cum morsu ueretri exientem. de dynam. Sp. 34. A
 Tristitia nec frictionibus multis nec lauacionibus indigent. 8°. methodi medendi. 7°. 51. E
 ex Tristitia animi defectus quō curet. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. G
 contra Tristitiam dantur drachmæ duæ aloes. de med. exper. Sp. 106. E
 Tristitiā uultus discutit styrax paucus potatus, multus uero somnos multum turbulentos inducit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
 Tristitiam auferens electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 ad Tristitiam, secretorum. Sp. 98. H
 TRITAEOPHYES continuarum species. 2°. de diff. feb. 36. F/in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 110. C
 TRITAPTA quæ. de simp. med. Sp. 79. G
 TRITARII medici errabant. de caus. procat. 3°. 95. F
 TRITICEI acerui granum singulum elemētum dicere potes. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 274. H
 Triticeo syncomisto quomodo panis ex laudatissima Typha in nutriendo pene par sit. 1°. de alimen. fac. 2°. 12. H
 Triticeus panis syncomistus. 1°. de alim. fac. 2°. 12. H
 Triticei panes magis nutriunt quā hordacei ex bono hordeo. 1°. de alim. fac. 2°. 11. G
 Triticea farina temperata est. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. B
 Triticea farina chondrus siccior est. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. D
 Triticea farina cum lacte decocta præstat succū crassum. de bonitate & uitio succorum. 2°. 35. D
 ex Triticea farina, & lacte eduliū intus obstruit. 1°. de ali. fac. 2°. 10. G
 ex Triticea farina & musto placenta est crassi succi. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 35. D
 Triticea farina fluxionibus aduersatur. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 101. G
 Triticea farine cataplasma, quale. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. C
 ex Triticea farina cataplasma emplasticam uim habet. 5°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 34. D
 Triticea farina adstringit, & est emplastica. 1°. de simp. mep. fac. 5°. 3. D
 ex Triticea farina aqua & oleo cataplasma concoquens. 2°. de arte curatiua ad glauconem. 7°. 105. C
 ex Triticea farina cataplasma quomodo moueat pus. 5°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 33. B
 Triticea farina plurimū suppurat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. E/H
 Triticea farina cum oleo putrefacit. 5°. meth. med. 7°. 37. F
 ex Triticea farina cataplasma. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Triticea polenta mista hordacea ad tormina sine febre. de uictus ratione in morbis acutis, commen. 7°. 149. D
 TRITICVM semen est frequentissimum, & utilissimum. 1°. de alim. fac. 2°. 9. E/F
 Triticum habet æstiuam, & anniuersariam generationem. 2°. de alim. fac. 2°. 16. D
 in Triticum terra facile transit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. D
 in Tritico frequens sæpe lolium inuenitur. 1°. de alim. fac. 2°. 15. G
 ex Tritico lolium generatur. 1°. de alim. fac. 2°. 15. G
 ex Tritici mutatione melampyron generatur. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H
 Triticorum differentia. de atten. uic. 2°. 44. F
 Triticum hornotinum quod. de artic. com. 2°. 7°. 266. F
 Triticum hornotinum unde. de artic. com. 2°. 7°. 267. B
 Triticum quale. de atten. uict. 2°. 44. F
 Triticum flauum. de atten. uict. 2°. 45. A
 Tritica flaua optima. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
 Triticum fuluum, flauum, & rubrum albo calidius. 4°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 31. G
 Tritica optima quæ. 1°. de alimen. fac. 2°. 9. F
 Triticum generosum quale. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. E
 Tritica grauiora sunt meliora. 1°. de alimen. fac. 2°. 9. F
 Triticum quō fiat ponderosum & in mole amplius. 1°. de nat. 1°. 295. C

Triticum trahit aquam per fistile. 1°. de nat. fac. 2°. 295. C
 Triticum suffurandi modus apud rusticos. 1°. de nat. fac. 1°. 295. B
 Triticum præstantius quod plus farine facit, deterius contra. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 36. G
 Triticum debet probari aperiendo. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
 Tritica pessima quæ. 1°. de alimen. fac. 2°. 9. F
 Tritici differentia facit panes uarios. 1°. de alimen. fac. 2°. 9. G
 Triticum quando reponitur, non mutatur in contrariam naturam. 2°. de alim. fac. 2°. 16. D
 Triticum primo qualitate caret, postea fit dulce. 4°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 29. G
 Tritici sapor dulcis est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. C
 Tritica quæ plus nutriunt, & quæ minus. 1°. de alim. fac. 2°. 9. E/F
 Triticum calidum est in primo ordine, temperatum in passuis qualitatibus. 8°. de simp. med. facul. 5°. 61. H
 Triticum calefacit. 1°. de alimen. fac. 2°. 11. C
 super Tritici aceruum manus frigida posita calorem sentit. 3°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 22. G
 Tritici aceruus cedit sed non est mollis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. G
 Tritico frigidius & siccior est amyllum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 ex Tritico fit amyllum. 1°. de alimen. facul. 2°. 11. C
 Tritico simillima sunt duo hæc, typha, & zeia. 1°. de ali. fac. 2°. 12. F
 Triticum exile typha dicitur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Tritici & Typhæ differentia, & q. à nonnullis inter tritica hæc connumeretur. 1°. de alimen. fac. 2°. 13. B
 ex Tritico, & zeia crimmon fit. 1°. de alim. fac. 2°. 12. F
 inter Triticum, & hordeum media est zeia. 6°. de simp. me. fa. 5°. 47. H
 inter Triticum, & hordeum media est olyra. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. C
 ut Triticum, optimū est nutrimentū chondrus. 8°. de simp. me. f. 5°. 63. H
 Tritico plus nutrit chondrus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 63. H
 Triticum bene mundandum. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H
 ex Tritico non bene mundo noxæ quæ fiunt quotidie, deniq; erumpunt. 2°. de alim. fac. 2°. 15. H
 Tritico lolii miscet in penuria pistorum publici. 2°. de alim. fa. 2°. 15. H
 Triticum est uiscosum nimis. de dissol. cont. Sp. 73. B
 Triticum lentum, & abstruens est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Tritico liquor quomodo exeat. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. H/de remed. par. fac. 7°. 157. B
 Triticum adstringebat Herodotum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. H
 Triticum ab aliquibus ante quā molletur rigatur, ab aliquibus lauatur de artic. commen. 7°. 7°. 266. F
 Tritici siligo uetere stringit, ardore et corruptione. de sim. me. Sp. 90. A
 Tritici farina quot indigeat si bonum nutrimentum facere debeat. 1°. de alim. fac. 2°. 11. B
 Tritici præparatio. de atten. uic. 2°. 44. F
 Triticum generat humorem crassū, & lentū. 1°. de alim. fa. 2°. 11. D
 ex Tritico bellaria omnia sine fermento, quoties casei etiam aliquid adijcitur, crassi ualde succi sint. de bon. & uit. suc. 2°. 35. D
 Triticum facile transit in carnem. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. D
 Triticum nerum ab equis sine noxa non editur. 1°. de alim. fa. 2°. 13. B
 Triticum uidetur durū, sed elixū est molle. de bo. & uit. suc. 2°. 36. F
 Triticum in aqua elixum raro uidit Galenus. 1°. de alim. fac. 2°. 11. A
 Tritico elixo in Asia uescuntur. de atten. uict. 2°. 44. F
 Triticum elixum nutrit ualenter, & calefacit si coquatur. 1°. de alim. fac. 2°. 11. C
 Tritico elixo non est uescendum. de atten. uict. 2°. 44. F
 à Tritico elixo rustici offenduntur. 1°. de alim. fac. 2°. 11. B
 Triticum elixum pondus in uentriculo facit, ac si esset lutum non coctum flatus parit, capitis dolorem inducit, & oculorum caligationes. 1°. de alim. fac. 2°. 11. B
 ex Tritico polenta. de uictus rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 149. C
 ex Tritico panis quæ excrementa faciat. in 1°. pror. cō. 3°. 4°. 182. G
 Tritici pasta oleima dī, si accuratissime subacta fuerit. 2°. de lo. 4°. 12. B
 Tritici farina facit pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Tritici panis facit pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Tritici cataplasmate magis dīberit cataplasma ex pane. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 59. E
 non Tritico sed pane masticato sanantur furunculi puerorū. 10°. de simp. medicamentorum facultatibus. 5°. 75. D
 Triticum mansum, non tamen aqua pinsum, furunculos concoquit. 3°. de naturalibus facultatibus. 1°. 304. A
 Tritici clisissia id est simila. secretorum. Sp. 100. D

Tritici oleum. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 227. G
 TRITVNICALIS, & quatritunicalis cur uideatur arteria. de par-
 tib. artis medic. Sp. 16. H
 TRITVRA multa cum crasso liquore facit, ut trita farina lenta ap-
 pareat. 1°. de alimen. facul. 2°. 12. B
 TRIXAGO urinam mouet. de mel. ex Gal. Ruff. & pos. Sp. 110. B
 TROCHANTHERAE processus qui. de ossibus. 1°. 23. D
 Trochantheris magni processum quod musculorum caput attingat. 2°. de anat. admin. 1°. 70. D
 TROCHILIA in instrumentis fracturū cruriū. 6°. met. me. 7°. 41. H
 TROCHISCI unde dicantur. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. B
 Trochiscis admiscetur bilis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 Trochisci de carabe. de remed. par. fac. 7°. 165. H
 Trochisci de corallo. de remed. par. fac. 7°. 165. H
 Trochisci ad febrem adustam. secretorum. Sp. 98. G
 Trochisci ad febrem tertianam. secretorum. Sp. 98. E
 Trochisci ad febrem quartanam. secretorum. Sp. 101. B
 Trochisci ad febrem quotidianam. secretorum. Sp. 101. A
 Trochisci ad morpheam albam uel nigram. de dynam. Sp. 25. F
 TROCLEAE ad quid in organis. de machina. 7°. 309. D
 TROMATA quæ sint apud Hippocratem. in 6°. de morbis uulga-
 ribus. commen. 5°. 3°. 191. C
 Τρώματα quæ lesiones sint. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 185. A
 Τρώματα .i. uulnera, uocāt Iones oēs lesiones. de arti. c. 2°. 7°. 264. D
 TROMOS unde habeat nomen. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Τρόπος quid significet. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 117. G
 Τρόπος ὁ οἰκογενής. de artic. commen. 3°. 7°. 272. C
 TRVNCVS, & radix semper eodem modo se habent. 6°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 252. A
 Truncus arteriarum omnium est arteria maxima. 1°. de decre. 1°. 232. D
 TRYBLIA, & colearia idem. de pond. & mens. 5°. 275. E
 Tryblion quantum capiat. de pond. & mensu. 5°. 275. E
 Tryblion quod pondus sit apud Atticos. de pond. & mens. 5°. 276. B
 Tryblion quomodo figuretur. de pond. & mens. 5°. 175. D
 Tryblion. de pond. & mens. 276. D/F/H/ 5°. 277. E
 TRYCHNON 8°. dn simp. med. fac. 5°. 62. G
 TRYPHON Gortyniates. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. B
 Tryphonis cephalicum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. E
 TRYSMOS quid. 2°. de symp. caus. 3°. 19. H
 Trysmos sonitus qui. 3°. de symp. caus. 3°. 27. G
 Trysmu id est dentium concussionis, tusis, tremoris, conuulsionis, palpi-
 tationis, rigoris, horroris, singultus, ructus, sternutationis, pandicu-
 lationis, oscitationis genus commune est motus illegitimus, & quomo-
 do hæc in genere differant. 2°. de symp. caus. 3°. 19. E
 Trysmos symptoma. 2°. de symp. caus. 3°. 21. E
 Trysmi quorum sint symptomata. de symp. diff. 3°. 13. E
 Τρύξ id est uinaceus. 2°. de alimen. facul. 2°. 18. D
 Τρύχα uinaceorum dilutum uocitant. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
 Τρύχα id est fecem appellant. 2°. de alim. facult. 2°. 18. A/C
 in Τρύχα ollas nouas uuis refertas cōdūt, et quō. 2°. de ali. fa. 2°. 19. A
TVI IPSIVS semper te pudeat. de cogn. cu-
 ran. animi mor. 2°. 52. G
 TVBA instrumentū quod appellatum. 2°. de anat. admi. 1°. 104. F
 Tubam non debet sonare senex. 5°. de sani. tuen. 2°. 89. H
 TVBER terræ. 7°. de simp. med. facult. 5°. 53. E
 Tubera terræ qualia sint. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. H
 Tubera radicibus uel bulbis numeranda. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Tuber cur habet mollem substantiam. 1°. de usu par. 1°. 115. H
 Tubera nullam insignem facultatem habent. 2°. de alim. facul. 2°. 25. B
 Tubera sunt in usu ad recipienda condimenta. 2°. de ali. fac. 2°. 25. B
 Tubera dant nutrimentum, nullam habentia insignem qualitatem. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 25. B
 ex Tuberibus alimentum crassum est. 2°. de alim. fac. 2°. 25. C
 Tuber habet succū leniter crassū non mali succi. de boni. & uit. 2°. 35. F
 Tubera crassi sunt succi. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. D
 TVBERA cruda quæ fm Hippocratem. 4°. de lo. affe. 4°. 24. D
 TVBERCVLA & phymata unde dicta, & quid proprie sint. in 6°. de morb. uulga. com. 1°. 3°. 157. C
 Tuberculi noie Hippocrates intelligit suppurationē. c. 7°. a. 8°. Ex. 54. D
 Tuberculi noie quid proprie intelligēdū sit. cō. 3°. aph. 26°. Ex. 25. G
 Tubercula proprie fiunt ubi sunt adenes. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. G
 Tuberculorum aliqua tendunt in acutum, uel in sublime, aliqua extenduntur

tur & sunt humilia in latum. com. 6°. aphor. 9°. Ex. 47. C
 Tubercula sublimia fiunt ab humore calido, humida uero à frigido. com-
 mentario 6°. aph. 9°. Ex. 47. C
 Tubercula acuta cur meliora latis. in 6°. de morb. uulg. cō. 1°. 3°. 157. C
 Tubercula decliua meliora. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 157. D
 Tubercula non bifida meliora. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 157. D
 Tubercula circū dura peiora. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 157. D
 Tubercula dura peiora. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 157. D
 Tubercula calida & frigida unde. in 6°. de morb. uulg. cō. 2°. 3°. 164. E
 Tubercula sunt acrochordones, & et strumæ. cō. 3°. aph. 26°. Ex. 25. G
 Tubercula in corpore unde fiant. com. 2°. aph. 15°. Ex. 12. D/F/G
 Tubercula faciunt humores crassi & tenues. in 6°. de morbis uulgaribus
 commentario 2°. 3°. 164. F
 Tubercula cur generentur in uere. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 Tubercula post aures in ardētibus febribus. in 1°. de morbis uulgaribus,
 commentario 1°. 3°. 101. G
 Tubercula fm aures. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 116. E
 Tubercula quæ euanescebant obscure, plena erant flatu. in 1°. de morbis
 uulgaribus, commentario 1°. 3°. 101. G
 Tubercula post aures quæ euauerunt. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 114. D
 Tubercula post aures quæ non suppurabāt. in 1°. de morbis uulgaribus,
 commentario 1°. 3°. 116. A
 Tubercula quæ equaliter suppurant cur meliora sunt. in 6°. de morbis
 uulgaribus, commentario 1°. 3°. 157. D
 Tubercula palpebrarum prius exasperāda, deinde medicamētis oblieni-
 da. in 6°. de morbis uulg. com. 2°. 3°. 161. A
 ad Tubercula oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. E
 Tubercula in articulis fiunt in febribus lōgis. cō. 4°. aph. 44°. Ex. 32. F
 Tubercula his fiunt quibuscunq; febres longæ. cō. 7°. aph. 61°. Ex. 59. G
 Tubercula diutina quibuscunq; ex febre decumbunt ij cibo pleniora utan-
 tur. commen. 7°. aph. 63°. Ex. 59. G
 Tubercula pessima indicia. in 1°. prorh. com. 1°. 4°. 161. F
 Tuberculi crudi in pulmone indicia. 4°. de loc. affect. 4°. 27. F
 Tuberculum in pulmonem quæ spūm faciat. 4°. de loc. affec. 4°. 27. A
 à Tuberculi intus ruptione, exolutio, uomitio, aut animi defectio fit. cō-
 ment. 7°. aphorismo 8°. Ex. 54. D
 Tubercula spinæ quomodo differunt per locum & duritiem. commenta-
 rio 6°. aph. 46°. Ex. 51. H
 ex Tuberculis fit spinæ distortio in anteriorem partem. de fracturis, cō-
 mentario 3°. 7°. 268. F
 Tubercula cruda intra spinam faciunt euerfionem spinæ. commenta. 4°. aphorismo 35°. Ex. 31. F
 Tubercula dura, & concoqui difficilia faciunt gibbum. commentario 6°. aphorismo 46°. Ex. 51. H
 Tubercula præter naturam in spina faciunt difficultatem anhelitus. com-
 mentario 6°. aphorismo 46°. Ex. 51. H
 Tubercula in fistula urinaria phibent urinā. cō. 4°. aph. 82°. Ex. 27. A
 Tubercula quibus in urinario meatu fiunt, his suppuratione facta, & eru-
 ptione soluitur morbus. com. 7°. aph. 57°. Ex. 59. B
 Tubercula in priapo ad suppurationem ducta soluuntur. commenta. 4°. aphorismo 82°. Ex. 27. A
 Tuberculis si affecta sint crura in febribus quando sanguis ē naribus pro-
 fluet. de uictus ratione in mor. acut. com. 4°. 7°. 138. C
 Tubercula oia quō sanant, uult dari exēplū ulc. c. 4°. ap. 82°. Ex. 27. A
 Tubercula dura concoquunt ficus aridæ. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
 Tuberculorum ulceratorum medicamenta quæ. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, commentario 2°. 3°. 160. H
 Tubercula prius scalpenda, & similia antequam medicamenta apponantur,
 in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 161. A
 Tuberculi quæ partes sint in brachio. de fract. com. 1°. 7°. 226. E
 TVBICINES indigēt uehemēti inspiratione. 2°. de mo. m. 1°. 316. C
 TVCETA faciebant. de frac. com. 3°. 7°. 245. H
 ad TVENDVM est os cranij. de anat. uiuo. Sp. 55. C
 TVLLII Colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. A
 TVMEFACTIO quid secundum methodicos. de op. sec. Isa. 26. F
 TVMENTES gingiuas impositum lentiscum emendat, & sanat. de
 simpli. medicamen. Sp. 86. B
 ad Tumentes fauces remedium. de dynamidijs. Sp. 25. E
 ad Tumentes articulos. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 268. F
 Tumentem aqua inter cutem carnem exsiccant arenæ fluuiales, & mar-
 næ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
 Tumentibus tumore frigido danda phlegmagoga. de dyna. Sp. 21. C
 Tumentia

Tumentia reprimunt anagryi folia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. H
 TUMESCAT prius, & rubescat pars, cui apponenda cucurbitula
 sit. de cucurb. scarif. 6°. 3. C
 TUMIDVM & aquosum corpus quomodo durius reddatur. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3°. 161. A
 Tumidis gingiuis prodest succus centauree. de uirt. cent. Sp. 93. D
 ad Tumidas maxillas remedium. de dynamidijs. Sp. 25. E
 Tumidi ex hemorrhoidarum nimia purgatione luto ægyptio sanati. 9°. de simpli. medic. facul. 5°. 65. F
 TUMOR, & ὄγκος quid sit. de tum. præter nat. 7°. 82. F
 Tumor corporis quid. de mult. 3°. 80. G
 Tumor quid fm Chrysippum. 4°. de decret. Hippo. 1°. 248. E
 Tumorem omnem præter naturam significat oedema apud Hippocrate. in 6°. de morbis uulgari. com. 1°. 152. H / commentario 2°. 3°. 172. B / commentario 5°. apho. 65°. Ex. 44. H
 Tumor, inflatio idem erant apud antiquos. com. 4°. apho. 34°. Ex. 31. C
 ex Tumore omni oedema. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 158. A
 Tumores præter naturam quo nomine in Asia uocentur. de uictus ratio- ne in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 137. E
 Tumor est inæqualis intemperies in parte cum fluxione. de inæq. intem- per. 43. B / 3°. 44. H
 Tumores cur ægritudines compositæ. de diff. morb. 3°. 5. F
 Tumor est in secunda morborum differentia. de diff. mor. 3°. 3. D
 Tumor quando est morbus. de diff. morb. 3°. 5. F
 Tumor quando accidens est, & non morbus. de diff. morb. 3°. 5. F
 de Tumouribus intentio est in libro tertio decimo methodi medendi. 13°. methodi medendi. 7°. 80. D
 de Tumouribus præter naturam, libri intetio. de tum. præter nat. 3°. 82. G
 Tumorum differentia triplex. com. 4°. apho. 34°. Ex. 31. C
 Tumor quadruplex. de ocul. 7°. 186. G
 Tumorum aliqui tendunt in acutum, uel in sublime, aliqui extenduntur, & sunt humiles, in latum. com. 6°. apho. 9°. Ex. 47. C
 Tumorum uarietas unde nascatur. 13°. meth. med. 7°. 80. G
 Tumor cur fiat, & quomodo. de tum. præter naturam. 3°. 82. G
 Tumoris causa in uijs. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. B
 Tumores facit plenitudo quò ad uasa. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 18. A
 à Tumore uel dolore infestetur particula affecta, tertio loco consideran- dum. 2°. de loc. affect. 4°. 13. C
 Tumores fiunt natura transmittente ad partes ignobiles materiam inuti- lem. de caus. morb. 3°. 8. C
 Tumor in qbus afficiunt in corpore. de ijs, quæ in me. fi. cõ. 2°. 7°. 212. D
 Tumor dicitur generari ex omnibus humoribus præter naturam. cõmen- tario 5°. aphor. 66°. Ex. 45. B
 in Tumouribus humor unus raro purus. de diff. morb. 3°. 5. F
 Tumores quos facit sanguis fm suam diuersitatem. de ocul. 7°. 189. E
 Tumores quos generat phlegma. de ocul. 7°. 189. E
 Tumores quos generat melancholia. de ocul. 7°. 189. E
 Tumor aquosus. de ocul. 7°. 189. E
 Tumor frigidus quomodo cognoscatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. D
 Tumorem quæ uentositas generet. de ocul. 7°. 189. E
 in Tumouribus apparet elementum acreum in hoie. 5°. de decre. 1°. 275. E
 Tumore ex spiritu quidã secure. de uic. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 136. C
 Tumores flatuosi quando magis. 13°. meth. med. 7°. 80. G
 Tumor indolens, ac latus oedema græce dicitur. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
 Tumor latus quomodo fiat. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 18. A
 Tumor rubeus significat sanguinem. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 Tumor pallidus significat bilem. 14°. metho. med. 7°. 89. D
 Tumor flauus significat bilem. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 Tumor subalbidus latus significat pituitam. 14°. metho. med. 7°. 89. D
 Tumor latus à pituita. de disse. morb. 3°. 5. F
 Tumor latus oedema apud recetes dñ. in 6°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 172. C
 Tumores à pituita proueniunt. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. F
 Tumores ueluti inflati significant pituitam. com. 6°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Tumor durus ὀγκώσις dicitur. com. 6°. aph. 42°. Ex. 51. A
 Tumores scirrhosti qui. 14°. metho. med. 7°. 88. E
 ex Tumouribus perfrigeratis sit scyrrhus. de tum. præter nat. 3°. 74. C
 Tumor durus, à græcis schyrron dictus, durum pulsum facit. 1°. de differe- rent. febrium. 3°. 34. B
 Tumores duri sunt morbus euident. de diff. morb. 3°. 3. D
 Tumoris quod genus Cyrtoma. in progno. com. 2°. 4°. 200. A
 ad TUMORES ficosos capitis, & mentis. 5°. de composit. medica- mentorum secundum locos. 5°. 162. C

Tumores præter naturam raro incidunt capitis grauedinem habentes. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 168. D
 Tumor coniunctiue morbus. de ocul. 7°. 186. F
 Tumores palpebrarum quid faciant. 1°. de sympt. caus. 3°. 15. E
 Tumouribus oculorum prodest lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 Tumores oculorum myrta compefcit. de simp. med. Sp. 87. E
 Tumorem oculorum sertula sedat. de simp. med. Sp. 90. H
 Tumoris oculorum caliginis & sanguinis præsidium. de dyn. Sp. 24. G
 ad Tumores circa oculos ex plaga. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. H
 Tumores iuxta aures quando fiebant. in 1°. de mor. uul. cõ. 1°. 3°. 111. D
 Tumores post aures quando boni, & qñ non boni. 1°. de crisi. 4°. 128. B
 Tumores post aures quando apparent in principio, nunquam per crisim discernunt. 1°. de crisi. 4°. 128. E
 Tumores præter naturam post aures sunt eparmata. in 6°. de morbis uul- garibus, commentario 4°. 3°. 179. D
 Tumores post aures qui euanescent faciunt recidiuam. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 4°. 3°. 179. E
 Tumores uocem ledunt. 4°. de loc. affect. 4°. 26. C
 Tumor cum inflammatione in gula unde. 5°. de loc. affect. 4°. 32. C
 Tumorem non existente in faucibus à febre habito, si strangulatio repen- te superueniat, letale. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Tumore non existente in faucibus si quis febricitet, & repente strangule- tur, letale. com. 4°. apho. 34°. Ex. 31. C
 Tumor si fiat in collo ab angina habito bonum. cõ. 6°. aph. 37°. Ex. 50. D
 Tumor ab angina habito superueniens, bonum. cõ. 7°. aph. 49°. Ex. 58. A
 ad Tumores gutturis. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 235. C
 Tumorem cancrum in mamilla quomodo sanauit Galenus. commen- tario 6°. aphorismo 47°. Ex. 52. C
 ad Tumorem uberum. de pass. mul. Sp. 96. D
 Tumor quandoq; in partibus uicinis iecori, & quomodo cognoscatur. 2°. de locis affectis. 4°. 13. E
 Tumori iecinoris quid proprium. 5°. de loc. affect. 4°. 33. E
 Tumor dexterae partis præcordiorum significat iecinoris affectum. 1°. de locis affectis. 4°. 6. B
 Tumor in sinistra parte præcordiorum significat lienis affectum. 1°. de lo- cis affectis. 4°. 6. B
 ex Tumouribus præter naturam grauitatem unde sentiant hepar, renes, & pulmo. 2°. de locis affectis. 4°. 9. B
 Tumor durus hepatis facit morbum regiũ. com. 4°. apho. 62°. Ex. 34. B
 Tumor durus facit regium morbum diutinu. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Tumores duri quò faciant morbum regium. com. 4°. aph. 64°. Ex. 34. D
 Tumores hepatis, splenis, & coli, q̃ respiratione faciãt. 1°. de dif. 3°. 59. C
 ad Tumorem hepatis epithema. de dynamidijs. Sp. 26. D
 Tumoris lienis differentia. in 6°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 168. B
 in Tumorem rotundum lien allatus. in 1°. de morb. uulg. cõ. 3°. 3°. 121. B
 Tumor uiscerum durus, & tensio neruorum pulsum duru in putridis fa- ciunt. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
 Tumorem uentris sedat urtica. de simp. med. Sp. 92. A
 ad Tumorem uentris. 2°. de antid. 5°. 119. A
 Tumouribus uentris profundis conuenit peplium. de dyna. Sp. 21. A
 Tumor aquæ inter cutis, & tenuitas ex tabe præter naturam sunt. de tu- mor. præter naturam. 3°. 82. G
 Tumor inguinum bubon est ex genere inflammationũ. 1°. de diff. 3°. 32. G
 in Tumouribus inguinum & in inflammationibus ob duplicem causam san- guis corrumpitur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. B
 ex Tumouribus inguinum febres quomodo differant ab his, quæ ex putre- dine. 1°. de diff. feb. 3°. 32. H
 ex Tumouribus inguinum ephemeræ, quæ. 1°. de diff. feb. 3°. 32. H
 Tumor uteri in grauidis exteditur usq; ad ilia. cõ. 6°. aph. 44°. Ex. 51. C
 Tumor uteri pot angustare intestina gracilia. cõ. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 Tumor durus præter naturam comprimens uteru quomodo differt à cõ- pressione conceptus. com. 5°. aph. 54°. Ex. 42. F
 Tumor durus quò differat à duritie uteri. com. 5°. apho. 51°. Ex. 42. B
 Tumor durus uteri potest esse causa paucorum menstruum. commen- tario 5°. aphorismo 57°. Ex. 43. A
 Tumouribus & doloribus uulue pprie utile ē butyrũ. de sim. me. Sp. 81. D
 ad Tumorem matricis. de dyna. 29. H / de pass. mul. Sp. 95. H
 Tumor uescicæ solum potest præmere intestinum rectum. cõmentario 6°. aphorismo 44°. Ex. 51. D
 Tumor cõtra naturam facit difficultatẽ urinae. cõ. 7°. aph. 48°. Ex. 58. A
 Tumores scroti qui. fm. med. Isa. 49. C
 Tumores testium myrta curat. de simp. med. Sp. 87. E

- ad Tumores ani exterius prominentes. de med. fac. par. 7^a. 177. E
 in Tumores arthriticis articularum desiccant cancri usti. 11°. de simplici. med. facul. 5^a. 81. G
 ad Tumorem inueteratum in genu stercus caprinum ualet. 10°. de simplicium medicamen. facult. 5^a. 76. E
 ad Tumores genuum diuturnos. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. A
 ad Tumorem genu remedium. de dyna. Sp. 30. B
 Tumorem in crure & in alijs partibus excitat thapsia. introd. Isa. 61. D
 Tumorem nihil adeo repente excitat ut thapsia. introd. Isa. 6. D
 TUMORES in ulceribus si appareat, & si euanescat, quas dispo-
 nant, et in parte anteriori, & posteriori. cō. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Tumor si non appareat in uulneribus magnis & prauis, ingens malum.
 commen. 5°. apho. 66°. Ex. 45. B
 Tumores ex deligatione facti lanis succidis in uino et oleo intinctis curan-
 tur. de fract. com. 3°. 7^a. 241. C
 Tumor primo curandus in ulcere tumorē habente. 4°. meth. me. 7^a. 23. F
 TUMORVM accidens cōmune est intendi. 2°. de loc. affe. 4^a. 10. G
 in Tumores cedere diuersimode contingit, & quomodo. 2°. de arte cu-
 rat. ad Glauconem. 7^a. 105. B
 Tumorem euanesce quid significet. in progno. com. 1°. 4^a. 205. F
 Tumorem desistere quid significet. in progno. com. 1°. 4^a. 203. F
 in Tumores retrocedere quid sit. in progno. com. 1°. 4^a. 205. F
 Tumores non sunt in morbis bonae iudicationis. de caus. morb. 3^a. 8. C
 Tumorem morbi cur augentur. de caus. morb. 3^a. 8. E
 Tumores molles sunt optimi. com. 5°. apho. 67°. Ex. 45. C
 Tumores renitentes, id est duos esse impossibile est bene cōcoquente mē-
 bri natura. com. 5°. apho. 67°. Ex. 45. C
 Tumores duri figuram euariant. de cau. morb. 3^a. 9. A
 Tumores duri extensionē neruorū faciunt. com. 4°. apho. 49°. Ex. 33. C
 Tumores duri sunt prauis, quos dicit Hippocrates crudos. commētorio 5°.
 aphorismo 67°. Ex. 45. C
 Tumores ex ictu nati difficile solubiles quomodo curentur. 11°. de simplici.
 medicamen. facul. 5^a. 81. G
 Tumor magnus si suppuret uniuersim, moriū. c. 6°. ap. 27°. Ex. 48. H
 de Tumores suppuratis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 105. F
 Tumor durus potest adeo obturare partes, ut nihil ad ipsas possit transi-
 re. commen. 6°. aphorismo 44°. Ex. 51. C
 ex Tumores, & meatibus similia constructa esse uolentes, falsa sup-
 ponunt. de caus. morb. 3^a. 9. B
 Tumore duro si quis doloris sensu carente, per triennium, aut quatrien-
 niū laborauerit, nunq̄ sanabit. de cuiusq; ai pec. no. atq; med. 2^a. 57. F
 TUMORES quomodo curentur. in progno. com. 1°. 4^a. 196. B
 Tumores quibus curentur. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 186. D
 Tumor ex spiritu flatuoso quō curet. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 104. F
 in Tumores indicationes quatuor. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 102. E
 Tumores omnes indicant de euacuatione. 14°. meth. med. 7^a. 87. H
 Tumorem prima indicatio est euacuatio. 14°. metho. med. 7^a. 88. A
 in Tumores duplex uacuatio. 14°. metho. med. 7^a. 87. D
 Tumores cur non sint fortiter adstringendi. 1°. de composit. medicamen-
 torum per genera. 5^a. 212. D
 in Tumoris resolutione quæ addenda. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 105. E
 Tumor quando resoluitur ne aliquid duri remaneat, quid agendum. 2°.
 de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 105. E
 Tumores inueteratis, et scirrhi in morē induratis aptissimus est Adeps
 leonis. 11°. de simpli. med. facul. 5^a. 79. B
 Tumori omni prodest Avena. de simp. med. Sp. 81. A
 quos Tumores sanat Butyrum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. C
 Tumores duos digerit capparis radices cortex. 7°. d. sim. me. f. 5^a. 29. H
 ad Tumorem corporis præter solitū Elleborus est dandus. de uictus ra-
 tione in morbis acutis, commen. 4°. 7^a. 144. G
 Tumorem efficacissime lenit simus omnis. de simp. med. Sp. 84. E
 Tumores & uulnera delicate mūdāt caninus simus. de simp. me. Sp. 84. E
 Tumori omni prodest scœnum græcum. de simp. med. Sp. 84. G
 Tumores & durities soluit Git. de simpli. med. Sp. 84. F
 Tumorem omnem placant radices Glycyrrhizæ. de simp. med. Sp. 84. G
 Tumores discutiunt Grosfi cocti. 8°. de simp. med. facul. 5^a. 57. B
 Tumores induratos digerit Hydropiper. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. H
 Tumori duro & laxo Lac nocet. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Tumores mollit, & relaxat Medulla omnis. de simp. med. Sp. 87. D
 Tumores omnes duos & crudos concoquunt Pices. 8°. de simplicium me-
 dicament. facul. 5^a. 57. E
 Tumores præter naturam per halitum digerūt Sordes palæstritarū cum
 sudore. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. G
 ad Tumores scyrrhosos oēs Stercus bubulū. 10°. de simp. me. f. 5^a. 76. G
 contra Tumores duos, & inflammationes in melancholicis. de melanchol.
 ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. C
 ad Tumores omnes exteriores remedium. de dynamidijs. Sp. 30. E
 ad Tumores pter naturā in molli corpore. 1°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 214. B
 pro Tumore suppurato medicamentum ex fermento, & ostreis. 2°. de ar-
 te curat. ad Glau. 7^a. 105. G
 ad Tumores dissolutos. 6°. de compo. med. per genera. 5^a. 262. A
 Tumorem omnem reprimens. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 263. A
 ad Tumores. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 154. A
 Tumores qui scarificandi. 14°. metho. med. 7^a. 90. C
 TUNICA, et mēbrana idē sunt apud Galenū. 4°. de usu pa. 1^a. 137. H
 in Tunica apud aliquos nominum differētia quæ. 4°. de usu p. 1^a. 137. H
 Tunica dicuntur uasorum corpora. 6°. de anat. admi. 1^a. 92. H
 Tunica quæ sint. 6°. de anat. admi. 1^a. 94. B / 7°. de composit. medicamen-
 torum secundum locos. 5^a. 177. B
 Tunica partes similes. 1°. metho. med. 7^a. 6. D
 Tunica numerant inter primas partes quæ formant. 2°. de tēp. 1^a. 16. A
 Tunica ex mēstruo matris sanguine est generata. 1°. de nat. fa. 1^a. 291. G
 penes Tunicas membrorum diuersitas. de anat. uiuo. Sp. 56. A
 Tunica unam habentia instrumenta, habent utrunq; genus fibrarum re-
 ctarum, & transversarum. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. E
 Tunica duas habentia instrumenta, habent tertium fibrarum genus. 3°.
 de naturalibus facultatibus. 1^a. 305. E
 Tunica sunt elementa instrumentorum ex tunicis geminis constantium,
 & dissimilibus simplicibus tanen. 1°. de natu. fac. 1^a. 291. G
 Tunica uasorum trahunt sanguinem maxime sibi proprium. 3°. de natu-
 ralibus facultatibus. 1^a. 307. G
 in Tunica uis alteratrix est. 1°. de natu. fac. 1^a. 291. G
 Tunica in multis instrumentis nonnulla quidem tenuitate, omnes autem si-
 mul figura sunt similes araneis. 5°. de usu partium. 1^a. 145. H
 Tunicarum crassities non est pro dignitate instrumenti, sed pro usu cu-
 iusq; 5°. de usu partium. 1^a. 145. H
 cur Tunica plures in membro aliquo. de anat. uiuo. Sp. 45. C
 Tunica sentiūt solū, et nō hnt motū uoluntariū. 16°. de usu p. 1^a. 214. H
 Tunica molles faciliores sunt ad motum. de usu puls. 1^a. 229. F
 Tunica dura celerius reuertuntur quā molles cum amotæ permittuntur
 rursus ad statum proprium redire. de usu puls. 1^a. 229. F
 Tunica neruorum uasorum quot. de anat. uiuo. Sp. 44. H
 Tunica duas habent arteria, stomachus, & intestina. de anat. Sp. 56. A
 Tunica duas cur habeant arteria. de anat. uiuo. Sp. 46. F
 Tunica plures cur habeant arteria. de anat. uiuo. Sp. 45. A
 Tunica arteria ex quibus fibris sint. 3°. de natu. fac. 1^a. 305. F
 Tunica arteria differentia quæ. 1°. de caus. puls. 4^a. 87. B
 in Tunica uena sunt fibrae multæ. 10°. meth. med. 7^a. 68. A
 in Tunica cerebrorum grandinis glacialis, & humorum suorum iuuu-
 mentum. de anat. uiuo. Sp. 44. C
 Tunica quatuor habet oculus. de anat. ocul. Sp. 57. B
 Tunica oculorum quot. de nat. & ordine cuiusl. corp. Sp. 41. H
 Tunica oculorum sunt septem. de compag. memb. Sp. 58. D
 Tunica circumocularis quæ. de anat. ocul. Sp. 57. B
 Tunica coniunctiua quæ, & ubi. de anat. uiuo. Sp. 48. F
 Tunica secundina situs, & usus, et unde nascantur. de anatomia uiuorū.
 48. D / de anat. ocul. Sp. 57. E
 Tunica foraminis quæ. de anat. ocul. Sp. 57. E
 Tunica uuea unde sit dicta. de anat. ocul. Sp. 57. E
 Tunica retiformis quæ sit. de anat. ocul. Sp. 57. E
 Tunica retiformis unde. 8°. de usu partium. 1^a. 167. D
 Tunica retina cur dicta sit. de anat. ocul. Sp. 57. F
 Tunica retina quæ sit, & unde nascatur. de anat. uiuo. Sp. 48. E
 Tunica retina partes habet innumerabiles. de anat. uiuo. Sp. 48. E
 Tunica tertia oculi ubi oriatur. de anat. ocul. Sp. 57. E
 Tunica arachnoeides. 1°. methodi medendi. 7^a. 6. D
 Tunica aranea quæ sit, & unde nascatur. de anat. uiuo. Sp. 48. E
 Tunica aranei formis quæ. de anat. ocul. Sp. 57. F
 Tunica quarta oculi quæ. de anat. ocul. Sp. 57. F
 Tunica quartam oculi quomodo habeant leones. de anat. ocul. Sp. 57. F
 Tunica uuea quæ sit, & unde nascat, & eius color. de anat. ui. Sp. 48. F
 Tunica uuea qualis sit. de anat. uiuo. Sp. 48. F
 Tunica rhagoeides. 1°. metho. med. 7^a. 6. D
 Tunica amphiblastroeides. 1°. methodi medendi. 7^a. 6. D

Tunica sclerotica quæ sit, & unde oriatur. de anat. uiuo. Sp. 48. F
 Tunica cornea cornu assimilatur. de anat. uiuo. Sp. 48. E
 Tunica cornea unde nascatur. de anat. uiuo. Sp. 48. E
 Tunica cornea non est instrumentum. 1.º meth. med. 7.º. 6. D
 Tunica cornea appellata nonnunq̃ habet profundū ulcus. de dif. mor. 3.º. 5. H
 Tunica corniformis ulcerata, & extensa quomodo curatur. 4.º. de com-
 posi. med. sec. loc. 5.º. 150. C
 in qua Tunica fiat heterocrania passio. de anat. ocul. Sp. 57. C
 Tunica quæ recipiat chemoses. de anat. ocul. Sp. 57. C
 Tunica in qua fiant pterygia. de anat. oculorum. Sp. 57. C
 in Tunica prima quibus uenæ ruptæ faciunt ut res rubræ appareant. 1.º.
 de symptomatum causis. 3.º. 15. C
 ad Tunicas oculorum indurantes. 4.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 151. G
 Tunicae narium sunt frigida, & sicca. de comp. g. membro. Sp. 58. D
 Tunica quæ subnata est ex partibus gulæ, & gutturis interioribus cōio
 qñ pueritū collū cā ē nō posse deuorare, et quo. c. 7.º. ap. 59.º. Ex. 59. E
 Tunica tenuis ut asperæ arteriæ non potest habere inflammationem quæ
 strangulet. com. 4.º. apho. 34.º. Ex. 31. D
 Tunica bronchi, arteriæ, & uenæ qñq; expuitur. 4.º. de lo. af. 4.º. 25. G
 Tunica œsophagi quæ magis agit in transglutendo. de mo. mu. Sp. 68. F
 Tunica duæ sunt in gula. 5.º. de loc. affect. 4.º. 32. A
 Tunica quæ os, stomachū, & uentriculū iungit. 7.º. de usu par. 1.º. 157. D
 Tunica uiscosa crassa tussiendo emissā ostendit ligulam uel epiglottidem
 esse affectam. 1.º. de loc. affect. 4.º. 2. D
 Tunica membranosa frustulum si excernatur id ulcus esse alicubi osten-
 dit, uerū in qua sit particula ex positu disci potest. 1.º. de locis. 4.º. 6. B
 in Tunica cor ambiente humor est. 5.º. de loc. affect. 4.º. 29. D
 in Tunica cordis existente Tumore emaciabat simia. 5.º. de loc. 4.º. 29. D
 Tunica duas habet uena arterialis. de anat. uiuo. Sp. 46. F
 Tunica unam, & mollem cur habeat arteria uenalis. de ana. Sp. 52. H
 Tunica uenosam habēs arteria ubi & quorsum tendat, & qualis. 1.º. de
 decret. Hippocra. 1.º. 233. C
 Tunica cōmunis uentriculo, Gula, linguæ, palato, & toti ori. in progno-
 stica, commentario 3.º. 4.º. 210. G
 Tunicarum in stomacho ordinis ratio. de anat. uiuo. Sp. 45. B
 Tunicarum uentriculi intestinorum, & uteri substantiam altera uirtus ef-
 fingit, alia uero compagen, & formam. 1.º. de nat. fac. 1.º. 291. H
 Tunica tertiæ uentriculi generatio unde. 4.º. de usu par. 1.º. 138. A
 in Tunica uentris si sint humores, affectio sit pessima. 2.º. de composit.
 medicamen. sec. locos. 5.º. 133. E
 Tunica intestinorum duplices sunt. 12.º. meth. med. 7.º. 79. D
 Tunica intestinorum tenuium rara tenuique essentia constant. 6.º. de lo-
 cis affectis. 4.º. 36. H
 Tunica intestini eiecta lata, & crassa, significat dysenteriam esse in ma-
 gnis intestinis. 1.º. de loc. affect. 4.º. 2. D
 Tunica unā habent uterus, ambæ uesticæ, & uena. 3.º. de nat. fac. 1.º. 305. E
 Tunica duæ matrix. de anat. uiuo. Sp. 51. F
 Tunica uteri extensæ prius quō fœtus eiciant. 2.º. de symp. cau. 3.º. 21. E
 Tunica unam habet uestica. de anat. uiuo. Sp. 56. A
 Tunica exterior uesticæ ex quibus constet. de anat. uiuo. Sp. 51. D
 in Tunica exterior uesticæ magis uiget attractiua. de ana. uiu. Sp. 51. D
 Tunica interior uesticæ quibus texatur. de anat. uiuo. Sp. 51. D
 Tunica uesticæ interior propter quid duplicata. de anat. uiuo. Sp. 51. D
 Tunica testiculorum quales. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Tunica ex quot modis diuidatur. 5.º. meth. med. 7.º. 30. H
 Tunica subiecta chartilaginibus facilis sanatu est. 7.º. de usu p. 1.º. 158. C
 Tunica erodētia ulcera quibus curētur. 4.º. de cōp. med. sec. lo. 5.º. 151. A
 Tunica difficillimum est ut fiat caro. 1.º. de semine. 1.º. 332. E
 Tunica supra cubitos nō gestāda. de ijs, quæ in med. fi. cō. 1.º. 7.º. 200. H
 TURBATIO fortis in corpore fit his, quibus urinæ distantes sunt.
 commentario 7.º. aphorismo 35.º. Ex. 56. F
 TURBIDVS spiritus quid significet. in 1.º. pror. com. 2.º. 4.º. 177. F
 TURBITH electarium. de med. exper. Sp. 108. C
 TURBO quid. de hist. philos. Sp. 7. G
 Turbines stant, & mouentur. 9.º. de decre. Hipp. 1.º. 285. H
 TURBAT fortiter euphorbium frigidos uentres non habentes. de dy-
 namidijs. Sp. 22. B
 Turbantur corpora nauigatione. com. 4.º. apho. 14.º. Ex. 28. G
 TURBULENTI qui sint homines. in 1.º. pror. com. 1.º. 4.º. 162. F
 Turbulenti, & leues homines deliri facile fiunt, contrarij difficulter. in
 3.º. de morb. uulga. com. 3.º. 3.º. 151. G
 Turbulenta urina, & non uaria crifim cum dolore aliquo uenturā osten-

dit. de dynamidijs. Sp. 34. B
 Turbulenta urina, & tardius residēs in synocha maxime si sanitas intra-
 neorum fuerit, & per multos dies perseuerauerit et nō se mutauerit,
 pro certo scias acutas febres in tertianam conuerti. de dyna. Sp. 34. C
 Turbulenta, & crocea urina cum nebulis non bonis, aut longinquā egri-
 tudinem, aut mortem futuram dicit. de dyna. Sp. 34. C
 Turbulenta urina sine nebula in synocha non bonum significat. de dyna-
 midijs. Sp. 34. D
 Turbulenta, & alba urina in synocha, & non composita, dolorem cū pe-
 riculo nunciat. de dynamidijs. Sp. 34. E
 Turbulenta foris urina, & tenuis quid significet. quæst. in Hip. Sp. 113. B
 TURDI montani edendi. de atten. uic. 2.º. 45. C
 Turdorū caro duriorē cōcoctu carne pdicks, et colūbi. 3.º. d. al. f. 2.º. 29. C
 Turdi neq; crassi, neq; succi sunt. de bon. & uit. suc. 2.º. 34. H
 Turdorum caro quibus accommoda. 6.º. de sani. tuen. 2.º. 99. G
 Turdorum caro senibus non aduersatur. 6.º. de sani. tuen. 2.º. 99. G
 Turdi conueniunt stomachicis. 8.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 192. C
 TURDVS piscis inter saxatiles numeratur. 3.º. de alim. fa. 2.º. 30. H
 Turdi pisces sunt in secundo loco suauitatis inter saxatiles pisces. 5.º. de
 alimentorum facultatibus. 2.º. 30. H
 Turdi pisces sunt molles carne. 5.º. de alim. fac. 2.º. 30. A
 Turdi inter pisces numerantur qui facilius cæteris cōficiuntur. 5.º. de ali-
 mentorum facultatibus. 2.º. 30. A
 TURGENTIS materiæ motus, est motus humorum superabundan-
 tium. 1.º. de crisi. 4.º. 128. G
 Turgēte materia natura festinat ad excretionem humorū. in 6.º. de mor-
 bis uulga. com. 2.º. 3.º. 167. F
 Turgens materia quæ sit, & cur educenda in principio. 8.º. de compositi-
 tione med. sec. locos. 5.º. 191. C
 Turgēte mā si purgamus debemus ad aliū ducē. c. 4.º. aph. 1.º. Ex. 27. B
 Turgente materia præparatio fieri nō potest. quos purgare oportet, qui
 bus medicamentis. 5.º. 88. H
 Turgēte materia quō possit fieri cita cōcoctio. cō. 1.º. aph. 24.º. Ex. 10. F
 Turgēte materia quæ dari possunt. quos pur. opor. quibus med. 5.º. 88. H
 nō Turgēte materia cur nō debeamus euacuare. c. 1.º. aph. 22.º. Ex. 10. B
 Turgētibus et distēsis locis ipositū hasc cito emollit. de sim. me. Sp. 85. C
 TURGERE quid significet, & unde dicatur. cō. 1.º. aph. 22.º. 10. B/
 com. 1.º. apho. 10.º. Ex. 28. C
 Turgere quid sit, & unde sumptum, & q̃ humores turgentes debeant in
 principio purgari. com. 4.º. apho. 1.º. Ex. 27. B
 TURGENT raro humores. com. 1.º. apho. 22.º. Ex. 10. C
 Turgere pustulas quō cognoscatur. in 6.º. de mor. uul. cō. 2.º. 3.º. 164. G
 TURGIDI humores qui intelligantur. quos pur. op. q̃ med. 5.º. 88. H
 Turgidi humores sunt paratissimi ad exitum, & properant ad euacua-
 tionem. in 6.º. de morb. uulga. com. 2.º. 3.º. 162. B
 Turgidi habitu sūt q̃ a morbis imodice se satiāt. 3.º. de sym. cau. 3.º. 26. B
 Turgida partes quando doleant, & quando non. de mult. 3.º. 81. B
 TURPILIANI quod philosophorum dicitur. 4.º. de compositione
 medicament. per genera. 5.º. 243. A
 TURPE est in oi arte estēta re et nihil efficere. de art. c. 3.º. 7.º. 271. A
 TURPITUDO quid. 5.º. de decre. Hipp. 1.º. 256. B
 Turpitudine animæ, quæ. 5.º. de decre. Hipp. 1.º. 256. C
 TURRITAE passeris sunt aues laudabiles. de renum affectuum di-
 gnitione atq; medela. 7.º. 195. F
 TURTVRIS sanguis supra duram membranam, quando caluaria
 infracta. 9.º. de simp. med. fac. 5.º. 72. G
 Turturum caro qualis. de attenuante uictu. 2.º. 45. F
 Turturis caro durior est concoctu carne turdorum, & merularum. 5.º.
 de aliment. facult. 2.º. 29. C
 Turtures neq; crassi, neq; tenuis succi sunt. de bo. & ui. suc. 2.º. 34. H
 Turtures non statim mādendæ cū sunt mortuæ. de atten. uic. 2.º. 45. F
 TURTVR non mandenda recens mactata, sed saltem per unum diem
 suspensa sit. de atten. uict. 2.º. 45. F
 Turtures non mandendæ homini ociose uiuenti. de atten. uict. 2.º. 45. F
 Turturæ conueniunt stomachicis. 8.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 192. C
 TURTVRIS marinæ uenenū quō afficiat. 5.º. de loc. affe. 4.º. 19. F
 Turturis marinæ morsibus confert centaurea. de uirt. cent. Sp. 93. H
 Turturi marino aduersatur sulphur. 9.º. de simp. med. fac. 5.º. 69. C
 TVSCIA uina qualia. 5.º. de san. tuen. 2.º. 90. H
 Tusca uina nonnulla tenuis substantiæ. de bon. & uit. suc. 2.º. 38. G
 TVSSICULA subaspera est nuntius febris. psag. exp. cōfi. Sp. 77. E
 à Tussicula cū spūto frequēti parotides tollunt. in 1.º. pr. c. 2.º. 4.º. 188. G

- ad Tussiculam. de med. facile parandis. 7^a. 171. D
 TVSSICVLARES compositiones ex seminibus. 9°. de compositio-
 ne medic. secundum locos. 5^a. 200. H
 TVSSICVLOSI cur fiant homines. com. 6°. apho. 46°. Ex. 51. H
 ad Tussiculosas affectiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 181. H
 TVSSIENDO quandoque expellitur sanguis à cerebro, & gurgu-
 lione. 4°. de loc. affect. 4^a. 25. F
 Tussiundo quomodo sanguis eiciatur. 4°. de loc. affect. 4^a. 25. G
 Tussiundo quidam eiecit duas cotylas sanguinis, & quomodo sanatus. de
 uen. sect. aduers. Erasistrat. 6^a. 13. C
 inter Tussiedū sanguinē frequēter expuentis casus. 4°. de lo. af. 4^a. 25. F
 Tussiundo eiecta ephelcis instrumentorum spiritalium ulcerationē osten-
 dit. 1°. de loc. affect. 4^a. 2. F
 TVSSIENTES sanguinē ex thorace, quales. 4°. de lo. af. 4^a. 25. G
 Tussientes sine dolore costarum incidunt abscessus quandoque in testes. in
 6^m. de morbis uulgaribus. commen. 2°. 3^a. 162. H
 Tussientes si habent testiculum tumefactum est inditium affinitatis cū pe-
 ctore & mamillis. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 178. G
 Tussientibus sanguinem ex pulmone adstringentia aduersantur. de consti-
 tutioe artis. 154. 41. F
 Tussientibus sicce, nō est medicamentum exhibendum. de uictus ratione in
 morbis acutis. com. 4°. 7^a. 150. F
 Tussientibus ob gutturi asperitatem conuenit Buglossum coctum in me-
 llicato. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. B
 Tussientibus facit centaurea. de simp. med. Sp. 82. A
 Tussientibus sicce, prodest Diapenidion magnum. de dyna. Sp. 26. D
 Tussientibus prodest Hyssopum. de simp. med. Sp. 92. E
 Tussientibus prodest Lentiscus in malsa calida. de simp. med. Sp. 86. B
 Tussientibus Medicamentum ualens. de med. exper. Sp. 104. C
 Tussientibus prodest Origanum. de simp. med. Sp. 88. E
 ad Tussientes Pastillus de seminibus. de med. fac. par. 7^a. 173. D
 ad Tussientes Placentula. 7°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 182. B
 Tussientibus prodest Pulegium. de simp. med. Sp. 88. H
 Tussientibus prodest Ruta. de simp. med. Sp. 89. D
 Tussientibus datur Scylla. de simp. med. Sp. 90. H
 Tussientibus prodest Smyrnum. de simp. med. Sp. 91. B
 Tussientibus, & agre screantibus datur theriaca Euclidis palatiani. 2°.
 de antidotis. 5^a. 116. B
 ad Tussientes asidue. de remed. fac. par. 7^a. 165. E
 ad Tussientes. 7°. de composit. med. sec. loc. 185. D/186. A/187. A/9°. 5^a.
 203. C/de med. fac. par. 171. C/ 7^a. 173. G
 Tussientis pueri casus. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 157. G
 TVSSILAGO credita est rumpere thoracis abscessus. 6°. de simpli-
 cium medicamentorum facultatibus. 5^a. 45. A
 Tussilaginis folia uirentia partes cruda phlegmone obsessas illitu extrin-
 secus adiuuant. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. A
 Tussilaginis sicca folia phlegmoni non conueniunt. 6°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5^a. 45. A
 Tussilago ualet in deauricatione. de art. com. 3°. 7^a. 285. E
 TVSSIRE nullum animal docetur. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21. D
 Tussire quomodo faciat panis micula. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. E
 Tussire facit potus. 2°. de simp. med. facult. 5^a. 13. E
 TVSSIS quid. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21. F
 Tussis naturale accidens. 5°. de loc. affect. 4^a. 31. C
 Tussis duplex. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. E
 Tussis, tremoris, conuulsionis, palpitationis, rigoris, horroris, singultus,
 ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, Trysmu. i. dentiū
 cōcussonis genus commune est motus illegitimus, & quomodo hæc in
 genere differant. 2°. de sympt. caus. 3^a. 19. E
 Tussis motus qualis. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21. D
 in Tussi qui motus clibani pectoris. de mot. mani. & obs. Sp. 69. G
 Tussis motus non naturalis est. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 222. D
 Tussis facultatis opus. 2°. de sympt. cau. 3^a. 19. F
 Tussis expultricis facultatis ualidus motus est. 2°. de sympt. caus. 3^a. 23. G
 Tussis est motus quo natura intendit aliquid uiolenter expellere. com. 6°.
 aphorismo 39°. Ex. 50. H
 Tussis talis uis in pectore & pulmone, qualis actio expultricis facultatis
 in uentriculo. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21. C
 Tussi maiorem uim spūs habet sternutatio. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21. F
 Tussis symptoma facultatis uoluntariæ. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21. G
 Tussis symptoma clarum. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21. E
 per Tussim solum expurgatur pulmo. 5°. meth. med. 7^a. 33. A
 Tussim præcedit cerchnos. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Tussim quæ faciant. 2°. de simp. caus. 21. G/ 3^a. 24. A
 Tusses uehementes unde. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21. F
 Tusses cur. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 189. B
 Tussis unde fiat. & quibus ex causis. in progno. com. 2°. 4^a. 202. A
 Tusses fiunt ex materia descendente à cerebro. cō. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 Tussis ostendit temperamentum cerebri. 2°. de temp. 1^a. 20. E
 Tussis fit quandoq; patiente hepate per compassione partium obseruiem-
 tium respirationi. com. 6°. apho. 16°. Ex. 47. G
 Tussis uehemens quomodo fiat. 4°. de loc. affect. 4^a. 27. G
 Tussis uehemens cur parum expuat. 4°. de loc. affect. 4^a. 27. G
 Tusses à uarijs rebus fiunt. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 164. H
 Tussis propter quid. 2°. de simp. med. facult. 5^a. 13. D
 Tussis quibus excitetur. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. D
 Tussis quomodo excitetur. 4°. meth. med. 7^a. 29. A
 Tusses excitant, si cibis et potus in arteriā ingrediūtur. intro. 154. 54. C
 Tusses faciunt aquæ paludosa hyeme. de diff. cont. Sp. 72. E
 Tussibus occupatur qui biberit aquam pluuialem. de boni. aquæ. Sp. 75. F
 Tussis excitabitur quando largius incidunt medicamenta in asperam ar-
 teriam. 4°. methodi medendi. 7^a. 29. A
 Tussim mouet mordacia & acria, non è contra. 2°. de simp. m. f. 5^a. 13. B
 Tussim prouocans non est mordax. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. C
 Tussim mouent pinguis. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. D
 Tussim quomodo faciant mordacia oleosa & pinguis. 2°. de simplicium
 medicamentorum facult. 5^a. 13. F
 Tussis ex intemperie instrumentorum. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. H
 Tussis ex intemperie spūalium mēbrorū quæ. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. H
 Tussis ex intemperie quomodo fiat. 2°. de symp. caus. 3^a. 21. H
 Tussis ex inæquali intemperie spūalium cur fiat. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. H
 Tussis per quæ instrumenta fiat. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. F
 Tussim gignunt faucium asperitates. de diff. morb. 3^a. 4. E
 Tussim quomodo faciat asperitas arteriæ. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 13. E
 Tussim facit sanguis in aspera arteria. 7°. de usu par. 1^a. 159. A
 Tussim non facit potus, tamen semper tendit ad pulmonem. 2°. de simpli-
 cium medicamentorum fac. 5^a. 13. E
 Tussim uehemēte aliqd humoris qd cōcitare posset linguā amouētes in ar-
 teriā cur instillarēt Cnidij medici. & in quo casu. de opt. sec. 154. 21. F
 Tusses quomodo faciunt lumbrici. in 3^m. de morb. uulga. cō. 2°. 3^a. 163. D
 Tussis increfcit thorace affecto. 2°. de loc. affect. 4^a. 13. E
 Tusses fiunt ppter frigus, ut nix, & glacies. cō. 5°. aph. 24°. Ex. 39. G
 Tusses cur fiant spirante aquilone. com. 3°. aphor. 5°. Ex. 20. D
 Tusses hyeme cur fiant, & quomodo. com. 3°. apho. 31°. Ex. 26. G
 Tusses fiunt tempore hyemis quando æstas præcesserit sicca, & autūnus
 pluuiosus, & quare. com. 3°. apho. 13°. Ex. 22. A
 Tusses cur uere fiant. com. 3°. apho. 20°. Ex. 24. A
 Tusses fiunt, si æstas sicca austro perflante, & autumnus pluuiosus sit. de
 aere, aquis, & locis. 2^a. 4. C
 Tussis nimia adest conceptis in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
 Tussis phlegmatica. secre. Sp. 101. F
 Tussis cur data animalibus. 5°. de loc. affect. 4^a. 31. C
 per Tussim & sputum purgatur thorax. de cathart. Sp. 94. G
 per Tussim excutuntur quæ in thorace, & pulmone continentur. de con-
 stitutione artis. 154. 41. B
 per Tussim educuntur quæ in pectore cōtenta. ars med. 154. 70. D
 Tussis expurgat pectus atq; palatum. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. D
 Tussis quomodo expurgetur. de ijs quæ in med. fin. com. 3°. 7^a. 221. C
 Tussis necessario fit si sit ruptio suppurationis in thorace, uel pulmone.
 cōmen. 7°. aphorismo 8°. Ex. 54. E
 per Tussim educuntur quæ in pulmone contenta. ars med. 154. 70. D
 per Tusses expurgatur pulmo à crasis, & glutinosis humoribus. de ui-
 ctus rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 126. A
 Tussis ea, quæ in pectore & pulmone continentur, indicat. in 1^m. de mor-
 bis uulgaribus, commen. 1°. 3^a. 112. A
 Tussis cōmunis est pleuritidi et peripneumonia. de subfi. empir. 153. 32. E
 Tussis cur statim in pleuritide adest. non tñ sputa. 2°. de crisi. 4^a. 137. F
 sine Tussi nihil expuitur ex spiritalibus. 4°. de loc. affect. 4^a. 25. H
 absq; Tussi ualida humores lenti, & crassi exire non possunt. 4°. de lo-
 cis affectis. 4^a. 27. G
 Tussi quæ expellantur. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21. G
 Tussi magis expellit humores arteriæ adherentes sternutatio. 2°. de sym-
 ptomatum causis. 3^a. 21. F
 per Tussim cur non possunt expelli aquosa, & glutinosa. 2°. de sympto-
 matum

matum causis. 3°. 21. F
 per Tusses cur non exeunt tenues & aquei humores. in 6^m. de morb. uulgaribus, commentario 2°. 3°. 174. C
 in Tussi aer iuuat ad emittēdos hūores. q̄ ui. ra. i mor. acu. c. 3°. 7°. 126. A
 Tussis uehemens calefacit. in 6^m. de morbis uulg. com. 2°. 3°. 164. F
 Tusses cur nihil iuuat caput. 2°. de symp. caus. 3°. 21. F
 Tussibus uehementibus caput repletur. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 174. C
 Tussis causa fractionis aliquorum receptaculorum. in 6^m. de morbis uulgaribus, comment. 2°. 3°. 174. C
 Tussi ex spiritalibus partibus sanguis eijcitur. 4°. de loc. affe. 4°. 25. F
 per Tussim quot modis sanguis expuatur. 4°. de loc. affe. 4°. 27. H.
 Tussis orta ex frigore cum sanguinis spūto, casus. 5°. meth. med. 7°. 35. E
 Tussi quidam expuit crustam. 5°. methodi medendi. 7°. 34. F
 cum Tussi expuuntur partes ex aspera arteria & pulmone. commentario 7°. aphorismo 37°. Ex. 56. H
 T V S S I S in retentione menstruorum. secre. Sp. 99. B
 Tussim significat eructatio. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 166. D
 Tussim aliquando significat urina spumosa superius. de dyna. Sp. 35. E
 Tusses non malignæ, quæ. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 164. E
 Tusses aridæ in ardentibus febribus sitim extinguunt. in 6^m. de morbis uulgaribus, comment. 2°. 3°. 164. E
 Tussis arida quæ. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 163. D
 Tusses siccæ quid, & quomodo fiant. com. 4°. apho. 54°. Ex. 33. E
 Tusses aridæ quomodo fiant. in 1^m. de morbis uulg. com. 1°. 3°. 105. B
 Tusses siccæ si fiant in febribus ardentibus, non multa siti infestantur. cōmentario 4°. aphorismo 54°. Ex. 33. E
 Tussim quā faciat subtilis distillatio. in 1^m. de morb. uulg. cō. 1°. 3°. 105. B
 Tussi arida qui infestantur. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 105. B
 Tusses ferinæ quæ. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 163. D
 Tussis si peruenerit hydropico, malum. commentario 2°. aphorismo 35°. 50. C/ com. 7°. aphorismo 47°. Ex. 57. H
 Tusse si q̄ gibbi sūt ante pubertatē moriunt. c. 6°. aph. 46°. Ex. 51. G/H
 Tusses comitantur senes ad mortem. com. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
 Tussim quomodo quis possit prohibere. 8°. de decre. Hipp. 1°. 278. H
 ad Tussim commoda est Appollonij confectio. 7°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 183. B
 ad Tussim Asclepiadæ. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. H
 Tussi ueteri prodest Asphodelus. de simp. med. Sp. 81. B
 Tusses antiquas sanat antidotus Athanasia Mithridatis. 2°. de antidotis. 5°. 114. H
 Tussi ueteri prodest Cardamomum. de simp. med. Sp. 82. F
 Tussibus antiquis prosunt Caricæ. de simp. med. Sp. 84. C
 ad Tussim Catapotium. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 182. E
 Tussi inueteratæ cōuenit Centarium maius. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 50. F
 Tusses mitigare uidi succum centaureæ datum in fabæ magnitudine cum aqua. de uirtute centaureæ. Sp. 94. A
 Tussi ueteri facit Chamædris. de simp. med. Sp. 82. G
 ad Tussim Concoctorium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. A
 ad Tussim Crispi liberti. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. H
 Tussi ueteri facit Daucum. de simp. med. Sp. 83. E
 ad Tusses chronicas Decoctio. de med. exper. Sp. 107. D
 ad Tussim Eclegma. 7°. de cō. me. se. lo. 5°. 182. H/ de reme. p. f. 7°. 158. D
 Tussi maxime prodest electarium Diaprasu. de dyna. Sp. 26. F
 ad Tussim chronicam ualet Electarium Laccæ. de med. exp. Sp. 107. A
 Tussi ualens electarium. de med. expert. Sp. 107. A
 Tussientibus prodest Helenium. de simp. med. Sp. 83. H
 Tussi ueteri prodest Ladanum. de simp. med. Sp. 86. D
 Tussibus antiquis prodest Lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
 Tussi prodest Marubium. de simp. med. Sp. 87. D
 Tusses mitigat Mulsæ. de uict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 127. D
 Tussis ueteris medicamētis inditur Myrrha. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. A
 Tusses incitat Oxymeli, & quō. de uic. rat. in mor. acut. c. 3°. 7°. 127. E
 ad Tussim Pilulæ. de dynam. Sp. 26. F
 ad Tussim pilulæ probatæ. de dynam. Sp. 26. C
 ad Tussim Potio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. G
 ad Tussim ex Piperibus duobus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. E
 ad Tussim Scribonij. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. H
 Tussim quomodo sedat Spiritus cohibitio in spiritalibus, & auget calorem. 2°. de symptomatum causis. 3°. 21. H
 Tussis parua cohibetur spiritus retentione. 2°. de symp. cau. 3°. 21. H

Tussis uiolēta nō potest cohiberi spūs retētiōne. 2°. de sympt. ca. 3°. 21. H
 Tussi prodest Spondylium. de simp. med. Sp. 91. A
 in Tussi uehementi da Stupefacientia. 12°. metho. med. 7°. 75. B
 Tussibus prodest Styra. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
 ad Tussim Suffitus. de med. par. fac. 7°. 165. E
 Tussi tā nouæ q̄ antiquæ auxiliat Theriaca. de usu ther. ad Pam. 5°. 98. F
 ad Tussim ueterem optime facit Vella. de simp. med. Sp. 92. A
 ad Tussis irritationem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. A
 ad Tussim siccam. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. E/F/ de med. par. fa. 158. D/ 7°. 171. H/ secretorum. Sp. 97. C
 ad Tusses sumendas. 7°. de cōp. me. sec. loc. 180. D/ 5°. 183. A/ D/ de med. paratu facilibus. 7°. 165. E
 ad Tussim recentem. 7°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 182. B
 ad Tusses extremas, & inueteratas. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. A
 ad Tusses inueteratas. 7°. de comp. med. sec. loc. 179. F/ 182. D/ 185. E/H/ 5°. 186. A/B/ de medicinis facil. parandis. 7°. 171. E
 ad Tussim ueterem, & recentē. 7°. de comp. med. sec. loc. 181. D/G/ 184. E/ 8°. 5°. 191. E/ de dyna. Sp. 26. B
 ad Tussim cum icteritia. secretorum. Sp. 99. E
 ad Tussim omnem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. C/ de dynam. 26. D/ de cathartacis. Sp. 95. C
 ad Tussim statim auxilians. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. C
 ad Tussim. 5°. de comp. med. sec. loc. 164. C/ 7°. 182. B/E/ F/ 183. A/B/D/ 185. A/B/H/ 9°. 5°. 201. A/ de re. par. fa. 158. D/ 165. E/ de me. fa. par. 171. E/F/G/H/ 171. E/F/ 7°. 179. C/D/ de dy. 26. D/ secre. Sp. 99. A/F
 T V T I A qualis sit. de ocul. 7°. 188. H
 Tutia lota temperamento uicina. de ocul. 7°. 189. B
 Tutia obstruit. de ocul. 7°. 187. H

TYBERIAS

de med. fac. parandis. 7°. 172. G
 T V B E R I N I pisces quales. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 31. B
 in Tyberim quanto spacio fluit Nar fluius. 3°. de alim. fa. 2°. 31. C
 in Tyberi Romæ murena pessima est. 3°. de alim. fac. 2°. 31. B
 TYLOSIS quid. introd. Isa. 58. F
 Tylosis affectus est partium internarum palpebrarum. intro. Isa. 58. D
 TYMBAVLI sonitus qui. 3°. de sympt. caus. 3°. 27. G
 TYMBON hoc est sepulchrum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. C
 TYMPANIAS à tympani similitudine dī. c. 4°. aph. 11°. Ex. 88. D
 Tympanias hydrops quid. fin. med. Isa. 47. G
 cur Tympanias ab Hippocrate hydrops sicca dī. c. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D
 Tympanias à minori frigiditate generatur, quā ascites, & ppter quid. commentario 4°. aphor. 11°. Ex. 28. D
 in Tympania nihil cruentum secerni solet. 5°. de loc. affec. 4°. 33. H
 in Tympaniā hydropa et lyenteria quid finiat. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
 Tympania sanguinis missione nō sanatur. de uictus ratione in morbis acutis. commentario 4°. 7°. 149. A
 ΤΥΜΠΑΝΙΤΙΣ est species hydropis. itro. Is. 56. G/ c. 4°. ap. 11°. Ex. 28. D
 Tympanitis pulsus qualis. 4°. de caus. puls. 4°. 103. E
 in TYMPANIS & Tympania per cutem extensam aer percutitur. commentario 4°. aphorismo 11°. Ex. 28. D
 TYMPANA pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Tympana usui sunt cum organa mouentur. de machi. 7°. 310. F/G
 Tympana mouentur in eodem loco manentia. de machi. 7°. 310. F
 Tympanum mouet cochlea ad imaginem lentis. de machi. 7°. 310. D
 TYMPANORVM nullum utile seni. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 TYPHA Βεῖλα dī in Thracia, & Macedonia. 1°. de ali. fa. 2°. 12. E
 Typha inter cerealia semina. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 111. B
 Typha ubi plurima. 1°. de ali. fac. 2°. 13. B
 Typha in Asia est frequens & potissimum in regione quæ supra Pergamum. 1°. de alimentorum facultatibus. 2°. 12. G
 Typha quō triticū facultatibus sequitur ex Diocle. 1°. de ali. fa. 2°. 12. C
 Typha similis tritico est. 1°. de alimen. facul. 2°. 13. B
 Typha triticum exile dicitur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Typha flaua ut triticum. de atten. uict. 2°. 45. A
 Typhæ color flauus est. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Typha sequitur hordeum in bonitate. de bon. & uit. suc. 2°. 37. D
 Typha & olyra nō sunt distincta semina fm Galenū. 1°. de ali. f. 2°. 12. C
 Typha & olyra sunt zea. de atten. uict. 2°. 44. H
 Typha & zea tritico simillima sunt. 1°. de alim. fac. 2°. 12. F
 Typha licet uti in ptissana. de atten. uict. 2°. 44. H
 ex Typha fit panis. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 146. E
 Typhæ panis qualis. 1°. de alim. fac. 2°. 12. E

ex Typha panis facit humorem melancholicum. 3°. de lo. affe. 4°. 19. F
 Typha, & zeia panū differentia fm Mnestheū. 1°. de alim. fa. 2°. 12. D
 Typham dabat suis equis Hector, ex Homero. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Typha ab equis sine noxa editur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Typhini panes quales. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 Typhini panes habent lentorem. 1°. de alim. fac. 2°. 11. F
 TYPHODES est genus febris. com. 7°. apho. 42°. Ex. 57. D
 Typhodes febres summe humidæ sunt. aduers. Lyc. Ex. 62. A
 Typhodes febris morbus est continuus. fin. med. 1sa. 45. F
 TYPHOMANIA quid. de com. 3°. 50. A
 TYPHONIA quid. fin. med. 1sa. 47. B
 TYPICAM ægritudinem uenturam significat urina uiridis, si se mu-
 tauerit in album aut aquosum colorem. de dyna. Sp. 34. B
 TYPVS quid. sine med. 1sa. 46. D/ de typ. 3°. 90. D
 Typus quid apud ignaros. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 92. G
 de Typis, & notis febrium Archigenes scripsit. 2°. de crisi. 4°. 136. D
 de Typis librū pcedit liber de differentijs febriū. 2°. de dif. feb. 3°. 39. F
 de Typis liber quid tractet, & quid liber de differentijs febrium. 2°. de
 differentijs febrium. 3°. 39. F
 Typum maxime habent febres. de typ. 3°. 90. D
 Typorum differentia. de typ. 3°. 90. D
 Typi primi qui. de typ. 3°. 90. D
 Typi secundi qui. de typ. 3°. 90. E
 Typi consistentes qui. de typ. 3°. 90. E
 Typi mobiles qui. de typ. 3°. 90. E
 Typi præoccupatorij qui. de typ. 3°. 90. E
 Typi simplices qui. de typ. 3°. 90. E
 Typorum simplicium differentia quæ. de typ. 3°. 90. E
 Typus quotidianus qui. de typ. 3°. 90. E
 Typus quotidianus qualis. de typ. 3°. 91. C
 Typum quotidianum quæ comittentur. de typ. 3°. 90. F
 Typus tertianus qui. de typ. 3°. 90. F
 Typus tertianus qualis. de typ. 3°. 91. C
 Typum tertianum quæ comittentur. de typ. 3°. 90. F
 Typi semitertianæ quales. de typ. 3°. 85. H
 Typus semitertianæ difficilis, & quantus. de typ. 3°. 85. G
 Typus semitertianus omnium minime infestat. de typ. 3°. 90. F
 Typus quartanus qui. de typ. 3°. 90. F
 Typi quartani, tertiani, quotidiani, et extēse semitertiani. de ty. 3°. 90. E
 Typus quartanus qualis. de typ. 3°. 91. C
 Typus quintanus qui. de typ. 3°. 90. F
 Typus septimanus qui. de typ. 3°. 90. F
 Typi febrium inordinatarum quales. de typ. 3°. 91. A
 Typi compositi qui. de typ. 3°. 90. E
 Typorum compositorum differentia quæ. de typ. 3°. 90. F
 Typorum miscellæ quales. de typ. 3°. 91. C
 Typorum expertes febres quales. de typ. 3°. 91. C
 Typum non habet atrophia. de typ. 3°. 90. D
 Typum in febribus chronicis remouet electarium aristolochiæ. de medic.
 exper. Sp. 105. F
 Typum febrium auferens medicamen. de medi. exper. Sp. 105. G
 ad Typos. de simp. med. Sp. 80. A
 TYRANNI domini qui. de cognoscē. curandisq; ai morb. 2°. 55. E
 Tyranni cur odio habeantur. 2°. methodi medendi. 7°. 11. F
 Tyrānorum mensas sequuntur mendaces. de cog. cur. ai. mor. 2°. 50. H
 Tyrannis dicta antidotus ab Antipatro composita. 2°. de anti. 5°. 116. D
 à Tyranno medicamentum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. G
 Tyranno asimilatur sextus dies. 1°. de decre. 4°. 146. G
 TYRIACA habens uiperas ad differentiam eius, quæ non habet. de
 melancholia ex Galeno, Ruffo, & Possidonio. Sp. 110. F
 Tyriaca ad capitis dolorē & uentositatem. de med. exper. Sp. 106. G
 Tyriacæ eadē faciēs emplastrum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 223. D
 TYRIVM emplastrum. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 259. F
 TYRONIBVS nō sunt pferendæ diffinitiones essentielles, & quibus
 sunt proferendæ, & quales. 4°. de puls. differ. 4°. 66. A
 TYRRHENICA cera. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. D
 TYRVS paruum cor habet, & tamen est audax, quia calidum habet.
 de anatomia uiuorum. Sp. 53. A
 contra TYRI morsum acetum forte calidum. de med. exp. Sp. 106. D
 ad Tyri puncturam electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 TZIARIACAE meminit. de medicinis facile
 parandis. 7°. 175. C

ACCAE

lac incrassat. de dissol.
 continua. Sp. 73. E

Vaccæ pedes non uelociter corrumpuntur in sto-
 macho. de dissolutione continua. Sp. 75. A

VACCINA caro numeratur inter cibaria me-
 dia. de dissolutione continua. Sp. 74. B

Vaccina caro non uelociter corrumpitur in sto-
 macho. de dissolut. cont. Sp. 75. A

Vaccina caro nutrit eum qui digerit eam nutrimento multo crasso. de dif-
 solutione continua. Sp. 73. E

VACILLANTES animo quid agant. de trem. pal. 3°. 60. A

VACILLATIO mētis eē pōt catochus. in 1°. pr. cō. 2°. 4°. 176. E

Vacillatio oculorum quibus eueniat. præsag. exper. conf. Sp. 78. E

VACVANDI modus sumitur à uiribus. 11°. meth. med. 7°. 69. A

Vacuandum est audacter ubi uires consent. 11°. metho. med. 7°. 69. A

VACVANTIVM auxiliorum duplex genus. 13°. met. me. 7°. 82. F

Vacuantia omnia ledunt uires. 9°. meth. med. 7°. 59. C

VACVATIO quæ sit. 14°. meth. med. 7°. 89. A

Vacuatum genera quæ. fin. med. 1sa. 48. H

Vacuatio est lactis generatio in māmillis. de uen. sect. adu. Erasf. 6°. 6. H

Vacuatio menstrua non solum uacuatio est, sed etiam purgatio. in 3°. de
 morb. uulg. comment. 3°. 3°. 148. E

Vacuatio excrementorum duplex, & qualis. 6°. de loc. affec. 4°. 41. G

Vacuatio excrementorū omni febrī utilissima est. 10°. meth. me. 7°. 65. H

Vacuatio insignis in morbis acutis quibus fiat. de uictus ratione in morbis
 acutis, commentario 2°. 7°. 116. C

Vacuatio propriæ materiæ quæ. in prognosti. com. 2°. 4°. 199. C

Vacuatio quomodo fiat. 13°. meth. med. 7°. 82. C

Vacuatio etiam adstringentibus, & frigidis fit. 13°. metho. med. 7°. 82. C

Vacuationes omnes promouet lauacrum aquæ dulcis temperatum. 11°. me-
 thodi medendi. 7°. 69. H

Vacuationes omnes promouet uinum aquosum. 11°. metho. med. 7°. 69. H

Vacuationis condiciones considerandæ sunt. 13°. meth. med. 7°. 82. H

Vacuationis condiciones quæ. 13°. metho. med. 7°. 81. C

Vacuationis alio modo indigent mēbra rariora, alio modo densiora. 14°.
 methodi medendi. 7°. 88. A

Vacuationis modi humorū crassorū & glutinosorū. 14°. meth. 7°. 87. H

Vacuatio totius corporis non solū fit ob abundantiam humorum, sed etiā
 ob morbi magnitudinem. 13°. meth. med. 7°. 81. C

Vacuatio quibus sit utilis. 9°. metho. med. 59. D/ 12°. 7°. 75. F

Vacuatione ualidiore interdū egēt qui nō sunt liberi, ut ante cibū exer-
 ceri possint, & cibū aptis tēporibus summere. de bo. & uit. 2°. 34. E

Vacuatio est medicamentū uitiosorū humorū. 4°. de san. tuen. 2°. 83. A

Vacuatio prima est tumorū curationis indicatio. 14°. meth. me. 7°. 88. A

Vacuatio duplex in tumoribus. 14°. meth. med. 7°. 87. D

Vacuatio est cōmunis indicatio phlegmonū corporis. 13°. metho. 7°. 81. G

Vacuationis indicatio uincit refrigerationis indicationem in phlegmone,
 & erysipellate. 12°. meth. med. 7°. 82. E

Vacuatio duplex in phlegmone. 13°. meth. med. 7°. 82. F

Vacuatio unum est conuulsionis caput. 2°. de symp. caus. 3°. 20. A

Vacuatio in doloribus. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 149. F

ad Vacuationem celerem quæ exigantur. 16°. de usu partiū. 1°. 220. G

Vacuatio prompta & continua quæ. in prognosti. com. 2°. 4°. 202. A

Vacuatio notabilis per cutim ex quibus fiat. 9°. meth. med. 7°. 60. H

Vacuatio modica corporis uomitu fieri debet. de sal. diæ. 2°. 42. C

Vacuationis terminum obtinent in pluribus affectibus sanguinis fluentis
 uigor labascens, & pulsus mutati. de uen. sect. adu. Erasf. 6°. 7. G

Vacuatio quæ mala faciat. 9°. methodi medendi. 7°. 59. B

in Vacuationibus largis fiunt pulsus uermiculātes. 2°. de pref. 4°. 113. A

Vacuatio immodica ledit uires. 12°. methodi medendi. 7°. 74. F

Vacuatio sanguinis retēta facit incidere morbos plethoricos. in 1°. pror-
 rhet. comment. 3°. 4°. 185. D

Vacuationem sanguineam ubi considerare oportet uitreæ sint cucurbitu-
 læ. de cucurb. scarif. 6°. 3. D

Vacuatio si conueniat in lecoris phlegmone, quæ consideranda. 13°. me-
 thodi medendi. 7°. 82. H

Vacuatione prius facta debet apponi cucurbitula. 13°. meth. me. 7°. 85. B

Vacuatione facta quid agendum in cancro. 14°. metho. med. 7°. 89. G

VACVATVM cum ante fuerit corpus, eduliorum multa siccant abū-
 de. de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 145. C

cur Vacuato corpore balnea fieri debēt. de uictus ratione in morbis acu-
 tis, commentario 3°. 7°. 133. E

Vacuati

Vacuati quidam ex uacuatione periere. 9°. meth. med. 7°. 59. A
 VACVITAS quid. 4°. de dign. pul. 4°. 83. G
 Vacuitatis ratione fit caloris augmentatio deficiente nutrimento. de utilitate respirationis. Sp. 63. C
 VACVARE quando cupimus quid agendum. 7°. meth. me. 7°. 45. B
 Vacuare potest materiam capitis cucurbitula. de cucur. fear. 6°. 3. F
 Vacuatur quod est imbecillius. 3°. de nat. fac. 1°. 306. C
 VACVVM & plenum quæ uocabula sint. 4°. de dign. pul. 4°. 85. B
 Vacuum an sit, & quo mododo. de hist. phil. Sp. 5. C
 Vacuum quid. 1°. de elem. 1°. 2. F/3°. de diff. pul. 4°. 62. B
 Vacua loca quo modo dicantur. 3°. de diff. pul. 4°. 62. C
 Vacuū qui posuerūt, & qui nō. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 182. G
 Vacuum, & atomos uera putabat Democritus. aduer. emp. me. 1sa. 35. C
 Vacuū infinitū magnitudine Empicurus dicebat. de cuiusq; animi pece. not. atque med. 2°. 60. A
 de Vacuo philosophorum rationes rhethoricæ. de cuiusque animi pece. not. atque med. 2°. 60. A
 Vacuum nullum in mundo. 3°. de diff. pul. 4°. 62. D
 Vacui nihil in mundo assererat stoicus, sed extra mundū. de cuiusq; animi pec. not. atque med. 2°. 60. A
 in Vacuo an corpus possit manere. de cuius. ai pec. not. atq; m. 2°. 59. C
 Vacuum nihil inuenitur in corpore. 3°. de nat. fac. 1°. 303. E
 de in Vacuo existenti corpore quid sensisset architectus. de cuius. animi pec. not. atque med. 2°. 59. F
 Vacuum ne detur cor nō attrahit, quādo respiramus. de util. 1°. 223. D
 Vacuum arguitur ex molli. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 131. B
 Vacuum uinum quomodo dicatur. 3°. de diff. pul. 4°. 62. C
 Vacua uina & plena quæ dicantur. 4°. de dign. pul. 4°. 85. B
 Vacua, et plena lana quo modo dicatur. 4°. de dign. pul. 4°. 85. B
 Vacuus quomodo dicatur sermo falsus. 3°. de diff. pul. 4°. 62. C
 Vacua mens quo modo sit. 3°. de diff. pul. 4°. 62. C
 Vacui homines quomodo intelligantur. 3°. de diff. pul. 4°. 62. C
 Vacuus et plenus pulsus q. 3°. de dif. pul. 62. D/4°. de dig. pul. 4°. 84. E
 Vacuum in quibus totum corpus est, quispiam maxime posset experiri, q cibi sint uniuersim, & uelociter nutriētes. cō. 2°. aph. 18°. Ex. 14. A
 in Vacuis quo modo se habēt musculi epigastrii. 2°. de mot. m. 1°. 316. F
 Vacuus uenter calefit. de ana. uiu. Sp. 47. G
 Vacuum cur sit ieiunum intestinum. de ana. uiu. Sp. 50. C
 Vacua intestina omnia cur bilis non faciat. de ana. uiu. Sp. 50. C
 Vacui cur debēt esse anginosi. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 138. G
 Vacuum si apprehenderit in oīs præcisione desipientiæ. comment. 7°. aphorismo 24°. Ex. 55. F
 VAGINALIS tunica. 2°. de sem. 1°. 339. D
 VALDE pro raro. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
 in Valde talibus, bonis, malis, optimis, & pessimis Hippocratis loquēdi modi. 1°. de cri. 4°. 131. D
 VALENTIVS, & robustius idem. de mult. 3°. 78. F
 Valentium bene proprium est exercitium. ad Thras. 2°. 106. C
 VALENTIS Terentij colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. B
 Valens qua colica usus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. F
 Valentis ad dysentericos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. C
 Valentis pharmacum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. A
 VALERE bene est secundum naturā operari. ad Thras. 2°. 103. B
 Valere bene est secundum naturā esse instructum. ad Thras. 2°. 103. B
 Valeat quando homo. 8°. de decr. Hip. 1°. 275. C
 VALERIVS Paulinus. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 271. C/D
 in VALETVDINARIIS non idem est rigere, horrere, & frige fieri. de trem. palp. 3°. 53. G
 VALETVDINI q maxime pateāt corpora. 6°. de san. tu. 2°. 95. D
 Valetudinis bonæ uictus ratio cur ab omnibus seruari non potest. de bonitate, & uitio suc. 2°. 36. D
 Valetudini bonæ maximum commodum affert ante cibum exercitatio. de bonitate, & uitio suc. 2°. 35. A
 Valetudini bonæ sumpto cibo qualiscūque motus admodū noxius. de bonitate, & uitio suc. 2°. 35. A
 Valetudini bonæ studētes quid agere debēt. de bon. & uitio su. 2°. 35. A
 Valetudinem uitiat sanguis abundans. de dyn. Sp. 19. D
 Valetudinē infirmam & ualetudinis infirmitatē dicere nihil refert. 2°. methodi medendi. 7°. 10. D
 Valetudinē sperare debet senex ægrotus. de cog. cur animi mor. 2°. 51. E
 ad Valetudinē bonā cibi accommodatissimi. de bon. & ui. suc. 2°. 36. E
 VALIDVM quid sit. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. F

Validum quomodo differat à duro. 3°. de dif. pul. 4°. 63. D
 Validis testes non sunt laxi. 1°. de sem. 1°. 334. E
 VALGI qui sint. de art. com. 3°. 7°. 278. B
 Valgi in genu luxatione quomodo fiat. de art. com. 3°. 7°. 292. D
 VALLVM, seu coniunctum, seu disiectum, nomen uinculi ab euentis sumptum. de fascijs. 7°. 293. H
 Vallum Amintæ. de fascijs. 7°. 299. A
 Vallum, seu phaleræ. de fascijs. 7°. 299. B
 Vallū Amintæ ad nasum in alterā partem declinatū. de fasc. 7°. 299. D
 VAPOR quid sit. 1°. de simp. med. 5°. 3. F
 Vapor tāto crassior est aere, q̄to aer crassior luce. 8°. de usu p. 1°. 167. F
 Vaporem esse crassum argumentum probans. 8°. de usu par. 1°. 167. F
 Vapor, & fumus in aere ascendētes quid faciant. de sper. Sp. 39. D
 Vapor humorū et ispiratio est mā spūs uitalis. d uir. nrm corp. Sp. 60. C
 Vapor paucus satis est piscibus respirantibus. de ana. uiu. Sp. 48. C
 Vapore respirāt p brāchias delphinus, lepus marinus, & animalia aliā, quæ sunt communiaterræ, et mari, quæ arabice dicūtur cenalia, et pises. de ana. uiu. Sp. 48. C
 Vaporem emanat semp à corpore, i siccitatibus quidē multus, in humiditatibus paucus. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. C
 Vapor calidus supra petit. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. D
 Vapor quomodo ascendat. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. D
 Vapores dulcis aquæ quales. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D
 Vapores rei solidæ quales. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. E
 Vapor humidus in quo nunq̄ sentiatur. 8°. meth. med. 7°. 53. G
 Vapore fuliginoso detento inæqualis intemperies oriri solet in toto corpore. de inæq. intemp. 3°. 44. D
 Vapores acres faciunt asperitates. de cau. mor. 3°. 9. C
 ex Vapore capitis dolor. de remed. par. fac. 7°. 153. F
 Vapores suscipiēs qñ est caput calidū, p̄termittamus cibaria calida et sic ca, licet conueniant in reliquo corpore. de diff. cont. Sp. 71. G
 ex Vaporibus ad caput uisa, & uisa in suffusis sunt diuersa. 1°. de locis affectis. 4°. 6. G
 Vapores uti suffusioēs hñt atrabilarij. d mel. ex Gal. R. et P. Sp. 109. G
 de Vapore melancholiam extrahens medicamētū. secr. Sp. 101. G
 Vapores resiccat brassica. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Vapor q̄o p lanam in aures eat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. E
 VAPORATIONEM uitiosorū humorum sequūtur symptomata, quæ cerebrū, & oculos afficiūt. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 VAPOROSVS spiritus quomodo faciat p̄adicationes, & oscitationes. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. A
 Vaporosum est instrumētum olfactus. 7°. de decr. Hip. & Pla. 1°. 271. C
 VARICIFORMIS flexus qui. 9°. de usu par. 1°. 172. E
 Variciformis uasa spmatica quæ à testiculis explātatur Herophilus nūcupauit παρὰ τὰς κίστες. 14°. de usu par. 1°. 208. C
 VARICOSVS meatus cur factus. 1°. de sem. 1°. 333. F
 Varicosum asistens dicitur meatus genitalis. 1°. de sem. 1°. 333. E
 Varicosus asistens uas seminis. 1°. de sem. 1°. 335. C
 i Varicosis uasis aliquē ptiū numerū auferre cōtinget. d dif. mor. 3°. 5. A
 Varicose uenæ cur in cruribus. 1°. de elem. 1°. 9. A
 Varicose uenæ extrahuntur. de diff. mor. 5°. 4. G
 VARIANT curationē profluuiorum uentris causæ diuersæ. de medicis expertis. Sp. 103. H
 VARIOLAS gñat sanguis calidissimus. de ocul. 7°. 189. F
 VARIVM est uinculū geraniū dictum. de fascijs. 7°. 293. E
 Varia uincula quidam negligunt. de fascijs. 7°. 293. D
 Varia uincula non dānauit Hippocrates. de fascijs. 7°. 293. D
 Variū uinculū aptatur solū femori, humero, et cubito. de fasc. 7°. 293. E
 Vario uinculo cū caput cuidam fuerit deligatum, illi oculi procidere. de fascijs. 7°. 293. D
 VARICES & κίστες quid. de tum. præ. nat. 3°. 84. G
 Varices quid. 2°. de lo. af. 4°. 10. F/13°. meth. med. 7°. 86. G
 Varices quid sint, & unde sint. com. 6°. aph. 21°. Ex. 48. D
 Varices tibie affectus. intro. 1sa. 59. D
 Varix in cruribus, & in testibus sit. 13°. meth. med. 7°. 86. G
 Varices q̄o fiāt, docuit Hippocrates. de uen. sec. aduer. Eras. 6°. 7. E
 Varices q̄o fiāt, & in quibus uenis. de art. com. 3°. 7°. 269. B
 Varices ex quo fiāt sanguine. de art. com. 3°. 7°. 269. B
 Varices in cruribus ab atra bile fiunt. de atrabi. 1°. 35. D
 per Varices descendit atra bilis. 2°. de arte. cur. ad Glau. 7°. 107. D
 Varices nigræ ab humore melācholico fiunt. de bon. & ui. suc. 2°. 39. D
 Varices denigratæ significant atrā bilē. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E

Varices dñ

Varices dū generantur, pituita influit cum melancholico humore. 4°. de comp. med. per ge.	5°. 237. B
circa Varices actio. ad Thrasylb.	2°. 104. H
Varices quos morbos sanent. in 6°. de mor. uul. com. 6°.	3°. 197. F
Varices furorē curarunt. in 6°. de mor. uul. com. 2°.	3°. 162. H
Varices si in infanientibus superuenerint, insanie solutio. comment. 6°.	
aphorismo 21°.	Ex. 48. D
ex Varicum sublatione melancholici facti. de atra bil.	1°. 35. E
Varices magnæ supueniētes caluis, sūt capillati. c. 6°. ap. 34°.	Ex. 50. B
Varices magnæ caluis nunquam adueniunt, nec ē contra. commentar. 6°.	
aphorismo 34°.	Ex. 50. C
ad Varices. secr.	Sp. 103. A
in Varice multum iuuat sectio ischiadicæ. de ana. uiu.	Sp. 54. H
Varices qñq; excidūt in cruribus, & testiculis. 4°. met. me.	7°. 90. G
Varix qñ excidēda. 4°. de comp. med. per ge.	5°. 237. A
Varices quomodo incidendæ. intr.	Isa. 60. D
Varices supra ulceratū locū primo sanandæ sunt. 4°. meth. m.	7°. 23. H
VARVS. quid sit. 5°. de comp. med. sec. loc.	5°. 160. B
Varus quid sit. de remed. par. fac.	7°. 157. B
à Varo quō differat ficosus tumor ī mento. de remed. par. fac.	7°. 157. B
Vari faciei affectus. intr.	Isa. 59. C
ad Varos in facie. de remed. par. fac.	7°. 157. B
pro Varis sapo. de remed. par. fac.	7°. 157. B
ad Varos sinegma. 1°. de comp. med. sec. loc. 131. D/5°.	5°. 160. F
ad Varos ex Critone. 5°. de comp. med. sec. loc.	5°. 160. D
ad Varos callosos. 5°. de comp. med. sec. loc.	5°. 160. E
ad Varos. 1°. de comp. med. per ge.	5°. 214. G
Vari in genu luxatione quomodo fiat. de art. com. 3°.	7°. 292. D
VAS. quid significet. in 6°. de mor. uul. com. 2°.	3°. 160. G
Vasa maxima quæ sint. 11°. meth. med.	7°. 68. G
Vasa pulsantia sunt arteriæ. 7°. de ana. adm.	7°. 94. F
Vasa non possunt secari ignoratis musculis. 1°. de ana. adm.	1°. 69. E
Vasorum corpora tunica dicuntur. 6°. de ana. adm.	1°. 92. D
Vasorum neruorum tunica quot. de ana. uiu.	Sp. 44. H
per Vasorū tunica sanguis attrahit in nutritione. 6°. de usu p. 1°. 151. D	
Vasorū tunica trahūt sanguinē maximē sibi pprū. 3°. de na. f. 1°. 307. G	
Vasa tenuia cur in magna ossa inseruntur. 13°. de usu par.	1°. 202. B
Vasorum diuisiones implent glandulæ. 8°. de usu par.	1°. 165. B
Vasa quæ debeant esse spissa. de ana. uiu.	Sp. 45. A
Vasa magna cur non sint in superficie posita. 16°. de usu par.	1°. 219. F
in Vasis radix quæ. 5°. meth. med.	7°. 30. G
Vasa quæ à deriuatis deriuantur, habēt eandem originem cum deriuatis. 6°. de decr. Hip.	1°. 265. C
Vasa quæ deferunt ad oculos fluxiōes qñq; incidēda. 13°. me. m. 7°. 85. E	
Vasa quæ ferunt ad oculos fluxiones quæ incidi non possunt. 13°. metho-	
di medendi.	7°. 86. E
Vasa locutionis quæ. de ana. uiu.	Sp. 49. B
Vasa uociferationis in brutis quæ. de ana. uiu.	Sp. 49. B
Vasa ad asperā arteriā ī collo capillorū spēm referūt. 1°. de l. af. 4°. 2. D	
Vasa ad mamas & testes habēt cōmunē usum. 16°. de usu par.	1°. 221. A
Vasorum tria genera cor connectunt cerebro. 2°. de decr. Hippocratis & Platonis.	1°. 239. B
Vasorum à corde proficiscentium orificia quales habeāt membranas, & earum usus. 6°. de usu par.	1°. 152. B
Vasorum ora non possunt ita claudi in corde, ut nihil retro recurrat. 3°. de natural. facul.	1°. 307. E
Vas proprium pituitæ est pulmo. de ana. uiu.	Sp. 52. G
Vas exiguum in pulmone. 15°. de usu par.	1°. 212. F
Vas ruptum in pulmone ex clamore, pondere, cursu, & ex saltu. 5°. methodi medendi.	7°. 30. C
Vas ī pulmone ruptū letale nocumentū. de uen. sect. aduer. Erasl. 6°. 9. E	
Vas in pulmone ruptum qñ curauit Galenus. 5°. meth. med.	7°. 36. B
Vas in thorace si rūpi debeat, noli exercere corpus. de uenæ sectione aduersus Erasistrateos.	6°. 8. F
Vas proprium melancholiæ est splen. de ana. uiu.	Sp. 51. A
Vas secundæ digestionis est uescica. de ana. uiu.	Sp. 51. D
Vasorum excrementa per urinas. de const. ar. med.	Isa. 42. B
Vasorum excrementa continentium muscoli sunt cibi instrumenta. 6°. de ana. ministr.	1°. 90. C
Vasis eisdem natura non utitur ad materias semicoctas, & perfecte coctas. 6°. de decr. Hip. & Pla.	1°. 263. D
ex Vasis urina assa, & cruda. de tot. mor. temp.	3°. 88. G
Vasorum urinae dilatatio quō cognoscat. de ren. aff. dig. et m. 7°. 192. G	
Vasorum urinae imbecillitas quomodo cognoscatur. de ren. affect. dign. & medela.	7°. 192. G
Vasorum reuolutio ubi efficiatur. 1°. de sem.	1°. 333. E
Vasorum reuolutio est in uasis seminis. 1°. de sem.	1°. 335. C
Vasa paucissima sunt reflexa, & cur. 16°. de usu par.	1°. 214. G
Vas quod spermaticū nūcupat, licet uere nō sit. 14°. de usu p. 1°. 208. C	
Vasa seminaria quæ in antecedentia, & cōsequentia. de ana. ui. Sp. 51. G	
Vasa seminaria qualia in uiris, & in mulieribus, & cur. de ana. Sp. 51. G	
Vas spermaticum in uiro quale. 14°. de usu par.	1°. 207. H
Vasa spermatica uirosum sunt duriora uasis spermaticis mulierū. 14°. de usu partium.	1°. 209. H
Vasorū spermaticorum situs in maribus qui. 14°. de usu par.	1°. 209. A
Vas spermaticum in muliere quale. 14°. de usu par.	1°. 207. H
Vas spermaticum in foeminis cur nō in testes. 14°. de usu par.	1°. 209. G
Vasorum seminalium coniunctio in muliere ignorata à summis uiris. de dissectione uulue.	1°. 109. C
Vasorum spermaticorum substantia qualis. 14°. de usu par.	1°. 209. G
Vas spermaticum cur uaricosum. 14°. de usu par.	1°. 208. A
de Vasorum spermaticorum magnitudine, & de suo incessu, cur ita longe eant. 14°. de usu par.	1°. 208. H
Vasa spermatica in mare quō maiora q̄ foemina. 14°. de usu p. 1°. 208. F	
Vas spermaticum foeminis paruum. 14°. de usu p.	1°. 209. H
Vasa spermatica in mare magna ex piscibus, & auibis cognoscuntur. 14°. de usu par.	1°. 208. G
Vasa spermatica in piscibus, & auibis cur iūcta diapbragmati. 14°. de usu partium.	1°. 208. G
Vasa spermatica in piscibus, et auibis longa. 14°. de usu par.	1°. 208. G
Vasa spermatica breuiora sunt in homine, quā in quocunq; alio animali. 14°. de usu par.	1°. 208. G
Vasorum spermatis orificia alarum formā habēt. de cōp. memb. Sp. 59. C	
Vasa per quæ alter fit mas, alter foemina. 14°. de usu par.	1°. 207. D
Vasa quatuor habent testiculi. de sper.	Sp. 36. F
Vasa nutrientia testiculos unde. 14°. de usu par.	1°. 208. H
Vasa nutrientia partes pudendas in mulieribus, & uiris. 14°. de usu partium.	1°. 209. B
à Vasis uteri pendent secundæ. com. 5°. aph. 45°.	Ex. 41. G
Vasa uteri quibus obstruantur. com. 5°. aph. 57°.	Ex. 43. A
Vasa quæ in conceptu aperiuntur. de diff. uul.	1°. 109. E
Vasa quæ feruntur ad crura, cur interne ferātur. 16°. de usu p. 1°. 219. F	
Vasa omnia non sunt necessaria. ad Thrasylb.	2°. 104. D
in VASORVM finibus quot de causis obstructio fiat. 11°. methodi medendi.	7°. 68. H
Vasorum exiguitas non facile deprehēditur. 6°. de usu par.	1°. 220. D
Vasorum angustia quo modo fiat. 1°. de san. tuen.	2°. 68. C
Vasorum imbecillitas unde proueniat in purgationibus. 3°. de simplicium medic. facul.	5°. 23. H
Vasa totius corporis, & uiscera non sunt intemperanter replenda. de cucurb. scarif.	6°. 3. A
Vasorum repletio quæ habeat symptomata. 9°. meth. med.	7°. 57. C
ad Vasa & ad robur plenitudinis duæ differentiæ. de mul.	3°. 77. A
Vas potest grauari, & homo nō egrotabit. de cur. rat. p sang. 6°. 16. E	
Vasorum inanitio pro purgatione apud Hippocratem. commentario 4°. aphorismo 2°.	Ex. 27. C
Vasorū inanitiōes fortes fieri nō debēt. de uic. ra. i m. ac. c. 2°. 7°. 120. G	
in Vasis solis quandoq; humores putrescunt, quandoq; in toto corpore. comment. 4°. aph. 37°.	Ex. 32. B
in Vasis humorum putredo qualis. 1°. de diff. feb.	3°. 33. B
Vasa totius corporis plena pituita alba inducunt aquā intercutem, dictā à Græcis leucophlegmatiam. com. 7°. aph. 70°.	Ex. 60. G
Vas effundens pōt causare spumosa excrementa. cō. 7°. ap. 30°. Ex. 56. A	
Vasorum reclusio quibus fiat causis. 3°. de symp. cau.	3°. 27. A
Vas quot modis possit rumpi. 3°. de symp. cau.	3°. 26. H
in Vase continui solutio Rhegma dicitur. 4°. meth. me.	7°. 23. B
Vasorum oris apertio Anastomosis appellat. 4°. meth. med.	7°. 23. B
Vasorum ora referat ficus arbor. 8°. de simp. med. fac.	5°. 61. F
Vasorū apertio unde pueniat in purgatiōibus. 3°. de simp. m. f. 5°. 23. H	
Vase quocūq; disrupto sanguinis emanātis phibitio. 8°. de ana. 1°. 101. G	
Vasorum sanguinis deligatio. 5°. meth. med.	7°. 30. F
in Vasis abscessis quando uincula debent decidere, caro habetur p operculo. 13°. meth. med.	7°. 86. F
VASA ex quibus fieri non debent. de subf. emp.	15. 32. C

Vas duplex quid sit, & à quo in eis fiat coctura. 7°. de composi. medic. secundum locos. 5°. 180. A
Vas duplex quō sit, & quō intelligatur. 3°. de comp. med. p. ge. 5°. 233. E
Vase duplici quid significet, & quæ incoqui debeāt. 7°. de composi. medicamen. secundum locos. 5°. 180. B
in Vase duplici quō debeat cera liquefieri. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 187. E
in Vase duplici debet liquari chalbanū. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 233. E
in Vase duplici mellis coctura, quo ad manus non inquinat. 7°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 178. H
in Vase duplici miscentur unguenta oīa. 3°. de cōp. me. p. ge. 5°. 234. F
in Vase duplici calefant unguenta. 8°. meth. med. 7°. 53. C
Vase duplici utuntur unguentarij. 7°. de cōp. med. sec. loc. 180. B/181. F/7°. de comp. med. per ge. 269. H/5°. 271. A/B
in Vase duplici coquebant medicamenta. 4°. de san. tuen. 2°. 87. A
in Vase duplici quō coquebant medicamenta. 4°. de san. tu. 2°. 87. A
Vase duplici utitur. 7°. de comp. med. sec. loc. 178. H/179. D/E/180. A/7°. de comp. med. per ge. 273. A/5°. 274. D/10°. meth. me. 7°. 65. A
Vas, in quo uiperæ coqui debent, quale esse debeat. de theria. 5°. 95. F
Vasa in quibus reponi Teriaca debet, & quomodo aperienda, & quomodo claudenda. de theria. ad Pison. 5°. 95. G
Vas quomodo præparetur operculis & centonibus. 7°. de compositione medic. per gen. 5°. 273. A
in Vase Aeneo in quo ponit punicæ. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. G
Vas æneum. 6°. de composi. med. sec. loc. 5°. 170. A/de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 152. G/de ocul. 7°. 191. F
Vas Aereum elegit pro coctura. de remed. par. fac. 7°. 155. G
in Vas æreum semper ponit malum punicum. 3°. de composi. medicam. secundum locos. 5°. 48. D
Vas æreum. 3°. de composi. medic. sec. loc. 145. H/4°. 152. H/153. A/6°. 170. C/9°. 209. B/2°. de cōp. m. p. g. 225. F/4°. 243. F/5°. 246. F
Vas æris Cyprij. 5°. de comp. med. sec. loc. 161. F/5°. de composi. medic. per genera. 5°. 254. D
Vas æris rubri. 3°. de cōp. me. se. lo. 148. A/2°. de cōp. m. p. g. 5°. 226. C
Vasa ex nō puro Argēto rubiginē cito cōtrahūt. 5°. de antid. 5°. 104. D
Vas argenteum crassum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 274. G
Vas argenteum. 7°. de comp. med. sec. loc. 181. G/H/7°. de composi. med. per genera. 5°. 274. G/de incant. adiur. 7°. 182. B
Vas Birennum. secr. Sp. 98. D
Vas Buxum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 273. F
Vas Corneum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. C
Vasa fictilia Alexandrotica purpurea appellata. 2°. de composi. medic. secundum locos. 5°. 128. B
Vas fictile nō picatū Ergo erāt picata. >10°. de cōp. m. s. l. 5°. 209. A
Vas fictile. 5°. de composi. med. sec. loc. 162. A/163. B/164. A/3°. de cōp. med. per ge. 5°. 235. C
Vasa figulina, in quibus debet alia coqui, cur debeāt esse bene cocta. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85. A
Vas figulinum. 3°. de composi. medicam. secundum loc. 144. H/148. C/4°. 152. G/10°. 5°. 209. A
Vas illicum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. H
Vasis genus Meliterium dictum. de puer. epil. 7°. 181. A
Vas Nouum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. B
Vas Plumbeum quod non perspiret. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 271. C
Vas plumbeum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. C
Vas Stamneū pro seruādo medicamento. 6°. de cōp. med. se. lo. 5°. 171. A
in Vase stāneo mali punici succū seruāt. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 148. E
Vas stamneum. 3°. de comp. med. sec. lo. 143. E/F/148. E/7°. de composi. med. per ge. 269. G/272. F/5°. 273. F/de oculis. 7°. 191. F
Vasa testacea sunt prima aqua saturanda. de rem. par. fac. 7°. 154. A
Vasa testacea. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 273. A
Vasa uinaria obturanda sunt ne uinum acēscat. de uinis. Sp. 77. A
Vasa uinaria aperta cito faciunt uinum acetum. in 6°. de morbis uulgar. commentario 4°. 3°. 182. H
Vasa minus plena citius faciunt acetum. in 6°. de morbis uulgaribus, cōmentario 4°. 3°. 183. A
Vas Vitreum crassum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 274. G
Vas uitreum. 2°. de comp. med. sec. locos. 139. C/3°. 143. D/144. A/5°. 160. F/7°. 179. E/180. E/181. G/H/182. A/185. E/F/9°. 203. A/4°. de composi. medic. per genera. 243. H/244. A/7°. 269. G/273. A/5°. 274. F/de med. fac. par. 169. D/7°. 174. D
Vas unguentarium exiguum stāneum. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 272. H
Vas unguentarium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. G

pro Vase pellicula. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. C
Vasa attrita fiunt sicciōra. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 170. B
Vasa proijciebat quidam delirans, tamen illa cognoscebat, & nomina= bat. de symp. diff. 3°. 12. H
Vas se esse cur quispiā arbitrat. de mel. ex Gal. Ruf. & P. Sp. 109. D
VASCULORVM immunditia quid significet. in 6°. de morb. uul. commentario 3°. 3°. 162. H
Vasculo testacco uel aeneo posita aqua fomentum est calidum. de uict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 116. D
Vasculum pro mensura. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. F/H
VATES tāquā præsentia dicit præterita. in progn. cō. 1°. 4°. 189. H
Vates existimatus Galenus. in progn. com. 3°. 4°. 211. G
VATICINATIONI similis est ars medica. de uict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 109. H
VATICINATORIAE sciētiae quæ. de præcog. ad Po. 4°. 215. B
VATICINIA obscura. 1°. de dieb. decr. 4°. 150. G
Vaticinium Galeni. de præcog. ad Possib. 4°. 217. B
VBERA sunt partes in hoīe ex illis, quæ sunt laxiores, et humidiores. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
Vbera uocantur mammarum glandulæ, si lac continent. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 35. H
Vberū caro albior est glandis carne, & testiculorū. de ana. uiu. Sp. 55. H
Vbera quibusdam supra modum increuerunt. de diff. mor. 3°. 5. C
ad Vberum tumorem. de pass. mul. Sp. 96. D
Vberum durities antiquas uiuat Erysimum. 6°. de simp. me. fa. 5°. 47. E
ad Vberum duritiem, & inflationem, & ulcera, & crassitiem, & omnem passionem. de pass. mul. Sp. 96. D
Vberum phlegmonas sanare ostraciten dicit. 9°. de simp. me. f. 5°. 67. D
Vberum phlegmonibus solæ sordes se exercentium impositæ efficaciori sunt remedio. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. C
Vbera inflammata refrigerari moderate amāt. 7°. de simp. me. f. 5°. 53. E
Vberum aptum cataplasma. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. E
Vera inflammata ex lacte concreto quomodo curantur. 7°. de simplic. medic. facul. 5°. 53. E
ad Vbera ulcerata. de pass. mul. Sp. 96. D
Vbera generant bonum chymum, & crassum. de dissol. cont. Sp. 74. A
Vbera est cibus crassus, & cur. de diss. cont. Sp. 72. G
VBI quid significet. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 200. E
Vbi genere est superius, & inferius. 2°. de diff. pul. 4°. 56. F
VECTIO inter faciēda numeratur. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 68. H
VECTES pars organorum. de machin. 7°. 309. E
Vectes aerei uel ferrei comparantur. de machin. 7°. 309. D
VEHEMENTER βίαιως. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 174. F
VEHEMENTIA quæ dicantur. 4°. de dign. pul. 4°. 83. D
Vehementis proprium. 4°. de dign. pul. 4°. 83. F
Vehemens dolor notus. 2°. de loc. aff. 4°. 12. G
VEHEMENTIAE nomen uulgo cui applicatum. 3°. de differentiis pulsuum. 4°. 61. H
Vehementia, & magnitudo idē in morbis. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. F
VEHEMENTIVS pro maius dicitur à medicis. commentario 6°. aphorismo 5°. Ex. 47. A
VEHI nauis est passio. 1°. meth. med. 7°. 6. C
Vegetatiua anima in iecore est. 1°. meth. med. 7°. 58. H
VEGETABILIS anima dicta ab Aristotele, concupiscibilis à Platone à & stoicis natura dicitur. de fact. for. 1°. 326. B
Vegetatiua anima quæ in iecore est potest uocari appetitrix, naturalis, & alitrix. 9°. meth. med. 7°. 58. H
VELLA quid. de simp. med. Sp. 92. A
Vella calefactoria est, submordens uiribus relaxans ad tussim ueterē & ad regium morbum cum melle optime facit. de simp. Sp. 92. A
pro VELLE, posse. de artic. com. 3°. 7°. 281. H
VELLICATIO in ægris quid significet. in 1°. de morbis uulgaribus. commentario 2°. 3°. 118. A
VELLICANT gulam acria, & salsa. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
VELLVS nemo portat ad fullonem, prouerbiū. 2°. de diff. p. 4°. 58. B
VELOCITAS timidis conuenit. 1°. de usu par. 1°. 113. C
Velocitas responsionis sequitur ad dominiū bilis. de ana. uiu. Sp. 45. F
Velocitatis, & spissitudinis in pulsu differentia. comp. pul. Sp. 65. H
VELOCITER nutrire. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
VELOCEM linguam ferē semper habent melancholici, sed balbe, et exili uoce loquuntur. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. D
Velox pulsus

- Velox pulsus est qui in paruo tempore longitudinē explet. compendium
 pulsuum. Sp. 65. H
 Veloces nutritiones deprehenduntur ex pulsibus qui sunt fortes, & ma-
 gni, & ex motibus qui sunt uoluntarij, quia habent robur. com. 2°.
 aphorismo 18°. Ex. 13. G
 Velocioris coctionis sunt quæ appetuntur & sapiunt. de dissol. Sp. 73. B
 Velocius digeritur quod leuiter, & facile masticatur, quam quod diffi-
 culter. de diff. cont. Sp. 73. D
 Velocis digestionis de se sunt cibaria subtilia, & media. de diff. Sp. 73. C
 Velocius digeruntur raram habentia substantiam, quam habentia spiss-
 sam. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Velocius digeruntur cibi crassi in aliquo corpore. de diff. cont. Sp. 73. C
 Velocis digestionis cibariorum qui modi. de diff. cont. Sp. 73. B
 Velocius digeruntur carnes autū quā quadrupedū. de diff. cont. Sp. 73. C
 Velocius digeruntur axillæ omnium auium pinguium, et iuuenū, quā axil-
 læ macrarum, & antiquarum. de diff. cont. Sp. 73. C
 Velocius digeritur ex animalibus siccis quod est paruum, quā magnū.
 de diff. cont. Sp. 73. C
 Velocis digestionis sunt caro gallinæ, duragi, et starnæ, & hepata pullo
 rum anserum, & eorum axillæ. de diff. cont. Sp. 73. C
 Velocius digeritur caro uituli, quā caro bouis. de diff. cont. Sp. 73. C
 Velocius digeruntur oua non dura, quam dura. de diff. cont. Sp. 73. D
 Velocius digeruntur nuges, quam auellanae. de diff. cont. Sp. 73. C
 VELI lintum. de artic. com. 3°. 7°. 270. H
 VENAE quid significant. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 212. E
 Vena quæ sit apud antiquos. 8°. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 266. E
 Vena pro arteria accipit. 6°. de decr. Hipp. 266. E/ in tim. Pla. 287. G/
 quod animi mor. 320. C/ de foet. for. 1°. 323. G/ de caus. morb. 7. E/ in
 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 195. C/ in 1°. pror. cō. 3°. 4°. 180. D/ 7°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 177. B/ de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. D/
 de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 138. A
 Venæ, & arteriæ differentia. 6°. de usu partiū. 151. A/ 1°. 152. G/ 4°. de
 differ. puls. 4°. 65. D
 Vena tenuior est ac imbecillior arteria. 5°. de loc. aff. 4°. 30. F
 quā Vena siccior est arteria. 5°. meth. med. 7°. 32. D
 Vena sexuplo minus crassa arteria. 1°. de sem. 1°. 333. A
 Vena cur tenuis in omni animali. 6°. de usu par. 1°. 148. B
 Venæ uas non albicat sicut uas arteriæ. 6°. de ana. admin. 1°. 93. B
 Venarū, neruorum, & arteriarū facultas diuersa est. de mult. 3°. 77. A
 Venas tantum appellant recentes quæ nō pulsant. de cau. mor. 3°. 7. E
 Vena pulsatis, & uena quieta sunt coniunctæ. de ana. uiu. Sp. 56. E
 Vena pulsatis in interioribus membris superposita est quieta, in exte-
 rioribus supposita quieta, & e contra. de ana. uiu. Sp. 56. E
 VENA quid, & unde oriatur. de ana. uiu. Sp. 55. E
 Vena quid sit. 7°. de ana. adm. 1°. 95. A/ de ana. uiu. Sp. 44. B
 Venæ sunt mēbra cōplexa, quā tū uocātur simplicia. de ana. uiu. Sp. 44. G
 Venæ si demantur ab instrumentis sunt simplicia. 1°. de nat. f. 1°. 291. G
 Venæ, arteriæ, & neruus sunt elementa hominis. 2°. meth. med. 7°. 11. H
 Venæ sunt ligamenta carniū. de ana. uiu. Sp. 44. B
 ex Vena, neruo, & arteria particula omnes animalis cōtextæ sunt. 7°.
 de usu partium. 1°. 158. H
 Venis indigent partes compositæ. ars med. Isa. 63. B
 Venis, & arterijs cur indigeāt naturalia membra. 1°. de loc. aff. 4°. 8. B
 ex Venis, neruis, arterijs, osibus, & carne compositum incorruptibile
 esse non potest. 14°. de usu par. 1°. 204. D
 Venæ inter partes similes numerantur. de diff. mor. 3°. 2. F
 Vena inter prima instrumenta numeratur. de diff. mor. 3°. 3. B
 Venæ numerantur inter primas partes quæ formantur. 2°. de temper.
 16. A/ 1°. de nat. fac. 1°. 291. F
 Venæ, & nerui quando formentur. de sper. Sp. 36. C
 Vena ex quibus fiat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
 Vena exanguis est, tamen ex sanguine facta. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
 Vena est exanguis. 1°. de sem. 1°. 330. C
 Venæ sunt minus sicca chartilagine. 1°. de temper. 1°. 15. C
 Venæ sunt exanguæ & frigida natura. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Venæ fiunt calidæ ex tactu sanguinis, & ueniunt ad medium tempera-
 mentum. 1°. de temper. 1°. 15. C
 Venam difficillimum est fieri ex sanguine. 1°. de sem. 1°. 332. E
 Vena non fit e sanguine sed e semine. 1°. de sem. 330. C/ 1°. 331. H
 Venæ primæ ex seminis substantia generantur. de foet. for. 1°. 324. A
 Venarū corpus cum prorsus exanguæ sit, uerisimile est primam e semine
 generationem habere. de foet. for. 1°. 322. G
 ad Venarum generationē quæ necessaria sunt, in seminis substantia inue-
 niuntur. 1°. de sem. 1°. 330. E
 Venæ potius a neruo quam a carne nascuntur. de ana. uiu. Sp. 50. F
 Venæ quibus componantur. de ana. uiu. Sp. 44. G
 Venæ & arteriæ ex fibris membranisque fiunt. de ineq. intemp. 3°. 43. D
 Venæ oēs habēt unā tunicā, & uarias fibras. 6°. de ana. admin. 1°. 93. C
 Vena ex una constat tunica. 6°. de ana. admin. 1°. 95. A
 Vena habet solum unam tunicam. 3°. de nat. fac. 1°. 305. E
 Venæ non indigent multiplicitate tunicarum. de ana. uiu. Sp. 45. A
 Venarum tunica cur dura. 7°. de usu par. 1°. 159. D
 in Venæ tunica sunt fibræ multæ. 10°. meth. med. 7°. 67. D
 Venæ quas habeant fibras. 2°. de temp. 1°. 18. A
 Venæ quam habeant carnem. 2°. de temp. 1°. 18. A
 Venæ quam habeant caliditatem. 2°. de temp. 1°. 18. A
 in Venis, & sanguine caliditatem habet animal omne ueluti fontē ignis.
 in timæum Platonem. 1°. 289. H
 Venæ caliditate, & siccitate citius fistulantur. 2°. de sem. 1°. 339. B
 Venæ fiunt latæ ob spiritum calidum. 2°. de sem. 1°. 339. B
 VENARVM utilitas quæ. 1°. de usu par. 1°. 117. B/ de ana. Sp. 44. B
 Venæ cur inditæ membris. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266. A
 Venæ necessariæ omni aianti. 6°. de ana. adm. 90. D/ 6°. de usu par. 1°. 155. B
 Venæ commune corporis instrumentum. 16°. de usu par. 1°. 214. D
 Vena commune instrumentum, quo omnia membra gubernantur. 1°. de
 semine. 1°. 330. C
 Venæ duæ ueniunt ad omne mēbrū instrumentale. de ana. uiu. Sp. 44. B
 Venis & arterijs cur indigeāt aialia instrumenta. 1°. de loc. aff. 4°. 8. B
 Vena communis est toti animanti. 2°. meth. med. 7°. 12. G
 Venæ habent functionem similem in omni parte. 6°. de decr. 1°. 266. B
 Venis carens corpus quod nam dicatur. de artic. com. 3°. 7°. 277. F
 pp Venam & arteriam musculus est instrumentum naturale. 1°. de mo-
 tu musculorum. 1°. 309. B
 Venis, & arterijs cur indigeant musculi. 1°. de loc. aff. 4°. 8. B
 sine Vena, et arteria nullus est musculus. 16°. de usu par. 1°. 220. A
 Venæ pertinent ad musculos. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. H
 Venæ sequuntur musculos in figura. 1°. de ana. adm. 1°. 63. E
 ex Venæ, & arteria motus præcedentes sunt naturales, & uoluntatis
 expertes. 1°. de motu mus. 1°. 309. B
 Venarum motus actiones dicuntur. 1°. de natur. fac. 1°. 291. B
 in Venis tertium genus motus. de trem. palp. 3°. 51. G
 Venarum exercitatio per accidens fit a motibus uoluntarijs. 2°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 75. A
 Vena, neruus, arteria cōtinuantur unicuique lacerto. de mot. ma. Sp. 66. E
 Vena, & arteria simul sunt in toto corpore præterquā in iecore et sple-
 ne. de util. respir. Sp. 64. G
 Venæ sunt robustiores adenibus. 13°. meth. med. 7°. 80. H
 Venæ in quas glandulas inferantur. 2°. de sem. 1°. 340. D
 ad Venas transeuntes ab uno in aliud recipiendas quādoque glandulae fa-
 cte sunt. de ana. uiu. Sp. 44. D
 Venæ quid contineant. 6°. de usu par. 1°. 154. H
 Vena, pellis, & neruus sunt receptacula sanguinis, & spiritus. de utilita-
 te respir. Sp. 63. C
 in Venis adsunt spiritus. fin. med. Isa. 44. C
 Venæ in conatu omnes instantur. de util. resp. Sp. 63. G
 Vena sanguinis receptaculum est. de uen. sect. aduers. Eras. 6°. 5. G
 in Venis cur solus sanguis appareat. 8°. de decr. Hipp. & Pla. 1°. 275. A
 ex Venis qualiscunque sit uocatur sanguis. de atrab. 1°. 34. D
 in Vena multus est sanguis, & spissus. de util. respir. Sp. 64. E
 Venæ sanguine liquidior est sanguis arteriæ. de util. respir. Sp. 64. E
 in Venis sanguis exquisitus nunquam. de mult. 3°. 80. H
 Venarum sanguine calidior sanguis arteriarum. de foet. for. 1°. 323. E
 Venæ quæ sanguinē regūt possā, & p uiscera currunt. de dyn. Sp. 19. D
 Venæ singulae pertingunt ad ossa singula. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. G
 Venæ exigua in osibus. 16°. de usu par. 1°. 220. G
 per Venas confluit calor. de usu pul. 1°. 228. D
 ad Venas a corde fluit calor continue ita ut flamma est in cōtinuo motu.
 de util. resp. Sp. 62. F
 Venarum calor minor est illo arteriarum. de usu pul. 1°. 228. D
 Venæ non sunt ut arteriæ in meatibus. de usu pul. 1°. 228. G
 Venæ, & arteriæ habent ora communia. de usu pul. 1°. 228. G
 a Vena ad arteriam meatus aliquis est. de util. resp. Sp. 64. F
 in Venas transeunt arteriæ. de uenæ sect. aduers. Eras. 6°. 5. F
 Venarum meatus manifesti sunt. de diff. mor. 3°. 4. C
 Vena ubi

Vena ubi nusquam relinquitur ab arteria. 16°. de usu par. 1°. 220. H
 cum Venis cur ubiq; natura ponit arterias, nisi quid maius obstat. 5°. de
 usu partium. 1°. 142. C
 Venæ profundæ habent arteriam. de uen. art. diff. 1°. 59. C
 Vena est ubi uas arteriosum est. 16°. de usu par. 1°. 220. H
 sine Vena sua non inuenitur arteria. 16°. de usu par. 1°. 220. E
 Vena sine arteria. de uen. art. diff. 59. D/E/16°. de usu par. 1°. 220. E
 sine Venis arteriæ quæ. de uen. art. diff. 59. G/16°. de usu pa. 1°. 220. H
 Venæ, & arteriæ in quibus partibus se cōtingūt. 9°. de usu pa. 1°. 172. H
 Venæ & arteriæ in conceptibus non perfectis quales. de uen. ar. 1°. 59. E
 Venæ & arteriæ cum inferuntur in arteriam partem, semper propagi-
 nes mittunt, sed differenter. 16°. de usu par. 1°. 220. D
 Venas nunquā misceri arterijs, & e contrario est mirabile. & non te-
 mere factum. 15°. de usu par. 1°. 211. C
 Venas, & arterias comparat nassularum funibus. in tim. Pl. 1°. 288. G
 Venæ, & arteriæ minimo intervallo ducuntur ad membra. 16°. de usu
 partium. 1°. 220. A
 Venas & arterias ducit natura ad omnes partes brevissimo intervallo.
 16°. de usu par. 1°. 219. A/C
 Venæ non habent sensum. 16°. de usu par. 1°. 220. D
 præter Venas, & arterias, & pelliculas, et nervos nihil de corpore sen-
 sibile est. de util. resp. Sp. 62. G
 Vena ut uētricul°, arteria et nervus, diuerso mō sentiūt. & mul. 3°. 77. F
 Venæ sensibiles. 14°. meth. med. 7°. 92. C
 Vena sentit solum, & non habet motū uolūtariū. 16°. de usu. 1°. 214. H
 VENARVM aut arteriarum aut neruorum anatomia post ossa mu-
 sculos tertio loco sine ordine spectanda est. 1°. de ana. adm. 1°. 64. B
 Venarum anatomie cur à iecore incipienda. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264. A
 Venæ non uidentur in simia ablata membrana ob tenuitatem. 3°. de ana-
 tomicis administ. 1°. 74. D
 Vena in simijs quomodo sit. de uen. art. diff. 1°. 56. C
 Venæ uidētur in equis, asinis, mulis, et bobus ablata mēbrana ob crassi-
 tiem. 3°. de ana. admin. 1°. 74. D
 Venæ quibus alligentur. 6°. de usu par. 1°. 148. F
 in Venis quæ Hippocrates docuerit. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 7. D
 Venas, de quibus Hippocrates considerationem facit, considera. de uen.
 sect. aduers. Eras. 6°. 12. D
 Venarum distinctio secundum Hippocratem. 6°. de decret. 1°. 266. G
 de Venarum dissectione liber neq; est Hippocratis neque Polybi. 6°. de
 decr. Hippoc. 1°. 262. E
 Venarum origo unde sit. de utilit. resp. Sp. 63. G
 Venarum, & nutritionis origo quæ. de marc. 3°. 46. G
 Venarum principium, & finis idem secundum aliquos. 6°. de decr. Hip-
 pocratis. 1°. 265. F
 Venæ depēdent ab hepate. ars med. Isa. 63. B/1°. de usu p. 117. B/4°. 138.
 F/6°. 152. D/15°. 212. E/16°. 1°. 214. D
 Venarum principium multo magis est iecur, quā cor arteriarum. 6°.
 de decr. Hip. & Pla. 1°. 265. C
 Venarum principium, & finis est Iecur. 6°. de decr. Hip. 1°. 265. F
 Venarum radicatio Iecur. 6°. de decr. Hip. 1°. 266. G
 Venarū principiū esse iecur demonstratio prima. 8°. de decr. 1°. 273. G
 Venarū principiū esse iecur demonstratio secunda. 8°. de decr. 1°. 273. H
 Venarū principiū esse iecur demonstratio tertia. 8°. de decr. 1°. 273. H
 Venas oriri à iecore demonstratio quarta. 8°. de decr. Hip. 1°. 274. A
 Venarum principiū est Iecoris caro. 4°. de usu par. 1°. 138. H
 ex Venis componitur hepar. de ana. uiu. Sp. 50. F
 Venis solis tenuissimis atq; rarissimis nutriū hepar. 6°. de usu p. 1°. 155. C
 Venis uirtutem largitur Iecur. ars med. 15. 71. A
 Venarum facultatis iecur uelutifons est. de mul. 3°. 77. A
 Venæ accipiunt ab hepate uirtutem naturalem. 1°. de usu par. 1°. 117. B
 Venæ uis quomodo cognoscatur. in prognost. com. 2°. 4°. 200. C
 Venarum corpus non uidetur à iecore, uel à corde germinasse. de foetū
 formatione. 1°. 324. G
 Venarum principium non esse hepar, suadet. de ana. uiu. Sp. 56. F
 ad Venarū nām iecoris substantia ne ppē qdē accedit. & foet. f. 1°. 324. E
 Venæ quod nascent à corde, nō ab hepate, phibitio. & ana. ui. Sp. 46. A
 Venas à corde oriri aliqui dicunt. 6°. de decret. Hip. 1°. 261. H
 Venarum fons est cor apud Platonem. 3°. de decr. Hip. 1°. 241. F
 Venarum, & arteriarum principium esse cor tribus rationibus proba-
 tur secundum Aristotelem. de ana. uiu. Sp. 56. E
 Venæ, & arteriæ porrigūtur à cono cordis p totū. de ana. uiu. Sp. 56. G
 Venæ principium quod non sit cor probatur. 6°. de decretis Hippocra-

tis. 1°. 262. H/de ana. uiu. Sp. 56. E
 Venarum principium non esse cor optimum argumentū præter alia. 6°.
 de decr. Hip. 1°. 263. G
 Venæ cordis & iecoris sunt tanquam radices. 1°. de sem. 1°. 331. C
 Venæ totius corporis foetus sunt tanquam trunci. 1°. de sem. 1°. 331. C
 Venæ duæ in foetu. 15°. de usu par. 1°. 211. C
 ex Venis attrahit sanguinem foetus dum augetur. 1°. de sem. 1°. 330. H
 Venis tutius erat per interna iter facere. 16°. de usu par. 1°. 217. H
 Venæ cur sint minus profundæ, quā arteriæ. 16°. de usu par. 1°. 219. F
 Venæ cur superiores arterijs. 16°. de usu par. 1°. 219. E
 Venæ infernæ sursum feruntur. 8°. de usu par. 1°. 165. A
 Venæ extrinsecæ ut præferunt magnam differentiam, ita internæ. 5°.
 de sanitate tuenda. 2°. 91. F
 Venæ maiores ex minoribus fiūt usq; ad portas. 4°. de usu p. 1°. 141. G
 Venæ omnes in quam concurrant uenam. 6°. de decr. Hip. 1°. 265. B
 Venæ omnes à qua uena oriantur. 16°. de usu par. 1°. 220. E
 VENARVM anatomie ad cor à cerebro. 2°. de decr. 1°. 235. A
 Venæ cerebri spirituales. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
 Venæ cur tot in cerebro. 7°. de decr. Hip. & Pla. 1°. 269. D
 ex Venis etiam fit plexus retiformis. 16°. de usu par. 1°. 220. C
 sine Vena rete mirabile. de uen. art. diff. 1°. 59. H
 Venæ cum uenis commissæ in toto capite. 16°. de usu par. 1°. 220. D
 Venæ et arteriæ i cerebro cur ueniāt à diuerso loco. 9°. de usu. 1°. 172. H
 Venæ ueniūt ab externa parte i cerebrū p craniū. 9°. de usu p. 1°. 173. A
 Venæ, arteriæ, nerui simul commiscuntur. 16°. de usu par. 1°. 220. D
 Venæ æquales numero neruis. 13°. de usu par. 1°. 202. A
 Vena frontis inter duo supercilia existit. de ana. uiu. Sp. 55. A
 Venæ duæ temporum flexuose incedunt. de ana. uiu. Sp. 55. A
 Venarum quatuor paria à capite descendere, uanum est dicere. de natu-
 ra hum. com. 2°. 7°. 183. D
 Venarum quatuor paria in corpore. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. B
 Venæ quæ descendunt ad oculum. 4°. de loc. aff. 4°. 22. F
 Vena non est in oculorum humoribus. 10°. de usu par. 1°. 177. G
 Venæ duæ quæ sunt in angulis oculorū lachrymalibus non apparēt mul-
 tum. de ana. uiu. Sp. 55. A
 Venæ oculorum quandoq; uidētur, quādoq; nō, & cur. de mul. 3°. 80. G
 p Venas aurii qd intelligere oporteat. in 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 192. F
 Venæ circa faciem, & aures quæ. de uen. art. diff. 1°. 57. H
 Venas multas, & arterias propter quid habeat uuea. de ocul. 7°. 183. C
 Venæ in lingua communes cū alijs carnibus. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G
 Venæ duæ in lingua cur. de uoc. & anhel. Sp. 61. G
 Venæ in lingua maiores & plures sunt, quā linguæ corpus exigit. 3°.
 de alim. fac. 2°. 26. G
 Venæ linguæ unde. de uen. art. diff. 1°. 58. A
 Venis qbus nutriātur corpora linguæ circūiecta. de uen. ar. diff. 1°. 58. A
 Venæ gutturis angustæ. de uict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 138. F
 Venæ gutturis strictiores quā faucium. de uictus ratione in mor. acutis
 comment. 4°. 7°. 138. G
 Venæ quomodo in collum ferantur. 16°. de usu par. 1°. 218. G
 à Venis quibus nutriantur scapulæ, & collum. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, com. 2°. 7°. 117. E
 à Venis quibus nutriantur caput, & collum. de uictus ratione in morb.
 acutis, com. 2°. 7°. 117. E
 Venæ carotides unde sint dictæ. de util. resp. Sp. 63. F
 Venæ obscuræ cur ad oesophagum. 4°. de usu par. 1°. 137. C
 Venæ manuum interiores appellantur. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 Venarum manus sectio. 3°. de ana. adm. 1°. 76. B
 de Venarum manus anatomia. de ana. uiu. Sp. 54. G
 Venæ manus sunt duæ. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 Venarum & arteriarum manus cōmunis ratio. 16°. de usu p. 1°. 221. A
 Venarum brachij positus non est semper idem, sed tres habet differēti-
 as. de uen. art. diff. 1°. 56. G
 Venæ duæ in totam manum propagantur. 3°. de ana. admin. 1°. 76. B
 Vena humeraria quæ. de uen. art. diff. 57. E/3°. de ana. adm. 1°. 76. B
 cur Vena humeralis dicitur crassa. de artic. com. 1°. 7°. 259. A
 Vena humeraria unde. de uen. art. diff. 56. G/1°. 57. E/F/de uict. ratio. in
 mor. acu. com. 2°. 7°. 117. D
 Vena humeraria in cubiti articulo diuiditur in tres ramos. 3°. de anato-
 micis administ. 1°. 76. C
 Venæ plures in interno cubiti articulo. de uictus ratione in morbis acut.
 commentario 2°. 7°. 117. B
 Venæ quæ per axillas tēdunt ad manus, quomodo incedant. de uictus ra-
 tione in

- tione in mor. acu. com. 2°. 7^a. 117. E
 Vena axillaris humerali multo maior est. 3°. de ana. adm. 1^a. 76. D
 Vena axillari una arteria uicina in brachio. 3°. de ana. adm. 1^a. 77. F
 Vena media quarum communis. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. G
 Vena communis quæ. 3°. de ana. admin. 1^a. 77. D
 Vena ramus similis y literæ in radio. 3°. de ana. adm. 1^a. 76. F
 Vena in quibus egregius uideantur. 3°. de ana. adm. 1^a. 76. D
 Vena quomodo euidentius uideatur. 3°. de ana. adm. 1^a. 76. D
 Vena in quibus non compareant. de aere aquis, & loc. 2^a. 2. G
 Vena quæ non apparent, quomodo possint uideri. de uen. art. 1^a. 56. F
 Venarum in brachio quæ uidetur consideratio. de uen. art. diff. 1^a. 56. G
 Venarum occultarum in brachio, & manu cōsideratio. de uen. art. 1^a. 57. A
 Venarum profundarum brachij anatomia. 3°. de ana. adm. 1^a. 77. E
 Vena interna brachij uñ oriatur. de uict. rat. in m. acu. cō. 2°. 7^a. 117. E
 Vena duæ per totum brachium. 3°. de ana. adm. 1^a. 77. E
 Vena basilica qui nam ramus sit. de ana. uiu. Sp. 54. E
 Vena cephalica qui nam ramus sit. de ana. uiu. Sp. 54. E
 Vena quæ gaudet cholera. de ana. uiu. Sp. 54. F
 Vena citrina. secr. Sp. 97. G
 Vena purpurea cuius sit ramus. de ana. uiu. Sp. 54. F
 Vena funis brachij quæ. de ana. uiu. Sp. 54. F
 Vena una superat brachium & crus. 16°. de usu par. 1^a. 221. A
 Vena saluatella cuius uenæ sit ramus. de ana. uiu. Sp. 54. F
 Vena quæ brachium nutriunt unde oriantur. de ijs, quæ in medicatrina fiunt, com. 3°. 7^a. 220. E
 sub Venis certis ungues conascuntur. in tim. Plat. 1^a. 286. H
 Vena & unguis digitorum partes. de inæq. intemp. 3^a. 43. D
 Vena quæ feruntur ad anteriorem thoracis partem quo modo se habeant. de uen. art. diff. 1^a. 57. B
 Venas mammari, & testiculorum natura ducit à longinquis partibus. 16°. de usu par. 1^a. 219. C
 Vena quæ sunt sub mammis, sunt illæ quæ ueniunt ad uterum, cōmēt. 5°. aphorismo 50°. Ex. 42. A
 Venas cōes ponit Galenus māmīs, & utero. com. 5°. aph. 52°. Ex. 42. B
 Vena iugulares sunt maximæ. de natu. hum. com. 2°. 7^a. 184. B
 Vena iugulares uñ oriatur. de ue. art. 1^a. 57. D/de na. hu. c. 2°. 7^a. 183. B
 Vena iugulares uñ à caua uena oriāt. & uic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 117. D
 Vena caua recte ad iugulum tendit. 6°. de decr. Hip. 1^a. 263. D
 Vena iugulariæ superficiales unde. de uen. art. diff. 1^a. 57. G
 Vena iugulariæ altius conditæ, quæ. de uen. art. diff. 1^a. 57. F
 Vena iugulariæ externæ sine arterijs sunt. de uen. art. diff. 1^a. 59. B
 Vena iugulares per quem locum transeant. de nat. hu. cō. 2°. 7^a. 184. B
 Vena iugularis in collo sine coniuge. 16°. de usu par. 1^a. 221. A
 Vena iugulares iungunt cor cerebro. 2°. de decr. Hip. 1^a. 239. B
 Vena iugulares quas partes nutriāt. de uic. rat. i m. ac. cō. 2°. 7^a. 117. E
 Vena ad iugulum alit costas quatuor superiores. 5°. de lo. aff. 4^a. 30. H
 Vena quæ nutriunt superiores costas. de uen. art. diff. 1^a. 56. D
 Vena una ex utraq; parte ad costas fertur. de artic. com. 3°. 7^a. 269. A
 Vena quæ sunt in dextera parte sunt etiā in sinistra. 9°. & dē. 1^a. 284. H
 in Venis distribuendis naturæ æquitas. 16°. de usu par. 1^a. 220. F
 à Venis ortis à caua, antequam in iugulare soluantur, costæ quatuor inferiores nutriuntur. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 117. D
 Vena sine pari à dextra cordis auricula orta, octo costas inferiores alit. 5°. de loc. aff. 4^a. 30. H
 Vena sine pari ubi sit, & quomodo per thoracem extendatur. de uictus rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 117. D
 Vena quæ alit thoracem. de uen. art. diff. 1^a. 59. E
 Vena sine pari quæ octo costas nutrit. 16°. de usu par. 1^a. 220. H
 Vena alens inferiores partes Thoracis, sub corde emergit. de uictus rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 117. G
 Vena nutriēs octo costas inferiores thoracis qualis, et eius arteria. 16°. de usu partium. 1^a. 219. A
 Vena parua quæ nutrit octo costas inferiores est uena sine pari. in Timæum Platonis. 1^a. 287. H
 Vena octo inferiores costas alens quorsum tendat. 5°. de lo. af. 4^a. 30. G
 Vena cordis in qua parte. 7°. de ana. admin. 1^a. 95. A
 Vena magna est in parte dextera cordis. de ana. uiu. Sp. 46. F
 Vena, et arteria amplectuntur totū cordis corpus. 6°. de usu p. 1^a. 155. F
 Vena magna ex corde nascitur, & quorsum tendat, et quæ ab illa nascatur. 5°. de loc. aff. 4^a. 30. F
 Vena magna, & arteria procedunt à uentriculis cordis ad supremum spondylum colli. de util. respir. Sp. 62. G
 Vena cordis quot. de nat. & ord. cuiusl. Sp. 42. A
 per Venas, nervos, pelliculas colligantiam habent ad cor omnes corporis partes. de util. resp. Sp. 62. G
 Vena aortæ officiū & ex quibus composita sit. de ana. uiu. Sp. 52. H
 Vena quæ correspondeant arterijs in corde. 16°. de usu par. 1^a. 220. E
 Vena uentrem habens ad cor unde trāsmittat ad cor nutrimentū. de anatomia uiuorum. Sp. 54. E
 Vena à corde ad pulmonē minor est, quā illa, quæ cordi inferitur. 6°. de usu partium. 1^a. 155. C
 Vena quæ infigitur cordi maior est, quā illa, quæ ab eo exoritur. 6°. de usu partium. 1^a. 155. C
 Vena quæ correspondent à corde in pulmones. 16°. de usu p. 1^a. 220. E
 Venarum, arteriarum cordis, thoracis, renū, & utriusq; uesticæ est opus commune. 7°. meth. med. 7^a. 49. B
 à Vena magna nulla uena it in pulmonem. 5°. de loc. aff. 4^a. 30. G
 Vena magna in pulmone. 16°. de usu par. 1^a. 220. G
 per Venam magnam sanguis ex corde subministratur pulmoni. de natura humana, com. 2°. 7^a. 184. A
 Vena est crassa in pulmone. 6°. de usu par. 1^a. 151. B
 Vena arteriosa in pulmone. 6°. de usu par. 1^a. 151. A
 Vena pulmonis ex arteriosis cordis partibus. 6°. de usu par. 1^a. 153. A
 Vena arterialis quæ, ubi, & ob quem finem. de ana. uiu. Sp. 47. F
 in Vena arteriosa membrana στυμοειδής. 6°. de usu par. 1^a. 153. F
 Venam, quæ pulmonem nutrit, cur natura ducit à corde, et nō à iecore. 6°. de dec. Hip. 1^a. 263. G
 Vena quæ fertur ad pulmonem uas magnam arteriam nectens semper minuitur. 15°. de usu par. 1^a. 212. H
 Vena i pulmone cur nō dilatatur nec cōprimatur. 7°. de usu p. 1^a. 159. D
 Vena, & arteria, quæ ueniunt à corde, faciunt circa pulmonem pelles duas plenas uenis, & arterijs. de util. resp. Sp. 64. C
 Vena caua propter quid dicta. de uen. art. diff. 1^a. 56. C
 Vena caua unde dicatur. de foet. for. 1^a. 323. E
 Vena caua ita dicitur ob magnitudinem. 8°. de decr. Hip. 1^a. 273. H
 Vena magna ob quid dicatur caua. 16°. de usu par. 1^a. 214. F
 Vena magna quæ dicitur caua quorsum procedat. de util. resp. Sp. 62. G
 Vena maxima quo modo intelligatur apud Anatomicos. 3°. de anatomia administ. 1^a. 75. C
 Venas maximas uocauit Plato dorsales. in tim. Plat. 1^a. 287. G
 Venam maximam poetæ cognoscunt. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 183. G
 Venarum maxima unde habeat ortum. de foet. form. 1^a. 323. E
 Vena maximæ ortus ex Hepate. 16°. de usu par. 1^a. 220. H
 Vena magna ex quibus fiat. de ana. par. Sp. 43. B
 in Vena magnæ anatomia sanguis quādo multus quādo paucus. 7°. de ana. administ. 1^a. 95. C
 Vena caua quod uas etiam uocetur. 16°. de usu par. 1^a. 218. G
 Vena iecoraria dicitur ab Hippocrate uena caua. & na. hu. cō. 2°. 7^a. 183. E
 Venam cauam iecorariam uocat Hippocrates. de foet. for. 1^a. 323. E
 Vena caua cur ab Hippocrate dicatur iecoraria. 8°. de dec. Hip. 1^a. 273. H
 cum Vena iecoraria simul cor generatur. de foet. for. 1^a. 323. A
 Vena iecoraria quorsum eat. 6°. de decr. Hip. 1^a. 266. G
 Vena caua superius in iecore oritur. 5°. de usu par. 1^a. 142. B
 Vena caua an oriatur à iecore, uel à corde, ambiguit. de foet. f. 1^a. 324. E
 Vena portæ inferius in iecore oritur. 5°. de usu par. 1^a. 142. B
 Vena portæ propter quid ita dicta ab antiquis. de uen. arter. 1^a. 56. B
 Vena portæ cur sic appellata. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 184. C
 Vena ad portas iecoris facile inueniuntur. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. B
 Venas multas uniuit natura ad portas, propter quid iterum diuisit. 4°. de usu partium. 1^a. 138. H
 Vena ad portonarium breuis. de uen. art. diff. 1^a. 55. G
 Vena caua & arteria magna sub septo transuerso sup uertebras incumbit. in tim. Plat. 1^a. 287. H
 Vena concaua anatomia. de ana. uiu. Sp. 54. D
 Vena caua ubi fiat. de ana. par. Sp. 43. B
 Vena cauæ locus in hominibus, & in quadrupedibus oibus, & in alijs. 4°. de usu par. 1^a. 136. D
 Vena concaua unde. de ana. par. Sp. 42. H
 Vena cauæ ortus unde. de ana. uiu. Sp. 50. H
 Vena caua qualis sit. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 138. B
 Vena caua uice trunci est. 6°. de dec. Hip. 1^a. 262. H
 Vena iecoraria trunco comparatur. de uen. art. diff. 1^a. 55. G
 Vena quo modo similes arboribus. 6°. de decr. Hip. 1^a. 262. G
 Vena stelechiae quæ. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. C

Venarum maxima germina quorsum. 6°. de usu par. 1°. 149. C
 Venæ caue orificio tres membranae. 6°. de decr. Hip. 1°. 264. C
 Vena magna in dorso. de ana. par. Sp. 43. B
 Venæ caua cur non iuncta spine. 16°. de usu par. 1°. 218. G
 Venæ caue propinquius est pectus q̄ spine. 16°. de usu par. 1°. 218. G
 Venæ caue situs, & incessus. 6°. de usu par. 1°. 148. F
 Vena magna in quo loco magis erat locanda. 4°. de usu par. 1°. 141. H
 Vena caua latissima est inferius. 6°. de decr. Hip. 1°. 262. H
 Vena latissima quæ. 6°. de decr. Hip. 1°. 263. G
 Venæ caue incessus. 16°. de usu par. 218. G/8°. de decr. Hip. 1°. 274. A/
 de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. E
 Venæ caue incessus, & diuisio in partes. de foet. form. 1°. 323. E
 Venæ caue quem incessum notauit semper Galenus. de uen. art. 1°. 57. F
 Vena caua in oi aiali dissecto à Galeno semper uisa. 6°. de dec. 1°. 263. F
 Vena caua quibus innitatur ne patiat. 6°. de usu par. 1°. 148. G
 Vena caua diuisa uelut in duos neruos. 16°. de usu par. 1°. 214. F
 Vena caua sursum, & deorsum per propagationes mittit sanguinē per
 totum corpus, & quo modo. de uen. art. diff. 1°. 56. C
 Vena caua quomodo ascendat. de uict. rat. in morb. acu. cō. 2°. 7°. 117. D
 Venæ quæ nascuntur à caua ascendendo. de uen. art. diff. 1°. 56. C
 Vena caua quando non adest dexter uentriculus cordis ubi scindatur. 6°. de
 decr. Hip. 1°. 263. F
 Vena caua ubi scindatur in uolucris, reptilibus, & aliquibus gressibili
 bus. 6°. de decr. Hip. & Plat. 1°. 263. F
 Venæ caue pars, quæ tēdit in cor amplior illa, quæ tendit in pulmones.
 3°. de natural. facul. 1°. 307. H
 à Vena caua q̄ nutriatur antequā pueniāt ad cor. 6°. de decr. 1°. 263. B
 à Venæ caue sanguine nutritur cor. 6°. de usu par. 1°. 155. D
 Vena arteriosa quæ. 7°. de ana. adm. 1°. 94. H
 Vena arterialis habet duas tunicas. de ana. uiu. Sp. 46. F
 Venæ arterialis officium quod. de ana. uiu. Sp. 52. G
 Venarum à caua deriuatio ad partes internas. de uen. art. diff. 1°. 53. B
 Vena caua quō tēdat ad partes inferiores. de re. aff. dig. et m. 7°. 192. A
 Venarum inferiorum ortus. de uen. art. diff. 1°. 55. G
 Vena caua in arteriam uenosam cur pertusa. 15°. de usu par. 1°. 212. F
 Venæ caue sanguis comparatur fluuiō. de nat. hum. com. 2°. 7°. 184. B
 Vena una sanguinem in totum corpus riuat, ex qua multæ. de natura hu
 mana, com. 2°. 7°. 184. B
 ex Vena caua sanguis qui fluit in membra comparatur canali. de natu
 ra humana, com. 2°. 7°. 184. B
 in Vena caua sanguis purus. 2°. de decr. Hip. 1°. 240. F
 à Venæ caua omnia mēbra & cor nutriūt. 2°. de dec. Hip. 1°. 240. F
 Venæ iecinoris tunicam habent tenuiorem quā in toto animante. 6°. de
 ana. administ. 1°. 92. D
 Venæ in iecore sunt omnium tenuissimæ. 4°. de usu par. 1°. 139. B
 Venæ multæ, & amplæ sunt in hepate. ars med. Isa. 70. H
 Venarum iecoris terminus. ars med. Isa. 70. H
 Venæ ad iecur feruntur in foetu. 15°. de usu par. 1°. 211. D
 Vena foetus cur in sima hepatis, & non in gibba. 15°. de usu p. 1°. 211. E
 Venæ iunguntur in sima iecoris parte. 15°. de usu par. 1°. 211. D
 Venæ simæ partis iecoris quales. 5°. de loc. aff. 4°. 33. G
 Venæ, & arteriæ inueniuntur in curuatura hepatis, & splenis. de utilit.
 respirationis. Sp. 64. G
 Venæ quæ sunt in simo iecoris ferunt sursum alimentum ex particulis,
 quæ ad uentriculum attinent. 4°. de usu par. 1°. 138. F
 Vena in concava parte iecoris. 6°. de ana. admin. 1°. 91. D
 Venæ in gibba iecoris parte unde incipiant. 5°. de loc. aff. 4°. 33. G
 Venæ solæ inueniuntur in gibbo hepatis. de util. resp. Sp. 64. G
 añ Venas gibbi hepatis cur sit meatus bilē trahēs. 4°. de usu p. 1°. 139. C
 Venæ quæ sunt in gibbo iecoris sumūt alimētū. 4°. de usu par. 1°. 138. H
 per Venas, per quas currit nutrimentū ad hepar, an sanguis perfectus
 recurrat. 4°. de usu par. 1°. 141. F
 per Venas easdem nutrimentum transit à iecore in uentrem, & ē con
 trario. 3°. de nat. fac. 1°. 306. E
 Venæ non solum ducunt nutrimentum ad hepar, sed etiam præparant.
 4°. de usu par. 1°. 135. H
 ad Venam hepatis non omnino transmitti succum cibi, immo etiam par
 tem ad arteriam. de util. resp. Sp. 64. G
 Venas cōparat riuus in hortis, nutrimentū aquæ. in Tim. Plat. 1°. 287. F
 Venæ ē iocinore in uentriculum secunda principia alimenti. 2°. de dēre
 tis Hippocratis. 1°. 240. F
 Vena caua quartum principium alimenti. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. F

Venæ instrumenta concoquendi. 3°. de temp. 1°. 22. C
 in Venas plurimum rapitur nutrimentum ab intestinis. 3°. de naturalibus
 facultatibus. 1°. 307. B
 Venæ habent actionem propriam naturalem. 2°. de san. tuen. 2°. 75. A
 Vena habet quatuor uirtutes naturales. 3°. de nat. fac. 1°. 305. C
 Venæ uis attractoria ex uicinis partibus trahit. de uictus ratione in mor
 bis acu. com. 3°. 7°. 134. D
 Venæ nō trahunt sanguinem prauum. < huius contrariū habes in princi
 pio quarti de uictu acutorum. > in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 186. H
 Venæ trahūt ut pueri, et bruta. 4°. de uict. ra. i mor. ac. c. 3°. 7°. 134. D
 per Venas cito lac distribuitur. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
 in Venas uelociter tendit mellis aqua. de diff. cont. Sp. 75. A
 in Venis coctio. in progn. com. 2°. 4°. 197. F
 in Venis fit secunda coctio. 4°. de san. tuen. 2°. 89. B
 Venas concurrere cum hepate in secunda digestionē, potest colligi. cō. 1°. aphorismo 15°. Ex. 8. F
 in Venis quæ agitur concoctio est alteratio. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
 in Venis omnibus sanguis etiam coquitur. 4°. de usu par. 1°. 140. E
 in Venis, et iecore sanguis coquitur. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 188. B
 Venæ cibos in sanguinem uertunt. de theria. ad Pison. 5°. 96. H
 in Venis alimētum dum ab innato calore alteratur, sanguis ex mediocri
 calore fit, reliqui succi ex calore immodico. 2°. de nat. fac. 1°. 300. C
 in Venis est facultas sanguifica. 1°. de nat. fac. 1°. 291. D
 in Venis sanguis generatur. 1°. de usu par. 1°. 117. B
 in Venis primum gignitur sanguis. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. F
 Venarum tunicas sanguinem generare dicentes errant. 6°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 265. G
 Vena serosi humoris substantiam gignit secundum Aristotelem. 1°. de tē
 peramentis. 1°. 332. A/G
 Venæ faciunt semen paucum, & tarde. 1°. de sem. 1°. 335. A
 Venæ alendæ semen accommodatum est. 1°. de sem. 1°. 332. G
 in Venis confectus sanguis datur arterijs. de usu par. 1°. 155. C
 ex Venis aliquid trahunt arteriæ. 6°. de usu par. 1°. 156. F
 ex Venis in arterias sanguis defertur. 3°. de nat. fac. 1°. 307. G
 à Venis propinquis arteriæ trahunt sanguinem tenuissimum. 3°. de nat.
 facultatibus. 1°. 307. E
 à Venis trahunt arteriæ cum dilatantur. de usu pul. 1°. 228. G
 ad Venas mittunt arteriæ cum constringuntur. de usu pul. 1°. 228. G
 per Venas nutrimenti trāstus ἀνάδοσις dicit. 2°. de na. fac. 1°. 299. C
 p Venas lationē sanguinis Plato aq̄ ductū uocauit. in Tim. Pl. 1°. 288. C
 Venæ tanq̄ canales. 2°. de nat. facul. 1°. 308. B
 in Venis sanguinis differentia. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 Venarum opus quomodo uariatur. 2°. de san. tuen. 2°. 75. B
 ex Venis crassius q̄ ex arterijs alimētū attrahit. 4°. d̄ usu p. 1°. 140. B
 à Venis capiunt membra succū sibi accommodatum. 1°. de sem. 1°. 335. A
 ex Venis ad carnes alimentum. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
 in Venas ex uentre, ex uenis ad carnes alimētum pertrāsit. 3°. de symp.
 causis. 3°. 25. A
 Venarū & arteriarū ora perueniūt ad cutem. 1°. de simp. me. f. 5°. 4. D
 à Venis ad cutem quandoq; natura humores transmittit per uia crisis.
 com. 6°. aph. 42°. Ex. 51. B
 p Venas in uētrē q̄q; natura excrementa expellit. 3°. d̄ na. fa. 1°. 306. B
 ex Venis humoribus attractis ad mēbra solida pueniūt. 2°. de el. 1°. 9. H
 Vena caua per urinæ meatum expurgatur. 11°. meth. med. 7°. 73. F
 in Venis tenuia & aquosa p urinā expurgāt. de const. ar. m. Is. 42. E
 Venæ aggregant pituitosam substantiā, quæ per renes expurgatur. cō
 mentario 4°. aph. 6°. Ex. 36. D
 Venarū succi in quibus coniecturis noscantur. 4°. de san. tuen. 2°. 83. B
 in Venis contentæ sunt urinæ. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 112. A
 à Venis omnibus, & arterijs corporis mittitur urina, & sudor. de utili
 tate resp. Sp. 64. G
 in Venis contentorum humorū urina est serum. in 3°. de mor. uulgar. commentario 1°. 3°. 131. D
 in Venis excrementū est sicut serū in lacte cōcreto. 1°. d̄ sa. tu. 2°. 67. G
 ex Venis supfluitas serosa facit acritudinē urinæ. c. 5°. a. 58°. Ex. 43. B
 in Venis ex altera excrementorum secretio. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E
 in Venis adsunt uie, p quas excrementa ducūt. ad exitum, ne succis bo
 nis obsint. 1°. de decr. Hip. 1°. 292. E
 Venarū excrementa in locum quendā colliguntur, ut cū in copia sint, col
 lecta excernantur. 1°. de decr. Hip. 1°. 292. E
 in Venarum cōcoctione triplex excrementū. 3°. de symp. cau. 3°. 26. A
 in Venarum concoctione amara bilis, atra, et serositas sunt excrementa.
 3°. de symptomatum

3°. de symptomatum causis.	3°. 26. A	trario. de uen. art. diff.	1°. 58. D
Venarum coctio quæ non sit bona. de urin.	4°. 125. B	Vena super uertebra fertur. de uen. art. dissect.	1°. 59. D
in Venis quæ sunt male concocta, quò se habeant ad concoctionem quæ sit carne. 4°. de san. tuen.	2°. 88. B	Venæ ad umbilicum quæ. de diff. uul.	1°. 109. G
Venarum primarum supfluitates p quos meatus euacuetur. ars me. 1f. 71. E		Venæ ad umbilico in foetu unde. 6°. de decr. Hip.	1°. 265. B
in Venis cruditatem significant urinæ tenues. in 3°. de morbis uulgar. commentario 2°.	3°. 139. A	Vena cur per umbilicum solum ingreditur. 15°. de usu par.	1°. 211. D
in Venis primis cruditas quò curanda. 4°. de san. tuen.	2°. 87. C	Venæ duæ cur una fiant in umbilico foetus. 15°. de usu par.	1°. 211. F
in Venis extremis cruditas quò curanda. 4°. de san. tuen.	2°. 87. C	Venæ sub duplici peritoneo. 6°. de ana. admim.	1°. 91. D
in Venis primis cruditati datur dia trion pipereon, & quale. 4°. de san. nitate tuenda.	2°. 87. D	Vena ad omentum, uentriculum, & lienem unum oriat. 16°. de usu par.	1°. 220. H
in Venis primis crudos humores habentes quomodo nutriendi. 4°. de san. nitate tuenda.	2°. 84. H	Venæ omento intertextæ unde. de uen. art. diff.	1°. 51. A
in Venis primis cruditatem copiam habentes quibus debeant nutriri. 4°. de sanitate tuenda.	2°. 85. G	Vena cauæ à sublimis ad spinam flectitur habet dextrum renem. 14°. de usu partium.	1°. 206. E
in Venis primis crudos humores & multos habentes cibandi sunt oxime lite, ptissana, & mulsæ exiguo. 4°. de san. tuen.	2°. 84. H	Vena cauæ à læua habet sinistrum renem. 14°. de usu par.	1°. 206. E
in Venis primis humorum crudorum copiam habentes nec lauandi, nec mouendi, nec exercendi. 4°. de san. tuen.	2°. 84. G	Venæ renum, & testium unde. de uen. art. dissect.	1°. 58. C
in Venis quæ serosam humiditatem non hñt senes ppter abundantiam aquosorum excrementorum quæ uina cõueniunt. 5°. de san. tuen.	2°. 91. B	Venæ concuæ rami descendunt ad renes. 6°. de loc. aff.	4°. 39. C
i Venis primis excrementa deiectionis expurganda. d. cõst. ar. m. 1f. 42. E		Venæ renum amplissimæ à cauæ. de uen. art. diff.	1°. 58. C
in Venis biliosa per purgationem. de cõst. ar. me.	1f. 42. E	Venæ renum cur latæ. 16°. de usu par.	1°. 220. H
in Venis tenuia deiectionis expurganda. de cõst. ar. me.	1f. 42. E	Venæ renum tanquam stomachi sunt. 16°. de usu par.	1°. 220. H
in Venis pituita non debet euacuari. 2°. de nat. fac.	1°. 302. B	Venæ renum, & testium quæ. de uen. art. diff.	1°. 58. C
Venas mundificat ab humore crasso uinum tenue. de diff. cont. Sp. 74. H		Venæ cauæ in renibus dilatatio quid agat. 6°. de loc. aff.	4°. 37. F
Venas aperiens medicina. de med. exper.	Sp. 104. A	à Vena hepatis & etiam ab arteria sunt meatus quidam ad renes. de utilitate respir.	Sp. 64. G
Venæ septem ad uentrem pertinentes, oriuntur ex cauæ parte iecoris, quæ porta uocatur. 5°. de uen. art. dissect.	1°. 55. G	Venas non habent renes inferius. de ana. uiu.	Sp. 51. C
Venæ in uentre, et intestina radicibus cõparantur. d. uen. ar. dif. 1°. 55. G		Venæ non mittunt sanguinem ad renes. 1°. de nat. fac.	1°. 295. D
Venæ pertinentes in uentriculum è iecore. 2°. de dec. Hip. & Pl. 1°. 240. F		Venæ uesicæ non sunt nude aut instabiles, ut uenæ renum. cõm. 4°. aphorismo 78°.	Ex. 36. G
Venæ pauca cur in uentriculo. 4°. de usu par.	1°. 137. C	Venæ uesicam nutriendas unde. de uen. art. diff.	1°. 58. E
Venæ quæ fertur ad uentriculum, & splenem unum nascatur. 4°. de usu par. 1°. 141. G		Venæ circa urinaculum sunt in superioribus partibus. 15°. de usu.	1°. 211. G
Venæ pauca cur in ore uentriculi. 4°. de usu par.	1°. 137. C	Venæ per quas urina uenit ad renes. de ana. par.	Sp. 43. B
Venæ uentriculi hñt uim mutandi succum in sanguinem, anteq ueniant ad hepar. 4°. de usu par.	1°. 138. F	Vena, & arteria in matrice ubi, & ad quid. 15°. de usu par.	1°. 211. B
Venæ à uentre in iecur trahunt. 3°. de nat. fac.	1°. 306. B	Venas plurimas, & maximas habet uterus. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 1°.	3°. 153. D
Venæ uentriculi, & intestinum ferunt utile ad nutriendum iecur. 4°. de usu par.	1°. 135. H	Venarum multa ora ad uterum pertingunt. 6°. de loc. aff.	4°. 40. F
Venæ à uentriculi gibbo ad lienis cõcauum. 6°. de ana. adm.	1°. 91. D	Venæ uteri unde. de uen. art. diff.	1°. 58. E
nec Vena, nec arteria est in gibbo splenis. de util. resp.	Sp. 64. G	Venarum ora, & articularum quæ feruntur ad uterum, dicuntur acetabula. com. 5°. aph. 45°.	Ex. 41. G
Venæ protenditur à corde ad splenem, quemadmodum ad hepar, per quæ cor attrahit sibi succum cibi à splene. de util. resp.	Sp. 64. G	Venæ communes utero, & mammis. 5°. de simp. med. fac.	5°. 37. H
Venæ iter iecur, et uentre habet duplex ministerium. 3°. de nat. fa. 1°. 306. C		Venæ communes cur soli matri ac mammis. 14°. de usu par.	1°. 207. A
Venæ ad lactes, & intestina, quæ. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 180. E		Venæ ad uterum quibus maxime communicat cum mammis. de uenarum articularumq; dissect.	1°. 58. F
Venæ à portis ortus in intestina, splenem, et uentrem adit. de uenarum articularumq; dissect.	1°. 55. H	Venæ, & arteriæ organa spermatis. de sper.	Sp. 36. E
Venarum omnis distributio in intestinum fit simul cum arterijs. 16°. de usu partium.	1°. 220. H	Venæ spermatis diuersæ sunt à uenis urinæ. de sper.	Sp. 36. B
Vena una in omni reuolutione intestinorum. 5°. de usu par.	1°. 145. F	Venæ ducetes spermata quales. de natura, & ord. cuiusl. corp.	Sp. 42. B
Vena quæ in flexus intestinorum it. 6°. de usu par.	1°. 219. A	Venæ quæ prodeunt à cerebro usque ad testiculos appellantur uasa seminaria antecedentia. de ana. uiu.	Sp. 51. H
Venæ multæ cur ad singula intestina. 4°. de usu par.	1°. 137. B	Venas proprias & nervos habet sperma quæ trahunt à toto corpore ad testiculos. de sper.	Sp. 36. B
Venæ quæ p intestina, uentriculum, lienem, et omentum, ad hepatis portas ueniunt in omni animali. 6°. de ana. adm.	1°. 91. F	Vena una seminis propria, quæ ab alijs quatuor recipit semen, de spermate.	Sp. 36. G
Venæ intestinorum habet uim mutandi succum in sanguinem antequam ueniant ad hepar. 4°. de usu par.	1°. 138. F	Venæ quatuor seminis ubi sint. de sper.	Sp. 36. G
Venæ ad intestina multum cibi sumunt. 4°. de usu par.	1°. 141. A	Venæ cur maximæ, & duplices in pudendis, & quorsum eant. 14°. de usu partium.	1°. 209. B
Venæ propriæ quæ nutriunt intestina in mesenterio, quæ non trahunt ad hepar. 4°. de usu par.	1°. 141. F	Venæ breui ueniunt ad genitalia, & unde. 14°. de usu par.	1°. 209. C
Venæ in epiploo nutriunt intestina, & partes propinquas. 4°. de usu partium.	1°. 141. F	Venæ testium incessus. 1°. de sem.	1°. 333. C
Venæ mesentericæ innumeræ conueniunt in uenam portæ. de natura humana, com. 2°.	7°. 184. C	Vena & arteria cur descendant ad utrumque testem, & non recte. 1°. de semine.	1°. 332. F
Venæ mesaraicæ unde ortæ. 13°. meth. med.	7°. 83. F	Venæ, & arteriæ plicantur in testiculis, & retiformi plexu. 6°. de usu partium.	1°. 219. C
Venæ mesaraicæ quæ orificia quandoq; aperiant, & claudant. de anatomia uiuorum.	Sp. 56. E	Venæ multipliciter inuoluuntur ante testiculos quæ retardent semine. 4°. de usu par.	1°. 139. B
Venis mesaraicis uti manibus iecur utitur. 5°. de loc. aff.	4°. 35. C	Vena testium operitur membrana abdominis. 1°. de sem.	1°. 333. E
per Venas capillares, & in modum filorum araneæ quid intelligendum sit. de uen. art. diff.	1°. 58. C	in Venis testium albescit paulatim sanguis. 1°. de sem.	1°. 332. F
Venæ subtilissimæ sunt pori, per quas effluit calor. de util. resp.	Sp. 62. F	Venæ ad os latum quales. 16°. de usu par.	1°. 219. E
Vena cur ad deorsum arteriæ in parte anteriore. 7°. de usu par.	1°. 159. C	Venæ ad ilia à uertebra. de uen. art. diff.	1°. 58. D
Venæ arteria non est subiecta in ultimis lumborum uertebra, sed è con-		Venæ per foramen ossis pubis. de uen. art. diff.	1°. 58. F
		Vena ischiadica cuius sit ramus. de ana. uiu.	Sp. 54. G
		Venæ sub genu trifariam diuiduntur. com. 6°. aph. 36°.	Ex. 50. D
		Venarum crurum sectio. 3°. de ana. admin.	1°. 78. H
		Venæ crurum unde oriuntur. de uen. art. diff.	1°. 58. E
		Venæ magnæ diuisio ad crura quò deriuatur. de uen. art. diff.	1°. 58. F
		Venæ magnæ diuisio ad crura unde fiat. de uen. art. diff.	1°. 58. G
		Vena intrinseca cruris in tres partes diuiditur. de uen. art. diff.	1°. 58. F
		Venæ qua uia tendant ad crura. 16°. de usu par.	1°. 218. D
		Venæ in	

Venæ in cruribus, & brachijs proprie mittuntur à natura per superficiem sine arterijs. 16°. de usu partium. 1°. 221. A
 Venæ quæ crura nutriunt unde oriuntur. de ijs quæ in m. fi. c. 3°. 7°. 220. E
 Venæ quatuor descendunt ad pedes. de uen. art. diffec. 1°. 58. G
 Venæ in tarsum excurrentes ad pedis extremum porriguntur. 3°. de anatomicis administrationibus. 1°. 79. C
 Vena saphena cuius uenæ sit ramus. de anat. uiu. Sp. 54. G
 Vena supra calcaneum est saphenæ ramus. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Venarum Cappar sit mentio. secretorum. Sp. 99. E
 in VENIS Actio deficiens est cum succi sunt semicocti. 3°. de symptomatum causis. 3°. 25. A
 in Venis actio priuatio est cum succi oino sunt crudi. 3°. de symp. 3°. 25. A
 in Venis actio praua est cum succi uitiosi sunt. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
 Venæ quibus Angustæ, & quibus amplæ. com. 2°. apho. 44°. Ex. 18. F
 Venarum angustia, & laxitas quæ consideranda ex fame. 2°. de tēp. 1°. 18. C
 Venarum angustiam in aliquibus uidit Galenus. ars med. 1sa. 66. H
 Venæ apertio quo modo cognoscatur. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. G
 Venarum Ariditates quomodo cognoscantur. de ptiff. 2°. 48. A
 Venæ Constipatæ non suscipiunt cibos comesos. de sal. diæ. 2°. 42. F
 Vena Corrofa quibus renutriatur. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. E
 in Venis Corruptio signū humectati, & in frigidati corporis. sec. Sp. 98. G
 Venæ Crassæ, latæ, plenæ, & citrinæ sunt concepto in horis bilis. de dynamidijs. Sp. 37. C
 Vena aut diuisa aut aperta non est naturalis affectus. de symp. 3°. 13. G
 Venæ, & arteriæ uario Dolore afficiuntur. de inæq. intemp. 3°. 43. E
 Venarum Dolores qui. 2°. de loc. affec. 4°. 11. E
 Venæ Exiccant tempore æstiuo acutos, & biliosos trahunt humores, quibus fiunt ardentes febres. com. 4°. apho. 58°. Ex. 33. G
 Venæ exiccata trahunt à partibus propinquis. de uictus ratio. in morbis acutis, commentario 3°. 7°. 134. C
 Venæ quibus Exinanitæ præter consuetudinem quo modo reficiendæ. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 120. B
 Venas extantes habent macri. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 177. E
 per Venas flatuum oblationes quibus eueniant. præf. exper. Sp. 78. E
 in Venas status aliquis utilis tendit. 4°. de usu partium. 1°. 137. H
 Venæ, & arteriæ à Fluxione incalescunt. de inæq. intemp. 3°. 43. E
 in Venis quid sit Gangrena. de frac. com. 2°. 7°. 235. D
 Venæ insensibiles apparent in Inflammatione. de tum. præf. nat. 3°. 83. C
 Venæ & arteriæ intenduntur in inflammatione. 2°. de loc. aff. 4°. 10. G
 Venæ quando inflentur. de util. resp. Sp. 63. D
 Venarum Interceptiones quæ. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 137. F
 Venarum interceptiones habentibus medicamentum nõ est exhibendum. de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 150. F
 Venas Latas habentes macri, nigri, & hirsuti aptissimi sunt, ut in ipsis humores melancholici cumulentur. 3°. de loc. affec. 4°. 18. E
 Venas latas et angustas aliquæ habere quæ cognoscant. 5°. de sa. t. 2°. 91. F
 Venas Magnas habent mulieres graciles, & nigrae. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6°. 18. G
 in Venis Multitudo plethora ab Erasistrato. de caus. proc. 3°. 99. C
 Venæ plenæ sanguinis quibus uideantur. 1°. de diff. feb. 3°. 36. A
 in Venis quid sit nausæatio. de fract. comment. 2°. 7°. 235. D
 ad Venas Orificiorum arteriarum apertiones non sine ratione parauit. natura. 6°. de usu partium. 1°. 155. B
 Venarum oscillorum, & arteriarum apertio in toto corpore mutua est anastomosis. 6°. de usu partium. 1°. 151. H
 Venarum orificia quid aperiat. de cura lap. Sp. 112. H
 Venarum ora adaperita. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 255. F
 Venarum osculorum relaxatio in quibus partibus fiat. de mult. 3°. 78. G
 Venæ os dilatatum, aut ruptum quibus obturetur. 7°. de composit. medicament. secundum locos. 5°. 183. E
 Venæ os quomodo claudatur. 5°. meth. med. 7°. 30. D
 Venæ disruptæ & uenarum ora aperta, quomodo differant in mittendo sanguinem. com. 4°. apho. 78°. Ex. 36. G
 Venas paruas habent mulieres candidæ & carnosæ. de curan. 6°. 18. G
 Venas Pati quid sit. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. D
 in Venis Perturbatio à qua urina significetur. in 1°. pr. c. 1°. 4°. 167. G
 Venæ totius corporis hyeme Refrigeratæ non probe concoquunt. de natura humana, com. 1°. 1°. 32. F
 Venæ Sanguis quæ intelligendæ. de fractu. com. 2°. 7°. 235. D
 ex Vena sanguis immodicus quomodo curetur. 3°. metho. med. 7°. 21. H
 extra Venas sanguis concreuit. 1°. de semine. 1°. 329. G
 in Venis Satietas quæ dicatur. de mult. 3°. 77. F

Venæ Scabiæ laborant, & quomodo in urina distinguantur. commentario 4°. aphorismo 77°. Ex. 36. F
 Venarum, & arteriarum morbi Sicci cognoscuntur linguæ siccitate, & corporis ariditate. de uictus rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 112. F
 Venæ Tenuæ si fuerint, non se hñt fm naturā. cō. 4°. aph. 77°. Ex. 36. E
 ad Venam crassam Tubercula fieri significant arenæ subsidentes aut topi in urinis. de natura humana, commentario 2°. 7°. 180. F
 VENA E inflatæ uidentur in cranio fracto. de util. resp. Sp. 63. G
 Venas rumpi facile est in capite. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 104. G
 Venæ plenæ ocolorum, & oculi squalidi ostendunt si doleant uino debere sanari. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Venæ ruptæ in prima tunica faciunt ut res rubræ appareant. 1°. de symptomatum causis. 3°. 15. C
 Venæ temporum graues sunt ac plenæ hominis conceptis à muliere in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 Venæ temporum cur pulsent in capitis dolore. in 1°. pr. c. 3°. 4°. 180. E
 Venæ temporum pulsantes sunt iudicationis signum. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 100. D
 Venæ quæ prius suscipiant materias descendentes à capite ad intestina, et quo ordine. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 ex Vena in gula aperta non sentitur dolor. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 Venæ colli si ligentur quid sequatur. 2°. de decret. Hipp. 1°. 239. B
 Venis quibusdam colli cōpressis fit homo insensibilis, & similis dormienti. de utilitate respirationis. Sp. 63. F/G
 Venæ colli abscisæ causæ mortis. de caus. procatar. 3°. 98. D
 Venis iugularibus uinctis animal per diem uiuit. de usu puls. 1°. 227. H
 de Venis iugularibus ligatis exemplum. de usu puls. 1°. 227. H
 Venæ iugulares pulsan quandoq. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 180. E
 Vena quibus in cubito pulsat sunt furiosi, & precipites. q. ai mo. 1°. 320. C
 Vena quibus in cubito non pulsat sunt stupidi. quod ani. mor. 1°. 320. C
 in Venis unus morbus esse potest, & in thorace alter. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 127. H
 Venæ ruptionis in pulmone causæ præcedentes quæ sint. 4°. de locis affectis. 4°. 27. H
 Vena quot modis possit rumpi. 3°. de symp. caus. 3°. 26. H
 Venæ ruptionis causæ. 4°. de loc. affec. 4°. 28. A
 Venæ erosio quo modo fiat in pulmone. 4°. de loc. affe. 4°. 28. B
 Venæ ora quo modo aperiantur in pulmone. 4°. de loc. affe. 4°. 28. A
 Venas quo modo frangit aqua frigida. 4°. de loc. affect. 4°. 28. A
 Venarum disruptio ob frigidi uim. in 6°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 172. H
 Venæ clamantibus rumpuntur. 3°. de symp. caus. 3°. 26. H
 Venam rumpi facit uox uehemens. 4°. de loc. affec. 4°. 27. H
 Venæ rumpuntur ob solā sanguinis plenitudinē quæq. 5°. de lo. af. 4°. 32. E
 Venarum ruptiones facit plenitudo quod ad uasa. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6°. 17. B
 Venæ rumpuntur ob spiritus. in 1°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 104. G
 Venæ ruptio in pulmone quomodo cognoscatur. 4°. de lo. aff. 4°. 27. H
 ex Venæ fractura, & ex Venæ erosione, uel apertione sanguinem expuentes, habent similia symptomata, sed curatione longe distant. de optima secta. 1sa. 24. A
 ex Venæ fractura apertione erosione sanguinem reiectantes, & si omnes habent tussim, & sanguinis copiam, tamen curatio est diuersa. de optima secta. 1sa. 24. B
 Venæ tunica quandoq. expuitur. 4°. de loc. affec. 4°. 25. G
 Venæ fractæ facilius sanantur, quam arteriæ. fin. med. 1sa. 50. A
 in Vena rupta lauacra dimittenda sunt. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 8. F
 ad Venam ruptam restringendam remedium. de dynamidijs. Sp. 27. B
 ob Venam ruptam sanguinem fundentibus remedium. de dyn. Sp. 27. C
 à Venis si aqua intercutem subito defluerit in uentrem, soluitur morbus. commentario 6°. apho. 14°. Ex. 47. F
 à Venis ad neruos possunt fieri transmutationes humorum noxiorum. commentario 6°. aph. 26°. Ex. 48. G
 Venarum iecoris intemperies quæ morbum faciant. 2°. meth. me. 7°. 12. H
 Venæ in cauo iecoris obstructæ quem morbum faciant. 2°. methodi mendi. 7°. 12. H
 Venæ tunica in hepatis gibbis patiente, quot ibi erunt ægritudines. de different. morb. 3°. 4. C
 in Venis iecoris, & uentris ardens febris. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 109. H
 Venas mesaraicas afficit pblegmone in iecoris cauo. 13°. met. me. 7°. 83. F
 Venæ mesaraicæ quibus afficiantur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
 Venarum mesaraicarum causa iecur imbecillatur. 5°. de lo. af. 4°. 33. F
 qqq in Vena

- in Vena renū sistenda frigida non danda. de ren. aff. dig. et m. 7^a. 192. H
 Venarumpi potest in renibus ex influentis sanguinis abundantia. com-
 mentario 4°. aphorismo 78°. Ex. 36. G
 prope Venam magnam, aut arteriam ulcus bubones excitat. 13°. metho-
 di medendi. 7^a. 81. A
 Vena per totum membrum uidetur rubra ex tenta, et dolens tactu. 13°.
 methodi medendi. 7^a. 81. A
 Venæ uteri faciunt fluxum menstruorum, si corpus aggrauetur sangui-
 ne propter malum aliquem habitum. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 Venæ quedam quæ sunt in dextra parte colli matricis franguntur in de-
 floratione uirginis, et exit sanguis. de anat. uiuo. Sp. 51. E
 Venarum sedis per ora euacuationes, sunt euacuationes totius corporis.
 comment. 4°. aphor. 2°. Ex. 27. D
 Vena qua puocentur hæmorrhoides. de cur. rat. p sang. miss. 6^a. 20. H
 Venarum hæmorrhoidum ora aperiuntur ex acritudine humorum eua-
 cuatorum. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Venæ sedis fluor in mulieribus deriuandus ad uenas uteri. de cucurbitulis
 scarificatione. 6^a. 4. F
 Venæ magnæ in coxas quibus læsis uix aial uiuit. 3°. de usu par. 1^a. 131. B
 Vena magna uulnerata statim sequitur mors. 4°. de usu par. 1^a. 139. G
 in Vena magna Vlixes uulnerauit Cyclopem. 4°. de usu part. 1^a. 139. G
 ex Venis uulneratis sanguis, qui. de atrab. 1^a. 34. D
 Vena magna uulnerata quibus curetur. 5°. meth. med. 7^a. 30. A
 supra Venam ulcus curetur ut in carne. 5°. meth. med. 7^a. 32. A
 Venæ uulnus non suendum. 5°. meth. med. 7^a. 30. D
 Venis ligatis, aut sectis quid sequatur. de foet. for. 1^a. 324. D
 Vena incisa nullam habet propriam appellationē. 6°. meth. me. 7^a. 36. G
 Venis quibus incisis animal periret. 2°. de decret. Hipp. 1^a. 239. B
 Vena animalis incisa, si sanguinem effluere in aquam modice calidam si-
 nas, iecoris similem coagulationem adipiscetur. de foet. for. 1^a. 322. F
 Vena quo modo intorquenda pro uulneris sanguine sistendo. 5°. methodi
 medendi. 7^a. 30. G
 in Venis ligatio quo modo fieri debet. 5°. meth. med. 7^a. 31. C
 ad Venarū capita sanguinē fundētia uinciēda, laqus. de laq. 7^a. 307. G
 Venas unit uinculum capitis. in tim. Plat. 1^a. 288. A
 Venæ non indigent tam imputrescibili materia deligari sicut arteriæ.
 13°. methodi medendi. 7^a. 86. F
 Venæ quando auferuntur. de diff. morb. 3^a. 5. A
 Vena ablata cur non crescat. 1°. de sem. 1^a. 332. D
 Venam renasci raro uisum. 1°. de sem. 1^a. 333. A
 Venæ aliquæ nouæ sensibilibus uisæ sunt progigni. 14°. met. me. 7^a. 93. H
 Venæ uisæ renasci in magnis uulneribus. 1°. de sem. 1^a. 332. H
 Vena quando iterum poterit gigni. 1°. de sem. 1^a. 333. A
 Venæ circa cæcos sunt plenæ humore melico. cō. 6°. apho. 38°. Ex. 50. F
 Venæ detegebantur in carbuncolorum lue in Asia. de uen. art. 1^a. 57. G
 Venæ cur post mortem in se decident. de usu puls. 1^a. 229. B
 ex VENIS detractio sanguinis. præf. exper. conf. Sp. 77. H
 Venæ sectio omnibus manifesta. de uen. sect. aduers. Erasf. 6^a. 11. G
 Venas soluere inter primas actiones numeratur. ad Thrasy. 2^a. 108. F
 Venæ sectionis euacuatio qualis sit. commen. 4°. aphor. 2°. Ex. 27. D
 de Venæ sectione q̄ cōsiderāda. de uenæ sect. aduersus Erasfist. 6^a. 15. D
 de Venæ sectione ambiguitas et problemata. de uenæ sectione aduersus
 Erasistratæos. 6^a. 11. G
 Venæ sectio præstantissimū est remediū. de uen. sect. adu. Erasfist. 6^a. 5. C
 Venæ sectio cur securior medicamento. de uictus ratione in morbis acu-
 tis, commentario 2°. 7^a. 118. C
 Venæ sectio magna fuit in existimatione Hippocratis. in 3^m. de morbis
 uulgaribus, commentario 2°. 3^a. 127. B
 Venæ sectionē qui rationales exercuere. de uen. sect. adu. Erasfist. 6^a. 6. G
 de Venæ sectione à qualibet uena sentētia. de ue. sec. aduer. Era. 6^a. 12. D
 Vena quælibet euacuat à toto. de uen. sec. aduer. Erasfist. 6^a. 12. D
 Vena omnis à toto corpore euacuat sed non celerrime. de uictus ratione
 in morbis acutis, commentario 2°. 7^a. 117. F
 Venæ sectio quibus fuerit exosa. de uenæ sect. aduer. Erasfist. 6^a. 5. F
 Venæ sectionem abhorrentes medici. de uenæ sec. adu. Erasfist. 6^a. 9. D
 Venæ sectionē Chrysippus auferebat. de curan. rat. p sang. miss. 6^a. 15. H
 pro Venæ sectione quid agebant Erasistratæi. de uenæ sectione aduersus
 Erasistratæos. 6^a. 9. D
 Vena quod non sit incidenda argumenta. de uenæ sec. adu. Erasfist. 6^a. 5. F
 Venæ sectionem aliqui in omni morbo faciebant. de atra bile. 1^a. 36. C
 Venæ sectio cur fiat. 9°. methodi medendi. 7^a. 59. C
 Venæ sectio succos ē uasis emittit. 4°. de sanit. tuenda. 2^a. 87. H
 Venæ sectionis conditiones. de curandi rat. per sang. miss. 17. C/ 6^a. 18. B
 Venæ secandæ inditæ. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 97. H
 Venæ sectionem expetit morbus, qui sit futurus grauis. de curandi ratio-
 ne per sanguinis missionem. 6^a. 18. B
 in Vena secanda habitus corporis cōsiderandus. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, commentario 4°. 7^a. 137. G
 in Venæ sectione imbecilles uires penitus obseruandæ sunt. præfagium
 experientia confirmatum. Sp. 78. D
 Venā cū secas, manū pone ad arteriam. de cur. rat. p sang. miss. 6^a. 21. C
 in Venæ sectione consideranda est facilitas ferendi ægrotantis. 1°. de ar-
 te curatiua ad Glauconem. 7^a. 98. C
 ad Venæ sectionem aliqui magis propensi sunt. de pur. med. fa. 5^a. 86. D
 Venam secare assueti quid agere debent. de consuetud. 2^a. 61. H
 Venæ sectionem quæ impediunt. de curandi ratione per sanguinis missio-
 nem. 6^a. 15. G/ 14°. methodi medendi. 7^a. 85. E
 Venæ sectio quibus non est facienda. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 136. D
 Vena non est secanda crassis aut macilentis. 1°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 98. D
 Vena non secanda pueris, et senibus. 1°. de art. cur. ad Gla. 7^a. 98. D
 Venam quando secat Galenus senibus, et septuagenarijs. de curandi ra-
 tione per sanguinis missionem. 6^a. 19. C
 Venæ sectio quo tempore prohibenda. præfag. exper. confir. Sp. 78. D
 Vena non est secanda anni tempore multum calido, et multum frigido,
 etiam in febre acuta. de sectis. Isa. 16. E
 Vena non est incidenda in regione ualde frigida, uel ualde calida. de se-
 ctis. Isag. 16. E
 Venæ sectio non debet fieri in aere calido, et sicco. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7^a. 98. C
 Vena secta in diebus canicularibus causa mortis fuit. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7^a. 98. C
 Venæ sectionem prohibet cruditas. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 17. D
 Vena non est secanda nisi cibi sint cocti. de cur. rat. p san. miss. 6^a. 19. A
 Venæ sectionem ut prohibere possit, nunquā est tanta crudorum humo-
 rum plenitudo. de curan. rat. per sang. missionem. 6^a. 19. D
 à Venæ sectione an excusent menses, et hæmorrhoides. 9°. me. m. 7^a. 57. H
 Venam secare debemus quibus à uenis sanguinem mittere oportet. com-
 mentario 7°. aphorismo 54°. Ex. 58. G
 Vena secanda in quibus. 2°. de composit. medic. sec. loc. 5^a. 137. A
 Venæ sectio quibus conueniat. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 17. G
 Venas atras habentibus, et mediocriter tenues minus parcendum in san-
 guinis tractione. præfagium experientia confirmatum. Sp. 77. H
 Vena quando secanda est secundum aliquos. de mult. 3^a. 76. D
 Venæ sectio quando fieri debeat. secretorum. Sp. 97. D
 Venæ sectio quando potius adhibenda q̄ medicamentum, et ē conuerso.
 2°. de compositione medicamentorum fm locos. 5^a. 136. H
 Venam secandam esse notamus in altero, si uertiginosus cadens, et ex ca-
 su sanguinem effundens liberetur. de optima secta. Isa. 23. F
 p Venas alij humores uacuantur, et nō sanguis. 3°. de nat. fa. 1^a. 306. E
 Venæ sectio in principio. commentario 2°. aphor. 29°. Ex. 16. G
 Venæ sectio in initio usq; ad tertiu diē à recētibus statuitur. intr. Is. 55. E
 Venæ sectio post tertium diem à ueteribus statuitur. introd. Isa. 55. E
 Venam secuit octauo die Galenus. in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 150. B
 in Vena secanda dierum numerus non considerandus, sed uires. 9°. me-
 thodi medendi. 7^a. 57. D
 Vena secanda in remissione. de opt. sec. Isa. 28. B
 Vena secanda in declinatione particulari. de cur. ra. p sang. mis. 6^a. 21. B
 Vena secanda quacunque hora diei cum morbus inclinat. de curandi ra-
 tione per sanguinis missionem. 6^a. 21. B
 Venæ sectio quouis tempore fiat. præfag. exper. conf. Sp. 78. D
 Venæ sectio iteranda eadem die. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. A
 Venæ sectio bis terue. 5°. meth. medendi. 7^a. 32. H
 Venas eodem anno sapius secare non est idoneum. de cucur. scar. 6^a. 3. H
 in Venæ sectione quantum sanguinis trahendum secundum aliquos. de
 uenæ sectione aduersus Erasistratæos. 6^a. 12. C
 Venæ sectio usq; ad animi defectus qbus cōueniat. 14°. met. me. 7^a. 90. B
 in Venæ sectione usque ad animi deliquium duos mortuos uidit Galenus.
 9°. methodi medendi. 7^a. 59. A
 Venæ sectio quomodo facta, et in quanta quantitate Galeni tempore. in
 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 175. B
 Venæ sectio quando facienda. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 207. A
 Venam secare aliquis est idoneus, alius arteriam. ad Thrasy. 2^a. 105. E
 de Vena secanda orationi cur annectit Galenus sermonem de secanda ar-
 teria. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 21. D

Venam soluere

Venam soluere & arteriam secare inter se distant. ad Thras. 2^a. 105. A
 Venæ scindentes ministri medicorum. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a. 188. C
 Venas incidebant medici. 5°. methodi medendi. 7^a. 32. C
 à Venæ incisore factæ inflammationis remediū. de med. par. fa. 7^a. 174. D
 Venæ in quibus non est profundanda nouacula. de anat. uiu. Sp. 55. A
 è Venæ sanguis detrahendus est post aliqua consueta exercitia. præfagiū
 experientia confirmatum. Sp. 77. H
 inter Venæ sectionem, & cibum tempus interponendum, collige, licet
 obscure. 9°. methodi medendi. 7^a. 56. H
 Venæ sectio fieri non debet existente cibo crudo in uentriculo. 9°. metho
 di medendi. 7^a. 57. H
 Vena non secanda in his, qui fuere ferè sine cibo per quatuor dies. 5°. me
 thodi medendi. 7^a. 35. C
 post Venæ sectionem quando cibum illico dandus. de opt. sec. 1^a. 28. B
 Vena secta non est inedia imponenda. de ue. sec. adu. Erasist. 6^a. 11. A
 à Venæ sectione fames soluit uires. de ue. sec. adu. Erasist. 6^a. 5. D
 Venæ sectio præcedit purgationem. 10°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 207. A
 Venæ sectio & purgatio utraq; agēda. 10°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 207. A
 Venam secamus & purgamus si opus sit, et clystere utimur in principio.
 de tot morborum temporibus. 3^a. 88. E
 Vena non secanda & purgandum. de re. affe. dign. & med. 7^a. 193. E
 ante Venæ sectionem clysterem ponit. 3°. de compositione medicamento
 rum sec. locos. 142. D/6°. 5^a. 174. A/præf. exper. conf. Sp. 78. D
 pro Venæ sectione clystere utitur. 2°. de composi. med. sec. lo. 5^a. 133. H
 Venæ sectione, medicamento, uel utroq; primo corpora præparanda do
 cet. 4°. de compositione medicamen. per genera. 5^a. 236. C
 Venæ sectione indigentibus non est danda ptissana. de ptissana. 2^a. 47. H
 Venæ sectione cum æger indiget, et dolor ex repletione nascitur, si ptis
 sana offeratur interficit hominem. de ptis. 2^a. 48. C
 Venam quibus debet secari, prius est secanda, quàm detur ptissana cre
 mor. de uic. rat. in morb. acut. commentario 1°. 7^a. 112. B
 VENARVM capitis quæ phlebotomantur, aliæ quietæ sunt, aliæ pul
 satiles. de anatomia uiuorum. Sp. 55. A
 Vena super cornu capitis quando secatur. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Venæ frontis sectio. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. A
 Venæ frontis sectio cui conueniat. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Venæ in angulis oculorum sectio. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. A
 Venæ magnorum angulorum oculi parum mittunt sanguinis, de curandi
 ratione per sanguinis missionem. 6^a. 19. G
 Venæ auris incisio. de oculis. 7^a. 191. A
 Venæ aurium quando secandæ. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 192. F
 Venæ post aures quando secandæ. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Vena secta in naso & fronte. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. H
 Venæ sub lingua sectio. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. A
 Vena sub lingua quando secatur. de anat. uiu. Sp. 55. B
 Venæ linguae obliquæ dissecandæ sunt. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Venæ labiorum quando secandæ. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Vena inter mentum, & labium quando secatur. de anat. uiu. Sp. 55. B
 Venæ iugulares quando secandæ. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Venas iugulares ligandi modus. de anat. uiu. Sp. 55. A
 Venæ iugulares quando sectæ, quid agendum. 5°. meth. med. 7^a. 31. B
 ad Venas iugulares sectas medicamentum. 5°. meth. med. 7^a. 31. B
 Vena qua euacuantur clauiculæ loca sublimiora. de uictus ratione in mor
 bis acutis, commentario 2°. 7^a. 117. F
 Vena quæ secāda si morbus sit infra clauiculam. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. D
 Vēa quo ordie secāda si morbus sit supra clauiculā. 3°. d. an. ad. 1^a. 77. D
 Vena in parte inflata in brachio non incidenda, quia arteria propinqua
 est. 3°. de anat. administ. 1^a. 77. C
 Venæ quæ incidendæ in brachio. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. C
 Venæ quinq; in brachio quæ secātur sunt nigra, siue purpurea, basillica,
 funis brachij, & axilaris, & sceitē, et cephalica. de ana. uiu. Sp. 54. G
 Venæ in brachio secandæ tres. præf. exper. conf. Sp. 78. B
 si Vena sit occulta quid agendum. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Venæ si non apparent in brachio, illam accipe quæ apparet. 13°. methodi
 medendi. 7^a. 82. H
 Venam unā pro alia accipere nō curat Galenus. 3°. de ana. adm. 1^a. 77. D
 Vena secta cubiti quas ptes iuuat. de curan. rat. per sangu. miss. 6^a. 20. E
 Venæ cubiti sectionem petunt membra supra iecur. in 6^m. de morbis uul
 garibus, commentario 1°. 3^a. 156. A
 Venæ ex manibus secandæ sunt, si supra hepar sit morbus. commentario
 6°. aphorismo 36°. Ex. 50. D
 Vena cubiti in quibus affectibus incidēda. de cur. ra. p sang. miss. 6^a. 20. A

Vena cubiti secanda, uel uomitus prouocādas si fluxio sit in pedes uel cru
 ra. in 6^m. de morbis uulgaribus. com. 2°. 3^a. 162. C
 Venæ in cubito sectio quæcunq; dolentia rupta ex dorso ad cubitum de
 scendunt, soluit. commentario 6°. aphorismo 22°. Ex. 48. D
 Vena cephalica in quibus affectibus secatur. de anat. uiu. Sp. 54. G
 Vena basilica in quibus affectibus secatur. de anat. uiu. Sp. 54. G
 Venam basilicam secare cur sit periculosum. de ana. uiu. Sp. 54. G
 Vena basilica, axilaris, & cephalica debent secari super iuncturam. de
 anatomia uiuorum. Sp. 54. G
 Venā basilicam cum secas tende uersus brachium. de anat. uiu. Sp. 54. H
 ex Vena iteriori brachij dexteri sāguis detrahēd^o. p. exp. cōf. Sp. 78. E
 pro Vena interna cubiti media secanda. 13°. meth. med. 7^a. 82. H
 Vena interna quando secanda. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. F
 Venæ interiores cur secandæ. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 102. G
 Vena media quando secanda. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. F
 Vena humeralis quando secanda. 4°. de san. tu. 2^a. 87. F
 Vena humeralis quando secanda. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 20. A
 Venæ humerales secandæ ubi superiores pectore partis laborant. de cu
 randis rationibus per sang. miss. 6^a. 20. D
 Vena axilaris quas ptes magis euacuet. de uic. ra. i mo. ac. c. 2°. 7^a. 117. E
 Vena nigra in quibus affectibus secatur. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Vena funis brachij in quibus affectibus secatur. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Vena saluatella in quibus affectibus secatur. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Vena furcula quando secatur. de anat. uiu. Sp. 55. B
 Venæ duæ supra uentrem etiam secantur, una supra iecur, alia supra lie
 nem. de anat. uiu. Sp. 55. B
 Venæ duæ supra uentrem quando secantur. de anat. uiu. Sp. 55. B
 Vena poplitis quas partes iuuat. de cur. rat. per sangu. miss. 6^a. 20. E
 Venas inferiores secare debemus. i. quæ sunt sub genu, si sub hepate sit
 morbus. com. 6°. aphor. 36°. Ex. 50. D
 Venæ crurum sectionem petunt membra infra iecur. in 6^m. de mor. uul. g.
 commentario 1°. 3^a. 156. A
 Vena malleolorum quas partes iuuat. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 20. E
 Vena saphena quando secanda est. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Vena ad sanguinē mittēdū cōmodissima in pede. de uen. ar. diff. 1^a. 58. G
 Venæ pedū in quibus affectibus sint secandæ. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Venarum pedum sectio quō fieri debet. de anat. uiu. Sp. 54. H
 Venæ pedis sectio magis debilitat q̄ uenæ brachij. de ana. ui. Sp. 54. H
 de Vena tali secanda quid indicet. 13°. meth. med. 7^a. 82. H
 Venæ sectio à cōibus cū mēbro affecto sumenda. de trem. & pal. 3^a. 53. B
 Venæ sectio non prodest facta à uenis cum affecto membro minime com
 munibus. de tremore & palpitatione. 3^a. 53. B
 Vena quæ non secanda sine causa. de med. fac. par. 7^a. 176. A
 Venæ secandæ quæ utiles quibus partibus. de cu. ra. p san. miss. 6^a. 20. A
 VENAE quæ secandæ sū uarias ægritudines. secret. Sp. 97. D
 Venæ quæ incidendæ sunt, non oēs sciunt. de uen. sec. adu. Eras. 6^a. 8. D
 Vena incidenda in quatuor humorum Abundantia. de renum affectuum
 dignotione & medela. 7^a. 193. E
 Vena secanda in morbo Acuto. de bon. & uit. suc. 2^a. 34. C
 Vena brachij dextri interna quibus secanda in acutis. de uictus ratione in
 morbis acutis, commen. 4°. 7^a. 137. G
 ex Vena sanguinē detrahīt p morbos acutos. præf. exper. cōf. Sp. 78. D
 Vena secanda potius in acutis morbis, quàm medicamentum dandum. de
 uictus rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 118. C
 Venam cur Hippocrates non secuit quandoq; in acutissimis. in 1^m. de mor
 bis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 124. H
 Vena quæ incidenda in Angina. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
 Venæ sub lingua in angina morbo secandæ, & quō. p. exp. cōf. Sp. 78. D
 Vena quæ secanda in angina gutturis, & arteriæ. de cur. rat. per sang.
 missionem. 6^a. 20. G
 Venæ sub lingua secantur in angina. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 20. G
 Vena sub lingua cur secanda in synanche. 2°. de art. cu. ad Gl. 7^a. 102. G
 Vena quia non secta synanchici mortui. de uen. sec. adu. Eras. 6^a. 9. F
 Venæ sectio in initio Aposthematis in sanguine. de ocul. 7^a. 189. F
 Venæ sectione præseruatarum mulierum casus quæ potauerant Aquam
 frigidissimam ex niue. de uen. sec. aduer. Erasist. 6^a. 11. A
 Vena secanda in Atrabile, quæ. de mel. ex Ga. Ru. & Poss. Sp. 109. H
 Vena quæ secanda in Capitis morbis. de med. fac. par. 7^a. 26. A
 Vena quænam secanda in capite & collo affecto. de con. ar. me. Isa. 41. E
 Vena ex naribus incidenda in capitis dolore. 2°. de compositione medica
 mentorum secundum locos. 5^a. 137. D
 Vena frontis quas dolores capitis leuat. de cur. ra. per san. miss. 6^a. 20. G

- Vena recta incisa in fronte dolenti capitis partem posteriorem prodest. commentario 5°. aphor. 68°. Ex. 45. D
- Vena secanda patiente parte capitis posteriore. 13°. meth. med. 7°. 83. B
- Venam sibi secuit quidam medicus quinquegenarius in dolore capitis. 12°. methodi medendi. 7°. 74. H
- Vena primo secanda est percussis capite, si alia consentiant. 2°. de compositione med. sec. locos. 5°. 133. H
- Vena ad cubitum secatur in Cōtusione costarum. de frac. com. 2°. 7°. 237. D
- Vena secta dolor soluitur. de uic. rat. in mor. acut. com. 1°. 7°. 114. A
- Vena quæ in dorso doloribus, & Coxarum secantur. de natura humana, commentario 2°. 1°. 183. B
- Venam non secabimus in Erysipelate, sed medicamentum cholagogum dabimus. 14°. meth. med. 7°. 87. D
- Vena non est secanda in erysipellate, sed dandum cholagogum. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 102. A
- Vena sub lingua euacuant phlegmonem in Faucibus sine medicamento. de uic. rat. in mor. acu. comment. 4°. 7°. 138. G
- Vena sectio in quavis Febre. de uen. sec. aduer. Era. 6°. 10. B
- Venam incidere saluberrimum est in febribus non continentibus modo, uerum etiam alijs omnibus, quas putrescens humor concitat, ubi praesertim nec ætas nec uires prohibent. 11°. meth. med. 7°. 72. D
- Vena sectio non conuenit in omni febre in principio. de uen. sectione aduersus Erasistrataeos. 6°. 12. H
- Vena unde secanda in uere illis, qui febre æstate corripuntur. de curan. rat. per sang. missionem. 6°. 20. H
- Vena secanda in febre ex obstructione etiam si non adsint signa plenitudinis. 8°. methodi medendi. 7°. 52. E
- Vena incidenda antequam putredo incipiat. 9°. meth. med. 7°. 56. G
- Vena sectio maximum remedium continuae febris. 9°. meth. med. 7°. 56. G
- cur Vena secanda in continua. 1°. de art. cur. ad Glauconem. 7°. 97. H
- Vena quæ secanda in quartana. 1°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 97. F
- Vena sectio, & potio aquæ frigidae sunt duo maxima praesidia febrium synocharum. 9°. metho. med. 7°. 57. H
- Vena secuit usque ad animi defectum in syncho. 9°. meth. med. 7°. 56. H
- Vena sectio quocumque tempore fit in synochis. 9°. meth. med. 7°. 57. H
- Vena sectio si praetereatur in syncho, quid sequi potest. 8°. me. m. 7°. 57. C
- Vena sectio in tertiana non exquisita. 1°. de art. cur. ad Glauconem. 7°. 97. E
- Vena brachij secta in fluxum ad Genu. 2°. de ar. cur. ad Glauconem. 7°. 101. F
- Venam sub lingua secatur in Icteria. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. B
- Vena quæ incidenda in affectibus Iecoris, pectoris, pulmonis, & cordis. 13°. methodi medendi. 7°. 83. B
- Vena interna cubiti secanda in iecoris phlegmone. 13°. meth. m. 7°. 82. H
- Venam internam dextri brachij secatur iecore inflammato. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 102. G
- p Vena sectionem non p inedia curatur Inflammatio. de ue. se. adu. Era. 6°. 6. B
- Vena quænam secanda in ischiade. de const. art. med. Isa. 41. E
- Vena circa poplitem, aut talos secantur in Ischiade. 10°. de compositione medicamentorum sec. locos. 5°. 207. A
- Vena potius poplitis incidenda, quam malleoli in Ischiade. de curandi ratione per sanguinis missionem. 6°. 20. F
- Vena sectio quomodo facienda in Ischiade. 10°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 207. A
- Venam incidere si uires constent in lassitudine tensiua, & phlegmonode. de curan. rat. per sang. missionem. 6°. 17. D
- p Vena secanda in lassitudine & dolore oculorum non est spectanda febris declinatio, sed doloris magnitudo. de cur. ra. per sang. miss. 6°. 21. C
- Vena secanda statim ab initio in Lethargo, et in phrenitide. 13°. me. m. 7°. 85. E
- Vena quæ secatur in lienis affectibus secundum aliquos sinetes exire sanguinem quantum potest. 3°. de anat. adm. 1°. 76. G
- Vena interior sinistram manus secatur splene inflammato. 2°. de a. c. ad G. 7°. 102. G
- à Vena parui digiti curatur lien. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 19. G
- ex Vena saluatellæ sectione lien iuuatur. praes. exper. conf. Sp. 78. B
- Vena quæ secanda in doloribus Lūborum & testium. de na. hu. c. 2°. 7°. 183. B
- Vena quæ secanda, ubi Membra extrema patiuntur. 2°. de ar. c. ad G. 7°. 102. G
- Vena secanda in Melancholicis. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. G
- Venam primo secandam esse, postea euacuandam iubet Posidonius, si quis educatione sanguinis in melancholia indigeat. de mel. ex G. R. et P. Sp. 109. H
- Vena sectio in mella usque ad ad deliquium. de mel. ex Ga. R. & P. Sp. 110. F
- Vena sectio principium auxiliorum in Mēstris retentis. de ue. f. ad Er. 6°. 10. G
- Venam statim secatur in menstribus suppressis. de cu. ra. p sang. miss. 6°. 18. F
- Venam secatur Mulieribus nigris. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 18. G
- Vena secanda in mulieribus atrabilarijs, quibus menses defecerint. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
- Vena pro menstribus quæ secanda. de uen. sec. adu. Era. 11. A/ de cu. rat. per sanguinis missionem. 6°. 20. H
- Vena malleolorum et poplitis maxime puocat menses. de c. r. p sã. m. 6°. 18. F
- Vena sectio fieri debet tempore, quo expectant menses. de ue. f. ad Er. 6°. 11. A
- Vena secanda tribus quatuorue diebus ante purgationes, quibus menses non defluunt. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. E
- Vena una uno die secanda, alia altero pro menstribus ciendis. de curandi rat. per sang. missionem. 6°. 20. E
- Vena brachiorum non sunt secanda in suppressis mēstris. de cu. ra. p sã. m. 6°. 18. G
- Vena cubiti sectione menstrua cohibetur. de cu. ra. p san. miss. 6°. 20. E
- p Vena sectionem debet fieri minoratio non per medicamentum. 11°. m. m. 7°. 72. D
- Vena sectio sanat oculorum dolores, et quos, et quomodo. c. 7°. ap. 46°. Ex. 57. G
- Vena secanda in oculorum doloribus, quæ. praes. exper. conf. Sp. 78. B
- Vena sectio ad distillationem in oculos. de rem. par. fac. 7°. 156. C
- Vena eiusdem lateris humeralis secanda in oculorum doloribus. de cur. ratione per sang. miss. 6°. 20. A
- Vena sectio in oculorum fluxionibus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. C
- Vena anguli oculorum secanda in inflammatione indurata oculorum. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. G
- Vena extrinseca est directio secanda in ophthalmia, synanche, & capitis affectibus. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 102. G
- Venam humeralem incidere in Oris affectibus. 13°. meth. med. 7°. 83. B
- Vena humeraria quæ secanda, quæ accipienda. 7°. de anat. adm. 1°. 77. C
- Vena humeraria quas partes magis euacuat. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 117. E
- Vena secanda in osse fracto. 6°. meth. med. 7°. 41. E
- Vena sectio in Parotidibus quæ exercenda. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 146. E
- Vena secta ad duas libras Pestilentia minuit. praes. exp. cōf. Sp. 78. C
- Vena secta in pestilenti tempore ægre ad cicatricem deducitur. de bonitate & uitio succorum. 2°. 33. H
- Vena in talis sunt secanda in Phrenitide. praes. exper. conf. Sp. 78. C
- Vena sectio est commune auxilium earum quæ ex Plenitudine fiunt dispositionum. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
- Vena sectione plenitudo euacuatur. de uen. sec. aduer. Era. 6°. 15. A
- per Venam sanguis mittitur in Plethora. 13°. meth. med. 81. B/ de remedijs paratu facilibus. 7°. 160. D
- Vena sectione statim utimur, quando corpus fuerit plethoricum, uel cacochimum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. H
- Vena quæ secanda pro plenitudine sola demenda in uere. de curandi ratione per sanguinis miss. 6°. 20. H
- Vena secatur Hippo. absque plethora in costarum ictu. de art. c. 3°. 7°. 275. G
- Vena secanda est quandoque; etsi non adsit plethora. de art. c. 3°. 7°. 275. G
- Vena an secanda plethorico. de subf. emp. Isa. 32. F
- ante Vena sectionem cur purgatio non facienda in plenitudine. de renū affect. dign. & med. 7°. 193. E
- Vena prius secanda quam purgandum. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. E
- Vena secanda in Pleuritide uiribus, anni tempore, et ætate non prohibentibus. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3°. 179. A
- Vena secanda in pleuritide quando. de uic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 117. C
- Vena brachij interna in pleuritide quando secanda. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 143. G
- Vena ab eodem latere secanda in pleuritide. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 143. G
- Vena sectio in pleuritide ab eodem latere fiat. in 1°. prrhe. cō. 3°. 4°. 187. F/ de cur. rat. per sang. miss. 18. G/ 19. H/ 6°. 20. B/ 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 102. G/ praes. exper. conf. Sp. 78. B
- Vena est directio semper secanda. 13°. meth. med. 7°. 83. B
- Venam incidit a parte opposita. de dynam. Sp. 25. E
- in Vena sectione in pleuritide sanguis debet mutari. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 143. G
- Vena quando non secanda in laterali morbo. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 4°. 3°. 179. B
- Vena non est secanda pleuritico puero. de subf. emp. Isa. 32. F
- Vena unde secanda Podagricis, comitialibus, & uertiginosis. de curandi rat. per sang. miss. 6°. 20. H
- Vena sectio in Praeservatione fiat uere. praes. exper. conf. Sp. 78. D
- quæ Vena secanda in uere his, qui uolunt ab aliquibus morbis praecaueri. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. H
- Vena quibus secanda uere. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. E
- Vena sectione uel medicamento qui in uere sint euacuandi. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. F
- Vena incidenda primo in pustulis. 14°. meth. med. 7°. 90. B
- Vena quæ

Vena quæ pro Renibus secanda. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. E
 Venam quam secare cogat nephritis. de cur. rat. p. sang. miss. 6^a. 20. E
 Venæ quæ secandæ in renum affectu. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 193. F
 Vena quæ incidenda in affectibus renum, vesicæ, pudendi, & uteri. 13°.
 methodi medendi. 7^a. 83. H
 Vena quando secanda in lapide renū. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 156. A
 in Venæ sectione quibus curari possit repletio. de uenæ sect. 6^a. 14. C
 Venæ sectio in reuellendo præstantior. de uen. sect. aduer. Eras. 6^a. 8. D
 Venæ sectio reuulsua non est euacuatua. in 1^m. prorrh. cō. 3°. 4^a. 187. F
 Venæ sectio reuellit à capite. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. D
 Venæ sectio non contemnenda ut sit præsidium reuulsorium. de curan.
 ratione per sang. miss. 6^a. 18. G
 p Venæ sectionem reuulsio statim confert. præf. exper. conf. Sp. 78. A
 Venæ sectio fieri debet si Sanguis peccet, antequam alicuius partis dolor
 sanetur. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. G
 Venam seca ubi feruet sanguis. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 19. A
 à Venæ sectione debet incipere curatio, si sanguis melancholicus sit in
 uniuerso corpore. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. E
 Venam cubiti mediam secato sanguine melancholico abundante. 3°. de lo-
 cis affectis. 4^a. 18. G
 Venæ sectio prodest immodicæ profusioni sanguinis. in 6^m. de morbis uul-
 garibus, commentario 3°. 3^a. 175. B
 Vena secanda in sanguinis eruptione. in 1^m. prorrh. c. 3°. 185. H/4^a. 187. E
 Venam frontis secant in sanguinis profluuium. de remed. par. fac. 7^a. 163. F
 Vena quando secanda in profluuium sanguinis narium, & quod ab eodem
 latere. 5°. methodi medendi. 7^a. 30. E
 Venæ sectione sanatum sanguinis profluuium. de curand. rat. per sangui-
 nis missionem. 6^a. 18. G
 Vena secta sanguinis profluuium irrefringibile sanatum. de uenæ sectio-
 ne aduersus Erasistrat. 5^a. 3. D
 Venam secuit in spūto sanguinis. 5°. meth. med. 7^a. 35. E
 Venæ sectionem quando impediunt spūta cruenta, & propter quas cau-
 sas. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 179. A
 per Venam euacuabimus sanguinem, imitantes naturam bene operantē,
 quando mulier uomit sanguinem. com. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 Venæ post aures incisæ faciunt somnum. de aer. aq. & loc. 2^a. 5. H
 Venæ post aures sectæ Sterilitatem pariunt. de aer. aq. & loc. 2^a. 5. H
 Venæ sectio in Stomachi distentione. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. D
 Vena non est secanda Syncopam facile patienti. de subf. emp. Isa. 32. F
 Venæ sectio, & clysteres conueniunt mire Suffocatis. 6°. de composit.
 med. secundum locos. 5^a. 174. C
 Vena quæ secanda i Thorace & pulmone affecto. de cō. ar. me. Is. 41. E
 Vena incidenda si i Thorace sanguinis copia. de ue. sec. adu. Eras. 6^a. 8. D
 Venam secuit Hippocrates tremorem habenti. de ue. se. adu. Eras. 6^a. 6. F
 Vena quæ secari debet in morbis Vesicæ, uulvæ, renū. p. exp. c. Sp. 78. C
 Venæ sectio soluit difficultatem urinæ. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 Vena nisi incidatur quæ pericula immincant in retentione urinæ. de uenæ
 sectione aduersus Eras. 6^a. 9. E
 Venæ sectio soluit urinæ stillicidium. com. 7°. aph. 48°. Ex. 57. H
 Venæ sectio quando in Ulcere faciendā. 4°. de cōp. me. per ge. 5^a. 237. B
 Venæ super ulcus scarificatio. 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 237. B
 Vena quæ nam secanda in Vteri affectione. de const. ar. med. Isa. 41. E
 Venæ sectio à poplite in utero. de trem. palp. conuuls. 3^a. 53. A
 Venæ sectio à pede, quando uterus est male affectus. de trem. palp. 3^a. 53. A
 Vena qua secta uteri inflammatio iuuatur. de cur. rat. p. sang. 6^a. 20. E
 Venarum in cruribus sectarum adiumento non parum leuantur in Vul-
 uis inflammationes. præfag. exper. conf. Sp. 78. C
 ex Vena secta sāguis hēt tenuē humiditatē, q̄ supnatat. de atrab. 1^a. 34. D
 Vena secta sanguis extractus hēt paucā aquositatē. 5°. de usu. 1^a. 144. F
 Venæ sectio corpus refrigerat. de uenæ sect. aduer. Eras. 6^a. 6. F
 Venæ sectio facit abortum. de spermate. Sp. 36. D
 Vena secta membrū facit stupidum, & pp quid. 3°. de ana. adm. 1^a. 78. A
 VENALIS arteria quæ, & qualis. de anat. uiu. Sp. 47. E
 Venalis arteria est ab omnibus alijs diuersa. de anat. uiu. Sp. 46. F
 Venalis arteria cur unam habet tunicam & mollem. de anat. ui. Sp. 52. H
 Venalis arteriæ officium, quod de anat. uiu. Sp. 52. G
 ad Venalem arteriam comparatio iunci. de anat. uiu. Sp. 52. H
 in Venali arteria sanguis delatus qualis. de anat. uiu. Sp. 47. E
 VENATIONIS inuentores sapientes. de par. pil. exerc. 2^a. 48. G
 Venatio indiget multo apparatu. de par. pil. exerc. 2^a. 48. H
 Venatio est exercitatio & opus. 2°. de sanit. tuen. 2^a. 73. G
 Venationes uita ratio. 3°. de symp. caus. 3^a. 25. E

Venationibus incumbere non possunt ciuilibus negocijs implicati, & ar-
 tifices. de par. pil. exerc. 2^a. 48. H
 ad Venationes diuersas quo modo se habet anima. 1°. de san. tu. 2^a. 65. G
 ob Venationē fit capitis dolor. de uic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7^a. 150. E
 VENATORES duri & aridi. 6°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 176. F
 Venatores quibus fascijs utatur ad crura defendenda. de fasc. 7^a. 293. G
 VENATORIA ars inter acquirituas. ad Thrasib. 2^a. 106. D
 ad VENEFICIA. de med. fac. par. 7^a. 177. F
 VENENATI sunt neutri. de part. art. med. Sp. 17. D
 Venenato ferro, aut serpentibus uulneratorum communis curatio. 2°. de
 antidotis. 5^a. 120. B
 ad Venenatæ feræ morsus Antidotus Apollodori. 2°. de ant. 5^a. 117. H
 ad Venenatarum bestiarum morsus assumitur calamintha arefacta. 7°.
 de simplic. medic. facult. 5^a. 49. D
 ad Venenata conueniunt cauteria, & medicamenta calida & acrida. 7°.
 de simp. medicam. facul. 5^a. 49. D
 ad Venenatorū aialū multa resistit sulphur. 9°. de sim. me. fa. 5^a. 69. C
 Venenatorum emplastrum. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 248. H
 Venenata qbus p cibū obrepunt lauri lixiuio liberant. de simp. Sp. 85. H
 Venenatorum morsus quo modo curandus. introd. Isa. 60. H
 ad Venenatorū oium morsus ualet antidotus Diematō. 2°. d. ant. 5^a. 115. B
 ad Venenatorum omnium materiam mortem inferentem facit antidotus
 Mithridatis Eupatoris Diascini nominata. 2°. de antid. 5^a. 115. C
 ad Venenatorū morsus ualet antidotus Mithridatis. 2°. de ant. 5^a. 115. D
 ad Venenatorum omnium morsus ualet Antidotus Mithridatis athana-
 sia. 2°. de antidotis. 5^a. 114. H
 ad Venenatos percussus, & morsus. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 250. F
 ad Venenatorum morsus. 2°. de antid. 116. A/D/ 5^a. 118. G
 ad Venenata. 5°. de composit. medic. per gen. 5^a. 249. A
 VENENARI qui timent sani utatur theriaca. de th. ad Pif. 5^a. 90. B
 ob VENENOSI animalis ictum colligantis & incidentis digitum
 casus. 3°. de locis affectis. 4^a. 19. H
 Venenosum ualde est aconitum. de simp. med. Sp. 80. F
 Venenosa cantharides. de simp. med. Sp. 82. D
 Venenosa cerusa. de simp. med. Sp. 81. F
 Venenosa herba est dorycnium, & aliacacabum. de simp. med. Sp. 83. E
 Venenosus est hyoscyamus. de simp. med. Sp. 92. D
 Venenosus est sanguis tauri. de util. resp. Sp. 64. E
 Venenosum est ueratrum. de simp. med. Sp. 91. H
 Venenosa materiæ ex ipso uictu. in 6^m. de morb. uul. cō. 6°. 3^a. 196. G
 Venenosum medicamentū, et nutrimentū quo dñant. 3°. de nat. f. 1^a. 304. A
 Venenosa medicamenta non sunt accipienda ad oris curationem. 6°. de
 compositio. medicam. sec. locos. 5^a. 167. B
 à Venenosis morsæ partes languidæ sunt. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. G
 ad Venenosos morsus quomodo incidendum. de uirt. cent. Sp. 93. H
 ad Venenosorum omnium ictus ualet Philippi Macedonis Ambrosia.
 2°. de antidotis. 5^a. 115. A
 ad Venenosas feræ ualet succus centaureæ. de uir. cent. Sp. 93. H
 Venenosas facultates corrigit Cinnamomū. 8°. de cōp. me. se. l. 5^a. 194. E
 Venenosis aduersatur Gentiana. de simp. med. Sp. 84. G
 Venenosa polium extinguit. de simp. med. Sp. 89. A
 Venenosis bestiis aduersa est salina. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. G
 contra Venenosorum ictus prædicabatur scordium, centaurium exile,
 & Marrubium. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 65. E
 Venenosa animalia fugantia suffumigia. de med. fac. par. 7^a. 169. F
 à Venenosis feris morsus nullus perijt, qui statim Theriacam biberit. de
 theria. ad Pison. 5^a. 90. A
 Venenosis morsibus quāto tpe theriaca uti possumus. de th. ad P. 5^a. 95. G
 ad Venenosorum serpentum morsus facit trifoliū. de simp. me. Sp. 91. G
 ad Venenosorum animalium morsum. de med. fac. par. 169. F/ 7^a. 170. G
 ad Venenosi medicamenti potum. de remed. fac. par. 7^a. 179. C
 ad Venenosam oēm materiā, ac corruptoriā. 7°. de cōp. m. f. l. 5^a. 186. B
 Venenosa res quando adest scarificatio fiat. de Hirud. reuuls. cucurbit.
 & scarificat. 6^a. 2. F
 VENENVM inter uitæ mala difficilior. de theria. ad Pif. 5^a. 91. C
 Venenum est medicamentum sanguinē educēs. de purg. med. fac. 5^a. 87. D
 inter Venena sunt purgantia medicamenta. in 6^m. de morbis uulgari-
 bus, commentario 6°. 3^a. 196. H
 Venena sunt i aliquibus locis medicinæ i alijs sūt bonæ. de m. ex. Sp. 108. H
 Venenum hominibus est apocynum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. H
 Venenū esse dicitur elateriū si plus mō sumatur. de simpl. med. Sp. 85. G
 Venenum est morsus canum rabidorum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. A
 qqq iij Venenum

- Venenum ictu animalia quædam infundere obseruatione compertum est. de opt. sect. 1^a. 22. E
- Vena quædam enumerantur. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a. 197. A
- Venena reticenda sunt. de pur. med. fac. 5^a. 87. D
- Venena scribere est prauum & reprehendendum. 2°. de antid. 5^a. 114. F
- Venenorū cōpositiones docere improbi hoīs est. 2°. de antid. 5^a. 114. E
- Venenorum cōpositiones scripsere Orpheus, Theologus, Horus, Mende= sus, Heliodorus Atheniensis, & Aratus. 2°. de antidotis. 5^a. 114. F
- Venenum medicus dedit, & de eo legis casus. de caus. procat. 3^a. 99. F
- Venena sunt aduersissima corporibus. 5°. de simpl. med. fac. 5^a. 36. H
- Venenū necat genere, non copia. in 3^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 149. D
- Venenum deleterium in pauca quantitate breui totum corpus immutat. 1°. de semine. 1^a. 335. A
- Venena quæ obsunt genere, non quantitate. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. C
- Venena non sine quantitate nocent. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. B
- Venenum letale altero uel tertio die interficit. in 3^m. de morbis vulgari= bus, commen. 3°. 3^a. 149. D
- in Venenum mutantur medicamenta, quæ non purgant. quos purg. op. quibus med. & quo temp. 5^a. 89. B
- Venena pharmacorū alterāt humores & transmutāt. ars med. 1^a. 71. E
- Venenum redditur sanguis si bibatur à fera. de ther. ad Pis. 5^a. 93. G
- Venena ferarum alterant, & transmutant humores. ars med. 1^a. 71. E
- Venena calida frigida ferarum. quod animi mor. 1^a. 318. B
- Venena calida sunt toto genere letalia. 3°. de simpl. med. fac. 5^a. 22. D/H
- Venena calida erodunt. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 22. H
- Venena calida putrefaciunt. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 22. H
- Venena erodentia, & putrefaciencia indigent tempore. 3°. de simplic. medicamentorum facultatibus. 5^a. 22. B
- Venena calida quo modo tempore necent. 3°. de simpl. med. fac. 5^a. 22. G
- Venena calida propter quid quandoq; non interficiant. 3°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 23. A
- Venena crassa, & terrena essentia longo tempore interimunt. 3°. de sim= plicium medicamen. facul. 5^a. 22. H
- Venena frigida non sunt genere letalia, sed sola quantitate. 3°. de simpli= cium medicamen. fac. 5^a. 22. D
- Venena frigida non possunt necare, nisi prius cor refrigerent. 3°. de sim= plicium medicam. facul. 5^a. 21. D
- Venena frigida sunt crassarum partium. 3°. de simpli. med. fac. 5^a. 21. D
- Venena frigida nisi cito necēt, uires amittūt. 3°. de simp. med. fa. 5^a. 22. B
- Venena frigida comparat lignis uiridibus. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 22. B
- Venenum aspidum frigidum est ut cicuta. quod animi mores. 1^a. 318. B
- Venenum scorpionis frigidum est. 4°. meth. med. 7^a. 24. B
- Venenum est helenium cuspidibus impositum. de ther. ad Pison. 5^a. 93. H
- Venena spiculorū nō necāt nisi sanguinē attigerint. de the. ad Pi. 5^a. 93. H
- Veneno tinctis spiculis trucidantur cerui, tamen ipsorum caro non est ue= nenata. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. H
- Veneno cum frige factum est corpus arteriarum, neruorum, & musculo= rum motus cessant. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 277. E
- Venenum turturis marinæ quomodo afficiat. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. F
- ucluti Venenū nō fieri pōt corruptio in aīalibus. 6°. de lo. af. 4^a. 40. B
- ut Veneno epoto sic citra uenenum corrumpuntur humores. 5°. de locis affectis. 4^a. 34. B
- Veneni instar qui fructus in stomacho corrūpātur. de diff. cōti. Sp. 74. H
- Venenis pernitiosarum ferarum comparari potest humor in parte cor= poris epilepsiam faciens. 3°. de locis affectis. 4^a. 19. F
- ut Venenum idem agit sperma retentum. de spermate. Sp. 36. F
- VENENI an sint propria signa propter quid medici quærant. 5°. de locis affectis. 4^a. 34. B
- Venenum an habeat proprias notas. 6°. de loc. affec. 4^a. 40. B
- Venenum sumpsisse aliquem quō deprehēdatur. 6°. de loc. affe. 4^a. 40. B
- à Veneno morientes & ab aliqua corporis affectione cognoscuntur. de bonit. & uitio succorum. 2^a. 34. B
- à Venenis dolores maligni. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a. 196. G
- à Venenis præseruantia medicamenta Antidota. 2°. de antid. 5^a. 114. G
- VENENA quomodo curantur. in 6^m. de morb. uulg. cō. 6°. 3^a. 196. H
- per Venenorum remedia curatio quo modo fiat. 1°. de sem. 1^a. 335. B
- Venenum compositum ignotum quomodo quis curare poterit. 2°. de an= tidotis. 5^a. 114. G
- Venena alteranda & euacuanda. de const. ar. med. 1^a. 42. E
- Venenis quæ aduersentur. in 6^m. de morb. uulg. com. 6°. 3^a. 196. G
- contra Venena medicamenta qualia. 5°. de simpl. medi. fac. 5^a. 36. G
- contra Venena medicamenta lædunt corpus largius sumpta. 5°. de sim=
- plicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 36. H
- Venenum omne à foris impositis medicamentis euacuatur. 5°. de simpli= cium medicamen. facul. 5^a. 36. H
- Venena serpentum medicamenta aliqua educunt eodem modo, quo ma= gnes ferrum. 1°. de nat. facul. 1^a. 295. A
- Venena telis illita medicamenta aliqua educunt eo modo, quo magnes fer= rum. 1°. de nat. fac. 1^a. 295. A
- Venenum trahunt Acria, & calida. de sect. 1^a. 16. G
- ad Venena omnia ualentia medicamenta omnia in unum miscuit Mithri= dates. 1°. de antidotis. 5^a. 99. G
- Veneno interire non potuit Mithridates. de theria. ad Pifo. 5^a. 97. A
- Venenis aduersantia medicamenta in condemnatis morti Mithridates, et Attalus experti sunt. 1°. de antid. 5^a. 99. F
- ad Venena ualet Philippi Macedonis Ambrosia. 2°. de antid. 5^a. 115. A
- ad Venena ebibita, morsuq; illata ualet Antidotus Aclij Galli. 2°. de an= tidotis. 5^a. 110. H
- ad Venena Antidotus Apellis. 2°. de antidotis. 5^a. 114. H
- ad Venena antidot^o Clodij tusci, qua Craterus utebat^r. 2°. d. ant. 5^a. 114. H
- ad Venena ualet Antidotus Diæmaton. 2°. de antidotis. 5^a. 115. B
- ad Venena cæteris melior ē antidotus ex sanguinibus. 2°. de ant. 5^a. 115. D
- ad Venena facit Antidotus Mithridatis Eupatoris Diascinci nominata. 2°. de antidotis. 5^a. 115. C
- ad Venena ualet Antidotus Athanasia Mithridatis. 2°. de ant. 5^a. 114. H
- ad Venena pernitiōsa ualet Antidotus Mithridatis. 2°. de ant. 5^a. 115. D
- ad Venena omnia facit Mithridatica antidotus. 2°. de antid. 5^a. 110. C
- ad Venena plura ualet Mithridatica antidotus, quàm theriaca, sed mi= nus uiperæ ictus sanat. 2°. de antidotis. 5^a. 110. C
- ad Venena ualet Antidotus Zopyria. 2°. de antid. 115. A/ 5^a. 120. E
- ad Venena Antidotus in omni tempore. 2°. de antidotis. 5^a. 120. F
- ad Venena ualens antidotus. 2°. de antidotis. 115. C/116. E/ 5^a. 119. D
- Venenis alijs nedum uiperarum morsibus intrinsecus aduersatur Aristo= lochia. de simplic. med. Sp. 86. F
- contra Venena carica, ruta, & nuces ualet. de bon. & uit. suc. 2^a. 37. F
- contra Venena Electarium bonum. de med. exper. 107. D/ Sp. 108. D
- ad Venena ualet medicamentum ex fructu Iuniperi, & terra lemnia. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 65. E
- ad Venena, quæ erosionē interimūt, Lac ualet. 10°. de sim. m. f. 5^a. 73. H
- contra Venena potui datur semen Napi. de simp. med. Sp. 89. F
- ad Venena omnia potui datur Peristereon. de simpl. med. Sp. 89. C
- Venenis reptilium aduersatur Scordium. 1°. de antid. 5^a. 105. F
- Venenis resistentibus in antidota Syru mittitur. de simp. med. Sp. 90. H
- Venena contra quæ ualet Theriaca. de usu theriaca ad Pamph. 98. E/1°. de antidotis. 5^a. 102. D
- Venena nihil faciunt his, qui Theriaca utuntur. de ther. ad Pifo. 5^a. 97. A
- ante Venenum & post, theriaca portio. 1°. de antid. 5^a. 99. G
- Venenum pastinacæ marinæ uenena alia educunt. 1°. de nat. fa. 1^a. 295. B
- Venenum uiperæ alia uenena educunt. 1°. de nat. fac. 1^a. 295. B
- Venena miscentur alexipharmacis. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 23. A
- ad Venenum iaculantium bestiarum plagas. 7°. de composit. medicamen= torum secundum locos. 5^a. 186. A
- ad Venena letalia. 7°. de comp. med. sec. loc. 182. G/ 5^a. 186. H
- ad Venena omnia. 2°. de antid. 5^a. 116. D
- ad Venena mirabile. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. G
- ad Venena. 2°. de antidotis. 113. E/G/116. A/ 5^a. 120. D
- VENETICI oculi dicebāt ab ātiq; q hñt cataracta. de oc. 7^a. 187. D
- VENOSI qui dicantur. in 6^m. de mor. uulg. com. 4°. 3^a. 186. F
- Venosa sunt, & arteriosa anteriora. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
- Venosa uasa coniunguntur cum uasis quæ deorsum à mammis feruntur. 16°. de usu partium. 1^a. 219. E
- Vēosa arteriæ mēbrāis nullus anatomicus dedit nomē. 6°. de uf. 1^a. 153. G
- Venosa arteria cur ita dicta. 7°. de anat. adm. 1^a. 94. H
- Venosa arteria quæ. 7°. de anat. adm. 94. H/6°. de dec. Hipp. 1^a. 264. C
- Venosam tunicam habens arteria ubi, & quorsum tendat, & qualis. 1°. de decretis Hippocratis. 1^a. 233. C
- de Venosa arteria uana dicta ab antiquis. 7°. de anat. adm. 1^a. 98. A
- Venoso corpore constans arteria in corde. 2°. de decr. Hip. 1^a. 236. A
- Venosa arteriæ orificiū cur habet duas mēbranas. 6°. de usu. 1^a. 154. D
- ex Venosa arteriæ ore retro plus reddi, q̄ ex alijs. 3°. d. na. f. 1^a. 307. E
- Vēosariū, et arteriosariū partiū pulsus maiores. 4°. de ps. exp. 4^a. 121. E
- in Venoso gñe sunt quæ faciūt febrē ardentē. cō. 6°. aph. 26°. Ex. 48. F
- Venosi generis, & arteriarum passionēs sunt febres, ideourinæ in febris= bus attendendæ sunt. 1°. de crisi. 4^a. 128. D

supra Venosum

supra Venosum genus significat urina. 1°. de crisi. 4°. 127. H
 Venosæ materiæ passionem significat urina aquosa. 1°. de cri. 4°. 130. H
 Venosi generis omnia compatiuntur in longa leuitate intestinorum aquam
 intercutem faciunt. com. 6°. aph. 43°. Ex. 51. C
 Venosæ partes inflammatae non indigent multa exiccatione. 1°. de arte
 curat. ad Glauconem. 7°. 102. E
 VENEREIS in congrua mensura utendum. de consuet. 2°. 61. G
 ob Venerea fit capitis dolor. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 150. F
 VENTER quid significet. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 Venter quid aliquando significet. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 Ventrem sine articulo Græci appellant omnem cavitatem. commentario
 6°. aphorismo 20°. Ex. 28. C
 Venter superior qui ab Hippocrate dicatur secundum Galenum. commen-
 tario 7°. aphor. 38°. Ex. 57. A
 Venter superior quique dictus est thorax. de uict. rat. in m. ac. cō. 4°. 7°. 149. C
 Venter quo modo gignatur. de foet. for. 1°. 322. H
 Ventris fibræ quales. 3°. de nat. fac. 1°. 304. F
 in Ventre fibrarum genus diuersum. 1°. de semine. 1°. 332. C
 Ventris fundi exitus medium, et ieiuni quo modo à græcis dicatur. 2°. de
 de temperamentis. 1°. 20. D
 Venter inter instrumentales partes. de diff. morb. 3°. 2. E
 Venter instrumentum est. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
 Ventres duos ad quid natura fabricauerit. de anat. uiuo. Sp. 47. C
 Venter superior est cordis domus. de anat. uiuo. Sp. 47. C
 Venter inferior est pro nutrimento. de anat. uiuo. Sp. 47. C
 Ventrem cur prima die secaret Galenus. 4°. de anat. admin. 1°. 87. A
 Vētres multos non hēt alia hīs dentes superiores. 6°. de anat. adm. 1°. 90. E
 Ventres multos habet Camelus. 6°. de anat. admin. 1°. 90. E
 Ventres cameli cur asperi. 6°. de anat. admin. 1°. 90. E
 Ventres cornigeorum cur asperi. 6°. de anat. admin. 1°. 90. E
 Ventrē circūdari à thorace cur non fuit conueniens. 7°. de usu p. 1°. 164. B
 Venter si circundaretur à thorace semel non possemus multum comedere.
 7°. de usu partium. 1°. 164. B
 Venter, et Hepar non premunt diaphragma. 2°. de diff. resp. 3°. 67. F
 in Vētre cur alia hēt mamas, et non in pectore. 7°. de usu p. 1°. 164. D
 Ventrem angustissimum omnium animalium habet homo à posteriore in
 anteriorem partem. de artic. com. 3°. 7°. 273. D
 Venter meatus amplos habet. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. B
 Venter cur amplius à natura factus. de ren. aff. dign. et med. 7°. 195. C
 in Ventre quot cavitates. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 193. D
 in Ventre non est sanguis. 1°. de semine. 1°. 333. B
 ad Ventrem, renes, viscera, iecur, lienem perueniunt nerui à cerebro à
 prima, tertia, et sexta coniugatione. de neru. diff. 1°. 54. D
 Ventris, et thoracis musculi sunt carnosissimi. 4°. de praes. exp. 4°. 121. D
 Ventris musculi conuexi sunt, et quibus assimilatur. 2°. de mo. m. 1°. 316. E
 supra Ventrem uenæ duæ quando secantur. de anat. uiuo. Sp. 55. B
 in Ventre animal habet pulsus. de foet. for. 1°. 323. F
 Venter mouet ad respiratoriorum organorum motum. de trem. palp. 3°. 59. H
 Ventri commune quid, et musculis, et intestinis, uescis, et uulue. 7°. de
 anatomicis admin. 1°. 95. G
 Ventri proprium quid. 7°. de anat. adm. 1°. 95. G
 in Ventre quatuor uirtutes. 3°. de nat. fac. 1°. 305. C
 Venter primum principium alimenti. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. F
 ex Vētre appetentia ciborum. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 145. E
 Venter quid faciat in uehementi appetentia. 3°. de natu. facult. 1°. 305. A
 Venter quibus animalibus in os rapitur. 3°. de nat. fac. 1°. 305. A
 Venter trahit à cibis alimentum sibi accomodatū. 6°. de decr. 1°. 265. H
 Venter per gulam trahit ueluti manus. 3°. de natur. facult. 1°. 305. A
 in Ventrē ex iocinore in inedia uenæ trahunt. 3°. de nat. facult. 1°. 306. B
 Venter sui ipsius causa nutrimentum suscipit. 4°. de san. tuen. 2°. 88. B
 Venter non immutat cibum propter iecur. 6°. de decr. Hipp. 1°. 265. H
 Venter habet nutrimentum crassum et graue. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
 Venter πλωρὸν aperit cum est satur, et superfluum transmittit. 4°. de
 de sanitate tuenda. 2°. 88. B
 à Vētre parum aut nihil trahunt arteriæ. 3°. de natu. facult. 1°. 308. D
 Venter habet retentricem facultatem. 3°. de nat. fac. 1°. 302. G
 Ventri studentes ferculorum multitudine gaudent. de cogn. cur. 2°. 53. D
 in Ventre quō fiat mistio. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 149. B
 in Ventre quæ agitur concoctio est alteratio. 3°. de symp. caus. 3°. 26. E
 ad Ventris concoctionem catharri cōparatio. 3°. de symp. caus. 3°. 29. F
 in Ventre cuiusuis animalis oīs cibus non coquitur. 4°. de san. 2°. 82. H
 ex Vētre i uenas, ex uenis ad carnes ali mentū trahit. 3°. de symp. 3°. 25. A

ex Vētre, et extrinsecus quomodo trahunt carnes. in 6°. de morbis
 uulgaribus, com. 6°. 3°. 195. A
 ex Vētre aliquid in arteria, sed exiguum defertur. 3°. de nat. fa. 1°. 307. F
 Venter dulci delectatur. de uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 127. G
 Vētri displicet aspartia, et amara. de uict. rat. in mo. ac. cō. 3°. 7°. 127. G
 Vētre quomodo exerceatur in paruæ pile ludo. de par. pil. ex. 2°. 49. A
 ad Ventrem facile descendunt medicamenta. 7°. de cōp. me. se. l. 5°. 184. B
 in Vētre supernè cur defertur excrementū. 3°. de symp. caus. 3°. 27. H
 de VENTRIS affectibus, et quales sint. de med. fac. par. 7°. 175. A
 Ventris uitia introductio. 1sa. 57. D
 Ventris affectionum sunt octo differentiae. 1°. de san. tuen. 2°. 68. A
 Ventris moles non notat de cibi copia. de tre. palp. 3°. 60. E
 Ventris plenitudinis sensus non est idem apud omnes. de mult. 3°. 76. F
 in Vētre repleto musculi epigastrii quō se habet. 2°. de motu. 1°. 316. F
 Venter extensus per cibum si concoquat, non fit læsio aliqua, quod si etiā
 non sit bene plenus et non concoquat, fit læsio. cō. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 Ventris et uteri differentia in dilatatione, et constrictione. de uictus ra-
 tione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 131. A
 Venter distentus ob nimium cibum facit dolorem. de mult. 3°. 76. F
 Ventris maximam intemperiem non faciunt cibi mediocres consueti. 3°. de
 de symptom. caus. 3°. 25. G
 Ventris intemperies unde accipitur. 1°. de san. tuen. 2°. 68. B
 circa Ventrem inæqualis intemperatura non potest in longum extendi,
 si omnia circa ægrum opportunè fiant. com. 7°. apho. 22°. Ex. 55. E
 Ventris uis quo modo cognoscatur. in prognost. com. 2°. 4°. 200. C
 Venter superior per quæ robustus cognoscatur. de const. ar. me. 1sa. 42. B
 Ventris instrumentorum imbecillitas unde. 3°. de symp. caus. 3°. 27. D
 Ventri imbecillo quid contingat. 3°. de symp. caus. 3°. 27. H
 Ventris imbecillitas facit uentum. com. 5°. aphor. 72°. Ex. 45. F
 Venter debilitatus uomit, quando debilitatæ sunt partes inferiores. 3°. de
 de simpl. medic. facult. 5°. 23. F
 Venter minus ualens quàm iecur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. C
 Venter male concoquit, si partes corporis sint tenues, et contra si crassæ.
 com. 2°. apho. 35°. Ex. 17. E
 Ventris robur conciliat medicamentum ex malorum cotoneorum succo.
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 101. B
 Vētris tractrix facultas tria habet symptomatum genera. 3°. de sym. 3°. 25. G
 Ventris symptoma ut nutritur quod. de symp. diff. 3°. 12. G
 Ventrem quō turbent cibi ex contrariis substantiis. 1°. de alim. f. 2°. 7. G
 Ventres æstate perturbant aquæ paludosæ. de bonit. aquæ. Sp. 75. D
 secundum Ventrem permanet multo tempore aqua dura, et frigida. de
 bonitate aquæ. Sp. 75. G
 Venter leditur à stagnantibus et olentibus aquis. de aere aq. 2°. 6. D
 Venter laborat ob flatum. 8°. de decre. Hipp. 1°. 274. E
 Ventrem inflantes cibi, qui. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Ventrem flatibus implent fabæ. 2°. de alim. fac. 2°. 17. E
 Ventrem turbat ex naturæ proprietate mel. de uictus ratione in morbis
 acutis, commentario 3°. 7°. 129. B
 Ventrem flatibus implet mustum. 2°. de alim. fac. 2°. 17. H
 Ventrem inflatum habentibus ructus mouendi. in 6°. de morbis uulgaribus,
 commentario 2°. 3°. 166. D
 Ventrem flatu distentum ita ut tormina, et singultus fiant, adiuuat casto-
 reum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. D
 ad Ventris flatum ualeat acetum scillinum. de med. fac. par. 7°. 178. C
 ad Ventris inflationes Antidotus zopyria. 2°. de antid. 5°. 120. E
 in Vētre quomodo lac non cogetur. 5°. de san. tuen. 2°. 91. H
 Ventris actio leditur ab immodico calore. 2°. de nat. fac. 1°. 300. E
 Venter super calefactus refrigerandus, perfrigeratus calefaciendus, exicca-
 tus humectandus, humidus exiccandus est. 2°. de nat. fac. 1°. 301. B
 in Vētre actio praua, et erras in quo consistit. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
 in Vētre cur fiant prauæ coctiones. de curan. rat. p. sang. mis. 6°. 16. G
 i Vētre quæ male sunt cōfecta, eadē rōne se hēt ad secundā concoctionē,
 qua male pparati cibi ad cōcoctionē, q̄ fit i nētre. 4°. de san. 2°. 98. B
 in Vētre actio deficiens quæ sit. 3°. de symp. caus. 3°. 25. A
 in Vētre actionis priuatio quæ sit. 3°. de symp. caus. 3°. 25. A
 in Vētre longo tempore durant anni, sefeli, et libysticum si sint cru-
 da. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85. B
 in Vētre corū quæ coquuntur cruditate, aut cōcoctionē per aliu deiecta
 excrementa indicant ex sua forma. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 112. A
 in Vētre si cibus non sit crudus mittendus sanguis. in 3°. de morbis uul-
 garibus, comment. 1°. 3°. 127. E
 Venter sub frigidioribus morbis acidus, sub calidioribus uero nidorosas
 qqq iij facit

- facit mutationes. 3°. de sympt. caus. 3°. 24. H
 in Ventre quibus ciborum corruptio accidit, quid agendum. 6°. de sanit. 2°. 97. H
 in Ventre corrupta quomodo statim expellenda. 4°. de san. tu. 2°. 83. A
 Venter uacuuus calefit. de anat. uiuo. Sp. 47. G
 Venter excrementis impletur, si absit alimentu. 3°. de nat. fac. 1°. 306. D
 in Ventre cur faciant rememorari excrementa cibus & potus. 1°. de sanit. 2°. 68. A
 in Ventre cur remorantur cibus, acerba, austera, & sicca natura. 1°. de sanit. 2°. 68. A
 in Vētre ut retineatur excrementa cur ciboru ordo cā ē. 1°. de sa. 2°. 68. A
 Venter quando retinetur egrotamus multitudine. 2°. de elem. 1°. 9. C
 Venter quomodo retinebit & coquet. de sal. dia. 2°. 42. C
 in Ventre cibum retinet ciborum modus. 1°. de sanit. tuen. 2°. 68. A
 Vēter ubi retiet, et os nauscat, quō curādi sint agri. 6°. de san. 2°. 99. D
 Ventrem retinentem habentes post cibum assumptum quid adstringens excernere facit. 6°. de san. tuenda. 2°. 99. E
 Ventris uitium sequens excrementi mora cur accidat. 1°. de san. 2°. 68. A
 in Ventris tunicis cum sunt humores, affectio fit pessima. 2°. de compo. medicament. secundum locos. 5°. 135. D
 in Ventre potest esse lassitudo. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. F
 Ventris palpitatio & conuulsio clare sentitur. de symp. diff. 3°. 12. E
 Ventris conuulsio dicitur singultus. de sympt. diff. 3°. 12. E
 in Ventre sonus fieri sine potione nequit. 3°. de sympt. caus. 3°. 25. E
 Ventris tremor non clare sentitur. de symp. diff. 3°. 12. E
 Ventris principium stomachus. introductio. Isa. 57. C
 Ventri stomachus coniunctus est. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. A
 Ventris os stomachus. 2°. de alim. fac. 20. B/6°. 2°. 99. D/2°. de compo sitio. medicament. secundum locos. 5°. 135. C
 Ventris os quando stomachus dicitur. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 14. G
 Ventris os stomachus uocatur non modo à medicis, sed ab alijs hominibus. 6°. de sanit. tuenda. 2°. 100. E
 Vētris os à ueteribus græce ὀστέον dicebatur. 6°. de san. tu. 2°. 100. E
 Ventris os cor uulgo dicitur. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. G
 Ventris os manifeste sentit. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 127. H
 Ventris duo ora. 3°. de sympt. caus. 3°. 25. F
 Ventris duo orificia ad quid. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. A
 per Ventris duo ora expelluntur cholera. 3°. de symp. caus. 3°. 25. F
 Ventris oris symptomata pertinent ad tactum. 1°. de symp. cau. 3°. 17. G
 Ventris os & uentrem ledunt medicamenta omnia purgantia. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 118. B
 Ventri frigidum mordax. 4°. de simpl. medi. fac. 5°. 24. C
 Ventris os quibus refrigeretur. 1°. de symp. caus. 3°. 18. C
 in Ventre contenta coitus frige facit. in 6°. de morb. uul. cō. 5°. 3°. 193. F
 Ventre frigidu, & caput calidu hñtes quō regēdi. 6°. de san. tu. 2°. 99. B
 Venter aliquibus calidus est, & caput frigidum, & e contra. 6°. de sanit. 2°. 95. D
 in Ventrem si eat fluxio quid agat. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 in Ventre frigida fluxio quid faciat. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 in Ventre frigus hñtibus quod medicamentu dandū. 4°. de sa. t. 2°. 85. B
 Venter temperie frigidus quale medicamentum ex malorum succis accipere debet. 6°. de san. tuenda. 2°. 101. C
 Ventres frigidus habentibus datur euphorbium. de dynamid. Sp. 22. B
 Ventres cholericos turbat euphorbium. de simp. med. Sp. 83. F
 Ventris complexio calidissima, & caput frigidum faciunt grauem complexionem nec facile tractabilem. 6°. de san. tuen. 2°. 99. D
 Ventre calidu hñtes, & caput frigidu quō curādi. 6°. de sa. tu. 2°. 99. D
 Ventris os offenditur ab his quæ calore accēdunt. 6°. de sa. tu. 2°. 99. D
 in Ventrem calidum cum succi pituitosi decidunt, curatio est difficilis. 6°. de sanit. tuenda. 2°. 99. B
 ad Ventrem calidum cum caput saniem transmittit quid agendum. 6°. de sanit. tuenda. 2°. 99. A
 in Ventrem quomodo non ueniet biliosus humor. 6°. de san. tu. 2°. 98. H
 Venter si imbecillus, & totius corporis temperamentum biliosius quomodo curandus. 6°. de sanit. tuenda. 2°. 98. H
 Ventrem biliosum habentes primum semper debent comedere, & bibere alium deiciencia. 6°. de san. tuen. 2°. 97. F
 Venter quando acribus excrementis est plenus, quod lac dandum. 3°. de aliment. facul. 2°. 27. G
 Vēter quoru excrementis abundat, ptissana nō est danda. de ptiss. 2°. 47. H
 Ventris morbi sicci qui uocentur. de ptissa. 2°. 48. A/de uictus ratione in morbis acutis, comment. 1°. 7°. 112. F
 in Vētre quibus biliosus humor colligit, quibus purgādi. 6°. de san. 2°. 99. A
 Ventres biliosi quo modo debent purgari. 6°. de san. tuen. 2°. 97. H
 Ventris os quibus amara bile abundat, aut imbecillum est, aut supra modum sensibile, ijs sanguis non est detrahendus. 9°. meth. med. 7°. 58. A
 Venter languente quæ uena sit secunda. præs. exper. conf. Sp. 78. B
 Ventri intemperie calido, & bilioso quo modo ualebit malorum medicamentum. 6°. de san. tuen. 2°. 101. B
 Ventrem biliosum habentes uident uina austera. 6°. de san. tuē. 2°. 97. F
 Ventres medio temperamento habentes piper, & gingiber sumant ex malorum medicamento. 6°. de san. tuen. 2°. 101. C
 in Ventre roborando allia excedit piper album. 4°. de san. tu. 2°. 85. H
 Ventris ibecillitatibus cōuenit resina lentiscina. 8°. de simp. me. f. 5°. 59. F
 Ventris os stomachum ue afficiunt fungi, buprestes, cerusa, gypsum, & lac coagulatum. 1°. de sympt. caus. 3°. 18. G
 in Venter ardorem, & morsum facit cedrides. 7°. de sim. me. f. 5°. 50. F
 ad Ventris morsus non indigemus collyrijs. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 6°. 3°. 196. D
 Ventris mordicationē hñtes alicā colatā accipiant. 1°. de alim. fa. 2°. 11. A
 Ventris os quibus resoluitur. 6°. de san. tuen. 2°. 100. E
 Ventris os quando resoluitur, quæ sequantur. 6°. de san. tuen. 2°. 100. E
 Venter resolutus, & languidus roborari potest pomis austeris, & acidis. 7°. de simplicium medic. fac. 5°. 55. H
 ad Ventris firmitatem ac robur utimur malis, piris, mespilis, & punicis ut medicamentis. de bon. & uitio succ. 2°. 37. F
 in Ventris ore ex bile animi defectio. de uen. sect. aduers. Eras. 6°. 12. C
 in Ventris ore ex pituita animi defectio. de uen. sect. adu. Eras. 6°. 12. C
 circa Ventrem fasciarum frictio quo modo fiat. 3°. de san. tuē. 2°. 77. D
 Vēter nō fricādus, et si fricetur quid mali cōtingat. 3°. de sa. tu. 2°. 82. B
 Ventri muscoli uicini quando ungendi. 3°. de san. tuen. 2°. 82. B
 in Ventris inflammationibus respiratio qualis. de util. resp. 1°. 225. G
 Ventris inflammationibus cōpetit mastiche. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Ventris phlegmonis prodest schini flos. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. H
 Ventris os trahit secum ad sympathia principalia membra, & quæ symptomata faciat. de uic. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 123. H
 Ventris oris affectiones magnæ quō curētur. 8°. de cōp. me. f. l. 5°. 192. E
 circa Vētris os si sit dolor sit densus, & paruus spiritus. de trem. palp. 59. H/3°. de diff. resp. 3°. 71. C
 Venter, & splen minime dolorosa membra. 2°. de diff. resp. 3°. 67. F
 Ventris maiores affectus qui cum dolore fiunt, & tumore densum ac paruum efficiunt spiritum. 3°. de diff. resp. 3°. 71. D
 Ventris dolores sublimes fortiores, non sublimes leuiore. commentario 6°. aphorismo 7°. Ex. 47. B
 à Ventris dolore diuturno suppuratio. com. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
 in Ventris superioris dolore oleum simplex datur bibendum uel aqua temperatum. in 6°. de morb. uul. com. 6°. 3°. 196. D
 à Vētre capitis dolor quomodo curetur. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 136. H
 Ventris partes cur sensibilibus exasperantur. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 160. H
 Ventris asperitatibus medetur ouum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. G
 in Vētre si diu maneat pituitosi humores corrumpunt. 6°. de san. 2°. 99. B
 à Vētre pituitosi humores corrupti qd mali agāt. 6°. de san. tu. 2°. 99. B
 Venter quibus phlegmate abundat phlegmagoga damus. de dyn. Sp. 21. C
 in Ventrem defluens pituita eget dia trion pipereon, et dia calaminthes. 6°. de sanit. tuenda. 2°. 99. D
 in Vētre infarctos humores detergit ptissana cremor, & aqua mulsa. de uictus ratione in morbis acutis, com. 1°. 7°. 111. E
 Ventris tunicis quæ inhaerent quomodo euacuanda. de ijs, quæ in medicatrina fiunt, commentario 3°. 7°. 221. C
 in Vētre contentorum præsidia communia sunt clyster, & uomitus. de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 148. E
 in Ventrem superiorē distillationes suppurantur intra uiginti dies. commentario 7°. aph. 38°. Ex. 57. A
 in Ventrem si sanguis præter naturam effunditur, necesse est suppurari. com. 6°. aphorismo 20°. Ex. 48. C
 Venter cum ex capite egrotat, quō curandus. 6°. de san. tu. 2°. 100. A
 Venter aliquibus magis medicamentis obediens, aliquibus minus. 5°. de sanit. 2°. 92. G
 Venter & stomachus iuuantur aloë. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 188. F
 Ventri frigidus pituita pleno aloë non conducit. 6°. de san. tuen. 2°. 99. C
 Ventrem temperat epithymum. de simp. med. Sp. 84. A
 Ventrem temperant lupini si cocti manducantur. de simp. med. Sp. 86. C
 Ventris os adiuuat adhaesa iaspis uiridis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. D
 Ventrem supe=

Ventrem superiorem purgantia, quæ de cathart. Sp. 95.C
 Vētrē superiorē purgat sesamoides. de uic. rat. i mor. ac. c. 4°. 7^a. 152.F
 ad Ventris reiectiones sanguinis. 2°. de antidotis. 5^a. 113.C
 ad Ventrem ascendit p anū calor, aut frigus. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39.F
 Ventri superiori danda sunt cathartica. de cathar. Sp. 94.G
 ad Ventrem superiorem, & ad inferiorem inclinationes per urinas ac
 sudores reuellende sunt. de cucurb. scar. 6^a. 4.F
 ad Ventrem à Iecore quando trahendi humores. ars med. Isa. 71.A
 VENTER tarde digeritur. de dissol. con. Sp. 73.D
 Ventres omnium auium tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73.D
 Ventres crassus cibus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72.H
 Ventres generant phlegma, & cur. de dissol. cont. Sp. 74.A
 Venter parum nutrit, & cur. de dissol. cont. Sp. 73.F
 Venter inter carnes conuenit stomachicis. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 192.C
 Ventres caprarum pingui, & sanguine pleni qui cibi sint. de uictus ratio=
 ne in morbis acutis, commen. 4°. 7^a. 147.C
 Ventris gallinæ tunica pro stomachicis. 11°. de simpl. med. fac. 5^a. 80.A
 in Vētre Gallinarū pelliculæ p urina puocāda. de med. f. par. 7^a. 168.D
 Ventres leporum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 126.E
 Venter mergi ad quæ ualeat. 11°. de simp. med. fa. 5^a. 80.A
 Ventre fuillo licet uesci qui se exercet. de atten. uic. 2^a. 45.D
 VENTRES tres habet cor intrinsecus. de anat. uiu. Sp. 56.A/C
 Vēter cordis dexter est inferior, & magis uersus hepar dispositus, attra=
 hens ab hepate. de anat. uiu. Sp. 56.C
 Venter cordis sinister est minor, & superior uersus pulmonem positus,
 attrahens ab eo. de anat. uiu. Sp. 56.C
 Ventris sinistri cordis calor à quo nutriatur. de util. resp. Sp. 63.B
 ad Ventrem sinistrum cordis per quæ foramina fiat inspiratio. de utili=
 tate resp. Sp. 64.C
 Ventres cordis ob quid. de anat. uiu. Sp. 46.E
 Ventrem tibiæ gastrocnemiam quid appellant. de muscul. diff. 1^a. 51.F
 VENTER inferior quid significet. in progn. com. 2°. 4^a. 199.B
 Venter inferior qui intelligatur. 1°. de cris. 4^a. 129.A
 Vēter inferior qui, & qui superior. de ut. rat. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 149.B
 Venter inferior colon. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 149.C
 Venter significat etiam intestinorū substantiam. 1°. de alim. fac. 2^a. 8.D
 Vētris inferioris anatomia quō incipiēda, et p̄ficiēda. 5°. de anat. 1^a. 87.E
 in Ventris inferioris sectione linea candida ostendit sectionem recte fa=
 ctam. 5°. de anat. admin. 1^a. 87.H
 Venter prægnantis quomodo incidi debeat, est antiquum inuentum. 6°. de decretis Hippocratis. 1^a. 265.B
 ad Ventrem adstrictos testes habent sues. 1°. de semine. 1^a. 334.F
 in Vētre foetus animans quando est. 15°. de usu partium. 1^a. 212.D
 Vēter magnus quō habeat uiscera. de uict. rat. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 120.C
 Vēter puus quō mō habeat uiscera. de uic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 120.G
 Venter mollis, & corpatus in omni morbo sit. in p̄gno. cō. 2°. 4^a. 199.F
 Ventrem lenem habere supra omnia conducit calculo renum. de renuum
 affect. dign. & med. 7^a. 195.E
 Venter crassus mentem subtilem non parit. ad Thras. 2^a. 107.H
 Vētris seu abdominis futuræ uocatur gastroraphiæ. de mus. diff. 1^a. 50.C
 Venter inferior durus sit i aquilonijs tēporibus. cō. 3°. aph. 5°. Ex. 20.D
 in Vētre quæ sunt cur duriora fiunt aere frigido existente. in 6^m. de
 morb. uul. g. commen. 5°. 3^a. 193.D
 Venter cur frigeſcit in aliquibus hyeme. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32.E
 Venter frigidus, & siccus quō pice illinendus. 7°. meth. med. 7^a. 47.B
 Ventris densitas ob cutis raritatem. in 6^m. de morb. uul. cō. 3°. 3^a. 169.G
 Venter recte habens & male habens per quæ trahat, et ad quæ demittat.
 3°. de symptomatum causis. 3^a. 25.G
 à Vētre quæ excernuntur ipsæ circa hæc particulæ se contrahunt. 2°. de symptom. caus. 3^a. 21.E
 Venter quo modo excernat exprimendo eo modo quo manus exprimit
 aliquid. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 21.E
 Ventris excrementa non excluduntur si musculi abdominis ocidentur. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 77.B
 Ventris excrementa facilius exeunt, quàm excrementa thoracis, & pul=
 monis. 3°. de san. tuen. 2^a. 77.B
 Ventris excrementa quomodo excernantur. 3°. de san. tuen. 2^a. 77.B
 Vēter excernēdo euacuat causam, q̄ moleſtat. de nat. hu. c. 2°. 7^a. 182.H
 de Ventris passionibus. de dynamidijs. Sp. 27.A
 Ventris passionibus, dolores, & dysenteria, transuersio uentris, lienteria
 nascuntur conceptis in bilis horis ex rheumate sicco per corpus dela=
 to. de spermate. Sp. 37.C

Ventre, uesica, capite, & thorace origo infirmitatis uel sanitatis ostendi=
 tur. de dynamidijs. Sp. 19.G
 Ventris constrictionem malam cum animi turbatione, & angustia osten=
 dit urina crocea si guttatim stillando fuerit egesta. de dyna. Sp. 34.B
 Ventris crepitus symptoma. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21.E
 Venter his aqua repletur, & moriuntur, quibus hepar aqua plenum in
 omentum eruperit. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58.H
 Ventris expultricis facultatis symptomata quæ. de symp. diff. 3^a. 12.G
 Venter inferior ad urinam, & sudorem reuocatur. de hirud. reuuls. cu=
 curb. & scarif. 6^a. 2.D
 in Ventrem quæ fluxerunt trahuntur ad mammæ. de Hirud. reuulsio=
 ne cucurbit. & scarif. 6^a. 2.D
 in Vētris et iecoris uenis ardēs febris. in 1^m. de mor. uul. c. 2°. 3^a. 109.H
 in Vētre, & iecore ob materiam fit febris ardens. in 3^m. de morbis uul=
 garibus, commentario 3°. 131.G/ 3^a. 143.F
 in Ventris passionibus considera sola excrementa si sine febre, si cum fe=
 bre, urinas. 1°. de cris. 4^a. 128.D
 Ventris passionum curatio. de dynamidijs. Sp. 27.A
 in Ventris dolore forti partium extremarum frigiditas, malum. com=
 mentario 7°. aphorismo 26°. Ex. 55.G
 Vētris imi dolor qd signat. c. 4°. ap. 8°. 36.H/ c. 7°. ap. 39°. Ex. 57.A/B
 Venter imus proprie significat partem uentris quæ umbilicum, & pu=
 denda interiacet. com. 2°. aph. 35°. Ex. 17.E
 ad Ventris dolores ob frigidos humores ualet chamæmelum pulueriza=
 tum, & malaxatum cum melle. de med. exper. Sp. 106.D
 ad Ventris & coxæ dolorem in mulieribus. de pass. muli. Sp. 95.H
 ad Ventris dolorem. de med. fac. par. 7^a. 167.D/F/ de dynam. 27. A/G/
 de pass. mul. Sp. 95.H
 in Vētre dolor Galeni ubi fuerit. 2°. de locis affectis. 4^a. 9.D
 in Vētre durities. secretorum. Sp. 100.H
 ad Ventris lumbricos. de med. fac. par. 7^a. 175.D/ secretorum. Sp. 97.B
 Ventris murmur symptoma. 2°. de symptom. caus. 3^a. 21.E
 ad Ventris scissuras. de med. fac. par. 7^a. 169.B
 ad Ventris sudores à partu. de med. fac. par. 7^a. 169.B
 ad Ventris tormina. de med. fac. par. 167.D/ 7^a. 170.A
 ad Ventris tortiones. de med. fac. par. 7^a. 167.F
 ad Ventris tormina, & inflationes. de med. fac. par. 7^a. 173.A
 Venter quibus neglectis tumescat. de dynamidijs. Sp. 20.A
 Ventris tumoribus profundis conuenit peplium. de dynam. Sp. 21.A
 Ventris tumorem sedat urtica. de simplic. medic. Sp. 92.A
 ad Ventris tumorem. 2°. de antid. 5^a. 119.A
 Ventrem perturbantes rugitus iuuans antidotus. 2°. de antid. 5^a. 111.H
 in Vētre & intestinis sanguis inflationē facit. 3°. de cō. me. f. l. 5^a. 149.A
 Ventris inflationes & strepitus sentiuntur quando morbus in uesica na=
 scitur. de dynamidijs. Sp. 19.H
 Venter inflatus quid significet. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 179.C
 Venter quomodo uento impleatur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 135.G
 in Vētre uentositatē multā gigni qd phibeat. de mel. ex G.R. Sp. 110.B
 ad Ventris uentositatem & dolorem, remedium. de dynam. Sp. 26.H
 ad Ventris uentositatem. secretorum. Sp. 99.C
 ad Ventris morbos. 2°. de antidotis. 5^a. 116.D
 in Vētre cubare quo modo malum. in prognost. com. 1°. 4^a. 193.H
 in Vētre inferiori si sit dolor iacendū. de uic. ra. i mor. ac. c. 4°. 7^a. 151.D
 Ventrem replet orobum. de simp. med. Sp. 88.F
 Ventrem desiccatur milium. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50.D
 Ventrem exiccat refrigeratio extrinseca. in 6^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 5°. 3^a. 193.D
 Ventrem humectat & lenit refrigeratio intrinseca. in 6^m. de morbis uul=
 garibus, commentario 5°. 3^a. 193.D
 ex Vētre inferiori quæ soluantur, per quas uias soluantur. de uictus
 ratione in morbis acutis, commen. 4°. 7^a. 151.D
 Vētrē nō facile solubile hñs, habet pessimū statū. 6°. de san. t. 2^a. 99.B
 Ventris inferiores partes debilitate faciunt leuitatem intestinorum. 3°. de simplicium medicamen. fac. 5^a. 23.F
 p Vētrē excretio nō est toto gñe præter naturā. de symp. diff. 3^a. 13.H
 Venter & uesica, & renes, urina diuersa totum corpus expurgant. in
 1^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 111.F
 per Ventrem quæ promptius euacuentur. ars med. Isa. 71.E
 per Ventrem educendi sunt humores ex simo hepatis. de cath. Sp. 94.G
 Ventris onus non deiiciunt animo uacillantes. de palp. 3^a. 60.A
 Venter deiicitur stomachum imbecillum habentibus, cum postremo ad=
 stringentis quippiam sumunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 20.B
 Venter quibus

Venter quibus cruda egerit non est medicamentum exhibendum: de uic- tus ratione in morbis acutis, com. 4°.	7 ^a . 150. F	Ventrem subducit Serum. 10°. de simplicium medicamen. facult. 73. G/ de theriaca ad Pisonem.	5 ^a . 90. H
in Ventre adstricto clysterem mollem adhibe. de uictus ratione in mor- bis acutis, commentario 4°.	7 ^a . 151. C	Ventrem soluit acrimonia sua Spondylium. de simp. med.	Sp. 91. B
Ventrem mollicantibus, & descēdere facientibus indigemus qñ supflui- tas cibi est difficilis descēsus de stomacho, & intestinis. de diff. Sp. 71. G		Ventrem soluit decoctio Squinanti. de med. exper.	Sp. 107. B
Vētris subductio cōuenit in causo. de uict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7 ^a . 135. B		Ventrem leniunt Vinum dulce, & mustum. de dissol. cont.	Sp. 75. B
Ventrem mollitur subducentia exhibenda in tertiana notha & sepe. 1°.		Ventrem procurat uinum recens. de simp. med.	Sp. 92. C
de arte curatiua ad Glauconem.	7 ^a . 97. E	Ventrem procurat uinum rosatum. de simpl. med.	Sp. 92. C
cum Ventris profluuiū febris nō indiget euacuatione, aliter obest. 1°.		Ventrem procurat uinum sambucatum. de simp. med.	Sp. 92. C
arte curatiua ad Glauconem.	7 ^a . 98. B	Ventrē infundit & procurat botrus uuae imaturae. de simp. me.	Sp. 92. B
Vēter qñ subducēdus in pleuritide. de uic. rat. i mor. ac. cō. 2°. 7 ^a . 117. H		Ventrem laxat zingiber. de simpl. med.	Sp. 90. D
Ventris purgatio rheumatismos stringit. de dynamidijs.	Sp. 20. F	ad Ventrem soluendum catapotia Galeni. de dynamidijs.	Sp. 27. F
Venter ante cucurbitulas emolliatur. de cucurb. scarif.	6 ^a . 3. C	Ventrem laxans electarium probatum. de med. exper.	Sp. 106. G
VENTREM lenientia quæ sint. de dissol. cont.	Sp. 75. A	ad Ventrem soluendum pannus. de dynamidijs.	Sp. 27. F
ad Ventrem leniendum quæ excitent. de dissol. cont.	Sp. 75. B	ad Ventris solutionem aliud remedium. de dynamidijs.	Sp. 27. F
Ventrem quæ soluant hyeme. 5°. de sanit. tuenda.	2 ^a . 92. E	ad Ventrem laxandum remedium. de dynamidijs.	Sp. 27. F
Ventris cenotica. ars med. Isa. 70. D/ de cathar.	Sp. 95. D	Ventres humidi natura minus egrotant. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H	
Ventrem tenuat, & expellit inflationem Acetum mistum cum melle. de dissolut. continua.	Sp. 74. G	Vēter suscipit humiditas supfluitates cerebri. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H	
Ventrem purgat Agaricum. de simp. med.	Sp. 80. E	Ventris solutio superflua signum humectati, & infrigiditati corporis. secretorum.	Sp. 98. G
Ventrem subducit Aloe. 6°. de simp. med. fac.	5 ^a . 42. C	ex VENTRIS pfluuiū defectus animi. 1°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 98. E	
Ventrem ad excretionem irritant Caricæ. 2°. de aliment. facult. 2°. 17. F		Ventris sanguis, qualis. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D	
Ventrem purgat Centaurea. de simplic. medic.	Sp. 82. A	Ventrem inferiorem calidum habentes cum acribus deiectionibus ob col- liquationem id patiuntur. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7 ^a . 149. B	
Ventrem purgat Chamælea. de simp. med.	Sp. 85. F	Ventrem inferiorem habentes cum calidis deiectionibus quo potu debent uti. de uict. rat. in morb. acut. comment. 4°. 7 ^a . 149. B	
Ventres solubiles facit cholera rubra. de dynamidijs.	Sp. 19. E	Ventris fluxiones quæ. in 1 ^m . de morb. uulg. com. 2°. 3 ^a . 111. C	
de Ventre liquido cum bilis excretionem. de uictus ratione in morbis acu- tis, commentario 4°.	7 ^a . 148. F	Ventris profluvia fiunt à materia descendente ad uentriculum à cerebro. com. 6°. apho. 2°. Ex. 46. E	
Ventrem mollientes Cibi. de puero epilep.	7 ^a . 180. C	Ventris profluvia cur fiant æstate, & quomō. cō. 3°. aph. 21°. Ex. 24. D	
Ventrem incitat Cicer. 1°. de alim. fac.	2 ^a . 14. B	Ventris fluxus longi potius consistentibus, q̄ iuuenibus. commentario 3°. aphorismo 30°. Ex. 26. E	
Ventrem totum purgat Cnicum. de simp. med.	Sp. 83. B	Ventris difficultates quare ex atra bile potius iuuenibus q̄ consistentibus. commentario 3°. aphorismo 30°. Ex. 26. E	
Ventrem purgat Colocynthis. de simp. med.	Sp. 89. C	Ventris fluxus fortis si superuenerit laborat, qui alba pituita detinetur. comment. 7°. aphorismo 29°. Ex. 55. H	
Venter subducitur Cyclamine abdomine illito. 7°. de sim. med. fa. 5°. 53. E		Vētris præ rubra proluuiis cur mala. in 3 ^m . de mor. uul. cō. 2°. 3 ^a . 139. H	
Ventris fluxus augetur Densantibus et refrigerantibus. 1°. de arte cura- tiua ad Glauconem.	7 ^a . 99. B	Ventris proluuiis quid sit. in 1 ^m . prorrh. com. 1°. 4 ^a . 162. H	
Ventris sunt purgatiua Ebuli folia. de simp. med.	Sp. 84. B	Venter quæ emittit si sint luida, sanguinea, biliosa, fœda, mala, cū uero bene excernuntur. bonum est. com. 7°. aph. 65°. Ex. 60. E	
Ventrem subducunt marini Echini. de atten. uic.	2 ^a . 45. B	ex Ventris profluuiū, & uomitibus diuturnis euacuationes diuturnæ siccitatem faciunt. 1°. de diff. feb. 3 ^a . 34. D	
Ventrem, & uiscera purgat Elaterium. de simp. med.	Sp. 83. G	Ventris leuitate multa, & uitalis roboris exolutione tremor fit. de tre- more & palpit. 3 ^a . 52. H	
Ventrem utiliter laxant herba albiora. de simp. med.	Sp. 85. B	Ventris profluuiorum ualidorum pulsus. de puls. ad Tyr. 4 ^a . 44. H	
Vēter quo modo subducatur Eruiala, & phaselis. 1°. de alim. fa. 2 ^a . 14. F		Ventris pfluuiorū diuersæ causæ uariāt curationē. de me. ex. Sp. 103. H	
Ventrem cito permeat Faba. 1°. de alim. fac.	2 ^a . 13. H	Ventrem stringentia cum stypticitate, & ponticitate. de dissol. Sp. 75. B	
Ventrem prompte permeant Ficus. 2°. de alimen. fac.	2 ^a . 17. E	Ventrem stringentia cum siccitate, quæ. de diss. cont. Sp. 75. B	
Ventrem deponunt ficus nimium comestæ. de simp. med.	Sp. 84. C	Ventrem stringentia ob crassitiem. de dissol. cont. Sp. 75. B	
Ventrem mollientes uires habet Filix. de simp. med.	Sp. 84. D	Vēter tāto magis adstringitur, q̄to fuerit euacuatus. 5°. de sa. t. 2 ^a . 92. G	
Venter soluitur Lactē asinæ pro sanguine supprimendo. de uictus ratio- ne in morbis acutis, commen. 4°.	7 ^a . 152. F	Venter quibus hyeme stringitur. 5°. de san. tuenda. 2 ^a . 92. G	
Ventrem magis subducit lac asinæ omnibus alijs. de uictus ratione in mor- bis acutis, com. 4°.	7 ^a . 148. F	VENTREM claudentes, quæ. de dissol. cont. Sp. 75. B	
Ventrem lenit aquositas lactis. de diss. cont.	Sp. 75. B	Ventrem sistunt Acida, si purum inuenerint. 2°. de alim. fac. 2 ^a . 19. G	
Ventrem subducunt Lapathi folia. de theria. ad Piso.	5 ^a . 90. H	Ventris profluuium sistit Adiantum. 6°. de simp. med. fac. 5 ^a . 41. E	
Ventrem uiscide purgat Lathyrus. de simp. med.	Sp. 86. E	ad Ventris profluuium immoderatum usus adstringentium conuenit. de uictus ratione in morb. acut. com. 1°. 7 ^a . 111. G	
Ventrem prouocat decoctum Lentis. 8°. de simp. med. fac.	5 ^a . 63. B	Ventrem constipat qualitas adstringens. 2°. de alim. facult. 2 ^a . 19. A	
Ventrem soluit iusculum ex lente. 2°. de alim. fac.	2 ^a . 13. D	Ventris profluuiū prodest Amylum. de simpl. med. Sp. 80. A	
Ventrem lenit Mel non coctum. de dissol. cont.	Sp. 75. A	Ventrem sistit succus Austerus. 2°. de alim. fac. 2 ^a . 20. G	
Ventrem non lenit mel si coquatur. de dissol. cont.	Sp. 75. B	Ventrem laxum firmant omnia austeræ. de bonit. & uitio suc. 2 ^a . 38. D	
Ventrem purgat Mercurialis. 7°. de simp. med. fac.	5 ^a . 55. G	Venter sistitur ab austeris, & acerbis. 2°. de alim. fac. 2 ^a . 22. F	
Ventrem laxant Mora. de simp. med.	Sp. 87. H	ad Ventris & uteri profluvia omnes medici usi sunt Balauftio. 6°. de sim- plic. medicamen. facult. 5 ^a . 44. F	
Ventrem subducit morum maturum. 7°. de simp. med. fac.	5 ^a . 56. C	in Ventris fluxionibus Balnea aptissima. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 99. A	
Ventri leniciam reddit Oleum. de simpl. med.	Sp. 88. D	Ventris profluvia iuuat Bromus. 6°. de simpl. med. fac. 5 ^a . 45. D	
Ventrem soluit oleum ex grano cnidio. 6°. de simpl. med. fac.	5 ^a . 47. A	ad Ventris fluxū sanguis Caprarum tostus. 10°. de simp. me. f. 5 ^a . 73. B	
Ventrem subducit oleum cicinum. 6°. de simp. med. fac.	5 ^a . 47. A	Ventrem stringunt Caricæ. de simp. med. Sp. 84. C	
Ventrem detrahit Origanum. de simp. med.	Sp. 89. E	Ventris fluxui obnoxiijs passionibus prodest Caudæ equinæ succus. 6°. de simplicium medic. facult. 5 ^a . 48. G	
pro Ventre expurgando Panax debet misceri mulsæ aquosæ multæ. de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°.	7 ^a . 144. C	Ventris humoris, & sanguinis profluuiū Chalcitis utilissima est. de sim- plic. medicam. Sp. 81. G	
Ventrem mouet Polium. de simp. med.	Sp. 89. A	Ventris imbecillitates fluxusq; ac humiditates sanant Cisthi flores. 7°. de simplicium medic. fac. 5 ^a . 51. D	
Ventrem soluit Polypodium. de simp. med.	Sp. 89. C		
Ventrem leniunt Poma, & granata acetosa, si inueniunt in stomacho hu- morem malū, & crassum, quæ incidunt, & expellunt. de diff. Sp. 75. C			
Ventrem subducit Prunus. 7°. de simp. med. fac.	5 ^a . 51. H		
Ventrem relaxat Raphanus. de simpl. med.	Sp. 89. F		
Venter excitatur à Salsis, & acribus. 2°. de alim. fac.	2 ^a . 22. F		
Ventrem uiscide purgat Scammonium. de simp. med.	Sp. 90. D		

Ventrem restringit

Ventrem restringit ualenter Cornus. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 52. G
 Ventris fluxus reficcat Gramen. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 Ventrem stringit succus Hordei immaturi. de simpl. med. Sp. 90. A
 Ventrem sistit Hippomarathrum. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 55. B
 Ventrem stringit Hypericon. de simp. med. Sp. 92. E
 Ventris profluuium reprimit Hypocisthis. de simp. med. Sp. 92. E
 Ventris fluxus desiccet Iuncus leuis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. A
 Ventrem sistunt Lentescens, & desiccant. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 63. B
 Ventrem stringit Lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 Ventris fluxui utilis Lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
 Ventrem sisti à Macere cur credimus. de subfig. emp. Isa. 33. C
 Ventrem stringunt Mespila. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. G
 Ventrem cohercet mire mespilum, qm̄ acerbū. 7°. de simp. me. fa. 5°. 55. F
 Ventrem stringit succus Mororum syluestrium. de simpl. med. Sp. 87. H
 Ventris fluxum Myrta emendat. de simp. med. Sp. 87. E
 Ventrem cohibet placenta ex Oleo crassi succi. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
 Ventrem sistit Orchis serapias. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 Ventrem mediocriter sistit Oriza. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 Ventris fluxiones desiccet Ouū coctū cū aceto. 11°. de simp. me. fa. 5°. 51. E
 Ventris pueniētes fluxiones sistit Pæoniæ radix. 6°. de sim. m. f. 5°. 45. G
 Ventrem sistit Piceæ cortex. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. F
 Ventrem stringit Pomum granatum. de simp. med. Sp. 87. C
 Ventrem stringunt poma, & granata acetosa si inueniunt Stomachum
 mundum à malis, & crassis humoribus. de diss. cont. Sp. 75. C
 Ventris fluxui conueniunt Pontica, & austera. de atten. uic. 2°. 45. H
 ad Ventris fluxus commodat est membrana, quæ est sub cortice Roboris,
 & sub glande eius. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 ad Ventris profluuium idonea remedia sunt Rubi fructus, & flos. 6°. de
 simplicium medic. fac. 5°. 44. G
 Ventrem deiciunt sub Salsa & sub amara. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. H
 Ventri fluenti cibus utilissimus Sorba, & mespila. 2°. de ali. fa. 2°. 20. F
 in Ventre consistentes fluxiones desiccet Spica nardi. 8°. de simplic. me-
 dicament. facul. 5°. 56. G
 ad Ventris profluuium cōpetit Terra armenica. 9°. de simp. m. f. 5°. 66. G
 Ventrem stringit Tritici siligo. de simp. med. Sp. 90. A
 Ventris fluxibus confert Vinum cyrrhum austerum. de uinis. Sp. 76. F
 Ventrem stringit botrus Vuæ immaturæ. de simp. med. Sp. 92. B
 Ventris omnibus affectibus cum profluuiio iunctis impendio conferunt
 acinorum uuæ nuclei. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
 ad Ventris nimiam solutionem clystere utile. de dynamidijs. Sp. 27. G
 ad Ventris solutionem omnem pillulæ. de dynamidijs. Sp. 27. G
 ad Ventris nimiam solutionem remedium. de dynamidijs. Sp. 27. B
 ad Ventris fluxum immoderatum. secretorum. Sp. 101. A
 ad Ventris acres fluxiones. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. G
 ad Ventris profluuium. de med. fac. par. 7°. 167. G
 ad Ventris fluxum ualens medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G
 ad Ventris fluxum. secretorum. Sp. 99. F
 ad Ventris solutionem. secretorum. 98. D/ Sp. 99. A/B
 ad Ventris solutionem & puncturam. secretorum. Sp. 99. G
 ad Ventrem stringendum ex quacunq; causa. de dynamidijs. Sp. 27. G
 VENTILATIONE adunatur per commotionem granum seorsum
 à palea. de utilit. resp. Sp. 64. A
 Ventilationis pulsuum, & respirationis utilitas. 11°. meth. med. 7°. 68. G
 per VENTOSAE poros exit ignis. de util. resp. Sp. 64. D
 Ventosa in mammis stringit sanguinem ex utero. de cathar. Sp. 94. G
 Ventosam ad umbilicum ponit. de med. fac. par. 7°. 166. D
 Ventosas neq; laudat neq; uituperat in ictero. de cura icteri. Sp. 110. H
 per Ventosam hepar potest euacuari. de cura icteri. Sp. 110. H
 per Ventosam splen non potest euacuari. de cura icteri. Sp. 111. A
 VENTOSITATEM fieri à caliditate diminuta, collige, commen-
 tario 4°. aphorif. 11°. Ex. 28. D
 Ventositatem omnem deponit lens bene cocta. de puero epil. 7°. 180. H
 Ventositas quæ non est subtilis tumorem non gnat. de ocul. 7°. 189. E
 Ventositatis aurium remedium. de dynamidijs. Sp. 25. A
 Ventositatem in Stomacho generat lac, & mel quando non coquitur. de
 dissolutione continua. Sp. 74. F
 Vētoſitatem ſtomachi ſignificat ſpumofa urina ſuperius. de dyn. Sp. 35. E
 Ventositati ſtomachi conferens oleum. de dynamidijs. Sp. 27. C
 ad Ventositatem ſtomachi remedium. de dynamidijs. Sp. 26. H
 ad Vētoſitates uētriculi in melancholicis. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 110. B
 ad Ventositatem uentris. secretorum. Sp. 99. C
 Ventositatem multam in uentre gigni quid prohibeat. de melanc. ex Ga-

leno Ruf. & Poſſ. Sp. 110. B
 Ventositatis matricis ſigna, & curatio. de paſſ. mul. Sp. 96. A
 ad Ventositatem in teſticularum. secretorum. Sp. 100. B
 ex Ventositate craſſa dolor quomodo curetur. de ocul. 7°. 189. H
 ex Ventositate colicæ quid ſuccurrat. de med. exper. Sp. 107. E
 ex Ventositate natis paſſionibus conuenit epithimum. de dyn. Sp. 21. B
 ex Ventositate factis paſſionibus conuenit peplium. de dyn. Sp. 21. A
 Ventositates quando ſunt multæ, quid fieri oporteat. de med. Sp. 106. A
 Ventositatem craſſam quid ſuget. secretorum. Sp. 101. F
 Ventositatibus craſſis rheumatizantibus prodeſt omphacomeli. de dyna-
 midijs. Sp. 22. C
 Ventositatem diſſoluentes ſpecies. de diſſol. cont. Sp. 74. G
 Ventositates craſſas diſſoluens medicina. de med. exper. Sp. 105. A
 Ventositates craſſas laxans, & diſſoluens medicina. de med. Sp. 105. F
 Ventositates diſſoluens decoctio. de med. exper. Sp. 105. D
 Ventositatem expellens medicina. de med. Sp. 104. E
 Vētoſitates diſſoluens medicina. de med. 105. A/G/ 106. A/B/ Sp. 108. D
 Ventositates diſſolues electarium. de med. exp. 105. F/ 107. A/ Sp. 108. D
 Ventositatibus craſſis ualens electarium. de med. exp. 105. B/ Sp. 108. D
 ad Ventositates electarium. de med. exper. 106. G/ Sp. 108. D
 ad Ventositatem & capitis dolorem theriaca. de me. exper. Sp. 106. H
 ad Ventositatem fortem. de med. exper. Sp. 107. E
 Ventositati conferens compositio. secretorum. Sp. 101. H
 ad Ventositatem. secretorum. 102. E/H/ de cura lap. Sp. 112. C
 VENTOSI proprie qui ſint, & unde. com. 5°. aph. 72°. Ex. 45. F
 Ventosi non ſunt qui regio morbo laborant. com. 5°. aph. 72°. Ex. 45. F
 Vētoſa ſunt oia legumina potiſſimū faba, et cicera. de pue. ep. 7°. 180. H
 Ventosa eſt piſſana non diligenter cocta. de puero epilep. 7°. 180. H
 Ventosa ſunt uina dulcia. de uinis. Sp. 76. E
 Ventosi fructus euitadi ſunt ab ictericis, & qui edendi. de cura. Sp. 111. D
 ad VENTRICULOSOS. de med. fac. par. 167. F/ 170. A/ 7°. 176. D
 VENTRICVLVS, nec uentriculi os eſt muſculus. 3°. de ſymptoma-
 tum cauſis. 3°. 25. E
 Ventrículus. fin. med. Isa. 44. A
 Vētriculus eſt cauitas ampliſſima iter ptes aialis. 3°. de nat. fac. 1°. 302. F
 de Ventrículo librum fecit Eraſiſtratus, quem uituperat Galenus. com-
 mentario 6°. aphorif. 1°. Ex. 46. B
 Ventrículi ſectio. 6°. de anat. admin. 1°. 92. D
 Ventrículus poteſt uideri extra animal. 3°. de anat. adm. 1°. 81. H
 Ventrículos cum format natura quid agat. 2°. de ſemine. 1°. 339. F
 Ventrículi totius natura conſideranda eſt inteſtinis exemptis. 6°. de ana-
 tom. adminiſt. 1°. 92. B
 Ventrículus in medio animalis eſt. 4°. de uſu partium. 1°. 135. G
 Ventrículus ut in medio eſt iuuatur ſuperiorum, & inferiorum exercita-
 tione. 5°. de ſanit. tuenda. 2°. 90. B
 Ventrículus medius inter abdomen & ſeptū. 3°. de ſani. tuen. 2°. 77. B
 in Vētriculi os ne qd aſcēderet natura poſuit ſeptū. 5°. de uſu. 1°. 147. C
 Vētriculus talē hēt ſtructurā à natura, quālē neruus. 2°. de anat. 1°. 73. B
 Ventrículus in duas partes ſecatur. 6°. de loc. affect. 4°. 36. D
 Ventrículi os diſtinguitur à ſpacio ipſius. 1°. de loc. affect. 4°. 6. C
 Ventrículi os muſculus eſt. 1°. de motu muſculorum. 1°. 309. F
 pro Ventrículi ore ſtomachus. 3°. de loc. aff. 20. A/ 6°. 4°. 41. D
 Ventrículi os tēpore Galeni ſtomachus uocabatur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
 Ventrículi os etiam ſtomachus dicitur. com. 6°. apho. 39°. Ex. 50. H
 Ventrículi os ſtomachum uulguſ uocauit. 4°. de differ. pulſ. 4°. 103. C/
 12°. methodi medendi. 7°. 80. A
 Ventrículi os uſitato nomine ſtomachus dicitur. de præcog. 4°. 217. E
 Ventrículi os dicitur ſtomachus per abuſum. de curan. rat. per ſanguin.
 miſſ. 6°. 15. G/ 8°. meth. med. 7°. 53. C/ com. 7°. apho. 56°. Ex. 59. A
 Ventrículi os ſtomachus eſt. de pulſ. ad Tir. 4°. 46. C/ de uictus ratione
 in morb. acut. commen. 4°. 7°. 140. G
 Ventrículus cur non ſtatim poſitus poſt os. 4°. de uſu par. 1°. 136. F
 Ventrículi os quo modo ſituetur. 4°. de uſu partium. 1°. 139. A
 Ventrículus cur magis eſt in dextera parte. 4°. de uſu partiū. 1°. 136. G
 Ventrículum cur ambit iecur. 4°. de uſu partium. 1°. 137. C
 Ventrículus cōplectit lobis à iecore quaſi digitis. 7°. de uſu pa. 1°. 159. H
 Vētriculus retro habet ſpinā, et muſculos ſpinales. 4°. de uſu p. 1°. 137. C
 Ventrículi propugnaculum eſt ſpina. 4°. de uſu partium. 1°. 137. C
 Ventrículi forma cur rotunda & oblonga. 4°. de uſu par. 1°. 136. G
 Ventrículi fundus in hoibus eſt latior oriſicio. 4°. de uſu part. 1°. 136. H
 Ventrículus in brutis tendit uerſus anteriora ad hypochondrion, propte-
 rea quod id illis eſt deorſum. 4°. de uſu partium. 1°. 136. H
 Ventrículi

- Ventriculi figura exemplum. 4°. de usu partium. 1°. 136. H
 ex Ventriculi figura disponitur iecur. 4°. de usu part. 1°. 137. C
 Ventriculi terminus inferior pyloron dicitur, & situm habet prope iecur ad dexteram. de uen. art. diff. 1°. 55. H
 Ventriculi sinistrae partes calefiunt liene. 4°. de usu partium. 1°. 137. C
 Ventriculus calefit musculis spinalibus. 4°. de usu partium. 1°. 137. C
 Ventriculi os cur latum. 4°. de usu partium. 1°. 136. H
 Vētriculi pars quæ ingreditur iestina cur stricta. 4°. de usu p. 1°. 136. H
 Ventriculorum quorundam dispositiones. 4°. de usu partium. 1°. 136. H
 Vētriculi ps oĩs oĩs p̄yos ē illa ps ab oĩ ad uētriculū. 4°. d. us. p. 1°. 137. A
 ad Ventriculum uia est in thorace. 1°. de locis affec. 4°. 6. C
 ad Vētriculū uia nutrimenti max^a cōis et publica ē os. 4°. de us. 1°. 135. G
 in Ventriculi fundo exortus qui, & qualis. 5°. de usu part. 1°. 142. F
 Vētriculi fundo iestini inharēs nō ē pars uētriculi. 4°. d. us. 1°. 137. A
 Ventriculo primū iestini cōiunctū, quod, et ubi. 5°. de usu p. 1°. 142. E
 Ventriculo, & iestinis quæ communia. 6°. de loc. affec. 4°. 36. A
 à Vētriculo iestini substantia n̄ multū diuersa ē. 4°. de us. p. 1°. 140. F
 Ventriculus quod non inharēscat ano. 4°. de usu partium. 1°. 140. F
 Ventriculi fundus potest peruenire ad anum. 4°. de usu par. 1°. 140. F
 Ventriculus in nullo animali est contiguus instrumentis, quibus superflua deiiciuntur. 4°. de usu partium. 1°. 140. F
 Ventriculi compositio. 6°. de anat. admin. 1°. 92. D
 Ventriculi duæ tunicae. 6°. de anat. admin. 1°. 92. C
 in Ventriculo cur duæ tunicae. 5°. de usu par. 146. B/14°. 1°. 209. E
 Ventriculi duæ sunt tunicae factæ ob aliquē finē. 3°. de nat. fa. 1°. 304. E
 Ventriculi tunicae quales. 5°. de usu partium. 1°. 145. G
 Ventriculi tunicae pueniunt usq; ad os, & quō sint. 3°. de nat. 1°. 304. E
 Ventriculi tunicae cur habent contrarias inter se fibrarum dispositiones. 3°. de nat. fac. 1°. 304. E
 Ventriculus cur habeat omne genus fibrarum. 5°. de usu part. 1°. 146. A
 Vētriculus quas habeat fibras. 2°. de tēp. 18. A/6°. de ana. adm. 1°. 92. D
 Ventriculi tegmen crassissimum omnium. 4°. de usu part. 1°. 140. E
 Ventriculus cur non indigeat operimento. 6°. de usu partium. 1°. 148. F
 Ventriculi tunica cur crassa. 5°. de usu partium. 1°. 146. B
 Vētriculus hēt tunicas carnosas et quodāmodō calidas. 5°. de usu. 1°. 146. B
 in Ventriculo tunica interna membranosa habet uillos rectos semper sursum tendentes. 4°. de usu partium. 1°. 137. A
 Vētriculi tunicae externae cur hēt uillos trāsuerfos. 5°. de usu. 1°. 146. A
 Vētriculi tunicae internae cur hēt uillos rectos. 5°. de usu part. 1°. 146. A
 Ventriculi interna tunica facit guttur. de uic. ra. i. m. ac. c. 4°. 7°. 127. H
 in Ventriculo tunica externa carnosior habet uillos trāsuerfos. 4°. de usu partium. 1°. 137. A
 Ventriculi tertiae tunicae generatio unde. 4°. de usu partium. 1°. 138. A
 Ventriculi tertia tunica est peritonaeum. 6°. de anat. admin. 1°. 92. D
 Ventriculi cur tunica una continua. 4°. de usu partium. 1°. 137. B
 Vētriculus, eius os, et stomachus una tunica iūgūtur. 7°. de us. p. 1°. 157. D
 Ventriculo, gula, lingua, & toti ori tunica communis est. in prognost. commentario 3°. 4°. 210. G
 Ventriculus habet unam tunicam communem ad linguam. commentario 6°. aphorismo 32°. Ex. 50. A
 Ventriculo gratis succis gaudet lingua. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. D
 Ventriculi, & linguae societas quæ. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. D
 Ventriculi partes internae cur duriores, & densiores partibus intestinorum. 4°. de usu partium. 1°. 137. B
 Vētriculū asperū, & magnū aīalia habentia. 6°. de anat. adm. 1°. 90. D
 Ventriculus unde fiat asper. de caus. morb. 3°. 9. C
 Ventriculos plures habet animal non habens dentes superiores. 6°. de anatomicis administ. 1°. 90. D
 Ventriculum duplicem habent hēdi. 6°. de loc. affec. 4°. 42. B
 Vētriculus secūdus dari nō debet primo cōiunctus. 4°. de us. p. 1°. 140. G
 Ventriculus quam habeat carnem. 2°. de temp. 1°. 18. A
 Ventriculi sunt durioris substantiae quā caro, & quales. de bonitate et uitio succorum. 2°. 37. B
 Ventriculus cur crassus. 5°. de usu partium. 1°. 146. C
 Ventriculi corpus gracile habentes deterius concoquunt, quā qui crassum, & carnosum. 5°. de usu partium. 1°. 146. B
 Ventriculi corpus qua temperie effectum. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
 Ventriculus quam habeat caliditatem. 2°. de temperam. 1°. 18. A
 in Ventriculo cur uenae paucae. 4°. de usu partium. 1°. 137. C
 in Ventriculi ore cur uenae paucae. 4°. de usu partium. 1°. 137. C
 in Ventriculum uena unde oriatur. 16°. de usu partium. 1°. 220. H
 in Ventriculum uenarum distributio fit simul cum arterijs. 16°. de usu partium. 1°. 220. H
 in Ventriculo uenae, & arteriae se contingunt. 9°. de usu par. 1°. 172. H
 quod Ventriculus est uenis, id uenae sunt arterijs. 6°. de usu par. 1°. 155. C
 Ventriculus habet uenas, & arterias ut uiuat. 2°. de anat. adm. 1°. 73. B
 Ventriculus unde accipiat arteriam. 16°. de usu partium. 1°. 219. A
 Vētriculus cur habeat uincula fortia, et opimēta. 4°. de usu p. 1°. 138. B
 Ventriculi musculi qui. 5°. de usu partium. 1°. 145. H
 VENTRICULI officium. introd. 1sa. 54. D/in. pg. c. 2°. 4°. 197. F
 Ventriculi usus qualis. 11°. meth. med. 7°. 72. E
 Ventriculi opus quale. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 103. B
 Ventriculi officium quale ad uitam. 7°. meth. med. 7°. 49. C
 Ventriculus pars propria ad uitam. fin. med. 1sa. 45. E
 Ventriculus necessarius omni animanti. 6°. de anat. admin. 1°. 90. D
 Ventriculus est quasi promptuarium commune omnium particularum corporis. 4°. de usu partium. 1°. 135. G
 Ventriculus est uas nutrimenti. intro. 1sa. 54. B
 Ventriculus deseruit nutritioni. 4°. de praef. ex pulf. 4°. 119. F
 Ventriculus primum cibi instrumentum. 6°. de anat. adm. 1°. 90. C
 Ventriculus habet uim attractricem, retentricem, excrettricem, alteratricem. 4°. de usu partium. 1°. 136. E
 Ventriculus trahit, retinet, & depellit ut cor, unde habet multas fibras. 6°. de usu partium. 1°. 150. D
 Ventriculi solum tres uires enumerat alteratricem, expultricem, & retentricem, attractrice caret, quia fit à gula musculis. 1°. de cr. 4°. 129. C
 Ventriculi tractus secundum Erasistratum. 1°. de nat. fac. 1°. 295. G
 in Ventriculo uis retentrix. 3°. de natur. facult. 1°. 303. B
 Ventriculus solus & eius os habent sensum indigentiae, quam non habent aliae partes. 4°. de usu partium. 1°. 136. E
 Ventriculi os instrumentum appetentiae. 5°. de loc. affe. 4°. 32. H
 Ventriculus est instrumentum appetendi cibum, & potum, potissimum eius os. de instr. odor. 1°. 111. E
 Ventriculi cupiditas qua cibum potumq; appetit, animale officium est, quod citra sensum nostrum non fit. 6°. de locis affectis. 4°. 37. H
 Ventriculi os appetit non cōcoquit. de uic. ra. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 111. F
 Ventriculus habet neruum quo sentit cibi, & potus defectum. 9°. de usu partium. 1°. 174. G
 Ventriculi orificio maximi nerui tributi. 5°. de usu partium. 1°. 145. C
 Vētriculi orificium habet sensum alimēti deficientis. 5°. de usu p. 1°. 145. C
 in Ventriculo potus seruari potest longo tempore. 6°. de l. af. 4°. 38. B
 Ventriculi proprium corpus est elementū sensibile. 1°. de nat. 1°. 291. G
 Ventriculus sentit solum, & non habet motum uoluntarium. 16°. de usu partium. 1°. 214. H
 Vētriculus mouetur motu naturali nō uolūtario. 10°. de usu p. 1°. 180. H
 Vētriculus, uena, arteria, & neruus diuerso mō sētiunt. de mult. 3°. 77. F
 Ventriculi os ualde sensibile est. 5°. de usu partium. 1°. 143. E
 Ventriculi os uehementissime sentit. 9°. de usu partium. 1°. 174. G
 Ventriculi os exactissimum habet sensum. 1°. de sympt. cau. 3°. 17. G
 Ventriculi os cur debuit habere magnum sensum. de instr. odo. 1°. 111. E
 Ventriculi os cor dicitur. 3°. de crisi. 144. E/in prognost. comment. 3°. 4°. 210. F/com. 4°. apho. 17°. 29. A/com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. D
 Ventriculi os cur ab antiquis cor dictum. 5°. de locis affectis. 4°. 32. E
 Ventriculi os cur excellenter sentit. 1°. de sympt. cau. 3°. 17. G
 Ventriculi os propter quid habet sensum potiorē omnibus partibus corporis. 3°. de locis affectis. 4°. 18. C
 Ventriculus ualde sensibilis est eō q̄ habet multos neruos, & magnos à cerebro. comen. 4°. apho. 17°. Ex. 29. A
 Ventriculo mittuntur nerui à sexta cōiugatiōe. 16°. de usu par. 1°. 215. H
 ad Vētriculi os necessario uenit neruus à cerebro. 16°. de usu. 1°. 215. E
 Ventriculi causa nerui sunt transmissi deorsum. 9°. de usu p. 1°. 174. G
 in Ventriculi os inseritur plurima portio neruorum à capite oriētium. de neru. diffec. 54. E/16°. de usu partium. 1°. 216. E
 Ventriculi os neruos habet magnos à cerebro. 1°. de sympto. cau. 3°. 17. H
 ad Ventriculi os à cerebro neruorum magnitudo. 3°. de lo. aff. 4°. 18. C
 Ventriculi oris neruus minor est quā ille oculi. de instr. od. 1°. 111. G
 Vētriculi nerui quales oriātur à principio. 4°. de praef. ex p. 4°. 120. D
 Ventriculus habet alterū genus neruorum molle. 16°. de usu p. 1°. 215. A
 Ventriculi nerui quanta securitate descendunt. 9°. de usu par. 1°. 174. G
 ad Ventriculum qua uia, & quō incedant nerui. 9°. de usu par. 1°. 175. B
 ad Vētriculū à cerebro nerui obliqua uia icēdūt. 6°. de usu p. 1°. 149. G
 Ventriculi bonus sensus quid agat. 3°. de sympt. cau. 3°. 30. D
 Ventriculus hebetioris sensus quid agat. 3°. de sympt. caus. 3°. 30. D
 in Ventriculo inest quandoque affectus, qualis hebetudo in oculo. 5°. de simplicium

simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a.38.D
 Ventriculi os aliquibus insensibile sit. 3°. de locis affectis. 4^a.20.G
 Ventriculus attollitur in spiritus retentione. 3°. de san. tuen. 2^a.77.B
 Ventriculo præparat alimentum os. de bonit. & uitio succ. 2^a.37.A
 Ventriculus trahit cibos per gulam. 3°. de nat. fac. 1^a.304.G
 Ventriculus trahit cibum & potum uillis rectis. 4°. de usu par. 1^a.137.A
 Ventriculus trahit conueniens nutrimentum. de symp. differ. 3^a.12.C
 Ventriculus cum cibo indiget quid agat. 1°. de semine. 1^a.329.H
 Ventriculus sine cibo unde accipiat nutrimentū. 3°. de nat. fac. 1^a.307.C
 Ventriculus trahit, & emittit per eandem uiam. 3°. de nat. fac. 1^a.307.D
 Ventriculus esuriens trahit ad se cibos antequam sint in ore bene leuigati. 3°. de natural. fac. 1^a.305.E
 Ventriculus quibus impleatur in inedia. 3°. de nat. fac. 1^a.306.D
 Ventriculus à quo accipiat nutrimentū in inedia. 3°. de nat. f. 1^a.306.D
 Ventriculus in longis inedijs trahit humorem non per unā solam uenam. de atra bile. 1^a.36.G
 ad Ventriculum nutriendum in ieiunijs longis uenit optimus sanguis. de atra bile. 1^a.36.G
 ad Ventriculum aliquid peruenit à cute. 3°. de nat. fac. 1^a.306.F
 in Vētriculū stomachus naturā deducit alimētū. 15°. de us. p. 1^a.213.B
 ad Vētriculū it spiritus nobis transglutientibus. 6°. de usu p. 1^a.154.H
 Ventriculus recipit cibum. an omnes particule animalis. 1^a.326.E
 Ventriculus os suum inferius claudit post cibum sumptum. 2°. de sympto-
 matum causis. 3^a.21.C
 Ventriculus quomodo se habet ad cibos. 3°. de natur. fac. 1^a.303.E
 Ventriculi proprium est cibos amplecti. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45.H
 Ventriculus cibos cōplectitur, ut uterus fœtum. 3°. de nat. fac. 1^a.303.E
 Ventriculus contrahitur. 1°. de natural. fac. 1^a.295.G
 Ventriculus instrumentum concoquendi. 2°. de temperamen. 1^a.22.E/
 de symptomatum differ. 3^a.12.C
 Vētriculi propria actio est concoctio. 15°. de usu p. 143.E/17°. 1^a.222.F
 in Vētriculo concoctio actio naturæ. introd. 154.55.B
 Vētriculi actio alteratrix est coctio. de sympt. differ. 3^a.12.D
 in Vētriculo quæ fit coctio & alteratio est minor, quàm illa quæ fit in
 iecore, & uenis. 3°. de nat. fac. 1^a.304.A
 in Vētriculi fundo fit coctio. 5°. de locis affectis. 4^a.33.A
 Vētriculo attribuitur prima concoctio. introductio. Isag. 57.D/4°. de
 usu partium. 1^a.135.G
 in Vētriculo ciborum concoctio quæ. 3°. de natur. facul. 1^a.303.D
 in Vētriculo & iecore à qua ui fiat coctio. in prog. com. 1°.4^a.197.B
 in Vētriculo quæ sunt per quietem concoquuntur. in 6^m. de morbis uul-
 garibus, commentario 5°. 3^a.194.A
 in Vētriculo fit purgatio, & separatio inutilis ab utile. 4°. de usu
 partium. 1^a.135.G
 in Vētriculo, & iecore quæ mutationes fiant. in pgn. cō. 1°.4^a.197.B
 in Vētriculo mutationis ciborum causa. 3°. de sympto. cau. 3^a.25.A
 Vētriculus distribuit quod utile est uenis quæ sunt in ipso uentriculo.
 4°. de usu partium. 1^a.135.G
 Vētriculus satiatus in suas tunicas utilissimum reponit, reliquum abijcit
 tanquam onus. 3°. de nat. fac. 1^a.305.G
 Vētriculus nutritur in ipsa concoctione, et etiam trahit ab Hepate. 4°.
 de usu partium. 1^a.141.F
 Vētriculus elaborat cibū, & mittit hepatis. an oēs aialis par. 1^a.326.E
 in Vētriculo cibus præparatur iecori. 6°. de anatom. admin. 90.C/ de
 fœt. form. 1^a.324.H/ de bonit. & uitio succ. 2^a.37.A
 à Vētriculo ad iecur quo modo eat cibus. de const. ar. 154.41.D
 à Vētriculo in iecur, & ab hoc in totum corpus cibi deductio. 3°. de
 symptom. cau. 3^a.26.A
 à Vētriculo trahit iecur. 6°. de decr. Hipp. 1^a.265.H
 in Vētriculum aliquid tendit à iecore, & liene. 3°. de nat. fa. 1^a.307.D
 à Vētriculo oēs partes consequenter exugunt. 4°. de usu part. 1^a.136.E
 ex Vētriculo reliquæ in intestina descendunt. 2°. de sem. 1^a.340.C
 à Vētriculo non trahunt intestina. 6°. de loc. affe. 4^a.37.G
 Vētriculus excernit alienum. de sympto. differ. 3^a.12.C
 in Vētriculo q̄ cōtinētur expultrix uis expellit. 2°. de sympt. 3^a.22.G
 Vētriculus quandoq; tolerat sua excrementa, quandoq; non. 3°. de sym-
 ptom. caus. 3^a.28.G
 Vētriculus expellit cibū, & potū uillis transuersis. 4°. de usu. 1^a.137.B
 à Vētriculo in ieiunium cibi transmissio est opus naturæ. 6°. de locis
 affectis. 4^a.38.E
 à Vētriculo descendit ius spatium duarū horarū. de cura lap. Sp. 112.G
 Vētriculus duos habet meatus, per quos expurgat. 2°. de loc. 4^a.13.B

è Vētriculo cibus non emittitur antequam sit perfecte coctus. 4°. de
 usu partium. 1^a.140.F
 Vētriculus & iecur non patiuntur apud se aliqua cocta morari. 3°. de
 symptom. caus. 3^a.28.A
 Vētriculi os inferius aperitur cibo concocto. 3°. de nat. fac. 1^a.303.D
 in Vētriculo quæ sint concocta. de consuet. 2^a.60.H
 Vētriculi os inferius qñ aperiatur nō cocto cibo. 2°. de sym. ca. 3^a.21.C
 in Vētriculi & hepatis partibus residet quodcunq; corruptum est, ac
 paulatim per tempus coquitur, atq; optimum fit in his, qui sunt boni
 habitus. 1°. de differ. febrium. 3^a.31.H
 Vētriculus qñq; excernit ante coctiones. 3°. de dieb. decr. 4^a.158.E
 Vētriculus naturaliter quando excernat. 3°. de dieb. decret. 4^a.158.E
 Vētriculus per quas partes expurgatur. 2°. de art. cur. ad Gl. 7^a.102.H
 Vētriculus per rectum intestinum expurgatur. 11°. meth. med. 7^a.73.F
 in Vētriculo ueloces exitus cur fiant. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45.H
 Vētriculi imus terminus pyloron. 6°. de anatom. adm. 1^a.91.F
 in Vētriculo factus est pylorus qui retardet descensum chyli. 4°. de usu
 partium. 1^a.139.B
 Vētriculo quid faciat pyloron. 8°. de usu partium. 1^a.170.D
 Vētriculi meatus angustia nō est causa cur exeant, uel non exeant tras-
 glutita. 3°. de natur. facul. 1^a.303.C
 Vētriculum non exeunt liquida, quia liquida. 3°. de nat. fac. 1^a.303.C
 ad Vētriculum mittitur melancholicum excrementum à liene. 5°. de
 usu partium. 1^a.143.G
 in Vētriculum mittitur atra bilis. 1°. de san. tuen. 2^a.67.F
 Vētriculum non offendit atra bilis, sed illi pdest. 5°. de usu p. 1^a.143.G
 Vētriculo nullam noxā afferunt acerbæ, & acidæ. 5°. de usu p. 1^a.143.H
 Vētriculum iuuant pruna pontica. de atten. uic. 2^a.46.A
 Vētriculum non lædunt contrahentia, & constringentia. 5°. de usu par-
 tium. 1^a.143.H
 in VENTRICULO affectus multi. 7°. meth. med. 7^a.48.G
 Vētriculi octo affectus. 2°. methodi medendi. 7^a.11.E
 Vētriculus quando dici potest ægrotare uel affici. 1°. de loc. aff. 4^a.5.A
 Vētriculi symptomata octo quō numerentur. de sympt. diff. 3^a.12.B
 in Vētriculi alteratrice facultate symptomata. de symp. diff. 3^a.12.C
 Vētriculi retentricis facultatis symptomata. de symptomatum differen-
 tijs. 12.D/3°. de sympt. cau. 3^a.25.D
 Vētriculi symptoma frustratio in alterando. 3°. de sympt. cau. 3^a.24.F
 Vētriculus non potest acinos transmutare. 1°. de loc. affe. 4^a.5.C
 Vētriculo nocentes cibi, quales. 1°. de locis affectis. 4^a.5.B
 Vētriculum lædentes cibi uiribus insignibus. de uictus ratione in morbis
 acutis, comment. 2°. 7^a.120.H
 Vētriculum inualidum reddit aqua. de bon. & uit. succ. 2^a.38.H
 in Vētriculo non facile corrumpuntur melopepones ut pepones. 2°. de
 aliment. facul. 2^a.17.B
 in Vētriculo biliosum humorem, uel aliud excrementum habentes, con-
 coctu facilia corrumpunt. 2°. de alim. fac. 2^a.17.C
 Vētriculum aggrauantes panes ut lutum. 1°. de alim. fac. 2^a.12.G
 in Vētriculo pondus facit triticum elixum, ac si esset lutum. 1°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2^a.11.B
 in Vētriculo pōdus frigidū facit cucurbita cruda. 2°. de ali. fac. 2^a.16.F
 à Vētriculis quibusuis non concoquuntur carnes bubulæ. de uictus ra-
 tione in morb. acut. commen. 4°. 7^a.146.H
 in Vētriculo ex concreto lacte suffocationis remedia. de remedijs pa-
 ratu facilibus. 7^a.160.H
 Vētriculi patientis signa. ars med. 154.67.B/1°. de loc. affec. 4^a.6.C
 Vētriculi affecti pulsus. 4°. de præf. ex pul. 4^a.120.D
 de Vētriculi oris affectibus. de remed. par. fac. 7^a.158.F
 Vētriculi oris affectus qualis. de curan. rat. per sang. miss. 6^a.16.F
 Vētriculi oris affectus unde. 5°. de locis affec. 4^a.29.C
 ex Vētriculi ore symptomata. 5°. de loc. affec. 4^a.32.G
 Vētriculi oris symptomata longe maiora, q̄ fundi. 5°. de loc. af. 4^a.33.A
 Vētriculi symptomata quando uehementiora. 3°. de sympt. cau. 3^a.18.F
 ad Vētriculi oris affectus qui morbi sequantur. 5°. de loc. aff. 4^a.32.E
 Vētriculi os, non fundus, appetentia prohibet. 5°. de loc. affec. 4^a.32.E
 in Vētriculi ore canina appetentia quomō. 6°. de locis affec. 4^a.37.H
 Vētriculi fundus cibos non corrumpit. 5°. de locis affec. 4^a.32.E
 Vētriculi os cibos corrumpit natantes. 5°. de loc. affec. 4^a.32.E
 Vētriculi oris affectus sunt nausea, cordis dolores, & singultus. 5°. de
 locis affectis. 4^a.32.H
 Vētriculi os læsum causat fastidium in prægnantibus, & picam. com-
 mentario 5°. aphorismo 61°. Ex. 43.E

Vētriculi os

Ventriculi os laesum significat appetentia canum, & ciborum malorum.
 5°. de locis affectis. 4°. 32. H
 Ventriculi fastidia quando bona, & quando non bona, considerandum.
 1°. de crisi. 4°. 128. B
 Ventriculus reijcit cibos, quos fastidit. 3°. de nat. fac. 1°. 305. E
 Ventriculū subuertit malū, cū oleo, & garro. 2°. de alim. fa. 2°. 20. B
 Ventriculi os supinat, & humectat chondri sorbitio. de uictus ratione in
 morbis acutis, com. 1°. 7°. 111. F
 ad Ventriculum subuersum quæ danda. de rem. par. fa. 158. H/7°. 159. A
 Ventriculum lædunt, & potissimum os eius medicamenta purgantia, &
 cur. quos purg. opor. quib. med. 5°. 89. C
 Ventriculi os quo modo non lædat medicamentum, de uictus ratione in
 morbis acutis, commentario 2°. 7°. 118. D
 Vētriculi os acria medicamēta nō fert. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 103. D
 Ventriculus ne euertatur quæ miscenda medicamentis. 3°. de simpl. medi-
 cament. facult. 5°. 20. E
 Ventriculi os quando prius roborandum quàm medicamentum exhibea-
 tur. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. B
 Ventriculi os ad amaritudinem alteratum, choleram significat. commen-
 tario 3°. aphorif. 22°. Ex. 24. F
 Ventriculi morsus quibus fiat. 3°. de nat. fac. 1°. 305. H
 Ventriculi os ab humoribus mordacibus molestat. commentario. 4°.
 aphorismo 17°. Ex. 29. A
 Ventriculū mordicat acria si plus iusto sumpta sint. de att. uic. 2°. 43. G
 Ventriculi oris morsus cur dolor cordis dicatur. in pg. cō. 3°. 4°. 210. F
 in Ventriculi ore morsus refertur ad cor. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. A
 Ventriculi oris morsus ubi fiant. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. B
 Ventriculi oris mordicationes præcedit uomitus biliosus. 5°. de usu
 partium. 1°. 143. D
 ad Ventriculi morsus sine bilis uomitu. de remed. fac. par. 7°. 166. C
 Ventriculi morsus à flaua bile ebulliente in ipsius tunicis generatur. com-
 mentario 4°. aphorismo 65°. Ex. 34. E
 Ventriculi morsus notat choleram peccare. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
 in Ventriculi ore bilis quid faciat. 5°. de usu partium. 1°. 143. E
 in Ventriculo rosio, dolor, aut calor auget febrē. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 in Ventriculo cur cardialgia. 1°. de symp. caus. 3°. 18. E
 Ventriculi morsus facit excernere oīa q̄ in eo sunt. 5°. de usu p. 1°. 143. D
 in Ventriculi morsu, & passione opera animæ detrimentum patiuntur.
 comment. 4°. aphor. 17°. Ex. 29. A
 ex Ventriculi ore à prauis humoribus mordicato dissolutio quomodo
 curanda. 1°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 99. C
 Ventriculi os cū quibus conueniat mēbris. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. B
 Vētriculus qñ per cōpassionē afficitur, & quibus. 2°. de temp. 1°. 20. C
 Vētriculi os in patiēdo habet societate cū neruis. cō. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 Ventriculi os afficit utrunq; principium. 1°. de symp. cau. 3°. 17. G
 Ventriculi oris & cerebri quantus sit consensus. 5°. de locis affectis. 4°.
 32. H/de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. B
 Ventriculus cerebro, & cerebrum uentriculo suas affectiones transmit-
 tunt. 3°. de loc. affe. 4°. 18. C
 Ventriculi ostiolum quiduis patiens facile in similem affectum cerebrum
 ducit. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. B
 Ventriculi oris, & cordis quantus consensus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G
 Vētriculi os in cōsensum ducit animū. in 6^m. de mor. uul. c. 4°. 3°. 186. F
 Ventriculi os syncopas, & symptomata non parua incurrit ob sensum
 exquisitum. 12°. meth. med. 7°. 77. F
 Ventriculi os quibus laborat, solet animæ defectus superuenire. de arti-
 culis, commentario 2°. 7°. 264. H
 Ventriculi os plenum humoribus facit animi defectum. commentario 1°.
 aphorismo 23°. Ex. 10. D
 ex Vētriculi inflāmatione fit animi defectus. 1°. de ar. cu. ad G. 7°. 98. F
 Ventriculi os quibus male affectum, illis fit animi defectus. 1°. de arte cu-
 ratiua ad Glauc. 7°. 98. F
 ad Ventriculum cum tendit materia ex abscessu erumpens fit animi de-
 fectus. 1°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 98. F
 Ventriculi os uitio humorū mordicatū aut crassis, & lentis humoribus
 aggrauatū facit defectū aī. 1°. de arte cur. ad Gla. 98. F/2°. 7°. 103. C
 ad Ventriculi os cum tendit materia ex abscessu erumpens fit animi de-
 fectus. 1°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 98. F
 Ventriculi ore uexato syncope detinentur ægri. 11°. meth. me. 7°. 74. D
 Ventriculi os uel propter nimium sensum, uel propter debilitatem facit
 exolutionem. com. 2°. apho. 41°. Ex. 18. A
 in Ventriculis affectione est syncopi cum sudore. 7°. met. med. 7°. 48. G

circa Ventriculi os syncops ex flaua bile quomodo curanda. 12°. metho-
 di medendi. 7°. 76. C
 ex Vētriculi ore defectus animi quō curet. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 99. B
 circa Ventriculi os in syncope ex bile quæ uina conueniant. 12°. metho-
 di medendi. 7°. 77. B
 à Ventriculi uaporibus uel humoribus ascendentibus cogitatio læditur.
 1°. de loc. affec. 4°. 6. E
 ex Ventriculi ore amentia. 5°. de locis affe. 4°. 32. H
 Ventriculi causa iecur imbecillitatur. 5°. de loc. affe. 4°. 33. F
 Ventriculus, & iecur quandoq; ualentiora, quandoq; imbecilliora sunt
 inuicem comparata. 3°. de natural. facult. 1°. 306. C
 Vētriculi os ratione societatis facit dispnceas, apnæas, morsus, epilepsias,
 deliria, & melancholias. 1°. de symp. cau. 3°. 17. H
 à Vētriculo flauā bilem continēte fit dolor capitis. 3°. de loc. af. 4°. 19. B
 in Vētriculo humores contenti faciunt quandoq; dolorem capitis. com-
 mentario 4°. aphorif. 70°. Ex. 35. B
 à Ventriculi materia biliosa capitis dolor, non est affectio capitis. 1°. de
 locis affectis. 4°. 3. F
 ex Ventriculi cruditate capitis dolor. de remed. par. fac. 7°. 153. F
 cum Ventriculi oris offensione febris ex cruditate qualis. 12°. methodi
 medendi. 7°. 76. E
 in Ventriculi ore si sint excrementa fiunt symptomata suffusioni simi-
 lia. 1°. de loc. aff. 3. F/H/3°. 18. C/ 4°. 19. B
 ob Ventriculi affectum oculi affecti in suffusiones incidunt. de medic.
 const. ar. Isa. 41. B
 ob Vētriculū aliqui uidetur suffusi, cū non sint. 1°. de symp. cau. 3°. 15. B
 à Vētriculo suffusiones imaginariæ. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 144. D
 Vētriculo affecto aliter eueniunt suffusionis accidentia. 3°. de locis af-
 fectis. 4°. 14. F
 in Vētriculo euaporans humor quid faciat in oculo. 1°. de l. af. 4°. 4. B
 in Vētriculo contentorum humorum oculi participant, si uidendo de-
 bet animal errare. 1°. de loc. affe. 4°. 3. A
 à Vētriculi ore quō cognoscatur fieri uertigo. 3°. de loc. aff. 4°. 20. D
 Ventriculi ore patiente, cur singultus fiat. com. 5°. apho. 1°. Ex. 37. D
 in Vētriculo adest palpitatio. 2°. de symp. cau. 3°. 20. F
 ex Ventriculi ore somni tumultuosi. 5°. de loc. affe. 4°. 32. H
 Ventriculi os in somnis facit conuulsionem, labores, timores quandoque.
 com. 4°. aphorif. 67°. Ex. 34. F
 Ventriculi os helleboro conuulsionem facit. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 à Vētriculo etiam fit morbus comitialis. 3°. de loc. affe. 4°. 19. B/E
 ex Vētriculo comitialis morbus p quot causas fiat. 5°. de l. af. 4°. 32. G
 à Vētriculo dependentis comitialis morbi exemplum habet melanco-
 lia tertium genus. 3°. de locis affect. 4°. 18. G
 pro Ventriculi oris morbo comitali uinum album modice adstringens.
 5°. de loc. affect. 4°. 32. F
 ex Ventriculi ore in comitali morbo datur medicamentum ex aloe ama-
 rum. 5°. de locis affectis. 4°. 32. G
 Vētriculo mortificationem quandam aduenisse ex compatiendi ratione
 quo casu significetur. com. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 Ventriculi os ut plurimum in quotidiana intermittente patitur. 1°. de ar-
 te curatiua ad Glauc. 7°. 95. H
 Ventriculi spatium internum quibus afficiatur. 5°. de loc. af. 4°. 33. A
 Ventriculi tres uires quō ualidæ eē deprehendatur. 1°. de cris. 4°. 129. C
 Ventriculi uis ad cibos concoquendos quid agat. in 6^m. de morbis uulga-
 ribus, commentario 5°. 3°. 188. B
 Ventriculi os per seipsum habet inappetentiam diminutam, & uitiosam
 appetentiam. 1°. de sympto. causis. 3°. 17. H
 Ventriculi fundus est causa cruditatis. 5°. de loc. affect. 4°. 33. B
 in Vētriculo quo modo fiat cruditas. 1°. de loc. affe. 4°. 5. B
 ad Vētriculi cruditatem, & inflationes. de med. fac. par. 7°. 172. E
 Ventriculi imbecillitas. de diff. morb. 3°. 3. G
 Ventriculus imbecillus non pōt probē concoquere. de nat. fac. 1°. 303. C
 Ventriculi est accidens concoctio uitata. 1°. de loc. affect. 4°. 5. H
 Ventriculi imbecillitas in concoquendo est causa corporis affectuum. in
 6^m. de morbis uulgaribus, com. 3°. 3°. 169. H
 Ventriculi concoctionem ut labefactent non satis sunt ulcus, et bubo. 2°.
 de natur. facult. 1°. 300. D
 Ventriculi actionem lædit immodica uis caloris febrilis. 2°. de natural.
 facultatibus. 1°. 300. D
 Vētriculi cōcoctionē difficilē imbecillēq; reficit theriaca. de the. 5°. 96. B
 Ventriculum male coquere significat deiectio nōdum in chylum mutata.
 de tot morb. temp. 3°. 88. G
 in Vētriculo

in Ventriculo male cocti cibi, in iecore non coquuntur. in 6^m. de morbis
uulgaribus, commentario 4°. 3^a. 186. D
ad Ventriculum in quo cibus acefcit. de remed. par. fac. 7^a. 158. G
Ventriculo non bene coquenti quid agendum. de mel. ex Gal. Sp. 110. D
Ventriculum ad concoquendum non idoneum habenti, huic frequenter bal
neis uti prodest. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. D
Ventriculus male concoquens quō corrigendus. 2°. meth. med. 7^a. 10. H
Ventriculi ori apponendum lanæ manipulum nardino pigmento inun=
ctum, quando non est facta coctio. de præcog. ad Posth. 4^a. 219. A
in Ventriculo cibo existente crudo uenæ sectio fieri non debet. 9°. me=
thodi medendi. 7^a. 57. H
Ventriculi ori torquem ex Iaspide applicuit Galenus & profuit. 9°. de
simplic. medicamen. facult. 5^a. 67. D
Ventriculo non coquente uiuimus. 6°. de decret. Hipp. 1^a. 264. F
in Ventriculo corrupti cibi quid agant. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21. C
Ventriculus imbecillis facit leuitatem intestinorum, & quomodo cogno=
scatur. com. 6°. aphorif. 1°. Ex. 45. H
Ventriculus imbecillis quō ab antiquis curaretur. 7°. met. med. 7^a. 43. H
ad Ventriculi oris imbecillitatem chia mastiche in nardino unguento ua
let. 8°. methodi medendi. 7^a. 53. C
Ventriculi os cum est imbecillum, curatio. in progn. Hipp. 4^a. 191. G
Ventriculi imbecilli octo curationes. 7°. meth. med. 7^a. 44. B
Ventriculi imbecillitati commune remedium. 7°. meth. med. 7^a. 44. A
ad Ventriculi exoluti robur quid utile. 2°. de aliment. facult. 2^a. 20. D
Ventriculum roborantia, quæ. de atten. uic. 2^a. 44. D
Ventriculum roborant adstringentia. 2°. de aliment. facult. 2^a. 20. B
Ventriculi os roborant adstringentia, & plus iusto exiccant. de uictus
rat. in mor. acut. comment. 1°. 7^a. 111. F
Ventriculum imbecillum habentibus, adstringentia ultimo sumpta, sunt
deiectionis causa. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. A
Ventriculum roborat succus punici. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. E
Ventriculi imbecillitas ex aqua frigida sanata. 7°. meth. med. 7^a. 44. B
Ventriculum dissolutum roborat uua seruata. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. A
Ventriculū corroborandi uim habet uua passa. de rem. par. fac. 7^a. 153. H
Ventriculo imbecillo cōueniunt pontica, & austera. de att. uic. 2^a. 45. H
Ventriculū roborāt uina austera. 12°. met. me. 7^a. 76. H/ de ui. Sp. 76. G
Ventriculum robustum efficiens uinum, & caput non tentans, quale. 5°.
de locis affectis. 4^a. 32. F
Ventriculi ore male affecto da uinum calidum, & extrema fricato. 1°. de
arte curat. ad Glauconem. 7^a. 99. C
p Ventriculi imbecillitate usus aquarū calidarum <idest thermarū>.
7°. methodi medendi. 7^a. 44. A
per Ventriculo roborando alica flaccida calida, & probè cocta. 2°. de
composit. medicament. secundum locos. 5^a. 133. D
ad Ventriculis os ualeat acetum scillinum. de med. fac. par. 7^a. 178. C
Vētriculo ibecillo q̄ applicabatur extra ab antiq̄s. 7°. met. me. 7^a. 43. H
pro Ventriculi ore imbecillo ceratum. 8°. meth. med. 7^a. 53. D
Ventriculo imbecillo restituit uires cucurbitula. de Hirud. reuuls. cucur=
bit. & scarif. 6^a. 287. E
Ventriculi os quo modo dicatur corroborare eructatio. in 6^m. de morbis
uulgaribus, comment. 2°. 3^a. 166. D
Vētriculū roborādi uim hñs emplastrū. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. C
Ventriculum non roborant pingua. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. D
Ventriculi relaxatio quæ. 3°. de symptom. caus. 3^a. 25. G
in Ventriculo fit relaxatio. de mult. 3^a. 78. G
VENTRICULI temperies quō cognoscatur. 2°. de temp. 1^a. 20. B
Ventriculi cavitās in multis temperata & os intemperatum. 1°. de sani=
tate tuenda. 2^a. 64. H
de Ventriculi calida intemperie. de remed. par. fac. 7^a. 158. G
Ventriculi calidi qui dicantur. in 6^m. de morb. uulgar. com. 4°. 3^a. 186. F
Ventriculi calidi signa. ars med. 15a. 66. C
Ventriculorum calidorum & frigidorum inditium. in 6^m. de morbis uul
garibus, commentario 4°. 3^a. 186. D
Ventriculi calida intēperies quō cognoscatur. de rem. par. fac. 7^a. 158. G
Ventriculi caloris intemperies adeo uehemens ut perueniat ad cor facit
febrem. 7°. metho. med. 7^a. 47. F
in Ventriculo igneum calorem significat ructus fumosus, si nihil nido=
roſt comederit. 1°. de loc. affec. 4^a. 5. D
Ventriculus ubi habet igneum calorem panis, & chondrus non coquun=
tur. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. E
ad Ventriculi affectus, & causas referenda est conuersio ciborum ad fu
mosum, & acidum ructum. 1°. de loc. affe. 4^a. 5. H

ad Ventriculum acidum cibum faciētem ualet Antidotus Athanasia Mi
thridatis. 2°. de antidotis. 5^a. 114. H
Ventriculi uitio acidum ructantes iuuat Antidotus zopyria. 2°. de anti
dotis. 5^a. 115. A
ad Ventriculi acorem. de med. fac. par. 7^a. 172. E
Ventriculum calidum & cerebrum frigidum habentes sunt morbis obno
xij. 3°. de alimentorum facult. 2^a. 28. F
Ventriculi os super calefactum quibus refrigerantibus curetur. 1°. de ar=
te cur. ad Glauconem. 7^a. 99. E
pro Ventriculo calido fructus quando comeduntur debent refrigerari.
1°. de alimentorum facult. 2^a. 16. F
Ventriculi calidiores aliquo commodo fruuntur oxiga lacte. 3°. de ali=
mentorum facultatibus. 2^a. 28. C
Ventriculi calidiores ferunt oxigala niue refrigeratum. 3°. de alimento=
rum facult. 2^a. 28. D
Ventriculus calidus fert aquā niue refrigeratā. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. D
de Ventriculo calido concoquente lactucam à qua refrigeratur, & ca=
lefit. 3°. de temperam. 1^a. 24. D
Ventriculis bile infestatis conuenit lactuca. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. E
ad Ventriculum refrigerandum & firmandum quæ conueniant. 8°. me=
thodi medendi. 7^a. 53. D
Ventriculo calido mel despumatum est aduersissimū. 7°. met. me. 7^a. 47. A
Ventriculi ori æstuant i imponuntur uiolæ. 6°. de simplicium medicamen
torum facultatibus. 5^a. 48. F
ad Ventriculum æstuatem, nec cibi tenacem. de med. fac. par. 7^a. 172. E
ad Ventriculum qui intus uratur ceratum melinum est utilius. 8°. metho
di medendi. 7^a. 53. D
Ventriculi inflammationes uehementissimæ. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. E
Ventriculi phlegmone est cum periculo mortis. 10°. meth. med. 7^a. 63. H
Ventriculi phlegmone laborantibus robur uirium est una salus. 10°. me=
thodi medendi. 7^a. 63. H
in Ventriculo uidetur inflammatio in flatu hypochondriaco. 3°. de locis
affectis. 4^a. 19. B
Ventriculi oris inflammatio quid faciat. de puls. ad Tiro. 4^a. 45. B
Ventriculi inflammatio quid faciat. de puls. ad Tir. 4^a. 45. B
Ventriculi & Iecoris inflāmationē hectica sequuntur. 1°. de diffe. 3^a. 35. F
Ventriculi inflammati pulsus qualis. de puls. ad Tiro. 4^a. 45. A
Ventriculo, Iecore, & pulmone inflammatis fiunt febres ardentes. 5°. de
locis affectis. 4^a. 33. D
circa Ventriculum ardens febris fit. in 1^m. de mor. uulg. cō. 1°. 3^a. 104. F
circa Ventriculi os præcipue fit ardens febris. in 1^m. de morbis uulgarib=
us, com. 1°. 3^a. 104. F/ de uict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7^a. 134. D
circa Ventriculum in febribus fortis æstus, & cordis morsus, uel dolor,
malum, & cur. comment. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
ad Ventriculum æstuantem. de remed. par. fac. 7^a. 159. B
ex Ventriculi phlegmone exit aliquid. 13°. meth. med. 7^a. 84. H
Ventriculus si phlegmone labore quid agendum. 2°. meth. med. 7^a. 11. H
in Ventriculi phlegmone artus uinciuntur. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
in Ventriculi phlegmone uictus. 13°. methodi medendi. 7^a. 83. D
Ventriculi inflammatio non exigit cibos. 10°. meth. med. 7^a. 63. H
Ventriculi oris inflammatio æget adstringentibus non solis relaxanti=
bus. de remed. par. fac. 7^a. 158. F
Ventriculi ori quæ adstringētia sint cōueniētia. de rem. par. fa. 7^a. 158. F
pro Ventriculi ore inflammato ceratum. 8°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 187. D
Ventriculi inflammationi mulsæ acer non est utilis. 11°. met. med. 7^a. 73. F
in Ventriculi phlegmone non purgandum. 13°. meth. med. 7^a. 83. A
ad Ventriculi inflammationes absinthii ponticū. 11°. meth. me. 7^a. 72. F
de Ventriculi frigida intemperie. de remed. par. fac. 7^a. 158. G
Ventriculi frigidi signa. ars med. 15a. 66. D
ad Ventriculi refrigerationem. de remed. par. fac. 7^a. 159. A
Ventriculus quandoq; frigidior, & caput plus iusto calidius est, & e con
tra. de bonit. & uitio succ. 2^a. 38. B
Ventriculi frigida affectionis signum optimum. 8°. de composit. medica=
mentorum secundum locos. 5^a. 189. D
Ventriculi mordacitatem, & refrigerationem quid sequatur. 1°. de diffe=
rent. febrium. 3^a. 33. G
in Ventriculo frigiditatem sentiunt, quibus omentum excidit, & uulne=
ratum sit, & abscissum. 4°. de usu partium. 1^a. 137. E
Ventriculus redditus est frigidus pinguedine supra uentriculum ablata.
de utilit. respir. Sp. 63. A
Ventriculi oris affectionem facit uiduarum perfrigeratio in utero, & ijs
quæ non purgantur. 1°. de symp. caus. 3^a. 18. G
quibus Ventri=

quibus Ventriculus perfrigeratus est, ijs quodnam symptoma incidat.
 3°. de sympt. cau. 3°. 25.F
 Ventriculus frigidior non bene conficit oxigala. 3°. de alim. fa. 2°. 28.C
 Ventriculus frigidus etiam sine materia facit quandoq; leuitatem intesti-
 norum. comment. 6°. aph. 1°. Ex. 45.H
 Ventriculi intemperaturæ faciunt leuitatem intestinorum. commentario
 4°. aphor. 12°. Ex. 28.E
 in Ventriculo qui frigiditatem sentiunt quomodo sunt curandi. 1°. de arte
 te curatiua ad Glauconem. 7°. 99.C
 Vētriculo frigido mel de spumatū est cibus optimus. 7°. met. m. 7°. 47.A
 Ventriculo frigido aut temperato aptum est diospoliticon medicamentū.
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99.D
 ad Ventriculum frigidiorē. de remed. par. fac. 7°. 158.G
 Ventriculi humidit quibus sint. de aere, aq. & loc. 2°. 5.E
 Ventriculi humidit signa. ars med. 154.66.C
 Ventriculus est humidus si lingua est humida. cō. 6°. apho. 32°. Ex. 50.A
 Ventriculi ex humiditate imbecillis propria passio est profluuium diutur-
 num. comment. 6°. aph. 32°. Ex. 50.A
 Vētriculi humida intēperies facile curatur, & qñ. 7°. met. m. 7°. 48.G
 Ventriculi sicci signa. ars med. 154.66.C
 Ventriculum senis quis habeat anteq̃ consenuerit. 7°. met. me. 7°. 46.D
 Vētriculi sicca intemperies in solida parte nunquā perfecte sanabitur.
 7°. methodi medendi. 7°. 46.D
 Ventriculi tabes. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 13.C
 Ventriculus qñ æstuat squalore idem patitur iecur. 2°. de ali. fa. 2°. 18.H
 Ventriculus quando squalore æstuat, utendum peponibus & moris. 2°. de
 aliment. facult. 2°. 18.H
 in Ventriculo siccitatis curatio. 7°. meth. med. 7°. 44.D
 Ventriculum, & totum corpus siccum habentis curatio, quoniam male à
 medicis curatus. 7°. meth. med. 7°. 44.B
 Ventriculus temperatus quamuis ægre aliquantum tamen conficit oxi-
 gala. 3°. de aliment. fac. 2°. 28.C
 Ventriculi calida, et humida intemperies qñ curat. 7°. me. m. 7°. 47.H
 Ventriculus calidus, & siccus sitim facit. com. 4°. aph. 19°. Ex. 29.C
 Ventriculi calor siccus, & igneus in bilem conuertit nutrimentum. 2°. de
 temperamentis. 1°. 20.E
 Vētriculus calidus, et siccus non dēt temere refrigerari. 7°. met. 7°. 48.F
 Ventriculi calidi, & sicci casus. 7°. meth. med. 7°. 47.D/B
 Vētriculus frigidus, humidus facit hoīem nō sitire. c. 4°. a. 19°. Ex. 29.C
 Vētriculi humida, & frigida intēperies qñ curat. 7°. met. m. 7°. 47.H
 Ventriculus quando siccus, & frigidus nardino iniungendus. 7°. methodi
 medendi. 7°. 46.G
 Ventriculus facit appetentes calidum & frigidum. introd. 154.66.D
 Ventriculus qñ faciat sitibundos aut minime sitiētes. ars med. 154.66.D
 in Ventriculo bilis facit sitim continuam. 2°. de nat. fac. 1°. 301.C
 Vētriculus nō lēditur à paucō aere, sed à multo. c. 2°. aph. 17°. Ex. 13.A
 Ventriculi intemperies ex materia. 7°. meth. med. 7°. 47.H
 Ventriculus quando spiritu halituoso impletur. 3°. de sympt. caus. 3°. 25.C
 Ventriculi inflatio quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 88.E
 ad Ventriculi inflationes. de ther. ad Pis. 91.F/ de usu theria. ad Pamph.
 98.F/ 2°. de antid. 5°. 116.D/ de remed. par. fac. 159.C/ 7°. 172.F
 ad Ventriculi uētositates in melancholicis. de mel. ex Ga. Ruf. Sp. 110.B
 in Ventriculo humores tribus modis degunt. fin. med. 154.44.C
 in Ventriculo succi tripliciter esse possunt. 7°. meth. med. 7°. 48.E
 Ventriculus humores recipit biliosos si quis sanus ieiunet. commentario
 6°. aphorismo 50°. Ex. 52.F
 in Ventriculum quibus causis bilis uenit. 2°. de decr. Hippo. 1°. 240.C
 ad Ventriculum unde uas bilem ferens. 5°. de usu partium. 1°. 142.G
 ad Ventriculum bilis trāsens cur p illam uiam. 5°. de usu par. 1°. 143.A
 in Ventriculum cur regurgitat bilis ex iecore in intestina. 1°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 7.G
 in Ventriculo bilis ob malam qualitatem. 1°. de alim. fac. 2°. 7.F
 in Ventriculum cur non eat bilis. 5°. de usu partium. 1°. 143.B
 Ventriculi officiū quomodo euertatur à flaua bile. 5°. de usu p. 1°. 143.D
 Ventriculus impletur superfluitatibus in magnis mœroribus, atq; dolo-
 ribus. comment. 6°. aphor. 50°. Ex. 52.G
 in Vētriculi ore bilis magis colligitur. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 135.D
 in Vētriculi fundo pituita magis colligit. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 135.D
 in Ventriculo pituitæ proprietates. de anat. uiu. Sp. 45.F
 in Ventriculo generatur pituitosum excrementū. 5°. de usu p. 1°. 143.E
 in Ventriculo qñ creatur pituita. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 115.E
 in Ventriculo pituita, qualis. 2°. de nat. fac. 1°. 302.B

in Ventriculo ubi pituita multa frigida coaceruata fuerit, quid agendū.
 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 99.D
 ad Ventriculi nimiam saliuam. de remed. par. fac. 7°. 159.B
 in Ventriculi intemperie cum materia quo modo curatio procedat. 7°. methodi medendi. 7°. 48.H
 Ventriculi morbi ob alias partes. 7°. methodi medendi. 7°. 48.A
 ad Ventriculum qñq; conuertuntur destillationes. 7°. met. me. 7°. 48.B
 ad Vētriculū à capite cur materia trāsmitat. 2°. de diff. feb. 3°. 40.H
 in Vētriculū, & in asperā arteriā fluxio capitis. 3°. de sympt. 3°. 29.F
 Ventriculus offenditur à materia descendente à cerebro. commentario
 6°. aphorismo 2°. Ex. 46.E
 ad Ventriculum spirituosus humor ex capite defluens, spumosa excre-
 menta aliquando facit. com. 9°. aph. 30°. Ex. 56.A
 in Ventriculum humoris frigidi à cerebro defluentis casus. 7°. methodi
 medendi. 7°. 48.F
 Ventriculus quando fluxione tentatur ex totius corporis redundantia.
 7°. methodi medendi. 7°. 48.B
 in Ventriculi cavitates sanies quædam ex toto corpore defluit, ut fieri
 solet his, qui premuntur inedia quando aqua illum inualidum fecerit.
 de bonit. & uitio succorum. 2°. 38.H
 in Ventriculum ex splene uitiosa sanies ex flatu hypochondriaco. 5°. de
 locis affectis. 4°. 32.H
 in Ventriculo quo modo fluxio curanda, quæ fit ab alio membro. 7°. me-
 thodi medendi. 7°. 48.A
 ad Ventriculum à cerebro fluxus curatio à cerebro incipiat, si nihil im-
 pediat. 7°. methodi medendi. 7°. 48.H
 in Vētriculū fluxioes quod uinū requirēt. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 99.A
 in Ventriculi tunicis succus cōtensus qñ curadus. 7°. met. me. 7°. 48.C
 in Ventriculi tunicis cū succi sunt ex aloe medicamenta & aloe ipsa con-
 uenit. 7°. methodi medendi. 7°. 48.C
 Ventriculo pleno quæ spiratio fiat. 6°. de locis affectis. 4°. 40.E
 in Ventriculi tunicis quando adest calidus humor sequitur nausea. 1°. de
 locis affectis. 4°. 5.E
 in Vētriculi tunicis cōtētus humor facit nausēā inanē. 1°. de lo. af. 4°. 5.F
 in Ventriculi tunicis plenis balnea. 7°. meth. med. 7°. 48.D
 in Ventriculi tunicis contentus humor excutitur medicamēto dia trium
 pipereum, absinthio, & hiera picra. 1°. de loc. affe. 4°. 5.F
 Vētriculus plenus pituita quæ symptomata faciat. 5°. de usu p. 1°. 143.B
 Ventriculus pituita plenus quibus abstergatur. in 6°. de morbis uulgari-
 bus, commentario 2°. 3°. 160.H
 in Ventriculo quādo pituita tenuis fuerit absinthium in mulsam coctum
 conuenit. 7°. methodi medendi. 7°. 48.D
 de Ventriculi ore quidam conquerebatur ob acruatam pituitam, & le-
 uatus est sinapi, beta, & porro. 1°. de alim. fac. 2°. 8.G
 Ventriculo pituitoso dat agnum. de med. fac. par. 7°. 175.H
 in Ventriculi ore humor uitiatu imbibitus quid faciat. 2°. de arte cura-
 tiua ad Glauconem. 7°. 103.C
 inter Ventriculum & septum pituita reposita per uenas ad uesticam uer-
 titur, & quomodo, & per quam uiam. com. 7°. apho. 54°. Ex. 58.F
 Ventriculus aquam præbet omento. com. 7°. aphor. 55°. Ex. 58.H
 in Ventriculi uenis existens bilis, quo modo extrahatur. 8°. de compo-
 sitione medicament. sec. loc. 5°. 191.H
 Ventriculus aquam præbet omento. com. 7°. apho. 55°. Ex. 58.H
 Ventriculi abscessus qui bonus. de inæqu. intemp. 3°. 43.F
 Ventriculi abscessus malus. de inæq. intemp. 3°. 43.F
 in Ventriculi maximo dolore fomentū cū milio. de med. f. p. 7°. 166.D
 Ventriculo dolente uena cubiti incidenda. de cur. rat. p. san. mi. 6°. 20.A
 in Ventriculi dolore semper odoratum aliquid, & adstringens superpo-
 nimus. in 6°. de mor. uulg. com. 6°. 3°. 196.D
 in Ventriculi dolore adstringētia. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 196.D
 ad Ventriculi dolorem. de remed. par. fac. 159.B/ 7°. 172.E
 de Ventriculi prauis motibus ubi dictum. 3°. de symp. caus. 3°. 25.E
 Ventriculus quibus inditijs cognoscatur constringi cum tremore. de sym-
 ptomatum different. 3°. 12.F
 Vētriculi motus uibrans clare sentitur in febribus. de symp. diff. 3°. 12.F
 Ventriculi os habens materias aliquas molestas facit anxietatem. com-
 mentario 7°. aphor. 56°. Ex. 59.A
 Ventriculus totus plenus humoribus, & uentriculi os plenum humoribus
 causant singultum. com. 7°. aph. 3°. Ex. 54.B
 Ventriculus cupiens expellere quæ sunt in ore stomachi, singultum facit.
 commentario 6°. apho. 39°. Ex. 50.H
 Ventriculus quomodo singultum faciat. com. 6°. aph. 17°. Ex. 55.C
 Ventriculus patitur

Ventriculus patitur in uomitu bilis.com.7°.apho.50°. Ex.52.F
 Ventriculus suppuratus cum rumpitur suppuratio,fit uomitus.commen-
 tario 7°.aphorismo 8°. Ex.54.D
 Ventriculus habet magnam inflammationem quando uomitus est à singul-
 tu.commen.7°.apho.3°. Ex.54.B
 in Ventriculi regionibus sanguis concrefcit.de atra bile. 1°.39.D
 in Ventriculū sanguis effusus uomere cogit.3°.de symp.cau. 3°.27.B
 à Ventriculo sanguis uomitione deijcitur.4°.de loc.affect. 4°.25.F
 ex Ventriculo sanguinis uomitus qualis.5°.de loc.affect. 4°.33.B
 ex Ventriculo & gula ramēta uomitu eijciuntur.4°.de lo.af.4°.25.H
 Ventriculus quod fluitat per uomitum deijcit, quod subsidet per deiectionem.3°.de natural.facul. 1°.306.F
 Ventriculus ita in uomitu mouetur ut in partu uterus.2°.de symptoma-
 tum causis. 3°.21.D
 in Ventriculi ulcere uomitus non sine periculo.5°.meth.med. 7°.34.E
 Vētriculi exulceratio facit leuitatē intestinorū.c.3°.ap.22°. Ex.24.F
 in Vētriculo uulnus ēē signat cibus exiēs ē uulnere.1°.de lo.af. 4°.2.E
 Ventriculi, & gulæ ulcerationem ostendit ephelcis per uomitum exiens,
 1°.de locis affectis. 4°.2.F
 Ventriculi oris ulcera quomodo sint insanabilia.6°.meth.med. 7°.39.G
 Ventriculi oris ulcera ob nimium sensum nō sanātur.6°.met.me. 7°.39.G
 Ventriculus discissus letale est.com.6°.aph.18°. Ex.47.H
 Ventriculi uulnera qua parte sanentur.6°.metho.med. 7°.39.G
 Ventriculus ulceratus quomodo curandus.4°.meth.med. 7°.28.G
 Ventriculi ulcera p ea q comedunt, et bibunt sanant.5°.me.m.7°.34.D
 Ventriculus uulneratus per potiones sanatur quandoq, cōmentario 6°.aphorismo 18°. Ex.48.B
 Vētriculus affectus per comesta & bibita iuuatur.10°.met.m. 7°.64.F
 Ventriculus per os sumptis purgatur.13°.meth.med. 7°.84.G
 in Ventriculo curando indicationes octo.7°.meth.med. 7°.44.C
 in Ventriculo affecto prima indicatio à temperie loci laborantis.7°.me-
 thodi medendi. 7°.48.H
 in Ventriculo affecto indicatio secūda ex actiōe cōi.7°.meth. 7°.48.H
 in Ventriculo affecto tertia indicatio ex figura.7°.met.med. 7°.48.H
 in Ventriculo affecto quarta indicatio ex positura.7°.me.m. 7°.49.A
 Ventriculus uomitu, & deiectione inanitur.7°.metho.med. 7°.49.C
 Ventriculus quando euacuandus, timidum.7°.meth.med. 7°.49.B
 Ventriculum non licet euacuare plene.7°.meth.med. 7°.49.B
 in Ventriculo sanguisfuga.4°.de locis affectis. 4°.26.A
 Ventriculo propinquæ partes sanantur cibis.1°.de loc.affect. 4°.5.H
 à Ventriculo remotæ partes sanantur medicamento, & clysteri.1°.de
 locis affectis. 4°.5.H
 ad Ventriculū usq; clysteria nōnunq; pueniunt.3°.de symp.cau. 3°.25.G
 Ventriculus & icur cur adstringentia præ cateris expetunt.11°.metho
 di medendi. 7°.72.E
 Ventriculo semper addenda adstringentia.11°.meth.med. 7°.73.D
 Ventriculus cum laborabit absinthium ex oleo adhibebimus.11°.methodi
 medendi. 7°.72.F
 Ventriculo prodest absinthij decoctum.de mel.ex Gal.Ruf. Sp.110.A
 Ventriculus fomentetur absinthio ex oleo.8°.meth.med. 7°.53.B
 Ventriculo conueniunt amara adstringentia, non simpliciter amara. 11°.methodi
 medendi. 7°.72.G
 Ventriculi os non debet curari solis laxatorijs, sed etiam adstringētibus.
 7°.de compo. medicam. secundum locos. 5°.187.C
 in Ventriculo solui robur est periculosum.11°.meth.med. 7°.73.B
 Ventriculo quæ adhibentur sint calida abunde.8°.metho.med. 7°.53.C
 Ventriculus iuuatur à calore pueri, & catuli.7°.metho.med. 7°.47.B
 Ventriculi uires dissoluuntur tepidis.8°.meth.med. 7°.53.C
 Ventriculo applicata refrigerātia obsunt in sanguinis profluuio.5°.me-
 thodi medendi. 7°.31.H
 Ventriculi uitio laborantes sanans antidotus.2°.de antid 5°.116.C
 in Ventriculi affectu ualet hiera.4°.de loc.affect. 4°.22.C
 Ventriculo commodum medicamentum.de med.fac.par. 7°.173.D
 ad Ventriculi os ualēt unguēta foliata, & spicata.8°.meth.me.7°.53.D
 Ventriculo admonit unguentum nardinum Galenus in defectu animi. de
 præcogno.ad Posth. 4°.217.F
 ad Ventriculum ualet mastichinum unguentum.8°.meth.med. 7°.53.D
 Ventriculo auxiliantur zinziber, piper, uinum, & acetum.3°.de alimen-
 torum facultatibus. 2°.29.G
 ad Ventriculum in melancholicis cataplasma.de mel.ex G.R. Sp.110.C
 VENTRICVLVS ex pedestrium, & uolatilium genere maxime
 differt.de bonitate & uitio succ. 2°.37.B

Ventriculum edat rediens ex balneis.de bon.& uitio succ. 2°.39.C
 Ventriculus si coquatur qualem succū generat.3°.de alim.fac. 2°.27.E
 Ventriculi aliquorum uolatilium manduntur.3°.de alim.fac. 2°.29.E
 Ventriculus ex uolatilibus crassus, & durus, & coctu difficilis. de boni-
 tate, & uitio succorum. 2°.37.B
 Ventriculus auuū si coquat uberrime nutrit.de bo.& uit.suc. 2°.37.B
 Ventriculi auuim omnium digerentem illos, nutriunt nutrimento multo
 crasso.de dissolu.cont. Sp.73.E
 Ventriculi gallinarum altilium iucundi sunt, sed nō ut anserum.3°.de ali-
 mentorum facultatibus. 2°.29.F
 Ventriculus struthocameli ad quid utilis.de med.fac.par. 7°.167.G
 Ventriculus lege Venter, Stomachus.
 VENTRICVLORVM trium capitis harmonia.de sper. Sp.37.G
 Ventriculorum Cerebri sectio.9°.de anat.admin. 1°.104.H
 Ventriculi quatuor in cerebro, & qui sint.de ocul. 7°.183.H
 Ventriculi cerebri anteriores cur duo, et nō unus.8°.de usu p. 1°.169.D
 Ventriculorum anteriorum cerebri figura.de neru.diff. 1°.53.C
 Ventriculi anteriores cur cocant.8°.de usu partium. 1°.169.F
 Ventriculi cerebri anteriores quid faciant.8°.de usu par. 1°.169.D
 Ventriculorū anteriorum cerebri septum ubi.3°.de loc.affect. 4°.20.F
 Vētriculus posterior cerebri cur nō potuit ēē duplex.8°.de usu. 1°.169.F
 Ventriculus posterior cur magnus.8°.de usu partium. 1°.169.E
 Vētriculus cerebri posterior cur minor āterioribus.8°.de usu. 1°.170.A
 Vētriculus posterior accipit à prioribus spūm aīalē.8°.de usu. 1°.169.E
 Ventriculus medius cerebri non contēendus.3°.de loc.affect. 4°.17.H
 in Ventriculo tertio cerebri meatus maximi.9°.de anat.adm. 1°.105.D
 Vētriculus medius cerebri si sit attritus osse terebra perforato sopor fit.
 4°.de locis affectis. 4°.23.A
 Ventriculus medius cerebri maxime soporē facit.4°.de lo.af. 4°.23.A
 Ventriculus quartus cerebri qui à nōnullis dicat.8°.de usu p. 1°.169.G
 Ventriculis cerebri propter quid.16°.de usu partium. 1°.125.D
 Ventriculi cerebri odoratus sensorium.1°.de symp.caus. 3°.15.G
 Ventriculi cerebri cur comprimuntur.9°.de usu partium. 1°.173.E
 Ventriculo cerebri compresso sensus amittitur, & motus.1°.de decretis
 Hippocratis. 1°.232.A
 VENTRICVLI cordis sunt duo tantum.de util.resp. Sp.64.D
 Vētriculus unus solus cordis uidetur in paruis aīalibus.de util.Sp.64.D
 Ventriculi cordis tam in magnis, quā in paruis animalibus, quales.6°.de
 usu partium. 1°.150.G
 in Ventriculo sinistro cordis duo orificia.6°.de usu part. 1°.150.B
 in Ventriculis cordis sanguis generatur fm Aristotelē.de util. Sp.62.F
 Vētriculū sinistrū cordis sanguine plenū esse pbat.1°.de decret. 1°.231.G
 in Ventriculo sanguinem habent boues uulnerati in exortu dorsi medul-
 læ.1°.de decret.Hippoc. 1°.231.G
 in Ventriculo sinistri sinus cordis quod sanguis calidus existat. de inæ-
 quali intemperie. 3°.44.A
 Ventriculus sinister cordis arteriarū origo.de uen.art.dis. 1°.58.H
 in Ventriculo sinistro cordis est magna arteria, à qua oēs arteriæ oriun-
 tur.1°.de decre.Hipp. 1°.233.C
 à Ventriculis duobus cordis incedunt magna uena & arteria ad supre-
 mum spondylum colli.de util.resp. Sp.62.G
 Ventriculum tertium cordis ubi putauit esse Aristoteles.de uenarum ar-
 teriarumq; dissectione. 1°.58.H
 Ventriculus medius cordis qualis sit.de anat.uīuo. Sp.56.C
 Ventriculi cordis an pulsant.4°.de diff.puls. 4°.64.G
 Ventriculi cordis quomodo recipiant materias à capite descendentes. cō-
 mentario 7°.apho.30°. Ex.56.A
 Ventriculi cordis cur nunq; comprimuntur.9°.de usu par. 1°.173.E
 VENTI quid sint.de hist.philos. Sp.8.B
 Ventum quidam cognouit ex capitis consensu cum esset in lecto.de theria-
 ca ad Pisonem. 5°.94.D
 Venti ab ortu spirantes quales.5°.methodi medendi. 7°.34.H
 Venti calidi sunt qui inter brumalem solis exortum, itidemq; brumalem
 occasum perflant.de aere,aq.& loc. 2°.2.E
 Venti in uere quomodo, & à quo generentur.3°.de symp.cau. 3°.27.F
 Vēti cū nō spirāt æstate, et æstus magnus. i 3°. de mor.uul.c.3°. 3°.141.D
 Venti hyeme secundum naturam magni debent esse.in 1°. de mor.uulga-
 ribus,commentario 1°. 3°.103.H
 Venti frigidi arcturo oriente spirāt.1°.de mor.uul.com.1°. 3°.103.B
 Venti condensati à niuib, glacie, & imbribus.de aere,aq.et lo.2°.5.E
 ad Ventos calidos sita ciuitas.de aere,aquis, & locis. 2°.2.E
 Venti proprij aliquarum regionum.de aere,aq.& lo. 2°.2.E
 rrr à Ventis

a Ventis septentrionalibus ciuitas tuta. de aere, aquis, & loc. 2^a. 2. E
 Venti frigidi ab urfis perpetuo in Scythia. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. E
 Venti calidi non sunt in Scythia. de aere, aquis, & locis. 2^a. 5. E
 Venti nunquā discedunt a montibus. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. E
 Venti multas, & oimodas faciunt transmutationes. de aere, aq. 2^a. 6. B
 Venti uariatio corpora uariat. de theria. ad Pifo. 5^a. 94. D
 Venti plurimum ualent ad animi mores. quod animi mores. 1^a. 320. E
 Ventorum magnæ mutationes morbos pariunt. cō. 3°. aph. 1°. Ex. 19. H
 Ventus Auster calidus est & humidus. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. D
 Ventus auster frequens est phasianis. de aere, aquis, & locis. 2^a. 5. A
 Vetus auster quas agritudines, et quæ bona faciat. c. 3°. ap. 17°. Ex. 23. F
 Ventus auster auditum hebetat, caliginem facit, caput grauatur, pigros facit, corpora dissoluit. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. C
 Vento quomodo impleatur caput. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 135. G
 Vento nullo flante, & uento austro flante fiunt genitalium putredines. commentario 3°. apho. 21°. Ex. 24. D
 sine Ventis annus pluuius austrinus describitur. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 140. F
 Vetus austrinus quid egit, qualisq; sit. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 102. H
 Venti aquilonij quales. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 103. F
 Venti aquilonij frigidi sunt. in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 103. F
 Ventus aquilo frigidus est, & siccus. com. 3°. apho. 17°. Ex. 23. E
 Ventus aquilo omnes superfluitates consumit, facit robur, densat corpora, facit bene mobilia, colorationa, melius audientia, alios duos, oculos mordet, & pectoris dolores auget. com. 3°. apho. 17°. Ex. 23. F
 Ventris frigidis, & aquilonis spirantibus caput apertum plurimum læditur. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 113. F
 Ventus aquilo tusses facit, fauces, alios duras, difficultates urinæ, horrores, costarum dolores, & pectoris, com. 3°. apho. 5°. Ex. 20. D
 Venti ab arcto spirantes refrigerant loca maritima æstate in regionibus calidis. com. 3°. apho. 14°. Ex. 22. F
 Venti aquilonij, & uentus austrinus, quid egerint. in 1^m. de morb. uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 102. H
 Venti qui aerem contaminant unde. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 101. D
 ex Vento quomodo fiat paraplegia. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 113. F
 Venti cauendi. de ijs, quæ in medic. fiunt, com. 1°. 7^a. 202. A
 Venti cauendi ubi timemus aliqd neruis. de ijs, q̄ in m. fin. c. 1°. 7^a. 202. A
 Ventus ualidus qui. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. D
 Ventus imbecillus qui. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. D
 Ventus durus qui. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. F
 Ventos, & tempestates concitat taurus terra, mariq; de decubit. prognos. ex math. scientia. Sp. 13. C
 Venti ex mari paludibus & stagnis quales. 1°. de semine. 1^a. 329. F
 Venti pelagij & terreni quales. 1°. de semine. 1^a. 329. F
 ex Ventis aquarum differentia. de bon. aquæ. Sp. 75. G
 Ventus in mari quomodo faciat spumam. com. 2°. apho. 43°. Ex. 18. D
 Venti uehementia in mari spumam facit. com. 7°. apho. 30°. Ex. 56. A
 Venti piscium bonitatem augent. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. C
 Ventus debet esse flammæ proportionatus, si debet illam augere. de causis morborum. 3^a. 7. D
 VENTUS fit à caliditate diminuta. com. 5°. apho. 72°. Ex. 45. F
 Ventus flatus non potest in longū extendi. cō. 7°. apho. 22°. Ex. 55. E
 Ventus facit tormina. com. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D
 ad Ventum manus, & pedes lædentem. de med. fac. par. 7^a. 176. B
 VENTILAS spiritum tantū capientes habet neruus, & ideo findi potest in longum. de util. resp. Sp. 63. C
 Venulas meningum non potest sanguis subintrare, nisi fuerit plurimum digestus. de util. resp. Sp. 63. A
 Venulæ à renibus fractio significatur quibus sanguis sponte mingētib. exit. de urin. sign. ex Hippo. Sp. 78. H
 VENUS ex spuma orta. 1°. de semine. 1^a. 330. F
 Venus frigida est & humida. de compag. memb. Sp. 59. G
 Veneri subiacet terra humida in primo gradu, frigida in secundo habens aliquid temperamenti calidi. de spermate. Sp. 40. C
 VENERIS umbilicus refrigerat. 14°. meth. med. 7^a. 87. D
 VENERIS ratio habenda. 6°. de sani. tuenda. 2^a. 101. A
 Venus uitæ ratio. 3°. de sympt. caus. 3^a. 25. B
 Venus ad quod genus causæ dicenda. 1°. de san. tuen. 2^a. 68. H
 Venus sub quarta parte medicinæ continetur. ad Thrasyb. 2^a. 108. D
 Veneris usus damnabatur ab Epicuro. ars med. Isa. 68. E
 Veneris usum nunquam prodesse dicebat Epicurus. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 130. D

in Venerem proniores euadunt pleriq; melancholici. de melanc. ex Gale no Ruf. & Poss. Sp. 109. C
 ad Venerem excitant, quæ humiditatem semicoctam, & flatuosam continent. 6°. de simp. med. fac. 48. B/8°. 57. F/ 5^a. 60. B
 Venerem excitat Bouis talus. de ther. ad Pison. 5^a. 93. E
 Veneris desiderium auget Cicer. de boni. & uitio succ. 2^a. 37. D
 Venerem excitat Costus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. G
 Venerem procreat Daucus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. B
 Venerem cur stimulet Eruca. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. A
 Venerem percitat Gladiolum. de simp. med. Sp. 84. H
 ad Venerem Humor qui excitat, qualis sit. 14°. de usu par. 1^a. 208. B
 Venerem excitat in mulieribus humor acris, & mordax. 14°. de usu par. 1^a. 207. E
 ad Venerem excitat Menta. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. A
 Venus excitatur ab una Radice, ab alia cohibetur. 8°. de simplicium medicament. facultatibus. 5^a. 57. F
 Venerem excitat Rapum, & generat spiritum flatuosum. 6°. de simplicium medicamen. fac. 5^a. 46. A
 Venerem prouocat Satyrii radix potata. de simp. med. Sp. 91. B
 Venerem excitat Scincus. de simp. med. Sp. 90. H
 in Venerem incitat Semen genitale calidum. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. E
 ad Venerem ualet Theriaca. de theria. ad Pifo. 5^a. 91. G
 Venerem extimulat Vrtica flatuosa. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. H
 Veneris immodica, & intempestiua concupiscentia ostendit futurā agritudinem. ars med. Isa. 67. F
 Veneris desiderium aliquando significat urina spumosa superius. de dynamidijs. Sp. 35. E
 de Venere somnium quid significet. de digno. ex in som. 4^a. 213. D
 Veneris nocturnæ imagines quæ. 6°. de sani. tuen. 2^a. 100. F
 Venerem cohibent calida & sicca. 8°. de simpl. med. fac. 5^a. 57. F
 Venerem somniantibus prodest plumbum. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 70. F
 Venerem fluentem cohibent Paliuri folia. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. G
 contra Venerem ruta agrestis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. D
 Venerem cohibent uiticis semen, & folia. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. H
 contra Venerem uiticis folia substrata ualet. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. A
 ad Venerem impediendam. de med. fac. par. 7^a. 174. H
 in VENERE qui minus errent. ars med. Isa. 68. F
 Venus inocua calidis, & humidis. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. H
 à Venere non debent abstinere temperati ut sicci. 6°. de san. tu. 2^a. 97. F
 Venus tantum pertinet ad florentes ætate. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. A
 Veneris usu aliqui citra noxā ad senium sufficiunt. 6°. de san. tu. 2^a. 101. A
 Veneris copia nonnulli exultant. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 53. D
 Venus quomodo conferat. ars med. Isa. 68. E
 Veneris tempus opportunum. ars med. Isa. 68. F
 Venus sit mediocris. 2°. de san. tuenda. 2^a. 69. D
 Veneris mediocritas conuenit habentibus prauos succos. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 97. F
 Venus ualet ad morbos pituitosos, & quando. in 6^m. de morbis uulgaribus, commentario 5°. 3^a. 192. F
 post Venerem laxitas quomodo corrigenda. 3°. de san. tuen. 2^a. 82. A
 post Venerem exercitatio preparatoria sequatur. 3°. de san. tu. 2^a. 81. F
 à VENERE nonnulli immodice læduntur. 6°. de san. tu. 2^a. 101. A
 Venus quæ mala faciat. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. E
 Veneris usus intempestiuus quid facit foetui. 11°. de usu par. 1^a. 168. B
 Veneris usus causat podagram. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. B
 Veneris usum priusquam pertingat puer podagra non laborant. com. entario 6°. aphorismo 30°. Ex. 49. C
 Venerem non experti pueri urina. de med. fac. par. 7^a. 170. B/D
 Venus siccis temperamentis inimicissima. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. E/H
 Venus aduersissima frigidis & siccis. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. H
 Venere cum utuntur declinantes ætate, & flatu hypochondriaco uexati, ijs flatus excitatur. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 171. G
 Veneris intemperantia quid faciat. quod animi mores. 1^a. 319. B
 Venus lædit neruos, & cerebrum debilitat. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 151. G
 Venus immoderata facit tremorem. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 127. D
 Venus stomachum deijcit. in 3^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 130. C
 Venus facit uentris oris resolutionem. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. E
 Veneri immodice operam dare comitalem morbum ex uentriculo facit. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. G
 Venus exsiccat omne corpus. in 6^m. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 193. F
 Venus exsiccat, & calefacit. 8°. meth. med. 7^a. 54. D
 Veneris usus

Veneris usus quæ quibusdam agat. in 6^m. de morb. uulga. cō. 3°. 3^a. 171. G
 Venere quando abstinendum. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Venere quando non abstinendū, & quando non. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Venerem non appetunt testes amittentes. 1°. de semine. 1^a. 334. B
 Venere qui non utuntur pudenda habent exilia ac rugosa, ut senes. 6°. de locis affectis. 4^a. 42. G
 Venere non utuntur cantores, & Athletæ. 6°. de loc. affect. 4^a. 42. G
 Veneri deditum non licet industrium esse quæquā. si quis opt. m. 1^a. 6. F
 à Venere omnino absteineat nutrix. 1°. de san. tuen. 2^a. 66. B
 à Venere abstinentibus quid accadat. 1°. de semine. 1^a. 335. C
 à Venere abstinentes quid patiantur. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. E
 Venus lege Coitus.
 VENVS appellatum emplastrum. 6°. de cōp. med. per ge. 5^a. 256. H
 VER quando sit. in 1^m. de morb. uulga. com. 1°. 3^a. 103. B
 Veris principium quando sit. in 6^m. de morb. uulga. com. 1°. 3^a. 101. H
 Veris initium æquinoctium. in 1^m. de morb. uulga. com. 2°. 3^a. 108. C
 Veris principium æquinoctium post hyemē. cō. 3°. apho. 14°. Ex. 22. E
 Veris initium respondet fini autumnii. de puls. ad Tiro. 4^a. 44. B
 Ver non habet duos solidos menses. in 1^m. de morb. uulga. cō. 1°. 3^a. 102. B
 Veris conuersio quando sit, & quis humor crescat, & quibus uti debemus. de dynamidijs. Sp. 20. B
 Ver contrarium est autumnio. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. C
 Ver calidum & humidum est. 1°. de temper. 11. C/ de natu. huma. com. 1°. 32. A/ bre. denot. dogm. Hipp. 231. B/ 8°. de decre. Hippo. 1^a. 276. E/ com. 3°. aphor. 6°. Ex. 20. E/ de spermate. Sp. 40. E
 Ver unde calidum, & humidum. de spermate. Sp. 39. B
 Ver quomodo sit calidum, & humidum, cum dictum sit esse temperatum. de natura humana, com. 1°. 1^a. 32. D
 Ver calidū, et humidū cur dī à philosophis, et medicis. 1°. de tēp. 1^a. 12. C
 Ver cur dictum sit calidum & humidum. de natu. hum. com. 1°. 1^a. 32. B
 Ver non est calidum & humidum. 1°. de temp. 1^a. 12. B
 Ver si esset calidum & humidum non esset salubre. 1°. de temp. 1^a. 12. B
 Ver debet per se aestimari. 1°. de temp. 1^a. 11. F
 Ver non debet comparari hyemi & æstati. 1°. de tempe. 1^a. 11. F
 Ver potius dicēdū tēperatū, q̄ calidū, et humidū. de nat. hu. c. 1°. 1^a. 32. B
 Ver tēperatum. 1°. de temp. 1^a. 11. C/ 1°. de alim. fac. 13. G/ 2°. 2^a. 73. C
 Ver est in medio temperamento inter extrema. de sal. diæ. 2^a. 40. C
 Veris tempus medium temperatissimum. 2°. de temp. 1^a. 18. H
 Ver quomodo intelligatur temperatum. 1°. de temper. 1^a. 12. C/ in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3^a. 103. A
 Veris medium dandum homini temperato, quando debet exerceri. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 73. C
 Ver moderatum est. de sal. diæ. 2^a. 40. A
 Ver temperatissimum est. in 1^m. de morb. uulga. com. 1°. 3^a. 101. C
 Ver comparatur cuti corporis temperati. 2°. de tempe. 1^a. 18. H
 Veris ad exercitia comparatio. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Ver matutino tempori simile. in 6^m. de morb. uulga. com. 1°. 3^a. 157. G
 Ver non est bene temperatum. 1°. de tempe. 1^a. 11. D
 Ver prope æstatem siccus est. 2°. de tempe. 1^a. 18. H
 Vere qui humor abundet. de natu. hum. com. 1°. 1^a. 32. A
 Vere humorum temperatissimus in bene temperata constitutione abundat. in 1^m. de morbis uulga. com. 1°. 3^a. 100. H
 Veris tpe abundat sanguis s̄m Hippocrate. bre. den. dog. Hip. 1^a. 231. B
 Vere sanguis abundat. 8°. de decre. Hippo. & Plat. 1^a. 276. D
 in Vere cur sanguis fiat. in 1^m. de morb. uulga. com. 1°. 3^a. 101. C
 Ver si inueniat bonos humores, etiam bonos conseruat. commentario 3°. aphorismo 20°. Ex. 24. C
 Vere corpora laxantur. & fiunt rara. com. 1°. apho. 18°. Ex. 9. F
 Vere humores qui sunt in profundo corporis ad circūferentia emittuntur. comment. 3°. apho. 20°. Ex. 24. C
 Vere quæ naturæ melius se habeant. com. 3°. aphor. 18°. Ex. 23. H
 Veris opera assimilantur operibus naturæ. cō. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Ver est medium omnibus naturis <id est nec optimum, nec pessimum> demptis adolescentibus. com. 3°. apho. 18°. Ex. 23. H
 Vere optime degunt adolescentes. com. 3°. apho. 18°. Ex. 23. G
 in Vere uenti quomodo, & à quo generentur. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. F
 Vere ineunte quādo frigidus Auster. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 103. D
 Ver pluuiofum, & austrinū si hyems fuerit sicca, & aquilonia quæ ægritudines sequantur. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. A
 Ver si austrinum, & pluuiofum, hyems sicca & pluuiosa, quæ cōtingant æstate. de aer. aqu. & loc. 2^a. 4. A
 Ver quando est male sanum præsertim mulieribus & infantibus. cōmen-

tario 3°. aphorismo 12°. Ex. 21. F
 Vere frigidus, & humidus oculi laborant. in 1^m. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3^a. 108. G
 Ver tempus saluberrimum. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. A
 Ver sequitur hyemem etiam in regendis hoibus. cō. 1°. aph. 18°. Ex. 9. E
 VERE quō edendum, & bibendū, & quid agendū. de sal. 2^a. 40. C
 Veris cibi, & potus. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 195. B
 Vere quō debeāt ægri cibari, & et sani tractari. cō. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
 Vere utendum cibis temperatis. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. G
 Vere paucis oleribus utendum. de sal. diæ. 2^a. 40. C
 Vere assa elixis commutanda. de sal. diæ. 2^a. 40. C
 Vere suffocatur qui hyeme multū edit. de uen. sect. adu. Eras. 6^a. 9. F
 Vere propter multitudinem, & propter extraneam qualitatem aggrauant materie. commen. 6°. aph. 55°. Ex. 53. D
 VERE mouentur ægritudines, quæ reuerti solēt. de pue. ep. 7^a. 179. H
 Vere quæ ægritudines apparent. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
 Veris propriæ ægritudines. com. 3°. apho. 20°. Ex. 24. A
 Vere homines calidissimi rubri. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 276. E
 Vere hoies patiuntur defluuia sanguinis ex naribus. 8°. de decre. 1^a. 276. E
 Vere cur sanguinis profluuium. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. A
 Vere cur dysenteria. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. A
 Vere homines capiuntur intestinorū difficultate. 8°. de decre. 1^a. 276. E
 Vere augentur articulares morbi. com. 6°. apho. 55°. Ex. 53. D
 Vere podagrici dolores magna ex parte fiunt. cō. 6°. apho. 55°. Ex. 53. D
 Vere quomodo propter hyemem excitantur longæ ægritudines. commentario 6°. aphor. 55°. Ex. 53. D
 VERE omnes morbi periculo uacant. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 Veris morbi in Autumno finiuntur. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 33. D
 in Vere terminantur morbi Autumnii. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 33. D
 Vere in epilepsia quid agendum. de puero epilep. 7^a. 179. H
 in VERE qui sint euacuandi. de curan. rat. per san. miss. 6^a. 17. E
 in Vere qui sint euacuandi uenæ sectione, uel medicamento. de cur. rat. per sanguinis missionem. 6^a. 17. F
 Vere melancholice factæ & facturæ à sanguine hæmorrhoidali soluuntur. commentario 4°. aphor. 21°. Ex. 29. D
 Veris tempore usus emittendi sanguinem. 5°. meth. med. 7^a. 32. C
 Vere uenam secare debemus quibus à uenis sanguinem mittere oportet. commentario 7°. aphor. 54°. Ex. 53. C
 Vere quibus secanda uena. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 17. E
 in Vere quæ uena secanda his, qui uolunt ab aliquibus morbis præcaueri. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 20. H/ præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Vere quæ uena secanda pro plenitudine sola demenda. de curan. ratione per sang. miss. 6^a. 20. H
 Vere quomodo sanguis trahendus. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
 Vere propter metum ægritudinis futuræ, quæ hora uena secanda. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 21. C
 Vere unde secanda uena illis, qui febre æstate corripiuntur. de curadi ratione per sang. miss. 6^a. 20. H
 Vere debent phlebotomari illi, qui sanguinem à pectore reiecerunt. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 17. E
 Ver & autumnus purgandi tempus. de dynam. Sp. 20. G
 Vere possunt fieri purgationes per superius & inferius secundum naturas. com. 4°. apho. 7°. Ex. 28. B
 in Veris principio qui humores debeant purgari, & qui in fine. cōmentario 6°. aphorismo 47°. Ex. 52. C
 Vere aliquibus satis est una purgatio. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. E
 Vere purgandi qui ægrotaturi sunt. quos purg. oportet. 5^a. 88. B
 Vere medicamentum compositum exhibendum. 5°. de san. tu. 2^a. 94. D
 Vere ineunte euacuans multos seruauit Galenus à podagra, atra bile comitiali morbo attonito, & à melancholia, quos purg. oportet. 5^a. 88. B/ commentario 6°. apho. 47°. Ex. 57. B
 Vere nisi purgaretur quidam, melancholiam singulis annis patiebatur. quos purg. oportet. 5^a. 88. C
 in Veris principio debent purgari morbi à crassitie humorū, ut podagrici, arthritides, & melancholici. quos purg. oportet. 5^a. 88. D
 VERRIS urina. de remed. par. fac. 7^a. 162. B
 VERATRUM quid. de simp. med. Sp. 91. G
 Veratrum molle quid. de fract. com. 3°. 7^a. 248. B
 Veratris sesamoides miscet. de uict. rat. n. morb. acu. com. 4°. 7^a. 192. F
 Veratrum album calidum quamuis album. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. E
 Veratrum quo loco reponatur inter calida, quæ ualent alopecijs. 1°. de cōposi. medica. sec. loc. 5^a. 122. D

Veratrum gustu excofacit, uomitum prouocat, uiscidissimum est medica-
mentū fortissimū purgatoriū uenenosum esse dicitur. de simp. Sp. 91. H
Veratrum purgare obseruatione compertum est. de opt. sect. Isa. 22. E
Veratrum est ualentissimum purgatorium medicamentum. in 6^m. de mor-
bis uulgaribus commentario 5°. 3^a. 193. F
Veratrum homini medicamentum. 3°. de temper. 1^a. 24. E
Veratrum purgat hominem. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. D
Veratrum non purgat coturnices. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. E
Veratro uescuntur coturnices. in 6^m. de morb. uulga. com. 5°. 3^a. 194. B/
3°. de simp. med. fac. 5^a. 23. D
Veratrum homines male corrumpit, cibus tamen est coturnicum. de the-
riaca ad Pisonem. 5^a. 91. A
Veratrum quibus animatibus nutrimentū sit. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. D
Veratrum purgare inter primas actiones numerat. ad Thras. 2^a. 108. F
cur Veratri dutores medici. ad Thras. 2^a. 105. B
Veratri, & scammonij comparatio cum pane, & carnibus. 2°. de diffe-
rentijs pulsum. 4^a. 53. C
Veratri potio et esus ciborum nulla societate pticipat. ad Thra. 2^a. 105. A
Veratri albi furculi in raphano. de artic. com. 2°. 7^a. 267. H
Veratro albo utitur pro uomitu. de uic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7^a. 138. E
Veratro qui purgandi, et in quo casu. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 156. A
Veratro albo melancholia curatur. de atra bile. 1^a. 36. D
ex Veratro nigro Hiera atrā bilē purgat. 1°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 121. E
Veratrum præbet si febris absit, si adsit non. de artic. cō. 3°. 7^a. 292. F
Veratrum album, & nigrum miscentur in articularia medicamenta. 3°.
de comp. med. secundum locos. 5^a. 141. B
Veratrum nigrū dat in pleuritide. de uic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 117. H
Veratro utitur in dislocationibus. de artic. com. 3°. 7^a. 285. A
Veratrum dat in calcis deriuatione. de fract. com. 2°. 7^a. 235. F
ad Veratrum præparantur homines. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 156. B
Veratrum qui sumpserunt quem pulsum habeant. de pul. ad Tyr. 46. D/
4°. de puls. differ. 4^a. 103. G
Veratro sumpto quando lauandum. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a. 193. G
Veratrum non audet dare Galenus. de fract. com. 2°. 7^a. 235. H
Veratrum facit musculorum distentiones. in 6^m. de morbis uulgaribus,
commentario 5°. 3^a. 194. B
Veratrum album quandoq; strangulat. de fract. com. 2°. 7^a. 235. F
Veratri nigri cortex. 13°. meth. med. 7^a. 84. A
VERAX uir Hippocrates. 1°. de dieb. decre. 4^a. 145. H
Verax Galenus ueritatis amatoribus scribit. 3°. de loc. affec. 4^a. 15. A
VERBASCV. 8°. de simp. med. facul. 5^a. 63. C
Verbascus fœmina. 2°. de antid. 5^a. 118. D
VERBENA quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 89. C
VERBENACA recta uiridis maxime discutit. 2°. de compositio. me-
dicamen. secundum locos. 5^a. 137. D
Verbenaca dicitur sacra herba. de remed. par. fac. 7^a. 154. A
Verbenaca liberat à capitis dolore coronæ modo imposita. 2°. de compo-
medic. secundum locos. 5^a. 138. D
VERBERATOS sanat pellis ouina recens detracta. 11°. de simpli-
cium medicamen. facul. 5^a. 80. E
VERBA ipsa sunt etiam nomina. de soph. Isa. 7. G
Verborum, & nominum copia plerunq; non est indecora. 5°. de simpliciū
medicamen. facul. 5^a. 32. F
Verba non descendere quid significet. 3°. de decret. Hipp. 1^a. 244. D
Verba uetera resiliere, intrudi, reprimi, et cōfugere. de tre. pal. 3^a. 54. H
Verbis facilius est rerum omnium ortum explicare, quam rem conficere.
15°. de usu partium. 1^a. 210. E
Verbis qui loquuntur expositores multa dicere possunt, quæ in libro di-
cere non licet. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 171. G
g Verba etiam sint perpendenda. com. 4°. apho. 46°. Ex. 32. G
Verba non adeo sunt consideranda, ut sententiæ. de util. resp. 1^a. 223. C
in Verbis distinguendum esse si in præterito uel presenti dicantur. com-
mentario 4°. aphor. 75°. Ex. 36. B
VERE scribentes, & uera qui. de opt. sect. Isa. 23. C
VERECUNDIAE & timoris differentia. 2°. de symp. 3^a. 23. D
Verecundiæ motus qui. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. D
Verecundiæ motus cōparat lauatiōi ex frigida. 2°. de symp. ca. 3^a. 23. F
ut in Verecundia & lauatiōe frigida non ut in timore rigoris motus.
2°. de sympt. caus. 3^a. 23. F
VERECUNDI quomodo incalēfiant. 2°. de sanit. tuen. 2^a. 74. B
VERENDORVM aliqua particula aufertur. de diff. mor. 3^a. 4. G
ut VERETRV. masculo ita est matrix mulieri columna. de natu-

ra, & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. B
Veretrum cui nectatur. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
Veretrum aliquando non potest tenere urinā uel non potest emittere, &
in oibus neruis usq; ad pedē patitur ob supflūū bilis. de sper. Sp. 36. H
in Veretro dolor generatur ex superfluo bilis. de spermate. Sp. 36. H
Veretri uitia emendat lenticula. de simpli. med. Sp. 86. B
VERGILIARVM duplex significatio. in 1^m. de morbis uulgaribus,
commentario 1°. 3^a. 101. H
inter Vergilias & arcturum quod spaciū intersit. in 1^m. de morbis uul-
garibus, commentario 1°. 3^a. 102. B
ad Vergilias ab arcturo duo menses. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 107. G
Vergiliæ quando occidant. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 101. H/ 3^a. 102. D
Vergiliarum occasus autumnī finis. in 1^m. de morbis uulgaribus, commen-
tario 1°. 103. H/ comment. 2°. 3^a. 107. G
Vergiliarū occasus principium hyemis. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 103. B
ubi VERGIT materia illuc ducēda. in 1^m. de morbis uulgaribus, cō-
mentario 2°. 3^a. 112. B
VERISIMILIA argumenta remotiora sunt. 2°. de decre. 1^a. 235. C
VERISIMILLIMA ad examē redacta fuere falsa. in 6^m. de mor-
bis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 175. F
VERITAS quid. de hist. philos. Sp. 3. D
Veritas sensuum, & imaginationum. de hist. philos. Sp. 9. A
Veritatem omnium rerum omnes homines cognoscere debent. de cuiusq;
animi pecc. not. atq; med. 2^a. 58. H
ad Veritatem debet esse natus homo. de cuiusq; animi pec. 2^a. 56. G
Veritas ob quē finē sequenda. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 164. H
Veritas solum est in eruditis. de hist. philos. Sp. 3. E
Veritatis studio incumbunt philosophi. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 241. D
Veritatis uerus ostensor solus fuit Aristoteles. de util. resp. Sp. 64. H
Veritatis amatorē unū multis alijs pponit Galenus. 2°. de dign. 4^a. 78. B
Veritatis amicum alloquitur Galenus. 2°. de crisi. 4^a. 134. B
Veritatis amatoribus scribit Galenus uerax. 3°. de loc. affec. 4^a. 15. A
Veritatis studiosus quid agere debet. de symp. diff. 10. E/ 2°. de sympto-
caus. 3^a. 21. B/ 2°. de caus. puls. 4^a. 94. E
Veritatis syncerus amator quid agere debeat. an sang. in art. nat. 1^a. 61. F
Veritatis cultoribus manifesta non occultanda. 2°. de differ. 3^a. 64. E
Veritatem occultare iniquissimum. 1°. de dieb. decret. 4^a. 145. H
Veritatis fallacia hominis inimica. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 238. A
Veritatis curam non habet sophista, sed gloria. 10°. de usu par. 1^a. 181. B
Veritatis inquisitioni nemo deditus tempore Galeni. 1°. meth. me. 7^a. 2. C
Veritatem qui possit explorare, de cuiusq; ani. pec. not. atq; m. 2^a. 57. C
Veritas rerum quæ sitarum quō possit inueniri. 9°. de decre. 1^a. 279. C
Veritas celerrime inuenitur. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 17. B
Veritatis uia nō est longa multū. de cuiusq; ani. pec. not. atq; m. 2^a. 58. H
Veritas est breui. 7°. de decre. Hipp. 1^a. 268. D
Veritas per dissectiones exploratur. in 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 169. F
Veritatis signum manifestum concordia. de subf. emp. Isa. 33. E
de VERMICVLANTE pulsu. 1°. de differ. puls. 4^a. 51. H
Vermiculans pulsus qui, & unde. de pulsibus ad Tyrones. 4^a. 44. G/
comp. puls. Sp. 66. B
Vermiculans pulsus cæteris tardior. 2°. de dign. puls. 4^a. 76. A
Vermiculantes pulsus unde. 2°. de præfag. ex puls. 4^a. 112. H
Vermiculans pulsus quomodo fiat. de puls. ad Tyr. 41. 46. D
Vermiculans pulsus ad quē affectū sequatur. 4°. de diff. puls. 4^a. 103. D
Vermiculantes pulsus quæ sequantur. 3°. de diff. puls. 4^a. 99. D
Vermiculans pulsus quid significet. 2°. de præf. ex puls. 4^a. 113. G
VERMICVLARIS excrescētia in cerebro q. 9°. de anat. 1^a. 105. F
VERMICVLARIS ærugo. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 249. C
VERMICVLA medicamenta. de fract. com. 3°. 7^a. 242. D
VERMICVLI ubi generantur in aure, quid agendum. 3°. de comp.
medicamen. secundum locos. 5^a. 143. B
ad Vermiculos in auribus. 3°. de compositio. medicam. secundum locos.
5^a. 145. H/ de remed. par. fac. 7^a. 162. F
VERMIFORMIS epiphysis qualis, et eius usus. 8°. de usu. 1^a. 170. F
VERMIS ubi sit in cerebro. de ocul. 7^a. 183. G
Vermes non fiunt ab eodē opifice à quo homo. de foet. form. 1^a. 326. B
Vermes nunquā diffecuit Galenus, neq; nunquā diffecare uoluit. 6°. de de-
cretis Hippocratis. 1^a. 263. F
Vermibus quibusdam nulli prorsus oculi. 2°. de semine. 1^a. 339. G
Vermis humidus ut animal. 1°. de tempera. 1^a. 12. G
Vermes in humidis nascuntur corporibus. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. C
Vermes fiunt in materia quasi in utero. an ani. sit qd inter est. 1^a. 328. A
Vermes quō

Vermes quomodo in plantis. an animal sit id quod in utero est. 1°. 328. B
 Vermes qui in uitibus sunt scipie dicuntur. 9°. de simp. med. fa. 5°. 66. E
 Vermes qui obsunt uitibus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. E
 Vermis mouetur motu undarum. 1°. de diff. puls. 4°. 51. H
 Vermes terræ in oleo coctos aurii dolores mitigare scripsit Apollonius. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. H
 Vermes rubri. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. A
 Vermes qdā minuti sunt ex toto genere pter naturā. de diff. mor. 3°. 4. F
 Vermes necat amaritudo. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. H
 Vermes aurium amaritate sua occidit capparis fructus. 7°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 49. H
 Vermes aurii necat succus calaminthæ. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. D
 Vermes in auribus nepita occidit. de simp. med. Sp. 87. H
 ad Vermes aurii. 3°. de cōp. me. se. l. 5°. 144. D/ de rem. par. f. 7°. 155. D
 Vermes quomodo ē corpore expellantur. 14°. meth. med. 7°. 93. H
 Vermes necant amara. 14°. metho. med. 7°. 93. H
 Vermes teretes absinthium perimere potest. 14°. meth. med. 7°. 93. H
 Vermes in corporibus natos interfecit cedrea. 7°. de simp. me. f. 5°. 50. E
 Vermium latorum indicia sunt cucurbitæ seminibus similia excrementa. 1°. de locis affectis 4°. 6. C
 Vermes lati uehementiora medicamenta desiderant absinthio. 14°. metho di medendi. 7°. 93. H
 ad Vermes occidendos remedium. de dyna. Sp. 31. B
 ad Vermes. de medicinis fac. par. 7°. 175. F
 ad VERMES in uentre. secre. Sp. 97. B
 Vermes ex apostemate renum. de sper. Sp. 36. H
 ad Vermes ulcerum. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 242. G
 VERNACULI morbi qui. fin. med. Isa. 45. H
 VERNALES aquæ optimæ sunt. de boni. aquæ. Sp. 75. F
 Verno, aut æstiuo tempore fieri ut plurimum morbos acutos inquit Hipocrates. breuis denotatio dogmatum Hip. 1°. 231. D
 VERRUCARVM gñā sunt toto gñe pter naturā. de dif. mor. 3°. 4. F
 Verrucæ myrmecia dictæ in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 161. A
 Verrucarum genus est acrocordona. com. 3°. aphor. 26°. Ex. 25. D
 Verrucæ quibus curentur. de dynam. Sp. 19. A
 Verrucis difficilius curatur myrmecia. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. E
 Verrucæ indicant sui ablationem. 3°. meth. med. 7°. 16. C
 Verrucæ quomodo eximantur. 14°. metho. med. 7°. 93. A
 Verrucas eiicit ficus arbor. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. F
 Verrucas fertur decidere facere sanguis murium domesticorum. 10°. de simplicium med. facultatibus. 5°. 73. D
 Verrucas auferunt tithymalli. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. D
 ad Verrucas. de med. facil. par. 7°. 170. G
 VERSANTES baculi pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 VERSIBVS qui res illustrant sunt cōmendandi. 2°. de ant. 5°. 114. F
 Versibus scripsit oia medicamenta Damocrates. 1°. de antid. 5°. 102. C
 Versibus scribere medicamenta probat Galenus. 1°. de antid. 5°. 102. C
 Versibus scripta medicamenta quid melius habeant alijs. 1°. de composit. med. per gen. 217. F/ 5°. 5°. 251. F
 Versibus conscripta antidota habent & uera pondera, & facile memorie mandantur. 2°. de antid. 111. A/ 5°. 118. G
 Versibus scripta medicamenta non possunt adulterare dosim. 1°. de antidotis. 5°. 108. A
 VERTEBRÆ spinæ quō intelligantur. de art. com. 3°. 7°. 268. E
 Vertebræ quæ sunt in spina, id est, quibus hoc inest ut sint in spina. cōmentario 4°. aphor. 43°. Ex. 33. B
 Vertebræ protractæ sunt quæ spinam incuruant, & quare, & quomodo. commentario 6°. apho. 46°. Ex. 51. H
 Vertebræ spinæ habent armoniam, & quos casus patiantur. commentario 7°. aphorismo 58°. Ex. 59. C
 Vertebræ quare iungantur. de off. 1°. 41. H
 Vertebræ quot in spina. de off. 1°. 41. G
 Vertebræ uiginti quatuor. intro. Isa. 54. G/ 12°. de usu part. 1°. 194. H
 Vertebræ in collo septem. de off. 1°. 41. G
 Vertebris septem constat collum in animantibus, quæ non multum diuersam ab hominibus naturam habent. de uen. diff. 1°. 54. G
 Vertebra in ceruice est pars spinæ. in progno. com. 1°. 4°. 193. E
 Vertebra in ceruice quomodo se habeat. 4°. de loc. aff. 4°. 24. B
 Vertebra processus pyrenoides dictus qui. de off. 1°. 41. H
 Vertebra summa latissima, & tenuissima. de off. 1°. 41. H
 Vertebra inferior angustior ualidiorq;. de off. 1°. 41. H
 Vertebrarum inferiorum foramina cur minuantur. de off. 1°. 42. A

Vertebrarum quæ habeant foramina. de off. 1°. 42. A
 Vertebra anterior pars oblonga est prima excepta. de off. 1°. 42. A
 Vertebra prima tenuissima. 3°. anat. adm. 1°. 83. A
 Vertebra prima articulatur cum osse capitis. 12°. de usu par. 1°. 194. E
 Vertebra prima habet suos motus distinctos. 12°. de usu par. 1°. 194. G
 Vertebra primā mouere caput ad latera collige. 12°. de us. p. 1°. 194. G
 à Vertebra prima musculus qualis nam sit, et eius processus ac insertio. de musculorum diff. 1°. 45. B
 Vertebra primæ dearticulationem ad latera annuendo mouentes musculi qui. de musc. diff. 1°. 46. A
 Vertebra secunda articulatur cum prima. 12°. de usu part. 1°. 194. E
 à Vertebra secunda ceruicis incipiunt musculi spinales, & quot sint. de musculorum dissectione. 1°. 49. F
 Vertebra secunde productionis nomina. 12°. de usu par. 1°. 194. E
 Vertebra totam secundam dentem nominauit. de offi. 1°. 41. H/ 4°. de locis affectis. 4°. 23. E
 Vertebra quæ dens dicitur, cur dicatur. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 176. D
 Vertebra secunde dentē egit natura, ne spinalis medulla contunderetur. 12°. de usu par. 1°. 194. F
 Vertebra secunda habet suos motus distinctos. 12°. de usu part. 1°. 194. F
 Vertebra secunda attollit & deprimit caput. 12°. de usu par. 1°. 192. F
 Vertebra paruas habentia animalia, ut simiæ, paruam habent primam colli neruorum coniugationem. de neru. diff. 1°. 54. E
 Vertebra magnas habentia animalia ut cornigera, & quæ serratos habent dentes, magnam habent neruorum colli primam coniugationem. de neruorum dissectione. 1°. 54. E
 ex Vertebra primis spinæ ad caput ascendunt nerui quatuor. 4°. de locis affectis. 4°. 25. D
 à Vertebra quo ordine incedant neruorum coniugationes. 8°. de anatomicis administrationibus. 1°. 102. F
 Vertebra primis remedia adhibenda neruis conuulsis, & dimidia parte resolutis. 3°. de locis affectis. 4°. 17. C
 Vertebrarū magnitudo tāta est, quāta ē spinalis medulla. ars med. Isa. 64. E
 Vertebra magna quæ sit. de art. com. 3°. 7°. 269. E
 Vertebra ad costas duodecim. de off. 1°. 41. G
 Vertebra dorsi uel Thoracis quot. de off. 1°. 42. B
 Vertebra dorsi uel Thoracis cuius figuræ. de off. 1°. 42. B
 ex Vertebra Thoracis pdeutiū neruorū cōiugatiōes. d. ner. diff. 1°. 54. H
 super Vertebra sub septo transuerso incumbit arteria magna, & uena caua. in Timæum Platonis. 1°. 287. H
 super Vertebra longissime exporrigitur arteria eis partibus, quæ supra septum sunt. in Tim. Plato. 1°. 287. H
 Verbræ in dorso quō dicantur. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 171. E
 Vertebra lumborum quot. de off. 1°. 42. C
 Vertebra ad lumbos quinq;. de off. 1°. 41. G
 Vertebra quinq; in lumbis habet homo. de art. com. 3°. 7°. 273. B
 Vertebra lumborum quales. de off. 1°. 42. C
 ex Vertebra lūborū pdeutiū neruorū cōiugatiōes. de ner. diff. 1°. 55. B
 ex Vertebra omnibus musculus natus. de musc. diff. 1°. 46. G
 Vertebra quō trahant, et spina icuruet, et extēdat. d. mus. diff. 1°. 49. F
 Vertebra trahuntur per neruos, & ligamenta, uel intra, uel ad latus. cō. 4°. aphorismo 35°. Ex. 31. F
 Vertebra trahuntur ad latus, si una propago neruorum tendatur, si uero ambæ tendantur ad intra. com. 4°. aphor. 35°. Ex. 31. F
 VERTEBRARVM dolores incidūt eqtates. de ae. aq. et lo. 2°. 6. A
 Vertebra prima percussa cur motus amittat. 7°. de decre. Hip. 1°. 269. F
 in Vertebra quinta uitata spina perdere facit sensum, & motum brachiorum. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. D
 in Vertebra sexta lesa spina quid sequatur. 1°. de sympt. cau. 3°. 16. D
 in Vertebra septima uitata spina quid sequat. 1°. de sympt. cau. 3°. 16. D
 à Vertebra septima nerui primi inflammati auferunt sensum digitis. 1°. de locis affectis. 4°. 7. C
 Vertebrarū inflammationē qñ sequatur cōuulsio. 4°. de loc. aff. 4°. 24. C
 in Vertebra octaua uitata spina qd sequatur. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. D
 ad Vertebra cōpressionē qñ sequitur paralysis. 4°. de loc. aff. 4°. 24. C
 Vertebra primæ medulla dorsi lesa reddit immobile animal. 2°. de decretis Hippocratis & Platonis. 1°. 237. A
 in Vertebra spinali medulla affecta inferiores partes resoluuntur. 2°. de locis affectis. 4°. 7. F
 Vertebra qua lesa animal amittat spirationem, & totum corpus immobile. 8°. de anat. admin. 1°. 103. A
 in Vertebra quid sit quassatio. de art. com. 3°. 7°. 268. H

Vertebrae quomodo luxentur. 4°. de loc. affec. 4°. 24. D
 Vertebrae luxatio uocem ledit. 4°. de loc. affec. 4°. 26. D
 Vertebrae expulso ceruicis affectus. intro. Isa. 59. C
 Vertebrae ossa habent quandam societatem per nervos, et ligamen-
 ta ad partes gulae. com. 4°. apho. 35°. Ex. 31. F
 ad Vertebrae in ceruice luxatione sequitur angina. 3°. de lo. af. 4°. 32. B
 Vertebrae inuersio neque introrsum, neque extrorsum. in 6°. de morb.
 uulg. commen. 3°. 3°. 173. G
 Vertebrae luxationes ad interiora quales sint. cō. 3°. aph. 26°. Ex. 25. D
 Vertebrae luxationem non patiuntur pueri, quia prius moriuntur. com-
 mentario 3°. aphorismo 26°. Ex. 25. E
 Vertebrae colli intro uergebant, et extra apparebant collum habere ca-
 uitatem, et hoc tactum dolebat in angina ab Hippocrate in Epidemijs
 descripta. com. 4°. apho. 35°. Ex. 31. F
 Vertebrae quando est reponenda. 9°. de decret. Hip. 1°. 281. E
 Vertebrae dislocationes cur Hip. erubuerit curare. d. ar. c. 3°. 7°. 270. C
 pro Vertebrae aptandis instrumentum. de art. com. 3°. 7°. 273. E
 ad Vertebrae aptandas scalis utitur. de art. com. 3°. 7°. 270. D
 VERTEBRAE pars organorum. de mach. 7°. 309. E
 Vertebrae area uel ferrea comparentur. de machi. 7°. 309. D
 Vertebrae ad quid in organis. de machi. 7°. 309. G
 Vertebrae cum organa mouentur usui sunt. de mach. 7°. 310. F
 Vertebrae in organis mouentur eodem loco manentes. de mach. 7°. 310. F
 VERTEBRAE pisces habent carne duram. 3°. de alim. fa. 2°. 32. B
 VERTENS se crebro quid faciat. 3°. de loc. aff. 4°. 20. C
 Vertens tibiam extrorsum musculus. de musc. diff. 1°. 51. E
 VERTEX qui. intro. Isa. 52. H
 Verticis duo ossa. intro. Isa. 54. F
 à Vertice ad frontem sutura. 9°. de usu par. 1°. 173. E/H
 ex Vertice tusis. in 6°. de morb. uulga. com. 6°. 3°. 197. C
 Verticis humeri fractura, humeri affectus. intro. Isa. 59. C
 in Vertice quae deligatio fieri debeat. de ijs, q. in med. fi. c. 2°. 7°. 206. D
 inter Verticem proximas partes, et frontem deuinciens uinculum. de fa-
 scijs. 295. H/ 7°. 296. A
 VERTEX dicta membrana peritonaei. 5°. de anat. adm. 1°. 88. E
 VERTICELLI marini tarde, et paulatim nutriunt. commentario
 2°. aphorismo 18°. Ex. 13. F
 VERTIGINOSI qui. fin. med. Isa. 47. D
 Vertiginosum spiritum parit cerebri inaequalis intemperies. 3°. de locis
 affectis. 4°. 20. D
 Vertiginosi quomodo regendi. 6°. de sanit. tuen. 2°. 100. A
 Vertiginosus in terram cadens, et ex casu sanguinem effundens, si libe-
 retur, hunc notamus, et in altero uenae secamus. de opt. sect. Isa. 23. F
 Vertiginosis sanguinem mittendum persuasit Galenus. de curandi rat. per
 sang. missionem. 6°. 18. E
 Vertiginosis uena unde secanda. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 20. H
 in Vertiginosis arteriae secantur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. D
 in Vertiginosis arteriae post aures secantur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. D
 Vertiginosi purgandi non sunt. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 174. D
 Vertiginosi uere sunt inaniendi. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 17. F
 pro Vertiginosis medicamentum. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 144. E
 VERTIGO scotoma graece dicitur. 6°. de san. tuen. 2°. 100. A
 Vertigo quid sit, et unde proueniat. com. 4°. apho. 17°. Ex. 29. A
 Vertigo quae sit, et quomodo fiat. 3°. de loc. aff. 4°. 20. C
 Vertigo magnus morbus. 6°. de san. tuen. 2°. 100. A
 Vertigines sunt magnum malum ad omne opus animae ad uitam. commen-
 tario 3°. aphorismo 17°. Ex. 23. F
 Vertigines proximae sunt morbis comitialibus, et apoplexijs. commenta-
 rio 3°. aphorismo 17°. Ex. 23. F
 Vertigo cognata est comitiali morbo. intro. Isa. 56. C
 Vertigo morbus longus intrinsecus. intro. Isa. 56. B
 Vertigo in qua parte cerebri fiat, et quo. 3°. de loc. af. 4°. 20. D
 Vertiginis causa. intro. Isa. 56. C
 Vertigo quo cognoscatur fieri ab ore uentriculi. 3°. de lo. af. 4°. 20. D
 Vertigines hyeme cur fiant, et quo. com. 3°. apho. 23°. Ex. 24. H
 Vertigines unde accidunt, et cur senibus. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. G
 Vertigines, et tormina fiunt, si quis sanus purgetur. commentario 3°.
 aphorismo 31°. Ex. 26. G
 Vertiginem capitis infert uinum nigrum dulce. de simp. med. Sp. 92. B
 Vertigines, capitis pulsus, et urina tenuis cum adsunt in febribus à prin-
 cipio expecta febrem usque ad iudicationem. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, commentario 4°. 7°. 139. H

Vertigine affectus Galenus. 3°. de loc. affec. 4°. 15. F
 in VERTIGINES propter arteriarum temperamentum capita in-
 cidentia quibus curentur. 6°. de san. tuen. 2°. 98. H
 Vertigines quos male habent quae exercitatio sit illis uitanda. 4°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 90. A
 Vertiginem habens debet per superiora purgari. commentario 4°. apho-
 rismo 17°. Ex. 29. A
 Vertigine affectis uenae sectio conuenit. de cur. rat. per san. mis. 6°. 17. G
 Vertigini ualens electarium. de med. exper. Sp. 107. C
 per Vertigines secantur arteriae post aures. de curandi ratione per san-
 guinis missionem. 6°. 21. D
 contra Vertiginem electarium. de med. expert. Sp. 108. C
 Vertigines sanare potest Theriaca. de theria. ad Piso. 5°. 95. H
 Vertiginis capitis praesidium. de dyna. Sp. 23. H
 ad Vertiginem secretorum. Sp. 101. D
 VERTITVR in lacteum succum cibus in stomacho. de compagine
 membrorum, siue de natura humana. Sp. 58. H
 VERVM quid. de histor. philos. Sp. 3. D
 Verum à Veritate differt. de hist. philos. Sp. 3. D
 Verum dicunt etiam ignari. de hist. philos. Sp. 3. D
 Vera ratio est inuentu difficilis, praesertim in medicina. commentario 1°.
 aphorismo 1°. Ex. 2. D
 Verum ex falsis non contingit inueniri. 3°. de crisi. 4°. 142. C
 Verum cognoscentes et eo non utentes, sunt magis reprehendendi. 2°. de
 decretis Hippocratis. 1°. 238. H
 Vera putabat Democritus atomos et uacuum. adu. emp. med. Isa. 35. C
 Vera inter sese omnia conueniunt, et consentanea sunt. 4°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 27. F
 Vera quibus dicenda in morbis. in 6°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 168. F
 VESANVM fuisse dementem intelligit Hippocrates. in 3°. de mor-
 bis uulgaribus, com. 1°. 3°. 127. C
 VESCI nunquam à quoquam discimus. 1°. de san. tuen. 2°. 61. D
 VESICAE tres generantur in spermate. de anat. uiu. Sp. 51. H
 Vesicae duae cur. de anat. uiu. Sp. 50. H
 Vesicae fellis, et splenis anatomia. de anat. uiu. Sp. 50. H
 Vesicae fellis situs. de nat. et ord. cuiusl. corp. Sp. 42. A
 Vesica fellis ubi sita, et cur. de anat. uiu. Sp. 50. H
 Vesica maxima inter renes. de nat. et or. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Vesica bilis habet proportionem cum uretera. 5°. de usu par. 1°. 146. C
 Vesica fellis quomodo se habeat. 3°. de nat. fac. 1°. 303. F
 Vesica fellis quibus componatur. de anat. uiu. Sp. 51. A
 Vesica fellis cur ex una tunica. 14°. de usu par. 1°. 209. E
 Vesica fellis cur una. 5°. de usu part. 1°. 144. D
 Vesica fellis tres habet meatus, et qui. de anat. uiu. Sp. 50. H
 ex Vesica bilis meatus ad pyloron. 6°. de anat. admi. 1°. 93. B
 Vesica bilis meatus quo intestina ingradientur. 5°. de usu par. 1°. 146. C
 Vesica fellis bilem ad se trahit. 5°. de loc. aff. 4°. 35. F
 Vesica fellis trahit bilem durissimam. 5°. de usu par. 1°. 144. G
 Vesica fellis in iecore sita recipit leue, et flauum. 4°. de usu par. 1°. 136. B
 Vesica fellis trahit purum excrementum. 5°. de usu part. 1°. 144. H
 Vesica fellis cur trahat bilem. 5°. de usu part. 1°. 144. E
 Vesica fellis expurgat sanguinem. 6°. de decret. Hipp. 1°. 263. C
 Vesicae fellis excrementum non putrescit. 3°. de nat. fac. 1°. 306. A
 Vesica quae iocinori subest, biliosum purgat excrementum. 3°. de sympto-
 matum causis. 3°. 26. A
 Vesica fellis per eandem uiam euacuat, et implet. 3°. de nat. fa. 1°. 306. A
 Vesica fellis unde habeat nervos, uenas, et arterias. 5°. de us. p. 1°. 145. A
 Vesicae fellis neruus ubi. 5°. de usu par. 1°. 145. C
 Vesicae fellis neruus quantus. 5°. de usu par. 1°. 145. C
 Vesica fellis nutritur ab alijs uasibus. 5°. de usu par. 1°. 144. H
 Vesica fellis quod nihil patitur à bile. 5°. de usu par. 1°. 145. G
 Vesica fellis symptomata. 5°. de loc. affe. 4°. 35. F
 Vesica fellis, lien, et renes quomodo male purgent. 3°. de symptomatum
 causis. 3°. 26. A
 ex Vesica fellis sanguis cur impurus fiat nonnunquam. 5°. de loc. affe. 4°. 35. F
 Vesica fellis quo iudicio cognoscat esse ualde plena. 5°. de lo. af. 4°. 35. H
 VESICA quid. fin. med. Isa. 44. A
 Vesica, renes, testiculi sunt membra minus principalia. de anatomia ui-
 uorum. Sp. 56. A
 Vesicae anatomia. de anat. uiu. Sp. 51. D
 Vesica potest uideri extra animal. 3°. de anat. admi. 1°. 81. H
 Vesicae natura consideranda est intestinis exemptis. 6°. de anatomicis ad-
 ministracionibus

ministracionibus. 1^a.92.B
 Vesicam cur prima die secaret Galenus. 5°. de anat. admi. 1^a.87.B
 Vesicae situs. 14°. de usu part. 1^a.209.A
 Vesica cur sit ante rectum intestinum. 14°. de usu par. 1^a.209.F
 in Vesica uirorum, & foeminarum differentia. 5°. de usu par. 1^a.145.B
 Vesica est pars nervosa. com. 5°. aphor. 22°. Ex.39.E
 Vesica est exanguis. com. 3°. apho. 5°. Ex.20.E
 Vesica nervosa est, tenuis, & exanguis. com. 6°. apho. 18°. Ex.47.H
 Vesica quomodo dicatur nervosa. in 6^m. de morbis uulgaribus. commen-
 tario 1°. 3^a.153.B
 Vesicarum corpora dura & uix patibilia nā. 14°. de usu par. 1^a.209.E
 Vesicae partes quales. 6°. de loc. aff. 4^a.39.B
 Vesicae collum musculosum. 4°. de usu par. 1^a.141.E
 Vesicae colli duae partes. de compag. memb. Sp.59.B
 Vesicae collum admodum obliquum. 15°. de usu par. 1^a.212.D
 Vesicae collum cur totum perinaeum occupavit. 15°. de usu par. 1^a.211.A
 Vesicae collum mulierum apophysi caret quam habent uiri. 15°. de usu
 partium. 1^a.211.A
 Vesicae collum mulierum quale. 15°. de usu partium. 1^a.211.A
 Vesicae colli glandulae sunt de natura testium. 3°. de alim. fac. 2^a.27.A
 Vesicae collum irrigant glandulae. 2°. de semine. 1^a.340.E
 circa Vesicam glandosa corpora quid agant. 14°. de usu par. 1^a.207.F
 in Vesicae urinae collo sex uasa, & quae. 5°. de usu partium. 1^a.145.A
 in Vesicae collo urinarius meatus mulieris habet unam flexionem, uiri au-
 tem duas. 5°. de usu partium. 1^a.147.G
 Vesicae ceruix lata in pueris. in 6^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a.173.C
 Vesicae os quibus constet. de anat. uiuo. Sp.51.D
 Vesicae os intrat collum matricis. de anat. uiuo. Sp.51.H
 Vesica qualem structuram habeat à natura. 2°. de anat. admi. 1^a.73.B
 in Vesicis cur membranae. 5°. de usu partium. 1^a.145.B
 Vesicae habet solū unā tunicā. 3°. de nat. fac. 1^a.305.E/de anat. Sp.56.A
 Vesica cur ex una tunica. 14°. de usu partium. 1^a.209.E
 Vesica non eget multiplicitate tunicarum. de anat. uiuo. Sp.45.A
 Vesicae habent tunicas membranosas duras exangues frigidas. 5°. de usu
 partium. 1^a.146.B/C
 Vesicae tunicae quomodo habeant uillos. 5°. de usu partium. 1^a.145.H
 in Vesicis fibrarum genus diuersum. 1°. de semine. 1^a.332.C
 Vesicae exterior tunica habet eandem naturam cum peritonæo. 1°. de na-
 ralibus facultatibus. 1^a.293.D
 Vesicae exterior tunica oritur à peritonæo. 1°. de nat. fac. 1^a.293.D
 Vesicae tunica exterior ex quibus constet. de anat. uiuo. Sp.51.D
 Vesicae tunica interna est propria uesicae. 1°. de nat. fac. 1^a.293.D
 Vesicae tunica interna in duplo peritonæū excedit. 1°. de nat. f. 1^a.293.D
 Vesicae interior tunica quibus textatur. de anat. uiuo. Sp.51.D
 Vesicae interior tunica propter quid duplicata. de anat. uiuo. Sp.51.D
 Vesicae cur exigua uasa. 16°. de usu partium. 1^a.219.E
 Vesicam quomodo ureteres ingradientur. de anat. uiuo. Sp.51.D
 in Vesica uenae & arteriae se contingunt. 9°. de usu part. 1^a.172.H
 Vesica habet uenas, & arterias ut uiuat. 2°. de anat. admin. 1^a.73.B
 in Vesicis cur uenae magnae. 5°. de usu par. 1^a.144.H
 Vesicae utriusq; uenarum, arteriarum, cordis, Thoracis, & renum opus
 commune est. 7°. methodi medendi. 7^a.49.B
 Vesica urinae nutritur ab alijs uasibus. 5°. de usu partium. 1^a.144.H
 Vesicae indigent uase quo nutriantur. 5°. de usu partium. 1^a.145.B
 Vesicae nutrimenti instrumenta apud medicos. 5°. de usu par. 1^a.146.D
 Vesicae datur tantus sanguis, quantus ipsi sufficiens est. commetario 4°.
 aphorismo 78°. Ex.36.G
 Vesica urinae uñ habeat nervos uenas, et arterias. 5°. de usu pa. 1^a.145.A
 Vesica unde accipiat nervos. 16°. de usu partium. 1^a.218.D
 Vesicae nerui sphincteri dicti. de anat. uiuo. Sp.54.C
 Vesicae musculi quomodo se habeant. 2°. de motu musc. 1^a.315.G
 Vesicae, & ani musculis comparantur musculi anhelitum constringentes.
 de uoc. inst. diff. 1^a.107.H
 ad Vesicae os musculus qualis. 1°. de san. tuen. 2^a.67.G
 Vesicae musculi rotundioris officium quale. 6°. de loc. affe. 4^a.38.E
 in Vesica obliqui musculi officium, & incessus. 5°. de usu par. 1^a.147.F
 in Vesica unus musculus circularis, q ipsam claudit. 6°. de anat. 1^a.93.H
 ad Vesicam musculi parui unde. 16°. de usu partium. 1^a.218.D
 Vesicae colli musculi munus quale sit. de musc. diffec. 1^a.50.D
 in Vesicae ceruice musculus. 1°. de motu musc. 1^a.309.F
 Vesicae ceruicis musculus nihil agit cum uesica. 1°. de loc. affe. 4^a.2.H
 Vesicae musculi quomodo moueantur. 1°. de motu musc. 1^a.309.F

in Vesica quomodo se habeat media constitutio. 2°. de mot. mu. 1^a.315.G
 Vesica maior est matrice in aialibus quae augetur. 14°. d usu p. 1^a.205.C
 Vesica minor est matrice in aialibus iam auctis. 14°. de usu p. 1^a.205.C
 Vesicam paruam uidit Galenus. ars med. Isa.66.G
 Vesica augetur ad portionem aetatum. 14°. de usu part. 1^a.205.C
 Vesicae suum quomodo à pueris extendatur. 1°. de nat. fac. 1^a.292.A
 Vesicis ludunt pueri in Ionia. 1°. de nat. fac. 1^a.292.A
 Vesicae fricantes pueri in Ionia canūt uersus numerofo cantu, et rhythmo
 hortantur uesicam ad incrementum. 1°. de natural. fac. 1^a.292.A
 Vesica quantum augetur, tantum eius corpus in tenuius est redactū. 1°. de
 naturalibus facultatibus. 1^a.292.A
 Vesica ad nares pueri apposita quid ostenderit. de util. resp. 1^a.226.A
 Vesica trahit, retinet, & depellit ut cor, unde habet multas fibras. 6°. de
 usu partium. 1^a.150.D
 in Vesicae tunica exterior magis uiget attractiua uis. de ana. ui. Sp.51.D
 Vesica habet uim retentricem, & alteratricem. 1°. de crisi. 4^a.130.H
 Vesicae quomodo attrahant, & expellent. 3°. de nat. fac. 1^a.305.G
 in Vesica uis est contentrix. 6°. de locis affectis. 4^a.41.H
 Vesica non trahit à renibus. 6°. de loc. affec. 4^a.37.G
 Vesica urinae trahit purum excrementum. 5°. de usu par. 1^a.144.H
 Vesicae officium quod. 6°. de locis affectis. 4^a.38.E
 Vesica utraq; deseruit nutritioni. 4°. de praesag. ex puls. 4^a.119.F
 Vesica est uas secundae digestionis. de anat. uiuo. Sp.51.D
 Vesica, & crassum intestinū colligūt excrementa. 4°. de usu pa. 1^a.141.D
 Vesica excipit quod aquosum est, & serosum. 6°. de anat. admi. 1^a.90.C
 Vesica est pars per quam hepar euacuatur. com. 1°. apho. 29°. Ex.10.A
 ut Vesica ad Hepar, ita se habet monoculum intestinum ad stomachum.
 de anatomia uiuorum. Sp.50.F
 Vesica numeratur inter loca cōferentia ad euacuationem. commentario.
 1°. aphorismo 21°. Ex.10.A
 per Vesicam, & renes, & uentrem expurgatur nō raro totum corpus.
 in 1^m. de morbis uulg. com. 2°. 109.B/ 3^a.111.F
 Vesica excernendo euacuat causam, quae molestat. de natura humana. cō-
 mentario 2°. 7^a.182.H
 p Vesicā, et uesicā fellis purgant biliosi hūores serosi. de atra b. 1^a.37.A
 Vesica agit naturaliter, & non uoluntarie. 1°. de loc. affe. 4^a.2.H
 Vesica, & intestina ledere possunt actiones naturales, ut musculi affecti
 actiones à uoluntate. 1°. de loc. affect. 4^a.8.A
 Vesica naturali utitur facultate. 6°. de loc. affec. 4^a.38.F
 Vesicae officium non est à uoluntate. 6°. de loc. affec. 4^a.38.E
 Vesica sentit solū, et nō habet motū uoluntariū. 16°. de usu p. 1^a.214.H
 in Vesica urinae cur paruus sensus. 5°. de usu par. 1^a.145.F
 Vesicae obtusus sensus quomodo fiat. 6°. de loc. affe. 4^a.38.F
 Vesicae opus est indefinens. com. 6°. apho. 6°. Ex.47.B
 Vesicae proprium. 7°. de anat. admin. 1^a.95.G
 Vesicae uis quomodo cognoscatur. in progno. com. 2°. 4^a.200.C
 Vesica quomodo superflua retineat, & expellat. 5°. de usu p. 1^a.147.E
 Vesica quandoque tolerat sua excrementa, quandoq; non. 3°. de sympto-
 matum causis. 3^a.28.G
 Vesica unde expurgetur. 2°. de loc. affec. 4^a.13.C
 Vesica si multos habet succos prauos per secessum euacuantur, si paucos
 per urinam. 7°. methodi medendi. 7^a.49.D
 Vesicae superfluitates expurgantur per urinam. ars med. Isa.71.E/11°.
 methodi medendi. 7^a.73.F
 in Vesica contenta per urinas exeunt. de const. ar. med. Isa.42.B
 in Vesica quae cōtinetur expultrix uis expellit. 2°. de symp. ca. 3^a.22.G
 ad Vesicā cur urina affatim, & celeriter feratur. 6°. de loc. af. 4^a.37.F
 Vesicae functo destinatur urina. de comp. memb. Sp.59.B
 Vesica urinae quomodo se habeat. 3°. de natural. fac. 1^a.303.F
 in Vesica quomodo fiat expulsio. 3°. de nat. fac. 1^a.306.A
 per Vesicam excretio non est toto genere praeter naturam. de sympto-
 matum differentiis. 3^a.13.H
 Vesica quomodo excernat exprimēdo ut manus exprimit aliquid. 2°. de
 symptomatum causis. 3^a.21.E
 à Vesica quae excernuntur ipsae particulae circa haec se contrahunt. 2°.
 de symptomatum causis. 3^a.21.E
 p Vesica collū cur foetus post partū emittit lotiū. 15°. de usu p. 1^a.212.C
 Vesicae comprimendi motus quando fuisse frustra. 1°. de lo. aff. 4^a.3.E
 Vesicae motus quomodo symptoma. 2°. de symp. caus. 3^a.21.D
 Vesicae excrementa < idest urinae > debēt inspici: si sint similes sanis, bo-
 num, si non, malum. com. 7°. aphor. 64°. Ex.60.B
 Vesica quale excrementum excernat, & quibus adiuuetur. 1°. de sanitas
 rrr iij te tuenda.

te tuenda. 2°. 67. G
 Vesicae excrementa quid portendant. 6°. de locis affec. 4°. 41. E
 Vesica quæ emittit si sint liuida, sanguinea, biliosa, foetida, mala, cum uero bene exernuntur bonum est. cō. 7°. apho. 65°. Ex. 60. E
 Vesicae qualia fuerint excrementa, si multum, multus est morbus, si parum, paucus, si ualde multum, letale est. com. 7°. aph. 75°. Ex. 60. H
 à Vesica tarde pertranseunt æstate paludosa aquæ. de bon. aq. Sp. 75. D
 Vesicam purgantia quæ. de cathart. Sp. 95. D
 Vesicae profunt carica. de simpl. med. Sp. 84. C
 ad Vesicam ualet solanum halicacabum, & urinæ ciendæ est idoneum. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 62. G
 ad Vesicam uenit spiritus & humor. cōmen. 4°. apho. 73°. Ex. 35. G
 Vesicam lædit sylphij radix. de simpl. med. Sp. 90. C
 Vesicam petit syrum. de simpl. med. Sp. 90. H
 ad Vesicam fluere faciens materiam antidotus. 2°. de antido. 5°. 118. E
 Vesica Actio quando lædatur. 6°. de loc. affec. 4°. 38. D
 circa Vesicam Aegritudinem esse significat, si sanguinem mingat, & grumos, straguriaq; affligatur, dolorq; ad perineum ac epigastrium. incitat. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Vesica ægra existente non fit iudicium per urinam nisi secundum ipsam uescam. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Vesicae ægreditudinibus quid conferat. secre. Sp. 101. F
 Vesicae Affectus qui. de mult. 3°. 76. F
 Vesica affecta quomodo differat à cole affecto. 6°. de loc. aff. 4°. 41. F
 Vesica cum alijs communes affectus. 6°. de loc. af. 4°. 38. C
 Vesica quo tempore ætatis afficiatur. in progn. com. 2°. 4°. 206. C
 Vesicam affectam habentibus cicadae assæ edendæ dantur. 11°. de simplic. medicamen. facult. 5°. 82. B
 ad Vesicam circa existentes affectiones. 7°. de compo. medicam. sec. loc. 181. F/185. H/186. A/191. D/ 5°. 193. C
 Vesicae affectionibus medetur antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5°. 115. B
 ad Vesicae affectiones. 7°. de compo. medic. sec. loc. 182. C/8°. 191. F/9°. 202. F/10°. 5°. 206. A/B/C/F/de rem. par. fac. 7°. 160. B
 ad Vesicae affectus, & ulcerationes. 10°. de comp. med. se. lo. 5°. 206. A
 in Vesicae affectibus quæ uena secanda. 13°. methodi medendi. 7°. 83. B/ præ sag. exper. conf. Sp. 78. C
 Vesica iuuatur uena poplitis & malleolorum. de cur. rat. p. san. 6°. 20. E
 Vesica Asperitatibus medetur ouum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. G
 in Vesica scabras asperitates linire potest glycyrriza. 6°. de simplicium medicamen. facult. 5°. 45. G
 Vesica Collum quot de causis claudatur. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. D
 Vesica colli obstructio quomodo. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. D
 Vesicae Coniuentia undæ sit. 3°. de symp. caus. 3°. 28. D
 circa Vesicam ita est Diabete, ut circa alium leuitas intestinorum. 1°. de crisibus. 4°. 130. H
 in Vesicae, stomachi, & renum Difficultatibus tabis hectica sequitur. 1°. de differ. feb. 3°. 35. F
 in Vesica difficultatem urinæ sedat theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. A
 Vesica dolet mire. in progn. com. 2°. 4°. 206. A
 Vesicae dolor quibus neglectis fiat. de dynamidijs. Sp. 20. A
 Vesica colli dolores intensissimi ob lapides. de re. af. dig. & m. 7°. 193. B
 Vesicae doloris meminit. secretorum. Sp. 100. H
 inter Vesicam & renes dolor acutus, cum calculus in uescam tendit. 1°. de natural. facult. 1°. 293. C
 Vesicae, & renum dolorem, & capitis aliquantum significat urina alba pinguedinosa uel iumentina. de dynamidijs. Sp. 35. E
 Vesicae dolore qui moriantur. in progn. com. 2°. 4°. 206. B
 ad Vesicae dolorem cura. de dynamidijs. Sp. 29. B
 Vesicae dolorem mitigant radices glycyrrhizæ. de simp. me. Sp. 84. G
 ad Vesicae dolores potari utiliter creduntur phalaridis folia. 8°. de simplic. medic. facult. 5°. 63. B
 ad Vesicae dolores ualet theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 91. G
 ad Vesicae dolores. 10°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 206. A
 ad Vesicae dolorem, & lapidem. secreto. Sp. 99. H
 circa Vesicam dolentis casus. 6°. de loc. aff. 4°. 39. A
 Vesica magis læditur à Frigidis, quàm alia membra, et cur. commentario 3°. aphorismo 5°. Ex. 20. E
 Vesica nocet frigus. com. 3°. apho. 22°. Ex. 24. F
 Vesicae calidum amicum, frigidum inimicum. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 per Vesica frigus & calor ascendunt in uentre. cō. 5°. aph. 22°. Ex. 39. F
 Vesicae refrigeratio quomodo fiat. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. C
 Vesicae infrigidatione habet qui urinam sæpius mingunt. de dyn. Sp. 35. E

ex Vesicae frigidityte retenta urina mala. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. C
 Vesica & sede infrigidatis in quodam excrementa retineri nō poterant. 4°. de locis affectis. 4°. 25. C
 in Vesica meatu Grumi symptomata. 6°. de loc. aff. 4°. 39. A
 in Vesica uel intestinis grumi quid faciant. 6°. de loc. af. 4°. 38. H
 Vesicae Imbecillitas fit propter intemperaturam, uel aliquem humorem præter naturam. com. 5°. apho. 58°. Ex. 43. B
 Vesicae magnam imbecillitatem inferre non possunt nerui orti à spina, & spinæ affectus. 6°. de loc. af. 4°. 38. D
 Vesicae retentiuua potentia imbecillis facit urinæ stillicidium. com. 5°. apho. 58°. 43. B/ com. 7°. aph. 39°. & 48°. Ex. 57. B/H
 à Vesica, uentre, capite, & thorace origo Infirmitatis uel sanitatis ostenditur. de dynamidijs. Sp. 19. G
 Vesicae Inflammationis signa. introductio. 1sa. 57. B
 Vesicae inflammatae pulsus qualis. de puls. ad Tyro. 4°. 45. A
 Vesica inflammata facit ilium secundum antiquos, quos Galenus reprehendit. com. 6°. aphor. 44°. Ex. 51. D
 Vesicae inflammatio quomodo cognoscatur, & quod pessimum. in progn. com. 2°. 4°. 206. A
 Vesica læsa ob Intemperiem quid agat. 6°. de loc. af. 4°. 38. D
 in Vesicae phlegmone non semper danda quæ urinam prouocant. 13°. methodi medendi. 7°. 82. A
 in Vesica ubi est phlegmone quæ urinam cient medicamenta non sunt exhibenda. 13°. methodi medendi. 7°. 83. A
 ob Vesicae colli inflammationem urina supprimi. de artic. cō. 3°. 7°. 282. B
 in Vesica Lapis est toto genere præter naturam. de dif. mor. 3°. 4. F
 Vesicae lapis puerorum malus. de ren. af. dign. & med. 7°. 192. F
 Vesicae lapis in pueritia. in 6°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 155. C
 in Vesicae lapis cur pueris. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 173. B
 Vesicae lapides cur pueris. de ren. af. dign. & med. 7°. 192. E
 in Vesica, uel renibus esse lapidem cognoscitur. 1°. de loc. af. 4°. 2. F
 in Vesica lapidis signa. intro. 1sa. 57. B/ 1°. de loc. af. 3. A/ 4°. 6. C
 Vesicae calculum, & renum significant urinæ habentes arenosam subsidentiam. com. 4°. apho. 79°. Ex. 36. H
 Vesica ijs calculescit quibus in urina arenosa subest materies. de urinæ significatione. ex Hippocrate. Sp. 78. H
 in Vesica lapidem maiorem habentis signa. de dyna. Sp. 29. B
 Vesica calculo obnoxia quibus aquis lædatur. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 4°. 3°. 182. D
 in Vesica lapidem habentium situs ut mingant. 2°. de loc. af. 4°. 3. A
 in Vesica à lapide obstructio quomodo curetur. ars med. 1sa. 70. D
 Vesicae calculus quid primo indicet. 3°. meth. med. 7°. 16. C
 Vesicae calculi quid expectant. 5°. de simpl. med. fac. 5°. 38. B
 Vesicae calculus indicat penitus de sui remotione. 14°. meth. me. 7°. 90. F
 Vesicae calculus non ætatis lapsu, sed manum opera duntaxat curari potest. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 5°. 3°. 193. B
 in Vesica lapidem habentibus utile est Adrianum balsamatum, & phellanthron. de dynamidijs. Sp. 28. B
 Vesica lapidem qui Lapis frangat. de ren. af. dign. & med. 7°. 196. D
 Vesicae lapis non comminuit lapidem. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. G
 in Vesicae lapide nihil facit lapis iudaicus. secretorum. Sp. 102. D
 Vesicae lapides conterit Ophites. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. D
 Vesicae calculos cominuit murium stercus. de ther. ad Pifo. 5°. 93. F
 Vesicae calculos cominuit Paliuri fructus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. G
 Vesicae calculos conterit Scorpius. de ther. ad Pifo. 5°. 93. F
 Vesicae calculis prodest Theriaca. de ther. ad Pamp. 5°. 98. H
 Vesicae lapidi frangendo quid ualeat. de cura lap. Sp. 112. D
 Vesicae, & renum lapidem quæ edueant. de cathart. Sp. 95. D
 Vesicae lapis emittitur post mictum. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 173. C
 ad Vesicae calculos medicamenta. introd. 1sa. 57. H
 ad Vesicae, & renum lapidem ualens medicamen. de medicinis expertis. 105. G/ Sp. 106. B
 ad Vesicae petra remediū. de dyn. 29. B/ de med. exp. 107. D/ Sp. 108. F
 Vesicae duodecim Morbi. de uic. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 108. H
 Vesicae morbos facit gibber supra septum. de artic. com. 3°. 7°. 269. G
 Vesicae morbos sanat antidotus Athanasia Mithridatis. 2°. d. at. 5°. 114. H
 ad Vesicae morbos. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 250. B
 Vesica Mordetur acritudine urinæ. com. 5°. apho. 58°. Ex. 43. B
 Vesica stimulat acribus humoribus. com. 3°. apho. 22°. Ex. 24. F
 in Vesica adest Palpitatio. 2°. de sympt. caus. 3°. 20. F
 Vesica Pati, & circa uescam passio differunt. cō. 4°. aph. 80°. Ex. 36. H
 Vesicam pati quibus indicijs cognoscatur. com. 7°. aph. 39°. Ex. 57. B

Vesicae aut

Vesicæ aut renum passionem significat urina mediocris, si aliqua in ipsa
exant.com. 4°. aph. 77°. Ex. 36.E
Vesicæ, & matricis passiones si prolixæ fuerint utimur cathartici. de
dynamidijs. Sp. 20.E
Vesicæ, & renibus per longum patientibus utiliter datur colocynthis. de
dynamidijs. Sp. 21.D
ad Vesicam per uenas inter uentriculum, et septum Pituita reposta uer
titur, & quo modo, & per quam uiam.com. 7°. aph. 54°. Ex. 58.F
Vesica quando est Plena secundum totam suam circumscriptionem appa
ret plena.com. 6°. aph. 44°. Ex. 51.D
Vesicæ plenæ non sunt duræ. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32.G
Vesica urinæ cur ob multitudinem non possit urinam emittere. 5°. de lo
cis affectis. 4°. 35.H
ob Vesicæ plenitudinem urina quædoq; supprimi. 6°. de l. af. 4°. 38.H
ad Vesicæ Præclusionem antidotum. de dyn. Sp. 29.A
ex Vesica Pus, & sanies sponte exeunt. 5°. meth. med. 7°. 33.A
Vesicæ Rigorem remollit meu. de simp. med. Sp. 87.F
in Vesica non potest Rûpi uena, sicut in renibus ex sanguine superabû
dantie.com. 4°. aph. 77°. & 78°. Ex. 36.F/G
in Vesica si uas magnum præruptum sit, utaris adstringentibus, & qui
bus. 5°. meth. med. 7°. 31.G
in Vesica si uas paruum sit præruptum, quibus adstringentibus utendum.
5°. meth. med. 7°. 31.G
Vesica cum male habet non sunt admoenda adstringentia. 11°. methodi
medendi. 7°. 73.B
ad Vesicæ Sanguinis profluvia. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206.A
in Vesica sanguis concreuit. de atrab. 1°. 34.D
in Vesica congelatum sanguinem quid dissoluat. de cura lap. Sp. 112.H
in Vesica coagulato sanguini quid opemferat. de cura lap. Sp. 112.F
Vesica ijs scabie laborat quibus in urina crassa, fursurea simul exeunt. cõ
ment. 4°. aph. 77°. Ex. 36.F
Vesicæ scabiosæ signa. de na. hum. com. 2°. 7°. 180.H
Vesicæ scabiei urina. de dyn. Sp. 35.C
Vesicæ scabies qua urina significetur. de urin. sign. ex Hip. Sp. 78.H
Vesica scabie laborat quibus fursura quædã simul exeunt in urina crassa.
com. 4°. aph. 77°. Ex. 36.E
Vesicæ siccitas ex causarum numero est eam conuiuere faciētibus. 3°. de
symp. cau. 3°. 28.D
in Vesica fit urinæ Stillicidium.com. 6°. aph. 1°. Ex. 45.H
Vesicæ accides qñ est stillicidiũ, & quot fiat modis. 6°. de lo. af. 4°. 38.C
ad Vesicæ Stillicidium. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206.E
Vesica in straguria quõ det urinã. in 3°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 128.D
Vesica quo modo Supprimatur. in progn. com. 2°. 4°. 206.A
in Vesica Suppuratio quando esse cognoscatur. 6°. de loc. aff. 4°. 39.H
ad Vesicæ symptomata. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206.B
Vesicæ Tedia sustinentibus myrta utilis. de simp. med. Sp. 87.E
ad Vesicæ Tosos dissoluendos. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206.E
Vesica Tumida solum põt itestini rectũ p̄mere. c. 6°. ap. 44°. Ex. 51.D
circa Vesicæ tumorem urinæ suppressio à quo fiat. 1°. de lo. aff. 4°. 3.F
Vesicæ Vitia sunt morbi longi.com. 6°. aph. 6°. Ex. 47.B
Vesicæ uitia in senioribus difficulter sanatur.com. 6°. ap. 6°. Ex. 47.B
Vesicæ uitia quomodo finiant. 3°. de cris. 4°. 139.F
in Vesicæ uitij quæ sint miscenda medicamenta. 4°. meth. m. 7°. 29.A
Vesicam solam Vlcera cantharides. 3°. de simp. medic. fac. 23.A/1°. de
comp. me. per ge. 5°. 209.H
Vesicam lædit cantharis. de theria. 5°. 91.A
Vesicam quomodo lædat, & iuuat cantharis. de theria. ad Pifo. 5°. 96.F
Vesicam ulcerant urinæ acres. 6°. de loc. aff. 4°. 37.E
Vesica urinæ ab urina patitur. 5°. de usu par. 1°. 145.G
Vesicæ ulcerationes quomodo cognoscantur, et quibus distinguantur. 9°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 205.C
Vesicæ, & renũ ulceratio q̄ urinã faciat. de uri. sign. ex Hip. Sp. 78.H
Vesicæ aut renum ulceratio significat, si sanguinem aut pus minxerit. cõ
ment. 4°. aph. 75°. Ex. 36.A
Vesicæ ulcerationes quibus curentur. 9°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 205.D
ad Vesicæ ulcerationem. de remed. par. fac. 7°. 160.B
inter Vesicam, & renes fiunt etiã ulcera.com. 4°. aph. 75°. Ex. 36.B
à Vesicæ ulceribus quõ distinguantur quæ in renibus. 1°. de l. af. 4°. 2.D
Vesicæ ulcerationibus præsidũ est theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96.B
Vesicæ & renum ulceris differentia quæ.com. 4°. aph. 75°. Ex. 36.B
Vesicæ ulcus quo modo cognoscatur.com. 4°. aph. 75°. 36.A/aph. 80°. 36.H/aph. 81°. Ex. 37.A

Vesicæ ulcerationẽ ostendit ephelcis cũ urina exiēs. 1°. de lo. af. 4°. 2.F
Vesica exesa aut resoluta emittit particulas similes folijs, aut squamis.
comment. 4°. aph. 76°. Ex. 36.C
ex Vesica, & renibus cũ urina eijciuntur rameta. 4°. de lo. aff. 4°. 25.H
à Vesica folijs similia in urinis ueniūt. in 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 192.A
in Vesica ulcerata exit sanguis.com. 4°. aph. 78°. Ex. 36.G
Vesicæ ulcera odore graui percipiuntur.com. 5°. aph. 11°. Ex. 38.D
Vesicæ aut renum ulcus ita ut eorum substantia dissolueretur, leditur
ualde ab extenuantibus, atque incidentibus medicinis, & uictu humi
do.com. 4°. aph. 76°. Ex. 36.D
Vesicæ ceruix quõ cognoscatur ab ulcere obstructa. 1°. de loc. aff. 4°. 3.B
ad Vesicam exulceratam. 2°. de ant. 116.C/10°. de composit. medicamẽ.
secundum locos. 5°. 206.A/F
ad Vesicæ ulcera, & inflammationes. 9°. de cõp. med. se. lo. 5°. 206.B
Vesica Vlcera quomodo deprehensa. 1°. de lo. aff. 4°. 2.E
Vesica discissa letale est.com. 6°. aph. 18°. Ex. 47.H
Vesicæ uulnera sanauit cauda equina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48.F
ad Vesicæ ulcera medicamenta. intr. 15a. 57.H
in Vesica Vrina nimia collecta facit dolorem. de mult. 3°. 76.F
pp Vesicam & renes quandoq; urina aspera, foetida, & biliosa. in pro
gnost. com. 2°. 4°. 201.E
Vesica cum ab urinæ qualitate mordetur excretio fit assidua. de multi
tudine. 3°. 76.G
ad Vesicam. 7°. de comp. med. sec. loc. 181.A/8°. 5°. 188.H
in VESICIS exemplum. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 176.E
in Vesica quomodo aliquid immittimus. 5°. meth. med. 7°. 31.F
in Vesicam quõ inijciuntur medicamenta. 5°. meth. med. 7°. 32.D
in Vesicam aliquid infunditur per rectos syphones. 5°. met. m. 7°. 34.D
in Vesicam quomodo res inijciuntur ex pene. 4°. meth. med. 7°. 29.B
in Vesica posita aqua calida fomentum est calidum. de uictus ra. in mor.
acutis, com. 2°. 7°. 116.D
Vesica cui sit fistula iuncta ponit in rectum intestinum medicamenta. 5°. methodi med. 7°. 32.E
de Vesica suilla cuius sit usus i curõne sinus. 2°. d ar. cu. ad Gl. 7°. 105.H
Vesica pro conseruando medicamento. 5°. de compositione medicament.
secundum locos. 5°. 161.B
Vesica lupina. de dyn. Sp. 28.F
ex VESICARIIS pastillus. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252.A
VESPÆ obcunt oleo. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14.E
Vesparum morsus iuuat stercus bubulum. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76.H
ad Vesparum puncturas medicina. 2°. de antid. 5°. 118.G
uti Vespa incideti dolori matricis quid opẽ ferat. de pass. mul. Sp. 95.G
VESPERI pro posterius. de uictus ratione in morbis acutis, com
mentario 4°. 7°. 140.D
Vesper non uidentium oculorum remedium. de ocul. 7°. 191.A
VESPERTILIONVM uitam agunt cubantes interdum, nocte ui
gilantes. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 119.G
Vespertilionis sanguine utitur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158.B
Vespertilionis cerebrum ad quid utile. de med. fac. par. 7°. 161.E
de VESPERTINA frictione. 3°. de san. tuen. 2°. 81.H
VESTIGIVM pedis qui musculus solidum, tensum, durum pilis nu
dum, & facile sentiens. de mus. diff. 1°. 52.A
VESTIMENTVM chirurgi quale esse debeat. de ijs quæ in medic.
fiunt, com. 1°. 7°. 202.F
Vestimenta omnia non sunt necessaria. ad Thras. 2°. 104.D
Vestimeta ex auro cõtexta nõ recte appetuntur. d cog. cu. ai. m. 2°. 54.H
Vestimenta quomodo calefaciant. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15.F
VESTES texere quid. ad Thras. 2°. 105.E
Vestes texere, & suere idem. ad Thras. 2°. 105.E
Vestẽ facit alter artifex, alter dilaceratã reficit. ad Thra. 2°. 102.B
Vestes resarciendi similes sunt agricola, & medicus. ad Thr. 2°. 104.H
Vestes reponere ne surripiantur an sit ars. ad Thras. 2°. 104.B
Vestis diuersa ab alijs philosophum non facit, sed animus. de historia phi
losophica. 8p. 2.D
Veste muliebri induunt se homines, qui putant se esse euiratos. de aere,
aquis, & loc. 2°. 5.H
Vestem duplicẽ habere satis est. de cog. cur. animi mor. 2°. 54.H
Vestes cur noctu plures. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 183.D
Vestes cur calefiant. de util. resp. Sp. 62.F
Vestes attritu fiunt sicciores. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 170.B
Vestes hyeme munda sunt induenda. de sal. diæ. 2°. 41.A
Vestes munda quæ refrigerant. de sal. diæ. 2°. 41.A
Vestes debent

Vestes debent esse oleo infectæ æstate. de sal. diæ. 2^a. 41. A
 Vestes oleo infectæ tempore plus calefaciunt, sed primo impetu refrige-
 rant. de sal. diæ. 2^a. 41. A
 Vestes oleo infectæ sordidæ. de sal. diæ. 2^a. 41. A
 Vestes sordidæ urina expurgantur. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. D
 Vestes putrefacit immobilitas. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 141. A
 Vestes quia non distantur putrescere solent. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. B
 Vestes quatiuntur ne putrescant cum tempus est calidum et humidum. in
 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 141. A
 Vestium à pectore reiectiones qd significet. de uictus ratione in morbis
 acutis, com. 2°. 7^a. 122. F
 VESUVIUS mons ubi. 5°. meth. med. 7^a. 34. H
 VETERASCVNT oia pter uinū fm aliquos. 1°. d. antid. 5^a. 101. C
 ad VETERATA omnia. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 274. A
 VETERNOSI loco splendido detinendi. de opt. sec. 1^a. 25. A
 VETERNUM facit ultima adstrictio. de cau. mor. 3^a. 7. D
 Veternum phrenetis sanat. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 197. E
 in Veternum uerti phrenitum malum. in 6^m. de mor. uul. c. 6°. 3^a. 197. E
 VETAT conceptum menta. de simp. med. Sp. 87. D
 VETONICA quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 92. A
 Vetonica uires habet leniter acres, & diureticas. de simp. med. Sp. 92. A
 in VETVLIS substantia mammarū qualis. in 6^m. de morbis uulg.
 commentario 3°. 3^a. 177. E
 Vetula capillos denigrant. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 126. F
 Vetula cantilena, prouerbium. 1°. de cris. 4^a. 131. H
 VETVLA quid sit in urina. in progn. com. 2°. 4^a. 201. C
 VETERVM testimonia qñ cittari cōuenit. 5°. d. dec. Hip. 1^a. 260. C
 Veterū dicta amice interpretada, nō maleuole. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. A
 Veteres dictiones mutare temerarium. 3°. de diff. resp. 3^a. 69. F
 Veteres scripturas semper elegit Galenus, licet difficilius explicentur. in
 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 177. H
 Veterum libros non facile est intelligere, si desint qui curiose exponunt.
 2°. de san. tuen. 2^a. 72. B
 Veteribus qñ opus non habeamus collige. 7°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 178. B
 Veteribus meliores & eruditiores possumus effici. 9°. de decret. Hippo-
 cratis & Platonis. 1^a. 279. F
 Veteribus uisus ē notior motus respiratiōis. de mot. man. & ob. Sp. 66. H
 ad Veterem cephalicam electarium. de med. exper. Sp. 108. C
 Veteri tussi prodest asphodelus. de simp. med. Sp. 81. B
 ad Vetera & callosa. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 242. B
 VETVSTATE omnia fiunt calidiora. Cnescio an uerum. 7°. 11°.
 de simp. med. fac. 5^a. 79. C
 Vetustas facit oleū & adipē tenuiū partiū. 1°. de cōp. me. p ge. 5^a. 211. A
 Vetustiores capitis dolores, & faucium inflammationes dissoluimus sca-
 rificationum sectionibus. præs. exper. conf. Sp. 78. C
 Vetusta omnia & obsoleta marcida appellatur. de frac. c. 3°. 7^a. 247. H
 Vetusta oia medicamēta fugiēda, & cur. 2°. de comp. me. se. l. 5^a. 122. C
 cum Vexationibus magnis laser excalfacit. de simp. me. Sp. 85. G
VIAS Italia refecit Traianus Impator. 8°. meth. me. 7^a. 58. F
 Viam à rubis, & spinis emundantium, & bene scribē-
 tium comparatio. de cau. procatar. 3^a. 95. H
 à Via, neq; à solis æstu dandū est phalerum, neque moletes, neq; ariu-
 sum, neque lesbium. de uinis. Sp. 76. G
 Viam aperuere Galeno antiqui errantes. 4°. de dign. pul. 4^a. 85. E
 Via brevis in re medica. 14°. meth. med. 7^a. 88. G
 Via regia probandi medicamentorum qualitates. 1°. de simp. m. f. 5^a. 6. F
 Vie per quas excernunt superflua. de cōpag. mēb. siue de na. h. Sp. 59. B
 Via brevis quandoq; conueniens in his, quæ in corpore fiunt. 15°. de usu
 partium. 1^a. 211. E
 Via longa quandoque est conueniens in his, quæ in corpore fiunt. 15°. de
 usu partium. 1^a. 211. E
 Via ex pulmone in renes. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. C
 Via pulmonis ad renes. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. C
 Via à pulmone ad aluum, quæ. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. C
 Viarum angustia unde. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. B
 Vias arctant morbi instrumentales. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. B
 in Vijs tumoris causa. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. A
 in Vijs obstructionis causa. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. A
 VIATORES quibus uesci debent. de ren. aff. dig. atq; me. 7^a. 195. B
 de VIBRATO pulsū. 1°. de diff. pul. 4^a. 52. C
 Vibratus pulsus cur uiolenter feriat. 4°. de dign. pul. 4^a. 83. C
 Vibratus quidam pulsus est dicrotus. 2°. de præsag. ex pul. 4^a. 112. D

VICEAE color qualis, & cur. de ocul. 7^a. 183. C
 Vicia non rotunda, sed lata ut lens. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. G
 Vicia substantia, natura, & usus. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. G
 per VICINA trahendum aut euacuandum fluxione consistente. 4°.
 methodi medendi. 7^a. 28. C
 VICTIMAE sepius offeruntur à diuitibus, quàm à pauperibus. de
 aere aq. & loc. 2^a. 6. A
 Victima aufugit corde erepto. 2°. de decr. Hip. & Pla. 1^a. 236. H
 Victimarum nouellarum testes quales circa generationem humorum. de
 bonitate & uitio suc. 2^a. 35. H
 à VICTORIBVS quid ageretur. 1°. meth. med. 7^a. 3. B
 ad VICTORIAM ex irascibili trahimur. 5°. d. dec. Hip. 1^a. 256. H
 Victoria est finis artis aurigandi. de cau. resp. 1^a. 227. B
 Victoria non debetur celeriter fugientibus. de par. pil. exer. 2^a. 49. E
 Victoria cadmea prouerbium. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. G
 VICTI quō se habeant erga uictores. 2°. de na. fac. 1^a. 297. B
 VICTVS ratio qd significet. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 141. F
 Victus ratio quid sit. de uic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 108. G
 Victus institutrix medicina pars, quæ. fin. med. 1^a. 48. A
 Victus ordinandi ratio est maxima pars artis. 11°. meth. med. 7^a. 71. H
 Victus rationē instituere inter actiones uniuersales numeratur. ad Thra-
 sybulum. 2^a. 108. F
 Victus ratio exacta est primus & p̄cipuus curandi scopus i omni ægritu-
 dine. de remed. par. fac. 7^a. 156. B
 de Victus ratione Basilij. de med. par. fac. 7^a. 175. G
 Victus hominum qualis perquirendus. de aer. aq. & loc. 2^a. 2. C
 Victus rōnem qui ualde negligant. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 153. C
 Victus sui nulla cura est aliquibus. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. D
 Victum pauci medici recte præscribunt. 1°. de dieb. decr. 4^a. 151. E
 Victus ratione qui uti non possunt. de sal. diæ. 2^a. 39. H
 Victus ratio facit differentiam in uiris & mulieribus. brevis denotatio
 dogma. Hip. 1^a. 231. C
 Victus ratio recta facit bonos mores. 1°. de san. tuen. 2^a. 64. H
 Victus potest aeris statum euitare. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 2°.
 108. F/in 3^m. com. 3°. 3^a. 143. E
 Victus ratio qñ agritudo ex aere. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 182. D
 ob Victum prauum tēperati facti imtemperati. 2°. de sa. tu. 2^a. 73. F/G
 ex Victu improbo uenenoſæ materiæ. in 6^m. de mor. uul. c. 6°. 3^a. 196. G
 Victus errata faciunt morbos. com. 3°. aph. 19°. Ex. 24. A
 ex Victu aliqñ fiunt morbi. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 182. B
 ob Victum & naturam morbi fiunt à temperamēto aeris. in 3^m. de mor-
 bis uulg. com. 3°. 3^a. 141. F
 ex Victu morbi fiūt diuersi. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 101. A
 Victus ratio uariat febrem. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. G
 ob Victum partes laborātes, & non ob imbecillitatem, quomodo cogno-
 scantur. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. C
 ex Victus rōne præsagia sumūtur. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 117. F
 Victus ratio præcedens multum facit ad cognoscēdos humores. 14°. me-
 thodi medendi. 7^a. 93. C/com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Victus antecedens cōfert euacuationibus dignoscēdis. commentario 4°.
 aphorismo 2°. Ex. 27. F
 Victus ratio conducit ad cognoscendam obstructionem meatus urinae. 1°.
 de locis aff. 4^a. 3. B
 ad Victus uniuersalem formam pertinet urinarum consideratio. de uict.
 ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. B
 fm Victum sedimētum. in progn. com. 2°. 4^a. 200. C
 VICTVS ratio quibus integretur. ad Thrasylulū. 2^a. 106. C/11°.
 methodi med. 7^a. 71. H
 Victus ordinandi uera ratio. 11°. meth. med. 7^a. 71. H
 Victus una ratio non conuenit omnibus. 5°. de san. tuen. 2^a. 93. D
 Victus instituendi ratio duo respicit. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B
 Victus ex tribus intentionibus regulatur. commentario 1°. aph. 12°. 5. B/
 aphorismo 19°. Ex. 9. F
 Victus ratio debet sequi plures indicationes. 8°. meth. me. 7^a. 55. C
 Victus ratio quomodo ordinanda in consentientibus indicationibus, &
 dissentientibus. 8°. meth. med. 7^a. 55. A
 Victus quomodo offerri debeat. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. B
 de Victu istituēdo uigor morbi et uires docēt. de tot. mor. tēp. 3^a. 90. A
 Victus ratio ex uigore. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 120. C/1°. de cris. 4^a.
 126. D/com. 1°. aph. 7°. Ex. 4. E/F
 Victus ratio non potest haberi in morbis inordinatis. commentario 1°.
 aphorismo 19°. Ex. 9. F
 Victus ratio

Victus ratio ex uiribus aegroti. com. 1°. aph. 9°. Ex. 4. H
 ad Victum pertinentia debere probari per sanos, collige. comment. 2°. aphorismo 18°. Ex. 13. F
 Victus ratio sumitur à natura temperata. 1°. de temper. 1°. 11. A
 Victus ratio diuersorum habituum corporis. de ren. af. dign. 7°. 195. E
 Victus ratio diuersa esse debet secundum exercitiorum diuersitatem. 1°. san. tuenda. 2°. 67. C
 Victus sumitur ex consuetudine. 7°. meth. med. 7°. 46. C
 Victus rationem ostendunt regio, & tempus. 7°. meth. med. 7°. 46. D
 à Victus ratione, & uitæ instituto colligitur ex tēpore pportio. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 103. E
 Victus ratio institui nō pōt sine tēporū cognitione. de tot. mor. 3°. 90. A
 Victus ratio per tempora anni com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. A
 Victus idem est æstate, & hyeme Scythis. de aere aquis, & loc. 2°. 5. E
 Victus particulariū temporū commodus. com. 1°. aph. 19°. Ex. 9. F
 Victus ratio quo modo ad Tempus ægritudinis componēda sit. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96. E
 Victus ratio in principiis diuersorum morborum est inuenienda. 1°. de crisi- bus. 4°. 131. F
 Victus ratio non potest institui, nec sine crisi præfagio, nec sine cogni- tione status. 1°. de dieb. dec. 4°. 150. C
 ad Victus rōnē istituēdā utile ē scire tēpus iudicij. 3°. d. die. 4°. 160. C
 Victus ratio per duos dies seruanda post iudicationem. de uictus ratione in mor. acu. com. 1°. 7°. 113. A
 Victus offerendi qualitas. com. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H
 Victus ratio sit diligens. 1°. de dieb. decr. 4°. 145. C
 Victus species quomodo augenda. 6°. de san. tuen. 2°. 96. F
 Victus rationem medicus immutare qui non uerebitur qualis esse debet. 9°. de decr. Hip. 1°. 283. B
 Victus rōnis differētiæ uñ sumant. de uict. rat. in mor. ac. c. 1°. 7°. 115. A
 de Victus rōne i acutis liber quō inscribere. 9°. d. dec. Hip. 1°. 282. G
 de Victus ratione in acutis liber inscriptus de ptissana, & contra Cni- dias sententias. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. A
 de Victus rōne in morbis acutis quæ tractat Hippocrates. de uictus rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. B
 de Victus ratione in acutis qui Hippocrates scripsit. de uictus ratione in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. C
 de Victu morborū acutorū liber ē Hippocratis. 3°. de dif. resp. 3°. 69. F
 de Victus ratione libri tres existimati sunt Hippo. 3°. d. dif. resp. 3°. 71. E
 de Victus ratione in morbis acutis liber quartus an sit Hippocrate di- gnus. de uic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. D
 de Victus ratione in acutis Liber quartus non est Hippocratis. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. C
 de Victus ratione in acutis libri quæ pars non sit Hippocratis. de uictus ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. B
 de Victus ratione librum cur inordinatus iudicat. de uictus ratione in mor. acu. com. 2°. 7°. 125. B
 de Victus rōne liber habet duas partes. in 3°. d. mor. uul. c. 2°. 3°. 134. F
 de Victus ratione in acutis librum alio commentario commentatū fuisse Galenum constat. de uit. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. H
 de Victus ratione librum prius exposuit Galenus in prognosticorum, de humoribus, & aphorismis. de uic. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 123. E
 de Victu acutorum frustra legit qui de naturalibus facultatibus non le- git. de uic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. H
 Victus ratio in Aegris qualis. 2°. de dieb. decr. 4°. 155. D
 Victus rō debet assignari qñ ignoramus ægritudinē. 1°. de cris. 4°. 133. E
 Victus Alexandrinorum qui. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D
 Victus ratio Attenuans. de atten. uic. 2°. 43. G
 Victus ratio attenuatoria quæ. 3°. de comp. med. sec. loc. 3°. 145. B
 Victus qua rōne regendi sunt Calidi & humidi. in 1°. de mor. uulgarib. commentario 2°. 3°. 108. G
 Victus Conualescentium qualis esse debeat. 7°. meth. med. 7°. 46. C
 Victus Cubiti fracturæ. de fract. com. 1°. 7°. 230. E
 Victus ratio Crassanti. de atten. uic. 2°. 43. G
 Victus ratio in non Delitiosis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. D
 Victus ratio Diatritiorum. 10°. meth. med. 7°. 64. A
 Victus ratio Epileptici. de puero epilep. 7°. 179. H
 Victus Exactior qui. de artic. com. 3°. 7°. 275. F
 Victus Exiccās in morbo comitiali dari debet. cō. 5°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Victu exiccante pastus digitos coepit non posse mouere & non sentire. 6°. de san. tuen. 2°. 99. F
 Victu cō Exquiritiore, et diuturniore utendum, quō grauiora sunt uul-

nera. de fract. com. 3°. 7°. 243. F
 Victus Extenuans qui. 1°. de san. tuen. 2°. 68. E
 Victus q, non dandus statim ante febrem, neq; in febre, sed in declinatio- ne. com. 1°. aph. 11°. Ex. 5. A
 Victus non est exhibendus nisi in declinatione, si uires consent. de tot. morb. temp. 3°. 90. A
 Victus febrium continuarum. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 98. A
 Victu quo utantur frigidi, & humidi. 8°. meth. med. 7°. 54. F
 Victus rationem frigidam & humidam febris exigit. 8°. meth. 7°. 54. G
 Victus uniuersus frigidus, & siccus quartanā efficit. 2°. d. diff. 3°. 36. E
 ad Victum Humectantem recurrendum si in senibus ppter pituitā aliqd incidens, & difficans opus est petere. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
 Victus ratio humida excrementa, & succorū abundantiam parit. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. G
 Victus rationem humidam qui expetent. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
 Victus quo modo exhibendus secundum Humores corruptos, & debili- tatem uirtutis, & ē contra. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. B
 Victus Inflammatorū circa asperā arteriā. 7°. de cōp. me. se. l. 5°. 177. H
 in Victu antiquorū diuersitas in Laterali morbo. 9°. de decr. 1°. 283. B
 Victus ratio Liquida. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. H
 Victus rōnes Monstruosæ quæ. de uict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 109. G
 Victus ratio in Mulieribus qualis esse debeat. de sal. diæ. 2°. 42. D
 Victus Mutationes insignes in quibus temporibus fieri non debent. de ui- ctus ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. G
 Victus ratio non est subito mutanda. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. D
 Victus Parcus facit abortum. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Victus ratio non pōt seruari in Prægnatibus. cō. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 Victus ratio Quiete uitam agentium. de bon. & uitio suc. 2°. 34. E
 Victus ratio Refectoria quæ. 7°. meth. med. 7°. 45. H
 Victus rōne refectoria qñ in siccis uti debemus. 7°. meth. med. 7°. 45. H
 Victus ratio Renuitritoria quādo in siccis est faciēda. 7°. meth. 7°. 45. H
 de Victu Salubri liber non est Hippocratis, & cuius sit. de uictus ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. C
 Victus salubris ratio quæ. de sect. 15a. 15. H
 Victus salubris caput quod sit. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 185. G
 in Victu salubri duo præcipue obseruanda, ne sit mali succi cibus, & nō faciat obstructions. de bon. & ui. suc. 2°. 37. D
 Victus sanis similis ægris contrarius. com. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H
 Victus ratio Sicci & parum frigidi quæ. 7°. meth. med. 7°. 46. G
 Victu Similem postulat ætas, & cōsuetudo. 8°. meth. med. 7°. 54. H
 Victus genera similia faciunt morbos, dissimilia naturis dissoluūt præter quam in naturis temperatis, quæ à similibus iuuantur. commenta. 2°. aph. 20°. & com. 3°. aph. 3°. 14. F/ Ex. 20. B
 Victus ratio in Stomacho pituitæ pleno. de med. fac. par. 7°. 175. H
 Victu Tenuantē lōga experiētia nouit Galenus. de atten. uict. 2°. 43. G
 Victus ratio tenuatoria quibus apta. 1°. de san. tuen. 2°. 68. F
 Victus tenuatorius ad quid conducatur. 6°. de san. tuen. 2°. 97. H
 Victus tenuis in extremo tenuis & plenus, q. com. 1°. aph. 4°. Ex. 4. A
 Victus ratio tenuis quæ. de uenæ sect. aduer. Eras. 6°. 8. G
 Victum tenuem maxime sustinent habentes multos humores crassos in primis uenis. 4°. de san. tuen. 2°. 84. H
 Victus tenuis periculosus est. com. 1°. aph. 5°. Ex. 4. C
 à Victus ratione tenui uigiliæ fiunt. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
 Victus tenuis facit melancholiam. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
 ob Victum tenuem, & laborem in colendis uitibus agricola memoriam rationemq; uitiatam habuit. 3°. de loc. aff. 4°. 17. A
 Victus Tenuissimus qui. de fracturis, commentario 2°. 7°. 236. A/ com- mentario 1°. aph. 7°. Ex. 4. E
 Victu tenuissimo utaris in statu. 1°. de arte curatiua ad Glauco. 97. H/ de uictus ratione in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 122. E/ cōment- rio 1°. aphorismo 7°. Ex. 4. E
 Victus tenuissimus cur in uigore exhibendus. com. 1°. aph. 8°. Ex. 4. G
 Victus Validus qui. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 192. G
 Victus Vulgaris quid significet. de artic. com. 3°. 7°. 275. B
 Victus uulgaris qui. de frac. com. 3°. 7°. 248. C
 Victus ratio omnes non curat. de uictus ratione in morbis acutis, com- mentario 1°. 7°. 110. E
 VICTVS sutorius Romæ. de præcog. ad Posth. 4°. 215. E
 VIDENDI sensorium quale. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 Vidēdi præcipuū principiū est Crīstallinus humor. de instr. od. 1°. 111. G
 Videndi instrumentum cur lucidum. de instr. odor. 1°. 111. E
 Videndi modus quomodo fiat. de hist. phil. Sp. 9. D
 Videndi sensus

Videndi sensus quibus de causis amittatur. 4°. de loc. aff. 4°. 21. G
 Videndi praua consuetudine mores animi corrumpuntur. 1°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 65. F
 VIDENTIBVS obscure non est medicamentum exhibendum. de ui-
 ctus rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. F
 Videns homo egerentem, mingentem, pādiculatione agentem, prouoca-
 tur ad hoc. de mot. man. & obsc. Sp. 69. D
 Videns homo serpentem subito pallet. de mot. man. & obsc. Sp. 69. D
 VIDERE oculi officium est. 1°. meth. med. 7°. 5. H
 Videre se negant quidā, ignorātes quō uideāt. aduer. emp. med. Isa. 35. C
 Videant quare in ultimo serui constituti. 1°. de symp. cau. 3°. 15. D
 Vident qui non à longe cur. 1°. de symp. cau. 3°. 14. B
 cur Videbit praua animal. 1°. meth. med. 7°. 6. E
 Videntur largius quæ sunt prope. de comp. memb. Sp. 58. C
 Videtur tenuius quæ sunt procul. de comp. memb. Sp. 58. C
 Videntur quo modo res duplices. de ocul. 7°. 186. B
 Videantur quando omnia perforata. de ocul. 7°. 186. D
 Videatur quo modo uulua. de ana. uiu. Sp. 49. E
 VIDERI potius, quā esse plures uolūt. de præc. ad Posth. 4°. 213. G
 Videri potius quā esse uolunt. 2°. meth. med. 7°. 12. D
 VIDVIS minoribus symptomatibus capiuntur uirgines. 6°. de locis
 affectis. 4°. 40. D
 Viduarum perfrigeratio in utero & ijs, quæ non purgantur, facit affe-
 ctionem oris uentriculi. 1°. de symp. cau. 3°. 18. G
 Viduis cōtigit sepe dolor matricis ob abstinentiā uiri. de pas. m. Sp. 95. G
 Viduæ potissimum præfocantur. 6°. de loc. aff. 4°. 39. F
 Viduæ cur præfocentur. 6°. de loc. aff. 4°. 39. F
 VIETVS penis. de hist. phil. Sp. 10. H
 VIGENTIVM natura quæ. fin. med. Is. 44. G
 Vigentis calor mordax est. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D
 Vigentium calor siccior est quā puerorum. 3°. de symp. cau. 3°. 29. C
 Vigente ætate abundat bilis flaua secundum Hippocratem. bre. denotat.
 dogmat. Hippoc. 1°. 231. B
 Vigentes retentricem & expultricem uim fortiores habent ea puero-
 rum. 3°. de symp. cau. 3°. 29. B
 Vigentibus trahendi uim imbecilliores habent pueri, sed ad usum suum
 sufficientem. 3°. de symp. cau. 3°. 29. B
 Vigentium alteratrice facultate fortior est ea puerorum. 3°. de sympto.
 causis. 3°. 29. B
 ut Vigentium in duris melior est coctio, ita puerorū in humidis, & mol-
 libus rebus. 3°. de symp. cau. 3°. 29. C
 Vigentibus quæ edulia competant. 3°. de symp. cau. 3°. 29. C
 Vigente ætate fieri ut plurimum acutos morbos inquit Hippocrates. bre.
 den. dogm. Hippoc. 1°. 231. D
 VIGENTE morbo nutrimus, & quare. com. 1°. ap. 9°. Ex. 4. H
 VIGENTEM pulsus & sordidum sine intermissione habet acmaſti-
 cus. de dynam. Sp. 34. C
 VIGESIMVS, uigessimus septimus sunt dies boni indicatorij. com-
 mentario 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
 Vigessimus dies cur sit indicatorius primus Galenus rationem reddidit. in
 progn. com. 3°. 4°. 207. C
 Vigessimus dies cur decernat. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. D
 Vigessimus an acutus uel diuturnus nihil facit ad rē. 2°. de dieb. 4°. 155. B
 Vigessimus dies tertij septenarij finis. in progn. com. 3°. 4°. 206. F
 Vigesimo die non pot morbus finire, si septimo die cruditas adhuc adest.
 1°. de die. decr. 4°. 151. C
 Vigesimo die iudicatus est, qui in decimo quarto habet signum urinæ ru-
 bræ. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. E
 Vigessimus dies ambiguitatem facit. 2°. de dieb. decr. 4°. 157. F
 post Vigessimum undecimum, & nonum inest quintus, & decimus ter-
 tius. 1°. de dieb. decr. 4°. 147. B
 post Vigessimum dies non decernentes. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. D
 Vigessimum primum indicat decimus octauus. 2°. de dieb. decr. 4°. 152. F
 Vigessimum primum aliqui præponebāt uigesimo, sed non ipse Galenus,
 neq; Hippocrates. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. C
 Vigessimus dies, non uigessimus primus est apud Hippocratem iudicato-
 rius. com. 7°. aph. 38°. Ex. 57. A
 Vigessimus primus dies cur decernat. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. D
 Vigessimus septimus quo modo decernat. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. C
 Vigessimus septimus raro iudicat p sudores. cō. 4°. aph. 36°. Ex. 32. B
 Vigessimus septimani sudores boni. præf. exper. conf. Sp. 77. G
 Vigessimus octauus dies non decretorius. in 1°. de morbis uulgaribus, cō-

mentario 2°. 3°. 120. C
 Vigessimus octauus quo modo decernat. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. C
 VIGIL multum cogitabundus, loquax, sobrius, si torpens, & tardus
 appareat mentem laesam significat. in 6°. de morbis uulgaribus, com-
 mentario 2°. 3°. 168. H
 VIGILANDVM in principijs accessionū. cō. 2°. aph. 1°. Ex. 11. A
 VIGILANTI exteriora magis calent. in 6°. de morbis uul. com. 5°. 3°. 193. H/com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. B
 Vigilantis partes extrinsecæ calidiores, intrinsecæ frigidiores. in 6°. de
 mor. uul. com. 4°. 3°. 183. D
 in Vigilante, & dormiente pulsus diuersitas. de ana. uiu. Sp. 45. H
 à Vigilētiū pulsu quō differat pulsus dormiētiū. 3°. de diff. p. 4°. 98. H
 Vigilantes quo modo febrem incidunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Vigilantibus remedia capiti applicantur. 3°. de loc. aff. 4°. 17. H
 VIGILANS genus catochi. fin. med. Isa. 47. B
 Vigilans sopor, & catochus quo modo differant. in 3°. de morbis uulg.
 commentario 2°. 3°. 140. A
 Vigilans sopor fit cum pituitosus, & biliosus humor abundauerit. 3°. de
 locis affectis. 4°. 16. H
 Vigilans sopor uocem lædit. 4°. de loc. aff. 4°. 26. D
 VIGILANTIA quibus à natura insit. de aere, aq. & loc. 2°. 6. E
 Vigilantiæ quo modo sit iunctum coma. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 178. D
 VIGILIA quid. fin. med. Isa. 45. C
 Vigiliæ coma opponitur. de com. 3°. 49. E
 Vigiliæ sunt casus. com. 2°. aph. 30°. Ex. 16. H
 Vigilia necessario nostro corpori occurrit. ad Thras. 2°. 104. D
 Vigilia unum ex sex rebus non naturalibus. ars med. Isa. 68. C
 Vigilia ad quod genus causæ reducenda est. 1°. de san. tuen. 2°. 68. H
 Vigilia sub quarta parte medicinæ continetur. ad Thras. 2°. 108. D
 Vigilia unde sit. 1°. de symp. caus. 3°. 19. C/in 1°. pror. cō. 2°. 4°. 173. E
 Vigiliæ, & somnus unde. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. B
 Vigiliæ quibus fiant. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 123. A
 Vigiliæ causa potestate calida efficit. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
 Vigiliæ, & motum excitat causa calida. 2°. de loc. aff. 4°. 14. B
 Vigiliæ inducit ardor. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
 Vigiliæ, & deliria sequuntur calidos humores, & mordaces. in 3°. de
 mor. uul. com. 1°. 3°. 124. E
 Vigiliæ accedunt cum biliosa attrahuntur à capite, & thorace. de uictus
 rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. E
 ex Vigilijs redundantis succi indicia quādoque sumuntur. 4°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 84. E
 Vigiliæ inducunt biliosos, & calidi morbi. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
 Vigiliæ, & motus inducunt medicamenta calida. 2°. de lo. aff. 4°. 14. A
 Vigiliæ à siccitate fiunt. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. G
 Vigiliæ proprium siccitatis cerebri. 4°. de præf. ex pul. 4°. 120. G
 Vigiliæ efficit ariditas sola. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
 Vigiliæ causa est siccitas, & representationis somniorum. in 1°. pror.
 commentario 1°. 4°. 163. G
 Vigilia ταραχῆς idest turbulēta proprium phreniticorum. in 1°. pr.
 commentario 1°. 4°. 163. H
 Vigiliarum causa fluxiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. D
 Vigiliæ quo lunæ aspectu fiant. de decub. prog. ex mat. scientia. Sp. 12. G
 Vigiliæ propter quid pueris insit. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
 Vigilijs infestantur qui ætate declinant. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
 Vigiliæ plus nocēt cōsistentibus quā iuuenibus. cō. 3°. aph. 30°. Ex. 26. D
 Vigiliæ faciunt curæ. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Vigilia quo modo sequatur morbi cruditatem. de uictus ratione in mor.
 acutis, com. 2°. 7°. 123. A
 Vigilia non necessarij sequi male cōcoquentē. 3°. de symp. cau. 3°. 30. H
 Vigiliæ à uino meraciori, & à tenui ratiōe uictus. 2°. de lo. af. 4°. 14. A
 Vigiliæ continuo insunt canibus ut sit ipsis proprium, commentario 3°. 3°. 193. H/com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. B
 in Vigilia calor extra ē, in somno itus. i 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 190. H
 in Vigilia totum corpus alitur. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 194. A
 Vigilia, & cogitatio non rudis magis quā somnus intellectum perspic-
 cacem reddunt. ad Thras. 2°. 107. H
 post Vigiliæ exercitatio quæ dicitur apothērapia sequatur. 3°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 81. F
 de Vigilia, & somno, & quādo fieri debeant. in prog. c. 2°. 4°. 198. H
 VIGILIIS in congrua mensura utendum. de consuet. 2°. 61. G
 Vigilia secundum alios antiquos nunquam est moderata. commētar. 2°. 3°. 193. H/com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. B
 aphorismo 3°. 3°. 193. H/com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. B

Vigiliæ quando

Vigiliae quando bonae, & qñ nō bonae, cōsiderādū. 1°. de crisi. 4°. 129. B
 Vigiliae numerantur inter causas extrinsecas lesionum nostri corporis:
 de opt. nostri corp. const. 1°. 38. C
 Vigiliae sunt causae recentes morborū. de nat. hum. com. 2°. 7°. 180. E
 Vigiliae pariunt morbos. de nat. hum. 2°. 7°. 182. B
 Vigilia quo modo alteret corpus. ars med. 1sa. 68. C
 Vigilia modum excedēs ab aliquibus antiquis malum signū existimatur
 & causa, non tamen somnus. com. 2°. aph. 3°. Ex. 11. E
 Vigiliae, & somnus utraq; modū excedentia, morbus. commentario 7°. aphorismo 67°. Ex. 60. F
 Vigiliae unde sint excedentes. com. 2°. aph. 3°. Ex. 11. E
 Vigiliae ferre nō pōt à morbo liber anteq̃ sit affectus. ad Th. 2°. 102. D
 per Vigiliae, & inedia minus humorū colligit. 2°. de praef. 4°. 109. F
 Vigilia fortis potus cibosq; crudos reddit & incoctos. de uic. ra. in mor.
 acutis, commentario 2°. 7°. 125. A
 Vigiliae generant bilem. in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3°. 157. A
 in Vigilijs redditur sanguis biliosior. com. 7°. aph. 18°. Ex. 55. C
 Vigiliae plures ostendunt futuram aegritudinem. ars med. 1sa. 67. E
 ob Vigiliae immodicas fit pulsus durus in ephemeris. 1°. de diff. 3°. 34. C
 Vigiliae consuetae magis tolerantur in consuetis. cō. 2°. aph. 50°. Ex. 19. B
 Vigilia edax. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3°. 185. B
 Vigilia cur pariat appetentiam. in 6^m. de morb. uul. com. 4°. 3°. 185. B
 à Vigilia & à somno quando sedatur sitis aut non. in 6^m. de morb. uul.
 commentario 4°. 3°. 185. H
 Vigiliae à cibis duplex finis. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3°. 185. C
 Vigilia cur refrigeret. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3°. 183. H
 Vigiliae augent halitum fuliginosum. 10°. meth. med. 7°. 62. H
 Vigilia per halitum digerit, & siccatur, & non coquit quae in imo. de ui-
 ctus rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 125. B
 Vigiliae digerunt. 12°. meth. med. 7°. 75. G
 Vigilia extenuat sufficienter. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
 Vigiliae corpus exiccant. ars med. 1sa. 68. G/ de cau. mor. 3°. 7. H
 Vigiliae semper exiccant non tamē calefacit uel refrigerat. in 6^m. de mor.
 uul. com. 4°. 3°. 183. H
 Vigilia siccatur totum corpus. 7°. meth. med. 7°. 46. D
 à Vigilijs corpus fit gracile, & aridum. 3°. de san. tuen. 2°. 81. F
 Vigiliae utantur sunt siccis temperamentis. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
 ut Vigilia exiccatur concubitus, & quomodo. in 6^m. de mor. uulgaribus,
 commentario 5°. 3°. 192. F
 Vigiliae ledunt uires. 12°. meth. med. 7°. 73. G
 Vigiliae uires resoluunt. 12°. meth. me. 7°. 77. D
 ob Vigiliae & laborem in studijs leditur memoria, & ratio. 3°. de loc.
 affectis. 4°. 17. A
 Vigiliae q. uomitum nō excitent. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. A
 Vigiliae multae accendunt febres. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 ex Vigilijs ephemerā qualis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. C
 ex Vigilijs quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 pp Vigiliae nimias ephemerā quomodo cognoscat. 2°. de cri. 4°. 138. G
 ex Vigilijs ephemerā pulsus habet minores. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 95. D
 Vigilijs uita assueta facilius tertianas incurrit. 2°. de diff. 3°. 36. D
 ob Vigiliae causus qñque factus. de uic. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 134. F
 in Vigilia conuulsio, & desipientia. com. 7°. aph. 18°. Ex. 55. C
 Vigiliae quo modo faciant conuulsionem, & desipientiam, & propter qd.
 com. 7°. aph. 18°. Ex. 55. C
 à Vigilijs fit conuulsio ex siccitate. 3°. de loc. aff. 4°. 17. F
 Vigilia ut in sentiendi functione, ita conuulsio in epilepsia. 1°. de sympto-
 matum causis. 3°. 19. C
 Vigiliae faciunt melancholiam. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
 Vigiliae cum comate fiunt. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 161. B
 cum Vigilijs & delirijs coniunctus sopor unde. 4°. de praef. 4°. 120. H
 Vigilia cur sequatur soporem quandoque in acutis. in 3^m. de morb. uul.
 commentario 3°. 3°. 143. F
 Vigilijs uacans sopor à qua materia fiat. in 3^m. de morbis uulgaribus, cō-
 mentario 3°. 3°. 142. A
 Vigiliae sopore non confusae à qua materia. in 3^m. de morbis uulgaribus,
 commentario 3°. 3°. 142. A
 ex Vigilijs tristitia, cogitationibus laborantes urinam habent croceam
 igneam, et extra consuetudinem cholericam cum morsu ueretri exi-
 tem. de dyn. Sp. 34. A
 Vigiliae signa indicatiua crisis. 1°. de crisi. 4°. 128. E
 Vigiliae ppter morbū non offendunt iudiciū. 1°. de die. decr. 4°. 150. A
 Vigiliae & angor in ardentibus semper exitiosum symptoma. in 1^m. de

mor. uul. com. 2°. 3°. 115. A
 Vigiliae non indigent frictionibus, & lauacionibus multis. 7°. methodi
 medendi. 7°. 51. E
 Vigiliae medicamentis admotis capiti sanantur. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
 in Vigilijs, & delirio perfusio ex papauerum capitibus. 13°. methodi
 medendi. 7°. 85. E
 Vigiliae compefcit mandragora. de simp. med. Sp. 87. C
 in Vigilijs dat stupefacientia. 12°. meth. med. 7°. 75. B
 contra Vigiliae α λειψαμενων. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
 ad Vigiliae ualet antidotus Archiuij. 2°. de antidotis. 5°. 115. H
 ad Vigiliae infestantes. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. H
 ad Vigiliae. 7°. de composi. med. sec. loc. 180. D/ 5°. de comp. medic. per
 ge. 5°. 245. H/ de med. fac. par. 7°. 170. E
 VIGILANT cur non nulli. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
 Vigilant magna ex parte aegri, quando iudicatio est propinqua. commē-
 tario 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 Vigilant, & delirant in ardentium uigore, inclināte iam febre dormiūt,
 & sapiunt. 2°. de loc. aff. 4°. 14. B
 Vigilare praeter uoluntatem, graue. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
 Vigilare qui non possint. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B
 Vigilauerit cū homo p horā sanguis detrahēdus. praef. ex. cōf. Sp. 77. H
 VIGINTI annis finiunt aliqui morbi. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. D
 VIGOREM habet aetas. de mor. temp. 3°. 86. D
 Vigoris finem quidam siccū, & frigidum arbitrantur. de marc. 3°. 46. D
 VIGOR in morbo quid fin. med. 1sa. 44. G/ 1°. de crisi. 4°. 125. G
 Vigor morbi quid sit, & quando in peracutis. com. 1°. aph. 7°. Ex. 4. E
 Vigor est quando maxima fit concoctio. de tot. mor. temp. 3°. 88. F
 Vigoris terminus est puris gñatio in inflammatione. de tot. mor. 3°. 89. G
 in Vigore phlegmonis cur repercutientibus non utamur. 13°. methodi
 medendi. 7°. 84. E
 Vigore, & declinationē habet morbus oīs q soluit. de tot. mor. 3°. 89. E
 Vigorem semper habentia mala, deterrima sunt. de urin. 4°. 123. H
 Vigoris signa quae. 1°. de crisi. 4°. 126. C
 Vigor maior fm breuiorem febrem. 2°. de diff. feb. 3°. 36. H
 in Vigore summo nunq̃ ē febris acuta i primo insultu. 1°. d. cri. 4°. 132. B
 ad Vigore tarde accedūt frigidae affectiōes. in 1^m. pr. cō. 1°. 4°. 164. E
 ad Vigore cito ueniūt calidae affectiōes. in 1^m. prorr. com. 1°. 4°. 164. E
 in Vigore quaedam aegritudines occidunt, quaedam in tempore accessio-
 nis. 1°. de crisi. 4°. 125. G
 Vigor morbi, & uires docēt de uictu instituendo. de tot. mor. 3°. 90. A
 ex Vigore ratio uictus. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 120. C
 in Vigore morbi nihil dandum. com. 1°. aph. 19°. Ex. 9. F/G
 in Vigore morbi tenuissimo uictu utendum. de uictus ratione in morbis
 acutis, com. 2°. 7°. 122. E
 in Vigore cibus nō est dandus. de uict. rat. in mor. acu. c. 2°. 7°. 120. G
 post Vigorem conuenit cibum mutare, non ante. de uictus ratio. in mor.
 acutis, com. 2°. 7°. 122. G
 in Vigore summo quidam cibandi. 10°. meth. med. 7°. 63. C
 añ Vigore error est grauior, quā in principio. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, com. 2°. 7°. 122. C
 Vigorem cessantem accessionis in febricitantibus aduertere oportet ubi
 sanguinem detrahis. praef. exper. conf. Sp. 77. H
 in Vigore prohibetur uenae sectio. praef. exper. conf. Sp. 78. D
 per Vigores febrium deliria quomodo fiant. 3°. de loc. aff. 4°. 18. B
 Vigor Lege Status, & Consistentia.
 per VILLOS carnis diuisio. de ana. uiu. Sp. 55. H
 Villi cordis quot. de ana. uiu. Sp. 46. D
 penes Villos membrorum diuersitas. de ana. uiu. Sp. 55. H
 per Villos fit motus omnis. de ana. uiu. Sp. 44. G
 per Villos fit motus uoluntarius in musculis. de ana. uiu. Sp. 44. G
 Villorum fortium diuersitates plurimae. de ana. uiu. Sp. 46. D
 Villi attrahentes qui. de ana. uiu. Sp. 44. H
 Villi retinentes qui. de ana. uiu. Sp. 44. H
 Villi expellentes. de ana. uiu. Sp. 44. H
 in Villis rectis facultates attractrices. 4°. de usu par. 1°. 141. B
 Villi longitudinales attrahunt. de ana. uiu. Sp. 55. H
 Villi transversales retinent. de ana. uiu. Sp. 55. H
 Villi latitudinales expellunt. de ana. uiu. Sp. 55. H
 in Villis transversis facultates expultrices. 4°. de usu par. 1°. 141. H
 Villi qui attrahunt uescis cur adsint. 11°. de usu par. 1°. 145. H
 Villi qui retinent uescis cur adsint. 5°. de usu par. 1°. 145. H
 Villi qui excernunt uescis cur adsint. 5°. de usu par. 1°. 145. H

Villis quibus

Villis quibus componatur gula. de ana. uiu. Sp. 49. F
 Villos longitudinales, & latitudinales plures quàm alterius generis habet gula. de ana. uiu. Sp. 55. H
 Villos transuersos, & latitudinales plures quàm alios habet stomachus. de ana. uiu. Sp. 55. H
 Villos latitudinales magis quàm alios hñt intestina. de ana. uiu. Sp. 56. A
 Villi recti in aliquibus intestinis. 4°. de usu par. 1°. 141. B
 Villi recti cur in intestino recto. 4°. de usu par. 1°. 141. B
 Villos longitudinales habet longaon. de ana. uiu. Sp. 50. E
 Villos latitudinales cur nam habet longaon propter compressionem. de ana. uiu. Sp. 50. E
 Villi retentiui sunt in monoculo. de ana. uiu. Sp. 44. H
 Villi mēbrorū in qbus debet aliqd immorari, quales. de ana. Sp. 44. H
 Villos stragula scalpens, & uellens. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 151. D
 VINACEA quæ sint. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
 Vinaceorum dilutum quo modo uocetur. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
 in Vinaceis uis conduntur, & quales. de atten. uict. 2°. 46. A
 in Vinacijs qui pasilli seruentur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. H
 VINARIA uasa aperta cito faciunt acetum. in 6°. de morbis uulga. commentario 4°. 3°. 182. H
 Vinaria uasa obturanda sunt ne uinum acescat. de uinis. Sp. 77. A
 VINCIENDAE parti, & affectui debet uinculum conuenire. de fascijs. 7°. 294. A
 Vinciendæ quo modo sint partes diuersæ. de fascijs. 7°. 294. A
 Vinciendi rationis diuersitas. de fascijs. 7°. 293. H
 Vinciendæ quō sint fasciæ quæ curant. de fascijs. 7°. 294. B
 Vinciendum quo modo sit fascijs. de fasc. 7°. 294. B
 Vinciendi ratio quæ caput inuolutum sine nodis defenditur à tedio quod nodi comprimendo faciunt. de fasc. 7°. 294. G
 ad Vinciendā uenarū capita sanguinē fundētia, laqueus. d. laq. 7°. 307. G
 VINCIENTES fascijs abundant. de fascijs. 7°. 293. G
 VINCIUNTUR mēbra fracta fascijs glomeratis. de fasc. 7°. 293. F
 VINCTVM firmius tenent fasciæ factæ in longitudinem lintei. de fascijs. 7°. 293. H
 VINCERE q̄ debeāt sciūt aliq̄ luctatores. i. progn. cō. 3°. 4°. 207. E
 VINCI est alterari. 3°. de natur. fac. 1°. 304. A
 Vicit se ligatore & iudice Theffallus. 1°. meth. med. 7°. 3. B
 VINCVLORVM diuersitas, & diuersa noia. de fascijs. 7°. 295. A
 Vincula unde nomen accipiant. de fasc. 7°. 293. H
 Vinculorum nomen ab animalibus. de fascijs. 7°. 293. H
 Vinculorum nomen ab euentis. de fasc. 7°. 293. H
 Vinculum à superiori parte iunctum. de fascijs. 7°. 297. A
 Vinculorum quædam sunt uincula tantum, quædam uincula, & laquei. de fascijs. 7°. 293. H
 Vinculum aliud ab altero fasciarum capite incipit, aliud ab utroque. de fascijs. 7°. 293. H
 Vinculorum diuersitates multæ. de fascijs. 7°. 293. H
 Vinculū cōuenire debet parti uinciendæ & affectui. de fasc. 7°. 294. A
 Vinculum quo modo sit iniiciendum. de fasc. 7°. 294. B
 Vinculorum usus qualis. de fascijs. 7°. 294. B
 Vinculum partes quadantenus alterat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
 Vincula quando debent decidere in uasis Abscissis caro habet pro operculo. 13°. meth. med. 7°. 86. F
 Vinculo quando excipienda Arteria. 13°. meth. med. 7°. 86. E
 Vincula pro arterijs qualia esse debent. 13°. meth. med. 7°. 86. F
 Vinculum uocatum Auriga ad latera deliganda. de fascijs. 7°. 303. A
 Vinculum quo uinciuntur quæ iuxta Aurē sunt, & maxillæ processum. de fascijs. 7°. 296. F
 Vinculum Barbaricum. 2°. de loc. aff. 4°. 10. C
 Vincula Brachiorum, & crurum reuellunt. de cucur. scar. 6°. 4. F
 Vinculum uocatum Calceus. de fascijs. 7°. 306. C
 Vinculum ad Calculosos educto calculo fm aliquos Galeno authore non probatur & quo ipse uteretur uinculo. de fascijs. 7°. 304. E
 Vinculum ad Caluariam est scapha uel tholus. de fascijs. 7°. 295. C
 Vinculum ad Calcem alligandum. de fascijs. 7°. 306. A
 Vinculum Cancer appellatum. de fasc. 7°. 294. G
 Vinculum cancrum pro inguine. de fasc. 7°. 304. B
 Vinculum Capitis unit uenas. in tim Plat. 1°. 288. A
 Vinculum ad summum caput uinciendū, & id quod inter ipsum & frontem est. de fasc. 7°. 295. C
 Vinculum quod à fulmine uenit appellatur. de fasc. 7°. 302. C
 Vinculum simplex ad Ceruicem. de fasc. 7°. 302. C

Vinculum duplex ad ceruicem. de fascijs. 7°. 302. D
 Vinculū in speciem literæ x, ad alam, & pectus. de fascijs. 7°. 301. G
 Vinculum Cœcum nominatum ægre soluitur. 8°. de ana. ad. 1°. 100. G
 Vinculum ubi Coniungere diducta necesse est. de fascijs. 7°. 295. F
 Vinculū ad Cōtinendū mēbrū, quod in suū locū restituit. d. fa. 7°. 304. H
 Vinculum ad Digitum magnum alligandum secundū antiquos, quos aut thor reprehendit. de fascijs. 7°. 306. C
 Vinculum uocatum Discrimen. de fascijs. 7°. 295. F
 Vinculum ad Dorsum deuinciendum. de fascijs. 7°. 302. B
 Vinculū ad Fracturas qbus carnis quoq; uulnus accessit. de fasc. 7°. 305. D
 Vinculum quibus quod inter Frontem, & uerticem est ac proximas partes conuenit deuincire. de fascijs. 7°. 295. H
 Vinculum inter frontem, & uerticem ac proximas partes deuinciens. de fascijs. 7°. 296. A
 Vinculum ad frontem & ad id quod inter ipsum et uerticē est. de fascijs. 7°. 296. G
 idē in utranq; partē ductum à superiori parte deorsum. H/ idem ab inferiori parte sursum. ibidem.
 Vinculum γειῶς sub mento circum agitur. de fascijs. 7°. 295. A
 Vinculum his quibus Genu in alteram partem lapsum reconditum est. de fascijs. 7°. 305. H
 Vinculum Geranium est uarium. de fascijs. 7°. 293. E
 Vinculum Geranium Hippocratis. de fascijs. 7°. 301. A
 Vinculum quod à gruis similitudine γειῶς dicitur ad fractum iugulum admouet Hippocrates. de fascijs. 7°. 293. E
 Vinculum Glaucis cui magis fidendum est quam uinculo ad caluariam. de fascijs. 7°. 295. H
 Vinculum Glaucij ualde iunctum. de fascijs. 7°. 297. A
 Vinculum ad partium quas uulnus diduxit Glutinationem atq; ad emittē dum humorem. de fascijs. 7°. 295. B
 Vinculū ad corporum quæ abscesserunt glutinationē. de fasc. 7°. 304. H
 Vinculum Hippocratis adducens. de fasc. 7°. 299. E
 Vinculum ubi Humerus excidit. de fascijs. 7°. 300. G
 Vinculum ad Inguen uinciendum. de fascijs. 7°. 304. B
 Vinculum ubi Iugulum fractum est. de fasc. 7°. 300. G
 Vinculum ad deligandum iuxta iugulum latum os scapularum, pectus, dorsum aut latera. de fasc. 7°. 301. E
 idē in utranq; partem ductum. F
 Vinculi genus idem sunt Lepus sine auribus, semirhombus, nauicula. de fascijs. 7°. 296. G
 Vinculum ad Maxillam uulneratam, seu prolapsam, seu ob distentionem oris. de fascijs. 7°. 296. B
 Vinculum ad maxillam utrinq; suo loco motam. de fasc. 7°. 296. C
 Vinculum Menecrati ad partes extremas. de fascijs. 7°. 305. A
 Vinculum μετωπίος frontem ambit. de fasc. 7°. 295. A
 Vinculum ad Nasum qui accipiter dicitur. de fascijs. 7°. 298. G
 Vinculum ad Occipitium. de fasc. 7°. 294. E
 Vinculum tenue Ocularium, uel simplex oculus. de fascijs. 7°. 297. D
 idem ab inferiori parte sursum ibidem.
 Vinculum oppositum. de fascijs. 7°. 305. D
 Vinculum ut in Palæstra ductum. de fascijs. 7°. 305. D
 Vinculum ad alligandā Palmā, uel primā palmæ partē. de fasc. 7°. 305. B
 Vinculum παρειῶς à malis p quas ducit nomen habet. de fasc. 7°. 295. A
 Vinculū ad Patelam quæ quocūq; à sua sede pruperit. de fasc. 7°. 306. A
 Vinculum ad uinciendū medium pectus, uel dorsum, aut latera, aut thoracem. de fasc. 7°. 301. G
 Vinculum ad Pollicem uinciendum. de fasc. 7°. 305. C
 Vinculum Regium quale. de fasc. 7°. 296. A
 Vinculū Rhōbus duplex est simplex & Hippocratis. de fasc. 7°. 295. C
 Vinculum sanguinem obturat. 5°. meth. med. 7°. 30. F
 Vinculum scissum ad scrotum. de fascijs. 7°. 304. F
 Vinculi genus ē Semirhōbus lepus sine auribus tholus. de fasc. 7°. 295. C
 Vinculi species simplex debet esse orbicularis. de fascijs. 7°. 293. E
 Vinculum Sostrati rectum ad alam, & pectus. de fasc. 7°. 301. F
 Vinculum speciosum. de fascijs. 7°. 295. H
 Vinculi genus dictum σφαιρίος, et quod. de fasc. 7°. 295. A
 Vinculo Stricta reuocant ad contrarium. 5°. meth. med. 7°. 30. F
 Vinculum ubi inter supercilia uel medium nasum deligare opus sit. de fascijs. 7°. 299. B
 Vinculum Suspendens sex habens capita. de fascijs. 7°. 303. E
 Vinculum suspendens ad colem. de fascijs. 303. H/ 7°. 304. A
 Vinculū suspendēs ad colem ex fascia scissa, & zona. de fasc. 7°. 304. A
 Vinculum ad suturas ubi dehiscunt. de fasc. 7°. 295. B
 Vinculum ad Talos uinciendos. de fasc. 7°. 306. B
 Vinculi iun-

Vinculi iungentis testes & uasa substantia. 14°. de usu par. 1°. 209. H
 Vinculū testūdo dictum. de fascijs. 7°. 305. H
 Vinculum dictum Thais Perigenis, uel Molphi. de fascijs. 7°. 295. D
 Vinculum alterum thais quale. de fascijs. 7°. 295. E/H
 Vincula Varia quidam negligunt. de fascijs. 7°. 293. D
 Viculo uario caput cuidā dligatū fuit, cui oculi poidere. d. fas. 7°. 293. D
 Vincula uaria non damnauit Hippocrates. de fasc. 7°. 293. D
 Vinculū uariū solū aptatur femori, humero, et cubito. de fas. 7°. 293. E
 Vinculum ad eos quibus propter Varices qui inguen implent manus cu-
 ratio admouetur. de fascijs. 7°. 304. D
 Vincula Violenta corrumpunt & refrigerant aliquando particulā ani-
 malis. de cau. mor. 3°. 7. H
 VINDEMIÆ tempus, quale. 1°. de antid. 5°. 110. A
 VINDICTÆ appetentia quid sit in ira. 2°. de san. tuen. 2°. 74. B
 Vindictæ cupiditas quales faciat pulsus. 2°. de cau. pul. 4°. 91. D
 VINOSAE uis quæ. 2°. de alim. fac. 2°. 18. B
 Vinost non iuuantur euacuationibus. de cur. ra. p. sang. mis. 6°. 17. F
 VINUM quid. de simp. med. Sp. 92. B
 Vinum ex quo fiat. 2°. de alim. fac. 2°. 17. H
 Vinū totiū in uimineū sub torculari conijcitur. 1°. de nat. fac. 1°. 295. D
 Vinum quot habeat partes. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. H
 Vinorum diuersitas. in 3^m. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 138. D/1°. de comp.
 med. sec. loc. 129. F/3°. 5°. 147. A/12°. meth. med. 76. E/de ui. rat. in
 mor. acu. com. 3°. 125. D/de ren. aff. dign. & med. 7°. 195. G
 Vinamaxime differunt specie. de bon. & ui. suc. 2°. 38. H
 Vinorum differentie qui obsunt. 4°. de san. tuen. 2°. 83. B
 Vina dissimilia cur fiant. de hist. phil. Sp. 12. A
 Vinū diuersum facit uitis ad alia loca mutata. 3°. de sympt. cau. 3°. 26. E
 Vinorum propria natura qñ cognoscatur. 4°. de simp. med. fa. 5°. 27. C
 Vina quæ apud omnes ferē nationes inuenit Galenus. de bonitate & ui-
 tio succorum. 2°. 38. G
 Vinum, mel, oleum, diutius seruantur, quā alij succi. 3°. de simpli. med.
 facultatibus. 5°. 20. F
 Vino pōderosius mel quarta parte, & decima. de pōd. & men. 5°. 275. F
 ad Vinum & mel in pondere olei differentia. de pond. & mē. 5°. 275. F
 Vinum, & oleum eliquata parum relinquunt excrementi, sed tendit in
 acrem & uapores. 2°. de diff. feb. 3°. 41. E
 Vinum Absinthites ad quid ualeat. de simp. ued. Sp. 92. C
 Vino ex absinthio cōfecto curata est stomachi dissolutio, quæ fecit atro-
 phiam. de ther. ad Pis. 5°. 90. D
 Vinum post absinthij comā qñ exhibendū. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 99. D
 Vinum quō intelligatur. 3°. de diff. pul. 4°. 63. G
 Vinum acerbum quomodo mutetur per dulce, & amarum tempore. 4°. de
 simp. med. fac. 5°. 27. D
 Vina acerbata frigida sunt. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. A
 Vina acerbata non calefaciunt. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. F
 Vina acerbata omnibus uitij thoracis magis noxia sunt, quā acerbata. de
 attenuante uict. 2°. 46. E
 Vino acerbato madefacta lana mūda pro fluxione. 2°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 101. H
 Vinum nullum fm naturam Acidum. aduers. Lyc. Ex. 63. H
 Vina facile acida fiunt in tepido loco. 1°. de antid. 5°. 101. A
 Vina acescunt soli exposita. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. H
 Vinum acetum cito faciunt uinaria uasa aperta. in 6^m. de morbis uulga.
 commentario 4°. 3°. 182. H
 Vinum quod acidum non fiet. 1°. de antid. 5°. 101. A
 Vinum acescere non sinit calor < considera > 1°. de antid. 5°. 101. B
 Vino immittitur resina ne ascescat. 2°. de alim. fac. 2°. 18. E
 Vinum Acre secundum gustandi qualitatem nominatur. de uictus ratio-
 ne in mor. acu. com. 3°. 7°. 125. G
 Vinum tempore fit acre. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 233. H
 Vina acra deponūt tpe dulcedinē, et fiūt amara. 4°. d. sim. m. f. 5°. 27. C
 Vinum acre & uetustum bibat, qui frigidos humores habet. de bonitate
 & uitio succorum. 2°. 38. D
 Vinum neq; acre, neq; uetustum bibat, qui calidos habet humores. de bo-
 nitate & uitio suc. 2°. 38. D
 Vinum Actum & acre. de ther. ad Pis. 5°. 95. D
 Vinum Adrianum quale. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. C
 Vinum adrianum aquosum. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum adrianum austerum. 7°. meth. med. 7°. 45. F
 Vinum adrianum. 2°. de antid. 5°. 116. F/7°. meth. med. 7°. 47. A
 Vinorum qualitas Adstringens separata ab acida, ut bonitas a uitio est.

aduersus Lycum. Ex. 63. H
 Vina adstringentia generosa sunt. aduer. Lyc. Ex. 63. H
 Vina adstrictionem tēpore abijciunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. E
 Vinum adstrictionis particeps. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. E
 Vinum Aegeates crassum ut sapa. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinū Aeginū nigrū et austerum. de uic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 126. H
 Vinum Aegyptium. de remed. par. fac. 7°. 163. G
 Vinū Albanum, sabinū, & marsum aquosa sunt. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Vinum album aquosum. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum album austerum. 7°. meth. med. 7°. 45. F
 Vinum Albates crassum ut sapa. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum albates austerū & dulce. de uict. rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 126. H
 Vinum Album tempore fit fuluius, & flauum. de uict. rat. in mor. acutis,
 commentario 3°. 7°. 126. E
 Vinorum alborum differentie. de bon. & uitio suc. 2°. 38. C
 Vina alba non sunt dulcia. de bon. & uitio suc. 2°. 38. C
 Vinum album non potest ualenter calefacere. de uic. ratione in mor. acu.
 commentario 3°. 7°. 126. G
 Vina alba nulla calida. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 in Vino albus color non calidissimus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 Vinum album nullum est dulce. de atte. uic. 2°. 46. C/de uict. ra. in morb.
 acu. com. 3°. 7°. 125. G/de uinis. Sp. 76. F
 Vinum album austerum quale. de uinis. Sp. 76. F
 Vinū album ponticum est minus calidū uino albo. de diff. cōti. Sp. 74. D
 Vinum album austerum recens crassum sensibilibiter refrigerat. de bonit.
 & uitio succorum. 2°. 38. H
 Vina alba adstringentia inueterata. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. D
 Vinum album minime calidum est. de uictus ratione in morbis acutis, cō-
 mentario 3°. 7°. 126. E
 Vinum quanto albidius, tantō minus calidum. 4°. de simplicium medica-
 mentorum facultatis. 5°. 31. D
 Vinum album minus calidum dulci. de uinis. Sp. 76. F
 Vinū album, et austerū, & iuuenile in frigidat sensibilibr. de uin. Sp. 76. F
 Vina ualde alba ab initio inueterata primo pallidula, mox plane pallida
 fiunt. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 Vina alba non possunt omnino fieri flana. 5°. de sa. tu. 2°. 91. B
 Vina alba crassa, & acerbata minus nutriunt nigris rubris & crassis. 3°. de
 alim. fac. 2°. 33. B/com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Vina crassa magis nutriunt, quā tenuia. 3°. de alim. fac. 2°. 33. B
 Vinū album purū cur prōpte in corpus digeritur. 3°. de na. fa. 1°. 308. D
 Vinum album uinosum ad quæ ualeat. de uict. ratione in morbis acutis,
 commentario 3°. 7°. 126. G
 Vinum album à balneo qñ bibere debet senex. 5°. de sa. tu. 2°. 91. C
 Vina alba flaua qualem sanguinem gignant. de atten. uict. 2°. 46. C
 Vinum album diureticum est. de simp. med. Sp. 92. B
 Vina alba per urinas secedunt. de atten. uict. 2°. 46. D
 Vinum album non facit dolere caput. de diff. cont. Sp. 74. F
 Vinum album modice adstringens pro morbo comitiali ex ore uētricu-
 li. 5°. de loc. aff. 4°. 32. F
 Vinorum alba, & subtypica, & subtilia. & non ualde antiqua optima
 ictericis. de cura ict. Sp. 111. D
 Vino albo tenui paucifero quomodo mulsasit fortior, & imbecillior. de
 uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. E
 Vina alba tenuia humores crassos incidunt, & sanguinem per renes pur-
 gant. de atten. uict. 2°. 46. D
 Vinum colore album, & substantia tenue, exiguum & dilutum quibus
 dandum. 5°. de san. tuen. 2°. 94. G
 Vinum album & tenue quibus idoneum. 6°. de sa. tuen. 2°. 96. A
 Vina alba tenuia similia aquis hydromeliti faciēdo cōmoda minimum nu-
 triunt. 3°. de alim. fac. 2°. 33. B
 Vinum album tenue in lassitudine phlegmonodes. 4°. de sa. tu. 2°. 87. G
 Vina alba & nenuia qñ ulceribus conueniant. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Vina alba tenuia sunt. de fract. com. 3°. 7°. 244. H
 Vinum album tenue dulce. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. E
 Vinum album mutatum quid faciat. de uictus ratione in morbis acutis,
 commentario 2°. 7°. 121. B
 Vina mara siccant immodice. 7°. meth. me. 7°. 47. B
 Vina amara in syncope non sumenda. 12°. meth. med. 7°. 76. D
 Vinū Aminæū neapolitanū differt à siculo, et bithynio. 1°. d. 4. 5°. 100. H
 Vinum aminæū in Sicilia. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. D
 Vinū aminæum in magnis fictilibus siculi reponit. 12°. met. m. 7°. 76. G
 Vinum utis aminææ acerbum tantum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Vinum Aminæum

Vinum Aminæum adstringit euidenter. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. C
 Vinum aminæum aquosum. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum aminæum. 2°. de antidotis. 116. F/118. F/1°. de comp. medicamēt.
 sec. locos. 124. H/3°. 148. C/4°. 153. E/6°. 171. E/7°. 185. G/8°. 188.
 G/189. F/196. C/9°. 200. G/202. A/205. C/10°. 206. B/2°. de
 cōp. med. p ge. 5°. 224. C/de me. fac. par. 166. G/170. H/ 7°. 179. D
 Vina quæ tarde Antiquantur. de uinis. Sp. 77. A
 Vinum nullum antiquum album manet. de uictus ratione in morbis acut.
 commentario 3°. 7°. 126. D
 Vinum antiquum calidum. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
 Vinum antiquum calefacit. de præcogn. ad Posth. 4°. 214. E
 Vinum antiquum eligendum in frigidis, & siccis. 7°. meth. me. 7°. 47. A
 Vinum antiquum quibus inimicum. 6°. de san. tuen. 2°. 96. A
 Vinum Aparachyton quale. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 241. F
 Vinum Aphrodisium in Asia. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. D
 Vinum aphrodisiense in Asia. 12°. meth. med. 7°. 76. G
 Vinum aquosum, & oligophorum quale sit. 7°. meth. med. 7°. 45. E
 Vinum aquosum quid nam sit. de uinis. Sp. 76. C
 Vinum aquosum quod uocetur, & quale sit. de uictus ratione in morbis
 acutis, com. 3°. 7°. 125. G
 Vina aquosa in Italia, & Asia. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Vinum aquosum quale. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 125. E
 Vina aquosa sunt uina alba tenuia. com. 2°. aph. 11°. Ex. 12. D
 Vinum aquosum nouum quale sit. 7°. meth. med. 7°. 45. E
 Vinum aquosum antiquum quale sit. 7°. meth. med. 7°. 45. E
 Vinū aquosum flauū & inodorū. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 131. E
 Vinum aquosum habuit in ligno uitis paucissimam transmutationem, &
 leuissimam elementi terre permisionem. de uictus ratione in morbis
 acutis, com. 3°. 7°. 128. H
 Vina aquosa quæ. 1°. de antid. 5°. 100. G/12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vina aquosa quando perueniant ad uetustatem. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Vina aquosa cito ueterascunt. de uinis. Sp. 76. H
 Vina aquosa primo acida, postea amara fiunt. de uinis. Sp. 77. A
 Vina aquosa quibus locis conseruanda. de uinis. Sp. 76. H
 Vina aquosa non adiuuant coctionem. 1°. de antid. 5°. 100. G
 Vina aquosa tenuia sunt, & paucissimi alimēti. de bo. et ui. suc. 2°. 38. C
 Vina aquosa caput non feriunt. 12°. methodi medendi. 7°. 77. A/de dis-
 solutione cont. Sp. 74. F
 Vino quomodo aqua miscenda. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. C
 Vinum dum aqua miscetur partes cuiusque ad minima confriguntur. 1°.
 de element. 1°. 8. E
 Vino mista aqua quem colorem faciat, & habeat. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 Vino si permiscueris modicum bonæ aquæ ad digestionem, & urinarum
 secessionem erit benigna. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Vinum plurimum oportet inferre aquis autumnalibus, & æstiuis ut ea-
 rum uincantur malitiæ. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Vinum aqua mistum quid agat. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. B
 Vina aquosa parum in sanguinem mutantur. 12°. meth. med. 7°. 77. A
 Vina aquosa, idest alba, & tenuia exiguum præbent corpori alimentū.
 com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Vinum aquosum nō degenerat ab adstringente. de uictus ratione in mor.
 acutis, comment. 3°. 7°. 125. G
 Vinum aquosum languide, & exolute adstringit. de uictus ratio. in mor.
 acutis, com. 3°. 7°. 125. G
 Vinum aqua temperatū curat dissolutiones ex magnis euacuationibus.
 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. H
 Vinum aquosum oēs uacuationes promouet. 11°. meth. med. 7°. 69. H
 Vinum aquosum post dulce sputa educit. de uict. ratione in morbis acut.
 commentario 3°. 7°. 126. F
 Vina aquosa super omnia mouent urinas. 12°. meth. med. 7°. 77. A
 Vina aquosa celerrime per urinam transeunt. cō. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Vina aquosa, cum ad urina cecant paucissimum nutrimentum præbent
 corpori. de uinis. Sp. 76. D
 Vini aquei potus urinae quales. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 192. A
 Vinum cur citius sursum assumatur aqua. 3°. de na. fac. 1°. 308. D
 Vinum aquosum austerum conuenit imbecillas uires habentibus. 7°. me-
 thodi medendi. 7°. 45. E
 Vinum aquosum exhibuit Galenus seni egrotanti. de uictus ratione in
 morbis acu. com. 3°. 7°. 131. C
 Vinum redolens instar Aromatis & unguenti. de uict. ratione in morbis
 acutis, com. 3°. 7°. 125. E
 Vinum Ariusium in Asia celebratum. 1°. de antid. 5°. 101. H

Vinum ariusium quale. 12°. meth. med. 7°. 76. B
 Vinum ariusium odoratum dulce, & tenue. 1°. de ant. 5°. 102. A
 Vinum ariusium pro antidotis. de uinis. Sp. 76. H
 Vinū ariusium aptissimū ad deductionē in corpus. 12°. meth. me. 7°. 76. G
 Vini ariusii meminit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. F
 Vinum Arsinium quale. 1°. de antidotis. 5°. 100. H/2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 102. C
 Vinum arsinium austerum. 7°. meth. med. 7°. 45. F
 Vinum arsinium aquosum. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum arsinium pro siccis in Asia, & quale. 7°. meth. med. 7°. 45. E
 Vinum Ariusium in Chio quale. 1°. de cōp. me. p gen. 213. D/2°. 5°. 223. B
 Vinum ariusium giluum in Chio. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. D
 Vinum ariusium. 2°. de antid. 118. E/2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. B
 Vina in Asia. 12°. meth. med. 7°. 76. G
 Vina celebrata in Asia. 1°. de antid. 5°. 104. E
 Vina quō in Asia tractentur, ut fiant mitiora. 4°. de simp. m. f. 5°. 28. A
 Vina tria in Asia ad medicamenta. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 223. B
 Vinum Atrum adstringit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Vinum Austerum secundum gustandi qualitatem nominatur. de uict. rat.
 in mor. acu. com. 3°. 7°. 125. G
 Vinum austerum calidum. 6°. meth. med. 7°. 39. D
 Vina austera nobilia uocat, et qualia sint. 7°. meth. med. 7°. 45. F
 Vina austera alba ætate fiunt fulua. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum austerum frigidum ex terrestri substantia ortum. de fracturis, cō-
 mentario 3°. 7°. 245. A
 Vina austera sensim austeritatem deponunt. 4°. de simp. me. fa. 5°. 27. C
 Vina austera tempore acquirunt dulcedinem, & acrimoniā. 4°. de simp.
 medic. facul. 5°. 27. C
 Vina austera crassarum partium nisi uetera sint. 4°. de composi. medic.
 per genera. 5°. 239. F
 Vinum austerum quanto tempore est in ætate media. 4°. de compositio.
 medic. per genera. 5°. 239. F
 Vina austera frigida. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. A
 Vinum austerum calidius. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. F
 Vina austera & dulcia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Vina austera caput minime tentant. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Vinum austerum nō uetus adstringit. 5°. de cōp. med. per ge. 5°. 250. D
 Vinum austerum adstringit. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D
 Vina austera uentericulum roborant. 12°. methodi medendi. 7°. 76. H/de
 uinis. Sp. 76. G
 Vino austero curabantur uentriculo imbecilles. 7°. meth. med. 7°. 43. H
 Vina austera omnibus uitij thoracis opponuntur. de atten. uic. 2°. 46. E
 Vinis austeris utimur ad alui fluxiones sistendas, & non ad aliud. de bo-
 nitate, & uitio suc. 2°. 38. D
 Vinum austerum magis calefacit quam aqua, & roborat in intestina. 6°.
 methodi medendi. 7°. 39. D
 Vina austera dysentericis dantur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. A
 Vina austera fugienda in syncope. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Vinum austerum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
 Vina cur non ita facile externi noscant, quæ cito ab expressione Biban-
 tur. de bon. & uitio suc. 2°. 38. G
 Vina quomodo cognoscantur, an possint cito bibi à uindemia. de bonita-
 & uitio succ. 2°. 38. G
 Vinum Bithynum splendens & album. de uinis. Sp. 76. H
 Vinum Bycium quale. de bon. & uit. suc. 2°. 38. D
 Vinum habet Calidam naturam. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Vinum cur potestate calidum dicatur. 3°. de temp. 1°. 23. E
 Vinum calidum describitur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. F
 Vinum ex secundo ordine est calefacietum, sed quod admodum uetus est
 ex tertio, sicut mustum quod uocant ex primo: caliditati eius propor-
 tione respondet siccitas. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
 Vina calidiora quæ. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. B
 Vina ualde calefacientia quæ. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Vinum calidum est quod aqua ducit. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 108. F
 Vinorum calidorum color qui. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 Vina calidiora in Græcia quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Vina calidiora in Italia quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Vina minus calida in Italia quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Vinum calidum summe est flauū. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 126. G
 Vinum calidum quibus dādum. 5°. de san. tu. 2°. 94. G/de uin. Sp. 76. G
 Vina calidiora, & urinas mouētia cōueniūt seni. 5°. de san. tu. 2°. 92. A
 Vina calida antiqua conueniunt habentibus in uenis humorem frigidum.
 de uinis.

de uinis. Sp.76.G
 Vinum calidum incidit phlegma, & mundificat stomachum. de dissolutio
 ne continua. Sp.74.D
 Vinū calidū da ore uētriculi male affecto. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 99.C
 Vina uehementer calida capitis grauedinem faciunt, & prudentiæ nocu=
 mentum. de uinis. Sp.76.E
 Vinum Calidissimum frigidissimis dandum. 5°. de sani. tuen. 2°. 94.G
 Vina calidissima sunt flaua. 12°. meth. med. 7°. 76.F
 Vinis Candidis pellucere peculiare est. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 223.A
 Vinum Caryinum dulce morfu carens. 6°. metho. med. 7°. 38.E
 Vinum caryinum dulce. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177.H/de uictus ra=
 tione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 125.G
 Vinum caryinum. de atten. uic. rat. 2°. 46.E
 Vinum Cæcubum calefacit. de bon. & uitio succ. 2°. 38.H
 Vinum cæcubum. 12°. metho. med. 7°. 76.F/de uinis. Sp.76.H
 Vina Celebratissima quæ. de atten. uic. rat. 2°. 46.D
 ad Vinorū alterationē multū faciunt Cella uinariæ. 1°. de ant. 5°. 100.H
 Vinis in fidelias translatis quæ cella melior. 1°. de anti. 5°. 101.B
 Vinum Chium in Asia celebratum. 1°. de antidotis. 5°. 101.H
 Vinum odorum chium. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 272.B
 Vinū chiū. 2°. de antido. 118.C/3°. de cōp. me. sec. lo. 147.G/ 4°. 152.G/
 H/155.H/156.A/C/5°. 164.A/6°. 169.H/7°. 183.B/8°. 5°. 194.H
 Vinum Coum. 5°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 164.A/de med. fac. p. 7°. 168.A
 Vinum Cilicium austerum, & dulce simul. de bon. & uit. succ. 2°. 38.C
 Vinum Cirrhum calidum. de uinis. Sp.76.F
 Vinum cirrhum austerum quale. de uinis. Sp.76.F
 Vinum Citrinum antiquum facit dolere caput. de diss. conti. Sp.74.F
 Vinum citrinum clarum, subtile, antiquum, calidum est cibus acutus inci=
 dens, & aperiens. de diss. cont. Sp.72.E
 Vina Clara pellucida, pallida flaua non sunt dulcia. de att. uic. 2°. 46.C
 Vinum Cnidium. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176.C
 Vina Cocta dulciora tempore euadunt. 4°. de simpl. med. fac. 5°. 27.D
 Vinorū differentie in Colore. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 125.D
 Vini calor per se nec prodest nec obest. de uictus ratione in morbis acu=
 tis, commentario 3°. 7°. 125.H
 Vinum coloris granati est boni nutrimenti. de diss. conti. Sp.73.B
 Vinorū differētia in Cōsistētia. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 125.D
 Vinum ex mali Cotonei succo pro uētriculo ibecillo. 7°. me. me. 7°. 43.H
 Vina crassa ut sapa, quæ. 12°. metho. med. 7°. 76.F
 Vina crassa fecem faciunt. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29.D
 Vina crassa odora, & fortia in calidis regionibus reperiuntur. de uictus
 ratione in mor. acu. cō. 3°. 7°. 127.B
 Vina nulla crassa, & dulcia, quæ nigra non sint. de bon. & uit. 2°. 38.C
 Vina crassa dulcia, nec acerba, nec austeria, nec adstringentia. de attenuā
 te dieta. 2°. 46.D
 Vina crassa, & dulcia habent humiditatem crassam perdurantem. de at=
 tenuan. uict. 2°. 46.D
 Vina crassa, & colore rubra maxime nutriunt. c. 2°. aph. 11°. Ex. 12.D
 Vina crassa, & fusca magis alunt. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13.G
 Vina nigra magis, adhuc magis alunt, sed fusca uniuersim, & uelociter
 alunt. com. 2°. apho. 18°. Ex. 13.G
 Vina crassa ualde nutriūt. de bonitate, & uitio succorum. 2°. 38.C/14°. 7°. 91.F
 methodi medendi.
 Vina crassa tenuioribus in alendo præstantiora. 3°. de alimē. fac. 2°. 33.B
 Vinis dat uim nutriendi crassities. de bon. & uitio succ. 2°. 38.D
 Vinum uuæ quod est coctum ex uua crassa in natura sua crassus cibus, &
 cur. de dissolu. conti. Sp.72.G
 Vina admodum crassa si conficiantur dant copiosius alimentum. 3°. de ali
 ment. facul. 2°. 33.B
 Vina crassa, & dulcia iuuant affectus thoracis, & pulmonis, si cū tenuā
 tibz medicamentis adhibeantur. de atten. uic. 2°. 46.D
 Vina crassa dulcia melli conueniunt in multis. de atten. uict. 2°. 46.E
 Vina crassa celerrime nutriunt. com. 2°. apho. 11°. Ex. 12.D
 Vina crassa dulcia aluum deiciunt. de bon. & uit. suc. 2°. 38.E
 Vina crassa nigra. de fract. com. 3°. 7°. 244.G
 Vina crassa nigra dulcia fugienda. de san. tuen. 2°. 91.C
 Vina crassa nigra dulcia crasso sanguine uenas replēt. de atten. 2°. 46.C
 Vina crassa nigra sanguinē melancholicum gignunt. 3°. de lo. af. 4°. 18.F
 Vina crassa uitanda, & mali odoris, gustu non grata, & austeria. de boni
 tate, & uitio succorum. 2°. 38.D
 à Vinis crassis lien læditur. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 126.A
 à Vinis crassis nō lædit pulmo. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 126.A

Vinum Creticum uinosum dat in conuulsione. de uictus ratione in morbis
 acutis, commentario 4°. 7°. 144.E
 Vinum creticum dulce. 1°. de dignos. puls. 4°. 70.H/8°. de compo. medic.
 sec. loc. 5°. 195.F/de reme. par. fac. 7°. 171.D
 Vinum creticum. 3°. de comp. med. sec. loc. 143.C/10°. 5°. 209.A
 Vini Decoctio facit magis adstringere. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51.B
 Vinum Dilutum ὁδὸς τῶς uocant. 5°. de sani. tuen. 2°. 94.F
 Vinum dilutum quomodo intelligendum. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 129.F
 Vinū dilutū exoluit robur corporis. de uic. rat. in mor. ac. c. 2°. 7°. 120.C
 Vinum dilutum quibus dandum, & quantum. 5°. de san. tuen. 2°. 93.G
 Vinum dilutum cur infantibus exhibendum. de sal. diæ. 2°. 42.D
 Vinum dilutum quid agat. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 121.B
 Vinum aqua dilutū nutrit custodire sanitatem. de simpl. med. Sp.92.B
 Vinū dilutū perfrigeratum quale. de bon. & uit. succ. 2°. 39.C
 Vinum dilutū perfrigeratū debet dari æstuosus. de bon. & uit. 2°. 39.C
 Vinum modice dilutum somnum conciliat. 2°. de loc. affect. 4°. 14.A
 Vinum dilutū, & frigidissimū bibant siti molestati. de sal. diæ. 2°. 43.B
 Vino diluto os abluendum lacte sumpto. 3°. de alim. fac. 2°. 28.C
 Vinum dulce secundum gustandi qualitatem nominatur. de uictus ratione
 in morbis acutis, com. 3°. 7°. 125.G
 Vinum dulce neq; subtile, neq; lucidum est. de uinis. Sp.76.D
 Vina dulcia sunt nigra crassa. de atten. uic. 2°. 46.B
 Vina dulcia morfu carentia, quæ. 6°. methodi med. 7°. 38.E
 Vinum dulce uinosum album, & nigrum. de uictus ratione in morbis acu
 tis, commentario 2°. 7°. 125.D
 Vinū dulce statim et nigrū existit. de uic. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 126.H
 Vina solum dulcia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26.F
 Vina dulcia, & nigra quæ sint. de uic. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 125.G
 Vinum dulce quale sit, & quæ bona quæq; mala faciat. de uic. ratione in
 morbis acutis, com. 3°. 7°. 125.G
 Vinum dulce, & calidum est cibus calidus. de diss. conti. Sp.74.C
 Vinum dulce, antiquum citrinum est cibus calidus. de diss. conti. Sp.74.C
 Vinum dulce minus calidum rubro. de uinis. Sp.76.F
 Vina dulcia sunt calidiora austeris. 3°. de alim. fac. 2°. 33.B
 Vinum dulce, & austerum quale in Cilicia. de uinis. Sp.76.F
 Vina dulcia, & crassa, lenta, & humida. 1°. de alim. fac. 2°. 6.G
 Vinum dulce quid agat. 9°. de decr. Hip. 1°. 283.E/de diss. conti. Sp.74.G
 Vinum dulce cur minus inebriet. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 126.B
 Vinum dulce calefacit. de uinis. Sp.76.E
 Vinū dulce calefacit mediocriter & sitim facit. de uictus ratione in mor=
 bis acutis, commentario 3°. 7°. 125.G
 Vina dulcia in quantū deficiunt à uehementi caliditate, in tantū minus ca
 pitis grauedinem faciunt, & nocuentū prudētiæ. de uinis. Sp.76.E
 Vinū dulce quē calorē febrilē faciat. de uic. rat. in m. ac. cō. 3°. 7°. 126.F
 Vinū dulce siticulosum est. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 127.E
 Vina dulcia cur sitim faciant. de uictus ratione in morbis acutis. commen
 tario 3°. 7°. 126.C/de uinis. Sp.76.E
 Vina dulcia sunt uentosa. de uinis. Sp.76.E
 Vina dulcia cur flatuosa. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126.C
 Vini dulcis flatus difficile resoluitur. de uictus ratione in morbis acutis,
 commentario 3°. 7°. 125.G
 Vinū dulce, & ponticū, & uua quando nō inflāt. de diss. conti. Sp.74.F
 Vina dulcia facilius quam austeria conficiuntur in uentriculo ac distribuū
 tur. 3°. de alim. fac. 2°. 33.B
 Vinum dulce est aspero digestibilis. de dissolu. conti. Sp.73.D
 Vina dulcia bibenda his qui debent nutriri, nisi uiscus aliquod aut renes
 impediunt. de uinis. Sp.76.F
 Vina dulcia sanguinem crassum gignunt. de atten. uic. 2°. 46.B
 Vinum dulce lenit. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 145.G
 Vina dulcia asperitudines leuigant. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182.E
 Vinis dulcibus dolorem magis sedat sapa. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 140.C
 Vinū dulce cur in acutis cōueniat. de uic. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 126.A
 Vinū dulce in affectionibus acutis ad expuitionē bonū. de uinis. Sp.76.E
 Vinum dulce facit expuere, & quando dandū in pleuritide, & peripneu
 monia. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126.A
 Vinum dulce ceteris aptius spuma mouet. de uictus ratione in morbis acu
 tis, commentario 3°. 7°. 126.E
 Vinum dulce quod spuma educit. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 126.E
 Vina dulcia possunt mollire uentrem. 6°. de san. tuen. 2°. 97.F
 Vinū dulce aut comedatur, aut bibatur lenit uentrē. de diss. cōt. Sp.75.A
 Vinum dulce lenit uentrem. de diss. conti. 75.B/de uinis. Sp.76.E
 Vinum dulce deiectionis causa præbatur. 2°. de alim. fac. 2°. 20.A

fff Vino aliquo

Vino aliquo dulci debet misceri medicamenta Thoracis & pulmonis. 5°. de simpl. med. fac. 5°. 35. C
 Vinū dulce, ponticū crassum, nouū tarde descendit. de diff. cōt. Sp. 74. H
 Vina dulcia, & crassa cur facile descendant & subducant uentrem. 1°. de alimen. facul. 2°. 8. C
 Vinum dulce post pruna deijcere facit. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
 Vinum dulce quantum participat crassitie, tantum est tardi transitus. de uinis. Sp. 76. D
 Vina dulcia inferioribus intestinis haud sunt nocua: quāuis flatus ab ipsis genitus tarde meet, moreturq; in hypochondrijs quousq; perfecte cōcoctus, ac tenuatus fuerit. de uinis. Sp. 76. F
 Vinū dulce biliosos humores nec secū educit nec euacuat. de uin. Sp. 76. E
 Vina omnia dulcia materia sunt flauæ bilis. de uinis. Sp. 76. E
 Vinum dulce picrocolis nō dandum. de uict. rat. in morbis acutis, cōmentario 3°. 7°. 125. G/de uinis. Sp. 76. E
 Vinum dulce iccori affecto maxime nocuū est, præcipueq; quādo phlegmone aliqua uel scirrhus in ipso sit. de uinis. Sp. 76. E
 Vina dulcia ad urinas non cito transeunt. de uinis. Sp. 76. E
 Vinum dulce optimum seni, quod. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. C
 Vina dulcia pallida senibus conueniunt. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
 Vina exigue dulcia non aspernenda. de atten. uic. 2°. 46. E
 Vinum dulce potens conuenit his, qui refici indigent, si iecur lien, & renes uitio careant. de boni. & uit. succ. 2°. 38. D
 Vinum dulce purgatis tuto exhibetur. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Vinum dulce cur antidotis imponitur. 1°. de antidotis. 5°. 102. A
 Vina dulcia fibrētibus nō cōpetunt, eo quod sunt crassa. de uin. Sp. 76. E
 Vino dulci nuper expresso comparat humores. 2°. de nat. fa. 1°. 301. G
 Vinum dulce obstructions auget. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 125. H
 Vinū dulce crassum obstruit & obstructionē perficit. de uinis. Sp. 76. E
 Vinū dulce quando hepatis obest. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 125. H
 Vinum dulce hepaticis affectionibus proprie obest. de uict. ratio. in morbis acutis, cōment. 3°. 7°. 125. H
 Vinum dulce facit oppilationem in iccore, & lapidē in renibus. de dissoluitone continua. Sp. 74. H
 Vinum dulce dilutum quibus concedendum. 6°. de san. tuen. 2°. 96. A
 Vinū dulce aquosum p hydropē. de uic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 152. G
 Vina dulcia. 7°. de comp. med. sec. loc. 177. H/8°. 5°. 195. F
 ex Vino dulci rosaceo, & cera dolorem mitigās. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 101. G
 Vinum dulce ad ulcera neruorum. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Vinum quomodo dicatur Durum. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 117. F
 Vinum durū quomodo per metaphorā dicatur. 3°. de dif. puls. 4°. 63. H
 Vinum Ephesium. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. G
 Vinum in Erepto flauum. 12°. meth. med. 7°. 76. E
 Vinum Exiguū & dilutū quale, & quibus dandū. 5°. de san. tu. 2°. 94. F
 Vinorū differentia in Facultate. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 125. D
 Vini facultas quō cognoscatur. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 129. B
 Vinum Falernū giliuum in Italia. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. D
 Vinum falernum quale. de boni. & uitio succo. 2°. 38. C/2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 102. C
 Vinum falernum quod a cauponibus uēditur quale. 1°. de antid. 5°. 101. F
 Vinum falernum calidius. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. F
 Vinum falernum ex signis dulce cognouit Galenus cum primum Romæ oblatum ei esset. 1°. de dign. puls. 4°. 70. H
 Vinorum falernorum differentia. 12°. meth. med. 7°. 76. E
 Vinū falernū duplex. de ther. ad Pis. 95. G/1°. de anti. 101. C/ 5°. 102. A
 Vini falerni dulcis species est uinū Hippodomatiū. 12°. met. me. 7°. 76. H
 Vinum falernum dulce, & flauum. 6°. metho. med. 7°. 38. E
 Vinum falernum ualde calefaciat. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Vinum falernum temperat omnia alia uina. 12°. meth. med. 7°. 76. E
 ex Vino falerno quando sumendum far seni. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
 Vinū falernū quale in syncope ex crudis humoribus. 12°. meth. 7°. 76. E
 Vinum falernum omnia cecedit in Antidotis. 1°. de antido. 5°. 101. C
 Vino falerno conficitur Theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 95. G
 Vinum falernum unum ex simplicibus Theriacam ingredientibus, quæ uidentur Galeno difficulter haberi. 1°. de antidotis. 5°. 104. B
 Vinum falernum quale optimum ad theriacam. 1°. de anti. 5°. 101. G
 Vinum falernum quod eligendum. 1°. de antidotis. 5°. 101. C
 Vina falerna adulterantur. 1°. de antido. 5°. 106. H
 Vinum falernum uiginti annorum. 1°. de antidotis. 5°. 101. G
 Vinum falernū descriptum fm ætates in fidelis. 1°. de antid. 5°. 101. G
 Vinum falernū uetus non debet ingredi Theriacā. 1°. de antid. 5°. 101. C

Vinum falernum caput tentat. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Vinum falernum per saccum non excolatum. 9°. de compositio. medicament. secundum locos. 5°. 202. F
 Vinum falernum austerum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140. A
 Vinum falernum fuluū esse colligitur. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 152. B
 Vinum falernum nigrum. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 274. B
 Vinum falernum uetus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. G
 Vini falerni fit mentio. 2°. de antidotis. 111. H/112. C/119. C/120. F/2°. de compo. med. sec. loc. 140. C/4°. 155. E/H/156. B/157. B/7°. 179. F/180. A/182. A/F/184. D/185. E/8°. 193. D/197. A/9°. 198. H/200. D/202. E/203. B/204. F/1°. de compositio. med. per gene. 213. C/2°. 222. D/223. A/224. F/5°. 251. C/252. A/7°. 271. G/ 5°. 272. G
 pro Vino falerno quid suscipiendum. 1°. de compositio. medicament. per genera. 213. D/2°. 5°. 223. B
 Vino falerno simile Tmolite, & quale. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. D
 Vinum Faustinum quale. de boni. & uit. succ. 2°. 38. C
 Vinum faustianum, & sabinum pauciferum. de uinis. Sp. 76. D
 Vinum faustianum. de ther. ad Pifo. 5°. 95. G
 Vinum faustianum. 1°. de antid. 5°. 101. C
 Vinum Feruefactum uenenis aduersatur. in 6°. de morbis uulgaribus, cōmentario 6°. 3°. 196. G
 Vini Fex quæ. 2°. de nat. fac. 1°. 301. G
 Vini crassum est fex. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. D
 Vini Fex usta unum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de compositio. medicam. sec. loc. 5°. 129. D
 Vini fex usta. 9°. de comp. med. sec. loc. 203. G/10°. 5°. 207. D
 Vinorum feci humorē melācholicū asimilat. cō. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D
 Vini feci recte asimilatur niger sanguis. 14°. meth. med. 7°. 89. F
 Vini fecibus humor similis, & quando. 6°. de loc. affec. 4°. 36. E
 Vini feci similis humor in apostematibus quandoq; inuentus est. 14°. methodi medendi. 7°. 90. E
 Vina fiunt flaua tempore. de uinis. Sp. 76. H
 Vina flaua quæ. 12°. methodi medendi. 7°. 76. F
 Vinum flauum duplex ut nigrum. de uinis. Sp. 76. F
 in Vino color flauus calidissimus est. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. A
 Vinum flauum calidum est. de uinis. Sp. 76. F
 Vinum flauum nullum est multum dulce. de atten. uict. rat. 2°. 46. C
 Vina flaua rutila sunt mediocriter dulcia. de boni. & uit. succ. 2°. 38. C
 Vina flaua tenuia uetera, qualia. 12°. meth. med. 7°. 76. D
 Vina flaua tenuia. de fract. com. 3°. 7°. 244. H
 Vina flaua dulcia splendida, qualia. de atten. uic. rat. 2°. 46. D
 Vinum flauum tangit caput quia calidius nigro. de uinis. Sp. 76. F
 Vinorum flauorū urinae quales. in 6°. de morb. uulga. com. 5°. 3°. 192. A
 Vini Flos quid. 2°. de nat. fac. 1°. 301. G/4°. de simp. med. fac. 5°. 24. H
 in Vino flos est id quod supernatat. 4°. de usu partium. 1°. 136. A
 Vinum quanto Fortius est, tanto terrestrius. de util. resp. Sp. 64. E
 Vinum quanto fortius est, tanto ponderosius. de util. resp. Sp. 64. F
 Vina multa fortia epota præsertim ante cibum causant podagram. cōmentario 6°. aphorismo 28°. Ex. 49. A
 Vina quæ fuerūt in Frigido loco ubi postea ponēda. 1°. de anti. 5°. 101. A
 Vina quæ non exigunt frigus, neq; a principio. 1°. de antido. 5°. 101. A
 Vinum frigidum cur a calore extrinseco arguatur. 4°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 27. H
 Vini frigidis aquosioribus quid contingat. 4°. de simp. med. fa. 5°. 27. H
 ex Vino frigido, & mulso alica nihil mali succi in se habet. de bonit. & uitio succorum. 2°. 39. C
 Vinum frigidum conuenit in animi defectu ex sudore. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 99. B
 Vinum fuluum duplex est, dulce, & austerum. de uic. ratione in morbis acutis, cōmentario 3°. 7°. 126. H
 Vina fulua, & odorata. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. B
 Vinum fuluum est calidum prope flauum. de uictus rat. in morbis acutis, cōmentario 3°. 7°. 126. G
 Vina fulua, uel alba substantia tenuia. quæ sint in Italia. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85. G
 Vina fulua, uel alba substantia tenuia, quæ sint in Asia. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85. G
 Vina fulua, uel alba substantia tenuia, quibus dāda. 4°. de san. tu. 2°. 85. G
 Vina fulua tenuia pro syncope. 12°. metho. med. 7°. 77. A
 Vina fulua crassa tardius in corpus deducuntur, & qualia sint. 12°. methodi medendi. 7°. 77. A
 Vina fulua potestate calida sunt. de boni. & uitio succorum. 2°. 38. G
 Vina fulua

Vina fulua in totum calidiora. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. A
 Vina fulua protinus caput replent. de bon. & uit. suc. 2°. 38. G
 Vina fulua caput feriunt. 12°. meth. med. 7°. 77. A
 Vina fulua magis coctioni conducunt. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Vino fuluo quando utendum. de uict. rat. in morb. acu. cō. 3°. 7°. 126. H
 Vinum fuluum antiquum da in Hydroke. de uictus ratione in morbis acu-
 tis, commentario 4°. 7°. 149. B
 Vinum fuluū contra febrē est. de uict. rati. in morb. acu. cō. 3°. 7°. 126. F
 Vino Galla incocta ad quid ualeat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 Vinum Gaurianum aquosum. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinorum Græcorum & Italicorum comparatio. 5°. de san. tu. 2°. 90. B
 Vinum græcum. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 225. B
 Vinorum differentia ex gustu. de uict. rat. in morb. acu. cō. 3°. 7°. 125. D
 Vinum humidum. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Vinū Hippodamantiū est ex specie falerni dulcis. 12°. met. me. 7°. 76. H
 Vinum hypodamantium quale. de bon. & uit. succ. 2°. 38. C
 Vina igni admota non acescunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. D
 Vinum Imbecille quale. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 125. E
 Vinum quod magis Inebriat. de diff. cont. Sp. 74. F
 Vinum Italicum nigrum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. G
 Vinum Italicum odoratū. 1°. de comp. med. sec. lo. 125. A/8°. 5°. 193. B/C
 Vinum Italicū optimū inter austera. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 230. A
 Vinum Italicum. 4°. de compo. med. sec. loc. 152. E/154. C/155. B/156. A/
 H/7°. 184. G/185. F/8°. 193. C/9°. 200. C/204. C/H/10°. 207. H
 2°. de comp. med. per gen. 224. B/C/ 5°. 225. H
 Vini Italici sex. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. G/H
 cum Vino debet misceri Ladanum, non cum oleo. 4°. de compositio. me-
 dicamen. per genera. 5°. 241. A
 Vinum Lentiscinum. de med. fac. par. 7°. 167. B
 Vinum Lesbium ubi nascatur, & quod odorum. 1°. de compositio. medi-
 dicamentorum per genera. 5°. 213. D
 Vinum lesbium in Asia. de uinis. Sp. 76. G
 Vinum lesbium in Asia celebratum. 1°. de antid. 5°. 101. H
 Vinum lesbium quale. 1°. de art. cu. ad Glau. 7°. 99. A
 Vinum lesbium odoratum giliuū. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. D
 Vinum lesbium odoratum dulce, & tenue. 1°. de antid. 5°. 102. A
 Vinum lesbium flauum. 12°. meth. med. 7°. 76. E
 Vina lesbia optima quæ. 1°. de antid. 5°. 102. A
 Vinum lesbium calidius. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. F
 Vinū lesbiū aptissimū est ad deductionē in corpus. 12°. met. m. 7°. 76. G
 Vinum lesbium caput tentat. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Vinum lesbium ad medicamenta utile. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 223. B
 Vinum mixtum cum Licio, & nitro est confortatiuum, constrictiuium,
 & solidatiuum. de ocul. 7°. 189. F
 Vina quæ sunt in Mæonia dulcia sunt. de uictus ratione in morbis acutis,
 commentario 3°. 7°. 125. G
 Vinum habens aquam marinam si quis siticulosus biberit, corpus incendi-
 tur. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 134. C
 Vina cum aqua marina ad quæ. 2°. de art. cur. ad Glau. 7°. 101. H
 Vinum mari misum bibit splenicus. 9°. de compo. med. se. lo. 5°. 199. B/F
 Vinum maris expers. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. A
 Vinum Marsum in Italia. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. D
 Vinum marsum quale. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Vinum marsum adstringit uehementer. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. C
 Vinum marsum. 12°. med. med. 7°. 76. D
 Vinum Masilioticum quale. 2°. de art. cur. ad Glau. 7°. 102. C
 Vina ut Medicamenta sunt consideranda. 5°. de sa. tuen. 2°. 94. G
 de Vino Hippocrates egit ut medicamentum, non ut alimentum in libro
 de ratione uictus. 3°. de alim. fac. 2°. 33. A
 Vinum pro medicamento assumitur assumpto cibo. in 6^m. de morb. uulg.
 commentario 6°. 3°. 196. F
 Vina quæ non recipienda in medicamentis. 1°. de antid. 5°. 101. B
 ex Vino medicamentum facit in inflammationibus arteriæ, tamen in ipsis
 à uino est abstinendum. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 177. H
 Vinum Medicatum pro articularibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
 Vinum medicatum pro calculosis. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
 Vinum Mediocre mediocribus dandum. 5°. de san. tuen. 2°. 94. F
 Vinis Melle conditis quando bibere debent senes. 5°. de san. tu. 2°. 91. C
 Vinum aptum compositioni mellis. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
 Vini mellis & mulsæ meracitas quo differat in nutriendo. de uict. ratio.
 in morb. acut. com. 3°. 7°. 129. A
 Vino mel miscendū ad colluēdos dētes post lac. 3°. de alim. fac. 2°. 28. C

Vinum Mendesium. 2°. de compo. med. sec. loc. 138. B/4°. 5°. 154. D/de
 med. fac. par. 7°. 173. F
 Vinum Meracius intestinis magis conuenit. de uictus ratione in mor. acu.
 commentario 3°. 7°. 127. A
 Vinum Meracius quid agat. de uict. rat. in morbis acu. com. 1°. 7°. 121. B/
 com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. B
 Vinum meracius ebullit & sitim facit. in 6^m. de morbis uulgaribus, com-
 mentario 4°. 3°. 185. H
 Vinum meracissimum calfacit, & exiccat, si cum maza, & oleribus con-
 feratur. de salubri diæta. 2°. 40. A
 Vinum Merum exiccat. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 119. C
 Vino meraco qui se implent tremunt. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
 Vinum meracius plurimum epotum comitalem morbum ex uentriculo fa-
 cit. 5°. de loc. affec. 4°. 32. G
 ob Vini meri potationem dolori capitis confert succus centaureæ. de uir-
 tute centaureæ. Sp. 93. B
 Vino meraciori quandoq; sanatur hemicrania. in 6^m. de morb. uulgaribus,
 commentario 6°. 3°. 196. B
 Vinum meracius cur bibendum lotis calida. de sal. diæt. 2°. 41. H
 Vino trita Metalla qualia. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 241. D
 Vinum Metymne flauum. 12°. meth. med. 7°. 76. E
 Vina Mollia, quæ. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. F
 Vinum Mulsū seruabatur ut inueterasceret. 3°. de compo. medicam.
 secundum locos. 5°. 143. F
 Vinum mulsū ad conglutinandum melius est melicrato. 2°. de art. cur.
 ad Glauconem. 7°. 106. C
 Vinum mulsū. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. C
 Vinum multiferum quale. de uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 128. H
 Vinum Musteum crassi succi. de atte. uict. 2°. 46. C
 de Vino musto exemplum ad coctionē Iecoris. 4°. de usu par. 1°. 136. A
 Vinum Myrteum. 8°. de compo. med. sec. loc. 189. E/ 5°. 192. G
 Vinum myrthite. 3°. de comp. med. sec. loc. 143. H/8°. 5°. 191. E
 Vinum Mysinum ubi. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum myssum in Asia. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 236. D
 Vinum Mytilenum flauum. 12°. meth. med. 7°. 76. E
 Vinum Nardinum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. G
 Vina nigra ubi nascantur. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra uetustate in rubrum, fuluum, & flauum transeunt. de bonita-
 te, & uitio succorum. 2°. 38. F
 Vinum fit nigrius uetustate. 1°. de antid. 5°. 101. D
 Vinum nigrum commotum spumam albam facit. de natura & ordine cu-
 iuslibet corporis. Sp. 42. C
 Vinum nigrius non ita calidum est ut rutilum. de bo. & uit. suc. 2°. 38. E
 Vinū nigrū necessario nō est dulce. de uic. ra. in morb. acu. cō. 3°. 7°. 126. H
 Vinum nigrum duplex est, dulce, & austerum. de uic. rat. in morbis acu-
 tis, commentario 3°. 7°. 126. H
 Vina nigra austera quæ, & ubi. de uic. ra. in morb. acu. cō. 3°. 7°. 126. H
 Vinum nigrum austerum habet hebetem odorem nec effumat ad caput.
 de fracturis. com. 3°. 7°. 245. A
 Vino nigro austero qñ utendum. de uic. ra. in morb. acu. cō. 3°. 7°. 126. H
 Vini nigri austeri exemplum petit ex eo quod Cilicia fert, quod uocant
 Aegeatem. de attenuante uict. ra. 2°. 46. E
 Vina nigra dulcia quæ, & ubi. de ui. ra. in morb. acu. com. 3°. 7°. 126. H
 Vinum nigrum dulce, austerum, quale. de uinis. Sp. 76. F
 Vinum nigrum austerum quale. 9°. de decre. Hippo. 1°. 283. F
 Vinum nigrum austerum adstringens. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 Vino nigro austero utitur in fracturis. de frac. com. 3°. 7°. 244. E
 Vinum nigrum austerum ad fasciandū aptum. de frac. cō. 3°. 7°. 244. G
 Vinum magnum & dulce sanguinem nutrit, oculis contrarium est, capi-
 tis uertiginem, id est scotosim, corpori grauedinem stomacho turbatio-
 nem, somnos graues infert. de simp. med. Sp. 92. B
 Vina nigra ante cibum. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra inutilia senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra crassa senes bibentes aquam intercutem, & calculum incidunt.
 5°. de sanit. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra crassa, quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra crassa adstringentia, quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra crassa non adstringentia, quæ. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra crassa parum adstringunt. 3°. de alim. fac. 2°. 33. A
 Vinum nigrum austerum repellit. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Vinum nigrum turbidum cur hæret per uiam, & retardat. 3°. de natura
 libus facultatibus. 1°. 308. D

Vinum nigrum sanguinem plurimum gignit, sed superfluum & melancholicum. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 149. A
 Vinum nigrum crassum & austerum generat sanguinem crassum & nigrum. de atra bile. 1°. 35. A
 Vina nigra crassa dulcia generant sanguinem post rubra. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 33. A
 Vini nigri crassi potus urinae quales. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 5°. 3°. 192. A
 Vina nigra non mouent urinam, sed uentrem. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vinum nigrum expetunt maxima uulnera. de frac. com. 3°. 7°. 244. H
 Vinum nigrum non febrientibus dandum. de uic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 149. B
 Vinum nigrum mutatum quid faciat. de ui. ra. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 121. B
 Vina nobilia uocat austerum, & qualia sint. 7°. meth. med. 7°. 45. F
 cum Vino mistum Nitrum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 Vina Noua feruescentia cur perturbata. 1°. de crisi. 4°. 130. G
 Vinum nullum nouum est fuluum. de uict. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 149. B
 Vina noua non calefaciunt. 7°. metho. med. 7°. 47. G
 Vinum nouum crassum nigrum ponticum uelociter acescit in stomacho, & incensionem facit. de diff. cont. Sp. 74. E
 Vinum nouum crassum propter supfluitatem tarde digerit. de diff. cōt. Sp. 73. E
 Vinum nouum generat facile pituitam. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. F
 Vinorum differentia in Nutritione. de diff. cont. Sp. 73. F
 Vinorum differentia in Odore. de uict. rat. in mor. acut. cō. 3°. 7°. 125. D
 Vinum olere non debet medicus. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 180. H
 in Vino odoris carentes significant imbecillitatem. de uictus rat. in mor. acutis, commentario 3°. 7°. 128. H
 in Vino odor significat robur. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. H
 Vina odorata sunt alijs calidiora, & caput tentant. de atte. uic. 2°. 46. D
 Vinum odorum quid gignat. de bon. & uit. succ. 2°. 38. D
 Vinum odoriferum melius est ad euechymiam, nisi percutiat caput. de uinis. Sp. 76. G
 Vinum boni odoris persicum, uel citrinum est boni chymi, & subtilis. de dissolutione continua. Sp. 73. H
 Vinum boni odoris dulce generat bonum chymum & crassum. de dissolutione continua. Sp. 74. A
 Vinum boni odoris leue, in quo est dulcedo pauca, bonum generat humorem inter tenuem & crassum. de diff. cont. Sp. 73. H
 Vina odora iuuant affectus longos thoracis, & pulmonis sine febre. de attenuante uictu. 2°. 46. D
 Vina odorata in quibus morbis uitanda. de atte. uict. 2°. 46. D
 Vina odorata, & fulua caput tentant, et quae sint. 12°. meth. me. 7°. 76. H
 cur Vinum odoratius, dulcius, & tenuius ad componendas antidotos aptius est. 1°. de antidotis. 5°. 102. A
 Vinum Olbinum. de med. fac. par. 7°. 166. D
 Vinum Oligophorum quale. de uic. rat. in morb. acu. cō. 3°. 7°. 128. H
 Vinum Omphacium plus adstringit, quam oportet. 1°. de cōp. me. p. ge. 5°. 219. D
 Vinum omphacium pro capite refrigerando. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 132. G
 Vinum Originale quid. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 241. F
 Vina Pallida aut flaua si sint pinguis substantiae sanguinem augent, & corpus nutriunt. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vinum Pamphilae quale. de atte. uict. 2°. 46. E
 Vinum Passum creticum. 1°. de comp. med. sec. loc. 126. D/9°. 5°. 203. A
 Vinum Pauciferum quid. de uinis. Sp. 76. C
 Vina paucifera cur dicta. de bon. & uit. succ. 2°. 38. G
 Vinum pauciferum quale. de uic. ra. in morb. acu. com. 3°. 7°. 128. H
 Vinum pauciferum uirtute simile est aquae. de uinis. Sp. 76. C
 Vinum pauciferum stipticum. de uinis. Sp. 76. C
 Vinum pauciferum ad quae ualeat. de uin. Sp. 76. D
 Vina paucifera non noxia capiti. de bon. & uit. suc. 2°. 38. G
 Vina paucifera tollunt capitis dolorem, qui fit ab humoribus in uentriculo collectis. de bon. & uit. suc. 2°. 38. G
 Vinum Perperinum nigrum & austerum. de uic. ra. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 126. H
 Vinum perperinum crassum ut sapa. 12°. metho. med. 7°. 76. F
 Vini Perspicui, & coccini confectio. de med. fac. par. 7°. 175. G
 Vinum Picatum quale. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. G
 Vinum picatum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 265. H
 Vinum Pipere inspersum dandum his qui non concoxere. de praecognitione ad Posth. 4°. 219. A
 Vinum cum pipere urinam deducit, & stomachum corroborat. de simplicibus medicaminibus. Sp. 92. C
 ex Vino & Pipere Galenus singultiebat. 8°. de cōpositione medicamentorum secundum locos. 5°. 190. E

Vinum Plenum quomodo dicatur & uacuum. 3°. de diff. puls. 4°. 62. C
 Vina plena & uacua quae. 4°. de dignos. puls. 4°. 85. B
 Vina Pluuia asidua aliena humiditate impleta prompte accescunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. D
 cum Vino Pollenta. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. A
 Vinum Polyphorum quale. de uic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. H
 Vinum Ponticum solemne, & quale. de atte. uic. 2°. 46. E
 Vinum ponticum nimis est abominabile. de diff. cont. Sp. 73. B
 Vinum ponticum euidenter nutrit. de atten. uic. 2°. 46. F
 Vinum ponticum mundificat stomachum. de diff. cont. Sp. 74. E
 Vinum ponticum rectificat molle & debile stomachum. de diff. cōt. Sp. 74. D
 Vinum ponticum stringit uentrem cum stipticitate, et ponticitate. de dissolutione continua. Sp. 75. B
 Vinum Potens quale. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 125. E
 Vinum Prannium. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 181. H
 Vinum Protropum dulce. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. F
 Vinum protropum. de atten. uic. 2°. 46. E/6°. de compo. med. sec. locos. 176. C/7°. 178. D/184. E/8°. 191. E/9°. 5°. 202. E
 Vini Qualitas plenitudo dicitur ibidem. 3°. de diff. puls. 4°. 62. G
 Vina Recentia quae incommoda habeant. de bon. & uit. succ. 2°. 38. F
 Vina recentia remanent suspensa in uentre, ut aqua. de bonitate & uitio succorum. 2°. 38. F
 Vina recentia quae tuto bibantur. de bon. & uit. sue. 2°. 38. F
 Vina recentia quomodo pro uetustis uendant caupones. de bonitate & uitio succorum. 2°. 38. F
 Vinum recens uentrem procurat. de simpl. med. Sp. 92. B
 Vinum penitus refrigeratum acescit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. D
 Vinum odorum Rhodium. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. B
 Vinum rhodiaceum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. H
 Vini Rhodij sex. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 128. F
 Vinum ex Rosis ad quid ualeat. de simpl. med. Sp. 92. C
 Vinum rosatum infrigidat, urinam & uentrem procurat. de simplicibus medicaminibus. Sp. 92. C
 Vinum rosaceum album. 2°. de antid. 5°. 116. F
 Vinum rosaceum. 2°. de antid. 5°. 120. F
 Vinum rosatum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. C
 Vinum declinans ad Rubedinem & dulcedinem magis nutritiuum est, & minus nutritiuum album subtile. de diff. cont. Sp. 73. F
 Vinum Rubrum calidum post fuluum. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 3°. 7°. 126. G
 Vinum rubrum minus calidum cirrho. de uinis. Sp. 76. F
 Vina rubra sunt crassiora flauis. de uinis. Sp. 76. F
 Vinum rubrum crassum dulce est nutritiuum, & post hoc nigrum crassum dulce, & post hoc album crassum dulce, & post hoc crassum rubrum asperum, postea nigrum crassum asperum, & post hoc uinum subtile. de diff. cont. Sp. 73. F
 Vina rubra crassa cur sanguinem generant. 3°. de alim. fac. 2°. 33. A
 Vinum Ruffum austerum quale. 9°. de decret. Hip. 1°. 283. F
 Vina Rutila non sunt dulcissima. de bon. & uit. suc. 2°. 38. E
 Vina rutila dulciora sunt nigriora. de bon. & uit. suc. 2°. 38. E
 Vinum rutilum dulce quibus accommodatum. de boni. & ui. suc. 2°. 38. E
 Vinum rutilum dulce quibus non dandum. de bon. & uit. suc. 2°. 38. E
 Vinum rutilum dulce non facit uitiosos humores, & cur aliquibus non detur. de boni. & uit. suc. 2°. 38. E
 Vinum Sabinum quale. 1°. de antido. 5°. 100. H/2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 102. C
 Vinum sabinum nobile quale sit. 7°. meth. med. 7°. 45. F
 Vinum sabinum aquosum. 12°. meth. med. 7°. 76. B
 Vinum sabinum, & Marsum aquosa sunt. 1°. de antido. 5°. 100. H
 Vinum sabinum in Italia datur febrientibus. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 3°. 7°. 127. B
 Vinum sabinum pro siccis in Italia, & quale. 7°. meth. med. 7°. 45. E
 Vinum sabinum. de praecognitione ad Posthumium. 4°. 219. A/12°. methodi medendi. 7°. 76. D
 Vinum Salsum. 2°. de antid. 5°. 118. E
 Vinum Sambucatum uentrem procurat, & cholera rubram temperat. de simplicibus medicaminibus. Sp. 92. C
 Vinum & liquores habent uarios Sapores ex terra admixta. de utilitate respirationis. Sp. 64. F
 Vinum Scybelites crassum. de bon. & uit. suc. 2°. 38. C
 Vinum scybelites non ualde crassum est & ualde dulce. de uin. Sp. 76. G
 Vinum scybelites crassum ut sapa. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum

Vinum scybellite adstringit mire. 1°. de dignos. pul. 4°. 70. H
 Vinum scybellites pro ulceribus. 14°. methodi medendi. 7°. 90. B
 Vinum scybellites dulce morfu carens. 6°. metho. med. 7°. 38. E
 Vinum scybellite dulce. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 177. H/ de uict. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 125. G
 Vinum scybellites molle. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. F
 Vinum scybellites. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 180. A/ 181. G/ H/ 184. E/ C 185. F/ 8°. 191. E/ 195. F/ 9°. 5°. 202. E
 Vini Scillini compositio. de remed. fac. par. 7°. 178. D
 Vina quæ in magnis & quæ in parvis Seruantur uasis sunt diuersa. 12°. methodi medendi. 7°. 76. G
 pro Vinis seruandis stoebe. 1°. de antidotis. 5°. 101. B
 Vinum seruandi modus in Italia. 1°. de antidotis. 5°. 101. B
 Vina quæ calido seruantur petunt caput facile. 1°. de antido. 5°. 101. B
 Vinum Sesaminum dulce in Lydia. 1°. de dignos. pul. 4°. 70. H
 Vinum Sicytes. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. G
 Vinum Signinum in Italia. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 236. D
 Vinum signinum quale. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Vinum signinum. 12°. methodi medendi. 7°. 76. D
 Vinum Spicatum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. G
 Vinum Suaue. 2°. de antid. 5°. 119. E
 Vina Subflaua calidiora sunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. D
 Vina Subrubea uel rubea absq; acris sapore calefaciunt & ualent contra famem caninam. com. 2°. apho. 21°. Ex. 14. H
 Vinum Subtile aquosum adiuvat ad spuen dum humiditatem ex pulmone. de dissol. continua. Sp. 74. G
 Vina subtilia utilia sunt hñtibus crassū humorē in uenis. de uin. Sp. 76. G
 Vinum Surrentinum quale. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Vinum surrentinum calidius. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. F
 Vinum surrentinum ualde calefacit. 7°. metho. med. 7°. 44. B
 Vini surrentini ætas. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Vinum surrentinum contendit cum falerno. 1°. de antido. 5°. 100. H
 Vinum surrentinum. 12°. meth. med. 7°. 76. D
 Vinum Suspendum ad ignem in utribus euaporante aqua indurefcit in modum salis in quadam regione. de util. resp. Sp. 64. F
 Vinum Syncerum quale. in progn. com. 2°. 4°. 201. F
 Vina syncera diutius seruant dolia picata & gypsata. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 4°. 3°. 183. A
 Vinorum differentia ex Tempore. de uic. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 125. E
 Vina habere sua tempora, collige. com. 4°. apho. 21°. Ex. 29. D
 Vina Tenuia in quibus regionibus reperit Galenus. de uictus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 127. B
 Vina tenuia in Aegypto reperta, quod est mirū. de uictus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 127. B
 Vina tenuia gigni in Italia Bithinia & Asia, nō est mirū. de uictus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 127. B
 Vina tenuia subalba, flaua, & uermicula. de fract. com. 3°. 7°. 244. H
 Vinū nullū tenue exq̄site est dulce. de uic. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 125. G
 Vinum tenue quod in altum coporis penetrat, quale sit. 1°. de compositio. medicament. per genera. 5°. 211. D
 Vinorū tenuium qualis sit status. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 126. D
 Vinum tenuium partium in capitis dolore à frigiditate. 2°. de compositio. tione medicamen. sec. loc. 5°. 133. A
 Vinum tenue, & album detergit. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
 Vinum tenuis substantiæ bibat, qui crassos humores per uenas habet. de bon. & uitio succ. 2°. 38. D
 Vinum tenue confert ei, in cuius corpore est humor crassus, & frigidus, de dissol. cont. Sp. 74. G
 Vinum tenue mundificat uenas ab humore crasso. de disso. cont. Sp. 74. G
 Vinum tenue penetrabile facit mingere. 1°. de nat. fac. 1°. 296. D
 Vinum tenue substantia flaua urinas mouet. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 Vinum tenue uetus meracius quid agat. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 148. F
 Vinum sumptū ē paruis testis & magnis differt. de bon. & uit. 2°. 38. D
 ob Vini Tethalassomeni potum causus quandoq; factus. de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 134. F
 Vinum Theræum crassum. de bon. & uit. suc. 2°. 38. C
 Vinum theræum crassum ut sapa. 12°. metho. med. 7°. 76. F
 Vinum theræum non est ualde crassum, nec ualde dulce. de uin. Sp. 76. G
 Vinum theræum est dulce, non acerbum. 3°. de diff. puls. 4°. 63. H
 Vinum theræum dulce. 7°. de comp. med. sec. loc. 177. H/ 8°. 195. F/ de uictus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 125. G

Vinum theræum pro ulceribus. 14°. meth. med. 7°. 90. B
 Vinum theræum creticum. 7°. de comp. med. sec. loc. 179. B/ 5°. 181. A
 Vinum theræum dulce morfu carens. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Vinum Theræum molle. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. F
 Vinum theræum. de atten. uic. rat. 2°. 46. E/ 7°. de compositio. medicam. secundum locos. 177. E/ 181. H/ 184. E/ 8°. 5°. 191. E
 Vinū, quod theriacā ingreditur, quale esse debeat. 1°. de antid. 5°. 100. G
 Vinum quod theriacam ingreditur. de ther. ad Pison. 5°. 95. G
 Vinū ad theriacā, si falerno careas, quale eē debet. 1°. de antid. 5°. 101. H
 Vinum Therinum dulce. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. H/ de uictus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 125. G
 Vinum Thuscum aquosum. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum Thyrinum. de atten. uict. 2°. 46. E
 Vinum Tibenum dictum à regione Tiba quale. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Vinum Tibecinum aquosum. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum Tibicenum in Asia datur febricitantibus. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 3°. 7°. 127. B
 Vinum Tiburtinum in Italia. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 236. D
 Vinum tiburtinum quale. 1°. de antido. 5°. 100. H
 Vinum tiburtinum duplex. 12°. meth. med. 7°. 76. D
 Vina uetera tiburtina, & segnina calidiora. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Vinum tiburnum. 7°. meth. med. 47. A/ 12°. 7°. 76. D
 Vinum Titacazenum austerum. 7°. meth. med. 7°. 45. F
 Vinum titacazenum in Asia imbecillū datur febricitantibus. de uictus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 127. B
 Vinum titacazenum, & tibinum in Asia imbecille. de uinis. Sp. 76. D
 Vinum titacazenum quale. 1°. de antidotis. 5°. 100. H
 Vinum titacazenum aquosum. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum Tmolite in Asia celebratum. 1°. de antidotis. 5°. 102. A/ 12°. meth. medendi. 7°. 76. G
 Vinum tmolite giluum in Asia. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. D
 Vinum tmolite duo habet uini genera. 1°. de antid. 5°. 102. A
 Vini tmolitis differentia. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Vinum tmolite simile falerno, & quale. 1°. de compositio. medicamentorum per genera. 5°. 213. D
 Vinum tmolite quale. de atten. uict. rat. 2°. 46. E
 Vinum tmolite calidius. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. F
 Vinum tmolite dulce. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. H
 Vinum tmolite caput tentat. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Vinum tmolite ad medicamenta. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 223. B
 Vinum tmolite. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 269. H
 Vina Vermicula tenuia. de fract. com. 3°. 7°. 244. H
 Vina quæ celeriter Vetera fiunt. 1°. de antid. 5°. 100. G/ de uin. Sp. 76. H
 Vinum quomodo fiat quā celerrime uetus. 1°. de antid. 5°. 101. A
 Vinum quomodo cognoscatur ueterascere. 1°. de antid. 5°. 100. G
 præter Vinum ueterascunt omnia. 1°. de antid. 5°. 101. C
 Vinum uetus calidius. 3°. de simp. med. facul. 5°. 22. F
 Vina ualde uetusta calida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E/ 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 97. D
 Vina uetustate fiunt calidiora. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. C
 Vinum uetustate fit calidius, & tenuius. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 79. C
 Vina quæ inueterantur semper acredinem quandam, & dulcedinem asciunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. C
 Vina omnia quæ nec crassa ualde, nec dulcia nimium sunt, uetustate fiunt. flaua corruscantia instar ignis. de bon. & uitio suc. 2°. 38. F
 Vinum uetus ualde calefacit. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Vinum uetustissimum calefacit exactissime. de bon. & uit. suc. 2°. 38. H
 Vinum uetustissimū acre. in 6°. de morbis uulgaribus, com. 5°. 3°. 192. G
 Vinum quod uetustate amarefcit. de bon. & uit. suc. 2°. 38. F
 Vina ualde uetusta amara sunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E
 Vina uetera eligenda, sed quæ non sint amara. 7°. meth. med. 7°. 47. A
 Vina nimis uetusta, & nimis recentia cur uitanda. de bonitate & uitio succorum. 2°. 38. F
 ex Vini ueteris meracioris potu Galeno sitis est acuta. de uictus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 134. C
 Vini uetusti saporem habet hydromeli. de dyna. Sp. 22. D
 Vinum uetus ad ebrietatem bibitū facit stim. 1°. de symp. caus. 3°. 18. E
 à Vinis uetustis abstinentum est in tertiana. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 97. D
 ex Vini ueteris, & acris potu febris. de caus. morb. 3°. 6. G
 Vinum Vinosum oīuū dēis quale. 7°. metho. med. 7°. 45. E

Vinum uinosum quale, de uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 125. E
 Vinum uinosum cur calidum, & odoratū. de uictus ratione in morbis acu-
 tis, commentario 3°. 7°. 129. A
 Vinū uinosum uitādū ab habētibus uires imbecillas. 7°. met. me. 7°. 45. E
 Vinum uinosum album quale. 9°. de decre. Hipp. 1°. 283. E
 Vinum uinosum quid agat. 9°. de decre. Hipp. 1°. 283. E
 Vinum uinosum dulce quid agat repente potum. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, commentario 2°. 7°. 121. C
 Vinum uinosum album urinas mouet. & quale sit. de uictus ratione mor-
 bis acutis, commentario 3°. 7°. 126. D
 Vinum Violaceum. de simp. med. Sp. 92. C
 Vinum uiolaceum urinas prouocat, stomachum corroborat, & lumbrici-
 cos excludit. de simp. medic. Sp. 92. C
 ex Vino, in quo mortua est Vipera, sanatus est habens elephantiasim. de
 subf. emp. Isa. 33. H
 VINVM quidam non gustant. de consuet. 2°. 61. A
 Vinum uidet non bibit aeger cur dixerit quidam Galeno. de uictus rat. in
 morb. acu. com. 3°. 7°. 131. C
 Vinum pro uoluptate, & pro utilitate. de uictus ratione in morbis acu-
 tis, commentario 3°. 7°. 131. C
 Vini potio thorexis appellat ab Hippocrate. cō. 2°. aph. 21°. Ex. 14. G
 Vinū unū bibere interest, ut ueter et retineat, et coquat. de sal. 2°. 42. E
 Vini uis qualis. de fract. com. 3°. 7°. 241. D
 Vina aquae contraria uiribus. 7°. metho. med. 7°. 45. F
 Vinum quibus aquae praeualeat. in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 185. C
 Vinum propinatum quid facere possit. in 6°. de morbis uulgaribus, com-
 mentario 5°. 3°. 188. A
 Vinum quid boni agat. quod animi mor. 1°. 318. B
 Vinum quae bona faciat. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 194. G
 Vinorum bona qualia sint. 7°. metho. med. 7°. 45. F
 Vini dotes, & laudes, & quomodo malum. quod animi mor. 1°. 318. A
 Vinum quid faciat mali. quod animi mor. 1°. 321. A
 Vinum quid in aliquibus agat. 4°. de sani. tuen. 2°. 85. E
 Vini potio quid faciat quandoq; in progno. com. 1°. 4°. 193. A
 Vini potatio praeter consuetudinem quid agat. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, commentario 2°. 7°. 121. B
 Vinum prodest in potu quod unusquisq; libenter bibit. 8°. de compositio.
 medicamen. secundum locos. 5°. 192. D
 Vinum alit corpus. 3°. de alimen. facul. 2°. 33. A
 Vini proprium cito mutari in nutrimentum. 3°. de tempe. 1°. 22. F
 Vinum celerrime nutrit. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Vinum est cibus si quicquid alit cibus est. 3°. de alim. fac. 2°. 33. A
 Vinum alit uniuersim. com. 2°. apho. 18°. Ex. 13. G
 Vinum multum nutrit. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Vinum habet maiorem familiaritatem nobiscum quam oleum, & mel. de
 renum affect. dign. & med. 7°. 195. G
 Vini duplum minus alit, quam mellis simplum. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, commentario 3°. 7°. 129. B
 Vino excepto alij liquores non nutriunt. de renum affect. dignotione &
 medela. 7°. 195. G
 Vino quando uti debemus. 11°. meth. med. 7°. 70. A
 Vinū quibus dandū in Acutis, & quibus nō. 9°. de decr. Hipp. 1°. 282. G
 Vinum Adstringit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. E
 Vinum ab Aduſtis modice sumendum. 1°. de sanit. tuen. 2°. 66. H
 Vinum cur praebatur Aegrotantibus. de bon. aquae. Sp. 75. G
 Vinum obest plurimis aegrotis. in 6°. de morbis uulgaribus, commenta-
 rio 4°. 3°. 185. C
 Vinum quos Affectus sanet. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. F
 Vini potio affectum adimit non symptoma. 12°. metho. med. 7°. 75. D
 Vinum concitat ualidam Alterationem. 1°. de caus. puls. 4°. 87. H
 Vinū partē Animae rōnalē hebetē turbidāq; reddit. 1°. de san. 2°. 66. H
 Vinum quando in animi defectu dandum, & quod, & in qua etate. 12°. de
 methodi medendi. 7°. 77. G
 Vinum est Aperitiuum propter motum. com. 6°. apho. 31°. Ex. 49. G
 ex Vino collyrium Asperitudinibus accommodatum. 4°. de compositio.
 medicament. secundum locos. 5°. 150. D
 Vinum purgat Aures. de cathart. Sp. 95. B
 Vinum à Balneo non conuenit. de ren. aff. dign. & med. 7°. 196. B
 Vina quae cōueniant Calculosis, & q̄ nō. de re. aff. dig. & me. 7°. 194. E
 Vinū bibitū cur Calefacit, applicatū cuti nō calefaciat. 3°. d. tēp. 1°. 22. E
 Vinum magis patit̄ a nostro corpore, q̄ agat in illud. 3°. de tēp. 1°. 23. H
 Vinum semper non calefacit. 3°. de temp. 1°. 22. G

Vinum modice haustum, ut quod proprium alimentum sit, natium calo-
 rem adauget. de caus. morb. 3°. 7. D
 Vinū calefacit, resumit, & reficit oīa mēbra, quae ex frigore, & dolore
 constricta tenent, et ijs q̄ i būeris dolore tenent, pdest. d. sim. Sp. 92. B
 Vinum calefacit totum corpus. com. 7°. apho. 56°. Ex. 59. B
 Vinum calefacit nervos, & quandoq; iuuat. com. 5°. apho. 5°. Ex. 37. G
 Vino quo uti debeant Calidi. de uinis. Sp. 76. D
 Vinum an calidis omnibus idoneum. 5°. de san. tuen. 2°. 94. E
 Vinum Caput tentat, si uel mox à balneo pra omnibus alijs cibis, & poti-
 bus bibitur. de sal. dia. 2°. 41. C
 Vinū cur caput tentet & mentē. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 131. E
 Vinum caput replet. 1°. de sani. tuen. 2°. 66. G
 Vinum caput replet, & inflamat. de puero. epilep. 7°. 180. E
 ne Vinum caput tentet, post illud aquam bibe. de uictus ratione in mor-
 bis acutis, commentario 3°. 7°. 131. E
 Vinum non tentans caput, & uentriculum robustum efficiens, quale. 5°. de
 locis affectis. 4°. 32. F
 Vinum quod exhibendum capiti imbecillo, quod facile uinis calidis imple-
 tur. 12°. meth. med. 7°. 76. G
 Vini potio larga officit capiti affecto in 3°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 135. D
 à Vino abstinendum in capitis grauitate, & in mentis laesione. de uictus
 ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 131. E
 Vino utitur in Capitis fracturis. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 225. F
 Vinum in Castris non gustandum, sed aqua. quod animi mo. 1°. 320. H
 Vinum sine cibo laedit. in 6°. de morb. uulg. cō. 6°. 3°. 196. F
 Vinum non habet tempus Coctionis praefinitū, sicut nec cibus, sed fin na-
 turā uini, et potatoris tardius, et citus digerit. cō. 5°. ap. 5°. Ex. 37. H
 Vinum concoquit semicrudos humores quantum aliud quid uis. 4°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 83. E
 Vinū etatē habens mediocrē cōualeſcentibus optimū. ars med. Isa. 71. F
 Vinum si quis potauerit ante cibos qui sit euacuatus, uel per fluxum aut
 alia, aut sanguinis, aut altero modo, incidit statim conuulsionem, aut
 delirium. com. 2°. apho. 21°. Ex. 14. H
 Vinum facit conuulsionem, sanat, & quomodo. cō. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Vino, & à carne abstinendū in Cubiti fractura. de frac. cō. 1°. 7°. 230. G
 Vina aptissima ad Deductionem in corpus. 12°. meth. med. 7°. 76. G
 Vina quae facile in omne corpus deducantur. 12°. metho. med. 7°. 76. H
 Vinum quod facile descendit. de ren. aff. dign. & med. 7°. 195. G
 Vinum facit descendere cibum. de diss. cont. Sp. 72. A
 ex Vini potione Desipientiae. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. B
 ex Vino uel aqua accipitur Diatrion pipereon. 1°. de loc. aff. 4°. 5. F
 Vina quae conueniant ad Digestionē in corpore. 12°. meth. me. 7°. 76. E
 Vina non idonea ad digestionem in corpus. 12°. meth. med. 7°. 76. G
 ex Vino Dolet caput. 3°. de locis affectis. 4°. 20. G
 Vinum uitandum in capitis dolore ab ardore. 2°. de compositio. medica-
 mentorum secundum locos. 5°. 132. B
 Vinum uitandum in capitis dolore, & temporum pulsibus. 1°. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7°. 95. F
 Vinum etiam prohibet in dolore capitis frigido. 2°. de compositio. medi-
 camentorum secundum locos. 5°. 132. C
 ex Vini potu dolente capite corona. de med. fac. par. 7°. 170. H
 ex Vini potu dolores capitis remedia. de med. par. fac. 7°. 153. G
 Vinum, & alicam dat in capitis dolore per consensum. 2°. de compositi.
 medicamen. sec. loc. 5°. 136. H
 Vini potione quando oculorum dolor sanatur. de ocul. 7°. 190. B / cōmen-
 tario 6°. apho. 31°. Ex. 49. F
 Vini potio sanat oculorum dolores, & quos, & quomodo. commentario
 7°. aphorismo 46°. Ex. 57. G
 Vini potione oculorū dolores grauisimos sanauit Gale. 3°. met. 7°. 17. D
 ex Vino Emplastrū Publij. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 225. B
 Vinum Euacuat per sudores, & per urinas. 1°. de san. tuen. 2°. 66. H
 Vinum Exsiccare, elice. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. G
 Vino melius ē melicratū ad expurgādū. 2°. de art. cur. ad Gla. 7°. 106. C
 Vinum est remedium Extentionum post totius corporis euacuationem,
 apud Asclepiadem. com. 7°. aph. 46°. Ex. 57. G
 Vinum quibus dari non debet. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. F
 Vinum an febrientibus dari debet. 9°. de decre. Hipp. 1°. 282. E
 Vinū phibet febris magnitudo, qualis ē in cōtinuis. 11°. met. me. 7°. 69. H
 Vinum febrientibus non exhibetur. 7°. de simp. med. fac. 50. F / 9°. 66. H
 7°. de comp. med. se. lo. 184. G / 8°. 195. E / 9°. 197. G / H / 198. A / B /
 199. G / 202. H / 203. D / 204. E / D / 10°. 5°. 206. A / B / 8°. met. me.
 52. G / de remed. par. fa. 159. E / F / de med. fac. par. 167. G / 7°. 169. F
 Vinum non

Vinum non dat febrientibus, sed aquam. 8°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 196. B
 Vinum non dandum in febre tertiana nisi post coctionem, & quod postea dandum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C
 Vinum in febre melius quam aqua, & cur. 8°. meth. med. 7°. 51. G
 Vinum concedit febrientibus, & quale. 8°. metho. med. 7°. 51. G
 de Vino dando in Hippocrate conditio. 8°. meth. med. 7°. 51. G
 Vinum prohibet in febribus, tamen dat in moderatis. 9°. de compositione medicamen. sec. loc. 5°. 197. G
 Vinum dat in febre mediocri. 11°. meth. med. 7°. 70. B
 Vinum dandum in ephmera ex ira, molestia, & cogitatione. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 95. F
 Vinum in quartana quale. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 97. F
 Vina febribus idonea quæ. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 127. A
 Vinum, & carnem febrientibus dabat Petronas. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 1°. 7°. 109. F
 Vini datores cur medici. ad Thrasyb. 2°. 105. B
 Vini potus quando ante accessionem. de caus. pro cathar. 3°. 95. G
 Vinum in fluxionibus ad uentriculū quale. 1°. de art. cur. ad Gla. 7°. 99. A
 Vinum plus bibitum Frigefacit. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Vinum etsi calidum quomodo morbos frigidos generet. de caus. 3°. 7. D
 Vinum frigidum corpus roborat. de sal. diæ. 2°. 41. C
 Vinum modicum calidum dandū frigidis & humidis. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 108. F
 Vinum cur conueniat frigidis, & siccis. 5°. de san. tuen. 2°. 94. E
 Vinum Furiosis non est exhibendū, & qñ. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 95. F
 Vinum quale ad Glutinandum. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. C
 Vinum æquale æquali potum soluit Halicem, idest anxitudinem, oscitationem, horrorem. com. 7°. apho. 56°. Ex. 59. A
 Vini potio Humeſcat. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
 Vinum humeſcat nimium, & calefacit. 1°. de san. tuen. 2°. 66. G
 Vinum magis humeſcat q̃ ptisana. de uic. rat. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 112. F
 post Vini potū humiditas quomodo corrigēda. 3°. de san. tu. 2°. 82. A
 à Vini potione humiditates quomodo seruentur. 3°. de san. tu. 2°. 81. G
 Vinum omnes humores optimos reddit. com. 7°. apho. 56°. Ex. 59. B
 Vinum ualet contra Hyosciamum. de opt. sect. 1sa. 21. F
 ex Vini uno cyatho quomodo quis ebrius fiet. de med. fac. par. 7°. 174. E
 Vino quando indulgendum. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Vinum quale ab Infantibus bibendum. de sal. diæ. 2°. 42. D
 Vinum prohibetur in inflammationibus, in dolore capitis, in deliris, & febre incendente. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 99. A
 Vinum dari non debet inflammatis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. E
 à Vino abstinendum in inflammationibus arteriæ, tamen medicamentum facit ex uino. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. H
 Vinum quando optimū in Intemperie. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 194. F
 Vinum interdū non bibendum. quod animi mor. 1°. 320. H
 Vinum ad Iram, & libidinem præcipientes facit. 1°. de san. tuen. 2°. 66. H
 Vino an aqua uti debeat Iuuenis qui exercitatur. 5°. de san. tuē. 2°. 94. E
 Vinum dat in morbo Laterali, & dat ante cibum. de uict. rat. in morbis acutis, commentario 1°. 7°. 112. E
 ex Vino qui Lauabatur. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 11. G
 Vinum à quibus Liberet. de bon. & uit. suc. 2°. 38. H
 Vino epoto cur fiat Letitia nesciuit Galenus. q̃ animi mor. 1°. 318. A
 Vino in quo Marasmo utimur, & in quo non. de mar. 3°. 48. E
 Vinum cur ponebāt in coquēdis Medicamentis. 4°. de san. tu. 2°. 87. A
 Vinum utilius ad medicamēta podagricorum, et articulariorum. 4°. de san. nitate tuenda. 2°. 87. A
 Vinum habet ualentes uires pro Mitigando. 14°. metho. med. 7°. 88. G
 Vinum cito Mouentur ad omnes partes. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. B
 Vino, aqua, & aceto terra Madescit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. G
 Vinum nō bibant Magistratus, gubernatores, iudices in suo officio. quod animi mores. 1°. 320. H
 Vinum Melancholicorum quale esse debeat. de mel. ex Gal. Sp. 110. D
 Vina imodica oia tētāt Mētē, et neruos. i 3°. de mor. uul. c. 2°. 3°. 138. D
 Vinum Mitigat ac frāgit acrimoniā bilis amaræ. 1°. de san. tuē. 2°. 66. H
 Vinum nō bibendū uolentibus Mulieres implere. q̃ ani. mor. 1°. 320. H
 Vinū Neruos, & mentem ferit. de uic. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 113. F
 Vinum neruis non adhibendum, quare nec acetum uinosum. 3°. de compo. medicament. per genera. 5°. 229. G
 Vinum lædit principium neruorum. 3°. de præf. ex puls. 4°. 118. E
 Vini epoti Noxa à Græcis dicitur νεκροπάλιν. & unde deriuatur. cōmen-

tario 5°. apho. 5°. Ex. 37. G
 à Vino noxa quem faciat pulsus. 1°. de præfag. ex puls. 4°. 107. G
 ad Vini noxam. de med. fac. par. 7°. 176. B
 ex Vini obstructio qualis. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Vinum ut Odio sit. de med. fac. par. 7°. 174. E
 Vinum quod in potu à Palestritis sumebatur non aliter quam suilla caro in cibo. de attenuante uict. rat. 2°. 46. E
 Vinum qñq; dare cogimur ad periculū depellendū. 12°. met. m. 7°. 75. D
 Vina pro Pinguibus qualia esse debeat. 14°. metho. med. 7°. 91. F
 Vino madescent Plagule. de fract. com. 3°. 7°. 241. D
 Vinū non toleratur à Plethorica dispositione. cō. 7°. aph. 46°. Ex. 57. G
 Vinum dat in Pleuritide. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 139. D
 Vinum acceptum ante euacuationem in pleuritide obest. de uictus ratione in morbis acutis, com. 1°. 7°. 114. B
 Vino potato qui Pulsus sequantur. 1°. de caus. puls. 4°. 87. H
 Vini intempestius potus quos faciat pulsus. 1°. de digno. puls. 4°. 77. C
 ex Vino pulsuum mutatio qualis. 3°. de diff. puls. 4°. 99. C
 ex Vino pulsū mutatio est diuturna. 1°. de præfag. ex puls. 4°. 104. H
 Vinum ne gustent Pueruli temperati. 1°. de san. tuen. 2°. 66. G
 Vinū nō gustēt pueri nisi post decimū octauū annū. q̃ ani. mo. 1°. 320. G
 Vino moderate utendum à decimo octauo anno ad trigesimum. quod animi mores. 1°. 320. G
 Vinum pueris alienissimum. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 ob Vinum pueri qui uigilias incidit, casus. 2°. de loc. affec. 4°. 14. A
 Vinum dari debet omnibus qui Refici debent, modo non febrient. 7°. methodi medendi. 7°. 45. E
 Vinum reficiens quale esse debeat. ars med. 1sa. 71. G
 Vinum quod cōuenit in Renū affectibus. de ren. aff. dig. et me. 7°. 195. G
 Vini potio Sanguinem, sui motus uehementia diffundit, obstructions aperit. com. 6°. apho. 31°. Ex. 49. F
 Vinum in sanguinis fluxionibus quale. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. A
 Vinum Senibus aptissimum. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Vinum quæ bona faciat senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 Vinum medicina est contra senij auſteritatē. quod animi mo. 1°. 320. G
 Vinum senibus bibendum ut iuuenescant. quod animi mo. 1°. 320. G
 cum Vino aliquo panis senum conficitur. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
 Vina quæ bibere possint senes, si caput sit ualētius. 5°. de sa. tu. 2°. 90. H
 Vinum pro senibus quomodo eligendum. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 Vini potio non prodest senibus, si humeſtationis non indigent. 5°. de san. tate tuenda. 2°. 92. D
 Vinum nunquā bibant Serui. quod animi mo. 1°. 320. H
 Vina pro Siccis. 7°. metho. med. 7°. 45. E
 Vinum ad quam siccitatem utile. 1°. de san. tuen. 2°. 66. H
 Vina quæ maxime siccant. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 236. D
 Vini in quo plurimum ponitur siccum est. de diff. cont. Sp. 74. C
 Vinum si quis biberit dilutū aqua calida, & prius aliqua comederit, Sin-gultum incidit. com. 6°. apho. 39°. Ex. 50. H
 Vinum in cibo ad sedandam solam sitim sumendū. de diff. cont. Sp. 72. A
 Vinum sitim crescere facit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. E
 Vinum sitim facit, & quomodo. com. 5°. apho. 27°. Ex. 40. A
 Vinum quando debet dari sitientibus, & quando non, sed aqua. cōmen-tario 5°. aphor. 27°. Ex. 40. A
 à Vino sit Sopor. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. H
 Vinum somnum conciliat. 4°. de san. tuen. 2°. 83. E
 Vinum liberalius sumptum somnum conciliat. 1°. de sympt. caus. 3°. 19. A
 Vini moderata potio soporifera est. 3°. de loc. affec. 4°. 17. G
 Vinum prompte Submittit oia, nisi sit crassum. cō. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Vino cur macerentur succi. 1°. de antidotis. 5°. 107. E
 Vinum Sudorem, & urinam prouocat. 4°. de san. tuen. 2°. 83. E
 Vinum cum oleo irino prouocat sudorem. de cathart. Sp. 95. D
 Vinum in Syncope datur. 11°. metho. med. 7°. 70. F
 ex Vino panis in syncope. 12°. meth. med. 7°. 76. C
 Vinum cur conueniat in omni syncope. 12°. meth. med. 7°. 76. C
 Vina in syncope qualia esse debeant. 12°. metho. med. 7°. 76. D
 Vina conuenientia in Syncope ex bile circa os uentriculi. 12°. methodi medendi. 7°. 76. D
 Vina in syncope ex humoribus crassis qualia esse debeant. 12°. methodi medendi. 7°. 76. F
 Vina fugienda in syncope quæ. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Vino & oleo intinctis lanis succidis tumores ex deligatione facti curantur. de fract. com. 3°. 7°. 241. C

Vinū quomodo Venenis aduersetur. in 6^m. de mor. uul. cō. 6°. 3^a. 196. H
 Vina quæ morantur in Ventre, quæ. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. B
 Vina quæ in uentre morantur non sunt apta seni. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. B
 Vinum auxiliatur uentriculo. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. G
 Vinū ad Vescicā ualde penetrans. de uict. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7^a. 126. G
 Vinū quando dandū, & qñ nō dandū in Vlceribus. 4°. met. me. 7^a. 28. H
 Vinum optimum medicamentū omnibus ulceribus. 3°. meth. me. 7^a. 19. D
 Vinum quid faciat in ulceribus. de frac. com. 3°. 7^a. 242. E
 Vino utendum ad ulcus abluendum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 101. H
 Vino lauandum ulcus humidum. 4°. meth. med. 7^a. 23. E
 Vino aut aqua frigidis madidam spongiam ulceri applicat. 4°. de compo-
 sitio. medic. per genera. 5^a. 236. H
 Vinū, & oleū lana cōcepta supra ulcera. 4°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 244. E
 à Vino, & cibis crassis abstineant Vulnerati in capite. 2°. de compo. me
 dicamentorum secundum locos. 5^a. 134. A
 Vinū uulnerū grandīū glutinatoriū qūo fiat. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 43. A
 Vinis mouendæ Vrinæ in senibus. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. E
 cum Vino eandem facultatem habet mel, & quomodo differat. 8°. de cō-
 post. medicamen. sec. loc. 5^a. 194. G
 ex Vinō, & melle prodest panax per urinas expelli desiderantibus. de
 uict. rat. in mor. atu. com. 4°. 7^a. 144. C
 Vini facultatem habet onagron. 8°. de simpl. med. fac. 5^a. 59. C
 Vinum redolet onagron. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. C
 Vina quorum loco sapa ponenda. 14°. meth. med. 7^a. 90. B
VIOLAE species, & earum uires. de simpli. med. Sp. 91. H
 Viola frigide humide. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. F
 Violæ omnes uiscide relaxant, urinam prouocant. de simp. med. Sp. 91. H
 Viola mundificant. de ocul. 7^a. 188. E
 Violarum semen partum expellit, lūbricos occidit. de simp. me. Sp. 91. H
 Viola albæ sanguinem purgant. de dynamidijs. Sp. 22. C
 ex Violis albis medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. E
 Viola albæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 153. D/6°. 5^a. 175. E
 Viola minor de angelica. de dyna. Sp. 31. E
 Viola pro dolore. de dynamidijs. Sp. 35. E
VIOLACEVM uinum urinam prouocat, stomachū corroborat, lum-
 bricos excludit. de simp. med. Sp. 92. C
 ne **VIOLATA** mulier cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96. D
VIOLENTER, et robuste dicere nihil refert. 2°. de sa. tu. 2^a. 74. C
VIOLENTVS dolor notus. 2°. de locis affect. 4^a. 12. G
VIPERAE nō sūt ab eodē opifice à quo homo. de fact. for. 1^a. 326. B
 Vipera descriptio. de theria. ad Pifo. 5^a. 95. D
 Vipera foemina quomodo differat à mare. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. E
 Vipera spēs Dipsas < nota dipsadē eē uipæ speciē. > 1°. de sym. 3^a. 18. E
 Vipera cur dipsadæ dictæ. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. B
 Vipera per os accipit semen. de ther. ad Pifo. 5^a. 93. C
 Vipera caput maris truncat in coitu. de ther. ad Pifo. n 5^a. 93. C
 Vipera interimunt filij. de ther. ad Pifo. 5^a. 93. D
 Vipera deponunt sentum, & quale. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. D
 Vipera sunt frigide. 2°. de loc. affect. 4^a. 14. B
 Vipera quibus uescantur. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. D
 Vipera sub cane furiunt. 2°. de loc. affect. 4^a. 14. B
 Vipera detentæ sunt magis uenenosæ. de usu ther. ad Pamph. 5^a. 92. B
 Viperarum aer non inspirandus. de ther. ad Pifo. 5^a. 97. F
 Viperas uenantur Romæ marsi. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. B
 Viperas uiuas capere Quartus arte instituit. 11°. de simp. me. f. 5^a. 78. A
 Vipera quando uenandæ. 1°. de antidotis. 5^a. 104. A
 Vipera quando capiendæ. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. D
 Vipera quo tempore eligendæ. 1°. de antidotis. 5^a. 110. A
 Vipera quo tempore prahendendæ, & quales sumendæ. de usu theriacæ
 ad Pamphil. 5^a. 99. B
 Vipera quo tempore capiendæ, & quod non nutriendæ cibis insolitis. de
 theriaca ad Pisonem. 5^a. 94. G
 Vipera quomodo & quando capiendæ. de ther. ad Pison. 5^a. 92. A
 Viperas cur necamus. quod animi mor. 1^a. 321. C
 Vipera quando pro Baccho lacerantur. 1°. de antid. 5^a. 104. A
 Vipera in Aegypto comeduntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
 Vipera cū exeunt terrā sunt minus uenenosæ. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. D
 Vipera prægnautes reiiciendæ sunt. 1°. de antid. 5^a. 104. B
 Vipæ i maritimis iuētæ aut in lacuna salsa omittendæ. 1°. de ant. 5^a. 104. B
 Vipera non debent diu detineri captæ. de usu ther. ad Pamp. 5^a. 99. B
 Vipera non mansuescit. de cog. cur. animi mor. 2^a. 54. C

Vipera quomodo edendæ. de subfi. empi. 1^a. 34. E
 Vipera quomodo parandæ pro cibo. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 107. F
 Vipera partes quæ abijciendæ. de theria. ad Pison. 95. E/ de usu theriacæ
 ad Pamphil. 5^a. 99. B
 Vipera quæ partes incidendæ, & cur. de theria. ad Pifo. 5^a. 92. B
 Vipera partes abijciendæ quæ, & quantæ. 1°. de antid. 5^a. 104. B
 Vipera partes ad quantā longitudinē amputandæ. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. E
 Viperarum caput, & cauda cur abijciantur. de ther. ad Pifo. 5^a. 93. C
 Vipera caput habet perniciosius, alijs feris. de ther. ad Pifo. 5^a. 93. C
 Viperis cur caudæ amputantur. de ther. ad Pifo. 5^a. 93. D
 Vipera debet habere motum etiam secta, si sit futura utilis ad Theriacā.
 de theria. ad Pifo. 5^a. 95. E
 Vipera cur sola ingrediatur Theriacam. de ther. ad Pison. 5^a. 92. H
 Vipera minus tabifica est alijs feris. de theria. ad Pison. 5^a. 92. H
 Vipera quot in compositione sumendæ. de ther. ad Pison. 5^a. 95. D
 Vipera quomodo in theriaca cōdatur. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 107. G
 Vipera quomodo coquendæ. 1°. de antido. 5^a. 104. B
 Vipera n quo uase coqui debeant. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. F
 Vipera qūo coquēda, & quæ in coctura miscēda. de the. ad Pifo. 5^a. 92. C
 in Vipera cōctione sal, & anethū miscēda sunt. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. F
 Vipera uenenum sal, & anethum auferunt. de ther. ad Pison. 5^a. 94. A
 in Viperarū cōctione sal qñ ponendū, & qñ non. 1°. de antid. 5^a. 104. B
 Viperarū carnes quantū excoquendæ. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 107. G
 Vipera quando cocta. de theria. ad Pifo. 5^a. 92. C
 Vipera quomodo cognoscatur an sit cocta. de theria. ad Pifo. 5^a. 95. F
 Viperarum caro qualis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. D
 Viperarum caro quo tempore bona. 11°. de simpl. med. fac. 5^a. 78. D
 Vipera caro habet natiuā uirtutē ad salutē. de ther. ad Pison. 5^a. 93. E
 Viperarum carnes quales in iure albo coctæ. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 81. B
 Viperarū caro euacuat totū corpus p cutē. 11°. de simp. med. fa. 5^a. 77. G
 Viperarum caro qūo humores eiciat. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. D
 in Viperarū esu curatio elephātiāsis. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 107. G
 ex Viperis sanatus elephanto. 11°. de simp. med. fac. 77. H/ 5^a. 78. A
 Vipera mortua in uino sanat elephantiasim. de subfi. empi. 1^a. 33. H
 Viperarum caro adeo siccatur ut sitim inducit. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 78. B
 Vipera comedens siti uehementi incitatus fuit. 1°. de symp. 3^a. 18. D
 Vipera pastilli quomodo fiant. de theria. ad Pifo. 5^a. 95. F
 ex Viperis pastillorum compositio. 1°. de antid. 5^a. 104. A
 ex Vipera pastilli quanti esse debeant. 1°. de antid. 5^a. 104. C
 Viperarum iure macerari non debet panis. 1°. de antid. 5^a. 104. C
 Vipera panis est miscendus. de theria. ad Pison. 5^a. 95. F
 Viperarum sal quomodo fiat. 11°. de simpl. med. fac. 5^a. 78. D
 ex Viperis sal potenter extenuat. 14°. metho. med. 7^a. 91. D
 Vipera ex uisione prauam uim deponunt. de ther. ad Pifo. 5^a. 97. E
 ut **VIPERA** non mordeat. de med. fac. par. 7^a. 169. G
 Viperarum dentium foramina mazis obstruuntur. de theria. 5^a. 94. G
 Vipera tractata hyeme non mordent. 2°. de loc. affect. 4^a. 14. B
 Vipera sæpe mordens amittit uirus. de ther. ad Pifo. 5^a. 94. G
 à Viperis morfi quomodo sitiant. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. B
 Vipera salua necat hominem. de ineq. intemp. 3^a. 44. C
 Vipera necat salua hominis. de ineq. intemp. 3^a. 44. C
 Vipera magis uenenosi sunt hoies ieiuni. de usu ther. ad Pamph. 5^a. 92. B
 Vipera ictus quomodo curandi. 3°. de loc. affect. 4^a. 19. G
 à Viperis morfi sanant Anchusa Alcibiadia. 6°. de simp. me. f. 5^a. 41. D
 contra Viperas Antidotus Appollodori. 2°. de antido. 5^a. 118. A
 contra Vipera antidotus Cesari à Gallo data. 2°. de antid. 5^a. 118. F
 ad Vipera morsus Antidotus Rustici medici. 2°. de antid. 5^a. 118. B
 ad Viperarum morsus facit Aristolochia. de simp. med. Sp. 80. F
 ad Viperarū morsus Caprinum stercus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. F
 Viperas, & serpentes fugant Conizæ folia. de simp. med. Sp. 83. A
 Viperas, & serpentes fugat Cornu ceruinum. de simp. med. Sp. 83. C
 Viperas & serpentes occidit Dictamū odore suo. de simp. med. Sp. 83. D
 contra Viperas Dorothei remedia. 2°. de antid. 5^a. 118. A
 contra Vipera morsus Enneapharmacos Heraclidis Antidotus. 2°. de
 antidotis. 5^a. 118. D
 Vipera morsus opitulatur Erbu m. de simp. med. Sp. 85. B
 ad Vipera morsus Inunctio. de med. fac. par. 7^a. 169. F
 Vipera morsus sanauit Opbites Lapis suspensus. 9°. de simplicium medi-
 cament. facul. 5^a. 67. E
 Viperas fugat Opoponax. de simp. med. Sp. 88. B
 Viperas fugat Peucedanum. de simp. med. Sp. 89. B

Viperam omnem

Viperam omnem Polium fugat. de simp. med. Sp. 89. A
contra Viperarum morsus prodest Raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
ad Viperas facit Scordium. de simp. med. Sp. 91. A
à Vipera morsus Scorpio sanat. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
ad Vipera morsus ualeat Terra lemnia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. D
Vipera morsus sanatur Theriaca. 5°. de locis affec. 4°. 34. B/de theria.
 ad Pis. 91. E/de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. E
Viperas habentis Tyriacæ meminit < quasi fiat aliqua theriaca sine uis-
 peris. > de mel. ex Gal. Ruf. & Posl. Sp. 110. F
Vipera ictus magis sanat theriaca, quam mithridatica antidotus, tamen
 mithridatica antidotus ad plura uenena ualeat. 2°. de antid. 5°. 110. C
cōtra Vipera morsus theriaca Antiochi Philomitoris. 2°. d. ant. 5°. 118. B
Vipera morsibus medetur Trifolium. de theria. ad Pison. 5°. 90. H/de
 simplic. medic. Sp. 91. G
à Vipera morfi sanantur ab ipsa Vipera. de theria. ad Pis. 5°. 94. A
contra Viperarum ictū medicamentū ex uiperis. 3°. de lo. af. 4°. 19. H
si Vipera hominem perimit, quomodo potest illum iuuare à suo morfu.
 de theria. ad Pis. 5°. 93. G
Viperam uipera morfu non necat. de inæqu. intemp. 3°. 44. C
à Vipera morforum epithema. de med. fac. par. 7°. 169. G
contra Viperam remedia. 2°. de antid. 5°. 118. A
Viperarum ictibus imponendum medicamentum. 2°. de antid. 5°. 118. F
ad Viperarum ictum medicamentum. 2°. de antid. 5°. 118. G
ad Viperarum morsus medicina. 2°. de antid. 118. G/7°. de comp. med.
 sec. loc. 5°. 182. G/de med. fac. par. 7°. 169. G
à Vipera morfu liberans. de med. fac. par. 7°. 179. C
à Vipera morfi exemplum. de sect. Isa. 16. G
à Vipera cōmorfi casus. 3°. de loc. aff. 19. H/5°. 4°. 34. A
Vipera uenenum trahens. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246. E
contra Viperas. 2°. de antid. 5°. 119. A
ad Viperas, et alias feras. 2°. de antid. 5°. 119. C
Viperarum adipem non sinere pilos sub alis euulsos crescere falsum est,
 & etiam suffusionum initia sanare. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. D
Vipera pellicula in puluerem redacta impositaq; alopecijs mirifice pilos
 regenerat. de theria. ad Pifo. 5°. 93. F
Vipera suspensa contra suffocationē. de incant. adiu. et susp. 7°. 182. B
Vipera suspēsa ad fauciu apostemata. de incant. adiu. & susp. 7°. 182. B
VIRI, & mulieres habēt diuersam naturā. de puls. ad Tyr. 4°. 44. A
Virorum differentia ex habitu corporis. 3°. de diff. pul. 4°. 95. G
Viri sunt mulieribus plerūq; nigriores. in 6^m. d. mo. uul. c. 2°. 3°. 169. A
Viri cute alba molles sunt. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. F
Viri sunt fortiores, & calidiores fœminis. com. 5°. aph. 9°. Ex. 45. D
Viri emittunt p os, & naves spūs fortiores q̄ fœminæ. de sper. Sp. 36. D
Vir muliere calidior est. 3°. de cau. pul. 4°. 95. D
Viri sunt sicciore mulieribus. de sal. diæ. 2°. 42. E
Vir etate florens sicciore est puero. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
Virorum respectu mulierum pulsus qui. de pul. ad Tyr. 4°. 44. A
Virorum pulsus qualis. 3°. de cau. pul. 4°. 95. D
Viro quō maiore pulsus habere poterit mulier. 3°. de diff. p. 4°. 95. E
Viro, puero, seni, mulieri, æstate, hyeme, in loco calido, i loco frigido nō
 æque conueniunt capilli. 11°. de usu par. 1°. 189. F
Viri qui comuntur an corpore quidpiam habeant præstantius ignorant.
 11°. de usu par. 1°. 189. E
Viri habēt quinque futuras in capite. de nat. et ord. cuiusl. cor. Sp. 41. G
in Viris, & mulieribus quot dētes. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
Viri & mulieres habent uiscerum interiorum compaginem, & lineatio
 nem unam. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
Virorum, & fœminarum differentia in uestica. 5°. de usu par. 1°. 145. B
Vir quomodo fœmina fiat. 14°. de usu par. 1°. 205. F
Viri pudendum in loco est commodiſſimo, & non potest per minimū etiā
 transponi. 15°. de usu par. 1°. 210. B
Viris cur factum pudendum. 14°. de usu par. 1°. 207. H
Viris quibusdam solet adijci in generatione illud muliebri quo luxuriā
 tur. de compag. memb. Sp. 59. H
Virorum, & mulierū testiculorum differentia. de nat. et ord. Sp. 42. B
Viri testes sunt molliores, et humidiores testibus fœminarum. 14°. de usu
 partium. 1°. 209. H
ad Virum ita se habet mulieris instrumentum generationis, ut cera ad
 sigillum. de ana. uiu. Sp. 51. E
in Viris qualia sint uasa seminaria, & cur talia. de ana. uiu. Sp. 51. H
Vir coiens multa considerare debet pro filijs conformandis. 14°. de usu

partium. 1°. 206. H
Viri qui sint steriles. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
Viri, qui semper generarunt, & qui non. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
Viri qui arboribus immodice fructiferis à Platone comparantur. 6°. de
 locis affectis. 4°. 39. G
Viros ingeneratiuos facit sybaris fluuius. de bon. aquæ. Sp. 76. A
Viri contrariæ temperaturæ quando mulieribus cōtrarijs iungi debent.
 com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
Viri ne culpa, an mulieris non concipiat mulier, quomodo cognoscatur.
 de pass. mul. Sp. 96. C
ex Viri, & mulieris calefactione semen emittitur. de sper. Sp. 36. B
in Viris quedam humiditas exiens delectat. 14°. de usu par. 1°. 208. C
Viri semen sanguis est. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. C
Viri semen perfectum est. 14°. de usu par. 1°. 207. H
Viri sperma calidius est, & fortius muliebri. de sper. Sp. 36. B
Viri sperma comparatur coagulo. de ana. uiu. Sp. 55. H
Viri sperma associatur spermati mulieris. de sper. Sp. 36. B
Viris spermatis nutrimentum est sperma fœminæ. de sper. Sp. 37. A
Viri sperma sicut potestatem habet in toto corpore, ita natura potestātē
 habet in matrice. de sper. Sp. 37. A
Viri semen uasorum omnium principium est. 14°. de usu par. 1°. 208. B
Viri etiam leduntur ex semine retento. 6°. de loc. aff. 4°. 39. H
Viri si diuti⁹ absūt, mulieres icidūt sæpe i dolorē mricis. d. pas. Sp. 95. G
ob Viri abstinentiam dolori matricis quid proſit. de pass. mul. Sp. 95. G
Viri cur menstrua non patiantur. de sper. Sp. 36. D
ex Viri consuetudine mensēs prouocantur. 1°. de san. tuen. 2°. 66. B
Viri q̄ sua spē uesci possūt cibis crassi, et lēti succi. d. bo. et ui. 2°. 34. B
in Viros bonos ut euadamus turpe est nō laborare. d. cogn. cu. 2°. 52. C
Viris minus nocet acetū q̄ mulieribus. d. uic. ra. in mor. ac. c. 3°. 7°. 130. H
Virū robustum qbus morbis turpe sit ægrotare. 5°. de san. tuē. 2°. 88. H
Viris, et mulierib⁹ ex excessu, et defectu morbi fiūt. c. 5°. a. 57°. Ex. 42. H
Viri qua parte habeant rigores. com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
Virorū hypostasis maior est ea, quæ est mulierū. de urin. sign. Sp. 79. A
in Viris quæ urina optima sit. de urinis. 4°. 125. A
in Viris, & mulieribus urina pessima, quæ. 1°. de cris. 4°. 130. F
in Viro, & muliere pessima ē urina atra. de urin. 78. G/quæf. Sp. 113. E
Viri, Lege Marcs.
VIRAGINES appellantur mulieres quæ habent maiores testes. de
 nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
VIRGAE mediocriū tēse ad iteriora reflectūt. c. 6°. a. 46°. Ex. 51. H
Virgarum tenellarum comparatio ad pulsus. 2°. de cau. pul. 4°. 93. D
Virgæ corneæ meminit. de fract. com. 3°. 7°. 245. F
de VIRGIS & gemino Sole. de hist. phil. Sp. 8. B
VIRGAE genitalis anatomia. de ana. uiu. Sp. 52. E
Virgæ uirilis maxima pars est chartilago procedens ab osse pubis. de uti
 litate respir. Sp. 62. H
Virga cur habeat plures neruos. 14°. de usu par. 1°. 209. D
de Virgæ motu. de mot. man. & obs. Sp. 67. C
Virga uide Membrum uirile Priapus Pudendum Veretrum,
VIRGINALIS tithymalli succus antidotū i cepheale. d. dy. Sp. 23. C
VIRGINIBVS puellis māmæ increſcūt. i 6^m. d. mor. uul. 3°. 186. H
Virginibus antiquis græcis nutrices studebant augere coxas, & ilia ut
 superarent thoracem, & quomodo ligarent. de cau. mor. 3°. 8. G
in Virginis defloratione dilatatur collum matricis, & quæ uenæ frangā
 tur. de ana. uiu. Sp. 51. E
Virgines minoribus symptomatib⁹ capiunt. q̄ uidue. 6°. d. lo. 4°. 40. D
Virginibus cōtingit dolor matricis ob abstinentiā uiri. d. pass. m. Sp. 95. G
Virgo ut appareat mulier quæ sit corrupta, præſidiū. de med. fac. par.
 168. F/7°. 169. D/de dyn. Sp. 29. C
Virginis abderitanæ casus. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3°. 149. H
Virginis larissæ casus. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3°. 150. H
VIRGINIS porci axungia utitur. de pass. mul. Sp. 95. G
Virginis nuncis cortex. de dyn. Sp. 28. H
VIRGO, Taurus, Capricornus sunt planetæ terrei frigidi, & sicci
 mediocriter. de sper. Sp. 38. H
Virgo frigida est in secundo gradu, sicca in tertio. de sper. Sp. 38. H
VIRGULTA qualia esse debeant. 1°. de antid. 5°. 107. D
ut Virgulta sunt nerui ipsi. de ana. uiu. Sp. 43. G
VIRIDIA quō uocētur à quibusdā. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 222. B
Viride quid significet. in progn. com. 3°. 4°. 211. D
Viride quid. in progn. com. 1°. 4°. 191. D
 Viridis color

Viridis color duo significat. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 175. A
 Viride pro pallido. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 163. C
 Viride χλωρόν dicunt Asiatici. de uic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 119. D
 Viridis color quo modo fiat. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 119. E
 Viride est ueluti principium nigri. 1°. de criss. 4^a. 130. E
 Viridia quæ. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 163. B
 Viridis color confert lippientibus. de subfig. emp. Isa. 32. B
 Viridis color aliquando est concepto in bilis horis. de sperm. Sp. 37. C
 Viride corpus quo modo fiat. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 178. A
 Viridis color cur in acutis. in prog. com. 1°. 4^a. 191. D
 Viridis color totius uultus malus. in prognost. com. 2°. 4^a. 191. B
 Virides, & nigri habent sanguinem melancholicum. in 6^m. de morb. uul. commentario 3°. 3^a. 175. A
 Viride mare spumam albam facit. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. C
 Viride excrementum quid significet. 1°. de cris. 4^a. 129. E
 Viridis subsidientia quid significet. 1°. de cris. 4^a. 130. D
 Viridis urina idest pallida. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 119. H
 Viridis urina critico die immutata mortem ostendit. de dyn. Sp. 34. B
 Viridis urina si se mutauerit in album aut aquosum colore typicā agri-
 tudinem uenturam significat. de dyn. Sp. 34. B
 VIRIDIA quædam habent unam temperiem, sicca uero aliam. 8°. de
 simp. med. fac. 60. G/ 5^a. 61. C
 Viridia oīa, et tenera participat substantiæ aqueæ. 6°. de simp. m. 5^a. 45. A
 Viride omne est minus ualens sicco. de atten. uic. 2^a. 43. H
 Viridia, & sicca quod qualitatem mutet. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. A
 Viridia quæ māduntur exiccata sunt medicinae. de atten. uic. 2^a. 43. H
 Virides fabæ sunt multarum superfluitatum. de diff. cont. Sp. 73. E
 Viridia ligna sunt cause ut domus ruat. de cau. procatar. 3^a. 96. E
 Viridis, & arida mētæ nō facit differētiā. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 138. G
 Viride oleum datur cōtra spasimū ex siccitate. de med. exper. Sp. 106. F
 Viridis, & arida ruta multū differūt. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 136. D
 Viride, & aridum serpyllum multum differunt. 2°. de compositione me-
 dicamentorum secundum locos. 5^a. 136. E
 Viride sisymbrium calidum, & siccum est in secundo ordine, siccū uero
 in tertio. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. G
 VIRIDIA quomodo fiant. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 221. E
 Viride Acopon. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 273. G
 Viridia sunt ut plurimū Carnē gñantia. 2°. de cōp. me. per g. 5^a. 225. B
 Viride Cephalicum. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 226. G
 Viride Collyrium ad oculorū affectiones. 4°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 155. B
 Viridia Emplastra sanant capitis mala. intr. Isa. 58. B
 Viridia emplastra sanant canum morsus. intr. Isa. 58. B
 Viride Epicuri multa promittens. 9°. de comp. med. per ge. 5^a. 249. D
 Viride Euangei. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 249. C
 Viride Galli. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 219. C
 Viride Medicamētū. 5°. meth. med. 33. E/ de frac. com. 3°. 7^a. 242. D
 Viridia medicamenta sunt acriora. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 105. H
 Viridia quo modo fiant Melina per cocturā, & postea gilua. 2°. de cōp.
 medic. per gen. 5^a. 223. E
 VIRIDITAS, et siccitas simplicium mutant temperiem. 8°. de simp.
 medic. facul. 5^a. 59. C
 VIRILIS uis in corde. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. E
 Viriles non possunt degere sub legibus. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. B
 VIRILE Membrum ex quibus componatur. de ana. uiu. Sp. 52. E
 Virile membrum sentitur trahi ab utero. 1°. de sem. 1^a. 329. C
 ex Virili, & Muliebri spermate fit fœtus. de ana. par. Sp. 43. C
 VIRILITAS debet fieri consuetudine. de aere aq. & loc. 2^a. 6. D
 Virilitas crescit ab exercitio, & laboribus. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. C
 VIROSE exalfacit sylphij radix. de simp. med. Sp. 90. C
 VIRTVS, perfectio, & cuiusq; rei bonū, idem. ad Thras. 2^a. 103. E
 Virtus in anima rationali scientia est. 7°. de decr. Hip. 1^a. 268. B
 Virtutes quatuor in anima quomodo sint. 7°. de decr. Hip. 1^a. 268. C
 Virtus una sola scientia secundum Galenum. 7°. de decr. Hip. 1^a. 268. E
 Virtus est scientia. 7°. de decr. Hip. 1^a. 268. D
 de Virtutibus sciētia depēdet ex facultatibus aiæ. 4°. de dec. 1^a. 249. E
 ad Virtutem quomodo formetur homo. 5°. de decr. Hip. 1^a. 256. H
 Virtutū moralium basis & radix est cor. de ana. uiu. Sp. 46. B
 Virtus inuicta, & insuperabilis quæ. 3°. de usu par. 1^a. 133. D
 Virtutis uia qualis. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 53. E
 Virtutis uia breuis, & plana est, non ut Hesiodus cecinit. de cuiusque ani-
 mi pec. not. atque med. 2^a. 58. H

Virtutem parit educatio. quod animi mores. 1^a. 321. B
 Virtutem pariunt studia, & disciplina. quod animi mor. 1^a. 321. B
 Virtuti sequendæ oēs hoies idonei sunt fm stoicos. q. ani. mor. 1^a. 321. D
 Virtutem unam qui habet, reliquas uirtutes habere necesse est. si quis
 opt. med. Isa. 6. G
 de Virtutibus decretum est annexum dogmati de affectibus. 4°. de dec.
 Hippocratis. 1^a. 249. E
 Virtute, statione, pondere, & gustu differunt aquæ. de aere aq. 2^a. 9. C
 VIRTVS in singulari, et plurali dici pōt. cō. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Virtus est una genere, plura speciebus. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Virtus una actū, potentia uero plures est anima. de ana. uiu. Sp. 45. G
 de Virtutum differentia discrepant Plato, Aristoteles, & Chrysippus,
 sed conueniunt in conclusione. 5°. de decr. Hip. 1^a. 258. F
 Virtus una sola secundum Aristonem. 7°. de decr. Hip. 1^a. 267. H
 Virtutes quomodo diuersæ secundum Chrysippū. 7°. de decr. 1^a. 267. H
 Virtus diuiditur in originalem naturam & affectum acquisitum. 11°.
 methodi medendi. 7^a. 68. C
 Virtutes quales, & quot, in qua sunt corporis parte dictum est in primo
 libro de decr. Hip. & Plato. 2°. de decr. Hip. 1^a. 234. D
 Virtutes nostrum corpus dispensantes ex tribus proueniunt partibus. de
 uirtut. nostrum corpus dispen. Sp. 60. B
 Virtus calida dominatur in superiori parte. de dyn. Sp. 19. F
 VIRTVS animalis transit per neruos non habentes meatus tanquam
 Solis radij per aquam, & aerem. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. C
 per Virtutes animales quinque corpus fruitur nouē uoluptatibus. de cō
 pagine memb. Sp. 59. B
 Virtutis sensibilis debilitas est causa, non uidendi, non audiendi. cōmenta-
 rio 4°. aph. 49°. Ex. 33. C
 Virtutem audiendi præstat auribus spiritus aialis. de cōp. mēb. Sp. 58. C
 Virtutis diffusio quid sit. 7°. de decr. Hip. 1^a. 270. C
 VIRTVS uitalis uocatur uis animosa. 8°. meth. med. 7^a. 58. H
 Virtutes uitalis, & operationes naturales reducendæ ad unum princi-
 pium. de ana. uiu. Sp. 45. G
 Virtus uitalis uñ sit & quō cognoscatur. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 99. G
 Virtus uitalis influit à corde ad cetera membra. de ana. uiu. Sp. 50. F
 Virtus motiua est principium motus cordis. de ana. uiu. Sp. 56. D
 Virtutis motiue cordis causa est anima. de ana. uiu. Sp. 56. D
 Virtutes omnes à corde incipiunt. de ana. uiu. Sp. 46. C
 Virtus attollit, & sustinet membra. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. A
 de VIRTVTE rectrice dicitur natura. secr. Sp. 96. F
 de Virtutibus naturalibus liber præcedit librum de symptomatum cau-
 sis. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. A
 Virtus naturalis stomachi, & intestinorū. de mot. man. & ob. Sp. 69. C
 Virtutis defectus exigit adiectionem. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
 pp Virtutem cibi dantur, non propter febrem. 11°. meth. med. 7^a. 71. G
 Virtuti digestiue debet cibus adæquari. de diff. cont. Sp. 71. G
 Virtutis alteratricis in qua; particula noxa atrophiam necessario indu-
 cit. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. D
 Virtutes naturales, digestiuam præcipue, quod medicamentum excitet.
 secretorum. Sp. 101. G
 Virtutis digestiue debilitati confert puluis gariophilorum. de medicinis
 expertis. Sp. 106. F
 Virtutem retentiuam cōfortans medicamen. de med. exper. Sp. 106. D
 Virtutem roborat uinum pauciferum. de uinis. Sp. 76. D
 Virtus quædam expulsiua inest in arterijs, quæ facit fluxus criticos, &
 sudores & alias deiectiones. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Virtus expulsiua stomachi naturalis est, non uoluntaria. de motibus ma-
 nifestis, & obscuris. Sp. 68. G
 Virtus sollicitas d fœtu nouē mēsis qd agat. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. C
 Virtutes tres spiritus spermatici. de sper. Sp. 37. F
 ad Virtutem nō debet referri ætas, sed ad habitū corporis. de uictus ra-
 tione in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. G
 VIRTVS eadem in eodem animali, in uno membro debilissima, et in
 altero robustissima. de nat. hum. com. 2°. 1^a. 182. F
 Virtutis inualide functio est tremor. de trem. palp. 3^a. 53. C
 Virtutis ad pondus collatio. in progn. com. 2°. 4^a. 198. E
 Virtutem morbo superante, quid sequatur. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. H
 Virtute morbum superante, quid sequatur. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. H
 Virtus, & morbus quando æque pugnant, quid sequatur. 2°. de sympto-
 matum causis. 3^a. 19. H
 Virtus quomodo ledatur. 3°. de sympt. cau. 3^a. 26. H
 Virtutes læse

Virtutes laese sunt laeso corpore. 3°. de symp. cau. 3°. 28. G
 Virtutis laesio duplex. 3°. de symp. cau. 3°. 24. F
 Virtutē deiciunt omnes magnae intemperies. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
 Virtutem faciunt imbecillem intemperies. 3°. de symp. cau. 3°. 26. A
 Virtutes soluit dolor etiam imbecillus. de cura lap. Sp. 111. G
 Virtutes dissoluunt super excellentiae. de consuet. 2°. 61. G
 Virtutem deicit timor. 2°. de symp. cau. 20. D/de trem. palp. 3°. 51. E
 Virtutē mēbri soluit laxātia imoderate. 2°. de arte cu. ad Gl. 7°. 103. C
 Virtutis debilitas quo sedimento indicetur. de urinis. 4°. 125. G
 Virtute languentibus affectiones magnae uehementesq; pernitiosae sunt. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 179. B
 Virtus indicationem praebet. 11°. meth. med. 7°. 68. B
 Virtus coindicat. 13°. meth. med. 7°. 84. D
 à Virtute prima indicatio sumitur. 11°. meth. med. 7°. 68. E
 à Virtute indicatio non est ex numero curatricū. 9°. meth. m. 7°. 59. G
 à Virtute indicatio quae nam sit. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 103. D
 Virtutis scopus est praecipuus. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 115. F
 Virtutibus quae nocent inueniendarum causarum principium est modi quo per sanitatem operabantur cognitio. 3°. de symp. cau. 3°. 24. F
 Virtus docet sui custodiam. 11°. meth. med. 7°. 68. E
 Virtus omnium prima custodienda est. 9°. meth. med. 7°. 59. F
 Virtute robustis trahenda cathartica. de dyn. Sp. 20. G
 Virtute forti clyster imponendus. de uic. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 115. E
 Virtute imbecilla balanus imponendus. de uictus ratione in morb. acutis, commentario 1°. 7°. 115. E
 Virtute defessa non lauandum. 8°. meth. med. 7°. 53. C
 Virtutes uariae medicinarum. de ocul. 7°. 188. D
 Virtutes secundae medicinarum quae. de ocul. 7°. 188. D
 Virtutes tertiae medicinarum. de ocul. 7°. 188. F
 Virtutem medicinae innuit sapor. de ocul. 7°. 187. G
 VIRTUS appellatum medicamen. 2°. de composit. medicamentorum per genera. 5°. 224. H
 Virtus appellatus pastillus. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. H
 VIRULENTIA hirudinum nuper captarum respirabit si per dies seruantur, & sanguis pro nutrimento detur. de cucur. scar. 6°. 4. C
 VIRULENTIA facultas ubi extrinsecus inciderit, scarificatione utimur. de cucur. scar. 6°. 3. F
 ad Virulentos ictus. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 249. B
 Virulentorum uomitus. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 123. A
 Virulentus uomitus ex quo fiat. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 112. H
 VIRUS canis rabidi difficulter cognoscitur. de const. ar. 1sa. 42. C
 Virus caninum. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. E
 Virus aialium alterandū, & euacuandū est. de const. ar. med. 1sa. 42. E
 Virus quomodo abiciant hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Virus ut extrahatur a loco ubi hirudo fuerit, cucurbitula apponenda est, uel spongijs locus fouendus. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Virus genitale quid. in prognost. com. 1°. 4°. 197. B
 Virus exugunt quidam ore. 13°. methodi med. 7°. 82. D
 VIRE & natura idem sunt. 3°. de cris. 4°. 141. C
 de Virium essentia. 1°. de praesag. ex pul. 4°. 107. D
 Virium essentia in quibus consistat. 12°. meth. med. 7°. 77. A
 Virium omnium essentia in quo consistat. 5°. de loc. aff. 4°. 34. D
 Virium substantia est nativus calor secundum plures, & summos medicos, uel saltem primum, & necessarium uirium instrumentum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 103. C
 Vis triplex. de ocul. 7°. 185. E/H
 Vires tres animal gubernantes. 8°. meth. med. 7°. 58. H
 Vires nostri corporis tres esse, naturalem, uitalē, & animalē colligi potest. com. 2°. aph. 29°. Ex. 16. G
 Vires tres ubi habeant sedem. in prog. com. 2°. 4°. 198. D
 Vires duplices animalis, & naturalis. de cur. rat. p. sang. miss. 6°. 10. C
 Vis animalis quibus nominibus dicatur. 9°. meth. med. 7°. 58. H
 Vis uitalis quae. de ocul. 7°. 185. E
 Vires naturae quomodo in nobis, et in rebus. de theria. ad Pifo. 5°. 90. H
 Vis naturalis ubi sit, & quō cognoscat. 1°. de art. cur. ad Glau. 7°. 99. G
 ex Viribus uiuimus. 9°. meth. med. 7°. 59. E
 Vires animalis in testibus. 1°. de sem. 1°. 334. C
 Vim uitalē nō habet ostrea & stirpes. 4°. d. praes. ex pul. 4°. 122. C
 Vis uitalis est in sanguinem habentibus. 4°. de praes. ex pul. 4°. 122. C
 Vis neruorum habet principium cerebrum. de uictus ratione in morbis acutis, com. 2°. 7°. 123. H
 Vis arteriarum habet principium cor. de uictus ratione in morbis acu-

tis, commentario 2°. 7°. 123. H
 à Vi uitali fit pulsus. 4°. de praesag. ex pul. 4°. 122. C
 Vis uitalis quid excernat per pulsus. 4°. de praes. ex pul. 4°. 122. C
 Vis i uenis habet principium iecur. de uict. rat. i mor. acu. cō. 2°. 7°. 123. H
 Vis animi praecipua in qua parte resideat. 3°. de loc. aff. 4°. 16. D
 Vis uenae quo modo cognoscatur. in progn. com. 2°. 4°. 200. C
 Vis rationalis in cerebro. 3°. de loc. aff. 4°. 16. E
 Vis uoluntaria in cerebro. in progn. com. 2°. 4°. 200. B
 Vires nostri corporis quatuor sunt, & quae sint. de curand. ratione per sanguin. miss. 6°. 17. H
 Vis uirilis in corde. 3°. de loc. aff. 4°. 16. E
 Vires quatuor in omni membro. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 5°. 3°. 188. B/5°. de locis affectis. 4°. 35. B/9°. de compositio. medicament. secundum locos. 5°. 198. D
 Vires naturales quatuor sunt, quibus stirpes, & animalia gignuntur. 2°. de differ. feb. 3°. 40. F
 de Viribus naturalibus liber ante librum de differentiis febrium. 2°. de differ. feb. 3°. 41. F
 Vis naturalis quō per omnia mēbra. 4°. de praesag. ex pul. 4°. 122. D
 Vires naturales quae sint. de sub. fac. nat. 1°. 230. C
 Vis nutritiua quadruplex. de ocul. 7°. 185. E
 Vis naturalis trahit, retinet, cōcoqt, et excernit. 4°. de praesag. 4°. 122. C
 Vires quatuor sunt inter quas alteratrix perfectior est. de uictus ratione in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. D
 Vires tres solum uentriculi enumerat, alteratricē, retentricē, & expultricē, attractrice caret quia fit à gula musculis. 1°. d. cris. 4°. 129. C
 Vires tres uentriculi quō ualidae esse deprehendant. 1°. de cris. 4°. 129. C
 Vis uentris quomodo cognoscatur. in progn. com. 2°. 4°. 200. C
 Virium robur est una salus uentriculi phlegmone laborantibus. 10°. methodi medendi. 7°. 63. H
 Vis uescica quo modo cognoscat. in progn. com. 2°. 4°. 200. C
 Vis naturalis operatur i somno, aialis uero quiescit. 1°. de symp. 3°. 18. H
 Vires robustas non habet pinguedo. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. H
 Vires sunt in omni parte animantis, quae habent uim alterandi, & mutandi in alimentum. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Vires quae sunt in omni parte animalis quodammodo habent intellectum. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Vis alteratrix genere. 5°. de locis affectis. 4°. 34. D
 Vis alterans, & concoquens quō cognoscat. in prog. cō. 2°. 4°. 200. C
 Vis alitrix propter quid. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 188. E
 Vis attractrix trahit familiare. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. G
 Vim attractiuā habet pulmo cū sit calidus et spōgiosus. de util. Sp. 64. D
 Vim retentricem in intestinis esse colligitur. 6°. de loc. aff. 4°. 37. A
 Vis retentrix & expultrix quomodo se habeat. 5°. de loc. aff. 4°. 35. E
 Vis concoctrix propter quid. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 188. E
 Vis sanguifica in specie. 5°. de loc. aff. 4°. 34. D
 Vis sanguifica propter quid. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 188. E
 Vis separatrix errans quid faciat. 3°. de symp. can. 3°. 30. D
 Vi expultrice non utuntur membra, nisi cum excrementis urgentur. 1°. de locis affectis. 4°. 2. H
 Vis expultrix in omni parte. 3°. de dieb. decr. 4°. 158. E
 Vis excretoria quomodo excitetur. 2°. de dif. feb. 3°. 41. F
 Vis expultrix expellit alienum. de cur. ra. per sang. miss. 6°. 17. G
 Vis excretoria quomodo excitetur, retentricē laborante. 3°. de sympto-
 matum cau. 3°. 26. G
 Vis quae faciat uomitum. de mot. man. & obs. Sp. 68. G
 Vis nutriendi quibus consistat, & quomodo cognoscatur, an bona, an mala. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. D
 Virium omnium corporis origo est diaphragma. de util. resp. Sp. 63. F
 Vires corporis sunt ex tensione neruorum. de util. resp. Sp. 63. D
 Vis motiuae diuisio. de ana. uiu. Sp. 44. F
 Vis uisibilis est in primo humore oculi, qui est aqua lucidissima. de compagine membrorum. Sp. 58. C
 Vis concupiscibilis in iccore. 3°. de loc. aff. 4°. 16. E
 Vis una qua sobolem diligimus, ac formamus. 1°. de na. fac. 1°. 293. A
 Vis per quam, quae sunt eiusdem generis, complectimur. 1°. de naturalib. facultatibus. 1°. 293. A
 Virium munijs homo statim ortus scit uti. 15°. de usu par. 1°. 213. B
 à Viribus, & ab instrumentis operationes fiunt, & impediuntur. de tre more palp. conuuls. 3°. 53. C
 Viribus robustus actionibus firmior est. de mul. 3°. 79. A
 Virium roboris proprium est firmitudo actionum. de mult. 3°. 79. A
 Vires ubi

Vires ubi impendit necessitas maiore vi suas functiones obeunt. 4°. de differ. pul. 4°. 99. G
Vires ualentes omnia tollerant, e contra imbecilles. 10°. met. me. 7°. 63. A
Vis unde cognoscatur. 4°. de præs. ex pul. 4°. 121. G/H
Virium modus ex quantitate et qualitate unde. 11°. meth. me. 7°. 69. A
Virium quantitas consideranda est. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. H
à Viribus unde sumantur indicia. in progn. com. 3°. 4°. 209. G
Vires robustæ unde cognoscantur. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 17. D
Vis uitalis quo modo cognoscatur. 4°. de præs. ex pul. 4°. 121. H
Vires robustas qui pulsus significet. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 19. D
Virium ualidarum proprii pulsus magni sunt. 3°. de diff. pul. 4°. 95. G
Vires ostendunt ciborum rationes, somnos, et exercitia. de sal. 2°. 40. A
Vires integras qui habet, senex non est. 11°. meth. med. 7°. 70. A
Viribus ualentibus non potest esse corpus calidum, et siccum febricitas. 10°. meth. med. 7°. 63. H
VIRIUM maxima dignitas. 9°. meth. med. 7°. 59. E
Vires non considerantes medici temerarij sunt, et inconsiderati. 9°. meth. medendi. 7°. 59. B
Vires propter quid considerentur. 11°. meth. med. 7°. 70. A
Vis maxime necessaria ad curationem. 9°. meth. med. 7°. 58. D
Vis non necessaria ad curationem. 9°. meth. med. 7°. 58. E
Vires ægri qua coniectura possint cognosci. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B
de Viribus ægrotantis. 9°. meth. med. 7°. 58. C
à Viribus indicatio qualis. 11°. meth. med. 7°. 69. A
à Viribus ducta intentio maxima est. in prognost. com. 2°. 4°. 203. G
à Viribus indicatio adhibenda in omnibus. 8°. meth. med. 7°. 55. E
Vires quid semper indicent. 9°. meth. med. 7°. 59. E
Vires in diarijs non considerandæ. 9°. meth. med. 7°. 58. G
Vires in diarijs parum ficiunt. 10°. meth. med. 7°. 62. B
Vires imbecilles raro in primo secundoue die cernuntur, et cur accidunt. 10°. meth. med. 7°. 62. B
Vires, et uigor morbi docent de uictu instituendo. de tot. morb. temp. 3°. 90. A/com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. B
pro Viribus considerandi cibi. 12°. meth. med. 7°. 77. E
Vires si cõstent uictus nõ exhibendus, nisi in declinatione. de tot. 3°. 90. A
pro Viribus solida corpora quomodo seruanda. 12°. meth. me. 7°. 77. E
à Viribus indicatione sequit indicatio ab affectu. 9°. meth. me. 7°. 59. F
à Viribus sumitur uacuandi modus. 11°. meth. med. 7°. 69. A
Vis, et morbi magnitudo sanguinis mittendi primi scopi. de curan. rat. per sanguinis mis. 6°. 18. B
Vires cõsiderandæ in uena secada, nõ dierũ numerus. 9°. meth. 7°. 57. D
Vires pro sanguine detrahendo cõsiderandæ. 9°. meth. med. 7°. 59. D
Vires ægri, et ætas considerantur ab Hippocrate in sanguinis missione, cum magnus sit morbus. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 127. F
Viribus constantibus sanguis in putrida febre mittendus est. 11°. methodi medendi. 7°. 71. F
Vires ubi constât uacuandum audacter. 11°. meth. med. 7°. 69. A
Vires ualidas habentes, si purgetur, sanatur æstate. c. 2°. a. 25°. Ex. 16. A
Vis cum fortis sit humor est quandoque uitatus. 1°. de diff. feb. 3°. 33. C
Vires ualide exigunt frictione rarâ, et multâ. 5°. de san. tuen. 2°. 90. E
Vires quõ intelligatur non naturaliter se habere. 10°. met. me. 7°. 62. B
à Viribus alienum duplex est, alterum quantitate, alterum qualitate. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 17. G
Vires læduntur in febribus acutis colliquatiõis. 12°. meth. me. 7°. 77. C
Vires quæ lædant. 12°. meth. med. 7°. 73. G
Vires imbecilles faciẽtia quæ. de uict. rat. in mor. acu. cõ. 2°. 7°. 124. G
Vires quot modis imbecilles. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 127. D
Vires deiciunt calefacientia ualenter. de cur. rat. p sang. mis. 6°. 17. E
Virium robur exoluit emollitio, et laxatio immoderata. de renum affe. dign. et med. 7°. 193. H
Vires soluit aqua calida frequens. de ren. aff. dig. et med. 7°. 194. B
Vires dissoluit calidæ lotio. de ren. aff. dign. et med. 7°. 196. C
Vires imbecillantur imbecilibus concubetibus. 3°. de san. tu. 2°. 81. D
Vires ad se contrahifacit dolor. in progn. com. 2°. 4°. 198. H
Vires exoluit dolor. in prognost. comment. 1°. 4°. 196. E/ de uict. ratio. in mor. acu. com. 3°. 7°. 130. E
Vires custodire debet dolores mitigans. 12°. meth. med. 7°. 75. A
Virium imbecillitas ob inanitione. de uict. rat. in mor. acu. cõ. 2°. 7°. 123. F
Vires quæ euacuatio imbecillitet. de uict. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 123. G
Vires lædunt uacuantia omnia. 9°. meth. med. 7°. 59. C
Vires prosternit euacuatio, nisi paulatim fiat. in 6°. de morbis uulgarib. commentario 3°. 3°. 170. G

Vires fiunt imbecilles ex medicamento epoto, et euacuatione. commẽtario 6°. aphorismo 52°. Ex. 53. A
Vires adeo debilitantur in multa et subita euacuatione puris, ut non sit facile remedium. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
Vires debiles, et imbecilles habentes, si euacuentur, una dissoluuntur æstate. com. 2°. aph. 25°. Ex. 16. A
Vis imbecillis non potest ferre rigores, quos euacuatio sequitur. commẽtario 4°. aph. 46°. Ex. 32. G
Vires labefactat non nutrire. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
Virium lapsus quomodo fiat in longissimis morbis ex atrophia. 12°. methodi medendi. 7°. 77. C
Viribus tantum, uel amplius officium inedia quantum profunt ad concoctionem. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. D
Virium imbecillitatem ex inedia qui non cognoscunt medici ridendi sunt. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 124. A
Vires frangit intestinorum abrasio. de uic. rat. in mor. ac. cõ. 3°. 7°. 130. C
Vires sunt imbecilles pp motu uehementẽ. com. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
Virium imbecillitatem causam habet continentem tremor. in 3°. de mor. uulgarib. com. 1°. 3°. 127. D
Virium imbecillitas in conualescentibus bene comedetibus casus plethoricos facit, idest tubercula, et labores in articulis. commentario 4°. aphorismo 45°. Ex. 32. G
Vires imbecilles ducunt ad locum affectum superfluitates. comment. 4°. aphorismo 32°. Ex. 30. H
Virium imbecillitas est causa pauci sudoris. com. 4°. aph. 41°. Ex. 32. E
ob Virium imbecillitatem fit sopor. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 131. D
Vires ex morbo debilitate quadoque balbutiem causant. commentar. 6°. aphorismo 32°. Ex. 49. H
Vires quibus resoluantur. 10°. meth. med. 62. B/12°. 7°. 77. D
Vires quæ euertant. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. E
Vires dissoluere pnt qualitates extraneas. 2°. de arte cu. ad G. 7°. 103. C
Vis uitalis quibus affectibus suffocetur. 4°. de præs. ex pul. 4°. 121. G
Vis uitalis à quibus prosternitur. 4°. de præs. ex pul. 4°. 121. G
Vires deficient si cor sit ualde intemperatum. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
Vis animalis quibus deicitur, et prosternitur. 4°. de præsag. 4°. 121. H
Vis uitalis quo indicio cognoscatur maximo incendio laborare. commẽtario 4°. aph. 37°. Ex. 32. B
Vis naturalis quomodo cognoscatur deficere. in 3°. de mor. uulgaribus, commentario 3°. 3°. 148. A
Vires debiles unde cognoscantur. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 17. C
Vis grauata quem pulsum faciat. 4°. de diff. pul. 4°. 103. D
Vires non robustas significat actionum infirmitas. de mult. 3°. 80. E
Vires imbecillas habentium oculi. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 137. A
ob Virium imbecillitatem spiratio quomodo differat à magna. 4°. de locis affectis. 4°. 27. B
ob Virium imbecillitatem oes thoracis partes dilatantur. 4°. de l. af. 4°. 25. A
Vires imbecilles penitus obseruandæ sunt in uenæ sectione. præsagium experientia confirmatum. Sp. 78. D
Viribus imbecillis, et affectu forti an euacuadũ. 9°. met. med. 7°. 59. C
Viribus deficientibus potius deiectio adhibenda, quam sanguis mittendus. 4°. de san. tuen. 2°. 83. E
ex Virium propria imbecillitate animi defectus quo modo curandus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. G
in Virium imbecillitate non curemus affectum. 9°. meth. med. 7°. 59. F
Vires prosternenti attendendũ in affectibus complicatis. 7°. meth. 7°. 48. G
Vires dissolutas habentibus Hippocrates consuluit subitam animi concitationem fieri, ut incitationis robore solutionis imbecillitati medeatur, postea dat cibum, et cur. de theri. ad Pifo. 5°. 94. D
Vires concitatiores cur faciat metus. 1°. de cau. pul. 4°. 88. B
Vi una amissa omnes amittuntur. 9°. meth. med. 7°. 58. H
Vires quæ possint reficere. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. E
Vires ex usu similium roborantur. de ren. aff. dign. atq; med. 7°. 196. F
Vires ex cibis, potibus, et balneis cõuenientibus roborantur. de renum affect. dign. et med. 7°. 196. F
Vires et uirtus cito recuperantur humido citissime odore. commen. 2°. aphorismo 11°. Ex. 12. C
Vires imbecillas habentibus conuenit uinum aquosum austerum. 7°. methodi medendi. 7°. 45. E
Vires imbecillas habentibus uinum uinosum uitadũ. 7°. meth. me. 7°. 45. E
Virium robur quæ lotio faciat. de uict. rat. in mor. acu. cõ. 3°. 7°. 132. D
Vires quibus languent non sunt lauandi. de uictus ratione in morbis acutis, commen. 3°. 7°. 133. A
Vires quo=

Vires quomodo recreet aqua. de uict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 128. F
 Vires imbecilles exigunt frictionem crebram, & exiguam. 5°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 90. E
 Vires quo modo alicui membro dari possint. de ijs, quæ in medicatrina
 fiunt, com. 3°. 7°. 220. B
 ad Vires recreandas sedere facit. 8°. meth. med. 7°. 50. B
 VIRE S multas habent omnes res. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. E
 Vires uniuersales non dicere error. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 215. F
 Vires contrariæ unde iudicentur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. H
 Vires quæ sola experientia inueniuntur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. E
 Vis inuenta per experientiam, non methodo. 6°. de simp. me. f. 5°. 42. C
 Vis maior in medicamentis quæ intelligenda. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Vires medicinae maxime saporibus ostenduntur. de ocul. 7°. 187. G
 Vis iuris caulium, & lentium quæ. de diff. cont. Sp. 75. A
 Vis succi centaureæ, quæ. de uirt. cent. Sp. 93. A
 VISCEROSI qui. 3°. de decr. Hip. 1°. 244. A
 VISCIDVM significatur ab holcimo. 2°. de loc. aff. 4°. 12. B
 Viscidum quid sit. 2°. de loc. aff. 4°. 12. B
 Viscide stringit Acacia. de simp. med. Sp. 79. G
 Viscide stringit Chalcantum optimum. de simp. med. Sp. 81. H
 Viscidissime stringere potest Diphriges. de simp. med. Sp. 83. D
 Viscide stringentes uires habet Hustolex. de simp. med. Sp. 85. D
 Viscide Iris excafcit. de simp. med. Sp. 85. D
 Viscide relaxat Lapis asius. de simp. med. Sp. 86. F
 Viscide stringit lapis hæmatites. de simp. med. Sp. 86. E
 Viscidas uires habet lapis quadratus. de simp. med. Sp. 86. G
 Viscidum est odore Laser. de simp. med. Sp. 85. G
 Viscide uentrem purgat Latbyris. de simp. med. Sp. 86. E
 Viscide Lapis stringit. de simp. med. Sp. 81. G
 Viscide tedia sustinentibus Myrta utilis. de simp. med. Sp. 87. E
 Viscide excafcit Nascaphtum. de simp. med. Sp. 88. A
 Viscide excafcit Opobalsanum. de simp. med. Sp. 88. C
 Viscide laxat Opopanax. de simp. med. Sp. 88. B
 Viscide sistit Orobum. de simp. med. Sp. 88. F
 Viscide stringit acrimonia Pelecinus. de simp. med. Sp. 89. B
 Viscide expurgat Peucedanum. de simp. med. Sp. 89. B
 Viscide stringit Portulaca. de simp. med. Sp. 81. A
 Viscide laxat Sagapenum cum acrimonia. de simp. med. Sp. 90. B
 Viscide excafcatorium est Sium. de simp. med. Sp. 91. D
 Viscide stringit Smiris. de simp. med. Sp. 87. A
 Viscidissime relaxat Staphysagria. de simp. med. Sp. 90. C
 Viscide relaxat Sulphur. de simp. med. Sp. 90. C
 Viscide stringit, & glutinat Symphytum. de simp. med. Sp. 90. F
 Viscidissimum medicamentum est Veratrum. de simp. med. Sp. 91. G
 Viscide relaxant Viola. de simp. med. Sp. 91. H
 VISCOSITAS si dominatur piscibus duris generant phlegma. de
 dissol. cont. Sp. 74. A
 nō Viscositatis multæ pisces nec duræ carnis sūt tēpati. d bon. Sp. 75. H
 Viscositatis non multæ pisces, nec cum duritie bonum gignunt humorem
 inter tenuem, & crassum. de dissol. cont. Sp. 73. H
 Viscositatem piscium remouet furfur hordei. de diss. cont. Sp. 73. H
 Viscositatem piscium sal remouet. de diss. cont. Sp. 73. H
 Viscositas continua quæ. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. D
 ex Viscositate crassitudineque humorum proueniētibus in pulmone tho-
 raceq; morbis conuenire credi Peucedanū. 8°. de simp. m. f. 5°. 58. D
 Viscositas morbus palpebræ superioris. de ocul. 7°. 186. H
 VISCOSVM quo modo fiat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. D
 Viscosa quæ non sunt tenuium partium. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. A
 Viscosos, crassos, & frigidos humores gñantes cibi. d pue. ep. 7°. 130. D
 Viscosum nimis est triticum. de diss. cont. Sp. 73. B
 Viscosus, & humidus cibus est caro hædi, anniculi caput, & caro pecu-
 dum. de diss. cont. Sp. 73. A
 Viscosi pisces, & duri sunt crassi. de diss. cont. Sp. 72. H
 Viscosa & crassa carnis pisces nutriūt eum, qui digerit illos nutrimen-
 to multo crasso. de diss. cont. Sp. 73. E
 Viscosis cibus cur Athletæ utantur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B
 Viscosa tarde digeruntur. de diss. cont. Sp. 73. D
 Viscosi, & crassi cibi si coquantur multum nutriunt, aliter faciunt oppi-
 lationem. de diss. cont. Sp. 72. G
 a Viscoso, & crasso humore fit obstructio meatuum subita. 3°. de locis
 affectis. 4°. 17. G
 Viscosus humor in quibus partibus sit circūsus. 13°. d usu p. 1°. 201. H

Viscosus humor pituitosus cur in epiglottide gñet. de uo. et an. Sp. 61. C
 Viscosi humores quibus tollantur. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. D
 Viscosi humores quibus indigeāt ut educātur. de uictus ratione in morbis
 acutis, comment. 3°. 7°. 126. A
 Viscosorum ē pectore pulmoneque excretionibus confert adiantum. 6°.
 de simp. med. fac. 5°. 41. E
 Viscosos humores oxymeli facit expuere. de uict. ratione in morbis acu-
 tis, comment. 3°. 7°. 126. A
 ad Viscosum, ac glutinosum reiectantes. 7°. de cōp. med. se. lo. 5°. 185. E
 Viscosus humor, & unctuosus requirit multum tempus ad resolutionē.
 7°. de usu par. 1°. 161. C
 Viscosorum crassiorūque humorū i extremis uasis impactorū obstructio-
 nes in iecore sanant amygdalæ amaræ. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. G
 Viscosos, & crassos humores soluit succus centaureæ cum melicrato. de
 uirtute centaureæ. Sp. 93. G
 Viscosa omnia, & pingua educit lapis armenus. de dyn. Sp. 21. C
 Viscosos humores laxans electarium. de med. exper. Sp. 108. B
 Viscosum phlegma scindens electarium. de med. exper. Sp. 107. C
 Viscosum phlegma liquefaciens electarium. de med. exper. Sp. 108. D
 Viscosos humores laxans experimentum. de med. exper. Sp. 104. F
 Viscosum humorem laxās medicamē. de me. exp. 105. G/ Sp. 106. A/G
 ad Viscosum humorem educendum. de med. exper. Sp. 105. E
 ex Viscoso phlegmate quo destruitur motus dolori iuncturarum conse-
 rens medicamen. de med. exper. Sp. 108. E
 Viscosum excrementum quid significet. 1°. de crist. 4°. 129. E
 Viscosa scretatio quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 202. A
 Viscosa, & crassa quomodo curentur. 5°. de usu par. 1°. 143. B
 Viscosa crassa, & profunda humiditas quibus extrahatur. 8°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 196. E
 Viscosa, & humida medicamenta quæ. de ocul. 7°. 189. B
 Viscosus & tenax est samius aster. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
 Viscosa quæ palpebris aduersantur, & cur. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. F
 VISCVS quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 91. H
 Viscum emittere dicunt folia chamæcontis. de simp. med. Sp. 82. F
 Viscus quercubus agnascitur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. C
 Viscus quercinus quo modo coquatur. 9°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 199. D
 Viscus qualis sit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. B
 Viscus calidus, & uiscosus est. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. D
 Viscum habet acream, et aqueam substantiam multam, terrenam paucā.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. F
 Viscum ualenter trahit humores, & digerit. 6°. de simp. me. f. 5°. 48. F
 Viscum uires habet acres, & quæ durities remollire possunt. de simplic.
 medicamin. Sp. 91. H
 Viscum ad calefaciendum tempus requirit. 6°. de simp. me. fa. 5°. 48. F
 Viscum subactum. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. G
 Viscum probe subactum. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. H
 Viscum elaboratum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. E
 VISCERA quæ uocentur. 3°. de alim. fac. 2°. 29. E
 Viscera quæ. 6°. de decr. Hip. 1°. 261. H
 Visceris nomine quid intelligatur. 3°. de alim. fac. 2°. 27. D
 Visceris nomine cor intelligitur. com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
 Viscera dicuntur cor & iecur. de mar. 3°. 46. G
 Viscus pulsans dicitur cor. 7°. de ana. admin. 1°. 94. F
 Visceris caput dicitur basis cordis. 7°. de ana. adm. 1°. 94. E
 Viscus non esse cor uidetur, cum Galenus dicat in uisceribus, et corde. de
 ineq. intemp. 3°. 44. A
 Viscus calidius habet sanguinē flauiorē. 6°. de decr. Hip. 1°. 266. C
 Visceris nomine intelligit Galenus cor, pulmonem, cum dicat, & uiscera
 quæ sunt in thorace. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
 quod Visceris nomine intelligantur etiam cor, et pulmo collige quia di-
 cit sanguinem trahi intus. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. B
 Viscera frigido continentur unde spiramus. de dyn. Sp. 19. D
 Visceris aliquid effertur, & tunc est spumosum sputum. commentar. 7°.
 aphorismo 30°. Ex. 56. B
 Viscera aspera arteriæ. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 Visceris nomine intelligit Galenus uentriculum, splen, et hepar. cōmen-
 tario 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
 Viscera quæ adiacent uentriculo, tanquam ignis magno lebeti. 3°. de na-
 turalibus facul. 1°. 304. B
 Viscera quomodo habeat uēter magnus, & quomodo paruus. de uictus
 rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 120. G
 Visceris nomine hepar intelligit Galenus. com. 4°. aph. 64°. Ex. 34. D
 Viscera omnia

Viscera omnia intranea uocantur, & etiā intestina. 1°. de sem. 1°. 333. E
 Viscera uidentur intelligi omnia, quæ teguntur ab abdominis membra-
 na. 1°. de semine. 1°. 333. E
 à Visceribus intestina uidentur distingui. 1°. de diff. febr. 3°. 34. G
 à Visceribus extrema procul absunt. de trem. palp. 3°. 55. F
 Viscera sunt primæ partes quæ formantur. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Viscera scrutati sunt antiqui, ut scirent unde, & quo modo homines mo-
 rirerentur. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. G
 in Viscerum latentium functionibus debet esse optime exercitatus me-
 dicus. 1°. de ana. admin. 1°. 69. H
 Viscerum anatomia quarto loco spectanda est. 1°. de ana. adm. 1°. 64. B
 Viscerum interiorum mulierum, & uirorum compago, & lineatio una.
 de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Viscera in auiibus habent proportionē ad carnē. 3°. de alim. fa. 2°. 29. E
 Viscera ex carne plurima constant. 11°. de simp. med. fac. 5°. 77. F
 Viscerū caro parenchyma eū uocetur. 11°. de simplic. med. fa. 5°. 77. F/
 14°. meth. med. 7°. 87. B/ de part. art. med. Sp. 17. A
 Viscerum carnes nutriuntur sanguine parū alterato. 3°. de na. f. 1°. 308. B
 Viscera alia à corde habent inter uascula concreti sanguinis substantiā.
 de bon. & uitio suc. 2°. 135. F
 ad Viscera, uentrem, renes, iecur, lienē, et perueniunt nerui à cerebro à
 prima, tertia, & sexta coniugatione. de ner. diff. 1°. 54. D
 Viscera quæ habent neruos à cerebro. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Visceribus suggeruntur nerui à cerebro. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 in Viscera oia dispēsanī nerui simili distributione. 1°. de sem. 1°. 332. C
 Viscera omnia sentiunt solum, & non habent motum uoluntarium. 16°.
 de usu partium. 1°. 214. H
 Viscus nullum habet motum uoluntarium, sed bene aliquem sensum. 9°.
 de usu partium. 1°. 174. G
 Viscera meatus amplos habent. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. B
 Viscera & uasa totius corporis nō sunt intēperanter replenda, & qua-
 re. de cucur. scar. 6°. 3. H
 Viscera non deprauata habentes à crassis, & glutinosis succis non lædū-
 tur. de bon. & uitio suc. 2°. 36. B
 Viscera dulci delectantur, & id attendunt. de uictus ratio. in morbis acu-
 tis, comment. 3°. 7°. 127. G
 Visceribus displicent asperantia, & amara. de uictus ratione in mor. acu-
 tis, comment. 4°. 7°. 127. G
 Viscera frigida generant paucam bilem. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F
 Visceris canosa excrementa lien expurgat. de foet. for. 1°. 324. H
 Visceri debilitas accrescet, ubi neq; splen bene expurgauerit, & ille qui
 in hepate continetur sanguis multum limosæ superfluitatis habuerit.
 com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Viscera præcipue agitantur equitantibus, & salientibus. 2°. de sanitate
 tuenda. 2°. 75. C
 Viscera sub septo quibus concutiantur. 2°. de san. tuen. 2°. 75. C
 in Visceribus quid faciat somnus. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 190. H
 Viscera in somnis exercitantur. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 190. H
 ad Viscera trahitur materia in somnis, ideo habetur ex somno nocumē-
 tum, sed habetur inde maius iuuamentum, quia materia concoquitur.
 com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
 Viscus unum quidam habent intemperatum alij autem plura, & ita de
 alijs partibus. 1°. de san. tuen. 2°. 64. H
 Viscera suspensa quibus. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 120. G
 ad Viscerum suspensionē ualet acetū scillinū. de med. fac. par. 7°. 178. C
 Viscerum inflatio quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 88. E
 ad Viscera ptingere frigiditatē non est salubre. 10°. meth. me. 7°. 66. C
 Viscera obstruunt uina crassa dulcia nigra. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
 Viscerum obstructions faciunt pauci motus. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Viscera obstruunt exercitationes à cibo uehementēs. de sal. diæ. 2°. 41. B
 Viscera obstruunt ob comestione anhelando factā. de sal. diæ. 2°. 41. H
 Viscerum dolores potissimum in Iecinore incidunt à cibo exercitati, &
 balneati. de sal. diæ. 2°. 43. C
 Viscera sentiunt dolorem in febribus acutis uehementibus propter siccī-
 tatem, & est signum malum. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
 Viscerum dolores, aut propter inflammaionem, aut propter herysipe-
 las, aut propter fortem obstructionem, aut propter aliquem absces-
 sum. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
 Viscera quibus dolent quid agendum. de sal. diæ. 2°. 43. C
 in Viscerū dolore nihil aptius est phlebotomia. de cura icteri. Sp. 110. G
 ad Viscerum dolores. 8°. de compositione medicamentorum secundum
 locos. 193. B/ 9°. 5°. 201. A

in Visceribus phlegmonem inchoantem augent cibi dulces. de bonita. &
 uitio succorum. 2°. 36. E
 in Viscerum inflammationibus magnis accidit frigus partium extrema-
 rum. com. 7°. aph. 1°. 54. A/ aph. 26°. Ex. 55. G
 Viscera peruruntur à calore inflammationum trahente sanguinem ex
 toto corpore ad se. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Viscus totum occupans inflammatio facit carentiam anhelitus. com. 4°.
 aphorismo 34°. Ex. 31. B
 Viscerum inflammationes faciunt tumores inguinum periculosos. com-
 mentario 4°. aph. 55°. Ex. 33. E
 Viscerum inflammatio, uel durus tumor in putridis febribus pulsum du-
 rum faciunt. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
 Viscera heclicas, & marasmos faciunt. 10°. meth. med. 7°. 64. F
 ex Viscerum omnium phlegmone exit aliquid. 13°. meth. me. 7°. 84. H
 ad Visceris inflammatione præcordia indurata. 6°. de compositio. med.
 per genera. 5°. 263. B
 ad Viscerum scirrhus affectus. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 271. G
 ad Viscerum induratas affectiones. 10°. de comp. me. sec. lo. 5°. 207. G
 Viscerū abscessus idigēt medicamētis ex aromatis. 14°. met. m. 7°. 90. E
 ad Viscerum abscessum medicamenta. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 ad Viscera, & caput uergentes succos reuellunt acria medicamenta bra-
 chijs, & manibus imposita. de hirud. reuul. 2. E/ de cuc. sca. 6°. 4. G
 Visceris cuiuspiam fibra quando ob uehementiores casus aut afflictatio-
 nes exciderit, hæc ægritudo ad situs, & figuræ uariationem pertine-
 bit. de cau. mor. 3°. 9. E
 Visceris fibra aut aliquod alterum quod exierit introducitur propter
 omentum. com. 6°. aph. 58°. Ex. 53. F
 Viscerum ægritudinibus quid conferat. secr. Sp. 100. F
 Viscera sub septo quo modo expurgentur. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
 VISCERVM infarctus expurgandi uim habet Agaricum. 6°. de
 simp. med. fac. 5°. 41. E
 Viscerum obstructions extergit Carpesium. 7°. de simplicium medica-
 mentorum facul. 5°. 50. C
 Viscerum obstructions purgat Chamedrys. 8°. de simp. me. fa. 5°. 63. E
 Viscera expurgat abstergitq; Chamæpitys. 8°. de simp. med. fa. 5°. 63. F
 Viscera omnia expurgat Dracunculi radix. 6°. de simp. me. fa. 5°. 46. C
 Viscera, & uentrem purgat Elaterium. de simp. med. Sp. 83. G
 Visceribus utilissimus est Elleborus niger. de dyn. Sp. 21. A
 Visceribus sub Hypochondrijs gratum Lini semen. 3°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5°. 18. H
 Viscerum obstructions expurgat Pelecinus. 6°. de simp. me. f. 5°. 48. B
 Viscera omnia obstructione liberat Polium. 8°. de simp. med. fa. 5°. 59. A
 Viscera obstructione liberat Scandix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
 Viscera expurgat, & calfacit Scordion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Viscerum obstructions disijcit Sison. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 Viscera, & totum corpus roborat Stœchas. 8°. de simp. med. fa. 5°. 61. C
 Visceribus omnibus ualet Terebinthina. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
 Viscera expurgat thymum epotum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
 Viscera ungenda, & emplastranda in quartanis. 1°. de arte curatiua ad
 Glaucnem. 7°. 97. G
 Visceribus omnibus cur abstinendum. de atten. uic. 2°. 45. E
 VISIBILIVM qualitatum habemus nomina. 2°. de lo. af. 4°. 12. E
 Visibilis qualitas calida, & sicca est, & cur. de comp. memb. Sp. 58. C
 Visibilis qualitas unde adueniat oculis. de comp. memb. Sp. 58. C
 Visibilis uis est in primo humore oculi, qui est aqua lucidissima. de comp.
 membrorum. Sp. 58. C
 Visibilem spūm seruās neruus cur ppinquior cerebro. q̄ ocul. 7°. 185. A
 Visibile nihil igne priuatum est. 7°. de decr. Hip. 1°. 271. H
 VISIO quid sit. 1°. meth. med. 7°. 6. C
 Visio sunt illæ lineæ tenuissimæ à re uisa ad pupillā. 10°. q̄ usu. 1°. 182. D
 Visio apud Stoicos quæ. 9°. de decr. Hip. 1°. 286. B
 Visio cuius sit opus. 7°. meth. med. 7°. 43. D
 Visio quomodo fiat. 10°. de usu partium. 1°. 182. B/ de ocul. 7°. 184. D/
 de hist. phil. Sp. 7. H
 Visio quomodo fiat secundum Chrysippum. de hist. phil. Sp. 9. E
 Visio in speculis quomodo fiat. 7°. de decr. Hip. 1°. 272. C
 in Visione Aristotelē reprehendit Galenus. 7°. de dec. Hip. 1°. 272. C
 Visio per rectas lineas. 10°. de usu par. 1°. 182. D
 Visio à longo differt à propinqua. de cuiusque animi peccatorum notitia
 atque medela. 2°. 59. D
 Visionis primum instrumentum est chrySTALLINUS humor. 1°. methodi
 medendi. 7°. 6. D
 ad Visionem

ad Visionem quid faciat cornea ante pupillam secundum suā dispositio-
nem. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. C
Visio quæ percipiat. 7°. de decr. Hip. 1^a. 272. E
Visionis diuersitatis causa. de hist. phil. Sp. 7. H
Visionem esse certam probant fila imposita per tenuissimas acus, & pili.
10°. de usu par. 1^a. 183. C
Visio mala unde proueniat. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. C
VISITATIONE prima omnia febrium genera cognouit Gale-
nus. 2°. de crisi. 4^a. 133. G
VISIVVS spiritus unde nascatur. de ocul. 7^a. 184. E
Visui spiritus iunguntur oculo. de ocul. 7^a. 184. G
Visui spiritus per quas partes tendat. de ana. ocul. Sp. 57. I
Visui spiritus gaudet colore cyaneo. de ana. ocul. Sp. 57. I
Visuorum neruorum origo. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. H
Visui nerui imbecillitas duplex. de ocul. 7^a. 186. B
Visui spiritus accidentia. de ocul. 7^a. 186. D
VISORIA uis lædatur à ualde stupefacientibus. cōmentario 6°. apho-
rismo 31°. Ex. 49. E
Visorii spiritus qui. in progn. com. 1°. 4^a. 194. E
Visorii nerui proprietates. 7°. de decr. Hip. 1^a. 270. G
Visorius neruus omnium maximus. 7°. de decr. Hip. 1^a. 270. G
VISUALIS conus quantus. 7°. de decr. Hip. 1^a. 270. B
VISA eminus quomodo sint. 3°. de dign. pul. 4^a. 80. B
Visa similia Suffusioni quo modo fiat. in progn. com. 1°. 4^a. 194. F
Visa in suffusis, & uisa ex uaporibus ad caput sunt diuersa. 1°. de locis
affectis. 4^a. 6. G
Visa tenebricosa ut in suffusionibus. in progn. com. 3°. 4^a. 210. F
Visa cur in phreniticis uaria. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. F
quæ Visa robur suum ostendunt. de theria. ad Piso. 5^a. 93. G
præter Visa quidam nihil intelligunt. de fract. com. 3°. 7^a. 247. A
VISVS quid. fin. med. Isa. 45. B/ de hist. phil. Sp. 9. H
Visus oculorum actio est. 1°. meth. med. 7^a. 6. B
Visus est primus sensus, & qualis sit. de ocul. 7^a. 183. G
Visus quinto gradu additur cum natura incedit à plantis ad animal. 2°. de semine. 1^a. 339. G
Visus tractatio exigit mathematicā speculationē. 10°. d. usu. 1^a. 182. A
de Visu demonstrationes. 7°. de decr. Hip. 1^a. 271. B
Visus quomodo fiat. in progn. com. 1°. 4^a. 194. E
Visus qualiter oculis adueniat. de compag. memb. Sp. 58. C
Visus quō fiat secundum Platonem. 7°. de decr. Hip. 1^a. 271. D
Visus instrumentum quale apud Platonem. 7°. de decr. Hip. 1^a. 271. C
Visus quomodo fiat an recipiendo, uel emittendo. 7°. de decretis Hippo-
cratis, & Plat. 1^a. 270. D
Visus fit extramittendo. 7°. de decr. Hip. 1^a. 267. E
Visus ministri qui sint. de ocul. 7^a. 186. B
Visus instrumentum quod sit. de ocul. 7^a. 186. B
Visus instrumentum oculus. de instr. odor. 1^a. 111. E
Visui deseruiunt particule oculi. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. C
Visus instrumentū est chrySTALLINUS humor. 2°. meth. med. 7^a. 12. G
Visus principalissimum instrumētum humor Crystallinus. 8°. de usu par-
tium. 1^a. 167. A
Visus fit in chrySTALLINO humore. de ocul. 7^a. 182. F
Visus quod sit in chrySTALLINO humore probatur. de ocul. 7^a. 182. G
Visus fit in pelliculis oculi non in chrySTALLINO. de util. resp. Sp. 63. D
Visui deseruientes humiditates, quales. de ana. uiu. Sp. 44. F
Visus fit per pupillam. 7°. de decr. Hip. 1^a. 270. D
ad Visum quo modo se habeat aer ut instrumētū sicut neruus ad alios sen-
sus. 7°. de dec. Hip. 1^a. 272. D
Visus non fit per circumfusum aerem, quasi per baculum ut stoici dice-
bant. 7°. de decr. Hip. 1^a. 272. E
Visus utitur aere non tanquam baculo. 7°. de decr. Hip. 1^a. 271. B
Visus respectu aer est, ut ueruus in corpore. 7°. de decr. 1^a. 270. D
Visus præcipua pars in neruis sensificis. 10°. de usu par. 1^a. 179. A
Visus neruus qualis. 7°. de decr. Hip. & Plat. 1^a. 270. F
Visus uis descendit per neruos concauos. de ocul. 7^a. 186. B
Visus spiritus. 3°. de decr. Hip. 1^a. 255. G
Visum quē faciat spūs multus humidus in oculo. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. C
Visus sensoria quæ. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. F
Visus sensorium quale esse debet, & quomodo à cerebro ad ipsum trās-
mittitur. 8°. de usu par. 1^a. 167. E
Visus quomodo ingrediatur cerebrum. 8°. de usu par. 1^a. 167. F
Visu quæ cognoscantur. 16°. de usu par. 1^a. 215. C

Visus quid primo sentiat, & quid secundo. de ocul. 7^a.185.A
Visus accedit ad rem uidentam. de ocul. 7^a.185.A
Visus cur sentiat solus formam corporis, & quantitatem, & motum. de oculis. 7^a.185.A
Visus magnitudinem, & formam percipit. 7°. de decr. Hip. 1^a.271.A
Visus situm, & distantiam discernit, quod alij sensus non faciunt. 7°. de decr. Hippocr. 1^a.271.A
à Visu qualitates dijudicat. 2°. de loc. aff. 4^a.10.A
Visus qualitates q̄ depēdēt à primis qualitatib⁹. & nat. hu. c. 1°. 7^a.28.H
Visus pathema, & passionēs quæ. de symp. diff. 3^a.10.C
Visus propriū sensibile color. 7°. de decr. Hip. & Pla. 1^a.271.A
Visus post colorem cognoscit coloratum. 7°. de decr. Hip. 1^a.271.A
Visus, & tactus pbāt de calce, & de rosa qualitates. de th. ad P. 5^a. 90.E
Visus rem humidam iudicat. 2°. de temp. 1^a.18.B
Visus sensus splendoris. 1°. de symp. cau. 3^a.17.C
Visus instrumentum habet spiritum splendidum à cerebro affluentem. 16°. de usu par. 1^a.215.D
Visus instrumentum lucidum. 7°. de dec. Hip. 1^a.271.B
Visus instrumentum cur lucidum. 7°. de decr. Hip. 1^a.272.A
Visus instrumentum splendidum. 1°. de symp. cau. 3^a.17.A
Visus instrumentum non potest in offēse splēdidam lucem tolerare. 1°. de symp. cau. 3^a.14.F
Visus corrumpitur magno splendore. 1°. de symp. cau. 3^a.16.H
Visus cur igneus dicatur. de ocul. 7^a.185.B
Visum qui colores consolentur. 1°. de symp. cau. 3^a.14.F
Visui iucundus est cæruleus color. 1°. de symp. cau. 3^a.17.A/B
Visum cur delectat fuscum. 1°. de symp. cau. 3^a.17.A
Visui cur inimicum sit album, & splēdens. 1°. de symp. cau. 3^a.17.A
Visum contristat album & cur. 1°. de symp. cau. 3^a.17.A
Visus pictoribus offenditur, quando in albis pingunt, ideo cæruleum & fuscum habent ante. 9°. de usu par. 1^a.178.H
Visui non est iocundum nigrum, & cur. 1°. de symp. cau. 3^a.17.A
Visui minus obest nigerrimum quā splēdidissimū. 1°. de symp. 3^a.17.A
Visui inimicus Sol. 1°. de symp. cau. 3^a.17.A
Visum cur sol offendat. 1°. de symp. cau. 3^a.17.B
ut Visui tenebræ ita silentium auditui simile. 1°. de symp. cau. 3^a.17.C
in Visu quomodo uoluptas, & an intensa. 1°. de symp. cau. 3^a.17.C
in Visu dolor quo modo sit, & an intensus. 1°. de symp. cau. 3^a.17.C
Visus est sensus certissimus, & quid habeat pprij. 16°. de usu. 1^a.215.C
Visus, & tactus magis exprimunt rem, quam aliqua oratio. 12°. de usu partium. 1^a.195.B
Visu solum aut tactu quæ cognoscuntur, uerbis accurrate doceri nō possunt. 7°. de ana. admin. 1^a.95.G
à Visu tactus deductus non fallitur. 10°. de usu par. 1^a.183.C
Visus mouet imaginationē, rōcinationē, et memoriā. 8°. de usu. 1^a.167.E
Visu, & phantasia immutantur res. de theria. ad Pifo. 5^a.94.E
Visus cæteris sensibus est acutior, & subtilior. de ocul. 7^a.185.A
Visuum diuersitates ob materias descēdentes in uuea. de ocul. 7^a.186.D
Visus acutissimus quibus. 1°. de symp. cau. 3^a.14.D
Visum perfectissimum habent aliqui qui uidentur suffusi. 1°. de sympto- matum cau. 3^a.15.C
Visus sincerissimus uidet exigua quæ à uētriculo ascendunt. 1°. de locis affectis. 4^a.8.B
Visus excellētia pspicitur exēplo granorū milij. 16°. de usu. 1^a.215.C
Visus debilitate oculi piscium nō discernūt inter colores medios. de ana- tomia uiuorum. Sp.49.B
de Visum effugietibus morbis agit Galenus libro de locis affectis. 6°. de locis affectis. 4^a.37.B
V I S U S qui crebro mouetur significat insaniam. in prognost. com- mentario 1°. 4^a.195.H
Visus laborat in equitante. 2°. de san. tuen. 2^a.75.C
Visus quibus causis obtenebretur. 1°. de symp. cau. 3^a.15.D
Visus offuscationis curatio. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.158.C
Visui quo modo humiditas nocet. de ocul. 7^a.186.E
Visui quomodo siccitas obsit. de ocul. 7^a.186.E
Visui conferentiū partiū morbi & symptomata. 1°. de sympt. 3^a.14.C
Visum quem faciat cornea spissior, & crassior. 1°. de symp. cau. 3^a.15.C
Visum quem faciat cornea humidior. 1°. de symp. cau. 3^a.15.C
Visum impediunt corneæ morbi magni. 1°. de symp. cau. 3^a.15.D
Visum quomodo impedire potest cornea tunica. 1°. de symp. 3^a.14.D
Visui quomodo obsit cornea perforata. de ocul. 7^a.186.E
Visum tollit cornea rugata. 1°. de symp. cau. 3^a.15.D

Visui cur

Visui cur duplicia quandoque omnia uidentur. 1°. de symp. cau. 3°. 14. C
 Visus non impeditus rhagoide procidente. 1°. de symp. cau. 3°. 14. D
 Visus leditur laeso humore albugineo. de ana. uiu. Sp. 48. E
 Visus prauitas. 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
 Visus amissus cur. 4°. de loc. aff. 4°. 21. H
 Visus quomodo repente destruitur in uertigine, & cur. commentar. 4°. aphorismo 17°. Ex. 29. A
 Visui qui non sunt perspicaces ob quid. 1°. de symp. cau. 3°. 14. H
 Visus caliginosus cur fiat ab austro. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. C
 Visus obscurior quo modo fiat. 4°. de loc. aff. 4°. 21. H
 Visus cur hebes in senibus. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Visus hebetudo ex quibus. 1°. de symp. cau. 3°. 15. C
 Visum integrum, & inculpatum hebetat lens. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 Visus hebetior ostendit futuram aegritudinem. ars med. Isa. 67. G
 ex Visu signa futurae aegritudinis. ars med. Isa. 67. G
 Visus quare futurus acutior. 10°. de usu par. 1°. 184. A
 Visum acutissimum reddit aspidis exuium. de theria. ad Pifo. 5°. 93. F
 Visus hebetudini ab humorum crassitudine medetur cedrea. 7°. de simpl. medic. facul. 5°. 50. E
 Visus hebetudinem à crassitie natam adiuvat chamefyce. 8°. de simpliciu medic. facul. 5°. 63. G
 ad Visum acuendum commodum est chelidoniū. 8°. de sim. m. f. 5°. 63. G
 Visum non acuit sanguis crocodili terrestris, ut fertur. 10°. de simpliciu medic. facul. 5°. 73. D
 ad Visum acuendum cinis hirundinū. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. B
 Visum acuit fel hyenae. de theria. ad Pifo. 5°. 93. F
 Visum exacuens collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. D
 Visum exacuens compositio. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. H/ 5°. 153. A
 ad Visum mire exacuendum. de med. fac. par. 7°. 170. C
 ad Visum acuendum. 4°. de composit. medic. sec. loc. 152. H/ 5°. 156. D/ de med. fac. par. 7°. 170. E
 ad Visus hebetudinem collyrium. 4°. de cōp. med. se. lo. 156. F/ 5°. 157. A
 ad Visum hebetem. 4°. de cōposi. medic. sec. loc. 157. B/ 5°. 161. H/ de me. facil. par. 7°. 170. E
 Visus obtusus. 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
 ad Visum obtusum hieracium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. F
 ad Visus omnem obtusionē collyriū. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. A
 ad Visum obtusum. 4°. de comp. me. sec. loc. 152. G/ 5°. 161. H
 ad Visus obscuritatem. de remed. par. fac. 7°. 156. H
 Visus clarificandi praesidia. de dyn. Sp. 24. H
 Visum quid abstergat. secr. Sp. 101. F
 VITA actio animae. de util. resp. 1°. 223. C
 Vita nihil prius in animali. 9°. meth. med. 7°. 59. F
 Vita in calido, & humido consistit. de ana. uiu. Sp. 50. F
 Vitam stabilem ac firmam habent animae. de sper. Sp. 38. A
 ad Vitam partes propriae quae. fin. med. Isa. 45. E
 ad Vitam partes commodae. fin. med. Isa. 45. E
 Vita nostra tribus regitur facultatibus. 5°. de decr. Hip. 1°. 258. E
 ad Vitam partes conferentes sunt principes. 6°. de usu par. 1°. 150. B
 ad Vitam cerebri officium quale. 7°. meth. med. 7°. 49. C
 Vitae totius principium cor. 13°. de usu par. 1°. 202. E
 in Vitam spiritualem mutatur spiritus à corde. de sper. Sp. 37. F
 Vita cordis quae. de ana. uiu. Sp. 53. A
 ad Vitam arteria principalior est stomacho. 16°. de usu par. 1°. 218. H
 Vitam hepatis, & renibus defert materia quae à corde ad ipsa dirigitur. de ana. uiu. Sp. 51. C
 ad Vitam refertur respiratio. de util. resp. 1°. 223. B
 à Vita spiratio separari nō pōt, nec uita à spiratiōe. 6°. d. l. af. 4°. 39. E
 Vitae maxima causa est ignis. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D/ E
 ad Vitam necessaria est appetentia. com. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 VITAE genus considerandum. in 1°. de morbis uulgaribus, commen- tario 2°. 3°. 108. E
 Vitae studia debent sciri secundum empiricos. de sect. Isa. 16. D
 Vitae genus optimum deligendum est. de cogn. cur. animi mor. 2°. 53. E
 Vitae ratio quid sit. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Vitae instituta quae. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 117. F
 Vita in actionibus uoluntariis consistit. de mot. man. & obsc. Sp. 67. F
 in Vitae generibus quod sit simplex, et inculpatū. 2°. de sa. tu. 2°. 69. C
 fm Vitae conditionem habet medium sibi temperatum unus homo. 3°. de alim. facul. 2°. 33. D
 Vita optima quae. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 188. D
 Vita optima est fm uirtutem uiuere. de hist. phil. Sp. 2. H

in Vita quid magis spectandum. in oratione suasoria. Isa. 3. E
 ad Vitae actiōes exēpla dedere Hippocrat. et Plat. 9°. d. dec. 1°. 280. D
 ad Vitā pficiēdā natura i pueris plurimū pōt. d. cog. cur. ai mo. 2°. 53. H
 ad Vitam beatam cynica philosophia est iter secundum aliquos. de cuius. animi pec. atq; med. 2°. 57. D
 Vitae humanae parū cōfert disputatio d natura rerū. d. hist. phil. Sp. 2. C
 Vitae humanae conferunt moralia. de hist. phil. Sp. 2. C
 Vita Pyrrhonis sceptici. de subf. emp. Isa. 34. D
 Vita Empirici. de subf. emp. Isa. 34. C
 de Vitae sine opinio falsa multorum peccatorum est causa. de cuiusq; ani mi pec. not. atque med. 2°. 57. H
 Vitae finis qui. de cuiusque animi pec. not. atque med. 2°. 56. E
 Vitae temperantia intemperati facti temperati. 2°. de san. tu. 2°. 73. G
 Vita praua quae. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 188. E
 Vita quibus sit magis sana, & quibus non. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 Vitae rationis errores. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Vita mollior causa pcedēs pulsus mollis. 1°. de praes. ex pul. 4°. 109. D
 Vita otiosa, & omni labore uacans causa est humidarum aegritudinum. de cau. mor. 3°. 8. A
 in Vita otiosa quam crapula comitantur fiunt quotidianae febres. 2°. de differen. feb. 3°. 36. D
 Vitam otiosam & inertem agentes, uident cibos crassi & lenti succi. de bonitate & uitio suc. 2°. 35. A
 Vita diuitum quae. in prog. com. 2°. 4°. 198. H
 Vitam uiuere quam πεισιαιτικόν uocat idest afflictū, & calamitosum ui ta genus. de sal. dia. 2°. 39. H
 Vita dura. 3°. de diff. pul. 4°. 63. F
 à Vitae instituto, et à uictus ratione colligitur ex tempore proportio. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 103. B
 Vitae studia indicant. de sectis. Isa. 16. E
 Vitae instituta dant praesagia. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 117. F
 Vita tota humana requirit ad pulsū cognitionē. 1°. d. dign. p. 4°. 70. E
 Vitae sortes alterant pulsus. de usu pul. 1°. 229. E
 Vitae instituta conferunt euacuationibus dignoscendis. commentario 4°. aphorismo 2°. Ex. 27. E
 Vita hominis quomodo sit breuis. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
 Vita unius hois rē unā non inuenit. de cuius. ai pec. not. atque m. 2°. 58. F
 pro Vita omnia fiunt. 9°. meth. me. 7°. 59. G
 Vitam seruare quid sit. 9°. meth. med. 7°. 58. H
 Vitae custodia communis finis. 9°. meth. med. 7°. 59. A
 Vitam tuetur quod sit pro sanitate tuenda. 9°. meth. med. 7°. 59. A
 Vitam quae artes per accidens seruant. ad Thras. 2°. 104. C
 Vitam non custodiunt aegritudines discutientia. 9°. meth. med. 7°. 59. A
 Vita longa quo modo procuranda. de med. fac. par. 7°. 178. B
 Vitam longam promittit Theriaca. de usu Theria. ad Pamph. 5°. 98. C
 Vita Britannorum est annorū centū uiginti. de hist. phil. Sp. 12. B
 Vita Aethiopum est annorum sexaginta. de hist. phil. Sp. 12. B
 Vita proroganda est ubi sanitas introduci nō pōt. 5°. meth. med. 7°. 35. F
 Vita despicienda sui & liberorū p salute patriae. 4°. de decr. 1°. 249. B
 de Vita, & morte qualiter iudicandum. com. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
 Vitae discrimen aegro quando affert Saturnus. de decub. prog. Sp. 12. F
 ad Vitam & omne opus animae dissolutio est maximum malum. com. 3°. aphorismo 17°. Ex. 23. F
 ad Vitae functiones censetur inutilis qui corporis partes mouere non po test. 3°. de loc. aff. 4°. 21. B
 Vita aufertur ablata sanguinis generatione. 6°. de decr. Hip. 1°. 264. G
 ad Vitam custodiendam à beluis. de med. fac. par. 7°. 175. B
 VITALIS uirtus, siue facultas uocatur uis animalis. 9°. methodi me dendi. 7°. 58. H
 Vitalis uis quae. de ocul. 7°. 185. E
 Vitalis facultas libera est. de trem. palp. 3°. 61. D
 Vitalis uis est in sanguinem habentibus. 4°. de praes. ex pul. 4°. 122. C
 Vitalis sanguinis, et nutritiōis quae differētia sit. de ana. uiu. Sp. 53. A
 Vitalem uim nō habēt ostreae, & stirpes. 4°. d. praes. ex pul. 4°. 122. C
 Vitalis uis unde sit, & quō cognoscat. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. G
 Vitalis uis quomodo cognoscatur. 4°. de praes. ex pul. 4°. 121. H
 Vitalis uirtus influit à corde ad cetera membra. de ana. uiu. Sp. 50. F
 Vitales uirtutes, & operationes naturales reducendae sunt ad unū prin- cipium. de ana. uiu. Sp. 45. G
 à Vitali ui fit pulsus. 4°. de praes. ex pul. 4°. 122. C
 Vitalis uis quid excernat per pulsus. 4°. de praes. ex pul. 4°. 122. C
 Vitalis facultas quid indicet. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 115. C
 Vitalis po=

Vitalis potentia ex corde qñ robusta. in 6^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 154. G
Vitali & uoluntaria facultate potior est ad febres uis concoctrix. 11°. me
 thodi medendi. 7^a. 70. A
Vitalis facultatis emorientis signa. in 3^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 132. G
Vitalis roboris exolutione & uentris leuitate multa tremor fit. de tremo
 re & palp. 3^a. 52. H
Vitale robur excitat frictio. 5°. de sanit. tuen. 2^a. 89. F
VITALIS calor incipit à corde. de anat. uiuo. Sp. 47. A
Vitalis calor qui est in corde nutritur à sanguine pingui, & unctuofo. de
 utilitate respirationis. Sp. 62. C
Vitalis calor indiget nutrimento, nō respiratione. de util. resp. Sp. 64. B
Vitalis calor quomodo dupliciter extinguitur. de util. resp. Sp. 62. D
Vitalis caloris flos in quibus sit extinctus. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. F
ex VITALIBVS organis principalissimis sunt arteriæ. de utilita
 te respirationis. 5^a. 225. H
Vitalis principij angustia facit anhelitus carentiam. commentario 4°.
 aphorismo 34°. Ex. 31. B
VITALIS spiritus dicitur spūs cordis. de uirt. nost. cor. Sp. 60. B
Vitalis spiritus ubi oriatur. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 240. F
Vitalis spiritus ubi sit. de anat. uiuo. Sp. 56. C
Vitalis spiritus in arterijs. 7°. de decre. Hipp. 1^a. 269. E
Vitalis spiritus in arterijs, & corde gignit. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 269. E
Vitalis spiritus intendit generationem cordis. de anat. uiuo. Sp. 51. H
Vitalis spiritus quando fiat, & ad quem finem. de anat. uiuo. Sp. 51. H
Vitalis spiritus ex qua materia fiat. 7°. de decret. Hipp. 1^a. 269. E
**Vitalis spiritus in arterijs, & corde generatur, & habet materiā, inspira
 tionem, & uaporem humorum.** de uirt. nost. corp. diff. Sp. 60. C
ex Vitali spiritu elaborato fit spiritus animalis. de uirt. nost. Sp. 60. C
Vitalis spiritus propria materia spūs animalis. 8°. de usu par. 1^a. 172. E
Vitali spiritu plenum esse sinum spiritus asserit Erasistratus. 1°. de decre
 tis Hippocratis. 1^a. 232. A
Vitali spiritu semen plenum. 1°. de semine. 1^a. 330. E
Vitali spiritu oēs aialis partes nimio coitu priuatur. 1°. de semi. 1^a. 335. D
Vitalis spiritus excretio facit exolutionem, & animi defectum. commen
 tario 7°. aphorismo 8°. Ex. 54. E
VITALIS actio qua arteriæ, et cor pulsant. de na. hu. c. 2°. 1^a. 182. F
Vitales motus. de trem. palp. 3^a. 51. D
Vitales motus sunt ab arterijs & corde. de trem. & palp. 3^a. 51. D
in Vitalibus non potest uoluntas. de trem. palp. 3^a. 53. F
VITELLINA bilis unde efficiatur. 2°. de natu. fac. 1^a. 301. G
Vitellina bilis quomodo transeat in atram. 2°. de nat. fac. 1^a. 295. C
**VITELLVS oui extrinsecus illinitus parægoricus, uel stypticus inue
 nitur.** de simp. medi. Sp. 88. E
Vitella ouorum facilius coquuntur quàm albumina. 1°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7^a. 97. D
Vitella ouorū danda in tertiana pro cibo. 1°. de arte cu. ad Gla. 7^a. 97. D
Vitellorum ouorum assorum, & elixorum differentia. 11°. de simplicium
 medicamen. facult. 5^a. 81. E
Vitellus ouorum assatorum utitur. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 251. G
Vitella ouorum emplastris de meliloto miscetur. 11°. de sim. me. f. 5^a. 81. E
Vitellus ouorum miscetur cataplasmatibus phlegmonem extinguētibus. 11°.
 de simp. med. facult. 5^a. 81. E
VITAE ligna cremat. de remd. par. fac. 7^a. 164. H
VITEX calidus est & siccus in tertio ordine. 6°. de simplic. medica
 ment. facult. 5^a. 40. H
Vitex est multum tenuis substantiæ. 6°. de simpl. med. fac. 5^a. 40. H
Vitex gustu acris est & adstringens. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. H
Vitex menses cit. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. B
Vitex induratas partes digerit. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. B
Vitex flatus uentris discutit. 6°. de simpl. med. fac. 5^a. 41. A
Vitex flatus discutit super omnia. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. A
Viticis germina omnium præstantissima. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. C
Viticis asparagi stomacho accommodati. de atten. uict. 2^a. 44. D
Viticis asparagi austeri sunt, & adstringentes. de atten. uict. 2^a. 44. D
Viticis turiones seruantur in aceto uel muria pro appetentia. 2°. de ali
 mentorum facult. 2^a. 22. C
Viticis folia moderate frigida. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 136. F
Viticis folia cohibent uenerem. 6°. de simp. med. fac. 40. H 5^a. 41. A
Vitice cur mulieres in sacris Cereris sternāt. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 41. A
Viticis semen est frigidū, & siccū, & eius usus. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. F
Viticis semē creditur appetitus uenericos inhibere. 1°. de alim. fa. 2^a. 15. F
Viticis semen mansum capitis dolore facit. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. H

Viticis semen uitandum in capitis dolore à stomacho. 2°. de compositione
 medicamentorum secundum locos. 5^a. 137. A
Viticis semen est acopum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. B
Viticis semine quomodo lassitudo sanetur. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. B
Viticis semen lecur, & lienem induratā, & obstructā sanat. 6°. de simp.
 medicamen. facult. 5^a. 41. B
Viticis semen frictū editur cum tragematis. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. H
Vitici simile est cannabis semen. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. F
inter Viticem, & laurum sunt populi folia. 2°. de composit. medicamen
 torum secundum locos. 5^a. 136. F
VITILIGINOSI sunt non natura. fin. md. Isa. 45. E
VITILIGINES inter morbos euidētes numerant. de dif. m. 3^a. 3. D
Vitilignes quid sint, & quomodo fiant, & cur uere. commentario 3°.
 aphorismo 20°. Ex. 24. B
**Vitiligo qui morbus sit, & quomodo differat ab ophiast, alopecia, ptilo
 si, myrmecia, leuce, sphacelo, elephante, scabie, & lepra, & quomodo
 curandus.** 14°. meth. med. 7^a. 92. C
Vitiliginum generatio unde. 3°. de symp. caus. 3^a. 26. D
Vitilignes sunt toto genere præter naturam. de diff. mor. 3^a. 4. F
Vitiligo quomodo fiat. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. F
Vitilignes fiunt ex commistis humoribus. de caus. morb. 3^a. 8. B
in Vitiligne mutatur color. de symp. diff. 3^a. 13. B
Vitiligo alba quæ introd. Isa. 57. G
Vitiligo alba qualis. 1°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 121. D
Vitiligo nigra quæ introd. Isa. 57. G
Vitiligo docet differre assimilationē et adhærentiā. 1°. de nat. fa. 1^a. 292. F
Vitiligne an sit affectus lassitudine laborans percontandum est. 4°. de sa
 nitate tuenda. 2^a. 83. B
Vitiliginem, & ephelin expurgat Alisson. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 42. D
Vitilignes detergunt radix, et semen Altheæ. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 46. F
Vitilignes sanat radix Anchusæ onochleæ cum aceto. 6°. de simplic. me
 dicament. facult. 5^a. 41. D
Vitilignes detrahit capparis radice cortex. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 49. H
ad Vitilignes adhibetur Chamæleon. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. F
Vitiliginem cum aceto expurgat Dracunculi radix. 6°. de simplicium me
 dicamentorum facultatibus. 5^a. 46. D
Vitilignes exterguntur radice Liliorum cum melle. 7°. de simplicium me
 dicamentorum facult. 5^a. 53. B
Vitilignes iuuat Lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. D
Vitilignes albas iuuat Rubiæ radix. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. F
ad Vitilignes sepiarum testæ. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. A
Vitiliginem tollit Stercus crocodilorum terrestrium. 10°. de simplicium
 medicament. facult. 5^a. 77. H
ad Vitilignes stercus ouillum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. H
Vitiliginem utraq; sanat Telephium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. D
ad Vitilignes oculorum. de remd. par. fac. 7^a. 156. G
VITIOSVM quid sit. de symp. differ. 3^a. 12. C
Vitiosa sunt plurima. 6°. de san. tuen. 2^a. 95. D
Vitiosi cibi cupiditas quibus accidat. 6°. de sani. tuen. 2^a. 98. F
Vitiosum accumulāt aliqui ex uitioso uictu diebus festis. 6°. de sanitate
 tuenda. 2^a. 98. A
Vitiosa corpora sunt in duplici differentia. 6°. de sani. tuen. 2^a. 95. C
Vitiosum corpus à quibus causis cito offendatur. de opt. nostri. 1^a. 38. D
Vitiosos humores habentes quomodo curandi. 6°. de san. tuen. 2^a. 97. D
Vitiosorum humorum medicamenta sunt alteratio, & euacuatio. 4°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 83. A
Vitiosi succi non æque educuntur ex una parte ut ex alia. 4°. de sanitate
 tuenda. 2^a. 83. A
ad Vitiosos humores. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195. B
VITIS quid, & eius uires. de simp. medicam. Sp. 92. B
Vitis quam terram desideret. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 64. F
Vitis ad alia loca mutata diuersum facit uinum. 3°. de symp. ca. 3^a. 26. E
Vitis neglecta, aut nullum, aut malum fructum gignit. de cognoscendis cu
 ran. animi mor. 2^a. 54. B
Vitis culta est imbecillior agresti. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. F
Vites qui putat exercetur, & operatur. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. G
Vitis finis, & bonum idem. ad Thrasyb. 2^a. 103. E
Vitis bonitas in quo consistat. 1°. de temper. 1^a. 13. D
**in Vitis ligno leuissimam transmutationem habuit uinum aquosum, &
 leuissimam elementi terre permistionē.** de uict. ratione in morbis acu
 tis, commentario 3°. 7^a. 128. H
in Vite ualde coctū est uinum uinosum. de uictus ratione in morbis acu
 tis, commenta=

tis, commentario 3°. 7°. 129. A
 Vitium uermes scnipæ dicuntur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. E
 Vitium anulis consternebant pauimenta cum herbis frigidis indigebant. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 99. B
 Vitium capreoli sternedi in cubiculo febricitati. 10°. meth. med. 7°. 64. E
 Vitium capreoli adhibendi in Herpete exedente. 2°. de arte curatiua. ad Glauconem. 7°. 102. B
 Vitis fructus acinus. 2°. de alimen. facul. 2°. 16. C
 Vitis semen γίγαστον. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 Vitis germina omnium præstantissima. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 Vitis folia adstringunt & reprimunt. de reme. par. fac. 7°. 156. D
 Vitis folia sternenda ad refrigerandum. de remed. par. fac. 7°. 153. E
 Vitis folia oculis ex rheumate dolentibus p'sunt. de simp. med. Sp. 92. A
 Vitis botrus infundit, & procurat uentrem. de simp. med. Sp. 92. A
 Vitis frigida pro capite. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. H
 Vitis frigida. in 6°. de morbis uulga. com. 4°. 3°. 182. C
 Vitis decoctum adstringit. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Vitis Aminææ fructus acerbis tantum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Vitis aminææ uinum acerbis tantum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Vitis aminææ. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. E
 VITIS sylvestris à quo Oenanthe uocata. 13°. meth. med. 7°. 83. H
 ex Vitium oenanthæ aqua. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. B
 Vitis agrestis quæ. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Vitis agrestis racemi extergunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 Vitis agrestis germina adstringunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 Vitis agrestis germina sale condiri solent. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 Vitis agrestis extergit ephelis, & neuos. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 VITIS alba dicitur per relationem. an qual. in corp. sint. Isa. 10. B
 Vitis alba asparagi stomachum iuuant. de atten. uic. 2°. 44. D
 Vitis alba germina stomacho grata sunt ob adstrictionem. 6°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 42. F
 Vitis alba germina subamara, subacriaq;. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. F
 Vitis elba urinam modice cit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 Vitis alba radix adstringentem, & desiccantem uim habet, & moderate calidam. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 Vitis alba radix lienes induratos sanat, & p'soram atque lepram. 6°. de simp. medicamen. fac. 5°. 42. F
 Vitis alba radix potest sumi pro rosmarino. 4°. de sani. tuen. 2°. 87. B
 Vitis alba fructus pro corijs densandis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 Vitis alba fit mentio. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. G
 VITIS nasca. de dynamidijs. Sp. 24. B
 VITIA quæ. 14°. methodi medendi. 7°. 93. B
 Vitis non sunt naturalia animæ s'm Andronicum. de sper. Sp. 40. D
 Vitiarum genera eadem sunt his quæ uirtutē perficiunt. ars med. Isa. 62. H
 de Vitijs, & moribus senex consulendus est. de cog. cur. ai mo. 2°. 53. G
 de Vitijs cur amicos non reprehendimus. de cog. cur. ani. mo. 2°. 51. B
 Vitijs affectus non debet terreri, quin fieri possit probus. de cognoscendis cur. animi morbis. 2°. 51. E
 Vitium unum solum ignorantia s'm Galenum. 7°. de decretis. 1°. 268. E
 Vitia abolent studia & disciplinæ. quod animi mor. 1°. 321. B
 Vitia abolet educatio. quod animi mor. 1°. 321. B
 Vitia functionum sunt symptomata cōmuni nomine. 2°. metho. 7°. 9. H
 Vitia circa aures, & ceruicē interdū ob pituitā oriuntur. de dy. Sp. 19. H
 Vitia aquæ remouentur per ebullitionem. de bon. aquæ. Sp. 75. D
 Vitia renum quibus urinis significantur. de urin. sign. ex Hip. Sp. 78. H
 ad Vitia antiqua quibus utendum. de remed. par. fac. 7°. 154. H
 ad Vitia recentia quibus utendum. de remed. par. fac. 7°. 154. H
 de VITREO, & cristallino humore. 10°. de usu partium. 1°. 178. B
 Vitreus humor oculi. de ocul. 7°. 182. G
 Vitreus humor. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. G
 Vitreus humor est pars similis. 1°. meth. med. 7°. 6. D
 Vitreus oculi humor ubi. de anat. par. Sp. 43. D
 Vitreus humor ubi in oculo. de ocul. 7°. 183. A
 Vitreus humor est post cristallinū, & unde, et quare. de anat. Sp. 48. D
 Vitreus humor qualis. 10°. de usu par. 1°. 177. F/3°. de loc. aff. 4°. 18. A
 Vitreus humor qualis, & è quo sit sanguine. de ocul. 7°. 182. B
 Vitreus humor à quo accipitur. 10°. de usu partium. 1°. 177. F
 Vitreus humor à quo nutriatur. 10°. de usu par. 1°. 177. G
 Vitreus humor cui, & per quæ unitus. 10°. de usu part. 1°. 178. C
 Vitreum humorem qui nerui circueunt. de neru. diff. 1°. 53. D
 Vitreum humorem tunice continentis natura. 10°. de usu par. 1°. 179. B
 Vitrei humoris officium. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. H

Vitreus humor in quo deseruiat chrystallino. de ocul. 7°. 182. H
 Vitreus humor se habet ad chrystallinum in cōparatione stomachi ad he- par. de anat. uiuo. Sp. 48. D
 VITREVS succus qui uocetur à Praxagora. 4°. de sa. tu. 2°. 84. B
 Vitreus humor qui à Praxagora. 2°. de diffe. feb. 37. E/ de inæq. intemp. 44. F/ in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 167. C/ 2°. de locis affectis. 9. D/ 1°. de præfag. ex puls. 4°. 107. F
 Vitreus succus qui secundum Praxagoram, & Philotimū. 1°. de sympto- matum causis. 3°. 18. F
 Vitreus humor qui secundum Philotimum. 1°. de alim. fac. 2°. 12. A
 Vitreus humor frigidissimus omnium humorū. in 1°. pr. cō. 1°. 4°. 168. F
 Vitreus humor frigidissimus cur ita dictus. 2°. de loc. affect. 4°. 9. D
 Vitreus humor dolores facit. 1°. de locis affectis. 4°. 4. B
 Vitreus humor qui, & quos faciat dolores. in 1°. prorr. cō. 1°. 4°. 168. F
 Vitreus humor dolorem uehementē parit. 12°. meth. med. 7°. 80. A
 ex Vitreo humore rigor. de inæq. intemp. 3°. 44. F
 Vitrea sint cucurbitula in quibus sanguinis uacuationem considerare est opus. de cucur. scarif. 6°. 3. D
 Vitrea Pixis. 7°. de cōp. me. sec. lo. 186. A/ 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 274. F
 Vitreum uas crassum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 274. G
 Vitreum uas. 2°. de composit. medica. sec. loc. 139. C/ 3°. 143. D/ 144. A/ 5°. 160. F/ 7°. 179. E/ 180. E/ 181. G/ H/ 182. A/ 185. E/ F/ 9°. 203. A/ 4°. de composit. med. per gene. 243. H/ 244. A/ 7°. 269. G/ 273. A/ 5°. 274. F/ de med. fac. par. 169. D/ 7°. 174. D
 Vitreum uinum. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 274. C
 VITRIOLVM quō fiat, quid sit, & eius uires. de simp. Sp. 79. G
 Vitriolum. de med. fac. par. 7°. 163. D
 VITRVM in terra reperitur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. D
 Vitrum in arena inuenitur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. D
 Vitrum congelatur. 1°. de simpli. med. fac. 5°. 5. B
 Vitro nihil fraudolenter admisceri potest. 1°. de antid. 5°. 104. D
 Vitrum quale. 9°. de simpli. med. fac. 5°. 67. D
 ut Vitrum est tenuis humor oculi. de compag. memb. Sp. 58. C
 Vitrum secando alterat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
 Vitrum ustum incidens est minus calidum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. E
 Vitrum ustum bene urinam prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. E
 Vitrum combustum lapidem patenter frangit. de ren. aff. dig. 7°. 196. D
 Vitrum ustum pro ulceribus exsiccandis. 4°. de cōp. med. p ge. 5°. 236. G
 VITVLINA caro est in magno usu. 2°. de alim. fac. 2°. 16. B
 Vitulina caro tertio loco probus cibus. de bon. & uit. succ. 2°. 37. C
 VITVLINVS adeps taurino minus calidus. 11°. de simpliciū medi- cament. facultatibus. 5°. 79. E
 Vitulinus adeps ulcerū ora idurata emollit. 4°. de cō. m. p g. 5°. 240. A
 Vitulinus adeps mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 pro Vitulino adipe suillus antiquus. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 239. E
 VITVLINA medulla qualis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. E
 Vitulina medulla post ceruinam optima. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. E
 Vitulina medulla minus efficax ceruina, efficacior caprina. de simplici. medicam. Sp. 87. D
 Vitulina medulla mollicat. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 104. A
 Vitulina medulla emollit modice. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. E
 Vitulina medulla molliuina est, & in quo gradu. de ocul. 7°. 188. D
 Vitulina medulla molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 ex Vitulina medulla p'si uterum mollientes. 11°. de sim. me. fa. 5°. 79. E
 Vitulina medulla ulceris caua indurata emollit. 2°. de compositio. medi- ment. per genera. 5°. 220. B
 Vitulina medulla quomodo miscenda medicamentis. 4°. de compo. medi- camentorum per genera. 5°. 237. H
 Vitulina medulla. 3°. de compo. med. per genera. 5°. 234. A
 VITVLINVM seuum, & caprinū indifferenter accipit. 5°. de com- posi. medicamen. per gene. 5°. 249. E
 Vitulinum seuum molli, & concoquit. 2°. de compositione medicamen- torum per genera. 5°. 221. D
 Vitulinum seuum curatum. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 243. H
 Vitulinum seuum. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 225. G
 VITVLVS cornu petit priusquam cornua produxerit. de foetū for- matione. 1°. 325. E
 Vituli sunt natura sicciore. de bon. & uitio suc. 2°. 35. H
 Vituli habent carnes præstantiores bobus ad conficiendum. 3°. de alimen- torum facultatibus. 2°. 52. H
 Vituli caro uelocius digeritur quàm caro bouis. de diff. cont. Sp. 73. C
 Vituli caro bonum generat chymum, & crassum. de diff. cont. Sp. 73. H

VITVLVS marinus habet multum sanguinē, & respirat in aere mi-
ro modo. 6°. de usu partium. 1°. 150. H
Vituli marini carnes salse faciunt humorem melancholicum. 3°. de locis
affectis. 4°. 18. F
Vituli marini pingue. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 270. H
pro Vituli marini pingui, medulla cerui uetustissima uti possumus. 7°. de
comp. med. per genera. 5°. 270. H
VITUPERATIO maxima est pugnare aduersus euidentia. aduer.
empir. med. 1sa. 35. C
Vituperabat apparentia Democritus. aduers. empir. med. 1sa. 25. C
VIVENDI principium cor. 1°. de semine. 1°. 334. C
bene Viuendi principium testes. 1°. de semine. 1°. 334. C
Viuendi ratio significat aliquando solum cibum, & potum. de natura hu-
mana, commentario 2°. 7°. 182. B
Viuēdi omnis ratio delicatior est causa humidarum ægritudinum. de cau-
sis morborum. 3°. 7. H
Viuendi rationem idoneam. qñq; expetit æger. de fascijs. 7°. 293. C
Viuendi ratio inducit colicam. ars med. 1sa. 61. C
à Viuendi ratione contraria conseruatur sanitas. in 1°. de morbis uulga-
ribus, commentario 1°. 3°. 101. A
ad Viuendum partes necessariae quæ. 14°. de usu partium. 1°. 204. C
ad Viuendum commodius partes quæ. 14°. de usu par. 1°. 204. C
VIVENTEM non spirare, & spirantem non uiuere, est impossibile.
6°. de locis affectis. 4°. 39. E
Viuens quamdiu fuerit uictima respirat, uocem emittit, & currit. 2°. de
decretis Hippocratis. 1°. 237. A
Viuēte aīali difflatio, expiratio, et inspiratio fit semp. in tim. P. 1°. 289. C
Viuētia solum augentur. 2°. de natu. fac. 1°. 297. H
Viuēte animali capitis anatome. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269. B
Viuētia marasmm pati possunt. de marc. 3°. 45. C
Viuētibz cur duræ partes. de marc. 3°. 46. C
Viuētes suo iure sunt bellicosiores. de aere, aquis, & locis. 2°. 6. C
Viuētibz laus multorum prodest, mortuis nihil prodest. 7°. methodi me-
dendi. 7°. 43. B
VIVERE tantum tria dicuntur, animalia, plantæ, & semina. de
marc. 3°. 45. C
Viuunt fructus propter semina. de marc. 3°. 45. C
Viuant cur septimestres partus. de hist. phil. 11. C/ de cōp. mēb. Sp. 59. G
Viuere cur non possit infans octauo mense editus. de cōp. mēb. Sp. 59. G
Viuere potest per multos dies bibens minus. de trem. palp. 3°. 60. B
Viuere non potest nec per minimam partem diei respirans minus. de tre-
more & palpitatione. 3°. 60. B
Viuant cur aīalia quædam sine pulmone, & corde. de util. resp. Sp. 63. B
Viuūt aīal lēso cerebro, et iecore, corde nō affecto. 5°. de lo. af. 4°. 28. H
Viuūt dum animal cor in utrisq; sinibus sanguine repletum est. 9°. de de-
cretis Hippocratis, & Plat. 1°. 231. F
Viuimus ex uiribus. 9°. meth. med. 7°. 59. E
Viuere qui recte uolunt, temperiem cerebri debent seruare. de uirt. no-
strum corp. dispenf. Sp. 60. C
Viuat ut diu, qui optima sit natura fieri potest. 1°. de san. tuen. 2°. 67. E
Viuunt diutius qui spissum corpus hñt, q̄ qui rarū. de hist. phil. Sp. 12. B
Viuere nesciunt quidam sine medicamentis. 1°. de præf. ex p. 4°. 105. B
ex VIVI radice solet aliquid pullulare. de cogn. cur. ai mor. 2°. 53. H
Viuī anatomiam præcedit anatomia mortui. 9°. de anat. adm. 1°. 103. H
Viuī animantis sectio. 7°. de anat. adm. 97. D/ 1°. 98. B
in Viuo animali tres modi secandi. 7°. de anat. adm. 1°. 97. G
in Viui anatomia quid uideatur. 9°. de anat. adm. 7°. 103. H
Viuum corpus nunquā habet ασφύξια. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. A
Viuorum more iacere non posse, pessimum. de trem. & palp. 3°. 51. H
VIVVM simpliciter significat calcē. 4°. de cōp. med. p ge. 5°. 239. G
VIX curabiles non sunt purgandi. de dynamidijs. Sp. 20. F
VL CERATIONEM afferunt exaspe-
rantes cause. de
causis morborum. 3°. 9. C
Vlceratio in oculo quid. fin. med. 1sa. 48. D
Vlcerationes oculorum affectus. fin. med. 1sa. 48. D
Vlcerationem in oculis differentia. fin. med. 1sa. 48. D
Vlcerationi oris confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
Vlcerationis intrinsecæ oris remedium. de dyna. Sp. 25. C
ad Vlcerationes narium confert succus centaureæ. de uirt. cen. Sp. 93. C
Vlceratio non fit in bronchio quin animal prius moriatur. 1°. de locis af-
fectis. 4°. 2. C

Vlceratio cur fiat in pulmone sine animalis morte. 1°. de loc. af. 4°. 2. C
Vlceratio facit urinæ difficultatem. com. 7°. apho. 48°. Ex. 57. H
Vlcerationes ani mitigat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. E
ad Vlcerationem tibiæ remedium. de dyna. Sp. 30. A
ad Vlcerationes ualeat Lycium. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 54. G
ad Vlcerationes, & suppurationes in profundo. 7°. de compositi. medi-
camentorum secundum locos. 5°. 182. A
Vlcerationē habētes cancri an debeāt curari. cō. 6°. aph. 38°. Ex. 59. E
VL CERATA, & inflāmata membra quomodo patiantur quatuor
ægritudines. de differ. morb. 3°. 5. F
Vlcerata cutis est rarior. com. 5°. apho. 20°. Ex. 39. B
Vlceratæ partes quibus cognoscantur. 4°. metho. med. 7°. 29. B
Vlcerata pars plures requirit facultates. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 239. H
Vlcerata quibus indigeant. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. H
Vlceratum corpus sanatur similibus. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. A
Vlcerata, frigore præsertim, sanantur calido. cō. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
Vlcerata caro fit mollis, & fluuida si aqua calida perfundatur. 1°. de sim-
plic. medicamen. facul. 5°. 3. F
Vlceratæ particula ex caustico medicamento horrent, rigent, & febrī-
citant. 2°. de symp. caus. 3°. 22. E
Vlceratus balneo absteineat. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 237. D
Vlceratorum tuberculorum medicamenta quæ. in 6°. de morbis uulga-
ribus, commentario 2°. 3°. 160. H
Vlceratæ arteriæ curatio. 5°. methodi medendi. 7°. 32. C
Vlcerata arteria quod non possit coalescere. 5°. meth. med. 7°. 32. B
in Vlcerato capite porci adeps, & rosaceum. de rem. par. fa. 7°. 154. H
in Vlcerata aure processus curationis fm Galenū. 5°. meth. m. 7°. 34. A
Vlcerata nare quid agendum. 5°. meth. med. 7°. 34. B
Vlceratis gingiuis prodest succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
Vlcerata gula quomodo curanda. 4°. meth. med. 7°. 28. G
ad Vlcerata ubera. de pass. mul. Sp. 96. D
Vlceratus uentriculus quomodo curandus. 4°. meth. med. 7°. 28. G
ad Vlceratas perniones. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 211. E
Vlcerati cancri, & non ulcerati quomodo curari debeant. commentario
6°. aphorismo 38°. Ex. 50. E
supra Vlceratum locum uarices primo sanandæ. 4°. meth. me. 7°. 23. H
ad Vlceratas affectiones. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. E
in Vlceratis per exesum crescit caro. com. 6°. apho. 19°. Ex. 48. B
VL CERATVM sensum quomodo præcedat, & quomodo sequatur
pruriginosus sensus. 2°. de locis affectis. 4°. 11. G
VL CERAT ficus arbor. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 61. F
VL CEROSA lasitudo quæ. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. B
Vlcerosa lasitudinis affectus qui, & unde oriat. 4°. de san. tu. 2°. 82. F
Vlcerosus sensus qui. de mult. 3°. 79. F
Vlcerosus affectus lasitudinis oritur à copia excrementorum tenuium,
& acrium. 3°. de san. tuen. 2°. 78. G
cum Vlcerosa lasitudine crudorum humorū copia quomodo fiat, & quo
modo curetur. 4°. de sani. tuen. 2°. 86. B
Vlcerosus affectus unde proueniat. 3°. de sani. tuen. 2°. 78. G
Vlcerosa lasitudinis causa quæ. 4°. de sani. tuen. 2°. 82. G
Vlcerosorum affectuum succus qualis. 2°. de sympt. caus. 3°. 23. H
Vlcerosam lasitudinem pariunt excrementa mordacia. 4°. de sanitate
tuenda. 2°. 82. H
Vlcerosam lasitudinē excitāt celeres ac multi motus. 3°. de sa. 2°. 79. A
Vlcerosa lasitudo in causo. de uic. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 134. F
Vlcerosa lasitudo quid faciat. 4°. de sani. tuen. 2°. 82. F
in Vlcerosa lasitudine alij fatentur inter mouendum dolore ulceris ri-
tu, alij cutim tantum, alij etiam subiectā carnē. 3°. de san. tu. 2°. 79. A
in Vlcerosa lasitudine oriuntur horror et rigor. 3°. de sa. tu. 2°. 78. G
Vlcerosa dispositio causa leuitatis intestinorū. cō. 3°. aph. 30°. Ex. 26. F
Vlcerosa lasitudo quomodo sanetur. 4°. de san. tuen. 2°. 83. B
Vlcerosa lasitudinis cum copia crudorum humorum in toto corpore, cu-
ratio. 4°. de san. tuen. 2°. 87. C
Vlcerosa lasitudinis uictus ratio. 3°. de sani. tuen. 2°. 79. F
in Vlcerosa lasitudine cibi glutinosi prohibendi. 3°. de san. tu. 2°. 79. G
Vlcerosi dolores qui. 2°. de loc. affect. 4°. 11. D
Vlcerosi dolores ex nimij exercitationibus. 2°. de loc. affect. 4°. 11. D
Vlcerosus dolor quo humore fiat. 2°. de loc. affect. 4°. 11. H
Vlcerosus dolor ad intima etiam extenditur. 2°. de loc. affect. 4°. 11. G
Vlcerosa extergit balanūs. 6°. de simpl. med. fac. 5°. 44. D
VL CVS nec locum affectum, nec causam representat. 2°. methodi me-
dendi. 7°. 9. E

Vlcus quid. de const. ar. Isa. 37. D/ de ineq. intemp. 3^a. 44. C
 Vlcus quorum communis morbus. 3^a. metho. med. 18. F
 Vlcus dicitur solutio continuitatis in carne. de differ. mor. 3^a. 5. D/ 3^a. methodi medendi. 16. C/ 4°. 7^a. 23. B
 Vlcus in carne. de caus. morb. 3^a. 9. F/ de artic. com. 2°. 7^a. 267. F
 in Vlcis ratione comprehenditur caro. de fract. com. 2°. 7^a. 230. H
 Vlcus, & ruptio est in musculis. 6°. meth. med. 7^a. 36. G
 Vlcera ab aliquibus symptomata dicuntur. 12°. meth. med. 7^a. 74. F
 Vlcus quomodo fiat. 5°. de loc. affec. 4^a. 32. E
 Vlcera cur fiant uere, & quomodo. com. 3°. apho. 20°. Ex. 24. B
 Vlcera nonnunquam comitantur erysipelati. de diff. morb. 3^a. 5. F
 Vlcera habent magnam differentiam. 4°. de cōp. med. per ge. 5^a. 240. G
 Vlcum differentie secundum antiquos. 3°. meth. med. 7^a. 19. E
 Vlcera quomodo fm Galenum differant. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Vlcum omnium differentie, & nomina. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Vlcis differentie uariae. 2°. meth. med. 7^a. 9. F
 Vlcis plures differentie. 3°. meth. med. 7^a. 22. B
 ad Vlcera duci possunt omnes morbi. de frac. com. 3°. 7^a. 246. E
 Vlcus quid significet in Acuto. in prognosti. Hipp. com. 1°. 4^a. 194. D
 Vlcus Aequalis. 2°. meth. med. 7^a. 9. F
 Vlcus aequalis, & inaequalis unde sumatur. 3°. meth. med. 7^a. 22. B
 ad Vlcus, quamuis Agreste, mitius efficiendum. 5°. de cōpositione medicamentorum per genera. 5^a. 245. H
 Vlcera specie Ambigua quæ. 14°. metho. med. 7^a. 90. G
 Vlcera igni Ambusta iuuat atramentum sutorium. 9°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 70. B
 Vlcera ambusta curat coriorum ueterum cinis. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 80. F
 ad Vlcera ambusta adhibentur Pilule platani. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 58. G
 ad Vlcera ambusta stercus ouillum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. H
 Vlcera quæcunq; Annua sunt, aut etiam diuturniora, os abscedere est necessarium, & cicatrices cauas fieri. com. 6°. apho. 45°. Ex. 51. E
 ad Vlcera Antiqua ualet succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. F
 Vlcera Ani sanat aloë. 6°. de simpli. med. fac. 5^a. 42. C
 Vlcus Aperistaton. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 218. E
 ad Vlcus Apertum quæ cōueniant. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 220. C
 Vlcus Arrosus. 3°. methodi medendi. 7^a. 22. E
 Vlcus prope magnam Arteriam, aut uenam bubones excitat. 13°. metho. di medendi. 7^a. 81. A
 Vlcus in aspera arteria quomodo deprehendatur. 4°. de loc. aff. 4^a. 28. B
 Vlcera asperæ arteriæ cum pauculo dolore. 4°. de loc. affec. 4^a. 28. B
 Vlcus in aspera arteria quomodo curandum. 4°. meth. med. 7^a. 29. A
 Vlcera asperæ arteriæ quando curanda. 5°. meth. med. 7^a. 34. E
 Vlcera maligna Articulorum animi defectum inducunt. 1°. de arte curatiua ad Glaucem. 7^a. 98. G
 Vlcus ab Atrabile incurabile est. de atra bi. 1^a. 35. F
 ad Vlcera Aurium quidam utuntur suu bile. 10°. de sim. me. f. 5^a. 74. H
 Vlcera quæ sunt in auribus sanat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. C
 Vlcibus aurium prodest Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. H
 ad Vlcera aurium diuturniora ualet spondylon. 8°. de sim. m. f. 5^a. 61. G
 ad Vlcera aurium, & sedis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 170. C
 ad Vlcera aurium, & naturalium. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 248. D
 ad Vlcera in auribus, ac pudendo. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. A
 Vlcera Balneatorum sunt humida, ac mollia. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 3. D
 ob Vlcus fit Bubo qui aliquando, ulcere curato, diutius infestat. 2°. de locis affectis. 4^a. 14. C
 Vlcus Cacoehymon quod. 3°. meth. med. 7^a. 22. E
 Vlcera cacoethon quæ. 4°. meth. med. 7^a. 26. H
 Vlcus cacoethe omne est cauum. 4°. meth. med. 7^a. 25. C
 Vlcus cacoethes ex pruritu factum. 4°. meth. med. 7^a. 25. F
 ex Vlcibus quæ cacoethe, dicunt dysenteria. 3°. de symp. ca. 3^a. 27. E
 Vlcera cacoethe pratumida. 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 217. D
 Vlcera quæ cacoethe uocant cum melle sanat, cicerum genus orobieum appellatum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. E
 ad Vlcera cacoethe, & phagedænica adhibetur Petasites. 8°. de simplicium medicamen. fac. 5^a. 58. C
 Vlcera cacoethe, & nomode siue depascetia sanat solanum manicum. 8°. de simp. med. facul. 5^a. 62. H
 ad Vlcera cacoethe & putrida ualet terra lemnia. 9°. de simplicium medicament. facul. 5^a. 65. E
 ad Vlcera cacoethe. 2°. de antido. 119. G/ 1°. de compo. med. per genera. 216. D/ 217. B/ 4°. 240. D/ 6°. 5^a. 259. A

Vlcera Calida, & sicca aqua potabili sanantur. 1°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 3. D
 Vlcus Callosus affectus totius corporis. introd. Isa. 59. D
 ad Vlcera callosa. 4°. de compo. med. per genera. 5^a. 241. B
 de Vlcibus callosis. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 242. H
 ad Vlcum Callos. 5°. de comp. med. per gene. 5^a. 250. F
 ad Vlcera quibus callus obduci non potest, & uetera. 4°. de cōpositione medicament. per genera. 5^a. 242. D
 Vlcera Cancerosa. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. D
 Vlcera ad cicatricem perducere non possunt in cancri. com. mentario 6°. aphorismo 38°. Ex. 50. F
 Vlcibus cancri lac ualet. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. H
 ad Vlcera cancri idonea est pompholyx. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 70. H
 ad Vlcera cancriosa. 4°. de comp. med. per gene. 5^a. 242. G
 Vlcus à Cane rabido illatum quomodo tractandum. de uirt. cent. Sp. 93. H
 Vlcus canis rabidi quantum debeat permanere apertum. 2°. de antido. 5^a. 117. B
 Vlcibus à mordente cane inflatis competit mutolorum caro. 11°. de simplic. medicam. facul. 5^a. 78. F
 Vlcera in Capite nascuntur ob pituitam. de dyna. Sp. 19. G
 de Vlcibus manantibus capitis, & quid sint. de reme. pa. fa. 7^a. 154. C
 Vlcera Capitis manantia quæ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 128. G
 ad Vlcera capitis manantia, quæ achores à græcis appellantur. 2°. de cōpositione medicament. per genera. 5^a. 224. E
 Vlcibus capitis maxime prodest calor. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Vlcibus capitis cōfert sectio uenæ sup cornu capitis. de anat. Sp. 55. A
 ad Vlcera capitis. 5°. de comp. med. per genera. 5^a. 251. F
 super Vlcus Carbunculi medicamenta ualida. 14°. meth. med. 7^a. 90. B
 Vlcera Carne implenda quo indigeant. 2°. de comp. med. p ge. 5^a. 218. G
 Vlcis carnem apta sunt inducere, quæ leuiter abstergunt. 9°. de simplicium medicamen. facul. 5^a. 66. A
 Vlcibus carne explendis cōmodior est aristolochia longa quam rotunda. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. E
 Vlcis caro qualis esse debeat. 4°. meth. med. 7^a. 23. C
 in Vlcibus, in quibus caro redundat, sunt augmenta. de differentiis morborum. 3^a. 5. B
 Vlcis caro quando ulcerata, quid agendum. 2°. de cōpositione medicamentorum per genera. 5^a. 220. A
 Vlcum carnes humiditas, & molles eliquat lana usta, & in medicamentum desiccatorium inditur. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. B
 Vlcum carnes supercrescentes adstringit, & exsiccat aloë, & aris squama. de theria. ad Pifo. 5^a. 90. H
 Vlcus cum causa quando dicatur. 3°. meth. med. 7^a. 22. E
 Vlcera in quibus deest causa. 5°. meth. med. 7^a. 30. C
 in Vlcibus quando manet causa quo curandū. 5°. meth. med. 7^a. 30. C
 in Vlcere quid habet rationem causæ sine qua non. 3°. meth. med. 7^a. 21. H
 Vlcus Cauum. 2°. metho. med. 7^a. 9. F
 Vlcus cauum quomodo ab ulcere simpliciter differat. 3°. meth. 7^a. 19. A
 in Vlcere cauo duo consideranda. 3°. meth. med. 7^a. 17. G
 Vlcis cauo quid agendum. de const. ar. Isa. 39. C
 Vlcera caua cum phlegmone quomodo curanda. 11°. meth. med. 7^a. 70. G
 in Vlcere cauo citra phlegmonem quid agendum. 2°. de cōposit. medicament. per genera. 5^a. 220. D
 Vlcus cauum sordidum quomodo curetur, & unde debeat incipere curatio. 3°. methodi medendi. 7^a. 21. G
 Vlcis cauo quæ conueniant. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 218. G
 Vlcus cum cauitate quo indigeat. 3°. meth. med. 7^a. 16. F
 Vlcus cauum quomodo fm Hippocratem sanetur. 3°. meth. med. 7^a. 17. F
 Vlcus cauum apertum quomodo curetur. 2°. de cōp. me. p ge. 5^a. 218. F
 Vlcis caui aperti casus. 2°. de comp. med. per gene. 5^a. 220. E
 in Vlcere cauo sordido. quid habeat causæ rationem. 3°. meth. med. 7^a. 21. H
 Vlcibus cauis quid utendum. introd. Isa. 58. B
 Vlcera caua quibus medicamentis curetur. in 6^m. de morbis uulgaribus. commentario 2°. 3^a. 160. H
 Vlcera caua in summum indigent medicamento crasso. 2°. de cōpositione medicamen. per genera. 5^a. 221. H
 Vlcus cauum exsiccante, & expurgante medicamento indiget. 3°. methodi medendi. 7^a. 17. H
 in Vlcera caua imponebatur medicamenta cornu cui applicata erat porcina uestigia, clysteris modo. 2°. de comp. med. per gene. 5^a. 221. G
 in Vlcibus cauis quæ carnem inducant. 2°. de cōp. med. p ge. 5^a. 221. H
 Vlcus cauum implet natura, non medicus. de const. ar. med. Isa. 39. E
 Vlcera quibus explentur. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 150. D
 in Vlcibus

in Vlcerebus cauis gñatur caro q̄ uñ germinare. c. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
 ad Vlcera caua, & carnis indigna. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. D
 Vlcere cauo aduersissimum est oleum. 3°. meth. med. 7°. 17. A
 in Vlcere cauo quando timor putredinis. 3°. met. med. 7°. 17. A
 Vlcera caua indurata, quæ emolliant. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 220. B
 Vlcera Chironia unde habeant nomen. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
 Vlcera chironia quæ sint. 4°. de comp. med. per gene. 237. G/5°. 239. D
 in Vlcerebus chironijs arida debent esse bene leuigata. 4°. de composi-
 medicamen. per genera. 5°. 244. H
 ad Vlcera chironia. 4°. de comp. med. per ge. 237. G/239. D/242. G/
 243. C/244. B/245. E/5°. 5°. 245. G
 Vlcum Cicatrices ab atra bile nigra. 2°. de nat. fac. 1°. 301. E
 Vlcus ducere ad cicatricem quid sit. 3°. meth. med. 7°. 19. G
 Vlcera quæ debent ad cicatricē duci quæ postulet. 5°. meth. me. 7°. 29. G
 Vlcera quō ad cicatricē perducantur. 2°. de art. cu. ad Glau. 7°. 106. F
 Vlcus cum phlegmone qñ ad cicatricē ducitur. 3°. meth. med. 7°. 21. B
 Vlcerebus si illinatur balaustum celerrime illa cicatricē contrahunt. 6°.
 de simp. med. fac. 5°. 44. F
 Vlcera ad cicatricē ducit spina ægyptia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. A
 Vlcera ad cicatricem perducens. 6°. de compo. med. sec. loc. 175. D/10°.
 207. G/2°. de comp. med. per genera. 5°. 223. D
 ad Vlcera, quæ ad cicatricē ueniunt. 1°. de cōp. med. per gen. 5°. 212. H
 Vlcera cur cicatricem nō inducunt. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 242. H
 Vlcera difficulter cicatricem inducentia quibus indigeant. 4°. de comp.
 medic. per genera. 5°. 241. C
 Vlcera, quæ ægre ad cicatricem duci possunt, sanat aloë. 6°. de simpliciū
 medic. facultatibus. 5°. 42. C
 Vlcerebus, quæ præ nimia humiditate cicatricem non admittunt, mirifi-
 ce profunt cyperi radices. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 Vlcera ægre ad cicatricem prouenientia curat leucoij decoctum cum ce-
 rato. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. D
 ad Vlcera ægre recipientia cicatricem. 4°. de comp. med. sec. lo. 152. G/
 1°. de composi. med. per gene. 211. C/215. F/2°. 223. B/4°. 242. G/
 243. A/244. B/D/5°. 249. E/6°. 5°. 259. A
 ad Vlcera in quocunq; corporis loco, quæ cicatricem ægre ducunt. 4°.
 de compo. medic. per gene. 5°. 242. E
 ad Vlcera claudenda, quæ cicatricem ægre ducunt, præfertim ubi callo-
 sa & dura labra ulcus amplexatur. 6°. de cōp. med. per ge. 5°. 259. B
 Vlcera tñ relinquūt cicatrices cauas, q̄ta ipsa sūt. c. 6°. ap. 45°. Ex. 51. G
 Vlcum cicatrices quare qñq; soluantur. com. 6°. aphor. 45°. Ex. 51. F
 ad Vlcera Circularia. 4°. meth. med. 7°. 27. F
 Vlcus quomodo Claudatur. 5°. meth. med. 7°. 30. D
 ad Vlcera quæ nequaquā Coeunt. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 243. G
 ad Vlcera Colli, māmillarum, et dorfi. 5°. de cōp. med. per ge. 5°. 250. G
 Vlcerebus Contumacibus aptissimum est medicamen Chrysocolle. 9°. de
 simp. medic. facul. 5°. 71. F
 Vlcum cōtumacium, quæ κακονοσθῆ nuncupant optimum remedium est
 Dracunculus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 ad Vlcera contumacia ualet lycium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. G
 Vlcerebus cōtumacibus remedium est Peucedani radix. 8°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 58. D
 ad Vlcera contumacia est usus Polyidæ, & terræ lemnia. 9°. de simpli-
 cium medicamentorum facultatibus. 5°. 65. F
 ad Vlcera contumacia usus est Prasionis, Andronis, & Betini pastillo-
 rum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. F
 ad Vlcera contumacia ualet squammæ ferri, & stomomatis. 9°. de sim-
 plicium medic. facul. 5°. 69. H
 ad Vlcera contumacia. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 216. D
 Vlcera Contusa non debent exiccari. 4°. meth. med. 7°. 27. D
 Vlcum Conuulsiones unde, & quō sanatur. cō. 5°. aph. 21°. Ex. 39. C
 Vlcus Cruentum ab externis symptomatis. 2°. meth. med. 7°. 9. G
 Vlcera cruenta frigidis, & siccis sanantur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 Vlcera cruenta sanat graminis radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. B
 ad Vlcera cruenta non adeo magna glutinanda. 2°. de compositione me-
 dicamentorum per genera. 5°. 220. F
 Vlcum cruentum medicamentum. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 219. B
 ad Vlcera cruenta. 1°. de compo. med. per gene. 211. C/213. H/4°. 243.
 A/244. B/5°. 245. G. 5°. 248. H
 Vlcera in cruerē habentes non debent stare. de trem. & palp. 5°. 51. H
 Vlcerebus crurium, colli, & posteriorum capitis partium confert sectio
 uenarum post aures. de anat. uiuo. Sp. 55. A
 Vlcus cum crusta quomodo fiat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. C

Vlcum crusta cum sanguine quandoq; 3°. de symp. caus. 3°. 28. B
 Vlcus crustosum affectus totius corporis. introd. Isa. 59. C
 Vlcus crustosum. 14°. metho. med. 7°. 90. A
 Vlcerebus curatu difficilibus cicatricē iducēs. 4°. de cō. m. p. g. 5°. 241. B
 ad Vlcera curatu difficillima concoquēda. 2°. de cō. m. p. gene. 5°. 223. G
 ad Vlcera curatu difficilia. 2°. de comp. med. per gene. 221. D/4°. 237.
 G/243. B/D/E/244. B/5°. 5°. 251. F
 Vlcus Cuti nostræ molliuntur acria. 4°. de simpli. med. fac. 5°. 29. E
 Vlcus ex materia defluēte ad cutim quō sanet. 4°. meth. med. 7°. 24. D
 Vlcera cutis à phlegmone tuctur aranei tela. 11°. de simp. me. fa. 5°. 80. F
 ad Vlcera summæ cutis ualent exiccantia sine morfu, & in actiuis tem-
 perata. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
 ad Vlcera Dehiscētia. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 246. E
 ad Vlcera ubi Deliria faciunt. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 Vlcera Depascentia aī defectū inducunt. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 98. G
 Vlcera depascentia sola purgatione sanata. de purg. med. fac. 5°. 87. G
 ad Vlcera pascentia. 1°. de comp. med. per ge. 216. D/2°. 5°. 222. E
 Vlcera Desperata quid significet. 4°. de cōp. med. per gen. 5°. 239. D
 ad Vlcera desperata. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 239. D
 Vlcera Difficilia sanat chrysocolle ex urina. 10°. de simp. me. f. 5°. 75. E
 ad Vlcera difficilia. 1°. de cōp. med. p. ge. 213. H/216. G/4°. 5°. 243. H
 Vlcerebus difficillimis, callosis, & inueteratis cicatricem maxime indu-
 cens. 2°. de compo. med. per ge. 5°. 223. D
 Vlcus Diuturnum multam saniem pūq; continens sicciorē bilem præ-
 fert. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. H
 ad Vlcera diutina, & callo pressa. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 260. B
 ad Vlcera diuturna. 1°. de composi. medicamen. per genera. 216. G/2°.
 224. E/4°. 5°. 243. A/B/H
 in Vlcum genere qui poni possunt dolores. de frac. com. 3°. 7°. 246. E
 Vlcus facit dolorem. 4°. de loc. affec. 4°. 27. H
 in Vlcerebus dolores ubi sint. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. H
 Vlcera ubi dolorosa. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 Vlcera in Dorso quid agant. com. 5°. apho. 65°. Ex. 45. A
 ad Vlcera Dulcia. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 242. H
 Vlcera amplianda cum Dura, & callosa sunt. 4°. meth. med. 7°. 25. A
 in Vlcere ubi fit durities quo oleo utendū. 4°. de cōp. me. p. g. 5°. 237. A
 ad Vlcera Dysepulota. 2°. de cōp. me. per ge. 224. E/4°. 5°. 245. C
 Vlcus Erodiū à siccis hūoribus, et quō cognoscā. c. 6°. ap. 4°. Ex. 46. G
 Vlcera Excedentia sunt cacoethe. 4°. meth. med. 7°. 28. C
 in Vlcere exedēte alumē cōbustū. in 6°. de mor. uulg. cō. 4°. 3°. 180. D
 Vlcum differentia Extrinsecæ. 3°. meth. med. 7°. 22. C
 pro Vlcerebus extrinsecis quæ sumenda. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Vlcera quomodo Fasciarent nonnulli. 9°. de decre. Hipp. 1°. 283. C
 in Vlcere ligatura qd̄ debeat esse cōueniēs. 4°. de cō. me. p. ge. 5°. 236. D
 in Vlcere quomodo deligatio incipiēda. de fract. com. 3°. 7°. 243. H
 super Vlcus fieri non debet nodus. de ijs, quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 207. F
 Vlcum differentia ex Ferro uulnerante. 3°. meth. med. 7°. 22. B
 Vlcus Fistulosum affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
 Vlcus Fluens affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
 Vlcus fluxione uexatum. 3°. meth. med. 7°. 22. E
 ad Vlcus si succi fluant quomodo diuertendi. 4°. meth. med. 7°. 23. F
 ad Vlcera fluxio quibus compescenda. 4°. meth. med. 7°. 23. F
 in Vlcerebus succi uitiosi signum. 4°. meth. med. 7°. 27. A
 ad Vlcum fluxiones. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 224. E
 ad Vlcera fluentia, uetera, et uix sanabilia. 6°. de cōp. m. p. g. 5°. 262. A
 ad Vlcera fluentia. 3°. de compositio. medicamen. per genera. 235. B/4°.
 243. A/B/C/D/5°. 5°. 246. H
 Vlcus cur bullæ pcedāt in Gāgrena et carbūculo. de tum. pt. nat. 3°. 83. H
 Vlcera gāgrenosa defectū animi inducūt. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 98. G
 Vlcum differentia à Generationis ratione. 3°. meth. med. 7°. 22. C
 Vlcerebus Gingiuarū conferet sectio uenarū labiorū. de anat. ui. Sp. 55. B
 Vlcera Glutinat Brassica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. H
 Vlcera glutinat Centaurium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
 Vlcera magna in duris corporibus glutinant cupressi folia, germina, pilu-
 le recentes, & molles. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 ad Vlcera glutinanda, cicatrice claudenda, & carne implenda adhiben-
 tur Lapides. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
 Vlcum glutinatoria sunt folia Piceæ, & tedæ. 8°. de simp. me. fa. 5°. 58. F
 Vlcera glutinat Polynemon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
 Vlcera glutinare ualet Sarcocolla. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 Vlcera glutinare potest Stratiotes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 ad Vlcera glutinanda. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 210. H

- Vlcus an sit in Gula experimentū ex aceto, et sinapi. 5°. met. me. 7°. 34. F
 Vlcera gula quomodo insanabilia. 6°. metho. med. 7°. 39. G
 Vlcus qñ est in gula, quæ admiscenda medicamentis. 4°. metho. 7°. 29. A
 Vlcera quæ tantum summæ partes occupant cutis, Herpetas, idest repen-
 tes nominat Galenus. com. 6°. apho. 45°. Ex. 51. F
 Vlcerebus Humentibus quæ conueniant. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 205. D
 in Vlcere humido sordido quid agendū. 2°. de cōp. me. p. ge. 5°. 220. D
 Vlcus humidum quibus lauandum. 4°. metho. med. 7°. 23. E
 Vlcus si humidū sit, et particula sit sicca, quid agendū. 3°. meth. 7°. 21. F
 Vlcus humidum indiget steco. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 Vlcera magnopere humida, aut putrescentia in corporibus impendio mol-
 libus adiuuat cadmia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. F
 ad Vlcera quæ ob humiditatem uix cicatricem recipiunt. 1°. de compositio-
 ne medica. per genera. 213. D/ 5°. 214. C
 ad Vlcerebus humiditatem, et sordes, quæ conueniant. 2°. de compositio.
 medicamentorum per genera. 5°. 220. C
 ad Vlcera humida, et sordida. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 219. H
 Vlcerebus nimis humidis mollibusq; pdest anethū. 6°. de sim. m. f. 5°. 43. H
 Vlcera humida implet caries lignorum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. A
 ad Vlcera tum multa humiditate tum sordibus et impuritate scatuentia
 ualet humana urina. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. D
 Vlcera in humidioribus minus siccanda sunt. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 Vlcera in Hidropicis difficulter sanantur. com. 6°. aph. 8°. Ex. 47. C
 Vlcus Inflammatum non est ulceris species. 2°. de loc. affec. 4°. 8. E
 in Vlcerebus inflammatis quare pulsus fiat, et quid significet. commen-
 tario 6°. apho. 27°. Ex. 55. D
 Vlcera sine inflammatione curantur acerbis. com. 7°. aph. 37°. Ex. 57. A
 Vlcera cum inflammatione et febre quomodo curentur. cōmentario 7°. aphorismo 37°. Ex. 57. A
 in Vlcere ubi apparet inflamatio qd agendū. 4°. de cōp. m. p. g. 5°. 237. A
 ob Vlcera quando, et quomodo Insanæ, et distentiones fiant. commen-
 tario 5°. apho. 65°. Ex. 45. A
 Vlcus Insigne, et ulcus magnū idē. de uic. ra. in mor. ac. cō. 2°. 7°. 124. E
 Vlcus insigne unde dicatur. de uic. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 124. E
 Vlcus cum Intemperie quomodo curetur. 3°. meth. med. 7°. 21. B
 Vlcerebus Intestinorum notæ. 1°. de loc. affect. 4°. 6. C
 Vlcus quomodo deprehendatur esse in intestinis crassis, et quomodo in su-
 perioribus et inferioribus. 6°. de loc. affect. 4°. 36. E
 Vlcera in tenuibus intestinis quō curāda et p. quas ptes. 4°. met. 7°. 28. G
 Vlcera in crassis intestinis quomodo curanda. 4°. metho. med. 7°. 28. G
 Vlcera in superficie faciūt leuitatē intestinorū. cō. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 circa Vlcera putredo aliqua est, si febris una cum appetentia fiat in diffi-
 cultatibus longis intestinorum. com. 6°. apho. 3°. Ex. 46. F
 Vlcera intestinorū quō per os, et per anū curētur. 5°. met. me. 7°. 34. D
 ad Vlcera intestinorum ualet theriaca. de theri. ad Pifo. 5°. 96. B
 Vlcerebus intrinsecus quæ opitulentur. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Vlcerebus intrinsecis familiaria sunt sumenda. 4°. meth. med. 7°. 28. G
 Vlcerebus intrinsecis quæ sumi non debeant. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Vlcera Inueterata ad cicatricem perducit thapsia. 6°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5°. 48. C
 ad Vlcera inueterata, et quæ difficilem curationem accipiunt. 5°. de cō-
 post. medicamen. per gene. 5°. 251. B
 ad Vlcus omne inueteratum et recens. 2°. de cōp. med. p. ge. 5°. 223. A
 ad Vlcera inueterata. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 245. C
 in Vlcere quæ Labia ochthodesi dicatur. 4°. de cōp. me. p. ge. 5°. 239. B
 Vlcera, quæ postulant labra coniungi, quid expetāt. 5°. met. m. 7°. 29. G
 Vlcerebus labia fibulis constringuntur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. G
 Vlcerebus labra quomodo iungantur. 5°. meth. med. 7°. 30. D
 Vlcerebus labia quæ incidenda. 4°. meth. med. 7°. 25. B
 Vlcera hñtia labra decolorata, et dura quō incidēda. 4°. metho. 7°. 23. F
 Vlcerebus labiorum incisio quanta sit faciēda. 4°. meth. med. 7°. 23. F
 Vlcus Lachrymosum quid sit. de frac. com. 3°. 7°. 243. A
 Vlcus est causa Lasitudinis. com. 2°. aphor. 5°. Ex. 11. G
 Vlcerebus lasitudo quibus corporibus, et quibus de causis fiat. 3°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 79. A
 Vlcerebus lasitudinis curatio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. A
 cum Vlcere Laxatio incurabilis est. 17°. de usu par. 1°. 222. F
 Vlcus si ex Liene laboret debet primo pars illa curari. 4°. met. 7°. 23. H
 Vlcera Longo tempore manēt, uel quia cicatrix nullo modo fit, uel si fiat
 rursus soluitur. com. 6°. apho. 45°. Ex. 51. E
 Vlcera ex mala curatione medici quandoq; in longum tempus protrahū-
 tur. cōmentario 6°. aphor. 45°. Ex. 51. E
- Vlcerebus protractis in longum tempus quæ conueniant. 2°. de arte cura-
 tiua ad Glauconem 7°. 102. C
 cum Vlcere quando est Luxatio quid agendum. 3°. meth. med. 7°. 21. H
 Vlcerebus differentia à Magnitudine. 3°. meth. med. 7°. 22. B
 Vlcus magnum unde dicatur. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 124. F
 Vlcera magna appellauit Hippocrates, aut quot multum occuparet loci,
 aut qd adiuncta malignitatē haberēt. in 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 145. A
 Vlcera magna faciunt acria. de atten. uict. 2°. 43. G
 Vlcera magna quomodo coranda. 3°. meth. med. 7°. 22. G
 Vlcera magna suuntur, aut ligantur. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 Vlcera magna centaurij minoris illitu glutinant. 7°. de sim. m. f. 5°. 50. G
 Vlcera grandia conglutinant folia Hedere in uino decocta. 7°. de simpli-
 cium medicamen. facul. 5°. 51. F
 Vlcera maxima glutinat narcissi radix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
 Vlcera Malefica coquit Thus. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. D
 Vlcera Maligna quæ. de tum. præter naturam. 3°. 84. E
 Vlcera maligna quomodo tractanda. 4°. de cōp. med. per gen. 5°. 245. B
 ad Vlcera maligna medicamentū quale. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 237. E
 Vlcerebus malignis qualitas austera necessaria. 5°. de compositio. medi-
 cament. per genera. 5°. 246. B
 Vlcera maligna sanat Brassica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. H
 Vlcerebus malignis cataplasmatibus modo impositus Capparis radice cor-
 tex non malum est remedium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. H
 Vlcerebus malignis, quæ cacoethe dicuntur, facit Chamæleon. de simpli-
 cibus medicaminibus. Sp. 82. F
 Vlcera maligna iuuare possunt Centaurium, et chamæleon. 5°. de com-
 post. medicamē. per genera. 5°. 246. A
 Vlcera maligna sanat cetaurij minoris radix. 7°. de simp. me. f. 5°. 50. G
 Vlcera maligna mirifice adiuuat Chrysocolia. 4°. de compositio. medi-
 camen. per genera. 5°. 242. A
 Vlcerebus malignis competunt exsiccantia citra morsum. 11°. de simpli-
 cium med. fac. 80. G/ 4°. de comp. med. per gene. 5°. 237. D
 ad Vlcera maligna medicamenta in Emplastri modum. 4°. de compositio-
 ne medicamen. per genera. 5°. 237. D
 ad Vlcera maligna emplastrum Andromachi. 4°. de compositio. medica-
 mentorum per genera. 5°. 238. C
 Vlcera maligna ad sanitatem reducunt Hederae folia in uino decocta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. F
 Vlcera maligna quibus Herbis curari debeant. 5°. de compositio. medica-
 mentorum per genera. 5°. 246. A
 ad Vlcera maligna omnia resistit Isatis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. G
 Vlcera maligna iuuat Lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
 ad Vlcera maligna medicamentū. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 238. B
 ad Vlcera maligna, et cōtumacia ualet cortex radice Panacis heraclij. 8°. de simpli. med. fac. 5°. 57. B
 ad Vlcera oia maligna idonea est Pompholyx. 9°. de sim. me. f. 5°. 70. H
 ad Vlcera maligna ualet Resina larinica, et terebinthina. 1°. de compo-
 sitione medicam. per genera. 5°. 217. D
 in Vlcerebus malignis Stercus caninū quō. 10°. de simp. me. fa. 5°. 76. A
 ad Vlcera maligna Terebinthina minus idonea larinica. 4°. de compo-
 sitione medicamen. per genera. 5°. 241. H
 Vlcera maligna scilicet sanans. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. A
 ad Vlcera maligna. 4°. de comp. med. per genera. 236. F/ 5°. 243. B
 ad Vlcera nondum maligna. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 238. H
 Vlcerebus iam ad malignitatem declinantibus cicatricem obducens. 6°. de
 comp. med. per genera. 5°. 258. D
 ad Vlcera non maligna quomodo usus medicamentorum accommodatur. 4°. de compo. medicamen. per genera. 5°. 245. B
 ad Vlcus Malum extorum ualet Cyphi antidotus. 2°. de antid. 5°. 111. E
 ad Vlcera mala. 6°. de compo. med. per genera. 5°. 260. B
 propter Vlcus Manus, aut pedis cur intumescant glandulae inguinum, et
 alarum. 13°. methodi medendi. 7°. 80. H
 Vlcera Matricis iuuat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 94. A
 ad Vlcera depascētia matricis cōfert succus cetaureæ. de uirt. Sp. 94. A
 ad Vlcus matricis ex partu. de pass. mul. Sp. 96. B
 ad Vlcera matricis. de pass. mul. Sp. 96. A
 Vlcera Molliia nimis humidæq; et putredinosa sanat Hypericum. 8°. de
 simplic. medicamen. fac. 5°. 63. A
 Vlcerebus Multis spontaneis et uix cicatrizantibus et rheumatizanti-
 bus cum quis affligitur chatarticis utimur. de dyna. Sp. 20. F
 Vlcera Munda à natura explentur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. A
 Vlcera in Naris meatibus quibus à Galeno curata. 3°. de compositio. medi-
 camentorum

camentorum secundum locos. 5°. 148. F
 ad Vlcera in naso. 3°. de compo. med. sec. loc. 147. G/148. A/5°. 248. F
 D/5°. 251. E/F/ de med. fac. par. 7°. 163. B
 Vlcera Nephelia quæ sint. de med. fac. 7°. 163. A
 Vlcera Nervorum sapa detergenda. 6°. meth. med. 7°. 38. D
 ad Vlcera nervorum vinum dulce. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Vlcus Nigrum qui habent quomodo curandi sint. de fract. com. 3°. 7°. 243. G
 ad Vlcera nigrantia. 4°. de compo. med. per genera. 5°. 242. F
 Vlcus Novi et veteris una indicatio, et quæ. 3°. meth. med. 7°. 22. F
 de Vlcibus Oculorum. de med. fac. par. 7°. 163. A
 Vlcus in oculo totum oculum exercet. introd. 15a. 58. D
 Vlcus affectus albi oculorum. introductio. 15a. 58. D
 Vlcus affectus iridis oculi. introd. 15a. 58. D
 Vlcus pertinet ad solam corneam. de differe. morb. 3°. 5. H
 Vlcus maiusculum quid faciat in oculo. 1°. de sympt. caus. 3°. 15. C
 Vlcera caua in palpebra quomodo explentur. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 150. E
 Vlcus oculorum mundum servari debet. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 151. A
 Vlcera erodentia tunicas oculorum quibus curanda. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 151. A
 Vlcera inflammata oculorum quid petant, quando sunt recentia. 4°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 151. B
 Vlcera oculorum cum acri fluxione, quæ possunt curare. 4°. de compo. medicamen. secundum locos. 5°. 150. C
 Vlcera vetusta oculorum quid petant. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 151. B
 ad Vlcera carnis impletionem poscentia, et in oculis utilis est cadmia. 9°. de simpli. medica. fac. 5°. 69. F
 ad Vlcera multa oculorum accommodata sunt remedia ocularia, quibus mixtus est Ebenus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
 ad Vlcera oculorum lapidem hæmatitæ expertus est Galenus. 9°. de simplic. medic. facul. 5°. 68. C
 Vlcera oculorum solus per se cicatrice includit lapis hæmatites. 9°. de simplicium medicamen. facult. 5°. 68. D
 Vlcera oculorum expurgant Myrrha, styrax, et thuris ramus. 7°. de simplic. medicam. facul. 5°. 54. E
 ad Vlcera oculorum collyria. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 154. F
 ad Vlcera serpentina, et sordida oculorum. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 154. D
 ad Vlcera sordida oculorum. 4°. de compo. med. sec. loc. 151. A/ 5°. 154. E
 ad Vlcera oculorum. 4°. de compo. med. sec. loc. 154. F 5°. 155. A
 Vlcus Ora quot modis iungantur. 3°. meth. med. 7°. 19. B
 Vlcum ora indurata adeps vitulinus emollit. 4°. de compo. medicamentorum per genera. 5°. 240. A
 in Vlcibus ubi ora dura valet æsopus. 4°. de compo. med. per genera. 5°. 237. H
 Vlcum crassas oras sanans. 2°. de compo. med. per genera. 5°. 221. A
 ad Vlcera præputia oras et duras habentia. 4°. de compo. medicamen. per genera. 5°. 251. E
 Vlcera Oris in summa parte apthæ dicuntur. cō. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
 Vlcera maligna in ore atramento sutorio sanantur. 6°. de compositione medicamen. secundum locos. 5°. 169. B
 Vlcus oris conveniunt cyperi radices. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 Vlcibus in ore apthodesi, et ipsis apthibis conveniunt cypri folia com mansa. 7°. de simp. med. facul. 5°. 53. H
 ad Vlcera oris putrescentia valet diphryges post cadmiæ repertus. 9°. de simplic. medica. facul. 5°. 69. A
 Vlcera oris sanant folia et germina rubi recens nata. 6°. de simplicium medicamen. facult. 5°. 44. F
 ad Vlcera serpentina oris. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 152. G
 ad Vlcera oris. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 170. C/H/ 5°. metho. med. 34. B/ de med. fac. par. 104. C/ 7°. 174. H
 Vlcibus oris confert sectio uenarum labiorum. de anat. uiuo. Sp. 55. B
 Vlcus cum periculo corrumpendi Os. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 Vlcera difficilia habet os sacrum. de fract. com. 3°. 7°. 245. D
 Vlcera Parua quomodo curanda. 3°. meth. med. 7°. 22. G
 ad Vlcera parua. 1°. de compo. med. per genera. 211. G/ 5°. 212. H
 Vlcera in Pene sanguinem, et pus faciunt. cō. 4°. aph. 75°. Ex. 36. B
 Vlcera penis, et sedis nullum cataplasma desiderat. 5°. meth. med. 7°. 36. D
 Vlcera in pedu digitis quomodo fiant. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 123. A
 ad Vlcera in medio digitorum pedum. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 123. A
 Vlcibus qui scatebant sanabantur in magna quadam Pestilentia. 5°. methodi medendi. 7°. 34. F
 Vlcera Phagedenica quæ. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 178. D
 Vlcera maiora atque deteriora phagedenas antiqui appellarunt. commentario 6°. aphorismo 45°. Ex. 51. E
 Vlcera quæ subiectam carnem corrumpunt, phagedenas appellat Gale-

nus. comment. 6°. apho. 45°. Ex. 51. F
 Vlcera phagedenica sanat illita chamæleon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
 Vlcera phagedenica anthracode, et gangrenode iuuant Tithymalli. 8°. de simplic. medic. facul. 5°. 62. E
 ad Vlcera phagedenica. 4°. de compo. med. per genera. 5°. 243. D
 Vlcus differentia non est in Phlegmone, et cur. 3°. meth. med. 7°. 22. D
 in Vlcibus phlegmonem excitat cadrea. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. E
 ex Vlcibus phlegmone in initio febris somnus interpestius. in 6°. de morbis vulgaribus, com. 4°. 3°. 184. B
 in Vlcere cum phlegmone valet aqua in nonnullis. 1°. de compositi. medicamentorum per genera. 5°. 217. A
 Vlcibus phlegmone affectis adhibetur oleum cum aqua moderate calida perfusum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. A
 ad Vlcum phlegmonas utilis est plumbi succus. 9°. de simp. m. f. 5°. 70. F
 Vlcera Piscatorum sicca, ac si forent salita. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. D
 Vlcera plana ad cicatricem perducit aloë. quod animi mor. 1°. 317. D
 ad Vlcera Podicis. 1°. de compo. med. per genera. 5°. 211. E
 in Vlcibus Præputii terræ lemnæ usus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. E
 ad Vlcera Præputia cum duritie et caua. 4°. de compositi. medicamen. per genera. 5°. 240. E
 Vlcum differentia ex Profunditate unde sint. 14°. meth. med. 7°. 92. D
 Vlcera omnia profunda si ad cutem uertantur, bonum, si intra, malum. commentario 6°. aphor. 25. Ex. 48. F
 Vlcera profunda quomodo sananda. 3°. meth. med. 7°. 22. H
 Vlcera profunda longa quomodo sananda. 3°. meth. med. 7°. 22. H
 Vlcibus profundis quæ conueniant. 9°. de compo. med. se. lo. 5°. 205. D
 in Vlcibus quomodo fiat Pruritus. de fract. com. 1°. 7°. 230. B
 Vlcera Pudendarum partium quo indigeant. 5°. metho. med. 7°. 36. D
 Vlcera pudendorum sanat aloë. de simp. med. fac. 5°. 42. C
 Vlcibus, quæ pudendorum præputiis accidunt, conuenit cucurbita sicca usta, et anethi radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. H
 Vlcibus omnibus pudendorum atque ani valet Dyphryges post cadmiæ repertus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. B
 ad Vlcera pudendorum lac valet. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
 ad Vlcera pudendorum ac sedis optimum medicamentum est Pompholyx. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. H
 ad Vlcera pudendi. 1°. de compo. med. per genera. 5°. 211. E
 Vlcus Pulmonis quomodo differat ab illis asperæ arteriæ. 4°. de locis affectis. 4°. 28. B
 Vlcera pulmonis sine dolore. 4°. de loc. affect. 4°. 28. B
 Vlcera in pulmone an sanentur. 4°. de locis affectis. 4°. 25. H/ 5°. metho di medendi. 7°. 32. E
 Vlcera pulmonis cur difficilia. 5°. meth. med. 7°. 34. E
 Vlcus in pulmone quod insanabile. 5°. meth. med. 7°. 35. G
 Vlcus pulmonis cur non possit sanari. 5°. meth. med. 7°. 33. A
 Vlcera pulmonis quando insanabilia. 5°. meth. med. 7°. 34. E
 Vlcus pulmonis cum habet phlegmonem difficulter sanatur. 5°. methodi medendi. 7°. 33. A
 ad Vlcera pulmonis. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 179. B
 Vlcus Purum ab externis symptomatis dictum. 2°. meth. med. 7°. 9. G
 Vlcus purum affectus totius corporis. introd. 15a. 59. C
 Vlcus purum seruat medicamentum morsu expers. 2°. de compositi. medicamen. per genera. 5°. 227. A
 Vlcus purum quid requirat. 6°. de compo. med. per genera. 5°. 255. D
 Vlcera pura reddentia medicamenta quæ. de fract. com. 3°. 7°. 241. D
 Vlcus Pus generati nil mali potest aduenire. cō. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 Vlcus ex Pustula et pruritu factum. 4°. meth. med. 7°. 25. F
 Vlcera Putrida, et depascentia quæ proprie sint. commentario 6°. aphorismo 45°. Ex. 51. F
 Vlcera putrida, et simpliciter omnia quæ fluxiones habent, adeo non suppurat calidum, ut his et plurimum noceat. cō. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 Vlcera putrida habent liquores saniosos nihil dispositioni conferentes. com. 4°. aphor. 47°. Ex. 33. A
 Vlcera putrida mordicantibus indigent. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 102. D
 Vlcera putredinosa iuuant Cisthi flores. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. D
 ad Vlcera putrescentia valet garum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
 ad Vlcera putrida valet phryguis lapis combustus. 1°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 67. G
 Vlcera putrescentia, et contumacia sanitati restituit orchis serapias. 8°. de simplic. medic. facul. 5°. 57. F
 ad Vlcera putrescentia utuntur palma uelut decocto. 8°. de simplicium medicamen. facult. 5°. 63. D

Vlcera putrescentia in dysenteria colluit atq; desiccatur falsugo piscium sal-
forum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. H
ad Vlcera putrida accommodatur falsugo flurorum, & mavidu. 11°. de
simplicium medicam. facul. 5°. 83. H
Vlcera putrescentia desiccans smegma. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. A
ad Vlcera putrida conuenit Telephium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. D
ad Vlcera putrida cum ambientes partes depascunt. 5°. de comp. medica-
mentorum per genera. 5°. 254. A
ad Vlcera putrescentia. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. G
ad Vlcera putrida. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. A
ad Vlcera Rebella omnia conueniunt medicamenta, quæ cum ijs quæ re-
frigerant, unâ adstringunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
Vlcerum rebellium optimum medicamen est Dyphruges. 9°. de simpliciū
medicamen. facult. 5°. 69. A
ad Vlcera rebella miscetur vitellus ouorū. 11°. de simp. med. fa. 5°. 81. E
ad Vlcera rebella optimū est remediū plūbū. 9°. de simp. me. f. 5°. 70. G
Vlceribus rebellibus utilis est Plumbi succus. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. F
Vlcera rebella sanat Polium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
Vlcera recentia simul & uetera sanant medicamenta, quæ cū ijs, quæ re-
frigerant, unâ adstringunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
Vlceribus recentibus, & siccis aloes lota bona est. 9°. de composit. medi-
camentorum secundum locos. 5°. 205. D
Vlceribus & uulneribus recenter inflatis accommodata sunt dracunculi fo-
lia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
Vlcera recentia glutinat papyrus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. G
ad Vlcera recentia cruenta. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. H
ad Vlcera recetia. 1°. de comp. med. per gen. 217. H/5°. 5°. 247. D
ad Vlcera Rheumatica diuturna, & uix sanabilia. 6°. de compositione
medicamentorum per genera. 5°. 261. H
Vlcerum Sanatio unde sumatur. 4°. meth. med. 7°. 24. E
in Vlcere sanando quæ consideranda. 3°. metho. med. 7°. 21. C
Vlcus quomodo sanetur à Thessalijs. 4°. meth. med. 7°. 25. G
Vlcera difficulter aliquibus sanatur, aliquibus facile, aliquibus mediocri-
ter. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 124. D
Vlceris sanationem quid moretur. 4°. meth. med. 7°. 23. D
Vlcerum agre sanabilium tres modi. 4°. meth. med. 7°. 23. D
Vlcera uix sanabilia quibus curentur. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 220. B
Vlcera uix sanabilia chrysocolia mirabilis. 4°. de compositione medica-
ment. per genera. 5°. 244. C
Vlcera uix sanabilia curantur ladano, & chameleonte. 4°. de composit.
medicament. per genera. 5°. 241. F
Vlcera quæ agre sanabilia. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 158. B
ad Vlcera uix sanabilia. 2°. de cōm. p. g. 219. G/4°. 243. H/5°. 244. B
Vlcera non sanantur, uel propter influxū uitiosorū humorum, uel ppter
dispositionem in membris contractam ex influentibus humoribus, uel
propter aliquam dispositionem in offe. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
ad Vlcera quæ Sanie acri infestantur optimum est serum. 10°. de simpli-
cium medicamen. facult. 5°. 73. G
ab Vlcere exit Sanguis. 8°. de decre. Hipp. 1°. 276. C
in Vlceribus sanguis quomodo comprimitur. de tum. præ. nat. 3°. 83. A
Vlcera in Scroto à sudoribus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. D
Vlcera Sedis & pudendorum requirunt suauissima medicamenta. 11°. de
simpli. medicament. fac. 5°. 81. D
Vlcera sedis mitigantur lacte. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
Vlcera sedis phlegmonas, perperientia lacte mitigantur. 10°. de simplic.
medicamen. facult. 5°. 73. H
ad Vlcera dolentia sedis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. C
Vlcus in Senibus difficulter sanatur. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
ad Vlcera senum. 1°. de comp. med. per gen. 214. A/C/6°. 5°. 256. H
Vlceris Sensus non est affectus, sed symptoma. 3°. de san. tuen. 2°. 78. G
Vlceris sensus, & lassitudinis uis. de puero epil. 7°. 180. A
ad Vlceris sensum oleum dulcissimū optimū. 3°. de san. tuen. 2°. 79. B
Vlcera Serpentina ex uitiosis succis nascuntur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
Vlcera serpentina comitantur amarā bilem, cum unam quamq; particu-
lam corporis obtinet. 3°. de symp. caus. 3°. 26. B
Vlcus serpens quomodo curetur. 14°. meth. med. 7°. 92. C
ad Vlcera serpentina. 3°. de comp. med. sec. loc. 148. A/5°. 5°. 251. E
Vlcus Siccum affectus totius corporis. introd. Isa. 59. D
Vlcus siccum cur. in progn. com. 1°. 4°. 194. D
Vlcera in siccioribus magis siccanda. 3°. meth. med. 7°. 18. B
Vlcera corporum temperatura sicciorum curat amurea. 6°. de simpliciū
medicamen. facult. 5°. 42. D

In Vlcere nihil Simplicius quod prima carne oritur. 3°. met. m. 7°. 16. F
Vlcus habens Sinum etiam desiderat adstringetia. 5°. met. me. 7°. 29. G
Vlcerum sinus iungens medicamentū. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 221. A
ad Vlcera sinuorum glutinationem utuntur melle. 7°. de simpliciū
medicamentorum facultatibus. 5°. 55. D
Vlcerū Solidatio quomodo fiat, & quando. in 6°. de morbis uulgaribus,
commentario 2°. 3°. 161. A
Vlcus Sordidum ab externis symptomatibus dictum. 2°. met. me. 7°. 9. G
Vlcus sordidum affectus totius corporis. introd. Isa. 59. C
Vlcus quibus sordidum fieri possit, & quomodo cognoscatur. 4°. de cō-
posi. medic. per genera. 5°. 237. C
Vlcus sordidum facit cera. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 218. G
Vlcus sordidum quid requirat. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 255. E
Vlcus cum sorde quibus indigeat. 5°. meth. med. 7°. 29. G
Vlcera sordida quibus curentur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. H
in Vlceribus sordidis quibus utendum. introd. Isa. 58. B
Vlcerum sordes quibus auferatur. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 218. F
Vlcus quare abluendū, & quare nō. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 101. H
Vlcus eluere, ac purgare, & medicamentum liquidum imponere, differe-
runt. ad Thrasybulum. 2°. 105. A
Vlcera sordida expurgant anemone. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. B
Vlcera sordida repurgat Aristolochia rotunda. 6°. de simp. me. f. 5°. 43. E
Vlcera admodum sordida, & quæ maximas habent crustas cū melle pur-
gare potest chamaelea. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
Vlcera emundantes cibi. 4°. metho. med. 7°. 28. H
ad Vlcera sordida ualet erinaceus combustus. 11°. de simp. me. f. 5°. 81. G
Vlcera sordida expurgat orchis serapias. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
Vlcera sordida admodum, & contumacia iuuant folia, & flores papaue-
ris cornuti. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. G
Vlceris sordes quando expurgare uolumus, quid addendum medicamen-
to. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 237. F
Vlcus quando non expurgatur, quid agendum. 3°. meth. med. 7°. 22. F
Vlcera sordida purgans. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. A
ad Vlcera sordida. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. A
Vlcera ubi Spasmosa. 4°. metho. medendi. 7°. 28. B
Vlcus subpascens affectus totius corporis. introd. Isa. 59. D
Vlcus supercrescens carne affectus totius corporis. introd. Isa. 59. C
Vlcera quibus deueniant ad Suppurationem. cō. 5°. aph. 20°. Ex. 39. B
Vlcera quæ superabilia non sunt. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. D
Vlcera quæ conuulsionem afferunt, non suppurantur. commentario 5°. aphorismo 22°. Ex. 39. D
Vlcera quæ calido non suppurantur. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. E
Vlceribus, & abscessibus suppurantibus rigor fit. in 6°. de morbis uul-
garibus, commentario 3°. 3°. 174. D
Vlcera quæ non indigent Suturis per longitudinem musculorū facta. 3°. metho. medendi. 7°. 22. G
Vlcera in quibus utendum suturis, & fibulis. 3°. meth. med. 7°. 22. G
in Vlcerum sutione filum quale esse debeat. 6°. meth. med. 7°. 39. F
Vlcera appellata à Symptomatis extrinsecis quæ. 2°. meth. me. 7°. 9. G
Vlcera Telephia, & herpes chironia uocare est superuacuum. de tum. præ-
ter naturam. 3°. 84. E
Vlceris differentia à Tempore. 3°. meth. med. 7°. 22. C
Vlcerum tempora quæ. de tot. morb. temp. 3°. 88. G
ad Vlcera Tenerorum. 1°. de comp. med. per gene. 5°. 214. A
ad Vlceribus nimis grauiter confluentes, & teneros. 4°. de composit.
medicamen. per genera. 5°. 245. D
Vlcus Thoracis imposita aqua mulsa exit p sputa. 5°. de lo. aff. 4°. 29. H
Vlcera in thorace sanantur. 4°. de locis affectis. 4°. 25. H
ad Vlcera thoracis, & pulmonis medicamēta qualia. 5°. meth. 7°. 34. D
Vlceribus thoracis, & pulmonis medicamentis mel misceri debet. 4°. metho. medendi. 7°. 29. A
Vlcus in partibus à Thorace ad imos pedes urina sanatur. 10°. de simpli-
cium medicament. facult. 5°. 75. E
Vlcus in Tibia mediocre si in quiete curetur, non debet repente moueri.
de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 124. D
Vlcus habens qui leditur ambulans, & qui non. de uictus ratione in mor-
bis acutis, commentario 2°. 7°. 124. E
Vlcus in tibia cuidam quomodo sanatum. de atra bile. 1°. 35. D
ad Vlcera tiliarum remedium. de dynamidijs. Sp. 30. A
Vlceris differentia à toto. 3°. metho. med. 7°. 22. C
Vlcera Transuersa qua indigeant curatione. 3°. meth. med. 7°. 22. G
in Vlcere cum Tumore primo tumor curandus. 4°. meth. med. 7°. 23. F
in Vlceribus

in Vlcerebus tumores apparentes, & euanescentes quid faciant. commē-
tario 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
Vlcereū relictas tuniculas exedēs med. 5°. de cōp. med. per ge. 5°. 253. E
ad Vlcera Vberum de passimul. Sp. 96. D
Vlcus supra Venam curatur in carne. 5°. meth. med. 7°. 32. A
Vlcus Ventrículum infestans iudicatur causa cur cibi non coquantur. de
differ. morb. 3°. 31. G
in Vlcere uentriculi uomitus non sine periculo. 5°. meth. med. 7°. 34. E
Vlcera oris uentriculi insanabilia quomodo. 6°. meth. med. 7°. 39. G
Vlcera oris uentriculi ob nimium sensum nō sanantur. 6°. meth. med. 7°. 39. G
Vlcera uentriculi, pulmonis, & pectoris per ea, quæ bibuntur & come-
duntur, sanantur. 5°. meth. med. 7°. 34. D
ad Vlcera Vermes. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 242. G
Vlcus Vesicæ aut renum quomodo fiat, & ex quo. cōmentario 4°. apho-
rismo 75°. Ex. 36. A
Vlcis uesticæ signa quæ sint. com. 4°. aph. 78°. Ex. 36. G
Vlcus quando fuerit quō cognoscatur ex syringa. 1°. de loc. aff. 4°. 13. B
Vlcera uesticæ odore graui percipiuntur. com. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
Vlcus potest esse in aliquo urinæ meatu, & pus, & sanguis per urinam
exibit. com. 4°. aph. 75°. Ex. 36. A
Vlcus potest esse causa stillicidij. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. D
Vlcera Vetera glutinat astragalos. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
Vlcera uetusta centaurij minoris illitu glutinantur. 7°. de simplic. med.
facultatibus. 5°. 50. G
Vlcerebus ueteribus mederi possūt folia lappæ tertiæ speciei. 6°. de simp.
medic. facul. 5°. 43. F
ad Vlcera uetera, & solida adhibetur Platani cortex combustus. 8°. de
simp. med. fac. 5°. 58. G
ad Vlcera uetusta cicatricem ægre ducentia, & fluentia. 5°. de composi.
medic. per ge. 5°. 248. H
ad Vlcera uetera, & uix sanabilia. 1°. de composi. medic. per gene. 217.
A/2°. 224. D/5°. 5°. 229. D
ad Vlcera uetera, & uix ad cicatricem uenientia. 4°. de composi. med.
per genera. 5°. 244. E
ad Vlcera uetera. 4°. de cōp. me. p. g. 241. C/D/242. G/5°. 5°. 246. H
Vlcus Vile unde dicitur. de uis. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 124. F
Vlcus propē Vnguē quid faciat neglectum. 2°. de diff. feb. 3°. 41. B
Vlcis notæ cum per Vomitu apparent, quomodo cognoscenda deter-
minata pars. 1°. de loc. aff. 4°. 6. B
cū Vlcere quāq; est uomitus sanguinis. com. 7°. aph. 37°. Ex. 57. A
ad Vlcera Vteri. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. D
Vlcus v̄ π̄ ῥ̄ ῥ̄ ῥ̄ ῥ̄, id est cuius supercreuit caro. 2°. meth. med. 7°. 9. F
Vlcis indicium est ramentum. 6°. de loc. aff. 4°. 39. B
Vlcera mala signa. 9°. de decr. Hip. 1°. 283. D
VLCERIS curatio qualis esse debeat. 4°. de cōp. me. p. ge. 5°. 236. A
Vlcus quomodo curari debeat. 3°. meth. med. 7°. 18. G
in Vlcerebus quæ consideranda. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 238. F
Vlcis intentiones. 6°. meth. med. 7°. 36. G
Vlcis curatiōis indicatio à quibus differētijs sumat. 3°. meth. 7°. 22. F
in Vlcere quando facilis, & quando difficilis curatio. 13°. meth. 7°. 81. A
Vlcis solius curatio. 3°. meth. med. 7°. 18. H
in Vlcereū complexionibus adest duplex finis. 3°. meth. me. 7°. 21. G
in Vlcere quando multa sunt complicata à quo exordienda curatio. 3°.
methodi medendi. 7°. 21. H
Vlcus curandum prius linito dolore. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 244. C
in Vlcerebus cur in principio exhibeantur repellentia. 1°. de composi.
medic. per ge. 5°. 214. A
in Vlcerebus repellentia. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. H
Vlcus prius quā cures, corpus totum euacuandum. 4°. de composi. me.
per genera. 5°. 237. B
Vlcus sanatur contrarijs. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. A
Vlcus omne quid exigit. 3°. meth. med. 7°. 19. E
Vlcera omnia indigent ut cute tegantur. de fract. com. 3°. 7°. 247. B
Vlcus deligatum balneandum, sed aqua frigida. 4°. de composi. medica.
per genera. 5°. 237. D
Vlcus madefaciendum aqua frigida. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 238. F
Vlcis applicat spongiā madidā uino aut aqua frigidis. 4°. de comp.
medic. per genera. 5°. 236. H
Vlcera aqua abluenda. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 244. E
Vlcus in qua parte aperiendum. 3°. meth. med. 7°. 22. G
de Vlcus maius reddentibus & curatione. 4°. meth. med. 7°. 23. C
in Vlcere omni sanguis mittendus, & cur. 4°. meth. med. 7°. 28. C

in Vlcere quando facienda uenæ sectio, & quando danda medicamenta.
4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. B
Vlcera in quibus purganda. 4°. meth. med. 7°. 28. C
Vlcera quæ purgationem desiderant. 4°. meth. med. 7°. 28. C
super Vlcus uenæ scarificatio. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. B
in Vlcere quando fienda scarificatio, & sanguinis missio. 4°. meth. me-
dendi. 7°. 27. F
in Vlcere quādoque satis scarificatio. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 236. C
Vlcera quæ expurganda, & quæ implenda. 5°. meth. med. 7°. 33. D
Vlcera an sæpe medicanda. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 238. A
in Vlcerebus quibus utendum. intr. 1f. 58. B
in Vlcerebus medicamentum unum pro omnibus parari non potest. 4°.
de comp. med. per ge. 5°. 237. C
in Vlcerebus quæ conueniunt pueris, Eunuchis, mulieribus, et mollibus.
4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. B
ad Vlcera mollem cuticulā habentium. 1°. de composi. medicamen. per
genera. 5°. 214. C
supra Vlcus quæ apponenda. de fract. com. 3°. 7°. 244. A
supra Vlcera quō ponantur medicamēta. 4°. de cōp. me. p. ge. 5°. 238. E
Vlcerebus quæ sola nō admouētur. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. G
Vlcerebus, & cuti mordax Acetū. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. A
in Vlcerebus Acre pharmacum quid agat. de trem. & palp. 3°. 55. B
Vlcerebus quæ acra non conueniunt. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. H
Vlcis suppositum pharmacum acre facit rigere. in 6°. de morbis uulg.
commentario 3°. 3°. 174. D
Vlcera curantibus medicamentis miscetur Adeps caprinus. 11°. de simp.
medic. facul. 5°. 78. H
in Vlcerebus Aeris temperies consideranda. 3°. meth. med. 7°. 21. C
ad Vlcera quō preparanda Aerugo. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 219. G
Vlcis quid faciat ærugo. 3°. meth. me. 7°. 17. A
ad Vlcera qualis squamma æris. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. F
ad Vlcera quid faciat squamma æris. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
Vlcerebus quibus conueniat Aloe. 5°. meth. med. 7°. 36. E
Vlcera desiccant Aquæ ceteræ præter potabile. 1°. de simp. me. f. 5°. 3. E
Vlcerebus ualent aquæ aluminosæ, & aquæ fontis albulæ. 1°. de simpliciu
medic. facul. 5°. 3. D
Vlcera quæ aquæ exasperant. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. E
pro Vlcerebus exiccandis Buccinarum, purpurarum, & ostrearum te-
stæ tostæ. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. F
in Vlcerebus Calida nimis fugienda. 3°. meth. me. 7°. 21. C
in Vlcerebus calor, & frigus supra modū uitāda. 3°. meth. me. 7°. 21. C
in Vlcerebus Cera quæ deligenda. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. D
ad Vlcera qualia Chrysocolle, & terra Eretræ. 6°. de composi. medica.
per genera. 5°. 255. C
Vlcerebus medetur Dracunculi radix. 5°. de compositione medicamento.
per genera. 5°. 246. G
Vlcus omne desiderat Exiccari. 5°. meth. med. 7°. 29. F
Vlcus omne exiccari desiderat medicamento non mordente. 2°. de arte
cur. ad Glauc. 7°. 102. D
Vlcera exiccanda. 4°. meth. med. 7°. 27. E
in Vlcere siccitas ppria partis inducēda. 4°. de cōp. med. p. g. 5°. 236. B
Vlcera sanantur à medicamentis, quæ siccant ad plenum. 4°. de composi.
medic. per ge. 5°. 240. G
Vlcera quomodo sanentur siccitate, & quanta debeat esse siccitas, &
ordo. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
Vlcera prius exiccantur, quā ad cicatricem perducantur. commē. 6°.
aphorismo 8°. Ex. 47. C
Vlcera mundificant exiccantia & detergentia. 4°. de composi. medi.
per genera. 5°. 237. B
Vlcera exiccantia. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. F/G
Vlcera exiccantium ordo. 5°. meth. med. 7°. 36. E
Vlcera quæ non sint exiccanda. 4°. meth. med. 7°. 27. D
Vlcerebus imposita uim habet ualenter desiccandi Filix. 8°. de simpliciu
medic. facul. 5°. 59. C
in Vlcerebus Frigida nimis fugienda. 3°. meth. med. 7°. 21. C
Vlcerebus frigus inimicum. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. B
Vlcerebus mordacia frigida. 1°. de simplic. medic. fac. 5°. 6. D/commē. 5°.
aphorismo 23°. Ex. 39. F
Vlcerebus non conueniunt frigida humida, sed bene frigida sicca & ter-
restria, et ad influētes humores reprimēdos. d. artic. cō. 3°. 7°. 285. D
Vlcerebus nullum Humeftans conuenit. 1°. de cōp. me. per gen. 5°. 213. A
Vlcerebus omnibus competit hæmatites lapis. 9°. de simp. me. f. 5°. 68. C
Vlcerebus Ma-

Vlceribus Malactica non conueniunt, & quæ. 4°. de compositio. medic.
per genera. 5°. 236. H
ad Vlcerum Medicamentum minime mordax. 4°. de compositio. medicamē.
per genera. 5°. 239. A
Vlceribus mordax Mel est non cuti. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. A
Vlceribus diuersis quomodo ualeat medicamentum ex Meliloto. 8°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 187. F
ad Vlcerum medicamentis propter quid miscentur Myrteum, & lentissi-
mum. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. H
Vlcerum lenit Oleum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 11. A
in Vlceribus oleosa uitanda, & quæ. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. H
Vlcerum sanant oleum, & adeps quadraginta annorum. 4°. de compositio.
medic. per genera. 5°. 240. B
ad Vlcerum ualent Panacis asclepij flores. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. H
pro Vlcerum Pilosella. de dyn. 5°. 35. E
Vlcerum bonum est remedium Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
ad Vlcerum impletionem, & ad eadem cicatrice obducenda optimū me-
dicamentum est Plumbum lotum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G
supra Vlcerum ponit medicamentū purgans. de fract. com. 3°. 7°. 244. A
Vlcerum curantibus medicamentis omnibus admiscenda Resina. 2°. de cōp.
med. per genera. 5°. 219. F
ad Vlcerum medicamentis propter quid resina miscetur. 4°. de compositio.
medic. per genera. 5°. 237. H
ad Vlcerum qualia Sal ammoniacus & auripigmentum. 6°. de compositio.
medic. per genera. 5°. 255. C
Vlcerum desiccant sapiarum testa. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. A
ad Vlcerum seuum quando ponendum. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 241. A
Vlceribus accommodata est terra usta. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. F
supra Vlcerum uinū & oleū lana cōcepta. 4°. de cōp. me. p. g. 5°. 244. E
Vlceribus omnibus optimū medicamentū est uinū. 3°. meth. me. 7°. 19. D
in Vlceribus quando dandum, & quando non dandum Vinum. 4°. me-
thodi medendi. 7°. 28. H
Vlceribus quando conueniant uina alba tenuia. 6°. meth. med. 7°. 38. E
in Vlceribus quid faciat uinum. de fract. com. 3°. 7°. 242. E
ad Vlcerum omne. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 216. D/ 217. G/ 5°. 247. F/
6°. 5°. 258. B/ de pass. mul. 5°. 96. D
Vlceris casus. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. C
Vlcerum ulcerari, lege Exulceratio exulcerari.
ad Vlcerum scvla eminentia in partibus corporis. 5°. de compositio.
med. sec. loc. 5°. 162. D
ad Vlcerum scvla, quæ sunt in capite spissa et parua et rubicunda, ualet suc-
cus centaureæ. de uir. cent. 5°. 93. B
Vlmi folijs recentibus Galenus uulnus glutinavit. 8°. de simplicium
medic. facul. 5°. 59. C
Vlmi uirentia folia concisa ad fracturam quæ glutinari non possit. de re
med. par. fac. 7°. 154. A
Vlmi cortex lepram sanat uulneribus uinculi uice circūligatum ea gluti-
nare potest. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. C
Vlmi cortex ad fracturam quæ glutinari nō possit. d. rem. pa. f. 7°. 154. A
Vlmi radices decoctæ fracturas fundunt, quæ tolpho siue callo inductæ
opus habent. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. C
Vlmi caries adstringit, & abstergit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. A
Vlmi lachryma. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. H
Vlmi in facchis ex corio recondita. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 222. F
Vlmi pars manus, & inter magnas partes. 2°. de motu m. 1°. 313. F
Vlmi sumitur pro spatio à cubito ad articulationem manus, in qua sunt
duo ossa. 2°. de usu par. 1°. 121. B
Vlmi proprie est os maius cubiti. 2°. de usu par. 1°. 121. B
Vlmi minor brachio. 2°. de usu par. 1°. 126. E
Vlmi conformatio. 2°. de usu par. 1°. 125. A
Vlmi positio. 2°. de usu par. 1°. 125. A
Vlmi habet duo ossa. 2°. de motu mu. 1°. 313. F
in Vlmi cur duo ossa. 2°. de usu par. 1°. 126. G
Vlmi cur incumbit radius. 2°. de usu par. 1°. 125. B
Vlmi os paruum radius. 2°. de motu mus. 1°. 313. F
Vlmi radius ubi inarticulatur. 2°. de motu mus. 1°. 313. F
in Vlmi medio partes cur tenuiores. 2°. de usu par. 1°. 125. B
Vlmi finis in cubito crassior. 2°. de usu par. 1°. 125. C
Vlmi cavitatis cui figuræ similis. 2°. de motu mus. 1°. 313. G
Vlmi corona cur ita uocata. 2°. de usu par. 1°. 125. C
in Vlmi corona quæ sit. 2°. de usu par. 1°. 125. C
Vlmi coronæ utilitas. 2°. de usu par. 1°. 125. D

Vlmi coronæ quid faciant. 2°. de motu mus. 1°. 313. G
Vlmi uertex quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 240. C
Vlmi, et digitorū scissione ordines tres medij. 2°. de usu par. 1°. 124. D
in Vlmi uasa tenuia cur inferuntur. 13°. de usu par. 1°. 202. B
Vlmi habet duos motus. 2°. de usu par. 1°. 125. D
Vlmi habet quatuor motus. 2°. de usu par. 1°. 122. D
Vlmi motus qui. 2°. de usu par. 1°. 122. B
Vlmi motus à quibus fiant. 2°. de usu par. 1°. 122. B
Vlmi motus quomodo fiant. 2°. de usu par. 1°. 122. B
Vlmi musculi quot. 2°. de usu par. 1°. 122. C
Vlmi musculi unde. 16°. de usu par. 1°. 218. A
Vlmi duo musculi extendunt. 2°. de usu par. 1°. 126. D
Vlmi duo musculi flectunt. 2°. de usu par. 1°. 122. G
in Vlmi musculo anatomicorū error añ Galenū. 2°. de usu par. 1°. 121. D
Vlmi neruus externus unde. 16°. de usu par. 1°. 218. A
Vlmi uel tibij inflammatis cōuulsio fit. 4°. de pres. ex puls. 4°. 121. A
Vlmi Vide Cubitus.
Vlmi LPIANVS. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 263. A
Vlmi YSSBS fuit paruus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. H
Vlmi sapes sapiens græcus. 3°. de decr. Hip. 1°. 245. H
Vlmi dominabatur iracundiæ. 3°. de decr. Hip. & Plat. 1°. 242. F
Vlmi uicit iram. 3°. de decr. Hip. 1°. 242. H
VMBILICVS qui introductio. 1sa. 53. D/ de diff.
uul. 1°. 109. G
Vmbilicus est in medio. 2°. de decr. Hip. 1°. 236. B
inter Vmbilicū, & præcordia pars qualis cēfenda. 6°. de dec. 1°. 261. D
Vmbilicus foetus umbilico matris continuatur. de sper. 5°. 36. E
in Vmbilico foetus ligatur, & per eundem nutritur. de sper. 5°. 36. E
ad Vmbilicum uasorum coniugium. de uen. arter. diff. 1°. 59. E
in Vmbilico foetus quatuor uasa, due uenæ, due arteriæ. 15°. de usu par.
tium. 1°. 211. F
Vmbilici uena quomodo scindatur. de foet. form. 1°. 323. D
per Vmbilicum uena ad iecur cui assimilatur. de foet. form. 1°. 324. F
ad Vmbilicum arteriæ ramuli. de uen. art. diff. 1°. 59. D
circa Vmbilicum arterias si laqueo cōstringas, uel digitis cōprimas, qd
sequatur. 6°. de decr. Hip. & Plat. 1°. 265. A
Vmbilico infantis neruus insertus. intro. 1sa. 54. E
in Vmbilico nullus neruus. 6°. de decr. Hip. 1°. 265. A
per Vmbilicum foetus reddit lotiū, nō p. pudēdū. 15°. de usu par. 1°. 211. G
Vmbilici affectus. fin. med. 1sa. 49. B
ad Vmbilicum palpitatio. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 134. D
Vmbilici dolor per seuerans inducit siccam hydropem, idest, tympaniam.
com. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D
Vmbilici inflammatio unde fiat. de ana. par. 5°. 43. C
Vmbilici inflammationes propter quid puerulis ueniant. commentar. 3°.
aphorismo 24°. Ex. 25. A
sub Vmbilico oedema raro in pus uertitur. in progn. com. 1°. 4°. 196. F
in Vmbilici inferioribus partibus abscessus salubriores. in 6°. de morb.
uul. com. 1°. 3°. 157. H
infra Vmbilicum nō fit suppuratio. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 168. A
ad Vmbilicum uentosam ponit. de med. fac. par. 7°. 166. D
ad Vmbilicos procidentes. de med. fac. par. 7°. 167. D
ad Vmbilicos prominentes. de med. fac. par. 7°. 169. B
Vmbilicus ut ē partu magnus ac elegans fiat. de med. fac. par. 7°. 169. B
VMBILICVS Veneris cuius sit facultatis. 7°. de simp. me. f. 5°. 52. F
Vmbilici Veneris succus frigidus est. 6°. de san. tuen. 2°. 100. G
Vmbilicus ueneris refrigerat. 14°. meth. med. 7°. 87. D
VMBRAE pisces inter illos numerantur, qui ceteris facilius cōficiū-
tur. 3°. de alim. facul. 2°. 31. A
Vmbrae pisces sunt molles carue. 3°. de alim. fac. 2°. 31. A
Vmbrae pisces non habent carnem mollem ueluti saxatiles. 3°. de alimen.
facultatibus. 2°. 31. C
de VMBRA afini prouerbium. 3°. de diff. pul. 4°. 59. D
in Vmbra exiccat medicamentum. 3°. de compositio. medicamen. sec. locos.
149. A/ 4°. 153. E/ 154. B/ 8°. 192. G/ 9°. 198. H/ 4°. de compositio. me.
per genera. 5°. 243. H
VMBRATILI diutina consuetudine contractus candor nō est mor-
bus. 1°. de san. tuen. 2°. 64. A
VMBROSVM quid significet. in 3°. de morbis uulgaribus, commē-
tario 3°. 3°. 141. C
VNAPIA uel zinzipha. de medicinis facile paran-
dis. 7°. 176. G
VNANCIA nomen

VNCIA nomen Romanum. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 215. D
 Vncias uel libras dicunt Romani. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. F
 Vnciæ mensurales quomodo differant à ponderalibus. 6°. de compositio. medic. per gen. 5°. 257. G
 Vnciæ ponderales quales. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 214. D
 Vnciæ mensurales quales. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 214. D
 Vncias ponderales in cornibus faciebant Romani. 5°. de compositio. medic. per genera. 5°. 250. A
 pro Vncijs mensurandis cornibus signatis utebantur. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 216. A
 Vnciarum differentia. de pond. & mens. 5°. 276. C
 Vnciæ Italicæ quantæ. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250. A
 Vncia uocatur Italicus quatuordecim. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 276. C
 Vncia apud Romanos quæ. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. F
 Vncia romana mensuralis quæ. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. D
 Vnciæ quales. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 267. F
 Vnciam unam efficiunt drachmæ octo. 6°. de comp. med. sec. loc. 170. B/
 1°. de comp. med. per ge. 217. E/2°. 5°. 225. G
 Vnciam faciunt Drachmæ argenteæ octo. 8°. de cõp. me. se. lo. 5°. 191. A
 Vnciam faciunt drachmæ septem, & dimidia. 8°. de compositio. medica. secundum locos. 5°. 191. A
 Vncia quot capiat denarios. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. H
 Vnciam faciunt Denarij octo. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 221. A
 Vnciæ dimidium est Denarium pondo quatuor. 2°. de compositio. medica. per genera. 5°. 221. A
 Vncia quomodo figuretur. de pond. & mens. 5°. 275. D
 Vncia ponderalis ualet octo denarios. 6°. de cõp. med. per gen. 5°. 259. C
 Vncias duas pendet sextans. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 244. H
 Vnciæ duæ sunt denarij sexdecim. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 244. G
 Vnciæ tres sunt denarij sex. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. F
 Vnciæ tres sunt denarij uiginti quatuor. 4°. de cõp. me. p. g. 5°. 244. G
 Vncias tres pendet sextarium. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 262. B
 Vncias tres ualet quadrans. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 233. H
 Vncias quatuor ualet triens. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 244. H
 Vnciæ sex est selibra. 1°. de comp. med. per ge. 211. C/ 5°. 217. B
 Vncias octo habet sextarius. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. H
 Vncias nouem ualet Hemina Romana. 1°. de compositio. medicamento. per genera. 216. F/6°. 5°. 257. G
 Vnciæ nouem metallicorum hemina. 5°. de comp. med. per g. 5°. 248. A
 Vnciarum duodecim hemina. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248. A
 Vnciarum sexdecim mina. 2°. de comp. med. per ge. 220. G/ 5°. 226. D
 Vnciarum sexdecim hemina. 1°. de cõp. med. p. gen. 215. D/6°. 5°. 257. G
 Vncia. de pond. & mens. 5°. 276. C/F/G/H
 VNCINVM. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. H
 Vncini quid sint. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. D
 VNCTIO quam uim haberet Quintus interrogatus, respondit uestis sum mouenda. 3°. de san. tuen. 2°. 81. H
 VNCTIONES extrinsecus quid faciant uentriculo. 6°. de san. tu. 2°. 99. A
 VNCTIONES ualent contra febrem. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 140. E
 VNCTIO præcordiorum in febre synocha. de dyn. Sp. 33. C
 VNCTIONES rarefacientes prohibet magnitudo febris, qualis est in contumelia. 11°. meth. med. 7°. 69. H
 VNCTIONIBUS digerentibus plenitudo exhauritur. de cur. ratione per sanguinis missionem. 6°. 18. E
 VNCTIO fieri debet quando ingenti frigori occurrendum est. 3°. de sanitæ tuenda. 2°. 81. H
 VNCTIO calfaciens humores foras fert. 4°. de san. tuen. 2°. 86. A
 VNCTIONES frigida pro lumbis, quæ. 6°. de san. tuen. 2°. 100. F
 VNCTIONES crassioris substantiæ componebat Galenus, ne facile fluere à corpore. 6°. de san. tuen. 2°. 100. F
 VNCTIONES frigida ex papauere, & mādāgora à quibus uitanda. 6°. de sanitæ tuenda. 2°. 100. F
 VNCTIONIS prohibitionem pereunt sanitatem in carcere tuentes. 5°. de sanitæ tuenda. 2°. 94. A
 VNCTVOSITATES differentiam faciunt in partibus dissimilibus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. F
 VNCTVOSITATEM multam habentia tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
 VNCTVOSVS, & pinguis sapor à Theophrasto additus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 9. B
 VNCTVOSVS sapor qualis sit, & unde oriatur. de ocul. 7°. 188. A
 VNCTVOSA quæ sint. de ocul. 7°. 187. H

VNCTVOSI quomodo fiant fructus pontici. de ocul. 7°. 188. B
 VNCTVOSUM multum est sisamum. de diff. cont. Sp. 73. B
 VNCTVOSI operationes. de ocul. 7°. 188. B
 VNCTVOSO, & pingui sanguine nutritur calor uitalis, qui est in corde. de utilitate respirationis. Sp. 62. D
 VNCTI in balneo sudant. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. F
 VNCTI pars organum. de machin. 7°. 309. E
 VNCI ærei uel ferrei comparentur. de machin. 7°. 309. D
 VNCI ad quid in organis. de machin. 7°. 309. G
 VNCI cum organa mouentur usui sunt. de mach. 7°. 310. F
 VNCI in organis mouentur in eodem loco manentes. de machin. 7°. 310. F
 VNDECIMANI sudores boni. præf. exper. conf. Sp. 77. G
 VNDECIMVS dies qualis. 2°. de dieb. decr. 4°. 154. F
 VNDECIMVS dies est dies iudicatorius bonus. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
 VNDECIMVS dies indicium præbuit quandoq; decimi septimi, quādoq; uiginti. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. E
 VNDECIMVS uiribus est prope septimum, & quartumdecimum. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 147. B
 VNDARVM motu uermis mouetur. 1°. de diff. pul. 4°. 51. H
 de VNDOSO pulsu. 1°. de diff. pul. 4°. 51. H
 VNDOSI pulsus unde. 2°. de præf. ex pul. 4°. 112. H
 VNDOSUS pulsus quid significet. 2°. de præf. ex pul. 4°. 113. G
 VNEDON dicitur ab Italia rusticis fructus epimelidis. 6°. de simp. medic. facul. 5°. 47. D
 VNEDO est acerbus cum exigua dulcedine. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 VNEDO nocet stomacho, & dolorem capitis facit. 2°. de alim. f. 2°. 21. H
 VNGENDI locus erat in urbe. 2°. de san. tuen. 2°. 69. E
 VNGENDUS non est qui bene se habet. 3°. de san. tuen. 2°. 81. H
 VNGENDU corpus nō ualde siccū. de uict. rat. in mor. acu. cõ. 3°. 7°. 132. E
 VNGENDUM quando in balneo. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. E
 cur VNGENDUM post lotionem oleo. 7°. meth. med. 7°. 45. C
 VNGEBANTVR & lauabantur post febrem ciues, non agrestes. 10°. meth. med. 7°. 61. H
 VNGVENTARII ministri medicorum. in 6°. de morbis uulgarib. commentario 5°. 3°. 188. C
 VNGVENTARIJ siccas herbas, non uirides cognoscunt. 1°. de ant. 5°. 102. B
 VNGVENTARIJ Romæ cognoscunt succorum fraudes. 1°. de ant. 5°. 100. D
 VNGVENTARIJ uase duplici utuntur. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. B
 VNGVENTARIUM uas. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. G
 VNGVENTARIUM uas duplex. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. F
 VNGVENTVM quid sit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. A
 VNGVENTA quæ sint, collige. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 269. E
 VNGVENTA sunt olea ex herbis. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 VNGVENTA sunt ex nobis foris incidentibus. 1°. de san. tuen. 2°. 68. H
 de VNGVENTIS & suffumigijs documenta sunt extra medicinam. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. E
 ad VNGVENTA utuntur unguentarij aristolochia de matite. 6°. de simpli. medic. facul. 5°. 43. E
 in VNGVENTIS ceræ dosis. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
 in VNGVENTIS resinæ dosis. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
 VNGVENTI crassitudo. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. D
 VNGVENTA calefcunt in uase duplici. 8°. meth. med. 7°. 53. C
 VNGVENTA omnia in duplici uase miscetur. 3°. de cõp. me. p. ge. 5°. 234. F
 VNGVENTUM excipit purpura. 7°. meth. med. 7°. 47. A
 VNGVENTA Acopa quæ. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 233. B
 VNGVENTUM Aegyptiacum. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. A
 VNGVENTUM Aegyptium dicitur Mēdesium & Megaleum. 2°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 137. H
 VNGVENTUM Aegyptium quale sit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. H
 VNGVENTI albi confectio. de dyn. Sp. 32. A
 VNGVENTUM Amaracinum quale. 1°. de antid. 5°. 104. A
 VNGVENTUM amaracinum aperit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F
 VNGVENTU amaracinum rarefacit, et discutit. 9°. de cõp. m. f. l. 5°. 197. F
 VNGVENTUM Arabicum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 144. G
 VNGVENTUM ad Aures. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. A
 VNGVENTUM præstrigilem auribus infunditur. 3°. de compositio. medicamen. secundum loco. 5°. 142. D
 VNGVENTUM Babylonium. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. A
 VNGVENTA quibus uti oportet post Balneum. 8°. meth. med. 7°. 51. F
 VNGVENTA Comptoria calida. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. H
 VNGVENTU Crocinu quale. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. G
 VNGVENTU crocinu rarefacit, & discutit. 9°. de cõp. med. se. lo. 5°. 197. F
 VNGVENTUM Cypria

Vnguentum Cyprinum, & oleum cyprinum quo differant. 4°. de comp. medic. per genera. 5°. 239. H
 Vnguenta Delicatarum mulierum. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 Vnguentum ad omnes Dolores matricis post partum. de dyn. Sp. 29. H
 Vnguentum ad qualemuncq; dolorem. de dyn. Sp. 30. B
 Vnguenta pro Epilepsia. de dy. Sp. 24. C
 Vnguentum Foliatum quod Romæ. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. F
 Vnguenta foliata præciosa, & spicata. 4°. de loc. aff. 4°. 28. D
 Vnguentum fœminarum diuitū foliatū. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 125. G
 Vnguenta mulierum præciosa foliata, & spicata. 3°. de compoſi. medic. secundum locos. 5°. 141. A
 Vnguentū foliatum et spicatum quas habeant uires, & quod solum diuites possunt ipsis uti. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Vnguentum foliatum nardino præstantius. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Vnguentum foliatum calidum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. A
 Vnguenta foliata ualent ad uentriculi os. 8°. meth. med. 7°. 53. H
 Vnguentum foliatum ualet in defluuio capillorum. 1°. de compoſi. medic. secundum locos. 5°. 125. G
 Vnguentum foliatum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. D
 Vnguentum pro frigidis multum, & siccis. 7°. meth. med. 7°. 47. A
 Vnguentum supra frontem imponendum. de ocul. 7°. 190. C
 Vnguenti Fusci compositio qualis. de dyn. Sp. 31. D
 Vnguentū Gleuciniū rarefacit, et discutit. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 197. F
 Vnguentum ad Guttam. de dyn. Sp. 31. D/E
 Vnguentum ad Hæmorrhoidas. de dyn. Sp. 28. G
 Vnguentum ad Impetiginem. de dyn. Sp. 25. E
 Vnguentum ad impetiginem, & pruritus. secrete. Sp. 97. G
 Vnguentum Irinum aperit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F
 Vnguentū irinum rarefacit, & discutit. 9°. de cōp. med. se. lo. 5°. 197. F
 Vnguento irino utendum post balneum. 8°. meth. med. 7°. 51. F
 Vnguenti irini fæx repurgans est & extergens. 1°. de compoſi. medica. secundum locos. 5°. 129. H
 Vnguentum Laurinum calfacit sufficienter. 1°. de compositio. medicam. secundum locos. 5°. 122. B
 Vnguentum Laxatiuum quod caput alleuiat, stomachum purgat, appetitum confortat, oculos clarificat. de dyn. Sp. 23. D
 Vnguentum Malabathrinum primæ confectionis. 7°. de compoſi. medic. per genera. 5°. 271. G
 Vnguenti malabathrini fæx. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. D
 Vnguentum Mastichinum quale. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Vnguentum mastichinum ualet ad uentriculum. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 Vnguentum mastichinum uentriculo imbecillo applicabant antiqui. 7°. methodi medendi. 7°. 43. H
 Vnguento Melino pectus æstate ungendum. 5°. meth. med. 7°. 32. H
 Vnguentum melinum applicabant uentriculo imbecillo antiqui. 7°. methodi medendi. 7°. 43. H
 Vnguentum melinum dum fluit aliud. 8°. meth. med. 7°. 53. C
 Vnguentum melinum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 270. E
 Vnguentum melinum pro unguento nardino. 8°. de compoſi. medicamē. secundum locos. 5°. 187. D
 Vnguentum Mendesium quale. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 134. D/E
 Vnguentum ad Morpheam. de dyn. Sp. 25. F
 Vnguentum pro Mentula album. de dyn. Sp. 29. C
 Vnguentum ex Nardo quod optimū, & ubi fiat. 11°. meth. me. 7°. 72. H
 Vnguentum nardinum ubi optimum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. D
 Vnguentum nardinum Asianum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. D
 Vnguentum nardinum curiose factum. 8°. meth. med. 7°. 53. C
 Vnguentum nardinum calefacit ualentius. 11°. meth. med. 7°. 72. H
 Vnguentum nardinum melinum mastichinum quæ ordinem habeant inter se, & quo anni tempore exhibenda. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Vnguento nardino pectus hyeme ungendū. 5°. meth. med. 7°. 32. H
 Vnguentum nardinum optimum adhibet pro fomētō in dolore auris. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. A
 Vnguento nardino præcordia pficauit Galenus. de præcog. 4°. 219. A
 Vnguento nardino utendum post balneum. 8°. meth. med. 7°. 51. F
 Vnguentum nardinum ori uentriculi cōuenit. de remed. par. f. 7°. 158. F
 in Vnguendo nardino chia mastiche ualet ad oris uentriculi imbecillitatem. 8°. meth. med. 7°. 53. C
 Vnguentum nardinum applicabant uentriculo imbecillo antiqui. 7°. methodi medendi. 7°. 43. H
 Vnguento nardino imbuta lana pro stomachi ore. 7°. de compoſi. medic. secundum locos. 5°. 187. D

Vnguentum nardinum uentriculo admouit Galenus in defectu animi. de præcogn. ad Posth. 4°. 217. F
 Vnguentum nardinum ualet in defluuio capillorum. 1°. de compoſi. medic. secundum locos. 5°. 125. F
 Vnguenti Nardini fit mentio. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 271. G
 pro Vnguento nardino melinum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. D
 Vnguentum ad Nascentia mala. de dyn. Sp. 30. D
 Vnguentum Odoratum hedysma. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. D
 Vnguentum de Oleo frumēti probatum est ad morpheam nigram. de dynamidijs. Sp. 30. D
 Vnguentum ad Oris uitium uel uulnus. de dyn. Sp. 25. D
 Vnguentum ad Paralyſim. de dyn. Sp. 31. C
 Vnguentum ad Plagas. de dyn. Sp. 31. F
 Vnguentum bonum in Pleuritide. de med. fac. par. 7°. 166. A
 Vnguenta Præciosa calida. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. A
 Vnguentum præciosissimum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. D
 Vnguentum ad Quartanam. de dyn. Sp. 33. B
 Vnguenta quæ Rarefaciūt, & discutiūt. 8°. de cōp. med. se. lo. 5°. 197. F
 Vnguentum Rosaceum, & oleum rosaceum quo differant. 4°. de comp. medic. per genera. 5°. 239. H
 Vnguentum rosaceum quomodo conficiendum. 2°. de simplic. medicam. facultatibus. 5°. 16. E
 Vnguento rosaceo pectus æstate ungendum. 5°. meth. med. 7°. 32. H
 Vnguentum rosaceum. 3°. de comp. med. sec. loc. 144. G/ 5°. 145. C
 Vnguentum ad Serpiginem & ad carnem mortuam manducandam. de dynamidijs. Sp. 30. G
 Vnguentum Spicatum quod Romæ. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. F
 Vnguentum spicatum nardino præstantius est. 6°. de san. tu. 2°. 99. A
 Vnguentum spicatum calidum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. A
 Vnguenta spicata ualent ad uentriculi os. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 Vnguentum spicatum ualet in defluuio capillorum. 1°. de compoſi. medic. secundum locos. 5°. 125. G
 Vnguentum spicatum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. D
 Vnguendum ad Subducenda stercora etiam durissima pro ungendo ano. de dynamidijs. Sp. 27. F
 Vnguentum Sufinum. 3°. de comp. med. sec. loc. 142. B/ 5°. 164. G
 Vnguentum Syriacum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. F
 Vnguentum Telinum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. A
 Vnguentum ad Tibias fractas de phlegmate falso. de dyn. Sp. 30. B
 ex Vnguentis fomenta. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. A
 VNGVINOſA in urinis ab adipe ueniunt. in 6°. de morbis uulgar. commentario 5°. 3°. 192. A
 VNGUES. fin. med. 44. D/ Iſa. 49. D
 Vngues ultimæ partes, quæ perficiuntur. 2°. de temp. 1°. 16. A
 de Vnguibus uniuerſaliter manuū, & pedū. 2°. de ana. adm. 1°. 73. A
 Vngues quomodo se habeāt in corpore. 2°. de ana. admin. 1°. 73. A
 Vnguium nullum est regimen, sed tantum generatio. ars med. Iſa. 63. B
 Vngues pili, cutis cur in extremis partibus sint genita. in tim. 1°. 268. G
 Vngues cur ſiti in ſuis locis. 2°. de ana. admin. 1°. 73. C
 Vngues sub certis uenis connaſcuntur. in tim. Plat. 1°. 286. H
 Vngues ex quibus geniti. in tim. Plat. 1°. 286. H
 Vngues ex quibus conſtent. de hiſt. phil. Sp. 11. F
 Vngues ſunt chartilagineæ. de uoc. inſtr. diff. 1°. 106. C
 Vnguis commune habet cū chartilagine ſenſu carere. fin. med. Iſa. 49. D
 Vnguis dura per exceſſum. 5°. de ſimp. me. fac. 5°. 32. E
 Vngues cur ita duri. 1°. de uſu par. 1°. 115. F
 Vnguis ſiccus. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Vngues ſicciffimi. 2°. de temp. 1°. 18. A
 Vngues cur non offei. 1°. de uſu par. 1°. 115. F
 Vngues ſimiles, & diſimiles ab unguibus animalium non fortium habēt animalia fortia. 11°. de uſu par. 1°. 187. D
 Vngues in animalibus manſuetis, aut timidis ſunt lati, molles, & obtuſi. 11°. de uſu par. 1°. 187. G
 Vngues in animalibus agreſtibus aut fortibus acuti, magni, fortes, ac rotundi. 11°. de uſu par. 1°. 187. G
 Vngues curui cur inſunt animalibus carniuoris. 2°. de uſu p. 1°. 128. B
 Vnguis hominum cur mollior aliorum animalium. 1°. de uſu p. 1°. 115. H
 Vngues biſulcas habentia animalia quæ. de artic. com. 1°. 7°. 256. H
 Vngues cur rotundi. 1°. de uſu par. 1°. 115. H
 Vngues propter quid facti. 1°. de uſu par. 1°. 115. F
 Vnguibus cur indiguit manus. 1°. de uſu par. 1°. 114. E
 in Vnguū utilitate mire errant Plato & Ariſtot. 1°. de uſu p. 1°. 114. F
 ex Vngue &

ex Vngue, & carne digitorum summitas. 1°. de usu par. 1°. 114. D
 Vnguis, & uena digitorum partes. de ineq. intemp. 3°. 43. D
 Vnguis in digito cur extrinsecus. 1°. de usu par. 1°. 114. D
 Vngues longi non possunt rē parua apprehendere. 1°. de usu p. 1°. 114. D
 Vngues parui faciunt carnem inualidam ad apprehendendum. 1°. de usu partium. 1°. 114. D
 Vngues debent esse æquales carni. 1°. de usu par. 1°. 114. E
 Vngues sunt nutrimentū fm Platonē, & Aristotelē. 1°. de usu p. 1°. 114. F
 Vngues semper crescunt. 2°. de ana. admin. 1°. 73. B
 Vngues augentur in longum. 1°. de usu par. 1°. 115. H
 Vngues cur crescant. 1°. de usu par. 1°. 115. H
 Vngues pedū pportione rñdet unguibus manū. 3°. de usu par. 1°. 133. A
 Vngues quales cēt debeāt in chirurgo. de ijs, quæ i me. cō. 1°. 7°. 204. B
 VNGVES asinorum comitiales sanant. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. E
 Vngues asinorum coercadas sanant. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. E
 Vngues caprarum alopecias sanant. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. E
 Vnguis testudinis. de remed. par. fac. 7°. 164. E
 VNGVES diuellunt Batrachij caulis & folia uirentia. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 44. G
 in Vngue ægritudinum causæ. de diff. mor. 3°. 4. F
 ad Vnguim Ascessus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. G
 Vngues Adunci Tabidorum iudicium. 1°. de loc. aff. 4°. 6. D
 Vngues cur Curuentur in purulentis. in pgn. Hip. com. 2°. 4°. 204. E
 Vnguibus curuis, & nigris prædicatur mors. de usu pul. 1°. 227. E
 circa Vnguim radices Dolor. de ineq. intemp. 3°. 44. E
 Vngues Leprosos eximunt pices. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. E
 Vngues ac digiti Liuidi significat mortem. in progn. com. 2°. 4°. 198. F
 Vngues Pforodes sanant cantharides. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. E
 ad Vngues Putridos. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 244. F
 ad Vngues Quassatos, & apostematos ualet succus centaureæ. de uirtute centaureæ. Sp. 93. E
 ad Vnguim Scabiem. de med. fac. par. 7°. 177. G
 Vngues Scabros eiicit chelidonium minus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
 ad Vngues scabros diuinum auxilium. de med. fac. par. 7°. 174. A
 ad Vngues offendiculo uacillantes uel confirmandas, uel extrudendas. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248. C
 propē Vnguem ulcus quid faciat neglectum. 2°. de diff. feb. 3°. 41. B
 VNGVIBVS & urinae similia in abscessibus inueniuntur. de tumori bus præter nat. 3°. 83. G
 Vnguim similia corpora inuenta quandoque in abscessibus. 14°. meth. medendi. 7°. 90. E
 VNGVES pisces habent carnem duram. 3°. de alim. fac. 2°. 32. B
 VNGVES rosis refecat. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 155. D
 VNGVIS in oculo quid fin. med. 48. E/introd. 15a. 58. G
 Vnguis in oculo. de diff. mor. 5. H/6. B/de tum. præ. nat. 3°. 84. H
 Vnguis affectus iridis oculi. intr. 15a. 58. D
 Vnguis ulceratio oculorum. fin. med. 15a. 48. D
 Vnguis in oculo est ex genere naturali. de dif. mor. 3°. 4. F
 Vnguis est ægritudo. de dif. mor. 3°. 4. F
 Vnguis pupillam obtenebrat. de dif. mor. 3°. 4. F
 Vnguis oculorum morbus manu indiget. introd. 15a. 59. G
 Vngues in oculo prædicuntur. intr. 15a. 59. G
 Vngues lino uel hamulo attrahuntur. intr. 15a. 59. G
 Vngues oculorum quibus attenuentur. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 151. A
 Vngues oculorum eliquat sepiarum testa sali fossili mista. 11°. de simplic. medic. facul. 5°. 81. A
 Vngues oculorum auferunt ethymalli. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. D
 ad Vnguem oculi. de remed. par. fac. 7°. 156. H
 VNGULA ex qua substantia. 1°. de usu par. 1°. 115. G
 Vngula solidæ sunt duræ, & insensibiles. 3°. de usu par. 1°. 134. A
 Vngula bifidæ sunt duræ & insensibiles. 3°. de usu par. 1°. 134. A
 Vngulas solidas aut bifidas animalia habentia habet collum longius. 11°. de usu par. 1°. 187. D
 Vngula sicca. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Vngula siccissima sunt. 2°. de temp. 1°. 18. A
 Vngula cur non indiguit homo. 1°. de usu par. 1°. 113. D
 per Vngulas expelluntur superflua. de compag. memb. Sp. 59. B
 Vngula Vrsina. de dyn. Sp. 24. B
 de VNGULA, & quid sit. de med. fac. par. 7°. 162. D
 Vngula quid sit. de ocul. 7°. 186. F
 Vngula in oculo. de ocul. 7°. 186. E
 Vngula est morbus coniunctiue. de ocul. 7°. 186. E

Vngulæ oculorum præsidium. de dyn. Sp. 24. H
 ad Vngulas quæ faciant. de ocul. 7°. 189. C
 Vngula uetustæ putrefactiua ualent. de ocul. 7°. 189. C
 VNIT uenas uinculum capitis. in Tim. Pla. 1°. 288. A
 VNIONES nō recte tāto studio appetūtur. d. cog. cu. ai m. 2°. 54. H
 VNIO est intentio solutionis continuitatis. ars med. 15a. 69. G
 Vnio impossibilis in instrumentis. ars med. 15a. 69. G
 ad Vnionem utilia. ars med. 15a. 69. G
 VNITAS Deus. de hist. phil. Sp. 4. F
 Vnitas est causa cur pars sit una. de dif. mor. 3°. 3. C
 in Vnitate morbi qui. de ocul. 7°. 181. C
 VNITATIS solutio nomen inuentū à Galeno. de cau. mor. 3°. 9. F
 Vnitatis solutio, & cōtinuitatis solutio idem sunt, & in quibus sint partibus. 5°. meth. med. 7°. 29. H
 Vnitatis solutio ægritudo communis omnibus. de causis morborum. 9. F/1°. de symp. cau. 3°. 14. C
 Vnitatis solutio cōmunis similaribus, & instrumentis. 2°. meth. 7°. 13. D
 Vnitatis solutio in carne quid sit. 5°. meth. med. 7°. 16. E
 Vnitatis solutio in osse quid sit. 3°. meth. med. 7°. 16. D
 Vnitas quomodo soluitur, quotque modis. de ineq. intemp. 3°. 43. F
 Vnitatem soluunt calor, & frigus. de ineq. intemp. 3°. 44. C
 Vnitatis diuisio in rhagoide. 1°. de symp. cau. 3°. 14. H
 Vnitatis solutio unitronem postulat. 3°. meth. med. 7°. 16. D
 VNIVERSALES differentiæ in singulares distinguuntur. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 175. G
 Vniuersalia quod primo addiscenda sunt, & post particularia. in 1°. pr. commentario 3°. 4°. 184. H
 ab Vniuersali, & generalissimo ad singulare inuētores Plato & Hippocrates. 9°. de decr. Hip. 1°. 283. H
 in Vniuersalibus particularia continētur. de uict. ratione in morb. acu. commentario 2°. 7°. 124. F
 Vniuersalia ex singularibus fiunt. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 174. G
 ad Vniuersalium cognitionem cōducunt singularia. in 1°. de morb. uul. commentario 2°. 3°. 120. H
 in Vniuersalibus consistit methodus. 9°. meth. med. 7°. 58. C
 Vniuersalis doctrina ex particularibus fit. de uict. ratione in morb. acu. commentario 1°. 7°. 111. A
 ex Vniuersalibus doctrina fit. de uict. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 142. H
 ex Vniuersalibus iudicantur artes. ad Thrasy. 2°. 106. A
 Vniuersalium quedam perpetuo sunt, quedam ut plurimum. de uict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 142. H
 Vniuersali facultate cognita in particulares usus facile deuenimus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 de Vniuersali iudicium fit ex uno uel altero experimento. 11°. de simp. medic. facul. 5°. 81. D
 Vniuersali inuenta facultate nō indigemus experientia ad particulares actiones, sed ad confirmationem. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. A
 Vniuersalia non sat est nouisse, nisi in particularibus exercitetur. 13°. methodi medendi. 7°. 82. G
 pro Vniuersalibus Hippocrates utitur particularibus. de uict. ratio. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. A
 Vniuersale intelligere & de particulari loq. mos est Hippocratis. de articulis, com. 3°. 7°. 277. D
 Vniuersalia ex duobus exemplis facit Hippocrates. in 3°. de morb. uulg. commentario 1°. 3°. 128. G
 Vniuersales morbi qui. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 101. D
 Vniuersale principium ad omnia membra est cor. de ana. uiu. Sp. 56. H
 Vniuersale, & primum instrumentum omnium sensuum est cor. de utilitate respirationis. Sp. 62. F
 Vniuersalē causam in rebus ponit Hippocrates. c. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 VNIVERSALITER quando dicere possumus medicinam iuuare. com. 3°. aph. 9°. Ex. 20. H
 VNIVERSIM nutrire quid. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 VNIVERSI corpus ex igne & terra. 7°. de decr. Hip. 1°. 271. H
 Vniuersum & totum differunt. de hist. phil. Sp. 5. F
 VNIVOCA quæ sint. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. D
 VNVM quid uere, & simpliciter dicatur. 1°. de usu par. 1°. 113. B
 Vnum multa, & multa unum fm Platonem. 2°. meth. med. 7°. 14. F
 Vnum, & idem potest dici gñe, specie, & numero. 2°. meth. me. 7°. 15. A
 Vnum propter quid dicatur animal. 1°. de usu par. 1°. 113. B
 Vnum propter quid dicatur animalis particula. 1°. de usu par. 1°. 113. B
 Vnum uni

Vnum uni tātum aduersari natura institutum est. de opt. sect. Isa. 29. B
 Vnum est si quod optimū est in unaquaq; re. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. B
 Vnum esse impatibile probatur. 1°. de elem. 1°. 3. C
 Vnum pati non potest, quia nihil ipsum afficit. 1°. de elem. 1°. 3. G
 Vnum quod non est dolet. 1°. de const. ar. med. Isa. 38. B
 Vnū dicitur quod est subiectum quæstionis. 9°. de decr. Hipp. 1°. 286. C
 Vno dicto, aut duobus ab authoribus, quod alia subintelligi debeant, colli-
 ge. com. 1°. aph. 16°. Ex. 9. A
 ex Vno alia possunt intelligi. com. 5°. aph. 7°. Ex. 37. H
 Vnum discere quod sit ornatissimū melius quā sexcēta deprauata. 2°. de differ. pul. 4°. 55. A
 Vnum ueritatis amatorē multis alijs præponit Galenus. 2°. de dignoscē-
 dis pulsibus. 4°. 78. B
 Vnum hallucinatum secuti sunt omnes. 2°. de dign. pul. 4°. 78. H
 VNICVIQVE credendum in sua arte. in oratio. suas. Isa. 4. C
VOCABVLORVM significatiōes ex longo usu depre-
 henduntur. 2°. de loc. aff. 4°. 12. B
 Vocabulorū usitatorū significatiōes seruandæ. 2°. de alim. f. 2°. 17. A
 Vocabulis quomodo uti debemus. 9°. de decr. Hipp. 1°. 279. D
 Vocabulis qui uolunt recte uti reprehenduntur. 1°. de loc. aff. 4°. 5. A
 Vocabula noua effingere quis docuit. Hipp. ling. explan. Ex. 71. E
 Vocabulis sepius abutimur, in medicina præsertim. commētario 1°. apho-
 rismo 14°. Ex. 7. C
 Vocabula latīna. 3°. de diff. pul. 4°. 63. H
 VOCALIVM græcarum differentia. 1°. meth. med. 7°. 4. D
 Vocalium instrumentorum officium quo modo læditur. 3°. de locis af-
 fectis. 4°. 14. F
 in Vocalibus instrumentis nullo existente uitio aliter uox offensa est ei,
 qui ab alto decidit. 3°. de loc. aff. 4°. 14. F
 Vocales nerui, quos Galenus ita uocauit, qui. 1°. de loc. aff. 4°. 6. H
 ad Vocalis arteriæ asperitatem. de remed. par. fac. 7°. 158. C
 semi Vocale quomodo redditur animal. 8°. de anatomicis administratio-
 nibus. 100. D/ 1°. 101. H
 in Vocale fit animal incisa aspera arteria. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. C
 VOCALISSIMI sunt qui calidum plurimū habent in corde. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 185. H
 VOCATVM & uocari quando utitur Hippocrates. de uict. ratio. in
 mor. uul. com. 3°. 7°. 129. E
 VOCIFERATIONIS uasa in brutis quæ. de ana. uiu. Sp. 49. B
 in Vociferatione aperit cooperculū epiglottidis. de uo. & anh. Sp. 61. G
 in Vociferatiōibus necessaria est uocis lōgæ emissio. de ana. ui. Sp. 48. B
 Vociferationes aborsum faciunt. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 VOLA thenar græce dicitur. 2°. de usu par. 1°. 121. B
 Vola quæ. introd. Isa. 53. C
 ut Volæ manuum debent esse membra bonæ comprehensionis. de anato-
 mia uiuorum. Sp. 50. G
 Vola manus maxime omnium sentit tactum. de comp. memb. Sp. 58. E
 VOLATILIVM colla similia caudis. de bon. & uitio suc. 2°. 37. B
 Volatilia & quadrupedia dum ambulant habent eādem figuram, quā
 habent homines sedentes. 3°. de usu par. 1°. 128. D
 Volatilia quadrupedia nunquā stant recta. 3°. de usu par. 1°. 128. D
 Volatilia optima quæ. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Volatilia carne mollia danda in tertiana pro cibo. 1°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 97. C
 Volatilium alæ quales circa cōcoctionem. de bon. & uitio suc. 2°. 35. H
 Volatilium aliquorum uentriculi manduntur. 3°. de alim. fac. 2°. 29. E
 VOLARE ad terram, & cadere ad terram in aibus diuersa. de tre-
 more & palpit. 3°. 52. A
 Volare non potest auis super locum quēdam, qui est in Sauromatibus. de
 bonitate aquæ. Sp. 76. A
 Volare se somniare quid significet. de dign. ex insom. sum. 4°. 213. D
 VOLSELLA naribus illapsa corpuscula extrahuntur. 3°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 148. E
 Volsella. 3°. de comp. medic. sec. loc. 145. H/ 5°. 148. D
 VOLVCVM maius incidit, & excalfacit uehementer. 8°. de simp. medic. facul. 5°. 58. B
 Volucris maioris fructus, & folia urinam sanguinolentam efficiunt, & lie-
 nosos difficulter spirantes iuuant. 8°. de simp. medic. fac. 5°. 58. B
 Volucris maioris semen sterilitatem bibentibus affert. 8°. de simplicium medic. facul. 5°. 58. B
 VOLVCRIA animalia opēvθas antiqui nominabant. 3°. de alimen-

torum facul. 2°. 29. C
 Volucres uolare conātur antequam idoneæ sint. de foet. for. 1°. 325. E
 Volucres sunt sticciores gressibilibus. 14°. de usu par. 1°. 206. D
 Volucris habent exiguum cerebrum. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F
 Volucris uena caua ubi scindatur. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. F
 Volucres quæ laudantur. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
 Volucres omnes clausæ excrementosæ. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 VOLVNTARIA uis in cerebro. in progn. com. 2°. 4°. 200. B
 Voluntaria facultate utuntur musculi. 6°. de loc. affect. 4°. 38. F
 Voluntaria non est uirtus expulsiua stomachi sed uolūtaria. de motibus
 manifestis, & obscuris. Sp. 68. G
 Voluntariæ facultates non semper operantur. de trem. & pal. 3°. 60. A
 Voluntaria & uitali facultate potior est ad febres uis concoctrix. 11°. meth. med. 7°. 70. A
 Voluntariæ potentiæ læsiones quæ. 2°. de symp. cau. 3°. 19. G
 VOLVNTARIVS motus distinguitur à naturalibus, & uolunta-
 tis expertibus. de bon. & uit. suc. 2°. 35. G
 Voluntarius motus proprius animalium, & opus animæ. 1°. de naturali-
 bus facultatibus. 1°. 290. G
 ad Voluntarium motum tribus animæ partibus incitatur. 4°. de decre-
 tis Hippocratis & Plat. 1°. 256. H
 ad Voluntariū motum musculi sunt constricti. 16°. de usu pa. 1°. 214. H
 Voluntarij motus ex musculis. 2°. de decr. Hipp. 236. D/ 7°. 272. F/ 1°. de motu m. 308. F/ 1°. 309. B/ de bon. & uitio succ. 2°. 35. G/ de trem. palp. 3°. 56. B/ 6°. meth. med. 7°. 38. D/ commentario 2°. aphor. 18°. Ex. 13. G/ de uoc. et anhel. Sp. 60. F
 Voluntariē quod moueatur membrum nullum caret musculo qui accipit
 neruum à cerebro. 1°. de decr. Hipp. 1°. 234. B
 Voluntario motu quæ mouentur partes, habēt ad minus duos musculos. 10°. de usu par. 1°. 180. G
 Voluntarius motus fit per uillos in musculis. de ana. uiu. Sp. 44. G
 Voluntarius motus non est tantum musculorum. de mot. man. Sp. 68. E
 Voluntarij motus instrumēta hñt magnos neruos. 5°. de usu p. 1°. 145. D
 Voluntarium motum partes habentes, habent neruos duos. 8°. de usu partium. 1°. 166. H
 Voluntarij nerui qui sint, & unde oriantur. de ofsi. 1°. 40. D
 Voluntarij motus principium cerebrum. 2°. de decr. 1°. 240. D
 Voluntarij motus fons cerebrum. 2°. de decr. Hipp. 1°. 237. A
 Voluntariorū motuum principium est in cerebro. in tim. Pla. 1°. 287. D
 Volūtario motu mēbra primo mouet cerebrū. de mot. m. et ob. Sp. 66. G
 Voluntarius motus, & sensus à cerebro mittuntur ad alia membra. de uoc. & anhel. Sp. 61. G
 Voluntarius motus est neruorum motus. 1°. de loc. aff. 4°. 6. H
 Voluntarij motus principū cor. 2°. de decr. Hipp. & Pla. 1°. 240. D
 à Volūtario motu motus pulsus cordis diuersus. 2°. de decr. 1°. 240. D
 Voluntarij motus causa quæ. de mot. man. & obs. Sp. 69. E
 de Voluntario motu motis membris. de mot. man. & obs. Sp. 68. H
 Voluntarium motum habent palpebræ. 10°. de usu par. 1°. 179. G
 Voluntario motu mouentur palpebræ superiores. 10°. de usu p. 1°. 181. A
 Volūtarius, & naturalis ē motus palpebrarū. de mot. m. et ob. Sp. 69. G
 Voluntarium motum habet aspera arteria. 7°. de usu par. 1°. 160. C
 an Voluntarius sit uel naturalis motus pectoris. de mot. man. Sp. 69. G
 an Voluntarius sit motus diaphragmatis. de util. resp. Sp. 63. G
 Volūtariū motū esse anhelitū probatur. de mot. man. & obs. Sp. 66. H
 an Volūtarius sit motus uel naturalis sternutatio. de mo. man. Sp. 69. H
 in Voluntario motu cōsumitur spiritus animalis. de usu puls. 1°. 227. H
 an Voluntarius uel naturalis motus sit risus. de mo. man. Sp. 69. H
 Voluntaria instrumenta, & naturæ concurrunt ad excernendum. 2°. de motu musc. 1°. 316. A
 circa Voluntaria membra tremor fit. de trem. palp. 3°. 53. D
 VOLVNTARIA functione nō utitur foetus. de foet. for. 1°. 323. G
 Voluntaria actio quæ. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. E
 Volūtaria actio quō ab animali fit facultate. de uoc. instr. 1°. 106. D
 Volūtaria actio fit ex nobilissimo motu animæ scilicet ex motu cogitatio-
 nis, & deliberationis. de uoce, & anhel. Sp. 61. G
 Voluntariorum operum quædam libera sunt quædam affectibus corpo-
 ris seruiunt. 2°. de motu mus. 1°. 315. D
 Voluntariæ actiones intentione secunda quæ. de mot. m. et obs. Sp. 69. A
 Voluntariæ per intentionem primam sunt actiones pedum. de mot. man. & obscuris. Sp. 69. A
 Volūtariæ sunt actiōes manuū, uox, loquela. de mo. ma. & ob. Sp. 69. A
 in Voluntarijs actionibus consistit uita. de mot. man. & obs. Sp. 67. F
 Voluntaria actio

Voluntaria actio nobilissima est uox. de uoc. & anhel. Sp. 61. G
 Voluntaria est actio anhelitus secundum quosdā. de uo. et anhel. Sp. 62. B
 inter Voluntatem & naturam media est actio anhelitus fm quosdam. de uoce & anhelitu. Sp. 62. B
 Voluntaria est erectio priapi. de mot. man. & obsc. Sp. 67. H
 Voluntarium quando non est egerere, & mingere sed naturale. de mot. manif. & obsc. Sp. 69. C
 ad Voluntariam actionē adolescentes aptissimi. 1°. de san. tuē. 2°. 64. D
 ad Volūtariam actionē inepti senes & infantes. 1°. de san. tu. 2°. 64. D
 Voluntarias actiones faciunt dormientes. 2°. de motu mus. 1°. 314. G
 Voluntarie actiones fiūt per musculos, & neruos. de uo. inst. 1°. 106. D
 Voluntaria esse opera q̄uo iudicari debeant. 2°. de motu musc. 1°. 34. H
 Voluntarias plures actiones cur mente non assequimur. 2°. de motu musc. feulorum. 1°. 315. A
 Voluntarias actiones qui habeāt infirmas. 4°. de præs. ex p. 4°. 120. H
 Voluntarie actiones quando uitiantur. in 6°. de morbis uulgaribus, cōmentario 3°. 3°. 174. H
 an Volūtaria sit uel naturalis laxatio actiōis lacerti. de motib. Sp. 68. H
 VOLUNTAS desiderii, & appetitus idē. in pg. cō. 2°. 4°. 198. E
 fm Voluntatem nostram plurimā ex animalibus actionibus pficiuntur. de uoc. instr. dissect. 1°. 106. C
 à Voluntate non omnis est facultas animalis. de uoc. instr. 1°. 100. C
 Voluntatis conseruatio, imaginatio, rerum cogitatio, sunt tria actionum genera. de uoce, & anhel. Sp. 61. G
 Voluntas in sanis iuxta neruorum originem ordinata, motus principiiū primo dat neruis, postea musculis. 3°. de loc. aff. 4°. 17. E
 Voluntas quando consilij inops. de trem. palp. 3°. 61. F
 à Voluntate tantum non fit actio generationis instrumentorum. de mo. man. & obsc. Sp. 68. F
 Voluntati obediunt œsophagus, & stomachus. de mo. m. et ob. Sp. 69. E
 à Voluntate tanquam ab agente fit uox. de uoc. instr. diff. 1°. 106. D
 Voluntas quid agat in respiratione. de cau. resp. 1°. 226. H
 Voluntas similis est equiti in respiratione. de cau. resp. 1°. 227. B
 Voluntatis opus est digitorum extensio flexioq; 6°. de lo. aff. 4°. 38. F
 à Voluntate & natura uomituum differentia. de mot. man. Sp. 68. G
 à Voluntate facta excretio, & urina. de mot. man. & obsc. Sp. 68. G
 à Voluntate pendet non uestica sed meiendi officiū. 6°. de l. af. 4°. 38. E
 à Voluntate est deiiciendi munus non intestinorū. 6°. de lo. af. 4°. 38. E
 Voluntas emittit stercus per sedem. 2°. de decre. Hipp. 1°. 233. F
 Voluntas coeundi unde generetur. de sper. Sp. 36. F
 Voluntas non potest in uitalibus. de trem. & palp. 3°. 58. F
 Voluntatis instrumenta sunt muscoli. 4°. de usu par. 1°. 141. E
 Voluntatis nostræ imperium imitatur muscoli actio. 1°. de lo. af. 4°. 2. H
 Voluntas agit in tremoribus. 2°. de symp. cau. 3°. 20. C
 Voluntate non caret tremor. de trem. palp. 3°. 53. E
 à Voluntate actiones ledere ut possunt muscoli affecti, ita uestica & intestina naturales. 1°. de loc. aff. 4°. 8. A
 sine Voluntate est rigor. de trem. & palp. 3°. 53. E
 VOLUPTAS quid. 2°. de loc. aff. 4°. 8. D
 Voluptas timori opposita quæ. 12°. meth. med. 7°. 77. D
 Voluptatem nominat passionem Plato. de symp. diff. 3°. 10. D
 Voluptas philosophiæ finis est fm Aristippum. de hist. phil. Sp. 2. H
 Voluptas quæ sit secundum Aristippum. de hist. phil. Sp. 2. H
 Voluptas quid fm Zenonem, & Epicurum. 4°. de decre. Hipp. 1°. 248. F
 Voluptas animantibus quæ. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. E
 ad Voluptatem uis irrationalis ducit omnes. 5°. de decre. Hipp. 1°. 258. H
 ad Voluptatem ex concupiscibili trahimur. 5°. de decre. Hipp. 1°. 256. H
 ad Voluptatis creationem quid exigitur. 7°. de decre. Hipp. 1°. 271. H
 Voluptatis fons, & radix est sensus. 1°. de elem. 1°. 3. H
 Voluptatibus nouem fruitur corpus per quinq; uirtutes animales. de cōpagine membrorum. Sp. 59. B
 Voluptates nouem à cerebro præbentur. de comp. memb. Sp. 59. B
 Voluptas quomodo in uisu, & an intensa. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
 Voluptas quomodo in auditu. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
 Voluptas quomodo in odoratu. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
 Voluptas, & cupiditas cur in coitu, et q̄uo fiat. 14°. de usu p. 1°. 207. D
 ob Voluptatem non indulgendum coitui. 6°. de loc. aff. 4°. 39. H
 Voluptatem sentiunt lassatæ particule, redeunt ad proprium statum. 1°. de symp. cau. 3°. 17. E
 Voluptas ex reditu ad naturam eius, quod diuelli periclitabatur. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
 Voluptates querebant tempore Galeni. 1°. meth. med. 7°. 2. C

Voluptates quæ sequendæ, & quæ fugiendæ. 9°. de decre. 1°. 283. E
 Voluptates qui sequitur, qualis sit. de consuet. 2°. 61. F
 Voluptates animi longe maiores sunt quam corporis. de cuiusque animi pec. not. atque med. 2°. 58. G
 Voluptates sunt causæ præcedentes pulsus mollis. 1°. de præs. 4°. 109. D
 Voluptas dissoluit uires uitales. 1°. de sem. 1°. 335. D
 in Voluptate maxima quomodo mors contingat. 5°. de lo. aff. 4°. 29. B
 Voluptate nimia affecti non nulli interierunt. 1°. de sem. 1°. 335. D
 VOLVULOSI qui uomitus dicantur. 8°. de composit. medicamen. secundum locos. 5°. 190. A
 Voluulosæ subersiones quæ. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. A
 ad Voluulosas stomachi subuersiones. 8°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 190. D
 ad Voluulosas affectiones. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. F
 ad Voluulosas stomachi affectiones. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 190. H
 ad Voluulosos. 7°. de comp. med. sec. loc. 182. G/9°. 5°. 202. B
 VOLVULVS quid. fin. med. 47. C/intr. 154. 56. A/in 3°. de morbis uulgar. com. 2°. 3°. 138. H
 Voluuli, qui dicuntur ilei, quid sint, & quomodo fiant, præsertim autē no. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. G
 in Voluulo reuoluit stercus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. A
 in Voluulo letali stercus euomitur. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 187. F
 Voluulus graue olens qui. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 187. E
 Voluulus & si habeat bonas urinas est parua spes. in 3°. de morbis uulg. commentario 2°. 3°. 138. H
 Voluuli curatio. intr. 154. 56. A
 ad Voluulos. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 191. E/de med. fac. p. 7°. 166. D
 de VOMENDI motu. de mot. man. & obsc. Sp. 68. G
 Vomēdi uolūtas aliqñ adest cōceptis i hora phlegmatis. d sper. Sp. 37. C
 ad Vomendum quæ sint apta, & quæ non. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. A
 Vomendi ordo bis in mense. de sal. diæ. 2°. 42. B
 Vomendum à cæna quando calculosis. de ren. aff. dig. et med. 7°. 194. F
 Vomendum quando in capitis dolore. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. H
 VOMENTES qua de causa lacerantur. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 Vomentes facile graciles sursum purgare conuenit uitantes hyemem. de cathartics. Sp. 94. C
 Vomentes difficulter, & mediocriter crassi deorsum purgare conuenit æstatem uitantes. de cathar. Sp. 94. C
 Vomentes facile quomodo tractandi. de sal. diæ. 2°. 42. C
 Vomentes difficulter quomodo tractandi. de sal. diæ. 2°. 42. C
 Vomētes cito pro qualibet occasiōe nō sunt purgandi. de dyn. Sp. 20. E
 Vomētibz difficultr scamonium dandum. de dyn. Sp. 20. H
 Vomentes post aliquod tempus cur. 5°. de nat. fac. 1°. 303. D
 Vomentes quibus cibis uti debeat. 5°. de usu par. 1°. 143. E
 Vomētibz prodest faba. 7°. de simp. mcd. fac. 5°. 53. D
 ad Vomentes crebro. de med. fac. par. 7°. 166. E
 ad Vomentes cibum. 1°. de comp. med. sec. loc. 189. E/ 5°. 190. D
 ad Vomentes bilem. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. C
 Vomentes sanguinem si sine febre salutare, si cum febre malum. com. 7°. aphorismo 37°. Ex. 56. H
 Vomētibz sanguinem utile sclerosmon. de dyn. Sp. 28. C
 ad Vomentes sanguinem. de med. fac. par. 7°. 173. F
 ad Vomentes stercus. de med. fac. par. 7°. 166. D
 VOMICA sub septo transuerso qualis. intr. 154. 56. F
 VOMITIO quid sit. 1°. de nat. fac. 1°. 303. G
 Vomitiones quauo fiunt. 3°. de nat. fac. 1°. 303. G
 in Vomitiones est uis expultrix in uentre. 3°. de nat. fac. 1°. 303. C
 Vomitionem incurrere possunt siti infestati. 6°. de loc. aff. 4°. 38. B
 Vomitionē quomodo faciat iecur, et per quā uia. 3°. de symp. c. 3°. 27. H
 Vomitiones, & urinae difficultates ex defluxionibus ad partes imbecillas. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 109. A
 Vomitio quomodo paranda. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. C
 Vomitio caput replet. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 14. H
 Vomitio à tuberculi intus ruptione fit. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
 Vomitio biliosa quando expectanda. in prog. com. 3°. 4°. 210. E
 Vomitio cum mera est semper praua. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 121. C
 Vomitione sanguis è gula & uentriculo eijcitur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. F
 Vomitio utilissima, & pessima quæ. in prog. com. 2°. 4°. 201. F
 VOMITIVVM. de sal. diæ. 2°. 41. F
 VOMITORIA medicamenta sumpturus, quomodo tentandum an sit facilis uomitus, & quomodo præparandus sit ad uomitum per gradus. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. F
 per Vomitoria medicamenta sit uacuatio. 14°. meth. med. 7°. 89. A
 Vomitorijs utaris

Vomitorij utaris in priapismo. 14°. meth. med.	7°. 89. C	ad Vomitum ineptissimi sunt, qui pectus habent angustum, & compressum. quos purg. oportet.	5°. 88. E
Vomitorium medicamentum nunquam dandum ei, cui inheret pituita in testinis. com. 4°. aph. 12°.	Ex. 28. F	Vomitus periculosus in habentibus partes corporis tenues. comment. 2°.	aphorismo 35°.
Vomitorium sine angustia. de dynam.	Sp. 27. A	ad Vomitum proclives si biliosi sint per superiora purgandi, cauentes hyemem. com. 4°. aph. 6°.	Ex. 17. F
Vomitorium sine periculo. de dyn.	Sp. 27. A	Vomitus tempore hyemis fieri non debet ab his, qui habent leuitatem intestinorum. com. 4°. aph. 12°.	Ex. 28. A
Vomitoria. 2°. de antid. 5°. 114. B/ de med. fac. par.	7°. 173. E	ad Vomitum cogere qui non potest est absurdum. 1°. de loc. aff. 4°. 5. E	
Vomitorium medicamentum. de dyn.	Sp. 27. F	ad Vomitum quos non debemus compellere. com. 4°. aph. 7°. Ex. 28. B	
VOMITURI quomodo bibere debeant. de sal. diæ.	2°. 41. G	Vomitus propter quid difficilis. de ana. uiu.	Sp. 49. F
Vomituri quæ symptomata sint. 1°. de symp. cau.	3°. 15. B	Vomitus facili quomodo paretur. de sal. diæ.	2°. 41. F
Vomituris cur labia tremant. in 1°. prorrh. com. 1°.	4°. 167. E	Vomitus cōtinuus facit assuefacere corpus. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. F	
Vomituris sputo os plenum. in 1°. prorrh. com. 1°.	4°. 167. E	Vomitus ut sit facilis. de med. fac. par. 166. D/	7°. 173. F
de VOMITVS & deuorations motu. de mot. man. et obs.	Sp. 68. D	in Vomitibus assueti quomodo tractandi. de cōsuet.	2°. 61. H
Vomitus, & nausea qui motus sint. 3°. de symp. cau.	3°. 25. F	Vomitus quo anni tempore fieri debet. de sal. diæ.	2°. 41. E
Vomitus Præcedunt nausea. 2°. de symp. cau.	3°. 21. G	Vomitus unde fiat, & cur fiat æstate. com. 3°. aph. 21°. Ex. 24. D	
Vomitus symptoma. 2°. de symp. cau.	3°. 21. E	Vomitus quibus fiat causis. 3°. de symp. cau.	3°. 27. B
Vomitum quæ uis faciat. de mot. man. & obs.	Sp. 68. G	Vomitus ppter quid paruulis nup. natis insit. cō. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A	
Vomitus symptoma facultatis naturalis. 2°. de symp. cau.	3°. 21. G	Vomitū impediētes philosophos spernit Galenus. 6°. de san. tu. 2°. 95. H	
Vomitus ex toto genere præter naturam. de symp. differ.	3°. 13. G	ad Vomitum quādo robustus debeat puocari. cō. 7°. aph. 61°. Ex. 59. F	
Vomitus si tempestiue fiat, non est præter naturā. de symp. diff.	3°. 13. G	Vomitus nullus debet prouocari cum inedia. com. 6°. aph. 16°. Ex. 12. H	
Vomitus opponitur alimento, quod dicitur secundum tertium significatum. 1°. de san. tuen.	2°. 69. A	Vomitus ostendit uentriculū ieiunij pati. com. 5°. aph. 50°. Ex. 52. G	
Vomitus est ex genere resupinitatū. 8°. de cōp. med. sec. loc.	5°. 189. H	Vomitus quomodo fiat aliquando post cibum. 8°. de composi. medicamēt.	secundum locos.
in Vomitus genere est singultus. com. 6°. aph. 39°.	Ex. 50. G	Vomitum à cibo semel, aut bis in mense cur laudat Galenus. 5°. de usu partium.	1°. 143. E
in Vomitibus & singultibus quō nō idē affectus. 3°. de symp. c. 3°. 25. F		Vomitu qui indigeant. com. 4°. aph. 17°.	Ex. 29. B
Vomitus est motus minus intensus q̄ singultus. cō. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G		Vomitus quibus conferat. de sal. diet.	2°. 42. C
Vomitus trahit quæ sunt in stomacho, singultus quæ in ore, sed altius. cōment. 6°. aph. 39°.	Ex. 50. G	p Vomitū educēda Bilis, si sursum repat. 1°. de art. cur. ad Gl.	7°. 97. B
in Vomitu, & singultu quæ deiciantur. 3°. de symp. cau.	3°. 25. F	Vomitū prouocat in capitis dolore. 2°. de comp. med. sec. loc.	5°. 135. B
Vomitus qñ potius iuuat quā euacuare per inferna uiscera. de remedijs paratu facil.	7°. 160. D	Vomitus à raphano in capitis dolore ex crasis & glutinosis humoribus in stomacho. 2°. de comp. med. sec. loc.	5°. 137. A
Vomitus euacuat. com. 4°. aph. 2°.	Ex. 27. D	Vomitus conuenit in Causo. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°.	7°. 135. B
Vomitus sunt euacuationes communes. ars med.	Isa. 71. E	Vomitus quibus Ictericis conueniat. de cura icteri.	Sp. 110. H
Vomitus fit è gula, & uentriculo. com. 7°. aph. 37°.	Ex. 56. H	per Vomitum & aluum expurgari potest Iecur. 7°. met. me. 7°. 49. D	
per Vomitum uacuantur succi prauī, qui à toto corpore defluunt in superiorem uentriculi partem. 2°. de alim. fac.	2°. 19. E	Vomitus Isehiadicis, potius quā deiectiones prouocandæ. 10°. de cōpo. medic. sec. loc.	5°. 207. B
Vomitu, & deiectione inanitur uentriculus. 7°. meth. med.	7°. 49. C	Vomitus Melancholicis conuenit, & quando, & ex quibus. de melanch. ex Gal. Ruf. & Poß.	Sp. 110. E
Vomitu ex uentriculo & gula ramenta eiciuntur. 4°. de lo. af. 4°. 25. H		Vomitus fortes obsunt melancholicis. de mel. ex Gal. Ruf.	Sp. 110. E
per Vomitum supernatantia uacuantur. 2°. de alim. fac.	2°. 19. E	Vomitus aliquibus exacuunt melancholiam. de me. ex Ga. Ru.	Sp. 110. E
Vomitus nihil euacuat eorū, q̄ sunt in intestinis. c. 4°. ap. 12°. Ex. 28. F		Vomitibus expurganda Pituita si hyeme in uentre generatur. de salubri dieta.	2°. 41. E
per Vomitum humores exeuntes qui. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 4°.	3°. 187. E	Vomitus in Priapismo fieri debet non excretio. 9°. de composi. medicamentorum sec. loc.	5°. 205. F
per Vomitum nec per secessum sunt euacuandi humores per cutem euacuandi. in 6°. de mor. uul. com. 2°.	3°. 165. G	Vomitus conuenit in Pudendorum phlegmone. 13°. meth. med.	7°. 83. A
in Vomitu ita uentriculus mouetur, ut in partu uterus. 2°. de symptomatibus causis.	3°. 21. D	Vomitus post cibū in Quartana cōuenit. 1°. de arte cur. ad Gl.	7°. 97. G
ad Vomitum ualenis pellicula. de mot. man. & obs.	Sp. 70. H	Vomitus post cibū in Quotidiana. 1°. de arte cur. ad Glau.	7°. 97. H
in Vomitu quomodo se habeant partes gulæ. 3°. de nat. fac.	1°. 304. H	Vomitus qñ puocādus ē in Renū affectu. de ren. aff. dig. et me. 7°. 193. D	
Vomitus à differentia à natura & à uolūtate. de mo. m. et obs.	Sp. 68. G	Vomitus ad partes inferiores Reuellitur. de Hirud. reuuls. cucurb. et scarifi. 2. D/ de cucur. scar.	6°. 4. F
Vomitus spontaneus soluit longū pfluuiū alui. cō. 6°. aph. 15°. Ex. 47. F		Vomitus prouocandus uel uena cubiti secunda, si fluxio si in pedes uel in crura. in 6°. de mor. uul. com. 2°.	3°. 162. C
Vomitus biliosi soluant febrem tertianā. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H		Vomitu auertitur fluxio ex clysteri acri. de hirud. reuuls. cuc.	6°. 2. D
per Vomitum & sudorem cur tertianæ finiuntur. 2°. de cri. 4°. 134. E		Vomitu Singultus cessat. de remed. par. facil. 7°. 159. A/ commentario 7°. aphorismo 3°.	Ex. 54. B
Vomitus in quibus tertianis adsit. in progn. com. 3°.	4°. 211. A	Vomitus cui singultui remedio est. de med. fac. par.	7°. 177. H
Vomitus bilis Tertianarum febrium proprium est signum. 1°. de arte curatiua ad Glau.	7°. 96. B	Vomitus post cibum in Tertiana notha utilissimus est. 1°. de arte curatiua ad Glauconem.	7°. 97. E
Vomitus quandoque fit in principijs. quos purg. oportet.	5°. 88. F	Vomitu sanantur Thoracis morbi. de dyn.	Sp. 19. G
Vomitus quando apparent in principio nunquam per crism decernunt. 1°. de crisi.	4°. 129. E	Vomitus præsidium cōmune eorum, quæ in uentre continentur. de uict. ratione in mor. acu. com. 4°.	7°. 148. E
per Vomitum, & secessum iudicata. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 3°.	3°. 122. G	in Vomitibus quod cernitur, id in uentre manifestius est. 2°. de symptomatibus causis.	3°. 21. H
Vomitus signa quæ. 3°. de crisi.	4°. 144. E	Vomitus euitandus stomacho affecto. 13°. meth. med.	7°. 83. B
Vomitum futurum significat pulsus. 3°. de crisi.	4°. 144. E	Vomitus frequens stomachum corrumpit. de dyn.	Sp. 19. H
ante Vomitum cur labra commouentur. in progn. com. 3°.	4°. 210. F	à Vomitu abstinendū decimo quoque die stomacho laborantibus. de dynamidijs.	Sp. 19. H
Vomitus futuri signum est cardiagmos idest stomachi morsus. in 1°. prorrhetic. com. 1°.	4°. 167. E	Vomitus non sine periculo est in ulcere uentriculi. 5°. meth. med.	7°. 34. E
Vomitus biliosus præcedit κατὰ λυγίαν. 5°. de usu par.	1°. 143. D	Vomitus ad quæ sequitur. 8°. de comp. med. sec. loc.	5°. 189. H
Vomitus inditium inseparabile est capitis color. 1°. de arte curatiua ad Glauconem.	7°. 100. B	Vomitum sibi parit canis. de uen. sect. aducr. Eras.	6°. 7. C
Vomitum decretorium, uel sanguinis fluxum quando significat dolor capitis quomodo curandus. 1°. de arte cur. ad Glau.	7°. 100. B	Vomitum quō	

Vomitus quomodo fieri debeat. de med. fac. par. 7^a. 176. B
 Vomitus quomodo prouocetur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 135. B
 Vomitus quibus prouocetur. de remed. par. fac. 7^a. 160. D
 Vomitus quæ faciunt sunt contraria his, quæ sistunt. commentario 4°.
 aphorismo 15°. Ex. 28. H
 Vomitus facit Cedri cortex cum oximelite sinapis cum mulsæ, elleborus
 albus, ireos pulvis cum mulsæ. de cathart. Sp. 95. C
 Vomitus cit Cerebrum. 3°. de aliment. fac. 2^a. 27. B
 Vomitus & profluuium facit Cibus supra modum sumptus. 2°. de diffe-
 rentijs febrium. 3^a. 40. G
 Vomitus facientes cibi. 3°. de sympt. caus. 3^a. 27. B
 Vomitus facile cientes cibi, qui. de sal. diæ. 2^a. 41. H
 Vomitus suscitatur Elaterium. de simp. med. Sp. 83. G
 Vomitus facit Epithymum. de simpl. med. Sp. 84. A
 Vomitus faciunt, & alui profluuium Excrementa tenuia, quæ in uentre
 defluunt in animi defectu. de artic. com. 2°. 7^a. 264. H
 pro Vomitu hydreleon. de rem. par. fac. 7^a. 160. H
 Vomitus cient Insuauia. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. E
 per Vomitus purgantia Medicamenta, quæ. de cathart. Sp. 94. F
 ad Vomitus inducendum Melopepones non ita apti, ut pepones. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2^a. 17. B
 Vomitus facit solus Motus. com. 4°. aph. 14°. Ex. 28. H
 Vomitus facit Navigatio. com. 4°. aph. 14°. Ex. 28. H
 Vomitus ex Oxymelite & radica. 5°. meth. med. 34. E/7°. 7^a. 48. D
 Vomitus inducit Pepon. 2°. de aliment. fac. 2^a. 16. H
 Vomitus præparant Pituita acida, salsa & dulcis. 3°. de symp. 3^a. 27. B
 Vomitus à Ptissanæ cremore. 7°. meth. med. 7^a. 48. D
 ad Vomitus non minus ualet ptissana, quam mulsæ. 9°. met. me. 7^a. 51. A
 Vomitus mouet Raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 Vomitus bilis facit Rigor. in prognost. Hipp. com. 3°. 4^a. 210. G
 Vomitus biliosi sequuntur rigores. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. G
 Vomitus quibusdam mouet Sori. de simp. med. Sp. 90. F
 pro Vomitu utitur Veratro albo. de uictus ratio. in morbis acutis, com-
 mentario 4°. 7^a. 138. E
 Vomitus prouocat ueratrum. de simpl. med. Sp. 91. G
 Vomitus q. non excitent Vigiliæ. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 193. A
 Vomitus prouocat Vinorum diuersorum miscella. de sal. diæ. 2^a. 41. G
 Vomitus prouocat uinum nigrum dulce austerum bibulum. de uinis. Sp. 76. F
 ad Vomitus post balneum uini dulce bibebat antiqui. 4°. de sa. tu. 2^a. 83. C
 Vomitus biliosis uentre fiat ex uino dulci. 6°. de sani. tuen. 2^a. 97. H
 ad Vomitus pituitæ citandum. de med. fac. par. 7^a. 173. F
 ad Vomitus prouocandum electarium. de dynamidijs. Sp. 27. B
 ad Vomitus prouocandum remedium. de dynamidijs. Sp. 26. H
 Vomitus quando reiterandus. 2°. de antid. 5^a. 118. B
 Vomitus si fiat sine digestionem, quæ accidentia sequantur. commentario
 2°. aphorismo 9°. Ex. 12. B
 à Vomitu singultus, & rubor oculorum, malum. com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 in Vomitu odor subputris foetidus malus. in progn. com. 2°. 4^a. 201. H
 Vomitus & ructus foetentes non sentiunt aliqui ructantes, & uomentes.
 3°. de locis affectis. 4^a. 20. G
 à Vomitu stuporem dentium portulaca non sanat. de op. sect. Isa. 22. H
 ad Vomitu cibum reiicientes. de remed. par. fac. 7^a. 158. H
 Vomitus sanguinis ex uentriculo, qualis. 5°. de loc. affec. 4^a. 33. B
 Vomitus non fit per ruptionem pectoris aut pulmonis, sed tussis. commē-
 tario 7°. aphorismo 8°. Ex. 54. E
 per Vomitus cum apparent ulceris notæ, quomodo cognoscenda deter-
 minata pars. 1°. de locis affectis. 4^a. 6. B
 per Vomitus exiens ephelcis ostendit ulcerationem gulæ, & uentricu-
 li. 2°. de locis affectis. 4^a. 2. F
 Vomitus facit biliosum, nauseam, & stomachi morsum fracturæ capi-
 tis. 3°. de locis affectis. 4^a. 18. C
 Vomitus bilis his necessario fit, quibus præciditur cerebrum, & cor. com-
 mentario 5°. aphorismo 50°. Ex. 52. F
 Vomitus bilis fit uulnerata dura membrana cerebri. commentario 5°.
 aphorismo 50°. Ex. 52. G
 Vomitus cur fiat cerebro affecto. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. E
 Vomitus bilis sole non fit, sed cum mixtione superfluitatis aquosæ. com-
 mentario 5°. aphorismo 50°. Ex. 52. G
 in Vomitu bilis uentriculus patitur. com. 5°. aph. 50°. Ex. 52. F
 in Vomitu bilioso nocet lac. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Vomitus exigui, & biliosi mali. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 175. C
 cum Vomitu bilioso conuulsi ex febre. 5°. de locis affe. 4^a. 32. G

ad Vomitus bilis, qui febris accessionem præuenire solet, bona est the-
 riaca. de usu theria. ad Pampilianum. 5^a. 98. F
 ad Vomitus biliosum. de med. fac. par. 7^a. 177. H
 Vomitus porraceus, liuidus, aut niger quid significet. in prognost. Hip-
 poc. commentario 2°. 4^a. 201. G
 Vomitus porracei sanarunt quosdam. 5°. de loc. affe. 4^a. 32. G
 ad Vomitus atræ bilis. de remed. par. fac. 7^a. 159. B
 ad Vomitus atrabilem. de med. fac. par. 7^a. 177. H
 per Vomitus nigra. in 3^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 140. C
 Vomitus nigri quandoq. boni. in prognost. com. 3°. 4^a. 211. F
 Vomitus fusci sanarunt quosdam. 5°. de loc. affec. 4^a. 32. G
 Vomitus nigrorum qñ in phreniticis. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 167. E
 Vomitus fastidiosum habent phrenitici. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 166. A
 Vomitus fastidiosus unde. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 166. A
 neq. in Vomitibus, neq. in sputis, neq. in sudoribus signa phrenitica. in
 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 162. E
 Vomitus à liene qualis. 6°. de loc. affec. 4^a. 36. B
 Vomitus sanguinis unde. com. 7°. aph. 37°. Ex. 57. A
 Vomitus sanguinis factus ob clausas euacuationes hæmorrhoidarum. de
 uen. sec. aduers. Eras. 6^a. 7. E
 à Vomitu sanguinis tabes, & puris purgatio supra. commentario 7°.
 aphorismo 74°. Ex. 60. H
 Vomitus sanguinis sanatur in mulieribus erumpentibus menstruis. com-
 mentario 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 ad Vomitus sanguinis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 201. A
 Vomitus cum uarietate mali. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 173. B
 Vomitus omnium colorum exitialis. in progn. com. 2°. 4^a. 201. H
 Vomitus synceri atq. implacidi mali. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 173. D
 Vomitus æruginosi. in 6^m. de morbis uulgaribus, comment. 1°. 3^a. 155. C/
 in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. H
 Vomitus æruginosus differt ab æruginis euomita. cō. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 Vomitus æruginosus quibus contingat, & cur. in 6^m. de morbis uulga-
 ribus, commentario 1°. 3^a. 155. E
 Vomitus uirulentus consequitur ardentes febres. in 3^m. de morbis uulga-
 ribus, commentario 3°. 3^a. 149. D
 Vomitus uirulentus ex quo. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 112. H
 Vomitus uirulentorum. in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 123. A
 Vomitus qui uoluolosi dicantur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 190. A
 Vomitus ab ileo malum. com. 7°. 10°. Ex. 54. F
 Vomitus non semper adest in ileo, sed quando exitiales sunt. commenta-
 rio 7°. aphorismo 10°. Ex. 54. F
 ex Vomitibus diuturnis, & uentris profluuiio euacuationes diuturnæ
 siccitatem faciunt. 1°. de diffe. feb. 3^a. 34. D
 Vomitus superfluis extenuat corpus. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E
 Vomitus superfluis noxius est. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 166. F
 Vomitus multus signum corporis in frigiditatem, & humectati. secr. Sp. 98. G
 Vomitus quid faciat quandoq. in prognost. Hippoc. com. 1°. 4^a. 193. A
 in Vomitibus uehementibus fiunt pulsus uermiculati. 2°. de ps. 4^a. 113. A
 Vomitus quibus curentur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 189. H
 Vomitus uomitu quo curetur. in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 161. H
 Vomitu laborantes iuuant poma cum pane. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. H
 Vomitus quomodo sistatur. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 98. H
 Vomitus reprimenda. de med. fac. par. 7^a. 173. E
 Vomitus nimios reprimunt menta. de simp. med. Sp. 87. D
 per Vomitus quod exit reuellunt acres clysteres. de cucur. sca. 6^a. 4. F
 ad Vomitus, & dolorem, & concussionem stomachi cum uentris dolo-
 re, remedium. de dynamidijs. Sp. 27. A
 ad Vomitus nimium, & uentris solutionem, remedium. de dyn. Sp. 27. B
 ad Vomitus immoderatum. secretorum. Sp. 101. A
 ad Vomitus comprimendum. de med. fac. par. 7^a. 166. D/E/de dynami-
 dijs. 27. A/ Sp. 35. F
 ad Vomitus chronicum. de med. exper. Sp. 107. F
 Vomitus auferens medicamen. de med. exper. Sp. 105. G
 ad Vomitus. de me. fa. p. 7^a. 174. H/de dyn. 27. A/sec. 98. D/Sp. 99. G
 ad Vomitus, & cholera. de remed. fac. par. 7^a. 166. D
 VOMERE, & deglutire sunt contraria, & quomodo. 3°. de naturali-
 bus facultatibus. 1^a. 304. H
 Vomere nullum animal docetur. 2°. de symp. caus. 3^a. 21. D
 Vomere cur difficilior sit quam deglutire. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. H
 non Vomunt aliqui nauseantes. 2°. de sympt. caus. 3^a. 21. G
 Vomunt, & deiiciunt pueri sæpius quam ætate florentes. 3°. de sympto-
 matum causis. 3^a. 29. B

Vomere qui ex facili nō pōt, habet pessimū statū. 6°. de san. tu. 2°. 99. B
 Vomere cogit sanguis in uentriculū effusus. 3°. de sympt. caus. 3°. 27. B
 Vomitu uenter quando debilitate sunt partes superiores. 3°. de simpliciū
 medicament. facult. 5°. 23. F
 Vomere non debent in primis uenis crudorum humorum copiam habentes. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85. H
 Vomant cur aliqui. 3°. de nat. fac. 1°. 303. G
 Vomant quæ qui. 2°. de sympt. caus. 3°. 21. C
 non Vomūt bilē quotidiana, et quartana laborātes. 2°. de diff. 3°. 36. D
 Vomere bilem ieiunum melius est. de dynamidijs. Sp. 19. H
 Vomant quæ phrenitici. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 112. H
 Vomunt monstruosa, et abominabilia melancholici. de melancholia ex
 Galeno, Ru. et Poss. Sp. 109. C
 Vomuerē quidam in pestilentia, quidam habuere alui profluuium. 5°. methodi medendi. 7°. 35. B
 Vomantur quæ. 2°. de sympto. caus. 3°. 21. C
 VORACIORES pueri. 1°. de cris. 4°. 130. C
 Voraces habent in urinis pus. de nat. hum. com. 2°. 7°. 180. C
 VOTVM extremus est, respirationis utilitas. de caus. res. 1°. 227. B
 VOX, et sermo, et res differunt. 4°. de loc. affec. 4°. 26. B
 de Voce, et anhelitu. de uoce, et anhel. Sp. 60. F
 Vox quid. fin. med. 1. sa. 45. B/4°. de loc. affe. 4°. 26. B
 Vox quid, et quomodo fiat. de hist. philos. Sp. 9. G
 Vocis diffinitio quæ. de uoce, et anhelitu. Sp. 61. G
 Vox est aer percussus. de uocalium instr. diff. 1°. 106. D
 Vox aer percussus, siue aeris quedam percussio. 8°. de usu par. 1°. 167. G
 Vox hominum est proprie locutio. de hist. philos. Sp. 9. G
 Vox an sit corpus. de hist. philos. Sp. 9. G
 Vocis an silentium contrarium uel priuatio. 1°. de symp. caus. 3°. 17. C
 Vox secundum naturam cur usurpata. 14°. meth. med. 7°. 91. B
 Vox quomodo efficiatur. 2°. de usu partium. 157. E/160. H/2°. de motu
 muscul. 316. E/2°. de decretis Hippocratis. 1°. 238. A/de uoce, et
 anhelitu. 60. G/ Sp. 61. B
 Vox si debeat fieri quid requiratur. de uoce, et anhel. Sp. 61. D
 Vox quando fiat. de uoce, et anhelitu. Sp. 60. H
 Vocis generationis initium ubi. de uoce, et anhel. Sp. 61. D
 Vocis origo unde. 2°. de decret. Hipp. et Plat. 1°. 236. C/H
 Vocis, mentis, et orationis eadē est origo. 2°. de decre. Hippo. 1°. 237. C
 Vox à corde creatur secundum aliquos. 2°. de decret. Hipp. 1°. 236. B/D
 Vocem à corde oriri dicentium error. 2°. de decret. Hipp. 1°. 236. D
 Vox non est à corde. 2°. de decret. Hipp. et Plat. 1°. 237. A
 Voces ex thorace non ex corde. 3°. de decre. Hipp. 1°. 246. F
 Vocis origo est diaphragma. de util. resp. Sp. 63. F
 Vocis artifex facultas quæ. de histo. philos. Sp. 9. H
 Vox fit ab animali facultate. de uoc. instr. diff. 1°. 106. D
 Vox fit à uoluntate tanquam ab agente. de uoc. instr. diff. 1°. 106. D
 Vox est uoluntaria. de mot. man. et obsc. Sp. 69. A
 Vox est nobilissima actio uoluntaria. de uoce, et anhel. Sp. 61. G
 Vox principalissima omnium animæ actionum. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Vox nuncia est cogitationum mentis. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Vocum prolationis quæ causa sit. de util. resp. Sp. 63. F
 de Voce pronunciatum Diogenis babilonij. 2°. de decre. 1°. 237. B
 Vocis propria materia quæ. 4°. de loc. affec. 4°. 26. D
 Vocis materia est superflua res quedam. 6°. de usu part. 1°. 148. C
 Vocis propria materia efflatio. 7°. de usu partium. 157. H/8°. 1°. 165. A/
 1°. de locis affectis. 4°. 6. B/D/E
 Vox fit ex anhelitu, qui est ei uti materia. de uoc. et anhel. Sp. 60. F
 Vocis materia est aer qui dicitur spiritus in nobis. de uoc. instr. 1°. 106. D
 Vocis aer quo indigeat. de uoce, et anhelitu. Sp. 61. F
 Voci materiam præparant præcones. 8°. de anat. admi. 1°. 101. F
 Vocis locus qui nam sit secundum diuersos. de uoc. instr. diff. 1°. 106. D
 ut Vocis causa est bronchus. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
 ut Vocis receptaculum est os. de uoce instr. diff. 1°. 106. E
 ut Vocis meatus sunt nares. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
 Vocem nutriunt spiritus meatus. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
 Vocem quæ faciant partes. de uoc. instr. diff. 1°. 106. E
 Vocis partes quæ sunt, et quot. id est organorum uocis. 1°. de locis
 affectis. 4°. 6. F
 Vox per quas partes fiat. 7°. de usu partium. 1°. 157. H
 Vocem quæ adiuent. 4°. de loc. affe. 4°. 26. E
 Vocis instrumentum quod. 7°. de usu partium. 1°. 158. B
 Vox à quibus fiat instrumentis. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 236. F/

7°. de compo. medicamentorum secundum locos. 5°. 177. D
 Vocis organa quæ, et quot. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. F
 Voci et orationi tria destinata membra, et quæ. de uoc. et anhel. Sp. 61. G
 Vocis instrumenta quō à Deo ordinata sint. de uoce et anhel. Sp. 60. H
 pro Vocis instrumentis hœdos, et porcos dissecuit Galenus. de præco= gnitione ad Posthumium. 4°. 216. B
 Vocis proprium instrumentum. 7°. de usu partium. 1°. 157. F
 Vocis principium ac proprium instrumentum guttur. 2°. de decre. 1°. 236. C/F
 Vox quomodo per guttur procedit. 2°. de decret. Hippoc. 1°. 237. D
 Vocis primum instrumentum et principalissimum corpus simile lingue fistulæ. 7°. de usu partium. 1°. 160. G
 Vocis primum, et principalissimum instrumentum larynx. 7°. de usu partium. 157. G/16°. de usu partium. 1°. 215. F
 Vocis principalissimum instrum larynx. 8°. de usu. 165. A/B/13°. 1°. 201. D
 Vocis instrumentum larynx est. 6°. de sanit. tuen. 2°. 98. E
 Vocem laringi arteria concinnat. 7°. de usu partium. 1°. 157. H
 pro Voce musculi in larynge qui. 16°. de usu partium. 1°. 215. H
 Vocis instrumentum fauces. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. F
 ad Vocem musculi requisiti. 2°. de decretis Hipp. et Plat. 1°. 236. C
 Vocem qui musculi faciant. 4°. de loc. affe. 4°. 26. E
 ad Vocem necessarij sunt sex musculi ex octo. de uoc. et anhel. Sp. 61. A
 ad Vocem situs musculorum. de uoc. et anhel. Sp. 61. B
 Vox dum editur musculus qui mouetur ubi sit. de musc. diff. 1°. 46. G
 ad Vocem præcipui musculi claudētes, et apertētes. 4°. de loc. af. 4°. 26. B
 Vox anhelitus non fiunt nisi extendantur musculi pectoris. de uoce, et
 anhelitu. Sp. 60. H
 Vocis prima canna est epiglottis. de anatomia uiuorum. Sp. 49. E
 Vocis maxime proprium instrumentum epiglottis. 1°. de loc. aff. 4°. 6. F
 Vocis secunda canna est uuula. de anat. uiu. Sp. 49. E
 Vocis principium est uuula. de util. resp. Sp. 63. F
 in Voce canna quam habeat actionem. de uoce, et anhel. Sp. 61. G
 Vox fit quando epiglottis inchoatur ita quod constringatur, et quan= do
 cōstringitur inchoatur musculi, ex quibus pēdet. de uoc. Sp. 60. G
 Vox dū est in epiglottide à quibus musculis fiat. de uoce, et anhel. Sp. 60. G
 Vocis gratia musculi magni in epigastrio. 4°. de usu partium. 1°. 137. F
 ad Vocem nerui qui mittuntur, unde. 16°. de usu partium. 1°. 215. H
 ad Vocem præcipui nerui recurrentes. 4°. de loc. affe. 4°. 26. C
 pro Voce edenda neruus à cerebro. 16°. de usu partium. 1°. 216. H
 Voces non ostendunt locum unde ueniant. 7°. de decre. Hippo. 1°. 272. B
 Vocis distinctio quomodo. de uoc. et anhel. Sp. 60. G
 Vocum fictio à quo fiat. de mot. man. et obsc. Sp. 69. D
 ad Vocem formandam quid requiratur. de uoce, et anhel. Sp. 60. G
 Vocis formationis primum instrumentum est canna pulmonis. de anatomi= mia uiuorum. Sp. 53. D
 Vocis instrumentum pulmo. 6°. de usu partium. 1°. 148. A
 Vocis instrumentum an lingua. 2°. de decret. Hipp. et Plat. 1°. 236. F
 in Vocibus exprimendis lingua quibus inhereat. de foet. for. 1°. 325. H
 in Vocis formatione peccat lingua acuta, et obtusa. de anat. ui. Sp. 49. C
 Vox non potest reddi nisi uehementer spūs egrediat. 1°. de lo. af. 4°. 6. F
 Vox fieri non potest nisi transitus angustetur. 6°. de usu par. 1°. 160. H
 Vox quando non auditur. 7°. de decre. Hipp. 1°. 271. G
 Vocem ad quantum sentiat musculus. 2°. de loc. affec. 4°. 57. G
 ex Voce fit sermo. de uoce, et anhel. Sp. 61. A
 Vocis elementa quot sint. 1°. methodi medendi. 7°. 4. B
 Vocis elementorum differentia. 1°. methodi medendi. 7°. 4. D
 Vocis elementa distinguuntur. 8°. de decre. Hipp. 1°. 274. C
 Vocis elementa quomodo se habeant. 8°. de decre. Hipp. 1°. 274. H
 Vocū differentia. 9°. de decre. Hipp. 1°. 282. C/4°. de lo. af. 4°. 26. B/F
 Vocis termini qui sint. de uoc. et anhel. Sp. 61. H
 Vox ex ore quomodo sit una, et infinita. 9°. de decre. Hippo. 1°. 228. C
 ex Voce destructura animantis iudicatur. 6°. de anat. adm. 1°. 89. H
 ex Voce coniectura aliqua habetur de morbo. in 6°. de morbis uulgari= bus, commentario 2°. 3°. 168. G
 Vox Abrupta quomodo fiat. de uict. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7°. 139. B
 Vox Acuta cur fiat. de uoc. et anhel. Sp. 61. D
 Vox acuta quomodo fiat. ars med. 1. sa. 66. F/in 1°. prorrh. commentario
 1°. 4°. 162. D/de uoc. et anhel. Sp. 61. G
 Vocis acutæ sonora est epiglottis cum sit chartilaginosa sicca. de uoce, et
 anhelitu. Sp. 61. F
 Vocem acutam cur habeant spadones, mulieres, et pueri. in 1°. prorrh. commentario 2°. 4°. 170. E
 Vox acuta fit grauior in pubertate. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 186. H
 Vox quibus

- Vox quibus acuitur, Hypochondria trahuntur intus. in 1^m. prorrh. commentario 2°. 4^a. 170. D
- Vox alba quomodo dicatur. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. G
- Vox alba, & nigra sicuti dicitur, ita etiā pulsus. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. H
- Vocis Amissionem qñ uocet Hippocrates. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
- Vox quomodo amittitur nullo affectu existente in uocis instrumentis. 1°. de locis affectis. 4^a. 6. E
- Vocis priuatio unde fiat. de uic. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 137. G
- Vox quomodo aboletur. 8°. de anat. admin. 1^a. 100. D
- Vox quomodo pereat ex perforatione Thoracis. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. H
- Vox quomodo ex laqueo amittitur. 1°. de loc. affec. 4^a. 7. A
- Vox quibus neruis excisis penitus amittitur. 1°. de loc. affec. 4^a. 6. H
- Vox quibus neruis abscisis amittat. 1°. de præcog. ad Posth. 4^a. 216. C
- Vox perit neruis exiguis in dorso laqueo interceptis. 8°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 100. F
- Vox, & anhelitus destruetur lēsis neruis inter costas propē spondylos, de uoce, & anhelitu. Sp. 60. F
- Vocis tanta pars perit, quanta musculorum intercostalium portio resoluatur. 8°. de anatom. adm. 1^a. 102. C
- neq; Vox neq; anhelitus amittitur fracta spinali medulla in costis. de uoce, & anhelitu. Sp. 60. F
- Vox animalis ex medulla spinali impedita. de mot. man. & obs. Sp. 67. B
- Vocem aufert spina in collo uitata. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. D
- Vox animalis perit una cum pulmone. 6°. de usu partium. 1^a. 150. F
- Vox non inest piscibus quia pulmone carent. 6°. de usu part. 1^a. 148. A
- Vocis cur nulla utilitas piscibus. 6°. de usu partium. 1^a. 150. G
- Voce non priuaretur homo corde detecto, & manu apprehenso. 2°. de decret. Hipp. 1^a. 236. H
- Vocis amissæ a casu ab alto curatio. 1°. de loc. affec. 4^a. 6. F
- Vocem amissam ob frigus quomodo reuocauit Galenus. 1°. de loc. 4^a. 6. H
- Vocem perditam ex calore perfecte reparat diapenidion magnum. de dynamidijs. Sp. 26. D
- ad Vocem amissam. de med. fac. par. 171. A/D/H/ 7^a. 179. D
- Vocis amissionis casus ob strumas. 1°. de loc. affec. 4^a. 7. A
- Voce ablata guttur spiritum adhuc habet. 1°. de loc. affec. 4^a. 6. G
- Vocis materia tota amissa quomodo. 1°. de loc. affec. 4^a. 6. G
- Vocem Amplissimam habens animal, aptum est ad Thoracis sectionem. 8°. de anatom. admin. 1^a. 100. B
- Vox cur ampla. in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3^a. 186. A
- Vocis instrumenta amplissima uocem destruunt. de uoc. et anh. Sp. 62. A
- Vocem quam faciat Angina. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 170. E
- Vocem quomodo tollat angina. 1°. de loc. affec. 4^a. 7. A
- Vox Articulata. 2°. de decret. Hipp. & Plat. 1^a. 237. C
- Vox Aspera unde. ars med. 66. F/in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 115. F
- ad Vocis asperitudinem qui cibi conueniant. 7°. de compos. medicam. secundum locos. 5^a. 177. E
- Voce qua contristetur Auditus. 1°. de sympt. caus. 3^a. 16. H
- Vox αὐδῆ quæ. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 177. A
- Vox ut Canora reddatur. de med. fac. par. 7^a. 179. D
- Vox Clangosa mala. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 170. G
- Voces cur fiunt clangosæ in febribus ardentibus. 7°. de usu par. 1^a. 158. F
- Vox clangosa unde fiat. in 1^m. prorrh. comment. 1°. 162. D/166. A/B/ commentario 2°. 4^a. 170. G
- Vox Clara ante potū, & cibū, post minus clara. de uoce, & anh. Sp. 61. F
- Vocis clarioris sunt sicca quam humida. de uoce, & anhel. Sp. 61. G
- Vocem claram prohibet humiditas. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 178. A
- ad Vocem clarificandam electarium. de dynamidijs. Sp. 26. B
- Vocem quid clarificet. secretorum. Sp. 101. F
- ad Vocis claritatem. de med. fac. par. 7^a. 171. H
- Vox quando efficiatur Crassa. de anat. uiuo. Sp. 53. F
- Vox crassa ex quo fiat, & quomodo. de uoce, & anhel. Sp. 61. D
- Vox quomodo Crescat. de uoce, & anhelitu. Sp. 60. H
- Vocis defectus significat extinctionem naturæ. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 149. A
- Vox quando Depressior. 8°. de anat. adm. 1^a. 100. C
- Vocis Diminutio unde fiat. de uoce, & anhel. Sp. 61. A
- Vox dura quomodo dicatur. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. F
- Vox quando Elatior. 8°. de anat. admin. 1^a. 100. C
- Vox Exilis exectis testibus. 1°. de semine. 1^a. 334. D
- Voce exili loquuntur melancholici. de mel. ex Gal. Ruf. et Po. Sp. 109. E
- Vox Gracilis, & uox tenuis unde fiant, & quomodo differant. in 1^m. de morbis uulgaribus, com. 2°. 3^a. 115. F
- Vox Gracilis unde fiat. de anat. uiuo. Sp. 53. E
- Vocem gracile habentibus quid contingat. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3^a. 143. C
- Vox Grauis, & crassa est cōcepto in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
- Vox grauis, & rauca debilis est homini concepto in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
- Vox grauisima cur sit Phasim incolentibus. de aer. aq. & loc. 2^a. 5. A
- Vox grauis cur fiat. de uoce, & anhelitu. Sp. 61. D
- Vox grauisime uitata ab humiditate. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. C
- Voces Imperfectæ, & confusæ cur fiant. de anat. uiu. Sp. 49. A
- Vox quæ infestissima auditui. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. C
- Vox Intercepta hoc est non posse loqui sit ob uarias causas. 7°. de comp. medicament. sec. loc. 5^a. 177. C
- Vox à quibus interceptiatur. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 236. H
- Vox intercepta decimo quarto die febricitanti quid significet. de uictus ratione in morbis acutis, comment. 4°. 7^a. 142. F
- ad Vocē interceptā Antonij musæ. 7°. de cōpo. med. sec. loc. 5^a. 181. B
- ad Vocis interceptiones ex distēfione. 7°. de cōpo. med. sec. loc. 5^a. 181. C
- ad Vocem interceptam ob contentiōē. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 179. H
- ad Vocē interceptā. 7°. de cōp. m. se. l. 179. F/181. C/D/E/G/ 5^a. 192. A
- ad Vocem interruptam submissamq; de remed. par. fac. 7^a. 165. C
- Vox quæ lucundissima in auditu. 1°. de sympt. caus. 3^a. 17. C
- Vox, loquela, expirationes, exufflationes citra strepitū, & exufflationes cum strepitu quō se habeant ad Lēfionem. 4°. de lo. af. 4^a. 26. D
- Vox quomodo lēdatur à motu uoluntario. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. D
- Vox lēsa ob uehementem clamorem. 7°. de cōpo. med. sec. loc. 5^a. 177. D
- Vocem lēdit polypus obstruens nares. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. F
- Vocem lēdunt dentes amissi. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. F
- Vox lēditur non sola in mutis. com. 6°. apho. 51°. Ex. 52. G
- Vox, & exufflatio quando omnino lēdentur lēsa spinali medulla. de uoce, & anhelitu. Sp. 62. A
- Vocem lēdit uertebra luxatio. 4°. de loc. af. 4^a. 26. D
- Vocem lēdunt tumores. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. C
- Vox Lenis unde. ars med. Isa. 66. F
- Vocis longæ emissio necessaria est sermonibus, uociferationibus, & cantibus. de anatomia uiuorum. Sp. 48. B
- Vox Magna unde. ars med. Isa. 66. E
- Vocis magnæ causæ. in 6^m. de morb. uulg. com. 4°. 3^a. 186. B
- Voce magna animalia prædita qualia. 16°. de usu par. 1^a. 216. H
- Vocem magnam animalia habentia quot musculos habeant in aspera arteria. 7°. de usu partium. 1^a. 160. D
- Voces magnæ caput magis plenū, et graue reddūt. de instr. odo. 1^a. 112. D
- Vocem magnam edentibus dilatatur collum, intumescit facies, & caput ualidissime impletur. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. C
- Voces magnæ quid mali fecerint. de par. pil. exer. 2^a. 49. G
- Voces Nigræ unde. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 162. D
- Voci quando accidat maximum nocumentum. de uoc. & anhel. Sp. 61. E
- Vocem offendit thorax uitiosæ figuræ. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. H
- Vocem quomodo impediunt Thoracis uulnera. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. D
- Voci obest arteria secta, sed non priuat respirationē. 1°. de lo. af. 4^a. 7. A
- Vox aliter offensa est ei, qui ab alto decidit nullo existente uitio in uocæ libus instrumentis. 3°. de loc. affec. 4^a. 14. F
- Vox à destillationibus offenditur. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 141. F
- ad Vocem quid agat acris fluxio. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. E
- Vox parua unde. ars med. Isag. 66. E
- Vox parua quomodo efficiatur. 4°. de loc. affec. 4^a. 26. B
- inter Voce parua prædita animalia est simia. de uoc. instr. dif. 1^a. 107. A
- Vox Plorosa unde. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 170. G
- Vox quomodo Prohibeatur. de uoce, & anhel. Sp. 61. B
- Vox cur possit Protrahi absq; interpolatione. de util. resp. Sp. 64. B
- Vox sine Raucedine quomodo fiat. de uoce, & anhel. Sp. 61. G
- Voces raucæ quorum symptomata. de symp. diff. 3^a. 13. H
- Voces raucæ unde. in 1^m. prorrh. cōmentario 1°. 162. D/4^a. 166. B/7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 177. G/de uoce, & anhel. Sp. 61. F
- Vox rauca ab humiditate fit. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 143. F
- Vox rauca ob potum fit. de uoce, & anhel. Sp. 61. G
- Vocem raucam faciunt destillationes. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. C
- Voces cur raucæ in catharris, & grauedinibus. 7°. de usu par. 1^a. 158. F
- Vocem raucam facit larynx madefactus postea paruam deinde totā adimit. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. E
- Vocis raucedini confert sectio iugularium. de anat. uiuo. Sp. 55. B
- ad Vocem raucosam. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 181. C

Vox quomodo Restituatur. 8°. de anat. admin.	1°. 100. D
Voces quæ significant quæ non. 2°. meth. med.	7°. 15. B
Vox significans. 2°. de decret. Hipp.	1°. 237. C
Voces aliquæ significant, & nihil ipsis subijcitur. 2°. meth. me.	7°. 14. A
Voces non significantiæ. 2°. meth. med.	7°. 15. A
Vox Sonora, & acuta à siccitate fit. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 143. F	
Vocem habentes sonoram, gracilem et asperam, quando peribant. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 2°.	3°. 115. D
ad Vocis Sonum fractum. 7°. de comp. med. sec. loc.	5°. 181. C/D
Vox subtilis non alta est conceptis in horis melancholiæ. de sper. Sp. 37. C	
Vocum Symptomata à quo morbo pendeant. de symp. diff.	3°. 13. D
Vox Tenuis, & uox aspera unde. in 1°. de mor. uul. com. 2°.	3°. 115. F
Vox Vehemens facit uenam rumpi. 4°. de loc. affec.	4°. 27. H
Vox à uehementi exclamacione leditur. 4°. de loc. affe.	4°. 26. C
Vox Vitiata à uitio epiglottidis. 1°. de locis affectis.	4°. 2. D
Vox uitatur ob fauces. 4°. de loc. affectis.	4°. 26. C
Vocem quomodo uitiet gula. 4°. de locis affectis.	4°. 26. D
Vocis uitium non est balbutire, sed linguæ. com. 6°. apho. 32°. Ex. 49. G	
à Voce Viua discere et à libro non est idē. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 166. G	
ad Vocem meliorem reddendam præstium. de dynamidijs.	Sp. 26. F
ad Vocem ualet acetum scillinum. de med. fac. par.	7°. 178. C
Voci congrua balnea. 7°. de comp. med. sec. loc.	5°. 177. E
Voces non considerant res considerantes. de ijs, quæ in medicatrina fiūt, commentario 1°.	7°. 200. E
Voce solacisimus comittitur à Chrysippo. 2°. de decre. Hipp.	1°. 238. C

VRANISCVS quid. finitiones medi-

VRBIS conditor quid agat. 4°. de usu partium.	1°. 204. D
Vrbis conditori comparatur natura. 14°. de usu partium.	1°. 204. D
Vrbes ad septentrionem sitæ, & ad Austrum, & ad orientem, & ad occidentem differunt. de aere, aquis, & locis.	2°. 2. E
Vrbes meridionales quales. in 1°. de morb. uulg. com. 1°.	3°. 103. F
Vrbs Cranon in loco concauo & meridionali sita est. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 1°.	3°. 103. F
in Vrbe manens, lauansq; se quos humores coaceruet. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 2°.	3°. 117. F
Vrbem incognitam qui peruenit, quid agendum. de aere, aquis.	2°. 2. C
in Vrbem aqua unde debeat deriuare. 6°. de decre. Hipp.	1°. 264. A
Vrbes quæ carbunculis, & morbis putridis obnoxie sint. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 1°.	3°. 103. F
VRCEI coperculum cartaceum. de med. fac. par.	7°. 169. B
VRENTIA medicamenta quæ. 5°. de simplic. medic. fac. 37. E/ 2°. de composit. medicam. sec. loc.	5°. 127. F
Vrentia medicamenta ut ignis. 2°. de arte cur. ad Glauc.	7°. 102. A
ab Vrentibus quō differant erodentia. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 127. F	
Vrentibus locis prodest myrta. de simp. med.	Sp. 87. E
VRETERES ubi sint. de anat. parua.	Sp. 43. B
Vreter unam habet tunicam. 6°. de anat. admin.	1°. 93. D
Vretera quomodo uesticam ingrediatur. 5°. de usu partium. 1°. 146. C/ de anatomia uiuorum.	Sp. 51. D
VRETHRA quot modis constipari cōtingat. 1°. de loc. affe.	4°. 2. H
VRGENTIA magis quæ sint. com. 5°. aph. 19°.	Ex. 39. A
ad Vrgens uergi debet medicus. 7°. meth. med.	7°. 48. F
Vrgentia magis prius curanda sunt. com. 5°. aph. 19°.	Ex. 39. A
VRINAS nosse ad pictorem pertinere dicebat Quintus. 3°. de sanitæ tuenda.	2°. 81. H
Vrina quid. finitiones medicæ.	Isa. 44. A
de Vrinis. 1°. de crisiibus.	4°. 130. F
Vrina est una superfluitas sanguinis. de anat. uiuo.	Sp. 50. F
Vrina est serum humorum in uenis contentorum. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 1°.	3°. 131. D
Vrina est ex aquosa, & serosa humiditate. de atrab.	1°. 34. F
Vrinam excrementum nutrimenti renum esse dicentes errant. 5°. de usu partium.	1°. 144. C
Vrina euacuat serosam partem corporis. com. 4°. aph. 2°.	Ex. 27. D
per Vrinam expelluntur superflua. de comp. memb.	Sp. 59. B
per Vrinam naturam expurgare totius corporis superfluitates collige. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 111. F/ com. 4°. aph. 69°.	Ex. 34. H
Vrina, stercoris, & genituræ euacuatio naturalis est. in 6°. de morbis uulgaribus, comment. 3°.	3°. 174. H
Vrina, & sudor quandoq; sunt ut superfluitates humorū, & non ut euacuantia. in 3°. de morb. uulg. com. 3°.	3°. 144. D

per Vrinam euacuatio totius fit. ars med.	Isa. 69. E
Vrina est euacuatio quæ exigit plures dies. cō. 4°. aphor. 74°. Ex. 36. A	
Vrina ubi fiat, & quomodo mittatur. de compag. memb.	Sp. 59. A
Vrina mittitur ab omnibus uenis, & arterijs corporis. de util. Sp. 64. G	
Vrina quomodo ex uenis in renes, deinde in uesticam transmittantur. cōmentario 4°. aphorismo 77°.	Ex. 36. E
Vrina per quas uenas ueniat ad renes. de anat. parua.	Sp. 43. B
Vrina trahitur à renibus. 4°. de usu par. 139. A/ 1°. de sem.	1°. 335. B
Vrinam quomodo trahant renes. 6°. de loc. affec.	4°. 37. G
Vrinam trahendi qualitatem habent renes. 1°. de natur. fac.	1°. 295. D
de Vrinæ tractu Erasistrati errores. 1°. de nat. fac.	1°. 295. G
cum Vrina sanguis attractus est alimentum renū. 5°. de usu p. 1°. 144. G	
Vrinæ coctionis instrumenta non sunt renes. de urinis.	4°. 124. E
Vrinam à sanguine renes secernunt. 1°. de nat. fac.	1°. 293. B
Vrina ea ratione per Renes ad uesticā fertur, qua sanguis in omnes alias partes. 2°. de nat. fac.	1°. 296. G
Vrina uesticæ fundo destinatur. de compag. memb.	Sp. 59. B
Vrina cur affatim, & celeriter ad uesticam feratur. 6°. de lo. af. 4°. 37. F	
Vrina quomodo exeat per uasa. 2°. de decre. Hipp.	1°. 237. F
per Vrinam quæ frequentius euacuentur. in progn. com. 3°. 4°. 209. G	
cum Vrinæ uasis pudenda habēt eandē indicationē. 13°. met. m. 7°. 83. A	
Vrina quomodo excernatur. 2°. de decret. Hipp.	1°. 237. G
Vrinæ secretio quomodo fiat, & per quæ instrumenta. in 6°. de morbis uulgaribus, comen. 5°.	3°. 189. D
Vrina quō excernatur & qui muscoli concurrant. 1°. de loc. affe.	4°. 3. E
Vrinam deducens musculus à uestica ad pudendū. 5°. de usu par. 1°. 147. G	
Vrina exit per uiam, per quam intrat sperma. de anat. uiu.	Sp. 51. H
Vrinæ causa efficiens quæ. fin. med.	Isa. 44. B
Vrina à qua ui emittatur. 2°. de decret. Hipp.	1°. 237. F
Vrina per instrumenta quæ emittitur. 5°. de usu partium.	1°. 143. H
Vrina à uoluntate per penem emittitur. 2°. de decre. Hipp.	1°. 237. F
Vrinæ seruitia instrumenta quæ, & quibus signis indicentur male affecta. com. 4°. aph. 80°.	Ex. 36. H
Vrina retinetur à musculo, ne effluat uesticam. 5°. de usu part.	1°. 143. H
Vrinam exire faciens musculus qui. 5°. de usu partium.	1°. 147. F
Vrinam expellunt muscoli abdominis. 3°. de nat. fac.	1°. 303. B
Vrinæ uenæ, & nerui diuersi sunt à uenis & neruis spermatis. de spermate.	Sp. 36. B
Vrinæ pori uidentur etiam in motu suo, licet author libri de utilitate respirationis hoc inficietur. de util. resp.	Sp. 64. C
Vrina in concepto animali ubi colligatur. 1°. de semine.	1°. 331. H
Vrina ubi colligatur in foetu. de anat. uiu.	Sp. 52. C
Vrina excernitur à foetu. 1°. de semine.	1°. 331. H
Vrinam per quam partem exeat compressa uestica, cum dissecādi ratio in foetu exercetur. 15°. de usu partium.	1°. 212. D
Vrina quomodo expellatur comprimendo, si aderit tumor præter naturam. 1°. de locis affectis.	4°. 2. H
per Vrinæ meatus quæ promptius euacuentur. ars med.	Isa. 71. E
Vrina aquea, & alba cur. 2°. de san. tuen.	2°. 69. H
per Vrinā euacuantur renes, uestica, & iocinoris gibba, si paucos habent prauos succos. 7°. meth. med.	7°. 49. D
per Vrinam quæ partes expurgentur. 6°. de locis affe.	4°. 39. C
per Vrinam purgatur Iocinoris gibba. 13°. meth. med.	7°. 83. H
per Vrinam euacuanda Iocoris gibba. 2°. de arte curat. ad Glauconem.	7°. 102. H/ de cathart.
Vrina expurgat superfluitates uesticæ. ars med.	Isa. 71. E
per Vrinam exeunt contenta in renibus, & uestica. de const. ar. Is. 42. B	
ad Vrinam à Iecore quando promouendi humores. ars med.	Isa. 71. A
Vrina expurgat superfluitates renum. ars med.	Isa. 71. E
per Vrinam ut exeat aqua intercutem. de med. fac. par.	7°. 167. D
per Vrinam aquosus humor hydropū mouetur. cō. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H	
Vrina emittit etiam sape spiritū flatuosum. com. 4°. apho. 73°. Ex. 35. G	
per Vrinam quāq; excernuntur abscessus. in progn. com. 2°. 4°. 201. E	
Vrina quo tempore contemplanda. 1°. de crisi.	4°. 130. B
Vrinæ supra quæ significant. in 1°. prorrh. com. 1°. 162. G/ 4°. 168. H	
Vrinæ formis humorum correspondent. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 5°.	3°. 192. A
Vrina excernitur fm proportionē excrementorū. 3°. de sympto. 3°. 28. C	
Vrina est nota succorum, qui in uasis continentur. 4°. de sanitæ tuenda. 83. B/ G/	2°. 84. A
Vrina significat supra genus uenosum. 1°. de crisiibus.	4°. 127. H
Vrina ostendit supra uenas, renes, & uesticam. cō. 4°. aph. 77°. Ex. 36. F	

Vrina in uenis contenta indicant. in 1^m. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 112. A
 Vrina à qua significet in uenis perturbatio. in 1^m. pror. cō. 1°. 4^a. 167. G
 Vrina significat supra morbos febriculosos, supra alios non. in progno. commentario 2°. 4^a. 200. D
 ex Vrina, pulsu, et calore cognoscit putredo in succis. 10°. met. 7^a. 63. D
 Vrina ostēdit qualis sit sanguis, q in uasis cōtinet. 4°. de sa. tu. 2^a. 83. H
 Vrina qualis esse debeat, dum coquitur sanguis. 1°. de crisi. 4^a. 130. A
 in Vrina apparet sanguis concoctus. 4°. de sanit. tuen. 2^a. 83. H
 Vrina qualis esse debeat cocto sanguine. 1°. de crisi. 4^a. 130. A
 Vrina est iudex indigestionis. de dynamidijs. Sp. 34. B
 ex Vrinis, sputis, et deiectionibus noscunt cōcoctiōes. de tot. mor. 3^a. 88. G
 ex Vrina morbus quō cognoscatur concoctus. in 1^m. pror. cō. 3°. 4^a. 188. C
 ex Vrina morbus quō cognoscatur coctus. in 1^m. pror. cō. 3°. 4^a. 188. C
 Vrinae potissimum significant morbos. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 ex Vrinis quomodo cognoscatur coctio perfecta. 1°. de crisi. 4^a. 132. B
 Vrinae ostendunt super instrumenta nutritionis. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3^a. 139. A
 Vrinae quando sunt inspiciendae idest in quibus mēbris laesis. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3^a. 139. A
 ab Vrinis quando abscessus praedicentur. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Vrinae non solū ostēdūt iudicationē, sed et alia. cō. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 per Vrinam non fit iudicium agra existente uestica, nisi secundum ipsam uesticam. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Vrinae iudicant de uitae exitu, quando adsunt uehementia symptomata. in 1^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 122. F
 Vrina non semper ostendit uerum. 3°. de praesag. ex puls. 4^a. 116. F
 Vrinam prognosticantia quae. de dispo. cont. Sp. 75. B
 ad Vrinam uergente natura medicamentū nihil efficit. quos purg. oportet. quibus med. et quo temp. 5^a. 89. B
 VRINARVM diuersitas. in 1^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3^a. 106. D/1°. de crisi. 4^a. 127. H
 Vrina, et excretio diuiduntur in facta à natura, et à uoluntate. de motibus manifestis, et obscuris. Sp. 68. G
 Vrina diuersa genere, et tempore quae. in 3^m. de morbis uulgaribus, cōmentario 2°. 3^a. 138. D
 Vrinarum differentiae duae praecipue. de urin. 4^a. 122. F
 Vrina quomodo incedat per ordinem. 2°. de loc. affect. 4^a. 2. G
 Vrinarum Acritudines unde fiant. commentario 3°. apho. 16°. 23. C/D/commen. 5°. aphor. 58°. Ex. 43. B
 Vrinae acritudo aperit ora arteriarum, quae sunt in renibus, et ita aliquis spiritus exit, qui est in renibus. com. 7°. apho. 34°. Ex. 56. E
 Vrinae cum acritudine, et graueolentia uesticam ulcerabant his, qui malos cibos ob annonae caritatem ederant. de boni. et uit. suc. 2^a. 33. H
 Vrinae acres uesticam ulcerant. 6°. de locis affectis. 4^a. 37. E
 Vrinae acritudo facit urinam stillicidiū. com. 5°. aphor. 58°. 43. B/commen. 7°. aphor. 49°. Ex. 57. H
 Vrinae Acuties est causa stillicidij. com. 3°. apho. 16°. Ex. 23. C/D
 Vrina, quae morbum Acutū indicat, qualis sit. cō. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
 Vrina Aeruginosa stranguriam significat. de dynamidijs. Sp. 34. B
 Vrina aeruginosum habens colorem spasmodicum significat. de dyn. Sp. 34. B
 Vrinae si color sit Albicās, et hypostasis rufa, mitte sanguinē, si in imbecillis sit, medicamē adhibe, aut accommodatū cibum. de uri sign. Sp. 79. D
 Vrina Alba est aquosa. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 Vrina alba sine febribus in masculis siue foeminis dolorem laterū, et aliam quando renum significat, et praegnantem foeminā significat aliquantulum. de dynamidijs. Sp. 35. D
 Vrinae albae, et perspicuae, mala, praesertim si in deliramentis fiant. commentario 4°. aphor. 72°. Ex. 35. E
 Vrinae albae et perspicuae in delirijs ostendunt necessariam mortem. commentario 4°. aphor. 72°. Ex. 35. E
 Vrinae albae perspicuae extremam cruditatem significat, et morbum longum. com. 4°. apho. 72°. Ex. 35. F
 Vrina alba tenuis, et turbulenta quid significet. 1°. de crisi. 4^a. 130. E
 Vrina alba tenuis quid significet. de urin. 4^a. 132. B
 Vrina alba, et aquosa, et nebulam bonam habens phrenitum purgat. de dynamidijs. Sp. 34. D
 Vrina alba, et aquosa in augmento aegritudinis, aut in statu ueniens laborem corporis cū frigore, et macie nunciat futurā. de dyn. Sp. 34. A/B
 Vrina alba, et nuda in omnibus debilitatē, et frigiditatem corporis significat. de dynamidijs. Sp. 35. D
 Vrina colore alba, et constitutione tenuis in acmastico, homotono et paracmastico cum nebulis non bonis renum, et dolorem, et indignatio-

nem significat. de dynamidijs. Sp. 34. C
 Vrina alba, et turbulenta dolorem cū periculo nūciat. de dyn. Sp. 34. F
 Vrina alba, et pinguedinosa, uel iumentina dolorē renum significat, et uesticae, et capitis aliquantulum. de dynamidijs. Sp. 35. E
 Vrina alba si se mutauerit in synocha apostema celerius uenturum scias. de dynamidijs. Sp. 34. C
 Vrina alba in quibus significet mortem. de dynamidijs. Sp. 35. D
 Vrina alba et subliuida mortem demonstrat. de dyn. Sp. 34. H
 Vrina alba, aut subliuida mortē significat in phrenitide, pleuritide, synocha, causo, et tertiana. de dynamidijs. Sp. 35. D
 Vrina alba si se subito in malum colorem mutauerit, proximam nunciat mortem. de dynamidijs. Sp. 34. G
 Vrinae albae crassae cum leuibus subsidentijs fit mentio. de uict. ratione in morbis acutis. com. 4°. 7^a. 135. D
 Vrina alba crassa cum tali sedimento quid significet. de uri. 4^a. 124. G
 Vrina si fuerit alba, et nigra, et crassa epilepsia erit de melancholia. de dynamidijs. Sp. 24. A
 Vrina si fuerit alba, et crassa epilepsia erit de phlegmate. d. dy. Sp. 24. A
 Vrina alba crassa quid significet. de urin. 4^a. 123. E
 Vrina alba, spumosa, et nebulosa non bonū significat. de dyn. Sp. 34. D
 Vrina alba spumosa, et nebulosa si in die critico, aut post criticum diem superuenerit, solutionem aegritudinis ostendit. de dyn. Sp. 34. D
 Vrina alba si lōgo tēpore perseverauerit frigora soluit. de dyn. Sp. 34. F
 Vrinae Amentiam significantes quales. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 per Vrinam aquam secedere bonum. de bon. aquae. Sp. 76. A
 Vrina potus Aquae aut uini aquei qualis. in 6^m. de morbis uulgaribus, cōmentario 5°. 3^a. 192. A
 Vrinae aquosae quae. in 3^m. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 148. E
 Vrinae aquosae quid significant. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 188. C
 Vrinae aquosae crudum adhuc in uenis esse indicant succum eū, qui à uentre submittitur. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. G
 Vrina aquosa cruda est, et diuturna. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
 Vrina aquosa tenuis quid significet. in progn. com. 2°. 4^a. 201. A
 Vrina aquosa significat uenosae materiae passionē. 1°. de crisi. 4^a. 130. H
 Vrinae aquosae sunt istae albae perspicuae ostēdunt flauam bilem ad caput tendere. commentario 4°. apho. 72°. Ex. 35. F
 Vrina ad summū icōcta ē aquosa exq̄site. 1°. de cri. 130. G/H/ 4^a. 132. A
 Vrina aquea in primis diebus in febre miti. 1°. de crisi. 4^a. 131. H
 Vrina aquosa in pueris deterrima est. in prognosti. com. 2°. 4^a. 201. B/
 de urin. sign. ex Hipp. 78. G/quae. in Hipp. Sp. 113. E
 ut in Vrinis aquosum, ita est in pleuritide extreme crudum. 1°. de crisi. 4^a. 132. D
 in Vrinis quibus Arenosa subest materies, ijs uestica calculescit. de urin. sign. ex Hippo. Sp. 78. H
 Vrina Aspera est propter renes, et uesticam quandoq; in prognosti. commentario 2°. 4^a. 201. E
 Vrina aspera si post crīsim fuerit, in eandem febrem reintegrari demonstrat egrotum. de dynamidijs. Sp. 34. G
 Vrina Asa, et cruda ex uasis. de tot. morb. temp. 3^a. 88. G
 Vrina Asterica quae, et quid significet. de dyn. Sp. 35. D
 Vrina asterica, idest habens quasi stellas ubi foemina est dolorem stomachi grauitatem ue capitis, musculis scapularum dolorem significat. de dynamidijs. Sp. 35. D
 Vrina Atra aut raro, aut nunquam est tenuis. quae. in Hipp. Sp. 113. E
 Vrina atra quid significant. quae. in Hipp. Sp. 113. E
 Vrina atra in uiro, et muliere pessima est. de urin. sign. ex Hipp. 78. G/quae. in Hippo. Sp. 113. F
 Vrina atra in acutis aegritudinibus pernitiōsa ut plurimum est. quae. in Hippocratem. Sp. 113. E
 Vrina atra in lienosis sunt minus pernitiōsa. quae. in Hipp. Sp. 113. E
 Vrinae Biliosae sunt in calidis, et siccis. 8°. meth. med. 7^a. 50. F
 Vrina biliosa est propter renes et uesticam quandoq; in prognosti. commentario 2°. 4^a. 201. E
 Vrinae color si biliosus fuerit, hypostasis autem alba, erit bilis cum pituita. de urin. sign. ex Hippo. Sp. 79. D
 Vrina magis biliosa notat esse euacuandum per urinam, uel per secessum. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. D
 Vrinis biliosas non habent quotidiana, et quartana febre laborantes. 2°. de differentijs febrium. 3^a. 36. D
 Vrinae Bonae quales et earum ordo. 1°. de crisi. 4^a. 130. E
 Vrina mortem significat si ex bono colore in malum die critica conuersa fuerit. de dynamidijs. Sp. 34. C

- in Vrinis Bullæ insidentes morbum renalem, & longum significant. com-
mentario 7°. aphor. 34°. Ex. 56. E/ de urin. sig. Sp. 78. H
- Vrina Calculo laborantium quales. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. B
- in Vrina cur Candidum sit sedimentum. in progn. com. 1°. 4°. 197. D
- Vrina candida debet esse ubi cruditatis non est. de dyna. Sp. 19. G
- Vrina habens ueluti Capillos, qui morbus dicitur capillitium, unde sit. cō-
mentario 4°. aphor. 76°. Ex. 36. C
- in Vrina cuiusdam tam longi aderant capilli, ut æquarent longitudinem
dimidij cubiti. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
- Vrina Cardiacorum alba, & aquosa cum nebulis albis eorum ægritudi-
nis solutionem ostendit. de dynam. Sp. 34. H
- Vrina in cardiacis spissa quando fuerit, si spissitudo uelut scissa apparet,
paralyfim significat. de dyna. Sp. 34. H
- Vrina Cholerico colore nebulam albam habens, & fursures supernatan-
tes in homotono, acmaſtico & peracmaſtico aut longam ægritudinē,
aut mortem significat. de dyn. Sp. 34. C
- Vrina eius, qui à Cibo se abstinuit, qualis. 14°. meth. med. 7°. 87. A
- Vrina si fuerit Citrina, & parum nigredinis habuerit, epilepsia erit de
cholera rubra. de dyn. Sp. 24. A
- Vrina si Claritatem superius habuerit, & inferius nebulosa, & subluui-
da fuerit, dolorem renum significat, & coxæ, & genu, & superius
stomachi. de dynamidijs. Sp. 35. D
- Vrina quæ signum est Coctionis. 1°. de crisi. 4°. 131. C
- Vrina optime cocta qualis in sanis. 1°. de crisi. 4°. 130. F
- Vrina coctæ quæ sint. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 144. B
- Vrina minus cocta quæ. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
- Vrina cocta postea cessans mala. in 1°. prorr. com. 3°. 4°. 189. B
- Vrina Colicam patientium quæ. 6°. de loc. aff. 4°. 36. G
- Vrina indicans Colliquationem qualis. in 6°. de morbis uulgaribus. com. 5°.
3°. 192. A/ de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. G
- Vrina in principio colliquesactionis qualis, in augmento, in statu, & de-
clinatione. quæ. in Hipp. Sp. 113. C
- Vrina Color considerandus est. 4°. de san. tuen. 2°. 83. H
- Vrinarum colores quales. de urin. 4°. 123. A
- in Vrinis quando color cineritius, & cur. in 6°. de morbis uulgaribus.
commentario 1°. 3°. 155. F
- ex Vrina colores qui tinctores cognoscant. de caus. pro catar. 3°. 98. C
- Vrinarum bonus color significat maximam in laborantibus humorum af-
fluentiam. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 150. B
- Vrina bonus color salutem promittit. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 125. A
- Vrinam duntaxat bene coloratam esse quandoq; sufficit ad morbi solutio-
nem. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
- Vrina non bonum colorem habens, si non fuerit digesta, uel constitutionē
urinae animalis similem habuerit, & missa in calice cito resederit, &
amens patiens fuerit, & insaniam senserit, spasimum, aut mortem si-
gnificat. de dynamidijs. Sp. 34. E
- Vrina si mane mutauerit colorē, ostendit subesse uitium. de dyn. Sp. 19. G
- Vrinae coloris est sudor in balneis. 13°. meth. med. 7°. 87. A
- Vrinae consistentia consideranda est. 4°. de san. tuen. 2°. 83. H
- in Vrina Contentorum situm euariat flatus. de uri. 4°. 124. A
- Vrina si careat contentis, morbus est concoctus. de urin. sig. Sp. 79. C
- Vrina quæ significat futurā Contractionem corporis. de dyna. Sp. 34. A
- Vrina Copia nisi proueniat, aut flatus erumpant, humectantur alui, qui-
bus hypochondria sublata, murmurantia sunt ilium dolore accedente.
de urin. sign. ex Hippoc. Sp. 78. G
- in Vrinis copiosis fiunt pulsus uermiculatēs. 2°. de p̄sa. ex pul. 4°. 113. A
- in Vrinis Crassarum substatiarum tres dñæ. quæ. in Hip. Sp. 113. E
- Vrina crassa, & ruffa non est. de uri. 4°. 123. F
- Vrina crassa flaua non est. de uri. 4°. 123. F
- Vrina crassa nigra quid significet. de uri. 4°. 123. F
- Vrina multa, crassa, & alba soluit abscessum futurum post aurem, & ar-
ticulorum. com. 4°. apho. 74°. Ex. 35. H
- Vrina crassa ab Hippocrate fm Galenum dicitur quæ est mediocris respe-
ctu tenuis, com. 4°. aphor. 76°. Ex. 36. E
- Vrina crassæ sūt pauca, q̄re uix renes p̄trāsēūt. c. 4°. ap. 69°. Ex. 35. A
- Vrina crassior naturalis quid significet. in prog. com. 2°. 4°. 201. A
- Vrina crassior coctionem imperfectam significat. 1°. de crisi. 4°. 130. F
- Vrina crassæ, & tenues quomodo significant humorem crudum. in 3°. de morb. uulga. com. 1°. 3°. 131. E
- Vrina crassa permanens crassa quid significet. quæ. in Hip. Sp. 113. B
- Vrina crassa quæ mixta crassa efficitur quid significet. de uri. 4°. 122. H
- Vrina crassæ à pueris fiunt. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 173. B
- Vrina crassitudo est causa prima creandorum calculorum. in 6°. de mor-
bis uulga. com. 3°. 3°. 173. B
- Vrina fiunt crassæ in declinatione. com. 4°. apho. 69°. Ex. 34. H
- Vrina crassa quid significet. in prog. com. 2°. 4°. 201. A
- Vrina crassa alba in quartanis. in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 179. F
- Vrina crassiores, pallidiores meliores. de ui. ra. in. m. ac. c. 4°. 7°. 141. A
- Vrina crassa nigra cum tali sedimento quid significet. de uri. 4°. 124. H
- Vrina crassa rubea quid significet. de uri. 4°. 123. E
- in Vrina crassa, quibus ueluti fursura quædam exeunt simul, uescica sca-
bie laborant. com. 4°. apho. 77°. Ex. 36. E
- cum Vrina crassa caruncula in speciem pilorum significant uitium in re-
nibus, aut morbum articulare. de nat. hum. com. 2°. 7°. 180. G
- Vrina crassa existens, si carunculas paruas habeat, aut ueluti capilli una
exeant, à renibus sunt. cō. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C/ de uri. sig. Sp. 78. H
- Vrina crassa est, si debeāt exire ueluti capilli. cō. 4°. aph. 76°. Ex. 36. D
- Vrina in qua uelociter separantur crassa à liquidis, & habet sedimentum
album, leue, & æquale quid significet. 4°. de san. tuen. 2°. 83. H
- Vrina crassæ quæ non subsident quales, & quid significet. in 3°. de mor-
bis uulga. com. 1°. 3°. 131. E
- Vrina crassæ quæ capitis dolorem pariunt, & prædicunt, & cur. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. E
- Vrinam crassam subsecuta tenuis, & copiosa bonum. in 3°. de morb. uul.
com. 1°. 3°. 131. E/ com. 4°. aphor. 69°. Ex. 34. H/ de urinae si-
gnificatione ex Hippocrate. Sp. 78. G
- Vrina crocea, & turbulenta cum nebulis non bonis, aut longam ægritu-
dinem, aut mortem prædicat. de dyna. Sp. 34. B
- Vrina crocea si guttatim stillando fuerit egesta, uentris constrictionem
malam cum animi turbatione, & angustia ostendit. de dyn. Sp. 34. B
- Vrina crocea, & spissa, laborem, dolorem, & grauedinem in synocha si-
ue mortem ostendit. de dyna. Sp. 34. E
- Vrina Crudescens quales. de uict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. F
- Vrina cruda quæ. de tot. morb. temp. 3°. 89. F
- Vrina cruda quæ dicantur. de uict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 123. A
- Vrina quæ est semper signum cruditatis. 1°. de crisi. 4°. 131. C
- Vrina cruditatem significans qualis. in prog. com. 2°. 4°. 201. A
- cum Vrina cruda morbus diutinus. in prog. com. 2°. 4°. 200. H
- in Vrinis crudus succus uidetur pus, sed distinguitur, & quomodo. 1°. de
alimentorum facultatibus. 2°. 10. C
- cum Vrina excretus humor crudus, & albus euenit, ut subsadat, præbe-
atq; uidendum utilem hypostasim. de urin. sign. Sp. 79. C
- Vrina solū Cruenta significat uenas laborare. de na. hu. cō. 2°. 7°. 180. F
- Vrina quando cruenta est in renum affectibus. in 6°. de morbis uulgaribus.
commentario 1°. 3°. 155. G
- Vrina Deficientes in ægotantibus quæ. de urin. 4°. 125. C
- Vrina Densata quæ. in 1°. prorr. com. 3°. 4°. 178. H
- Vrina densa, pallida, melior. de uri. sig. ex Hipp. Sp. 79. A
- Vrina Deterior in ægotante quæ. de uri. sig. Sp. 79. B
- Vrina Ebriorum qualis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. G
- Vrina Eleuationem habens albam, & leuem, & æqualem quæ. de urinae
significatione ex Hippocrate. Sp. 79. B
- in Vrinis Epantismata æruginosa. in 1°. prorr. com. 2°. 4°. 172. H
- Vrina ostendit humorem facientem Epilepsiam. de dyn. Sp. 24. A
- in Vrinis speciem Erui, aut hordei referentia unde. in 6°. de morbis uul-
garibus, commentario 5°. 3°. 192. A
- Vrina exitiosa qualis. in progn. Hipp. com. 2°. 4°. 201. A
- Vrina quare in Febribus attendenda. 1°. de crisi. 4°. 128. C
- Vrina maxime spectanda in febribus. 3°. de crisi. 4°. 139. D
- Vrina significat de febre, sed non de musculorum morbis. de uict. rat. in
morb. acu. commentario 4°. 7°. 144. F
- Vrina in principijs febrium tenues, unde paulatim fiunt crassiores. com-
mentario 4°. aphor. 69°. Ex. 34. H
- ex Vrina proprium signum ephemeræ. 1°. de diffe. feb. 3°. 33. D
- Vrina ephemerarum quales. 1°. de diff. feb. 3°. 34. A/ 1°. de arte curatiua
ad Glau. 7°. 94. H/ de dyn. Sp. 33. H
- Vrina ephemeræ ex tristitia, & cupiditate quæ. de dyna. Sp. 33. H
- Vrina quas habet febricitantes inedia, & labore. 1°. de crisi. 4°. 130. C
- Vrina in febre ex inguinum dolore qualis. de dy. Sp. 34. A
- Vrina febrium putridarum qualis. 1°. de dif. feb. 3°. 34. A
- in Vrina quot formæ apparent, tot sunt febrium putridarum differen-
tiæ. 1°. de diff. feb. 3°. 33. C
- in Vrinis, & in pulsu quando non est putredinis sensus in febre ex ob-
structione. 8°. metho. med. 7°. 52. E

Vrina tertianæ febris quales. de typ. 3°. 90. G/1°. de art. cur. ad Glau.
 7^a. 96. D/ de dyn. Sp. 34. F
Vrina quartanæ febris quales. de urin. 123. B/2°. de crisi. 135. D/ 1°. de
art. cu. ad Glau. 7^a. 96. D/ de dyn. 34. F/ quæ. in Hip. Sp. 113. C
Vrina quartanarum declinantium qualis. de urin. 4^a. 123. F
Vrina febrium errantium quales. in 1^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 123. B
Vrina febrium quotidianarum quales. in 1^m. de arte cu. ad Gl. 7^a. 96. D/
de dynamidijs. Sp. 34. F
Vrina febriū cōtinuārū uī sāguinis excitatārū qualis. q̄s. i Hip. Sp. 113. B
Vrina synocharum febrium quales. de urin. 4^a. 124. H
Vrina qua significatur phrenitis in caufonide. de urin. 4^a. 123. C
Vrina solæ in ardentibus febribus tanta uis inest, ut illi soli credendum
sit. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 156. H
Vrina quæ fiant in causo, & phrenitide. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 162. E
Vrina Fermentatæ quæ. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 174. C
in Vrina Flatus quoque cognoscuntur. de urin. sign. ex Hip. Sp. 79. B
Vrina Flaua non potest esse tenuis. de urin. 4^a. 124. G
Vrina flaua tenuis quid significet. quæ. in Hip. Sp. 113. B
Vrina abunde flauæ, & mordentes sunt in siccis. 8°. meth. med. 7^a. 50. C
Vrina Fœminarum qualis. de uri. sig. ex Hip. Sp. 79. A
Vrina mulierū habet maiore hypostasim q̄ uirorū. de urin. sig. Sp. 79. A
Vrina Fœtent in calidis & humidis. 8°. meth. med. 7^a. 54. B
Vrina fœtida est, ppter renes & uesicā q̄nque. in pg. com. 2°. 4^a. 201. E
Vrina fœtida qualis. in prog. Hip. com. 2°. 4^a. 201. A
Vrina fœtidæ quid significant. de uri. 124. F/ 1°. de crisi. 4^a. 130. E
in Vrinis hypostasies Foliosæ quibus sint peiores. de uri. sign. Sp. 78. G
per Vrinās cito exit Fructuum nutrimentum. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. D
Vrina cur Furfuræ, & quot modis habeant fursura. commentario 4°.
aphorismo 77°. Ex. 36. F
in Vrina fursures quid significant. de nat. hum. com. 2°. 1^a. 180. H
Vrina Grossa, & q̄ manet grossa unde, & quid signet. de uri. 4^a. 123. A
Vrina grossa quæ sit tenuis unde, & quid signet. de uri. 4^a. 123. A
Vrina grossa rubea cū tali sedimēto quid signet. de uri. 4^a. 124. H
Vrina Hepaticorum. de dyn. Sp. 35. A
in Vrina quid sit Humor. de uri. 4^a. 122. H
Vrina biliosorū, & crudorū humorū qualis. in pgn. cō. 2°. 4^a. 200. D
Vrina humorum crudorum quales. de uri. sig. ex Hip. Sp. 79. D
Vrina bonæ processus in humoribus crudis. de uri. 4^a. 125. C
Vrina humoris non cocti est tenuis & alba. de uri. 4^a. 124. G
Vrina Hydropicorum qualis. de dyn. Sp. 35. B
Vrina Hypostasies tres partes. de uri. sig. ex Hip. Sp. 79. B
Vrina habentes hypostasim postea non habentes quid significet. de uri.
sign. ex Hippoc. Sp. 79. C
in Vrinis Hypostasies quales ubi coctæ sunt. de uictus rat. in morb. acu.
commentario 4°. 7^a. 144. B
Vrina hypostasis quæ fallat homines. de uri. sig. Sp. 79. C
Vrinarum hypostasies crassioris farinæ specie quid significant. de urin.
sign. ex Hippoc. Sp. 78. F
Vrina Ictericorum qualis. de dyn. Sp. 35. B
Vrina in ictericis ruffa & spissa plurimum egesta sanitatem, & solutio-
nem uentris promittit. de dyn. Sp. 35. B
Vrina quæ significat Iecoris obstructionem qualis. de uri. 4^a. 123. B
Vrina quasi Ignea significat tertianam. de dyn. Sp. 35. E
Vrina Inculpatæ quæ. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 168. H
Vrina Infantium habet crassam hypostasim. de urin. sign. Sp. 79. A
in Vrina quid sit inherencia. de uri. 4^a. 122. H
Vrina Iumentorum qualis. in progn. com. 2°. 4^a. 200. C
Vrina similis iumentorum urinæ quæ. in 1^m. de mor. uul. c. 3°. 3^a. 122. C
Vrina iumentorum lotio similes eliquationē non indicant. in 6^m. de mor.
uulg. com. 5°. 3^a. 192. A
Vrina turbida qualis iumentorū quid significet. 4°. de san. tu. 2^a. 83. H
Vrina perturbatæ quales iumentorum, dolorem capitis, uel adesse, uel fu-
turum significant. com. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
Vrina perturbatæ uelut iumentorum quibus sunt, ijs cephalalgia aut ad
sunt, aut aderunt. de uri. sig. Sp. 79. G
Vrina non sunt necessario perturbatæ, si alicui caput doleat, uel dolere
debeat. com. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
Vrina iumentorum ab extrinseca caliditate in spiritum soluuntur, ut bi-
tumen, pix, atque resina. com. 4°. aph. 70°. Sp. 35. B
ad Vrina iumentorum difficultatem. de med. fac. par. 7^a. 174. C
Vrina quō ex Labore, fame, et siti mutetur. 10°. de simp. m. f. 5^a. 74. G
Vrina Lactea in synocha, si in initio ægritudinis iuuenibus euenerit, non

bonum significat. de dyn. Sp. 34. D
Vrina Lætales quæ. de tot. mor. temp. 3^a. 89. G
Vrina Lapides habentium quales. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. F
Vrina leuem hypostasim inquit Galenus uocare Hippocratem continuā
& indiuisam. de uri. sig. ex Hip. Sp. 79. B
Vrina Lienosorum quales. quæ. in Hipp. Sp. 113. E
Vrina Liuida quid significet. 1°. de crisi. 4^a. 130. E
Vrina colore liuida, & tenuis constitutione phrenitim futuram denun-
tia in homotono acmaſtico & paracmaſtico. de dyn. Sp. 34. C
Vrina liuida caput dolentibus significat augmentum. de dyn. Sp. 34. G
per Vrinās citius meat Lora dulcis. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. D
Vrinam difficilius cit lora acerba, & acida. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. D
Vrina lucida nimis in hepaticis bonum signum signat. de dyn. Sp. 35. A
Vrina ualde lucida in synocha phrenitim uetura ostēdit. de dy. Sp. 44. F
per Vrinam Lutum expellens. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206. F
Vrina Mediocris non potest esse alba. de uri. 4^a. 124. H
Vrina mediocris, si aliqua in ipsa exeant, uesicæ, aut renum passio signi-
ficatur. com. 4°. aph. 77°. Ex. 36. E
Vrina mediocris, quæ neq; laudanda sit, neque uituperada, et symptoma
ta pessima significant hominem longiori tempore superstitem tadem
moriturum. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 197. B
Vrina Mediæ inter coctum, & crudum. 1°. de crisi. 4^a. 130. E
Vrina in Melancholia, & amentia quales. quæ. in Hip. Sp. 113. E
Vrina sunt Meliores, quæ secundum naturam morbi sunt, uel humoris
peccantis. com. 4°. aph. 72°. Ex. 35. F
Vrina quæ Mentis aberrationem portendant. in 1^m. prorrhetic. commē
tario 1°. 4^a. 167. F
Vrina quando significet Morbum diuturnum, & nō tutum. de urinæ si-
gnificatione ex Hipp. Sp. 78. F
Vrina Multa significat paucas deiectiones. com. 4°. aph. 83°. Ex. 37. B/
de urin. sig. ex Hip. Sp. 78. H
Vrina multæ incipientes in diebus iudicatorijs bonæ, & qui sint dies iu-
dicatorij. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
Vrina multitudo impedit ne ilia suspensa murmurantia lumborum dolo
re superueniente alui humectentur. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. F
Vrina Naturalis qualis. in prog. com. 2°. 4^a. 200. H
Vrina secundum naturam non sunt simpliciter tenues, nec crassæ, sed me
diocres. com. 4°. aph. 69°. Ex. 35. A
Vrina naturalis modice pallida est. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. B
in Vrina naturali quæ consideranda. de urin. 4^a. 125. B
in Vrina Nebula, & subnebula quō fiant. de uri. sig. Sp. 79. B/D
Vrina in quibus sunt nebulae sursum ne an deorsum meent, quosue colo-
res habeant, considerandæ. de uri. sig. Sp. 78. G
in Vrinis nebularum suspensarum significatio. de uri. sig. Sp. 78. F
in Vrinis nebulae deorsum labentes cum quibus coloribus sint male. de
urin. sign. ex Hip. Sp. 79. C
Vrina cum nebulis scissis macronoxiam significat. de dyn. Sp. 34. G
Vrina nebulas cholicas habens, in ægritudinem acutam transire mor-
bum significat. de dyn. Sp. 34. G
Vrina sine nebula turbulenta in synocha non bonū signat. de dy. Sp. 34. E
Vrina nebulosæ quæ. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 140. C
Vrina si sit nebulosæ et crassæ purgādū. d̄ ui. r. i m. ac. c. 4°. 7^a. 140. B
Vrinās nebulosas, uel crassas à principio habentes purgandi sunt. de uri.
sign. ex Hippoc. Sp. 79. A
Vrina Nephriticæ quales. 6°. de loc. af. 36. G/ 4^a. 37. C/ de dyn. Sp. 35. C
Vrina in nephriticis spissa, cuius color sit uelut sperma hominis mortem
significat. de dyn. Sp. 35. C
Vrina in nephriticis uinosa augmentū doloris significat. de dy. Sp. 35. C
Vrina Nigræ unde generentur. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 162. E
Vrina nigræ unde. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 115. B/ in 1^m. prorrhetic.
commentario 3°. 4^a. 178. H
Vrina nigræ in triplici sunt differentia. de uri. 4^a. 123. E
Vrina nigræ differentia, & quid significant. in prognostica. commen-
tario 2°. 4^a. 201. A
Vrina nigræ colliquati lienis notæ sunt. in 6^m. de morbis uulgaribus, cō-
mentario 5°. 3^a. 192. A
Vrina nigra quartanam nunciat. de dy. Sp. 34. G
Vrina nigra in principio malū significat. de ijs, quæ in medicatrina fiūt.
commentario 1°. 7^a. 198. C
Vrina nigra in mulieribus, & uiris deterrima. in prognostica. commen-
tario 2°. 4^a. 201. B
Vrina nigra pessima est, & omnes necat. 1°. de crisi. 4^a. 129. E

Vrina nigra

Vrina nigra letalis ē. 1°. d. cri. 4°. 127. D/H/i 1°. pr. cō. 2°. 4°. 169. D
 Vrinarum nigrarum deteriores quæ. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. E
 Vrina nigra, aut liuida in synocha nō sine periculo erit. d. dyn. Sp. 34. E
 Vrina nigra cum sudore in synocha non bona signa imminere ostendit.
 de dynamidijs. Sp. 34. D
 Vrina nigra in synocha per uarios colores frequenter mutata cū nebulis
 nō bonis, & uelut concisis, & separatis, et frequenter in nigrū colo=
 rem conuersa phrenitim cū morte significat. de dyn. Sp. 34. E
 Vrina nigra, & lucida cum sudore, & dolore hypochondriorum in sy=
 nocha mortem nunciant. de dyn. Sp. 34. E
 Vrina nigra, & tenuis cum nebulis phrenitim ostendit. de dyn. Sp. 34. B
 Vrina nigra, & tenuis cum aurium obtusione sanguinis fluxum immine=
 re ostendit. de dyn. Sp. 34. B
 Vrina nigra, & tenuis, & æstuosa, si æstuatō fuerit cū fastidio, et si tur=
 batū sensum patiēs habuerit, & nō recte intelligat, & loquat̃ aut ma=
 lefactum non defuerit, mortem ostendit. de dyn. Sp. 34. F
 Vrina nigra, & spissa non boni coloris mortem significat in synocha. de
 dynamidijs. Sp. 34. F
 Vrina nigra turbulenta, & ueluti capillosa, & aliquid rasuræ habens
 mortem significat in hepaticis. de dyn. Sp. 35. A
 Vrinæ nigræ oleosæ tenues. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 151. D
 Vrina nigra. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 121. A/124. F/ 3°. 151. B
 Vrinam nigram habentis casus. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. F
 Vrinæ Nubecula quid significet. in prog. com. 2°. 4°. 201. D
 i Vrina qualis nubecula appet si sanguis sit coctus. 4°. d. sa. tu. 2°. S3. H
 Vrina habens nubeculam rubram quarto die, ostēdit in septimo iudica=
 tionem futuram. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 ad Vrinæ Nubis nomen q̃ prius dixit. in 3°. d. mor. uul. cō. 1°. 3°. 128. C
 in Vrinis nubes rubræ raro apparent, albæ frequenter, & sunt signum
 coctionis manifestæ. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 in Vrinis rubra nubes bona, sed alba melior, meliusque sublimamentum
 album, æquale, atque consistens. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 in Vrinis Nubilosæ suspensiones quæ. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 128. B
 Vrina male Olens, & aquosa, & atra, & crassa letalis est. de urinæ si=
 gnifi. ex Hippocrate. Sp. 78. G
 Vrina si male olens fuerit, & hypostasis atra in acuta ægritudine non
 mori ægrum impossibile. quæ. in Hip. Sp. 113. E
 Vrina grauiter olens est puris particeps. de uri. sign. ex Hip. Sp. 79. C
 Vrina grauiter olens quid significet. quæ. sita in Hipp. Sp. 113. D
 Vrinæ Oleagineæ unde gignantur. quæ. in Hippoc. Sp. 113. C
 Vrinæ oleagineæ quid significant. de urin. 4°. 124. D
 Vrina oleosa secundum Sabinum. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 148. B
 Vrina oleosa quæ. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 147. F
 Vrina oleosa non est unius coloris ut nec oleum. in 3°. de morbis uulgari=
 bus, comment. 3°. 3°. 147. H
 Vrinæ oleosæ meminit. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 125. C/147. E/ 3°. 151. G
 Vrinæ pauca oleosæ. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 125. C
 Vrina ueluti oleum quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. E
 Vrina Optima in uiris, quæ. de urin. 4°. 125. A
 Vrina optima in mulieribus, quæ. de urin. 4°. 125. B
 Vrina optima puerorum qualis. de urin. 4°. 125. B
 Vrina optima in ægotantibus quæ. de urin. 4°. 125. B/de urinæ signi=
 ficatione ex Hippocrate. Sp. 79. B
 Vrina optima quoad colorem. in progn. com. 2°. 4°. 202. B
 Vrina optima quæ. 1°. de differ. feb. 33. C/de tot. mor. temp. 3°. 89. F/3°.
 de præ. sag. ex pul. 116. G/1°. de crisi. 4°. 130. A/F/de uict. rat. in mor.
 acu. com. 4°. 7°. 135. D/de urin. sign. ex Hip. Sp. 78. F
 Vrina optima quæ sit fm Hippocrate. d. uic. rat. i m. ac. c. 4°. 7°. 144. C
 Vrina optima quæ, & quæ non. in prog. com. 2°. 4°. 200. B
 Vrina optima quæ, & quod signum. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. E
 Vrina optima, & symptomata pessima significant hominem euasurum,
 sed acute ægotaturum. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 197. B
 Vrina quæ Pallet pactæ secūdæ actiōis signū est. 2°. de san. tu. 2°. 69. G
 Vrina pallida non potest esse tenuis. de uri. 4°. 124. G
 Vrina pallida quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. A
 Vrinæ Pauca unde. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 115. B
 Vrinæ pauca quandoque iecur purgāt, et sunt bonæ. 5°. de l. af. 4°. 35. E
 Vrinæ Pendentia consideranda. 4°. de san. tuen. 2°. 83. H
 Vrina in Peripneumonicis indigesta in initio, & ante crisim significat
 mortem futuram. de dyn. Sp. 35. A
 Vrina in peripneumonicis sanguinea cum nebulis uarijs uitæ periculum
 nunciat. de dyn. Sp. 35. A

Vrina in Peripneumonicis nigra cum uarijs nebulis mortē futurā ostēda=
 dit. de dynamidijs. Sp. 35. A
 Vrinæ quæ Pernitiem significant. 1°. de crisi. 4°. 130. E
 quibus Vrinæ Perspicuæ albæ sunt, improbæ, præcipue in phreniticis
 apparentes. de uri. sign. ex Hip. Sp. 78. G
 Vrinæ possunt esse perspicuæ, & non albæ, sed habentes colorem bilis.
 com. 4°. aph. 72°. Ex. 35. F
 Vrinæ Pessimæ in uiris & mulieribus quæ. 1°. de crisi. 4°. 130. F
 Vrina pessima quæ. 1°. de dif. feb. 3°. 33. C
 Vrina omnium pessima, quæ. 1°. de crisi. 4°. 130. H
 Vrinæ Pestilentium quales. 3°. de præ. sag. ex pul. 4°. 116. G
 Vrina Phlegmatica si apparuerit sicut sol in limpidis coloribus indigna=
 tionem renum denunciat. de dyn. Sp. 34. G
 neq; in Vrinis, neq; in sputis, neq; in sudoribus, neq; in uomitibus signa
 Phrenitica. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. E
 Vrinæ quæ phrenesim significant, quales. in 1°. prorr. cō. 1°. 4°. 162. E
 in Vrinis Pilis similia & longa. 6°. de loc. aff. 4°. 37. H
 per Vrinæ pili qui exeunt in uenis oriuntur. 6°. de loc. aff. 4°. 37. H
 in Vrina quomodo pili nascantur, et quomodo curetur illa affectio. 6°. de
 locis affectis. 4°. 37. E
 Vrinæ Pingues quæ. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 147. G
 Vrina pinguis quid significet, et quomodo fiat. cō. 7°. aph. 35°. Ex. 56. F
 supra Vrinā pingue signat cōsumptionē. in progn. com. 2°. 4°. 201. C
 Vrina pinguis sine febre senibus eueniens apoplexiam facit, quæ cum so=
 luta fuerit caliginem oculorum cito transeuntem, & cibi delectationē
 ostendit. de dyn. Sp. 34. B
 Vrina pinguis in causo mortem significat. de dyn. Sp. 34. B
 Vrina pinguis, & ruffa in pleuriticis mortem futuram ostendit. de dy=
 namidijs. Sp. 34. H
 Vrinæ etiam in Pleuritide considerandæ, quia est cum febre. 1°. de cri=
 sib. 4°. 128. D
 Vrina pleuritidis qualis. de dyn. Sp. 35. E
 per Vrinæ & per sudorem, & per insensibilem transpirationem ali=
 quid meat, quod ex Potu cum sanguine tendit. de atra bile. 1°. 34. D
 Vrinā potui quandoque similis. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 192. A
 Vrinæ potum excedentes. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 145. E
 Vrinæ Prauæ quæ. de urin. 125. A/1°. de crisi. 4°. 130. F/G
 Vrina praua & symptomata pessima significant hominem breui moritu=
 rum. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3°. 197. B
 Vrinæ excretiones prauæ si bene exeant, ad bonum terminantur. com=
 mentario 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
 Vrina quæ significet finem Principij. 1°. de crisi. 4°. 132. D
 in Vrinis Puerorum otiosorum, & plethoricorum multa est subsiden=
 tia. 1°. de crisi. 4°. 130. C
 Vrinæ puerorum crassæ. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. F
 Vrinæ puerorum cur crassæ. in 6°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 173. D
 Vrinæ pessimæ in pueris quæ. 1°. de crisi. 4°. 130. F
 Vrinæ Puerperarum quales. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 141. F
 Vrina Pulmonis pinguedinosa, & alba peripneumoniam significat. de
 dynamidijs. Sp. 35. E
 per Vrinam cur sæpe non it pus pulmonis. 6°. de loc. af. 4°. 39. E
 Vrina Puluerulenta, & maxime si frigus, et lippitudo oculorum fuerit,
 & caligo, & superiores partes in sudorem ueniant, uenturum spas=
 mum denunciat. de dyn. Sp. 34. D
 cum Vrina quandoque Pus excernitur iecore aut renibus languentibus,
 & subsidendo fallit minus acutum artificē. de urin. sign. ex. Sp. 79. C
 Vrinis fit pus quandoque ex abscessu longi temporis. commentario 4°. aphorismo 75°. Ex. 36. B
 in Vrina pus quid significet. 6°. de loc. aff. 4°. 37. E
 absq; Vrinis quando pus & sanguis fiat, & quando non. commenta=
 rio 4°. aphorismo 75°. Ex. 36. B
 Vrina pure mista, quæ postea turbet, quid signet. 4°. d. san. tu. 2°. 83. H
 Vrina purulenta quæ bona. in progn. com. 2°. 4°. 206. B
 cum Vrinæ miscella puris consideratio. 6°. de loc. aff. 4°. 39. A
 Vrina Pura quæ longo tempore turbetur quid significet. 4°. de sanitate
 tuenda. 2°. 83. H
 in Vrina etiam Ramenta expelluntur. 6°. de loc. af. 4°. 37. D
 cū Vrina ex uestica & renibus eijciūtur ramēta. 4°. de lo. aff. 4°. 25. H
 Vrina quæ uelut Rasuram habuerit, & arenam, & in renibus quasi san=
 guinem, syntexin renū colliuationē ostendit. de dyn. Sp. 34. G
 Vrinā quam faciat exulceratio Renū, & uestica. de urin. sign. Sp. 78. H
 Vrinæ quibus uitia renum significantur. de urin. sign. ex Hip. Sp. 78. H
 Vrinæ quæ

Vrinae quæ significant renum dolorem. de dyn. Sp. 35. D
 Vrina q̄ distiguit scabiē renū à scabie uesticæ. cō. 4°. apho. 77°. Ex. 36. F
 Vrina renum ulceratarum. de dynam. Sp. 35. C
 Vrinae non Residētes, si æger sit fortis, longus est morbus, si debilis, mor-
 tem ostendunt. com. 4°. aphor. 70°. Ex. 35. B
 Vrinae in quibus nihil residet male. de urin. 4°. 125. A
 Vrina in febribus Rosea et obscura phreniti significat. de dyna. Sp. 35. E
 Vrinæ Rubras tingit sanguinis serosa supfluitas. 1°. de crisi. 4°. 130. F
 Vrina rubra significat abundare sanguinem crudiores, et serosiores.
 in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 131. C
 Vrina rubra est et candida his, qui nimia fatigatione fuerint lassī. de dy-
 namidijs. Sp. 34. B
 Vrinae rubrae longū significant morbu. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 131. C
 Vrina rubra significat longum morbum, licet salubrem. in 1°. de morbis
 uulgaribus, commentario 3°. 3°. 123. B
 Vrinae rubrae cur salubres, licet morbi longitudinem significant. 1°. de
 crisi. 4°. 130. F
 Vrina rubra cur significet longū morbu, sed salubre. de uri. 4°. 124. B
 Vrinae rubrae raro præter quartū, et quibus diebus iudicationes secun-
 dum ipsas ostendantur. com. 4°. aphor. 71°. Ex. 35. E
 Vrina rubra mala, quæ. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 172. H
 Vrinā rubrā et obscurā habet qui patitur uitii hepatis. de dyna. Sp. 35. E
 Vrina rubra mortem significat in phtisi, hydrope, apoplexia, epilepsia,
 paralyti, peripneumonia, cholica, et dysenteria. de dyn. Sp. 35. D
 Vrina rubra et spissa in synocharum febrium augmento mortem cito
 futuram significat. de dynam. Sp. 34. D
 Vrina rubra, et spissa si fuerit egesta frequentius in synocha futuram
 phrenitim denunciat. de dynam. Sp. 34. D
 Vrinarū Ruffarū tenuiū præfagia. in 3°. de morb. uulg. cō. 1°. 3°. 128. A
 Vrina magis sit ruffa quando sine cibo manemus. 1°. de crisi. 4°. 130. A
 Vrinae ruffae sunt ephemeris. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. B
 Vrina ruffa in acmaticis inuenitur. de dyn. Sp. 34. C
 Vrina ruffa non potest esse tenuis. de urin. 4°. 124. G
 Vrina ruffa cur. 2°. de san. tuen. 2°. 69. H
 Vrina ruffa quid significet. quæ. in Hippoc. Sp. 113. B
 Vrina ruffa et atra significat abundare bilem flauam. in 3°. de morbis
 uulg. commentario 1°. 3°. 131. D
 Vrina ruffa si caput dolentibus sanguis de naribus fluxerit, huius doloris
 fiet solutio. de dynam. Sp. 34. G
 Vrina ruffa, et crassa cum hypostasi ruffa quid significet. quæ. sita in
 Hippocratis. Sp. 113. B
 Vrina ruffa et biliosa iandudum coctum esse succum indicat, qui à uen-
 triculo summittitur. 2°. de san. tuen. 2°. 69. G
 Vrina Sanguinea cur sit. de anat. uiu. Sp. 51. C
 Vrina sanguinolenta quid significet. de ren. aff. dig. et med. 7°. 192. G
 Vrina sanguinea synochon causon significat. de dyna. Sp. 35. E
 Vrina sanguinea, et obscura causon significat. de dyn. Sp. 35. E
 Vrina sanguinea in hepaticis mortifera est. de dyn. Sp. 35. A
 Vrina sanguinea cum dolore capitis et hypochondrij dexteræ partis sta-
 tim subitanam mortem significat. de dyn. Sp. 34. B
 Vria suades sanguinē mittēdū i quotidiano acuta i æstate. de dy. Sp. 32. E
 Vrinae Saniosæ in febre quales. de caus. procatar. 3°. 98. C
 Vrinae saniosæ in solutione phlegmonis. de caus. procatar. 3°. 98. C
 Vrina sani hominis qualis. de dynam. Sp. 19. G
 Vrinae debent inspicī, si sint similes sanis, bonum, si non, malum. commen-
 tario 7°. aphorismo 63°. Ex. 59. H
 Vrina significans sanitatem alba, et spissa. de dynam. Sp. 34. A
 Vrina optima sanorum qualis. de urin. sig. ex Hipp. Sp. 79. A
 in Vrinis sanorum sunt etiam crudi succi. 1°. de alim. fa. 2°. 10. C
 Vrinae sidentia consideranda est. 4°. de san. tuen. 2°. 83. H
 Vrinae Sedimentum quid. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 119. A
 Vrinae, quæ sedimen cito crassum habent, significant morbum cito debere
 terminari. commentario 4°. aphor. 70°. Ex. 35. B
 Vrinae quæ in principijs morborum habent sedimen, non sunt bonæ. com-
 mentario 4°. aphor. 69°. Ex. 35. A
 Vrinam cuius sedimen biliosum esset, pars uero supersluitas aquosa, nun-
 quam uidit Galenus. com. 7°. apho. 32°. Ex. 56. D
 in Vrinis sedimen ut plumbacea. de mult. 3°. 81. F
 Vrinae habentes sedimen ueluti crassa farina quid significant. commenta-
 rio 7°. aphorismo 31°. Ex. 56. C
 in Vrinis si sedimenta fiant ueluti farina crassa febricitantibus longa est
 ægritudo. com. 7°. apho. 31°. Ex. 56. C

Vrina spissa, et cholericæ si fuerit in augmento febris synochæ mortem
 significat. de dynamidijs. Sp. 34. E
 Vrina Spleniticorum qualis. de dynam. Sp. 35. B
 Vrina si Spumosa superius fuerit significat stomachi uentositatem, et ali-
 quando desiderium ueneris, et tuſsim, et frigiditatem. de dyn. Sp. 35. E
 Vrinae quales in Statu, de quo Hippocrates. in 1°. de morbis uulgaribus,
 commentario 2°. 3°. 111. G
 Vrinae non habent aliquid simile Strigmentis, sed bene alui excrementa.
 com. 7°. aphor. 64°. Ex. 60. B
 Vrina Subalbida, et spumosa, aut ruffa in synocha mortem significat. de
 dynamidijs. Sp. 34. D
 in Vrina Sublatio quomodo fiat. de urin. sig. ex Hippo. Sp. 79. D
 in Vrina Sublimitas quomodo fiat. de uri. sig. ex Hipp. Sp. 79. D
 in Vrinis sublime occultato dolore coxæ significat delirium. in 1°.
 prorrh. commentario 2°. 4°. 168. G
 Vrinae Subnigræ qd significet. in 1°. de mor. uulg. c. 3°. 122. H/3°. 123. C
 Vrina si superius fuerit subnigra, et plena, et inferius claritatem ha-
 buerit, inferius dolorem renum, et superius grauitatem capitis obtu-
 rationem aurium, et narium significat. de dynam. Sp. 35. D
 Vrina Subpallida quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. A
 Vrina subrubra et sedimentum subrubrum longitudinem salubrem si-
 gnificat. in progn. com. 2°. 4°. 200. E/com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Vrina si fuerit subrubra, et hypostasis subrubra et leuis, qd significet.
 de uri. sig. ex Hipp. Sp. 78. F
 Vrina subrubra cur. in prog. com. 2°. 4°. 200. E
 Vrina Subruffa quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. A
 in Vrina Subsidentiam ὑπόστασις uocant. 4°. de san. tuen. 2°. 85. H
 Vrinae subsidentia quid sit. in prog. com. 1°. 4°. 197. D
 in Vrinis subsidens proportionatur puri. 1°. de diff. feb. 3°. 33. B
 Vrinarum subsidentium, et non subsidentium significatio, quæ. 4°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 83. H
 Vrinarum subsidentiarum colores uarij, et cur. in 6°. de morbis uulga-
 ribus, commentario 1°. 3°. 155. G
 Vrinae non subsidentes malæ. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 125. C
 Vrinae habentes arenosam subsidentiam significant calculum uesticæ, et
 etiam renum. com. 7°. aphor. 79°. Ex. 36. H
 Vrinae subsidentijs comparantur sputa in pleuritide, et pulmonis passio-
 nibus. 1°. de crisi. 4°. 132. D
 in Vrinis subsidentia pus dī ab Erasistrato. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 180. C
 in Vrinis prompta est et expedita subsidentium cognitio, quod ita non
 est in alui excrementis. com. 7°. aphor. 64°. Ex. 60. B
 Vrinae ostendunt p uas factū ex utro subsidentiam, et si in altero ponat
 uase sola subsidentia relinquere possumus, abiectis his quæ sup natant,
 quod fieri nō potest in alui excrementis. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. B
 Vrinae Substantiam quam uocet author libri de urinae significatione ex
 Hippocrate. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. F
 in Vrinae substantia quid, et qualis. de uri. 4°. 122. H
 in Vrinis substantiæ defectus est alijs deterior. de uri. 4°. 123. H
 Vrina cum Sudore si in synocharum febrium augmento fuerit, et abun-
 dantia urinae fuerit, mortem cito uenturam nuntiat. de dyn. Sp. 34. D
 Vrinarū Suspēssiones deliriū significat. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 151. B
 in Vrina dispersæ suspensiones. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 124. H
 Vrina cum suspensione ut farina. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 133. H
 in Vrinis suspensio genituræ similis. in 3°. de morb. uul. cō. 2°. 3°. 135. C
 Vrina tenuis qualis intelligatur à Galeno. com. 7°. aphor. 32°. Ex. 56. D
 Vrinae tenues. i. dilutæ. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 114. E
 Vrina integre tenuis est aquosa. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 Vrina tenuis si fuerit, non se hēt fm naturā. cō. 4°. aphor. 77°. Ex. 36. E
 in Vrina quid significet tenue, et fuluum. quæ. Hippo. Sp. 113. B
 Vrina tenuis q̄ ita mingitur, et manet quid significet. de uri. 4°. 122. H
 Vrina tenuis ita permanens unde fiat. quæ. in Hippo. Sp. 113. B
 Vrinae tenues ita manentes quid significant. 1°. de crisi. 4°. 130. F
 Vrina tenuis permanens tenuis quis significet. quæ. in Hippo. Sp. 113. B
 Vrinae tenues quæ fiunt crassæ quid significant. 1°. de crisi. 4°. 130. F
 Vrina tenuis in quibus affectibus mingatur. quæ. in Hippo. Sp. 113. C
 Vrina tenuis quid significet. de uict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7°. 140. B
 Vrina tenuis ac crassa quid significet. in progn. Hipp. c. 2°. 4°. 200. H
 Vrina tenuior coctionē imperfectam significat. 1°. de crisi. 4°. 130. F
 in Vrinis tenuitas quid significet. de uri. 4°. 124. G
 Vrinae tenues cruditatem significant in uenis. in 3°. de morbis uulgaribus,
 commentario 2°. 3°. 139. A
 Vrina tenuis notat omnes uenas pati. com. 4°. aphor. 76°. Ex. 36. E
 Vrina apparet

- Vrina apparet tenuis, & aquosa sine hypostasi si sanguis sit crudus. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. H
- Vrinarum tenuitas significat cruditatem. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 141. A
- Vrina admodum tenuis cruditatem perniciosam signat. quæ. in Hipp. Sp. 113. A
- Vrina tenuis, & rutila ægritudinem significat crudam, & diuturnam, et sine periculo esse non potest. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
- Vrina quibus tenues, & crude minguntur diuturnæ, si alia signa tamen euasuris ad fuerint, hos abscessum ad septi transversæ regiones infernas expectare oportet. de urin. sign. ex Hippo. Sp. 78. G
- Vrina tenuis significat morbum crudum. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 132. F
- Vrina tenuis ostendit febrem longam. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 140. F
- Vrina tenues indigent longo tempore pro coctione. in 1°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 123. C/ 3°. 125. A
- Vrina tenues morbos producant. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 122. H
- Vrina tenuis cruda significat futurum abscessum in conualuturis. in prognost. commentario 2°. 4°. 201. C
- Vrina tenuis, & alba ob quid mingatur. quæ. in Hipp. Sp. 113. C
- Vrina tenuis, & alba quid significet. de urin. 4°. 124. G
- in Vrinis hypostases tenues, & albæ admodum malæ. de urinae significatione ex Hippocrate. Sp. 78. G
- Vrina tenuis & nigra, non possunt simul stare. de urinis. 4°. 123. E
- Vrina tenues nigræ. in 3°. de morbis uulg. com. 3°. 3°. 151. B
- Vrina tenues nigræ dilutæ. in 3°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 141. E
- Vrina tenuior nigra deterior est. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
- Vrina tenuiores nigriores perniciosæ. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 141. A
- Vrina tenuis & pallida quid significet. de urinis. 4°. 123. C/ quæ. in Hippocrate. Sp. 113. A
- cū Vrina tenui non potest esse pallidum rufum & flavum. de urin. 4°. 124. G
- Vrina non potest esse tenuis, & rubra. de urin. 4°. 123. D
- Vrina tenuis, & foris turbulenta quid significet. quæ. in Hipp. Sp. 113. B
- Vrina tenues, & decolores non significant mortem, sed desideratur tempus ad coctionem. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 122. E
- Vrina tenuis cū nebulis non bonis in homotono, acmaistico, & paracmaistico phrenitum siue mortem aut spasmodum signat. de dynamid. Sp. 34. C
- Vrina tenuis, maxime si dolor capitis, & scapularum, & insomnia fuerit in synocha phrenitum, & parocope, & dementia, siue cardiacæ significatione in alijs, in mulieribus mortem. de dynamid. Sp. 34. E
- Vrina tenuis si mediocriter crassa efficiatur, & si alba ruffa fiat, iudicationem significat. comment. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
- quibus Vrina tenuis, pulsatus capitis, febrium uertigines à principio sunt eis expectanda est ad crises febris acumine augeri. de urinae significatione ex Hippocrate. Sp. 78. H
- Vrina tenuis in critico die si aspera facta fuerit in synocha statim sudorem futurum demonstrat. de dynamid. Sp. 34. E
- Vrina tenuis si se mutauerit post crism, eius febris fiet repetitio. de dynamid. Sp. 34. E
- Vrina tenuis si post crism uenerit, & longo tempore perseverauerit repetitio cuiuslibet ægritudinis fiet. de dynamid. Sp. 34. G
- Vrina tenuis si in malum colorem se post crism mutauerit, & ij qui patiuntur prima ætate fuerint contractionem corporis signat. de dyn. Sp. 34. G
- Vrina tenuis, & boni coloris frequens & multa egesta macronoxiam & solutionem ægritudinis ostendit, sed apostema futurum. de dyn. Sp. 34. E
- Vrina tenuis, & saniosa si in initio ægritudinis uenerit, & per multos dies manserit quando ad phrenitum futuram nūciat. de dyn. Sp. 34. H
- Vrina tenuis habens ueluti limum liuidum indigestionem aut mortem nūciat. de dynamid. Sp. 34. H
- Vrina tenuis uertigines, & capitis pulsus cum adsunt in febribus à principio expecta febrem usque ad iudicationem. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 139. H
- Vrina si tenuis à principio non purgandum. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 140. B
- Vrina cum sunt tenues à principio medicamentum ne præbet. de urinae significatione ex Hippocrate. Sp. 79. A
- Vrina Turbata quæ & quomodo. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 3°. 3°. 142. A
- Vrina turbata uel obuersa quales sint. com. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
- Vrina turbata fiunt à materia crassa ac densa à calore agitata. commentario 4°. aphorismo 70°. Ex. 35. B
- Vrinarum quæ turbantur generalis nota. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. H
- Vrina turbata non subsidentes significant flatuosam turbationem, & crassitiam crudorum humorum. in 3°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 131. F
- Vrina turbata significant aliquam coctionem si statim subsident. in 3°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 131. E
- Vrina aliquæ diu perturbata manent, & quid significant. commentario 4°. aphorismo 70°. Ex. 35. B
- Vrinarum Turbidarum tres differentia, & quid significant, & portant. 1°. de crisibus. 4°. 130. G
- Vrina turbida quæ. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. D
- Vrinam Turbulentam facientibus utile est Adrianum balsamatum, & Philantropon. de dynamid. Sp. 28. B
- Vrina turbulenta, & non uaria crism cum dolore aliquo uenturum ostendit. de dynamid. Sp. 34. C
- Vrina turbulenta, & tardius residens in synocha: si sanitas intraneorum fuerit, & per multos dies perseverauerit, & non se mutauerit, acuta febris in tertianam conuertetur. de dynamid. Sp. 34. C
- Vrina Variæ quid significant. in prognost. com. 2°. 4°. 200. C
- Vrina uariæ significant longitudinem morbi. de uictus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 141. A
- Vrina consideranda in uentris passionibus si cum febre sint. 1°. de crisibus. 4°. 128. D
- Vrina Vesicæ scabiei. de dynamid. Sp. 35. C
- Vrina qua significatur uesticæ scabies. de urin. sign. ex Hippo. Sp. 78. H
- Vrina in scabie uesticæ saniosa & plurimum egesta, & uelut coagulata aut aliquam eruptionem in renibus aut initium calculi in proximo uenturum ostendit. de dynamid. Sp. 35. C
- cū Vrina exiens ephelcis uesticæ ulcerationem ostendit. 1°. de lo. af. 4°. 2. F
- per Vrinam minus secedit uinaceorum dilutum si quis eo hyeme utatur. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 18. D
- Vrina flauorum uinorum quales. in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 192. A
- Vrina quæ habet formam uini tenuis atque albi, quomodo fiat, & quid significet. 1°. de cris. 4°. 130. H
- Vrina potus uini crassi nigri quales. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 5°. 3°. 192. A
- Vrina quæ ueluti florem uini supernatantem habuerit phrenitum aut paracopem uenturam ostendit. de dynamid. Sp. 34. F
- Vrina Viridis idest pallida. de uict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 119. H
- Vrina uiridis quid significet. 1°. de cris. 4°. 130. D
- Vrina uiridis critico die immutata mortem ostendit. de dynam. Sp. 34. B
- Vrina uiridis si se mutauerit in album aut aquosum colorem typicam ægritudinem uenturam significat. de dynam. Sp. 34. B
- Vrinæ bonas licet habeat Voluulus, est tamen parua spes. in 3°. de morbis uulgaribus, commentario 2°. 3°. 138. H
- Vrinarum Vitium partes quæ. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
- per VRINAM & sudorem expellant mali succi corrupti qui concoqui non possunt. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. E
- per Vrinam si quis sanguinem purgare uoluerit quid agendum. de attenuante uictus ratione. 2°. 44. E
- p Vrinam uel p uterum transmittenda quæ p alium fluunt. 5°. met. me. 7°. 30. E
- per Vrinam ac sudores reuellendæ sunt inclinationes ad superiorem uentrem & ad inferiorem. de cucurb. scarif. 6°. 4. F
- Vrina fluxus ad sudorem reuocatur, & deiectionem alui. de Hirudinibus reuuls. cucurb. & scarif. 6°. 2. D
- ad Vrinam, & sudorem reuocantur uenter superior, & inferior. de Hirudinibus reuuls. cucurb. & scarif. 6°. 2. D
- per Vrinam, uel aluum educenda per uterum erumpentia. 5°. methodi medendi. 7°. 30. E
- Vrinae quotidiè mouendæ in senibus, & quibus. 5°. de san. tu. 2°. 92. E
- Vrinam cientibus in quibus uti non debemus. 13°. meth. med. 7°. 83. A
- Vrinam prouocantia non semper danda in phlegmone, in uesticæ, in colicæ, & in renibus. 13°. methodi medendi. 7°. 82. A
- Vrinam mouere in icteritia bonum. de cura icteri. Sp. 110. H
- per Vrinam, & sudorem bilis diuertenda. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 97. B
- Vrina quomodo debeat puocari in hitibus lapidæ. 6°. de lo. af. 4°. 38. H
- Vrina ciētia in tertiana notha exhibenda. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 97. E
- Vrina quibus prouocetur in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 97. B
- VRINAS mouentia habent quandam affinitatem cum humore tracto. 5°. de simp. medicam. facul. 5°. 37. F
- per Vrinam quæ educant. ars med. Isa. 70. D/7°. de composit. medicam. secundum locos. 5°. 182. E/14°. methodi medendi. 91. D/1°. de arte curatiua ad Glauco. 7°. 99. F/ de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
- Vrinam quæ

Vrinam quæ bene prouocent. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
 Vrinam quæ prouocent, & attenuent. 9°. de comp. med. se. lo. 5°. 201. H
 per Vrinam euacuat Absynthium. 6°. de simpl. med. fac. 5°. 44. C
 Vrinam mouet Acorum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. A
 Vrinam mouendi uim habent Acria tenuis essentia. 4°. de simplicium me-
 dicament. facult. 5°. 29. H
 Vrinam ciet Allium. de uic. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 145. C
 Vrinam mouet Ami. 6°. de simpl. med. fac. 5°. 42. D
 Vrinam, & menstrua prouocat Ami. de simp. med. Sp. 80. G
 Vrinam prouocat Ampeloprasum. 6°. de simpl. med. fac. 5°. 42. E
 Vrinam prouocare potest, tum Androsaces ipsa, tum fructus eius. 6°. de
 simplic. medicament. facult. 5°. 43. A
 Vrinam cit Anisum. 6°. de simpl. med. fac. 5°. 43. C
 Vrinam ciet Apium, equapiu, sion, & smyrnium. 2°. de ali. fa. 2°. 23. E
 Vrinam ciet apium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 Vrinam modice mouet apium. 13°. meth. med. 7°. 83. H
 Vrinam prouocant in tertianis apium, & anethum. 1°. de arte cu. ad G. 7°. 97. B
 Vrinam quomodo ex Aqua calida infusa oleo reddere fecit Galenus. 1°. de
 locis affectis. 4°. 3. C
 Vrinam, & menstrua prouocat Artemisia. de simp. med. Sp. 80. F
 Vrinam prouocat Asparagi semen, & radix. de simp. med. Sp. 80. G
 Vrinam, & menstrua prouocat Asphodelus. de simpl. med. Sp. 81. B
 Vrinam prouocat fortiter decoctio Asari. de med. exper. Sp. 104. D
 Vrinam ciet Balneum. de uic. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 132. H
 Vrinam uias aperit balneum, tamen non calefacit. 11°. meth. med. 7°. 70. E
 Vrinam ciet apparet Bdellium arabicum in potu sumptum. 6°. de sim-
 plicium medicament. facult. 5°. 44. H
 Vrinam educit plus bibere, minus comedere, & e contra. commentario
 4°. aphorismo 83°. Ex. 37. B
 Vrinam mouet Bunium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. B
 Vrinam mouet Calamus odoratus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. E
 Vrinam ciet Calida, & acria. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
 Vrinam acribus, & calefacientibus prouocatur. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. D
 Vrinam mouentia sunt calida, sicca, & acria. de ren. aff. dig. et m. 7°. 196. E
 Vrinam prouocant calida lapide indurata. de ren. aff. dig. et m. 7°. 194. C
 Vrinam mouentibus, menses mouentibus, & lac cietibus commune est ca-
 lefacere. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
 ad Vrinam efficaciora medicamenta Cantharides recipiunt. 4°. de sim-
 plicium medicament. facult. 5°. 30. C
 Vrinam cietibus cantharides miscentur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. B
 Vrinam mouentia medicamenta accipiunt parum cantharidum. 11°. de
 simplicium medicament. fac. 5°. 82. E
 Vrinam prouocat medicamentum ex cantharidibus citra incommodum.
 de uic. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 152. E
 Vrinam, & menstrua prouocat Cardamomum. de simp. med. Sp. 82. G
 Vrinam ciet Caron. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. B
 Vrinam uia obstructiones apit Cardui decoctio. de ren. aff. dig. 7°. 194. F
 Vrinam mouet Carpesium. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 50. C
 Vrinam ciet Caulis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. C
 Vrinam fortiter prouocat decoctio Carui, et seminis apij. de med. Sp. 104. D
 Vrinam prouocat Chamædrys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 Vrinam, & menstrua prouocat Chamædrys. de simp. med. Sp. 82. G
 Vrinam mouet Chamæleon. de simp. med. Sp. 82. F
 Vrinam prouocat Chamemelum puluerizata, & malaxata cum melle. de
 med. exper. Sp. 106. D
 Vrinam mouenda medicamen est Chamæpitys. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. F
 Vrinam prouocat Cicer. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 Vrinam cit Crocodilij semen. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. C
 Vrinam prouocat Costus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. F
 Vrinam mouet Cotyledon. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. F
 Vrinam mouent Cucumis, & pepon. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 60. E
 Vrinam mouent cucumeres. 2°. de alim. fac. 2°. 17. B
 Vrinam mouet Cyminum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
 Vrinam prouocant Cyperi radices. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 Vrinam prouocant Dactyli usque ad sanguinem. de cura icteri. Sp. 111. D
 Vrinam prouocant Daphne herba. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. B
 Vrinam, & menstrua prouocat Daucum. de simp. med. Sp. 83. E
 Vrinam mouenda efficacis est dauci semen. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. B
 Vrinam, & menstrua prouocat Dictamnium. de simpl. med. Sp. 83. D
 Vrinam prouocat Eleliphacos. de simp. med. Sp. 84. A
 Vrinam mouet Erbum. de simp. med. Sp. 85. B/E
 p Vrinam euocat sanguinem Erui. 8°. de sim. m. f. 5°. 57. E/d sim. Sp. 85. B

Vrinam ciet Eryngium & mel. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 196. B
 Vrinam ciet Foeniculum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. B
 Vrinam biliosam, & multam prouocat Fumus terræ. 7°. de simp. m. f. 5°. 49. F
 Vrinam prouocat Galbanum. de med. exper. Sp. 106. F
 pro Vrina prouocanda pellicula in uentre Gallinarum. de me. fa. p. 7°. 168. D
 Vrinam, & menstrua prouocat Git. de simp. med. Sp. 84. F
 Vrinam, & menstrua prouocant radices Glycyrrhizæ. de simpl. Sp. 84. G
 Vrinam cit Gramen. 6°. de simp. me. fa. 5°. 41. C/de simpl. med. Sp. 81. C
 Vrinam, & menstrua prouocat Helenium. de simp. med. Sp. 83. H
 Vrinam prouocat hypericum. 8°. de sim. m. f. 5°. 63. A/de simp. med. Sp. 92. E
 Vrinam mouet Hippomarathri radix & semen. 7°. de simp. me. f. 5°. 55. B
 Vrinam prouocant Incidentia, & calefacientia uehementer. 6°. de simpli-
 cium medicament. facult. 5°. 48. E
 Vrinam mediocriter uacuat Iuniperi fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Vrinam mouet Lini semen. 1°. de aliment. facult. 2°. 15. E
 Vrinam cit Lonchitis. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 55. G
 Vrinam mouenda idoneum medicamen sunt Lumbrici cum mulso epoti.
 11°. de simpl. med. facult. 5°. 82. E
 Vrinam mouet radix lupinorum. de simp. med. Sp. 86. C
 Vrinam ciet Libystici radix, & semen. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. F
 in Vrinam statim mittunt suam qualitatem Medicus & cyrenæicus suc-
 cus. 1°. de semine. 1°. 335. A
 per Vrinam humiditatem educit Mel. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 195. C
 Vrinam minus mouent Melopepones, quam pepones. 2°. de ali. f. 2°. 17. A
 Vrinam cit Meum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
 Vrinam cit meon, & Afaron. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 202. A
 Vrinam, & menstrua prouocat meum. de simp. med. Sp. 87. F
 Vrinam mouet Moly. 7°. de simpl. med. fac. 5°. 56. F
 Vrinam cit Mulsæ. de uic. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 127. G
 Vrinam mouet Myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 Vrinam prouocat Nardus gallica. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
 Vrinam prouocantes uires Ocimum habet. de simp. med. Sp. 88. E
 Vrinam mouentia Olera suauissima. de cura icteri. Sp. 111. D
 Vrinam prouocat Ononis. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 57. D
 Vrinam, & menstrua prouocat Origanum. de simp. med. Sp. 88. E
 Vrinam sanguinem prouocat Orobum. de simp. med. Sp. 88. F
 Vrinam mouet Oxymeli parum acre. de uic. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 130. B
 per Vrinam expelli desiderantibus prodest Panax ex uino, & melle. de
 uic. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 144. C
 pro Vrina prouocanda Prietaria. de med. fac. par. 7°. 168. C
 Vrinam prouocat Pastinaca. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Vrinam ciet Pepones. 2°. de alim. fac. 2°. 16. H
 Vrinam affatim prouocat Petroselinon. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 58. C
 Vrinam mouet Phu, plus quam indica, aut sirica nardus. 8°. de simplicium me-
 dicament. facult. Sp. 62. D
 Vrinam ciet Polium. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 59. A
 ad Vrinam ciendam Potio qualis. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
 Vrinam mouet Raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 Vrinam mouet Rosmarinus. de simpl. med. Sp. 89. D
 Vrinam crassas, multasque, & nonnunquam etiam sanguinolentas mouet Ru-
 bia radix. 6°. de simpl. med. fac. 5°. 47. F
 Vrinam prouocat Ruta & menstrua. de simp. med. Sp. 89. D
 Vrinam mouet ruta agrestis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. D
 per Vrinam sanguinem mouet Sabina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C
 Vrinam ualenter ciet Scandix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
 Vrinam mouet Schini flos. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. H
 Vrinam graueolentem elicit Scolimos. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 60. H
 Vrinam prouocat Scordion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Vrinam ciet Semina. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 200. H
 Vrinam prouocat Serycium. de simp. med. Sp. 90. C
 Vrinam mouet Serpillum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 Vrinam, & menstrua prouocat serpillum. de simp. med. Sp. 84. B
 Vrinam mouet Sefeli. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. C
 Vrinam mouet Sion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 Vrinam cienda est idoneum Solanum haliacacabum. 8°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 62. G
 Vrinam cienda potestatem habet solanum hypnoticum. 8°. de simplicium
 medicament. facult. 5°. 62. G
 Vrinam mouet Smyrnum. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 61. B
 Vrinam ciet Spica nardi. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. G
 Vrinam prouocat decoctio Squinanti. de med. exper. Sp. 107. A
 Vrinam, & menses cit Staphilin. 6°. de simpl. med. fac. 5°. 46. B
 Vrinam pro=

Vrinam prouocat Syrum. de simp. med.	Sp. 90. H	Vrina stillicidium uini potio et uenae sectio soluit. c. 7°. ap. 49°. Ex. 57. H
Vrinam prouocat terebinthus. 8°. de simp. med. fac.	5°. 61. A	ad Vrinam stillicidia. de remed. fac. par.
Vrinam ciens Theriaca. 9°. de comp. med. sec. loc.	5°. 200. G	ad Vrinam excitandam cum natura est pigra quae conueniat. de renum aff.
Vrinam prouocat Thymum. 6°. de simp. med. fac.	5°. 48. E	sec. dign. & med.
Vrinam prouocat Triphyllum. 8°. de simp. med. fac.	5°. 62. G	ad Vrinam exitum lentum. de cura lap.
Vrinam promouet Vinum. 4°. de san. tuen.	2°. 83. E	ad Vrinam reddentes aegre, aut nequaquam. de remed. fac. par.
Vrinas mouent super omnia uinosa aquosa. 12°. meth. med.	7°. 77. A	VRINAE difficultas quid. introd.
Vrinam mouent uina aquosa tenuia. de bon. & uitio succ.	2°. 38. C	Vrinae difficultas quid, & unde. com. 7°. aph. 49°.
Vrinam mouent aquosa, & subtilia uino paucissimum nutrimentum praebentia corpori. de uinis.	Sp. 76. D	Vrinae difficultatis causa. introd.
Vrina maxima prouocatur à uinis aquosis. com. 2°. aph. 11°. Ex. 12. D		Vrinae difficultates cur fiant in aquilonijs constitutionibus. commentario
Vrinam procurat uinum rosatum. de simp. med.	Sp. 92. C	3°. aphorismo 5°.
Vrinam prouocat uinum uiolaceum. de simp. med.	Sp. 92. C	Vrinae difficultates, et uomitiones ex defluxionibus ad partes imbecillas.
Vrinam mouet uinum tenue. de bonit. & uitio succorum.	2°. 38. D	in 1°. de morbis uulg. com. 2°.
ad Vrinarum secessionem prodest si uino modicum bonae aquae miscueris. de bonit. aquae.	Sp. 75. F	3°. 109. A
ad Vrinam ciendam uina crassa deteriora. 3°. de alim. fac.	2°. 33. B	Vrinae difficultatem faciunt inflammatio, abscessus, ulceratio inaequalis, in-
Vrinam non mouent uina nigra. 5°. de san. tuen.	2°. 91. B	temperatura, & spiritus flatuosus. com. 7°. apho. 49°.
ad Vrinas non cito ueniunt uina dulcia. de uinis.	Sp. 76. E	Ex. 57. H
Vrinam deducit uinum cum pipere. de simp. med.	Sp. 92. C	Vrinae difficultatis curatio. introd.
Vrinas mouentibus uinis indigent senes propter abundantiam aquosorum excrementorum. 5°. de san. tuen.	2°. 91. B	Vrinae difficultatem in uestica sedat Theriaca. de ther. ad Pifo.
Vrinam prouocant Viola. de simp. med.	Sp. 91. H	5°. 96. A
Vrinam modice cit Vitis alba. 6°. de simp. med. fac.	5°. 42. F	ad Vrinae difficultatem. 9°. de cōp. med. sec. loc. 201. A/10°. 5°. 206. A/
Vrinam ciens Xiris. 8°. de simpl. med. fac.	5°. 57. B	de remed. par. fac. 160. B/168. C/E/177. E/178. F/
VRINAM ciens confectio à Macedone profecta. 10°. de compositio-	5°. 206. B	Vrinae difficultatem, & stillicidium. de remed. fac. par.
ne medicament. secundum locos.		7°. 179. A
Vrinam multam ducens confectio. 8°. de composit. med. sec. loc. 5°. 195. G		Vrinae difficultatem uenae sectio soluit. com. 6°. aph. 36°.
Vrinam prouocans Compositio. secretorum.	Sp. 101. H	Ex. 50. D
Vrinam prouocat Electarium iridis. de med. exper.	Sp. 105. E	Vrinam cum tormento reddentibus potio pbatissima. de dyn.
Vrinam prouocans electarium. de medic. expertis. 105. B/106. H/107. F/G/	Sp. 108. B	VRINAE suppressio quid. fin. med. 47. G/introd.
Vrinam fortiter prouocans electarium. de med. exper.	Sp. 105. F	Vrina quibus causis retineatur. 3°. de symp. caus.
Vrinam, & menstrua prouocans electarium. de med. exper.	Sp. 107. D	Vrinae suppressionis causa. introd.
Vrinam proritans Epithema. de med. fac. par.	7°. 168. C	Vrinae suppressio quot modis fiat. fin. med.
ad Vrinam prouocandam Fomentum. de dynamidijs.	Sp. 28. D	Vrina quot modis supprimatur, & curetur. de opt. sect.
Vrinam ciens medicamentum Hicrati. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 197. H		Vrina inhibetur octo modis. fin. med.
Vrinam mouens medicina. 9°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 199. A / de medic. exper. 104. A/E/F/H/105. E/106. F/107. G/	Sp. 108. F	Vrinam si quis tribus diebus non emiserit, quomodo cognoscatur in qua
Vrinam fortiter prouocans medicina. de med. exper.	Sp. 105. A	corporis parte sit affectus. 1°. de locis affectis.
Vrinam, & menstrua prouocans medicamen. de med. expert. Sp. 106. B		4°. 2. G
Vrinam ciens Pastillus. 10°. de comp. med. sec. loc.	5°. 206. E	Vrinam nullus potuit etiam p dies paucos retinere. 2°. de mo. mu. 1°. 315. E
Vrinae excretionem ualde promouens. 6°. de cōp. me. per gen. 5°. 263. A		Vrina quo urgeat nos operari secundum ipsam. 2°. de motu mus. 1°. 315. E
ad Vrinam ciendam. 7°. de comp. me. sec. loc. 186. A/8°. 190. H/195. G/	7°. 178. E	ad Vrinae impedimentum gratia humoris frigidi. de cura lap. Sp. 112. F
Vrinam purgans electarium. de med. exper.	Sp. 105. B	Vrina retenta ex frigidityte uesticae mala. in 1°. prorr. com. 2°. 4°. 171. C
Vrinam purgans medicamentum. 9°. de comp. med. sec. loc.	5°. 200. G	Vrinae retentio cum rigore quid significet. in 1°. prorr. com. 3°. 4°. 181. H
Vrinam crassam plurimum educens antidotus. 2°. de antid.	5°. 116. D	Vrinae retentio propter uesticae inflammatione. introd.
Vrinam crassam quae ducant. de ren. affe. dign. & med.	7°. 196. D	Isa. 57. B
per Vrinam feces expellens medicamen. de med. exper.	Sp. 105. G	Vrina supprimitur ob colli uesticae inflammatione. de art. cō. 3°. 7°. 282. B
Vrinas frequentes quae ducant. de ren. affe. dig. & med.	7°. 196. E	Vrinam non potest uereturum emittere ex supfluo bilis. de sper. Sp. 36. H
VRINAE affectus in uestica, qui. de dynamidijs.	Sp. 19. H	Vrina supprimitur quia; ob plenitudinem uesticae. 6°. de loc. affe. 4°. 38. H
VRINAE stillicidium quid. fin. med. 47. G/introd.	Isa. 57. A	Vrina emittere cur non possit uestica urinae ob multitudinem. 5°. de lo. 4°. 35. H
Vrinae stillicidium quid significet, & unde fiat. cō. 7°. aph. 49°. Ex. 57. H		i Vrinae suppressioe, si ab urinae copia sit, fistulam demittimus. de se. Is. 21. D
Vrinae stillicidium quomodo fiat & unde sit, et quid sit. commentario 5°. aphorismo 58°.	Ex. 43. B	Vrinae collectio cur. 3°. de symptom. caus.
Vrinae stillicidium quando aegritudo, & quando accidens. commentario 3°. aphorismo 16°.	Ex. 23. A/B	Vrina nimia in uestica collecta facit dolorem. de mult.
Vrinae stillicidium fit in uestica. com. 6°. aph. 1°.	Ex. 45. H	3°. 76. F
Vrinae stillicidium significat uesticam pati. com. 7°. apho. 39°.	Ex. 57. B	Vrina supprimitur alio egerente. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 156. H
Vrinae stillicidij causa. introd.	Isa. 57. A	Vrina si non emittat, & in pube sit tumor quid significet. 1°. de lo. af. 4°. 2. G
Vrina quibus causis distillet. 6°. de loc. affe.	4°. 37. B	Vrina suppressa citra uesticae tumorem à quo fiat. 1°. de loc. affe. 4°. 3. F
Vrinae stillicidia quomodo fiant, & tres addit conditiones. commentario 3°. aphorismo 16°.	Ex. 23. A/B	Vrinam cur reddere non poterat percussus in peritoneo, & quomodo
Vrinae stillicidia cur fiant autumno. com. 3°. aph. 22°.	Ex. 24. F	cognoscatur. 1°. de locis affectis.
Vrinae stillicidium fit ob acritudinem urinae, ob imbecillitatem potentiae retentivae in uestica, ob intemperaturam, praesertim frigidam. commē-	Ex. 57. H	4°. 3. C
tario 7°. aphorismo 49°.		3°. 28. D
Vrinae stillicidium quibus fiat. in 1°. de morb. uulg. com. 2°.	3°. 111. F	Vrinam suppressere possunt grumi sanguinis. 6°. de loc. affe. 4°. 38. H
ex Vrinae stillicidio quibus ileos superuenerit, in septem diebus pereunt nisi febre supueniente satis urina fluxerit. cō. 6°. apho. 44°. Ex. 51. C		Vrinam suppressere grumos quomodo cognoscatur. 2°. de lo. af. 4°. 3. B
Vrinae stillicidij curatio. introd.	Isa. 57. A	Vrinae suppressio ex pure. 6°. de locis affe.
		4°. 39. H
		Vrinae meatum obstruxisse pus uel crassum humorem quomodo cogno-
		scatur. 1°. de locis affectis.
		4°. 3. B
		Vrina retinetur à lapide. 6°. de loc. affe.
		4°. 38. H
		Vrina quae; retinet à tuberculo in priapo. com. 4°. apho. 82°. Ex. 37. A
		in Vrinae suppressione si à calculo, calculosum icidimus. de sec. Isa. 21. D
		i Vrinae suppressione, si à phlegmone sit cataplasma addimus. de sect. Is. 21. D
		Vrinae retenta crassa, & plurima consueuerunt repente simul crudis hu-
		moribus concoctis euacuari. com. 6°. aph. 44°.
		Ex. 51. E
		Vrinae suppressionis curatio. introd.
		Isa. 57. A
		ad Vrinae impedimentum ualeat theriaca. de theria. ad Pifo.
		5°. 91. G
		ad Vrinam suppressam. 7°. de comp. med. sec. locos.
		5°. 182. G
		p Vrina non facta purgatione menstrua nigra iungunt aliquando. de atr. 1°. 37. A
		ad Vrinae retentionem. secretorum.
		Sp. 98. D
		VRINA quandoque multo amplior, quam pro naturae modo ualentibus
		incidit. de sympt. differ.
		3°. 13. G
		Vrinam qui saepius mingit, habet uesticae infestationem. de dyna. Sp. 35. E
		Vrinae celeris excretionis causa est loci calor. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 180. D
		ab Vrinae qualitate cum mordetur uestica, excretio fit assidua. de multi-
		tudine.
		3°. 76. G
		Vrinae fluorem currere possunt siti infestati. 6°. de loc. affe.
		4°. 38. B
		Vrinae profluuium

Vrinae profluuium quæ affectio. 9°. de loc. affect. 4°. 37. F
 Vrinae excretio immoderata, quæ. 6°. de loc. affe. 4°. 38. C
 Vrinarum immoderate excretiones fiunt patiente hepate. de uirtutibus
 nostrum corpus dispensantibus. Sp. 60. B
 Vrinae diarrhœæ symptomata. 2°. de symp. caus. 3°. 21. E
 Vrinae pfluuiū raro fit, et illud tñ bis uidit Galenus. 6°. de lo. af. 4°. 37. F
 Vrinae quatuor heminae ab adolefcēte semel excretæ. 1°. de lo. af. 4°. 2. E
 Vrinae fluor subito fieri non potest. 6°. de loc. aff. 4°. 37. H
 Vrinae profluuium cur pessimum. 1°. de crisi. 4°. 130. H
 Vrina superflua extenuat corpus. com. 2°. aphorif. 28°. Ex. 16. E
 Vrinae fluentis curatio. introd. Isa. 60. A
 Vrinæ ad sudores, et ad alui deiectiones reuelles. de cucur. scar. 6°. 4. F
 p Vrinæ q̄ fluūt, uel p uterū, uel p sedē transferēda. 5°. met. m. 7°. 30. E
 ad Vrinam totius exuberantiam sistendam. de med. fac. par. 7°. 168. D
 VRINAM tenere non pōt uertrum ex supfluo bilis. de sper. Sp. 36. H
 Vrinæ non continentibus non est medicamentum exhibendum. de uictus
 rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 150. F
 ad Vrinæ incontinentiam. de cura lap. Sp. 112. F
 ad Vrinam inuoluntariē reddentes. de med. fac. par. 7°. 168. D
 ad Vrinæ exitum inuoluntarium. de remed. par. fac. 7°. 178. F
 Vrinæ exitus inuitus cur. 6°. de loc. affect. 4°. 41. H
 Vrinæ mictio cur præter uoluntatem. 6°. de loc. affe. 4°. 38. F
 Vrina quō præter uoluntatem excernatur. 6°. de loc. aff. 4°. 38. F
 Vrina cur inuolūtariē emittatur. in 6°. de morb. uulg. cō. 3°. 3°. 174. H
 Vrinæ præter uoluntatē emissæ casus multi, et cur. 1°. de lo. aff. 4°. 7. H
 Vrinæ uasorū imbecillitas quō cognoscā. de re. af. di. et med. 7°. 192. G
 Vrinæ uasorū dilatatio quō cognoscatur. de re. af. di. et med. 7°. 192. G
 Vrinæ excretio sine recordatione mala. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 167. C
 de Vrina plus scripserūt medici, q̄ cōueniat. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. C
 cum Vrina eandem materiā habet sudor. 10°. de simpl. med. fac. 5°. 75. A
 VRINA habet aliquid biliosi misti. 10°. de simpl. med. fac. 5°. 75. A
 Vrinarum differentie. 10°. de simpl. med. fac. 5°. 75. B
 Vrinæ ita sunt diuersæ ut biles in animalibus. 10°. de simp. me. f. 5°. 75. D
 Vrinam aliqui putarunt crassiorem bile. 2°. de nat. fac. 1°. 297. B
 Vrina tenuior bili. 2°. de nat. fac. 1°. 297. B
 Vrinæ odore cognoscūtur an acres, et quales. 10°. de simp. m. f. 5°. 75. D
 Vrinæ usus an debeat esse. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 129. H
 Vrina Aprorum ualida et acerrima odore. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. D
 Vrina Asini quod non bibenda. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. E
 Vrina Cameli qualis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. H
 Vrina Canis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. A
 Vrinam Capræ dat potui. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. G
 Vrina humana omnium est imbecillissima præter illam suum domestico=
 rum castratorum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. D
 Vrina humana in Achoribus. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 131. D
 Vrina humana pforas et lepras detergit, ad ulcera tum multa humida
 te, tum sordibus, et impuritate scatentia, ad pudenda putredine affe=
 sta, et aures pure fluentes ualeat, achoras et surfures curat. 10°. de
 simpl. med. facultatibus. 5°. 75. D
 Vrina humana ulcera digitorum pedis sanat. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. E
 Vrina oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Vrina pueri pro orthopnæa. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. F
 Vrina pueri ueneris expertis. 9°. de compo. med. sec. loc. 200. F / 4°. de
 comp. med. per gen. 5°. 242. H / de med. fac. par. 7°. 170. B / D
 Vrinam pueri degustare uisum est cuidam abominabile. 10°. de simplic.
 medicamentorum facultat. 5°. 75. D
 ex Vrina ulcera difficilia Chrysocolla sanat. 10°. de simp. me. f. 5°. 75. E
 Vrina uetus unius uiri. 5°. de compo. med. per ge. 5°. 252. H
 Vrina Suis syluestris. 3°. de compo. med. sec. loc. 5°. 143. E
 Vrina uerris. de remed. fac. par. 7°. 162. B
 Vrina Tauri qualis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. H
 ex Vrinæ potu quæ pestis sanabatur in Syria. 10°. de simp. m. f. 5°. 75. D
 Vrina omittēda cū alia adsunt medicamina. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. D
 in Vrina subsidēs crassum sanat erysipelata. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. F
 Vrina expurgantur uestes sordide. 10°. de simplic. med. fac. 5°. 75. D
 Vrinæ et unguibus filia in abscessibus iueniūtur. de tu. præ. na. 3°. 83. G
 VRINACVLVM quid. de diss. uulue. 1°. 109. G
 Vrinaculum admodum rectum. 15°. de usu part. 1°. 212. D
 Vrinaculi latitudo quanta. 15°. de usu par. 1°. 212. D
 circa Vrinaculū arteriæ sunt inferioribus ptibus. 15°. de usu p. 1°. 211. G
 Vrinaculum non habet musculum extrinsecum, ut habet collum uesticæ.
 15°. de usu partium. 1°. 212. D

Vrinaculi os à quatuor uasis separatim paulatim laxatur, et membræ
 nam facit intestino similem dictam intestinale. de foet. for. 1°. 322. F
 in VRINARIA fistula existens tuberculum suppuratione sanatur.
 comment. 4°. aphor. 82°. Ex. 37. A
 Vrinaria fistula est meatus in pene. com. 4°. apho. 82°. Ex. 37. A
 in Vrinario meatu quibus tubercula fiūt, his suppuratione facta, et eru
 ptione sanantur. com. 5°. aphor. 57°. Ex. 59. B
 Vrinarius meatus quid. 6°. de anat. adm. 1°. 93. D
 de Vrinario meatu Aselepiadis opinio. 1°. de natur. fac. 1°. 293. H
 Vrinarij meatus quales. de ren. aff. dig. et med. 7°. 192. A
 Vrinarij meatus ubi siti. 5°. de usu par. 143. H / 1°. de natur. fac. 1°. 293. E
 Vrinarius meatus uesticæ ubi sit. 2°. de sem. 1°. 340. C
 Vrinariorum meatuum sectio in uiuo animali quomodo fieri debeat. 1°. de
 de naturalibus facultatibus. 1°. 293. F
 Vrinarios meatus Galenus dissectit in uiuo animali urinam prostillante.
 1°. de natur. facultatibus. 1°. 293. F
 Vrinariorum meatuum sectio. 6°. de anat. adm. 1°. 93. D
 Vrinarius meatus non debet incidi. de ren. aff. dig. et med. 7°. 193. C
 Vrinariorum meatuum usus. 5°. de usu partium. 1°. 143. H
 Vrinario meatui inest humor uiscosus, et propter quid. 13°. de usu par=
 tium. 1°. 201. H
 Vrinarij meatus excipiunt quod aquosum est, et serosum. 6°. de anatomi
 cis administrationibus. 1°. 90. C
 ad Vrinarium meatum siccum habentem quid sequatur. 14°. de usu par=
 tium. 1°. 208. D
 per Vrinarium meatum quæ expurgentur. 11°. metho. med. 7°. 73. F
 in Vrinarijs meatibus cur dolor seuissimus. de renum affectuum digno=
 tione et medela. 7°. 193. B
 ad Vrinariæ uie dolorem. de remed. fac. par. 7°. 178. F
 Vrinarius meatus quomodo in tumorem attollatur. 1°. de lo. affe. 4°. 3. A
 Vrinarius meatus quot modis cōstipari contingat. 1°. de loc. aff. 4°. 2. H
 Vrinarij meatus obstructio à quibus fiat. 1°. de loc. aff. 4°. 3. A
 Vrinarij meatus obstructio quomodo oriatur. 2°. de loc. aff. 4°. 3. A
 ad Vrinarij meatus obstructionem cognoscendam uictus ratio conducit.
 1°. de locis affectis. 4°. 3. B
 in Vrinario meatu quomodo oriatur caro. 2°. de loc. aff. 4°. 3. A
 Vrinarij meatus à lapide acuto et aspero ulcerantur. commentario 4°. aphorismo 75°. Ex. 36. B
 Vrinarias uias dilatantia. de ren. aff. dig. et med. 7°. 193. H
 VRNA. de pond. et mens. 5°. 277. B / E
 VRANTVR quomodo res in olla foramine dimisso, et uase lutato.
 5°. de compositione med. sec. loc. 5°. 165. H
 Vrere acris saporis terminus est. 4°. de simp. med. fa. 5°. 29. F
 Vrere quæ possint. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. F
 Vrint quæ in quarto ordine calida. 3°. de compo. med. per ge. 5°. 230. H
 Vrit altercus calefacta. 1°. de simpli. medi. fac. 5°. 3. C
 Vrit calx, tamen adstringendi uim non habet. 5°. meth. med. 7°. 31. D
 Vrit tithymallum quasi causticum. de simplic. med. Sp. 91. E
 Vrit uua agrestis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B
 Vritur quando aeger in frigido ambiente, de illo desperandum. 11°. metho
 di medendi. 7°. 70. B
 Vrantur si partes interiores, et exteriores frigescent in continua febre
 cum siti, letale. com. 4°. aph. 48°. 33. A / com. 7°. aph. 68°. Ex. 60. F
 Vri debent quibus brachium iugiter excidit. commentario 6°. aphorif=
 mo 60°. Ex. 53. G
 Vri debent qui habent mucos in coxendicum articulis. commentario
 6°. aphorismo 6°. Ex. 53. G
 Vrimus propter difficultatem anhelitus, et propter angustiam loci. cō=
 ment. 6°. aphorismo. 27°. Ex. 48. G
 Vrintur quorum hepar suppuratur, ex his aliqui euadant, aliqui non.
 commentario 7°. aphorismo 45°. Ex. 57. F
 Vrintur qui suppurati euadūt, et qui non. com. 7°. aph. 44°. Ex. 57. F
 Vrintur quicunque suppurati, aut aquam intercutem patiuntur, si pus
 aut aqua uniuersum effluerit, moriūtur. cō. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 VRSÆ opus in effingendus filijs. de theria. ad Pison. 5°. 94. F
 Vrsæ filij caro quadam ex informis. de theria. ad Pison. 5°. 94. F
 VRSÆ septi stella. 3°. de dieb. decre. 4°. 159. H
 ad Vrsis spirat Boreas. de aere, aqu. et loc. 2°. 5. D
 VRSVS habet tertium locum inter animalia pro dissectione. 6°. de
 anatomicis administrationibus. 1°. 98. D
 Vrsus mansuetus non est semper talis. de cognoscendis curandisq; ani
 mi morbis. 2°. 54. C

inter Vrsu & suum animal medium in Lucania. 3°. de alim. f. 2°. 26. C
 Vrsi frigidi sunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 Vrsi pingues. 2°. de simplic. med. fac. 5°. 14. E
 Vrsorum sanguis abscessus concoquit. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. D
 Vrsi adeps tenuium partium. 3°. de comp. med. per ge. 232. H/ 5°. 233. H
 Vrsi adeps mollificat. 2°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 104. A
 Vrsi adipem sequitur pardi adeps. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. A
 Vrsorum adipem alopecias curare uere est proditum. 11°. de simplicium
 medicam. facult. 5°. 79. E
 Vrsi adeps quo loco reponatur inter calida, quæ ualent alopecijs. 1°. de
 compo. medicam. sec. loc. 5°. 122. D
 Vrsi caro qualis. 3°. de aliment. fac. 2°. 26. A
 Vrsorum lien non est esculentum. de atra bile. 1°. 36. E
 Vrsorum esus feris hominibus relinquendus. de atten. uic. rat. 2°. 45. E
 Vrsorum nerui ad profundam laryngem euidentissime apparent. 16°. de
 usu partium. 1°. 216. E
 Vrsorum fel supra ouillum. 10°. de simpl. med. fac. 5°. 74. H
 VRSI uua quæ sit, & ubi nascatur. 7°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 184. D
 Vrsi uua meminit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. D
 ex VRSINO felle antidotus. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 195. G
 Vrsinum fel ad uisus obscuritatem. de remed. par. fac. 7°. 156. H
 Vrsina ungula. de dynamidijs. Sp. 24. B
 VRTICA herba agrestis. 2°. de aliment. fac. 2°. 23. E
 Vrtica esculenta prius quam exiccetur. de atten. uic. ratio. 2°. 44. B
 Vrticam nemo comedit nisi coactus. 2°. de alim. facul. 2°. 23. E
 Vrticæ prauus cibus. 1°. de differen. febr. 3°. 31. C
 Vrtica obsonium est. 2°. de alim. fac. 2°. 23. G
 ex Vrtica minuat confert lapidem habenti. de cur. lap. Sp. 112. A
 Vrtica pruritus facit. 2°. de symptom. caus. 3°. 23. H
 Vrtica cur faciat prurire partes, quas tãgit. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41. H
 Vrticæ morsus oleum sanat. 1°. de simp. med. fac. 11. A/ 5°. 12. E
 Vrtica flatuosa uenerem stimulat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Vrtica est multum tenuium partium. 6°. de simplic. med. fac. 5°. 41. H
 Vrtica est tenuium partium & sicca, non tantum calida ut mordicet. 6°. de
 simplicium medicam. facul. 5°. 41. H
 Vrticæ uires. 6°. de simpl. med. facul. 5°. 41. H
 Vrtica contra frigus facit, morbum regium emendat, antidotis, quæ colicis
 sunt propria, admiscetur, tumorem uentris uel frigus, ex tumori-
 bus conceptum sedat, omnem humorem dissoluit. de simpl. Sp. 92. A
 Vrtica multum digerit. 6°. de simplic. med. fac. 5°. 41. G
 Vrtica adstringens est, & reperiens. 4°. de cõp. med. sec. lo. 5°. 157. D
 Vrtica in phlegmone intrinseca. 13°. meth. med. 7°. 85. C
 Vrtica pro phlegmone causæ partis iecoris. 13°. meth. med. 7°. 84. A
 Vrtica quomodo uentrem subducit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Vrtica medicamentum est, quod aluum deicit. 2°. de alim. fac. 2°. 23. G
 Vrtica sanat phymata, parotidas, gangrenosa, cancrofa, et è pectore pul-
 moneq; educit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Vrticæ semen meatus purgat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. C
 Vrticæ semen pus ualenter educit è thorace. 13°. metho. med. 7°. 84. H
 Vrticæ semen tostum. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 182. A
 VRTICAE marinæ ualēt ad depilationē. 11°. de simp. me. fa. 5°. 82. G
 duplex. in 6°. de morbis uulgaribus, commenta-
 rio 5°. 3°. 196. A
VSTIO quando fiat. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196. A
 Vstio debet refrigerari. 8°. methodi medendi. 7°. 51. E
 ex Vstione febricitantes lauandi. 8°. meth. med. 7°. 51. E
 ad Vstionem oculorum collyrium. de ocul. 7°. 191. D
 Vstiones accipit lupinus cum aceto, in modum cataplasmati impositus. de
 simplic. medicam. Sp. 86. C
 Vstio ac ueluti flamma in thorace quo lunæ aspectu fiat. de decubitu pro-
 gnost. ex mathem. scien. Sp. 12. G
 Vstio in quibus fiat. introd. Isa. 59. F
 Vstio utilis est in osibus. introductio. Isa. 59. F
 Vstio corporis habitum constipat. 11°. meth. med. 7°. 61. G
 Vstio soluit humiditatem ab humeris. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. F
 Vstione indigent qui plurimum habent pus, quod nō potest expuitionem
 expurgari. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 Vstione qui canceri indigeant. com. 7°. aph. 36°. Ex. 50. E
 Vstio quid requirat. introd. Isa. 59. F
 Vstio ubi sit, debet muniri partes ppinquæ. 6°. de cõp. m. se. lo. 5°. 172. E
 Vstionum curatio qualis. de artic. com. 2°. 7°. 259. C
 VSTVS aqua feruenti ambustus dicitur, & quomodo curetur. 1°. de

composit. medicament. per genera. 5°. 211. F
 Vsta omnia lota fiunt moderatiora, & minus mordacia. 9°. de simplic. medicam. facult. 5°. 71. E
 Vsta debent tegi. de artic. com. 2°. 7°. 259. C
 cum VSVRA inueniuntur quæ sita, & paulatim quomodo. 1°. de di-
 gnatione pulsuum. 4°. 70. G
 VSVS quid significet. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 64. E
 Vsus roborat. de consuet. 2°. 61. G
 Vsum hominum considerare debet medicus. de spermate. Sp. 39. F
 in Vsu perpetuo nihil esse debet. 5°. de san. tuenda. 2°. 92. F
 Vtui alieno à ratione non insuescendum. 11°. metho. med. 7°. 72. A
 Vsus insignis mutatio facit magnos, & celeres pulsus. 1°. de causis pul-
 suum. 4°. 90. G
 Vsu maxima, facillima quantum ad nostram cognitionem spectant, dicun-
 tur sensibilia, & intelligibilia. 9°. de decre. Hipp. 1°. 279. E
 Vsus medicorum in hydrope curanda. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 VSVS quid sit. 1°. de locis affectis. 4°. 3. E
 Vsus considerandus non artium inuentio. 3°. de loc. aff. 4°. 14. H
 Vsus, instrumentum, & facultas considerata ad pulsus mutantes cau-
 sas inueniendas. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 118. A
 Vsus partis quō differat ab actione, & quid sit. 17°. de usu p. 1°. 221. C
 Vsus inuentionem præcedit actionum cognitio. 16°. de usu p. 1°. 220. E
 Vsibus & actionibus membrum unumquodq; non forma corporis iudica-
 tur. 1°. de decretis Hippoc. 1°. 233. E
 ex Vsibus instrumenta iudicantur eadē uel diuersa. 2°. de decr. 1°. 240. E
 Vsum medicinæ non habens, quamuis ipsam habeat, idem tamen est ac si
 liram habeat, & eius usu careat. de theria. ad Pifo. 5°. 98. C
VTENDI & componendi methodus in pharmacis
 eadem. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 149. C
 VTRES pleni non sunt duri. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. G
 Vtres & dolia rumpuntur in mustis ob spiritus. in 1°. de morbis uulga-
 ribus, commentario 1°. 3°. 104. G
 in Vtre posita aqua calida fomentum est calidum. de uict. ratio. in mor-
 bis acutis, commentario 1°. 7°. 116. D
 in Vtribus suspensum uinum ad ignem, euaporante aqua, indurefcit in
 modum salis in quadam regione. de util. resp. Sp. 64. F
 in Vtre experimentum Hippocratis. de articulis, com. 3°. 7°. 274. D
 in Vtribus exemplum. in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 176. E
 VTERARIAE mulieres quæ. in 6°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 153. C
 VTERINA strangulatio quæ. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Vterinis strangulationibus superueniente sternutatione patiens aliquan-
 tulum leuatur. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Vterina symptomata pertinent ad uterum, tanquam ad radicem. 6°. de lo-
 cis affectis. 4°. 40. C
 Vterini clysteres. 5°. meth. med. 32. D/ 7°. 34. C
 VTERVS græce dicitur ὤσπερ cum accentu circumflexo. commen-
 tario 5°. aphorismo 49°. Ex. 42. A
 Vterus, & uulua idem, & quid sint. 6°. de loc. affect. 4°. 39. D
 Vteri quando dicantur secundæ. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Vterus dicitur conceptaculum, non tamen ab Hippocrate. in 6°. de mor-
 bis uulgaribus, comment. 5°. 3°. 192. D
 Vterus quas habeat fibras. 2°. de temperam. 1°. 18. A
 Vterus habet solum unam tunicam. 3°. de natur. facul. 1°. 305. E
 Vteri sunt durioris substantiæ quàm caro, & quales. de bonitate, & ui-
 tio succorum. 2°. 37. B
 Vterus quam habeat carnem. 2°. de temperam. 1°. 18. A
 Vterus quam habeat caliditatem. 2°. de temper. 1°. 18. A
 Vterus est pars nervosa. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Vterus nervosa particula. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 153. A
 Vterus nervosus est. de uict. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 130. H
 Vterus quomodo dicatur nervosus. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 153. B
 Vterus habet nervos sed pusillos. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 153. C
 Vteri corpus est elementum sensibile. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Vterus quibus locis situetur. de diffec. uul. 1°. 108. D
 Vteri qualis situs secundum magnitudinem. de diff. uul. 1°. 108. F
 Vteri magnitudo quanta. de diffec. uul. 1°. 108. D
 Vterus multis partibus alligatur. de diff. uul. 1°. 108. F
 Vteri cornuum figura cur talis. 14°. de usu partium. 1°. 208. E
 Vteri os quod sit, & collū, & suæ partes. com. 5°. aph. 46°. Ex. 41. G/H
 Vteri pars anterior cunnus dicitur. 1°. de semine. 1°. 329. H
 Vterus utitur collo & gula tanquam manu. 1°. de semine. 1°. 329. H
 in Vtero cornuum generatio quare. 14°. de usu partium. 1°. 208. D
 in Vtero muscu-

in Vtero musculosa partes unde. 14°. de usu partium. 1°. 208.E
 ad Vterum multa uenarum ora pertingunt. 6°. de loc. affe. 4°. 40.F
 Vterus habet plurimas, & maximas uenas. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 153.D
 in Vtero uenae maiores, quam arteriae. de diff. uul. 1°. 108.G
 in Vtero uenae, & arteriae se contingunt. 9°. de usu par. 1°. 172.H
 Vtero, & mammis communes uenae quae. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37.H
 Vterus & mammae habent quasdam communes uenas. commentario 5°. aphorismo 37°. Ex. 40.H
 Vterus mammae societate coniungitur. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 5°. 3°. 192.D
 Vterum laegere signat mammae affectus. in 6°. de mor. uul. cō. 5°. 3°. 192.D
 Vteris simile corpus totum habent mulieres. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43.F
 Vteri sanguinis temperaturam sequuntur animae facultates secundum Aristotelem. quod animi mor. 1°. 319.C
 Vterus cur à natura conditus. 3°. de nat. fac. 1°. 302.G
 Vterus instrumentum est. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26.C
 in Vtero humoris utilitas. 15°. de usu partium. 1°. 211.H
 Vterus cum tendit ad semen, quo eat. 1°. de semine. 1°. 329.H
 Vteri trahunt semen, cōplectuntur, & continent. 1°. de semine. 1°. 129.B
 Vteri quomodo attrahant & expellant. 3°. de nat. fac. 1°. 305.G
 Vteri os praepinguedine cōcluditur, ut semen suscipere nequeat. de aere, aquis, & locis. 2°. 5.G
 Vteris os comprimitur omento in pinguibus, hinc non possunt concipere nisi extenuentur. com. 5°. aphor. 46°. Ex. 41.G
 in Vterum quando sperma animatum ueniat. de spermate. Sp. 38.A
 Vterus recipit semen, & expellit foetum per eandem uiam. 3°. de natural. facultatibus. 1°. 306.B
 Vteri retentricis uirtutis opus quod. 3°. de natu. fac. 1°. 302.H
 Vterus habet retentricem facultatem. 3°. de nat. fac. 1°. 302.G
 in Vtero clarius uidetur uis retentrix, quam in uentriculo. 3°. de naturalibus facultatibus. 1°. 302.G
 Vterum in seipsum concurrere sentiunt praegnantēs in principio conceptus. 3°. de nat. fac. 1°. 302.H
 Vterus cum acceperit semen, statim claudit os. cō. 5°. apho. 51°. Ex. 42.B
 Vteri os dum est praegnans non ingreditur specilli acumen secundum Herophilum. 3°. de nat. fac. 1°. 302.H
 Vteri os in praegnante nec styli mucro igrederetur. 2°. de symp. 3°. 21.B
 Vteri steriles qui sint. com. 5°. aph. 59°. Ex. 43.C/F
 Vteri fecundi & steriles cognitio. com. 5°. apho. 62°. Ex. 43.H
 Vteri pars dextera cur sit calidior, & sinistra frigidior. commentario 5°. aphorismo 48°. Ex. 41.H
 in Vteri dextro latere mares, in sinistro foeminae generantur secundum Hippocratem. bre. den. dogm. Hipp. 1°. 231.C
 Vteri pars sinistra frigida, & cur. com. 5°. aph. 48°. Ex. 41.H
 Vteros frigidos densitas comitatur. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43.F
 Vterus mulieris frigidus facit foeminas. com. 5°. aph. 42°. Ex. 41.E
 ab Vteris frigidis semen uiri refrigeratur, nisi sit calidissimum. commentario 5°. aphorismo 62°. Ex. 43.H
 Vterus mulieris grauida habet tumorem, tamen non facit ileon, quanto magis uesica plena. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51.D
 Vterus mulieris praegnatīs propter tumorem potest quandoque premere intestina gracilia. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51.D
 Vteri os quomodo cognoscatur, quando est compressum ob tumorem praeter naturam, et conceptum. com. 5°. aph. 54°. Ex. 42.F
 Vteri os quibus durum est, his uteri os comprimi est necessarium. commentario 5°. aphor. 54°. Ex. 42.F
 Vterus cur non multum intumescit, si genitura in spiritum diffatur. 1°. de semine. 1°. 329.F
 in Vteri cavitatem ut plurimum semen extenditur, uel non concipiunt. commentario 5°. aphor. 62°. Ex. 43.G
 in Vtero quomodo disponatur sperma. de compag. memb. Sp. 59.D/E
 Vteri habent sinus, & claustra. an animal sit. 1°. 327.D
 Vterus duos sinus habet. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 169.C
 Vterus quomodo habeat duos sinus. com. 5°. aph. 48°. Ex. 41.H
 Vteri os quomodo nouem mensibus claudatur. 6°. de loc. aff. 4°. 42.D
 Vterus quid patiatu spatium nouem mensium. 2°. de symp. cau. 3°. 21.B
 in Vtero quomodo formetur foetus. 1°. de san. tuen. 2°. 62.F
 in Vtero quid prius conformetur. fin. med. Isa. 49.H
 in Vtero formadi infantium modus. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42.C
 in Vtero quot pelliculis infans circundetur. 15°. de usu partium. 1°. 211.C
 in Vtero inuoluitur foetus tribus pelliculis. de anatom. uiu. Sp. 52.C

Vterum attingens pars seminis fit membrana. 1°. de semine. 1°. 330.G
 Vteri membranae duriores efficiuntur, quanto magis in utero gerit mulier. de diffec. uul. 1°. 108.H
 ab Vtero ad secundas nullus neruus peruenit. 6°. de dec. Hip. 1°. 265.A
 in Vtero quod gestatur non est pars gerentis uterū. fin. med. Isa. 49.F
 in Vtero maris, & foeminae notae. de med. fac. par. 7°. 168.F
 in Vtero mas apparet calidior, & foemina siccior. 2°. de sem. 1°. 339.A
 in Vtero mas breuius, foemina longius fingitur. 2°. de semine. 1°. 339.A
 in Vtero quod est an sit animal Deus primo nouit. an aial sit. 1°. 326.H
 in Vtero existente infante quid à natura fiat. 15°. de usu par. 1°. 211.B
 in Vtero quod est animal est. an animal sit. 1°. 327.C
 in Vtero existens est potentia animal. an animal sit. 1°. 327.D
 in Vtero spirat animal. an animal sit. 1°. 327.E
 Vterus ab aliquibus putatur animal. 6°. de locis affectis. 4°. 40.D
 in Vtero foetus nutritur, & augetur. 1°. de nat. fac. 1°. 291.H
 in Vtero existens foetus quibus uescatur. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41.A
 in Vtero unde nutriatur foetus. de anat. parua. Sp. 43.C
 ex Vteri sanguine nutritur conceptus. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 6.H
 in Vtero sanguine nutrimur. 1°. de sanit. tuenda. 2°. 65.C
 in Vtero in muliere sanguis & spiritus per quae coquantur, & ubi sint. 14°. de usu partium. 1°. 207.G
 in Vtero uis formatrix trahit optimum sanguinem. de atrabi. 1°. 36.H
 in Vtero uasa trahunt sanguinem ad uiscerū generationē. de foet. 1°. 324.F
 in Vtero quae sunt Cotylidone trahunt. an animal sit. 1°. 327.E
 Vtero non gerentibus lac non adest. de uen. sect. aduer. Eras. 6°. 7.A
 in Vtero positio infantis. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42.C
 in Vtero foetus cur emittat lotium ad umbilicum. 15°. de usu p. 1°. 212.C
 in Vtero quando infans moueatur. de spermate. Sp. 36.D
 ab Vtero non est motus foetus, sed à seipso. in 6°. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 3°. 154.G
 in Vtero foetus non utitur motu uoluntario. 15°. de usu par. 1°. 212.C
 in Vtero gestis pulmo cur ruber postea sub albus. 15°. de usu p. 1°. 212.F
 in Vtero cur non mouetur pulmo. 15°. de usu partium. 1°. 212.F
 Vtero gerentium mulierum errores. 11°. de usu partium. 1°. 188.B
 Vterus ad foetum edendum utitur actione facultatis expultricis. 2°. de symptom. caus. 3°. 21.B
 in Vtero quod continetur expultrix uis expellit. 2°. de symp. cau. 3°. 22.G
 Vteri collum quantum aperiatur in foetu edendo. 2°. de symp. caus. 3°. 21.B
 Vteri os quando aperiatur à natura. com. 5°. apho. 53°. Ex. 42.D
 Vteri os conuiet in conceptibus, & phlegmone. 3°. de nat. fa. 1°. 303.A
 Vteri os conuiet uiuente foetu. 3°. de nat. fac. 1°. 303.A
 Vteri os aperitur foetu mortuo. 3°. de nat. fac. 1°. 303.A
 in Vtero mortui foetus remedia. de med. fac. par. 7°. 177.F
 Vteri tunicae extentae prius quomodo foetum eiciant. 2°. de symptomatum causis. 3°. 21.B
 Vterus quomodo dilatatur, & constringatur. de anat. uiuo. Sp. 56.E
 Vteri & uentris differentia in dilatatione & constrictione. de uic. ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 131.A
 ut Vterus in partu, ita uenterculus in uomitu. 2°. de symp. cau. 3°. 21.D
 Vteri molae indicant penitus de sui remotione. 14°. meth. med. 7°. 90.F
 ab Vtero aliqui ducunt uitia. 3°. de sympto. caus. 3°. 27.A
 p Vterum excretio non est toto genere praeter naturā. 3°. de symp. 3°. 13.H
 Vterus excernendo euacuat causam, quae molestat. de natura humana, commentario 2°. 7°. 182.H
 Vterus quomodo excernat exprimendo, ut manus exprimit aliquid. 2°. de symptom. caus. 3°. 21.E
 ab Vtero quae excernuntur ipsae particulae circa haec se contrahunt. 2°. de symptom. caus. 3°. 21.E
 Vteri euacuationes sunt euacuationes totius corporis. commentario 4°. aphorismo 2°. Ex. 27.D
 per Vterum uniuersum corpus quicquid euacuatur. 6°. de loc. aff. 4°. 41.D
 ad Vteros ex toto corpore fertur sanguis. com. 5°. aph. 60°. Ex. 43.B
 per Vterum, uel per urinas transmittenda sunt, quae per aluum fluunt. 5°. methodi medendi. 7°. 30.E
 ad Vteri uenas fluor uenae sedis in mulieribus deriuandus est. de cucurbitulis scarificationibus. 6°. 4.F
 per Vterum purgantur mulieres laxarum carniū, & pituitosarum. 6°. de locis affectis. 4°. 41.D
 ad Vteros est motio sanguinis natura experiente, hinc mammae graciles fiunt. commentario 5°. aph. 52°. Ex. 42.B
 ad Vterum peruenit sanguis, sed non potest ingredi interna, & cur. 6°. de locis affectis. 4°. 40.G

- ad Vteri corpus nunquam natura materiam mittit inutilem, nec facit inflammationem. commentario 5°. aphorismo 53°. Ex. 42.E
- Vterus habet ora uenarum, quæ si aperiantur menses fiunt. commentario 5°. aphorismo 36°. Ex. 40.G
- Vteri uasorum ora cur sint causa multorum mēstruorum. commentario 5°. aphorismo 57°. Ex. 43.A
- Vteri laxantur in mēstris. 3°. de nat. fac. 1°. 303.A
- Vtero non affecto seminis profluuium. 6°. de loc. affec. 4°. 41.D
- Vteri rheumata cur. 3°. de sympt. caus. 3°. 29.G
- in Vteri profluuijs sanguinis fiunt pulsus uermiculantes. 2°. de præsa-
gitione ex pulsibus. 4°. 113.A
- p Vteri erupētia uel plurinas uel p aluū trāsmittēda. 5°. meth. 7°. 30.E
- ab VTERO quō fiat retractio. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102.F/G
- ad Vteri profluuiia sanguinis ualent aster sammius, et terra lemnia. 9°. de simp. medicament. facult. 5°. 65.H
- ad Vteri, & uētris profluuiia omnes medici usi sunt balaustio. 6°. de sim-
plicium medicament. facult. 5°. 44.F
- ab Vtero fit reuulsio cucurbita sub mammis. 5°. methodi med. 30.E/13°. 7°. 85.H/de cathart. Sp. 94.G
- per Vterum immodicas sanguinis irruptiones reuellunt cucurbitula, quæ affiguntur hypochondrijs. de cucurb. scar. 6°. 4.G
- ad Vteri eruptiones sanguinis ualet lentiscus. 8°. de sim. me. fac. 5°. 61.H
- ex Vtero morbi cōtingūt, si nō fiūt mēstrua. cō. 5°. aph. 57°. Ex. 42.H
- Vterus quas pāsiones incidat, si eius uasa sint oppressa. commentario 5°. aphorismo 57°. Ex. 43.A
- Vteri os quæ aperiant. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35.G
- Vteri, & sedis suppressas excretiōes apit theriaca. de the. ad P. 5°. 96.B
- ad Vterum pertinētia uasa obstructa, obserata, uel densata etiam secun-
dum totam substantiam uteri. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40.B
- Vteri affectuum differentia, quæ. 6°. de loc. affe. 4°. 39.D
- Vteri proprii morbi quid agant. 3°. de sympt. cau. 3°. 30.G
- Vterus affectus quæ membra secum trahat in compassionem, & quæ fa-
ciat symptomata. de uic. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 123.H
- Vteri affectionibus medetur antidotus Zopyria. 2°. de antido. 5°. 115.B
- in Vteri affectibus quæ uena secunda. 13°. meth. med. 7°. 83.B
- Vterus qñ ē male affectus sectio uenæ à pede faciēda. de tre. et p. 3°. 53.A
- in Vtero à poplite sectio uenæ. de trem. & palp. 3°. 53.A
- Vterus iuuat uena poplitis, & malleolorū. de cur. ra. p. san. m. 6°. 20.E
- circa Vteriū existiētū affectionū remediū. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 191.D
- Vtero affecto oxymeli nō cōuenit. de uic. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7°. 113.C
- ad Vteriū circa existiētes affectiōes. 7°. de cōp. me. f. l. 181.F/8°. 5°. 193.C
- ad Vteri affectiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 182.C/8°. 190.H/5°. de
composit. medic. per genera. 5°. 251.B
- ad Vterum tanquā ad radicem pertinent hysterica symptomata. 6°. de locis affectis. 4°. 40.C
- Vteri dolores cur fiant in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 113.D
- in Vtero cur dolores aliquibus. 3°. de nat. fac. 1°. 303.A
- Vtero acetum dolorem infert. de uic. ra. in morb. acut. com. 3°. 7°. 130.H
- ad Vteri dolorem remedium sanctorum argentum non possidentium. de
medic. fac. par. 7°. 174.B
- Vteri doloribus in pēso prodest clematis daphnoides. 7°. de simplicium
medicament. facultatibus. 5°. 51.G
- ad Vteri dolorē. 5°. de cōp. me. p. gen. 5°. 246.H/de me. fa. p. 7°. 169.B
- ad Vteri tormia à partu corruptiōes et stragulatus. de m. f. p. 7°. 169.B
- Vterus distorquetur. 2°. de caus. puls. 4°. 93.G
- Vteri peruersiōes unde fiant. 6°. de loc. affe. 4°. 41.A
- Vteri contorsio prohibent euacuationē. de ue. sec. aduer. Era. 6°. 6.G
- Vteri motus quō symptoma sit. 2°. de sympt. caus. 3°. 21.D
- Vterus cur sursum, & ad latus feratur. 6°. de loc. affe. 4°. 40.G
- Vteri ceruix cum utero mouetur. 6°. de loc. affe. 4°. 40.G
- in Vtero adest palpitatio. 2°. de sympt. caus. 3°. 20.F
- Vterina suffocatio quid. fin. med. Isa. 48.A/6°. de loc. aff. 4°. 39.D/9°. de
compo. med. sec. loc. 5°. 205.F
- Vteri suffocationis differentia. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205.F
- Vteri suffocationis symptomata, quæ. 6°. de loc. affe. 4°. 39.D
- ob Vterum spirationis oblatio. 6°. de loc. affe. 4°. 39.D
- Vteri suffocati pulsus, quales. 4°. de diff. puls. 4°. 103.B
- Vteri præfocationis curatio. de pass. mul. Sp. 95.F
- Vteri suffocatione periclitantes iuuant purpurarum opercula suffitu. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 81.B
- pro Vteri suffocatione sternutatio. de pass. mul. Sp. 95.G
- Vteri pāsionibus quibus sternutatio prodest, & quibus obstat. commenta-
rio 5°. aphorismo 35°. Ex. 40.F
- pro Vteri suffocatione pessarium. de pass. mul. Sp. 95.G
- ad Vteri suffocationes. 7°. de cōp. m. f. l. 186.A/8°. 191.F/9°. 5°. 205.F
- Vteri strangulatus quæ excitent olphatu. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 205.G
- ad Vteri stragulationes Antidotus Appollodori. 2°. de antid. 5°. 117.H
- ad Vteri strangulationem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182.G/de medi-
cinis faci. para. 169.B/7°. 175.B
- in Vtero perfrigeratio uiduarum, & ijs, quæ non purgantur affectionē
facit oris uentriculi. 1°. de symp. caus. 3°. 18.G
- ex Vtero q̄ dissoluūtur mulieres quō curādæ. 1°. de ar. c. ad Gl. 7°. 99.B
- ex Vtero quot modis fiat ai defectus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98.B
- Vtero odorata adhibēda i defectu ai ex utero. 1°. de ar. c. ad Gl. 7°. 99.B
- Vteri intemperies unde. 3°. de symp. caus. 3°. 29.G
- in Vtero inflammatio quando fiat. fin. med. Isa. 48.A
- Vteri oris inflammatio, & durities uteri quomodo distinguantur. com-
mentario 5°. aphorismo 51°. Ex. 42.B
- Vteri inflamatio euersio supprimūt mēstrua. cō. 5°. aph. 28°. Ex. 40.B
- Vterus an possit esse inflammatus uiuente foetu, est magna quæstio. com-
mentario 5°. aphorismo 43°. Ex. 41.E
- Vteri inflammatio cur non corrūpit foetus. com. 5°. apho. 53°. Ex. 42.E
- Vterus inflammatus facit urinæ stillicidium. com. 5°. aph. 58°. Ex. 43.B
- in Vteri phlegmone mēses nō sunt puocādi. 13°. met. m. 82.A/7°. 83.A
- Vteri magnas inflamatiōes febres sequūtur. in 1°. prr. com. 3°. 4°. 183.F
- Vtero phlegmone correpto calidissima fiunt febres. in 6°. de mor. uulg.
commentario 5°. 3°. 191.H
- ex Vtero quandoq; fit hectica. 10°. metho. med. 7°. 64.F
- ex Vtero cur fiat quandoq; in mulieribus distentio & conuulsio. in 6°. de
morbis uulgaribus, comment. 1°. 3°. 153.C
- Vterus habet eandem indicationem cum uentriculo et intestinis in phleg-
mone. 13°. meth. med. 7°. 83.A
- ad Vteri phlegmonas ualet calamus odoratus. 9°. de sim. m. fa. 5°. 49.E
- Vteri phlegmonas sanat decoctū Leucoij. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54.D
- Vteri inflamatio à qua uena secta iuuatur. de cu. ra. p. san. miss. 6°. 20.E
- ad Vteri inflamatiōes diutinas, & recētes. 7°. de cō. me. p. g. 5°. 268.H
- ad Vteri inflammationes. 7°. de comp. med. per ge. 265.F/5°. 273.F
- Vterus prægnantis si erysipelate laboret letale est. cōmentario 5°. apho-
rismo 43°. Ex. 41.E
- Vteri Erysipelas abortum facit. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42.D
- Vteri duritiēbus est aptissimum oleum liliorū. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53.B
- Vterum molliētes pēsi ex medulla uitulina & ceruina. 11°. de simplicium
medicamentorum facultatibus. 5°. 79.E
- Vteri abscessus causa. fin. med. Isa. 50.A
- in Vtero abscessus quando. fin. med. Isa. 48.A
- Vteri erosio ut plurimum in ceruice. 6°. de loc. affec. 4°. 41.D
- Vteri erosio quomodo deprehendatur. 6°. de loc. affec. 4°. 41.D
- Vteri sectio difficulter conglutinatur. 6°. de loc. aff. 4°. 41.C
- Vteri ulcerationes quibus curantur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205.D
- Vtero lacerato lac infunditur. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73.H
- in Vterum quomodo iniiciantur medicamenta. 5°. meth. med. 7°. 32.D
- ad Vteri ulcera. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 247.D
- in Vtero carcinoma quid. fin. med. Isa. 48.B
- ex Vtero pus, & sanies sponte exeunt. 5°. meth. med. 7°. 33.A
- Vterus quomodo excidat. 3°. de nat. fac. 1°. 303.A
- Vterus uergens in coxam si suppuratur, necesse est linamentum fieri. cō-
mentario 5°. aphorismo 47°. Ex. 41.H
- Vtero calidum amicū est, frigidū inimicū. com. 5°. aphor. 22°. Ex. 39.D
- per Vterum frigus & calor ascēdunt in uentrē. c. 5°. ap. 22°. Ex. 39.E
- per Vterum poterat corpus in dispositionibus frigidis continuo suffiri,
nisi aromata nocerent capiti. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40.B
- ad Vteri uitia quæ adstringentia conueniant. 7°. meth. med. 5°. 51.D
- Vterus cum male habet non sunt admoenda adstringentia. 11°. methodi
medendi. 7°. 73.B
- in Vtero si uas magnum præruptum utaris adstringentibus, & quibus.
5°. methodi medendi. 7°. 31.G
- in Vtero si uas paruum sit præruptum quibus adstringentibus utendum.
5°. methodi medendi. 7°. 31.G
- Vteri morbos sanat Antidot⁹ Athanasia Mithridatis. 2°. d. an. 5°. 114.H
- ad Vteri omnem laborem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185.C
- ad Vterum. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 245.H/de medicinis facile
parandis. 175.D/7°. 177.F
- Vteri mala uacuatio quæ. 3°. de sympt. caus. 3°. 30.G
- Vterus si coquatur qualem succum generet. 3°. de alim. fac. 2°. 27.E
- Vterus

Vterus. Lege Matrix, & Vulua.

VTILE, & noxium ad aliquid dicitur. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 216. F
Vtile, conueniens, conferens, conducens, & secundum naturā idem sunt.
 14°. methodi medendi. 7°. 91. A
Vtile quod est unicuique explet natura. 6°. de loc. affect. 4°. 42. E
Vtilia bis, & ter repetenda, & cur. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. D
Vtilia si bis reuocent in memoriam auctores in uaria libri parte, non est
 inconueniens. com. 1°. aph. 25°. Ex. 10. H
Vtilium urinarum quæ partes. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
Vtilem hypostasim uidendam præbet quandoque crudus humor, & albus
 cum urina excretus subsidens. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
Vtilis hypostasim crudus humor distinguitur ab inæquali substantia
 eius, quod subidet. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
VTILISSIMA sepe repetuntur. in progn. com. 3°. 4°. 211. D
VTILITAS inter causas. de sympt. caus. 3°. 10. F
Vtilitati, elegantia, & mundicie studeat medicus. de fascijs. 7°. 293. C
Vtilitas gñatiōe posterior ē, actiōe dignitate prior. 11°. de usu. 1°. 189. C
Vtilitas est scopus cōstructionis oium partium. 11°. de usu part. 1°. 189. C
Vtilitatem partium scire oportet. de sect. Isa. 18. F
Vtilitas, & actio singularum partium necessario sciri debent. de consti-
 tutiōe artis medicæ. Isa. 40. G
Vtilitates exponendæ cognita actiōe. 7°. de usu partium. 163. F / 8°. 166. B / 1°. 172. E
Vtilitates subsequuntur actiōes. 6°. de usu partium. 1°. 155. C
Vtilitas prima animalibus ab actiōibus accedit. 17°. de usu p. 1°. 221. C
Vtilitates contrarias ex contrarijs qualitibus natura temperauit. 14°. de usu partium. 1°. 204. G
Vtilitatibus ita res se habet sicuti in actiōibus. 17°. de usu p. 1°. 222. F
Vtilitatem & actiōem augere non idem. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. C
Vtilitatum cognitio confert ad affectam partem cognoscendam. 17°. de usu partium. 1°. 222. F
Vtilitas habetur ex inuestigatione locorum primario affectorum.
 bre. denot. dogm. Hippoc. 1°. 231. D
VTRICVLOS fomēta. de uic. ra. i mor. ac. cō. 4°. 7°. 144. E
Vtriusque feret rubus. de cognoscendis curan-
 disq; animi morbis. 2°. 54. B
VUAM
Vuæ frigida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D / de dissol. cont. Sp. 74. C
Vuæ sunt humida. de dissol. cont. Sp. 74. D
Vuarum partes solidæ quomodo uocentur. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
Vuæ crassum quomodo uocetur. 2°. de alim. facult. 2°. 18. C
Vuarum tegmentum propter quid. 2°. de alim. fac. 2°. 17. H
Vuarum caro non firma nec densa, sed laxa & humida. 2°. de alimento-
 rum facultatibus. 2°. 17. G
Vuarum acini terreni sunt. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
Vuæ nuclei acerbi. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
Vuæ nuclei frigidi in primo, sicci in secundo. 6°. de simp. med. fa. 5°. 45. E
Vuæ semina sunt sicca, & adstringentia. 2°. de alim. fac. 2°. 17. H
Vuæ semen coquitur, ut ficuum semen. 2°. de alimen. fac. 2°. 17. H
Vuæ semina, & tegmenta expuenda. 2°. de alim. fac. 2°. 17. H
Vuæ nuclei conferunt omnibus uentris affectibus cum profluuio iunctis.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
Vuarum acini pro dysenteria adstringenda. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. E
Vua seruatur usq; ad alium annum. 2°. de alim. facult. 2°. 18. B
Vuas seruandi modi. 2°. de alim. fac. 2°. 18. A
Vuæ seruata utilitates & noxæ. 2°. de alim. fac. 2°. 18. A
Vuæ sunt præstantiores horeis fructibus in opora. de bonita. & uitio suc-
 corum. 2°. 37. E
Vuæ, & ficus obtinent principatum inter fructus autumnales. 2°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 17. G
Vuæ inter fructus horeos minus noxij, tamen cum moderatione sumen-
 de. de bon. & uitio succorum. 2°. 34. D
Vuis affluenter uescendum. 2°. de aliment. fac. 2°. 20. F
Vuis nunquam abstinit Galenus. de bon. & uitio succ. 2°. 34. D
Vuæ sunt cibaria media. de dissol. cont. Sp. 74. B
Vua concoctu facilia. 2°. de alim. fac. 2°. 18. H
Vuæ tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. E
Vuæ uelociter subident. 2°. de alim. fac. 2°. 17. G
Vuæ quales sumantur deiciendi gratia. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
Vuæ habent minimum prauū succi. 2°. de alim. fac. 2°. 17. G
Vuæ non facile in probum sanguinem transeunt. 2°. de alim. fa. 2°. 17. G
Vuas nutrire argumentum. 2°. de alim. facult. 2°. 17. G
Vuæ magis nutriūt omnibus fructibus fugacibus. 2°. de alim. fa. 2°. 17. G

Vuæ minus alunt quàm ficus. 2°. de alim. facult. 2°. 17. G
Vuæ quæ magis nutriūt, minus deiciūt, & e cōuerso. 2°. de ali. 2°. 17. H
Vuæ boni nutrimenti, quæ. de dissol. cont. Sp. 73. A
Vuæ obsoniū in capitis dolore ex stomacho. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 135. B
Vuæ grauiter lædunt, si quando heferint. 2°. de alim. fac. 2°. 17. G
Vua non gustanda in febribus acutis. in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 135. F
Vua quando non inflat. de dissol. cont. Sp. 74. F
VVARVM differentia. 2°. de alim. fac. 2°. 18. B
Vuarum diuersa natura. 2°. de alim. fac. 2°. 17. H
Vua Agrestis acris est. 6°. de simpl. med. fac. 5°. 44. B
Vuæ agrestis succus contra asperitatem palpebrarum. de ocul. 7°. 189. C
Vua agrestis urendi uim habet. 6°. de simpl. med. fac. 5°. 44. B
Vua culta quas habeat dotes. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B
Vuæ quales debeant esse in usu. 2°. de alim. fac. 2°. 18. B
Vuæ Acerbæ & siccæ sunt nup enatæ, ubi maturuerint dulces, & pro-
 gressu temporis humidiores redduntur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. F
Vua prima est pontica, deinde dulcescit. de ocul. 7°. 188. B
Vuæ acerbæ etiam si diutius suspensæ fuerint, non assequuntur dulcedi-
 nem. 2°. de aliment. facult. 2°. 18. B
Vuarum acerbæ usus uitandus. 2°. de alim. fac. 2°. 18. B
Vua acerbæ refrigeras, & adstringes est. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 99. C
Vuæ acerbæ succus tempore durefcit. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 172. H
Vuæ acerbæ succus p ore uetriculi supcalescit. 1°. de arte cur. 7°. 99. C
Vuæ acerbæ succus p dolore capitis calido. de remed. par. fac. 7°. 153. E
Vuæ acerbæ amaræ succus amarus. de uic. rat. in m. acu. cō. 4°. 7°. 152. F
Vuarum acidarum usus uitandus. 2°. de alim. fac. 2°. 18. B
Vuarum acidarum mustum ad omnia pessimum. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
Vuæ acidæ quid agant. 2°. de alim. facult. 2°. 18. B
Vuæ acidæ sunt noxiæ cōctioni in uentriculo, distributioni, & nutritio-
 ni. 2°. de aliment. facult. 2°. 18. B
Vuæ acinus acidus tantum frigidus. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. B
Vuæ Amiacæ austeræ. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. B
Vua arefacta boni est succi. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. E
Vuarum Austerarum mustum ad oia pessimum. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
Vuæ austeræ quid agant. 2°. de aliment. fac. 2°. 18. B
Vuæ austeræ noxiæ cōctioni in uentriculo, distributioni, & nutritioni.
 2°. de aliment. fac. 2°. 18. B
Vua Crassa in natura sua uinum quod est cōctum cibus est crassus, &
 cur. de dissol. cont. Sp. 72. G
Vuæ Dulces, acidæ, & austeræ. 2°. de aliment. facult. 2°. 18. B
Vuæ dulces quales. de atten. uict. 2°. 46. C
Vuæ dulces habent succum calidum. 2°. de alim. facult. 2°. 18. B
Vuæ dulces sunt cibi calidi. de dissol. cont. Sp. 74. C
Vuæ dulces sitibundæ, & cur. 2°. de aliment. facult. 2°. 18. B
Vuæ dulces subducunt aluum, & maxime si sint humida. 2°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 18. B
Vua expressa ad oculorū dolores. de uic. rat. in morb. ac. c. 4°. 7°. 152. G
Vuæ Generosæ quæ. 2°. de aliment. fac. 2°. 18. A
Vuæ botrus Immaturus uetere strigit, dysētericis facit. de simp. Sp. 92. B
Vuæ immaturæ succi qui sint. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100. G
Vuæ immaturæ succus reprimat. de remed. par. fac. 7°. 137. G
Vuis immaturis cremor portulacis admixtus contusus & expressus
 ad quid sit utilis. de marc. 3°. 48. B
Vuarum immaturarum succus oleo rosaceo adhibendus. 2°. de composit.
 medicament. secundum locos. 5°. 132. F
Vua immatura. 10°. meth. med. 7°. 65. A
Vua Maronea. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 272. F
Vuæ Maturæ sunt minus inflatæ. de dissol. cont. Sp. 74. G
Vuæ maturæ epileptico concedi possunt. de puero epilep. 7°. 180. C
Vua Omphax acida est. 4°. de simpl. med. fac. 5°. 27. D
Vuarum omphaciarum differentia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. F
Vuæ passæ sunt probatæ a gustu. 2°. de alim. fac. 2°. 18. E
Vuæ passæ proportionem habent recentibus. 2°. de alim. facult. 2°. 18. D
Vuæ non possunt maturari in frigidis regionibus. 2°. de alim. f. 2°. 18. E
Vua passa qualis. 5°. de composit. medicam. sec. loc. 159. A / 7°. 5°. 179. A
Vuæ passæ præstantiores quæ pingues, & corticem habent tenuem. 2°. de aliment. facult. 2°. 18. E
Vuæ passæ pingues maturæ. de med. fac. par. 7°. 175. C
Vuarum passarum colores. 2°. de alim. fac. 2°. 18. E
Vuæ passæ albæ. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. B
Vuæ passæ plurimum mixtæ sunt ex qualitate dulci, & austeræ. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 18. D

Vuae passæ acerbæ fiunt pauca. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
 Vuae passæ acerbæ multo magis cōstipāt austeris. 2°. de alim. fa. 2°. 18. D
 Vua passa qualis adstringat. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. F
 Vuae passæ austeræ frigidiores. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
 Vuae passæ austeræ non nihil dulcedinis habent. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
 Vuae passæ austeræ parcius alimentum distribuūt. 2°. de alim. f. 2°. 18. F
 Vuae passæ austeræ austerum in corpus alimentum distribuunt. 2°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 18. F
 Vuae passæ austeræ stomachum roborant, & uentrem constipant. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 18. D
 Vuae passæ ponticæ parum nutriunt, & cur. de diff. cont. Sp. 73. F
 Vuae passæ multæ fiunt dulces. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
 Vuae passæ dulces obtinent mediam constitutionem inter austeras & acer-
 bas. 2°. de alim. facult. 2°. 18. D
 Vuae passæ dulces non nihil austeritatis habent. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
 Vuae passæ dulces calidiores. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
 Vuae passæ dulces dulce alimētū i corpus distribuūt. 2°. de ali. fa. 2°. 18. F
 Vuae passæ dulces & pingues copiosius alimentum distribuunt. 2°. de ali-
 ment. facultatibus. 2°. 18. F
 Vuae passæ dulces quid agant. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
 Vuae passæ dulces mordicationes oris uentriculi obtundunt. 2°. de ali-
 mentorum facult. 2°. 18. E
 Vuae passæ maximæ. 2°. de alim. fac. 2°. 18. E
 Vua passa rhodia. 7°. de composit. med. secundum loc. 5°. 186. E
 Vuae passæ scybelitides quales. 2°. de alim. fac. 2°. 18. E
 Vuae passæ non habentes semen ubi sint. 2°. de alim. fac. 2°. 18. E
 Vuis passis quibus eximantur semina. 2°. de alim. fac. 2°. 18. E
 ab Vuis passis grandibus quō semen eximantur. 2°. de alim. fa. 2°. 18. E
 Vua passa exacinata. 8°. de composit. med. sec. loc. 159. A/5°. 164. B/6°. 175. E/H/7°. 179. A/G/8°. 5°. 195. B/de remed. par. fac. 7°. 158. C/D
 Vua passa munda. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. B
 Vua passa non exacinata. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. A
 Vua passa pinguis circa acinos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 Vua exacinata passa pinguis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. E
 Vuarum passarum alimentum quale. 2°. de alim. facult. 2°. 18. F
 Vuarum passarum alimentum a quantitate. 2°. de alim. fac. 2°. 18. F
 Vuae passæ sunt inter ea, quæ minus nutriunt, & plurimum nutriunt. de
 dissolutione continua. Sp. 73. G
 Vuae passæ plenæ dulces multum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
 Vuae passæ ualentius nutriunt uuis. 2°. de alim. fac. 2°. 18. F
 Vua passa ardorem facit, & uentrem procurat. de simp. med. Sp. 92. B
 Vuae passæ minus quam carica subducunt, & abstergunt. 2°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 18. F
 Vuae passæ magis quam carica stomachū iuuant. 2°. de alim. fac. 2°. 18. F
 Vuae passæ stomachum roborant. 2°. de comp. med. sec. locos. 5°. 133. D
 Vua passa habet uim corroborandi uentriculū. de rem. par. fac. 7°. 153. H
 Vua passa familiaris lecori. 8°. de compo. med. secundum loc. 5°. 194. F
 Vua passa habet passi facultatem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. A
 Vuae passæ quibus conferant, & quibus non. de atten. uict. 2°. 46. A
 Vua passa torretur. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. H
 Vuae Pensiles quales. de atten. uict. rat. 2°. 46. A
 Vua pensilis quid agat. 2°. de alim. fac. 2°. 18. A
 Vuae appensæ nihil habent uitij. de bonit. & uitio succorum. 2°. 37. E
 Vuae suspensæ quid agant. 2°. de alim. fac. 2°. 18. B
 Vuae maturantur suspensæ. 2°. de alim. fac. 2°. 18. B
 Vuae Sepultæ in Vinatijs uuarum rectificat stomachum mollem, & de-
 bilem. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Vua q̄ sepulta ē in uinatis uuarū facit dolere caput. de dis. cōti. Sp. 74. E
 Vua Taminea medicamētū apophlegmaticū. de remed. par. fac. 7°. 154. F
 Vuae in Vino conduntur, & quales sint. de atten. uict. 2°. 46. A
 Vuae Vinosæ. 2°. de alim. fac. 2°. 18. B
 Vuae uinosæ medium locum obtinent inter calidum, & frigidum. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 18. B
 Vua exprimēda quæ nihil habet roris. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 272. H
 VVA amomi. 7°. de composit. medic. per genera. 5°. 272. H
 VVA lupina quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 83. C
 VVA ursi quæ sit, & ubi nascatur. 7°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 184. D
 Vuae ursi sit mentio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. D
 VVA quid sit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. F
 Vua proprie quæ sit. de tum. præter naturam. 3°. 84. C
 Vua ab aliquibus dicitur particula. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. E
 Vua cuius spatij particula. de diff. morb. 3°. 4. H

Vua columna. 11°. de usu par. 1°. 188. F
 Vuae utilitas. 11°. de usu partium. 1°. 188. F
 Vua est propugnaculum pharyngi. 15°. de usu partium. 1°. 211. A
 Vua organum locutionis. de anat. uiuo. Sp. 49. B
 in Vua caro subnigra, uel nigra est. de anat. uiu. Sp. 44. D
 Vuae paristhmia, et tōsillæ quid, et quo fiant loco. de tum. præter. 3°. 84. H
 Vua oris affectus. introd. 1sa. 59. C
 de Vuae uitij curandis. de med. fac. par. 7°. 169. H
 Vua dicitur columellæ inflammatio. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. E
 Vua inflāmata nō laxatur, sicut inflāmata manus & crus. de sect. 1sa. 18. C
 Vuae inflammatae adhibetur fructus spinæ ægyptiæ, & alumen scissile. de
 sectis. 1sa. 18. C
 ad Vuae inflammationes. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 171. E
 Vua consequitur saniam a capite decidentem. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 ad Vuae fluxiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. E
 Vua demissa morbus paruus. de usu theria. ad Pamph. 5°. 99. A
 Vuae demissæ curatio. introd. 1sa. 59. H
 ad Vuam contingēdam cochleario utitur. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 174. F
 ad Vuas laxatas. 5°. de compo. med. per genera. 5°. 251. C
 ad Vuae radices uitia. de med. fac. par. 7°. 171. E
 Vua non temere excidenda, sed relinquenda pars. 11°. de usu p. 1°. 188. D
 in Vua aliquem partium numerū auferre continget. de dif. mor. 3°. 5. A
 Vua aufertur. de diff. morb. 3°. 4. G
 Vua radicitus dempta quid faciat. de diff. morb. 3°. 4. H
 Vuae abolitio palato ægritudinem affert. de diff. morb. 3°. 4. H
 ad Vuas. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. G
 VVA ulceratio oculorum est. fin. med. 1sa. 48. D
 ad Vuas oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. C
 VVEA panniculus oculi. de ocul. 7°. 182. H
 Vuae tunica unde sit dicta. de anatomia oculorum. Sp. 57. E
 Vuae post corneā ordine sita est. de diff. mor. 3°. 5. H/de ana. p. Sp. 43. D
 Vuae propter quid, & cur ita dicta. 10°. de usu partium. 1°. 179. B
 Vuae quæ tunica sit, unde nascatur, & eius color. de anat. uiu. Sp. 48. E
 Vuae unde procedit. de ocul. 7°. 183. B
 Vuae qualis sit tunica. de anat. uiu. Sp. 48. E
 Vuae necessitas qualis. de ocul. 7°. 183. C
 Vuae propter quid habeat multas uenas, & arterias. de ocul. 7°. 183. C
 Vuae foramen sit maius ex materia, uel spiritu. 10°. de usu p. 1°. 179. E
 Vuae semper debet madere ut sit mollis. 10°. de usu partium. 1°. 179. G
 in Vuae materierum descensu uisum diuersitates. de ocul. 7°. 186. D
 Vuae tunica ut plurimum relaxatur cum corneam nimium erodi contin-
 git. de caus. morb. 3°. 9. E
 Vuae dilatatio quot modis fiat. de ocul. 7°. 187. C
 Vuae si dilatatur quid sequatur. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. A
 in Vuae separatio iuncturæ quid faciat. de ocul. 7°. 186. D
 Vuae constrictio quot modis fiat. de ocul. 7°. 187. C
 Vuae egressio quot modis fiat. de ocul. 7°. 187. C
 ad Vuae exitum collyrium. de ocul. 7°. 191. D
 VVL CANVS in lemnū cecidisse cur ab Homero dicatur. 9°. de
 simplic. med. facult. 5°. 65. D
 Vulcano, & suis instrumentis comparat partes hominis Galenus. 4°. de
 usu partium. 1°. 135. H
 ex Vulcani tēpli adytis in Aegypto medic. 5°. de cōp. m. p. g. 5°. 246. F
 ex Vulcani templo in Memphi emplastrum sacrum appellatum. 5°. de
 composit. medic. per genera. 5°. 246. G
 VVLGARES ifaniūt, et disidēt a se, et ab alijs. 3°. de dec. 1°. 244. C
 Vulgares non adducunt testes contra se. 3°. de decre. Hipp. 1°. 244. C
 Vulgarium argumenta propinqua sunt captiosis. 2°. de decre. 1°. 235. H
 Vulgaria lēmata nō assumūtur i demonstratiōibus. 2°. de decr. 1°. 234. D
 Vulgaribus probabat argumēta Chrysippus. 2°. de decretis. 1°. 234. E
 Vulgares non possunt probare. 2°. de decret. Hipp. & Plat. 1°. 234. E
 Vulgares quid parum probant. 2°. de decre. Hipp. 1°. 234. F
 Vulgares non solum in similitudinibus aberrant, sed & medici eruditi
 quandoq; decipiuntur. com. 4°. aphor. 2°. Ex. 27. E
 VVLGARIS morbus qui græce ἐπιδημιος dicitur. in 1°. de morbis
 uulgaribus, com. 1°. 3°. 101. F
 Vulgares morbi qui. fin. med. 1sa. 45. H/in 3°. de morbis uulgaribus, com
 mentario 3°. 3°. 142. B
 Vulgares morbi unde. in 1°. de morbis uulgaribus, com. 1°. 3°. 103. C
 Vulgarium morborū causa cœlum. in 3°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 101. A/C/F
 de Vulgaribus morbis librū ante quæ discenda sint. in 1°. de morbis uul-
 garibus, commentario 1°. 3°. 101. B

VVLGVVS admiratur rara non admirabilia. 6°. de lo. affe. 4°. 42. B
 Vulgus despicit demonstrationes. de natu. hum. com. 1°. 1°. 29. A
 Vulgo, & indoctis quid contingat. 2°. de loc. affec. 4°. 56. A
 Vulgi gratia incunt medici. de præcogn. ad Posth. 4°. 213. G
 Vulgi famam contempsit Galenus. 7°. methodi medendi. 7°. 43. B
 apud Vulgus non sunt infamanda remedia. 11°. metho. med. 7°. 70. B
 VVLNERANTIA sunt omnibus nota. 1°. de san. tuen. 2°. 63. B
 Vulnerantia qualia sint. 5°. methodi medendi. 7°. 30. B
 Vulnerans ferrum suam formam relinquit in loco. 3°. meth. me. 7°. 22. B
 VVLNERARIA speculatio quæ. 3°. de cõp. med. per ge. 5°. 232. A
 Vulneraria emplastra. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 226. H
 VVLNERATIO quid sit. 7°. de anat. admin. 1°. 97. H
 Vulneratio est morbus simularium partium. de symp. diffe. 3°. 13. E
 in VVLNERATIS partes cõsiderandæ sunt. 1°. de ana. ad. 1°. 64. A
 Vulneratum membrum si functionem amittat, & medicus non prædixe-
 rit, hoc medico imponitur. 1°. de anat. admin. 1°. 64. D
 Vulnerata pars altiore locum occupat. 6°. meth. med. 7°. 39. D
 Vulneratæ partes quæ necessario afferant mortem, & quæ non. com-
 mentario 6°. aphorismo 18°. Ex. 47. H
 Vulnerati in Abdomine situs qualis. 6°. meth. med. 7°. 39. D
 in Vulnerato abdomine clysteres ex puro oleo. 6°. metho. med. 7°. 39. G
 Vulneratus ab Acu afficitur, ut ab acri humore. 2°. de loc. aff. 4°. 9. D
 Vulnerata Arteria, & uena magna quomodo curanda. 5°. met. 7°. 30. A
 Vulneratas arterias quibus necesse fuit ligare. de usu puls. 1°. 228. D
 in Vulneribus magnis arteria, & nervus nunquã uel raro uisa renasci.
 1°. de femine. 1°. 332. H
 Vulneratæ Auris remedium. de dynamidijs. Sp. 25. A
 Vulnerati Capite à uino & cibis crassis abstineant. 2°. de compos. medi-
 camentorum secundum locos. 5°. 134. A
 in Vulnerato capite oleum rosaceum, & acetum. 2°. de compos. medi-
 cament. secundum locos. 5°. 134. A
 Vulneratum ubi est caput pluribus uulneribus galea utilis. de fascijs.
 7°. 297. B/galea aliter ab eisdem ibidem.
 Vulnerata cerebri substantia raro sanatur. de subfig. emp. 1°. 32. E
 Vulnerato corde mors sequitur. de subfig. emp. 1°. 32. D
 Vulnerati boues in Dorso medullæ exortu habent sanguinem in aliquo
 uentriculo. 1°. de decre. Hipp. & Plat. 1°. 231. D
 Vulnerati Iuuenis casus. 6°. meth. med. 7°. 38. D
 Vulnerato Ligamentum cur non crescat. de const. ar. med. 1°. 37. E
 Vulneratorum ligamentorum curatio. 6°. meth. med. 7°. 38. G
 Vulnerati ligamenti curatio. 6°. meth. med. 7°. 38. H
 Vulnerata foris si fuerit Matrix qd fieri debeat. de pass. mul. Sp. 96. A
 Vulnerata Mēbrana costas succingēs quō cognoscat. 1°. de loc. 4°. 2. E
 ad Vulneratos Musculos. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 268. G
 Vulnerati Nerui quō ab antiquis curarent. 3°. de cõp. me. p ge. 5°. 231. C
 Vulnerato neruo qui in musculum uenit, musculus sensu & motu priua-
 tur. de const. artis medicæ. 1°. 36. H
 Vulnerati nerui debent sæpe curari. 3°. de cõp. med. per gen. 5°. 232. D
 Vulnerato neruo aqua inimica est. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Vulneratis neruis aqua calida est inimicissima. 6°. meth. med. 7°. 37. D
 ad Vulneratos neruos medicamēta ex metallis. 3°. de cõ. m. p. 5°. 232. B
 in Vulnerato neruo ualet sulphur. 6°. meth. med. 7°. 37. E
 ad Vulneratos neruos quod medicamentum præstantius. 3°. de compos. medi-
 cament. per genera. 5°. 232. C
 Vulneratos neruos qui semper sanabit. 3°. de cõp. med. p gen. 5°. 232. A
 Vulneratus in neruo nullus mortuus ē Galeno. 3°. de cõ. me. p g. 5°. 231. C
 Vulnerato neruus cur non crescat. de const. ar. med. 1°. 37. E
 Vulnerati in Pectore historia. 7°. de anat. admin. 1°. 97. E
 Vulnerato Peritoneo omentum excidit. 6°. meth. med. 7°. 39. H
 Vulneratorum à serpentibus aut ferro uenenato communis curatio. 2°. de
 antidotis. 5°. 120. B
 Vulnerati Thorace expuunt aquā mulsam iniectā. 5°. de loc. aff. 4°. 31. A
 VVLNERARI est causa fluxus sanguinis in iuuenibus. commentario
 3°. aphorismo 20°. Ex. 26. C
 VVLNEROSOS promouet & curat rapa. de simp. med. Sp. 89. E
 VVLNERA uocant Iones omnes læsiones. de arti. cõ. 2°. 7°. 264. D
 Vulnus qd signet apud Hippocratē. de ijs, q in me. fi. cõ. 3°. 7°. 219. D/H
 Vulnus quid sit. 3°. methodi medendi. 7°. 16. E
 de Vulneribus librum fecit Erasistratus. de uen. sect. adu. Eras. 6°. 8. B
 de Vulneribus exitialis liber antiquus, quem non nouit Galenus, an Hip-
 ocrates an alterius. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Vulnera quæ prohibeant. de ocul. 7°. 189. C

Vulnus causat dolorem. com. 2°. aph. 6°. Ex. 11. G
 Vulnera nisi cito consuuntur fiunt dolores intensi. de ijs, quæ in medica-
 rina fiunt, commentario 1°. 7°. 201. A
 ex Vulneribus animi defectus fit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. E
 in Vulneribus ai defectus quō curādus. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 99. G
 in Vulneribus quando ligatura satis sit. 3°. de cõp. med. p gen. 5°. 231. D
 Vulnera quibus fascijs plerunq; obligemus. de fascijs. 7°. 293. G
 in Vulneribus quando futura fieri debeat. 3°. de cõp. me. p ge. 5°. 231. D
 Vulneribus illatis cõuenit scia cõstitutionū. de deer. pg. ex ma. f. Sp. 16. B
 Vulnus in Abdomine in quo habeat minus periculi. 6°. met. me. 7°. 39. B
 in Vulnere abdominis quid agendum. 6°. meth. med. 7°. 39. B
 Vulnus abdominis paruum quomodo curandum quando intestinum exie-
 rit. 6°. methodi medendi. 7°. 39. D
 in Vulneribus abdominis deligatio extrinseca necessaria. 6°. met. 7°. 39. G
 in Vulnerato abdomine quæ pars ungenda. 6°. meth. med. 7°. 40. A
 Vulnera ex Acu quid exigant in curatione. 6°. meth. med. 7°. 37. A
 Vulnera Alta, & caua, & limpida anapleroticis & lenibus rebus curan-
 tur. de dynamidijs. Sp. 19. A
 ad Vulnera Ampla. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 259. G
 ad Vulnera Antiquata peucedanum facit. de simp. med. Sp. 89. B
 Vulnera Articulorum qualia. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 Vulnus si sit in Auribus quid præsidij sit. de dynamidijs. Sp. 25. B
 ad Vulnera aurium. de ocul. 7°. 191. D
 Vulnera Callosa difficilia ad sanandum longo tempore sordida ad sanita-
 tem perducit lixiuium. de simp. med. Sp. 86. A
 Vulneribus cancris faciunt edera folia. de simp. med. Sp. 84. A
 Vulnera cācrofa aufert lixiuia ex cinere nuclei oliuæ. de simp. Sp. 86. A
 ad Vulnera cancris quæ depascuntur in circuitu probatum remedium.
 de dynamidijs. Sp. 30. H
 Vulneribus cancris si aqua frigida sola adhibeatur pernitenti affert. de
 simplic. medic. Sp. 92. B
 Vulnus ampliandum in morsu à Cane rabido. de theria. ad Pifo. 5°. 96. F
 Vulnera Capitis quæ medico indigent legitimo, & quæ non. 2°. de com-
 posi. medicament. sec. loc. 5°. 138. E
 in Vulneribus capitis radit capillos. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. E
 ad Vulnera capitis fasciæ. de fascijs. 7°. 293. F
 Vulnera capitum glutinare potest myrrha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. A
 ad Vulnera capitū cum osium præcisione. 5°. de cõp. m. p ge. 5°. 246. E
 ad Vulnera capitis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. E
 Vulnus ad cāluriā usq; quō curandū. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. H
 Vulnus mēbranae cerebri quō curetur. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 133. H
 Vulnera uentriculi posterioris sunt peiora. 7°. de decre. Hip. 1°. 269. C
 Vulnus cerebri uidit Galenus sæpe sanari. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Vulnus in Carne. de caus. morb. 3°. 9. F
 Vulnere caro ablata cur crescat. de const. ar. med. 1°. 37. E
 in Vulneribus cur caro crescat. 1°. de sem. 1°. 332. D
 Vulnera Caua comprehendit aristolochia. de simp. med. Sp. 80. F
 Vulnera caua iris replet. de simp. med. Sp. 85. D
 Vulnera quæ ægre ad cicatricem perducuntur, exiccari absq; morsu po-
 stulant. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. C
 Vulnera quæ non Coalescant, & in quibus partibus interioribus. cõ. 6°. aphorismo 18°. Ex. 47. H
 Vulnera quæ coalescebant antequam uena secaretur. de uenæ sectione
 aduersus Erasistrateos. 6°. 13. B
 ad Vulnera Colli medicamentum. 5°. methodi medendi. 7°. 31. B
 Vulnus cordis quomodo necet, & quanto tēpore. 5°. de lo. aff. 4°. 29. D
 Vulnera Cruenta glutinat aloë. quod animi mor. 7°. 317. B
 ad Vulnerum cruentorum glutinationes ualet bitumen in ueni mortuo.
 11°. de simplic. medicam. facult. 5°. 83. F
 Vulnerum cruentorum glutinatorium est Polygonon. 9°. de simplicium
 medicament. facult. 5°. 58. H
 ad Vulneris cruenti glutinationem salicis folijs uti possumus. 6°. de sim-
 plic. medic. facult. 5°. 48. H
 Vulnera cruenta glutinans medicamētum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. A
 ad Vulnera cruenta glutinanda. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 219. G
 ad Vulnera cruenta facile glutinanda. 2°. de cõp. med. per g. 5°. 223. G
 Vulnerū cruentorū glutinantijs. 2°. de compo. med. per gene. 5°. 223. F
 ad Vulnera cruenta. 1°. de compos. medicam. per genera. 213. D/2°. 227. D/E/3°. 234. H/4°. 243. A/6°. 5°. 258. B/F
 Vulneris Crurū, & brachiorū differentia. de fract. com. 2°. 7°. 238. D
 cum Vulnere crus luxatum quare non reparetur. de subf. emp. 1°. 32. G
 ad Vulnus Cuspide illatum. 2°. de antid. 5°. 120. A
 Vulnera Dif-

Vulnera Difficilia, & cicatrices crassæ catuloticis & colleticis rebus curantur. de dynamidijs. Sp. 19. A
 Vulnera diuturna exiccare absq; morfu postulant. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 53. C
 ad Vulnera diuturna, quæ uix cicatricem recipiunt. 2°. de compositione medic. per genera. 5°. 224. D
 Vulnerū durities, & rheumatismū emēdāt carica. de simp. me. Sp. 84. C
 Vulnus omne in corpore dulce esse uidetur. de simpl. med. Sp. 92. C
 ad Vulnus dulce. de med. fac. par. 7°. 175. E
 Vulnera durorum corporum ab alijs sanantur, q̄ sanentur uulnera molliorum corporum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. G
 Vulnera corporum durorū glutinat satis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. G
 Vulneribus Extrinsecis non aque possunt medicamenta applicari, sicut extrinsecis, ideo per potiones sanantur. com. 6°. apho. 18°. Ex. 48. B
 ad Vulnera Faucium alba uel nigra remedium. de dyna. Sp. 26. B
 Vulneris in Femore casus. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 231. C
 ad Vulnera Ferro facta in bello. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248. C
 Vulnera si mittant Fluxionem, quibus sanentur à medicis. commentario 5°. aphorismo 66°. Ex. 45. B
 i Vulnerib⁹ egrediūt duo supflua, unū tenue, aliud crassū. d. oc. 7°. 190. F
 Vulnera quæ sint, à quibus materia exit ad partes principales. commentario 5°. aphor. 66°. Ex. 45. B
 in Vulneribus fortibus & prauis si tumor non apparuerit ingens malum. commentario 5°. aphorismo 66°. Ex. 45. B
 Vulnera circum Glabra praua sunt. com. 6°. aph. 4°. Ex. 46. G
 Vulnera quò Grauiora eò exquisitiore, & diuturniore uictu utendum. de fracturis, com. 3°. 7°. 243. F
 ad Vulnera ex Ictu. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. D
 ad Vulnera Incurabilia. de med. fac. par. 7°. 176. C
 ad Vulnus incurabile in quauis parte. de med. fac. par. 7°. 174. F
 p Vulnus stercus exiēs signat Intestinū eē ulceratū. 1°. de lo. af. 4°. 2. E
 ad Vulnera q̄ itrisec⁹ sūt maturāda facit diapēidiō min⁹. de dy. Sp. 26. D
 Vulnera habētia Labra distātia nō coalescūt. cō. 6°. apho. 19°. Ex. 48. C
 Vulneris Linguae pr. esidium. de dynam. Sp. 25. D
 Vulnera quæ Luxuriantur fori exiccat. de simpl. med. Sp. 90. F
 Vulnera Magna ab Hipp. descisiones dicūtur. cō. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 in Vulneribus magnis quid cognoscendum. 1°. de anat. adm. 1°. 64. D
 Vulnera magna quid exigant in curatione. 6°. meth. med. 7°. 37. A
 Vulnera omnia ingentia debent exiccare absque morfu. 7°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 53. B
 Vulnus magnū absq; inflāmatione coaluit. de uen. sec. adu. Eras. 6°. 13. C
 Vulnus magnū curauit Caseus oxygalactinus. 10°. de simp. m. f. 5°. 74. C
 Vulnera uel maxima cōglutinat cauda equina. 6°. de simp. me. f. 5°. 48. F
 ad Vulnera ingentia congruit Coccus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
 Vulnera maiora glutinant pira syluestria. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D
 Vulnera magna glutinat polium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
 Vulnera magna conglutinat scordion uiride. 8°. de simp. me. f. 5°. 60. H
 Vulnera magna conglutinat stoebe. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 61. C
 Vulnerū grandīū glutinatoriū uinū quō fiat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. A
 ad Vulnera magna glutinanda. 1°. de comp. me. per ge. 211. E / 2°. 221. A / 4°. 245. D / 6°. 5°. 258. D
 ad Vulnera magna. 2°. de comp. med. per ge. 223. H / 6°. 5°. 259. B
 ad Vulnera Maiora glutinanda. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 219. G
 Vulnera maxima expetunt uinum nigrum. de fract. com. 3°. 7°. 244. H
 Vulnera Maxima glutinata sine phlegmone. 5°. meth. med. 7°. 36. B
 ad Vulnera maxima barbarū Galeni. 2°. de comp. med. p ge. 5°. 227. H
 ad Vulnera Minora barbarū Galeni. 2°. de comp. med. p ge. 5°. 227. H
 ad Vulnera Membranarum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 269. B
 Vulnera Mollia exiccare absq; morfu postulant. 7°. de simp. m. f. 5°. 53. C
 Vulnera in Musculorum capitibus exiccare absq; morfu postulant. 7°. de simp. medic. facult. 5°. 53. C
 ad Vulnera magna musculorum quid sequatur. 6°. de loc. affe. 4°. 38. H
 ad Vulnera musculorum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 269. B
 Vulneribus partium Neruorum quomodo succurrant medici. commentario 5°. aphorismo 66°. Ex. 45. C
 Vulnera Neruorum qui curat, partium corporis naturas sciat. 3°. de cōposit. medic. per gen. 5°. 231. B
 ob Vulnera, & spicula infixā cognoscere oportet neruum omnium musculorum. 3°. de anat. adm. 1°. 77. H
 in Vulnere nerui transuerso maior timor cōuulsionis. 6°. me. m. 7°. 38. F
 Vulneris nerui per transuersum curatio. 6°. meth. med. 7°. 38. F
 Vulneris nerui curationem inuehit Galenus. 6°. meth. med. 7°. 37. C

ad Vulnera neruorum Galenus inuenit medicamēta. 6°. met. m. 7°. 37. E
 Vulneris nerui curatio qualis. 6°. meth. med. 7°. 37. H
 Vulneribus neruorū q̄ cōueniāt in gñe. 3°. de cōp. med. p ge. 5°. 230. F / G
 Vulneribus angustis neruorū q̄ aptiora. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 232. C / D
 i Vulneribus neruorū Aqua nō utit. 3°. de cōp. m. p g. 229. E / 5°. 231. C
 i Vulneribus neruorū calida semp applicāda. 3°. de cō. m. p g. 5°. 229. H
 in Vulneribus neruorum Calx lota. 6°. meth. me. 7°. 37. E
 in Vulnus cum nerui uulneratione, & contusione factum carnes limacium solæ imponuntur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. F
 pro Vulneribus neruorum Emplastrum Galeni ex euphorbio, cera, resina fricta, & pice. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 ad Vulnera neruorū emplastri Galeni compositio. 6°. met. m. 7°. 37. G
 in Vulneribus neruorum quibus Farinis usus est Galenus. 3°. de compositione medic. per genera. 5°. 229. H
 in Vulnere nerui farina hordeacea cum lixiuio leuat à putrefactione. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 in Vulnere nerui leuat à putrefactione farina erui in lixiuio cocta. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 Vulnus cur non contingendum Frigidis in neruis & in alijs partibus. 6°. methodi medendi. 7°. 38. D
 contra Vulnus neruorum Lana quomodo manebit calida. 3°. de compositione medic. per genera. 5°. 229. F
 in Vulnere nerui ad putredinem factum Medicamentum extemplo. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 in Vulneribus neruorum Metalla adstringentia uitanda. 3°. de compositione medic. per genera. 7°. 232. B
 Vulnus neruorū à principio nisi adest sanguis Oleo eluendum. 3°. de compositione medic. per genera. 5°. 229. F
 i Vulnerib⁹ neruorū qñ oleū debet eē uetus. 3°. de cōp. me. p g. 5°. 229. H
 pro Vulnere neruorum Oxaleon. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. H
 p Vulnere neruorū Pix liquida cū fermēto. 3°. de cōp. m. p g. 5°. 229. H
 sup Vulnus neruorū Propolis, et fermētū. 3°. de cōp. me. p g. 5°. 229. G
 in Vulneribus neruorum Sapa ualet. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. C
 in Vulneribus neruorum Staſte. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. H
 ad Vulnera neruorum ualet Sulphur. 3°. de comp. med. per g. 5°. 230. F
 pro Vulnere neruorū Tithimali succus. 3°. de cōp. me. per g. 5°. 229. H
 ad Vulnera neruorum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. D
 à Vulnere nerui cuiusdam qui nimis cito domum exiuit, casus. 3°. de compositione medic. per gene. 5°. 229. F
 Vulneris in neruo casus. 6°. meth. med. 7°. 37. H
 Vulnera Nigra liuida quibus iuuentur. 2°. de anti. 5°. 119. G
 de Vulnerum oculorum distinctione & curatione. de ocul. 7°. 191. E
 Vulnus & sanguinem oculorum quid tollat. de dyn. Sp. 24. G
 ad Vulnera simplicia oculorum. de ocul. 7°. 190. G
 ad Vulnera oculorum cum tumore, & dolore. de ocul. 7°. 190. G
 ad Vulnera oculorum cum putredine. de ocul. 7°. 190. G
 in Vulneribus oculorum initio collyrium. de ocul. 7°. 191. D
 ad Vulnera oculorum collyrium. de ocul. 7°. 191. D
 ad Vulneris oculorum putredinem mundificandam. de ocul. 7°. 191. C
 ad Vulnera saniosa oculorum. de ocul. 7°. 191. D
 ad Vulnera oculorum quæ ualeant. de ocul. 7°. 189. C
 Vulnus corneæ propria passio. de ocul. 7°. 187. A
 Vulnus in cornea prætensa pupillæ facit cecū. 1°. de sympt. caus. 3°. 15. D
 Vulneri Oris unguentum bonum. de dyn. Sp. 25. D
 Vulnera ouium sanat pix humida. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. F
 Vulnera ouium à forfice facta cedrea sanat. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. F
 Vulnus intra Peritonæum quale. 4°. metho. med. 7°. 28. B
 Vulnera intra peritonæum cur difficilia curatu. 5°. meth. med. 7°. 33. B
 Vulnera pessima quō Galenus curauit. de fract. com. 3°. 7°. 244. H
 in Vulnere cū Phlegmone symptomata. 7°. de cōp. med. p ge. 5°. 268. B
 Vulnerū cū inflāmatione curatio fm Erasistratū. de uen. sec. ad. 6°. 6. A
 ad Vulnera à phlegmōe secura recte glutināda. 7°. d. c. m. p g. 5°. 268. B
 ad Vulnera Polyæma faciūt ebeni scobes. de simp. med. Sp. 83. F
 Vulnera Praua quæ sint. com. 5°. aphor. 66°. Ex. 45. B
 Vulnus Profundum quomodo curandum. 3°. meth. med. 7°. 19. G
 Vulnera profunda suuntur, uel infibulantur. de opt. sect. If. 22. D
 Vulnus quomodo cognoscatur esse in Pulmone. 5°. meth. me. 7°. 32. G
 per Vulnera magna pulmonis fibra procidit. 5°. de loc. aff. 4°. 31. C
 Vulnera Recentia sanguinem mittunt. de tum. præ. nat. 3°. 83. A
 Vulnera recentia citra phlegmonem seruans. 7°. de cō. m. p g. 5°. 268. G
 in Vulnerum recentium profundum positus cinis sanguine statuit à curesu. de simplic. medic. Sp. 86. A
 Vulnera

Vulnera recentia glutinat cytinus. de simp. med. Sp. 87. C
 Vulneribus & ulceribus recens inflctis accommoda sunt Dracunculi fo-
 lia. 6°. de simpl. med. fac. 5°. 46. D
 ad Vulnera recentia oia facit emplastrum barbarum. de dynam. Sp. 35. F
 ad Vulnera recentia à gladio aut ligno illata. de rem. par. fac. 7°. 179. C
 ad Vulnus omne recens Icesii. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 247. F
 ad Vulnera recentia. 2°. de comp. med. per ge. 223. D/225. E/227. G/
 3°. 235. C/4°. 241. D/5°. 248. D/250. B/ 5°. 251. B
 in Vulneribus Repletio duplex. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3°. 191. B
 Vulnerum rheumatismum sanat myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 Vulnera Rubra mala. 7°. de composit. med. per genera. 5°. 268. C
 Vulnera Sanguine manantia quō curētur. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 106. F
 in Vulnere sanguinis fluxus remedia. de remed. par. fac. 7°. 160. G
 ad Vulnera sanguinolenta medicamentum Galeni cirrhum dictum. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 106. E
 Vulnerum Sanies ex Sanguine. de dynamidijs. Sp. 19. D
 in Vulneribus qñ retinetur sanies & exit. de tum. præ. nat. 3°. 83. B
 Vulnerum Septi transuersi quæ curari non possint. 5°. meth. me. 7°. 33. B
 Vulnera sordida expurgat cadmia, et ad cicatricē pducit. de sim. Sp. 81. F
 Vulnera sordida lauanda sunt acriore lixiuia. de simpl. med. Sp. 85. H
 Vulnerum sorditum mel adhibitum comedit. de simp. med. Sp. 87. A
 Vulnera sordida purgat, & contumacia ad cicatricem perducit scordion
 aridum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Vulnera Superficialia non suuntur. de opt. sect. Isa. 22. D
 ad Vulnera Telorum toxico madesactorum. 2°. de antidotis. 5°. 119. G
 in Vulneribus qñ aputadi Tēdines ut simus tuti. 3°. de cō. m. p. g. 5°. 231. C
 Vulnus Tendonum quō nominandum. 3°. de comp. med. p. gen. 5°. 228. C
 Vulnus intra Thoracem quale. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 Vulnus magnū i thoracis pte dmit uocē, et respiratiōē. 6°. d. us. 1°. 148. E
 Vulnus magnū in thoracis parte semiuocē demit. 6°. de usu p. 1°. 148. E
 Vulnera tho. s. quomodo uocem impediunt. 4°. de loc. affec. 4°. 26. D
 per Vulnus spiritus exit si thorax sit uulneratus. 1°. de loc. affe. 4°. 2. E
 Vulnus i cauitate thoracis tribus diebus cōglutinātū. de uen. sec. 6°. 13. C
 Vulnus Venæ & arteriæ non suendum. 5°. metho. med. 7°. 30. D
 è Vulnere si exeat cibus, uulnus signat eē in Vētriculo. 1°. de lo. 4°. 2. E
 Vulnera uentriculi qua parte sanentur. 6°. meth. med. 7°. 39. G
 ad Vulnera Vetera, & cicatrici inducendæ contumacia ualet terra lem-
 nia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. D
 ad Vulnera uetera depascentia. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. B
 ad Vulnus uetus. 5°. de compo. med. per genera. 247. F/ 5°. 251. B
 in VVLNERE qñ intētio pro curatiōē. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 133. G
 Vulneribus quæ adhibeantur. de opt. sect. Isa. 22. D
 in Vulneribus medicinæ debent esse sicca. de ocul. 7°. 190. F
 Vulnera glutinantia multum sicca. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
 Vulneribus non conueniunt sicciore. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 Vulnera glutinat Aloe. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. B
 Vulnerum glutinatoria est Brettonica. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C
 Vulnera et tumores delicate mūdāt Caninus finus. de simp. me. Sp. 84. E
 Vulnera sanat Caseus recens, & quō. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. C
 in Vulneribus ceratum liquidum. de frac. com. 3°. 7°. 245. A
 Vulnera glutinare pñt folia & germina Corni. 7°. de simp. m. f. 5°. 52. G
 Vulnera purgat & implet Erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 Vulneribus superponi possunt Lapathi folia. 10°. de sim. me. fa. 5°. 74. B
 in Vulneribus multis causis necessariū ē lauri lixiuiū. de simp. Sp. 85. H
 Vulneribus multum præstat Lauri lixiuium. de simp. med. Sp. 85. H
 Vulnera purgat & glutinat Lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 Vulneribus ad obductam usq; cicatricem imponuntur folia Liliorum.
 7°. de simpl. med. fac. 5°. 53. B
 ad Vulnera glutināda ualēt folia Lōchitis uiridia. 7°. de sim. m. f. 5°. 55. G
 Vulnera glutinari pñt Malis austeris & acidis. 3°. de sim. me. f. 5°. 58. H
 Vulneribus minus molesta Medicamēta liqda. 3°. de cō. m. p. g. 5°. 230. H
 Vulnera curat succus Mororum. de simp. med. Sp. 87. H
 Vulnera glutinat Myriophyllon. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
 Vulnera glutinat, & sine tumore custodit millefoliū. de simp. Sp. 87. G
 Vulnera sanat Myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 Vulnera curat myrta, si frequenter inde lauentur. de simp. med. Sp. 87. E
 Vulneri nihil Oleosum sponendum. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 101. H
 Vulnera purgat Orobum. de simp. med. Sp. 88. F
 Vulnera cōglutināt Peristercō. 8°. de sim. m. f. 5°. 58. C/ de simp. Sp. 89. C
 Vulnus glutinauit Galenus Piris. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D
 Vulneribus glutinandis congruit Pix arida. 8°. de simp. med. fa. 5°. 58. E
 Vulneribus illinitur Polygonatum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H

Vulnus glutinauit Gal. folijs Quercus, et quō. 6°. de simp. me. f. 5°. 44. F
 Vulnera glutinat Rhu. de simp. med. Sp. 89.
 Vulnera glutinant folia, & germina Rubi recens nota. 6°. de simplicium
 medicam. facultatibus. 5°. 44. F
 Vulnera desiccāt Spongia cum aqua, oxycrato, aut uino. 11°. de simpli-
 cium medicament. facult. 5°. 83. G
 Vulnus glutinauit Galenus Vlmi folijs recētibus. 8°. de sim. m. f. 5°. 59. C
 Vulneribus uinculi uice circumligatum ulmi cortex ea glutinare potest.
 8°. de simplicium medicam. fac. 5°. 59. C
 ad Vulneris diductarū partiū glutinationē uinculū. de fascijs. 7°. 295. B
 ad Vulnera glutinanda. de med. fac. par. 7°. 172. D
 Vulnera conglutinans. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. F
 ad Vulnera tanquam glutinatorium. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 241. H
 ad Vulnus omne. 4°. de comp. med. per g. 244. E/5°. 246. E/248. C/
 249. H/6°. 5°. 256. H
 ad Vulnera excellens. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 235. F
 ad Vulnera. 8°. de cōp. m. f. l. 188. G/2°. de cōp. m. p. g. 222. H/3°. 235.
 C/5°. 245. G/247. A/6°. 5°. 261. G/ de med. fa. p. 7°. 175. D/ Sp. 35. F
 VULPINA caro facit humorem melancholicū. 3°. de lo. aff. 4°. 18. F
 Vulpinus pulmo si bibatur resiccatus asthmaticos iuuat. 11°. de simplicium
 medicament. facult. 5°. 79. H
 Vulpinus adeps ad aurium affectiones. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 144. D
 Vulpina cauda. de dynamidijs. Sp. 28. C
 VULPES recipit sperma canis. 2°. de usu partium. 1°. 127. F
 ex Vulpibus, et canibus gnatur mixtū aīal. de nat. hum. cō. 1°. 1°. 29. D
 Vulpes sunt sicca temperamento. de atten. uic. 2°. 45. F
 Vulpium caro qualis. de atten. uic. 2°. 45. F
 Vulpium carnes cur autumno comedantur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. B
 Vulpes habent autumno probatissimam carnem ob uuas. de uictus ratio-
 ne in morbis acutis, com. 4°. 7°. 147. B
 Vulpis hepar pro splenicis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. H
 Vulpes quomodo arthriticos curent. 11°. de simp. med. fa. 5°. 82. H
 Vulpes in oleo cocta quale ipsum efficiat. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 82. H
 Vulpis pingue quale. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 269. F
 Vulpū adipē aurīū dolores sanare nō ē attēdēdū. 11°. de sim. m. f. 5°. 79. E
 Vulpis adeps. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. E
 Vulpis calybitidis. de dynamidijs. Sp. 23. F
 VULSIO in qua fiat parte. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. G
 ad Vulsiones confert succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 94. A
 VULTURES bñ hñt i siccitatibus. in 6°. de mo. uul. c. 4°. 3°. 186. H
 Vulturis fel ad uisus obscuritatem. de remed. par. fac. 7°. 156. H
 VULTVM nigrum & partim album habet conceptus in horis melan-
 cholie. de spermate. Sp. 37. D
 Vultus tristitiā discit styra paucus potatus. 2°. de cō. me. f. l. 5°. 137. B
 Vultus inditia mala in progn. com. 1°. 4°. 191. B
 Vultus totius color uiridis, aut niger malus in progn. com. 1°. 4°. 191. B
 Vultus similis sibi sano in acutis bonus, dissimilis uero malus. in progn.
 commentario 1°. 4°. 190. G
 VULVA & uterus idem, & quid sint. 6°. de locis affe. 4°. 39. D
 Vulua potest uideri extra animal. 3°. de anatom. adm. 1°. 81. H
 Vulua natura consideranda intestinis exemptis. 6°. de anat. ad. 1°. 92. B
 Vulua cur prima die secaret Galenus. 5°. de anatom. adm. 1°. 87. B
 Vulua figura. de diffec. uul. 1°. 108. D
 Vulua scroti conuersi similitudinem habet. introd. Isa. 54. E
 Vuluarum differentia in suis. de diff. uul. 1°. 108. E
 Vulua porcina qualis. de diffec. uul. 1°. 108. E
 Vulua ut mulier habent capra, & uacca. de diff. uul. 1°. 108. E
 Vulua situs. de diffec. uul. 1°. 108. C/ de anat. par. Sp. 43. C
 Vulua cur iecur uicinijs. de foet. form. 1°. 323. G
 Vulua habet talem structurā qualem neruus. 2°. de anat. admin. 1°. 73. B
 Vulua mulierum biformis. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Vulua habet processus quasi cornua. 1°. de sem. 1°. 330. H
 in Vulua cornua quæ. de diff. uul. 1°. 108. D
 in Vulua cornua habent magnam functionem. de diff. uul. 1°. 108. E
 in Vulua cornibus sunt uasa seminaria. 1°. de sem. 1°. 331. A
 in Vulua cirri qui. de diff. uul. 1°. 108. D
 in Vulua sinus qui. de diff. uul. 1°. 108. D
 in Vuluis fibrarum genus fit diuersum. 1°. de sem. 1°. 332. C
 Vulua duæ tunica. de diffec. uul. 1°. 108. H
 Vulua tunica quales. de diff. uul. 1°. 108. H
 Vulua tunica quomodo sint secundum etates. de diff. uul. 1°. 109. A
 Vulua tunica quō sint secundum occasiones. de diffec. uul. 1°. 109. B
 Vulua quomodo

Vulnera I	quō sit instante purgatione menstruorum. de diff. uul. 1 ^a . 109. B
Vulua	quomodo sit ante purgationē menstruorum. de diff. uul. 1 ^a . 109. B
Vulua	quomodo sint in his, quæ uterum gesserunt. de diff. uul. 1 ^a . 109. B
Vulua	quomodo sint in enixis. de diff. uul. 1 ^a . 109. B
Vuluarum ceruix	intus collocata. 2 ^o . de semine. 1 ^a . 339. D
Vulua ceruix	neque prominet, neque nuda est, sed intus collocata. 2 ^o . de semine. 1 ^a . 340. E
Vulua ceruix	qualis. de diff. uul. 1 ^a . 109. A
Vulua ceruix	summa parti gutturis comparatur. de diff. uul. 1 ^a . 109. A
in Vulua	quæ instrumenta ponantur. 2 ^o . de semine. 1 ^a . 335. H
Vuluis	quo modo sint annexi testes. 2 ^o . de semine. 1 ^a . 335. G
Vulua	habet uenas, & arterias ut uiuat. 2 ^o . de anat. admin. 1 ^a . 73. B
ad Vulua	quæ uenæ ueniant. de diff. uul. 1 ^a . 108. G
in Vulua	uenarum initia cui assimilantur. de foet. for. 1 ^a . 324. E
Vulua	uenarum officia. introd. 1 ^a . 54. E
Vulua	quæ arteriæ nutriant. de diff. uul. 1 ^a . 108. H
Vulua	attrahit, retinet, et expellit, ut faciūt alia mēbra. 1 ^o . de sc. 1 ^a . 330. G
Vulua	n̄ idiget alio p. sua fūctiōe, cū pfecte absoluta ē. de foet. f. 1 ^a . 324. G
Vulua	propriū. 7 ^o . de anat. admin. 1 ^a . 95. G
Vulua	uincula laxa sunt, ideo potest moueri. de diff. uul. 1 ^a . 108. F
Vulua	multæ partes inseruiunt. de diff. uul. 1 ^a . 108. F
Vulua	partium adiacentium diuisio. de diff. uul. 1 ^a . 108. E
Vulua	indiget semen animalis. 1 ^o . de semine. 1 ^a . 331. G
Vulua	trahit semen, complectitur, & continet. 1 ^o . de sem. 1 ^a . 329. B
Vulua	partes mirifice appetunt semen complecti. 1 ^o . de sem. 1 ^a . 331. A
Vulua	quomodo arripiat semen. 1 ^o . de semine. 1 ^a . 331. A
Vulua	totam cur non possit semen aspergere. 1 ^o . de semine. 1 ^a . 330. H
Vulua	os n̄ igrediret acūmē specilli, qñ mulier ē pgnās. de di. u. 1 ^a . 109. A
in Vulua	quæ oriantur. de diff. uul. 1 ^a . 109. D
in Vulua	chorion oritur. de diff. uul. 1 ^a . 109. D
in Vulua	oriuntur membranæ inuoluētēs foetum. de diff. uul. 1 ^a . 109. D
Vulua	quomodo inherescat chorion. de diff. uul. 1 ^a . 109. D
ad Vulua	Affectus longos. 8 ^o . de comp. med. sec. loc. 5 ^a . 196. H
ad Vulua	affectus. 7 ^o . de comp. med. per genera. 5 ^a . 272. G
Vulua	Apertam sanat myles radix. 7 ^o . de simp. med. fac. 5 ^a . 56. D
Vulua	Destillatio ob pituitam. de dynamidijs. Sp. 19. H
ad Vulua	destillantem remedium. de dynamidijs. Sp. 25. E
Vulua	& matricis Dolorem & febrem ostendit urina uti iumentorum in muliere. de dynamidijs. Sp. 35. E
Vulua	doloris cura. de dynamidijs. Sp. 35. F
Vulua	doloribus & tumoribus butyrū pprie utile est. de simp. Sp. 81. D
Vulua	Duritie. 1 ^o . de comp. med. per genera. 5 ^a . 214. H
ad Vulua	Exesum. 5 ^o . de comp. med. per genera. 5 ^a . 254. A
Vulua	Grauitas ob pituitam. de dynamidijs. Sp. 19. H
in Vulua	Inflammationes non parum leuantur adiumento uenarum sectarum in cruribus. p. resag. exper. conf. Sp. 78. C
Vulua	Labores. 9 ^o . de comp. med. sec. loc. 5 ^a . 202. B
Vulua	Morbi qui. introductio. 1 ^a . 59. D
in Vulua	morbi quæ uena secanda. p. resag. exper. conf. Sp. 79. C
Vulua	q̄ pciderit collocatio spēs est cōpositiōis chirurgiæ. intr. 1 ^a . 59. E
ad Vulua	Prociditias idoneus est lentiscus. 8 ^o . de simp. med. f. 5 ^a . 61. H
ē Vulua	Sanguis quandoq; periculosus. 5 ^o . meth. med. 7 ^a . 31. F
Vulua	sanguinem sistit plantaginis succo Galenus. 5 ^o . meth. me. 7 ^a . 31. G
Vulua	Stragulatio quō cognoscā. de uic. rat. i mor. ac. c. 4 ^o . 7 ^a . 152. G
ad Vulua	strangulatus. 9 ^o . de comp. med. sec. loc. 5 ^a . 202. F
ad Vulua	stringendam puluis. de dynamidijs. Sp. 29. C
ad Vulua	stringendam confectio. de dynamidijs. Sp. 29. C
ad Vulua	stringendam quasi uirgo sit. de dynamidijs. Sp. 29. C
in Vulua	fumus ingrediens. de dynamidijs. Sp. 29. H
Vulua	longinqua Vitia remediāt conyzæ folia. de simpl. med. Sp. 83. A
ad Vulua	medicamenta. introd. 1 ^a . 57. H
Vulua. lege	Vterus, Matrix. Sp. 49. E
V V V L A	quid. de anat. uiu. Sp. 49. E
Vuula	anatomia. de anat. uiu. Sp. 49. E
Vuula	est secunda canna uocis. de anat. uiu. Sp. 49. E
Vuula	qualitas, & organorum respirationis. de comp. memb. Sp. 58. F
Vuula	cur sit principium uocis. de util. resp. Sp. 63. F
Vuula	cur palato suspensa sit. de comp. memb. Sp. 58. F
Vuula	quomodo uideatur. de anat. uiu. Sp. 49. E
Vuula	subiectæ pelliculæ duæ dictæ galsamach. de anat. uiu. Sp. 49. E
in Vuula	glandule unde ortæ. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
Vuulam	cadentem subleuat diamoron de rubis. de dynamidijs. Sp. 26. B

ad Vuula	destillationem suffumigium. de dynamidijs. Sp. 35. G
Vuulam	dislocatam, uel relaxatam uel phlegmone affectam curat succus centaureæ. de uirt. cent. Sp. 93. D
Vuulam	humorosam deficcatur diamoron de rubis. de dynam. Sp. 26. B
Vuula	incisa, aut ablata facit raucedinem. de anat. uiu. Sp. 49. E
ad Vuula	inflammationes. de remed. par. fac. 157. B/ 7 ^a . 165. A
ad Vuula	morbos. de remed. par. fac. 7 ^a . 164. H
ad Vuula	euidenter faciūt folia, flos, & mora rubi. de sim. me. Sp. 89. E

ANITAE cōpositio cuius usus. 9°. de comp. med. dicament. secundum locos. 5^a. 204. H
XANTHIVM digerit. 8°. de sim. m. f. 5^a. 57. B
XENOCRATES curiosus. 6°. de simpl. med. fac. 5^a. 39. G

Xenocrates	à Galeno reprehenditur in his, quæ scripsit de illis, quæ fiunt in homine. 10 ^o . de simp. med. fac. 5 ^a . 72. B
Xenocrates	librum fecit de percipienda ab animalibus utilitate. 10 ^o . de simplic. medicament. fac. 5 ^a . 73. C
Xenocratis	emplastrum. 6 ^o . de compo. med. per gen. 5 ^a . 261. F
Xenocratis cōpositio	Theriace quo modo differat ab Andromachi cōpositione. de ther. ad Pifo. 5 ^a . 95. B
Xenocrates. 5°.	de comp. med. per genera. 5 ^a . 253. E
XENOPHANES	Elæ floruit. de hist. philos. Sp. 2. G
Xenophanes	hominem terram dixit, sed hoc negat Galenus. de natura humana, commentario 1 ^o . 1 ^a . 27. G
XENOPHON	longe fuit ante Galenū. 9 ^o . de decr. Hipp. 1 ^a . 284. D
Xenophōtis	milites oculis læsi q̄ p̄ niuē ābularūt. 10 ^o . de usu. 1 ^a . 178. H
XEROPHTALMIA	quid. introd. 1 ^a . 58. E
Xerophthalmia	totum oculum exercet. introd. 1 ^a . 58. D
XEROTRIBIA	frictio dicitur sicca. 8 ^o . meth. med. 7 ^a . 51. D
XESTE	quomodo figuretur. de pond. & mens. 5 ^a . 275. D
Xeste	quantum capiat. de pond. & mens. 5 ^a . 275. D
Xestes.	de pond. & mens. 5 ^a . 276. A

XINZYPHA	habent exiguum alimentum. 2 ^o . de alim. fac. 2 ^a . 22. B
Xinzypa	sunt prauis succi. 2 ^o . de alim. fac. 2 ^a . 22. B
XIPHOS	tota pectoralis ossis figura. de ossibus. 1 ^a . 42. F
Xiphos	sola chartilago. de ossibus. 1 ^a . 42. F
Xiphos	chartilago cur in tali parte sit sita. de ossibus. 1 ^a . 164. A
XIRIS	digerit, siccat, & attrahit. 8 ^o . de simp. med. fac. 5 ^a . 57. B
Xyris	urinā ciet, lienes induratos sanare potest. 8 ^o . de simp. m. f. 5 ^a . 57. B
ΧΥΡΑΙΦΕΩ	quid significet. 2 ^o . de simp. med. fac. 5 ^a . 16. B
XYLOBALSAMVM	quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 92. C
Xylobalsamum	inter aromata numeratur. 7 ^o . metho. med. 7 ^a . 44. A
Xylobalsamum	calefacit, & relaxat. de simp. med. Sp. 92. C
XYLOCINAMOMVM	quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 92. C
Xylocinamomum.	de theria. ad Pifo. 94. G/8 ^o . de cōp. m. se. lo. 5 ^a . 193. C
XIPHION.	8 ^o . de simp. med. facult. 5 ^a . 57. B
XYSTER	quid. introductio. 1 ^a . 52. H
XYSTICVS	idest iaculator. 7 ^o . de comp. med. per gene. 5 ^a . 271. B

Y Signum sanitatis describit, & quare. in 3^m. de morbis uulgaribus, commentario 1°. 130. G/133. D/ 3^a. 136. E

YARI succus contra maculam oculorum. de medicinis expertis. Sp. 106. D

Υβωρα	quid. de artic. commen. 3 ^o . 7 ^a . 274. H
Υγείων	qui. 2 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 73. H
Υγίαν	qui proficitur υγείωνος appellandus. 2 ^o . de san. tuen. 2 ^a . 73. H
Υγροφάν	pulsus quem uocent. 3 ^o . de puls. diff. 4 ^a . 62. D
Υδάτοειδῆ	quem humorem uocent. introductio. 1 ^a . 53. G
Υδατόχολα	excrementa quæ. in 3 ^m . de morb. uulg. com. 3 ^o . 3 ^a . 148. F
Υδατώδεις	uinum dilutum uocant. 5 ^o . de sanit. tuen. 2 ^a . 94. G
Υλαοειδῆ	quem humorem uocent. introductio. 1 ^a . 53. H
Υοειδῆ	os quod. introductio. 1 ^a . 54. F
Υοειδῆ	os quale, & eius usus. 7 ^o . de usu partium. 1 ^a . 163. D
Υπάρχον	quid latine significat. 2 ^o . meth. med. 7 ^a . 16. A
Υπελωκότα	quid uocent. introductio. 1 ^a . 53. H
Υπελώκος	membrana quæ. 1 ^o . de motu musc. 1 ^a . 316. F
Υπερκθαρίσις	purgatiōes nimie à grecis dicunt. 3 ^o . de si. m. f. 5 ^a . 23. F
Υπερκίνωσις	quid significet. in 1 ^m . prorrh. com. 3 ^o . 4 ^a . 186. E

Υπερκίνωσις

Υπεργίσις quid significet. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 186. F
 Υπνέμια oua idest subuentanea à gallinis concipiuntur absq; coitu cum mare. 14°. de usu partium. 1^a. 206. D
 Υπνυ quid. introductio. 1^a. 53. B
 Υπό quid significet. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 237. E
 Υποχόνδρια φλεγμάνοντα idest flagrantia Hypochondria. de uictus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 137. B
 Υποδεδιδω, quid significet. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 214. G/ de fracturis, commentario 1°. 7^a. 228. D
 Υποδένει quid. introductio. 1^a. 53. C
 Υποφάινεσαι quid. in progn. com. 1°. 4^a. 193. B
 Υπόφασις quid. in prognost. com. 1°. 4^a. 193. B
 Υπόσπαδιαζοι cur non generent, & quomodo curari possunt adeo ut generent. 15°. de usu partium. 1^a. 210. H
 Υπόσασιν uocant subsidentiam in urina. 4°. de san. tuen. 2^a. 85. H
 Υποσυμμιγν quid uocent Græci. 2°. de sanit. tuen. 2^a. 74. A
 Υπόξηρα quæ uocentur. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 214. D/ de fracturis, commentario 1°. 7^a. 228. F
 Υφεστός quid latine significet. 2°. meth. med. 7^a. 16. A
 Vide Hy,

Y S I O N pituitam purgat. de dynamidijs. Sp. 21. F
 Ysionis dosis. de dynamidijs. Sp. 21. F
 Ysion si debeat educere, anus non est aqua lauandus, sed pāno lineo abstergendus. de dynamidijs. Sp. 21. F

ZACHARAE fit mentio in compositione quæ inscribitur. Triasandali expertum. de dynamidijs. Sp. 26. E
ZACHARONIS electarium. de med. exper. Sp. 106. H
ZACINTHIVM. 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 243. F
ZANERB idest rosmarini. secretorum. Sp. 102. A
ZARVR parum nutrit, & cur. de dissol. cont. Sp. 73. F
ZEAE nomen quale apud antiquos. de attenuante uictus ratione. 2^a. 45. A
 Zea est olira, & typha. de atten. uict. 2^a. 44. H
 Zeia & typha tritico simillima. 1°. de alim. facult. 2^a. 12. E
 Zea flaua ut triticum, non alba ut hordeum. de atten. uict. 2^a. 45. A
 Zea munda tenuior hordeo, tritico, & olyra. de atten. uict. 2^a. 45. A
 Zea cortice emundanda. de atten. uict. 2^a. 45. A
 Zeia media inter triticum & hordeum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. G
 Zea sapor dulcis est. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. C
 Zea Herodotum adstringebat. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 7. H
 Zea minus humectat quàm panicum. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. C
 ex Zea fit panis. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 146. F
 Zeia, & typha panū differētiæ fm Mnesitheū. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. E
 Zeia frigoris resistit uehementer. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. D
 ex Zeia fit tragus. de uic. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 111. B
 ex Zeia, & tritico crimon. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. E
 ex Zea crimon quale. 7°. de simplicium med. fac. 5^a. 93. A
 Zea non continuatur. de uictus rat. in mor. acut. com. 1°. 7^a. 111. D
 Zea. 9°. de cōp. m. sec. lo. 5^a. 200. A/ de uic. rat. in m. acu. cō. 1°. 7^a. 111. A
ZEMMA. de med. fac. par. 7^a. 170. C
ZENO Citieus stoicæ sectæ author. de hist. philos. Sp. 2. E
 Zeno stoicorum pater. 1°. de decr. Hippoc. 1^a. 233. D
 Zeno potius sophista, quam philosophus. 1°. de decret. Hipp. 1^a. 233. H
ZENO Herophilus fuit. 4°. de differentijs puls. 4^a. 67. E
 Zenonis pulsus diffinitio. 4°. de diff. puls. 4^a. 67. E
 Zenonis antidotus ad rabidos canes ē bona theriaca. 2°. de ant. 5^a. 116. H
 Zenonis medicina. de med. exper. Sp. 107. F
 Zenonis laodice Theriaca. 2°. de antidotib. 5^a. 116. B
 Zeno. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 258. H

ZEOPYRVM in bithynia. 1°. de alim. fac. 12. E/ 2^a. 1
ZEPHYRIA oua subuentanea quæ. 1°. de semine. 1^a. 330
ZEPISTANIA. de med. fac. par. 7^a. 177.
 Ζεσολοσία aquæ feruentis lauatio. 3°. de san. tuen. 2^a. 80
ZE VXIS, & Heraclides omnia Hippocratis opera commentati sunt. de ijs, quæ in medic. fiunt, com. 1°. 7^a. 197. F
 Zeuxis empiricus interpretatus ē aphorismos. c. 7°. aph. 64°. Ex. 60. D
ZINGIBER castia uocatur ab indigenis. de the- 5^a. 94. H
 Zingiber quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 90. D
 Zingiberis, piperis albi, & piperis nigri dñia. 6°. de simp. m. f. 5^a. 47. H
 Zingiber. 1°. de antidotis. 5^a. 107. A
 Zingiber cur facile perforetur. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. H
 à Zingibere expimētū sumēdū de acredine. 4°. de sim. med. fa. 5^a. 26. B
 Zingiber non adeo tenuium partium. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. H
 Zingiber ingreditur Theriacam. de theria. ad Pifo. 5^a. 92. F
 Zingiber uentriculo auxiliatur. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. G
 Zingiber proprie digestionem facit, stomachum confirmat, & corroboret, uentrem laxat. de simp. med. Sp. 90. E
 cum Zingibere ficus ante cibum quando. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
 ex Zingibere, aceto, melle, succo cidoniorū, & pipere albo medicamentum ad appetentiam deiectionem. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. D
 Zingiberis drachmæ tres dantur ad infirmitates frigidas, & calefacit. de medicinis expertis. Sp. 106. E
 Zingiber ulceribus non conuenit. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 236. H
ZINIAR Vide Gingiber. secretorum. Sp. 97. G
ZINVMA. de dissolutione continua. Sp. 73. H
ZIRBVS. de anatomia uiuorum. Sp. 44. E
ZIRVNGEM. de med. exper. 107. G/ Sp. 108. F
ZOCHIVM. de medicinis facile parantur. 7^a. 177. F
ZODIACI obliqatē primus iuenit Pythagoras. de hist. phil. Sp. 6. C
ZOILVS apud maledicos ē in admiratione. 1°. metho- 7^a. 3. G
 di medendi. 7^a. 3. G
 Zoilus Homeri statum flagellauit. 1°. methodi medendi. 7^a. 3. G
 Zoili antidotus pro scorpionis punctura. 2°. de antidotis. 5^a. 117. E
ZONA ab aliquibus dicitur parallelus. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Zonam esse lineam imaginariam, collige. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Zonæ cœli. de hist. philos. Sp. 6. C
 Zonarum distinctio. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Zona media orbis terrarū ē, quæ ē tēpatiſſima. cō. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Zona tēpatiſſima est, quæ trāſit p Gnidū et Co. cō. 3°. ap. 14°. Ex. 22. F
ZONAE nomen quæ fascia inuenit. de fascijs. 7^a. 304. D
 ex Zona, & fascia scissa uinculum ad colem. de fascijs. 7^a. 304. A
ZOPYRIA antidotus. 2°. de ant. 110. H/ 115. A/ 5^a. 120. D
ZOPYRI epistola ad Mithridatem. 2°. de antidotis. 5^a. 115. A
ZVLAPION. de medicinis facile parantur. 7^a. 177. H
 Zupha. de medic. fac. par. 7^a. 177. G
ZIGOMA idest iugale unde ortum habeat. de musculorum dissectione. 1^a. 44. H
 Zigoma os. de ossib. 1^a. 46. F
ZYMAE. 6°. de simpl. med. fac. 5^a. 48. A
 Zythum ex hordeo. de uictus rat. in morb. acutis, com. 4°. 7^a. 143. F
 Zythus flatusosus, acris, calidus, frigidus, aqueus, acidus. 6°. de simplicium medicament. facult. 5^a. 48. A
 Zythus est aperitiuum, & facit deijcere. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. D
 Zythus est prauis succi. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. A

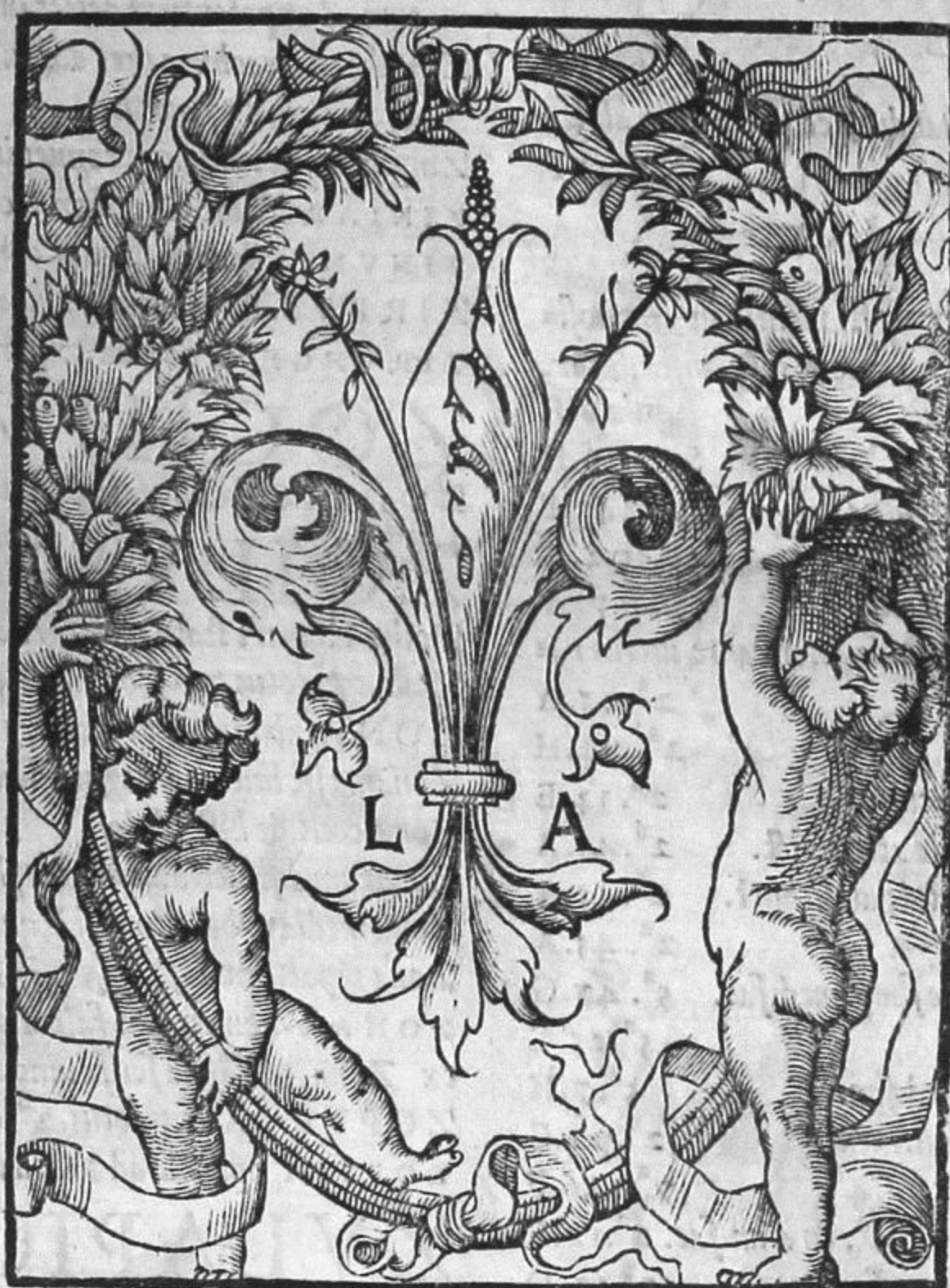
Indicis in oēs qui extant Galeni libros, Antonio Musa Brasauolo Medico Ferrariēsi Authore finis: In quo nihil desiderare cādidus lector poterit pter explanationē linguarū Hippocratis, quā in hoc indice consulto ptermissimus, cū per literarū seriem in eo Galeni volumine qui extra ordinē inscribitur redacta sit.

REGISTRVM.

* a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn
 oo pp qq rr ss tt uu xx yy zz aaa bbb ccc ddd eee fff ggg hhh iii kkk
 lll mmm nnn ooo ppp qqq rrr sss ttt uuu xxx
 Omnes sunt quaterniones, præter * duernionem, & uuu & xxx ternionem.

Venetijs apud hæredes Lucæantonij Iuntæ, Mense Iulio. M D LVI.

Vulnera
ra
ulua
V
ulua
Tulu
Tulu
V

Vulnera
ra
Vuln
ula

[Faint handwritten text from another page visible through the parchment.]